Giới thiệu

Trong cõi Hồng Hoang bao la, nơi những thực thể thần thông quảng đại nhất ngự trị, Bất Chu Sơn sừng sững như cột trụ chống trời.

Tại đây, tộc Vu – hậu duệ của Bàn Cổ đại thần – đang chiếm giữ địa bàn hiểm yếu nhất.

Giữa những đại chiến liên miên và những âm mưu thiên đạo đang âm thầm vận chuyển, một biến số không ai ngờ tới đã xuất hiện: Hình Hạo.

Hình Hạo vốn là một kẻ xuyên việt, đã sống dưới danh phận một Tiểu Vu tại Vu tộc suốt 800 năm.

Trớ trêu thay, dù mang trong mình dòng máu Vu tộc kiêu hãnh, hắn lại sinh ra với huyết mạch hỗn tạp, không có Nguyên Thần, tu vi trì trệ ở cấp độ Thái Ất Kim Tiên – một tồn tại chẳng khác nào "pháo hôi" trong cuộc đại chiến Vu – Yêu sắp tới.

Chấp nhận số phận, Hình Hạo lựa chọn lối sống "hàm ngư" (lười biếng), ngày ngày câu cá trước cửa Bàn Cổ điện, mặc kệ thế sự xoay vần.

Thế nhưng, bánh xe định mệnh bắt đầu chuyển bánh khi Di Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tìm thấy lối vào Tam Thập Tam Thiên trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Biết rõ tương lai thảm khốc của Vu tộc thông qua ký ức tiền kiếp, Hình Hạo trong một phút lỡ lời đã tiết lộ bí mật về Tiên Thiên Chí Bảo – Hỗn Độn Chung đang nằm trong tay Đông Hoàng Thái Nhất cho Tổ Vu Hậu Thổ.

Ngay lập tức, "Hệ thống Kịch Thấu Cải Mệnh" (Tiết lộ nội dung, cải biến vận mệnh) chính thức thức tỉnh, chấm dứt chuỗi ngày bình lặng của hắn.

Nhờ những phần quà tân thủ vô cùng bá đạo như: một giọt Tâm Huyết Bàn Cổ, tâm đắc khai thiên và bảo vật Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Hình Hạo đã phá vỡ xiềng xích huyết mạch, một bước thăng tiến vượt bậc.

Từ một kẻ bị coi là yếu ớt, hắn không chỉ sở hữu nhục thân bễ mỹ (ngang hàng) Tổ Vu mà còn nhờ vào một thỏa thuận đầy mưu mẹo với Tam Thanh (Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên) để đoạt lấy ba luồng Nguyên Thần, trở thành Vu tộc duy nhất trong lịch sử sở hữu Nguyên Thần hoàn chỉnh.

Với lợi thế biết trước kịch bản của Hồng Hoang, Hình Hạo bắt đầu thực hiện kế hoạch "nghịch thiên cải mệnh".

Hắn không còn là kẻ đứng ngoài cuộc mà trở thành "Tổ Vu thứ 13", trực tiếp hiến kế cho Thập nhị Tổ Vu thiết lập chế độ "Vu Đế", tập hợp khí vận toàn tộc để đối kháng với âm mưu nô dịch chúng sinh của Đạo Tổ Hồng Quân.

Dưới sự dẫn dắt của hắn, Vu tộc không còn là những kẻ chỉ biết dùng sức mạnh cơ bắp; họ bắt đầu biết tu luyện trận pháp, thu phục linh căn, và chiếm lĩnh Tam Thập Tam Thiên trước khi Yêu tộc kịp thành lập Yêu Đình.

Cuộc hành trình của Hình Hạo đưa hắn băng qua những vùng đất thần thoại, từ việc chém giết các yêu thần danh tiếng như Cửu Anh, đối đầu với những đại năng cổ xưa như Ngũ Hành Lão Tổ, cho đến việc thu thập những báu vật cực phẩm như Thập nhị phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, Nhị thập tứ phẩm Luân Hồi Tử Liên hay mảnh vỡ Hỗn Độn Châu.

Mỗi hành động của hắn đều là một nhát búa đập tan trật tự vốn có của Thiên đạo, khiến Hồng Quân Đạo Tổ cũng phải kinh hãi vì giảng đạo liên tục bị gián đoạn, còn các vị thánh nhân tương lai thì hoang mang về con đường tu đạo của chính mình.

Câu chuyện không chỉ là hành trình thăng cấp sức mạnh cá nhân của Hình Hạo, mà còn là bản hùng ca về sự trỗi dậy của một chủng tộc vốn dĩ đã bị định sẵn cái chết.

Hình Hạo sẽ làm thế nào để cân bằng giữa sức mạnh nhục thân vô địch và Nguyên Thần thần bí?

Hắn sẽ đối phó ra sao khi Thiên đạo bắt đầu tạo ra những sát cục khủng khiếp hơn để tiêu diệt biến số mang tên hắn?

Và liệu Vu tộc, dưới sự dẫn dắt của một vị Tổ Vu có khả năng nhìn thấu tương lai, có thể thực sự trở thành chủ nhân vĩnh cửu của Hồng Hoang, thay thế cả thánh nhân và Thiên đạo?

Hồng Hoang đại địa giờ đây đã không còn là sân chơi của những quân cờ trong tay Đạo Tổ.

Một trật tự mới đang được thiết lập, nơi khí vận của Vu tộc rực cháy như mặt trời, và Hình Hạo chính là người cầm lái con thuyền định mệnh đó vượt qua cơn bão lượng kiếp.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 545

Chương 546

Chương 547

Chương 548

Chương 549

Chương 550

Chương 551

Chương 552

Chương 553

Chương 554

Chương 555

Chương 556

Chương 557

Chương 558

Chương 559

Chương 560

Chương 561

Chương 562

Chương 563

Chương 564

Chương 565

Chương 566

Chương 567

Chương 568

Chương 569

Chương 570

Chương 571

Chương 572

Chương 573

Chương 574

Chương 575

Chương 576

Chương 577

Chương 578

Chương 579

Chương 580

Chương 581

Chương 582

Chương 583

Chương 584

Chương 585

Chương 586

Chương 587

Chương 588

Chương 589

Chương 590

Chương 591

Chương 592

Chương 593

Chương 594

Chương 595

Chương 596

Chương 597

Chương 598

Chương 599

Chương 600

Chương 601

Chương 602

Chương 603

Chương 604

Chương 605

Chương 606

Chương 607

Chương 608

Chương 609

Chương 610

Chương 611

Chương 612

Chương 613

Chương 614

Chương 615

Chương 616

Chương 617

Chương 618

Chương 619

Chương 620

Chương 621

Chương 622

Chương 623

Chương 624

Chương 625

Chương 626

Chương 627

Chương 628

Chương 629

Chương 630

Chương 631

Chương 632

Chương 633

Chương 634

Chương 635

Chương 636

Chương 637

Chương 638

Chương 639

Chương 640

Chương 641

Chương 642

Chương 643

Chương 644

Chương 645

Chương 646

Chương 647

Chương 648

Chương 649

Chương 650

Chương 651

Chương 652

Chương 653

Chương 654

Chương 655

Chương 656

Chương 657

Chương 658

Chương 659

Chương 660

Chương 661

Chương 662

Chương 1

Hồng Hoang, núi Bất Chu!

Vu tộc, bên ngoài Bàn Cổ điện!

"Hình Hạo!" "Hình Hạo!" Theo một tiếng gọi dồn dập vang lên, một vị đại hán vác rìu đang vội vã chạy tới.

Khi đến gần ven hồ, Hình Thiên nhìn thấy nam tử đang tựa gốc cây câu cá ở phía xa, trong mắt hiện lên một tia bất lực, bước tới nói: "Hình Hạo, lại nhường rồi, đám súc sinh lông lá Yêu tộc kia thật sự đang nhòm ngó núi Bất Chu." "Vừa nhận được tin tức, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã tìm thấy một lối vào ở đỉnh núi Bất Chu, dường như là Tam Thập Tam Thiên, hiện tại đang đánh nhau với các vị Tổ Vu kìa!" Nghe Hình Thiên nói, Hình Hạo đang ngồi khẽ nhíu mày, tùy tay vứt cần câu đứng dậy, vươn vai một cái, thần sắc phức tạp nói: "Tam Thập Tam Thiên xuất thế, Yêu Đình sắp thành lập, đại chiến Vu Yêu cũng sắp đến rồi!" Hình Hạo không phải là người Vu tộc bản địa, mà là một kẻ xuyên việt.

Tám trăm năm trước, hắn xuyên việt đến Vu tộc, trở thành một Vu nhân không có nguyên thần.

Thôi thì cũng đành, Vu tộc mạnh mẽ vốn có sức chiến đấu ngang ngửa tu sĩ, nhưng khổ nỗi huyết mạch của hắn cực kỳ vẩn đục, hậu thiên trọc khí quá lớn, dẫn đến việc hắn chỉ là một Tiểu Vu cấp bậc Thái Ất Kim Tiên.

Trong tám trăm năm, Hình Hạo đã thử đủ mọi cách nhưng cuối cùng đều thất bại, ngay cả khi nuốt xuống một giọt tinh huyết của Tổ Vu Đế Giang cũng không thể phá vỡ gông xiềng huyết mạch.

Từ đó, Hình Hạo cũng thông suốt, bắt đầu sống theo kiểu "hàm

ngư".

Mỗi ngày hắn đều canh giữ bên ngoài Bàn Cổ điện, rảnh rỗi thì câu cá, phơi nắng, hoàn toàn từ bỏ ý định trở nên mạnh mẽ.

Dù sao trong trí nhớ của hắn, Bàn Cổ điện là do đầu lâu của Bàn Cổ hóa thành, dù đại chiến Vu Yêu có nổ ra, trốn ở trong này cũng có thể bảo toàn tính mạng.

Thế nhưng, thông suốt là một chuyện, chuyện thật sự xảy ra lại là chuyện khác.

Tám trăm năm thời gian, Hình Hạo tuy có ý xa lánh tộc nhân để giữ một trái tim lạnh nhạt, nhưng cũng không thể thật sự vô tình.

Ví như Hình Thiên trước mắt, bất luận Hình Hạo có xua đuổi thế nào, hắn vẫn cứ mặt dày sáp lại, thỉnh thoảng kéo đi chơi, đi uống rượu, muốn không quan tâm là điều không thể.

"Yêu Đình?" "Đại chiến Vu Yêu!" Hình Thiên khó hiểu nhìn Hình Hạo, thần sắc nghiêm túc nói: "Hình Hạo, ngươi lại nói sảng rồi, đám súc sinh lông lá kia cũng xứng làm địch thủ của Vu tộc ta sao?" "Hình Hạo đừng sợ, ta đã tấn cấp Đại Vu, dù đám súc sinh Yêu tộc kia có đến, huynh đệ ta cũng bảo vệ được ngươi!" Nghe vậy, khóe miệng Hình Hạo không khỏi giật giật.

Bảo vệ?

Ngay cả Tổ Vu cũng chưa chắc làm được, huống chi Hình Thiên chỉ là một Đại Vu.

Tuy biết rằng lúc đại chiến Vu Yêu Hình Thiên sẽ không chết, nhưng Hình Hạo vẫn có chút lo lắng, vạn nhất vì sự xuyên việt của mình mà xảy ra hiệu ứng cánh bướm thì rắc rối lớn.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng: "Đừng, nếu gặp đại chiến Vu Yêu, tốt nhất ngươi nên trốn xa một chút, ngàn vạn lần đừng xông

lên nộp mạng!" "Nộp mạng!" Đồng tử co rụt lại, Hình Thiên có chút kinh hãi nói: "Nghiêm trọng vậy sao?

Đám súc sinh Yêu tộc kia có sức mạnh như thế nào?" Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi đảo mắt trắng.

Yêu tộc, đó là tồn tại không hề thua kém Vu tộc.

Tuy hiện tại Hồng Quân vẫn chưa chứng đạo, cực hạn tu sĩ giữa thiên địa chỉ mới là Đại La Kim Tiên, với nhục thân cường đại của Tổ Vu thì có thể xưng bá Hồng Hoang.

Nhưng một khi Hồng Quân chứng đạo thành thánh, lúc đó cường giả Chuẩn Thánh xuất hiện, ưu thế của Vu tộc sẽ không còn nữa.

Chương 2

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất cầm trong tay Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, theo ghi chép, một mình hắn có thể áp đảo bảy tám vị Tổ Vu mà đánh, vạn nhất lỡ tay bị Hỗn Độn Chung nện trúng thì tuyệt đối xong đời.

"Không được, phải nhắc nhở Hình Thiên!" "Nếu không với tính cách mãng phu của tên này, lúc đó thật sự có khả năng đi nộp mạng." Thầm nhủ trong lòng, Hình Hạo nhìn Hình Thiên vẫn đang vẻ mặt không tin, tiếp tục nói: "Hình Thiên, ta nói cho ngươi biết, ngàn vạn lần đừng đi tìm rắc rối với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất." "Đế Tuấn thì thôi đi, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất nắm trong tay Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, đó là một trong Khai Thiên Tam Bảo, tuy hiện tại chưa dùng đến, nhưng một khi hắn ra tay thì tuyệt đối không có khả năng sống sót." "Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!" Đột nhiên, một giọng nói kinh ngạc từ bên cạnh truyền đến.

Nhìn theo hướng tiếng nói, chỉ thấy Tổ Vu Hậu Thổ mặc một bộ váy dài màu vàng nhạt đứng đó, lúc này thần sắc có chút kinh ngạc nói: "Hình Hạo, ngươi nói thật sao?

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung do Phụ thần để lại đang nằm trong tay Đông Hoàng Thái Nhất!" Tổ Vu Hậu Thổ!

Tại sao nàng lại ở đây!

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo kinh ngạc đến ngây người, chẳng phải vừa rồi Hình Thiên nói các vị Tổ Vu đang đại chiến với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trên đỉnh núi Bất Chu sao?

Sau khi chấn kinh, Hình Hạo và Hình Thiên cũng nhanh chóng hồi thần, khom người hành lễ: "Bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" "Miễn lễ!"

Phất phất tay, Hậu Thổ bước tới trước mặt Hình Hạo, thần sắc khá kích động nói: "Hình Hạo, những gì ngươi nói có thật không?" "Thật!" Gật đầu, Hình Hạo không hiểu tại sao Hậu Thổ lại kích động như vậy.

Nhưng đã đến nước này, hắn cũng không giấu diếm, lập tức nói: "Hỗn Độn Chung là linh bảo bạn sinh của Đông Hoàng Thái Nhất, để che mắt người đời, hắn đã thay đổi hình dáng bên ngoài và đặt tên là Đông Hoàng Chung!" "Đông Hoàng Chung!" "Chính là Hỗn Độn Chung!" Kinh hô một tiếng, hơi thở của Hậu Thổ trở nên dồn dập, cả người nóng lòng muốn hành động: "Tốt quá rồi, Hỗn Độn Chung xuất hiện, Vu tộc ta nhất định phải lấy lại di vật của Phụ thần." Nói xong, Hậu Thổ không chút do dự, quay đầu nhìn Hình Thiên: "Hình Thiên, đi triệu tập toàn bộ Đại Vu đến đỉnh núi Bất Chu!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Thiên không dám chậm trễ, chào Hình Hạo một tiếng rồi vội vã rời đi.

"Ta hiện tại đi báo tin này cho các huynh trưởng, nhất định phải giữ Đông Hoàng Thái Nhất lại, lấy lại di vật của Phụ thần." Đợi Hình Thiên rời đi, Hậu Thổ cũng không nán lại, xoay người vội vã rời khỏi phạm vi Bàn Cổ điện, cấp tốc lao về phía đỉnh núi Bất Chu.

"Tình huống gì vậy?" "Tại sao Hậu Thổ lại quan tâm đến Hỗn Độn Chung như vậy!" Hình Hạo há hốc mồm, mặt đầy kinh ngạc, hắn nhớ rõ Vu tộc không có nguyên thần, dù có Tiên Thiên Chí Bảo cũng chẳng để làm gì.

Điểm này, có thể thấy từ việc trong kho báu Bàn Cổ điện chất đống bao nhiêu Tiên Thiên Linh Bảo đóng bụi mà không ai thèm dùng.

"Đinh!

Kích hoạt Hệ thống Kịch thấu cải mệnh!" "Đinh!

Chúc mừng ký chủ kịch thấu thành công, phát một phần Gói quà

tân thủ lớn!" "Đinh!

Gói quà tân thủ đã mở!" "Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được một giọt Tâm huyết Bàn Cổ!" "Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được một phần Khai Thiên tâm đắc của Bàn Cổ!" "Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo: Hồng Mông Lượng Thiên Xích!" "Đinh!

Vật phẩm khen thưởng đã được phát vào không gian hệ thống, ký chủ có thể tự lĩnh nhận!" Hệ thống!

Ngón tay vàng!

Hơi sững sờ, trên mặt Hình Hạo lập tức lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Hồi lâu sau, Hình Hạo mới hồi thần, vỗ vỗ mặt mình cố gắng bình tĩnh lại, nhưng trong miệng vẫn không nhịn được mắng chửi: "Cái nhà đài hệ thống này, tám trăm năm, tròn tám trăm năm, mẹ nó ngươi đi đâu rồi!" "Ngươi có biết tám trăm năm qua ta sống thế nào không?

Biết ta đã mất đi những gì không?" Giây phút này, tính cách "hàm ngư" mà Hình Hạo vất vả nuôi dưỡng hoàn toàn nổ tung.

Tám trăm năm!

Chờ đợi tròn tám trăm năm!

Nếu lúc mới xuyên việt có hệ thống bảo vệ, tám trăm năm thời gian sao hắn có thể mãi dừng lại ở cấp bậc Thái Ất Kim Tiên được.

"Đinh!

Hệ thống cạn kiệt năng lượng, nhân hóa thất bại!" "Đinh!

Chức năng nhân hóa của hệ thống sụp đổ, sắp tiến hành số liệu

hóa!" "Đinh!

Số liệu hóa thành công, mời ký chủ tự xem quy tắc hệ thống!" Tình huống gì thế này?

Hệ thống hỏng rồi!

Trong lòng thắt lại, Hình Hạo lo lắng, cũng không kịp mắng chửi nữa, vội vàng tiến hành kiểm tra.

Hệ thống Kịch thấu cải mệnh, có thể dùng kịch thấu đổi lấy tích phân, tích phân có thể đổi lấy vạn vật.

"Tốt!" "May quá!" Xem đến đây, Hình Hạo lập tức thở phào nhẹ nhõm, thật sự sợ hệ thống trực tiếp biến mất, lúc đó mới thật sự rắc rối lớn.

Tuy nhiên, hiện tại hệ thống chỉ còn lại chức năng số liệu hóa và bảng quy đổi.

Nhưng Hình Hạo không quan tâm, thậm chí còn hơi vui mừng.

Đời trước là một fan tiểu thuyết, hắn hiểu rõ hệ thống là một tồn tại chuyên đào hố, tuy có thể giúp mình mạnh lên nhưng cũng giao đủ loại nhiệm vụ không đáng tin cậy, hở ra là xóa sổ.

Hiện tại hệ thống hỏng rồi, chỉ còn lại số liệu hóa và bảng quy đổi, đối với Hình Hạo mà nói chính là bật hack, hack chính chủ, sẽ không xảy ra sai sót gì.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức gọi bảng số liệu cá nhân ra xem: 【 Hình Hạo 】【 Chủng tộc: Vu tộc 】【 Tu vi: Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ 】【 Huyết mạch: Tiểu Vu 】【 Công pháp: Tổ Vu Đoán Thể Quyết 】 "Đúng là thuộc tính của pháo hôi mà." Cười khổ một tiếng, Hình Hạo không nói nhiều, trực tiếp lấy Tâm huyết Bàn Cổ từ trong không gian hệ thống ra, không chút do dự nuốt vào bụng, vận chuyển Tổ Vu Đoán Thể Thuật để luyện hóa. ...

Cùng lúc đó, Hậu Thổ sau một hồi cấp tốc chạy bộ, đã thành công đến đỉnh núi Bất Chu.

Lúc này mười một Tổ Vu đại chiến với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sắp kết thúc, song phương đều có thương vong, nói đúng hơn, tình huống của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là tồi tệ nhất.

"Nhị đệ, rút!" Đế Tuấn đưa tay lau vết máu nơi khóe miệng, thần sắc có chút lạnh lẽo nói: "Lần này không làm gì được Tổ Vu, cơ duyên kia đợi chúng ta thăng tiến tu vi rồi hãy lấy sau!" Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu.

Hắn vẫy tay thu hồi Đông Hoàng Chung rồi đi theo Đế Tuấn rời đi.

Đối với chuyện này, mười một Tổ Vu trên mặt đất không mấy bận tâm.

Ở thời đại này, Yêu Đình chưa được thành lập, Tổ Vu cùng Đế Tuấn, Thái Nhất cũng chưa có thù hận không đội trời chung, cũng không cần thiết phải ra tay sát hại.

Hơn nữa Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là Tam Túc Kim Ô, thuật Kim Ô Hóa Hồng của bọn họ là thuật độn thổ đệ nhất thiên địa, dù mười một Tổ Vu có ra tay cũng khó có thể hoàn toàn giữ bọn họ lại, ngược lại sẽ khiến đối phương triệt để nổi giận, liều mạng không thôi, quả thật là lợi bất cập hại.

Chương 3

"Các vị ca ca, bắt lấy Đông Hoàng Thái Nhất!" Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, tiếng gọi của Hậu Thổ từ xa truyền đến: "Cái chuông trong tay hắn là di vật của Phụ thần, tuyệt đối không được để hắn mang đi!" "Cái gì!" "Di vật của Phụ thần!" Kinh hô một tiếng, bọn người Đế Giang kinh ngạc đến ngây người.

Là Tổ Vu, tự nhiên biết di vật Bàn Cổ ám chỉ điều gì, đó là Khai Thiên Tam Bảo.

Đông Hoàng Chung trước mắt thế mà lại là một trong Khai Thiên Tam Bảo, làm sao không chấn kinh cho được.

Đồng thời, sau khi chấn kinh, mười một Tổ Vu cũng hồi thần, lập tức lao về phía Đông Hoàng Chung, cao giọng hô: "Để lại cho ta!" "Đông Hoàng Thái Nhất, để lại đồ vật của Phụ thần!" "Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, hôm nay đừng hòng rời đi!" Trong lúc nói, hai Tổ Vu Đế Giang và Chúc Cửu Âm lập tức hiển hóa chân thân Tổ Vu.

Một vị như túi vàng, đỏ như lửa đan, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không mặt mũi, chính là Không Gian Tốc Độ Tổ Vu Đế Giang.

Một vị đầu người mình rồng, toàn thân đỏ rực, chính là Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

Giây tiếp theo, Đế Giang và Chúc Cửu Âm xuất hiện trên không trung, khí huyết quanh thân cuộn trào, Không Gian Pháp Tắc và Thời Gian Pháp Tắc phát động, lập tức cấu thành thời không kết giới phong tỏa khu vực này.

Cùng lúc đó, các Tổ Vu còn lại lao thẳng về phía Đông Hoàng Chung, thề phải đoạt lấy nó.

“Không xong!” Thấy tình hình này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đại biến.

Phải biết Đông Hoàng Chung chính là Hỗn Độn Chung, là Tiên Thiên Chí Bảo và là vật an thân lập mệnh của hai huynh đệ, nếu bị Tổ Vu đoạt mất thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Nhất thời, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không màng đến chuyện khác, điên cuồng vận chuyển pháp lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ xông lên trước, vừa ngăn chặn đám Tổ Vu vừa mưu đồ thu hồi Đông Hoàng Chung.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Chỉ với cấp bậc Đại La, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không thể chiếm thế vô địch, ngược lại đám Tổ Vu nhờ vào nhục thân phòng ngự không thua kém Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chiến lực vô song.

Sau một hồi tranh đoạt, Đông Hoàng Chung đã thành công bị Tổ Vu Cộng Công chộp lấy.

“Cộng Công, trả Đông Hoàng Chung lại cho ta!” Thấy cảnh này, Đông Hoàng Thái Nhất đang bị năm vị Tổ Vu vây đánh đỏ cả mắt, pháp lực toàn thân cuồng bạo, trong miệng gầm lên một tiếng, bấm pháp ấn muốn triệu hồi Đông Hoàng Chung.

Nhiên, một màn quỷ dị phát sinh.

Đối mặt với sự triệu hoán của Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Chung chỉ rung lên vài cái, nhưng nhanh chóng yên tĩnh lại, cứ thế bị Cộng Công nắm chặt, thậm chí không hề có một chút giãy dụa nào.

“Quả nhiên là di vật của Phụ thần!” Thấy vậy, Cộng Công thần sắc đại hỉ, vội vàng mở miệng: “Đại ca, thành rồi, chính là Hỗn Độn

Chung do Phụ thần để lại!" Nghe lời này, bọn người Đế Giang cũng mừng rỡ ngoài ý muốn.

Động tác vây công Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhanh hơn ba phần, không cho bọn họ bất kỳ cơ hội thở dốc nào.

"Khốn kiếp!" "Đáng chết!" Trong tình huống như vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất triệt để bạo tẩu.

Hỗn Độn Chung bị đoạt, lại quỷ dị không thể triệu hồi về, khiến bọn họ cực kỳ uất ức, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này càng hận không thể giết sạch toàn bộ Tổ Vu.

"Trả Hỗn Độn Chung lại cho ta!" "Thập Nhị Tổ Vu, ta với các ngươi không đội trời chung!" Gầm thét trong miệng, ma khí quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất sôi trào, trong tình huống mất đi Hỗn Độn Chung, hắn thế mà lại nhập ma, chiến lực tăng vọt gấp trăm lần, lấy sức một mình trấn áp nhiều vị Tổ Vu.

"Không xong!" "Liên thủ trấn áp!" Thấy thế, Đế Giang đứng bên cạnh cả kinh, để lại một vị Tổ Vu cầm chân Đế Tuấn, các Tổ Vu còn lại lần lượt tập kích Đông Hoàng Thái Nhất.

Bao gồm cả Cộng Công đang giữ Hỗn Độn Chung cũng không ngoại lệ.

"Trả Hỗn Độn Chung lại cho ta!" Tiếng gào thét khàn giọng truyền ra từ miệng Đông Hoàng Thái Nhất, ma khí toàn thân cuộn trào, cảnh giới lúc này đã vượt qua cấp bậc Đỉnh Cấp Đại La Kim Tiên.

Nhất thời, Thái Dương Kim Diễm quanh thân hắn sôi trào, hiển hóa ra bản thể Tam Túc Kim Ô, dĩ nhất địch thập nhất nhưng vẫn chiếm thế thượng phong.

"Giết!" "Chiến!" Đối thị một cái, mười một Tổ Vu nội tâm chấn kinh, nhưng cũng không màng đến chuyện khác, lần lượt lao vào giết

Đông Hoàng Thái Nhất.

Đồng thời, Chúc Cửu Âm ở đằng xa cũng dùng thời gian lực khốn trụ Đế Tuấn, xoay người gia nhập vào cuộc vây công Đông Hoàng Thái Nhất.

Oành oành oành!

Thập Nhị Tổ Vu liên thủ đối chiến Đông Hoàng Thái Nhất, trận đại chiến kinh thiên nổ ra trên đỉnh núi Bất Chu.

Đủ loại lực lượng pháp tắc được các Tổ Vu ngự thi triển ra, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất nhập ma lại càng đánh càng hăng, ma khí toàn thân càng phát ra mạnh mẽ, móng vuốt Tam Túc Kim Ô không ngừng xé rách nhục thân có thể sánh ngang Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Tổ Vu.

"Chiến!" "Chiến!" Những tiếng quát khẽ không ngừng vang lên, Thập Nhị Tổ Vu từng người hiển lộ chân thân Tổ Vu để kịch đấu.

"Nhị đệ!" Một màn này khiến Đế Tuấn ở đằng xa mắt muốn nứt ra.

Hắn có thể cảm giác được, Đông Hoàng Thái Nhất lần này tuy chiến lực vượt qua cực hạn Đại La Kim Tiên, nhưng cũng là đi nước cờ hiểm, một khi nhập ma quá lâu sẽ thật sự triệt để lạc lối, hậu quả lúc đó không thể tưởng tượng nổi.

"Phá cho ta!" Hét lớn một tiếng, tâm niệm Đế Tuấn động lên, từ trong tâm mi xuất hiện Hà Đồ Lạc Thư bay ra, ánh sáng rực rỡ, khoảnh khắc diễn hóa một phương bát quái trấn áp thời gian.

Giây tiếp theo, thân hình Đế Tuấn lắc lư hiển hóa thân hình Tam Túc Kim Ô, dang cánh cao tường xông ra khỏi phạm vi cấm cố thời gian, đỉnh đầu đội Hà Đồ Lạc Thư lao thẳng về phía Thập Nhị Tổ Vu.

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn đã đến khu vực sau lưng Cộng

Công, móng vuốt sắc nhọn lập tức để lại ba đạo vết máu trên lưng Cộng Công.

"A!" Thảm khiếu một tiếng, thân thể Cộng Công run lên, Hỗn Độn Chung trong tay lỏng ra, trực tiếp rơi xuống.

Thấy cảnh này, Đế Tuấn cũng không trì nghi, đôi cánh vỗ mạnh tạo ra cuồng phong tập kích Đông Hoàng Chung, đánh bay nó ra khỏi phạm vi của Thập Nhị Tổ Vu.

Làm xong tất cả, Đế Tuấn ngẩng đầu nhìn Đông Hoàng Thái Nhất đang nhập ma trên không trung, hét lớn: "Nhị đệ, mau triệu hồi Đông Hoàng Chung!" Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất đang nhập ma sững lại một chút, sau đó định triệu hồi Hỗn Độn Chung đang bay ra ngoài.

"Súc sinh lông lá, đừng hòng!" Tuy nhiên, không đợi hắn hành động, vài tiếng quát tháo vang lên, mười vị Tổ Vu lập tức chặt đứt hành động của Đông Hoàng Thái Nhất.

Tiếp đó, mười vị Tổ Vu điên cuồng tập kích Đông Hoàng Thái Nhất, không cho hắn cơ hội triệu hồi Đông Hoàng Chung.

Trong lúc chiến đấu, thủ lĩnh Tổ Vu Đế Giang quay đầu quát khẽ: "Hậu Thổ, mang Hỗn Độn Chung đi, về Bàn Cổ điện trấn áp!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Hậu Thổ lập tức rút khỏi phạm vi tấn công, lao thẳng về phía Hỗn Độn Chung ở đằng xa.

"Đừng hòng!" "Hậu Thổ, để lại cho ta!" Thấy cảnh này, Đế Tuấn cuống lên, hét lớn một tiếng, đôi cánh vỗ mạnh điều khiển thân hình Tam Túc Kim Ô tập kích vào chỗ hiểm của Hậu Thổ.

Tuy nhiên, cũng chính lúc này, tiếng gầm của Cộng Công vang lên: "Đế Tuấn, đứng lại cho ta!" Theo hai tiếng rồng ngâm vang trời, Cộng Công thi triển Thủy Chi Pháp Tắc vọt ra, chân đạp hai con thủy long truy đuổi Đế Tuấn, nhưng tốc độ lại chậm hơn ba phần.

Lúc này, Hậu Thổ đã một tay chộp được Hỗn Độn Chung.

Không đợi nàng phản ứng, Đế Tuấn đã đuổi đến sau lưng, móng vuốt Tam Túc tập kích chỗ yếu hại của nàng, hét lớn: "Hậu Thổ, giao Đông Hoàng Chung ra!" "Đế Tuấn!" Cảm giác được uy hiếp phía sau, sắc mặt Hậu Thổ biến đổi, không kịp vui mừng vì đoạt được Hỗn Độn Chung, Thổ Chi Pháp Tắc quanh thân sôi trào, mãnh liệt quay người đấm một quyền vào Tam Túc Kim Ô.

Chương 4

Bành một tiếng, móng vuốt và nắm đấm va chạm, thế công của Đế Tuấn bị chặn đứng, khóe miệng Hậu Thổ rỉ máu, thân thể lảo đảo lùi lại mười mấy bước.

Một màn này lập tức khiến Cộng Công đang đuổi tới mắt muốn nứt ra, hắn dẫm mạnh lên đầu thủy long vọt tới, hai tay siết chặt thành quyền nện về phía Đế Tuấn, hét lớn: "Đế Tuấn, dám thương Hậu Thổ muội tử của ta, ta muốn mạng ngươi!" Giây tiếp theo, nắm đấm của Cộng Công nện lên thân thể khổng lồ của Tam Túc Kim Ô.

Bành một tiếng, Tam Túc Kim Ô bị đánh rơi xuống đất, Cộng Công từ trên trời rơi xuống tiếp tục kịch đấu với hắn, miệng hét lớn: "Hậu Thổ muội tử, mau đi đi!" Nghe vậy, Hậu Thổ vốn định gia nhập chiến đấu khựng lại một chút, nhìn Cộng Công một cái rồi lập tức mở miệng: "Cộng Công ca, kiên trì lên, muội sẽ sớm quay lại giúp!" Nói xong, Thổ Chi Pháp Tắc trên hai chân Hậu Thổ bạo động, chân thân Tổ Vu khổng lồ của nàng mỗi bước đi vạn vạn dặm, cấp tốc chạy trên núi Bất Chu, lao về hướng Bàn Cổ điện.

"Hậu Thổ, dừng lại cho ta!" "Hậu Thổ, để Hỗn Độn Chung lại!" Một màn này khiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đại cấp, hai người vừa gầm thét vừa đánh bật Tổ Vu bên cạnh, xoay người muốn truy sát Hậu Thổ.

"Đế Tuấn, đứng lại cho ta!" "Đông Hoàng Thái Nhất, định chạy đi đâu!" Thấy cảnh này, bọn người Đế Giang làm sao có thể dễ dàng bỏ qua?

Hét lớn một tiếng, lại một lần nữa ùa lên ngăn cản hai người, đủ loại pháp tắc thần thông liên tục bắn phá, không cho bọn họ bất kỳ cơ

hội nào để truy sát Hậu Thổ.

Đặc biệt là Tổ Vu Chúc Dung, một quyền nện vào vị trí hiểm hóc dưới háng của Đông Hoàng Thái Nhất, cười dữ tợn nói: "Súc sinh lông lá, Hỗn Độn Chung là di vật của Phụ thần Vu tộc ta, há để ngươi dòm ngó." Rắc một tiếng, âm thanh vật thể gì đó vỡ nát vang lên.

Đông Hoàng Thái Nhất vốn định truy kích bỗng khựng lại, chỉ thấy ma khí quanh thân hắn sôi trào, lông vũ vàng kim trên người đen kịt như mực với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Tiếp đó, khí thế quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất lại tăng vọt một đoạn lớn, tiếng rít chói tai truyền ra: "Chúc Dung, ta muốn mạng ngươi!" Giây tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất thế mà lại từ bỏ việc truy đuổi Hậu Thổ để đoạt lại Hỗn Độn Chung, ngược lại quay người giết về phía Chúc Dung, trong đôi mắt đỏ ngầu tràn đầy oán độc và thù hận.

"Đến rất đúng lúc!" Đối với chuyện này, bọn người Chúc Dung không hề sợ hãi, ngược lại còn thở phào nhẹ nhõm.

Thật sự sợ Đông Hoàng Thái Nhất bất chấp tất cả truy đuổi ra ngoài, nếu như vậy, trong số bọn họ chỉ sợ chỉ có Đế Giang là đuổi kịp.

Nhưng hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất đã không đi, vậy mười người Đế Giang cũng sẽ không cho hắn cơ hội nữa, nhanh chóng xông lên bao vây hắn vào giữa, điên cuồng tập kích.

Phía bên kia, Cộng Công cũng dốc toàn lực ngăn cản Đế Tuấn, không cho bất kỳ cơ hội chạy trốn nào, dù Hà Đồ Lạc Thư cùng xuất hiện cũng khó có thể thoát khỏi sự ngăn trở của Cộng Công trong thời gian ngắn. ...

Phía bên kia, ngoài Bàn Cổ điện, khí huyết quanh thân Hình Hạo

sôi trào.

Dưới tình huống luyện hóa Tâm huyết Bàn Cổ, gông xiềng huyết mạch của hắn biến mất sạch sẽ, tu vi càng một bước đạt đến trình độ Đại La Kim Tiên.

"Hô~" Mở mắt ra, Hình Hạo cảm nhận sức mạnh đang cuồn cuộn trong cơ thể, không nhịn được cười lớn: "Cuối cùng cũng đột phá rồi!" "Đại La Kim Tiên sơ kỳ, ta cuối cùng cũng có sức mạnh để chiến đấu với chư thần Hồng Hoang!" Nói xong, Hình Hạo đứng dậy, tâm niệm động lên lần nữa gọi bảng cá nhân ra: 【 Hình Hạo 】【 Chủng tộc: Vu tộc 】【 Huyết mạch: Bàn Cổ huyết mạch 】【 Tu vi: Đại La Kim Tiên sơ kỳ 】【 Công pháp: Tổ Vu Đoán Thể Quyết 】 "Bàn Cổ huyết mạch!" "Có thể vượt qua Tổ Vu rồi!" Khóe miệng nhếch lên, nội tâm Hình Hạo kích động muôn vàn, chỉ riêng tầng thứ huyết mạch này đã vượt qua Thập Nhị Tổ Vu, dù không có nguyên thần nhưng cũng có khả năng nhục thân chứng đạo.

Sau khi kích động, Hình Hạo nhanh chóng bình tĩnh lại, nhìn Bàn Cổ Khai Thiên tâm đắc và Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang nằm trong không gian hệ thống, hơi do dự nói: "Hệ thống, lấy ra Bàn Cổ Khai Thiên tâm đắc!" "Đinh!

Lấy ra hoàn tất!" Giây tiếp theo, Hình Hạo cảm giác vô số ký ức tiến vào trong não hải của mình.

Trong dòng ký ức cổ xưa này, Hình Hạo như hóa thân thành Bàn Cổ, tay cầm Khai Thiên Rìu, chân đạp Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, đỉnh đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp khai thiên lập địa, chém giết ba ngàn Ma Thần ngăn cản phía trước.

Hồi lâu sau, Hình Hạo mới tỉnh lại từ trong Khai Thiên tâm đắc, bên tai vang lên tiếng thông báo của hệ thống: "Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công!"

“Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được Bàn Cổ Khai Thiên Cửu Thức!” “Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được Bàn Cổ Tế Luyện Pháp!” Mở mắt ra, trong lòng Hình Hạo cuồng hỉ.

Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công!

Đó là công pháp mà Bàn Cổ tu luyện, khác với Cửu Chuyển Huyền Công của Tam Thanh truyền thừa, cũng khác với Tổ Vu Đoán Thể Quyết của Tổ Vu truyền thừa.

Theo ghi chép trong Khai Thiên tâm đắc, Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công chia làm chín chuyển: Một chuyển Chân Tiên, hai chuyển Thái Ất Chân Tiên, ba chuyển Kim Tiên, bốn chuyển Thái Ất Kim Tiên, năm chuyển Đại La Kim Tiên, sáu chuyển Chuẩn Thánh, bảy chuyển Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tám chuyển Thiên Đạo Thánh Nhân, chín chuyển Đại Đạo Thánh Nhân.

Nói cách khác, chỉ cần tu luyện công pháp này đến tầng thứ bảy là có thể địch lại Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng chính là tầng thứ của Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đời sau.

Còn về Bàn Cổ Khai Thiên Cửu Thức thì càng khủng khiếp hơn, đó là thủ đoạn mà Bàn Cổ cảm ngộ được khi khai thiên lập địa, đem toàn bộ cảm ngộ của bản thân dung nhập vào đó.

Tuy nhiên theo ghi chép, với tu vi Đại La Kim Tiên hiện tại của Hình Hạo, tối đa cũng chỉ thi triển được hai thức đầu, phía sau căn bản không ngự nổi.

Đương nhiên, thứ khiến Hình Hạo kích động nhất chính là Bàn Cổ Tế Luyện Pháp, theo ghi chép trong đó thì không cần nguyên thần cũng có thể tế luyện Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ là không cần dùng tâm huyết

tế luyện, cực kỳ khó khăn và lâu dài mà thôi.

Một hồi lâu sau, Hình Hạo hồi thần, hít sâu một hơi rồi ý niệm giao lưu: "Hệ thống, lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích." Giây tiếp theo, Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện trong tay Hình Hạo.

Ngắm nghía vài cái, Hình Hạo nhếch môi nói: "Vừa hay có được Bàn Cổ Tế Luyện Pháp, trước tiên hãy luyện hóa để dùng cho mình đã!" Nói xong, Hình Hạo mạnh mẽ cắm Hồng Mông Lượng Thiên Xích vào lồng ngực mình.

Phập một tiếng, máu tươi phun trào, theo sự vận chuyển của Bàn Cổ Tế Luyện Pháp, trái tim Hình Hạo đập thình thịch liên hồi, không ngừng hút Hồng Mông Lượng Thiên Xích vào trong.

Một lúc sau, thanh Hồng Mông Lượng Thiên Xích dài ba thước đã hoàn toàn bị hút vào trong tim Hình Hạo.

Tiếp đó, vết thương trên ngực cũng theo đó mà khép lại, nếu không phải còn vết máu vương lại, e rằng người ta sẽ nghi ngờ màn vừa rồi chỉ là ảo giác.

"Thành rồi!" Cảm giác Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang lơ lửng trong tim, nụ cười trên môi Hình Hạo càng đậm, theo bản năng chuẩn bị khoanh chân ngồi xuống chuyển sang tu luyện Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công.

Dù sao so với Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, Tổ Vu Đoán Thể Thuật đang tu luyện yếu hơn quá nhiều, cùng ở tầng thứ năm nhưng nếu tu luyện Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, chiến lực ít nhất phải gấp mười lần so với Tổ Vu Đoán Thể Quyết. ...

"Tặc tử, ngươi dám!" "Ngăn lại, cứu viện Hậu Thổ Tổ Vu!" Đột nhiên, từ xa truyền đến những tiếng hét lớn.

Lập tức, động tác ngồi xuống của Hình Hạo khựng lại, theo bản

năng ngẩng đầu nhìn lên, thấy ở chân núi Bất Chu phía xa, một đám đông tu sĩ đang vây đánh Tổ Vu Hậu Thổ.

Đồng thời, Hình Thiên sau khi triệu tập các Đại Vu ở các bộ lạc cũng dẫn theo đám Đại Vu gia nhập cục diện chiến đấu, điên cuồng xông vào cứu viện Hậu Thổ.

"Tu sĩ vây đánh Hậu Thổ!" "Thập Nhị Tổ Vu không phải thật sự đã cướp Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất rồi chứ!" Nhìn màn này, Hình Hạo trợn mắt hốc mồm.

Hắn cũng không ngờ, vì lời kịch thấu của mình mà dẫn đến việc Tổ Vu cưỡng đoạt Hỗn Độn Chung, nhìn thế này dường như đã thành công rồi.

"Mất đi Hỗn Độn Chung, Đông Hoàng Thái Nhất liệu còn là Đông Hoàng?" "Mất đi Hỗn Độn Chung, Yêu tộc liệu có thể là đối thủ của Vu tộc?" Tư tưởng nhảy vọt trong đầu, trong mắt Hình Hạo lóe lên tia tinh quang, lúc này cũng không màng đến việc chuyển tu Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, sải bước lao về phía bãi chiến trường.

Hỗn Độn Chung bị đoạt, chiến lực của Yêu tộc chắc chắn sẽ giảm sút đáng kể.

Là một thành viên của Vu tộc, Hình Hạo hiểu rõ tầm quan trọng của vật này, không chỉ giúp chủ nhân có khả năng công thủ toàn diện, mà còn có thể trấn áp khí vận, nếu Vu tộc có được Hỗn Độn Chung, vị tất trận đại chiến Vu Yêu sau này không thể nghịch thiên cải mệnh.

Chương 5

Suốt chặng đường phi bôn, Hình Hạo nhanh chóng đến được chiến trường.

Phóng mắt nhìn qua, có thể thấy chiến trường cực kỳ hỗn loạn, các Đại Vu do Hình Thiên dẫn đầu đang chiến đấu với rất nhiều tu sĩ Đại La Kim Tiên.

Từng tôn chân thân Đại Vu tung hoành, khiến cho đám tu sĩ Đại La Kim Tiên kia cũng khó lòng chống đỡ, buộc phải liên thủ với người bên cạnh để ngăn cản.

Chân thân Đại Vu đã đạt đến tầng thứ sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo, pháp bảo tầm thường căn bản không thể gây thương tích, còn về Tiên Thiên Linh Bảo, trong tình huống ngay cả Hồng Quân còn chưa chứng đạo này, số người sở hữu Tiên Thiên Linh Bảo ở Hồng Hoang ít lại càng thêm ít.

Thấy cảnh này, Hình Hạo thở phào nhẹ nhõm.

Tình hình bên phía Hình Thiên khá ổn, nhưng tình huống của Hậu Thổ ở đằng xa lại cực kỳ không tốt, dù là tồn tại Đại La Kim Tiên đại viên mãn, dù chiến lực vượt xa tu sĩ cùng cảnh giới, nhưng cũng không chống lại nổi số lượng tu sĩ đông đảo.

Có thể thấy Hậu Thổ dưới sự tập kích của đám tu sĩ kia đã đầy thương tích, đặc biệt là khi tay trái đang cầm Hỗn Độn Chung, chỉ có thể dùng tay phải để địch lại.

"Phi, thật không biết xấu hổ." "Đám đông người vây đánh một người phụ nữ!" Thầm mắng một câu, ánh mắt Hình Hạo khóa chặt vào chín đạo thân ảnh đang vây công Hậu Thổ.

Có thể thấy chín người chia thành năm nhóm.

Ba người đang trực diện chiến đấu với Hậu Thổ lần lượt là một lão giả, một nam tử trung niên và một thanh niên.

Ba người, một người cầm đòn gánh, một người cầm ngọc như ý, một người cầm thanh trường kiếm màu xanh, quanh thân tỏa ra hơi thở Bàn Cổ, tu vi cũng đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

"Bàn Cổ Tam Thanh!" "Thế mà lại là bọn họ!" Ánh mắt nặng nề lóe lên, Hình Hạo lại nhìn về phía bốn người bên trái bên phải Hậu Thổ, hai nhóm nhỏ, bên tay trái là một nam một nữ, âm dương khí tức quanh thân nồng đậm, một người cầm đàn, một người mình người đuôi rắn.

Bên tay phải Hậu Thổ là hai nam tử, một béo một gầy, người béo mặt mày khổ sở như thể có ai nợ hắn tám triệu năm, người gầy thì cực kỳ bỉ ổi, tay cầm một cái cành cây không ngừng vung vẩy, lực lượng âm dương ngũ hành tuôn ra tập kích liên tục.

"Phục Hy, Nữ Oa!" "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Nhận ra thân phận của bốn người, nội tâm Hình Hạo càng thêm nặng nề.

Bàn Cổ Tam Thanh thì thôi đi, bốn tên này thế mà cũng gia nhập vào việc tranh đoạt Hỗn Độn Chung, Hậu Thổ lúc này lâm vào cảnh nguy khốn rồi.

Cố nén ý định xông lên cứu viện, ánh mắt Hình Hạo khóa chặt vào khu vực phía sau Hậu Thổ.

Có thể thấy hai người kia, một người cầm song kiếm, người còn lại thì lạnh lùng âm hiểm, khoác đại y bằng lông vũ, tu vi đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

"A Tỳ, Nguyên Đồ, người kia là Minh Hà!" "Toàn thân lân vũ thi triển Côn Bằng pháp, người còn lại là Côn Bằng." Nhận ra thân phận

của hai người, thần sắc Hình Hạo nghiêm túc đến cực điểm.

Chín người này ở hậu thế đều là những tồn tại lẫy lừng, lần này liên thủ vây công, Hậu Thổ căn bản không chống đỡ nổi.

"Hình Hạo!" Đột nhiên, một tiếng gọi vang lên.

Nhìn theo tiếng gọi, chỉ thấy Hậu Thổ trong lúc bị bọn người Tam Thanh vây công đã chú ý đến sự tồn tại của Hình Hạo, nàng hô to một tiếng, mãnh liệt phát động Thổ Chi Pháp Tắc đánh lui bọn người Tam Thanh, sau đó vung tay ném Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung về phía hắn.

Làm xong tất cả, Hậu Thổ lập tức hét lớn: "Mang Hỗn Độn Chung đi!" "Trở về Bàn Cổ điện đặt nó vào trong huyết trì!" Xé gió một tiếng, Hỗn Độn Chung lập tức bay đến khu vực trước mặt Hình Hạo.

"..." Hình Hạo thì ngây người ra.

Hắn không ngờ Hậu Thổ lại giao trọng trách như vậy cho mình.

Nhưng hắn cũng không chút do dự, tuy sự quan tâm của Vu tộc đối với Hỗn Độn Chung nằm ngoài dự liệu, nhưng dù sao đây cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, làm sao có thể không động lòng?

Một tay chộp lấy Hỗn Độn Chung, Hình Hạo không nói nhảm, xoay người bỏ chạy về phía sau.

"Để Hỗn Độn Chung lại!" "Tặc tử, đứng lại!" Một màn này lập tức dẫn đến những tiếng quát tháo của bọn người Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Phục Hy, Minh Hà và Côn Bằng.

Từng người lại không màng đến sự tồn tại của Hậu Thổ nữa, lướt thân muốn đi truy bắt Hình Hạo đang cầm Hỗn Độn Chung.

"Định chạy đi đâu!" Thấy cảnh này, Hậu Thổ lập tức làm khó bọn họ.

Không còn Hỗn Độn Chung bên mình, Hậu Thổ không còn phải lo lắng gì về chiến lực, chân dẫm đại địa, Thổ Chi Pháp Tắc cuộn trào, vô số thiên thạch từ trên trời rơi xuống, nện thẳng về phía bọn người Tam Thanh để ngăn cản bọn họ tiến lên.

Không chỉ vậy, những thiên thạch đó dưới sự điều khiển của Hậu Thổ không ngừng nện xuống những vị tiên thiên thần linh đang chiến đấu với Vu tộc ở phía xa, giây phút này, sự khủng khiếp của Tổ Vu Thổ Chi mới thực sự hiện rõ.

"Khốn kiếp!" "Đáng chết!" Cảm giác được lối đi của mình bị chặn, bọn người Tam Thanh từng người sắc mặt xanh mét vô cùng.

Hỗn Độn Chung!

Đó là một trong Khai Thiên Tam Bảo, nếu bị Vu tộc chiếm được, làm sao có thể cam lòng?

"Thông Thiên, Nguyên Thủy, giúp ta!" Hét lớn một tiếng, Lão Tử ra tay trước, tâm niệm động lên, Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Tiếp đó, Lão Tử dưới sự bảo hộ của Nguyên Thủy và Thông Thiên cấp tốc lao ra ngoài, dù Hậu Thổ có điều khiển Thổ Chi Pháp Tắc ngưng tụ thiên thạch cũng không thể ngăn cản.

Cùng lúc đó, trong đám đông Côn Bằng cũng hành động.

Theo một tiếng kêu dài, Côn Bằng hiển hóa chân thân Đại Bằng, sải cánh hóa thành một đạo lưu tinh lao ra khỏi phạm vi tập kích của Hậu Thổ.

Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Nữ Oa và Phục Hy cũng mưu đồ đột phá vòng vây.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Bọn họ không có chí bảo hộ thân như Tam Thanh, cũng không có độn thuật vô song như Côn Bằng, đối mặt với chiến lực vượt xa Đại La Kim Tiên của Hậu Thổ, căn bản không có cách nào thoát thân.

Nhưng dù là vậy, sắc mặt Hậu Thổ cũng cực kỳ ngưng trọng.

Tam Thanh và Côn Bằng đã thoát ra ngoài, trong bốn người đó Lão Tử là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, Nguyên Thủy và Thông Thiên là Đại La Kim Tiên viên mãn, ngay cả Côn Bằng cũng là Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Một khi bốn người này đuổi kịp Hình Hạo, Hỗn Độn Chung chắc chắn sẽ bị đoạt mất, lúc đó...

Nghĩ đến đây, Hậu Thổ cũng không màng đến chuyện khác, lập tức nhìn về phía chiến trường xa xa nói: "Hình Thiên, Hậu Nghệ, mau chóng đi giúp Hình Hạo, bảo vệ Hỗn Độn Chung trở về Bàn Cổ điện!" "Khoa Phụ, nhanh chóng lên đỉnh núi Bất Chu báo tin này cho các vị Tổ Vu, bảo bọn họ trở về!" "Rõ!" "Rõ!" Đáp ứng, ba người Hình Thiên, Hậu Nghệ và Khoa Phụ không dám chậm trễ, sau khi nhanh chóng rời khỏi khu vực này, lập tức đi thực hiện mệnh lệnh của Hậu Thổ.

Đợi ba người rời đi, Hậu Thổ cũng thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt quét qua những người xung quanh như Tiếp Dẫn, trong mắt lóe lên một tia tàn độc, mãnh liệt phun ra một ngụm tiên huyết, gầm lên: "Phụ thần, trợ ta!" Ông ông ông!

Tổ Vu chi huyết nhuộm đỏ Bất Chu, đại địa ầm vang, một luồng hơi thở Bàn Cổ đáng sợ lúc này dâng trào, khoảnh khắc gia trì lên chân thân Tổ Vu của Hậu Thổ.

Chương 6

Hống!

Gầm nhẹ một tiếng, khí thế của Hậu Thổ tăng vọt gấp trăm lần, hai chân dẫm đất nện mạnh xuống đại địa, bụi đất vô biên bốc lên, dưới sự điều khiển của Thổ Chi Pháp Tắc, cấu thành một phương kết giới, triệt để phong tử mọi khả năng thoát ra ngoài của những vị tiên thiên thần linh này.

Làm xong tất cả, sắc mặt Hậu Thổ hơi tái nhợt, nhưng cũng không có chút hối hận nào, quay đầu nhìn đám người Tiếp Dẫn bên cạnh, không chút do dự điều khiển chân thân Tổ Vu xông lên sát lục. ...

Phía bên kia, Hình Hạo ôm Hỗn Độn Chung cấp tốc chạy đi, cảm nhận được hơi thở Bàn Cổ cuồn cuộn mãnh liệt truyền ra từ dưới chân núi Bất Chu, nội tâm kinh hãi vô cùng.

Hơi thở Bàn Cổ!

Bên trong núi Bất Chu thế mà lại ẩn chứa hơi thở Bàn Cổ khổng lồ như vậy.

Chẳng trách hậu thế sau khi Hồng Quân chứng đạo thành thánh lại muốn mượn tay Yêu tộc để tiêu diệt Vu tộc!

Chẳng trách các vị Thánh nhân hậu thế rõ ràng có năng lực ngăn cản núi Bất Chu sụp đổ nhưng lại không hề động tĩnh khi Cộng Công đâm đầu vào núi Bất Chu.

Hóa ra tất cả nguyên nhân đều vì hơi thở Bàn Cổ bên trong núi Bất Chu, bọn họ sợ Bàn Cổ tái thế, sợ Vu tộc phục sinh Bàn Cổ.

Lệ!

Đột nhiên, một tiếng kêu dài vang lên.

Hình Hạo chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, ngẩng đầu nhìn lên, một con Kim Sí Đại Bàng Điểu khổng lồ vô cùng đang bay lơ lửng trên đầu mình.

"Tiểu bối, để lại Hỗn Độn Chung!" Tiếng gầm của Côn Bằng vang lên, trên không trung Kim Sí Đại Bàng Điểu vỗ cánh, cuồng phong vô biên cuốn tới, từng chiếc lông vũ rơi xuống, tựa như cơn mưa rào tập kích vào chỗ Hình Hạo đang đứng.

"Không xong!" "Côn Bằng!" Nguy cơ giáng xuống, sắc mặt Hình Hạo thay đổi đột ngột.

Đặc biệt là những chiếc lông vũ kia ẩn chứa sóng dao động, càng khiến hắn cảm nhận được hơi thở của cái chết.

Nghĩ đến đây, động tác chạy của Hình Hạo khựng lại, tâm niệm động lên, huyết mạch trong cơ thể sôi trào, hét lớn: "Đại Vu chân thân, hiện!" Hống!

Tiếng quát khẽ vang lên, chân thân Đại Vu của Hình Hạo hiển lộ, cả người lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được cao thêm một ngàn mét, toàn thân tỏa ra u quang rực rỡ, phảng phất có ý chí của Bàn Cổ lan tỏa.

Giây tiếp theo, lông vũ của Côn Bằng giáng xuống, liên tục đánh vào cơ thể Hình Hạo.

Tranh!

Tranh!

Lửa hoa bắn tung tóe, những chiếc lông vũ vốn đủ để đe dọa tính mạng Hình Hạo kia lại không thể phá vỡ phòng ngự của chân thân Đại Vu, từng chiếc lông vũ rơi rụng xuống đất, mất đi ánh hào quang.

"Hô~" Cảm nhận được cảm giác tê dại nhàn nhạt khắp cơ thể, nội tâm Hình Hạo thở phào nhẹ nhõm, đồng thời chiến ý trong đôi mắt

cũng tuôn trào.

Tám trăm năm sống kiếp "hàm ngư" đã khiến hắn sớm mất đi lòng hiếu chiến của Vu tộc, càng đánh mất đi hào tình tráng chí lúc mới xuyên việt.

Nhưng lần này hệ thống thức tỉnh, thực lực bản thân tăng vọt cũng khiến hắn tìm lại được lòng hiếu chiến năm xưa.

Đặc biệt là khi cảm thấy sự tập kích của Côn Bằng dường như không làm gì được mình, hắn mới triệt để phản ứng, bản thân hiện tại không hề thua kém những vị tiên thiên thần linh kia.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo không khỏi nhếch môi cười, ngẩng đầu nhìn Côn Bằng đang bay cao trên không, hai chân khuỵu xuống rồi tung người nhảy vọt lên.

Giây tiếp theo, Hình Hạo đã ngang tầm với Côn Bằng, tay phải siết chặt thành quyền nện mạnh lên cơ thể khổng lồ của Côn Bằng, Lực Chi Pháp Tắc âm thầm phát động.

Bành một tiếng, Côn Bằng như bị sét đánh, cơ thể khổng lồ run lên một cái, sau đó tựa như thiên thạch từ trên trời rơi xuống, nện mạnh xuống mặt đất.

"Ha ha!" Một đòn trấn áp Côn Bằng, Hình Hạo không nhịn được phóng thanh đại tiếu.

Sướng!

Thật sự quá sướng!

Ẩn nhẫn tám trăm năm, hôm nay cuối cùng cũng có thể nở mày nở mặt.

Tuy rằng một đòn này ít nhiều có thành phần đánh lén, nhưng không thể phủ nhận, hắn quả thực đã nắm giữ sức mạnh để đấu một

trận với những vị tiên thiên thần linh đỉnh cấp.

Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không trì nghi, xoay người tiếp tục chạy về phía Bàn Cổ điện.

Tuy rằng đã tập kích được Côn Bằng, nhưng điều đó không có nghĩa là sẽ bình an vô sự, ít nhất thì Hỗn Độn Chung sẽ thu hút tu sĩ không chỉ có bấy nhiêu.

"Tên man tử Vu tộc kia định chạy đi đâu!" "Để lại cho bản tổ!" Lúc này, tiếng gầm gừ âm lãnh của Côn Bằng truyền tới.

Chỉ thấy hắn vùng vẫy đứng dậy từ mặt đất, quang huy quanh thân rực rỡ xua tan đi chân thân Đại Bàng, hóa thành hình dáng tiên thiên đạo thể, lao thẳng về phía Hình Hạo.

"Cút đi!" Thấy vậy, Hình Hạo không hề sợ hãi, hét lớn một tiếng, tay phải siết chặt nắm đấm đánh ra, Lực Chi Pháp Tắc nhảy động, một quyền đánh bay Côn Bằng ra ngoài.

"Phụt!" Miệng phun tiên huyết, khuôn mặt Côn Bằng âm trầm đến cực điểm.

Sự mạnh mẽ của Hình Hạo nằm ngoài dự liệu, nếu trước đó là do không kịp phòng bị, thì lần này hắn đã triệt để hiểu rõ khoảng cách giữa hai bên.

"Lực Chi Pháp Tắc!" "Khu khu một tên Đại Vu, sao có thể nắm giữ loại sức mạnh này!" Một đôi mắt oán độc nhìn chằm chằm vào Hình Hạo đang chạy, Côn Bằng lại bay lên, thi triển Côn Bằng pháp, cấp tốc đuổi theo, thuật pháp trong tay thi triển liên miên bất tuyệt oanh kích lên cơ thể Hình Hạo.

Đáng tiếc, nhục thân của Hình Hạo so với Tổ Vu không hề kém cạnh bao nhiêu, lực phòng ngự cường hãn của hắn há lại là dăm ba cái thuật pháp có thể phá vỡ được?

Mặc cho sự tập kích của Côn Bằng rơi lên người, Hình Hạo chỉ cảm thấy không đau không ngứa, miệng cười ha ha nói: "Côn Bằng, không ổn rồi!" "Biến thành con chim đại bàng to xác thì mới có chút uy hiếp." "Nào, lại biến thành chim mà đánh!" Nghe vậy, khuôn mặt Côn Bằng âm trầm đến cực điểm.

Vô sỉ!

Thật sự Hình Hạo quá làm người ta tức giận, nếu có thể, hắn hận không thể băm vằm tên này thành muôn mảnh.

Nhưng hắn cũng hiểu rõ, với thân thể Côn Bằng này không thể là đối thủ của chân thân Đại Vu của Hình Hạo, nghiến răng nghiến lợi, Côn Bằng mãnh liệt hét lớn: "Tam Thanh, còn đợi gì nữa!" "Phía trước không xa là địa giới của Vu tộc rồi, một khi hắn chạy vào trong đó, ai cũng đừng hòng có được Hỗn Độn Chung!" Lời này vừa nói ra, sắc mặt Hình Hạo đang chạy biến đổi.

Chương 7

Tam Thanh đã đến rồi!

Thật sự không ổn chút nào.

Hắn có nắm chắc chống lại Côn Bằng, thậm chí phớt lờ đối phương, nhưng lại không thể chống đỡ nổi Tam Thanh.

Dù sao ba tên này là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, dù hiện tại chưa bái Hồng Quân làm sư, nhưng chiến lực của bọn họ là điều không cần bàn cãi.

Hưu!

Kiếm khí tràn ngập, hai đạo kiếm khí tập kích tới, động tác chạy của Hình Hạo khựng lại, hai tay đưa lên tạo tư thế phòng ngự.

Oành một tiếng, kiếm khí nổ tung, thân thể Hình Hạo chấn động, chân thân Đại Vu tan biến, cả người lùi lại vài bước, khóe miệng rỉ ra một vết máu.

Giây tiếp theo, ba đạo thanh quang xuất hiện ở khu vực trước mặt Hình Hạo, có thể thấy Tam Thanh xuất hiện, Lão Tử cầm đòn gánh, Nguyên Thủy cầm ngọc như ý, Thông Thiên cầm Thanh Bình kiếm đứng đó, thong dong nói: "Đạo hữu, xin dừng bước!" "Hình Hạo đạo hữu, chi bằng ở lại đây đi!" "Hình Hạo, giao Hỗn Độn Chung ra, tha cho ngươi không chết." Cùng lúc đó, phía sau một trận cuồng phong thổi tới, thân ảnh Côn Bằng hiện ra, tay phải thành trảo cào xuống, Côn Bằng pháp đánh thẳng vào lưng Hình Hạo.

"Cút cho ta!" Cảm nhận được hơi thở phía sau, trong mắt Hình Hạo lóe lên tia hung lệ, đột nhiên xoay người đấm một quyền vào trảo của Côn Bằng.

Bành một tiếng, thân thể Hình Hạo lảo đảo vài cái, còn Côn Bằng thì lại một lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía Tam Thanh, lạnh giọng nói: "Tam Thanh, Bàn Cổ chính tông, danh tiếng thật lớn!" Nghe vậy, ba người Lão Tử không khỏi nhíu mày.

Không biết tại sao, nhìn Hình Hạo trước mắt, trong lòng bọn họ cũng cảm thấy một tia nguy cơ.

Đặc biệt là hơi thở Bàn Cổ nhàn nhạt tỏa ra trên người hắn, càng khiến ba người kiêng dè cực điểm, thậm chí trong lòng ẩn ẩn có loại thôi thúc muốn đánh chết hắn.

"Nói nhảm ít thôi!" Lúc này, Nguyên Thủy của Tam Thanh lên tiếng trước: "Hình Hạo, giao Hỗn Độn Chung ra, vật này không phải hạng người Vu tộc các ngươi có thể có được." "Ta là Bàn Cổ chính tông, Khai Thiên Tam Bảo nên thuộc về chúng ta, mau chóng giao ra, tránh chịu khổ sở." Lời này vừa nói ra, Hình Hạo chưa kịp lên tiếng, nhưng Lão Tử và Thông Thiên bên cạnh Nguyên Thủy hơi nhíu mày.

Vô sỉ!

Thật sự bộ dạng của Nguyên Thủy coi Hỗn Độn Chung như vật trong túi khiến bọn họ không thoải mái, cùng là Tam Thanh, tại sao Hỗn Độn Chung lại giao cho ngươi?

Nhưng Lão Tử và Thông Thiên cũng không mở miệng, chỉ khóa chặt vị trí của Hình Hạo, tỏ rõ tư thế cùng tiến cùng lùi với Nguyên Thủy.

"Nực cười!" Khinh thường cười lạnh một tiếng, Hình Hạo nhìn Nguyên Thủy với vẻ khinh bỉ: "Tam Thanh do Bàn Cổ hóa thành, chẳng lẽ Vu tộc ta không phải sao?" "Chẳng qua là do nguyên thần và thanh khí hóa thành mà thôi, Vu tộc ta mới là nơi truyền thừa huyết

mạch của Bàn Cổ đại thần, chúng ta mới thực sự là Bàn Cổ chính tông." "Hỗn Độn Chung thuộc về Vu tộc ta, các ngươi muốn đoạt lấy thì trừ phi đánh bại ta, bằng không đợi các Tổ Vu rảnh tay, nhất định sẽ bắt Tam Thanh các ngươi trả giá đắt." Lời này vừa nói ra, sắc mặt ba người Lão Tử lập tức thay đổi.

Ở thời đại Hồng Quân chưa chứng đạo này, các đại thần Hồng Hoang đều ở thời đại Đại La Kim Tiên, Thập Nhị Tổ Vu đại diện cho chiến lực tối cao, ai cũng không dám đối đầu trực diện.

Nếu thật sự bị Thập Nhị Tổ Vu vây công, dù là Tam Thanh cũng phải tránh đi mũi nhọn của bọn họ, dù sao nhục thân sánh ngang Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Tổ Vu là không thể giải được.

"Không thể đợi thêm được nữa!" Lúc này, Nguyên Thủy dường như đã thiếu kiên nhẫn, quay đầu nói: "Đại ca, Tam đệ, chúng ta phải mau chóng hạ gục Hình Hạo để thu hồi Hỗn Độn Chung, nếu không tình huống khi Thập Nhị Tổ Vu quay lại sẽ không ổn!" Nghe vậy, Lão Tử và Thông Thiên nhìn nhau một cái, sau đó trong mắt lóe lên tia lệ sắc, mở miệng nói: "Được!" Giây tiếp theo, Tam Thanh hành động, ba người một thể bao vây Hình Hạo vào giữa, điều khiển linh bảo trong tay tập kích Hình Hạo, trong đó Lão Tử mạnh nhất, Nguyên Thủy và Thông Thiên đứng sau.

"Khốn kiếp!" Thấy cảnh này, sắc mặt Hình Hạo xanh mét, đối mặt với sự liên thủ vây công của Tam Thanh, hắn cũng không có phần thắng nào.

Nhưng sự đã đến nước này, cũng không màng được nhiều như vậy, Hỗn Độn Chung không thể nhường ra, hai tay siết chặt thành quyền, Lực Chi Pháp Tắc hiện ra, cả người gầm nhẹ một tiếng, lại một lần nữa hiển hóa chân thân Đại Vu, dĩ nhất địch tam nghênh chiến

Tam Thanh.

Giây tiếp theo, bốn đạo thân ảnh lao vào giao chiến trong sân.

Bành!

Bành!

Nắm đấm va chạm với linh bảo, Hình Hạo toàn khai chiến lực, dưới sự tập kích điên cuồng, tuy rằng không hạ được Tam Thanh nhưng cũng không thua kém ba người là mấy.

Nhất thời, bốn đạo thân ảnh triền đấu cùng nhau, sắc mặt Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng theo đó mà ngưng trọng.

Mỗi một lần đối oanh với Hình Hạo, họ đều cảm thấy bản thân rung động, Lực Chi Pháp Tắc đáng sợ đó khiến lực công kích của Hình Hạo không hề thua kém Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

"Khốn kiếp!" "Đáng chết!" Tấn công mãi không hạ được, khuôn mặt Nguyên Thủy đen kịt, Tam Bảo Như Ý trong tay không ngừng nện về phía Hình Hạo nhưng không thể phá vỡ phòng ngự của chân thân Đại Vu, trong một đôi mắt tràn đầy lửa đố kỵ.

"Tại sao!" "Tại sao khu khu một tên Đại Vu lại có thể kháng cự được ta!" "Tại sao một tên Đại Vu lại nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc nghịch thiên như vậy!" Nhất thời, Nguyên Thủy như thể nhập ma, điên cuồng điều khiển Tam Bảo Như Ý tập kích Hình Hạo, thậm chí dùng đủ mọi thủ đoạn bẩn thỉu nhắm thẳng vào hạ bộ.

Bành một tiếng, Tam Bảo Như Ý nện trúng đùi Hình Hạo, chỉ thiếu chút nữa là trúng chỗ hiểm.

"Nguyên Thủy!" Cảm nhận được cơn đau rát từ chân truyền đến, ngọn lửa giận trong mắt Hình Hạo cũng bốc lên, suýt chút nữa là "mệnh căn" bị phế, làm sao có thể nhẫn nhịn?

Hét lớn một tiếng, Hình Hạo lập tức từ bỏ phòng ngự đối với Lão Tử và Thông Thiên, xoay người lao thẳng về phía Nguyên Thủy, trọc khí quanh thân sôi trào, song quyền bao phủ Lực Chi Pháp Tắc liên tục nện về phía Nguyên Thủy.

Thấy vậy, Nguyên Thủy kinh hãi, không màng đến chuyện khác, vội vàng triệu hoán Ngọc Như Ý để phòng ngự.

Giây tiếp theo, nắm đấm của Hình Hạo nện lên Ngọc Như Ý, tiếng ầm vang vang lên, tuy rằng không thể đánh vỡ nó nhưng dư chấn cũng khiến Nguyên Thủy biến sắc.

"Chết cho ta!" Không đợi Nguyên Thủy né tránh, Hình Hạo điên cuồng tập kích bất chấp tất cả, song quyền liên tục rơi trên Ngọc Như Ý, sức mạnh đáng sợ càn quét khiến Ngọc Như Ý bị mờ đi, Nguyên Thủy đứng bên trong càng phun ra một ngụm tiên huyết.

"Nhị đệ!" "Nhị ca!" Một màn này lập tức khiến Lão Tử và Thông Thiên ở bên cạnh đại kinh thất sắc.

Họ không ngờ Hình Hạo lại đột nhiên phát khó với Nguyên Thủy, thậm chí còn là bộ dạng không chết không thôi, lập tức hai người điều khiển đòn gánh và Thanh Bình kiếm tập kích Hình Hạo, muốn cứu Nguyên Thủy đang bị áp chế ra ngoài.

Đáng tiếc, đối mặt với sự tập kích của đòn gánh và kiếm khí, Hình Hạo không hề lay động, dựa vào chân thân Đại Vu da dày thịt béo mà trực tiếp chống đỡ, tốc độ đôi tay càng nhanh hơn, điên cuồng đánh đập Nguyên Thủy đang nấp dưới sự che chở của Ngọc Như Ý.

Bành!

Bành!

Quyền quyền oanh kích, vẻ kinh hãi hiện rõ trên mặt Nguyên Thủy, thấy Hình Hạo điên cuồng muốn giết mình, hắn vội vàng rót

pháp lực vào trong Ngọc Như Ý, cao giọng hô: "Đại ca, Tam đệ, cứu ta!" Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Lão Tử và Thông Thiên tuy đã phản ứng và ra tay tập kích Hình Hạo, nhưng trong thời gian ngắn khó có thể phá vỡ phòng ngự của chân thân Đại Vu, căn bản không thể chi viện cho Nguyên Thủy.

Rắc một tiếng, phòng ngự của Ngọc Như Ý vỡ tan.

Chỉ thấy nắm đấm của Hình Hạo rơi xuống, khoảnh khắc đó nện trúng cơ thể Nguyên Thủy.

"A..." Thảm khiếu một tiếng, Nguyên Thủy lập tức bị đánh bay ra ngoài, máu tươi trong miệng phun ra, một đôi mắt sung huyết, trừng trừng nhìn Hình Hạo mà gào thét: "Hình Hạo, ta với ngươi không đội trời chung!" "Không đội trời chung?" Lông mày nhếch lên, động tác vốn đang dừng lại của Hình Hạo bỗng nhiên tăng tốc, cả người lao thẳng về phía Nguyên Thủy, giơ nắm đấm tiếp tục oanh kích, miệng cười lạnh: "Nguyên Thủy, hôm nay ta sẽ đánh chết ngươi." "Ngọc Thanh thì đã sao!" "Dám uy hiếp ta, lão tử muốn mạng ngươi!" "Không xong!" Thấy cảnh này, Lão Tử và Thông Thiên đại kinh thất sắc.

Chương 8

Họ đều thấy Hình Hạo sát tính mười phần, đặc biệt là khi nắm giữ Lực Chi Quy Tắc, lực công kích của hắn không hề thua kém Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nếu tiếp tục truy sát thì Nguyên Thủy sẽ nguy hiểm.

Nhất thời, Lão Tử cũng không màng đến chuyện khác, tâm niệm động lên, một đạo kim quang rực rỡ từ tâm mi bay ra, trong miệng quát khẽ: "Đi!" Giây tiếp theo, một tòa tháp nhỏ bay đến đỉnh đầu Nguyên Thủy, ánh sáng rực rỡ, Thiên Địa Huyền Hoàng khí lập tức cấu thành phòng ngự, mặc cho Hình Hạo đấm đá liên hồi cũng không thể làm nó lung lay phân hào.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp!" Tấn công vô vọng, Hình Hạo hơi nhíu mày lùi lại một khoảng, quay đầu nhìn Lão Tử ở cách đó không xa nói: "Thật là huynh đệ tình thâm!" "Chẳng trách sau này ngươi lại liên thủ với Nguyên Thủy để tính kế Thông Thiên!" Lời này vừa nói ra, lông mày Lão Tử lập tức nhíu lại.

Sắc mặt Thông Thiên bên cạnh hắn cũng thay đổi theo.

Lời này của Hình Hạo có hiềm nghi ly gián, nhưng không biết tại sao, hai người họ cũng cảm thấy dường như đó là sự thật.

Đặc biệt là Thông Thiên, như thể bị chạm trúng điều gì đó, động tác vốn đang tiến gần Lão Tử bỗng khựng lại, thanh Thanh Bình kiếm trong tay cũng hạ xuống.

"Hình Hạo, đừng có nói càn!" Nhận ra động tác của Thông Thiên, sắc mặt Lão Tử đại biến, tuy chỉ trong chớp mắt nhưng hắn cũng cảm thấy sự tình không ổn, vội vàng mở miệng: "Tam Thanh chúng ta là một thể, làm sao có thể nội đấu!" "Thật không ngờ, trong Vu tộc lại

có kẻ khéo mồm khéo miệng như vậy, bần đạo thật sự đã xem thường ngươi rồi.” Nghe vậy, Hình Hạo nhún nhún vai.

Những gì hắn nói là sự thật, trận chiến Phong Thần nhìn thì có vẻ ngẫu nhiên nhưng thực tế là tất yếu.

Nếu không phải Lão Tử và Nguyên Thủy đố kỵ với Tiệt Giáo vạn tiên triều của Thông Thiên, thì làm sao có chuyện liên kết với nhị thánh phương Tây để tính kế Thông Thiên.

“Đinh!

Kịch thấu thành công, nhận được 1000 tích phân!” Ồ!

Nghe tiếng thông báo của hệ thống, Hình Hạo không khỏi sững sờ.

Kịch thấu thành công rồi sao?

Không đúng chứ!

Nếu như vậy là thành công, thì trước đây hắn kịch thấu cho Hình Thiên, Hậu Nghệ cũng không ít, tại sao không có gì?

“Chẳng lẽ...” Trong đầu lóe lên tia sáng, Hình Hạo suy nghĩ: “Có vẻ như phải khiến đối phương tin tưởng thì mới kịch thấu thành công!” “Trước đây đám người Hình Thiên căn bản không tin lời kịch thấu, chỉ nghĩ là hắn bị ngã hỏng não nên nói năng lảm nhảm.” Nghĩ đến đây, Hình Hạo bỗng cảm thấy muốn khóc mà không có nước mắt.

Sớm biết như vậy thì đã đánh thức hệ thống từ sớm rồi, làm gì phải chờ đợi ròng rã tám trăm năm trời.

Nghĩ vậy, Hình Hạo đưa mắt khinh bỉ liếc nhìn Lão Tử một cái, cười lạnh nói: “Thật giả tự rõ, Hình Hạo ta đã thức tỉnh năng lực dự ngôn, làm sao có thể nói năng lảm nhảm được.” Giây phút này, Hình Hạo hạ định quyết tâm phải khiến nhiều người tin tưởng hơn nữa.

Chỉ cần đối phương tin tưởng, hắn có thể kịch thấu thành công để

lấy tích phân, từ đó đổi lấy bảo vật trong chư thiên vạn giới.

Để lấy được lòng tin, hắn cần một cái cớ hợp lý, lần này hắn tự tin tuyên bố mình có năng lực dự ngôn là để gieo một hạt giống vào lòng các đại thần Hồng Hoang: Hình Hạo thật sự có thể dự tri tương lai.

"Dự ngôn tương lai?" Quả nhiên, ba người Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kinh hô, ánh mắt nhìn Hình Hạo thêm một tia cấp thiết và kỵ đạn.

Kết hợp với cảm giác quý động trong lòng vừa rồi, Nguyên Thủy thì thôi, nhưng Lão Tử và Thông Thiên không thể coi như chưa có chuyện gì xảy ra.

"Ha ha..." "Hình Hạo, làm tốt lắm!" Ngay lúc này, một tiếng cười lớn vang lên.

Nhìn theo hướng tiếng cười, có thể thấy Đế Giang đang dang cánh bay cao cấp tốc lao tới, sau khi đáp xuống sân, hắn vỗ vỗ vai Hình Hạo nói: "Hỗn Độn Chung có ở đây không?" "Có!" Gật đầu, nội tâm Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi tuy đánh được Nguyên Thủy nhưng bản thân cũng phải trả giá không nhỏ, sự vây công của Lão Tử và Thông Thiên không hề dễ chịu chút nào.

Tâm niệm động lên, Hình Hạo giải trừ chân thân Đại Vu, sau đó vỗ vỗ bụng mình nói: "Đế Giang Tổ Vu, Hỗn Độn Chung bị ta nuốt vào bụng rồi, có cần lấy ra không?" "Không cần!" Phất phất tay, Đế Giang quét mắt nhìn Tam Thanh và Côn Bằng đang hổ thị đam đam ở phía xa, mở miệng nói: "Đợi đánh đuổi đám này đi rồi hãy tính!" Nghe lời này, Hình Hạo cũng buông lỏng tâm tình không ít.

Hắn thật sợ Đế Giang sẽ nhượng bộ mà giao ra Hỗn Độn Chung,

nếu như vậy, e rằng lại là một trận hỗn chiến quy mô lớn.

Ngay sau đó, hắn cũng không nói nhảm nữa, ngoảnh đầu nhìn về phía Tam Thanh, lạnh giọng nói: "Tam Thanh, chẳng phải vừa nãy các ngươi rất huênh hoang sao?

Ta là Tổ Vu của Vu tộc đây, tới đi, chúng ta tiếp tục tổn thương lẫn nhau!" Nghe lời này, sắc mặt Tam Thanh lạnh như sương, ngay cả Côn Bằng ở đằng xa cũng khóe miệng giật giật.

Điệu bộ tiểu nhân đắc chí này của Hình Hạo so với dáng vẻ hào khí trùng thiên lúc trước quả thực như hai người khác nhau, đúng là khiến người ta phải rớt cằm.

Đặc biệt là Nguyên Thủy và Côn Bằng.

Cảnh tượng vừa bại dưới tay Hình Hạo khiến hai người cảm thấy vừa hổ thẹn vừa giận dữ.

"Tam Thanh!" Lúc này, Đế Giang tiến lên một bước trước tiên, chân thân Tổ Vu khổng lồ rung động, Không Gian Pháp Tắc dưới sự thao túng của lão cuộn trào tứ phương, đôi mắt băng lãnh nói: "Trước thì vây công Hậu Thổ muội tử của ta, hiện tại lại vây công hậu bối Vu tộc ta, hôm nay nếu không cho ta một lời giải thích, Vu tộc ta thề không bỏ qua." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Tam Thanh chợt biến.

Côn Bằng ở đằng xa càng là người đầu tiên tung người nhảy lên, thi triển Côn Bằng Pháp, hóa thành một luồng lưu quang trốn về phía ngoại giới.

Tổ Vu quy vị, đại diện cho trận chiến trên đỉnh Bất Chu Sơn đã kết thúc, nếu còn tiếp tục lưu lại, một khi Thập Nhị Tổ Vu tụ họp, tuyệt đối sẽ có hiểm họa tính mạng.

"Vô sỉ!" "Lũ mang lông mang vảy không biết xấu hổ!" Cảnh tượng này khiến Tam Thanh trong lòng không ngừng mắng chửi.

Côn Bằng chạy rồi thì coi như xong, nhưng ba người bọn họ lại lâm vào tình cảnh lúng túng.

Có Côn Bằng hay không cũng thế, một khi Thập Nhị Tổ Vu tụ họp, Tam Thanh các đệ đệ lấy ba địch mười hai, quả thực là tìm chết.

Nhưng nếu bảo từ bỏ Hỗn Độn Chung, bọn họ cũng không thể chấp nhận được, dù sao đó cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Trong lúc đó, Lão Tử đột nhiên lên tiếng: "Đế Giang Tổ Vu, Vu tộc không tu Nguyên Thần, lấy Hỗn Độn Chung cũng không cách nào luyện hóa và sử dụng, chi bằng nhường lại cho ta!

Ta có thể hứa nợ Vu tộc ba cái nhân tình, bất cứ khi nào Vu tộc có yêu cầu, ta tuyệt đối sẽ không thoái thác." Lời này vừa ra, Đế Giang còn chưa kịp mở miệng, Nguyên Thủy và Thông Thiên ở bên cạnh sắc mặt đã rất khó coi.

Lời này của Lão Tử rõ ràng là muốn chiếm lấy Hỗn Độn Chung.

Cho dù Tam Thanh nhất thể, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không muốn từ bỏ Hỗn Độn Chung, đặc biệt là khi Lão Tử đã có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, còn bọn họ lại chưa có chí bảo hộ thân.

Nhưng sự tình đã đến nước này, làm sao có thể phản đối?

Một khi mở miệng, Tam Thanh nhất định sẽ giải thể, hai người trong tình trạng không có chí bảo hộ thân không dám trở mặt với Lão Tử, thậm chí...

"Không cần thiết!" Đế Giang cười lạnh một tiếng, không chút do dự từ chối đề nghị của Lão Tử, thần sắc ngạo nhiên nói: "Hỗn Độn Chung là di vật của Phụ Thần, Vu tộc ta tự nhiên phải thu hồi.

Còn việc có sử dụng được hay không, đó là chuyện của chúng ta!" Lời này khiến sắc mặt Tam Thanh càng thêm khó coi.

Chương 9

Việc Đế Giang từ chối khiến bọn họ không thể chấp nhận, Tổ Vu không tu Nguyên Thần mà có được Hỗn Độn Chung chẳng khác nào làm viên ngọc quý bị vùi lấp trong bóng tối, nhưng lại chẳng thể làm gì được.

"Đế Tuấn, chạy đâu!" "Đông Hoàng Thái Nhất, đứng lại cho ta!" Lúc này, từ đằng xa truyền đến tiếng gào thét của các Tổ Vu.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất khắp người đầy máu đang bay về phía này, tuy bị vây công trọng thương nhưng vẫn không hề có ý định từ bỏ việc đoạt lại Hỗn Độn Chung.

Đồng thời, ở khu vực phía trước, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Phục Hy, Minh Hà cùng một bộ phận các đại năng Tiên Thiên cũng cấp tốc đuổi tới.

Hiển nhiên, sự ngăn cản bên phía Hậu Thổ đã thất bại.

Rất nhanh, mười một Tổ Vu đã đứng bên cạnh Hình Hạo và Đế Giang, bọn người Đế Tuấn cũng đã đến khu vực của Tam Thanh, hai bên đối trì, chiến ý dâng trào không ngừng tuôn ra.

"Không ổn rồi." Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo khẽ biến.

Chỉ riêng Tam Thanh thì không đáng ngại, nhưng có thêm bọn người Tiếp Dẫn gia nhập, phía Thập Nhị Tổ Vu tuyệt đối không chiếm được ưu thế nào.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất.

Tuy đã thoát khỏi trạng thái tẩu hỏa nhập ma, nhưng thực lực bản thân gã vô hạn tiếp cận Chuẩn Thánh, nếu thực sự đánh nhau, Vu tộc

tuyệt đối không chiếm ưu thế.

Nghĩ vậy, Hình Hạo vô thức lùi lại một bước, định nhân lúc không ai chú ý mà rời đi, quay về Bàn Cổ Điện.

Chỉ cần đưa Hỗn Độn Chung vào trong Bàn Cổ Điện, thì cho dù bọn người Tam Thanh liên thủ cũng không thể xông vào, dù sao hiện tại ý chí của Bàn Cổ vẫn chưa tiêu tán hoàn toàn, Bàn Cổ Điện tuyệt đối là một trong những nơi an toàn nhất Hồng Hoang.

"Hình Hạo, định chạy đi đâu!" Cảnh này lập tức bị Nguyên Thủy chú ý, lão quát lớn: "Để Hỗn Độn Chung lại, nếu không đừng hòng rời đi!" Lời này vừa thốt ra, ánh mắt của tất cả tu sĩ có mặt đều tập trung lên người Hình Hạo.

Lúc trước thấy Đế Giang và Hình Hạo đi cùng nhau, ai cũng nghĩ Hỗn Độn Chung đã về tay Đế Giang, không ngờ vẫn nằm trong tay Hình Hạo.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này uy thế bộc phát, đôi mắt phun lửa nói: "Đồ man di Vu tộc, trả lại Hỗn Độn Chung cho ta!" Nói đoạn, gã lướt tới, tay cầm Nhật Nguyệt Tinh Luân sát phạt về phía Hình Hạo.

"Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi dám!" Thấy vậy, Đế Giang và các Tổ Vu đại nộ.

Tức thì, ba vị Tổ Vu lao ra giao chiến với Đông Hoàng Thái Nhất, tuy không thể trấn áp hoàn toàn nhưng cũng ngăn cản gã tiếp cận.

Nhưng cảnh này chỉ là ngòi nổ.

Theo sự ra tay của Đông Hoàng Thái Nhất, phía sau gã bọn người Đế Tuấn, Nữ Oa, Phục Hy, Minh Hà, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đồng loạt ra tay tập kích Hình Hạo.

Tiên Thiên Chí Bảo động lòng người, ai mà không muốn có.

Đặc biệt là Tam Thanh, trước đó không có cơ hội, lần này có các vị đại năng kiềm chế Tổ Vu, chỉ mình Hình Hạo khó lòng giữ được Hỗn Độn Chung.

"Đáng chết!" "Chặn lại cho ta!" Đế Giang giận dữ quát lớn, chín đại Tổ Vu lập tức lao ra chiến đấu hỗn loạn với chín người bọn Tam Thanh.

Ngay sau đó, Đế Giang hô lớn: "Hình Hạo, mang theo Hỗn Độn Chung đi mau!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo thở phào một cái, lập tức xoay người chạy về phía Bàn Cổ Điện.

Cho dù có sức chiến đấu ngang ngửa với các đại năng, nhưng khi chưa đưa được Hỗn Độn Chung vào Bàn Cổ Điện thì mọi thứ vẫn có biến số, hắn không muốn biến số xảy ra.

Một khi nắm giữ Hỗn Độn Chung, Vu tộc mới có khả năng nghịch thiên cải mệnh, mới có thể bảo vệ được nhiều tộc nhân hơn.

"Chạy đâu!" "Để lại cho ta!" Thấy vậy, những đại năng Tiên Thiên ở đằng xa cũng động thủ.

Thập Nhị Tổ Vu bị bọn Tam Thanh ngăn cản chính là thời cơ tốt nhất, chỉ cần giết Hình Hạo, Hỗn Độn Chung sẽ thuộc về bọn họ.

Nhất thời, mười mấy tu sĩ Đại La Kim Tiên hậu kỳ xuất hiện xung quanh Hình Hạo, không chút do dự thao túng pháp bảo tập kích, hoàn toàn không có ý định nương tay, thề phải chém giết Hình Hạo.

"Các ngươi tìm chết!" Thấy vậy, Hình Hạo nổi giận.

Một lũ nhân vật phụ không tên tuổi ở hậu thế mà cũng dám tập sát ta, mẹ nó, thật sự coi ta là quả hồng mềm muốn nặn thế nào thì nặn sao?

Tức thì, Hình Hạo không chạy nữa, xoay người thao túng Đại Vu chân thân xông vào giữa đám tu sĩ, Lực Chi Pháp Tắc bao phủ nắm

đấm không ngừng múa may, từng quyền từng quyền đấm thẳng vào cơ thể bọn họ.

"A..." "A..." Tiếng thảm thiết vang lên, những đại năng Tiên Thiên kia căn bản không chống đỡ nổi sự tấn công của Hình Hạo, thậm chí một số kẻ nhục thân yếu ớt bị đánh nổ tung trực tiếp.

Nhất thời, Hình Hạo như hóa thân thành Tu La, dưới sự đồ sát điên cuồng, một nửa đám đại năng Tiên Thiên đã chôn thây dưới nắm đấm của hắn.

Cộng thêm việc Vu tộc tu luyện Trọc Khí có thể hủ thực thần hồn, không ít kẻ thậm chí không kịp phản kháng đã chết thảm tại chỗ.

"Chạy mau!" "Vị Vu này quá mạnh, không thể đối địch!" Khoảnh khắc này, đám đại năng Tiên Thiên đã phản ứng lại, từng người một kinh hoàng hô hoán, xoay người vội vàng chạy thoát ra ngoài.

Tiên Thiên Chí Bảo tuy động lòng người, nhưng cũng phải có mạng mới lấy được.

Đối mặt với chiến lực khủng khiếp của Hình Hạo, bọn họ căn bản không chống đỡ nổi.

"Giết!" "Giết!" Lúc này, vài tiếng gầm thấp truyền đến.

Nhìn lại, có thể thấy Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ và các Đại Vu khác từ đằng xa vội vã chạy tới, lập tức ra tay giúp Hình Hạo săn sát đám Đại La Kim Tiên kia.

"Chết đi cho ta!" Một rìu chém chết một tên Đại La Kim Tiên tại chỗ, Hình Thiên cười lớn tiến đến bên cạnh Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, ta đến muộn rồi!

Mấy tên gia hỏa này thật khó nhằn, lúc trước bị quấn chân nên mới khó tới đây." Nghe vậy, động tác của Hình Hạo hơi khựng lại, rồi liếc nhìn Hình Thiên một cái nói: "Không sao là tốt rồi!

Toàn lực ra tay tiêu diệt lũ này, sau đó đi chi viện cho các Tổ Vu!" Đến nước này, Hình Hạo cũng bỏ ý định lập tức chạy về Bàn Cổ Điện.

Dù sao có nhiều Đại Vu xuất hiện như vậy, chỉ cần tiêu diệt hết lũ này, sau đó hoàn toàn có thể chi viện cho Thập Nhị Tổ Vu thảo phạt bọn Tam Thanh.

"Được!" Nghe vậy, bọn Hình Thiên gật đầu.

Tức thì, không nói nhảm nữa, cầm binh khí lao về phía các tu sĩ xung quanh, hiển lộ Đại Vu chân thân, dựa vào phòng ngự vô song, hoàn toàn không để tâm đến những đòn tập kích của đám đại năng kia.

Nhất thời, cục diện lại nghiêng về một phía, đám đại năng Tiên Thiên kia tuy tu vi đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng không phải ai cũng có Tiên Thiên Linh Bảo, căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của Đại Vu chân thân.

"Đáng chết!" "Lũ man di Vu tộc này nhục thân quá mạnh!" "Đặc biệt là Tiên Thiên Trọc Khí, một khi bị dính phải không chết cũng bị thương!" "Rút, mau rời khỏi đây!" Miệng không ngừng mắng chửi, từng tu sĩ nảy sinh ý thối lui, sau khi thoát khỏi phạm vi tấn công của Đại Vu liền cấp tốc thi triển độn thuật đào tẩu.

Chương 10

"Ha ha, chạy đi đâu, quay lại đánh tiếp nào!" Thấy cảnh này, đám Đại Vu ha ha cười lớn, múa may binh khí trong tay diệu võ dương uy, không hề coi đám Đại La Kim Tiên kia ra gì.

Thậm chí có người định tung người đuổi theo truy sát.

"Tất cả dừng lại cho ta!" Hình Hạo lập tức lên tiếng ngăn cản: "Giặc cùng chớ đuổi, lũ gia hỏa đó không quan trọng, bây giờ đánh chạy bọn chúng rồi đi giúp các Tổ Vu mới là chính yếu." Nghe vậy, một số Đại Vu định đuổi theo liền khựng lại, không tiếp tục truy đuổi nữa mà xoay người lao về khu vực Thập Nhị Tổ Vu đang chiến đấu.

Tuy các Đại Vu hầu hết có tu vi Đại La Kim Tiên tiền trung kỳ, nhưng nhờ có Đại Vu chân thân, ở cùng cảnh giới thực sự không sợ Tam Thanh.

"Hình Hạo huynh đệ!" Đợi đại bộ phận Đại Vu đi chi viện, Hình Thiên và Hậu Nghệ đứng cạnh Hình Hạo, sắc mặt nghiêm túc nói: "Lúc nãy Hậu Thổ Tổ Vu có dặn, bảo chúng ta hộ tống đệ về Bàn Cổ Điện, nhất định không được để Hỗn Độn Chung xảy ra sai sót gì." "Được!" Hình Hạo không chần chừ, lập tức xoay người đi về hướng Bàn Cổ Điện, vừa đi vừa nói: "Hình Thiên đi cùng ta là được rồi, Hậu Nghệ ở lại, dùng tiễn thuật của huynh ở ngoài sách ứng cho các Tổ Vu, nhắm vào Tam Thanh và hai con súc sinh mang lông kia cho ta." "Được!" Hậu Nghệ đáp lời, không kiên trì đi theo.

Dù sao nơi này cũng gần Bàn Cổ Điện rồi, cộng thêm đám Đại La Kim Tiên kia đã bị đánh chạy, hoàn toàn không cần phải căng thẳng nữa.

Tức thì, Hậu Nghệ xoay người chạy về phía chiến trường của các

Tổ Vu.

Hình Thiên thì nhanh chóng đuổi theo Hình Hạo, hai người sánh vai chạy về Bàn Cổ Điện.

Vừa chạy, Hình Thiên vừa ha ha cười lớn nói: "Hình Hạo, sướng quá, mấy trăm năm rồi không có trận đại chiến nào như thế này!

Ta nói cho đệ biết, ta đã giết mười mấy tên Đại La Kim Tiên đấy, thấy ta lợi hại không?" Nghe vậy, khóe miệng Hình Hạo không khỏi giật giật.

Vu tộc đúng là những phần tử hiếu chiến, hiện tại còn có thể tự phụ, nhưng một khi Hồng Quân thành thánh truyền hạ Chuẩn Thánh chi đạo, khi đó Đại Vu sẽ trở thành hạng hai.

Một khi Thánh nhân xuất thế, Đại Vu chỉ có thể coi là hạng ba, đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn rồi cũng khó tiến thêm bước nào, tương lai e rằng...

Nghĩ vậy, Hình Hạo liền lên tiếng: "...

Lợi hại!

Nhưng Hình Thiên huynh, huynh có biết tại sao các Tổ Vu nhất định phải đoạt lấy Hỗn Độn Chung không?

Ta nhớ Vu tộc chúng ta không thể luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo mà!" Đúng vậy!

Cho dù là tế luyện pháp của Bàn Cổ cũng chỉ luyện hóa Hậu Thiên Chí Bảo để bản thân sử dụng, còn Tiên Thiên Linh Bảo nội hàm Tiên Thiên cấm chế, căn bản không thể cho Vu tộc sử dụng.

"Không biết!" Hình Thiên lắc đầu, thản nhiên nói: "Tuy không dùng được, nhưng đó là bảo vật do Phụ Thần Bàn Cổ để lại, chúng ta lấy về không phải là lẽ đương nhiên sao?

Cho dù để trong Bàn Cổ Điện làm vật trang trí thì vẫn tốt hơn là rơi vào tay đám tu sĩ kia.” Nghe lời này, Hình Hạo trầm mặc.

Tuy lời của Hình Thiên có lý, nhưng hắn cảm thấy chuyện này không hề đơn giản.

Các Tổ Vu quá quan tâm đến Hỗn Độn Chung, thậm chí hắn còn nghi ngờ sau khi biết Tam Thanh có Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, bọn họ cũng sẽ hành động lần nữa.

Trong tình huống đó, hai người Hình Hạo đã về tới trước Bàn Cổ Điện.

Không chút do dự, cả hai tiến vào trong Bàn Cổ Điện.

Thế nhưng, vừa mới đặt chân vào, cơ thể Hình Hạo liền rung lên một cái, trong người vang lên tiếng ong ong, chiếc Hỗn Độn Chung bị hắn nuốt xuống đang vùng vẫy thoát ra khỏi cổ họng.

Ong ong...

Nhất thời, tiếng ong vang vọng.

Hỗn Độn Chung tỏa sáng rực rỡ, bên trong Bàn Cổ Điện huyết khí vô biên sôi trào, từng đạo huyết sắc đường vân tuôn ra bao phủ lấy Hỗn Độn Chung, kéo nó không ngừng bay về phía huyết trì (bể máu).

Đồng thời, cả tòa Bàn Cổ Điện trong khoảnh khắc rung động nhẹ, ẩn ẩn có thể thấy bóng dáng một chiếc rìu khổng lồ hiện lên trong huyết trì, đang lôi kéo Hỗn Độn Chung kia.

“Tình huống gì đây!” Thấy cảnh này, Hình Thiên há hốc mồm, thần sắc có chút kinh ngạc: “Hình Hạo, đầu óc đệ nhanh nhạy, đệ có biết bóng cái rìu kia là gì không?” “...!” Chần chừ một chút, Hình Hạo nghiến răng nói: “Nếu ta đoán không lầm, đó chính là bóng của Khai Thiên Phủ!

Nếu không thì không thể nào lôi kéo được Hỗn Độn Chung." "Đinh!

Tiết lộ thiên cơ thành công, thưởng 1000 tích phân!" Quả nhiên là như vậy!

Nghe tiếng hệ thống, tâm thần Hình Hạo chấn động mãnh liệt.

Bóng dáng kia cư nhiên thực sự là Khai Thiên Phủ, chuyện này lớn rồi đây.

Bóng của Khai Thiên Phủ ở Vu tộc, nếu luyện hóa Hỗn Độn Chung thì chẳng phải có thể hiển hóa ra uy năng của Khai Thiên Phủ sao?

Trong tình hình đó, có thể thấy Hỗn Độn Chung đã bay lên trên huyết trì, khi bị bóng của Khai Thiên Phủ bao phủ, huyết khí vô biên cũng phủ lên tiếng chuông Hỗn Độn Chung.

Giây tiếp theo, một luồng sức mạnh hạo hãn cuộn trào ra, cơ thể Hình Hạo và Hình Thiên chấn động, lập tức bị một sức mạnh không thể kháng cự đẩy ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Rầm...

Cửa Bàn Cổ Điện đóng sập lại, Hình Hạo và Hình Thiên đứng ngoài cửa, nhìn nhau ngơ ngác, trên mặt đều là vẻ kinh hãi.

Luồng sức mạnh kia quá mạnh, thậm chí vượt xa cả Tổ Vu...

Nhưng bên trong Bàn Cổ Điện làm sao có sự tồn tại vượt qua cả Tổ Vu?

Luồng khí tức kia giống như từ bóng của Khai Thiên Phủ mà ra...

"Hình Hạo!" Theo bản năng, ánh mắt Hình Thiên nhìn về phía Hình Hạo, có chút chần chừ nói: "Khí tức đó..." "Câm miệng!" Hình Hạo lên tiếng ngăn cản lời của Hình Thiên, sắc mặt nghiêm túc: "Hình

Thiên, hãy quên những gì vừa xảy ra đi, chúng ta chưa nhìn thấy gì, cũng không biết gì cả, huynh hiểu không?

Chuyện này tuyệt đối không được nói cho bất kỳ ai, bao gồm cả bọn Hậu Nghệ." "Được!" Nghe vậy, Hình Thiên lập tức gật đầu.

Tuy không rõ chuyện gì đang xảy ra, nhưng lão cũng hiểu chuyện này tuyệt đối không được lộ ra ngoài.

Nghe vậy, Hình Hạo cũng thở phào một hơi.

Tiếp đó, ánh mắt hắn nhìn về phía Bàn Cổ Điện, trong lòng thầm nghĩ: "Bàn Cổ, khí tức lúc đó tuyệt đối không sai!

Nhưng chẳng phải Bàn Cổ đã chết khi khai thiên tích địa sao?

Chương 11

Tại sao lại ở trong Bàn Cổ Điện?

Bàn Cổ Điện, Bất Chu Sơn, cả hai nơi này đều tồn tại khí tức Bàn Cổ, rốt cuộc là chuyện gì." Hưu...

Hưu...

Lúc này, từng đạo tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy Tam Thanh, Đế Tuấn và những người khác đã vội vàng tới bên ngoài Bàn Cổ Điện.

Trong đó Đông Hoàng Thái Nhất khắp người đầy máu, cả người hóa thành Tam Túc Kim Ô lao về phía Bàn Cổ Điện, miệng nộ xích: "Hỗn Độn Chung, trở lại cho ta!" "Đông Hoàng Thái Nhất, cút ngay cho ta!" Thế nhưng, chưa đợi Tam Túc Kim Ô kịp tiếp cận, không gian rung động, Đế Giang dang cánh từ trong không gian bay ra, một quyền đấm thẳng vào cơ thể Tam Túc Kim Ô, bức lui Đông Hoàng Thái Nhất.

Cùng lúc đó, mặt đất rung chuyển một hồi, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng quay về, nhanh chóng tập kết ở phía trước Bàn Cổ Điện, ánh mắt khóa chặt lên người bọn Tam Thanh.

"Tình huống gì vậy!" "Đến hết cả rồi!" Thấy cảnh này, Hình Hạo không khỏi sững sờ, vô thức liếc mắt nhìn Hình Thiên một cái, rảo bước đi tới bên cạnh các Tổ Vu, cảnh giác nhìn về phía bọn Tam Thanh.

"Hỗn chướng!" Lúc này, bóng dáng Đông Hoàng Thái Nhất khôi phục như cũ, sau khi trừng mắt nhìn bọn Đế Giang một cái, liền nhìn về phía Hình Hạo, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hình Hạo, ngươi đã

làm gì?

Tại sao ấn ký Hỗn Độn Chung do ta luyện hóa toàn bộ bị hủy diệt rồi!

Nói cho ta biết, Hỗn Độn Chung ở đâu, Vu tộc không tu Nguyên Thần, ai đã luyện hóa nó, ngươi đã giao cho ai!" Lời này thốt ra, ánh mắt của bọn Tam Thanh cũng nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt đầy vẻ khó hiểu và không thiện cảm.

Dù sao bọn họ cũng chí tại tất đắc đối với Hỗn Độn Chung, cho dù trước đó bị Hình Hạo mang đi bọn họ cũng không để ý, vì Vu tộc không tu Nguyên Thần, chỉ cần đánh bại Thập Nhị Tổ Vu thì việc lấy lại Hỗn Độn Chung là chắc chắn.

Nhưng vạn vạn lần không ngờ tới.

Vừa nãy khi đang chiến đấu, Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên thổ huyết, thông báo rằng Hỗn Độn Chung đã bị người khác luyện hóa, ấn ký lưu lại trong đó cũng bị xóa bỏ.

Điều này làm cho bọn Tam Thanh kinh hãi.

Hỗn Độn Chung bị người khác luyện hóa, nghĩa là rất khó đoạt lại.

Quan trọng nhất là, Vu tộc đã giao Hỗn Độn Chung cho ai, người đó là ai?

Tại sao lại có quan hệ tốt với Vu tộc như vậy?

Tại sao lại...

"Hóa ra là thế!" Trong lòng bừng tỉnh, Hình Hạo lập tức hiểu tại sao bọn Đông Hoàng Thái Nhất lại liều mạng như vậy.

Đồng thời, trong lòng cũng càng thêm kiên định với phán đoán của mình, thứ trong huyết trì kia cho dù không phải Bàn Cổ thật thì cũng có quan hệ vô cùng mật thiết.

Nghĩ vậy, Hình Hạo đảo mắt một cái, nhe răng cười nói: "Hỗn Độn Chung vốn là vật của Phụ Thần Bàn Cổ chúng ta, hiện tại xem như vật về chủ cũ, cái con súc sinh mang lông kia đừng có gào thét nữa.

Hỗn Độn Chung đã bị người ta luyện hóa mang đi rồi, có bản lĩnh thì đi mà tìm người đó đi." Lời này vừa ra, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức phun ra một ngụm tâm huyết, cả người tức giận đến cực điểm, đưa tay chỉ vào Hình Hạo nghiến răng nói: "Hình Hạo, ta với ngươi bất tử bất hưu." Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất lại phun ra một ngụm tiên huyết nữa, mắt tối sầm lại định ngã xuống đất.

"Nhị đệ!" Thấy vậy, Đế Tuấn vội vàng tiến lên đỡ lấy Đông Hoàng Thái Nhất, nhanh chóng giúp gã trị thương, đồng thời nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Thập Nhị Tổ Vu: "Vu tộc, tốt lắm, món nợ này anh em chúng ta ghi nhớ rồi, sau này nhất định bắt Vu tộc phải trả gấp trăm lần." Nói đoạn, Đế Tuấn đỡ Đông Hoàng Thái Nhất chuẩn bị rời đi.

"Con súc sinh mang lông, đừng hòng rời đi!" Thấy vậy, Chúc Dung bạo quát một tiếng, một quyền đánh ra Nam Minh Ly Hỏa hóa thành xích long tập kích Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, rõ ràng không muốn để bọn họ thoát thân.

Không chỉ vậy, cả Cộng Công, Cường Lương và các Tổ Vu khác cũng lần lượt ra tay.

Đối với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, bọn họ từ tận đáy lòng đã chán ghét, hai bên đã trở mặt thì tuyệt đối không để cho đối phương sống sót.

Cảnh này bọn Tam Thanh nhìn thấy nhưng cũng không có ý định ra tay cứu viện.

Hỗn Độn Chung đã bị người không rõ lai lịch luyện hóa mang đi,

hành động lần này đã thất bại, không cần thiết phải đắc tội Thập Nhị Tổ Vu thêm nữa.

Còn về Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, bọn họ cũng chẳng quen thân gì, cũng chẳng có giao tình, đối phương sống hay chết chẳng liên quan gì đến bọn họ.

"Đáng chết!" Thấy vậy, sắc mặt Đế Tuấn lập tức đại biến.

Làm sao gã không nhìn ra nguy cơ lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất vốn đang trọng thương, cộng thêm Hỗn Độn Chung bị đoạt không còn sức chiến đấu.

Hiện tại dưới sự vây công của Thập Nhị Tổ Vu, chỉ cần sơ suất một chút, hai anh em có thể sẽ phải bỏ mạng tại đây.

Nghĩ đến đây, Đế Tuấn cũng liều mạng, mạnh mẽ hiển hóa Tam Túc Kim Ô chân thân, phun ra ba ngụm tinh huyết, thao túng Hà Đồ Lạc Thư và Nhật Nguyệt Tinh Luân kháng cự sự tập kích của các Tổ Vu.

Bản thân gã thì tha theo Đông Hoàng Thái Nhất đang hôn mê cấp tốc đào ly, không dám ở lại thêm chút nào.

Trong tình hình đó, Thập Nhị Tổ Vu cũng không giữ bọn họ lại được.

Đế Tuấn quyết tâm chạy thì cũng khó ngăn cản, cộng thêm bọn Tam Thanh lúc này đang ở bên ngoài Bàn Cổ Điện, Thập Nhị Tổ Vu cũng không dám mạo muội rời đi.

Bởi vì bọn họ biết rõ Hỗn Độn Chung đang ở trong Bàn Cổ Điện, hiện tại mục đích đã đạt được, thực sự không cần thiết phải gây thêm rắc rối.

Nghĩ vậy, bọn Đế Giang lập tức thu tay quay về trước Bàn Cổ Điện, ánh mắt quét qua bọn Tam Thanh nói: "Các ngươi muốn chiến?"

Nghe vậy, sắc mặt bọn Tam Thanh cứng đờ.

Chiến!

Lúc này thực sự không nên mạo muội động thủ, không nói đến Thập Nhị Tổ Vu mạnh mẽ, chỉ riêng việc Hỗn Độn Chung biến mất đã khiến trận chiến này không còn ý nghĩa.

"Chư vị Tổ Vu, lúc trước có nhiều đắc tội, cáo từ!" Gần như ngay lập tức, Minh Hà thu hồi hai kiếm A Tỳ Nguyên Đồ, xoay người rời đi.

Đồng thời, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Phục Hy cũng bay người rời khỏi.

Hỗn Độn Chung đã biến mất, chiến đấu không còn cần thiết, ở lại tử chiến với Vu tộc tuyệt đối là lựa chọn không sáng suốt.

Ong ong...

Đột nhiên, một tiếng ong vang vọng thấu thiên địa.

Đi kèm theo đó là một luồng uy áp cuộn trào khắp Hồng Hoang đại địa, thiên địa dị tượng bùng nổ, tử khí đông lai vạn vạn lý, một tiếng ca vang lên theo đó: "Cao nằm chín tầng mây, bồ đoàn đạo chân.

Chương 12

Thiên địa huyền hoàng ngoại, ngô đương chưởng giáo tôn.

Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng tuần.

Nhất đạo truyền Tam Hữu, nhị giáo Xiển Tiệt phân.

Huyền Môn đô lĩnh tụ, nhất khí hóa Hồng Quân.” Trong khoảnh khắc, ngoài Bàn Cổ Điện, tất cả mọi người đều bị áp bức ngã rạp xuống đất, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không có sức đề kháng.

“Hồng Quân chứng đạo!” Hình Hạo gian nan dùng hai tay chống đất, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Hắn không ngờ Hồng Quân chứng đạo nhanh như vậy, Thánh nhân xuất thế, đại chiến Vu-Yêu đã cận kề.

Nghĩ đến đây, tâm trí Hình Hạo không ngừng vận chuyển, suy tính xem phải phá cục thế nào, hiện tại Vu tộc cho dù có Hỗn Độn Chung, một khi Thánh nhân xuất hiện thì mọi thứ cũng chẳng còn ý nghĩa gì.

Lúc này, tiếng ca kết thúc, theo đó giọng nói của Hồng Quân vang vọng thiên địa: “Ngô nãi Hồng Quân, nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên, cảm thấy sinh linh Hồng Hoang không người giáo đạo thành thánh chi đạo, đặc biệt ở trong Hỗn Độn khai tịch Tử Tiêu Cung truyền đạo, người có duyên đều có thể đến thính đạo!” Đến đây, uy áp bao phủ thiên địa liền tán đi.

Nhưng cả Hồng Hoang lúc này lại âm thầm sôi sục.

Hồng Quân chứng đạo!

Khai tịch Tử Tiêu Cung!

Truyền thụ thánh nhân chi đạo!

Đây tuyệt đối là một sự cám dỗ cực lớn, một sự cám dỗ khiến người ta không thể kháng cự.

Nhất thời, vô số đại năng Tiên Thiên trong Hồng Hoang bay lên, rời khỏi nơi cư trú, cấp tốc tiến về phía Hỗn Độn trên chín tầng trời để tìm kiếm Tử Tiêu Cung.

Cùng lúc đó, bọn Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu và các tu sĩ bên ngoài Bàn Cổ Điện đều đang trong trạng thái ngây người.

Theo bản năng đứng dậy khỏi mặt đất, miệng không nhịn được lẩm bẩm: "Tử Tiêu Cung!" "Thành thánh chi đạo!" "Thánh nhân trên cả Đại La sao?" "Hồng Quân truyền đạo, tuyệt đối không được bỏ lỡ!" Nói đoạn, ba người Minh Hà, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là những người đầu tiên rời đi, hóa thành lưu quang lao về phía thiên ngoại.

Cùng lúc đó, Nữ Oa và Phục Hy cũng phản ứng lại, sau khi nhìn nhau một cái, hai anh em cũng vội vã rời đi.

"Đại ca!" Thấy cảnh này, Nguyên Thủy và Thông Thiên tập trung ánh mắt lên người Lão Tử, thần sắc có chút không cam lòng: "Chúng ta là Bàn Cổ chính tông còn chưa chứng đạo thành thánh, hiện tại cư nhiên bị Hồng Quân đi trước một bước, chúng ta nên làm thế nào?

Đại ca, Hồng Quân truyền đạo ở Tử Tiêu Cung, chúng ta có đi không?" Đối mặt với câu hỏi, Lão Tử lúc này cũng mang vẻ mặt rối rắm.

Dù sao vẫn tự phụ là Bàn Cổ chính tông, hiện tại bị một người ngoài chứng đạo thành thánh đi trước một bước đã đành, nếu còn đến nơi của lão để thỉnh đạo, thì chẳng phải...

"Đại ca, chúng ta có nên đi Tử Tiêu Cung không?" Ngược lại, phía Thập Nhị Tổ Vu thì đơn giản hơn, ánh mắt của các Tổ Vu đều tập trung lên người Đế Giang, chờ đợi quyết định của lão.

So với Tam Thanh mỗi người một ý, Thập Nhị Tổ Vu thực sự tin tưởng lẫn nhau.

"..." Chần chừ một chút, thần sắc Đế Giang biến đổi liên tục, lão nghiến răng nói: "Đi xem thử, nếu Thánh nhân đó hữu danh vô thực thì tiêu diệt lão!

Nhưng nếu Hồng Quân thực sự hoàn thành được bước mà Phụ Thần cũng chưa thành công, thì chúng ta cũng phải làm rõ lão đã đạt đến trình độ nào để chuẩn bị cho tương lai Vu tộc." Lời này thốt ra, bọn Chúc Cửu Âm lập tức gật đầu, chuẩn bị tiến về thiên ngoại, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Chung cũng không kịp kiểm tra.

"Các vị Tổ Vu xin dừng bước!" Thấy cảnh này, Hình Hạo quýnh lên, vội vàng lên tiếng ngăn cản: "Tử Tiêu Cung không thể đi, bất kỳ người nào của Vu tộc cũng không được đi, đặc biệt là các vị Tổ Vu!" Nghe vậy, Thập Nhị Tổ Vu đang định cất bước liền khựng lại, ngay cả bọn Tam Thanh định rời đi ở cách đó không xa cũng dừng bước.

Giây tiếp theo, ánh mắt của mọi người đều tập trung lên người Hình Hạo.

Nếu là lúc trước, Thập Nhị Tổ Vu sẽ không quá để tâm, nhưng sau khi trải qua chuyện Hỗn Độn Chung, bọn họ sẽ không còn đối xử với Hình Hạo như một tộc nhân đầu óc có vấn đề nữa.

Đặc biệt là Hậu Thổ, nàng lập tức đi tới bên cạnh Hình Hạo, lên tiếng hỏi: "Hình Hạo, tại sao không thể đi?

Có phải đệ biết điều gì không?

Đúng rồi, lúc trước đệ dường như chắc chắn Hồng Quân sẽ chứng đạo thành thánh, khi đó ta cứ tưởng đệ nói nhảm, hiện tại xem ra đệ thực sự có năng lực dự tri tương lai." Lời này thốt ra, các Tổ Vu đều thấy hiếu kỳ, trong lòng cũng đã có phần chấp nhận.

Dù sao chuyện Hỗn Độn Chung là một ví dụ, và Hồng Quân thực sự chứng đạo thành thánh đúng như lời Hình Hạo nói.

Nhưng bọn Tam Thanh lúc này lại kinh hãi khôn cùng, ánh mắt nhìn chằm chằm Hình Hạo, trong lòng dậy lên sóng to gió lớn.

Trước đó Hình Hạo có thể tiên đoán tương lai, Tam Thanh không mấy để tâm, thậm chí còn khinh thường, nghĩ rằng chuyện như vậy sao có thể xảy ra.

Nhưng hiện tại nghe Hậu Thổ kể rằng Hình Hạo đã sớm dự đoán được Hồng Quân chứng đạo, khiến người ta không thể không tin.

Cộng thêm việc hắn ngăn cản Tổ Vu đến Tử Tiêu Cung, Tam Thanh không khỏi nghi ngờ có ẩn tình và âm mưu bên trong, sau khi nhìn nhau một cái, động tác rời đi của cả ba cũng dừng lại, tuy không lên tiếng nhưng đều mang bộ dáng lắng nghe.

"Thú vị rồi đây!" "Tam Thanh cư nhiên cũng không đi nữa!" Cảnh này lọt vào mắt Hình Hạo, khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, trong đầu lóe lên một tia sáng, thầm nghĩ: "Nếu Tam Thanh bị ta lừa gạt không đi Tử Tiêu Cung, liệu Hồng Quân có thể toại nguyện không?

Bàn Cổ Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu mang trong mình khí vận khai thiên tích địa của Bàn Cổ, nếu không thể tụ tập khí vận vào thân, Hồng Quân e rằng khó mà hợp đạo, càng không thể..." Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức lên tiếng: "Chư vị Tổ Vu, Hồng Quân giảng đạo là một âm mưu động trời, mục đích của lão là nô dịch chúng sinh, Vu tộc chúng ta tuyệt đối không được đi vào vũng nước đục này!

Một khi bước chân vào đó, đối với Vu tộc không những không có lợi ích gì, thậm chí sẽ mất đi sự che chở của ý chí Phụ Thần Bàn Cổ, càng khiến tên Hồng Quân đó dòm ngó khí vận Bàn Cổ để lại, tuyệt đối là mất nhiều hơn được." "Cái gì!

Hồng Quân truyền đạo là âm mưu!

Mục đích là nô dịch chúng sinh!" Thập Nhị Tổ Vu sững sờ, nhìn chằm chằm Hình Hạo đầy ngơ ngác, nhìn nhau mà không khỏi nghi ngờ tai mình có vấn đề.

Hồng Quân đó!

Đó là vị Thánh nhân đầu tiên của thiên địa.

Lại muốn nô dịch chúng sinh sao?

Với sức mạnh của lão hoàn toàn có thể làm được điều đó, tại sao phải bày ra hành động truyền đạo này?

"Cái gì!

Thứ Hồng Quân mưu đồ là khí vận Bàn Cổ!

Muốn lấy đi di trạch của Bàn Cổ trên người chúng ta!" Tam Thanh cũng kinh hãi, nhưng khác với Thập Nhị Tổ Vu khó mà tin tưởng, ba người họ lại trầm tư, thậm chí có cảm giác hào hứng.

Chương 13

Là do Nguyên Thần của Bàn Cổ hóa thành, Tam Thanh hiểu rõ vấn đề về di trạch Bàn Cổ của bản thân, nếu đúng như lời Hình Hạo nói thì việc Hồng Quân truyền đạo thực sự là một âm mưu lớn, thậm chí mục tiêu nhắm thẳng vào Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu.

"Hình Hạo!" Theo bản năng, Thông Thiên không nhịn được lên tiếng hỏi: "Như lời đệ nói, tại sao Hồng Quân phải làm chuyện như vậy?

Dù sao lão cũng là Thánh nhân, cho dù cả Hồng Hoang hợp lực cũng không phải là đối thủ của lão, tại sao phải làm chuyện tốn công vô ích này?" Lời này ra khỏi miệng, Lão Tử và Nguyên Thủy cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Đồng thời, Thập Nhị Tổ Vu cũng lộ ra vẻ khó hiểu và hiếu kỳ.

Bọn họ không trách cứ Tam Thanh chất vấn, tuy rằng đạo bất đồng bất tương vi mưu, nhưng dù sao cũng đều là hậu duệ Bàn Cổ, cùng mang trong mình di trạch của Bàn Cổ, khi chưa đến mức bất tử bất hưu thì cũng không cần thiết phải trở mặt.

Thành công rồi!

Thấy cảnh này, trong lòng Hình Hạo sướng rơn.

Hắn biết, Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đã bắt đầu tin tưởng, chỉ cần thuyết phục được bọn họ, không những có thể tiết lộ thiên cơ thành công mà còn có thể vì Vu tộc mà nghịch thiên cải mệnh.

"Khụ khụ!" Hắng giọng một cái, Hình Hạo nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh nói: "Chư vị Tổ Vu, cùng ba vị đây, những gì ta biết quả thực không ít, nhưng cứ thế kể ra e rằng sẽ bị Thiên Đạo giết

chết, bị Hồng Quân dòm ngó!

Chi bằng ba vị cùng các vị Tổ Vu liên thủ bố trí đại trận che giấu thiên cơ, khi đó ta sẽ kể rõ những gì ta thấy về tương lai cho mọi người nghe thì thế nào?" Nghe vậy, Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh đều cau mày.

Hành động này của Hình Hạo quá cẩn thận, thậm chí lôi cả Thiên Đạo vào, khiến sự nghi ngờ trong lòng bọn họ càng đậm thêm vài phần.

Chỉ là việc hai bên liên thủ, cả Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều có chút kháng cự.

Đều tự phụ là Bàn Cổ chính tông, tự nhiên muốn đè ép và coi thường đối phương, nếu phải liên thủ thì...

"Ta không vấn đề gì!" Lúc này, Đế Giang tiên phong phá vỡ sự im lặng, thần sắc nghiêm túc: "Tuy nhìn ba người các ngươi không vừa mắt, nhưng dù sao chuyện này cũng liên quan đến tương lai của Vu tộc và bản thân chúng ta!" Nghe vậy, ba người Lão Tử chấn động.

Đúng vậy!

Chuyện có kháng cự hay không không quan trọng, quan trọng là tương lai của bản thân.

Nếu Hồng Quân thực sự có âm mưu, thì Tam Thanh chính là những người chịu ảnh hưởng đầu tiên, dù sao năm đó di trạch Bàn Cổ mà bọn họ nhận được là nhiều nhất.

"Được!" Nhìn nhau một cái, Lão Tử đại diện nói: "Ba anh em chúng ta cũng đồng ý liên thủ che giấu thiên cơ!

Nhưng Thiên Đạo vô sở bất tại, muốn che giấu hoàn toàn thiên cơ cũng rất khó khăn, chư vị Tổ Vu có đề nghị gì không?" Nghe vậy, Thập Nhị Tổ Vu nhìn nhau, sau đó Đế Giang lên tiếng: "Bàn Cổ Điện

là do xương sọ của Phụ Thần hóa thành, tuy chính điện liên quan đến tương lai Vu tộc không thể cho các ngươi vào, nhưng nếu ba vị tin tưởng Vu tộc ta thì hãy theo ta vào thiên điện, lúc đó hai bên cùng ra lực dẫn phát khí tức của Phụ Thần bao trùm Bàn Cổ Điện, Thiên Đạo cũng không thể dòm ngó được phân hào." "Được!" Đáp ứng một tiếng, ba người Lão Tử không từ chối.

Còn về nguy hiểm, bọn họ cũng không bận tâm, Lão Tử có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp trong tay, cho dù Thập Nhị Tổ Vu liên thủ cũng khó mà phá vỡ, không thể có hiểm họa tính mạng.

"Thành rồi!" Thấy cảnh này, nụ cười trên khóe miệng Hình Hạo càng đậm thêm vài phần.

Tổ Vu và Tam Thanh đã đạt được nhất trí, tiếp theo xem hắn thao tác thế nào, một vố này định sẵn sẽ kiếm đủ tích phân, khi đó chắc chắn có thể nâng tầm thực lực bản thân.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức nói: "Như vậy, thưa các vị Tổ Vu đại nhân, chúng ta vào Bàn Cổ Điện thôi!" "Được!" Gật đầu một cái, Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh không chần chừ nữa, sải bước đi về phía thiên điện của Bàn Cổ Điện.

Đồng thời, Hình Hạo cũng sải bước theo sau, Hình Thiên được sắp xếp canh giữ bên ngoài Bàn Cổ Điện...

Bên trong Bàn Cổ Điện.

Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu liên thủ dẫn phát khí tức Bàn Cổ bao quanh căn phòng.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt của mọi người đều tập trung lên người Hình Hạo, Chúc Dung là người nôn nóng nhất: "Thiên cơ đã che giấu xong, Hình Hạo nói tương lai đi!" "Không vấn đề gì!" Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo cũng không vòng vo nữa, sau khi quét mắt

qua Thập Nhị Tổ Vu, ánh mắt hắn dừng lại trên người Tam Thanh: "Về Hồng Quân, tin rằng chư vị cũng đã có hiểu biết, sau đại chiến Tam Tộc, La Hầu ở phương Tây trì bốn thanh Tru Tiên Kiếm định hủy diệt Hồng Hoang để chứng đạo thành thánh.

Hồng Quân đã tập hợp ba người Càn Khôn, Âm Dương và Ngũ Hành đại chiến với núi Tu Di ở phương Tây, cuối cùng bốn người Hồng Quân đã phá được Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu vẫn lạc, Càn Khôn, Âm Dương và Ngũ Hành tử trận, Hồng Quân trở thành người chiến thắng cuối cùng, không chỉ tiêu diệt được bốn đối thủ mạnh mẽ mà còn có được Tiên Thiên Chí Bảo và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà bọn họ để lại.

Nhưng Hồng Quân sau trận chiến đó cũng bị trọng thương, bản nguyên càng bị La Hầu làm cho tổn thương nặng nề, nếu không sau trận đại chiến đó đã có thể chứng đạo thành thánh.

Suốt mấy ngàn năm Hồng Quân không tin tức là để trị thương, nhưng theo những gì ta thấy được, thương thế của Hồng Quân không thể hoàn toàn hồi phục, đe dọa đến bản nguyên, cách duy nhất là liên thủ với Thiên Đạo.

Tin rằng ba vị đây hiểu rõ hơn các Tổ Vu, năm đó Đại Thần Bàn Cổ khai thiên tích địa vốn dĩ không chết, nhưng vào giây phút cuối cùng đã bị Thiên Đạo đánh lén, làm tan vỡ hơi thở nguyên khí cuối cùng, mới không thể không thân hóa vạn vật.

Đến đây, ý chí tiêu tán của Bàn Cổ tồn tại trong thiên địa kiến tạo nên quy tắc và trật tự, Thiên Đạo mưu đồ thay thế Bàn Cổ, tự nhiên sẽ ra tay với những kẻ mang trong mình di trạch Bàn Cổ như chúng ta." Nghe vậy, sắc mặt Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu xám ngoét.

Những gì Hình Hạo kể liên quan đến tầng thứ bí mật, nếu là người bình thường nói ra chắc chắn sẽ bị khinh bỉ, nhưng Tam Thanh

và Thập Nhị Tổ Vu lại hiểu đó là sự thật.

Năm đó Bàn Cổ khai thiên tích địa chỉ thiếu một chút là chứng đạo thành công, vào thời khắc mấu chốt bị Thiên Đạo đánh lén mới mất đi cơ duyên chứng đạo, phải thân hóa vạn vật.

Điều này có tồn tại trong ký ức của họ, chỉ là bị phong ấn, nhưng theo lời kể của Hình Hạo, một đoạn ký ức đó cũng dần phục hồi.

Nhất thời, ánh mắt Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu nhìn Hình Hạo càng thêm tin tưởng, sau khi nhìn nhau một cái, Lão Tử lên tiếng trước: "Hình Hạo tiểu hữu, Hồng Quân và Thiên Đạo liên thủ, không biết bọn chúng mưu đồ cái gì?

Và sẽ dùng thủ đoạn gì để đối phó với chúng ta?" Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều căng thẳng.

Đến nước này, chắc chắn những gì Hình Hạo nói không phải là giả, Hồng Quân truyền đạo là một âm mưu, vậy lão sẽ dùng thủ đoạn gì để đối phó chính là một nan đề lớn, nhất định phải làm rõ.

"Đúng vậy, Hình Hạo, chúng ta nên ứng phó thế nào!

Hồng Quân chứng đạo thành thánh, chúng ta làm sao có thể kháng cự!" Đồng thời, Thập Nhị Tổ Vu cũng sốt ruột.

Bản thân Hồng Quân đã là một thực thể khó đối phó, hiện tại lại thêm một Thiên Đạo từng đánh lén Bàn Cổ tham gia vào, thực sự không thể đại ý.

"Đơn giản thôi!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo quét mắt nhìn mọi người rồi chậm rãi nói: "Ta đã nói rồi, truyền đạo!

Thiên Đạo và Hồng Quân liên hợp, mục đích truyền đạo khắp Hồng Hoang là để hấp thu khí vận của chúng sinh cho riêng mình, trong đó di trạch Bàn Cổ là trọng trung chi trọng.

Giống như Tam Thanh và Tổ Vu, một khi vào Tử Tiêu Cung thính đạo, khí vận bản thân sẽ liên kết với Hồng Quân, từ đó lão có thể mượn khí vận chúng sinh và khí vận Bàn Cổ để hồi phục bản nguyên sau trận chiến với La Hầu.

Một khi bản nguyên hồi phục hoàn toàn, tu vi của lão chắc chắn sẽ tăng lên Thánh Nhân cửu trọng thiên, sau đó dung hợp với Thiên Đạo để dòm ngó cảnh giới Thiên Đạo, đồng thời khiến khí vận chúng sinh và khí vận Bàn Cổ đều thuộc về Thiên Đạo.

Mọi người thử nghĩ xem, bất kể là Tam Thanh hay Vu tộc, căn bản để đứng vững ở Hồng Hoang bất bại chính là nhờ khí vận Bàn Cổ gia thân, nếu không còn khí vận Bàn Cổ, Tam Thanh chưa nói đến kết cục sẽ thế nào, ít nhất Vu tộc chúng ta cuối cùng chắc chắn sẽ bị Thiên Đạo xóa sổ.” Lời này vừa thốt ra, cả thiên điện im phăng phắc.

Dù là Thập Nhị Tổ Vu hay Tam Thanh cũng không nhịn được mà rùng mình lạnh sống lưng.

Chương 14

Đúng như lời Hình Hạo nói, chuyện này chính là một cái bẫy khổng lồ, dù là Tổ Vu hay Tam Thanh, một khi bước chân vào Tử Tiêu Cung, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

"Thiên Đạo chết tiệt!" "Hồng Quân chết tiệt!" "Cư nhiên dám tính kế chúng ta, Tử Tiêu Cung không đi cũng được!" Tiếng mắng chửi vang lên, sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu lúc này khó coi đến cực điểm, tính tình bọn họ vốn thẳng thắn, đột nhiên hiểu ra mọi mưu kế và âm mưu thì làm sao còn ngu ngốc mà phục tùng.

Ngược lại, sắc mặt Tam Thanh lúc này biến ảo không ngừng.

Tuy biết tất cả là âm mưu của Hồng Quân và Thiên Đạo, nhưng thực sự có thể không đi sao?

Bọn họ không như Tổ Vu có Bàn Cổ Điện che chở, Hồng Hoang rộng lớn dưới sự áp bức của Thiên Đạo và Thánh nhân, thậm chí ngay cả nơi ẩn thân cũng khó tìm.

Nhất thời, áp suất xung quanh Tam Thanh thấp đến cực điểm, sắc mặt biến ảo nói lên nội tâm không hề bình tĩnh.

"Đinh!

Tiết lộ thiên cơ thành công, thưởng tích phân 50.000 điểm!" Lúc này, tiếng thông báo hệ thống vang lên bên tai Hình Hạo.

Tức thì, tinh thần Hình Hạo chấn hưng, hắn không thèm quan sát Tam Thanh nữa, lập tức mở bảng đổi thưởng ra xem: Bàn Cổ Chi Thân: 1.000.000 tích phân!

Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên: 1.000.000 tích phân!

Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh: 1.000.000 tích phân!

Khai Thiên Phủ: 1.000.000 tích phân! ...

Ách...

Thấy cảnh này, khóe miệng Hình Hạo không nhịn được mà giật giật.

Toàn là triệu tích phân, tuyệt đối không phải thứ hiện tại có thể đổi được.

Cố nén sự rạo rực trong lòng, Hình Hạo thầm nghĩ: "Chọn cho ta những thứ trong khoảng 50.000 tích phân." Giây tiếp theo, bảng đổi thưởng biến đổi, một loạt vật phẩm hiện ra: Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến: 50.000 tích phân!

Kim Ô Hóa Hồng Thuật: 50.000 tích phân!

Cửu Chuyển Huyền Công: 50.000 tích phân!

Bát Cửu Huyền Công: 45.000 tích phân! ...

"Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến!" Quét mắt nhìn một lượt, ánh mắt Hình Hạo dừng lại ở Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến.

Theo mô tả, pháp môn này là sự kết hợp của Thiên Cang Ba Mươi Sáu Biến và Địa Sát Bảy Mươi Hai Biến, chứa đựng 36 thần thông và 72 pháp thuật.

Đáng tiếc, pháp này tuy tốt nhưng cần phải có Nguyên Thần mới tu luyện được, đối với Hình Hạo dường như không có tác dụng gì.

"Hình Hạo tiểu hữu!" Lúc này, giọng nói của Lão Tử lại vang lên: "Không biết tiểu hữu có biết nếu ba anh em chúng ta đến Tử Tiêu Cung thính đạo, tương lai sẽ như thế nào không?" Ồ!

Đáy mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên, Hình Hạo kinh ngạc nhìn về phía Tam Thanh.

Hắn không ngờ Tam Thanh dù biết rõ mọi chuyện là âm mưu của

Hồng Quân và Thiên Đạo mà vẫn có ý định đến Tử Tiêu Cung.

Nhưng rất nhanh, hắn cũng phản ứng lại, Tam Thanh không có cách nào khác, cũng không có lựa chọn nào khác, bọn họ không như Tổ Vu có Bàn Cổ Điện bảo vệ, căn bản không thoát khỏi sự giám sát của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo trầm ngâm một lát rồi mở miệng nói: "Ba vị muốn ta nói cho biết cũng không phải không được, nhưng ta cần một thứ làm thù lao!" Nghe vậy, chân mày Tam Thanh nhướng lên.

Lời này của Hình Hạo rõ ràng là muốn ra điều kiện, có thể liên quan đến bản thân khiến họ nhất thời khó quyết định.

Nhưng nghĩ đến việc bị Hồng Quân và Thiên Đạo tính kế, Tam Thanh cũng bình tâm lại, so với tính mạng bản thân thì những thứ khác có là gì?

Sau khi nhìn nhau một cái, Tam Thanh lên tiếng: "Không biết Hình Hạo tiểu hữu cần thứ gì?

Chỉ cần Tam Thanh chúng ta có, chắc chắn sẽ không từ chối!" "Thành rồi!" Hình Hạo trong lòng đại hỉ, lập tức nói: "Ta muốn mỗi người trong Tam Thanh một sợi Nguyên Thần!

Chỉ cần đồng ý giao cho ta, ta sẽ nói cho các vị biết tương lai mà ta nhìn thấy." Một sợi Nguyên Thần!

Đồng tử co rụt lại, thần sắc Tam Thanh lập tức thay đổi.

Sao họ lại không hiểu Hình Hạo muốn một sợi Nguyên Thần để làm gì, rõ ràng là hắn không cam tâm làm một tên Vu không có Nguyên Thần, mới muốn dung hợp Nguyên Thần của Tam Thanh để thay đổi mọi thứ.

"Ta đồng ý!" Tuy trong lòng khá kháng cự nhưng Tam Thanh cũng không từ chối.

Có được tất có mất, bọn họ tha thiết muốn biết tương lai để thay đổi vận mệnh bản thân, cho nên cho dù yêu cầu của Hình Hạo chạm đến giới hạn nhưng cũng không thể từ chối.

Ngược lại, Thập Nhị Tổ Vu ở bên cạnh lúc này cũng trầm mặc không nói gì.

Nguyên Thần của Tam Thanh từ Bàn Cổ mà ra, nhưng lại nhiễm Tiên Thiên Thanh Khí, đối với Tổ Vu mà nói không có tác dụng quá lớn, Thanh Khí và Trọc Khí tương sinh tương khắc, cũng không thể mượn Nguyên Thần của Tam Thanh để tạo ra Nguyên Thần cho bản thân.

Nhưng bọn họ không làm được không có nghĩa là Hình Hạo không làm được, dù sao Hình Hạo không phải là Tiên Thiên Đại Vu, chỉ là một hậu thiên Vu tộc, Trọc Khí trong người hắn cũng chỉ là Hậu Thiên Trọc Khí.

Tức thì, Tam Thanh không còn chần chừ, mỗi người tự trảm một sợi Nguyên Thần, sau khi xóa bỏ ấn ký bên trong liền giao cho Hình Hạo.

Sau khi xong xuôi, Lão Tử lên tiếng: "Mời Hình Hạo tiểu hữu chỉ điểm mê tân!" "Đa tạ ba vị!" Thu hồi ba sợi Nguyên Thần, Hình Hạo nhe răng cười, sau đó nhìn về phía Tam Thanh nói: "Cứ đi thính đạo đi, Hồng Quân nhất định sẽ truyền thụ thánh nhân chi đạo, sẽ giúp các vị chứng đạo thành thánh để đoạt lấy nhân quả khí vận Bàn Cổ." Thành thánh!

Chứng đạo!

Hơi thở khựng lại, ánh mắt Tam Thanh lập tức rực cháy.

Nếu có thể chứng đạo thành thánh, thì việc đánh đổi khí vận Bàn Cổ dường như cũng không phải là không thể, thậm chí...

Nghĩ vậy, thần sắc Tam Thanh biến ảo không ngừng, dường như đang đấu tranh và giằng co lần cuối.

Chương 15

"Ba vị!" Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, khóe miệng nhếch lên nói: "Nếu đã xác định muốn đi thì phải gia tăng tốc độ, nếu không đến muộn, cái gọi là thánh vị e rằng sẽ bị người khác cướp mất đấy." Nghe vậy, đồng tử Tam Thanh co rụt lại.

Thánh vị bị cướp, chẳng lẽ không thể chứng đạo thành thánh sao?

Nghĩ vậy, ba người trong lòng không còn chần chừ nữa, sau khi nhìn nhau một cái, liền nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu nói: "Chư vị, có thể mở cửa Bàn Cổ Điện không, ba người chúng ta quấy rầy bấy lâu cũng đến lúc phải rời đi rồi!" "Được!" Gật đầu một cái, bọn Đế Giang không cưỡng cầu.

Đã là Tam Thanh muốn dấn thân vào vũng nước đục thì cũng không thể ngăn cản, nếu không hai bên có thể sẽ bất tử bất hưu.

Sau khi nhìn nhau một cái, Đế Giang trực tiếp mở cửa thiên điện, nhìn về phía Tam Thanh nói: "Ba vị đạo hữu, bất kể lựa chọn của các ngươi là gì, hy vọng hãy nhớ rằng chúng ta đều là hậu duệ Bàn Cổ, không được trở thành quân cờ của kẻ khác!" Nghe vậy, thần sắc Tam Thanh khẽ dao động.

Sau khi đáp ứng một tiếng, lập tức không chần chừ nữa, xoay người vội vàng rời đi.

"Ai!" Nhìn Tam Thanh rời đi, Thập Nhị Tổ Vu không nhịn được thở dài một tiếng.

Họ biết, sau lần này Tam Thanh sẽ đi theo con đường đó đến cùng, hoàn toàn không có khả năng quay đầu lại.

Nghĩ vậy, ánh mắt Thập Nhị Tổ Vu vô thức nhìn về phía Hình

Hạo, hỏi: “Hình Hạo, những gì đệ nói trước đó đều là thật sao?” “Tuyệt đối là thật!” Gật đầu một cái, Hình Hạo sắc mặt nghiêm túc: “Tam Thanh đã đi rồi, không có gì bất ngờ thì mục tiêu tiếp theo của Hồng Quân sẽ là Vu tộc chúng ta, cũng là các vị Tổ Vu đây.” “Ta?” Chân mày nhướng lên, Thập Nhị Tổ Vu nhìn nhau, sau đó khá khó hiểu: “Ta đã hạ quyết tâm không đi Tử Tiêu Cung, Hồng Quân chẳng lẽ có thể cưỡng ép được sao?

Cho dù là Thánh nhân, nhưng Vu tộc ta cũng không phải dạng vừa, muốn tính kế ta tuyệt đối không thể nào!” Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi nhún vai.

Nếu hắn không tiết lộ thiên cơ trước, Thập Nhị Tổ Vu đã sớm tự dẫn xác tới đó rồi.

Nhưng trong tình hình hiện tại, nói nhiều cũng vô dụng, sau khi trầm ngâm một lát liền nói: “Chư vị Tổ Vu, nếu không có việc gì nữa thì ta xin phép cáo từ.” Thu hoạch lần này khá phong phú, Hình Hạo định quay về kiểm kê lại.

Đặc biệt là hơn 50.000 tích phân kia, nhất định phải dùng vào việc quan trọng, nâng cao thực lực bản thân.

Dù sao sau lần giảng đạo này của Hồng Quân, không có gì bất ngờ thì Chuẩn Thánh chi đạo sẽ được truyền xuống, khi đó Chuẩn Thánh xuất thế khắp Hồng Hoang, địa vị bá chủ của Vu tộc sẽ bị suy yếu tới mức tối đa.

“Không gấp!” Thế nhưng, chưa đợi Hình Hạo rời đi, Đế Giang ở bên cạnh đã lên tiếng ngăn cản: “Chúng ta đi xem Hỗn Độn Chung trước đã!

Hình Hạo đã có thể dự kiến tương lai, việc quyết định tương lai Vu tộc cũng cần đệ giúp đỡ, một số chuyện đệ cũng nên biết rồi.” Nói đoạn, Đế Giang xoay người đi về phía chủ điện.

Lúc này, Chúc Dung sải bước đi tới bên cạnh Hình Hạo, vỗ mạnh vào vai hắn, nhe răng cười lớn: "Hình Hạo, tiểu tử đệ được đấy.

Lúc trước ta đã coi thường đệ, không ngờ đệ lại có năng lực nghịch thiên như vậy, chiến lực bản thân so với bọn Hình Thiên còn mạnh hơn không ít, không chừng tiểu tử đệ có thể trở thành Tổ Vu thứ mười ba đấy!" "Đa tạ Chúc Dung Tổ Vu khen ngợi!

Tiểu tử nhất định sẽ nỗ lực nâng cao chiến lực để chiến đấu vì Vu tộc ta." Vừa nói chuyện, cả nhóm liền tiến vào chủ điện.

Nhìn lại, có thể thấy bóng dáng Bàn Cổ Phủ đã ngưng thực thêm ba phần, quang huy của Hỗn Độn Chung ảm đạm đi, trông có vẻ đã mất đi không ít bản nguyên.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Thấy cảnh này, Thập Nhị Tổ Vu không nhịn được đại hỉ.

Đặc biệt là Đế Giang, lão sải bước tới cạnh bóng dáng Bàn Cổ Phủ, đưa tay vào trong đó cảm nhận kỹ một lát, mở mắt nói: "Thành công rồi!

Phụ Thần Bàn Cổ Phủ đã thành công ngưng luyện Hỗn Độn Chung, chúng ta có thể dùng tinh huyết để luyện hóa thao túng nó, uy năng sử dụng sẽ không kém gì các tu sĩ." Quỷ quái thật!

Tổ Vu có thể luyện hóa Hỗn Độn Chung!

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo kinh ngạc vô cùng.

Đồng thời, hắn cũng cuối cùng đã hiểu tại sao trước đó khi hắn tiết lộ về Hỗn Độn Chung, Hậu Thổ lại kích động như vậy, và tại sao Thập Nhị Tổ Vu lại không tiếc bất cứ giá nào để đoạt lấy Hỗn Độn Chung.

Hóa ra là vì sự tồn tại của bóng dáng Bàn Cổ Phủ kia, Tổ Vu cư nhiên có thể thao túng Tiên Thiên Chí Bảo như Hỗn Độn Chung, một khi thực sự bị luyện hóa, khi đó...

"Thái hảo liễu!" "Như vậy chiến lực của Vu tộc ta lại được tăng cường rồi!" "Hỗn Độn Chung đã quy vị, hiện tại còn thiếu Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ, chỉ cần tìm thấy hai vật đó để chúng quy vị, không chỉ có thể nắm giữ thêm hai món Tiên Thiên Chí Bảo, mà thậm chí còn có thể rèn lại Bàn Cổ Phủ thứ hai." Phản lại, Thập Nhị Tổ Vu lúc này cực kỳ hưng phấn, reo hò nhảy múa, từng người vui vẻ như những đứa trẻ.

Một hồi lâu sau, Thập Nhị Tổ Vu mới bình tĩnh lại, nhìn nhau một cái rồi tập trung ánh mắt lên người Hình Hạo: "Hình Hạo, theo đệ thì ai trong chúng ta luyện hóa Hỗn Độn Chung là tốt nhất?" Ngọa tào!

Hỏi ta!

Ta làm sao biết được!

Há hốc mồm, Hình Hạo cảm thấy đau đầu, Thập Nhị Tổ Vu cư nhiên giao việc đưa ra chủ kiến này cho hắn, tuy là một sự tin tưởng nhưng cũng rất dễ đắc tội người khác.

Hỗn Độn Chung chỉ có một, mà Tổ Vu có tới mười hai người, ai mà không muốn luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo để tăng cường bản thân?

"Chư vị Tổ Vu!" Theo bản năng, Hình Hạo định mở miệng từ chối.

"Hình Hạo!" Dường như nhìn thấu tâm tư của hắn, Chúc Cửu Âm lên tiếng trước: "Không cần phải che che giấu giấu, mười hai anh em chúng ta đồng lòng, sẽ không để ý đâu.

Hỗn Độn Chung thực sự cần một người thích hợp luyện hóa mới

có thể tăng cường mạnh mẽ chiến lực cho Vu tộc chúng ta, tuyệt đối không được có sai sót.

Đệ cũng đã nói rồi, Hồng Quân truyền đạo là âm mưu, Vu tộc chúng ta nhất định phải nắm giữ sức mạnh có thể kháng cự với lão, nếu không khó mà đối địch với Thánh nhân." Nghe vậy, Hình Hạo trầm mặc.

Đúng như lời Chúc Cửu Âm nói, chuyện này thực sự khó từ chối, việc tăng cường chiến lực cho Thập Nhị Tổ Vu chính là tăng cường cơ hội nghịch thiên cải mệnh cho Vu tộc.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức nói: "Theo ta thấy, người luyện hóa Hỗn Độn Chung tốt nhất là Đế Giang Tổ Vu và Chúc Cửu Âm Tổ Vu!

Hai vị Tổ Vu một người nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, một người nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, một khi có Hỗn Độn Chung trong tay, chiến lực sẽ được nâng tầm vô hạn.

Không gian vi vương, Thời gian vi tôn, pháp tắc thần thông của hai vị Tổ Vu phối hợp với khả năng trấn áp chư thiên và Âm Chi Pháp Tắc của Hỗn Độn Chung, hoàn toàn có thể phát huy sức mạnh đến cực hạn." Lời này vừa thốt ra, ánh mắt của bọn Hậu Thổ lập tức nhìn về phía Đế Giang và Chúc Cửu Âm.

Tuy có chút thất vọng, nhưng bọn họ cũng không có ý định tranh đoạt, đặc biệt là Chúc Dung, lúc này càng nóng nảy nói: "Đại ca, Nhị ca, ai sẽ luyện hóa?" "Nhị đệ, cầm lấy đi!" Trầm ngâm một lát, Đế Giang nhìn về phía Chúc Cửu Âm nói: "Bản thân ngươi phòng ngự Thời Gian Pháp Tắc còn thiếu sót, có Hỗn Độn Chung gia trì định sẽ tiến thêm một bước." "Không!" Chúc Cửu Âm lắc đầu đáp: "Đại ca luyện hóa đi!

Hỗn Độn Chung vốn có năng lực trấn áp hỗn độn chư thiên, phối

hợp với Không Gian Pháp Tắc mới phát huy được uy lực lớn nhất." Chúc Cửu Âm không đợi Đế Giang lên tiếng, tiếp tục nói: "Ta lấy được cùng lắm chỉ tăng thêm phòng ngự và khả năng phụ trợ, rõ ràng là không đủ.

Nhưng đại ca luyện hóa thì lại khác, phối hợp với Không Gian Pháp Tắc đủ để phát huy toàn bộ uy năng của nó." Lời này thốt ra, Đế Giang trầm mặc.

Thấy thế, các Tổ Vu khác cũng phản ứng lại, đúng là Đế Giang luyện hóa Hỗn Độn Chung tác dụng lớn hơn Chúc Cửu Âm, sau khi nhìn nhau một hồi, họ liền nhao nhao lên tiếng: "Đại ca, đừng từ chối nữa!" "Đúng vậy đại ca, Hỗn Độn Chung nên thuộc về huynh!" "Chẳng phải còn có Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ sao?

Chương 16

Sau này chúng ta đoạt lấy cho nhị ca luyện hóa là được!" Thật là... cạn lời!

Hình Hạo đứng bên cạnh mà khóe miệng giật giật.

Đó là Hỗn Độn Chung, là Tiên Thiên Chí Bảo đấy!

Thập Nhị Tổ Vu ở đây đẩy tới đẩy lui, tuy thể hiện tình nghĩa anh em, nhưng nếu truyền ra ngoài, e rằng sẽ khiến vô số tu sĩ phát điên.

Ngay cả Tam Thanh, nếu Hỗn Độn Chung đặt trước mặt, e rằng cũng phải liều chết tranh đấu một trận, làm sao có chuyện nhường nhịn như Thập Nhị Tổ Vu. "Được rồi!" Đế Giang gật đầu không từ chối nữa, nhìn Chúc Cửu Âm nói: "Nhị đệ, sau này ta nhất định sẽ tìm Thái Cực Đồ hoặc Bàn Cổ Phiên cho đệ luyện hóa." Nói xong, Đế Giang bước vào trong Huyết Trì, đưa tay chộp lấy Hỗn Độn Chung, há miệng nuốt vào bụng rồi ngồi xếp bằng bắt đầu luyện hóa. "Nuốt luôn sao?" "Thao tác gì thế này!" Hình Hạo há hốc mồm, vô cùng hoài nghi phương thức này cũng được?

Lúc trước hắn cũng từng nuốt Hỗn Độn Chung một lần, tại sao không luyện hóa được?

Thậm chí Hỗn Độn Chung một chút phản ứng cũng không có?

Lúc này, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu đi tới bên cạnh Hình Hạo, sắc mặt nghiêm túc hỏi: "Tình hình ngươi cũng thấy rồi, có thể dự đoán được Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên ở nơi nào không?" Đám Tổ Vu nhìn chằm chằm vào Hình Hạo. "Hóa ra là đang nhắm vào hai kiện Khai Thiên Chí Bảo còn lại." Hình Hạo liếc nhìn họ rồi đáp: "Vô vọng thôi, Thái Cực Đồ ngày trước ở trong tay Âm Dương đạo nhân, Bàn Cổ Phiên ở trong tay Hồng Quân.

Sau trận chiến Đạo - Ma, cả hai đều rơi vào tay Hồng Quân, khả năng đoạt lấy gần như bằng không." [Đinh!

Kịch thấu thành công, khen thưởng 3000 tích phân!] Ở trong tay Hồng Quân sao!

Đây không phải tin tốt lành gì!

Sắc mặt Chúc Cửu Âm trầm xuống, họ biết rõ không thể đi cướp đoạt từ tay Thánh nhân, ánh mắt rực cháy liền ảm đạm đi.

Tiếp đó, Hậu Thổ bước lên hỏi: "Hình Hạo, về tương lai của Vu tộc, ngươi có kiến nghị gì không?

Hồng Quân truyền đạo cho chúng sinh, những tồn tại vượt qua Đại La Kim Tiên chắc chắn sẽ xuất hiện, khi đó chúng ta e rằng khó đối phó.

Một khi có thêm nhiều Thánh nhân xuất hiện, Vu tộc ta căn bản không thể chống lại.

Ngươi có khả năng thay đổi tất cả không?" Ánh mắt đám Tổ Vu lại tập trung vào Hình Hạo.

Tuy là Tổ Vu, nhưng họ không có nhiều tâm cơ, đối với tương lai của tộc cũng chưa có quy hoạch gì nhiều. "Có!" Hình Hạo gật đầu, lần này không che giấu nữa.

Sau một hồi trầm ngâm, hắn nói: "Hồng Quân truyền đạo, khí vận của chúng sinh Hồng Hoang sẽ tụ tập trên người lão, một khi để lão hoàn thiện bản thân, Vu tộc ta sẽ khó có khả năng tồn tại.

Cho nên, kiến nghị của ta là tranh thủ thời gian Hồng Quân truyền đạo, Vu tộc hãy mở rộng quy mô, chiếm lấy đại địa Hồng Hoang.

Có khí vận của Bàn Cổ phụ thần che chở, Vu tộc chiếm cứ đại địa sẽ không có ẩn họa.

Đến lúc đó, chỉ cần chúng ta thành lập Vu tộc vương triều, tôn Bàn Cổ cai quản Hồng Hoang, chắc chắn sẽ nhận được lượng lớn khí vận thiên địa gia trì.

Khi đó các Tổ Vu có thể mượn sức mạnh khí vận tiến thêm một bước, xung kích tầng thứ cao hơn.

Giống như thời đại Tam tộc, Long - Phượng - Kỳ Lân từng bá tuyệt một phương, nhưng để xung kích tầng thứ Thánh nhân mà đại chiến giành địa bàn, cuối cùng song song vẫn lạc khỏi vũ đài lịch sử.

Hiện tại trong Hồng Hoang chưa có chủng tộc nào đủ sức kháng hành với Vu tộc ta, cộng thêm Hồng Quân truyền đạo có tới vạn năm để mưu tính, chỉ cần chiếm cứ cả đại địa Hồng Hoang, Vu tộc ta sẽ đứng ở vị trí bất bại." Nghe vậy, Hậu Thổ cùng các Tổ Vu kinh ngạc.

Họ không ngờ kế hoạch của Hình Hạo lại khổng lồ như thế, chiếm cứ cả đại địa Hồng Hoang, thật là hào hùng biết bao!

Hào quang vĩ nghiệp!

Hậu Thổ hoàn hồn, sau khi nhìn nhau, Chúc Cửu Âm liền nói: "Phải, thiên địa Hồng Hoang vốn do phụ thần hóa ra, Vu tộc ta chiếm cứ Hồng Hoang chính là thiên mệnh.

Mối đe dọa từ Hồng Quân quá lớn, tương lai có thể có thêm nhiều Thánh nhân xuất hiện, vì tương lai Vu tộc, dù hành động này có nhiều rủi ro cũng xứng đáng thử một lần." [Đinh!

Kịch thấu thành công, khen thưởng 10.000 tích phân!] Tiếng hệ thống vang lên bên tai khiến Hình Hạo hỉ tiếu nhan khai.

Lại thêm một vạn tích phân!

Chỉ là kịch thấu một lựa chọn cho tương lai Vu tộc mà thôi, nếu kịch thấu thêm các thủ đoạn để Vu tộc chiếm cứ thiên địa, e rằng sẽ nhận được nhiều tích phân hơn.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo nhìn các Tổ Vu nói: "Biện pháp ta đã đưa ra, còn làm thế nào thì phải nhờ các vị.

Nếu không còn việc gì, ta xin phép rời đi trước!" Nói xong, Hình Hạo chắp tay chào rồi chuẩn bị rời đi. "Đi đi!" Lần này, các Tổ Vu không ngăn cản.

Sau khi Hình Hạo rời đi, mười một Tổ Vu nhìn nhau, Chúc Cửu Âm lên tiếng: "Để chiếm cứ đại địa, Tổ Vu chúng ta chia ra hành động là điều tất yếu.

Nhân lực trong Vu tộc còn quá ít, phải gia tăng tốc độ sinh sản tân sinh Vu tộc, tốt nhất là tạo ra thêm vài vị Đại Vu để giúp chúng ta quản lý vùng đất đã đánh hạ.

Ngoài ra, chúng ta phải nhanh chóng tìm cầu đột phá, nếu Hồng Quân có thể chứng đạo thành thánh, chúng ta thụ hưởng di trạch của phụ thần không lý nào lại không được." Hậu Thổ và các Tổ Vu gật đầu tán thành.

Những lời Chúc Cửu Âm nói đúng là việc cấp bách, họ lập tức bắt tay vào việc tạo ra tân sinh Vu tộc.

Ở phía bên kia, Hình Hạo sau khi rời Bàn Cổ Điện liền trực tiếp trở về chỗ ở.

Liếc nhìn sáu vạn tích phân tích lũy được, hắn chưa vội đổi vật phẩm gì.

Tiếp đó, hắn lấy ra ba luồng nguyên thần mà Tam Thanh đã đưa, ánh mắt lấp lánh: "Nguyên thần, chỉ cần dung hợp chúng với bản thân, ta có thể sinh ra nguyên thần của chính mình.

Ta đã luyện hóa Bàn Cổ tâm huyết, trọc khí hậu thiên trong cơ thể cũng rất nhạt, thanh khí trong nguyên thần của Tam Thanh hoàn toàn có thể tẩy sạch nó.

Chương 17

Một khi có nguyên thần, ta có thể tu luyện thuật pháp thần thông, luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo, hạn mức cao nhất trong tương lai sẽ được nâng cao đáng kể, thậm chí vượt qua cả Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu!" Hạ quyết tâm, Hình Hạo ngồi xếp bằng xuống đất, nuốt gọn ba luồng nguyên thần vào bụng, vận chuyển Bàn Cổ luyện hóa pháp bắt đầu thử nghiệm dung hợp. ...

Lại nói về phía bên kia, Tam Thanh cùng các đại năng thông giả lúc này đã vượt qua hỗn độn đến được Tử Tiêu Cung.

Tuy nhiên, đại môn Tử Tiêu Cung vẫn đóng chặt.

Khi số lượng tiên thiên thần thai đến càng lúc càng đông, các đại năng bắt đầu nhíu mày.

Dù sao ai nấy đều vội vã đến nghe đạo, mà cửa đóng then cài khiến họ phải ăn "canh cửa đóng", dù đối phương là Thánh nhân thì cũng không khỏi khiến người ta nảy sinh phẫn nộ.

Trong tình huống đó, ngoài Tử Tiêu Cung vô cùng tĩnh lặng, không ai lên tiếng giao tiếp, nhưng nỗi bất mãn với Hồng Quân trong lòng mỗi người đều đang không ngừng tăng lên. "Két..." Đại môn Tử Tiêu Cung mở ra, Hạo Thiên và Dao Trì bước ra, nhìn lướt qua đám đông rồi nói: "Thánh nhân có lệnh, chúng thần vào trong nghe đạo." Lời vừa dứt, Tam Thanh dẫn đầu hành động.

Vút một cái, họ lao vào đại điện, hướng thẳng tới sáu cái bồ đoàn ở hàng đầu tiên.

Tuy trước đó ở Bàn Cổ Điện không mấy vui vẻ với Vu tộc, nhưng Tam Thanh vẫn ghi nhớ câu nói cuối cùng của Hình Hạo về "Thánh vị".

Hiện tại cả Tử Tiêu Cung chỉ có sáu cái bồ đoàn, ý nghĩa của Thánh vị là không cần bàn cãi.

Sau Tam Thanh, những kẻ khác cũng phản ứng lại, điên cuồng lao về phía bồ đoàn.

Tuy nhiên, Tam Thanh đã chiếm chắc ba vị trí, Lão Tử còn trực tiếp tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp để bảo vệ ba anh em, khiến chúng thần xung quanh không thể tranh đoạt.

Nhưng ba cái bồ đoàn còn lại thì cuộc chiến diễn ra vô cùng khốc liệt.

Ban đầu mọi người còn kiêng kỵ Hồng Quân mà không dám lỗ mãng, nhưng sau khi bị bắt chờ đợi bên ngoài, lòng đầy bực tức, làm sao còn cố kỵ được nhiều thế?

Trong lúc hỗn loạn, Phục Hy chấp nhận trả giá nhất định để đưa Nữ Oa ngồi xuống cái bồ đoàn thứ tư.

Tiếp đó, Đông Hoàng Thái Nhất áp đảo quần hùng chiếm lấy cái thứ năm, định giúp anh trai Đế Tuấn đoạt nốt cái cuối cùng thì một đạo kim quang rực rỡ lóe lên, Tiếp Dẫn thuận thế ngồi xuống, Chuẩn Đề cầm Thất Bảo Diệu Thụ liên tục đánh lui những kẻ xông lên.

Loạn rồi!

Hoàn toàn loạn rồi!

Đáng lẽ theo chính sử, Côn Bằng và Hồng Vân sẽ ngồi lên bồ đoàn, dù cuối cùng phải nhường vị trí nhưng cũng là việc bất khả kháng.

Nhưng bây giờ thì sao?

Bốn vị trí đầu không đổi, nhưng hai vị trí sau đã đại biến, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất chiếm vị trí thật khiến người ta không ngờ

tới.

Dù vậy, tranh đấu vẫn chưa dừng lại.

Tam Thanh thì không ai làm gì được vì Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp phòng ngự tuyệt đối, nhưng Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất và Tiếp Dẫn trở thành mục tiêu của chúng thần.

Những thần linh như Côn Bằng, Minh Hà, Đông Vương Công điên cuồng tập kích ba người họ. "Túc tĩnh!" (Im lặng!) Giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát vang dội.

Kèm theo uy áp của Thánh nhân, bóng dáng Hồng Quân xuất hiện trên đài sen, nhìn xuống chúng thần với ánh mắt vô bi vô hỷ: "Từ nay về sau chỗ ngồi không đổi, các ngươi không được tranh đoạt nữa!" Sắc mặt chúng thần đại biến, trong mắt đầy vẻ bất đắc dĩ và phẫn nộ.

Không ai ngốc cả, ai cũng nhìn ra vấn đề của sáu cái bồ đoàn này.

Hồng Quân dập tắt hy vọng của họ khiến lòng căm phẫn càng tăng, nhưng không ai dám phát tác.

Dù sao đến đây là để nghe đạo thành thánh, tuy mất đi cơ duyên bồ đoàn nhưng cũng không thể rời đi.

Chúng thần đành lui lại ngồi phía sau sáu người Lão Tử.

Chuẩn Đề cũng không còn than khóc nữa.

Vô dụng thôi!

Tam Thanh không chọc vào được, Nữ Oa là nữ nhân nhưng có Phục Hy bảo hộ, Đông Hoàng Thái Nhất càng đánh không lại, khóc lóc cũng chẳng có tác dụng gì.

Chứng kiến cảnh này, Hồng Quân trên cao hơi nhíu mày.

Mọi thứ quá đỗi bất ngờ khiến lão nhất thời trở tay không kịp, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, kẻ này vốn dĩ có khả năng nhập ma,

giờ lại chiếm một Thánh vị, thật là... "Tam Thanh!" Một lúc sau, Hồng Quân ổn định tâm thần, nhìn về phía Tam Thanh hỏi: "Các ngươi tới từ Bàn Cổ Điện, tại sao không thấy Thập Nhị Tổ Vu đến?" Nghe vậy, Tam Thanh nhướng mày.

Sự hoài nghi đối với lời nói của Hình Hạo trong lòng họ tan biến sạch sành sanh.

Đồng thời, họ cũng hiểu tại sao họ đến Tử Tiêu Cung mà cửa không mở, hóa ra Hồng Quân đang đợi Thập Nhị Tổ Vu đến để thu hoạch khí vận Bàn Cổ.

Hiểu ra vấn đề, Tam Thanh nhìn nhau, Lão Tử đứng dậy nói: "Khởi bẩm Thánh nhân, Tổ Vu không tu nguyên thần nên không tới Tử Tiêu Cung!" Nói xong, Lão Tử trực tiếp ngồi xuống, chẳng hề nể mặt Hồng Quân, cũng chẳng có ý định nịnh bợ.

Theo lời kịch thấu của Hình Hạo, Tam Thanh hiểu Hồng Quân rõ ràng đang lợi dụng họ, mà nhân quả đã kết, việc chứng đạo thành thánh là chắc như đinh đóng cột, Hồng Quân có muốn quỵt cũng không được. "Đáng chết!" "Lại không tới!" Ngược lại, sắc mặt Hồng Quân đen như đít nồi, thầm mắng một câu nhưng bề ngoài vẫn thản nhiên gật đầu: "Thiên diễn tứ cửu (Trời diễn bốn mươi chín), dưới thiên đạo vẫn còn một tuyến sinh cơ!

Tổ Vu tuy không tu nguyên thần nhưng không phải là không có đạo thành thánh.

Lần tới các ngươi gặp Tổ Vu có thể giúp bần đạo chuyển lời!" Nói đoạn, Hồng Quân chỉnh đốn sắc mặt, không phí lời nữa mà bắt đầu giảng đạo: "Thiên chi đạo, phân Thiên - Địa - Nhân, tu sĩ diễn Tam Hoa tu Đại La đạo quả...

Đại La chi đạo là Tam Hoa vậy, Kim Hoa, Ngân Hoa và Duyên Hoa, Tam Hoa tụ đỉnh thì Đại La đạo quả thành..." Nhất thời, trong

Tử Tiêu Cung kim liên nở rộ, những lời giảng về Đại La chi đạo khiến chúng thần thu liễm tâm thần bắt đầu cảm ngộ, ngay cả Tam Thanh cũng không ngoại lệ.

Bất Chu Sơn! "Dung!" Quát khẽ một tiếng, Hình Hạo mở bừng đôi mắt.

Chương 18

Giây tiếp theo, một luồng hơi thở hạo hãn trào ra từ cơ thể, trọc khí xung quanh phun trào, bị trục xuất sạch sẽ với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Theo luồng thanh khí lan tỏa, một vầng sáng rực rỡ hiện lên giữa lông mày của Hình Hạo, ba luồng nguyên thần tụ lại một chỗ, dung hợp với linh hồn của chính hắn, tạo nên một nguyên thần hoàn toàn mới. "Hoa lạp lạp..." Tiếng sóng vỗ vang dội, thức hải của Hình Hạo được khai mở, nguyên thần tọa trấn bên trong, tu vi bắt đầu tăng vọt: Địa Tiên cảnh...

Thiên Tiên cảnh...

Chân Tiên cảnh...

Thái Ất Chân Tiên cảnh...

Kim Tiên cảnh!

Mãi đến khi đạt tới tầng thứ Kim Tiên cảnh, sự dao động pháp lực mới chậm lại, phối hợp với nhục thân có thể sánh ngang với Đại La Kim Tiên, chiến lực của hắn tăng vọt. "Thành rồi!" Cảm nhận sự thay đổi bên trong lẫn bên ngoài cơ thể, Hình Hạo nhếch môi, lúc này ngửa mặt lên trời cười lớn: "Ha ha ha..." Nguyên thần ngưng tụ!

Hình Hạo cuối cùng đã thoát khỏi cảnh ngộ Vu tộc không tu nguyên thần.

Đồng thời, sau khi có nguyên thần, con đường tương lai cũng có thêm một lựa chọn, dù là nhục thân thành thánh hay pháp tắc chứng đạo đều có thể chọn. "Ông ông..." Đột nhiên, một tiếng vang trầm đục.

Cơ thể Hình Hạo rung lên, cảm giác một luồng dao động đặc thù xuất hiện kết nối với bản thân.

Trong nháy mắt, cơ thể Hình Hạo khẽ run lên, đám trọc khí bị bài trừ ra ngoài trước đó tụ lại với tốc độ nhanh chóng.

Theo luồng dao động đặc thù tràn vào, trọc khí tụ lại diễn hóa thành một chiếc cự phủ, diện mạo giống hệt hư ảnh Khai Thiên Phủ trong Bàn Cổ Điện.

Không chỉ vậy, khi cự phủ thành hình, Hình Hạo có thể cảm nhận rõ ràng trong đó có một tia khí tức Khai Thiên, khí tức thuộc về Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ. "Chuyện gì thế này?" "Tại sao lại như vậy!" Hình Hạo há hốc mồm, không kịp xem xét thần hồn mới sinh, bước tới chộp lấy cự phủ.

Giây tiếp theo, cảm giác huyết mạch tương liên dâng trào, Hình Hạo chỉ thấy khí huyết cuộn dâng, Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công đột nhiên tinh tiến một đoạn lớn.

Tu vi của hắn lập tức đột phá Kim Tiên đạt tới tầng thứ Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Đồng thời cường độ nhục thân cũng từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ thăng lên Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Chưa kịp hoàn hồn, cự phủ tỏa sáng rực rỡ, một luồng thông tin hiện lên trong não hải: Khai Thiên Phủ Linh - một trong ba mảnh linh hồn phủ còn sót lại sau khi Khai Thiên Phủ sụp đổ. "Hóa ra là vậy!" Hình Hạo mở mắt, ánh mắt lấp lánh niềm vui.

Căn cứ thông tin từ Khai Thiên Phủ Linh, bản thân phủ linh tồn tại trong hư ảnh Khai Thiên Phủ ở Bàn Cổ Điện, chia làm ba mảnh, một lớn hai nhỏ.

Mảnh phủ linh lớn là căn bản của hư ảnh, vì lúc trước Hình Hạo

vào Bàn Cổ Điện tế ra Hỗn Độn Chung, Khai Thiên Phủ đã cảm kích nên đánh hai mảnh nhỏ vào cơ thể Hình Hạo và Hình Thiên.

Lần này Hình Hạo dựng dục nguyên thần, trọc khí bị thanh khí đẩy ra ngoài, Khai Thiên Phủ Linh mượn cơ hội đó hấp thụ trọc khí để ngưng tụ thành hình, trở thành một món Tiên Thiên Linh Bảo trưởng thành!

Chỉ cần thôn phệ đủ Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn, mảnh Khai Thiên Phủ Linh này hoàn toàn có thể trưởng thành vượt qua cả Tiên Thiên Chí Bảo, dù không bằng Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ thực sự thì cũng chẳng kém bao nhiêu. "Như vậy, từ bỏ Hỗn Độn Chung trái lại giúp ta có được lợi ích nhiều hơn!

Ít nhất thứ này không nổi bật như Hỗn Độn Chung, cũng sẽ không bị chúng thần Hồng Hoang nhắm vào!" Lẩm bẩm trong miệng, Hình Hạo theo bản năng vung vẩy cự phủ trong tay, sau một hồi trầm ngâm liền lên tiếng: "Chu thiên cái tiên thiên, từ nay về sau ngươi tên là Chu Thiên Thần Phủ!" "Ông ông..." Tiếng ngân vang lên, Chu Thiên Thần Phủ rực sáng, trên thân phủ hiện ra hai chữ Chu Thiên.

Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ bay thẳng vào thức hải của Hình Hạo, thậm chí không cần luyện hóa, ba mươi sáu đạo Tiên Thiên cấm chế bên trong nháy mắt được phá giải. "Tốt!" Không nhịn được kêu lên một tiếng, Hình Hạo sải bước ra khỏi phòng, đứng bên ngoài vung vẩy Chu Thiên Thần Phủ, diễn luyện Bàn Cổ Khai Thiên Cửu Thức đã học được.

Vút!

Vút!

Nhất thời, phủ khí tung hoành, các chiêu thức của Khai Thiên Cửu Thức vận chuyển, tuy không dùng pháp lực nhưng uy thế vẫn mười phần.

Chỉ thấy Hình Hạo chém ra một phủ, một đạo phủ khí phá không nháy mắt chém đứt ngang một ngọn núi lớn cách đó ngàn dặm.

Nhìn ngọn núi sụp đổ, niềm vui trong mắt Hình Hạo càng đậm, không nhịn được khen ngợi: "Bảo bối tốt!

Đúng là bảo bối tốt!" Tiếp đó, Hình Hạo thu Chu Thiên Thần Phủ vào thức hải, đồng thời kiểm tra nguyên thần của mình.

Có thể thấy nguyên thần không lớn, chỉ do một luồng nguyên thần của Tam Thanh tụ lại nên cực kỳ nhỏ bé và yếu ớt, muốn ôn dưỡng nó đạt đến kích thước của tu sĩ bình thường cần một thời gian dài.

Không chỉ vậy, Hình Hạo phát hiện nguyên thần này vốn dĩ thiên về thúy nhược (mong manh), một khi bị tập kích mạnh sẽ có xu hướng sụp đổ. "Không ổn rồi!" Kiểm tra xong, Hình Hạo hơi nhíu mày.

Nguyên thần đối với tu sĩ cực kỳ quan trọng, nếu quá yếu ớt thì sau này chiến đấu với cường địch sẽ có nguy cơ sụp đổ bất cứ lúc nào. "Phải nhanh chóng nâng cao cường độ nguyên thần!

Tốt nhất là tìm một kiện Tiên Thiên Chí Bảo loại phòng ngự để bảo vệ nó." Hình Hạo lẩm bẩm, ánh mắt kiên định, quyết định rời Vu tộc du lịch Hồng Hoang tìm kiếm Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Căn.

Không chỉ để ôn dưỡng nguyên thần, mà còn để tiến hóa Chu Thiên Thần Phủ. "Hình Hạo!

Hình Hạo!" Lúc này, một tiếng gọi vang lên.

Nhìn theo hướng tiếng gọi, thấy Hình Thiên đang vác một chiếc cự phủ cuồn cuộn trọc khí chạy tới, mặt đỏ tai hồng, trông cực kỳ kích động. "Khai Thiên Phủ Linh!" Nhìn thấy cự phủ, Hình Hạo nhận ra ngay nó cùng loại với Chu Thiên Thần Phủ.

Chương 19

Trong lòng không khỏi cảm thán vận may của Hình Thiên, nếu không đi theo vào Bàn Cổ Điện, e rằng Hình Thiên cũng không có được cơ duyên này.

Đồng thời, ý định nhỏ nhen trong lòng hắn cũng tan biến.

Ban đầu hắn định nếu Hình Thiên không thể làm chủ Khai Thiên Phủ Linh thì sẽ lấy nó để hợp nhất với Chu Thiên Thần Phủ.

Nhưng giờ Hình Thiên đã làm chủ được, hắn cũng không còn tâm tư đó nữa, dù sao trong thời gian xuyên việt ở Vu tộc, Hình Thiên là một trong số ít những người bạn thực sự.

Lúc này, Hình Thiên đã đến trước mặt Hình Hạo, cười ha hả nói: "Hình Hạo, nhìn cái phủ của ta này, nó tiến hóa rồi, đủ sức sánh với Tiên Thiên Linh Bảo!" Nói rồi, Hình Thiên vô tư đưa cự phủ cho Hình Hạo, không hề mảy may nghi ngờ đối phương sẽ cướp đoạt. "Để ta xem nào!" Hình Hạo đón lấy cự phủ, thao túng thần thức kiểm tra.

Không ngoài dự đoán, Khai Thiên Phủ Linh bên trong đã được kích hoạt, cũng sở hữu khả năng tiến hóa, chỉ có điều khác với Chu Thiên Thần Phủ, phương thức tiến hóa của cự phủ này là tinh huyết.

Tức là, chiếc phủ này cần hấp thụ đủ tinh huyết mới có thể tiến hóa, nếu Hình Thiên muốn nó tiến hóa thì cách duy nhất là điên cuồng sát lục.

Quan trọng nhất là, giới hạn tiến hóa của mảnh phủ linh này không cao, tối đa chỉ đạt đến cấp bậc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không thể sánh với Chu Thiên Thần Phủ của Hình Hạo. "Bảo bối không tệ!" Hoàn hồn, Hình Hạo ném cự phủ lại cho Hình Thiên nói: "Hình Thiên, cự phủ trong tay ngươi do một mảnh Khai Thiên Phủ

Linh hóa thành, bản thân nó ẩn chứa năng lực tiến hóa.

Sau này chỉ cần giết kẻ địch, nó có thể thôn phệ tinh huyết trong cơ thể đối phương, tích lũy đến mức nhất định sẽ tiến hóa, cho đến khi sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Vật này vì duyên cớ của Khai Thiên Phủ Linh, nên dù là Đại Vu cũng có thể luyện hóa, ta truyền cho ngươi một bộ luyện hóa pháp, sau khi luyện hóa có thể thu nó vào trong cơ thể như tu sĩ vậy." Lời vừa dứt, tiếng hệ thống lại vang lên: [Đinh!

Kịch thấu thành công, khen thưởng 3000 tích phân!] "Thật sao?

Lợi hại vậy!" Nghe Hình Hạo giải thích, Hình Thiên ngẩn người, không tin nổi nhìn cự phủ trong tay, mặt đầy kinh ngạc và hãi hùng. "Tự nhiên là thật!" Hình Hạo gật đầu, trực tiếp truyền Bàn Cổ luyện hóa pháp cho Hình Thiên.

Xong xuôi, Hình Hạo dặn dò: "Hình Thiên, tiếp theo ngươi hãy ở chỗ ta luyện hóa cự phủ, chưa đạt đến mức tâm ý tương thông, thu phóng tự như thì không được ra ngoài, cũng không được tùy tiện sử dụng.

Khai Thiên Phủ Linh đối với tu sĩ là một sự cám dỗ cực lớn, một khi bại lộ chắc chắn sẽ bị dòm ngó, dù hiện tại các đỉnh tiêm tu sĩ đều đã đến Tử Tiêu Cung nhưng cũng không an toàn." "Ta biết rồi!" Hình Thiên gật đầu mạnh, nhưng sau đó lại ngập ngừng: "Hình Hạo, thứ này lợi hại như vậy, hay là đưa cho ngươi đi!" Đưa cho ta?

Hình Hạo kinh ngạc nhìn Hình Thiên.

Chỉ thấy sắc mặt hắn vẫn bình thường, thần sắc chân thành, không hề có ý làm bộ làm tịch. "Tại sao?" Cố nén sự kinh hãi và thôi thúc muốn đồng ý, Hình Hạo khó hiểu hỏi: "Thứ này luyện hóa xong có thể tăng cường chiến lực, thậm chí tương lai sánh ngang Tổ Vu

cũng không phải không thể." "Ta biết!" Hình Thiên gật đầu, tuy cũng tiếc nuối cự phủ nhưng ánh mắt nhanh chóng trở nên kiên định: "Nhưng đối với ngươi chẳng phải cũng có ích sao?

Ta chỉ là một kẻ mãng phu, cống hiến cho Vu tộc cũng chỉ là xông pha giết địch, nhưng ngươi thì khác, đầu óc linh hoạt, có khả năng dự đoán tương lai, nếu chiến lực của ngươi tăng lên, sẽ có khả năng tự vệ tốt hơn." Hóa ra là vậy!

Vì tương lai của chủng tộc sao!

Hình Hạo hiểu ra, lòng không khỏi xúc động.

Vì tương lai Vu tộc, Hình Thiên thậm chí có thể từ bỏ cơ duyên sánh ngang Tổ Vu, có thể thấy tình cảm và niềm vinh dự đối với chủng tộc của nam tử Vu tộc lớn đến nhường nào.

Sự thờ ơ cố ý của hắn bao năm qua bỗng trở nên thật vô tình. "Ta hiểu rồi!" Hình Hạo thở dài, tâm niệm thông đạt, vẫy tay lấy ra Chu Thiên Thần Phủ: "Không cần đâu, ta có rồi!

Nó gọi là Chu Thiên Thần Phủ, cũng do phủ linh của Bàn Cổ Phủ hóa thành, nên việc tự vệ của ta không thành vấn đề.

Cộng thêm việc trước đó ta nhận được nguyên thần của Tam Thanh, lúc này đã tạo ra nguyên thần của chính mình, tương lai không chỉ nhục thân mạnh mẽ mà còn có thể tu luyện thuật pháp thần thông như tu sĩ, tự vệ tuyệt đối không thành vấn đề." Nói rồi, Hình Hạo thu Chu Thiên Thần Phủ lại, nhìn Hình Thiên đang đờ đẫn như gỗ, bước lên vỗ vai hắn: "Cho nên, cự phủ đó để ngươi luyện hóa là tốt nhất.

Vu tộc ta đang thiếu chiến lực đỉnh tiêm sánh ngang Tổ Vu, Hình Thiên, phải cố gắng lên." Nghe vậy, Hình Thiên hoàn hồn, nhìn Hình Hạo rồi lại nhìn cự phủ trong tay, mạnh mẽ gật đầu: "Ta biết rồi, Hình Hạo, ta sẽ không để ngươi thất vọng đâu." Nói xong, Hình Thiên

không nán lại nữa, vác cự phủ vào phòng của Hình Hạo định bắt đầu luyện hóa.

Thấy vậy, Hình Hạo hài lòng gật đầu.

Một khi Hình Thiên luyện hóa hoàn toàn Khai Thiên Phủ Linh, việc tương lai sánh ngang Tổ Vu là chắc chắn, dù Hậu Thổ sau này có hóa luân hồi thì cũng có một sự bổ sung kịp thời.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng không nán lại, rảo bước đến Bàn Cổ Điện định từ biệt Thập Nhị Tổ Vu.

Lần này Hồng Quân sẽ giảng đạo trong ba ngàn năm, hắn phải tranh thủ thời gian này nhanh chóng thu thập thêm nhiều Tiên Thiên Linh Bảo và Linh Căn để cường đại bản thân.

Tuy nhiên, Hình Hạo vừa đến Bàn Cổ Điện, một vị Đại Vu đã tiến lên nghênh đón: "Hình Hạo huynh đệ!" "Khoa Phụ à." Nhìn thấy người tới, Hình Hạo hơi ngẩn ra, rồi hỏi: "Khoa Phụ huynh đệ ở ngoài Bàn Cổ Điện cũng là tìm Tổ Vu sao?" "Không!" Khoa Phụ lắc đầu giải thích: "Tổ Vu có lệnh phong tỏa Bàn Cổ Điện, trong vòng hai ngàn năm không ai được vào, ta phụ trách trấn thủ phía trước." Hóa ra là vậy!

Tổ Vu đang bế quan sao!

Hình Hạo gật đầu, lập tức từ bỏ ý định từ biệt, nhìn Khoa Phụ nói: "Vậy ta không vào làm phiền Tổ Vu nữa.

Khoa Phụ huynh đệ, ta muốn rời Vu tộc một thời gian, nếu đến phiên ta thủ hộ Bàn Cổ Điện, nhờ huynh giúp đỡ một tay." "Được!" Không phí lời, Khoa Phụ vỗ ngực nói: "Hình Hạo huynh đệ có việc cứ đi làm, phần việc đó cứ giao cho ta!

Nhớ phải cẩn thận, Hồng Hoang có không ít cường giả, một khi có chuyện hãy phát tín hiệu, dù ở chân trời góc biển anh em cũng sẽ

đến giúp ngay!" "Tốt!" Trong lòng cảm thấy ấm áp, Hình Hạo nhìn sâu vào Khoa Phụ, nắm chặt tay, thầm nhủ: "Khoa Phụ, ta nhất định cũng sẽ thay đổi vận mệnh tử vong khi đuổi theo mặt trời của ngươi!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo không nán lại, chào Khoa Phụ một tiếng rồi xoay người rời khỏi Bàn Cổ Điện, rời khỏi lãnh địa Vu tộc.

Dưới chân núi Bất Chu, Hình Hạo bước ra ngoài, theo bản năng nhíu mày.

Tuy đã rời Vu tộc, nhưng Tiên Thiên Linh Bảo và Linh Căn vô cùng hiếm hoi, tiếp theo nên đi đâu tìm đây? "Bất Chu Sơn!" Đột nhiên Hình Hạo nhớ ra, quay đầu nhìn lên ngọn núi Bất Chu - cây cột chống trời, ánh mắt lấp lánh: "Nếu ta nhớ không lầm, sau khi Hồng Quân giảng đạo, trên núi Bất Chu sẽ có Tiên Thiên Hồ Lô chín.

Hiện tại cách thời điểm lão giảng đạo kết thúc chỉ có ba ngàn năm, nếu ta đi trước một bước lấy được bảy cái hồ lô và dây Hồ Lô Tiên Thiên kia, thì..." Hạ quyết tâm, Hình Hạo không nán lại nữa, bắt đầu leo lên núi Bất Chu.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã ba trăm năm.

Trong ba trăm năm đó, Hình Hạo đã đi gần hết các ngả đường trên núi Bất Chu, nhưng vẫn chưa thấy dây Hồ Lô Tiên Thiên đâu.

Sau khi tìm xong một khu vực, Hình Hạo lộ vẻ buồn bực bước ra, lẩm bẩm: "Vô lý quá!

Tại sao lại không có!

Chẳng lẽ thực sự phải đợi đến lúc nó xuất thế mới tìm được?" "Ông ông..." Đột nhiên, một tiếng vang rền.

Chương 20

Linh khí thiên địa xao động, nhanh chóng hội tụ về một khu vực cách Hình Hạo không xa. "Linh khí vây quanh!

Có bảo vật xuất thế!" Thấy tình cảnh này, mắt Hình Hạo sáng lên, lập tức gạt bỏ vẻ buồn bực, nhanh chóng chạy về phía linh khí hội tụ.

Không mất quá nhiều thời gian, Hình Hạo đã đến nơi.

Thấy một hốc núi không mấy nổi bật, dưới sức mạnh linh khí hội tụ, lớp đá bên ngoài bong tróc, hình thành một sơn động, lờ mờ có thể thấy bên trong ánh hào quang rực rỡ, bốn loại năng lượng tiên thiên Địa - Hỏa - Thủy - Phong không ngừng nhảy múa. "Địa - Hỏa - Thủy - Phong, chẳng lẽ..." Đồng tử co rụt lại, trong đầu Hình Hạo hiện lên một ý nghĩ, trong lòng kích động, hắn lập tức bước chân xông vào sơn động.

Nhất thời, sức mạnh Địa - Hỏa - Thủy - Phong sôi trào, không ngừng tập kích Hình Hạo.

Đáng tiếc, sức mạnh đó tuy cường đại nhưng không thể phá nổi nhục thân của Hình Hạo. "Phá!" Quát khẽ một tiếng, Hình Hạo đấm ra một quyền trấn áp sức mạnh đang ập tới, bước vào bên trong sơn động, thấy một cây Ba Tiêu (cây chuối) cắm rễ ở đó.

Cây Ba Tiêu cao chín mét, trên đó có bốn chiếc lá rực rỡ, lần lượt chuyển động theo sức mạnh của tứ linh Địa - Hỏa - Thủy - Phong. "Quả nhiên!" Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo mừng rỡ khôn xiết.

Một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn: Ba Tiêu Thụ!

Tương truyền khi Ba Tiêu Thụ chín, bốn chiếc lá sẽ hóa thành quạt Ba Tiêu, lần lượt được Lão Tử, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà

đoạt được.

Nhưng hiện tại, bọn người Lão Tử đều đang nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, thật là hời cho Hình Hạo rồi. "Ơ!" Đột nhiên Hình Hạo nhướng mày, nhìn xuống gốc cây Ba Tiêu.

Thấy ở đó có một vũng nước bao quanh, chất lỏng bên trong tỏa ra hào quang ba màu. "Chẳng lẽ là Tam Quang Thần Thủy?" Thần sắc khẽ động, Hình Hạo tiến lại gần, ngồi xuống nhìn vũng nước nhỏ, đưa tay múc một ít đưa lên miệng. "Ực..." Nuốt xuống, Hình Hạo lập tức cảm thấy một luồng khí tạo hóa tràn đầy sung mãn khắp cơ thể, dù nhục thân đã được đúc lại bằng Bàn Cổ tâm huyết nhưng lúc này vẫn cảm thấy nhẹ nhõm hơn hẳn. "Quả nhiên!" Hình Hạo mở mắt, thở dốc.

Tam Quang Thần Thủy, có thể cứu người chết, mọc lại thịt xương, sau này cây Nhân Sâm của Trấn Nguyên Tử bị Tôn Ngộ Không đánh đổ cũng chỉ cần vài giọt là có thể phục hồi như cũ.

Tuy ghi chép có phần khoa trương, nhưng không thể phủ nhận sự cường đại của Tam Quang Thần Thủy.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo không dám chậm trễ, vội vàng dùng ba vạn tích phân đổi lấy một bình không gian cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo, rồi bắt đầu thu thập Tam Quang Thần Thủy.

Ba Tiêu Thụ muốn chín cần hấp thụ nhiều Tam Quang Thần Thủy hơn, thật là lãng phí, không thể để nó phí hoài như vậy được.

Sau một khắc, Hình Hạo đã thu thập xong, cất bình vào thức hải rồi chộp lấy cây Ba Tiêu.

Dù là bốn chiếc quạt Ba Tiêu hay bản thân cây Ba Tiêu, Hình Hạo đều không định bỏ qua.

Bốn chiếc quạt đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Ba

Tiêu Thụ lại là Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, nếu dùng nó để nuôi dưỡng Chu Thiên Thần Phủ thì chắc chắn... "Ông ông..." Tuy nhiên, một sự cố ngoài ý muốn xảy ra.

Cây Ba Tiêu dường như cảm nhận được nguy cơ, hào quang trên lá rực rỡ, sức mạnh tứ linh bùng nổ, ba chiếc quạt vung vẩy, Cửu Vị Thần Phong, Cửu Vị Thần Hỏa và Cửu Vị Thần Thủy cuộn trào, trực tiếp đánh về phía Hình Hạo. "Không xong!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo biến sắc.

Cửu Vị Thần Phong, Thần Hỏa và Thần Thủy không hề đơn giản, ngay cả Đại La Kim Tiên sơ sẩy bị trúng cũng có khả năng mất mạng, không thể đại ý.

Không kịp suy nghĩ nhiều, Hình Hạo nhanh chóng thu tay lại, thủ thế phòng ngự.

Giây tiếp theo, những luồng sức mạnh đó oanh kích lên cơ thể hắn.

Một nỗi đau dữ dội ập đến, Hình Hạo không ngừng rên rỉ, khóe miệng trào máu, cơ thể liên tục lùi bước, đồng thời tâm niệm khẽ động hiển hóa Đại Vu chân thân để chống đỡ.

Một lúc lâu sau, những luồng sức mạnh cuồng bạo đó mới dừng lại.

Khi Hình Hạo ngẩng đầu nhìn, cây Ba Tiêu đã biến mất, chỉ còn lại một cái hố sâu và ba chiếc quạt Ba Tiêu đang lơ lửng ở đó. "Chạy mất rồi!

Ba Tiêu Thụ này có linh tính!" Hình Hạo há miệng, lòng đầy buồn bực.

Đó là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn đấy.

Dù không dùng nó làm thức ăn cho Chu Thiên Thần Phủ, nhưng

nếu trồng ở Bàn Cổ Điện thì cũng có thể trấn áp khí vận cho Vu tộc. "Chạy nhanh thật!

Lần sau gặp lại nhất định phải bắt lấy ngươi!" Thở phào một hơi, Hình Hạo nén nỗi thất vọng, bước lên thu ba chiếc quạt Ba Tiêu lại.

Nhưng ngay sau đó, hắn lại rơi vào thế lưỡng lự.

Ba chiếc quạt đều cực kỳ mạnh mẽ, Cửu Vị Thần Phong, Thần Hỏa và Thần Thủy cũng rất đáng sợ, nếu đem chúng tế luyện cho Chu Thiên Thần Phủ thì có vẻ hơi lãng phí. "Thôi, cứ để đó xem sao!

Tạm thời giữ lại ba chiếc quạt này một thời gian." Sau một lúc, Hình Hạo hoàn hồn, cất ba chiếc quạt vào thức hải rồi xoay người đi ra ngoài.

Có được ba món Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng hắn vẫn chưa thỏa mãn, mục tiêu của hắn là một Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn khác - Hồ Lô Đằng. "Có người ra rồi!" "Bảo bối bị kẻ khác hớt tay trên rồi!" "Tên tu sĩ kia, giao bảo vật ra đây, ta tha chết cho!" ...

Chương 21

Vừa bước ra khỏi sơn động, Hình Hạo lập tức bị một đám đông tu sĩ bao vây, đa phần là Thái Ất Kim Tiên, nhưng cũng có chín vị tồn tại cấp bậc Đại La Kim Tiên. "Muốn cướp của ta sao?

Thật coi ta là quả hồng mềm muốn bóp thì bóp chắc?" Ánh mắt lóe lên tia lạnh lẽo, Hình Hạo nhìn đám tu sĩ lạnh lùng nói: "Hiện tại cút ngay đi thì ta có thể bỏ qua, nếu các ngươi còn ngoan cố thì đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt." Nghe vậy, đám tu sĩ đối diện hơi ngẩn người.

Sau đó, mặt ai nấy đều hiện lên vẻ phẫn nộ, đặc biệt là kẻ cầm đầu - một Đại La Kim Tiên, lúc này cười lạnh liên tục: "Chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà cũng dám ăn nói ngông cuồng!

Ban đầu ta định để ngươi để lại bảo vật rồi rời đi, nhưng giờ thì đừng hòng sống sót khỏi đây.

Chư vị đạo hữu, tiểu bối này đã có được bảo vật, chúng ta hãy giết hắn trước, sau đó tùy bản sự mà tranh đoạt bảo vật trong sơn động kia thế nào?" Lời này lập tức nhận được sự tán thành của đám tu sĩ xung quanh, ai nấy ánh mắt hung quang khóa chặt Hình Hạo, pháp lực xao động, chuẩn bị liên thủ vây công. "Thú vị đấy!" Thấy cảnh này, Hình Hạo không khỏi nhìn kẻ cầm đầu thêm một cái, kẻ có thể điều động toàn bộ tu sĩ xung quanh vây công trong thời gian ngắn đúng là có bản sự.

Nhưng đã là kẻ địch, Hình Hạo cũng không phí lời, tâm niệm khẽ động triệu ra Chu Thiên Thần Phủ: "Đã vậy, các ngươi đều đi chết đi!" Dứt lời, Hình Hạo cầm Chu Thiên Thần Phủ phát động tấn công trước. "Ra tay!

Giết hắn!" Thấy vậy, đám tu sĩ ngẩn ra một chút rồi tức giận lồng

lộn.

Một Thái Ất Kim Tiên mà dám ra tay trước với họ, tên này đúng là coi thường người khác quá rồi.

Đặc biệt khi thấy Chu Thiên Thần Phủ tỏa sáng rực rỡ, ai cũng nhận ra đó là một món bảo vật, nên tâm sát hại Hình Hạo càng mạnh, ra tay không chút nương tình.

Giây tiếp theo, vô số thuật pháp thần thông ập đến, bao phủ lấy Hình Hạo.

Có vài tên tu sĩ còn thao túng Hậu Thiên Linh Bảo tập kích vào tử huyệt của hắn, định một chiêu kết liễu. "Đến hay lắm!" Hình Hạo không hề sợ hãi, hét lớn một tiếng, lập tức phát động Đại Vu chân thân. "Gào..." Tiếng gầm vang dội, thân hình Hình Hạo nháy mắt cao hơn trăm mét, những thuật pháp và linh bảo đó đánh lên người hắn nhưng không thể phá nổi phòng ngự.

Ngược lại, Chu Thiên Thần Phủ của Hình Hạo vung ra, một phủ hạ xuống ít nhất có mười mấy tên Thái Ất Kim Tiên vẫn lạc.

Đám tu sĩ xung quanh bàng hoàng.

Nhìn Hình Hạo hóa thành khổng lồ, cảm nhận nhục thân có phòng ngự sánh ngang Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ai nấy đều như bị sét đánh, đờ đẫn kêu lên: "Đại Vu!

Không thể nào!" Đáng tiếc, sự đờ đẫn đó đã trở thành bùa đòi mạng, Hình Hạo ra tay không chút lưu tình, chém ra mười mấy phủ liên tiếp, phủ khí tung hoành khiến thêm hơn ba mươi tên Thái Ất Kim Tiên tử trận tại chỗ.

Đặc biệt bên trong Chu Thiên Thần Phủ ẩn chứa trọc khí, sau khi tiến hóa là Tiên Thiên Trọc khí cực kỳ tinh thuần, khoảnh khắc chém đứt cơ thể tu sĩ, nó cũng thôn phệ luôn thần hồn của họ, không cho bất

kỳ cơ hội sống sót nào.

Trước tình cảnh đó, đám tu sĩ bừng tỉnh khỏi cơn mê.

Nhìn Hình Hạo như một vị chiến thần, ai nấy vội vàng phi thân lùi lại, miệng hô hoán: "Không ổn rồi!

Tên Đại Vu này đủ sức sánh ngang Đại La Kim Tiên!

Mau chạy đi!" "Đại Vu mà lại có thể thao túng Linh Bảo, có lẽ hắn có nguyên thần, nhục thân vô địch phối hợp với nguyên thần, chẳng khác gì Bàn Cổ tái thế!" Nhất thời, đám tu sĩ bỏ chạy toán loạn, không dám nán lại thêm vì sợ bị Hình Hạo giết đến mức hình thần câu diệt.

Ngay cả hai tên Đại La Kim Tiên dẫn đầu lúc này cũng kinh hãi, không ngờ Hình Hạo lại là một Đại Vu có nguyên thần. "Chạy nhanh thật!" Hình Hạo nhíu mày, không đuổi theo.

Tuy có nguyên thần nhưng hắn chưa tu luyện độn thuật, muốn đuổi kịp những tu sĩ đang dốc toàn lực bỏ chạy là việc khá khó khăn.

Vì vậy, Hình Hạo dừng tay, phớt lờ những kẻ đã chạy thoát, nhìn về phía hai tên Đại La Kim Tiên vẫn còn đứng đó, lạnh lùng nói: "Hai người không đi, muốn chiến với ta sao?" Nghe vậy, hai tên Đại La Kim Tiên bừng tỉnh.

Đối mặt với ánh mắt của Hình Hạo, trong lòng họ dâng lên một nỗi sợ hãi.

Nhưng sau khi nhìn nhau, họ cố trấn tĩnh lại, hít sâu một hơi nói: "Vị Vu tộc bằng hữu này, tuy ngươi là Đại Vu, nhưng hai chúng ta cũng không phải hạng xoàng.

Đem bảo vật trong sơn động chia cho chúng ta một phần, hai người chúng ta sẽ rời đi ngay, thấy sao?" Đòi bảo vật sao?

Đúng là không biết lượng sức mình!

Ánh mắt lóe lên tia lạnh, Hình Hạo khinh bỉ bĩu môi, lạnh giọng nói: "Đã vậy, hai người cũng đừng hòng sống sót rời đi.

Chiến!" Dứt lời, Hình Hạo bước tới, vung Chu Thiên Thần Phủ chém về phía hai người đó.

Thấy thế, hai tên Đại La Kim Tiên phản ứng cực nhanh, lập tức triệu hồi Đỉnh Cấp Hậu Thiên Linh Bảo liên thủ chống đỡ.

Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ và Hậu Thiên Linh Bảo va chạm giữa không trung.

Một tiếng "rắc" vang lên, Hậu Thiên Linh Bảo vỡ nát, Chu Thiên Thần Phủ với uy thế vô song, quét sạch mọi cản trở rồi chém xuống cơ thể một tên tu sĩ. "A..." Tiếng thét thảm thiết vang lên, tên tu sĩ đó nháy mắt nổ tung thành sương máu.

Tiên Thiên Trọc khí cuộn trào khiến nguyên thần của hắn bị hủ thực, không thể thoát ra ngoài. "Tê..." Tên Đại La Kim Tiên còn lại hít một hơi lạnh, nhìn đồng đội tử trận, trong mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Cùng là Đại La Kim Tiên, hai người liên thủ mà không chặn nổi một đòn của Hình Hạo, chiến lực này đáng sợ đến nhường nào?

Đặc biệt là chiếc Chu Thiên Thần Phủ kia, có thể nháy mắt phá hủy Đỉnh Cấp Hậu Thiên Linh Bảo, phẩm cấp đó... "Tiên Thiên Linh Bảo!" Hắn há miệng, kinh hãi nhìn Hình Hạo: "Không thể nào!

Một Đại Vu không chỉ có nguyên thần mà còn có Tiên Thiên Linh Bảo đáng sợ như thế này, rốt cuộc ngươi là ai?" Nghe vậy, Hình Hạo cười nhe răng, vung Chu Thiên Thần Phủ một lần nữa lao về phía hắn, lạnh lùng nói: "Ta là ông nội ngươi!

Dám cướp của ta, hôm nay phải lấy mạng ngươi." Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ giáng xuống, nhắm thẳng vào mặt tên tu sĩ.

"Không xong!" Tên tu sĩ đại kinh thất sắc, không còn thời gian để chấn kinh nữa, vội vàng nghiêng người bỏ chạy ra ngoài.

Chương 22

Chứng kiến chiến lực quét sạch mọi thứ của Hình Hạo và sự đáng sợ của Chu Thiên Thần Phủ, hắn không dám liều mạng nữa. "Chạy sao?

Chạy đi đâu!" Hình Hạo hừ lạnh, lần này không có ý định dừng tay.

Một kẻ địch cấp Đại La Kim Tiên là một mối đe dọa, nếu để hắn chạy thoát, sau này không biết sẽ xảy ra chuyện gì, đã là kẻ địch thì phải nhổ cỏ tận gốc.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo sải bước truy đuổi, Chu Thiên Thần Phủ trong tay liên tục vung chém, những đạo phủ khí phá không liên tiếp lao về phía tên tu sĩ. "Đáng chết!" Cảm nhận được phủ khí phía sau, sắc mặt tên tu sĩ khó coi đến cực điểm.

Hắn không ngờ Hình Hạo lại truy đuổi gắt gao như vậy, một bộ dạng không chết không thôi, khác hẳn với cách hắn đối xử với đám Thái Ất Kim Tiên lúc trước.

Trong lúc cấp bách, tên tu sĩ không màng tất cả, hào quang quanh người rực rỡ, lập tức hóa thành một con chim lớn có chín đầu, dang cánh bay cao, tốc độ cực nhanh lao ra ngoài núi Bất Chu. "Đó là..." Nhìn thấy bản thể của tu sĩ, Hình Hạo ngẩn người, rồi ánh mắt bắn ra tia sáng: "Đại yêu Cửu Anh!

Hóa ra là hắn!" Cửu Anh!

Một trong Thập Đại Yêu Thần của Yêu Đình tương lai!

Là đại diện cho sức mạnh trung kiên của Yêu Đình.

Lúc này, sát cơ trong mắt Hình Hạo càng nồng đậm, hắn biết rõ

vai trò của Cửu Anh trong cuộc chiến Vu - Yêu sắp tới, gặp được rồi làm sao có thể để hắn chạy thoát?

Hình Hạo gia tăng tốc độ, nhưng so với tốc độ của Cửu Anh thì vẫn chậm hơn một chút.

Thấy đối phương sắp biến mất khỏi tầm mắt, Hình Hạo không quản ngại nữa, dùng ba vạn tích phân còn lại đổi lấy một trong Cửu Bí - Hành Chi Bí!

Giây tiếp theo, phương pháp tu luyện và vận dụng Hành Chi Bí hiện lên trong não hải. "Hành!" Hình Hạo hét lên, phát động Hành Chi Bí, trong nháy mắt tốc độ tăng lên hàng trăm lần.

Vút một cái, Hình Hạo đã xuất hiện trước mặt Cửu Anh nghìn trượng. "Nhanh quá!" Khi thân hình ổn định, Hình Hạo thầm kinh ngạc.

Theo lý Hành Chi Bí không phải là thứ quá mạnh mẽ so với các độn thuật của thế giới Hồng Hoang, nhưng thi triển ra lại nhanh hơn hẳn tuyệt đại đa số các độn thuật.

Lúc này không có thời gian suy nghĩ nhiều, nhìn Cửu Anh đang lao tới phía sau, Hình Hạo không chút do dự vung Chu Thiên Thần Phủ chém ra: "Khai Thiên Cửu Thức - Nhất Phủ Phân Âm Dương!" Giây tiếp theo, phủ khí bùng phát, bao trùm lấy Cửu Anh. "Không!" Nguy cơ giáng xuống, Cửu Anh mới nhận ra Hình Hạo đã xuất hiện phía trước từ lúc nào, đồng tử co rụt, điên cuồng vỗ cánh định né tránh.

Đáng tiếc, thực tế thật tàn khốc.

Nhất Phủ Phân Âm Dương chứa đựng toàn lực của Hình Hạo giáng xuống, nháy mắt oanh kích lên cơ thể hắn. "A..." Tiếng thét thảm vang dội, cơ thể Cửu Anh bị chém làm đôi, nguyên thần cũng không ngoại lệ.

Phủ khí lướt qua nơi Cửu Anh đứng, lao thẳng xuống một khu vực trên núi Bất Chu. "Ầm long long..." Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, đại địa sụp đổ, núi đá tan tành, một luồng bảo quang trực xung cửu tiêu. "Đó là..." Hình Hạo ngẩn người, không kịp xem xét Cửu Anh chết hay chưa, lập tức nhìn về phía luồng bảo quang đó.

Thấy trong khu vực bụi mù mịt, lờ mờ có một dây Hồ Lô quấn quanh sườn núi, hào quang rực rỡ, bảy cái hồ lô tỏa ra ánh sáng thất sắc. "Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn - Hồ Lô Đằng!

Hóa ra nó giấu ở đây!" Ánh mắt Hình Hạo lấp lánh niềm vui.

Mục đích lần này của hắn là đoạt dây Hồ Lô và bảy cái hồ lô, giờ nó đã xuất hiện, thật là đại hảo sự.

Ngay lập tức, Hình Hạo lướt tới bên thi thể Cửu Anh, vung Chu Thiên Thần Phủ, Tiên Thiên Trọc khí bao trùm nháy mắt tiêu hủy sạch sẽ.

Xong xuôi, Hình Hạo thu Đại Vu chân thân, đáp xuống chỗ Hồ Lô Đằng.

Không chút do dự, hắn xông vào bên trong.

Tuy có Tiên Thiên cấm chế nhưng sau đòn Nhất Phủ Phân Âm Dương vừa rồi, nó đã vỡ vụn.

Hình Hạo thuận lợi đến trước dây Hồ Lô, thấy hào quang của nó hơi ảm đạm, chưa chín hoàn toàn, có lẽ do nhát phủ vừa rồi của hắn làm tổn thương đôi chút. "Chưa chín sao!" Hình Hạo hơi ngạc nhiên.

Nhưng rồi hắn cũng hiểu ra, theo ghi chép, thứ này chỉ chín sau khi đợt giảng đạo đầu tiên kết thúc, giờ bị thương tích nên chắc chắn sẽ chậm hơn. "Kệ đi!

Mang đi trước đã!

Có Tam Quang Thần Thủy, cứu sống và thúc chín nó không thành vấn đề." Hình Hạo lẩm bẩm, bước tới chộp lấy gốc dây Hồ Lô, vận lực hét lớn: "Lên cho ta!" Giây tiếp theo, dây Hồ Lô bị Hình Hạo nhổ tận gốc, phần rễ còn dính một khối Cửu Thiên Tức Nhưỡng lớn. "Bảo bối tốt!" Nhìn thấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Hình Hạo nhếch môi, tâm niệm khẽ động phóng ra Khánh Vân bao phủ lấy nó, rồi hai tay nâng Khánh Vân chạy nhanh khỏi đó.

Lúc này, ở Tử Tiêu Cung, bọn người Tam Thanh, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất, Hồng Vân, Minh Hà đều khẽ rùng mình, cảm nhận được bảo vật có duyên với mình đã bị đoạt mất.

Nhưng dù vậy, họ không dám động đậy, lời giảng của Hồng Quân huyền diệu vô cùng, ai cũng cảm thấy thu hoạch lớn lao, làm sao nỡ bỏ đi?

Nhờ vậy, Hình Hạo bình an vô sự chạy xuống chân núi Bất Chu, trên đường gặp không ít tu sĩ và yêu thần tham lam nhưng đều chết dưới Chu Thiên Thần Phủ.

Đến chân núi, Hình Hạo không về Vu tộc ngay.

Chương 23

Hắn chạy về hướng Đông Hồng Hoang, trên đường chém giết thêm vài đợt kẻ nhòm ngó, cuối cùng dừng chân trước một sơn cốc. "Sơn cốc phía trước không tệ!

Linh khí sung túc, thích hợp ở lại một thời gian." Hình Hạo lẩm bẩm, rồi cầm Chu Thiên Thần Phủ xông vào sơn cốc, dùng thần thức quét qua xác định không có sinh linh nào mới đặt Khánh Vân xuống. "Trảm!" Hắn vung phủ khoét một cái hố lớn trên mặt đất.

Tiếp đó, Hình Hạo đặt khối Cửu Thiên Tức Nhưỡng cùng dây Hồ Lô xuống hố.

Xong xuôi, hắn lấy bình không gian ra, không chút tiếc rẻ đổ Tam Quang Thần Thủy xuống. "Ông ông..." Hào quang rực rỡ, được Tam Quang Thần Thủy tư dưỡng, dây Hồ Lô lập tức tỏa ra sức sống vô hạn, bảy cái hồ lô đung đưa trông cực kỳ vui vẻ. "Thành công rồi!" Hình Hạo mỉm cười.

Dây Hồ Lô đã di dời thành công, có Tam Quang Thần Thủy tư dưỡng, chắc chắn sẽ chín trước khi Hồng Quân giảng đạo xong, lúc đó hoàn toàn có thể hái xuống làm dưỡng phân cho Chu Thiên Thần Phủ.

Thôn phệ bảy món Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và dây Hồ Lô, phẩm cấp Chu Thiên Thần Phủ chắc chắn sẽ tăng lên, không thành Tiên Thiên Chí Bảo thì cũng đạt tới Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nghĩ đến đây, tâm trạng Hình Hạo đại hảo, hắn thu phủ lại, bắt đầu nghiên cứu các thủ đoạn của tu sĩ.

Thuật, Pháp, Thần, Thông!

Bốn điểm này cực kỳ quan trọng, Hình Hạo giờ đã có nguyên thần nên hoàn toàn có thể tu luyện.

Là tu sĩ thì phải biết luyện đan, luyện khí, bố trận, đã định ở đây một thời gian thì phải đảm bảo an toàn.

Thế là Hình Hạo bắt đầu bận rộn.

Hắn không ngừng nghiên cứu thuật pháp thần thông, thỉnh thoảng lại diễn luyện Bàn Cổ Cửu Thức.

Thời gian trôi qua, chớp mắt hai ngàn năm trăm năm đã trôi qua.

Một ngày nọ, sơn cốc linh khí vây quanh đột nhiên tỏa bảo quang trùng thiên, nhưng bảo quang đó vừa bay lên đã bị một đám mây mù bao phủ, giữ chặt bên trong phạm vi sơn cốc.

"Cuối cùng cũng chín rồi!" Mở mắt ra, Hình Hạo nhìn thấy đạo bảo quang ngút trời kia, cả người lập tức trở nên kích động.

Dây hồ lô Tiên Thiên chín đại diện cho việc sẽ nhận được bảy món linh bảo Tiên Thiên thượng phẩm, chỉ cần hiến tế chúng cho Chu Thiên Thần Phủ, ít nhất thần phủ cũng có thể đạt tới cấp bậc linh bảo Tiên Thiên cực phẩm.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo sải bước tới bên cạnh dây hồ lô Tiên Thiên.

Nhìn kỹ lại, chỉ thấy trên đó bảy cái hồ lô rực rỡ, hào quang tỏa ra bốn phía, hơi thở Tiên Thiên nồng đậm tràn ngập không gian.

"Tốt!" "Tốt!" "Tốt!" Khen tốt ba tiếng, Hình Hạo bước lên phía trước nắm lấy dây hồ lô Tiên Thiên, tiện tay hái bảy cái hồ lô xuống.

Ong ong...

Nhất thời, hồ lô rung động, từng luồng sức mạnh phản kháng trào dâng, mưu toan thoát khỏi sự kiềm chế của Hình Hạo.

“Muốn chạy?

Coi ta không tồn tại sao!” Thấy cảnh này, Hình Hạo cười lạnh một tiếng, không chút do dự lấy ra Chu Thiên Thần Phủ, trực tiếp một rìu nện lên bảy cái hồ lô.

Nhất thời, u quang rực rỡ, Tiên Thiên trọc khí sôi trào, Chu Thiên Thần Phủ bắt đầu thôn phệ bảy cái hồ lô với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Thấy vậy, Hình Hạo cũng không trì hoãn, khoanh chân ngồi xuống bắt đầu trợ giúp Chu Thiên Thần Phủ thôn phệ hồ lô.

Toàn bộ thung lũng rơi vào tĩnh lặng.

Một trăm năm sau!

Cái hồ lô đầu tiên không chịu nổi áp lực đã vỡ tan, hóa thành vô số bụi mịn đi vào bên trong Chu Thiên Thần Phủ.

Chu Thiên Thần Phủ tỏa sáng rực rỡ, phẩm chất lập tức tấn thăng lên cấp bậc linh bảo Tiên Thiên trung phẩm.

Lại một trăm năm trôi qua.

Hai cái hồ lô tiếp theo lần lượt vỡ tan, bản nguyên bên trong đều bị Chu Thiên Thần Phủ thôn phệ.

Đãi hào quang lóe lên, Chu Thiên Thần Phủ đã đạt tới cấp bậc linh bảo Tiên Thiên thượng phẩm.

Đến lúc này, uy thế của Chu Thiên Thần Phủ triệt để bộc phát, dưới tình huống cùng phẩm cấp, những cái hồ lô còn lại căn bản không thể chống đỡ.

Lại một trăm năm nữa trôi qua, ba cái hồ lô đồng thanh vỡ vụn, sau khi những mảnh vỡ bản nguyên không ngừng bị Chu Thiên Thần Phủ thôn phệ, nó trực tiếp tấn thăng lên đẳng cấp linh bảo Tiên Thiên

cực phẩm.

"Ong ong!" Đến lúc này, bảy cái hồ lô chỉ còn lại một cái, cái hồ lô nhỏ duy nhất còn sót lại không ngừng kêu lên ai oán, dường như sợ hãi vận mệnh bị thôn phệ, nó bay quanh Hình Hạo cực kỳ nịnh nọt.

"Sợ chết sao?" Nhìn cảnh này, Hình Hạo hơi nhíu mày.

Liếc nhìn Chu Thiên Thần Phủ đã đạt cấp cực phẩm, cuối cùng hắn từ bỏ ý định thôn phệ cái hồ lô cuối cùng, mở miệng nói: "Dù có thôn phệ cũng không thể tấn thăng thành chí bảo Tiên Thiên, hoàn toàn không cần thiết!

Để ta xem trong bảy cái hồ lô, cái hồ lô đen nhỏ nhất này có năng lực gì.

Dù sao trong ký ức, cái hồ lô này còn chưa kịp xuất thế đã đi đời nhà ma rồi." Trong lúc nói chuyện, Hình Hạo vẫy tay thu hồi Chu Thiên Thần Phủ, cầm cái hồ lô nhỏ màu đen vào tay, thần thức xuất ra để kiểm tra.

Hồ Lô Thôn Thiên: Linh bảo Tiên Thiên thượng phẩm, có thể thôn phệ vạn vật diễn hóa thành rượu!

"Hồ Lô Thôn Thiên?

Là hồ lô rượu!" Hình Hạo nhướng mày, lộ ra một vẻ kinh ngạc, mang theo sự hiếu kỳ bắt đầu luyện hóa nó.

Không ngoài dự kiến, Hồ Lô Thôn Thiên không có bất kỳ sự phản kháng nào.

Chương 24

Chỉ trong vài nhịp thở, nó đã bị luyện hóa hoàn toàn, Hình Hạo cũng hiểu rõ tác dụng thực sự của nó.

Thôn phệ vạn vật hóa thành rượu, mà rượu này lại có thể sánh ngang với bất kỳ linh quả Tiên Thiên nào, chỉ cần phẩm chất của vật bị thôn phệ đủ cao.

Thậm chí có thể nuốt cả trời, dù là Thiên Đạo nếu bị thu vào trong đó cũng sẽ bị luyện hóa thành rượu ngay lập tức.

"Không tệ!" "Không tệ!" Khen ngợi một câu, Hình Hạo cúi đầu nhìn dây hồ lô và Cửu Thiên Tức Nhưỡng ở phần gốc, sau một hồi cân nhắc, hắn trực tiếp thu tất cả lại.

Là người đời sau, hắn biết rõ dây hồ lô này cuối cùng sẽ dùng để tạo ra con người, Cửu Thiên Tức Nhưỡng lại càng là vật then chốt để nặn ra nhân loại, cả hai đều ẩn chứa đại công đức, bây giờ dùng bừa bãi đúng là được không bù mất.

Làm xong mọi việc, Hình Hạo đứng dậy, mở Hồ Lô Thôn Thiên ra, một sức hút mãnh liệt tuôn ra, chỉ trong vài nhịp thở đã thôn phệ hết thảy thực vật trong thung lũng.

Cùng với một trận hào quang rực rỡ, hồ lô nặng thêm một chút, từ miệng hồ lô tỏa ra hương rượu thấm đẫm lòng người.

Hình Hạo không nhịn được, trực tiếp đưa hồ lô lên miệng.

Ực...

Ực...

Rượu vào bụng, Hình Hạo lập tức cảm thấy một luồng thanh sảng, thậm chí thấp thoáng có từng luồng sinh mệnh khí tức đang tư

dưỡng bản thân.

"Rượu ngon đấy." Cảm nhận luồng sinh mệnh khí tức dao động trong cơ thể, mắt Hình Hạo sáng lên, ánh mắt nhìn Hồ Lô Thôn Thiên càng thêm yêu thích.

Sinh mệnh khí tức có thể trị thương, sau này nếu đại chiến mà kiệt sức hoặc bị thương, hoàn toàn có thể uống vài ngụm rượu là khôi phục.

Hắn không nhịn được tán thán: "Tốt, có vật này, sau này đại chiến sẽ có thêm vốn liếng!

May mà cuối cùng không đem nó đi hiến tế, bằng không đúng là thiệt thòi lớn." Nói xong, Hình Hạo dắt hồ lô bên hông, xoay người rời khỏi thung lũng đã ở hơn hai ngàn năm.

Sau khi ra khỏi thung lũng, Hình Hạo khẽ nhíu mày, thời gian đến khi kết thúc buổi giảng đạo còn chưa đầy hai trăm năm, thời gian ngắn như vậy mà đi tìm cơ duyên khác thì có chút không đủ.

Nhưng nếu quay về bây giờ, hắn lại có chút không cam lòng, dù sao mục đích chuyến này là tìm một món bảo bối phòng ngự để che chở nguyên thần, mà hiện tại...

"Vu!" "Vu!" Đột nhiên, một trận tiếng hô hoán từ sâu trong linh hồn vang dội.

Vẻ mặt do dự của Hình Hạo khựng lại, theo bản năng quay đầu nhìn về hướng núi Bất Chu, nhíu mày: "Chuyện gì thế này?

Tổ Vu triệu hoán, lẽ nào trong Vu tộc xảy ra chuyện?" Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức thi triển Hành Chi Bí, cấp tốc chạy về trú địa Vu tộc.

Cùng lúc đó, các Đại Vu, Tiểu Vu đang hành tẩu trong Hồng Hoang cũng lần lượt hướng về núi Bất Chu mà đi, làm chấn động cả

Hồng Hoang, vô số đại năng Tiên Thiên đều phải ghé mắt, không hiểu Vu tộc định làm gì.

Ba năm sau, Hình Hạo thành công trở về núi Bất Chu.

Hắn không chút do dự tiến vào địa bàn Vu tộc, thấy vô số con em Vu tộc đang ở đó, có rất nhiều gương mặt lạ lẫm, rõ ràng là các Vu mới sinh.

"Chuyện gì vậy?

Hơn hai ngàn năm mà nhân số Vu tộc lại tăng nhiều thế này!" Thấy cảnh này, Hình Hạo lộ vẻ kinh ngạc, vô thức tăng nhanh bước chân đi tới Bàn Cổ Điện để tìm hiểu ngọn ngành.

"Hình Hạo!" Nhưng khi Hình Hạo sắp tới Bàn Cổ Điện, một tiếng gọi kinh hỉ vang lên từ phía bên cạnh.

Nhìn theo hướng tiếng gọi, thấy Hình Thiên đang vác cây búa lớn sải bước đi tới, sau lưng hắn là một đám đông Vu mới sinh đi theo, hầu hết đều ở cấp Thiên Tiên, huyết mạch dao động tỏa ra quanh thân cực kỳ giống với Hình Thiên.

"Hình Hạo huynh đệ!" Hình Thiên dẫn người đi tới trước mặt Hình Hạo, nhe răng cười nói: "Huynh đệ, cuối cùng đệ cũng về rồi, hơn hai ngàn năm qua đệ chạy đi đâu thế?

Ta và các Đại Vu khác ra ngoài lịch luyện ở không ít nơi nhưng đều không có tin tức của đệ, ta cứ tưởng đệ xảy ra chuyện rồi chứ!" Nghe vậy, Hình Hạo lập tức định thần lại.

Trong lòng cảm thấy ấm áp, hắn mở miệng nói: "Mấy năm qua ta tìm được một cây linh căn Tiên Thiên, vẫn luôn thủ hộ bên cạnh chờ nó chín.

Hình Thiên, đã xảy ra chuyện gì, tại sao các Tổ Vu lại vội vã triệu tập chúng ta?" "Hóa ra là vậy!" Hình Thiên bừng tỉnh gật đầu, lập tức

hiểu tại sao nhiều năm qua không thấy bóng dáng Hình Hạo, dù sao đệ ấy cũng có nguyên thần, những thứ tu sĩ cần thì đệ ấy cũng cần.

Hình Thiên nói: "Hình Hạo huynh đệ, lần sau ta dẫn đệ tới Đông Hải, khi ta lịch luyện ở đó đã phát hiện ra một nơi rất tốt, chỉ là chỗ đó có cấm chế nên ta không vào được, nhưng đệ có nguyên thần, chắc chắn có thể vào.

Nếu ta đoán không lầm, trong đó nhất định có bảo bối, không chừng là linh căn hoặc linh bảo Tiên Thiên." "Ồ!" "Đông Hải sao!" Hình Hạo nhướng mày, trong đầu vô thức hiện lên ba đảo Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu.

Đồng thời, trong lòng cũng dâng lên một trận hối hận, nếu biết sớm như vậy thì tuyệt đối sẽ không vội vàng trồng dây hồ lô Tiên Thiên, trực tiếp đi tìm Tam Tiên đảo chẳng phải tốt hơn sao?

Tuy vậy, hắn không phụ hảo ý của Hình Thiên, gật đầu nói: "Được, chờ chuyện này kết thúc chúng ta sẽ đi xem thử.

Hình Thiên, Tổ Vu triệu tập chúng ta để làm gì?

Còn đám tộc nhân sau lưng huynh là thế nào?" Đối mặt với câu hỏi, Hình Thiên cũng không úp mở, gãi đầu cười hì hì: "Hắc hắc, đây là những tộc nhân do ta dùng tinh huyết của mình tạo ra, Tổ Vu bảo ta quản lý và dạy bảo bọn họ.

Còn việc các Tổ Vu triệu tập Đại Tiểu Vu lần này, ta cũng không rõ lý do, chắc là có chuyện quan trọng cần tuyên bố!" "Quả nhiên là vậy!" Mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức hiểu rõ nguồn gốc đám tộc nhân này.

Đồng thời, trong lòng hắn cực kỳ chấn động, trước đó các Tổ Vu quy mô lớn tạo ra tộc nhân thì thôi đi, bây giờ ngay cả Đại Vu cũng phải trở thành công cụ sinh sản, lẽ nào các vị ấy thực sự nghe theo ý

kiến của mình, muốn đi chiếm cứ Hồng Hoang?

Nghĩ đến đây, tâm trạng Hình Hạo có chút bồn chồn.

Chỉ còn chưa đầy ba trăm năm là buổi giảng đạo tại Tử Tiêu Cung kết thúc, nếu lúc này Vu tộc khuếch trương quy mô lớn, muốn trong vòng ba trăm năm ngắn ngủi đánh hạ toàn bộ đại địa Hồng Hoang dường như không thực tế.

"Hình Hạo!" Lúc này, một tiếng gọi vang lên từ xa.

Nhìn lại, thấy Tổ Vu Hậu Thổ không biết đã xuất hiện ở phía xa từ lúc nào, vẫy tay gọi Hình Hạo: "Mau lại đây, các ca ca có việc tìm đệ!" Nghe vậy, Hình Hạo định thần lại, gật đầu với Hình Thiên rồi bước tới chỗ Hậu Thổ.

Khi đã đến cạnh Hậu Thổ, Hình Hạo vô thức hỏi: "Hậu Thổ tỷ tỷ, có phải Vu tộc ta sắp hành động chiếm cứ Hồng Hoang không?" "Đệ biết sao?" Hậu Thổ kinh ngạc nhìn Hình Hạo: "Mấy năm qua các Tổ Vu chúng ta đều đột phá, khi tạo ra tộc nhân, có một nguồn sức mạnh đặc biệt gia trì lên người, dẫn đến tu vi của ta đều đã vượt qua Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Cộng thêm bao năm qua tạo ra tộc nhân không chỉ dừng lại ở con số ức vạn, chính là thời cơ tốt để khuếch trương, chẳng phải trước đó đệ nói Vu tộc muốn quật khởi thì phải chiếm cứ thiên địa Hồng Hoang sao?" "Ách..." Hình Hạo há miệng, nhất thời không biết nên phản bác thế nào.

Đúng là hắn đã nói câu đó, nhưng vạn lần không ngờ được Mười hai Tổ Vu lại ra tay nhanh như vậy, chưa đầy ba ngàn năm đã chuẩn bị xong xuôi tất cả, thực sự là...

"Đi thôi, đi thôi!" "Đã về rồi thì chúng ta bàn bạc cho kỹ!" Không đợi Hình Hạo kịp phản ứng, Hậu Thổ đã kéo hắn vào trong Bàn Cổ

Điện.

Chương 25

Nhanh chóng, hai người tiến vào trong điện.

Chỉ thấy các vị Tổ Vu đều có mặt, mỗi người đều tỏa ra khí tức vượt xa Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Đặc biệt là Tổ Vu Đế Giang!

Khí tức của huynh ấy là mạnh mẽ nhất, cộng thêm việc luyện hóa Hỗn Độn Chung khiến không gian pháp tắc càng tiến thêm một bước, chỉ cần ngồi đó cũng đủ gây ra áp lực nặng nề.

"Hình Hạo, cuối cùng đệ cũng về rồi!" "Hình Hạo, thằng nhóc đệ mấy năm qua chạy đi đâu, làm ta tìm mãi!" Cùng lúc đó, bọn người Đế Giang cũng chú ý tới Hình Hạo, Cộng Công và Chúc Dung lập tức nghênh đón, một trái một phải kẹp lấy Hình Hạo đưa tới bên cạnh huyết trì.

Sự nhiệt tình này khiến Hình Hạo ngây người, không hiểu tại sao hai vị Tổ Vu lại đối đãi với mình như vậy.

Tuy trong lòng nghi hoặc nhưng hắn không thất lễ, định thần lại liền vội vàng hành lễ: "Bái kiến chư vị Tổ Vu!" "Miễn đi, miễn đi!" Chúc Dung xua tay ý bảo không cần câu nệ lễ tiết, rồi gãi mũi nói: "Hình Hạo, tộc nhân Vu tộc chúng ta đã phát triển mạnh mẽ, tiếp theo chiếm cứ thiên địa Hồng Hoang, đệ có kiến nghị hay cách nhìn gì hay không?

Bao năm qua có thể làm ta nghẹn chết rồi, lần này Vu tộc ta xuất thế, nhất định phải triệt để lấy lại quyền kiểm soát Hồng Hoang của Phụ thần!" Câu này vừa nói ra, bao gồm cả Đế Giang, những Tổ Vu còn lại đều gật đầu liên tục, thần sắc vô cùng kích động.

Dù sao sắp sửa chiếm cứ Hồng Hoang là chuyện đại sự hàng đầu đối với Vu tộc.

"Chư vị Tổ Vu!" Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo cũng nghiêm túc lại, chắp tay hành lễ nói: "Thành thật mà nói, hiện tại chiếm cứ thiên địa quả thực là một cơ hội tốt!

Hồng Quân giảng đạo chưa kết thúc, thậm chí sau khi kết thúc cũng chưa truyền xuống đạo Chuẩn Thánh, với tu vi Chuẩn Thánh của Mười hai Tổ Vu hiện tại, hoàn toàn có thể tung hoành khắp thiên địa Hồng Hoang.

Nhưng có một điểm cũng không thể không lưu tâm, bằng không Vu tộc ta dù có chiếm được Hồng Hoang cũng có thể gặp phải trở ngại, thậm chí bị Thiên Đạo tiêu diệt." Câu nói này vừa dứt, sắc mặt Mười hai Tổ Vu lập tức ngưng trọng.

Thiên Đạo tiêu diệt!

Bốn chữ này đại diện cho thứ không hề tầm thường, tuy tự tin vào chiến lực bản thân nhưng bọn họ cũng không có bao nhiêu nắm chắc để kháng cự lại Thiên Đạo vốn được Pangu kế thừa.

Thậm chí ngay cả Hồng Quân đã thành thánh cũng không có mấy phần nắm chắc chống lại, dù sao uy áp quét qua Hồng Hoang năm đó cực kỳ đáng sợ.

"Hình Hạo!" Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Đế Giang ngẩng đầu hỏi: "Cần lưu ý điều gì?

Vu tộc ta lớn mạnh như tên đã trên dây không thể không bắn, lần này triệu tập Đại Tiểu Vu trở về cũng vì chuyện này, đệ cứ nói cách làm ra xem!" "Được!" Hình Hạo đáp lời, không hề từ chối.

Dù sao chuyện này quả thực quan hệ trọng đại, hắn cũng là một thành viên của Vu tộc, tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Vu tộc đi vào

vết xe đổ bị diệt vong.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức mở lời: "Thứ nhất, Vu tộc ta xuất thế chiếm cứ thiên địa nhất định phải tiến hành một buổi đại điển tế bái Bàn Cổ trước.

Dùng danh nghĩa Bàn Cổ Phụ thần để chiếm cứ Hồng Hoang, như vậy Vu tộc ta sẽ chiếm trọn đại nghĩa, dù là Thiên Đạo cũng không làm gì được chúng ta!

Nhưng Thiên Đạo tuy không làm gì được, Hồng Quân lại tuyệt đối sẽ không ngồi yên nhìn chuyện này xảy ra, mục đích của hắn cũng là đoạt lấy khí vận thiên địa, cho nên tất yếu sẽ phái ba ngàn đại năng đang nghe đạo tại Tử Tiêu Cung tới ngăn cản.

Ba ngàn thần linh đó hầu hết đều là đại năng Hồng Hoang, nếu liên thủ lại, dù chư vị Tổ Vu đạt tới cấp Chuẩn Thánh cũng không chống đỡ nổi số đông vây công như vậy!

Cho nên, trong tình huống này, chư vị Tổ Vu phải một lần nữa nâng cao thực lực và thủ đoạn tác chiến của bản thân." Nghe vậy, Mười hai Tổ Vu đều nhíu mày.

Lời Hình Hạo nói không phải không có lý, một khi Hồng Quân nhúng tay, hoặc ba ngàn thần linh can thiệp, bọn họ tuy không sợ nhưng những con em Vu tộc khác thì không chống đỡ nổi.

"Hình Hạo!" Mười hai Tổ Vu nhìn nhau, rồi hỏi tiếp: "Vậy theo đệ thấy chúng ta nên tiếp tục nâng cao bản thân thế nào?

Thật không giấu gì đệ, tuy vì tạo ra tộc nhân mà tu vi tăng tiến, nhưng bản thân ta cũng thấy mơ hồ, thậm chí trong tình trạng không có vật tham chiếu, ta còn không biết bước tiếp theo phải đi như thế nào." Nghe lời này, mắt Hình Hạo sáng lên.

Mười hai Tổ Vu muốn nghe kiến nghị của hắn, vậy hắn hoàn toàn

có thể dựa vào kiến thức của mình để thay đổi tình cảnh của họ.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo nói: "Điểm này ta đã dự kiến được!

Chư vị Tổ Vu có biết phân chia cảnh giới sau Đại La Kim Tiên không?

Và làm sao để tiếp tục nâng cao?

Theo những đoạn tương lai ta thấy được, cảnh giới sau Đại La Kim Tiên được gọi là Chuẩn Thánh, cũng chính là tầng thứ mà chư vị Tổ Vu đang đứng hiện nay.

Đạo Chuẩn Thánh có năm con đường: Dĩ lực chứng đạo, Pháp tắc chứng đạo, Khí vận chứng đạo, Công đức chứng đạo và Tam thi chứng đạo!

Trong đó Dĩ lực chứng đạo là con đường mà Bàn Cổ đại thần đã đi, cần không ngừng tích lũy pháp lực bản thân để thăng tiến dần dần, tốn thời gian lâu dài và khó thành công." Dĩ lực chứng đạo?

Tuyệt đối không thể thành công!

Nghe lời này, Mười hai Tổ Vu đồng loạt lắc đầu.

Dù sùng bái Bàn Cổ, tín ngưỡng Bàn Cổ, nhưng bọn họ đều hiểu con đường Dĩ lực chứng đạo quá gian nan, nếu có nguyên thần của Bàn Cổ thì còn có thể thử, chứ chỉ với tinh huyết hóa thân thì không có chút nắm chắc nào!

"Kế đến là Pháp tắc chứng đạo!" Thu trọn phản ứng của Mười hai Tổ Vu vào mắt, Hình Hạo tiếp tục giảng thuật: "Con đường này còn được gọi là Ma Thần chi lộ, là con đường mà các Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa đã đi, diễn hóa pháp tắc của bản thân đến cực hạn để chứng đạo thành thánh.

Với con đường này, chư vị Tổ Vu đều có khả năng thành công, dù

sao các vị cũng là tinh huyết của Bàn Cổ đại thần hóa thành, thiên sinh có khả năng khống chế và thấu hiểu pháp tắc nhạy bén." Pháp tắc chứng đạo!

Cái này nghe vẻ không tệ!

Nhìn nhau một hồi, ánh mắt Mười hai Tổ Vu đều lộ vẻ dao động.

Đồng thời, bọn họ dường như cũng hiểu tại sao sau khi đột phá lại trì trệ không thể tiến thêm, vì chưa tìm đúng đường.

Nếu theo lời Hình Hạo nói, tiếp theo toàn tâm toàn ý tu luyện pháp tắc của bản thân, nhất định có thể tiến bộ, không ngừng tăng cường chính mình.

Hậu Thổ vô thức hỏi: "Hình Hạo, vậy đã có ai hoàn thành Pháp tắc chứng đạo chưa?" "Có!" Hình Hạo gật đầu, nhìn Mười hai Tổ Vu một cái rồi nói: "Theo những đoạn tương lai ta thấy, trước khi Hồng Quân chứng đạo, trong Hồng Hoang có một vị đại thần đã chứng đạo thành thánh theo con đường Pháp tắc chứng đạo.

Người này tên là Dương Mi, là thần linh sinh ra từ thuở khai thiên lập địa, lại là chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần, sau trận chiến của ba tộc đã nắm bắt được cơ duyên thành công chứng đạo thành thánh!

Hồng Quân cũng vì chịu sự kích thích này nên mới nhất quyết đi quyết đấu với La Hầu, cuối cùng tuy thắng thảm nhưng cũng không thể chứng đạo, bất đắc dĩ mới chọn hợp tác với Thiên Đạo." Câu nói này khiến Mười hai Tổ Vu chấn động, từng người há hốc mồm kinh ngạc đến khó tin.

Sau thời đại ba tộc mà đã có người chứng đạo thành thánh bằng Pháp tắc, thật khiến người ta không thể tin nổi.

"Ta nhớ rồi!" Đột nhiên, Chúc Cửu Âm dường như nhớ ra điều gì, thần sắc khá phức tạp nói: "Năm đó khi ta rời Bàn Cổ Điện ra ngoài

lịch luyện đã gặp Dương Mi!

Chương 26

Lần đó ta bị Cửu Đầu Long Tộc vây công, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc, chính người đó đã ra tay cứu ta, sau đó không gặp lại nữa, ta cứ tưởng người đã vẫn lạc hoặc bế quan ở nơi nào đó, không ngờ lại chứng đạo thành thánh trước cả Hồng Quân." Nghe lời này, những Tổ Vu còn lại lập tức tin lời Hình Hạo.

Tuy có chút khó tin, nhưng có sự khẳng định của Chúc Cửu Âm thì chuyện này không thể là giả.

Nhất thời, đám Tổ Vu kích động vô cùng, lớn tiếng nói: "Thái hảo rồi, chuyện này thực sự quá có lợi cho chúng ta!

Pháp tắc của ta thừa kế từ Phụ thần Bàn Cổ, tuyệt đối là pháp tắc hoàn chỉnh nhất, chỉ cần chuyên tinh một con đường, tương lai nhất định có khả năng chứng đạo thành thánh." "Đúng vậy, Pháp tắc chứng đạo, Vu tộc ta rốt cuộc cũng tìm được con đường chứng đạo thuộc về mình, như vậy sau này cũng không cần sợ Hồng Quân, càng không cần quan tâm đến ba ngàn thần linh kia." "..." "Đinh!

Kịch thấu thành công, phần thưởng 100.000 tích phân!" Ta trời!

Mười vạn tích phân!

Đồng tử co rụt lại, nhịp thở của Hình Hạo lập tức nhanh hơn vài phần.

Chỉ cần kịch thấu việc Dương Mi chứng đạo và con đường Pháp tắc chứng đạo mà đã có mười vạn tích phân, vậy nếu kịch thấu toàn bộ các phương pháp chứng đạo còn lại, chẳng phải có thể thu hoạch được một mẻ lớn tích phân sao?

Thế là Hình Hạo vội vàng mở lời: "Chư vị Tổ Vu, Pháp tắc chứng

đạo tuy tốt nhưng lại cực kỳ chậm chạp, Vu tộc ta không đợi nổi đâu!

Dù sao một khi Vu tộc chiếm cứ thiên địa, Hồng Quân nhất định sẽ ra tay can thiệp, dù hắn không thể thân hành thì đám ba ngàn thần linh hắn yêu quý cũng sẽ tìm Vu tộc ta gây phiền phức.

Đừng quên, chỉ riêng Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã rất khó đối phó, những thần linh khác vào Tử Tiêu Cung tuy kém hơn một chút nhưng cũng không yếu đâu." Nghe lời này, vẻ mặt kích động của Mười hai Tổ Vu lập tức cứng đờ, nhìn nhau và đều hiểu rõ tính nghiêm trọng của vấn đề.

Sau khi nhìn nhau, bọn họ lại hỏi tiếp: "Hình Hạo, ngoài Pháp tắc chứng đạo ra, Vu tộc ta còn con đường chứng đạo nào khác không?" "Có!" Cười nhạt một tiếng, mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang: "Ngoài Pháp tắc chứng đạo, còn có Khí vận chứng đạo và Công đức chứng đạo, hai phương thức này cực kỳ giống nhau, chỉ có điều một cái là chứng đạo Hỗn Nguyên Thánh Nhân, một cái là chứng đạo Thiên Đạo Thánh Nhân." Hỗn Nguyên Thánh Nhân?

Thiên Đạo Thánh Nhân!?

Hình Hạo nhướng mày, Mười hai Tổ Vu nhìn hắn hỏi: "Hình Hạo, hai cái này có gì khác biệt không?" "Có!" Hình Hạo gật đầu, không úp mở nữa, vì tích phân kịch thấu nên hắn bắt đầu giảng giải ngay: "Cái gọi là Hỗn Nguyên Thánh Nhân chính là con đường của Hỗn Độn Ma Thần, cũng là con đường chứng đạo chính thống nhất, sau khi chứng đạo không bị thiên địa trói buộc, thậm chí có thể tồn tại lâu dài trong Hỗn Độn.

Thiên Đạo Thánh Nhân nghe tên là hiểu, dựa vào Thiên Đạo để chứng đạo thành thánh, ví dụ như Hồng Quân!

Trong đó Khí vận chứng đạo yêu cầu dùng khí vận Hồng Hoang để nuôi dưỡng bản thân, ví dụ như Thú Hoàng Thần Nghịch ngày

trước tụ tập khí vận Hung Thú nhất tộc mưu toan nghịch thiên cải mệnh.

Ví dụ như ba tộc Long Phượng Kỳ Lân tranh bá thiên địa cũng là vì chứng đạo thành thánh, hay như cuộc tranh giành giữa La Hầu và Hồng Quân thuở sơ khai cũng là để tranh đoạt khí vận thống nhất thiên địa để chứng đạo.

Phương pháp này là con đường chứng đạo nhanh nhất và thuận tiện nhất, chỉ cần có thể chiếm cứ Hồng Hoang, sẽ có lượng khí vận khổng lồ gia trì, tu vi tự nhiên thăng tiến vèo vèo." Nghe lời này, mắt Mười hai Tổ Vu sáng bừng lên.

Vu tộc hiện tại chuẩn bị xuất thế chiếm cứ Hồng Hoang, nếu cũng đi theo con đường Khí vận chứng đạo, chẳng phải cũng có khả năng nhanh chóng chứng đạo thành thánh sao?

Đế Giang lập tức nói: "Hình Hạo huynh đệ, vậy chẳng phải ta cũng có thể đi theo con đường này sao?

Chỉ cần Vu tộc chiếm cứ Hồng Hoang, mười hai anh em ta chứng đạo thành thánh chẳng phải là chuyện hiển nhiên sao?" "Dĩ nhiên!" Hình Hạo gật đầu, liếc nhìn Mười hai Tổ Vu một cái rồi tiếp tục: "Nhưng có một điểm, một khi đi theo Khí vận chứng đạo, nhất định phải trở thành tín ngưỡng của một chủng tộc, nghĩa là chư vị Tổ Vu phải khiến tộc nhân trong tộc tín ngưỡng bản thân mình chứ không phải Bàn Cổ." "..." Nghe vậy, Mười hai Tổ Vu im lặng như tờ.

Tin Tổ Vu không tin Bàn Cổ, nghe thì đơn giản nhưng thực tế lại có chút đại nghịch bất đạo.

Dù sao Mười hai Tổ Vu là do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, tôn Bàn Cổ là cha, nếu thực sự vứt bỏ Bàn Cổ thì...

"Không được!" "Tuyệt đối không được!" Lắc đầu, Mười hai Tổ

Vu liên tục từ chối: "Phương pháp này tuy nhanh nhưng tuyệt đối không thể làm!

Vu tộc ta do Phụ thần Bàn Cổ tạo ra, sao có thể từ bỏ tín ngưỡng Phụ thần, tuyệt đối không được!" Quả nhiên là vậy!

Chả trách hậu thế Vu Yêu đại chiến Vu tộc lại thất bại thảm hại!

Nhìn thấy phản ứng của Mười hai Tổ Vu, Hình Hạo chỉ biết cười khổ trong lòng.

Thật lòng mà nói, hắn thấy đây mới là con đường phù hợp nhất cho Mười hai Tổ Vu, vì việc Vu tộc chiếm cứ Hồng Hoang là chuyện chắc chắn, dù chỉ chiếm cứ đại địa thì lượng khí vận khổng lồ đó cũng đủ để có người chứng đạo thành thánh.

Đáng tiếc, Mười hai Tổ Vu không thể buông bỏ sự cố chấp trong lòng, càng không thể làm chuyện phản bội tín ngưỡng Bàn Cổ, dẫn đến việc chủ động từ bỏ một con đường.

"Chư vị Tổ Vu!" Hình Hạo vô thức nói: "Nếu không đi theo con đường này, hy vọng duy nhất là Pháp tắc chứng đạo, nhưng Vu tộc có thể đợi đến lúc đó không?

Trong tương lai ta thấy, kết quả cuối cùng của Vu tộc là diệt tộc, trong số chư vị chỉ có Hậu Thổ Tổ Vu là tồn tại dưới một hình thức khác, những Tổ Vu còn lại đều chiến tử, con em Vu tộc cũng toàn bộ hy sinh trên sa trường." Toàn trường im lặng chết chóc.

Mười hai Tổ Vu không nghi ngờ lời của Hình Hạo, nhưng nếu thực sự như vậy, trong lòng họ nhất thời vô cùng rối rắm, phản bội tín ngưỡng Bàn Cổ tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng quyết định.

Theo bản năng, Mười hai Tổ Vu nhìn nhau, sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Hậu Thổ lên tiếng: "Hình Hạo, nói tiếp về Công đức chứng đạo đi!" "Được rồi!" Hình Hạo thở dài, biết chuyện này không

thể nóng vội, chỉ khi nào Vu tộc thực sự lâm vào nguy cơ, Mười hai Tổ Vu may ra mới có thể hạ quyết tâm.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo nói tiếp: "Công đức chứng đạo đúng như tên gọi là thu thập công đức Thiên Đạo, khi công đức đạt tới một mức độ khổng lồ thì có thể chứng đạo thành thánh, nhưng phương pháp này quá khó khăn, công đức trong thiên địa tuy không ít nhưng ai có thể một lần kiếm được nhiều như vậy!

Còn phương pháp chứng đạo cuối cùng thì Vu tộc ta không thể tu luyện, nó dành riêng cho tu sĩ, cũng là phương pháp mà Hồng Quân chuẩn bị truyền xuống trong buổi giảng đạo lần này." Nghe vậy, Mười hai Tổ Vu lập tức căng thẳng thêm vài phần!

Phương pháp chứng đạo dành riêng cho tu sĩ, Hồng Quân sắp truyền cho ba ngàn thần linh tại Tử Tiêu Cung, chẳng phải một khi đám người đó có được phương pháp này sẽ nhanh chóng đuổi kịp, thậm chí...

"Hả?" "Hình Hạo, đừng có úp mở nữa, phương pháp chứng đạo cuối cùng là gì?" "..." Nhất thời, các Tổ Vu tranh nhau hỏi.

"Tam thi chứng đạo!" Hình Hạo hít sâu một hơi, khóe miệng khẽ nhếch lên, có chút kích động nói: "Cái gọi là Tam thi chứng đạo, trong thân thể con người có ba con sâu Tam Thi, cụ thể bao gồm Thượng Thi, Trung Thi và Hạ Thi, nên gọi là Tam Thi Cửu Trùng.

Thượng Thi Trùng tên là Bành Hầu, ở trong đầu người, khiến người ta ngu si khờ khạo, không có trí tuệ.

Trung Thi Trùng tên là Bành Chất, ở trong ngực người, khiến người ta phiền não vọng tưởng, không thể thanh tịnh.

Hạ Thi Trùng tên là Bành Kiểu, ở trong bụng người, khiến người ta tham lam dục vọng ăn uống nam nữ.

Tam thi chứng đạo còn gọi là Trảm Tam Thi, dùng linh bảo Tiên Thiên để ký thác Tam Thi, trảm ra khỏi cơ thể có thể tạo thành một phân thân, khi trảm hết cả ba thì có thể đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Sau khi hoàn thành Trảm Tam Thi, tu sĩ cần tiến hành bước cuối cùng là Tam Thi Hợp Nhất, dung hợp Tam Thi trở lại bản thân để chứng đạo Thánh Nhân, chiến lực chỉ xếp sau Dĩ lực chứng đạo và Pháp tắc chứng đạo Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hồng Quân chính là đi theo con đường này, một khi truyền pháp này ra, Hồng Hoang sẽ triệt để bước vào thời đại Chuẩn Thánh, lúc đó ưu thế của chư vị Tổ Vu sẽ tan thành mây khói." Cả Bàn Cổ Điện im lặng như tờ.

Tuy Mười hai Tổ Vu đã có chuẩn bị tâm lý từ trước, nhưng khi nghe câu cuối cùng của Hình Hạo, tim họ không khỏi thắt lại.

Vu tộc quật khởi hoàn toàn dựa vào Mười hai Tổ Vu, một khi không còn ưu thế về cảnh giới thì việc Vu tộc xưng bá thiên địa gần như là không thể.

Cộng thêm có Thiên Đạo và Thánh Nhân dòm ngó, chỉ cần sơ sẩy một chút, toàn bộ Vu tộc sẽ tan biến, bước vào con đường diệt tộc như lời tiên tri của Hình Hạo.

Chương 27

"Đinh!

Kịch thấu thành công, phần thưởng 80.000 tích phân!" "Tám vạn tích phân!" Hình Hạo mừng rỡ điên cuồng.

Một mẻ hốt đậm, nhân lúc Hồng Quân chưa giảng xong, chưa truyền pháp Trảm Tam Thi mà tiến hành kịch thấu, trực tiếp kiếm được tám vạn tích phân.

Cộng với mười vạn lúc trước, nếu tích góp thêm một thời gian, không chừng có thể đổi lấy bảo vật cấp triệu.

Hình Hạo kích động và kỳ vọng vô cùng, trong đầu không ngừng suy nghĩ xem nên kịch thấu cái gì tiếp theo.

"Hình Hạo!" Đột nhiên, bầu không khí yên tĩnh bị phá vỡ, Đế Giang nhìn Hình Hạo với ánh mắt phức tạp hỏi: "Khí vận chứng đạo, nhưng nếu tiếp tục tôn sùng Bàn Cổ thì có thể thành công không?" Những Tổ Vu khác cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Chuyện đã đến nước này, họ biết mình không còn nhiều lựa chọn, nhưng bảo họ từ bỏ tín ngưỡng Bàn Cổ thì thực sự không thể chấp nhận được.

"Cũng không phải là không thể!" Hình Hạo nhìn Mười hai Tổ Vu, trước ánh mắt kích động của họ mà nói: "Hãy để toàn tộc tín ngưỡng Tổ Vu, nhưng bản thân chư vị vẫn tín ngưỡng Bàn Cổ!

Như vậy, khí vận của toàn tộc vẫn hội tụ trên người chư vị Tổ Vu, các vị có thể yên tâm đi theo con đường Khí vận chứng đạo, bản thân tín ngưỡng Bàn Cổ cũng không có vấn đề gì, chờ sau khi chứng đạo thành thánh rồi lại để toàn tộc tín ngưỡng Bàn Cổ cũng không sao.

Nhưng có một điểm, làm như vậy tuy lách luật thành công để đạt yêu cầu cơ bản của Khí vận chứng đạo, nhưng cũng có một hạn chế, đó là khí vận của Vu tộc sẽ bị chia làm mười hai phần, dù có chiếm được thiên địa thì tốc độ thăng tiến của chư vị Tổ Vu cũng cực kỳ chậm chạp.

Cách duy nhất là độc tôn một vị Tổ Vu, tôn vị đó là Vu Đế, để sức mạnh tín ngưỡng của toàn tộc hội tụ vào một người, khí vận tự nhiên cũng sẽ tập trung vào người đó." Nghe vậy, Mười hai Tổ Vu đều nhíu mày.

Bầu chọn Vu Đế!

Chỉ tôn sùng một người, đây thực sự là một nan đề lớn.

Một khi đồng ý, cái danh ngạch đó sẽ trao cho ai?

Mười hai Tổ Vu vốn là anh em, có phúc cùng hưởng có họa cùng chia, để một người hưởng hết lợi lộc thì thực sự có chút...

"Hình Hạo!" Sau một hồi im lặng, Chúc Cửu Âm khẽ lên tiếng: "Làm như vậy thì Vu tộc ta cũng chỉ có thể tạo ra một vị Thánh Nhân, làm sao kháng hành với Thiên Đạo?

Làm sao kháng hành với Hồng Quân?

Làm sao kháng hành với các Thiên Đạo Thánh Nhân có thể xuất hiện trong tương lai?" Cuối cùng cũng có một người hiểu chuyện.

Chúc Cửu Âm không hổ là người thông minh nhất trong Mười hai Tổ Vu.

Hình Hạo nhếch môi, nhìn các Tổ Vu, chậm rãi nói: "Một lần chỉ có thể tạo ra một vị Thánh Nhân là đúng, nhưng Vu Đế có thể thoái vị mà.

Một khi chứng đạo thành thánh, vị đó có thể danh chính ngôn

thuận rời khỏi vị trí Vu Đế, để bầu ra Nhị đại mục, Tam đại mục, Tứ đại mục... cho đến Thập nhị đại mục!

Chỉ cần Vu tộc chiếm cứ thiên địa, dưới sự gia trì của lượng khí vận khổng lồ đó, chứng đạo thành thánh không hề khó khăn, huống hồ chư vị Tổ Vu là hậu duệ Bàn Cổ, trở ngại lớn nhất vốn không tồn tại, người khác muốn đi con đường này cần được ý chí Bàn Cổ công nhận, còn chư vị thì không gặp phải rắc rối đó." Chủ ý hay!

Cách này quá tuyệt!

Quả nhiên, Mười hai Tổ Vu kích động hẳn lên.

Nếu làm theo cách Hình Hạo nói, vị trí Vu Đế sẽ được luân phiên, những điều họ lo ngại hoàn toàn được giải quyết.

Chỉ cần mười hai anh em đều chứng đạo thành thánh, thì ai trước ai sau còn quan trọng gì?

"Được!" Không chút do dự, đám Tổ Vu đồng thanh: "Đi theo con đường Khí vận chứng đạo, chờ Đại Tiểu Vu tụ tập đầy đủ sẽ bầu Đại ca làm Nhất đại mục Vu Đế.

Với cảnh giới hiện tại của Đại ca, cộng thêm Hỗn Độn Chung trong tay, một khi chứng đạo thành thánh chắc chắn có thể kháng hành Hồng Quân, Vu tộc ta cũng có thể triệt để đứng vững tại Hồng Hoang, thống trị chư thiên!" "Đinh!

Kịch thấu cải mệnh thành công, phần thưởng 18.000 tích phân!" Tổng cộng mười tám vạn tích phân!

Hình Hạo sướng rơn, lúc này kích động vô cùng.

Nếu không phải vì có các Tổ Vu ở đây, hắn đã hận không thể mở ngay bảng đổi thưởng để lấy thứ mình cần.

Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không ngồi yên được nữa, đứng dậy

hành lễ với Mười hai Tổ Vu: "Chư vị Tổ Vu, nếu không còn chuyện gì khác, ta xin phép cáo lui trước." "Được!" Đế Giang gật đầu, không giữ Hình Hạo lại.

Lúc này bọn họ đang chìm trong niềm vui sướng, bắt đầu bàn bạc xem sau Đế Giang thì ai sẽ là Nhị đại mục, Tam đại mục Vu Đế.

Thấy vậy, Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm, xoay người vội vàng rời khỏi Bàn Cổ Điện, nhưng không đi ra ngoài mà đi thẳng vào một gian thiên điện bên cạnh.

Đóng cửa thiên điện lại, Hình Hạo ngồi xuống một góc, tâm niệm khẽ động mở bảng đổi thưởng ra: "Lọc những vật có thể đổi bằng hai mươi vạn tích phân!" Ngay sau đó, bảng đổi thưởng rung lên, một loạt bảo vật hiện ra: Nhất Khí Hóa Tam Thanh: 200.000 tích phân!

Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên: 200.000 tích phân!

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên: 200.000 tích phân!

Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên: 200.000 tích phân!

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên: 200.000 tích phân!

Mầm non Kiến Mộc: 220.000 tích phân! ...

"Nhiều bảo bối quá!" Hình Hạo hoa cả mắt.

Đáng chú ý nhất là pháp môn Nhất Khí Hóa Tam Thanh lại trị giá tới hai mươi vạn tích phân, đáng tiếc hệ thống bị lỗi, nếu không chắc chắn có thể thu hồi được vài thứ.

Nhưng nhanh chóng, Hình Hạo lại nhíu mày.

Đồ thì tốt thật đấy, nhưng nên đổi cái gì?

"Mầm non Kiến Mộc!" Đột nhiên, ánh mắt Hình Hạo dừng lại trên mầm non Kiến Mộc, suy tư: "Trong truyền thuyết Kiến Mộc thông thiên, có thể thay thế núi Bất Chu chống đỡ bầu trời, là chí bảo

vô thượng, còn có lời đồn Kiến Mộc khi chín có thể diễn hóa thành Thế Giới Thụ, kết nối chư thiên vạn giới, có nên đổi không nhỉ?

Chương 28

Nhưng món đồ này dường như hơi vô dụng vào lúc này, ít nhất là đối với ta hiện tại, để nuôi một cái mầm thành Thế Giới Thụ cần tốn quá nhiều thời gian và tinh lực.

Bây giờ ta đang bức thiết cần một món bảo vật để che chở nguyên thần yếu ớt, vậy chỉ có thể chọn một trong bốn đóa sen kia thôi!

Công Đức Kim Liên phòng ngự đủ tốt nhưng tương lai sẽ bị Hồng Quân ban cho Tiếp Dẫn, nếu ta cầm một đóa nữa sẽ dẫn đến nghi ngờ, khi chưa có sức mạnh tuyệt đối thì không thể bại lộ sớm.

Trong đó Thanh Liên đã bị Tam Thanh chia chác, Hồng Liên nằm trong tay Minh Hà, chỉ có Hắc Liên là vì La Hầu chiến tử mà vỡ tan biến mất trong thiên địa." Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức quyết đoán: "Hệ thống, đổi cho ta Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên!" "Đinh!

Đổi thành công!" Giây tiếp theo, một luồng u quang lóe lên, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên xuất hiện trong tay Hình Hạo.

"Thành rồi!" Nhìn đóa hắc liên trong tay, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, lập tức bắt đầu luyện hóa.

Thời gian thấm thoát trôi, chớp mắt đã ba mươi năm qua đi.

Trong ba mươi năm đó, các Đại Vu, Tiểu Vu hành tẩu khắp Hồng Hoang đều đã trở về.

Tộc nhân Vu tộc tụ tập đông nghịt bên ngoài Bàn Cổ Điện, tụ năm tụ ba kể về những gì thu hoạch được ở Hồng Hoang, không khí vô cùng náo nhiệt.

Một ngày nọ, Mười hai Tổ Vu bước ra từ Bàn Cổ Điện.

Ba mươi năm qua, họ đã bàn bạc xong xuôi, các thiết lập về Vu

Đế cũng dần hoàn thiện.

"Bái kiến Tổ Vu!" "Bái kiến Tổ Vu!" ...

Thấy Mười hai Tổ Vu bước ra, tộc nhân Vu tộc bên ngoài lập tức ngừng trò chuyện, đồng loạt cúi người hành lễ bày tỏ sự tôn kính.

"Con em Vu tộc đều đã đến đủ chưa!" Đế Giang bước tới, vẫy tay một cái, pháp lực mênh mông tuôn ra trực tiếp đỡ toàn bộ tộc nhân dậy.

Ánh mắt tộc nhân nhìn Mười hai Tổ Vu càng thêm cuồng nhiệt.

Dù sao Tổ Vu sức mạnh cực kỳ cường đại, Vu tộc vốn sùng bái kẻ mạnh.

"Hình Thiên!" Đế Giang thản nhiên quét mắt nhìn toàn trường rồi hỏi: "Đã đến đông đủ chưa?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Hình Thiên do dự một chút rồi mới trả lời: "Khởi bẩm Đế Giang Tổ Vu, Hình Hạo huynh đệ vẫn chưa thấy mặt!

Chắc là có việc gì đó chậm trễ rồi, xin chư vị Tổ Vu lượng thứ!" Nghe vậy, không ít Đại Tiểu Vu xung quanh nhíu mày, tỏ vẻ bất mãn trước việc Hình Hạo không xuất hiện, dù sao đây cũng là lệnh triệu tập của Mười hai Tổ Vu.

Ngược lại, những người bạn thân thiết của Hình Hạo như Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ lại lộ vẻ lo lắng.

Một khi Tổ Vu nổi giận, Hình Hạo nhất định sẽ bị trừng phạt.

"Hình Hạo!" Đế Giang ngẩn ra, không ngờ vào ngày quan trọng thế này mà Hình Hạo lại vắng mặt.

"Đại ca!" Lúc này, Hậu Thổ bước lên, nói nhỏ: "Muội cảm nhận được khí tức của Hình Hạo ở trong thiên điện, chắc là đang trong quá trình tu luyện." "Ồ!" Đế Giang gật đầu, nhắm mắt cảm nhận.

Nhanh chóng, huynh ấy cảm nhận được Hình Hạo đang ở trong thiên điện, thở phào nhẹ nhõm rồi mở mắt nói: "Không sao, Hình Hạo đang tu luyện trong thiên điện, chắc là sắp đột phá cảnh giới, không cần làm phiền đệ ấy." Hình Thiên và các Đại Vu khác thở phào.

Đám Đại Tiểu Vu xung quanh tuy vẫn có ý kiến nhưng không ai dám nói gì thêm, dù sao Tổ Vu đã không truy cứu thì bọn họ cũng không thể nắm thóp mãi.

"Khụ khụ!" Lúc này, Mười hai Tổ Vu ho nhẹ một tiếng phá tan bầu không khí tĩnh lặng.

Ngay sau đó, họ nhìn nhau, bước lên phía trước và đồng thanh tuyên bố: "Triệu tập tộc nhân trở về lần này là để tuyên bố một việc trọng đại!

Thiên địa Hồng Hoang do Phụ thần Bàn Cổ khai sáng, tuy Phụ thần đã hy sinh nhưng Vu tộc chúng ta là con cháu của Ngài, có trách nhiệm quản lý thiên địa Hồng Hoang.

Thời thượng cổ, hung thú hoành hành, sau đó có ba tộc chiếm cứ Hồng Hoang nhưng đều đã lụi tàn, giờ Vu tộc chúng ta đã đứng lên, tộc nhân kiêu dũng, số lượng đông đảo, đã đến lúc lấy lại quyền quản lý Hồng Hoang mà Phụ thần khai sáng!

Ta tuyên bố, Vu tộc chính thức xuất thế từ ngày hôm nay, lấy Đại Vu làm đầu dẫn dắt tộc nhân chiếm cứ đại địa Hồng Hoang, kẻ nào ngăn cản giết không tha!

Đồng thời Vu tộc cũng sẽ triệt để khuếch trương, do Mười hai Tổ Vu phân tán khắp nơi quản lý, các Đại Vu dưới trướng sẽ lần lượt thành lập các bộ lạc!

Để đảm bảo tính ổn định và thống nhất của chủng tộc, các Tổ Vu chúng ta sau khi bàn bạc đã quyết định bầu ra một vị Vu Đế để quản

lý mọi việc của Vu tộc, người được chọn chính là Tổ Vu Đế Giang!" Nói xong, Chúc Cửu Âm và mười một Tổ Vu còn lại bước lên, quay lưng về phía tộc nhân, quỳ một gối xuống: "Chúng ta bái kiến Vu Đế!" "Chúng ta bái kiến Vu Đế!" ...

Đến lúc này, toàn trường im lặng như tờ.

Tất cả tộc nhân Vu tộc đều kinh ngạc đến ngây người, việc tuyên bố xuất thế tiếp quản Hồng Hoang đã đủ chấn động rồi, giờ lại còn bầu ra một vị Vu Đế thống lĩnh tất cả...

"Bái kiến Đế Giang Vu Đế!" "Bái kiến Đế Giang Vu Đế!" ...

Sau giây lát im lặng, Hình Thiên và các Đại Vu khác phản ứng đầu tiên, quỳ cả hai gối xuống khấu bái Đế Giang để bày tỏ lòng trung thành.

Theo sau các Đại Vu, tộc nhân phía sau cũng phản ứng lại, tuy không rõ ngọn ngành nhưng vì Mười hai Tổ Vu đã quyết định, bọn người Chúc Cửu Âm đều đã bày tỏ thái độ thì họ cũng không có quyền từ chối.

Thế là tộc nhân Vu tộc lần lượt quỳ rạp xuống đất, hô lớn: "Chúng ta bái kiến Vu Đế!" "Bái kiến Vu Đế!" Nhất thời, toàn bộ chân núi Bất Chu vang dội tiếng hô của tộc nhân Vu tộc, vô số tu sĩ chấn động, không hiểu cái gọi là Vu Đế là thứ gì.

Cũng chính vào khoảnh khắc này, khí vận ngút trời từ trú địa Vu tộc thăng đẳng.

Đế Giang trở thành Vu Đế, cả người lúc này đã thành công tụ tập được tín ngưỡng và khí vận của toàn tộc, khí tức quanh thân dao động mãnh liệt, tu vi thăng tiến vù vù lên cấp Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Hống..." Cùng với một tiếng gầm thấp vang lên, Đế Giang hiển lộ chân thân Tổ Vu của mình, vẫy tay lấy ra Hỗn Độn Chung gõ vang,

quát lớn: “Phụ thần thượng tại, ngô Đế Giang lấy danh nghĩa Vu Đế thề tiếp quản thiên địa, Vu tộc nhất định quản lý tốt thiên địa Hồng Hoang do Phụ thần để lại, không để những kẻ tặc tử đánh cắp!” Ong ong...

Núi Bất Chu rung động, ý chí Bàn Cổ nồng hậu ngay lập tức công nhận lời thề của Đế Giang.

Cũng tại thời khắc này, khắp Hồng Hoang đều vang vọng lời thề của Đế Giang: “Phụ thần thượng tại, ngô Đế Giang lấy danh nghĩa Vu Đế thề tiếp quản thiên địa, Vu tộc nhất định quản lý tốt thiên địa Hồng Hoang do Phụ thần để lại, không để những kẻ tặc tử đánh cắp!” Toàn bộ Hồng Hoang chấn động.

Vô số sinh linh ghé mắt nhìn về phía núi Bất Chu, há hốc mồm không thể tin nổi: “Vu Đế Đế Giang muốn thống trị thiên địa!” “Tê!

Vu tộc muốn thống trị thiên địa, vậy chẳng phải chúng ta cũng bị bọn họ quản hạt sao?” “Thượng cổ ba tộc còn chưa hoàn thành đại nghiệp, lẽ nào Vu tộc cũng muốn đi theo vết xe đổ xưng bá của ba tộc?” “Không ổn rồi, Vu tộc vốn được ưu ái, tuy không có nguyên thần nhưng chiến lực vô song, một khi bọn họ thống trị thiên địa thì làm gì còn chỗ cho chúng ta đứng chân?” Không chỉ có thế, cùng với lượng khí vận ngút trời hội tụ vào Vu tộc, một cột ánh sáng lao thẳng lên trời, xuyên qua lớp sương mù Hỗn Độn đánh thẳng vào Tử Tiêu Cung.

Ầm ầm...

Tiếng nổ vang rền, tiếng giảng đạo trong Tử Tiêu Cung khựng lại, Hồng Quân đang nhắm mắt bỗng mở choàng mắt ra, một luồng sát ý bộc phát ra ngoài, lạnh lùng nói: “Vu tộc, các ngươi dám làm như vậy!” Câu nói này khiến Tử Tiêu Cung im lặng chết chóc.

Bọn người Tam Thanh đều mở mắt nhìn Hồng Quân, lộ vẻ khó

hiểu và kinh ngạc.

Chương 29

Buổi giảng đạo vẫn còn hơn hai trăm năm nữa, thậm chí đang ở giai đoạn then chốt thì đột nhiên bị ngắt quãng.

Điều này khiến không ít thần linh bứt rứt khó chịu, thậm chí có người vì vậy mà tẩu hỏa nhập ma, phun ra một ngụm tiên huyết nhuộm đỏ sàn cung điện.

"Vu tộc?" "Đã xảy ra chuyện gì?" Tam Thanh nhìn nhau, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh ngạc và khó hiểu.

Họ là những người tỉnh lại đầu tiên, cũng nghe thấy lời của Hồng Quân nên trong lòng vô cùng nghi hoặc.

"Thánh nhân!" Lúc này, một vị Đại La Kim Tiên có chút ức chế hỏi: "Tại sao không tiếp tục giảng đạo nữa?" Nghe vậy, Hồng Quân định thần lại, nhìn ba ngàn thần linh đang chằm chằm nhìn mình, lửa giận trong lòng bùng cháy nhưng không có cách nào khác.

Ba ngàn năm giảng đạo là quy định của Thiên Đạo, không thể làm trái, cũng không thể kết thúc sớm, lần này bị ngắt quãng là một sự cố lớn.

Việc Vu tộc xuất thế lập Vu Đế để đi theo con đường Khí vận chứng đạo khiến Hồng Quân cảm thấy cấp bách và bất an vô cùng.

Bởi vì trong kế hoạch, thiên địa không cho phép ai chứng đạo Hỗn Nguyên, nếu có chứng đạo thì tối đa cũng chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân, phải nằm trong phạm vi quản lý.

Hành động này của Vu tộc thực sự là nghịch thiên, nếu có thể, ông ta hận không thể đích thân ra tay ngăn cản, nhưng thực tế không cho phép làm vậy.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân cũng không quản được nhiều nữa, sau một hồi suy nghĩ, ông ta lên tiếng: "Đạo Đại La đã giảng xong, hết thảy đều tùy duyên phận, người có duyên sẽ đắc đạo, người vô duyên cần có đại trí tuệ, đại khí vận mới có thể nhìn thấu!" Câu nói này khiến cả trường im lặng.

Ngay sau đó, tuyệt đại đa số thần linh mặt mày tái mét.

Hết rồi!

Đang lúc then chốt của đạo Đại La mà lại hết rồi?

Có duyên với chả vô duyên, đúng là nực cười.

Bọn họ lặn lội thân khổ đến Tử Tiêu Cung mà bảo là vô duyên sao?

Hồng Quân làm vậy là có ý gì?

Đùa giỡn bọn họ chắc?

Nhất thời, không khí trong Tử Tiêu Cung bị đè nén đến cực hạn.

Nhưng vì Hồng Quân vẫn giữ vẻ cao thâm mạt trắc, cộng với tu vi Thánh Nhân của ông ta, thực sự không ai dám lên tiếng phản bác.

"Thánh nhân!" Lúc này, Lão Tử trong Tam Thanh ngẩng đầu hỏi: "Đạo Đại La đã giảng xong, vậy xin hỏi buổi giảng đạo lần này đã kết thúc chưa?" Lão Tử đã nóng lòng muốn rời đi.

Hồng Quân giảng đạo quá mập mờ, lần này thu hoạch không được bao nhiêu, mạo hiểm vứt bỏ khí vận của bản thân để đến đây mà chỉ nhận được kết quả thế này khiến ông ta không vui.

Đồng thời, ông ta cũng tò mò không biết Vu tộc đã làm gì mà khiến Hồng Quân phẫn nộ đến mức ngắt quãng buổi giảng đạo.

Vô thức, trong đầu ông ta hiện lên hình ảnh Hình Hạo, vị Vu tộc tự xưng có thể tiên tri tương lai, liệu chuyện này có liên quan đến

hắn?

"Không phải vậy!" Hồng Quân lắc đầu trả lời: "Đạo Đại La đã giảng xong, tiếp theo ta sẽ giảng về đạo Thánh Nhân!" Hả!

Đạo Thánh Nhân!

Một tiếng kinh hô vang lên, ba ngàn thần linh trong Tử Tiêu Cung lại kích động.

Cứ ngỡ Hồng Quân sẽ không giảng thêm gì nữa, không ngờ lại có niềm vui ngoài ý muốn.

Ngay lập tức, những kẻ đang u sầu và phẫn nộ đều im lặng, từng đôi mắt dán chặt vào Hồng Quân, đầy tò mò, kích động và rực cháy.

Đạo Thánh Nhân!

Đó là đạo có thể giúp người ta chứng đạo thành thánh, một khi Hồng Quân giảng ra thì họ sẽ có cơ hội chứng đạo.

Nhất thời, từng vị đại năng Tiên Thiên quỳ sụp xuống đất, hô lớn: "Khẩn cầu Thánh nhân từ bi giảng đạo cho chúng con!" Bao gồm cả sáu người ngồi trên bồ đoàn là Tam Thanh, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất và Tiếp Dẫn cũng không ngoại lệ.

Đạo Thánh Nhân!

Bốn chữ đơn giản nhưng chứa đựng sức cám dỗ vô biên đối với họ.

"Được!" Hồng Quân gật đầu, mắt lóe tinh quang, ông ta không giảng ngay mà nói: "Dưới Thiên Đạo, Thánh nhân có hạn, con số là chín!

Ta có được Hồng Mông Tử Khí chứng đạo thành thánh chiếm một vị trí, thiên diễn bốn mươi chín còn một đường sinh cơ, nên dưới trướng ta sẽ xuất hiện bảy vị Thánh nhân." Hả!

Chỉ có bảy danh ngạch!

Một tiếng kinh hô vang dội, sắc mặt các thần linh đều biến đổi.

Bảy danh ngạch mà có tới sáu cái bồ đoàn, vậy chẳng phải...

Nhất thời, vô số ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía Tam Thanh và những người khác, họ biết rằng những người ngồi trên bồ đoàn chắc chắn sẽ có được danh ngạch chứng đạo.

"Hồng Quân Thánh nhân, ai có thể chứng đạo!" Nguyên Thủy đứng dậy, nhịp thở dồn dập hỏi.

Nghe vậy, mắt Hồng Quân lóe lên, ông ta phẩy tay một cái, bảy đạo Hồng Mông Tử Khí xuất hiện trước mặt.

Nhất thời Tử Tiêu Cung im lặng chết chóc, mọi ánh mắt đều dán chặt vào bảy đạo tử khí đó, hận không thể chiếm làm của riêng nhưng không ai dám hành động liều lĩnh.

Trước tình hình đó, Hồng Quân cũng không quan tâm đến sự hiện diện của ba ngàn thần linh, ánh mắt ông ta tập trung vào Lão Tử, chậm rãi nói: "Thái Thanh do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, có thể làm đại đệ tử thân truyền của ta, chứng đạo thành thánh!" Câu này vừa nói ra, Lão Tử khẽ nhíu mày.

Nếu là trước đây thì chắc chắn ông ta sẽ vui mừng khôn xiết, nhưng phản ứng vừa rồi của Hồng Quân liên quan đến Vu tộc khiến trong lòng ông ta dâng lên một nỗi bất an.

Nhưng chuyện đã đến nước này, Lão Tử hiểu mình không còn lựa chọn nào khác, hít sâu một hơi rồi cúi người hành lễ: "Lão Tử bái kiến Sư tôn!" "Ừ!" Hồng Quân hài lòng gật đầu, phẩy tay một đạo Hồng Mông Tử Khí bay vào thức hải của Lão Tử.

Làm xong, ánh mắt ông ta nhìn về phía Nguyên Thủy: "Nguyên Thủy do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, có thể làm đệ tử thân

truyền, chứng đạo thành thánh." "Đệ tử Nguyên Thủy bái kiến Sư tôn!" Nguyên Thủy thì dứt khoát hơn, ông ta không nghĩ nhiều như Lão Tử, biết mình có thể thành thánh liền quỳ sụp xuống.

Hồng Quân không nói nhảm, trực tiếp đánh một đạo Hồng Mông Tử Khí vào thức hải Nguyên Thủy, rồi nhìn sang Thông Thiên: "Thông Thiên, cũng do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, cũng có thể trở thành đệ tử thân truyền của ta, chứng đạo thành thánh, có nguyện bái ta làm thầy không?" Câu này vang lên, các thần linh có mặt đều nhìn Thông Thiên với ánh mắt vừa ngưỡng mộ vừa đố kỵ, ưu thế về huyết mạch thực sự khiến người ta ghen tị nhưng không làm gì được.

Chương 30

"Thánh nhân!" Tuy nhiên, Thông Thiên không quỳ xuống ngay như Nguyên Thủy, mà ngẩng đầu chậm rãi hỏi: "Xin hỏi Thánh nhân, chứng đạo bằng Hồng Mông Tử Khí là Hỗn Nguyên Thánh Nhân hay là Thiên Đạo Thánh Nhân?" Lời vừa thốt ra, Tử Tiêu Cung lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng.

Chín thành thần linh lúc này đều lộ vẻ nghi hoặc, không hiểu Thông Thiên ám chỉ Hỗn Nguyên Thánh Nhân và Thiên Đạo Thánh Nhân có gì khác biệt.

Nhưng Lão Tử và Nguyên Thủy lúc này lại chấn động toàn thân, dường như đã hiểu ra điều gì, sắc mặt căng thẳng đồng thời đưa mắt nhìn về phía Hồng Quân với vẻ dò hỏi.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Thiên Đạo Thánh Nhân!

Nghe qua đều là Thánh nhân, nhưng cũng hiểu rằng giữa hai bên có điểm khác biệt, bởi năm đó Hình Hạo từng khẳng định chắc nịch rằng hai thứ này có sự khác biệt một trời một vực.

Ngược lại, Hồng Quân lúc này hơi nhíu mày.

Sau khi nhìn sâu vào Thông Thiên một cái, đôi mắt bình tĩnh không nhìn ra vui buồn hờn giận, trầm ngâm một lát rồi mới mở lời: "Cái gọi là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, là tích lũy vô lượng lượng kiếp pháp lực, siêu thoát khỏi sự trói buộc của thiên địa mà thành, nhưng sau khi chứng đạo cũng sẽ bị thiên địa bài xích, chỉ có thể cư ngụ trong Hỗn độn.

Còn Thiên Đạo Thánh Nhân, lấy nguyên thần ký thác vào Thiên

Đạo, có thể đi lại trong Hồng Hoang thiên địa, cố hữu Thiên Đạo bất diệt, Thánh nhân bất tử!" Thiên Đạo bất diệt, Thánh nhân bất tử!

Đồng tử co rụt lại, hơi thở của chúng thần trong Tử Tiêu Cung đều trở nên dồn dập.

Bất tử bất diệt!

Đó chẳng phải là điều họ hằng truy cầu sao?

Còn về Hỗn Nguyên Thánh Nhân, trực tiếp bị ném ra sau đầu, một tồn tại bị thiên địa bài xích, chứng đạo xong không thể ở lại Hồng Hoang thì có ý nghĩa gì?

Trong Hỗn độn vô tận không thiếu tịch mịch và nguy cơ, lại không thể bất tử bất diệt, nghe qua đúng là không hấp dẫn bằng Thiên Đạo Thánh Nhân.

Cảnh này thu vào mắt Hồng Quân, khóe miệng ông khẽ nhếch lên không để lại dấu vết nhưng nhanh chóng khôi phục như cũ, ngay cả Tam Thanh đang nhìn chằm chằm cũng không phát giác ra.

Sau một hồi yên lặng ngắn ngủi, Thông Thiên liền phủ phục xuống đất, hô lớn: "Đệ tử Thông Thiên bái kiến sư tôn!" "Ừm!" Gật đầu một cái, Hồng Quân phất tay truyền một đạo Hồng Mông Tử Khí vào thức hải của Thông Thiên.

Tiếp đó, ánh mắt ông nhìn về phía Nữ Oa ở bên cạnh, trầm ngâm một lát rồi nói: "Nữ Oa sau này có một tràng đại công đức có thể chứng đạo thành thánh, có nguyện làm nội môn đệ tử của ta không?" "Nữ Oa nguyện ý!" Không chút do dự, Nữ Oa trực tiếp quỳ xuống đất.

Nàng không có Tam Thanh, cũng không gặp Hình Hạo, càng không biết sự khác biệt giữa Hỗn Nguyên và Thiên Đạo Thánh Nhân, việc có thể chứng đạo thành thánh khiến nàng vô cùng vui mừng.

Hồng Quân lại truyền một đạo Hồng Mông Tử Khí vào thức hải Nữ Oa.

Làm xong mọi việc, Hồng Quân không mở lời nữa, đột ngột im lặng.

Chứng kiến cảnh này, chúng thần ngẩn người.

Không biết vì sao Hồng Quân lại dừng lại, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất và Tiếp Dẫn, nội tâm hai kẻ này lúc này như có trăm móng vuốt cào xé.

Không màng tới gì nữa, Đông Hoàng Thái Nhất và Tiếp Dẫn liền lên tiếng: "Khẩn thỉnh Thánh nhân từ bi thu chúng con làm đồ đệ!" Cùng lúc lên tiếng còn có Chuẩn Đề ngồi bên cạnh Tiếp Dẫn.

Tuy không có bồ đoàn nhưng bọn họ cũng không thối lui như những tu sĩ khác, Hồng Quân trước đó cũng không trách mắng.

"Thôi vậy!" Trong tình cảnh đó, Hồng Quân khẽ mở mắt, vẻ mặt bất lực nói: "Niệm tình ba người có tâm cầu đạo kiên định, bản tọa nhận ba người làm ngoại môn đệ tử, các ngươi có nguyện ý không?" Ba người!

Một tiếng kinh hô, toàn bộ tu sĩ trong Tử Tiêu Cung đều ngẩng đầu nhìn Hồng Quân.

Ba cái danh ngạch!

Tuyệt đối không khớp với những gì dự tính.

Xem ra, sáu người ở bồ đoàn đã có phần, ít nhất vẫn còn một tia hy vọng tranh đoạt đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hồng Quân cư nhiên trực tiếp thu nhận Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, vậy bọn họ biết tính sao?

Trong nhất thời, các tiên thiên thần thai chỉ cảm thấy bị lừa dối, sự bất mãn với Hồng Quân ngày càng mãnh liệt, một luồng oán khí lặng lẽ ngưng tụ thành hình, đánh thẳng vào một khu vực phía sau Tử Tiêu Cung.

Ầm long long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, cả Tử Tiêu Cung chấn động trong chốc lát.

Trên cao đài, thân hình Hồng Quân đột nhiên run lên, rên hừ một tiếng, một vệt máu tươi rỉ ra nơi khóe miệng, đáy mắt hiện lên tia hãi hùng, ông vội vàng lên tiếng: "Niệm tình các ngươi trước đó thính đạo không dễ, ta sẽ ban xuống đạo Hồng Mông Tử Khí vốn là biến số kia luôn vậy." Lời này vừa ra, sắc mặt các tiên thiên thần thai trong điện mới dịu đi ba phần.

Đợi đạo oán khí kia tiêu tán quá bán, sự chấn động của Tử Tiêu Cung cũng ngừng lại, Hồng Quân phất tay lau đi vệt máu, kế tiếp đem ba đạo Hồng Mông Tử Khí trước mặt lần lượt đánh vào thức hải của Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Làm xong mọi việc, Hồng Quân lại vẫy tay, đạo Hồng Mông Tử Khí đại diện cho biến số xuất hiện trong tay ông, lập tức thu hút ánh nhìn của vô số thần linh, từng đôi mắt nóng rực, hơi thở dồn dập hận không thể chiếm làm của riêng.

"Đi đi!" Thấy vậy Hồng Quân cũng không nói nhảm, tùy ý ném đạo Hồng Mông Tử Khí ra, miệng nói: "Trước mặt Hồng Mông, người có đức cư ngụ!" Lời vừa thốt ra, một luồng sức mạnh hạo hãn ập đến, trực tiếp cầm cố toàn bộ ba nghìn thần linh tại chỗ không thể tranh đoạt.

Cứ thế, đạo Hồng Mông Tử Khí lơ lửng trong Tử Tiêu Cung.

Dưới sự chú mục của ba nghìn thần linh, nó cuối cùng bay đến đỉnh đầu Hồng Vân đạo nhân, nhanh như một làn khói chui tọt vào thức hải của lão.

"..." Chứng kiến cảnh này, toàn trường thần linh ngây dại.

Đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng lại thuộc về Hồng Vân, dựa vào cái gì!

Khi áp lực tản đi, chúng thần đồng loạt quay sang nhìn Hồng Vân, trong ánh mắt tràn đầy phẫn nộ và sát cơ, nếu không phải đang ở trong Tử Tiêu Cung, bọn họ đã có tâm tư giết người đoạt bảo.

"Được rồi!" Thấy tình hình đó, Hồng Quân phất tay cắt đứt ánh nhìn của chúng thần, tiếp tục nhắm mắt nói: "Tiếp theo ta sẽ giảng về Thánh nhân chi đạo, các ngươi hãy thu liễm tâm thần lắng nghe, dù không có Hồng Mông Tử Khí nhưng cũng không phải là không có một tia sinh cơ." Tử Tiêu Cung lại trở nên tĩnh lặng.

Đối mặt với việc Hồng Quân sắp giảng về Thánh nhân chi đạo, không ai dám chậm trễ, lần lượt thu hồi ánh mắt nhìn Hồng Vân, điều chỉnh trạng thái để thính đạo.

Một khắc sau, giọng nói của Hồng Quân vang lên: "Hôm nay ta truyền cho các ngươi đạo thành thánh, chia làm ba phương pháp: Dĩ lực chứng đạo, Tam thi chứng đạo và Công đức chứng đạo!" "Dĩ lực chứng đạo là phương pháp mà Bàn Cổ đã thực hiện, dùng pháp lực vô thượng đột phá gông xiềng để chứng đạo thành thánh!" "Tam thi chứng đạo thì trảm tam thi, tam thi là..." Theo lời giảng của Hồng Quân về Tam thi chứng đạo, Tử Tiêu Cung lại rơi vào tĩnh lặng.

Nhóm Tam Thanh, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có được Hồng Mông Tử Khí thì như có thần trợ, nghe đến say sưa, pháp lực toàn thân không ngừng thăng tiến.

Chương 31

Ngược lại, Hồng Vân đạo nhân lúc này mặt mày khổ sở, thần sắc biến hóa liên tục, hoàn toàn không có ý định lĩnh ngộ, càng đừng nói đến việc pháp lực bạo tăng.

Đối với những gì xảy ra trong Tử Tiêu Cung, sinh linh trong Hồng Hoang không hề hay biết, bao gồm cả Vu tộc.

Lúc này sau khi Đế Giang trở thành Vu Đế, cuộc cải cách của Vu tộc cũng bắt đầu.

Toàn bộ tộc nhân sẽ tín ngưỡng Vu Đế, đồng thời phân chia tước vị Đại Vu, thậm chí đưa ra quyết định về phương vị cai quản của các Đại Vu sau này.

Trong nhất thời, bên ngoài Bàn Cổ Điện khí thế ngất trời.

Vô số Đại Vu được ủy thác trọng trách reo hò liên hồi, vị trí đứng vốn chia làm mười hai tộc nay cũng thay đổi, bắt đầu vây quanh các Đại Vu.

"Ngưng!" Cùng lúc đó, bên trong thiên điện Bàn Cổ Điện, Hình Hạo đang nhắm nghiền mắt bỗng mở ra, đôi tay kết một pháp ấn đặc thù, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên đã hoàn toàn bị luyện hóa.

Kèm theo một luồng u quang rực rỡ, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên xuất hiện trong thức hải của hắn, trực tiếp bảo hộ nguyên thần yếu ớt vào bên trong.

Đến đây, Hình Hạo mở mắt, tinh khí thần tràn trề.

"Cuối cùng cũng thành công rồi!" Cảm nhận nguyên thần được Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên bao bọc, Hình Hạo không nhịn được cười lớn, điểm yếu của bản thân đã được xóa bỏ.

Trong tình huống này, chỉ cần không bị Thánh nhân tập kích, dù là cường giả Chuẩn Thánh cũng khó lòng phá vỡ Hắc Liên để làm tổn thương nguyên thần.

Ngay sau đó Hình Hạo không trì nghi nữa, đứng dậy bước ra ngoài điện.

Cửa thiên điện mở ra, giọng nói của Đế Giang truyền đến: "Đại Vu Khoa Phụ trấn thủ phương vị Đông Nam, thuộc hạ của Hậu Thổ Tổ Vu!" "Đại Vu Liễu Tương trấn thủ phương vị Đông Bắc, thuộc hạ của Cộng Công Tổ Vu!" "Đại Vu..." Tình hình này là!

Đã bắt đầu phân chia khu vực rồi!

Hình Hạo nhướng mày, đáy mắt lộ vẻ kinh ngạc, vô thức bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, vừa vặn thấy Đế Giang đang như chỉ điểm giang sơn phân phối mọi việc.

Mười một Tổ Vu còn lại đứng ở phía trước, mang tư thái của cấp dưới nghe theo điều phối.

"Cư nhiên thật sự thành công rồi!" "Đế Giang thật sự đi theo con đường khí vận chứng đạo!" Hình Hạo há hốc mồm, nội tâm chấn động mãnh liệt, hắn biết vì sự tồn tại của mình mà con đường trưởng thành của Vu tộc đã thay đổi, mọi thứ đang phát triển theo một hướng chưa biết.

Lúc này, nhóm Đế Giang cũng nhận ra Hình Hạo bước ra, trên mặt lộ nụ cười, Đế Giang quay người vẫy tay: "Hình Hạo, lại đây bên cạnh ta!" "À!" Đáp lại một tiếng, Hình Hạo thu lại cảm xúc bước đến bên cạnh Đế Giang, cúi người hành lễ: "Bái kiến Vu Đế!" "Miễn lễ!" Đế Giang phất tay cười lớn, đồng thời bước lên phía trước, dưới ánh nhìn kinh ngạc của tộc nhân mà khoác vai Hình Hạo, lớn tiếng nói: "Vì ta trở thành Vu Đế nên rút khỏi hàng ngũ Thập Nhị Tổ Vu, ta lấy danh nghĩa Vu Đế sắc phong Hình Hạo làm Tổ Vu mới, gánh vác danh

hiệu Thập Nhị Tổ Vu để ngự thống các bộ lạc Vu tộc." Hình Hạo trở thành Tổ Vu mới!

Sao có thể!

Những tiếng kinh hô vang lên, các Đại Vu trong trường đều ngây ngốc, từng người kinh ngạc nhìn Đế Giang, nghi ngờ mình nghe nhầm.

Dù sao Hình Hạo cũng chỉ là Đại Vu như bọn họ, trong hàng ngũ Đại Vu cũng không phải là tồn tại xuất sắc nhất, dựa vào cái gì mà trở thành Tổ Vu mới?

"Túc tĩnh!" "Túc tĩnh!" Thấy vậy, Đế Giang lập tức lên tiếng trấn áp sự xôn xao của tộc nhân: "Bản đế biết các ngươi hiếu kỳ vì sao Hình Hạo lại thành Tổ Vu mới.

Sẵn dịp mọi người ở đây, bản đế cho một lý do, Hình Hạo trước đó có cơ duyên sinh ra nguyên thần, không chỉ là Đại Vu mà còn có nguyên thần có thể diễn hóa thiên cơ, tiềm lực không hề thua kém các Tổ Vu chúng ta.

Tuy hiện tại tu vi còn hơi kém, nhưng bản đế tin tưởng hắn nhất định có thể trở thành một Tổ Vu đủ tư cách, một Tổ Vu chân chính!" Ngọa tào!

Đế Giang, huynh hại ta rồi!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo lúc này mới hoàn hồn, cả người ngây dại.

Vạn lần không ngờ trong tình huống thay đổi con đường chứng đạo của Thập Nhị Tổ Vu, mình lại được bổ nhiệm làm Tổ Vu mới để bổ sung vào danh hiệu mười hai người.

Quan trọng nhất là theo thỏa thuận trước đó, vị trí Vu Đế sẽ luân phiên, chẳng lẽ sau khi mười hai Tổ Vu ngồi hết lượt thì sẽ đến phiên

Hình Hạo?

Tuy nhìn qua là chuyện tốt, nhưng cũng sẽ khiến hắn hoàn toàn bại lộ dưới sự dòm ngó của Thiên Đạo, không ngoài ý muốn thì sau này khi Thiên Đạo, Hồng Quân nhắm vào Vu tộc, Hình Hạo sẽ là một trong những mục tiêu hàng đầu.

"Cái gì, Hình Hạo có nguyên thần!" "Trời ạ, sao có thể, Vu tộc chúng ta không phải không thể có nguyên thần sao?" Ngược lại, các Đại Vu lúc này liên tục thất thanh kinh hô, nhìn Hình Hạo với vẻ mặt kinh hãi và không thể tin nổi.

Nhưng không ngoại lệ, vẻ mặt phản đối đã biến mất, sau khi biết Hình Hạo có nguyên thần, ngay cả những Đại Vu đỉnh tiêm cũng tâm phục khẩu phục.

Dù sao đây là sự tồn tại duy nhất của Vu tộc có nguyên thần, tiềm lực không thua kém Tổ Vu, tự nhiên không thể so bì.

Còn về tu vi!

Đúng như Đế Giang nói, Hình Hạo hiện tại có thể kém một chút, nhưng tương lai chắc chắn không thể đo lường.

Nghĩ đến đây, các Đại Vu, Tiểu Vu và tộc nhân đồng loạt cúi người hành lễ: "Chúng tôi bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Chúng tôi bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Trong nhất thời, tiếng hô vang trời dậy đất.

Hình Hạo lập tức cảm nhận được một luồng khí vận bàng đại kết nối vào thân thể mình, trong khoảnh khắc đó, khí tức toàn thân dao động, tu vi trực tiếp từ Thái Ất Kim Tiên đột phá lên tầng thứ Đại La Kim Tiên.

Đến đây, tu vi và nhục thân của Hình Hạo đều ở cấp độ Đại La Kim Tiên, Bàn Cổ Cửu Chuyển Huyền Công vận chuyển điên cuồng, khí thế trên người bùng phát, trong nháy mắt vượt qua uy thế của Đại

Vu đỉnh cấp, vô hạn tiếp cận Tổ Vu.

Đế Giang và các Tổ Vu khác đều kinh ngốc trước cảnh này.

Chỉ trong chớp mắt, Hình Hạo không chỉ nâng cao tu vi lên Đại La Kim Tiên mà uy thế tỏa ra còn có thể sánh ngang Tổ Vu, chuyện này là sao?

Ngược lại, tộc nhân Vu tộc lúc này reo hò: "Vu!

Vu!

Vu!" Tuy không biết chuyện gì xảy ra nhưng khí tức của Hình Hạo không thể giả được, uy thế sánh ngang Tổ Vu đó tuyên cáo hắn thật sự sở hữu chiến lực cấp Tổ Vu, đối với Vu tộc tuyệt đối là chuyện đại sự tốt lành.

"Khí vận chứng đạo!" "Thì ra là thế!" Mở mắt ra, Hình Hạo ngẩng đầu, thần sắc lúc này khá phức tạp.

Khí vận của Vu tộc quá khủng bố, dù phần lớn nằm trên người Đế Giang, thậm chí san sẻ một phần nhỏ cho Hậu Thổ và các Tổ Vu khác, nhưng bấy nhiêu cũng đủ để khiến hắn thăng tiến cực nhanh.

Nói không ngoa, nếu bây giờ hắn trở thành Vu Đế, e rằng với khí vận khổng lồ khi Vu tộc khuếch trương đủ để hắn đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh hoặc cao hơn.

Nghĩ đến đây, sự kháng cự trong lòng Hình Hạo tan biến.

Trở thành Tổ Vu tuy sẽ trực tiếp lộ diện trước Thiên Đạo và Hồng Quân, nhưng lợi ích thu được là không thể bàn cãi.

Chương 32

"Hình Hạo, chuyện này..." Lúc này Đế Giang có chút hãi hùng lên tiếng hỏi.

Việc Hình Hạo đột ngột tăng tu vi thật sự khiến ông kinh ngạc.

"Vu Đế!" Hoàn hồn, Hình Hạo nhìn Đế Giang một cái, trầm ngâm nói: "Xong việc này đệ sẽ giải thích, giờ cứ tiếp tục hoàn tất mọi chuyện đã!" "Được!" Đế Giang gật đầu, biết chuyện này không thể vội, chắc chắn có ẩn tình.

Lập tức ông không nói nhảm nữa, gật đầu với Hình Hạo: "Lại chỗ muội tử Hậu Thổ đứng đi!" "Được!" Hình Hạo không từ chối, bước đến cạnh Hậu Thổ.

Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng định hỏi chuyện nhưng hiểu rằng bây giờ không phải lúc.

Trên cao đài, Đế Giang bước lên, tái độ tuyên bố: "Hình Hạo Tổ Vu sẽ hiệp trợ ta tọa trấn Bàn Cổ Điện!

Đồng thời, Hình Thiên Đại Vu và Hậu Nghệ Đại Vu sẽ thuộc về bộ hạ của Hình Hạo Tổ Vu!" Đi kèm với sự bố trí vị trí của Đế Giang, Vu tộc cũng im lặng theo dõi.

Suốt bảy ngày ròng rã, Đế Giang mới sắp xếp xong xuôi.

Khi các Đại Tiểu Vu và tộc nhân tản đi để chuẩn bị đánh chiếm Hồng Hoang, Hình Hạo cùng các Tổ Vu tiến vào Bàn Cổ Điện, Hình Thiên và Hậu Nghệ cũng theo sau.

Sau khi cửa điện đóng lại, Tổ Vu Chúc Dung là người đầu tiên không nén nổi tò mò: "Hình Hạo huynh đệ, chuyện đột phá tu vi trước đó là thế nào?

Không có một chút triệu chứng nào, thật quá bất khả tư nghị!" Câu hỏi này nhận được sự đồng tình của nhóm Đế Giang, cả Hình Thiên và Hậu Nghệ cũng tò mò nhìn Hình Hạo.

"Khí vận chứng đạo!" Hình Hạo không giấu diếm, trực tiếp nói: "Đệ trở thành Tổ Vu, khí vận trong Vu tộc cũng gia trì lên người đệ.

Nếu là trước kia thì sẽ không có biến hóa gì, nhưng theo lời Vu Đế tuyên bố Vu tộc sẽ đi con đường tín ngưỡng, nên với tư cách Tổ Vu đệ cũng có một phần khí vận gia trì.

Tin rằng chư vị Tổ Vu cũng nhận ra việc tu luyện đã trở nên nhẹ nhàng hơn không ít, chẳng qua vì đệ có nguyên thần nên điểm này bị phóng đại vô hạn." Thì ra là thế!

Nghe xong, các Tổ Vu mới đại ngộ.

Chúc Cửu Âm như chợt hiểu ra điều gì, thần sắc biến đổi: "Như vậy người có nguyên thần đi theo khí vận chi đạo là nhẹ nhàng nhất, thu hoạch cũng nhanh nhất.

Vậy Hình Hạo ta hỏi đệ, nếu làm Vu Đế thì bao lâu có thể chứng đạo thành thánh?" Cả Bàn Cổ Điện rơi vào tĩnh lặng.

Thập nhị Tổ Vu đều dồn mắt nhìn Hình Hạo, kể cả Hình Thiên và Hậu Nghệ đang ngây người.

Khí vận chứng đạo thật sự quá bá đạo, quá mạnh mẽ.

"Đệ sao?" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo nói: "Về thời gian chính xác thì đệ không có con số cụ thể, nhưng có một điểm đệ dám khẳng định, nếu khi nãy đệ là Vu Đế thì với khí vận bàng đại của Vu tộc gia thân, tu vi của đệ chắc chắn sẽ bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh.

Theo suy đoán của đệ, một khi Vu tộc chiếm giữ Hồng Hoang thiên địa, chỉ cần vài vạn năm là có thể đạt tới Chuẩn Thánh đại viên mãn, công kích tầng thứ Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Nghe vậy, mười

hai Tổ Vu im lặng.

Vài vạn năm!

Đối với sinh linh Hồng Hoang thì chẳng là vấn đề gì, nhiều tu sĩ bế quan một lần đã mất mấy vạn năm.

Như vậy nếu để Hình Hạo làm Vu Đế thì mới là lựa chọn tối ưu hóa lợi ích, thậm chí...

"Hình Hạo!" Đế Giang ngập ngừng: "Hay là ta nhường vị trí Vu Đế cho đệ?" "Đừng!

Thiên vạn đừng!" Hình Hạo xua tay liên tục, khóe miệng giật giật.

Thật không ngờ Đế Giang lại có ý nghĩ đó.

Làm Vu Đế đúng là thăng tu vi nhanh thật, nhưng cũng sẽ biến hắn thành cái gai trong mắt Thiên Đạo và Hồng Quân.

Cộng thêm việc hắn không phải mười hai Tổ Vu gốc, không có khí vận và ý chí của Bàn Cổ che chở, Thiên Đạo muốn giết hắn dễ như trở bàn tay.

Hình Hạo vội nói: "Đế Giang Tổ Vu, huynh hiện là Vu Đế, nếu nhường vị trí chắc chắn sẽ mất đi cơ hội khí vận chứng đạo, thậm chí khiến Vu tộc rơi vào bất ổn, tuyệt đối không được.

Căn cơ của đệ cũng chưa đủ, nội hàm còn kém, nếu mạo muội thành Vu Đế không chỉ không được tộc nhân công nhận mà đột phá quá nhanh dẫn đến cảnh giới không ổn định, tẩu hỏa nhập ma thì khổ." Nghe vậy, mười hai Tổ Vu trầm mặc.

Hình Hạo từ chối nằm ngoài dự kiến nhưng cũng khiến họ thở phào.

Hình Hạo biểu đạt rõ mình không có dã tâm lớn khiến họ an tâm không ít.

“Được rồi!” Chúc Cửu Âm lên tiếng phá vỡ sự im lặng: “Nếu đệ không muốn thì chuyện này tạm không nhắc tới.

Hình Hạo, giờ quan trọng nhất là sự phát triển của Vu tộc chúng ta.

Tuy tộc nhân đủ sức chiếm giữ đại địa Hồng Hoang nhưng đừng quên thời gian giảng đạo ở Tử Tiêu Cung sắp hết, một khi ba nghìn thần linh trở về, cục diện Vu tộc độc tôn chắc chắn sẽ thay đổi.

Thời gian pháp tắc của ta báo rằng sẽ có một cường địch xuất hiện nhưng ta không biết đó là ai, đệ có thể tiên đoán tương lai, có tin tức gì về việc này không?” Đế Giang và các Tổ Vu khác nghiêm nghị hẳn lên.

Khả năng nhìn thấy mảnh vỡ tương lai của Chúc Cửu Âm là không thể nghi ngờ, nhờ đó mà Vu tộc đã tránh được nhiều nguy hiểm từ khi khai thiên.

“Quả thực có!” Hình Hạo gật đầu, nội tâm kinh hãi.

Không ngờ Thời gian pháp tắc của Chúc Cửu Âm lại có năng lực này.

Hình Hạo thầm nghĩ: “Nếu đã thành Tổ Vu thì chuyện của Yêu tộc không thể lơ là được nữa.” Nghĩ đoạn, Hình Hạo lên tiếng: “Trong tương lai đệ thấy, kẻ địch lớn nhất của Vu tộc là Yêu tộc, thậm chí dưới sự che giấu của Hồng Quân, Vu tộc sẽ cùng Yêu tộc đồng quy vu tận, triệt để thối lui khỏi sân khấu Hồng Hoang.” Yêu tộc!

Mấy con yêu thú rải rác ở Hồng Hoang sao!

Nhóm Đế Giang tỏ vẻ ngạc nhiên và hoài nghi.

Trong ký ức của họ, Yêu tộc tuy đông nhưng cực kỳ yếu ớt, so với Vu tộc thì chẳng thấm vào đâu.

Những kẻ mạnh duy nhất chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Nữ Oa và Phục Hy.

Còn như Thập đại yêu thần như Bạch Trạch, Thương Dương hiện giờ cũng chỉ là một đám đại yêu vương, không được các Tổ Vu để vào mắt, một Đại Vu là có thể trấn áp.

"Chư vị đừng tiểu tiều Yêu tộc!" Hình Hạo thấy thái độ của họ liền nói: "Hiện tại Yêu tộc như cát rời, tự nhiên không có uy hiếp gì.

Chương 33

Nhưng sau lần giảng đạo Tử Tiêu Cung này, Yêu tộc sẽ triệt để thành lập, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sẽ dẫn dắt Yêu tộc quật khởi, phát triển đến mức đối địch với Vu tộc chúng ta chỉ trong thời gian ngắn.

Mọi người đừng quên, đỉnh cao Hồng Hoang trước đây là Đại La Kim Tiên, nhưng sau lần này Chuẩn Thánh chi đạo sẽ truyền khắp Hồng Hoang.

Lúc đó vô số kẻ tài năng trong Yêu tộc sẽ thoát thai hoán cốt, không giống Đại Vu chúng ta bị gông xiềng huyết mạch khó đột phá Đại La Kim Tiên, tu sĩ không có hạn chế đó.

Có bấy nhiêu tu sĩ Yêu tộc, sẽ xuất hiện bao nhiêu Đại La?

Bao nhiêu Chuẩn Thánh?

Bao nhiêu Thái Ất?" Cả điện im phăng phắc.

Thập nhị Tổ Vu không phải hạng ngu ngốc, qua lời Hình Hạo họ hiểu tiềm lực của Yêu tộc đáng sợ thế nào.

Vu tộc tuy đắc thiên độc hậu nhưng trừ mười hai Tổ Vu ra, chỉ có Hình Hạo có nguyên thần của Tam Thanh mới có khả năng tiến xa, còn lại như Hình Thiên, Hậu Nghệ tối đa cũng chỉ ở đỉnh tiêm Đại Vu, sánh ngang Đại La viên mãn, miễn cưỡng đánh một trận với Chuẩn Thánh.

Ngược lại, vô số tu sĩ Yêu tộc sẽ đuổi kịp bước chân Vu tộc, thậm chí vì không có gông xiềng sau Đại La, xu thế thành Chuẩn Thánh là không thể cản, lúc đó...

"Chết tiệt!

Vậy phải làm sao!" Đế Giang nghiến răng: "Nếu kẻ địch là Yêu tộc thì giải quyết thế nào?

Hồng Hoang yêu thú nhiều vô kể, dù dốc toàn tộc lực giết chóc cũng khó lòng quét sạch." Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác gật đầu đồng tình.

Yêu quá nhiều!

Vu tộc phát triển cũng không rời được yêu.

Tu sĩ có thể nuốt tinh hoa nhật nguyệt, linh khí thiên địa, nhưng Vu tộc cần ăn uống, yêu thú là nguồn thực phẩm tốt nhất.

Nếu diệt sạch Yêu tộc thì lấy gì làm thức ăn?

Tiểu bối Vu tộc biết tính sao?

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 10.000 tích phân!" Nghe tiếng hệ thống, Hình Hạo thở phào vì đã lấy được lòng tin của họ.

Hắn tiếp tục: "Vì vậy để đảm bảo địa vị của Vu tộc, chúng ta cần săn sát các đại yêu!

Những đại yêu vương danh tiếng trong Hồng Hoang, hễ kẻ nào đạt tới Đại La Kim Tiên thì phái Đại Vu đi tiêu diệt, không cho chúng cơ hội tiến thêm.

Tất nhiên đây chỉ là đánh vào tầng lớp chiến lực đỉnh tiêm, muốn trị tận gốc, đệ cần mở rộng hạn chế, cho phép các tu sĩ do thảo mộc tinh linh hóa hình gia nhập Vu tộc.

Chúng ta cần biểu minh lập trường: chúng ta không nhắm vào chúng sinh Hồng Hoang, chỉ nhắm vào Yêu.

Bọn thấp sinh noãn hóa (sinh từ nơi ẩm ướt, từ trứng) là Yêu chúng ta không lôi kéo, nhưng thảo mộc sơn thạch hóa linh thì có thể.

Có họ gia nhập, Vu tộc cũng sẽ có những người biết diễn thiên cơ, tu sĩ truyền âm bằng thần thức sẽ nhanh hơn Vu tộc chúng ta nhiều." Toàn trường tĩnh lặng.

Thập nhị Tổ Vu im lặng, Hậu Nghệ và Hình Thiên cúi đầu không nói.

Kiến nghị của Hình Hạo quá siêu việt bình thường, việc săn sát yêu vương thì thôi, nhưng thu nhận thảo mộc sơn thạch gia nhập Vu tộc thật khó thực hành.

Vu tộc truyền thừa qua huyết mạch, nếu cho người ngoài vào thì Vu tộc có còn là Vu tộc không?

Không có huyết mạch ràng buộc thì tin tưởng thế nào?

"Không được!" Sau một hồi im lặng, Đế Giang nói: "Tiếp nạp tu sĩ vào Vu tộc là việc tuyệt đối không được.

Hình Hạo đệ cũng hiểu, Vu tộc chúng ta là truyền thừa huyết mạch, không có lớp gia trì này sẽ luôn là một ẩn họa!" Hình Hạo im lặng.

Hắn biết chứ.

Là người thế kỷ 21, hắn có cục diện quan siêu tiền, đừng nói thảo mộc sơn thạch, ngay cả Yêu nếu chịu gia nhập hắn cũng dám nhận.

Nhưng hắn đã quên mất tầm quan trọng của huyết mạch đối với Vu tộc.

Dù Thập nhị Tổ Vu đã chấp nhận con đường khí vận chứng đạo nhưng sự kiêu ngạo của họ không thua gì Tam Thanh, trừ huyết mạch Bàn Cổ ra họ không coi tộc nào khác ra gì.

Họ không thể bao dung thiên hạ, cũng không thể ngự trị vạn tộc theo cách đó.

“Haiz!” Hình Hạo thở dài, trầm ngâm một lát rồi nói tiếp: “Vậy thì Vu tộc chúng ta hãy dốc sức chém giết đại yêu vương và những kẻ có tiềm lực cường đại.

Còn chưa đầy hai trăm năm nữa là kết thúc thính đạo Tử Tiêu Cung, Vu tộc chiếm cứ thiên địa phải nhanh hơn nữa.

Nhị lang Vu tộc tuy đã tiến về Hồng Hoang đại địa nhưng bầu trời Hồng Hoang là Thái Cổ Tinh Vực, nơi đó cư ngụ vô số sinh linh và cường giả các thời đại, không thể lơ là.

Khổ nỗi Vu tộc không thể tu luyện, đa số không có pháp phi hành, muốn chinh chiến Thái Cổ Tinh Vực thực sự khó khăn.” Đang nói, Hình Hạo bỗng chấn động như nhớ ra điều gì, hắn bật dậy: “Đúng rồi, Tam Thập Tam Thiên!

Chư vị Tổ Vu có nhớ cái khuyết khẩu ở đỉnh Bất Chu Sơn không?

Theo đệ thấy thì đó chính là Tam Thập Tam Thiên, độc lập với Hồng Hoang đại địa và Thái Cổ Tinh Không, là ba mươi ba đại thiên thế giới.

Nếu Vu tộc chiếm được nơi đó, khí vận thu về không thua kém gì việc nắm giữ Hồng Hoang đại địa.” Hình Hạo kích động hẳn.

Tam Thập Tam Thiên!

Sao mình lại quên mất điểm này nhỉ.

Đó là ba mươi ba đại thiên thế giới, chiếm được nó khí vận Vu tộc sẽ đạt đến mức nghịch thiên, vừa mạnh thêm cho mình vừa làm suy giảm khí vận Yêu tộc sau này.

Vì Tam Thập Tam Thiên chính là đại bản doanh của Yêu tộc trong tương lai, tầm quan trọng không cần bàn cãi.

Chương 34

"Khí vận không thua gì cả Hồng Hoang!" "Tam Thập Tam Thiên thực sự quan trọng vậy sao!" Thập nhị Tổ Vu chấn kinh nhìn Hình Hạo.

"Chính xác!" Hình Hạo gật đầu, hạ quyết tâm phá hoại tương lai của Yêu tộc, khí vận Vu tộc càng mạnh thì hắn càng có lợi.

Hắn nói tiếp: "Chỉ cần nắm giữ Tam Thập Tam Thiên và Hồng Hoang đại địa, dù không trấn áp Thái Cổ Tinh Không thì khí vận Vu tộc cũng đạt đỉnh điểm, lúc đó Vu Đế chứng đạo tuyệt đối không có trở ngại!" "Tốt!" Đế Giang phấn khích cười lớn: "Nếu đã vậy, giờ hãy hạ Tam Thập Tam Thiên.

Lập tức triệu tập toàn bộ Đại Vu và Tiểu Vu, chúng ta sát nhập Tam Thập Tam Thiên!" Đế Giang không thể không kích động.

Nghe Hình Hạo nói chỉ cần nắm Tam Thập Tam Thiên là chứng đạo trong tầm tay, ai mà không muốn thành Thánh?

"Được!" "Khả hành!" Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu cũng đồng ý.

Tam Thập Tam Thiên quan hệ trọng đại, không thể sơ suất.

So với đại địa Hồng Hoang, Tam Thập Tam Thiên mới là mấu chốt, vì đại địa tuy rộng lớn nhưng yêu ma tản mát, Vu tộc chiếm đóng không phải vấn đề.

Nhưng Tam Thập Tam Thiên là ba mươi ba đại thiên thế giới, ẩn chứa bao nhiêu lợi ích, hễ bị tu sĩ khác biết được chắc chắn sẽ liều mạng với Vu tộc, lúc đó muốn thu phục sẽ rất khó.

Lập tức, nhóm Đế Giang vội vã bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, chuẩn bị cho tộc nhân hành động!

Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Theo hắn thấy thì Tam Thập Tam Thiên quả thực là trọng trung chi trọng, Hồng Hoang đại địa có thể thu phục muộn một chút cũng được.

"Hình Hạo!" Hình Thiên và Hậu Nghệ bước đến bên cạnh hỏi: "Tổ Vu, chúng ta cũng xuất phát đi Tam Thập Tam Thiên chứ?" "Tất nhiên!" Hoàn hồn, Hình Hạo nhìn hai gã đang hăng hái, nói: "Lập tức triệu tập tộc nhân tập hợp, cùng tiến về Tam Thập Tam Thiên." "Rõ!" Hai người không chần chừ, vội chạy ra ngoài.

Hình Hạo bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, ngước nhìn bầu trời, nắm chặt tay: "Thiên Đạo, cuộc đấu của chúng ta bắt đầu rồi!

Ngươi muốn diệt Vu, ta lại muốn hộ Vu, để xem hươu chết về tay ai." Nửa ngày sau, tộc nhân Vu tộc tụ tập.

Dưới sự dẫn dắt của Vu Đế Đế Giang, Hình Hạo và các Tổ Vu cùng một nửa số tộc nhân rời khỏi nơi cư trú, tiến thẳng lên đỉnh Bất Chu Sơn.

Phạm vi Bất Chu Sơn chấn động.

Vô số tu sĩ kinh ngạc nhìn cảnh này, không hiểu vì sao Vu tộc đột nhiên đại cử leo núi, chẳng lẽ có thiên tài địa bảo hay tiên thiên linh bảo xuất thế?

Dù tò mò, hăng hái muốn biết nhưng tu sĩ Hồng Hoang không ai dám đến gần.

Ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không dám mạo muội, vì trong khi ba nghìn thần linh đỉnh cấp đang ở Tử Tiêu Cung, không ai ở Hồng Hoang có thể địch lại Thập nhị Tổ Vu.

Ba năm sau, nhóm Hình Hạo mới lên đến đỉnh Bất Chu Sơn.

Lúc này gần một nửa tộc nhân không lên nổi vì uy áp của Bàn Cổ quá nồng nặc, dù Vu tộc là hậu duệ Bàn Cổ nên chịu uy áp ít hơn nhưng cấp Tiểu Vu trở xuống vẫn không chống đỡ được.

Ầm long long!

Theo chân nhóm Hình Hạo lên đỉnh, sấm sét vang rền trên Bất Chu Sơn, xuất hiện một vòng xoáy không gian không ngừng chuyển động, khí tức không gian nồng đậm khuếch tán.

"Hình Hạo huynh đệ, đó là lối vào Tam Thập Tam Thiên sao?" Đế Giang với tư cách Không gian Tổ Vu hỏi ngay: "Nhưng ba động không gian trong đó cực kỳ đáng sợ, Đại La Kim Tiên cũng khó lòng tiếp cận, chúng ta vào bằng cách nào?" Các Tổ Vu, Đại Vu và Tiểu Vu đều nhìn Hình Hạo.

Uy thế của vòng xoáy đó thực sự đáng sợ, Đại Vu chỉ khi thi triển chân thân hoàn chỉnh mới có khả năng xông vào, còn Tiểu Vu số lượng khổng lồ thì không thể.

"Đánh tan nó!" Hình Hạo ngẩng đầu, mắt lóe sáng: "Vòng xoáy không gian đó chỉ là phong ấn thôi, chỉ cần phá vỡ nó, Tam Thập Tam Thiên sẽ hiển lộ, lối vào thực sự cũng sẽ xuất hiện." "Thì ra là thế!" Đế Giang gật đầu hiểu ra.

Ông bước tới một bước, quát thấp: "Chư vị đệ muội, cùng ta ra tay phá vỡ phong ấn không gian!" "Rõ!" Nhóm Chúc Cửu Âm bước lên.

Giây tiếp theo, tiên thiên trọc khí sôi trào, Thập nhị Tổ Vu tỏa ra u quang rực rỡ, thân thể cao lớn lên thấy rõ: trăm trượng, nghìn trượng, vạn trượng, mười vạn trượng!

Đến mức mười vạn trượng Tổ Vu chân thân mới ngừng lại, không phải vì giới hạn mà nếu lớn hơn nữa sẽ chạm vào phong ấn

không gian.

Cảnh tượng này vô cùng chấn hán.

Nên biết Đại Vu chân thân hoàn chỉnh cũng chỉ khoảng ba đến năm vạn trượng, so với Tổ Vu chân thân đúng là một trời một vực.

"Động thủ!" Tiếng quát của Đế Giang vang lên, các Tổ Vu đồng loạt ra tay.

Không gian, thời gian, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, thời tiết, lôi đình, cuồng phong... các sức mạnh pháp tắc dưới sự thao túng của Tổ Vu cuốn phăng đi, đánh mạnh vào phong ấn không gian.

Ầm long long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang khắp Hồng Hoang.

Khí thế của nhóm Đế Giang tỏa ra vượt xa Đại La Kim Tiên, khiến sinh linh Hồng Hoang đều phải cúi đầu, trong đầu chỉ có một ý niệm: "Mạnh!

Mạnh đến mức vô đối!" "Từ nay tuyệt đối không được chọc vào Vu tộc!" Rắc!

Một tiếng nứt vỡ vang vọng thiên địa.

Thiên khung trên đỉnh Bất Chu Sơn lặng lẽ nứt ra, ánh sáng thất thải rực rỡ chiếu rọi Hồng Hoang, Tam Thập Tam Thiên hiển lộ.

"Tam Thập Tam Thiên!" "Ba mươi ba tọa đại thiên thế giới!" Thiên cơ bị che giấu bấy lâu nay bỗng hiện ra, các tu sĩ Hồng Hoang hãi hùng ngước nhìn trời.

Trong lòng ai nấy đều nóng hổi, hận không thể chiếm làm của riêng!

Đó là ba mươi ba đại thiên thế giới cơ mà, nếu chiếm được thì khí vận và cơ duyên sẽ khủng khiếp đến mức nào?

Tài nguyên bên trong chắc chắn cực kỳ phong phú, đủ để xưng vương xưng bá.

Nhưng bóng dáng mười hai Tổ Vu hiện ra trên đỉnh Bất Chu Sơn đã dập tắt mọi ý nghĩ đó!

Tổ Vu!

Chương 35

Đó là những tồn tại vượt xa Đại La Kim Tiên.

Khi mười hai Tổ Vu cùng xuất hiện, trừ vị Thánh nhân trong Hỗn độn kia thì ai địch nổi?

Khổ nỗi Thánh nhân đang giảng đạo, các đại thần thông giả cũng đang ở Tử Tiêu Cung, tu sĩ Hồng Hoang tuy đông như kiến cỏ nhưng kẻ thực sự mạnh chỉ là số ít.

Một lũ người không đối phó nổi Tổ Vu, thậm chí Đại Vu chưa chắc đã hạ được, lấy gì mà tranh đoạt Tam Thập Tam Thiên?

Cơ duyên có lớn đến đâu, nghịch thiên thế nào thì cũng phải còn mạng mới hưởng được.

Trong nhất thời, chúng thần Hồng Hoang gạt nước mắt thu hồi ánh nhìn, cưỡng ép bản thân không nghĩ đến Tam Thập Tam Thiên nữa, lần lượt trở về phủ đệ bế quan.

Sức mạnh!

Thực lực!

Đó mới là quan trọng nhất, nhìn cơ duyên rơi vào tay kẻ khác mà không làm gì được thật sự quá đau lòng.

Vô hình trung, hành động lần này của Vu tộc đã kích thích tính tích cực tu luyện của tu sĩ Hồng Hoang, nâng cao chất lượng cường giả sau này.

Hình Hạo và Vu tộc không hề hay biết điều đó.

Sau khi lối vào bị phá vỡ, Thập nhị Tổ Vu cười lớn: “Ha ha, quả nhiên là thế!

Tam Thập Tam Thiên, đại cơ duyên của Vu tộc ta!

Nhị lang, Tam Thập Tam Thiên đã mở, theo ta giết vào chiếm lấy, kẻ nào chống đối giết không tha!" Các Đại Vu, Tiểu Vu tụ tập trên đỉnh núi đều kích động.

Bản thân Tam Thập Tam Thiên cũng tiềm tàng nguy cơ, vì ba mươi ba đại thiên thế giới không thể không có cường giả.

Nhưng Vu tộc không sợ.

Họ vốn hiếu chiến, có đối thủ chỉ khiến họ thêm hưng phấn.

"Chiến!

Chiến!" Tiếng hô vang trời, đoàn quân Vu tộc hùng hổ xông vào dưới sự dẫn dắt của mười hai Tổ Vu.

Hình Hạo cũng ở trong đội ngũ.

Khi vào đến trọng thiên thứ nhất, sắc mặt Hình Hạo thay đổi.

Vì trong đại thiên thế giới này hắn cảm nhận được không ít ba động khí tức mạnh mẽ, tuy chỉ là cấp Đại La Kim Tiên nhưng không thể coi thường.

"Giết!

Giết!" Tiếng hô vang trời dậy đất, đại quân Vu tộc càn quét.

Các Tổ Vu dẫn đầu bởi Đế Giang ra tay không chút lưu tình, trực tiếp xóa sổ toàn bộ tu sĩ Đại La Kim Tiên, ngay cả cấp Thái Ất cũng bị vạ lây mà chết quá bán.

Xong việc, các Tổ Vu không dừng lại, tiến thẳng lên trọng thiên thứ hai.

Hiển nhiên Đế Giang muốn giết sạch cường giả trong Tam Thập Tam Thiên, cộng thêm các Đại Vu và Tiểu Vu dọn dẹp để nhanh

chóng chiếm đóng.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Hình Thiên bổ một búa giết chết một tu sĩ Thái Ất Kim Tiên, quay sang hỏi: "Chúng ta cứ thế giết vào thanh lý tu sĩ trong đại thiên thế giới sao?" "Theo sát đi!" Hình Hạo trầm ngâm một lát rồi nói: "Nhưng trước khi đi không thể lãng phí cơ duyên trong này.

Hậu Nghệ đâu!" Hậu Nghệ dừng tay, bước tới: "Hình Hạo Tổ Vu!" "Ừm!" Hình Hạo chỉ vào khu vực lối vào: "Dẫn mười Đại Vu trấn thủ nơi này, hễ có tu sĩ nào muốn thừa nước đục thả câu thì giết hết cho ta.

Còn nữa, truyền lệnh xuống thu thập toàn bộ tiên thiên linh căn trong thiên địa này, ta có việc đại dụng!" "Rõ!" Hậu Nghệ hiểu ý Hình Hạo, cúi người hành lễ: "Hậu Nghệ nhất định không phụ kỳ vọng!" "Ừm, đi đi!" Hình Hạo phất tay cho Hậu Nghệ đi, rồi nhìn Hình Thiên: "Hình Thiên, đi theo ta!

Chiếc búa của ngươi cần nâng cấp, đi theo các Tổ Vu để bồi dưỡng, giết sạch bọn Đại La Kim Tiên còn sót lại để nâng cao phẩm chất búa." "Rõ!" Hình Thiên phấn khích vạn phần.

Hắn biết chiếc búa này quan trọng thế nào, nếu liên tục chém giết Đại La Kim Tiên, tinh phách của chúng chắc chắn giúp búa nâng cấp, chiến lực của hắn cũng tăng theo.

Hình Hạo dẫn Hình Thiên xông vào trọng thiên thứ hai.

Ở đây không có ai đe dọa được Hình Thiên, họ sẽ sớm trở thành chất dinh dưỡng cho cự phủ.

Hình Hạo nhanh chóng đuổi kịp Thập nhị Tổ Vu.

Đến bên cạnh Đế Giang, hắn nói: "Vu Đế, chư vị Tổ Vu, chúng ta đừng giết thẳng tay bọn Đại La Kim Tiên, hãy đánh tàn để chúng thoi

thóp cho Hình Thiên thu hoạch.” Hình Hạo kể chuyện Hình Thiên có được linh hồn của Bàn Cổ Phủ, đồng thời báo rằng búa có thể tiến hóa lên ngang hàng cực phẩm tiên thiên linh bảo.

“Có chuyện đó sao!” “Hình Thiên có đại cơ duyên nha!” Nghe xong, các Tổ Vu mừng rỡ.

Vu tộc có Hình Hạo là Tổ Vu dị quân đột khởi, nếu bồi dưỡng thêm Hình Thiên thì tương lai hắn cũng có thể đạt tới cấp Tổ Vu.

Với Bàn Cổ Phủ Linh, Hình Thiên hoàn toàn có khả năng tiến xa.

Đế Giang nói: “Được, cứ thế mà làm!

Chúng ta đừng phí thời gian, tốc tốc càn quét Tam Thập Tam Thiên, chiếm đóng nhanh nhất có thể!” Hình Hạo cùng mười hai Tổ Vu bắt đầu con đường càn quét.

Trên đường đi, tu sĩ ở mỗi đại thiên thế giới hầu như chỉ là Đại La Kim Tiên, không thể cản bước Thập nhị Tổ Vu.

Chỉ trong mười năm ngắn ngủi, họ đã quét đến trọng thiên thứ ba mươi.

Sau khi trấn áp ba tôn Đại La viên mãn, họ tiến vào trọng thiên thứ ba mươi mốt.

U u...

Tiếng ong ong vang dội, trọng thiên thứ ba mươi mốt bừng sáng, ngũ hành chi khí ngút trời, nhóm Hình Hạo vừa vào đã bị cuốn vào một phương đại trận.

“...Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận!” Những tiếng kinh hô vang lên, các Tổ Vu biến sắc, không còn vẻ thong dong trước đó mà cảnh giác nhìn quanh, ai nấy đều lộ vẻ ngưng trọng.

Chương 36

"Sao lại thế này!" Hình Hạo cũng nhíu mày.

Cứ tưởng Tam Thập Tam Thiên không có gì nguy hiểm, nhưng Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận xuất hiện báo hiệu một sự trở ngại lớn.

Quan trọng nhất là sau khi phóng thần thức, hắn kinh ngạc phát hiện trong trận tập kết hơn trăm vị Đại La Kim Tiên, trong đó có hơn mười vị Đại La viên mãn.

Nếu chỉ vậy thì thôi, nhưng có một luồng uy hiếp tử vong mãnh liệt đang dao động ở một khu vực, hiển nhiên nơi này có một vị Chuẩn Thánh, và không phải Chuẩn Thánh tầm thường.

"Kẻ nào hèn nhát, cút ra đây!" Chúc Dung nộ hống.

Ông vung tay, hiện ra Tổ Vu chân thân cao mười tám vạn trượng đội trời đạp đất, Nam Minh Ly Hỏa vô biên tràn ngập các khu vực đại trận.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận sôi trào.

Ánh sáng xanh thẳm rực rỡ, tiếng hô trầm thấp vang lên từ tám hướng: "Ngự Thủy!" Sóng vỗ rì rào, thiên thủy vô biên xuất hiện dập tắt Nam Minh Ly Hỏa, đại trận rung chuyển, hơn trăm vị Đại La Kim Tiên hiện thân.

"Nhiều Đại La Kim Tiên quá!" "Thật không thể tiểu tiểu!" Nhóm Đế Giang kinh ngạc, nhìn đám Đại La Kim Tiên với vẻ kỵ đạn.

Nếu ở ngoài họ chẳng thèm để tâm, vì họ là cấp Chuẩn Thánh.

Nhưng trong đại trận này, bọn Đại La kia được sức mạnh gia trì, phát huy sức mạnh vượt xa cảnh giới, đặc biệt là nhóm Đại La viên

mãn có sức mạnh trực bức Chuẩn Thánh.

"Vu Đế, động thủ đi!

Giết sạch chúng!" Chúc Dung và Cộng Công sát khí đằng đằng.

Đế Giang giơ tay định ra lệnh hành động.

"Chư vị Tổ Vu cẩn thận!" Hình Hạo lên tiếng cảnh báo: "Sâu trong đại trận có một tôn Chuẩn Thánh cực kỳ không đơn giản, vạn lần không được đại ý!" Nói đoạn, Hình Hạo nhìn chằm chằm vào một khu vực.

Thần thức của hắn thấy vị Chuẩn Thánh đó ở đó, nhưng vì đại trận che chắn nên không tra rõ được thân phận.

"Cái gì!

Chuẩn Thánh!" Đế Giang và các Tổ Vu nghiêm sắc mặt.

Trăm tên Đại La đã khó nhằn, lại thêm một Chuẩn Thánh ẩn núp thâu tập thì nguy to.

Đế Giang hạ tay xuống, bước tới trung tâm trận, lớn tiếng: "Vu tộc Vu Đế Đế Giang kiến đạo hữu, thỉnh đạo hữu ra mặt gặp một lần!" Đại trận im phăng phắc.

Đám Đại La đang định hành động cũng dừng lại, vô thức nhìn về phía khu vực có vị Chuẩn Thánh.

"Vu tộc?

Hậu duệ của tên Bàn Cổ đó sao!" Đột nhiên một giọng nói già nua vang lên.

Kèm theo đó là sát cơ ngút trời, đại trận bỗng khựng lại, sương mù tan biến, một lão giả mặc đạo bào, tóc hạc da mồi với đôi mắt đỏ ngầu bay ra.

Lão xuất hiện trước mặt các Tổ Vu, quét mắt nhìn một lượt rồi cười nanh ác: “Quả nhiên là huyết mạch của Bàn Cổ.

Thương thiên có mắt, cuối cùng cũng cho Ngũ Hành ta cơ hội phục thù!

Các ngươi là Tổ Vu sao, đã dám xuất hiện thì hôm nay là ngày giỗ của các ngươi.

Nhị lang, toàn lực vận hành Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, lão tổ ta muốn chôn vùi tất cả tại đây.” “Rõ!” Hơn trăm Đại La Kim Tiên đồng thanh hô vang.

Giây tiếp theo, đại trận sôi trào, ngũ hành chi khí nồng đậm bao phủ, khiến Hình Hạo và các Tổ Vu cảm thấy sức mạnh bị áp chế ít nhất hai phần mười.

“Đại trận thật đáng sợ!

Lại có năng lực này!” Hình Hạo và các Tổ Vu vô cùng nghiêm túc.

Đặc biệt là cái gã tự xưng Ngũ Hành khiến họ cảm thấy khó xơi, nhất là khi bị áp chế sức mạnh.

“Cầm tặc tiên cầm vương, giết hắn trước!” Đế Giang quát thấp, hiện Tổ Vu chân thân lao về phía Ngũ Hành lão tổ.

Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng lập tức hiện chân thân phối hợp bao vây, thề giết cho bằng được.

“Đến hay lắm!” Ngũ Hành lão tổ không hề sợ hãi, thân hình lão biến hóa thành một cự nhân năm mặt, thân thể không kém gì Tổ Vu chân thân, tỏa ra khí tức hỗn độn.

Lão đại chiến cùng mười hai Tổ Vu.

Dù bị vây công nhưng Ngũ Hành lão tổ không hề rơi vào thế hạ phong, thậm chí càng đánh càng mạnh.

“Tình hình không ổn!

Thập nhị Tổ Vu không làm gì được lão!” Hình Hạo lo lắng.

Trước đó tuy thấy bị áp chế nhưng hắn không quá để tâm vì nghĩ mười hai Tổ Vu là vô địch.

Nhưng thực tế đã tát cho hắn một gậy.

Chẳng biết lão Ngũ Hành này ở đâu ra mà mạnh thế, mạnh hơn cả Ngũ Hành đạo nhân thời Tam tộc.

Đặc biệt là chân thân tỏa khí tức hỗn độn kia, chẳng khác gì phiên bản Hỗn Độn Ma Thần, tuy yếu hơn chút nhưng vẫn mạnh hơn nhục thân Tổ Vu.

“Đợi đã!” Hình Hạo lóe lên một ý nghĩ, hắn nhìn chằm chằm lão lão tổ: “Hỗn Độn Ma Thần, lẽ nào lão là tàn hồn của Hỗn Độn Ma Thần hóa thành?” Trong nhất khắc, Hình Hạo không thể nào bình tĩnh được nữa.

Nếu thật sự là tàn hồn của Hỗn Độn Ma Thần hóa thành, vậy thì lai lịch của Ngũ Hành Lão Tổ này quá lớn rồi.

Phải biết rằng, bên trong Hồng Hoang, những kẻ do tàn hồn Hỗn Độn Ma Thần biến thành không có ai là đơn giản, ví như Thần Nghịch thời đại Hung Thú, Dương Mi thời đại Tam Tộc, hay Hồng Quân, La Hầu, Âm Dương, Ngũ Hành, Càn Khôn trong thời kỳ Đạo Ma chi tranh.

“Đợi đã!” Đột nhiên, Hình Hạo nhíu chặt lông mày.

Chương 37

Nếu người trước mắt là do tàn hồn Ngũ Hành Ma Thần hóa thành, vậy Ngũ Hành đạo nhân ngày trước là chuyện thế nào?

Chẳng lẽ cũng là tàn hồn Ma Thần sao?.....

"Ngũ Hành Thần Quyền Chấn Sơn Nhạc!" Lúc này, tiếng gầm thấp của Ngũ Hành Lão Tổ vang dội, chỉ thấy tay phải lão kết thành quyền đấm ra, trực tiếp oanh kích lên thân thể Hậu Thổ.

Một tiếng bành vang lên, huyết vụ nở rộ, Hậu Thổ phun ra một ngụm máu tươi, Tổ Vu chân thân to lớn trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài.

Chưa dừng lại ở đó, Ngũ Hành Lão Tổ sau khi trọng thương Hậu Thổ, lực lượng Ngũ Hành trong tay liên tục nhảy động, không ngừng tập kích hướng về phía các Tổ Vu còn lại, miệng quát lớn: "Ngũ Hành Thần Quyền Phần Chư Thiên!" "Ngũ Hành Thần Quyền Táng Vạn Thủy!" "Ngũ Hành Thần Quyền Phá Kim Qua!" "Ngũ Hành Thần Quyền Đôn Long Mộc!" Nhất thời, lực lượng Ngũ Hành được lão diễn dịch đến mức lâm ly tận trí.

Có thể thấy Chúc Dung, Cộng Công, Cú Mang, Nhục Thu bốn đại Tổ Vu cũng bước theo vết xe đổ của Hậu Thổ, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, từng người phun máu, sắc mặt trắng bệch.

"Đáng chết!" Chứng kiến tình hình này, bọn người Đế Giang đại nộ.

Vạn lần không ngờ tới, Ngũ Hành Lão Tổ cư nhiên khả sợ và cường đại như thế, việc Hậu Thổ và những người khác bị thương là điều tuyệt đối không thể nhẫn nhịn.

“Sát!” “Giết chết lão!” Miệng bạo hát, động tác của bọn người Đế Giang, Chúc Cửu Âm càng thêm cường thế và tê liệt.

Cùng lúc đó, bọn người Hậu Thổ bị đánh bay lúc này cũng bị kích phát hung tính, sau khi gầm lên một tiếng liền một lần nữa thao túng Tổ Vu chân thân xông lên vây công Ngũ Hành Lão Tổ.

Nhất thời đại chiến liên miên, toàn bộ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận không ngừng chấn động, có thể thấy Ngũ Hành Lão Tổ lấy sức một người ngạnh sinh sinh ngăn chặn mười hai Tổ Vu.

Không chỉ có thế, chiến đấu lực của Ngũ Hành Lão Tổ theo thời gian trôi qua còn không ngừng tăng lên, nguyên bản mười hai Tổ Vu còn có thể miễn cưỡng áp chế, hiện tại gần như áp chế không nổi nữa.

“Tình huống gì đây?

Gia hỏa này bật hack à?” Nhìn thấy cảnh này, Hình Hạo khẽ nhíu mày, không tin Ngũ Hành Lão Tổ có thể càng chiến càng dũng, loại thuộc tính nhân vật chính này nhìn thế nào cũng không thể lạc trên người lão, nếu không ngày trước sao có thể bị Bàn Cổ trảm sát.

“Nhưng vấn đề nằm ở đâu?

Bí mật càng chiến càng dũng của Ngũ Hành Lão Tổ rốt cuộc ở chỗ nào?” Lông mày khóa chặt, Hình Hạo không ngừng điều động thần thức chi lực để diễn toán.

Đáng tiếc, bên trong thế giới này việc diễn toán bị suy yếu trên diện rộng, căn bản không pháp tìm ra căn nguyên vấn đề, thậm chí dưới tình huống hao phí tâm thần, khí tức bản thân cũng suy yếu đi không ít.

“Dị!” Đột nhiên, Hình Hạo nhướng mày, nhìn chằm chằm vào một khu vực sau lưng Ngũ Hành Lão Tổ.

Có thể thấy tại nơi đó có những đạo hào quang ngũ sắc thỉnh thoảng tiến vào trong cơ thể Ngũ Hành Lão Tổ, tuy rằng vì Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận che đậy nên thập phần ẩn hối, nhưng vẫn bị Hình Hạo sát giác được.

Dưới ánh mắt nhìn chằm chằm, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Đợi đến khi một đạo hào quang ngũ sắc khác hiện lên, đồng tử Hình Hạo co rụt lại, có thể thấy rõ ràng ở nơi đó ẩn ẩn hiện hiện một luồng dư ảnh của đồ quyển, rồi biến mất trong nháy mắt.

Nhưng sau khi hào quang ngũ sắc nhập thể, khí tức quanh thân Ngũ Hành Lão Tổ tức khắc khôi phục không ít, thậm chí có xu hướng trở lại tư thái đỉnh phong.

"Ta hiểu rồi!" Vỗ trán một cái, Hình Hạo lập tức minh bạch vì sao lại có ảo giác Ngũ Hành Lão Tổ trấn áp mười hai Tổ Vu.

Ngũ Hành tương sinh tương khắc!

Ngũ Hành Lão Tổ là đại thần thông giả của đạo này, tự nhiên thâm tri đạo lý trong đó, lấy Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận làm căn cơ, lấy một kiện linh bảo đặc thù làm môi giới, từ đó tạo ra chiến lực vĩnh viễn không khô kiệt cho bản thân.

Mười hai Tổ Vu tuy rằng cường đại, nhưng theo cuộc chiến kéo dài, khí tức và sức mạnh bản thân tự nhiên không ngừng giảm sút, đó cũng là nguyên do vì sao mười hai Tổ Vu liên tục bị áp chế, thậm chí khó lòng xoay chuyển.

"Linh bảo!

Đại trận!

Hai thứ này chỉ cần phá một, vậy hết thảy sẽ tùy đó mà nghịch chuyển!" Trong mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức có định kế.

Linh bảo kia tồn tại sau lưng Ngũ Hành Lão Tổ và ẩn giấu trong đại trận, cho dù có nguyên thần cũng khó lòng tìm thấy, nhưng đại trận thì khác, nó được tạo thành bởi hàng trăm Đại La Kim Tiên làm trận nhãn.

Chỉ cần có thể giết chết đám Đại La Kim Tiên kia, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận tự nhiên sẽ theo đó mà phá toái, lúc đó linh bảo cũng không thể tiếp tục trợ giúp Ngũ Hành Lão Tổ duy trì chiến lực đỉnh phong.

Nghĩ đến đây, trong mắt Hình Hạo lóe lên sát cơ, tâm niệm động một cái triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ, ánh mắt chuyển động trong nháy mắt khóa định lên một tôn Đại La Kim Tiên ở cách đó không xa, miệng bạo hát: "Sát!" Giây tiếp theo, Hình Hạo bước ra một bước, thân ảnh xuất hiện tại khu vực trước mặt tôn Đại La Kim Tiên kia, Chu Thiên Thần Phủ chém thẳng vào diện môn đối phương.

"Không xong!" Thấy cảnh này, tên Đại La Kim Tiên kia đại kinh thất sắc.

Vạn lần không ngờ tới Hình Hạo lại đột kích, nhưng khi cảm giác được đối phương cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, hắn liền thở phào một hơi.

Tiếp đó, hắn cũng không cầu cứu, dữ tợn rút ra một thanh trường đao nói: "Đã muốn tìm chết, vậy ta thành toàn!" Giây tiếp theo, lực lượng Ngũ Hành gia trì lên thân, khí tức của hắn tăng trưởng đến mức Đại La Kim Tiên hậu kỳ, thao túng trường đao nghênh hướng Chu Thiên Thần Phủ.

Một tiếng rắc vỡ vụn vang lên, Chu Thiên Thần Phủ là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, há lại là linh bảo tầm thường có thể so sánh?

Không có ngoại lệ, trường đao trong tay tu sĩ kia lập tức băng hoại.

Không đợi đối phương phản ứng, Hình Hạo thao túng Chu Thiên Thần Phủ chém thẳng xuống, Lực chi quy tắc bùng nổ, trong nháy mắt phá hủy thân thể và nguyên thần của hắn, hóa thành một đoàn huyết vụ.

"Không!" Cảnh tượng này lập tức khiến đám Đại La Kim Tiên bên cạnh chú ý.

Thấy đồng bạn bị Hình Hạo giết chết, đám tu sĩ Đại La Kim Tiên kia từng người mục tỳ dục liệt, đôi mắt trừng lớn đồng thời nghiến răng nghiến lợi nói: "Gia hỏa đáng chết, ngươi tìm chết!" "Ta tìm chết sao?" Hình Hạo cười lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía đám Đại La Kim Tiên đang trợn mắt nhìn mình, rung mạnh Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Lũ phế vật không chịu nổi một kích cũng dám uy hiếp bản Tổ Vu!

Như Ngũ Hành Lão Tổ đã nói, hôm nay tất cả đều phải chết!" Dứt lời, Hình Hạo lại động, Hành chi bí phát động, cả người hóa thành lưu quang cấp tốc lao đến mục tiêu tiếp theo, dùng Lực chi pháp tắc giá ngự Chu Thiên Thần Phủ, không một Đại La Kim Tiên nào có thể chống đỡ nổi một chiêu.

Bành!

Bành!

Huyết vụ dâng trào, trong thời gian ngắn ngủi, Hình Hạo đã chém giết hơn hai mươi tôn Đại La Kim Tiên, toàn bộ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận chấn động, ẩn ẩn có những vết nứt hiện lên.

"Quả nhiên hữu hiệu!" Nhìn thấy cảnh này, nội tâm Hình Hạo đại hỷ.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận băng hoại chứng tỏ suy đoán của hắn là chính xác, đám Đại La Kim Tiên này chính là môi giới của đại

trận, chỉ cần xử lý bọn chúng, đại trận sẽ theo đó tan rã, lúc đó Ngũ Hành Lão Tổ cũng sẽ mất đi nguồn cung cấp Ngũ Hành tương sinh chi lực cuồn cuộn không tuyệt.

"Đáng chết!" Không ngoài dự đoán, lúc này Ngũ Hành Lão Tổ cũng cảm giác được đại trận bị tổn hại.

Chương 38

Ngay lập tức, ánh mắt lão tập trung vào khu vực của Hình Hạo, sát cơ trong mắt bắn ra bốn phía: "Giết hắn!

Tuyệt đối không thể để hắn sống tiếp!" Nói xong, Ngũ Hành Lão Tổ hãn nhiên phát động tập kích, dùng một kỷ chi lực trấn áp mười hai Tổ Vu, ngạnh sinh sinh kéo chân bọn họ không cho có bất kỳ khả năng nào rời đi.

"Hỗn chướng!" "Phá cho ta!" Thấy tình hình này, bọn người Đế Giang tự nhiên cũng phản ứng lại.

Hiểu rõ đám Đại La Kim Tiên kia là mấu chốt phá trận, bọn họ tự nhiên cũng muốn chém giết toàn bộ, bởi vì sự cường thế của Ngũ Hành Lão Tổ có quan hệ mật thiết với đại trận.

Khả dĩ, hiện thực lại tàn khốc.

Ngũ Hành Lão Tổ vốn là tàn hồn Hỗn Độn Ma Thần hóa hình, thậm chí đã diễn dịch lại Hỗn Độn Ma Thần chi thân, cho dù không thể sánh ngang với chân thân Ma Thần thực thụ, nhưng cũng đã vượt xa Tổ Vu chân thân.

Nhất thời, mười hai Tổ Vu liên thủ vây công cũng không cách nào phá mở sự ngăn cản của lão, từng người nội tâm tiêu cấp, theo bản năng quay đầu nhìn về phía Hình Hạo hô lớn: "Hình Hạo huynh đệ, nhất định phải chống đỡ!

Chúng ta sẽ nhanh chóng thoát thân đến giúp!" Mười hai Tổ Vu điên cuồng phát động tập kích, tuy rằng đã đạt đến mức kháng hành với Ngũ Hành Lão Tổ nhưng vẫn chưa thể thoát thân.

"Giết!" "Sát!" Cùng lúc đó, đám Đại La Kim Tiên sau khi nhận

mệnh lệnh của Ngũ Hành Lão Tổ, lúc này từng người cũng lao về phía Hình Hạo.

Nhất thời, vô số thân ảnh Đại La Kim Tiên tụ tập, mục tiêu chỉ thẳng vào nơi Hình Hạo đang đứng.

"Đến hay lắm!" Đối với chuyện này, Hình Hạo không hề có một chút sợ hãi, trái lại chiến ý bùng nổ, nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ, lập tức lao ra sát phạt.

"Trảm!

Trảm!" Miệng thấp giọng quát, Chu Thiên Thần Phủ dưới sự thao túng của Hình Hạo thần cản sát thần Phật cản sát Phật, dưới sự giá ngự của Lực chi pháp tắc, sức mạnh phát huy ra không hề kém cạnh Chuẩn Thánh cường giả.

Bành!

Bành!

Từng thân thể Đại La Kim Tiên nổ tung, nhục thân và nguyên thần đều vẫn lạc.

Trong thời gian ngắn ngủi, Hình Hạo lại chém giết thêm ít nhất mười lăm tôn Đại La Kim Tiên nữa.

Thấy cảnh này, đám cường giả cấp Đại La Kim Tiên bắt đầu cuống lên.

Sự cường đại của Hình Hạo quả thực khiến người ta chấn hám, chỉ với tu vi Đại La Kim Tiên cư nhiên sở hữu chiến lực sánh ngang Chuẩn Thánh, nếu bị lan đến, bọn họ căn bản không có nắm chắc sống sót.

"Cùng xông lên!

Phong tỏa hắn!" Ngay lập tức, một tên tu sĩ Đại La Kim Tiên đại

viên mãn cao giọng hô.

Lập tức thân hình hắn lao đến tập kích Hình Hạo, nhờ có sức mạnh Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận gia trì, chiến lực của hắn cũng đạt đến mức sánh ngang Chuẩn Thánh.

Tranh!

Hỏa quang tứ tán, Chu Thiên Thần Phủ và một căn trường côn va chạm, hai bên giằng co chưa phân thắng bại.

Cũng chính lúc này, những tu sĩ Đại La Kim Tiên đại viên mãn còn lại mắt sáng lên.

Hình Hạo bị ngăn cản, tuy rằng chưa giết được hắn, nhưng ít nhất cũng đảm bảo hắn không thể tiếp tục đồ sát thuộc hạ của bọn họ.

"Lên!

Vây giết!" Mười mấy tên Đại La Kim Tiên đại viên mãn lập tức lao ra, từng người tay cầm linh bảo tập kích Hình Hạo, từ mọi hướng phong tỏa hành động của hắn.

Cùng lúc đó, những Đại La Kim Tiên khác cũng không nhàn rỗi.

Bọn họ không dám mạo hiểm tiếp cận áp sát Hình Hạo, nhưng không có nghĩa là không có thủ đoạn khác.

Sau khi ổn định thân hình, một bộ phận tu sĩ tiếp tục duy trì đại trận, những người còn lại liên tục kết ấn, Ngũ Hành thần thông cuồn cuộn không ngừng thi triển, cấp tốc tập kích về phía Hình Hạo.

Oanh long long!

Nhất thời lực lượng Ngũ Hành rực rỡ, hỏa diễm, thiên thủy, thổ khối, kim kiếm, mộc đao cấp tốc lao tới, cộng thêm sự vây công của mười mấy tôn Đại La Kim Tiên đại viên mãn, quanh thân Hình Hạo nhất thời đầy rẫy vết thương.

“Đại ý rồi!” Cảm nhận được cảm giác đau đớn truyền từ thân thể, thần sắc Hình Hạo biến đổi, ánh mắt quét qua đám Đại La Kim Tiên xung quanh, lập tức không chần chừ, thân thể rung mạnh, phát động Đại Vu chân thân.

Hống!

Tiếng gầm thấp vang lên, Hình Hạo toàn lực thi triển Đại Vu chân thân, thân thể cấp tốc tăng trưởng, trong chớp mắt đã đạt đến tám mươi vạn trượng.

Tuy rằng không bằng Tổ Vu chân thân, nhưng lại càng thêm cường hãn, bởi vì bản chất Đại Vu chân thân của hắn là từ tinh huyết Bàn Cổ, còn khủng bố hơn cả Tổ Vu.

“Lớn!” Miệng quát khẽ một tiếng, Chu Thiên Thần Phủ trong tay Hình Hạo tỏa sáng rực rỡ, cấp tốc phóng to, hắn cầm phủ vung chém, từng đạo phủ khí gia trì Lực chi pháp tắc phá không, trong nháy mắt phá hủy vòng vây của mười mấy tên Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Giây tiếp theo, phủ khí tung hoành, cuồn cuộn không ngừng tập kích về phía đám Đại La Kim Tiên bên ngoài.

Những người đó thậm chí còn chưa kịp phản ứng, tuyệt đại đa số đều bị phủ khí bao trùm bên trong.

“A...” Tiếng thảm thiết vang dội, phủ khí liên tục nổ tung, máu tươi phun trào, từng cái thi thể từ trên không trung rơi xuống, thần hồn đều diệt.

Nhất thời, toàn bộ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận chấn động, có thể thấy vô số khu vực chi chít vết nứt.

Khi ngày càng nhiều tu sĩ Đại La Kim Tiên tử trận, đại trận không còn sự chống đỡ ổn định, thậm chí linh bảo làm trận nhãn cũng hiện ra sau lưng Ngũ Hành Lão Tổ.

Có thể thấy đó là một tấm Ngũ Hành Đồ, hào quang tỏa ra rực rỡ, vượt xa cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, nhưng cũng vì thiếu mất một vài thứ nên chưa thể đạt đến mức sánh ngang Tiên Thiên chí bảo.

"Cực phẩm Tiên Thiên linh bảo!

Hóa ra là thế!" Nhìn thấy Ngũ Hành Đồ, Hình Hạo trong lòng hiểu ra, đồng thời ánh mắt cũng trở nên nóng bỏng.

Giá trị của Ngũ Hành Đồ là không cần bàn cãi.

Chương 39

Chỉ cần giết được Ngũ Hành Lão Tổ, thứ đó sẽ thuộc về hắn, bởi mười hai Tổ Vu và người Vu tộc không có nguyên thần để luyện hóa linh bảo.

"Gia hỏa đáng chết, ta muốn mạng ngươi!" "Đồ khốn, nạp mạng đi!" "Lũ man tử Vu tộc, hôm nay nhất định phải giết sạch các ngươi!" Lúc này, những Đại La Kim Tiên còn sống sót đều phẫn nộ, từng người đôi mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm Hình Hạo, sát cơ và phẫn nộ không thể che giấu.

Đặc biệt là mười mấy tên tu sĩ cấp Đại La Kim Tiên đại viên mãn, lúc này ma khí quanh thân táo động, có xu hướng tẩu hỏa nhập ma.

Không thể không như thế.

Cảnh giới của bọn họ và Hình Hạo không chênh lệch bao nhiêu, lại có đại trận gia trì, gần trăm người vây sát không thành còn bị phản sát gần một nửa, sỉ nhục bực nào?

Trong tình huống này, làm sao ăn nói với sự bồi dưỡng của Ngũ Hành Lão Tổ, đặc biệt là mười mấy người dẫn đầu, lúc này càng có tâm tư muốn đồng quy vu tận với Hình Hạo.

"Giết ta?" Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo tiên là sửng sốt, sau đó cười lạnh liên hồi: "Ta không nhắm vào ai cả, nhưng các vị ở đây đều là rác rưởi!

Muốn giết ta ư?

Đến đây, ta đứng ở đây này, có bản lĩnh thì làm thịt ta đi!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tử tịch.

Bao gồm cả mười hai Tổ Vu và Ngũ Hành Lão Tổ đang tranh đấu

ở xa xa đều phải ghé mắt nhìn, trong mắt đầy kinh ngạc và phẫn nộ.

Mười hai Tổ Vu không ngờ Hình Hạo lại có một mặt ngạo nghễ cuồng vọng như vậy, Ngũ Hành Lão Tổ thì phẫn nộ vì Hình Hạo cư nhiên tứ vô kỵ đạn như thế, không hề coi thuộc hạ của lão ra gì.

Nghĩ đến đây, Ngũ Hành Lão Tổ cũng không quản được nhiều nữa, lập tức lạnh lùng nói: "Còn đứng đờ ra đó làm gì?

Giết nó cho bản tổ!

Cho dù phải lấy thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng cũng phải giết!" "Rõ!" Đám Đại La Kim Tiên còn sống lập tức phản ứng, từng người nghiến răng nghiến lợi nói: "Hỗn chướng!

Thái kiêu trương rồi!

Huynh đệ, cùng lên đi, dù có chết cũng phải kéo theo gia hỏa này đệm lưng!

Bất cứ kẻ nào ngăn cản Lão Tổ đều phải chết, nhất định phải giết hắn!" Nói đoạn, hơn năm mươi tên Đại La Kim Tiên trong nháy mắt tụ tập lại một chỗ, chia thành năm hàng dọc, từng người đem pháp lực bản thân rót vào cơ thể người phía trước.

Dưới sự điệp gia như vậy, khí tức tỏa ra quanh thân năm tên tu sĩ Đại La Kim Tiên đại viên mãn đứng đầu đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh.

Tiếp đó, năm người gầm thét một tiếng, pháp ấn trong tay kết động: "Ngũ Hành bí thuật – Ngũ Đế Hàng Lâm!" Tiếng ong ong vang lên, lực lượng Ngũ Hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ hội tụ, dưới sự thao túng của đám tu sĩ, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được diễn hóa thành năm tôn Đại Đế khổng lồ cao mười vạn trượng.

"Sát!" Kèm theo một đạo quát khẽ, Ngũ Đế tùy đó hành động, lao thẳng về phía Hình Hạo.

"Ánh sáng đom đóm cũng dám khoe mẽ!" Hừ lạnh một tiếng, Hình Hạo chẳng thèm để năm tôn thân ảnh kia vào mắt, giơ Chu Thiên Thần Phủ vung chém, trực tiếp đánh cho Ngũ Đế lui bước liên tục.

Đối với tu sĩ mà nói, Ngũ Đế Hàng Lâm đích xác không tệ, nhưng ở trước mặt Vu tộc thì lại có chút múa rìu qua mắt thợ.

Pháp thân ngưng tụ từ pháp lực sao có thể địch lại chân thân?

Huống chi chênh lệch đôi bên quá lớn, Hình Hạo lại nắm giữ Lực chi pháp tắc, cho dù là Chuẩn Thánh cũng khó lòng công thành.

"Phốc xích!" Ngũ Đế bại lui, hơn năm mươi tên Đại La Kim Tiên kia lập tức phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt biến ảo, hận ý trong mắt đối với Hình Hạo càng thêm nồng đậm.

"Không thể để như vậy mãi được!

Thân thể Ngũ Đế quá yếu nhỏ, không thể sánh ngang với hắn!" Một nam tử đưa tay lau đi vệt máu nơi khóe miệng, quay đầu nhìn bốn người đứng đầu còn lại nói: "Thi triển áo nghĩa cuối cùng, chúng ta toàn bộ hội tụ làm một, chỉ có như vậy mới có thể hạ được hắn." "Được!" Gật gật đầu, đám Đại La Kim Tiên còn lại lập tức tán thành đề nghị của nam tử kia.

Tiếp đó, chỉ thấy từng tên Đại La Kim Tiên phun ra tinh huyết, pháp ấn trong tay không ngừng kết động, pháp lực quanh thân sôi trào, đồng thanh bạo quát: "Ngũ Hành bí thuật – Ngũ Đế Hợp Nhất!" Oanh long long!

Tiếng nổ tung vang dội, Ngũ Đế dưới sự thao túng của đám Đại La Kim Tiên va chạm vào nhau với tốc độ cực nhanh, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim!

Ngũ Hành tuần hoàn tương sinh, năm cụ thân ảnh tụ tập làm một, chiều cao cấp tốc leo thang: hai mươi vạn trượng... năm mươi vạn

trượng... tám mươi vạn trượng... một trăm vạn trượng!

Đạt đến tầm vạn trượng, tôn cự nhân kia mới dừng lại việc tăng trưởng, hơn năm mươi tôn Đại La Kim Tiên toàn bộ hội tụ bên trong cơ thể tôn cự nhân, từ trên cao nhìn xuống Hình Hạo, cuồng vọng nói: "Lũ man tử Vu tộc, bây giờ ngươi mới là sâu kiến!

Hôm nay là ngày giỗ của ngươi!" Nói đoạn, mười mấy tên Đại La Kim Tiên đại viên mãn trên đỉnh đầu cự nhân một lần nữa kết pháp ấn, đồng thanh hét lớn: "Ngũ Hành bí thuật – Ngũ Hành Thần Thương ngưng!" Hào quang ngũ sắc rực rỡ, lực lượng Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ táo động, ngưng tụ thành một thanh thần thương dài tám mươi vạn trượng.

Giây tiếp theo, Ngũ Hành cự nhân nắm chặt trường thương, khóa định mục tiêu vào Hình Hạo, không chút do dự phát động tập kích trực diện vào yếu hại.

"Đến hay lắm!" Thấy cảnh này, nội tâm Hình Hạo tuy rằng chấn kinh nhưng cũng không hề sợ hãi.

Nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ, Lực chi pháp tắc cấp tốc vận chuyển, giơ cây rìu khổng lồ năm mươi vạn trượng nghênh đón.

Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ và Ngũ Hành Thần Thương va chạm giữa không trung.

Oanh long long!

Tiếng nổ điếc tai nhức óc vang lên, cự phủ và thần thương giằng co không dứt, dư ba khuếch tán khiến toàn bộ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận rung lắc điên cuồng, vết nứt càng lúc càng nhiều, có xu hướng sụp đổ.

"Cơ hội tốt!

Mau chóng ra tay phá đại trận!" Chứng kiến cảnh này, Chúc Cửu

Âm lập tức bạo quát, Thời gian pháp tắc quanh thân ngưng tụ thành một phương đại ấn tập kích vào biên duyên đại trận.

Thấy thế, Hậu Thổ cùng các Tổ Vu khác cũng không chịu thua kém, phân phó thao túng pháp tắc chi lực ngưng tụ thành đại ấn, trọng chùy, cự phủ, bảo tháp tập kích vào những khu vực bị tổn hại của trận pháp.

Duy chỉ có Đế Giang không ra tay, nhưng ngài lại triệu hoán ra Hỗn Độn Chung, dùng sức mình kháng hành với đòn tập kích của Ngũ Hành Lão Tổ, đảm bảo lão không thể nhân cơ hội thâu tập bọn người Chúc Cửu Âm.

Đông!

Đông!

Chương 40

Tiếng chuông vang dội, Hỗn Độn Chung hào quang vạn trượng, dưới sự thao túng của Đế Giang đã phản chế lại Ngũ Hành Lão Tổ, uy thế của Tiên Thiên chí bảo lúc này hiển lộ không sót lại chút gì.

"Bàn Cổ Phủ!

Không đúng, Bàn Cổ Phủ năm đó đã vỡ nát rồi.

Đây là Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung do mảnh vỡ Bàn Cổ Phủ hóa thành!" Thấy cảnh này, Ngũ Hành Lão Tổ cũng đại kinh thất sắc, vạn lần không ngờ Đế Giang lại giấu một chiêu này, một kiện Tiên Thiên chí bảo!

Nhất thời, Ngũ Hành Lão Tổ cũng không quản được việc khác, vội vàng triệu hoán Ngũ Hành Đồ sau lưng để kháng hành với Hỗn Độn Chung.

Theo việc Ngũ Hành Đồ bị di động, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận cũng mất đi sự trấn áp của trận nhãn, dưới sự tập kích của bọn người Chúc Cửu Âm, toàn bộ đại trận tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Một tiếng rắc vang lên, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận băng hoại ngói giải, vô số mảnh vỡ tán lạc, để lộ ra nguyên mạo của tầng trời thứ ba mươi mốt.

Cũng trong nháy mắt đó, thân thể cự nhân vạn trượng kia run rẩy, mất đi sự gia trì của đại trận, lập tức thu nhỏ lại còn tám mươi vạn trượng.

Sức mạnh giảm mạnh, Chu Thiên Thần Phủ dưới sự thao túng của Hình Hạo hào quang vạn trượng, Lực chi pháp tắc bùng nổ trong

nháy mắt phá hủy hoàn toàn Ngũ Hành Thần Thương.

Một tiếng bành vang lên, Ngũ Hành Thần Thương băng hoại, pháp thân to lớn kia rung chuyển, mười mấy tên tu sĩ Đại La Kim Tiên đại viên mãn ở phần đầu đều phun ra một ngụm máu tươi.

Đồng thời, dư ba sức mạnh khuếch tán trên pháp thân, hơn ba mươi tên Đại La Kim Tiên bên trong thân thể cũng liên tục khạc huyết, sắc mặt trắng bệch, khí tức lụi bại hẳn đi.

"Cơ hội tốt!" Thấy thế, trong mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, rung mạnh Chu Thiên Thần Phủ, hai tay nắm chặt rót pháp lực vào trong, Lực chi pháp tắc táo động, miệng bạo hát: "Tất cả các ngươi đi chết hết đi!

Khai Thiên Cửu Thức – Nhất Phủ Phân Âm Dương!" Xoẹt!

Khai Thiên Cửu Thức bùng nổ, phủ quang rực rỡ trong nháy mắt cắt rời pháp thân cao tám mươi vạn trượng kia, dưới dư ba khủng bố khuếch tán, hơn ba mươi tên Đại La Kim Tiên lập tức tan thành mây khói.

Tại nơi đầu lâu, mười mấy tên Đại La Kim Tiên đại viên mãn cũng tổn thất một nửa, sáu người may mắn sống sót cũng bị vụ nổ pháp thân bao trùm lấy.

Oanh long long!

Tiếng nổ vang dội, Ngũ Hành pháp thân băng hoại, dư ba khủng bố khiến toàn bộ tầng trời thứ ba mươi mốt phải run rẩy, đại địa bị tàn phá, bụi trần mịt mù.

"Bàn Cổ!" Cảnh tượng này khiến Ngũ Hành Lão Tổ thất thanh kinh hô.

Với tư cách là Hỗn Độn Ma Thần ngày trước, sao lão có thể không nhận ra Khai Thiên Cửu Thức.

Cho dù biết rõ đây là do một Đại La Kim Tiên như Hình Hạo thi triển, lão vẫn không nhịn được mà thất thần, sinh ra kinh khủng.

"Chết đi!" Cũng chính lúc này, Đế Giang đang chiến đấu với lão đã nắm bắt được cơ hội.

Miệng hét lớn một tiếng, Hỗn Độn Chung dưới sự thao túng của Đế Giang bay ra, nện mạnh lên thân thể Ngũ Hành Lão Tổ.

Một tiếng phún vang lên, Hỗn Độn Ma Thần chi thân của lão nứt vỡ, tuy chưa băng hoại hoàn toàn nhưng nửa thân mình đã đẫm máu.

"Oa!" Một ngụm máu tươi phun ra, ngũ diện thất khiếu của Ngũ Hành Lão Tổ đều chảy máu, lúc hồi thần lại, lão nhìn chằm chằm Đế Giang với ánh mắt phẫn nộ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hậu duệ Bàn Cổ, các ngươi tìm chết!" Giây tiếp theo, Ngũ Hành Lão Tổ thao túng Ngũ Hành Đồ ngăn chặn Hỗn Độn Chung, đồng thời vung đôi cánh tay nện về phía Đế Giang.

Tuy nhiên, đối mặt với tập kích, Đế Giang cũng không mạo hiểm ngạnh cương, Không Gian Chi Dực sau lưng vỗ mạnh, thân hình rung lên né tránh đòn tấn công.

Cùng lúc đó, từng đạo tiếng phá không vang dội.

Sau khi phá hủy đại trận, bọn người Chúc Cửu Âm cũng phát động tập kích, từng người tụ tập pháp tắc chi lực vào nắm đấm, lao thẳng về phía Ngũ Hành Lão Tổ.

"Ngũ Hành Lão Tổ, Phụ thần đã giết ngươi một lần, hôm nay chúng ta sẽ triệt để tiêu diệt ngươi!" "Ngũ Hành Lão Tổ, hôm nay là ngày tử của ngươi!" Giây tiếp theo, đòn tấn công của bọn người Chúc Cửu Âm rơi trên thân thể lão.

Cố nhiên Hỗn Độn Ma Thần chi thân cường hãn, nhưng vì Hỗn Độn Chung mà lão đã bị thương, lần này đối diện với sự vây công quả

thực song quyền khó địch tứ thủ.

Bành!

Bành!

Tiếng nổ liên tục vang lên, có thể thấy trên thân Ngũ Hành Lão Tổ liên tục xuất hiện những lỗ thủng máu, đủ loại pháp tắc chi lực tàn phá bên trong, khí tức cả người cũng theo đó mà suy yếu dần.

"Đáng chết!

Đáng chết!" Đối mặt vây công, Ngũ Hành Lão Tổ lúc này vừa gấp vừa giận.

Mất đi sự duy trì của đại trận, lão không thể duy trì trạng thái đỉnh phong thường trực, Ngũ Hành Đồ tuy là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo không kém gì chí bảo thực thụ, nhưng lại không chống đỡ nổi Hỗn Độn Chung do Khai Thiên Phủ hóa thành, căn bản không thể giúp lão tác chiến.

Nhất thời, Ngũ Hành Lão Tổ gầm thét liên hồi.

Hào quang Ngũ Hành rực rỡ, trực tiếp ngưng tụ ra vô số cánh tay Ngũ Hành để kháng hành với mười hai Tổ Vu.

Đáng tiếc, những cánh tay ngưng tụ đó chung quy cũng chỉ là pháp lực hóa thành, không phải tay thật, sao có thể chống đỡ đòn tập kích của Tổ Vu?

Trong thời gian ngắn, Ngũ Hành Lão Tổ mình đầy thương tích, khí tức hỗn loạn, chật vật đến cực điểm.

"Huynh đệ, giết lão thôi!

Gia hỏa này đã hết sạch vốn liếng rồi, không thể để lão sống!" Thấy thế, bọn người Đế Giang đại hỷ, vừa bạo hát khí thế của mười hai Tổ Vu lại tăng trưởng thêm một đoạn lớn, điên cuồng vây công

Ngũ Hành Lão Tổ.

"Thành rồi!" Đứng ở xa, Hình Hạo đã thu hồi Đại Vu chân thân, nhìn thấy cảnh này khóe miệng khẽ nhếch lên, trong lòng thở phào một hơi.

Với tư cách là tàn hồn Hỗn Độn Ma Thần, sự khả sợ của Ngũ Hành Lão Tổ là không cần bàn cãi, chỉ cần cho lão đủ thời gian, chắc chắn lão có thể khôi phục tu vi Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thậm chí trở lại đỉnh phong.

Một khi để lão chạy thoát, đó sẽ là một mối đe dọa cực lớn cho Vu tộc, nhưng giờ thì tốt rồi, dưới sự vây công của mười hai Tổ Vu, lão không còn khả năng đào thoát.

Chỉ cần xử lý được lão, cái Hỗn Độn Ma Thần chi thân kia cũng sẽ trở thành chiến lợi phẩm, sau này hoàn toàn có thể dùng cho Vu tộc để tạo thêm một Tổ Vu.

"Ông ông!" Đột nhiên, một trận tiếng ong ong thu hút sự chú ý của Hình Hạo.

Cúi đầu nhìn xuống, có thể thấy tại tầng trời thứ ba mươi mốt có năm khu vực hào quang rực rỡ, lực lượng Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ tụ tập, ẩn ẩn hiện hiện năm hạt châu ngưng tụ thành hình.

Chương 41

"Tiên Thiên Ngũ Hành Châu!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo trong lòng lập tức kích động.

Tiên Thiên Ngũ Hành Châu nha!

Một hạt riêng lẻ đã là thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo!

Nếu thu thập đủ bộ, hoàn toàn có thể phát huy uy lực không thua kém gì cực phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Quan trọng nhất là, có Ngũ Hành Châu, Hình Hạo thậm chí có thể lấy sức mình diễn dịch ra Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận sánh ngang trước đó.

"Nhất định phải đoạt lấy!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo cũng không thèm xem trận chiến của mười hai Tổ Vu nữa, thân hình rung lên lao xuống mặt đất, phối hợp Hành chi bí và độn thuật cấp tốc bay về phía Tiên Thiên Kim Linh Châu đang ngưng tụ đầu tiên.

Xoẹt!

Tiếng phá không vang lên, Hình Hạo đã đến trước Kim Linh Châu, nhìn hạt châu đã thành hình, hắn đưa tay chộp tới.

Ông ông!

Tuy nhiên, Kim Linh Châu không chịu khuất phục, rung động vài cái rồi hóa thành lưu quang muốn chạy trốn.

"Chạy đi đâu!

Để lại cho ta!" Hình Hạo hừ lạnh, pháp lực quanh thân quét ra phong tỏa đường đi của nó, đồng thời nhanh chóng nắm lấy trong tay.

"Trấn áp!" Quát khẽ một tiếng, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc

Liên trong não hải Hình Hạo tỏa sáng, u quang bao phủ lên Kim Linh Châu lập tức trấn áp nó xuống.

Làm xong, Hình Hạo không chần chừ thu lấy hạt châu rồi lao tới bốn hạt còn lại.

Không ngoài dự đoán, những hạt châu đó sau khi ngưng tụ đều muốn bỏ chạy, nhưng đều bị Hình Hạo bắt được, dựa vào sức mạnh Hắc Liên ngạnh sinh sinh trấn áp toàn bộ.

"Hô~" Khi thu lấy hạt Tiên Thiên Thổ Linh Châu cuối cùng, Hình Hạo thở phào một hơi, khóe miệng khẽ nhếch lên định đứng dậy thì một tiếng bạo hát vang dội từ không trung truyền xuống: "Hình Hạo, mau tránh ra!" "Hả!" Nghe tiếng gọi, Hình Hạo theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên.

Giây tiếp theo, đồng tử hắn co rụt lại, chỉ thấy Ngũ Hành Lão Tổ không biết từ lúc nào đã xuất hiện trên không trung, mình đầy thương tích, nhìn như sắp chết đến nơi.

Nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, huống chi Ngũ Hành Lão Tổ vẫn chưa chết, lão lao thẳng xuống đây, rõ ràng là muốn đồng quy vu tận với hắn.

"Mẹ kiếp!

Lão tử có thù hằn gì sâu nặng mà ngươi cứ nhắm vào ta thế!" Hình Hạo mắng chửi một câu, cũng không kịp xem xét Ngũ Hành Châu nữa, vung Chu Thiên Thần Phủ chém ra vài đạo phủ khí, không có ý định ngạnh bính chút nào, lập tức thi triển Hành chi bí bỏ chạy.

Đùa sao!

Một tôn Chuẩn Thánh muốn đồng quy vu tận, cho dù Hình Hạo có chí bảo hộ thân cũng không cho rằng mình có thể cản nổi.

"Tặc tử, chạy đi đâu!" Thấy thế, Ngũ Hành Lão Tổ bạo quát một

tiếng, vung tay phá hủy phủ khí tập kích, rồi cấp tốc đuổi theo Hình Hạo.

"Hình Hạo huynh đệ!" "Ngũ Hành Lão Tổ đáng chết, dừng tay cho ta!" Đế Giang và các Tổ Vu cũng lập tức đuổi theo, sát cơ và phẫn nộ trong mắt không thể che giấu.

Bọn họ không hiểu tại sao dưới sự vây công của mình, Ngũ Hành Lão Tổ dù đã là nến trước gió nhưng vẫn liều chết không màng tất cả để tập kích Hình Hạo.

Tư thái khổ đại cừu thâm này thật sự giống như có hận thù không đội trời chung vậy.

"Hôm nay ai cũng không ngăn cản được ta!" Cảm giác được bọn người Đế Giang đuổi theo sau lưng, Ngũ Hành Lão Tổ hừ lạnh, vung tay ném ra Ngũ Hành Đồ.

Tức khắc, Ngũ Hành Đồ tỏa sáng rực rỡ, chiếu rọi một phương thương khung, lực lượng Ngũ Hành quét qua cấu kiến nên một phương Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Tuy rằng không còn Đại La Kim Tiên làm môi giới nên uy lực yếu đi nhiều, nhưng vẫn có thể ngăn chặn mười hai Tổ Vu trong thời gian ngắn.

Thậm chí cả khi Đế Giang tế ra Hỗn Độn Chung cũng khó lòng phá vỡ nó ngay lập tức.

Làm xong tất cả, Ngũ Hành Lão Tổ không thèm để ý đến mười hai Tổ Vu nữa, huyết diễm quanh thân bùng cháy thiêu đốt sinh mệnh để truy đuổi Hình Hạo, miệng gầm lớn: "Bàn Cổ, ta nhất định phải tuyệt hậu lộ của ngươi!

Ngươi muốn chuyển thế trọng tu, Ngũ Hành ta tuyệt đối không để

ngươi đắc trình!

Hôm nay dù phải đồng quy vu tận, ta cũng phải kéo ngươi theo đệm lưng!" Ngọa tào!

Lão gia hỏa này coi ta là Bàn Cổ thật à!

Thân hình đang di động của Hình Hạo loạng choạng, suýt chút nữa ngã nhào xuống đất.

Vạn lần không ngờ Ngũ Hành Lão Tổ lại có thể tự não bổ, hơn nữa còn kiên tín bất nghi như vậy.

Có nguyên thần không giả, có huyết mạch Bàn Cổ không giả, nhưng ta đâu phải Bàn Cổ đâu chứ, sao lão lại tự biên tự diễn kịch bản thế này.

"Bàn Cổ, nạp mạng đi!" Lúc này, Ngũ Hành Lão Tổ đang thiêu đốt sinh mệnh đã đuổi kịp Hình Hạo, đôi mắt phun lửa, lực lượng Ngũ Hành quanh thân táo động, trực tiếp ngưng tụ ra một thanh Ngũ Hành Thần Thương, bộc phát sức mạnh sánh ngang Chuẩn Thánh viên mãn tập kích tới.

"Đáng chết!" Nguy cơ giáng lâm, sắc mặt Hình Hạo đại biến.

Trong tình huống này, tình thế của hắn tuyệt đối cực kỳ bất diệu, tu vi Đại La Kim Tiên không thể kháng hành với Chuẩn Thánh, huống chi là Ngũ Hành Lão Tổ liều chết sát phạt.

Mà lúc này mười hai Tổ Vu lại bị khốn trong đại trận, toàn bộ tầng trời thứ ba mươi mốt không có ai cứu được hắn cả.

Nhìn đòn tập kích của Ngũ Hành Lão Tổ càng lúc càng gần, Hình Hạo tâm cấp như phần, mãnh liệt nghiến răng, ánh mắt khóa chặt vào lão, lạnh giọng nói: "Lão thất phu, muốn lấy mạng ta à, hôm nay lão tử giết ngươi trước!" Nói đoạn, Hình Hạo không quản được nữa, nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ, dốc toàn bộ pháp lực rót vào bên trong

rồi vung phủ chém xuống, miệng bạo hát: “Khai Thiên Cửu Thức – Nhị Phủ Liệt Càn Khôn!” Xoẹt!

Khai Thiên phủ khí bùng nổ, mang theo sức mạnh toàn lực nhất kích của Hình Hạo quét ra, lao thẳng vào va chạm với Ngũ Hành Thần Thương.

Oanh long long!

Tiếng nổ oanh minh điếc tai nhức óc vang lên, hai luồng sức mạnh va chạm khiến dư ba khả sợ khuếch tán, Hình Hạo hừ lạnh một tiếng, cả người bị hất văng ra ngoài.

Cùng lúc đó, Ngũ Hành Lão Tổ định thừa thắng xông lên, nhưng bất ngờ đột nhiên xảy ra.

Phốc xích!

Chương 42

Một ngụm máu tươi phun ra, khí tức quanh thân Ngũ Hành Lão Tổ trì trệ, sau đó tan biến mất hơn nửa, cả người như ngọn nến tàn trước gió, tóc trắng xóa, cơ phu khô héo, sức mạnh Chuẩn Thánh tiêu tán theo đó.

Một tiếng rắc vang lên, Ngũ Hành Thần Thương vỡ vụn, Khai Thiên phủ khí lúc này bùng nổ hào quang nồng đậm, dưới sự gia trì của Lực chi pháp tắc trong nháy mắt trảm xuống đầu lâu của Ngũ Hành Lão Tổ.

Một tiếng khuông đương vang lên, đầu của lão rơi xuống đất, khí tức táo động quanh thân tiêu tán, đôi mắt xám xịt, lão mấp máy môi nói: "Bàn Cổ, ta không phục!" Mang theo sự bất cam cuối cùng, Ngũ Hành Lão Tổ đã chính thức vẫn lạc.

Nhất thời, tầng trời thứ ba mươi mốt dị tượng nảy sinh, Ngũ Hành chi hoa chiếu diệu thiên địa, những khu vực bị đại chiến phá hủy cũng được tu phục bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Chuyện gì thế này?" Ngây ngốc nhìn cảnh này, Hình Hạo đứng hình luôn.

Vạn lần không ngờ, Ngũ Hành Lão Tổ cư nhiên lại rơi xích vào đúng lúc mấu chốt rồi ngủm củ tỏi.

Càng không ngờ tới, cục diện tất tử nghi quyên này lại được hóa giải theo cách như vậy.

Xoẹt!

Xoẹt!

Tiếng phá không vang lên, mười hai Tổ Vu đã đột phá Tiên Thiên

Ngũ Hành Đại Trận lao ra.

Không còn sức mạnh của Ngũ Hành Lão Tổ gia trì, cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Ngũ Hành Đồ cũng ảm đạm đi và bị thu hồi.

Sau khi nhanh chóng đến khu vực chiến đấu, mười hai Tổ Vu tiên kiểm tra Ngũ Hành Lão Tổ đã triệt để thân tử đạo tiêu, sau đó ánh mắt phức tạp nhìn về phía Hình Hạo.

"Hình Hạo huynh đệ." Sau một hồi trầm mặc ngắn ngủi, Chúc Dung là người đầu tiên không nhịn được bước lên đỡ Hình Hạo, có chút do dự hỏi: "Huynh đệ, ngươi thật sự là Phụ thần Bàn Cổ chuyển thế sao?" Câu hỏi này khiến ánh mắt Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng nhìn chằm chằm Hình Hạo, trong mắt đầy vẻ kỳ đãi và khẩn trương.

Ngọa tào!

Các ngươi cũng tin à!

Khóe miệng giật giật, Hình Hạo cảm thấy khả năng não bổ của đám người này quá lợi hại.

Chẳng qua là vì hắn nhận được truyền thừa của Bàn Cổ thôi mà?

Làm gì có chuyện Bàn Cổ chuyển thế!

Cái danh đầu này nếu nhận lấy thì tuyệt đối sẽ kết lương tử với Bàn Cổ.

Nếu là trước kia thì thôi, nhưng sau khi trải qua chuyện này, Hình Hạo cũng không khỏi hoài nghi liệu Bàn Cổ có thật sự chết trong Khai Thiên đại kiếp hay không.

Là một tồn tồn tại vô địch bán bộ Đại Đạo, Bàn Cổ lẽ nào không để lại hậu thủ?

Nếu đúng như lời Ngũ Hành Lão Tổ nói có Bàn Cổ chuyển thế

thật, vậy kẻ mạo danh hắn sau này chắc chắn sẽ chết không có chỗ chôn.

"Không!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo trực tiếp lắc đầu phủ nhận: "Ta không phải Bàn Cổ chuyển thế, sức mạnh của ta từ đâu mà có lẽ chư vị Tổ Vu phải biết rõ chứ.

Ta chỉ là may mắn có được một giọt tinh huyết Bàn Cổ để cải biến thể chất, nhưng nguyên thần là lấy từ Tam Thanh, còn Khai Thiên Cửu Thức là nhận được từ linh của Bàn Cổ Phủ." Nghe vậy, bọn người Đế Giang trầm mặc.

Đúng thế!

Khoan hãy nói về vấn đề tinh huyết, ít nhất họ cũng biết rõ nguyên thần Hình Hạo đến từ Tam Thanh chứ không phải Bàn Cổ, nếu thật sự là Bàn Cổ chuyển thế thì sao lão nhân gia không để lại nguyên thần cho mình.

Nghĩ vậy, Đế Giang và các Tổ Vu theo bản năng thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong mắt cũng lộ ra một tia thất lạc.

Dù sao một khi có Bàn Cổ chuyển thế xuất hiện, đối với bọn họ cũng không hẳn là tin tốt, bởi lẽ Tổ Vu hay Tam Thanh đều tự xưng là Bàn Cổ chính tông, nếu Bàn Cổ thật xuất hiện thì cái danh đó chẳng phải hữu danh vô thực sao?

Quan trọng nhất là, nếu Bàn Cổ chuyển thế xuất hiện, liệu có thôn phệ tinh huyết và nguyên thần của họ để khôi phục sức mạnh ngày trước không?

Lúc đó cả Tam Thanh lẫn mười hai Tổ Vu đều gặp nguy hiểm.

"Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này Đế Giang bước lên trước, nhếch miệng cười nói: "Cơ duyên thật tốt nha, cư nhiên có được Khai Thiên Cửu Thức của Phụ thần.

Đặc biệt là lúc nãy, tên Ngũ Hành Lão Tổ kia liều mạng thiêu đốt thần hồn mà vẫn bị ngươi giết chết, quả thực quá lợi hại!" Chúc Dung và các Tổ Vu khác cũng phản ứng lại, nhao nhao lên tiếng: "Đúng thế, Hình Hạo huynh đệ dùng lực Đại La Kim Tiên mà đồ sát được Chuẩn Thánh, chiến lực này quả thực quá kinh người!" "Hình Hạo huynh đệ, sau này huynh đệ chúng ta phải thường xuyên thiết tha, chỉ có chiến đấu không ngừng mới có thể nhanh chóng đề thăng bản thân." "Hình Hạo huynh đệ..." Giỏi lắm, đám Tổ Vu này cũng biết chơi chiêu não tử à!

Ta e là mình đang nhìn thấy mười hai vị Tổ Vu giả mạo rồi!

Khóe miệng giật giật, Hình Hạo nhìn bọn người Đế Giang như nhìn quái vật, trong ký ức và ấn tượng của hắn, người duy nhất có trí tuệ trong mười hai Tổ Vu là Chúc Cửu Âm.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, ngoại trừ Chúc Cửu Âm ra, các Tổ Vu khác cũng tuyệt đối không phải lũ man tử không có não.

Như vậy cũng tốt, mười hai Tổ Vu không phải hạng lỗ mãng bất chấp tất cả, như vậy mới có thể nghịch thiên cải mệnh tốt hơn.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo liên tục ứng hòa.

Sau khi tán gẫu với mười hai Tổ Vu một hồi, Hình Hạo mới lên tiếng: "Vu Đế, chư vị ca ca, có thể giao thi thể Ngũ Hành Lão Tổ và Ngũ Hành Đồ cho ta không?" Ngũ Hành Đồ thì không cần nói, nó là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, cộng thêm hiện tại đã có Tiên Thiên Ngũ Linh Châu, hai thứ kết hợp chắc chắn có thể thi triển ra một tòa Ngũ Hành sát trận khả sợ.

Thi thể Ngũ Hành Lão Tổ cũng có giá trị phi phàm, dù Hình Hạo tự mình luyện hóa hay giao cho các Đại Vu khác thì cũng có thể tạo ra một phương chiến lực.

“Tự nhiên có thể!” Đối với chuyện này, Đế Giang và các Tổ Vu cũng không tính toán, trực tiếp gật đầu, khôi phục lại dáng vẻ hàm hậu nói: “Hình Hạo huynh đệ nói gì vậy, chúng ta cũng không có nguyên thần, Ngũ Hành Đồ tự nhiên là của ngươi!

Còn về Ngũ Hành Lão Tổ, là do ngươi chém giết, đương nhiên cũng là chiến lợi phẩm của ngươi!” Nghe vậy, Hình Hạo trong lòng thở phào, lập tức ôm quyền thi lễ: “Như vậy, đa tạ Vu Đế cùng các ca ca tỷ tỷ!” Nói xong, Hình Hạo không nán lại nữa, nhanh chóng đi đến bên thi thể Ngũ Hành Lão Tổ thu vào.

Tiếp đó lại nhận lấy Ngũ Hành Đồ từ tay Đế Giang, cùng với Tiên Thiên Ngũ Hành Châu thu tất cả vào thức hải.

Làm xong mọi việc, Hình Hạo nhìn mười hai Tổ Vu nói: “Chư vị ca ca, trận chiến này chúng ta tiêu hao không ít, hãy tranh thủ thời gian tu phục thương thế, chúng ta sẽ tiếp tục!

Nếu ta nhớ không lầm, Tam Thập Tam Thiên bản thân nó có một hạch tâm tồn tại, chỉ có tìm được và luyện hóa nó thì Tam Thập Tam Thiên mới triệt để thuộc về Vu tộc chúng ta.

Ngược lại, nếu không thể hoàn thành việc này trong thời gian ngắn, đợi đến khi Tử Tiêu Cung mở cửa, chúng thần trở về Hồng Hoang, lúc đó e rằng không tránh khỏi một trận tranh đoạt và chiến đấu!” “Được!” Gật gật đầu, sắc mặt mười hai Tổ Vu cũng trở nên nghiêm túc.

Sau khi thấy được những lợi ích của Tam Thập Tam Thiên, họ sẽ không ngốc nghếch mà nhường ra ngoài.

Trong tình huống này, Hình Hạo và những người khác không chần chừ nữa, trực tiếp khoanh chân tọa lạc để khôi phục trạng thái.

Chương 43

Đương nhiên, người thực sự cần khôi phục chỉ có Hình Hạo.

Bọn người Đế Giang không có nguyên thần, lại có Tiên Thiên trọc khí liên tục gia trì, lực khôi phục tuyệt đối là nhất thế gian.

Ba năm sau!

Pháp lực quanh thân Hình Hạo đã khôi phục như cũ, tu vi tuy không tăng lên nhưng nhục thân lại cường đại hơn một chút, đạt đến tầm bế mỹ Đại La Kim Tiên viên mãn.

Tuy nhiên, khi Hình Hạo mở mắt ra lại không thấy mười hai Tổ Vu đâu, ngược lại Hình Thiên không biết đã đến bên cạnh hắn từ lúc nào.

"Hình Hạo Tổ Vu." Thấy Hình Hạo tỉnh lại, Hình Thiên lập tức nghênh đón nói: "Chúc mừng Tổ Vu nhục thân đề thăng." "Hình Thiên!" Nhìn Hình Thiên một cái, Hình Hạo điềm nhiên cười nói: "Chỉ là đột phá nhỏ mà thôi, suýt chút nữa phải trả giá bằng tính mạng để đổi lấy đấy.

Đúng rồi, Vu Đế đâu?" "Đã đi tới tầng trời thứ ba mươi hai rồi!" Nghe vậy, Hình Thiên không do dự, vội vàng trả lời: "Một năm trước sau khi ta giết sạch đám Đại La Kim Tiên ở tầng ba mươi tiến vào đây, vừa lúc Vu Đế khôi phục như cũ, ngài thấy ta đến nên bảo ta ở lại chăm sóc ngươi, còn họ thì tiến lên tầng thiên vực tiếp theo." Hóa ra là thế!

Gật đầu hiểu ý, Hình Hạo lập tức lên tiếng: "Nếu đã vậy ta cũng không thể chậm trễ, không ngoài dự đoán, bên trong tầng trời thứ ba mươi hai chắc chắn cũng có cường giả tồn tại." Nói đoạn, Hình Hạo đứng dậy nhưng chưa rời đi ngay, ánh mắt khóa chặt vào Hình Thiên,

do dự một hồi rồi lấy thi thể Ngũ Hành Lão Tổ ra nói: "Hình Thiên, ngươi có muốn tiến thêm một bước không?" "..." Hình Thiên nhìn thi thể Ngũ Hành Lão Tổ với vẻ không hiểu, hỏi: "Hình Hạo Tổ Vu, ngài có ý gì?" "Muốn trở thành Tổ Vu không?" Hình Hạo nhướng mày, không hề che giấu mà trực tiếp nói thẳng: "Ngũ Hành Lão Tổ tuy đã chết, thậm chí thiêu đốt cả thần hồn, nhưng cái Hỗn Độn Ma Thần chi thân này vẫn còn dư lại hơn phân nửa năng lượng, trong đó chắc chắn vẫn tồn tại tinh huyết.

Nếu thôn phệ luyện hóa nó, tiềm lực bản thân sẽ đề thăng cực lớn, việc phá vỡ gông xiềng Đại Vu để tấn cấp Tổ Vu cũng không thành vấn đề." Ực!

Hình Thiên nuốt nước bọt, ánh mắt lập tức trở nên nóng bỏng.

Không ngờ cái xác khô héo này lại có tác dụng lớn như vậy, hắn theo bản năng định mở miệng đồng ý.

"Không được!" Nhưng lời vừa đến cửa miệng, Hình Thiên đột nhiên đổi ý, lắc lắc đầu nói: "Hình Hạo huynh đệ, thi thể này đối với ngươi cũng có ích, ngươi hãy luyện hóa đi, biết đâu có thể phá vỡ gông xiềng Đại La Kim Tiên thì sao!" Nghe lời này, Hình Hạo cười.

Hình Thiên đã không làm hắn thất vọng, có thể giữ vững bản tâm trước cám dỗ tuyệt đối, điểm này rất quan trọng.

"Ta không cần!" Hình Hạo lập tức lên tiếng: "Ta đã luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, việc đột phá cảnh giới Tổ Vu đối với ta không có bất kỳ trở ngại nào, tinh huyết trong người Ngũ Hành Lão Tổ đối với ta cũng không có tác dụng lớn, cùng lắm chỉ giúp đề thăng cường độ nhục thân đến cấp bậc Đại Vu đỉnh phong thôi.

Nhưng ngươi thì khác, luyện hóa hết chỗ này ngươi sẽ có tiềm lực tấn cấp Tổ Vu, lúc đó chiến lực Vu tộc chúng ta chắc chắn sẽ tăng mạnh.

Được rồi, thứ này giao cho ngươi, lập tức luyện hóa đi, ta đi trước đến tầng trời thứ ba mươi hai chi viện cho Vu Đế." Nói xong, Hình Hạo quăng thi thể cho Hình Thiên, xoay người phi trì về hướng tầng trời thứ ba mươi hai.

Xoẹt!

Tiếng phá không vang lên, thân ảnh Hình Hạo nhanh chóng biến mất khỏi tầng trời thứ ba mươi mốt.

Nhìn theo Hình Hạo rời đi, Hình Thiên cảm thấy thi thể Ngũ Hành Lão Tổ trong tay nặng trĩu, hắn nắm chặt nắm đấm, thầm nhủ: "Hình Hạo huynh đệ, Hình Thiên ta đời này định không phụ lòng ngươi!

Ta nhất định nỗ lực tấn cấp Tổ Vu, cống hiến cho Vu tộc, vì ngươi mà giúp ngươi trở thành Vu Đế." Nói đoạn, Hình Thiên cũng không phí lời, rung mình hiện ra Đại Vu chân thân, nắm lấy thi thể Ngũ Hành Lão Tổ nuốt vào trong bụng bắt đầu luyện hóa. .....

Phía bên kia, Hình Hạo đã xông vào tầng trời thứ ba mươi hai.

Thật bất ngờ.

Toàn bộ tầng trời thứ ba mươi hai lúc này là một mảnh huyết tinh, vô số Đại La Kim Tiên bị chém giết, nhưng lại không thấy sự hiện diện của Chuẩn Thánh cường giả.

Không chỉ vậy, sau khi đồ sát hết thảy Đại La Kim Tiên, mười hai Tổ Vu lúc này đang tiến về phía lối vào tầng trời thứ ba mươi ba.

"Tình huống gì đây?

Tại sao một tầng trời lớn thế này lại không có Chuẩn Thánh!" Hình Hạo nhướng mày, trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng và trầm tư.

Hắn không tin nơi này không có Chuẩn Thánh, nếu không thì với bản lĩnh của Ngũ Hành Lão Tổ cũng không thể khuất cư ở tầng trời

thứ ba mươi mốt.

Kẻ có thể áp chế Ngũ Hành Lão Tổ tồn tại ở tầng trời thứ ba mươi hai chắc chắn sẽ còn mạnh hơn nữa.

Vậy mà hiện tại Chuẩn Thánh không xuất hiện, mặc kệ cho mười hai Tổ Vu đồ sát sạch cường giả Đại La Kim Tiên của cả một đại thiên thế giới, chẳng lẽ...

Nghĩ đến một khả năng, thần sắc Hình Hạo đột nhiên biến đổi lớn, cấp tốc thi triển độn thuật và Hành chi bí đuổi theo mười hai Tổ Vu, hô lớn: "Các ca ca dừng lại!" Nghe tiếng gọi, mười hai Tổ Vu vừa mới đến lối vào tầng trời thứ ba mươi ba liền khựng lại.

Họ quay đầu nhìn Hình Hạo đang bay tới, cũng không vội vàng tiến vào trong nữa.

Không lâu sau, Hình Hạo đã đến trước mặt mười hai Tổ Vu, thấy họ không có thương tích gì mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp đó hắn liền mở miệng nói: "Chư vị ca ca, bên trong tầng trời thứ ba mươi ba ít nhất có hai tôn Chuẩn Thánh vượt xa Ngũ Hành Lão Tổ, vạn lần không thể lơ là." Gì cơ!

Hai tôn Chuẩn Thánh vượt xa Ngũ Hành Lão Tổ!

Đồng tử co rụt lại, bọn người Đế Giang kinh ngạc, ngoáy ngoáy tai vì nghi ngờ mình nghe nhầm.

"Hình Hạo huynh đệ!" Chúc Dung nuốt nước bọt, có chút thác ngạc hỏi: "Ngươi nói thật chứ?" "Tự nhiên là thật!" Gật gật đầu, Hình Hạo đem những phân tích của mình giảng thuật lại một lượt.

Tiếp đó, hắn mới nói tiếp: "Cho nên, việc ở tầng trời thứ ba mươi hai không gặp cường giả Chuẩn Thánh trở kích, khả năng duy nhất là họ đã tiến vào tầng trời thứ ba mươi ba.

Thậm chí nếu ta đoán không lầm, họ đã bố trí thiên la địa võng bên trong để chờ chúng ta bước vào.” Nghe vậy, bọn người Đế Giang nhíu mày.

Nếu đúng như lời Hình Hạo nói, chuyện này quả thực phiền phức.

Hai tôn Chuẩn Thánh vượt xa Ngũ Hành Lão Tổ thì thôi đi, nhưng nếu còn có đám Đại La Kim Tiên phối hợp, một khi bên trong cũng bị đại trận bao phủ như tầng thứ ba mươi mốt, vậy thì thật sự sẽ rơi vào thế bị động.

“Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 3000 tích phân!” Nghe hệ thống thông báo, Hình Hạo càng thêm đốc định suy đoán của mình, nếu không thì đã chẳng có thông báo kịch thấu thành công.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo liền nói: “Vu Đế, các ca ca, chúng ta chuyến này phải chuẩn bị thật vạn toàn mới tiến vào được.

Nếu không bị vây công, e rằng chúng ta cũng khó lòng chống đỡ, vì đó là hai tôn cường giả Chuẩn Thánh vượt xa Ngũ Hành Lão Tổ, có thể họ cũng đều sở hữu Hỗn Độn Ma Thần chi thân.” Nghe xong, Đế Giang và các Tổ Vu trầm mặc.

Họ cũng nhận thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề, nhưng muốn có vạn toàn chi sách thì gần như là không thể.

“Làm luôn!” Đột nhiên Chúc Dung nắm chặt nắm đấm nói: “Quản chi phía trước là đao sơn hỏa hải, anh em chúng ta đồng lòng nhất định sẽ làm thịt bọn chúng!

Chương 44

Cho dù là hai tôn Chuẩn Thánh thì đã sao, ta cũng không phải dạng vừa, lúc đó mười hai người chúng ta chia làm hai nhóm giao chiến với chúng, đám Đại La Kim Tiên còn lại giao cho Hình Hạo huynh đệ!" Lời này lập tức được Cộng Công và các Tổ Vu khác tán thành, họ nhao nhao gật đầu: "Phải đó, chiến lực của Hình Hạo huynh đệ sánh ngang Tổ Vu, lại có nguyên thần, chắc chắn sẽ xử lý được lũ gia hỏa đó.

Chỉ cần không có đại trận và đám Đại La Kim Tiên quấy nhiễu, với sức mạnh của mười hai anh em chúng ta đủ để đánh bại hai tôn Chuẩn Thánh kia." Nói đoạn, mười hai Tổ Vu không phí lời nữa, kéo Hình Hạo sải bước tiến vào tầng trời thứ ba mươi ba.

"Đúng là lũ mãng phu mà!" Khóe miệng giật giật, Hình Hạo vạn lần không ngờ mười hai Tổ Vu lại đưa ra quyết định như vậy, trong lòng thầm nghĩ: "Quả nhiên bản tính Tổ Vu vẫn là phong cách mãng phu.

Cứ tưởng phải đợi đại bộ đội mới giết vào, giờ lại chơi ngạnh bính ngạnh." Giây tiếp theo, Hình Hạo cùng các Tổ Vu tiến vào tầng trời thứ ba mươi ba.

Ông ông!

Ngay khi vừa bước vào, vô số tiếng ong ong vang dội.

Thiên không tối sầm, tinh quang vô tận rực rỡ, ngẩng đầu nhìn lên có thể thấy trên bầu trời có ba ngàn Đại La Kim Tiên đang đứng theo một đại trận đặc thù, giống như những vì sao thao túng tinh thần chi lực.

Đặc biệt là ở trung tâm đại trận, có thể thấy hai tôn thân ảnh đứng

sừng sững, một người khí tức Âm Dương pháp tắc nhảy động quanh thân, một người khí tức Tinh Thần pháp tắc nồng đậm, tu vi ít nhất cũng từ Chuẩn Thánh hậu kỳ trở lên.

"Không xong!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo nội tâm đại kinh thất sắc hô: "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!

Tuy là bản không hoàn chỉnh, nhưng tuyệt đối chính là trận này không sai vào đâu được.

Thôi xong, mười hai Tổ Vu còn chưa diễn hóa được Thập Nhị Đô Thiên Trận, làm sao kháng hành nổi với nó đây!" Lúc này, Hình Hạo tay chân lạnh toát, cả người đều cảm thấy không ổn.

"Phong!" Lúc này, hai tiếng quát khẽ vang lên.

Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vận chuyển, mười bốn đạo tinh quang từ trên trời giáng xuống tập kích về phía nơi Hình Hạo và các Tổ Vu đang đứng.

"Không xong!

Mau tránh ra!" Thần sắc biến đổi, Đế Giang lập tức cao giọng hô, thân hình lướt đi né tránh sang một bên.

Thấy vậy, các Tổ Vu khác cũng nhanh chóng phản ứng, Hình Hạo thì còn né tránh sớm hơn một bước, bởi hắn biết rõ sự khủng bố của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Oanh long long!

Tinh quang rơi xuống, tiếng nổ điếc tai vang dội, lối ra vào giữa tầng trời thứ ba mươi ba và thứ ba mươi hai trong phút chốc bị phong tỏa.

Mười bốn đạo tinh quang tụ lại bao phủ lối ra vào, không cho Hình Hạo và mọi người chút hy vọng rời đi nào, cũng chẳng cho Vu

tộc bên ngoài cơ hội tiến vào.

"Đáng chết!" Chứng kiến cảnh này, sắc mặt Hình Hạo sa sầm, nắm chặt nắm đấm nói: "Mục đích của bọn chúng là phong tỏa lối ra vào để triệt để khốn sát chúng ta ở đây." Lời này vừa ra, mười hai Tổ Vu đều biến sắc, nhìn trận thế trên bầu trời xa xa, trong mắt ai nấy đều lộ ra một tia hối hận.

Sớm biết như vậy thì đã nghe lời Hình Hạo mưu định rồi mới hành động, giờ lỗ mãng xông vào quả thực là vô cùng nguy hiểm.

Theo bản năng, đám người Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu đưa mắt nhìn về phía Đế Giang, mở miệng hỏi: "Đại ca, giờ tính sao?" "Ta làm sao biết được!" Trong lòng cười khổ, sắc mặt Đế Giang biến hóa vài lần, sau đó nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ, ngươi có nhận ra đại trận này không, có cách nào phá cục chăng?" "Nhận ra!" Gật đầu một cái, Hình Hạo hồi thần, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Đây chính là Chu Thiên Tinh Thần đại trận, đại trận này lấy song trận nhãn làm hình thức, dùng ba ngàn Đại La Kim Tiên làm môi giới tạo thành." "Trận này vừa ra, có thể điều động tinh thần chi lực trong Thái Cổ Tinh Không cho chủ trận chi nhân sử dụng, một kích có sức mạnh hủy thiên diệt địa, nếu có đỉnh cấp Chuẩn Thánh duy trì, thậm chí có thể đồ sát Thánh Nhân." Đồ sát Thánh Nhân!

Nghe vậy, Thập Nhị Tổ Vu đều kinh ngạc đến ngây người.

Tuy rằng vừa rồi đã kiến thức sự đáng sợ của Chu Thiên Tinh Thần đại trận, nhưng vạn vạn lần không ngờ đó chỉ là phần nổi của tảng băng chìm.

Ngay cả Thánh Nhân đều có thể đồ sát!

Vậy bọn họ lấy gì chống đỡ?

"Chư vị ca ca không cần hoảng hốt!" Thấy tình hình này, Hình

Hạo lập tức hiểu rõ nỗi lo của Thập Nhị Tổ Vu, vội vàng lên tiếng an ủi: "Điều ta nói là Chu Thiên Tinh Thần đại trận phiên bản hoàn chỉnh!" "Chu Thiên Tinh Thần đại trận trước mắt rõ ràng là phế phẩm tàn khuyết, còn chưa đạt tới mức hủy thiên diệt địa, càng không thể đồ sát Thánh Nhân." "Nhưng dù là như thế, có hai vị Chuẩn Thánh gia trì, sức mạnh phát huy ra tuyệt đối đã đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh đại viên mãn, chúng ta nhất định phải cẩn thận, sơ sẩy một chút có thể sẽ thân tử đạo tiêu." Lời này vừa nói ra, Thập Nhị Tổ Vu mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Tuy rằng uy lực đại trận có thể sánh vai với Chuẩn Thánh đại viên mãn, nhưng cũng không đến mức khủng bố như khi đồ sát Thánh Nhân.

"Bàn Cổ hậu duệ, các ngươi rốt cuộc cũng đến rồi!" Lúc này, hai luồng âm thanh lạnh lùng từ xa vang lên.

Chỉ thấy Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ toàn thân sát cơ tứ tán nói: "Món nợ năm xưa của Bàn Cổ, hôm nay phải dùng tính mạng các ngươi để bồi thường." Trong lúc nói chuyện, Tinh Thần Lão Tổ kết pháp ấn, trong miệng quát lớn: "Chu Thiên Tinh Thần, chuyển!" Ông ông...

Tiếng ong minh vang dội, có thể thấy trên thiên khung ba ngàn ngôi sao rực rỡ, ba ngàn Đại La Kim Tiên diễn hóa thành các tinh tử quay quanh trận nhãn, sát cơ đáng sợ tuôn trào cuộn trào khắp cả ba mươi ba tầng trời.

Nhất thời, đám người Hình Hạo cảm thấy áp lực như núi đè, từng luồng tinh thần chi lực cuồn cuộn mãnh liệt áp chế trên thân thể, khiến bọn họ thậm chí có chút không thở nổi.

"Chiến!" Đế Giang đi đầu một bước đạp ra, đồng thời quát lớn, trực tiếp thi triển Tổ Vu chân thân, gõ vang Hỗn Độn Chung trấn áp

chư thiên.

Đông đông...

Tiếng chuông vang vọng, Chu Thiên Tinh Thần đại trận đang vận chuyển trong một khắc bị ngưng trệ, áp lực giảm bớt, đám người Chúc Cửu Âm cũng theo đó hiển hóa Tổ Vu chân thân.

Nhất thời, mười hai vị cự nhân cao trăm vạn trượng đội trời đạp đất sừng sững, lấy Đế Giang làm đầu, nhanh chóng sát phạt về phía Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ.

"Hỗn Độn Chung!" Thấy tình hình này, đồng tử Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ co rụt lại, ánh mắt lập tức tập trung vào Hỗn Độn Chung, sự tham lam dưới đáy mắt không thể che giấu.

Nhìn thấy Thập Nhị Tổ Vu thao túng Hỗn Độn Chung giết tới, Tinh Thần Lão Tổ cưỡng ép nhẫn nhịn sự tham lam trong lòng nói: "Tiên thiên chí bảo thì đã sao, ở trong đại trận của lão tổ, các ngươi đều phải chết." "Chu Thiên Tinh Thần vẫn sát!" Giây tiếp theo, Chu Thiên Tinh Thần đại trận vận chuyển, từng viên tinh tử rực rỡ như thiên thạch lao nhanh về phía Thập Nhị Tổ Vu.

"Hỗn Độn Chung, trấn áp!" Thấy cảnh này, Đế Giang quát lớn, đấm mạnh một quyền vào Hỗn Độn Chung.

Tiếng chuông vang dội, vô số sóng không gian khuếch tán ra, ngăn cản uy thế của tinh tử vẫn thạch, đồng thời Thập Nhị Tổ Vu trực tiếp vung quyền đập tới.

Oanh... oanh...

Tiếng nổ vang rền, Tổ Vu chi khu cứng chọi cứng với tinh tử, sức mạnh đáng sợ bộc phát, những Đại La Kim Tiên hóa thân thành tinh tử kia cũng không chịu nổi, từng người hộc máu lùi lại.

Nhưng không chờ Thập Nhị Tổ Vu truy sát, những tinh tử còn lại

đã nhanh chóng lao tới, khiến bọn họ không thể tiến thêm bước nào.

Những Đại La Kim Tiên thối lui kia dưới sự tư dưỡng của tinh thần chi lực, trong thời gian ngắn đã khôi phục như cũ, lại hóa thành tinh tử tập kích Thập Nhị Tổ Vu.

Nhất thời, chiến trường rơi vào giai đoạn giằng co.

Thập Nhị Tổ Vu tuy rằng nhục thân cường hãn lại có Hỗn Độn Chung gia trì, nhưng cũng chỉ có thể giằng co với Chu Thiên Tinh Thần đại trận tàn khuyết, thậm chí Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ còn chưa ra tay.

Chương 45

"Không ổn rồi." Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo trở nên khó coi.

Chu Thiên Tinh Thần đại trận dù là tàn khuyết, nhưng vì ba mươi ba tầng trời gần Thái Cổ tinh vực, tinh thần chi lực bị dẫn dắt xuống bản thân không tốn bao nhiêu sức mạnh.

Một khi rơi vào tình trạng chiến đấu kéo dài, Thập Nhị Tổ Vu nhất định bại bắc, thậm chí một khi Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ ra tay, Thập Nhị Tổ Vu có thể sẽ thảm tử.

Một khi Thập Nhị Tổ Vu chiến tử, Hình Hạo cũng chắc chắn phải bỏ mạng tại đây, tuyệt đối không phải là tin tốt.

"Phải làm sao đây!" Hai nắm đấm siết chặt, Hình Hạo thầm nghĩ: "Với sức mạnh của ta không thể kháng lại Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ, muốn giết Đại La Kim Tiên để phá trận cũng không mấy khả thi." "Nhưng Chu Thiên Tinh Thần đại trận này là tàn khuyết, không có Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư, dù lấy Âm Dương đại trận diễn hóa trận nhãn thì vẫn có khiếm khuyết tồn tại." "Chỉ cần tìm ra trận nhãn của Chu Thiên Tinh Thần đại trận tàn khuyết rồi phá hủy nó, đại trận tất nhiên sẽ vỡ tan, lúc đó..." Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức cẩn thận giấu mình để không bị Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ chú ý, thần thức phóng ra bắt đầu tìm kiếm.

Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ cũng không để Hình Hạo vào mắt, hạng Đại La Kim Tiên đối với bọn họ chỉ là kiến hôi mà thôi.

Lúc này hai người liên tục kết ấn, thao túng đại trận không ngừng tấn công Thập Nhị Tổ Vu, cả ba mươi ba tầng trời rung chuyển dữ dội, nếu không phải bản thân đại trận che chở bên trong, chỉ sợ đã bị

dư ba trận chiến phá hủy từ lâu.

"Tìm thấy rồi!" Mười năm sau, đôi mắt Hình Hạo đột nhiên mở bừng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào trung tâm Âm Dương đại trận bên trong Chu Thiên Tinh Thần đại trận tàn khuyết.

Có thể thấy, tại trung tâm Âm Dương đại trận có một cây linh căn tỏa ánh tinh quang rực rỡ lơ lửng, chống đỡ cả tòa đại trận.

Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ sở dĩ lâu như vậy chưa ra tay là vì phải dùng Âm Dương nhãn trấn áp linh căn để đổi lấy sức mạnh, bằng không sao có thể đứng yên không động.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo không chút chần chừ, lách người ra khỏi chỗ tối, đồng thời thân thể thi triển độn thuật bay về phía Âm Dương đại trận, quát lớn: "Chư vị ca ca yểm hộ ta!" "Giữ chân Âm Dương Lão Tổ và Tinh Thần Lão Tổ, ta đi phá trận!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, đám người Đế Giang mừng rỡ.

Hình Hạo đã muốn phá trận, nghĩa là cục diện giằng co sắp bị phá vỡ.

Ngay lập tức, Thập Nhị Tổ Vu gầm lên, Đế Giang phun ra một ngụm tinh huyết nện lên Hỗn Độn Chung.

Đông đông...

Tiếng chuông vang dội, Chu Thiên Tinh Thần đại trận trong chớp mắt ngưng trệ.

"Ngay bây giờ!" "Xông lên!" Làm xong tất cả, Đế Giang khẽ quát, đám người Chúc Cửu Âm lập tức vọt ra.

Vượt qua khoảng cách, Thập Nhị Tổ Vu trực tiếp đến trước Âm Dương đại trận, chia làm hai nhóm sáu người tấn công Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ.

Đến đây, sức mạnh Hỗn Độn Chung tiêu tán.

Chu Thiên Tinh Thần đại trận tiếp tục vận hành, nhưng không thể ngăn cản Thập Nhị Tổ Vu áp sát.

"Chết!" "Sát!" Tiếng quát vang trời, Thập Nhị Tổ Vu vung nắm đấm nện về phía hai lão tổ, không cho bọn họ chút thời gian thở dốc nào.

"Đáng chết!" "Khốn khiếp!" Thấy tình hình này, Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ giận dữ.

Bọn họ vạn lần không ngờ Hỗn Độn Chung lại đáng sợ như vậy, trấn áp cả đại trận dù chỉ trong nháy mắt nhưng cũng phá hỏng kế hoạch của bọn họ.

Đối mặt với Thập Nhị Tổ Vu tập kích, hai lão tổ cũng không quản được nhiều nữa, vội vàng lấy linh bảo của mình ra nghênh chiến.

Nhất thời hào quang rực rỡ, một bức Âm Dương Đồ xuất hiện giữa không trung, Âm Dương Lão Tổ dựa vào Âm Dương Đồ ngạnh sinh ngăn cản sáu đại Tổ Vu vây công, thậm chí thấp thoáng chiếm thượng phong.

Ngược lại, Tinh Thần Lão Tổ ở phía bên kia tình hình không mấy khả quan, tuy lấy ra cực phẩm tiên thiên linh bảo Tinh Thần Thương nhưng cũng khó lòng làm bị thương Tổ Vu.

Bởi nhục thân Tổ Vu sau khi tiến hóa có thể sánh ngang cực phẩm tiên thiên linh bảo, muốn công phá phòng ngự của họ trong thời gian ngắn là điều không thể.

Cộng thêm Tinh Thần Lão Tổ không có cực phẩm tiên thiên linh bảo phòng ngự, đối mặt với sáu đại Tổ Vu tập kích đành phải né tránh, không dám trực diện chống đỡ.

"Thành công rồi!" Thấy cảnh này, Hình Hạo mừng rỡ.

Hai lão tổ đã bị giữ chân, kẻ chủ đạo đại trận không thể thao túng, uy lực đại trận giảm xuống mức thấp nhất.

Hắn liền lẻn vào Âm Dương đại trận, nhưng không đi tập kích hai lão tổ mà nhanh chóng lao tới khu vực đã phát hiện trước đó.

Hưu...

Tiếng xé gió vang lên, bóng dáng Hình Hạo xuất hiện tại một khu vực, nhìn khí tức âm dương sôi trào xung quanh, ánh mắt lóe sáng: "Chính là chỗ này!" "Hạt nhân Chu Thiên Tinh Thần đại trận, để ta xem rốt cuộc là thứ gì!" Nói xong, Hình Hạo giơ Chu Thiên Thần Phủ, hít sâu một hơi rồi điều động pháp lực rót vào, cùng với Lực chi pháp tắc vận chuyển, mãnh liệt vung rìu chém xuống: "Khai Thiên Cửu Thức - Một rìu phân âm dương!" Xoẹt...

Khai thiên phủ khí bộc phát, sức mạnh phá hủy hết thảy cuộn trào, trực tiếp oanh kích vào khu vực Hình Hạo đã khóa định.

Oanh long long...

Tiếng nổ điếc tai vang lên, Âm Dương đại trận trong chớp mắt chững lại, cùng với một tiếng vỡ vụn, một khu vực lặng lẽ sụp đổ.

Ngay lúc đó, ánh tinh quang vô biên rực rỡ, một cây đại thụ cao ba ngàn trượng mọc ở đó, trên thân tỏa ra ánh sáng Chu Thiên Tinh Thần nồng đậm cực hạn.

"Cực phẩm tiên thiên linh căn: Chu Thiên Tinh Thần Thụ!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo lập tức nhận ra lai lịch của cây đại thụ này, trong lòng kích động: "Chu Thiên Tinh Thần Thụ, sao có thể!" "Trách không được có thể diễn hóa ra đại trận tàn khuyết, đây không phải thủ đoạn của hai lão tổ, mà là sức mạnh của chính cây thụ này." "Bản thân nó là một phần nguyên bản của đại trận, đời sau Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng lấy được nó mới có được đại trận hoàn chỉnh."

“Nếu có thể đoạt được vật này, tuy không phải bản hoàn chỉnh nhưng bản tàn khuyết này tuyệt đối có thể dùng cho Vu tộc chúng ta.” Nghĩ đến đây, Hình Hạo không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động lập tức hiển hóa Đại Vu chân thân cao tám ngàn trượng, lao thẳng về phía Chu Thiên Tinh Thần Thụ muốn đoạt lấy.

“Không ổn!” “Dừng tay!” Cảnh tượng này bị Tinh Thần Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ nhìn thấy, hai người vừa lo lắng vừa giận dữ, điều động sức mạnh muốn giết Hình Hạo.

Thậm chí hai người hối hận vô cùng.

Sớm biết Hình Hạo là mối họa như vậy, lúc trước đã nên diệt sát hắn ngay lập tức chứ không phải ngó lơ.

“Coi ta không tồn tại sao?” “Muốn tập kích Hình Hạo huynh đệ, nằm mơ!” Tuy nhiên, không chờ hai lão tổ hành động, tiếng quát của Thập Nhị Tổ Vu đã vang lên.

Đám người Đế Giang lần lượt phát động tập kích, nhắm thẳng vào chỗ hiểm của hai lão tổ.

Nếu bọn họ cố chấp giết Hình Hạo, tất yếu sẽ bị Thập Nhị Tổ Vu đánh trọng thương thậm chí mạt sát.

Nhất thời sắc mặt hai lão tổ đại biến.

Thập Nhị Tổ Vu đều là cường giả cấp Chuẩn Thánh, bị bọn họ tập kích thì chết chắc, trước tính mạng, bọn họ cũng không quản được Hình Hạo nữa, lập tức chọn phòng ngự.

Oanh long long...

Tiếng nổ vang rền, Âm Dương Lão Tổ còn tốt, nhờ có cực phẩm tiên thiên linh bảo Âm Dương Đồ mà ngạnh sinh đỡ được đòn đánh của Chúc Dung cùng năm vị Tổ Vu khác.

Chương 46

Nhưng Tinh Thần Lão Tổ ở phía bên kia không may mắn như vậy.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương là ba vị Tổ Vu mạnh nhất, liên thủ tập kích lại không có linh bảo hộ thể, sao có thể cản nổi?

"A...!" Tiếng thét thảm vang lên, nửa thân thể Tinh Thần Lão Tổ đã bị phá hủy, máu tươi phun trào, tinh quang quanh thân đang chậm rãi tu bổ.

Nhưng bọn người Đế Giang làm sao cho lão cơ hội?

Sau khi đòn đánh thành công, bọn họ không do dự vây công tiếp.

Nhất thời Tinh Thần Lão Tổ lung lay sắp đổ, như đèn treo trước gió.

"Âm Dương, cứu ta!" Nguy cơ ngày càng mãnh liệt, Tinh Thần Lão Tổ không màng gì nữa, quay sang kêu cứu.

Tiếc là thực tế rất tàn khốc.

Âm Dương Lão Tổ dù không bị thương nặng nhưng bị sáu vị Tổ Vu vây công cũng khó lòng thoát thân, đừng nói là cứu người, ngay cả phản kích cũng khó.

Đông!

Đột nhiên tiếng Hỗn Độn Chung lại vang lên.

Đế Giang cưỡng ép giam cầm toàn bộ sức mạnh xung quanh Tinh Thần Lão Tổ, phong tỏa lão tại chỗ.

"Ngay bây giờ!" "Ra tay, giết lão!" Thấy cảnh này, Chúc Cửu Âm và Cường Lương mắt sáng lên, quát lớn đồng thời cùng ba vị Tổ Vu

khác phát động đòn tất sát nhắm thẳng Tinh Thần Lão Tổ.

Giây tiếp theo, năm đại Tổ Vu tập kích giáng xuống.

Thời gian pháp tắc, Lôi đình pháp tắc, Cuồng phong pháp tắc, Kim chi pháp tắc và Mộc chi pháp tắc trong nháy mắt phá hủy nửa thân thể còn lại của lão.

"A...!" Tiếng kêu thảm thiết, nhục thân Tinh Thần Lão Tổ sụp đổ, nguyên thần lão đào thoát ra ngoài, oán độc gào thét: "Thập Nhị Tổ Vu, bản lão tổ thề không đội trời chung với các ngươi.

Ta...!" Tuy nhiên, lời còn chưa dứt, tiếng lão im bặt.

Đế Giang đã hiện thân trước nguyên thần lão, cười dữ tợn rồi dùng Hỗn Độn Chung nện xuống.

"Không!" Hỗn Độn Chung áp xuống, Tinh Thần Lão Tổ phát ra tiếng kêu không cam lòng, nhưng không có bất kỳ sức kháng cự nào.

Là tiên thiên chí bảo, phòng ngự của Hỗn Độn Chung sánh ngang Thái Cực Đồ, công kích cũng không kém Bàn Cổ Phiên.

Dù Đế Giang không thể vận dụng triệt để nhưng bản chất nó vẫn là chí bảo, một kích này sao nguyên thần lão tồn tại nổi?

Một tiếng rắc vang lên, nguyên thần Tinh Thần Lão Tổ tan rã, chính thức vẫn lạc.

Cái chết của lão dẫn tới một chuỗi phản ứng.

Âm Dương đại trận thiếu người trấn áp liền sụp đổ, Chu Thiên Tinh Thần đại trận tàn khuyết cũng vỡ tan, ba ngàn tinh tử nổ tung, các Đại La Kim Tiên bên trong rơi ra, người nào người nấy hộc máu, khí tức héo úa.

"Cho ta!" Cùng lúc đó, tiếng quát của Hình Hạo vang dội bốn phương.

Hắn chộp lấy Chu Thiên Tinh Thần Thụ khổng lồ, hai tay ôm chặt, điên cuồng muốn nhổ cây đi.

Nhất thời tinh quang chiếu rọi thiên địa, cả tầng trời thứ ba mươi ba rung chuyển, trời đất tối tăm như ngày tận thế.

"Không xong!" Thấy cảnh này, Âm Dương Lão Tổ biến sắc, mặt xanh mét quát: "Tất cả mọi người, bất chấp tất cả phải giết chết tên Đại Vu kia, tuyệt đối không để hắn sống, không để hắn làm lung lay Chu Thiên Tinh Thần Thụ!" Lời này vừa ra, cả thiên địa lặng ngắt.

Tiếp đó, ba ngàn Đại La Kim Tiên bị thương cũng hồi thần, như thể bị xâm phạm lợi ích bản thân, đôi mắt đỏ ngầu lao về phía Hình Hạo: "Tặc tử, buông Chu Thiên Tinh Thần Thụ ra!" "Tặc tử, đi chết đi!" "Tặc tử, hôm nay lấy mạng ngươi!" "..." Tình huống gì đây!

Đám người này sao lại điên cuồng như vậy!

Hình Hạo nhìn thấy cảnh này thì kinh ngạc không hiểu.

Không ngờ ba ngàn Đại La Kim Tiên không đi giúp Âm Dương Lão Tổ mà lại nhắm vào hắn.

Trong tình cảnh này thật sự không thể tiếp tục nhổ cây.

Dù bọn họ có bị thương nhưng vẫn là Đại La Kim Tiên, không làm gì được Tổ Vu nhưng đối phó một Đại Vu như Hình Hạo thì vẫn dư sức.

"Đáng chết, các ngươi nằm mơ!" Thấy vậy, Thập Nhị Tổ Vu cuống quýt.

Hình Hạo là Tổ Vu thứ mười ba, lại nắm giữ năng lực tiên tri, là át chủ bài để Vu tộc nghịch thiên cải mệnh, nếu hắn xảy ra chuyện thì hậu quả khôn lường.

Đế Giang cùng năm vị Tổ Vu lập tức quay đầu cứu viện Hình Hạo

thay vì vây công Âm Dương Lão Tổ.

"Chạy đi đâu!" Đột nhiên Âm Dương Lão Tổ quát lớn: "Tất cả ở lại cho ta!

Âm Dương bí thuật - Âm Dương Toàn Chuyển!" Tiếng vang rền, bí thuật bộc phát cùng với Âm Dương Đồ rực rỡ, một tòa Âm Dương đại trận đặc thù hiện ra bao vây đám người Đế Giang, không cho họ cơ hội cứu viện.

Bành... bành...

Đế Giang đấm mạnh vào đại trận, Âm Dương đại trận rung chuyển nhưng không vỡ, ngay cả Hỗn Độn Chung cũng không thể công phá trong thời gian ngắn.

"Khốn khiếp!" Sắc mặt đám người Đế Giang xanh mét.

Trong tình huống này Hình Hạo phải một mình đối mặt với ba ngàn Đại La Kim Tiên, dù đa số là hạng tạp ngư và đã bị thương nhưng số lượng lại quá lớn.

"Hô...!" Hình Hạo hít sâu một hơi, buông tay khỏi Chu Thiên Tinh Thần Thụ, ngẩng đầu nói: "Chư vị Tổ Vu đừng quản ta, mau chóng giết Âm Dương Lão Tổ!

Mấy con tạp ngư này mình ta là đủ rồi!" Lời này khiến sáu vị Tổ Vu đang công kích đại trận sững lại, nhìn Hình Hạo với ánh mắt phức tạp nhưng rồi họ chọn tin tưởng.

Đế Giang nghiến răng, quay đầu nhìn Âm Dương Lão Tổ, sát cơ bắn ra: "Đi, giết lão trước rồi cứu Hình Hạo!" Dứt lời, Không Gian Chi Dực sau lưng Đế Giang vỗ mạnh, lao về phía Âm Dương Lão Tổ.

Chương 47

Năm vị Tổ Vu còn lại cũng không trì hoãn, thao túng chân thân vây sát.

Mười hai huynh muội liên thủ muốn diệt tận Âm Dương Lão Tổ.

"Đến hay lắm!" Ngoài dự đoán, Âm Dương Lão Tổ lúc này không hề sợ hãi, nhìn Thập Nhị Tổ Vu lao tới, lão kết ấn: "Bàn Cổ, món nợ cũ năm xưa, hôm nay ta trảm Thập Nhị Tổ Vu lấy lãi trước.

Âm Dương Chân Thân, ngưng!" Gầm!

Âm Dương Lão Tổ hiển lộ Hỗn Độn Ma Thần chi thân.

Thân thể lão lớn nhanh như thổi, chỉ vài hơi thở đã cao trăm vạn trượng, sau đó đạt tới một trăm hai mươi vạn trượng mới dừng lại.

Lão thao túng Ma Thần chi thân nghênh chiến Thập Nhị Tổ Vu.

Nhất thời Âm Dương pháp tắc va chạm với pháp tắc của Thập Nhị Tổ Vu, lấy một địch mười hai nhưng Âm Dương Lão Tổ không hề có dấu hiệu bại trận.

Chỉ trong mười mấy hơi thở, đôi bên đã giao đấu hàng trăm chiêu, cả hai đều đầy thương tích.

"Giết!" "Sát!" Cùng lúc đó, bên ngoài Âm Dương đại trận, ba ngàn Đại La Kim Tiên đã tới nơi.

Nhìn chân thân Đại Vu khổng lồ của Hình Hạo, bọn họ không chút sợ hãi phát động tập kích, vô số thuật pháp thần thông đều mang theo Âm Dương pháp tắc cuộn trào.

Nhất thời sức mạnh pháp tắc bạo liệt nhắm thẳng vào Hình Hạo, khiến nhục thân sánh ngang thượng phẩm tiên thiên linh bảo của hắn

bắt đầu có dấu hiệu không chống đỡ nổi.

"Không ổn, phá hoại lực của Âm Dương pháp tắc vượt quá dự liệu của ta." Cảm nhận tình hình chân thân, Hình Hạo lóe lên tinh quang, tâm niệm động một cái trực tiếp giải trừ Đại Vu chân thân.

Khi thân hình khôi phục, hắn đứng trên đỉnh Chu Thiên Tinh Thần Thụ, đối mặt với bí thuật che trời lấp đất, nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ, rót pháp lực và Lực chi pháp tắc vào rìu chém mạnh: "Khai Thiên Cửu Thức - Một rìu phân âm dương!" "Khai Thiên Cửu Thức - Hai rìu liệt càn khôn!" Xoẹt...

Phủ khí bộc phát, một ngang một dọc tạo thành hình chữ thập.

Giây tiếp theo, chữ thập phủ khí va chạm với mật mật ma ma bí thuật trên không trung.

Oanh long long...

Tiếng nổ vang rền, những bí thuật âm dương kia không có sức kháng cự, trong thời gian ngắn tan vỡ sạch sẽ.

Không chỉ thế, phủ khí vẫn lao tới ba ngàn Đại La Kim Tiên, uy thế đáng sợ khiến bọn họ khó lòng né tránh.

"Không xong!" "Nguy hiểm!" Tiếng kinh hô vang lên, sắc mặt các Đại La Kim Tiên trắng bệch, nhìn phủ khí lao tới đầy kinh hãi.

Bọn họ cảm nhận rõ phá hoại lực của hai thức Khai Thiên Cửu Thức gia trì đáng sợ đến nhường nào.

Một khi bị trúng đòn, hậu quả khôn lường, thậm chí là thân tử đạo tiêu.

"Toàn lực phòng ngự!" Đột nhiên một tiếng quát lớn vang lên.

Vị Đại La dẫn đầu hồi thần, điên cuồng kết ấn chuẩn bị bí thuật.

Những người khác cũng phản ứng theo, trong tình thế không thể

né tránh, bọn họ không thể chờ chết, cách duy nhất là hợp lực ngăn cản.

Ba ngàn người nhanh chóng nén lại nỗi sợ, vận chuyển pháp lực toàn thân kết ấn.

Khi phủ khí áp sát, bọn họ đồng thanh hô lớn: "Âm Dương bí thuật - Âm Dương Thần Thuẫn!" "Âm Dương bí thuật - Âm Dương Thần Khải!" Một bộ chiến giáp âm dương khổng lồ bao phủ lấy ba ngàn người, phía trước là một tấm khiên lớn trực diện chặn đòn.

Làm xong tất cả, ai nấy đều thở dốc, ánh mắt tràn đầy mong chờ.

Tuy cái giá phải trả không nhỏ nhưng nếu đỡ được đòn này thì hoàn toàn xứng đáng.

"Châu chấu đá xe!" Hình Hạo bĩu môi khinh miệt, ngó lơ tấm khiên và chiến giáp kia, thản nhiên nói: "Khai Thiên Cửu Thức mà loại bí thuật quèn này cũng đòi đỡ sao?" Như chứng thực lời hắn, phủ khí chữ thập va chạm với tấm khiên.

Chỉ giằng co vài hơi thở, tấm khiên vỡ vụn.

Phủ khí tuy mờ đi vài phần nhưng uy thế không hề giảm.

Giây tiếp theo, dưới cái nhìn của Hình Hạo và ba ngàn người, phủ khí chém mạnh lên chiến giáp.

Oanh long long...

Tiếng nổ điếc tai, hai luồng sức mạnh giằng co điên cuồng, ba ngàn Đại La Kim Tiên bên trong hét lớn, tiếp tục rót pháp lực vào để chống đỡ.

Nhờ liều mạng phòng ngự, bọn họ đã thực sự ngăn được đòn tập kích.

Khi dư ba khuếch tán, sức mạnh phủ khí cũng nhanh chóng tiêu

tan.

“Đỡ được rồi!” Thấy vậy, ba ngàn người mừng rỡ vô cùng, hận không thể nhảy múa ăn mừng.

“Ngây thơ!” Ánh mắt Hình Hạo lạnh lẽo, hừ lạnh: “Đỡ được một kích mà quên mất sự tồn tại của ta sao?

Dù hơi miễn cưỡng nhưng với sức mạnh hiện tại, ta đủ sức thi triển thức thứ ba.

Nhân cơ hội này diệt sạch các ngươi, định đoạt thắng lợi chiến tranh!” Định thần lại, Hình Hạo hít sâu, vận chuyển Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, dốc toàn lực rót vào rìu, nhắm mắt điều chỉnh hơi thở.

Một khắc sau, hắn mở mắt, nhìn về phía chiến giáp đầy vết nứt kia, quát lớn hiển hóa Đại Vu chân thân cao tám mươi vạn trượng.

Hình Hạo vung rìu: “Khai Thiên Cửu Thức - Ba rìu toái tứ linh!” Xoẹt...

Thức thứ ba bộc phát, uy lực tăng gấp trăm lần so với hai thức trước.

Uy thế cuộn trào, tốc độ nhanh đến mức tức khắc áp sát ba ngàn người.

Rắc một tiếng, phủ khí chữ thập trước đó vỡ tan, thức thứ ba tàn phá khô héo mọi thứ, dễ dàng nghiền nát lớp chiến giáp âm dương.

Phủ khí giáng xuống, ba ngàn Đại La Kim Tiên hoàn toàn bại lộ, dưới uy áp đáng sợ đó không ai có thể né tránh.

Chương 48

"Không!" Tiếng kêu tuyệt vọng vang lên.

Bọn họ đã nhìn thấy cảnh tượng mình bị hủy diệt ở giây tiếp theo.

Dù không cam lòng nhưng phủ khí không hề nương tay, chỉ một hiệp đầu đã có cả ngàn người vẫn lạc.

Tiếp đó sức mạnh bùng nổ, hai ngàn người còn lại cũng theo gót, thân thể băng hoại, nguyên thần tan vỡ, triệt để thân tử đạo tiêu.

Sau một rìu đó, sức mạnh phủ khí vẫn chưa giảm nhiều, lao đi oanh kích thẳng vào Âm Dương đại trận.

Oanh long long...

Tiếng nổ lại vang lên, phủ khí giằng co với đại trận.

Theo thời gian, phủ khí tan biến nhưng Âm Dương đại trận cũng đã tới cực hạn.

Rắc rắc...

Vô số vết nứt như mạng nhện hiện ra, cả đại trận sụp đổ, cực phẩm tiên thiên linh bảo Âm Dương Đồ kêu rên một tiếng rơi khỏi không trung.

"Cơ hội tốt!" Hình Hạo mắt sáng lên, mặc kệ Chu Thiên Tinh Thần Thụ và sự suy yếu của bản thân, hắn vọt tới chộp lấy Âm Dương Đồ.

"Trấn áp!" Hình Hạo quát lớn, dùng Chu Thiên Thần Phủ nện lên Âm Dương Đồ, phối hợp với sức mạnh Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên trong thức hải, ngạnh sinh trấn áp nó xuống.

Ông ông...

Tiếng rên rỉ vang lên lần nữa, Âm Dương Đồ hoàn toàn mất khả năng kháng cự.

Hình Hạo đã trấn áp thành công, dù chưa luyện hóa nhưng Âm Dương Lão Tổ muốn lấy lại là điều gần như không thể.

"Tiểu bối, ta phải lấy mạng ngươi!" Lúc này tiếng gào thét tức giận của Âm Dương Lão Tổ vang lên.

Khi nhận thấy bảo vật bị trấn áp, lão hiểu mình đã sai lầm.

Không có Âm Dương Đồ, lão không còn ưu thế trước Thập Nhị Tổ Vu.

Dù Ma Thần chi thân mạnh hơn chân thân Tổ Vu nhưng không chịu nổi vài nhát nện từ Hỗn Độn Chung của Đế Giang.

Âm Dương Lão Tổ lao tới muốn giết Hình Hạo đoạt lại bảo đồ và cả thần rìu của hắn.

"Âm Dương Lão Tổ, đừng nằm mơ!" Đám người Đế Giang sao để lão toại nguyện?

Tuy kinh ngạc vì Hình Hạo diệt sạch ba ngàn Đại La trong tích tắc, nhưng nhiệm vụ lúc này là bảo vệ hắn.

Đông đông...

Tiếng Hỗn Độn Chung vang dội, dưới sự thao túng của Đế Giang, sức mạnh trấn áp chư thiên bao trùm lấy Âm Dương Lão Tổ, khiến tốc độ lão chậm lại rõ rệt.

Cùng lúc đó, Đế Giang vỗ cánh không gian xuất hiện cạnh Hình Hạo, xách vai hắn đưa đi xa hàng triệu dặm.

Sau khi đến khoảng cách an toàn, Đế Giang mới thả hắn xuống: "Hình Hạo, làm tốt lắm, phần còn lại cứ giao cho ta!" Nói xong, Đế Giang lại vỗ cánh quay về chiến trường, phối hợp cùng các Tổ Vu vây

đánh lão tổ.

Bành bành...

Tiếng quyền cước đập vào da thịt như sấm rền vang khắp tầng trời thứ ba mươi ba.

Mất đi Âm Dương Đồ, Âm Dương Lão Tổ hoàn toàn mất quyền chủ động, bị Thập Nhị Tổ Vu đè ra đánh đến mức thương tích đầy mình.

"Hô...!" Hình Hạo thở phào một hơi.

Vừa rồi hắn thực sự cảm nhận được hơi thở tử vong, nếu cú đấm kia rơi xuống thì dù là Đại Vu chi thân của hắn cũng không sống nổi.

Giờ thì tốt rồi, lão tổ đã bị trấn áp hoàn toàn.

Hình Hạo lập tức thu cất Âm Dương Đồ, ngồi xếp bằng xuống đất vận chuyển công pháp khôi phục pháp lực.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã năm mươi năm.

Một ngày nọ, Hình Hạo mở mắt, pháp lực khôi phục hoàn toàn, tu vi cũng đạt tới Đại La Kim Tiên viên mãn.

"Hô...

Thực chiến mới là cách đột phá nhanh nhất!" Hắn cảm nhận pháp lực cuộn trào trong người, mỉm cười.

Tuy tiêu hao nhiều nhưng đổi lại là tu vi đột phá.

Giờ muốn lên Đại Viên Mãn thì phải chờ nguyên thần mạnh thêm chút nữa.

Theo hắn biết, muốn đạt Đại La Kim Tiên đại viên mãn phải ngưng tụ ngũ khí, diễn luyện tam hoa, chỉ khi tam hoa tụ đỉnh mới thực sự là cường giả đỉnh cấp.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía xa.

Trận chiến vẫn chưa kết thúc, nhưng đôi bên đều thê thảm.

Thập Nhị Tổ Vu đầy vết thương, máu chảy đầm đìa.

Ngược lại Âm Dương Lão Tổ còn tệ hơn, Ma Thần chi thân bị đánh nát một nửa, khí tức suy sụp.

"Chắc không vấn đề gì đâu." Hình Hạo mỉm cười, lão tổ chắc chắn không phải đối thủ của mười hai người họ.

Hắn quay sang nhìn Chu Thiên Tinh Thần Thụ.

Đây là trọng bảo của tầng trời này, chỉ cần luyện hóa nó là có thể làm chủ nơi này.

Chương 49

Hắn vọt tới tán cây, cảm nhận được một luồng khí tức đặc biệt, chắc hẳn là chìa khóa luyện hóa.

"Tìm thấy rồi!" Tại một cành cây tỏa ánh tinh quang rực rỡ, một vòng xoáy đặc biệt đang vận hành.

Hình Hạo triệu hoán thần rìu rồi bước vào.

Trước mắt hoa lên, hắn đã vào bên trong cây.

Đó là một không gian lấp lánh tinh quang với vô số vì tinh tú vận hành như một vũ trụ nhỏ, cực kỳ giống Chu Thiên Tinh Thần đại trận.

"Khí tức sinh linh?

Chẳng lẽ là linh trí của cây?" Hình Hạo tiến vào trung tâm thái dương của không gian này.

Đây là một ngôi sao rực lửa nhưng yếu hơn thái dương tinh của Hồng Hoang nhiều.

Hắn cầm rìu quát: "Ra đây, hay muốn ta tự tay mời ra?" "Đạo hữu dừng tay!" Một tiếng gọi gấp gáp vang lên.

Một hài đồng bảy tám tuổi hiện ra, run rẩy nói: "Vị đại nhân này, ta là Chu Thiên Tinh Thần Thụ chi linh, mọi chuyện trước đây đều là bất đắc dĩ, ta không có ý nhắm vào ngài!" "Quả nhiên là thụ linh!" Hình Hạo nảy ra kế hoạch, nhìn nó nói: "Ở Hồng Hoang, thập đại tiên thiên linh căn là cao nhất, nhưng theo ta thấy, ngươi không hề kém cạnh.

Ngươi có biết Nhân Sâm Quả Thụ không?" "Biết." Hài đồng mê mang trả lời.

Nó biết mạng mình nằm trong tay hắn nên thành thật đáp: "Nhân Sâm Quả Thụ thuộc về Trấn Nguyên Tử, ông ta là thụ linh kết hợp với tiên thiên linh thổ hóa hình, là cường giả đỉnh cấp." Ánh mắt thụ linh đầy ngưỡng mộ, cùng là thụ linh mà người ta làm đại thần thông giả, còn nó thì sắp chết.

"Tốt!" Hình Hạo gật đầu: "Giờ ta cho ngươi một cơ hội, thần phục ta, giúp ta luyện hóa cây này.

Ta sẽ giữ lại linh trí cho ngươi, giúp ngươi đoạt lấy một trong thập đại tiên thiên linh căn làm căn nguyên để hóa hình." "Ngược lại, nếu không đồng ý, đừng trách ta diệt linh trí của ngươi trước rồi luyện hóa cây sau!" Sự tàn nhẫn của Hình Hạo không hề che giấu.

Cây này quan hệ tới tương lai Vu tộc, không thể có sai sót.

Thập Nhị Tổ Vu có thể triệu hoán Bàn Cổ nhục thân, Chu Thiên Tinh Thần đại trận cũng mạnh không kém.

Nếu nắm giữ cây này, Vu tộc có thể tự lập đại trận.

"Ta nguyện thần phục!" Thụ linh quỳ xuống.

Nó không ngu, giữa cái chết và sự sống, dù mất bản thể nhưng được hứa hẹn một bản thể tiên thiên linh căn khác thì quá hời.

"Tốt!" Hình Hạo lấy ra Hồ Lô Đằng thu được năm xưa: "Đây là Hồ Lô Đằng, dù đã khô héo nhưng căn nguyên vẫn còn, chỉ cần ngươi dung hợp vào đó là có thể hồi sinh.

Ta có Cửu Thiên Tức Nhưỡng giúp ngươi khôi phục, sau này trồng ở Bàn Cổ Điện, ngươi sẽ hóa hình nhờ khí vận Vu tộc." Thụ linh nhìn Hồ Lô Đằng đầy nhiệt huyết, lập tức giao ra một đạo ấn ký màu vàng: "Đại nhân, đây là hạt nhân của cây, luyện hóa nó ngài sẽ làm chủ Chu Thiên Tinh Thần Thụ và cả ba mươi ba tầng trời." "Tốt!" Hình Hạo cười lớn.

Bỏ ra Hồ Lô Đằng để đổi lấy cả tầng trời thứ ba mươi ba và một đệ tử tiềm năng, quá lãi.

"Ta hứa sau khi ngươi hóa hình, ta sẽ thu ngươi làm thân truyền đệ tử, truyền pháp chứng đạo thành thánh!" "Đa tạ sư tôn!" Thụ linh mừng rỡ, lập tức hóa thành linh quang nhập vào Hồ Lô Đằng.

Hồ Lô Đằng lập tức như cây khô gặp mùa xuân, tỏa ra sức mạnh âm dương ngũ hành rực rỡ.

"Sức mạnh này... sau này nó hóa hình chắc chắn sẽ vượt qua Trấn Nguyên Tử, sánh ngang Tam Thanh." Hình Hạo hài lòng thu cất Hồ Lô Đằng vào Tức Nhưỡng rồi bắt đầu luyện hóa ấn ký.

Bên ngoài, trận chiến đã đến hồi kết.

Tầng trời thứ ba mươi ba giờ chỉ còn là phế tích.

"Các ngươi phải chết!" Âm Dương Lão Tổ cảm thấy tử vong cận kề, nghiến răng quát: "Thập Nhị Tổ Vu, ta nhớ kỹ các ngươi rồi!

Hôm nay ta thua, nhưng lần sau các ngươi sẽ phải trả giá.

Ta thề không đội trời chung với Vu tộc!" Dứt lời lão kết ấn, khí tức hỗn độn bùng nổ, lão định tự bạo Ma Thần chi thân.

"Không xong!

Mau thối lui!" Đế Giang kinh hãi hô lớn.

Một vị Chuẩn Thánh tự bạo Ma Thần chi thân là chuyện cực kỳ khủng khiếp, nếu bị cuốn vào chắc chắn sẽ trọng thương hoặc chết.

"Chạy?

Muộn rồi!" Lão tổ cười lạnh rồi nổ tung.

Oanh long long...

Vụ nổ quét sạch tầng trời thứ ba mươi ba.

Tuy đã lui lại nhưng các Tổ Vu vẫn bị ba động đánh trúng.

Một lúc lâu sau, bụi trần tan đi, cả tầng trời vỡ nát thành nhiều mảnh, gió lốc từ Thái Cổ tinh vực thổi vào dữ dội.

Thập Nhị Tổ Vu hiện hình trên một mảnh vỡ, ai nấy đều thảm hại, máu me đầy mình.

"Khốn khiếp, lão ta dám tự bạo để thoát thân, còn phá hủy cả nơi này." Chúc Cửu Âm trầm giọng: "Gió lốc tinh vực tràn vào sẽ khiến nơi này sụp đổ hoàn toàn, nỗ lực hai trăm năm qua của chúng ta đổ sông đổ biển hết rồi." "Đại ca!" Chúc Dung sốt sắng: "Huynh là không gian Tổ Vu, có thể sửa lại không?" Đế Giang lắc đầu khổ sở: "Ta đã dùng hết sức để Hỗn Độn Chung chặn vụ nổ, giờ ta rất yếu.

Ta cảm thấy có ý chí Thiên Đạo đang áp chế không cho ta khôi phục, nó không muốn chúng ta chiếm nơi này." Các Tổ Vu im lặng, lòng tràn đầy phẫn uất.

Kế hoạch chiếm cứ ba mươi ba tầng trời coi như hỏng.

Đợi Hồng Quân giảng đạo xong, nơi này chắc chắn không còn phần của họ nữa.

Ông ông...

Đột nhiên một cột sáng tinh thần từ trên trời giáng xuống.

Chương 50

Chu Thiên Tinh Thần Thụ bay lên, cột sáng va chạm với vết rách không gian, tu bổ nó với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Vũ Đế, Hậu Thổ Tổ Vu, mau ra tay tu bổ thiên địa!" Giọng nói Hình Hạo vang lên từ trong cây: "Chỉ cần ổn định không gian và đại địa, âm mưu của Thiên Đạo sẽ không thành công!

Ta đã luyện hóa được chín phần nơi này, chỉ cần tu sửa xong, nơi đây sẽ thuộc về Vu tộc!" Thập Nhị Tổ Vu như được tiêm thuốc kích thích.

Đế Giang nghiến răng đốt cháy tinh huyết để lấy lại sức mạnh, vỗ cánh không gian đi vá trời.

Các Tổ Vu khác rót tiên thiên trọc khí vào người Đế Giang để hỗ trợ.

Hậu Thổ cũng hiển hóa chân thân, dùng thổ chi pháp tắc gom các mảnh vỡ lại thành các hòn đảo nổi.

Ba mươi năm sau, tầng trời thứ ba mươi ba đã được tu phục hoàn toàn.

Hình Hạo bên trong cây cũng đạt tới bước cuối, hắn quát lớn: "Luyện hóa cho ta!" Rắc!

Ấn ký vỡ tan hòa vào nguyên thần của hắn.

Chu Thiên Tinh Thần quang huy rực rỡ, cả Hồng Hoang rung chuyển.

Tinh thần chi lực từ ba ngàn ngôi sao Thái Cổ đổ xuống tư dưỡng tầng trời này và cả Bất Chu Sơn, khiến linh khí Hồng Hoang nồng đậm hơn gấp bội, vô số yêu thú nhờ đó mà hóa hình.

Nhất thời gian, Hồng Hoang chấn động.

Vô số sinh linh theo đó ngẩng đầu nhìn lên thiên không, thần sắc hãi hùng nói: "Ba mươi ba tầng trời bị luyện hóa rồi!" "Không thể nào, Vu tộc không phải không có nguyên thần sao?" "Thái cổ tinh thần hiển lộ, tinh huy vô tận chiếu diệu ba mươi ba tầng trời, vậy mà chúng ta lại không cách nào tiến vào trong đó, đám Vu tộc đáng chết kia đã chiếm giữ một cơ duyên thật lớn." Một khắc này, chúng thần Hồng Hoang dâng trào cảm xúc hâm mộ, ghen tị và hận thù đến cực điểm.

Nguyên bản Vu tộc chiếm giữ ba mươi ba tầng trời, đi trước một bước xông vào trong đó vốn không bị ai để vào mắt, dù sao trong mắt họ, Vu tộc tối đa cũng chỉ là lược đoạt chút đồ vật bên trong mà thôi.

Nhưng hiện tại thì sao?

Ba mươi ba tầng trời cư nhiên bị Vu tộc luyện hóa, chẳng lẽ sau này Vu tộc sẽ vĩnh cửu cư trú tại đó?

Dưới sự tẩm bổ của quang huy thái cổ tinh thần bàng đại kia, dù Vu tộc không có nguyên thần, chiến lực bản thân bọn họ cũng sẽ không ngừng tăng vọt, làm sao không khiến người ta điên cuồng cho được.

Tiếc rằng dù hâm mộ, ghen tị hay hận thù thế nào, chúng sinh Hồng Hoang cũng chẳng có biện pháp nào thay đổi tất cả, chỉ có thể trố mắt nhìn ba mươi ba tầng trời đang tỏa sáng rực rỡ dưới sự bao phủ của tinh quang kia mà vô phương cứu chữa.

Tại Tử Tiêu Cung, thời khắc mấu chốt khi Hồng Quân giảng đạo lại một lần nữa bị đình trệ, lão đột nhiên mở mắt nói: "Vu tộc!

Hình Hạo!

Các ngươi thật to gan!" Hồng Quân vạn vạn không ngờ tới, chỉ

trong thời gian ngắn ngủi hơn hai trăm năm, Vu tộc cư nhiên lại một lần nữa làm ra chuyện chấn động nhân tâm như thế.

Tiên lập Vu Đế, đi con đường Khí vận chứng đạo, đã đại biểu cho việc thay đổi kế hoạch của lão.

Thôi thì cũng đành, Hồng Quân tuy không cam lòng nhưng cũng không quá luyến tiếc, Vu tộc trong mắt lão chỉ là quân cờ, nếu không thần phục thì diệt đi là được.

Nhưng hiện tại thì sao?

Vu tộc cư nhiên lại chiếm giữ ba mươi ba tầng trời, xuất hiện một tên Đại Vu kỳ ba sở hữu nguyên thần của Tam Thanh, ngạnh sinh sinh biến ba mươi ba tầng trời thành của Vu tộc.

Dưới sự gia trì của khí vận bàng đại, sắc mặt Hồng Quân không khỏi phát xanh, một khi Vu tộc lại một lần nữa chiếm lĩnh đại địa Hồng Hoang, toàn bộ khí vận thế giới Hồng Hoang cơ hồ sẽ quy về Vu tộc, khi đó ý chí Bàn Cổ sẽ cường đại chưa từng có, Thiên Đạo cũng phải tránh né mũi nhọn.

Nếu như vậy, thân là đại ngôn nhân của Thiên Đạo thì làm sao đây?

Cùng lúc đó, bên trong Tử Tiêu Cung, ba ngàn thần linh theo đó tỉnh lại, ngay lập tức miệng phun tiên huyết, từng vị thần sắc khó coi đến cực điểm.

Lại một lần nữa vào thời khắc mấu chốt, Hồng Quân kết thúc giảng đạo.

Đang lúc tâm huyết bành trướng lại bị ngắt quãng, khiến bản thân bọn họ không chỉ bị thương, mà cảm ngộ hơn hai trăm năm qua trong nháy mắt tan thành mây khói.

Phải biết rằng đây là thành thánh chi đạo do Hồng Quân giảng

thuật a.

Cư nhiên cứ như vậy mà mất đi, dù có tồn tại một chút ký ức nhưng cũng không hoàn chỉnh, điểm mấu chốt nhất Hồng Quân thậm chí còn chưa giảng tới, làm sao bọn họ cam tâm?

Làm sao không hận!

Nhất thời gian, oán khí tận trời, toàn bộ Tử Tiêu Cung rung chuyển, Hồng Quân đang thất thần trên cao đài phản ứng lại nhưng cũng vô lực hồi thiên, trong miệng hừ nhẹ một tiếng, một vệt tiên huyết theo khóe miệng tràn ra.

Lần giảng đạo đầu tiên đã xảy ra sai sót, bị Thiên Đạo cảnh cáo, thậm chí tu vi trong nháy mắt rớt xuống Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhất trọng, mắt thấy sắp rơi khỏi Hỗn Nguyên cảnh.

"Không ổn!" Phát giác tình huống bản thân, Hồng Quân nội tâm đại kinh thất sắc, không kịp lo lắng gì khác, vội vàng mở miệng nói: "Lần giảng đạo này kết thúc tại đây, lần tiếp theo sẽ vào một ngàn năm sau, các ngươi về đi củng cố tu vi là được!" Nói xong, Hồng Quân không trì hoãn nữa, thân hình thoáng một cái biến mất trên cao đài, vội vàng đi bế quan ổn định tu vi.

Chứng kiến tình hình này, ba ngàn thần linh trong Tử Tiêu Cung đều ngây người.

Vạn vạn không ngờ tới Hồng Quân vào lúc này cư nhiên không có một lời giải thích đã trực tiếp bỏ chạy, quả thực là... không bằng cầm thú!

"Hồng Quân!" Song quyền siết chặt, từng vị thần linh đứng dậy, sắc mặt xanh mét xoay người rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Trong mắt bọn họ, Hồng Quân rõ ràng là đang đùa giỡn bọn họ, nếu không sao lại xảy ra chuyện như vậy?

Hai lần rồi!

Bọn họ một lòng chân thành tới nghe đạo, nhưng đãi ngộ nhận được lại hết lần này tới lần khác là sự phu diễn, mỗi lần tới lúc then chốt là lại kết thúc.

Những người ở cấp bậc Đại La Kim Tiên đại viên mãn thì thôi, dù sao cũng nhận được một chút Trảm Tam Thi chi pháp, nghe Hồng Quân nói còn có lần sau nên cũng không vội.

Nhưng đừng quên, ngoài một bộ phận người ra, những người còn lại đa số đều ở tầng thứ Đại La Kim Tiên hậu kỳ và viên mãn.

Đối với bọn họ, đạo Đại La ban đầu mới là quan trọng nhất, vậy mà Hồng Quân lại nhảy qua một phần, Trảm Tam Thi chi pháp càng là bỏ quên đại bán.

Nhất thời gian, phẫn nộ trong lòng chúng thần càng thêm mãnh liệt.

Chương 51

Nhưng đang ở Tử Tiêu Cung, bọn họ cũng chỉ dám giận mà không dám nói gì, dù sao Hồng Quân cũng là Thánh nhân, đôi bên vốn không cùng đẳng cấp, người sau giết bọn họ dễ như trở bàn tay.

Dù vậy, phẫn nộ trong lòng vẫn không cách nào che giấu, thậm chí không ít người trong đầu đã hiện lên câu hỏi một ngàn năm sau có nên tới nữa hay không.

"Đại ca!" Sau khi chúng thần rời đi, Tam Thanh chậm rãi đứng dậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn về phía Lão Tử, đáy mắt cũng hiện lên ý bất mãn mãnh liệt.

Bọn họ biết Hồng Quân đang lợi dụng bọn họ, và bọn họ cũng đang lợi dụng Hồng Quân để thành thánh.

Nhưng lần này sắc mặt Hồng Quân hai lần thay đổi đều liên quan tới Vu tộc, khiến lòng bọn họ dâng lên một cảm giác không lành, dường như lựa chọn của bọn họ đã sai rồi.

"Về Hồng Hoang!" Không đợi Nguyên Thủy và Thông Thiên lên tiếng, Lão Tử đã mở miệng cắt ngang, sải bước đi ra ngoài.

Thấy thế, Nguyên Thủy và Thông Thiên đối thị một cái, cũng lập tức đi theo.

Khi Tam Thanh bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, vừa vặn thấy Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn cùng huynh muội Phục Hy, Nữ Oa rời đi, đôi lông mày khẽ nhíu lại, cả ba cũng gia tăng tốc độ.

Cảnh tượng này khiến Tam Thanh cảm nhận được nguy cơ.

Phục Hy và Đế Tuấn thì thôi đi, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa đều là những người ngồi trên bồ đoàn, lại nhận được Hồng

Mông Tử Khí, một khi bọn họ liên thủ đủ để lay chuyển Tam Thanh, chưa kể còn có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, dù Tam Thanh nhất thể cũng không thể trấn áp hoàn toàn tất cả.

Nhất thời gian, Tam Thanh đều không chú ý tới, chút ngăn cách giữa huynh đệ nguyên bản trong lúc này đã biến mất không còn tăm hơi.

Có áp lực mới có động lực!

Tam Thanh có thể hăng hái tiến hành tranh giành đạo thống, thậm chí vì chiến tranh Phong Thần mà xé rách da mặt, là bởi vì bọn họ chưa từng để những người khác vào mắt, tự giác mình là mạnh nhất, chính xác nhất.

Nhưng lần này thì khác.

Vì sự hiện diện của Hình Hạo, Vu tộc hết lần này tới lần khác nghịch thiên, dẫn đến quá nhiều sự tình biến hóa khiến bọn họ ứng phó không kịp, nguyên bản sáu vị Thánh nhân thiên định hiện tại đã biến thành bảy vị, thậm chí còn có biến số như Hồng Vân tồn tại.

Đối với hết thảy chuyện này, Hình Hạo cũng không hề hay biết.

Lúc này hắn đã thành công luyện hóa Chu Thiên Tinh Thần Thụ cùng ba mươi ba tầng trời, bước chân từ bên trong Chu Thiên Tinh Thần Thụ đi ra, toàn thân tinh quang lấp lánh, nhục thân cường độ rõ ràng tăng lên không ít.

"Hình Hạo!" "Hình Hạo huynh đệ!" Thấy tình hình này, Thập Nhị Tổ Vu ở đằng xa lập tức nghênh đón, từng người thần sắc vui mừng hỏi: "Thành công rồi sao?" "Ba mươi ba tầng trời thực sự bị luyện hóa rồi sao?" Thập Nhị Tổ Vu không thể không để ý.

Dù sao chuyện này quan hệ tới vị thế của cả Vu tộc, không dám có chút sơ suất hay lười biếng nào.

“Đã xong rồi!” Điềm nhiên cười một tiếng, Hình Hạo phất tay phải, Chu Thiên Tinh Thần Thụ ở đằng xa với tốc độ mắt thường có thể thấy được thu nhỏ lại, bay vào lòng bàn tay hắn.

Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo mở miệng nói: “Chu Thiên Tinh Thần Thụ là một trong những vật dẫn của ba mươi ba tầng trời, ấn ký của nó đã bị ta luyện hóa hoàn tất, nhưng vẫn chưa triệt để dung nhập vào Vu tộc.” “Tiếp theo chỉ cần đem Chu Thiên Tinh Thần Thụ trồng vào trong Bàn Cổ Điện, khí vận của ba mươi ba tầng trời sẽ triệt để liên kết với Vu tộc ta, khi đó khí vận ngập trời bốc lên, đủ để khiến chúng ta tiến thêm một bước nữa!” Nghe vậy, đám người Đế Giang đại hỉ quá vọng.

Thực sự thành công rồi!

Trải qua bao sóng gió và khó khăn, ba mươi ba tầng trời đã thuộc về Vu tộc, nỗ lực lần này không hề uổng phí.

Nghĩ vậy, Đế Giang lập tức mở miệng: “Như thế thì chúng ta hiện tại về Hồng Hoang, về Bàn Cổ Điện để gieo trồng nó!” Lời này lập tức nhận được sự tán đồng của bọn người Chúc Cửu Âm.

Bọn họ nôn nóng muốn xem thử sau khi thu thập khí vận ngập trời, bản thân sẽ phát sinh biến hóa gì, đặc biệt là Đế Giang, với tư cách là Vu Đế, lão chiếm giữ một phần lớn khí vận của Vu tộc.

“Được!” Không từ chối, Hình Hạo gật đầu nói: “Các vị Tổ Vu nếu đã vội vàng như vậy, chúng ta hiện tại trở về thôi!

Tuy nhiên ba mươi ba tầng trời tuy đã bị ta luyện hóa, nhưng nội bộ của nó vẫn tồn tại ẩn họa, ta kiến nghị để Hình Thiên dẫn một bộ phận tộc nhân trấn thủ trong đó, gạt bỏ hết những kẻ ngỗ nghịch với ý chí Vu tộc ta!” “Có thể!” Gật đầu, Đế Giang không chút do dự đồng ý đề nghị của Hình Hạo.

Tiếp đó, lão lại mở miệng: “Tuy nhiên ba mươi ba tầng trời đối với các nhi lang Vu tộc ta tác dụng cũng không lớn, bọn họ cần hấp thu trọc khí chứ không phải tinh thần chi lực.

Hình Hạo huynh đệ, hay là giao ba mươi ba tầng trời cho đệ trấn thủ, làm nơi tu luyện của đệ, dù sao đệ có nguyên thần có thể thao túng tinh thần chi lực.” Ta đi!

Thao tác này của Đế Giang cũng được đấy chứ!

Nhướn mày một cái, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc, hắn vốn định chiếm giữ một tầng trời, dù sao nơi đó thực sự thích hợp tu luyện, thậm chí bản thân khí vận cũng cực kỳ bàng đại.

Dù đại đa số sẽ dung hợp với Vu tộc, nhưng khí vận tràn ra cũng đủ khiến người ta tâm động, bản thân hắn cũng định chiếm giữ một vài đại thiên thế giới.

Nhưng không ngờ tới Đế Giang cư nhiên trực tiếp giao cả ba mươi ba tầng trời cho mình.

“Đa tạ Vu Đế!” Hít sâu một hơi, Hình Hạo hồi thần sau đó ôm quyền hành lễ: “Ta định sẽ thủ hộ tốt ba mươi ba tầng trời, không để bất kỳ kẻ nào nhòm ngó tới nó!” “Tốt!” Gật đầu, Đế Giang cũng không vô ích lời, trực tiếp kéo Hình Hạo hướng về Bất Chu Sơn Hồng Hoang mà đi.

Đồng thời Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác cũng theo sát phía sau, hiện tại bọn họ đang nóng lòng muốn đi gieo trồng Chu Thiên Tinh Thần Thụ để đạt được khí vận bàng đại.

Khi trở lại tầng trời thứ ba mươi mốt, Hình Thiên đã luyện hóa xong thi thể của Ngũ Hành Lão Tổ, quanh thân có hỗn độn khí tức cuồn cuộn, đạt tới tầng thứ Đỉnh cấp Đại Vu.

Sau khi giao lưu, Hình Hạo để hắn tiếp tục đồ sát những sinh linh

không thần phục trong ba mươi ba tầng trời, còn mình thì đi theo Thập Nhị Tổ Vu vội vàng rời đi.

Trên đường xuống dưới, có thể thấy sinh linh trong các đại thiên thế giới đều gặp phải cuộc đồ sát điên cuồng, dưới sự tập kích của các Đại Vu, Tiểu Vu, không còn sinh linh nào đạt tầng thứ Kim Tiên tồn tại.

Đối với chuyện này, Thập Nhị Tổ Vu không thèm để ý, chỉ điều phối một bộ phận người ở lại giúp Hình Thiên trấn thủ ba mươi ba tầng trời, còn lại các tộc nhân Vu tộc khác đều theo sau rời đi.

Tại đỉnh Bất Chu Sơn, lối vào không gian theo đó xoay chuyển, Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu dẫn theo đại phi tộc nhân xuất hiện.

"Bái kiến Vu Đế!" "Bái kiến các vị Tổ Vu!" Thấy tình hình này, Hậu Nghệ đang thủ hộ bên ngoài lập tức nghênh đón, khom người hành lễ: "Tử Tiêu Cung giảng đạo đã hoàn tất, ba ngàn thần linh trở về Hồng Hoang, không ít người tụ tập tại Bất Chu Sơn đang hổ thị đam đam với ba mươi ba tầng trời!" Một lần giảng đạo đã kết thúc rồi sao?

Đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo niết động pháp ấn tính toán, thần sắc có chút sững sờ: "Không đúng nha, còn mười năm nữa mới mãn kỳ hạn, sao lại quy về sớm như vậy?

Hồng Quân muốn đoạt lấy khí vận của chúng sinh để sử dụng cho mình, sao có thể phạm sai lầm thấp kém như vậy?

Rốt cuộc là có chuyện gì?" Ngược lại, lúc này bọn người Đế Giang lại vô cùng phẫn nộ, trong đó Chúc Dung càng quát tháo: "Mẹ kiếp, dám dòm ngó địa bàn của Vu tộc ta!

Đám gia hỏa này muốn làm phản rồi, thật sự coi chúng ta không có tính khí sao?" Nói xong, ánh mắt Chúc Dung nhìn về phía Đế Giang:

“Đại ca, không phải, Vu Đế, chúng ta đi diệt sạch đám gia hỏa đó đi, ba mươi ba tầng trời là của Vu tộc ta, làm sao có thể dung thứ cho kẻ khác dòm ngó!” Lời này vừa thốt ra, các Tổ Vu khác cùng tộc nhân cũng nhìn về phía Đế Giang.

Dù sao lão là Vu Đế, mọi chuyện lớn nhỏ đều cần lão định đoạt.

“Được!” Trầm ngâm một lát, Đế Giang trực tiếp ngẩng đầu: “Chính hợp ý ta, ta cũng muốn xem thử đám gia hỏa nghe theo thánh nhân chi đạo kia đã đạt tới tầng thứ nào rồi!

Chương 52

Các vị Tổ Vu, các vị tộc nhân, theo ta!" Trong lúc nói chuyện, Đế Giang dẫn đầu bước ra một bước đi xuống đỉnh Bất Chu Sơn.

Dù thương thế chưa triệt để khôi phục, nhưng nội tâm Thập Nhị Tổ Vu lại cực kỳ cuồng ngạo, tơ hào không đem ba ngàn chúng thần để vào mắt.

Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không ngăn cản, lập tức sải bước đi theo.

Rất nhanh, một nhóm người đã xuống tới lưng chừng núi Bất Chu Sơn, có thể thấy rất nhiều thần linh Hồng Hoang tụ tập tại đây, trong đó bao gồm Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Côn Bằng...

"Người của Vu tộc tới rồi!" Thấy Hình Hạo và những người khác đến nơi, thần sắc của các tu sĩ trong trường cũng vì đó mà rúng động, lập tức trở nên nghiêm túc.

Bởi vì bọn họ đều có thể cảm giác rõ ràng khí tức của Thập Nhị Tổ Vu đã vượt qua tầng thứ Đại La Kim Tiên, đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh.

Nhất thời gian, các thần linh thần sắc hãi hùng, không nhịn được thất thanh: "Chết tiệt, Thập Nhị Tổ Vu cư nhiên đã bước vào Chuẩn Thánh!" "Đạo Tổ không phải mới vừa truyền thụ Trảm Tam Thi chi pháp sao?

Vu tộc không phải không đi nghe đạo sao?

Tại sao có thể đề thăng tu vi?" "Vu tộc lẽ nào có chứng đạo chi

pháp riêng?

Không thể nào, Vu tộc chẳng qua là đám man tử không tu nguyên thần, sao có thể có chứng đạo chi pháp!" "Hừ!" Nghe chúng thần bàn tán xôn xao, bọn người Đế Giang lập tức hừ lạnh một tiếng, từng người phát tán ra sát khí bản thân: "Từng người nghe đạo về không đi chỉnh lý thu hoạch, tụ tập ở đây làm gì?

Lẽ nào các ngươi cho rằng Vu tộc ta dễ bắt nạt, muốn cùng chúng ta làm một trận sao?" Lời này vừa thốt ra, tộc nhân Vu tộc phía sau lập tức giơ cao binh khí, ánh mắt khóa chặt vào những thần linh kia, tơ hào không có ý sợ hãi.

"Chết tiệt!" Bị khí tức khóa chặt, sắc mặt của các đại thần thông giả lập tức biến hóa.

Không thể không khẩn trương, bởi vì lần giảng đạo tại Tử Tiêu Cung này tu vi của bản thân cơ hồ không có bao nhiêu tinh tiến, dù nhận được Trảm Tam Thi chi pháp nhưng cũng không thể lập tức trảm thi chứng đạo.

Nghĩ vậy, một số đại thần thông giả theo bản năng lui hậu một đoạn cự ly, biểu thị không có ý đồ khai chiến với Vu tộc.

Bao quát cả hai huynh đề Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, những kẻ hận Vu tộc thấu xương cũng không ngoại lệ.

Tuy oán hận vì bị đoạt mất Hỗn Độn Chung, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cũng minh bạch hiện tại mình không thể là đối thủ của Thập Nhị Tổ Vu, nếu lại động thủ người chịu thiệt sẽ là mình.

"Các vị Tổ Vu!" Trong tình huống như vậy, Tam Thanh dẫn đầu lên tiếng phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng, chỉ thấy Lão Tử bước tới một bước, ôm quyền hành lễ: "Chúng ta tụ tập tại đây cũng không phải muốn khai chiến với Vu tộc, ba mươi ba tầng trời xuất thế khiến

chúng ta hiếu kỳ nên tới xem một chút!

Không biết các vị Tổ Vu thu hoạch ở ba mươi ba tầng trời thế nào?" Nói đoạn, ánh mắt của lão lướt qua Thập Nhị Tổ Vu và dừng lại trên người Hình Hạo.

Dù sao Thập Nhị Tổ Vu không tu nguyên thần, không thể nào chưởng khống ba mươi ba tầng trời, khả năng duy nhất và ngoại lệ chính là Hình Hạo.

"Ba mươi ba tầng trời thuộc về Vu tộc ta!" Thấy tình hình này, Đế Giang làm sao không biết Lão Tử ám chỉ điều gì, lập tức ha ha cười nói: "Cũng phải đa tạ các đạo hữu Tam Thanh, nếu không có ba vị, ba mươi ba tầng trời chưa chắc đã bị Vu tộc ta lấy được!" Nghe vậy, sắc mặt ba người Lão Tử lập tức cứng đờ, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo thêm một tia kinh ngạc và chấn động.

Dù năm đó mỗi người đã đưa ra một luồng nguyên thần, nhưng không ngờ tới Hình Hạo cư nhiên thực sự có thể mượn cơ hội này để ngưng tụ ra nguyên thần.

Ngược lại, sắc mặt của các tu sĩ xung quanh đều đại biến.

Phải biết rằng Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều do Bàn Cổ hóa thành, một bên là nguyên thần, một bên là tinh huyết, nếu như liên hợp lại với nhau thì...

"Thập Nhị Tổ Vu!" Đột nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất ở một bên thần sắc pha phần khó coi nói: "Ba mươi ba tầng trời vốn thuộc về chúng sinh Hồng Hoang, các ngươi cưỡng hành chiếm giữ, lẽ nào muốn đối địch với chúng sinh sao?" Lời này vừa thốt ra, ngoại trừ một bộ phận nhỏ người tán đồng, các tu sĩ còn lại thần sắc đều biến đổi, nhanh chóng kéo giãn khoảng cách với Đông Hoàng Thái Nhất.

Đùa sao!

Hiện tại thế lực Vu tộc cường đại, mười hai vị Chuẩn Thánh cấp Tổ Vu không phải là đối tượng bọn họ có thể đối kháng.

Tổ Vu chuyên tu nhục thân, chiến lực của họ có thể coi là vô địch cùng cấp, dù có thực sự trảm tam thi thành Chuẩn Thánh cũng không dám chắc thắng được, cộng thêm tộc quần Vu tộc bàng đại, đắc tội với họ chẳng khác nào tự tìm đường chết.

"Con chim tạp lông kia, ngươi không phục sao?" Thấy tình hình này, Chúc Dung hừ lạnh một tiếng, bước ra một bước nói: "Không phục thì lên đây thử xem, nắm đấm của Chúc Dung gia gia đang ngứa ngáy đây." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức khó coi đến cực điểm.

Ngày trước tay cầm Đông Hoàng Chung có thể lấy một địch mười cũng không sợ, nhưng hiện tại đã mất đi Hỗn Độn Chung, vả lại Thập Nhị Tổ Vu đã đạt Chuẩn Thánh, lão vẫn còn ở tầng thứ Đại La Kim Tiên, đôi bên sao có sức chiến đấu ngang nhau?

"Chết tiệt!

Chết tiệt!" Trong miệng mắng chửi, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất dữ tợn gần như vặn vẹo, trên thân có ma khí bắt đầu cuộn trào, có xu hướng lại một lần nữa tẩu hỏa nhập ma.

"Nhị đệ!" Thấy tình hình này, Đế Tuấn ở bên cạnh vội vàng tiến lên đánh thức Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt nhìn về phía Chúc Dung nói: "Chúc Dung Tổ Vu đừng hiểu lầm!

Nhị đệ ta vừa rồi lời nói có chút mạo phạm, ta thay đệ ấy xin lỗi!

Nếu ba mươi ba tầng trời đã thuộc về Vu tộc, vậy chúng ta cũng không lưu lại nữa, cáo từ!" Nói xong, Đế Tuấn kéo Đông Hoàng Thái Nhất hóa thành một đạo lưu quang bay ra ngoài, thẳng hướng Thái Dương Tinh trong Thái Cổ tinh vực.

Theo sự rời đi của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, những chúng thần còn lại cũng phân phân hồi thần, biết rằng tranh đoạt ba mươi ba tầng trời là vô vọng, lập tức cũng xoay người rời đi.

Tuy nhiên, chúng thần cũng không định từ bỏ như vậy, dù sao hiện tại thế lực Vu tộc cường đại không dễ động thủ, nhưng đợi sau khi bọn họ toàn bộ đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, khi đó sẽ có năng lực chiến đấu một phen.

Trong nháy mắt, hơn ngàn thần linh đã rời đi, chỉ còn lại hơn mười bóng người lưu lại tại nguyên địa, chính là bọn người Tam Thanh.

Thấy tình hình này, Đế Giang trầm ngâm một lát rồi mở miệng: "Các vị không rời đi là có ý đồ gì sao?

Đừng trách ta không nhắc nhở các vị, ba mươi ba tầng trời sau này thuộc về Vu tộc ta, kẻ nào dám dòm ngó sẽ là kẻ thù của Vu tộc, bất tử bất hưu." Lời này vừa thốt ra, thần sắc của bọn người Tam Thanh đột nhiên đại biến.

Không ngờ tới Đế Giang cư nhiên cường thế như vậy, ngay cả từ bất tử bất hưu cũng đã nói ra.

Đồng thời, những tính toán nhỏ nhặt trong lòng của đám người cũng bị đè xuống không ít, không ai muốn bất tử bất hưu với Thập Nhị Tổ Vu cả, điều đó thực sự là lợi bất cập hại.

Nghĩ vậy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Côn Bằng, Phục Hy và Nữ Oa trong đám người cũng không trì hoãn nữa, ôm quyền hành lễ nói: "Các vị Tổ Vu nói nghiêm trọng rồi, chúng ta tự nhiên sẽ không dòm ngó ba mươi ba tầng trời!

Chuyện lần này đã xong, chúng ta cũng phải về bế quan cảm ngộ đạo do Đạo Tổ đã giảng, cáo từ!" Nói xong, mấy người phi thân

chuẩn bị rời đi.

"Đúng rồi!" Đột nhiên, Nữ Oa dường như nhớ ra điều gì, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo và các Tổ Vu nói: "Đạo Tổ có nói, Vu tộc tuy không tu nguyên thần nhưng vẫn còn một tuyến sinh cơ để chứng đạo thành thánh!

Nếu các vị Tổ Vu có hứng thú, một ngàn năm sau lần giảng đạo thứ hai có thể tới Tử Tiêu Cung để tìm hiểu ngọn ngành!" Lời này thốt ra, ánh mắt của bọn Tiếp Dẫn phân phân nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu.

Ngược lại, Tam Thanh lại nhìn về phía Hình Hạo, với tư cách là số ít người biết tình hình, bọn họ hiểu rõ tầm quan trọng và giá trị của bản thân Hình Hạo.

"Không cần!" Không nói lời vô ích, Đế Giang trực tiếp phất tay cự tuyệt: "Ta nãi là Vu Đế của Vu tộc, sau này tương lai của Vu tộc do ta quyết định, không cần phải đi thỉnh giáo Hồng Quân!

Chương 53

Còn về chứng đạo thành thánh, đối với việc trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Vu tộc ta không thèm.

Có thể nói với Hồng Quân, Hồng Hoang là do phụ thần Bàn Cổ khai tịch, Vu tộc ta với tư cách là con cháu Bàn Cổ thề chết thủ hộ Hồng Hoang, thủ hộ ý chí phụ thần, bất kỳ kẻ nào dám dòm ngó đều là kẻ thù của Vu tộc ta.

Ngoài ra, các vị nếu đã tới đây, vậy hôm nay ta nói cho rõ ràng, từ nay về sau Bất Chu Sơn thuộc về sở hữu của Vu tộc ta, tu sĩ trong phạm vi Bất Chu Sơn hãy rời đi hết, nếu không đừng trách chúng ta thủ hạ vô tình!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tử tịch.

Tam Thanh kinh ngạc rồi!

Tiếp Dẫn và các tu sĩ khác cũng kinh ngạc.

Thậm chí các sinh linh trong phạm vi Bất Chu Sơn cũng bị kinh ngạc.

Tổ Vu chiếm giữ ba mươi ba tầng trời còn chưa đủ, hiện tại cư nhiên muốn chiếm cả Bất Chu Sơn, phải làm sao đây?

Cùng lúc đó, sắc mặt của Phục Hy và Nữ Oa cũng rất khó coi.

Động phủ của bọn họ nằm trong Bất Chu Sơn, hành động này của Vu tộc chẳng khác nào muốn đuổi bọn họ đi.

Nhưng ngặt nỗi hiện tại Thập Nhị Tổ Vu thế lực cường đại, họ cũng không thể đối kháng, hít sâu một hơi sau đó Nữ Oa mở miệng: "Các vị Tổ Vu, một ngàn năm sau ta sẽ chuyển đạt những lời này tới Đạo Tổ!" Nói xong, bọn người Nữ Oa cũng không lưu lại nữa, xoay người thi triển độn thuật hướng về phía ngoại giới mà đi.

Nếu Vu tộc đã muốn chiếm lĩnh Bất Chu Sơn, bọn họ cũng không thể ở lại tử chiến để tạo ra những hy sinh không cần thiết.

"Thực sự triệt để đắc tội rồi a." Thấy tình hình này, Hình Hạo trong đội ngũ cười khổ một tiếng.

Tình huống lần này không nghi ngờ gì sẽ khiến Nữ Oa phẫn nộ, với tư cách là Thánh nhân thiên định tương lai, nàng nhất định sẽ không để yên chuyện này.

Thậm chí hành vi lần này có thể dẫn tới việc Nữ Oa, Phục Hy và Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tiếp xúc sớm hơn, khi đó...

Nhưng sự đã rồi, Hình Hạo cũng không định thay đổi.

Sau khi chiếm giữ ba mươi ba tầng trời, tầm quan trọng của Bất Chu Sơn đối với Vu tộc là không cần bàn cãi, trên gánh vác ba mươi ba tầng trời, dưới có Bàn Cổ Điện sừng sững, chỗ nằm của mình làm sao dung cho kẻ khác ngủ say!

"Các vị Tổ Vu!" Lúc này, ba người Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà bước lên phía trước chuẩn bị cáo từ rời đi.

Dù sao sự việc đã đến nước này, lưu lại cũng không còn cần thiết nữa.

Nhiên không đợi bọn họ mở miệng, Tam Thanh ở một bên đột nhiên bước tới nói: "Hình Hạo đạo hữu, huynh đệ ba người chúng ta có chuyện muốn thỉnh giáo giải hoặc, không biết đạo hữu có thời gian không?" Lời này thốt ra, những lời định nói bên miệng của ba người Trấn Nguyên Tử không khỏi khựng lại.

Theo bản năng nhìn qua Tam Thanh, nội tâm chấn động vô cùng.

Tam Thanh!

Đó là Tam Thanh a.

Do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, tự cho mình là Bàn Cổ chính tông cao cao tại thượng, thậm chí là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ Hồng Quân, vậy mà lúc này lại trở nên lễ độ bân bân như thế?

Hình Hạo là ai?

Trong Vu tộc cư nhiên có hào nhân vật như vậy!

Theo bản năng, ba người Trấn Nguyên Tử lùi lại một bước đứng bên cạnh không nói lời nào.

Ánh mắt Thập Nhị Tổ Vu lúc này cũng nhìn về phía Hình Hạo, ẩn ẩn đoán được Tam Thanh muốn tìm Hình Hạo hỏi chuyện, nhưng cũng không tiện mở miệng trực tiếp cự tuyệt.

"Có thể!" Ngược lại, Hình Hạo lúc này lại hai mắt tỏa sáng, trực tiếp nói: "Vừa vặn chúng ta phải về Bàn Cổ Điện, hay là mấy vị đạo hữu cùng tới địa bàn Vu tộc ta ngồi một chút?" Không còn cách nào khác, đây là cơ hội tốt để kiếm điểm tích lũy.

Chỉ cần tiếp tục kịch thấu cho Tam Thanh, hắn có thể kiếm được nhiều điểm tích lũy hơn, như vậy cũng có thể đổi được nhiều bảo bối để đề thăng bản thân.

Linh bảo thì thôi đi, dù sao thu hoạch lần này cũng khá phong phú, Âm Dương Đồ, Ngũ Hành Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Linh Châu giá trị phi phàm.

Nhưng chỉ cần có đủ điểm tích lũy, Hình Hạo có thể nhanh chóng đổi lấy bảo vật tăng cường nguyên thần, chỉ cần nguyên thần đạt tới mức bình thường, hắn có thể ngưng tụ ngũ khí, diễn hóa tam hoa để đột phá Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thậm chí tấn cấp tầng thứ cao hơn.

"Thiện!" Gật đầu, Tam Thanh lập tức đồng ý, ánh mắt nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu nói: "Các vị Tổ Vu, quấy rầy rồi!" Nghe vậy,

Thập Nhị Tổ Vu cũng bất đắc dĩ nhún vai, tuy không hiểu vì sao Hình Hạo lại đồng ý với Tam Thanh, nhưng sự đã tới nước này cũng không tiện cự tuyệt.

Nghĩ vậy, Đế Giang lập tức mở miệng: "Không sao, các vị tới Vu tộc làm khách cũng được, nhưng tốt nhất đừng tùy ý động thủ!" "Cái đó là tự nhiên!" Gật đầu, Tam Thanh không chút do dự đồng ý.

Lần này bọn họ tìm Hình Hạo để giải hoặc, chứ không phải tìm Vu tộc gây phiền phức.

"Các vị Tổ Vu!" Thấy tình hình này, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà có chút cuống quýt, lập tức bước lên phía trước nói: "Chúng ta nghe danh Bàn Cổ Điện của Vu tộc là do Bàn Cổ đại thần hóa thành đã lâu, không biết các vị Tổ Vu có thể cho chúng ta tới chiêm ngưỡng một phen không?" Tuy không biết tình hình thực tế của Tam Thanh, nhưng ba người Hồng Vân cũng cảm nhận được chuyện này không đơn giản, đặc biệt là Hình Hạo, một kẻ vốn dĩ vô danh trước đó tuyệt đối không đơn giản.

Cho nên, bọn họ cũng muốn mượn cơ hội này làm cho rõ ràng là có chuyện gì, chí ít phải hiểu vì sao Tam Thanh lại làm ra hành động như vậy.

"Có thể!" Gật đầu, Đế Giang cũng không từ chối, dù sao Tam Thanh cũng đã đi rồi, mấy người Hồng Vân có đi hay không cũng không phải vấn đề lớn.

Lập tức, sau khi cả nhóm đạt thành hiệp nghị cũng không lưu lại nữa, vội vàng trở về trú địa của Vu tộc.

Sau khi tới Bàn Cổ Điện, Đế Giang nhìn Hình Hạo một cái rồi hỏi: "Hình Hạo, xem thử cái đó khi nào thì gieo trồng?" "Không vội!" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo mở miệng: "Cứ làm rõ ý đồ của bọn người Tam Thanh đã rồi tính tiếp.

Đồ vật đã lấy được, chúng ta cũng không thiếu chút thời gian đó.

Khi gieo trồng nó xuống cần chuẩn bị không ít thứ, ít nhất là khi chỉ có chúng ta mới có thể hành động!" "Được!" Gật đầu, Đế Giang lập tức hiểu được tính toán của Hình Hạo, quay đầu nhìn về phía bọn người Tam Thanh nói: "Các vị, Bàn Cổ chính điện chỉ có những người thuộc hệ Vu tộc chúng ta mới có thể tiến vào, các vị có nguyện ý vào thiên điện trò chuyện không?" "Tự nhiên có thể!" Gật đầu, Tam Thanh không có tơ hào ý định tranh luận, dù sao lần trước cũng là đàm luận ở thiên điện.

Thấy Tam Thanh như vậy, ba người Hồng Vân tự nhiên cũng không trì hoãn, vội vàng mở miệng: "Làm phiền các vị Tổ Vu!" "Ân!" Gật đầu, Đế Giang cũng không trì hoãn nữa, đại thủ phất một cái, một nhóm người vội vàng tiến vào bên trong thiên điện.

Sau khi đại môn đóng lại, ánh mắt Tam Thanh lập tức nhìn về phía Đế Giang nói: "Đế Giang Tổ Vu, hay là chúng ta lại một lần nữa liên thủ che giấu thiên cơ?" "Được thôi!" Gật đầu, Đế Giang không từ chối.

Lão cũng hiểu có những thứ không thể trực tiếp giảng thuật ra ngoài, dù sao Hồng Hoang vẫn còn có Thiên Đạo đang dòm ngó.

Lập tức, Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh cùng nhau động thủ cấu kiến đại trận phong tỏa thiên cơ, khiến Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà trợn mắt hốc mồm, mặt đầy vẻ khó tin.

Đồng thời, ba người cũng hiểu ra tầm quan trọng của sự việc, nếu không Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh cũng không làm như vậy, theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo có vẻ không mấy tồn tại ở đằng kia, nội tâm thầm nghĩ: "Người này rốt cuộc có điểm gì khác biệt?

Cư nhiên khiến Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu coi trọng như thế!" Chưa kịp hồi thần, sau khi cấu kiến đại trận hoàn tất, Lão Tử

liền bước tới trước mặt Hình Hạo, ôm quyền hành lễ: “Hình Hạo đạo hữu, lần giảng đạo tại Tử Tiêu Cung này Hồng Quân liên tiếp hai lần đình trệ, ẩn giấu những điểm then chốt, hết thảy dường như có quan hệ với sự biến hóa của Vu tộc, không biết đạo hữu có thể giải hoặc cho chúng ta không!” Hai lần đình trệ!

Chương 54

Có liên quan tới Vu tộc!

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo lập tức có chút minh ngộ.

Trách không được giảng đạo tại Tử Tiêu Cung lại kết thúc sớm như vậy, nguyên lai hết thảy đều là do sự biến hóa của Vu tộc gây ra.

Nghĩ tới đây, Hình Hạo cũng không trực tiếp mở miệng giải đáp, phản vấn: "Ồ, không biết bên trong Tử Tiêu Cung đã phát sinh những biến hóa gì?

Hay là mấy vị đạo hữu kể lại cho ta nghe đi!

Tuy ta có thể dự kiến tương lai, nhưng tương lai cũng chứa đầy những biến số vô biên, trong tình huống như vậy, không chừng có những thứ đã phát sinh biến hóa!" Lời này thốt ra, Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu thì còn đỡ, nhưng ba người Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà lại đại kinh thất sắc.

Dự kiến tương lai?

Đây thực sự là trình độ mà nhân lực có thể đạt tới sao?

Hình Hạo là người của Vu tộc, cư nhiên lại chưởng ác sức mạnh như vậy, quả thực là không thể tin nổi.

Bọn họ không hề hoài nghi, bởi vì nếu chuyện này là giả, thì Tam Thanh cũng không ngu ngốc mà tìm tới một lần nữa, thậm chí còn dùng tư thế thỉnh giáo để đối đãi với Hình Hạo.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của ba người nhìn Hình Hạo lập tức trở nên nóng rực.

Dự kiến tương lai!

Người sau cư nhiên chưởng ác năng lực nghịch thiên như thế, nếu có thể giúp đỡ mình thì chẳng phải...

"Có thể!" Gật đầu, Lão Tử không từ chối.

Lão cũng công nhận lời nói của Hình Hạo, cái gọi là tương lai, nguyên nhân căn bản của nó là chứa đựng vô số biến hóa, nếu không thì hết thảy của tu sĩ chẳng phải là mệnh trung chú định sao?

Nghĩ vậy, Lão Tử liền theo đó đem những việc phát sinh ở Tử Tiêu Cung đơn giản kể lại một biến.

"Cái gì!" "Bảy cái bồ đoàn!" "Tám đạo Hồng Mông Tử Khí!" "Đông Hoàng Thái Nhất cư nhiên thành công thượng vị rồi!" Sau khi nghe xong lời kể của Lão Tử, cả người Hình Hạo đều ngây ngẩn cả người.

Vạn vạn không ngờ tới, bởi vì duyên cớ của mình cư nhiên dẫn tới nhiều biến số như vậy.

Đặc biệt là việc dư ra một tôn thánh vị và Đông Hoàng Thái Nhất thượng vị, chuyện này nhìn qua có vẻ chỉ là một biến số đơn giản, nhưng thực tế lại là một sự thay đổi cực lớn.

Phải biết rằng hiện tại Vu tộc dưới sự giúp đỡ của hắn đã đạt tới tầng thứ có khả năng chứng đạo thành thánh, thậm chí Hỗn Độn Chung bị Đế Giang đoạt được, ba mươi ba tầng trời cũng về tay Vu tộc.

Nhìn kiểu này, Yêu tộc muốn quật khởi trở lại hầu như không có bất kỳ khả năng nào.

Nhưng kết quả thì sao?

Thực tế lại hoàn toàn tương phản, dưới sự vận tác của Thiên Đạo, Đông Hoàng Thái Nhất đã đạt được Hồng Mông Tử Khí, thành công bái Hồng Quân làm thầy, việc trở thành thánh nhân cơ hồ là

chuyện ván đã đóng thuyền.

Trong tình huống như vậy, không nghi ngờ gì sẽ khiến khoảng cách giữa Vu và Yêu lại một lần nữa thu hẹp, thậm chí một khi đôi bên thực sự đấu đá, với sự tham gia của sức mạnh thánh nhân, mức độ thảm liệt của nó sẽ còn đáng sợ hơn cả Vu Yêu đại chiến trong ký ức.

Hơn nữa một khi Đông Hoàng Thái Nhất ra tay, điều đó tuyên cáo rằng thánh nhân sẽ triệt để can thiệp vào lượng kiếp, khi đó Vu Yêu đại chiến có lẽ sẽ diễn biến thành cuộc tranh đấu của các thánh nhân, khi đó...

"Không được, không thể để Thiên Đạo đạt được ước nguyện!" "Nhất định phải ngăn cản hết thảy chuyện này phát sinh!" "Nhất định phải thay đổi kết cục của tất cả!" Nội tâm lẩm bẩm, đáy mắt Hình Hạo lóe lên một tia tinh quang, thầm nghĩ: "Nếu đã như vậy, thì đừng trách ta tung chiêu lớn nhé!

Thiên Đạo, ngươi có Trương Lương kế, ta có tường leo, nếu không thể thay đổi từ bên ngoài, vậy ta sẽ thay đổi tất cả từ bên trong." Hạ quyết tâm, Hình Hạo lập tức mở miệng: "Hồng Quân giảng đạo thiếu mất mười năm, các vị có nhận ra không?" Gì cơ!

Thiếu mất mười năm!

Đồng tử co rụt lại, Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà đều sững sờ.

Tiếp đó, bọn họ cẩn thận suy tư, quả nhiên phát hiện thực sự thiếu mất mười năm thời gian.

Nhất thời gian, sắc mặt bọn người Tam Thanh lập tức khó coi.

Mười năm!

Nếu không có gì bất ngờ, đó chính là mấu chốt của Trảm Tam Thi

chi đạo.

Hồng Quân giảm đi mười năm giảng đạo, là vì những nguyên nhân khác ư?

Hay là vì không muốn truyền thụ hết toàn bộ?

Con người ai cũng ích kỷ!

Tuy Tam Thanh là những đại thần thông giả, nhưng lại càng thêm ích kỷ.

Có câu thánh nhân bất tử, đại đạo bất chỉ, trong tình huống bị Hình Hạo vạch trần, bọn người Tam Thanh sao lại không có tâm tư riêng?

Sao lại không có oán hận với Hồng Quân?

"Hình Hạo huynh đệ!" Đứng dậy, tính cách Thông Thiên trực sảng cũng không vòng vo, lập tức mở miệng: "Lời đệ nói hết thảy là có chuyện gì?

Hồng Quân cố ý giảng thiếu mười năm, là vì muốn ngăn cản chúng ta đắc được thành thánh chi pháp sao?

Hay là vì nguyên nhân khác?" Lời này thốt ra, ánh mắt của bọn người Tam Thanh phân phân nhìn về phía Hình Hạo.

Bao quát cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không ngoại lệ.

"Có cả hai phương diện nguyên nhân!" Điềm nhiên cười một tiếng, Hình Hạo hào không khách khí thuận theo tư duy của Thông Thiên mà kể tiếp, thần sắc túc nhiên nói: "Dù sao một khi lần giảng đạo này đem toàn bộ chứng đạo thành thánh chi pháp giao ra, thì những lần giảng đạo sau ai còn tới nữa?

Theo ta thấy tương lai, Hồng Quân cần giảng đạo cho chúng sinh ba lần, mới có thể hoàn thành chức trách giáo hóa chúng sinh, điều đó cũng đại biểu cho việc triệt để hấp thu khí vận của chúng sinh để tu

phục bản thân.

Cho nên, lần giảng đạo thứ nhất tuy phát sinh không ít ngoài ý muốn, nhưng nhìn qua có vẻ ngẫu nhiên nhưng thực tế lại là tất nhiên.” Nghe vậy, Tam Thanh nhíu mày, sắc mặt ba người Hồng Vân lập tức xanh mét.

Bọn họ không hoài nghi lời nói của Hình Hạo, dù sao nghe qua cũng không thấy có sơ hở nào, đặc biệt là việc hắn kể ra chuyện Hồng Quân cần giảng đạo ba lần, điều mà thậm chí bọn họ cũng không biết.

Chương 55

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 20.000 điểm tích lũy!" Hai vạn điểm tích lũy vào túi!

Quả nhiên kịch thấu mới là vương đạo!

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo nội tâm vô cùng mãn ý, tùy ý dùng một chút âm mưu luận, tuy hơi khiên cưỡng nhưng thực sự là có cơ sở.

"Hình Hạo huynh đệ!" Tiến lên một bước, Nguyên Thủy cũng không lo lắng tới định kiến môn hộ trong lòng nữa, ôm quyền hành lễ với Hình Hạo: "Thỉnh đạo hữu tiếp tục giải hoặc cho chúng ta?

Hồng Quân tốn công tốn sức như vậy thực sự là vì muốn nô dịch chúng ta sao?

Vậy tại sao lão lại ban xuống Hồng Mông Tử Khí là cơ duyên chứng đạo như vậy?

Một khi chúng ta thành thánh, sự tồn tại của lão sẽ không còn cao cao tại thượng nữa." Lời này lập tức nhận được sự tán đồng của Lão Tử, Thông Thiên và những người khác, bọn họ đều gật đầu nhìn Hình Hạo chờ mong giải hoặc.

"Có thể!" Gật đầu, Hình Hạo thu hồi tư tự bản thân, lược vi chỉnh lý những suy nghĩ trong đầu, tiếp tục mở miệng: "Một điểm, trước đó ta đã kể cho ba vị đạo hữu nghe rồi!

Nhưng vì có thêm ba vị đạo hữu mới, vậy ta sẽ kể lại một lần nữa.

Cái gọi là Thánh nhân, phân thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân và

Thiên Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo Thánh Nhân tồn tại dưới Thiên Đạo, Thiên Đạo không diệt Thánh nhân không vong!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân không chịu sự quản hạt của Thiên Đạo, nhưng cũng bị Thiên Đạo bài xích, cho nên nếu Hỗn Nguyên Thánh Nhân tiến vào Hồng Hoang, chiến lực sẽ bị giảm sút một phần!

Cho nên, thế giới Hồng Hoang tương lai sẽ lấy Thiên Đạo Thánh Nhân làm chủ, việc các vị đạt được Hồng Mông Tử Khí cũng là mấu chốt để trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân." Lời này thốt ra, Tam Thanh lập tức thở phào nhẹ nhõm, hô hấp của Hồng Vân cũng theo đó gia tốc.

Dù sao như lời Hình Hạo nói, bọn họ cũng có khả năng trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí...

"Nhưng..." Không đợi Tam Thanh và Hồng Vân nói thêm, Hình Hạo đột nhiên cao giọng: "Trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, điều đó cũng đồng nghĩa với việc sẽ mất đi hết thảy các khả năng khác.

So với Hỗn Nguyên Thánh Nhân có thể không ngừng đề thăng bản thân, thậm chí vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đạt tới Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí tấn cấp Thiên Đạo cấp, thì Thiên Đạo Thánh Nhân tối đa cũng chỉ đạt tới tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng, không còn khả năng tiến thêm bước nào nữa.

Cho nên những gì Hồng Quân kể về việc Hỗn Nguyên Thánh Nhân có liệt thế cực lớn, thậm chí không thể chọn theo, chỉ là lời nói hàm hồ lấp liếm kéo chuyện về Bàn Cổ chứng đạo, thực chất chẳng qua là đang lừa bịp các ngươi mà thôi." Gì cơ!

Lại có chuyện như vậy sao!

Hoắc nhiên đứng dậy, sắc mặt bọn người Tam Thanh lúc này lập tức trở nên dữ tợn.

Bọn họ không phải kẻ ngốc, sự đã đến nước này sao lại không hiểu mức độ nghiêm trọng và tệ đoan của chuyện này, không thể đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng, chẳng phải cả đời đều không có khả năng siêu thoát sao?

Đặc biệt là Lão Tử, sắc mặt lúc này khó coi đến cực điểm.

Thậm chí nội tâm còn có một tia hối hận.

Sớm biết như vậy, tuyệt đối sẽ không đồng ý trở thành đệ tử của Hồng Quân, cũng tuyệt đối không bị luận điệu Hồng Mông Tử Khí có thể chứng đạo thành thánh dụ hoặc.

"Lão đạo vô sỉ!" Phẫn nộ quát thành tiếng, Thông Thiên nắm chặt trường kiếm, sát khí đằng đằng.

Hết thảy kết cục quá đỗi kinh ngạc, thậm chí khiến lão không cách nào tiếp thụ, vậy mà sự thật lại như vậy, đã nhận Hồng Mông Tử Khí, tự mình trảm đứt tiền đồ của mình.

Nhất thời gian, bầu không khí trong thiên điện áp ức đến cực điểm.

Bao quát cả Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà cũng như thế.

Tuy trong đó Trấn Nguyên Tử và Minh Hà không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng cũng bị Hồng Quân cổ hoặc, nội tâm một lòng muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng vạn vạn không ngờ tới, trong tình huống như vậy, hết thảy đều là âm mưu, hết thảy đều là cái cớ để Hồng Quân nô dịch thương sinh, quả thực là...

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 20.000 điểm tích lũy!" Lại thêm hai

vạn nữa!

Điểm tích lũy kiếm được thật là sướng!

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo nội tâm đại hỉ, sau khi đảo qua sắc mặt của bọn người Tam Thanh, hắn tiếp tục mở miệng: "Kế hoạch của Hồng Quân không chỉ dừng lại có thế!

Nếu ta đoán không lầm, Hồng Vân đạo hữu không trở thành đệ tử của Hồng Quân phải không!" "Ta sao?" Hơi sững sờ, Hồng Vân có chút ngơ ngác nhìn về phía Hình Hạo nói: "Đúng vậy, Đạo Tổ, không, Hồng Quân không hề trực tiếp mở miệng thu ta làm đồ đệ!

Hình Hạo đạo hữu, chuyện này có quan hệ gì sao?" Không chỉ lão, ngay cả Trấn Nguyên Tử bên cạnh cũng khẩn trương theo.

Lão và Hồng Vân là hảo hữu, nếu Hồng Vân gặp chuyện không may, đó tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Đồng thời, Tam Thanh và Minh Hà cũng lộ ra vẻ hiếu kỳ, không hiểu vì sao Hình Hạo đột nhiên lại chuyển sang người Hồng Vân.

"Đạo hữu có biết mình sắp gặp họa lớn không!" Điềm nhiên cười một tiếng, Hình Hạo không thèm thừa nước đục thả câu nữa, trực tiếp nói: "Tam Thanh, Nữ Oa bốn người đều là đệ tử thân truyền và nội môn của Hồng Quân, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều là đệ tử ký danh của Hồng Quân.

Nhìn qua có vẻ không có bao nhiêu khác biệt, nhưng thực tế lại có quan hệ rất lớn, sự thừa nhận của Hồng Quân đại biểu cho việc Thiên Đạo nhận khả và che chở, trong tình huống như vậy chỉ cần không chủ động nghịch thiên thì sẽ không có chuyện gì, việc chứng đạo thành thánh trong tương lai cơ hồ là chuyện ván đã đóng thuyền.

Nhưng Hồng Vân thì lại khác, lão không phải đệ tử của Hồng Quân cũng không được Thiên Đạo che chở, trong ba ngàn thần linh

của Tử Tiêu Cung ngoại trừ mấy người Tam Thanh ra, những người còn lại đều không nhận được Hồng Mông Tử Khí, vậy mà lão lại nhận được!

Chính sở gọi là mang ngọc mắc tội, sau này một khi thời đại thánh nhân giáng lâm, ánh mắt của ba ngàn vị khách Tử Tiêu Cung sẽ hội tụ lên người lão, chỉ cần chưa chứng đạo thành thánh, kết quả chờ đợi đạo hữu có thể đoán được rồi đó." Nghe những lời này, Hồng Vân ngây dại.

Không ngờ chuyện này cư nhiên lại nghiêm trọng như thế, càng không ngờ Hồng Mông Tử Khí nhận được là họa chứ không phải phúc.

"Hồng Vân lão hữu!" Trấn Nguyên Tử ở bên cạnh lúc này thần sắc có chút trì nghi: "Hay là lần giảng đạo tiếp theo hãy đem Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể trả lại cho Hồng Quân?" Trong ba ngàn vị khách của Tử Tiêu Cung, ngoài bọn người Tam Thanh ra, những tồn tại cường đại nhan nhản, Hồng Vân trong ba ngàn vị khách tuyệt đối chỉ ở mức trung hạ du.

Một khi bị ba ngàn vị khách Tử Tiêu Cung nhòm ngó, hạ trường của lão chắc chắn là cái chết.

"Không thể trả lại được!" Không đợi Hồng Vân mở miệng, Hình Hạo ở bên cạnh lại nói: "Ngươi tưởng có thể đem đồ vật trả lại sao?

Đó là do thánh nhân ban xuống, trả lại không phải là vả vào mặt thánh nhân sao?

Khi đó thánh nhân sẽ buông tha cho lão ư?

Chương 56

Lời nói vừa rồi của ta cũng chưa xong, thực ra Hồng Vân đạo hữu là vật hy sinh do Hồng Quân ném ra, để bình tức sự phẫn nộ của ba ngàn vị khách Tử Tiêu Cung, lợi dụng để chuyển di sự dòm ngó của họ đối với Hồng Mông Tử Khí trong người Tam Thanh, càng là lợi dụng để thúc đẩy những bộ cục trong tương lai.

Cho nên, Hồng Vân đạo hữu, hiện tại đạo hữu đang ở trong cục diện, chỉ cần sơ suất một chút sẽ thân tử đạo tiêu, không có bất kỳ sức phản kháng nào để nói!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tử tịch.

Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà đều nhìn về phía Hồng Vân, đáy mắt thêm một tia liên mẫn và cảm khái.

Dù sao như lời Hình Hạo nói, Hồng Vân chính là một kẻ gánh tội thay, chú định sẽ bị Hồng Quân hy sinh.

Nhưng nghĩ lại, lão chân tâm thực ý tới Tử Tiêu Cung nghe đạo, nhưng cuối cùng nhận được kết quả như vậy, sao có thể không khiến người ta cảm khái?

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 10.000 điểm tích lũy!" Một vạn!

Ít mất một nửa!

Nhướn mày một cái, Hình Hạo nội tâm không khỏi thầm than, tính chất sự việc đều tương tự nhau, thậm chí chuyện của Hồng Vân còn rõ ràng hơn, vì sao điểm nhận được không tăng mà lại giảm?

"Lẽ nào..." Đột nhiên, trong đầu Hình Hạo linh quang lóe lên, dường như hắn đã hiểu ra điều gì, ánh mắt nhìn về phía bọn người Tam Thanh: "Bởi vì nhân vật ta kịch thấu khác nhau dẫn đến điểm tích

lũy nhiều hay ít!

Nếu như vậy, ta kịch thấu cho những thánh nhân thiên định như Tam Thanh đương nhiên sẽ nhận được nhiều điểm hơn, Hồng Vân tuy nhận được Hồng Mông Tử Khí, nhưng lại là một kẻ đoản mệnh, điểm ít cũng là điều dễ hiểu!" Phịch một tiếng, đột nhiên Hồng Vân trực tiếp quỳ gục xuống đất, hướng về phía Hình Hạo khấu bái, trong miệng cao hô: "Thỉnh Hình Hạo đạo hữu cứu ta!

Ta nguyện lấy Hồng Mông Tử Khí làm đại giới, thỉnh đạo hữu từ bi!" Tuy Hồng Vân được xưng là lão hảo nhân, nhưng chuyện đó không liên quan tới vấn đề sinh tử của bản thân, hiện tại đang lúc sinh tử quan đầu, lão không dám có tơ hào sơ suất.

"Đạo hữu không cần như thế!" Thấy tình hình này, Hình Hạo ngẩn ra, lập tức bước tới đỡ Hồng Vân dậy: "Chuyện này khó thì khó, nhưng dễ thì cũng rất dễ!

Từ bỏ Hồng Mông Tử Khí, tại một thời điểm thích hợp trực tiếp giao Hồng Mông Tử Khí cho người khác, như vậy tự nhiên cũng có thể thay đổi tất cả.

Nhất định phải từ bỏ Hồng Mông Tử Khí khi đại bộ phận trong ba ngàn vị khách Tử Tiêu Cung có mặt, để mọi người đều hiểu lão không còn nó nữa, tự nhiên cũng không còn lo lắng tới tính mạng, không thể trở thành quân cờ của người khác được!" Nguyên lai là như thế!

Bừng tỉnh đại ngộ, Hồng Vân gật đầu, lập tức hiểu được ý tứ của Hình Hạo.

Ngay lập tức, Hồng Vân từ trong ngực lấy ra một cái luân bàn đưa qua: "Hình Hạo đạo hữu, vật này là do ta nhận được trước kia, tuy không biết phẩm cấp của nó thế nào, nhưng độ kiên nhận và phá hoại lực của nó không hề thua kém thượng phẩm tiên thiên linh bảo, đa tạ ơn cứu mạng lần này!" "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 5.000 điểm tích lũy!" Lại ít mất một nửa!

Xem ra trên người Hồng Vân khó mà kiếm được điểm tích lũy quy mô lớn rồi!

Nội tâm lẩm bẩm một câu, Hình Hạo cũng không khách khí, trực tiếp đưa tay nhận lấy luân bàn kia, mở miệng: "Như thế, ta không khách khí vậy." "Nên làm mà!

Nên làm mà!" Hồng Vân nhe răng cười một tiếng, không có tơ hào luyến tiếc: "Đạo hữu cứu mạng ta, chút linh bảo này chỉ là vật ngoài thân mà thôi." Cùng lúc đó, Trấn Nguyên Tử ở bên cạnh cũng bước tới, từ trong ngực lấy ra một cái túi Càn Khôn đưa qua: "Đa tạ Hình Hạo đạo hữu đã cứu lão hữu của ta!

Bên trong túi Càn Khôn này có một số quả Nhân Sâm mà ta đã tích góp bấy lâu nay, tuy đối với tầng thứ của chúng ta không có tác dụng quá lớn, nhưng đối với những người dưới Kim Tiên lại có sự đề thăng rất tốt." Quả Nhân Sâm!

Thật là đồ tốt nha!

Đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo lập tức nhận lấy túi Càn Khôn: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, vậy ta cũng không khách khí nhé!

À, ta biết một phương pháp có thể khiến đạo hữu chứng đạo thành thánh, tuy không thể trực tiếp thành công nhưng cũng có khả năng trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, không biết đạo hữu có muốn nghe thử không?" Gì!

Chứng đạo Hỗn Nguyên!

Đồng tử co rụt lại, Trấn Nguyên Tử sững sờ.

Vạn vạn không ngờ tới Hình Hạo lại có qua có lại nhanh như thế, vừa mới tặng quả Nhân Sâm xong, người sau đã định kể cho mình

phương pháp chứng đạo Hỗn Nguyên.

Ngay lập tức, Trấn Nguyên Tử cũng không lo được gì khác, khom người hành lễ: "Thỉnh Hình Hạo đạo hữu giải hoặc!

Nếu có thu hoạch, Trấn Nguyên Tử ta nhất định sẽ cảm kích không thôi!

Ta có thể cam đoan, từ nay về sau Trấn Nguyên Tử ta và Vu tộc tuyệt đối là bằng hữu chân chính, loại có thể phó thác sinh tử, có bất cứ việc gì ta tuyệt đối sẽ không thoái thác!" Thành rồi!

Nghe những lời này, Hình Hạo nội tâm đại hỉ.

Vu Yêu chi tranh trong tương lai sẽ càng ngày càng kịch liệt, có Trấn Nguyên Tử gia nhập, Vu tộc chắc chắn sẽ càng thêm cường thế, thậm chí cũng có thể mượn cơ hội này để ly gián Hồng Quân và ba ngàn vị khách Tử Tiêu Cung.

Dù lần giảng đạo sau Hồng Quân có thể tập hợp đủ ba ngàn người, nhưng chí ít những người đã được Hình Hạo lôi kéo sẽ không tới nữa, khi đó Hồng Quân cũng khó lòng tập hợp đủ toàn bộ khí vận chúng sinh để tu phục bản thân.

"Tốt!

Tốt!" Nhe răng cười một tiếng, Hình Hạo đỡ Trấn Nguyên Tử dậy, thần sắc túc nhiên nói: "Đạo hữu có biết Khí vận chứng đạo không?" Khí vận chứng đạo?

Đó là cái gì?

Chân mày nhíu lại, bọn người Trấn Nguyên Tử, Tam Thanh, Hồng Vân và Minh Hà đều lộ vẻ nghi hoặc.

Ngược lại, sắc mặt của Thập Nhị Tổ Vu lại căng thẳng, theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo định nói gì đó.

Hiện tại bọn họ đang đi theo con đường Khí vận chứng đạo, vì mục tiêu chiếm giữ toàn bộ thiên địa Hồng Hoang, nếu Hình Hạo đem chuyện này nói ra ngoài, sự cản trở đối với tương lai của Vu tộc sẽ cực kỳ to lớn.

"Các vị ca ca chớ có lo lắng!

Đệ làm như vậy là có lý do, lát nữa sẽ giải thích sau." Ngay lập tức truyền âm trấn an Thập Nhị Tổ Vu, Hình Hạo thu hết phản ứng của bọn người Tam Thanh vào đáy mắt, nói: "Thực tế về chuyện chứng đạo chi pháp, các ngươi cũng đã bị Hồng Quân lừa dối!" "Cái gọi là chứng đạo chi pháp thực chất chỉ có ba loại: Dĩ lực chứng đạo, Khí vận chứng đạo và Trảm Tam Thi!

Trảm Tam Thi có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng cũng sẽ vứt bỏ thất tình lục dục để trở thành một thánh nhân vô tình, theo ta thấy pháp này không nên chọn!

Dĩ lực chứng đạo vô địch cùng cảnh giới, nếu có năng lực đi theo con đường này tự nhiên là tốt nhất!

Khí vận chứng đạo thì đã lưu truyền từ lâu, ví dụ như Thú Hoàng Thần Nghịch xây dựng Hung Thú vương triều vọng đồ nghịch thiên cải mệnh, hay như ba tộc Long Phượng Kỳ Lân tranh bá thiên địa chỉ vì đoạt được nhiều khí vận hơn.

Trấn Nguyên Tử đạo hữu nắm giữ Địa Thư, có thể kiến lập Địa Tiên đạo thống, lấy Thổ Địa Thần chăm sóc đại địa Hồng Hoang, từ đó đạt được khí vận vô biên để trùng kích tầng thứ Hỗn Nguyên Thánh Nhân." "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 20.000 điểm tích lũy!" Nguyên lai là như thế!

Chương 57

Bừng tỉnh đại ngộ, Trấn Nguyên Tử phất tay phải một cái, lấy ra Địa Thư, thần sắc phức tạp nói: "Nguyên lai Địa Thư là vật chứng đạo của ta, trước kia ta vẫn luôn để nó ở dưới cây quả Nhân Sâm của mình.

Địa Tiên chi đạo đối với ta quả thực là một tin tốt, dù sao có Địa Thư tồn tại, ta có thể thao túng địa mạch Hồng Hoang, lập miếu Thổ Địa, sắc phong Thổ Địa Thần cũng không thành vấn đề." Nói xong, Trấn Nguyên Tử hướng về phía Hình Hạo khom người hành lễ: "Đa tạ đạo hữu truyền thụ chứng đạo chi pháp, Trấn Nguyên Tử ta thề từ nay về sau sẽ cùng Vu tộc đồng thù địch khái!

Nếu các vị Tổ Vu không chê, Trấn Nguyên Tử ta nguyện ý gia nhập Vu tộc, sau này Địa Tiên nhất mạch cũng có thể phục vụ cho Vu tộc!" Lời này thốt ra, Thập Nhị Tổ Vu đại hỉ.

Tuy những thứ Hình Hạo kể vừa rồi họ không hiểu lắm, nhưng cũng đã nghe rõ được, một khi Địa Tiên nhất mạch được xây dựng hoàn tất, Trấn Nguyên Tử sẽ giám quản đại địa Hồng Hoang.

Trong tình huống như vậy, Địa Tiên nhất mạch và Vu tộc hoàn toàn có thể tương trợ lẫn nhau, có Thổ Địa làm tai mắt sẽ truyền tin tức về nhanh chóng, so với việc Vu tộc đơn thương độc mã mạnh hơn quá nhiều.

Nghĩ vậy, Đế Giang lập tức bước tới một bước nói: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu khách khí rồi!

Nếu đã muốn gia nhập Vu tộc ta, chúng ta làm sao lại không đồng ý?

Ta, Đế Giang, lấy danh nghĩa Vu Đế sắc phong Trấn Nguyên Tử

làm Cung phụng của Vu tộc, địa vị chỉ đứng sau Vu Đế và Thập Nhị Tổ Vu, đứng trên hàng ngũ Đại Vu!" Lời này vừa thốt ra, khí vận Vu tộc lập tức tăng trưởng một đoạn lớn.

Trấn Nguyên Tử nhập Vu tộc, mang theo không chỉ là khí vận bản thân mà còn có Địa Thư và một trong mười đại tiên thiên linh căn là cây quả Nhân Sâm.

Nhất thời gian, Đế Giang cảm nhận rõ ràng sức mạnh bản thân đề thăng, cười lớn ha ha nói: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, sau này Vu tộc ta nhất định sẽ giúp đạo hữu hoàn thiện Địa Tiên nhất mạch, trợ giúp Địa Tiên nhất mạch truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang." Nghe vậy, Trấn Nguyên Tử cũng cười theo.

Có Vu tộc giúp đỡ, sự phát triển của Địa Tiên nhất mạch cũng sẽ nhanh chóng hơn, lão cũng có thể đạt được nhiều khí vận hơn để trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân kia.

Nghĩ vậy, Trấn Nguyên Tử lập tức khom người hành lễ: "Đa tạ Vu Đế, Trấn Nguyên định không phụ sự tín nhiệm của Vu tộc." "Tốt!" Mãn ý gật đầu, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên, ánh mắt nhìn về phía Hồng Vân ở bên cạnh: "Hồng Vân đạo hữu có muốn cũng gia nhập vào Vu tộc chúng ta không?" "Ta sao?" Ngẩn người, Hồng Vân hơi có chút trì nghi, sau khi nhìn qua Trấn Nguyên Tử một cái, lão nhanh chóng bình tĩnh lại, gật đầu nói: "Nếu các vị Tổ Vu không chê, ta cũng nguyện ý gia nhập Vu tộc!" Thành rồi!

Nghe lời này, nội tâm Hình Hạo đại hỉ, lập tức quay đầu nhìn về phía Đế Giang: "Vu Đế, xem thử..." "Có thể!" Gật đầu, Đế Giang không từ chối, trực tiếp mở miệng: "Hồng Vân đạo hữu nếu nguyện ý gia nhập, vậy cũng giống như Trấn Nguyên Tử đạo hữu, là Cung phụng của Vu tộc ta, địa vị ở trên hàng ngũ Đại Vu!" Nghe vậy, Hồng Vân dở khóc dở cười, lập tức hành lễ nói: "Hồng Vân bái kiến Vu

Đế!" Chí ít đến lúc này, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử đã song song gia nhập Vu tộc!

Nhìn thì có vẻ lỗ mãng, nhưng thực tế cũng là mưu định rồi mới động.

Sau khi biết được mục đích không thuần khiết của Hồng Quân từ chỗ Hình Hạo, tia hy vọng cuối cùng trong lòng lão đã tan biến.

Trấn Nguyên Tử có được cơ duyên chứng đạo, còn Hồng Vân thì hiểu rõ tai họa và âm mưu mà Hồng Mông Tử Khí mang lại cho bản thân.

Nhất thời, bên trong Bàn Cổ Điện, Tam Thanh và Minh Hà lần lượt lên tiếng: "Chúc mừng chư vị!" "Chúc mừng chư vị!" "..." Tuy nhiên, Tam Thanh và Minh Hà vẫn chưa có ý định gia nhập Vu tộc, dù sao họ cũng rất kiên trì với con đường của riêng mình.

Từ những lời Hình Hạo kể trước đó, trong lòng họ cũng có thu hoạch lớn.

Khí vận chứng đạo!

Chỉ cần tập hợp đủ khí vận, chẳng lẽ không thể chứng đạo thành Thánh?

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử tiến lên một bước, chậm rãi mở lời: "Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân đạo hữu có thể chủ động nhường ra, nhưng Hồng Mông Tử Khí trên thân ta chẳng lẽ lại không đơn giản như vậy?" Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều chấn động.

Bởi vì trong tình huống này, họ đều cảm nhận được sự kiên quyết của Lão Tử, thậm chí không tiếc từ bỏ cả Hồng Mông Tử Khí.

"Quả thực như vậy!" Gật đầu một cái, Hình Hạo nhìn lướt qua Tam Thanh, sau đó nói: "Hồng Mông Tử Khí trên người các ngươi

gần như không thể lấy ra được.

Từ khoảnh khắc các ngươi nhận lấy Hồng Mông Tử Khí từ Hồng Quân và đồng ý trở thành đệ tử, nó đã dưới tác dụng của Thiên Đạo mà liên kết chặt chẽ với nguyên thần.

Trong tình huống này, nếu ba vị đạo hữu muốn lấy Hồng Mông Tử Khí ra, trừ phi thân tử đạo tiêu, nhưng điều đó Thiên Đạo lại không cho phép." Nghe vậy, sắc mặt Tam Thanh xanh mét đến cực điểm.

Đặc biệt là Lão Tử, lúc này nắm chặt hai tay, hận ý đối với Hồng Quân trong lòng đã đạt đến đỉnh điểm.

"Hình Hạo huynh đệ!" Cố nén sự bất an trong lòng, Nguyên Thủy lên tiếng hỏi: "Vậy dùng Hồng Mông Tử Khí chứng đạo xong, thực sự vĩnh viễn không thể đột phá sao?

Nếu đã như thế, chẳng lẽ Hồng Quân cũng không thể siêu thoát được bao nhiêu?

Dù sao bản thân ông ta cũng dùng Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo." Lời này vừa ra, mắt Lão Tử và Thông Thiên cũng sáng lên.

Nếu Hồng Quân cũng bị hạn chế, thì ít nhất họ vẫn còn năng lực phản kháng.

"Ai nói với ngươi Hồng Quân dùng Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo!" Không đợi nói thêm, Hình Hạo trực tiếp ngắt lời: "Ông ta đi con đường khí vận chứng đạo, Hồng Mông Tử Khí không phải là sản vật của Thiên Đạo ban cho, đó là một cú lừa!" "Gì!

Không thể nào!" Thất thanh kinh hô, Tam Thanh, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà đều kinh ngạc đến ngây người.

Họ khó lòng tin được mà nhìn về phía Hình Hạo, không thể chấp nhận được sự thật này, bởi vì Hồng Quân luôn tuyên bố ra bên ngoài

rằng có thể trảm Tam Thi để chứng đạo, có Hồng Mông Tử Khí trợ giúp.

Vậy mà Hình Hạo hiện tại lại nói là khí vận chứng đạo...

"Không có gì là không thể!" Nhún vai một cái, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Trảm Tam Thi chi pháp có thể giúp người ta đạt đến cảnh giới Á Thánh đại viên mãn, nhưng lại không thể trở thành Thánh Nhân thực thụ.

Hồng Quân sở dĩ có thể chứng đạo là vì đã thắng trong trận chiến Đạo - Ma, đạt được khí vận thiên địa mới có thể nhất cử chứng đạo thành Thánh.

Nếu không các ngươi nghĩ vì sao ông ta phải hợp tác với Thiên Đạo, thậm chí làm đại ngôn nhân cho Thiên Đạo để truyền đạo?

Chính là vì để đạt được khí vận của chúng sinh.

Một khi ba lần giảng đạo hoàn tất, gần như toàn bộ khí vận trong Hồng Hoang đều sẽ thuộc về ông ta, từ đó có thể chứng đắc cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên." Lời này vừa nói ra, toàn trường chết lặng.

Tam Thanh mặt lạnh như sương, Hồng Vân và những người khác sắc mặt xanh mét.

Không ngờ mọi chuyện lại đảo ngược như vậy, tất cả chỉ là lời bịa đặt của Hồng Quân, tất cả chỉ là một màn lừa đảo.

"Tại sao lại như vậy!" "Tại sao có thể như vậy!" Miệng thốt lên kinh hãi, tam quan của Lão Tử và những người khác hoàn toàn sụp đổ.

Trảm Tam Thi là giả!

Căn bản không thể thực sự chứng đạo thành Thánh!

Tất cả chỉ là kế sách của Hồng Quân để thu thập khí vận của

chúng sinh.

“Đinh!

Kịch thấu thành công, phần thưởng 30.000 tích phân!” Ba vạn!

Chương 58

Một mẻ lớn!

Nghe tiếng hệ thống, Hình Hạo trong lòng cuồng hỉ.

Trong thời gian ngắn đã thu thập được gần mười vạn tích phân, nỗ lực thêm chút nữa là hoàn toàn có thể đổi được một bảo vật sánh ngang với Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên.

Nghĩ đoạn, Hình Hạo liền nói: "Nếu chư vị không tin, có thể chờ ngàn năm sau đến Tử Tiêu Cung tiếp tục nghe đạo, lúc đó sẽ hiểu màn lừa đảo trảm Tam Thi của Hồng Quân.

Về bản chất, nếu không có Hồng Mông Tử Khí thì các ngươi không thể chứng đạo thành Thánh được." Nghe lời này, Tam Thanh, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà đều rơi vào trầm mặc.

Đến nước này, lòng họ cực kỳ hỗn loạn, không biết có nên tin hay không, nhưng không thể phủ nhận lời của Hình Hạo có độ tin cậy rất cao.

"Hô~" Một hồi lâu sau, Tam Thanh hồi thần, thở hắt ra một hơi nói: "Đa tạ Hình Hạo đạo hữu giải hoặc!

Lần này quấy rầy nhiều, đại ơn không lời nào cảm ơn hết được!" Nói đoạn, Tam Thanh cúi người chào Hình Hạo, bày tỏ lòng cảm ơn, đồng thời quay sang Đế Giang bên cạnh nói: "Vu Đế, chúng ta xin cáo từ!" "Được!" Gật đầu một cái, Đế Giang không từ chối.

Hắn vung tay đại thủ, trực tiếp giải tán đại trận bao phủ thiên điện, mở cửa điện nói: "Ba vị đạo hữu, mời!" "Đa tạ!" Đáp một tiếng, Tam Thanh không quay đầu lại mà rời đi.

Ngay cả khi trong lòng đã xác định Hồng Quân có vấn đề, nhưng

vì bị trói buộc bởi Hồng Mông Tử Khí, hiện tại họ căn bản không có năng lực phản kháng.

Trong nháy mắt, Tam Thanh đã rời khỏi thiên điện, bay khuất khỏi phạm vi Bất Chu Sơn.

Thấy tình hình đó, Thập Nhị Tổ Vu không nói gì, nhưng Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử cũng bước lên phía trước nói: "Vu Đế, vậy hai người chúng ta cũng xin cáo từ trước.

Chuyện ngày hôm nay chúng ta cần tiêu hóa kỹ, cũng có một số việc cần phải xử lý trước.

Chờ sau khi xong việc, nhất định sẽ quay lại bái kiến!" "Tốt!" Gật đầu, Đế Giang tự nhiên không cưỡng cầu.

Dù sao Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đã gia nhập Vu tộc, lợi ích của hai bên đã buộc chặt lại với nhau.

Nghĩ vậy, Đế Giang liền nói: "Vậy hai vị đạo hữu đi thong thả!

Nếu có việc gì cứ tìm chúng ta, đều là người Vu tộc, ta tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn!" "Đa tạ Vu Đế!" Nhìn nhau một cái, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lộ rõ vẻ vui mừng, liếc nhìn Hình Hạo không xa rồi nói: "Hình Hạo đạo hữu, nếu có thời gian mời đến Ngũ Trang Quán làm khách!" "Được!" Gật đầu, Hình Hạo cũng không từ chối, đáp: "Khi nào rảnh, ta nhất định sẽ đến quấy rầy hai vị!" Đến đây, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử cũng rời đi, bên trong thiên điện giờ chỉ còn lại Minh Hà là người ngoài.

Nhìn Hình Hạo và các Tổ Vu, Minh Hà cũng không định nán lại, bước lên nói: "Chư vị Tổ Vu, vậy ta cũng xin cáo từ." Nói xong, Minh Hà quay người chuẩn bị rời đi.

"Minh Hà đạo hữu xin dừng bước!" Thấy vậy, Hình Hạo lập tức lên tiếng ngăn lại: "Đạo hữu cũng có khế cơ chứng Hỗn Nguyên,

không biết đạo hữu có hứng thú không?" Chứng đạo Hỗn Nguyên khế cơ!

Đồng tử co rụt lại, bước chân của Minh Hà khựng lại, ngạc nhiên quay đầu nhìn Hình Hạo, trong lòng dâng lên sóng cuộn biển gầm.

Minh Hà vạn lần không ngờ tới, bản thân nãy giờ chỉ làm khán giả mà trước khi đi lại bị Hình Hạo tung ra một đòn chí mạng.

Chứng đạo Hỗn Nguyên!

Bốn chữ đơn giản nhưng lại là giấc mộng của vô số tu sĩ, Minh Hà sao có thể ngoại lệ.

Có ai biết được, khi ở Tử Tiêu Cung không nhận được Hồng Mông Tử Khí, lão đã xuống tinh thần và thất vọng đến mức nào.

Thậm chí khi nãy nghe Hình Hạo nói về tệ đoan của Hồng Mông Tử Khí, Minh Hà cũng không quá bận tâm, vì trong đầu lão chỉ có tâm tư chứng đạo thành Thánh.

Đáng tiếc, không có cơ hội!

Hồng Mông Tử Khí không có, dù là cái trên người Hồng Vân lão cũng không dám mạo hiểm ra tay.

Bởi vì Hồng Mông Tử Khí đó đại diện cho biến số, đại diện cho việc sẽ bị vô số kẻ trong ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung nhìn chằm chằm.

Nhưng lúc này Hình Hạo lại nói có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên, bảo Minh Hà làm sao bình tĩnh cho được?

"Hô hô~" Tiếng thở dốc nặng nề liên tục phát ra, Minh Hà từng bước đi tới trước mặt Hình Hạo, đột nhiên cúi người hành lễ: "Xin Hình Hạo đạo hữu chỉ giáo!

Nếu đạo hữu thực sự có thể giúp ta chứng đạo Hỗn Nguyên, Minh

Hà ta sau này nguyện đi theo đạo hữu mã thủ thị chiêm!" Phút chốc, Minh Hà đã khuất phục.

Một đại thần thông giả đỉnh đỉnh đại danh, trước cơ duyên Hỗn Nguyên không có bất kỳ sức kháng cự nào.

Thành rồi!

Hình Hạo nhếch môi cười, đưa tay đỡ Minh Hà dậy, sau đó nói: "Con đường của đạo hữu chỉ có một chữ: SÁT!

Đạo hữu sinh ra từ Huyết Hải, tay nắm sát lục chí bảo Nguyên Đồ và A Tỳ, giết người không dính nhân quả, có thể cường hóa bản thân.

Khi đạo hữu giết một tôn Chuẩn Thánh, có thể chứng đạo Chuẩn Thánh!

Khi đạo hữu giết một tôn Thánh Nhân, có thể chứng đạo Hỗn Nguyên!

Có điều việc này cũng cần người giúp đỡ, nếu không thì muốn hoàn thành cũng cực kỳ khó khăn, Chuẩn Thánh thì còn được, chứ Thánh Nhân thì lại khác!" Lời này vừa nói ra, Minh Hà liền trầm mặc, trên mặt lộ ra nụ cười cay đắng.

Lời của Hình Hạo như sấm bên tai khiến lão ngay lập tức nắm bắt được con đường của mình, nhưng đúng như Hình Hạo nói, con đường này quá khó, sơ sẩy một chút là người chết chính là mình.

Đồ sát Chuẩn Thánh còn có thể nghĩ, chứ đồ sát Thánh Nhân thì quả thực khó mà tưởng tượng nổi.

"Sao vậy, đạo hữu không nắm chắc sao?" Thu hết phản ứng của Minh Hà vào mắt, Hình Hạo khẽ cười nói: "Dựa vào sức một mình đạo hữu thì tự nhiên là không thể, nhưng nếu là sức mạnh của cả một tộc thì sao?" Sức mạnh của một tộc!

Thân hình chấn động, mắt Minh Hà lóe lên tinh quang, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Hình Hạo: "Ý của đạo hữu là..." Giây tiếp theo, Minh Hà liền quay người nhìn về phía Đế Giang, hít sâu một hơi sau đó ôm quyền hành lễ: "Vu Đế, Minh Hà ta nguyện ý gia nhập Vu tộc, vĩnh viễn không phản bội, không biết Vu Đế có thể đáp ứng?" Nghe vậy, Đế Giang cũng sững sờ.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân thì không nói, nhưng Minh Hà hiện tại gia nhập khiến hắn có chút do dự, bởi vì mục đích của Minh Hà là đồ Thánh, nếu đáp ứng thì chẳng phải Vu tộc phải giúp lão giết Thánh Nhân sao?

Tuy nhiên, chưa đợi Đế Giang kịp lên tiếng từ chối, Hình Hạo bên cạnh đã ra hiệu bằng ánh mắt bảo hắn đồng ý.

Thấy vậy, Đế Giang đổi ý ngay lập tức, nói: "Tự nhiên có thể!

Vu tộc hoan nghênh Minh Hà đạo hữu gia nhập!

Sau này Minh Hà đạo hữu sẽ là Cung Phụng của Vu tộc ta, địa vị ở trên Đại Vu." Nghe lời này, Minh Hà đại hỉ.

Chương 59

Đế Giang đã đáp ứng, nghĩa là Vu tộc thực sự nguyện ý giúp lão thực hiện đại nghiệp đồ Thánh.

Tuy hiện tại nói hơi sớm, nhưng có Vu tộc giúp đỡ, quả thực có khả năng thành công, bởi vì trong Vu tộc còn có Hình Hạo tồn tại.

Một vị Tổ Vu có thể tiên đoán tương lai lại có nguyên thần, Minh Hà không tin người này là đơn giản.

Nghĩ vậy, Minh Hà liền ôm quyền hành lễ: "Minh Hà kiến quá Vu Đế, kiến quá chư vị Tổ Vu!" "Tốt!" Đáp lại một tiếng, Đế Giang và các Tổ Vu gật đầu lộ ra nụ cười hòa ái.

Tiếp đó, Hình Hạo không chút do dự, tiến lên một bước nói: "Minh Hà đạo hữu, con đường của ngươi đã xác định, tiếp theo là cần tích lũy pháp lực!

Chờ khi có kẻ trảm Tam Thi chứng đạo Chuẩn Thánh, đó chính là cơ duyên của ngươi.

Còn về trảm Tam Thi chi pháp kia, ta khuyên ngươi không nên tu luyện, Sát Đạo mới là nơi thuộc về ngươi." Nói đoạn, thần sắc Hình Hạo khá nghiêm túc.

Bởi vì Minh Hà Sát Đạo thực sự là một đại sát khí, chỉ cần buộc chặt lão vào chiến hạm của Vu tộc, thì việc nghịch thiên cải mệnh mới có khả năng lớn hơn.

"Ta hiểu rồi!" Gật đầu, Minh Hà nghiêm túc nói: "Hình Hạo Tổ Vu, vậy bây giờ ta xin về Huyết Hải trước!

Đợi ta triệt để luyện hóa Huyết Hải, thực lực của bản thân cũng sẽ tăng mạnh, lúc đó sẽ chờ cái gọi là Chuẩn Thánh xuất hiện." Nói

xong, Minh Hà không nán lại nữa, ôm quyền hành lễ rồi vội vã rời đi.

Hưu!

Tiễn Minh Hà đi khuất, Hình Hạo cuối cùng cũng mỉm cười.

Trấn Nguyên Tử!

Hồng Vân!

Minh Hà!

Có ba người này gia nhập, nội hàm của Vu tộc tăng lên đáng kể.

Vì Tam Thanh đã ly tâm với Hồng Quân, lúc đó dù không trực tiếp giúp Vu tộc thì họ cũng sẽ chọn đứng ngoài xem, như vậy đối thủ phải đối mặt sẽ ít đi.

"Hình Hạo huynh đệ, rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Lúc này, Đế Giang và các Tổ Vu tiến lại gần, nghiêm túc hỏi: "Vì sao lại để Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà gia nhập Vu tộc?

Trấn Nguyên Tử thì còn được, dù sao Địa Tiên chi đạo quả thực có lợi lớn cho Vu tộc ta, nhưng Hồng Vân và Minh Hà thì..." "Vu Đế không cần phải lo lắng!" Phẩy tay, Hình Hạo ngắt lời Đế Giang, trực tiếp nói: "Chúng ta vào chính điện, ta sẽ nói rõ ngọn ngành cho mọi người." "Được!" Đế Giang gật đầu, không chút do dự cùng các Tổ Vu bước vào chính điện.

Trong lòng họ thực sự quá thắc mắc, vì lập trường của Vu tộc và tu sĩ vốn khác nhau, sự hợp tác này tồn tại rủi ro rất lớn...

Bên trong Bàn Cổ Chính Điện.

Khi mười ba người Hình Hạo tiến vào, kết giới chính điện tỏa sáng rực rỡ, trực tiếp che giấu thiên cơ.

Sau khi thiên cơ bị che giấu, Hình Hạo cũng không nán lại, quay đầu nhìn Thập Nhị Tổ Vu nói: "Vu Đế, chư vị Tổ Vu, ta lôi kéo ba

người Trấn Nguyên Tử là vì tương lai của Vu tộc ta.

Từ những gì Tam Thanh kể về Tử Tiêu Cung, ta phát hiện tương lai đã có sự thay đổi to lớn, trong đó Đông Hoàng Thái Nhất đã đạt được Thánh vị, trở thành Thiên định Thánh nhân.

Phải biết rằng, trong tương lai ta nhìn thấy, hai tộc Vu - Yêu sẽ đại chiến một mất một còn, vốn tưởng chiếm cứ được Ba Mươi Ba Tầng Trời có thể xoay chuyển tất cả, không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại lặng lẽ trỗi dậy.

Một khi Đông Hoàng Thái Nhất với tư cách Thiên định Thánh nhân trở thành đại kiếp chi chủ, tất yếu sẽ kéo theo nhiều Thánh nhân gia nhập cuộc chơi, lúc đó Vu tộc ta có khả năng phải đối mặt với sự vây công của nhiều Thiên Đạo Thánh nhân." Nghe vậy, Đế Giang và các Tổ Vu đều trầm mặc.

Nếu đúng như Hình Hạo nói, thì tình cảnh của Vu tộc quả thực rất ác liệt.

Thiên Đạo Thánh nhân mà đối đầu với Vu tộc, thì với tình hình hiện tại, Vu tộc làm sao chống đỡ nổi?

Dù thiếu đi Tam Thanh và Hồng Vân, nhưng vẫn còn bốn đạo Hồng Mông Tử Khí bên ngoài, trong đó Đông Hoàng Thái Nhất và Vu tộc gần như không chết không ngừng, Nữ Oa cũng đã bị đắc tội trước đó.

Còn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cả hai đều là hạng vô sỉ, chỉ cần có lợi là chắc chắn sẽ gia nhập phe vây quét Vu tộc.

"Thì ra là thế!" Hít sâu một hơi, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu đều dịu lại.

Nếu thực sự như vậy, việc lôi kéo Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà là vô cùng cần thiết.

Dù sao thêm một người là thêm một phần sức mạnh, huống hồ trong ba người đó Trấn Nguyên Tử và Minh Hà đều có khả năng chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nghĩ vậy, Đế Giang liền lên tiếng: "Hình Hạo huynh đệ xin lỗi, lúc nãy ta đã quá nóng vội!" Lời này vừa ra, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu phía sau cũng lần lượt lên tiếng: "Đúng vậy, ta trước đây không biết được dụng tâm lương khổ của ngươi.

Thật không ngờ, trong thế cục tốt đẹp như hiện nay của Vu tộc, lại tiềm tàng nguy cơ lớn đến vậy.

Hồng Quân giảng đạo sắp bắt đầu lại, lúc đó chắc chắn sẽ có lượng lớn tu sĩ bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh, thậm chí những Thiên định Thánh nhân kia cũng sẽ chứng đạo, thời gian của chúng ta thực sự không còn nhiều nữa!

Hình Hạo huynh đệ, Vu tộc ta hiện đã chiếm được Ba Mươi Ba Tầng Trời, tiếp theo chẳng lẽ không nên tiến hành tranh đoạt Hồng Hoang đại địa sao?" Đối diện với câu hỏi, sắc mặt Hình Hạo bỗng trở nên nghiêm nghị: "Không, bây giờ chúng ta chưa thể chinh phạt Hồng Hoang đại địa!

Việc cấp bách hiện nay là ổn định lãnh địa quanh Bất Chu Sơn và củng cố quyền kiểm soát tuyệt đối với Ba Mươi Ba Tầng Trời.

Tiếp theo ta sẽ trồng Chu Thiên Tinh Thần Thụ cho thật tốt, như vậy khí vận của Ba Mươi Ba Tầng Trời sẽ hoàn toàn gia trì cho Vu tộc.

Nếu không có gì bất ngờ, dưới sự gia trì của khí vận khổng lồ, tu vi của Vu Đế sẽ tiến thêm một bước đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí là Chuẩn Thánh viên mãn!

Lúc đó, tin tức Vu tộc ta đi theo con đường khí vận chứng đạo

cũng sẽ được truyền ra ngoài, Hồng Hoang sẽ có vô số tu sĩ tranh nhau bắt chước, và đó chính là cơ hội của chúng ta!" Cơ hội!

Nhìn nhau một cái, Đế Giang và các Tổ Vu đều lộ vẻ khó hiểu.

Tình huống như vậy nhìn kiểu gì cũng thấy là nguy cơ mới đúng, vì sẽ có vô số thần linh gia nhập tranh đoạt, việc chiếm đóng Hồng Hoang đại địa sẽ gặp muôn vàn trở ngại.

Như vậy, Vu tộc chẳng phải khó thành công sao?

Không thu thập đủ khí vận thiên địa thì lấy gì chứng đạo Hỗn Nguyên?

"Hình Hạo huynh đệ." Theo bản năng, Đế Giang lên tiếng: "Ta không hiểu lầm chứ, chúng thần tranh đoạt khí vận đối với Vu tộc ta là nguy cơ mới phải, sao lại là cơ hội?" Lời này ngay lập tức nhận được sự đồng tình của Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, họ lần lượt nói: "Đúng thế, Vu tộc ta hiện tại nên nhanh chóng khuếch trương, nhất cử chiếm lấy Hồng Hoang đại địa trước khi đám thần linh kia kịp phản ứng mới là đúng đắn!

Phải, hiện tại không ra tay, đợi đám thần linh Hồng Hoang phản ứng lại và cũng đi theo con đường khí vận chứng đạo, Vu tộc ta chẳng phải sẽ bị động sao!" Nhìn Thập Nhị Tổ Vu đang sốt ruột, Hình Hạo sao lại không biết họ đang nghĩ gì, liền phẩy tay nói: "Chư vị bình tĩnh đừng nóng!

Chương 60

Những gì mọi người thấy chỉ là bề nổi mà thôi.

Nếu Vu tộc ta đi chiếm đóng Hồng Hoang đại địa, thì cần bao lâu?

Vạn năm?

Chục vạn năm?

Triệu năm?

Hay lâu hơn nữa?

Nhưng nếu các thần linh Hồng Hoang bắt đầu tranh đấu, tất yếu sẽ có không ít thế lực thuận thế trỗi dậy, họ sẽ không ngừng khuếch trương, không ngừng chiến đấu, không ngừng tập trung khí vận Hồng Hoang về một mối.

Đợi đến khi các thế lực đó khuếch trương thần tốc, Vu tộc ta chỉ cần lấy khỏe đợi mệt, tiêu diệt toàn bộ bọn chúng, tự nhiên sẽ tiếp quản toàn bộ khí vận mà chúng đã chiếm được.

Tuy cách này có phần nguy hiểm, nhưng lại nhanh chóng nhất và có lợi nhất cho Vu tộc ta, ít nhất là hiện tại không có cách nào nhanh hơn thế này." Lời này vừa nói ra, Thập Nhị Tổ Vu đều im lặng.

Không vì lý do gì khác, thực sự là không thể bác bỏ được điểm nào.

Nếu thực sự như lời Hình Hạo nói, Vu tộc trỗi dậy sẽ được đẩy nhanh đáng kể, thậm chí có thể khiến các đại thần thông giả tự tàn sát lẫn nhau, điều đó quá tuyệt vời.

Dù sao giữa Vu tộc và tu sĩ vốn dĩ đã có xung đột cực lớn, trong tình huống này, không những có thể nhanh chóng làm lớn mạnh Vu

tộc, mà còn có thể giảm bớt không ít đối thủ cạnh tranh.

Nghĩ đến đây, Thập Nhị Tổ Vu bỗng chốc kích động vạn phần: "Kế hay!

Kế sách tuyệt vời!

Hình Hạo huynh đệ nhìn nhận thật thấu triệt.

Cứ vậy đi, chúng ta nhanh chóng trồng Chu Thiên Tinh Thần Thụ, rồi truyền tin tức khí vận chứng đạo ra ngoài!

Phải, việc này không thể chậm trễ một khắc nào, chúng ta mau hành động thôi!" Nhìn Thập Nhị Tổ Vu bỗng nhiên sốt sắng hơn cả mình, Hình Hạo nhếch miệng cười, cũng không phí lời thêm nữa.

Tiếp đó, Hình Hạo cùng các Tổ Vu đi đến bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì.

Không chút do dự, Hình Hạo lấy Chu Thiên Tinh Thần Thụ và Hồ Lô Đằng ra, một mạch trồng chúng xuống đất.

Ông ông!

Khi Hồ Lô Đằng và Chu Thiên Tinh Thần Thụ được trồng xuống, tiếng ong ong lập tức vang vọng khắp Bàn Cổ Điện.

Cùng với sự sôi trào của huyết trì, từng luồng khí tức mạnh mẽ dâng trào, khí vận thiên địa bao la như sông dài từ trên trời rơi xuống, hội tụ trực tiếp bên trong Bàn Cổ Điện.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Nhất thời, tại vùng đất Bất Chu Sơn, trời mây biến đổi, dị tượng thiên địa vô biên tụ tập, Ba Mươi Ba Tầng Trời tỏa sáng vạn trượng, vô số tinh quang rơi xuống bao phủ phạm vi Bất Chu Sơn.

Nhất thời, toàn bộ Bất Chu Sơn dưới sự nuôi dưỡng của tinh quang đã phát triển điên cuồng, ý chí thuộc về Bàn Cổ càng thêm nồng đậm, đồng thời các tu sĩ trong toàn bộ Hồng Hoang đều phải chú ý.

"Phương hướng đó!

Bất Chu Sơn được tinh quang chiếu rọi!

Sao có thể như vậy, Thái Cổ tinh quang chẳng lẽ không chỉ chiếu rọi Ba Mươi Ba Tầng Trời sao?

Vì sao lại chiếu rọi cả Bất Chu Sơn!" Vô số câu hỏi hiện lên trong đầu các tu sĩ.

Thế nhưng, chưa kịp phản ứng, một tiếng gầm thấp đã vang vọng khắp Hồng Hoang: "Hống..." Giây tiếp theo, tiên thiên trọc khí trên khắp Hồng Hoang đại địa sôi trào, chân thân Tổ Vu của Đế Giang hiển lộ, bắt đầu tăng trưởng thần tốc: mười vạn trượng... trăm vạn trượng... ba trăm vạn trượng... năm trăm vạn trượng... một nghìn vạn trượng!

Mãi đến khi đạt tới một nghìn vạn trượng, bóng dáng Đế Giang mới ngừng tăng trưởng, khí vận vô biên hội tụ trên người hắn, tu vi trực tiếp đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, uy áp bao la lúc này quét qua khắp nơi trong Hồng Hoang.

"Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Không thể nào!

Chắc chắn là giả, Tổ Vu sao có thể đi trước chúng ta được." Nhất thời, bên trong Hồng Hoang vang lên vô số tiếng gầm thét kinh hãi.

Tất cả tu sĩ đều chấn kinh, hãi hùng, thất sắc.

Phải biết rằng, Hồng Quân truyền đạo chỉ mới vừa kết thúc, ba ngàn khách đến Tử Tiêu Cung vẫn chưa có ai chứng đạo Chuẩn

Thánh, vậy mà hiện tại thì sao?

Với tư cách là Tổ Vu, Đế Giang lại đột phá rồi.

Không chỉ đột phá Chuẩn Thánh, mà còn trực tiếp đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ, khí thế kia thậm chí còn đang không ngừng tăng lên, quả thực... không thể tưởng tượng nổi.

"Khí vận chứng đạo!

Đó mới thực sự là pháp chứng đạo chân chính!" Tại Côn Luân Sơn, Tam Thanh vừa mới trở về đang đứng sát cánh bên nhau, ánh mắt dán chặt vào bóng hình khổng lồ như người khổng lồ trên bầu trời phương xa kia, hai tay siết chặt theo bản năng, cảm xúc trong lòng phức tạp đến cực điểm.

Phải biết rằng, họ vốn là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, từ tận xương tủy đã coi thường Tổ Vu, càng coi thường cái gọi là Vu tộc kia.

Chương 61

Nhưng kết quả thì sao?

Nhìn cảnh ngộ của bản thân lúc này, lại nhìn Đế Giang thuận buồm xuôi gió, Tam Thanh làm sao không khỏi đắng chát, làm sao không khỏi tự phản tỉnh lại mình.

"Đại ca!" Một lúc sau, Thông Thiên là người đầu tiên hồi thần, quay sang nhìn Lão Tử: "Tổ Vu trỗi dậy, Vu tộc sắp thay Phụ Thần chưởng quản Hồng Hoang, chúng ta nên đi đâu về đâu?" Không chỉ Thông Thiên, cả Nguyên Thủy bên cạnh lúc này cũng lộ vẻ trầm tư.

Bởi vì thế trỗi dậy của Vu tộc là không thể cản phá, các Tổ Vu đi theo con đường khí vận chứng đạo, cộng thêm Hình Hạo có thể dự đoán tương lai, tương lai của toàn bộ Vu tộc tuyệt đối sẽ thăng hoa, thậm chí...

"Tĩnh quan kỳ biến!" Hít sâu một hơi, Lão Tử buông lỏng đôi bàn tay đang siết chặt: "Chúng ta bị Hồng Mông Tử Khí vây khốn, cục diện tiếp theo đã rõ ràng, chúng ta sẽ trở thành sự tồn tại của phe Thiên Đạo.

Trước khi tìm ra cách giải quyết Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể, chúng ta buộc phải đi theo trảm Tam Thi chi pháp do Hồng Quân truyền lại, chỉ có nhanh chóng mạnh lên, ta mới có khả năng thoát khỏi sự kìm kẹp để khôi phục tự do." Lời này vừa nói ra, Thông Thiên và Nguyên Thủy đều trầm mặc.

Lời của Lão Tử tuy là phương án ổn thỏa nhất, nhưng cũng không có mấy phần chắc chắn, Hồng Mông Tử Khí do Thiên Đạo ban xuống há có thể dễ dàng loại bỏ được?

Sau một hồi im lặng, Tam Thanh trở về cung điện, bắt đầu bế

quan tu luyện trảm Tam Thi chi pháp.

Phương Tây, núi Tu Di!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này cũng chấn hám nhìn chằm chằm vào thân hình to lớn của Đế Giang, vẻ mặt hãi hùng, Chuẩn Đề lên tiếng: "Sư huynh, chúng ta không chọn sai chứ!" Nghe vậy, Tiếp Dẫn vẻ mặt khổ sở, nhưng không hề phản đối, hai tay chậm rãi chắp lại: "Vô Lượng Thiên Tôn, sư đệ, ngươi chấp niệm rồi!

Pháp của Đạo Tổ sao có thể sai được!

Chúng ta là Thiên định Thánh nhân, hiện tại tuy bị Tổ Vu vượt mặt, nhưng cũng có thể nhanh chóng đuổi kịp." Nghe lời này, mắt Chuẩn Đề lộ ra một tia không tin, cay đắng nói: "Trảm Tam Thi chi pháp huyền diệu khó lường, trảm ra Thiện Ác nhị thi không khó, nhưng Tự Ngã thi lại cực kỳ khó trảm!

Quan trọng nhất là hai sư huynh đệ ta không so được với các vị thần phương Đông, trên người không có mấy món tiên thiên linh bảo, một khi dùng để trảm thi, linh bảo trong tay ta sẽ hoàn toàn mất đi tác dụng." Nghe vậy, sắc mặt Tiếp Dẫn càng thêm phần khổ cực.

Tuy Hồng Quân sắp phân bảo, nhưng phương Đông đất rộng vật nhiều vẫn có không ít tiên thiên linh bảo xuất thế, ngược lại phương Tây vì đại chiến Đạo - Ma bị hủy diệt, từ lâu đã không thể dựng dục ra tiên thiên linh bảo, hai người họ cũng không thu thập được bất kỳ bảo vật nào.

"Sư đệ!" Hít sâu một hơi, Tiếp Dẫn chậm rãi nói: "Ta từ trảm Tam Thi chi pháp của Đạo Tổ đã sáng tạo ra một môn Kim Thân pháp môn, có thể dùng hiện tại và tương lai tam tôn Kim Thân để ký thác Tam Thi, uy lực của nó không hề thua kém cường giả trảm thi bằng thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

Bây giờ ta sẽ truyền pháp này cho ngươi, hai chúng ta mau chóng tu luyện, tranh thủ đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh trong ngàn năm tới, lúc đó Đạo Tổ giảng đạo lần thứ hai chúng ta mới có thể cảm ngộ Thiên Đạo sâu sắc hơn." "Thiện!" Đáp một tiếng, Chuẩn Đề thu lại vẻ không cam lòng, cùng Tiếp Dẫn trở về động phủ.

Tại Thần Phượng Pha, Phục Hy và Nữ Oa ngây người nhìn chân thân to lớn của Đế Giang trên bầu trời, nhìn nhau trân trân, cảm xúc trong lòng sôi trào cuồn cuộn.

"Muội muội!" Mãi lâu sau, Phục Hy mới hồi thần, hít sâu một hơi nói: "Chuyện ở Bất Chu Sơn chúng ta tạm thời quên đi thôi, nếu không chúng ta không có bất kỳ cơ hội thắng nào đâu." Nghe vậy, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa lóe lên tia không cam lòng.

Bị người ta đuổi ra khỏi động phủ là đại cừu, nhưng Đế Giang trỗi dậy, Vu tộc mạnh thế, cũng khiến nàng cảm thấy bất lực sâu sắc.

"Ta biết rồi!" Mím môi, Nữ Oa nắm chặt nắm tay phấn nộn: "Đợi ta chứng đạo thành Thánh, nhất định phải tìm Vu tộc thanh toán mối thù này.

Ca ca, chúng ta mau chóng tu luyện trảm Tam Thi chi pháp, chỉ có tấn cấp Chuẩn Thánh mới là con đường đúng đắn!" "Thiện!" Gật đầu, Phục Hy cũng thở phào nhẹ nhõm, chỉ sợ Nữ Oa sẽ hành động cảm tính.

Lập tức, hai người quay người đi về phía một tòa cung điện, bế quan tu luyện.

Trên Thái Dương Tinh, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn sát cánh bên nhau, nhìn chân thân Tổ Vu Đế Giang đang tung hoành ngang ngược trong Hồng Hoang, sắc mặt xanh mét, cảm xúc trong lòng cực kỳ phức tạp.

“Nhị đệ!” Một lúc sau, Đế Tuấn là người đầu tiên hồi thần, quay sang nhìn Đông Hoàng Thái Nhất: “Hận thù với Vu tộc cứ tạm gác lại đi, hiện tại Vu tộc thế mạnh, không phải chúng ta có thể kháng cự.

Đế Giang đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, các Tổ Vu còn lại chắc chắn có tiến bộ, ta hiện tại chỉ có thể nhanh chóng đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh mới có cơ hội mưu tính tương lai.” Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất tuy không cam tâm nhưng cũng gật đầu, nói: “Đại ca, đệ hiểu!

Tuy đã mất đi Hỗn Độn Chung, nhưng đệ cảm giác xiềng xích trên người mình đã bị phá vỡ, không có gì bất ngờ đệ sẽ sớm tấn cấp Chuẩn Thánh, và không đi theo con đường trảm Tam Thi.

Dùng lực chứng đạo, chỉ có dùng lực chứng đạo mới có thể trấn áp Tổ Vu lần nữa, đoạt lại Hỗn Độn Chung!

Đại ca, đệ đi bế quan trước, trong vòng ngàn năm nhất định thành công!” Nói xong, thân hình Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên, biến mất vào sâu trong lõi Thái Dương Tinh, khoanh chân ngồi xuống tu luyện.

“Ai!” Thấy vậy, Đế Tuấn không khỏi thở dài, nhìn lệnh bài trong tay, chậm rãi nói: “Việc thành lập Yêu Đình e rằng phải trì hoãn rồi!

Vu tộc, vì sao lại được ưu ái như vậy, cùng là di trạch của Bàn Cổ, dựa vào cái gì mà họ cao cao tại thượng!” Trong lúc nói, Đế Tuấn quay người đi đến bên cây Phù Tang, hiện ra chân thân Tam Túc Kim Ô, ngậm lấy Nhật Nguyệt Tinh Luân rồi bay lên.

Đồng thời, các đại thần thông giả ở khắp nơi trong Hồng Hoang cũng như bị kích thích, quay về phủ đệ bế quan tu luyện, quyết tâm trảm thi thành Chuẩn Thánh.

Khi các vị thần Hồng Hoang lần lượt bế quan, chân thân Tổ Vu của Đế Giang cũng dần tan biến, dị tượng cuồn cuộn giữa trời đất

Hồng Hoang bình lặng trở lại, gió mây vẫn như cũ, như thể tất cả chỉ là một giấc mộng dài.

Trong Bàn Cổ Điện, Đế Giang tràn đầy ý khí phong phát, cười lớn: "Tốt, quá tốt rồi, ta cảm giác sức mạnh hiện tại của mình đủ để làm tan vỡ trời đất, có thể đánh bại mười tên ta trước đây." Lời này vừa ra, thần sắc Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu hơi biến đổi.

Lời của Đế Giang không nghi ngờ gì chính là tuyên cáo chiến lực vô song của hắn, trong khi họ vẫn ở tầng thứ Chuẩn Thánh sơ kỳ, chẳng phải họ liên thủ cũng không phải đối thủ của Đế Giang sao?

"Chúc mừng đại ca!" "Chúc mừng đại ca!" Sau một thoáng im lặng, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu lập tức lên tiếng chúc mừng.

Tuy chấn kinh trước sự thăng tiến sức mạnh của hắn, nhưng phần lớn là vui mừng, Đế Giang chứng đạo có triển vọng, thì tương lai của họ tự nhiên cũng sẽ như vậy.

Nghĩ đến đây, Chúc Cửu Âm liền nói: "Đại ca, hiện tại sức mạnh đã vô địch Hồng Hoang, hay là chúng ta thử nghiệm đại trận kia!" Lời này vừa ra, sắc mặt Hậu Thổ và các Tổ Vu lập tức biến đổi.

Có vẻ như họ hiểu Chúc Cửu Âm đang ám chỉ điều gì, từng người một nghiêm túc nhìn Đế Giang chờ đợi câu trả lời.

"Đại trận!

Chẳng lẽ là Thập Nhị Đô Thiên Trận!" Ngược lại, Hình Hạo thì như đang suy nghĩ điều gì đó, trong lòng thầm tính toán, đôi mắt cũng trở nên rực cháy.

Nếu Vu tộc hiện tại diễn luyện ra Thập Nhị Đô Thiên Trận, thì những chuyện tiếp theo sẽ càng thêm đơn giản, dù sao hắn cũng đang nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần Thụ, lúc đó...

"Có thể!" Suy nghĩ một lát, Đế Giang gật đầu: "Đại trận Phụ Thần

để lại ta có thể cảm ngộ được, tiếp theo chúng ta hãy tranh thủ lĩnh ngộ nó trong thời gian ngắn nhất!" Nói xong, Đế Giang quay phắt sang nhìn Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, việc của Vu tộc tiếp theo giao cho ngươi!" "Không vấn đề!" Gật đầu, Hình Hạo thần sắc nghiêm nghị: "Ta nhất định không phụ kỳ vọng của Vu Đế!

Thời gian tới Vu tộc ta sẽ lấy ổn định làm trọng, cộng thêm việc trong Hồng Hoang chưa có Chuẩn Thánh tồn tại, với sức mạnh của ta hiện nay đủ để trấn áp tất cả." "Tốt!" Nhếch môi cười, Đế Giang và các Tổ Vu không phí lời nữa, nhìn nhau một cái rồi đi thẳng về phía Bàn Cổ Huyết Trì, ngồi xuống theo một trận hình đặc thù, sau đó chìm vào tĩnh lặng.

Thấy vậy, Hình Hạo cũng không trì hoãn, ôm quyền chào Đế Giang và các Tổ Vu rồi rời khỏi Bàn Cổ Điện.

Sau khi bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, Hình Hạo đi thẳng về nơi ở của mình.

Thế nhưng khi đến nơi, hắn phát hiện nhà đá của mình đã thay đổi hoàn toàn, biến thành một tòa cung điện khổng lồ, Khoa Phụ đang đứng gần đó chỉ huy tộc nhân xây dựng.

"Chuyện gì thế này?

Chương 62

Xây cung điện cho ta?" Nhướn mày, mắt Hình Hạo lộ vẻ ngạc nhiên, bước tới hỏi: "Khoa Phụ, chuyện gì vậy?" "Hình Hạo huynh đệ!" Thấy Hình Hạo đến, Khoa Phụ nhếch miệng cười, định trả lời nhưng đột nhiên nhớ ra điều gì đó, vỗ trán một cái: "Không, Hình Hạo Tổ Vu!

Nhà đá của ngài đã bị sụp đổ trong một đợt chấn động, ta bảo tộc nhân xây lại cho ngài.

Dù sao bây giờ ngài đã là Tổ Vu, đương nhiên không thể cứ ở mãi trong nhà đá xập xệ được." "Ừ!" Gật đầu, Hình Hạo cũng không có ý định phản đối, trở thành Tổ Vu quả thực có thể hưởng một số đặc quyền.

Tiếp theo hắn sẽ thay Thập Nhị Tổ Vu quản lý Vu tộc, quả thực cần một nơi để làm việc.

Nghĩ vậy, Hình Hạo liền hỏi: "Mất bao lâu để xây xong?" "Trăm năm!" Suy nghĩ một chút, Khoa Phụ trả lời: "Sau trăm năm cung điện chắc chắn sẽ hoàn thành." Trăm năm sao!

Chính là cơ hội để luyện hóa những gì thu hoạch được từ Ba Mươi Ba Tầng Trời!

Hình Hạo thầm nghĩ, gật đầu: "Được, vậy phiền Khoa Phụ huynh đệ trông coi nơi này giúp ta!" "Không vấn đề!" Vỗ ngực một cái, Khoa Phụ nghiêm nghị nói: "Hình Hạo Tổ Vu yên tâm, ta nhất định sẽ giám sát việc xây dựng cung điện, đảm bảo không có bất kỳ vấn đề gì." "Tốt!" Cười nhẹ, Hình Hạo vỗ vai Khoa Phụ: "Huynh đệ, tranh thủ thời gian nâng cao huyết mạch đi, đợi ta đột phá Chuẩn Thánh sẽ sinh ra tinh huyết đặc thù, lúc đó chắc chắn có thể giúp ngươi, Hình

Thiên và Hậu Nghệ phá bỏ xiềng xích Đại Vu Tổ Vu." Nói xong, Hình Hạo không nán lại, quay người đi về phía xa.

Ngược lại, Khoa Phụ thì sững sờ một lúc lâu.

Khi hồi thần, sắc mặt hắn kích động đến đỏ bừng, nắm chặt tay, quay đầu nhìn về phía đang xây cung điện hét lớn: "Tăng tốc độ xây xong cung điện cho Hình Hạo Tổ Vu!

Sau khi xong việc, ta sẽ đích thân truyền thụ Hành Chi Bí Thuật cho các ngươi!" "Rõ!" "Rõ!" Một đám tộc nhân Vu tộc đang xây cung điện cũng đại hỉ, đồng thanh đáp lời.

Hành Chi Bí Thuật của Khoa Phụ cực kỳ mạnh mẽ, có thể tăng mạnh tốc độ của bản thân, đối với họ tuyệt đối là thứ có thể gặp nhưng không thể cầu.

Hiện tại Khoa Phụ lại muốn truyền thụ cho họ, đám Vu tộc sao có thể không kích động?

Động tác làm việc cũng nhanh thêm ba phần.

Ở một diễn biến khác, Hình Hạo đi đến một nơi thanh tĩnh.

Sau khi tùy ý khai phá một động phủ, Hình Hạo bước vào bên trong, khoanh chân ngồi xuống, lấy ra những thu hoạch từ chuyến đi Ba Mươi Ba Tầng Trời vừa rồi.

Âm Dương Đồ!

Ngũ Hành Đồ!

Ngũ Hành Châu!

Trong đó Ngũ Hành Châu phẩm cấp không cao, nhưng Âm Dương Đồ và Ngũ Hành Đồ đều là cực phẩm tiên thiên linh bảo, thậm chí nếu hợp hai làm một, có khả năng tấn cấp thành tiên thiên chí bảo.

"Luyện hóa Ngũ Hành Châu trước vậy!" "Khí vận gia thân, ta cảm

giác ngũ khí trong cơ thể bắt đầu hội tụ, dùng Ngũ Hành Châu để diễn hóa ngũ khí, chắc chắn có thể đẩy nó lên tầng thứ cao hơn." Hình Hạo lẩm bẩm, trực tiếp cắn đầu lưỡi phun ra một ngụm tiên huyết, tay bắt pháp ấn bắt đầu luyện hóa Ngũ Hành Châu.

Ông ông!

Nhất thời, Ngũ Hành Châu trong động phủ tỏa sáng rực rỡ, hào quang lấp lánh, ngũ hành chi khí hội tụ với tốc độ mắt thường có thể thấy được, cuồn cuộn đổ vào ngũ tạng của Hình Hạo, diễn hóa ngũ khí!

Trong chớp mắt, mười năm đã trôi qua.

Ngũ Hành Châu khẽ kêu một tiếng, hóa thành một đạo lưu quang chui vào cơ thể Hình Hạo, xoay quanh trong ngũ tạng, ngũ khí bên trong hội tụ thành một vòng xoáy với tốc độ chóng mặt.

"Phá!" Quát khẽ một tiếng, Hình Hạo hai tay bắt pháp ấn, khí thế quanh thân phun trào, ngũ khí triều nguyên, tu vi lúc này tinh tiến gấp mười mấy lần.

Tuy vẫn chưa đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nhưng đã vượt xa những kẻ cùng cảnh giới.

Thậm chí ngay cả cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn cũng khó lòng địch lại hắn, bởi Hình Hạo không chỉ là tu sĩ, mà còn sở hữu thân thể Đại Vu.

"Thành công rồi!" Mở mắt ra, cảm nhận sức mạnh của ngũ khí triều nguyên đang dao động, Hình Hạo thần sắc kích động, đồng thời ánh mắt tập trung vào Âm Dương Đồ và Ngũ Hành Đồ bên cạnh, chậm rãi nói: "Tiếp theo là luyện hóa hai thứ này.

Sau khi luyện hóa xong, ta sẽ đi du ngoạn Hồng Hoang, tìm kiếm cơ duyên Tam Hoa, tranh thủ hoàn thành Tam Hoa Tụ Đỉnh trước khi

Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai.” Hạ quyết tâm, Hình Hạo không trì hoãn, phun một ngụm tiên huyết lên Âm Dương Đồ và Ngũ Hành Đồ, lập tức tiến hành luyện hóa.

Trong chớp mắt, ba mươi năm đã trôi qua.

Ngũ Hành Đồ và Âm Dương Đồ đã luyện hóa thành công, đại bộ phận trong số bảy mươi hai đạo cấm chế cũng đã được hóa giải.

Ông ông!

Tiếng ngân vang, Ngũ Hành Đồ và Âm Dương Đồ bay vào thức hải của Hình Hạo.

Cùng với hào quang rực rỡ, chúng bay vào trong Hủy Diệt Hắc Liên, được nguyên thần chưởng quản.

Nhất thời, thân thể Hình Hạo chấn động, khi mở mắt ra, chân mày hắn khẽ nhíu lại, lẩm bẩm: “Nguyên thần vẫn còn quá yếu nhược!

Không đủ để nâng đỡ Tam Hoa nở rộ.

Xem ra phải nhanh chóng bổ sung nguyên thần của mình mới là con đường đúng đắn.” Nói đoạn, Hình Hạo đứng dậy, mở bảng đổi thưởng ra xem có bảo vật nào giúp hoàn thiện nguyên thần nhanh chóng hay không.

Thình thịch!

Thình thịch!

Thế nhưng chưa kịp hành động, tiếng tim đập khe khẽ vang lên.

Tiếp đó, cơ thể hắn nóng bừng, một luồng công đức kim quang rực rỡ từ nơi trái tim tỏa ra, hậu thiên công đức chí bảo: Hồng Mông Lượng Thiên Xích lặng lẽ xuất hiện.

“...” Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo sững sờ một lúc rồi đại hỉ: “Luyện hóa thành công rồi!

Toàn bộ cấm chế trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng đã được luyện hóa!" Nói đoạn, Hình Hạo phẩy tay phải, Hồng Mông Lượng Thiên Xích lập tức xuất hiện trong tay hắn.

Ngắm nghía một hồi, Hình Hạo không nhịn được cười lớn: "Thành công rồi, thực sự thành công rồi!

Ta hiện tại đã chưởng quản nguyên thần, pháp luyện chế của Bàn Cổ không còn tác dụng lớn đối với ta, nhưng nếu truyền cho Vu tộc, tộc nhân sẽ có thể luyện hóa hậu thiên linh bảo để sử dụng, lúc đó..." Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không bận tâm chuyện khác, vội vàng thu Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại rồi nói: "Hệ thống, mở bảng cá nhân!" Giây tiếp theo, trước mắt Hình Hạo hiện ra bảng cá nhân: 【Hình Hạo】【Chủng tộc: Bàn Cổ tộc】【Tu vi: Đại La Kim Tiên viên mãn】【Huyết mạch: Bàn Cổ huyết mạch】【Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công】【Linh bảo: Chu Thiên Thần Phủ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, Âm Dương Đồ, Ngũ Hành Đồ, Ngũ Hành Châu】【Tích phân: 102.038】"Hơn mười vạn tích phân!

Hy vọng có thể tìm được pháp tăng cường nguyên thần!" Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo lại nói: "Mở thương thành đổi thưởng!" Giây tiếp theo, bảng cá nhân thay đổi, thương thành xuất hiện.

"Chọn những vật phẩm trong vòng mười vạn tích phân!" "Chọn vật phẩm tăng cường nguyên thần!" Theo lời Hình Hạo, thương thành lại thay đổi, một hàng dài vật phẩm hiện ra: 【Thần Nguyên Đan: mười vạn tích phân!】【Thần Nguyên Tăng Cường Thuật: mười vạn tích phân!】【Thần Nguyên Thôn Phệ Quyết: mười vạn tích phân!】【Thần Nguyên Đề Thuần Pháp: mười vạn tích phân!】...

Chương 63

Ngắm nghía một hồi, Hình Hạo khẽ nhíu mày.

Những thứ này đều không tệ, đặc biệt là Thần Nguyên Thôn Phệ Pháp, chỉ cần giết kẻ địch là có thể thôn phệ nguyên thần bản nguyên của chúng để cường hóa bản thân.

Nhưng đó là một môn pháp quyết của Ma đạo, một khi tu luyện chắc chắn sẽ phải gây ra sát lục vô biên để hoàn thiện.

"Hơn nữa pháp này cũng quá chậm!

Ta hiện tại đang rất cần tăng cường nguyên thần, nên pháp này không dùng được!" Suy nghĩ một lát, Hình Hạo quyết định: "Đổi Thần Nguyên Đan!" "Đinh!

Đổi thành công!" Giây tiếp theo, trong tay Hình Hạo lóe sáng, một viên đan dược tròn trịa đầy thần vận xuất hiện.

Thần Nguyên Đan!

Là loại đan dược cường hóa nguyên thần, sau khi uống vào có thể lập tức tăng cường nguyên thần lên từ một đến mười lần.

"Tối đa tăng cường mười lần!

Hy vọng sẽ thành công!" Nhìn đan dược một lát, Hình Hạo liền nuốt Thần Nguyên Đan vào bụng.

Thần Nguyên Đan vào cơ thể, từng luồng khí tức huyền diệu dâng lên, một đám sương mù màu hồng mông bay vào thức hải, xuyên qua sự ngăn trở của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, rót thẳng vào nguyên thần.

Hình Hạo chấn động, ngồi xuống, nguyên thần sau khi hấp thu

dược lực của Thần Nguyên Đan bắt đầu tăng cường thần tốc: một lần... ba lần... năm lần... bảy lần... chín lần!

Sau khi tăng lên đúng chín lần, dược lực của Thần Nguyên Đan mới tan đi, nguyên thần của Hình Hạo lúc này hoàn toàn ngưng thực.

Tuy chưa được kiên cố như nguyên thần của Tam Thanh, nhưng so với các đại thần thông giả thông thường thì cũng không hề kém cạnh.

"Thành rồi!" Mở mắt ra, kiểm tra lại nguyên thần, Hình Hạo nhếch môi cười: "Khuyết điểm của nguyên thần đã được bù đắp, sau này muốn tăng cường thêm thì chỉ có cách đổi nguyên thần và nhục thân cấp Bàn Cổ thôi.

Nhưng cũng không vội, dù sao Bàn Cổ cũng là tồn tại cấp Bán Bộ Đại Đạo, đổi một lần tốn hàng triệu tích phân, ta kịch thấu vẫn chưa đủ." Nói đoạn, Hình Hạo đứng dậy bước ra khỏi động phủ.

Khi quay lại nơi xây cung điện, thấy công việc đã sắp hoàn thành, Khoa Phụ, Hậu Nghệ và Hình Thiên đang ở đó giám sát.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo đến, ba người Hình Thiên sững sờ một lúc rồi tiến tới nghênh đón: "Tổ Vu đại nhân, cuối cùng ngài cũng xuất quan!

Cách đây không lâu, tộc nhân bên ngoài báo cáo rằng khắp nơi đang đồn đại về Khí vận chứng đạo chi pháp, hiện tại cục diện trong Hồng Hoang đã có thay đổi lớn!" Đã truyền ra ngoài rồi sao!

Chuyện gì thế này!

Hình Hạo nhướn mày, mắt lộ vẻ ngạc nhiên và khó hiểu.

Tuy có ý định truyền bá pháp khí vận chứng đạo, nhưng hắn vẫn chưa hành động, rốt cuộc là ai đã tiết lộ tin tức?

Thậm chí toàn bộ đại thần thông giả Hồng Hoang đều đã biết.

Theo bản năng, Hình Hạo hỏi: "Chuyện gì vậy?

Ai truyền bá tin tức đó?" "Không biết!" Lắc đầu, ba người Hình Thiên nghiêm nghị nói: "Nhưng tin tức này truyền khắp Hồng Hoang trong thời gian ngắn như vậy chắc chắn không phải ngẫu nhiên.

Theo tin tức ta nhận được, không ít kẻ đã nhắm vào địa bàn của Vu tộc ta.

Các bộ lạc quanh vùng Bất Chu Sơn báo về rằng không ít tu sĩ bắt đầu nảy sinh xung đột với tộc nhân ta, trong đó dữ dội nhất là Yêu Đình do Đế Tuấn thành lập, Thiên Đình do Đông Vương Công thành lập và Thần Đình do Phục Hy thành lập." Đế Tuấn!

Đông Vương Công!

Phục Hy!

Sao có thể chứ!

Hình Hạo nhướn mày, vẻ kinh ngạc càng đậm hơn.

Bởi theo dự đoán của hắn, đám người Đế Tuấn hiện tại vẫn chưa thể chứng đắc Chuẩn Thánh mới đúng, vậy mà chỉ trong vài chục năm ngắn ngủi đã thành công rồi sao?

"Chẳng lẽ..." Đột nhiên, Hình Hạo như hiểu ra điều gì, ngẩng đầu nhìn trời: "Thiên Đạo sao?

Thấy Vu tộc phát triển vượt tầm kiểm soát nên muốn mượn cơ hội này để kìm hãm, thậm chí là..." "Khoan đã!" Đột nhiên Hình Hạo nhìn ba người Hậu Nghệ hỏi: "Đông Vương Công thành lập Thiên Đình ở đâu?" Theo ký ức của Hình Hạo, trong ghi chép, Đông Vương Công tìm thấy tiên đảo Bồng Lai để gây dựng thế lực.

Nhưng hiện tại cả Hồng Hoang vì kịch thấu mà cục diện đại biến,

hắn thực sự tò mò không biết liệu gã có tìm thấy Bồng Lai không.

Bởi Bồng Lai tiên đảo trong ghi chép có vô số bảo vật, trước đây hắn cũng từng có ý định ra biển tìm kiếm nhưng vì bận việc nên đã trì hoãn.

"Tổ Lân Sơn!" Hình Thiên tiến lên nói: "Nghe nói Đông Vương Công được Kỳ Lân nhất tộc ủng hộ, đã lập Thiên Đình tại Tổ Lân Sơn - vùng đất tổ cũ của Kỳ Lân!

Phục Hy được Long tộc ủng hộ, lập Thần Đình tại Thần Phượng Pha ở Nam Hải!

Còn Đế Tuấn được Phượng tộc ủng hộ, đã lập Yêu Đình tại Thập Vạn Hỏa Sơn ở phía nam Hồng Hoang, hiện đang không ngừng khuếch trương." Long, Phượng, Kỳ Lân!

Ba tộc này lại xuất hiện sao!

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo lộ vẻ kinh hãi và khó tin.

Vạn lần không ngờ tới ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân đã bị thời đại đào thải lại tái xuất giang hồ và tìm được ba người đại diện.

Đồng thời, Hình Hạo cũng hiểu vì sao thế lực của ba người Đế Tuấn lại có thể lớn mạnh thần tốc như vậy, thậm chí còn dám dòm ngó địa bàn của Vu tộc.

Chương 64

Long, Phượng, Kỳ Lân tuy đã thất bại ở thời đại trước, nhưng vẫn là những thế lực "con rết chết nhưng không cứng", dù năm xưa các tộc trưởng đã thề với trời là lẩn tránh thế gian, nhưng nếu kẻ đứng sau chủ đạo là Thiên Đạo thì mọi chuyện đều có lý.

"Hô~" Hít sâu một hơi, Hình Hạo nhìn ba người Hình Thiên ra lệnh: "Truyền lệnh xuống, Vu tộc lập tức xây dựng phòng ngự tại biên giới, đảm bảo không để các thế lực tu sĩ xâm nhập!

Ngoài ra, chuyển toàn bộ tộc nhân mới sinh vào bên trong Bất Chu Sơn để đảm bảo không bị tu sĩ tập kích!

Cuối cùng, triệu tập các Đại Vu lập thành các đội ngũ đến trấn giữ tiền tuyến, cứ mười vạn dặm có một vị Đại Vu đóng quân, để đảm bảo có thể chi viện ngay khi có biến." "Rõ!" Ba người Hình Thiên nghiêm nghị đáp lời.

Họ không có nhiều mưu kế, nhưng qua lời kể của Hình Hạo, họ cũng hiểu được mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Sau khi các đại thần thông giả tấn cấp Chuẩn Thánh, tuy vẫn chưa bằng Vu tộc nhưng đã không còn bị áp chế đến mức không thở nổi như trước, một khi họ liên thủ đối phó Vu tộc thì Vu tộc cũng sẽ phải trả giá đắt.

Nghĩ vậy, Khoa Phụ lên tiếng: "Hình Hạo Tổ Vu, vậy để ta đi truyền tin!

Dù sao tộc nhân bộ lạc Khoa Phụ ta cũng chạy nhanh nhất." "Ừ!" Gật đầu, Hình Hạo dặn dò Khoa Phụ: "Nhất định phải truyền đạt tới từng bộ lạc Đại Vu!

Bảo bọn họ phải tuyệt đối tuân lệnh, không được rời khỏi lãnh địa Vu tộc, kẻ nào dám làm trái, đợi Vu Đế xuất quan chắc chắn sẽ bị trừng phạt!" "Rõ!" Đáp một tiếng, Khoa Phụ không nán lại mà vội vã chạy ra ngoài.

Sau khi Khoa Phụ đi, Hình Hạo nhìn Hình Thiên và Hậu Nghệ, do dự một chút rồi nói: "Hình Thiên, trong Vu tộc ngươi là người có tiềm lực tấn cấp Tổ Vu nhất sau ta, cho nên không thể cứ ở mãi trong lãnh địa mà lãng phí thời gian!

Ta muốn ngươi dẫn một bộ phận tộc nhân tiến vào Ba Mươi Ba Tầng Trời, ở Tầng Thứ Ba Mươi Ba có một đường hầm không gian thông tới Thái Cổ Tinh Vực.

Hãy dẫn tộc nhân vào đó giết Thái Cổ Tinh Thú để cường hóa bản thân, nhanh chóng nâng cấp Hình Thiên Phủ của ngươi lên tầng cao nhất.

Cộng thêm việc luyện hóa thân xác Hỗn Độn Ma Thần tàn khuyết của Ngũ Hành Lão Tổ, hãy tranh thủ kết hợp Hỗn Độn chi lực với Đại Vu chi lực của bản thân, nhất cử đột phá cảnh giới Tổ Vu!" "Rõ!" Hình Thiên nghiêm nghị đáp một tiếng, sau đó ôm quyền hành lễ rồi vội vã rời đi.

Sau khi tiễn Hình Thiên, Hình Hạo nhìn sang Hậu Nghệ, trầm ngâm một lát rồi nói: "Hậu Nghệ, tiễn thuật của ngươi tuyệt thế vô song, trong Vu tộc không ai có thể sánh bằng.

Ta truyền cho ngươi Bàn Cổ tế luyện pháp, sau này có thể thử luyện hóa hậu thiên linh bảo, thậm chí là tiên thiên linh bảo, lúc đó cũng có thể xuất bảo vật ra chiến đấu như các tu sĩ." Dứt lời, Hình Hạo truyền pháp vào não bộ của Hậu Nghệ.

Sau khi xong việc, hắn vỗ vai Hậu Nghệ nói: "Tiếp theo ngươi hãy trấn giữ trú địa Vu tộc, ta phải ra ngoài du ngoạn Hồng Hoang để tìm

hiểu cục diện hiện tại.

Những năm qua thay đổi quá lớn, nếu không nhanh chóng nắm bắt mọi chuyện thì đối với Vu tộc ta sẽ là tai họa diệt vong, cho nên tuyệt đối không được lơ là." "..." Hậu Nghệ ngẩn người.

Bàn Cổ tế luyện pháp làm hắn chấn động, vậy mà hiện tại Hình Hạo lại giao cho hắn trấn giữ trú địa Vu tộc, gần như giao quyền thống lĩnh Vu tộc cho hắn, làm sao không chấn động cho được?

"Hình Hạo Tổ Vu!" Hậu Nghệ định lên tiếng từ chối.

"Hậu Nghệ!" Không để Hậu Nghệ kịp nói, Hình Hạo cắt lời: "Trong số các Đại Vu, trừ ngươi ra không ai thích hợp với vị trí này hơn.

Ngươi không giống Hình Thiên dũng mãnh, không giống Khoa Phụ bộc trực, cũng không giống các Đại Vu hiếu chiến khác, ngươi có một trái tim hòa bình, tuy không thích hợp khai cương thác thổ nhưng lại hợp nhất để trấn giữ hậu phương.

Ta để ngươi trấn giữ Vu tộc là để ước thúc các Đại Vu và tộc nhân đừng mạo hiểm rời khỏi trú địa, trong lãnh địa Vu tộc có thể tự ý hoạt động, nhưng tuyệt đối không ai được phép ra ngoài vào lúc này, kẻ nào vi phạm hãy bắt giam tất cả." Tinh thần chấn động, mắt Hậu Nghệ lộ vẻ kích động.

Không phải vì quyền lực, mà vì sự đánh giá và công nhận của Hình Hạo.

Hậu Nghệ thực sự khác với đa số các Đại Vu hiếu chiến lỗ mãng, nếu không hắn đã chẳng thể luyện tiễn thuật đến mức xuất thần nhập hóa như vậy.

Luyện tiễn là luyện tâm, sự công nhận của Hình Hạo khiến lòng tự tin của Hậu Nghệ tăng vọt.

“Ừ!” Gật đầu hài lòng, Hình Hạo không vòng vo nữa, phẩy tay lấy ra những cành cây tỏa ra tinh quang giao cho Hậu Nghệ, nói: “Đây là cành của Chu Thiên Tinh Thần Thụ, dùng tiên thiên trọc khí nuôi dưỡng có thể hóa thành mũi tên để tăng sức tấn công.

Chờ ta về sẽ giúp ngươi tìm một cây thần cung mạnh mẽ, đảm bảo tiễn thuật của ngươi thực sự vô địch Hồng Hoang!

Hậu Nghệ, chuyện Vu tộc giao cho ngươi, ta đi đây!” Nói xong, Hình Hạo không nán lại, tung người bay vút ra khỏi Bất Chu Sơn.

Rời khỏi Bất Chu sơn, Hình Hạo cấp tốc phi hành về hướng Đông Hải.

Hiện tại hắn đã bổ toàn được Nguyên Thần của bản thân, cần phải hoàn thiện Tam Hoa, đạt tới Tam Hoa Tụ Đỉnh để tấn cấp Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Theo như hiểu biết, trên Đông Hải Tam Đảo là Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu có thứ mà hắn đang cần.

Nguyên bản hắn không hề vội vã, thậm chí còn dự tính đợi đến lúc Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai mới lên đường tìm kiếm.

Khi đó, trong Hồng Hoang sẽ không còn bao nhiêu đại thần thông giả, đảm bảo lợi ích được tối đa hóa.

Kháng hiếm thay, Thiên Đạo lần này đột nhiên nhúng tay khiến cục diện Hồng Hoang đại biến.

Trong mấy chục năm ngắn ngủi, từng vị đại thần thông giả đã Trảm Tam Thi thành Chuẩn Thánh, di tộc thời Thượng Cổ lại một lần nữa nhảy ra gây sóng gió.

Trong tình cảnh đó, hắn thật sự không thể trì hoãn thêm nữa.

Đặc biệt là Thần Đình do Đông Vương Công thành lập, bản thân

nó nằm ở biên cảnh Đông Hải, cộng thêm việc hắn hợp tác với Long tộc, khả năng tìm thấy Tam Tiên đảo là cực cao.

Một khi bị kẻ khác nhanh chân đến trước, bản thân Tam Tiên đảo mất đi không đáng tiếc, nhưng nếu những thứ bên trong bị kẻ khác độc chiếm, việc hoàn thành Tam Hoa Tụ Đỉnh sẽ trở nên vô cùng khó khăn.

Nghĩ vậy, tốc độ phi hành của Hình Hạo không khỏi tăng thêm ba phần.

Đáng tiếc, hắn chưa tu luyện độn thuật cao minh nào, tuy toàn lực phi hành nhưng tốc độ vẫn không quá nhanh.

Phải mất ròng rã hơn ba trăm năm, Hình Hạo mới thành công tới được bờ Đông Hải.

Nhìn đại dương mênh mông vô tận, Hình Hạo thở phào một hơi, lên tiếng: "Cuối cùng cũng tới!

Đông Hải, hy vọng đừng làm ta thất vọng!" Dứt lời, thân hình Hình Hạo nhoáng lên, cấp tốc bay vào không trung Đông Hải, mở ra thần thức tìm kiếm Bồng Lai Tam Đảo.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Suốt hai trăm năm qua đi, Hình Hạo không ngừng lặn lội trên Đông Hải nhưng vẫn không tìm thấy bất kỳ tin tức nào về Bồng Lai Tam Tiên đảo.

"Đáng chết!

Thế mà lại không tìm thấy!" Một ngày nọ, Hình Hạo đáp xuống một hòn đảo nhỏ, một tay cầm trái dừa uống nước, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Chương 65

Chuyện Tam Tiên đảo không thể chậm trễ, càng chờ đợi càng dễ bị kẻ khác phát hiện.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên, một đạo tiếng rền vang lặng lẽ vang lên.

Nhìn theo hướng phát ra âm thanh, chỉ thấy tại một vùng thuộc Đông Hải có hà quang xung tiêu, một đạo quang huy chiếu rọi bầu trời Đông Hải, ẩn hiện hình dáng một tiên đảo hiển lộ.

"Đó là...

Bồng Lai tiên đảo!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo sững sờ một chút, sau đó tiện tay ném trái dừa đi, tung người nhảy vọt, cấp tốc lao về phía chân trời xa xăm.

Hưu!

Khi Hình Hạo tới nơi, có thể thấy lúc này có không ít tu sĩ đang tụ tập tại khu vực này.

Nhưng quỷ dị là, có một vị Đại La Kim Tiên tiến lại gần nhưng lại không thể vào trong tiên đảo mà xuyên qua nó, giống như một dải hải thị thận lâu.

"Tình huống gì đây?

Là giả sao?" Chân mày cau lại, Hình Hạo lộ ra một tia nghi hoặc, thực sự không tin tất cả chỉ là hư ảo.

Một sự tồn tại mà ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không thể chạm tới, nếu là thực thì quả là đáng sợ.

"Lại là giả!

Đáng chết, đây là lần thứ mấy rồi!" "Lại bị lừa, đúng là hải thị thận lâu chết tiệt!" Lúc này, xung quanh vang lên những tiếng chửi rủa không dứt.

Nhìn qua, có thể thấy từng vị Đại La Kim Tiên quay người rời đi, dường như đã quá quen thuộc với việc này.

Bao gồm cả vị Đại La Kim Tiên lao lên đầu tiên lúc nãy, lúc này cũng đầy vẻ thất vọng quay đi.

Trong nháy mắt, khu vực này trở nên vắng vẻ, chỉ còn lại mình Hình Hạo.

"Không thể nào là giả được.

Tuyệt đối là Bồng Lai tiên đảo chân chính!" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn tiên đảo đang lay động, nhìn chăm chằm vào bầy bạch hạc đang bay lượn bên trong.

Tâm tình biến ảo, hắn bước một bước tới vùng biên duyên.

Giây tiếp theo, Hình Hạo đưa tay ra thăm dò, lực lượng Nguyên Thần tuôn trào, cấp tốc hướng về phía tiên đảo.

Tuy nhiên, thần thức của hắn sau khi vươn ra cũng giống như trâu đất xuống biển, nháy mắt biến mất không tăm hơi.

Nhưng quỷ dị là, ngay sau đó, lực lượng thần thức của hắn lại xuất hiện ở cách đó vài chục trượng.

"Không gian lực lượng!

Ba động vừa rồi tuyệt đối là không gian chấn động." Mở mắt ra, đáy mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, vui mừng nói: "Tuy chỉ là trong nháy mắt, nhưng có thể khẳng định, tiên đảo thực sự tồn tại.

Chẳng qua không gian toại đạo xung quanh nó chằng chịt, cực kỳ cao thâm, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng khó lòng tìm ra manh mối,

cho nên mới tạo ra giả tượng hải thị thận lâu mỗi khi có người xuyên qua." Nghĩ tới đây, Hình Hạo lập tức hành động.

Hắn liên tục bay lượn, bắt đầu xuyên thoi cấp tốc trong phạm vi tiên đảo.

Một khi đã xác định tiên đảo là thật, chỉ cần tìm đúng lối vào không gian toại đạo là có thể tiến vào Bồng Lai tiên đảo.

Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió liên tục vang lên, thân ảnh Hình Hạo cấp tốc xuyên qua đồng thời vô tận không gian ba động không ngừng nhảy nhót.

Qua từng lần thử nghiệm, hắn dần tìm ra một tia quy luật.

"Tìm thấy rồi!" Đột nhiên, đôi mắt Hình Hạo bắn ra tinh quang, nhìn chằm chằm vào một góc phía trước, thân hình nhoáng lên một cái lao ra.

Giây tiếp theo, thân ảnh Hình Hạo nháy mắt biến mất khỏi Đông Hải.

Cùng lúc đó, mấy đạo tiếng xé gió cũng vừa tới nơi.

Có thể thấy bảy tám vị Đại La Kim Tiên xuất hiện, nhìn thấy Hình Hạo biến mất, ai nấy đều kinh hãi: "Có khả năng, người đó đã vào được rồi!" "Không phải hải thị thận lâu, là tiên đảo thật!" Đang nói chuyện, mấy người đó cũng tới đúng vị trí Hình Hạo vừa biến mất.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Khi tới nơi, khu vực đó đã khôi phục như cũ, không còn bất kỳ không gian ba động nào tồn tại, càng đừng nói đến việc vào được Bồng Lai tiên đảo.

"Đáng chết!" "Khốn kiếp!" Việc tiến vào thất bại khiến sắc mặt

mấy vị Đại La Kim Tiên kia xanh mét đến cực điểm.

Bọn họ nhìn nhau, một người lên tiếng: "Không được, nếu đã không vào được thì cũng không thể để cơ duyên bên trong bị tên kia độc chiếm.

Nơi này là địa bàn của Long tộc, ta sẽ lập tức báo cho Long tộc biết, chắc chắn họ có thủ đoạn vào được!

Thiên Đình của Đông Vương Công đại nhân cũng đóng tại Đông Hải, báo cho ngài ấy biết thì chúng ta cũng lập công lớn, sau này sẽ được ban thưởng không ít." Nói đoạn, mấy vị Đại La Kim Tiên cũng không nán lại, quay người cấp tốc tản đi.

Một phần tiến vào Đông Hải tìm Long tộc, một phần hướng về Thiên Đình của Đông Vương Công.

Đối với tất cả những chuyện này, Hình Hạo không hề hay biết.

Lúc này hắn đã vượt qua không gian toại đạo, thành công tiến vào bên trong Bồng Lai tiên đảo.

"Cuối cùng cũng vào được rồi!" Đứng trên mặt đất tiên đảo, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, không nhịn được cười lớn: "Bồng Lai tiên đảo, ta cuối cùng cũng vào được rồi!" Lúc này, niềm vui sướng trong lòng Hình Hạo không thể che giấu.

Tổng cộng mất năm trăm năm thời gian, rốt cuộc cũng vào được Bồng Lai tiên đảo.

Chương 66

Đông Vương Công và những kẻ khác vẫn chưa tìm thấy, đồ đạc bên trong vẫn chưa bị ai đoạt mất.

Vì vậy, Hình Hạo không trì hoãn thêm nữa, lập tức bắt đầu tìm kiếm bên trong Bồng Lai tiên đảo.

"Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn!" "Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn!" "Cửu Tiêu Hỗn Độn Thạch!" "Hỗn Độn Tốn Phong Mộc!" Từng món đồ có giá trị bị thu lấy, bản sắc "vơ vét sạch sành sanh" của Hình Hạo lộ rõ không nghi ngờ gì.

Cuối cùng, mười năm sau, Hình Hạo đã thành công quét sạch khu vực xung quanh Bồng Lai tiên đảo, thu thập được ba kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năm kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ba gốc Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, chín gốc Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn và vô số dược liệu.

Sau khi thu hết những thứ đó, Hình Hạo tiến tới đỉnh núi của Bồng Lai tiên đảo.

Phóng nhãn nhìn qua, có một hồ nước tỏa ra tam sắc quang huy rực rỡ, chính là Tam Quang Thần Thủy trân quý, cả một hồ lớn, nhiều hơn rất nhiều so với lúc hắn gặp ở cây Chuối Tây năm xưa.

Nhưng thứ thu hút Hình Hạo nhất không phải là hồ Tam Quang Thần Thủy kia, mà là đóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đang đứng sừng sững giữa hồ.

"Cuối cùng cũng tìm thấy ngươi!

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo bước tới cạnh hồ nước, vẫy tay lấy ra hồ lô thu hết Tam

Quang Thần Thủy vào bên trong.

Xong xuôi, hắn bước vào giữa hồ hái lấy Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, nhìn nó rồi cười nói: "Đạo của Tam Hoa, lấy Ngũ Khí để thai nghén hoa cốt đóa, lấy hoa cốt đóa diễn hóa Thiên Địa Nhân Tam Hoa.

Hiện tại ta đã có Tịnh Thế Bạch Liên, nếu đem nó dung nhập vào Nhân Hoa, thì Nhân Hoa của ta có thể nhanh chóng nở rộ, thậm chí vượt qua cực hạn cửu phẩm dưới Thiên Đạo." Định liệu xong, Hình Hạo không trì hoãn nữa, ngồi xếp bằng xuống, Ngũ Khí trong cơ thể bắt đầu xao động.

Dưới sự khống chế của hắn, Ngũ Khí bốc lên tràn vào thức hải.

Giây tiếp theo, thức hải sôi trào, trong quang huy vô biên rực rỡ, có thể thấy ba đóa hoa cốt đóa lặng lẽ ngưng tụ thành hình.

"Thành rồi!" Nhìn thấy hoa cốt đóa, đáy mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức chớp lấy Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên để luyện hóa.

Mười năm sau, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã được luyện hóa hoàn tất.

Khi Hình Hạo thu nó vào trong thức hải, nó lập tức tương ứng với hoa cốt đóa của Nhân Hoa.

Ong ong!

Theo tiếng rền vang không dứt, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên thành công dung hợp với hoa cốt đóa của Nhân Hoa.

Giây tiếp theo, trên đỉnh đầu Hình Hạo, Nhân Hoa tỏa ra hào quang rực rỡ, phẩm cấp thăng cấp cấp tốc: Tam phẩm...

Lục phẩm...

Cửu phẩm...

Thập nhị phẩm!

Phải đạt tới mức thập nhị phẩm, Nhân Hoa mới ngừng sinh trưởng.

Đến đây, pháp lực trong cơ thể Hình Hạo nháy mắt tăng vọt một trăm hai mươi lần.

Tuy cảnh giới vẫn chưa đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nhưng chỉ riêng pháp lực đã vượt xa các tu sĩ Đại La Kim Tiên đại viên mãn khác.

Đây mới chỉ là kết quả của việc Nhân Hoa nở rộ.

Một khi Thiên Hoa và Địa Hoa cũng nở rộ đạt tới thập nhị phẩm, pháp lực trong cơ thể sẽ tăng trưởng hai trăm bốn mươi lần, khi đó trong cùng cảnh giới pháp lực của hắn có thể coi là vô địch.

"Thành rồi!" Cảm nhận được ba động sức mạnh cuồn cuộn mãnh liệt trong cơ thể, Hình Hạo vừa nhếch miệng cười vừa đứng dậy khỏi mặt đất, định bước đi rời khỏi.

"Dừng lại!" Đột nhiên, Hình Hạo như phát giác ra điều gì, bước chân khựng lại, quay đầu nhìn chằm chằm vào nơi gốc rễ của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Chỉ thấy ở đó có từng tia khí tức Hỗn Độn đang lan tỏa.

Tuy cực kỳ nhỏ bé nhưng vẫn bị Hình Hạo phát giác.

"Khí tức Hỗn Độn!

Chẳng lẽ bên dưới có bảo bối cấp Hỗn Độn?" Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo bước tới nhổ tận gốc phần rễ cây khô héo kia.

Giây tiếp theo, quang huy Hỗn Độn rực rỡ, một viên châu bị sứt mẻ hiện ra dưới lớp rễ cây bay tới.

“Hỗn Độn Châu!” Đồng tử co rụt lại, hơi thở của Hình Hạo dồn dập.

Hắn không ngờ bên dưới Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên lại giấu Hỗn Độn Châu.

Đây là Hỗn Độn Chí Bảo, cùng đẳng cấp với Khai Thiên Phủ, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên và Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong nhất thời, Hình Hạo cũng không kịp nghĩ nhiều, nhanh chóng tiến tới chớp lấy nó, sau đó dùng thần thức thăm dò: 【Hỗn Độn Châu (Tàn)】【Phẩm cấp: Hỗn Độn Chí Bảo】【Ghi chú: Bên trong chứa đựng một phương tiểu Hỗn Độn thiên địa】.

“Quả nhiên!” Mở mắt ra, sắc mặt Hình Hạo nghiêm túc, nhưng chân mày lại lặng lẽ nhíu lại.

Nguyên bản hắn định đi theo con đường Khí Vận Chứng Đạo, dù sao dùng khí vận đề thăng tu vi quả thực cực kỳ nhanh chóng, đạt tới đẳng cấp Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không gặp quá nhiều trở ngại.

Nhưng sự xuất hiện của Hỗn Độn Châu lại cho hắn thấy một khả năng khác: Dĩ Lực Chứng Đạo!

Pangu năm xưa chứng Đại Đạo thất bại là vì đại chiến với Ba Ngàn Ma Thần dẫn đến mệt mỏi, sau khi khai thiên lập địa lại kiệt sức, cộng thêm Thiên Đạo đánh lén mới bất đắc dĩ phải hóa thân thành vạn vật.

Nhưng con đường Dĩ Lực Chứng Đạo mà Pangu đã đi là mạnh mẽ không cần bàn cãi.

Hiện tại có Hỗn Độn Châu, dù là mảnh vỡ nhưng bên trong vẫn ẩn chứa một phương Hỗn Độn.

Chỉ cần khai thiên lập địa bên trong Hỗn Độn Châu, tự nhiên có

thể chứng đạo thành thánh.

Nếu có thể tu phục hoàn toàn Hỗn Độn Châu, bên trong sẽ tồn tại một thế giới Hỗn Độn không thua kém gì thế giới bên ngoài, khi đó thậm chí có thể vượt qua Pangu để chứng đắc Đại Đạo.

Phải biết rằng, năm xưa nếu không phải vì Pangu không tìm thấy Hỗn Độn Châu mà cưỡng ép khai tịch Hỗn Độn thế giới, thì sao có thể bị Ba Ngàn Ma Thần vây công?

Chương 67

Sao có thể bị Thiên Đạo đánh lén!

Nếu tiến hành khai thiên lập địa cuối cùng bên trong Hỗn Độn Châu, chỉ e Pangu đã chứng đắc Đại Đạo, siêu thoát tất cả rồi.

"Hô~" Thở hắt ra một hơi, Hình Hạo siết chặt mảnh vỡ Hỗn Độn Châu trong tay.

Sau một hồi do dự, hắn không dùng lực lượng Nguyên Thần để luyện hóa mà thi triển Pangu Tế Luyện Pháp.

Xoẹt một tiếng, Hình Hạo rạch lồng ngực mình, trực tiếp đưa mảnh vỡ Hỗn Độn Châu vào trong tim, dùng tinh huyết của bản thân luyện hóa để đảm bảo nó không bị kẻ khác đoạt mất.

Sau khi xong xuôi, Hình Hạo tung người bay lên không trung đảo Bồng Lai, vươn thần thức ra nói: "Theo ghi chép, Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu Tam Đảo liên thông với nhau, tuy có không gian trở ngại nhưng vẫn là một thể thống nhất.

Hiện tại ta đang ở trong Bồng Lai tiên đảo, chắc chắn có thể tìm thấy lối vào không gian liên kết với đảo Phương Trượng và đảo Doanh Châu.

Chỉ riêng Bồng Lai tiên đảo đã thu hoạch lớn như vậy, hai đảo còn lại cùng danh tiếng chắc chắn cũng không kém cạnh gì." Nói đoạn, Hình Hạo bắt đầu tìm kiếm hai hòn đảo còn lại.

Cùng lúc đó, Long tộc Đông Hải và Đông Vương Công cũng nhận được báo cáo từ mấy vị Đại La Kim Tiên kia.

Ngay lập tức, hai bên điều động lượng lớn nhân mã cấp tốc chạy tới vị trí của Bồng Lai tiên đảo.

Ngang!

Ngang!

Tiếng rồng ngâm rền vang, Long tộc với tư cách là bá chủ Đông Hải đã tới bên ngoài Bồng Lai tiên đảo trước tiên.

Lúc này cảnh tượng hiển hóa của Bồng Lai tiên đảo vẫn chưa tan biến, Long tộc cũng ngay lập tức phát giác ra sự hiện diện của nó.

Trong nhất thời, người của Long tộc vô cùng kích động.

Bồng Lai tiên đảo tiên khí lượn lờ, ai cũng có thể cảm nhận được sự trân quý của nó.

Đặc biệt là nhìn từ bên ngoài, bên trong Bồng Lai tiên đảo có vô số bảo quang rực rỡ, rõ ràng bên trong ẩn giấu trọng bảo.

"Chúc Long đại nhân!" Lúc này, bốn vị Đại La Kim Tiên đáp xuống trước mặt một nam tử Long tộc, khom người hành lễ: "Nơi này, chúng thuộc hạ trước đó đã tận mắt thấy có tu sĩ thành công tiến vào bên trong, tuyệt đối không phải hải thị thận lâu!" "Ta biết rồi!" Chúc Long gật đầu, đôi mắt bắn ra tinh quang, lập tức lên tiếng: "Thời Thượng Cổ có truyền thuyết, Đông Hải có tiên đảo, một tên Bồng Lai, hai tên Phương Trượng, ba tên Doanh Châu!

Đáng tiếc, năm xưa Đại ca và ta đã tìm khắp Đông Hải mà không thấy, nếu đoán không lầm thì đây chính là một trong Tam Tiên Đảo.

Thậm chí có thể là Bồng Lai tiên đảo trân quý nhất." Dứt lời, Chúc Long nhìn về phía bốn vị Đại La Kim Tiên nói: "Lần này các ngươi làm tốt lắm, sau này có thể gia nhập Long tộc làm khách khanh, được Long tộc chúng ta che chở và hưởng tài nguyên của Long tộc!" Nghe vậy, bốn vị Đại La Kim Tiên kia vui mừng quá đỗi.

Tuy Long tộc không còn ở thời kỳ đỉnh cao như trước, nhưng cũng không hề yếu nhược như lời đồn bên ngoài, ít nhất trong thời đại Đại

La Kim Tiên vi tôn này, Chúc Long đã là Chuẩn Thánh.

Chẳng qua bị ràng buộc bởi lời thề Thiên Đạo năm xưa nên Long tộc không thể tranh đoạt thiên địa, đành phải ở lại trong Tứ Hải.

Đó cũng là lý do vì sao bấy nhiêu năm qua không ai dám xâm phạm Long tộc Tứ Hải.

Việc được gia nhập Long tộc đối với bốn vị tán tu này tuyệt đối là một chuyện hỉ sự thiên đại, không chỉ có nơi nương tựa mà còn được phân phối tài nguyên.

Vì thế, bốn người lập tức khom người hành lễ: "Đa tạ Chúc Long đại nhân, chúng thuộc hạ nguyện ý gia nhập Long tộc, thề chết trung thành!" "Ừm!" Chúc Long gật đầu, không quá bận tâm đến phản ứng của bốn người, xua tay nói: "Mọi người, mau chóng tìm lối vào Bồng Lai tiên đảo." "Rõ!" Những người của Long tộc xung quanh lập tức lao ra, cấp tốc hướng về khu vực Bồng Lai tiên đảo hiển hóa.

Tuy không biết lối vào không gian nằm ở đâu, nhưng dựa vào số lượng người đông đảo, họ có thể bao vây toàn bộ khu vực, việc tìm ra lối vào không gian cũng không quá khó khăn.

Hưu!

Hưu!

Lúc này, từng đạo tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy Đông Vương Công đang dẫn đầu các tu sĩ Thiên Đình cấp tốc bay tới.

Số lượng người không nhiều, cũng chỉ tầm trăm người, nhưng tất cả đều là Đại La Kim Tiên.

"Chúc Long đạo hữu!" Nhìn thấy Chúc Long cùng người của Long tộc, Đông Vương Công hơi sững lại một chút rồi dẫn người

tiến lên, lên tiếng: "Nơi này chính là tiên đảo trong truyền thuyết sao?" Vừa nói, Đông Vương Công vừa nhìn về phía Bồng Lai tiên đảo.

Trong khoảnh khắc, cơ thể hắn run rẩy, sự xao động hiện lên trong lòng, hắn vô thức thốt lên: "Đảo này nên thuộc về ta mới đúng!" Câu nói này vừa thốt ra, Chúc Long cùng các tu sĩ Long tộc bên cạnh đều nhíu mày.

Bồng Lai tiên đảo là tồn tại trong truyền thuyết từ thời Thượng Cổ, giờ vất vả lắm mới gặp được, Long tộc cũng hạ quyết tâm phải có được, sao có thể tùy tiện giao cho Đông Vương Công?

Quan trọng nhất là, tuy hai bên đang trong quan hệ hợp tác nhưng vẫn đều có chủ ý riêng.

Chúc Long nhíu mày nói: "Đông Vương Công đạo hữu, Bồng Lai tiên đảo này là tiên đảo trong truyền thuyết của Long tộc ta, nó nên thuộc về Long tộc ta mới phải!" "Hử!?" Đông Vương Công nhíu mày, cũng phản ứng lại, nhìn Chúc Long bên cạnh, sắc mặt biến ảo mấy lần định nói gì đó.

Tuy nhiên, chưa kịp mở miệng thì một tiếng kinh hô vang lên: "Mau nhìn, lối vào ở đằng kia!" Nhìn theo, chỉ thấy một thành viên Long tộc lặng lẽ biến mất, thấp thoáng có thể thấy dấu vết của không gian toại đạo tồn tại trên mặt đất.

"Tìm thấy lối vào rồi!" "Thật tốt quá!" Thấy tình hình này, Chúc Long đại hỉ, cũng không thèm để ý đến sự hiện diện của Đông Vương Công, lập tức lóe thân lao về phía lối vào đó.

Thấy vậy, Đông Vương Công cũng không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng triệu tập nhân mã bám sát theo sau.

Cùng lúc đó, Hình Hạo đang ở bên trong Bồng Lai tiên đảo cũng đột nhiên mở mắt, ánh mắt khóa chặt vào một khu vực: "Tìm thấy rồi!

Quả nhiên là tương hỗ liên thông!" Dứt lời, thân hình Hình Hạo nhoáng lên một cái, cấp tốc tới đúng vị trí không gian toại đạo vừa hiện ra, một cái lóe thân tiến vào bên trong.

Ngay khi hắn rời đi, tại chân núi Bồng Lai tiên đảo, một đạo không gian toại đạo vận hành, có thể thấy nhân mã hùng hậu cũng theo đó tiến vào bên trong.

"Không!" "Sao lại có thể như vậy được!" Nhìn thấy một Bồng Lai tiên đảo bị vơ vét sạch sành sanh, Chúc Long và Đông Vương Công đều không nhịn được thốt lên kinh hãi.

Có thể thấy Bồng Lai tiên đảo lúc này đâu còn vẻ rực rỡ như lúc hiển hóa bên ngoài, thay vào đó là vô số hố sâu, những thứ có giá trị đều đã bị Hình Hạo thu đi hết rồi.

Cả hòn đảo Bồng Lai ngoại trừ linh khí nồng đậm không kém gì các danh sơn đại xuyên ở Hồng Hoang, thì tất cả những thứ còn lại đều trở nên khó coi, thậm chí không còn lấy một tia Tiên Thiên chi khí nào.

"Người kia!

Nhất định là hắn!" Lúc này, tám vị Đại La Kim Tiên kia chấn động cơ thể, dường như đã hiểu ra điều gì, vừa kinh hô vừa nhanh chóng tiến tới bên cạnh Chúc Long và Đông Vương Công: "Chúc Long đại nhân!

Chương 68

Đông Vương Công đại nhân!

Bồng Lai tiên đảo chắc chắn đã bị kẻ xông vào trước đó vơ vét sạch, nhất định phải tìm thấy hắn, bảo bối bên trong đều bị tên đó chiếm hết rồi!" "Hử!?" Chúc Long và Đông Vương Công nghe vậy thì hoàn hồn, sau khi nhìn nhau một cái, sự phẫn nộ trong lòng không thể che giấu, quát lớn: "Tìm!

Nhất định phải tìm thấy hắn!

Ta muốn xem thử kẻ nào gu gan dám cướp đồ ngay trước mắt ta!" Theo tiếng hô hoán, tu sĩ Long tộc và tu sĩ Thiên Đình lập tức bắt đầu tìm kiếm cấp tốc.

Đáng tiếc, họ không biết rằng lúc này Hình Hạo đã rời khỏi Bồng Lai tiên đảo, tất cả chỉ là công dã tràng.

Xoẹt xoẹt...

Không gian toại đạo vặn vẹo, thân ảnh Hình Hạo xuất hiện trên một hòn tiên đảo khác.

Nhìn từ trên cao xuống, có thể thấy tiên đảo này nhỏ hơn Bồng Lai tiên đảo khoảng một phần ba, nhưng linh căn và dược liệu cực phẩm bên trong cũng không hề kém cạnh Bồng Lai.

Trên đảo thấp thoáng có hai chữ: Phương Trượng.

"Phương Trượng tiên đảo!

Đúng là đoạt thiên địa tạo hóa!" Trong miệng cảm thán, Hình Hạo cũng không trì hoãn, lập tức bay vào trong bắt đầu một vòng vơ vét mới, bất cứ thứ gì có giá trị đều bị hắn thu hết.

Sau khi quét sạch mọi thứ trên đảo Phương Trượng, Hình Hạo lại thu hoạch được không ít Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Linh Bảo và dược liệu cực phẩm.

Tiếp đó, hắn bay tới khu vực đỉnh đảo Phương Trượng.

Có thể thấy trên đỉnh đảo cũng có một hồ nước, tuy không phải linh thủy như Tam Quang Thần Thủy nhưng nồng độ linh khí cũng cực kỳ đậm đặc.

Ở giữa hồ có một đóa liên hoa màu vàng nâu, nở rộ thập nhị phẩm, bên trên không ngừng lan tỏa ba động Địa chi Pháp tắc.

"Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn!

Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên!" Đáy mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo nhếch miệng cười rồi bước tới hồ nước.

Sau khi tới trên đài sen, hắn trực tiếp bắt đầu luyện hóa nó.

Ba mươi năm sau!

Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên đã được luyện hóa thành công.

Theo một tiếng rền vang, Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên chui vào thức hải của Hình Hạo, sau đó dung hợp với hoa cốt đóa của Địa Hoa.

Ong ong!

Theo tiếng rền vang, Địa Hoa lúc này nở rộ, quang huy rực rỡ, nở ra với tốc độ mắt thường có thể thấy được: Tam phẩm...

Lục phẩm...

Cửu phẩm...

Thập nhất phẩm!

Sau khi đạt tới thập nhất phẩm, sức mạnh của Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên rõ ràng có chút không đủ, Địa Hoa cũng không thể

tiếp tục diễn hóa phẩm cấp cuối cùng để đạt tới thập nhị phẩm.

"Đáng chết!

Chẳng lẽ lại thiếu một chút sao?" Cảm nhận được tình trạng của Địa Hoa, sắc mặt Hình Hạo biến ảo liên tục, vẻ mặt lúc này cực kỳ khó coi.

Nếu Địa Hoa không thể đạt tới thập nhị phẩm viên mãn, đó sẽ là một tổn thất cực lớn đối với hắn.

Một khi Địa Hoa nở rộ mà không thể nhanh chóng hoàn thiện, sau này muốn nâng cao phẩm chất sẽ vô cùng khó khăn, thậm chí không thể diễn hóa lên thập nhị phẩm.

"Địa chi quy tắc không đủ!

Cần phải bổ sung.

Trên người ta thứ có thể hỗ trợ được dường như chỉ có Cửu Thiên Tức Nhưỡng." Trầm ngâm một lát, Hình Hạo lập tức lấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng ra.

Tuy thứ này có liên quan tới việc Nữ Oa tạo người và Nhân tộc ra đời, nhưng trước tình cảnh tiềm lực của bản thân không đủ, hắn cũng không quản được nhiều như vậy nữa.

"Đi!" Hô nhẹ một tiếng, Cửu Thiên Tức Nhưỡng dưới sự điều khiển của Hình Hạo bay tới trên Địa Hoa.

Cùng với khí tức Địa chi quy tắc nồng đậm xao động, Địa Hoa lập tức bám rễ vào Cửu Thiên Tức Nhưỡng, không ngừng hấp thụ dinh dưỡng bên trong để tiếp tục tiến hóa.

Trong nhất thời, Địa chi quy tắc nồng đậm đến cực hạn.

Theo thời gian trôi qua, Địa Hoa rốt cuộc cũng nở ra hoa cốt đóa thứ mười hai.

Năm mươi năm sau, Địa Hoa thứ mười hai triệt để viên mãn.

Cùng với một luồng khí tức mạnh mẽ bốc lên, khí tức toàn thân hắn lại một lần nữa tăng trưởng một trăm hai mươi lần.

Pháp lực sôi trào, vượt qua chín thành chín các tu sĩ Đại La Kim Tiên.

"Thành rồi!" Cảm nhận được Địa Hoa viên mãn, Hình Hạo đại hỉ, mở mắt ra rồi thu hồi Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Tuy nhiên, chỉ trong mấy chục năm ngắn ngủi, Cửu Thiên Tức Nhưỡng đã bị tiêu hao mất một phần ba, độ bóng bẩy trên đó cũng mờ nhạt đi trông thấy.

"Thật là nguy hiểm.

Nếu không có Cửu Thiên Tức Nhưỡng, e rằng lần này Địa Hoa khó lòng viên mãn!" Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo thu phần Cửu Thiên Tức Nhưỡng còn lại vào, đứng dậy khỏi mặt đất rồi nhìn xuống hồ linh thủy bên dưới.

"Dưới Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ở đảo Bồng Lai có mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, vậy dưới Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên này liệu có bảo bối gì không?" Với suy nghĩ đó, Hình Hạo lập tức vươn thần thức ra tìm kiếm.

Chương 69

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Dưới đáy hồ không hề có bất kỳ Linh bảo nào, tất cả đều bình thường, thứ trân quý nhất trên đảo Phương Trượng chính là đóa Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên kia!

"Không có sao!

Xem ra ta tham lam quá rồi!" Đáy mắt lộ ra một tia thất vọng, Hình Hạo nhanh chóng thu liễm tâm tình.

Có thể khiến Địa Hoa viên mãn diễn hóa thập nhị phẩm đã là cơ duyên thiên đại rồi, so với nó thì những thứ khác cũng không còn quan trọng nữa.

Vì thế, Hình Hạo không còn vướng bận, bước ra khỏi hồ linh thủy, trực tiếp lấy ra một không gian dụng cụ bắt đầu hút hết nước hồ vào trong.

Hồ nước lớn như vậy diễn hóa ra linh thủy tuy không bằng Tam Quang Thần Thủy, nhưng Thập Nhị Phẩm Địa Hoa Liên vốn là chí bảo chứa đựng Đại Địa Pháp Tắc, từng tia dược lực rò rỉ ra cũng đủ để cải biến bản chất của linh thủy, đây cũng là một loại thánh thủy trị thương cực kỳ tốt.

Xoẹt xoẹt...

Ngay khi Hình Hạo thu hết nước hồ xong, trên không trung truyền đến tiếng không gian xoáy động.

Hình Hạo khựng lại động tác, vô thức ngẩng đầu nhìn lên, thấy trên bầu trời xuất hiện hai cái vòng xoáy không gian, một cái liên thông với đảo Bồng Lai, còn cái kia...

“Lối vào không gian liên thông với đảo Doanh Châu!

Lại trực tiếp xuất hiện sao!” Đồng tử co rụt lại, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc, nhưng động tác của hắn cũng không chậm, tung người bay về phía không gian toại đạo dẫn tới đảo Doanh Châu.

Cùng lúc đó, bên trong Bồng Lai tiên đảo.

Khí tức cuồng bạo quanh thân Chúc Long và Đông Vương Công khựng lại, nhìn hai đạo không gian toại đạo xuất hiện trên không trung, cả hai đều vui mừng khôn xiết: “Tìm thấy rồi!

Tam đảo trong truyền thuyết quả nhiên liên thông với nhau.” Nhìn nhau một cái, Đông Vương Công và Chúc Long lập tức lên tiếng: “Mỗi người một bên, nhất định phải bắt được tên tặc tử đã vét sạch Bồng Lai!” Tiếp đó, Chúc Long và Đông Vương Công liền lóe thân tiến vào bên trong.

Các Đại La Kim Tiên bên cạnh họ không hành động mà tụ tập lại bên trong Bồng Lai.

Tu sĩ Thiên Đình và tu sĩ Long tộc liên thủ, xây dựng các tầng cấm chế và kết giới để đảm bảo không ai có thể dễ dàng đào thoát ra ngoài.

Đảo Doanh Châu!

Hình Hạo bước ra khỏi không gian toại đạo, nhìn từ trên cao xuống, cả đảo Doanh Châu lớn hơn đảo Phương Trượng một chút, nhưng vẫn nhỏ hơn đảo Bồng Lai khoảng một phần ba.

Tuy nhiên đảo Doanh Châu này lại cực kỳ quỷ dị, khu vực đỉnh đảo có tử sắc quang huy rực rỡ, toàn bộ hòn đảo dường như bị bao phủ bởi một lớp quang huy màu xám.

Một bên của hòn đảo tràn đầy sinh cơ, vô số linh căn, linh thảo đang được thai nghén.

Phía bên kia hòn đảo lại tử khí trầm trầm, nhìn qua chỉ thấy cảnh khô héo suy bại, thậm chí không tìm thấy bất kỳ một tia sinh mệnh khí tức nào.

"Chuyện gì thế này?

Sinh tử giao giới sao?" Chân mày cau lại, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh hãi, cực kỳ chấn kinh và khó hiểu trước sự biến hóa trên đảo Doanh Châu.

Đồng thời, ánh mắt của hắn cũng bị đạo tử sắc quang huy kia thu hút.

Không có gì bất ngờ thì cảnh tượng sinh tử phân ly trên đảo Doanh Châu này chính là do thứ bên trong đó tạo thành.

Mang theo sự hiếu kỳ, Hình Hạo bay về phía đỉnh núi cao nhất của đảo Doanh Châu.

Khi tới nơi, có thể thấy bên trên là một thiên trì, không lớn lắm, chỉ quy mô mười mấy dặm, nhưng bên trong có một đóa liên hoa màu tím túc túc nhị thập tứ phẩm tồn tại, đung đưa theo gió, tỏa ra khí tức sinh tử luân hồi.

"Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên!

Làm sao có thể!" Kinh hô một tiếng, Hình Hạo cả người đờ đẫn.

Phải biết rằng, kể từ sau khi Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên vỡ vụn, liên hoa trong Hồng Hoang cao nhất cũng chỉ đạt tới thập nhị phẩm, căn bản không thể diễn dịch ra một gốc liên hoa nhị thập tứ phẩm như trước mắt này.

Theo như hắn biết, Luân Hồi Tử Liên cũng chỉ là thập nhị phẩm, phẩm cấp tương đương với Thập Nhị Phẩm Địa Hoa Liên - Thượng phẩm Linh căn mà thôi.

Nhưng giờ thì sao?

Đóa Luân Hồi Tử Liên này thế mà đạt tới nhị thập tứ phẩm, phẩm cấp vượt qua cả Đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Căn, thậm chí có thể sánh ngang với Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết rằng, trong Tiên Thiên Tứ Liên cũng chỉ có Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên được kế thừa bản nguyên của Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên mới được liệt vào hàng Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn.

Những đóa như Hủy Diệt Hắc Liên, Công Đức Kim Liên hay Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng chỉ có căn nguyên Đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Căn, thế mà một đóa Tử Liên này lại vượt qua tất cả, thật là...

"Nhưng lại vừa khéo.

Có đóa Luân Hồi Tử Liên này, Thiên Hoa của ta có thể hoàn thiện, khi đó Tam Hoa đều khai thập nhị phẩm, căn nguyên của ta sẽ sánh ngang với Pangu." Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo bước tới định thu lấy Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Tuy nhiên, ngay khi Hình Hạo tới sát Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên và chuẩn bị động thủ, phía sau vang lên một tiếng quát lớn: "Tặc tử, ngươi dám!" Giây tiếp theo, uy áp Chuẩn Thánh hạo hãn quét tới, trực tiếp trấn áp lên người Hình Hạo.

"Hừ!" Hình Hạo rên hừ một tiếng, khóe miệng rỉ ra một vệt máu tươi, thần sắc biến đổi: "Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Lúc này mà đã có tu sĩ đạt tới trình độ này sao!" Không kịp nghĩ nhiều, Hình Hạo vươn tay thu lấy Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, quay đầu nhìn lại thấy thân ảnh Chúc Long từ không gian toại đạo bước ra, sát khí đằng đằng, dáng vẻ như muốn giết người.

Ong ong!

Cùng lúc đó, cả đảo Doanh Châu rung chuyển.

Lớp quang huy màu xám bao phủ đảo Doanh Châu bắt đầu tan biến nhanh chóng, cây cối trên đó khô héo, khu vực vốn tràn đầy tử khí lại đâm chồi nảy lộc.

Nhìn qua thì có vẻ không vấn đề gì, nhưng thực tế hàm lượng linh khí đã giảm mạnh, thậm chí khôi phục lại mức bình thường như các danh sơn đại xuyên khác, so với đảo Phương Trượng và Bồng Lai thì kém xa một bậc.

"Tên tặc tử đáng chết!

Ngươi muốn chết!" Cảnh tượng này vừa vặn rơi vào mắt Chúc Long, sát cơ bắn ra trong mắt, hắn đưa tay phải ra lấy một cây trường thương khóa chặt vị trí của Hình Hạo: "Tặc tử, giao ra những thứ đoạt được ở Tam Tiên Đảo, bản tổ sẽ để ngươi toàn thây!" Ha ha!

Chương 70

Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo sao có thể ngu ngốc giao ra những thứ mình đã có được?

Tuy đối phương có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ nhưng hắn cũng chẳng hề sợ hãi, bước tới một bước, tay phải lấy ra Chu Thiên Thần Phủ: "Bớt nói nhảm đi, muốn chiến thì chiến!

Một tên tàn dư của thời đại cũ mà thôi, hôm nay ta sẽ lấy mạng ngươi!" "Láo xược!" Nghe vậy, Chúc Long đại nộ.

Với tư cách là Long Hoàng đời thứ hai, hắn đâu thể chịu nổi việc bị một tên Đại La Kim Tiên sỉ nhục và đòi giết như vậy?

"Chết đi!" Hô lớn một tiếng, Chúc Long vung trường thương trong tay.

Giây tiếp theo, tiếng rồng ngâm vang lên, vô số hắc thủy ngưng tụ giữa không trung thành những đầu cửu trảo hắc long, không ngừng lao tới tấn công Hình Hạo.

"Đến hay lắm!" Trước đòn tấn công đó, Hình Hạo dường như không sợ hãi, siết chặt Chu Thiên Thần Phủ, tung người nhảy lên đồng thời Lực chi Pháp tắc cuộn trào, vung rìu chém mạnh vào những con hắc long đang lao tới.

Bành!

Bành!

Tiếng nổ vang rền, từng con hắc long bị Chu Thiên Thần Phủ chém nổ, hắc thủy bắn tung tóe như mưa rào đổ xuống đảo Doanh Châu.

Thứ hắc thủy đó mang tính hủ thực cực mạnh, trực tiếp xóa sạch

mọi sinh cơ nơi nó chạm tới.

"Hủ thực!

Thủ đoạn thật quỷ dị!" Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo trầm xuống, cúi đầu nhìn Chu Thiên Thần Phủ trong tay, may mà nó đã đạt tới cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nên không bị hủ thực.

"Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Chỉ là Đại La, sao có thể sở hữu nó!" Cảnh tượng đó lọt vào mắt Chúc Long, đôi mắt hắn nháy mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Chu Thiên Thần Phủ, trong lòng nảy sinh tham niệm.

Dù sao số lượng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng rất hiếm hoi, những thứ vượt trên nó là Tiên Thiên Chí Bảo cũng không quá mười kiện.

Nếu đoạt được nó, sức chiến đấu của hắn sẽ tăng vọt.

Vì thế, Chúc Long liền lên tiếng: "Tiểu bối, giao ra những thứ vừa đoạt được và cây rìu lớn trong tay, bản tổ sẽ tha chết, thậm chí cho phép ngươi gia nhập Long tộc thấy sao?" Muốn Chu Thiên Thần Phủ của ta sao!

Đúng là coi ta như quả hồng mềm.

Sát cơ lóe lên trong mắt, Hình Hạo nhìn chằm chằm Chúc Long: "Nằm mơ đi!

Một Long tộc nhỏ bé, chỉ là tàn dư của thời đại cũ mà thôi, cũng xứng để ta gia nhập sao!

Chúc Long, để ta xem thử sức mạnh của vị Long Hoàng đời thứ hai như thế nào, so với Long Vương bá tuyệt Hồng Hoang năm xưa chắc kém xa rồi!" Dứt lời, Hình Hạo cầm Chu Thiên Thần Phủ lao

lên.

“Tìm chết!” Sắc mặt trầm xuống, Chúc Long lúc này cực kỳ khó coi.

Đúng là hắn không bằng Long Vương, dù là anh em ruột nhưng thời đại Long Phượng đại kiếp Long Vương có thể bá tuyệt Hồng Hoang, còn hắn cùng lắm chỉ duy trì được cân bằng trong Tứ Hải.

Long Phượng đại kiếp đã trôi qua bao nhiêu hội nguyên, tu vi của Chúc Long mới vừa đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Phải biết rằng, thời kỳ đỉnh phong Long Vương có thể đạt tới cấp bậc Á Thánh.

Nay bị Hình Hạo sỉ nhục như vậy, Chúc Long sao có thể nhẫn nhịn?

Chút thiện ý giả tạo cuối cùng nháy mắt tan biến, hắn siết chặt trường thương: “Tiểu bối, hôm nay là ngày giỗ của ngươi.” Giây tiếp theo, thân ảnh Hình Hạo và Chúc Long va chạm giữa không trung.

Chu Thiên Thần Phủ và Vạn Long Thần Thương va đập, hỏa quang tứ tung, dư ba sức mạnh kinh khủng lan tỏa khiến cả đảo Doanh Châu vỡ vụn, thậm chí không gian cũng có dấu hiệu bị xé rách.

Keng!

Keng!

Liên tục giao thủ mấy trăm chiêu, thân ảnh Hình Hạo và Chúc Long tách ra, cả hai lúc này đều có chút chật vật.

Hình Hạo toàn thân đầy vết thương, y phục gần như rách nát.

Phía bên kia Chúc Long cũng máu tươi đầm đìa, tuy vết thương không nhiều nhưng dưới đòn tấn công của Chu Thiên Thần Phủ, da thịt cũng nứt ra, máu chảy ròng ròng.

“Làm sao có thể!

Nhục thân của hắn còn mạnh hơn cả ta!” Ám trầm nhìn chằm chằm vào cơ thể không hề rỉ ra một tia máu nào của Hình Hạo, sắc mặt Chúc Long cực kỳ khó coi.

Vạn Long Thần Thương tuy không phải Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng cũng là Đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, lẽ ra không thể chỉ như vậy được.

“Không có gì là không thể!” Nở một nụ cười, Hình Hạo xé toạc áo trên để lộ cơ bắp cuồn cuộn, vác Chu Thiên Thần Phủ lên vai: “Đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo không tồi, nhưng cũng không thể phá vỡ được cơ thể của ta đâu.” Nghe vậy, thần sắc Chúc Long hơi biến đổi.

Dường như đã hiểu ra điều gì, ánh mắt nhìn Hình Hạo đột nhiên biến ảo: “Tổ Vu!

Vu tộc, không thể nào!

Vu tộc không tu Nguyên Thần, làm sao có thể có Nguyên Thần tồn tại!” Trong khoảnh khắc, Chúc Long hoàn toàn mông muội.

Hắn biết trong Hồng Hoang chỉ có Tổ Vu mới có nhục thân chống lại được Đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Hình Hạo trước mắt rõ ràng là một tu sĩ, sao có thể là Tổ Vu?

“Không có gì là không thể.” Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo kiêu ngạo: “Bấy lâu nay ta chưa từng sinh tử đại chiến với ai, nên cũng không hiểu giới hạn của mình nằm ở đâu.

Nhưng qua trận chiến hôm nay, ta đã hiểu ra, tuy ta chưa bước vào cảnh giới Tổ Vu nhưng nhục thân cũng không hề kém cạnh Tổ Vu.

Ngoại trừ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo ra, những Linh Bảo còn lại đối với ta chẳng có chút uy hiếp nào.

Chúc Long, chúng ta tiếp tục nào!" Dứt lời, Hình Hạo hô lớn một tiếng, vác Chu Thiên Thần Phủ lao tới sát phạt.

Lúc này, huyết thống hiếu chiến của Vu tộc trong người hắn đã hoàn toàn được kích hoạt.

Chương 71

Lần đầu tiên hiểu rõ sự mạnh mẽ của bản thân, Hình Hạo khao khát tìm xem giới hạn của mình nằm ở đâu, và Chúc Long chính là một đối tượng thử nghiệm tuyệt vời.

"Khốn kiếp!" Thấy vậy, Chúc Long không nhịn được mắng một tiếng, sắc mặt đỏ bừng trông có vẻ phẫn nộ nhưng thực chất trong lòng đang cực kỳ hoảng hốt.

Không vì gì khác, nếu chỉ là một tên Đại La Kim Tiên thì hắn chẳng thèm để vào mắt, nhưng đối thủ lại là Tổ Vu thì không thể không coi trọng.

Tuy hiện tại Vu tộc đang dốc toàn lực củng cố địa bàn Bất Chu Sơn không ra ngoài, nhưng sự mạnh mẽ của họ là điều không cần bàn cãi.

Ngoại trừ các vị Thánh Nhân cao cao tại thượng ra, ai dám coi thường Vu tộc?

Hình Hạo trước mắt không chỉ là Tổ Vu mà còn có Nguyên Thần, nếu thực sự động thủ, chưa nói đến thắng bại, bản thân hắn cũng không dám làm gì quá đáng.

Vạn nhất thực sự trở mặt với Vu tộc khiến đám điên đó tràn vào Tứ Hải, thì chút nền tảng vất vả lắm mới tích lũy được của Long tộc e rằng sẽ bị phá hủy sạch sành sanh, thậm chí là diệt tộc.

"Chết đi!" Lúc này, Hình Hạo đã tới trước mặt Chúc Long, dưới sự gia trì của Hành chi Bí, tốc độ của hắn cực nhanh, vung rìu chém thẳng vào đầu Chúc Long.

"Tổ Vu, ngươi muốn chết!" Nguy hiểm cận kề, Chúc Long cũng

không kịp suy nghĩ nhiều, né tránh đòn tấn công của Chu Thiên Thần Phủ rồi đâm Vạn Long Thần Thương thẳng vào tim Hình Hạo.

Đáng tiếc, lúc này Hình Hạo không thèm né tránh, mặc kệ đòn tấn công của Vạn Long Thần Thương, tiếp tục vung Chu Thiên Thần Phủ chém về phía Chúc Long.

Giây tiếp theo, Vạn Long Thần Thương đâm trúng ngực Hình Hạo.

Keng một tiếng, hỏa quang tứ tung, có tia máu rỉ ra, tuy phòng ngự của Hình Hạo kinh người nhưng dù sao chênh lệch tu vi vẫn tồn tại.

"Aaaa!" Tiếng thảm thiết vang lên, không phải của Hình Hạo mà là của Chúc Long.

Chu Thiên Thần Phủ lướt qua, trực tiếp chém một vết lớn trên cánh tay hắn, máu thịt văng tứ tung lộ ra cả xương trắng.

Sức phá hoại của Lực chi Pháp tắc nháy mắt đánh bay hắn đi.

Thân hình Chúc Long như một con diều đứt dây rơi xuống mặt biển bên ngoài đảo Doanh Châu.

Ầm uỳnh!

Nước biển nổ tung, sóng cao ngất trời, mặt nước cũng bị nhuộm đỏ.

"Vẫn kém một chút!" Trên không trung, Hình Hạo nhìn lỗ máu trên ngực mình, khẽ nhíu mày.

Địa Hoa trong thức hải lặng lẽ tỏa sáng.

Giây tiếp theo, Địa Hoa nở rộ, sức mạnh của Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên tuôn ra, quấn quanh vết thương trên ngực hắn.

Chỉ trong nháy mắt, vết thương do Vạn Long Thần Thương gây ra đã khôi phục như cũ.

"..." Hình Hạo há hốc mồm, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi.

Hắn không ngờ khả năng khôi phục của Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên lại mạnh mẽ như vậy, tuy không bằng Tạo Hóa Thanh Liên bị chia làm ba nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Ngang!

Đột nhiên, một tiếng rồng ngâm vang lên.

Giây tiếp theo, trước mắt Hình Hạo tối sầm lại, toàn bộ đảo Doanh Châu bị bóng tối bao trùm.

Mất đi tầm nhìn, Hình Hạo lập tức phóng thần thức ra, nhưng kinh ngạc phát hiện thần thức chỉ có thể bao phủ trong phạm vi trăm mét xung quanh.

"Thần thông của Chúc Long!

Mở mắt là ban ngày, nhắm mắt là đêm đen!" Trong đầu nảy ra một ý nghĩ, Hình Hạo lập tức hiểu chuyện gì đang xảy ra, siết chặt Chu Thiên Thần Phủ đứng tại chỗ cảnh giới.

So với trước đó, Chúc Long lúc này hiển lộ bản thể không nghi ngờ gì là trạng thái mạnh nhất.

Năm xưa bản thể Long Vương to bằng một phần năm Hồng Hoang, sức chiến đấu đạt tới Á Thánh cũng chính vì điểm này.

Ngang!

Tiếng rồng ngâm lại vang lên.

Một móng rồng khổng lồ nghìn trượng xé rách không gian, nháy mắt xuất hiện trong phạm vi thần thức của Hình Hạo.

Chưa kịp phản ứng, móng rồng đó đã chụp xuống, trực tiếp bắt lấy và giam cầm hắn.

Một luồng sức mạnh đáng sợ bùng phát định bóp chết hắn.

"Phá cho ta!" "Mở ra!" Hình Hạo gầm lớn, cố sức vùng vẫy.

Đáng tiếc, sức mạnh Chuẩn Thánh hậu kỳ quá kinh khủng, Hình Hạo không thể thoát khỏi sự giam cầm của móng rồng, thậm chí hủ thực chi lực bên trong còn đang không ngừng gặm nhấm cơ thể hắn.

"Không ổn rồi." Cảm nhận tình hình, Hình Hạo bắt đầu kiêng dè.

Nếu cứ tiếp tục thế này thì chỉ có nước tan thành mây khói.

Vì thế, hắn không còn bận tâm gì nữa, tâm niệm động một cái, hiển hóa ra Đại Vu Chi Thân.

Hống!

Một tiếng gầm thấp vang lên, chân thân Đại Vu cao tám triệu trượng hiện ra.

Hình Hạo thoát khỏi sự giam cầm của móng rồng, bản thân hắn lúc này còn cao lớn hơn cả đảo Doanh Châu.

Giây tiếp theo, Hình Hạo vươn tay trái tóm lấy móng rồng vừa giam cầm mình, dùng hết sức bình sinh thực hiện một cú quật vai.

Bành!

Chương 72

Sóng cuộn biển gầm, thân rồng vạn trượng của Chúc Long bị quật mạnh xuống mặt biển.

Bị trúng đòn nặng nề, đôi mắt đang nhắm chặt của hắn cũng phải mở ra.

Trong nhất thời, không gian đen kịt nháy mắt bừng sáng, trên bầu trời hai vầng thái dương rực rỡ tỏa ra sức nóng vô biên, đủ để thiêu cháy một cường giả cấp Đại La Kim Tiên trong thời gian ngắn.

Nhưng đáng tiếc, sức nóng đó chẳng có tác dụng gì với Hình Hạo.

Sau khi luyện hóa tâm huyết của Pangu, phòng ngự nhục thân của hắn đã vượt qua cả Tổ Vu, tuy chưa thể diễn hóa ra chân thân Pangu thực sự nhưng không phải thứ sức mạnh này có thể gây thương tổn.

"Cuối cùng cũng thấy đường rồi!" Thấy vậy, Hình Hạo nhếch miệng cười, nhìn Chúc Long đang bị quật ngã dưới biển, sát cơ trong mắt hắn lóe lên, quát khẽ: "Lớn!" Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ phóng to lên đến năm triệu trượng.

Tiếp đó, Hình Hạo nắm chặt cán rìu, nhìn xuống Chúc Long rồi không chút do dự phát động sát chiêu: "Chúc Long, chịu chết đi!

Khai Thiên Cửu Thức — Nhất Phủ Phân Âm Dương!" Xoẹt!

Khai Thiên Phủ khí chém xuống, dưới sự điều khiển của Hình Hạo, nó chém thẳng vào thân hình khổng lồ của Chúc Long.

Ầm uỳnh!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang rền, Khai Thiên Phủ khí càn quét khiến cả đại dương bị xẻ đôi.

Dư ba sức mạnh lan tỏa khiến kết giới bao phủ đảo Doanh Châu bắt đầu sụp đổ.

Ngang!

Ngang!

Tiếng rồng ngâm thảm thiết vang lên không dứt.

Có thể thấy rõ đại dương đã bị nhuộm đỏ hoàn toàn bởi lượng máu khổng lồ tuôn ra.

Nhưng quỷ dị là, thân thể Chúc Long rơi xuống đáy biển rồi biến mất tăm hơi, không còn thấy xuất hiện nữa.

Chưa đợi Hình Hạo suy nghĩ thêm, hàng loạt tiếng nổ lớn lại vang lên.

Nhìn qua, thấy kết giới xung quanh đảo Doanh Châu đang sụp đổ, khí tức Hỗn Độn cuộn trào tràn vào bên trong.

Bất kỳ sinh mệnh nào bị cuốn vào đều bị tiêu diệt ngay lập tức.

"Không xong, kết giới Hỗn Độn của Tam Tiên Đảo vỡ rồi." Sắc mặt biến đổi, Hình Hạo lúc này không còn quan tâm Chúc Long ở đâu nữa, cấp tốc lao ra ngoài, miệng lẩm bẩm: "Tam Tiên Đảo sắp xuất thế, trước đó chắc chắn sẽ trải qua một cuộc đại hủy diệt!

Ta phải nhanh chóng rời khỏi đây, nếu không bị vụ nổ Hỗn Độn đó cuốn vào, với nhục thân hiện tại của ta không thể nào chống đỡ được!" Trong nháy mắt, Hình Hạo đã tới biên giới của vết nứt không gian.

Nhìn vào những cơn bão không gian và bão thời gian đáng sợ bên trong, hắn cũng không quản được nhiều nữa, thu hồi Đại Vu Chân Thân, đồng thời triệu hoán Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên để bảo hộ bản thân.

Xong xuôi, Hình Hạo lập tức lao vào vết nứt không gian, cấp tốc trốn ra khỏi không gian Tam Tiên Đảo.

"Vu tộc!

Tổ Vu!" Lúc này, một tiếng gào thét phẫn nộ vang lên.

Cùng với tiếng rồng ngâm, thân hình Chúc Long lao lên từ đáy biển, toàn thân máu tươi đầm đìa, đặc biệt là trên lưng có một vết chém khổng lồ, máu tuôn ra không ngừng, rõ ràng là trọng thương.

Cứng rắn chống đỡ một chiêu Khai Thiên Phủ khí, hận ý của Chúc Long đối với Hình Hạo đã lên đến cực điểm.

Sau khi xuất hiện trên bầu trời đảo Doanh Châu, hắn lập tức tìm kiếm.

Lúc này hắn chẳng còn bận tâm đến Vu tộc hay không Vu tộc, trong lòng chỉ muốn giết chết Hình Hạo để rửa hận.

Đáng tiếc, Hình Hạo lúc này đã rời đi.

Theo đà sụp đổ của kết giới, khí tức Hỗn Độn cuồng bạo cuộn trào quét qua người Chúc Long.

Tiếng nổ "tí tách" liên tục vang lên, có thể thấy lớp vảy của Chúc Long nhanh chóng vỡ vụn, khí tức Hỗn Độn xâm nhập vào máu thịt, tàn phá cơ thể hắn.

"Không ổn!" Đồng tử co rụt lại, Chúc Long cũng hồi thần, nhìn lại tình trạng của mình thì biết nơi này không thể ở lâu, lập tức vặn mình lao ra ngoài.

Việc kết giới đảo Doanh Châu sụp đổ cũng gây ra phản ứng dây chuyền, kết giới đảo Phương Trượng và đảo Bồng Lai cũng bắt đầu tan vỡ.

Trong nhất thời, khí tức Hỗn Độn cuồng bạo tràn ngập cả ba hòn

đảo, tu sĩ Long tộc và tu sĩ Thiên Đình cũng cuống cuồng tháo chạy ra ngoài, không dám dừng lại một giây nào.

Bên ngoài, trên Đông Hải thiên địa dị tượng sôi trào.

Theo khí tức Hỗn Độn quét qua, vùng biển xung quanh Tam Tiên Đảo sôi sục, vô số sinh linh ở gần đó đều vẫn lạc.

Xác của chúng bị khí Hỗn Độn phá hủy sạch sẽ, chỉ còn lại những bộ xương trắng nổi trên mặt biển, trông như một vùng lục địa xương trắng.

Xoẹt!

Đột nhiên, một đạo phủ khí bắn ra.

Một khoảng không gian bị cắt mở, thân ảnh Hình Hạo nhanh chóng thoát ra ngoài, toàn thân máu tươi, tình hình cực kỳ bất ổn.

"Nơi này không thể ở lâu!

Phải nhanh chóng rời đi!" Sau khi ổn định thân hình và ho ra vài ngụm máu, Hình Hạo không chần chừ nữa, lập tức thi triển độn thuật bay về phía lục địa Hồng Hoang.

Khoảng bảy ngày sau khi Hình Hạo rời đi, một thân ảnh khác cũng xuất hiện trên mặt biển.

Đó chính là Đông Vương Công.

Lúc này hắn cũng mặt mày trắng bệch, toàn thân đầy máu, khí tức suy yếu đến cực điểm.

Chương 73

Chưa kịp để Đông Vương Công thở dốc, một tiếng rồng ngâm đã vang lên trên không trung.

Giây tiếp theo, bầu trời tối sầm, thân hình khổng lồ của Chúc Long rơi xuống mặt biển, tạo nên những đợt sóng dữ dội, mùi máu tanh nồng nặc lan tỏa.

Một lát sau, bóng tối bao trùm khu vực này mới từ từ tản đi, thân hình khổng lồ của Chúc Long hiện ra.

Những hạt tinh quang bốc lên, hắn dần thu hồi bản thể và hiện ra nhân hình.

"Khụ khụ!" Liên tục ho ra máu, sắc mặt Chúc Long trắng bệch đến cực hạn.

Trận chiến trước đó đã chịu thiệt, sau đó lại liên tục bị khí tức Hỗn Độn, bão không gian và bão thời gian tấn công, hắn lúc này đã rơi vào đường cùng.

"Chúc Long đạo hữu!" Thấy cảnh này, Đông Vương Công thần sắc đại biến, lập tức tiến lại gần Chúc Long.

Nhìn vết chém gần như chia đôi cơ thể hắn, Đông Vương Công hỏi: "Chuyện gì thế này?

Tên tặc tử đó là ai mà lại lợi hại đến vậy!" Nghe vậy, sắc mặt Chúc Long càng thêm khó coi.

Hai nắm đấm siết chặt, hắn nghiến răng nghiến lợi nói: "Vu tộc!

Một tên Tổ Vu có Nguyên Thần!

Hình Hạo, vị Tổ Vu thứ mười ba mới được phong đó, ta cũng

không ngờ hắn lại mạnh mẽ đến vậy!" Tổ Vu có Nguyên Thần!

Đồng tử co rụt lại, Đông Vương Công thần sắc đại biến, cả người trở nên không ổn.

Hắn cũng rất thèm khát những thứ bên trong Tam Tiên Đảo, vốn tưởng rằng sau này có hy vọng đoạt được, nhưng không ngờ kẻ đoạt được lại là Tổ Vu của Vu tộc.

Trong tình cảnh đó, đừng nói là Thiên Đình, ngay cả khi thực sự liên thủ với Long tộc thì cũng không phải là đối thủ của Vu tộc, chỉ riêng Thập Nhị Tổ Vu đã đủ để đè bẹp tất cả rồi.

Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang lên, từng đạo thân ảnh xuất hiện trên mặt biển.

Chính là những Đại La Kim Tiên đã tiến vào trước đó, chỉ có điều lúc này ai nấy đều đầy vết thương, gần một phần ba số người đã vĩnh viễn nằm lại bên trong Bồng Lai tiên đảo.

"Long Hoàng!" "Chúc Long đại nhân!" "Đông Vương Công đại nhân!" Những Đại La Kim Tiên còn sống sót tụ tập quanh Chúc Long và Đông Vương Công.

Ai nấy đều chật vật, suy yếu, nhìn qua thì thấy nếu không có vài trăm năm tu dưỡng thì khó lòng khôi phục được.

"Khốn kiếp!" "Đáng chết!" Thấy tình cảnh này, Chúc Long và Đông Vương Công không nhịn được lại chửi thề một tiếng.

Tiếp đó, Đông Vương Công dường như nghĩ ra điều gì, nhìn Chúc Long hỏi: "Chúc Long đạo hữu, rốt cuộc là chuyện gì?

Tại sao hộ đảo kết giới của Tam Tiên Đảo lại sụp đổ?" Nghe vậy, sắc mặt Chúc Long đanh lại.

Nghĩ tới nhát rìu cuối cùng của Hình Hạo, trong mắt hắn lộ rõ vẻ kiêng dè: "Hình Hạo, một đòn của hắn đã đánh nát kết giới, thậm chí suýt chút nữa lấy mạng của ta!" Hình Hạo!

Tổ Vu!

Sau khi nghe Chúc Long nói xong, Đông Vương Công đứng hình tại chỗ.

Vạn lần không ngờ tới, chuyện này cư nhiên lại liên quan đến Vu tộc, kẻ đoạt lấy tài nguyên của Tam Đảo lại là một tôn Tổ Vu.

"Đáng chết!" Đông Vương Công mắng một câu, đáy mắt lộ ra một tia âm trầm và sát cơ, nhưng cũng nhanh chóng bị áp chế xuống.

Hiện giai đoạn, Vu tộc là một vật khổng lồ khó lòng kháng cự.

Cho dù Thiên Đình do hắn thành lập đã chiêu lãm không ít người, thậm chí có Long tộc làm người hợp tác, nhưng đối mặt với một Tổ Vu đã sớm bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh, hắn vẫn không có bất kỳ phần thắng nào.

Nhất thời, bầu không khí trong trường trở nên tĩnh mịch.

Hồi lâu, Chúc Long ngẩng đầu nói: "Đông Vương Công, kết giới của Bồng Lai Tam Đảo đã phá toái, tất yếu sẽ xuất thế.

Chuyện trước kia không nhắc lại nữa, giờ đây hãy nhanh chóng dùng Tam Đảo để tráng đại Thiên Đình!

Cuộc chiến giữa chúng ta và Vu tộc là chuyện sớm muộn, không thể không phòng." Nói xong, Chúc Long cũng không nán lại, phất đại thủ một cái, dẫn theo tu sĩ Long tộc quay trở về biển sâu.

Ngược lại, thần sắc của Đông Vương Công lúc này lúc xanh lúc trắng, nhìn về hướng Chúc Long biến mất, theo bản năng siết chặt nắm đấm, không biết đang suy tính điều gì.

Ở một phía khác, Hình Hạo quy hồi Hồng Hoang đại địa.

Sau khi phi trì qua một tòa đại sơn vô danh, hắn trực tiếp hạ thân xuống, dùng thần thức quét qua tứ phía xác định không có sinh linh mới đi vào trong.

"Xá!" Hình Hạo quát nhẹ một tiếng, bố trí kết giới bao trùm thung lũng.

Ngay sau đó, hắn không chút trì nghi, trực tiếp khoanh chân tọa lạc tại địa, vận chuyển Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công phối hợp với trị dũ chi lực của Địa Hoa bắt đầu tu phục thương thế.

Chuyện ở Doanh Châu Đảo khiến hắn bị thương không nhẹ, tuy bề ngoài nhìn không có vấn đề gì lớn, nhưng ngũ tạng lục phủ trong cơ thể đã chịu tổn hại khổng lồ.

Nếu không phải vì đã dùng Ngũ Hành Châu đúc nên Chí Tôn Ngũ Khí, chỉ sợ thương thế không chỉ đơn giản như vậy.

Cứ thế, trăm năm thời gian vội vã trôi qua.

Trong trăm năm này, việc Bồng Lai Tam Đảo ở Đông Hải xuất thế đã thu hút vô số đại thần thông giả tụ tập.

Đám tu sĩ Thiên Đình của Đông Vương Công bị bài xích đủ đường, dù sao thương thế trước đó vẫn chưa khôi phục, căn bản không pháp kháng hành với những đại thần thông giả kia.

Cuối cùng, những đại thần thông giả đến Tam Tiên Đảo cũng đành rời đi.

Vì sao?

Chương 74

Bởi vì thiên địa linh bảo bên trong Tam Tiên Đảo đã sớm bị Hình Hạo quét sạch sành sanh, thậm chí một chút dược liệu cũng không để lại.

Cộng thêm việc kết giới Hỗn Độn đại bùng nổ dẫn đến thiên địa linh khí của Tam Tiên Đảo sụt giảm mạnh, thật sự không còn lọt vào mắt của chúng đại thần thông giả nữa.

Sau khi họ rời đi, Đông Vương Công uất hận dẫn tu sĩ Thiên Đình rời khỏi bờ Đông Hải, đóng quân vào trong đó.

Cùng lúc đó, tin tức về việc Hình Hạo vơ vét toàn bộ tư sản của Tam Tiên Đảo cùng với Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Liên cũng truyền khắp Hồng Hoang.

Nhất thời, các đại năng trong Hồng Hoang bắt đầu tìm kiếm tung tích của Hình Hạo.

Nhị Thập Tứ Phẩm Liên Hoa!

Chỉ cần không phải kẻ ngốc đều hiểu rõ giá trị của nó.

Đó là bảo vật cùng cấp bậc với Công Đức Kim Liên, có thể diễn hóa ra căn cơ của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đương nhiên, đối với tất cả chuyện này, Hình Hạo hoàn toàn không hay biết.

Lúc này ở trong thung lũng, sau trăm năm, thương thế trong cơ thể hắn đã khôi phục như thuở ban đầu.

Không chỉ vậy, do sự xâm nhập hỗn hợp của Hỗn Độn chi lực, Không Gian chi lực và Thời Gian chi lực khiến tình trạng cơ thể hắn trước đó gần như tan vỡ, nay sau khi tu phục, cường độ nhục thân lại

một lần nữa tăng cường.

"Phá!" Một ngày nọ, Hình Hạo đang nhắm nghiền hai mắt bỗng mở bừng ra, trong miệng bạo hống một tiếng, khí tức quanh thân cuồng bạo, nhục thân bắt đầu cấp tốc bành trướng: một triệu trượng... năm triệu trượng... tám triệu trượng... mười triệu trượng!

Đạt đến mức mười triệu trượng, chân thân của Hình Hạo mới dừng lại, khí tức Bàn Cổ trên đó nồng đậm hơn không ít, nhục thân cũng theo đó đột phá tầng thứ Tổ Vu, có thể sánh ngang Chuẩn Thánh!

"Hống!" Hình Hạo gầm nhẹ một tiếng, khí tức cuồng bạo đồng thời thu nhỏ với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Khi trở lại vóc dáng một mét chín mươi tám, cơ thể hắn mới ngừng thu nhỏ, toàn thân bảo quang tứ dật, Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công đã thăng lên tầng thứ Lục Chuyển.

"Thần công Lục Chuyển!

Nhục thân của ta rốt cuộc đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh!" Mở mắt ra, Hình Hạo kích động vạn phần.

Nhục thân tấn cấp đồng nghĩa với việc hắn có thể thực sự ngó lơ những tồn tại dưới Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Quan trọng nhất là Cửu Chuyển Thần Công đạt đến Lục Chuyển, pháp lực bản thân tăng lên hơn vạn lần, dù chỉ mới là tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn nhưng đã có thể chân chính bễ mỹ tu sĩ Chuẩn Thánh.

Nếu đợi đến khi Tam Hoa Tụ Đỉnh đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn, lúc đó có thể tiến hành Dĩ Lực Chứng Đạo đột phá Chuẩn Thánh, chiến lực sẽ vô địch cùng cảnh giới, thậm chí...

Nghĩ đến đây, mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, khóe

miệng nhếch lên: "Chỉ cần luyện hóa nó, Thiên Hoa của ta có thể viên mãn, triệt để hoàn thành Tam Hoa Tụ Đỉnh, đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn." Trong lúc nói, Hình Hạo chuẩn bị động thủ luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

"Oanh long long!" Đột nhiên, một đạo tiếng nổ điếc tai vang vọng.

Kèm theo tiếng vỡ vụn, kết giới bao phủ khu vực bị băng phong, từng luồng tiếng bạo hống truyền đến: "Ở chỗ này!

Hình Hạo, giao ra Tử Liên!" Nhìn theo tiếng động, có thể thấy từng tôn Đại La Kim Tiên xông vào thung lũng, thậm chí có vài danh cường giả Chuẩn Thánh thân xử trong đó.

"Chuyện gì thế này?

Đám gia hỏa này làm sao biết sự tồn tại của Tử Liên!" Hình Hạo nhíu mày, lập tức thu hồi Tử Liên, tiếp đó ánh mắt nhìn về phía đám tu sĩ đang xông vào, nội tâm không khỏi nghi hoặc.

Dù sao tin tức về Tử Liên chỉ có Chúc Long biết được, đám người này làm sao mà hay?

"Chẳng lẽ..." Đáy mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo sát cơ chợt hiện: "Chúc Long, Đông Vương Công, là các ngươi truyền ra sao?

Thật to gan, muốn mượn tay chúng thần Hồng Hoang giết ta, nợ này ta ghi nhớ kỹ rồi." "Hưu!

Hưu!" Lúc này, bảy danh cường giả Chuẩn Thánh đã tới nơi Hình Hạo đang đứng, trực tiếp vây thành một vòng, từng kẻ thần sắc kích động: "Hình Hạo, giao ra Tử Liên, tha cho ngươi mạng sống!", "Hình Hạo, Tử Liên là chí bảo ngươi không nên có, giao ra đây, nếu không hôm nay là ngày giỗ của ngươi!", "Hình Hạo, nể mặt Vu tộc, chỉ cần ngươi giao Tử Liên cho ta, ta có thể bảo đảm để ngươi sống sót rời đi." Nghe vậy, Hình Hạo hồi thần, liếc nhìn bảy tên Chuẩn Thánh đó

một cái, khóe miệng nhếch lên, tay hữu vẫy một cái lấy ra Chu Thiên Thần Phủ vác lên vai, khinh miệt hừ lạnh một tiếng: "Bằng vào các ngươi sao?

Muốn Tử Liên cũng được, động thủ đi!

Bản Tổ Vu cũng muốn xem xem, loại Trảm Tam Thi Chuẩn Thánh như các ngươi lợi hại đến mức nào." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt của bảy tôn Chuẩn Thánh lập tức lạnh băng, ánh mắt nhìn Hình Hạo càng thêm bất thiện.

Trước đó ép buộc Hình Hạo giao ra Tử Liên là vì Vu tộc thế đại, họ không nghĩ mình có thể chịu đựng được sự trả thù của Vu tộc.

Nhưng thái độ của Hình Hạo lúc này cho thấy việc bảo hắn giao ra Tử Liên là không thể nào, cách duy nhất là chiến đấu.

"Cuồng đồ!

Cuồng vọng!" Quát mắng một tiếng, bảy tôn Chuẩn Thánh nhìn nhau, ánh mắt khóa chặt lên người Hình Hạo: "Nếu Hình Hạo Tổ Vu đã không phối hợp như vậy, đừng trách chúng ta thủ hạ vô tình.

Đã sớm nghe danh tân tấn Tổ Vu của Vu tộc cường thế vô cùng, tích nhật còn ở Bất Chu Sơn liên sát mấy chục Đại La Kim Tiên danh chấn thiên hạ, hôm nay chúng ta hội ngộ một chút!" Nói đoạn, bảy tôn Chuẩn Thánh không chút trì nghi, lần lượt ra tay tập kích Hình Hạo, chiêu chiêu đầy sát cơ, không hề có ý định lưu thủ.

"Đến đúng lúc lắm!" Thấy vậy, Hình Hạo không chút sợ hãi, gầm lên một tiếng, vung Chu Thiên Thần Phủ nghênh tiếp.

Giây tiếp theo, tám đạo thân ảnh quần chiến thành một đoàn, pháp lực hung dũng bành trướng của Hình Hạo quét sạch ra ngoài, phối hợp với Lực chi pháp tắc, chỉ trong vòng trăm chiêu đã đánh cho bảy tôn Chuẩn Thánh kia trọng thương thổ huyết.

“Không thể nào!

Tại sao hắn lại mạnh như vậy!” Chứng kiến cảnh này, đám Đại La Kim Tiên vốn đang rục rịch xung quanh thất thanh kinh hô, ánh mắt nhìn Hình Hạo tràn ngập hãi nhiên và khó tin.

Đặc biệt là bảy tôn Chuẩn Thánh kia, lúc này tụ tập lại một chỗ, cùng vai chiến đấu, ánh mắt chằm chằm nhìn Hình Hạo: “Chuẩn Thánh!

Tổ Vu!

Hắn cư nhiên đã trở thành Tổ Vu tầng thứ Chuẩn Thánh!” Lúc này, nội tâm bảy người trầm trọng đến cực điểm.

Chương 75

Tin tức họ nhận được chỉ là Hình Hạo là Đại La Kim Tiên và Đỉnh Cấp Đại Vu, chiến lực tuy sánh ngang Chuẩn Thánh nhưng không phải Chuẩn Thánh thật sự.

Đó cũng là lý do tại sao họ dám đến tập sát Hình Hạo.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo cư nhiên đã đạt tới tầng thứ Tổ Vu, nhục thân cường hãn đã đành, pháp lực cư nhiên cũng không hề thua kém họ, thậm chí ẩn ẩn còn cường thế hơn ba phần.

"Sợ rồi sao?" Liếc nhìn bảy người một cái, Hình Hạo hoạt động cự phủ trong tay, thần sắc đạm nhiên: "Dù sao cũng là bảy tôn Chuẩn Thánh sơ kỳ, cư nhiên chỉ có chút sức mạnh này thôi sao?

Xem ra phép Trảm Tam Thi mà Hồng Quân truyền thụ cho các ngươi cũng chỉ đến thế mà thôi!

Ngô Vu tộc đi theo con đường Khí Vận Chứng Đạo mới là chính đồ, còn các ngươi chỉ là một lũ phế vật." "Phốc!" Một ngụm tiên huyết phun ra, bảy danh Chuẩn Thánh không nhịn được mà khí huyết sôi trào.

Muốn phản bác, nhưng lời đến cửa miệng lại nghẹn lại.

Bởi vì hiện thực tàn khốc như vậy, dù Hình Hạo tấn cấp Tổ Vu đạt đến Chuẩn Thánh tầng thứ, nhưng tu vi của hắn vẫn chỉ ở Đại La Kim Tiên.

Nhục thân chi lực bọn họ không bằng thì cũng đành nhận, vì Vu tộc vốn là do Bàn Cổ tinh huyết hóa thành, thiên phú độc nhất vô nhị.

Nhưng còn pháp lực thì sao?

Hắn chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn mà đã có pháp lực sánh ngang Chuẩn Thánh, chẳng lẽ Trảm Tam Thi thật sự không bằng Khí Vận Chứng Đạo?

"Hồng Quân!" Đột nhiên, một danh Chuẩn Thánh gào thét một tiếng, ma khí quanh thân cuồng cuộn, trực tiếp tẩu hỏa nhập ma.

Ngay lập tức, khí tức trên người hắn phun trào, pháp lực bạo chương, tu vi tăng vọt lên tầng thứ Chuẩn Thánh trung kỳ.

Niềm tin sụp đổ dẫn đến sự mê mang về bản thân, phẫn nộ và oán niệm đối với Hồng Quân trực tiếp chuyển hóa thành ma khí, khiến hắn thành công đọa nhập ma đạo.

"Ngọa tào!

Như vậy cũng được sao?" Hình Hạo há hốc mồm, nghi ngờ mình vô ý đã học được chí cao độn thuật: Chủy Độn!

Chỉ vài câu nói đã khiến Chuẩn Thánh đọa nhập ma đạo, tu vi và pháp lực bạo tăng, chẳng lẽ truyền thuyết 'tẩy trắng yếu ba phần, hắc hóa mạnh gấp đôi' là có thật?

"Cáp cáp cáp..." Cùng lúc đó, tên Chuẩn Thánh đã hắc hóa kia hồi thần, cảm nhận pháp lực cường đại chưa từng có trong cơ thể, không nhịn được mà phóng thanh đại tiếu.

Một lát sau, hắn ngừng cười nhưng không trực tiếp ra tay với Hình Hạo mà ngẩng đầu nhìn lên thiên không: "Hồng Quân, đồ lừa đảo!

Trảm Tam Thi căn bản là thủ đoạn ngu lộng chúng ta!

Ta đã đọa nhập ma đạo, Đạo tiêu Ma trưởng, từ nay về sau tình nghĩa truyền đạo giữa ta và ngươi đoạn tuyệt tại đây!" "Phốc xích!" Ngay khi lời nói vừa dứt, một đoàn vụ khí trong cơ thể hắn lặng lẽ nổ tung.

Nhìn lại, có thể thấy Thiện Thi bị trảm ra trước đó đã bị ma khí ma diệt, một thanh trường đao cấp bậc Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện trong tay hắn.

Sau khi ma khí thôn phệ Thiện Thi, pháp lực của người này lại tăng trưởng gấp trăm lần, tu vi tuy không thăng cấp nhưng chiến lực đã không còn như trước nữa.

"Thành công rồi!" Hình Hạo nhìn thấy cảnh này, trong lòng đại hỷ.

Một vị đại thần thông giả trong Tử Tiêu Cung ba ngàn khách đã từ bỏ Trảm Tam Thi chi pháp, đoạn tuyệt nhân quả với Hồng Quân để đầu thân Ma đạo.

Ma trưởng Đạo tiêu, chắc chắn sẽ gây ra ảnh hưởng to lớn đối với Hồng Quân.

Chỉ cần ngăn cản Hồng Quân hợp đạo đột phá, Vu tộc có thể tranh thủ thêm nhiều thời gian để cường đại bản thân, lúc đó...

"Cư nhiên là thật!

Ta thật sự bị lừa rồi!" Cảnh tượng này cũng đập vào mắt sáu tên Chuẩn Thánh bên cạnh, khiến bọn họ lảo đảo, chịu đả kích khổng lồ.

Người này trước đó cũng chẳng khác gì bọn họ, nhưng sau khi từ bỏ Trảm Tam Thi chi đạo cư nhiên lại thăng tiến đến mức này, chẳng phải đã chứng minh Trảm Tam Thi là sai lầm sao?

Cộng thêm việc bị Hình Hạo trọng thương trước đó, khiến họ trong phút chốc mất đi niềm tin vào Trảm Tam Thi chi pháp, oán niệm tích tụ đối với Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung lập tức bộc phát.

"Hồng Quân!" Ngửa đầu gầm nhẹ, sáu tôn Chuẩn Thánh lúc này dứt khoát lên tiếng: "Ta nguyện đọa nhập Ma đạo, vứt bỏ Huyền môn Trảm Tam Thi chi pháp, Trảm!" "Ca sát!

Ca sát!" Tiếng vỡ vụn vang lên, lục đại Chuẩn Thánh trong nháy mắt hủy diệt Thiện Thi đã vất vả trảm ra, sau khi lấy lại Tiên Thiên Linh Bảo căn bản, ma khí quanh thân sôi trào.

Trong tình huống tự nguyện đọa nhập Ma đạo, tu vi của sáu tôn Chuẩn Thánh cũng theo đó đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh trung kỳ, pháp lực bạo tăng trăm lần, đạt đến trình độ tương đương với người trước đó.

"Cáp cáp..." Đọa lạc thành công, lục đại Chuẩn Thánh cảm nhận sức mạnh chưa từng có cũng cuồng tiếu không thôi.

Cảnh tượng này lập tức gây ra một cú sốc tâm lý cực lớn cho đám Đại La Kim Tiên ở phía xa.

Từ trước đến nay, họ đều vô cùng kính sợ Hồng Quân, vì đó là đệ nhất Thánh nhân của thiên địa, lại còn truyền thụ đạo thành thánh cho chúng sinh.

Thậm chí đại đa số bọn họ đều đã đến Tử Tiêu Cung nghe đạo lần thứ hai.

Nhưng bây giờ thì sao?

Các Chuẩn Thánh đi theo cư nhiên đều từ bỏ con đường Hồng Quân truyền thụ, thậm chí không tiếc tuyệt liệt với Huyền môn để đọa nhập Ma đạo, chẳng lẽ đạo của Hồng Quân là giả?

Có vấn đề sao?

"Ma đạo!

Xem ra từ trước đến nay ta đã coi thường nó rồi!" Tận mắt thấy bảy người đọa nhập Ma đạo, sắc mặt Hình Hạo lặng lẽ trở nên ngưng trọng.

Theo Hồng Hoang ký tái, sau cuộc chiến Đạo-Ma, Hồng Quân

chiến thắng liên hợp với Thiên Đạo dùng Huyền môn Đạo giáo truyền đạo Hồng Hoang trở thành người thắng lớn nhất, còn Ma đạo dù sau này có lúc phồn vinh nhưng cũng chỉ là tiểu đả tiểu nháo.

Nhưng bây giờ thì khác.

Chứng kiến sự biến hóa của bảy tôn Chuẩn Thánh này, Hình Hạo vô cùng hoài nghi rằng Ma Tổ La Hầu tranh phong với Hồng Quân năm xưa chưa thực sự chết hẳn.

Chương 76

Chỉ sợ La Hầu cũng giống như Hồng Quân, sau trận chiến đó đã bị trọng thương, có điều Hồng Quân nắm giữ mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp lại liên thủ với Thiên Đạo nên mới khôi phục nhanh chóng.

Nhưng Ma đạo của La Hầu sau trận chiến đó cũng biến mất tăm, nếu trong Hồng Hoang Ma đạo lại một lần nữa lộ ra nanh vuốt, chẳng lẽ La Hầu cũng có khả năng phục sinh?

Một khi La Hầu phục tô, dựa vào sự tồn tại của Ma đạo cũng sẽ không kém Hồng Quân là bao, lúc đó cuộc chiến Đạo-Ma sẽ lại một lần nữa mở màn, thậm chí...

"Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, một danh Chuẩn Thánh đột nhiên mở lời: "Ta đã minh ngộ ra lần này là do Thiên Đạo ở trong bóng tối dẫn đạo, nếu trước đó có chỗ mạo phạm, xin Hình Hạo Tổ Vu lượng thứ." Ân!

Chuyện gì thế này?

Hình Hạo nhíu mày, hồi thần kinh ngạc nhìn về phía danh Chuẩn Thánh kia.

Theo hắn thấy, sau khi đọa nhập Ma đạo tu vi pháp lực bạo tăng chắc chắn sẽ quay lại tìm hắn tính sổ, sao giờ đột nhiên lại trở nên khiêm hư hữu lễ như vậy?

Không đợi hắn kịp phản ứng, sáu danh Chuẩn Thánh bên cạnh cũng có phản ứng, nhìn nhau một hồi rồi hướng về Hình Hạo chắp tay hành lễ: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu đã giúp chúng ta minh ngộ mưu kế của Hồng Quân, đại ân đại đức vô dĩ vi báo, sau này Hình Hạo Tổ Vu nếu có chỗ nào cần dùng đến chúng ta, chúng ta quyết không từ nan!" Ta đi!

Huynh đệ, các ngươi não bổ quá đà rồi!

Ta thành ân nhân từ lúc nào thế, chẳng lẽ ta thật sự có Chủy Độn sao?

Ngây người nhìn bảy đại Chuẩn Thánh một cái, Hình Hạo hồi thần, nhẹ khà một tiếng nói: "Chư vị đạo hữu khách khí rồi, Hình Hạo ta là một phần tử của Hồng Hoang, tự nhiên không nguyện nhìn chư vị đạo hữu bị kẻ có dụng tâm khác lợi dụng và tính kế.

Bảy vị đã đọa nhập Ma đạo, không biết có hứng thú cùng ta đi một chuyến tới Bàn Cổ Điện của Vu tộc không?" Đi Vu tộc!

Bàn Cổ Điện!

Bảy đại Chuẩn Thánh nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia khó hiểu.

Dù sao theo họ thấy, đôi bên tuy đã giải trừ hiểu lầm, nhưng lời mời đột ngột của Hình Hạo vẫn có chút đường đột, đặc biệt là việc đến Bàn Cổ Điện cực kỳ nguy hiểm.

Thập Nhị Tổ Vu đang ở đó, chỉ một mình Hình Hạo họ đã không có bao nhiêu phần thắng, nếu Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng ra tay thì...

"Chư vị không tất phải kiêng kỵ!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức hiểu ra, đương lúc đó liền mở miệng: "Thực không giấu gì, ta đã giác tỉnh thiên phú thần thông tiên tri vị lai.

Ngay khoảnh khắc bảy vị đạo hữu đọa ma, ta đã thấy được cảnh tượng Ma đạo hưng khởi, nếu bảy vị đạo hữu có thể thành công, sau này cũng không phải là không có khả năng chứng đạo thành thánh." Tiên tri vị lai!

Chứng đạo thành thánh!

Đồng tử co rụt lại, bảy danh cường giả Chuẩn Thánh hô hấp dồn

dập.

Nếu lời Hình Hạo nói là thật, thì sức dụ hoặc đối với họ là cực kỳ khổng lồ, năm xưa cũng vì dụ hoặc chứng đạo thành thánh mà họ mới đến Tử Tiêu Cung.

Cũng chính vì chấp niệm đối với việc thành thánh nên họ mới để Hồng Quân hai lần dừng lại ở những thời điểm mấu chốt khi giảng đạo mà không dám mạo muội xé rách da mặt.

"Đạo hữu lời này là thật sao?" Một danh Chuẩn Thánh bước lên phía trước hỏi: "Tại sao phải đi Bàn Cổ Điện?

Ở đây không được sao?" "Tự nhiên là thật!" Đạm nhiên cười một tiếng, Hình Hạo thấy được bảy người đã động tâm, một mưu đồ cũng theo đó hình thành, liền nói: "Sở dĩ phải tới Bàn Cổ Điện là vì nơi đó có năng lực che chắn Thiên Đạo dòm ngó.

Chư vị chắc cũng rõ, Thiên Đạo giám sát Hồng Hoang, đó là lý do vì sao chư vị tìm được ta, thậm chí chưa nói được câu nào đã động thủ với ta." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt của bảy danh Chuẩn Thánh lập tức đại biến.

Đúng như lời hắn nói, lý do họ có thể tìm được Hình Hạo, xác định hắn ở đây, nguyên nhân căn bản là do Thiên Đạo chỉ dẫn.

Trước đó họ không nghĩ nhiều, nhưng nghe xong lời này của Hình Hạo, họ không khỏi sinh nghi, thậm chí...

"Được!" Hồi lâu sau, vị Chuẩn Thánh dẫn đầu lên tiếng: "Nếu Hình Hạo Tổ Vu đã có lời mời, chúng ta nhất định sẽ không từ chối!

Đồng thời, chúng ta cũng pha vi hiếu kỳ về thiên phú thần thông mà đạo hữu đã thấy!" Thành công rồi!

Thấy bảy người đồng ý, Hình Hạo trong lòng đại hỷ.

Một lần 'kịch thấu' về Ma đạo của La Hầu, đó là bí mật vượt qua tầng thứ Thánh nhân, chắc chắn sau này có thể kiếm được một mớ tích phân lớn.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức chuẩn bị quay về Bàn Cổ Điện, thậm chí cả việc luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên để hoàn thiện bản thân cũng chưa vội.

"Ân!" Đột nhiên, bước chân của Hình Hạo khựng lại, đôi mày nhíu chặt, nhìn về phía ngoài thung lũng.

Cùng lúc đó, bảy danh cường giả Chuẩn Thánh dường như cũng có cảm ứng, theo bản năng quay đầu nhìn ra bên ngoài.

Một lát sau, từng đạo tiếng xé gió vang vọng.

Có thể thấy những độn thuật ngũ quang thập sắc cấp tốc phi trì, từng tôn thân ảnh nhanh chóng tiến về thung lũng, khí tức trên người mỗi kẻ đều ở tầng thứ Chuẩn Thánh.

"Hàng trăm Chuẩn Thánh!

Thiên Đạo thật sự nể mặt ta quá!" Đáy mắt lóe lên một tia kinh ngạc, Hình Hạo vạn lần không ngờ Thiên Đạo cư nhiên lại coi trọng hắn như vậy, thậm chí không tiếc đại giá muốn tiêu diệt hắn.

"Hình Hạo Tổ Vu, chuyện này..." Thấy cảnh này, bảy tôn Chuẩn Thánh cũng kinh ngạc đến ngây người, nhiều cường giả Chuẩn Thánh như vậy, dù họ đã đọa ma tu vi đại tăng nhưng cũng không chống đỡ nổi số đông.

"Không ngại!" Phẩy phẩy tay, Hình Hạo hồi thần nhìn bảy người nói: "Bọn chúng nhắm vào ta, bảy vị đạo hữu có thể hành động trước, đi tới Vu tộc." "Được!" Không chút trì nghi, bảy danh Chuẩn Thánh lập tức đáp ứng.

Dù sao bây giờ họ đã đọa nhập Ma đạo, Đạo-Ma không đội trời

chung, nếu ở lại, đám Chuẩn Thánh kia chắc chắn sẽ ra tay với họ, lúc đó thật lợi bất cập hại.

Nghĩ vậy, vị dẫn đầu liền lên tiếng: "Hình Hạo Tổ Vu yên tâm, ta Trọng Lâu nhất định sẽ đem tin tức nơi này truyền cho các Tổ Vu của Vu tộc để đến ứng cứu!" Nói xong, Trọng Lâu cũng không nán lại, phất tay một cái trực tiếp cùng sáu danh Chuẩn Thánh rời đi, không dám dừng lại chút nào.

"..." Chứng kiến cảnh này, đám Đại La Kim Tiên bên cạnh ngẩn người.

Họ đều không phải kẻ ngốc, sao không nhìn ra nơi này sắp trở thành chiến trường của các Chuẩn Thánh, với tu vi của mình nếu dám tiếp tục ở lại thì chỉ có con đường chết.

Nhất thời, họ cũng không màng đến những thứ khác, sau khi hành lễ với Hình Hạo liền cấp tốc đuổi theo bảy người Trọng Lâu.

Trong nháy mắt, đám Đại La Kim Tiên đã rời đi.

Cùng lúc đó, hàng trăm tôn cường giả Chuẩn Thánh cuồn cuộn cũng cấp tốc phi trì tới.

Chương 77

Sau khi đến khu vực thung lũng, đám Chuẩn Thánh này theo bản năng liếc nhìn những Đại La Kim Tiên đang chạy trốn, hơi nhíu mày nhưng không thèm để ý.

Tiếp đó, ánh mắt của hàng trăm tôn Chuẩn Thánh tập trung lên người Hình Hạo, từng kẻ sát khí quanh thân cuộn trào, chậm rãi mở miệng: "Tổ Vu Hình Hạo, cuối cùng cũng tìm thấy ngươi rồi!" "Tổ Vu Hình Hạo, giao Tử Liên ra, chúng ta có thể giữ cho ngươi toàn thây." Tử Liên!

Lại là vì nó!

Hình Hạo nhíu mày, trong lòng lộ ra một tia không tin.

Nếu là bảy người Trọng Lâu trước đó vì Tử Liên thì hắn tin, nhưng đám người trước mắt này rõ ràng là không thể.

Bởi vì trận thế của hàng trăm Chuẩn Thánh thực sự quá lớn, dù tất cả chỉ mới Trảm Nhất Thi đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng cũng không thể nào có nhiều người như vậy được.

Dù sao Tử Liên chỉ có một, nếu tất cả đều vì vật này, vậy kẻ thắng lợi cuối cùng chỉ có một người được sở hữu, bọn họ sẽ phân phối thế nào?

"Thử xem sao!" Lẩm bẩm trong lòng, Hình Hạo tâm niệm vừa động lấy Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên ra, ánh mắt quét qua toàn trường: "Tất cả đều muốn sao?" Tuy nhiên, bầu không khí trong trường vào lúc đó lại trở nên tĩnh mịch.

Khi Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên xuất hiện, ánh sáng tím bao trùm toàn bộ khu vực, nhưng hàng trăm Chuẩn Thánh kia lại

không thèm nhìn lấy một cái, ánh mắt từ đầu đến cuối vẫn luôn tập trung trên người Hình Hạo.

"Quả nhiên là vậy!" Hình Hạo hoàn toàn minh ngộ.

So với việc bảy người Trọng Lâu liên thủ là bình thường, thì hàng trăm Chuẩn Thánh trước mắt này lại không bình thường chút nào, có lẽ không phải là ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung, mà là do Thiên Đạo thúc ép sinh ra.

Không nằm ngoài dự kiến, vị Chuẩn Thánh dẫn đầu dường như cũng không thèm nhìn Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, thần sắc lạnh lùng: "Hình Hạo Tổ Vu, đã ngoan cố như vậy thì đừng trách chúng ta thủ hạ vô tình!

Động thủ, tiễn Hình Hạo Tổ Vu một đoạn đường." Lời này vừa thốt ra, hàng trăm Chuẩn Thánh xung quanh lập tức hành động, từng kẻ bắt pháp ấn, pháp lực hung dũng bành trướng bốc lên, thuật pháp thần thông sẵn sàng bộc phát nhắm vào Hình Hạo.

"Thiên Đạo!" Thấy cảnh này, Hình Hạo lập tức hiểu rõ ngọn ngành.

Theo bản năng ngẩng đầu nhìn trời, chậm rãi nói: "Thật sự là không từ thủ đoạn!

Ngươi tưởng như vậy là làm gì được ta sao?

Trăm tôn Chuẩn Thánh thì đã sao, xem ta phá chúng đây." Dứt lời, Hình Hạo tâm niệm vừa động, Tổ Vu chân thân hiển lộ, một tiếng gầm vang vọng ức vạn dặm: "Hống!" Giây tiếp theo, Tổ Vu chân thân khổng lồ mười triệu trượng sừng sững giữa thiên địa, một tay chộp lấy Chu Thiên Thần Phủ đã hóa lớn tám triệu trượng, không chút trì nghi chém về phía đám Chuẩn Thánh.

Thấy vậy, đám Chuẩn Thánh kia cũng không tránh né, đối mặt với

sự tấn công của Chu Thiên Thần Phủ, hơn ba mươi người trong đó lao ra cấu kiến nên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận để phòng ngự.

Cùng lúc đó, những Chuẩn Thánh còn lại kết pháp ấn, lặng lẽ bộc phát thần thông tập kích: "Kim chi thần thông - Kim Quang Vạn Trượng!", "Mộc chi thần thông - Mộc Long Bạo Phát!", "Thủy chi thần thông - Thủy Mạn Chư Thiên!", "Hỏa chi thần thông - Dạ Đô Phần Thành!", "Thổ chi thần thông - Lục Địa Quy!", "..." Nhất thời, những thần thông che trời lấp đất quét tới, liên miên không dứt oanh kích lên cơ thể Hình Hạo.

"Oanh long long!

Oanh long long!" Tiếng nổ điếc tai vang dội, vạn vạn dặm cương thổ trong nháy mắt trở thành đất chết, cơ thể khổng lồ mười triệu trượng của Hình Hạo bị bụi bặm bao phủ.

Trong một khoảng thời gian ngắn, dư ba đáng sợ khuếch tán ra ngoài, sinh linh trong vòng ức vạn dặm hoảng hốt bỏ chạy, không dám nán lại chút nào.

Suốt ba ngày ba đêm, những đợt oanh tạc thần thông của hàng trăm Chuẩn Thánh mới lắng xuống.

Tuy nhiên, chưa kịp thở phào, một đạo phủ quang lóe lên, trong nháy mắt xé toạc mọi bụi bặm, chém mạnh lên Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận.

"Oanh long long!" Tiếng nổ vang rền, Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận vỡ vụn, không ít cường giả Chuẩn Thánh bên trong thổ huyết, nhưng từng kẻ sắc mặt vẫn băng lãnh, không hề có chút biểu cảm, ánh mắt đờ đẫn lạnh lùng như những cỗ máy sát lục.

Giây tiếp theo, thiên địa sắc biến, dị tượng tràn lan, Hình Hạo tay cầm Chu Thiên Thần Phủ lạnh lùng nhìn đám Chuẩn Thánh: "Hàng

trăm Chuẩn Thánh cũng chỉ có vậy thôi sao?

Một lũ phế vật được thúc ép sinh ra, ta đứng ở đây, các ngươi làm gì được ta nào!" Lời này vừa thốt ra, vị Chuẩn Thánh dẫn đầu sắc mặt khó coi thêm ba phần.

Nhưng hắn cũng không hề sợ hãi, vung tay một cái, một thanh trường kiếm cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện trong tay.

Cùng lúc đó, những cường giả Chuẩn Thánh phía sau cũng triệu hoán ra trường kiếm cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, tuy đều là Trung Phẩm nhưng khí tức của chúng gần như giống hệt nhau, hoàn toàn không giống do thiên địa dựng dục mà giống như được rèn đúc hàng loạt.

"Hợp!" Quát nhẹ một tiếng, vị Chuẩn Thánh dẫn đầu kết pháp ấn, trường kiếm trong tay rung động rồi bay vút lên không trung.

Giây tiếp theo, trường kiếm trong tay các Chuẩn Thánh phía sau cũng bay ra, tụ tập lại trên không trung, hào quang vạn trượng, trực tiếp diễn hóa thành một thanh cự kiếm khổng lồ bảy tám triệu trượng vắt ngang bầu trời.

Đến lúc này, hàng trăm Chuẩn Thánh đồng thời ngẩng đầu nhìn Hình Hạo, gầm lên: "Ngự Kiếm Thuật - Trảm!" Tiếng rung động vang lên, sức mạnh hạo hãn trên cự kiếm sôi trào, dưới sự thao túng của hàng trăm Chuẩn Thánh chém về phía Hình Hạo, uy thế vô song, đủ để làm bị thương cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Hợp kích chi thuật!

Cư nhiên lại có thủ đoạn như vậy!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc, nhưng cũng không hề sợ hãi.

Trước đây hắn đã có thể dựa vào sức mạnh bản thân đánh bị thương Chúc Long ở Chuẩn Thánh hậu kỳ, huống chi là bây giờ.

Đối mặt với cự kiếm đang lao tới, Hình Hạo nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ, hai tay vung vẩy, trực tiếp thi triển Khai Thiên Cửu Thức - Nhất Phủ Phân Âm Dương.

Một luồng Khai Thiên phủ khí ngưng tụ không phát, bao phủ lên lưỡi phủ Chu Thiên Thần Phủ, Hình Hạo thao túng nó chém mạnh lên thanh cự kiếm do hàng trăm Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hợp thành.

"Tranh!" Hỏa quang bắn tứ tung, dưới sự va chạm của sức mạnh đáng sợ, bầu trời phía Đông Hồng Hoang như xuất hiện thêm nhiều mặt trời, tỏa sáng rực rỡ.

Dưới sự quét qua của dư ba, tu sĩ trên toàn bộ khu vực Đông Hồng Hoang đều chú ý tới, không nhịn được quay đầu nhìn lại.

Nhất thời, trong các danh sơn đại xuyên, các cường giả bước ra khỏi phủ đệ, thất thanh kinh hô: "Đó là cái gì?

Tại sao lại có sự va chạm sức mạnh đáng sợ như vậy, kẻ nào đang chiến đấu ở đó?

Luồng sức mạnh này căn bản không phải Chuẩn Thánh thông thường có thể sánh được, chẳng lẽ lại có tuyệt thế cường giả xuất thế?" Vô số đại thần thông giả thi triển Kính Hóa chi thuật để quan sát.

Giây tiếp theo, cảnh tượng trận đại chiến giữa Hình Hạo và hàng trăm cường giả Chuẩn Thánh hiện ra trước mắt các đại thần thông giả phương Đông.

"Không thể nào!

Hàng trăm Chuẩn Thánh!" Tiếng kinh hô vang vọng khắp các danh sơn đại xuyên, từng vị khách trong ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung hãi nhiên thất sắc.

Một trăm Chuẩn Thánh!

Đó là tận một trăm Chuẩn Thánh đấy.

Chương 78

Hồng Hoang từ khi nào lại xuất hiện nhiều cường giả như vậy?

Từng kẻ đều trông thật lạ lẫm.

“Chiến!

Chiến!” Lúc này, tiếng gầm của Hình Hạo không ngừng vang lên trong gương thần.

Chỉ thấy hắn tay cầm Chu Thiên Thần Phủ liên tục vung chém, hàng loạt cường giả Chuẩn Thánh dù cường thế cũng không chống đỡ nổi sức mạnh đó, liên tục thổ huyết nhưng vẫn không bị Hình Hạo giết chết.

Vì sao?

Bởi vì kẻ địch quá đông, sinh mệnh lực của Chuẩn Thánh lại cực kỳ vượng thịnh, căn bản không thể thực hiện nhất kích tất sát trong thời gian ngắn.

Đồng thời, khả năng khôi phục của đám Chuẩn Thánh này cũng cực kỳ quỷ dị, rõ ràng bị Chu Thiên Thần Phủ chém nát nửa thân người, nhưng chỉ trong mười mấy hơi thở đã khôi phục như cũ.

Chứng kiến cảnh này, các đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều ngẩn ngơ, kể cả những người đã đột phá Chuẩn Thánh cũng không ngoại lệ.

Quỷ dị!

Quá quỷ dị!

Sự xuất hiện đột ngột của hàng trăm Chuẩn Thánh, lại có khả năng khôi phục quỷ dị đó, tất cả đều phi thực tế nhưng lại đang hiện

hữu ngay trước mắt.

Tại Côn Luân Sơn, Tam Thanh nhíu mày nhìn cảnh tượng này.

"Đại ca!" Một lúc sau, Nguyên Thủy lặng lẽ lên tiếng hỏi: "Đám người đó từ đâu tới?

Trong Tử Tiêu Cung chưa từng thấy bất kỳ ai như vậy, nhưng họ đều đã đạt đến Chuẩn Thánh." Trong lời nói của Nguyên Thủy thoáng hiện một tia ngưng trọng và kiêng kỵ.

Những năm qua, Tam Thanh vẫn chưa đột phá Chuẩn Thánh, tuy tu vi đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thậm chí nếu muốn có thể Trảm Thi thành Chuẩn Thánh ngay lập tức.

Nhưng sau khi trò chuyện với Hình Hạo trước đó, họ hiểu rằng phép Trảm Tam Thi chứa đựng những tệ đoan khổng lồ, một khi tu luyện hậu quả khôn lường.

Vì vậy, những năm qua Tam Thanh liên thủ bắt đầu tham ngộ Khai Thiên ấn ký mà Bàn Cổ để lại, hy vọng tìm ra con đường chứng đạo khác, nhưng vẫn chưa có nhiều thu hoạch.

"Nhị ca nói không sai!" Lúc này, Thông Thiên cũng gật đầu đồng tình, sắc mặt nghiêm túc: "Điều quỷ dị nhất là khả năng khôi phục của đám người này.

Hình Hạo Tổ Vu hiện giờ đã đạt tới tầng thứ Tổ Vu, chiến lực tuyệt đối là tầng thứ Chuẩn Thánh.

Tuy chỉ qua Kính Hóa chi thuật không thể cảm nhận hết khí tức hạo hãn, nhưng không nghi ngờ gì nữa, một phủ của Hình Hạo Tổ Vu không dễ chịu chút nào, dù là chúng ta cũng phải trọng thương, khó lòng khôi phục trong thời gian ngắn.

Vậy mà đám người đó thì sao?

Chỉ cần mười mấy hơi thở là khôi phục như cũ, sức mạnh quỷ dị biết bao, thủ đoạn quỷ dị biết bao!" Lời này vừa nói ra, sự kiêng kỵ trong mắt Lão Tử và Nguyên Thủy càng nồng đậm hơn.

Hàng trăm Chuẩn Thánh kia chiến lực có thể không bằng đa số Chuẩn Thánh thật sự, nhưng nhờ khả năng khôi phục đó mà đủ sức ngạo thị tất cả.

Đánh không chết lại có thể phục hồi nhanh chóng, đây rõ ràng là gian lận.

"Cứ xem tiếp đi!" Cuối cùng, Lão Tử cũng không thể đưa ra lời giải thích nào, thở dài một tiếng rồi nói: "Đám người này quá quỷ dị, chúng ta vẫn chưa đột phá Chuẩn Thánh, cũng không thể đến đó giúp đỡ!" Nghe vậy, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên cứng lại, nhưng cũng đồng thời tán thành, không nói thêm gì nữa, ánh mắt chăm chú nhìn vào trận chiến giữa Hình Hạo và hàng trăm Chuẩn Thánh.

Cảnh tượng tương tự cũng diễn ra tại phủ đệ của các đại thần thông giả khác, họ đều nhận ra sự quỷ dị và khó hiểu của chuyện này, nhưng cũng không dám mạo muội đến xem cho rõ.

Kể cả những cường giả đã Trảm Thi thành công đạt Chuẩn Thánh cũng không ngoại lệ, khí tức đáng sợ bao phủ toàn bộ phương Đông khiến họ không dám tùy tiện kháng hành.

"Kẻ nào lại dám tập kích Hình Hạo Tổ Vu!" Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đứng dậy, khí thế quanh thân phát ra, cả hai đều đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh.

"Lão hữu!" Hồi lâu sau, Hồng Vân bỗng bình tĩnh lại, dường như đã hạ quyết tâm, quay sang nhìn Hồng Vân bên cạnh: "Đây chắc là một cơ hội!

Trận chiến của hàng trăm Chuẩn Thánh, nếu lúc này chúng ta ra

tay, chắc cũng không có gì sai chứ!" Nghe vậy, cơ thể Trấn Nguyên Tử run lên, dường như đã hiểu ra, nhìn Hồng Vân hỏi: "Hồng Vân lão hữu đã suy nghĩ kỹ chưa?

Thật sự muốn từ bỏ sao?" "Đúng vậy!" Gật đầu một cái, đáy mắt Hồng Vân lóe lên sự kiên định: "Ta được lão hữu giúp đỡ trở thành Địa Tiên Chi Vương, triệt để bước vào con đường Khí Vận Chứng Đạo.

Đã có con đường chứng đạo thành thánh khác, thì Trảm Tam Thi đối với ta không còn tác dụng gì nữa, thứ đó tự nhiên cũng không còn giá trị.

Lão hữu không thấy đám người kia quá quỷ dị sao?

Ta nghi ngờ bọn chúng chuyên môn nhắm vào Hình Hạo Tổ Vu để ngăn cản hắn tiếp tục làm ra nhiều chuyện khác." Nghe những lời này, Trấn Nguyên Tử im lặng.

Là một đại thần thông giả đỉnh cấp, trí tuệ của hắn không hề kém Hồng Vân, thậm chí còn hơn.

Qua lời kể của Hồng Vân, hắn sao không hiểu được nguyên nhân sâu xa, nắm đấm siết chặt: "Xem ra, tất cả đều do kẻ đứng sau thao túng.

Những thay đổi liên tiếp trong cục diện đã khiến vị đó cảm thấy nguy hiểm, lần này xuất động hàng trăm Chuẩn Thánh chỉ sợ là để triệt để tiêu diệt Hình Hạo - một nhân tố không ổn định.

Nhưng điều đó cũng chứng minh tầm quan trọng của Hình Hạo đạo hữu.

Hồng Vân lão hữu, đi thôi, đến giúp hắn một tay!" "Thiện!" Hồng Vân đồng ý, không hề từ chối.

Ngay lập tức, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân không nán lại, tung

mình bay vút về phía nơi đang diễn ra trận chiến.

"Cáp cáp...

Cơ duyên của lão tổ đây rồi!" Tại Huyết Hải, phong vân cuồn cuộn, Minh Hà tay cầm Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm bay ra, sát khí đầy mình, so với trước kia còn cường thế hơn ba phần.

Tiếp đó, Minh Hà không chút trì nghi, thi triển độn thuật phi trì về khu vực đại chiến của Hình Hạo.

Tại Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Điện!

"Hưu!

Hưu!" Tiếng xé gió vang lên, bảy người Trọng Lâu cùng đám Đại La Kim Tiên đã tới nơi.

Chương 79

"Kẻ nào!

Là ai đang tới!" Những tiếng quát khẽ vang lên, Hậu Nghệ cùng đám Đại Vu nhanh chóng chạy tới, thần sắc cảnh giác, tay cầm binh khí sát khí đằng đằng.

"Các bạn Vu tộc, chúng tôi không có ác ý!" Thấy vậy, bảy người Trọng Lâu đáp xuống đất, bước tới chắp tay hành lễ: "Chúng tôi được Hình Hạo Tổ Vu mời tới Bàn Cổ Điện.

Hiện giờ Hình Hạo Tổ Vu đang bị hàng trăm cường giả Chuẩn Thánh vây công ở bên ngoài, nguy tại đán tịch, chúng tôi tuy đã bước vào Chuẩn Thánh nhưng cũng khó lòng kháng cự.

Xin các vị Đại Vu mau báo cáo Thập Nhị Tổ Vu tốc tốc tới cứu viện, nếu không Hình Hạo Tổ Vu gặp nguy hiểm rồi!" Cái gì!

Hình Hạo Tổ Vu bị vây công!

Hàng trăm tôn cường giả Chuẩn Thánh!

Hậu Nghệ và đám Đại Vu kinh hô, vô cùng chấn kinh.

Họ không tu nguyên thần nên không thể cảm nhận được tình hình bên ngoài, tuy biết trong Hồng Hoang có đại thần thông giả đang chiến đấu nhưng cũng không quá để ý.

Giờ nghe Trọng Lâu nói những biến động đó là do Hình Hạo bị vây công, họ sao có thể không sốt ruột?

"Đạo hữu lời này là thật sao?" Hít một hơi thật sâu, Hậu Nghệ cố nén sự chấn động trong lòng hỏi: "Hình Hạo Tổ Vu tại sao lại đột nhiên bị hàng trăm Chuẩn Thánh vây công, bọn chúng không sợ Vu tộc ta báo thù sao?" Nghe vậy, sắc mặt bảy người Trọng Lâu trở nên cay

đắng.

Đúng vậy!

Chỉ cần là người có đầu óc bình thường đều hiểu sự trả thù của Vu tộc sẽ đáng sợ nhường nào, đó cũng là lý do vì sao trước kia họ vây công Hình Hạo nhưng không dám hạ sát thủ, thậm chí sau đó chọn thỏa hiệp từ bỏ.

Nhưng nhớ lại tư thái đầy sát khí của hàng trăm Chuẩn Thánh kia, Trọng Lâu gật đầu: "Lời chúng tôi nói tuyệt đối không phải giả, nếu không phải do Hình Hạo Tổ Vu mời, chúng tôi sao dám mạo muội xông vào nơi này, sao dám tìm Thập Nhị Tổ Vu?" Đúng vậy!

Dù đã đọa nhập Ma đạo tu vi chiến lực tăng vọt, nhưng Trọng Lâu và những người khác cũng không thể là đối thủ của Thập Nhị Tổ Vu.

"Ta hiểu rồi!" Gật đầu, Hậu Nghệ biết tất cả là thật.

Lập tức không chút trì nghi, hắn quay sang nhìn một danh Đại Vu nói: "Xi Vưu, đưa các đạo hữu này vào tộc nghỉ ngơi, ta đi bẩm báo Vu Đế ngay!" "Được!" Xi Vưu bước ra khỏi đội ngũ, gật đầu với đám người Trọng Lâu: "Chư vị hãy đi theo ta!

Vu tộc ta rất hiếu khách, với điều kiện chư vị đừng làm chuyện gì bất lợi cho Vu tộc." "Đó là đương nhiên!" Trọng Lâu và những người khác không do dự đồng ý ngay.

Vu tộc hiện giờ là vật khổng lồ đệ nhất trong Hồng Hoang, họ không nghĩ mình có thể đối kháng được.

Sau khi đám người rời đi, Hậu Nghệ không chậm trễ, vội vàng vào Bàn Cổ Điện thỉnh thị Thập Nhị Tổ Vu.

Cùng lúc đó, trận chiến giữa Hình Hạo và hàng trăm Chuẩn Thánh càng lúc càng trở nên liệt hỏa.

Tay cầm Chu Thiên Thần Phủ sau khi đánh tan thanh cự kiếm ngưng tụ, cả người hắn như hổ lạc bầy dê xông thẳng vào đội ngũ Chuẩn Thánh.

"Bành!

Bành!" Cự phủ đi tới đâu, thân thể Chuẩn Thánh nổ tung tới đó, huyết nhục văng tung tóe, mưa máu đỏ tươi xối xả phủ kín cả khu vực.

Tuy nhiên, điều quỷ dị đã xảy ra.

Kèm theo những cú chém của cự phủ, những thân thể Chuẩn Thánh tưởng như đã tan nát lại bắt đầu khôi phục một cách kỳ lạ, chỉ trong mười mấy hơi thở đã trở lại như cũ.

Không giống như chúng thần dùng Kính Hóa chi thuật khó lòng nhìn thấu, Hình Hạo lúc này có thể thấy rõ lý do đám Chuẩn Thánh khôi phục là nhờ những sợi chỉ đen nhỏ bé.

Chính nhờ những sợi chỉ đó kết nối với bản thân mà chúng có thể sống sót dù đã chết chắc, thậm chí khôi phục thương thế, cả pháp lực cũng nhanh chóng trở lại trạng thái đỉnh phong.

"Đáng chết.

Sức mạnh của Thiên Đạo sao?" Nhìn thấu tất cả, nội tâm Hình Hạo trở nên trầm trọng.

Dù đã có Tổ Vu chi thân, nhưng đối mặt với tình huống này cũng thật nan giải, sức mạnh Thiên Đạo quá quỷ dị, quỷ dị đến mức hắn không biết làm sao để phá giải.

"Trước tiên thử xem có thể chém đứt không!" Lẩm bẩm trong lòng, mắt Hình Hạo lóe lên tia lệ sắc, một cú lướt thân tới trước mặt một tôn Chuẩn Thánh.

“Trảm!” Quát to một tiếng, Chu Thiên Thần Phủ trong nháy mắt chém thân thể kẻ đó làm hai.

Tiếp đó, sắc mặt Hình Hạo nghiêm nghị, ngó lơ đám Chuẩn Thánh đang lao tới, một lần nữa vung phủ chém vào phần thân thể đang bị chia cắt, hét lớn: “Khai Thiên Cửu Thức - Nhất Phủ Phân Âm Dương!” Khai Thiên phủ khí bùng nổ, nhưng mục tiêu không phải là tàn khu đó mà là sợi chỉ đen nối phía sau nó.

Một tiếng “ca sát” vang lên, sợi chỉ bị chặt đứt, dưới sự càn quét của Khai Thiên phủ khí, tôn Chuẩn Thánh đang khôi phục kia đồng tử co rụt lại, sau đó là tiếng thảm thiết vang lên: “A...” Giây tiếp theo, có thể thấy khi không còn Thiên Đạo gia trì, nhục thân và nguyên thần của hắn biến thành tro bụi với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Chết đi!

Hình Hạo, đi chết đi!” Cùng lúc đó, các đòn tấn công của những Chuẩn Thánh khác cũng trút xuống cơ thể Hình Hạo.

Nhất thời, tiên huyết bắn tung tóe, dù là Tổ Vu chi thân lúc này cũng bị phá vỡ phòng ngự, những thanh trường kiếm vốn dĩ không có sức mạnh đó nay được Thiên Đạo chi lực màu đen bao phủ, phát huy sức mạnh có thể phớt lờ phòng ngự của Tổ Vu.

“Ân hanh!” Hình Hạo rên rỉ một tiếng, sắc mặt lặng lẽ biến đổi.

Thiên Đạo chi lực đã phá được phòng ngự của Tổ Vu chân thân, có nghĩa là ưu thế ban đầu của hắn đã không còn.

Tuy đã tìm ra cách giết chết đám Chuẩn Thánh này, nhưng tình hình lúc này lại càng thêm nguy kịch.

“Không thể tiếp tục thi triển Tổ Vu chân thân nữa!

Nếu không ta sẽ trở thành tấm bia sống cho lũ này!” Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo tâm niệm vừa động, thu hồi Tổ Vu chân thân khổng lồ

mười triệu trượng.

Tiếp đó, hắn lướt thân thoát khỏi vòng vây của đám Chuẩn Thánh, trên đỉnh đầu Địa Hoa mười hai phẩm nở rộ, sức mạnh trị dũ tuôn trào, nhanh chóng tu phục thương thế trên người.

"Thừa thắng xông lên!

Lên, giết hắn!" Thấy cảnh này, đám Chuẩn Thánh sao có thể cho Hình Hạo cơ hội khôi phục?

Chúng gầm lên một tiếng, thao túng trường kiếm một lần nữa lao vào tấn công.

Chương 80

Hình Hạo không hề lùi bước, nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ nghênh chiến.

Nhất thời, hàng trăm thân ảnh giao chiến với nhau, vứt bỏ mọi thuật pháp thần thông, đám Chuẩn Thánh dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực đã thành công ép chế được Hình Hạo.

"Cái gì!

Không thể nào!" Cảnh tượng này khiến chúng thần Hồng Hoang đại kinh thất sắc, từng kẻ hãi nhiên nhìn vào Kính Hóa chi thuật, đầy vẻ khó tin.

Bởi vì điều này quá phi lý.

Tổ Vu chân thân có thể phòng ngự cả Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo.

Vậy mà bây giờ, những thanh trường kiếm chỉ là cấp Trung Phẩm lại có thể đâm xuyên Tổ Vu chân thân làm Hình Hạo bị thương, làm sao chúng thần không chấn động cho được?

Linh bảo đó có gì lạ?

Thanh kiếm đó có điểm gì quỷ dị?

Có chứ, trước đó Hình Hạo không tiếc đại giá giết chết tôn Chuẩn Thánh kia, kẻ đó đã không thể phục sinh, khi hắn tấn công đã không nhắm vào thân thể mà nhắm vào khoảng không phía sau.

Tất cả chuyện này là thế nào?

Bên trong rốt cuộc có ẩn tình gì?

Nhất thời, những nghi vấn trong lòng chúng thần Hồng Hoang

càng thêm nồng đậm, mắt dán chặt vào Kính Hóa chi thuật nhưng vẫn không nhìn ra manh mối.

Hình Hạo không hề hay biết chuyện đó.

Trong khi liên tục chống đỡ đòn tấn công, hắn vẫn không ngừng tìm cơ hội đổi thương lấy mạng để đánh chết đối thủ.

Nhưng cứ như vậy, tình trạng của hắn trở nên cực kỳ bất ổn, toàn thân đầy máu, pháp lực tiêu hao vô cùng lớn.

"Chết!" Hình Hạo gầm lên, sau khi chịu đựng đòn tấn công của hơn mười Chuẩn Thánh, hắn một lần nữa thi triển Khai Thiên Cửu Thức - Nhất Phủ Phân Âm Dương, phá hủy Thiên Đạo chi lực phía sau ba tôn Chuẩn Thánh trước mặt.

Sau khi ba kẻ đó ngã xuống, Hình Hạo nhanh chóng lướt đi, tiên huyết không ngừng rỉ ra, sức mạnh phục hồi từ Địa Hoa bắt đầu không đủ.

"Hô... hô..." Hình Hạo thở dốc, cảm nhận pháp lực đã tiêu hao quá nửa, lại liếc nhìn hơn chín mươi tôn Chuẩn Thánh còn lại, thầm nghĩ: "Không thể cứ thế này mãi được!

Nếu không sớm muộn gì cũng bị bọn chúng tiêu hao sạch năng lượng." Nghĩ vậy, Hình Hạo không quản được nhiều nữa, nhìn đám Chuẩn Thánh đang lao tới, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ từ trong thức hải.

Giây tiếp theo, hai tay Hình Hạo kết pháp ấn, pháp lực rót vào bên trong, Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ lặng lẽ tỏa sáng rực rỡ, trực tiếp cấu kiến nên Tiên Thiên Âm Dương Đại Trận và Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

"Thành công rồi!" Nhìn hai tòa đại trận đang vận chuyển, mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, mạnh mẽ chộp lấy hai bức đồ ném ra,

quát lớn: "Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, ngưng!" Hào quang rực rỡ, Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ xoay chuyển như cá âm dương dạo chơi trên thiên không, sức mạnh Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành trút xuống, trực tiếp bao trùm toàn bộ khu vực.

Giây tiếp theo, sức mạnh này phủ lên thân thể đám Chuẩn Thánh, khiến khí thế của chúng lập tức héo úa, tốc độ cũng bị chậm lại vô số lần.

Đồng thời, theo sự vận hành của đại trận, nó trực tiếp chia cắt hàng trăm Chuẩn Thánh thành bảy nhóm.

Dù có Thiên Đạo chi lực gia trì, nhưng Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ suy cho cùng vẫn là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không phải thứ có thể phá vỡ trong chốc lát.

Đến đây, nguy cơ của Hình Hạo lập tức được giảm bớt.

Đảo mắt qua bảy khu vực, hắn tâm niệm vừa động triệu hoán ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên hộ thể, rồi cầm Chu Thiên Thần Phủ lao vào một khu vực để chém giết.

"Trời ạ, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" "Tiên Thiên Âm Dương Đồ, Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, lại thêm một cây cự phủ cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nữa, Hình Hạo Tổ Vu lấy đâu ra nhiều bảo vật như vậy!" Tiếng kinh hô vang khắp các danh sơn đại xuyên, từ Chuẩn Thánh đến Đại La đều bị lóa mắt.

Bốn món Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đó là bốn món đấy.

Lúc này, tuyệt đại đa số mọi người đều hiểu vì sao lại có nhiều Chuẩn Thánh vây công Hình Hạo đến vậy, sở hữu cơ duyên như thế,

không giết hắn thì giết ai?

Ngay cả những cường giả Chuẩn Thánh như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lúc này cũng không nhịn được nữa, từng người cấp tốc rời khỏi phủ đệ, tiến về phía chiến trường.

Theo họ thấy, đối mặt với hàng trăm Chuẩn Thánh, Hình Hạo dù có sống sót cũng chắc chắn bị trọng thương, với bao nhiêu Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trên người như thế, chỉ cần hạ được hắn thì thực lực bản thân sẽ tăng vọt.

"Đại ca, chúng ta có đi không?" Trên Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy có chút đố kỵ: "Cơ duyên quá lớn, bốn món Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn thêm một gốc Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Liên có khả năng diễn hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo nữa.

Lần trước trên Bất Chu Sơn hắn đã thu được mười quả Hồ Lô từ Tiên Thiên Linh Căn Hồ Lô Đằng, những quả đó đều không tầm thường, nếu không thành Cực Phẩm thì cũng là Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo." Nghe vậy, mắt Lão Tử cũng lóe lên tinh quang.

Linh bảo động nhân tâm!

Tuy quan hệ đôi bên không tệ, nhưng dưới sự dụ hoặc của nhiều Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, hắn cũng không khỏi động lòng.

"Đi thôi!" Một lúc sau, Lão Tử đứng dậy, thần sắc nghiêm túc: "Sau khi tới đó chúng ta chưa vội ra tay, nếu Hình Hạo thật sự bại vong, ta sẽ ra tay bảo vệ tính mạng cho hắn.

Đám người trong Tử Tiêu Cung cũng đã đột phá Chuẩn Thánh, đã đến lúc ta phải đưa ra quyết định cuối cùng rồi." Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức trở nên nghiêm nghị.

Trong Hồng Hoang xuất hiện quá nhiều Chuẩn Thánh khiến họ cũng rất sốt ruột.

Trước đó họ còn trì nghi và do dự, nhưng bây giờ không thể trì hoãn thêm nữa, nếu không thì thể diện của Bàn Cổ Chính Tông để ở đâu?

Vì vậy, Tam Thanh cùng rời Côn Luân Sơn, cấp tốc tiến về nơi đại chiến.

"Khốn kiếp, cư nhiên dám vây công Tổ Vu của Vu tộc ta!" "Đáng chết, lũ đó đều đáng chết!" Trong Bàn Cổ Điện, nghe xong lời kể của Hậu Nghệ, Đế Giang và các Tổ Vu vô cùng phẫn nộ.

Hàng trăm Chuẩn Thánh vây công, rõ ràng là muốn giết Hình Hạo, họ làm sao có thể đồng ý?

Gần như ngay lập tức, Đế Giang đứng dậy nói: "Chư vị đệ muội, chúng ta đi thôi, đã đến lúc cho bọn họ biết ai mới là chủ nhân của Hồng Hoang đại địa rồi...

Dám vây công Hình Hạo huynh đệ, hãy chuẩn bị đón nhận sự trả thù điên cuồng của Vu tộc ta!" Nói xong, Đế Giang dẫn theo mười một Tổ Vu rời khỏi Bàn Cổ Điện, dặn dò Hậu Nghệ canh giữ trú địa rồi cũng cấp tốc bay về phía chiến trường.

Chương 81

Ngược lại, tại chiến trường lúc này, Hình Hạo đã giành lại thế chủ động.

Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận đã chia cắt đám Chuẩn Thánh, làm giảm áp lực bị vây công, cộng thêm khả năng phòng ngự khủng bố của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, đòn tấn công của mười mấy Chuẩn Thánh không thể làm hắn bị thương.

Trong tình huống đó, Hình Hạo bộc phát phong mang, Chu Thiên Thần Phủ vung lên liên tục, ngạnh sinh đánh tan thân thể của mười mấy Chuẩn Thánh kia.

Nhìn những tu sĩ đang được Thiên Đạo chi lực khôi phục, sát cơ trong mắt Hình Hạo lóe lên, làm sao hắn có thể cho họ cơ hội khôi phục như cũ?

"Khai Thiên Cửu Thức - Nhất Phủ Phân Âm Dương!" Quát to một tiếng, Khai Thiên phủ khí dưới sự điều khiển của Hình Hạo chém ra, trong nháy mắt phá hủy mọi sợi chỉ Thiên Đạo đang kết nối với mười mấy Chuẩn Thánh đó.

"A...

A..." Tiếng thảm thiết vang rền, mười lăm tôn Chuẩn Thánh bị nhất kích tất sát, toàn bộ bỏ mạng.

Sau khi làm xong, Hình Hạo thở dốc vài cái, không tiếp tục hành động mà khoanh chân ngồi trên Hủy Diệt Hắc Liên, vận chuyển Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công để khôi phục pháp lực chưa đầy ba phần của mình.

"Đáng chết, mọi người cùng liên thủ phá trận đi!

Tuyệt đối không được để hắn khôi phục!" Thấy cảnh này, những Chuẩn Thánh còn lại cuống quýt cả lên.

Nhìn thấy đồng bạn chết, họ không hề đồng tình, nhưng khi Thiên Đạo chi lực bị phá giải, tính mạng của chính họ cũng gặp nguy hiểm.

Trong tình huống đó, chỉ có cách phá vỡ đại trận để vây giết Hình Hạo, không cho hắn bất kỳ cơ hội thở dốc nào.

Vì vậy, đám Chuẩn Thánh nhanh chóng tập hợp lại, huy động pháp lực bản thân dùng hợp kích chi thuật để phá vỡ sự cản trở của Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận.

"Hình Hạo đạo hữu, ta tới giúp ngươi một tay!" Lúc này, một tiếng quát lớn vang lên.

Giây tiếp theo, mặt đất phía dưới Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận sôi trào, vô số địa thứ lao vút lên trời, đâm thẳng về phía những Chuẩn Thánh đang bị nhốt trong đó.

Phập phập!

Phập phập!

Tiếng lưỡi sắc bén đâm xuyên cơ thể vang lên liên hồi, có thể thấy những chiếc gai đất mọc lên từ mặt đất đã đâm thấu tim gan của mấy chục tên Chuẩn Thánh, khiến hợp kế chi thuật vốn đang súc thế đãi phát hoàn toàn sụp đổ, từng tên Chuẩn Thánh thi nhau thổ huyết.

"Ai?" "Kẻ nào gan to bằng trời dám đánh lén chúng ta!" Những tiếng gào thét phẫn nộ vang rền, mấy chục tên Chuẩn Thánh trong thoáng chốc điên cuồng như phát phong.

Chỉ thiếu một chút!

Chỉ thiếu một chút nữa thôi là hợp kế chi thuật đã có thể thi triển, có thể phá vỡ sự ngăn trở của Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại

trận, cũng có thể dựa theo kế hoạch hoàn thành mệnh lệnh của Thiên đạo.

Nhưng hiện tại thì sao?

Chỉ một vài chiếc gai đất mà đã phá hủy toàn bộ hy vọng, mối thù này quả thực quá lớn.

Hưu!

Hưu!

Tiếng phá không vang lên, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân xuất hiện tại hiện trường.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử tay cầm Địa Thư, toàn thân tỏa ra hào quang vạn trượng, hiển nhiên những gai đất trước đó chính là do ông ta thi triển.

"Trấn Nguyên Tử!" Nhìn rõ người tới, đám Chuẩn Thánh không khỏi trợn mắt nứt thịt, trong miệng gào thét, hận không thể ăn thịt uống máu ông ta.

"Hừ!" Đối diện với điều đó, Trấn Nguyên Tử chỉ lạnh lùng hừ một tiếng, tơ hào không thèm để ý đến sự giận dữ của đám Chuẩn Thánh cường giả, mà quay sang nhìn Hình Hạo nói: "Hình Hạo đạo hữu, ta và Hồng Vân ở bên ngoài lược trận, bọn chúng không thể nào thi triển được hợp kế chi thuật nữa đâu!" Nghe vậy, trên đài sen, Hình Hạo không khỏi mở mắt, liếc nhìn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân một cái rồi cười nói: "Nếu đã vậy, đa tạ Trấn Nguyên Tử đạo hữu!

Chờ ta khôi phục pháp lực, đám gia hỏa này đều phải chết!" Nói xong, Hình Hạo lại nhắm mắt, nhanh chóng bắt đầu khôi phục pháp lực bản thân.

Đồng thời, tâm thần hắn chìm vào thức hải, điều khiển nguyên thần bắt đầu luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đã tới, điều đó đại biểu cho việc các đại thần thông giả khác trong Hồng Hoang cũng sẽ lần lượt kéo đến.

Trong tình huống này, Hình Hạo có thể cảm nhận rõ ràng tính nghiêm trọng và nguy cơ của sự việc, hy vọng duy nhất là phải nhanh chóng luyện hóa Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên để hoàn thành Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Chỉ cần tu vi đột phá lần nữa, chiến lực của hắn sẽ vượt xa các tu sĩ Chuẩn Thánh sơ kỳ, phối hợp với nhục thân Tổ Vu, dù cho các đại thần thông giả Hồng Hoang tề tụ thì hắn cũng không phải không có sức chống trả.

"Khốn kiếp!" "Khốn kiếp!" Ngược lại, đám Chuẩn Thánh đang bị vây khốn trong đại trận lại tức giận đến mức phát điên.

Một mình Hình Hạo đã đủ khó đối phó, nay lại có thêm Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân gia nhập, khả năng hoàn thành nhiệm vụ giết chết Hình Hạo lại càng giảm thấp.

Thêm vào đó, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ở bên ngoài đại trận nhìn chằm chằm, bọn họ căn bản không thể ra tay với hai người kia, thậm chí...

"Trấn Nguyên Tử lão hữu!" Lúc này, Hồng Vân dường như phát giác ra điều gì, chỉ vào khu vực phía sau đám Chuẩn Thánh nói: "Nhìn phía sau bọn chúng!" "Hử?" Chân mày nhướn lên, Trấn Nguyên Tử theo bản năng nhìn theo hướng Hồng Vân chỉ.

Giây tiếp theo, đồng tử Trấn Nguyên Tử co rụt lại, là cường giả cấp Chuẩn Thánh, ông tự nhiên cũng nhìn thấy những sợi dây do sức mạnh Thiên đạo diễn hóa đang kết nối với đám Chuẩn Thánh kia.

"Thiên đạo!" Trấn Nguyên Tử há miệng, thần sắc hãi hùng nói:

“Trách không được bọn chúng lại có lực khôi phục quỷ dị như thế, hóa ra kẻ chủ đạo đứng sau tất cả chính là Thiên đạo.

Như vậy, việc tập kích Tổ Vu Hình Hạo không phải là ý muốn của bọn chúng, mà là Thiên đạo.” Nghĩ đến đây, Trấn Nguyên Tử lập tức nhìn sang Hồng Vân bảo: “Lão hữu, ta sẽ thử xem có thể chặt đứt chúng không!” “Được!” Hồng Vân đáp ứng ngay lập tức.

Đối với Thiên đạo, chúng sinh đều vô cùng kiêng kỵ, dù sao vị Thánh nhân đầu tiên giữa thiên địa là Hồng Quân cũng là người đại diện của Thiên đạo.

Từ trước đến nay, ai cũng cho rằng Thiên đạo là một tập hợp ý chí, phụ trách vận hành quy tắc Hồng Hoang nên cũng không quá để ý.

Nhưng bây giờ thì sao?

Thiên đạo cư nhiên thúc ép sinh ra hàng trăm Chuẩn Thánh để vây sát Hình Hạo, vậy mục tiêu bị diệt sát kia đáng sợ đến mức nào?

Cũng chính vì lẽ đó, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân mới nảy sinh sát cơ, muốn tìm hiểu cho rõ ràng.

Giây tiếp theo, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ra tay.

Chương 82

Trấn Nguyên Tử điều khiển Địa Thư, vô số gai đất từ dưới đại trận lao lên tấn công đám Chuẩn Thánh, khác hẳn với sự nương tay lúc trước, lần này ông đã hạ thủ đoạn tàn độc.

Tương tự, Hồng Vân tay kết pháp ấn, từng luồng sương mù màu đỏ dưới sự dẫn dắt của sức mạnh Địa Thư tiến vào bên trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận.

Có thể thấy sáu khu vực đó nhanh chóng bị nhuộm đỏ, sương mù màu đỏ bốc lên bao phủ lấy thân thể đám Chuẩn Thánh, ngay sau đó lộ ra sự đáng sợ của nó.

Xèo xèo!

Khói trắng bốc lên, sương mù màu đỏ ẩn chứa sức mạnh hủ thực cực kỳ kinh người, nhanh chóng ăn mòn thân thể và nguyên thần của đám Chuẩn Thánh kia.

"A!" "A!" Những tiếng thảm thiết vang lên, từng tên Chuẩn Thánh cường giả dưới sự tấn công của gai đất và sương mù đỏ đã bị trọng thương, thậm chí trong tình huống nhục thân và nguyên thần bị hủ thực, bọn họ còn có xu hướng sắp vẫn lạc.

Nhưng ngoài ý muốn lại xảy ra.

Những sợi dây sức mạnh Thiên đạo kết nối với bọn chúng đột nhiên tỏa sáng rực rỡ, u quang bốc lên tức khắc áp chế sương mù đỏ đang sôi trào, một sức mạnh phục hồi đáng sợ tuôn ra, khiến thân thể đám Chuẩn Thánh phục hồi như cũ ngay lập tức, bao gồm cả nguyên thần bị ăn mòn cũng không ngoại lệ.

"..." Nhìn thấy cảnh này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đờ người

ra.

Đòn tấn công của họ không chỉ có thanh thế hào hùng mà còn vô cùng đáng sợ, Chuẩn Thánh tầm thường bị tập kích như vậy sớm đã mất mạng.

Nhưng hiện tại, vì sự tồn tại của những sợi dây do sức mạnh Thiên đạo hóa thành, đòn tấn công cư nhiên không có bất kỳ hiệu quả nào, không chỉ nhục thân mà ngay cả nguyên thần cũng có thể phục hồi, thực sự là... không thể tưởng tượng nổi.

"Hai vị đạo hữu, có chuyện gì vậy?

Nương tay sao?" Đúng lúc này, một giọng nói kinh ngạc từ không xa truyền đến.

Cùng với tiếng xé gió, Minh Hà tay cầm Nguyên Đồ, A Tỳ cũng đã tới bên ngoài đại trận, nhìn đám Chuẩn Thánh vẫn nguyên vẹn bên trong, ông ta kinh ngạc nhìn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân.

Là đại thần thông giả nổi danh Hồng Hoang, Minh Hà hiểu rõ sự đáng sợ khi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân liên thủ, ngay cả ông ta cũng không có mấy phần nắm chắc chống đỡ được.

"Không hề!" Trấn Nguyên Tử lắc đầu, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Minh Hà đạo hữu nhìn xem, sức mạnh của bọn chúng đến từ Thiên đạo!" Nói đoạn, Trấn Nguyên Tử chỉ vào những sợi dây do sức mạnh Thiên đạo hóa thành.

"Hóa ra là thế!" Ánh mắt Minh Hà hiện lên vẻ bừng tỉnh, hàn mang lóe lên: "Xem ra những gì Hình Hạo đạo hữu nói đều là thật, nếu không Thiên đạo sao lại bất chấp tất cả như vậy.

Vừa vặn, ta cũng muốn thử xem Sát đạo có thể đạt đến cực hạn hay không." Nói xong, Minh Hà nhìn về phía Trấn Nguyên Tử: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Hồng Vân đạo hữu, không biết hai vị có thể giúp

ta một tay không?" "Tất nhiên là được!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nhìn nhau, sau đó gật đầu hỏi Minh Hà: "Không biết đạo hữu có dự định gì?

Cần hai người chúng ta trợ giúp thế nào?" Nghe vậy, Minh Hà cũng không úp mở, lập tức nói ra kế hoạch cho hai người: "Hai vị đạo hữu hãy áp chế bọn chúng lần nữa, tạo cho ta một cơ hội tiến vào bên trong.

Ta sẽ triệt để diễn hóa Sát đạo, chỉ cần giết chết một người là ta có thể chứng đạo Chuẩn Thánh, đồng thời nắm bắt được bản chất sức mạnh đó để chém đứt sự liên kết giữa đám gia hỏa này với luồng sức mạnh kia." Sát đạo!

Nghe Minh Hà nói xong, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lập tức hiểu ông ta muốn làm gì.

Hai người nhìn nhau, ánh mắt lộ vẻ kinh hãi, nhưng cũng không chút do dự gật đầu: "Được, vậy chúng ta sẽ trợ giúp Minh Hà đạo hữu chứng đạo." "Tốt!" Được hai người đồng ý, Minh Hà thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, ba người cùng hành động, Trấn Nguyên Tử bước ra một bước, Địa Thư tỏa sáng, sức mạnh đại địa mênh mông cuộn trào.

Giây tiếp theo, bên trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận, những chiếc gai đất bắt đầu phát triển điên cuồng, nhanh chóng tấn công đám Chuẩn Thánh.

Cùng lúc đó, Hồng Vân quát lớn một tiếng, tăng cường pháp lực, sương mù đỏ vốn bị áp chế lại sôi trào, bốc cao lên.

"Đỡ lấy!" "Tuyệt đối không được để bọn chúng tiếp tục trì hoãn chúng ta!" Trong đại trận, đám Chuẩn Thánh lúc này cũng đã phản ứng lại, vừa gào thét vừa điều khiển linh kiếm trong tay chém đứt gai

đất tấn công.

Đồng thời, mấy tên trong số đó dựng lên phòng ngự, ngăn cản sương mù đỏ áp sát.

Xèo xèo!

Nhất thời, sương mù đỏ và kết giới va chạm, sức mạnh hủ thực không ngừng bành trướng, hai bên giằng co không ai làm gì được ai.

Thấy cảnh này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân không hề thất vọng, họ nhìn nhau rồi tập trung vào Minh Hà: "Đạo hữu, đã có nắm chắc chưa?" "Tất nhiên!" Ánh mắt Minh Hà lóe sáng, nắm chặt Nguyên Đồ, A Tỳ nói: "Ta đã đợi ngày này lâu lắm rồi, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, giúp ta!" "Được!" Trấn Nguyên Tử không chần chừ, tay trái kết ấn, Địa Thư tỏa sáng rực rỡ, một luồng sức mạnh đặc biệt bao bọc lấy Minh Hà.

Tiếp đó, hào quang Địa Thư rực rỡ, bóng dáng Minh Hà biến mất ngay tại chỗ.

Giây tiếp theo, Minh Hà xuất hiện bên trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận, thân hình ông ta được bao phủ trong hào quang màu vàng đất, lặng lẽ tiếp cận một tên Chuẩn Thánh đang chuyên tâm phòng ngự.

Theo thời gian, sự tập trung phòng ngự của tu sĩ kia càng thêm mạnh mẽ, thậm chí sự cảnh giác cũng giảm bớt không ít.

"Chính là lúc này." Nhìn thấy cảnh đó, Minh Hà không chút do dự phát động tấn công.

"Bách Sát U Minh Đột Thứ!" Cùng với giọng nói lạnh lùng vang lên, thân hình Minh Hà hiển lộ, sát cơ ngút trời cuộn trào, đôi kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ đâm ra, đâm thủng đầu lâu, thức hải và đan điền của tên Chuẩn Thánh kia.

“A!” Tiếng thảm thiết vang lên, tên Chuẩn Thánh kia cứng đờ người, pháp lực trong đan điền bị cấm cố không thể sử dụng, nguyên thần trong thức hải cũng bị đâm xuyên không thể di động.

“Sát!” Thấy cảnh này, Minh Hà quát lớn, sức mạnh Sát đạo toàn thân bộc phát triệt để.

Trong chốc lát, thân thể tên Chuẩn Thánh kia nổ tung, huyết vụ phun trào, sợi dây sức mạnh Thiên đạo kết nối với hắn cũng lặng lẽ sụp đổ tan tành.

“Thành công rồi!” Thấy vậy, không chỉ Minh Hà mà cả Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ở bên ngoài cũng lộ vẻ vui mừng.

Diệt sát hoàn toàn một vị Chuẩn Thánh không phải chuyện đơn giản, huống hồ còn là kẻ có Thiên đạo gia trì, Minh Hà thành công, Sát đạo của ông ta cũng triệt để thành hình.

Từ nay về sau, Minh Hà sẽ tái hiện lại con đường của Ma tộc La Hầu và Thú hoàng Thần Nghịch, lấy sát chứng đạo, sát thiên, sát địa, sát chúng sinh.

“Khốn kiếp, muốn chết sao!” “Một tên Đại La Kim Tiên hèn mọn, cút đi chết đi!” Cùng lúc đó, mười mấy tên Chuẩn Thánh cường giả gần đó cũng hoàn hồn, thấy một đồng bạn chết dưới tay Minh Hà, chúng vừa kinh vừa nộ, vừa quát tháo vừa điều khiển trường kiếm giết về phía Minh Hà.

“Không ổn!” “Minh Hà đạo hữu mau rút!” Thấy vậy, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân kinh hãi thất sắc, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Đặc biệt là Trấn Nguyên Tử, ông điều động sức mạnh Địa Thư muốn giúp Minh Hà thoát khốn.

Đáng tiếc, phản ứng tuy nhanh nhưng vẫn chậm một bước.

Đòn tấn công của mười mấy tên Chuẩn Thánh rơi xuống, trực tiếp

hủy diệt thân thể Minh Hà, hóa thành huyết vụ đầy trời.

Chương 83

"Minh Hà đạo hữu!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân kinh ngạc đến ngây người.

Họ không ngờ Minh Hà vừa mới diễn dịch Sát đạo xong đã phải bỏ mạng ngay trước mắt mình.

"Ha ha ha!" Thế nhưng lúc này, tiếng cười cuồng loạn của Minh Hà lại vang lên, cắt đứt sự bi thương của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, cũng đập tan niềm vui vừa nảy nở của mười mấy tên Chuẩn Thánh kia.

Nhìn theo hướng tiếng cười, có thể thấy vệt máu trên mặt đất đang tụ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được, bóng dáng Minh Hà hiện ra, khí tức Chuẩn Thánh từ người ông ta tỏa ra mạnh mẽ.

Giây tiếp theo, Minh Hà chân đạp Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hai tay cầm song kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ lơ lửng giữa không trung, ánh mắt khóa chặt mười mấy tên Chuẩn Thánh kia nói: "Huyết hải bất diệt, Minh Hà bất tử, các ngươi muốn giết lão tổ ta còn chưa đủ tư cách đâu!

Một lũ rối rắm được thúc ép sinh ra mà thôi, hôm nay lão tổ sẽ lấy mạng các ngươi để tiến thêm một bước!

Giết!" Quát lớn một tiếng, Minh Hà lao thẳng về phía mười ba tên Chuẩn Thánh kia.

"Đáng chết!" "Giết hắn!" Đám Chuẩn Thánh vừa kinh vừa nộ, vừa gào thét tấn công Minh Hà vừa liên thủ vây đánh.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Ngay lúc vây đánh Minh Hà, những gai đất và sương mù đỏ bên

trong đại trận lại bùng lên, bao phủ lấy bọn chúng.

"A!" "A!" Những tiếng thảm thiết xé lòng vang lên, có thể thấy nhục thân đám Chuẩn Thánh bị gai đất đâm thủng, nguyên thần bị sương mù đỏ ăn mòn, đừng nói là vây công Minh Hà, lúc này ngay cả bản thân bọn chúng cũng khó giữ được mạng.

"Cơ hội tốt!" Minh Hà tự nhiên sẽ không bỏ lỡ lương cơ, vừa hét lớn vừa điều khiển Nguyên Đồ, A Tỳ giết tới.

Song kiếm vung lên, từng đạo sát lục kiếm khí hủy diệt thân thể đám Chuẩn Thánh, bao gồm cả sợi dây do sức mạnh Thiên đạo hóa thành cũng không ngoại lệ.

Sát đạo!

Là một trong ba nghìn pháp tắc chứng đạo, bản thân nó cực kỳ đáng sợ.

Minh Hà chém Chuẩn Thánh để thành Chuẩn Thánh, cũng thành công hóa giải được bản chất của sợi dây sức mạnh Thiên đạo, khiến nó không thể ngăn cản.

Chỉ trong vài chục nhịp thở, Minh Hà đã chém sạch mười ba tên Chuẩn Thánh cường giả, sát khí và sát ý quanh thân sôi trào, tu vi của ông ta tức khắc đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ cực hạn, chỉ thiếu một chút nữa là có thể bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Ha ha ha!" Cảm nhận sức mạnh xao động trong cơ thể, Minh Hà không nhịn được mà cười lớn, theo bản năng liếc nhìn Hình Hạo đang khôi phục ở cách đó không xa, ánh mắt lộ vẻ cảm kích và tôn kính.

Minh Hà biết tất cả đều nhờ Hình Hạo.

Nếu không có Hình Hạo điểm tỉnh và chỉ điểm, ông ta đã đi theo con đường chém Tam thi, với Nguyên Đồ, A Tỳ và Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên đều là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, Tam thi

được chém ra chắc chắn sẽ cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng con đường đó hạn chế quá nhiều, trong tình huống không có Hồng Mông Tử Khí thì ngay cả chứng đạo thành Thánh cũng không thể, gần như không có tiền đồ.

Nhưng bây giờ thì khác.

Dưới sự chỉ điểm của Hình Hạo, Minh Hà đã tu luyện Sát đạo – một pháp tắc chứng đạo chỉ đứng sau Lấy lực chứng đạo, chiến đấu lực của nó gần như vô địch nếu không tính đến những người Lấy lực chứng đạo Chuẩn Thánh.

Nghĩ vậy, mắt Minh Hà lóe sáng, nhìn về phía những Chuẩn Thánh khác đang tham gia vây tiễu Hình Hạo, lẩm bẩm: "Ơn dẫn dắt không gì báo đáp nổi, vậy thì chém sạch đám tặc tử này để báo đáp vậy!" Định liệu xong, Minh Hà cầm Nguyên Đồ, A Tỳ chuẩn bị tiến sang khu vực tiếp theo.

Hưu!

Hưu!

Thế nhưng ngay lúc này, từng tiếng xé gió vang lên liên tục.

Nhìn lại, hàng loạt đại thần thông giả đã đến chiến trường, mỗi người đều ở cấp bậc Chuẩn Thánh, dẫn đầu là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Đám người xuất hiện lập tức phá vỡ cục diện hiện tại.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân tụ lại một chỗ, cảnh giác nhìn mọi người, không thể tiếp tục điều khiển Địa Thư và sương mù đỏ tấn công đám Chuẩn Thánh trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận nữa.

Không có sự trợ giúp của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, một

mình Minh Hà cũng không thể làm nên chuyện, thậm chí còn không thể bước ra khỏi sự ngăn trở của Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận.

"Quả nhiên là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo!" "Thật là xa xỉ, một tên Tổ Vu hèn mọn sao có đức có năng mà sở hữu nhiều cực phẩm Tiên Thiên linh bảo như vậy!" Ngược lại, đám người Đế Tuấn sau khi đến nơi thì ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tiên Thiên Âm Dương Đồ, Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên và Chu Thiên Thần Phủ.

Những ánh mắt tham lam không chút che giấu, như muốn chiếm đoạt tất cả làm của riêng.

"Chư vị đạo hữu!" Thấy cảnh này, Trấn Nguyên Tử sắc mặt thay đổi, lặng lẽ bóp một pháp ấn rồi lên tiếng: "Những bảo vật này là của Tổ Vu Hình Hạo, ta khuyên các ngươi đừng nên nảy sinh ý đồ gì thì hơn." Ong ong!

Tiếng rung vang lên, Địa Thư tỏa sáng, cùng với một luồng sức mạnh dẫn dắt cuộn trào, Minh Hà đang ở trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận lập tức được luồng sức mạnh đó đưa ra ngoài.

Giây tiếp theo, Minh Hà lướt đến bên cạnh Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, liếc nhìn bọn người Đế Tuấn rồi vung song kiếm nói: "Các ngươi nếu muốn tập kích Tổ Vu Hình Hạo thì chính là kẻ thù của Minh Hà ta." Tiếp đó, uy áp pháp lực mênh mông của ông ta cuộn trào, phối hợp với sát khí ngút trời, Minh Hà lúc này mang dáng vẻ vô địch.

"Sát đạo!" Nhìn thấy cảnh này, đám ba nghìn khách ở Tử Tiêu Cung không khỏi kinh hô, ánh mắt nhìn Minh Hà đầy vẻ cảnh giác và kiêng kỵ.

Đa số bọn họ đều là những người sống sót từ thời đại Long Phượng, tuy không rõ quá trình đại chiến Đạo Ma nhưng cũng hiểu

được sự đáng sợ của La Hầu tu luyện Sát đạo lúc bấy giờ.

Chỉ với Tru Tiên kiếm trận đã hủy diệt cả khu vực phía Tây Hồng Hoang, sự đáng sợ của Sát đạo khiến người ta không thể ngó lơ.

Lúc này, Đế Tuấn bước lên một bước, sắc mặt khó coi nói: "Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, các ngươi nhất định muốn đối đầu với chúng ta sao?

Chỉ với ba người các ngươi mà tưởng có thể chống lại sự vây công của mấy chục người chúng ta ư?" Nghe vậy, sắc mặt ba người Trấn Nguyên Tử đại biến.

Đúng như lời Đế Tuấn nói, họ thực sự không có gì đảm bảo có thể ngăn cản được nhiều đại thần thông giả như thế, đặc biệt là bọn người Đế Tuấn, ai nấy đều có chiến lực không thể xem thường.

"Không thử thì sao biết được!" Minh Hà hít sâu một hơi, bước lên phía trước, nhìn thẳng vào bọn người Đế Tuấn: "Dù thế nào đi nữa, hôm nay các ngươi muốn ra tay với Tổ Vu Hình Hạo thì hãy mang hết bản lĩnh ra mà đánh bại ta trước đã." Câu nói này khiến toàn trường im phăng phắc.

Ba mươi mấy cường giả Tử Tiêu Cung tuy muốn ra tay nhưng lời đến cửa miệng lại không nói ra được, bởi lẽ Minh Hà lúc này mang phong thái vô địch, nếu đánh một chọi một thì thực sự không ai dám chắc thắng được ông ta.

"Minh Hà!" Đột nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất bước lên, tay phải vẫy một cái hiện ra một chiếc chuông lớn màu vàng đất nói: "Để ta hội ngộ vị Chuẩn Thánh Sát đạo này một chút!" "Đông Hoàng Thái Nhất!" Thấy người tới, sắc mặt Minh Hà lập tức ngưng trọng.

Ông ta có thể cảm nhận được khí tức vượt trội trên người đối phương, không phải là sự vượt trội về cảnh giới mà là sự áp chế về

bản chất pháp lực.

"Lấy lực chứng đạo!" Minh Hà há miệng, lập tức hiểu rõ tình trạng của Đông Hoàng Thái Nhất lúc này, nắm chặt song kiếm nói: "Cũng tốt, để ta xem Lấy lực chứng đạo trong truyền thuyết lợi hại đến mức nào." Giây tiếp theo, Minh Hà lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Chương 84

"Đến hay lắm!" Đông Hoàng Thái Nhất không chút sợ hãi, cười lớn một tiếng, mạnh mẽ vỗ vào chiếc chuông lớn trên tay.

Đùng!

Tiếng chuông vang rền, sức mạnh pháp tắc vô lượng cuộn trào, trực tiếp ngăn cản đà tiến của Minh Hà trong vài nhịp thở.

Ngay lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất đã xuất hiện trước mặt Minh Hà, vung chiếc cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Vô Lượng Chung nện xuống.

"Đáng chết!" Minh Hà biến sắc, lập tức triệu hồi Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên để phòng ngự.

Tiếp đó, ông điều khiển Nguyên Đồ, A Tỳ giết về phía Đông Hoàng Thái Nhất, hai bóng người lập tức giao chiến quyết liệt dưới sự chứng kiến của các đại thần thông giả.

"Mạnh quá!" Nhìn cảnh tượng này, chúng thần đều biến sắc, thầm nghĩ: "Dù là Đông Hoàng Thái Nhất Lấy lực chứng đạo hay Minh Hà đi theo Sát đạo, chiến lực của cả hai đều vượt xa chúng ta!" Đặc biệt là Tam Thanh vừa mới tới nơi, nhìn cuộc chiến giữa Đông Hoàng Thái Nhất và Minh Hà, sắc mặt cả ba vô cùng phức tạp.

Cả hai con đường này đều chứng minh một thực tế rằng chiến lực của họ vượt xa những người chém Tam thi.

Nhất thời, Tam Thanh càng thêm kiên định với quyết định từ bỏ chém Tam thi, nhưng Lấy lực chứng đạo hay Pháp tắc chứng đạo vẫn khiến họ khó lòng lựa chọn, thậm chí...

"Đế Tuấn, ngươi dám!" Đột nhiên, một tiếng quát vang dội.

Nhìn lại, thấy Đế Tuấn không biết từ lúc nào đã xuất hiện cạnh Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận, điều khiển Nhật Nguyệt Tinh Luân nện vào đại trận, còn bản thân thì vồ lấy Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, muốn chiếm làm của riêng.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lập tức ra tay ngăn cản Đế Tuấn.

Tuy nhiên, đòn tấn công chưa kịp tung ra thì Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã chắn trước mặt họ, lên tiếng: "Vô Lượng Thiên Tôn, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, đối thủ của ông là ta!" "Vô Lượng Thiên Tôn, Hồng Vân đạo hữu, để ta làm đối thủ của ông!" "Tiếp Dẫn!" "Chuẩn Đề!" Nhìn kẻ chắn trước mặt, sắc mặt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân khó coi đến cực điểm.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng là Chuẩn Thánh, tuy có yếu hơn một chút nhưng trong thời gian ngắn, hai người Trấn Nguyên Tử cũng không làm gì được.

Nhất thời, mắt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đỏ lên.

Nếu lúc này để Đế Tuấn thành công thì hậu quả thực sự khôn lường.

Nghĩ vậy, sự phẫn nộ và sát cơ bùng lên trong mắt hai người, họ lập tức vung linh bảo giết về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nộ xích: "Tiếp Dẫn thất phu, hôm nay ta sẽ chém ngươi!" "Chuẩn Đề, hôm nay ta lấy mạng ngươi!" Thấy vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi giật mình.

Họ ra mặt ngăn cản vì đinh ninh Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân tính tình ôn hòa, dù có đắc tội thì cũng không đến mức không chết không thôi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Nhìn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân sát khí đằng đằng, hai người

Tiếp Dẫn hoàn toàn sững sờ.

Không ngờ sau lần gặp ở Tử Tiêu Cung, tính cách của hai người này lại thay đổi long trời lở đất như vậy.

Nhất thời, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không kịp trở tay, Chuẩn Đề bị Hồng Vân cầm gậy đập trúng thắt lưng, Tiếp Dẫn bị Trấn Nguyên Tử dùng Địa Thư nện trúng ngực.

"A!" "A!" Những tiếng thảm thiết vang lên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phun máu, bị đánh bay đi.

Thân hình họ như sao băng nện xuống đất, tạo thành hai hố lớn, bụi mù mịt bốc lên.

"..." Đám tu sĩ Tử Tiêu Cung chứng kiến đều kinh hãi.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dùng Kim Thân thay thế cực phẩm Tiên Thiên linh bảo để chém thi thành Chuẩn Thánh, tuy yếu hơn một chút nhưng cũng chẳng kém bao nhiêu.

Vậy mà giờ đây cư nhiên bị Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân trấn áp trực tiếp, thật không thể tin nổi.

"Khí vận chứng đạo!" Đột nhiên, một vị khách Tử Tiêu Cung dường như nhận ra điều gì, trố mắt nhìn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nói: "Họ cư nhiên đi theo con đường Khí vận chứng đạo!

Cư nhiên dám từ bỏ phương pháp thành Thánh do Đạo tổ truyền thụ, phản bội Đạo tổ!" Câu nói này khiến đám người Tử Tiêu Cung xung quanh biến sắc, từng người nhìn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đầy phẫn nộ, như thể bị nhục mạ và muốn bảo vệ Hồng Quân.

Nhưng thực tế, sâu trong mắt bọn họ đều là sự hâm mộ và đố kỵ.

Sau khi về Hồng Hoang bế quan tu luyện chém Tam thi, khi xuất quan thành công họ đã rất đắc ý, nhưng nay nghe nói Khí vận chứng

đạo còn mạnh hơn chém Tam thi, trong lòng họ hận Hồng Quân thấu xương nhưng không dám lộ ra.

Dù sao đã chém Tam thi rồi thì không còn đường lui, chỉ có thể đi tiếp con đường này.

Nhưng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cư nhiên tu luyện Khí vận chứng đạo, nhìn tình hình hiện tại quả thực mạnh hơn bọn họ, làm sao họ cam tâm cho được?

"Thu cho ta!" Lúc này, tiếng gầm của Đế Tuấn vang lên.

Đôi trảo của hắn thò ra, trực tiếp nắm lấy Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, muốn cưỡng ép cướp đoạt.

"Phóng tứ!" Linh bảo sắp bị đoạt, Hình Hạo tự nhiên không thể ngồi yên, quát lớn một tiếng đồng thời đứng dậy từ trên Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, vung Chu Thiên Thần Phủ, Khai Thiên Cửu Thức: Nhất Phủ Phân Âm Dương chém ra.

Xoẹt một tiếng!

Khí phủ xé toạc hư không, xuyên qua Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận, chém về phía Đế Tuấn đang hiển hóa thân hình Tam Túc Kim Ô.

"Không ổn!" Khi phủ khí áp sát, Đế Tuấn lập tức cảm nhận được nguy cơ.

Nhưng bảo hắn từ bỏ hai món cực phẩm Tiên Thiên linh bảo sắp đến tay là chuyện không thể, nhìn phủ khí lao tới, Đế Tuấn nghiến răng triệu hoán Hà Đồ Lạc Thư dựng lên phòng ngự.

Ong ong!

Hào quang rực rỡ, Hà Đồ Lạc Thư tỏa sáng, Lạc Hà đại trận lập tức hình thành.

Giây tiếp theo, phủ khí Khai Thiên chém thẳng vào Lạc Hà đại trận.

Rắc một tiếng!

Lạc Hà đại trận trực tiếp bị xẻ một đường, cùng với hai tiếng rên rỉ, hào quang trên Hà Đồ Lạc Thư mờ đi ba phần.

Đồng thời, sức mạnh của phủ khí cũng oanh kích vào thân thể Đế Tuấn.

Nhờ có Hà Đồ Lạc Thư, sức mạnh phủ khí đã bị giảm đi ít nhất bảy thành, ba thành còn lại tuy yếu hơn nhưng vẫn đánh trúng thân hình Kim Ô của Đế Tuấn.

Chương 85

"Trấn áp cho ta!" Phun ra một ngụm máu, đôi mắt Đế Tuấn đỏ ngầu, ngọn lửa Kim Ô bùng cháy toàn thân để đoạt lấy Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ.

Thậm chí trong tình huống đó, cả Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận bắt đầu rung chuyển dữ dội, như thể sắp sụp đổ.

"Cơ hội đây rồi!" "Ra tay phá trận!" Mấy chục tên Chuẩn Thánh bên trong đại trận cũng nắm lấy cơ hội, không chút do dự điều động sức mạnh tấn công dồn dập vào đại trận, phối hợp với Đế Tuấn để phá vỡ nó.

"Muốn chết!" Thấy vậy, ánh mắt Hình Hạo lóe lên hàn mang, lâm vào tình cảnh này sao hắn không biết nguy cơ trước mắt.

Lúc này, Hình Hạo không giữ sức nữa, nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ quát: "Đế Tuấn, hôm nay ta lấy mạng ngươi!" Nói đoạn, Hình Hạo dốc toàn lực, rót pháp lực Chuẩn Thánh vào búa, vung búa chém xuống: "Khai Thiên Cửu Thức: Tam Phủ Toái Tứ Linh!" Xoẹt!

Phủ khí Khai Thiên lớn hơn trước gấp trăm lần xé toạc hư không, dưới sự điều khiển của Hình Hạo chém thẳng về phía Đế Tuấn.

"Không xong!" Nguy cơ tử vong ập đến, Đế Tuấn lập tức cảm nhận được sự đáng sợ của chiêu này.

Nhưng lúc này Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ sắp bị đoạt được, chỉ cần kiên trì thêm một chút nữa là thành công.

Nhìn phủ khí lao tới, Đế Tuấn nghiến răng điều khiển Hà Đồ Lạc Thư dựng lại Lạc Hà đại trận, mong muốn cầm cự thêm chút nữa.

Thấy cảnh đó, Hình Hạo lộ vẻ khinh miệt.

Hà Đồ Lạc Thư mạnh thật, Lạc Hà đại trận cũng mạnh thật, nhưng còn tùy người cầm, với tình trạng của Đế Tuấn mà muốn ngăn cản thì đúng là si tâm vọng tưởng.

Rắc!

Không ngoài dự đoán, Lạc Hà đại trận tức khắc vỡ vụn.

Phủ khí Khai Thiên đáng sợ hủy diệt trận pháp, Hà Đồ Lạc Thư rên rỉ bay ngược về thức hải của Đế Tuấn.

Không để hắn kịp phản ứng, phủ khí thô bạo rơi xuống, bao trùm lấy thân hình khổng lồ của Tam Túc Kim Ô.

"Không ổn!" "Đại ca!" Những tiếng kinh hô vang lên, các tu sĩ đều sững sờ trước cảnh tượng này, cảm nhận được sự đáng sợ của phủ khí Khai Thiên, họ thậm chí có thể dự đoán được kết cục bi thảm của Đế Tuấn.

Đùng!

Giữa lúc nghìn cân treo sợi tóc, tiếng chuông Vô Lượng vang lên.

Sóng âm của tiếng chuông lan tỏa, cưỡng ép ngăn cản phủ khí Khai Thiên trong vài nhịp thở.

Cùng lúc đó, giọng nói của Đông Hoàng Thái Nhất vang lên: "Đại ca, mau rút!" Nghe vậy, Đế Tuấn sớm đã cảm nhận được nguy cơ tử vong đâu dám chậm trễ, không màng đến linh bảo sắp tới tay, thi triển Kim Ô Hóa Hồng Thuật lao ra ngoài.

"A!" Cùng lúc đó, một tiếng thảm thiết vang lên.

Nhìn lại, thấy Đông Hoàng Thái Nhất trong lúc cứu viện Đế Tuấn đã sơ sẩy trước Minh Hà, bị Nguyên Đồ và A Tỳ chém trúng ngực.

Máu bắn tung tóe, Đông Hoàng Thái Nhất phun máu, đôi mắt đỏ

ngầu quay sang gầm thét với Minh Hà: "Minh Hà, ta muốn lấy mạng ngươi!" Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất vung Vô Lượng Chung nện về phía Minh Hà.

"Tưởng lão tổ ta sợ ngươi chắc!" Minh Hà không chút sợ hãi, dùng Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên chống đỡ, tiếp tục vung song kiếm tấn công Đông Hoàng Thái Nhất.

Giây tiếp theo, hai bóng người lại giao chiến trên không trung, uy thế còn mạnh hơn trước ba phần.

Cùng lúc đó, tiếng nổ đinh tai nhức óc dưới đất vang lên: Ầm ầm!

Ầm ầm!

Nhìn lại, thấy pháp lực cuồng bạo bên trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận, dưới sự liên thủ của mấy chục tên Chuẩn Thánh, đại trận đã bắt đầu tan rã.

"Không ổn!" "Tổ Vu Hình Hạo cẩn thận!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân kinh hãi, vội vàng lên tiếng nhắc nhở, đồng thời lao đến chi viện cho Hình Hạo.

Bởi một khi đại trận vỡ, Hình Hạo sẽ phải đối mặt với sự vây công của mấy chục tên Chuẩn Thánh, lúc đó...

"Trấn Nguyên Tử, đi đâu!" "Hồng Vân, ở lại cho ta!" Lúc này, hai giọng nói tức tối từ dưới đất truyền lên.

Cùng với Phật quang rực rỡ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã quay lại, một người cầm Hàng Ma Chử, một người cầm Thất Bảo Diệu Thụ, điên cuồng giết về phía hai người Trấn Nguyên Tử.

"Khốn kiếp!" Thấy vậy, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vô cùng giận dữ.

Nhưng họ cũng buộc phải dừng lại chống đỡ, dù sao hai người kia

cũng là Chuẩn Thánh, có thể đánh bại nhưng không thể ngó lơ.

Nhất thời, bốn bóng người lao vào chiến đấu hỗn loạn.

Hai bên đều đã nổi giận lôi đình, ra tay tàn độc như muốn bất tử bất hưu.

Ngược lại, đám tu sĩ Tử Tiêu Cung đằng xa cùng Nữ Oa, Phục Hy không thèm để ý đến cuộc chiến đó, ánh mắt họ dán chặt vào Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận.

Chỉ cần trận vỡ, họ sẽ lập tức ra tay tranh đoạt Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ.

Khác với Đế Tuấn trước đó, họ biết cưỡng đoạt sẽ tốn sức và dễ xảy ra sai sót, nếu hai món linh bảo mất khống chế thì họ có thể đoạt lấy dễ dàng hơn.

"Muốn phá trận sao?

Coi ta không tồn tại à?" Thấy cảnh này, Hình Hạo lộ vẻ lạnh lẽo, hắn sao có thể để đám người kia toại nguyện?

Khó khăn lắm mới vây khốn được bọn chúng để tiêu diệt từng tên một, nếu trận vỡ chẳng phải công sức đổ sông đổ biển hết sao?

"Đi!" Hình Hạo khẽ quát, tử quang trên trán tỏa sáng rực rỡ.

Giây tiếp theo, một luồng ánh sáng xuất hiện ngay trung tâm đại trận.

Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên tỏa sáng, sức mạnh sinh tử luân hồi cuộn trào, gia trì trực tiếp lên đại trận.

Nhất thời, đại trận sắp sụp đổ bỗng khựng lại.

Chương 86

Sau đó, những vết rạn nứt phục hồi với tốc độ chóng mặt, sức mạnh sinh tử luân hồi từ trên trời rơi xuống đại trận, nhanh chóng bao phủ lấy đám Chuẩn Thánh.

"A!" "A!" Những tiếng thảm thiết vang lên, có thể thấy một số Chuẩn Thánh thân thể khô héo không còn chút máu, một số khác già nua vô cùng, hơi thở thoi thóp, có kẻ lại biến thành hài nhi, tứ chi tuy cử động được nhưng không còn sức chiến đấu.

"..." Cảnh tượng này khiến bọn người Nữ Oa, Phục Hy đang định ra tay phải sững sờ.

Vạn lần không ngờ sự việc lại thay đổi lớn như vậy, một đóa Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên đã đảo ngược hoàn toàn cục diện bất lợi cho Hình Hạo.

Giờ đây không chỉ đại trận ổn định và mạnh lên gấp bội, mà số phận của mấy chục tên Chuẩn Thánh bên trong còn khiến mọi người phải hít một hơi khí lạnh, trong lòng đầy rẫy sự kiêng kỵ và sợ hãi... quá quỷ dị!

Sức mạnh sinh tử thì họ hiểu, nhưng sức mạnh luân hồi thì không.

Ở Hồng Hoang, luân hồi chưa tồn tại, nên uy năng của đóa sen này khiến họ kiêng kỵ đến cực điểm.

Luồng sức mạnh đó quá đáng sợ, khiến người ta già nua trong nháy mắt, hoặc biến thành đứa trẻ, tuy không giết chết trực tiếp nhưng còn khó chịu hơn cả cái chết.

"Thật khó tin!" "Thật sự khó tin!" Trên một ngọn đồi, Tam Thanh ngơ ngác nhìn đóa sen tỏa thần uy, trong lòng lần đầu tiên nảy sinh

cảm xúc hối hận.

Năm xưa họ gặp được Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, tiềm lực của nó thậm chí còn vượt xa Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, nếu lúc đó không chia nó thành hồng hoa, bạch ngẫu, thanh liên diệp thì chẳng phải đã có một món bảo vật bễ mỹ Tiên Thiên chí bảo rồi sao!

Đặc biệt là Nguyên Thủy, lúc này đố kỵ đến đỏ cả mắt.

Bốn món cực phẩm Tiên Thiên linh bảo!

Nay lại thêm một đóa sen bễ mỹ Tiên Thiên chí bảo, khí vận và cơ duyên của Hình Hạo mạnh đến mức khiến ông ta nghi ngờ danh hiệu Bàn Cổ chính tông là giả.

Họ là nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, thừa kế công đức khai thiên mà đến nay vẫn chưa có món Tiên Thiên chí bảo nào, thậm chí cực phẩm cũng không.

"Ha ha ha!" Ngược lại, Hình Hạo sau giây phút sững sờ cũng không nhịn được cười lớn.

Cuối cùng hắn đã hiểu vì sao tử liên đạt đến hai mươi bốn phẩm, vì trước khi hắn tới, nó chắc chắn đã nuốt chửng một đóa sen sinh tử có phẩm chất tương đương.

Sinh tử và Luân hồi vốn thuộc về mười quy tắc lớn nhất, khi kết hợp lại thì tử liên phát sinh dị biến cũng là lẽ thường tình.

Nghĩ vậy, Hình Hạo liếc nhìn đám Chuẩn Thánh trong trận, sát cơ lóe lên: "Chư vị, bản Tổ Vu hôm nay tiễn các ngươi lên đường!

Muốn làm con cờ thì không sao, nhưng sai lầm lớn nhất là nhắm vào ta!" Dứt lời, Hình Hạo nhảy lên, hai tay cầm Chu Thiên Thần Phủ chém xuống: "Khai Thiên Cửu Thức: Tam Phủ Toái Tứ Linh!" Xoẹt!

Phủ khí vạn trượng ngưng tụ, đòn đánh dốc hết tám thành pháp lực của Hình Hạo bùng nổ, bao phủ toàn bộ đại trận.

"Không!" Nguy cơ tử vong ập đến, đám Chuẩn Thánh được Thiên đạo thúc ép kia đều cuống cuồng.

Tuy có nhiệm vụ của Thiên đạo nhưng chúng không phải là con rối vô tri, vẫn có tư duy riêng.

Lúc này chúng chỉ có một ý niệm duy nhất: Không được chết!

Nhất thời, đám Chuẩn Thánh không thèm che giấu nữa, đồng loạt hét lớn, những sợi dây sức mạnh Thiên đạo sau lưng chúng lộ rõ.

Giây tiếp theo, khí thế của mỗi tên tăng vọt gấp trăm lần, mười mấy tên tụ lại một chỗ, điều khiển trường kiếm súc thế.

"Đó là... sức mạnh Thiên đạo!" "Không thể nào, sao lại có sức mạnh Thiên đạo được!" Ngược lại, cảnh tượng này khiến đám người Nữ Oa bên ngoài sững sờ, ngay cả Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đông Hoàng Thái Nhất cũng phải ngoái nhìn.

Khi thấy rõ sức mạnh đó đến từ Thiên đạo, sắc mặt ai nấy đều trở nên cực kỳ khó coi.

Những người đi đến bước này làm sao có thể là kẻ ngu?

Trước đó không chú ý, nhưng giờ đây sức mạnh đã bộc lộ, ai mà không hiểu chuyện gì đang xảy ra?

Nhất thời, cuộc chiến đang kịch liệt bỗng khựng lại một cách quỷ dị.

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà tụ lại một chỗ, tò mò nhìn vào bên trong đại trận, bởi không có gì bất ngờ thì đây chính là đòn cuối cùng giữa Hình Hạo và đám Chuẩn Thánh kia.

Nhất thời, trời đất tối sầm.

Chỉ còn phủ khí Khai Thiên chiếu sáng thương khung, mấy chục tên Chuẩn Thánh được Thiên đạo gia trì cũng phát động đòn tấn công: "Đạo Kỹ: Thiên Trảm!" Đồng thanh hô lớn, mấy chục tên Chuẩn Thánh vung kiếm, dốc toàn bộ pháp lực diễn hóa thành hàng chục đạo kiếm khí lao về phía phủ khí Khai Thiên.

Giây tiếp theo, phủ khí và kiếm khí va chạm.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang rền, cả đại trận rung chuyển dữ dội, nếu không nhờ có Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên thì có lẽ trận đã vỡ tan dưới dư chấn.

Theo thời gian, dưới sự chứng kiến của chúng thần, tiếng vỡ vụn liên tiếp vang lên.

Trong số mấy chục tên Chuẩn Thánh, trừ bảy tám tên may mắn không bị sức mạnh sinh tử luân hồi tấn công, những tên còn lại đều đã trúng chiêu, dẫn đến sức mạnh phát ra không ổn định.

Trong tình huống đó, sự sụp đổ của chúng cũng báo hiệu sự thất bại.

Bùm một tiếng nổ lớn, tất cả kiếm khí vỡ tan, phủ khí Khai Thiên khổng lồ rơi xuống bao trùm toàn bộ đám Chuẩn Thánh.

"A!" "A!" Những tiếng thảm thiết vang lên, từng tên Chuẩn Thánh vẫn lạc ngay tức khắc, nhục thân tan biến, nguyên thần vỡ vụn, ngay cả sức mạnh Thiên đạo cũng bị hủy diệt sạch sẽ.

"Xong rồi!

Hình Hạo thắng rồi!" Ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, Tam Thanh, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất đều không khỏi tặc lưỡi.

Chương 87

Mạnh!

Quá mạnh!

Chỉ mới nhục thân đạt cấp Chuẩn Thánh đã đáng sợ như vậy, nếu Hình Hạo đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh thì ai có thể địch lại?

"Nhục thân!

Nguyên thần!

Vốn là một nhà, sao phải chia cắt!" Trên đồi, Lão Tử như bị tẩu hỏa nhập ma, không ngừng lẩm bẩm, ánh mắt dán chặt vào Hình Hạo đang cầm búa đứng trong trận, một ý niệm đáng sợ trỗi dậy.

Không chỉ ông ta, Nguyên Thủy và Thông Thiên đứng bên cạnh cũng nảy sinh ý nghĩ tương tự.

Nhục thân và nguyên thần hợp nhất!

Đó mới thực sự là Bàn Cổ chính tông, đó mới thực sự là tư thế vô địch.

Đùng!

Một tiếng nổ vang vọng khắp phía Đông Hồng Hoang.

Cùng với bụi mù bốc lên, đại trận tan đi, Hình Hạo thu hồi các linh bảo, đáp xuống bên cạnh ba người Minh Hà.

Đồng thời, mặt đất Hồng Hoang nứt toác, một khe rãnh sâu hoắm kéo dài vạn vạn dặm xuất hiện, phủ khí khủng bố nhảy múa bên trong không chịu tan đi, ngay cả Đại La Kim Tiên chẳng may rơi vào cũng sẽ bị phủ khí nghiền nát thành tro bụi.

"Hù hù..." Hình Hạo thở dốc, ánh mắt đầy vẻ mãn nguyện.

Đòn tấn công tiêu tốn gần hết sức mạnh này quả thực đáng sợ, e là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng khó lòng chống đỡ.

"Hình Hạo đạo hữu!" Trấn Nguyên Tử và hai người kia thấy Hình Hạo pháp lực kiệt quệ thì sắc mặt đại biến.

Đây tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Tuy một chiêu diệt sạch mấy chục Chuẩn Thánh để răn đe quần hùng, nhưng trong tình cảnh này, đám người Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Tiếp Dẫn sao có thể đứng yên?

Gần như ngay lập tức, Trấn Nguyên Tử lấy ra mười mấy quả Nhân Sâm Quả đưa cho Hình Hạo: "Hình Hạo đạo hữu, mau chóng khôi phục pháp lực!" "Được!" Hình Hạo không từ chối, nhận lấy quả rồi nuốt vào.

Tình cảnh lúc này quả thực không ổn, nếu không có đám Đế Tuấn thì không sao, nhưng bọn chúng đang ở đây, sao có thể không bị linh bảo dụ hoặc?

Nhân Sâm Quả vào bụng, Hình Hạo lập tức cảm thấy sảng khoái, luồng sinh khí luân chuyển trong người, nhanh chóng chữa lành thương thế và khôi phục pháp lực.

Ong ong!

Đột nhiên, trên bầu trời dị tượng xuất hiện.

Mây vần vũ, một con mắt lặng lẽ ngưng tụ.

"Đó là...

Thiên Đạo Chi Nhãn!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo và các đại thần thông giả đều ngẩng đầu nhìn con mắt đó, trong lòng không khỏi kinh hãi và sợ hãi.

Hình Hạo thậm chí còn nghi ngờ việc giết sạch đám Chuẩn Thánh

kia đã triệt để thu hút sự chú ý của Thiên đạo, nếu không sao nó lại hiển hóa Thiên Đạo Chi Nhãn.

Thế nhưng, bất ngờ lại xảy ra.

Một luồng dao động đặc biệt hiện lên, cách đó hàng ức vạn dặm, Bất Chu Sơn đột nhiên tỏa sáng rực rỡ.

Giây tiếp theo, ý chí của Bàn Cổ hiện ra, diễn hóa thành một chiếc búa nhỏ xé toạc hư không, đánh thẳng vào Thiên Đạo Chi Nhãn.

Rắc một tiếng, Thiên Đạo Chi Nhãn vốn khiến đám thần linh khiếp sợ bỗng vỡ tan như gương, chiếc búa nhỏ cũng theo đó biến mất.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, họ thậm chí còn tưởng đó là ảo giác.

Một hồi lâu sau, đám người Đế Tuấn mới hoàn hồn, há hốc mồm: "Ý chí Bàn Cổ!" "Thiên Đạo Chi Nhãn!" "Rốt cuộc là chuyện gì?" "Tại sao chúng lại xuất hiện ở đây?

Ý chí của Bàn Cổ sao lại đáng sợ như thế!" Rất lâu sau, đám đại thần thông giả mới bình tĩnh lại.

Cảnh tượng trước đó khắc sâu vào tâm khảm, không ai nhắc lại nhưng trong lòng mỗi người đều đang trầm tư suy tính.

Thiên Đạo Chi Nhãn!

Ý chí Bàn Cổ!

Những thứ tưởng như chung sống hòa bình hóa ra lại đối chọi gay gắt như vậy.

Vậy nên chọn quy thuận phe ý chí Bàn Cổ hay phe Thiên đạo?

Đột nhiên, một thông điệp Thiên đạo lặng lẽ xuất hiện trong đầu tất cả các cường giả đạt cấp Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang: "Kẻ nào

giết được Hình Hạo, có thể dùng công đức chứng đạo thành Thánh!" Giết Hình Hạo có thể thành Thánh!

Đồng tử co rụt lại, tất cả mọi người đều sững sờ, bao gồm cả Hình Hạo.

Không đợi mọi người phản ứng, những ánh mắt rực cháy tham lam và sát cơ đổ dồn về phía Hình Hạo.

Đối với thông điệp của Thiên đạo, không ai nghi ngờ tính chân thực của nó.

Bởi đây là thông điệp phát cho toàn bộ sinh linh Chuẩn Thánh Hồng Hoang, nếu giết được Hình Hạo, họ sẽ nhận được lượng công đức khổng lồ để thành Thánh.

Nghĩ đến đây, những kẻ như Đế Tuấn, Phục Hy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều thở gấp, người hơi nghiêng về phía trước, sẵn sàng hành động.

"Không ổn!" Ba người Minh Hà sắc mặt kịch biến.

Chương 88

Họ hiểu rõ trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân sẽ có những tệ đoan gì, nhưng cũng không tránh khỏi tâm thần dao động.

Nhìn phản ứng của bọn Tiếp Dẫn, họ biết nguy cơ của Hình Hạo chỉ mới bắt đầu, lập tức triệu hồi linh bảo để che chở cho Hình Hạo.

Minh Hà lên tiếng: "Hình Hạo đạo hữu, tìm cơ hội chạy khỏi đây, mau chóng về lãnh địa Vu tộc ở Bất Chu Sơn mới là thượng sách." Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng tán thành.

Dù họ đã nén lại được cơn thôi thúc giết Hình Hạo để thành Thánh, nhưng họ hiểu từ nay về sau, các cường giả Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang sẽ điên cuồng tìm cách giết Hình Hạo bằng mọi giá.

Bởi cơ duyên thành Thánh không ai có thể ngó lơ, không ai có thể khước từ.

"Hình Hạo!" Đột nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất quát lớn, cầm Vô Lượng Chung bước ra, sát khí đằng đằng: "Ngày đó ngươi lấy đi Đông Hoàng Chung của ta, hôm nay ta sẽ cùng ngươi chấm dứt nhân quả này." Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất vỗ mạnh vào Vô Lượng Chung, tiếng chuông vang rền lan tỏa: Đùng!

Đùng!

Giây tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất lao về phía Hình Hạo.

Hành động của hắn như mở ra chiếc hộp Pandora, khiến hơn ba mươi tu sĩ khác cũng đồng loạt ra tay.

"Giết!" "Lấy mạng Hình Hạo!" Không chút lời thừa, đám đại thần thông giả xông lên vây sát Hình Hạo.

Đặc biệt là những kẻ không có Hồng Mông Tử Khí trong Tử Tiêu

Cung, lúc này càng điên cuồng như phát dại, dáng vẻ bất chấp tất cả khiến người ta phải rùng mình.

"Không xong rồi." Hình Hạo nhíu mày.

Nếu ở trạng thái toàn thịnh, hắn cũng chẳng ngại bấy nhiêu người, vì bọn họ không phải con rối của Thiên đạo, không có sức mạnh gia trì, giết bọn họ tuy khó nhưng không phải không thể.

Nhưng pháp lực hiện tại mới khôi phục chưa đầy một phần mười, nếu chỉ dùng nhục thân Tổ Vu giao chiến thì hoàn toàn không có bao nhiêu phần thắng.

"Các ngươi muốn chết!" "Cút hết cho ta!" Đột nhiên, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà cùng bộc phát sức mạnh.

Ba người quát lớn, chặn đứng bốn người Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Nữ Oa và Phục Hy, rồi hét lên: "Tổ Vu Hình Hạo, mau đi đi!" Hình Hạo sững người.

Hắn thật không ngờ ba người Minh Hà lại trượng nghĩa đến vậy, có thể bỏ qua sự dụ hoặc của Thiên đạo và công khai giúp đỡ hắn, công nhiên đối đầu với chúng thần và Thiên đạo.

Nhưng không để hắn kịp nói gì, hàng loạt tiếng xé gió vang lên.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng hơn ba mươi Chuẩn Thánh khác đã bao vây hắn, không chút do dự tung ra sát chiêu: "Hình Hạo đạo hữu, mượn tính mạng ông dùng một chút!" "Hình Hạo đạo hữu, đừng trách chúng ta, ông đã đắc tội Thiên đạo, hôm nay nhất định phải chết!" "Tổ Vu Hình Hạo, hôm nay là ngày tàn của ông." Nghe vậy, sát cơ trong lòng Hình Hạo sôi trào.

Không phải nhắm vào đám Tiếp Dẫn, mà là nhắm vào Thiên đạo.

Nếu không có thông điệp kia của Thiên đạo, cục diện sao có thể biến thành thế này?

“Muốn giết ta sao!” Hình Hạo hít sâu một hơi, nén lại cảm xúc, nhìn đám Chuẩn Thánh đang tấn công, nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ: “Không phải ta coi thường các ngươi, nhưng các ngươi không đủ tư cách lấy mạng ta đâu.” Dứt lời, Hình Hạo không chủ động tấn công.

Đối diện với đám Chuẩn Thánh, hắn tay trái kết pháp ấn, pháp lực tuôn ra, đóa sen Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên dưới chân tỏa sáng rực rỡ.

Ong ong!

Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên bỗng phóng to, bao bọc Hình Hạo trong phạm vi mười mấy mét.

Giây tiếp theo, những đòn tấn công của đám Chuẩn Thánh bị chặn đứng bên ngoài, linh bảo của họ va vào đóa sen nhưng không thể phá vỡ lớp phòng ngự.

“Hù~” Thấy vậy, Hình Hạo thở phào, chỉ cần chặn được đòn tấn công của chúng là hắn còn cơ hội lật ngược tình thế.

Nghĩ vậy, Hình Hạo tâm niệm động một cái, lần nữa triệu hoán Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ ném ra, quát lớn: “Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành đại trận, ngưng!” Ong ong!

Hai món cực phẩm Tiên Thiên linh bảo tỏa sáng, sức mạnh âm dương ngũ hành cuộn trào, chỉ trong vài nhịp thở đã bao phủ lấy khu vực này.

Thấy vậy, Tiếp Dẫn và những người khác vẫn không rời đi.

Tuy biết đại trận này khủng bố, nhưng mục tiêu giết Hình Hạo để thành Thánh khiến họ không thể dễ dàng rút lui.

“Chư vị, cùng nhau oanh phá phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên!” “Không còn nó, Hình Hạo chắc chắn phải chết!” Đồng thanh quát lớn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng đám người điên

cuồng điều khiển linh bảo oanh kích vào đóa sen đen.

Những tiếng nổ liên tiếp vang rền.

Dù Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo nhưng cũng khó chống lại sự oanh tạc liên tục của nhiều Chuẩn Thánh như vậy, lớp phòng ngự có dấu hiệu sắp sụp đổ.

"Khốn kiếp!" Ánh mắt Hình Hạo hiện lên vẻ âm trầm, sau khi đại trận đã thành hình dưới sự điều khiển của mình, hắn lập tức dùng sức mạnh đại trận tấn công đám Chuẩn Thánh.

Đồng thời, Hình Hạo khoanh chân ngồi trên đài sen đen, tâm niệm động một cái, điều khiển Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên bắt đầu dung nhập vào nụ hoa Thiên Hoa.

U u...

Nhất thời gian, nụ hoa Thiên Hoa nở rộ, bắt đầu ngưng tụ với tốc độ mắt thường có thể thấy được: Tam phẩm, lục phẩm!

"Này...

Thiên Hoa!" Đồng tử co rụt lại, bọn đại thần thông giả như Tiếp Dẫn đang oanh kích Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên bỗng sững sờ, ngay sau đó sắc mặt đại biến đạo: "Không ổn, Hình Hạo muốn ngưng luyện Thiên Hoa, hoàn thành Tam Hoa Tụ Đỉnh!" "Không thể để hắn thành công, một khi pháp lực của hắn khôi phục, muốn triệt để giữ hắn lại sẽ rất khó khăn." Thế là, động tác trong tay đám đại thần thông giả càng thêm mãnh liệt, thậm chí không ngại che giấu thủ đoạn, nhao nhao thi triển ra thủ đoạn cường đại nhất của bản thân oanh kích Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ không dứt, có thể thấy quang trạch của Hắc Liên càng thêm ảm đạm, thậm chí không ngừng rung chuyển.

Sự tập kích của hơn ba mươi vị Chuẩn Thánh cường giả tuyệt đối không thể xem thường, bản thân Hắc Liên cũng không phải loại hình chủ phòng ngự, hầu như đã đạt đến cực hạn, thậm chí không ít khu vực đã lặng lẽ hiện lên vết nứt.

"Đại ca!" "Chúng ta nên làm gì bây giờ?" Cảnh tượng này lập tức khiến Tam Thanh ở bên ngoài sắc biến, Nguyên Thủy và Thông Thiên quay đầu nhìn về phía Lão Tử, chờ đợi quyết sách.

Giết Hình Hạo hay là giúp Hình Hạo!

Dù sao giết chết Hình Hạo có thể chứng đạo thành Thánh, sự dụ hoặc như vậy là cực lớn.

Chương 89

"Hình hạo không thể chết!" Trầm ngâm một lát, Lão Tử chậm rãi ngẩng đầu nói: "Tình huống vừa rồi chúng ta cũng đã thấy, ý chí của Bàn Cổ cực kỳ cường đại, Thiên Đạo thậm chí đều không thể địch lại." "Cũng đã rõ ràng những gì năm đó Hình Hạo giảng thuật cho chúng ta hết thảy đều là thật, khu khu Công Đức chứng đạo, cho dù trở thành Thánh Nhân thì tối đa cũng chỉ ở tầng thứ Hỗn Nguyên Thánh Nhân." "Cộng thêm có Thiên Đạo tồn tại, con đường này sẽ không có bất kỳ tiền đồ nào đáng nói, chúng ta là Bàn Cổ chính tông, khởi có thể khuất cư dưới chân người khác?" "Duy chỉ có Hình Hạo, chỉ cần có được sự tương trợ của hắn nhất định có thể phá vỡ mọi trở ngại, dù sao Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân dưới sự chỉ điểm của hắn đã đạt đến Chuẩn Thánh, cường đại như thế." Nói xong, Lão Tử không khỏi nhìn thoáng qua chân trời xa xăm.

Có thể thấy Minh Hà và Đông Hoàng Thái Nhất đấu bất phân thắng bại, không có Tiên Thiên Chí Bảo tồn tại, Đông Hoàng Thái Nhất cho dù Dĩ Lực Chứng Đạo nhưng cũng khó lòng hạ được Minh Hà đang mang trong người ba kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Còn về Trấn Nguyên Tử lại càng cường thế hơn, lấy một địch hai đánh cho Nữ Oa và Phục Hy không có bao nhiêu sức phản kháng.

Ngay cả Hồng Vân vốn không giỏi tranh đấu ngày xưa, lúc này lại cùng Đế Tuấn đấu đến ngang ngửa, chiếm giữ ưu thế về pháp lực cường đại hơn.

"Đã hiểu!" Gật gật đầu, Nguyên Thủy và Thông Thiên như bừng tỉnh khỏi mộng, bình tĩnh trở lại.

Đúng vậy!

Dụ hoặc chứng đạo thành Thánh là cực lớn không sai.

Nhưng Thánh Nhân cũng có phân chia cao thấp chín bậc, so với Công Đức chứng đạo – loại Thánh Nhân cấp thấp nhất, với sự kiêu ngạo của Tam Thanh sao có thể tiếp nhận?

"Nguyên Thủy, Thông Thiên, đi theo ta!" Trong miệng hô vang một tiếng, Lão Tử tung người nhảy lên, triệt để hạ quyết tâm muốn trợ giúp Hình Hạo.

"Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên đi theo sau Lão Tử.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang tận mây xanh, Tam Thanh tùy đó đã đến chiến trường.

Sự xuất hiện của bọn họ cũng khiến tất cả những người có mặt đều phải nhíu mày.

Không ai biết là địch hay bạn, nhưng không thể phủ nhận, ba người này cho dù chưa đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, nhưng cũng là tồn tại không thể xem thường.

Trong tình huống như vậy, Lão Tử lại không hề trì nghi, tay trái kết pháp ấn, nơi mi tâm một đoàn công đức kim quang rực rỡ.

Giây tiếp theo, kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo: Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp tùy đó xuất hiện trong tay hắn.

"Hình Hạo Tổ Vu, ta tới trợ ngươi!" "Đi!" Hét khẽ một tiếng, Lão Tử tiện tay ném Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp vào trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận.

Hưu một tiếng, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp tùy đó tiến vào bên trong đại trận, mặc kệ chúng thần trợn mắt nhìn, nó bay thẳng đến

khu vực trên đỉnh đầu Hình Hạo.

U u...

Tiếng ong ong vang dội, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp lay động, vô biên Huyền Hoàng khí rơi xuống, trực tiếp bao phủ cả Hình Hạo lẫn Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên vào bên trong.

Cùng lúc đó, sự tập kích của đám người Tiếp Dẫn rơi xuống, nhưng toàn bộ đều bị Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp cản lại, thậm chí ngay cả một tia gợn sóng cũng khó lòng dấy lên.

"Lão Tử!" Thấy cảnh này, bọn đại thần thông giả như Tiếp Dẫn xanh mặt.

Trong tình huống vừa rồi, chỉ cần thêm một thời gian ngắn nữa là có thể phá khai phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, lúc đó Hình Hạo bên trong định nhiên sẽ bị giết.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lão Tử xen ngang một tay, bằng vào lực phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo, muốn đánh phá nó hầu như là không thể.

Cộng thêm Hình Hạo lúc này đang đột phá tu vi, một khi tu vi đại tăng pháp lực khôi phục, thì...

"Đáng chết!" "Lão Tử, ta tha không được ngươi!" Trong miệng mắng nhiếc một tiếng, mấy vị Chuẩn Thánh xoay người lao về phía khu vực của Tam Thanh.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận đã sớm thành hình, lấy hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo làm trận nhãn, cho dù trước đó có nhiều Chuẩn Thánh liên thủ như vậy còn chưa đánh phá được,

huống chi là vài người này có thể lay động?

Khi đến rìa đại trận, mấy danh Chuẩn Thánh cường giả bị ngăn cản lại, căn bản không thể rời đi.

Cảnh tượng này cũng khiến Tam Thanh ở giữa không trung thở phào một cái.

Thực tế chứng minh đã đặt cược đúng rồi.

Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận không vỡ, đám người không thể tạo thành uy hiếp đối với bọn họ, cộng thêm Hình Hạo hiện tại sắp sửa nở rộ Cửu Phẩm Thiên Hoa hoàn thành đột phá, lúc đó...

"Đáng chết!" "Lại một cái đại trận!" Bên trong trận pháp, một đám Chuẩn Thánh cường giả không nhịn được phá khẩu đại mạ.

Động tác trong tay mỗi người cũng không chậm, nhanh chóng tập trung oanh kích Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, không chỉ muốn phá trận đối phó Tam Thanh, mà còn có người muốn rời đi.

Ví dụ như Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Hai người cảm thấy việc ngày hôm nay không thể thành công, chiến lực khủng bố của Hình Hạo đã tận mắt chứng kiến, một khi đối phương khôi phục tu vi đại tăng, lúc đó...

U u...

Đúng lúc này, một đạo tiếng vang tùy đó truyền ra.

Chỉ thấy Thiên Hoa trên đỉnh đầu Hình Hạo tùy đó nở rộ đến mức Cửu Phẩm, một cỗ hạo hãn khí tức bốc lên, pháp lực của hắn đang nhanh chóng leo thang.

"Không ổn!" "Thành công rồi!" Thấy tình hình này, đám người Tiếp Dẫn càng thêm cấp táo.

Thiên Hoa Cửu Phẩm, Hình Hạo sắp sửa hoàn thành Tam Hoa Tụ

Đỉnh tiến vào Đại La Kim Tiên đại viên mãn, việc pháp lực khôi phục là chắc chắn, nếu không rời đi thì tính mạng sẽ gặp nguy hiểm.

"Phá cho ta!" "Đánh nát nó, nếu không tất cả chúng ta đều phải chết!" Hét lớn một tiếng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề gấp rồi, trực tiếp triệu hoán Kim Thân phối hợp oanh kích đại trận.

Đồng thời, những Chuẩn Thánh cường giả còn lại trong trận cũng không lo được gì khác, nhao nhao triệu hoán ra Thiện thi hoặc Ác thi đã trảm ra, không tiếc giá nào phá trận.

"Chuyện gì xảy ra?" "Vì sao vẫn chưa Tam Hoa Tụ Đỉnh!" Ngược lại, lúc này bọn người Tam Thanh ở bên ngoài lại vì thế mà thất thần, từng người nhìn về phía nụ hoa Thiên Hoa đang mọc ra trên đỉnh đầu Hình Hạo, trên mặt tràn đầy bất giải và một tia kinh khủng.

Thực sự là cảnh tượng quá quỷ dị, ai cũng biết, trong Hồng Hoang, Tam Hoa nở đến Cửu Phẩm đã là cực hạn.

Chương 90

Tam Thanh đã sớm đạt tới Tam Hoa Tụ Đỉnh, đối với việc Tam Hoa đều đạt Cửu Phẩm có thể nói là cực kỳ tự đắc, nhưng cảnh tượng trước mắt lại khiến bọn họ cảm thấy có chút không tầm thường.

U u... u u...

Đúng lúc này, từng trận tiếng kêu trầm thấp vang dội, có thể thấy Thiên Hoa trên đỉnh đầu Hình Hạo vào lúc này tăng trưởng đến mức Thập Phẩm.

Khoảnh khắc này, thiên địa tử tịch.

Không chỉ Tam Thanh, bao gồm cả Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Nữ Oa và Phục Hy đang chiến đấu cũng đều vô thức dừng động tác lại.

Chờ khi thấy Thiên Hoa đạt tới Thập Phẩm vẫn đang tăng trưởng, không nhịn được thất thanh kinh hô: "Không thể nào!" "Tam Hoa sao có thể vượt qua Cửu Phẩm?" "Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng là thật, sao có thể có Thập Phẩm Thiên Hoa xuất hiện, ta nhất định là hoa mắt rồi." Cảnh tượng tương tự cũng xảy ra bên trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và các ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung đều bị kinh ngây người, thậm chí quên cả việc phá trận, từng người ngơ ngác nhìn Hình Hạo đang không ngừng thai nghén Thập Phẩm Thiên Hoa trên đỉnh đầu, chỉ cảm thấy tam quan sụp đổ, một loại cảm giác bị lừa dối lại hiện lên.

Bởi vì bọn họ đều nhớ rõ khi Hồng Quân giảng đạo trong Tử Tiêu Cung, ông ta đã nói rõ ràng rằng: Trong Hồng Hoang, số chín là cực hạn, Thiên - Địa - Nhân Tam Hoa đạt tới Cửu Phẩm là cực hạn, sẽ

không có khả năng tấn cấp thêm lần nữa.

Cũng chính vì thế, không ít người trong bọn họ chỉ có một hai đóa Tam Hoa đạt Cửu Phẩm, thậm chí có những tồn tại chỉ ở cấp biệt thất bát phẩm.

Lúc đó bọn họ không cho là đúng, dù sao đã tấn cấp Chuẩn Thánh, một chút chênh lệch giữa khu khu Tam Hoa cũng không đáng kể, đủ để dùng các thủ đoạn khác bù đắp.

Nhưng bây giờ thì sao?

Thập Phẩm Thiên Hoa xuất hiện, nhìn thế này vẫn chưa phải là cực hạn, chẳng phải đã phá vỡ ngôn luận "chín là cực hạn" của Hồng Quân sao?

Chẳng lẽ Hồng Quân giảng thuật cho bọn họ có chỗ giữ lại?

"Hình Hạo huynh đệ!" "Kẻ nào to gan dám động đến Tổ Vu của Vu tộc ta!" Đúng lúc này, từng tiếng quát lớn từ xa truyền đến.

Đi kèm với đại địa chấn động, có thể thấy Thập Nhị Tổ Vu đang nhanh chóng phi bôn, từng người chu thân sát khí mười phần, ngoại trừ Đế Giang ra, mười một Tổ Vu còn lại đều đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Thập Nhị Tổ Vu!" "Chuẩn Thánh trung kỳ!" Thấy tình hình này, tu sĩ trong trường lại một lần nữa run rẩy, từng người trong đáy mắt lặng lẽ hiện lên vẻ sợ hãi.

Đặc biệt là những người như Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang bị khốn trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, vốn đã khó đào thoát, giờ đây Thập Nhị Tổ Vu cư nhiên cũng đã tới.

Vừa nghĩ đến việc phải chiến đấu với Thập Nhị Tổ Vu, không có một ai là không phát khiếp, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngoại lệ.

Mất đi Hỗn Độn Chung, hắn không còn khả năng lấy một địch mười, huống hồ cảnh giới của các Tổ Vu đều ở trên hắn, đặc biệt là Vu Đế Đế Giang còn đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhất thời gian, không khí trong trường chết chóc.

Khoảng chừng qua vài cái hô hấp thời gian, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong đại trận triệt để gấp rồi, trong miệng bạo hát đạo: "Chư vị, liên thủ phá trận, nếu không tất cả chúng ta đều phải chết ở đây!" Lời này lập tức nhận được sự tán đồng của ba mươi vị Chuẩn Thánh bên cạnh.

Đúng vậy!

Thập Nhị Tổ Vu đã tới, hôm nay muốn giết chết Hình Hạo hầu như là không thể nào.

Thậm chí nếu không đào thoát, chờ đợi bọn họ cũng chỉ có con đường chết.

Nhất thời gian, một đám Chuẩn Thánh càng thêm điên cuồng bắt đầu oanh kích Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, đồng thời lớn tiếng hô: "Đế Tuấn đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu, ta nguyện ý gia nhập Yêu Đình, xin ở ngoài phối hợp phá trận giúp ta!" "Nữ Oa đạo hữu, Phục Hy đạo hữu, ta nguyện ý gia nhập Thần Đình, xin hãy giúp ta phá trận." Trước cái chết, những Chuẩn Thánh cường giả đó cũng không màng đến nhan diện, bắt đầu cầu cứu Đông Hoàng Thái Nhất bốn người ở bên ngoài, muốn nội ngoại liên hợp phá trận để hóa nguy thành an.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Đế Tuấn, Phục Hy bốn người vô cùng tâm động, dù sao đây cũng là hơn ba mươi vị Chuẩn Thánh cường giả.

Nhưng đối mặt với sự ngăn trở của Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và

Hồng Vân trước mặt, lại không có bất kỳ biện pháp nào để thoát thân, huống chi là giúp đám người kia phá khai Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận.

"Lũ lông lá súc sinh, lại tới!" Đúng lúc này, một đạo nộ xích vang lên.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy Đế Giang vỗ Không Gian Chi Dực đi đầu đạt tới chiến trường, sau khi nhìn thấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong đáy mắt hắn nộ hỏa và sát cơ bùng phát, không chút do dự vung nắm đấm nện về phía hai người.

"Không ổn!" "Đại ca, liên thủ!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đại kinh thất sắc, vội vàng tụ tập lại một chỗ chống đỡ sự tập kích của Đế Giang.

Dù sao trước đó khi đối phương đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ đã kinh động cả Hồng Hoang, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không cho rằng hiện tại có thể địch lại hắn.

Giây tiếp theo, Vô Lượng Chung và Nhật Nguyệt Tinh Luân tùy đó va chạm cùng nắm đấm của Đế Giang.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang rền, phong bạo không gian quét qua, Đế Giang bạo hát một tiếng, sức mạnh đáng sợ tức khắc hất phi Vô Lượng Chung và Nhật Nguyệt Tinh Luân, đồng thời, phong bạo không gian quét tới, trực tiếp oanh kích lên người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

"Hừ!" Một ngụm tiên huyết phun ra từ miệng, Đế Tuấn thất khiếu lưu huyết diện sắc trắng bệch, Đông Hoàng Thái Nhất tuy rằng Dĩ Lực Chứng Đạo nhưng khóe miệng cũng rỉ máu, tình hình trông cực kỳ không ổn.

Chỉ một kích đối đầu, đôi bên cao thấp lập phán.

Đế Giang cũng không có ý định nương tay, múa đôi quyền, thao túng Không Gian Pháp Tắc lại một lần nữa áp sát tập kích Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đáng chết!" "Sao có thể cường đại như vậy!" Thấy tình hình này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất diện sắc xanh mét, rõ ràng tình huống hiện tại không phải đối thủ của Đế Giang, lập tức không màng tất cả, nhanh chóng rút lui ra sau, hiển hóa Tam Túc Kim Ô chân thân muốn rời đi.

"Chạy?

Tất cả ở lại cho ta!" Thấy cảnh này, Đế Giang lại không đồng ý, bọn người Đế Tuấn vây sát Hình Hạo, chuyện này sao có thể thiện bãi cam hưu?

"Không Gian Phong Tỏa!" Hét lớn một tiếng, sức mạnh không gian dưới sự thao túng của Đế Giang phong tỏa ức vạn lý cương thổ, sau khi ngăn cản Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đào thoát, liền xông lên phía trước dùng đôi quyền không ngừng nện vào hai người.

Nhất thời gian, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất liên tiếp bại thối, Vô Lượng Chung, Hà Đồ Lạc Thư đều luân thành công cụ phòng ngự, Nhật Nguyệt Tinh Luân chia làm hai được hai người cầm, gian nan chống đỡ tập kích của Đế Giang.

"Hảo cường!

Đây là sức mạnh của Vu Đế Đế Giang sao?" Ngơ ngác nhìn cảnh này, Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà đều không nhịn được thất thanh.

Đặc biệt là Tam Thanh, lúc này cảm xúc trong nội tâm dao động đến cực hạn.

Chương 91

Cùng là do Bàn Cổ biến thành, các Tổ Vu do tinh huyết biến thành tuy rằng không có Nguyên Thần, nhưng lúc này lại bá tuyệt Hồng Hoang, ngoại trừ Thánh Nhân ra, hầu như không có mấy người có thể địch lại.

Ngược lại, bọn họ vốn nên ở địa vị bá tuyệt Hồng Hoang, vậy mà ngay cả Chuẩn Thánh còn chưa hoàn thành, sự chênh lệch khổng lồ này đơn giản khiến người ta... tu quý dục tuyệt!

"Lũ tạp mao điểu, lại tới!" "Cư nhiên dám tập kích Tổ Vu của Vu tộc ta, tìm chết!" Lúc này, lại có mấy đạo nộ xích từ xa truyền tới.

Theo tiếng nhìn lại, Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương theo sát sau Đế Giang đạt tới chiến trường.

Sau khi thấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bị Đế Giang áp chế, tam đại Tổ Vu đôi mắt cũng bắn ra phẫn nộ và sát cơ, gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp hiển lộ ra Tổ Vu chân thân, đi thẳng tới giết về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhất thời gian, Thủy chi pháp tắc, Hỏa chi pháp tắc và Lôi chi pháp tắc tàn phá bừa bãi, dưới sự thao túng của tam đại Tổ Vu, phối hợp với Đế Giang bộc phát ra uy lực đáng sợ.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ điếc tai nhức óc vang dội, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chu thân cháy đen, tiên huyết đầm đìa, không thể duy trì hình dáng Tiên Thiên Đạo Thể được nữa, nhao nhao hiển hóa ra cự đại Tam Túc Kim Ô chân thân.

Tiếp sau đó, trận chiến giữa tứ đại Tổ Vu và hai con Tam Túc Kim

Ô liền tùy đó triệt để kéo màn.

Không, nói một cách nghiêm khắc, là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bị áp chế và tập kích toàn diện, dưới sự oanh kích của nắm đấm Tổ Vu chân thân, hai con Tam Túc Kim Ô thảm khiếu liên liên, lông vũ toàn thân bị tàn phá hơn phân nửa.

"Tê!" Thấy cảnh này, các đại thần thông giả có mặt đều không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ bốn vị Tổ Vu đã đáng sợ như thế, thậm chí nếu không phải vì Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thể, e rằng đã bị bọn họ chém giết rồi.

Tám vị Tổ Vu còn lại đang trên đường tới, nếu không thể nhanh chóng rời đi, hậu quả tuyệt đối khôn lường.

"Động thủ!" Nhất thời gian, những đại thần thông giả đang ở trong đại trận triệt để gấp rồi.

Sau khi kiến thức chiến đấu lực đáng sợ của Tổ Vu, bọn họ rõ ràng không thể nào địch lại.

Cho dù Thập Nhị Tổ Vu không giống như Hình Hạo nắm giữ Nguyên Thần, nhưng mỗi người thiên sinh nắm giữ pháp tắc, chiến đấu lực so với Hình Hạo còn muốn cường hơn ba phần.

"Dẫn nổ Tiên Thiên Linh Bảo để đào sinh!" Hét lớn một tiếng, những Chuẩn Thánh cường giả đó điên cuồng dẫn nổ Tiên Thiên Linh Bảo trong tay.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang rền điếc tai, trong tình huống từng kiện Tiên Thiên Linh Bảo bị dẫn nổ, Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận tùy đó lay động, ẩn ẩn có xu thế vỡ vụn.

“Khả thi!” Thấy cảnh này, đám đại thần thông giả trong trường lập tức đại hỉ.

Không màng đến gì khác, trong khi điên cuồng dẫn nổ linh bảo, tự thân pháp lực tụ tập liên hợp mọi người không ngừng oanh kích vào chỗ khuyết khẩu đó.

“Muội muội, chúng ta đi!” Đúng lúc này, Phục Hy ở giữa không trung dường như phát giác điều gì, khóe miệng rỉ ra một vệt tiên huyết, vội vàng kéo Nữ Oa rời đi.

Đối với việc này, Nữ Oa tuy rằng khó hiểu, nhưng cũng không kháng cự.

Phục Hy có tiên thiên thuật, có thể xu cát tị hung, đối với lời nói của hắn, Nữ Oa sẽ không hoài nghi.

Hưu hưu!

Cứ như vậy, Nữ Oa và Phục Hy rời khỏi nơi các Tổ Vu sắp hội tụ, tốc độ nhanh đến mức khiến Tam Thanh, Minh Hà và những người khác cũng phải trợn mắt hốc mồm.

U u...

Đúng lúc này, một trận tiếng vang lặng lẽ vang dội.

Đi kèm với một cỗ hạo hãn pháp lực ba động quét qua, bọn người Tam Thanh ở bên ngoài vô thức quay đầu nhìn lại.

Giây tiếp theo, đồng tử của mấy người co rụt lại, không nhịn được thất thanh: “Thập Nhất Phẩm Thiên Hoa!” “Lại tiến hóa rồi!” “Đáng chết, Hồng Quân quả nhiên đang lừa gạt ta!” Có thể thấy, Thiên Hoa trên đỉnh đầu Hình Hạo diễn hóa thành Thập Nhất Phẩm, trong tình huống pháp lực chu thân tăng trưởng gấp bội, cũng khiến tất cả mọi người đều hiểu rõ ràng rằng, Cửu Phẩm hoàn toàn không phải là cực hạn.

Tuy nhiên, không đợi bọn người Tam Thanh, Minh Hà tiếp tục kinh ngạc, một đạo quang huy lặng lẽ rực rỡ cả một vùng.

Có thể thấy Thiên Hoa trên đỉnh đầu Hình Hạo sau khi đạt tới Thập Nhất Phẩm đã lấy tốc độ cực nhanh tiến vào mức độ Thập Nhị Phẩm.

Đến đây, Thiên Hoa triệt để hoàn thiện.

Đi kèm với tu vi tiến vào cảnh giới Đại La Kim Tiên đại viên mãn, trên đỉnh đầu Hình Hạo ba sắc quang huy rực rỡ, Thập Nhị Phẩm Thiên Hoa, Thập Nhị Phẩm Địa Hoa và Thập Nhị Phẩm Nhân Hoa tùy đó hiện ra.

"Thập Nhị Phẩm Thiên Hoa!" "Tam Hoa đều là Thập Nhị Phẩm!" "Không thể nào, sao có thể!" Tam Thanh ngây dại ra, ngơ ngác nhìn Hình Hạo đang Tam Hoa Tụ Đỉnh, trong não hải vô thức hiện lên cảnh tượng Bàn Cổ cũng có Tam Hoa đều là Thập Nhị Phẩm.

Tiếp sau đó, ba người không nhịn được nắm chặt nắm đấm, đối thị một cái đồng thời trong đáy mắt tràn đầy sự may mắn và tim đập chân run.

Tam Hoa Thập Nhị Phẩm!

Đây mới là tư thái thực sự của Tam Hoa, mới là bản chất thực sự của tu sĩ.

Là do Nguyên Thần Bàn Cổ biến thành, bọn họ sở hữu tư chất không thua kém Hình Hạo bao nhiêu, nhưng nếu không có hành vi lần này của Hình Hạo, e rằng họ sẽ chỉ cho rằng Tam Hoa đạt tới Cửu Phẩm là không thể tấn cấp.

Hiện tại sau khi kiến thức tình huống Tam Hoa Thập Nhị Phẩm, họ cũng hiểu được bản thân vẫn chưa triệt để hoàn thiện con đường Đại La Kim Tiên, may mà vẫn chưa tiến vào tầng thứ Chuẩn Thánh,

nếu không sẽ không còn khả năng thay đổi.

Nhưng ngoài chuyện đó ra, những người có mặt bao gồm cả Minh Hà, Trấn Nguyên Tử sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi.

Cảnh giới của bọn họ đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, cũng đại diện cho việc không thể một lần nữa diễn hóa Tam Hoa, điều này cũng có nghĩa là khoảng cách giữa đôi bên sẽ theo đó triệt để kéo giãn, thậm chí...

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Trong miệng mắng nhiếc, từng danh đại thần thông giả không ngừng oanh kích Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, đồng thời nội tâm đối với Hồng Quân sự không tán đồng và hận ý tùy đó tuôn trào.

Sự tình đến nước này, ai mà không hiểu được mọi chân tướng.

Hồng Quân lừa bọn họ, lừa gạt chúng sinh.

Chương 92

Đạo Đại La mà ông ta truyền thụ là sai lầm, thậm chí vì lý niệm tri thức sai lầm đó đã trực tiếp đoạn tống tiềm lực và tương lai của vô số người.

Răng rắc!

Đúng lúc này, một tiếng vỡ vụn vang lên.

Có thể thấy dưới cơn phẫn nộ sức mạnh của chúng thần bạo tăng, cư nhiên đã đánh phá được một khuyết khẩu trên Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận.

Cũng trong nháy mắt đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tùy đó vọt ra, một số đại thần thông giả cũng nhao nhao lao ra ngoài đại trận.

Tuy nhiên, không đợi họ kịp thở sau khi rời đi, từng đạo nộ xích tùy đó truyền tới: "Vây công Hình Hạo huynh đệ ta, hôm nay ai cũng đừng hòng sống sót rời đi." "Một lũ vô sỉ, dám vây công Tổ Vu của Vu tộc ta, coi chúng ta không tồn tại sao?" Giây tiếp theo, Chúc Cửu Âm dẫn đầu Hậu Thổ và các Tổ Vu khác tùy đó đạt tới trong trường.

Không có chút trì nghi, từng danh Tổ Vu gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp hiển hóa ra Tổ Vu chân thân, các loại pháp tắc chi lực dưới sự thao túng của bọn họ tụ tập, không chút lưu tình tập kích về phía bọn đại thần thông giả như Tiếp Dẫn.

"Không ổn!" "Tổ Vu tới rồi!" Thấy tình hình này, bọn đại thần thông giả như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đại kinh thất sắc.

Đối mặt với Tổ Vu đạt tới Chuẩn Thánh trung kỳ, bọn họ không có bao nhiêu nắm chắc có thể chiến thắng, cộng thêm việc phá khai Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận đã phải trả giá không nhỏ,

lần này đều đang ở trong trạng thái suy yếu.

Nhất thời gian, một đám đại thần thông giả cũng không lo được gì khác, nhanh chóng rút thân muốn rời đi.

"Chạy?

Tất cả ở lại cho ta!" Thấy cảnh này, bọn người Chúc Cửu Âm sao có thể để đám người rời đi?

Trong khi bạo hát, Hậu Thổ bỗng nhiên dùng hai tay vỗ xuống mặt đất.

Giây tiếp theo, một phương tường vây liên miên bách vạn lý lặng lẽ bay lên, với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà cao vọt, tức khắc cấu kiến ra tường vây cao lớn mấy vạn lý phong tỏa khu vực này.

Cùng lúc đó, Thiên Ngô và Xa Bỉ Thi hiển lộ ra Tổ Vu chân thân, trong khi bạo hát, Độc chi pháp tắc diễn hóa thành độc khí quét qua.

Phong chi pháp tắc diễn hóa thành cuồng phong, cuốn độc khí lên không trung trên tường vây, trực tiếp phong tỏa triệt để khu vực này, không cho bất kỳ tu sĩ nào cơ hội đào thoát.

Theo sự ra tay của bọn họ, Hấp Tư Tổ Vu bắt đầu thao túng Điện chi quy tắc, từng cây điện mâu ngưng tụ, dưới sự thao túng của hắn nhanh chóng tập kích về phía nơi các đại thần thông giả trên mặt đất.

Cú Mang, Huyền Minh, Nhục Thu và Chúc Cửu Âm lúc này cũng tùy đó phát động tập kích, thao túng các pháp tắc thiên sinh nắm giữ của mình tập kích ra, trực tiếp bao phủ cả bọn Tiếp Dẫn vào bên trong.

"A..." "A..." Tiếng thảm khiếu vang dội, có thể thấy từng tôn đại thần thông giả tùy đó vẫn lạc dưới sự oanh kích của pháp tắc chi lực.

Ngay cả những tồn tại như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng không ngừng đổ máu, trong khi trọng thương điên cuồng lao lên trời muốn đào thoát ra ngoài.

"Tiếp Dẫn, ở lại cho ta!" "Chuẩn Đề, chạy đi đâu!" Đúng lúc này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đột nhiên ra tay, Địa Thư và trường côn phá không, trực tiếp nện lên người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, ngạnh sinh sinh đánh rơi bọn họ từ giữa không trung xuống mặt đất.

Đồng thời, Minh Hà cũng phản ứng, một cái lắc mình xuất hiện trên thiên khung, chân đạp Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tay cầm Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, bất kỳ tu sĩ nào mưu đồ đằng không đào thoát đều sẽ gặp phải sự tập kích và nhắm vào của hắn.

"Minh Hà!" "Trấn Nguyên Tử!" "Hồng Vân!" Khoảnh khắc này, tiếng gào thét phẫn nộ của chúng thần vang dội, từng ánh mắt nhìn về phía ba người Minh Hà tràn đầy phẫn nộ, sát cơ và kinh khủng.

Nếu chỉ có ba người bọn họ thì không sao, dù sao số lượng đại thần thông giả như Tiếp Dẫn là nhiều nhất, nhưng có bọn người Chúc Cửu Âm gia nhập, lại không có bất kỳ phần thắng nào đáng nói, thậm chí hiện tại ngay cả khả năng đào thoát ra ngoài cũng cực kỳ nhỏ nhoi.

"Phá!" Đúng lúc này, từ bên trong Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, tiếng hét của Hình Hạo vang dội.

Chỉ thấy cả người hắn đứng dậy từ trên Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, khí tức chu thân sôi trào, pháp lực cuộn trào, tu vi tùy đó đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn cực hạn.

Thậm chí nếu nguyện ý, chỉ cần dẫn động khí vận Vu tộc gia trì bản thân, hắn có thể ngay lập tức bước vào hàng ngũ Chuẩn Thánh.

Nhưng Hình Hạo lại áp chế được sự thôi thúc đó, Khí Vận chứng đạo mạnh mẽ là thật, so với Trảm Tam Thi thậm chí còn thắng một

bậc, nhưng cũng yếu hơn Pháp Tắc chứng đạo và Dĩ Lực chứng đạo.

Trong tình huống có được mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, Hình Hạo một lòng chỉ cầu con đường tối cao, sao có thể tùy tùy tiện tiện mà tự làm đứt đoạn tiềm lực và giới hạn của bản thân.

Nhưng cho dù là vậy, Tam Hoa Tụ Đỉnh đã khiến pháp lực của hắn khôi phục như cũ, thậm chí vì cảnh giới tăng lên, pháp lực của hắn lại một lần nữa tăng trưởng gấp trăm lần.

Trong tình huống lúc này, chỉ riêng luận về pháp lực, hắn không thua kém gì Trảm Nhị Thi Chuẩn Thánh.

"Cuối cùng cũng thành công rồi!" Mở mắt ra, cảm nhận sức mạnh đang dao động trong cơ thể, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên, đồng thời ánh mắt nhìn về phía bọn Tiếp Dẫn ngoài đại trận cũng tùy đó lạnh lùng.

Đám người này trước đó còn muốn giết hắn, đối với chuyện như vậy Hình Hạo sao có thể coi như không thấy?

Sao có thể coi như tất cả đều là giả được?

"Về!" Trong miệng hét khẽ một tiếng, Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ tùy đó bay về trong mi tâm Hình Hạo, một tay hắn triệu ra Chu Thiên Thần Phủ, trong miệng quát khẽ: "Lão Tử đạo hữu, có thể thu hồi Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp rồi!" Nghe vậy, Lão Tử ở bên ngoài lập tức gật đầu.

Đại thủ phất một cái, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp tùy đó bay trở về, trực tiếp bảo hộ Tam Thanh vào bên trong, bảo đảm không bị những đại thần thông giả bên cạnh nhắm vào, cũng không bị dư ba chiến đấu của các Tổ Vu làm ảnh hưởng.

Cảnh tượng này lập tức khiến bọn đại thần thông giả như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đại kinh thất sắc.

Hình Hạo đột phá hoàn tất, chiến lực của hắn sẽ càng thêm khủng bố, phối hợp với các Tổ Vu vây công, trong tình huống như vậy, khả năng hôm nay chết tại nơi này là rất lớn.

Nhất thời gian, một đám Chuẩn Thánh cường giả cũng không màng tất cả, điên cuồng thi triển thuật pháp thần thông kháng hành pháp tắc chi lực của Tổ Vu, đồng thời một đám người tụ tập lại một chỗ, nhanh chóng phá vây ra ngoài.

"Chạy?

Các ngươi nghĩ là chạy được sao!" Thu hết cảnh tượng vào mắt, trong đáy mắt Hình Hạo một vệt hàn mang lóe lên, Hành chi bí phát động, cả người tức khắc xuất hiện ở khu vực phía trước đám tu sĩ đó.

Tiếp sau đó, không chút trì nghi múa Chu Thiên Thần Phủ, Khai Thiên Cửu Thức – Nhất Phủ Phân Âm Dương bộc phát, chém thẳng vào đám người.

"Không ổn!" "Mau chóng phòng ngự!" Khai Thiên kiếm khí tập kích tới, một đám tu sĩ lập tức cảm nhận được nguy cơ, thần sắc chợt biến đồng thời nhanh chóng tụ tập lại cấu kiến phòng ngự, không dám có chút lơ là.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Lúc này đám Chuẩn Thánh đã sớm là nỗ mạnh hết đà, sao có thể đỡ được đỉnh phong nhất phủ của Hình Hạo ở thời kỳ toàn thịnh?

Một tiếng xoẹt, Khai Thiên phủ khí tức khắc xé nát phòng ngự do hơn ba mươi danh Chuẩn Thánh cấu kiến.

Chương 93

Phủ khí giáng xuống đám người, trong khoảnh khắc bao phủ lên cơ thể của những đại thần thông giả đó.

"A..." "A..." Tiếng thảm khiếu xé lòng vang dội, gần một phần ba Chuẩn Thánh cường giả trực tiếp bị tồi hủy nhục thân và Nguyên Thần, thân tử đạo tiêu hóa thành tro bụi.

Hai phần ba tu sĩ còn lại tuy rằng sống sót, nhưng cũng từng người trọng thương, máu tươi đầm đìa khắp người, sắc mặt trắng bệch, trông như ngọn nến tàn trước gió có thể vụt tắt bất cứ lúc nào.

"Sát!" "Sát!" Không đợi họ hồi thần, từng đạo tiếng hét trầm thấp vang dội.

Có thể thấy Chúc Cửu Âm, Hậu Thổ cùng tám đại Tổ Vu xông vào đám người, nắm đấm bao phủ pháp tắc chi lực oanh kích lên cơ thể bọn họ, ngạnh sinh sinh tồi hủy nhục thân, thậm chí ngay cả Nguyên Thần cũng khó lòng đào thoát.

"Không!" Cái chết giáng xuống, trong đáy mắt từng danh đại thần thông giả lúc này không ai không tràn đầy cảm xúc hối hận.

Sớm biết như vậy, tuyệt đối sẽ không tranh vào vũng nước đục này, cũng tuyệt đối sẽ không vì dụ hoặc khen thưởng của Thiên Đạo mà bất chấp giá nào khi đã biết rõ có khả năng bỏ mạng.

"Sư huynh, chúng ta phải làm sao bây giờ?" Gian nan tránh né sự tập kích của một tôn Tổ Vu, Chuẩn Đề chạy về bên cạnh Tiếp Dẫn, dưới sự che chở của Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên mới được an toàn, nhưng sắc mặt cũng trắng bệch, trong đáy mắt đầy vẻ kinh khủng và hối hận.

Trong thời gian ngắn ngủi, không chỉ thương tích đầy mình, thậm chí ngay cả Kim Thân đã trảm ra cũng bị đánh nổ, nếu không tìm thấy hy vọng rời đi, e rằng sẽ vẫn lạc tại đây.

"Tìm cơ hội rời đi!" Hít sâu một hơi, Tiếp Dẫn sắc mặt trắng bệch nói, một đôi mắt không ngừng tuần tra xung quanh, mưu đồ tìm kiếm khế cơ rời đi.

Tuy rằng sự phong tỏa của Tổ Vu ở giữa không trung không thể tạo thành uy hiếp đối với hắn, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đủ để chống đỡ, nhưng có Minh Hà ở trên cao hổ thị đam đam, cũng khó mà xông ra được.

Nhìn thấy Hình Hạo ở phía dưới liên hợp với các Tổ Vu điên cuồng đồ sát chúng thần, trong lòng Tiếp Dẫn cũng dâng lên vẻ hối hận, sớm biết như vậy, định sẽ không tham gia vào.

Dù sao sở hữu Hồng Mông Tử Khí, vị trí Thánh Nhân là thiên định, bây giờ thì hay rồi, tương lai đều đánh cược vào cả rồi, thậm chí có thể sẽ mất mạng.

"Tiếp Dẫn!" "Chuẩn Đề!" "Đừng hòng rời đi!" Đột nhiên, tiếng quát của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân truyền tới.

Chỉ thấy hai người sau khi tránh được một số đại thần thông giả, lại một lần nữa chặn trước mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, không chút do dự phát động tập kích, không cho bọn họ bất kỳ một tia cơ hội đào sinh nào.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng thêm nan khán.

Vốn lúc này đã khó thoát thân, cộng thêm có Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vây công, việc thoát thân lại càng thêm khó khăn.

"Chết!" Lúc này, Hình Hạo ở dưới đất cũng tùy đó gia nhập vào

chiến trường.

Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung chém, phối hợp với Lực chi pháp tắc cường thế, dưới một phủ không có bất kỳ ai gánh nổi, trực tiếp bị đánh cho hồn phi phách tán.

Theo việc đồ sát càng ngày càng thuận tay, cảm ngộ của Hình Hạo đối với Khai Thiên tâm đắc của Bàn Cổ cũng tùy đó càng thêm mãnh liệt, trong khi Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung vẩy càng lúc càng nhanh, một bộ Bàn Cổ phủ pháp đặc thù tùy đó hiện ra trong não hải của hắn.

Phủ pháp không giống với Khai Thiên Cửu Thức vốn mỗi chiêu đều đủ để hủy thiên diệt địa, nhưng lại cực kỳ huyền diệu, là chí cao bác đấu chi thuật mà Bàn Cổ cảm ngộ được khi đại chiến với ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Khoảnh khắc này, Bàn Cổ phủ pháp lại một lần nữa hiển lộ sự tranh vanh trong tay Hình Hạo, đi đến đâu quét sạch đến đó, không có một tôn Chuẩn Thánh nào có thể chống đỡ được một phủ.

Cho dù gian nan chống đỡ được, nhưng cũng đã là trọng thương chi thân, trong khi không ngừng đổ máu trực tiếp bị Tổ Vu bên cạnh tùy tay trấn sát.

"Hảo cường đại!" "Đó là phủ pháp của Phụ Thần sao?" Ngơ ngác nhìn cảnh này, Tam Thanh ở trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp diện sắc vô cùng phức tạp.

Là do Nguyên Thần Bàn Cổ biến thành, trong não hải của bọn họ cũng có ký ức về Bàn Cổ phủ pháp, nhưng lại không hoàn toàn, khiến việc thi triển hầu như là không thể, nhưng khoảnh khắc Hình Hạo thi triển ra vẫn bị họ nhận ra.

Vô thức, Lão Tử không khỏi nắm chặt nắm đấm, khai khẩu đạo:

“Không ngoài ý muốn, Hình Hạo Tổ Vu có lẽ đã nhận được truyền thừa của Phụ Thần, hoàn thiện hơn chúng ta, hơn cả Tổ Vu.” Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên sắc mặt đều cứng đờ.

Trong não hải vô thức hồi ức về mọi thứ của Hình Hạo: Khí tức cơ thể, Khai Thiên Cửu Thức, Tam Hoa Thập Nhị Phẩm, cộng thêm Bàn Cổ phủ pháp lúc này.

“Dường như đúng là như vậy!” Há há miệng, Thông Thiên siết chặt Thanh Bình Kiếm trong tay nói: “Giống như một Bàn Cổ tái sinh vậy, nhưng rõ ràng không phải.” “Nếu không thì năm đó cũng sẽ không mưu đồ Nguyên Thần của chúng ta.” Nghe vậy, Lão Tử và Nguyên Thủy gật gật đầu.

Chính vì xác định Hình Hạo không phải Bàn Cổ chuyển thế, mới khiến họ có tâm tư hợp tác.

Nếu không, e rằng họ cũng giống như những tu sĩ trước đó, bất chấp mọi giá để tru sát hắn.

Dù sao một khi Bàn Cổ chuyển thế, thì Nguyên Thần Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều phải bị thu hồi, lúc đó...

“A...” Đúng lúc này, tiếng thảm khiếu trong chiến trường đột nhiên im bặt.

Có thể thấy ngoại trừ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên hộ thể ra, hơn ba mươi tôn Đại La Kim Tiên còn lại đã bị đồ sát sạch sành sanh.

Cho dù có kẻ may mắn đào thoát, nhưng cũng đã mất đi nhục thân và Thiện Ác thi, chỉ một đạo tàn hồn chạy ra ngoài, sau này cũng khó mà dấy lên được sóng gió gì.

“Kết thúc rồi!” Trong miệng thở ra một ngụm trọc khí, Hình Hạo hồi thần từ sự cảm ngộ đối với Bàn Cổ phủ pháp, sau khi ánh mắt

quét qua chiến trường một vòng, cũng không thèm để ý đến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở giữa không trung, tự mình bắt đầu thu dọn chiến lợi phẩm.

Cho dù đều là một số Tiên Thiên Linh Bảo tầng thứ trung hạ phẩm, nhưng Hình Hạo vẫn làm không biết mệt, không hề có ý khinh thường.

Có Bàn Cổ tế luyện pháp, cho dù không thể để người của Vu tộc tế luyện những Tiên Thiên Linh Bảo cường đại đó, nhưng một số Tiên Thiên Linh Bảo yếu nhỏ thì vẫn có thể.

"Cút xuống cho ta!" Đúng lúc này, bốn đạo tiếng hét từ trên trời giáng xuống.

Đi kèm với hai đạo tiếng kêu thê lương vang dội, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hóa thành Tam Túc Kim Ô từ trên trời rơi xuống, trực tiếp nện xuống mặt đất, tung lên một đám bụi lớn.

Cùng lúc đó, bóng dáng của Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công và Cường Lương cũng tùy đó tiến vào khu vực này, từng người chu thân tuy có thương thế, nhưng cũng không đáng ngại.

"Xong rồi!" Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên lộ vẻ tuyệt vọng.

Sự tình đến nước này, cũng không phải kẻ ngốc, sao không hiểu được hoàn cảnh của bản thân bất diệu thế nào, Thập Nhị Tổ Vu đã đủ khó địch lại, huống chi còn có Tam Thanh, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đang hổ thị đam đam.

"Đáng chết!" Dưới mặt đất, thân thể Tam Túc Kim Ô tan đi, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đỡ nhau đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía bọn người Hình Hạo trong trường, từng người nội tâm đều dao động bất an đến cực hạn.

Đến nước này, họ đều rõ ràng bản thân khó mà thoát thân, thậm chí sơ sẩy một chút là cái chết.

Trong lòng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tuy cực kỳ hoảng loạn, nhưng khác với kẻ khác, nội tâm hai người không có bao nhiêu nỗi sợ hãi đối với Tổ Vu, mà nhiều hơn là cừu hận, như thể khắc sâu vào xương tủy không chết không thôi.

"Vu Đế!" "Đại ca!" Thấy bốn người Đế Giang hạ xuống, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác lập tức nghênh đón, khai khẩu đạo: "Hai con tạp mao súc sinh cuối cùng cũng bị bắt được rồi, trực tiếp giết luôn hay để chơi?" Nói xong, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất với ánh mắt đầy sát cơ.

Chương 94

Đúng như việc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất căm hận Vu tộc, họ cũng vô cùng khó chịu với hai người này, thậm chí muốn triệt để mạt sát.

"Tất nhiên!" Nhếch miệng cười một tiếng, Đế Giang bước lên phía trước nói: "Hai con tạp mao súc sinh hết lần này đến lần khác khiêu khích Vu tộc ta, lần này thậm chí còn muốn vây sát Hình Hạo huynh đệ, sao có thể để chúng sống sót rời đi." Lời này vừa nói ra, một đám Tổ Vu lập tức lộ ra sát khí.

Dưới sự dẫn dắt của Đế Giang, họ đi tới trước mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, từng người chu thân Tiên Thiên Trọc Khí và sát khí sôi trào, muốn động thủ cách sát hai người.

"Dừng tay!" Giữa lúc nghìn cân treo sợi tóc, một đạo tiếng quát giáng xuống.

Giây tiếp theo, vô biên hỏa diễm giáng lâm, trong khoảnh khắc thiêu cháy Độc chi quy tắc và Phong chi quy tắc, thậm chí cả tường vây cũng bị tồi hủy sạch.

Không đợi mọi người hồi thần, một cột lửa khổng lồ vạn trượng từ trên trời giáng xuống, ngọn lửa đó hiện lên màu trắng nhạt, nhiệt độ cực kỳ đáng sợ, ngay cả Chuẩn Thánh cường giả cũng không dám mạo muội chạm vào.

"Kẻ nào!" "Là kẻ nào!" Thấy tình hình này, bọn người Đế Giang kinh ngạc, nhất thời cũng không lo được việc giết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, xoay người thao túng sức mạnh của bản thân oanh kích cùng cột lửa đó.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang rền điếc tai, pháp tắc chi lực và ngọn lửa trắng giằng co không hạ, trong khi dư ba khuếch tán, trực tiếp đánh bay Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ra ngoài, hai người liên tục thổ huyết, nhưng trên mặt lại không hề có chút sợ hãi, phản lại vô cùng kích động.

"Chuyện gì xảy ra?" "Viện quân của họ!" Thu hết phản ứng của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vào mắt, Hình Hạo nhíu mày, vô thức ngẩng đầu nhìn lên thiên khung.

Có thể thấy ở phía sau cột lửa trắng đó có một danh phu nhân mặc trường quần màu đỏ, ăn mặc đơn giản trên người không có đồ trang sức, nhưng khí tức ba động tỏa ra khắp thân thể lại vượt xa trên mức Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Không đợi Hình Hạo nhìn kỹ, nữ tử đó lay động thân thể tức khắc biến mất giữa không trung.

Giây tiếp theo, bóng dáng nữ tử đó tùy đó xuất hiện ở khu vực bên cạnh Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, ngọc thủ vươn ra đặt lên vai hai người, đi kèm với một đạo tiếng phượng minh vang dội, Thất Thải Niết Bàn hỏa diễm bốc lên diễn hóa thành một đầu Hỏa Phượng.

Tiếp sau đó nhìn thấy, cánh tay bị Hình Hạo chém đứt của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang mọc ra, khôi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Chỉ trong vài cái hô hấp ngắn ngủi đã khôi phục như cũ, ngọn lửa Thất Thải Niết Bàn tan đi, nữ tử dẫn theo Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đứng tại chỗ, đạm nhiên nhìn về phía Hình Hạo và các Tổ Vu.

"Niết Bàn Chi Hỏa!" "Cường giả Phượng tộc!" Diện sắc căng thẳng, thần sắc Hình Hạo không được tốt lắm nói: "Phượng tộc xác định muốn đối địch với Vu tộc ta sao?" "Thượng cổ thời đại đã lụi

bại, lẽ nào muốn một lần nữa nhúng tay vào cục diện Hồng Hoang?" Lời này vừa nói ra, bọn người Đế Giang cũng phản ứng lại.

Sau khi rõ ràng thân phận và lai lịch của nữ tử, ai nấy đều nhíu mày, nộ hỏa trong lòng càng thêm mãnh liệt đến cực hạn.

Một tàn dư của thời đại cũ mà thôi, cư nhiên dám đối địch với Vu tộc, tuyệt đối không thể tiếp nhận.

"Chư vị Tổ Vu!" Đối với chuyện này, nữ tử lại không thèm để ý, thần sắc từ đầu đến cuối vẫn giữ vẻ đạm nhiên nói: "Hai người này là quý khách của Phượng tộc ta, không thể để họ chết tại nơi này." "Phượng tộc ta cũng không có ý đối địch với Vu tộc, nhưng hôm nay hai người này ta nhất định phải bảo vệ." Nói xong, nữ tử bước ra một bước, uy áp Chuẩn Thánh viên mãn quét qua toàn trường, mặt đất nóng rực, ngọn lửa trắng tùy đó bốc lên, trong khoảnh khắc bao phủ mấy trăm vạn lý cương thổ.

"Tê!" Thấy cảnh này, Tổ Vu Chúc Dung không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, dường như phát giác điều gì vô thức thất thanh nói: "Sáng Thế Bạch Diễm, trong truyền thuyết là loại lửa chỉ đứng sau Hỗn Độn Chi Hỏa." "Ngươi là ai?

Thượng cổ thời đại, người nắm giữ loại hỏa diễm này là một trong Phượng Hoàng nhị hoàng – Tổ Hoàng, ngươi có quan hệ gì với bà ta!" Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người có mặt đều sắc biến.

Bao gồm cả Hình Hạo cũng không ngoại lệ, ánh mắt nhìn về phía Sáng Thế Bạch Diễm đầy vẻ kinh khủng và kỵ đạn.

Bởi vì theo ghi chép, sức phá hoại của Sáng Thế Bạch Diễm tuy không bằng Diệt Thế Hắc Diễm và Hỗn Độn Chi Hỏa, nhưng một khi bị dính vào, ngay cả Chuẩn Thánh cũng khó mà thoát ra, khả năng lớn nhất là thiêu rụi Nguyên Thần.

Đối với Tổ Vu mà nói lực uy hiếp nhỏ hơn một chút, nhưng đối với tu sĩ mà nói tuyệt đối là sức mạnh mang tính tai nạn, không ai dám trực diện kháng hành.

Ngay cả thời đại Long Phượng, nếu không phải vì Long Vương chiến lực sánh ngang Á Thánh, e rằng người chiến thắng cuối cùng sẽ thuộc về Phượng tộc, thuộc về Tổ Phượng và Tổ Hoàng thao túng Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm!

"Tự giới thiệu một chút!" Đạm nhiên mỉm cười, ánh mắt nữ tử quét qua bọn người Hình Hạo một vòng nói: "Ta là công chúa Phượng tộc: Bạch Loan!" "Hôm nay ta cứu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đi là để hoàn thành mệnh lệnh của trưởng lão trong tộc, hy vọng chư vị Tổ Vu đừng ngăn cản." "Phượng tộc ta không có ý đối địch với Vu tộc, nhưng cũng không sợ hãi bất kỳ chủng tộc nào uy hiếp." Nói xong, Bạch Loan cũng không trì nghi, lơ lửng bay lên: "Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, đi theo ta!" "Ngay bây giờ!" "Chạy!" Đột nhiên, một đạo tiếng hét vang dội.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy Tiếp Dẫn kéo Chuẩn Đề nhanh chóng rút lui đào thoát, đồng thời, hơn mười kiện Hậu Thiên Linh Bảo bị ném ra, không chút do dự liền dẫn nổ chúng.

Ầm ầm ầm!

Đợi bụi trần tan đi, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân với khuôn mặt âm trầm bay ra, nhìn về hướng họ đào thoát mà nghiến răng nghiến lợi: "Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!" Khoảnh khắc này, trong lòng hai người Trấn Nguyên Tử vô cùng phẫn nộ.

Việc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bỏ chạy tuyệt đối là điều mà mọi người không ngờ tới, cũng do hai người sơ hốt, vô thức tập trung ánh mắt vào Bạch Loan mà quên mất sự tồn tại của họ.

“Hình Hạo, huynh đệ ta nhớ kỹ ngươi!” Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lơ lửng bay lên, trong khi rời đi theo sau Bạch Loan, một đôi mắt lại âm trầm chằm chằm nhìn Hình Hạo, đầy rẫy sát cơ.

“Hình Hạo huynh đệ, có truy không?” Thấy tình hình này, Đế Giang nhíu mày, vô thức nhìn về phía Hình Hạo.

Không hề sợ hãi, Thập Nhị Tổ Vu liên thủ đủ để trấn áp Bạch Loan, nếu tiếp tục một trận chiến cũng không phải là không thể.

“Không cần thiết!” Phẩy phẩy tay, Hình Hạo hồi thần, hít sâu một hơi nói: “Tiếp tục truy sát không có bất kỳ ý nghĩa nào, Phượng tộc đã ra tay, hẳn là có hậu thủ tồn tại.” “Sự xuất hiện của Bạch Loan cũng phá vỡ lời thề năm xưa của Phượng tộc, e rằng tiếp theo Tam tộc Viễn cổ sẽ triệt đi ra ngoài ánh sáng, chúng ta nên quay về thương nghị về sự phát triển trong tương lai của Vu tộc thì hơn.” Lời này lập tức dập tắt ý định rục rịch của bọn người Đế Giang.

Đúng như Hình Hạo nói, Phượng tộc đã lộ diện, chuyện này tuyệt đối không thể xem thường, Vu tộc cũng cần phải đưa ra đối sách ứng phó.

Còn về Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thực lòng mà nói, Thập Nhị Tổ Vu thậm chí còn không để vào mắt.

Hai tên vô sỉ ở phương Tây, cho dù có được cơ duyên sở hữu Hồng Mông Tử Khí, nhưng trong mắt họ cũng chỉ là nhân vật nhỏ.

Hưu hưu!

Lúc này, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Tam Thanh lơ lửng bay đến trước mặt bọn người Hình Hạo, ôm quyền thi lễ: “Kiến Vu Đế, kiến chư vị Tổ Vu!” Nghe vậy, Hình Hạo hồi thần, sau khi nhìn Minh Hà và những người khác một cái, lập tức mở lời: “Lần này

đa tạ chư vị đạo hữu tương trợ." Nói xong, hắn một mình đối diện với Lão Tử ôm quyền thật sâu thi lễ.

Trước đó nếu không có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp của đối phương, kết quả thật sự khó mà nói trước, ít nhất nếu đám người Tiếp Dẫn điên cuồng lên, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên thật sự không bảo vệ nổi.

"Hình Hạo Tổ Vu khách khí rồi!" Đối với việc này, Tam Thanh, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân liên tục xua tay, nghiêng người đi không dám nhận đại lễ của Hình Hạo.

Đối phương lúc này đã sánh ngang với Chuẩn Thánh, về tu vi lại đạt tới Tam Hoa Thập Nhị Phẩm tiền cổ chưa từng có, thậm chí hy vọng về tương lai của họ có lẽ đều nằm trên người Hình Hạo, việc giữ quan hệ tốt với đối phương là điều nên làm.

Thấy trạng, Hình Hạo cũng không kiên trì, sau một lễ liền đứng thẳng người, nhìn về phía Minh Hà và những người khác nói: "Chư vị đạo hữu có nguyện ý đến Bàn Cổ Điện của Vu tộc ta một chuyến không, chính lúc ta chuẩn bị mở yến tiệc." Lời này vừa nói ra, Đế Giang ở bên cạnh lập tức mắt sáng lên, hiểu được Hình Hạo muốn làm gì, liền nói: "Không sai, chư vị đạo hữu lần này tương trợ Vu tộc ta, nhất định phải hảo hảo khoản đãi một phen." "Chính lúc trước Vu tộc ta có được một gốc Tiên Thiên Linh Căn đỉnh cấp, tuy rằng không sánh được với Nhân Sâm Quả trong tay Trấn Nguyên Tử đạo hữu nhưng cũng có một hương vị riêng, chư vị có nguyện ý nể mặt không?" Nghe vậy, đám người Tam Thanh lập tức kích động.

Bởi vì ai cũng rõ ràng lần yêu mời này của Hình Hạo tuyệt đối không phải chỉ là yến tiệc và ăn linh quả, mà là để giải đáp thắc mắc và các vấn đề.

Cơ hội như vậy, sao Tam Thanh và những người khác có thể từ

chối?

Chương 95

"Cái đó là đương nhiên!" "Chúng ta vô cùng vinh hạnh!" Ôm quyền thi lễ, Tam Thanh và những người khác nhao nhao mở lời: "Đoạn thời gian tới làm phiền rồi!" "Lần trước biệt ly đã gần ngàn năm thời gian, chính lúc chúng ta hội tụ một lần nữa, thảo luận về các vấn đề tu vi." Nghe vậy, Hình Hạo và đám Tổ Vu cũng nhếch miệng cười một tiếng.

Có sự phân tích của Hình Hạo trước đó, bọn người Đế Giang đã hiểu được tầm quan trọng của việc lôi kéo tu sĩ.

Đặc biệt là lần này, nếu không có đám người Trọng Lâu báo tin, nếu không có Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Tam Thanh tương trợ, e rằng kết cục của Hình Hạo sẽ là một cảnh tượng khác.

Ngay lập tức, một đám người cũng không trì nghi, xoay người hùng hùng hổ hổ đi về hướng Bất Chu Sơn.

Cùng lúc đó, toàn bộ Hồng Hoang cũng vào khoảnh khắc này sôi sục.

Đầu tiên là hàng trăm Chuẩn Thánh xa lạ vây công Hình Hạo bị đoàn diệt, tiếp đó là hơn ba mươi vị khách trong Tử Tiêu Cung chết thảm tại chỗ, từng trận chiến đấu đã triệt để khiến chúng thần Hồng Hoang hiểu được sự đáng sợ của Vu tộc.

Quan trọng nhất, chuyện Hình Hạo đạt tới Tam Hoa Thập Nhị Phẩm lại càng dấy lên những cuộc thảo luận xôn xao trong giới tu sĩ Hồng Hoang.

Nguyên bản trong lý niệm của mọi người, Tam Hoa đạt tới Cửu Phẩm là chí cao, nhưng lần này Hình Hạo lại dùng hành động thực tế chứng minh rằng, đạo Tam Hoa khác với những gì họ biết, khác với

những gì Hồng Quân giảng thuật.

Nhất thời gian, những đại thần thông giả đã từng tiến vào Tử Tiêu Cung lặng lẽ hành động, tập hợp các tu sĩ ở không xa lại một chỗ, bắt đầu thảo luận về Tam Hoa Thập Nhị Phẩm mà Hình Hạo đã triển lộ.

Trong một sơn động, mười mấy danh tu sĩ đã đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thậm chí chỉ còn thiếu một chút là có thể trảm thi đạt tới Chuẩn Thánh cường giả tập hợp lại một chỗ.

"Sai rồi, tất cả đều sai rồi, những gì Hồng Quân giảng thuật đều giấu giếm chúng ta một tay." "Ta đã hiểu vì sao lần thứ nhất Hồng Quân lại đình đốn, bởi vì Tam Hoa Thập Nhị Phẩm ở phía sau mới là then chốt, nhưng ông ta lại ngạnh sinh sinh giấu đi." "Đáng chết, truyền đạo?

Chỉ dẫn chúng ta chứng đạo thành Thánh?

Căn bản là đang đùa giỡn chúng ta, nếu không phải nhờ Hình Hạo, chúng ta chẳng phải đều biến thành trò cười sao?" Trong miệng gào thét, mấy danh đại thần thông giả tính khí bạo táo chu thân sát khí đằng đằng, sự bất mãn đối với Hồng Quân vào lúc này đã đạt tới đỉnh điểm.

Sự tình đến nước này, kẻ ngốc cũng hiểu được là bị lừa rồi.

Hồng Quân truyền đạo cho họ hiểu về con đường Chuẩn Thánh, cũng biết được sự tồn tại của việc chứng đạo thành Thánh, nhưng đồng thời cũng đoạn tuyệt căn cơ của họ, nếu không thể vượt qua Tam Hoa Cửu Phẩm, thì việc chứng đạo Chuẩn Thánh của họ không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Bởi vì tấm gương của hơn ba mươi danh Chuẩn Thánh vây công Hình Hạo đã ở trước mắt, cùng một tầng thứ như vậy, vậy mà với tư cách là Đại La Kim Tiên, pháp lực mà Hình Hạo nắm giữ cư nhiên đạt

tới mức sánh ngang với Chuẩn Thánh trung kỳ.

Sự chênh lệch nằm ở đạo Tam Hoa, trước đó chỉ suýt chút nữa thôi, suýt chút nữa là họ tự hủy trường thành mà trảm thi từ bỏ đạo Tam Hoa rồi.

"Chư vị!" Đúng lúc này, một danh tu sĩ mặc đấu bồng đen đứng dậy, ánh mắt quét qua toàn trường nói: "Hồng Quân rõ ràng là đang ngu lộng chúng ta, mười mấy năm sau khi kỳ hạn ngàn năm tới, các ngươi còn muốn tới Tử Tiêu Cung không?" Lời vừa nói ra, toàn trường chết lặng.

Những vị Đại La Kim Tiên cao hàng chục mét kia thần sắc biến ảo bất định, sự bất mãn trong lòng đối với Hồng Quân vốn đã đạt tới mức độ cao, lại thêm việc minh ngộ Hồng Quân đang lừa dối, lần giảng đạo tiếp theo thật sự không ai muốn đi nữa.

"Tin rằng chư vị đã có quyết định!" Thu hết màn này vào mắt, hắc bào tu sĩ đáy mắt tinh quang lóe lên, chậm rãi từ trong ngực lấy ra một tấm lệnh bài màu đen nói: "Chư vị đạo hữu, ta có một vật, thuộc về Ma đạo, cũng có khả năng chứng đạo thành thánh, các ngươi có nguyện ý cùng ta đi một chuyến tìm hiểu rốt ráo không?" Ma đạo!

Chứng đạo thành thánh!

Đồng tử co rụt lại, đám Đại La Kim Tiên trong trường không khỏi kinh hãi, theo bản năng nhìn về phía người nọ hỏi: "Đạo hữu nói thật chứ?" "Thế nào là Ma đạo?

Có gì khác biệt với Huyền môn Đạo giáo của Hồng Quân?" "Đạo hữu, chẳng lẽ Ma đạo cũng có Hồng Mông Tử Khí tồn tại?" Đối mặt với những lời truy vấn, hắc bào nam tử không trực tiếp trả lời, tùy tay thu hồi lệnh bài đen, chậm rãi đạo: "Ta không rõ lắm, nhưng ta có thể khẳng định với chư vị, Ma đạo chi chủ thực lực không yếu hơn Hồng Quân." "Vị sứ giả hành tẩu thế gian kia cũng cực kỳ mạnh mẽ, ít nhất

là cấp bậc Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng danh tiếng lại không hiển hách, khiến người ta có chút hoài nghi." "Nhưng trải qua chuyện này, ta tin chư vị cũng có phán đoán, Hồng Quân thật sự chân tâm đối đãi chúng ta sao?

Ngoài bảy người trên bồ đoàn và Hồng Vân ra, chúng ta ở Huyền môn Đạo giáo có chỗ đứng nào không?" Nghe vậy, đám thần tiên trong trường một lần nữa im lặng.

Ngay sau đó, một danh tu sĩ đứng dậy, sắc mặt biến ảo vài lần rồi nghiêm túc đạo: "Đạo hữu, ta nguyện ý đi theo tranh một chuyến, không biết khi nào hành động?" Lời này vừa ra, các Đại La Kim Tiên còn lại cũng nhìn về phía hắc bào, đáy mắt lộ ra vẻ kỳ đãi.

"Mười năm sau!" Không còn úp mở, hắc bào chậm rãi đạo: "Vào lúc Hồng Quân giảng đạo lần hai, cũng là thời gian vị sứ giả kia cho ta, tới lúc đó chỉ cần bóp nát lệnh bài sẽ có người dẫn chúng ta đi tới." "Mười năm!" "Cùng lúc với Hồng Quân!" Đồng tử co rụt lại, chúng thần trong trường lập tức hiểu rõ thâm ý.

Ma đạo truyền đạo thời gian nhất trí với Hồng Quân, rõ ràng là muốn đấu đài.

Ký nhiên Ma đạo chi chủ dám đối đầu với Hồng Quân, có thể thấy bản thân ông ta không sợ Hồng Quân, vậy cái gọi là chứng đạo thành thánh kia há chẳng phải...

Nghĩ đến đây, một đám đại thần thông giả thi nhau gật đầu: "Được!" "Chúng ta chờ mười năm!" "Hồng Quân vô sỉ, Tử Tiêu Cung không đi cũng được!" Cảnh tượng tương tự cũng xảy ra tại không ít khu vực trong Hồng Hoang.

Không ngoài ý muốn, dưới sự cổ hoặc và diễn giải của những kẻ nắm giữ lệnh bài, những đại thần thông giả kia đều động tâm và đáp ứng.

Hồng Quân chứng đạo thành thánh không giả, nhưng khiến chúng thần cảm giác như bị đùa giỡn, đem nhiệt huyết của bọn họ coi như không khí, thậm chí trên bản chất đạo lý, coi chúng thần như những kẻ ngốc mà trêu đùa.

Đương nhiên, quan trọng nhất là Hồng Quân đã phân phát Hồng Mông Tử Khí trước, dẫn đến những đại thần thông giả không có cơ hội thành thánh khi đối mặt với cơ duyên chứng đạo hoàn toàn mới, sẽ không có một chút sức đề kháng nào.

Tại Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Điện!

Hình Hạo cùng mọi người đã trở về.

Đêm hôm đó, Vu tộc tổ chức đại tiệc chúc mừng, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà tham gia, nhóm bảy người Trọng Lâu cũng dự tiệc.

Quan trọng nhất là Tam Thanh, những kẻ vốn xem thường Vu tộc, cũng gia nhập, trong yến hội liên tục kính rượu với Hình Hạo và các Tổ Vu.

Tiệc rượu kéo dài suốt bảy ngày bảy đêm!

Sáng sớm ngày thứ tám, Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu tiến vào thiên điện Bàn Cổ Điện chờ đợi.

Khoảng một canh giờ sau, Tam Thanh, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Trọng Lâu cùng những người khác dưới sự dẫn dắt của Đại Vu tiến vào thiên điện.

"Bái kiến chư vị Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo và các Tổ Vu đứng đó, bọn người Tam Thanh nhao nhao ôm quyền hành lễ, tư thái không khiêm nhường nhưng cũng không hề có chút ngạo khí.

"Chào chư vị đạo hữu!" Đối với việc này, Hình Hạo cùng các Tổ Vu cũng không lên mặt, sau khi chắp tay đáp lễ, Đế Giang lên tiếng

trước: “Tam Thanh đạo hữu, theo quy tắc cũ, trước tiên che đậy thiên cơ thế nào?” “Được!” Đáp ứng một tiếng, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức bước lên phía trước.

Giây tiếp theo, Thập Nhị Tổ Vu cùng Tam Thanh tùy ý hành động, liên thủ dùng khí tức Bàn Cổ của bản thân cấu thành kết giới, che đậy sự dòm ngó của thiên cơ.

Ông ông...

Bàn Cổ Điện vang lên tiếng vù vù, có sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh gia trì, ý chí Bàn Cổ theo đó giáng lâm, trực tiếp phong tỏa sự thăm dò của Thiên đạo.

Làm xong hết thảy, Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu dừng tay.

Một đám Tổ Vu dưới sự dẫn dắt của Đế Giang đi sang một bên, giao cục diện cho Hình Hạo, dù sao bọn họ cũng không biết dự ngôn tương lai.

Chương 96

“Hình Hạo Tổ Vu!” Thấy tình hình này, Tam Thanh cũng không trì hoãn nữa, đặc biệt là bảy người Trọng Lâu lúc này bước tới trước đạo: “Cảm vấn Tổ Vu, thế nào là Ma đạo?” “Chúng ta dấn thân vào Ma đạo, tương lai lại phải sinh tồn thế nào?” Lời này vừa nói ra, Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà và Hồng Vân không nhịn được quay đầu nhìn về phía nhóm Trọng Lâu.

Trước đó cảm thấy khí tức bảy người này có chút quái dị, nhưng không nghĩ nhiều, hiện tại nhìn lại, bảy người này đúng là đặc thù.

Ma đạo!

Một thứ mà trong trí nhớ không có bất kỳ thông tin nào ghi chép, trừ việc hiểu câu nói 'Đạo tiêu Ma trưởng, Ma tiêu Đạo trưởng' ra, bọn người Tam Thanh hoàn toàn không biết gì thêm.

“Ma đạo, cũng chỉ là một loại Đạo mà thôi!” Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo biết điểm tích lũy đang vẫy gọi, lập tức không úp mở mà trực tiếp đạo: “Muốn hiểu Ma đạo, thì phải hiểu nó vì sao đản sinh, lại tồn tại như thế nào.” “Thời kỳ Thượng cổ, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tranh đoạt thiên địa khí vận, cuối cùng lưỡng bại câu thương, rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, Hồng Quân và La Hầu nhân đó mà quật khởi.” “Hồng Quân lập Huyền môn Đạo giáo, tuyên dương thay trời hành đạo; La Hầu lập Ma giáo, chủ trương tùy tâm sở dục, còn ý đồ hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang để chứng đạo thành thánh.” “Cuối cùng, La Hầu và Hồng Quân đại chiến tại phía tây Hồng Hoang, Ma giáo do La Hầu thống lĩnh thất bại, mất đi khả năng chủ đạo Hồng Hoang, nhưng từ đó Ma đạo cũng đản sinh.” “Ma đạo chi chủ, có khả năng chính là Ma chủ La Hầu từng tranh phong với Hồng Quân năm

xưa, cho nên Ma đạo do ông ta sáng lập cũng không hề thua kém Chính đạo do Hồng Quân đại diện." "Bảy người các ngươi tự nguyện đọa lạc vào Ma đạo, nhìn thì như phản bội Huyền môn Đạo giáo nhưng thực tế lại là một cơ duyên to lớn.

Theo ta biết, Ma đạo của La Hầu cũng có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, chỉ là vấn đề số lượng nhiều hay ít mà thôi." Thì ra là thế!

Ma đạo cư nhiên có lai lịch như vậy!

Ma đạo Thánh nhân, nghe qua cũng không tệ chút nào!

Bừng tỉnh gật đầu, bảy người Trọng Lâu lập tức động tâm, Hồng Mông Tử Khí dưới trướng Hồng Quân bọn họ không có cách nào chạm tới, nhưng nếu Ma đạo cũng có Hồng Mông Tử Khí, vậy...

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 200,000 tích phân!" Hai mươi vạn điểm!

Nhiều như vậy sao!

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo trong nhất khắc bị kinh ngạc.

Tuy biết kịch thấu về bản chất Đạo - Ma sẽ nhận được lượng lớn điểm tích lũy, nhưng không ngờ lại nhiều như thế, dù sao trước đó kịch thấu chuyện của bọn người Tam Thanh cũng chỉ được mấy vạn điểm.

Thậm chí kịch thấu về Hồng Quân cũng chỉ được mười vạn điểm, Ma đạo cư nhiên mang lại tận hai mươi vạn, chẳng lẽ...

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, nhóm Trọng Lâu lại một lần nữa lên tiếng truy vấn: "Vậy nếu chúng ta gia nhập Ma đạo, liệu có thật sự có cơ hội chứng đạo thành thánh?" "Giữa Ma đạo Thánh nhân và Thiên đạo Thánh nhân, ai mạnh ai yếu?" Lời này vừa ra, lập tức thu

hút sự chú ý của Tam Thanh.

Dù sao ba người đã nhận Hồng Mông Tử Khí của Hồng Quân, trong tình huống này lại lòi ra một cái Ma đạo, nếu Ma đạo Thánh nhân vượt trên Thiên đạo Thánh nhân, vậy thì hỏng bét?

"..." Há hốc mồm, Hình Hạo cũng nghẹn lời.

Thú thật, Ma đạo Thánh nhân và Thiên đạo Thánh nhân ai mạnh ai yếu thì không chắc chắn được.

Hơi trầm ngâm một lát, Hình Hạo liền nói: "Mỗi bên có thế mạnh riêng vậy!" "Ma đạo Thánh nhân lấy sát lục làm chủ, chiến lực tuyệt đối sẽ mạnh hơn Thiên đạo Thánh nhân thông thường." "Nhưng Thiên đạo Thánh nhân vì có Thiên đạo tồn tại, cho nên Thiên đạo không diệt, Thánh nhân bất tử, Ma đạo Thánh nhân tối đa cũng chỉ có thể phong ấn chứ không thể đánh giết." "Ngược lại, một khi Thiên đạo Thánh nhân đánh chết Ma đạo Thánh nhân, thì kẻ sau sẽ không có bất kỳ cơ hội phục sinh nào." Hình Hạo lời này nói rất công bằng, không hề khoa trương.

Nhưng cảm giác mà nó mang lại cho Tam Thanh, Trọng Lâu chính là Ma đạo Thánh nhân có vẻ nhỉnh hơn một chút.

Dù sao Thiên đạo không diệt Thánh nhân bất tử là thật, nhưng nếu một ngày nào đó Thiên đạo diệt vong thì sao?

Chẳng lẽ Thánh nhân cũng phải vẫn lạc theo?

"Chúng ta hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, bảy người Trọng Lâu trọng trọng gật đầu, sau đó hướng về phía Hình Hạo cung thân hành lễ: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" "Cách đây không lâu, khi chư vị Tổ Vu rời đi, ta có gặp một danh hắc bào tu sĩ, tự xưng đến từ Ma đạo mời ta gia nhập, tới Ma đạo để nghe Ma đạo chi chủ truyền đạo thụ nghiệp." "Trước đó nội tâm chúng ta khá trì nghi và thảm thắc, nhưng sau khi

nghe Hình Hạo Tổ Vu phân tích, chúng ta đã hạ quyết tâm tiền vãng." Nói xong, bảy người Trọng Lâu một lần nữa hành lễ với Hình Hạo, thần sắc trịnh trọng: "Nếu có khả năng chứng đạo thành thánh, chúng ta định sẽ không quên ân đức của Hình Hạo Tổ Vu, cũng định sẽ không đối địch với Vu tộc." Ma đạo cường giả xuất hiện!

Ma đạo chi chủ sắp truyền đạo thụ nghiệp!

Nghe xong lời của Trọng Lâu, đám người Hình Hạo đều kinh ngạc.

Đặc biệt là Hình Hạo, hắn đã đoán được Ma đạo có thể sẽ phục hồi, dù sao có bảy đại Chuẩn Thánh tự nguyện đọa lạc vào Ma đạo, nếu La Hầu còn sống thì không thể không hành động.

Nhưng không ngờ hành động của lão ta lại nhanh như vậy.

Phái người mời bọn Trọng Lâu thì thôi đi, nhưng lão ta đã xuất hiện để truyền đạo, thì chắc chắn không chỉ mời mỗi bảy người này, đến lúc đó...

"Chư vị!" Không đợi mọi người hoàn hồn, bảy người Trọng Lâu đã nóng lòng muốn đi, lập tức ôm quyền hành lễ: "Chúng ta xin cáo từ trước!" Nói xong, bọn họ xoay người đi ra ngoài thiên điện Bàn Cổ Điện.

Thấy tình hình này, Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu theo bản năng mở cửa để bọn họ rời đi.

Két...

Đợi cửa thiên điện đóng lại, không khí trong điện chìm vào tĩnh lặng.

Khoảng một khắc sau, Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà và Hồng Vân mới như choàng tỉnh khỏi giấc mộng, thi nhau nhìn về phía Hình Hạo: "Hình Hạo đạo hữu, Ma đạo xuất thế, phải chăng có nghĩa

là Đạo - Ma chi tranh sẽ lại một lần nữa mở màn?" "Trước đó Phượng tộc cứu đi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, chẳng lẽ tuyên cáo Tam tộc cũng sắp trở lại?" "Đạo hữu, Thiên đạo muốn giết ngươi vì thuật dự ngôn tương lai sao?" Đối mặt với sự truy vấn, trong lòng Hình Hạo cũng một trận mông lung.

Thú thật, hắn cũng bị tin tức vừa rồi làm cho kinh hãi, đồng thời cũng hiểu vì sao kịch thấu lần này lại được tới hai mươi vạn điểm.

Ma đạo đang rục rịch, việc hắn tiết lộ trước sự tồn tại của Ma đạo Thánh nhân có tầm ảnh hưởng sâu sắc hơn cả việc kịch thấu Hồng Quân phân phát thánh vị.

"Hô~" Thở hắt ra một hơi, Hình Hạo lấy lại tinh thần, liếc nhìn bọn người Tam Thanh đang nhìn chằm chằm mình, lập tức lên tiếng: "Đúng vậy, tương lai đã biến đổi rồi." "Đạo - Ma tái tranh, Tam tộc quy lai, Hồng Hoang chúng thần cát cứ, một trận khoáng thế chi chiến là điều khó tránh khỏi!" "Trong trận đại chiến này, sơ sẩy một chút chúng ta sẽ thân tử đạo tiêu, dù đạt tới cấp bậc Thánh nhân cũng khó lòng bảo toàn bản thân." Nghe vậy, sắc mặt Tam Thanh ngưng trọng, bao gồm cả Đế Giang và các Tổ Vu thần sắc cũng nghiêm túc hẳn lên.

Không vì gì khác, trong cục diện thế này, thực sự ai cũng cảm thấy không ổn, thời đại trước Tam tộc trở lại thì thôi, không đủ để uy hiếp bao nhiêu.

Nhưng Đạo - Ma chi tranh thì khác, đó có thể là cuộc đối đầu cấp bậc Thánh nhân, cũng có thể là các cường giả vượt qua cấp độ Hỗn Nguyên Thánh nhân đấu đài, trong tình huống đó, cảnh giới Thánh nhân dường như thật sự không đủ, thậm chí...

"Hình Hạo huynh đệ." Lúc này, Đế Giang từ một bên bước tới, mở miệng hỏi: "Vậy có cách nào giải quyết không?" Lời này vừa ra, lập tức thu hút ánh nhìn của Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà

và Hồng Vân.

Khi đã hiểu rõ tính nghiêm trọng của vấn đề, thật sự không ai dám cam đoan có thể nắm chắc một trăm phần trăm vượt qua kiếp nạn này, một khi xảy ra bất kỳ bất trắc nào thì...

"Không có!" Lắc đầu, vẻ mặt Hình Hạo cũng vô cùng nghiêm túc và ngưng trọng.

Vì sự can thiệp và kịch thấu của hắn, dẫn đến Hồng Hoang đã phát sinh quá nhiều biến hóa, hoàn toàn thoát ly khỏi quỹ đạo ghi chép của hậu thế.

Như Tam tộc trở lại!

Như Ma đạo tái hiện!

Hết thảy đều tuyên cáo Hồng Hoang đang phát triển theo một hướng khác, nhưng đây cũng là một chuyện tốt, dù nguy hiểm, dù có khả năng thân tử đạo tiêu, nhưng Vu tộc cũng đã tìm thấy khế cơ nghịch thiên cải mệnh.

Chương 97

Nếu không, cứ vận hành theo quy hoạch của Thiên đạo, tương lai Vu tộc sẽ dẫm vào vết xe đổ, triệt để không còn tồn tại giữa thiên địa.

"Chết tiệt!" Nghe lời này, bọn người Tam Thanh không khỏi mắng thầm một tiếng.

Liên cả Hình Hạo cũng không thể nhìn thấu tương lai để tìm ra phá cục chi pháp, chẳng phải rủi ro của bọn họ sẽ càng thêm mãnh liệt?

Đặc biệt là Tam Thanh, lúc này sắc mặt thay đổi thất thường, khó coi đến cực điểm.

Không vì lý do gì khác!

So với nhóm Hình Hạo, ba người bọn họ mới là đối tượng bị Ma đạo thù thị nhất, dù sao bọn họ đã bái vào môn hạ Hồng Quân làm thân truyền đệ tử.

Một khi Ma đạo tái hiện, có Ma đạo Thánh nhân xuất thế, thì người đầu tiên bị nhắm vào sẽ là bọn họ.

"Hình Hạo đạo hữu!" Nghĩ đến đây, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên cuống lên, không màng gì nữa vội vàng lên tiếng hỏi: "Chúng ta đã tiếp nhận Hồng Mông Tử Khí do Hồng Quân ban tặng, chẳng lẽ thật sự không có phá cục chi pháp sao?" "Xin Hình Hạo đạo hữu dạy ta, Tam Thanh ta nguyện ý bỏ ra bất kỳ cái giá nào!" Nói xong, Tam Thanh bước tới trước mặt Hình Hạo, cung thân hành lễ: "Hình Hạo đạo hữu, bái thác!" Lúc này, Tam Thanh triệt để vứt bỏ sự tự ngạo và tự phụ của bản thân.

Đã hiểu rõ Thiên đạo Thánh nhân không thể nhận, hiện tại lại lòi

ra một Ma đạo, trong tình huống như vậy, thật sự không ai dám lười biếng nữa.

"..." Nhìn màn này, Hình Hạo không khỏi há hốc mồm, trong lòng một trận chấn động.

Ai có thể nghĩ tới, vị Thiên định Thánh nhân Tam Thanh cư nhiên lại khiêm nhường như vậy trước mặt mình, thậm chí còn có cầu xin mình.

Nhưng sau một thoáng trì nghi ngắn ngủi, Hình Hạo cũng thấy kích động.

Trước đó xúi giục Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà phản bội Huyền môn Đạo giáo của Hồng Quân, tuy có thay đổi một số thứ nhưng cũng không tổn thương gì tới đại cục.

Hồng Quân hoàn toàn có thể tìm người khác thay thế vị trí ba người bọn họ để bổ sung khí vận chúng sinh cần thiết.

Nhưng hiện tại thì khác, nếu Tam Thanh cũng thật sự phản bội Hồng Quân, thì cái gọi là Thiên đạo đại thế sẽ bị triệt để thay đổi, cái gọi là Vu Yêu đại chiến cũng sẽ trở thành bàn đạp cho đại kiếp, tới lúc đó Vu tộc mới thật sự có khả năng nghịch thiên cải mệnh.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo không hề trì hoãn, sau khi nhìn lướt qua Tam Thanh liền trực tiếp nói: "Ta có thể nói cho ba vị một số suy đoán của ta, nhưng ta cũng không thể bảo đảm chắc chắn sẽ thành công." "Đương nhiên, để trả giá, ta cần mỗi người trong ba vị đưa cho ta một lũ nguyên thần, không biết ba vị có nguyện ý?" Nghe vậy, Tam Thanh đại hỉ.

Tuy chỉ là Hình Hạo thôi trắc, nhưng qua vài lần vừa rồi, bọn họ hiểu rõ thôi trắc của đối phương hầu như không bao giờ sai.

So với việc thoát khỏi cục diện lúng túng hiện tại, đưa ra một lũ

nguyên thần thì có xá gì?

Thiên đạo Thánh nhân!

Trước đó bốn chữ này có sức hấp dẫn và dụ hoặc cực lớn đối với bọn họ, nhưng hiện tại, Tam Thanh đều có tâm thái muốn tránh xa.

"Được!" Không chút trì nghi, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức gật đầu đáp ứng.

Ngay sau đó, không đợi Hình Hạo có cơ hội từ chối, ba người không chút do dự một lần nữa chém xuống một lũ nguyên thần giao cho Hình Hạo, rồi nói: "Xin Hình Hạo đạo hữu chỉ giáo!" Ngọa tào!

Gấp gáp vậy sao!

Thấy tình hình này, khóe miệng Hình Hạo giật giật, vạn lần không ngờ Tam Thanh lại quả quyết như thế.

Nhưng ngay sau đó, trong lòng lại càng thêm cao hứng, sự quyết tâm của bọn họ đại biểu cho việc thay đổi đại thế là không thể cản phá.

Có ba đạo nguyên thần này, trong Vu tộc ít nhất có thể tạo ra ba tôn Tổ Vu cấp bậc Chuẩn Thánh.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức khai đạo: "Nếu đã vậy, ta cũng xin nói thẳng!" "Theo ta thấy, ba vị tiếp thụ Hồng Mông Tử Khí, không thể thay đổi lập trường bản thân đang thuộc về trận doanh Hồng Quân, cho nên việc tồn tại của Hồng Quân không thể bỏ qua, Thiên đạo cũng không thể né tránh." "Nhưng Hồng Mông Tử Khí bản thân không phải là vật thể có tính chủ động, nó là một loại năng lực bị động, chỉ cần ba vị khắc chế được tham niệm trong lòng thì có thể không dung hợp với Hồng Mông Tử Khí." "Đến lúc đó, một khi chứng đạo thành thánh, liền có thể nắm giữ năng lực bức Hồng Mông Tử Khí ra khỏi cơ thể, ví dụ như Hồng Quân, đạo Hồng Mông Tử Khí ban cho Hồng

Vân đạo hữu chính là đạo bị bức ra, cho nên Hồng Vân đạo hữu mới không bị hạn chế nhiều như ba vị, chỉ cần muốn là có thể giao nó cho người khác." "Chuyện này phải hành động cẩn thận, trước khi chứng đạo thành thánh tuyệt đối không được để Hồng Quân nhận ra ý đồ, ba vị cần tìm một sinh linh có cảm ứng đặc biệt với bản thân để thu làm đệ tử." "Đợi sau khi bức Hồng Mông Tử Khí ra ngoài, Hồng Quân và Thiên đạo chắc chắn sẽ không cam tâm tình nguyện, phải ngay lập tức đánh ba đạo Hồng Mông Tử Khí đó vào cơ thể đệ tử có cảm ứng đặc biệt kia, cho bọn họ một cơ hội chứng đạo thành thánh, cũng giúp bản thân thoát khỏi khả năng bị Thiên đạo khống chế." Thì ra là thế!

Cư nhiên có thể làm vậy!

Nghe Hình Hạo giảng thuật xong, Tam Thanh lập tức đại ngộ, từng người đáy mắt tinh quang bắn ra bốn phía, nội tâm tràn đầy vẻ kích động.

Cuối cùng cũng tìm thấy cách rồi!

Tuy có khả năng sẽ cực kỳ nguy hiểm, nhưng một khi thành công có thể giải trừ Thiên đạo khống chế, cũng giải trừ xiềng xích giới hạn cảnh giới của bản thân.

Quan trọng nhất là một khi hoàn thành kế hoạch này, Tam Thanh hoàn toàn có thể thăng tiến thần tốc, thậm chí vượt qua Hồng Quân cũng không phải là không thể, tới lúc đó...

"Đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ giáo!" Hít sâu một hơi, ba người Lão Tử một lần nữa hành lễ với Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy sự cảm kích.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 100,000 tích phân!" Lại được mười vạn điểm!

Xem ra cách của ta thật sự khả thi!

Nghe tiếng hệ thống thông báo, Hình Hạo trong lòng rùng mình, thần sắc có chút ngoạn vị.

Chuyện này một khi thành công, lực ảnh hưởng của Thiên đạo sẽ một lần nữa sụt giảm, cộng thêm sự bùng phát của Ma đạo và sự tồn tại của ý chí Bàn Cổ trong Hồng Hoang, tới lúc đó cái gọi là đại thế sẽ triệt để mịt mờ, Vu tộc đổi mệnh chính là ở đây.

"Đế Giang đạo hữu!" Đột nhiên, ánh mắt của ba người Lão Tử rời khỏi Hình Hạo, trực tiếp dừng lại trên người Vu Đế Đế Giang, sắc mặt nghiêm túc đạo: "Không biết chư vị Tổ Vu có nguyện ý cho ba huynh đệ ta mỗi người một giọt tinh huyết không!" Ân!?

Chân mày nhướng lên, sắc mặt các Tổ Vu trở nên khó coi.

Tam Thanh mưu đồ tinh huyết Tổ Vu, đối với bọn họ tuyệt đối là chuyện không thể dung nhẫn.

Đặc biệt là khi bọn họ là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, một khi có được tinh huyết Tổ Vu, thì danh hiệu Bàn Cổ chính tông sẽ triệt để đóng đinh trên người Tam Thanh.

Một khi chuyện này xảy ra, khí vận Bàn Cổ trong Hồng Hoang chẳng phải sẽ nghiêng về phía Tam Thanh sao?

Hiện tại các Tổ Vu nghe theo kiến nghị của Hình Hạo tu pháp tắc, đi con đường khí vận chứng đạo, nếu khí vận nghiêng lệch thất thoát, thì hậu quả tuyệt đối không kham nổi.

"Không thể nào!" Không chút trì nghi, Đế Giang trực tiếp mở miệng cự tuyệt: "Ba vị đạo hữu rõ ràng, một khi ta đưa tinh huyết sẽ tạo thành xung kích thế nào đối với khí vận Vu tộc." "Tuy ta không tiếc một giọt tinh huyết, nhưng khí vận Vu tộc của ta tuyệt đối bất dung hữu thất!" Lời này vừa ra, Tam Thanh im lặng.

Bọn họ cũng biết hậu quả của chuyện này thế nào, cũng hiểu rõ tầm quan trọng của khí vận đối với Vu tộc.

Chương 98

Nhưng sau khi trải qua những chuyện trước đó, Tam Thanh cũng đã hiểu ra một đạo lý, nếu không có nhục thân cường đại, chỉ dựa vào nguyên thần Bàn Cổ và thanh khí hóa thành, trong trận chiến tương lai sẽ liên tục rơi vào thế hạ phong.

Quan trọng nhất là chỉ có dung hợp tinh huyết Tổ Vu mới có thể nhân cơ hội này nắm giữ pháp tắc, không đi con đường Trảm Tam Thi chứng đạo, mà là Khí vận chứng đạo!

Trong tình huống này, không khí tại trường không khỏi trầm xuống.

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà và Hồng Vân tọa sơn quan hổ đấu, Hình Hạo thì cau mày suy tính khả năng của chuyện này.

"Vu Đế!" Đột nhiên, Thông Thiên bước tới trước một bước: "Nếu ba huynh đệ ta thừa nhận Vu tộc là Bàn Cổ chính tông, thì các ngươi sẽ chiếm cứ vị trí chủ đạo của khí vận Bàn Cổ." "Dù ba huynh đệ ta sau khi luyện hóa tinh huyết khiến khí vận có chút biến hóa, nhưng tối đa cũng chỉ khôi phục lại trạng thái hiện tại, thậm chí Vu tộc có khả năng sẽ nhận được nhiều khí vận hơn." "Không biết sự đánh đổi này chư vị Tổ Vu có nguyện ý đáp ứng không?" Nghe lời này, Đế Giang và các Tổ Vu đều động dung.

Vu tộc đản sinh sau Tam Thanh, tuy là do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, cũng có khí vận Bàn Cổ gia trì, nhưng vì Tam Thanh đản sinh trước chiếm giữ cái danh Bàn Cổ chính tông, dẫn đến khí vận Bàn Cổ vốn dĩ luôn nghiêng về phía Tam Thanh.

Nhưng nếu Tam Thanh thừa nhận Vu tộc là Bàn Cổ chính tông, thì khí vận Vu tộc sẽ bạo trướng, thậm chí vượt qua Tam Thanh, so với

vài giọt tinh huyết mang lại biến hóa khí vận thì không thể so sánh được.

"Tam đệ!" Lúc này, Nguyên Thủy lại có chút nhíu mày nhìn về phía Thông Thiên, dường như không mấy tán thành ngôn luận và cử động của Thông Thiên.

Thấy trạng thái này, chân mày Đế Giang nhíu lại, vẻ động dung vốn có giảm đi không ít, nhìn về phía Lão Tử đạo: "Lời này của Thông Thiên đạo hữu Vu tộc ta có thể tiếp thụ, ta có thể cho phép các ngươi tự hành chọn lấy ba giọt tinh huyết dung nhập vào bản thân." "Nhưng tiền đề là ý kiến của ba vị phải đạt được nhất trí, bởi vì nếu không thể thống nhất ý kiến, thì cái gọi là thừa nhận kia cũng chỉ là một trò cười." Nghe vậy, đáy mắt Lão Tử lập tức lóe lên tinh quang.

Làm sao lão không hiểu thâm ý trong lời của Đế Giang, lập tức quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy bên cạnh đạo: "Nhị đệ, không được tạo thứ!" "Tổ Vu và chúng ta đều do Bàn Cổ hóa thành, cái danh Bàn Cổ chính tông cũng là danh chính ngôn thuận, chúng ta sao có thể độc chiếm!" "Nhị đệ không nhìn ra sao, ngoài con đường này ra, muốn lấy lực chứng đạo, muốn khí vận chứng đạo, hay là đi tu cái pháp môn Trảm Tam Thi tàn khuyết kia." Lời này vừa ra, thần sắc Nguyên Thủy cũng biến đổi.

Đúng vậy, không có dư địa để lựa chọn, ngoài pháp tắc chứng đạo ra, Tam Thanh không còn lựa chọn nào khác.

Dù sao do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, sự kiêu ngạo của bọn họ không cho phép yếu hơn Tổ Vu, Thập Nhị Tổ Vu hiện tại đi con đường khí vận chứng đạo, nếu bọn họ cũng đi con đường đó tự nhiên có khả năng thành công, nhưng cũng cực kỳ gian nan, vì họ không diễn hóa ra sự tồn tại tương tự Vu tộc.

Quan trọng nhất là Thập Nhị Tổ Vu có tới mười hai người, lại có

Hình Hạo tồn tại, cùng một phương pháp chứng đạo, dù thành công cũng không thể địch lại.

Cho nên, chỉ có pháp tắc chứng đạo mới có khả năng một lần nữa áp chế Tổ Vu, mới có thực lực bảo toàn danh hiệu Bàn Cổ chính tông của bản thân, thay vì như hiện tại chỉ có danh mà không có thực lực thủ hộ, thậm chí bị Tổ Vu bỏ xa phía sau.

"Đại ca, đệ hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Nguyên Thủy nói với Lão Tử: "Là tâm hung của đệ hiệp hòi rồi." Nói xong, Nguyên Thủy quay đầu nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu, một lần nữa ôm quyền hành lễ: "Nguyên Thủy vừa rồi ngôn từ có nhiều mạo phạm, xin chư vị Tổ Vu lượng thứ." Nghe vậy, Đế Giang và các Tổ Vu mới lộ ra nụ cười.

Bất kể Nguyên Thủy là chân tình hay giả ý, ít nhất ba người hiện tại đã đạt được nhất trí, Vu tộc sắp sửa thay thế Tam Thanh nắm giữ danh hiệu Bàn Cổ chính tông, đây tuyệt đối là một chuyện đại hảo sự.

Lập tức, Đế Giang liền lên tiếng: "Ký nhiên ba vị đã quyết định, vậy chúng ta tự nhiên cũng sẽ không tiếc một giọt tinh huyết." Nói đoạn, Đế Giang bước tới trước một bước: "Ba vị đạo hữu, chọn đi, nhìn trúng tinh huyết của ai trong mười hai huynh muội chúng ta?" Lời này vừa ra, các Tổ Vu còn lại cũng tò mò nhìn về phía Tam Thanh.

Mọi người đều đoán được Tam Thanh đang đánh cược vào con đường pháp tắc chứng đạo, pháp tắc mà Thập Nhị Tổ Vu nắm giữ đều là những sức mạnh cực kỳ cường đại, thiên sinh liền có thể giá ngự.

Tuy mọi người đều có tình cảm huynh muội thâm hậu, nhưng đối với pháp tắc của bản thân lại cực kỳ tự tin, tự nhiên muốn xem Tam Thanh sẽ chọn ai.

Nghe vậy, Tam Thanh cũng cau mày suy tính.

Thập Nhị Tổ Vu lần lượt nắm giữ: Không gian, Thời gian, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Điện, Lôi, Độc, Vũ - mười hai loại quy tắc sức mạnh, không chỉ cần chọn quy tắc cường đại, mà còn cần chọn một quy tắc khế hợp để tu luyện.

"Ta cần tinh huyết của Vu Đế!" Một lát sau, Lão Tử bước tới trước một bước: "Ta ngày trước từng tu Kiếm đạo, phối hợp với không gian pháp tắc sẽ phát huy ra sức mạnh cường đại hơn." Kiếm đạo!

Lão Tử tu Kiếm đạo!

Đồng tử co rụt lại, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc, bên cạnh Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà cũng đầy mặt kinh ngạc.

Bởi vì trong ký ức của bọn họ, Lão Tử ra tay chưa từng thấy thủ đoạn Kiếm đạo, chỉ bằng chiếc đòn gánh trong tay đã đủ ngạo thế quần hùng.

"Có thể!" Gật đầu, Đế Giang không từ chối, tâm niệm nhất động bức ra một giọt tinh huyết giao cho Lão Tử đạo: "Tinh huyết của ta tuy có thể cải thiện thể chất và tiềm lực của đạo hữu, nhưng trong đó uẩn hàm tiên thiên trọc khí là thứ ta không thể loại bỏ, cần đạo hữu dùng thanh khí của bản thân để trung hòa." "Đa tạ Vu Đế!" Đáp ứng một tiếng, Lão Tử nhận lấy không gian tinh huyết của Đế Giang rồi cẩn thận thu lại, quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh, chờ đợi đáp phúc.

"Ta muốn tinh huyết của Cường Lương Tổ Vu!" Trong tình huống này, Nguyên Thủy tiên phong lên tiếng, sải bước tới trước mặt Cường Lương Tổ Vu hành lễ đạo: "Theo ký ức phụ thần, Không gian vi vương, Thời gian vi tôn, nhưng một thủ Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi của Người cũng cực kỳ đáng sợ, cho nên ta hy vọng nhận được

tinh huyết của Cường Lương Tổ Vu, đồng thời nhận được cảm ngộ về lôi chi pháp tắc." Nói đoạn, Nguyên Thủy tay phải vung lên, một đoàn quang ảnh chứa đựng ký ức xuất hiện trong tay, trực tiếp đưa ra: "Để trao đổi với cảm ngộ lôi chi pháp tắc, ta nguyện ý đem pháp môn Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi giao cho Cường Lương Tổ Vu!" Pháp môn Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi!

Đồng tử co rụt lại, Cường Lương động dung.

Pháp này trong ký ức ông cũng có chút hiểu biết, nhưng vì do tinh huyết hóa thành, không thể có được pháp môn tu luyện của Bàn Cổ luôn là điều hối tiếc của Cường Lương.

Hiện tại Nguyên Thủy cư nhiên nguyện ý truyền thụ pháp này, đối với Cường Lương tuyệt đối là ý ngoại chi hỉ.

"Ta đáp ứng!" Không chút trì nghi gật đầu, Cường Lương tâm niệm nhất động bức ra một giọt tinh huyết, tiếp đó cũng dùng lôi chi pháp tắc ngưng tụ một khối lôi hạch.

Làm xong hết thảy, Cường Lương đưa tinh huyết và lôi hạch cho Nguyên Thủy: "Chuyện tinh huyết ta không cần nói thêm, trong lôi hạch có toàn bộ cảm ngộ lôi chi pháp tắc của ta, chỉ cần tham ngộ thấu triệt thì đạt tới Chuẩn Thánh trung hậu kỳ không phải vấn đề lớn." Nghe vậy, Nguyên Thủy cũng đại hỉ.

Chuẩn Thánh trung hậu kỳ!

Một màn thao tác này tuyệt đối lời to, so với pháp môn Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi vốn là gân gà đối với Tam Thanh ngày trước, giá trị của pháp tắc trong lôi hạch mới là lớn nhất.

Lập tức, hai người hoàn thành giao dịch, mỗi người đều hân hỉ trở về đội ngũ tham ngộ.

Đến đây, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung vào Thông

Thiên, để xem cuối cùng ông ta sẽ chọn thế nào.

Đát đát...

Sải bước đi lên, Thông Thiên tới khu vực trước mặt Thập Nhị Tổ Vu, chân mày cau chặt suy nghĩ, nhưng cũng cực kỳ củ kết.

Nguyên bản ông ta cũng muốn tinh huyết Không gian Tổ Vu để phối hợp Kiếm đạo, nhưng ai ngờ bị Lão Tử nhanh chân chiếm trước, trong tình huống này, thiên vạn không thể chọn trùng.

"Đúng rồi!" Đột nhiên, Thông Thiên dường như nghĩ ra gì đó, mạnh mẽ quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, ôm quyền hành lễ: "Hình Hạo đạo hữu, không biết có nguyện ý giúp ta chọn lựa?" "Ta?" Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi sửng sốt, vạn lần không ngờ Thông Thiên cư nhiên lại bảo mình giúp chọn.

Đồng thời, hắn cũng hiểu Thông Thiên không phải kẻ ngốc nghếch như trong sử sách ghi chép, ít nhất biểu hiện hiện tại tuyệt đối xuất sắc hơn Lão Tử và Nguyên Thủy.

"Có thể!" Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không từ chối, lập tức lên tiếng: "Thông Thiên đạo hữu sở tu Kiếm đạo về bản chất tính bao dung cực kỳ mạnh, vô luận là Thời gian hay Không gian, một khi có thành tựu đều nắm giữ chiến lực không yếu." "Nhưng vô luận Thời gian hay Không gian, cường độ pháp tắc của nó thực sự quá cao, nói khó nghe một chút, muốn dùng hai loại pháp tắc này chứng đạo thì độ khó không thua kém gì lấy lực chứng đạo." Độ khó cao như vậy!

Kinh hô một tiếng, sắc mặt Lão Tử trong nhất khắc trở nên khó coi.

Lão giành trước Thông Thiên một bước lấy tinh huyết Không gian Tổ Vu, mục đích chính là muốn trở nên mạnh nhất.

Dù sao so với Thời gian Tổ Vu tinh huyết quỷ dị khó lường, sức

phá hoại của Không gian mới là tồn tại cường đại nhất.

Nhưng nghe Hình Hạo giảng thuật xong, Lão Tử mới phát hiện dường như mình đã đưa ra một quyết định ngu xuẩn, nếu tu luyện không gian pháp tắc độ khó sánh ngang lấy lực chứng đạo, vậy...

Chương 99

"Hình Hạo đạo hữu!" Ngược lại, Thông Thiên lúc này lại thấy kích động.

Ông cũng không ngờ trong đó lại có nhiều uẩn khúc như vậy, không gian pháp tắc độ khó sánh ngang lấy lực chứng đạo, đó chẳng khác nào hành vi tự đoạn tiền đồ.

Lúc này, Thông Thiên thậm chí còn có chút cảm kích Lão Tử, nếu không có lão, bản thân chắc chắn sẽ chọn tinh huyết Không gian Tổ Vu ngay từ đầu.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên lập tức hỏi: "Vậy ta nên chọn pháp tắc nào?" Lời này vừa ra, không chỉ Thông Thiên, bao gồm cả ánh mắt của mọi người trong điện lúc này cũng nhìn về phía Hình Hạo, dù sao qua phân tích vừa rồi, không khó để thấy nhãn lực của Hình Hạo vượt xa bọn họ.

Trong tình huống này, Hình Hạo sau khi hơi trầm ngâm liền lên tiếng: "Kiến nghị của ta là Phong và Vũ!" "Phong và Vũ!" Nghe lời Hình Hạo, ánh mắt mọi người theo bản năng nhìn về phía Huyền Minh và Thiên Ngô, không hiểu vì sao Hình Hạo lại kiến nghị Thông Thiên chọn một trong hai người này.

Phải biết, Thiên Ngô và Huyền Minh tuy là một trong Thập Nhị Tổ Vu, nhưng thành thật mà nói, sự hiện diện của họ quả thực không lớn.

Bao gồm cả Thiên Ngô và Huyền Minh, với tư cách là Phong Chi Tổ Vu và Vũ Chi Tổ Vu, lúc này cũng đầy mặt thác ngạc, bất khả tư nghị nhìn về phía Hình Hạo, theo bản năng nói: "Hình Hạo huynh đệ, ngươi không nói nhầm chứ?" "Đúng vậy, Hình Hạo đệ đệ, Vũ chi pháp tắc của tỷ cũng không lợi hại lắm." Nghe vậy, Hình Hạo thản

nhiên mỉm cười, một vẻ mặt đại cục trong tầm tay nói: "Thiên Ngô Tổ Vu và Huyền Minh Tổ Vu không cần tự khiêm, pháp tắc của hai vị thực sự rất mạnh." Nói đoạn, Hình Hạo liếc nhìn Thông Thiên đang nhìn mình chằm chằm, nói tiếp: "Nói về Phong chi pháp tắc trước đi, theo ta được biết Phong chi pháp tắc cực hạn là Hỗn Độn Cương Phong, tuy không mạnh bằng Hỗn Độn Thần Lôi, nhưng về sức phá hoại thì không hề kém cạnh, quan trọng nhất là Phong chi pháp tắc chủ yếu là xuyên thấu, điều mà Lôi chi pháp tắc không thể mang lại." "Theo ta thấy, Thiên Ngô Tổ Vu nếu tu luyện Phong chi pháp tắc tới cực hạn, thì sức phá hoại của nó không hề thua kém hiệu quả xé rách của Không gian pháp tắc." Tê...

Nghe Hình Hạo giảng thuật xong, mọi người có mặt không nhịn được hít ngược một hơi khí lạnh.

Đặc biệt là bản thân Thiên Ngô Tổ Vu, cũng không ngờ Phong chi pháp tắc cư nhiên có thể đạt tới trình độ như vậy.

"Ta hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Thiên Ngô dường như đã ngộ ra, sắc mặt trịnh trọng hành lễ với Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, cuối cùng ta cũng hiểu khuyết điểm của mình ở chỗ nào rồi!" "Trước đây ta chỉ phát triển Phong chi quy tắc theo hướng sát thương quy mô lớn, mà bỏ qua hiệu quả xuyên thấu và xé rách, xem ra sau chuyện này ta phải bế quan một phen rồi!" Nói xong, Thiên Ngô nôn nóng muốn đi ngay, nếu không phải vì bọn người Tam Thanh còn ở đây, ông hận không thể lập tức rời đi để bế quan.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 5,000 tích phân!" "Năm ngàn điểm!" "Cũng được!" Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo cũng không quá để ý, dù sao điểm tích lũy là thứ tích tiểu thành đại, sớm muộn gì cũng có thể đổi được thứ mình cần.

“Hình Hạo đệ đệ!” Lúc này, Huyền Minh nhanh chóng tiến tới bên cạnh Hình Hạo, đôi mắt lấp lánh nói: “Vậy còn tỷ thì sao?” “Vũ chi pháp tắc của tỷ thì phải làm thế nào?” Lời này vừa ra, ánh mắt mọi người cũng nhìn về phía Hình Hạo, đặc biệt là Thông Thiên, lúc này càng thêm kích động vạn phần.

“...” Trì nghi một lát, Hình Hạo liền nói: “Vũ chi pháp tắc giới hạn trên không cao, khó sánh ngang với Phong chi pháp tắc, Lôi chi pháp tắc, tối đa cũng chỉ tương đương với ngũ hành pháp tắc Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ mà thôi.” Giới hạn chỉ tới đó sao!

Đáy mắt lộ ra một tia thất vọng, nụ cười trên mặt Huyền Minh nhạt đi vài phần.

Thú thật, nội tâm bà cũng có một mức độ chuẩn bị và tiếp thụ nhất định, nhưng khi hiện thực tàn khốc bày ra trước mắt, vẫn có chút không cam lòng.

“Hình Hạo đạo hữu!” Lúc này, Thông Thiên bên cạnh cau mày nói: “Vậy vì sao lại bảo ta chọn Vũ chi pháp tắc?” Lời này vừa ra, chúng thần xung quanh cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Bọn họ không cho rằng Hình Hạo nói bừa, ký nhiên bảo Thông Thiên chọn giữa Huyền Minh và Thiên Ngô, thì đại biểu cho việc Vũ chi pháp tắc của Huyền Minh có một xu hướng phát triển mà bọn họ chưa biết.

Nghe vậy, Hình Hạo cũng không úp mở nữa, lập tức nói: “Bởi vì Vũ chi pháp tắc có thể biến dị!” “Vũ chi pháp tắc biến dị thành Băng chi pháp tắc, Huyền Minh tỷ tỷ quả thực có năng lực Băng chi pháp tắc, chỉ là chưa khai phát ra mà thôi!” “Băng chi pháp tắc bản thân sở hữu sức phá hoại cực kỳ đáng sợ, không thua kém Kim chi pháp tắc, lực phòng ngự không thua kém Thổ chi pháp tắc, phạm vi công kích cũng cực kỳ đáng sợ, có thể trong nháy mắt đóng băng tất cả.” “Quan

trọng nhất là Băng chi pháp tắc có thể đạt tới mức độ đóng băng cả thời gian, một khi đạt tới trình độ đó, Băng chi pháp tắc sẽ sở hữu sức phá hoại sánh ngang Không gian pháp tắc, lực khống chế sánh ngang Thời gian pháp tắc." Tê...

Nghe xong lời Hình Hạo kể, tiếng hít khí lạnh một lần nữa vang dội trong điện.

Tất cả mọi người đều bị lời kể này làm cho kinh ngạc, dù là Đế Giang hay Chúc Cửu Âm cũng không ngoại lệ.

Sánh ngang Không gian, sánh ngang Thời gian, nếu để Huyền Minh nắm giữ sức mạnh này, phối hợp với chân thân Tổ Vu đầy cốt thứ của bà, thì...

"Đa tạ Hình Hạo đệ đệ chỉ điểm!" Lúc này, Huyền Minh vui mừng khôn xiết, không ngờ bản thân lại có tiềm lực to lớn như vậy, nội tâm cũng hận không thể lập tức đi bế quan, thử nghiệm nắm giữ Băng chi pháp tắc mà Hình Hạo đã nói.

Ngược lại, năm người Nguyên Thủy, Lão Tử, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà và Hồng Vân lúc này thần sắc lại vô cùng phức tạp.

Không vì gì khác!

Vốn dĩ trong Thập Nhị Tổ Vu, người có chiến đấu lực cường hãn chỉ có bốn người Đế Giang, Cường Lương, Cộng Công và Chúc Dung.

Nhưng sau lần này, Thiên Ngô và Huyền Minh sẽ không thể khinh thường, Hình Hạo đã có thể chỉ điểm lộ tuyến khai phát pháp tắc cho hai người, vậy những Tổ Vu khác thì sao?

Nếu các Tổ Vu dưới sự chỉ điểm của Hình Hạo mà cảm ngộ và chưởng khống pháp tắc lên một tầng cao mới, thì Vu tộc sẽ phát triển mạnh đến mức khó lòng lay chuyển, thậm chí...

“Thông Thiên đạo hữu!” Trong tình huống này, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Thông Thiên nói: “Pháp tắc của hai vị Tổ Vu ta đã phân tích xong rồi, hãy đưa ra lựa chọn đi!” Lời này vừa ra, bọn người Lão Tử, Nguyên Thủy lần lượt nhìn về phía Thông Thiên.

Không cần nghi ngờ, tinh huyết của Huyền Minh hay Thiên Ngô đều cực kỳ cường đại, một khi Thông Thiên chưởng khống được một trong hai, chiến lực tương lai chắc chắn sẽ đại tăng.

“Ta chọn...” Há hốc mồm, Thông Thiên sau một thoáng trầm ngâm liền nói: “Thiên Ngô Tổ Vu!” “Việc Vũ chi pháp tắc chuyển hóa thành Băng chi pháp tắc quá tốn thời gian, khó lòng hoàn thành trong đoản thời gian, tuy có thể mạnh hơn một chút nhưng ta chọn Phong chi pháp tắc.” Lời này của Thông Thiên lập tức nhận được sự tán đồng của bọn người Hình Hạo.

Không giống như Lão Tử cao ngạo, Thông Thiên chọn Phong chi pháp tắc mới là lựa chọn tối ưu, độ khó tu luyện giai đoạn đầu của Phong chi pháp tắc thấp hơn Không gian pháp tắc quá nhiều.

Khi đã khai phá tới cực hạn, nó cũng sẽ sở hữu lực cắt không thua kém gì Không gian pháp tắc, phối hợp với Kiếm đạo đang tu luyện, mới là ổn thỏa nhất.

“Được!” Đáp ứng một tiếng, Thiên Ngô trực tiếp bức ra một giọt tinh huyết giao cho Thông Thiên, sau đó nói: “Đại ca, chư vị đạo hữu, ta đi bế quan trước đây, cáo từ.” Nói xong, cũng không ở lại thêm, vội vàng sải bước rời khỏi thiên điện, đi bế quan cảm ngộ Phong chi pháp tắc.

“Cái đó, tỷ cũng đi trước đây!” Thấy tình hình này, Huyền Minh cũng không ở lại, để lại một câu rồi vội vã rời đi, đối với việc nâng cao sức mạnh của bản thân, bà cực kỳ để tâm.

Đến đây, hai bên đã triệt để hoàn thành giao dịch.

Sau khi thu hồi tinh huyết, ba người Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên liền ôm quyền hành lễ, xoay người bước ra ngoài thiên điện Bàn Cổ Điện, ngẩng đầu nói: "Bàn Cổ tại thượng, hôm nay Tam Thanh ta thừa nhận Vu tộc là Bàn Cổ chính tông, xin Bàn Cổ chứng giám!" Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng sấm rền vang, lời thề của Tam Thanh đã nhận được sự công nhận của ý chí Bàn Cổ.

Giây tiếp theo, trong Hồng Hoang thiên địa biến sắc, khí vận di lưu thuộc về Bàn Cổ bắt đầu sôi trào, cấp tốc dũng nhập vào khí vận của Vu tộc.

Tương tự, khí vận Bàn Cổ trên người Tam Thanh cũng đang cấp tốc giảm bớt.

Chỉ trong vòng mười mấy nhịp thở, khí vận Bàn Cổ trên người Tam Thanh đã mất đi hai phần ba, khí vận Vu tộc lại tăng trưởng lên gấp mười lần không chỉ.

Trong tình huống này, Hình Hạo ngay lập tức cảm nhận được một luồng sức mạnh đang vẫy gọi trong thức hải, dường như chỉ cần hắn muốn, trong nháy mắt có thể hoàn thành Khí vận chứng đạo, đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh.

"Khí vận chứng đạo, ta không tu!" "Hủy Diệt Hắc Liên, trấn áp cho ta!" Đối với điều này, Hình Hạo không bị sức mạnh dụ hoặc, kiên định nội tâm, đồng thời thao túng Hủy Diệt Hắc Liên trấn áp luồng xao động kia xuống.

Ngược lại, khí tức quanh thân nhóm người Đế Giang tăng trưởng cực nhanh, đặc biệt là Vu Đế Đế Giang, lúc này tu vi đã một bước bước vào cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn.

Hống!

Chương 100

Một tiếng gầm nhẹ, dưới sự đột phá cảnh giới, Đế Giang bỗng nhiên bước ra một bước, chân thân Tổ Vu hiển lộ, thân thể cấp tốc phình to: ba ngàn vạn trượng... năm ngàn vạn trượng... bảy ngàn vạn trượng!

Cho đến khi đạt tới bảy ngàn vạn trượng, chân thân Tổ Vu mới ngừng tăng trưởng, uy áp Chuẩn Thánh viên mãn theo đó quét sạch ra ngoài.

Nhất thời, Hồng Hoang chấn động.

Vô số danh sơn đại xuyên xuất hiện những đại thần thông giả cấp bậc Đại La và đại năng cấp Chuẩn Thánh, ngây người nhìn cự nhân kình thiên kia, không nhịn được thốt lên: "Lại đột phá rồi!" "Không thể nào!" "Ngàn năm, chỉ trong ngàn năm ngắn ngủi, Đế Giang cư nhiên đột phá Chuẩn Thánh viên mãn." "Thiên đạo sao lại bất công như vậy, dựa vào đâu mà một Tổ Vu không có nguyên thần lại có thể đi tới bước này!" "Khí vận chứng đạo, Khí vận chứng đạo cư nhiên nghịch thiên như vậy, không thể chậm trễ thêm nữa, chúng ta phải thành lập thế lực của riêng mình, phân chia khí vận Hồng Hoang để nâng cao tu vi!" Nhất thời, vô số Đại La Kim Tiên trong Hồng Hoang bắt đầu mật mưu liên hợp.

Sức mạnh của vài người thì có hạn, nhưng nếu là hàng vạn người thì sao?

Đến lúc đó khi một đám người tụ tập lại, hoàn toàn có thể chiếm cứ lượng lớn cương thổ, đoạt lấy khí vận Hồng Hoang gia trì bản thân, khi đó đi con đường Khí vận chứng đạo cũng có khả năng đột phá nhanh chóng như Đế Giang.

Ngược lại, sắc mặt của những đại năng Chuẩn Thánh lúc này lại cực kỳ khó coi.

Bởi vì bọn họ đã trở thành Chuẩn Thánh, hoàn thành bước đầu tiên của Trảm Tam Thi, sau đó cũng không thể thực hiện khả năng Khí vận chứng đạo được nữa.

Nhất thời, một đám đại năng Chuẩn Thánh không khỏi nắm chặt hai tay, ngẩng đầu nhìn về phía hỗn độn ngoài Thái Cổ tinh vực, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hồng Quân, sao ông có thể khi dối chúng ta như thế!" "Thiên đạo, sao có thể tính kế chúng ta như thế!" "Thiên đạo, Hồng Quân, ký nhiên các người bất nhân trước, thì đừng trách chúng ta bất nghĩa!" Ngay lúc này, những đại năng Chuẩn Thánh đã biết tin tức về Ma đạo đều triệt để hạ quyết tâm, so với Huyền môn Đạo giáo do Hồng Quân đại diện vốn không có tương lai, ít nhất Ma đạo còn có một tia sinh cơ.

Thậm chí, có đại năng Chuẩn Thánh tại chỗ phát hỏa, mạnh mẽ đá nát động phủ của mình, miệng quát lớn: "Ta nguyện dấn thân vào Ma đạo, vứt bỏ pháp môn Trảm Tam Thi của Huyền môn, Trảm!" Giây tiếp theo, tại các khu vực trong Hồng Hoang ma khí ngút trời, từng danh cường giả Chuẩn Thánh vứt bỏ pháp môn Trảm Tam Thi, chủ động dấn thân vào Ma đạo, đồng thời trực tiếp thôn phệ hết thiện ác thi đã chém ra.

Đến đây, những tu sĩ đọa lạc vào Ma đạo hầu như đều có tu vi đại tiến, từ cấp bậc Chuẩn Thánh sơ kỳ tiến vào Chuẩn Thánh trung kỳ.

Cảnh tượng này cũng khiến không ít đại năng Chuẩn Thánh vốn còn đang củ kết hạ định quyết tâm, nắm chặt hai tay nói: "Ta nguyện dấn thân vào Ma đạo, vứt bỏ pháp môn Trảm Tam Thi của Huyền môn, Trảm!" Từ đây, Đạo tiêu Ma trưởng!

Trong ba ngàn khách tại Tử Tiêu Cung, những người đạt cấp bậc

Chuẩn Thánh hầu như có hơn một nửa lựa chọn đọa lạc vào Ma đạo, ma khí ngập trời bốc lên, khiến toàn bộ bầu trời Hồng Hoang đều vì thế mà u ám đi vài phần.

"Cáp cáp cáp..." Không đợi chúng thần Hồng Hoang phản ứng, một đạo tiếng cười cuồng loạn lặng lẽ truyền khắp Hồng Hoang: "Ta là La Hầu, Ma đạo chi chủ, nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên, sắp tới sẽ truyền thụ thành thánh chi đạo trong Đại Thiên Ma Vực, hiện đã mở lối vào Ma đạo trong Thái Cổ tinh không, phàm là ai có lòng nhập ma đều có thể tới nghe đạo." Lời này vừa ra, toàn bộ Hồng Hoang chết lặng.

La Hầu!

Ma đạo chi chủ!

Chứng đạo Hỗn Nguyên, sắp truyền thụ thành thánh chi đạo.

Ngay lập tức, vô số tu sĩ vì thế mà sôi sục, đặc biệt là những tồn tại dưới cấp bậc Đại La Kim Tiên, so với việc Tử Tiêu Cung của Hồng Quân tồn tại trong hỗn độn cao cao tại thượng khó lòng chạm tới, thì lối vào của Đại Thiên Ma Vực tại Thái Cổ tinh vực dễ dàng hơn quá nhiều.

Cùng là Thánh nhân, cùng truyền thụ thành thánh chi đạo, trước đó không thể chạm tới và xa vời, nhưng hiện tại đã có cơ hội, sinh linh Hồng Hoang sao có thể từ bỏ?

Hầu như ngay lập tức, các tu sĩ từ cấp Kim Tiên trở lên trong Hồng Hoang liền xuất phát, nhắm thẳng Thái Cổ tinh vực, tìm kiếm nơi lối vào Đại Thiên Ma Vực tọa lạc.

Cùng lúc đó, những Chuẩn Thánh đọa lạc vào Ma đạo lúc này cũng tràn đầy hy vọng.

Ban đầu họ lo lắng sau khi nhập Ma đạo sẽ bị Hồng Quân nhắm

vào, dù sao lão cũng là đệ nhất Thánh nhân của Hồng Hoang, một khi bị lão nhắm tới thì bọn họ chắc chắn phải chết.

Nhưng hiện tại thì khác rồi.

Ma đạo chi chủ chứng đạo Hỗn Nguyên, đủ sức kháng hành với Hồng Quân.

Hiện tại lão đã mở lối vào Đại Thiên Ma Vực, chỉ cần tiến vào đó thì sẽ không còn thuộc phạm vi quản hạt của Thiên đạo, Hồng Quân có thể làm gì được họ?

"Chư vị, thời đại của chúng ta tới rồi!" "Huyền môn Đạo giáo, hữu danh vô thực, chỉ có Ma đạo mới có thể đại tự tại, chư vị đạo hữu, chúng ta cùng nhau tới Đại Thiên Ma Vực!" Nhất thời, tiếng cười lớn không ngừng vang lên khắp Hồng Hoang.

Có thể thấy từng tôn Chuẩn Thánh đọa lạc vào Ma đạo tung người bay lên, hóa thành lưu quang cấp tốc lao về phía Thái Cổ tinh vực kia.

Cảnh tượng này cũng khiến một bộ phận Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên còn lại trong ba ngàn khách Tử Tiêu Cung phải suy nghĩ, họ từ bỏ thân phận Huyền môn Đạo giáo, xả khí pháp môn Trảm Tam Thi để nhập Ma đạo, rồi cấp tốc lên đường tới Thái Cổ tinh vực.

Có thể thấy lúc này Hồng Hoang quần ma loạn vũ, ma khí ngập trời cuộn trào, ngay cả sự chấn động do Đế Giang đột phá Chuẩn Thánh viên mãn mang lại cũng bị xóa tan hoàn toàn.

"Tê!" Bên ngoài Bàn Cổ Điện, Tam Thanh nhìn đám tu sĩ Ma đạo đông nghịt kéo tới Thái Cổ tinh vực mà không nhịn được hít ngược một hơi khí lạnh, thần sắc biến ảo, chỉ cảm thấy toàn thân không thoải mái.

Ma đạo xuất hiện!

Lại nhanh như vậy!

Vị Ma đạo chi chủ kia quả nhiên là La Hầu kẻ đã thất bại trong cuộc tranh phong với Hồng Quân thời đại trước, hiện tại một lần nữa ngóc đầu trở lại, đại chiến giữa hai bên là điều không thể tránh khỏi.

Nhìn mật mật ma ma tu sĩ gia nhập vào Ma đạo nhất mạch, Tam Thanh chỉ cảm thấy áp lực như núi, mang trên đầu thân phận thân truyền đệ tử Huyền môn chính thống, tương lai họ sẽ là mục tiêu hàng đầu của đám người này.

"Chết tiệt!" "Huyền môn tổn thất nặng nề rồi!" Há hốc mồm, sắc mặt Nguyên Thủy xanh mét nói: "Ít nhất có một ngàn vị từng ở trong Tử Tiêu Cung đã đọa lạc vào Ma đạo, ý niệm thật là kiên định, Trảm Tam Thi nói bỏ là bỏ." Nghe lời này, bọn người Hình Hạo không khỏi bĩu môi.

Trảm Tam Thi!

Cường đại sao?

Hồng Quân là kẻ duy nhất Trảm Tam Thi thủ xảo thành công, ngoài lão ra, còn có mấy người có thể làm được bước cuối cùng là Tam Thi hợp nhất?

Chẳng phải hậu thế Lục Thánh ai nấy đều là Công đức chứng đạo, ngay cả một người hoàn thành Tam Thi hợp nhất chứng đạo cũng không có sao.

"Nhị đệ!

Cẩn ngôn!" Lúc này, Lão Tử lên tiếng ngăn cản sự bất mãn của Nguyên Thủy, chậm rãi nói: "Đại thế đang chuyển biến, Đạo - Ma chi tranh sẽ lại tái diễn, chúng ta phải xuất phát tới Tử Tiêu Cung thôi!" Nói đến đây, Lão Tử không khỏi nắm chặt hai tay, nội tâm đối với Hồng Quân bất mãn ngày càng mãnh liệt, thậm chí cực kỳ áo hối vì ban đầu sau lần đối thoại đầu tiên tại thiên điện Bàn Cổ Điện đã chọn

tới Tử Tiêu Cung.

Nếu không đi, Tam Thanh sao có thể rơi vào cảnh ngộ như ngày hôm nay?

Sao có thể thân bất do kỷ như vậy!

Dường như để chứng minh cho lời của Lão Tử, lúc này một luồng uy áp hạo hãn quét sạch Hồng Hoang, so với La Hầu còn mạnh mẽ hơn không ít.

Chương 101

Giây tiếp theo, giọng nói của Hồng Quân liền truyền khắp Hồng Hoang: "Ta là Hồng Quân, nay tại Tử Tiêu Cung truyền thụ Thánh nhân chi đạo, thương xót chúng sinh cầu đạo gian nan nên mở lối thông đạo tại cửa ngõ hỗn độn, phàm là người có duyên đều có thể tới Tử Tiêu Cung nghe đạo!" Dứt lời, uy áp của Hồng Quân còn duy trì thêm một khắc đồng hồ nữa mới tan đi.

Đợi thiên địa trở lại bình tĩnh, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang sôi sục.

Khác với trước đây muốn tới Tử Tiêu Cung phải vượt qua tầng tầng trở ngại của hỗn độn, lần này Hồng Quân cư nhiên mở ra con đường trực tiếp thông tới Tử Tiêu Cung, đối với không ít tu sĩ mà nói đây là một sự dụ hoặc cực lớn.

Tuy Ma đạo hoành không xuất thế quả thực khiến người ta động tâm, nhưng ngay lúc này, ưu thế của Ma đạo không lớn, có thể vào được Thái Cổ tinh vực thì đạt tới biên giới hỗn độn cũng không phải vấn đề.

Quan trọng nhất là chúng sinh Hồng Hoang không phải ai cũng hiểu rõ tâm địa của Hồng Quân, lại thêm lão là vị Thánh nhân đầu tiên giữa thiên địa, uy áp mạnh mẽ hơn La Hầu, vẫn có người vì thế mà động tâm.

Nhất thời, sinh linh trong Hồng Hoang lại một lần nữa bạo động, cấp tốc lên đường ra ngoài thiên ngoại, kẻ thì tìm kiếm lối vào Đại Thiên Ma Vực, kẻ thì tìm tới thông đạo dẫn tới Tử Tiêu Cung.

"Hỗn chướng!" "Sao có thể làm như vậy!" Ngược lại, lúc này sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên cực kỳ khó coi.

Họ không phải kẻ ngốc, sao có thể không hiểu Hồng Quân làm vậy là có ý gì, rõ ràng là muốn tranh giành người với Ma đạo, người có duyên, trong tình huống này chỉ cần tới được nơi thông đạo tọa lạc, e rằng đều sẽ bị truyền tống vào trong Tử Tiêu Cung.

Tuy việc này làm lớn mạnh Huyền môn nhất mạch, nhưng cũng có cái hay cái dở, nhiều Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên tới như vậy, chẳng lẽ Hồng Quân định giảng thuật Đại La chi đạo sao?

"Hô~" Thở hắt ra một luồng trọc khí, Lão Tử quay đầu nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên đạo: "Bình tĩnh đừng nóng, chúng ta xuất phát thôi!" "Sau lần giảng đạo này nên quay về luyện hóa tinh huyết để đột phá Chuẩn Thánh!" Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức nghiêm nghị.

"Rõ!" Sau khi đáp ứng một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên liền bước tới bên cạnh Lão Tử.

Tiếp đó, Tam Thanh liền hướng về phía Hình Hạo và các Tổ Vu ôm quyền hành lễ: "Vu Đế, chư vị Tổ Vu, Hình Hạo đạo hữu, ba người chúng ta xin cáo từ trước." Nói xong, cũng không ở lại thêm, tung người bay vút về phía hỗn độn.

"Ai!" Nhìn theo Tam Thanh rời đi, Hình Hạo không nhịn được thở dài một tiếng.

Thật sự mọi biến hóa quá nhanh, khiến hắn cũng không kịp trở tay, tất cả các nhân tố dẫn dắt đều nằm ở Vu tộc.

Dù sao nếu không vì Đế Giang đột phá gây tiếng vang lớn thì cũng không khiến đám đại năng Chuẩn Thánh hắc hóa, không có sự xuất hiện của lượng lớn cường giả đọa lạc vào Ma đạo, thì Ma đạo xuất thế cũng sẽ không nhanh như vậy.

Thậm chí hiện tại bất luận là La Hầu hay Hồng Quân giảng đạo

đều theo đó mà diễn ra sớm hơn, trong tình huống này, hoàn toàn tuyên cáo cục diện Hồng Hoang đã thay đổi, tương lai sẽ càng thêm bất khả khống.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân bước tới trước, hành lễ với Hình Hạo đạo: "Đạo - Ma chi tranh đã mở màn, hiện tại chỉ mới là màn so găng về dự bị nhân tài, e rằng sau lần giảng đạo này toàn bộ cục diện Hồng Hoang sẽ phát sinh biến hóa thiên phiên địa phúc!" Lời này vừa ra, Đế Giang và các Tổ Vu bên cạnh cũng nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt lộ ra vẻ khẩn trương.

Dù sao Vu tộc trước đó đã đề ra phương châm và kế hoạch, nguyên bản nếu không có Ma đạo xuất thế chen ngang, bọn họ có nắm chắc hoàn thành đại sự.

Nhưng một khi Đạo - Ma tái chiến, dù cường giả cấp Thánh nhân không trực tiếp ra tay, nhưng cũng sẽ ở phía sau phù trì, như vậy Vu tộc muốn chiếm cứ thiên địa Hồng Hoang e rằng...

"Quả thực như vậy!" Gật đầu, đáy mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang đạo: "Nhưng có một điểm đối với chúng ta lại có lợi." "Ma đạo tái hiện, mục tiêu hàng đầu của Hồng Quân sẽ chuyển sang phía bọn họ, chính lúc này sẽ cho chúng ta một đoạn thời gian hoãn xung!" "Lần giảng đạo này của Hồng Quân định nhiên sẽ phân phát đại lượng tiên thiên linh bảo, ba vị đạo hữu có thể tới tranh một chuyến, dù sao giá trị của tiên thiên linh bảo là rất lớn." Phân chia Tiên thiên linh bảo!

Lại có chuyện tốt như thế sao!

Chân mày nhướng lên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều sững sờ.

Nếu không phải là Hình Hạo nói ra, bọn họ đều sẽ theo bản năng mà khịt mũi coi thường.

Phân bảo cũng thôi đi, nhưng phân chia Tiên thiên linh bảo, nghe qua dường như không có bất kỳ khả năng nào.

Bởi vì chỉ cần không phải kẻ ngốc đều hiểu rõ Tiên thiên linh bảo trân quý thế nào, cho dù là Hồng Quân Thánh nhân cũng không thể xem nhẹ được!

"Đạo hữu lời này là thật?" Theo bản năng, ba người Trấn Nguyên Tử không khỏi lên tiếng xác nhận.

Cho dù nội tâm đã tin tới tám phần, nhưng vẫn cảm thấy có chút không thể tin nổi.

"Tự nhiên là thật!" Gật gật đầu, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Ba vị lần trước đã đi, cùng Hồng Quân kết hạ nhân quả, nếu lần này không đi, xác thực tổn thất cực lớn." "Hảo!" "Ta hiện tại đi ngay!" Được Hình Hạo xác nhận, ba người Minh Hà cũng không trì hoãn nữa, lập tức rời đi.

Tiên thiên linh bảo!

Đó là tồn tại mà biết bao tu sĩ mơ ước cũng không thể chạm tới, không có ai chê Tiên thiên linh bảo nhiều cả, bao gồm cả Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng không ngoại lệ.

"Đinh!

Tiết lộ cốt truyện thành công, thưởng 20,000 tích phân!" "Chờ đã!" Thấy tình hình này, trong đầu Hình Hạo linh quang lóe lên, tức thì mở miệng nói: "Hồng Vân đạo hữu, ta có lời muốn nói!" "Ân?" Thân hình khựng lại, Hồng Vân theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo hỏi: "Không biết Hình Hạo đạo hữu có gì chỉ giáo?" "Chỉ giáo thì không dám!" Phất phất tay, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên nói: "Chỉ là thứ trên người kia nên vứt ra đi thôi, nếu không, đợi đến khi trở về, e rằng sẽ có người không nhịn được mà ra tay." "Phen này nếu như đem nó

ra thì cũng có thể lợi ích tối đa hóa, trong số nhiều Tiên thiên linh bảo như vậy định nhiên sẽ có một số bảo bối tốt, nếu lấy vật kia ra trao đổi, tất nhiên sẽ không có ai từ chối." Nghe vậy, sắc mặt Hồng Vân tức khắc đại biến.

Hắn tự nhiên biết Hình Hạo đang chỉ vật gì, chính là Hồng Mông Tử Khí!

Thứ tồn tại như một quả bom hẹn giờ, đối với hắn hiện tại không có bất kỳ tác dụng gì, thậm chí trước đó khi giúp đỡ Hình Hạo, hắn đã định mượn cơ hội này ném nó ra.

Đáng tiếc, kết quả lại không như ý, những tu sĩ kia toàn bộ bị Hình Hạo và các Tổ Vu chém giết, dẫn đến việc căn bản không thể chuyển giao nó đi.

Nếu như có thể mượn cơ hội này đem thứ gân gà kia đổi lấy Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, đối với Hồng Vân mà nói tuyệt đối là vụ mua bán ổn định không lỗ, thậm chí...

"Ta minh bạch rồi!" Trọng trọng gật đầu, Hồng Vân mặt sắc nghiêm túc đối với Hình Hạo khom người hành lễ nói: "Đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ điểm, Hồng Vân xin tạ trước, khi trở về định có trọng tạ." Nói xong, ba người Hồng Vân cũng không trì hoãn thêm, ôm quyền hành lễ sau đó liền vội vã rời đi.

Mục tống ba người rời khỏi phạm vi Bất Chu Sơn, Đế Giang bước tới bên cạnh Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ, Vu tộc ta kế tiếp nên đi đâu về đâu?" Lời này vừa nói ra, sắc mặt bọn người Chúc Cửu Âm tức thì túc nhiên.

Đạo Ma tái tranh, tuy rằng trình độ lớn đã thay đổi cục diện, thậm chí để Vu tộc có thêm nhiều không gian sinh tồn và phát triển, nhưng cũng mang tới trở lực lớn, ít nhất Vu tộc muốn chiếm cứ Hồng Hoang đại địa thì độ khó khăn sẽ tăng lên đáng kể.

Quan trọng nhất là, không thể nhất thống Hồng Hoang thiên địa, Vu tộc khí vận không đủ để chống đỡ ra một vị Thánh nhân, tại cái thời đại Thánh nhân vi tôn này, Vu tộc không có Thánh nhân, vậy cũng tùy thời có phong hiểm diệt tộc.

"Ta đi Bàn Cổ Điện trước đã!" Hồi thần, Hình Hạo không có giảng thuật ngay tại chỗ.

Tuy rằng ý chí Bàn Cổ bảo hộ Hồng Hoang, nhưng Thiên Đạo lại quỷ quyệt vô cùng, chuyện lần trước Hình Hạo vẫn còn nhớ rõ mồn một, những đại sự quan hồ đến vị thế chủng tộc thế này không thể tùy tiện nói ra bên ngoài.

"Hảo!" Đáp ứng một tiếng, bọn người Đế Giang Tổ Vu cũng không trì hoãn, tức khắc đi theo Hình Hạo tiến vào bên trong Bàn Cổ Điện.

Két...

Đợi đại môn Bàn Cổ Điện đóng lại, giữa huyết trì sôi trào, Bàn Cổ Phủ trong đó hoàng động, một luồng ý chí Bàn Cổ cường liệt thăng đẳng, che lấp Thiên Đạo tham tra.

Đến lúc này, bọn người Đế Giang mới nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ, hiện tại có thể rồi chứ!" "Có thể!" Gật gật đầu, Hình Hạo không thừa nước đục thả câu nữa, tức khắc mở miệng nói: "Kế tiếp Vu tộc ta sẽ mượn thời gian ngàn năm để đại phúc độ khuếch trương, nhưng cũng không thể khuếch trương vô tội vạ, phải có mục đích tính." Nói xong, Hình Hạo đại thủ nhất huy, ngay sau đó dùng pháp lực thao túng diễn hóa ra một cái sa bàn phiên bản thu nhỏ của Hồng Hoang Đông bộ.

Chương 102

Tiếp đó, Hình Hạo chỉ vào khu vực Bất Chu Sơn nói: "Hiện tại đây là căn bản sở tại của Vu tộc ta, cũng là nơi an thân lập mệnh của chúng ta." "Bất Chu Sơn nằm ở trung ương địa khu Hồng Hoang, phân cách tứ địa, chúng ta cũng không thể một hơi công đánh cả bốn phía Đông Tây Nam Bắc, chỉ cần dùng một bộ phận tộc nhân hộ trụ phạm vi Bất Chu Sơn là được, sau đó chọn lấy một khu vực mãnh công để triệt để bắt hạ." "Một khi bắt hạ được một trong tứ phương, lúc đó khí vận của ba phần mười Hồng Hoang đại địa sẽ hội tụ vào Vu tộc, ta cũng sẽ có tư bản để triệt để hùng bá Hồng Hoang, có nơi thối lui để không bị đại thời đại sắp giáng lâm tàn phá." Nguyên lai là như thế!

Quả thực là một ý kiến hay!

Nghe xong Hình Hạo giảng thuật, đám người Đế Giang Tổ Vu tức thì hai mắt sáng rực, từ bỏ kế hoạch nhất cử chiếm lĩnh Hồng Hoang, chuyển sang đoạt lấy một nơi sẽ đơn giản hơn, thậm chí còn có thể mượn cơ hội này củng cố phòng tuyến địa bàn của bản thân, vững vàng nắm giữ ba phần mười lượng khí vận.

"Hình Hạo huynh đệ!" Một bước tiến lên, Chúc Dung nóng lòng muốn thử nói: "Vậy chúng ta đánh nơi nào?

Nhịn lâu như vậy rồi, ta cũng muốn ra ngoài luyện tay một chút." Lời này tức thì dẫn tới sự tán đồng của Cường Lương và các Tổ Vu khác.

Trước đó ngàn năm thời gian hầu như đều ở trong Bàn Cổ Điện bế quan tham ngộ Thập Nhị Đô Thiên Trận, vất vả lắm mới ra ngoài một chuyến, nhưng tuyệt đại đa số kẻ địch đều bị Hình Hạo giết sạch,

thật không thống khoái.

"..." Đối mặt với sự truy vấn, Hình Hạo lại trì nghi, ánh mắt nhìn về phía Đế Giang nói: "Vu Đế, huynh xem..." "Hình Hạo quyết định đi!" Không đợi Hình Hạo mở miệng, Đế Giang đã tiên phong phất tay nói: "Ta tuy là Vu Đế, nhưng đối với những thứ này lại không tinh thông!" "Từ nay về sau, đại sự của Vu tộc ta đều do đệ quyết đoán, chúng ta ủng hộ quyết sách của đệ." Lời này vừa nói ra, Chúc Cửu Âm ở bên cạnh liền lên tiếng hưởng ứng: "Bất quá, Hình Hạo không cần để ý vấn đề tư lịch, tộc ta cường giả vi tôn, đệ có Nguyên thần có thể dự kiến tương lai, những chuyện quyết đoán này giao cho đệ, ta cũng có thể yên tâm!" Chúc Cửu Âm vừa dứt lời, Cường Lương và các Tổ Vu khác cũng nhao nhao gật đầu nói: "Đúng vậy, Hình Hạo huynh đệ không cần từ chối!" "Hình Hạo huynh đệ, nói đi, đánh nơi nào?

Ca ca ta đã sớm đợi không kịp rồi!" "..." Nghe vậy, Hình Hạo cũng buông xuống lo lắng trong lòng.

Thập Nhị Tổ Vu đã tín nhiệm như thế, hắn tự nhiên sẽ không để họ thất vọng.

Liền đó, Hình Hạo tùy chi nói: "Đầu tiên, Hồng Hoang Đông bộ khu vực từ bỏ, quá nhiều đại thần thông giả tụ tập ở đây, mạo muội cường hành trấn áp cố nhiên có thể đánh hạ, nhưng Vu tộc ta về sau cũng phải đối mặt với nhiều nguy cơ hơn, thậm chí có thể bị những đại thần thông giả kia ám sát." "Nếu như ám sát chúng ta cũng thôi đi, nhưng nếu bọn họ không màng thể diện đi tập kích Đại Vu, Tiểu Vu thậm chí là những tộc nhân yếu nhỏ hơn, hậu quả đó không thể lường được." Lời này tức thì dẫn tới sự tán đồng của Đế Giang và những người khác, nghĩ đến cảnh những đại thần thông giả kia điên cuồng đồ sát tộc nhân Vu tộc, các Tổ Vu không chút do dự gật đầu: "Đúng vậy, Hồng Hoang Đông bộ đại thần tụ tập, tốt nhất nên để nó ở cuối

cùng.” Thấy trạng, Hình Hạo cũng thở phào một hơi.

Từ bỏ Hồng Hoang Đông bộ không phải không có lý do, bởi vì theo ký tái, về sau Thập Đại Kim Ô xuất Thang Cốc sẽ tàn phá Hồng Hoang Đông bộ khu vực đầu tiên, một khi Vu tộc cắm rễ ở đó, đôi bên thế tất sẽ đối đầu, hắn không sợ hãi, nhưng cũng không muốn Khoa Phụ trục nhật mà chết, cũng không muốn Hậu Nghệ xạ nhật mà tử.

Liền đó, Hình Hạo lại mở miệng: “Còn về Hồng Hoang Tây bộ chúng ta trực tiếp không cân nhắc, nơi cằn cỗi đó không đáng để Vu tộc ta đại tứ chinh thảo!” “Cho nên, mục tiêu của chúng ta ở Hồng Hoang Nam bộ và Hồng Hoang Bắc bộ.” “Căn cứ tình báo của ta, Hồng Hoang Nam bộ bị Phượng tộc và Yêu đình chiếm cứ, Phượng tộc cục hạn trong phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn hành động, Yêu đình do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cầm đầu thì chiếm cứ đại bản khu vực, đang không ngừng khuếch trương lãnh địa.” “Hồng Hoang Bắc bộ khu vực thì phức tạp hơn, không có đỉnh cấp đại thế lực chiếm cứ, nhưng lại có ba luồng thế lực cần chúng ta chú ý.” “Ba luồng thế lực!” Chân mày nhướng lên, đám người Đế Giang lộ ra một tia hiếu kỳ hỏi: “Ba luồng thế lực nào?” “Mạnh không?

Với sức mạnh hiện tại của Vu tộc ta, hoành thôi một phương chắc không thành vấn đề chứ!” Nghe vậy, khóe miệng Hình Hạo không khỏi giật giật.

Đối với sự tự tin bạo biểu của Đế Giang và những người khác hắn có chút bất lực, nhưng dù sao ở thời đại này chưa có Thánh nhân nào ngoài Hồng Quân và La Hầu xuất thế, Đế Giang đã đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn quả thực có tư bản để cuồng vọng.

Liền đó, Hình Hạo nói: “Ba luồng thế lực quả thực không dung tiểu thứ, thứ nhất là Côn Bằng ở Bắc Minh chi địa, là một đại thần thông giả tuy rằng khí vận không tốt nhưng bằng vào thực lực bản

thân cũng có danh tiếng trong Hồng Hoang." "Quan trọng nhất là, Côn Bằng từng sáng lập Yêu văn nên được tôn làm Yêu Sư, chỉ cần Yêu tộc trong Hồng Hoang không diệt, toàn bộ Yêu tộc đều sẽ nợ hắn nhân quả, mạo muội đánh giết sẽ dẫn tới hậu hoạn không nhỏ, thậm chí tổn thất một lượng lớn khí vận." "Ngoài ra, Hồng Hoang Bắc bộ khu vực còn có một Bách Tộc Liên Minh và Huyền Vũ nhất tộc." "Trong đó Bách Tộc Liên Minh là những chủng tộc bại lạc từ thời Long Phượng tụ tập lại để sưởi ấm cho nhau, kinh qua nhiều hội nguyên phát triển, cũng hình thành một luồng sức mạnh không dung tiểu thứ." "Còn về Huyền Vũ nhất mạch kia thì càng khó giải quyết, là một trong Thiên Định Tứ Linh, thân mang đại công đức, muốn chinh phục tất yếu phải lấy đức phục người không thể đánh giết, nếu không vận thế của Vu tộc ta cũng sẽ bị ảnh hưởng lớn." Nghe xong Hình Hạo giảng thuật, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu trở nên khó coi.

Hồng Hoang Bắc bộ nhìn qua tán loạn, nhưng ba luồng thế lực kia quả thực không dễ chơi, không phải vì quá mạnh, mà ngoại trừ Bách Tộc Liên Minh ra, Yêu Sư Cung và Huyền Vũ đều là những tồn tại mang nhân quả và đại công đức, căn bản không thể tiến hành cường hành chinh phục.

Bởi vì chỉ cần sơ sẩy một chút, chiếm cứ Hồng Hoang Bắc bộ không chừng còn tổn thất nhiều khí vận hơn, đúng là lợi bất cập hại.

"Vậy thì Hồng Hoang Nam bộ!" Một quyền nện trên bàn, Chúc Dung hỏa khí mười phần nói: "Trước đó con Bạch Loan kia cứu đi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai con chim lông tạp đó làm ta không thoải mái, lần này trực tiếp bưng ổ lão nhị của chúng, đem lũ chim lông tạp có cánh kia giết sạch hết cho ta." Lời này vừa nói ra, không ít Tổ Vu đều gật đầu đồng ý.

Trước đó Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vốn là cục diện tất tử, nhưng lại bị Bạch Loan cứu đi, đối với Tổ Vu mà nói tuyệt đối là

sỉ nhục.

Hiện tại có cơ hội, tự nhiên sẽ không phóng bỏ một cơ hội báo thù như vậy.

Trong tình huống này, chiến ý trong sân cao ngạo, một chúng Tổ Vu đều có chút rục rịch.

"Hình Hạo, đệ thấy sao?" Lúc này, với tư cách là Vu Đế, Đế Giang vẫn giữ được bình tĩnh, nhìn lướt qua Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu sau đó ánh mắt lại hướng về Hình Hạo hỏi: "Nam bộ và Bắc bộ, chúng ta đi đánh khu vực nào?" "Nam bộ!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, sát cơ nội tâm Hình Hạo cũng theo đó hiển lộ nói: "Phượng tộc cư nhiên dám cùng Vu tộc ta vi địch, vậy không thể để bọn chúng tiếp tục phóng túng như vậy." "Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vị tất sẽ trở thành đại địch của Vu tộc ta, trong tình huống này, chúng ta đoạn cơ căn của bọn chúng cũng là rút củi dưới đáy nồi, đợi Vu tộc ta chiếm cứ toàn bộ Hồng Hoang Nam bộ xong, cho dù bọn chúng từ Tử Tiêu Cung trở về cũng vô lực hồi thiên." "Đương nhiên, hết thảy tiền đề là hỏa hệ tộc nhân trong bộ lạc của Chúc Dung Tổ Vu có thể có năng lực trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn hay không." "Bởi vì Phượng tộc lấy Thập Vạn Đại Sơn làm căn cơ, thụ Thiên Đạo chi lực che chở, chúng ta nếu như đem bọn chúng trảm tận sát tuyệt, tất yếu phải trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn, nếu không cũng sẽ tổn thất hải lượng khí vận, lợi bất cập hại." Lời này vừa nói ra, ánh mắt bọn người Đế Giang tức thì nhìn về phía Chúc Dung.

Đúng như lời Hình Hạo nói, đánh Phượng tộc và Yêu đình không vấn đề gì, nhưng tất yếu phải xử lý tốt vấn đề Thập Vạn Hỏa Sơn.

"Không vấn đề gì!" Trong tình huống này, Chúc Dung vỗ vỗ lồng ngực, thần sắc ngạo nhiên nói: "Nhị lang bộ lạc Chúc Dung ta thiên sinh ngự hỏa, khống hỏa, trấn áp khu khu Thập Vạn Hỏa Sơn tuyệt

đối không thành vấn đề." "Nam Minh Ly Hỏa của ta cũng sắp tiến thêm một bước, đợi diễn hóa đến địa bộ Tử Diễm, cho dù ta lấy sức một mình cũng đủ để trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn, sẽ không có bất kỳ vấn đề gì." "Hảo!" Được Chúc Dung bảo chứng, Hình Hạo tức thì không còn xoắn xuýt nữa, đương lúc mở miệng nói: "Như vậy, chúng ta xác định rồi, mười năm sau, ngày Hồng Quân và La Hầu bắt đầu giảng đạo sẽ là lúc Vu tộc ta tập kết xuất chinh Hồng Hoang Nam bộ." "Hảo!" Nghe lời này, đám người Đế Giang Tổ Vu tức thì đại hỉ.

Cuối cùng cũng có thể đại cán một trận rồi, một chúng Tổ Vu nội tâm cực kỳ du duyệt và khai tâm, đặc biệt là Chúc Dung, Cường Lương và Cộng Công ba cái chiến đấu cuồng, rõ ràng là một bộ dáng hận không thể lập tức khai chiến.

Đối với việc này, Hình Hạo cũng không dùng ngôn ngữ đả kích tính tích cực của Tổ Vu, sau một hồi trầm mặc ngắn ngủi liền nói: "Vu Đế, giai đoạn đầu của cuộc chiến tranh này ta có lẽ không thể tham gia, ta muốn đi Đại Thiên Ma Vực một chuyến!" "Ta muốn xem vị Ma Tổ La Hầu kia hiện tại là dáng vẻ và tư thái gì, liệu có thực sự có khả năng giao phong với Hồng Quân hay không." "Quan trọng nhất là, Hồng Quân sau lưng có Thiên Đạo trợ giúp, vô luận là Ma Đạo, Vu tộc ta đều cần một minh hữu, một minh hữu cường hữu lực!" "..." Nghe xong lời Hình Hạo nói, bọn người Đế Giang không khỏi nhíu mày.

Đối với Ma Đạo La Hầu bọn họ khá là kỵ đạn, dù sao kẻ sau cũng chứng đạo thành Thánh, không giống như Hồng Quân ngụy thiện, La Hầu mới thực sự là nhân vật tàn nhẫn.

Một khi Hình Hạo tiến tới Đại Thiên Ma Vực mà xuất hiện ý ngoại, đối với Vu tộc mà nói tuyệt đối là một tổn thất lớn, thậm chí có thể gọi là tai họa diệt môn.

Bởi vì Hình Hạo là trí nang duy nhất của Vu tộc, thân mang thần thông đặc thù dự kiến tương lai, một khi có tổn thất, trong tình huống không có Nguyên thần, cho dù Thập Nhị Tổ Vu chiến lực cường hãn cũng khó lòng thành công.

"Hình Hạo huynh đệ!" Theo bản năng, Đế Giang mở miệng muốn khuyên ngăn: "Hay là đừng đi nữa, đợi hắn truyền đạo hoàn tất, lúc đó định nhiên sẽ có người chủ sự Ma Đạo đi ra, khi đó..." "Không được!" Không đợi Đế Giang nói xong, Hình Hạo trực tiếp lắc đầu từ chối nói: "Kết minh với Ma Đạo càng sớm càng tốt, nếu không hậu quả không thể lường được." "Chuyện ta gặp phải phục kích chư vị cũng đã biết, nhưng thực tế trước khi có ba mươi kẻ kia, đã có trăm tôn Chuẩn Thánh vây công ta, đều là khôi lỗi do Thiên Đạo chế tạo ra, đồng thời được gia trì Thiên Đạo chi lực, được chế tạo hàng loạt thượng trăm thanh linh kiếm cấp Tiên thiên linh bảo." "Nếu chúng ta cứ kéo dài, cục diện chỉ càng thêm bất lợi, đặc biệt là Thiên Đạo, một khi sự kiên nhẫn của nó đạt tới cực hạn, có thể sẽ tạo ra nhiều Chuẩn Thánh hơn, lúc đó ta có thể không sợ, nhưng tộc nhân Vu tộc ta thì sao?" Lời này vừa nói ra, đám người Đế Giang Tổ Vu trầm mặc.

Thiên Đạo!

Cái thứ tồn tại ẩn nấp nơi tối tăm của Hồng Hoang, ngày trước đánh lén Bàn Cổ dẫn đến việc Bàn Cổ chứng đạo thất bại, hiện tại lại bổn cũ soạn lại muốn trừ khử hết thảy tồn tại có uy hiếp đối với bản thân, quả thực không dung tiểu thứ.

"Hình Hạo huynh đệ!" Một hồi lâu, Đế Giang hồi thần, hít sâu một hơi sau đó bước lên vỗ vỗ vai Hình Hạo nói: "Chuyện đó vất vả cho đệ rồi." "Nhất định phải an toàn trở về, nếu gặp chuyện gì thì ngay lập tức báo hiệu cho chúng ta!" "Hảo!" Gật gật đầu, Hình Hạo cũng không nói nhảm nữa, đối với bọn người Đế Giang ôm quyền hành lễ nói: "Như vậy, ta xin cáo từ trước." "Trước khi rời đi, ta cần giao phó

một số chuyện cho Hình Thiên, Hậu Nghệ bọn họ." Nói xong, Hình Hạo cũng không dậu lưu, xoay người bước ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Bước ra đại điện, Hình Hạo không khỏi trọng trọng thở ra một hơi trọc khí, một luồng tinh quang bắn ra từ đáy mắt, bước chân hướng về trụ sở của mình mà đi.

Khi đạt tới trụ sở, có thể thấy cung điện khổng lồ kia đã tu thiện hoàn tất, có tiểu đội tuần tra do các Tiểu Vu tạo thành đang đi lại bên ngoài.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo trở về, bên ngoài điện tức thì khom người hành lễ, ánh mắt nóng rực nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ sùng bái và hướng vãng.

Thời gian qua, tin tức Hình Hạo giết chết hàng trăm Chuẩn Thánh cường giả trong Hồng Hoang đã sớm truyền khắp, tộc nhân Vu tộc tự nhiên cũng nhận được tin tức.

Ở Vu tộc cường giả vi tôn, sự cường đại của Hình Hạo lúc này không cần bàn cãi, nếu không cũng sẽ không có nhiều Tiểu Vu cấp trung lưu trụ cột như vậy ở đây canh giữ cung điện cho hắn.

"Ân, đứng lên đi!" Gật gật đầu, Hình Hạo phất tay tỏa ra pháp lực đỡ tiểu đội trước mặt dậy, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Vu cầm đầu nói: "Đi gọi Hậu Nghệ, Hình Thiên và Khoa Phụ tới, bản Tổ Vu có nhiệm vụ giao phó cho các ngươi!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Tiểu Vu kia không dám đãi mạn, khom người hành lễ xong liền vội vã rời đi.

Hình Hạo thì dưới sự dẫn dắt của vài tên Tiểu Vu khác đi tới cửa cung điện, có thể thấy tuy nó được chế tạo từ thanh thạch nhưng lại cực kỳ trang nghiêm uy vũ, đứng ở cửa nhìn vào thậm chí có chút tương tự với Bàn Cổ Điện.

“Hình Hạo Tổ Vu!” Lúc này, một tên Tiểu Vu bước tới, khom người hành lễ nói: “Kiến thiết nội ngoại cung điện đã hoàn tất, nhưng vẫn chưa có tên, Hình Thiên Đại Vu đợi Hình Hạo Tổ Vu trở về rồi mới đặt.” Nói xong, Tiểu Vu kia chỉ chỉ vào một khoảng trống phía trên đại môn cung điện, rõ ràng là đang chờ đợi mệnh danh.

“Hảo!” Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo hơi trầm ngâm sau đó đại thủ nhất huy, pháp lực theo đó tuôn ra trực tiếp lưu lại ba chữ lớn ở khoảng trống kia: Ngộ Đạo Cung!

Làm xong hết thảy, Hình Hạo phất tay lấy ra một số linh quả đoạt được ở Bồng Lai Tam Tiên Đảo ngày trước đưa cho đám Tiểu Vu nói: “Những linh quả này đều có tác dụng tăng cường huyết khí, đối với các ngươi có kỳ hiệu, tranh thủ sớm ngày đột phá tới cấp bậc Đại Vu!” Nói xong, Hình Hạo cũng không đậu lưu, bước chân đi vào bên trong Ngộ Đạo Cung.

Đợi vào trong cung điện, đám Tiểu Vu mới hồi thần, nhìn quả thực đỏ hồng trong tay, từng người thần sắc kích động, miệng cao hô: “Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!” “Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!” “...” Trong Ngộ Đạo Cung, Hình Hạo đi một vòng vô cùng mãn ý.

Tuy nội thất đơn giản nhưng cũng rất tốt, hắn không thích những cách bài trí hoa hòe lòe loẹt.

Khi trở lại đại điện, một trận tiếng bước chân truyền tới: Cộp cộp...

Chương 103

Nhìn theo hướng tiếng động, có thể thấy Hình Thiên, Khoa Phụ và Hậu Nghệ ba người đang bước tới.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Bịch!

Một gối quỳ xuống đất, ba người Hình Thiên thần sắc cung kính.

"Đứng lên đi!" Phất phất tay, Hình Hạo ý bảo ba người đứng dậy, ánh mắt liền đánh giá trên thân ba người Hình Thiên.

Ngay sau đó, Hình Hạo mãn ý gật đầu nói: "Tốt lắm, tu vi những năm qua đều không có giải đãi, ngoại trừ Khoa Phụ ra, Hình Thiên và Hậu Nghệ đều đã đạt tới cấp bậc Đỉnh cấp Đại Vu." Lời này vừa nói ra, trên mặt Hình Thiên và Hậu Nghệ lộ ra một tia tươi cười, ngược lại Khoa Phụ thì có chút khổ tiếu.

Trước đó cảnh giới không chênh lệch bao nhiêu, nhưng theo việc đạt tới Cao cấp Đại Vu thì khoảng cách đã hiển lộ ra, cùng một kiểu tu luyện, Khoa Phụ thậm chí còn khắc khổ hơn nhưng lại không thể phá vỡ gông xiềng tấn cấp Đỉnh cấp Đại Vu, ngược lại Hình Thiên và Hậu Nghệ đã thành công.

"Khoa Phụ cũng không cần như thế!" Đem phản ứng của Khoa Phụ thu vào đáy mắt, Hình Hạo đương nhiên biết nguyên nhân tại sao, tâm niệm nhất động liền triệu hoán ra ba luồng Nguyên thần đoạt được từ Tam Thanh, mở miệng nói: "Đây là Nguyên thần của Tam Thanh, ta muốn ban cho các ngươi!" "Chỉ cần chưởng ác Nguyên thần, khả năng tấn cấp Tổ Vu của các ngươi cũng sẽ lớn hơn." Nói xong, Hình Hạo đem ba đạo Nguyên thần đưa cho ba người Hậu Nghệ, mở miệng nói: "Trước khi nuốt xuống, hãy luyện hóa một kiện Tiên thiên linh bảo trước, sau đó dùng Tiên thiên linh bảo phong tỏa

Tiên thiên trọc khí trong cơ thể không để nó xâm nhập não vực, từ đó ổn định sự tồn tại của Nguyên thần." Nói xong, Hình Hạo lại lấy ra ba kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo khá tốt đoạt được trong các trận chiến trước đó đưa cho ba người bọn họ, tiếp tục nói: "Ta hiện tại truyền thụ Bàn Cổ Tế Luyện Pháp, đích thân hộ pháp cho các ngươi hoàn thành tế luyện, trợ giúp bình hành sức mạnh của Tiên thiên trọc khí và Tiên thiên thanh khí, từ đó kiến tạo ra thức hải cho Nguyên thần cắm rễ." Nghe vậy, ba người Hình Thiên đại hỉ.

Tức thì, ba người không trì hoãn nữa, phân phân tiến lên tiếp nhận Tiên thiên linh bảo, trực tiếp bắt đầu tiến hành luyện hóa theo sự chỉ dạy Bàn Cổ Tế Luyện Pháp của Hình Hạo.

Phập...

Phập...

Tiên thiên linh bảo rạch phá lồng ngực ba người, bầu bạn với việc vận chuyển Bàn Cổ Tế Luyện Pháp, ba kiện Tiên thiên linh bảo theo đó bay vào bên trong tim của ba người.

Làm xong hết thảy, sắc mặt ba người Hình Thiên đều vô cùng tái nhợt.

Đặc biệt là Hậu Nghệ, trước đó Hình Hạo đã truyền thụ Bàn Cổ Tế Luyện Pháp cho hắn, hắn cũng đã tế luyện không ít mũi tên cấp Hậu thiên linh bảo, lần này lại tế luyện thêm một cây cung cấp Tiên thiên linh bảo, quả thực có chút tâm lực tiều tụy.

Đem phản ứng của ba người thu vào đáy mắt, Hình Hạo cũng không chậm trễ, phất tay lấy ra một số linh quả, linh thảo mang ra từ Bồng Lai Tam Tiên Đảo nói: "Ăn những linh quả tăng cường huyết khí này vào đi, gia tốc việc luyện hóa Tiên thiên linh bảo của huyết mạch bản thân." "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, ba người Hình Thiên tức thì nhận lấy linh quả, linh thảo bắt đầu ăn.

Đợi ba người nuốt sạch đống linh quả, linh thảo như ngọn núi nhỏ kia, sắc mặt tái nhợt vốn có cũng theo đó khôi phục như cũ, tuy rằng chưa trực tiếp luyện hóa xong ba kiện Tiên thiên linh bảo kia nhưng cũng không ảnh hưởng tới hành động và chiến đấu của bản thân.

"Hảo!" Thấy tình hình này, Hình Hạo mãn ý gật đầu, ánh mắt quét qua ba người một cái nói: "Tuy rằng Tiên thiên linh bảo chưa luyện hóa xong, nhưng cũng đã đem Tiên thiên trọc khí trong cơ thể di dời đi, ít nhất khu vực đầu không còn Tiên thiên trọc khí tồn tại." "Hiện tại nuốt Nguyên thần xuống, ta sẽ dùng pháp lực dẫn dắt giúp các ngươi hoàn thành cấu kiến Nguyên thần." "Rõ!" Đáp một tiếng, ba người Hình Thiên không dám đãi mạn, tức khắc khoanh chân ngồi xuống, trực tiếp nuốt Nguyên thần Tam Thanh vào trong bụng.

Giây tiếp theo, thần sắc ba người Hình Thiên cự biến.

Tiên thiên trọc khí và Tiên thiên thanh khí bắt đầu táo động trong cơ thể, hai thứ tương hỗ trùng kích tạo ra uy thế cực kỳ đáng sợ.

Chỉ trong vài nhịp thở ngắn ngủi, gân xanh trên người ba người nổi lên cuồn cuộn, thậm chí có huyết dịch thấm ra từ da thịt, nhìn qua tình hình cực kỳ không ổn.

"Không xong!" Thu hết cảnh tượng vào mắt, thần sắc Hình Hạo vi biến, bước tới phía sau ba người Hình Thiên, hai tay giơ cao quát lớn: "Trấn áp cho ta!" Giây tiếp theo, pháp lực hạo hãn tuôn ra, sau khi tiến vào cơ thể ba người, cấp tốc dẫn dắt Nguyên thần kia tiến vào thức hải, đồng thời phân cắt cuộc tranh đấu giữa Tiên thiên trọc khí và Tiên thiên thanh khí.

Đến đây, ba người Hình Thiên mới thở phào một hơi, toàn thân ngừng run rẩy, tình hình cũng theo đó ổn định lại.

Nguyên thần dưới sự dẫn dắt của Hình Hạo cũng thành công tiến vào trong đầu ba người, bầu bạn với Tiên thiên thanh khí tràn ngập,

trực tiếp khai tịch não hải ba người thành thức hải.

Bầu bạn với ba sắc hào quang Kim, Ngân, Bạch rực rỡ, thức hải của ba người Hình Thiên thành hình, một cái Nguyên thần cực kỳ yếu ớt theo đó xuất hiện trong thức hải.

Đến đây, ba người đã thành công sở hữu Nguyên thần, nhưng lại rất yếu, so với Nguyên thần thúy nhược của Hình Hạo năm đó còn yếu hơn gấp mười lần, chỉ cần sơ sẩy một chút là có khả năng băng phôi ngói giải.

"Lại như vậy sao!" Chân mày hơi nhíu, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia không mãn ý.

Nguyên thần của ba người quá nhỏ bé, hoàn toàn không đạt tới kỳ cầu và mức độ lý tưởng, nhưng lúc này hắn cũng vô khả nại hà.

"Xem ra trong thời gian ngắn không thể để Đại Vu chưởng ác Nguyên thần rồi." "Với trình độ Nguyên thần này, trừ phi có được bảo vật như Thần Nguyên Đan, nếu không ít nhất trong vòng vài chục hội nguyên khó có thể trở thành tu sĩ." Miệng lẩm bẩm, Hình Hạo sau khi trì nghi, hai tay mạnh mẽ nặn ra một đạo pháp ấn, thấp giọng quát: "Phong!" Giây tiếp theo, một luồng pháp lực cường hãn tuôn ra, dưới sự thao túng của Hình Hạo trực tiếp phong tỏa thức hải của ba người Hình Thiên, ngăn tuyệt Tiên thiên trọc khí xâm nhập, cũng cách tuyệt việc lợi dụng Nguyên thần, nhưng lại bảo hộ được thức hải và bản thân Nguyên thần.

"A..." Thảm khiếu một tiếng, ba người Hình Thiên mất đi quyền khống chế đối với Nguyên thần, lúc này toàn thân không nhịn được mà chiến đấu và co rút.

Không sao, dù sao cũng là Đại Vu, trước đó cũng không có thứ gọi là Nguyên thần, tuy bị phong ấn nhưng cũng không có nhiều thay đổi.

Chỉ trong vài nhịp thở, ba người ngừng thảm khiếu, tĩnh mắt nhìn về phía Hình Hạo hỏi: "Hình Hạo Tổ Vu, thế nào rồi?" "Nguyên thần quá yếu nhỏ." Phất phất tay, Hình Hạo đỡ ba người dậy nói: "Với tình hình hiện tại của Nguyên thần, trong tình huống không có cơ duyên thì ít nhất phải vài chục hội nguyên mới có thể trưởng thành đến mức bễ mỹ với tu sĩ tầm thường, lúc đó mới có thể vận dụng." "Chính vì Nguyên thần yếu ớt sẽ nghiêm trọng kéo chân chiến lực, nên ta hiện tại phong ấn nó lại, chiến lực sẽ không chịu bất kỳ ảnh hưởng nào...

Có sức mạnh của ta che chở thức hải, chỉ cần không phải Đỉnh cấp Chuẩn Thánh cường giả tập kích thì cũng khó có thể đánh tới Nguyên thần, bảo hộ được vị thế tiềm lực và khả năng của các ngươi ở mức độ lớn nhất." Nguyên lai là như thế!

Hoảng nhiên đại ngộ gật gật đầu, ba người Hình Thiên tức thì minh bạch tâm ý tốt của Hình Hạo, liền khom người hành lễ nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu tài bồi!" "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu tài bồi!" "..." Phất phất tay, Hình Hạo không quá để ý.

Dù sao lúc còn yếu nhỏ, ba vị Vu này cũng chưa từng chê bai hắn, thậm chí sau khi đạt tới cấp bậc Đại Vu thỉnh thoảng còn tìm hắn vui đùa, uống rượu, tình nghĩa như vậy tự nhiên không phải là quan hệ cấp trên cấp dưới đơn thuần.

Liền đó, ánh mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang nói: "Được rồi, chuyện cũng đã xử lý xong, kế tiếp ta sẽ rời khỏi Vu tộc tiến tới Đại Thiên Ma Vực." "Hình Thiên, Hậu Nghệ tiến tới Tam Thập Tam Thiên tọa trấn ở đó, bất kỳ kẻ địch nào dám phạm vào đều chém giết hết cho ta, nếu gặp Chuẩn Thánh cường giả thì truyền tấn cho các vị Tổ Vu." "Khoa Phụ tọa trấn Ngộ Đạo Cung, sau khi ta rời đi thì phụ trách truyền thụ chiến pháp cho tộc nhân bộ lạc, đảm bảo khả năng tác chiến trong tương lai của mỗi một tộc nhân." "Rõ!" Đáp một tiếng, sắc mặt ba người Hình Thiên túc nhiên.

Đều biết rõ là do Hình Hạo tín nhiệm nên mới giao trọng trách, cũng hạ quyết tâm sẽ không để Hình Hạo thất vọng.

"Hảo!" Mãn ý gật gật đầu, Hình Hạo phất phất tay ý bảo ba người lui xuống.

Thấy trạng, ba người Hình Thiên cũng không trì hoãn, liền ôm quyền hành lễ nói: "Hình Hạo Tổ Vu, vậy chúng ta xin lui xuống trước!" Nói xong, ba người xoay người định rời đi.

"Chờ đã!" Đột nhiên, Hình Hạo gọi lại, ánh mắt nhìn về phía Hình Thiên nói: "Một bộ phủ pháp mà ta cảm ngộ được trước đó, Hình Thiên, ta hiện tại truyền thụ cho ngươi." Nói xong, Hình Hạo tâm niệm nhất động, trực tiếp truyền thụ Bàn Cổ Phủ Pháp đã cảm ngộ được cho Hình Thiên.

Làm xong hết thảy, Hình Hạo vỗ vỗ vai hắn nói: "Hảo hảo tu luyện, đừng để ta thất vọng!" "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!" Mở mắt ra, cảm nhận được sự huyền diệu và thâm ảo của Bàn Cổ Phủ Pháp, Hình Thiên sao lại không biết phủ pháp này đáng sợ thế nào, tức thì vỗ vỗ lồng ngực nói: "Ta nhất định sẽ không để ngài thất vọng." Nghe vậy, Hình Hạo mãn ý mỉm cười.

Trong ba người thì Hình Thiên là kẻ lỗ mãng nhất, nhưng chính vì cái tính lỗ mãng đó lại cũng là ưu điểm, ít nhất trong số các Đỉnh cấp Đại Vu, không có mấy kẻ có chiến lực sánh ngang với hắn.

Lần này giúp ba Vu ngưng tụ Nguyên thần, lại truyền thụ Bàn Cổ Phủ Pháp cho Hình Thiên, chiến lực của kẻ sau định sẽ tăng vọt, thành công kế thừa danh hiệu Đệ nhất Đại Vu dưới trướng Tổ Vu.

Nghĩ tới đây, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Đi đi, ghi nhớ nếu không có mệnh lệnh của ta thì đừng mạo muội rời khỏi Tam Thập Tam Thiên!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Thiên, Hậu Nghệ và Khoa Phụ lập tức hành lễ, không đậu lưu thêm, xoay người vội vã rời

khỏi Ngộ Đạo Cung.

Đợi ba Vu rời đi, Hình Hạo cũng không trì hoãn, hít sâu một hơi sau đó trực tiếp bước ra khỏi Ngộ Đạo Cung, tung người nhảy lên hóa thành một đạo lưu quang lao ra, cấp tốc bôn hướng Thái Cổ Tinh Vực.

Thái Cổ Tinh Vực, theo việc Hình Hạo tiến vào, tinh quang vô biên rực rỡ, có thể thấy trong đó vô số tu sĩ đang cấp tốc phi trì về một hướng.

"Lối vào đã được tìm thấy rồi sao?

Thật nhanh chóng a." Đáy mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo tức thì không trì hoãn nữa, liền thi triển độn thuật phi trì theo hướng đám người đang đi tới.

Chương 104

Tuy nhiên, khi đạt tới một xứ tinh vực, lại phát hiện khu vực này không có bất kỳ tinh thần nào tồn tại, cho dù tinh thần vốn có cũng đã bị tàn phá thành vẫn thạch.

Toàn bộ khu vực đen kịt một mảnh, ma khí vô biên sôi trào, thấp thoáng có thể thấy một cái tuyền qua tồn tại ở khu vực trung ương, rõ ràng đó là lối vào Đại Thiên Ma Vực.

Nhưng muốn tiến vào trong đó lại không đơn giản như thế, vô số tu sĩ khi tới gần bị ma khí nhập thể, từng người gầm thét thảm khiếu, hoặc là đọa nhập Ma đạo chuyển hóa thành ma tu bị hấp dẫn vào trong đường hầm không gian, hoặc là trực tiếp bị ma khí hủ thực hóa thành một vũng máu rải rác.

"Bắt buộc phải là ma tu mới có thể tiến vào sao?

Thật là một tin tức không tốt." Chân mày hơi nhíu, thần sắc Hình Hạo biến huyễn vài cái sau đó bước ra một bước tới gần phạm vi bao phủ của ma khí.

Giây tiếp theo, có thể thấy ma khí vô biên quét tới, mưu đồ xông vào cơ thể hắn để chuyển hóa hắn thành ma tu.

"Cút!" Đối với việc này, Hình Hạo nộ xích một tiếng, pháp lực toàn thân sôi trào, trực tiếp đem số ma khí kia ngăn cản bên ngoài cơ thể.

Ngay sau đó, Hình Hạo trực tiếp triệu hoán ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên hộ thể.

Có thể thấy ma khí vô biên tuôn tới, trong tình huống bị Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên hấp thu không ngừng, cũng không cách nào

làm ảnh hưởng tới bản thân Hình Hạo.

Đến lúc này, Hình Hạo mới thở phào một hơi.

Xác định ma khí không thể tạo thành ảnh hưởng, Hình Hạo trực tiếp thao túng Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên mang theo mình tiến về phía lối vào kia.

Xì xì...

Sau khi tiến vào, từng trận tiếng động không gian vang rền.

Sau khi trải qua một trận không gian phong bạo tập kích, Hình Hạo đã tiến vào bên trong Đại Thiên Ma Vực.

Phóng tầm mắt nhìn qua, toàn bộ Đại Thiên Ma Vực là một Đại Thiên thế giới, nhưng lại không hoàn chỉnh.

Toàn bộ thế giới đen kịt một mảnh, vô số ma khí thăng đằng, có thể thấy trong đó có vô số huyết trì tồn tại, có Ma từ trong đó đản sinh, tự thành một mạch.

Những Ma này khi mới đản sinh, tu vi đều ở Thiên Tiên cảnh, thông qua tương hỗ tư sát, thôn phệ lẫn nhau để cấp tốc tiến hóa và đề thăng, tiềm lực mười phần.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Đúng lúc này, một đạo thanh âm kinh ngạc từ bên cạnh truyền tới.

Nhìn theo hướng tiếng động, có thể thấy bảy người Trọng Lâu đang ở khu vực không xa chỗ Hình Hạo, từng người thần sắc kinh ngạc nhìn hắn, chấn kinh vì sự xuất hiện của kẻ sau.

"À." Đáy mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo liền phi thân tới trước mặt bảy người Trọng Lâu, mở miệng nói: "Chư vị đạo hữu, lại gặp mặt rồi!" Nghe vậy, bảy người Trọng Lâu như mộng mới tỉnh, sau khi hồi thần, nhìn nhau hỏi: "Hình Hạo Tổ Vu, tại sao ngài cũng tới

nơi này?

Chẳng lẽ cũng muốn trở thành Ma Đạo Thánh nhân?" Nói xong, nội tâm bảy người khá là thảm thắc.

Dù sao với tiềm lực và chiến lực của Hình Hạo, nếu như muốn trở thành Ma Đạo Thánh nhân, thì chỉ cần Ma Đạo Chi Chủ không phải kẻ ngốc thì sẽ không từ bỏ hắn.

Như vậy chẳng phải đại biểu cho xác suất bọn họ có được Ma Đạo Hồng Mông Tử Khí sẽ theo đó giảm đi sao?

"Không!" Đem phản ứng của bảy người thu vào đáy mắt, Hình Hạo sao lại không biết bọn họ lo lắng điều gì, liền nói: "Ta không có ý định trở thành Ma Đạo Thánh nhân!

Ta tới nơi này là để tìm Ma Đạo Chi Chủ thương nghị một số chuyện.

Trọng Lâu đạo hữu, có biết Ma Đạo Chi Chủ hiện đang ở đâu không?" Nghe vậy, nội tâm bảy người Trọng Lâu tức thì thở phào một hơi.

Chỉ cần Hình Hạo không gia nhập Ma Đạo, vậy đối với bọn họ cũng không có ảnh hưởng gì lớn.

Liền đó, bảy người nhìn nhau một hồi, Trọng Lâu liền chỉ tay về phía một tòa cung điện đang lơ lửng trên thiên khung đằng xa nói: "Nơi đó là Ma Cung, nơi cư ngụ của Ma Đạo Chi Chủ!

Nhưng bởi vì thời gian giảng đạo chưa tới, chúng ta cũng không thể tới gần, càng không thể tiến vào trong đó." Ma Cung sao!

Hình Hạo như có điều suy nghĩ gật gật đầu, sau khi khóa định vị trí của Ma Cung, liền đối với mấy người Trọng Lâu ôm quyền hành lễ nói: "Như vậy, đa tạ vài vị đạo hữu chỉ đường.

Ta hiện tại sẽ đi tới Ma Cung một chuyến, chúng ta sau này còn gặp lại!" Nói xong, Hình Hạo cũng không trì hoãn, tung người nhảy lên đồng thời thao túng Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên phi hướng Ma Cung.

"Hình Hạo, hắn tới đây làm gì!" "Hình Hạo, không phải là Tổ Vu sao?

Tại sao cũng tới Đại Thiên Ma Vực!" "..." Hành động của Hình Hạo tức thì dẫn tới sự chú ý của những tu sĩ đã tiến vào Đại Thiên Ma Vực, đặc biệt là những người đã đọa nhập Ma đạo trong số ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung, từng người thần sắc thác ngạc, đáy mắt tràn đầy kinh hãi.

Dù sao chiến tích của Hình Hạo trong Hồng Hoang cực kỳ đáng sợ, kẻ sau hiện tại đã tới nơi này, chẳng lẽ cũng muốn tranh đoạt vị trí Ma Đạo Thánh nhân?

Liền đó, một chúng đại thần thông giả và đại năng không ngồi yên được nữa, tức thì phi thân đuổi theo Hình Hạo để tới Ma Cung.

Bởi vì bọn họ thấy rằng, chỉ cần Hình Hạo tới nơi, không chừng tòa Ma Cung đang đóng chặt kia sẽ theo đó mở ra.

Trải qua sự việc ở Tử Tiêu Cung lần trước, các thần linh không còn dám thờ ơ nữa, Hồng Mông Tử Khí mới là mấu chốt để chứng đạo thành Thánh.

Hưu...

Hưu...

Tiếng xé gió vang rền, một đám lớn tu sĩ phi trì sau lưng Hình Hạo.

Không lâu sau, một nhóm người đã tới khu vực bên ngoài Ma Cung.

“Đứng lại!” Tuy nhiên, không đợi họ tới gần, hai đạo tiếng quát thấp liền vang lên.

Nhìn theo hướng tiếng động, chỉ thấy hai tôn Chuẩn Thánh trung kỳ ma tu ngăn cản phía trước, thần sắc túc nhiên, hoãn hoãn mở miệng nói: “Ma Tổ có lệnh, thời gian chưa tới không được nhập nội, thỉnh chư vị đừng tự chuốc họa vào thân!” Lời này vừa nói ra, những tu sĩ tới nghe đạo tức thì dừng bước không dám mạo muội tới gần.

Ngược lại, Hình Hạo lại không để ý nhiều như thế, thao túng Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên đáp xuống trước mặt hai tôn Chuẩn Thánh cường giả kia, hoãn hoãn mở miệng nói: “Vu tộc Tổ Vu Hình Hạo bái kiến Ma Đạo Chi Chủ, thỉnh hai vị đạo hữu đại vi thông truyền, ta có yếu sự muốn thương nghị cùng Ma Đạo Chi Chủ!” “Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên!” “Bảo vật của Ma Tổ đại nhân!” Tuy nhiên, lúc này hai danh Chuẩn Thánh ma tu kia lại không để ý tới lời nói của Hình Hạo, ánh mắt chằm chằm nhìn vào Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, đáy mắt hiện lên vẻ kinh hỉ và nóng rực.

Giây tiếp theo, hai người liền lao ra, một tả một hữu bao vi Hình Hạo vào giữa, lạnh lùng nói: “Tổ Vu, giao ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, nếu không hôm nay đừng hòng rời đi.” “Vật này là bảo vật của Ma Tổ đại nhân di thất trong Hồng Hoang ngày trước, đã tự dẫn xác tới cửa thì mau chóng dâng nó lên.” Lời này vừa nói ra, những đại thần thông giả phía sau đều sững sờ.

Tiếp đó, từng người đáy mắt không khỏi lộ ra vẻ kinh hỉ.

Chương 105

Vốn tưởng rằng Hình Hạo định giành trước cơ duyên, nhưng hiện tại xem ra, tình huống giữa đôi bên cực kỳ bất hòa, một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, Hình Hạo sao có thể tùy tiện giao cho người khác?

Một khi đôi bên đại chiến, Hình Hạo nhất định không thể tranh đoạt cơ duyên cùng bọn họ, thậm chí...

Nhất thời gian, không ít tu sĩ theo bản năng thối lui một đoạn cự ly, nhưng những đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh lại ánh mắt lóe lên tinh quang, chỉ cần có cơ hội, bọn họ định nhiên sẽ không chút do dự xuất thủ tập sát Hình Hạo.

Dù sao trước đó phần thưởng của Thiên Đạo vẫn luôn có hiệu lực, giết được Hình Hạo có thể chứng đạo thành Thánh, ai có thể kháng cự được sự dụ hoặc như vậy!

"Nếu ta nói không thì sao!" Chân mày nhướng lên, Hình Hạo cũng không ngờ sự việc lại phát sinh chuyển chiết như thế.

Đồng thời, hắn cũng minh bạch dường như mình đã đưa ra một quyết định sai lầm, thân mang Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, cho dù không phải là đóa của La Hầu, nhưng hiện tại làm sao giải thích cho rõ ràng được?

E rằng không chỉ có hai tôn Chuẩn Thánh này, mà bao gồm cả La Hầu cũng sẽ muốn lấy lại vật cũ, trong tình huống này, đôi bên đừng nói tới hợp tác, không trực tiếp xé rách mặt đã là tốt rồi.

"Không giao?" Đáy mắt hàn mang lóe lên, hai danh ma tu kia tức thì triệu ra linh bảo của bản thân, ánh mắt băng lãnh chú thị Hình Hạo nói: "Khu khu Đại La Kim Tiên cũng dám từ chối chúng ta, đúng là tự

tìm đường chết." "Đừng tưởng rằng có chút cơ duyên đoạt được Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên của Ma Tổ đại nhân là giỏi, ở Đại Thiên Ma Vực này, không phối hợp thì chỉ có một con đường chết!" Nghe vậy, sắc mặt Hình Hạo tức thì càng thêm khó coi.

Minh bạch mục đích chuyến này có khả năng thất bại, hắn cũng không thèm đóng vai cháu ngoan nữa, tay phải nhất chiêu lấy ra Chu Thiên Thần Phủ nói: "Nếu đã như vậy, để ta lĩnh giáo thủ đoạn Ma Đạo của các ngươi!" "Lên hết đi, đừng nói bản Tổ Vu không cho các ngươi cơ hội!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tử tịch.

Khí tức túc sát tràn ngập, quần thể tu sĩ vốn đã rút lui lại một lần nữa thối lui thêm một đoạn cự ly.

Chuyện Hình Hạo đại chiến với hàng trăm Chuẩn Thánh ngày trước vẫn còn rõ mồn một, sức mạnh của một phủ tạo ra vực sâu ở Hồng Hoang Đông bộ của kẻ sau khiến người ta phải sợ hãi và kỵ đạn.

"Cuồng vọng!" "Tìm chết!" Ngược lại, hai danh ma tu kia lại không biết gì về điều đó.

Nghe lời nói cuồng vọng của Hình Hạo, nộ ý trên mặt hai kẻ thăng đẳng, tức khắc liền thao túng linh bảo trong tay tập kích về phía Hình Hạo, miệng lạnh lùng nói: "Đừng tưởng có Hủy Diệt Hắc Liên hộ thể là có thể tứ vô kỵ đạn.

Khu khu Đại La Kim Tiên, xem ta trấn áp ngươi!" Giây tiếp theo, thân ảnh hai người xuất hiện trước mặt Hình Hạo, pháp lực toàn thân táo động rót vào linh bảo, trường mâu và trường kiếm thuấn gian đâm về phía mi tâm và tâm khẩu của Hình Hạo.

Ong ong...

Nguy cơ tới gần, Hình Hạo đứng tại chỗ bất động như sơn, Thập

Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên tỏa sáng rực rỡ, trực tiếp cấu kiến kết giới ngăn cản tập kích của hai kẻ kia bên ngoài.

Keng!

Keng!

Lửa quang tứ tiễn, tập kích của hai danh ma tu đều bị chống đỡ, cho dù là chiến lực Chuẩn Thánh trung kỳ cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên.

"Bất khả năng!" "Làm sao có thể!" Thấy tình hình này, hai danh ma tu kinh ngốc, vạn vạn không ngờ đòn tập kích dốc toàn lực của mình cư nhiên ngay cả phòng ngự cũng không thể phá vỡ.

Đặc biệt nhìn thấy Hình Hạo đang ở bên trong Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên khinh miệt nhìn mình, sắc mặt hai kẻ không ngừng biến huyễn, sự biệt khuất và tu phẫn trong lòng không thể che giấu nổi.

"Sát!" Đồng thanh bạo quát, ma khí toàn thân hai người thuấn gian tăng trưởng gấp mấy lần, trường mâu và trường kiếm trong tay liên tục chém vào kết giới phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên.

Keng!

Keng!

Lửa quang tứ tiễn, dư ba sức mạnh của hai kẻ khuếch tán ra, những tồn tại dưới Chuẩn Thánh đều cảm giác được uy hiếp tử vong, từng người cấp tốc hậu triệt, không dám có chút đại ý.

Đáng tiếc, đòn tập kích vẫn không có bất kỳ tác dụng gì.

Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên đem số sức mạnh kia đều chống đỡ bên ngoài, thậm chí những ma khí tuôn tới còn bị nó hấp thu

để hoàn thành tự ngã khôi phục.

Nhất thời gian, bầu không khí trong sân trở nên quỷ dị vô cùng.

So với việc Hình Hạo đứng ở đó bất động như sơn với nụ cười lạnh, thì hai tôn Chuẩn Thánh trung kỳ ma tu bên ngoài lại giống như những tên hề đang nỗ lực diễn xuất, sửu thái tất lộ.

"Thật là miểu tiểu làm sao!" Một hồi lâu, Hình Hạo hé miệng, ánh mắt quét qua hai danh ma tu đang tụ tập một chỗ nói: "Sức mạnh của các ngươi sao?

Thực lực không tương xứng với sinh mệnh lực, đúng là một sự lãng phí a!" Lời này vừa nói ra, sắc mặt hai danh ma tu thuấn gian xanh mét.

Sỉ nhục!

Tuyệt đối là sỉ nhục!

Một cái Đại La Kim Tiên, nếu không nhờ vào Cực phẩm Tiên thiên linh bảo mà cư nhiên dám tu nhục bọn họ như vậy, tuyệt đối không thể nhẫn nhịn.

"Hỗn trướng đông tây!" "Hôm nay nhất định phải lấy mạng ngươi!" Miệng mắng một câu, ma tu trì kiếm mạnh mẽ lấy ra một viên ngọc phù bóp nát, tiếp tục mở miệng nói: "Cuồng vọng Tổ Vu, ngươi sẽ phải trả giá cho lời nói của mình." Hưu...

Hưu...

Gần như ngay khi lời nói vừa dứt, từng đạo tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo hướng tiếng động, có thể thấy ở khu vực xung quanh Ma Cung có hơn mười tôn Chuẩn Thánh trung kỳ cường giả đang phi trì tới.

Khi tới nơi, mười mấy người kia liền nhìn về phía ma tu trì kiếm,

nhíu mày hỏi: “La Khoa, triệu hoán chúng ta tới đây có chuyện gì?” Đối mặt với sự truy vấn, La Khoa siết chặt trường kiếm trong tay, tiếp đó chỉ về phía Hình Hạo đối diện nói: “Kẻ này là Vu tộc Tổ Vu Hình Hạo, đoạt được Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên của Ma Tổ đại nhân di lưu trong Hồng Hoang ngày trước.

Không những không biết điều mà còn cực kỳ cuồng vọng, cho rằng bằng vào Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên là có thể tứ ý vọng vi, không chỉ từ chối giao ra Hắc Liên mà còn trào phúng chúng ta.” Nguyên lai là như thế.

Hoảng nhiên gật gật đầu, mười ba danh Chuẩn Thánh trung kỳ ma tu ánh mắt theo bản năng tụ tập trên Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên dưới chân Hình Hạo.

Tiếp đó, từng người đáy mắt lãnh ý cũng tuôn ra, nhìn về phía Hình Hạo nói: “Vu tộc Tổ Vu, giao ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, nếu không hậu quả tự phụ!” “Sao?” Đạm nhiên nhất tiếu, Hình Hạo tì hào không để ý tới mười mấy danh Chuẩn Thánh trung kỳ ma tu mới xuất hiện thêm, tùy ý ngoáy lỗ tai nói: “Thứ bản Tổ Vu đã lấy được thì chưa bao giờ giao ra cả!

Muốn Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên thì hãy chiến thắng ta đã!

Nói lời khó nghe trước, nếu như đánh không chết ta thì đừng trách ta đánh chết chư vị để giải sầu.” Nghe vậy, một chúng ma tu đại nộ, không nhịn được mà lên tiếng quát tháo: “Cuồng đồ!” “Tìm chết!” “Chớ có xương cuồng.” “...” Giây tiếp theo, mười mấy danh Ma Đạo Chuẩn Thánh tu sĩ lao ra sát hướng Hình Hạo, từng linh bảo trong tay tỏa sáng rực rỡ oanh kích thẳng vào Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên.

Oanh long long!

Oanh long long!

Chương 106

Tiếng nổ vang rền điếc tai, đối mặt với mười mấy tôn Chuẩn Thánh trung kỳ cường giả liên thủ vây công, phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên tức thì có chút băng phôi.

Một tiếng rắc vang lên, có thể thấy kết giới phòng ngự đã xuất hiện vết nứt.

"Có hy vọng!" "Sắp đánh vỡ rồi!" Thấy tình hình này, mười mấy danh Chuẩn Thánh ma tu đại hỉ, chỉ cần đánh vỡ phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên thì cái Đại La Kim Tiên Hình Hạo này thực sự không được đặt vào trong mắt bọn họ.

"Không kiên trì nổi nữa rồi sao?" Đem cảnh tượng thu vào mắt, Hình Hạo lại không hề hoảng loạn, siết chặt Chu Thiên Thần Phủ, mạnh mẽ huy phủ chém xuống.

Xoẹt!

Phủ khí bộc phát, thuấn gian oanh kích trên người La Khoa.

"A..." Thảm khiếu vang lên, La Khoa trở tay không kịp trực tiếp bị chém bay ra ngoài, toàn thân máu tươi đầm đìa, cả người đầu bù tóc rối cực kỳ lang bái.

Đến đây, đám người đang oanh kích Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên khựng lại, theo bản năng nhìn về hướng La Khoa bị kích phi, sau đó ánh mắt tụ tập trên người Hình Hạo, thần sắc có chút âm tình bất định.

Mọi người đều không phải kẻ ngốc!

Hình Hạo một phủ trấn áp La Khoa, chứng minh vấn đề nằm ở đó.

Nếu lúc này coi hắn là một Đại La Kim Tiên tầm thường thì tuyệt

đối sẽ tự chôn vùi bản thân.

"Lực Chi Pháp Tắc!" "Bàn Cổ hậu duệ!" Lúc này, từ bên trong Ma Cung một đạo thanh âm bá đạo truyền ra: "Vu tộc Tổ Vu, có tư cách kiến ngô, có gan thì vào đi!" Cạch một tiếng, đại môn vốn đóng chặt của Ma Cung theo đó mở ra, một luồng uy áp hạo hãn quét tới.

Tức thì, bọn người La Khoa ma tu sắc mặt sậu biến, tấn tốc nhường đường khom người hành lễ: "Ma Tổ đại nhân!" Đồng thời, phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên trước mặt Hình Hạo thuấn gian cáo phá, dưới sự áp chế của sức mạnh tuyệt đối, nó hoàng động vài cái rồi bay về trong thức hải của Hình Hạo.

"Hảo cường!" "Quả nhiên là Hỗn Nguyên Thánh nhân!" Chân mày nhướng lên, Hình Hạo cảm nhận luồng uy áp hạo hãn đó, sau khi trì nghi liền nhanh chóng lạnh tĩnh lại, nâng chân bước đi định tiến vào Ma Cung kiến kiến vị ngoan nhân suýt chút nữa hủy diệt Hồng Hoang thời đại trước.

Tuy nhiên, khi tới gần Ma Cung, bước chân của Hình Hạo đột nhiên khựng lại, mạnh mẽ ngoảnh đầu nhìn về một khu vực, đồng tử co rút nói: "Đó...

Thiên Đạo!" Tuy rằng chỉ là thoáng qua, nhưng Hình Hạo chắc chắn mình không nhìn lầm.

Bên trong phạm vi Ma Đạo này, cư nhiên lại có khí tức của Thiên Đạo, điều đó có nghĩa là bản chất của Ma Đạo đã phát sinh biến hóa.

Ngay cả La Hầu cũng đột ngột quật khởi!

Ngay cả việc tu sĩ đọa nhập Ma đạo quy mô lớn như vậy mà hắn cũng vô động vu trung!

Một ý niệm đáng sợ xuất hiện trong đầu Hình Hạo: "Chẳng lẽ...

đã đầu hàng Thiên Đạo!

Có thể khôi phục nhanh như vậy, thậm chí chứng đạo Hỗn Nguyên là vì có Thiên Đạo đứng sau chống lưng?" Nghĩ tới đây, Hình Hạo lại càng không quan tâm tới những thứ khác, xoay người cấp tốc lao ra bên ngoài.

Nếu suy trắc là thật thì chuyện này lớn rồi.

La Hầu vốn dĩ thanh thế hạo đại muốn cùng Hồng Quân quyết nhất tử chiến cư nhiên cũng luân thành hạ thuộc của Thiên Đạo, điều đó đại biểu cho việc Thiên Đạo sẽ mượn Đạo giáo và Ma Đạo đồng thời xâm nhập Hồng Hoang.

Một khi Đạo Ma đại chiến bộc phát, có khả năng sẽ diễn dịch thành một loại Vu Yêu đại chiến khác, lúc đó Hồng Hoang thiên địa băng phôi, ý chí của Bàn Cổ sẽ triệt để ngói giải, khi đó thiên địa sẽ trở thành vật trong tay Thiên Đạo, Vu tộc cho dù có thể thoát được một kiếp, e rằng lúc đó cũng không tránh khỏi bị nô dịch, bị diệt tộc.

"Ngăn hắn lại!" "Tuyệt đối không được để hắn rời đi!" Cùng lúc đó, bên trong Ma Cung thanh âm cấp táo của La Hầu cũng theo đó vang rền: "Kẻ nào giết Tổ Vu Hình Hạo, thưởng một đạo Hồng Mông Tử Khí." Lời này vừa nói ra, toàn bộ Đại Thiên Ma Vực sôi trào.

Hồng Mông Tử Khí!

Đó chính là cơ duyên để chứng đạo thành Thánh!

Giết chết Hình Hạo, cũng sẽ nhận được phần thưởng của Thiên Đạo để chứng đạo.

"Trở chỉ!" "Đừng để Hình Hạo chạy mất!" Gần như trong nháy mắt, ma tu bản địa Đại Thiên Ma Vực và ma tu Hồng Hoang đều hành động, bất luận là phần thưởng của Thiên Đạo hay phần thưởng của La Hầu đều đủ để khiến họ điên cuồng.

Hơn nữa nơi này là Đại Thiên Ma Vực, không có Thập Nhị Tổ Vu

nào có thể tới giúp đỡ Hình Hạo, trong tình huống nhiều người liên thủ như vậy, không chừng có khả năng thành công!

Hưu...

Hưu...

Tiếng xé gió vang rền, mười mấy đạo Chuẩn Thánh đã đọa nhập Ma đạo chắn ngang lối thoát của Hình Hạo, mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ở lại đi!" "Hình Hạo Tổ Vu, hôm nay ngài không thoát được đâu." "..." Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo xanh mét.

Làm sao không nhìn ra đám người này đã quyết tâm muốn giết mình, nhưng trong tình huống này, thật sự không thể ở lại đây.

La Hầu là Hỗn Nguyên Thánh nhân, tuy rằng bị Thiên Đạo hạn chế nên hiện tại không thể ra khỏi Ma Cung, nhưng vẫn đủ để uy hiếp tính mạng của hắn.

Thêm vào đó là nhiều Chuẩn Thánh ma tu như vậy, nếu thực sự bị kéo chân thì có khả năng sẽ bị tiêu hao tới chết.

Do đó, Hình Hạo không màng tới những thứ khác nữa, đáy mắt sát cơ lóe lên nói: "Các ngươi muốn chết thì ta thành toàn!" Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ trong tay hắn tỏa sáng rực rỡ, trì phủ mạnh mẽ vung chém, Khai Thiên Cửu Thức phủ thứ nhất 'Phân Âm Dương' theo đó phát động.

Xoẹt một tiếng, phủ khí khai thiên dài vạn trượng ngưng tụ, dưới sự thao túng của Hình Hạo chém thẳng về phía những Chuẩn Thánh cường giả đang ngăn cản.

"Đỡ lấy!" "Liên thủ, không được đại ý!" Thấy tình hình này, những Chuẩn Thánh kia không dám lơ là, thấp giọng quát đồng thời nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, triệu hoán Tiên thiên linh bảo phối hợp cùng bản thân cấu kiến phòng ngự chống đỡ.

Vì muốn giữ chân Hình Hạo, bọn họ không dám nhường đường, bởi vì lối ra Đại Thiên Ma Vực ở ngay phía sau, một khi nhường đường, Hình Hạo có khả năng thoát ra ngoài.

Khi đó, một khi Hình Hạo liên hệ với Thập Nhị Tổ Vu, thì trong tình huống không có Thánh nhân xuất thủ, bọn họ tuyệt đối không có khả năng thắng, thậm chí sau này trở về Hồng Hoang còn có khả năng bị Vu tộc nhằm vào, lúc đó...

Giây tiếp theo, phủ khí khai thiên và phòng ngự do đám Chuẩn Thánh cấu kiến va chạm vào nhau.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ điếc tai vang rền, kết giới phòng ngự băng phôi, phủ khí khai thiên giáng xuống, thuấn gian đánh bay mười mấy tên Chuẩn Thánh, đồng thời một danh Chuẩn Thánh vì trực tiếp bị phủ khí oanh kích nên thân tử đạo tiêu, hóa thành tro bụi.

Chương 107

"Phá!" Lúc này, Hình Hạo thấp giọng quát một tiếng, lại một lần nữa vung Chu Thiên Thần Phủ chém ra mười mấy đạo phủ khí ngăn cản những tu sĩ đang muốn tới gần, bản thân thì cấp tốc lao về phía lối ra Đại Thiên Ma Vực.

Tuy nhiên, trước khi Hình Hạo đạt tới lối ra, một đạo sức mạnh hạo hãn từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rơi ngay lối vào kia.

"A..." "A..." Thảm khiếu vang lên không ngớt, có thể thấy tu sĩ ở lối ra thuấn gian vẫn lạc, con đường rời đi cũng dưới đòn tập kích của luồng sức mạnh kia mà vỡ vụn tan tành.

Ngay sau đó, thanh âm của La Hầu lại một lần nữa vang dội Đại Thiên Ma Vực: "Sở hữu ma tu nghe lệnh, mau giết Hình Hạo, tuyệt đối không được để hắn sống sót rời đi!" Những tiếng nổ vang rền chấn động, bất kể là ma tu bản thổ hay ma tu Hồng Hoang, tại thời khắc này đều đồng loạt hành động.

La Hầu đích thân xuất thủ đoạn tuyệt con đường rời đi của Hình Hạo, bọn chúng còn gì phải do dự?

Không có viện quân!

Không thể rời đi!

Hiện tại chẳng phải là thời cơ tốt nhất để giết chết Hình Hạo sao?

Trong phút chốc, gần ba trăm vị Chuẩn Thánh, cùng hàng ngàn Đại La Kim Tiên đồng loạt tập kích Hình Hạo.

Từ khoảng cách rất xa, bọn chúng đã thi triển thuật pháp thần thông, lôi đình, hỏa diễm, ma nhận che trời lấp đất dội xuống khu vực của Hình Hạo. "La Hầu!" Ngược lại, sắc mặt Hình Hạo lúc này xanh

mét.

Hắn không ngờ vào thời khắc then chốt, La Hầu cư nhiên có thể xuất thủ phong tỏa lối ra vào của Đại Thiên Ma Vực, trong tình huống này, muốn rời đi quả thực vô cùng khó khăn.

Thời gian cấp bách, Hình Hạo không kịp suy nghĩ nhiều, vừa nhanh chóng tìm cách liên lạc với Thập Nhị Tổ Vu, vừa trực tiếp hiển lộ Tổ Vu chân thân.

Hú!

Cùng với một tiếng gầm thấp, Tổ Vu chân thân của Hình Hạo bộc phát, toàn thân trong nháy mắt hóa thành một vị khổng lồ cao hàng vạn trượng, vung mạnh Chu Thiên Thần Phủ khổng lồ, phủ khí tức khắc chẻ đôi những thuật pháp thần thông đang ập tới.

Giây tiếp theo, vô số thuật pháp thần thông giáng xuống hai bên cạnh Hình Hạo.

Ầm long long!

Những tiếng nổ điếc tai vang dội, cả một vùng khu vực bị phá hủy tan tành, vô số huyết trì sụp đổ, những ma tộc tu sĩ đang thai nghén bên trong đều tử thương vô số.

Ngược lại, Tổ Vu chân thân của Hình Hạo không hề tổn hao mảy may, những thuật pháp thần thông kia căn bản không thể phá vỡ phòng ngự, ngay cả những linh bảo tập kích cũng đều ảm đạm thất sắc bị bật ngược trở lại. "Sao có thể như vậy!" "Phòng ngự của Tổ Vu cư nhiên đáng sợ thế này!" Chứng kiến cảnh tượng này, các Chuẩn Thánh của Đại Thiên Ma Vực sắc mặt khó coi vô cùng.

Đây là lần đầu tiên bọn chúng đối đầu với Tổ Vu, vốn tưởng cũng bình thường, nhưng giờ nhìn lại, quả thực là sự tồn tại nghịch thiên. "Chư vị đạo hữu!" Lúc này, trong đám đông, các ma tu Hồng Hoang

lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh, bọn họ đã sớm quen với sự thật nhục thân Tổ Vu cường đại, nên cũng có phương pháp ứng phó.

Một nam tử vọt ra, hô lớn: "Tổ Vu chân thân ngoại trừ cực phẩm Tiên Thiên linh bảo ra thì rất khó đánh phá, chúng ta phải vây khốn hắn, tiêu hao hết pháp lực và khí lực của hắn, như vậy hắn tất chết không nghi ngờ!" Nghe vậy, ánh mắt mọi người tại tràng đều sáng lên.

Đúng vậy!

Tuy rằng cách làm này có chút ngu xuẩn, nhưng không phủ nhận là một cách hay.

Ít nhất ngoại trừ việc tiêu hao hết pháp lực và khí lực của Hình Hạo ra, thực sự không còn cách nào khác.

Chỉ riêng Tổ Vu chân thân đã khó đánh phá như vậy, một khi hắn triệu hoán ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, phòng ngự chẳng phải còn đáng sợ hơn sao?

Nghĩ vậy, đám Chuẩn Thánh lập tức hành động. "Bao vây!" "Vây khốn hắn!" Tiếng hô vang liên hồi, hàng trăm Chuẩn Thánh trực tiếp bao vây Hình Hạo, đồng thời cùng nhau thi triển từng tòa đại trận, trực tiếp phong tỏa Hình Hạo tại chỗ khiến hắn không thể thoát thân.

Cùng lúc đó, những Đại La Kim Tiên kia không dám lại gần chiến đấu, nhưng lại ở khu vực vòng ngoài liên tục thi triển thuật pháp thần thông tập kích Hình Hạo.

Không cầu giết chết, chỉ cầu tiêu hao pháp lực và khí lực của hắn.

Chỉ cần sức mạnh của Hình Hạo bị tiêu hao sạch sẽ, thắng lợi cuối cùng nhất định sẽ thuộc về bọn chúng. "Vây sát ta sao?" Thu hết thảy vào tầm mắt, Hình Hạo bật cười.

Hắn không ngờ đám ma tu này cư nhiên lại vô năng đến thế.

Tổ Vu chân thân cường đại là thật, chiến lực cường thế cũng là thật, nhưng dù sao hắn cũng chưa phải Chuẩn Thánh thực thụ, nếu đám người này liều mạng thực sự, Hình Hạo cũng không có mấy phần thắng.

Nhưng hiện tại thì sao?

Đám gia hỏa này cư nhiên vọng tưởng dùng chiêu kéo dài tiêu hao, quả thực là múa rìu trước cửa Lỗ Ban.

Nên biết rằng, Tam Hoa Thập Nhị Phẩm khiến pháp lực của hắn gần như không bao giờ cạn kiệt, cộng thêm khả năng khôi phục của Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, dù có chiến đấu hàng vạn năm cũng có thể chịu được.

Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không có ý định vạch trần, liếc nhìn đám Chuẩn Thánh cường giả đang kiêng dè xung quanh, ánh mắt lóe lên tia lạnh lẽo: "Thật không ngờ, nhiều người như vậy lại đê tiện hơn cả một mình ta!" "Đã như vậy, từ hôm nay, ta sẽ hóa thành ác mộng bao trùm lấy tương lai của các ngươi!" Dứt lời, Hình Hạo động thủ.

Chu Thiên Thần Phủ vung lên, Bàn Cổ phủ pháp phát động, mỗi chiêu mỗi thức đều giản khiết minh liễu nhưng uy lực vô song.

Xoẹt!

Xoẹt!

Phủ khí tung hoành, cái gọi là đại trận trong chớp mắt đều trở nên vô nghĩa.

Từng vị Chuẩn Thánh cường giả hộc máu lùi lại, nhưng cũng có kẻ nhanh chóng bổ sung vị trí để tiếp tục hạn chế hành vi của Hình Hạo, từng kẻ đều hưng phấn không thôi: "Nhanh!" "Giữ chân hắn!" "Tiêu hao hắn!" "Sớm muộn gì hắn cũng cạn kiệt pháp lực, khí lực và trở thành con cừu chờ bị thịt thôi!" Đúng là vô tri!

Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo chỉ thấy nực cười.

Một lũ Chuẩn Thánh cường giả mà lại ngu xuẩn như vậy, lại tin vào cái luận điệu tiêu hao kia.

Chương 108

Theo bản năng, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía kẻ vừa đứng ra đưa ra đề nghị lúc trước. "Hử!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo sững sờ.

Kẻ đó không phải ai khác, chính là Trọng Lâu.

Lúc này hắn đang cùng sáu người khác tụ tập lại một chỗ, nhìn thì có vẻ đang vây công Hình Hạo rất rầm rộ, nhưng thực tế lại là kiểu xuất công không xuất lực. "Thú vị!" "Cư nhiên đang dẫn dắt mọi người!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo tức khắc hiểu ra tại sao đám người này lại tin vào những lời đầy sơ hở như vậy, chắc chắn là do bảy người Trọng Lâu đã động tay chân.

Hiển nhiên, bảy người Trọng Lâu muốn kéo dài thời gian, thời gian càng lâu thì đối với Hình Hạo càng có lợi.

Bởi vì trong vòng mười năm La Hầu bắt buộc phải giảng đạo, nếu không, lão sẽ không thể truyền bá lý niệm Ma đạo của bản thân, lúc đó không thể tụ tập khí vận, Ma đạo cũng sẽ theo đó mà suy bại.

Nghĩ tới đây, Hình Hạo liền nhếch môi cười, cầm Chu Thiên Thần Phủ tập kích những Chuẩn Thánh xung quanh, nhưng lại cố tình tránh né phương vị của bảy người Trọng Lâu. "Thành công rồi!" Thấy cảnh này, bảy người Trọng Lâu nhìn nhau, đều biết Hình Hạo đã hiểu rõ nguyên ủy sự việc.

Tiếp đó, bảy người cũng bắt đầu diễn kịch.

Từng người vừa gào thét liên hồi, pháp lực quanh thân cuồn cuộn tuôn trào, liên tục tập kích về phía Hình Hạo, nhưng mục tiêu nhắm tới đều là những nơi không quan trọng.

Hình Hạo cũng phối hợp theo, mỗi lần bị bảy người tập kích, hắn đều lộ ra vẻ đau đớn, bộ dạng như bị thương nặng.

Cảnh tượng này khiến đám Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên xung quanh vui mừng khôn xiết, thực sự tưởng rằng Hình Hạo đã không chống đỡ nổi, từng kẻ càng điên cuồng tập kích, đồng thời nội tâm cũng công nhận bảy người Trọng Lâu, thậm chí ẩn ẩn có xu thế lấy bảy người làm chủ.

Ngay cả ma tu trong Đại Thiên Ma Vực cũng vậy, bởi vì tập kích của bọn chúng đối với Hình Hạo chẳng thấm tháp gì, nhưng bảy người Trọng Lâu lại có thể gây thương tích cho hắn, cao thấp lập tức phân rõ.

Trong tình huống như vậy, thời gian nhanh chóng trôi qua!

Một năm!

Ba năm!

Bảy năm!

Nhìn thấy thời hạn giảng đạo cuối cùng đang ngày càng đến gần, cả Đại Thiên Ma Vực lại rơi vào tĩnh lặng chết chóc.

Tại sao?

Bởi vì sau bao nhiêu năm vây sát, cuối cùng bọn chúng cũng phát hiện ra vấn đề.

Hình Hạo không hề suy yếu chút nào, ngược lại những Đại La Kim Tiên kia đều đã mệt mỏi rã rời, ngay cả ma tu cấp Chuẩn Thánh cũng bắt đầu thở dốc. "Sao có thể như vậy!" "Tại sao hắn không có chút suy yếu nào?" Một đòn oanh kích lên thân thể Hình Hạo, La Khoa mặt mày dữ tợn gào thét, trong mắt tràn đầy vẻ không tin và phẫn nộ.

Sau bảy năm, đám ma tu mới phản ứng lại, việc tiêu hao Hình Hạo

quả thực ngu xuẩn đến mức nào.

Thế mà bọn chúng đã làm, lại còn làm suốt bảy năm trời, nhìn vị Tổ Vu chân thân tựa như người khổng lồ chống trời kia, trong mắt mỗi ma tu đều lộ ra vẻ đắng chát và bất lực. "Đã nhận ra rồi sao?" Thu hết thảy vào mắt, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, toàn thân cũng trở nên nghiêm túc hơn một chút, bởi vì một khi đám người này thực sự liều mạng, Hình Hạo quả thực sẽ khó lòng chống đỡ.

Ầm long long!

Ầm long long!

Đúng lúc này, một tiếng nổ lớn âm thầm vang lên.

Nhìn về hướng âm thanh phát ra, có thể thấy cả Đại Thiên Ma Vực đều rung chuyển, thấp thoáng thấy được một đạo vách ngăn không gian đang bị oanh kích, thân ảnh khổng lồ của Thập Nhị Tổ Vu cũng hiện rõ mồn một. "Không xong rồi!" "Tổ Vu đến rồi!" Chứng kiến cảnh này, ma tu Hồng Hoang đại kinh thất sắc.

Bọn họ quá hiểu sự đáng sợ của Thập Nhị Tổ Vu, hiện tại Tổ Vu giết tới, rõ ràng là muốn phá vỡ vách ngăn Đại Thiên Ma Vực, một khi bọn họ sát nhập vào trong, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi. "Cái gì!" "Kẻ nào dám tập kích Đại Thiên Ma Vực, điên rồi sao?" Ngược lại, ma tu trong Đại Thiên Ma Vực lúc này lại trợn mắt há mồm, từng kẻ dừng lại động tác tay, ngơ ngác nhìn về hướng Thập Nhị Tổ Vu đang oanh kích, trong mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Nên biết rằng, Đại Thiên Ma Vực là nơi La Hầu chứng đạo, cũng là nơi truyền đạo.

Hiện tại cư nhiên có người dám tấn công Đại Thiên Ma Vực, rõ ràng là đang khiêu khích La Hầu, khiêu khích Thánh nhân, người bình thường sao dám làm chuyện này? "Cuối cùng cũng đến rồi!" Ngược

lại, Hình Hạo lúc này thở phào nhẹ nhõm.

Bảy năm trước khi biết bảy người Trọng Lâu đóng kịch dẫn dắt đám ma tu, Hình Hạo đã hoàn toàn yên tâm và bắt đầu liên hệ với Thập Nhị Tổ Vu.

Sau bảy năm, Thập Nhị Tổ Vu cuối cùng cũng tìm đến nơi này, dù lối ra vào đã bị La Hầu hủy hoại, nhưng đừng quên, Vu Đế Đế Giang là Không Gian Tổ Vu, chỉ cần tìm được vị trí ban đầu, tự nhiên cũng có thể tìm được vị trí của Đại Thiên Ma Vực. "Đã đến lúc rời đi rồi!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo nhìn về phía bảy người Trọng Lâu, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Cảnh tượng này lập tức lọt vào mắt bảy người Trọng Lâu, không một chút do dự, bọn họ lập tức rút lui ra phía sau.

Đại cục đã định, bọn họ sẽ không tiếp tục can dự vào nữa.

Trải qua chuyện trước đó, bọn họ đã vô cùng nổi bật, dù đám ma tu có phản ứng lại cũng không thể tìm bọn họ gây rắc rối, thậm chí có thể nhân cơ hội này lộ diện trước mặt La Hầu, biết đâu chừng... "Tốt!" Thấy vậy, nụ cười trên khóe miệng Hình Hạo càng đậm hơn.

Phải thừa nhận rằng, bảy người Trọng Lâu thực sự thông minh và quả quyết, thủ đoạn công khai lừa gạt quần ma này không phải ai cũng dám dùng. "Đến lúc kết thúc rồi!" Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo đột nhiên nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ, hét lớn: "Chư vị Ma đạo, cảm ơn đã quan chiếu, nhận của ta một phủ!" "Khai Thiên Cửu Thức đệ nhất phủ: Phân Âm Dương!" "Khai Thiên Cửu Thức đệ nhị phủ: Liệt Càn Khôn!" "Khai Thiên Cửu Thức đệ tam phủ: Toái Tứ Linh!" Trong khoảnh khắc, Hình Hạo bộc phát phong mang, rút ra hơn tám phần pháp lực trong cơ thể thi triển ba thức Khai Thiên Cửu Thức đã nắm vững, phủ khí Khai Thiên đáng sợ tung hoành, tức khắc giáng xuống đội ngũ Đại La Kim Tiên, đội ngũ Chuẩn Thánh và vách ngăn

Đại Thiên Ma Vực ở đằng xa. "A..." "A..." Tiếng thảm thiết vang lên, dưới sự quét sạch của Phân Âm Dương, hàng loạt Đại La Kim Tiên tử trận tại chỗ, hóa thành huyết vụ tán loạn, không có chút sức phản kháng nào.

Chương 109

Liệt Càn Khôn giáng xuống giữa đội ngũ Chuẩn Thánh, trong chớp mắt những tiếng rên rỉ vang lên không ngớt, từng vị Chuẩn Thánh ma tu điều động pháp lực chống đỡ, điên cuồng chạy ra ngoài, không còn tâm trí đâu mà duy trì đại trận bao vây Hình Hạo.

Ở phía bên kia, Toái Tứ Linh hóa thành Khai Thiên phủ khí oanh kích lên vách ngăn không gian của Đại Thiên Ma Vực.

Một tiếng rắc vang lên, vách ngăn nứt ra một khe hở.

Ngay lập tức, Thập Nhị Tổ Vu đang oanh kích bên ngoài tìm được phương vị, nhanh chóng tụ tập lại cùng nhau liên thủ oanh kích.

Ầm một tiếng nổ lớn, vách ngăn không gian Đại Thiên Ma Vực vỡ tan. "Kẻ nào dám động đến Tổ Vu của Vu tộc ta!" Đế Giang thi triển Tổ Vu chân thân xông vào đầu tiên, đôi cánh không gian phía sau đập mạnh, cưỡng ép bình định cơn bão không gian sinh ra sau khi vách ngăn vỡ vụn.

Đồng thời, đôi cánh của hắn đập mạnh, cơn bão không gian đáng sợ bị chuyển hướng tập kích về phía đám Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên đang vây công Hình Hạo. "Chạy!" "Mau chạy đi!" Trong phút chốc, cả Đại Thiên Ma Vực các Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên kinh hãi vạn phần, từng kẻ không dám ngoảnh đầu mà bỏ chạy, không chút can đảm đối mặt với một Đế Giang ở cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Không gian vi vương, Thời gian vi tôn!

Sự đáng sợ của Không Gian Tổ Vu được hiển lộ rõ ràng trong khoảnh khắc này, cái gọi là vây công tập thể trước mặt hắn đều yếu ớt và nhỏ bé như vậy. "Ha ha, lũ nhóc Ma tộc, Chúc Dung gia gia đến

rồi đây!" "Gớm, dám động đến huynh đệ của ta, lão tử hôm nay sẽ nện nát lũ ma tu các ngươi!" Cùng lúc đó, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác cũng nhanh chóng xâm nhập vào Đại Thiên Ma Vực, từng người sát khí đằng đằng lao vào đám đông, trong đó Chúc Dung, Cộng Công và Cường Lương càng ngang nhiên phát động sức mạnh quy tắc đồ sát những ma tu kia.

Đến đây, nguy cơ của Hình Hạo hoàn toàn được giải trừ.

Ngược lại, ma tu trong Đại Thiên Ma Vực lúc này từng kẻ hoảng loạn tìm đường chạy trốn, kẻ chạy nhanh nhất chính là những ma tu đến từ Hồng Hoang. "Phù~" Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo liền thở phào nhẹ nhõm, vừa thở dốc vừa cảm thấy mệt mỏi rã rời.

Bảy năm qua tuy không tổn thương đến căn cơ, nhưng dù sao bị hàng trăm Chuẩn Thánh và hàng ngàn Đại La Kim Tiên vây công, dù là Tổ Vu chân thân cũng có chút không chống đỡ nổi. "Hình Hạo huynh đệ, không sao chứ?" Cú Mang bước tới bên cạnh Hình Hạo, đặt hai tay lên vai hắn, luồng sinh khí Mộc hệ nồng đậm tiến vào cơ thể Hình Hạo, nhanh chóng giúp hắn phục hồi thương thế nội ngoại và pháp lực. "Sức mạnh này!" Đồng tử co rụt lại, trong mắt Hình Hạo lộ ra vẻ kinh hãi.

Theo hắn biết, Cú Mang tuy là Mộc chi Tổ Vu nhưng lại chưa từng có thủ đoạn khôi phục loại này, chỉ trong vài năm ngắn ngủi, trên người vị này đã xảy ra chuyện gì sao?

Lúc này, Đế Giang cũng đi tới bên cạnh Hình Hạo, mở miệng hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, không phải đi tìm Ma đạo chi chủ kết minh sao?

Sao lại đánh nhau với đám gia hỏa này?" "May mà lúc rời đi đệ có để lại một số phương thức liên lạc, nếu không ta chỉ sợ sẽ giống như lần trước, chẳng hay biết gì!" Nghe vậy, trong mắt Hình Hạo cũng thoáng qua một tia sợ hãi!

Đúng như lời Đế Giang nói, lúc đó nếu không để lại phương thức liên lạc với Tổ Vu, thì hôm nay thực sự nguy hiểm rồi.

Tuy rằng La Hầu bị hạn chế trong Ma cung không thể ra ngoài, nhưng ai mà biết chắc được?

Vạn nhất thực sự đại khai sát giới chọc giận La Hầu, thì Hỗn Nguyên Thánh nhân không phải là thứ họ có thể chống lại.

Nhưng hiện tại thì khác.

Thập Nhị Tổ Vu đã đến, tuy chưa hỏi rõ, nhưng Hình Hạo cũng biết bọn họ đã diễn luyện xong Thập Nhị Đô Thiên Trận, dù phải đối mặt với Hỗn Nguyên Thánh nhân cũng không phải là không có sức chiến đấu. "Ma Tổ cứu mạng!" "Ma Tổ đại nhân, cứu cứu ta!" Lúc này, tiếng kêu cứu của ma tu trong Đại Thiên Ma Vực vang lên liên hồi.

Có thể thấy đám Tổ Vu Chúc Dung ra tay không chút lưu tình, dù không có nguyên thần nhưng bọn họ lại nắm giữ sức mạnh pháp tắc đáng sợ, chiến lực tuyệt đối không phải Chuẩn Thánh tầm thường có thể địch lại.

Đặc biệt là Chúc Dung và Cường Lương.

Một kẻ dùng Hỏa chi pháp tắc thiêu đốt chư thiên, một kẻ dùng Lôi chi pháp tắc triệu hoán Bàn Cổ Tiêu Thiên Thần Lôi oanh kích, mỗi đòn đánh xuống là chết cả một đám lớn. "Đủ rồi!" Trong tình huống như vậy, tiếng quát tháo phẫn nộ của La Hầu vang lên.

Giây tiếp theo, uy áp Thánh nhân hạo hãn từ trong Ma cung truyền ra, có thể thấy thân ảnh La Hầu xuất hiện tại khu vực cửa lớn cung điện, một đôi mắt lạnh lẽo khóa chặt lấy Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu. "Chúc Dung, Cường Lương, quay lại!" Sắc mặt thay đổi, Đế Giang cảnh giác nhìn về phía La Hầu, vừa quát lớn thì các Tổ Vu cũng

không tiếp tục truy sát nữa, nhanh chóng quay trở lại khu vực bên cạnh Hình Hạo.

Lúc này, Hình Hạo mới thực sự nhìn thấy vị Ma Tổ trong truyền thuyết: La Hầu.

Chỉ thấy La Hầu cao khoảng một mét tám mươi ba, mái tóc đen dài, làn da trắng bệch, mặc một bộ y phục màu đen, toàn thân đứng đó tỏa ra bá khí ngút trời, như đứng trên đỉnh vòm trời nhìn xuống thương sinh.

Trong tình huống này, cả Đại Thiên Ma Vực bỗng nhiên yên tĩnh lại.

Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu đối thị với La Hầu, đôi bên đều không dám khinh suất hành động.

Hưu!

Hưu!

Đúng lúc này, tiếng xé gió vang lên, có thể thấy những ma tu còn sống sót nhanh chóng chạy tới nơi Ma cung tọa lạc, những kẻ như La Khoa còn trực tiếp khóc lóc: "Ma Tổ đại nhân, xin hãy làm chủ cho chúng ta!" "Ma Tổ đại nhân, đám Tổ Vu quá phóng túng rồi, nhất định phải giết sạch bọn chúng!" "Ma Tổ đại nhân..." "Câm miệng!" Nhíu mày, La Hầu tức khắc nộ quát: "Nhiều người như vậy mà không hạ được một mình Hình Hạo, sự tồn tại của các ngươi chính là nỗi sỉ nhục của Ma đạo ta." "Kẻ nào còn dám nói nhảm, cút đi chịu phạt!" Giây tiếp theo, uy áp hạo hãn quét qua, bọn người La Khoa tức khắc ngã rạp xuống đất, từng người run rẩy không dám phát ra bất cứ âm thanh nào, trong mắt đầy vẻ sợ hãi.

Dường như cái gọi là Thiên Ma cấm địa kia cực kỳ đáng sợ, khiến bọn chúng vô cùng khiếp sợ.

Chứng kiến cảnh này, Trọng Lâu cùng các ma tu Hồng Hoang khác cũng bình tĩnh lại, nhìn nhau một cái rồi nhanh chóng né sang một bên, sợ bị cơn giận của La Hầu làm vạ lây.

Thấy cảnh này, La Hầu lại lạnh hừ một tiếng, tiếp đó nhìn về phía Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu cách đó hàng chục vạn dặm nói: "Vu tộc, bản tổ hiện tại không muốn làm địch với các ngươi, rời đi đi!" Nói đoạn, La Hầu không khỏi siết chặt nắm đấm.

Nếu là ngày xưa, lão đã sớm ra tay rồi.

Đáng tiếc, hiện tại thân thể bị hạn chế, thậm chí bản tôn không thể rời khỏi Ma cung, dù nội tâm có phẫn nộ đến đâu cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Nghe vậy, đám Tổ Vu Đế Giang khẽ nhíu mày.

Lúc này, tuy không sợ La Hầu, nhưng họ cũng không cho rằng có thể giết chết một vị Hỗn Nguyên Thánh nhân, tiếp tục cương trì với lão quả thực không có nhiều lợi ích.

Chương 110

Theo bản năng, Đế Giang nhìn về phía Hình Hạo hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, đệ thấy sao?" "Không gấp!" Phẩy tay, Hình Hạo lại không có ý định rời đi như vậy.

Dù sao trước đó bị La Hầu treo thưởng săn đuổi, hắn cũng đã chật vật không ít, chuyện này làm sao có thể bỏ qua dễ dàng như thế được?

Nghĩ vậy, Hình Hạo liền nói: "Vu Đế, chuyện tiếp theo giao cho đệ, giúp đệ trấn giữ trận địa!" "Được!" Gật đầu, đám Tổ Vu Đế Giang tuy không biết Hình Hạo định làm gì, nhưng vẫn vô điều kiện lựa chọn tin tưởng. "Phù~" Đối với điều này, Hình Hạo thở phào nhẹ nhõm, lập tức không do dự nữa, tán đi Tổ Vu chân thân, bay vút lên không trung Đại Thiên Ma Vực.

Sau khi đạt đến độ cao ngang bằng với La Hầu, hắn không tiếp tục bay lên nữa, mà mở miệng nói: "La Hầu, lẽ nào ngươi không nghe câu thỉnh thần thì dễ tống thần thì khó sao?" "Hôm nay Vu Đế của Vu tộc ta cùng các Tổ Vu tề tụ tại Đại Thiên Ma Vực, há có thể kết thúc chỉ bằng một câu nói của ngươi?" Lời này vừa thốt ra, cả Đại Thiên Ma Vực im phăng phắc.

Những ma tu bản thổ kia đều nộ thị Hình Hạo, hận không thể băm vằm hắn ra vạn mảnh.

Dù sao La Hầu là tín ngưỡng của bọn chúng, sao có thể để người khác sỉ nhục như vậy?

Nhưng vì lời nói trước đó của La Hầu, bọn Chuẩn Thánh như La Khoa cũng không dám mạo muội mở miệng, chỉ nắm chặt nắm đấm, hạ quyết tâm lần sau gặp lại dù có phải đồng quy vu tận cũng phải tiêu diệt Hình Hạo. "Ngươi muốn thế nào!" Ngược lại, La Hầu lúc

này cũng nhíu mày, đôi mắt lạnh lẽo khóa chặt Hình Hạo nói: "Đừng tưởng bản tổ không thể rời khỏi Ma cung là không làm gì được ngươi." "Chưa thành Thánh chung quy cũng chỉ là sâu kiến, các ngươi tốt nhất đừng khiêu khích sự kiên nhẫn của bản tổ." Nghe vậy, Hình Hạo khẽ nhíu mày.

Thực sự mà nói, hắn cũng không chắc chắn tình hình hiện tại của La Hầu rốt cuộc ra sao, nhưng nếu cứ bỏ qua như vậy, hắn cũng không cam tâm.

Quan trọng nhất là phải làm rõ mọi chuyện không giống như nguyên tác, Ma đạo là do Thiên Đạo đứng sau phò tá.

Nếu thực sự như vậy, thì Đạo Ma tái tranh sẽ thay thế cho đại chiến Vu Yêu, một khi hoàn thành đại kiếp, Thiên Đạo sẽ càng thêm cường đại, đối với Vu tộc mà nói là cực kỳ bất lợi.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo liền mở miệng nói: "La Hầu, muốn chúng ta rời đi cũng không phải không thể, nhưng chuyện trước đó ngươi cho người vây sát bản tổ vu, chuyện này không thể bỏ qua dễ dàng thế được." "Ta nghe danh Ma Tổ La Hầu ngày xưa trong tay có một thanh trường thương tên gọi: Thí Thần.

Sau trận chiến Đạo Ma vật này lại biến mất không thấy tăm hơi, không rơi vào tay Đạo Tổ Hồng Quân, chắc hẳn đang nằm trong tay ngươi chứ!" "Ta đã có được Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, nếu ngươi nguyện ý giao Thí Thần Thương cho ta, thì chuyện trước đó vây công ta có thể xóa bỏ." "Ngược lại, nếu ngươi không đồng ý, chúng ta cũng sẽ rời đi, nhưng từ nay về sau bản tổ vu sẽ đích thân tọa trấn Thái Cổ Tinh Vực, bất kỳ tu sĩ hay ma tu nào cũng đừng mong tiến vào nơi này hay đặt chân đến Hồng Hoang." "Đừng hoài nghi quyết tâm của bản tổ vu, với chiến lực của ta, bằng vào đám phế vật bên cạnh ngươi căn bản không làm gì được ta, cũng đừng hòng phá vỡ

sự phong tỏa của Vu tộc ta đối với Thái Cổ Tinh Vực." Lời này vừa thốt ra, cả Đại Thiên Ma Vực lặng ngắt như tờ.

Tất cả ma tu đều kinh ngạc sững sờ, không ai ngờ tới Hình Hạo lại có thể nói ra những lời như vậy.

Một khi phong tỏa Thái Cổ Tinh Vực, ma tu ở Hồng Hoang sẽ không thể tiến vào Đại Thiên Ma Vực, và ma tu ở Đại Thiên Ma Vực cũng không thể ra ngoài.

Khác với trước kia Hình Hạo bị khốn ở đây, một khi hắn ở Thái Cổ Tinh Vực, đó là phạm vi của Hồng Hoang, Thập Nhị Tổ Vu có thể chi viện bất cứ lúc nào, muốn vượt qua sự phong tỏa của Hình Hạo là chuyện không thể nào.

Nhưng nếu đáp ứng, cái giá phải trả là Thí Thần Thương!

Thí Thần Thương!

Cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, lực sát thương của nó thậm chí có thể sánh ngang với Tiên Thiên chí bảo.

Ngày xưa La Hầu tuy có Tru Tiên Tứ Kiếm nhưng vẫn lấy Thí Thần Thương làm vũ khí chính, qua đó thấy được thương này trân quý và cường đại đến mức nào.

Hình Hạo lần này đòi hỏi Thí Thần Thương, quả thực là... vô sỉ đến cùng cực. "Không thể nào!" Không ngoài dự đoán, La Hầu hào bất do dự từ chối yêu cầu của Hình Hạo.

Tuy rằng lo lắng đối phương sẽ chặn ở Thái Cổ Tinh Vực, La Hầu hận đến nghiến răng nhưng cũng không làm gì được.

Khác với Hồng Quân, Hồng Quân được Thiên Đạo chủ động tìm đến nên có một phần quyền tự chủ.

Còn lão lại là kẻ cầu cứu Thiên Đạo, tuy được hồi sinh chứng đạo

Hỗn Nguyên nhưng cũng chịu nhiều hạn chế, ít nhất là trước khi hoàn thành ba lần giảng đạo, lão không thể rời khỏi Ma cung.

Vì vậy, La Hầu tuy không cam tâm nhưng cũng không thể không trấn an Hình Hạo, mở miệng nói: "Bản tổ có thể giải trừ ấn ký trong Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, để ngươi hoàn toàn chưởng khống nó, đây là nhượng bộ lớn nhất của ta." Ấn ký trong Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên sao?

Nhướng mày, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia bất tiết và khinh miệt, thầm nghĩ: "Đó cũng phải là Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên thật mới được, đóa của ta đâu phải đóa ngày xưa ngươi nắm giữ." Vì vậy, Hình Hạo lập tức nói: "Không thể nào, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên là do ta có được, ấn ký trong đó đã sớm bị ta luyện hóa, ngươi tưởng còn lấy lại được chắc!" "La Hầu, hiện tại ngươi không có quyền lựa chọn, trừ phi ngươi bước ra khỏi Ma cung, bước ra khỏi Đại Thiên Ma Vực, bằng không chỉ có một con đường là giao ra Thí Thần Thương." Khốn kiếp!

Nghe những lời này của Hình Hạo, sát cơ trong mắt La Hầu càng thêm nồng đậm.

Nếu không vướng phải ước định với Thiên Đạo, lão hận không thể ra ngoài giết chết Hình Hạo ngay lập tức.

Chỉ là một Đại La Kim Tiên, dù có nghịch thiên chưởng khống chiến lực Chuẩn Thánh, dù là Tổ Vu, trước mặt Hỗn Nguyên Thánh nhân cũng chỉ là sâu kiến. "Hình Hạo!" Há hốc mồm, La Hầu cưỡng ép nén sát ý trong lòng nói: "Thí Thần Thương không thể đưa, ngươi muốn chặn Thái Cổ Tinh Vực thì tùy, cùng lắm Ma đạo ta trì hoãn bành trướng là được." "Đợi bản tổ tam giảng hoàn tất, nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá đắt." Tam giảng hoàn tất!

Quả nhiên là thế!

Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo suýt chút nữa đã ngửa mặt lên trời cười lớn.

Cuối cùng hắn cũng thăm dò được giới hạn của La Hầu.

Đối phương bắt buộc phải hoàn thành ba lần giảng đạo mới có thể rời khỏi Đại Thiên Ma Vực trở về Hồng Hoang, thậm chí bản thân lão có thể giống như Hồng Quân bị hạn chế không thể đích thân ra tay, nên mới phải bồi dưỡng ra các Thánh nhân Ma đạo.

Lúc đó các Thánh nhân Thiên đạo và Thánh nhân Ma đạo can thiệp vào cục diện Hồng Hoang, một cuộc Đạo Ma tái tranh sẽ có mức độ khủng bố vượt xa đại chiến Vu Yêu trong ghi chép, thậm chí... "Phù~" Nội tâm thở hắt ra một hơi, Hình Hạo cưỡng ép nén cảm xúc vui mừng, mặt lạnh lùng nói: "Vậy sao?

Vậy thì cứ đợi tam giảng hoàn tất rồi tính!" "Nếu ngươi không thể hoàn thành cái gọi là ba lần giảng đạo kia, thì có tư cách gì đe dọa ta?" Nói xong, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu phía sau hỏi: "Vu Đế, đại trận kia có thể vận chuyển được không?" "Đại trận!" Nhướng mày, đám Tổ Vu Đế Giang sững lại, tiếp đó nhíu mày nói: "Đại trận đó là căn bản lập thân của Vu tộc ta, hiện tại định bộc lộ ra sao?" "Đúng vậy!" Gật đầu, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên: "Chỉ cần thi triển, chúng ta sẽ có sức mạnh bễ mỹ Thánh nhân.

Ma đạo cũng là một phần của Thiên Đạo, đã không thể thành bạn thì chính là kẻ địch, tuyệt đối không thể để nó tiếp tục lớn mạnh thêm nữa." Cái gì!

Ma đạo là một phần của Thiên Đạo!

Kinh hô một tiếng, sắc mặt đám Tổ Vu Đế Giang cũng trở nên khó coi.

Nếu quả thật như vậy, thì không thể để mặc cho Ma đạo của La

Hầu phát triển, bởi vì Thiên Đạo và ý chí Bàn Cổ vốn đối địch nhau, Vu tộc lại được ý chí Bàn Cổ che chở, sao có thể ngồi nhìn kẻ địch tự cường đại lên. "Được!" Gật đầu, Đế Giang lập tức nói: "Huynh đệ, bố trận, đã đến lúc để chúng sinh Hồng Hoang hiểu rõ ai mới thực sự là chủ nhân của thế giới này." "Rõ!" Đáp lời một tiếng, đám Tổ Vu Chúc Cửu Âm cũng vô cùng kích động.

Bởi vì từ sau khi Thập Nhị Đô Thiên Trận diễn luyện hoàn tất, họ chưa từng thi triển một lần nào, lần này có thể thử nghiệm, tự nhiên vô cùng hưng phấn.

Chương 111

Giây tiếp theo, đám Tổ Vu Chúc Cửu Âm tức khắc bao quanh Đế Giang tạo thành một trận pháp đặc thù, từng luồng Tiên Thiên Trọc khí hạo hãn bắt đầu từ dưới chân họ tuôn trào. "Sắp bắt đầu rồi!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, nội tâm Hình Hạo cũng kỳ vọng vạn phần.

Bàn Cổ chân thân a, dù không có nguyên thần chỉ có nhục thân, thì đó vẫn là Bàn Cổ.

Xuyên việt Hồng Hoang mà không thấy Bàn Cổ, thì xuyên việt còn ý nghĩa gì.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức quay đầu nhìn về phía Ma cung, thấp giọng quát: "La Hầu, ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, giao ra Thí Thần Thương, bằng không đừng trách chúng ta thủ hạ vô tình!" Lời này vừa nói ra, La Hầu khinh miệt bĩu môi.

Những ma tu Đại Thiên Ma Vực bên cạnh lão càng không thèm để ý.

Chỉ có những ma tu đến từ Hồng Hoang là cảm nhận được điều gì đó không ổn, trong đó bảy người Trọng Lâu càng không chút do dự quay người bỏ chạy.

Bọn họ biết, câu nói cuối cùng của Hình Hạo tuy nhắm vào La Hầu, nhưng cũng là đang nhắc nhở bọn họ đừng can dự vào vũng nước đục này nữa.

Trong tình huống đó, bảy người Trọng Lâu tuy không biết Tổ Vu có át chủ bài gì, nhưng cũng sẽ không đem tính mạng của mình ra mạo hiểm.

Đồng thời, lúc rời đi, Trọng Lâu cũng truyền âm cho những ma tu

từng giao hảo và hiệu trung với mình: "Mau rút!" "Mau theo chúng ta rời khỏi đây!" Ngay lập tức, hàng trăm Đại La Kim Tiên và hơn mười vị Chuẩn Thánh lập tức phản ứng, bám sát theo sau bảy người Trọng Lâu chạy trốn khỏi Ma cung. "Bắt đầu rồi!" Lúc này, tiếng gầm thấp của Đế Giang vang lên: "Hình Hạo huynh đệ, mau ra sau lưng ta!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Hình Hạo cũng không tiếp tục giả bộ nữa, lướt thân ra sau khu vực Thập Nhị Tổ Vu, ánh mắt vẫn luôn dán chặt vào Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận do họ hợp thành.

Ngay tại thời khắc này, thiên địa biến sắc, toàn bộ Đại Thiên Ma Vực rung chuyển dữ dội, một luồng khí tức Bàn Cổ hạo hãn theo đó bốc lên.

Không đợi đám ma tu của La Hầu kịp định thần, tiếng hô lớn đồng thanh của Thập Nhị Tổ Vu đã vang vọng trời đất: "Thập Nhị Đô Thiên Trận, khởi!" "Cung nghênh Phụ thần hàng lâm!" Ầm long long!

Ầm long long!

Những tiếng nổ điếc tai vang dội, Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận vận hành, Tiên Thiên Trọc khí ngút trời, khí tức Bàn Cổ vốn nồng đậm lúc này càng thêm mãnh liệt, uy áp tuy chưa lan tỏa hết mức nhưng cả Đại Thiên Ma Vực đã lung lay sắp đổ. "...Khí tức của Bàn Cổ!" Tại Ma cung, sắc mặt La Hầu thay đổi hoàn toàn, nhìn chằm chằm vào Thập Nhị Tổ Vu đang được bao phủ bởi Tiên Thiên Trọc khí, sự bất an trong lòng trỗi dậy.

Không chỉ lão, mà toàn bộ ma tu trong Đại Thiên Ma Vực và ma tu Hồng Hoang đều cảm nhận được khí tức Bàn Cổ đáng sợ đó, từng kẻ biến sắc, các ma tu Hồng Hoang không chút do dự quay thân chạy khỏi phạm vi Ma cung.

Hú!

Giây tiếp theo, một tiếng gầm lớn vang vọng khắp Đại Thiên Ma

Vực, theo không gian truyền vào Thái Cổ Tinh Vực, truyền vào Hồng Hoang, truyền vào Hỗn Độn, truyền vào Tử Tiêu Cung... "Khí tức của Bàn Cổ!" "Làm sao có thể!" Bên ngoài Tử Tiêu Cung, những người vừa tới quảng trường như Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử đều dừng bước, theo bản năng quay đầu nhìn về hướng Hồng Hoang, từng người thần sắc vô cùng hãi hùng.

Không chỉ họ, mà ngay cả những người đã đến đây trước đó như Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Côn Bằng... cũng không ngoại lệ. "Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra!" "Tại sao khí tức Bàn Cổ lại xuất hiện?" "Luồng khí tức này không phải là ý chí Bàn Cổ, mà là chính chân thân Bàn Cổ!" Những lời lầm bầm như điên dại thốt ra, Đế Tuấn cùng những người khác lúc này như phát cuồng.

Đặc biệt là Tam Thanh, lúc này nỗi sợ hãi trong lòng không thể che giấu, là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, một khi Bàn Cổ quy lai, chẳng phải bọn họ sẽ không tránh khỏi số phận bị thôn phệ sao?

Nghĩ đến đây, Tam Thanh điên cuồng thi triển kính hóa chi thuật tìm kiếm khắp nơi ở Hồng Hoang, miệng không ngừng lẩm bẩm: "Ở đâu!" "Luồng khí tức Bàn Cổ này truyền ra từ đâu?" "Tìm, mau tìm, nhất định phải làm rõ chuyện này là thế nào." Cảnh tượng tương tự cũng xuất hiện trong tay Đế Tuấn và những người khác, chúng thần đều không màng đến việc vào Tử Tiêu Cung, chỉ một lòng muốn làm rõ chuyện về khí tức Bàn Cổ.

Đát đát!

Lúc này, một chuỗi bước chân dồn dập truyền ra từ trong Tử Tiêu Cung.

Chỉ thấy đồng tử Hạo Thiên vội vã chạy ra, sau khi hành lễ trước Tam Thanh và những người khác, liền mở miệng nói: "Chư vị, Lão

gia mời các vị vào Tử Tiêu Cung, ngài sẽ dùng sức mạnh Thánh nhân hiển hóa rõ ngọn ngành sự việc." Nghe vậy, Tam Thanh sững lại.

Tiếp đó không màng gì nữa, lập tức lao vào Tử Tiêu Cung, sợ chậm một bước sẽ mất cơ hội.

Tương tự, Đế Tuấn và những người khác cũng sực tỉnh, hào bất do dự xông vào Tử Tiêu Cung, chỉ để lại mình Hạo Thiên đứng ngơ ngác tại chỗ...

Trong Tử Tiêu Cung!

Hồng Quân xuất hiện trên đài giảng đạo cao chót vót, khí tức toàn thân càng thêm huyền diệu khó lường, dù lần giảng đạo trước xảy ra không ít chuyện ngoài ý muốn, nhưng lão dường như đã tiến thêm một bước. "Bái kiến Lão sư!" "Bái kiến Đạo Tổ!" Thấy vậy, Tam Thanh cùng các tu sĩ Hồng Hoang đều phủ phục xuống đất hành lễ. "Bình thân!" Hồng Quân phẩy tay, dùng pháp lực nâng Tam Thanh và những người khác dậy, bộ dạng nhẹ tựa lông hồng kết hợp với pháp lực thâm bất khả trắc đã chấn nhiếp được chúng thần.

Sau giây phút bình tĩnh ngắn ngủi, Lão Tử dẫn đầu bước lên trước nói: "Sư tôn, không biết khí tức Bàn Cổ từ đâu mà có?

Liệu có phải Bàn Cổ trọng sinh hay không?" Lời này vừa thốt ra, ánh mắt của toàn thể tu sĩ đều đổ dồn về phía Hồng Quân, chờ đợi câu trả lời.

Đáng tiếc, Hồng Quân không quan tâm đến những điều đó, thản nhiên ngồi đó, chờ Hạo Thiên từ ngoài cửa bước vào mới mở miệng nói: "Hạo Thiên đồng nhi, hãy mang Hạo Thiên Kính trên người ra đây!" "Rõ, thưa Lão gia!" Đáp lời một tiếng, Hạo Thiên không dám chậm trễ, lập tức từ trong ngực lấy ra một tấm gương tròn cổ phác. "Tê~" Chứng kiến cảnh này, không ít đại thần thông giả không khỏi hít một hơi khí lạnh, thất thanh nói: "Đó... là cực phẩm Tiên Thiên linh

bảo!" Trong khoảnh khắc, nội tâm chúng thần chấn động vạn phần.

Chỉ là một đồng tử cư nhiên có cực phẩm Tiên Thiên linh bảo tùy thân, đãi ngộ đối với đạo đồng của Hồng Quân quả thực không giống bình thường, thậm chí có kẻ ngay cả một kiện thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo cũng không có, đôi mắt đều đã đỏ rực lên vì ghen tị.

Đối với điều này, Hồng Quân không thèm bận tâm, đại thủ vung lên, Hạo Thiên Kính liền bay lên không trung Tử Tiêu Cung, sau đó phóng đại với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường. "Mở!" Cùng với một tiếng quát nhẹ của Hồng Quân, trên Hạo Thiên Kính gợn sóng lăn tăn, tiếp đó mặt gương rung động, một luồng khí tức Bàn Cổ nồng đậm truyền ra, chính là hình ảnh Thập Nhị Tổ Vu trong Đại Thiên Ma Vực đang hợp thành Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận. "Thập Nhị Tổ Vu!" "Đó là Đại Thiên Ma Vực!" "Tại sao họ lại ở đó?

Dường như đang xảy ra xung đột với lão!" Tiếng kinh hô vang lên, Tam Thanh và những người khác cũng không quản đến sự hiện diện của Hồng Quân, nhanh chóng tụ tập lại nhìn vào cảnh tượng trong Hạo Thiên Kính, nội tâm chấn hãm vô cùng.

Đối với điều này, Hồng Quân cũng không để ý, nhìn chằm chằm vào Thập Nhị Tổ Vu đang được bao phủ bởi Tiên Thiên Trọc khí và khí tức Bàn Cổ vô tận, chậm rãi nói: "Thập Nhị Tổ Vu do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, tuy không có nguyên thần nhưng lại được di trạch của Bàn Cổ gia trì." "Hiện tại Thập Nhị Tổ Vu cấu kiến đại trận triệu hoán Bàn Cổ, chiến lực trực bức Thánh nhân." Cái gì!

Thập Nhị Tổ Vu có thể triệu hoán Bàn Cổ!

Chương 112

Triệu hoán ra Bàn Cổ có thể địch lại Thánh nhân!

Đồng tử co rụt lại, những thủ lĩnh thế lực Hồng Hoang như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Vương Công, Nữ Oa, Phục Hy đều tái mặt.

Là thủ lĩnh thế lực Hồng Hoang, bọn họ hiểu rõ tầm quan trọng của địa bàn, càng hiểu rõ lợi ích của khí vận, từ trước tới nay đều coi Vu tộc là giả địch, thậm chí là kẻ địch thực sự.

Nhưng hiện tại thì sao?

Vu tộc cư nhiên có thể triệu hoán Bàn Cổ nhục thân, chiến lực sánh ngang Thánh nhân, còn chơi bời gì nữa?

Bàn Cổ nhục thân vừa xuất hiện, tất cả đều phải dạt ra, dù có hợp lực lại, e rằng cũng không có khả năng chiến đấu với hắn. "Không phải là Bàn Cổ thực sự!" "Như vậy là tốt nhất, tốt nhất!" Ngược lại, Tam Thanh lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không phải Bàn Cổ thực sự tái sinh, thì đối với bọn họ không có bao nhiêu uy hiếp, vả lại họ đã có tình hữu nghị với Tổ Vu, đối phương không thể nào triệu hoán Bàn Cổ để nhắm vào bọn họ.

Hú!

Đúng lúc này, tiếng gầm thấp lại vang vọng Hồng Hoang và Hỗn Độn, có thể thấy trong Đại Thiên Ma Vực, Thập Nhị Đô Thiên Trận đã hoàn toàn ngưng tụ thành hình, trọc khí vô biên che lấp thân ảnh của Thập Nhị Tổ Vu, một vị khổng lồ cao tới chín ngàn chín trăm chín mươi chín vạn trượng theo đó xuất hiện trong Đại Thiên Ma Vực.

Đầu đội thương khung, chân đạp đại địa, cơ bắp cuồn cuộn, đứng

đó rực rỡ lóa mắt, vạn vật thế gian trong khoảnh khắc này đều trở nên u ám thất sắc. "Bàn Cổ!" Trong Ma cung, La Hầu thất thanh gào thét, thấy quanh thân lão sát khí cuồn cuộn ngút trời, mạnh mẽ vọt ra khỏi Ma cung, nhục thân nhanh chóng tăng trưởng, đạt tới mức chín ngàn vạn trượng.

Giây tiếp theo, La Hầu vung tay phải, Thí Thần Thương sát khí đằng đằng xuất hiện trong tay, đôi mắt lạnh lẽo đỏ rực, cả người điên cuồng hét lên: "Bàn Cổ, ta nhất định phải giết ngươi!" "Nỗi đau ngươi đã gây ra cho ta ngày xưa, ta sẽ bắt ngươi phải trả lại gấp trăm ngàn lần!" Chuyện gì thế này!

La Hầu ra ngoài rồi!

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo kinh ngạc sững sờ.

Qua sự thăm dò trước đó hắn biết rõ, La Hầu trước khi hoàn thành tam giảng thì không thể rời khỏi Ma cung.

Nhưng hiện tại lão lại ra ngoài, dường như không hề hấn gì, rốt cuộc là sao? "Lẽ nào..." Đột nhiên, một tia linh quang lóe lên trong não hải Hình Hạo, hắn ngước đầu nhìn về một hướng nói: "Thiên Đạo mặc hứa sao?" "Muốn nhắm vào Bàn Cổ chân thân!" Dường như để minh chứng cho suy đoán của Hình Hạo, La Hầu lúc này đã ra tay, thân thể cao chín ngàn vạn trượng thao túng Thí Thần Thương sát hướng Bàn Cổ chân thân, một bộ dạng bất tử bất hưu. "Chiến!" Thấy cảnh này, Bàn Cổ chân thân cũng không hề sợ hãi, trong đó Đế Giang bạo quát một tiếng, Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt điều động sức mạnh của bản thân.

Giây tiếp theo, Bàn Cổ chân thân tung ra một quyền, trực tiếp va chạm với Thí Thần Thương.

Ầm long long!

Ầm long long!

Tiếng nổ vang trời dậy đất, dư ba cấp Hỗn Nguyên Thánh nhân lan tỏa, cả Đại Thiên Ma Vực nứt toác với tốc độ mắt thường có thể thấy được, những sinh linh dưới cấp Đại La Kim Tiên tức khắc bị hủy diệt thân xác.

Chỉ với dư ba của một kích, hơn tám phần sinh mệnh ma tộc trong Đại Thiên Ma Vực bị yên diệt, Đại La Kim Tiên không ngừng phun máu, Chuẩn Thánh cường giả cũng vô cùng khó chịu, điên cuồng chạy ra ngoài. "Mạnh quá!" "Sức mạnh Thánh nhân sao?" Tức khắc triệu hoán ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên hộ thể, Hình Hạo gian nan chống đỡ dư ba tập kích, nội tâm lúc này vô cùng chấn hãm.

Tuy sớm biết Thánh nhân sẽ cực kỳ đáng sợ, nhưng không ngờ lại có thể cường đại đến mức này.

Dù là Bàn Cổ chân thân hay La Hầu, một kích nếu rơi lên người hắn, thì chắc chắn hắn sẽ thân tử đạo tiêu ngay lập tức.

Cùng lúc đó, chúng thần trong Tử Tiêu Cung đang quan sát qua Hạo Thiên Kính cũng xôn xao.

Dù cách xa như vậy, nhưng họ vẫn có thể cảm nhận được sức mạnh của cả hai đáng sợ đến mức nào, trong phút chốc, ánh mắt chúng thần rực lửa, nội tâm càng thêm hướng vãng đối với việc chứng đạo thành Thánh.

Ầm!

Ầm!

Lúc này, tiếng oanh minh không ngừng vang lên.

Có thể thấy Bàn Cổ chân thân và La Hầu đang ác đấu với nhau, đôi bên ra đòn không hề có kỹ xảo hoa mỹ, chỉ đơn giản là một thương một quyền đối chọi.

Trong tình huống này, cả Đại Thiên Ma Vực sụp đổ với tốc độ chóng mặt, có xu hướng tan tành bất cứ lúc nào.

Rắc!

Đúng lúc này, một tiếng vỡ vụn vang lên.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy thiên khung của Đại Thiên Ma Vực bị đánh thủng, hỗn độn chi khí vô biên ùa vào, tức khắc va chạm lên Ma cung kia.

Ầm long long!

Ầm long long!

Tiếng nổ vang rền, Ma cung sụp đổ, dưới sự tập kích của hỗn độn chi khí đã trở thành phế tích, thấp thoáng thấy được một thanh trường kiếm màu đen đang nằm đó, không ngừng hấp thu hỗn độn chi khí, đồng thời ánh sáng vạn trượng, tỏa ra hỗn độn khí tức nồng đậm. "Đó là..." "Hỗn Độn Linh Bảo!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo ngay lập tức chú ý đến sự tồn tại của thanh trường kiếm kia, trong mắt lóe lên tinh quang, liếc nhìn La Hầu đang triền đấu với Bàn Cổ chân thân, thân hình hắn nhoáng lên hóa thành lưu quang lao về phía phế tích Ma cung. "Đứng lại đó cho ta!" Cảnh tượng này ngay lập tức bị La Hầu phát giác, sắc mặt biến đổi dữ dội, vung Thí Thần Thương định tập kích Hình Hạo để ngăn cản hắn tiếp cận phế tích Ma cung. "Phá cho ta!" Tuy nhiên, chưa kịp hành động, tiếng gầm thấp của Thập Nhị Tổ Vu trong Bàn Cổ chân thân đã vang lên.

Giây tiếp theo, nắm đấm khổng lồ của Bàn Cổ chân thân nện xuống, trực tiếp chặn đứng Thí Thần Thương, ngăn cản La Hầu nhắm vào Hình Hạo, đồng thời tay trái tung một cú móc thẳng vào mặt La Hầu. "Đáng chết!" Thấy vậy, sắc mặt La Hầu xanh mét, dù phẫn nộ nhưng lão cũng không thể không nghiêm túc đối phó với đòn tập kích của Bàn Cổ chân thân, vung Thí Thần Thương đỡ trước nắm

đấm, tay trái cũng nắm chặt thành quyền nện lại Bàn Cổ chân thân.

Là những người khổng lồ cao trên chín ngàn vạn trượng, cả La Hầu và Bàn Cổ chân thân lúc này đều bỏ qua những thuật pháp thần thông hoa mỹ, mỗi cú đấm đều mang uy thế đủ để nghiền nát một vị Chuẩn Thánh đại viên mãn cường giả.

Chương 113

"Đánh hay lắm!" Đối với điều này, Thập Nhị Tổ Vu không hề sợ hãi.

Là Tổ Vu, họ có cảm ngộ cực sâu về cận chiến, tay phải đưa ra chộp lấy nắm đấm tập kích của La Hầu, mười hai loại sức mạnh pháp tắc theo đó bùng nổ, liên tục tập kích lên thân thể La Hầu.

Ầm long long!

Ầm long long!

Tiếng nổ vang rền, dù La Hầu đã phòng ngự ngay lập tức, nhưng trước sự tập kích của mười hai loại sức mạnh pháp tắc, lão cũng có chút trở tay không kịp.

Đặc biệt là hai loại sức mạnh Thời gian và Không gian, căn bản không thể đề phòng, chỉ trong vài hơi thở, trên thân thể to lớn của La Hầu đã xuất hiện hai vết quyền ấn đẫm máu. "Khốn kiếp!" Cơn đau ập đến, đôi mắt La Hầu càng thêm đỏ rực, không màng gì nữa mà điên cuồng lao vào ác đấu với Bàn Cổ chân thân, miệng hét lớn: "Ngăn cản Hình Hạo đoạt kiếm!" "Nhất định phải ngăn cản hắn!" Lời này vừa thốt ra, các Chuẩn Thánh ma tu trong Đại Thiên Ma Vực mới phản ứng lại, tuy rằng dư ba ở khu vực đó khiến họ kiêng dè, thậm chí không dám lại gần.

Nhưng trước mệnh lệnh của La Hầu, họ không thể giả vờ như không nghe thấy, đặc biệt Hình Hạo lại là đối thủ cũ, càng không thể giả vờ không thấy.

Ngay lập tức, La Khoa cùng các Chuẩn Thánh của Đại Thiên Ma Vực không do dự nữa, nhanh chóng lao về phía phế tích Ma cung, thuật pháp thần thông trên tay không ngừng bộc phát nhắm vào Hình

Hạo, muốn ngăn cản hắn lấy thanh trường kiếm cấp Hỗn Độn Linh Bảo kia. "Muốn ngăn cản ta sao?" Thấy cảnh này, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, nhưng hắn cũng không quá để tâm.

Khi đã đến được phế tích Ma cung, Hình Hạo nhoáng người xông vào khu vực được bao phủ bởi hỗn độn chi khí, tâm niệm động một cái, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên tức khắc bay lên không trung.

Ong ong!

Tiếng ngân vang rền, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên phóng đại, đài sen màu đen bao trùm cả khu vực phế tích vào bên trong.

Giây tiếp theo, thuật pháp thần thông của hàng trăm Chuẩn Thánh liên tục giáng xuống Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên.

Ầm long long!

Ầm long long!

Tiếng nổ điếc tai vang dội, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên rung động dữ dội, kết giới được cấu kiến bắt đầu nứt vỡ, tuy chưa sụp đổ nhưng rõ ràng đã có chút không chống đỡ nổi. "Không ổn rồi." Thu hết thảy vào mắt, Hình Hạo biết đòn tập kích liên thủ của đám Chuẩn Thánh cường giả kia thực sự không phải là thứ Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên có thể ngăn cản được mãi. "Phải nhanh chóng lấy kiếm rồi rời đi!" Tự nhủ trong lòng một câu, Hình Hạo bước tới bên cạnh thanh trường kiếm cấp Hỗn Độn Linh Bảo, tay phải đưa ra chộp lấy chuôi kiếm, định rút nó ra.

Ong ong!

Tuy nhiên, ngay khi Hình Hạo phát lực, thanh trường kiếm kia liền ngân vang, tiếng kiếm minh nồng đậm vang vọng, kiếm ý đáng sợ thăng đẳng, liên tục kích vào thân thể và nguyên thần của Hình Hạo. "Sức mạnh này!" Đồng tử co rụt lại, sắc mặt Hình Hạo đại biến,

không màng gì nữa, hai tay nắm chặt chuôi kiếm, đồng thời tâm niệm động một cái, Thập Nhị Phẩm Thiên Hoa âm thầm hiện ra trên đầu.

Giây tiếp theo, ánh tím rực rỡ, Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên từ trong Thiên Hoa bay ra, trực tiếp thay thế vị trí của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên trên không trung.

Làm xong mọi việc, Hình Hạo cũng không thu hồi Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, mà toàn tâm toàn ý chú ý vào việc hai tay nắm chặt trường kiếm, sức mạnh toàn thân bùng nổ, hét lớn: "Ra cho ta!" Tuy nhiên, hiện thực lại cực kỳ tàn khốc.

Đối mặt với sự nỗ lực hết mình của Hình Hạo, thanh trường kiếm cấp Hỗn Độn Linh Bảo kia vẫn bất động, vẫn cắm chặt trên mặt đất, kiếm ý trên đó không ngừng leo thang, kiếm khí đáng sợ theo đó ngang ngược tàn phá thân thể Hình Hạo.

Xoẹt!

Xoẹt!

Tiền tươi tuôn trào, nhục thân Tổ Vu vốn có thể phớt lờ đỉnh cấp Tiên Thiên linh bảo của Hình Hạo căn bản không chịu nổi, đặc biệt là đôi bàn tay nắm kiếm đã máu thịt be bét, thậm chí ẩn ước thấy được xương trắng hếu. "Địa Hoa, phục hồi cho ta!" Thấy cảnh này, Hình Hạo nổi giận.

Hét lớn một tiếng, Địa Hoa hiện hóa trên đầu, sức mạnh Địa Hoàng Liên theo đó tiến vào cơ thể Hình Hạo, nhanh chóng phục hồi thương thế trên người, đặc biệt là đôi bàn tay.

May mắn là Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên sau khi dung hợp Địa Hoa, năng lực trị liệu của nó cũng theo đó đại tăng, miễn cưỡng có thể duy trì một sự cân bằng vi diệu với thương thế do kiếm khí gây ra.

Nhưng Hình Hạo không dám đại ý, loại cân bằng vi diệu này

không dễ chưởng khống chút nào, chỉ cần một chút sơ suất là sẽ sụp đổ ngay lập tức.

Quan trọng nhất là kiếm ý trên thanh trường kiếm cấp Hỗn Độn Linh Bảo bắt đầu tăng vọt, nếu không thể nhanh chóng rút nó ra để trấn áp luyện hóa, thì đừng nói là từ bỏ, thậm chí còn có thể mất mạng tại đây.

Hưu!

Hưu!

Cùng lúc đó, từng tiếng xé gió vang lên.

Có thể thấy hàng trăm vị Chuẩn Thánh của Đại Thiên Ma Vực đã đến khu vực bên ngoài phế tích Ma cung, nhìn thấy Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên đang cấu kiến phòng ngự, sắc mặt mỗi người đều cực kỳ khó coi. "Phải làm sao đây?" "Sự phòng ngự của đóa sen này sánh ngang với Tiên Thiên chí bảo, chúng ta trong thời gian ngắn căn bản không thể làm gì được!" Một vị Chuẩn Thánh sắc mặt tái nhợt nói, trong mắt đầy vẻ kinh hoàng.

Tại sao?

Bởi vì Hình Hạo đã vào bên trong, thanh trường kiếm kia bọn họ vốn không chú ý đến, nhưng có thể khiến La Hầu khẩn trương như vậy, đủ thấy giá trị của nó to lớn đến mức nào.

Nếu để Hình Hạo đoạt mất thanh trường kiếm đó ngay trước mắt bọn họ, thì hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi. "Ra tay đi!" Nghiến răng, La Khoa thần sắc ngưng trọng nói: "Bất luận thế nào, nhất định phải ngăn cản tên Hình Hạo kia." "Tiên Thiên chí bảo thì đã sao, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực oanh kích, nhất định có thể đánh tan phòng ngự của nó." "Đừng quên, lúc này Hình Hạo không có tâm trí đâu mà thao túng Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, điều

đó định ra rằng phòng ngự của nó là có hạn." Lời này vừa thốt ra, các Chuẩn Thánh của Đại Thiên Ma Vực bên cạnh lập tức phản ứng.

Tuy bị Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên chặn đứng bên ngoài, nhưng họ cũng có thể thấy được cảnh tượng Hình Hạo đang giằng co với trường kiếm.

Trong tình huống không có người thao túng, dù là Tiên Thiên chí bảo cũng không phải là vô địch.

Thế là, đám Chuẩn Thánh không do dự nữa, đồng loạt gào thét, lấy ra linh bảo của mình, pháp lực liên tục rót vào trong, sau đó điên cuồng oanh kích lớp phòng ngự do Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên cấu kiến.

Ầm long long!

Chương 114

Ầm long long!

Tiếng nổ liên hồi, phòng ngự của Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên không ngừng rung chuyển, tuy chưa sụp đổ nhưng cũng không còn vững như bàn thạch nữa, đã có hy vọng đánh vỡ.

Tức khắc, đám ma tu Chuẩn Thánh nội tâm đại định, càng điên cuồng tập kích, đồng thời lên tiếng mắng chửi hòng làm phân tán tâm thần của Hình Hạo: "Hình Hạo, đồ hèn nhát, có giỏi thì ra đây đánh một trận!" "Hình Hạo, ngươi không phải là Tổ Vu sao?

Không phải chiến lực vô song sao?

Có giỏi thì đấu với ta một trận, một chọi một, có dám không?" "Hình Hạo..." "Ấu trĩ!" Bên trong phế tích, Hình Hạo nghe thấy lời nói của đám ma tu Chuẩn Thánh, trong mắt lộ ra một tia bất tiết.

Là một người xuyên việt, hắn còn lạ gì năng lực khẩu chiến.

Lúc này mà chạy ra ngoài đấu tay đôi với đám gia hỏa kia, thì đúng là não có vấn đề.

Nhưng hắn cũng không vạch trần, trực tiếp phớt lờ những lời mắng chửi khiêu khích vô vị kia, tiếp tục cuộc đối đầu với trường kiếm, điên cuồng điều động pháp lực, khí lực và Lực chi pháp tắc, chỉ có một mục đích duy nhất: Rút nó ra!

Uy năng của Hỗn Độn Linh Bảo không hề thua kém Tiên Thiên chí bảo, nếu thanh kiếm này rơi vào tay La Hầu, chiến lực của lão chắc chắn sẽ tăng vọt.

Quan trọng nhất là, bấy lâu nay Chu Thiên Thần Phủ trong tay hắn rất khó tiến hóa thêm nữa, dù có thôn phệ cực phẩm Tiên Thiên linh

bảo cũng không ngoại lệ.

Nhưng nếu Chu Thiên Thần Phủ có thể thôn phệ thanh trường kiếm này, thì ít nhất có một nửa khả năng sẽ thăng cấp thành Tiên Thiên chí bảo.

Vì vậy, hai tay Hình Hạo nắm chặt chuôi kiếm càng thêm dùng lực, miệng hét lớn: "Ra cho ta!" Hú hú!

Tiếng gầm thấp liên hồi, Hình Hạo và thanh trường kiếm cấp Hỗn Độn Linh Bảo tiếp tục giằng co không hạ, đột nhiên một tiếng động thanh thúy vang lên: Rắc!

Nhìn kỹ lại, có thể thấy mặt đất đã nứt ra một cái khe, thanh trường kiếm tuy chưa được rút ra trực tiếp, nhưng cũng đã có dấu hiệu bị lung lay. "Không xong rồi!" Bên ngoài, La Hầu đang ác đấu với Bàn Cổ chân thân ngay lập tức cảm nhận được biến cố của thanh trường kiếm cấp Hỗn Độn Linh Bảo, sắc mặt đột biến, theo bản năng quay đầu nhìn về phía phế tích.

Khi nhìn thấy cục diện Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên đang chặn đứng toàn bộ Chuẩn Thánh cường giả bên ngoài, trong mắt La Hầu càng thêm nôn nóng, mạnh mẽ quay thân muốn ra tay với khu vực phế tích. "Chạy đi đâu!" "La Hầu, đứng lại đó cho ta!" Thấy cảnh này, Thập Nhị Tổ Vu đang thao túng Bàn Cổ chân thân làm sao có thể để La Hầu được như ý?

Hét lớn một tiếng, Bàn Cổ chân thân được bao quanh bởi Phong chi pháp tắc ở đôi chân, tốc độ tức khắc gia tăng lao đến bên cạnh La Hầu, tung một cú móc vào mặt lão.

Bành một tiếng, thân thể Hỗn Độn Ma Thần cao chín ngàn vạn trượng của La Hầu trực tiếp bị đánh bay đi, rơi thẳng xuống khu vực biên giới của Đại Thiên Ma Vực, va đập mạnh vào vách ngăn không gian.

Rắc!

Vách ngăn không gian nứt vỡ, hỗn độn chi khí vô biên ùa vào, khiến Đại Thiên Ma Vực từ chỗ lung lay sắp đổ trở nên tan hoang đổ nát.

Cùng lúc đó, Bàn Cổ chân thân nhanh chóng chạy tới, không mất bao lâu đã đến trước mặt La Hầu, tung một cú đá thẳng vào ngực lão. "Không xong rồi!" Thấy cảnh này, La Hầu vừa phản ứng kịp đã vội vã thao túng thân thể Hỗn Độn Ma Thần né sang một bên.

Giây tiếp theo, chân phải Bàn Cổ đá trúng vào vách ngăn không gian đã nứt vỡ kia, tức khắc đạp thủng một lỗ lớn, hỗn độn chi khí phun trào vào trong, nhanh chóng bắt đầu phá hủy Đại Thiên Ma Vực. "Bàn Cổ!" Thấy vậy, La Hầu cuống quýt lên rồi!

Trước là Hỗn Độn Linh Bảo có khả năng bị đoạt, giờ là Đại Thiên Ma Vực lại bị Bàn Cổ chân thân đánh phá, nếu không nhanh chóng kết thúc chiến đấu, cả Đại Thiên Ma Vực sẽ tan tành xác pháo.

Cộng thêm hiện tại thời gian giảng đạo theo quy định đang ngày càng đến gần, nếu lúc đó không thể hoàn thành nhiệm vụ theo quy định, bản thân lão có thể sẽ bị đánh trở lại nguyên hình, thậm chí...

Trong phút chốc, La Hầu cũng không màng gì nữa, thao túng Thí Thần Thương điên cuồng sát hướng Bàn Cổ chân thân, trong cơn đại nộ, lão cũng đã bình tĩnh lại đôi chút.

So với việc Hình Hạo có khả năng đoạt lấy thanh kiếm, thì uy hiếp của Bàn Cổ chân thân mới là lớn nhất, nếu không đánh bại được nó, thì chuyện này khó lòng kết thúc. "Trời ơi, Đại Thiên Ma Vực sắp tan vỡ rồi!" "Bàn Cổ chân thân, cư nhiên là sự tồn tại cường đại đến mức này sao!" "Cú đá đó, quả thực khủng bố đến thế, chỉ xem qua Hạo Thiên Kính thôi mà ta vừa rồi đã cảm nhận được khí tức tử vong." Trong Tử Tiêu Cung, đám đại thần thông giả như Tam Thanh đều sục

sôi cả lên, toàn bộ tâm thần đều đổ dồn vào Bàn Cổ chân thân và La Hầu, chiến lực khủng bố của hai bên dường như đã phá vỡ xiềng xích mở ra một thế giới hoàn toàn mới cho họ.

Đặc biệt là Tam Thanh, lúc này ba huynh đệ nhìn nhau, âm thầm giao lưu: "Đại ca, chúng ta cũng có nguyên thần Bàn Cổ, liệu có thể triệu hoán Bàn Cổ được không?" "Đúng vậy, Bàn Cổ chân thân cư nhiên khủng bố như thế, nếu chúng ta triệu hoán ra nguyên thần Bàn Cổ thì sẽ thế nào?" "Đại ca, sau lần giảng đạo này chúng ta nhất định phải thử một chuyến, nếu thực sự thành công, thì huynh đệ ta thực sự đã có căn bản lập thân rồi." Trong lúc chúng thần đang bàn tán xôn xao, trên cao đài, sắc mặt Hồng Quân cũng rất khó coi.

Tuy nhiên không phải vì một cước kinh thiên của Bàn Cổ Chân Thân, mà là vì ánh mắt lão từ đầu đến cuối đều nhìn chằm chằm vào một góc của Hạo Thiên Kính.

Tại nơi đó, hào quang của Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên rực rỡ, lờ mờ thấy được Hình Hạo đang phát lực giằng co với trường kiếm. "Vật này!" "Lại xuất hiện trong tay La Hầu!" "Thiên Đạo, rốt cuộc ngươi định làm gì?" Hai nắm đấm siết chặt, nội tâm Hồng Quân dâng trào cảm xúc phẫn nộ.

Là một trong những người hợp tác với Thiên Đạo, lão hiểu rõ sự trỗi dậy của La Hầu không thể tách rời quan hệ với Thiên Đạo, thậm chí còn biết Ma Đạo tái hiện đại biểu cho điều gì.

Tất cả đều là mưu đồ của Thiên Đạo, khơi lại cuộc chiến Đạo Ma, từ đó hoàn thành bố cục đối với Hồng Hoang, một cử diệt sạch ý chí Bàn Cổ đang bao trùm Hồng Hoang, thực hiện việc kiểm soát hoàn toàn thế giới này.

Chính vì vậy, Hồng Quân mới nhẫn nhịn Ma Đạo, chấp nhận sự phục sinh của La Hầu.

Nhưng khi nhìn thấy thanh kiếm kia, cả người lão đều không ổn.

Thanh kiếm đó Hồng Quân quá rõ ràng, càng rõ ràng hơn nó đại diện cho điều gì.

Theo bản năng, Hồng Quân ngẩng đầu nhìn lên đỉnh đầu, đôi mắt như xuyên thấu qua Tử Tiêu Cung và hỗn độn vô tận để khóa chặt một khu vực nào đó, thầm nghĩ: "Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, món Diệt Thế Chí Bảo trong truyền thuyết đủ để hủy diệt Đại Thiên thế giới, tại sao Thiên Đạo lại giao nó cho La Hầu mà không phải ta?" "Chẳng lẽ đây là sự lựa chọn cuối cùng?

Một kẻ bại trận, bằng vào cái gì mà có được vật này!" "Dù thế nào đi nữa, ta tuyệt đối không để hắn đắc trình.

Bất kể là La Hầu hay bất cứ ai cũng không thể ngăn cản kế hoạch của ta, ngay cả khi phải trả giá bằng việc tạo ra một tồn tại đáng sợ hơn." Nghĩ đến đây, đáy mắt Hồng Quân lóe lên tinh quang, trong lúc chúng thần ở Tử Tiêu Cung không hay biết, lão lặng lẽ kết mấy pháp ấn sau lưng...

Tại Đại Thiên Ma Vực, phế tích Ma Cung.

Trong lúc Hình Hạo tiếp tục nhổ kiếm, cả người hắn máu tươi đầm đìa, trị liệu và phục hồi từ Địa Hoa không đủ để duy trì trạng thái cân bằng.

Dưới sự tàn phá của kiếm ý khủng khiếp kia, Hình Hạo cảm thấy bản thân sắp không chịu nổi nữa. "Khốn kiếp!

Chương 115

Chẳng lẽ phải từ bỏ sao?!" Đáy mắt xẹt qua một tia bất cam, Hình Hạo nhìn thanh trường kiếm mới nhổ được một phần ba trong tay với thần sắc phức tạp, trong lòng cảm thấy vô lực.

Vốn tưởng rằng có thể đoạt lấy thanh kiếm này để đoạn tuyệt căn cơ của La Hầu, nhưng dường như hắn đã đánh giá cao bản thân, sự đáng sợ của thanh kiếm này nếu không có sức mạnh của Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì căn bản không thể khống chế nổi, càng đừng nói đến việc nhổ nó lên để luyện hóa.

Ong ong!

Đột nhiên, một tiếng ong minh vang lên bên cạnh Hình Hạo.

Cúi đầu nhìn xuống, một luồng hào quang màu trắng sữa tiến vào trong trường kiếm, ngay sau đó, Hình Hạo cảm thấy kiếm ý đang hoành hành bị trấn áp.

Tuy vẫn có kiếm khí liên tục tấn công, nhưng ngay cả phòng ngự nhục thân của hắn cũng không thể phá vỡ. "Chuyện gì thế này?

Sức mạnh này là của ai?

Kẻ nào đang âm thầm giúp ta!" Hình Hạo ngẩn người, sững sờ.

Vừa rồi hắn đã định từ bỏ, vậy mà trong chớp mắt lại có người âm thầm giúp trấn áp sức mạnh bên trong trường kiếm... "Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, một giọng nói già nua vang lên bên tai Hình Hạo. "Giọng nói này!" Đồng tử co rụt lại, lông tơ toàn thân Hình Hạo dựng đứng, lập tức cảnh giác nhìn quanh.

Không sai được!

Tuy giọng nói có chút thay đổi, nhưng hắn có thể khẳng định chủ

nhân của giọng nói này chính là Hồng Quân.

Như vậy, mọi chuyện đã rõ, Hồng Quân đang âm thầm giúp đỡ, thật là chuyện không tưởng.

Dù sao hiện tại Hình Hạo cũng là tồn tại bị Thiên Đạo truy nã, Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, lại cư nhiên âm thầm giúp đỡ, tại sao?

Có âm mưu gì?

Không đợi hắn phản ứng, giọng nói của Hồng Quân lại vang lên: "Kẻ thù của kẻ thù là bạn.

Tuy trận doanh chúng ta khác nhau, nhưng ta càng không muốn để La Hầu có được vật này.

Ta giúp ngươi áp chế kiếm ý trong Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, mau chóng nhổ nó lên thu hồi đi.

Coi như cái giá phải trả, sau khi thu được vật này, ngươi phải dẫn theo Thập Nhị Tổ Vu rời đi ngay lập tức, nếu không sẽ là lúc ta và La Hầu liên thủ." Đến đây, giọng nói của Hồng Quân hoàn toàn tiêu tán.

Ánh mắt Hình Hạo chợt sáng lên, lập tức hiểu được mục đích của Hồng Quân.

Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm!

Vật này mang danh Diệt Thế, có thể thấy tuyệt đối không phải Hỗn Độn Linh Bảo bình thường, thậm chí có khả năng chỉ xếp sau món Diệt Thế Chí Bảo của Diệt Thế Đại Ma.

Như vậy, việc Hồng Quân giúp đỡ cũng không có gì lạ, dù cả lão và La Hầu đều là người được Thiên Đạo chọn lựa, nhưng ân oán và tranh đấu giữa đôi bên vẫn luôn tồn tại.

Hồng Quân vì muốn đảm bảo địa vị của mình, tự nhiên phải tìm

cách suy yếu La Hầu.

Để Hình Hạo mang đi thanh Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm nghịch thiên này tuy sẽ giúp hắn trỗi dậy nhanh chóng, nhưng cũng có thể hạn chế hoàn toàn vị thế của La Hầu, đảm bảo lão luôn chiếm thượng phong. "Thú vị lắm!

Tuy biết là bị lợi dụng, nhưng ta cũng không thể không chấp nhận!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo hít sâu một hơi, sử dụng Địa Hoa nhanh chóng phục hồi thương thế, hai tay nắm chặt chuôi kiếm càng thêm phát lực, trong miệng gầm thấp: "Ra cho ta!" Một tiếng rắc vang lên, Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm trong nháy mắt lại bị nhổ lên thêm một phần ba nữa.

Dưới sự áp chế sức mạnh của Hồng Quân, sức kháng cự của thanh kiếm đã hoàn toàn khác hẳn lúc trước.

Thậm chí khi hai phần ba thân kiếm đã lộ ra ngoài, uy năng của Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm lại một lần nữa giảm đi đại bán, thậm chí cho Hình Hạo một loại ảo giác rằng có thể dễ dàng nhổ nó ra. "Thành công rồi!" Đáy mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo không hề do dự, một lần nữa phát lực, trực tiếp nhổ phăng Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm đang cắm trên mặt đất ra.

Thương!

Hỏa quang tứ tán, phế tích Ma Cung trong phút chốc sụp đổ.

Theo sau sự sụp đổ đó, tiên đảo mất đi sức mạnh bắt đầu rơi xuống từ không trung.

Hình Hạo giơ cao Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, khí thế quanh thân trong nháy mắt tăng vọt lên gấp mười lần. "Tê~" Cảm nhận sự tăng phúc mà Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm mang lại, Hình Hạo hít một hơi khí lạnh, ánh mắt tập trung vào đám Chuẩn Thánh Ma Vực đang đứng

ngoài Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Giây tiếp theo, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp triệu hồi Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên và Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, cầm kiếm bước ra một bước, xuất hiện ngay trước mặt hàng trăm Chuẩn Thánh. "Hình Hạo!" "Thanh kiếm đó bị hắn nhổ lên rồi!" Nhìn thấy Hình Hạo, bọn người La Khoa kinh hãi, ánh mắt tập trung vào Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm.

Trong khoảnh khắc, mắt bọn La Khoa đỏ ngầu, thanh kiếm này bị Hình Hạo đoạt mất, nếu La Hầu truy cứu, bọn chúng sẽ không có kết quả tốt đẹp gì.

Nghĩ đến đây, bọn La Khoa lập tức lao ra, không quản ngại mà xông thẳng về phía Hình Hạo, miệng quát lớn: "Tặc tử, giao thanh kiếm ra!" "Hình Hạo, buông vật của Ma Tổ đại nhân xuống!" "Hình Hạo, ta muốn mạng của ngươi!" Nghe vậy, Hình Hạo cười lạnh.

Nhìn hàng trăm Chuẩn Thánh đang lao tới, hắn vung nhẹ Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm trong tay: "Đừng có buông lời ngông cuồng, điều đó chỉ lộ ra sự yếu đuối của các ngươi thôi.

Tuy rằng đổi từ búa sang kiếm có chút không quen, nhưng vừa vặn dùng để thử nghiệm sức mạnh của thứ này xem sao." Giây tiếp theo, Hình Hạo động thủ.

Tay phải rung nhẹ Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, pháp lực toàn thân rót vào trong đó, thi triển Lực chi Pháp tắc, Khai Thiên Cửu Thức - Nhất Phủ Phân Âm Dương lặng lẽ phát động.

Một tiếng xoẹt vang lên, một luồng Khai Thiên kiếm khí dài vạn trượng hiện ra, trong đó cuồn cuộn một luồng diệt thế ý niệm màu đen.

Dưới sự thao túng của Hình Hạo, Khai Thiên kiếm khí hạ xuống,

chém thẳng về phía hàng trăm Chuẩn Thánh kia.

Chương 116

"Không xong!

Mau tránh ra!" Nguy cơ giáng lâm, những kẻ đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh đều có trực giác cực kỳ nhạy bén.

Bọn La Khoa có thể cảm nhận rõ ràng luồng Khai Thiên kiếm khí này còn đáng sợ hơn cả lúc Hình Hạo dùng Chu Thiên Thần Phủ thi triển Khai Thiên Cửu Thức.

Đặc biệt là ý niệm diệt thế bên trong đủ để đe dọa đến sinh tử của bọn chúng.

Nhất thời, từng bóng người chao đảo, không chút do dự né tránh ra tứ phía, hoàn toàn không còn vẻ hung hăng muốn giết Hình Hạo như lúc nãy.

Giây tiếp theo, Khai Thiên kiếm khí hạ xuống, tuy tuyệt đại đa số Ma tu đã kịp né tránh, nhưng vẫn có hơn mười vị Chuẩn Thánh sơ kỳ chưa kịp thoát khỏi phạm vi bao phủ của kiếm khí. "A..." "A..." Tiếng thảm thiết vang lên, Khai Thiên kiếm khí bao trùm hơn mười vị Chuẩn Thánh đó, sức mạnh khủng khiếp hoành hành cùng với ý niệm diệt thế trực tiếp chém giết bọn họ, khiến bọn họ tan thành tro bụi, không còn chút khả năng phục sinh nào. "Tê~" Cảnh tượng này khiến đám Ma tu tại trường hít một hơi khí lạnh, ánh mắt nhìn Hình Hạo tràn đầy sợ hãi và kiêng dè.

Đồng thời, chúng thần trong Tử Tiêu Cung cũng không nhịn được mà kinh hô: "Làm sao có thể!" "Hình Hạo sao có thể mạnh như vậy!" "Thanh trường kiếm trong tay hắn là linh bảo cấp bậc gì?

Sức mạnh quá khủng bố rồi!" Giết gọn hơn mười vị Chuẩn Thánh trong nháy mắt, khiến bọn họ không có chút sức kháng cự nào, sức

mạnh này dù cách qua Hạo Thiên Kính cũng khiến người ta cảm thấy run sợ.

Đặc biệt là những kẻ có thù với Hình Hạo như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Vương Công, lúc này từng người siết chặt nắm đấm, sự kiêng dè đối với Hình Hạo đã đạt đến cực hạn.

Thậm chí bọn họ còn hạ quyết tâm, trước khi đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ, tuyệt đối không được đi gây hấn với Hình Hạo, nếu không chỉ có nước nộp mạng.

Đối với tất cả những điều đó, Hình Hạo không hề hay biết.

Sau một đòn, hắn khẽ nhíu mày, thần sắc có chút không hài lòng.

Tuy đòn vừa rồi uy thế rất mạnh, nhưng năng lực khai thiên lại giảm đi hơn một nửa, nếu không có ý niệm diệt thế hỗ trợ, đòn đó chỉ là một trò cười. "Kiếm thì tốt, nhưng tiếc là không hợp với ta!" Lắc đầu, Hình Hạo tùy tay thu lại Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, tay phải vẫy một cái lấy ra Chu Thiên Thần Phủ, ánh mắt nhìn đám Ma tu đang kinh hãi nhìn mình: "Không có chiến ý, chỉ dựa vào trách nhiệm mà tấn công thì thật là yếu ớt.

Tránh ra đi, tiếp tục thế này thì tất cả đều phải chết!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường im phăng phắc.

Bọn La Khoa muốn phản bác nhưng lại không biết mở lời thế nào.

Đúng như lời Hình Hạo nói, bọn họ lúc này đã mất đi chiến ý, tiếp tục dùng số lượng áp chế có thể cầm cự được một thời gian, nhưng muốn giết Hình Hạo thì gần như không thể. "Hỗn chướng!" Đột nhiên, một vị Chuẩn Thánh mặt mày dữ tợn, mãnh liệt phun ra một ngụm tinh huyết, khí thế quanh thân tăng vọt gấp mười lần, huyết diễm bùng lên quanh người, như một ngôi sao băng lao thẳng về phía Hình Hạo, phẫn nộ quát: "Tổ Vu, đừng có quá kiêu ngạo, nam nhi Ma

tộc ta không sợ cái chết!

Mạnh mẽ thì đã sao, dù có phải đồng quy vu tận, ta cũng phải kéo ngươi theo đệm lưng!" Giây tiếp theo, bóng dáng nam tử đó xuất hiện ngay trước mặt Hình Hạo, không một chút trì hoãn, không có bất kỳ đòn tấn công nào, chỉ nghe hắn quát lớn một tiếng: "Bạo!" Trong khoảnh khắc, vị Chuẩn Thánh đó trực tiếp tự bạo nhục thân và nguyên thần.

Oanh long long!

Tiếng nổ đì đùng nhức óc vang lên, một vị Chuẩn Thánh tự bạo gây ra chấn động kinh hồn bạt vía, sức mạnh khủng khiếp đó trong một khắc đã vượt qua toàn lực một đòn của Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Hình Hạo từ trong phạm vi vụ nổ vọt ra. "Phụt!" Sau khi ổn định thân hình, Hình Hạo phun ra một ngụm máu tươi, trong đáy mắt hiện lên vẻ mờ mịt, nhanh chóng bị một tia hậu sợ chiếm giữ.

Hình Hạo phát hiện mình đã quá tự phụ!

Đúng vậy!

Hắn đã quá tự phụ!

Kể từ khi theo chân Thập Nhị Tổ Vu, không, phải là sau trận đại chiến lần trước khi tiêu diệt hàng trăm Chuẩn Thánh, tâm thái của hắn đã hoàn toàn bay bổng.

Thêm vào việc lần này Thập Nhị Tổ Vu chặn được La Hầu, lại thêm sự giúp đỡ của Hồng Quân mà có được Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, hắn thậm chí còn nảy sinh tâm lý khinh thường các cường giả Chuẩn Thánh.

Nhưng vừa rồi nam tử kia đã dùng sinh mạng của mình cho hắn một đòn cảnh tỉnh.

Không phải Chuẩn Thánh không mạnh, cũng không phải cường giả Chuẩn Thánh chỉ có bấy nhiêu, mà vì cơ duyên của bản thân hắn đã vượt qua quá nhiều người.

Nếu không có Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên cùng những bảo vật khác, dù có đạt đến cấp bậc Tổ Vu thì cũng không thể làm được đến mức này.

Vừa rồi, chính vì đại ý, chính vì tự phụ mà hắn suýt chút nữa đã bị đòn tự bạo kia làm trọng thương.

Cần biết rằng, hiện tại hắn đang đối mặt với hàng trăm Chuẩn Thánh, dù trước đó đã giết chết hơn mười người, nhưng nếu đám người còn lại cũng đều tự bạo như nam tử kia, hậu quả sẽ không thể lường được. "Đạo tâm không đủ sao!

Quả nhiên ta còn quá non nớt!

Sức mạnh nắm giữ trong thời gian ngắn quá lớn, đạo tâm tích lũy tám trăm năm của ta vẫn không thể đối đãi chính xác với bản thân." Hình Hạo lầm bầm một câu, hoàn toàn tỉnh ngộ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, lập tức triệu hoán Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên để hộ thân.

Sư tử vồ thỏ cũng phải dùng toàn lực!

Huống chi trong tình cảnh này, Hình Hạo không phải là sư tử, mà đám Ma tu kia cũng không phải là những Chuẩn Thánh con rối được Thiên Đạo thúc ép sinh ra, khoảng cách giữa đôi bên là cực kỳ lớn. "Có hiệu quả!

Giết hắn đi!" Ngược lại, bọn La Khoa và các cường giả Chuẩn Thánh khác lúc này đã phản ứng lại.

Nhìn thấy Hình Hạo bị thương, sự kiêng dè và sợ hãi trong lòng tan biến sạch sành sanh, ngay lập tức hơn mười vị Chuẩn Thánh tung

người nhảy lên, không chút do dự đốt cháy tinh huyết để đổi lấy pháp lực cường đại, nhanh chóng lao về phía Hình Hạo.

Giây tiếp theo, hơn mười vị Chuẩn Thánh đó đã tiếp cận được Hình Hạo.

Không cho Hình Hạo bất kỳ cơ hội tấn công nào, họ hung hãn lựa chọn tự bạo: "Bạo!" "Bạo!" Nhất thời, hơn mười đạo sức mạnh vượt qua Chuẩn Thánh hậu kỳ quét qua, trong nháy mắt phá hủy phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, toàn bộ oanh kích lên người Hình Hạo.

Khói đặc bốc lên, năng lượng tự bạo của mười mấy vị Chuẩn Thánh khủng khiếp đến mức nhấn chìm Hình Hạo bên trong.

Chương 117

Sau khi vụ nổ lắng xuống, Hình Hạo toàn thân máu tươi đầm đìa vọt ra, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên ánh sáng mờ nhạt bay ngược về thức hải. "Hô hô~" Miệng không ngừng thở dốc, Hình Hạo lúc này trông cực kỳ chật vật, nhưng trên mặt không có chút phẫn nộ nào, cả người bình tĩnh đứng đó, như thể đã nhìn thấu hồng trần.

Không chỉ có thế, theo thời gian trôi qua, từng luồng pháp lực dao động quanh thân Hình Hạo đang dâng trào, liên tục sôi sục, huyết nhục của hắn nhanh chóng hồi phục, chỉ trong vài hơi thở đã trở lại bình thường. "Chuyện gì thế này!

Sao lại như vậy!" Thấy tình hình đó, chân mày đám Chuẩn Thánh Ma tộc của La Khoa lập tức nhíu lại.

Uy lực tự bạo vừa rồi cực kỳ đáng sợ, dù Hình Hạo có thân thể Tổ Vu và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thể thì theo lý cũng không nên lành lặn như thế này mới đúng. "Không ổn!" Đột nhiên một vị Chuẩn Thánh dường như nhận ra điều gì, sắc mặt thay đổi đột ngột, thất thanh kinh hô: "Cảnh giới của hắn đang thăng tiến, hắn muốn trùng kích Chuẩn Thánh!" Trùng kích Chuẩn Thánh!

Đồng tử co rụt lại, toàn bộ Chuẩn Thánh của Đại Thiên Ma Vực có mặt tại đó đều kinh ngạc đến ngây người.

Trước đó chỉ mới là Đại La Kim Tiên mà Hình Hạo đã khó đối phó như vậy, nếu để tu vi của hắn đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, phối hợp với thân thể Tổ Vu kia, chiến lực của hắn chẳng phải sẽ vượt xa tưởng tượng sao? "Không thể để hắn thành công!" "Ngăn cản hắn, nhất định không được để hắn đột phá thành công!" Gần như ngay lập tức, bọn La Khoa cuống quýt, từng người bùng lên huyết diễm quanh

thân, đốt cháy tinh huyết đổi lấy chiến lực cường đại để nhanh chóng tấn công Hình Hạo.

Đến nước này, tuyệt đối không cho phép Hình Hạo đột phá Chuẩn Thánh, một khi hắn thành công, biến số khủng bố đó sẽ khiến bọn họ rơi vào cảnh cực kỳ nguy hiểm. "Ong ong!" Thế nhưng lúc này, một trận tiếng vang âm thầm truyền đến.

Chỉ thấy giữa lông mày Hình Hạo hào quang rực rỡ, Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ theo đó bay ra, vây quanh thân thể Hình Hạo xoay tròn, sức mạnh Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành theo đó lan tỏa ra ngoài.

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, trước khi đám Chuẩn Thánh cường đại kia kịp tới, Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận đã được kiến tạo xong, trực tiếp bảo vệ Hình Hạo bên trong.

Đồng thời, trên đỉnh đầu hắn, Thiên Địa Nhân Tam Hoa rực rỡ, Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cũng lặng lẽ hiện ra.

Có thể thấy Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên hiện ra dưới chân Hình Hạo, kết nối với Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, trực tiếp trở thành trận nhãn của Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, tăng cường lực phòng ngự của nó.

Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên rực rỡ, nguồn năng lượng vô tận tiến vào cơ thể Hình Hạo giúp chữa trị nội thương.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên tỏa ra vạn trượng hào quang, ánh sáng tịnh thế rực rỡ chiếu sáng cả một Đại Thiên Ma Vực sắp sụp đổ.

Trong tình cảnh đó, quang mang tịnh thế hạ xuống, vô số huyết trì theo đó bốc hơi, những sinh linh Ma tộc sinh ra trong đó cũng gào thét

thảm thiết rồi hóa thành tro bụi.

Oanh long long!

Lúc này, một tiếng nổ vang truyền ra từ trong cơ thể Hình Hạo.

Pháp lực quanh thân hắn nhanh chóng bắt đầu xao động, liên tục trùng kích về phía tầng thứ Chuẩn Thánh. "Khốn kiếp!

Hắn thật sự đang trùng kích Chuẩn Thánh!" Thấy vậy, đám Chuẩn Thánh Đại Thiên Ma Vực càng thêm nôn nóng.

Một đợt tấn công không phá nổi Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, từng vị Chuẩn Thánh bắt đầu điên cuồng tự bạo, hy vọng dùng sức mạnh khổng lồ sinh ra từ việc tự bạo để phá vỡ phòng ngự của đại trận.

Tiếng nổ liên tục vang lên, mỗi một vụ nổ đều đi kèm với một vị Chuẩn Thánh cường giả vẫn lạc, hiện trường hoàn toàn mất khống chế... "Lũ điên!

Một lũ điên!" Trong Tử Tiêu Cung, bọn Tam Thanh và các đại thần thông giả đều hoảng hốt.

Tuy hiện tại bọn La Khoa đang nhắm vào Hình Hạo, nhưng qua đó có thể thấy được phần nào tính cách của Ma tu Đại Thiên Ma Vực, huyết tính mười phần, chết cũng phải kéo người theo đệm lưng.

Cần biết rằng, họ đại diện cho Huyền Môn Đạo Giáo vốn là tử địch của Ma Đạo, tình huống như vậy trong tương lai họ cũng sẽ phải đối mặt.

Nói công bằng, trong hoàn cảnh đó, họ không nghĩ mình có thể chống đỡ được, bởi không phải ai cũng là Hình Hạo, và cũng không phải ai cũng có nội hàm thâm hậu như hắn.

Theo bản năng, Lão Tử quay đầu nhìn Hồng Quân trên cao đài, lên

tiếng hỏi: "Sư tôn, tu sĩ Ma Đạo đều điên cuồng như vậy sao?" Lời này vừa thốt ra, các đại thần thông giả toàn trường đều nhìn về phía Hồng Quân, ánh mắt không thể che giấu vẻ thắc mắc. "Đúng vậy!" Hồng Quân gật đầu, không hề giấu giếm mà lên tiếng: "Ma Đạo nhất mạch tàn bạo hung ác, dù biết rõ không thể địch nổi cũng sẽ không thỏa hiệp, cách tệ nhất là tự bạo kéo theo đệm lưng như hiện tại.

Quan trọng nhất là phương pháp tu luyện của Ma Đạo khác với tu sĩ chính thống chúng ta, lấy thất tình lục dục làm chủ, chú trọng pháp lực hơn cảnh giới.

Thế nên, ở Ma Đạo nhất mạch, đột phá Đại La Kim Tiên hầu như không có bao nhiêu trở ngại, thậm chí tấn cấp Chuẩn Thánh cũng là một việc dễ dàng.

Đó cũng là lý do tại sao trong Đại Thiên Ma Vực, một Đại Thiên thế giới nhỏ bé như vậy lại sinh ra nhiều Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên đến thế." Nghe Hồng Quân nói xong, các đại thần thông giả trong trường đều biến sắc.

Ma Đạo tấn cấp Chuẩn Thánh đã dễ dàng như vậy, sau này nếu đối địch với bọn họ, chẳng phải không được phép có chút đại ý nào sao?

Quan trọng nhất là Ma tu động một chút là tự bạo nhục thân và nguyên thần, dù cảnh giới của họ yếu hơn cũng có khả năng kéo theo mình đồng quy vu tận.

Các đại thần thông giả và đại năng còn có thể bình tĩnh, nhưng những Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên từng đến Tử Tiêu Cung thì không nhịn được nữa.

Nếu Ma Đạo thật sự như vậy, chẳng phải nếu gia nhập vào đó cũng có thể nhanh chóng đạt tới Đại La Kim Tiên, thậm chí là tầng thứ Chuẩn Thánh sao? "Không..." Thu hết phản ứng của chúng sinh

vào mắt, Hồng Quân sao không biết họ đang nghĩ gì, vội vàng lên tiếng: "Ma Đạo nhất mạch không tu cảnh giới, đạo thất tình lục dục tuy có thể tốc thành trong thời gian ngắn nhưng lại không thể nắm giữ Đạo Quả, dẫn đến việc cực kỳ dễ bị thiên chấp.

Thậm chí tu vi sau khi đạt tới Chuẩn Thánh sơ trung kỳ sẽ khó lòng thăng tiến thêm, các ngươi không nhận thấy trong hàng trăm Chuẩn Thánh kia không có một ai đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ sao?

Tu luyện Ma Đạo cực kỳ dễ bị tâm thần bất ổn, ví như Hình Hạo lúc nãy, sức mạnh vượt xa cảnh giới bản thân nên mới điên cuồng khiêu khích La Hầu như mất trí.

Nếu trước đó hắn rời đi cùng Thập Nhị Tổ Vu thì đã không xảy ra chuyện như vậy, thậm chí còn suýt bị đám Ma tu kia kéo theo đồng quy vu tận.

Tuy lần này hắn nhận ra vấn đề, chuyển họa thành phúc mà bắt đầu trùng kích cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng nếu không có gì bất ngờ, hắn sẽ bước vào con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, đi trên con đường khó lòng thành công của Bàn Cổ." Dĩ Lực Chứng Đạo!

Đồng tử co rụt lại, bọn Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất đều đại kinh thất sắc.

Chương 118

Họ cũng nhìn ra Hình Hạo đang trùng kích Chuẩn Thánh, nhưng không ngờ hắn lại định đi theo con đường Dĩ Lực Chứng Đạo. "Sư tôn!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất là người đầu tiên không ngồi yên được, đứng dậy chắp tay hành lễ: "Chẳng lẽ Dĩ Lực Chứng Đạo thực sự không thể thành công sao?

Theo đệ tử được biết, Bàn Cổ chứng đạo là chứng Đại Đạo chứ không phải Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tại sao lại không thể thành công?" Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất căng thẳng nhìn Hồng Quân.

Bản thân hắn cũng đang đi theo con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, hiểu rõ chiến lực của con đường này mạnh mẽ đến nhường nào, nhưng nếu con đường đó không có tiền đồ thì... "Đúng vậy!" Hồng Quân nhìn Đông Hoàng Thái Nhất với ánh mắt thâm thúy, tinh quang lóe lên: "Bàn Cổ chứng đạo đúng là Đại Đạo không sai, nhưng ngươi có biết muốn Dĩ Lực Chứng Đạo đạt đến Hỗn Nguyên khó khăn đến mức nào không?

Dĩ Lực Chứng Đạo cần tích lũy pháp lực vô lượng lượng kiếp mới có khả năng chứng đạo thành thánh, không phải vì có bao nhiêu khó khăn, mà có một điều kiện tiên thiên không thể thỏa mãn." Điều kiện tiên thiên không thể thỏa mãn?

Thứ đó là gì!

Không chỉ Đông Hoàng Thái Nhất, mà cả bọn Tam Thanh cũng tò mò.

Dù ai cũng biết Dĩ Lực Chứng Đạo gian nan, nhưng nếu có khả năng thành công, mọi người tự nhiên sẽ hy vọng đạt tới tầng thứ tối cao. "Khai thiên tích địa!" Hồng Quân không còn úp mở, sau khi trải

qua chuyện lần trước, lão cũng không dám tỏ vẻ thần bí hay cao ngạo nữa, lập tức nghiêm túc trả lời: "Tuy không giống như Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang vượt qua tổng hòa của mấy nghìn Đại Thiên thế giới, nhưng cũng cần phải khai tịch ra một phương Đại Thiên thế giới.

Trong tình hình Hồng Hoang đang tồn tại, bên trong Hỗn Độn căn bản không thể tiến hành khai thiên tích địa một lần nữa, lúc đó không chỉ Hồng Hoang chèn ép, mà cả ý chí Bàn Cổ và ý chí Thiên Đạo đều sẽ ngăn cản.

Cho nên muốn Dĩ Lực Chứng Đạo Hỗn Nguyên, trừ phi Hồng Hoang tan vỡ, hoặc đạt đến vô lượng lượng kiếp, nếu không sẽ không có bất kỳ khả năng thành công nào." Lời này thốt ra, cả Tử Tiêu Cung im phăng phắc.

Vô lượng lượng kiếp!

Hồng Hoang tan vỡ!

Hai điều kiện này thật sự quá khắc nghiệt.

Hóa ra ngay cả Hồng Quân cũng cho rằng Dĩ Lực Chứng Đạo không thể thỏa mãn điều kiện tiên thiên, cũng không thể chứng đạo thành công.

Hồng Hoang tan vỡ?

Không ai mong muốn điều đó!

Vô lượng lượng kiếp thì càng xa vời, ai lại nguyện ý bị kẹt mãi ở tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn để nhìn người khác chứng đạo Hỗn Nguyên hay Thiên Đạo Thánh Nhân? "Đa tạ sư tôn dạy bảo!" Hít sâu một hơi, trong mắt Lão Tử hiện lên một tia thất vọng rồi ngồi xuống.

Thành thật mà nói, sau khi hiểu được việc tu luyện trọc khí khó

khăn ngang ngửa Dĩ Lực Chứng Đạo, lão đã nảy sinh ý định khác.

Đã khó như nhau, tại sao không chọn Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh mẽ hơn?

Nhưng hôm nay những lời của Hồng Quân đã khiến lão hoàn toàn từ bỏ, Dĩ Lực Chứng Đạo tuy tốt nhưng biến số quá nhiều, lão không thể chấp nhận được.

Đồng thời, Nguyên Thủy và Thông Thiên ngồi bên cạnh cũng im lặng, cảm thấy mình đã quá cao vọng, hạ quyết tâm đi theo con đường Pháp Tắc Chứng Đạo theo cách mà Hình Hạo đã kể. "Sư tôn!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất ngồi bên cạnh lại cuống lên.

Chẳng lẽ hắn không thể theo con đường Dĩ Lực Chứng Đạo sao?

Vốn tưởng rằng đi theo con đường chí cường, dù Thánh nhân có xuất thế thì hắn vẫn có thể trở thành người đứng đầu, thậm chí có khả năng vượt qua Hồng Quân.

Nhưng trong tình cảnh hiện tại, ngay cả chứng đạo thành thánh còn không làm được thì nói gì đến chuyện khác?

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức lên tiếng hỏi: "Đệ tử có khả năng chứng đạo không?" Lời này thốt ra, cả Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn bên cạnh đều căng thẳng.

Bởi trước đó Đông Hoàng Thái Nhất đã nhận được Hồng Mông Tử Khí, nếu không thể chứng đạo thì hai người họ sẽ không còn chỗ dựa, thậm chí... "Có!" Ánh mắt Hồng Quân lóe lên, lão nhìn sâu vào Đông Hoàng Thái Nhất: "Thuần túy Dĩ Lực Chứng Đạo đúng là không khả thi, nhưng nếu Dĩ Lực Chứng Đạo kết hợp với khí vận vô biên, cộng thêm Hồng Mông Tử Khí ta ban cho, lúc đó sẽ có khả năng chứng đạo Thánh Nhân." Kết hợp với khí vận vô biên!

Đồng tử co rụt lại, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức

hiểu được ý của Hồng Quân.

Sau khi nhìn nhau một cái, cả hai đều kiên định với hành động phát triển Yêu Đình lớn mạnh.

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức cúi người hành lễ với Hồng Quân: "Đa tạ sư tôn giải hoặc, đệ tử đã hiểu." "Mau nhìn xem, Hình Hạo sắp đột phá rồi!" Đúng lúc này, Côn Bằng trong đám người đột nhiên hô lớn thu hút sự chú ý của chúng thần Tử Tiêu Cung.

Nhìn kỹ vào hình ảnh hiển thị trên Hạo Thiên Kính, có thể thấy pháp lực quanh thân Hình Hạo đang sôi sục, bắt đầu trùng kích Chuẩn Thánh.

Nhất thời chúng thần cũng không còn tâm trí suy nghĩ chuyện khác, ai nấy đều nín thở tập trung quan sát, kể cả Hồng Quân cũng không ngoại lệ.

Tại Đại Thiên Ma Vực, Hình Hạo lúc này pháp lực sôi trào, Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công điên cuồng vận chuyển, pháp lực của hắn đang tăng vọt nhanh chóng: Gấp trăm lần, nghìn lần, ba nghìn lần, năm nghìn lần!

Đạt tới mức gấp năm nghìn lần Chuẩn Thánh thông thường, luồng pháp lực xao động đó mới bình lặng lại.

Kèm theo một tiếng vỡ vụn vang lên, xiềng xích trong cơ thể cũng bị phá vỡ hoàn toàn vào khoảnh khắc đó.

Một tiếng "Bành" vang lên, luồng pháp lực cuồn cuộn mãnh liệt quét ra, dù chỉ mới là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ nhưng đã đạt đến trình độ bễ mỹ với Chuẩn Thánh hậu kỳ trảm tam thi.

Nhất thời, hơi thở Bàn Cổ đặc thù thăng đằng quanh người Hình Hạo.

Hắn mở mắt ra, hai luồng thần quang trong nháy mắt xuyên thấu qua Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận đang lung lay sắp đổ, trực tiếp đâm thủng đầu của hai vị Ma tu Chuẩn Thánh trung kỳ.

Ngay cả tiếng thảm thiết cũng không kịp phát ra, hai vị Ma tu đó đã tử vong, thi thể từ không trung rơi xuống một huyết trì, trong chớp mắt bị đám Ma tộc sinh ra trong đó nuốt chửng sạch sẽ.

Một tiếng gầm thấp, Hình Hạo đứng dậy từ Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Tổ Vu chân thân hiển lộ, nhanh chóng bắt đầu cao lớn thêm: Một nghìn năm trăm vạn trượng, hai nghìn vạn trượng, ba nghìn vạn trượng!

Đạt tới mức ba nghìn vạn trượng, Tổ Vu chân thân mới ngừng tăng trưởng, nhục thân cảnh giới của hắn cũng đột phá tới Chuẩn Thánh trung kỳ. "Thành công rồi!" Tinh quang trong đáy mắt thu liễm lại, thần thức của Hình Hạo nhập vào cơ thể, cả người hắn như vừa trải qua một cuộc tẩy lễ, trở nên bình hòa hơn.

Chương 119

Cảm nhận luồng sức mạnh cuồn cuộn mãnh liệt trong người, Hình Hạo thoáng hiện một tia sợ hãi.

Việc mất đi sự cân bằng trong tâm thái suýt chút nữa đã gây ra đại họa.

Tuy điểm xuất phát của hắn là tốt, nhưng hắn cũng quên mất rằng mọi chuyện không phải lúc nào cũng nằm trong tầm kiểm soát, luôn tràn ngập những biến số vô tận.

Ví như chuyến đi Đại Thiên Ma Vực lần này, nếu lúc đó hắn bình tĩnh hơn một chút, tâm thái không quá tự phụ thì đã không có những chuyện này xảy ra.

Tuy chuyển họa thành phúc mà khám phá tâm cảnh, tấn cấp Chuẩn Thánh, nhưng cũng đã hoàn toàn lộ ra át chủ bài của Vu tộc, tiếp theo... "Phá cho ta!" Đúng lúc này, một tiếng quát lớn vang dội Đại Thiên Ma Vực.

Ma khí vô biên sôi sục, La Hầu với thân hình trọng thương thao túng Thí Thần Thương đánh lui Bàn Cổ Chân Thân.

Giây tiếp theo, trời đất lặng ngắt như tờ, Bàn Cổ Chân Thân nứt ra, đám Tổ Vu Đế Giang thuận thế bay ra, từng người ngã xuống đất, miệng phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận tan vỡ, khuyết điểm của nó cũng hiển lộ rõ ràng vào khoảnh khắc này.

Không thể duy trì lâu dài!

Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán ra dù sao cũng chỉ là được triệu hoán, không phải Bàn Cổ Chân Thân thực sự, dù có chiến lực bễ

mỹ với Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể duy trì quá lâu.

Cùng lúc đó, La Hầu cũng phun ra một ngụm máu tươi.

Tuy đã đánh nát Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận nhưng bản thân hắn cũng phải trả giá không nhỏ, trong tình cảnh này cũng không dám khinh suất hành động.

Đặc biệt là khi hơi thở Bàn Cổ tán đi, ý chí Thiên Đạo lại một lần nữa bao trùm Đại Thiên Ma Vực, nếu bị phát hiện rời khỏi phạm vi Ma Cung, kết cục của La Hầu sẽ cực kỳ thê thảm. "Không ổn!

Đại trận phá rồi!" Thấy cảnh đó, Hình Hạo biến sắc.

Hắn biết hiện tại không thể nán lại lâu hơn, nếu còn ở lại, việc đám Ma tu tự bạo có thể sẽ giữ chân cả hắn và Thập Nhị Tổ Vu ở lại đây vĩnh viễn.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo không còn trì hoãn, tâm niệm vừa động lập tức thu hồi Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, chân đạp Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên, mặc kệ sự tấn công của đám Ma tu Chuẩn Thánh, nhanh chóng thi triển độn thuật lao về phía khu vực Thập Nhị Tổ Vu đang đứng.

Tiếng xé gió vang lên, Hình Hạo nhanh chóng bay tới bên cạnh Thập Nhị Tổ Vu.

Sau khi đáp xuống đất, hắn thao túng Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên phát động năng lực trị liệu để khôi phục cho Thập Nhị Tổ Vu, đồng thời lên tiếng: "Chư vị Tổ Vu, chúng ta nên rời đi thôi." "Được!" Đế Giang gật đầu, các Tổ Vu không còn do dự, lập tức đứng dậy chuẩn bị rút lui.

Dù sao Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận đã phá, họ cũng bị trọng thương, trong tình cảnh này thật sự không thể ở lại thêm nữa. "Chạy đi đâu!" "Tặc tử Vu tộc, hôm nay đừng hòng ai rời khỏi đây!" Lúc này,

bọn La Khoa và đám Chuẩn Thánh Đại Thiên Ma Vực cũng đã tới nơi, nhanh chóng bao vây Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu vào giữa, miệng quát tháo, sát cơ lộ rõ trong mắt.

Ai cũng thấy được, ngoại trừ Hình Hạo vừa đột phá chiến lực tăng mạnh ra, tình hình của Thập Nhị Tổ Vu hiện tại không hề ổn, với năng lực của họ phối hợp với La Hầu, hoàn toàn có khả năng giữ họ lại.

Dù không giữ được toàn bộ các Tổ Vu thì ít nhất cũng giữ được một phần, như thế mới có thể lấy lại thể diện đã mất của Ma Đạo nhất mạch sau trận chiến này. "Khốn kiếp!" Thấy vậy, sắc mặt Hình Hạo trầm xuống, tâm niệm vừa động, Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên bay ra bảo vệ bọn Đế Giang.

Tiếp đó, tay phải hắn cầm Thần Phủ, tay trái cầm Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, trên đỉnh đầu là Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đồ, chân đạp Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, ánh mắt lạnh lùng nhìn La Hầu đang biến ảo khôn lường: "La Hầu, ngươi chắc chắn muốn tiếp tục chứ?" Nghe vậy, sắc mặt La Hầu trầm xuống.

Nếu có thể, hắn hận không thể đoạt lại Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm ngay lập tức, càng muốn diệt sát Thập Nhị Tổ Vu để trừ hậu họa.

Nhưng hắn không thể làm vậy.

Ý chí Thiên Đạo đã bắt đầu phục hồi Đại Thiên Ma Vực, lúc này nếu ra tay nữa sẽ bị ý chí Thiên Đạo nhắm vào, khi đó không đơn giản là ba lần truyền đạo có thể giải trừ hạn chế cho bản thân.

Sau khi do dự, La Hầu bỗng phất tay: "Tất cả tránh ra, để bọn chúng rời khỏi đây!" Nghe lời này, bọn La Khoa và đám Chuẩn Thánh Ma Đạo đều sững sờ, không ai tin được nhìn về phía La Hầu, không hiểu tại sao lại thả Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu đi vào lúc này.

Theo bản năng, La Khoa lên tiếng: "Ma Tổ đại nhân, tại sao?

Chúng ta hoàn toàn có thể giết chết bọn chúng, tại sao phải để bọn chúng đi?" "Ma Tổ đại nhân, ta..." "Im miệng!" Không đợi La Khoa nói hết, La Hầu đã quát mắng: "Không nghe lời ta nói sao?

Ta bảo để bọn chúng đi!" Nhìn La Hầu đang phẫn nộ, đám Chuẩn Thánh Ma Đạo dù khó hiểu nhưng cũng không dám làm trái quyết định của hắn.

Ngay lập tức, đám Ma tu tản ra, ánh mắt không cam lòng nhìn về phía Hình Hạo và mọi người, từng kẻ nghiến răng nghiến lợi, thầm hối hận tại sao trước đó không quyết định tự bạo sớm hơn để tiêu diệt Hình Hạo, lại để hắn chuyển họa thành phúc mà đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh. "Hô~" Thấy tình hình đó, Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn biết mình đã đánh cược đúng.

Ý chí Thiên Đạo đã trở lại, buổi giảng đạo cũng sắp bắt đầu, La Hầu không dám tiếp tục đối đầu như thế này nữa.

Hình Hạo lập tức nhìn Thập Nhị Tổ Vu: "Vu Đế, chư vị Tổ Vu, chúng ta đi thôi!" "Được!" Đế Giang gật đầu, các Tổ Vu không còn trì hoãn, sải bước đi về phía không gian toại đạo kết nối với Thái Cổ Tinh Vực.

Thấy vậy, Hình Hạo cũng bám sát theo sau, nhưng hắn không thu hồi Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên đang bảo vệ Thập Nhị Tổ Vu, dù sao lòng phòng người cũng không thể không có. "Hình Hạo!" Lúc này, La Hầu ở trên không trung đột nhiên lên tiếng: "Thanh kiếm của ta cứ để tạm ở chỗ ngươi!

Chờ đó đi, ngày ta giáng lâm Hồng Hoang sẽ là lúc ngươi thân tử đạo tiêu." Nghe lời này, sắc mặt Hình Hạo thoáng run rẩy.

Lời đe dọa của La Hầu không thể xem như không nghe thấy, dù sao hắn cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, càng là chủ nhân Ma Đạo, tương lai có thể đứng ngang hàng với Hồng Quân.

Nhưng hiện tại Hình Hạo cũng không còn sợ hãi nữa.

Hắn quay đầu nhìn về phía La Hầu, vung Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm trong tay: "Ta chờ ngươi!

Lần sau gặp lại, chưa biết mèo nào cắn mỉu nào đâu.

La Hầu, chúng ta sẽ còn gặp lại!" Nói xong, Hình Hạo cũng không nán lại, bảo hộ Thập Nhị Tổ Vu nhanh chóng rời khỏi Đại Thiên Ma Vực.

Chương 120

Sau khi xuyên qua không gian toại đạo, cả nhóm đã trở về Thái Cổ Tinh Vực.

Ngay sau đó, bọn Hình Hạo cấp tốc bay về phía Bàn Cổ Điện ở Bất Chu Sơn.

Sau trận chiến này, Thập Nhị Tổ Vu đều bị thương, nhất định phải về tĩnh dưỡng một thời gian, thậm chí kế hoạch đánh chiếm miền nam Hồng Hoang định ra trước đó cũng đành phải hoãn lại. "Kết thúc rồi!" Trong Tử Tiêu Cung, nhìn thấy Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu trở về Hồng Hoang, chúng thần đều thở phào nhẹ nhõm.

Một trận chiến có thể nói là đầy kịch tính, vô cùng đặc sắc, đầu tiên là Bàn Cổ Chân Thân gây chấn động Hồng Hoang, sau đó là Hình Hạo đột phá Chuẩn Thánh, Dĩ Lực Chứng Đạo.

Đặc biệt là việc Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận tan vỡ càng khiến mọi người yên tâm.

Chỉ cần khả năng tác chiến liên tục của Bàn Cổ Chân Thân không đủ, họ vẫn có khả năng chống chọi được, thậm chí... "Được rồi!" Lúc này, Hồng Quân phất tay thu hồi Hạo Thiên Kính, sau khi đảo mắt nhìn quanh các tu sĩ, lão lên tiếng: "Chúng thần quy vị, buổi giảng đạo này ta sẽ giảng trong ba nghìn năm, lấy đạo Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh làm chủ." Nghe vậy, bọn Tam Thanh lập tức nghiêm túc.

Tuy thời gian giảng đạo còn vài tháng nữa mới tới, nhưng vì Hồng Quân muốn giảng sớm nên đương nhiên họ không có ý kiến gì.

Dù sao lần trước buổi giảng đạo của Hồng Quân đã khiến chúng thần Hồng Hoang bị một vố đau, liên tục bị gián đoạn hai lần, cuối

cùng còn kết thúc sớm.

Hiện tại giảng đạo sớm, trong mắt Tam Thanh chính là để bù đắp cho sự tiếc nuối của lần trước.

Đồng thời có thể thấy, trong tình hình Ma Đạo xuất thế, Hồng Quân không dám hời hợt với bọn họ như trước nữa.

Từ việc lão trả lời câu hỏi về Dĩ Lực Chứng Đạo của Đông Hoàng Thái Nhất có thể thấy được, dù bản ý của Hồng Quân là muốn thao túng mọi chuyện, nhưng lúc này lão cũng không dám tùy tiện qua loa.

Bởi vì sự việc ở buổi giảng đạo đầu tiên đã khiến ít nhất một phần ba trong số ba nghìn khách ở Tử Tiêu Cung phản bội Huyền Môn mà sa vào Ma Đạo.

Đợi chúng thần ổn định vị trí, Hồng Quân cũng không nói lời thừa thãi, sau khi hít sâu một hơi, lão bắt đầu giảng giải: "Thiên chi đạo, tổn hữu dư bổ bất túc, cố hư thắng thực, bất túc thắng hữu dư.

Ý nghĩa của nó rộng lớn, đạo lý thâm ảo, thú vị sâu xa.

Tượng của trời đất phân chia, khí của âm dương sắp xếp, sự thay đổi bắt nguồn từ biểu hiện, triệu chứng của sinh tử rõ ràng..." Nhất thời, trong Tử Tiêu Cung khí tím lan tỏa, kim liên mọc đầy đất, trực tiếp hòa nhập vào cơ thể những người nghe đạo.

Có thể thấy pháp lực của những Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên kia đang nhanh chóng thăng tiến như được tiếp thêm sức mạnh, không hề có dấu hiệu dừng lại.

Vì có Hồng Quân hộ pháp nên cảnh giới của họ sau khi đột phá cũng cực kỳ ổn định, không hề có xu hướng bị tụt giảm.

Đến đây, các tu sĩ nghe đạo đều thở phào nhẹ nhõm, ngoại trừ bọn Tam Thanh và các đại thần thông giả ở lần giảng đạo thứ nhất, các tu

sĩ mới đều cho rằng Hồng Quân là bậc đại công vô tư, từng người đều cảm động, từ tận đáy lòng công nhận lão. "Hồng Quân!" Cùng lúc đó, bên trong Đại Thiên Ma Vực, La Hầu dường như có cảm ứng, mãnh liệt ngẩng đầu nhìn lên thiên không, hai tay siết chặt: "Lại không giữ quy củ!

Khốn kiếp, định mượn cơ hội này để nới rộng khoảng cách giữa đôi bên sao?

Bản tổ sao có thể để ngươi toại nguyện!" Nói đoạn, thân hình La Hầu thoáng động, xuất hiện tại nơi phế tích Ma Cung sụp đổ.

Bước lên thạch đài duy nhất còn nguyên vẹn, La Hầu lập tức ngồi xếp bằng, lên tiếng: "Buổi truyền đạo của ta sắp bắt đầu, chúng ma mau chóng quy vị!" Lời này thốt ra, Đại Thiên Ma Vực sôi sục.

Những Ma tu từ Hồng Hoang tới không còn trốn tránh nữa, nhanh chóng bay ra từ nơi ẩn nấp, cấp tốc chạy đến chỗ La Hầu.

Tương tự, đám Ma tu trong Đại Thiên Ma Vực cũng không màng đến việc tu sửa, nhanh chóng đến ngồi trước mặt La Hầu chờ nghe giảng.

Tuy nhiên, dù La Hầu phản ứng rất nhanh nhưng để toàn bộ mọi người tập trung lại cũng mất nửa năm, dẫn đến khoảng cách giữa Đạo và Ma trong việc giảng đạo đã nảy sinh.

Không còn cách nào khác, La Hầu cũng không thể quản được nhiều như vậy, nhanh chóng bắt đầu ngồi trên thạch đài tiến hành giảng đạo: "Ma chi đạo, tùy tâm sở dục, tâm động thì bản tính theo đó, đạo của ta lấy đại tự tại, đại tiêu dao, đại thần thông làm trọng..." Theo buổi giảng đạo của La Hầu bắt đầu, toàn bộ Đại Thiên Ma Vực cũng cuồn cuộn Ma khí, nhanh chóng tràn về phía đám Ma tu tại hiện trường, bắt đầu nâng cao tu vi, ngộ tính và pháp lực của họ.

Cùng lúc đó, sau khi La Hầu bắt đầu giảng đạo, ý chí Thiên Đạo cũng giáng lâm, khí vận khủng khiếp bắt đầu đi vào cơ thể La Hầu, nhanh chóng chữa trị thương thế cho hắn và phục hồi Đại Thiên Ma Vực đang tan vỡ.

Hồng Hoang, Bàn Cổ Điện!

Hình Hạo dẫn theo Thập Nhị Tổ Vu trở về.

Khi đáp xuống đất, ngoại trừ Đế Giang ra, bọn Chúc Cửu Âm, Cộng Công, Chúc Dung đều phun ra máu tươi, từng người thần thái suy yếu, không màng đến chuyện khác mà nhanh chóng tiến vào huyết trì trong Bàn Cổ Điện để chữa trị. "Khụ khụ!" Thấy vậy, Đế Giang cũng ho ra máu, dù sao ông ta cũng là Chuẩn Thánh viên mãn, dù bị phản phệ khi Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận tan vỡ thì vẫn có thể chịu đựng được.

Tiếp đó, ánh mắt Đế Giang nhìn về phía Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, chuyện lần này lỗ mãng quá rồi.

Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận vẫn chưa hoàn thiện hoàn toàn, chúng ta cũng chưa thể thực sự giao phong với Hỗn Nguyên Thánh Nhân!" Nghe vậy, trong mắt Hình Hạo thoáng hiện một tia hổ thẹn.

Trước đó vì tâm cảnh không thể khống chế pháp lực dẫn đến đưa ra quyết định sai lầm, may mà Thập Nhị Tổ Vu đều không bị tổn thương quá lớn, nếu không hối hận cũng không kịp.

Hình Hạo hít sâu một hơi, chắp tay hành lễ với Đế Giang: "Vu Đế, xin lỗi, lần này ta đã lỗ mãng!

Vốn tưởng rằng dựa vào khả năng dự kiến tương lai có thể lôi kéo Ma Đạo để chế hành Huyền Môn Đạo Giáo được Thiên Đạo phù trợ, không ngờ La Hầu cũng đã đầu hàng Thiên Đạo." Hình Hạo mãnh liệt ngẩng đầu nhìn Đế Giang, thần sắc nghiêm túc: "Tuy nhiên, lần

này chúng ta cũng không phải là không có thu hoạch.

Cả Huyền Môn Đạo Giáo và Ma Đạo đều được Thiên Đạo phù trợ, ta cũng đã nhìn thấu kế hoạch của Thiên Đạo, một khi để chúng thuận lợi hoàn thành thì Vu tộc ta sẽ gặp họa diệt tộc.

Lần này tuy không đánh bại được La Hầu, nhưng cũng đã làm hắn trọng thương, dẫn đến khoảng cách giữa hắn và Hồng Quân lại bị kéo giãn.

Sau này dù có thực sự ra tay, Ma Đạo cũng sẽ ở thế yếu chứ không ngang tài ngang sức với Huyền Môn Đạo Giáo, đó là cơ hội để Vu tộc ta trỗi dậy.

Quan trọng nhất là lần này ta đã đoạt được Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm của La Hầu, vật này là Hỗn Độn Linh Bảo có phẩm chất vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo.

Tuy uy lực ngang ngửa Tiên Thiên Chí Bảo nhưng quy tắc diệt thế đi kèm của nó lại cực kỳ đáng sợ, nếu để La Hầu nắm giữ, chắc chắn sẽ càng khó đối phó hơn!" Nghe vậy, Đế Giang im lặng.

Đúng như lời Hình Hạo nói, tuy hành động lần này đã bị lộ nhưng cái giá phải trả cũng chỉ là các Tổ Vu bị trọng thương, so với những gì thu hoạch được và tình hình nắm bắt được thì mọi chuyện cũng không đáng kể.

Sắc mặt Đế Giang dịu đi ba phần, lên tiếng: "Đúng là như vậy, nếu không kế hoạch đánh chiếm miền nam Hồng Hoang của chúng ta e rằng phải gác lại rồi.

Tình hình của ta hiện tại có thể tọa trấn Bàn Cổ Điện nhưng cũng không thể tiến hành chiến đấu quá kịch liệt, bọn Chúc Cửu Âm bị thương càng nặng, cần ít nhất nghìn năm để điều dưỡng.

Chương 121

Hình Hạo huynh đệ, ngươi có dự định gì khác không?

Nếu không thể mượn cơ hội này mở rộng địa bàn và khí vận của Vu tộc, sau buổi giảng đạo thứ hai, cường giả Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang sẽ xuất hiện nhiều hơn, thậm chí còn mạnh hơn hiện tại!" Nghe lời này, Hình Hạo tỏ thái độ nghiêm túc.

Đúng vậy, theo ký lục, buổi giảng đạo lần này của Hồng Quân chắc chắn sẽ chú trọng vào việc giải mã và phân tích Chuẩn Thánh đạo, lúc đó các cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ trảm nhị thi sẽ liên tục xuất hiện.

Một khi mọi chuyện phát triển đến mức đó thì ưu thế giai đoạn đầu của Vu tộc sẽ tan thành mây khói, thậm chí hoàn toàn bị gạt ra khỏi cuộc tranh giành thế lực. "Vu Đế!" Sau một hồi trầm ngâm, Hình Hạo nhìn Đế Giang: "Chúng ta vào trong Bàn Cổ Điện rồi hãy bàn tiếp!" "Được!" Đế Giang không từ chối.

Ngay lập tức, hai người quay người tiến vào bên trong Bàn Cổ Điện.

Vừa bước vào, có thể thấy Tiên Thiên Trọc Khí liên tục hội tụ, tiếng huyết trì dao động vang dội, đám Tổ Vu Chúc Cửu Âm đang ngồi xếp bằng trong huyết trì, máu hóa thành những kén thịt bao bọc lấy họ. "..." Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo lộ ra vẻ ngạc nhiên: "Chư vị Tổ Vu làm thế này không sao chứ?" "Không ngại!" Đế Giang xua tay, thần sắc điềm nhiên: "Chúng ta vốn là do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, sức mạnh của huyết trì bắt nguồn từ trái tim Bàn Cổ, nên cùng gốc cùng nguồn, có thể đẩy nhanh tốc độ phục hồi cho họ.

Ngoài mười hai anh em chúng ta ra, những Tổ Vu tân sinh như

Hình Hạo không có loại năng lực này, trước đó Hình Thiên và những người khác cũng từng thử nhưng đều thất bại." Hóa ra là vậy!

Đây là thủ đoạn trị thương đặc thù chỉ dành riêng cho Thập Nhị Tổ Vu!

Như thế, tin rằng tình hình của các Tổ Vu sẽ không có vấn đề gì lớn.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo thở phào nhẹ nhõm, nhìn Đế Giang: "Vu Đế, cuộc chinh phục miền nam Hồng Hoang đúng là phải gác lại.

Công chúa Phượng tộc Bạch Loan có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, chỉ riêng một mình nàng đã lộ ra sức mạnh như thế, chắc chắn trong Phượng tộc còn có nhiều cường giả hơn.

Trước đây Tam tộc vì lời thề Thiên Đạo nên không thể rời khỏi lãnh địa, nhưng từ những chuyện trước đó, rõ ràng Tam tộc đã đạt được thỏa thuận với Thiên Đạo.

Hiện tại trong tình cảnh các Tổ Vu bị trọng thương, mạo hiểm đánh chiếm miền nam cực kỳ khó khăn, thậm chí còn gây tổn thất cho tộc nhân.

Chi bằng nghìn năm sau, đợi vết thương của các Tổ Vu phục hồi như cũ, chúng ta mới tiếp tục chuẩn bị cho cuộc chiến miền nam." Nghe vậy, trong mắt Đế Giang thoáng hiện một tia bất cam, nhưng hiện tại đã không còn lựa chọn nào khác.

Sau khi trầm ngâm một lúc, Đế Giang nói: "Cũng chỉ có thể như vậy, trong vòng nghìn năm đừng động thủ với miền nam, trọng điểm là bồi dưỡng Đại Vu trong tộc đi!

Tuy chúng ta sau khi đạt tới tầng thứ Tổ Vu đã có chiến lực vượt xa tuyệt đại đa số tu sĩ, nhưng sức mạnh của Đại Vu lại liên tục bị suy yếu.

Trong tình cảnh cường giả Chuẩn Thánh xuất hiện ngày càng nhiều, kẻ duy nhất có thể đối đầu với họ chỉ có Đỉnh Cấp Đại Vu, ngoại trừ Hình Hạo huynh đệ ra thì chưa có tộc nhân nào tấn cấp lên tầng thứ Tổ Vu cả." Bồi dưỡng tộc nhân!

Đúng là một việc cấp bách.

Hình Hạo gật đầu tán thành đề nghị của Đế Giang, bởi trong thời đại Chuẩn Thánh này, chỉ dựa vào Đại Vu thì đúng là hơi khó đứng vững chân.

Chỉ có nâng tầm Hình Thiên và những người khác lên tầng thứ Tổ Vu thì mới có thể giải quyết triệt để áp lực cho Vu tộc, thậm chí tạo nền móng cho việc Vu tộc sau này chiếm giữ bất kỳ phương nào trong đông, nam, tây, bắc Hồng Hoang.

Hình Hạo lập tức lên tiếng: "Nếu vậy thì việc này giao cho Vu Đế đại nhân!

Dù sao ta cũng không giỏi dạy bảo tộc nhân, chỉ có con đường của Tổ Vu mới phù hợp.

Hình Thiên, Hậu Nghệ và Khoa Phụ đã được ta ban cho Tam Thanh nguyên thần, nghìn năm thời gian chắc đủ để họ hoàn thành quá trình biến đổi, bước vào tầng thứ Tổ Vu chắc không có vấn đề gì lớn." Hình Thiên ba người có được Tam Thanh nguyên thần!

Đồng tử co rụt lại, Đế Giang lập tức thở dốc.

Nguyên thần!

Đó là nguyên thần đấy!

Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không có, tuy bề ngoài họ tỏ vẻ không quan tâm, thậm chí liên tục khẳng định thân thể Tổ Vu đủ sức trấn áp tất cả, nhưng ai mà chẳng muốn sở hữu nguyên thần chứ?

Trước là Hình Hạo, giờ là ba người Hình Thiên, Đế Giang không nhịn được cũng nảy sinh ý định, theo bản năng hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, nếu ngươi có thể tiên tri tương lai, vậy có cách nào để các Tổ Vu chúng ta cũng nắm giữ được nguyên thần không?" Nói xong, Đế Giang nhìn chằm chằm vào Hình Hạo với ánh mắt rực cháy, tràn đầy vẻ mong đợi.

Nguyên thần!

Đúng là làm khó ta quá!

Hình Hạo nhướn mày, vạn lần không ngờ Đế Giang lại hỏi như vậy.

Nhưng vì người ta đã hỏi nên Hình Hạo cũng không tiện từ chối, sau khi suy nghĩ một lát, hắn lên tiếng: "Có!

Chỉ cần chư vị Tổ Vu có thể tìm được Bàn Cổ nguyên thần, dù chỉ là một tia cũng được!

Nhưng phải là Bàn Cổ nguyên thần thuần khiết, không giống như Tam Thanh bị Tiên Thiên Thanh Khí pha lẫn, loại nguyên thần đó không có tác dụng với Tổ Vu.

Bởi vì Tiên Thiên Trọc Khí trong người Vu Đế quá mạnh mẽ, trừ phi giết sạch Tam Thanh, trực tiếp nuốt chửng nguyên thần hoàn chỉnh, nhưng chuyện đó gần như không thể, vì Tam Thanh cũng được khí vận Bàn Cổ che chở, hiện là mục tiêu quan sát lớn nhất của Thiên Đạo." Nghe vậy, Đế Giang im lặng.

Tìm kiếm Bàn Cổ nguyên thần thuần khiết gần như là chuyện bất khả thi.

Dù thực sự có Bàn Cổ nguyên thần khác tồn tại trong Hồng Hoang ngoại trừ Tam Thanh thì chắc cũng đã sớm hóa hình, thậm chí... "Đúng rồi!" Thấy phản ứng của Đế Giang, Hình Hạo biết ông ta đang

nghĩ gì nên lập tức chuyển chủ đề: "Vu Đế, cách đây không lâu ta có được một pháp môn: Bàn Cổ Tế Luyện Pháp!

Chỉ cần tế luyện theo pháp môn này, tộc nhân Vu tộc ta cũng có thể luyện hóa Hậu Thiên Linh Bảo để tác chiến, thậm chí những ai đạt tới Cao Cấp Đại Vu trở lên còn có thể luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu truyền pháp này cho các Tổ Vu thì có thể luyện hóa Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, lúc đó chiến lực Vu tộc ta chắc chắn sẽ lại tăng trưởng." Bàn Cổ Tế Luyện Pháp!

Luyện hóa Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo!

Không ngoài dự đoán, Đế Giang lập tức bị Bàn Cổ Tế Luyện Pháp thu hút, nhịp thở dồn dập, có chút gấp gáp hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, lời này là thật sao?" "Thật!" Hình Hạo gật đầu, không nói nhiều lời, tâm niệm vừa động truyền Bàn Cổ Tế Luyện Pháp cho Đế Giang.

Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo lên tiếng: "Vu Đế, pháp này không khó, chỉ cần tộc nhân có huyết mạch Bàn Cổ đều có thể sử dụng.

Ngài chắc có thể nhờ pháp này mà luyện hóa hoàn toàn Hỗn Độn Chung kia, chứ không phải như trước đây tuy có thể thao túng nhưng lại không thể vận dụng linh hoạt theo ý muốn.

Chương 122

Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, nếu Vu Đế luyện hóa hoàn toàn thì các cấm chế bên trong sẽ được mở ra hết, lúc đó chắc chắn có thể phát huy sức mạnh vượt qua cấp bậc của Đông Hoàng Thái Nhất ngày trước." Nghe vậy, Đế Giang lập tức phấn khích.

Nếu đúng như lời Hình Hạo nói, chỉ cần luyện hóa hoàn toàn Hỗn Độn Chung để sử dụng thì dù cường giả Chuẩn Thánh đại viên mãn có tới cũng không làm gì được ông ta. "Tốt!" Đế Giang reo lên một tiếng, hào hứng vỗ vai Hình Hạo: "Chuyện trong tộc cứ giao cho ta, ta sẽ nhanh chóng truyền Bàn Cổ Tế Luyện Pháp xuống.

Mà Hình Hạo huynh đệ, ngươi không ở lại trong tộc sao?

Lại định đi nơi khác à?" Nói xong, Đế Giang không khỏi căng thẳng nhìn về phía Hình Hạo.

Dẫu sao hai lần trước Hình Hạo rời đi đều gặp phải ngoài ý muốn, Đế Giang thật sự không muốn để Hình Hạo mạo hiểm rời khỏi trú địa Vu tộc nữa.

“Vu Đế yên tâm!” Nhận ra sự lo lắng của Đế Giang, Hình Hạo lập tức nhe răng cười nói: “Hiện tại Đạo Ma giảng đạo bắt đầu, nội trong Hồng Hoang các đại thần thông giả hầu như toàn bộ đã tiến về Tử Tiêu Cung và Đại Thiên Ma Vực, cho nên không tồn tại kẻ nào có thể uy hiếp được ta.” “Hiện tại tu vi của ta đã đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhục thân càng đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ, dù cho gặp phải cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng có sức chiến đấu một trận, sẽ không có nguy hiểm.” “Chuyến này đi ra ngoài là vì kế hoạch tấn công phía nam Hồng Hoang sau một ngàn năm nữa, ta cần đi trước điều tra rõ tình hình bên đó, đặc biệt là tình hình của Phượng tộc.” “Chỉ có

như thế, Vu tộc ta một ngàn năm sau mới có thể chiếm giữ phía nam Hồng Hoang thuận lợi hơn, mới có thể tiên phong chế định tốt kế hoạch nhắm vào Phượng tộc." Nghe vậy, Đế Giang im lặng.

Hắn hiểu rõ tính nguy hiểm của việc này, dẫu sao Phượng tộc từ sau Long Phượng Đại Kiếp đã lánh đời không ra, trải qua bao nhiêu hội nguyên rồi, ai mà biết rõ trong tộc bọn họ còn ẩn giấu bao nhiêu cường giả Chuẩn Thánh, lại có bao nhiêu tồn tại ngang hàng với Bạch Loan?

Nhưng lời nói vừa rồi của Hình Hạo cũng khiến hắn hiểu rằng không thể khuyên ngăn đối phương, dù là vì công hay vì tư, hành vi lần này của Hình Hạo đều là thế tại tất hành.

"Ta biết rồi!" Hít sâu một hơi, Đế Giang cưỡng ép bản thân bình tĩnh lại, vỗ vỗ vai Hình Hạo nói: "Đã như vậy, thì đi đi!" "Nếu có nguy cơ hãy truyền tin cho ta, trong Hồng Hoang này, Tốc Độ Pháp Tắc của ta có thể đuổi tới chi viện trong thời gian sớm nhất." Nghe vậy, Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thật ra, chuyến đi này có chút cảm giác tội lỗi, dẫu sao nếu không phải vì chuyện riêng của bản thân thì Vu tộc đã bắt đầu chinh phạt phía nam Hồng Hoang rồi.

Nhưng hiện tại lại phải trì hoãn gần ngàn năm thời gian, ai biết lúc đó lại xuất hiện biến cố gì, đây là điều tuyệt đối không được phép.

Cho nên, nhất định phải làm tốt chuẩn bị trước khi Vu tộc động thủ với phía nam Hồng Hoang, đảm bảo lúc đó Vu tộc hạ được phía nam Hồng Hoang sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Đã như vậy, Vu Đế, ta xin cáo từ trước!" "Sau khi về nghỉ ngơi một thời gian, ta sẽ xuất phát tiến về phía nam Hồng Hoang!" "Được!" Gật đầu một cái, Đế Giang không nói thêm gì, hắn cũng có chút không kịp chờ đợi muốn

nghiên cứu Bàn Cổ Tế Luyện Pháp để tế luyện Hỗn Độn Chung.

Thấy thế, Hình Hạo cũng không trì hoãn nữa, ôm quyền hành lễ xong, quay người rời khỏi Bàn Cổ Điện.

Suốt đường trở về Ngộ Đạo Cung, Hình Hạo lệnh cho người canh giữ bên ngoài không cho phép bất cứ ai quấy rầy, sau đó đi vào một gian mật thất phong kín.

Cạch một tiếng, mật thất đóng lại, đáy mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, trực tiếp ngồi xuống một chiếc ghế đá, mở miệng nói: "Hệ thống, điều ra bảng điều khiển cá nhân của ta!" Giây tiếp theo, trước mắt Hình Hạo hoa lên, bảng điều khiển cá nhân hiện ra: [Hình Hạo] [Chủng tộc: Bàn Cổ tộc] [Tu vi: Chuẩn Thánh sơ kỳ (Nhục thân: Chuẩn Thánh trung kỳ)] [Huyết mạch: Bàn Cổ huyết mạch] [Pháp tắc: Lực chi pháp tắc] [Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công] [Linh bảo: Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, Tiên Thiên Âm Dương Đồ, Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, Hồng Mông Lượng Thiên Xích] [Tích phân: 253,900].

"Hơn hai mươi lăm vạn tích phân sao!" Thu hồi ánh mắt, Hình Hạo phất tay đóng bảng điều khiển cá nhân, trầm ngâm một lát rồi chậm rãi mở miệng: "Ta hiện tại ngoài Bàn Cổ Phủ Pháp và Khai Thiên Cửu Thức ra thì không còn bất kỳ thủ đoạn nào khác, nếu chỉ làm một Tổ Vu thì cũng tạm ổn, nhưng ta dẫu sao cũng là một tu sĩ." "Thuật pháp loại thủ đoạn này không cần thiết, nhưng thần thông loại thủ đoạn này cũng nên bổ sung rồi, nếu không thủ đoạn chiến đấu quá đơn điệu sẽ bị người ta bắt thóp." "Độn thuật của ta cũng cần tăng cường, chuyến đi Đại Thiên Ma Vực vừa rồi đám Chuẩn Thánh kia tốc độ đều ở trên ta, chỉ dựa vào Hành Chi Bí là không đủ." Định thần lại, Hình Hạo tâm niệm vừa động mở ra thương thành đổi chác.

Nhìn những món đồ treo phía trước cần tới hàng triệu tích phân

mới đổi được, Hình Hạo thèm thuồng nuốt nước miếng, sau đó mới nói: "Lựa chọn một bộ độn thuật có giá trong vòng mười lăm vạn tích phân!" Giây tiếp theo, cửa hàng đổi chác rung lên, ngay sau đó một loạt thông tin hiện ra: Thần Hoàng Liệt Không Thuật: 15,000 tích phân!

Chu Tước Diễm Độn Thuật: 14,000 tích phân!

Thanh Loan Hồng Quang Độn: 10,000 tích phân! ...

Kim Ô Hóa Hồng Thuật: 50,000 tích phân! ...

Đánh giá qua vài lần, Hình Hạo không khỏi cảm thán.

Độn thuật nhìn qua toàn bộ đều xuất từ Phi Cầm nhất mạch, có thể thấy trong Hồng Hoang, Phi Cầm nhất mạch chiếm ưu thế cực lớn về độn thuật.

Ngay sau đó, ánh mắt Hình Hạo dừng lại ở Thần Hoàng Liệt Không Thuật.

Là bộ độn thuật trị giá mười lăm vạn tích phân, tuy chưa từng nghe qua nhưng cũng không có nghĩa là nó không mạnh.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức nhấn xem giới thiệu Thần Hoàng Liệt Không Thuật: Thần Hoàng Liệt Không Thuật: Thân hóa Thần Hoàng dang cánh triệu dặm, tu luyện đến cực hạn tốc độ có thể xé rách không gian.

Dang cánh triệu dặm!

Thậm chí có thể xé rách không gian!

Xem giới thiệu, Hình Hạo động tâm, Thần Hoàng Liệt Không Thuật quả nhiên bất phàm, không chỉ là một môn đỉnh cấp độn thuật vượt xa Kim Ô Hóa Hồng Thuật, mà thậm chí còn là một môn chiến đấu pháp môn.

Nếu thật sự tu luyện đến mức dang cánh chấn vỡ không gian, thì kẻ địch sơ suất một chút sẽ bị phong bạo không gian cuốn vào trong, dù không giết chết được đối phương cũng có thể làm giảm đáng kể khả năng truy kích của kẻ địch.

Vì vậy, Hình Hạo không trì hoãn, lập tức nói: "Hệ thống, đổi cho ta Thần Hoàng Liệt Không Thuật!" "Đinh!

Đổi thành công!

Thần Hoàng Liệt Không Thuật đã phát phóng!" Giây tiếp theo, Hình Hạo chỉ cảm thấy thần hồn đau nhói, ngay sau đó thông tin về Thần Hoàng Liệt Không Thuật xuất hiện trong não hải.

Hình Hạo dành ra ba ngày thời gian thành công nắm vững Thần Hoàng Liệt Không Thuật.

Tuy không thể trực tiếp làm đến bước vỡ nát không gian, nhưng có thể dựa vào đó diễn hóa ra một đôi Thần Hoàng Dực, dang cánh tuy không bằng hóa thân Thần Hoàng triệu dặm, nhưng cũng đạt đến mức hai mươi hai vạn dặm.

Phóng mắt khắp Hồng Hoang, kẻ có thể truy sát về tốc độ không còn bao nhiêu người, thật sự đã nắm giữ được một bộ độn thuật bảo mệnh.

"Thân hóa Thần Hoàng, dang cánh triệu dặm!

Đây là độn thuật của Phượng tộc, ta không thể hóa thân Thần Hoàng!" Miệng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo trầm ngâm một lát, đột nhiên ánh mắt sáng lên: "Nhưng nếu ta đổi biến hóa chi thuật, lúc đó có thể dễ dàng biến thân Thần Hoàng, có thể phát huy độn thuật đến cực hạn." Nghĩ vậy, đáy mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức nói: "Hệ thống, đổi cho ta Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến!" Ngày trước Hình Hạo đã chú ý tới pháp môn này, tự nhiên biết rõ sự mạnh

mẽ và nghịch thiên của nó.

Kết hợp từ Thiên Cương Tam Thập Lục Biến và Địa Sát Thất Thập Nhị Biến mà thành thần thông, chỉ cần năm vạn tích phân.

Một khi tu luyện thành công, có thể nắm giữ ba mươi sáu môn đại thần thông và bảy mươi hai loại pháp thuật.

Chỉ là môn Túng Địa Kim Quang trong đó tuy không tệ nhưng so với Thần Hoàng Liệt Không Thuật thì khoảng cách quá lớn, không thích hợp với Hình Hạo.

"Đinh!

Đổi hoàn tất!

Chương 123

Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến đã phát phóng!" Đi kèm với tiếng nhắc nhở của hệ thống, thông tin về Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến tiến vào não hải Hình Hạo.

Lập tức, Hình Hạo nín thở ngưng thần bắt đầu tham ngộ.

Chớp mắt một cái, mười năm trôi qua.

Một ngày nọ, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo mở ra, thành công nắm vững Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến, trong đó ba mươi sáu thần thông và bảy mươi hai pháp thuật cũng đã đạt đến cấp độ đăng đường nhập thất.

"Không tệ!

Không tệ!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo vô cùng hài lòng với Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến.

Đặc biệt là ba mươi sáu đạo thần thông, trực tiếp giải quyết khiếm khuyết không có năng lực ngự địch nào khác ngoài cận chiến.

Quan trọng nhất, theo cảm ngộ của Hình Hạo, hoàn toàn có thể bóc tách bảy mươi hai loại pháp thuật trong Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến ra, diễn hóa thành pháp thuật thích hợp cho tộc nhân Vu tộc thi triển.

Đặc biệt là thuật Đại Tiểu Như Ý, hầu như chỉ cần tộc nhân Vu tộc đều có thể thi triển thành công, cũng có thể tăng mạnh chiến lực Vu tộc dưới cấp Đại Vu.

Dẫu sao dưới cấp Đại Vu không thể thi triển chân thân, nhưng nếu dùng pháp thuật Đại Tiểu Như Ý để khổng lồ hóa, phối hợp với thân thể vốn cường hãn của Vu tộc, tất yếu sẽ phát huy ra hai trăm phần

trăm chiến lực.

"Trước tiên hãy truyền thụ pháp này cho ba người Khoa Phụ vậy!

Để họ phổ biến trong bộ lạc trước, sau đó mới truyền khắp nội bộ Vu tộc." Trầm ngâm một lát, Hình Hạo lập tức có tính toán, bước ra khỏi mật thất, trực tiếp bảo Tiểu Vu canh giữ Ngộ Đạo Cung đi triệu Khoa Phụ tới.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Không bao lâu sau, Khoa Phụ vội vã tới, khom người hành lễ: "Tổ Vu tìm ta?

Có chuyện gì xảy ra sao?" Nghe vậy, Hình Hạo điềm nhiên cười, xua tay ra hiệu Khoa Phụ đứng dậy, sau đó mở miệng: "Cũng không có chuyện gì lớn, ta sáng tạo ra một môn Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, theo ta cải tiến, pháp này không chỉ thích dụng cho tu sĩ, mà tộc nhân Vu tộc chúng ta cũng có thể tu luyện." Thuật pháp!

Nghe Hình Hạo kể xong, Khoa Phụ đứng bên cạnh sững sờ.

Phải biết rằng, Vu tộc tuy có chiến kỹ tồn tại nhưng cũng cực kỳ hiếm hoi, độ khó tu luyện cực lớn.

Bây giờ Hình Hạo cư nhiên sáng tạo ra Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, tận bảy mươi hai môn pháp thuật, nếu truyền bá trong tộc thì...

"Hiện tại ta sẽ truyền thụ pháp này cho ngươi, luyện thành thạo xong hãy truyền lại cho tộc nhân!" Không đợi Khoa Phụ kịp phản ứng, Hình Hạo tiến lên một bước truyền thụ Địa Sát Thất Thập Nhị Biến đã cải tiến cho Khoa Phụ.

Làm xong tất cả, Hình Hạo vỗ vai Khoa Phụ nói: "Tranh thủ thời gian tu luyện, sau khi nguyên thần hoàn toàn ổn định, ta sẽ truyền thụ Thiên Cương Tam Thập Lục Biến thích dụng cho tu sĩ, ba mươi sáu đạo thần thông đó vượt xa bảy mươi hai môn pháp thuật của Địa Sát Thất Thập Nhị Biến." Khoa Phụ khom người đáp ứng, từ trong kinh

ngạc hồi thần lại, sau khi tiêu hóa xong Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, cả người kích động vạn phần nói: "Ta nhất định không phụ kỳ vọng của Hình Hạo Tổ Vu!" "Ừm!" Gật đầu một cái, Hình Hạo không định ở lại thêm.

Ở Ngộ Đạo Cung lâu như vậy, cũng đã đến lúc xuất phát đến phía nam Hồng Hoang thám thính tình báo rồi.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức mở miệng: "Được rồi, ngươi ở Ngộ Đạo Cung tu luyện, chờ học thành tài thì giáo đạo tộc nhân, nếu tộc nhân của các bộ lạc khác có tâm muốn học thì cũng có thể truyền thụ!" "Đúng rồi, sau khi học thành thạo hãy đi tìm Đại Vu của các bộ lạc khác khiêu chiến, hiển lộ chỗ tốt và sự mạnh mẽ của Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, tranh thủ để toàn bộ Đại Vu của Vu tộc ta đều tu luyện pháp này, đảm bảo chiến lực bản thân cường thế." Nói xong, Hình Hạo không dừng lại nữa, sải bước đi ra ngoài Ngộ Đạo Cung.

"Tuân lệnh!" Lúc này, Khoa Phụ mới phản ứng lại, lập tức quay đầu nhìn về hướng Hình Hạo khom người hành lễ: "Khoa Phụ nhất định không phụ kỳ vọng của Hình Hạo Tổ Vu." Nghe vậy, Hình Hạo đi ra ngoài điện khóe miệng hơi nhếch lên, xua tay một cái, sau đó tung người nhảy lên, tâm niệm vừa động trực tiếp thi triển Thần Hoàng Liệt Không Thuật.

Giây tiếp theo, một đôi Thần Hoàng Dực hiện ra ở phía sau lưng.

Đi kèm với sự vỗ cánh của Thần Hoàng Dực, trong nháy mắt đã đi được hai mươi vạn dặm, chỉ trong mười mấy hơi thở, Hình Hạo trực tiếp rời khỏi trú địa Vu tộc.

Hắn không đi thẳng tới phía nam Hồng Hoang, sau khi bay khỏi phạm vi Bất Chu Sơn, hắn quay người bay về phía Tam Thập Tam Thiên.

Địa Sát Thất Thập Nhị Biến thích hợp cho Vu tộc tu luyện, đã

truyền cho Khoa Phụ thì tự nhiên không thể quên Hậu Nghệ và Hình Thiên.

So với Khoa Phụ tiềm lực có hạn, Hình Thiên và Hậu Nghệ rõ ràng sẽ nhỉnh hơn một chút, là những đỉnh cấp Đại Vu sở hữu chiến lực ngang hàng Chuẩn Thánh, nếu cộng thêm thủ đoạn của Địa Sát Thất Thập Nhị Biến hỗ trợ, chiến lực định nhiên sẽ tăng thêm một lần nữa.

Chỉ có như thế, hai người bọn họ mới có thể thủ hộ Tam Thập Tam Thiên tốt hơn, đảm bảo căn cơ Vu tộc không xuất hiện vấn đề.

Vù một tiếng, suốt đường bay nhanh, Hình Hạo nhanh chóng tiến vào Tam Thập Tam Thiên.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Nhất thời, các tộc nhân Vu tộc đóng quân ở đó thi nhau khom người hành lễ, ánh mắt nhìn Hình Hạo đầy nhiệt huyết, hướng vọng và sùng bái.

Các tộc nhân tập trung ở nơi này đều là tinh nhuệ, hơn phân nửa đã đạt đến cảnh giới Tiểu Vu, đặc biệt phối hợp với các yêu thú tồn tại trong Tam Thập Tam Thiên, càng khiến các lang tử Vu tộc luôn ở trong trạng thái chiến đấu.

Đối với chuyện này, Hình Hạo không quá để ý, nhanh chóng bay tới tầng trời thứ hai mươi chín.

Có thể thấy tầng trời thứ hai mươi chín đã hoàn thành xây dựng, trong đó vô số kiến trúc đứng sừng sững, đặc biệt là khu vực trung ương, có một tòa cung điện khổng lồ không kém gì Ngộ Đạo Cung đang trôi lơ lửng trên không trung.

Thần Hoàng Dực vỗ cánh, Hình Hạo trực tiếp đáp xuống bên ngoài Thiên Vu Cung đó.

Đi kèm với tiếng bước chân vang lên, Hình Thiên và Hậu Nghệ từ

trong cung điện bước ra, khom người hành lễ: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Thôi đi!" Xua tay một cái, Hình Hạo đỡ Hình Thiên và Hậu Nghệ dậy, không úp mở mà trực tiếp truyền thụ tu luyện chi pháp của Địa Sát Thất Thập Nhị Biến đã cải tiến cho hai người.

Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo mở miệng: "Địa Sát Thất Thập Nhị Biến là do ta căn cứ vào tộc nhân Vu tộc mà sáng tạo ra, sau khi tu luyện xong hãy truyền lại cho tộc nhân trong Tam Thập Tam Thiên." "Ngoài ra, phải nhanh chóng tranh thủ thời gian dựng dục nguyên thần, sau khi Đạo Ma giảng đạo xong, Hồng Hoang sẽ triệt để bước vào thời đại Chuẩn Thánh, lúc đó ta sẽ tìm cơ hội giúp các ngươi hoàn thành đột phá tới cảnh giới Tổ Vu." Nghe vậy, Hình Thiên và Hậu Nghệ đại hỉ.

Đột phá Tổ Vu!

Đó tuyệt đối là ước mơ bấy lâu.

Hiện tại có Hình Hạo bảo chứng, tự nhiên bọn họ sẽ không mảy may hoài nghi, lập tức khom người hành lễ: "Rõ!

Hai người chúng ta nhất định sẽ nhanh chóng dựng dục nguyên thần, tu luyện tốt Địa Sát Thất Thập Nhị Biến để truyền thụ cho tộc nhân." "Hình Hạo Tổ Vu, chuyến này rời khỏi trú địa lại định đi ra ngoài làm gì sao?" Nói xong, Hình Thiên và Hậu Nghệ liền nhìn chằm chằm Hình Hạo với ánh mắt rực lửa.

Thật ra bọn họ cũng muốn đi theo, đặc biệt là Hình Thiên, vốn là một kẻ cuồng chiến đấu, cộng thêm sau khi thôn phệ thi hài Ngũ Hành Lão Tổ, tiên thiên trọc khí trên người đã bị hỗn độn chi khí đồng hóa đại bán.

Không có gì bất ngờ thì sau khi tiên thiên trọc khí trong cơ thể bị đồng hóa hoàn toàn, cộng thêm nguyên thần thành công dựng dục, hắn có thể dựa vào sức mạnh bản thân đột phá tầng thứ Tổ Vu.

Thậm chí có thể sở hữu căn nguyên ngang hàng đỉnh cấp tiên thiên ma thần, sau này trên con đường tu sĩ cũng sẽ một kỳ tuyệt trần.

"Đúng vậy!" Gật đầu một cái, Hình Hạo không có ý định ẩn giấu, mở miệng nói: "Ta đích thực là muốn đi ra ngoài lần nữa!" "Nhưng hành động lần này không chủ động đi chiến đấu, quan trọng hơn là đi thám thính tình báo và bố cục, cho nên không thể đưa hai người đi cùng." Nghe vậy, đáy mắt Hình Thiên và Hậu Nghệ xẹt qua một tia thất vọng.

Không thể đi theo Hình Hạo, chỉ có thể ở lại Tam Thập Tam Thiên tiếp tục tu luyện.

"Ta hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Hậu Nghệ hồi thần đầu tiên, hành lễ với Hình Hạo: "Hình Hạo Tổ Vu đi đường cẩn thận!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo không nán lại nữa, chào Hình Thiên và Hậu Nghệ một tiếng xong liền tung người nhảy lên tái độ thi triển Thần Hoàng Liệt Không Thuật, cùng với đôi cánh Thần Hoàng vỗ mạnh, nhanh chóng rời khỏi tầng trời thứ hai mươi chín, cấp tốc quay về Hồng Hoang.

Chương 124

Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Thiên và Hậu Nghệ cũng trở nên nghiêm túc.

Sau khi nhìn nhau một cái, hai người không trì hoãn nữa, quay người tiến vào Thiên Vu Cung bắt đầu tu luyện bản cải tiến Địa Sát Thất Thập Nhị Biến mà Hình Hạo ban cho.

Vù vù...

Suốt đường bay nhanh, trong lúc đôi cánh Thần Hoàng vỗ mạnh, Hình Hạo nhanh chóng ra khỏi Tam Thập Tam Thiên.

Đáp xuống đỉnh Bất Chu Sơn, Hình Hạo nhìn quanh bốn phương cảnh đẹp "nhất lãm chúng sơn tiểu".

Khoảng một khắc sau, Hình Hạo khóa định hướng phía nam Hồng Hoang, tâm niệm vừa động, Thần Hoàng Dực vỗ mạnh, cả người hóa thành một đạo lưu quang lao vút ra ngoài.

Hình Hạo không ngừng đi sâu vào phía nam Hồng Hoang.

Trên đường đi, có thể thấy vô số yêu thú, yêu tu tồn tại, đều có địa bàn và lãnh thổ riêng, phân chia theo sự mạnh yếu của yêu tu đó.

Nhưng tất cả những thứ này không thu hút được sự chú ý của Hình Hạo.

Trong bối cảnh Đạo Ma truyền đạo hiện tại, các yêu tu tồn tại trong Hồng Hoang hầu như đều dưới cấp Kim Tiên, căn bản không đáng để hắn coi trọng.

Tuy nhiên, Hình Hạo cũng xây dựng trong đầu bản đồ địa mạo về phía nam Hồng Hoang, dẫu sao tương lai Vu tộc sẽ xâm nhập nơi này, có bản đồ địa mạo sẽ giải quyết được không ít phiền phức.

Cứ như vậy, Hình Hạo đi chậm lại để tiến lên, ròng rã ba trăm năm thời gian cuối cùng cũng phác họa được bản đồ địa hình của hơn nửa vùng nam Hồng Hoang trong não hải.

Ầm ầm...

Đột nhiên một ngày, linh khí khu vực phía nam Hồng Hoang bạo tẩu, kèm theo thiên địa dị tượng bao phủ vạn vạn dặm cương thổ, một đạo quang trụ ngút trời dâng lên tại một khu vực.

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo thu hồi ánh mắt dò xét, nhìn về phía khu vực quang trụ đó, trầm ngâm một lát rồi nói: "Tiên thiên linh bảo xuất thế?

Tiên thiên linh căn xuất thế?

Hay là vị thần linh có căn nguyên cường hãn nào đó xuất thế!" Mang theo sự tò mò, Hình Hạo lập tức vỗ Thần Hoàng Dực tiến về nơi quang trụ đó.

Tiếng xé gió vang lên, khi Hình Hạo tới nơi, có thể thấy ở trung tâm quang trụ có một khối đá đen kịt toàn thân đang không ngừng thôn thổ thiên địa linh khí.

Trên khối đá có chín lỗ (cửu khiếu), thiên địa linh khí bị nó hút vào, không ngừng có dịch thể màu đen rỉ ra, ăn mòn đại địa xung quanh.

"Đó là... tiên thiên trọc khí!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo không khỏi động dung.

Là Tổ Vu, dù huyết mạch đã tiến hóa thành Bàn Cổ huyết mạch, hắn vẫn vô cùng quen thuộc với tiên thiên trọc khí.

Đồng thời, nội tâm lúc này cũng ngày càng tò mò.

Căn nguyên của hắc thạch này là gì?

Đã dùng tiên thiên trọc khí để dựng dục, vì sao khi hấp thu thiên địa linh khí lại bài trừ nó ra ngoài cơ thể.

Mang theo hiếu kỳ, Hình Hạo vươn thần thức ra, trực tiếp tra xét hắc thạch đó.

Dưới khoảng cách tuyệt đối về cảnh giới, căn nguyên của hắc thạch hiện rõ không sót chút gì.

"Không thể nào!" Thất thanh kinh hô, Hình Hạo động dung nói: "Căn nguyên là trí xỉ (răng khôn) của Bàn Cổ, hấp thu tiên thiên thanh khí và tiên thiên trọc khí, lại có thêm một phần nhỏ Huyền Hoàng Công Đức khí!" "Căn nguyên này, quả thực có thể sánh ngang Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu.

Tồn tại nghịch thiên như vậy, thật sự có thể thành công hóa hình xuất thế sao?" Ầm ầm...

Ầm ầm...

Dường như chứng thực lời nói của Hình Hạo, lúc này trên tầng không đột nhiên sấm sét nổ vang, mây đen vô biên hội tụ, có thể thấy Cửu Tiêu Thần Lôi đủ để diệt sát Đại La Kim Tiên đang hội tụ, mục tiêu chỉ thẳng vào hắc thạch đó.

"Quả nhiên!" Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo lắc đầu.

Tuy hắc thạch căn nguyên thâm hậu, thậm chí không kém Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu, nhưng đáng tiếc lại không có Bàn Cổ khí vận hộ thể, hóa hình thiên kiếp đủ để hủy diệt nó.

Đương nhiên, đó là trong trường hợp Hình Hạo không ra tay.

Nếu ra tay, che chở tiểu gia hỏa hóa hình không phải là vấn đề.

Nhưng Hình Hạo cũng không vội ra tay, trực tiếp ngồi xuống tại chỗ kiên nhẫn quan sát.

Với căn nguyên nghịch thiên như vậy, hắc thạch cũng không phải không có khả năng hóa hình, hắn muốn xem cực hạn của nó nằm ở đâu.

Ầm ầm...

Ầm ầm...

Lúc này, tiếng sấm trên tầng không ngày càng vang dội.

Có thể thấy Cửu Tiêu Thần Lôi tập trung lại một chỗ, trực tiếp nhuộm tầng không thành màu tím đen, trong lúc lôi đình vô tận đang dựng dục, một đạo Cửu Tiêu Thần Lôi từ trên trời giáng xuống, cấp tốc oanh kích về phía hắc thạch.

Một tiếng nổ lớn vang lên, Cửu Tiêu Thần Lôi oanh kích lên hắc thạch, với tốc độ mắt thường có thể thấy được đã tàn phá vạn dặm cương thổ xung quanh, lôi đình khủng bố nhảy múa, những yêu tu nghe tin chạy tới trực tiếp bị liên lụy.

"A..." "A..." Đi kèm với những tiếng thảm thiết, có thể thấy những yêu tu dưới cấp Kim Tiên trực tiếp bị Cửu Tiêu Thần Lôi gạt bỏ, tro bay yên diệt đến thi thể cũng không để lại.

Ngược lại, hắc thạch trước sự tập kích của Cửu Tiêu Thần Lôi lại cực kỳ bình tĩnh, chín lỗ trên thân nó tỏa sáng rực rỡ, chín cái vòng xoáy hiện ra nhanh chóng hấp thu Thần Lôi để tôi luyện bản thân.

"Bá khí thật lớn!

Đứa nhỏ này một khi hóa hình tuyệt đối bất phàm!" Thu hết cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo nhịn không được mở miệng cảm thán.

Chương 125

Ngay cả hắn ngày trước ở cảnh giới Đại Vu đối mặt với sự tập kích của Cửu Tiêu Thần Lôi như vậy cũng không dám đại ý, nhưng tiểu gia hỏa này chẳng những không có chút sợ hãi nào, mà còn như đang khiêu khích hấp thu Cửu Tiêu Thần Lôi tôi luyện bản thân.

Vì vậy, trong lòng Hình Hạo không khỏi nảy sinh tâm ái tài, căn nguyên thâm hậu là một chuyện, ý chí bất khuất bẩm sinh càng khiến hắn hài lòng cực độ với hắc thạch.

Ầm ầm...

Ầm ầm...

Lúc này, lôi kiếp trên tầng không dường như bị chọc giận.

Liên tiếp hai đạo Cửu Tiêu Thần Lôi rơi xuống, hung hăng oanh kích lên hắc thạch, một đạo uy lực mạnh hơn một đạo, thề phải gạt bỏ tồn tại đang khiêu khích kia.

Nhất thời, vạn vạn dặm đại địa đều bị quang huy màu tím bao phủ, Cửu Tiêu Thần Lôi hoành hành, điên cuồng oanh kích hắc thạch hòng tàn phá nó.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Chín cái lỗ màu đen kia cực kỳ quỷ dị, khi chưa bị tàn phá ngay lập tức, chín cái lỗ đó không ngừng dẫn đạo vòng xoáy, thôn phệ sức mạnh Cửu Tiêu Thần Lôi làm của riêng, nhanh chóng khôi phục những vết nứt do Cửu Tiêu Thần Lôi gây ra trên bản thể.

"Thú vị!

Sức mạnh cổ quái này thật không dung tiểu thứ." Thu hết cảnh tượng vào mắt, thần sắc Hình Hạo bỗng nhiên ngưng trọng.

Là cường giả Chuẩn Thánh, hắn nhìn ra được sự đáng sợ của chín cái lỗ thôn phệ kia, hiện tại chỉ thôn phệ Cửu Tiêu Thần Lôi, nếu sau khi hóa hình nó phát động sức mạnh này lên các tu sĩ khác thì sao?

Một khi như vậy, đứa nhỏ này có thể sẽ lầm đường lạc lối, thậm chí trở thành một đại ma đầu đúng nghĩa, dẫu sao sức mạnh thôn phệ vốn cực kỳ nghịch thiên.

Thôn phệ đối phương có thể đoạt được tất cả của đối phương, vậy thì ai còn muốn tu luyện từng bước một, ai còn quan tâm cảnh giới có ổn định hay không?

Nói trắng ra, sau khi hắc thạch hóa hình, nếu có người dẫn dắt tốt thì ổn, nhưng nếu không có người dẫn dắt, nó sẽ mất khống chế vì sự điên cuồng của sức mạnh.

"Ầm ầm!" Lúc này, lại có ba đạo lôi đình rơi xuống.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy ba đạo Cửu Tiêu Thần Lôi tập trung lại một chỗ, hóa thành một con Lôi Long giương nanh múa vuốt giáng xuống.

Không còn cảnh tượng hào hùng như trước, nhưng Lôi Long lại càng thêm biến ảo, móng vuốt sắc nhọn trực tiếp oanh kích lên bản thể hắc thạch.

Bành một tiếng, hắc thạch nứt ra.

Dưới sự tập kích của Lôi Long, bản thể hắc thạch đang nhanh chóng sụp đổ, vòng xoáy của chín cái lỗ không ngừng hấp thu sức mạnh hòng khôi phục bản thân, nhưng cũng khó lòng đối phó với Lôi Long đã ngưng tụ thành hình như vậy.

Chỉ trong mười mấy hơi thở, Lôi Long đã xé nát bề mặt hắc thạch, kèm theo những mảnh vỡ hắc thạch rơi rụng, diện mục thật sự của nó lộ ra.

Đó là một chiếc răng khôn khổng lồ, toàn thân hiện lên ba màu Thanh, Kim, Hắc, đại diện cho Tiên Thiên Thanh Khí, Tiên Thiên Trọc Khí và Huyền Hoàng Chi Khí.

Giây tiếp theo, chín lỗ tỏa sáng rực rỡ, Tiên Thiên Thanh Khí, Tiên Thiên Trọc Khí và Huyền Hoàng Chi Khí từ trong phun trào ra, hóa thành ba thanh thần kiếm và giao chiến với Lôi Long do Cửu Tiêu Thần Lôi hóa thành.

Coong!

Coong!

Kiếm rồng tranh đấu, hỏa quang bắn tung tóe, theo thời gian trôi qua, sức mạnh của Lôi Long dần suy yếu, cuối cùng cũng bị ba thanh thần kiếm chém giết.

Đến đây, thiên địa bỗng trở nên yên tĩnh.

Ba thanh thần kiếm bay về bên cạnh Bàn Cổ trí xỉ, sau khi quang huy tán đi, lộ ra ba thanh Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng ngay cả như vậy, quang huy trên Bàn Cổ trí xỉ cũng đã ảm đạm đi ba phần, rõ ràng là dáng vẻ hậu kính bất túc, mà hóa hình lôi kiếp vẫn còn lại ba đạo, tình cảnh vô cùng nguy khốn.

"Đạo hữu phía trước!" Lúc này, một tiếng hô hoán truyền tới: "Chỉ cần gia nhập Yêu tộc ta, ta có thể giúp ngươi độ hóa hình lôi kiếp." Hử!

Muốn tranh người với ta!

Lông mày nhếch lên, Hình Hạo không thể giả vờ như không nghe thấy, hắn đứng dậy khỏi phiến đá xanh, ánh mắt lập tức nhìn về hướng tiếng nói vừa phát ra.

Có thể thấy trên một ngọn núi cao đằng xa, một tên tu sĩ Đại La

Kim Tiên đang đứng đó, đôi mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm Bàn Cổ trí xỉ, vẻ mặt vô cùng kích động.

Phía sau hắn, có thể thấy đội ngũ tu sĩ Yêu tộc đông nghịt tụ tập, tuy đại đa số là dưới cấp Kim Tiên, nhưng quân số cực kỳ đông đảo.

"Tu sĩ Yêu Đình!

Cư nhiên có Đại La Kim Tiên không đi nghe đạo!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo cảm thấy kinh ngạc, dẫu sao Hồng Quân và La Hầu đang truyền thụ thành thánh chi pháp, các tu sĩ từ Kim Tiên trở lên trong Hồng Hoang đều đã đi rồi, tên này cư nhiên không đi, quả thực khá kỳ quái.

"Cút!" Lúc này, từ trong Bàn Cổ trí xỉ truyền ra một tiếng quát mắng non nớt: "Dám lảng vảng ở đây, đợi ta hóa hình sẽ lấy mạng các ngươi!" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt đám yêu tu trên đỉnh núi trở nên khó coi.

Đặc biệt là nam tử Đại La Kim Tiên đại viên mãn kia, sắc mặt xanh mét, nắm chặt nắm đấm nói: "Thằng ranh khốn kiếp, đã không biết điều như vậy thì đừng trách ta thủ hạ vô tình." "Ba thanh thần kiếm Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia, ta xin nhận lấy." Nói xong, thân hình tên yêu tu kia rung lên, trực tiếp xuất hiện tại khu vực bên cạnh Bàn Cổ trí xỉ, nở nụ cười lạnh lùng, không chút do dự phóng thích ra khí tức Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Ầm ầm...

Ầm ầm...

Trong khoảnh khắc, Cửu Tiêu Thần Lôi trên tầng không sôi sục.

Khi nhận ra có cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn tồn tại, Cửu Tiêu Thần Lôi đâu có biết là hắn đang giúp Bàn Cổ trí xỉ hay không.

Trong tình huống đó, Cửu Tiêu Thần Lôi cấp tốc sôi trào, quang huy màu tím triệt để bao phủ mây đen trên trời, uy lực lôi đình nhảy múa tăng vọt, đạt đến mức đủ để sánh ngang Chuẩn Thánh.

"Ha ha ha..." Thấy cảnh này, tên yêu tu kia cười lớn, quay đầu nhìn về phía Bàn Cổ trí xỉ nói: "Tiểu bối, đã không gia nhập Yêu Đình ta, vậy thì hãy hủy diệt dưới lôi kiếp đi!" Nói xong, nam tử lấy ra một kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khoảnh khắc pháp lực rót vào, trực tiếp che đậy toàn bộ khí tức bản thân.

Sau khi thoát khỏi sự khóa định của lôi kiếp, nam tử lùi về khu vực đỉnh núi, lôi kiếp kia cũng không vì thế mà suy yếu, ngược lại toàn bộ khóa định Bàn Cổ trí xỉ, uy năng khủng bố bộc phát, ba đạo kiếp lôi cuối cùng đồng thời giáng xuống, diễn hóa thành ba con thú Lôi Long, Lôi Phượng và Lôi Kỳ Lân, cấp tốc lao về phía Bàn Cổ trí xỉ.

"Sát!" Thấy thế, Bàn Cổ trí xỉ rung động, khí tức quanh thân cuộn trào mãnh liệt, thao túng ba thanh thần kiếm nghênh kích lôi kiếp cuối cùng, đồng thời tiếng nói non nớt lại vang lên: "Yêu Đình, ta nhớ kỹ các ngươi rồi!" "Hôm nay ta nếu không chết, ngày sau nhất định phải diệt Yêu Đình, bất tử bất hưu." Đáng tiếc, lời đe dọa này không hề được các tu sĩ Yêu Đình để vào mắt, dẫu sao ba đạo lôi kiếp kia có thể sánh ngang một kích của Chuẩn Thánh, làm sao có thể kháng cự nổi?

Chương 126

Trong mắt bọn họ, sau lôi kiếp đối phương tất chết không nghi ngờ, lời đe dọa kia chẳng qua là tiếng chó sủa của kẻ yếu mà thôi.

Rắc...

Rắc...

Dường như chứng thực phán đoán của đám tu sĩ Yêu Đình, lúc này ba thanh thần kiếm trên không trung trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, từng thanh một kêu rên bay về bên cạnh Bàn Cổ trí xỉ, không còn sức chiến đấu.

Ngược lại, Lôi Long, Lôi Phượng và Lôi Kỳ Lân tam vị nhất thể lao về phía Bàn Cổ trí xỉ, thề phải triệt để tàn phá nó.

"Xong rồi!" Chứng kiến cảnh này, linh hồn của Bàn Cổ trí xỉ tuyệt vọng.

Nó hiểu rõ sự đáng sợ của ba luồng sức mạnh kia, dù căn nguyên thâm hậu nhưng cũng không thể nào chống đỡ nổi.

Nhất thời, oán hận chi khí quanh thân nó dâng cao, tiếng hét khàn cả giọng vang lên: "Yêu Đình, đáng chết, toàn bộ các ngươi đều đáng chết!" Giây tiếp theo, tử quang giáng xuống, Lôi Long, Lôi Phượng và Lôi Kỳ Lân đã tới nơi, chuẩn bị tàn phá Bàn Cổ trí xỉ trên mặt đất.

"Phá!" Giữa lúc nghìn cân treo sợi tóc, một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Rắc một tiếng, Lôi Long, Lôi Phượng và Lôi Kỳ Lân sánh ngang Chuẩn Thánh kia trong nháy mắt bị tàn phá sạch sẽ.

Giây tiếp theo, bóng dáng Hình Hạo xuất hiện tại khu vực phía trước Bàn Cổ trí xỉ, khóe miệng nhếch lên quay người nói: "Ta là Tổ

Vu Vu tộc Hình Hạo, ngươi có nguyện bái ta làm thầy, nhập môn hạ của ta để giết sạch Yêu Đình nhất mạch không!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường chết lặng.

Dù là Bàn Cổ trí xỉ hay đám tu sĩ Yêu Đình trên ngọn núi đằng xa, tất cả đều bị sự xuất hiện của Hình Hạo làm cho kinh ngạc.

Đặc biệt là Bàn Cổ trí xỉ!

Vừa rồi trong một khoảnh khắc, nó tưởng mình đã chết chắc rồi.

Nhưng vào lúc nguy cơ như vậy Hình Hạo lại xuất hiện, bóng dáng cao lớn đó trong khoảnh khắc đã khắc sâu vào linh hồn nó, đặc biệt là lời nói bá khí ngoại lộ cuối cùng của ông, càng khiến nó cảm thấy cộng minh.

Dẫu sao trước đó nó suýt chút nữa đã bị đám tu sĩ Yêu Đình hại chết, trong lòng đối với Yêu Đình không hề có chút thiện cảm nào.

"Đệ tử Hình Tiêu bái kiến sư phụ!" Không chút do dự, Bàn Cổ trí xỉ – không, Hình Tiêu trực tiếp lựa chọn bái Hình Hạo làm thầy.

Tuy chưa hóa hình nhưng bản thể của nó cũng lắc lư vài cái, dường như đang tam bái cửu khấu.

"Hình Tiêu!" Hình Hạo sững lại, không khỏi nhìn đối phương với ánh mắt phức tạp.

Có thể khẳng định đứa nhỏ này lấy tên theo mình.

Khi nó bái không gọi sư tôn mà gọi là sư phụ.

Chính là đạo lý một ngày làm thầy cả đời làm cha, hành động này của Hình Tiêu trực tiếp bày tỏ tâm ý và quyết tâm của nó, không chỉ bái Hình Hạo làm thầy mà còn nhận làm cha.

"Tốt!" Sau cơn sững sờ ngắn ngủi, Hình Hạo hồi thần, cười lớn một tiếng, đột nhiên quay đầu nhìn về phía lôi kiếp đang sôi sục trên

tầng không trì trệ không chịu tán đi, đáy mắt lóe lên hàn mang: "Đệ tử của ta, làm sao ngươi có thể hủy diệt." Vừa nói, Hình Hạo vừa vung tay phải, Chu Thiên Thần Phủ xuất hiện trong tay ông.

"Trảm!" Trong miệng hét lớn một tiếng, Hình Hạo trực tiếp thi triển Khai Thiên Cửu Thức – Nhất Phủ Phân Âm Dương.

Một tiếng xé gió vang lên, Khai Thiên phủ khí phá không, trong nháy mắt oanh kích vào giữa Cửu Tiêu Thần Lôi trên tầng không.

Bành một tiếng, Cửu Tiêu Thần Lôi tan vỡ, mây đen đầy trời hội tán, một cái lỗ khổng lồ hiện ra, ánh mặt trời chói mắt chiếu xuống bao trùm lên thân thể Hình Hạo, uy nghiêm như một vị thần linh.

Đến đây, hóa hình lôi kiếp triệt để sụp đổ.

Đi kèm với quang huy màu vàng từ trên trời giáng xuống bao trùm lên bản thể Hình Tiêu, sinh sinh tạo hóa chi khí sôi sục, bắt đầu quá trình hóa hình.

"Tổ Vu Hình Hạo." "Chạy, mau chạy thôi!" Lúc này, tiếng hô hoán kinh hãi vang lên trên ngọn núi đằng xa.

Có thể thấy tên tu sĩ Đại La Kim Tiên đại viên mãn và đám tu sĩ Yêu Đình đang kinh hãi lùi lại muốn đào tẩu.

"Chạy sao?

Hôm nay không một kẻ nào được rời đi!" Thấy thế, đáy mắt Hình Hạo xẹt qua một tia hàn mang, tên Đại La Kim Tiên kia lúc trước thiết kế hại Hình Tiêu suýt chết, trong tình huống đó, Hình Hạo làm sao có thể để bọn họ rời đi?

Bước ra một bước, uy áp Chuẩn Thánh lúc này quét qua, bao trùm lên tên Đại La Kim Tiên và đám tu sĩ Yêu Đình.

"Quỳ xuống cho ta!" Đi kèm với tiếng nộ xích của Hình Hạo, dưới

uy áp Chuẩn Thánh, đám tu sĩ Yêu Đình đứng đầu là tên Đại La Kim Tiên toàn bộ đều ngã nhào xuống đất, từng kẻ thở dốc, hai tay chống đất, mồ hôi lạnh trên trán không ngừng rơi xuống, không có một chút khả năng phản kháng nào.

Ong ong...

Lúc này, tiếng ong minh từ phía sau Hình Hạo vang lên.

Nhìn lại, có thể thấy Hình Tiêu đã hoàn thành hóa hình, ngoại mạo giống Hình Hạo tới bảy tám phần, điểm khác biệt duy nhất là nó có chút gầy gò, không cơ bắp cuồn cuộn như Hình Hạo.

"Đệ tử Hình Tiêu, bái kiến sư tôn!" Tiến lên một bước, Hình Tiêu đối với Hình Hạo tam bái cửu khấu, thần thái vô cùng cung kính nhưng cũng không giấu nổi khí chất ngạo cốt và ngạo khí trên người.

"Dậy đi!" Cười lớn một tiếng, Hình Hạo tiến lên đỡ Hình Tiêu dậy, quan sát một lát rồi nói: "Không tệ, không tệ, căn nguyên của ngươi đủ để sánh ngang tiên thiên ma thần." "Nhưng vẫn còn thiếu một chút để có thể tiến thêm một bước." Vừa nói, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp ép ra một giọt tinh huyết, đưa cho Hình Tiêu nói: "Đây là tinh huyết của ta, chứa đựng Bàn Cổ chi khí, sau khi thôn phục căn nguyên của ngươi sẽ một lần nữa thăng cấp đạt tới mức đỉnh cấp tiên thiên ma thần." "Bản thân ngươi là Bàn Cổ trí xỉ, lại dung hợp Tiên Thiên Thanh Khí, Tiên Thiên Trọc Khí và Huyền Hoàng Chi Khí, chỉ có tinh huyết của ta mới có thể giúp ngươi triệt để bình hành, đảm bảo không có hậu họa tồn tại." Nghe Hình Hạo nói xong, Hình Tiêu không nhịn được nuốt nước miếng, đôi mắt nhìn chằm chằm vào giọt tinh huyết của Hình Hạo, thân thể hơi run rẩy, chậm rãi vươn tay tiếp lấy, cảm động nói: "Đa tạ sư phụ ân tứ, đệ tử vĩnh thế không quên!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo vỗ vai Hình Tiêu: "Thôn xuống đi, sau khi luyện hóa cũng nên đi giải quyết nhân quả trước

kia!" Nghe vậy, Hình Tiêu nhướn mày, trong đôi mắt đan phượng bắn ra hàn mang, theo bản năng quay đầu nhìn về hướng đám tu sĩ Yêu Đình.

"Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu lập tức thôn tinh huyết của Hình Hạo vào bụng.

Giây tiếp theo, Bàn Cổ chi khí bốc lên, bao quanh thân thể Hình Tiêu không ngừng di chuyển, xương cốt kêu răng rắc, thân thể cường tráng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Mười lăm phút sau, Bàn Cổ chi khí nội liễm vào trong cơ thể Hình Tiêu, nhục thân hắn tiến thêm một bước, cả người tinh oánh, thành công bình hành được Tiên Thiên Thanh Khí, Tiên Thiên Trọc Khí và Huyền Hoàng Chi Khí, căn nguyên cũng đạt tới mức đỉnh cấp tiên thiên ma thần.

Cùng lúc đó, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Tiêu mở ra, mạnh mẽ ngẩng đầu gầm nhẹ một tiếng, tu vi trên người tăng vọt: Kim Tiên hậu kỳ, Kim Tiên đại viên mãn, Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Phải đạt tới mức Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn thì khí tức trên người mới bình lặng lại.

Khác với Hình Hạo trực tiếp tiến vào Đại La Kim Tiên sau đó mới bắt đầu dựng dục ngũ khí và tam hoa, Hình Tiêu là tiên thiên thần thai, nên cần dựng dục ngũ khí trước mới có thể trùng kích Đại La Kim Tiên.

"Không tệ!

Chương 127

Không tệ!" Thu hết cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo mãn ý gật đầu.

Tuy chỉ mới là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, nhưng nhờ vào căn nguyên và nội hàm của Hình Tiêu, chiến lực của nó không hề thua kém Đại La Kim Tiên.

Bởi vì tiềm lực bản thân, một khi Hình Tiêu triệt để trỗi dậy, việc chứng đạo thành thánh không phải là không thể.

Thu được một đệ tử như vậy, Hình Hạo khá tự hào.

Chỉ cần đợi nó tiến vào Chuẩn Thánh, không, thậm chí chỉ cần ở tầng thứ Đại La Kim Tiên là nó đã hoàn toàn có thể độc đương nhất diện.

"Sư tôn!" Lúc này, Hình Tiêu đột phá hoàn tất, ánh mắt nhìn Hình Hạo tràn đầy ý chí chiến đấu: "Đệ tử..." "Đi đi!" Không đợi Hình Tiêu nói hết, Hình Hạo mở miệng trước: "Tự mình giải quyết nhân quả sẽ có lợi cho tâm cảnh của ngươi." "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu thở phào nhẹ nhõm, lập tức vẫy tay triệu hoán ba thanh thần kiếm Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo về bên cạnh.

Ngay sau đó, Hình Tiêu mạnh mẽ kết pháp ấn, quát lớn: "Hợp!" Ong ong...

Tiếng ong minh vang dội, có thể thấy những mảnh đá vụn màu đen vốn bao phủ bản thể nó lập tức bay lên, trực tiếp dung hợp với ba thanh thần kiếm, ánh sáng rực rỡ lóe lên, tam kiếm hợp nhất, trực tiếp diễn biến thành một thanh thần kiếm cấp Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo.

Vút!

Vươn tay chộp lấy chuôi kiếm, Hình Tiêu hành lễ với Hình Hạo xong liền tung người nhảy lên, thân nhẹ như chim hồng lao thẳng về khu vực đám tu sĩ Yêu Đình đang ở đó.

Chỉ một lát sau, vùng núi vạn vạn dặm truyền ra tiếng thảm thiết liên miên không dứt: "A..." "A..." Thấy tình hình này, Hình Hạo không quá để ý, bước ra một bước cũng bay về phía khu vực đó.

Đám tu sĩ kia đã bị khí thế của ông trấn áp, dù là tên cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn kia cũng không thể lật ngược thế cờ.

Nhanh chóng, Hình Hạo đã tới vùng núi đó.

Nhìn từ trên cao xuống, có thể thấy nơi này một mảnh hỗn loạn, thi thể nằm la liệt trên mặt đất, ngoại trừ mười mấy kẻ sống sót ra thì các tu sĩ khác đều bị đồ sát sạch sẽ.

"A..." Tiếng thảm thiết vang lên, Hình Tiêu cầm kiếm chém giết mười mấy tên yêu tu đó, chỉ còn lại tên Đại La Kim Tiên kia đang gian nan đứng ở đằng xa, sắc mặt tái mét, đầy vẻ sợ hãi và kinh hoàng.

"Xoẹt!" Giải quyết xong đám yêu tu Yêu Đình đó, ánh mắt Hình Tiêu khóa chặt lên người tên Đại La Kim Tiên, một luồng sát cơ bắn ra, đồng thời nó xách kiếm bước tới.

"Không!

Đừng giết ta!" Thấy thế, tên Đại La Kim Tiên kia sụp đổ.

Dưới sự uy hiếp của cái chết, hắn vô cùng hối hận về hành vi trước kia, biết thế này đã tuyệt đối không dây vào vũng nước đục này.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Dưới uy áp của Hình Hạo, dù hắn dốc toàn lực muốn đứng dậy nhưng căn bản không chống đỡ nổi.

Nhìn thấy Hình Tiêu ngày càng tiếp cận, vẻ căng thẳng trong mắt

Đại La Kim Tiên càng nồng đậm, hắn theo bản năng mở miệng: "Ngươi không thể giết ta, mẫu thân ta là trưởng lão Phượng tộc, giết ta thì Phượng tộc và Yêu Đình đều sẽ không tha cho các ngươi đâu." Trưởng lão Phượng tộc!

Nhướng mày, thần sắc Hình Tiêu biến đổi.

Tuy chỉ vừa mới hóa hình nhưng nó đã trải qua vô số năm tích lũy mới có được ngày hôm nay, nó hiểu rõ Phượng tộc đại diện cho điều gì, cũng hiểu rõ sự đáng sợ của họ.

Nếu chỉ có một mình thì nó tự nhiên không quan tâm, nhưng Hình Hạo là Tổ Vu Vu tộc, nếu giết tên này thì có mang lại phiền phức không?

Vì vậy, Hình Tiêu theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo ở đằng xa, mở miệng: "Sư phụ, chuyện này..." "Không ngại!" Xua tay một cái, Hình Hạo bước tới bên cạnh Hình Tiêu, liếc nhìn nam tử trên đất rồi chậm rãi nói: "Phượng tộc thì đã sao, chẳng qua là tàn dư của thời đại cũ mà thôi." "Vốn dĩ đã có thù, ngày trước Bạch Loan dựa vào sức mạnh bản thân cưỡng ép cứu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất từ tay chúng ta, mối lương tử giữa đôi bên đã triệt để kết hạ rồi." "Hình Tiêu, cứ làm theo tâm ý của ngươi đi, có bất cứ chuyện gì sư phụ sẽ gánh vác cho, khu khu trưởng lão Phượng tộc, cũng đâu phải Tổ Phượng và Tổ Hoàng!" "Rõ, sư phụ!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Tiêu nhìn Hình Hạo đầy sùng bái, sau đó quay đầu nhìn về phía tên Đại La Kim Tiên, giơ trường kiếm trong tay không chút do dự đâm xuyên qua đầu hắn.

Phốc xích!

Tiên huyết bắn tung tóe, đầu nam tử bị xuyên thủng, nguyên thần đại bàng trong não định đào tẩu.

Tuy nhiên, không đợi nguyên thần hành động, trường kiếm trong

tay Hình Tiêu lập tức bộc phát ra Tiên Thiên Trọc Khí bao phủ lấy nó.

Xì xì...

Sức mạnh ăn mòn của Tiên Thiên Trọc Khí bộc phát, nguyên thần đại bàng căn bản không thể chống đỡ.

Chỉ trong chốc lát, tiếng thảm thiết xé lòng truyền ra: "A...

Hình Hạo, Hình Tiêu, mẫu thân ta nhất định sẽ báo thù cho ta.

Đợi đó, Phượng tộc và Yêu Đình sẽ không tha cho các ngươi." Giây tiếp theo, nguyên thần đại bàng nổ tung.

Có thể thấy một đạo quang thúc vút lên trời, trực tiếp nổ tung trên tầng không như một đóa pháo hoa rực rỡ.

"Đó là..." Đồng tử co rụt, thần sắc Hình Tiêu biến đổi lớn, lập tức quay đầu nói với Hình Hạo: "Sư phụ không xong rồi, đó là tín hiệu đặc thù của Phượng tộc.

Đệ tử nhất thời sơ suất dẫn đến tin tức nơi này bị tiết lộ, e là người của Phượng tộc sẽ sớm tới đây, thậm chí..." "Không cần lo lắng!

Tất cả đều trong tầm kiểm soát của sư phụ!" Xua tay một cái, Hình Hạo không thèm để ý tới cái gọi là tín hiệu đạn đó.

Chuyến đi phía nam Hồng Hoang này chính là để điều tra tình hình Yêu Đình và Phượng tộc.

Ba trăm năm thời gian, hắn đã thám thính gần hết thế lực Yêu Đình ở phía nam Hồng Hoang, mục tiêu tiếp theo chính là Phượng tộc trong Thập Vạn Hỏa Sơn.

Bây giờ tín hiệu bộc phát, nếu có cường giả Phượng tộc tới thì tốt nhất, vừa hay có thể mượn cơ hội này thám thính tình hình bên trong Phượng tộc.

Vì vậy, Hình Hạo đi tới bên cạnh thi thể nam tử, phất tay một cái, kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có thể che đậy khí tức bản thân kia xuất hiện trong tay ông.

Quan sát vài lần, Hình Hạo ném nó cho Hình Tiêu bên cạnh: "Vật này không tệ, tuy chỉ là Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng sức phòng ngự không kém gì Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại có thể che đậy khí tức bản thân, rất hợp với ngươi, luyện hóa đi!" "Rõ, sư phụ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu không từ chối, nhận lấy Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không quan tâm xung quanh là đống hỗn độn và thi thể, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống bắt đầu luyện hóa.

Đến đây, hiện trường cũng trở lại yên tĩnh.

Hình Hạo đứng một bên hộ pháp cho Hình Tiêu, đồng thời lấy ra Thôn Thiên Hồ Lô, mở nắp thu hết thi thể trên mặt đất vào trong để ủ rượu.

Làm xong mọi việc, Hình Hạo cảm thấy vô vị quay lại bên cạnh Hình Tiêu, tìm một chỗ ngồi xuống, phóng thần thức ra chờ đợi cường giả Phượng tộc tới.

Chương 128

Tuy nhiên mười năm trôi qua, khu vực này cực kỳ yên tĩnh, đừng nói là người của Phượng tộc, ngay cả tu sĩ Yêu Đình cũng không thấy một mống.

Một ngày nọ, Hình Tiêu thành công luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo, sau khi đứng dậy, nó hành lễ với Hình Hạo: "Sư phụ, đệ tử đã luyện hóa Thiên Cơ Huyền Giáp xong rồi!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo hơi nhíu mày nói: "Mười năm rồi, theo lý người Phượng tộc cũng phải tới mới đúng, sao lại không có chút động tĩnh nào?

Chẳng lẽ lời nói của tên kia là giả?" Nghe lời này, Hình Tiêu cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Dẫu sao lời nói của tên đó trước lúc chết không giống như đang hư trương thanh thế, tín hiệu đạn phóng ra bằng cái giá là cái chết cũng không thể là giả, vậy tại sao trưởng lão Phượng tộc không tới?

Thậm chí còn không thèm cử thám tử tới tìm?

"Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, một tiếng gọi truyền tới từ không xa.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy một nam tử chỉ có tu vi Địa Tiên đang nhanh chóng chạy tới, sau khi tới trước mặt Hình Hạo, hắn quỳ một gối xuống nói: "Mộc Nguyên thuộc Thảo Mộc nhất tộc dưới quyền Ngũ Trang Quán, bái kiến Hình Hạo Tổ Vu." Thảo Mộc nhất tộc!

Dưới quyền Ngũ Trang Quán!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức hỏi: "Ngươi là Thổ Địa ở khu vực này?" "Rõ!" Gật đầu, Mộc Nguyên vội vàng trả lời: "Xin Hình Hạo đại nhân cứu mạng, Phượng tộc ra tay với Thảo Mộc

nhất tộc chúng ta, không ít tộc nhân đều bị bắt đi rồi." "Trấn Nguyên Tử lão tổ và Hồng Vân lão tổ không có ở Hồng Hoang, khẩn cầu Hình Hạo đại nhân cứu lấy tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc ở phía nam Hồng Hoang chúng ta." Phượng tộc bắt Thảo Mộc nhất tộc!

Thậm chí khống chế cả Địa Tiên nhất mạch ở phía nam Hồng Hoang!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo lập tức cảm thấy chuyện này không tầm thường, đáy mắt lóe lên tinh quang, lập tức hỏi thăm: "Có chuyện gì?

Phượng tộc tại sao lại bắt các ngươi?" Đối diện với câu hỏi, Mộc Nguyên có chút do dự nhưng nhanh chóng hạ quyết tâm, trả lời: "Khải bẩm Hình Hạo đại nhân, bởi vì Phượng tộc muốn Thảo Mộc nhất tộc chúng ta trở thành thuộc hạ của bọn họ, giúp bọn họ trồng trọt quy mô lớn Tiên Thiên Linh Căn: Ngô Đồng Thụ trong Thập Vạn Hỏa Sơn!" "Chúng ta không đồng ý, người Phượng tộc thừa dịp Trấn Nguyên lão tổ và Hồng Vân lão tổ đi Tử Tiêu Cung nghe đạo đã bắt toàn bộ chúng ta đi!" Trồng Ngô Đồng Thụ!

Khóe miệng giật giật, Hình Hạo vô ngữ nhìn Mộc Nguyên nói: "Theo ta được biết, Thảo Mộc nhất tộc tuy giỏi các thủ đoạn tạo hóa, việc trồng Ngô Đồng Thụ cũng không thành vấn đề mới đúng, tại sao phải từ chối?" "Hình Hạo Tổ Vu có chỗ chưa biết!" Cười khổ một cái, ánh mắt Mộc Nguyên hiện lên vẻ sợ hãi: "Thảo Mộc nhất tộc chúng ta đúng là giỏi tạo hóa chi đạo, đối với việc trồng trọt cũng có một chút tâm đắc năng lực." "Nhưng việc trồng Ngô Đồng Thụ đó cực kỳ hà khắc, mỗi một cây Ngô Đồng Thụ sinh trưởng đều cần tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc chúng ta dùng tinh huyết để tưới bón." "Nếu chỉ là vài cây, vài chục cây thì thôi, nhưng Ngô Đồng Thụ trải khắp Thập Vạn Hỏa Sơn nhiều không kể xiết, dù có bỏ mạng chúng ta cũng không trồng nổi." "Nhưng lũ người Phượng tộc đó mặc kệ tất cả,

thậm chí bắt tộc nhân chúng ta đi sau đó trực tiếp chôn vào trong đất, lấy bản nguyên tính mạng để nuôi dưỡng Ngô Đồng Thụ kia!" Cái gì!

Dùng tính mạng để trồng Ngô Đồng!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Hình Hạo lập tức khó coi.

Ban đầu cứ tưởng chỉ là chuyện nhỏ nên không để ý, không ngờ cư nhiên lại tàn nhẫn như vậy.

Nếu là người bình thường thì thôi, ông cũng không thích lo chuyện bao đồng, nhưng Thảo Mộc nhất tộc thần phục Trấn Nguyên Tử, mà Trấn Nguyên Tử lại là khách khanh của Vu tộc, thật sự không thể tọa thị bất lý.

"Hô~" Nặng nề thở ra một hơi trọc khí, Hình Hạo bình tĩnh lại, đầu óc xoay chuyển, không trực tiếp đáp ứng mà tiếp tục hỏi: "Tại sao?

Phượng tộc tại sao lại muốn trồng đầy Ngô Đồng Thụ khắp Thập Vạn Hỏa Sơn?" "Tuy Ngô Đồng Thụ là hỏa hệ thần mộc, nhưng theo lý cũng không cần nhiều đến vậy mới đúng." "Tiểu nhân không biết!" Đối mặt với câu hỏi, Mộc Nguyên cũng lắc đầu, vẻ mặt khổ sở: "Hình Hạo Tổ Vu, hiện tại chỉ có ngài mới có thể cứu mạng tộc nhân chúng ta thôi." "Một khi Phượng tộc thật sự tang tâm bệnh cuồng đem toàn bộ tộc nhân chôn vùi làm phân bón cho Ngô Đồng Thụ, thì Thảo Mộc nhất tộc chúng ta thật sự xong đời rồi." Nghe vậy, Hình Hạo im lặng.

Không rõ mục đích của bọn họ khiến ông cảm thấy bất an, nhưng sự đã như thế, cũng không thể bỏ mặc.

Trầm ngâm một lát, lúc này ông mới mở miệng: "Dẫn đường đi, đến Thập Vạn Hỏa Sơn đó, bản Tổ Vu muốn xem xem Phượng tộc đang âm mưu chuyện gì." "Tổ Vu đáp ứng rồi!" Nghe lời này, Mộc

Nguyên sững người rồi đại hỉ: "Ta sẽ dẫn đường ngay, Hình Hạo Tổ Vu xin đi theo ta!" Nói xong, hắn quay người bay về một hướng, dáng vẻ vô cùng vội vã, có thể thấy tính nghiêm trọng của việc này.

"Sư phụ!" Thấy thế, Hình Tiêu theo bản năng bước tới bên cạnh Hình Hạo nói: "Chuyện này có trá!" "Trước khi đệ tử hóa hình cũng từng nghe qua chuyện Ngô Đồng Thụ, nhưng chưa bao giờ nghiêm trọng đến mức này, định nhiên là có ẩn tình." Nghe vậy, đáy mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang.

Giống như Hình Tiêu nói, đằng sau chuyện này ẩn giấu âm mưu?

Thảo Mộc nhất tộc thật sự bị tù cấm, hay đã phản bội Trấn Nguyên Tử đầu kháo Phượng tộc?

"Không ngại!" Nhanh chóng hồi thần, Hình Hạo áp chế suy tư trong đầu, sau đó mở miệng: "Bất kể mục đích là gì, sẵn tiện ta cũng muốn đi kiến thức xem trú địa của Phượng tộc trông như thế nào." "Hình Tiêu, sau khi đến Thập Vạn Hỏa Sơn hãy theo sát sư phụ, tất cả đã có ta!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu không nói thêm gì, một khi Hình Hạo đã quyết định thì nó tự nhiên không trì hoãn.

Cứ như vậy, Hình Hạo và Hình Tiêu tung người bay lên, bám theo Mộc Nguyên hướng về Thập Vạn Đại Sơn lao đi.

Bảy ngày sau, nhóm ba người Hình Hạo đã tới Thập Vạn Hỏa Sơn.

Phóng mắt nhìn đi, khu vực này núi lửa san sát, liên miên không biết bao nhiêu vạn dặm, nham thạch nóng chảy phun trào khắp nơi, nhiệt độ nóng bỏng khiến Chân Tiên cũng khó lòng tiếp cận.

Tuy nhiên tất cả những thứ này không ngăn cản được nhóm Hình Hạo.

Sau khi thi triển một cái Tị Hỏa Chú, ba người Hình Hạo bay vào

trong Thập Vạn Đại Sơn, cấp tốc phi hành trên không trung.

Nhìn những ngọn núi lửa không ngừng bốc lửa đen, chân mày Hình Hạo không khỏi hơi nhíu lại.

Tại sao?

Bởi vì càng đi sâu vào trong, ông càng phát hiện ra một vấn đề.

Rất nhiều ngọn núi lửa đã yên lặng trở lại, thậm chí cả khói đen cũng không còn, tất cả nguyên nhân chỉ vì ở giữa miệng núi lửa đó có trồng một cây Ngô Đồng Thụ cao bảy tám mét.

"Ngô Đồng áp hỏa sơn, Phượng tộc muốn xuất thế sao." Hình Tiêu đứng bên cạnh như đang suy nghĩ gì đó: "Sư phụ, nếu Thập Vạn Hỏa Sơn đều bị Ngô Đồng Thụ trấn áp, thì Phượng tộc sẽ hoàn toàn không còn bị hạn chế, thậm chí có thể rời khỏi nơi này tiến trú Hồng Hoang." "Ta hiểu rồi, năm đó ta nghe vài tên tu sĩ Yêu Đình đối thoại, dường như muốn thu thập thêm tiên thiên linh căn về để làm một chuyện đại sự, hiện tại xem ra chính là cái này." Nguyên lai là thế!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức hiểu ra nguyên do sự việc.

Phượng tộc muốn xuất thế, tuy không còn thiên đạo trở ngại, nhưng dù sao năm xưa thệ ngôn của Tổ Phượng và Tổ Hoàng vẫn còn đó, không thể vứt bỏ Thập Vạn Đại Sơn mặc kệ mà đi ra ngoài.

Nhưng hiện tại thì khác.

Dùng Ngô Đồng thay thế Phượng Hoàng trấn áp núi lửa, chỉ cần Thập Vạn Hỏa Sơn không phun trào, thì Phượng tộc ngay cả khi xuất thế quay lại Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở, thậm chí mọi thứ có khả năng đằng sau đều có bóng dáng của Thiên Đạo tồn tại.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Đột nhiên, Mộc Nguyên như phát hiện ra điều

gì, thốt lên kinh hãi: “Đằng kia, ta cảm nhận được khí tức của tộc nhân, ở ngay phía trước không xa.” Nghe vậy, Hình Hạo lập tức hồi thần, nhìn theo hướng chỉ của Mộc Nguyên.

Cách đó vài vạn dặm trên một ngọn núi lửa, thấp thoáng có thể thấy mười mấy bóng người đang đứng tại miệng núi lửa.

“Đi xem thử!” Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo tâm niệm vừa động thi triển Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến biến đổi ngoại hình bản thân thành một dáng vẻ xa lạ.

Làm xong tất cả, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, mở miệng nói: “Từ nay hãy gọi ta là Mộc Đế, ta cũng là người của Thảo Mộc nhất tộc, rõ chưa!” Nhìn thấy hình tượng, ngoại mạo và khí tức của Hình Hạo đột nhiên đại biến, Hình Tiêu và Mộc Nguyên ở bên cạnh đều bị kinh ngạc đến ngây người, dụi dụi mắt, thập phần hoài nghi bản thân đang ở trong huyễn cảnh.

Nhưng rất nhanh, hai người liền minh bạch hết thảy không phải huyễn giác, Hình Hạo thi triển biến hóa thần thông, nhìn qua cơ hồ không có bất kỳ sơ hở nào.

Lúc này, Mộc Nguyên kích động nói: "Ta minh bạch rồi, Mộc Đế!" Đồng thời, Hình Tiêu bên cạnh cũng có chút kích động hỏi: "Sư tôn, đây là thủ đoạn gì?" "Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến!" Liếc nhìn Hình Tiêu một cái, Hình Hạo không có ý định ẩn giấu, vung tay truyền thụ Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến cho hắn.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Mộc Nguyên nói: "Đi thôi, chúng ta đi hội hội những người Phượng tộc kia, nhớ kỹ không được tiết lộ thân phận của ta." Mộc Nguyên không dám chậm trễ.

Chương 129

Tiếp đó, hành trình ba người không còn trì nghi, thi triển độn thuật phi trì về phía miệng núi lửa đằng xa. "Cầu xin các người, đừng!" "Không, con của ta!" Trên miệng núi lửa, một đám tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc không ngừng ai cầu.

Có thể thấy phía trước có người Phượng tộc tiến lên trấn áp miệng núi lửa đang phun trào nham thạch kia, tay bưng một gốc cây ngô đồng ấu miêu, hai bên có người Phượng tộc kéo những tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc đang bị trói buộc không ngừng tiến lại gần miệng núi lửa. "Ném!" Kèm theo một tiếng lệnh hạ, hai danh Thiên Tiên của Thảo Mộc nhất tộc nháy mắt bị ném vào miệng núi lửa.

Tiếng thảm thiết vang vọng, hai danh Thiên Tiên nháy mắt bị ngọn lửa thiêu cháy thân xác.

Đợi thi thể bọn họ rơi xuống, có thể thấy nham thạch nhanh chóng tụ tập lại hình thành một phiến lục địa, trên đó thảo mộc chi khí di mạn, ẩn ẩn có từng tia sinh cơ hiện ra. "Không!" Chứng kiến tình hình này, những tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc bị trói buộc bi thống dục tuyệt, thất thanh hô hoán, ánh mắt nhìn về phía người Phượng tộc đầy rẫy thù hận, nhưng thiên thiên lại vô năng vi lực. "Lạc!" Đối với việc này, vị Phượng tộc Đại La Kim Tiên cầm đầu không hề để ý, nhìn khu vực đang hoán phát sinh cơ, đương tức thao túng cây ngô đồng ấu miêu kia hạ xuống.

Bành một tiếng, ngô đồng ấu miêu được chủng thực vào phiến khu vực đó, thảo mộc chi khí bên trên không ngừng dũng nhập vào trong ấu miêu, phối hợp với hỏa hệ sức mạnh gia trì bên trong núi lửa, ngô đồng ấu miêu cấp tốc bắt đầu sinh trưởng: một mét, ba mét, bảy

mét, mười hai mét.

Tăng trưởng đến mức mười hai mét, cây ngô đồng kia mới đình chỉ sinh trưởng, lá thụ mọc ra đồng thời, một luồng sức mạnh đặc thù tùy chi di mạn, trực tiếp đem ngọn núi lửa đang táo động kia triệt để trấn áp xuống. "Thành rồi!" Nhìn thấy màn này, những người Phượng tộc bên cạnh nhất thời đại hỉ.

Vị Đại La Kim Tiên cầm đầu chuyển thân, nhìn đám người Thảo Mộc nhất tộc bị áp giải, lạnh lùng nói: "Một lũ gia hỏa bất thức thời vụ, đã không muốn sống, vậy chỉ có thể có hạ tràng như thế." "Đi, dẫn bọn chúng tiền vãng một cái khác, tận nhanh hoàn thành bố cục cây ngô đồng!" Nói xong, nữ tử phi thân phi về phía một tòa núi lửa đang hoạt động cách đó không xa.

Thấy thế, các nữ tử Phượng tộc khác cũng ứng thanh, đương tức bắt giữ những tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc kia chuẩn bị hành động. "Các ngươi thật phóng tứ!" "Tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc ta há có thể để các ngươi khanh hại." Tại lúc này, một đạo tiếng quát tháo phẫn nộ từ thiên không giáng xuống, kèm theo một đạo kim sắc quang huy thôi xán, có thể thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích lạc hạ, nháy mắt đem bảy tám danh nữ tử Phượng tộc đang áp giải Thảo Mộc nhất tộc đánh giết đương trường. "Kẻ nào!" Tộc nhân thảm tử, Phượng tộc Đại La Kim Tiên vừa mới bay lên không trung sửng sốt, sau đó thần sắc phẫn nộ, ánh mắt du tẩu, nhanh chóng định cách tại ba người Hình Hạo vừa mới hạ xuống khu vực miệng núi lửa.

Hạ nhất miểu, nhãn để nữ tử sát cơ lóe lên, một cái thiểm thân quay lại miệng núi lửa, cư cao lâm hạ nhìn về phía bọn người Hình Hạo, cuối cùng định cách tại thân ảnh Hình Hạo đang cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lạnh giọng nói: "Giết tộc nhân Phượng tộc ta, các ngươi muốn chết sao?" Văn ngôn, Hình Hạo quét nhìn nữ tử kia một cái, thấy nàng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhãn để lộ

vẻ bất tiết, tùy ý thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích, phất phất tay nói: "Hình Tiêu, giết nàng!" "Tuân mệnh, sư phụ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu cũng không úy cụ, từ bên người Hình Hạo bước ra đồng thời, tâm niệm nhất động triệu hoán xuất Lăng Tiêu Kiếm, cầm kiếm tỏa định Phượng tộc Đại La Kim Tiên giữa không trung nói: "Nữ nhân, chiến!" Nhìn màn này, Phượng tộc Đại La Kim Tiên đại nộ.

Nàng không ngờ Hình Hạo lại hiêu trương như thế, vô thị nàng không nói, lại còn để một cái Thái Ất Kim Tiên làm đối thủ của nàng, thật là khinh người quá đáng, thật là sỉ nhục.

Nhất thời, sát cơ băng lãnh trên thân nữ tử dũng hiện, ánh mắt tỏa định trên thân Hình Tiêu nói: "Ta trước tiên làm thịt cái Thái Ất Kim Tiên này, sau đó lại sát ngươi!" Nói xong, nữ tử hữu thủ nhất chiêu, một thanh hỏa diễm trường thương xuất hiện trong tay, kế đó hào bất do dự hướng về phía Hình Tiêu sát tới. "Đến hay lắm!" Kiến trạng, Hình Tiêu ti hào bất cụ, ngược lại nội tâm lúc này chiến ý áng nhiên, vẩy ngược Lăng Tiêu Kiếm trong tay, tung người dược nhập không trung, cùng Phượng tộc Đại La Kim Tiên giao thủ tại một chỗ.

Tranh tranh!

Thương kiếm bính chàng, hỏa quang tứ tiễn, Hình Tiêu cùng Phượng tộc Đại La Kim Tiên triền đấu, ngươi tới ta đi không phân cao thấp.

Không giống với Phượng tộc Đại La Kim Tiên ngay từ đầu đã bộc phát toàn bộ pháp lực, toàn lực dĩ phó, Hình Tiêu đây là lần đầu tiên cùng người chính diện giao thủ.

Sau một lần rồi một lần đối bính, hắn nhanh chóng tìm ra khiếm khuyết của bản thân để cải thiện, trong tình huống chiến đấu thủ đoạn không ngừng hoàn thiện, chiến lực phát huy ra cũng đang cấp tốc đề thăng, ẩn ẩn có xu thế chiếm cứ thượng phong. "Bất thác!" Kiến thử

tình hình, Hình Hạo không khỏi mãn ý gật gật đầu.

Hình Tiêu thiên tiên chiến đấu bản năng cao, không uổng phí hắn bỏ ra một giọt tinh huyết giúp hắn triệt để bình hành sức mạnh trong cơ thể, phá vỡ gông xiềng căn nguyên của Thiên Tiên Ma Thần đỉnh cấp sau khi Khai Thiên. "Tộc trưởng!" "Tộc trưởng đại nhân!" Lúc này, những tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc còn sống cũng phản ứng lại, sau khi nhìn thấy Mộc Nguyên bên cạnh Hình Hạo, từng người thần sắc nhất thời kinh hỉ vạn phân, thậm chí có người trực tiếp ôm lấy nhau khóc rống.

Thái nan rồi!

Thảo Mộc nhất tộc thái nan rồi.

Bởi vì chuyện cây ngô đồng mà gặp phải vô vọng chi tai, nếu không phải Mộc Nguyên tìm được viện quân, chỉ sợ hôm nay toàn bộ đều phải chết ở chỗ này. "Tộc nhân!" Kiến thử tình hình, nhãn để Mộc Nguyên cũng lộ ra một tia ai thương chi sắc.

Tất cảnh trước đó hắn đã tận mắt nhìn thấy cảnh tộc nhân bị ném vào miệng núi lửa thiêu cháy chí tử.

Hạ ý thức, Mộc Nguyên tùy chi khai khẩu tuân vấn: "Những người còn lại đâu?

Trừ các ngươi ra, những người khác của tộc ta đang ở địa phương nào?" Nghe vậy, những tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc kia cũng phản ứng lại, không kịp cảm thương, liền vội vàng bước lên phía trước nói: "Tộc trưởng nhất định phải cứu cứu tộc nhân!

Toàn bộ phía nam Hồng Hoang có gần năm mươi vạn tộc nhân đều bị Phượng tộc bắt rồi, hiện tại bị quan áp bên trong Tổ Phượng Sơn, có một bộ phận tộc nhân thì bị áp giải đến Thập Vạn Hỏa Sơn." Năm mươi vạn tộc nhân!

Nhiều như vậy sao!

Nghe xong lời của những người Thảo Mộc nhất tộc kia, nhãn để Hình Hạo không khỏi lộ ra vẻ hãi nhiên.

Tuy rằng trước đó hiểu được Địa Tiên nhất đạo cơ số khủng bố, nhưng không ngờ trong đoạn thời gian ngắn như vậy lại được Trấn Nguyên Tử phát triển đến địa bộ này.

Phải biết, một cái Thổ Địa có thể quản hạt mười vạn lý cương thổ, Phượng tộc bắt năm mươi vạn tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc, nếu không có những Thổ Địa khác tồn tại thì quả thật là... "Mộc Đế đại nhân!" Lúc này, Mộc Nguyên cũng phản ứng lại, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo bên cạnh, thần sắc ai cầu nói: "Bất tri đại nhân có thể hay không giúp đỡ chúng ta cứu xuất tộc nhân!" Lời này vừa nói ra, những tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc bên cạnh cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Bọn họ cũng nhìn thấy Hình Hạo ra tay lúc trước, tu vi người sau thâm bất kiến để, khiến bọn họ không khỏi dâng lên một tia hy vọng.

Hạ ý thức, quần nhân liền tùy chi quỳ rạp dưới đất, khẩu hô: "Cầu Mộc Đế đại nhân cứu tộc nhân ta!" "Cầu Mộc Đế đại nhân cứu Thảo Mộc nhất tộc ta!" Nghe vậy, Hình Hạo hồi thần, nhìn đám người Mộc Nguyên đang quỳ trên mặt đất, hơi trầm ngâm một lát, tùy tức khai khẩu nói: "Kế nhiên ta đã tới, vậy tự nhiên sẽ đem tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc mang đi.

Phóng tâm đi, chỉ cần xác định được địa phương sở tại, tiếp theo ta sẽ tiền vãng Tổ Phượng Sơn giúp đỡ đem tộc nhân đều cứu ra." Lời này vừa nói ra, đám người Mộc Nguyên nhất thời đại hỉ, khấu thủ tại địa đồng thời, trong miệng cao hô: "Mộc Đế đại nhân nếu cứu ra tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc chúng ta, chúng ta nguyện ý tôn Mộc Đế đại nhân vi chủ, vĩnh sinh vĩnh thế tuyệt bất phản bội!" Tôn ta vi chủ!

Chân mày nhếch lên, Hình Hạo lăng trụ liễu.

Hắn còn nhớ Thảo Mộc nhất tộc gia nhập Địa Tiên nhất mạch, án lý đều là người của Trấn Nguyên Tử mới đúng, nếu tiếp thụ quần nhân hiệu trung, vậy sau này làm sao đối diện với Trấn Nguyên Tử? "Mộc Đế đại nhân!" Dường như nhìn ra sự trì nghi của Hình Hạo, Mộc Nguyên nhất thời từ trên mặt đất đứng dậy nói: "Thảo Mộc nhất tộc chúng ta tuy rằng gia nhập Địa Tiên nhất mạch, nhưng lại không hiệu trung Trấn Nguyên Lão Tổ, hai bên là tương hỗ hợp tác, ta giúp hắn truyền đạo, hắn thì che chở ta tại Hồng Hoang sinh tồn." Nguyên lai là như thế!

Hoảng nhiên gật gật đầu, Hình Hạo nhất thời có chút ý động.

Chương 130

Tất cảnh Thảo Mộc nhất tộc có đại dụng xử, cho dù tư chất không tốt, nhưng đi Địa Tiên nhất đạo cũng không cần tu vi quá cao.

Quan trọng nhất là, Thảo Mộc nhất tộc giỏi về dựng dục thực vật, bồi dưỡng linh căn, nếu có bọn họ gia nhập, vậy hoàn toàn có thể thường thí bồi dục tiểu mạch, cao lương, hồng thự đẳng thực vật.

Vu tộc không tu đạo, tuy rằng có thể lâu dài không ăn cơm, nhưng việc tiến thực cần thiết cũng là tất bất khả thiếu, đây cũng là lý do Vu tộc không ngừng săn giết yêu thú.

Không chỉ bởi vì hiếu chiến, mà còn là để vật chất chống đỡ vấn đề ôn bão của một bộ lạc, một chủng tộc. "Hảo!" Nhất niệm chí thử, Hình Hạo nhất thời gật đầu đáp ứng: "Ta sẽ tận toàn lực đem Thảo Mộc nhất tộc cứu ra!" Lời này vừa nói ra, Mộc Nguyên đẳng người Thảo Mộc nhất tộc đại hỉ.

Từng người đứng dậy hoan hô, uyển như người trong tuyệt cảnh bắt lấy cọng rơm cứu mạng cuối cùng, tràn ngập hi vọng đối với sự sống. "Chết cho ta!" Ngay lúc này, tiếng nộ xích của Hình Tiêu vang triệt giữa không trung.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy trong đoạn thời gian bọn người Hình Hạo giao đàm, thủ đoạn chiến đấu nguyên bản non nớt của Hình Tiêu đã trở nên cực kỳ thuần thục, lúc này một kiếm chém ra, nháy mắt đem tôn Phượng tộc Đại La Kim Tiên kia chém làm hai đoạn.

Tiếng thảm thiết vang vọng, Phượng tộc Đại La Kim Tiên đôi mắt trợn tròn, đầy mặt khó có thể tin, tiếp theo có thể thấy chu thân nàng hỏa diễm thăng đẳng, Hỏa Phượng nguyên thần từ trong đầu lâu bay ra, kêu gào một tiếng, vỗ cánh muốn đào tẩu. "Chạy đi đâu!" Kiến thử

tình hình, Hình Tiêu khởi hội để nàng rời đi?

Trong miệng bất trì nghi, Lăng Tiêu Kiếm trong tay liên tiếp chém ra mười mấy đạo Tiên Thiên Trọc Khí kiếm khí.

Thứ lạp một tiếng, kiếm khí cắt nát Hỏa Phượng nguyên thần.

Kèm theo Tiên Thiên Trọc Khí tịch quyển, trực tiếp đem nguyên thần của nàng phúc cái, hủ thực, cuối cùng hóa thành một đoàn hắc thủy tán lạc trên thiên khung. "Hô~" Làm xong hết thảy, Hình Tiêu thở phào nhẹ nhõm, thu kiếm vào bao, phiêu thân đến bên người Hình Hạo, khom người hành lễ nói: "Sư phụ, đệ tử đã giết tên gia hỏa kia rồi." "Ân!" Gật gật đầu, Hình Hạo thập phần mãn ý trạng thái của Hình Tiêu lúc này, lấy Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn khóa việt đại cảnh giới giết chết Đại La Kim Tiên sơ kỳ cường giả, không chỉ là vấn đề căn nguyên để uẩn, mà còn là vấn đề thiên phú và năng lực của bản thân.

Lúc này, Hình Hạo nhất thời tùy chi khai khẩu nói: "Tiếp theo vi sư sẽ tiền vãng Tổ Phượng Sơn một chuyến, lúc đó cường giả Phượng tộc đều sẽ xuất hiện, ngươi không cần đi cùng nữa.

Chính hảo lưu lại hảo hảo sơ lý cảm ngộ sau trận chiến này, đem Mộc Nguyên bọn họ bảo hộ, đợi ta hoàn thành mục đích sẽ quay lại tìm các ngươi!" "Tuân mệnh, sư phụ!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu nhất thời khai khẩu nói: "Đệ tử định sẽ hảo hảo bảo hộ chư vị Thảo Mộc nhất tộc!" "Ân!" Mãn ý gật gật đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Mộc Nguyên nói: "Mộc Nguyên, ngươi là tộc trưởng Thảo Mộc nhất tộc, có tín vật nào tồn tại không, bằng không ta cho dù trấn áp cường giả Phượng tộc cũng khó lòng đem tộc nhân dẫn ra." Đích xác!

Khẩu thuyết vô bằng, nếu không có tín vật loại hình nào tồn tại, Hình Hạo thật không xác định được những người Thảo Mộc nhất tộc kia có đi theo hắn hay không.

Cho dù sẽ đi theo, nhưng để bảo hiểm, cần phải có một tín vật mà cả Thảo Mộc nhất tộc đều nhận khả bên người để phòng vạn nhất. "Có!" Liên liên gật đầu, Mộc Nguyên không dám chậm trễ, nhanh chóng từ trong lòng lấy ra một mai lệnh bài đệ tới nói: "Mộc Đế đại nhân, đây là Thụ Thần Lệnh của Thảo Mộc nhất tộc ta, chỉ cần ngài lấy ra, tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc đều sẽ nhận khả, thậm chí thính tùng đại nhân an bài." "Hảo!" Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo nhất thời vươn tay tiếp lấy Thụ Thần Lệnh đó.

Thụ Thần Lệnh nhập thủ, đồng tử Hình Hạo đột nhiên co rụt lại.

Nhân vì bên trong Thụ Thần Lệnh, hắn cảm giác được một luồng khí tức đặc thù: Kiến Mộc!

Hỗn Độn linh căn trong truyền thuyết: Thông Thiên Kiến Mộc!

Thụ Thần Lệnh cư nhiên được chế tạo từ mảnh vỡ Kiến Mộc. "Hữu ý tư!

Thảo mộc nhất tộc xem ra có một số bí mật không ai biết tồn tại." Nội tâm thầm nhủ một câu, Hình Hạo bất động thanh sắc thu hồi Thụ Thần Lệnh, khai khẩu nói: "Như thế, vậy ta đi trước, các ngươi ở chỗ này chờ đợi là được." Nói xong, Hình Hạo tung người dược lên, tâm niệm nhất động thi triển Tung Địa Kim Quang hướng về phía Tổ Phượng Sơn bên trong Thập Vạn Hỏa Sơn phi trì tới.

Tổ Phượng Sơn!

Tọa lạc tại trung ương Thập Vạn Hỏa Sơn, sơn thể cực cao, uyển như vị hoàng giả trong núi đứng sừng sững, lại có hạo hãn Phượng tộc khí vận tụ tập, từ xa đã có thể thấy thiên địa linh khí uyển như thực chất hoàn nhiễu bên trong. "Hảo một nơi tu luyện phúc địa!

Hỏa hệ tu sĩ tu luyện ở đây định có thể sự bán công bội!" Khai khẩu xưng tán một tiếng, Hình Hạo cũng không trì nghi, một cái thiểm

thân đã tới trước Tổ Phượng Sơn.

Tuy nhiên, khi đạt tới Tổ Phượng Sơn mới phát hiện, nơi này bị kết giới lung tráo, muốn tiến vào bên trong thì bắt buộc phải đi vào từ chân núi.

Quan trọng nhất là, kết giới và Phượng tộc khí vận tương liên, lại còn kết nối với mười vạn đại sơn, nếu mậu nhiên oanh kích, có thể sẽ gặp phải khí vận phản phệ, thậm chí là... "Loại phương pháp liên kết này thật sự có thể học tập học tập!" Nhược hữu sở tư thầm nhủ một câu, Hình Hạo thao túng thân thể hạ xuống chân núi Tổ Phượng Sơn.

Phiêu thân lạc địa, chưa đợi Hình Hạo kịp thở dốc, mấy đạo tiếng quát tháo đã truyền tới: "Kẻ nào!" "Đứng lại, người phương nào." Nhìn theo hướng đó, có thể thấy tại sơn môn Tổ Phượng Sơn có mấy danh Phượng tộc Đại La Kim Tiên đã phát hiện ra hắn, lúc này từng người chu thân pháp lực táo động, thao túng linh bảo tùy thời chuẩn bị phát động tập kích. "Ngô nãi Mộc Đế!" Hồi thần, Hình Hạo nhìn mấy nữ nhân kia một cái, bước ra một bước, Chuẩn Thánh sơ kỳ uy áp tùy chi tịch quyển xuất, hoãn hoãn nói: "Thảo Mộc nhất tộc hiệu trung với ta, các ngươi tù cấm bọn họ, có phải nên cho ta một lời giải thích!" "Chuẩn Thánh!" "Mộc Đế!" Thất thanh kinh hô, mấy danh Đại La Kim Tiên kia kinh ngạc rồi.

Vạn vạn không ngờ, người xông vào cư nhiên là Chuẩn Thánh, lại còn vì Thảo Mộc nhất tộc.

Thảo Mộc nhất tộc đối với tính quan trọng của Phượng tộc, tâm tình mấy danh nữ tử kia nhất thời trầm xuống đáy vực, hầu như trong nháy mắt, một trong số đó cao hô: "Tốc tốc đi bẩm báo chư vị trưởng lão!

Ta ở chỗ này cầm chân hắn!" Lời này vừa nói ra, bốn danh Phượng tộc cường giả Đại La Kim Tiên hậu kỳ nháy mắt sát hướng

Hình Hạo, đồng thời, một danh Đại La Kim Tiên trừu thân hậu triệt, cấp tốc hướng về phía Tổ Phượng Sơn lao đi. "Muốn ngăn cản ta?

Các ngươi sợ là đối với sức mạnh nhất vô sở tri!" Thấy tình hình này, đáy mắt Hình Hạo lóe lên một vẻ khó lường, bước ra một bước, Chuẩn Thánh pháp lực cuộn trào, Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến thi triển: "Định!" Hạ nhất miểu, Định Thân Thuật phát động.

Bốn danh Đại La Kim Tiên kia nháy mắt bị Hình Hạo định cách tại nguyên địa, vô luận vùng vẫy thế nào cũng không thể thoát ra. "Làm sao có thể!

Sao có thể mạnh mẽ như vậy!" Cảm giác tình huống của bản thân, bốn danh Phượng tộc Đại La Kim Tiên kia hoảng rồi, bọn họ biết không phải đối thủ của Hình Hạo, cũng đã chuẩn bị tâm lý thất bại, thậm chí là thân tử.

Nhưng hiện tại thì sao?

Hình Hạo thậm chí còn chưa động thủ, người sau chỉ bằng một cái Định Thân Thuật đơn giản nhất, cư nhiên đã định bọn họ tại nguyên địa không thể động đậy.

Tiếng bước chân vang triệt, Hình Hạo từng bước đi tới trước mặt bốn danh nữ tử, nhìn thoáng qua thần sắc hoảng loạn kia, khóe miệng hơi nhếch lên nói: "Đừng quá kiên trì, đạp lên con kiến không phải giết chết nó, mà là sức mạnh này thật khó nắm bắt nha!" Nói xong, Hình Hạo hữu thủ nhất huy, một luồng sức mạnh tịch quyển xuất, nháy mắt đánh bay bốn nữ tử ra ngoài.

Tiếng thảm thiết vang vọng, bốn nữ tử ngã nhào trên đất, từng người trong miệng tiên huyết liên tục phun ra, vùng vẫy mấy cái liền ngoẹo cổ hôn mê tại nguyên địa.

Chương 131

"Ai!" Kiến thử tình hình, Hình Hạo không khỏi thở dài một tiếng.

Thật lòng mà nói, hắn muốn giết chết bốn nữ tử này, nhưng cũng nhớ rõ mục đích của chuyến đi này, trước khi chưa cứu được người của Thảo Mộc nhất tộc, thật không tốt trực tiếp xé rách mặt với Phượng tộc. "Hảo hảo ngủ một giấc đi!

Hạ lần có lẽ không có vận may tốt như vậy đâu!" Trong miệng lẩm bẩm, Hình Hạo hữu thủ nhất chiêu lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, tùy tức ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tổ Phượng Sơn cao vút, tâm niệm nhất động thi triển Tung Địa Kim Quang hướng về phía bên trong lao đi. "Địch tập!" "Có tặc nhân xâm nhập!" "Sở hữu nhân giới bị, ngăn cản kẻ xâm nhập!" Nhất thời, cường giả Phượng tộc bên trong Tổ Phượng Sơn kinh hô liên liên.

Có thể thấy vô số tu sĩ Phi Cầm nhất mạch từ bên trong rừng cây ngô đồng bay ra, cấp tốc hướng về phía Hình Hạo tập kích, vọng đồ ngăn cản hắn tiến lên. "Hà tất chứ!

Hà khổ chứ!" Kiến thử tình hình, nhãn để Hình Hạo hiện lên một tia vô nại.

Nếu không phải đã đáp ứng cứu Thảo Mộc nhất mạch, hắn nhất định sẽ đại khai sát giới đem toàn bộ đám người kia chém giết, giải trừ mối đe dọa sau này khi Vu tộc tiến công Hồng Hoang phía nam.

Nhưng vì Thảo Mộc nhất tộc hiệu trung, vì để sau này có người giúp đỡ xây dựng cơ tầng cho Vu tộc, hắn không thể không áp chế cổ sát ý này. "Cút cho ta!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo nộ xích một tiếng, chu thân pháp lực bộc phát, trực tiếp đạt tới trình độ bễ mỹ Chuẩn Thánh trung kỳ.

Trong khoảnh khắc, những cường giả Phượng tộc lao lên phía trước như bị lôi kích.

Tiếp đó thấy những tồn tại dưới Đại La Kim Tiên hậu kỳ trực tiếp hôn mê từ không trung rơi xuống, những người trên Đại La Kim Tiên hậu kỳ tuy không hôn mê, nhưng từng người cũng cắn chặt răng quan, trán đổ mồ hôi lạnh, gian nan chống đỡ cổ uy áp này.

Kiến trạng, Hình Hạo cũng không trì nghi, đương tức cưỡi tường vân hướng phía trên Tổ Phượng Sơn bay đi.

Nhất thời, xuyên qua một chúng cường giả Đại La Kim Tiên Phượng tộc, trực tiếp đạt tới sườn núi. "Đạo hữu, dừng bước!" Đột nhiên, một đạo tiếng quát vang lên, kèm theo một đạo hỏa diễm từ thiên không giáng xuống, kính trực hướng về phía Hình Hạo tập kích. "Hỏa diễm này?

Không phải Tịnh Thế Bạch Diễm, cũng không phải Diệt Thế Hắc Diễm!" Quan sát một cái, Hình Hạo nhất thời buông lỏng tâm tình, tâm niệm nhất động triệu hoán xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích vung lên.

Thứ lạp!

Một đạo Huyền Hoàng chi khí phá không, nháy mắt đem ngọn lửa kia cắt khai.

Hạ nhất miểu, một trận hương phong ập tới, có thể thấy một danh phu nhân dáng vẻ hơn ba mươi tuổi xuất hiện tại khu vực trước mặt Hình Hạo. "Hồng Mông Lượng Thiên Xích!" Đợi thân hình ổn định, ánh mắt nữ tử tùy chi tụ tập trên Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Hình Hạo, nhãn để hiện lên một tia cực nóng, dường như muốn chiếm nó làm của riêng.

Nhưng nàng cũng nhanh chóng hồi thần, dường như nghĩ tới điều

gì, ánh mắt giới bị nhìn về phía Hình Hạo nói: "Đạo hữu, Phượng tộc ta cùng ngươi vô oan vô cừu, vì hà lại muốn gây hấn với chúng ta?

Đạo hữu nên thanh sở, Phượng tộc ta tuy rằng thất bại ở thời đại trước, nhưng cũng không phải là người nào cũng có thể tùy tiện khiêu hấn, rời đi đi, nếu không, Phượng tộc ta tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu." Tình huống gì?

Nàng nhận ra ta hay nhận ra Phượng tộc ta?

Chân mày nhếch lên, nhãn để Hình Hạo hiện lên một tia kinh ngạc, trong ký ức, Phượng tộc đều cực kỳ ngạo kiều, có thể thấy từ Bạch Loan trước đó.

Nhưng hiện tại thì sao?

Xâm nhập vào đại bản doanh của họ, thậm chí ra tay kích thương nhiều tộc nhân Phượng tộc, cư nhiên không truy cứu mà còn để hắn rời đi. "Không đúng!

Sự tình có điểm cổ quái!" Nội tâm thầm nhủ một câu, khóe miệng Hình Hạo thượng dương đồng thời, hoãn hoãn khai khẩu nói: "Vô oan vô cừu?

Không hẳn vậy đâu, Thảo Mộc nhất tộc có thể đã đầu kháo bản đế rồi.

Các ngươi bắt toàn bộ bọn họ, bản đế cũng không thể coi như không thấy gì.

Muốn ta rời đi cũng không phải là không thể, giao ra năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc đã bắt, bằng không bản đế hôm nay tuyệt đối sẽ không rời đi." Văn ngôn, sắc mặt Phượng tộc Chuẩn Thánh đột nhiên biến đổi, để nàng phóng năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc thật vất vả mới bắt được đi là chuyện không thể nào!

Nhất thời, ánh mắt Phượng tộc Chuẩn Thánh nhìn về phía Hình

Hạo có thêm một tia phẫn nộ và sát cơ.

Nhưng dường như có kiêng kị, sau một hồi trầm mặc ngắn ngủi, nàng lại áp chế nộ hỏa và sát cơ xuống, nghiến răng nói: "Đạo hữu, đừng có quá đáng!

Thảo Mộc nhất tộc gia nhập dưới trướng ngươi từ bao giờ, kế nhiên đã bị Phượng tộc ta bắt được, vậy không có đạo lý nào lại phóng đi.

Bên trong Hồng Hoang thảo mộc chi linh nhiều vô kể, đạo hữu hà tất phải chấp nhất vào bọn họ?

Chỉ cần qua vài vạn năm nữa, lúc đó sẽ sinh ra nhiều thảo mộc chi linh hơn cho đạo hữu sai khiến." Quả nhiên có vấn đề!

Phượng tộc nội bộ nhất định đã xảy ra chuyện!

Thu hết màn này vào mắt, nhãn để Hình Hạo tinh quang lóe lên, nhất thời minh bạch nội bộ Phượng tộc xuất vấn đề rồi.

Bằng không, Phượng tộc Chuẩn Thánh không thể nào đến giờ vẫn còn 'hảo ngôn tương khuyến' với hắn, dựa theo tính cách ngạo kiều của Phượng tộc, nếu trong tình huống bình thường, chỉ sợ lúc hắn xâm nhập Tổ Phượng Sơn đã xuất động toàn bộ Chuẩn Thánh đến vây công rồi. "Kế nhiên như thế!

Vậy ta đảo yếu xem thử nội bộ các ngươi rốt cuộc đã xảy ra vấn đề gì!" Nội tâm thầm nhủ một câu, Hình Hạo mạnh mẽ giơ Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, chu thân bễ mỹ Chuẩn Thánh trung kỳ uy áp bộc phát, lạnh giọng nói: "Nếu ta phi yếu mang bọn họ đi thì sao?" Không có trực tiếp hiển lộ ra pháp lực bễ mỹ Chuẩn Thánh hậu kỳ, Hình Hạo không muốn bộc lộ thân phận, bởi vì một khi thi triển ra, chỉ cần không phải kẻ ngốc đều biết chỉ có Dĩ Lực Chứng Đạo Chuẩn Thánh mới sở hữu loại pháp lực như vậy.

Toàn bộ Hồng Hoang ngoại trừ Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc và Vu tộc ra, những đại thần thông giả khác đều tiền vãng Tử Tiêu Cung và Đại Thiên Ma Vực thính đạo, lúc đó thân phận Hình Hạo không thể không bộc lộ. "Đạo hữu phi yếu như thế?" Kiến thử tình hình, Phượng tộc Chuẩn Thánh cũng giận rồi.

Một lần rồi một lần hảo ngôn tương khuyến vô quả, người sau cư nhiên bạt hỗ như thế, khiến nàng không thể nhẫn thụ, Chuẩn Thánh trung kỳ pháp lực trên thân tuôn ra nói: "Đạo hữu nên biết rõ, đắc tội Phượng tộc ta hậu quả nghiêm trọng thế nào.

Chương 132

Chỉ là năm mươi vạn Thiên Tiên cảnh lâu nghĩ mà thôi, đạo hữu hà tất phải đối đầu với Phượng tộc ta vì bọn chúng." Nghe lời này, Hình Hạo càng thêm đốc định Phượng tộc đã xảy ra vấn đề.

Bằng không, nữ tử cũng không thể liên tục áp chế nộ hỏa để nói ra lời uy hiếp như vậy. "Thiếu phế thoại!" Lạnh hừ một tiếng, Hình Hạo nhất thời không còn trì nghi, mạnh mẽ huy vũ Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, một đạo Huyền Hoàng chi khí nháy mắt tập hướng danh Phượng tộc Chuẩn Thánh kia nói: "Hôm nay không giao ra Thảo Mộc nhất tộc, bản đế đại khai sát giới, những Đại La Kim Tiên bên trong Phượng tộc đối với ta mà nói không khác gì giết heo mổ chó." "Hỗn trướng!" Thiểm thân tị khai Huyền Hoàng chi khí tập kích, Phượng tộc Chuẩn Thánh nhịn không được phá khẩu đại mạ.

Nàng không ngờ Hình Hạo cư nhiên chấp nhất như thế, vô luận uy bức lợi dụ đều không thể khuyên hắn bãi tay, rõ ràng là không thèm quan tâm đến sự tồn tại của Phượng tộc.

Nhưng thiên thiên hiện tại nàng thật không dám mậu nhiên hành động, nhìn Hình Hạo đang ở gang tấc, nội tâm hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng càng nhiều hơn là bất lực. "Giết hắn!" "Ngăn cản hắn!" Tại lúc này, mười mấy đạo tiếng quát tháo từ phía sau truyền tới.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy mười mấy danh nữ tử Đại La Kim Tiên đại viên mãn lao ra, từng người thao túng linh bảo tập hướng Hình Hạo, sát cơ ngoại lộ, các nàng không thể nhẫn nhịn như Phượng tộc Chuẩn Thánh kia. "Tìm chết!" Kiến thử tình hình, nhãn để Hình Hạo hiện lên một tia sát cơ.

Sự tình đã đến nước này, hắn sẽ không còn kiêng kị nữa, tuy rằng không biết bên trong Phượng tộc đã xảy ra vấn đề gì, nhưng trong tình huống như vậy, càng cường thế thì đối với bản thân càng có lợi.

Lúc này, Hình Hạo mạnh mẽ chuyển thân trì Hồng Mông Lượng Thiên Xích huy đả, mười mấy đạo Huyền Hoàng chi khí phá không, trực tiếp đánh lên thân thể mười mấy danh nữ tử Phượng tộc Đại La Kim Tiên đại viên mãn kia.

Tiếng thảm thiết vang vọng, có thể thấy trong đó chí ít có bảy người trực tiếp bị tồi hủy nhục thân và nguyên thần, thân tử đạo tiêu, còn lại tám người tuy còn sống, nhưng nhục thân cũng bị tồi hủy đại bán.

Làm xong hết thảy, Hình Hạo không có chút ý tứ đình thủ nào, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay lại một lần nữa giơ lên muốn đem tám tôn tu sĩ Phượng tộc Đại La Kim Tiên đại viên mãn kia đánh giết. "Trụ thủ!" Kiến thử tình hình, Phượng tộc Chuẩn Thánh nhịn không được nữa.

Một cái thiểm thân chắn trước khu vực của Hình Hạo, hữu thủ nhất chiêu, một thanh trường thương xuất hiện trong tay nàng, ánh mắt tử tử trừng lấy Hình Hạo nói: "Mộc Đế, ngươi thật muốn cùng Phượng tộc ta bất tử bất hưu?" "Thiếu phế thoại!" Lạnh hừ một tiếng, Hình Hạo thao túng Hồng Mông Lượng Thiên Xích nện hướng Phượng tộc Chuẩn Thánh kia, thần sắc băng lãnh nói: "Kiên nhẫn của bản đế có hạn, nếu các ngươi không phối hợp, vậy đừng trách ta đại khai sát giới." Trong khi nói, tâm niệm Hình Hạo nhất động, Tiên Thiên Ngũ Hành Châu trong cơ thể nhất thời phi xuất, hoàn nhiễu xung quanh hắn xoay tròn, thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo khí tức di mạn. "Tiên Thiên Ngũ Hành Châu!" "Cái tử đích, sao hắn có thể có khí vận lớn như vậy!" Nhìn thấy màn này, Phượng tộc Chuẩn Thánh gấp rồi.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích thì thôi, Tiên Thiên Ngũ Hành Châu khiến nàng không thể không trọng thị.

Đương nhiên, nếu chỉ có bốn mai thì nàng không để vào mắt, thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo tuy rằng không yếu, nhưng cũng không đến mức nghịch thiên quá mức.

Nhưng cả năm mai Tiên Thiên Ngũ Hành Châu đều ở trong tay Hình Hạo, điều đó đại biểu cho việc hắn hoàn toàn có thể bằng vào sức lực của mình thi triển ra Tiên Thiên Ngũ Hành Trận.

Một khi Hình Hạo bố trận tại Tổ Phượng Sơn, vậy chỉ dựa vào một mình nàng căn bản không thể ngăn cản hắn làm bất cứ việc gì, bao gồm cả việc đồ sát tộc nhân Phượng tộc bên trong cũng không ngoại lệ. "Kinh ngạc rồi sao?" Ngoạn vị quét nhìn Phượng tộc Chuẩn Thánh một cái, Hình Hạo lại một lần nữa giơ Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay nói: "Cuối cùng cho một cơ hội, giao ra Thảo Mộc nhất tộc, bằng không các ngươi đều phải chết!

Ta chỉ có một thân một mình, Hồng Hoang rộng lớn, Phượng tộc cũng không thể một tay che trời, ngược lại, nếu tinh nhuệ Phượng tộc bên trong Tổ Phượng Sơn đều chết sạch, vậy Phượng tộc còn tư cách gì để đi tranh bá với các chủng tộc khác trong Hồng Hoang.

Đúng rồi, bản đế nhớ Long tộc và Kỳ Lân tộc dường như cũng đã xuất thế rồi, nếu họ biết tinh nhuệ Phượng tộc bị ta tiêu diệt, liệu họ có liên thủ kéo đến địa phương này cấp cho các ngươi một kích chí mạng không?" Lời này vừa nói ra, toàn tràng tử tịch.

Phượng tộc Chuẩn Thánh trầm mặc, tộc nhân Phượng tộc xung quanh cũng yên tĩnh lại.

Sự tình đã đến nước này, tuy rằng biệt khuất và không muốn thừa nhận, nhưng bọn họ đều biết, cục thế đã bị Hình Hạo chưởng ác, nếu không phối hợp với hắn, vậy... "Ta đáp ứng!" Hít sâu một hơi,

Phượng tộc Chuẩn Thánh ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo, đôi mắt huyết hồng nói: "Ta có thể cho phép ngươi mang năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc đi.

Nhưng ngươi cũng phải phát thệ, sau khi rời đi không được trở lại Tổ Phượng Sơn chúng ta, bằng không, cho dù có phải đồng quy vu tận, ngươi cũng đừng hòng đạt được mục đích mang những tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc kia đi." Thực sự đáp ứng rồi!

Thật là ngoài dự liệu nha.

Nhãn để tinh quang lóe lên, khí thế táo động quanh thân Hình Hạo cũng vì thế mà dừng lại.

Kế nhiên người sau đã nguyện ý đáp ứng, vậy tự nhiên hắn cũng sẽ không mậu nhiên ra tay nữa, chỉ cần mang năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc đi, những chuyện còn lại thì nhậm do tự nhiên. "Khả dĩ!" Nhất niệm chí thử, Hình Hạo nhất thời gật đầu nói: "Chỉ cần Thảo Mộc nhất tộc đi theo ta rời khỏi, Mộc Đế ta phát thệ sẽ không vô duyên vô cớ xâm nhập Tổ Phượng Sơn nữa, nếu có điều vi bối, thiên giáng sát cơ đem ta mạt sát khỏi Hồng Hoang thế giới." Văn ngôn, Phượng tộc Chuẩn Thánh nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Nàng không làm gì được Hình Hạo, nếu để hắn tiếp tục quấy rối, tổn thất đối với Phượng tộc quá lớn, cho nên trong tình huống như vậy, dù không cam lòng cũng không thể không thỏa hiệp.

Lúc này, Phượng tộc Chuẩn Thánh nhất thời tùy chi khai khẩu nói: "Như thế, vậy Mộc Đế đạo hữu ở chỗ này chờ đợi phiến khắc, ta bảo tộc nhân đem những tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc kia tới." "Không vấn đề!" Gật gật đầu, Hình Hạo biết gia hỏa này là để ngăn cản hắn tiếp tục leo lên Tổ Phượng Sơn, tuy rằng tò mò rốt cuộc bên trong đã xảy ra chuyện gì, nhưng hiện tại cũng không thể mậu nhiên hành động.

Tuy nhiên, Hình Hạo lại lặng lẽ nhổ một sợi tóc ném ra.

Kèm theo Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến phát động, sợi tóc của hắn tùy chi hóa thành một con muỗi không bắt mắt, vỗ cánh bay về phía nội bộ Tổ Phượng Sơn.

Sau khi Hình Hạo đáp ứng, Phượng tộc Chuẩn Thánh đương tức quay đầu nói: "Đi đem tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc toàn bộ dẫn tới." Một chúng tu sĩ Phượng tộc nhất thời hướng về phía trên Tổ Phượng Sơn lao đi.

Đến đây, trong tràng cũng chỉ còn lại Hình Hạo và danh Phượng tộc Chuẩn Thánh kia diện diện tương thị vô ngôn, không khí trong tràng rơi vào tử tịch.

Trầm mặc ngắn ngủi sau đó, Hình Hạo đột nhiên nhún nhún vai, nhìn về phía Phượng tộc Chuẩn Thánh nói: "Đạo hữu, chúng ta đứng giữa không trung như vậy cũng khá vô liêu, hay là xuống dưới tọa tọa?" Nói đoạn, Hình Hạo chỉ chỉ một khối nham thạch phía dưới, một phó bộ dạng lười biếng, nhìn đến mức khóe miệng Phượng tộc Chuẩn Thánh trừu súc, cường nhẫn nộ hỏa trong lòng nói: "Đạo hữu thỉnh tiện." "Hảo!" Đáp ứng một tiếng, khóe miệng Hình Hạo thượng dương, một cái thiểm thân lạc xuống phiến nham thạch khổng lồ trên mặt đất.

Tiếp đó, hắn cũng không thèm để ý đến Phượng tộc Chuẩn Thánh đang đi theo xuống, trực tiếp nằm ở đó, một phó bộ dạng bế mục dưỡng thần.

Đối với việc này, Phượng tộc Chuẩn Thánh nhìn trong mắt, tuy rằng có điểm nghi hoặc, nhưng cũng không quá để ý, ánh mắt trừng trừng nhìn Hình Hạo để xác định hắn không thể giở trò tiểu xảo là tốt rồi.

Khả tiếc là, nàng không biết, Hình Hạo sớm đã động tay động chân.

Lúc này tuy rằng nhìn như đang bế mục dưỡng thần, nhưng thực tế thần thức của hắn đã chuyển dời lên thân con muỗi huyễn hóa kia.

Con muỗi không ngừng vỗ cánh bay về phía nội bộ Tổ Phượng Sơn, trên đường, Hình Hạo gặp phải vô số cấm chế, vô số kết giới.

May mắn thay, tu sĩ Phượng tộc lên núi đã cấp cho hắn cơ hội, thao túng thân thể đi theo sau lưng tu sĩ Phượng tộc, phân thân của Hình Hạo không gặp nhiều trở ngại mà tiến vào nội bộ Tổ Phượng Sơn. "Nhường đường!

Nhường đường!" Tại lúc này, một đạo tiếng hô dẫn phát sự chú ý của Hình Hạo.

Định tình nhìn lại, có thể thấy một danh nữ tử Phượng tộc vội vã đi về một hướng, trong tay cầm một gốc Tiên Thiên linh căn sinh cơ bột bột, cực kỳ vội vã.

Chương 133

Kiến thử tình hình, những tu sĩ Phượng tộc được Phượng tộc Chuẩn Thánh phái đi nhất thời nhường đường, đợi nữ tử kia rời đi, từng người thần sắc nghiêm túc nói: "Cái tử cấm địa bên trong sự tình vẫn chưa xử lý tốt sao?

Nếu không phải vì nguy cơ đột nhiên phát sinh bên trong cấm địa, Phượng tộc ta khởi có thể biệt khuất như vậy!

Cái tên Mộc Đế kia, đợi chư vị trưởng lão và công chúa trấn áp xong gia hỏa kia, định phải bắt hắn trả giá đắt." Một biên nói chuyện, đám nữ tử Phượng tộc kia cũng không trì nghi, chuyển thân hướng về một hướng khác bay đi, hiển nhiên là đi dẫn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc. "Quả nhiên xảy ra chuyện rồi!" Nghe xong lời của những nữ tử kia, nhãn để phân thân Hình Hạo tinh quang lóe lên, đương tức vỗ cánh hướng về phía nữ tử cầm Tiên Thiên linh căn vừa rời đi kia truy theo.

Vừa bay, nội tâm Hình Hạo thầm nhủ: "Cấm địa Phượng tộc, cư nhiên có nơi như vậy!

Rốt cuộc là thứ gì cần Phượng tộc phải dốc toàn lực trấn áp như thế!" Phân thân Hình Hạo nhanh chóng đuổi kịp nữ tử kia, dưới sự dẫn dắt của nàng, hết thảy kết giới và cấm chế đều không thể ngăn cản phân thân Hình Hạo.

Không bao lâu sau, đi theo nữ tử đạt tới một tòa sơn động đỏ rực.

Nhìn từ xa, toàn bộ sơn động đỏ rực, nhiệt độ nóng bỏng từ trong đó di mạn ra, từng luồng khí tức nóng bỏng khiến Hình Hạo cảm giác phân thân có thể sẽ bị thiêu cháy. "Cái tử!

Vô pháp kháo cận!" Nội tâm thầm mắng một câu, thần sắc Hình Hạo biến nên cực kỳ nan khán.

Phân thân tất cảnh chỉ là một sợi tóc biến hóa, bản thân cực kỳ thúy nhược, chỉ riêng nhiệt độ tỏa ra từ cửa sơn động kia đã khiến hắn vô pháp thừa thụ, càng đừng nói là đi vào thám cứu căn nguyên.

Lúc này, nữ tử Phượng tộc kia đi tới cửa sơn động, toàn thân cũng đổ mồ hôi hột, gian nan đối với bên trong sơn động hô hoán: "Công chúa, ta mang đồ tới rồi!" Đến đây, sơn động tử tịch.

Khoảng một khắc đồng hồ sau đó, một đạo tiếng hô truyền ra: "Tiểu Ly, để đồ ở cửa động là được!

Đi chuyển cáo Ngũ trưởng lão, nhất định không được để ngoại nhân sát giác sự tình nội bộ Phượng tộc ta, bảo nàng nhanh chóng phong tỏa Tổ Phượng Sơn, Thảo Mộc nhất tộc cứ thả đi đã, đợi xử lý xong sự tình bên trong này rồi nói tiếp." Đáp ứng một tiếng, nữ tử được gọi là Tiểu Ly nhất thời để gốc Tiên Thiên linh căn trong tay xuống cửa sơn động, kế đó thi lễ một cái rồi chuyển thân vội vã rời khỏi khu vực này. "Kết thúc rồi sao?

Xem ra bên trong sơn động cấm địa thực sự tàng chứa đại bí mật!" Thu hết màn này vào mắt, nhãn để Hình Hạo lộ ra một tia thất vọng, tất cảnh bí mật ngay trước mắt mà lại vô pháp tiến vào xem xét, thực sự có chút khiến người ta bứt rứt.

Ngay lúc Hình Hạo chuẩn bị xả bỏ phân thân hồi quy bản thể, một trận tiếng bước chân lại từ bên trong sơn động truyền ra.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy Bạch Loan sắc mặt trắng bệch từ trong đó bước ra, bộ váy trắng trên người bị tiên huyết nhuộm thành vô số hoa máu.

Nhìn thấy Bạch Loan, Hình Hạo nhất thời kinh hãi, kế đó từ bỏ ý định rời đi, muốn xem nàng định làm gì.

Lúc này, Bạch Loan rên rỉ một tiếng, bước chân lảo đảo, cả người

suýt chút nữa ngã nhào trên đất, trông cực kỳ lang bái.

Đợi gian nan ổn định thân hình, Bạch Loan khó khăn cúi người nhặt lấy gốc Tiên Thiên linh căn trên mặt đất, có thể thấy hai cánh tay nàng đỏ rực, huyết nhục như bị nướng chín, ẩn ẩn có thể thấy một mạt hắc sắc hỏa diễm đang nhảy động bên trong. "Trấn áp cho ta!" Quát khẽ một tiếng, Bạch Loan nhất thời lấy sức mạnh của bản thân áp chế ngọn hắc diễm kia, kế đó cầm lấy Tiên Thiên linh căn chuyển thân điên đảo loạng choạng đi vào bên trong sơn động.

Nhìn theo thân ảnh Bạch Loan biến mất, Hình Hạo tâm niệm nhất động giải trừ Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến, thần thức hồi quy đồng thời, con muỗi kia vỗ cánh tiếp cận sơn động.

Xì xì!

Hỏa diễm thiêu cháy, con muỗi nháy mắt bị phá biến hóa chi thuật, kèm theo sợi tóc rơi xuống cũng bị thiêu cháy sạch sẽ, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Sườn núi Tổ Phượng Sơn, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo tùy chi mở ra, cả người trực tiếp đứng dậy từ phiến nham thạch khổng lồ, ánh mắt hạ ý thức nhìn về phía cấm địa. "Mộc Đế!" Lúc này, Phượng tộc Chuẩn Thánh vẫn luôn chú ý Hình Hạo nhất thời khai khẩu hô hoán, thần sắc cả người trong khắc này trở nên khẩn trương.

Hiển nhiên, nàng chú ý tới ánh mắt Hình Hạo đang hướng về nơi đó, nội tâm cực kỳ bất bình tĩnh, thâm phạ người sau sẽ sát giác được điều gì. "Sợ ta biết được bí mật cấm địa sao!" Thu hết màn này vào mắt, Hình Hạo sửng sốt sau đó nhất thời minh bạch tâm tư của nàng, khóe miệng thượng dương đồng thời thu hồi ánh mắt nhìn về phía nữ tử nói: "Bất tri đạo hữu gọi ta có chuyện gì?" Đối mặt với câu hỏi, Phượng tộc Chuẩn Thánh cũng đờ người ra.

Nàng có chuyện gì đâu, vừa rồi chỉ là hạ ý thức muốn dời đi sự chú ý của Hình Hạo mà thôi.

Nhưng sự tình đã đến nước này, cũng không thể nói là không có chuyện gì, như thế chẳng phải càng thêm dẫn người hoài nghi sao.

Thế là sau khi khẽ khụ một tiếng, nàng liền khai khẩu nói: "Mộc Đế đạo hữu, với tu vi của ngươi tại Hồng Hoang cũng được coi là đỉnh cấp cường giả, không biết có nguyện ý gia nhập Phượng tộc ta không?

Đạo hữu chắc cũng thanh sở, Phượng tộc ta tuy rằng thất bại ở thời đại trước, nhưng cũng không tổn thương đến căn bản, nếu có đạo hữu gia nhập, Phượng tộc định sẽ càng thêm mạnh mẽ.

Ta có thể hứa với đạo hữu, đợi Phượng tộc ta tái độ quân lâm Hồng Hoang nhất định sẽ có một chỗ đứng cho đạo hữu!" Lôi kéo ta sao?

Sợ là đang đùa giỡn đi!

Khóe miệng giật giật, Hình Hạo không ngờ Phượng tộc Chuẩn Thánh cư nhiên lại tán gẫu như vậy.

Nói thật lòng, cho dù hắn có đáp ứng, chỉ sợ Phượng tộc cũng không vui vẻ gì.

Tất cảnh Phượng tộc hào xưng là hoàng giả của Phi Cầm nhất mạch, cho dù có tiếp thụ tu sĩ gia nhập thì cũng chỉ nhắm vào Phi Cầm nhất mạch, lôi kéo hắn rõ ràng chỉ là cái cớ để kéo dài thời gian dời đi chú ý lực. "Bất tất liễu!" Phất phất tay, thần sắc Hình Hạo đạm nhiên nói: "Bản đế tu là đại tự tại chi pháp, không thích khuất cư dưới quyền người khác, đặc biệt là nữ nhân!

Đúng rồi, thời đại tam tộc Tổ Phượng dĩ thân trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn vẫn lạc, vậy Tổ Hoàng thì sao?

Tộc trưởng hiện tại của Phượng tộc là Tổ Hoàng sao?" Nói xong, nội tâm Hình Hạo tùy chi khẩn trương.

Tổ Hoàng!

Đó mới là tồn tại chưởng ác Diệt Thế Hắc Diễm, bản thân nàng là tồn tại cấp biệt Chuẩn Thánh đại viên mãn, qua bao nhiêu hội nguyên rồi, trời mới biết nàng có tiến thêm một tầng lầu nữa không.

Đương nhiên, hết thảy đều được thiết lập trên tình huống Tổ Hoàng còn sống, nếu nàng cũng đã chết, vậy hết thảy cũng không thành lập. "Không!" Nội tâm kinh hãi, nhãn để Phượng tộc Chuẩn Thánh hiện lên vẻ hoảng loạn, nhưng cũng trong đệ nhất thời gian bình tĩnh lại, diện sắc nghiêm túc nói: "Tộc trưởng Phượng tộc ta hiện tại chưa thượng vị, tạm thời lấy Đại trưởng lão làm chủ trì đại cục.

Đợi đến khi Phượng tộc ta xuất thế, Phượng tộc chi chủ sẽ là Bạch Loan công chúa." Bạch Loan!

Chương 134

Vị lai Phượng tộc chi chủ!

Chân mày nhếch lên, Hình Hạo bề ngoài bất động thanh sắc, nhưng nội tâm lúc này lại dậy lên sóng kinh đào hải lãng.

Nếu thật sự như vậy, tình huống của Bạch Loan không thể xem thường.

Nhớ lại màn phân thân nhìn thấy trước đó, Hình Hạo không khỏi nhíu mày, thầm đạo: "Có thể thương tổn đến Bạch Loan là hắc sắc hỏa diễm, lẽ nào là Diệt Thế Hắc Diễm trong truyền thuyết?

Nếu Tổ Hoàng đã chết, vậy Bạch Loan và một chúng trưởng lão Phượng tộc tụ tập bên trong sơn động kia, có thể là đang tiếp thụ truyền thừa của Tổ Phượng và Tổ Hoàng.

Một khi Bạch Loan chưởng ác Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm, đem hai thứ hợp nhị vi nhất, vậy tu vi định nhiên sẽ lại tăng mạnh, thậm chí là..." Lúc này, từng trận tiếng bước chân vang lên.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy tu sĩ Phượng tộc đang áp giải năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc hướng về khu vực của Hình Hạo đi tới. "Cuối cùng cũng tới rồi!" Kiến thử tình hình, cả Hình Hạo và Phượng tộc Chuẩn Thánh đều thở phào nhẹ nhõm.

Đặc biệt là Phượng tộc Chuẩn Thánh, nàng cũng không biết vừa rồi đã tán gẫu những gì, nhưng vì để chuyển dời tầm mắt Hình Hạo khỏi cấm địa, nàng không thể không kéo dài thời gian.

Hiện tại người của Thảo Mộc nhất tộc kế nhiên đã tới, vậy kiện sự tình này cũng triệt để kết thúc.

Lúc này, Phượng tộc Chuẩn Thánh nhất thời khai khẩu nói: "Mộc Đế, người ngươi muốn đã mang tới rồi, cũng nên rời đi thôi!" "Không vấn đề!" Gật gật đầu, Hình Hạo không có cự tuyệt.

Những sự tình cần tìm hiểu đã tìm hiểu xong, cũng không cần thiết phải tiếp tục lưu lại bên trong Tổ Phượng Sơn.

Quan trọng nhất là, hắn cảm thấy thời cơ đã chín muồi.

Với tình huống của Bạch Loan bọn họ, trong thời gian ngắn khó lòng thành công, thêm vào việc không có Thảo Mộc nhất tộc, Phượng tộc không thể đem cây ngô đồng trồng đầy Thập Vạn Hỏa Sơn để thay thế bản thân trấn áp nơi này.

Các tu sĩ Yêu Đình bên ngoài cũng không có cường giả tồn tại, cho dù không có Thập Nhị Tổ Vu gia nhập, hắn cũng có thể trong thời gian ngắn đem bọn họ triệt để hạ gục.

Đợi Thập Nhị Tổ Vu thương thế khôi phục như xưa, cho dù Bạch Loan thực sự nhận được truyền thừa của Tổ Phượng và Tổ Hoàng, hay là Tổ Hoàng kia vẫn chưa chết, Vu tộc cũng chẳng hề e sợ. "Đi thôi!" "Đứng cho vững, không được loạn động!" Lúc này, tu sĩ Phượng tộc áp giải Thảo Mộc nhất tộc đạt tới trong tràng.

Danh nữ tử Phượng tộc Tiểu Ly trước đó đưa Tiên Thiên linh căn cho Bạch Loan từ trong đội ngũ bước ra, đối với Phượng tộc Chuẩn Thánh thi lễ nói: "Ngũ trưởng lão, người đã mang tới rồi!" Nói xong, nàng liền ẩn hối đối với Ngũ trưởng lão gật gật đầu, dường như đang truyền đạt tin tức gì đó.

Màn này Hình Hạo nhìn trong mắt, tự nhiên biết nàng đang truyền đạt tin tức gì, vô phi chính là những lời Bạch Loan đã dặn dò trước đó. "Hảo!" Không ngoài dự liệu, Ngũ trưởng lão kia sau khi tiếp nhận truyền tấn, đương tức tùy chi khai khẩu nói: "Mộc Đế, năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc toàn bộ ở đây, giao cho ngươi rồi!" "Hảo!"

Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo cũng không phế thoại, ánh mắt nhìn thoáng qua những tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc đang run bần bật trên mặt đất, tâm niệm nhất động lấy ra Thụ Thần Lệnh nói: "Thảo Mộc nhất tộc nghe lệnh, ngô nãi Mộc Đế, từ nay về sau các ngươi sẽ hiệu trung với ta, hiện tại bản đế tiếp các ngươi rời đi, tất cả mọi người đi theo ta!" "Thụ Thần Lệnh!" "Là Thụ Thần Lệnh!" Trong đám người, một số tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc nhất thời kinh hỉ, ánh mắt trừng trừng nhìn Thụ Thần Lệnh trong tay Hình Hạo, kích động quỳ rạp xuống đất: "Bái kiến Mộc Đế!" "Đa tạ Mộc Đế đại nhân cứu mạng chi ân!" "Chúng ta thề chết hiệu trung Mộc Đế đại nhân!" Kiến trạng, khóe miệng Hình Hạo thượng dương, liếc nhìn Thụ Thần Lệnh do mảnh vỡ Kiến Mộc hóa thành, nội tâm thầm đạo: "Thành rồi!

Thảo Mộc nhất tộc gia nhập, vấn đề cuối cùng khi Vu tộc tiến công Hồng Hoang phía nam cũng đã được giải quyết.

Có Thảo Mộc nhất tộc làm người dẫn đường, Hồng Hoang phía nam sẽ không còn nơi để Yêu Đình và Phượng tộc đặt chân nữa." Nhất niệm chí thử, Hình Hạo cũng không lưu lại nữa, tùy tay thu hồi Thụ Thần Lệnh, đại thủ nhất huy nói: "Tất cả mọi người, đi theo bản đế rời đi!" "Tuân mệnh!" Đáp ứng một tiếng, những tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc kia nhất thời đứng dậy, kích động đi theo sau lưng Hình Hạo hướng ra ngoài Tổ Phượng Sơn.

Vừa đi, không ít người còn mừng rỡ mà phát khóc.

Vốn dĩ cho rằng bị Phượng tộc bắt thì chắc chắn phải chết, ai ngờ lại được liễu ám hoa minh hựu nhất thôn, vào thời khắc tuyệt vọng nhất, Hình Hạo xuất hiện đưa bọn họ rời khỏi nơi tuyệt vọng, thay đổi cả vận mệnh bị Phượng tộc coi như phân bón để đồ sát.

Nhìn năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc hạo hạo đãng đãng rời đi, một số Phượng tộc Đại La Kim Tiên tụ tập bên cạnh Ngũ

trưởng lão nói: "Ngũ trưởng lão, thật sự cứ như vậy để bọn họ rời đi sao?

Không có người của Thảo Mộc nhất tộc, chúng ta muốn tiếp tục trồng cây ngô đồng hầu như không có bất kỳ khả năng nào." "Ngũ trưởng lão, hay là ta phái người âm thầm đi theo, chỉ cần xác định Mộc Đế kia đã rời đi, ta sẽ đem những người Thảo Mộc nhất tộc kia bắt trở lại?" Nghe vậy, nhãn để Ngũ trưởng lão tinh quang lóe lên, không khỏi có chút tâm động.

Thật lòng mà nói, nàng cũng không cam tâm để Thảo Mộc nhất tộc bị Hình Hạo mang đi như vậy, tất cảnh nếu không có đủ cây ngô đồng trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn, Phượng tộc muốn xuất thế hầu như là không thể. "Ngũ trưởng lão!" Lúc này, Tiểu Ly từ bên cạnh bước ra, thi lễ nói: "Ý của công chúa là để bọn họ rời đi, không được gây thêm chuyện, hết thảy đợi nàng và chư vị trưởng lão xuất quan rồi hãy quyết định.

Theo tin tức nhận được, Thảo Mộc nhất tộc đầu kháo là Trấn Nguyên Tử, tin rằng chuyến đi này bọn họ sẽ tiền vãng Ngũ Trang Quán ở phía tây Hồng Hoang, sẽ không tiếp tục lưu lại khu vực phía nam Hồng Hoang nữa." Nghe vậy, Ngũ trưởng lão chân mày hơi nhíu lại.

Nếu đúng như Tiểu Ly nói, kiện sự tình này thật không thể mậu nhiên hành động, tất cảnh Hình Hạo mạnh mẽ vô dung trí nghi, Hồng Mông Lượng Thiên Xích cộng thêm Tiên Thiên Ngũ Hành Châu, không phải một mình nàng có thể cản được. "Bãi liễu!

Bãi liễu!" Trong miệng thở dài một tiếng, Ngũ trưởng lão thu hồi những tâm tư trong lòng nói: "Tất cả trước tiên quay về làm việc của mình đi.

Tiểu Ly, mấy người đi theo ta, đợi Mộc Đế và người của Thảo

Mộc nhất tộc rời đi, chúng ta sẽ triệt để phong tỏa Tổ Phượng Sơn, đảm bảo công chúa có thể hoàn thành truyền thừa quan trọng nhất kia!" Đáp ứng một tiếng, Tiểu Ly đẳng các Đại La Kim Tiên Phượng tộc đều thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp đó, bọn họ không còn do dự, phi thân bay lên đồng thời đi theo phía sau Thảo Mộc nhất tộc, tận mắt nhìn thấy Hình Hạo mang người rời khỏi Tổ Phượng Sơn mới yên tâm. "Động thủ!" Đợi Hình Hạo bọn họ rời đi, Ngũ trưởng lão cũng không còn trì nghi, trầm giọng quát khẽ một tiếng, Tiểu Ly đẳng các Đại La Kim Tiên Phượng tộc nhất thời tùy chi ra tay bắt đầu thao túng hộ sơn đại trận phong tỏa lối vào.

Oanh long long!

Pháp lực táo động, hộ sơn đại trận rung chuyển, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được đem toàn bộ Tổ Phượng Sơn phong tỏa lại. "Phong sơn rồi sao?" Bên ngoài, Hình Hạo đang dẫn người của Thảo Mộc nhất tộc rời đi bỗng khựng lại, hạ ý thức ngoái đầu nhìn Tổ Phượng Sơn đã bị phong tỏa kia, khóe miệng hơi nhếch lên nói: "Chính hảo, không có kẻ quấy rối, phía nam Hồng Hoang sẽ triệt để quy về Vu tộc ta sở hữu!" Nói xong, Hình Hạo cũng không trì nghi nữa, dẫn lĩnh năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc hạo hạo đãng đãng cấp tốc rời đi.

Không bao lâu sau, một đám người liền đạt tới nơi của Hình Tiêu, Mộc Nguyên. "Sư phụ!" "Mộc Đế đại nhân!" Thấy Hình Hạo quay lại, Hình Tiêu và Mộc Nguyên nhất thời kích động nghênh đón.

Đặc biệt là Mộc Nguyên, nhìn thấy năm mươi vạn tộc nhân phía sau, lúc này kích động đến mức lão lệ hoành tung.

Với tư cách là tộc trưởng của một tộc, tu vi của hắn bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên, căn bản không thể che chở tộc nhân mình thoát khỏi

tay của Phượng tộc.

Hiện tại tộc nhân toàn bộ đều được Hình Hạo cứu ra, đối với hắn mà nói tuyệt đối là tồn tại uyển như ân tái tạo vậy. "Được rồi!" Phất phất tay, Hình Hạo quét nhìn Mộc Nguyên sau đó khai khẩu nói: "Mộc Nguyên, còn nhớ lời hứa trước đó không!" Văn ngôn, Mộc Nguyên nhất thời phản ứng lại, không kịp kích động gì nữa, bước tới phía trước đám tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc kia, khai khẩu nói: "Tộc nhân, Thảo Mộc nhất tộc ta gặp phải đại nạn suýt chút nữa toàn bộ vẫn lạc dưới tay Phượng tộc, Mộc Đế đại nhân đã cứu ta, cứu tất cả mọi người.

Ta nguyện dẫn dắt Thảo Mộc nhất tộc gia nhập dưới trướng Mộc Đế đại nhân, các ngươi có ai phản đối không?" Lời này vừa nói ra, năm mươi vạn tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc trong tràng cũng phản ứng lại, không có chút trì nghi nào quỳ một gối xuống đất, trong miệng cao hô: "Chúng ta thề chết hiệu trung Mộc Đế đại nhân!" Kiến trạng, Mộc Nguyên cũng thở phào nhẹ nhõm, nữu đầu nhìn về phía Hình Hạo, tiến lên một bước quỳ một gối xuống đất: "Ta, Mộc Nguyên nguyện ý dẫn dắt Thảo Mộc nhất tộc gia nhập dưới trướng đại nhân, xin đại nhân chuẩn hứa!" "Hảo!" Mãn ý gật gật đầu, Hình Hạo mới triệt để buông lỏng tâm tình.

Chỉ cần Thảo Mộc nhất tộc toàn bộ đầu kháo, vậy sự tình tiếp theo sẽ đơn giản rồi.

Chương 135

Lúc này, Hình Hạo nhất thời tùy chi khai khẩu nói: "Kế nhiên như thế, vậy ta cũng không giấu giếm nữa, ta không phải tên là Mộc Đế, mà là Hình Hạo!" Nói xong, Hình Hạo trực tiếp giải trừ biến hóa thuật của Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến, khí tức Chuẩn Thánh hậu kỳ trên người cả người nhất thời tịch quyển xuất, khai khẩu nói: "Ngô nãi Hình Hạo, Tổ Vu của Vu tộc, các ngươi có nguyện ý gia nhập Vu tộc ta, trở thành một viên của Vu tộc, nhận sự che chở của Vu tộc ta hay không!" Cái gì!

Mộc Đế là Tổ Vu của Vu tộc!

Tổ Vu Hình Hạo, vị cường giả vô địch từng lấy sức một mình chém giết hàng trăm Chuẩn Thánh!

Những tiếng kinh hô vang lên, ngoại trừ Mộc Nguyên ra, những tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc còn lại đều kinh ngạc đến ngây người.

Trước đó bọn họ đối với cái danh Mộc Đế mà Hình Hạo hóa danh đã cực kỳ tôn kính rồi, không ngờ người sau cư nhiên lại là Tổ Vu của Vu tộc, tồn tại danh chấn Hồng Hoang.

Phải biết, sự tích Hình Hạo ngày xưa lấy sức một mình chém giết hàng trăm Chuẩn Thánh sớm đã truyền khắp Hồng Hoang, tuy rằng trong đó có không ít thành phần phóng đại, nhưng thì sao chứ, thế nhân chỉ biết Hình Hạo đã chém giết trăm tôn Chuẩn Thánh.

Nhất thời, toàn bộ tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc sôi trào.

Mục tiêu hiệu trung là Tổ Vu Hình Hạo, vị sát thần danh chấn Hồng Hoang, sau này sẽ nhận được sự che chở của Vu tộc, như vậy thì còn ai dám tùy ý quyết định sinh tử của bọn họ nữa?

Cho dù người của Phượng tộc có xuất hiện lần nữa, chỉ sợ cũng không dám mạo nhiên xé rách mặt với Vu tộc.

Lúc này, toàn bộ tộc nhân Thảo Mộc nhất tộc vốn đang quỳ một gối nhất thời quỳ cả hai gối xuống đất, dập đầu sát mặt đất nói: "Chúng ta bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Thề chết hiệu trung Hình Hạo Tổ Vu!" "Thề chết hiệu trung Vu tộc!" Thành rồi!

Nhìn thấy màn này, Hình Hạo đại hỉ.

Thảo Mộc nhất tộc gia nhập Vu tộc, khí vận của Vu tộc lại một lần nữa tăng trưởng một đoạn.

Tuy rằng không nhiều, nhưng sự hiện diện của họ chính là mấu chốt để Vu tộc công chiếm phía nam Hồng Hoang.

Nhất niệm chí thử, Hình Hạo nhất thời bước lên phía trước, đại thủ nhất huy, pháp lực hạo hãn nâng năm mươi vạn tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc dậy, khai khẩu nói: "Như thế, ngô lấy danh nghĩa Tổ Vu tiếp thụ sự hiệu trung của Thảo Mộc nhất tộc, từ nay về sau, các ngươi đều nằm dưới sự che chở của Hình Hạo ta!

Mang theo uy danh của ta mà hành tẩu Hồng Hoang, bất luận kẻ nào cũng không được đối phó với Thảo Mộc nhất tộc, nếu không sẽ phải chịu sự trả thù của Hình Hạo ta!" Theo lời nói đanh thép của Hình Hạo vừa dứt, các tộc nhân tộc Thảo Mộc có mặt tại đó lập tức hoan hô nhảy nhót.

Hình Hạo tuyên bố đã xác định vị thế cho tộc Thảo Mộc, từ nay không còn là sự tồn tại không người che chở, mà trở thành chủng tộc đầu tiên trong Hồng Hoang gia nhập Vu tộc.

Đồng thời, hành động này của Hình Hạo cũng triệt để tuyên cáo Vu tộc sẽ phá bỏ rào cản chủng tộc, bắt đầu hấp thu vạn tộc Hồng Hoang gia nhập.

Một khi chuyện này truyền ra ngoài, không ít chủng tộc trong Hồng Hoang sẽ cử tộc tới đầu quân, thậm chí...

"Phù ~" Một lát sau, Hình Hạo hồi thần, ánh mắt nhìn lướt qua các tu sĩ tộc Thảo Mộc tại tràng, tùy tức mở miệng đạo: "Tộc Thảo Mộc nghe lệnh, theo ta tiến về Bất Chu Sơn!" "Tuân lệnh!" Tiếng đáp vang dội, Mộc Nguyên cùng các tộc nhân Thảo Mộc không hề có ý định từ chối.

Ngay lập tức, Hình Hạo cũng không trì hoãn thêm, phất mạnh tay một cái, pháp lực tuôn trào, thi triển thuật Đằng Vân Giá Vũ, trực tiếp ngưng tụ những đám mây tường vân cực lớn bao phủ tất cả mọi người bên trong.

"Đi!" Kèm theo một tiếng quát khẽ, Hình Hạo bằng sức một mình nâng đỡ năm mươi vạn tu sĩ tộc Thảo Mộc, cưỡi mây thi triển độn thuật lao về hướng Bất Chu Sơn.

Trong mười mấy năm tiếp theo, toàn bộ tu sĩ Yêu Đình ở phía Nam Hồng Hoang đều biết tin tộc Thảo Mộc đã quy thuận Hình Hạo.

Lần này, Hình Hạo không hề che giấu tung tích, nghênh ngang hiển lộ Tổ Vu chân thân, đi đến đâu tu sĩ Yêu Đình đều phải né tránh, không ai dám mặt đối mặt.

Đồng thời, tin tức tộc Thảo Mộc thần phục Hình Hạo gia nhập Vu tộc cũng theo đó truyền khắp Hồng Hoang.

Đúng như Hình Hạo dự liệu, tu sĩ vạn tộc trong khắp Hồng Hoang đều sôi sục, việc Vu tộc bắt đầu tiếp nhận các chủng tộc khác thần phục và hiệu trung tuyệt đối là một tin tức tốt lành trời ban.

Họ không quên tuyên ngôn bá khí của Đế Giang khi trở thành Vu Đế năm đó, rằng sẽ thay mặt Bàn Cổ chưởng khống thiên địa Hồng Hoang.

Ngày trước những chủng tộc yếu nhỏ đều lo sợ Vu tộc sẽ đánh tới, nhưng giờ thì khác rồi, Vu tộc bắt đầu tiếp nhận tộc khác hiệu trung, đại biểu cho việc họ cũng có cơ hội gia nhập.

Một ngày nọ, Hình Hạo dẫn theo tộc nhân tộc Thảo Mộc trở về lãnh địa Vu tộc tại Bất Chu Sơn.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Trên đường đi, các tộc nhân Vu tộc lần lượt cúi mình hành lễ, nhưng ánh mắt lại tò mò nhìn về phía những tu sĩ tộc Thảo Mộc kia.

Tuy tốc độ nhận tin tức không nhanh bằng tu sĩ, nhưng mười mấy năm trôi qua, tộc nhân Vu tộc cũng đã nghe loáng thoáng về chuyện này.

Đối với việc này, tộc nhân Vu tộc đều thập phần tò mò, không biết tộc Thảo Mộc có điểm gì xuất sắc mà lại được Hình Hạo thu vào dưới trướng.

Trong tình huống đó, Hình Hạo nhanh chóng dẫn theo tộc nhân Thảo Mộc đi tới Ngộ Đạo Cung.

Ông giao Mộc Nguyên và những người khác cho Khoa Phụ sắp xếp chỗ ở, còn mình thì dẫn Hình Tiêu tiến về phía Bàn Cổ Điện.

Tin tức về phía Nam Hồng Hoang đã thăm dò hoàn tất, Phượng tộc cũng đã phong sơn không tham chiến.

Bên trong Bàn Cổ Điện, Đế Giang đứng dậy bước tới, trước tiên ôm lấy Hình Hạo, sau đó liền mở miệng hỏi: "Ta nghe nói huynh đệ đã thu phục tộc Thảo Mộc?" "Không sai!" Hình Hạo gật đầu không phủ nhận, ánh mắt nhìn về phía Đế Giang đạo: "Vu Đế, tộc Thảo Mộc có liên quan đến việc Vu tộc ta chiếm lấy phía Nam Hồng Hoang, bản thân họ cũng cực kỳ có lợi cho sự phát triển của Vu tộc, cho nên ta đã thu nhận họ." "Ồ!" Đế Giang nhướng mày, lập tức hứng thú hỏi:

“Tộc Thảo Mộc quan trọng đến thế sao?

Dường như họ cực kỳ yếu ớt, làm sao có thể giúp Vu tộc ta chiếm lấy phía Nam Hồng Hoang?

Nếu đã có thể giúp Vu tộc phát triển, huynh đệ có thể nói rõ hơn không?” “Tự nhiên là được!” Hình Hạo gật đầu, nhìn Đế Giang một cái rồi chưa vội kể ngay chuyện tộc Thảo Mộc, mà chỉ tay về phía Hình Tiêu sau lưng đạo: “Vu Đế, đây là đệ tử của ta — Hình Tiêu!

Được hóa thân từ răng của Bàn Cổ, thân mang Tiên Thiên Trọc Khí, Tiên Thiên Thanh Khí và Huyền Hoàng Chi Khí, tương lai không thể hạn lượng!” Gì cơ!

Hóa thân từ răng của Phụ Thần!

Đồng tử co rụt lại, Đế Giang lập tức nhìn về phía Hình Tiêu, sau khi quan sát kỹ vài lần, liền gật đầu đạo: “Tốt, tốt lắm, quả thực có một tia bản nguyên khí tức của Phụ Thần.

Ta cảm nhận được khí tức tinh huyết của Hình Hạo huynh đệ trên người hắn, chắc là huynh đệ đã dùng tinh huyết của mình giúp hắn hoàn thiện nền tảng và cân bằng sức mạnh bên trong đúng không?” “Không sai!” Hình Hạo nhún vai không phủ nhận, nhìn Hình Tiêu nói: “Tiềm lực của hắn rất cao, nhưng dù sao cũng không phải Tam Thanh cũng chẳng phải Tổ Vu, cố nhiên không thể phát huy triệt để nền tảng của bản thân.

Có tinh huyết của ta gia trì, căn nguyên từ răng Phụ Thần và nhục thân sẽ khế hợp hoàn mỹ, cộng thêm việc dung nhập Tiên Thiên Thanh Khí, Tiên Thiên Trọc Khí và Tiên Thiên Huyền Hoàng Chi Khí, bất luận tu luyện Nguyên Thần hay nhục thân đều sẽ cực kỳ cường hãn.

Vu Đế, ta muốn truyền thụ Tổ Vu Luyện Thể Pháp cho hắn, không

biết có được không?" Nói xong, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Đế Giang, đáy mắt thêm một tia kỳ vọng.

Sự thực thì Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công của Hình Hạo mạnh mẽ hơn, nhưng lại không thích hợp với Hình Tiêu, vì hắn chỉ là răng hóa thân, nếu cưỡng ép tu luyện thì cuối cùng căn bản không thể thừa thụ nổi sức mạnh của Cửu Chuyển Thần Công.

Tổ Vu Luyện Thể Thuật thì lại khác.

Đó là công pháp mười hai Tổ Vu đạt được từ trong truyền thừa Bàn Cổ, có thể hấp thu Tiên Thiên Trọc Khí để thối thể.

Chương 136

Căn nguyên của Hình Tiêu đầy đủ, lại mang Tiên Thiên Trọc Khí, nếu tu luyện pháp này thì cường độ nhục thân tương lai tuyệt đối không thua kém mười hai Tổ Vu.

Cộng thêm việc hắn có Nguyên Thần và Tiên Thiên Thanh Khí, nếu tu luyện thêm Cửu Chuyển Huyền Công, thì Nguyên Thần của hắn cũng sẽ trở nên cực kỳ mạnh mẽ, dù không vượt qua Tam Thanh nhưng sánh ngang với họ thì cũng không thành vấn đề.

Một khi thiết lập này hoàn thành, Nguyên Thần vô địch phối hợp với nhục thân vô địch, con đường của Hình Tiêu chắc chắn sẽ vô địch cùng cảnh giới.

"Được!" Trầm ngâm một lát, Đế Giang gật đầu đạo: "Nếu đã là răng của Phụ Thần hóa thân, vậy hắn chính là một phần tử của Vu tộc ta, huống chi còn là đệ tử của Hình Hạo huynh đệ, ta tự nhiên tín nhiệm." Nghe vậy, Hình Hạo lập tức thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng hắn cũng có thể tự tiện truyền thụ Tổ Vu Luyện Thể Thuật, nhưng dù sao Đế Giang cũng là Vu Đế, có một số việc cần phải báo cáo qua một tiếng.

Nghĩ vậy, Hình Hạo nhìn về phía Hình Tiêu đạo: "Còn không mau tạ ơn Vu Đế!" "Rõ!" Hình Tiêu đáp một tiếng, lập tức bước lên phía trước, cung thân hành lễ với Đế Giang đạo: "Hình Tiêu đa tạ Vu Đế ban pháp, định sẽ dốc lòng tu luyện nâng cao tu vi, giúp sư phụ thủ hộ Vu tộc!" "Tốt!" Nghe lời này, Đế Giang không khỏi khen ngợi một tiếng.

Hình Tiêu có tâm thủ hộ Vu tộc, dù là vì Hình Hạo đi nữa thì cũng đã đủ rồi.

Ngay lập tức, Đế Giang bước tới truyền thụ toàn bộ Tổ Vu Luyện Thể Thuật cho Hình Tiêu.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt ông nhìn về phía Hình Hạo đạo: "Được rồi, Hình Hạo huynh đệ, chuyện đệ tử đã giải quyết xong!

Tiếp theo, chúng ta hãy bàn về việc chinh thảo phía Nam Hồng Hoang đi!" "Được!" Hình Hạo gật đầu, vẫy tay bảo Hình Tiêu: "Hình Tiêu, con về Ngộ Đạo Cung tu luyện trước đi!" "Vâng, sư phụ!" Hình Tiêu biết Hình Hạo và Đế Giang sắp quyết định đại sự, lập tức không trì hoãn nữa, sau khi cung thân chào hai người liền rời khỏi Bàn Cổ Điện.

Cạch!

Đợi cửa đại điện đóng lại, Hình Hạo nhìn Đế Giang đạo: "Vu Đế, theo như ta thăm dò, phía Nam Hồng Hoang không có trở ngại gì quá lớn, các khu vực phân bố của tu sĩ Yêu Đình cũng đã được ta nắm rõ.

Trong tình huống này, Vu tộc hoàn toàn có thể phái ra đại quân do Đại Vu dẫn đầu, Tiểu Vu làm đội trưởng tiến vào phía Nam chinh phạt.

Cộng thêm năm mươi vạn tu sĩ tộc Thảo Mộc mà ta mang về, tuy chiến đấu lực nhỏ yếu nhưng họ đã ở phía Nam không biết bao nhiêu hội nguyên rồi, nhờ vào sự thông thuộc địa thế của họ có thể dẫn đường cho Vu tộc ta.

Vu tộc ta không tu Nguyên Thần nên không thể truyền tin nghìn dặm hay dùng thông tấn ngọc phù, nhưng nếu có tộc Thảo Mộc tồn tại, tệ đoan đó sẽ không còn nữa, ta hoàn toàn có thể khiến tộc nhân nhận mệnh lệnh của ta ngay lập tức để đưa ra ứng đối kịp thời.

Quan trọng nhất là chỉ cần có tộc Thảo Mộc đảm nhiệm vai trò

thông tin, thì ngay cả khi địa phương xảy ra biến cố cũng có thể báo ngay cho các Tiểu Vu, Đại Vu ở gần đó tới giúp đỡ, đảm bảo Vu tộc ta sẽ lấy cái giá nhỏ nhất để đoạt lấy phía Nam Hồng Hoang." Nghe Hình Hạo kể xong, nhịp thở của Đế Giang dồn dập hẳn lên.

Nếu đúng như lời Hình Hạo nói, thì chiến lực tổng thể của Vu tộc sẽ tăng thêm một bậc thang nữa.

Đồng thời, ông cũng hoàn toàn công nhận việc Hình Hạo thu phục tộc Thảo Mộc, thực lực yếu cũng có cái hay của nó, ít nhất là không dám phản bội Vu tộc.

Chỉ cần Vu tộc và tộc Thảo Mộc phối hợp với nhau, đừng nói phía Nam Hồng Hoang, ngay cả toàn bộ Hồng Hoang thì Vu tộc cũng có nắm chắc đánh hạ.

Thậm chí khi có tu sĩ truyền tin, dù bất cứ nơi nào xảy ra vấn đề, Vu tộc cũng có thể xử lý và giải quyết ngay lập tức.

"Tốt!" Đế Giang kêu lên một tiếng, thần sắc kích động đạo: "Hình Hạo huynh đệ, thu phục tộc Thảo Mộc thực sự quá quan trọng.

Có tộc Thảo Mộc gia nhập, Vu tộc ta cai trị Hồng Hoang sau này chắc chắn sẽ càng thêm kiên cố!" Đồng ý rồi sao?

Tốt quá!

Nghe lời của Đế Giang, nội tâm Hình Hạo lập tức nhẹ nhõm.

Chỉ cần Đế Giang với tư cách là Vu Đế đồng ý cho tộc Thảo Mộc gia nhập, thì khái niệm huyết mạch là chính vốn có của Vu tộc cũng sẽ theo đó nhạt đi.

Chỉ cần Vu tộc bắt đầu tiếp nhận ngoại tộc gia nhập, căn cơ của Vu tộc tương lai sẽ càng thêm thâm hậu, thậm chí thực sự cai trị Hồng Hoang cũng không phải là vấn đề nan giải.

Nghĩ vậy, Hình Hạo liền mở miệng đạo: “Vu Đế, chuyện này là tốt, nhưng chúng ta cũng phải đảm bảo địa vị và lợi ích cho tộc Thảo Mộc.

Như ta vừa nói, họ sẽ trở thành tai mắt của Vu tộc trong tương lai, nên đãi ngộ không thể quá tệ, càng không thể hoạt động cùng tộc nhân Vu tộc theo kiểu nô bộc.

Ta cần cho tộc Thảo Mộc một ít quyền lợi thực tế, triệt để buộc họ lên chiến hạm của Vu tộc, đảm bảo họ không bị kẻ khác lợi dụng.

Nhìn khắp Hồng Hoang, ngoài tộc Thảo Mộc mà ta thu phục ra, không chủng tộc nào khác có thể làm được điểm này, cho nên ta phải đối xử nghiêm túc.” Nghe vậy, sắc mặt Đế Giang cũng trở nên nghiêm nghị.

Đúng vậy!

Tộc Thảo Mộc sẽ là tai mắt của Vu tộc, nếu tai mắt xảy ra vấn đề thì nguy hại gây ra lớn đến mức nào là không cần bàn cãi.

Vì thế, Đế Giang lập tức mở miệng: “Vậy thế này đi, tộc nhân Thảo Mộc sẽ được hưởng đãi ngộ ngang hàng với tộc nhân Vu tộc!

Tộc trưởng của họ có thể được cấp quyền lợi tương đương với Đại Vu, chuyển tộc của họ thành một bộ lạc của Vu tộc ta, như vậy sẽ giải quyết được vấn đề xung đột giữa hai bên.

Những người được chọn làm tai mắt, chỉ cần thông qua khảo hạch lòng trung thành thì sẽ được ban địa vị ngang với Tiểu Vu, như vậy ngay cả khi theo quân xuất phát cũng có thể đảm bảo quyền phát ngôn của mình!” Trời ạ!

Đế Giang!

Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, hắn bị lời nói của Đế Giang làm cho kinh ngạc.

Từ trước tới nay, hắn chưa từng cảm nhận được bất kỳ đế vương tâm thuật của kẻ bề trên nào từ mười hai Tổ Vu, thậm chí hắn cũng không mấy để tâm.

Nhưng trí tuệ mà Đế Giang hiển lộ hôm nay lại vượt ngoài dự liệu của hắn, thuật ngự hạ thuần thục, thuật cân bằng quyền lực vi diệu, thậm chí không cần ra mặt, tộc Thảo Mộc chắc chắn sẽ bị buộc chặt với Vu tộc.

Bởi vì một khi Vu tộc chiếm được phía Nam Hồng Hoang, họ sẽ trở thành bá chủ Hồng Hoang, lúc đó địa vị mà tộc Thảo Mộc có được sẽ vô cùng cao quý, chỉ cần Mộc Nguyên và những người khác không phải kẻ ngốc thì đều biết nên chọn thế nào.

"Được!" Một lát sau, Hình Hạo mới hồi thần, nhìn sâu vào mắt Đế Giang một cái rồi mới mở miệng: "Ngoài ra, tộc nhân Thảo Mộc giỏi việc nuôi dưỡng linh căn!

Tộc nhân Vu tộc ta tuy không tu sĩ nhưng vẫn cần thức ăn, nên có thể để họ nuôi dưỡng ra những loại thực vật có thể ăn được.

Như vậy, thế hệ trẻ Vu tộc ta có thể an ổn trưởng thành, không cần thiết phải đi giao chiến với yêu thú, hung thú khi còn yếu nhỏ.

Đồng thời, ta sẽ để một số Tiểu Vu bị suy kiệt khí huyết rút từ tiền tuyến về để dạy dỗ các thế hệ Vu tộc mới, truyền thừa ý chí của chúng ta, giúp Vu tộc thực sự đạt tới trạng thái toàn dân đều là binh!" Nghe vậy, Đế Giang sững người.

Tương lai mà Hình Hạo miêu tả quá đỗi tuyệt vời, có đủ thức ăn, trẻ nhỏ không cần mạo hiểm mạng sống đi đánh yêu thú, nền tảng dân số khổng lồ chắc chắn sẽ mang lại nhiều trụ cột cho Vu tộc hơn.

Cộng thêm sự chỉ dẫn của những Tiểu Vu dày dặn kinh nghiệm chiến đấu tuy chiến lực đã giảm sút, chắc chắn sẽ khiến thực lực của

đám trẻ Vu tộc tăng vọt, trưởng thành nhanh hơn để thành một chiến sĩ Vu tộc thực thụ.

"Ý hay!" "Cứ theo lời Hình Hạo huynh đệ mà làm!" Không chút do dự gật đầu đồng ý, Đế Giang hỏi tiếp: "Hình Hạo huynh đệ, ngoài việc đó ra còn cách nào khác để tăng cường chiến lực cho các chiến sĩ Vu tộc không?" Ân!?

Chương 137

Hình Hạo nhướng mày, ngơ ngác nhìn Đế Giang, không hiểu vì sao ông lại đột nhiên hỏi như vậy.

Vì dường như hắn chưa làm thêm chuyện gì khác, tại sao Đế Giang lại hỏi thế?

"Hình Hạo huynh đệ!" Thấy phản ứng của Hình Hạo, Đế Giang ngượng ngùng gãi đầu, kể tiếp: "Chuyện là thế này, Khoa Phụ của bộ lạc đã tu luyện Thất Thập Nhị Biến!

Mấy trăm năm qua, Khoa Phụ đã đem các Đại Vu của các bộ lạc ra đánh một lượt, dẫn đến việc đám Đại Vu tìm đến ta, ai nấy đều đòi tu luyện Địa Sát Thất Thập Nhị Biến!" Té ra là vậy!

Hình Hạo bừng tỉnh gật đầu, lập tức hiểu ra vấn đề.

Trong mấy trăm năm qua, Khoa Phụ đã tu luyện thành công Địa Sát Thất Thập Nhị Biến cải biên, và cũng kiên quyết chấp hành mệnh lệnh ngày trước là để các Đại Vu thấy được sự cường đại của thuật này.

Hiện tại Đại Vu các bộ lạc đều muốn tu luyện, đối với Vu tộc tuyệt đối là chuyện tốt, dù chỉ là những pháp thuật đơn giản nhất nhưng phối hợp với cơ thể đáng sợ của Vu tộc thì cũng có thể phát huy uy lực khủng bố.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức gật đầu: "Không vấn đề gì!

Địa Sát Thất Thập Nhị Biến là do ta sáng tạo ra cho tộc nhân Vu tộc, trước đây vì để đảm bảo tính an toàn nên mới để nhóm người Khoa Phụ thử nghiệm tu luyện.

Hiện tại Khoa Phụ đã tu luyện thành công mà không có tác dụng

phụ, tự nhiên có thể truyền cho các Đại Vu khác, như vậy cũng có thể tăng mạnh chiến lực của Vu tộc ta." "Tốt!" "Thái hảo liễu!" Nghe lời này, Đế Giang đại hỉ.

Ông đã tận mắt chứng kiến sự mạnh mẽ của Đại Vu sau khi tu luyện Thất Thập Nhị Biến, không chỉ chiến lực tăng lên mà còn có thành tựu cao về tốc độ và phòng ngự.

Quan trọng nhất là Thất Thập Nhị Biến mang lại cho Vu tộc thêm một tia linh hoạt!

Vốn dĩ tộc nhân Vu tộc, ngay cả Đại Vu cũng đều đi theo con đường dùng man lực, có Thất Thập Nhị Biến, phương thức chiến đấu của Đại Vu sẽ trở nên linh hoạt hơn nhiều.

Giống như Khoa Phụ, chỉ là Đại Vu cấp cao, trong Vu tộc có không ít Đại Vu ngang hàng, thậm chí là Đại Vu đỉnh phong.

Nhưng cuối cùng người chiến thắng lại là Khoa Phụ, các Đại Vu đỉnh phong khác cấp bậc đều đã bại dưới tay hắn.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Đế Giang trở nên nghiêm nghị, hành lễ với Hình Hạo đạo: "Hình Hạo huynh đệ, ta thay mặt tộc nhân cảm ơn huynh!" "Vu Đế không cần như thế!" Hình Hạo nghiêng mình tránh lễ của Đế Giang, lập tức nói: "Ta cũng là một phần tử của Vu tộc không phải sao?

Ta là Tổ Vu, làm chút chuyện cho Vu tộc quật khởi cũng là lẽ đương nhiên.

Nhưng Thất Thập Nhị Biến cũng không thể tùy ý truyền xuống như vậy, vừa vặn Vu tộc sắp tấn công phía Nam Hồng Hoang, Vu Đế có thể thông báo rằng chỉ cần thể hiện xuất sắc trong một chiến dịch, sau trận chiến ta sẽ thân truyền Địa Sát Thất Thập Nhị Biến." "Được!" Nghe vậy, mắt Đế Giang cũng sáng lên.

Có Địa Sát Thất Thập Nhị Biến làm phần thưởng, đám Đại Vu chắc chắn sẽ hăng hái chiến đấu, lúc đó càng có thể tăng sĩ khí, đảm bảo thắng lợi cho Vu tộc trận này.

Vì thế, Đế Giang trầm ngâm một lát rồi tiếp tục: "Hay là thế này, ta thêm chút phần thưởng nữa, sau đại chiến ta sẽ chọn ra mười ba Đại Vu xuất sắc nhất để ban cho tinh huyết Tổ Vu, giúp họ có khả năng tiến thêm bước nữa.

Ngoài tinh huyết của Hình Hạo huynh đệ ra, tinh huyết của ta và Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác đều ẩn chứa lực lượng pháp tắc, nếu họ chưởng khống được, dù chưa đạt tới tầng thứ Tổ Vu thì cũng có khả năng giao chiến với cấp độ đó." Ghê thật!

Lại định thu phục nhân tâm đây mà!

Ánh mắt Hình Hạo lóe lên tia kinh ngạc, chuỗi thao tác này của Đế Giang thực sự đã thay đổi nhận thức của hắn về sự "khờ khạo" của Tổ Vu.

Nhưng Hình Hạo cũng không để tâm, càng mạnh càng tốt, vì chiếm cứ phía Nam Hồng Hoang mới chỉ là bắt đầu, sau khi Đạo Ma truyền đạo mới thực sự là lúc tranh đấu.

"Ta không ý kiến!" Hình Hạo gật đầu nói: "Chuyện này càng nhanh càng tốt, Vu Đế định khi nào sẽ phát động chiến tranh với phía Nam Hồng Hoang?" Nói xong, Hình Hạo nhìn về phía Đế Giang.

Vì ông là lãnh đạo của Vu tộc, chuyện tiến công phía Nam cần phải có mệnh lệnh từ ông mới được.

"Tiến công phía Nam Hồng Hoang!

Tuyệt quá, cho ta một suất với!" Đột nhiên, một tràng cười lớn từ trong điện truyền ra.

Nhìn theo hướng tiếng nói, chỉ thấy Chúc Dung sải bước đi tới,

khí huyết toàn thân sôi sục, hiển nhiên đã khôi phục như cũ.

"Chúc Dung!" "Chúc Dung Tổ Vu!" Thấy Chúc Dung xuất hiện, cả Đế Giang và Hình Hạo đều ngẩn người.

Trước đó thương thế của Chúc Dung không hề nhẹ, vì ông là chiến lực chủ chốt của Tổ Vu, lúc Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận tan vỡ, thương thế của ông nghiêm trọng hơn đại đa số các Tổ Vu khác.

Theo bản năng, Đế Giang hỏi: "Thương thế của đệ đã khỏi rồi sao?" "Đúng thế!" Chúc Dung gật đầu vỗ ngực nói: "Đại ca, lần này tuy thương thế nghiêm trọng nhưng lại kích phát tiềm lực của bản thân, đệ cảm giác không lâu nữa đệ có thể đột phá lần nữa, đạt tới tầng thứ Tổ Vu hậu kỳ." Tổ Vu hậu kỳ!

Chẳng phải là tương đương Chuẩn Thánh hậu kỳ sao!

Hình Hạo kinh ngạc nhìn Chúc Dung, không ngờ người đầu tiên đột phá sau Đế Giang trong mười hai Tổ Vu lại là Chúc Dung.

Nhanh chóng phản ứng, Hình Hạo liền chúc mừng: "Chúc mừng Chúc Dung Tổ Vu!

Nếu trận này có Chúc Dung Tổ Vu giúp đỡ, Vu tộc ta nắm chắc phần thắng ở phía Nam Hồng Hoang hơn nhiều.

Vốn dĩ ta định đích thân tới tọa trấn bên ngoài Thập Vạn Hỏa Sơn để ngăn Phượng tộc phá rối, nhưng nếu có Chúc Dung Tổ Vu gia nhập, thì việc trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn giao cho Chúc Dung Tổ Vu — người chưởng khống Hỏa chi pháp tắc — là hợp lý nhất." "Không vấn đề gì!" Chúc Dung cười lớn, gương mặt đầy ý chí chiến đấu: "Vừa vặn ta cũng muốn hội ngộ đám chim Phượng tộc đó, Nam Minh Ly Hỏa của ta lần này cũng được nâng cấp, ta muốn xem xem ngọn lửa của Phượng tộc có thể áp chế được ta không." Thấy tình hình này, đáy mắt Đế Giang thoáng qua tia bất đắc dĩ.

Vì ông thấy Chúc Dung mới vừa khôi phục, cần phải tu dưỡng thêm.

Nhưng Hình Hạo và Chúc Dung đã đạt thành thống nhất nên ông cũng không tiện phản đối, trầm ngâm một lát rồi nói: "Vậy Chúc Dung phải cẩn thận.

Hình Hạo cũng vậy, tuy rằng cao tầng Yêu Đình đã rời khỏi phía Nam Hồng Hoang, nhưng vẫn có khả năng còn tồn tại những lão quái vật từ thời đại cũ, sơ sẩy một chút là sẽ dẫn phát đại chiến." "Rõ!" Nghe vậy, sắc mặt Hình Hạo và Chúc Dung lập tức nghiêm túc.

Dù là Phượng tộc hay những kẻ địch tiềm tàng ở phía Nam Hồng Hoang, họ đều không dám chút nào khinh suất.

Tiếp theo, Chúc Dung truy hỏi: "Đại ca, khi nào chúng ta động thủ?" "Một tháng sau!" Đế Giang trầm ngâm rồi nói: "Trước đây ta đã triệu tập tộc nhân nhưng chưa cho các tinh nhuệ rời đi, chỉ cần một tháng là có thể chỉnh đốn hoàn tất.

Lúc đó do Hình Hạo và Chúc Dung dẫn đầu đại quân tiến vào phía Nam Hồng Hoang, nhất định phải chiếm lĩnh toàn bộ ngay lập tức.

Còn về Phượng tộc, nếu họ biết điều mà ở yên trong Thập Vạn Hỏa Sơn thì thôi, nhưng nếu dám thò mặt ra làm loạn, chúng ta sẽ tính cả nợ mới lẫn nợ cũ một thể, đợi Chúc Cửu Âm khôi phục xong sẽ diệt sạch họ!" Thoắt cái, hơn nửa tháng đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, tin tức Vu tộc sắp tấn công phía Nam Hồng Hoang đã lan truyền rộng rãi.

Đặc biệt là sau khi Đế Giang tuyên bố phần thưởng thắng lợi lần này không chỉ có Địa Sát Thất Thập Nhị Biến mà còn có tinh huyết của mười ba Tổ Vu, toàn bộ Vu tộc đều sôi sục.

Chương 138

Đám Đại Vu vốn đã thèm thuồng Địa Sát Thất Thập Nhị Biến từ lâu liên tục chạy tới Ngộ Đạo Cung tìm Hình Hạo để xác nhận tin tức có thật không, khiến Hình Hạo cảm thấy không khỏi phiền phức.

Bất đắc dĩ, Hình Hạo chỉ đành tuyên bố bế quan, đồng thời khẳng định ai thể hiện tốt sẽ được đích thân ông truyền dạy Địa Sát Thất Thập Nhị Biến.

Nhất thời, các Đại Vu trong khắp Vu tộc kích động vạn phần, ngay cả một số Tiểu Vu cũng rục rịch.

Bởi vì cả Đế Giang và Hình Hạo đều không quy định chỉ truyền thụ cho Đại Vu, chỉ cần thể hiện tốt thì ngay cả Tiểu Vu cũng có cơ hội.

Vì thế, toàn bộ Vu tộc hăng hái chuẩn bị chiến đấu.

Thậm chí vì phải để lại một bộ phận Đại Vu, Tiểu Vu và tộc nhân thủ hộ Bất Chu Sơn cùng Ba Mươi Ba Tầng Trời, nên các Đại Vu bắt đầu tranh đấu lẫn nhau, người thắng mới có tư cách theo Hình Hạo và Chúc Dung đi công đánh phía Nam, kẻ bại chỉ có thể ở lại thủ hộ.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Trong Ngộ Đạo Cung, Hậu Nghệ và Hình Thiên vội vã chạy tới, ánh mắt rực cháy nhìn Hình Hạo hỏi: "Người lập công xuất sắc trong chiến dịch này thực sự có thể nhận được tinh huyết Tổ Vu sao?" "Không sai!" Hình Hạo có chút bất lực nhìn Hình Thiên và Hậu Nghệ, xoa xoa trán nói: "Ta không cần thiết phải nói dối.

Chỉ cần tu luyện Nguyên Thần cho tốt, tinh huyết Tổ Vu đối với các ngươi không phải là gánh nặng, nhưng một khi nuốt xuống tinh huyết của mười hai Tổ Vu, ngày Nguyên Thần đại thành sẽ bị trì hoãn

ít nhất là vạn năm.

Tinh huyết của ta tuy không tệ, nhưng nếu các ngươi muốn, bây giờ ta có thể đưa cho các ngươi." Nghe vậy, Hình Thiên và Hậu Nghệ không khỏi trầm mặc.

Họ biết Hình Hạo sẽ không tiếc rẻ tinh huyết, nhưng cả hai đều đang gánh vác trọng trách trấn thủ Ba Mươi Ba Tầng Trời, thực sự không tiện mạo hiểm rời đi.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Một lát sau, Hậu Nghệ ngẩng đầu nói: "Ta muốn tham gia chiến dịch phía Nam Hồng Hoang, ta muốn tinh huyết của Đế Giang Tổ Vu!

Dù cho vì thế mà việc ổn định Nguyên Thần bị trì hoãn, nhưng ta có thể cảm giác được, chỉ có phối hợp với Không Gian Pháp Tắc mới có thể khiến tiễn thuật của ta đạt tới tầng thứ cao nhất." Không gian tiễn thuật sao!

Đúng là một ý tưởng hay!

Hình Hạo suy tư gật đầu, hắn cũng công nhận cách nghĩ của Hậu Nghệ.

Vì sức mạnh không gian không chỉ quỷ dị khó lường, mà còn ẩn chứa lực sát thương cực kỳ đáng sợ, đối với Hậu Nghệ mà nói, thứ thiếu hụt nhất chính là tốc độ và sức phá hoại.

"Được rồi!" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo gật đầu: "Vậy Hậu Nghệ theo ta ra chiến trường phía Nam Hồng Hoang.

Hình Thiên, ngươi đừng tham gia nữa, ở lại trấn tọa Ba Mươi Ba Tầng Trời cho ta, đợi sau khi Nguyên Thần triệt để ổn định, ta sẽ cho phép ngươi xuống Hồng Hoang, ta sẽ để Hình Tiêu thay thế vị trí của ngươi." "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!" Hậu Nghệ đại hỉ, chỉ cần Hình Hạo không ngăn cản việc gia nhập trận chiến, hắn tự tin có thể nổi

bật giữa các Đại Vu.

Ngược lại, Hình Thiên cười ngượng nghịu, gãi đầu nói: "Ta biết rồi, Hình Hạo Tổ Vu!" Hiển nhiên, hắn cũng hiểu tầm quan trọng của Ba Mươi Ba Tầng Trời, so với chiến trường phía Nam không có mấy đối thủ mạnh thì an toàn của Ba Mươi Ba Tầng Trời mới là chủ yếu nhất.

Tiếp theo, Hình Thiên và Hậu Nghệ theo bản năng hỏi: "Đúng rồi, Hình Hạo Tổ Vu, Hình Tiêu là ai?

Là Đại Vu của Vu tộc ta sao?

Tại sao chưa từng nghe danh?" Cộp, cộp.

Lúc này, một tràng bước chân vang lên.

Nhìn theo hướng đó, thấy Hình Tiêu bước ra từ mật thất của Ngộ Đạo Cung, sau khi đến đại điện, liền cung thân hành lễ với Hình Hạo: "Bái kiến sư phụ!

Đệ tử đã tu luyện thành công Tổ Vu Luyện Thể Thuật, hiện tại lực phòng ngự nhục thân đã đủ sánh ngang Đại Vu." Nói xong, thân hình Hình Tiêu rung lên, chỉ thấy Tiên Thiên Trọc Khí quanh thân cuồn cuộn, ẩn hiện dưới làn da là Huyền Hoàng Chi Khí phù hiện.

Hóa ra Hình Tiêu đã đi một con đường khác, không chỉ dung nhập Tiên Thiên Trọc Khí vào Tổ Vu Luyện Thể Thuật, mà còn đem cả Tiên Thiên Huyền Hoàng Chi Khí dung nhập vào huyết nhục.

Như vậy, dù chỉ mới tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng cường độ nhục thân đã đủ sánh ngang Tổ Vu, chiến đấu lực sẽ tăng mạnh.

"Tốt!" Hình Hạo mãn ý gật đầu, nhìn thấu bản chất của đệ tử, liền chỉ tay vào Hình Thiên và Hậu Nghệ bên cạnh nói: "Hai vị Hậu Nghệ và Hình Thiên này là huynh đệ của sư phụ..." Huynh đệ của sư phụ!

Hình Tiêu mỉm cười, lập tức nhìn về phía Hình Thiên và Hậu Nghệ, không chút do dự bước lên cung thân hành lễ: "Bái kiến Hình Thiên sư thúc, bái kiến Hậu Nghệ sư thúc." "..." "..." Thấy cảnh này, Hình Thiên và Hậu Nghệ có chút ngẩn ngơ, nhất thời nhìn Hình Tiêu không biết phải làm sao.

"Được rồi!" Thu hết cảnh này vào mắt, Hình Hạo mỉm cười: "Hình Thiên, Hậu Nghệ, đừng vì địa vị Tổ Vu hiện tại của ta mà câu nệ.

Trong lòng ta, hai người các ngươi và Khoa Phụ vẫn luôn là huynh đệ, nếu không có các ngươi chiếu cố, chỉ sợ ta đã khó lòng sống sót qua từng trận đại chiến rồi." Nói đến đây, đáy mắt Hình Hạo thoáng tia bồi hồi.

Năm xưa khi chưa thức tỉnh hệ thống, hắn thực sự rất yếu, mà Vu tộc lại là chủng tộc hiếu chiến, việc đại chiến ba ngày hai lượt là chuyện thường tình.

Trong tám trăm năm đó, bốn người họ nương tựa lẫn nhau, nhưng càng về sau Hình Hạo càng không thể thăng tiến thực lực, hầu như đều được ba người Hậu Nghệ chiếu cố.

Thậm chí nhờ mối quan hệ với ba người họ, Hình Hạo mới giữ được chức thủ hộ Bàn Cổ Điện, không phải ra ngoài đánh đấm, bình an sống qua một thời gian dài.

"Hình Hạo huynh đệ!" Nghe lời này, mắt Hậu Nghệ và Hình Thiên cũng hơi đỏ lên.

Họ dường như cũng hồi tưởng lại những năm tháng cũ, sau khi nhìn nhau một cái, cả hai thản nhiên nhận lễ của Hình Tiêu, mở miệng nói: "Hình Tiêu, con phải nỗ lực tu luyện, Hình Hạo huynh đệ đặt rất nhiều kỳ vọng vào con đó." "Tiểu Hình Tiêu, mau chóng nâng cao tu vi đi, sư thúc chờ con tới thay ca thủ hộ Ba Mươi Ba Tầng Trời đấy!"

Thủ hộ Ba Mươi Ba Tầng Trời?

Thay ca?

Chuyện gì thế này!

Đáy mắt lộ tia kinh ngạc, Hình Tiêu theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo.

Thấy vậy, Hình Hạo cũng không giấu giếm, bước tới vỗ vai Hình Tiêu nói: "Hình Tiêu, con không phải là Vu tộc thuần chủng, không cần thiết phải ở lại mặt đất, sư phụ hy vọng con có thể nhanh chóng trưởng thành để trấn thủ Ba Mươi Ba Tầng Trời!

Nơi đó là thánh địa của Vu tộc ta chỉ sau Bàn Cổ Điện, tương lai sẽ là nơi vô số kẻ có đại thần thông tranh đoạt, sư phụ hy vọng con có thể thực sự độc lập gánh vác một phương, không thể mãi sống dưới sự che chở của sư phụ được!" Nghe vậy, Hình Tiêu lập tức xúc động.

Hắn hiểu Hình Hạo đặt kỳ vọng rất lớn vào mình, thứ tình cảm này vượt xa kỳ vọng của sư phụ dành cho đệ tử, mà giống như kỳ vọng của người cha dành cho con cái vậy.

"Sư phụ, đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng!" Hít sâu một hơi, Hình Tiêu thần tình nghiêm túc đáp lại, hai nắm đấm siết chặt, nội tâm đầy kiên định.

"Tốt!" Thấy vậy, Hình Hạo mãn ý cười.

Tiếp theo, Hình Hạo nhìn Hình Thiên và Hậu Nghệ bên cạnh nói: "Trước khi đi, huynh đệ chúng ta uống một bữa đi!

Đã nhiều năm rồi không cùng uống rượu!" Nghe vậy, Hình Thiên và Hậu Nghệ cũng cười rạng rỡ.

Ngay lập tức, ba người tìm một đình viện trong Ngộ Đạo Cung ngồi xuống, Hình Hạo lấy ra Thôn Thiên Hồ Lô, trong đó là rượu

được ủ từ những thứ hắn thu thập được bao năm qua.

Chương 139

Khi Hình Tiêu chuẩn bị chén rượu, Hình Hạo mở hồ lô, trong tiếng rót rượu của Hình Tiêu, Hình Hạo, Hình Thiên và Hậu Nghệ cùng nhau cạn chén.

Chớp mắt đã tới kỳ hạn một tháng.

Một ngày nọ, Đế Giang triệu tập tinh nhuệ Vu tộc tụ tập ngoài Bàn Cổ Điện, lấy Hình Hạo và Chúc Dung làm chủ soái, phát động chiến tranh đối với phía Nam Hồng Hoang.

"Hỡi các chiến sĩ Vu tộc!" Trên cao đài, Đế Giang ý khí phong phát nhìn về phía tinh nhuệ Vu tộc bên dưới, dõng dạc nói: "Thời cơ kiến công lập nghiệp đã đến!

Vu tộc chúng ta có nguồn gốc từ Bàn Cổ, trời đất Hồng Hoang này là do Bàn Cổ khai tịch, là chính tông Bàn Cổ, Vu tộc ta sẽ tiếp nối Bàn Cổ chưởng ác thiên địa.

Hôm nay, Tổ Vu Hình Hạo và Tổ Vu Chúc Dung sẽ dẫn đầu quân tiến về phía Nam, chiếm lấy vùng đất đó, triệt để tuyên cáo sự quật khởi của Vu tộc ta, kẻ nào cản đường, giết không tha!" Lời này vừa dứt, bên ngoài Bàn Cổ Điện đốn thời tĩnh lặng.

Ngay sau đó, vô số tộc nhân Vu tộc giơ cao binh khí trong tay hô lớn: "Vu!" "Vu!" "Vu!" Nhất thời, ý chí chiến đấu ngút trời dâng cao.

Trời phát sát cơ, khi ý chí Bàn Cổ hiển lộ, chúng sinh Hồng Hoang đều có cảm ứng, theo bản năng quay đầu nhìn về hướng Bất Chu Sơn, nội tâm trỗi dậy một nỗi bất an khó tả.

Đặc biệt là những tu sĩ ở phía Nam Hồng Hoang, các yêu tu đạt tầng thứ Thái Ất Kim Tiên đều cảm nhận được nguy cơ tử vong đang

đến gần, vừa sợ hãi vừa điên cuồng tìm kiếm xem chuyện gì đang xảy ra.

Cùng lúc đó, tại Tử Tiêu Cung và Đại Thiên Ma Vực, Hồng Quân và La Hầu đang lúc giảng đạo đều nhíu mày.

Vu tộc tuyên chiến chiếm lấy phía Nam Hồng Hoang là chuyện chưa từng xảy ra.

Ngặt nỗi trong tình huống này, họ dù muốn ngăn cản cũng lực bất tòng tâm, thời gian giảng đạo kéo dài tới ba nghìn năm, hiện tại mới trôi qua bốn năm trăm năm, nếu dừng lại lúc này thì hậu quả khôn lường.

Đặc biệt là Hồng Quân, đã từng chịu thiệt một lần rồi.

Nếu lần này lại dừng giảng đạo, chắc chắn sẽ dẫn đến sự bất mãn của nhiều đại năng Hồng Hoang hơn, lúc đó bị khí vận phản phệ thì sẽ không may mắn như lần trước đâu.

Nghĩ tới đây, Hồng Quân và La Hầu dù bực bội cũng phải đè nén cảm xúc, tiếp tục giảng đạo, nhưng trong lòng thầm nhủ: "Vu tộc, không thể để chúng tiếp tục phát triển được nữa!" "Vu tộc chết tiệt, sau chuyện này ta sẽ cho chúng biết tay!" Do đó, Tử Tiêu Cung và Đại Thiên Ma Vực vẫn tiếp tục giảng đạo, không nhận ra bất kỳ dấu hiệu bất thường nào.

Ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng đang đắm chìm trong sự huyền diệu của đạo pháp không thể dứt ra, hoàn toàn không biết Hình Hạo sắp dẫn người hủy diệt căn cơ của Yêu Đình.

Bên ngoài Bàn Cổ Điện, Đế Giang nhìn thấy ý chí chiến đấu của tộc nhân đã được khơi dậy liền mãn ý gật đầu, quay sang nói với Hình Hạo và Chúc Dung: "Hình Hạo, Chúc Dung, chiến dịch này giao cho

hai đệ!" Nghe vậy, mắt Hình Hạo và Chúc Dung lóe lên tia sáng, lập tức gật đầu: "Vu Đế yên tâm, hai chúng ta nhất định sẽ chiếm được phía Nam Hồng Hoang!

Không chiếm được, chúng ta tuyệt không trở về." "Tốt!" Đế Giang mãn ý gật đầu, không nói nhảm nữa, phất tay nói: "Vậy thì xuất phát thôi!

Các chiến sĩ Vu tộc, bản đế chờ các ngươi khải hoàn quy lai!" "Rõ!" Tiếng đáp vang dội, tinh nhuệ Vu tộc đầy hào khí, đặc biệt là đám Đại Vu càng không thể chờ đợi thêm.

Vì lúc này các đại thần thông giả và đại năng Hồng Hoang hầu như đều đã đến Tử Tiêu Cung và Đại Thiên Ma Vực, số người thực sự có thể kháng cự chẳng còn bao nhiêu.

Chỉ cần thể hiện xuất sắc, không chỉ có được Địa Sát Thất Thập Nhị Biến mà còn có khả năng nhận được tinh huyết Tổ Vu, đây tuyệt đối là phần thưởng không thể ngó lơ.

"Gần được rồi đó!" Hình Hạo thu hết cảnh này vào mắt, ánh mắt sắc lẹm nhìn Chúc Dung nói: "Chúc Dung Tổ Vu, chúng ta xuất phát thôi!" "Được!" Chúc Dung gật đầu, tự nhiên sẽ không từ chối.

Ông cũng đang nóng lòng muốn đến Thập Vạn Hỏa Sơn gặp đám cường giả Phượng tộc.

Được Chúc Dung đồng ý, Hình Hạo không trì hoãn nữa, bước lên phía trước và hô lớn: "Toàn quân, xuất chinh!" Nói xong, Hình Hạo dẫn đầu sải bước chạy ra khỏi khu vực đóng quân.

Theo tốc độ ngày càng nhanh, thân hình Hình Hạo cũng cấp tốc to lớn lên, từ triệu trượng đến nghìn vạn trượng... một nghìn ba trăm vạn trượng!

Cùng lúc đó, Chúc Dung cũng hiển hóa Tổ Vu chân thân cao một

nghìn bốn trăm vạn trượng đuổi theo Hình Hạo.

Theo sau là hàng chục Đại Vu đỉnh phong với thân hình cao bảy tám triệu trượng, sau đó là các Tiểu Vu và võ tướng!

Vút!

Vút!

Cùng lúc đó, trên không trung, Hình Tiêu dẫn theo các tu sĩ tộc Thảo Mộc cưỡi mây bám sát theo sau.

Nhanh chóng, dưới sự dẫn dắt của Hình Hạo và Chúc Dung, đại quân Vu tộc đã xông vào phía Nam Hồng Hoang dưới ánh mắt dõi theo của chúng sinh.

"Giết!" "Giết!" Tiếng hò hét rung trời dậy đất vang lên, Hậu Nghệ và các Đại Vu khác tiên phong tiến vào phía Nam, tản ra và dẫn theo từng cánh quân tinh nhuệ giết vào.

Đi tới đâu, tất cả tu sĩ Yêu Đình đều bị mạt sát.

Có tu sĩ tộc Thảo Mộc giúp dẫn đường và giữ liên lạc, đại quân Vu tộc hùng hổ tiến vào phía Nam Hồng Hoang, triển khai một cuộc đồ sát.

"Trời ạ, Vu tộc tấn công phía Nam Hồng Hoang rồi!" "Hàng chục triệu tinh nhuệ Vu tộc xâm chiếm phía Nam, Vu tộc định một lần chiếm trọn nơi đó sao?" "Đáng sợ, thật là đáng sợ, chiến đấu lực cỡ này quả không hổ danh là chủng tộc chiến đấu số một Hồng Hoang!" Nhất thời, các tu sĩ khắp Hồng Hoang đều kinh hô.

Sau khi chú ý đến việc Vu tộc xâm chiếm phía Nam, cuối cùng họ cũng biết nỗi bất an trước đó đến từ đâu.

Hành động rồi!

Vu tộc — những kẻ tuyên bố cai trị thiên địa từ khi Vu Đế Đế

Giang nhậm chức — cuối cùng đã bắt đầu hành động.

Một khi họ chiếm được phía Nam, Vu tộc sẽ triệt để trở thành bá chủ số một của Hồng Hoang.

Sau khi kinh ngạc, tu sĩ các vùng phía Đông, Tây, Bắc Hồng Hoang cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Vu tộc không tấn công khu vực của họ, họ cũng không quá bận tâm, thậm chí còn muốn xem Vu tộc sẽ chinh phục toàn bộ phía Nam như thế nào.

Bởi vì ở nơi sâu nhất của phía Nam Hồng Hoang có Thập Vạn Hỏa Sơn, nơi cư ngụ của Phượng tộc — một trong những bá chủ thời đại trước.

Đồng thời, những tu sĩ không thuộc Yêu Đình ở phía Nam Hồng Hoang cũng bắt đầu cuống cuồng.

Vu tộc đại cử xâm chiếm, họ không thể nào chống đỡ nổi, trong tình huống này sơ sẩy một chút là có thể mất mạng.

Nhất thời, không ít tu sĩ bay vọt lên, cấp tốc lao về hướng Đông Hồng Hoang, không dám giáp mặt với Vu tộc.

Chương 140

Đặc biệt là những chủng tộc vừa và nhỏ ở phía Nam, đối diện với sự xâm lăng của Vu tộc, họ cũng không ngần ngại từ bỏ tổ địa, cả tộc di cư về hướng Đông!

Còn về phía Tây Hồng Hoang lân cận thì không mấy tu sĩ tìm đến, vì nơi đó nổi tiếng nghèo nàn, không chủng tộc hay tu sĩ nào muốn tới một nơi không có tương lai như vậy.

Đông Hải, Long Vương Điện.

"Hình Hạo!" Chúc Long mở mắt, thân hình rung lên liền xuất hiện trên mặt biển Đông Hải, ánh mắt nhìn về phía Nam Hồng Hoang, đôi mắt đầy nộ hỏa và sát cơ.

Ngày trước Hình Hạo đã nhanh chân cướp sạch toàn bộ tài nguyên của Bồng Lai Tam Tiên Đảo, thậm chí còn làm ông trọng thương, khiến ông cảm thấy cực kỳ uất ức.

Thậm chí khi biết Hình Hạo bị hàng trăm Chuẩn Thánh vây công, Chúc Long đã ăn mừng lớn một trận, nhưng không ngờ sau đó lại có tin Hình Hạo giết sạch hàng trăm Chuẩn Thánh, khiến ông phẫn nộ suốt một thời gian dài.

Bản thân Vu tộc đã quá nghịch thiên khi chiếm cứ Ba Mươi Ba Tầng Trời và Bất Chu Sơn, hiện giờ lại đại cử xâm chiếm phía Nam, nếu để chúng thành công, Vu tộc sẽ trở thành bá chủ mới, lúc đó...

"Khốn khiếp!" Chúc Long quát mắng một tiếng, sát cơ quanh thân cuồn cuộn.

"Lão tổ!" Lúc này, nước biển sôi trào, bốn tu sĩ Chuẩn Thánh sơ kỳ của Long tộc xuất hiện sau lưng Chúc Long.

Sau khi cung thân hành lễ, một Chuẩn Thánh dẫn đầu hỏi: "Không biết lão tổ triệu hoán có việc gì?" Nghe vậy, Chúc Long thu hồi ánh mắt nhìn về phía Nam, đáy mắt lóe lên tia lạnh lẽo, phất tay đạo: "Truyền lệnh xuống, truy quét các thế lực phi Long tộc ở Tứ Hải, kẻ nào không thần phục, giết không tha!" "..." Nghe lời này, bốn Chuẩn Thánh Long tộc đều ngẩn người, không ngờ Chúc Long lại hạ lệnh như vậy.

Một Chuẩn Thánh theo bản năng nói: "Chúc Long lão tổ, Đông Hải đang trong tầm kiểm soát của Long tộc ta, nhưng Tây, Nam, Bắc hải lại bị các chủng tộc khác nắm giữ, mạo hiểm chinh thảo cả ba vùng biển cùng một lúc liệu có quá vội vàng không?" Nghe vậy, Chúc Long nhíu mày.

Ông dường như hiểu ra, nắm chặt tay nghiến răng nói: "Đám phản đồ ăn cháo đá bát đó, ngày trước chẳng phải đều là phụ thuộc của Long tộc ta sao, giờ thì hay rồi!" "Sớm muộn gì ta cũng sẽ trấn áp toàn bộ, cho chúng biết Long tộc mới là chủ thiên hạ." Nói xong, Chúc Long quay sang hỏi bốn người: "Nơi kết nối với Đông Hải của ta là Bắc Hải và Nam Hải, hãy chọn đánh một nơi trước đi!" Đối diện với câu hỏi, bốn Chuẩn Thánh Long tộc đều trầm mặc.

Nếu là trước đây, chắc chắn họ sẽ bảo Chúc Long chọn đánh Nam Hải, vì Bắc Hải đang bị mạch Huyền Quy và Yêu Sư Cung nắm giữ.

Yêu Sư Cung chỉ chiếm cứ vùng Bắc Minh thì thôi, nhưng tộc Huyền Quy lại chiếm cả Bắc Hải, Chuẩn Thánh trong tộc họ không hề thua kém Long tộc hiện nay, đặc biệt là tộc trưởng Huyền Vũ của họ có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, còn mạnh hơn Chúc Long ba phần.

Nhưng hiện tại Vu tộc đang tiến công phía Nam Hồng Hoang, một khi họ chiếm được nơi đó và đánh thông Thập Vạn Đại Sơn, thì sẽ kết nối với Nam Hải, lúc đó...

“Lão tổ!” Một lát sau, một Chuẩn Thánh mở miệng: “Thuộc hạ kiến nghị đánh Nam Hải!

Trong Nam Hải chỉ có tộc Đẳng Xà, tộc Hắc Giao và tộc Hổ Sa, tuy tộc trưởng của họ đều là Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng trong tộc không còn Chuẩn Thánh nào khác, cùng lắm cũng chỉ là một đám Đại La Kim Tiên viên mãn, nếu đánh, chúng ta chắc chắn thắng mười mươi!” “Nhưng mà...” Nói tới đây, vị Chuẩn Thánh đó ngập ngừng rồi tiếp tục: “Một khi Vu tộc triệt để chiếm được phía Nam Hồng Hoang, chỉ sợ họ sẽ không để yên cho Nam Hải, lúc đó...” “Lúc đó thì đã sao!” Chúc Long không đợi người đó nói hết, liền lạnh lùng hừ một tiếng: “Truyền lệnh xuống, tập kết đại quân đánh Nam Hải ngay!

Truyền lệnh cho Đẳng Xà Vương, Hắc Giao Vương và Hổ Sa Vương, lão tổ cho chúng một cơ hội đầu hàng, nếu không biết điều, thì ngày ta chiếm được Nam Hải cũng là ngày ba tộc bị diệt môn.” “Rõ!” Bốn Chuẩn Thánh Long tộc không dám nghịch ý Chúc Long, lập tức quay về Đông Hải để điều binh khiển tướng.

Đến lúc này, cơn giận trên mặt Chúc Long mới dần tiêu tan, ông lại nhìn về phía Nam Hồng Hoang, sát cơ lóe lên trong mắt: “Hình Hạo!

Phượng tộc!

Bản lão tổ nhất định sẽ khiến các ngươi phải trả giá đắt.” Nói xong, Chúc Long không nán lại nữa, thân hình rung lên rồi biến mất trên mặt biển, sau khi trở về Long Vương Điện, ông trực tiếp cầm lấy một quả Long Châu to bằng cái thớt và chìm vào tu luyện.

Kỳ Lân Sơn, bên ngoài điện Tổ Kỳ Lân, hơn mười Chuẩn Thánh tộc Kỳ Lân tụ họp, ánh mắt nhìn về phía Nam Hồng Hoang, không khí áp lực và trầm trọng.

Cạch!

Lúc này, điện Tổ Kỳ Lân mở ra.

Một nam tử Chuẩn Thánh sơ kỳ bước ra, mặc hoàng bào, đầu đội vương miện Kỳ Lân, uy phong bát diện.

"Bái kiến Thiếu Lân tộc trưởng!" Thấy người đi tới, hơn mười Chuẩn Thánh tộc Kỳ Lân lập tức cung thân hành lễ.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Thiếu Lân, chờ đợi mệnh lệnh.

"Miễn lễ!" Thiếu Lân phất tay, nhìn lướt qua mọi người rồi mở miệng: "Các vị trưởng lão, Thiếu Lân vừa liên lạc với Tổ gia gia, Thiên Đạo đã cho phép tộc Kỳ Lân chúng ta xuất thế một lần nữa!

Trước đây chúng ta chỉ âm thầm hỗ trợ Thần Đình khai cương thác thổ, hiện tại cũng đã đến lúc cho chúng sinh Hồng Hoang thấy được sự uy nghiêm thực sự của tộc Kỳ Lân!" "Hơn nữa, theo sắp xếp của Tổ gia gia, tộc Kỳ Lân chúng ta tạm thời phải tránh xung đột với Vu tộc, từ bỏ lãnh địa gần Bất Chu Sơn, chuyển hướng phát triển về phía Đông Hải.

Ngày trước Long Vương của Long tộc tập kích phá hoại căn bản của tộc Kỳ Lân ta, món nợ này đã đến lúc phải đòi lại rồi!" "Giết sạch chúng!" Nghe vậy, tinh thần của các Chuẩn Thánh tộc Kỳ Lân phấn chấn hẳn lên, đồng thanh đáp lại, ai nấy đều đỏ mắt quát: "Long tộc vô sỉ, lần này nhất định phải bắt chúng trả giá." "Mối thù diệt tộc ngày trước nhất định phải báo!" "Tuy từ bỏ phạm vi Bất Chu Sơn sẽ tổn thất lớn, nhưng chỉ cần chiếm được phía Nam Hồng Hoang, tộc Kỳ Lân ta có thể khôi phục uy danh thời đại trước, một lần nữa tận hưởng sự huyền diệu của khí vận thiên địa gia thân!" Trái ngược với những luồng sóng ngầm của Long tộc và tộc Kỳ Lân, lúc này tại phía Nam Hồng Hoang, từng tốp lớn Vu tộc tản ra, điên cuồng đồ sát tất cả tu sĩ Yêu Đình và những kẻ phản kháng.

Khi chiến tuyến ngày càng kéo dài, nhìn đâu cũng thấy chiến

trường, đặc biệt là nhóm Hậu Nghệ và các Đại Vu, ai nấy đều hăng máu như được tiêm máu gà, điên cuồng đánh tan hết lãnh địa yêu tu này đến lãnh địa yêu tu khác.

Sau khi giết sạch các cường giả, họ không ngừng nghỉ mà lập tức theo sự chỉ dẫn của tu sĩ tộc Thảo Mộc để đến lãnh địa tiếp theo.

Một cuộc đồ sát!

Một cuộc đồ sát một chiều.

Các yêu tu từ Kim Tiên trở lên hầu như đã đến Tử Tiêu Cung và Đại Thiên Ma Vực, số còn lại từ Thái Ất Kim Tiên trở xuống căn bản không đủ sức chống đỡ.

Dù thỉnh thoảng có Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên hay thậm chí Đại La Kim Tiên xuất hiện, nhưng dưới sự tấn công của Hình Hạo và các Đại Vu đỉnh phong, họ đều không thể trụ vững mà bị chém giết.

Trong tình huống đó, bầu trời phía Nam Hồng Hoang mây đen che lấp mặt trời, mặt đất xác chất thành núi, máu chảy đầm đìa, sát khí lan tỏa khắp nơi.

"Sinh mệnh thực sự quá mong manh." Phía sau đại quân, Hình Hạo lúc này đã thu lại Tổ Vu chân thân, chân đạp tường vân bay lơ lửng giữa không trung, một tay cầm Thôn Thiên Hồ Lô thỉnh thoảng nhấp một ngụm rượu, nhìn cảnh tượng trước mắt mà đầy cảm khái.

Chiến tranh!

Một cuộc chiến tàn khốc!

Không có lòng liên minh, không có từ bi, chỉ có kẻ sống người chết, chỉ có một bên tồn tại một bên bị tiêu diệt.

"Sư phụ!" Lúc này, Hình Tiêu bay đến bên cạnh Hình Hạo, cung thân hành lễ: "Các Đại Vu đều đã truyền tin báo tin mừng, tu sĩ Yêu

Đình ở phía Nam Hồng Hoang căn bản không cản nổi bước tiến của Vu tộc ta.

Nhưng có Đại Vu báo rằng không ít tu sĩ và chủng tộc không thuộc Yêu Đình đã bị giết nhầm trong lúc đang chạy trốn về phía Đông, xin hỏi sư phụ nên giải quyết thế nào?" Những tu sĩ và chủng tộc đang chạy trốn sao!

Hình Hạo hơi nhíu mày, đáy mắt lóe lên tia lệ khí, lập tức ra lệnh: "Truyền lệnh cho các Đại Vu, tất cả tu sĩ chạy trốn đều phải bị chém giết để đảm bảo không một kẻ nào của Yêu Đình thừa cơ trốn thoát.

Còn về các chủng tộc đó, kẻ nào thần phục Vu tộc có thể được miễn chết, kẻ nào không thần phục thì cũng giết sạch luôn đi!" "Rõ!" Hình Tiêu đáp lời mà không chút nghi ngờ, nhận lệnh xong liền bay ra một góc, bắt đầu dùng truyền tấn phù để truyền đạt mệnh lệnh của Hình Hạo.

Ngay lập tức, các tu sĩ tộc Thảo Mộc ở phía Nam Hồng Hoang nhận được lệnh và nhanh chóng chuyển đạt đến các tổ đội Vu tộc mà họ đang đi cùng.

Chương 141

Tại một thung lũng vô danh, Hậu Nghệ đang dẫn đầu một toán tinh nhuệ Tiểu Vu đối đầu với một đám tu sĩ.

Trái ngược với vẻ thản nhiên của nhóm Hậu Nghệ, các tu sĩ đối diện lúc này lại vô cùng thấp thỏm, gương mặt lộ rõ vẻ sợ hãi không thể che giấu.

"Hậu Nghệ Đại Vu!" Lúc này, một thanh niên tộc Thảo Mộc vội vã bay tới.

Sau khi đến bên cạnh Hậu Nghệ, người này cung thân hành lễ: "Hình Hạo Tổ Vu có lệnh, tất cả tu sĩ chạy trốn phải bị chém giết sạch để đảm bảo không kẻ nào của Yêu Đình trốn thoát.

Còn các chủng tộc chạy trốn, nếu đồng ý gia nhập Vu tộc thì được sống, nếu không gia nhập thì giết không tha!" Lời này vừa ra, thung lũng vốn đang yên tĩnh lập tức trở nên chết chóc.

Đặc biệt là đám đông tu sĩ đối diện đều kinh hoàng, ai nấy đều tung người nhảy vọt lên, cấp tốc bay về hướng Đông, miệng hét lớn: "Chạy!

Mau chạy đi!" "Điên rồi, đám Vu tộc điên rồi, chúng định đồ sát chúng ta sạch sành sanh!" Những tu sĩ không thuộc các chủng tộc khác không dám nán lại, họ đều nghe rõ lời của tu sĩ tộc Thảo Mộc và hiểu rằng nếu ở lại thì chỉ có con đường chết.

"Chạy sao?" "Tất cả ở lại cho ta!" Thấy cảnh này, sát cơ lóe lên trong mắt Hậu Nghệ, ông lập tức khóa chặt những tu sĩ đang định bỏ chạy, tay phải đưa ra nắm lấy một cây trường cung.

"Hát!" Khát quát khẽ một tiếng, Hậu Nghệ kéo cung tròn trịa, Tiên

Thiên Trọc Khí trên người sôi sục, từ đan điền bay ra chín mũi tên đen.

Giây tiếp theo, mũi tên và dây cung khế hợp, đôi mắt Hậu Nghệ bắn ra tinh quang, ông mạnh mẽ bắn tên quát: "Băng Phách Tiễn — Vạn Tiễn Quy Tông!" Vút!

Vút!

Tiếng phá không vang dội, chín mũi tên Băng Phách phá không lao đi, với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà phân hóa ra, trong nháy mắt đã đạt tới con số hơn vạn mũi tên.

Ngay sau đó, những mũi tên xé gió lao đi, tốc độ cực nhanh, chỉ trong vài hơi thở đã đuổi kịp những tu sĩ đang chạy trốn, không chút do dự xuyên thủng cơ thể, đầu lâu và thần hồn của họ.

"A..." "A..." Tiếng thảm thiết vang lên, từng tu sĩ rơi rụng từ trên không trung, sau khi bị Băng Phách Tiễn tấn công, nhục thân của họ bị đóng băng, Nguyên Thần thì bị Tiên Thiên Trọc Khí ăn mòn sạch sẽ.

Tiếp đó, những xác chết băng giá rơi xuống mặt đất.

Cùng với những tiếng vỡ vụn, vô số mảnh băng bắn tung tóe, thấp thoáng thấy được những phần tay chân bị đóng băng bên trong.

"Tê!" Chứng kiến cảnh tượng này, những tu sĩ của hai chủng tộc chưa kịp cử động trong thung lũng không khỏi hít một hơi lạnh, ai nấy đều sởn gai ốc, cơ thể không ngừng run rẩy.

Khủng bố!

Quá đỗi khủng bố!

Một mũi tên của Hậu Nghệ giống như sấm sét giữa trời quang, triệt để đập tan tia hy vọng phản kháng cuối cùng trong lòng họ.

Phịch, phịch.

Tộc nhân của hai tộc lần lượt ngã ngồi xuống đất, ai nấy run rẩy hoảng sợ kêu gào: "Không, tôi không muốn chết!" "Tộc trưởng, chúng ta đầu hàng đi!" "Tộc trưởng, tôi không muốn chết, thần phục đi, chúng ta gia nhập Vu tộc!" Nghe vậy, sắc mặt tộc trưởng hai tộc đều trầm xuống.

Họ đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng lại không có chút nắm chắc nào có thể sống sót dưới đòn tấn công của Hậu Nghệ, nói chi đến việc dẫn theo tộc nhân di cư về phía Đông Hồng Hoang.

Vút!

Vút!

Lúc này, từng đạo tiếng phá không vang lên.

Nhìn theo, thấy hàng vạn mũi tên đó biến mất, thay vào đó là chín mũi tên Băng Phách.

Sau khi bay lượn trên không trung nơi các tu sĩ bị bắn hạ, chúng bay lướt qua đỉnh đầu tu sĩ hai tộc và quay thẳng về tay Hậu Nghệ.

"Hậu Thiên Linh Bảo!" "Vu tộc đang điều khiển linh bảo!" Chứng kiến cảnh này, tu sĩ hai tộc trong thung lũng đều ngẩn ngơ, đặc biệt là các tộc trưởng, nhìn Hậu Nghệ tay cầm cung đứng sừng sững, xung quanh là chín mũi tên Băng Phách bay lượn, họ cũng ngã ngồi xuống đất.

Trong đầu họ chỉ còn một ý nghĩ duy nhất: "Vu tộc có thể điều khiển linh bảo sao?" "Chẳng lẽ Vu tộc đã tìm ra cách sinh ra Nguyên Thần?" "Hay Vu tộc đã nắm giữ thủ đoạn có thể luyện hóa pháp bảo mà không cần Nguyên Thần?" Cộp, cộp.

Lúc này, Hậu Nghệ dẫn theo một đám Tiểu Vu tiến đến trước mặt tu sĩ hai tộc, từ trên cao nhìn xuống nói: "Lời vừa rồi các ngươi cũng đã nghe thấy rồi." "Hình Hạo Tổ Vu có lệnh, thần phục thì sống, cự

tuyệt thần phục thì chết không tha, đáp án của các ngươi là gì?" Lời này vừa dứt, đám Tiểu Vu phía sau đồng loạt bước lên, ai nấy đều cầm binh khí, trọc khí quanh thân cuồn cuộn, tư thế sẵn sàng động thủ bất cứ lúc nào.

"Thần phục!" "Ta nguyện ý thần phục!" Không có bất kỳ ngoài ý muốn nào, những kẻ thuộc hai tộc vốn đã bị dọa vỡ mật kia phân phân mở miệng đầu hàng.

Thực lực cường đại của Hậu Nghệ khi trước bọn hắn đã tận mắt chứng kiến, tiễn thuật quỷ thần khó lường kia càng thêm khủng bố phi phàm, trong tình huống như vậy, bọn hắn nào dám trì nghi thêm chút nào.

Vạn nhất trong lúc bọn hắn còn đang do dự mà đối phương đáp cung xạ tiễn, chẳng phải sẽ rơi vào cảnh thân tử đạo tiêu hay sao?

Nghĩ đến đây, tu sĩ hai tộc cũng liền thoải mái, so với tính mệnh thì việc thần phục Vu tộc dường như cũng không phải là chuyện không thể tiếp nhận.

"Thần phục sao?" Chân mày hơi nhướng lên, đáy mắt Hậu Nghệ lộ ra một tia kinh ngạc, không ngờ những kẻ này cư nhiên lại thống khoái thần phục như vậy.

Tức thì, Hậu Nghệ hạ thần cung trong tay xuống, đại thủ vung lên nói: "Người đâu, áp giải bọn chúng đi!" "Rõ!" "Rõ!" Những tiếng đáp lời vang dội, từng danh Tiểu Vu bước ra, đi thẳng đến chỗ tu sĩ nhị tộc, áp giải bọn chúng đi về phía sau.

Với tư cách là tinh nhuệ, các Tiểu Vu không thể tự mình áp giải mãi, mà giao lại cho những Vu tướng và tộc nhân đang chạy tới phía sau.

"Tất cả mọi người tập hợp!" Thấy tình hình này, đáy mắt Hậu

Nghệ lóe lên tinh quang, đương lúc không còn trì nghi mà nói: "Chúng ta lập tức tiến về khu vực tiếp theo, tranh thủ thời gian, ta..." Đột nhiên, lời nói bên miệng Hậu Nghệ khựng lại, dường như đã sát giác được điều gì, trong lúc kéo cung xạ tiễn, cửu chi Băng Phách Tiễn nhất thời nhắm về một phương hướng mà bắn đi, trong miệng quát khẽ: "Kẻ nào, cút ra đây cho ta!" Hưu!

Hưu!

Mũi tên phá không, Băng Phách Tiễn oanh kích lên một ngọn núi.

Cùng với một trận oanh minh vang dội, bụi trần ngút trời bốc lên, thấy ba đạo thân ảnh bước ra, mỗi người đều mặc đạo bào, thần sắc băng lãnh, toàn thân không nhìn ra bất kỳ một tia dao động tình cảm nào.

"Chuẩn Thánh!" Nhìn thấy ba người này, đồng tử Hậu Nghệ co rụt lại, trong lúc triệu hoán mũi tên trở về, hắn cảnh giác nhìn về phía ba người kia nói: "Các ngươi là ai?" "Trong Hồng Hoang này, từ khi nào lại có Chuẩn Thánh cường giả tồn tại ở đây!" Một mặt nói, Hậu Nghệ đối với tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc bên cạnh làm một thủ thế ẩn hối.

Thấy thế, tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc không dám chậm trễ, nhanh chóng tiến vào trong đám người, cấp tốc thối lui về phía sau, đồng thời bắt đầu liên hệ với Hình Hạo.

Ngược lại, ba vị tu sĩ kia giờ phút này tung người nhảy lên, thân nhược kinh hồng tiến vào trong tràng, mục quang tập trung trên người Hậu Nghệ nói: "Hậu Nghệ phải không, đi theo chúng ta!" Nhận thức ta!

Đi theo bọn chúng!

Chương 142

Thần sắc hơi biến, Hậu Nghệ cảm giác được sự tình có chút không tầm thường, không hề buông lỏng cảnh giác nói: "Các ngươi là ai?" "Bất luận là tu sĩ phương nào tại phía Nam Hồng Hoang, ta khuyên các ngươi tốt nhất nên rời đi, nếu không, đợi đến khi chư vị Tổ Vu tiền bối tới, các ngươi tất tử vô nghi." Nghe vậy, ba người kia lại lộ ra một tia khinh miệt.

Bọn hắn hoàn toàn không để lời nói của Hậu Nghệ vào tâm tư, khóe miệng nhếch lên đồng thời lập tức khai khẩu nói: "Đừng phí thời gian nữa, Hình Hạo có đến cũng cứu không nổi ngươi đâu!" "Hậu Nghệ, đi theo chúng ta, nếu không, hôm nay Vu tộc tại đây không một ai có thể sống sót." Trong lời nói, uy áp Chuẩn Thánh trung kỳ trên người ba người bạo phát, trong nháy mắt đem toàn bộ Tiểu Vu ngoại trừ Hậu Nghệ áp chế ngã rạp xuống đất.

Sau khi làm xong tất cả, nam tử cầm đầu khóa chặt ánh mắt lên người Hậu Nghệ nói: "Giờ đã hiểu chưa, khoảng cách giữa ngươi và chúng ta lớn đến nhường nào, ngươi không có bất kỳ dư địa để lựa chọn!" Nghe ngôn, Hậu Nghệ trầm mặc.

Tuy rằng có tâm phản kháng, thậm chí muốn tử chiến với ba người.

Nhưng đúng như bọn hắn nói, nếu không phối hợp, tộc nhân phía sau đều sẽ phải chôn thây tại đây, những người này đều là tinh nhuệ của Vu tộc, nếu cứ như vậy bạch bạch chết ở đây thì...

"Ta có thể đáp ứng đi theo các ngươi!" Hít sâu một hơi, thần sắc Hậu Nghệ biến ảo vài lần rồi nói: "Nhưng trước đó, các ngươi phải cho ta biết lai lịch của mình!" "Vì sao lại muốn ta đi theo các ngươi?"

“Tuy ta có thể không phải là đối thủ của các ngươi, nhưng nếu ta muốn đào tẩu, dĩ lực lượng của ba người các ngươi thật sự không thể ngăn cản được ta.” Lời này vừa nói ra, ba vị Chuẩn Thánh cường giả không khỏi trầm mặc.

Tuy không biết để bài của Hậu Nghệ là gì, nhưng thấy đối phương tự tin như thế, chắc chắn là có chỗ dựa.

Trong tình huống này, ba người cũng không dám khinh cử vọng động, nếu không Hậu Nghệ thật sự bỏ mặc tộc nhân mà chạy thoát, thì công lao của bọn hắn sẽ đổ sông đổ biển.

“Có thể nói cho ngươi một chút!” Hơi trầm ngâm, một tu sĩ cầm đầu tùy chi khai khẩu: “Ta chỉ phụng mệnh đưa ngươi đi, bao gồm tất cả các Đại Vu của Vu tộc đang xâm nhập phía Nam Hồng Hoang đều là mục tiêu của chúng ta.” “Chỉ cần ngươi phối hợp, sẽ không có chuyện gì, mục tiêu của ta từ thủy chí chung chỉ có một người, chứ không phải các ngươi.” Nghe vậy, Hậu Nghệ nhất thời chấn động toàn thân.

Hắn không phải kẻ ngốc, sao có thể không hiểu ý tứ trong lời nói của người này, bọn chúng không chỉ bắt hắn, mà còn muốn bắt tất cả Đại Vu đang xâm nhập phía Nam Hồng Hoang lần này.

Liên cả Đại Vu cũng phải đích thân tróc nã làm mục tiêu, vậy mục tiêu thực sự của chúng đã hiển nhiên, chính là Hình Hạo hoặc Chúc Dung.

Nhưng Chúc Dung sớm đã rời đi một mình tiến về Thập Vạn Hỏa Sơn, nếu mục tiêu là Chúc Dung thì không cần phải đại phí chu chương như vậy.

Vậy chỉ còn lại một khả năng duy nhất.

“Mục tiêu của các ngươi là Hình Hạo Tổ Vu!” Song quyền nắm

chặt, khí tức trên người Hậu Nghệ táo động, hắn cử thần cung và Băng Phách Tiễn, liên tục bắn ra chín mũi tên cấp tốc tập kích ba người.

"Đồ lao!" "Bất tự lượng lực!" Thấy thế, ba vị Chuẩn Thánh cường giả khinh miệt lãnh hanh một tiếng, đại thủ vung lên, thậm chí còn không sử dụng linh bảo, chỉ bằng vào pháp lực cường hãn và cảnh giới áp bách đã đánh rơi chín mũi tên xuống đất.

Sau khi làm xong tất cả, nam tử cầm đầu tiến lên một bước, ánh mắt khóa chặt Hậu Nghệ: "Hậu Nghệ Đại Vu, ta đã nói rồi, ngươi không phải mục tiêu chân chính của ta, hiện tại nếu ngươi phối hợp thì thôi, nhưng nếu không, đừng trách ba người chúng ta hạ thủ vô tình." Lời này vừa ra, hai vị Chuẩn Thánh phía sau cũng tiến lên một bước, uy áp bành trướng tái độ quét qua, trực tiếp khóa chặt lên người các Tiểu Vu, một phó giá thế sát khí đằng đằng sẵn sàng động thủ.

"Dừng tay!" Thấy tình hình này, đồng tử Hậu Nghệ co rụt, nhanh chóng áp chế nộ hỏa trong lòng, vội vàng khai khẩu: "Ta đáp ứng đi theo các ngươi, lập tức thu lại uy áp." Nghe vậy, ba vị Chuẩn Thánh cường giả nhất thời lộ ra một tia tiếu dung, đối thị một cái, vị cầm đầu gật gật đầu, uy áp trên thân ba người cũng theo đó tán đi.

Ngay sau đó, ánh mắt ba người khóa chặt lên người Hậu Nghệ, một người trong đó ném ra một sợi dây thừng màu vàng trói chặt đôi tay Hậu Nghệ, khai khẩu nói: "Hậu Nghệ Đại Vu, mời đi thôi!" Thấy vậy, đáy mắt Hậu Nghệ nhất thời lóe lên một tia u ám.

Hắn có thể cảm nhận được sợi dây thừng này cực kỳ quỷ dị, cư nhiên có thể hạn chế Tiên Thiên Trọc Khí táo động trong cơ thể, thậm chí còn ngõa giải một phần sức mạnh của bản thân.

Trong tình huống này, gần như không có khả năng đào thoát.

"Ta biết rồi!" Hít sâu một hơi, Hậu Nghệ lãnh tĩnh lại, nhìn ba

người một cái rồi quay đầu nhìn về phía đám Tiểu Vu phía sau: "Truyền tin tức cho Hình Hạo Tổ Vu, nói có quân địch đang âm thầm mưu đồ chuẩn bị kế hoạch!" Nói xong, Hậu Nghệ không còn trì nghi, đương lúc xoay người đi theo ba vị Chuẩn Thánh rời đi, một phương diện là kỵ đạn ba người ra tay với tộc nhân, phương diện khác là muốn làm rõ lai lịch của những kẻ nhắm vào Hình Hạo này.

"Sư phụ!" "Sư phụ!" Tại một nơi trên bầu trời phía Nam Hồng Hoang, Hình Tiêu cấp thông thông chạy đến bên cạnh Hình Hạo, diện sắc cấp táo nói: "Không xong rồi, căn cứ tình báo từ tiền tuyến truyền về, các Đại Vu của chúng ta đều gặp phải sự tập kích của các Chuẩn Thánh cường giả với số lượng không đồng nhất." "Căn cứ tin tức từ Thảo Mộc nhất tộc, những Chuẩn Thánh kia sau khi xuất hiện đã trấn áp và bắt các Đại Vu đi." "Bao gồm cả Hậu Nghệ sư thúc cũng bị bắt đi rồi, theo lời kể của tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc kia, mục đích của bọn hắn dường như là để đối phó sư phụ!" Cái gì!

Có Chuẩn Thánh tập kích Đại Vu!

Ngay cả Hậu Nghệ cũng bị bắt đi!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo nhất thời thu lại dáng vẻ cà lơ phất phơ khi trước, đứng dậy từ trên tường vân, tùy thủ thu lấy Thôn Thiên Hồ Lô, diện sắc khó coi nói: "Chuẩn Thánh, sao có thể xuất hiện nhiều Chuẩn Thánh như vậy?" "Trong Hồng Hoang không thể nào một lần xuất hiện nhiều Chuẩn Thánh như vậy được, trừ phi..." Trong não hải linh quang lóe lên, Hình Hạo nhất thời ngẩng đầu nhìn lên thiên khung, song quyền nắm chặt: "Thiên Đạo, lại là ngươi!" "Đạo Ma truyền đạo không pháp trở chỉ Vu tộc ta phát triển, liền không muốn để Vu tộc ta chiếm cứ phía Nam Hồng Hoang sao?" "Không, không đúng, kẻ bị nhắm vào không phải Vu tộc, mà từ thủy chí chung mục tiêu đều là ta." Nghĩ đến đây, đáy mắt Hình Hạo hiện lên một vệt sát cơ, nhưng cảm xúc trong lòng cũng theo đó mà trầm trọng.

Lần này xuất quân có ít nhất vài trăm vị Đại Vu, nhưng toàn bộ đều bị Chuẩn Thánh cường giả đưa đi, cho dù chỉ tính tỉ lệ một đối một, số lượng quân địch ít nhất cũng phải tầm vài trăm Chuẩn Thánh.

Tuy rằng chiến lực và cảnh giới của Hình Hạo hiện tại so với lần trước đã có sự đột phá và đề thăng to lớn, nhưng đối mặt với nhiều Chuẩn Thánh như vậy ngay tại chủ trường của đối phương thì...

"Kẻ nào!" Đột nhiên, thần sắc Hình Hạo biến đổi, thần thức sát giác được một tia khí tức dao động.

Không có chút trì nghi nào, Hình Hạo tâm niệm động một cái triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ nhắm về một khu vực mà chém tới.

Xẹt!

Phủ khí phá không, trong lúc cấp tốc phi trì, nháy mắt oanh kích vào một khoảng không trung hư vô.

Oanh long long!

Đột nhiên, một trận nổ mạnh vang rền.

Có thể thấy phương thiên khung trống rỗng kia khẽ hoảng động, cùng với từng luồng dao động đặc thù hiện lên, một tấm gương lặng lẽ xuất hiện giữa không trung phía xa.

Tiếp đó, mặt gương hoảng động, một đạo thân ảnh chậm rãi bước ra từ trong đó, sau khi ra khỏi mặt gương, thân thể hắn mới dần ngưng thực.

Giây tiếp theo, người này ngẩng đầu, đôi mắt màu bạc băng lãnh khóa chặt lên người Hình Hạo, toàn thân toát ra khí thế không hề thua kém Chuẩn Thánh hậu kỳ, trực tiếp tập kích về phía Hình Hạo.

"Hừ!" Trong miệng rên khẽ một tiếng, Hình Tiêu không thể chống đỡ nổi uy áp này mà phải lùi lại.

Thấy tình hình đó, Hình Hạo phất tay triệu hoán ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên bảo hộ Hình Tiêu bên trong.

Tiếp đó, hắn chống lại uy áp phát ra từ nam tử kia mà nói: "Ngươi cũng là một phần tử trong đám người tập kích Đại Vu của Vu tộc ta sao?" "Đại phí chu chương tìm bản Tổ Vu có việc gì?" Bốp!

Bốp!

Nam tử kia vỗ tay, khóe miệng nhếch lên nhìn Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu, chúng ta không có ý định đối địch với ngươi, là thiếu chủ của ta muốn gặp ngươi, mời đi theo một chuyến." Thiếu chủ!

Tình huống gì thế này!

Chân mày nhíu lại, Hình Hạo suy nghĩ trong lòng.

Trước đó hắn đoán hết thảy có thể là Thiên Đạo giống như lần trước thúc sinh ra một đám Chuẩn Thánh để ngăn cản, thậm chí có thể muốn đồng quy vu tận với Vu tộc.

Nhưng lời nam tử này nói dường như không phải vậy, lai lịch của hắn không hề đơn giản, đặc biệt là vị thiếu chủ kia, cư nhiên có thể thống soái nhiều Chuẩn Thánh cường giả như vậy, thân phận rốt cuộc là gì?

"Hô~" Một hồi lâu, Hình Hạo hồi thần, thở ra một ngụm trọc khí, mục quang tập trung lên người nam tử kia: "Thiếu chủ của ngươi là ai?" "Muốn gặp ta thì cứ trực tiếp đi, hà tất phải đại trương kỳ cổ như vậy!" "Các Đại Vu của Vu tộc ta có khỏe không?

Chương 143

Nếu có bất kỳ một người nào xảy ra vấn đề, lương tử giữa đôi bên chúng ta coi như kết định rồi.” Nghe vậy, nam tử phía xa đạm nhiên cười một tiếng, hoàn toàn không để sự uy hiếp của Hình Hạo vào mắt.

Tiếp đó, hắn nghiêng người nhường ra mặt gương phía sau nói: “Hình Hạo Tổ Vu, thiếu chủ nhà ta chân thành mời ngươi đến tham thảo một phen, chỉ cần ngươi đáp ứng đi theo, những Đại Vu bị bắt kia lập tức có thể được phóng thích.” “Không chỉ có vậy, thiếu chủ còn nói, chỉ cần Hình Hạo Tổ Vu đáp ứng gặp mặt một lần, chúng ta không chỉ phóng thích các Đại Vu, thậm chí sẽ triệt để thối lui khỏi chiến tranh ở phía Nam Hồng Hoang này.” Thật là một cái giá lớn!

Thật là coi trọng ta quá rồi.

Thần sắc biến ảo không ngừng, Hình Hạo nhanh chóng hạ định quyết tâm, mặc kệ lai lịch đám người này là gì, cũng tuyệt đối không thể để các Đại Vu Vu tộc vì thế mà táng mệnh.

Nghĩ vậy, Hình Hạo quay đầu nhìn Hình Tiêu phía sau: “Hình Tiêu, chiến cục phía Nam Hồng Hoang kế tiếp giao cho con chỉ huy!” “Sau khi các Đại Vu trở về, hãy truyền lệnh với tốc độ nhanh nhất lấy xuống tất cả các khu vực phía Nam Hồng Hoang ngoại trừ Thập Vạn Hỏa Sơn.” “Rõ!

Sư phụ!” Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu nhất thời hiểu rõ tâm tư và dự định của Hình Hạo.

Tuy rằng nội tâm cũng lo lắng cho an toàn của Hình Hạo, nhưng sự tình đến nước này cũng không còn cách nào khác.

Nếu Hình Hạo không đáp ứng, đắc tội với đám tu sĩ này thì thôi,

nhưng nếu dẫn đến việc đại phiến Đại Vu phải chôn thây thì thật là đắc bất thường thất.

"Ân!" Mãn ý gật đầu, Hình Hạo vỗ vai Hình Tiêu: "Về phần vi sư thì con không cần lo lắng, cũng đừng vội bẩm báo với Vu Đế." "Đợi sau khi lấy được phía Nam Hồng Hoang, nếu ta chưa trở về thì lúc đó hãy báo cho Vu Đế biết hết thảy." "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, diện sắc Hình Tiêu nghiêm túc: "Sư phụ, nhất định phải cẩn thận." Nghe vậy, Hình Hạo đáp ứng một tiếng, không còn trì nghi, xoay người phi về phía khu vực nam tử kia tọa lạc.

Chốc lát sau, Hình Hạo đến trước mặt nam tử, sau khi đánh giá vài lần, liền đi theo nam tử tiến vào bên trong mặt gương không gian toại đạo, triệt để biến mất tại nguyên địa.

Tê tê!

Không gian tuyền qua xoay tròn, thân ảnh Hình Hạo cấp tốc tiến lên phía trước, không lâu sau đã đến lối ra.

Cùng với một đạo bạch quang diệu nhãn, thân ảnh Hình Hạo bước ra từ mặt gương, nhìn ra bốn phía, khắp nơi là những cung điện và phòng ốc xây bằng thanh thạch, giữa thiên địa tràn ngập một luồng khí tức dao động đặc thù.

"Khí tức này..." "Thiên Đạo!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo lập tức nhận ra bản chất của luồng sức mạnh này.

Nó rất giống với những Chuẩn Thánh tập kích năm đó, sau lưng kết nối với những sợi dây Thiên Đạo, nhưng khí tức này lại tràn ngập khắp khu vực, chứ không cố định trên người bất kỳ ai.

"Tình huống gì thế này!" "Đây là nơi nào!" "Chẳng lẽ là nơi ẩn náu của Thiên Đạo!" Ý nghĩ lóe lên trong đầu, Hình Hạo nhất thời cảm thấy một tia bất an, nhưng lại không hiểu rõ sự bất an này bắt

nguồn từ đâu.

Lúc này, nam tử dẫn Hình Hạo đến cũng bước ra từ không gian toại đạo bên trong mặt gương.

Sau khi thấy Hình Hạo đang đứng đó, đáy mắt nam tử lóe lên tinh quang, liền khai khẩu nói: "Hình Hạo Tổ Vu, mời đi theo ta, ta đưa ngươi đi kiến thiếu chủ." Nói xong, nam tử không dừng lại, xoay người đi về phía cung điện thanh thạch khổng lồ kia.

"Ta phải xem xem lai lịch của các ngươi thế nào!" "Khí tức Thiên Đạo, chẳng lẽ thật sự là Thiên Đạo đích thân ra tay?" Trong lòng thầm nhủ, Hình Hạo cũng không trì nghi, lập tức cất bước theo sau.

Sau khi theo nam tử đến cung điện thanh thạch, có một lão giả tóc trắng xóa từ bên trong bước ra, liếc nhìn Hình Hạo và nam tử một cái rồi nói: "Lục Ly, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành, đi lĩnh thưởng đi!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Lục Ly khom người chào lão giả, sau đó không dừng lại mà vội vàng rời đi, trông có vẻ vô cùng hưng phấn.

Đối với việc này, lão giả và Hình Hạo đều không để ý.

Sau khi hắn đã rời đi hoàn toàn, lão giả trên cao đài mới hồi thần, nhìn sâu vào Hình Hạo một cái rồi nói: "Không hổ là tồn tại có thể khuấy động đại thế Hồng Hoang, quả nhiên không tầm thường." "Tam Thanh nguyên thần, Bàn Cổ huyết mạch, nếu cứ tiếp tục trưởng thành, không chừng có khả năng đạt đến cấp Thiên Đạo." Nghe vậy, chân mày Hình Hạo hơi nhíu lại.

Hắn không để ý đến lời tâng bốc của lão giả, bản thân có tiềm lực thế nào hắn hiểu rõ nhất, chỉ cần tích góp đủ một triệu tích phân để đổi lấy Bàn Cổ nguyên thần thuần khiết, lúc đó tư chất sẽ triệt để sánh ngang với Bàn Cổ.

Đừng nói là cấp Thiên Đạo, ngay cả Đại Đạo cao hơn cũng không

phải là không thể chứng đạo thành công.

Nhưng Hình Hạo cũng không có ý định tranh luận, hít một hơi rồi khai khẩu: "Vị gọi là thiếu chủ kia đâu?" "Không biết tìm bản Tổ Vu đến đây có việc gì?" Đối diện với câu hỏi, lão giả đạm nhiên mỉm cười xua tay nói: "Không, không, không, lão hủ chỉ là một phó nhân của thiếu chủ mà thôi!" "Hình Hạo Tổ Vu, thiếu chủ nhà ta đang đợi ở trong điện, mời vào!" Cái gì!

Không phải thiếu chủ, chỉ là một nô bộc!

Trong lòng kinh hô, Hình Hạo thực sự chấn hãm, lúc trước Lục Ly đã là cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ, lão giả này còn mạnh hơn ba phần, cho dù chưa đạt Chuẩn Thánh viên mãn thì cũng không còn xa.

Vậy mà chỉ là một phó nhân, thế thì vị gọi là thiếu chủ kia rốt cuộc là tồn tại ở cấp bậc nào?

Chuẩn Thánh đại viên mãn sao?

Hay là Hỗn Nguyên Thánh Nhân?

Mang theo sự hiếu kỳ, Hình Hạo không trì nghi nữa, sải bước đi vào bên trong cung điện thanh thạch.

Cộp!

Cộp!

Tiếng bước chân vang dội, Hình Hạo nhanh chóng tiến vào đại điện, thấy trên chủ tọa có một nam tử tóc trắng mắt bạc, mặc trường bào màu trắng đang ngồi bên cạnh trác án, trông có vẻ nhân súc vô hại.

Nhưng ngay khoảnh khắc nhìn thấy nam tử đó, trong lòng Hình Hạo chấn động mãnh liệt.

Hư không!

Bởi vì hắn cảm nhận rõ ràng, khí tức Thiên Đạo truyền ra từ

người nam tử này cực kỳ đáng sợ, tu vi của hắn tuy là Chuẩn Thánh đại viên mãn, nhưng có sức mạnh Thiên Đạo gia trì, chiến lực tuyệt đối không thua kém Hỗn Nguyên Thánh Nhân chân chính, hay Thiên Đạo Thánh Nhân.

Lúc này, lão giả kia tiến lên một bước, khom người hành lễ: "Thiếu chủ, Hình Hạo Tổ Vu tới rồi!" Nghe vậy, nam tử được gọi là thiếu chủ ngừng tay, ngẩng đầu nhìn Hình Hạo một cái, khóe miệng khẽ nhếch: "Hình Hạo, cuối cùng chúng ta cũng gặp mặt." "Đối với ta, ngươi có ơn tái tạo, ta phải cảm ơn ngươi." Nói đoạn, thanh niên đứng dậy, một bước bước ra liền xuất hiện tại khu vực trước mặt Hình Hạo, sau khi quan sát từ trên xuống dưới vài lần liền nói: "Dáng vẻ của ngươi cũng nằm ngoài dự liệu của ta, ta cứ tưởng ngươi sẽ có khuôn mặt hung hãn, tranh nanh giống như những Tổ Vu khác." Ơn tái tạo!

Tên này rốt cuộc là ai!

Trong lòng thầm nhủ một câu, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia khó hiểu, nhìn sâu vào thanh niên một cái rồi tiếp tục hỏi: "Đạo hữu lời này là có ý gì?" "Chúng ta chưa từng quen biết, sao lại có ơn tái tạo." "Ta thấy trên người đạo hữu khí tức Thiên Đạo nồng đậm, chắc hẳn cũng là tồn tại do Thiên Đạo tạo ra, giữa chúng ta đáng lẽ phải là thù hận và sát cơ mới đúng." "Không, không, không!" Liên tục lắc đầu, thanh niên nhếch môi cười: "Ta có thể nói cho ngươi biết, mục đích đám người chúng ta được tạo ra quả thực là để tiêu diệt ngươi, thậm chí là ngăn cản Vu tộc tiếp tục khuếch trương chiếm lấy phía Nam Hồng Hoang." "Nhưng đáng tiếc, ta cũng không cam tâm tình nguyện như vậy, ta đã thu phục toàn bộ bọn chúng, từ nay về sau đám người này sẽ do ta sử dụng, cho nên, ta chỉ bắt lấy các Đại Vu rồi lại thả đi, mục đích chỉ có một, đó là gặp mặt ngươi, xem thử kẻ dị số dựa vào khả năng dự kiến vị lai mà khuấy động đại thế Hồng Hoang này là

người như thế nào.” Quả nhiên mục tiêu của bọn chúng là ta.

Trong lòng kinh hãi, Hình Hạo nhất thời cảm nhận được mức độ nan giải của sự việc.

Nhưng đồng thời cũng cực kỳ kinh ngạc, nam tử này là ai?

Vì sao có thể sở hữu sức mạnh như vậy, thậm chí thu phục hết thảy cường giả do Thiên Đạo thúc sinh, công nhiên làm trái mệnh lệnh Thiên Đạo với vẻ mặt không hề sợ hãi.

Trầm ngâm một lát, Hình Hạo khóa chặt ánh mắt vào thanh niên: “Ngươi rốt cuộc là ai?” “Tìm ta đến đây có mục đích gì?” “Người minh bạch không nói lời mờ ám, bản Tổ Vu không thích đánh đố với người khác.” Nghe vậy, thanh niên đạm nhiên cười.

Hắn không hề bất mãn vì sự trực tiếp của Hình Hạo, chậm rãi xoay người nói: “Ngô danh Thiên Tử, chính là Thiên Đạo chi tử!” “Ngô vốn không nên đản sinh, nhưng vì ngươi thay đổi đại thế Hồng Hoang, ngô mới ứng vận mà sinh, trở thành đại ngôn nhân của Thiên Đạo trong Hồng Hoang, chấp chưởng quyền hành Thiên Đạo để tru sát dị số như ngươi.” “Cho nên, không có ngươi thì không có ta, ngươi chết, ta cũng không sống được.” “Hình Hạo Tổ Vu, đối với câu trả lời của ta, ngươi có hài lòng không?” Thiên Đạo chi tử!

Không thể nào!

Chương 144

Thất thanh kinh hô, Hình Hạo hoàn toàn chấn kinh.

Tuy đã đoán lai lịch thanh niên này không tầm thường, thậm chí từng hoài nghi Thiên Đạo tự mình hạ phân thân đối phó.

Nhưng vạn vạn không ngờ, Thiên Tử cư nhiên lại là Thiên Đạo chi tử.

Sự tồn tại của hắn cư nhiên lại cùng sinh tử với mình, mình chết thì hắn cũng phải chết, mình sống thì hắn cũng có thể tồn tại lâu dài.

Ngay lập tức, Hình Hạo triệt để hiểu rõ vì sao hắn phải đại phí chu chương làm tất cả những việc này, bắt Đại Vu nhưng không sát, tốn công phí sức dẫn dụ mình tới đây, e rằng...

"Hô~" Thở phào một hơi nặng nề, Hình Hạo cưỡng ép bản thân bình tĩnh lại, ánh mắt khóa chặt lên người Thiên Tử: "Cho nên, đạo hữu tìm ta đến đây không phải để giết ta?" "Tự nhiên là thế!" Đạm nhiên cười, Thiên Tử bước tới ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, rồi chỉ vào chiếc ghế gần đó: "Hình Hạo Tổ Vu, mời ngồi!" "Được!" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo không từ chối lời mời của đối phương.

Kể từ khi tính mạng đôi bên gần như liên kết với nhau, trừ phi Thiên Tử không có một chút tư tâm nào, bằng không đôi bên thật khó có thể phát sinh xung đột.

Đồng thời, hắn cũng không tin Thiên Tử chỉ vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ mà muốn gặp mặt, việc hắn đại phí chu chương như vậy chắc chắn là đang mưu đồ chuyện gì đó, và có thể sự tình đó Hình Hạo cũng phải tham gia mới có thể hoàn thành.

Nghĩ vậy, Hình Hạo ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh Thiên Tử,

khai khẩu: “Tuy biết đạo hữu không lừa ta, nhưng ta lúc này cũng cảm thấy phỉ di sở tư.” “Với tư cách là Thiên Đạo chi tử cư nhiên lại muốn tìm ta hợp tác, mục đích của ngươi là gì?

Thay thế Thiên Đạo?” Nói xong, Hình Hạo chăm chú nhìn Thiên Tử.

Hắn thực sự tò mò mục đích của đối phương, với tình huống hiện tại, hắn hoàn toàn không thua kém Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thứ hắn mưu đồ chắc chắn không chỉ là chứng đạo thành thánh, khả năng duy nhất chính là nhắm vào Thiên Đạo.

“Cũng không hẳn!” Nhìn Hình Hạo một cái, Thiên Tử hơi mỉm cười: “Thay thế Thiên Đạo khó khăn nhường nào, huống hồ hiện tại còn có hai vị hộ đạo giả Hồng Quân và La Hầu tồn tại.” “Đợi đến khi Huyền Môn Đạo giáo và Ma Đạo Ma giáo triệt để phát triển tráng đại, dưới trướng bọn hắn sẽ có bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân cấp bậc tay đấm, đó không phải là thứ ta có thể chống lại.” “Nhưng ta tin tưởng Hình Hạo Tổ Vu, một tồn tại có thể dùng sức một mình khuấy động đại thế Hồng Hoang, trên người ngươi ẩn chứa bí mật cực lớn, bí mật mà ngay cả Thiên Đạo hay ta đều không thể biết được.” “Nhưng có một điểm ta lại vô cùng đốc định, đó là nếu ta muốn thoát khỏi sự thúc phược và xiềng xích này, thì hy vọng duy nhất chính là hợp tác với ngươi, chỉ có ngươi mới có thể giúp ta thành công thoát khỏi sự cấm cố, thậm chí là tiến thêm một bước.” Nghe vậy, chân mày Hình Hạo nhíu lại.

Hồng Quân và La Hầu đều là hộ đạo giả của Thiên Đạo, xem ra cả hai đã thành công liên kết mật thiết với Thiên Đạo.

Nhưng Thiên Tử nói dưới trướng hai người sẽ có bảy vị Thiên Đạo Thánh Nhân tay đấm, điều này khiến Hình Hạo không hiểu, dù sao trong mưu đồ của mình, Ma Đạo tạm thời không nhắc tới.

Ít nhất ở phía Hồng Quân, Tam Thanh không thể nào cùng một lòng với lão, mọi người chẳng qua là tương hỗ lợi dụng, sao có thể trở thành tay đấm cho lão được.

"Đạo hữu không tin sao?" Thu hết phản ứng của Hình Hạo vào mắt, khóe miệng Thiên Tử khẽ nhếch: "Hồng Mông Tử Khí không phải dễ lấy như vậy đâu, ý chí Thiên Đạo trong đó sẽ không ngừng thay đổi tư duy của một người." "Nhìn Hồng Quân xem, năm xưa lão ta hăng hái thế nào, với tư cách là Hỗn độn Ma thần chuyển thế đã chiến thắng vô số đồng loại để giành thắng lợi, nhưng kết quả thì sao?

Bây giờ chẳng qua chỉ là một con chó của Thiên Đạo mà thôi!" "Thiên Đạo hứa hẹn giúp lão và La Hầu hợp đạo, nhìn qua thì có vẻ giúp hai người đạt đến cấp Thiên Đạo, nhưng thực tế một khi hợp đạo, tư duy của hai người sẽ triệt để bị ý chí Thiên Đạo dung hợp, lúc đó Thiên Đạo là Hồng Quân, La Hầu, nhưng Hồng Quân và La Hầu lại không phải là Thiên Đạo." "Cho nên, Hình Hạo Tổ Vu nếu muốn mưu đồ thì phải tranh thủ thời gian, một khi Đạo Ma mười bốn vị Thiên Đạo Thánh Nhân xuất thế, toàn bộ Hồng Hoang sẽ nghênh đón lượng kiếp." Cư nhiên lại như vậy!

Ý chí Thiên Đạo cư nhiên ẩn tàng trong Hồng Mông Tử Khí.

Thánh nhân xuất, lượng kiếp giáng, một lần Đạo Ma chi tranh nữa e rằng...

Ngay lập tức, cảm xúc trong lòng Hình Hạo cũng táo động.

Hắn phát hiện ra mọi chuyện dường như quá mức đương nhiên, nếu Hồng Mông Tử Khí chứa đựng ý chí Thiên Đạo, thì Hồng Vân là kẻ gặp may, ý chí Thiên Đạo trong đó đã bị Hồng Quân hấp thu.

Nhưng Tam Thanh với tu vi ngày càng cường đại, ý chí Thiên Đạo trong Hồng Mông Tử Khí sẽ không ngừng ảnh hưởng đến bọn họ, lúc

đó...

"Hô~" Một hồi lâu sau, Hình Hạo mới hồi thần, thở phào một hơi nặng nề, ánh mắt tập trung vào Thiên Tử: "Đa tạ đạo hữu đã cho biết." "Nhưng đạo hữu nói với ta nhiều chuyện không liên quan như vậy, không biết rốt cuộc đạo hữu muốn mưu đồ điều gì ở ta?" "Đơn giản!" Ánh mắt Thiên Tử lóe lên tinh quang, khóa chặt vào Hình Hạo: "Ta muốn đạo hữu giết ta một lần!" Cái gì!

Giết ngươi!

Kinh hô một tiếng, Hình Hạo lập tức đứng dậy khỏi chỗ ngồi, ánh mắt hãi hùng nhìn Thiên Tử đang mang vẻ mặt nghiêm túc, hắn vô cùng hoài nghi liệu tai mình có vấn đề gì không.

"Đạo hữu không cần như vậy!" Thấy phản ứng của Hình Hạo, Thiên Tử đạm nhiên cười, đứng dậy nói: "Tình huống của ta hiện tại đạo hữu cũng thấy rồi, tuy có sức mạnh Thiên Đạo gia trì đủ để bễ mỹ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng đó cũng là một gông xiềng khổng lồ." "Ta cần đạo hữu giết ta một lần, giúp ta đánh tan gông xiềng sức mạnh Thiên Đạo trên người, đồng dạng, ta hy vọng đạo hữu sau khi giết ta hãy giúp ta phục sinh." "Chỉ có trải qua sinh tử, sức mạnh Thiên Đạo mới triệt để tiêu tán, ta cũng mới có thể triệt để khôi phục tự do, thậm chí những tu sĩ dưới trướng ta cũng mới có thể khôi phục tự do, triệt để vì ta sở dụng." Ngọa tào!

Phục sinh!

Hình Hạo kinh ngạc đến ngây người, hiện tại trong Hồng Hoang còn chưa có Lục Đạo Luân Hồi, Thiên Tử cư nhiên bảo hắn phục sinh, thật là chuyện viển vông.

Đồng thời, hắn cũng không khỏi cảm thán kế hoạch của đối phương điên cuồng đến mức nào.

Cư nhiên muốn để Hình Hạo dùng sức một mình giết hết tất cả bọn họ, rồi lại phục sinh toàn bộ để khôi phục tự do thân, từ đó hoàn thành mưu đồ.

Theo bản năng, Hình Hạo khai khẩu: "Đạo hữu, thế gian không có pháp phục sinh, ta..." "Có chứ!" Không đợi Hình Hạo nói xong, Thiên Tử liền cướp lời: "Ta có một vật tên là Chuyển Sinh Trì!" "Vật này liệt vào hàng Tiên Thiên nhưng phẩm cấp không cao, nhìn qua không có bất kỳ năng lực tác chiến nào nhưng lại sở hữu một năng lực đặc thù là phục sinh!" "Chỉ cần chủ nhân của Chuyển Sinh Trì giết chết kẻ địch, là có thể lấy được một phần nguyên thần ấn ký của đối phương, sau đó ném vào trong Chuyển Sinh Trì, chủ nhân của nguyên thần ấn ký đó có thể phục sinh, trong đoản thời gian khôi phục tu vi đỉnh phong." "Nhưng có một điểm, chủ nhân của Chuyển Sinh Trì vì thế mà phải trả giá nhất định, một khi thi triển, trong vòng nghìn năm sẽ khó có thể động thủ giao chiến với người khác." Chuyển Sinh Trì!

Có loại bảo vật này sao!

Ánh mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức hiểu được ý tứ của Thiên Tử, rõ ràng là muốn mượn tay hắn để thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo.

Quan trọng nhất là, nếu đáp ứng thì hắn sẽ phải trả giá nhất định, trong vòng nghìn năm không thể động thủ, tình huống suy yếu như vậy đối với bản thân là cực kỳ bất lợi.

"Thiên Tử đạo hữu!" Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức khai khẩu: "Như thế thì trong vòng nghìn năm ta chẳng phải đều ở trạng thái suy yếu sao, lúc đó nếu bị người tập kích thì phải làm sao?" "Ngươi chắc hẳn phải rõ, hiện tại trong Hồng Hoang số người muốn lấy đầu Hình Hạo ta nhiều không kể xiết, phần thưởng của Thiên Đạo là thứ không ai có thể ngó lơ được." Đúng vậy!

Phần thưởng của Thiên Đạo là ai giết được Hình Hạo có thể dùng công đức chứng đạo thành thánh, nếu tin tức Hình Hạo suy yếu truyền ra ngoài, e rằng chỉ cần người có chút năng lực nào cũng sẽ nhắm vào hắn.

"Hình Hạo Tổ Vu không cần vội vã từ chối!" Ngược lại, Thiên Tử lúc này lại không hề nôn nóng, hắn đạm nhiên cười rồi khai khẩu: "Ta nói sau khi sử dụng Chuyển Sinh Trì sẽ rơi vào suy yếu, nhưng không có nghĩa là không có cách giải trừ!" Nói đoạn, Thiên Tử đưa tay phải ra, chín quả cầu màu vàng xuất hiện trong tay hắn, Tiên Thiên linh khí nồng đậm tràn ngập, một mùi hương thấm đẫm tâm tỳ khiến Hình Hạo không nhịn được mà nuốt nước bọt.

"..." Thần sắc Hình Hạo biến đổi, ánh mắt tập trung vào chín quả cầu kia, quan sát một lúc lâu rồi nói: "Hoàng Trung Lý!" "Cư nhiên ngươi có được nó!" Hoàng Trung Lý!

Một trong mười đại Tiên Thiên linh căn, mỗi một quả đều đủ để khiến người ta đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, giá trị của nó trong mười đại Tiên Thiên linh căn chỉ đứng sau Thanh Liên.

Nhưng Thanh Liên sớm đã bị phá vỡ và chia phần cho Tam Thanh, cho nên Hoàng Trung Lý được coi là đứng đầu mười đại Tiên Thiên linh căn cũng không sai, không ngờ nó lại nằm trong tay Thiên Tử.

"Cái này không có gì đáng kinh ngạc cả." Đạm nhiên cười, Thiên Tử đưa chín quả Hoàng Trung Lý cho Hình Hạo: "Đạo hữu đừng quên thân phận của ta, trong Hồng Hoang này những chuyện ta không biết không có nhiều lắm đâu." "Hoàng Trung Lý tuy giấu rất kỹ, nhưng cũng không thể thoát khỏi sự thăm dò của Thiên Đạo, ta tự nhiên cũng có thể thu thập được nó." "Chín quả Hoàng Trung Lý đủ để đạo hữu sau khi sử dụng Chuyển Sinh Trì nhanh chóng khôi phục như cũ, thậm chí nhờ vào năng lượng của chín quả Hoàng Trung Lý

này, đạo hữu ít nhất có thể bớt được mười vạn năm khổ tu.” Nghe vậy, Hình Hạo trầm mặc.

Chín quả Hoàng Trung Lý!

Mười vạn năm khổ tu!

Quả thực là một điều kiện dụ nhân, nếu không có gì bất ngờ, cho dù là dĩ lực chứng đạo, sau khi luyện hóa chín quả Hoàng Trung Lý cũng có khả năng đột phá đến Chuẩn Thánh trung kỳ.

Một khi tu vi và nhục thân đều đạt Chuẩn Thánh, Hình Hạo tuyệt đối có nắm chắc trấn áp tu sĩ Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí có thể đánh một trận với tu sĩ Chuẩn Thánh viên mãn.

“Chưa đủ!” Hít sâu một hơi, Hình Hạo cưỡng lại sự kích động muốn đáp ứng trong lòng: “Tuy rằng Hoàng Trung Lý quả thực rất dụ nhân, nhưng người ta giúp không chỉ có mình Thiên Tử đạo hữu.” “Giá trị của hàng trăm vị Chuẩn Thánh không phải chỉ chín quả Hoàng Trung Lý là có thể bễ mỹ được.” Nghe ngôn, Thiên Tử cười.

Chương 145

Hắn không hề tức giận vì sự không thỏa mãn của Hình Hạo, ngược lại còn thập phần khai tâm.

Bởi vì Hình Hạo bắt đầu thảo luận về cái giá, chứng tỏ hắn sẽ đáp ứng chuyện này, chỉ là cần phải trả thêm một chút cái giá khác mà thôi.

Nghĩ vậy, Thiên Tử lập tức khai khẩu: "Nơi tọa lạc của một mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, Hình Hạo Tổ Vu thấy thế nào?" Cái gì!

Vị trí mảnh vỡ Hỗn Độn Châu!

Đồng tử co rụt, hơi thở Hình Hạo trở nên dồn dập.

Có được Hỗn Độn Châu tàn khuyết, hắn mới hạ quyết tâm đi con đường dĩ lực chứng đạo, nhưng Hỗn Độn Châu trong tay hắn chỉ là tàn khuyết, nên tối đa cũng chỉ giúp hắn chứng đạo thành thánh.

Muốn giống như Bàn Cổ bổ khai Hỗn độn chứng đắc Đại Đạo, thì cần phải có Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh, hiện tại Thiên Tử cư nhiên muốn nói cho hắn biết vị trí của một mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, đây tuyệt đối là một sự kinh hỷ ngoài ý muốn.

"Thành giao!" Không nói nhảm thêm, Hình Hạo trực tiếp gật đầu: "Trước hết hãy nói cho ta biết vị trí mảnh vỡ Hỗn Độn Châu đó, chỉ cần xác định là thật, bản Tổ Vu có thể giúp ngươi thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo." "Được!" Trầm ngâm một lát, Thiên Tử cũng không từ chối.

Lập tức tiến lên một bước nói: "Bên trong cấm địa Phượng tộc có một mảnh vỡ Hỗn Độn Châu tồn tại, tin tức này ta đã đích thân xác định, Hình Hạo Tổ Vu nếu không tin thì cũng có thể đi xác định." Cái

gì!

Trong cấm địa Phượng tộc có mảnh vỡ Hỗn Độn Châu!

Hình Hạo há hốc mồm, sững sờ.

Lần trước hắn đã phải thối lui trước cấm địa Phượng tộc, nếu sớm biết trong đó có mảnh vỡ Hỗn Độn Châu tồn tại, thì lúc đó hắn chắc chắn sẽ không chỉ mang Thảo Mộc nhất tộc đi, mà sẽ không tiếc bất cứ giá nào tiến hành lược đoạt.

"Ta hiểu rồi!" Một lúc sau, Hình Hạo hồi thần, ánh mắt khóa chặt lên người Thiên Tử: "Như vậy, giao dịch giữa chúng ta sẽ tiến hành sau khi Vu tộc ta công hạ Thập Vạn Hỏa Sơn." "Chỉ cần ta xác định được trong Phượng tộc thực sự tồn tại mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, ta sẽ lập tức truyền tấn cho ngươi, lúc đó ngươi dẫn theo quân mã tới, ta sẽ dùng một tòa đại trận để xóa sổ toàn bộ, nhưng tiền đề là các ngươi không được phản kháng." "Không vấn đề gì!" Trong miệng đáp ứng một tiếng, Thiên Tử hào bất do dự đồng ý với đề nghị của Hình Hạo.

Chỉ cần có thể thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, thì cho dù có mất mặt một chút cũng chẳng sao, so với tính mạng thì mặt mũi đáng giá bao nhiêu.

Chí thử, đôi bên đạt thành hiệp nghị.

Sau khi giao đàm thêm một đoạn thời gian nữa, Hình Hạo lấy Chuyển Sinh Trì từ chỗ Thiên Tử, sau khi thành công luyện hóa liền rời đi.

Dù sao khi biết mảnh vỡ Hỗn Độn Châu ở trong cấm địa Phượng tộc, Hình Hạo không muốn trì hoãn thêm bất kỳ giây phút nào nữa.

Như vậy, dưới sự đưa tiễn của Thiên Tử, Hình Hạo sải bước tiến vào không gian toại đạo bên trong mặt gương, thân ảnh hoảng động rồi biến mất trong khoảng không gian đặc thù đó.

“Thiếu chủ!” Sau khi Hình Hạo rời đi, Lục Ly bước tới bên cạnh Thiên Tử: “Chúng ta thực sự phải tin tưởng Hình Hạo sao?” “Nếu hắn đổi ý, chúng ta có thể sẽ thực sự tử vong.” Trong ánh mắt hắn thoáng hiện một tia lo âu.

“Không sao đâu!” Phất phất tay, khóe miệng Thiên Tử khẽ nhếch: “Chuyển Sinh Trì tuy đã giao cho hắn, nhưng ta cũng đã để lại hậu thủ, chỉ cần lúc đó thần hồn ấn ký của ta tiến vào trong đó, ta có thể tự chủ tiến hành chuyển thế.” “Lúc đó, cho dù Hình Hạo có nắm giữ chín quả Hoàng Trung Lý trong tay, cũng không thể nào ngay lập tức khôi phục như cũ, cho dù sau khi chuyển thế ta không còn sức mạnh Thiên Đạo, nhưng cũng đủ để dễ dàng trấn áp thậm chí xóa sổ hắn.” Một phía khác, Hình Hạo thuận theo không gian toại đạo trở về phía Nam Hồng Hoang.

Trong lúc đang ổn định thân hình và chuẩn bị phóng khai thần thức tìm kiếm tộc nhân, một tiếng nộ xích từ phía sau truyền đến: “Tên tu sĩ kia, đi chết đi!” Tình huống gì thế này!

Có địch nhân!

Chân mày nhướng lên, thần sắc Hình Hạo biến đổi, theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Có thể thấy ở khu vực cách đó không xa, một thân ảnh lôi thôi lếch thếch đang cầm một cây gậy màu đen lao tới, nhưng tu vi của hắn chỉ mới ở Địa Tiên cảnh mà thôi.

“Thú vị đấy!” “Một Địa Tiên nho nhỏ mà dám tập kích ta.” Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo nhìn sâu vào nam tử đang lao tới một cái, cũng không tránh né mà đứng tại chỗ nhìn hắn với vẻ đùa cợt.

“Xem chiêu!” Lúc này, nam tử đã đến trước mặt Hình Hạo, quát khẽ một tiếng, cây gậy đen trong tay đập thẳng vào vai Hình Hạo.

Bành!

Tiếng va chạm vang dội, có thể thấy trường côn màu đen kia vỡ vụn, Hình Hạo thậm chí không cần cử động, huyết khí trên người đã đánh bay hắn ra ngoài.

“A...” Thảm khiếu một tiếng, nam tử kia ngã nhào xuống đất, lăn xa vài chục mét, máu tươi không ngừng phun ra từ miệng, trông cực kỳ chật vật.

“Thật là nhỏ bé nhường nào!” “Không thể nhìn thẳng vào khoảng cách giữa địch và ta, thật là một kẻ yếu đuối đáng thương.” Trong miệng thầm nhủ một câu, Hình Hạo không để ý đến nam tử kia nữa, tâm niệm động một cái phóng khai thần thức thăm dò xung quanh để tìm kiếm tung tích Vu tộc.

“Khụ khụ~” Lúc này, nam tử nằm trên mặt đất đằng xa đang giãy giụa đứng dậy, đôi mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm Hình Hạo, dần dần khôi phục lý trí.

Tiếp đó, thần sắc của hắn biến ảo bất định, dường như đang do dự, lại dường như đang trì nghi điều gì.

“Tìm thấy rồi!” Lúc này, Hình Hạo mở to đôi mắt đang nhắm chặt.

Dưới sự thăm dò của thần thức, hắn đã tìm được nơi Vu tộc gần nhất.

Lập tức, Hình Hạo cất bước chuẩn bị đi tới đó, chỉ có hội hợp với tộc nhân Vu tộc thì tin tức bình an trở về mới có thể được truyền đi.

Quan trọng nhất là phải đẩy nhanh việc chinh thảo phía Nam Hồng Hoang của Vu tộc, với tốc độ nhanh nhất bình định các khu vực còn lại ngoại trừ Thập Vạn Hỏa Sơn, sau đó tiến đánh Phượng tộc để tìm kiếm mảnh vỡ Hỗn Độn Châu kia.

“Tiền bối xin dừng bước!” Thấy vậy, một tiếng hô từ phía sau

truyền tới.

Bước chân Hình Hạo khựng lại, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nam tử vừa nãy tập kích mình đang vội vã chạy tới, không màng đến thân hình chật vật đầy máu, trực tiếp quỳ rạp trước mặt Hình Hạo, cao giọng hô: "Vãn bối Mục Vân, khẩn thỉnh tiền bối thu ta làm đồ đệ!" Ngọa tào!

Cái tình huống gì thế này!

Tên này đầu bị đụng hỏng rồi sao!

Hình Hạo kinh ngạc nhìn Mục Vân một cái: "Tiểu gia hỏa, vừa nãy còn tập kích ta, giờ lại muốn bái ta làm sư phụ, ngươi nghĩ trên đời này có chuyện đơn giản như vậy sao?" "Ta thấy căn nguyên để uẩn của ngươi thập phần bình thường, thành tựu lớn nhất trong đời cũng chỉ tới Kim Tiên mà thôi, muốn trở thành đệ tử của ta là chuyện không thể nào." Lời này vừa nói ra, diện sắc Mục Vân nhất thời tái nhợt.

Tuy biết tiềm lực và căn cốt của mình không tốt, nhưng khi nghe Hình Hạo quyết đoán như vậy, hắn vẫn không khỏi cam tâm, tiếp tục quỳ ở đó, miệng hô hoán: "Khẩn cầu tiền bối thu ta làm đồ đệ!" "Khẩn cầu tiền bối thu ta làm đồ đệ!" "..." Thật là vô vị!

Lắc đầu một cái, sự hiếu kỳ trong lòng Hình Hạo cũng tan biến.

Hắn hiểu rõ tâm tư của Mục Vân, không ngoài việc muốn dựa vào hắn để nhanh chóng mạnh lên, thậm chí thay đổi thể chất căn nguyên bất túc của mình.

Nói thực, Hình Hạo có năng lực làm được điều đó, nhưng nhìn vào tất cả những chuyện này, hắn thấy không cần thiết.

Ít nhất trên người Mục Vân, hắn không nhìn thấy được tư thái của một cường giả, dã tâm và mục đích tuy quan trọng, nhưng nếu vì để

ẩn nhẫn mà ngay cả cốt khí quan trọng nhất cũng vứt bỏ, thì kẻ như vậy vĩnh viễn không thể có thành tựu lớn.

Chương 146

Nghĩ vậy, Hình Hạo không thèm để ý nữa, tung người nhảy lên tường vân phi về phía xa.

"Tiền bối!" Thấy thế, Mục Vân trên mặt đất vội vàng hô lên.

Hắn không ngờ Hình Hạo cư nhiên lại quyết tuyệt như vậy, đối với lời khẩn cầu của mình lại coi như không thấy, điều này khiến hắn cực kỳ khó tin.

Nhưng rất nhanh, hắn dường như đã hạ quyết tâm, đôi tay nắm chặt thành quyền, cả người giãy giụa bò dậy từ mặt đất, rồi chạy theo hướng Hình Hạo rời đi.

Đối với tất cả những chuyện này, Hình Hạo không hề hay biết.

Lúc này hắn đang thi triển độn thuật, trong nháy mắt đã vượt qua khoảng cách vài triệu dặm, xuất hiện ngay trước một đội ngũ Vu tộc.

"Kẻ nào!" "Là ai!" Ngay khoảnh khắc đáp xuống đất, đám Tiểu Vu nhất thời cảnh giác.

Đặc biệt là vị Đại Vu cầm đầu, lúc này đang vác một chiếc búa nặng trên vai, toàn thân tỏa ra uy thế Đỉnh cấp Đại Vu, sẵn sàng động thủ bất cứ lúc nào.

"..." Nhìn vị Đại Vu này một cái, trong não hải Hình Hạo lập tức hiện ra một cái tên: "Trụ Dĩ Đại Vu!" Nghe vậy, Trụ Dĩ ngẩn người.

Theo bản năng ngẩng đầu nhìn khuôn mặt Hình Hạo, rồi thần sắc đại hỷ: "Hình Hạo Tổ Vu!" "Tổ Vu thoát khốn rồi, thật tốt quá!" Trong lời nói, Trụ Dĩ nhanh chóng bước tới trước mặt Hình Hạo, kích động nói: "Hình Hạo Tổ Vu không biết đâu, kể từ khi ngài biến mất một trăm năm trước, toàn bộ Vu tộc đều đang tìm kiếm ngài ở phía

Nam Hồng Hoang này!" Cái gì!

Một trăm năm rồi sao!

Thần sắc biến đổi, vẻ mặt Hình Hạo trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi.

Hắn nhớ rõ lúc vào khoảng không gian đặc thù kia cũng không lâu lắm, sao đã qua cả trăm năm rồi?

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức khai khẩu: "Trong đội ngũ có tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc không?" Nghe vậy, Trụ Dĩ không dám chậm trễ, lập tức quay đầu về phía sau hô lớn: "Gọi Mộc Tam tới đây!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, đám Tiểu Vu như choàng tỉnh khỏi giấc mộng.

Một tu sĩ trong đó vội vã chạy về phía sau, những Tiểu Vu còn lại thì nhanh chóng khom người hành lễ: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "..." "Đứng lên hết đi!" Phất phất tay, Hình Hạo ra ý bảo chúng Vu đứng dậy.

Tiếp đó, ánh mắt hắn nhìn về phía Trụ Dĩ hỏi: "Trụ Dĩ, trong thời gian qua, việc Vu tộc ta chưởng khống phía Nam Hồng Hoang thế nào rồi?" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Trụ Dĩ nhanh chóng bước lên phía trước, vẻ mặt nịnh nọt: "Hình Hạo Tổ Vu, sau khi ngài biến mất, Vu Đế nhận được tin tức liền đại nộ, trực tiếp phái tất cả Đại Vu trong tộc đến phía Nam Hồng Hoang này." "Hậu Thổ Tổ Vu và Huyền Minh Tổ Vu cũng xuất quan đến đây, dưới sự dẫn dắt của hai vị Tổ Vu, Vu tộc ta đã hoành hành khắp phía Nam Hồng Hoang." "Trong vòng trăm năm ngắn ngủi, tu sĩ Yêu Đình tại phía Nam Hồng Hoang đã bị đồ sát sạch sẽ, đại đa số tán tu đều đã tử vong, một phần nhỏ đào thoát sang phía Đông và phía Tây Hồng Hoang." "Theo bước chân đại quân Vu tộc ta áp sát, tại phía Nam Hồng Hoang đã có hai mươi bốn chủng tộc thần phục, hiện tại toàn bộ đã được đưa về Bất Chu Sơn để tiến hành khảo hạch lòng trung thành." "Đúng rồi, đệ tử Hình Tiêu của ngài đã

đột phá Đại La Kim Tiên, chiến lực sánh ngang Đỉnh cấp Đại Vu, trong vòng trăm năm đã đồ sát hơn mười triệu yêu tu, được gọi là Huyết Kiếm Tiên!" Hậu Thổ Tổ Vu và Huyền Minh Tổ Vu đã xuất quan rồi!

Phía Nam Hồng Hoang đã bị Vu tộc chưởng khống!

Hình Tiêu cư nhiên đã đột phá Đại La Kim Tiên.

Nghe Trụ Dĩ kể xong, Hình Hạo mang vẻ mặt đầy kinh ngạc và mông lung.

Trong vòng trăm năm ngắn ngủi hắn biến mất, cư nhiên lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, thật là phỉ di sở tư.

Cộp!

Cộp!

Lúc này, một trận bước chân vội vã vang lên.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy Mộc Tam của Thảo Mộc nhất tộc đang vội vã chạy tới, sau khi đến trước mặt Hình Hạo liền kích động khom người hành lễ: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Ta biết ngay Hình Hạo Tổ Vu nhất định có thể an nhiên trở về mà!" Nghe vậy, Hình Hạo hồi thần, nhìn Mộc Tam một cái rồi đạm nhiên mỉm cười: "Ngươi có tâm rồi!" "Mộc Tam, lập tức truyền tin tức bản Tổ Vu đã xuất hiện ra ngoài, để toàn bộ các dũng sĩ Vu tộc đều biết." "Cũng truyền lệnh xuống, trừ những tộc nhân trấn thủ lãnh địa, tất cả Đỉnh cấp Đại Vu hãy tiến về Thập Vạn Hỏa Sơn cho ta." "Chuyển lời tới Hậu Thổ Tổ Vu và Huyền Minh Tổ Vu, ta dự định tiêu diệt nơi cư trú của Phượng tộc tại Thập Vạn Hỏa Sơn, triệt để kết thúc đại chiến ở phía Nam Hồng Hoang." "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, Mộc Tam không dám chậm trễ, khom người hành lễ xong liền lấy ngọc phù ra nhanh chóng truyền tin.

Lúc này, Hình Hạo mới thở phào một hơi.

Một trăm năm đã trôi qua, quá nhiều chuyện đã xảy ra, hắn phải nhanh chóng hoàn thành kế hoạch tiêu diệt trú địa Phượng tộc, không chỉ để Vu tộc khuếch trương, mà còn vì mảnh vỡ Hỗn Độn Châu kia.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Trụ Dĩ từ bên cạnh bước lên, thần sắc có chút kích động: "Giờ bắt đầu chiến đấu với Phượng tộc rồi sao?" "Hình Hạo Tổ Vu, có thể cho ta đi theo không?" "Ta không muốn ở đây trấn thủ nữa, ta cũng muốn tới Thập Vạn Hỏa Sơn chiến đấu." Lời này vừa nói ra, ánh mắt của những Tiểu Vu thuộc bộ lạc Trụ Dĩ cũng trở nên hừng hực.

Vu tộc thiên sinh hảo chiến.

Cho dù biết trận chiến ở Thập Vạn Hỏa Sơn đầy rẫy nguy hiểm, nhưng họ cũng không hề sợ hãi, thậm chí còn có chút nóng lòng muốn thử.

"Được!" Quan sát Trụ Dĩ một cái, Hình Hạo gật gật đầu: "Sức mạnh của ngươi không tệ, quả thực có thể tới Thập Vạn Hỏa Sơn lịch luyện." "Nhưng những người khác trong bộ lạc Trụ Dĩ thì không được, không phải vì chiến lực không đủ, mà là vì nơi này là lãnh địa của Vu tộc chúng ta, cần phải có người trấn thủ." "Trụ Dĩ đi theo ta tiến về Thập Vạn Hỏa Sơn, những người ở lại trấn thủ lãnh địa, đợi sau khi Vu tộc triệt để nhất thống phía Nam Hồng Hoang, bản Tổ Vu sẽ truyền thụ Địa Sát Thất Thập Nhị Biến cho tất cả mọi người!" Truyền thụ Địa Sát Thất Thập Nhị Biến cho tất cả chúng ta!

Đồng tử co rụt, các Tiểu Vu bộ lạc Trụ Dĩ nhất thời kích động.

Vốn dĩ có chút thất vọng vì không thể tới Thập Vạn Hỏa Sơn, nhưng nghe được lời này của Hình Hạo, họ không còn chút buồn bã nào, ngược lại còn đại thanh hoan hô: "Chúng ta cẩn tuân mệnh lệnh của Tổ Vu!" "Chúng ta nhất định thủ hộ nơi này, không để ngoại nhân

bước chân vào!" "..." Nhìn đám người bộ lạc Trụ Dĩ đang vô cùng kích động, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch, quay đầu nhìn Trụ Dĩ bên cạnh: "Trụ Dĩ, có cần chuẩn bị gì không?" "Không cần đâu!" Lắc đầu một cái, Trụ Dĩ thần sắc nghiêm túc: "Hình Hạo Tổ Vu, bộ lạc của ta vốn do nhị đệ và tam đệ phụ trách quản lý, ta chỉ phụng mệnh chiến đấu, nên không có gì cần giao lại cả." "Tốt!" Gật gật đầu, Hình Hạo tán thưởng nhìn Trụ Dĩ một cái.

Với tư cách là Đỉnh cấp Đại Vu, bộ lạc của hắn trong Vu tộc có quyền phát ngôn rất lớn, nhưng hắn cư nhiên có thể từ bỏ quyền khống chế để giao cho người khác quản lý, bản thân thì toàn tâm toàn ý đầu nhập vào chiến đấu và tu luyện, việc hắn trở thành Đỉnh cấp Đại Vu là có lý do cả, thậm chí nếu cho hắn đủ cơ duyên, việc tiến vào cảnh giới Tổ Vu cũng không thành vấn đề.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức khai khẩu: "Được, Trụ Dĩ đi theo ta, chúng ta hiện tại tiến về Thập Vạn Hỏa Sơn." Nói xong, Hình Hạo không còn dừng lại, tâm niệm động một cái tung người nhảy lên, thi triển Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến biến thành một con Thần Phượng.

Lệ!

Một tiếng kêu lảnh lót, Thần Phong Liệt Không Thuật phát động, Hình Hạo dùng móng vuốt quắp lấy Trụ Dĩ, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt đám người bộ lạc Trụ Dĩ.

Một lúc lâu sau, tộc nhân bộ lạc Trụ Dĩ mới hồi thần, từng người một chấn hãm vô cùng, thất thanh kêu lên: "Tốc độ thật nhanh!" "Biến thân chi pháp thật huyền diệu!" "Không hổ là Hình Hạo Tổ Vu, quả thực quá lợi hại." "..." Cùng lúc đó, dưới sự truyền tin của Mộc Tam, toàn bộ Vu tộc ở phía Nam Hồng Hoang đều biết tin Hình Hạo đã trở về.

Nhất thời, Vu tộc khắp nơi sôi sục.

Hình Hạo an toàn trở về, tuyên cáo rằng những chuyện khiến họ lo lắng sẽ không còn xảy ra nữa.

Đồng thời, Mộc Tam cũng truyền đạt mệnh lệnh của Hình Hạo, các Đại Vu của Vu tộc sẽ tập kết tại Thập Vạn Hỏa Sơn để đại chiến, điều này khiến các Đại Vu Vu tộc đang đóng quân tại các nơi vô cùng kích động.

Không có chút trì nghi nào, ngoại trừ những Đại Vu ở vùng biên giới cần phải trấn thủ cương thổ không thể rời đi, những Đại Vu còn lại đều cấp tốc tiến về phía Thập Vạn Hỏa Sơn.

"Hình Hạo Tổ Vu đã về!" Tại một ngọn núi lớn, sau khi Hậu Nghệ bắn chết hàng trăm yêu tu, thần sắc nhất thời kích động vô cùng: "Thập Vạn Hỏa Sơn, ta phải lập tức đến đó ngay." "Tất cả mọi người theo ta giết chết đám tu sĩ Yêu Đình này, sau đó đi hội hợp với Hình Hạo Tổ Vu." Lời này vừa ra, đám Tiểu Vu nhất thời hưởng ứng.

Tiếp đó, dưới sự uy hiếp từ tiễn thuật của Hậu Nghệ và sự đồ sát điên cuồng của đám Tiểu Vu, tu sĩ Yêu Đình tại khu vực này đã bị giết sạch hoàn toàn.

Sau khi làm xong mọi chuyện, Hậu Nghệ và những người khác cũng không kịp thu dọn chiến trường, từng người một nhanh chóng hướng về phía Thập Vạn Hỏa Sơn mà đi.

"Chết đi!" Trên một ngọn núi, Hình Tiêu cầm kiếm chém giết tên yêu tu cuối cùng, hắn quay đầu nhìn lại, có thể thấy cương thổ mấy nghìn dặm đều là một màu đỏ máu, đầy những tay chân đứt lìa và máu tươi.

"Hình Tiêu đại nhân." Lúc này, một tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc vội vã chạy tới.

Chương 147

Sau khi đến bên cạnh Hình Tiêu, hắn khom người hành lễ: "Vừa nhận được tin tức mới nhất, Hình Hạo Tổ Vu đã trở về, hoàn hảo không chút tổn hại!" "Hình Hạo Tổ Vu đã hạ đạt mệnh lệnh, yêu cầu tất cả Đại Vu Vu tộc tiến về Thập Vạn Hỏa Sơn, dự định một mẻ lấy xuống Thập Vạn Hỏa Sơn, quét sạch Phượng tộc trong đó, hoàn thành việc chiếm lĩnh phía Nam Hồng Hoang của Vu tộc." Cái gì!

Sư tôn đã về rồi sao!

Ánh mắt đầy sát ý đã khôi phục lại một tia lý trí, Hình Tiêu nhanh chóng bước tới trước mặt tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc đó: "Tin tức có chuẩn xác không?" "Sư phụ lão nhân gia thực sự đã về rồi?" "Thật ạ!" Gật gật đầu, tu sĩ Thảo Mộc nhất tộc trả lời: "Ta đã xác nhận với không ít tộc nhân, họ đều tận mắt thấy Hình Hạo Tổ Vu, tuyệt đối không thể sai được!" "Tốt!" Có được sự xác định, Hình Tiêu nhất thời cười lớn.

Tiếp đó có thể thấy sát lục chi khí xung quanh hắn tan biến với tốc độ mắt thường có thể thấy được, Tiên Thiên Huyền Hoàng Chi Khí sôi sục, tu vi của hắn liền nhảy vọt đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Tiêu lập tức tung người nhảy lên: "Ta hiện tại sẽ tiến về Thập Vạn Hỏa Sơn, hãy mau chóng truyền tin tức này cho Vu Đế!" Thập Vạn Hỏa Sơn!

Theo một tiếng phượng hót vang dội, Thần Phượng do Hình Hạo hóa thân mang theo Trụ Dĩ lao đi với tốc độ cực hạn.

"Tán!" Giải trừ Thần Phượng Liệt Không Thuật và Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến, Hình Hạo mang theo Trụ Dĩ hạ cánh xuống

miệng một ngọn núi lửa đã tắt.

"Hô hô..." Lúc này, Trụ Dĩ mới như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, miệng không ngừng thở dốc, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo: "Hình Hạo Tổ Vu, độn thuật này cũng quá lợi hại rồi!

Chỉ trong thời gian ngắn đã tới được Thập Vạn Hỏa Sơn, thật không thể tin nổi.

Hình Hạo Tổ Vu, độn thuật này có dễ tu luyện không?

Ta không có Nguyên Thần thì có thể tu luyện được không?" Nói đoạn, Trụ Dĩ nhìn chằm chằm vào Hình Hạo với vẻ đầy kỳ vọng.

Hình Hạo lắc đầu đáp: "Không được!

Thuật này bắt buộc phải có Nguyên Thần mới có thể tu luyện, hơn nữa phải tinh thông Thiên Cương Tam Thập Lục Biến vốn cao cấp hơn Địa Sát Thất Thập Nhị Biến.

Ngay cả Thiên Cương Tam Thập Lục Biến cũng cần có Nguyên Thần mới luyện được, bản Tổ Vu cũng không cách nào chuyển hóa nó thành phiên bản mà Vu tộc có thể tu luyện." "Vậy sao!" Nghe vậy, Trụ Dĩ lập tức lộ vẻ thất vọng.

Bởi lẽ sự chấn hãm mà Thần Phượng Liệt Không Thuật mang lại quá lớn, nếu có thể nắm giữ độn thuật như vậy, dù phải đối mặt với Chuẩn Thánh cũng có thể tự tin tiến lui tự như.

Ngang!

Đúng lúc này, một tiếng long ngâm vang dội.

Cùng với một luồng khí tức nóng bỏng quét qua, Hình Hạo và Trụ Dĩ theo bản năng quay đầu nhìn lại.

"Hình Hạo huynh đệ!" Thấy ở xa xa giữa không trung, Chúc Dung cưỡi hỏa long lao tới, từ xa đã vẫy tay chào Hình Hạo, dáng vẻ vô

cùng phấn chấn.

"Chúc Dung Tổ Vu!" Nhìn thấy người tới, Trụ Dĩ thở phào nhẹ nhõm.

Ngọn lửa nóng rực kia cực kỳ đáng sợ, khiến hắn cảm thấy không thể chống lại, nếu là kẻ địch thì hậu quả thật khôn lường.

Hình Hạo cũng mỉm cười, không ngờ Chúc Dung lại đến nhanh như vậy, bèn không nói chuyện với Trụ Dĩ nữa.

Một lát sau, hỏa long gầm thét trên miệng núi lửa, Chúc Dung tung người nhảy xuống đầu rồng, đáp xuống trước mặt Hình Hạo và Trụ Dĩ.

"Hình Hạo huynh đệ!" Chúc Dung sải bước tiến lên ôm chầm lấy Hình Hạo, sau đó đấm nhẹ vào vai hắn: "Ta biết đệ sẽ không sao mà.

Hàng trăm Chuẩn Thánh liên thủ nhắm vào đệ, làm ca ca ta sợ muốn chết.

Hình Hạo huynh đệ, làm sao đệ thoát ra được?

Đám gia hỏa đó rốt cuộc là ai?

Hết lần này đến lần khác nhắm vào đệ, đúng là không coi Vu tộc chúng ta ra gì." Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi cười khổ.

Chuyện vừa rồi quả thực nguy hiểm, nếu không phải bản thân Thiên Tử có tư tâm, chỉ sợ hắn có thể trở về từ không gian đặc thù đó hay không vẫn là ẩn số.

Nghĩ đến kế hoạch của đôi bên, Hình Hạo trấn tĩnh lại, bình thản cười nói: "Làm Chúc Dung ca ca lo lắng rồi, ta không sao.

Đám gia hỏa đó là những Chuẩn Thánh được Thiên Đạo thúc ép sinh ra, ta giả vờ đồng ý gia nhập vào nơi chúng bố cục, sau khi xác định tộc nhân đã được thả về, ta liền xông ra.

Tuy đám đó đông người, nhưng vì là Chuẩn Thánh được thúc ép nên chiến lực thực sự không cao, chỉ ngang ngửa với Đại Vu đỉnh cấp mà thôi.

Lần sau nếu gặp lại trong Hồng Hoang, ta nhất định sẽ trực tiếp tiêu diệt toàn bộ!" "Hóa ra là vậy." Chúc Dung gật đầu, lập tức hiểu rõ ngọn ngành.

Tiếp đó, cơn giận trong lòng hắn bốc lên, nắm chặt tay nói: "Lại là Thiên Đạo đáng chết, sớm muộn gì cũng phải đồ sát nó!

Đánh lén Phụ Thần là lũ tiểu nhân hèn hạ, nay lại năm lần bảy lượt nhắm vào Hình Hạo huynh đệ, chuyện này tuyệt đối không thể bỏ qua." Nói xong, Chúc Dung đột nhiên nghiêm nghị nhìn Hình Hạo: "Đúng rồi Hình Hạo huynh đệ, ta nghe người của Thảo Mộc nhất tộc nói đệ triệu tập toàn bộ Đại Vu đến Thập Vạn Hỏa Sơn chuẩn bị quyết chiến với Phượng tộc, liệu có nắm chắc không?

Phượng tộc đã phong tỏa Tổ Phượng Sơn, cường giả Chuẩn Thánh bên trong không dưới mười vị, nếu không nắm chắc tuyệt đối, hay là đợi Nhị ca và mọi người khôi phục rồi hãy hành động!" Theo Chúc Dung, tấn công Phượng tộc lúc này là không minh trí.

Chỉ cần đợi thêm vài trăm năm cho Chúc Cửu Âm và những người khác khôi phục, lúc đó tập kết sức mạnh của mười ba Tổ Vu tấn công Tổ Phượng Sơn chắc chắn sẽ vạn vô nhất thất, chiếm trọn Thập Vạn Hỏa Sơn, thậm chí...

"Chúc Dung ca ca không cần lo lắng." Hình Hạo tiến lên một bước nói: "Đệ đã có dự tính thì tự nhiên sẽ không làm chuyện không nắm chắc.

Đợi Đại Vu tập kết xong, dựa vào đệ cộng thêm Hậu Thổ Tổ Vu và Huyền Minh Tổ Vu, đủ để phá vỡ kết giới Tổ Phượng Sơn, càng có thể tiêu diệt đám Chuẩn Thánh trong tộc đó.

Thập Vạn Hỏa Sơn phải nhanh chóng hạ được, đệ nhận được tin tức, một khi Hồng Quân và La Hầu giảng đạo xong, Hồng Hoang sẽ bước vào đại thế tranh giành, lúc đó Huyền Môn Đạo giáo, Ma Đạo Ma giáo cùng vô số đại thần thông giả, đại năng đều sẽ can thiệp vào.

Cho nên, Vu tộc ta phải nhanh chóng thu phục Thập Vạn Hỏa Sơn, dù không tiêu diệt toàn bộ Phượng tộc cũng phải đuổi sạch bọn chúng khỏi miền Nam Hồng Hoang, đảm bảo tính toàn vẹn bản đồ ba đại bộ lạc và tỉ lệ khống chế khí vận thiên địa." Nghe vậy, Chúc Dung im lặng.

Nếu đúng như Hình Hạo nói, thời gian dành cho Vu tộc thực sự không còn nhiều, trong tình huống này đúng là không thể trì hoãn thêm.

"Được!" Sau một hồi trầm ngâm, Chúc Dung lên tiếng: "Vậy đợi Hậu Thổ muội tử và Huyền Minh muội tử đến, chúng ta sẽ thương nghị việc tấn công." Thành công rồi!

Thấy Chúc Dung mặc nhận việc tấn công Phượng tộc, Hình Hạo cũng thở phào.

Tuy những lời trước đó là thật, nhưng cũng không đến mức khẩn cấp như vậy, có điều để có được mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, hắn cũng không quản được nhiều.

Hắn phải mượn cơ hội này hoàn thành ước định với Thiên Tử, nếu tin tức hàng trăm Chuẩn Thánh bị tiêu diệt tại đây truyền ra ngoài, dù chúng thần có trở về thì cũng buộc phải thừa nhận sự thực miền Nam Hồng Hoang thuộc về Vu tộc.

Chương 148

Quan trọng nhất là Hình Hạo nhận thấy Tam Thanh có thể sẽ nằm ngoài tầm kiểm soát, nên nhớ họ đã nuốt chửng tinh huyết Tổ Vu, nếu ý chí bị Thiên Đạo ảnh hưởng thì chắc chắn sẽ trở thành đại địch của Vu tộc.

Vì vậy, phải nhanh chóng tăng cường thực lực đỉnh tiêm của Vu tộc, mà cách duy nhất để Tổ Vu thăng tiến thần tốc chính là khí vận.

"Chúc Dung ca ca!" "Hình Hạo huynh đệ!" Đúng lúc này, hai tiếng gọi trong trẻo truyền đến cắt ngang dòng suy nghĩ của Hình Hạo.

Nhìn về phía âm thanh, thấy ở rìa ngoài Thập Vạn Hỏa Sơn, Hậu Thổ và Huyền Minh đang vội vã đi tới, phía sau họ là một đoàn Đại Vu của Vu tộc đi theo.

"Đến rồi!" "Đến nhanh thật." Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo và Chúc Dung đều ngẩn ra, rồi vội vàng nghênh đón.

Nhanh chóng, bốn đại Tổ Vu tụ họp bên ngoài Thập Vạn Hỏa Sơn, sau khi hàn huyên ngắn ngủi, Hậu Thổ và Huyền Minh liền lên tiếng hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, muốn công đánh Thập Vạn Hỏa Sơn Phượng tộc liệu có nắm chắc không?" "Hình Hạo huynh đệ, vội vàng phát động tập kích như vậy, liệu có chuyện gì xảy ra sao?" Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo không hề hoảng loạn, đơn giản lặp lại những lời đã nói với Chúc Dung một lần nữa.

Nghe xong, Hậu Thổ và Huyền Minh cũng cau mày.

Nếu đúng như lời Hình Hạo, Vu tộc quả thực không thể trì hoãn, nhanh chóng chiếm lấy toàn bộ khí vận miền Nam Hồng Hoang mới có thể giúp các Tổ Vu thăng tiến thực lực nhanh nhất.

“Hình Hạo huynh đệ.” Sau một hồi im lặng, Hậu Thổ lên tiếng: “Bốn người chúng ta đủ sức đánh bại Phượng tộc, nhưng làm sao phá vỡ hộ sơn đại trận của Tổ Phượng Sơn?

Đó là đại trận dung hợp khí vận Phượng tộc với Thập Vạn Hỏa Sơn, một khi bị phá vỡ sẽ kéo theo cả Thập Vạn Hỏa Sơn bị phá hủy, lúc đó chắc chắn núi lửa sẽ bùng phát gây họa cho vô số vùng lãnh thổ, khí vận Vu tộc cũng vì thế mà giảm mạnh.

Dù có diệt được Phượng tộc, chiếm trọn miền Nam thì khí vận bên tăng bên giảm, xem ra Vu tộc ta cũng khó mà thăng tiến lớn được.” Nghe lời này, Huyền Minh và Chúc Dung cũng nghiêm mặt, nhìn về phía Hình Hạo chờ câu trả lời.

Hình Hạo khẽ cau mày, lời Hậu Thổ nói quả thực không thể xem thường, nhưng trong tình huống này dường như không có cách nào tốt hơn để giải quyết.

Bởi hộ sơn đại trận của Tổ Phượng Sơn bắt buộc phải phá, nếu không thì việc tập kích Phượng tộc gần như là không thể.

Nghĩ đoạn, Hình Hạo nhìn Hậu Thổ, Huyền Minh và Chúc Dung, trầm ngâm một lát rồi nói: “Ta sẽ phá hộ sơn đại trận mà không làm khí vận Vu tộc bị biến động.

Nhưng về việc làm thế nào để phá vỡ nó, xin cho ta giữ bí mật một chút, ba vị Tổ Vu thấy sao?” Đến nước này, Hình Hạo chỉ có thể chọn nhờ Thiên Tử hỗ trợ.

Họ đại diện cho Thiên Đạo, nếu Thiên Tử ra tay phá vỡ hộ sơn đại trận của Phượng tộc thì mọi hệ lụy đều không liên quan đến Vu tộc.

Đến lúc đó, chỉ cần theo kế hoạch ‘giết chết’ Thiên Tử, hộ sơn đại trận cũng sẽ sụp đổ, Phượng tộc bên trong sẽ mất đi sự bảo hộ của

đại trận và trở thành mục tiêu của Vu tộc.

“.....” Ngược lại, ba người Hậu Thổ lại do dự.

Họ muốn Hình Hạo nói rõ kế hoạch, vì nếu không cẩn thận, Vu tộc cưỡng ép hạ Tổ Phượng Sơn có thể sẽ lợi bất cập hại.

Nhưng nhìn vẻ kiên định của Hình Hạo, ba Tổ Vu cũng hiểu đối phương đã có tính toán, hỏi tiếp cũng chẳng ích gì.

Nghĩ vậy, Hậu Thổ, Chúc Dung và Huyền Minh nhìn nhau rồi gật đầu: “Được, vậy mọi chuyện giao cho Hình Hạo huynh đệ!

Chỉ cần phá được hộ sơn đại trận mà không tổn hại khí vận Vu tộc, chúng ta sẽ lập tức ra tay đánh bại hoàn toàn, thậm chí là chôn vùi Phượng tộc.” “Tốt!” Nghe vậy, Hình Hạo liền gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó không còn do dự, hắn lên tiếng: “Vậy việc phá trận giao cho ta!

Xin chư vị Tổ Vu đợi ở đây, tin rằng sau khi Đại Vu của chúng ta tập kết đông đủ, phía ta cũng chuẩn bị hòm hòm rồi.” Nói xong, Hình Hạo không nán lại, chắp tay chào rồi tung người bay vào sâu trong Thập Vạn Hỏa Sơn.

“.....” Thấy tình cảnh này, Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ đều cau mày.

Sự vội vã khác thường của Hình Hạo khiến họ không hiểu nổi, nhưng giờ chỉ có thể chọn tin tưởng hắn.

Nghĩ đoạn, Chúc Dung lên tiếng: “Hậu Thổ muội tử, Huyền Minh muội tử, chúng ta đợi tin tốt của Hình Hạo huynh đệ đi, nhất định sẽ thành công!” Nghe vậy, Hậu Thổ và Huyền Minh gật đầu, nhưng vẻ mặt vẫn đầy lo lắng: “Hy vọng Hình Hạo huynh đệ tìm được cách ổn thỏa, nếu không hạ được Phượng tộc mà lợi bất cập hại thì khổ.” Ở một phía khác, Hình Hạo nhanh chóng bay đến một ngọn núi lửa

không người, sau khi đáp xuống liền lập tức liên lạc với Thiên Tử.

Vài ngày sau, một chiếc gương hiện ra ở khu vực trước miệng núi lửa, cùng với đường hầm không gian xoay chuyển, Thiên Tử và Lục Ly bước ra.

"Hình Hạo Tổ Vu, chúng ta lại gặp nhau rồi!" Thiên Tử mỉm cười điềm đạm, dẫn Lục Ly đến trước mặt Hình Hạo, quan sát xung quanh rồi nói: "Định ra tay với Phượng tộc rồi sao?

Lần này tìm ta chắc là muốn biết làm sao phá hủy hộ sơn đại trận Tổ Phượng Sơn mà không tổn thất khí vận Vu tộc chứ gì?" Phá hủy hộ sơn đại trận mà không tổn thất khí vận!

Thiên Tử quả thực nắm giữ bí mật này!

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo hơi kinh ngạc, vốn định thương nghị để đám người Thiên Tử ra tay phá trận, nhưng giờ xem ra còn có cách khác.

Nghĩ vậy, Hình Hạo liền lên tiếng: "Không sai, đó chính là mục đích của ta.

Không biết đạo hữu có kiến nghị gì hay không?" "Có!" Thiên Tử gật đầu không úp mở, lập tức nói: "Chỉ cần chặt đứt mối liên kết giữa khí vận Phượng tộc và Thập Vạn Hỏa Sơn, hộ sơn đại trận sẽ tự khắc tan rã.

Một khi không còn liên kết với Thập Vạn Hỏa Sơn, chỉ riêng khí vận Phượng tộc căn bản không thể ngăn cản, dù sao khí vận Vu tộc hiện giờ gần như là cấp bậc bá chủ Hồng Hoang." Hóa ra là vậy!

Hình Hạo gật đầu như đại ngộ, nhận ra mọi người đều rơi vào lối mòn suy nghĩ.

Phá vỡ hộ sơn đại trận sẽ tổn thất khí vận khổng lồ là vì khí vận Phượng tộc và Thập Vạn Hỏa Sơn gắn liền làm một, nếu chặt đứt

được điểm này thì hộ sơn đại trận đối với Vu tộc chẳng còn là trở ngại.

Nghĩ đoạn, Hình Hạo liền hỏi: "Vậy làm sao để chặt đứt liên kết giữa Phượng tộc và Thập Vạn Hỏa Sơn?" "Đơn giản!" Thiên Tử mỉm cười nhếch mép: "Chỉ cần triệu tập tộc nhân bộ lạc Chúc Dung đến, chia ra trấn giữ Thập Vạn Hỏa Sơn, tự nhiên sẽ đoạt được quyền khống chế nơi này.

Có điều một điểm ta phải nhắc nhở, trong Phượng tộc có Á Thánh tồn tại, đệ chắc chắn có thể đánh bại kẻ đó không?" Hả!

Phượng tộc có Á Thánh!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Hình Hạo lập tức đại biến.

Á Thánh!

Đó là tồn tại vượt qua Chuẩn Thánh, chỉ đứng sau Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu trong Phượng tộc có tồn tại như vậy, nếu mạo hiểm công đánh Tổ Phượng Sơn thì...

"Đáng chết!" Chửi thầm một câu, sắc mặt Hình Hạo lúc này biến ảo khôn lường.

Một lát sau mới trấn tĩnh lại, hít sâu một hơi rồi nhìn Thiên Tử: "Đa tạ đạo hữu đã cho biết!

Chương 149

Á Thánh của Phượng tộc là ai?

Là Tổ Phượng đã chết?

Hay là Tổ Hoàng?" Theo Hình Hạo, người có thể đạt tới tầng thứ Á Thánh ngoài Long Vương đã tử chiến năm xưa thì trong Phượng tộc chỉ có Tổ Phượng và Tổ Hoàng mới có khả năng.

"Đều không phải!" Thiên Tử lắc đầu, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Chu Tước!

Năm đó Tổ Phượng lập Thiên Đạo thệ ngôn trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn, nhưng con gái nàng là Chu Tước cũng trở thành một trong Tiên Thiên Tứ Linh, nơi nàng trấn áp chính là Thập Vạn Hỏa Sơn, đạo trường nằm ngay Tổ Phượng Sơn.

Một khi nàng ra tay, muốn tiêu diệt Phượng tộc gần như là điều không thể." Nghe vậy, Hình Hạo im lặng.

Á Thánh Chu Tước!

Quân bài tẩy của Phượng tộc cư nhiên lại khủng bố đến mức này.

Điều đó khiến hắn không khỏi nghi ngờ liệu bốn đại Tổ Vu có thể thành công hạ được Phượng tộc hay không, vì đó là Á Thánh, vượt xa phạm vi của cường giả Chuẩn Thánh, không phải cứ dùng thủ đoạn tùy tiện là có thể kháng cự.

"Được rồi!" Lúc này, Thiên Tử đột nhiên xua tay nói: "Ta phải đi đây, Thiên Đạo bắt đầu phát giác rồi.

Lần sau gặp lại, không phải ngươi chết thì là ta vong!" Nói xong, Thiên Tử không nán lại, đưa Lục Ly quay bước vào đường hầm không gian, theo ánh sáng chói lọi, bóng dáng họ biến mất không tăm

hơi.

“.....” Thấy cảnh này, Hình Hạo ngơ ngác.

Vạn vạn lần không ngờ Thiên Tử đến nhanh đi cũng vội, định hỏi thêm vài điều mà đối phương đã đi mất.

Có điều nhanh chóng Hình Hạo cũng bình tĩnh lại.

Cầu người không bằng cầu mình!

Đã biết được bài tẩy của Phượng tộc, phải mưu tính kỹ lưỡng mới được.

Đám Chuẩn Thánh trong Phượng tộc thì thôi đi, nhưng Á Thánh Chu Tước bắt buộc phải tìm cách ứng phó, nếu không chỉ còn cách đợi Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác xuất quan, sau đó dùng Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận triệu hoán nhục thân Bàn Cổ mới trấn áp được nàng ta.

“Đợi đã!” Đột nhiên, mắt Hình Hạo sáng lên.

Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận chưa có hy vọng, nhưng ngoài ra, hắn còn nắm giữ một môn đại trận không hề kém cạnh: Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!

“Nếu dùng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận phong tỏa Thập Vạn Hỏa Sơn, lúc đó chỉ mình ta cũng đủ để trấn áp Chu Tước!

Căn bản của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận là Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư, tuy không có Hà Đồ Lạc Thư nhưng ta có Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, hoàn toàn có thể thay thế Hà Đồ Lạc Thư.” Nghĩ đến đây, Hình Hạo liền phấn khởi.

Đã tìm ra cách phá cục, cũng là cách hóa giải hộ sơn đại trận của Tổ Phượng Sơn.

Tiếp theo chỉ cần hành động, một khi kích hoạt thành công Chu

Thiên Tinh Thần Đại Trận, Vu tộc sẽ nắm giữ hai đại môn thủ đoạn đối địch với Thánh nhân, lúc đó...

"Không được chậm trễ!

Phải nhanh chóng về Bàn Cổ Điện một chuyến, tìm Đế Giang mượn Hỗn Độn Chung!" Đã quyết định xong, Hình Hạo không do dự, tung người rời khỏi núi lửa, bay nhanh ra khỏi phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn, hướng về nơi Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ đang đóng quân.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo trở về, các phân đội Vu tộc tụ tập tại đây đồng loạt hành lễ.

Hình Hạo gật đầu rồi đi thẳng tới chỗ Chúc Dung.

"Hình Hạo huynh đệ!" Thấy Hình Hạo, Chúc Dung đang chỉ dạy các Đại Vu liền tiến lên hỏi: "Đã có cách phá trận chưa?" "Phải!" Hình Hạo gật đầu không úp mở, trực tiếp nói: "Chúc Dung Tổ Vu, tiếp theo cần tộc nhân bộ lạc Chúc Dung giúp sức rồi!

Đệ dự định dùng bộ lạc Chúc Dung trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn, để bộ lạc Chúc Dung thay thế Phượng tộc trấn thủ nơi này, lúc đó mỗi tộc nhân bộ lạc Chúc Dung đều được khí vận gia trì, tu luyện sẽ thăng tiến vượt bậc.

Theo tin tức đệ thám thính được, trong Phượng tộc có tiên thiên linh căn Ngô Đồng Thụ có thể trấn áp miệng núi lửa, lúc đó chỉ cần đệ trồng đủ Ngô Đồng Thụ, tộc nhân bộ lạc Chúc Dung sẽ không bị Thập Vạn Hỏa Sơn vây hãm, hoàn toàn có thể đi lại trong Hồng Hoang, được khí vận che chở và tăng cường thực lực bản thân cực lớn." Nghe lời này, Chúc Dung phấn khích.

Nếu đúng như Hình Hạo nói, chuyện này đối với bộ lạc Chúc Dung tuyệt đối lợi nhiều hơn hại.

Một khi hoàn thành kế hoạch 'lý đại đào cương' (mận chết thay đào), thực lực bộ lạc Chúc Dung sẽ vượt trội, thậm chí bỏ xa các bộ lạc Tổ Vu khác.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Chúc Dung hô lớn ba tiếng tốt, cười ha hả đồng thời ôm chầm lấy Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, quả nhiên vẫn hướng về ca ca ta.

Bộ lạc Chúc Dung ta nhất định sẽ thay thế Phượng tộc trấn áp Thập Vạn Hỏa Sơn, khí vận hay không không quan trọng, quan trọng là cho tộc nhân bộ lạc ta cơ hội rèn luyện." Ta tin cái quỷ ấy!

Khóe miệng Hình Hạo giật giật, đột nhiên phát hiện vẻ mặt vô sỉ của Chúc Dung khá giống phong phạm của mình năm xưa.

Khí vận hay không không quan trọng!

Nói lời này lương tâm không thấy cắn rứt sao?

"Cái đó là đương nhiên!" Tuy biết đối phương đang giả vờ nhưng Hình Hạo vẫn phải phối hợp: "Đệ định về Bất Chu Sơn một chuyến đưa tộc nhân bộ lạc Chúc Dung tới, nhưng Chúc Dung ca ca cũng biết, các bộ lạc Tổ Vu không được tùy ý điều động, phải được Vu Đế chấp thuận mới hành." "Ta đồng ý rồi!" Không hề lúng túng, Chúc Dung gật đầu dứt khoát: "Hình Hạo huynh đệ, về rồi thì mang hết đám nhãi con bộ lạc Chúc Dung ta đi.

Bất luận khí vận thế nào, Thập Vạn Hỏa Sơn dù sao cũng là nơi nguy hiểm, nam nhi bộ lạc Chúc Dung nghĩa bất dung từ phải trấn áp!" Vừa nói, Chúc Dung vừa lấy từ trong ngực ra một cây thủ trượng đưa cho Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, đây là Hỏa chi thủ trượng của ta, đệ cầm lấy, bộ lạc Chúc Dung đều nghe lệnh đệ.

Ca ca ta ở đây đề phòng Phượng tộc phát giác và đánh lén, đệ là tu sĩ, tốc độ nhanh hơn ta nhiều, chuyện này giao cho đệ." Má nó!

Chúc Dung tên này coi mình là lao động khổ sai thật rồi.

Ngẩn ngơ nhìn Hỏa chi thủ trượng trong tay, Hình Hạo dở khóc dở cười, hít sâu một hơi nói: "Được rồi, chuyện này giao cho đệ!

Chúc Dung ca ca, thời gian này hãy cho Đại Vu trong bộ lạc đi khảo sát Thập Vạn Hỏa Sơn, xác định rõ núi lửa nào đã tắt, núi lửa nào đang hoạt động, để khi tộc nhân bộ lạc tới có thể trực tiếp phân phối đi trấn áp." "Được!" Chúc Dung vỗ ngực đôm đốp: "Hình Hạo huynh đệ đi nhanh về nhanh, ca ca ta đích thân đi khảo sát tình hình núi lửa." Nói xong, Chúc Dung không nán lại, nóng lòng chạy về khu huấn luyện Đại Vu gần đó, không ngần ngại ngắt ngang các cuộc chiến đấu: "Đừng đánh nữa, tất cả đi theo ta!

Thập Vạn Đại Sơn sau này sẽ là địa bàn của Vu tộc ta, ta lấy danh nghĩa Tổ Vu ban bố nhiệm vụ, trước khi đại chiến hãy đi khảo sát Thập Vạn Đại Sơn cho ta, đánh dấu hết núi lửa đang hoạt động và núi lửa đã tắt.

Chương 150

Tiện thể, người của Thảo Mộc nhất tộc cũng đi theo, tốt nhất là vẽ cho ta một tấm bản đồ Thập Vạn Hỏa Sơn!" Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo đứng hình.

Thật không ngờ Chúc Dung lại sốt sắng đến mức đó.

Nhưng hắn cũng hiểu, mười hai Tổ Vu, không, cả mười ba bộ lạc Tổ Vu đều có sự phân cấp cao thấp.

Chỉ là Hình Hạo bấy lâu nay không để ý, nhưng đối với tộc nhân Vu tộc, bộ lạc càng mạnh thì càng kiêu hãnh, bộ lạc Chúc Dung vốn đã là kẻ nổi bật trong mười ba bộ lạc, nếu được khí vận gia trì, chắc chắn sẽ một mình một ngựa dẫn đầu.

Nghĩ đoạn, Hình Hạo không nán lại, thu Hỏa chi thủ trượng rồi tung người lên, thi triển Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến hóa thành thần phong, giây tiếp theo, Thần Phượng Liệt Không Thuật phát động, hóa thành một luồng lưu quang vọt ra khỏi phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn, thẳng hướng Bất Chu Sơn lao đi.

Bất Chu Sơn!

Hình Hạo vội vã trở về.

Sau khi đến trú địa Vu tộc, hắn giải trừ phép biến hóa, nhanh chóng tiến về Bàn Cổ Điện.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo về, đám Tiểu Vu tuần tra bên ngoài Bàn Cổ Điện đồng loạt hành lễ.

"Miễn lễ!" Hình Hạo xua tay ra hiệu rồi hỏi: "Vu Đế có trong Bàn Cổ Điện không?" "Có!" Một tên Tiểu Vu cung kính trả lời: "Không lâu trước Vu Đế mới trở ra, rồi lại vừa mới vào trong!" "Tốt!" Hình

Hạo gật đầu, lấy ra một ít linh quả tăng cường huyết khí cho đám Tiểu Vu rồi sải bước đi vào Bàn Cổ Điện.

"Phá!" "Phá!" Vừa vào đại điện, hai tiếng quát khẽ vang dội.

Cùng với khí tiên thiên trọc khí cuộn trào, hai luồng uy áp Chuẩn Thánh hậu kỳ quét qua.

Nhìn về phía hồ huyết Bàn Cổ, Tổ Vu Cường Lương và Tổ Vu Chúc Cửu Âm đã hoàn thành đột phá, tu vi tiến vào tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Đúng là niềm vui bất ngờ.

Lại có thêm hai vị Tổ Vu xuất quan rồi!" Hình Hạo sững người một lát rồi mừng rỡ.

Hắn rảo bước đến bên hồ huyết, đứng cạnh Đế Giang nói: "Vu Đế, tình hình chư vị Tổ Vu thế nào rồi?" "Hình Hạo huynh đệ!" Đế Giang hơi ngẩn người, lập tức mỉm cười: "Đệ về rồi sao!

Chuyện bên đó xử lý xong chưa?" "Gần xong rồi!" Hình Hạo gật đầu, nhìn Chúc Cửu Âm và Cường Lương đang ổn định cảnh giới, rồi lên tiếng: "Vu Đế, đệ đã có cách phá giải hộ sơn đại trận Tổ Phượng Sơn, cũng có nắm chắc đánh bại Phượng tộc, nhưng cần một vật trợ giúp!" "Thật sao!" Đế Giang đại hỷ: "Hình Hạo huynh đệ cần thứ gì?

Chỉ cần Vu tộc ta có, cứ lấy đi!" Nếu Hình Hạo thực sự giải quyết được Phượng tộc thì miền Nam Hồng Hoang sẽ hoàn toàn thuộc về Vu tộc.

Chỉ trong trăm năm ngắn ngủi, Vu tộc có được gần nửa khí vận miền Nam gia trì, là Vu Đế nên hắn cảm nhận rất rõ sự huyền diệu đó.

Thậm chí Chúc Cửu Âm và Cường Lương khôi phục sớm, đột phá tu vi đều liên quan mật thiết đến việc tăng trưởng khí vận.

Nghe vậy, Hình Hạo thở phào.

Chỉ cần Đế Giang đồng ý là xong.

Lập tức, Hình Hạo lên tiếng: "Vu Đế, lần này đệ cần mượn Hỗn Độn Chung.

Không chỉ vậy, đệ còn muốn mang Chu Thiên Tinh Thần Thụ đi!" "Hỗn Độn Chung!" "Chu Thiên Tinh Thần Thụ!" Đế Giang nhướng mày, sau một thoáng ngẩn ngơ liền hiểu ra điều gì đó, lên tiếng hỏi: "Hình Hạo huynh đệ định thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận sao?" Hắn còn nhớ năm đó Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận của Hình Hạo đáng sợ thế nào, thậm chí có thể sánh ngang với Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận của mười hai Tổ Vu.

"Không sai!" Hình Hạo không giấu giếm, trực tiếp nói: "Theo tin tức đệ có được, trong Phượng tộc có một vị Á Thánh tồn tại!

Trong tình huống chư vị Tổ Vu không thể đồng loạt xuất quan, chỉ có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mới trấn áp được nàng ta!

Nhưng Vu tộc ta vốn không phải tu sĩ, nên không thể dùng tộc nhân để tăng cường uy lực đại trận, cách duy nhất là đệ nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần Thụ, dùng Hỗn Độn Chung, Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ để cấu thành Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, từ đó trấn áp, đảm bảo thắng lợi cho Vu tộc ta!" Hả!

Phượng tộc có Á Thánh!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Đế Giang lập tức trở nên nghiêm túc.

Từng thao túng Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận chiến đấu với La Hầu, hắn hiểu rõ sự đáng sợ của Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Á Thánh chiến lực ngang ngửa Thánh Nhân nhưng chưa đạt tới cảnh giới Thánh Nhân, tuy có thể yếu hơn một chút nhưng tuyệt đối không thể xem thường.

Nghĩ đoạn, Đế Giang hỏi: “Hình Hạo huynh đệ, có nắm chắc không?

Nếu không thì đợi thêm ba trăm năm nữa.

Theo ta dự tính, lúc đó đám người Mang Đẳng cũng sẽ khôi phục, dùng Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận đánh bại Phượng tộc sẽ ổn thỏa hơn.” Ba trăm năm!

Không thể kéo dài lâu như thế.

Hình Hạo lắc đầu, lại đem những lý lẽ đã nói với Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh thuật lại một lần nữa.

Xong xuôi, Hình Hạo lên tiếng: “Vu Đế, chỉ một bộ đại trận không đủ để răn đe chúng thần Hồng Hoang, huống hồ Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận có nhược điểm quá rõ ràng, chỉ cần mười hai Tổ Vu không thể tụ họp là không thể thi triển.

Ngược lại, nếu đệ mượn cơ hội này vang danh Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, Vu tộc ta sẽ có hai bộ đại trận đối địch với Thánh nhân, điều kiện kích hoạt Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lại đơn giản hơn nhiều, đảm bảo sau khi Đạo - Ma truyền đạo kết thúc, địa vị Vu tộc ta không bị ảnh hưởng.

Vu tộc chiếm giữ Tam Thập Tam Thiên, Bất Chu Sơn, nay lại chiếm miền Nam Hồng Hoang, nếu chỉ dựa vào Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận thì sức răn đe là không đủ.” Nghe vậy, Đế Giang im lặng.

Hắn không ngu ngốc, sao có thể không biết tính nghiêm trọng của vấn đề.

Hiểu rồi.

Vu tộc đại diện cho Bàn Cổ, trong Hồng Hoang chín phần mười đại thần thông giả đều bị Thiên Đạo chiêu nạp, trong tình cảnh này, Vu tộc gần như lấy một tộc đấu với cả thế giới, quả thực không thể

lơ là một chút nào.

"Ta hiểu rồi!" Đế Giang hít sâu một hơi, không do dự nữa, tâm niệm động một cái liền triệu hoán Hỗn Độn Chung đưa cho Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, Hỗn Độn Chung từ nay do đệ quản lý!

Vật này ở trong tay ta tuy có thể phát huy chiến lực đối địch Chuẩn Thánh đại viên mãn, nhưng trong tay đệ lại có thể thi triển sức mạnh đối địch Thánh nhân, vì vậy, hãy trực tiếp luyện hóa nó đi!

Còn về Chu Thiên Tinh Thần Thụ vốn là đệ mang về, mang đi cũng không sao, chẳng phải đệ luôn chú trọng Tam Thập Tam Thiên sao?

Sau chuyện này, đệ sẽ là chủ nhân của Tam Thập Tam Thiên, từ nay do mạch của đệ ngự trị nơi đó, quản lý sự luân chuyển của nhật nguyệt tinh thần Hồng Hoang." "Đệ..." Nghe xong lời Đế Giang, Hình Hạo kinh ngạc đến ngây người.

Chương 151

Hắn chỉ định mượn Hỗn Độn Chung, vậy mà Đế Giang lại tặng luôn cho hắn, thậm chí còn cho hắn thống trị Tam Thập Tam Thiên...

Mất một lúc lâu Hình Hạo mới hoàn hồn, nhìn Hỗn Độn Chung được trao tới, sau một thoáng do dự liền đón lấy, lên tiếng: "Đệ hiểu rồi!

Vu Đế, đệ nhất định không phụ lòng Vu tộc, không phụ lòng Bàn Cổ!" "Tốt!" Đế Giang cười ha hả, đưa tay vỗ vai Hình Hạo: "Không cần áp lực, Hỗn Độn Chung tuy tốt nhưng cũng phải xem giá trị của nó phát huy trong tay ai.

Pháp môn Bàn Cổ tế luyện thuật đệ truyền thụ ta cũng đã thử tu luyện, có thể luyện hóa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cho nên dù không có Hỗn Độn Chung, chiến lực của ta cũng không bị ảnh hưởng quá nhiều.

Đợi chư vị Tổ Vu xuất quan, ta cũng dự định để mỗi người luyện hóa một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, như vậy chiến lực Vu tộc ta sẽ thăng tiến lần nữa, thu hẹp hoàn toàn khoảng cách chiến đấu với các cường giả đỉnh cấp bên phía tu sĩ." Nghe vậy, Hình Hạo thấy nhẹ nhõm.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo quả thực không thua kém Tiên Thiên Chí Bảo là bao, mang Hỗn Độn Chung đi thì chiến lực Đế Giang cũng không giảm sút nhiều.

Quan trọng nhất là chỉ cần mười hai Tổ Vu đều tế luyện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì dù không có Nguyên Thần thì sao chứ, với thân xác Tổ Vu phối hợp với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cùng cảnh giới thực sự không mấy ai có thể địch nổi.

Nghĩ đoạn, Hình Hạo liền nói: "Nếu vậy, sau này đệ nhất định sẽ tìm một món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hệ không gian thích hợp cho Vu Đế!" Nói xong, Hình Hạo không trì hoãn, tâm niệm động một cái liền đưa thần thức vào trong Hỗn Độn Chung.

Ông ông!

Tiếng chuông vang rền, Hỗn Độn Chung lúc này tỏa sáng rực rỡ.

Cùng với luồng khí tức hỗn độn đặc thù lan tỏa, bao trùm lấy Hình Hạo.

Giây tiếp theo, Hình Hạo cảm thấy mình nảy sinh một chút cộng minh với Hỗn Độn Chung, chỉ trong vài hơi thở, cấm chế bên trong Hỗn Độn Chung cư nhiên bị phá tới chín phần, chỉ còn lại chín đạo cấm chế cuối cùng chưa được luyện hóa.

"....." Mở mắt ra, Hình Hạo ngây người.

Tiên Thiên Chí Bảo có tổng cộng tám mươi mốt đạo cấm chế, ngay cả đại thần thông giả đỉnh cấp cũng phải mất hàng năm trời mới luyện hóa xong.

Vậy mà hiện giờ thì sao?

Bảy mươi hai đạo cấm chế bị luyện hóa trực tiếp, thậm chí hắn còn chưa hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Hắn còn lờ mờ cảm ứng được, chỉ cần cho hắn ngàn năm thời gian, chí ít có thể luyện hóa hoàn toàn tám mươi đạo cấm chế đầu tiên của Hỗn Độn Chung.

"Quả nhiên là vậy!" Đột nhiên, Đế Giang đứng bên cạnh lên tiếng: "Vật này thực sự có duyên với Hình Hạo huynh đệ.

Ta có được nó tuy cũng có thể luyện hóa cấm chế bên trong, nhưng bao nhiêu năm qua cũng chỉ mới luyện hóa được hơn ba mươi

đạo, dẫn đến việc ta căn bản không thể phát huy hết sức mạnh của nó.

Hiện giờ vừa mới hoàn thành khế ước với Hình Hạo huynh đệ đã luyện hóa được bảy mươi hai đạo cấm chế, uy năng của Tiên Thiên Chí Bảo cũng nhờ đó mà hiển lộ, đúng là thời cũng mệnh vậy!" Nghe lời này, Hình Hạo im lặng.

Hắn không biết tại sao lại như thế, nhưng không thể phủ nhận Hỗn Độn Chung dường như thực sự đã nhận định hắn.

Vì hắn mang khí tức Nguyên Thần của Tam Thanh?

Vì hắn mang khí tức tâm huyết Bàn Cổ?

Hay là cả hai đều có liên quan?

"Ông ông!" Đúng lúc này, một tiếng ngân vang rền khắp Bàn Cổ Điện.

Nhìn lại, thấy cây Hồ Lô Đằng bên cạnh hồ huyết Bàn Cổ đột nhiên tỏa sáng rực rỡ, hào quang bảy màu tỏa ra, linh khí tiên thiên nồng đậm không ngừng hội tụ về phía đó.

"....." Đồng tử co rụt, Hình Hạo và Đế Giang lúc này cũng không quản chuyện khác nữa, tiến tới bên cạnh Hồ Lô Đằng.

Theo linh khí tiên thiên không ngừng đổ vào, trên dây leo rực rỡ, từng luồng khí Âm Dương Ngũ Hành và tinh thần bao quanh, diễn hóa thành một sinh linh với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Giây tiếp theo, linh khí tiên thiên đang hội tụ bỗng khựng lại, sinh linh kia mở mắt, tu vi bắt đầu tăng trưởng thần tốc: Kim Tiên...

Thái Ất Kim Tiên...

Đại La Kim Tiên!

Đạt tới mức Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tu vi mới ngừng tăng trưởng, khí tức Âm Dương Ngũ Hành và tinh thần bay vào cơ thể.

Có thể thấy đôi mắt y bắn ra hào quang tinh tú, cơ thể dung nhập sức mạnh Âm Dương Ngũ Hành, chuyển hóa thành Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Thể, đủ để sánh ngang với thần thai tiên thiên đỉnh cấp.

Đến đây, sinh linh kia lấy lại bình tĩnh, mở mắt nhìn Đế Giang và Hình Hạo một cái rồi trực tiếp đi tới trước mặt Hình Hạo quỳ xuống: "Đệ tử Chu Tinh Thần bái kiến Sư tôn!" Chu Tinh Thần!

Linh hồn của Chu Thiên Tinh Thần Thụ!

Ánh mắt Hình Hạo lóe lên, vạn vạn không ngờ linh hồn Chu Thiên Tinh Thần Thụ lại có thể hóa hình sớm như vậy nhờ sự trợ giúp của đại tiên thiên linh căn Hồ Lô Đằng.

Tiếp đó, lòng hắn dâng lên một nỗi phấn khích.

Hắn vốn định lợi dụng Chu Thiên Tinh Thần Thụ để khai mở Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận nhưng vẫn còn vài chỗ chưa hiểu, mà Chu Tinh Thần là linh hồn hóa hình từ cái cây đó, cảm ngộ về đại trận chắc chắn sâu sắc hơn hắn rất nhiều.

Nếu có Chu Tinh Thần trợ giúp, việc diễn hóa đại trận sẽ càng thêm nắm chắc, uy lực phát huy ra cũng sẽ mạnh mẽ hơn.

"Chu Tinh Thần!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo khóa chặt ánh mắt vào Chu Tinh Thần, trực tiếp nói: "Nhập môn hạ của ta, không được ra tay với Vu tộc, không được ra tay với đồng môn, không được làm chuyện có lỗi với Vu tộc, Chu Tinh Thần làm được không?" Nghe vậy, Chu Tinh Thần chấn động tinh thần, không do dự đáp: "Đệ tử cẩn tuân sư tôn dạy bảo!" "Tốt!" Hình Hạo mỉm cười nhếch mép, đưa tay đỡ Chu Tinh Thần dậy: "Từ nay về sau, con là nhị đệ tử của ta!

Có một vị sư huynh tên là Hình Tiêu, sau này sư phụ sẽ đưa con

tới miền Nam Hồng Hoang để gặp!" "Dạ, sư tôn!" Chu Tinh Thần đáp lời, trong mắt hiện lên một chút nhẹ nhõm.

Là linh hồn của Chu Thiên Tinh Thần Thụ, năm xưa y đã đạt thành thỏa thuận với Hình Hạo để tìm một căn nguyên cao hơn và cơ hội hóa hình.

Vốn nghĩ phải mất hàng vạn năm mới có thể hóa hình, ai ngờ dưới sự tư dưỡng của sức mạnh hồ huyết Bàn Cổ, y lại hóa hình thành công nhanh như thế.

Nhưng trong lòng y vẫn luôn thấp thỏm không yên.

Bởi vì y ở trong hồ huyết Bàn Cổ quá lâu, biết quá nhiều bí mật của Vu tộc, nếu không có cách giải quyết thì một khi hóa hình có lẽ sẽ bị Vu tộc xóa sổ.

Nhưng giờ thì khác rồi.

Chương 152

Bái Hình Hạo làm thầy, mà Hình Hạo lại là Tổ Vu, mọi người từ nay là người một nhà, tự nhiên y không cần phải lo sợ nữa.

"Chúc mừng Hình Hạo huynh đệ lại thu được đồ đệ tốt!" Lúc này, Đế Giang lên tiếng chúc mừng.

Đối với Chu Tinh Thần, hắn không có nhiều sự kháng cự, dù sao y đã ở trong hồ huyết rất lâu, nếu không trở thành đệ tử Hình Hạo thì e là hắn sẽ không nhịn được mà giết người diệt khẩu.

"Vu Đế quá khen rồi!" Hình Hạo mỉm cười, nhìn Chu Tinh Thần nói: "Tinh Thần, con hiểu biết bao nhiêu về Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận?" Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!

Chu Tinh Thần ngẩn ra, lập tức hiểu ý đồ của Hình Hạo, liền lên tiếng: "Sư tôn, đệ tử tuy hóa hình từ Hồ Lô Đằng nhưng vẫn có thể chi phối Chu Thiên Tinh Thần Thụ kia!

Nếu sư tôn cần sử dụng gấp, con có thể thao túng nó làm trận nhãn để gia trì cho sư tôn chiến lực đối địch Thánh nhân, nhưng cũng chỉ duy trì được khoảng ba tháng.

Nhưng nếu sư tôn không cần thi triển gấp, con có thể giao lại toàn bộ cảm ngộ và thông tin cho sư tôn, khi đó sư tôn tự mình thao túng đại trận có thể dẫn dắt hoàn toàn tinh tú trên trời, phát huy uy năng đồ sát Thánh nhân." Ba tháng sức mạnh Thánh nhân!

Chỉ cần ta đánh bại Chu Tước trong vòng ba tháng thì mọi chuyện không còn vấn đề gì nữa!

Mắt lóe tinh quang, Hình Hạo nhìn Chu Tinh Thần nói: "Được, sau khi vào miền Nam Hồng Hoang, do con thao túng Chu Thiên Tinh

Thần Đại Trận để gia trì cho sư phụ." "Dạ!" Chu Tinh Thần đáp lời, không hề từ chối, thậm chí còn có chút mong đợi.

Dù sao đó cũng là Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, là linh hồn của Chu Thiên Tinh Thần Thụ năm xưa, y hiểu rất rõ sự đáng sợ và khủng bố của đại trận này.

"Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này, Chúc Cửu Âm và Cường Lương đã hoàn thành đột phá, sải bước tiến lên nói: "Chúng ta cũng đi theo!" "Phải đó, lần trước con Bạch Loan kia đã cho ta một cú phủ đầu đau điếng, lần này nhất định phải tìm lại danh dự!" Quá tốt rồi!

Nghe lời này, Hình Hạo đại hỷ.

Chúc Cửu Âm và Cường Lương đều đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ, có hai người gia nhập phối hợp với Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh, hoàn toàn có thể kiềm tỏa đám Chuẩn Thánh của Phượng tộc, thậm chí là nghiền ép chúng.

Như vậy, áp lực lên Hình Hạo sẽ giảm bớt, hắn có thể chuyên tâm đối chiến với Á Thánh Chu Tước, thậm chí...

"Được thôi!" Hình Hạo đáp ứng một tiếng, liền nhìn sang Đế Giang: "Vu Đế thấy thế nào?" "Không vấn đề gì!" Đế Giang mỉm cười bình thản, dĩ nhiên hiểu Hình Hạo định làm gì, bèn nói: "Chúc Cửu Âm và Cường Lương cứ đến Thập Vạn Hỏa Sơn tham chiến, ta sẽ trấn giữ Bàn Cổ Điện để đảm bảo không có bất ngờ nào xảy ra.

Hình Hạo, chiến sự miền Nam giao cho đệ, nhất định phải thắng đấy." Nghe vậy, Hình Hạo, Chúc Cửu Âm và Cường Lương đều nghiêm mặt.

Nhìn nhau một cái, ba người đồng thanh nói: "Vu Đế yên tâm, chúng ta nhất định sẽ khải hoàn trở về." Nói xong, ba Tổ Vu không

nán lại, chào Đế Giang rồi Hình Hạo tiến tới thu lấy Chu Thiên Tinh Thần Thụ, đồng thời đưa Chu Tinh Thần rời đi.

Sau khi ra khỏi Bàn Cổ Điện, nhóm Hình Hạo không đi ngay mà nhanh chóng đến bộ lạc Chúc Dung.

Không nằm ngoài dự tính, nhờ có Hỏa chi thủ trượng của Chúc Dung, toàn bộ tộc nhân bộ lạc không hề có chút kháng cự nào.

Chỉ trong vài ngày, các Tiểu Vu, Vu Tương, Vu Binh của bộ lạc Chúc Dung đã tập hợp đông đủ, trừ một số ít phụ nữ trẻ em, còn lại đều theo chân Hình Hạo rầm rộ tiến về phía Nam Hồng Hoang.

Trên đường đi, Chúc Cửu Âm và Cường Lương phụ trách dẫn dắt tộc nhân bộ lạc Chúc Dung hành quân thần tốc, Hình Hạo bắt đầu cùng Chu Tinh Thần thảo luận về Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Dù Hình Hạo có Hỗn Độn Chung, Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, nhưng cách bài trí và khống chế đại trận này hắn vẫn còn mờ mịt.

Chu Tinh Thần tuy pháp lực còn yếu nhưng dù sao cũng là linh hồn của Chu Thiên Tinh Thần Thụ, sự hiểu biết về đại trận vô cùng thâm hậu.

Ngay lập tức, Chu Tinh Thần bắt đầu giảng giải cho Hình Hạo sự huyền diệu, cách bài trí và thao túng đại trận.

Khi sự giao lưu giữa hai người không ngừng được nâng cao, mức độ cảm ngộ và thấu hiểu của Hình Hạo đối với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận cũng đạt tới mức đăng đường nhập thất, tiếp theo chỉ cần thực hành thao túng là được.

Đến đây, Hình Hạo ngừng trao đổi với Chu Tinh Thần, toàn tâm rơi vào trạng thái bán bế quan để mài giũa những điểm còn thiếu sót trong việc kiểm soát đại trận.

Cứ thế, mười năm trôi qua trong nháy mắt.

Một ngày nọ, nhóm Hình Hạo cuối cùng cũng tới được Thập Vạn Hỏa Sơn của miền Nam Hồng Hoang.

"Hình Hạo Tổ Vu đã về!" "Hình Hạo Tổ Vu đã về!" Chứng kiến cảnh này, các Đại Vu của Vu tộc đang trấn thủ bên ngoài Thập Vạn Hỏa Sơn đều mừng rỡ khôn xiết, từng người hò reo, ý chí chiến đấu trong lòng cũng bùng phát mạnh mẽ.

Bởi Hình Hạo là nhân vật chủ chốt, sự trở về của hắn chắc chắn báo hiệu một chiến dịch lớn sắp bắt đầu, chờ đợi bao nhiêu năm cuối cùng cũng được trổ tài.

Lúc này, khi nhóm Hình Hạo tới gần, các Đại Vu tập kết bên ngoài cũng nhận ra sự hiện diện của Chúc Cửu Âm và Cường Lương, không nhịn được mà reo hò lần nữa: "Chúc Cửu Âm Tổ Vu!

Có cả Cường Lương Tổ Vu nữa!

Hai vị Tổ Vu cũng tới rồi, trận chiến này Vu tộc ta tất thắng!" Trong tình hình đó, nhóm Hình Hạo nhanh chóng hội quân với Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh.

Thấy Chúc Cửu Âm và Cường Lương tới, Hậu Thổ và Huyền Minh vốn luôn lo lắng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp đó, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh bước lên chào: "Nhị ca, Cường Lương ca ca, hai người cũng tới rồi!

Tu vi của hai người lại thăng tiến sao?" Đối mặt với câu hỏi, Chúc Cửu Âm và Cường Lương mỉm cười đắc ý, vui vẻ trò chuyện với Hậu Thổ và Huyền Minh, cũng không giấu giếm sự thật đã đạt tới cảnh giới Tổ Vu hậu kỳ.

Thấy Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Huyền Minh và Hậu Thổ trò chuyện hăng hái, Chúc Dung đứng bên cạnh có chút sốt ruột.

Khi xuất quan hắn đã chạm tới ngưỡng cửa Tổ Vu hậu kỳ, vậy mà tới nay vẫn chưa đột phá, giờ thấy Chúc Cửu Âm và Cường Lương vượt lên trước khiến hắn không khỏi nóng lòng.

Lúc này Chúc Dung cũng chẳng màng tới chuyện khác, vội vã đến bên Hình Hạo hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, có thể bắt đầu hành động chưa?

Ta đã nắm rõ tình hình Thập Vạn Hỏa Sơn, chỉ cần một lệnh hạ xuống, ta lập tức để tộc nhân cắt đứt liên kết giữa Phượng tộc và nơi này, triệt để thay thế Phượng tộc trấn áp khí vận Thập Vạn Hỏa Sơn." Nghe vậy, mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang.

Hắn nhìn ra sự cấp bách và tâm tư của Chúc Dung, chắc là muốn mượn cơ hội này tận dụng khí vận Phượng tộc để vươn tới Tổ Vu hậu kỳ.

Đã chuẩn bị sẵn sàng, mọi thứ đều nằm trong kế hoạch nên cũng không cần trì hoãn thêm.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lên tiếng: "Có thể bắt đầu rồi!

Chúc Dung ca ca, tộc nhân của bộ lạc đệ đã mang tới rồi, hãy cho họ tiến vào Thập Vạn Hỏa Sơn đi!

Chỉ cần chiếm giữ được toàn bộ nơi này, chúng ta có thể phá vỡ phòng ngự Tổ Phượng Sơn, sau khi tiêu diệt Phượng tộc bên trong, toàn bộ miền Nam Hồng Hoang sẽ chính thức thuộc về Vu tộc ta." "Được!" Chúc Dung đáp lời, không nán lại mà chạy thẳng về phía tộc nhân bộ lạc Chúc Dung.

Khoảng một khắc sau, đoàn người rầm rộ của bộ lạc Chúc Dung dưới sự điều phối của Chúc Dung và các Đại Vu nhanh chóng tiến vào bên trong Thập Vạn Hỏa Sơn.

Chương 153

“Hình Hạo Tổ Vu!” “Sư phụ!” Lúc này, hai tiếng gọi vang lên.

Hậu Nghệ và Hình Tiêu vội vã chạy tới chỗ Hình Hạo, thấy hắn thực sự bình an vô sự, cả hai đều thở phào.

Tiếp đó, Hậu Nghệ tiến lên một bước nói: “Hình Hạo, ta...” Oanh long long!

Oanh long long!

Tuy nhiên, không đợi Hậu Nghệ nói hết câu, những tiếng nổ kinh thiên động địa bỗng vang rền khắp Thập Vạn Hỏa Sơn.

Nhìn lại, thấy ở khu vực trung tâm Thập Vạn Hỏa Sơn có hai luồng hỏa trụ một đen một trắng vọt thẳng lên trời, mây lửa trên không che khuất mặt trời, uy áp cuộn trào mãnh liệt truyền ra từ đó.

“Đó là...!

Ngọn lửa thật đáng sợ, uy áp cũng thật kinh người!” Tiếng kinh hô vang lên không dứt, các Đại Vu tập kết tại Thập Vạn Hỏa Sơn đều bàng hoàng, nhìn về phía hai luồng hỏa trụ đen trắng với vẻ đầy chấn động và kỵ nạnh.

“Không ổn rồi!

Bạch Loan đã thành công!” Ngược lại, sắc mặt Hình Hạo lúc này đại biến, nắm chặt hai tay, tâm trạng bỗng chốc trở nên nặng nề.

Cảnh tượng này quá đỗi phi lý, thậm chí vượt xa dự liệu của hắn.

Luồng uy áp đáng sợ kia đã đạt tới mức Chuẩn Thánh viên mãn.

Quan trọng nhất là hai luồng hỏa trụ đen trắng đó, không ngoài dự đoán chính là Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm mà truyền

thuyết nói Tổ Phượng và Tổ Hoàng từng nắm giữ.

Trong tình huống này, Bạch Loan đủ sức sánh ngang với tồn tại cấp bậc Chuẩn Thánh đại viên mãn, các trưởng lão Phượng tộc cũng sẽ theo đó mà chính thức xuất quan, một khi đại chiến nổ ra thì...

"Hình Hạo huynh đệ!

Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Hậu Thổ, Huyền Minh và Chúc Dung đều vội vã tụ lại bên cạnh Hình Hạo, ai nấy đều vẻ mặt ngưng trọng: "Sức mạnh của Bạch Loan!

Lại đột phá rồi, chúng ta phải làm sao đây?" Thành thực mà nói, các Tổ Vu cũng có chút hoảng loạn, sức mạnh của Bạch Loan vượt quá dự tính thực sự không phải chuyện tốt.

Với đà đột phá này, trong Vu tộc ngoại trừ Đế Giang ra, e là vài Tổ Vu liên thủ cũng chưa chắc là đối thủ của nàng ta.

"Không sao!" Thu hết phản ứng của mọi người vào mắt, Hình Hạo hít sâu một hơi để lấy lại bình tĩnh: "Chư vị Tổ Vu, quyết chiến bắt đầu!

Lập tức hạ lệnh, các Đại Vu đỉnh cấp đi theo ta tới Tổ Phượng Sơn, số Đại Vu còn lại tỏa ra khắp Thập Vạn Hỏa Sơn, nhất định phải bảo vệ tộc nhân bộ lạc Chúc Dung chiếm lấy quyền khống chế nơi này, đoạn tuyệt hoàn toàn liên kết khí vận giữa Phượng tộc và Thập Vạn Hỏa Sơn." Nghe lời này, sắc mặt Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Hậu Thổ, Huyền Minh và Chúc Dung trở nên nghiêm nghị.

Quyết chiến đã bắt đầu!

Không thể chần chừ thêm.

Tiếp theo phải thực hiện theo kế hoạch của Hình Hạo, nếu không một khi Vu tộc thất bại lần này thì hậu quả thật khôn lường.

“Ta đi điều động Đại Vu!” Chúc Dung lập tức nhận nhiệm vụ.

Hắn quay người chạy về phía các Đại Vu tập kết để bắt đầu phân chia công việc.

Cùng lúc đó, Hình Hạo bay lên không, gật đầu với Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Hậu Thổ và Huyền Minh rồi nói: “Ta tới Tổ Phượng Sơn trước để đảm bảo Phượng tộc không thoát ra khỏi đó.

Chúc Cửu Âm Tổ Vu, sau khi các Đại Vu đỉnh cấp tập hợp xong hãy cùng tới Tổ Phượng Sơn.” Nói xong, Hình Hạo nhìn ba người Hậu Nghệ đứng cạnh: “Hình Tiêu, Hậu Nghệ, Chu Tinh Thần, theo ta!” Tiếp đó, Hình Hạo tung người bay thẳng về hướng Tổ Phượng Sơn.

“Dạ!” Thấy vậy, ba người Hậu Nghệ đáp lời, lập tức thi triển độn thuật bám sát theo Hình Hạo.

Hành quân thần tốc, bốn người Hình Hạo nhanh chóng tới được Tổ Phượng Sơn, thấy bên trong vô số tiếng loan phượng hót vang, toàn bộ Phượng tộc lúc này đều sôi sục.

Đặc biệt là trên đỉnh núi, Bạch Loan hiện ra chân thân: một con Bạch Phượng dang rộng đôi cánh tung bay, hỏa diễm hai màu đen trắng vây quanh cơ thể, uy thế đáng sợ không ngừng lan tỏa.

“Ực!” Chu Tinh Thần, Hình Tiêu và Hậu Nghệ đều nuốt nước bọt, bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

Đặc biệt là khi nhìn về phía Bạch Loan, ánh mắt họ tràn đầy sự kỵ nạnh, nếu không có Hình Hạo ở đây chắc họ đã quay đầu bỏ chạy rồi.

“Thực sự đã đột phá rồi.

Thật không thể xem thường nàng ta.” Hình Hạo thở hắt ra một hơi nặng nề, dập tắt chút hy vọng mong manh cuối cùng trong lòng, ánh mắt bắn ra tia hàn mang, chậm rãi nói: “Tinh Thần, tìm nơi bố trận!”

“Dạ, sư tôn!” Chu Tinh Thần bừng tỉnh, đáp lời rồi ngồi xếp bằng xuống đất, đôi mắt tinh tú quét qua bốn phía Tổ Phượng Sơn để tìm nơi bố trận tốt nhất.

“Sư tôn?” Ngược lại, Hình Tiêu hơi ngẩn người, liếc nhìn Chu Tinh Thần một cái rồi thầm nghĩ: “Lại là đệ tử sư phụ mới thu sao?” Lập tức, Hình Tiêu nảy sinh sự tò mò đối với vị sư đệ chưa từng gặp mặt này.

Lúc này, Hậu Nghệ tiến tới bên cạnh Hình Hạo nói: “Hình Hạo Tổ Vu, có nắm chắc không?

Con Bạch Loan kia hiện giờ cực kỳ đáng sợ.” “Có!” Hình Hạo gật đầu, không hề nói lời nản chí, tâm niệm động một cái triệu hoán Chu Thiên Thần Phủ nắm chặt trong tay: “Cũng tốt, ta cũng muốn thử xem sức mạnh của tu sĩ Chuẩn Thánh viên mãn rốt cuộc ra sao.” Oanh long long!

Oanh long long!

Lúc này, tiếng nổ vang dội trên Thập Vạn Hỏa Sơn bỗng lặng xuống.

Theo ngọn lửa đen trắng tan đi, bản thể của Bạch Loan bay lên đỉnh Tổ Phượng Sơn, dang rộng đôi cánh, bộ lông trắng bắt đầu hiện ra hai màu đen trắng.

Tiếp đó, giọng nói của Bạch Loan vang vọng khắp bốn phương: “Ngô đã hoàn thành khảo nghiệm của tiên tổ, từ hôm nay ngô sẽ trở thành Hoàng của Phượng tộc!

Ngô là Bạch Loan sẽ tuân theo di nguyện của tiên tổ, dẫn dắt Phượng tộc quật khởi lần nữa trong Hồng Hoang, trở lại vị thế bá chủ Hồng Hoang năm xưa.” Lời này vừa thốt ra, toàn bộ Tổ Phượng Sơn yên tĩnh trong chốc lát.

Tiếp đó, vô số tiếng hô vang dội của tộc nhân Phượng tộc: "Bái kiến Bạch Hoàng!" Trong thoáng chốc, trăm chim chầu phượng, dưới sự công nhận của vô số tu sĩ Phượng tộc, khí thế của Bạch Loan lại tăng tiến thêm một bậc lớn.

Theo hào quang bảy màu rực rỡ, thấy từ trong Tổ Phượng Sơn, một chiếc Phượng Quan và một chiếc Thất Thải Hoàng Bào bay lên không trung, uy thế của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lan tỏa, trực tiếp nhận chủ và gia trì lên người Bạch Loan.

Khi hào quang tan đi, Bạch Loan đầu đội Phượng Quan, mình khoác Hoàng Bào, đứng sừng sững trên thiên không, khí thế bá đạo lộ rõ, vô cùng sắc lẹm.

"Tê..." Hình Hạo không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Chương 154

Hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, Bạch Loan lúc này càng thêm khó đối phó.

Ông ông!

Ông ông!

Đúng lúc này, từng tiếng ngân vang liên tiếp.

Nhìn lại, thấy linh khí trong Thập Vạn Hỏa Sơn ngút trời, từng ngọn núi lửa phun trào nhưng lại có tộc nhân Vu tộc hệ hỏa của bộ lạc Chúc Dung tới trấn áp.

Đến đây, mối liên kết giữa Phượng tộc và Thập Vạn Hỏa Sơn liên tục bị chặt đứt, khí vận của toàn bộ Phượng tộc bắt đầu sụt giảm, hộ sơn đại trận Tổ Phượng Sơn cũng bắt đầu lung lay sắp sụp.

"Chuyện gì thế này?

Khí vận Phượng tộc ta tại sao lại sụt giảm mạnh như vậy!" "Khốn khiếp, là Vu tộc, người của Vu tộc đã cướp mất quyền khống chế Thập Vạn Hỏa Sơn của chúng ta!" Lập tức phát giác ra sự biến động của hộ sơn đại trận, người của Phượng tộc lúc đầu ngẩn ra, sau đó ai nấy đều vô cùng phẫn nộ.

Thập Vạn Hỏa Sơn là nơi lập thân của Phượng tộc, lại được khí vận thiên địa che chở trường thịnh bất suy, nếu bị Vu tộc chiếm mất thì tuy Phượng tộc sẽ khôi phục tự do nhưng cũng mất đi sự gia trì và che chở của khí vận thiên địa, lúc đó...

"Vu tộc!" Giọng nói lạnh lẽo phát ra từ miệng Bạch Loan, đôi mắt nàng nhìn ra bên ngoài Tổ Phượng Sơn, rồi lên tiếng: "Mười ba trưởng lão nghe lệnh!

Lập tức dẫn tộc nhân ra khỏi Tổ Phượng Sơn tiến về Thập Vạn Hỏa Sơn tiêu diệt Vu tộc, tuyệt đối không được để chúng chiếm giữ Thập Vạn Hỏa Sơn thành công." "Tuân mệnh!" Những tiếng đáp lời vang dội, mười ba vị trưởng lão Chuẩn Thánh của Phượng tộc bừng tỉnh.

Họ lập tức triệu tập quân mã, vội vã kéo xuống chân núi Tổ Phượng Sơn.

Tại chân núi Tổ Phượng Sơn, Hình Hạo nhìn thấy cảnh tượng đó, đáy mắt bắn ra một tia hàn mang, đồng thời lập tức mở miệng: "Tuyệt đối không thể để lũ gia hỏa kia rời khỏi Tổ Phượng Sơn!

Một khi đại quân Phượng tộc tiến vào chi viện Thập Vạn Hỏa Sơn, tộc nhân Vu tộc ta nhất định sẽ tổn thất thảm trọng." Dứt lời, ánh mắt Hình Hạo nhìn sang Chu Tinh Thần ở bên cạnh hỏi: "Tinh Thần, vẫn chưa xong sao?" "Suýt chút nữa thôi!" Nghe vậy, Chu Tinh Thần rên khẽ một tiếng, đôi mắt rỉ máu, càng thêm điên cuồng bắt đầu tìm kiếm nơi bố trận.

Thấy trạng thái đó, Hình Hạo cau mày.

Trong tình huống chưa tìm được nơi bố trận, quả thực không thể trực tiếp thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhưng đối với đám Chuẩn Thánh và đại quân Phượng tộc đang vội vã kia cũng không thể khoanh tay đứng nhìn. "Xem ra chỉ có thể đi cầm chân chúng thôi!" Tự nhủ một câu, đáy mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức mở miệng: "Hình Tiêu, ở chỗ này thủ hộ Chu Tinh Thần, nhất định không được để cậu ấy bị ảnh hưởng." Nói xong, Hình Hạo tung người nhảy vọt ra, hiện thân tại khu vực lối vào trước núi Tổ Phượng Sơn.

Nhìn thấy đại quân Phượng tộc đông nghịt đang cấp tốc tiến tới, thậm chí lối vào đã phong tỏa của Tổ Phượng Sơn cũng đang nhanh chóng mở ra, đáy mắt hắn bắn ra hàn mang, lập tức huy động Thần

Phủ chém xuống.

Xoẹt!

Xoẹt!

Phủ khí phá không, dưới sự thao túng của Hình Hạo, từng đạo phủ khí oanh kích vào trong Tổ Phượng Sơn, trực chỉ mười ba vị Chuẩn Thánh và tộc nhân Phượng tộc sau lưng bọn họ. "Không xong!" "Có kẻ địch!" Phủ khí tập kích, mười ba vị trưởng lão Chuẩn Thánh của Phượng tộc sắc mặt đại biến.

Trong lúc ra tay chống đỡ phủ khí, ánh mắt bọn họ cũng khóa chặt vào Hình Hạo.

Giây tiếp theo, đám Chuẩn Thánh Phượng tộc giận dữ, sát cơ trong mắt bùng nổ: "Tổ Vu Hình Hạo!" "Đáng chết, Vu tộc muốn đánh chiếm Thập Vạn Hỏa Sơn, đoạn tuyệt căn cơ Phượng tộc ta, nhất định là do tên này bày ra." "Phải giết chết Hình Hạo trước, nếu không, tộc nhân bị hộ sơn đại trận ngăn trở căn bản không pháp rời khỏi Tổ Phượng Sơn để đi chi viện Thập Vạn Hỏa Sơn." Trong lúc nói chuyện, mười ba vị Chuẩn Thánh lập tức cảm nhận được tính nghiêm trọng của sự việc. "Đều dừng lại!" Quát khẽ một tiếng, mười ba Chuẩn Thánh ngăn cản tộc nhân Phượng tộc đi theo phía sau, tiếp tục nói: "Đợi chúng ta trấn áp Hình Hạo xong, sẽ lập tức xuất phát đến Thập Vạn Hỏa Sơn." Nói đoạn, mười ba tên Chuẩn Thánh Phượng tộc không còn do dự, quát vang một tiếng, gia tăng tốc độ lao ra, triệu hoán linh bảo của bản thân sát hướng Hình Hạo. "Muốn trấn áp ta trước sao?" Thu hết cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo lộ ra một tia khinh miệt và trêu đùa.

Bản thân hắn vốn không nắm chắc mười phần có thể ngăn cản toàn bộ người của Phượng tộc xông ra, không ngờ mười ba vị Chuẩn Thánh này lại tự thông minh làm chậm trễ thời gian.

Chỉ cần hắn cầm chân được đám người này, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng đang trên đường tới, đến lúc tất cả Tổ Vu và đỉnh cấp Đại Vu tụ tập, Phượng tộc sẽ khó mà thoát khỏi kiếp nạn. "Tổ Vu Hình Hạo, tập kích Phượng tộc ta, ngươi tìm chết!" "Hình Hạo, mưu đoạt Thập Vạn Hỏa Sơn của Phượng tộc ta, lấy mạng ngươi!" "Hình Hạo, Vu tộc phải trả giá đắt cho hành vi của mình, tất cả kẻ xâm nhập Thập Vạn Hỏa Sơn đều phải chết!" Tiếng quát liên tục vang lên, mười ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc lao ra khỏi lối vào đại trận Tổ Phượng Sơn, không chút do dự giết về phía Hình Hạo, linh bảo trong tay mỗi người tỏa sáng rực rỡ, các loại hỏa diễm cũng không ngừng phun trào.

Trong đó nổi bật nhất là một đoàn bạch hỏa và một đoàn hắc hỏa, chính là Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm, do các trưởng lão Phượng tộc thi triển. "Đến hay lắm!" Thấy tình hình này, Hình Hạo không hề sợ hãi, tâm niệm nhất động, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên xuất hiện dưới chân.

Giây tiếp theo, hắc liên tỏa sáng, trực tiếp ngăn cản linh bảo tập kích bên ngoài, căn bản không cho chúng cơ hội tiếp cận.

Tuy nhiên, chưa kịp thở phào, từng đợt tiếng nổ vang rền đã vang lên.

Có thể thấy mười ba loại hỏa diễm không ngừng oanh kích lên Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, hơi nóng khủng bố không ngừng tiêu giảm phòng ngự của hắc liên.

Đặc biệt là Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm, sức phá hoại của cả hai cực kỳ đáng sợ, chỉ trong vài hơi thở đã thiêu rụi kết giới của hắc liên.

Giây tiếp theo, những linh bảo bị ngăn trở cùng mười ba loại hỏa diễm hạ xuống, cấp tốc tập kích Hình Hạo. "Không xong!" Cảnh

tượng này khiến Hình Tiêu và Hậu Nghệ ở bên ngoài thốt lên kinh hãi.

Đều cảm thấy đợt tập kích của mười ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc quá đáng sợ, nhưng họ lại bất lực, không thể chi viện cho Hình Hạo. "Quả nhiên không thể xem thường!" Hình Hạo nhìn thấy nhưng cũng không hề sợ hãi, khóe miệng khẽ nhếch lên, tay trái vẫy một cái, Hỗn Độn Chung xuất hiện trong tay.

Ngay sau đó, Hình Hạo giơ Chu Thiên Thần Phủ bằng tay phải, gõ mạnh vào Hỗn Độn Chung.

Boong!

Boong!

Tiếng chuông vang vọng, uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo bộc phát.

Trong khoảnh khắc, chư thiên bị trấn áp, không gian sụp đổ, mười ba món linh bảo kêu rên một tiếng, bay ngược về tay mười ba vị Chuẩn Thánh.

Đồng thời, mười ba loại hỏa diễm tập kích cũng tan rã trong chớp mắt, ngay cả Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm cũng không ngoại lệ. "Hỗn Độn Chung!" "Tiên Thiên Chí Bảo!" Thấy vậy, mười ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc kinh ngạc đến ngây người.

Chương 155

Nhìn Hỗn Độn Chung trong tay Hình Hạo, đáy mắt bọn họ tràn đầy chấn động, đồng thời một cảm xúc mang tên đố kỵ và tham lam cũng hiện lên.

Tiên Thiên Chí Bảo!

Đó là sự tồn tại vượt xa mọi Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu Phượng tộc có được Hỗn Độn Chung, việc trở lại đỉnh cao năm xưa không phải là không thể, thậm chí còn hơn thế nữa. "Ra tay!" "Giết hắn!" "Hỗn Độn Chung thuộc về Phượng tộc ta!" Hầu như ngay lập tức, mười ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc đạt thành thống nhất, không chút do dự vung linh bảo xông về phía Hình Hạo, muốn giết người đoạt bảo.

Dù biết khả năng thành công là cực thấp, nhưng trước sự cám dỗ của Tiên Thiên Chí Bảo, bọn họ không còn quan tâm được nhiều như vậy. "Muốn đoạt Hỗn Độn Chung của ta?" Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo lộ ra vẻ khinh miệt, lại vung Chu Thiên Thần Phủ gõ vào Hỗn Độn Chung.

Boong!

Boong!

Tiếng chuông vang lên, sức mạnh trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung lại bộc phát, trong nháy mắt trấn áp mười một vị Chuẩn Thánh tại chỗ không thể nhúc nhích.

Chỉ còn hai vị Chuẩn Thánh hậu kỳ nắm giữ Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm là có khả năng hành động.

Dù không bị trấn áp tại chỗ, nhưng tốc độ của họ cũng bị giảm đi

đáng kể, di chuyển cực kỳ chậm chạp.

Đối với điều này, Hình Hạo không để ý đến sự tồn tại của hai người, hắn bước ra một bước, thi triển Hành Chi Bí hiện thân tại khu vực mười một vị Chuẩn Thánh đang bị bất động, hàn mang lóe lên, Chu Thiên Thần Phủ vung lên, Khai Thiên Cửu Thức nhất phủ phân âm dương lập tức được thi triển.

Xoẹt một tiếng, Khai Thiên phủ khí bùng nổ, dài tới vạn trượng, bao phủ toàn bộ mười một vị Chuẩn Thánh Phượng tộc vào trong. "Không ổn!" "Nguy hiểm!" Mười một vị Chuẩn Thánh đại kinh thất sắc.

Từng người điên cuồng thi triển pháp lực chống lại lực trấn áp của Hỗn Độn Chung, mong thoát khỏi phạm vi của Khai Thiên phủ khí.

Đồng thời, hai vị trưởng lão Phượng tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng cuống cuồng.

Nếu để Hình Hạo chém trúng, mười một vị đồng bạn này không chết cũng tàn, đó là điều tuyệt đối không được phép.

Trong phút chốc, hai người không màng tất cả, gầm lên một tiếng, đồng thời ném đoản kiếm trong tay ra, quát: "Bạch diễm phần thiên!" "Hắc diễm tế nhật!" Lệ!

Tiếng phượng hót vang lên, hai thanh đoản kiếm rực sáng, Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm nở rộ, diễn hóa thành hai đầu phượng hoàng xông ra chắn trước mặt mười một vị Chuẩn Thánh.

Giây tiếp theo, Khai Thiên phủ khí giáng xuống, trực tiếp va chạm với nhị phượng hắc bạch.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Tiếng nổ điếc tai vang vọng, Khai Thiên phủ khí và nhị phượng hắc bạch giằng co giữa không trung, đôi bên liên tục va chạm, dư ba khủng bố khuếch tán, ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc đứng gần đó lập tức hộc máu liên tục, khí tức uể oải.

Cùng lúc đó, tám vị Chuẩn Thánh còn lại đã thoát khỏi sự trấn áp của Hỗn Độn Chung, cũng không kịp nhìn đồng bạn ra sao, vội vã thi triển độn thuật thoát ra khỏi phạm vi của Khai Thiên phủ khí. "Đáng chết!

Không thể nhúc nhích được!" Ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc bị thương kia cuống quít.

Dư ba vừa rồi đã cắt đứt sức mạnh tích lũy của họ, trong tình huống không thể thoát khỏi trấn áp của Hỗn Độn Chung, họ căn bản không thể né tránh, chỉ có thể trơ mắt nhìn Khai Thiên phủ khí và nhị phượng hắc bạch va chạm.

Thậm chí những dư ba không ngừng khuếch tán đánh vào người, tạo ra thêm nhiều vết thương.

Rắc!

Đúng lúc này, một tiếng vỡ vụn vang lên thu hút sự chú ý của toàn trường.

Nhìn theo hướng âm thanh, có thể thấy nhị phượng hắc bạch lặng lẽ nứt ra, Khai Thiên phủ khí dù hơi mờ đi nhưng ngay lập tức xuyên thấu qua chướng ngại, cấp tốc tập kích về phía ba vị Chuẩn Thánh đang trọng thương kia. "Không..." Ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc tuyệt vọng.

Đồng thời, những Chuẩn Thánh Phượng tộc ở xa cũng hoảng loạn, không ngờ ba người kia lại không chạy thoát, thậm chí lúc này còn phơi mình dưới Khai Thiên phủ khí.

Trong nhất thời, mười vị Chuẩn Thánh Phượng tộc còn lại không màng tất cả, thi nhau điều động pháp lực rót vào linh bảo, cấp tốc tập kích về phía Khai Thiên phủ khí và Hình Hạo, mong ngăn chặn bi kịch xảy ra. "Muốn ngăn cản Bản Tổ Vu sao?" Đáng tiếc, Hình Hạo nhìn thấy cảnh này, sao có thể để mười người kia ngăn cản?

Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo gõ mạnh vào Hỗn Độn Chung, tiếng chuông điếc tai lại vang lên: Boong!

Boong!

Lực trấn áp chư thiên lại bộc phát, trực tiếp trấn áp toàn bộ đợt tập kích của mười vị cường giả Chuẩn Thánh, tuy không trực tiếp hủy diệt nhưng cũng làm giảm đáng kể tốc độ tập kích.

Đồng thời, Khai Thiên phủ khí vào lúc này tỏa ra ánh sáng vạn trượng như huyết sắc, tốc độ nhanh hơn ba phần, lập tức oanh kích lên thân thể ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc. "A..." "A..." Tiếng thảm thiết xé lòng vang lên, dưới sự tập kích của Khai Thiên phủ khí, thân thể ba vị Chuẩn Thánh Phượng tộc bị hủy diệt với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Dưới tác dụng của Lực Chi Pháp Tắc, nguyên thần được bao bọc trong lửa Niết Bàn của cả ba cũng cấp tốc tan vỡ, chỉ trong vài hơi thở, một vị trưởng lão Phượng tộc Chuẩn Thánh sơ kỳ đã triệt để thân tử đạo tiêu, cùng với nguyên thần hóa thành tro bụi. "Không!

Thập Tam muội!" Cảnh tượng đó khiến các Chuẩn Thánh Phượng tộc tại trường thống khổ hô hoán.

Từng người đôi mắt đỏ ngầu, nhìn về phía Hình Hạo với ánh mắt đầy phẫn nộ, sát cơ và thù hận, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hình Hạo, Phượng tộc ta thề bất tử bất hưu với ngươi!" "Hình Hạo, sớm muộn có một ngày, ta thề sẽ giết ngươi báo thù tuyết hận!" "Hình Hạo..." "Chỉ là tiếng sủa của kẻ yếu!" Khinh bỉ hừ lạnh một tiếng,

Hình Hạo hoàn toàn không để mười vị Chuẩn Thánh Phượng tộc kia vào mắt.

Trừ hai vị Chuẩn Thánh hậu kỳ có chút đe dọa ra, những người còn lại căn bản không vào được mắt hắn.

Chương 156

"A..." Lúc này, lại một tiếng thảm thiết vang lên.

Nhìn lại, vị Chuẩn Thánh Phượng tộc thứ hai đã chết dưới Khai Thiên phủ khí, hình thần câu diệt, cái gọi là lửa Niết Bàn của Phượng tộc trước mặt Lực Chi Pháp Tắc chỉ là một trò cười. "Không!

Thập Nhị muội!" Nhìn cảnh này, mười vị Chuẩn Thánh Phượng tộc càng thêm thống khổ, nhìn về phía Hình Hạo càng thêm thù hận, toàn thân huyết diễm sôi trào, đốt cháy tinh huyết mạnh mẽ lao ra cứu viện người cuối cùng dưới Khai Thiên phủ khí. "Đốt cháy tinh huyết!

Ngươi cho rằng đánh đổi sức mạnh là có thể cứu được người sao?" Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo bước một bước ngăn trước mặt mười vị Chuẩn Thánh Phượng tộc, Chu Thiên Thần Phủ vung lên, từng đạo phủ khí dọc ngang giao nhau chém ra, tuy không bằng Khai Thiên phủ khí nhưng có Lực Chi Pháp Tắc gia trì, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ cũng không dám đối kháng trực diện. "Đáng chết!" Không còn cách nào khác, tám vị cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ Phượng tộc buộc phải dừng lại, huy vũ linh bảo kháng cự phủ khí, chỉ có hai vị Chuẩn Thánh hậu kỳ Phượng tộc cùng hô to: "Phá cho ta!" Giây tiếp theo, hai tiếng phượng hót vang lên.

Có thể thấy bản thể của họ hiển hóa, chính là Hỏa Hoàng màu trắng và đen.

Tung cánh cao vút, Hỏa Hoàng lao xuống, trực tiếp ngăn cản mọi phủ khí, thẳng hướng Hình Hạo. "Hình Hạo, đi chết đi!" Khi tiếp cận khu vực của Hình Hạo, hắc bạch Hỏa Hoàng giận dữ quát, lợi trảo thò ra, uy thế ngang ngửa Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp quét qua, phối hợp với Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm, ngay cả Hình

Hạo cũng không dám lơ là. "Phối hợp không tồi!

Đáng tiếc, đối với ta vô dụng!" Thu hết vào mắt, Hình Hạo cười ha hả, tay trái ném Hỗn Độn Chung lên đỉnh đầu.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn Chung tỏa sáng vạn trượng, định lượng năng lượng bao trùm Hình Hạo vào trong.

Một tiếng nổ lớn vang lên, lợi trảo của hắc bạch Hỏa Hoàng va chạm với nó, hỏa quang bắn tứ tung, Hỗn Độn Chung rung chuyển, tiếng chuông lại vang lên, hai đầu Hỏa Hoàng tập kích Hình Hạo bị đánh bay ra ngoài. "A..." Cùng với tiếng thảm thiết vang lên, vị Chuẩn Thánh Phượng tộc cuối cùng bên trong Khai Thiên phủ khí đã hình thần câu diệt.

Đến đây, sức mạnh của Khai Thiên phủ khí tiêu hao tám chín phần, bay thẳng lên thiên không, lập tức cắt khai hỏa vân bao phủ trên không núi Tổ Phượng Sơn.

Một tiếng nổ lớn, thiên không đầy hỏa vân bị phá hủy một lỗ hổng lớn, tinh quang rơi xuống, hồng hoang bên ngoài đã tiến vào ban đêm.

Đúng lúc này, một giọng nói lạnh lùng lặng lẽ vang lên: "Hình Hạo, đi chết đi!" Trong nháy mắt, Hình Hạo toàn thân chấn động, dù có Hỗn Độn Chung hộ thể nhưng hắn vẫn cảm nhận được đe dọa tử vong, theo bản năng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Bạch Loan không biết đã xuất hiện phía sau từ lúc nào, lúc này đang cầm một chuôi Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cấp trường kiếm đâm tới, nhắm thẳng vào đầu lâu yếu hại. "Bạch Loan!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo đại kinh thất sắc.

Hắn không ngờ kẻ sau lại có thể thâu tập, lặng lẽ không một tiếng động như vậy.

Nhìn thấy lợi nhận tập kích, Hình Hạo thậm chí cảm thấy bản

thân không thể né tránh, thậm chí phòng ngự của Hỗn Độn Chung cũng chưa chắc đỡ nổi.

Dù là Tiên Thiên Chí Bảo!

Nhưng kẻ tập kích lại là một vị Chuẩn Thánh viên mãn, tay cầm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không kém Tiên Thiên Chí Bảo bao nhiêu. "Chỉ có thể liều mạng!

Hy vọng có thể đỡ được một đòn!" Tự nhủ một câu, đáy mắt Hình Hạo lóe lên một tia lệ sắc, không triệu hoán Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Liên giấu trong Địa Hoa, mà giơ Chu Thiên Thần Phủ chém về phía Bạch Loan, quát lớn: "Khai Thiên Cửu Thức nhị phủ liệt càn khôn!" Giây tiếp theo, trường kiếm giáng xuống, trực tiếp oanh kích lên thân chuông do Hỗn Độn Chung huyễn hóa ra.

Rắc một tiếng, thân chuông huyễn hóa lập tức vỡ vụn, trường kiếm trong tay Bạch Loan tỏa sáng vạn trượng, như xé rách tờ giấy trắng dễ dàng phá khai phòng ngự của Hỗn Độn Chung. "Vô thị phòng ngự!

Kiếm này sao có thể đáng sợ như vậy!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo vừa kinh hãi vừa sợ hãi.

May mà không chọn chỉ phòng ngự, nếu không, trường kiếm có thể vô thị phòng ngự trong tay Bạch Loan sẽ khiến hắn trọng thương, thậm chí là bị giết. "Hát!" Quát lớn một tiếng, Hình Hạo vận chuyển Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, pháp lực hạo hãn cuồn cuộn rót vào Chu Thiên Thần Phủ, hung hăng va chạm với trường kiếm giữa không trung.

Tranh!

Hỏa quang bắn tứ tung, Hình Hạo và Bạch Loan thân thể chấn động, toàn bộ khu vực trong khoảnh khắc quỷ dị yên tĩnh ba giây.

Tiếp theo đó, không gian vỡ vụn, thời gian vặn vẹo, địa hỏa thủy phong sôi trào, dư ba khủng bố quét qua, lập tức tiêu diệt sạch đợt tập kích của mười vị Chuẩn Thánh.

Không chỉ vậy, sức mạnh của dư ba va chạm vào người những Chuẩn Thánh Phượng tộc kia, trừ hai vị cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, tám người còn lại đều hộc máu khí tức uể oải.

Nhờ có lửa Niết Bàn của Phượng tộc, thương thế trên người tuy nhìn đáng sợ nhưng thực tế đang hồi phục cực nhanh.

Đặc biệt là hai vị cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ Phượng tộc, chỉ trong vài hơi thở đã hồi phục như cũ, đối thị một cái rồi lại tung cánh sát hướng Hình Hạo. "Ở lại cho ta!

Cường giả Phượng tộc, đánh với ta một trận!" Đúng lúc này, hai tiếng quát lớn truyền tới từ ngoài núi Tổ Phượng Sơn.

Cùng với hai đạo Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi giáng xuống, lập tức ngăn cản hai vị cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ Phượng tộc đang tập kích Hình Hạo.

Giây tiếp theo, thiên địa tịch tĩnh, Chúc Cửu Âm xuyên toa thời gian hiện thân trước mặt hắc bạch Hỏa Hoàng, hiển lộ Tổ Vu chân thân, song quyền nện xuống hung hăng oanh kích lên bản thể của chúng.

Bành!

Bành!

Hai tiếng va chạm nặng nề vang lên, hắc bạch Hỏa Phượng lập tức bị đánh bay.

Đồng thời, Tổ Vu Cường Lương ở phía sau hiển lộ Tổ Vu chân thân, tay cầm Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi oanh về phía hắc bạch Hỏa Hoàng, phối hợp với Chúc Cửu Âm tập kích.

Chỉ trong vài hơi thở, hắc bạch Hỏa Hoàng vốn oai phong lẫm liệt đều không có sức kháng cự dưới đợt tập kích của Tổ Vu, liên tục kêu gào thảm thiết nhưng không thể thoát thân. "Tổ Vu Vu tộc!

Chương 157

Chúc Cửu Âm, Cường Lương!" Nhìn cảnh này, tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc vừa hồi phục một chút ở đằng xa kinh ngạc đến ngây người.

Tuy biết Vu tộc xâm nhập Thập Vạn Hỏa Sơn, nhưng đều nghĩ chỉ có một mình Hình Hạo.

Nhưng sự xuất hiện của Chúc Cửu Âm và Cường Lương khiến họ hiểu rằng, lần này Vu tộc thực sự hạ quyết tâm khai chiến với Phượng tộc, thậm chí mục đích có thể là phúc diệt cả Phượng tộc. "Không xong!" Dường như nhận ra điều gì, Ngũ trưởng lão Phượng tộc sắc mặt đại biến: "Mau, để tộc nhân ra khỏi núi Tổ Phượng Sơn!

Một khi đại quân Vu tộc tới chiếm cứ hoàn toàn Thập Vạn Hỏa Sơn, bọn họ sẽ hủy diệt núi Tổ Phượng Sơn, tộc nhân bên trong sẽ nguy hiểm." Lời này vừa thốt ra, bảy vị Chuẩn Thánh Phượng tộc còn lại mặt cắt không còn giọt máu.

Nếu mọi chuyện đúng như Ngũ trưởng lão nói, thì Phượng tộc thực sự đang ở khoảnh khắc sinh tử nguy cơ, niềm vui thành hoàng của Bạch Loan trong khoảnh khắc tan biến sạch sẽ.

Hầu như ngay lập tức, một vị trưởng lão Phượng tộc quay đầu hô hoán: "Mau, tất cả mọi người toàn bộ đi ra!

Tất cả Đại La Kim Tiên toàn lực bảo hộ tộc nhân, bố hạ Vạn Hỏa Đại Trận cảnh giác Vu tộc tập kích." Đát đát!

Đát đát!

Ngay khi lời nói vừa dứt, một tràng tiếng chạy vội vã truyền tới.

Nhìn theo hướng âm thanh, có thể thấy Hậu Thổ, Huyền Minh và

Chúc Dung dẫn đầu Hình Thiên, Trụ Dĩ cùng hàng trăm đỉnh cấp Đại Vu đang vội vã lao tới, mỗi người chu thân sát khí ngút trời, chiến ý nồng đậm. "Đáng chết!

Có thêm ba tôn Tổ Vu!

Sao lại có nhiều đỉnh cấp Đại Vu như vậy, Vu tộc dốc toàn bộ lực lượng ra sao?" Tám vị trưởng lão Phượng tộc mặt trắng bệch.

Trong tình huống này, tinh nhuệ Vu tộc tề xuất, với hơn trăm đỉnh cấp Đại Vu, đó đều là sự tồn tại ngang ngửa Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Thậm chí dựa vào thể chất cường hãn của Đại Vu, mười vị đỉnh cấp Đại Vu tuyệt đối có thể chiến thắng một vị tu sĩ Chuẩn Thánh sơ kỳ, dù không thắng được thì việc cầm chân cũng không thành vấn đề.

Cộng thêm sự hiện diện của ba tôn Tổ Vu, một khi đại chiến bùng nổ hoàn toàn, Phượng tộc sẽ lâm vào cảnh nguy ngập.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Đúng lúc này, những tiếng nổ dữ dội ở phương xa chợt tắt.

Hai đạo tiếng xé gió vang lên, Hình Hạo và Bạch Loan từ vùng địa hỏa thủy phong đang tàn phá lao ra, đứng đối lập hai bên, vừa thở dốc vừa mang theo những vết thương khác nhau trên người. "Bạch Hoàng!" "Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy vậy, trận chiến đôi bên tạm dừng, trừ Chúc Cửu Âm, Cường Lương và nhị phượng hắc bạch đang tử chiến ở đằng xa, Chúc Dung và những người khác đã tới bên cạnh Hình Hạo, tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc và một lượng lớn Đại La Kim Tiên Phượng tộc cũng tụ tập sau lưng Bạch Loan. "Hình Hạo huynh đệ, không sao chứ?" Nhìn vết kiếm sâu vào da thịt trên vai Hình Hạo, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh sắc mặt đều trầm xuống.

Dù sao Hình Hạo cũng có Hỗn Độn Chung hộ thể, lại có nhiều Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, dù bảo vật không đỡ được nhưng nhục thân của hắn cũng đã đạt đến mức vô thị Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp, đột nhiên bị thương như vậy thật khiến người ta khó hiểu. "Không sao!" Phẩy phẩy tay, Hình Hạo tâm niệm nhất động triệu hoán ra Địa Hoa, thúc động Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên bên trong hỗ trợ bản thân hồi phục, đồng thời thở dốc nói: "Trường kiếm trong tay ả có vấn đề, có thể vô thị linh bảo và phòng ngự nhục thân của Tổ Vu, tuyệt đối đừng đối kháng trực diện với nó!" Vô thị linh bảo và nhục thân Tổ Vu!

Đồng tử co rụt, Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ kinh ngạc, không thể tin được nhìn về phía trường kiếm Bạch Loan đang cầm, cuối cùng cũng hiểu vì sao Hình Hạo lại bị thương trong thời gian ngắn như vậy. "Hình Hạo!" Lúc này, Bạch Loan ở đằng xa phẩy tay cho tám vị trưởng lão Chuẩn Thánh lui ra, ánh mắt lạnh lùng khóa chặt vào nhóm người Hình Hạo: "Lục đại Tổ Vu!

Vu tộc quả thực đã hạ quyết tâm rất lớn.

Nhưng các ngươi thật sự nghĩ như vậy có thể đánh bại Phượng tộc ta sao?

Tổ Vu thì đã sao, ta đã nhận truyền thừa của phụ thân và mẫu thân, lên hết đi, ta là Bạch Hoàng, sao phải sợ các ngươi!" Ân!?

Nghe lời này, Hình Hạo, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh đều không khỏi ngẩn ra.

Quá ngông cuồng!

Lời nói của Bạch Loan thực sự quá cuồng vọng.

Dù ả là Chuẩn Thánh viên mãn, trên người lại có ba món Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng ngay cả hạ gục Hình Hạo còn khó

khăn, lấy đâu ra tự tin khiêu chiến cả bốn người? "Kẻ cuồng vọng!

Hôm nay chúng ta sẽ cho ngươi biết thế nào là Tổ Vu không thể nhục!" Hầu như ngay lập tức, Chúc Dung bước lên chuẩn bị ra tay.

Không chỉ vậy, cả Hậu Thổ và Huyền Minh cũng điều động pháp tắc của bản thân chuẩn bị hành động. "Đợi đã!" Hình Hạo lên tiếng ngăn cản: "Đừng vội động thủ." Ân!?

Bước chân khựng lại, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh khó hiểu nhìn Hình Hạo, không biết vì sao lại bị ngăn cản.

Sự cuồng vọng của Bạch Loan quả thực khiến người ta không thoải mái, theo lý mà nói, bốn người liên thủ đánh bại, thậm chí giết đối phương là khả năng rất cao. "Chúc Dung Tổ Vu, Hậu Thổ Tổ Vu, Huyền Minh Tổ Vu!" Hình Hạo trầm ngâm một lát rồi mở miệng: "Đừng trúng kế, mục tiêu của ta là đánh bại Phượng tộc chứ không phải mỗi Bạch Loan.

Nếu chúng ta cùng nhắm vào Bạch Loan, cố nhiên bốn người liên thủ sẽ chiếm ưu thế và thắng cuộc, nhưng lại tổn thất đi ba đại chiến lực.

Với tám vị trưởng lão Chuẩn Thánh và lượng lớn Đại La Kim Tiên Phượng tộc kia, chưa chắc đã không thể đánh một trận.

Cho nên, mục đích của ả là khích nộ, chỉ cần chúng ta cùng tập kích ả, ả có thể cầm chân bốn đại Tổ Vu, Phượng tộc có khả năng sẽ lật ngược thế cờ." Hóa ra là vậy!

Chúc Dung ba người bừng tỉnh, gật đầu rồi im lặng.

Hiểu được mọi chuyện đều nằm trong kế hoạch của Bạch Loan, ánh mắt nhìn ả thêm một phần ngưng trọng nhưng cũng lý trí hơn.

Chương 158

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 3000 tích phân!" Cũng được đấy chứ!

Nghe tiếng thông báo của hệ thống, Hình Hạo không khỏi ngẩn ra.

Cách thức thu thập tích phân trước đây hắn đã biết, nhưng bấy lâu nay toàn kịch thấu những đại sự kiện, dẫn đến việc hắn thậm chí không đi tìm những cách thu thập khác.

Nhưng giờ lại nhận được tích phân, chẳng lẽ chỉ cần vạch trần kế hoạch và âm mưu của người khác, chỉ cần được công nhận là cũng có thể nhận được tích phân sao?

Nghĩ vậy, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, cúi đầu nhìn vết thương trên vai đã hồi phục như cũ, lập tức nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ: "Chúc Dung Tổ Vu, Hậu Thổ Tổ Vu, Huyền Minh Tổ Vu, hãy dẫn Hậu Nghệ, Trụ Dĩ đi tiêu diệt đám tu sĩ Phượng tộc kia.

Bạch Loan giao cho ta, dù là Chuẩn Thánh viên mãn, ta cũng không phải không có sức chiến đấu." "Được!" Đáp ứng một tiếng, Chúc Dung ba người không còn do dự.

Hiểu được mưu đồ của Bạch Loan muốn cầm chân ba người, họ sẽ không trúng kế nữa.

Lần này Vu tộc và Phượng tộc quyết chiến, tự nhiên không thể bị cảm xúc cá nhân chi phối.

Ngay sau đó, Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ đồng loạt hiển lộ Tổ Vu chân thân.

Hống!

Cùng với tiếng gầm vang dội, ba tôn Tổ Vu cao vạn trượng xuất hiện bên ngoài núi Tổ Phượng Sơn.

Giây tiếp theo, Chúc Dung dẫm mạnh lên đại địa, Nam Minh Ly Hỏa vô biên tỏa ra, gầm lên: "Nam nhi Vu tộc, theo ta giết sạch đám tạp mao điểu Phượng tộc này!" Lời này vừa thốt ra, hàng trăm đỉnh cấp Đại Vu đứng phía sau lập tức hưởng ứng. "Chiến!" "Chiến!" Chiến ý ngút trời dâng cao, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh tiên phong xông về phía tám đại trưởng lão và tộc nhân Phượng tộc. "Đại La Phượng tộc, nghênh địch!" Tám vị trưởng lão Phượng tộc giật mình, sau đó vung linh bảo hô lớn: "Tộc nhân dưới cấp Đại La mau chóng cấu kiến Vạn Hỏa Đại Trận phòng ngự!" "Rõ!" "Rõ!" Tiếng đáp ứng vang dội, Đại La Kim Tiên Phượng tộc cũng không trì hoãn.

Hầu như ngay lập tức, đại quân tu sĩ theo chân tám vị trưởng lão xuất kích nghênh chiến Tổ Vu và đỉnh cấp Đại Vu của Vu tộc.

Đồng thời, những tu sĩ Phượng tộc dưới cấp Đại La nhanh chóng tụ tập lại, điên cuồng vận chuyển pháp lực cấu kiến Vạn Hỏa Đại Trận phòng ngự. "Đến hay lắm!" Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ quát lớn một tiếng, sau đó ba đại Tổ Vu trực tiếp giao chiến với tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc. "Vu!" "Vu!" Cùng lúc đó, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Trụ Dĩ cùng các đỉnh cấp Đại Vu cũng lao vào tử chiến với Đại La Kim Tiên Phượng tộc.

Trong nhất thời, tiếng oanh minh không ngừng vang lên, Đại La Kim Tiên Phượng tộc dù dùng thuật pháp thần thông hay linh bảo cũng khó có thể phá khai phòng ngự nhục thân của đỉnh cấp Đại Vu.

Bất đắc dĩ, từng tên Đại La Phượng tộc phân phân hiển lộ bản thể.

Lệ!

Thu!

Tiếng phượng hót không tuyệt bên tai.

Vô số Hỏa Phượng, Hỏa Hoàng, Băng Phượng, Phong Hoàng, Lôi Phượng lao vào tử chiến với đỉnh cấp Đại Vu.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ ngoại vi núi Tổ Phượng Sơn biến thành chiến trường thảm khốc, những chân thân Đại Vu khổng lồ và bản thể Phượng tộc khổng lồ lao vào nhau, nơi đi qua thiên băng địa liệt, thậm chí có hỏa sơn bị hủy diệt ngay lập tức.

Sát khí quét qua ức vạn lý cương thổ, mùi máu tanh nồng nặc dâng cao, có đỉnh cấp Đại Vu tử trận, cũng có Đại La Phượng tộc bị xé rách nhục thân và thần hồn thảm tử tại chỗ.

Chiến tranh thực sự đã mở màn từ đây.

Tuy đỉnh cấp Đại Vu của Vu tộc có chiến lực sánh ngang Chuẩn Thánh, nhưng số lượng Đại La Kim Tiên của Phượng tộc lại nhiều hơn, cộng thêm một số kẻ điên cuồng tự bạo trước khi chết, cũng gây ra không ít thương vong.

Đương nhiên, trận chiến có động tĩnh và uy thế lớn nhất vẫn thuộc về Chúc Dung, Huyền Minh, Hậu Thổ và tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc.

Tu vi đôi bên không chênh lệch mấy, nhưng Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ dù sao cũng là Tổ Vu, lực phòng ngự tuyệt đối không phải những Chuẩn Thánh Phượng tộc kia có thể phá vỡ.

Phối hợp với pháp tắc chi lực của bản thân, tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc bị áp chế khó lòng phản kích, bất đắc dĩ phải bỏ qua thuật pháp linh bảo, hiển hóa bản thể tử chiến với ba đại Tổ Vu. "Đáng chết!" Chứng kiến cảnh tượng này, Bạch Loan với tư cách là Hoàng của Phượng tộc sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

Tình huống đáng sợ nhất đã xảy ra.

Chúc Dung và hai vị Tổ Vu đã ngăn cản tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc, đỉnh cấp Đại Vu lại điên cuồng đồ sát Đại La Phượng tộc, cục diện hiện tại cực kỳ bất lợi cho Phượng tộc.

Một khi bất kỳ khu vực nào có vấn đề, Phượng tộc có thể sẽ sụp đổ hoàn toàn, hậu quả khôn lường.

Nghĩ đến đây, Bạch Loan không màng tất cả, hai tay bắt quyết, Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm sôi trào trên người, dường như muốn thi triển thần thông thay đổi chiến cục bất lợi cho Phượng tộc. "Trảm!" Một tiếng quát lớn vang lên.

Cùng với phủ khí phá không, hành động của Bạch Loan trực tiếp bị cắt đứt, ngăn cản khả năng ả thi triển thần thông giúp đỡ Phượng tộc.

Hưu!

Hành Chi Bí phát động, Hình Hạo lóe thân xuất hiện trước mặt Bạch Loan, tay phải cầm rìu, tay trái cầm Hỗn Độn Chung, mặt lạnh như băng nói: "Bạch Loan, coi Bản Tổ Vu không tồn tại sao?

Chuẩn Thánh đại viên mãn, để Bản Tổ Vu xem cái gọi là truyền thừa sức mạnh của Tổ Phượng và Tổ Hoàng mà ngươi tự hào có gì đáng để kiêu ngạo." Dứt lời, Hình Hạo gõ vang Hỗn Độn Chung.

Boong!

Boong!

Tiếng chuông vang lên, vừa trấn áp Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm quanh thân Bạch Loan, vừa không ngừng khuếch tán ra ngoài, ảnh hưởng đến các Đại La Phượng tộc trong chiến trường.

Trong nhất thời, những Đại La Phượng tộc đang giao thủ với đỉnh cấp Đại Vu khựng lại trong thoáng chốc.

Chương 159

Tuy chỉ là khoảnh khắc ngắn ngủi, nhưng cũng đủ để các đối thủ đỉnh cấp Đại Vu chớp lấy cơ hội, từng nắm đấm bao quanh bởi Tiên Thiên Trọc Khí điên cuồng oanh kích lên thân thể bọn họ, thậm chí xé rách nhục thân, trực tiếp đánh nát nguyên thần. "A..." "A..." Tiếng thảm thiết vang lên liên hồi, thêm nhiều Đại La Phượng tộc ngã xuống.

Chiến trường vốn đỉnh cấp Đại Vu đã chiếm ưu thế nay chuyển sang thế nghiền ép, mỗi nhịp thở đều có Đại La Phượng tộc vẫn lạc, cái gọi là lửa Niết Bàn thậm chí chưa kịp bùng lên đã bị Tiên Thiên Trọc Khí dập tắt hoàn toàn. "Hỗn trướng!

Hình Hạo!

Ta muốn lấy mạng ngươi!" Bạch Loan đôi mắt đỏ ngầu.

Vạn lần không ngờ Hình Hạo lại tàn nhẫn như vậy, càng không ngờ Hỗn Độn Chung lại đáng sợ đến thế.

Chỉ một tiếng chuông đã trực tiếp chủ đạo toàn bộ cục thế chiến trường, nếu không ngăn cản, cứ để tiếng chuông tiếp tục vang lên, e rằng Đại La Phượng tộc sẽ chết sạch.

Nghĩ đến đây, Bạch Loan không màng gì nữa, thao túng trường kiếm tập kích Hình Hạo, không cầu giết được hắn ngay lập tức, chỉ cầu ngăn hắn tiếp tục gõ chuông. "Thì ra đây mới là công dụng thực sự của Hỗn Độn Chung!

Bảo sao Đông Hoàng Thái Nhất có thể dựa vào nó một mình đối chiến thập đại Tổ Vu mà không bại!" Hình Hạo cũng sững sờ, nhưng sau khi hoàn hồn, trong lòng đại hỉ.

So với các Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác, thậm chí là Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Chung không nghi ngờ gì chính là sát khí giết chóc thực sự, có nó phối hợp, Hình Hạo hoàn toàn có thể một mình chủ đạo xu thế chiến trường.

Thế là, Hình Hạo không chút trì hoãn, vung Chu Thiên Thần Phủ nghênh chiến Bạch Loan.

Giây tiếp theo, hai bóng người giao chiến giữa không trung.

Tranh!

Tranh!

Kiếm rìu va chạm, hỏa quang bắn tứ tung, dù tu vi của Bạch Loan là Chuẩn Thánh viên mãn còn Hình Hạo mới chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng đôi bên vẫn đánh ngang ngửa.

Sự khủng bố của Dĩ Lực Chứng Đạo vào lúc này đã hiển lộ rõ.

Dù cảnh giới không bằng đối phương, nhưng chiến lực pháp lực đều không kém cạnh bao nhiêu, huống chi Hình Hạo còn tu luyện Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công.

Theo thời gian trôi qua, số lượng Đại La Phượng tộc tử vong trong chiến trường ngày càng nhiều, đỉnh cấp Đại Vu càng đánh càng hăng.

Hậu Nghệ đứng bên ngoài chiến trường, dựa vào tiễn thuật quỷ thần khó lường, đã bắn chết hơn trăm Đại La Phượng tộc.

Hình Thiên cầm rìu điên cuồng sát lục, Hình Thiên Phủ trong tay hắn liên tục hấp thu tinh huyết của Đại La Kim Tiên Phượng tộc, không chỉ tiến hóa lên cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mà ngay cả năng lực đặc thù của Hình Thiên Phủ cũng được mở ra.

Chiến Chi Pháp Tắc!

Loại pháp tắc đỉnh cấp chỉ đứng sau Lực Chi Pháp Tắc trong

truyền thuyết đã được Hình Thiên Phủ ban cho Hình Thiên.

Trong nhất thời, chiến lực của Hình Thiên bùng nổ, Đại Vu chân thân đạt tới độ cao chín trăm chín mươi chín vạn trượng, chỉ còn thiếu một chút là có thể bước chân vào cấp bậc Tổ Vu.

Đồng thời, Cửu Phượng, Trụ Dĩ, Tương Liễu, Xi Vưu, Phong Ba, Vũ Sư và các đỉnh cấp Đại Vu khác cũng có sự đột phá trong chiến đấu, tung hoành khắp chiến trường với chiến lực tiệm cận Tổ Vu, không có bất kỳ Đại La Phượng tộc nào là đối thủ quá mười chiêu. "Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi, hạ!" "Thời gian cấm cố!" Đúng lúc này, hai tiếng quát lớn đột ngột vang dội khắp núi Tổ Phượng Sơn.

Nhìn theo, có thể thấy Chúc Cửu Âm dùng Thời Gian Pháp Tắc cấm cố hai vị trưởng lão Phượng tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Cùng lúc đó, Cường Lương thao túng Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi oanh kích lên thân thể hai người.

Bành bành hai tiếng nổ lớn, bản thể của hai vị Chuẩn Thánh hậu kỳ Phượng tộc nổ tung, nguyên thần thảm thiết bay ra, được bao phủ trong lửa Niết Bàn mong muốn chạy thoát. "Chạy đi đâu!

Thời gian phong tỏa!" Chúc Cửu Âm sát cơ lóe lên, quát lớn một tiếng, Thời Gian Pháp Tắc cuồn cuộn tuôn ra.

Trong khoảnh khắc, vùng không gian đó bị phong tỏa, ngay cả Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm cũng bị mờ đi.

Làm xong tất cả, Chúc Cửu Âm quay đầu quát: "Cường Lương, ra tay!" "Được rồi nhị ca!" Cường Lương nhảy vọt lên, hai tay cầm Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi nện xuống, oanh kích dữ dội lên nguyên thần của hai vị trưởng lão Phượng tộc. "A..." Nguyên thần của hai vị trưởng lão Chuẩn Thánh hậu kỳ bị hủy diệt, sức mạnh của Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi đã thành công cách sát bọn họ, ngay cả lửa Niết

Bàn cũng không thể che chở được nữa. "Đại tỷ!

Nhị tỷ!" Tám vị trưởng lão Phượng tộc đang giao chiến với Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ chứng kiến cảnh này thì đôi mắt đỏ ngầu, thống khổ hô hoán, sau đó quay người tập kích về phía Chúc Cửu Âm và Cường Lương. "Chạy đi đâu!

Hôm nay tất cả các ngươi đều phải chết!" Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ lập tức truy kích, quyết tâm tiêu diệt toàn bộ tám người tại đây. "Không xong!" Bạch Loan đang giao chiến với Hình Hạo cũng biến sắc.

Tám vị trưởng lão đối chiến với ba đại Tổ Vu đã không chiếm được chút lợi lộc nào, nay lại muốn tập kích Cường Lương và Chúc Cửu Âm, chẳng phải là tìm chết sao?

Bạch Loan nôn nóng vạn phần, tâm niệm nhất động gọi ra Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm đánh lui Hình Hạo để đi chi viện, ít nhất phải phá vỡ vòng vây của ngũ đại Tổ Vu. "Ngươi dám!

Coi Bản Tổ Vu là đồ trưng bày sao?" Hình Hạo tinh quang lóe lên, không chút do dự rút lui, giơ Chu Thiên Thần Phủ gõ vào Hỗn Độn Chung.

Boong!

Boong!

Chương 160

Tiếng chuông vang lên, lực trấn áp chư thiên quét qua, lập tức đánh tan Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm mà Bạch Loan vừa triệu hoán.

Đồng thời, sức mạnh của Hỗn Độn Chung cũng lan đến chiến trường bên trong.

Vô số Đại La Kim Tiên Phượng tộc hộc máu, Hình Hạo (Hình Thiên), Hậu Nghệ, Trụ Dĩ và các đỉnh cấp Đại Vu chớp thời cơ điên cuồng đồ sát, chỉ trong mười mấy nhịp thở, ít nhất thêm trăm vị Đại La Phượng tộc ngã xuống. "Hỗn trướng!" Bạch Loan như bừng tỉnh khỏi mộng, sắc mặt khó coi vô cùng, đôi mắt cũng đỏ bừng.

Ả biết mình đã xem thường sự tồn tại của Hình Hạo, xem thường sự đáng sợ của Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Chỉ trong chớp mắt, bại cục của Phượng tộc đã được định đoạt, đừng nói đến việc ngăn cản ngũ đại Tổ Vu liên thủ, thậm chí ả có thể sẽ trở thành một kẻ cô độc không còn thần dân.

Lúc này, Bạch Loan không màng gì nữa, quay đầu khóa chặt Hình Hạo, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hình Hạo, hôm nay ta nhất định phải lấy mạng ngươi!" Nói đoạn, Bạch Loan thò tay vào ngực lấy ra một tấm lệnh bài, không chút do dự bóp nát: "Dù Phượng tộc ta có lụi bại một lần nữa, hôm nay ta cũng phải để đám Vu tộc các ngươi bị chôn vùi tại đây!" Rắc rắc...

Lệnh bài vỡ vụn, toàn bộ núi Tổ Phượng Sơn rung chuyển.

Ngay sau đó, ở khu vực đỉnh núi Tổ Phượng Sơn, một đường hầm không gian khổng lồ xuất hiện.

Rắc rắc...

Tiếng vỡ vụn liên tục vang lên, hộ sơn đại trận của núi Tổ Phượng Sơn sụp đổ, những ngọn núi lửa bên ngoài chưa bị Vu tộc chiếm đóng cũng vỡ vụn, vô số nham thạch phun trào nhuộm đỏ cả bầu trời phía nam Hồng Hoang.

Dưới bầu trời đêm, những ngọn núi lửa phía nam Hồng Hoang phun trào rực rỡ như pháo hoa, thu hút sự chú ý của vô số sinh linh.

Đến đây, thiên cơ hiển lộ, tất cả tu sĩ đạt tới Chân Tiên cảnh trong Hồng Hoang đều hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Hồng Hoang chúng sinh xôn xao: "Trời ạ, Hoàng của Phượng tộc điên rồi sao?

Tự mình phá hủy khí vận của bản thân và Thập Vạn Hỏa Sơn, muốn đồng quy vu tận với Vu tộc sao?" "Trải qua trận này, khí vận Phượng tộc ít nhất sẽ suy bại hơn phân nửa, vị Phượng Hoàng này đang làm cái gì vậy?" "Hình Hạo thật đáng sợ, chẳng phải có lời đồn hắn đã chết ở phía nam Hồng Hoang sao?" "Lấy tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ cộng với Hỗn Độn Chung mà lại ngăn được tân nhiệm Bạch Hoàng Chuẩn Thánh viên mãn của Phượng tộc, chiến quả thật đáng sợ, chiến lực thật đáng sợ." Cùng lúc đó, trong Tử Tiêu Cung, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và một số tu sĩ Yêu đình đang nghe Hồng Quân giảng đạo cũng lặng lẽ mở mắt. "Hỗn trướng!" Chửi thầm một câu, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác lần lượt đứng dậy.

Thiên cơ hiển lộ, họ cũng biết Yêu đình đã bị Vu tộc phúc diệt, toàn bộ khu vực phía nam Hồng Hoang trừ Phượng tộc ra đều đã bị Vu tộc chiếm đóng. "Vu tộc!

Tổ Vu!

Hình Hạo!" Nghiến răng nghiến lợi thốt ra những từ này, Đông Hoàng Thái Nhất quay đầu nhìn Đế Tuấn phía sau nói: "Đại ca, chúng ta đi thôi!" Nghe vậy, Đế Tuấn không khỏi do dự.

Tự nhiên hắn phẫn nộ vì Vu tộc diệt Yêu đình mình lập ra, nhưng hiện tại đang trong lúc Hồng Quân truyền đạo, nếu mạo hiểm rời đi, bản thân hắn không mất mát gì nhiều, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất thì khác, y là đệ tử của Hồng Quân, nếu bỏ đi giữa chừng thì...

Đột nhiên, tiếng giảng đạo của Hồng Quân trên đài cao im bặt.

Trong Tử Tiêu Cung, chúng thần đang nhắm mắt cảm ngộ đều lần lượt mở mắt, từng người nhìn về phía Hồng Quân với vẻ cau mày nhưng cũng không quá phẫn nộ.

Bởi Hồng Quân ngắt quãng giảng đạo không phải chỉ một hai lần.

Lần này cũng không dừng lại đúng lúc quan trọng như những lần trước, nên đối với chúng thần mà nói cũng không tổn thất gì quá lớn. "Lão sư!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất mắt sáng lên như nhận ra điều gì, bái lạy Hồng Quân nói: "Vu tộc không tôn thiên đạo, thừa dịp chúng đệ tử tới nghe đạo mà đại khai sát giới trong Hồng Hoang, thậm chí mưu đồ chiếm cứ phía nam Hồng Hoang, xin lão sư ra tay ngăn chặn tất cả!" Lời này thốt ra, Tam Thanh cùng chúng thần không khỏi chấn động.

Tiếp đó, từng người bắt đầu diễn toán thiên cơ, lập tức hiểu ra trong gần ngàn năm qua, Vu tộc lại làm thêm một việc kinh thiên động địa.

Toàn bộ phía nam Hồng Hoang gần như bị Vu tộc chiếm cứ, tàn dư của thời đại trước là Phượng tộc lại càng tổn thất thảm trọng, tân nhậm Bạch Hoàng của Phượng tộc dù là Chuẩn Thánh viên mãn cũng không thể xoay chuyển tình thế, bị một mình Hình Hạo cầm chân hoàn toàn.

Trong Tử Tiêu Cung, chúng thần không khỏi nghị luận xôn xao: "Hỗn Độn Chung vậy mà lại rơi vào tay Hình Hạo!" "Vu Đế thế mà lại đưa Hỗn Độn Chung cho Hình Hạo!" "Cơ duyên của tên này quá tốt rồi, trước đó đã có bao nhiêu Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo rồi, giờ lại có thêm Hỗn Độn Chung!" Trong tình huống này, đáy mắt Hồng Quân cũng thoáng qua một tia bất lực.

Sớm từ lúc Vu tộc hành động, ông đã biết sẽ có kết quả này, thậm chí mấy năm nay đã cố ý gia tăng tốc độ giảng đạo.

Đáng tiếc, vẫn chậm một bước.

Lần giảng đạo này mới chỉ nói đến bước trảm tam thi, chưa nói tới việc tam thi hợp nhất, chúng thần Hồng Hoang cũng chưa tiêu hóa hoàn toàn, muốn xoay chuyển chiến cục thực sự có chút khó khăn. "Ta là Thánh nhân, không thể tùy ý can thiệp vào cách cục Hồng Hoang!" Thở dài một câu trong lòng, Hồng Quân liền cao thâm mạc trắc mở miệng: "Vu tộc vốn là hậu duệ Bàn Cổ, lúc này càng là Bàn Cổ chính tông, việc chiếm cứ bất kỳ nơi nào trong Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch đều không sai.

Nhưng Vu tộc đại khai sát giới, không có lòng lầm than, thậm chí phá hoại Thập Vạn Hỏa Sơn do Phượng tộc trấn thủ dẫn đến Hồng Hoang động đãng, điều này thiên đạo cũng không dung.

Vốn dĩ lần này vi sư sẽ truyền thụ toàn bộ phương pháp thành thánh, nhưng vì biến cố ở Hồng Hoang nên buộc phải trì hoãn, lần giảng đạo sau ta sẽ truyền thụ phương pháp chứng đạo tam thi hợp nhất." Lời này vừa thốt ra, toàn trường chết lặng.

Ngay cả Tam Thanh và các đại năng khác cũng bị màn thao tác này của Hồng Quân làm cho kinh ngạc.

Hồng Quân nói rõ ràng là muốn dừng giảng đạo, lại một lần nữa kết thúc sớm, lần này sớm hơn dự định tới hơn hai ngàn năm.

Chưa đợi Tam Thanh và những người khác hoàn hồn, Hồng Quân trên đài cao lại tung thêm một quả bom tấn: "Hồng Hoang động đãng, thiên giáng sát cơ, Chuẩn Thánh cũng có thể vẫn lạc, để các ngươi sau này có thủ đoạn tự vệ tốt hơn, cũng như vật chứa để trảm tam thi, vi sư sẽ đem những Tiên Thiên Linh Bảo thu thập được năm xưa ban cho các ngươi để phòng thân!" Ban Tiên Thiên Linh Bảo!

Một tiếng kinh hô vang lên, chúng thần trong điện không còn tâm trí suy nghĩ chuyện khác, từng người thở gấp, ánh mắt nhìn Hồng Quân tràn đầy nóng bỏng.

Tiên Thiên Linh Bảo được Thánh nhân thu thập thì quý giá đến mức nào?

Nếu có được một vài món, chẳng phải chiến lực sẽ tăng mạnh sao?

Đặc biệt là một số đại thần thông giả đã đạt tới ranh giới trảm thi, lúc này càng thêm kích động, nếu Hồng Quân ban xuống Tiên Thiên Linh Bảo, bọn họ hoàn toàn có thể trảm thi thành Chuẩn Thánh ngay tại chỗ.

Quan trọng nhất là, Hồng Quân nói lần giảng đạo sau sẽ truyền thụ phương pháp tam thi hợp nhất, chứng tỏ trảm tam thi thực sự có thể chứng đạo.

So với phương thức khí vận chứng đạo truyền ra từ Vu tộc, đại đa số người đều không nghĩ mình có thể kiến tạo một thế lực bá chủ như Vu tộc để tranh đoạt khí vận thiên địa.

Cho nên, trảm tam thi hiện tại là lựa chọn tốt nhất và tối ưu nhất cho tu sĩ. "Đa tạ sư tôn nhân từ!" Lúc này, Tam Thanh đi đầu phá vỡ sự im lặng, trực tiếp quỳ rạp xuống đất: "Khẩn xin sư tôn ban bảo." Ngọa tào!

Chương 161

Vô sỉ!

Thấy vậy, chúng thần Tử Tiêu Cung làm sao không biết mưu tính của Tam Thanh, trong lòng tức giận nhưng bản thân cũng nhanh chóng quỳ xuống, đồng thanh hô: "Khẩn xin Đạo Tổ ban bảo!

Khẩn xin sư tôn ban bảo!" Trong nhất thời, toàn bộ Tử Tiêu Cung biến thành hiện trường tranh đoạt linh bảo, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn và các tu sĩ Yêu đình cũng tạm thời quên đi việc thế lực bị Vu tộc phúc diệt, khẩn cầu Hồng Quân ban bảo cho mình. "Thôi được!

Thôi được!" Thu hết vào mắt, Hồng Quân thở dài một tiếng, tay lớn phất một cái, tiên thiên âm dương sôi trào, Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ xuất hiện trong tay ông. "Khí tức cổ xưa đó!

Tiên Thiên Chí Bảo!" Đồng tử co rụt, chúng thần trong Tử Tiêu Cung kích động.

Từng tu sĩ nhìn chằm chằm vào Thái Cực Đồ, ánh mắt nóng rực như sói đói thấy mồi, hận không thể lao lên đoạt lấy.

Nhưng vì khoảng cách thực lực quá lớn, chúng thần buộc phải kìm nén khao khát trong lòng, nhìn chằm chằm Hồng Quân, hy vọng ông sẽ ban vật này cho mình. "Thái Thanh!" Đáng tiếc, Hồng Quân không để ý đến ánh mắt chúng thần, khóa chặt mục tiêu vào Lão Tử nói: "Con là thủ đồ của ta, Thái Cực Đồ là do mảnh vỡ Bàn Cổ Phủ hóa thành, có duyên với con, hôm nay ban cho con!" Nói xong, Hồng Quân ném Thái Cực Đồ cho Lão Tử. "Đa tạ sư tôn!" Tiếp nhận Thái Cực Đồ, Lão Tử kích động vạn phần.

Tiên Thiên Chí Bảo!

Cuối cùng ông cũng sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo.

Khoảnh khắc này, Lão Tử cảm thấy nhân sinh đã đạt đến đỉnh cao, nếu không vì sự hiện diện của Hồng Quân và chúng thần, ông hận không thể ngửa mặt lên trời cười dài.

Ngược lại, sắc mặt chúng thần Tử Tiêu Cung trở nên cứng đờ.

Đặc biệt là những đại năng và đại thần thông giả nghe đạo từ lần đầu, trong lòng ẩn ẩn có chút cảm ngộ, thậm chí... "Ngọc Thanh!" Lúc này, Hồng Quân lại mở miệng, tay phải vẫy một cái, Bàn Cổ Phiên xuất hiện trong tay, ông nhìn về phía Nguyên Thủy nói: "Con do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, Bàn Cổ Phiên này có duyên với con, hôm nay ban cho con!" Nói xong, Hồng Quân phất tay ném Bàn Cổ Phiên cho Nguyên Thủy. "Đa tạ sư tôn!" Tiếp nhận Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy vô cùng kích động.

Vốn dĩ khi thấy Lão Tử có Tiên Thiên Chí Bảo, ông có chút đố kỵ, nhưng giờ thì vô cùng vui sướng.

Bởi so với Bàn Cổ Phiên là lợi khí công phạt, Thái Cực Đồ chỉ là loại phòng ngự và phụ trợ, sức mạnh mà cả hai phát huy ra hoàn toàn không cùng đẳng cấp. "Quả nhiên là vậy!

Lại như thế sao!" Chứng kiến cảnh này, chúng thần Tử Tiêu Cung nắm chặt nắm đấm, từng người mặt mày dữ tợn, sự phẫn nộ trong lòng dâng cao.

Mọi lợi lộc đều thuộc về Tam Thanh và các đệ tử của Hồng Quân, căn bản không có phần của họ, làm sao họ có thể chấp nhận được?

Đặc biệt là những đại năng vốn đầy kỳ vọng, lúc này từng người đứng dậy, nhìn Hồng Quân không nói lời nào, nhưng chỉ cần không phải kẻ ngốc đều thấy được sự phẫn nộ và không cam lòng của họ.

Nhưng Hồng Quân không có ý định để tâm, sau khi ban Bàn Cổ

Phiên cho Nguyên Thủy, ông lại phất tay triệu hoán ra bốn thanh trường kiếm sát khí đằng đằng, nhìn về phía Thông Thiên nói: "Thượng Thanh, con cũng do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, đây là Tru Tiên Tứ Kiếm, là vật vi sư có được sau khi đánh bại Ma Đạo chi chủ La Hầu năm xưa, hôm nay ban cho con." Nói xong, Hồng Quân không trực tiếp ném Tru Tiên Tứ Kiếm cho Thông Thiên, mà sau một chút do dự, ông lấy ra một tấm trận đồ cấp Hậu Thiên Chí Bảo sát khí đằng đằng, mở miệng nói: "Đây là Tru Tiên Kiếm Trận đồ, phối hợp với Tru Tiên Tứ Kiếm có thể bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận, phi tứ thánh bất khả phá, mong con nắm giữ cho tốt." Nói xong, Hồng Quân đem Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên trận đồ cùng lúc đưa cho Thông Thiên. "Đa tạ sư tôn!" Thông Thiên lúc này đại hỉ, ông không ngốc, sao không biết Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận đáng sợ thế nào, sau khi thu lấy liền vui mừng khôn xiết, nụ cười trên mặt không thể che giấu.

Nhưng ông không chú ý tới việc Lão Tử và Nguyên Thủy ở bên cạnh khẽ nhíu mày.

Đồng thời, các đại năng và đại thần thông giả trong Tử Tiêu Cung cũng nhìn Thông Thiên với ánh mắt kiêng dè, dù hiện tại ông mới chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nhưng ông do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, lại có Hồng Mông Tử Khí gia trì, việc chứng đạo thành thánh là điều chắc chắn.

Cộng thêm việc Tam Thanh vốn là một thể, Lão Tử và Nguyên Thủy lại nắm giữ Tiên Thiên Chí Bảo, phối hợp với Tru Tiên Kiếm Trận đáng sợ, Thông Thiên dường như có xu thế vô địch. "Nữ Oa!" Không đợi chúng thần phản ứng, Hồng Quân trên đài cao gia tăng tốc độ phân bảo.

Chỉ thấy ông phất tay lấy ra một đóa Hồng Tú Cầu và một cái đỉnh nhỏ đưa cho Nữ Oa, mở miệng nói: "Con là nữ đệ tử duy nhất dưới

trướng ta, Hồng Tú Cầu là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể công phạt, có thể trấn áp khí vận, chứa đựng đại công đức.

Đỉnh nhỏ này tên là Tạo Hóa Đỉnh, cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, công phòng nhất thể, uy lực không hề kém cạnh Tiên Thiên Chí Bảo." Nghe vậy, Nữ Oa cũng đại hỉ.

Hồng Tú Cầu thì thôi, Tạo Hóa Đỉnh là bảo vật công phòng nhất thể, uy năng thậm chí không kém Tiên Thiên Chí Bảo bao nhiêu.

Ngay lập tức, Nữ Oa vui mừng thu lấy Hồng Tú Cầu và Tạo Hóa Đỉnh, cúi người hành lễ: "Đa tạ sư tôn ban bảo!" "Ân!" Mãn ý gật đầu, Hồng Quân nhìn sâu vào Nữ Oa một cái, sau đó ánh mắt dừng lại trên người Đông Hoàng Thái Nhất. "Thái Nhất!" Một lát sau, Hồng Quân hoàn hồn, tay phải vẫy một cái lấy ra một cái chuông lớn tỏa ánh sao và một tấm bản đồ tỏa tinh huy: "Hai vật này lần lượt là Tinh Thần Chung và Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ, đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tinh Thần Chung chứa đựng khả năng tương thích mạnh mẽ, có thể dung hợp với các bảo vật cùng loại để phát huy kỳ hiệu, hy vọng con thận trọng sử dụng!" Nói xong, Hồng Quân giao Tinh Thần Chung và Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ cho Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ nói qua tác dụng của Tinh Thần Chung, hoàn toàn không đề cập đến tác dụng của Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ. "Đa tạ sư tôn!" Vui mừng thu lấy Tinh Thần Chung và Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn chằm chằm Tinh Thần Chung, trong đầu ngẫm nghĩ lời nói cuối cùng của Hồng Quân, đáy mắt tràn đầy kích động. "Ân!" Gật đầu, Hồng Quân nhìn sang bên cạnh: "Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!" "Đệ tử có mặt!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức kích động nhìn Hồng Quân.

Tam Thanh đã có hai món Tiên Thiên Chí Bảo và Tru Tiên Tứ Kiếm, Nữ Oa và Đông Hoàng Thái Nhất cũng có Cực Phẩm Tiên

Thiên Linh Bảo, hai người lúc này cũng vô cùng kỳ đãi.

Chỉ cần Hồng Quân ban cho Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chiến lực của họ sẽ tăng mạnh.

Tuy nhiên, chưa đợi hai người kịp nghĩ tiếp, Hồng Quân trên đài cao vẫy tay lấy ra một cây thiền trượng và một cái bát ném cho họ: "Tiếp Dẫn, con là ký danh đệ tử của ta, Đồ Ma Thiền Trượng là Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, nay ban cho con!

Chuẩn Đề, con là ký danh đệ tử của ta, Diệt Ma Bát Vu là Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, nay ban cho con!" Nhìn thiền trượng và bát trong tay, nụ cười trên mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đông cứng lại.

Tuy hai vật này là Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo có giá trị không nhỏ, nhưng so với những gì Tam Thanh, Nữ Oa và Đông Hoàng Thái Nhất nhận được thì chúng có vẻ không đáng kể.

Theo bản năng, Chuẩn Đề mở miệng: "Sư tôn, con..." "Được rồi!" Không để Chuẩn Đề nói hết câu, Hồng Quân đã ngắt lời, ánh mắt nhìn chúng thần đang tối sầm mặt mũi trong điện nói: "Những Tiên Thiên Linh Bảo ta thu thập được năm xưa đã đặt trên Phân Bảo Nhai bên ngoài Tử Tiêu Cung, các ngươi có thể tự mình tới lấy, người hữu duyên sẽ có được." Hưu!

Hưu!

Hầu như ngay khi Hồng Quân vừa dứt lời, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà - những người đã chờ đợi từ lâu - đã lao ra khỏi Tử Tiêu Cung, thẳng tiến về phía Phân Bảo Nhai, khiến Hồng Quân và các vị thần linh Hồng Hoang khác ngây người.

Chương 162

"Tặc tử ngươi dám!" "Tặc tử, sao dám khinh ta như vậy!" Giây tiếp theo, tiếng mắng chửi phẫn nộ vang lên, chúng thần nhận ra Trấn Nguyên Tử ba người muốn tranh bảo bối, làm sao ngồi yên được, mặc kệ sự hiện diện của Hồng Quân, từng người đứng dậy lao nhanh về phía Phân Bảo Nhai.

Cả Tam Thanh, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không ngoại lệ.

Chỉ trong vài nhịp thở, Tử Tiêu Cung rộng lớn chỉ còn lại một mình Hồng Quân ngồi đó, sắc mặt thay đổi thất thường, dường như nghĩ ra điều gì, ông nghiến răng nhìn về phía Hồng Hoang nói: "Hình Hạo, lại là ngươi!" Đối với tất cả những điều này, Hình Hạo hoàn toàn không hay biết.

Lúc này sắc mặt hắn ngưng trọng nhìn về phía khe hở đường hầm không gian khổng lồ trên đỉnh núi Phượng Tổ, sự bất an trong lòng vào khắc này đã mãnh liệt đến cực hạn. "Lệ ~" Tiếng Chu Tước đề minh vang tận mây xanh, hơi nóng vô biên quét qua, hỏa diễm vào lúc này cũng cuộn trào khắp phạm vi chiến trường núi Phượng Tổ.

Tiếp sau đó, có thể thấy rõ ràng trong đường hầm không gian kia có một con Chu Tước đang vỗ cánh bay cao, từ một điểm nhỏ ban đầu không ngừng mở rộng, rõ ràng là tư thế muốn vọt ra khỏi đó. "Á Thánh!" "Chu Tước!" Thấy cảnh này, sắc mặt Hình Hạo lập tức trầm xuống.

Tuy rằng sớm từ chỗ Thiên Tử biết được át chủ bài của Phượng tộc, nhưng khi nó thực sự xuất hiện, nội tâm vẫn không nhịn được mà run rẩy.

Á Thánh!

Đó là tồn tại có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Nếu không thể kháng cự Chu Tước, e rằng tất cả mọi người hôm nay đều có khả năng bị tiêu diệt tại đây.

Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không kịp đắn đo, lập tức hướng về phía chiến trường quát: "Sở hữu Đại Vu triệt ly khỏi phạm vi núi Phượng Tổ!" Lời này vừa thốt ra, các Đại Vu đang đồ sát Phượng tộc như Hình Thiên, Trụ Dĩ đều vì thế mà sửng sốt, không hiểu vì sao Hình Hạo lại hạ đạt mệnh lệnh như vậy.

Nhưng rất nhanh, bọn họ cũng đều cảm giác được uy áp khủng bố của Chu Tước truyền tới từ bên trong đường hầm không gian.

Nhất thời, thần sắc các đỉnh cấp Đại Vu như Hình Thiên, Trụ Dĩ đột biến, không còn cố kỵ gì nữa, sau khi nhanh chóng giải quyết đối thủ liền cấp tốc chạy về phía ngoại vi núi Phượng Tổ. "Ngăn chúng lại!" "Tuyệt đối không để đám tặc tử Vu tộc chạy thoát!" Ngược lại, đám Đại La của Phượng tộc sau khi ngẩn ra một lúc cũng cảm nhận được khí tức của Chu Tước, nhất thời từng kẻ thần sắc kích động, điên cuồng truy đuổi đám đỉnh cấp Đại Vu như Hình Thiên, không cho phép bọn họ rời đi.

Chiến lực đỉnh cấp Đại Vu tuy không yếu, nhưng dù sao cũng không biết độn thuật, sao có thể chạy nhanh hơn đám Đại La Phượng tộc vốn có cánh và tinh thông độn thuật?

Nhất thời, trận chiến của hai bên lại mở màn lần nữa.

Khác biệt là, lần này các đỉnh cấp Đại Vu nôn nóng thoát thân, còn đám Đại La Phượng tộc thì lấy việc dây dưa làm chủ, không còn liều mạng tử chiến mà chỉ muốn giữ chân đám đỉnh cấp Đại Vu. "Đáng chết!" "Không xong rồi!" Cảnh này khiến đám Tổ Vu Chúc Cửu Âm ở

đằng xa cũng biến sắc.

Bọn họ cũng cảm nhận được khí tức đáng sợ của Chu Tước, hiểu rõ một khi nó xuất hiện, đám đỉnh cấp Đại Vu kia chỉ sợ không phải là đối thủ của nó.

Trong tình huống này, nếu không thể để đám đỉnh cấp Đại Vu rời đi, nhất định sẽ xuất hiện thương vong cực lớn.

Tức thì, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cường Lương, Hậu Thổ và Huyền Minh muốn tiến lên giúp đám đỉnh cấp Đại Vu thoát khốn để rời khỏi nơi này. "Muốn đi đâu!" "Để mạng lại cho ta!" Thấy tình hình đó, tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc lại không đồng ý.

Để triệu hoán Chu Tước, Phượng tộc đã phải trả giá đắt, mục đích là tiêu diệt toàn bộ người của Vu tộc tại đây.

Sao có thể mặc kệ cho năm đại Tổ Vu như Chúc Cửu Âm đi thay đổi cục diện?

Gần như trong nháy mắt, tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc kia liền thiêu đốt tinh huyết, sau khi đổi lấy pháp lực đủ mạnh liền điên cuồng tập kích năm vị Tổ Vu, ngăn cản bọn họ tiếp cận chiến trường phía xa. "Hỗn chướng!" "Lũ chim lông tạp, tìm chết!" Bị ngăn cản, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh đều đại nộ, liếc mắt nhìn Chu Tước đang ngày càng đến gần, cũng không còn cố kỵ gì nữa, điên cuồng vận dụng quy tắc bản thân sát hướng tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc kia, thề phải tru sát bọn chúng.

Nhưng tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc kia đều có tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, tuy đánh không lại Chúc Cửu Âm và Cường Lương, nhưng bằng vào ưu thế của Phượng tộc vẫn cố sống cố chết kìm chân năm đại Tổ Vu tại chỗ.

Nhất thời, cục diện biến hóa liên tục.

Tổ Vu và đỉnh cấp Đại Vu tuy không rơi vào thế yếu, nhưng theo việc Chu Tước dần bay ra, nguy cơ lại ngày càng mãnh liệt. "Ha ha ha..." Thấy cảnh này, Bạch Loan đột nhiên phóng thanh đại tiếu.

Chỉ thấy khóe miệng nàng có tiên huyết tràn ra, khí vận Phượng tộc bị hủy hơn nửa có ảnh hưởng cực lớn đối với Phượng Hoàng như nàng, thậm chí tu vi Chuẩn Thánh viên mãn vốn có đều ẩn ẩn có chút bất ổn, có xu thế rơi xuống Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng nàng lại không hề để tâm, nhìn Chu Tước đang cấp tốc phi trì tới, ánh mắt Bạch Loan như nhìn người chết khóa chặt vào đám người Vu tộc như Hình Hạo, nói: "Hình Hạo, giết ngươi là có thể chứng đạo thành Thánh, hôm nay ngươi nhất định phải chết, tất cả những kẻ xâm phạm tộc nhân Phượng tộc của ta cũng đều phải chết." Giết ta chứng đạo!

Hóa ra là vậy!

Trong mắt hiện lên một tia bừng tỉnh, Hình Hạo lập tức hiểu được tính toán của Bạch Loan...

Bất chấp tất cả cái giá phải trả để hủy diệt phân nửa khí vận và căn cơ Thập Vạn Hỏa Sơn của Phượng tộc, mục đích của nàng không chỉ là triệu hoán ra Á Thánh Chu Tước để xoay chuyển cục diện, mà quan trọng hơn là muốn giết hắn.

Dù sao Thiên Đạo Huyền Thưởng Lệnh vẫn luôn tồn tại, chuyện giết hắn là có thể chứng đạo thành Thánh toàn bộ tu sĩ Hồng Hoang đều biết rõ, nhưng từ sau khi Hình Hạo tiêu diệt hàng trăm Chuẩn Thánh lần trước, không còn ai dám bén mảng tới gần nữa.

Nhưng Bạch Loan lại khác.

Không tiếc hết thảy cái giá triệu hoán ra Chu Tước, dựa vào sức mạnh Á Thánh của nó, Hình Hạo không thể nào kháng cự được.

Đến lúc đó chỉ cần giết chết Hình Hạo để chứng đạo thành Thánh, thì mọi tổn thất dường như cũng trở nên không đáng kể. "Thật là coi thường người khác!" Nhìn sâu vào Bạch Loan một cái, Hình Hạo nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Ngươi thực sự cho rằng có thể giết được ta?

Tự tác thông minh tự hủy căn cơ, dù triệu hoán được Chu Tước thì đã sao, chẳng qua là gia tăng tốc độ suy bại của Phượng tộc mà thôi, hết thảy đều do chính tay ngươi chôn vùi.

Rất nhanh, ngươi sẽ phải hối hận vì sự tự tác thông minh của mình, cũng sẽ hối hận cả đời vì quyết định này." Nói xong, Hình Hạo không thèm quan tâm đến sự tồn tại của Bạch Loan nữa, ánh mắt nhìn về phía một ngọn núi bên ngoài nói: "Tinh Thần, chuẩn bị xong chưa?" Lời này vừa thốt ra, trên ngọn núi phía xa, Chu Tinh Thần mãnh liệt phun ra một ngụm máu, cả người lảo đảo đứng dậy từ mặt đất, dưới sự dìu dắt của Hình Tiêu hướng về phía Hình Hạo đại hống: "Sư tôn, con tìm thấy rồi!

Trên đỉnh núi Phượng Tổ, nơi đó là vị trí phù hợp nhất!" Đỉnh núi Phượng Tổ!

Lông mày nhướng lên, đồng tử Hình Hạo co rụt lại, theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía đường hầm không gian kia, lại nhìn đỉnh núi Phượng Tổ, trong mắt bắn ra một tia tinh quang, đồng thời thân hình lao về phía đỉnh núi. "Để mạng lại đây!" Thấy vậy, Bạch Loan không cho hắn cơ hội, khẽ quát một tiếng, thao túng trường kiếm sát hướng Hình Hạo, lạnh giọng nói: "Bất kể ngươi có át chủ bài gì, chỉ cần ta ngăn cản ngươi, cái gọi là át chủ bài kia sẽ không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Chương 163

Ngoài ngươi ra, ngươi cho rằng những người còn lại có thể là đối thủ của ta sao?

Nếu ngươi dám chạy, ta sẽ đi giết sạch đám đỉnh cấp Đại Vu của Vu tộc." Nghe vậy, sắc mặt Hình Hạo rất khó coi.

Quả thực!

Trước đây hắn chế hành Bạch Loan, hiện tại phong thủy luân chuyển, nếu hắn hành động thì Bạch Loan đương nhiên sẽ không có ai áp chế, đến lúc đó... "Hình Hạo huynh đệ, đừng hoảng!" "Đã có chúng ta!" Lúc này, hai tiếng gầm thấp vang lên.

Nhìn theo hướng tiếng vang, có thể thấy Chúc Cửu Âm đã dùng Thời Gian Pháp Tắc phong tỏa tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc kia, Cường Lương thì dùng Bàn Cổ Điêu Thiên Thần Lôi đánh trọng thương tám người.

Nhưng bọn họ không tiếp tục tấn công mà giao tám người đó cho Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh, hai người cấp tốc lao tới, trong nháy mắt khóa chặt vị trí của Bạch Loan.

Tiếp đó, Cường Lương tiên phát chế nhân, Điêu Thiên Thần Lôi giáng xuống, không ngừng oanh tạc về phía Bạch Loan. "Đáng chết!" Điêu Thiên Thần Lôi ập tới, khiến Bạch Loan cũng không dám coi thường.

Thất Thái Hoàng Bào trên người nàng tỏa sáng rực rỡ, trực tiếp cấu trúc phòng ngự chống lại đòn đánh của Thần Lôi.

Oanh long long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, Điêu Thiên Thần Lôi dưới sự

điều khiển của Cường Lương rơi xuống không ngừng nghỉ, dù có cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, Bạch Loan cũng bị đánh tới mức liên tục lùi bước.

Cùng lúc đó, Chúc Cửu Âm và Cường Lương cũng đi tới bên cạnh Hình Hạo, bọn họ không thi triển chân thân Tổ Vu to lớn, vì hai người biết trường kiếm cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Bạch Loan có thể bỏ qua phòng ngự và nhục thân Tổ Vu. "Hô ~" Thấy cảnh này, Hình Hạo thở phào một hơi.

Chúc Cửu Âm và Cường Lương tuy đều ở tầng thứ Tổ Vu hậu kỳ, nhưng một người là Tổ Vu của Thời Gian Pháp Tắc, một người là Tổ Vu của Lôi Chi Pháp Tắc, hai người liên thủ cũng đủ để kìm chân Bạch Loan.

Nghĩ vậy, trong mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức ném Chu Thiên Thần Phủ trong tay cho Chúc Cửu Âm và nói: "Chúc Cửu Âm Tổ Vu, trường kiếm trong tay Bạch Loan cực kỳ quỷ dị, không thể lấy nhục thân đối kháng trực tiếp." Nói xong, hắn nhìn về phía Cường Lương: "Cường Lương Tổ Vu, cứ lấy Điêu Thiên Thần Lôi oanh kích, dù trên người nàng ta có hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì cũng không thể coi thường sự tồn tại của Điêu Thiên Thần Lôi.

Ta sẽ tìm một món binh khí không thua kém Chu Thiên Thần Phủ bao nhiêu đưa cho huynh, đến lúc đó huynh và Chúc Cửu Âm Tổ Vu chắc chắn có thể kháng hành với nàng ta, thậm chí là đánh bại." "Được!" Gật đầu, Cường Lương không từ chối.

Khi đã biết uy năng của trường kiếm trong tay Bạch Loan, ông không dám có chút sơ suất hay lười biếng nào, nếu không có binh khí có thể kháng hành thì ông cũng không ngu ngốc xông lên chiến đấu.

Ở phía bên kia, Chúc Cửu Âm đón lấy Chu Thiên Thần Phủ múa may vài cái, sau khi xác định có thể điều khiển được mới lên tiếng:

"Hình Hạo huynh đệ, mau đi bố trận đi!

Con Chu Tước kia là tồn tại cấp Á Thánh, nhất định phải trấn áp, nếu không kế hoạch của chúng ta sẽ dã tràng xe cát." "Được!" Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo không còn trì hoãn.

Chuyện Chu Tước không thể chậm trễ, nhất định phải trước khi nó bước ra khỏi đường hầm không gian kia mà cấu kiến Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận để phong tỏa nó bên trong núi Phượng Tổ, đảm bảo không làm tổn thương đến tướng sĩ Vu tộc.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức lên tiếng: "Vậy ta đi hành động trước!" Dứt lời, Hình Hạo lắc mình rời khỏi chiến trường, nhìn về phía khu vực xa xa quát: "Hình Tiêu, Tinh Thần, hai người lập tức tiến tới đỉnh núi Phượng Tổ.

Hậu Nghệ, Trụ Dĩ phụ trách yểm trợ!

Hình Thiên, mau tới chỗ ta!" Lời này vừa thốt ra, cả chiến trường vì thế mà tĩnh lại một nhịp. "Rõ!" "Đã rõ!" Tiếp theo, từng tiếng đáp lại vang lên, Hậu Nghệ và Trụ Dĩ thoát ly khỏi chiến trường, hộ tống Hình Tiêu và Chu Tinh Thần tiến về đỉnh núi Phượng Tổ.

Vì trước đó Bạch Loan tự mình làm sụp đổ Hộ Sơn Đại Trận của núi Phượng Tổ, nên bọn họ cũng không gặp phải trở ngại gì.

Còn đám Đại La Phượng tộc tuy có tâm ngăn cản nhưng cũng bị các đỉnh cấp Đại Vu đánh cho không kịp phân thân. "Ngăn chúng lại!" "Vạn Hỏa Đại Trận, phần thiêu!" Đột nhiên, những tiếng quát vang lên liên tiếp.

Có thể thấy dưới chân núi Phượng Tổ, các tu sĩ Phượng tộc đột ngột phát động tập kích, thao túng Vạn Hỏa Đại Trận hướng về phía bốn người Hình Tiêu, Chu Tinh Thần, Hậu Nghệ và Trụ Dĩ. "Càn rỡ!" Thấy cảnh này, bốn người Hậu Nghệ đại nộ.

Lũ Thái Ất Kim Tiên cỏn con mà cũng dám ra tay, dù có Vạn Hỏa Đại Trận gia trì phát huy sức mạnh không kém gì Đại La Kim Tiên, nhưng sao có thể là đối thủ của bốn người bọn họ? "Phá cho ta!" Gầm lên một tiếng, Hình Tiêu tiên phong hành động, trường kiếm trong tay chém ra, kiếm khí hắc kim phá không đem đòn tấn công của Vạn Hỏa Đại Trận cắt rời.

Cùng lúc đó, Hậu Nghệ giương cung bắn tên, chín mũi Băng Phách Tiễn bắn ra, với tốc độ mắt thường có thể thấy được biến hóa thành vạn mũi tên, như một cơn mưa tên oanh kích lên Vạn Hỏa Đại Trận.

Oanh long long!

Tiếng nổ vang rền, có thể thấy Vạn Hỏa Đại Trận không ngừng rung chuyển, tu sĩ Phượng tộc bên trong không ngừng hộc máu, Thái Ất Kim Tiên còn miễn cưỡng duy trì được, nhưng những tộc nhân Phượng tộc yếu ớt thì lập tức trọng thương, thậm chí là bỏ mạng. "Không tự lượng sức!" Thu hết cảnh này vào mắt, trong lòng bốn người Hậu Nghệ hiện lên vẻ khinh thường.

Trong đó Trụ Dĩ bảo vệ Chu Tinh Thần tiến tới đỉnh núi Phượng Tổ, Hình Tiêu và Hậu Nghệ lại tiếp tục ra tay oanh kích Vạn Hỏa Đại Trận, kiếm khí và mưa tên không ngừng rơi xuống, thề sẽ đồ sát sạch đám tộc nhân Phượng tộc bên trong. "Không xong rồi!" "Dừng tay lại!" Cảnh này lập tức khiến Bạch Loan, tám đại Trưởng lão và các Đại La Phượng tộc nôn nóng.

Bên trong Vạn Hỏa Đại Trận đó đều là căn cơ của Phượng tộc, nếu bị chôn vùi hết ở đây, dù lần này có giành được chiến thắng thì Phượng tộc cũng coi như thực sự bị hủy diệt hoàn toàn.

Đáng tiếc, bọn họ còn chưa kịp ra tay đã bị ngăn lại, Chúc Cửu Âm cầm Chu Thiên Thần Phủ chặn đứng mọi hướng tiến lên của Bạch Loan, Cường Lương thì ở phía sau thao túng Điêu Thiên Thần

Lôi không ngừng tập kích, khiến nàng không thể chi viện cho Vạn Hỏa Đại Trận.

Tám đại Trưởng lão Phượng tộc ở phía bên kia cũng bị Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh tử tử áp chế, không thể tiến tới nơi đó.

Còn đám Đại La Phượng tộc căn bản không phải là đối thủ của các đỉnh cấp Đại Vu, càng không nói đến chuyện chi viện.

Nhất thời, tu sĩ Phượng tộc vô cùng nôn nóng, từng kẻ gào thét liên hồi, điên cuồng muốn thoát khỏi sự kiềm chế để tiến về phía Vạn Hỏa Đại Trận giết chết Hậu Nghệ và Hình Tiêu.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc, các Tổ Vu và đỉnh cấp Đại Vu đã trở thành một bức tường thép vững chãi ngăn cách bọn họ.

Ở phía bên kia, Hậu Nghệ và Hình Tiêu điên cuồng tấn công, Vạn Hỏa Đại Trận liên tục bị phá vỡ rồi lại phục hồi, rất nhiều tộc nhân Phượng tộc trực tiếp bị chấn tử tại chỗ.

Lúc này, Hình Thiên cấp tốc chạy tới bên cạnh Hình Hạo, khom người hành lễ: "Hình Hạo Tổ Vu, ngài tìm ta?" "Ừ!" Gật đầu, Hình Hạo tâm niệm vừa động, lấy ra một chiếc búa cấp bậc trung cấp Tiên Thiên Linh Bảo đưa cho Hình Thiên: "Hình Thiên, trước tiên đưa Hình Thiên Phủ của ngươi cho Cường Lương Tổ Vu mượn.

Chương 164

Trường kiếm trong tay Bạch Loan chỉ có búa của ta mới có thể đối kháng được, nếu không ngay cả Tổ Vu cũng sẽ có nguy hiểm tính mạng!" "Được!" Không có chút do dự nào, Hình Thiên lập tức ném Hình Thiên Phủ cho Hình Hạo, sau khi vung vẩy chiếc búa mới liền nhe răng cười: "Hình Hạo Tổ Vu, nếu không có việc gì ta xin về chiến trường trước!

Ta có thể cảm nhận được huyết mạch trong cơ thể đang sôi trào, giết thêm vài tên Đại La Kim Tiên Phượng tộc nữa, có lẽ ta sẽ đột phá cảnh giới Tổ Vu!" Nói xong, trong mắt Hình Thiên không kìm được hiện lên vẻ kích động.

Một khi đạt tới tầng thứ Tổ Vu, chiến lực sẽ tăng vọt, thậm chí... "Đi đi!" Gật đầu, trong mắt Hình Hạo cũng lộ ra một tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại: "Cố gắng triệt để dung hợp Chiến Chi Pháp Tắc vào bản thân, đến lúc đó có thể tấn cấp Tổ Vu." "Chiến Chi Pháp Tắc sao!" Gật đầu như suy tư điều gì, Hình Thiên lập tức bừng tỉnh đại ngộ: "Ta hiểu rồi, Hình Hạo Tổ Vu, ta đi trước một bước!" Nói xong, Hình Thiên không dừng lại nữa, cầm búa xoay người chạy về phía chiến trường xa xa. "Đinh!

Tiết lộ cốt truyện thành công, thưởng 2000 tích phân!" Quả nhiên là được!

Nghe tiếng hệ thống thông báo, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, nhìn Hình Thiên Phủ trong tay, tâm niệm vừa động liền biến mất tại chỗ, xuất hiện bên cạnh Cường Lương.

Nhìn thấy tình hình Cường Lương đang thao túng Điêu Thiên Thần Lôi liên tục đánh về phía Bạch Loan, hắn lập tức đưa Hình

Thiên Phủ ra: "Cường Lương Tổ Vu, đây là Hình Thiên Phủ, cũng là do mảnh vỡ linh hồn Bàn Cổ Phủ hóa thành, đủ để kháng hành với trường kiếm của Bạch Loan.

Chuyện ở đây giao cho huynh, ta đi bố trí Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận." "Được!" Đáp ứng một tiếng, Cường Lương nhận lấy Hình Thiên Phủ, vung vài cái rồi không chần chừ nữa, cầm búa sát nhập chiến trường, gào to: "Nhị ca, đệ tới giúp huynh!

Bạch Loan, hôm nay Phượng tộc các ngươi chắc chắn phải chết!" Giây tiếp theo, ba đạo thân ảnh kịch liệt giao đấu cùng một chỗ.

Có Cường Lương gia nhập, áp lực của Chúc Cửu Âm giảm mạnh, hai người phối hợp với nhau đã thắng Bạch Loan một bậc. "Hô ~" Thấy cảnh này, Hình Hạo thở phào một hơi.

Chỉ cần xác định bên phía Bạch Loan không có gì bất ngờ, hắn có thể toàn tâm toàn ý đối phó với con Chu Tước cấp Á Thánh kia.

Nghĩ vậy, Hình Hạo không dừng lại nữa, tâm niệm vừa động, thi triển Tung Địa Kim Quang, thân ảnh trong nháy mắt đã tới chân núi Phượng Tổ.

Liếc nhìn Vạn Hỏa Đại Trận đang lung lay sắp đổ dưới sự tấn công của Hậu Nghệ và Hình Tiêu, hắn lên tiếng chỉ điểm: "Hậu Nghệ, số lượng mũi tên của ngươi đã đủ nhưng lực phá hoại chưa đạt, hãy thử tập trung chúng lại.

Hình Tiêu, kiếm đạo của ngươi sát phạt có thừa nhưng biến hóa không đủ, đừng chỉ giới hạn ở Tiên Thiên Trọc Khí và Tiên Thiên Huyền Hoàng Khí, hãy thử dung hợp Tiên Thiên Thanh Khí vào trong, đó mới là khắc tinh của trận pháp." Nói xong, Hình Hạo không can thiệp thêm nữa, tung người nhảy vọt lên đỉnh núi Phượng Tổ. "Đa tạ sư phụ chỉ điểm!" "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" Ngược lại, Hậu Nghệ và Hình Tiêu lập tức sáng mắt lên.

Có Hình Hạo chỉ điểm, hai người không còn cố chấp với phương thức tấn công trước kia nữa.

Hậu Nghệ bắt đầu ngưng thực tiễn thuật hoa lệ của mình, số lượng mũi tên giảm đi ba phần nhưng uy lực lại tăng gấp mấy lần.

Phía bên kia, Hình Tiêu cũng thử dung hợp Tiên Thiên Thanh Khí vào kiếm đạo, kiếm khí chém ra không còn vẻ hung dữ và trầm nặng như trước mà trở nên phiêu miểu hơn rất nhiều, tốc độ cũng nhanh hơn.

Tuy lực phá hoại giảm đi ba phần, nhưng ảnh hưởng của kiếm khí đối với Vạn Hỏa Đại Trận lại lớn hơn. "Thực sự hiệu quả!" Sau một đòn, Hậu Nghệ và Hình Tiêu đều đại hỷ.

Cùng lúc chiến lực bản thân thăng tiến, ánh mắt hai người nhìn tộc nhân Phượng tộc trong Vạn Hỏa Đại Trận càng thêm băng lạnh, không chút do dự tiếp tục phát động tập kích, thề sẽ gạt bỏ toàn bộ bọn chúng.

Hưu!

Tiếng phá không vang lên, Hình Hạo đã tới đỉnh núi Phượng Tổ. "Sư tôn!" "Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo tới, Chu Tinh Thần và Trụ Dĩ lập tức nghênh đón.

Tiếp đó, Chu Tinh Thần chỉ về một khu vực nói: "Sư tôn, theo suy đoán của con, nơi này là vị trí tốt nhất!

Chỉ cần gieo xuống Chu Thiên Tinh Thần Thụ, sau đó con có thể thôi động Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận ẩn chứa trong cơ thể, cộng với linh bảo trong tay sư tôn, hoàn toàn có thể tái hiện uy lực vượt qua ba mươi ba tầng trời năm đó!" "Được!" Gật đầu hài lòng, Hình Hạo đi tới khu vực Chu Tinh Thần chỉ, liếc nhìn đường hầm không gian trên không trung, thân ảnh Chu Tước đã chiếm hơn nửa, nếu không có gì

bất ngờ, vài canh giờ nữa nó sẽ hoàn toàn quy lai. "Không thể chậm trễ thêm nữa!

Nhất định phải nhanh chóng bố hạ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nếu không đợi Chu Tước trở về mà không thể hạn chế được nó, hậu quả sẽ không thể lường trước." Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức triệu hoán Chu Thiên Tinh Thần Thụ gieo xuống, nhìn về phía Chu Tinh Thần bên cạnh: "Tinh Thần, bắt đầu đi!" "Vâng, sư phụ!" Đáp ứng một tiếng, Chu Tinh Thần không chần chừ nữa, bước tới cạnh Chu Thiên Tinh Thần Thụ, tay bắt một pháp ấn đặc thù, thân cây liền tách ra một khe hở.

Chu Tinh Thần bước chân đi vào bên trong.

Chốc lát sau, Chu Thiên Tinh Thần Thụ tỏa sáng vạn trượng, một đạo tinh huy ngút trời, trực tiếp quét sạch hỏa vân và khói lửa trong phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn.

Cùng với ánh sao rực rỡ trên bầu trời đêm Hồng Hoang, sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần vô tận bị lôi kéo, liên tục rơi vào Chu Thiên Tinh Thần Thụ, đường nét của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bắt đầu hiện ra. "Đó là cái gì!" "Sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần tề tụ về phía nam Hồng Hoang, chuyện gì đang xảy ra vậy?" "Sức mạnh đó là do ai phát động?

Phượng tộc?

Hay Vu tộc?" Hồng Hoang chấn động, dị tượng đêm tối và sự cuộn trào của sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần khiến vô số sinh linh kinh hô, từng ánh mắt nhìn về phía nam Hồng Hoang tràn đầy vẻ kinh hãi, chấn hâm và hiếu kỳ.

Đặc biệt là các cường giả Long tộc và Kỳ Lân tộc, vốn là số ít bộ tộc không đi nghe đạo, cũng bị biến động này thu hút.

Sau khi diễn toán thiên cơ, bên trong Long Vương Điện và Kỳ Lân Điện, các cường giả Chuẩn Thánh của hai tộc tề tựu một đường, dùng thuật kính hóa để quan sát cảnh sắc khu vực nam Hồng Hoang.

Giây tiếp theo, những tiếng kinh hô vang lên trong điện: "Chu Thiên Tinh Thần Thụ, một trong những đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Căn sao lại xuất hiện ở đó?" "Đáng sợ thật, Chu Thiên Tinh Thần Thụ tuy là linh căn đỉnh cấp hiếm có, nhưng làm sao có thể dẫn phát động tĩnh khổng lồ như vậy?" "Hình Hạo, tên đó rốt cuộc muốn làm gì?

Chu Tước của Phượng tộc sắp trở về, chẳng lẽ hắn chuẩn bị mượn sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần để kháng hành?" Sau tiếng kinh hô, Chúc Long bên trong Long Vương Điện cười lạnh, tựa hồ đã hiểu ra điều gì, sát cơ trong mắt lóe lên: "Ngu ngốc, Chu Tước là Á Thánh, cùng tầng thứ với Thanh Long của tộc ta.

Hắn tưởng rằng chỉ bằng một cây Chu Thiên Tinh Thần Thụ và sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần mà có thể làm gì được đối phương sao?

Đúng là hoàn toàn mù tịt về sức mạnh thực sự!

Truyền lệnh xuống, đẩy nhanh tốc độ chinh thảo Nam Hải, sau khi Chu Tước giết chết Hình Hạo, bản tổ phải tới trú địa Phượng tộc một chuyến tranh đoạt!" Vù vù vù...

Tại Thập Vạn Hỏa Sơn, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bắt đầu ngưng tụ, sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần vô tận sau khi bị kéo vào Chu Thiên Tinh Thần Thụ liền trực tiếp chuyển hóa vào từng trận nhãn tinh thần.

Theo việc các trận nhãn được ngưng thực, như từng ngôi sao treo lơ lửng trên không, bao trùm toàn bộ Thập Vạn Hỏa Sơn, trọng điểm là phong tỏa ức vạn dặm cương thổ núi Phượng Tổ. "Sức mạnh tinh thần thật đáng sợ!" "Dao động sức mạnh thật kinh người!" Lúc này, các tu sĩ Phượng tộc đều phải ngoảnh mặt nhìn sang, khi thấy Chu

Thiên Tinh Thần Đại Trận đang ngưng tụ, trong lòng đều run rẩy.

Chương 165

Dù đại trận chưa thực sự vận hành, nhưng bao gồm cả Bạch Loan, tất cả đều cảm nhận được sự nguy hiểm và khủng bố bên trong.

Đáng tiếc, lúc này dù muốn ngăn cản nhưng đối diện với sự tập kích của năm vị Tổ Vu và các đỉnh cấp Đại Vu, bọn họ cũng lực bất tòng tâm, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận không ngừng ngưng tụ.

Đồng thời, trong lòng không ngừng cầu nguyện Chu Tước có thể sớm xuất hiện. "Sư tôn!" Lúc này, Chu Tinh Thần bên trong Chu Thiên Tinh Thần Thụ đột nhiên lên tiếng: "Ngoại vi đại trận đã ngưng tụ thành hình, có thể bắt đầu rồi!" "Được!" Nghe thấy lời này, Hình Hạo lập tức hồi thần, trong mắt dâng lên vẻ kích động và kỳ vọng mãnh liệt.

Giây tiếp theo, Hình Hạo tâm niệm vừa động, triệu hoán ra Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ. "Đi!" Hét trầm một tiếng, Hình Hạo bắt pháp ấn quẳng hai món bảo vật ra.

Kèm theo tiếng ngân vang, Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ tỏa sáng rực rỡ, vạn trượng quang mang, trực tiếp cấu trúc nên Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận, bao bọc lấy Chu Thiên Tinh Thần Thụ trên đỉnh núi Phượng Tổ vào bên trong.

Nhất thời, trên đỉnh núi hiện ra Âm Dương Đồ đang xoay tròn, Ngũ Hành Ngư bên trong không ngừng nhảy vọt, hấp thu linh khí thiên địa hạo hãn và sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần, duy trì đại trận không ngừng nghỉ, đồng thời sức mạnh Âm Dương Ngũ Hành cũng được rót vào Chu Thiên Tinh Thần Thụ.

Trong khoảnh khắc, ba ngàn sáu trăm trận nhãn tỏa sáng, từng ngôi sao diễn hóa bùng phát hào quang, có thể thấy sức mạnh Âm Dương Ngũ Hành sôi trào trên đó sau khi dung hợp với sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần, uy thế của cả đại trận tăng trưởng hơn trăm lần. "Cái này..." Thấy cảnh này, Hình Hạo cũng sững sờ.

Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành Đại Trận gia trì cho Chu Thiên Tinh Thần Thụ lại có thể khiến uy lực của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bạo tăng đến mức độ này, e rằng đã vượt qua uy lực của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận tại ba mươi ba tầng trời năm đó. "Nếu ta lại lấy Hỗn Độn Chung làm chủ trận, thì..." Trong mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo kích động, tay phải vẫy một cái lấy Hỗn Độn Chung ra chuẩn bị ra tay. "Lệ ~" Ngay lúc này, tiếng Chu Tước đề minh vang lên cao vút.

Giây tiếp theo, hơi nóng vô biên quét tới, uy áp Á Thánh tàn phá khắp nơi, trong phạm vi núi Phượng Tổ, ngoại trừ Hình Hạo, Bạch Loan, năm vị Tổ Vu và tám vị Chuẩn Thánh Phượng tộc, những đỉnh cấp Đại Vu, Đại La Vu tộc và tu sĩ Phượng tộc còn lại toàn bộ đều ngã nhào xuống đất.

Phịch!

Phịch!

Dưới sự tàn phá của uy áp đáng sợ, tu sĩ dưới cấp Chuẩn Thánh không có chút sức chống cự nào.

Ngay cả cường giả cấp Chuẩn Thánh lúc này cũng cảm thấy áp lực như núi, trận quyết đấu kịch liệt ban đầu cũng phải dừng lại, không ai dám mạo nhiên động thủ. "Chu Tước công chúa trở về rồi!" "Cuối cùng cũng trở về rồi!" Nhìn cảnh này, tám vị Trưởng lão Phượng tộc lệ rơi đầy mặt, từng người mừng đến phát khóc, nhìn đám Tổ Vu Chúc Dung với ánh mắt đầy sát cơ, nghiến răng nghiến lợi

nói: "Lũ Vu tộc đáng chết, đám Tổ Vu đáng chết, Chu Tước công chúa của Phượng tộc ta đã quy lai, tất cả các ngươi đều phải chết!

Cảnh giới Á Thánh, Chu Tước công chúa đã vượt qua Tổ Phượng và Tổ Hoàng năm xưa, trong Hồng Hoang này, ngoại trừ Thánh nhân thì ai dám đối địch với Phượng tộc ta?" Nghe thấy lời này, sắc mặt ba vị Tổ Vu Chúc Dung, Hậu Thổ, Huyền Minh lập tức trở nên nan khán.

Á Thánh!

Chu Tước cư nhiên là Á Thánh, đây tuyệt đối không phải tin tốt.

Ngược lại, Chúc Cửu Âm và Cường Lương ở bên kia thì không quá chấn kinh, vì trước đó Hình Hạo đã kể cho họ nghe về sự cường đại của Chu Tước.

Nhưng lúc này khi cảm nhận được luồng uy áp Á Thánh đáng sợ kia, trong lòng họ cũng đầy kiêng kỵ, từng người thần sắc ngưng trọng nhìn về phía Hình Hạo, nắm chặt nắm đấm: "Hình Hạo huynh đệ, nhất định phải thành công a!

Hình Hạo huynh đệ, thắng bại của Vu tộc ta đều trông chờ vào lần này." Đối với mọi chuyện, Hình Hạo không hề hay biết.

Lúc này hắn cảm nhận được nguy cơ tử vong, con Chu Tước kia ngay khi xuất hiện đã khóa chặt lấy hắn, đôi mắt băng lạnh tỏa ra sát cơ ngùn ngụt, như thể hai bên có thù hận sinh tử thâm sâu. "Hình Hạo!" Đột nhiên, Chu Tước vỗ cánh bay cao, thân thể khổng lồ lao về phía Hình Hạo, móng vuốt Chu Tước xé rách hư không, một kích đủ để diệt sát Chuẩn Thánh đại viên mãn lao thẳng tới mặt hắn. "Nhanh quá!" "Mạnh quá!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo kinh hãi.

Chu Tước vừa gặp đã ra tay nằm ngoài dự liệu của hắn, đặc biệt là sát cơ trần trụi kia càng khiến hắn cảm thấy sự việc không hề bình thường.

Nhất thời, Hình Hạo không kịp nghĩ nhiều, vội vàng giơ cao Hỗn Độn Chung gầm nhẹ: "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ngưng!" Đông!

Đông!

Tiếng chuông vang rền, Chu Thiên Tinh Thần Thụ vào lúc này tỏa sáng đến cực hạn.

Giây tiếp theo, sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần vô biên rơi xuống, cả vùng nam Hồng Hoang biến thành một vùng ánh sao rực rỡ, khiến vô số sinh linh phải ngoái nhìn, một đạo quang thúc tinh thần từ trên trời giáng xuống, trực tiếp oanh kích lên bộ móng vuốt lợi hại của Chu Tước.

Oanh long long!

Tiếng nổ vang dậy, quang thúc tinh thần và móng vuốt Chu Tước va chạm kịch liệt, sức mạnh đáng sợ khuếch tán ra xung quanh, núi Phượng Tổ to lớn trong nháy mắt sụp đổ tan tành.

Sau vụ nổ, núi Phượng Tổ chỉ còn lại phần đỉnh trôi lơ lửng giữa không trung, toàn bộ khu vực phía dưới đều bị hủy diệt, mặt đất chỉ còn lại một hố sâu khổng lồ tràn ngập hỏa diễm Chu Tước và ánh sao tinh thần. "Tê ~" Cảnh tượng này khiến Bạch Loan, Chúc Cửu Âm và những người khác đều hít một hơi khí lạnh.

Cường đại!

Khủng bố!

Không thể đối kháng!

Những ý niệm đó hiện lên trong đầu, thần sắc mỗi người vào lúc này đều trở nên vô cùng hãi hùng và kinh khủng. "Lùi lại!" "Rời khỏi nơi này ngay!" Gần như ngay lập tức, năm vị Tổ Vu và đám cường giả Phượng tộc như Bạch Loan đều bắt đầu rút lui.

Quá đáng sợ!

Dù là đòn tấn công của Chu Tước hay sức mạnh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, bất kỳ một kích tùy ý nào của hai bên cũng đủ để khiến họ tan xác nát thần, không ai dám dừng lại thêm nữa.

Tương tự, các đỉnh cấp Đại Vu và Đại La Phượng tộc trong chiến trường cũng ngừng chiến đấu, nhanh chóng rút về bên cạnh các Tổ Vu và Phượng Hoàng, cấp tốc tháo chạy ra phía ngoài.

Vừa chạy trốn, Bạch Loan dường như hiểu ra điều gì, khuôn mặt xinh đẹp tái nhợt, có chút oán hận nhìn về phía đỉnh núi Phượng Tổ nói: "Chu Tước, ngươi muốn tranh đoạt cơ hội thành Thánh với ta sao?

Chương 166

Ta mới là Phượng Hoàng mới của Phượng tộc, sao ngươi dám khinh khi ta như vậy!" "Cút ngay cho ta!" Lúc này, một tiếng quát vang dội thấu trời xanh.

Theo sau đó là một đạo kiếm khí phá không, có thể thấy Hình Hạo tay phải cầm Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, tay trái cầm Hỗn Độn Chung đứng sừng sững, cứng rắn đẩy lui con Chu Tước đang lao tới. "Lệ!" Chu Tước đề minh, trên núi Phượng Tổ, nó vỗ cánh bay cao, lông vũ trên cánh trái rơi rụng, hiển nhiên đòn kiếm khí vừa rồi đã khiến nó bị thương.

Tiếp đó, đôi mắt Chu Tước chằm chằm nhìn Hình Hạo, lên tiếng: "Hình Hạo, nghịch thiên mà hành, hôm nay chính là ngày giỗ của ngươi." Nói đoạn, Chu Tước vỗ đôi cánh, từng đoàn hỏa diễm Chu Tước màu vàng nhạt ngưng tụ, uy thế không hề kém cạnh Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm, lao thẳng về phía Hình Hạo. "Đến hay lắm!" Đối diện với đòn này, Hình Hạo không hề sợ hãi, hét lớn một tiếng đồng thời mạnh mẽ rung chuông.

Đông!

Đông!

Tiếng chuông vang dội, Hỗn Độn Chung xoay chuyển, cả Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vào khắc này cũng vận hành theo.

Giây tiếp theo, các quang thúc tinh thần bay ra, liên tục va chạm với những quả cầu lửa kia trên bầu trời.

Oanh long long!

Tiếng nổ vang rền, dư ba đáng sợ khuếch tán, thời không vào khắc

này đều vỡ vụn, tồn tại dưới cấp Chuẩn Thánh thậm chí không thể kháng cự nổi dù chỉ một tích tắc.

Cả nam Hồng Hoang rung chuyển kịch liệt, sức mạnh cấp Thánh nhân đối oanh hủy thiên diệt địa, dù đã được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận che chắn, nhưng những tia khí tức tràn ra vẫn đủ để khuấy động cả vùng. "Chạy mau!" "Tốc tốc rời khỏi nam Hồng Hoang!" "Tộc nhân Vu tộc tập hợp, theo ta rời đi!" Gần như trong nháy mắt, Chúc Cửu Âm trầm giọng quát, đôi mắt trào ra tiên huyết, thông qua sức mạnh thời gian ngắn ngủi nhìn trộm tương lai, thấy trước được sự đáng sợ sắp tới.

Lời cảnh báo của ông khiến đám Tổ Vu Cường Lương rùng mình kinh hãi.

Tuy khả năng dự kiến tương lai của Chúc Cửu Âm không nghịch thiên bằng Hình Hạo, nhưng tuyệt đối không bao giờ sai sót.

Trong tình huống này, Cường Lương, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh cũng cao giọng hô: "Tất cả tập hợp, triệt ly khỏi đây." Lời vừa dứt, tộc nhân Vu tộc trong Thập Vạn Hỏa Sơn lập tức phản ứng.

Đông đảo các đỉnh cấp Đại Vu nhao nhao tập trung về phía Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu, không dám nán lại thêm một giây.

Cùng lúc đó, sắc mặt Bạch Loan ở phía bên kia cũng đại biến.

Nhìn Hình Hạo đang thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đối oanh với Chu Tước trên không trung mà không hề rơi vào thế hạ phong, nàng cũng cảm nhận được sự nguy cấp.

Nhất thời, Bạch Loan không kịp đắn đo, vội vàng lên tiếng: "Tám đại Trưởng lão mau chóng đưa tộc nhân đi, rời khỏi Thập Vạn Hỏa Sơn, rời khỏi nam Hồng Hoang!

Trận chiến này kinh thiên động địa, Tổ Vu Hình Hạo nắm giữ đại trận có chiến lực sánh ngang Thánh nhân, Chu Tước khó lòng hạ gục hắn trong thời gian ngắn, mau chóng triệt ly!" "Rõ!" Đáp ứng một tiếng, tám đại Trưởng lão Phượng tộc lập tức hành động.

Bọn họ sợ hãi nhìn cảnh tượng đại trận tinh thần và chân thân Chu Tước oanh kích nhau trên bầu trời, lòng lạnh toát, nhanh chóng thu gom tộc nhân chuẩn bị rút lui.

Hưu!

Hưu!

Ngay lúc này, ba tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo hướng âm thanh, có thể thấy Trụ Dĩ, Hậu Nghệ và Hình Tiêu ba người đã tới trước mặt Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu.

Sau khi ôm quyền hành lễ, Hình Tiêu nói: "Năm vị Tổ Vu, sư phụ bảo con chuyển lời tới các vị, hãy di chuyển toàn bộ tộc nhân lên ngọn núi lửa được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bảo hộ.

Chỉ cần đại trận không phá, Thập Vạn Hỏa Sơn vẫn an toàn, tộc nhân Vu tộc sẽ không gặp nguy hiểm!" Vậy sao!

Thế thì tốt quá!

Nghe lời này, năm vị Tổ Vu sững lại một chút, sau đó ai nấy đều đại hỷ.

Dù sao việc chạy khỏi đây cũng đầy khó khăn, toàn bộ Thập Vạn Hỏa Sơn đều bị đại trận bao phủ, muốn rời đi phải phá trận.

Tuy không phải Phượng tộc, Hình Hạo hoàn toàn có thể mở một lối thoát để triệt ly, nhưng làm vậy sẽ nảy sinh biến số lớn, thậm chí tạo cơ hội cho Phượng tộc.

Nhưng hiện tại thì khác, nếu Thập Vạn Hỏa Sơn được đại trận

bảo vệ, tộc nhân không cần phải di chuyển quy mô lớn, thậm chí... "Được!" Đáp ứng một tiếng, Chúc Cửu Âm lập tức ra lệnh: "Truyền lệnh xuống, để tất cả Đại Vu di chuyển vào ngọn núi lửa được đại trận bảo hộ!" "Rõ!" Cường Lương, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh lập tức hành động.

Chốc lát sau, đoàn quân Đại Vu hùng hậu tập hợp, dưới sự chỉ dẫn của Hình Tiêu lần lượt tiến vào những ngọn núi lửa được bảo vệ.

Cùng lúc đó, tộc nhân Vu tộc trong khắp Thập Vạn Hỏa Sơn cũng nhận được mệnh lệnh, nhanh chóng di dời vào khu vực an toàn. "Đáng chết!" "Sao lại như vậy!" Ngược lại, sắc mặt của phía Phượng tộc lúc này cực kỳ nan khán.

Bạch Loan đã tập hợp được toàn bộ tộc nhân còn sống sót, nhưng không giống như Vu tộc có thể vào nơi đại trận bảo hộ, bọn họ cũng không thể thoát ra khỏi phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn đang bị bao phủ. "Phượng Hoàng, chúng ta phải làm sao?" Sau một kích oanh kích đại trận thất bại, Ngũ trưởng lão Phượng tộc tiến tới bên cạnh Bạch Loan hỏi: "Với tình hình hiện tại, chúng ta dường như không thể phá trận mà ra.

Đại trận này quá đáng sợ, thực sự đã đạt tới mức sánh ngang Á Thánh." Nghe vậy, sắc mặt Bạch Loan lúc xanh lúc trắng.

Nàng cũng đã thử phá vỡ một góc đại trận để triệt ly, nhưng cuối cùng đều thất bại.

Vào lúc này, cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn và thực lực mà nàng hằng tự hào bỗng trở nên vô lực và nhạt nhòa. "Bố trận!" Hồi lâu sau, Bạch Loan hồi thần, nhìn cảnh Hình Hạo và Chu Tước chiến đấu trên không trung, nàng nghiến răng nói: "Bản hoàng sẽ đích thân thi triển Niết Bàn Đại Trận để bảo đảm tộc nhân có thể sống sót.

Tám vị Trưởng lão, trợ giúp ta!" Nói đoạn, Bạch Loan hít sâu một hơi, phượng quan trên đầu, hoàng bào trên người và trường kiếm trong tay tỏa sáng lung linh, thân thể nàng chớp động hóa thành Bạch Phượng chân thân, ngậm ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bắt đầu bố trận. "Rõ!" Thấy cảnh này, tám đại Trưởng lão không chút trì hoãn, lập tức phân tán ra xung quanh tộc nhân, khoanh chân ngồi xuống, sức mạnh toàn thân phóng lên trời cao.

Giây tiếp theo, sức mạnh của tám đại Trưởng lão ngưng tụ giữa không trung, Bạch Phượng vỗ cánh bay cao, Niết Bàn Đại Trận phát động, trực tiếp bảo hộ toàn bộ tộc nhân Phượng tộc tại vùng biên duyên Thập Vạn Hỏa Sơn.

Chương 167

Tới đây, cả vùng nam Hồng Hoang chìm vào tịch tĩnh.

Chỉ còn trên bầu trời, Hình Hạo thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận liên tục oanh kích Chu Tước, dao động sức mạnh của hai bên ngày càng khủng bố, khiến trời đất nam Hồng Hoang bắt đầu sụp đổ.

Trời nứt đất lở, nam Hồng Hoang vào lúc này tựa như tận thế giáng lâm, sức mạnh cấp Thánh nhân lan tỏa, uy thế vô song. "Không thể nào!" "Sao lại như vậy!" Trong Long Vương Điện, Chúc Long đá văng án đài trước mặt, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Hình Hạo đang thao túng đại trận đối chiến Chu Tước mà không hề lép vế.

Nhìn thân ảnh ý khí phong phát kia, đôi mắt Chúc Long vằn lên tia máu.

Khi thấy Chu Tước quy lai, ông ta đinh ninh Hình Hạo chắc chắn phải chết, thậm chí cả Vu tộc cũng sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề, dù không phải Tổ Vu nào cũng chiến tử nhưng ít nhất cũng phải chết một hai người.

Khi đó, Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận triệu hoán nhục thân Bàn Cổ của Vu tộc sẽ không đánh tự tan, ngôi vị bá chủ Hồng Hoang của Vu tộc sẽ sụp đổ.

Long tộc có thể thuận thế chiếm lại Tây Hải năm xưa, mưu đồ quyền thống trị lục địa Hồng Hoang.

Nhưng giờ thì sao?

Tất cả đều tiêu tùng!

Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, một đại trận mà ông ta chưa từng

nghe qua, một đại trận mà ông ta luôn coi thường, cư nhiên vào khắc này lại hiển lộ ra sức mạnh sánh ngang Á Thánh.

Hình Hạo không chết!

Tổ Vu không chết!

Vậy Vu tộc cũng không thể nào bại lạc.

Một khi Hình Hạo đánh bại Chu Tước lần này, cả nam Hồng Hoang sẽ rơi vào tay Vu tộc, khi đó... "Lão tổ, không xong rồi!" Lúc này, một tiếng gọi gấp gáp vang lên.

Một vị Chuẩn Thánh Long tộc vội vã chạy vào, thần sắc hoảng loạn nói: "Khởi bẩm lão tổ, Nam Hải xảy ra đại biến, Hắc Giao Vương đã thôn phệ hai người con trai sau đó thành công đột phá Chuẩn Thánh viên mãn, chiến sĩ Long tộc ta tử thương thảm trọng.

Tiền tuyến báo về, xin lão tổ mau chóng quyết đoán, nếu muốn chiến, lão tổ phải đích thân tới đó, nếu không chúng ta phải triệt ly thôi." "Hỗn chướng!" Nghe xong báo cáo, Chúc Long càng thêm đại nộ.

Lại đá văng một chiếc bàn thủy tinh, Chúc Long nắm chặt nắm đấm, thần sắc biến ảo không ngừng nói: "Triệu tập nhân mã theo ta tới Nam Hải!

Nam Hồng Hoang sắp bị Vu tộc chiếm cứ, Long tộc ta không thể tiếp tục cố thủ một nơi, phải nhanh chóng lấy lại quyền thống trị Tứ Hải, dùng khí vận Tứ Hải trợ ta chứng đạo!" Nói xong, Chúc Long liếc nhìn cảnh Hình Hạo và Chu Tước đại chiến thêm một lần, mạnh mẽ đấm vỡ kính diện, sau đó hậm hực bước ra khỏi điện. "Vu tộc!" "Vu tộc!" Trong Kỳ Lân Điện, tộc trưởng Thiếu Lân đi đi lại lại, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn Hình Hạo thao túng đại trận đối chiến Chu Tước, thần sắc đầy vẻ bất định.

Khoảng một khắc sau, Thiếu Lân dừng bước, quay đầu nhìn các Trưởng lão Kỳ Lân tộc phía sau nói: "Truyền lệnh xuống, lập tức bắt đầu chinh thảo đông Hồng Hoang!

Kỳ Lân tộc ta không thể chờ đợi thêm nữa, Vu tộc sắp xưng bá, nếu Kỳ Lân tộc không trỗi dậy lúc này thì sẽ bị thời đại nuốt chửng.

Lập tức truyền lệnh cho Tẩu Thú nhất mạch tập kết, Kỳ Lân tộc chúng ta nên xuất thế rồi!" Một đám Trưởng lão nghiêm túc vội vã rời đi chuẩn bị.

Sau khi mọi người rời đi, Thiếu Lân phất tay giải tán thuật kính hóa, mang theo tâm tư nặng nề bước vào một gian mật thất.

Phía ngoài Tử Tiêu Cung!

Sau một hồi tranh đoạt, chư thần Hồng Hoang đã lấy sạch Tiên Thiên Linh Bảo trong Phân Bảo Nhai.

Trong đó Tam Thanh đồng lòng chiếm được lượng lớn linh bảo, riêng cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đã lên tới hàng chục kiện.

Theo sau là đám người Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà.

Là nhóm đầu tiên xông vào, ba người phát huy triệt để bản chất cướp bóc, hễ thấy linh bảo là thu hết, dù phần lớn phẩm cấp không cao nhưng số lượng khổng lồ khiến người khác không thể ngó lơ.

Nhất thời, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà trở thành đích ngắm của mọi người.

Khác với Tam Thanh là đệ tử Hồng Quân lại có Tiên Thiên Chí Bảo khó lòng lay chuyển, ba người này không bái sư Hồng Quân, lại có nhiều linh bảo như vậy, tự nhiên bị chư thần thèm khát.

Tuy nhiên, khi chư thần đang rục rịch ra tay, một trận oanh minh từ Hồng Hoang truyền tới.

Nhất thời, hỗn độn sôi trào, địa hỏa thủy phong cuộn trào, sức mạnh đáng sợ lan tỏa khiến chư thần không nhịn được mà ngoái nhìn, nhíu mày tự hỏi chuyện gì đang xảy ra.

Hồng Hoang có biến gì sao?

Dao động đáng sợ này đã vượt qua giới hạn của cường giả Chuẩn Thánh đại viên mãn rồi!

Với suy nghĩ đó, chư thần theo bản năng diễn toán thiên cơ.

Chốc lát sau, những tiếng kinh hô vang lên: "Không thể nào, Chu Tước của Phượng tộc đã thành Á Thánh!

Hình Hạo thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đối chiến với nó ngang ngửa!

Đáng chết, Vu tộc ngoài Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận cư nhiên còn có một tòa đại trận sánh ngang Thánh nhân, không thể tin được!" Vào lúc này, chư thần hoàn toàn đờ đẫn...

Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận tại Đại Thiên Ma Vực năm đó vẫn còn mới nguyên trong tâm trí, nhục thân Bàn Cổ khủng bố hủy thiên diệt địa thậm chí có thể sánh ngang Thánh nhân.

Giờ đây Hình Hạo lại tự mình tạo ra Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đáng sợ như thế, có hai tòa đại trận này, Vu tộc chẳng khác nào sở hữu hai vị Thánh nhân? "Đi!" "Chạy mau!" Ngay lập tức, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân phóng đi.

Thừa lúc chư thần đang ngẩn ngơ, bọn họ rời khỏi Tử Tiêu Cung, lao vút vào hỗn độn, cấp tốc quay về Hồng Hoang.

Bảo vật đã cướp được rồi!

Trong tình huống này, không cần dây dưa thêm với phe Hồng Quân nữa.

Chương 168

Thêm vào đó, chứng kiến Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận của Hình Hạo, chút tâm tư nhỏ mọn ban đầu của ba người Minh Hà cũng tan thành mây khói.

Đến đây, trong đầu ba người chỉ còn một ý niệm: "Phải ôm chặt đùi Vu tộc!" Vu tộc sở hữu hai tòa đại trận sánh ngang Thánh nhân, trong mắt ba người họ, việc xưng bá Hồng Hoang hầu như không còn là vấn đề.

Cộng thêm khí vận thiên địa khủng bố gia trì, việc Tổ Vu chứng đạo thành Thánh là chuyện sớm muộn, trong tình cảnh này, bọn họ sẽ không ngu ngốc chọn Huyền Môn hay Ma Đạo nữa. "Đáng chết!" "Ngăn bọn chúng lại!" Đến lúc này, chư thần Hồng Hoang mới sực tỉnh, nhìn ba người Minh Hà đang tháo chạy, bọn họ vô cùng nôn nóng.

Ba người đó đã mang đi lượng lớn Tiên Thiên Linh Bảo, nếu để họ về tới Hồng Hoang thì coi như hết hy vọng cướp đoạt.

Ai cũng biết Hồng Vân ba người là Cung phụng của Vu tộc, một khi đã vào Hồng Hoang, có Vu tộc chống lưng, sẽ không còn cơ hội cướp đoạt linh bảo, càng không có khả năng đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân. "Truy đuổi!" Gần như ngay lập tức, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Phục Hy, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Côn Bằng đều đuổi theo.

Đặc biệt là Đế Tuấn, Phục Hy và Côn Bằng!

Cả ba đều là đỉnh cấp đại thần thông giả, nhưng không có Hồng Mông Tử Khí nên không thể chứng đạo thành Thánh, bọn họ đã thèm muốn món đồ của Hồng Vân từ lâu.

Nếu lỡ mất cơ hội này, muốn thành công quả thực vô cùng khó khăn. "Hình Hạo!" Tiếng gầm thét giận dữ của Chu Tước vang vọng khắp nam Hồng Hoang.

Giây tiếp theo, hỏa diễm màu vàng nóng bỏng bùng lên, bản thể Chu Tước vốn chỉ dài vài nghìn trượng bắt đầu tăng trưởng với tốc độ mắt thường có thể thấy được: mười vạn trượng, trăm vạn trượng, thiên vạn trượng, ba thiên vạn trượng, năm thiên vạn trượng... bảy thiên vạn trượng!

Mãi đến khi đạt tới bảy thiên vạn trượng, chân thân Chu Tước mới dừng lại.

Lệ!

Lúc này, Chu Tước đề minh, sức mạnh Á Thánh bộc phát, cả Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận rung chuyển kịch liệt, tuy chưa có dấu hiệu sụp đổ nhưng đã ẩn ẩn có chút bất ổn. "Không xong rồi!" Ngay lập tức nhận ra sự biến hóa của đại trận, Hình Hạo biến sắc, nhanh chóng gõ vang Hỗn Độn Chung để chống lại.

Đông!

Đông!

Tiếng chuông đinh tai, sức mạnh trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung quét ra, tiêu tán đi một phần uy áp của Chu Tước đồng thời ổn định lại đại trận.

Nhưng không đợi Hình Hạo kịp thở phào, tiếng của Chu Tinh Thần từ bên trong đại trận truyền ra: "Sư tôn không xong rồi, có một luồng sức mạnh đặc thù đang muốn ngăn cản Chu Thiên Tinh Thần Thụ lôi kéo sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần!

Trên người Chu Tước cũng có luồng sức mạnh đó, hình như nó đang mượn sức mạnh đặc thù nào đó để hạn chế đại trận!" Có kẻ hạn

chế sức mạnh của đại trận!

Hình Hạo biến sắc, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận là át chủ bài của hắn, nếu bị hạn chế thì ai có thể cản được Chu Tước cấp Á Thánh?

Nhất thời, Hình Hạo tập trung ánh mắt vào chân thân khổng lồ của Chu Tước, ẩn ẩn thấy có những sợi dây Thiên Đạo kết nối với nó giữa hư không. "Thiên Đạo!" Hình Hạo lập tức hiểu ra vấn đề.

Tuy Thiên Đạo không thể chủ động can thiệp vào Hồng Hoang, thậm chí hễ hiện thân là bị ý chí Bàn Cổ đánh tan ngay lập tức, nhưng Thiên Đạo dù sao cũng đang cai quản một phần Hồng Hoang, lúc này nó muốn phong tỏa Thái Cổ Tinh Vực để phá đại trận, hạ quyết tâm ngăn cản Vu tộc trỗi dậy và giết chết Hình Hạo. "Không thể kéo dài thêm nữa!

Phải nhanh chóng diệt sạch Chu Tước!" Trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo, Hình Hạo mạnh mẽ phun một ngụm tiên huyết lên Hỗn Độn Chung.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn Chung tỏa sáng vạn trượng.

Sau khi hấp thu tinh huyết chứa đựng hơi thở Bàn Cổ của hắn, chín đạo cấm chế chưa được luyện hóa bên trong chuông bỗng chốc khai mở, tuy chỉ trong thời gian ngắn nhưng đã phát huy triệt để uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo.

Đông!

Đông!

Tiếng chuông vang dội, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lập tức tỏa sáng rực rỡ, ngay cả chân thân khổng lồ của Chu Tước trên bầu trời cũng bị đình trệ trong chốc lát. "Hiệu quả rồi!" Thấy cảnh này, Hình Hạo đại hỷ, lập tức hướng Hỗn Độn Chung về phía Chu Thiên Tinh

Thần Thụ, gầm lớn: "Tinh Thần, hãy dẫn sức mạnh của đại trận vào người ta, ta muốn đồ Thánh!" Lời này vừa thốt ra, thiên địa sắc biến.

Mây đen tụ hội khắp nam Hồng Hoang, một con mắt Thiên Đạo âm thầm ngưng tụ.

Tuy nhiên, Thiên Đạo chưa kịp làm gì thì Bất Chu Sơn rung chuyển, ý chí Bàn Cổ cuồn cuộn bộc phát, một đạo búa khí phá không chém thẳng vào mắt Thiên Đạo.

Oanh long long!

Con mắt Thiên Đạo tan vỡ, búa khí tiêu tán, mây đen tan đi, ý chí Bàn Cổ một lần nữa thức tỉnh, tuyên cáo Hồng Hoang là địa bàn của mình, không phải nơi Thiên Đạo có thể chạm vào.

Nhưng chính vì thế, Thiên Đạo đại nộ, không ngần ngại hiển hóa thiên cơ truyền vào não hải của tất cả tu sĩ từ cấp Đại La Kim Tiên trở lên: "Giúp Phượng tộc đánh bại Vu tộc sẽ nhận được lượng lớn công đức.

Giúp Chu Tước đánh bại Hình Hạo sẽ nhận được lượng lớn công đức.

Tru sát tội nhân Hình Hạo, thưởng sức mạnh Thiên Đạo!" Nhất thời, ba đạo huyền thưởng truyền khắp chúng sinh Hồng Hoang, các tu sĩ Đại La Kim Tiên trở lên đều sôi sục.

Công đức!

Giúp Phượng tộc hay Chu Tước đều có công đức!

Tru sát Hình Hạo không chỉ có thể chứng đạo thành Thánh mà còn nắm giữ sức mạnh Thiên Đạo.

Nhất thời, chư thần trong hỗn độn lập tức tăng tốc, thậm chí không thèm quan tâm đến ba người Hồng Vân nữa.

Cùng lúc đó, lối vào Đại Thiên Ma Vực cũng âm thầm mở ra, vô số ma tu từ bên trong bay ra, các Chuẩn Thánh Ma Đạo xé rách hư không, cấp tốc chạy về nam Hồng Hoang.

Chương 169

"Rõ!" Chu Tinh Thần đáp ứng, đôi tay bắt pháp ấn, thao túng Chu Thiên Tinh Thần Thụ chuyển toàn bộ sức mạnh đại trận vào người Hình Hạo.

Thiên địa sắc biến.

Ánh sao của đại trận mờ đi ba phần, sức mạnh Thái Cổ Tinh Thần vô biên rót vào cơ thể Hình Hạo.

Vào khắc này, Hình Hạo cảm nhận rõ ràng pháp lực của mình tăng vọt, chỉ trong mười nhịp thở đã đạt tới mức sánh ngang Chu Tước. "Sức mạnh sánh ngang Thánh nhân sao!

Thật kỳ diệu, mọi thứ dường như đều trở nên nhỏ bé." Cảm nhận luồng sức mạnh kinh khủng trong người, Hình Hạo cảm thấy mình mạnh mẽ hơn bao giờ hết, thậm chí cảm thấy có thể tùy tay gạt bỏ bản thân trước đây.

Ngay cả cường giả Chuẩn Thánh viên mãn như Bạch Loan, hắn cũng có thể trấn áp trong nháy mắt.

Sức mạnh cấp Thánh nhân quá đáng sợ, quá hạo hãn, khiến người ta không khỏi si mê. "Sư phụ!" Giọng Chu Tinh Thần vang lên bên tai Hình Hạo: "Luồng sức mạnh này chỉ duy trì được ba tháng, sau đó đại trận sẽ tan vỡ, trong thời gian ngắn không thể thi triển lại được nữa!" Ba tháng!

Ánh mắt lóe lên, Hình Hạo lập tức thoát khỏi cảm giác lâng lâng kia.

Sức mạnh Thánh nhân tuy tốt nhưng không thuộc về hắn, đây là ngoại lực mang lại, chỉ có ba tháng.

Trong thời gian này, nhất định phải đánh bại hoặc giết chết Chu Tước mới có thể giải quyết triệt để nguy cơ của Vu tộc. "Chu Tước!" Ngẩng đầu, Hình Hạo gầm nhẹ một tiếng, thân thể bắt đầu tăng trưởng cực nhanh, hơi thở Bàn Cổ cũng cuộn trào theo.

Trong vài chục nhịp thở, thân thể Hình Hạo đã cao tới hơn tám nghìn vạn trượng, hơi thở Bàn Cổ lan tỏa khắp nơi, sức mạnh huyết mạch Bàn Cổ vào khắc này triệt để bùng cháy. "Phủ lai!" Tâm niệm chuyển động, Hình Hạo đột nhiên giơ tay quát lớn.

Giây tiếp theo, từ một ngọn núi lửa, Chu Thiên Thần Phủ trong tay Chúc Cửu Âm lập tức bay ra.

Trong khoảnh khắc, Chu Thiên Thần Phủ phóng to xuất hiện trong tay Hình Hạo, khí thế sắc bén của hắn càng thêm mạnh mẽ, Lực Chi Pháp Tắc sôi trào, nhục thân cấp Bàn Cổ tỏa sáng lấp lánh, chỉ đứng đó thôi đã tựa như một vị Tiểu Bàn Cổ khiến người ta kinh sợ.

Ngây người nhìn cảnh tượng đó, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cường Lương, Hậu Thổ và Huyền Minh đều ngơ ngác.

Nhục thân cấp Bàn Cổ!

Hình Hạo dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đã có được sức mạnh cấp Thánh Nhân, triệt để kích phát lực lượng cải tạo thân thể từ Bàn Cổ Tâm Huyết.

Khí tức Bàn Cổ hùng dũng bành trướng đó, khiến các Tổ Vu không khỏi có cảm giác như được gặp lại Bàn Cổ.

Thậm chí vô số Đại Vu trong khoảnh khắc đó đều quỳ sụp xuống đất, miệng cao hô: “Khấu kiến, Hình Hạo Tổ Vu!” “Khấu kiến, Hình Hạo Tổ Vu!” Cần biết, trong Vu tộc, ngay cả khi đối mặt với Tổ Vu hay Vu Đế, Đại Vu cũng không cần phải hành lễ kiểu này.

Nhưng giờ phút này, Hình Hạo uy nghi như Bàn Cổ tái thế, dù biết

rõ người kia không thể là Bàn Cổ, song mỗi tộc nhân Vu tộc vẫn không kìm được mà liên tưởng Người với bóng hình khai thiên tích địa sâu thẳm trong huyết mạch.

"Bàn Cổ!" "Không thể nào!" Cùng lúc đó, vô số khí tức đáng sợ trong toàn Hồng Hoang theo đó hiện lên.

Tại những nơi hoang lương, hẻo lánh, từng bóng hình toàn thân tản ra sát khí và Hỗn Độn Chi Khí đáng sợ bước ra khỏi nơi bế quan.

Khi nhìn thấy Hình Hạo sừng sững ở phía nam Hồng Hoang, từng đôi mắt đỏ ngầu, sát cơ và lửa giận trong đáy mắt không thể che giấu.

Nhưng nhanh chóng, những người đó lại bình tĩnh trở lại.

Sau khi hít sâu một hơi, họ quay người trở về nơi bế quan, thiên địa khôi phục yên tĩnh, mọi dấu vết đều biến mất như chưa từng xuất hiện.

"Hình Hạo!" "Chẳng lẽ là Bàn Cổ chuyển thế!" Cùng lúc đó, Chu Tước cũng kinh ngạc tột độ trước cảnh tượng này, đôi mắt khó tin nhìn chằm chằm vào nhục thân cấp Bàn Cổ của Hình Hạo, chỉ cảm thấy một trận chột dạ và kinh hãi.

Bàn Cổ!

Đó là nhân vật có thể đồ sát Ba Ngàn Hỗn Độn Ma Thần, khai thiên tích địa!

Nếu Hình Hạo là Bàn Cổ chuyển thế, thì dù thân là Á Thánh, Chu Tước cũng không có chút nắm chắc nào có thể giao chiến với hắn.

"Bàn Cổ?" Lông mày Hình Hạo khẽ nhướng lên, đương nhiên hiểu rõ đối phương đã hiểu lầm.

Khóe miệng hơi cong lên, hắn giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay lên nói: "Ta không phải Bàn Cổ!

Nhưng hôm nay Chu Tước ngươi cũng chắc chắn phải chết!" Vừa dứt lời, Hình Hạo động.

Không có bất kỳ kỹ xảo và thủ đoạn hoa mỹ nào, chỉ đơn thuần giơ Chu Thiên Thần Phủ chém một nhát, Khai Thiên Cửu Thức được tùy ý thi triển, Khai Thiên Phủ Khí tung hoành giao thoa phá không, trực tiếp đánh thẳng lên chân thân khổng lồ của Chu Tước.

Một tiếng "phốc xích", tiên huyết văng tung tóe, chân thân Chu Tước bị Phủ Khí làm trọng thương, lông vũ tản mát, huyết nhục mơ hồ, tiên huyết rơi xuống như mưa xối xả.

"A..." Một tiếng thảm thiết, Chu Tước như từ trong mộng bừng tỉnh.

Cảm nhận nỗi đau do Khai Thiên Phủ Khí hoành hành trong cơ thể, sự sợ hãi trong mắt ả tiêu tan hơn nửa.

Không!

Bởi vì không thể bị một lực lượng cổ xưa đó giết chết, cũng đại diện cho việc Hình Hạo không phải Bàn Cổ, không có gì đáng sợ.

Ngay lập tức, đôi mắt Chu Tước đỏ ngầu, sát ý khủng bố dâng trào khắp thân, ả ta gầm lên: "Đã không phải Bàn Cổ, hôm nay ta sẽ lấy mạng ngươi!

Lực lượng Chứng Đạo Thành Thánh và Thiên Đạo Chi Lực, ta đều thu nhận hết!" Nói đoạn, Chu Tước đột nhiên vỗ cánh, toàn thân kim sắc hỏa diễm bốc lên, đồng thời nhanh chóng lao thẳng về phía Hình Hạo.

"Tốt lắm!" Thấy tình hình này, Hình Hạo không chút sợ hãi, vung Chu Thiên Thần Phủ một cái, lại mấy đạo Khai Thiên Phủ Khí quét ra.

Vút vút!

Khai Thiên Phủ Khí giáng xuống, liên tục oanh kích lên cơ thể Chu Tước, từng mảng huyết nhục lớn theo đó vỡ nát, nhưng dưới sự thiêu đốt của kim sắc hỏa diễm, thương thế của Chu Tước lại nhanh chóng hồi phục như ban đầu.

Chương 170

Trong khoảng vài hơi thở ngắn ngủi, Chu Tước đã đến trước Hình Hạo, lợi trảo vươn ra, trực chỉ đầu lâu và tim hắn.

"Lực phục hồi thật mạnh!" "Lực lượng của Chu Tước bản thân chính là lực lượng Thiên Đạo!" Thu trọn cảnh tượng này vào đáy mắt, Hình Hạo trong lòng trầm xuống, đồng thời nhanh chóng giơ Chu Thiên Thần Phủ ra nghênh chiến.

Một nhát phủ chém nát móng vuốt Chu Tước đang tấn công đầu hắn, nhưng không kịp hồi thần, một móng vuốt khác của Chu Tước đã hung hăng cào lên ngực hắn.

Một tiếng "xé toạc", tiên huyết văng ra, phòng ngự của nhục thân cấp Bàn Cổ sụp đổ, móng vuốt của Chu Tước cứng rắn cướp đi một mảng lớn huyết nhục.

"Ưm!" Trong miệng khẽ rên một tiếng, lông mày Hình Hạo lại nhíu lại.

Hắn phát hiện nhục thân của mình vốn không thực sự đạt đến cấp độ nhục thân Bàn Cổ, mà chỉ là do lực lượng của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mạnh mẽ kích phát cổ khí tức đó mà thôi.

Nhục thân của hắn đang ở cấp độ Tổ Vu trung hậu kỳ, sức mạnh tuy tăng trưởng, nhưng phòng ngự lại không tăng, nên không thể chống đỡ đòn tấn công của lợi trảo Chu Tước.

"Ha ha!" "Nhục thân của ngươi là giả!" Ngược lại, Chu Tước ra đòn thành công thì đại hỉ.

Nhìn huyết nhục dưới lợi trảo, đôi cánh vỗ mạnh, đồng thời kim sắc hỏa diễm trong nháy mắt đã phục hồi vết thương do Chu Thiên

Thần Phủ chém lên móng vuốt.

Tiếp đó, Chu Tước lại vươn móng vuốt tấn công Hình Hạo, thậm chí không hề có ý phòng ngự, ỷ vào Thiên Đạo Chi Lực và lực phục hồi đặc biệt đó, muốn lấy thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng để tiêu hao Hình Hạo đến chết.

"Đáng chết!" Thu trọn cảnh tượng này vào đáy mắt, Hình Hạo cũng sốt ruột.

Nhục thân của hắn không thể chống lại đòn tấn công của móng vuốt Chu Tước, thêm vào việc ả ta có Thiên Đạo Chi Lực trợ giúp, tiếp tục tiêu hao như vậy cực kỳ bất lợi cho bản thân hắn.

Đặc biệt, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận chỉ có thể mang lại thực lực Thánh Nhân tạm thời trong ba tháng, theo sự không ngừng bị thương, sức mạnh của hắn cũng sẽ bị tiêu hao nhanh chóng.

"Không thể kéo dài nữa!" "Một kích phân sinh tử!" Sắc bén lóe lên trong mắt, Hình Hạo lập tức không còn do dự, đột nhiên vung tay gọi: "Chung!" Đùng đùng!

Tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng.

Trong tình huống không thể dẫn dắt Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, nó cũng giải phóng hạn chế của Hỗn Độn Chung trấn áp trận nhãn đại trận.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn Chung xuất hiện trên đỉnh đầu Hình Hạo, kèm theo thân chung không ngừng rung động, từng đạo lực lượng trấn áp chư thiên quét ra, trực tiếp bao phủ lên cơ thể khổng lồ của Chu Tước.

"Lệ~" "Lệ~" Chu Tước kêu lên, sau khi cảm nhận Hỗn Độn Chung trấn áp, ả ta điên cuồng vỗ cánh hy vọng thoát ly.

Đáng tiếc, Hình Hạo sao có thể cho ả cơ hội như vậy?

Tình thế bây giờ, chỉ có một cơ hội, nếu thất bại, thì mọi thứ sẽ triệt để xong đời.

Ngay lập tức, Hình Hạo lại phun ra một ngụm tinh huyết lên Hỗn Độn Chung, giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay hung hăng đập lên thân chung, miệng gầm lên: "Hỗn Độn Chung trấn áp chư thiên!" Đùng!

Trong khoảnh khắc, tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng toàn bộ hư không.

Lực lượng trấn áp chư thiên bùng nổ, không chỉ trong phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn, mà thậm chí hai phần ba phía nam Hồng Hoang trong khoảnh khắc đó đều ngưng đọng lại.

Như thể thời không bị định hình, sóng âm không ngừng vang vọng, không có bất kỳ ai có thể phản kháng, bao gồm cả Chu Tước cũng không ngoại lệ.

"Thành công rồi!" Nhìn cảnh tượng này, Hình Hạo trong lòng đại hỉ.

Cơ hội!

Cơ hội mà hắn vẫn luôn chờ đợi!

Chu Tước bị trấn áp, tuy chỉ là chuyện trong thời gian ngắn, nhưng cũng đủ để hắn hoàn thành một kích tất sát.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo không còn bận tâm gì nữa, hai tay nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ, thân thể khổng lồ theo đó di chuyển, đồng thời giơ phủ lên cao, tiếng gầm vang vọng Hồng Hoang: "Khai Thiên Cửu Thức - Khai Thiên Tích Địa!" Xé toạc!

Khai Thiên Phủ Khí bùng nổ, áo nghĩa cuối cùng của Bàn Cổ Cửu Thức bùng nổ.

Tuy không có uy thế đáng sợ như Bàn Cổ khai thiên tích địa ngày

xưa, nhưng cũng đủ để hủy thiên diệt địa.

Chỉ trong một khoảnh khắc phủ quang chói lọi, bầu trời phía nam Hồng Hoang theo đó nứt ra, Hình Hạo dồn gần như toàn bộ pháp lực của mình vào đó, một đạo Khai Thiên Phủ Khí màu trắng sữa liền bay ra.

Một tiếng xé toạc, thời không băng phôi, không gian Hồng Hoang hỗn loạn, đồng thời Địa Hỏa Thủy Phong sôi trào, mang theo thế hủy thiên diệt địa lao thẳng về phía Chu Tước.

"Không ổn!" "Cổ lực lượng đó không thể chống đỡ!" Ngay trong khoảnh khắc đó, Chu Tước cảm nhận được nguy cơ tử vong, thần sắc hoảng sợ, đồng thời điên cuồng thiêu đốt tinh huyết của mình để đổi lấy pháp lực hòng thoát khỏi sự trấn áp của Hỗn Độn Chung.

Cùng lúc đó, Thiên Đạo Chi Lực phía sau không ngừng bùng nổ, bao phủ cơ thể Chu Tước với tốc độ mắt thường có thể thấy được, như thể một bộ áo giáp màu đen đã được khoác lên chân thân của ả.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Sức mạnh của Hỗn Độn Chung bị Hình Hạo cưỡng ép kích phát, trong tình huống dùng pháp lực cấp Thánh Nhân để gõ vang, Chu Tước cùng cảnh giới làm sao có thể thoát ra trong thời gian ngắn được?

Trực tiếp, Khai Thiên Phủ Khí giáng xuống khu vực trước mặt Chu Tước, ả ta vừa mới phải trả một cái giá nhất định mới thoát khỏi sự giam cầm của Hỗn Độn Chung, nhưng còn chưa kịp vỗ cánh bay đi, Khai Thiên Phủ Khí đã giáng xuống thân thể ả.

Một tiếng "rắc", bộ áo giáp đen do Thiên Đạo Chi Lực ngưng tụ trong nháy mắt tan rã.

Giây tiếp theo, Khai Thiên Phủ Khí như chẻ tre, trong nháy mắt

chẻ đôi thân thể và Nguyên Thần của Chu Tước, Phủ Khí đáng sợ tiếp tục bay ngang trời, trực tiếp lao về phía Thái Cổ Tinh Vực.

"Không!" "Chu Tước công chúa!" Cảnh tượng này lập tức khiến tộc nhân Phượng tộc ở rìa Thập Vạn Hỏa Sơn mắt đỏ như máu.

Thân thể và Nguyên Thần của Chu Tước đều bị chẻ đôi!

Trong tình huống như vậy, gần như đã tuyên bố sự thất bại của ả.

Một khi Chu Tước vẫn lạc, thì Phượng tộc cũng sẽ thất bại trong trận đại chiến với Vu tộc, tiếp theo sẽ phải đối mặt với nguy cơ diệt tộc vong thân, thậm chí...

Rắc!

Đúng lúc này, một tiếng vỡ vụn vang vọng.

Chương 171

Chỉ thấy Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đang bố trí trong phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn lặng lẽ vỡ nát, Hình Hạo đã hao hết toàn bộ sức mạnh của đại trận.

Trong tình huống không có Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực bổ sung, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận theo đó vỡ vụn, lực lượng hạn chế mọi người cũng theo đó tiêu tán hoàn toàn.

"Cơ hội!" Ngay trong khoảnh khắc đó, tinh quang trong mắt Bạch Loan lóe lên, ả ta lập tức giải trừ Bạch Phượng chân thân, vô thức liếc nhìn Hình Hạo đang lơ lửng giữa không trung, không ngừng thở dốc ở đằng xa, trong mắt lộ ra một tia không cam lòng.

Ả nghiến răng khẽ quát: "Phượng tộc, theo ta rút khỏi phía nam Hồng Hoang!" Nói đoạn, Bạch Loan vung tay lớn, từng đợt Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm cuộn trào về phía những tu sĩ Vu tộc trong các ngọn núi lửa xung quanh, sau đó dẫn theo tộc nhân Phượng tộc nhanh chóng chạy trốn.

"Đi!" "Nhanh đi!" Thấy tình hình này, Bát Đại Trưởng Lão của Phượng tộc không dám chậm trễ, vừa khẽ quát, liền lập tức dẫn theo đại bộ phận tộc nhân chạy trốn khỏi Thập Vạn Hỏa Sơn.

"A..." "A..." Cùng lúc đó, từng tiếng kêu thảm thiết cũng vang vọng.

Chỉ thấy Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm giáng xuống, dù chỉ dính một chút cũng sẽ nhanh chóng bị thiêu đốt đến chết, không ít Đại Vu và vài Đại Vu đỉnh cấp đã bị hỏa diễm thiêu chết do không kịp phòng bị.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Chúc Cửu Âm, Cường Lương,

Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh cũng hoàn hồn.

Tuy chấn động vì Hình Hạo đã đánh bại Chu Tước, nhưng nhìn tộc nhân bị giết, lửa giận trong lòng năm Đại Tổ Vu cũng cực kỳ mạnh mẽ.

"Băng Chi Pháp Tắc – Băng Phong Vạn Lý!" Huyền Minh khẽ quát một tiếng, dưới cơn thịnh nộ đã thành công nắm giữ Băng Chi Pháp Tắc.

Giây tiếp theo, hàn khí khủng bố hiện lên, dưới sự điều khiển của Huyền Minh cuộn trào ra, trong nháy mắt đóng băng ức vạn dặm cương thổ, trực tiếp đóng băng cả những Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm kia.

Cùng lúc đó, Cường Lương và Chúc Cửu Âm cũng bạo quát: "Tất cả Đại Vu hãy tránh xa hai loại hỏa diễm đó, không thể để dính phải!" "Rõ!" "Rõ!" Như bừng tỉnh khỏi mộng, các Đại Vu tộc Vu nhìn hai loại Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm gần ngay trước mắt, đâu dám nán lại, nhanh chóng rút lui về phía sau.

"Trấn áp cho ta!" Chúc Dung gầm nhẹ một tiếng, hiện hóa ra Hỏa Chi Tổ Vu chân thân bước lên, hai tay thâm nhập vào Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm, điên cuồng bắt đầu trấn áp, hủy diệt, thậm chí hấp thu chúng.

Sau khi tất cả hỏa diễm bị Chúc Dung trấn áp hoàn tất, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi nhìn nhau một cái, tất cả đều dâng lên sát cơ nồng đậm hơn đối với Bạch Loan, ngẩng đầu nhìn lên, nhưng cũng không còn thấy bóng dáng Phượng tộc nữa.

Về phương diện độn thuật đào tẩu, tu sĩ Hồng Hoang thật sự không bằng Phượng tộc.

“Khốn kiếp, chạy rồi!” Trong miệng Cường Lương chửi rủa một tiếng, hai nắm đấm siết chặt nói: “Mày may mắn đó!

Lần sau, ta nhất định diệt toàn tộc chúng mày để báo thù cho Đại Vu Vu tộc ta!” “Sư phụ!” Đột nhiên, tiếng Hình Tiêu vội vàng hô vang vọng trời đất: “Mau tránh ra!” Nhìn theo tiếng gọi, chỉ thấy phía sau Hình Hạo đang giữa không trung, một Không Gian Toại Đạo hiện lên, chỉ thấy một luồng lợi nhận từ trong đó đâm ra, trực chỉ sau gáy Hình Hạo.

“Hình Hạo huynh đệ!” Nhìn cảnh tượng này, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh cũng sốt ruột.

Hình Hạo vừa mới đánh giết Chu Tước, lúc này đang yếu ớt, nếu bị người khác đánh lén, có thể sẽ thật sự vẫn lạc.

Trong phút chốc, năm Đại Tổ Vu liền lao ra, điều khiển lực lượng Pháp Tắc của mình tấn công vào khu vực phía sau Hình Hạo!

Hình Tiêu, Chu Tinh Thần cũng nhanh chóng bay đến chỗ Hình Hạo.

Trên mặt đất, Hậu Nghệ giương cung bắn tên, chín mũi Băng Phách Tiễn hợp nhất, uy lực đủ để bắn chết tu sĩ Chuẩn Thánh trung kỳ...

Đáng tiếc, nước xa không cứu được lửa gần!

Tuy đòn tấn công của Chúc Cửu Âm và những người khác nhanh chóng, nhưng đòn tấn công của kẻ đó lại càng nhanh hơn, Hình Hạo thậm chí còn chưa kịp phản ứng, thanh trường kiếm băng lạnh đã đâm xuyên qua ngực hắn.

Tiếp đó, một giọng nói lạnh lẽo vang lên bên tai Hình Hạo: “Hình Hạo đạo hữu, chúng ta lại gặp mặt rồi!” Ngoảnh đầu nhìn lại, chỉ thấy kẻ tấn công Hình Hạo không phải ai khác, mà chính là Thiên Tử,

người năm đó đã hẹn gặp và đạt được hiệp nghị hợp tác.

"!" Đồng tử Hình Hạo co rút, hắn điên cuồng điều động sức mạnh của mình để áp chế vết thương ở ngực, đồng thời vung mạnh Chu Thiên Thần Phủ chém về phía Thiên Tử, trong lòng đầy nghi vấn: "Kẻ này vì sao lại trở mặt?

Chẳng lẽ mọi thứ đều đã được thiết kế sẵn, là để ta và Chu Tước liều mạng với nhau để hắn ngồi hưởng lợi ngư ông?" Giây tiếp theo, mặt gương rung động.

Bóng hình Thiên Tử trong nháy mắt biến mất trước mắt Hình Hạo, Chu Thiên Thần Phủ chém vào hư không, bao gồm cả đòn tấn công của Chúc Cửu Âm và những người khác cũng đều đánh hụt.

Xoẹt xoẹt!

Hình Hạo còn chưa kịp phản ứng, không gian quanh hắn lại lần nữa vặn vẹo.

Tiếp đó, Thiên Tử tay phải cầm kiếm, tay trái nắm một mặt gương từ trong đó bước ra, khóe miệng nhếch lên nói: "Hình Hạo, vạn vạn không ngờ ngươi lại là Bàn Cổ chuyển thế!

Ta vốn cho rằng ngươi sẽ trở thành quân cờ trong tay ta để giúp ta thành công, nhưng thân phận của ngươi đã định trước rằng ta không thể cùng đường với ngươi." "Khi đó chắc ngươi đã thầm cười nhạo ta rồi, dám mơ tưởng phản kháng thiên mệnh và hợp tác với một Bàn Cổ chuyển thế, cũng muốn lợi dụng ta để đạt mục đích của ngươi phải không!" Thì ra là vậy!

Hắn cho rằng ta là Bàn Cổ chuyển thế!

Trong mắt Hình Hạo hiện lên một tia bừng tỉnh, hắn lập tức hiểu ra vì sao Thiên Tử đột nhiên ra tay.

Kẻ đó là Thiên Đạo Chi Tử, nhưng lại có dị tâm muốn diệt sát

Thiên Đạo để thay thế.

Nhưng nếu Hình Hạo là Bàn Cổ chuyển thế, chẳng phải điều đó có nghĩa là Hình Hạo cũng có năng lực hủy diệt Thiên Đạo?

Vì vậy, dưới quyền hành như vậy, Thiên Tử dù không cam tâm, nhưng cũng không thể không chấp hành mệnh lệnh của Thiên Đạo để tấn công Hình Hạo, dù sao Bàn Cổ chuyển thế trong mắt hắn còn nguy hiểm hơn cả Thiên Đạo.

"Ta lại phải gánh nồi rồi sao!" Sau khi hiểu ra, Hình Hạo trong lòng cười khổ một tiếng, thầm nghĩ: "Dù ta có giải thích, e rằng trừ Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh ra, toàn bộ Hồng Hoang cũng không có mấy người tin.

Dù sao vừa rồi dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ta quả thật đã dẫn phát khí tức Bàn Cổ, trừ phi thật sự có Bàn Cổ chuyển thế tồn tại, nếu không ta không thể thoát khỏi cái danh này." "Sư tôn!" "Sư phụ!" Lúc này, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần đã đến bên cạnh Hình Hạo, một trái một phải bảo vệ Hình Hạo, cảnh giác nhìn về phía Thiên Tử, nghiến răng nghiến lợi nói: "Thứ khốn kiếp, đã đánh lén Sư tôn (Sư phụ) của ta, ngươi là ai!" "Ta ư?" Thiên Tử cười nhạt một tiếng, không thèm để ý ánh mắt giận dữ của Hình Hạo, quét mắt nhìn Hình Tiêu và Chu Tinh Thần một cái nói: "Hai con kiến hôi cấp Đại La Kim Tiên các ngươi không có tư cách biết sự tồn tại của ta.

Hơn nữa cũng không nên tiếp tục tồn tại, nếu không phải Hình Hạo thì các ngươi lẽ ra đã chết từ sớm rồi, đã như vậy, thì..." "Chết đi!" Thiên Tử còn chưa dứt lời, một tiếng bạo quát lặng lẽ hiện lên.

Giây tiếp theo, huyết mang rực rỡ bầu trời, chỉ thấy Minh Hà tay cầm Nguyên Đồ A Tỳ Song Kiếm lao ra, Sát Đạo Chân Ý bùng nổ, song kiếm trực chỉ yếu hại của Thiên Tử.

"Ừm!" Lông mày Thiên Tử khẽ nhướng lên, sắc mặt hơi biến đổi,

hắn ngoảnh đầu nhìn Minh Hà đang tấn công, vung mạnh kiếm chém ra nói: "Sát Đạo, Minh Hà!

Một kẻ Chuẩn Thánh trung kỳ nho nhỏ cũng dám rút kiếm với ta!

Kẻ nghịch thiên hành giả, tất cả đều đáng chết!" Vừa dứt lời, Thiên Tử chém ra một kiếm, sức mạnh Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn bùng nổ, trong nháy mắt hủy diệt hoàn toàn đòn tấn công của Minh Hà, đồng thời kiếm khí lướt qua, trực tiếp hủy diệt thân thể Minh Hà hoàn toàn.

Một tiếng "bành", thân thể Minh Hà nổ tung hóa thành huyết vụ, không có chút sức kháng cự nào.

Chương 172

"Xì~" Cảnh tượng này lập tức khiến tất cả mọi người có mặt không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Đặc biệt là Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, ánh mắt nhìn Thiên Tử tràn đầy khó tin và hoảng sợ.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!

Trong Hồng Hoang khi nào lại xuất hiện một cường giả cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn?

"Không thể nào!" "Minh Hà cư nhiên chết rồi!" "Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, kẻ này từ đâu xuất hiện?" Cùng lúc đó, từng tiếng kinh hô vang vọng.

Nhìn theo tiếng gọi, chỉ thấy trên bầu trời, Tam Thanh và các vị thần cung Tử Tiêu khác cũng tận mắt chứng kiến cảnh Thiên Tử một kiếm chém giết Minh Hà.

Từng người một nhìn Thiên Tử với ánh mắt tràn đầy hoảng sợ, kinh khủng, e ngại, và một chút hoài nghi.

Không!

Sự tồn tại của Thiên Tử quá đột ngột!

Từ xưa đến nay ở Hồng Hoang, không ít lão bối đã trải qua Đại chiến Long Phượng, thậm chí có người còn trải qua thời đại hung thú, nhưng lại chưa từng nghe đến sự tồn tại của Thiên Tử.

Giờ đây đột nhiên xuất hiện, lại thể hiện ra sức mạnh đáng sợ như vậy, làm sao không khiến người ta hoài nghi?

Làm sao không khiến người ta...

Ong ong!

Đúng lúc này, một tiếng ong minh vang vọng.

Chỉ thấy đám huyết vụ đó theo đó rung động, tiếp đó nhanh chóng bay đến khu vực bên cạnh Hình Hạo.

Giây tiếp theo, huyết mang rực rỡ, bóng hình Minh Hà theo đó hiện lên, toàn thân hắn mặt trắng bệch, đồng thời không ngừng thở dốc, ánh mắt kiêng kỵ nhìn về phía Thiên Tử nói: "Ngươi là ai?

Cổ lực lượng đó là Thiên Đạo Chi Lực, tu sĩ không thể nắm giữ cổ sức mạnh đó!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh lặng.

Ánh mắt của Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác nhìn về phía Thiên Tử đều trở nên bất thiện.

Thiên Đạo Chi Lực!

Cổ sức mạnh đó tuyệt đối không phải tu sĩ có thể nắm giữ.

Thêm vào chuyện Thiên Đạo ngày trước đã thúc đẩy hàng trăm Chuẩn Thánh tấn công Hình Hạo hầu như không phải bí mật, sự tồn tại của Thiên Tử lần này càng khiến mọi người cảm thấy bất an.

Không!

Thiên Đạo vì muốn tấn công Hình Hạo không chỉ một lần thúc đẩy cường giả cấp Chuẩn Thánh, lần này cư nhiên lại thúc đẩy một tồn tại cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn xuất hiện, hiển nhiên đã quyết tâm muốn giết chết Hình Hạo.

Nhưng sau khi Hình Hạo chết thì sao?

Nếu không có Hình Hạo tồn tại, Thiên Tử sẽ biến mất sao?

Nếu biến mất thì thôi, Hồng Hoang vẫn là thế giới do các tu sĩ làm chủ, nhưng nếu hắn không biến mất, chẳng phải Thiên Đạo sẽ chủ

đạo mọi thứ?

Thậm chí có thể tùy thời để Thiên Tử, hoặc tạo ra nhiều tồn tại tương tự để tấn công ư?

Nghĩ đến đây, Tam Thanh và những người khác nhanh chóng tụ tập lại, sau khi lấy ra những Tiên Thiên Linh Bảo mà Hồng Quân đã ban, ánh mắt cũng kiêng kỵ nhìn về phía Thiên Tử, mang một thế trận chuẩn bị ra tay.

"Cũng muốn đối địch với ta!" Thu trọn cảnh tượng này vào đáy mắt, Thiên Tử lông mày hơi nhíu lại, đồng thời sắc mặt cực kỳ khó coi nói: "Ta là Thiên Đạo Chi Tử, các ngươi đối địch với ta chính là đối địch với Thiên Đạo, các ngươi phải hiểu rõ điều này!" Thiên Đạo Chi Tử!

Theo việc Thiên Tử tự bộc lộ thân phận, toàn trường tu sĩ lại lần nữa tĩnh lặng.

Khác biệt là, phần lớn tu sĩ lúc này đều rút lui, không tiếp tục gia nhập vào phe đối địch với Thiên Tử.

Trong đó còn bao gồm cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

"Một đám hèn nhát!" Thu trọn cảnh tượng này vào đáy mắt, Nguyên Thủy không kìm được mở miệng mắng, trong đôi mắt hắn lúc này tràn ngập sát cơ, cũng không biết là nhằm vào những tu sĩ lùi bước hay nhằm vào Thiên Tử.

"Thiên Đạo Chi Tử!" Lúc này, Lão Tử bước lên phía trước mở miệng nói: "Vì sao lại tấn công Hình Hạo Tổ Vu?

Thiên Đạo tứ cửu, chúng sinh đều có một tuyến sinh cơ, làm như vậy chẳng phải trái với ý chí Thiên Đạo sao?" Lời này vừa nói ra, toàn trường tu sĩ đều tò mò nhìn về phía Thiên Tử.

Đúng như lời Lão Tử nói!

Thiên diễn tứ cửu nhưng vẫn có một tuyến sinh cơ.

Bất kể Hình Hạo thế nào, hắn cũng là một phần của chúng sinh Hồng Hoang, lẽ nào không thể có một tuyến sinh cơ?

Nếu thật sự là như vậy, chẳng phải Thiên Đạo từ đầu đến cuối đều không hề ban cho chúng sinh một tuyến sinh cơ nào?

Nếu đã như vậy, thì vì sao phải tín ngưỡng Thiên Đạo?

Sống mà bị nó quy hoạch sẵn, cả đời làm con rối, bù nhìn trong tay người khác, cuộc đời như vậy thì có ý nghĩa gì?

"Ngây thơ!" Tinh quang trong mắt Thiên Tử lóe lên, hắn lập tức lạnh lùng hừ một tiếng nói: "Vu tộc nghịch thiên hành, bất kể Hình Hạo hay Thập Nhị Tổ Vu đều đáng chết!

Chính vì Thiên Đạo có một tuyến sinh cơ, nên mới ban cho Vu tộc một cơ hội để cải tà quy chính, nhưng Hình Hạo là kẻ đầu sỏ gây họa thì không thể được tha thứ.

Thiên phát sát cơ, Hình Hạo tất phải chết, ngay cả khi là Bàn Cổ cũng không thể bảo hộ được hắn!" Lời này vừa nói ra, trừ Tam Thanh và một số ít tu sĩ biết năng lực của Hình Hạo ra, những người còn lại đều ngơ ngác và kinh ngạc.

"Vu tộc nghịch thiên hành?" "Họ đã làm gì?

Chẳng phải chỉ chiếm cứ phía nam Hồng Hoang sao?" "Chẳng lẽ Vu tộc đồ sát Phượng tộc là nghịch thiên hành?" "Nhưng rõ ràng Tân Hoàng Phượng tộc đã hủy diệt khí vận Phượng tộc và Thập Vạn Hỏa Sơn, liên quan gì đến Vu tộc?" "..." Tiếng bàn tán xôn xao, tất cả tu sĩ đều không hiểu rốt cuộc Vu tộc đã làm chuyện gì nghịch thiên hành, thậm chí dẫn đến việc Thiên Đạo không tiếc bất cứ giá nào mà hết lần này đến lần khác treo thưởng, thúc đẩy một lần Chuẩn Thánh vẫn chưa đủ, giờ lại còn tạo ra một Thiên Đạo Chi Tử đến lấy mạng.

Chương 173

“Một tuyến sinh cơ?” “Thật nực cười!” Đúng lúc này, giọng nói lạnh lẽo của Hình Hạo vang vọng.

Chỉ thấy hắn chậm rãi đứng dậy, vết thương ở ngực bị Thiên Tử đâm xuyên trước đó đã hồi phục như ban đầu, thậm chí Thiên Đạo Chi Lực còn sót lại bên trong cũng biến mất không dấu vết.

“...” “Hình Hạo Tổ Vu, không sao chứ?” Ngơ ngác nhìn dáng vẻ sắc mặt hồng hào của Hình Hạo, Minh Hà đứng một bên kinh ngạc.

Hắn đã tận mắt chứng kiến Hình Hạo bị trúng yếu hại, thậm chí Thiên Đạo Chi Lực đó tuyệt đối có thể diệt sát Hình Hạo, nên mới phẫn nộ ra tay tấn công Thiên Tử.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo cư nhiên không sao cả, không có chút vết thương nào, làm sao có thể?

Không chỉ vậy, bao gồm cả chính Thiên Tử lúc này cũng kinh ngạc nhìn về phía Hình Hạo, khó tin nói: “Không thể nào, làm sao có thể hồi phục như ban đầu!

Cú đánh vừa rồi của ta đã điều động toàn bộ Thiên Đạo Chi Lực, ngay cả Bàn Cổ chuyển thế cũng phải chết, làm sao ngươi có thể không sao!” Bàn Cổ chuyển thế!

Tiếng kinh hô lại vang lên, trừ Tam Thanh ra, bao gồm Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa và những người khác đều trợn tròn mắt, vẻ mặt khó tin.

Hình Hạo là Bàn Cổ chuyển thế!

Tin tức này là thật ư?

Nghe thật mộng ảo!

Bàn Cổ chẳng phải đã vẫn lạc sau khi khai thiên tích địa sao?

Làm sao có thể có chuyển thế chi thân xuất hiện?

"Thì ra là vậy!" Ngược lại, Lão Tử lúc này lại như có điều suy nghĩ gật đầu, dường như đã hiểu ra nói: "Thực tế căn bản không phải Vu tộc nghịch thiên hành, cũng không phải Thiên Đạo ban cho một tuyến sinh cơ, mà mục đích vẫn luôn là Hình Hạo đạo hữu!

Thiên Đạo cho rằng ngươi là Bàn Cổ chuyển thế, sợ địa vị của mình bị lung lay, nên mới hết lần này đến lần khác thúc đẩy Chuẩn Thánh, thậm chí tạo ra một Thiên Đạo Chi Tử như vậy để giết ngươi!

Thiên Đạo, thật là hư ngụy, ta Thái Thanh Lão Tử đã được chứng kiến rồi, không tin Thiên Đạo cũng chẳng sao!" Lời này vừa nói ra, bầu trời biến sắc, vô tận lôi đình tụ lại một chỗ, một cổ uy áp đáng sợ như mưa xối xả giáng xuống, khóa chặt lấy Lão Tử.

"...

Thiên Phạt!" Cảm giác được cảnh tượng này, các tu sĩ bên cạnh Lão Tử lập tức sắc mặt đại biến.

Dù cho gần như tất cả đều đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh, nhưng cũng không dám chần chừ chút nào, nhanh chóng thi triển độn thuật chạy về phía xa.

"Đại ca!" "Đại ca!" Nguyên Thủy và Thông Thiên lại không rời đi, lúc này lo lắng nhìn về phía Lão Tử, trong mắt tràn đầy lo sợ và bất an.

Thiên Phạt!

Trong truyền thuyết có thể diệt sát tồn tại cấp Chuẩn Thánh.

Lão Tử một câu nói đã chọc giận Thiên Đạo dẫn ra Thiên Phạt,

trong tình huống như vậy, nếu sơ suất một chút, điều chờ đợi chính là cái chết.

"Vô ngại!" Tuy nhiên, sắc mặt Lão Tử lúc này lại cực kỳ thản nhiên, hắn ngẩng đầu liếc nhìn Thiên Phạt trên bầu trời, sau đó tâm niệm vừa động liền triệu hồi Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, che chở Nguyên Thủy và Thông Thiên vào trong.

Làm xong tất cả, liền không còn để ý đến cái gọi là Thiên Phạt nữa, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo cách đó không xa nói: "Hình Hạo đạo hữu, sự tình đến nước này, ngươi còn muốn giấu giếm sao?" Giấu giếm?

Tất cả tu sĩ đều ngẩn ra, khó hiểu nhìn về phía Lão Tử và Hình Hạo, không hiểu hai người đang nói đùa gì.

Ngay cả Thiên Tử cũng không ngoại lệ, dường như đã hiểu ra, kinh ngạc nhìn về phía Hình Hạo nói: "Ngươi còn có thủ đoạn nào khác đang giấu ư?

Không hổ là Bàn Cổ chuyển thế, xem ra đã chuẩn bị không ít át chủ bài rồi!

Đã như vậy, thì chiến đi, ta ngược lại muốn xem xem, với tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ nho nhỏ của ngươi có át chủ bài nào có thể chống lại ta." Lại một tên ngu ngốc tự suy diễn!

Nếu ta có át chủ bài thì đã sớm giết ngươi rồi.

Hình Hạo liếc nhìn Thiên Tử một cái, sau khi lẩm bẩm trong lòng một câu, lại bắt đầu suy nghĩ về lời của Lão Tử.

Đối phương không thể nói lung tung vô cớ, vậy là đang ám chỉ điều gì?

"Chẳng lẽ..." Đột nhiên, Hình Hạo trong đầu linh quang chợt lóe, mục đích Thiên Đạo muốn tru sát, lập tức trước mắt sáng bừng, khóe

miệng nhếch lên, đồng thời ánh mắt nhìn về phía các vị thần trong sân nói: "Không sai, sự tình đã đến nước này, vậy ta cũng không có gì cần tiếp tục che giấu nữa!" "Chư vị đạo hữu có biết vì sao Thiên Đạo lại trăm phương nghìn kế muốn giết ta không?

Không chỉ vì ta có thể là Bàn Cổ chuyển thế, trước đây ta yếu ớt đến mức nào, nhưng Thiên Đạo vẫn hết lần này đến lần khác nhắm vào ta, thậm chí phục sinh Ma Đạo Chi Chủ La Hầu, khiến Ma Đạo vốn đã thất bại lại tái hiện Hồng Hoang." Lời này vừa nói ra, thần sắc của toàn thể chúng thần không khỏi ngưng trọng.

Kì lạ!

Hình Hạo bị nhắm vào là chuyện đã từ rất lâu rồi, nếu việc Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì trước đây khiến hắn hiện hóa ra nhục thân Bàn Cổ bị nghi ngờ là Bàn Cổ chuyển thế, vậy trước đó thì sao?

Nghe Hình Hạo nói, Ma Đạo xuất thế dường như cũng có liên quan đến Thiên Đạo, thậm chí cũng nhằm vào Hình Hạo, rốt cuộc là chuyện gì?

"Không ổn!" Ngược lại, sắc mặt Thiên Tử lúc này kịch biến.

Hắn đoán Hình Hạo sắp nói ra điều gì, uy áp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn quanh thân bùng nổ, đồng thời lập tức muốn ra tay tấn công Hình Hạo lần nữa, ngăn cản hắn nói ra bí mật.

Vút!

Tuy nhiên, đúng lúc này, một đạo kiếm khí phá không, trong nháy mắt chém vào khu vực trước mặt Thiên Tử.

Một tiếng xé toạc, không gian nứt ra, Không Gian Kiếm Đạo trong khoảnh khắc đó bùng phát ra uy thế đáng sợ.

Cứng rắn tách Thiên Tử và Hình Hạo ra.

“Đạo hữu, sao không chờ một lát!” Lúc này, trên không trung xa xa, Lão Tử đội Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, tay nắm một thanh Hồng Hoa Kiếm đứng đó, khí tức quanh thân xao động, với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà tăng lên: Chuẩn Thánh sơ kỳ...

Chuẩn Thánh trung kỳ...

Chương 174

Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Mãi đến khi đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh hậu kỳ, khí tức trên người Lão Tử mới theo đó ổn định lại, Không Gian Pháp Tắc bao quanh thân thể xao động, phối hợp với Hồng Hoa Kiếm uy thế vô song.

"Chuẩn Thánh hậu kỳ!" "Không Gian Pháp Tắc!" "Sao có thể!" "..." Tiếng kinh hô vang vọng, tất cả các vị thần Hồng Hoang đều kinh ngạc trước cảnh tượng trước mắt.

Vạn vạn không ngờ, Lão Tử đã đột phá!

Không chỉ tấn cấp Chuẩn Thánh, mà còn một mạch đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh hậu kỳ, một bước nhảy vọt lớn, khiến Đế Tuấn, Nữ Oa, Phục Hy và những người chưa chém ra nhị thi khác vô cùng chấn động.

Đặc biệt là Không Gian Pháp Tắc đột nhiên xuất hiện, càng chấn động đạo tâm của chúng thần.

Cần biết!

Trong Hồng Hoang, kẻ nắm giữ Không Gian Pháp Tắc chỉ có một: Vu Đế Đế Giang!

Nhưng hắn không có Nguyên Thần nên không thể trở thành tu sĩ, vì vậy chúng thần tuy kiêng kỵ nhưng cũng không đạt đến mức độ e ngại.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Lão Tử cư nhiên nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, hai điều này cộng lại, e rằng ngay cả cường giả Chuẩn

Thánh Viên Mãn, không, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng không thể làm gì được đối phương.

Không gian vi vương, thời gian vi tôn!

Không Gian Pháp Tắc không chỉ có lực tấn công cực mạnh, mà còn có rất nhiều thủ đoạn khác, đặc biệt là ở điểm bảo mệnh, Không Gian Thuấn Di, Không Gian Toại Đạo, Bước Nhảy Không Gian đều là số một, trừ phi là Thánh Nhân, nếu không Chuẩn Thánh cùng cảnh giới muốn giữ lại hắn hầu như không có khả năng.

"Đại ca, đột phá rồi!" "Đại ca, thành công rồi!" Nguyên Thủy và Thông Thiên trong khoảnh khắc đó cũng kinh ngạc, cảm nhận khí thế hùng dũng bành trướng phát ra từ Lão Tử ở cự ly gần, hai người há hốc miệng, vẻ mặt khó tin.

"Chỉ là chút cảm ngộ thôi!" Lão Tử cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên một cái, ngay sau đó đột nhiên ngẩng đầu đối diện với Thiên Phạt trên bầu trời, rút kiếm chém một nhát.

Một tiếng xé toạc, kiếm khí bùng nổ, dưới sự gia trì của Không Gian Pháp Tắc, kiếm khí trong nháy mắt oanh kích vào Thiên Phạt đủ sức hủy diệt Chuẩn Thánh.

Oành long long!

Oành long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, Thiên Phạt trong khoảnh khắc đó tan rã, Không Gian Kiếm Khí tứ tán trong hư không, dưới ánh dương quang tươi sáng chiếu rọi, mọi thứ trước đó như ảo ảnh trong gương, mộng ảo, không chân thực.

"Xì~" "Thật mạnh!" Nhìn cảnh tượng này, chúng thần Hồng Hoang không khỏi hít một hơi khí lạnh, các vị thần vốn khinh thường

Tam Thanh lúc này cũng hiểu ra, đối phương không hổ là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, một khi quật khởi sẽ trong nháy mắt vượt qua mọi giới hạn.

Không Gian Pháp Tắc phối hợp với tu vi kiếm đạo đáng sợ khiến Lão Tử ở trong số các Chuẩn Thánh Hồng Hoang đứng ở vị trí nổi bật, chưa kể còn có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp và Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Trong khoảnh khắc đó, Lão Tử vọt lên một lần nữa đứng ở cấp độ đỉnh cao của vô số tu sĩ, mức độ chói mắt chỉ đứng sau Hình Hạo, kẻ dùng thân thể Chuẩn Thánh đánh bại Á Thánh Chu Tước.

"Không tệ!" "Pháp Tắc Chứng Đạo, quả nhiên phi phàm!" Vỗ vỗ tay, ngay cả Hình Hạo lúc này cũng không kìm được mà khen ngợi.

Hắn vốn cho rằng con đường Lão Tử muốn đi sẽ cực kỳ gian nan, thậm chí Không Gian Pháp Tắc cực kỳ khó cảm ngộ, nhưng không ngờ lại cư nhiên thành công, tự mình nắm giữ tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, thật sự không thể tưởng tượng nổi!

Ngay lập tức, Hình Hạo càng thêm kiên định ý niệm trước đó, ánh mắt quét nhìn Thiên Tử một cái, tiếp tục bước lên một bước nói: "Chư vị đạo hữu, Thiên Đạo vẫn luôn nhắm vào ta không phải vì ta là lời đồn Bàn Cổ chuyển thế hư vô mờ mịt, mà là vì ta đã thức tỉnh thần thông 'Dự Kiến Vị Lai'!" "Ta dự kiến vị lai, ta đã thay đổi vận mệnh diệt tộc của Vu tộc, cho nên Thiên Đạo không dung được ta, muốn tiêu diệt ta để thao túng cái gọi là đại thế, biến chúng thần Hồng Hoang thành những con rối trong lòng bàn tay.

Sự thật chứng minh ta đã thành công, đại thế Hồng Hoang đã bị ta thay đổi, Thiên Đạo sợ ta lại lần nữa phá hoại kế hoạch, sợ ta giúp đỡ những người ta công nhận nắm giữ vận mệnh của bản thân, nên mới không tiếc bất cứ giá nào để hủy diệt ta.

Ví dụ như Lão Tử đạo hữu, Nguyên Thủy đạo hữu và Thông Thiên đạo hữu, nếu không phải ta đã nói cho các ngươi biết tình hình vị lai, các ngươi nghĩ với nội tình và tư chất của mình có thể hoàn thành cái gọi là Trảm Tam Thi không?" Lời này vừa nói ra, Thập Vạn Hỏa Sơn tĩnh lặng như tờ.

Tất cả tu sĩ đang chú ý đến tình hình chiến đấu phía nam Hồng Hoang đều trợn mắt há hốc mồm.

Dự Kiến Vị Lai!

Thay đổi vị lai!

Sửa đổi đại thế Thiên Đạo, nghịch thiên cải mệnh!

Thật sự có tu sĩ nào có thể làm được đến mức này sao?

Nếu tất cả đều là thật, vậy thì...

Gần như trong nháy mắt, ánh mắt của chúng thần Hồng Hoang nhìn về phía Hình Hạo đều trở nên nóng bỏng.

Sau thoáng kinh ngạc ngắn ngủi, không ai nghi ngờ lời nói của Hình Hạo là giả, bởi vì chỉ khi tất cả đều là thật, mới có thể giải thích vì sao Thiên Đạo lại không tiếc bất cứ giá nào mà hết lần này đến lần khác nhắm vào Hình Hạo.

Nếu đã như vậy, chẳng phải Hình Hạo cũng có thể nhìn thấy vị lai sao?

Nếu cầu trợ hắn, chẳng phải có thể biết được vận mệnh vị lai của mình?

Chẳng phải cũng có cơ hội như Vu tộc mà nghịch thiên cải mệnh?

Chẳng phải có cơ hội như Tam Thanh mà mượn thế?

Ý niệm như vậy một khi hiện lên thì không cách nào kiềm chế được, chúng thần hô hấp dồn dập, nếu không ngại sự tồn tại của

Thiên Tử, e rằng đều đã tiến lên bắt chuyện.

Ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngoại lệ.

Dù sao đối với vị lai của mình, không ai không tò mò, nếu biết rõ tình hình vị lai của bản thân, mới có thể hiểu rõ lựa chọn hiện tại có chính xác hay không.

Một điểm, Lão Tử trong Tam Thanh chính là ví dụ sống động.

Vì duyên cớ của Hình Hạo mà trực tiếp từ bỏ con đường Trảm Tam Thi, lựa chọn đi con đường Pháp Tắc cường đại hơn, thậm chí làm được đến mức này.

Một khoảnh khắc đột phá trực tiếp đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, một lần nữa vượt lên trên chín thành đại năng Hồng Hoang, trừ phi hiện tại chém ra đệ nhị thi, nếu không căn bản không có năng lực giao chiến với hắn.

"Yêu ngôn hoặc chúng!" "Hình Hạo, đừng có ở đây mà yêu ngôn hoặc chúng!" Lúc này, Thiên Tử sốt ruột, toàn thân hắn hô hấp dồn dập, đồng thời trong miệng không ngừng bạo quát muốn chúng thần tin tưởng, tin tưởng Thiên Đạo.

Chương 175

Thiên Đạo vô xứ bất tại, tuy không thể hiện thân Hồng Hoang, nhưng cũng chú ý đến tất cả.

Động thái vừa rồi của Hình Hạo đã khiêu khích lớn đến giới hạn của Thiên Đạo, trong tình huống Thiên Đạo không thể ra tay, tự nhiên sẽ chuyển toàn bộ áp lực cho Thiên Tử.

Đáng tiếc, Thiên Tử không biết rằng, chính vì sự thất thố và gào thét của hắn lúc này, toàn bộ chúng thần Hồng Hoang đều tin rằng Hình Hạo có thần thông 'Dự Kiến Vị Lai'.

Đồng thời, mọi người cũng theo đó tin tưởng lời nói của Hình Hạo, đại thế không phải là không thể thay đổi, Thiên Đạo cũng không thật sự cao cao tại thượng không thể mạo phạm, chẳng phải Hình Hạo hiện tại vẫn đang sống đó sao, chẳng phải Lão Tử phẫn nộ mắng chửi Thiên Đạo không những không sao mà còn nắm giữ Không Gian Pháp Tắc chứng đắc Chuẩn Thánh hậu kỳ sao?

"Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 1.500.000 điểm tích phân." Bao nhiêu!

Một triệu năm trăm ngàn điểm tích phân!

Đồng tử Hình Hạo co rút, hắn không bận tâm đến ai khác, vội vàng gọi ra giao diện cá nhân để xem. [Hình Hạo] [Chủng tộc: Bàn Cổ tộc] [Tu vi: Chuẩn Thánh sơ kỳ (Chuẩn Thánh trung kỳ)] [Huyết mạch: Bàn Cổ Huyết Mạch] [Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công] [Thần thông: Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến, Thần Phong Liệt Không Thuật] [Pháp bảo: Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, Hỗn Độn Chung, Chu Thiên Thần Phủ, Tiên Thiên Âm Dương Đồ, Tiên Thiên

Ngũ Hành Đồ, Tiên Thiên Ngũ Hành Châu, Thôn Thiên Hồ Lô, Hồng Mông Lượng Thiên Xích...] [Điểm tích phân: 1.574.800] "Thật sự là một triệu năm trăm ngàn điểm tích phân!" "Một đợt này kiếm lớn rồi!" Hắn dụi dụi mắt xác nhận không nhìn lầm, Hình Hạo bật cười, thậm chí trực tiếp cười lớn ngay tại chỗ: "Ha ha..." Tình huống gì!

Chuyện gì thế này!

Thấy tình hình này, chúng thần vốn đang yên tĩnh đều vô thức nhìn về phía Hình Hạo, không hiểu vì sao hắn lại đột nhiên cười lớn, trông có vẻ vô cùng hưng phấn.

"Hình Hạo!" Ngược lại, sắc mặt Thiên Tử lúc này xanh mét.

Hắn thấy Hình Hạo không hề kiêng kỵ mà cười lớn như vậy, như thể đang chế nhạo hắn, dù sao vừa rồi hắn quả thật đã gào thét liên hồi.

Nghĩ đến đây, sát cơ trong mắt Thiên Tử liền bùng ra, không còn bận tâm đến bất cứ điều gì khác, hắn cầm trường kiếm trong tay lao thẳng về phía Hình Hạo, định diệt trừ hậu họa.

"Sao có thể để ngươi đắc thủ!" "Thiên Tử, dừng lại cho ta!" Thấy tình hình này, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác đều lần lượt ra tay tấn công.

Đùa cái gì!

Sau khi biết năng lực của Hình Hạo, chúng thần sao có thể để Thiên Tử giết chết Hình Hạo được.

Liên quan đến vị lai của bản thân, đừng nói là Thiên Đạo Chi Tử, ngay cả khi là Thiên Đạo thật sự, bọn họ cũng dám rút kiếm.

Trong phút chốc, tiếng oanh minh không ngừng.

Chúng thần ra tay, không hề nương nhẹ, từng đạo tấn công ẩn

chứa sát ý, ngay cả Thiên Tử Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng không thể không tránh né mũi nhọn của họ.

Đặc biệt là Lão Tử.

Chỉ thấy hắn dùng Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bảo hộ Nguyên Thủy và Thông Thiên không bị tấn công, thì một tay nắm Nguyên Thủy Bàn Cổ Phiên, một tay điều khiển Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên, chân đạp Kim Kiều do Thái Cực Đồ hóa thành, cái thế khí phách và hào hùng đó, khiến vô số tu sĩ nhìn mà thèm đến phát khóc.

Hai Đại Tiên Thiên Chí Bảo!

Lại còn có Tru Tiên Tứ Kiếm sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Sự phối hợp này, đơn giản là khiến những đại thần thông giả Hồng Hoang chỉ có một hai món Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp phải rơi lệ đầy mặt.

"Hừ... muốn nghịch thiên sao?" Sau khi thân hình ổn định, Thiên Tử kiêng kỵ nhìn một đám tu sĩ, thần sắc trong khoảnh khắc đó trở nên cực kỳ khó coi.

Hắn không ngờ Lão Tử và những người khác lại ra tay tấn công, trong tình huống muốn bảo hộ Hình Hạo.

Cần biết, trừ Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà ra, những chúng thần Hồng Hoang khác và Hình Hạo không hề có giao tình, thậm chí trong đó Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất còn có cừu hận với hắn.

"Nghịch thiên thì sao!" Một bước đạp ra, ánh mắt Hình Hạo khóa chặt Thiên Tử, khí thế quanh thân theo đó phun trào, đồng thời trên đỉnh đầu Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên rực rỡ, một cổ lực lượng đặc biệt theo đó bao quanh cơ thể hắn.

Chỉ thấy thương thế trên người Hình Hạo nhanh chóng hồi phục,

thậm chí cả những vết thương do Chu Tước tấn công trước đó cũng hồi phục như ban đầu.

Tiếp đó, Hình Hạo bước ra một bước, tay phải cầm Chu Thiên Thần Phủ, tay trái cầm Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, đầu đội Hỗn Độn Chung, chân đạp Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, bên cạnh Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ bao quanh, toàn bộ khí thế của hắn trong nháy mắt đã hồi phục đến trạng thái đỉnh phong.

"Hồi phục rồi sao!" Đồng tử Thiên Tử co rút, thần sắc khó coi nói: "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, cư nhiên nắm giữ lực lượng Tịnh Hóa Chi Lực!

Chẳng trách trước đó có thể phục hồi thương thế do Thiên Đạo Chi Lực gây ra!

Nhưng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi, ngươi nghĩ dựa vào đó có thể làm gì được ta?

Người của ta nhiều hơn sao?

Đã như vậy, vậy thì chúng ta xem ai nhiều người hơn!" Nói đoạn, Thiên Tử bước ra một bước, tay trái vung lên, mặt gương trong tay hắn lặng lẽ rực sáng.

Kèm theo Không Gian Toại Đạo hiện lên, chỉ thấy từng đợt cường giả Chuẩn Thánh từ trong đó bước ra, từng người một mặt không biểu cảm, tay cầm một thanh trường kiếm cấp Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, số lượng đạt đến con số kinh người là một ngàn người!

"Chuẩn Thánh!" "Toàn bộ đều là Chuẩn Thánh!" "..." Nhìn cảnh tượng này, chúng thần Hồng Hoang chấn kinh.

Ngây người nhìn một ngàn Chuẩn Thánh tụ tập phía sau Thiên Tử, sắc mặt mỗi người trong khoảnh khắc đó đều trở nên khó coi tột độ.

Không!

Tình huống như vậy thực sự khiến họ cảm thấy bị sỉ nhục.

Để đạt đến Chuẩn Thánh, họ đã phải bỏ ra bao nhiêu nỗ lực, tính toán bao nhiêu kẻ địch, làm bao nhiêu chuyện dơ bẩn mới có được sức mạnh như ngày hôm nay.

Thế nhưng đám người trước mắt này thì sao?

Hoàn toàn là sản phẩm bị thúc đẩy tạo ra, khi nào Chuẩn Thánh lại trở nên rẻ mạt như vậy?

Khi nào cảnh giới mà họ theo đuổi lại trở nên tầm thường như thế?

Chương 176

"Hình Hạo!" Lúc này, Thiên Tử ngạo nghễ quét mắt nhìn chúng thần một cái, sau đó ánh mắt tập trung vào Hình Hạo nói: "Ngươi thấy chưa?

Phía sau ta có một ngàn Chuẩn Thánh, bây giờ ngươi lấy gì mà đấu với ta!

Ngươi nghĩ bọn kiến hôi âm mưu phản lại Thiên Đạo có thể sống sót sao?

Ta nói cho ngươi biết, dưới Thiên Đạo tất cả đều là kiến hôi, các ngươi cũng không ngoại lệ, đã như vậy không biết thời thế, vậy tất cả mọi người hãy chôn vùi tại đây đi!" Lời này vừa nói ra, một ngàn Chuẩn Thánh phía sau hắn liền đồng thanh bạo quát: "Sát!" Giây tiếp theo, linh kiếm trong tay họ bay lên, dưới sự điều khiển của họ hóa thành một đầu kiếm long, nhe nanh múa vuốt gào thét, uy thế vô song.

"Chỉ là một đám sản phẩm bị thúc đẩy tạo ra thôi!" Hình Hạo khinh thường bĩu môi, không hề có ý xem trọng một ngàn Chuẩn Thánh đó, thần sắc thản nhiên nói: "Ngươi thật sự cho rằng trở thành Chuẩn Thánh bị thúc đẩy có thể sánh ngang với Chuẩn Thánh thật sự sao?

Đám phế vật như các ngươi, đừng nói một ngàn người, ngay cả một vạn người thì đã sao!" Vừa dứt lời, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp gọi ra cửa hàng đổi thưởng nói: "Hệ thống, đổi cho ta Bàn Cổ Chi Thân!" "Đinh!

Đổi thưởng hoàn tất!" "Phần thưởng đã phát!" Giây tiếp theo, Hình Hạo toàn thân chấn động, tiếp đó, một cổ khí tức Bàn Cổ theo đó sôi trào trong cơ thể hắn.

Oành long long!

Oành long long!

Tiếng oanh minh long trời lở đất vang vọng, khí huyết quanh thân Hình Hạo theo đó phun trào, Bàn Cổ Chi Thân bắt đầu dung hợp với cơ thể hắn.

Trong phút chốc, dị tượng giữa trời đất hiện lên, khí tức Bàn Cổ không ngừng từ trong cơ thể Hình Hạo dâng trào, nhục thân của hắn trong khoảnh khắc đó không ngừng bị đánh nát, không ngừng được trọng tổ.

Trong tình huống này, sức mạnh của nhục thân nhanh chóng tăng vọt, trong vài hơi thở ngắn ngủi đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Đến đây, khí huyết sôi trào triệt để không thể che giấu được, như thể đập tan đập nước lũ cuồn cuộn tuôn ra, huyết khí khủng bố hóa thành cột sáng xông thẳng lên trời khuấy động mây gió trên bầu trời, nhục thân của Hình Hạo không ngừng tăng trưởng, khí tức Bàn Cổ càng lúc càng nồng đậm, cường độ nhục thân thì trực tiếp tiến vào cấp độ Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Vẫn chưa dừng lại, Bàn Cổ Chi Thân dung hợp vẫn chưa hoàn tất, thân thể Hình Hạo vẫn đang tăng trưởng, sức mạnh cũng đang nhanh chóng tăng trưởng.

"Cổ khí thế này!" Sắc mặt Thiên Tử chợt biến, hắn lập tức kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo.

Khi cảm nhận được cảnh giới nhục thân của hắn không ngừng tiếp cận cấp độ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, trong lòng hắn lập tức cảm thấy bất an.

"Lên, giết hắn!" Không chút do dự, Thiên Tử lập tức mở miệng

nói: “Tất cả mọi người cùng ra tay, tiêu diệt Hình Hạo, tuyệt đối không thể để hắn tiếp tục trưởng thành.” “Rõ!” “Rõ!” “...” Một ngàn Chuẩn Thánh đồng thanh đáp, trong nháy mắt phát động tấn công, điều khiển kiếm long nhe nanh múa vuốt lao về phía khu vực Hình Hạo đang ở.

“Ngươi dám!” Thấy tình hình này, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cường Lương, Huyền Minh và Hậu Thổ đã đến chiến trường từ sớm đều đại nộ.

Trong miệng gầm lên một tiếng, năm người điều khiển Tổ Vu chân thân nghênh chiến, mỗi người một quyền liền hủy diệt hoàn toàn kiếm long giữa không trung.

Tiếp đó, Chúc Cửu Âm và Cường Lương liền lao ra tấn công các tu sĩ Chuẩn Thánh phía sau Thiên Tử, Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ thì bảo vệ bên cạnh Hình Hạo, bảo hộ hắn chu toàn.

“Tổ Vu, tìm chết!” Thấy vậy, Thiên Tử đại nộ, hắn giơ trường kiếm trong tay chém về phía Cường Lương và Chúc Cửu Âm.

Một tiếng xé toạc, kiếm khí giáng xuống, pháp lực Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn bùng nổ, trực tiếp đánh lui Chúc Cửu Âm và Cường Lương một đoạn xa.

Nhưng quỷ dị là, đòn tấn công của Thiên Tử lại không phá vỡ phòng ngự của Chúc Cửu Âm và Cường Lương, so với lúc chém giết Minh Hà trước đó thì khác một trời một vực.

“Chuyện gì vậy?” “Thiên Tử yếu đi rồi sao?” Thu trọn cảnh tượng này vào đáy mắt, Tam Thanh và các vị thần khác không khỏi ngẩn ra, tiếp đó, mắt mỗi người đều sáng lên.

Nếu Thiên Tử thật sự yếu đi, vậy đối với họ có thể là một chuyện đại tốt lành.

Dù sao hiện tại họ đã xác định Hình Hạo có thể Dự Kiến Vị Lai, thậm chí có thể mượn cơ hội này để thay đổi vận mệnh của mình, đến lúc đó nếu nhúng tay vào thì nhất định có thể có được hữu nghị của Hình Hạo, lúc đó...

"Ra tay!" Gần như trong nháy mắt, Lão Tử, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và Phục Hy đều theo đó ra tay tấn công Thiên Tử.

Tuy là để thăm dò xem sức mạnh của hắn có suy yếu hay không, nhưng cũng không mạo hiểm tiếp cận.

Dù sao Thiên Tử là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, không giống như những Chuẩn Thánh bị thúc đẩy chỉ có pháp lực mà không có cảnh giới, bọn họ không dám khinh thường và mạo hiểm.

"Tìm chết!" Đối với điều này, Thiên Tử lại gầm lên một tiếng, trường kiếm trong tay chém ra một nhát, trong nháy mắt hủy diệt hoàn toàn tất cả đòn tấn công của mọi người bao gồm cả Lão Tử.

Uy lực một kiếm này mạnh hơn thủ đoạn tấn công Tổ Vu vừa rồi không chỉ gấp mấy trăm lần.

"..." Nhìn cảnh tượng này, Chúc Cửu Âm và Cường Lương nhíu mày.

Sự khác biệt lớn như vậy, đừng nói Lão Tử và những người khác, ngay cả họ cũng nhìn ra được.

Vậy tại sao Thiên Tử lại đối xử khác biệt như vậy?

Với Hình Hạo rõ ràng là thái độ không chết không thôi, còn với những người khác thì lại như vậy?

"Cường Lương!" Đột nhiên, Chúc Cửu Âm dường như đã hiểu ra, hắn đột nhiên quay đầu nhìn sang một bên nói: "Đừng quản Thiên Tử, ta đi giết những kẻ phía sau hắn." "Được!" Cường Lương đáp một

tiếng, cũng không suy nghĩ gì nữa, liền lập tức phối hợp với Chúc Cửu Âm lao về phía một ngàn Chuẩn Thánh kia.

Thật bất ngờ, Thiên Tử lại làm như không thấy, không hề để ý đến ý đồ của Chúc Cửu Âm và Cường Lương, sau khi một kiếm đánh tan liên thủ tấn công của Lão Tử và những người khác, hắn liền lập tức lao về phía Hình Hạo.

Một thái độ hoàn toàn không quan tâm đến sống chết của những Chuẩn Thánh bị thúc đẩy kia, khiến chúng thần càng thêm chắc chắn, đồng thời cũng không bận tâm nhiều nữa, đều lần lượt ra tay tấn công ngăn cản Thiên Tử tiếp cận Hình Hạo.

"Chết!" "Lưu lại cho ta!" Trong miệng bạo quát, Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác phát động tấn công, không hề nương tay, mỗi đòn đều là lực lượng đỉnh phong.

"Cút ngay!" Tuy nhiên, Thiên Tử lại không hề để ý đến điều đó, trong miệng gầm lên một tiếng, đồng thời trường kiếm trong tay vung chém vài cái, mấy đạo kiếm khí khổng lồ phá không trực tiếp tiêu diệt đòn tấn công của Lão Tử và những người khác.

Tiếp đó, bóng hình Thiên Tử theo đó đã đến khu vực phía trước Hình Hạo, lợi nhận trong tay hắn vung lên, ba đạo kiếm khí phá không, trực tiếp đánh bay Chúc Dung, Hậu Thổ và Huyền Minh.

Nhưng quỷ dị là, Thiên Tử tuy đánh bay ba Đại Tổ Vu, nhưng cũng đều như đối xử với Chúc Cửu Âm và Cường Lương, không hề ra tay giết chết.

Trong khi chúng thần nghi ngờ hắn có kiêng kỵ và mục đích gì đó, thì sức mạnh Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn quanh thân Thiên Tử lại lặng lẽ bùng nổ, toàn bộ dồn vào trường kiếm trong tay, đồng thời, một thanh cự kiếm màu vàng khổng lồ cao vạn trượng hiện lên.

Trên đó Thiên Đạo Chi Lực dâng trào hóa thành phù văn màu đen.

Giây tiếp theo, Thiên Tử nhảy vọt lên, hai tay nắm chặt chuôi kiếm, dốc sức đẩy nó về phía Hình Hạo, trong miệng bạo quát: "Hình Hạo, nạp mạng!" "Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo đạo hữu!" Chứng kiến cảnh tượng này, ngũ đại Tổ Vu cùng đông đảo thần linh Hồng Hoang đều trở nên lo lắng.

Nhất kiếm của Thiên Tử không hề có chút sơ hở nào, sát ý mãnh liệt khiến tất cả mọi người đều cảm nhận được rõ rệt.

Chương 177

Đặc biệt là lực lượng Thiên Đạo ngưng tụ trên cự kiếm kia, càng khiến nhóm người Tam Thanh cảm thấy nguy cơ tử vong, nếu bị đánh trúng, Hình Hạo tuyệt đối tất tử vô nghi.

Theo bản năng, nhóm người Tam Thanh thậm chí còn ném các linh bảo phòng ngự của bản thân về phía khu vực của Hình Hạo, muốn giúp hắn ngăn cản đòn đánh này.

Hình Hạo không thể chết!

Một khi hắn chết, kẻ có khả năng thay đổi đại thế và vận mệnh sẽ không còn tồn tại.

Như thế, tương lai sẽ không còn tiền đồ nào để nói, dù cho có thể chứng đạo thành Thánh, nhưng sau khi trải qua những chuyện vừa rồi, chúng thần đều hiểu ra một đạo lý: Thiên Đạo bất khả tín.

Cái loại vận mệnh bị sắp đặt, bị người khác coi như quân cờ tùy ý vứt bỏ đó!

Nếu sau này Hồng Hoang bị sự tồn tại như vậy chủ đạo, cho dù có trở thành Thánh nhân thì e rằng cũng chẳng có ngày lành, huống chi là những kẻ không thể thành Thánh.

"Ngăn cản chúng lại!" "Không được để chúng phá hỏng đại nghiệp của Thiếu chủ!" Kiến cảnh này, hàng ngàn Chuẩn Thánh được Thiên Đạo thúc ép sinh ra ở phía xa lập tức phản ứng, vừa bạo quát vừa nhanh chóng lao lên phía trước.

Điều khác biệt duy nhất là đám người này dường như biết không đánh lại được nhóm Lão Tử, nên sau khi áp sát, bọn chúng không chút do dự mà chọn cách tự bạo.

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Trong nhất thời, tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng khắp nơi.

Chuẩn Thánh tự bạo, thật sự là thạch phá thiên kinh!

Cho dù đám người này chỉ có pháp lực mà không có cảnh giới, nhưng dù sao cũng là Chuẩn Thánh, sức mạnh tự bạo trong nháy mắt đã hất văng các linh bảo phòng ngự ra ngoài, ngay cả những tồn tại như Thái Cực Đồ hay Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp cũng không ngoại lệ.

Thậm chí vì có quá nhiều Chuẩn Thánh tự bạo, nhóm Lão Tử đang xông lên phía trước cũng bị ba cập vào trong.

“A...!” “A...!” Tiếng thảm thiết vang lên, không ít đại thần thông giả trực tiếp bị luồng sức mạnh kia đánh trọng thương văng ra ngoài.

Ngay cả những đại năng đỉnh cấp như Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng vô cùng chật vật, phải lui ra xa hàng triệu dặm mới ổn định được thân hình.

Khi đã đứng vững, Lão Tử cùng những người khác phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt tái nhợt, đồng thời thần sắc phẫn nộ đến cực hạn, nghiến răng nghiến lợi nói: “Thiên Đạo!

Ngươi dám nhục nhã chúng ta sao?

Chuẩn Thánh tự bạo, thật là hoang đường!” Lúc này, sự bất mãn và phẫn nộ của nhóm Lão Tử đối với Thiên Đạo đã đạt tới đỉnh điểm.

Chuẩn Thánh tự bạo!

Nếu là trong trận chiến sinh tử thì không nói, nhưng đám người này coi cái chết nhẹ như trò đùa, chẳng phải là đang sỉ nhục những kẻ dày công tu luyện để có được cảnh giới hôm nay sao?

Hàng loạt Chuẩn Thánh bị coi như quân cờ tùy ý thao túng sinh tử,

vậy khi Thiên Đạo thực sự chúa tể Hồng Hoang, kết cục của bọn họ sẽ ra sao?

Hưu!

Hưu!

Lúc này, tiếng xé gió lại vang lên.

Có thể thấy một lượng lớn Chuẩn Thánh khác đang lao tới chỗ nhóm Lão Tử, từng kẻ tỏa ra khí tức cuồng bạo, rõ ràng là muốn tiếp tục tự bạo.

"Hỗn chưởng!" "Cái xác không hồn!" Chứng kiến cảnh này, sắc mặt nhóm Lão Tử đại biến.

Không còn cách nào khác, họ nhanh chóng triệu hồi linh bảo phòng ngự, đồng thời không chút do dự phát động sát chiêu tập kích đám đông.

Nhất thời, thuật pháp thần thông tung hoành, dưới cơn thịnh nộ, sức mạnh của nhóm Lão Tử được phát huy đến cực hạn.

Đặc biệt là Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất, một người điều khiển Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, một người đội Vô Lượng Chung, xông thẳng vào đám đông Chuẩn Thánh điên cuồng đồ sát, hoàn toàn không để ý đến sức mạnh tự bạo của chúng.

"Sư tôn!" "Sư phụ!" Lúc này, hai tiếng kêu bi thiết vang vọng khắp khu vực Thập Vạn Hỏa Sơn.

Nhìn theo hướng đó, có thể thấy Thiên Tử đang thao túng cự kiếm khổng lồ oanh kích lên thân thể Hình Hạo, uy lực đáng sợ bộc phát đủ để hủy thiên diệt địa.

Trong khoảnh khắc, chúng thần đang chiến đấu đều không tự chủ được mà dừng tay.

Trong khi ánh mắt lộ ra vẻ bi thương, thì đám tu sĩ đứng đầu là Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất lại nổi trận lôi đình, như muốn phát tiết mà lao vào đám Chuẩn Thánh nhân tạo của Thiên Đạo, gầm lên: "Sát!

Sát!

Sát!" Giây phút này, ác ý của chúng thần mạnh mẽ đến cực điểm.

Hình Hạo vẫn lạc đồng nghĩa với việc khả năng nghịch thiên cải mệnh bị phá vỡ, tuyên cáo rằng tương lai bọn họ sẽ trở thành quân cờ của Thiên Đạo, tuyên cáo rằng tương lai không còn hy vọng.

"Trảm!" "Trảm!" Dưới bầu không khí áp lực này, rất nhiều đại thần thông giả tâm thần chấn động, trực tiếp thuận thế trảm xuất Ác thi của mình.

Nhất thời, vô số Ác thi xuất hiện, dung hợp cùng Tiên Thiên linh bảo.

Ngoại trừ một số ít người mới trảm thi lần đầu chưa kịp đột phá, đại đa số những người tuân theo trình tự trảm Thiện - Ác - Tự ngã đều hoàn thành lần trảm thi thứ hai vào lúc này.

Pháp lực hùng mạnh bùng nổ từ cơ thể các tu sĩ Chuẩn Thánh, cảnh giới của họ đều tiến vào giai đoạn Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tuy nhiên, chúng thần cũng không có thời gian quan tâm đến việc đột phá, sau khi thu hồi Ác thi, từng người càng thêm điên cuồng sát hướng đám Chuẩn Thánh của Thiên Đạo.

"A...!" "A...!" Tiếng thảm thiết không ngừng vang lên, dưới tình huống tu vi chúng thần Hồng Hoang tăng vọt, đám Chuẩn Thánh sơ và trung kỳ nhân tạo kia căn bản không có sức kháng cự, thậm chí đến tự bạo cũng không kịp làm.

Rắc!

Cũng ngay lúc đó, một tiếng vỡ vụn khẽ vang lên từ phía xa.

Nhìn lại, có thể thấy cự kiếm của Thiên Tử đang tập kích Hình Hạo lúc này đã xuất hiện vết nứt, vô số vết rạn nhỏ lan rộng, chỉ trong vài nhịp thở đã hóa thành vô số mảnh vụn...

Thanh trường kiếm sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên linh bảo kia rên rỉ một tiếng rồi mờ nhạt bay về bên cạnh Thiên Tử.

Chương 178

"Không thể nào!" Thiên Tử há miệng, mặt đầy vẻ ngỡ ngàng nhìn lồng ngực hoàn chỉnh không chút tổn hao của Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

"Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo đạo hữu!" Tương tự, ngũ đại Tổ Vu, tu sĩ Vu tộc và chúng thần Hồng Hoang cũng không nhịn được mà đưa mắt nhìn sang.

Vốn dĩ họ nghĩ rằng dưới đòn tấn công vừa rồi Hình Hạo chắc chắn sẽ chết, nhưng kết quả lại ngoài dự liệu như vậy.

Đòn toàn lực của một Chuẩn Thánh đại viên mãn như Thiên Tử, thậm chí mang theo cả lực lượng Thiên Đạo, vậy mà không thể phá vỡ phòng ngự nhục thân của Hình Hạo.

"Bất ngờ lắm sao?" Lúc này, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo chợt mở ra, khí huyết quanh thân nhanh chóng thu hồi vào trong cơ thể, ánh mắt khóa chặt lên người Thiên Tử, nhếch môi cười nói: "Thiên Tử, ngươi rốt cuộc đã chọn sai hướng rồi.

Trước đó thấy ngươi nương tay với Chúc Cửu Âm Tổ Vu, ta còn tưởng ngươi chưa quên ước định giữa chúng ta, nhưng đòn chí mạng vừa rồi đã khiến ta hoàn toàn hiểu ra mọi chuyện.

Chẳng qua ngươi chỉ sợ giết chết Tổ Vu sẽ dẫn đến khí vận phản phệ và sự phản sát của ý chí Bàn Cổ mà thôi." "Đã như vậy, cái gọi là ước định giữa chúng ta cũng hoàn toàn tan vỡ.

Hôm nay, ta muốn lấy mạng ngươi!" Dứt lời, Hình Hạo bước ra một bước, khí huyết xung thiên, nhục thân trong nháy mắt đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Giây tiếp theo, Hình Hạo giơ nắm đấm, Lực chi pháp tắc vờn quanh, đấm thẳng về phía Thiên Tử.

Khoảnh khắc ấy, vòm trời Hồng Hoang như sụp đổ, quyền toàn lực của Hình Hạo dưới sự gia trì của Lực chi pháp tắc đã phát huy ra uy năng vô cùng khủng bố.

Một tiếng "Bành", nắm đấm của Hình Hạo nện thẳng lên cơ thể Thiên Tử.

"A...!" Một tiếng thảm thiết vang lên, khuôn mặt Thiên Tử vặn vẹo vì đau đớn, toàn bộ cơ thể co quắp, xương cốt bên trong đều vỡ vụn.

Lực chi pháp tắc không ngừng phá hủy vạn vật, trong khi lực lượng Thiên Đạo lại không ngừng kháng cự, mưu đồ tu phục thương thế trên người Thiên Tử.

"Thiếu chủ!" "Thiếu chủ!" Cảnh tượng này khiến đám Chuẩn Thánh phía xa kinh hãi thất sắc.

Không ai ngờ được sự thay đổi trước sau lại nhanh đến thế, Hình Hạo tưởng như đã chết chắc vậy mà nhục thân lại đột phá đến mức Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Ngược lại, Thiên Tử vốn uy phong lẫm liệt, lúc này dưới nắm đấm của Hình Hạo lại tỏ ra vô lực, thậm chí thấp thoáng có cảm giác sắp bị đánh nổ tung.

Ngay lập tức, những cường giả Chuẩn Thánh kia muốn thoát thân để đến chi viện cho Thiên Tử.

"Muốn đi sao?

Đều ở lại cho ta!" Thấy vậy, nhóm Lão Tử nổi giận.

Đám người này dám coi thường họ như vậy, sao có thể bỏ qua?

Thiên Tử là con của Thiên Đạo, vốn là sự tồn tại khiến bọn họ kỵ đoạn, hiện tại nếu Hình Hạo có thể giết chết hắn, đó tự nhiên là kết cục vẹn cả đôi đường, sao có thể để đám người kia đến quấy phá?

"Thái Cực Đồ, đi!" "Vô Lượng Chung, trấn áp!" "Hồng Tú Cầu, đi!" Nhất thời, Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn thay nhau ra tay.

Tiếng chuông vang vọng, Vô Lượng Chung ngăn cản bước tiến của đám Chuẩn Thánh kia.

Giây tiếp theo, Thái Cực Đồ hoành không, diễn hóa thành một tòa Kim Kiều ngăn cách đám Chuẩn Thánh với Hình Hạo.

Hồng Tú Cầu xé không gian, liên tục nện xuống khiến từng tên Chuẩn Thánh thần hình câu diệt.

Hà Đồ Lạc Thư rực rỡ trên thiên không, Lạc Hà đại trận vận hành, vô tận Lạc Thủy trút xuống, phàm là Chuẩn Thánh bị nó va chạm, nhục thân đều nhanh chóng thối rữa.

Tiếng đàn vang lên, Phục Hy khoanh chân ngồi xuống gảy Phục Hy Cầm, từng đợt sóng khí tức mãnh liệt khuếch tán ra, âm thanh tiếng đàn như lợi nhận liên tục oanh kích lên thân thể đám Chuẩn Thánh.

Tiếng thảm thiết vang lên không ngớt, có thể thấy từng tên Chuẩn Thánh nổ tung cơ thể, ngay cả nguyên thần cũng khó thoát khỏi sự tấn công của tiếng đàn.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân cũng đồng loạt tập kích.

Vô số Tiên Thiên linh bảo đánh ra, hàng loạt Chuẩn Thánh cứ thế mà vẫn lạc.

Cho đến lúc này, khả năng chi viện cho Thiên Tử đã hoàn toàn bị

chặn đứng, thậm chí dưới sự đại khai sát giới của nhóm Lão Tử, số lượng của bọn chúng đang giảm đi nhanh chóng.

"A...!" Lúc này, tiếng thảm thiết của Thiên Tử vang vọng.

Nhìn lại, có thể thấy lực lượng Thiên Đạo đang dao động quanh người hắn trong nháy mắt tan rã.

Dưới sự tập kích của Lực chi pháp tắc, máu tươi tràn ra khắp người, xương cốt toàn thân đều phấn toái, tuy cơ thể chưa nổ tung nhưng cũng đã đạt đến cực hạn.

"Không!" Nguy cơ tử vong giáng xuống, Thiên Tử trợn tròn mắt, cả người hoảng loạn kêu gào: "Hình Hạo, đừng giết ta!

Hình Hạo, ta nguyện ý hợp tác với ngươi!

Hình Hạo, chúng ta liên thủ mới có khả năng chiến thắng Thiên Đạo.

Hình Hạo...!" Đáng tiếc, tiếng hô hoán cũng không thể làm lay động tâm thần của Hình Hạo.

Nếu như chuyện trước đó không xảy ra, Hình Hạo có lẽ sẽ cân nhắc, dù sao hợp tác với Thiên Tử tuy là mưu đồ với hổ nhưng cũng có thu hoạch.

Đáng tiếc, Thiên Tử đã đưa ra một quyết định ngu xuẩn.

Từ khoảnh khắc hắn muốn giết chết Hình Hạo, Hình Hạo sẽ không bao giờ hợp tác với hắn nữa.

"Hợp tác sao?" Hình Hạo nở nụ cười lạnh lẽo, ánh mắt băng lãnh quét qua Thiên Tử: "Đáng tiếc, ngươi không xứng!

Thiên Đạo thì đã sao, kẻ nào cản ta, ta liền giết kẻ đó.

Thiên muốn diệt ta, ta liền đồ Thiên!" Dứt lời, Hình Hạo đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, tư thái khiêu khích lộ rõ không sót chút

nào.

Nhất thời, trên trời mây đen kéo đến, sức mạnh lôi đình vô biên tụ tập, Thiên Phạt lại xuất hiện, thậm chí còn mãnh liệt hơn cả lần đối phó với Lão Tử trước đó.

Lôi điện nhảy múa, uy áp khủng bố bao trùm, uy năng của Thiên Phạt thậm chí đủ để diệt sát cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Chương 179

"Thiên Phạt sao?" Khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh, Hình Hạo khinh thường hừ lạnh: "Ngươi tưởng chỉ với chút Thiên Phạt này mà có thể làm gì được ta sao?

Có bản lĩnh thì hiện thân đi, bản Tổ Vu muốn xem thử cái thứ phế vật trốn trong bóng tối kia có dám kháng hành với ý chí của Phụ thần Bàn Cổ hay không!" Dứt lời, Hình Hạo dùng tay trái túm chặt lấy Thiên Tử, dùng Lực chi pháp tắc giam cầm hắn, tay phải quát khẽ: "Phủ!" Ông ông!

Chu Thiên Thần Phủ rực rỡ, ánh sáng vạn trượng, trong nháy mắt xuất hiện trong tay Hình Hạo.

Không chút do dự, Hình Hạo cầm rìu nhắm thẳng vào Thiên Phạt trên bầu trời chém mạnh một nhát.

Khai Thiên Cửu Thức: Nhất Phủ Phân Âm Dương!

Lực đạo đáng sợ kẹp theo Lực chi pháp tắc nhanh chóng lao về phía bầu trời.

Dưới sự chú ý của chúng thần Hồng Hoang, khí kình từ Khai Thiên Phủ xé rách không gian, oanh kích lên Thiên Phạt.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, có thể thấy Thiên Phạt vừa mới hình thành còn chưa kịp giáng xuống đã bị tồi hủy.

Lôi đình vô tận tan rã, tựa như một đóa pháo hoa khổng lồ nổ tung trên bầu trời, rực rỡ khắp cả vùng miền nam Hồng Hoang.

"..." Ngây người nhìn cảnh tượng này, Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất cùng chúng thần linh Hồng Hoang đều trợn mắt há mồm.

Một rìu tồi hủy Thiên Phạt!

Thật là bất khả tư nghị, thật là không thể tưởng tượng nổi!

Nên biết rằng, trước đó Lão Tử tuy cũng không sợ Thiên Phạt, nhưng cũng chỉ là dựa vào Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp hộ thân mà thôi, căn bản không thể đạt đến mức phá nát Thiên Phạt.

Vậy mà bây giờ Hình Hạo lại một rìu tồi hủy nó, khoảng cách này thật sự quá lớn, sức mạnh này thật khiến người ta kinh hãi.

"Không...!" Thiên Tử tuyệt vọng hét lên kinh hãi.

Thiên Phạt tan vỡ, Thiên Đạo đã rút lui, tình hình hiện tại trở nên cực kỳ bất diệu.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sát cơ tỏa ra từ người Hình Hạo, đặc biệt là khí tức Bàn Cổ và Lực chi pháp tắc kia, càng khiến hắn mất đi mọi hy vọng trốn thoát.

"Không cần phải gào thét nữa!" Lạnh lùng liếc nhìn Thiên Tử, trong mắt Hình Hạo bắn ra sát cơ, tay trái bỗng nhiên phát lực, giọng nói lạnh thấu xương: "Bây giờ ta tiễn ngươi lên đường!" Dứt lời, tay trái Hình Hạo mãnh lực bóp mạnh, sức mạnh thuần túy của Chuẩn Thánh đại viên mãn dưới sự gia trì của Lực chi pháp tắc bắt đầu điên cuồng vò nát cơ thể Thiên Tử.

Một tiếng "Bành", cơ thể Thiên Tử nổ tung, nguyên thần mờ nhạt run rẩy tìm cách chạy trốn, miệng hét lớn: "Chu Tước, ngươi còn chờ gì nữa?

Nếu ta chết, ngươi nghĩ ngươi có thể sống sót sao?

Mau cứu ta, chúng ta liên thủ mới có cơ hội sống sót!

A...!" Theo một tiếng thảm thiết, nguyên thần của Thiên Tử nổ tung, cả người thần hình câu diệt, thậm chí còn không kịp để lại một

câu di ngôn nào.

"Đã chết rồi!" Cảnh tượng này khiến nhóm người Lão Tử mừng rỡ.

Thiên Tử đã chết!

Con của Thiên Đạo đã vẫn lạc!

Đối với họ, đây tuyệt đối là một chuyện đại hảo sự, bởi trước đó thái độ miệt thị của Thiên Tử đã cho thấy rõ mối quan hệ giữa đôi bên là như thế nào.

Hiện tại Thiên Tử đã chết, họ cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, nhóm người dẫn đầu là Lão Tử tỏa ra sát cơ, khóa chặt vào số ít Chuẩn Thánh nhân tạo còn sót lại, không chút do dự lao lên đồ sát.

Tiếng thảm thiết vang lên liên tục, có thể thấy đám Chuẩn Thánh kia căn bản không có chút sức kháng cự nào, không những bị đồ sát mà ngay cả việc chạy trốn cũng không thể.

Tiên Thiên Chí Bảo cùng đông đảo Cực phẩm Tiên Thiên linh bảo cấu thành đại trận, không phải ai muốn thoát là thoát được, chưa kể chúng thần trước đó đã trảm được nhị thi, cảnh giới hầu như đều đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Chu Tước!" Tuy nhiên, Hình Hạo lúc này lại không quan tâm đến phản ứng của những người kia, ánh mắt hắn dời xuống mặt đất gần đó, nhíu mày lẩm bẩm: "Chẳng lẽ chưa chết?" Nghĩ đoạn, Hình Hạo tâm niệm nhất động, thu hồi cơ thể về kích thước hơn hai mét, một bước đạp ra, xuất hiện tại nơi thi thể Chu Tước rơi xuống trước đó.

"Thiếu mất một nửa!" Đồng tử co rụt lại, sắc mặt Hình Hạo nhất thời trở nên khó coi.

Có thể thấy trên mặt đất, nửa thân thể Chu Tước đang bốc cháy hỏa diễm, nguyên thần mờ nhạt, nhưng vì có lực lượng Thiên Đạo kết nối nên chưa vẫn lạc, thậm chí đang chậm rãi hồi phục.

Nhưng ngoài ra, nửa nhục thân và nguyên thần còn lại của Chu Tước đã biến mất không thấy tăm hơi.

Khu vực này thậm chí không để lại bất kỳ tia khí tức nào, khiến Hình Hạo ngỡ ngàng, trong lòng cũng trở nên nặng nề.

Chu Tước chạy rồi!

Nàng ta đã dùng chiêu "bỏ xe bảo tướng", để lại nửa thân thể và nguyên thần, nhưng nhìn tư thế này là biết đã bị bỏ rơi, bằng không không thể nào dưới sự kết nối của lực lượng Thiên Đạo mà lâu như vậy vẫn chưa khôi phục được chiến lực cấp Chuẩn Thánh.

"Sư phụ!" "Sư phó!" "Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này, ngũ đại Tổ Vu cùng Hình Tiêu và Chu Tinh Thần cũng đi tới bên cạnh Hình Hạo.

Khi nhìn thấy nửa thân thể Chu Tước trên đất, tất cả đều nhíu mày.

Nửa đoạn thân thể!

Nửa cái nguyên thần!

Những người này không ngốc, lập tức nhận ra vấn đề bên trong.

Nhóm người Chúc Cửu Âm nhanh chóng lấy lại tinh thần, gạt chuyện Chu Tước sang một bên, ánh mắt tập trung vào Hình Hạo, nhịp thở dồn dập hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, vừa rồi ngươi nắm giữ được Bàn Cổ chi thân sao?" Trong mắt năm người Chúc Cửu Âm tràn đầy vẻ kỳ đãi.

Bàn Cổ chi thân!

Đó là thứ mà các Tổ Vu luôn mơ ước.

Nhưng vì lúc hóa hình ban đầu bị Tiên Thiên trọc khí bao phủ, nguyên thần biến mất đồng thời Tổ Vu chi thân cũng mất đi khả năng tiến hóa thành Bàn Cổ chi thân.

Chương 180

Nhưng sự biến hóa vừa rồi của Hình Hạo đã cho họ thấy hy vọng, nếu đó thực sự là Bàn Cổ chi thân thì...

"Đúng vậy!" Không hề giấu giếm, Hình Hạo gật đầu nói: "Ta quả thực đã tiến hóa thể chất thành Bàn Cổ chi thân!" "Trước đó, khi lực lượng của Chu Thiên Tinh Thần đại trận gia trì lên người, nó đã dẫn động Bàn Cổ tâm huyết mà ta luyện hóa trước kia, khiến bản thân có dấu hiệu tiến hóa.

Sau đó, trong trận chiến với Thiên Tử, nguy cơ tử vong đã khiến ta đốn ngộ, trực tiếp hoàn thành việc tiến hóa từ Tổ Vu chi thân sang Bàn Cổ chi thân." Nói xong, Hình Hạo liếc nhìn năm người Chúc Cửu Âm, sau khi chắc chắn họ không nghi ngờ gì mới thở phào nhẹ nhõm.

Để bảo vệ bí mật của hệ thống, hắn buộc phải nói như vậy.

Dù sao Bàn Cổ chi thân là do hắn tiêu tốn một triệu tích phân để đổi lấy, nhưng cũng phải tìm một lý do thích hợp.

Vừa hay lúc được Chu Thiên Tinh Thần đại trận gia trì, hắn đã lộ ra Bàn Cổ chi thân bản tàn khuyết.

Hiện tại tất cả đều nghĩ sức mạnh của Bàn Cổ chi thân tuy mạnh nhưng không thể sánh bằng phòng ngự và huyết khí của bản chính, chỉ cần Hình Hạo không chủ động tiết lộ sự tồn tại của hệ thống, thì đừng nói ngũ đại Tổ Vu, ngay cả Hồng Quân, La Hầu hay thậm chí là Thiên Đạo cũng khó lòng nhận ra.

"Quả nhiên là vậy!" "Thật sự là Bàn Cổ chi thân!" Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, nhóm Chúc Cửu Âm lập tức reo hò nhảy múa.

Bàn Cổ chi thân!

Nhục thân của Hình Hạo đã thăng cấp thành Bàn Cổ chi thân, đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Tuy chưa tiến vào Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng dựa vào sức mạnh của Bàn Cổ chi thân, Hình Hạo hoàn toàn có thể đối đầu trực diện với Á Thánh.

Chỉ riêng tu vi nhục thân đã như vậy, nếu nâng cao được cảnh giới tu vi, đợi đến khi cả cảnh giới và nhục thân đều đạt Chuẩn Thánh đại viên mãn, dựa vào Dĩ Lực Chứng Đạo, Bàn Cổ chi thân và Lực chi pháp tắc, lúc đó Hình Hạo dù không phải Thánh nhân nhưng cũng thắng tự Thánh nhân.

"Hình Hạo huynh đệ!" Theo bản năng, Chúc Cửu Âm lên tiếng hỏi: "Cái Chu Thiên Tinh Thần đại trận kia có tác dụng với chúng ta không?" Câu hỏi này vừa dứt, hơi thở của Cường Lương, Chúc Dung, Huyền Minh và Hậu Thổ cũng khựng lại, ánh mắt rạng rỡ nhìn chằm chằm Hình Hạo, chờ đợi câu trả lời.

Nếu Hình Hạo có thể dựa vào đại trận để tìm ra khế cơ tiến hóa, vậy họ thì sao?

Nếu họ cũng có được khế cơ đó thì...

Hình Hạo ngẩn người.

Hắn hoàn toàn không ngờ nhóm Chúc Cửu Âm lại nảy ra ý định này.

Nhưng rõ ràng là không thể thành công, sở dĩ hắn thành công hoàn toàn là vì đã dùng tích phân đổi lấy Bàn Cổ chi thân để dung hợp.

"Chắc là không được!" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo nói thật: "Ta và chư vị Tổ Vu không giống nhau, ta từ sớm đã lợi dụng nguyên thần của Tam Thanh để tiêu trừ Tiên Thiên trọc khí trong cơ thể.

Cộng thêm trong nguyên thần của Tam Thanh có ẩn chứa khí tức

Bàn Cổ, ta mới nắm bắt được cơ hội để hoàn thành tiến hóa.

Chư vị Tổ Vu muốn làm được điều này, e rằng...” Chưa đợi Hình Hạo nói xong, mấy tiếng xé gió đã vang lên.

Nhìn lại, có thể thấy mười người gồm Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và Phục Hy đã đáp xuống sân.

Ngoài ra, phía xa còn có không ít chúng thần Hồng Hoang đang đứng quan sát, không dám mạo muội tiến lên, nhưng ai nấy đều nhìn Hình Hạo với ánh mắt rực lửa.

Điều khác biệt duy nhất là hàng ngàn tên Chuẩn Thánh nhân tạo do Thiên Tử triệu hồi đều đã vẫn lạc, đến cả xương cốt cũng không còn.

“Bái kiến Hình Hạo đạo hữu!” “Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!” Nhóm Lão Tử chắp tay hành lễ, không dám chậm trễ.

Trận chiến vừa rồi đã định hình vị trí “Đệ nhất nhân dưới Á Thánh” của Hình Hạo.

Ít nhất là trong cảnh giới Chuẩn Thánh, khắp Hồng Hoang không ai dám đảm bảo có thể đánh bại được một kẻ sở hữu Bàn Cổ chi thân như Hình Hạo, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn lúc này cũng không khỏi thán phục.

“Bái kiến chư vị đạo hữu!” Hình Hạo không hề lên mặt, hắn cũng không còn giữ địch ý lớn với chúng thần như trước nữa.

Dù sao đến nước này, mưu đồ của Thiên Đạo đã rõ ràng, nó muốn dùng cuộc tranh đấu Đạo - Ma để thay thế cho đại chiến Vu - Yêu.

Trong tình huống này, chúng thần Hồng Hoang sẽ tự động được chia thành ba phe: Đạo, Ma, và Vu!

Phía Ma đạo tình hình chưa rõ, nhưng phía Huyền Môn Đạo giáo

thì có thể lôi kéo được.

Tuy nhiên mục tiêu của Hình Hạo không phải là những kẻ nắm giữ Hồng Mông Tử Khí như nhóm Lão Tử, mà là những đại thần thông giả đỉnh cấp không có Tử Khí như Phục Hy hay Côn Bằng.

Bởi trước đó Thiên Tử đã nói rõ, bản thân Hồng Mông Tử Khí mang theo ý chí của Thiên Đạo, sẽ âm thầm ảnh hưởng đến thần trí và lý niệm của tu sĩ.

Trong hoàn cảnh đó, việc lôi kéo những tồn tại như Tam Thanh hay Nữ Oa cần phải hết sức cẩn thận.

Nghĩ vậy, Hình Hạo liền mở lời: "Chư vị đạo hữu xin chờ một lát, ta cần xử lý một chút việc vặt!" Dứt lời, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía nửa đoạn thân thể Chu Tước trên đất, sát cơ lóe lên trong mắt, rồi rảo bước đi tới.

"Chuyện đó..." Thấy cảnh này, đồng tử của nhóm Lão Tử co rụt lại.

Họ lập tức hiểu Hình Hạo muốn làm gì, hắn muốn triệt để giết chết nửa đoạn Chu Tước kia.

Đồng thời, họ cũng hơi nhíu mày, chỉ còn lại nửa đoạn Chu Tước, vậy nửa đoạn kia đâu?

Lúc đó rõ ràng thấy Chu Tước bị chém làm đôi, nhưng cả hai phần thân thể đều tương đối hoàn chỉnh, không thể nào một nửa còn đây mà nửa kia lại vô cớ biến mất.

Tiếng bước chân vang lên, Hình Hạo đi đến trước nửa thân thể Chu Tước, nhìn thân hình đồ sộ của nó, sát cơ lạnh lẽo: "Chu Tước, nửa nguyên thần và nửa nhục thân còn lại của ngươi đã đi đâu rồi?" "Hình Hạo!" Chu Tước nhìn Hình Hạo với ánh mắt oán độc, tràn đầy sát cơ, phẫn nộ và thù hận.

Không trả lời câu hỏi của hắn, lực lượng Thiên Đạo quanh thân nàng ta dao động, hỏa diễm bùng lên lao về phía Hình Hạo, ra vẻ muốn kéo hắn chết chùm.

"Cút ngay!" Hình Hạo quát lạnh một tiếng, khí thế bùng nổ, sức mạnh của Bàn Cổ chi thân trong nháy mắt đánh tan ngọn lửa đó.

Ngay sau đó, Hình Hạo lướt tới xuất hiện trên nửa cái đầu lâu của Chu Tước, tay phải nắm chặt thành quyền, Lực chi pháp tắc cuộn trào, nện mạnh một đấm xuống đầu nàng ta.

Rắc!

Xương đầu lâu vỡ vụn, Chu Tước thét lên thảm thiết, nguyên thần nhanh chóng mờ nhạt, sinh mệnh lực tiêu tán cực nhanh, những sợi dây Thiên Đạo ít ỏi còn lại cũng tan vỡ hết.

"Không...!" Mất đi sự chống đỡ của lực lượng Thiên Đạo, nguyên thần Chu Tước lập tức lộ vẻ kinh hoàng.

Chương 181

Tuy chỉ là phần bị bỏ lại nhưng nàng ta cũng không muốn chết.

Theo bản năng, Chu Tước kêu lên: "Hình Hạo, ta là Tiên Thiên Tứ Linh, giết ta ngươi sẽ gặp phải khí vận phản phệ vô biên và nhân quả quấn thân!

Hình Hạo, Vu tộc tuy mạnh, nhưng nếu giết ta, khí vận phản phệ của Tứ Linh dù Vu tộc có chịu đựng được cũng sẽ nguyên khí đại thương.

Hình Hạo, đừng giết ta, ta có thể thề từ nay về sau sẽ không bao giờ tìm rắc rối cho ngươi và Vu tộc nữa, ta sẽ trở về Hỏa Vực trấn áp Hỏa chi linh, tiếp tục duy trì sự cân bằng cho Hồng Hoang." Câu nói này khiến toàn trường im phăng phắc.

Đặc biệt là các Tổ Vu như Chúc Cửu Âm đều nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt lộ ra vẻ do dự.

Khí vận đối với Vu tộc là cực kỳ quan trọng.

Nếu vì giết nửa đoạn Chu Tước mà gặp tổn thất lớn thì thật sự là đắc bất thường thất.

Nhóm Chúc Cửu Âm định lên tiếng, nhưng lời đến cửa miệng lại nuốt vào, đổi vị trí mà suy nghĩ, đối mặt với kẻ suýt giết mình thì Chu Tước dường như không thể tha thứ, càng không thể cứ thế mà thả đi.

"Hình Hạo đạo hữu xin hãy tam tư!" Thật bất ngờ khi Lão Tử lúc này lại bay đến bên cạnh Hình Hạo nói: "Chu Tước dù sao cũng là Tiên Thiên Tứ Linh, không chỉ được Thiên Đạo công nhận, mà ngay cả ý chí của Bàn Cổ cũng cho phép sự tồn tại của nàng ta.

Nếu bây giờ giết chết thì quả thực lợi bất cập hại." "Đúng!

Đúng!

Đúng!" Nghe vậy, Chu Tước trên đất lập tức kích động vạn phân, liên tục gật đầu phụ họa: "Hình Hạo, thả ta đi, ta có thể lập thệ nguyện từ nay không bao giờ đối đầu với ngươi nữa!

Hình Hạo, thả ta đi, ta..." "Ồn ào quá!" Chưa đợi Chu Tước nói hết, Hình Hạo đột nhiên hừ lạnh một tiếng, thần sắc băng lãnh: "Bình thường giết ngươi đúng là sẽ tổn thất lượng lớn khí vận.

Nhưng có vẻ ngươi đã quên, trong Hồng Hoang có một thứ gọi là Công Đức Chí Bảo, giết người không những không dính nhân quả, thậm chí còn không bị cái gọi là khí vận phản phệ tác động." Trong khi nói, Hình Hạo tâm niệm nhất động, Hồng Mông Lượng Thiên Xích từ giữa chân mày của hắn bay ra.

"Cái đó...

Hồng Mông Lượng Thiên Xích!" "Không thể nào, Công Đức Chí Bảo vậy mà lại nằm trong tay Hình Hạo!" "Truyền thuyết nói uy năng của nó không kém gì Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí người sở hữu giết người không dính nhân quả, Hình Hạo vậy mà lại giấu kỹ món sát khí này đến giờ!" Tiếng kinh hô vang lên, chúng thần Hồng Hoang lúc này đều bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích thu hút, sắc mặt thay đổi liên tục, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin và hãi hùng.

Đặc biệt là những kẻ có thù với Hình Hạo, lúc này đều hoảng sợ tột độ, ví dụ như Đông Vương Công!

"Không...

Sao nó lại nằm trong tay ngươi!" Chu Tước trợn mắt, chằm chằm nhìn vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích, trong mắt đầy vẻ tuyệt vọng và không cam lòng.

Nàng ta biết mình không còn cơ hội sống sót, Hình Hạo cầm trong

tay món bảo vật này thì sẽ bách vô cấm kỵ, không còn nhân quả hay khí vận nào có thể trói buộc hắn nữa.

"Không có gì là không thể." Hình Hạo cười lạnh, ánh mắt liếc qua nguyên thần Chu Tước: "Chu Tước, an tâm mà đi đi!

Sớm muộn gì cũng có ngày, bản Tổ Vu sẽ bắt nửa nguyên thần còn lại của ngươi đi theo bầu bạn!" Dứt lời, Hình Hạo vận chuyển pháp lực rót vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích, tùy ý vung lên, quát khẽ: "Khai Thiên Cửu Thức: Nhất Phủ Phân Âm Dương!" Xoẹt!

Khí kình từ xích quét qua, trực tiếp oanh kích lên nguyên thần Chu Tước.

"Bành" một tiếng, nguyên thần của nàng ta nổ tung, thậm chí còn không kịp phát ra tiếng thét thảm thiết đã thần hình câu diệt.

"Phù!" Làm xong mọi việc, Hình Hạo thở phào nhẹ nhõm, sau khi chắc chắn bản thân không bị dính nhân quả và khí vận Vu tộc cũng không bị ảnh hưởng, hắn liền thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Tiếp đó, hắn nhìn sang Lão Tử bên cạnh: "Chúc mừng Lão Tử đạo hữu đã chứng đạo bằng Không Gian Pháp Tắc, bây giờ nhìn khắp Hồng Hoang ở cấp độ Chuẩn Thánh, không có mấy người là đối thủ của ngươi đâu!" "Hình Hạo đạo hữu quá khen rồi!" Nghe vậy, khuôn mặt vốn không chút gợn sóng của Lão Tử cũng lộ ra một tia mỉm cười.

Đối với đợt đột phá này, Lão Tử cũng cực kỳ hài mãn, đặc biệt là việc nắm giữ Không Gian Pháp Tắc giúp hắn có đủ tự tin khi đơn đả độc đấu ở cấp Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Nghĩ vậy, Lão Tử đột nhiên nghiêm túc, chắp tay hành lễ với Hình Hạo: "Hình Hạo đạo hữu, đại kiếp sắp đến, xin đạo hữu giải đáp thắc mắc cho chúng ta!" Câu nói này khiến đám tu sĩ Đế Tuấn, Đông Hoàng

Thái Nhất ở phía xa cũng trở nên nghiêm túc.

Lý do họ ở lại chính là vì điều này!

Hình Hạo đã có thể tiên đoán tương lai, vậy chắc chắn hắn nắm giữ những thông tin quý giá, tốt hơn nhiều so với tình cảnh đâm đầu mù quáng như hiện tại.

Vì thế, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và những người khác cũng lần lượt cúi mình hành lễ: "Xin Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm mê tân!" Tốt lắm!

Lại một cơ hội kiếm tích phân tuyệt vời!

Thu hết cảnh tượng này vào mắt, trong lòng Hình Hạo đại hỷ, nhưng bên ngoài lại tỏ ra vẻ khó xử.

Sau khoảng mười lăm phút do dự, hắn mới thở dài nói: "Thôi được, việc này liên quan đến chúng sinh, ta cũng không nên giấu giếm nữa.

Nếu chư vị đạo hữu muốn biết, ta sẽ kể lại những gì mình đã thấy, hy vọng có thể giúp ích được cho mọi người!" Nghe vậy, nhóm Lão Tử vui mừng khôn xiết.

Chỉ cần Hình Hạo chịu kể, họ có khả năng tiên đoán thiên mệnh, thậm chí mượn cơ hội này để thay đổi vận mệnh của chính mình.

Chúng thần không nói thêm lời nào, nín thở ngưng thần nhìn Hình Hạo, chờ đợi hắn kể lại, không ai dám lơ là.

"Được!" Thấy vậy, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên, lập tức mở lời: "Đã như vậy, ta cũng không úp mở nữa.

Chắc hẳn chư vị đều biết, Vu tộc chúng ta vốn là một trong những nhân vật chính của đại kiếp lần này, giống như tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân ngày trước vậy.

Nhưng vì ta đã tiên liệu tương lai và nỗ lực thay đổi, Vu tộc đã thành công nghịch thiên cải mệnh, trấn áp đối thủ định mệnh trước một bước, khiến bố cục của Thiên Đạo kết thúc ngay cả khi chưa kịp bắt đầu.

Vì thế, trong tình huống này, Thiên Đạo buộc phải tung ra quân bài dự phòng.

Sự xuất thế của Ma đạo tuyên cáo rằng cuộc tranh đấu Đạo - Ma sẽ một lần nữa bước lên vũ đài Hồng Hoang, chỉ có điều lần này khác biệt ở chỗ, Hồng Quân và La Hầu từ những người tham gia vốn có đã trở thành kẻ đánh cờ, còn chư vị ở đây đều là những quân cờ trong cuộc cờ đó!" Câu nói này khiến toàn trường im phăng phắc.

Sắc mặt nhóm Lão Tử nghiêm trọng, từng người nắm chặt nắm đấm, trong mắt tràn đầy vẻ uất ức và không cam lòng.

Quân cờ!

Chỉ là quân cờ!

Làm sao những vị thần linh kiêu ngạo này có thể chấp nhận được?

Chương 182

Nhưng thực tế là vậy, ngay cả khi Hình Hạo không nói toạc ra, trong lòng họ cũng đều tự hiểu rõ.

Đặc biệt là Tam Thanh, Nữ Oa và Đông Hoàng Thái Nhất, sắc mặt họ càng thêm khó coi.

Là đệ tử của Hồng Quân, nếu chúng thần đều là quân cờ, thì họ cũng chỉ là những quân cờ quan trọng nhất mà thôi.

"Hình Hạo đạo hữu!" Đột nhiên, Đế Tuấn bước ra khỏi đám đông, trầm tư hỏi: "Thế lực đối đầu có phải là Yêu Đình không?" Câu hỏi này khiến chúng thần có mặt đều rùng mình.

Đúng vậy!

Nhìn vào hành động của Vu tộc những năm qua, tuy cũng chinh chiến khắp nơi, nhưng dường như thực sự đồ sát chỉ có tu sĩ Yêu Đình.

Kết hợp với việc Hình Hạo nói Vu tộc đã trấn áp kẻ thù định mệnh trước, mọi người đều kinh hãi nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Chẳng lẽ trong kế hoạch ban đầu của Thiên Đạo, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại có thể tranh phong với Vu tộc sao?

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

"Đúng vậy!" Không chút do dự, Hình Hạo gật đầu thừa nhận: "Đại chiến Vu - Yêu vốn là không thể tránh khỏi, thậm chí hai tộc sẽ dưới sự tính toán của Thiên Đạo mà cùng lúc vẫn lạc, rút lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, còn thảm liệt hơn cả tam tộc ngày trước.

Trong tương lai mà ta thấy, Thập Nhị Tổ Vu đều vẫn lạc, Đế

Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đều bỏ mạng.

Vì thế Tổ Vu mới đoạt lấy Hỗn Độn Chung trước, chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên trước, triệt để chặn đứng khả năng Yêu Đình trở thành Yêu tộc." "Đinh!

Kịch thấu thành công, phần thưởng 80,000 tích phân!" Tám vạn tích phân!

Vì ta đã tiết lộ kết cục Vu - Yêu!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo trong lòng vui mừng không xiết.

Hiện tại hắn đã có hơn năm mươi vạn tích phân, chỉ cần gom đủ một triệu là có thể đổi được Bàn Cổ Nguyên Thần, lúc đó với cả Nguyên Thần và Nhục Thân, hắn hoàn toàn có thể trở thành Bàn Cổ thứ hai.

Quan trọng nhất là khi có được Nguyên Thần, hắn có thể giúp Thập Nhị Tổ Vu và các Đại Vu đỉnh cấp tạo ra nguyên thần, lúc đó...

"Hình Hạo đạo hữu!" Đông Hoàng Thái Nhất bước tới, thần sắc không mấy vui vẻ: "Vậy nên, việc Hỗn Độn Chung bị đoạt cũng là một phần trong kế hoạch của Thiên Đạo sao?" Câu hỏi này khiến chúng thần một lần nữa nhìn về phía Hình Hạo.

Nếu ngay cả Hỗn Độn Chung cũng nằm trong tính toán, vậy Đông Hoàng Thái Nhất...

"Đúng vậy!" Hình Hạo gật đầu, nhìn Đông Hoàng Thái Nhất: "Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, một trong những mảnh vỡ của Bàn Cổ Phủ, người có duyên với nó ngoài Tam Thanh ra thì chỉ có Vu tộc mà thôi.

Tuy rằng ngươi hóa hình trong Thái Dương Tinh do mắt trái của Bàn Cổ hóa thành, nhưng ngươi nghĩ căn nguyên của mình đủ sức để

xứng với Hỗn Độn Chung sao?

Ngươi không nhận ra sao, từ đầu đến cuối ngươi đều không thể hoàn thành bước luyện hóa cuối cùng đối với Hỗn Độn Chung, nếu không thì món linh bảo bạn sinh này sau khi bị Tổ Vu đoạt lấy, tại sao ngươi lại không thể lấy lại được?" Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất im lặng.

Hắn không ngốc, sau khi được Hình Hạo nhắc nhở, làm sao hắn không nhìn ra manh mối bên trong.

"Thiên Đạo!" Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên ngẩng đầu nộ quát, khí thế cuồng bạo xung thiên, tu vi của hắn trong nháy mắt tiến vào tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nên biết rằng Đông Hoàng Thái Nhất cũng giống như Hình Hạo, đi theo con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, một khi cảnh giới nâng lên Chuẩn Thánh hậu kỳ, ngay cả Lão Tử có Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thể áp chế nổi hắn.

Chứng kiến cảnh này, các tu sĩ có mặt đều ngây người.

Hoàn toàn không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đột phá như vậy, con đường Dĩ Lực Chứng Đạo vốn khó đi nhất dường như cũng không quá khó khăn, thật khiến người ta không thể tin nổi.

"Phù!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất thu liễm khí tức, thở hắt ra một hơi dài, vẻ sắc sảo quanh thân biến mất, cả người dường như đã trưởng thành hơn.

Ngay sau đó, hắn cúi mình hành lễ với Hình Hạo: "Đa tạ đạo hữu đã giải đáp thắc mắc, Thái Nhất vô cùng cảm kích!

Mọi chuyện trước kia như mây khói qua mắt, ta nguyện từ bỏ nhân quả với Vu tộc, sau này nếu Hình Hạo Tổ Vu cần đến Đông Hoàng Thái Nhất ta, ta quyết không từ nan!" Đông Hoàng Thái Nhất

đột nhiên thay đổi tính nết!

Thậm chí còn muốn liên thủ với Vu tộc!

Chúng thần xung quanh đều kinh hãi.

Nên biết hận thù giữa Hình Hạo, Vu tộc và Đông Hoàng Thái Nhất là không hề nhỏ: đoạt Hỗn Độn Chung, chiếm trước Tam Thập Tam Thiên, giờ còn viễn chinh phương nam quét sạch cơ sở của Yêu Đình, hận thù này nói là không đội trời chung cũng chẳng sai.

Vậy mà bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất lại buông bỏ, thậm chí còn ra vẻ lấy Hình Hạo làm chủ.

"Đạo hữu nói thật sao?" Hình Hạo kinh ngạc nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Hắn cũng không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại có hành động này, nhìn tư thế của đối phương thì rõ ràng là chân thành, không hề có chút giả tạo.

Vu - Yêu liên thủ sao?

Có vẻ không tệ!

"Đúng vậy!" Chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất lên tiếng, Đế Tuấn bên cạnh đã bước tới, chắp tay hành lễ với Hình Hạo: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu đã cho hai anh em ta biết kết cục của mình.

Hai anh em ta từ khi hóa hình ở Thái Dương Tinh đã đầy chí khí, sau đại chiến tam tộc còn muốn xây dựng một thế lực thống trị chư thiên.

Nhưng ta vạn lần không ngờ, mọi thứ đều là tính toán của Thiên Đạo, thậm chí còn cố ý dẫn dắt chúng ta đi vào con đường chết.

Nếu năm đó Hình Hạo Tổ Vu không đoạt lấy Hỗn Độn Chung của Thái Nhất, e rằng hai anh em ta đã lún sâu vào cuộc cờ mà không thể

thoát ra.

Từ nay về sau, Yêu Đình chúng ta nguyện cùng Vu tộc hỗ trợ lẫn nhau, cho dù Vu tộc thống trị thiên địa, chỉ cần để lại cho Yêu Đình một nơi sinh tồn là đủ!" Dứt lời, Đế Tuấn lại hành lễ một lần nữa, khuôn mặt thành khẩn, nhưng trong mắt cũng ẩn chứa ngọn lửa giận hừng hực, không phải nhắm vào Hình Hạo hay Vu tộc, mà là nhắm vào cái Thiên Đạo cao cao tại thượng coi chúng sinh như cỏ rác kia.

"Tốt!" Hình Hạo cười lớn, lúc này hắn mới hoàn toàn yên tâm.

Nếu như sự hòa giải của Đông Hoàng Thái Nhất có thể thay đổi bất cứ lúc nào vì Hồng Mông Tử Khí, thì lời nói của Đế Tuấn lại không cần nghi ngờ.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy mạnh nhưng cực kỳ tôn trọng anh trai mình là Đế Tuấn.

Chương 183

Bằng không trong sử sách, người trở thành Thiên Đế thống trị chư thiên cũng sẽ không phải là Đế Tuấn, bởi Đông Hoàng Thái Nhất mới thực sự là cường giả số một dưới tầm Thánh nhân.

Vì thế, Hình Hạo lập tức tiến lên đỡ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dậy: "Hai vị đạo hữu yên tâm, Vu tộc ta thống trị chư thiên là tuân theo ý chí của Bàn Cổ, cũng là để chứng đạo, chứ không phải muốn bài trừ ngoại tộc hay tiêu diệt vạn tộc Hồng Hoang.

Hồng Hoang là do Bàn Cổ khai tịch, tuy rằng truyền thừa chân chính nằm ở Tam Thanh và Tổ Vu, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đều do Bàn Cổ hóa thành.

Vu tộc, Yêu Đình, Thần Đình, tất cả chúng ta đều do Bàn Cổ hóa sinh, vốn cùng một gốc rễ, sao phải tàn sát lẫn nhau.

Huống hồ kẻ thù thực sự của chúng ta chưa bao giờ là đối phương, mà là cái kẻ muốn tiêu diệt ý chí Bàn Cổ để chiếm cứ Hồng Hoang, thao túng vận mệnh chúng sinh - Thiên Đạo!" Câu nói này khiến toàn trường chìm trong tĩnh lặng.

Chúng ta đều là Bàn Cổ!

Năm chữ đơn giản nhưng lại khiến tâm thần chúng thần dao động, trong lòng thầm nảy sinh những suy nghĩ khác biệt.

Chúng sinh Hồng Hoang đều do Bàn Cổ hóa thành, dù không phải Bàn Cổ chính tông có khí vận gia trì, nhưng cũng đều có nguồn gốc từ Ngài, gọi là anh em dường như cũng không sai.

"Hay cho câu chúng ta đều là Bàn Cổ!" "Đúng vậy, kẻ thù của chúng ta từ đầu đến cuối chỉ có một!" "Hồng Hoang do Bàn Cổ khai

mở, đã đến lúc phải do dòng dõi Bàn Cổ quản lý rồi!" Nhất thời, tiếng hô hào của chúng thần vang lên không dứt.

Đặc biệt là những đại thần thông giả có căn nguyên xuất thân không mấy tốt đẹp, lúc này càng lệ rơi đầy mặt.

Ai biết được từ khi sinh ra đến nay họ đã phải chịu bao nhiêu sự khinh miệt và mỉa mai.

Hiện tại câu nói của Hình Hạo khiến họ cảm thấy được tôn trọng.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, phần thưởng 120,000 tích phân!" Trời ạ!

Mười hai vạn tích phân!

Hình Hạo ngẩn người, một câu nói vô tâm của hắn lại gây ra phản ứng lớn như vậy, thu hoạch thật quá khủng khiếp.

Nhìn vào con số hơn bảy mươi vạn tích phân, Hình Hạo lúc này vô cùng vui sướng.

Sắp rồi!

Sắp rồi!

Bàn Cổ Nguyên Thần đang vẫy gọi hắn!

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Côn Bằng từ trong đám đông bước tới, chắp tay hành lễ: "Chuyện trước kia có nhiều đắc tội, xin Hình Hạo Tổ Vu lượng thứ!

Không biết Tổ Vu có thể cho chúng ta biết, pháp môn Trảm Tam Thi liệu có thực sự chứng đạo thành Thánh được không?

Tuy rằng Hồng Quân Đạo Tổ nói chỉ cần Tam Thi hợp nhất là có thể trở thành Thánh nhân, thậm chí buổi giảng đạo tiếp theo cũng sẽ chuyên môn giảng về điều này, nhưng trong lòng chúng ta vẫn có chút

bất an.” Câu hỏi này khiến chín mươi chín phần trăm tu sĩ có mặt đều nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt đầy vẻ kỳ đãi và cấp thiết.

Bởi tất cả họ đều đi theo con đường Trảm Tam Thi!

Đương nhiên họ vô cùng quan tâm xem con đường này có thể đi được bao xa, liệu có thể chứng đạo thành Thánh hay không.

“Được!” Trầm ngâm một lát, Hình Hạo không trực tiếp bóc phốt Hồng Quân, hắn liền mở lời: “Nếu Tam Thi hợp nhất, cho dù không có Hồng Mông Tử Khí cũng có thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Tuy nhiên pháp môn này chỉ có Hồng Quân thành công nhờ sự trợ giúp của Hồng Mông Tử Khí, vì vậy nó tồn tại sự bất định và bất ổn rất lớn, sơ sẩy một chút sẽ tổn thương đến bản thân.” Có thể chứng đạo!

Vậy thì tốt rồi!

Nghe vậy, chúng thần thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ngay sau đó, họ lại trở nên căng thẳng, sự bất ổn và bất định mà Hình Hạo nói khiến họ cảm thấy bất an.

Theo bản năng, Côn Bằng lại lên tiếng hỏi: “Không biết Hình Hạo Tổ Vu có thể cho chúng ta biết sự bất định và bất ổn đó là gì không?” “Tất nhiên rồi!” Hình Hạo mỉm cười nhạt, nhìn Côn Bằng một cái, đối với đối tượng cần lôi kéo này hắn tỏ ra khá thân thiện: “Tam Thi hợp nhất rốt cuộc sẽ như thế nào?

Ta tuy không tu luyện Trảm Tam Thi nhưng cũng biết phương pháp này yêu cầu trảm đi Thiện niệm, Ác niệm và Tự ngã, từ đó đạt đến mức bản thân thông thấu, một lòng hướng đạo, điều này vốn dĩ không có vấn đề gì.

Nhưng nếu cả ba niệm đều bị trảm ra, vậy một người không có Thiện niệm, Ác niệm và Tự ngã thì còn là chính mình không?

Nếu vô dục vô cầu, chẳng phải tu sĩ sẽ trở thành khôi lỗi sao?

Hoặc là, Tam Thi hợp nhất là Tam Thi dung hợp vào bản thân, khi đó Thiện niệm, Ác niệm và Tự ngã có quay trở lại không?

Nếu là trường hợp trước, thì cho dù chứng đạo thành Thánh, trong tình trạng không còn Tự ngã, cả đời cũng khó lòng tiến thêm bước nào!

Nhưng nếu là trường hợp sau, thì pháp môn Trảm Tam Thi không có vấn đề gì cả, tuy khó khăn, tuy khả năng thành công không lớn, nhưng nó cũng là một môn chứng đạo chân chính độc lập bên cạnh Dĩ Lực Chứng Đạo, Pháp Tắc Chứng Đạo và Khí Vận Chứng Đạo!" Câu nói này khiến toàn trường im phăng phắc.

Tất cả chúng thần tu luyện Trảm Tam Thi đều cảm thấy độ khó và sự mê mang, sự giải thích của Hình Hạo giúp họ hiểu rõ hơn nhưng cũng càng thêm lo lắng.

"Không đúng nha, Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Nữ Oa dường như nhận ra điều gì đó, khẽ nhíu mày hỏi: "Chẳng phải còn một cách nữa là Công Đức Chứng Đạo sao?

Tại sao đạo hữu lại trực tiếp phớt lờ nó?

Chẳng lẽ đó không phải là một cách chứng đạo sao?" Không chỉ Nữ Oa, những đại thần thông giả từng đến Tử Tiêu Cung nghe đạo cũng lộ vẻ tò mò nhìn Hình Hạo.

"Công Đức Chứng Đạo sao?" Hình Hạo cười lạnh, khinh thường nói: "Cái đó còn phải xem là công đức gì, nếu là Khai Thiên công đức thì tốt, cưỡng hành chứng đạo cũng được.

Nhưng nếu là Thiên Đạo công đức, chứng đạo thành Thánh cũng xong, nhưng cả đời sẽ là khôi lỗi của Thiên Đạo, so với những kẻ vừa tấn công chúng ta chẳng khác là bao.

Điểm khác biệt duy nhất là ngươi sẽ có thêm một chút tự do, một chút linh trí, nhưng lệnh của Thiên Đạo thì không thể từ chối, bảo làm gì phải làm nấy, hãy chú ý lời ta nói, là bất kỳ chuyện gì!" Bất kỳ chuyện gì!

Vậy thì khác gì khôi lỗi sống!

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt Nữ Oa và những người khác trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Chương 184

Lúc này, họ đã hoàn toàn hiểu rõ tác hại của Công Đức Chứng Đạo lớn đến mức nào, sự khát khao đối với Thiên Đạo công đức trong lòng lập tức tan thành mây khói.

"Đáng chết!" Phục Hy dường như nghĩ ra điều gì, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi: "Đã như vậy, chẳng lẽ tiểu muội..." "Đại ca!" Chưa đợi Phục Hy nói hết, Nữ Oa bên cạnh đã cắt lời: "Đừng nói nữa!" Nghe vậy, Phục Hy nuốt ngược lời định nói vào trong.

Nhưng ai cũng thấy Phục Hy lúc này đang vô cùng phẫn nộ, sát khí đằng đằng, tựa như thần ngăn sát thần, phật ngăn sát phật.

"Chuyện gì vậy?" "Phục Hy tại sao lại phẫn nộ như thế?" "Nữ Oa rốt cuộc có chuyện gì?" Chúng thần Hồng Hoang thầm bàn tán, cũng không tránh khỏi tò mò.

Tuy không biết chân tướng nhưng cũng không dám đoán mò, chỉ thỉnh thoảng liếc nhìn Nữ Oa.

"Thú vị đấy!" Hình Hạo thấy cảnh này, ban đầu hơi ngẩn người, sau đó liền tỏ vẻ trêu đùa.

Hắn đoán không sai, Nữ Oa vốn định dùng Công Đức Chứng Đạo, loại công đức thuần khiết nhất.

Nếu thực sự như vậy, nàng sẽ trở thành khôi lỗi của Thiên Đạo, tuy thành Thánh nhưng...

"Đinh!

Kịch thấu thành công, phần thưởng 30,000 tích phân!" Tiếng thông báo của hệ thống vang lên, Hình Hạo sực tỉnh, nhìn chúng thần trong sân định tiếp tục kịch thấu.

Dù sao cũng sắp đủ một triệu tích phân rồi, chỉ cần kịch thấu thêm vài chuyện nữa là chắc chắn thành công.

"Hình Hạo Tổ Vu!

Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, một tiếng gọi gấp gáp phá vỡ sự tĩnh lặng.

Nhìn lại, chỉ thấy một tu sĩ Thảo Mộc tộc đang vội vã chạy tới.

Sau khi đến trước mặt Hình Hạo, hắn cúi người hành lễ: "Hình Hạo đại nhân, không xong rồi, vừa nhận được tin báo, rất nhiều Ma tu đã bao vây trú địa Vu tộc, hiện đang điên cuồng đồ sát tộc nhân.

Vu Đế đại nhân đã đánh thức sáu vị Tổ Vu nghênh chiến, nhưng dường như vẫn có chút lực bất tòng tâm, cần các ngài lập tức về chi viện." Ma tu xâm nhập Vu tộc!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Hình Hạo thay đổi hẳn, nhóm Chúc Cửu Âm bên cạnh càng nộ hỏa xung thiên: "Lũ Ma tu đó sao dám!" "Ma Đạo La Hầu, dám để Ma tu tập kích trú địa Vu tộc ta, muốn chết sao!" "Tập hợp, tất cả tập hợp, lập tức quay về Bất Chu Sơn chi viện!" "Chờ đã!" Hình Hạo lập tức lên tiếng: "Chúc Cửu Âm Tổ Vu, hãy tập kết các Đại Vu đỉnh cấp trước, ta sẽ dùng độn thuật đưa mọi người về chi viện nhanh nhất.

Còn những Đại Vu khác hãy ở lại bảo vệ khu vực phía nam Hồng Hoang, tốt nhất nên để một vị Tổ Vu ở lại trấn giữ Thập Vạn Hỏa Sơn này, đảm bảo nơi này không bị phun phát gây tổn thất lớn." Nghe vậy, nhóm Chúc Cửu Âm nhíu mày.

Tập kết Đại Vu đỉnh cấp về chi viện thì không nói, nhưng để lại một phần Đại Vu và Tổ Vu trấn giữ miền nam là chuyện không hề đơn giản.

"Hình Hạo huynh đệ!" Chúc Cửu Âm hỏi: "Ngươi thấy vị Tổ Vu

nào thích hợp ở lại?" "Chúc Dung Tổ Vu!" Hình Hạo trả lời không cần suy nghĩ, nhìn về phía Chúc Dung: "Tộc nhân bộ lạc Chúc Dung hầu như đã chuyển tới đây, đương nhiên không thể tùy ý rời đi.

Bất Chu Sơn tuy bị Ma tu xâm nhập, nhưng với sức mạnh của Vu Đế và những người khác, chúng không thể dễ dàng đánh bại được.

Chỉ cần ta nhanh chóng trở về diệt sát lũ Ma tu đó là được, sau đó ta cần hoàn thành việc chiếm cứ tam vị nhất thể, củng cố khí vận cho Vu tộc." Nghe xong, các Tổ Vu cũng bình tĩnh lại.

Đúng vậy!

Chuyện đến nước này không nên nóng vội, phải xử lý bình tĩnh.

Nếu tất cả đều về thì chắc chắn đánh bại được Ma tu, nhưng vùng miền nam vừa chiếm được sẽ lại trở thành vô chủ.

"Ta hiểu rồi!" Chúc Dung hít sâu một hơi, nghiêm túc nói: "Miền nam Hồng Hoang giao cho ta!

Nhị ca, huynh mau về chi viện trú địa, nhất định phải giết sạch lũ Ma tu đó!" "Được!" Chúc Cửu Âm đáp lời, thở phào nhẹ nhõm.

Hắn cũng biết vấn đề Hình Hạo nói rất nghiêm trọng, nếu Chúc Dung không đồng ý thì mới là rắc rối lớn.

Giờ Chúc Dung đã nhận lời, miền nam sẽ không còn vấn đề gì nữa.

Vì vậy, Chúc Cửu Âm mở lời: "Vậy chúng ta xuất phát ngay, sau khi các Đại Vu đỉnh cấp tụ họp, Hình Hạo huynh đệ sẽ dùng độn thuật đưa chúng ta về Bất Chu Sơn." Dứt lời, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Huyền Minh và Hậu Thổ không do dự nữa, hiện ra Tổ Vu chân thân, nhanh chóng chạy về phía Bất Chu Sơn.

"Ai!" Hình Hạo nhìn cảnh này, không nhịn được thở dài trong

lòng.

Thật sự là nhược điểm của Tổ Vu đã lộ rõ, không có nguyên thần nên không thể thi triển độn thuật, đi đường thật chậm chạp.

Còn về Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, tuy có phép đằng vân giá vũ nhưng chỉ có tác dụng với tộc nhân dưới cấp Đại Vu, còn với Đại Vu trở lên thì thậm chí không nhanh bằng chạy bộ.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân bước tới, chắp tay hành lễ: "Chúng ta cũng là cung phụng của Vu tộc, hiện tại Vu tộc có nạn, ba người chúng ta xin nghe theo sự điều phối của đạo hữu!" Nghe vậy, Hình Hạo sực tỉnh, nhìn ba người Trấn Nguyên Tử một cái, ánh mắt sáng lên: "Vừa hay, ta cũng đang cần ba vị đạo hữu giúp đỡ!" Nói đoạn, Hình Hạo nhìn về phía Trấn Nguyên Tử: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, nghe danh ngươi có pháp môn Tụ Lý Càn Khôn, không biết ngươi có thể nhanh chóng tới Bất Chu Sơn để thu gom những tộc nhân Vu tộc có thể đang bị lạc không?" "Không vấn đề gì!" Trấn Nguyên Tử gật đầu, lập tức hiểu ý đồ của Hình Hạo.

So với việc Ma tu xâm nhập, hắn càng quan tâm đến sự an toàn của tộc nhân Vu tộc hơn.

Ngay lập tức, Trấn Nguyên Tử chắp tay hành lễ: "Đã vậy, bần đạo xuất phát ngay, Hình Hạo Tổ Vu, cáo từ!" Dứt lời, Trấn Nguyên Tử không nán lại, nhảy lên thi triển độn thuật bay về phía Bất Chu Sơn.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Minh Hà và Hồng Vân bên cạnh có chút nôn nóng hỏi: "Còn chúng ta thì sao?

Chúng ta có thể làm gì cho Vu tộc?" Hình Hạo liếc nhìn Minh Hà và Hồng Vân, sau một thoáng trầm ngâm, liền mở miệng nói: "Minh Hà đạo hữu, Hồng Vân đạo hữu, chiến sự ở Bất Chu Sơn có ta cùng

các vị Tổ Vu khác trở về chi viện là đủ rồi." "Tình hình ở biên giới Nam Bộ Hồng Hoang lại cực kỳ phức tạp, ta muốn hai vị đạo hữu cùng Chúc Dung Tổ Vu trấn thủ nơi này." "Khác biệt là, Chúc Dung Tổ Vu sẽ tọa trấn khu vực Mười Vạn Hỏa Sơn, đảm bảo nơi đây không còn xảy ra bất trắc, còn hai vị đạo hữu thì phụ trách thu nạp các chủng tộc ở Nam Bộ Hồng Hoang thần phục Vu tộc ta, ước thúc quản chế họ trở thành một cổ sức mạnh, vì Vu tộc ta mà hiệu lực." Nghe lời này, Minh Hà và Hồng Vân đều sững sờ.

Hoàn toàn không ngờ Hình Hạo lại giao cả một vùng Nam Bộ Hồng Hoang quan trọng như vậy cho mình cai quản, y tín nhiệm họ đến mức nào chứ!

Chúc Dung chỉ tọa trấn trong phạm vi Mười Vạn Hỏa Sơn, mà cả Nam Bộ Hồng Hoang mênh mông như thế, giao cho hai người họ quản lý, cho dù không phải vĩnh viễn, nhưng đó cũng là một sự tín nhiệm tột bậc.

"Được!" "Không thành vấn đề!", Minh Hà và Hồng Vân gật đầu lia lịa, liền đồng thanh đáp ứng, sắc mặt nghiêm túc nói: "Chúng ta chắc chắn sẽ không phụ sự tín nhiệm của Hình Hạo Tổ Vu!" Nghe lời này, Hình Hạo liền thở phào một hơi.

Có Minh Hà và Hồng Vân tọa trấn Nam Bộ Hồng Hoang, thêm vào việc chư thần Tử Tiêu Cung hiện tại sẽ không mạo hiểm khai chiến với Vu tộc, vấn đề hẳn sẽ không quá lớn.

Nghĩ vậy, ánh mắt Hình Hạo liền tập trung vào Hồng Vân nói: "Đạo hữu, đạo tử khí kia định giữ lại sao?" "Tử khí!" Hồng Vân sững sờ, lập tức nhìn xuống đạo Hồng Mông Tử Khí trên người mình.

Liên hệ với những nguy hại Hình Hạo đã giảng thuật trước đó, Hồng Vân liền biến sắc nói: "Không, ta không muốn!" "Được!" Hình Hạo gật đầu, cũng thở phào một hơi, ngay sau đó ánh mắt nhìn về phía

đám đại thần thông giả Hồng Hoang ở đằng xa nói: "Chư vị đạo hữu, Hồng Vân là cung phụng của Vu tộc ta, y đi con đường khí vận chứng đạo.

Hồng Mông Tử Khí đối với y không có mấy giá trị và ý nghĩa!" "Vì mọi người đã khó khăn lắm mới tề tựu một chỗ, vậy chi bằng hôm nay giải quyết chuyện này luôn đi." "Đạo Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể Hồng Vân đạo hữu quả thực có thể giúp người chứng đạo thành Thánh, chư vị nếu ai có hứng thú, có thể ra giá, dùng Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn hoặc các vật phẩm tương tự để trao đổi." "Chỉ cần ra giá hợp lý, Hồng Vân đạo hữu có thể chuyển nhượng đạo Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể cho một trong chư vị, để người đó có cơ hội chứng đạo thành Thánh!" Hồng Vân chuyển nhượng Hồng Mông Tử Khí!

Tiếng kinh hô vang lên, chư thần Hồng Hoang tại chỗ nhất thời sôi trào.

Chương 185

Trước đó, khi nghe tin Ma tu xâm nhập Bất Chu Sơn, họ đã im lặng một lúc, mặc dù không nói gì, nhưng trong lòng đều đang tính toán làm sao để tối đa hóa lợi ích.

Thậm chí không ít người còn có ý định nhập trú Nam Bộ Hồng Hoang, dù sao bây giờ cũng đã trảm nhị thi, đều là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu một nhóm người liên thủ thì cũng không ngại Tổ Vu tấn công.

Nhưng giờ phút này, mọi chuyện đều thay đổi.

Hồng Vân muốn nhượng lại Hồng Mông Tử Khí, mặc dù không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng vì có cơ hội chứng đạo, nên không thể bỏ lỡ.

"Ta ra một kiện Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, ba kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Gần như ngay lập tức, một cường giả Chuẩn Thánh đã trảm nhị thi liền mở miệng.

Theo lời nói của y, những cường giả Chuẩn Thánh khác cũng phản ứng, không để ý những chuyện khác, nhao nhao ra giá: "Ta ra hai kiện Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, năm kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" "Ta ra ba kiện Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo!" "Ta ra ba kiện Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, ba kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Trong nhất thời, tiếng ra giá trong trường vang lên không ngừng.

Sau sự kiện Hồng Quân phân bảo, túi tiền của chư thần Hồng Hoang cũng đã rủng rỉnh hơn, việc ra giá cũng trở nên bá khí, không còn nghèo túng như trước nữa.

"Ta ra một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và ba kiện Đỉnh

Cấp Tiên Thiên Linh Bảo!" Lúc này, Côn Bằng bước lên một bước, âm thanh át cả trường.

Đến đây, chư thần đang ra giá ban đầu liền ngừng lại, hơn nửa số người thất vọng cúi đầu.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Tuy số lượng vật phẩm không ít, nhưng không phải ai cũng có thể sở hữu được, giá trị của nó bản thân cũng cực kỳ quan trọng, gọi là vật chứng đạo cũng không sai, há có thể tùy tiện lấy ra để đổi lấy Hồng Mông Tử Khí.

Dù sao, Hồng Mông Tử Khí tuy là cơ hội chứng đạo, nhưng nếu không thể bảo vệ tốt thì cũng có thể có khả năng thân tử đạo tiêu.

Ví dụ như Hồng Vân!

Nếu không đầu dựa vào Vu tộc, chỉ sợ sớm đã bị chư thần vây công, thậm chí… "Ta ra một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và một gốc Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Căn!" Chưa đợi mọi người phản ứng, Phục Hy trong đám đông cũng bước lên một bước ra giá, mặc dù không nhắc đến Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng giá trị của Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Căn từ một ý nghĩa nào đó mà nói cũng không kém cạnh một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Phục Hy!" Côn Bằng quay đầu, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Phục Hy, lửa giận trong lòng không thể che giấu.

Y không phải kẻ ngốc, há có thể không nhìn ra giá của Phục Hy còn hấp dẫn hơn mình?

Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo tuy hiếm có, nhưng cũng không thể sánh bằng Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Căn.

"Côn Bằng đạo hữu!" Thấy vậy, Phục Hy thản nhiên cười, ôm quyền hành lễ nói: "Đúng như lời Hình Hạo Tổ Vu đã nói, vật Hồng

Mông Tử Khí, giá cao thì được!" Nghe vậy, Côn Bằng không khỏi trầm mặc.

Tuy không cam tâm, nhưng y thực sự không thể đưa ra thêm vật phẩm ra giá, cũng không thể sánh bằng Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Căn mà Phục Hy đã đưa ra.

"Phục Hy đạo hữu nói có lý, Hồng Mông Tử Khí giá cao thì được!" Đột nhiên, Đông Vương Công trong đám đông bước lên một bước nói: "Ta ra hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Hí!

Lời này vừa nói ra, toàn trường tu sĩ không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đó là hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đó, cái giá Đông Vương Công bỏ ra để có được Hồng Mông Tử Khí quả thực khiến người ta khó tin.

Phải biết rằng, mỗi một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo giá trị đều cực kỳ khủng bố, trong tình huống như vậy, y lại một lần lấy ra hai kiện, có thể thấy y tài đại khí thô và quyết tâm phải có được Hồng Mông Tử Khí.

Đặc biệt là không ít tu sĩ vốn chuẩn bị ra giá lúc này cũng đều im lặng, cái giá hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khiến họ không thể vượt qua và chạm tới.

"Được!" Hình Hạo lúc này cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hoàn toàn không ngờ Đông Vương Công lại hào phóng đến vậy, hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy Hồng Mông Tử Khí nhìn thì không lỗ, nhưng thực tế lại tồn tại tệ đoan cực lớn.

Hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có thể bảo đảm tính mạng và chiến lực của Đông Vương Công, nhưng Hồng Mông Tử

Khí tuy có thể giúp đạt đến cảnh giới Thánh Nhân, nhưng nếu không giữ được thì… Hình Hạo liếc nhìn đám đại thần thông giả không còn ai muốn ra giá, ánh mắt liền nhìn về phía Hồng Vân bên cạnh nói: "Hồng Vân đạo hữu thấy thế nào?" "Có thể!" Hoàn hồn, Hồng Vân thần sắc khá kích động nói: "Đông Vương Công đạo hữu đã một lòng hướng đạo, vậy ta Hồng Vân tự nhiên không thể không nể mặt đạo hữu." Nói rồi, Hồng Vân bay lượn đến bên cạnh Hình Hạo, trong miệng khẽ quát: "Ra!" Ong ong!

Tiếng ong minh vang vọng, quanh thân Hồng Vân quang huy rực rỡ, có thể thấy từng đoàn quang huy màu tím chói lọi, đạo Hồng Mông Tử Khí bị vô số chư thần Hồng Hoang nhìn chằm chằm liền bay ra.

"Ực ực!" Tiếng nuốt nước bọt vang lên, từng tu sĩ ánh mắt nhìn chằm chằm vào Hồng Mông Tử Khí, trong mắt và nội tâm dục vọng chiếm hữu và tham lam không thể che giấu.

Thậm chí nếu không phải vì sự tồn tại của Hình Hạo, họ hận không thể ngay lập tức xông lên chiếm lấy nó cho riêng mình.

"Hồng Mông Tử Khí!" "Hồng Mông Tử Khí!" Tiếng thở dốc nặng nề không ngừng truyền ra từ miệng, từng đại thần thông giả rục rịch, nhưng khi nhìn thấy Hình Hạo, họ đều lập tức bình tĩnh lại.

Hình Hạo!

Với sự tồn tại của y, trong Hồng Hoang ai có thể cưỡng ép đoạt lấy đạo Hồng Mông Tử Khí đó.

Nghĩ vậy, ánh mắt mọi người không khỏi tập trung vào Đông Vương Công, trong đáy mắt thêm một tia ghen tị hận thù.

Mặc dù biết tất cả là do y bỏ ra hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để đổi lấy, nhưng khi thực sự biết vật phẩm sẽ thuộc về y, trong lòng mọi người khó tránh khỏi những suy nghĩ nhỏ nhen khác.

“Hình Hạo Tổ Vu!” Lúc này, Hồng Vân giao đạo Hồng Mông Tử Khí đã bức ra cho Hình Hạo nói: “Vật này giao cho ngài đi!” “Được!” Gật đầu, Hình Hạo liền hiểu ý của Hồng Vân.

Dù sao, Hồng Vân không giống như Hình Hạo gần như Chuẩn Thánh vô địch, nếu y tự mình đi giao dịch, trời mới biết có bị người khác sát nhân đoạt bảo hay không, dù cho dưới sự chú ý của mọi người, nhưng dưới sự dụ hoặc của Hồng Mông Tử Khí, những tu sĩ đó đều có thể làm ra bất cứ chuyện gì.

Ngay lập tức, Hình Hạo tiếp nhận đạo Hồng Mông Tử Khí, nhìn ngắm vài lần, sau đó bước một bước tới khu vực trước mặt Đông Vương Công.

Giây tiếp theo, Hình Hạo giơ Hồng Mông Tử Khí trong tay nói: “Đông Vương Công, một tay giao Linh Bảo, một tay giao Tử Khí!” “Vật này đối với ta vô dụng, ta đi con đường lấy lực chứng đạo, ngươi không cần sợ ta lừa gạt!” “Được!” Gật đầu, Đông Vương Công cũng biết Hình Hạo không để mắt đến Hồng Mông Tử Khí, tâm niệm vừa động, lấy ra một ấn một tháp, đưa tới nói: “Đây là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Phù Đồ Tháp và Phù Quang Ấn!” “Hình Hạo đạo hữu, Thiên đình ta sẽ lấy Đông Bộ Hồng Hoang làm căn cơ, không biết Vu tộc có ý định gì không?” Ân!

Thăm dò ta!

Trong đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo liền hiểu ý đồ của Đông Vương Công.

“Không có!” Hình Hạo không chút do dự lắc đầu, mở miệng nói: “Vu tộc ta chỉ cần Tam Thập Tam Thiên, Bất Chu Sơn và Nam Bộ Hồng Hoang, các nơi khác trong Hồng Hoang hiện tại ta không có bất kỳ ý định nào.” “Nếu đạo hữu muốn Đông Bộ Hồng Hoang thì cứ tranh đi, cùng lắm thì mọi người sẽ có một trận chiến thực sự, chân

đao chân thương mà thôi.” Nghe lời này, Đông Vương Công đại hỉ.

Câu trả lời của Hình Hạo nghiễm nhiên nói rõ Vu tộc sẽ không tranh đoạt Đông Bộ Hồng Hoang, điều này tuyệt đối cực kỳ có lợi cho sự phát triển của Thiên đình.

Nghĩ vậy, Đông Vương Công liền đưa Phù Đồ Tháp và Phù Quang Ấn ra nói: “Nếu đã vậy, vậy mong chờ ngày được hội ngộ trên chiến trường với Hình Hạo Tổ Vu!” “Được, ta cũng mong chờ!” Hình Hạo thản nhiên cười, khóe miệng nhếch lên, đồng thời trực tiếp nhận lấy hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia, sau đó dưới ánh mắt chú ý của chư thần, trao đổi Hồng Mông Tử Khí cho Đông Vương Công.

Sau khi Đông Vương Công thu Hồng Mông Tử Khí vào thức hải của mình, một cuộc giao dịch triệt để hoàn thành.

Chương 186

Hình Hạo cũng không trì hoãn nữa, thân ảnh chợt lóe, liền trở về bên cạnh Hồng Vân, giao Phù Đồ Tháp và Phù Quang Ấn cho y, sau đó nói: "Hồng Vân đạo hữu, bây giờ có thể yên tâm rồi!" "A!" Hồng Vân khẽ cười, cả người y trong phút chốc cũng thả lỏng không ít.

Không còn tệ đoan của Hồng Mông Tử Khí, vận mệnh của y cũng sẽ thay đổi, có hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tồn tại, năng lực tự vệ cũng tăng cường đáng kể.

Nghĩ vậy, Hồng Vân thu Phù Đồ Tháp và Phù Quang Ấn lại, ôm quyền hành lễ với Hình Hạo nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!" Nói rồi, Hồng Vân tâm niệm vừa động, lấy ra mười hai viên Định Hải Châu đưa tới nói: "Đạo hữu, đây là mười hai viên Định Hải Châu, tuy chỉ là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng ta cảm giác chúng có duyên với Hồng Mông Lượng Thiên Xích của đạo hữu." Thập Nhị Định Hải Châu!

Trong mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc.

Hoàn toàn không ngờ vật này lại ở trong tay Hồng Vân, y nhớ Định Hải Châu trong ghi chép đã được Thông Thiên giành được, cuối cùng lại ban cho đệ tử đời thứ hai của Tiệt giáo là Triệu Công Minh.

Đáng tiếc, Triệu Công Minh không tranh khí, hai mươi bốn hạt Định Hải Châu không những không được dùng tốt mà còn bị người khác thiết kế phản sát, cuối cùng bị Nhiên Đăng giành được, mượn Hồng Mông Lượng Thiên Xích và hai mươi bốn hạt Định Hải Châu diễn hóa ra Nhị Thập Tứ Chư Thiên, chiến lực đạt đến Chuẩn Thánh cực hạn.

"Được!" Hoàn hồn, Hình Hạo trong miệng đáp ứng một tiếng,

trực tiếp thu lấy mười hai viên Định Hải Châu kia nói: "Hồng Vân đạo hữu, chuyện Nam Bộ Hồng Hoang giao cho ngươi, ta…" Oanh long long!

Oanh long long!

Đúng lúc này, một trận tiếng nổ ầm ầm rung động vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy trong phế tích Tổ Phượng Sơn, một luồng quang huy chói lọi vọt thẳng lên trời, ẩn ẩn hiện hiện có thể thấy một mảnh vỡ tàn khuyết đang bay lượn.

"Phù… đó là… mảnh vỡ Hỗn Độn Châu!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo thần sắc liền kinh ngạc.

Trước đó y vẫn luôn chiến đấu với Chu Tước và Thiên Tử, lại quên mất sự tồn tại của vật này.

Phải biết rằng, năm đó y hạ quyết tâm tấn công Phượng tộc sớm hơn chính là vì vật này, bây giờ nó đã xuất hiện, há có thể bỏ lỡ?

Bật một tiếng, Hình Hạo trong nháy mắt phóng ra, trong lúc chư thần thậm chí còn chưa kịp phản ứng, y một tay thu lấy mảnh vỡ Hỗn Độn Châu kia.

Hưu!

Hưu!

Cũng trong khoảnh khắc đó, Đông Hoàng Thái Nhất, Lão Tử, Phục Hy, Côn Bằng mấy người liền theo sát phía sau, đến được trong phế tích.

Nhìn mảnh vỡ Hỗn Độn Châu bị Hình Hạo thu lấy, mấy người đều khẽ nhíu mày, trong đó Côn Bằng càng mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu, không ngờ độn thuật của ngài lại nhanh đến thế, bội phục, bội phục!" "Chuyện ở đây đã kết thúc, bần đạo ở Bắc Minh có một số

việc cần xử lý, xin cáo từ trước!" Nói rồi, Côn Bằng không nán lại nữa, tung người nhảy vọt, vỗ cánh bay cao rồi rời khỏi phạm vi Mười Vạn Hỏa Sơn.

Cảnh tượng này cũng đã mở ra sự khởi đầu cho việc các tu sĩ rời đi, từng Chuẩn Thánh Hồng Hoang liền rời khỏi.

Trước đó, cuộc đối thoại giữa Hình Hạo và Đông Vương Công mọi người đều đã nghe thấy, Vu tộc chỉ cần chiếm giữ ba khu vực, Đông Bộ Hồng Hoang, Tây Bộ Hồng Hoang và Bắc Bộ Hồng Hoang sẽ không bị nhúng tay vào, trong tình huống như vậy, lại cũng có cơ hội.

Đặc biệt là những cường giả Chuẩn Thánh có chủng tộc, đều có ý đồ xưng vương xưng bá, trước tiên chiếm giữ một nơi để tụ tập khí vận trời đất gia trì cho bản thân.

Ngay cả khi sau này không đánh lại Vu tộc, gia nhập cũng không có vấn đề gì, thậm chí khi có chủng tộc và tình huống có sức mạnh, có thể càng đảm bảo quyền phát biểu và tính độc lập của mình.

"Hình Hạo Tổ Vu, chúng ta cũng xin cáo từ!" Nhìn thấy đám đại thần thông giả lần lượt cáo từ rời đi, Phục Hy sau một thoáng do dự cũng không mở miệng hỏi về mảnh vỡ Hỗn Độn Châu bị Hình Hạo thu lấy, ôm quyền hành lễ rồi rút thân rời đi.

Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Phục Hy dẫn theo Nữ Oa và một nhóm lớn tu sĩ của Thần đình liền vội vã rời đi.

Trong chớp mắt, trong trường cũng chỉ còn lại Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà, Hồng Vân mấy người.

Hưu!

Đế Tuấn liền đi vào trong phế tích, sau khi xem xét tình hình, trước tiên vỗ vỗ vai Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó hành lễ với Hình Hạo: "Hình Hạo Tổ Vu, Ma tu xâm nhập, Vu tộc có chỗ nào Yêu đình ta có thể giúp đỡ không?" Vì đã đồng ý liên thủ, Đế Tuấn có ý muốn hợp tác với Hình Hạo.

Mặc dù Vu tộc đã tiêu diệt các tu sĩ cấp thấp của Yêu đình, thậm chí nhổ tận gốc căn cơ của họ ở Nam Bộ Hồng Hoang, nhưng chỉ cần các đại thần thông giả cấp cao vẫn còn, mọi chuyện đều không thành vấn đề.

Trong Hồng Hoang, thứ không đáng tiền nhất chính là thời gian.

Sự trôi qua của thời gian đủ để tạo ra hết lứa Tiên Thiên Thần Thai mới, chỉ cần Yêu đình bản thân cường đại thì sẽ không thiếu các tu sĩ cấp thấp gia nhập.

"Đa tạ hảo ý của Đế Tuấn đạo hữu!" Hình Hạo ôm quyền hành lễ, thần sắc thản nhiên nói: "Nhưng chuyện này rốt cuộc là chuyện của Vu tộc ta, cũng không dám làm phiền chư vị đạo hữu." "Lần này là ân oán giữa Vu tộc ta và Ma đạo, ta cũng không muốn kéo chư vị Yêu đình vào, nếu ta đoán không sai, chư vị cũng sẽ sớm giống như Vu tộc ta mà gặp phải sự nhằm vào!" Yêu đình sẽ bước theo vết xe đổ của Vu tộc!

Đồng tử co rụt lại, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều sửng sốt.

Thương vong do Ma đạo Ma tu đại cử xâm nhập Vu tộc gây ra tuyệt đối khó mà lường được, Vu tộc gia đại nghiệp đại có thể chịu đựng được, nhưng nếu chuyện đó xảy ra với Yêu đình, thì có lẽ sẽ không thể chịu đựng nổi nữa.

Vừa rồi bị Hình Hạo dẫn dắt Vu tộc quét sạch các tu sĩ cấp thấp, nếu trung lưu Yêu đình cũng xuất hiện tổn thất quy mô lớn, thì…

“Đạo hữu!” Đế Tuấn bước lên một bước, vội vã nói: “Xin đạo hữu giải thích!

Vì sao Yêu đình ta cũng sẽ bị nhằm vào?

Theo lý mà nói, Yêu đình ta còn chưa diễn hóa thành Yêu tộc, căn bản không thể sánh bằng Vu tộc hiện tại.” Không chỉ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, mà cả Tam Thanh lúc này cũng đều nghiêng tai lắng nghe, trong mắt lộ vẻ tò mò.

“Chuyện này không khó lý giải!” Hình Hạo thản nhiên cười, trong mắt tinh quang lóe lên nói: “Đạo Ma tái tranh, tranh giành cái gì?

Không ngoài Thiên Địa Khí Vận mà thôi.” “Lần trước Hồng Quân giành được thắng lợi, khí vận lượng kiếp gia thân, Hồng Quân mượn cơ hội này chứng đạo thành Thánh, thậm chí đạt thành hiệp nghị với Thiên Đạo trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, lấy một thân lực lượng chủ đạo Hồng Hoang.” “Lần Đạo Ma tái tranh này, hai bên nhân mã đều mạnh hơn lần trước quá nhiều, cho nên không thể nào lại như lần trước mà một trận định thắng bại.” “Chư vị trước trận đại chiến Tam Tộc, có ai biết sự tồn tại của Đạo Ma không?

Ngay cả khi tồn tại, cũng chỉ là ẩn mình trong bóng tối tránh mũi nhọn mà thôi!” “Lần này lại không giống, Vu tộc ta gần như độc đại, tự nhiên là mục tiêu đầu tiên bị nhằm vào, chỉ là Ma đạo chưa ra tay mà thôi.” “Sau khi đối phó Vu tộc, Đạo Ma muốn chiếm cứ càng nhiều Thiên Địa Khí Vận hơn, tự nhiên sẽ đặt ánh mắt lên những thế lực chỉ đứng sau Vu tộc ta, ví dụ như Yêu đình, ví dụ như Thần đình, ví dụ như Thiên đình!” Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh lặng.

Sắc mặt Tam Thanh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong phút chốc đều trở nên cực kỳ khó coi.

Một khi đúng như lời Hình Hạo nói, thì Tam Thanh còn chưa khai sơn lập phái thì không sao, nhưng Yêu đình của Đế Tuấn và Đông

Hoàng Thái Nhất chỉ sợ… "Đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ điểm!" Hít sâu một hơi, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, ôm quyền hành lễ với Hình Hạo nói: "Nếu đã vậy, huynh đệ hai ta cũng xin cáo từ trước!" "Đất Đông Bộ Hồng Hoang tuy long xà hỗn tạp, nhưng vùng Bắc Bộ Hồng Hoang cũng có một chỗ đứng cho Yêu đình ta." Nói rồi, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai người không nán lại nữa, xoay người rời khỏi phế tích, sau đó dẫn theo những Đại La Kim Tiên, cường giả Chuẩn Thánh của Yêu đình ở đằng xa vội vã rời đi.

Hưu!

Hưu!

Sau khi mọi người rời đi, Tam Thanh liền bay lượn đến bên cạnh Hình Hạo nói: "Hình Hạo đạo hữu, có cần chúng ta giúp đỡ không?" Hình Hạo liếc nhìn Tam Thanh, sau một thoáng do dự nói: "Ba vị đạo hữu nếu nguyện ý giúp đỡ, vậy ta tự nhiên vô cùng hoan nghênh." "Nhưng trừ Lão Tử đạo hữu ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên đạo hữu hai vị tốt nhất không nên tham gia vào, Ma đạo tu sĩ ta trước đây đã từng gặp, nếu thực sự liều mạng đều cực kỳ điên cuồng, không hề thua kém những Chuẩn Thánh do Thiên Đạo thúc đẩy trước đó có quyết tâm tự bạo." Lời này vừa nói ra, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức trở nên khổ sở.

Chương 187

Họ biết ý của Hình Hạo, trừ Lão Tử tu vi đã đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ có thể phớt lờ sự tồn tại của Ma đạo tu sĩ ra, thì họ thậm chí còn chưa đột phá Chuẩn Thánh, cho dù mang Tiên Thiên Chí Bảo cũng khó lòng xen vào chiến trường như vậy.

"Quả thật là vậy!" Lúc này, Lão Tử gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh nói: "Nguyên Thủy, Thông Thiên, hai đệ về Côn Luân Sơn trước đi!" "Tiên Thiên Chí Bảo tuy tốt, Tru Tiên Kiếm Trận tuy mạnh, nhưng chúng ta đi con đường Pháp Tắc, cho nên, sau khi trở về nhất định phải nắm bắt thời gian cảm ngộ Pháp Tắc trong tinh huyết." "Vâng!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên không phản bác nữa.

Họ biết rõ đi theo sẽ không có bất kỳ tác dụng gì, thậm chí sẽ trở thành gánh nặng, cho dù Hình Hạo và Lão Tử không để ý, nhưng sự kiêu ngạo của họ cũng không cho phép mình trở thành gánh nặng.

Nghĩ vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau, đồng thời siết chặt hai nắm đấm, trong lòng kiên định ý niệm sau khi trở về sẽ cảm ngộ Lôi chi Pháp Tắc và Phong chi Pháp Tắc, sau đó ôm quyền hành lễ nói: "Nếu đã vậy, Đại ca, Hình Hạo đạo hữu.

Hai đệ xin cáo từ trước!" Nói rồi, Thông Thiên và Nguyên Thủy không nán lại nữa, tung người hóa thành lưu quang rời khỏi phạm vi Mười Vạn Hỏa Sơn.

"Ai!" Tiễn hai người rời đi, Lão Tử không nhịn được thở dài một tiếng nói: "Hình Hạo đạo hữu, nhị đệ và tam đệ của ta có thể thành công không?" "Hồng Mông Tử Khí, ta đã cảm nhận được bộ mặt thật của nó, Thiên Đạo thật đúng là kế hay." Nói rồi, Lão Tử dưới ánh mắt

kinh ngạc của Hình Hạo giơ tay lên, một đạo Hồng Mông Tử Khí liền xuất hiện trong tay phải của y.

Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo kinh hãi nhìn về phía Lão Tử nói: "Đạo hữu, ngài có thể lấy ra Hồng Mông Tử Khí?

Tình huống gì thế này?

Vật này không phải đã ràng buộc với Nguyên Thần của đạo hữu rồi sao?

Không thể nào lấy ra trước khi thành Thánh được." Không thể trách Hình Hạo không chấn kinh.

Cử chỉ này của Lão Tử quả thực kinh thiên động địa, ngay cả thủ đoạn của Hồng Quân cũng không thể giam cầm, trong tình huống tự do thao túng Hồng Mông Tử Khí, chắc chắn không thể bị Thiên Đạo ảnh hưởng nữa, thậm chí… "Để đạo hữu chê cười rồi!" Lão Tử thu hết phản ứng của Hình Hạo vào đáy mắt, khóe miệng khẽ nhếch lên, không khỏi cảm khái nói: "Phải cảm tạ Hình Hạo đạo hữu và Không Gian Tổ Vu tinh huyết của Đế Giang đạo hữu!" "Lời nói trước đó của Hình Hạo đạo hữu đã giúp ta đốn ngộ rõ ràng kế hoạch của Thiên Đạo bản thân, thêm vào đó, trong khoảnh khắc đó ta đã thành công dẫn xuất Không Gian Pháp Tắc trong Tổ Vu tinh huyết, ta trực tiếp tấn cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ." "Nhưng điều chư thần không biết là, ta vốn có thể trực tiếp đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng ta lại cố gắng từ bỏ cơ duyên đó, mà ngược lại mượn một cổ sức mạnh để cắt đứt đạo Hồng Mông Tử Khí đã ràng buộc với Nguyên Thần." "Sự thật chứng minh ta đã thành công, trong khoảnh khắc đó ta liền biết trong Hồng Mông Tử Khí ẩn chứa Ý Chí Thiên Đạo, những việc ta đã làm trước đây đều là dưới sự dẫn dắt tiềm di mặc hóa của nó." Nghĩ vậy, Lão Tử không khỏi siết chặt hai nắm đấm, trong mắt hàn mang bắn ra nói: "Nhưng ta dù có hiểu rõ cũng không thể nói cho Nguyên

Thủy và Thông Thiên biết, bởi vì một khi đánh rắn động cỏ sẽ chỉ khiến Ý Chí Thiên Đạo trong Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể họ đẩy nhanh tốc độ đồng hóa." "Nhưng dù vậy, sự ảnh hưởng đó vẫn đang tiếp diễn, ta dường như đã cảm nhận được cảnh ba huynh đệ ta rút kiếm tương hướng!" Lợi hại!

Xứng đáng là Lão Tử, thủ lĩnh Tam Thanh!

Trong lòng khen ngợi một tiếng, Hình Hạo đoán không sai, Tam Thanh thực sự đã phân gia, tình nghĩa huynh đệ ức vạn năm lại hủy diệt trong trận Phong Thần chiến tranh một lần.

Mặc dù mọi chuyện nhìn như là do đạo thống của ba người khác nhau, nhưng thực tế lại là Thiên Đạo thúc đẩy phía sau, Ý Chí Thiên Đạo trong Hồng Mông Tử Khí ảnh hưởng khiến Tam Thanh ly tâm, ly đức.

Trận Phong Thần chiến tranh càng khiến Tam Thanh triệt để giải thể, triệt để hủy diệt khả năng Tam Thanh liên thủ nghịch thiên.

Nếu không, trong thời đại Hồng Hoang, làm sao có thể mặc kệ Tây Phương giáo ở giai đoạn sau phát triển mạnh mẽ, Tam Thanh liên thủ ngăn cản Nhị Thánh phương Tây, ngay cả Hồng Quân, thậm chí Thiên Đạo cũng phải kiêng dè.

"Lão Tử đạo hữu!" Sau một thoáng trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Chuyện này không phải ta có thể chủ đạo, còn phải xem cơ duyên tạo hóa của Nguyên Thủy đạo hữu và Thông Thiên đạo hữu." "Nếu họ cũng có thể giống như đạo hữu mà phát giác được mọi biến cố, thì tự nhiên cũng có thể hoàn thành đột phá, thậm chí chém ra Hồng Mông Tử Khí mà lên một tầng cao hơn." Nghe vậy, Lão Tử không khỏi cười khổ, y quá hiểu Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Sự đố kỵ và cao ngạo của Nguyên Thủy, sự cương trực và cô ngạo của Thông Thiên, những đặc tính này cố nhiên khiến hai người

nổi bật hơn trong nhóm Tam Thanh, nhưng cũng trở thành khuyết điểm chí mạng.

Hai người nếu không thể nhìn thấu khuyết điểm của bản thân và sửa chữa, thì Ý Chí Thiên Đạo sẽ có cơ hội lợi dụng, đến lúc đó… Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần liền đến được trong phế tích, hành lễ với Hình Hạo nói: "Sư phụ!" "Sư tôn!" "Hậu Nghệ Đại Vu đã tập hợp xong, bây giờ có thể xuất phát trở về Bất Chu Sơn!" Tập kết xong rồi ư!

Cũng đến lúc trở về rồi!

Hình Hạo gật đầu, sắc mặt liền nghiêm nghị, ngẩng đầu nhìn về hướng Bất Chu Sơn nói: "La Hầu, lần này ta nhất định phải khiến ngươi phải trả giá đắt." Nói rồi, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Lão Tử bên cạnh nói: "Đạo hữu, chúng ta xuất phát đi!" "Được!" Lão Tử đáp ứng một tiếng, không từ chối.

Lúc này y có thể nói là sự tồn tại chỉ đứng sau Hình Hạo trong Hồng Hoang, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất đi con đường lấy lực chứng đạo cũng nhiều nhất là ngang tài ngang sức với y, không thể nào chiến thắng được.

Ngay lập tức, bốn người họ không trì hoãn nữa, cấp tốc bay đến nơi Hậu Nghệ và các Đại Vu cấp cao khác tụ tập, sau đó Hình Hạo trực tiếp thi triển Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến hóa thân thành Thần Phượng.

Lệ!

Tiếng Thần Phượng kêu vang, thể tích bằng tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường tăng trưởng, rất nhanh đã đạt đến vạn trượng.

Ngay sau đó, âm thanh của Hình Hạo vang vọng khắp khu vực: "Tất cả mọi người lên lưng ta!" "Vâng!" "Vâng!" Kèm theo tiếng đáp ứng vang vọng, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Khoa Phụ, Trụ Dĩ và các Đại Vu cấp cao khác lần lượt bước lên lưng Thần Phượng.

Một khắc đồng hồ sau, tất cả các Đại Vu cấp cao đều tề tựu trên lưng Thần Phượng.

Giây tiếp theo, Hình Hạo cũng không trì hoãn nữa, tâm niệm vừa động, vỗ cánh bay cao, Thần Phượng Liệt Không Thuật phát động, dẫn dắt mọi người trong nháy mắt biến mất khỏi phạm vi Mười Vạn Hỏa Sơn, cấp tốc lướt qua Nam Bộ Hồng Hoang tiến về Bất Chu Sơn. … Bất Chu Sơn, ngoài Bàn Cổ Điện!

"Cút ra ngoài cho ta!" Kèm theo một tiếng quát lớn, Đế Giang hai quyền oanh ra phá nát một mảng lớn không gian, từng Ma đạo Chuẩn Thánh cấp tốc rút lui, không ít người trực tiếp bị sức mạnh không gian ảnh hưởng mà chết thảm.

Nhưng dù vậy, sau khi không gian dần ổn định, những Ma đạo Chuẩn Thánh đó lại ngay lập tức tấn công về phía Đế Giang, từng người quanh thân ma khí bùng phát sát khí đằng đằng.

So với hơn một ngàn năm trước, sức mạnh của nhóm Ma đạo Chuẩn Thánh đã tăng lên không chỉ một bậc, gần như đều ở Chuẩn Thánh trung kỳ, thậm chí không ít người đã là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Điều quan trọng nhất là, do La Hầu truyền đạo đã khiến Ma đạo Chuẩn Thánh gần như đều đi trên con đường sát đạo, từng người dưới sự gia trì của sát đạo sát khí, chiến lực vượt xa tu sĩ cùng cảnh giới.

Điều này cũng dẫn đến việc ngay cả Đế Giang đã đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng cũng khó lòng oanh sát họ, thậm chí bản thân y lúc này thương tích đầy mình, phòng ngự của Tổ Vu chi khu bị phá

vỡ, thậm chí vết thương dưới sự ăn mòn của sát đạo sát ý khó mà hồi phục như ban đầu.

"Ma tu đáng chết, tất cả đều chết hết cho ta!" Đúng lúc này, một tiếng quát lớn vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy ở một khu vực, một nhóm lớn tộc nhân Vu tộc đang tụ tập, có Ma tu cấp Đại La Kim Tiên xâm nhập vào đó đồ sát tứ ý, cuối cùng đã chọc giận sự phẫn nộ của Nhục Thu Tổ Vu.

Ầm một tiếng, Nhục Thu Tổ Vu chân thân cao năm ngàn vạn trượng liền hạ xuống, thân thể rung động, đồng thời Kim chi Pháp Tắc bùng nổ ngưng tụ thành từng thanh kim kiếm.

Hưu!

Hưu!

Kim kiếm xé gió, dưới sự càn quét của Kim chi Pháp Tắc, mấy trăm Ma tu Đại La Kim Tiên trong nháy mắt bị chém giết hóa thành một mảng huyết vụ.

Làm xong tất cả, Nhục Thu cũng không để ý những chuyện khác, vội vàng quay đầu quát: "Nhanh chóng tiến vào Bàn Cổ Điện tị nạn." "Vâng!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, tất cả tộc nhân Vu tộc đều lần lượt rút lui, nhiều Tiểu Vu ở bên ngoài che chở những tộc nhân yếu ớt hơn, không ít người đều tàn chi đoạn tí, nhìn rất thảm khốc. … "Nhục Thu, nạp mạng!" "Nhục Thu, chết đi cho ta!" Đúng lúc này, từng tiếng quát lớn truyền đến.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy hơn ba mươi tôn Ma đạo Chuẩn Thánh sát khí đằng đằng, từng người tiến gần Nhục Thu rồi không chút do dự phát động tấn công.

Trong nhất thời, kiếm khí, đao khí, phủ khí, ma khí giáng xuống,

dưới sự gia trì của sát đạo sát ý oanh kích vào thân trước của Nhục Thu.

Chương 188

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ không ngừng, có thể thấy nhiều khu vực trên thân Nhục Thu bị phá nát, máu tươi chảy đầm đìa, cả người y hung tính trong khoảnh khắc đó cũng triệt để bùng nổ: "Tất cả đều chết hết cho ta!" "Kim chi Pháp Tắc!

Kim chi Lĩnh Địa!" Ông ông!

Kim chi Pháp Tắc bùng nổ, quanh thân Nhục Thu trong nháy mắt hiện lên quang huy màu vàng kim, lấy bản thân làm trung tâm, vạn vạn dặm đất đều bị Kim chi Lĩnh Địa bao phủ.

Giây tiếp theo, vô số kim quang chói lọi, có thể thấy đao, thương, kiếm, kích và các binh khí khác ngưng tụ, Kim chi Pháp Tắc bạo tẩu, Nhục Thu điều khiển binh khí điên cuồng sát về phía những Ma tu kia.

Thấy tình hình này, sắc mặt hơn ba mươi Chuẩn Thánh Ma tu cũng hơi biến đổi.

Kim chi Pháp Tắc cường đại không thể nghi ngờ, những đao, thương, kiếm, kích ngưng tụ ra đều có độ cứng và lực tấn công sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo, bị tấn công trong tình huống này, bản thân họ cũng không dễ chịu.

Sau khi phòng ngự vài lượt, nhóm Chuẩn Thánh Ma tu hiểu rằng không thể tiếp tục như vậy nữa, nhìn nhau một cái, ma diễm quanh thân bùng cháy, pháp lực cuồng bạo cấp tốc lao về phía Nhục Thu, trong miệng quát lớn: "Xông lên!" "Giết Nhục Thu!" "Chỉ cần giết y, Kim chi Lĩnh Địa sẽ bị phá nát!" "Đều chiến đấu!" Thấy tình hình này,

Nhục Thu không hề sợ hãi, huyết tính Tổ Vu trong khoảnh khắc đó hiển lộ rõ ràng, trong miệng quát lớn một tiếng, Kim chi Pháp Tắc ngưng tụ thành một bộ giáp vàng khổng lồ bao bọc lấy y.

Ngay sau đó, Nhục Thu tay phải vừa vẫy, một cây trọng chùy xuất hiện trong tay y, vung chùy lên, gió rít hổ hổ đập mạnh về phía những Chuẩn Thánh Ma tu đang tấn công.

Đại khai đại hợp, uy thế vô song! … "Rút lui!" "Nhanh rút lui!" Phía Tây Nam ngoài Bàn Cổ Điện, một nhóm lớn tộc nhân dưới sự hộ tống của Tiểu Vu đang cấp tốc tiến về Bàn Cổ Điện, phía sau họ là một nhóm lớn Ma tu cấp Đại La Kim Tiên theo sát, vô số thuật pháp thần thông oanh kích xuống, từng Tiểu Vu vẫn lạc, thân hóa vạn vật trở về Bàn Cổ.

Theo thời gian trôi đi, đội ngũ này đã đến rất gần Bàn Cổ Điện, nhưng số lượng Tiểu Vu trong đội ngũ lại chỉ còn chưa đầy một trăm người.

Dưới tình huống như vậy, những Ma tu phía sau họ lại không hề có chút lòng từ bi nào, ngược lại càng điên cuồng phát động thuật pháp thần thông tấn công họ, ma khí che trời lấp đất cuồn cuộn, sức mạnh âm ám tiêu cực trong khoảnh khắc đó càng trở nên mạnh mẽ.

Nhìn thấy ma vân càng lúc càng gần, những Tiểu Vu và nhóm lớn tộc nhân Vu tộc phía dưới đều bị bao phủ trong đó, sinh mệnh nguy hiểm trong gang tấc.

"Mộc chi Pháp Tắc!

Thụ Giới Giáng Lâm!" Đúng lúc này, một tiếng gầm nhẹ vang vọng.

Giây tiếp theo, quang huy màu xanh biếc chói lọi ở khu vực phía sau tộc nhân Vu tộc, giây tiếp theo, vô số cây cối mọc lên, với tốc độ

có thể nhìn thấy bằng mắt thường vây quanh những Ma tu Đại La Kim Tiên kia.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, có thể thấy thân thể của từng Ma tu đó khô héo với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, toàn thân sinh mệnh lực, tinh huyết, thần hồn đều bị cây cối hấp thu cạn kiệt.

Trong một thời gian ngắn chưa đầy một khắc đồng hồ, tất cả Ma tu Đại La Kim Tiên truy kích đều vẫn lạc, cây cối do Mộc chi Pháp Tắc diễn hóa ra cao hàng ngàn trượng, quang huy chói lọi, treo lủng lẳng từng bộ xương trắng hếu.

Giây tiếp theo, một thân ảnh từ trên trời giáng xuống.

Chỉ thấy Cú Mang hạ xuống khu vực phía sau tộc nhân Vu tộc, liếc nhìn những Ma tu đã chết, trong mắt lộ rõ vẻ cừu hận.

Ngay sau đó, Cú Mang quay đầu nhìn về phía sau hô lớn: "Tăng tốc tiến vào Bàn Cổ Điện!" "Vâng!" "Vâng!" Đồng thanh đáp ứng, những tộc nhân Vu tộc sống sót sau kiếp nạn trong khoảnh khắc đó đều thở phào một hơi, từng người cừu hận nhìn về phía bóng dáng Ma tu che trời lấp đất ở đằng xa, sau đó không quay đầu lại mà lao về phía Bàn Cổ Điện.

Thấy tình hình này, Cú Mang liền thở phào một hơi, liếc nhìn những cây cối phía trước, sau đó mở miệng quát lớn: "Tổ Vu Cú Mang ở đây, lũ tiểu tể tử Ma tộc, không sợ chết thì tất cả cút hết cho ta!" Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, gần như trong nháy mắt, mấy chục Chuẩn Thánh Ma tu liền đến được nơi này.

Sau khi nhìn thấy những tu sĩ bị cây cối nghiền nát, trong mắt mỗi

người đều không khỏi hiện lên vẻ ngưng trọng, nhưng cũng không hề có chút sợ hãi nào.

"Cú Mang là Mộc chi Tổ Vu, không thể để bị cây cối do Mộc chi Pháp Tắc triệu hoán ra vây quanh, nếu không ngay cả chúng ta cũng khó thoát thân!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, một Ma tu Chuẩn Thánh hậu kỳ vừa vẫy tay, lấy ra một thanh ma kiếm sát khí đằng đằng nói: "Tất cả xông lên, Ma Tổ có lệnh, kẻ nào giết Tổ Vu sẽ được ban Hồng Mông Tử Khí, có thể chứng đạo thành Thánh!" Nói rồi, nam tử này liền dẫn đầu xông về phía Cú Mang.

"Giết!" "Giết!" Thấy tình hình này, nhóm Chuẩn Thánh Ma tu lúc này cũng không trì hoãn, đồng thời quát lớn rồi cấp tốc xông về phía Cú Mang.

"Thì ra là vậy!" Ngược lại, Cú Mang lúc này trong mắt lại lộ ra một tia bừng tỉnh.

Chẳng trách Ma đạo tu sĩ lại điên cuồng như vậy, nguyên nhân của tất cả là do lời nói của La Hầu.

Nhìn những tộc nhân đã chiến tử trong lần này, Cú Mang trong mắt sát cơ bắn ra, đồng thời vô thức ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời gầm lên: "La Hầu, Vu tộc ta và ngươi không đội trời chung!" "Ma đạo tu sĩ, hôm nay ta giết bao nhiêu thì giết bấy nhiêu." "Mộc chi Pháp Tắc!

Đại Mộc Giới!" Ông ông!

Trong khoảnh khắc, tiếng ong minh vang vọng vạn vạn dặm đất.

Kèm theo quang huy màu xanh biếc chói lọi, có thể thấy vô số cây cối trong khoảnh khắc đó vọt thẳng lên trời, tốc độ cực nhanh trong nháy mắt đã vây quanh mấy Chuẩn Thánh Ma tu.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, bảy Chuẩn Thánh

sơ kỳ Ma tu chỉ kiên trì được hơn chục hơi thở đã bị hấp thu cạn kiệt, huyết nhục tiêu tán, Nguyên Thần vỡ nát, chỉ còn lại từng bộ xương trắng treo lủng lẳng trên ngọn cây.

"Đáng chết!" "Mộc chi Pháp Tắc thật đáng sợ!" Thấy tình hình này, nhóm Chuẩn Thánh Ma tộc đại kinh thất sắc.

Mặc dù trước đó họ đã biết Mộc chi Pháp Tắc đáng sợ và quỷ dị, nhưng khi thực sự thấy Chuẩn Thánh bị giết chết trong thời gian ngắn như vậy, họ mới hiểu rằng không những đã xem thường Cú Mang, mà thậm chí tất cả tu sĩ Hồng Hoang đều đã xem thường vị Mộc chi Tổ Vu này.

Nhưng sự việc đã đến nước này, cũng không còn đường hối hận, nhìn nhau một cái, nhóm Chuẩn Thánh Ma tu cũng không còn để ý những chuyện khác, từng người đốt cháy tinh huyết đổi lấy pháp lực cường đại, đồng thời cấp tốc tấn công về phía Cú Mang: "Nạp mạng!" "Cú Mang, hôm nay nhất định phải lấy mạng ngươi!" "Cú Mang…" Nghe lời này, Cú Mang lạnh lùng hừ một tiếng, đối mặt với những Chuẩn Thánh đang tấn công hung mãnh, hai tay y chắp lại, sau đó trong miệng quát lớn: "Ma tu bé nhỏ cũng dám múa rìu qua mắt thợ!" "Mộc chi Pháp Tắc!

Đại Mộc Bàn Cổ!" Giây tiếp theo, vô biên cây cối dưới chân Cú Mang bắt đầu mọc lên, bao bọc lấy thân thể y, đồng thời với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường tăng trưởng, trong chớp mắt hóa thành một tôn Cự Nhân Mộc chi cao tới chín ngàn vạn trượng.

Dung mạo của nó giống như Bàn Cổ nhưng lại không có khí tức của Bàn Cổ, mà là một sự tồn tại được ngưng tụ từ Mộc chi Pháp Tắc.

Nhưng dù vậy, sự đáng sợ của Mộc chi Bàn Cổ cũng không thể nghi ngờ.

Chỉ thấy y một quyền oanh ra, trong nháy mắt đã hủy diệt thân thể của ba tôn Chuẩn Thánh trung kỳ Ma tu, Nguyên Thần của họ định chạy trốn, nhưng ngay khi bị Mộc chi Pháp Tắc biến dị nhiễm vào, cũng bị hấp thu cạn kiệt.

Trong tình huống như vậy, thần sắc vốn có chút mệt mỏi của Cú Mang liền trở nên thần thái sáng láng, điều khiển Mộc chi Bàn Cổ càng điên cuồng sát về phía những Chuẩn Thánh Ma tu kia, tạo thành một đường phong cảnh tuyệt đẹp.

Tôn Mộc chi Bàn Cổ cao ít nhất nửa Bất Chu Sơn kia quá mức thu hút sự chú ý, vô số Ma tu Chuẩn Thánh liền tập trung về khu vực này, lại cũng giảm đáng kể áp lực cho những Tổ Vu khác trừ Đế Giang.

"Mộc chi Pháp Tắc, quả nhiên đã tiến thêm một bước!" Ở khu vực phía Đông Bắc của Bàn Cổ Điện, Thiên Ngô sau khi dùng một đạo phong nhận chôn vùi mấy trăm Đại La Kim Tiên, vô thức quay đầu nhìn về hướng Mộc chi Bàn Cổ xuất hiện, thần sắc khá động lòng nói: "Đây là kết quả sau khi được Hình Hạo huynh đệ chỉ điểm sao?" "Mộc chi Pháp Tắc, Pháp Tắc vốn cực kỳ gân gà lại có chiến lực đáng sợ như vậy." "Xem ra ta cũng phải tăng tốc cảm ngộ Phong chi Pháp Tắc, sau lần xuất quan này ta cảm giác đột phá đã cận kề, chỉ còn thiếu một tia khế cơ của Phong chi Pháp Tắc." Nói rồi, Thiên Ngô trong nháy mắt khóa chặt một khu vực, nhìn những Ma tu đang truy sát tộc nhân Vu tộc, trong mắt sát cơ lóe lên, quanh thân hóa thành gió trong nháy mắt phóng ra.

Chương 189

Đồng thời, Hấp Tư Tổ Vu, Xa Bỉ Thi Tổ Vu và Cộng Công lúc này cũng như chịu kích thích.

Khi nhìn thấy cảnh tượng Cú Mang điều khiển Mộc chi Bàn Cổ đại chiến với mấy trăm Chuẩn Thánh, trong lòng mỗi người đều hưng phấn ý chí chiến đấu.

Ngay sau đó, sau khi nhanh chóng hộ tống từng nhóm tộc nhân tiến vào Bàn Cổ Điện, họ liền trực tiếp tìm đến nơi những Chuẩn Thánh Ma tu tụ tập.

"Điện chi Pháp Tắc!

Điện Thần Pháp Tướng!" "Độc chi Pháp Tắc!

Độc Long!" "Thủy chi Pháp Tắc!

Vương Dương Quy!" Kèm theo ba tiếng gầm nhẹ vang vọng, Hấp Tư Tổ Vu hiển hóa ra Tổ Vu chân thân, quanh thân Điện chi Pháp Tắc quấn quanh, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường ngưng tụ thành một tôn Chiến Thần mặt người thân chim, tai treo điện xà, tay cầm điện mâu.

Hấp Tư giơ cao điện mâu, trên bầu trời vô tận tử điện giáng xuống, uy lực không hề kém cạnh Cửu Tiêu Thần Lôi, không ngừng oanh kích vào đội ngũ Ma tu.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, dưới sự tấn công của tử điện, Đại La Kim Tiên trong nháy mắt bị hủy diệt hóa thành tro bụi, cường giả Chuẩn Thánh cũng toàn thân co giật bốc khói trắng, những Ma tu yếu ớt hơn thì trực tiếp bị hủy diệt Nguyên Thần, chỉ còn lại một bộ thi thể từ giữa không trung rơi xuống đất.

Ở một bên khác, Xa Bỉ Thi Tổ Vu còn khủng bố hơn, y điều khiển Độc chi Pháp Tắc thực chất hóa thành độc dịch đen kịt như mực, theo từng bước tiến tới, độc khí thăng thiên, phàm là tu sĩ hít phải độc khí đều mặt mày tái mét, toàn thân rã rời, từ giữa không trung rơi xuống đất, thậm chí ngay cả sức mạnh để đứng dậy cũng không có.

Ngang!

Ngang!

Kèm theo tiếng rồng ngâm vang vọng, độc dịch hóa thành từng đầu độc long hung tợn cấp tốc lao về phía những Ma tu kia, trực tiếp độc sát họ, thậm chí ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không thể phát ra.

Xa Bỉ Thi thì không nói một lời mà không ngừng tiến tới, như hóa thân thành Tử Thần thu hoạch từng sinh mệnh một, Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên, gần như đều không đỡ nổi sự tấn công của Độc chi Pháp Tắc đáng sợ đó.

So với không khí tử tịch ở nơi Xa Bỉ Thi, chiến đấu ở nơi Cộng Công lại có thanh thế vô cùng lớn.

Chỉ thấy lấy Cộng Công làm trung tâm, vạn vạn dặm đất hóa thành một biển nước mênh mông, vô số Ma tu bay lượn trên không, điên cuồng thi triển Ma đạo thần thông tấn công.

Đối với điều này, Cộng Công phía dưới lại không hề sợ hãi.

Y đạp một đầu thủy long đứng trên biển nước mênh mông, đại thủ không ngừng vung vẩy, Thủy chi Pháp Tắc sôi trào, vô số thủy long, thủy giao vọt thẳng lên trời và va chạm với những Ma đạo thần thông kia.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ ầm ầm rung động không ngừng vang vọng, Thủy chi Pháp Tắc và Ma đạo thần thông nổ tung, tuy rằng hai bên đều không làm tổn thương đối phương, nhưng thanh thế lớn lại khiến người ta không khỏi chú ý.

Theo sự bùng nổ của Cú Mang và các Tổ Vu khác, tộc nhân Vu tộc ở Bất Chu Sơn cũng đã rút lui hoàn toàn vào Bàn Cổ Điện.

"Vu Đế, tộc nhân đã an trí xong xuôi!" Một Đại Vu bị đứt tay đứng ở cửa Bàn Cổ Điện hô lớn, sau đó đóng mạnh cửa lớn của Bàn Cổ Điện.

Rầm một tiếng, cửa lớn Bàn Cổ Điện đóng lại, một cổ khí tức đặc biệt thăng thiên, Ý Chí Bàn Cổ giáng lâm liền che chở Bàn Cổ Điện không bị ngoại giới tấn công.

"Được!" Thấy tình hình này, Đế Giang vẫn luôn bị nhiều Ma đạo Chuẩn Thánh vây công đột nhiên thân thể chợt lóe.

Kèm theo Không Gian Chi Dực hiện ra, thân ảnh y trong nháy mắt liền biến mất khỏi khu vực trước mặt nhóm Chuẩn Thánh Ma đạo kia.

Giây tiếp theo, Đế Giang liền xuất hiện trên bầu trời, từ trên cao nhìn xuống khu vực nơi những cường giả Chuẩn Thánh đang ở, thần sắc lạnh lẽo nói: "Cuối cùng cũng đợi được khoảnh khắc này!" "Tộc nhân đã chuyển dời xong, Ma đạo tu sĩ, sổ sách giữa chúng ta cũng nên thanh toán rõ ràng!" Nói rồi, Đế Giang tâm niệm vừa động, trực tiếp hiển lộ ra Tổ Vu chân thân cao bảy ngàn vạn trượng, hai tay siết quyền lại lần nữa oanh ra, từng mảng lớn không gian liền sụp đổ, vô số Ma đạo tu sĩ đều bị ảnh hưởng vào trong.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, tu sĩ Chuẩn Thánh hậu kỳ căn bản không đỡ nổi sự tấn công của sức mạnh không gian khủng bố, từng Chuẩn Thánh nổ tung mà chết, Nguyên Thần chạy

trốn ra lại bị sức mạnh không gian cắt thành từng mảnh vỡ, thậm chí có một số Nguyên Thần trốn thoát ra cũng bị cuốn vào bão không gian, trực tiếp hóa thành phấn vụn.

Mới chỉ là bắt đầu.

Tổ Vu chân thân khổng lồ không hề mất đi sự linh hoạt, Đế Giang một bước bước ra, thân thể được bao bọc bởi sức mạnh không gian như di chuyển tức thời, xuất hiện ở một đầu chiến trường khác.

Không hề có chút do dự lại vung hai quyền, không gian lặng lẽ sụp đổ, vô số Ma đạo tu sĩ vẫn lạc, thậm chí còn không kịp phản kháng và phản ứng.

Trong thời gian ngắn ngủi một khắc đồng hồ, số Ma đạo tu sĩ chôn thân dưới tay Đế Giang ít nhất cũng lên đến vạn người, tuy rằng trong đó tuyệt đại đa số không phải Chuẩn Thánh, nhưng cũng đều là tồn tại cấp Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên.

Trong khoảnh khắc đó, uy thế của Vu Đế hiển lộ rõ ràng.

Đế Giang tuyên bố thân phận của mình không thể nghi ngờ, tuyên bố sức mạnh của Vu Đế vượt xa giới hạn của tất cả Tổ Vu, càng vượt quá phạm vi chịu đựng của Ma đạo tu sĩ.

"Đáng chết, sao lại mạnh đến thế!" Một nhóm Chuẩn Thánh hậu kỳ Ma tu tụ tập một chỗ, sắc mặt tái xanh nhìn Đế Giang đang đồ sát điên cuồng, trong mắt lộ ra ý sợ hãi nói: "Không gian vi vương, trước đây ta vẫn luôn cho rằng đó là một câu chuyện cười, nhưng bây giờ xem ra, quả thực khủng bố đến thế." "Đế Giang cường đại như vậy ngay cả Chuẩn Thánh hậu kỳ chúng ta liên thủ cũng chỉ sợ khó mà chống lại, nhưng phải làm sao đây!" Nói rồi, nhóm Chuẩn Thánh hậu kỳ Ma tu dường như đã hiểu ra, nhìn nhau một cái, ánh mắt của họ đều tập trung vào Cú Mang, Cộng Công và các Tổ Vu khác ở đằng xa.

So với Đế Giang với tư thế vô địch, Cú Mang và các Tổ Vu khác tuy cũng sắc bén, nhưng lại không phải là không có cơ hội.

"Liên thủ!" "Trước tiên giết chết Cộng Công và các Tổ Vu khác, đảm bảo trong chúng ta có người có thể hoàn thành nhiệm vụ mà Ma Tổ giao xuống, giành được đạo Hồng Mông Tử Khí chứng đạo thành Thánh." Đã hạ quyết tâm, nhóm cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ liền phóng ra, chia thành sáu hướng, trực chỉ nơi Cú Mang, Cộng Công và các Tổ Vu khác đang ở.

Theo sự gia nhập của nhóm Ma tu Chuẩn Thánh hậu kỳ, trừ Cú Mang ra, tình hình của Cộng Công và các Tổ Vu khác lập tức trở nên bất ổn.

Chiến lực của Ma tu Chuẩn Thánh hậu kỳ cực kỳ đáng sợ, đơn đả độc đấu đều có thể sánh ngang Tổ Vu, huống hồ một nhóm người liên thủ?

Trong thời gian ngắn ngủi, Cộng Công, Thiên Ngô, Hấp Tư, Xa Bỉ Thi, Nhục Thu toàn thân bị thương, máu tươi chảy đầm đìa, lực lượng Pháp Tắc của mỗi người cũng suy yếu đi một chút.

Duy chỉ có Cú Mang lúc này càng chiến càng dũng, nhưng vì có hơn chục cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ gia nhập, lại cũng giảm đáng kể phạm vi đồ sát.

Do khó mà đánh giết đối thủ để hồi phục bản thân, chiến lực của Cú Mang cũng đang giảm sút nhanh chóng, những cây cối che trời lấp đất và Mộc chi Bàn Cổ đều đã mờ nhạt đi không ít.

Thậm chí ngay cả Đế Giang lúc này cũng gặp nguy cơ.

Chỉ thấy một điểm hàn mang tiên chí, sau đó như rồng phóng ra, một Ma tu Chuẩn Thánh viên mãn cầm Thí Thần Thương xuyên thủng một cánh Không Gian Chi Dực của Đế Giang, sau đó cầm thương quét

ngang đánh Đế Giang rơi xuống đất, quanh thân uy thế hùng dũng bành trướng.

Y mở miệng nói: "Đế Giang, hôm nay là tử kỳ của ngươi!" "Dưới Thí Thần Thương, Tổ Vu không tồn tại, Vu tộc nghịch thiên hành tất gặp thiên khiển tru diệt." Gầm!

Gầm nhẹ một tiếng, Đế Giang thân ảnh đứng dậy từ mặt đất, ánh mắt khóa chặt thân ảnh đang đứng cầm Thí Thần Thương trên không trung, sắc mặt ngưng trọng, đồng thời nghiến răng nói: "Thí Thần Thương ư!

Chương 190

Ngay cả vật này cũng được La Hầu mang xuống, y đã quyết tâm muốn cùng Vu tộc ta không đội trời chung rồi." "Nếu đã vậy, vậy hôm nay đừng hòng sống sót rời đi, Thí Thần Thương, Vu tộc ta muốn!" Nói rồi, Đế Giang thân thể chợt lóe, huyết khí ngút trời bùng phát, trực tiếp tu sửa cánh Không Gian Chi Dực bị xuyên thủng, vỗ cánh bay cao, thẳng tắp sát về phía tôn Chuẩn Thánh viên mãn Ma tu kia. … Lệ!

Ngoài Bất Chu Sơn, tiếng Thần Phượng kêu vang, vô số Ma tu đang điên cuồng đồ sát những tộc nhân Vu tộc chưa kịp chạy trốn vào Bàn Cổ Điện vô thức đều nhìn về phía đó.

Hưu một tiếng, thân ảnh Thần Phượng che trời lấp đất liền đến.

Giây tiếp theo, Thần Phượng dừng lại, từng thân ảnh từ trên đó nhảy xuống, trong miệng quát lớn: "Ma đạo tặc tử, các ngươi sao dám như vậy!" "Ma đạo tặc tử, các ngươi tất cả đều đáng chết!" Đám Đại Vu cấp cao cấp tốc trở về lúc này đều mắt đỏ ngầu, nhìn những ngọn núi, rừng cây và tảng đá do vô số tộc nhân chết đi hóa thành trên mặt đất, lửa giận trong lòng không thể che giấu.

"Chết hết cho ta!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Hình Thiên cầm phủ chém xuống, phủ khí bắn ra, trong nháy mắt chém giết mấy chục Ma tu Đại La Kim Tiên ngay tại chỗ.

Ngay sau đó, Hình Hạo gầm nhẹ một tiếng, Đại Vu chân thân cận cảnh giới Tổ Vu hiện ra, vác Phủ Hình Thiên không ngừng vung chém, hóa thân thành sát thần điên cuồng đồ sát Ma tu.

"Chết!" "Chết!" Đồng thời, Trụ Dĩ, Hậu Nghệ, Xi Vưu, Tương Liễu, Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu cấp cao khác lúc này cũng lần lượt hiển hóa ra Đại Vu chân thân, xâm nhập vào đội ngũ Ma tu dày

đặc, điên cuồng tiến hành đồ sát.

"A…" "A…" Trong nhất thời, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, vô số Ma tu trong khoảnh khắc đó vẫn lạc.

Vì đang ở ngoại vi Bất Chu Sơn, gần như không có sự tồn tại của Chuẩn Thánh Ma tu, nên Hậu Nghệ và các Đại Vu cấp cao khác đơn giản là tồn tại vô địch.

Trong thời gian ngắn ngủi, hơn vạn Ma tu vẫn lạc, mặt đất bị nhuộm thành màu đỏ, mưa máu xối xả, vô số tộc nhân Vu tộc còn sống sót lúc này nước mắt lưng tròng.

"Đại Vu đã trở về!" "Đại Vu đã trở về!" Kêu gào thảm thiết, từng tộc nhân Vu tộc dùng cách này để phát tiết niềm vui và lửa giận trong lòng.

Thậm chí một số Tiểu Vu còn có sức chiến đấu, sau khi an trí xong xuôi tộc nhân của mình, cũng cầm binh khí xông ra, điên cuồng đồ sát những Ma tu dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đến đây, cuộc phản công của Vu tộc đã bắt đầu.

Đại Vu trở về, tuyên bố rằng tu sĩ Ma đạo sẽ không thể tiếp tục đồ sát tộc nhân Vu tộc nữa.

"Tán!" Trên không trung, thân ảnh Hình Hạo chợt lóe, trực tiếp giải trừ biến hóa chi thuật.

Sau khi thân hình xuất hiện giữa không trung, Hình Hạo từ trên cao liếc nhìn cảnh tượng khí huyết sát khí hùng dũng bành trướng bên trong Bất Chu Sơn, trong mắt một tia hàn mang bắn ra, đồng thời sắc mặt tái xanh nói: "Hình Tiêu, Chu Tinh Thần nghe lệnh!" "Đệ tử có mặt!" Bay lượn lên phía trước, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần liền sắc mặt nghiêm nghị hành lễ.

Không chút do dự, Hình Hạo tâm niệm vừa động, lấy ra Tiên

Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ giao cho hai người nói: "Đi, đồ sát tất cả những Ma đạo tu sĩ đã xâm nhập Vu tộc ta." "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu nhận Tiên Thiên Âm Dương Đồ, Chu Tinh Thần nhận Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ, hai người nhìn nhau một cái, ngay lập tức sát về phía nơi Ma tu tụ tập trên mặt đất.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử bay lượn đến bên cạnh Hình Hạo, chỉ về hướng Bàn Cổ Điện nói: "Tình hình của Đế Giang và các Tổ Vu khác dường như không ổn.

Dưới sự vây công của nhiều Ma tu như vậy, dường như không kiên trì được bao lâu nữa." Nói rồi, Lão Tử trong mắt không khỏi hiện lên vẻ kinh hãi.

Đặc biệt là Mộc chi Bàn Cổ do Cú Mang ngưng tụ ra, ngay cả y cũng cảm thấy uy hiếp, trong lòng đối với Cú Mang cũng có không ít sự công nhận.

"A!" Hoàn hồn, Hình Hạo thở phào một hơi, kiềm chế lửa giận trong lòng, liếc nhìn cục diện Đại Vu cấp cao trên mặt đất dần dần chiếm ưu thế, từ từ mở miệng nói: "Lão Tử đạo hữu, ngài đi chi viện Vu Đế, tôn Ma tu kia bản thân không quá mạnh, nhưng Thí Thần Thương trong tay y quả thực khó đối phó." "Được!" Gật đầu, Lão Tử tâm niệm vừa động, triệu hoán ra Hồng Hoa Kiếm, trong mắt chiến ý bắn ra, đồng thời liền bay lượn về khu vực nơi Đế Giang đang ở.

Hưu!

Sau khi Lão Tử rời đi, Hình Hạo cũng thở phào một hơi, ánh mắt liếc nhìn khu vực Cộng Công và các Tổ Vu khác đang bị áp chế dần dần thất bại, ngay lập tức ngưng tụ ra Thần Phượng Dực muốn xông lên chi viện.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Tuy nhiên, khi Hình Hạo sắp đến phạm vi Bàn Cổ Điện, một tiếng gọi lại lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy ở một khu vực trên mặt đất, Trọng Lâu dẫn theo một đám Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên tụ tập, phía sau y là một thung lũng được bao phủ bởi đại trận, ẩn ẩn hiện hiện có thể thấy phụ nữ và trẻ nhỏ của Vu tộc đang tụ tập bên trong.

"Trọng Lâu!" Trong đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo cũng không kịp chi viện Cộng Công và các Tổ Vu khác, thân ảnh chợt lóe, liền xuất hiện ở khu vực ngoài thung lũng.

Giây tiếp theo, Hình Hạo liền bước tới khu vực trước mặt Trọng Lâu và những người khác nói: "Ngươi cũng muốn đối địch với Vu tộc ta?" "Không!

Không!

Không!" Trọng Lâu và những người khác liên tục xua tay, thần sắc nghiêm nghị nói: "Hình Hạo Tổ Vu đừng hiểu lầm, chúng ta tuyệt đối không có ý muốn đối địch với Vu tộc." "Sở dĩ dùng đại trận giam giữ tộc nhân Vu tộc là vì sợ họ chạy ra ngoài sẽ chết, giam giữ họ ở đây cũng là bảo vệ họ." "Hình Hạo Tổ Vu nếu không tin, hoàn toàn có thể vào hỏi những tộc nhân Vu tộc kia, chúng ta tuyệt đối không giết một tộc nhân Vu tộc nào." Nghe vậy, Hình Hạo trong lòng thở phào một hơi.

Vì Trọng Lâu và những người khác không phải kẻ địch, vậy những tộc nhân Vu tộc bên trong thung lũng cũng an toàn rồi.

Ngay sau đó, Hình Hạo trong mắt tinh quang lóe lên nói: "Nếu đã vậy, vậy Trọng Lâu đạo hữu gọi ta đến đây có việc gì?" Sau một thoáng do dự, Trọng Lâu nhìn nhìn bốn phía, sau đó mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu có thể vào đại trận một lát được không?

Ta có một chuyện muốn thương nghị với Hình Hạo Tổ Vu!" Nói rồi, Trọng Lâu liền ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào Hình Hạo,

trong mắt tràn đầy vẻ mong đợi.

Có chuyện muốn thương nghị ư!

Kẻ này rốt cuộc muốn làm gì!

Trong lòng, Hình Hạo không hiểu mục đích của Trọng Lâu, nhưng không ngoài sự tự tin vào thực lực của bản thân, và vì tộc nhân Vu tộc bên trong quả thực không bị tổn thương, y cũng gật đầu nói: "Được!" Nói rồi, Hình Hạo cất bước đi vào trong thung lũng.

Thấy tình hình này, Trọng Lâu liền thở phào một hơi, đại thủ vung lên nói: "Giới bị, bất kỳ kẻ nào tiếp cận, giết không tha!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp ứng vang vọng, tất cả Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên đều cực kỳ kiên định chấp hành mệnh lệnh của Trọng Lâu.

Thấy vậy, Trọng Lâu cũng không nán lại nữa, đi theo phía sau Hình Hạo vào trong thung lũng, sau khi đại trận đóng lại, y liền đột nhiên cúi người hành lễ nói: "Hình Hạo Tổ Vu, xin hãy giúp ta!" "Trợ?" Hình Hạo nhướng mày, kinh ngạc nhìn Trọng Lâu hỏi: "Trọng Lâu đạo hữu, lời này của ngươi là ý gì?" "....." Do dự một lát, Trọng Lâu cắn răng mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ta muốn trở thành Ma đạo Thánh Nhân, nhưng Ma tổ La Hầu yêu cầu phải giết chết một Tổ Vu mới ban cho Hồng Mông Tử Khí.

Toàn bộ Đại Thiên Ma Vực ma tu đều vì chuyện này mà sôi trào, nhưng ta lại rõ ràng chuyện này gần như không thể, Tổ Vu cường đại đến mức nào, lại còn được ý chí Bàn Cổ đại thần che chở, há có thể bị giết chết!

Không, kể cả lần này xuất binh ma tu cũng gần như không thể thành công, ta không tin La Hầu không biết điều này, nhưng y vẫn phái ta đi công đánh Vu tộc, cho nên ta muốn thỉnh Hình Hạo đạo hữu giúp ta phân tích.

Ta tiếp theo nên làm sao mới có thể thoát ra, mới có thể giành được Ma đạo Hồng Mông Tử Khí và có hy vọng chứng đạo thành Thánh.” Nguyên lai như thế!

Ánh mắt Hình Hạo lộ ra một tia hoảng nhiên, y lập tức hiểu vì sao tu sĩ Ma đạo lại điên cuồng xâm nhập Bất Chu Sơn như vậy.

Hóa ra mục tiêu vẫn luôn không phải tộc nhân Vu tộc mà là Tổ Vu, cũng không khó giải thích vì sao nhiều Ma đạo Chuẩn Thánh lại tụ tập ở chỗ Đế Giang và các Tổ Vu khác, thay vì tàn sát tộc nhân Vu tộc bên ngoài.

Sau khi minh bạch, lửa giận trong lòng Hình Hạo lại càng thêm mãnh liệt, hành động này của La Hầu rõ ràng là muốn đánh tan lực lượng chiến đấu đỉnh cao của Vu tộc trước thời hạn, phá hủy khả năng thành lập Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận.

Trong trận chiến này, tộc nhân Vu tộc tổn thất há chỉ ức vạn, từng khoản nợ máu này tất phải được trả bằng máu!

Nghĩ vậy, Hình Hạo ánh mắt lóe lên hàn mang, nhìn chằm chằm Trọng Lâu nói: “Trọng Lâu đạo hữu, ta có thể trợ ngươi đoạt được Ma đạo Thánh vị, nhưng ngươi lại phải hồi báo ta thế nào?” “Thật sao!” Trước mắt sáng lên, Trọng Lâu lúc này mừng rỡ.

Chương 191

Chỉ cần có thể đoạt được Ma đạo Thánh vị, vậy thì việc chứng đạo thành Thánh gần như là chuyện ván đã đóng thuyền.

Dưới Thánh Nhân đều là lũ kiến hôi!

Một khi thật sự có khả năng chứng đạo thành Thánh, Trọng Lâu lập tức cũng không quan tâm gì khác, bước tới đồng thời cúi người hành lễ nói: "Ta Trọng Lâu nguyện ý đối với Đại Đạo phát hạ thề ngôn, chỉ cần Hình Hạo Tổ Vu trợ ta đoạt được Ma đạo Thánh vị.

Từ nay về sau ta Trọng Lâu nguyện lấy Hình Hạo Tổ Vu làm chủ!" "Tốt!" Nghe lời này, Hình Hạo cười.

Đại Đạo thề ngôn không thể lừa gạt.

Dưới Đại Đạo, Thiên Đạo chỉ là đệ đệ, không ai dám lấy Đại Đạo thề ngôn ra đùa giỡn, ngay cả Hình Hạo cũng không ngoại lệ.

Trọng Lâu đã có phách lực như vậy, Hình Hạo tự nhiên sẽ không cự tuyệt, không chỉ vì một Thánh Nhân trợ lực, mà còn vì Ma đạo chi chủ La Hầu.

Sau chuyện này, trong lòng Hình Hạo đã hạ lệnh tất sát La Hầu, chỉ cần có khả năng, nhất định sẽ giết La Hầu để báo thù rửa hận cho tộc nhân.

Nhưng độ khó của chuyện này có thể thấy, La Hầu dù sao cũng giống như Hồng Quân, được Thiên Đạo chọn làm người phát ngôn, trong tình huống như vậy, muốn giết chết La Hầu thì cần phải mưu tính kỹ lưỡng, Trọng Lâu chính là một quân cờ cực kỳ quan trọng trong đó.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nếu Trọng Lâu đạo

hữu đã chân thành như vậy, bản Tổ Vu ta cũng không cần quanh co nữa.

Ngươi hãy dẫn dắt người của mình án binh bất động tại đây, đợi sau khi Vu tộc ta trấn áp những Ma đạo Chuẩn Thánh bên trong Bất Chu Sơn, những kẻ có thể sống sót định sẽ ít ỏi vô cùng.

Lúc đó chúng nhất định sẽ nhân cơ hội chạy trốn ra ngoài, Đạo hữu có thể nhân cơ hội này tập kích, tàn sát tất cả những kẻ uy hiếp ngươi.

Nếu ta đoán không sai, thủ đoạn của Ma đạo là cá lớn nuốt cá bé, chỉ cần giết chết những kẻ đó, ngươi có thể để thuộc hạ trung thành của mình thôn phệ tất cả để tấn cấp thành Chuẩn Thánh, thậm chí còn mạnh hơn.

Hoặc giả ngươi tự mình thôn phệ tất cả những kẻ đó, như vậy, cảnh giới của ngươi sẽ vượt xa tuyệt đại đa số tu sĩ Ma đạo, lúc đó La Hầu không chọn ngươi cũng không được." "....." Nghe Hình Hạo giảng thuật xong, Trọng Lâu do dự.

Chuyện này nghe thì hay, nhưng tất cả lại phải được xây dựng trên cơ sở Hình Hạo và các Tổ Vu khác trấn áp, trọng thương toàn bộ Ma đạo Chuẩn Thánh.

Nếu không, muốn hoàn thành mưu đồ như vậy gần như không có bao nhiêu khả năng, dù sao hắn cũng chỉ là Chuẩn Thánh Hậu Kỳ cảnh giới, nhưng.....

"Đương nhiên!" Không đợi Trọng Lâu mở miệng, Hình Hạo đã nói trước: "Đây chỉ là một sự khởi đầu mà thôi!

Sau chuyện này, bản Tổ Vu ta sẽ dẫn đại quân tiến vào Thái Cổ Tinh Vực, triệt để phong tỏa khả năng và cơ hội truyền đạo của Ma đạo một mạch.

Lúc đó ta có thể mở một thông đạo cho Đạo hữu, có thể triệu tập những tu sĩ trung thành với ngươi đi đến Đại Thiên Ma Vực bên trong để nghe đạo, dưới tình thế này, quyền phát ngôn của Đạo hữu nhất định sẽ tăng trưởng mạnh, lúc đó có một số chuyện La Hầu cũng không thể không nhượng bộ!" Có thể như vậy!

Nếu thật sự thành công, vậy thì.....

Ánh mắt Trọng Lâu tinh quang lóe lên, y lập tức hiểu được thủ đoạn đáng sợ của Hình Hạo.

Nếu tu sĩ Ma đạo trong Đại Thiên Ma Vực nghe đạo mà gần như đều lấy y làm đầu, thì dù là La Hầu cũng không thể không ban Ma đạo Thánh vị, lúc đó việc chứng đạo thành Thánh sẽ không thành vấn đề, thậm chí.....

"Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!" Hồi thần, Trọng Lâu lập tức cúi người hành lễ với Hình Hạo nói: "Đại Đạo ở trên, ta Trọng Lâu phát thệ, đợi khi đoạt được Ma đạo Thánh vị chứng đạo thành Thánh, ta nhất định sẽ lấy Hình Hạo Tổ Vu làm chủ, nếu có vi phạm Đại Đạo sẽ giáng xuống trách phạt giết chết!" Oanh long long – tiếng sấm nổ vang trời, Đại Đạo lập tức nhận lời thề của Trọng Lâu.

Đến đây, Hình Hạo cũng hoàn toàn yên tâm, nhìn Trọng Lâu một cái rồi lập tức mở miệng nói: "Trọng Lâu đạo hữu, nếu mọi chuyện đã giải quyết, vậy ta cũng xin cáo từ trước.

Chuyện Ma đạo Chuẩn Thánh xâm nhập Bất Chu Sơn cũng nên có một kết thúc rồi!" Nghĩ vậy, sát cơ trong mắt Hình Hạo lập tức bùng phát, y xoay người cất bước chuẩn bị rời đi.

"Hình Hạo Tổ Vu xin chờ chút!" Thấy tình hình này, Trọng Lâu giật mình, vội vàng mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu, lần này Ma đạo Chuẩn Thánh ngoài việc nhằm vào Bất Chu Sơn, còn có một bộ phận người đã tiềm nhập Tam Thập Tam Thiên bên trong!

Căn cứ tin tức ta có được, đám người đó là tinh nhuệ bản thổ của Đại Thiên Ma Vực trực tiếp chịu sự điều phối của La Hầu, chỉ là ta không biết mục đích tiềm nhập Tam Thập Tam Thiên rốt cuộc là gì." Tu sĩ bản thổ Đại Thiên Ma Vực đã tiềm nhập Tam Thập Tam Thiên!

Đồng tử Hình Hạo co rút, ánh mắt lóe lên vẻ kinh hãi, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy một tia bất an.

Mặc dù Tam Thập Tam Thiên bị Vu tộc chiếm cứ, nhưng nếu tu sĩ Ma đạo nhân cơ hội này đoạt lấy, vậy thì.....

"Ta đã biết!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo siết chặt nắm đấm nói: "Trọng Lâu đạo hữu, đa tạ đã cáo tri tin tức này, ta sẽ thông báo sự tồn tại của chúng cho các Tổ Vu còn lại, hy vọng chúng ta hợp tác vui vẻ." Nói xong, Hình Hạo cũng không nán lại, nhìn tộc nhân Vu tộc ở xa một cái rồi xoay người rời khỏi sơn cốc, vút mình bay lên, thi triển Thần Phượng Liệt Không Thuật, cấp tốc bay về phía Tổ Vu gần nhất.

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo lập tức đến nơi Nhục Thu Tổ Vu đang ở.

Chỉ thấy y lúc này trạng thái cực kỳ bất ổn, áo giáp ngưng tụ từ Kim chi pháp tắc toàn thân tan nát, khắp người đầm đìa tiên huyết, tuy vung vẩy cây chùy vàng khổng lồ nhưng cũng bị những Ma đạo Chuẩn Thánh kia toàn bộ tránh né.

Vì tốc độ chậm chạp, lại khiến những Ma đạo Chuẩn Thánh kia dựa vào ưu thế tốc độ mà không ngừng công kích, từng đạo ma khí âm u tấn công oanh kích quanh thân Nhục Thu, ngay cả Tổ Vu Chân Thân của y cũng không thể hoàn toàn miễn dịch.

"Kẻ nào ở đó!" Đúng lúc này, một tiếng quát lớn vang vọng.

Nghe tiếng nhìn lại, một tên Ma tu Chuẩn Thánh Hậu Kỳ phát giác

Hình Hạo xuất hiện, ma đao trong tay vung chém, một đạo đao khí bị ma khí bao phủ trực tiếp tấn công.

"Tìm chết!" Ánh mắt Hình Hạo lóe lên hàn mang, tâm niệm vừa động, thậm chí không hề rút Chu Thiên Thần Phủ ra, cũng không thi triển chân thân, chỉ một quyền đánh ra, lập tức hủy diệt hoàn toàn đòn tấn công của tên Ma tu Chuẩn Thánh Hậu Kỳ kia.

Sau khi làm xong mọi chuyện, Hình Hạo bước ra một bước, thi triển Hành chi bí thuật, thân ảnh y lập tức xuất hiện bên cạnh tên Ma tu kia.

"Chết!" Khẽ quát một tiếng, Hình Hạo tung một quyền, dưới sự gia trì của Lực chi pháp tắc, nắm đấm lập tức đánh nát thân thể tên nam tử, ngay cả nguyên thần cũng bị dư ba sức mạnh hủy diệt hoàn toàn.

"A....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, trong khoảnh khắc khiến toàn bộ chiến trường tĩnh lặng.

Giây tiếp theo, vô số Ma tu quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt không khỏi hiện lên vẻ kinh hãi, thất thanh kêu lên: "Sao có thể!

Cường giả Chuẩn Thánh Hậu Kỳ bị một đòn tất sát!

Tổ Vu Hình Hạo, lại có thể cường đại đến mức này!

Khó mà tin nổi, quả thực khó mà tin nổi!" "....." Ngược lại, Nhục Thu sau khi ngây người một lúc, lập tức mừng rỡ.

Hình Hạo đã trở về!

Điều này tuyên bố chiến sự ở Hồng Hoang Nam Bộ đã được dập tắt, Phượng tộc thất bại, Nam Bộ đã hoàn toàn rơi vào tay Vu tộc.

Chương 192

Quan trọng nhất, Hình Hạo trở về, vậy thì việc các Tổ Vu khác trở về cũng chỉ là vấn đề thời gian, chỉ cần các Tổ Vu liên thủ, những Ma tu xâm nhập Bất Chu Sơn kia tất nhiên phải chết.

Nghĩ vậy, Nhục Thu lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ, chúng ta liên thủ xử lý đám xâm nhập đáng chết này!" "Được!" Đáp một tiếng, Hình Hạo nhoẻn miệng cười, ánh mắt quét khắp toàn trường sau đó, Lực chi pháp tắc vờn quanh hai nắm đấm, lạnh lùng nói: "Ma đạo Chuẩn Thánh, các ngươi đã vùng vẫy đủ rồi, bản Tổ Vu ta hiện tại sẽ tiễn các ngươi lên đường." Dứt lời, Hình Hạo động rồi.

Cánh Thần Phượng vỗ mạnh, thân ảnh y lập tức biến mất tại chỗ.

"Không hay rồi!" "Mau đề phòng!" Thấy tình hình này, đám Ma đạo Chuẩn Thánh đều kinh hãi thất sắc, thần sắc hoảng loạn nhìn bốn phía, tay nắm chặt binh khí trong tay, đầy rẫy e ngại và khủng hoảng.

Không vì gì khác, riêng cảnh tượng Hình Hạo một quyền đánh chết một tên Ma tu Chuẩn Thánh Hậu Kỳ trước đó đã đủ khiến chúng bất an.

Hưu một tiếng, thân ảnh Hình Hạo xuất hiện phía sau một tên Ma tu Chuẩn Thánh Trung Kỳ, không đợi y kịp phản ứng, nắm đấm tay phải liền lập tức hủy diệt toàn bộ nửa thân trên của đối phương, trong làn sương máu phun trào, nguyên thần của y cũng lập tức bị dư ba sức mạnh cuốn vào phá nát.

Một màn này lập tức thu hút sự chú ý của toàn bộ Ma tu trong trường, chúng lập tức xoay người khóa chặt khu vực Hình Hạo đang ở, điều khiển linh bảo trong tay tấn công.

Tuy nhiên, không đợi linh bảo tiếp cận, cánh Thần Phượng phía

sau Hình Hạo vỗ mạnh, thân ảnh y lập tức biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo, Hình Hạo xuất hiện ở khu vực bên cạnh vài tên Ma tu, hai nắm đấm không ngừng vung ra, dựa vào sức mạnh nhục thân cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn và Lực chi pháp tắc, không một tên Ma tu Chuẩn Thánh nào có thể chống đỡ.

"A....." "A....." Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng vang vọng, chỉ thấy từng tên Ma đạo Chuẩn Thánh tàn phế từ giữa không trung rơi xuống, sương máu không ngừng nổ tung rực rỡ như pháo hoa.

Đồ sát!

Đồ sát một chiều!

Hình Hạo dựa vào sức mạnh nhục thân và Lực chi pháp tắc, trong khoảnh khắc hóa thân thành Sát Thần, thần cản giết thần, Phật cản giết Phật.

"Mạnh quá!" Trên mặt đất, Nhục Thu há hốc miệng, thần sắc vô cùng kinh hãi nhìn một màn này.

Thủ đoạn quyền quyền đến thịt, quyền quyền diệt địch đó, quả thực khiến y cũng không nhịn được mà khao khát và động lòng.

Đây mới là phương thức chiến đấu mà Tổ Vu nên có!

Pháp tắc cố nhiên cường đại nhưng đều là thứ yếu, Tổ Vu quan trọng nhất là tăng cường sức mạnh bản thân.

"Ác ma!" "Y rõ ràng là người trong Ma đạo, giết nhiều Chuẩn Thánh như vậy lại không có chút mệt mỏi nào!" "Tổ Vu Hình Hạo, rốt cuộc là quái vật gì, trên đời này lại có tồn tại nghịch thiên như vậy!" "....." Giữa không trung, tiếng nói hoảng sợ bất an của tu sĩ Ma đạo vang vọng.

Cùng với sự trôi chảy của thời gian, càng ngày càng nhiều đồng bạn chết dưới nắm đấm của Hình Hạo, không ai ngoại lệ, không một kẻ nào là đối thủ một quyền, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh Hậu Kỳ cũng không ngoại lệ.

"Chạy!" "Rời khỏi đây!" "Nếu không rời đi, chúng ta đều phải chết!" "....." Cuối cùng, cùng với việc Hình Hạo tăng tốc đồ sát, những tu sĩ Ma đạo kia không thể kiên trì được nữa, từng kẻ một với vẻ mặt hoảng sợ bất an, đồng thời thi triển độn thuật muốn chạy trốn.

"Chạy?" "Hôm nay các ngươi ai cũng đừng hòng chạy thoát!" Thấy tình hình này, ánh mắt Hình Hạo lóe lên hàn mang, sát cơ bộc lộ, đồng thời tâm niệm vừa động lập tức triệu hoán ra Hỗn Độn Chung và gõ vang.

Đông!

Đông!

Tiếng chuông vang vọng Bất Chu Sơn, sức mạnh trấn áp chư thiên quét ra, trực tiếp giam cầm những Ma đạo Chuẩn Thánh đang cố gắng chạy trốn tại chỗ.

Làm xong mọi việc, Hình Hạo cũng không do dự nữa, tay phải vung lên lấy ra Chu Thiên Thần Phủ nắm chặt trong tay, cánh Thần Phượng tiếp tục vỗ mạnh, cấp tốc bay đến khu vực bên cạnh những Ma đạo Chuẩn Thánh kia.

Ngay sau đó, Chu Thiên Thần Phủ vung ra, phủ khí đáng sợ quét qua, thân thể những Chuẩn Thánh kia lập tức nổ tung hóa thành sương máu, thần hồn dưới sự quét ngang của phủ khí, bị thiên đao vạn quả sau đó mới hoàn toàn vỡ nát mà chết.

"A....." "A....." Trong khoảnh khắc, tiếng kêu thảm thiết xé tâm liệt phế của Ma đạo Chuẩn Thánh vang vọng bốn phía, truyền khắp

phạm vi Bàn Cổ Điện.

"Tê....." Một màn này lập tức khiến tu sĩ Ma đạo trong phạm vi Bất Chu Sơn hít vào một hơi khí lạnh, từng kẻ một toàn thân run rẩy, một luồng hàn ý lặng lẽ từ gót chân xộc thẳng lên đỉnh đầu.

"Khủng bố!" "Vô địch!" "Không thể địch lại!" "....." Một loạt ý niệm hiện ra, Ma tu dưới Chuẩn Thánh triệt để hoảng sợ, từng kẻ một rút lui chạy trốn ra ngoài, trong miệng kêu la: "Chạy đi, Hình Hạo căn bản không thể địch lại.

Chạy đi, Tổ Vu Hình Hạo uyển như Bàn Cổ tái thế, tuyệt đối không phải kẻ chúng ta có thể địch lại!

Không cần nữa, Ma đạo Thánh vị, đó cũng phải có mệnh để lấy mới được, ta muốn sống!" "....." Trong khoảnh khắc, tu sĩ Ma tu dày đặc bắt đầu chạy trốn.

Sau khi chứng kiến cảnh tượng Hình Hạo phong mang tất lộ, đồ sát Chuẩn Thánh như chó, ngay cả những tu sĩ Ma tu không có tu vi Chuẩn Thánh kia còn đâu dám tiếp tục nán lại.

Tuy nhiên, không đợi chúng chạy được bao xa, từng tiếng quát lớn lập tức từ ngoại vi Bất Chu Sơn truyền đến: "Chạy?

Giết tộc nhân của ta, các ngươi ai cũng đừng hòng sống sót rời đi!

Thời gian phong tỏa!

Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi giáng!

Băng chi pháp tắc phong bế thiên địa!

Thổ chi pháp tắc, Đại Địa Cự Nhân hiện!" Oanh long long – Oanh long long – tiếng nổ vang vọng muốn nứt tai, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Huyền Minh và Hậu Thổ lập tức trở về.

"Hống!" Chúc Cửu Âm quát lớn một tiếng, hiển hóa ra Tổ Vu

Chân Thân: đầu người thân rồng, toàn thân đỏ rực!

Cùng với sự xao động của Thời gian pháp tắc, Chúc Cửu Âm phong tỏa toàn bộ tu sĩ Ma đạo đang chạy trốn trước mắt tại chỗ, ngay cả Ma tu cấp Chuẩn Thánh dưới Thời gian pháp tắc cổ xưa cũng khó mà nhúc nhích.

Ngay sau đó, Chúc Cửu Âm sải bước tiến lên, hai nắm đấm không ngừng oanh kích, nơi y đi qua, một mảng lớn Ma tu liền ngã xuống, sương máu ngưng thành mây, mưa máu đổ xuống như trút nước.

"Hống ~" Một bên khác, Cường Lương quát lớn một tiếng, hiển hóa ra Tổ Vu Chân Thân của mình: miệng ngậm rắn, tay cầm rắn, đầu hổ thân người, bốn chân có móng vuốt, khuỷu tay dài.

Cùng với tiếng sấm vang vọng, Cường Lương thao túng Điều Thiên Thần Lôi do Lôi chi pháp tắc hóa thành không ngừng giáng xuống, mỗi lần đánh xuống là một mảng lớn, phàm là kẻ nào bị lôi đình ảnh hưởng, không một ai có thể sống sót.

Trong thời gian ngắn ngủi mười mấy hơi thở, khu vực đó đã hóa thành một vùng lôi vực, dưới sự quét ngang của vô tận Điều Thiên Thần Lôi, tu sĩ Ma đạo dính vào tất phải chết.

Ngay cả những Ma tu cấp Chuẩn Thánh lúc này cũng chỉ có thể nhanh chóng rút lui về phạm vi Bất Chu Sơn, không dám chút nào đối kháng chính diện với y.

"Hống ~" Một bên khác, Huyền Minh gầm nhẹ hiển hóa ra Tổ Vu Chân Thân, chính là một con cự thú nanh vuốt sắc bén, toàn thân mọc đầy xương gai, trong lúc cấp tốc chạy, Băng chi pháp tắc phong bế thiên địa.

Chương 193

Cùng với trận mưa như trút nước đổ xuống, những tu sĩ Ma đạo bị Vũ chi pháp tắc làm cho ướt như chuột lột lập tức bị băng khí bao phủ, sau đó với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường mà hóa thành tượng băng không thể nhúc nhích.

Giây tiếp theo, xương gai quanh thân Huyền Minh xé gió, không ngừng bắn ra đồng thời, phá hủy hoàn toàn từng tượng băng một, những Ma tu bên trong đến chết cũng không thể nhúc nhích hay phản ứng.

"Hống!" Hậu Thổ gầm nhẹ, lập tức hiển hóa ra Tổ Vu Chân Thân của mình: thân người đuôi rắn, phía sau bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm rắn mây!

Chỉ thấy bảy tay phía sau nàng không ngừng vặn vẹo, Thổ chi pháp tắc sôi trào, từng Đại Địa Cự Nhân cao vạn trượng mọc lên từ mặt đất, từng quyền từng quyền oanh kích, thậm chí không cần động thủ, những tu sĩ Ma đạo kia không chút sức chống cự nào mà bị đánh giết bằng bạo lực.

Cùng với bước chân tiến lên của Hậu Thổ, hai tay rắn mây đất trong sự thao túng của nàng bay ra, điên cuồng thôn phệ những Ma tu kia, trừ Tiên Thiên Linh Bảo ra, những vật phẩm còn lại đều bị tiêu hóa sạch sẽ.

Trong khoảnh khắc, uy thế bốn Đại Tổ Vu vô song, mỗi người chiếm giữ một khu vực, trực tiếp phong tỏa khả năng tất cả tu sĩ Ma đạo thoát ra ngoài.

Ngay cả có một số kẽ hở tồn tại, nhưng cũng có vô số Đại Vu đỉnh cấp trấn giữ, cùng với việc không ngừng đẩy về phía Bàn Cổ

Điện, nơi đi qua máu chảy thành sông, vạn vạn Ma tu toàn bộ ngã xuống, phải trả giá bằng sinh mệnh cho lần xâm nhập Vu tộc này.

"Đáng chết!" "Hình Hạo, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Huyền Minh và Hậu Thổ đã trở về!" "Làm sao có thể, mới đi được bao lâu, chiến đấu ở Hồng Hoang Nam Bộ đã kết thúc rồi sao?" "Phế vật, Phượng tộc nhân đều là phế vật!

Con của Thiên Đạo kia cũng là phế vật, mới bao lâu đã bại rồi." "....." Một màn này, khiến những Ma đạo Chuẩn Thánh đang vây công Cộng Công, Cú Mang và các Tổ Vu khác đều kinh hãi thất sắc, từng kẻ một động tác trong tay chậm lại không ít, đồng thời cũng bắt đầu suy tính kế sách thoát thân.

Sự việc đến nước này, chúng hiểu rõ chuyện này không có khả năng tiếp tục, thậm chí cũng không thể thành công nữa.

Các Tổ Vu đã trở về, mặc dù không có bóng dáng Chúc Dung, nhưng cũng đủ để chí mạng.

Đặc biệt là sự tồn tại của Hình Hạo càng khiến chúng e ngại vạn phần, sức mạnh nhục thân đáng sợ đó quả thực uyển như Bàn Cổ tái thế, đánh nát mọi thứ.

Quan trọng nhất, y có Nguyên thần, trên người lại có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, trong tình huống như vậy, một khi Hình Hạo và các Tổ Vu khác ra tay, vậy thì.....

"Chạy, phải rời khỏi nơi đây càng sớm càng tốt!" "Không thể nán lại nữa, nếu không chỉ có một con đường chết!" Gần như ngay lập tức, những Ma tu sinh ra ở Hồng Hoang bắt đầu rút lui, chỉ còn lại những Ma tu từ Đại Thiên Ma Vực vẫn đang phát động tập kích vây công các Tổ Vu.

Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, chỉ thấy từng tên Ma tu Hồng Hoang xoay người chạy trốn, mặc dù bốn Đại Tổ Vu Chúc Cửu Âm đã phong tỏa khu vực phía trước, nhưng chỉ cần chạy lên Bất Chu Sơn, vượt qua Bất Chu Sơn thì cũng có thể giữ được mạng sống.

"Đáng chết!" "Dám làm như vậy!" Một màn này, lại khiến những Ma tu đến từ Đại Thiên Ma Vực tức giận.

Mặc dù chúng cũng đã thấy Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác trở về, càng thấy tư thế vô địch của Hình Hạo, nhưng chúng vẫn kiên quyết chấp hành mệnh lệnh của La Hầu.

Nhưng bây giờ thì sao?

Đám Ma tu Hồng Hoang bỏ chạy, trực tiếp chuyển toàn bộ áp lực lên người chúng.

Thêm vào đó, Ma tu Hồng Hoang vốn chiếm đa số nhân số, trong tình huống lần này chúng toàn bộ bỏ chạy, số người còn lại sẽ có tình cảnh cực kỳ tệ hại.

"Chết!" "Chết!" Không ngoài dự đoán, trong tình huống không có tuyệt đại đa số Chuẩn Thánh vướng víu, Cú Mang, Cộng Công và các Tổ Vu khác lúc này lặng lẽ bùng phát, điên cuồng phát động tập kích những Ma tu Đại Thiên Ma Vực kia.

"A....." "A....." Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, chỉ thấy từng tên tu sĩ Đại Thiên Ma Vực thảm tử tại chỗ, thậm chí ngay cả một câu di ngôn cũng không thể để lại.

Đặc biệt là những Ma tu ở khu vực của Cú Mang.

Trong lúc không kịp đề phòng, toàn bộ bị cây cối quấn quanh, tinh huyết, thần hồn quanh thân đều bị cây cối hấp thu hóa thành năng lượng rót vào trong cơ thể Cú Mang.

Trong khoảnh khắc, Cú Mang vốn suy yếu lập tức khôi phục như ban đầu, sau khi hấp thu năng lượng sinh mệnh của nhiều Chuẩn Thánh, tu vi của y còn tiến thêm một bước đạt tới đỉnh phong Chuẩn Thánh Hậu Kỳ, chỉ còn một bước nữa là có thể đạt tới Chuẩn Thánh Viên Mãn tầng thứ.

Lúc này, Nhục Thu Tổ Vu quát lớn một tiếng: "Chết!" Chỉ thấy cây chùy vàng khổng lồ trong tay y giáng xuống, trực tiếp đánh chết mười mấy Chuẩn Thánh bị Hình Hạo dọa mất mật, nguyên thần của chúng nhảy ra định chạy trốn, nhưng lại bị một đạo Khai Thiên Phủ Khí của Hình Hạo toàn bộ hủy diệt.

Đến đây, tu sĩ Ma tu ở khu vực của Nhục Thu Tổ Vu toàn bộ tử vong.

Giữa trời đất tràn ngập mùi tiên huyết nồng nặc, chỉ có tiếng thở dốc nặng nề của Nhục Thu không ngừng vang vọng: "Hô hô ~" "Nhục Thu Tổ Vu, không sao chứ!" Lướt tới bên cạnh Nhục Thu, Hình Hạo thao túng Địa Hoa xán lạn, trong đó Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên sức mạnh chữa trị quét ra, không ngừng khôi phục vết thương trên người y.

"Không chết được!" Nhục Thu nhoẻn miệng cười, thu hồi Tổ Vu Chân Thân ngồi xuống mặt đất không ngừng thở dốc, trong đôi mắt vẻ mệt mỏi nồng đậm đồng thời, nghiến răng nghiến lợi nói: "Chuyện này tuyệt đối không thể cứ như vậy được nữa!

Ức vạn tộc nhân, đó là ức vạn tộc nhân a, cứ như vậy chết đi, đều là chiến sĩ Vu tộc của ta a." Nghe vậy, ánh mắt Hình Hạo cũng không khỏi lóe lên một tia cảm thương.

Hồng Hoang!

Chiến tranh!

Chỉ một trận chiến đã chôn vùi ức vạn sinh mệnh, chỉ một trận đại chiến, nếu thật sự lượng kiếp phát sinh, e rằng.....

"Hình Hạo Tổ Vu!" Đúng lúc này, một tiếng hô hoán truyền đến.

Nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Trấn Nguyên Tử cấp tốc bay tới, thần sắc có chút tái nhợt, nhìn qua vẻ pháp lực tiêu hao nghiêm trọng, thậm chí khắp toàn thân có không ít vết thương.

Quan trọng nhất, khu vực phía sau Trấn Nguyên Tử lúc này có một tên Ma tu Chuẩn Thánh Hậu Kỳ đang truy sát, toàn thân ma khí hung dũng bành trướng cực kỳ tinh thuần, tuyệt đối không phải hạng tầm thường có thể so sánh.

"Tìm chết!" Thấy tình hình này, sát cơ trong mắt Hình Hạo bùng phát.

Trấn Nguyên Tử là Vu tộc cung phụng, mạch Địa Tiên của y càng là nơi mấu chốt để Vu tộc lập chân ở Hồng Hoang về sau, há có thể cứ vậy bị Ma tu giết chết?

Trong khoảnh khắc, Hình Hạo cũng không quan tâm gì khác, thân hình lóe lên lập tức xuất hiện ở khu vực phía trước Trấn Nguyên Tử, vung tay nói: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, lui về phía sau ta!" "Được!" Trấn Nguyên Tử đáp một tiếng, không từ chối, thân hình lóe lên sau lưng Hình Hạo mới thở phào một hơi, trong miệng không ngừng thở dốc rồi mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu cẩn thận, tên này có vấn đề, chiến lực của y ít nhất là cấp Chuẩn Thánh Viên Mãn." Chuẩn Thánh Viên Mãn?

Vậy thì sao!

Hình Hạo cười nhạt một tiếng, không chút sợ hãi, bước ra một bước, Chu Thiên Thần Phủ trong tay lập tức chém về phía tên nam tử.

Thấy vậy, tên Ma tu kia khẽ nhíu mày, nhưng cũng không e ngại,

giơ cây trường thương trong tay lên nghênh kích.

Giây tiếp theo, thương và phủ va chạm, hỏa quang bắn ra, một luồng sức mạnh đặc biệt lặng lẽ khuếch tán.

Bành một tiếng, tên Ma tu kia bị đánh lui mấy trăm mét, thân thể Hình Hạo hơi lay động, chau mày nhìn xuống, chỉ thấy tay cầm phủ đang khẽ run rẩy.

Chương 194

"Sức mạnh thật mạnh!" "Kẻ này rốt cuộc là ai!" Ngẩng đầu lên, ánh mắt Hình Hạo lộ ra vẻ ngưng trọng, cuối cùng cũng hiểu vì sao Trấn Nguyên Tử dưới tay đối phương chỉ có thể chật vật chạy trốn, cảnh giới của tên này tuy không cao, nhưng cường độ nhục thân và sức mạnh thuần túy lại cực kỳ đáng sợ.

"Tổ Vu Hình Hạo!" Lúc này, ánh mắt tên nam tử đối diện khóa chặt trên người Hình Hạo, vẻ mặt khá khó coi nói: "Ngươi muốn ngăn ta!

Ngươi có biết đối địch với ta sẽ có kết cục gì không!" Kết cục?

Ngươi nghĩ ta sợ sao!

Ánh mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, siết chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay, bước ra một bước, uy thế quanh thân bùng phát, lạnh lùng nói: "Đừng dễ dàng buông lời cuồng ngôn, như vậy chỉ lộ ra sự yếu đuối của ngươi!

Hãy để bản Tổ Vu ta xem, sự cuồng vọng của ngươi bắt nguồn từ đâu!" Dứt lời, Hình Hạo bước ra một bước, Hành chi bí thuật phát động lập tức xuất hiện ở khu vực phía trước tên nam tử, Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung chém, Lực chi pháp tắc cũng lập tức được điều động.

"Lực chi pháp tắc!" "Cẩn thận!" Đồng tử co rút, tên nam tử sau khi thấy Lực chi pháp tắc thì thần sắc hơi biến, nhưng cũng không chút e ngại, ngược lại giơ trường thương trong tay lên đỡ đồng thời một đoàn Hỗn Độn chi khí lặng lẽ hiện ra bao phủ lấy y.

Tranh!

Thương và phủ lại va chạm, hỏa quang Hỗn Độn bắn ra, thân hình hai người hơi khựng lại sau đó, nhanh chóng tách ra một đoạn cự ly đứng thẳng.

"Hỗn Độn chi khí!" Nhíu mày, sắc mặt Hình Hạo lúc này trở nên nghiêm túc.

Hỗn Độn chi khí tinh thuần đó, tuyệt đối không phải tu sĩ tầm thường có thể sở hữu, ít nhất là những gì y đã thấy, chỉ có một loại người mới có thể sở hữu loại sức mạnh cổ xưa này: Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế!

"Không phải người dưới trướng La Hầu." Hình Hạo siết chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay, sắc mặt băng lãnh nói: "Nếu đã giả mạo Ma tu ở Bất Chu Sơn đục nước béo cò, rốt cuộc là ai?

Vì sao lại nhằm vào Trấn Nguyên Tử!" Sự việc đến nước này, Hình Hạo sao lại không nhìn ra sự quỷ dị của chuyện này.

Người này nhất định là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, ít nhất cũng là tàn hài Hỗn Độn Ma Thần hóa hình, chỉ có tồn tại như vậy mới có thể thao túng Hỗn Độn chi lực trong Hồng Hoang.

Vậy mục đích của y là gì?

Không tập kích các Đại Tổ Vu, lại tìm Trấn Nguyên Tử, trên người đối phương có thứ gì mà y muốn lấy?

"Xem ra ngươi biết không ít nha." "Nếu đã có thể nhìn ra ta không phải Ma tu!" Tên nam tử kinh ngạc nhìn Hình Hạo một cái, thần sắc biến ảo vài lần sau đó, lập tức mở miệng nói: "Tổ Vu Hình Hạo, thức thời thì mau tránh ra, mục tiêu của ta không phải ngươi.

Nhưng nếu ngươi cứ cố chấp không nghe như vậy, thì đừng trách ta ra tay vô tình, có một số người không phải ai cũng có thể bảo vệ được." Quả nhiên là nhằm vào Trấn Nguyên Tử!

Rốt cuộc là nhìn trúng thứ gì trên người Trấn Nguyên Tử!

Trong lòng Hình Hạo nghĩ vậy, nhưng trên mặt y không chút động dung, tùy ý vung vung Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Ồ?

Kẻ nói chuyện với ta như vậy lần trước mộ đã cao ba thước cỏ rồi.

Trấn Nguyên Tử ta bảo vệ rồi, Thiên Đạo cũng không thay đổi được, nói gì là ngươi." Trong khi nói, Hình Hạo hãn nhiên xuất thủ, trước khi tên nam tử kịp phản ứng, một phủ chém ra, Khai Thiên Cửu Thức đệ nhất thức "Nhất Phủ Phân Âm Dương" thi triển, Khai Thiên Phủ Khí xé gió tấn công về phía y.

"Bàn Cổ Tuyệt Kỹ!" "Quả nhiên khác biệt với Tổ Vu tầm thường!" Thấy vậy, ánh mắt tên nam tử lộ ra một tia ngưng trọng, trường thương trong tay run lên, một đoàn khí tức Hỗn Độn trên đó xao động, một đạo thương khí lập tức bay vút ra.

Giây tiếp theo, thương khí và phủ khí va chạm vào nhau.

Oanh long long – Oanh long long – tiếng nổ vang vọng muốn nứt tai, Khai Thiên Phủ Khí và thương khí giằng co một lúc sau đó đồng loạt vỡ nát, thậm chí thương khí của tên nam tử còn rõ ràng mạnh hơn ba phần.

"Sao có thể!" "Lại có thể đỡ được Khai Thiên Phủ Khí!" Tiếng kinh hô, Trấn Nguyên Tử và Nhục Thu phía sau không nhịn được mà kinh hô.

Đối với sự hiểu biết về Hình Hạo, sự khủng bố của Khai Thiên Phủ Khí càng được các thần Hồng Hoang hiểu rõ.

Nhưng bây giờ thì sao?

Khai Thiên Phủ Khí truyền thừa từ Bàn Cổ lại bại, quả thực không thể tin nổi.

“Không có gì là không thể.” Lúc này, tên nam tử kia lạnh lùng cười một tiếng, tùy ý vung vẩy trường thương trong tay nói: “Khai Thiên Tuyệt Kỹ cường đại không sai, nhưng cũng phải xem là ai thi triển.

Nếu là Bàn Cổ, thì đừng nói ta, gần như không ai có thể chống đỡ được, nhưng chỉ là một Tổ Vu nho nhỏ mà thôi, cái gọi là Khai Thiên Tuyệt Kỹ cũng chẳng qua chỉ là hư danh.

Lực chi pháp tắc của ngươi vừa mới nhập môn, đối phó những kẻ tầm thường thì được, nhưng trước mặt chúng ta thì không có bất kỳ chỗ nào nổi bật.” Ý gì!

Lực chi pháp tắc của ta chỉ ở cấp bậc nhập môn!

Nhíu mày, Hình Hạo trong lòng chấn động, y vẫn luôn cực kỳ ỷ lại vào Lực chi pháp tắc, thậm chí sau khi nắm giữ liền chuyên tâm tu luyện.

Nhưng kết quả thì sao?

Tên nam tử kia lại nói Lực chi pháp tắc của y vừa mới nhập môn, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Nếu hiện tại Lực chi pháp tắc chỉ ở cấp nhập môn, vậy thì Lực chi pháp tắc đại thành thật sự sẽ là cảnh tượng như thế nào?

“Ăn nói ngông cuồng!” Không đợi Hình Hạo mở miệng, một tiếng quát nộ truyền đến từ không xa.

Nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Lão Tử không biết từ lúc nào đã xuất hiện trong trường, lúc này đang tay cầm Hồng Hoa Kiếm lạnh lùng nhìn chằm chằm tên nam tử nói: “Ngươi là ai!

Ngươi đã tập kích nhị đệ và tam đệ của ta!

Không thể tha thứ, nói cho ta biết Nguyên Thủy và Thông Thiên hiện tại ở đâu, nếu không hôm nay ta sẽ lấy mạng ngươi!” Trong khi

nói, Lão Tử thân hình lóe lên lập tức xuất hiện bên cạnh Hình Hạo, đầu đỉnh Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, tay nắm Hồng Hoa Kiếm và Thái Cực Đồ, toàn bộ người sát khí đằng đằng, uy thế vô song.

"Tình huống gì!" "Nguyên Thủy và Thông Thiên xảy ra chuyện rồi!" Thu hết một màn này vào mắt, Hình Hạo trong lòng kinh hãi đồng thời, vô thức mở miệng hỏi: "Lão Tử đạo hữu, có chuyện gì vậy?

Nguyên Thủy đạo hữu và Thông Thiên đạo hữu....." "Thất tung!" Không đợi Hình Hạo nói hết, Lão Tử một bên đã nói trước: "Vừa rồi ta nhận được truyền tấn, có một đám người thao túng Hỗn Độn chi lực xông vào Côn Luân Sơn tập kích bọn họ.

Nhưng không đợi ta hỏi rõ, truyền tấn liền biến mất, ta chỉ có thể cảm giác được sinh mệnh ấn ký của Nguyên Thủy và Thông Thiên vẫn tồn tại, nhưng lại không thể cảm giác được tung tích của chúng ở đâu." Quả nhiên là vậy!

Tên này quả nhiên không chỉ là một mình.

Kinh hãi thu hồi ánh mắt, lòng Hình Hạo lúc này nặng trĩu cực độ.

Chương 195

Mắt thấy Đạo Ma tranh chấp sắp sửa lại một lần nữa kéo màn, toàn bộ Hồng Hoang lượng kiếp cũng sắp sửa lại một lần nữa giáng lâm, hiện tại lại đột nhiên xuất hiện một thế lực mới, có thể đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, nếu sơ sẩy một chút, e rằng.....

"Một trong Bàn Cổ Nguyên Thần!" "Chẳng trách ở Côn Luân Sơn chỉ có hai người!" Lúc này, ánh mắt tên nam tử đối diện cũng lập tức tụ tập trên người Lão Tử, ánh mắt tinh quang bùng phát đồng thời, dường như khá kích động nói: "Không ngờ ngươi lại xuất hiện, vậy hôm nay đừng hòng rời đi.

Bàn Cổ Nguyên Thần không nên tồn tại trên đời." Trong khi nói, tên nam tử bước ra một bước, Hỗn Độn chi khí quanh thân sôi trào, sát ý không hề che giấu lập tức quét ra.

"Tình huống gì!" "Những kẻ này rốt cuộc có mục đích gì!" Thu hết một màn này vào mắt, Hình Hạo có thể khẳng định mục đích của đám người này là bắt Tam Thanh, thậm chí là săn giết những đại năng Hồng Hoang như Trấn Nguyên Tử, trong đó tuyệt đối có vấn đề.

"Giết ta?" Lão Tử hừ lạnh một tiếng, sát cơ quanh thân bùng phát nói: "Vừa hay, hôm nay ta cũng muốn giết ngươi!

Hình Hạo đạo hữu, chúng ta liên thủ, diệt trừ kẻ này thế nào?" "Được!" Hồi thần, Hình Hạo không chút do dự gật đầu đáp ứng.

Mặc dù không biết những kẻ này rốt cuộc đang mưu tính gì, nhưng sự việc đã đến mức này, cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Bất kể mục đích rốt cuộc là gì, ít nhất có một điểm có thể xác định, hai bên là địch không phải bạn!

“Sát!” Trong khoảnh khắc, Hình Hạo và Lão Tử nhìn nhau một cái, thân ảnh vọt ra đồng thời, một người bên trái, một người bên phải tấn công về phía tên nam tử.

“Tốt lắm!” Thấy tình hình này, tên nam tử kia không chút sợ hãi, trường thương trong tay run lên nghênh kích đồng thời, trong miệng cười lớn nói: “Bàn Cổ Nguyên Thần, người thừa kế huyết mạch Bàn Cổ, nếu đã tụ tập lại với nhau, vậy thì không thể cho các ngươi cơ hội tiếp tục phát triển nữa rồi.

Sự tồn tại của các ngươi đã chạm đến một số giới hạn, hôm nay ta sẽ diệt trừ các ngươi trước.” Dứt lời, khí thế quanh thân tên nam tử lại một lần nữa dâng cao, tu vi lập tức đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh Viên Mãn, trường thương trong tay vung vẩy, đâm ra như rồng, trực tiếp lao tới yếu hại của Hình Hạo và Lão Tử.

“Nhanh quá!” Đồng tử co rút, Hình Hạo và Lão Tử thần sắc lúc này kinh hãi.

Mặc dù tên nam tử chỉ có một cây trường thương, nhưng lại có thể trong khoảnh khắc tập kích hai người, loại thủ đoạn này tuyệt đối không thể xem thường.

Trong khoảnh khắc, hai người cũng không quan tâm gì khác, vội vàng giơ Chu Thiên Thần Phủ và Hồng Hoa Kiếm trong tay lên nghênh kích.

Tranh!

Tranh!

Hỏa hoa bắn ra, Hình Hạo chỉ cảm thấy tay phải một trận tê dại.

Một bên khác Lão Tử còn thê thảm hơn, trực tiếp bị đánh bay ra xa mấy trăm trượng.

Ngược lại, tên nam tử kia lại càng đánh càng dũng mãnh, sau một

đòn, chiến ý quanh thân bành trướng tấn công về phía Hình Hạo, các đòn tấn công lớn mạnh, mỗi một đòn đều mạnh hơn đòn trước.

"Đáng chết!" "Nặng quá!" Không ngừng vung vẩy Chu Thiên Thần Phủ chống đỡ, sắc mặt Hình Hạo càng lúc càng ngưng trọng.

Lực đạo truyền đến từ cán phủ khiến y cũng khó mà chịu đựng nổi, thậm chí nếu không phải đã dung hợp Bàn Cổ chi thân, có lẽ đã bị trọng thương.

"Trảm!" Lúc này, Lão Tử phản ứng, thân ảnh lại một lần nữa trở lại trường, cầm kiếm vung chém, Không Gian Kiếm Đạo bùng phát, kiếm khí quét qua, không gian vô biên liền sụp đổ.

"Không gian pháp tắc!" Động tác tấn công khựng lại, tên nam tử khẽ nhíu mày đồng thời, cầm thương quét ngang đánh lui Hình Hạo mấy trăm trượng, sau đó xoay người một chiêu hồi mã thương đâm ra, trong miệng quát lớn: "Không gian pháp tắc cấp nhập môn nho nhỏ, có thể làm gì ta, phá cho ta!" Xuy lạp!

Thương khí bùng lên, lập tức hủy diệt hoàn toàn kiếm khí không gian.

Không chỉ vậy, thương khí đó uy thế vô song, sau khi đánh nát kiếm khí không gian lập tức xuất hiện trước mặt Lão Tử, trực tiếp lao tới mặt y.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ngự!" Đồng tử co rút, Lão Tử kinh hãi thất sắc, vội vàng thao túng Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bảo vệ bản thân.

Bành một tiếng nổ lớn, thương khí bạo tạc, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp khẽ rên, hào quang vàng kim ảm đạm đồng thời, Lão Tử đang ở trong đó khóe miệng tràn ra một vệt tiên huyết, toàn bộ người thần sắc lúc này tái nhợt ba phần.

Trong khoảnh khắc, Lão Tử cũng không quan tâm gì khác, nhanh chóng ném Thái Cực Đồ ra, Âm Dương chi lực sôi trào, hai đầu cá Âm Dương xoay chuyển diễn hóa thành một phương Thái Cực Đồ bao phủ bầu trời.

Giây tiếp theo, Kim Kiều xán lạn, mang theo sức mạnh giam cầm cường liệt phong tỏa một phương khu vực, Lão Tử lóe mình bước lên Kim Kiều, đầu đội Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, tay cầm Hồng Hoa Kiếm nói: "Hình Hạo đạo hữu, không thể lưu thủ nữa, toàn lực ứng phó diệt trừ kẻ này!" Trong khi nói, Lão Tử không ngừng vung vẩy Hồng Hoa Kiếm trong tay, từng đạo kiếm khí không gian quét ra, cấp tốc tấn công về phía khu vực tên nam tử đang ở.

"Được!" Quả thực, Hình Hạo cũng hồi thần, biết tên nam tử này quả thật không thể xem thường, tâm niệm vừa động lập tức triệu hoán ra Hỗn Độn Chung.

Ngay sau đó, pháp lực quanh thân Hình Hạo lập tức xao động, Chu Thiên Thần Phủ không ngừng đánh vào thân Hỗn Độn Chung.

Đông!

Đông!

Đông!

Đông!

Tiếng chuông vang vọng, Hỗn Độn Chung sức mạnh trấn áp chư thiên quét ra, phối hợp với sức mạnh giam cầm của Thái Cực Đồ, cưỡng chế trấn áp tên nam tử tại chỗ không thể nhúc nhích.

"Cơ hội tốt!" "Ngay bây giờ!" Thấy tình hình này, ánh mắt Hình Hạo và Lão Tử tinh quang lóe lên, lập tức không còn do dự nữa, không chút do dự phát động sát chiêu.

"Khai Thiên Cửu Thức đệ tứ phủ trảm Hỗn Nguyên!" "Thái

Thanh Kiếm Quyết Hư Không Nhất Kiếm!" Xuy lạp một tiếng, Khai Thiên Phủ Khí và kiếm khí không gian quét ra, dưới sự thao túng của Hình Hạo và Lão Tử trực tiếp chém vào thân thể tên nam tử.

Oanh long long – Oanh long long – tiếng nổ vang vọng muốn nứt tai, khu vực tên nam tử đang ở mặt đất băng hoại vỡ vụn, cưỡng chế bị chém ra một vực sâu khổng lồ, trong đó kiếm khí không gian đan xen, không ngừng quét ngang gây ra phong bão không gian uyển như muốn thôn phệ tất cả.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, trên mặt Hình Hạo và Lão Tử lập tức lộ ra một tia vui mừng.

Vừa rồi một đòn là toàn lực ứng phó, trong tình huống như vậy, dù cho đối phương là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế cũng không thể chống đỡ nổi.

"Hống ~" Tuy nhiên, đúng lúc này ngoài ý muốn lại lặng lẽ xảy ra, cùng với một tiếng gào thét vang vọng, chỉ thấy hai xúc tu màu đen từ bên trong vực sâu vọt ra.

Không màng vô số phong bão không gian và kiếm khí không gian quét ngang, hai xúc tu đó gần như trong khoảnh khắc đã đến trước mặt Hình Hạo và Lão Tử, trực tiếp tấn công vào yếu hại.

"Nguy hiểm!" Đồng tử co rút, Hình Hạo và Lão Tử ngay lập tức phản ứng, thao túng Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp và Hỗn Độn Chung chắn trước người.

Đông một tiếng, xúc tu va chạm vào Hỗn Độn Chung và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, sức mạnh đáng sợ bùng phát dư ba khuếch tán, trực tiếp đánh bay cả Hình Hạo và Lão Tử.

"Phốc xích!" Tiên huyết phun ra từ miệng, Hình Hạo ánh mắt kinh hãi nhìn về phía xúc tu đó, cũng không quan tâm vết thương trên người

mình, cầm Chu Thiên Thần Phủ một phủ chém ra.

Chương 196

Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ chém vào xúc tu đó.

Phốc xích một tiếng, xúc tu màu đen kia liền đứt lìa, bên trong vực sâu phía dưới một tiếng kêu thảm thiết lập tức vang vọng: "A....." Có hy vọng rồi!

Không đỡ được sự sắc bén của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Thu hết một màn này vào mắt, Hình Hạo lập tức mừng rỡ, xúc giác màu đen tuy cường thế, nhưng lực phòng ngự rõ ràng không đủ.

Lập tức, Hình Hạo nhanh chóng dùng lực chữa trị của Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên trong Địa Hoa để khôi phục vết thương trên người mình, thu hồi chân thân, cấp tốc lao vào trong vực sâu để báo thù.

"Trảm!" Một bên khác, Lão Tử cũng đã thấy tình huống bên Hình Hạo, trong miệng quát lớn một tiếng, Hồng Liên Kiếm cũng chém đứt xúc tu đó.

Ngay sau đó, Lão Tử cũng từ bỏ Kim Kiều, đầu đội Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp theo sát phía sau lao vào trong vực sâu.

Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo và Lão Tử lập tức đến nội bộ vực sâu.

Chỉ thấy bên trong có mùi máu tanh nồng nặc và Hỗn Độn chi khí vờn quanh, một quái vật đầu trâu, thân người, toàn thân mọc đầy xúc giác đang tồn tại ở đó.

Chỉ là tình huống của y lúc này không tốt, toàn thân đầm đìa tiên huyết, có sức mạnh tàn lưu của Khai Thiên Phủ Khí và kiếm khí không gian tồn tại, hiển nhiên, đòn tấn công vừa rồi của Hình Hạo và Lão Tử không phải là không có hiệu quả.

"Sát!" Nhìn nhau một cái, Hình Hạo và Lão Tử lập tức xông lên, Chu Thiên Thần Phủ và Hồng Liên Kiếm trong tay không ngừng vung chém, không ngừng để lại dấu vết trên thân thể quái vật đó.

Nhưng dù là vậy, Hình Hạo và Lão Tử lại phát hiện đòn tấn công không thể làm bị thương yếu hại của y.

Thậm chí nói khó nghe một chút, vết thương do toàn lực gây ra cũng chỉ là ngoài da, với khả năng hồi phục của quái vật, sẽ nhanh chóng hồi phục như ban đầu.

"Đáng chết!" "Rốt cuộc là quái vật gì!" "Lại có khả năng hồi phục nhục thân đáng sợ như vậy!" Thu hết một màn này vào mắt, cả Hình Hạo và Lão Tử sắc mặt đều ngưng trọng.

Lần trước gặp phải loại tồn tại này là được Thiên Đạo chi lực gia trì tồn tại, nhưng y lại thấy quái vật căn bản không có chút ý tứ được Thiên Đạo chi lực gia trì nào, cũng vậy, tất cả đều là do nhục thân khủng bố của y mang lại.

"Hình Hạo đạo hữu!" Đột nhiên, Lão Tử dường như cảm giác được điều gì, chỉ vào một khu vực nói: "Xem chỗ đó, phải là yếu hại không?" Nghe vậy, Hình Hạo vô thức nhìn theo hướng Lão Tử chỉ.

Chỉ thấy ở khu vực đỉnh đầu quái vật đó, có một đoàn u quang xán lạn, ẩn ẩn ước ước có thể thấy bên trong có một bóng người tồn tại, nhưng lại không thể nhìn rõ dung mạo.

"Chắc là vậy!" Hơi trầm ngâm, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Lão Tử đạo hữu, thêm một lần nữa, nhất định phải giết chết y!"

“Được!” Đáp một tiếng, Lão Tử cũng tán thành kiến nghị của Hình Hạo.

Ngay sau đó, hai người cũng không còn do dự nữa, pháp lực quanh thân sôi trào rót vào trong linh bảo trong tay, Lực chi pháp tắc và Không gian pháp tắc dâng lên, lặng lẽ lập tức ra tay.

“Khai Thiên Cửu Thức đệ tứ phủ trảm Hỗn Nguyên!” “Thái Thanh Kiếm Quyết Hư Không Nhất Kiếm!” Xuy lạp một tiếng, Khai Thiên Phủ Khí và kiếm khí không gian lập tức bay ra, trực tiếp oanh kích vào chỗ u quang xán lạn đó.

Ca sát một tiếng, chỗ u quang vỡ nát, chỉ thấy bên trong có một thân ảnh hiện ra, chính là bản thể của tên nam tử, đôi mắt đang nhắm chặt của y lúc này mở ra, đối mặt với Khai Thiên Phủ Khí và kiếm khí không gian tấn công, ánh mắt lộ ra một tia kinh khủng.

“Không ~” Trong khoảnh khắc, tên nam tử triệt để biến sắc.

Y không còn giữ được tư thái phóng khoáng bất kham như trước, cũng không còn tư thái miệt thị tất cả nữa.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Khai Thiên Phủ Khí và kiếm khí không gian bao phủ lên thân thể y, hai thứ va chạm vào nhau trong khoảnh khắc sinh ra phản ứng đặc biệt, một luồng năng lượng càng đáng sợ hơn lập tức tuôn trào.

“Không hay rồi!” “Mau rút!” Đồng tử co rút, Hình Hạo và Lão Tử ngay lập tức cảm giác được sự đáng sợ của luồng lực lượng kia, không chút do dự rút lui về phía ngoài vực sâu.

Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh Hình Hạo và Lão Tử vọt ra khỏi

hạp cốc, đợi sau khi bay ra xa mấy trăm dặm, phía sau vực sâu bên trong một tiếng nổ lớn lập tức truyền ra: "Oanh long long!" "Oanh long long!" Trong khoảnh khắc, mặt đất băng hoại, vô số vết nứt tràn ngập vạn vạn dặm cương thổ, thậm chí còn lan đến khu vực chủ thể Bất Chu Sơn mới dừng lại.

Giây tiếp theo, bụi mù ngút trời dâng lên, mấy chục vạn dặm cương thổ bị bụi mù bao phủ, dưới sự khuếch tán của dư ba khủng bố, không ít Ma tu bị ảnh hưởng trực tiếp liền thân tử đạo tiêu.

Rất lâu sau, vụ nổ mới kết thúc.

Trong một bồn địa, Hình Hạo và Lão Tử lần lượt nhìn chằm chằm Hỗn Độn Chung và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp mà bước ra, ở khu vực phía sau, Trấn Nguyên Tử và Nhục Thu sắc mặt tái nhợt từ trong đó đi ra.

Đát đát – bước chân đi qua khu vực vết nứt vực sâu, Hình Hạo tâm niệm vừa động lập tức vọt ra khỏi đó.

Đợi đến khu vực tên nam tử và quái vật trước đó đang ở, lại không thấy bóng dáng tên nam tử tồn tại, có một khối huyết nhục khổng lồ đang phiêu phù ở đó, tản ra khí tức Hỗn Độn, thỉnh thoảng nhúc nhích uyển như tiếng tim đập từ bên trong truyền ra.

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Lão Tử, Nhục Thu và Trấn Nguyên Tử lập tức đến, ngơ ngác nhìn khối huyết nhục khổng lồ đó nói: "Thứ gì!

Hỗn Độn huyết nhục?

Loại thứ này sao có thể tồn tại.

Không có khí tức sinh mệnh, thứ này tuy nhìn qua như sống, nhưng lại không có khí tức sinh mệnh tồn tại.

Vậy tu sĩ kia đâu?

Chết rồi sao?

Vì sao không thấy thi thể của y?" Nghe vậy, Hình Hạo nhíu mày, thân hình lóe lên lập tức xuất hiện bên cạnh khối huyết nhục, Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung lên, trực tiếp chém xuống một khối huyết nhục nhỏ.

Đưa tay nắm lấy khối huyết nhục trong tay, chỉ thấy nó tràn ngập hoạt tính vô biên, thậm chí trong khoảnh khắc tiếp xúc với lòng bàn tay còn cố gắng chui vào trong cơ thể y.

"Cút!" Trong miệng quát nộ một tiếng, pháp lực quanh thân Hình Hạo bùng phát lập tức bức khối huyết nhục ra.

Chương 197

Ngay sau đó, y liền gõ vang Hỗn Độn Chung trấn áp nó, nhìn kỹ vài lần sau đó, sắc mặt khó coi nói: "Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục!

Tên nam tử kia bị vật này nhập thể sau đó mới trở nên khó đối phó và cường đại như vậy sao?

Nếu là vậy, thì tên nam tử trước đó có lẽ chỉ là một tu sĩ tầm thường, không phải Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, toàn bộ sức mạnh đều đến từ khối huyết nhục trước mắt này." "Hỗn Độn Ma Thần sao!" Lúc này, Lão Tử cũng lập tức đến bên cạnh Hình Hạo, ánh mắt nhìn chằm chằm khối huyết nhục đầy hoạt tính đó nói: "Không ngờ, Hỗn Độn Ma Thần năm xưa bị Bàn Cổ giết chết, ngay cả sau khi chết huyết nhục lại vẫn có uy năng như vậy.

Nhưng nếu toàn bộ sức mạnh của tên nam tử kia đều bắt nguồn từ vật này, vậy thì y bắt nhị đệ và tam đệ của ta để làm gì?

Trên người chúng ta có thứ gì đáng để mưu đồ sao?

Chẳng lẽ....." Nghĩ vậy, Lão Tử dường như hiểu ra, toàn bộ người thần sắc đại biến đồng thời, hai nắm đấm vô thức siết chặt, toàn bộ người có một loại phẫn nộ và e ngại khó tả.

Tình huống gì!

Trên người Tam Thanh có thứ gì khác tồn tại?

Thu hết một màn này vào mắt, Hình Hạo khẽ nhíu mày đồng thời, trong lòng thầm nghĩ: "Có thể dẫn dụ Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục dòm ngó, rốt cuộc là thứ gì!" "Thứ gì!" Đột nhiên, Trấn Nguyên Tử một bên dường như hiểu ra, thần sắc kinh hãi đồng thời, toàn bộ người nhanh chóng lùi lại một đoạn cự ly nói: "Không thể nào, không

thể nào!" Ân!?

Nhíu mày, Hình Hạo, Lão Tử hồi thần, vô thức nhìn về phía Trấn Nguyên Tử.

Từ phản ứng của đối phương không khó nhìn ra dường như y nhận biết Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, nếu là vậy, thì.....

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Bước lên một bước, Hình Hạo lập tức mở miệng hỏi: "Ngươi nhận biết vật này sao?" Đồng thời, Lão Tử cũng ở bên cạnh Trấn Nguyên Tử nói: "Chẳng lẽ đạo hữu từng thấy vật này?" "Không sai!" Trấn Nguyên Tử gật đầu, hồi thần, ánh mắt phức tạp nhìn khối Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục đó nói: "Nếu ta nhớ không lầm, năm xưa khi ta có được Nhân Sâm Quả Thụ đã thấy một khối huyết nhục tương tự tồn tại.

Nhân Sâm Quả Thụ của ta dường như hấp thu sức mạnh của huyết nhục mà trưởng thành, chỉ là sau đó ta đã mang nó từ vực sâu đó ra trồng ở Ngũ Trang Quán." Nhân Sâm Quả Thụ lại được nuôi dưỡng từ thứ này.

Đồng tử co rút, Hình Hạo và Lão Tử chấn kinh.

Đối với Nhân Sâm Quả Thụ, y biết nó là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, trong đó Nhân Sâm Quả còn gọi là Thảo Đan, cây này ba ngàn năm ra hoa một lần, ba ngàn năm kết quả một lần, lại ba ngàn năm mới có thể thành thục.

Trước đây Hình Hạo đã ăn không ít Nhân Sâm Quả, cũng chỉ coi nó là một loại linh quả hồi phục pháp lực mà thôi, căn bản không nhìn ra chỗ đặc biệt của nó, khó tin nó lại có thể trở thành một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn.

Dù sao so với Thanh Liên, Hoàng Trung Lý và các vật phẩm khác trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, Nhân Sâm Quả Thụ quả thực

kém không ít.

Nhưng hiện tại Trấn Nguyên Tử lại nói Nhân Sâm Quả Thụ hấp thu Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục mà trưởng thành, vậy chẳng phải có thể là bản thể không hoàn chỉnh sao?

Nếu hấp thu thêm nhiều Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, vậy Nhân Sâm Quả Thụ chẳng phải sẽ tiến hóa theo sao, và Nhân Sâm Quả sinh ra chẳng phải sẽ càng thêm cường đại sao?

Quan trọng nhất, Nhân Sâm Quả Thụ lại có liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, chẳng trách tên nam tử kia lại tập kích Trấn Nguyên Tử, thậm chí còn ra vẻ không giết không thôi.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo dẫn đầu hồi thần, ánh mắt tụ tập trên người Trấn Nguyên Tử nói: "Không biết đạo hữu có được Nhân Sâm Quả Thụ ở đâu?

Vực sâu đó lại ở đâu?

Bên trong chẳng phải vẫn còn Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục tồn tại sao?" "....." Đối mặt với câu hỏi, Trấn Nguyên Tử do dự một lúc, sau đó liền mở miệng nói: "Hồng Hoang Bắc Bộ!

Năm xưa ta du lịch Hồng Hoang Bắc Bộ, vô ý xông vào một vết nứt không gian bên trong, thuận theo đó tiến vào một phương vực sâu bên trong.

Ở đó, ta thấy không ít khối huyết nhục tương tự tồn tại, chỉ là hoạt tính lúc đó không lớn, thậm chí huyết nhục đều ở trạng thái khô bại.

Nếu ta đoán không sai, chính vì ta đã mang đi Nhân Sâm Quả Thụ, dẫn đến phương vực sâu đó không còn sức mạnh trấn áp, những khối huyết nhục kia mới dần khôi phục hoạt tính, thậm chí hiện tại còn tiến vào Hồng Hoang bên trong thao túng tu sĩ để sử dụng." Nghe vậy,

Hình Hạo và Lão Tử không khỏi trầm mặc.

Nếu đúng như lời Trấn Nguyên Tử nói, vậy Nhân Sâm Quả Thụ có thể là chuyên dùng để trấn áp Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, mục đích là thôn phệ hoàn toàn những khối huyết nhục đó, đảm bảo Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục sẽ không ra ngoài gây họa.

Đáng tiếc, Trấn Nguyên Tử năm xưa tiến vào đó, mang đi Nhân Sâm Quả Thụ, mới dẫn đến Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục bên trong vực sâu không còn được trấn áp, thậm chí.....

"Đáng chết!" "Ta hiểu rồi!" Đúng lúc này, Lão Tử dường như hiểu ra, vỗ trán nói: "Chúng muốn hóa hình, muốn xuất thế, cho nên mới bắt đi Nguyên Thủy và Thông Thiên!

Tam Thanh chúng ta là do Bàn Cổ Nguyên Thần dung hợp Hồng Hoang thanh khí mà hóa thành, khí tức Nguyên Thần thập phần khế hợp với Hồng Hoang, những kẻ đó vốn là Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục không thể được ý chí Bàn Cổ và Thiên Đạo công nhận, cho nên chỉ có thể tồn tại trong cơ thể tu sĩ bằng phương thức ký sinh.

Nhưng nếu có được sức mạnh Nguyên Thần của chúng ta, vậy thì có thể che mắt ý chí Bàn Cổ và Thiên Đạo, lúc đó hoàn toàn có thể hoàn thành việc tự hóa hình, lúc đó....." Nói đến đây, Lão Tử không tiếp tục nữa, nhưng Hình Hạo và Trấn Nguyên Tử đều rõ ràng mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, đó là huyết nhục của Hỗn Độn Ma Thần a.

Mặc dù Hỗn Độn Ma Thần gần như đều bị Bàn Cổ giết chết, nhưng cũng không thiếu những Nguyên Thần chuyển thế trọng tu tồn tại, bên trong những khối huyết nhục này có thể ẩn chứa tàn hồn Hỗn Độn Ma Thần, một khi hóa hình xuất thế, vậy thì toàn bộ Hồng Hoang đều sẽ rơi vào nguy cơ, thậm chí.....

Ông ông – Đúng lúc này, một trận tiếng ong ong lặng lẽ vang vọng.

Nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy khối Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục khổng lồ kia đột nhiên xán lạn, chia làm ba nhanh chóng tấn công về phía Hình Hạo, Trấn Nguyên Tử và Lão Tử.

"Chúng muốn ký sinh vào ta!" "Tìm chết!" Thấy tình hình này, ba người Hình Hạo đại nộ, làm sao không biết tâm tư của chúng là gì.

Không chút do dự, ba người Hình Hạo lập tức phát động tập kích, Chu Thiên Thần Phủ, Hồng Hoa Kiếm trong tay và Địa Thư oanh kích lên khối huyết nhục đó.

Bành!

Bành!

Bành!

Ba tiếng nổ liên tiếp vang vọng, khối Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục chia làm ba bị ba người Hình Hạo hủy diệt hoàn toàn.

Sau khi làm xong mọi việc, ba người Hình Hạo sắc mặt khó coi thu thập một ít mảnh vỡ huyết nhục, sau đó liền từ bên trong vết nứt dưới đất bay ra.

"Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này, mấy tiếng hô hoán lập tức truyền đến.

Nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Đế Giang và các Tổ Vu khác đang vội vã đến, những Ma tu xâm nhập Vu tộc hoặc là đã chạy trốn, hoặc là bị Tổ Vu và Đại Vu đỉnh cấp chém giết.

Nhanh chóng đến khu vực trước mặt ba người Hình Hạo, Đế Giang lập tức mở miệng hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, bên này tình huống thế nào?

Vừa rồi ta cảm giác được một luồng sức mạnh đáng sợ, thậm chí còn vượt trên Chuẩn Thánh Viên Mãn." Lời này vừa nói ra, không chỉ y, bao gồm cả Chúc Cửu Âm, Cường Lương và các Tổ Vu khác đang vội vã đến cũng lộ ra ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía Hình Hạo, chờ đợi câu trả lời.

Chương 198

"Vô ngại, giải quyết!" Hình Hạo vẫy vẫy tay, sau khi nhìn Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu, đơn giản thuật lại chuyện Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục.

"Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục!" "Khốn kiếp, thứ này sao lại tồn tại, thuở xưa Phụ Thần thân hóa vạn vật chẳng phải đã có cách đối phó rồi sao?" "Không đúng, thuở xưa Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục cũng đã từng xuất hiện, diễn hóa thành hung thú một mạch đã sớm bị diệt sạch, có lẽ giờ lại tái xuất." Kinh hô thất thanh, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu trong khoảnh khắc đó đều ngây người.

Vạn vạn lần không ngờ, kẻ địch cường đại kia lại chính là Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, thứ đã lẽ ra phải biến mất khỏi lịch sử Hồng Hoang.

"Tất cả là do Ta!" Trấn Nguyên Tử cười khổ một tiếng, đáy mắt ông xẹt qua một tia cay đắng.

Ông không hề biết rằng những khối huyết nhục khô héo không đáng chú ý ngày xưa lại có lai lịch như vậy; nếu sớm biết điều này, ông ta thậm chí sẽ không tùy hứng mang Nhân Sâm Quả Thụ đi.

Có thể nói, việc Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục xuất hiện hiện tại có mối quan hệ lớn với hành vi năm đó.

Những khối huyết nhục này đã học được cách trở nên thông minh, không còn như xưa hóa thành hung thú vọng tưởng trực tiếp nghịch thiên hành, đối lập với ý chí Bàn Cổ và Thiên Đạo.

Chúng lựa chọn ký sinh trong thể nội tu sĩ, có thể sở hữu chiến lực vượt xa tu sĩ đồng cảnh giới, lại phối hợp với khả năng khôi phục đáng sợ của bản thân huyết nhục, phóng nhãn toàn bộ Hồng Hoang

thế giới, trong số Chuẩn Thánh đồng cảnh giới thực sự không có mấy ai có thể đánh giết được chúng.

"Đạo hữu không cần tự trách!" Thấy tình hình này, Hình Hạo liền mở miệng an ủi; "Dù cho đạo hữu không mang Nhân Sâm Quả Thụ đi, e rằng cũng sẽ có người khác mang đi.

Vết nứt không gian mà đạo hữu gặp năm đó có lẽ là do Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục tạo thành, mục đích của chúng chẳng qua là không muốn ai mang Nhân Sâm Quả Thụ, một Tiên Thiên Linh Căn đỉnh cấp có thể ức chế thậm chí tiêu diệt chúng." Đến đây, Hình Hạo đột nhiên biến sắc, tựa hồ nói; "Không ổn, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, mau chóng về Ngũ Trang Quán mang Nhân Sâm Quả Thụ theo.

Nếu Ta đoán không sai, mục tiêu đầu tiên là Tam Thanh và đạo hữu, mục tiêu thứ hai có lẽ là Nhân Sâm Quả Thụ kia, bởi lẽ chỉ có Nhân Sâm Quả Thụ mới có thể khắc chế chúng." "Ta đã hiểu!" Như từ trong mộng tỉnh lại, Trấn Nguyên Tử toàn thân chấn động, đồng thời liền hiểu rõ mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Trong chốc lát, Trấn Nguyên Tử cũng không để ý gì khác, tâm niệm vừa động đã mở Tụ Lý Càn Khôn.

Giây tiếp theo, quang huy rực rỡ, có thể thấy mấy trăm vạn tộc nhân Vu tộc xuất hiện trong khu vực này.

Sau khi làm xong mọi việc, Trấn Nguyên Tử lướt người bay lên, chắp tay hành lễ với Hình Hạo cùng chư vị nói; "Vu Đế, chư vị Tổ Vu, Hình Hạo đạo hữu, Lão Tử đạo hữu, bần đạo xin đi trước một bước!

Đợi Ta lấy lại Nhân Sâm Quả Thụ sẽ đến Bàn Cổ Điện, trồng nó trong Bàn Cổ Điện, đảm bảo sẽ không bị những tồn tại ký sinh bởi Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục kia cướp đi và hủy diệt." Nói xong, Trấn Nguyên Tử không còn nán lại, thi triển độn thuật, hóa thành một

đạo lưu quang cấp tốc bay về hướng Tây Hồng Hoang.

"Ai!" Thấy tình hình này, Lão Tử không khỏi thở dài một tiếng, thần sắc có phần phiền muộn nói: "Mặc dù đã làm rõ tình hình, nhưng những khối huyết nhục kia đã ký sinh, lại không thể từ miệng chúng moi ra được sào huyệt của chúng ở đâu, e rằng cửa vào vực sâu phía bắc Hồng Hoang kia cũng khó tìm.

Một khi thời gian trôi qua, nếu Nguyên Thủy và Thông Thiên xảy ra bất trắc thì. ....." Đến đây, khuôn mặt Lão Tử trở nên âm trầm đến mức gần như nhỏ nước, khi đó tình cảm Tam Thanh sâu đậm, hai vị đệ đệ gặp nguy hiểm, sao có thể không động lòng.

"Đạo hữu không cần lo lắng." Thấy tình hình này, Hình Hạo sau một hồi chần chừ, liền mở miệng nói: "Nếu Ta đoán không sai, mặc dù chúng đã bắt được hai vị đạo hữu Nguyên Thủy và Thông Thiên, nhưng trong thời gian ngắn lại không thể tạo thành uy hiếp cho họ, bởi lẽ trong Nguyên Thần của họ có Hồng Mông Tử Khí tồn tại.

Thứ đó là do Thiên Đạo ban tặng, tuy có tệ đoan, nhưng cũng được Thiên Đạo che chở, một khi động thủ tất sẽ bị Thiên Đạo phát giác, đến lúc đó Thiên Đạo cũng tuyệt đối sẽ không để hai vị Thánh Nhân được định trước đó vẫn lạc." "Vậy thì tốt!

Vậy thì tốt!" Nghe lời này, Lão Tử liền thở phào một hơi.

Ông ta không phải kẻ ngu, chỉ là quan tâm thì loạn trí.

Hiện giờ Hình Hạo đã chỉ ra điểm mấu chốt, Lão Tử cũng hiểu rằng khả năng Nguyên Thủy và Thông Thiên gặp nguy hiểm là thấp, ít nhất dưới sự che chở của Hồng Mông Tử Khí, hai người họ có khả năng sống sót rất lớn.

"Sư phụ!" Đúng lúc này, Hình Tiêu vội vàng đến.

Sau khi đến nơi, trước tiên y hành lễ với Đế Giang cùng chư vị,

sau đó mới đi đến bên cạnh Hình Hạo nói; "Sư phụ, cửa vào Tam Thập Tam Thiên bị một đoàn ma khí phong tỏa, khó có thể tiến vào.

Đệ tử đã dò la, khi ma tộc xâm nhập Bất Chu Sơn, tộc nhân trong Tam Thập Tam Thiên đều đã xuống nghênh địch, nên hiện giờ Tam Thập Tam Thiên vô cùng trống rỗng.

Nếu đệ tử đoán không sai, ma đạo tu sĩ có lẽ đã xâm nhập Tam Thập Tam Thiên, muốn đoạt lấy quyền khống chế nơi này." "Ma đạo xâm nhập Tam Thập Tam Thiên!" Kinh hô thất thanh, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu bên cạnh đều nóng ruột.

Họ rất rõ Tam Thập Tam Thiên đại biểu điều gì.

Một khi Tam Thập Tam Thiên đổi chủ, thì cho dù Vu tộc lần này chiếm được toàn bộ phía nam Hồng Hoang, cũng là được không bù mất.

Đến đây, Đế Giang liền mở miệng nói; "Ma đạo khốn kiếp!

La Hầu đáng chết!

Chuyện này tuyệt đối không xong!

Ta hiện giờ sẽ triệu tập Đại Vu, chuẩn bị phản công Tam Thập Tam Thiên, diệt sạch những ma đạo tu sĩ đó trong đó." Trong lúc nói chuyện, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu chuẩn bị rời đi để triệu tập Đại Vu.

"Vu Đế cùng chư vị!" Thấy tình hình này, Hình Hạo liền mở miệng ngăn lại; "Không cần triệu tập Đại Vu, chuyện Tam Thập Tam Thiên cứ giao cho Ta là được!" "Hả!?" Bước chân dừng lại, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu ngạc nhiên nhìn Hình Hạo, thấy thần sắc tự tin đầy đủ của y, họ có phần không hiểu nói; "Hình Hạo huynh đệ, thực sự được sao?

Mặc dù không biết có bao nhiêu ma đạo tu sĩ đã tiến vào Tam Thập

Tam Thiên, nhưng số lượng của họ tuyệt đối không ít hơn những kẻ xâm nhập trú địa Vu tộc, một mình huynh. .....” “Vô ngại!” Hình Hạo vẫy vẫy tay, liền cắt ngang lời lo lắng của Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu, mở miệng nói: “Muốn nhân cơ hội đoạt lấy Tam Thập Tam Thiên, ý đồ không tồi!

Một khi ma đạo chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, không chỉ có thể làm suy yếu sự khống chế của Vu tộc đối với Hồng Hoang Thiên Địa, mà còn có thể làm suy yếu đáng kể khí vận của Vu tộc.

Đáng tiếc thay, chúng vạn lần không ngờ Chu Thiên Tinh Thần Thụ đã sớm bị Ta mang theo bên mình.

Không có Chu Thiên Tinh Thần Thụ tồn tại, muốn đoạt lấy Tam Thập Tam Thiên chẳng khác nào nằm mơ giữa ban ngày.” Đến đây, một tia sát cơ lóe lên trong mắt Hình Hạo nói; “Trong Tam Thập Tam Thiên, cho dù Thiên Đạo cũng không thể phong tỏa Thái Cổ Tinh Thần chi lực.

Chỉ cần Ta bố hạ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, cho dù La Hầu tự mình đến, Ta cũng sẽ khiến hắn phải trả giá đắt.” Đến đây, trong mắt Hình Hạo dâng lên một tia chiến ý.

Năm đó trong Đại Thiên Ma Vực, y thậm chí còn không thể nhúng tay vào, thậm chí suýt chút nữa khiến Tổ Vu đoàn diệt trong đó.

Sau chuyện đó, Hình Hạo vẫn luôn ghi nhớ, mặc dù không nói ra, nhưng sát tâm đối với La Hầu cũng càng lúc càng mãnh liệt theo thời gian trôi đi.

Lần này nếu chiến trường ở Tam Thập Tam Thiên, vậy thì y có thể không chút kiêng dè điều động Chu Thiên Tinh Thần chi lực.

Nếu gặp lại La Hầu, nhất định sẽ không chút do dự đòi lại sỉ nhục năm xưa.

“Hình Hạo huynh đệ có chắc chắn không?” Chần chừ một lát, thần sắc Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu đều không tốt.

Dù sao chuyến đi Đại Thiên Ma Vực lần trước còn rõ mồn một trước mắt, Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận lần đầu tiên hiển lộ trong Hồng Hoang, nhưng cũng kết thúc bằng thất bại.

Chương 199

Nếu năm đó không phải La Hầu bị Thiên Đạo hạn chế phải giảng đạo, e rằng lần đó họ đều không thể toàn thân rút lui.

Lần này Hình Hạo lại muốn tái chiến La Hầu, lại bằng sức một người, ...

"Vu Đế và chư vị Tổ Vu cứ yên tâm!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo siết chặt nắm đấm nói; "Ta sẽ không còn lỗ mãng như năm đó.

Nếu không có nắm chắc, Ta cũng tuyệt đối sẽ không làm.

Ta cũng biết nếu La Hầu xuất hiện tại Tam Thập Tam Thiên Ta sẽ cùng hắn một trận chiến, nhưng khả năng hắn xuất hiện gần như bằng không, sự hạn chế của Thiên Đạo đối với hắn còn lớn hơn đối với Hồng Quân." Nghe lời ấy, Thập Nhị Tổ Vu liền thở phào một hơi.

Đúng vậy!

La Hầu với tư cách là Ma Tổ, sát tính mười phần, sự hạn chế của Thiên Đạo đối với hắn còn xa hơn so với Hồng Quân.

Ít nhất Hồng Quân có thể thoát ra khỏi vòng vây, chỉ là ông ta không muốn xuất hiện mà thôi.

Đến đây, Đế Giang liền mở miệng nói; "Nếu vậy, chuyện Tam Thập Tam Thiên giao cho Hình Hạo huynh đệ!

Nếu La Hầu thật sự xuất hiện, Ta cũng sẽ lập tức đến chi viện.

Dù Chúc Dung không ở đây, nhưng Ta của hiện tại cũng không phải là Ta của năm đó." Đến đây, trong mắt Đế Giang cùng mọi người cũng dâng lên một tia chiến ý và sát cơ.

Đối với La Hầu, cảm xúc trong lòng họ cũng giống như Hình Hạo,

đều hận không thể tự tay chém giết hắn để rửa sạch sỉ nhục năm xưa.

"Được!" Đáp lại một tiếng, Hình Hạo không từ chối.

Y rõ lòng Thập Nhị Tổ Vu.

So với sự ẩn nhẫn của Hình Hạo, Thập Nhị Tổ Vu đều là những kẻ nóng tính từ đầu đến cuối.

Việc họ có thể nhẫn nhịn nhiều năm không bùng phát, có thể thấy sự địch ý của họ đối với La Hầu đã đạt đến mức độ mạnh mẽ đến nhường nào.

"Hình Hạo đạo hữu!" Đúng lúc này, Lão Tử bên cạnh bước lên nói: "Đối với Tam Thập Tam Thiên, bần đạo cũng rất hiếu kỳ, không biết đạo hữu có thể cho Ta đi theo vào xem không?" "Ừm!" Lão Tử muốn đi Tam Thập Tam Thiên!

Chân mày Hình Hạo nhướng lên, y vô thức nghĩ đến Đại Xích Thiên trên Tam Thập Tam Thiên, nơi dường như do Lão Tử chiếm giữ.

Nhưng hiện tại Tam Thập Tam Thiên nằm dưới sự khống chế của y, cho dù Lão Tử có ý, trong tình huống không được phép cũng không thể tranh đoạt với y.

Đến đây, Hình Hạo liền mở miệng nói; "Tự nhiên có thể!

Chư vị Tổ Vu, vậy Ta xin cáo từ trước.

Sau khi xử lý xong vấn đề Tam Thập Tam Thiên, Ta sẽ trở về cùng chư vị thương nghị sự phát triển tương lai của Vu tộc." "Được!" "Được!" Gật đầu, thần sắc Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu lúc này cũng trở nên nghiêm túc.

Mọi thứ dưới sự bố cục của Hình Hạo đã đi vào quỹ đạo, Vu tộc nghịch thiên cải mệnh, buộc Thiên Đạo phải từ bỏ yêu kiếp, chuyển

sang khởi động Đạo Ma chi tranh.

Mặc dù sẽ nguy hiểm hơn, nhưng Vu tộc cũng có một cơ hội để liều mình, thậm chí. .....

Thấy không ai phản đối, Hình Hạo cũng không nán lại, liền gật đầu với Lão Tử, vung tay nói; "Hình Tiêu, Tinh Thần, theo vi sư đi!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp lại một tiếng, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần liền lên tiếng, theo sau Hình Hạo, một hàng bốn người cấp tốc bay về phía đỉnh Bất Chu Sơn, nơi cửa vào Tam Thập Tam Thiên.

"Đại ca!" Khi Hình Hạo bốn người rời đi, trong số Tổ Vu, Cộng Công bước lên nói; "Có nên triệu hồi Chúc Dung về để phòng vạn nhất không?

Chu Thiên Tinh Thần thêm Thập Nhị Đô Thiên, nếu La Hầu xuất hiện thì chúng ta. ....." "Có thể!" Không đợi Cộng Công nói hết, Đế Giang liền gật đầu nói: "Trong số các Đại Vu quay về lần này, Hình Thiên, Hậu Nghệ và Trụ Dĩ ba người đã đạt đến cảnh giới Bán Bộ Tổ Vu.

Cử ba người họ đi đón Chúc Dung về hẳn là không thành vấn đề." "Vâng!" Đáp lại một tiếng, Cộng Công cùng chư vị Tổ Vu lúc này đều rất vui mừng.

Chỉ cần Đế Giang gật đầu, thì Thập Nhị Tổ Vu tái chiến La Hầu không thành vấn đề.

Giống như Hình Hạo, họ đều muốn rửa sạch sỉ nhục năm xưa.

Đỉnh Bất Chu Sơn, Hình Hạo bốn người phá không.

"Sư tôn, nhìn kìa!" Chu Tinh Thần lướt người xuống đất, chỉ vào cửa vào Tam Thập Tam Thiên bị ma khí phong ấn ở không xa nói; "Cổ lực lượng kia vô cùng mạnh mẽ, tuyệt đối không phải xuất phát từ tay Chuẩn Thánh." Nghe lời ấy, Hình Hạo liền nhìn về phía cửa vào.

Giây tiếp theo, tinh quang lóe lên trong mắt Hình Hạo, y bước lên phía trước nói; "La Hầu!

Sẽ không sai, là sức mạnh của hắn!

Xem ra La Hầu rất coi trọng Tam Thập Tam Thiên.

Muốn mượn nơi này để đả thông Tam Thập Tam Thiên và Đại Thiên Ma Vực, tránh khỏi tệ đoan là cửa vào Thái Cổ Tinh Vực có thể bị phong tỏa.

Bổn Tổ Vu sao có thể để hắn như ý!" Trong lúc nói chuyện, Hình Hạo tay phải vẫy gọi ra Chu Thiên Thần Phủ, nhưng lại không trực tiếp động thủ chém vỡ phong ấn cửa vào, mà lại một lần nữa vẫy tay lấy ra Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm nói; "Lão Tử đạo hữu, xin giúp Ta hộ pháp!

Ta muốn luyện chế Chứng Đạo Chi Khí để cùng La Hầu quyết một trận thắng bại!" "Chứng Đạo Chi Khí!" Đồng tử Lão Tử co rút lại, ông ta dường như đã hiểu, ánh mắt lướt qua Chu Thiên Thần Phủ và Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, sau đó thần sắc nghiêm nghị nói; "Hình Hạo đạo hữu cứ yên tâm, trừ phi Ta chết, bằng không sẽ không có ai có thể ngăn cản!" "Đa tạ!" Cảm tạ một tiếng, Hình Hạo không còn chần chừ, liền khoanh chân ngồi xuống, tay phải cầm Phủ, tay trái cầm Kiếm, đáy mắt lóe lên vẻ sắc bén, đột nhiên chém Chu Thiên Thần Phủ vào thân kiếm của Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm.

Tranh!

Lửa bắn tung tóe, Chu Thiên Thần Phủ rực rỡ, dưới sự gia trì sức mạnh của Hình Hạo, bắt đầu thôn phệ Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm.

Ông ông Ông ông!

Trong chốc lát, tiếng ông minh vang vọng không ngừng, Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm dường như đã nhận ra số phận của mình, điên cuồng

rung động đồng thời, từng luồng Hỗn Độn Kiếm Khí lan tỏa muốn đẩy lùi Chu Thiên Thần Phủ, ngăn cản sự thôn phệ của nó.

"Trấn áp cho Ta!" Thấy tình hình này, Hình Hạo sao có thể để nó như ý?

Miệng y bạo hát một tiếng, sức mạnh quanh thân tuôn trào, hung hăng áp chế Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, không cho nó bất kỳ cơ hội nào đẩy lùi Chu Thiên Thần Phủ.

Chương 200

Trong chốc lát, trên không Bất Chu Sơn phong vân cuộn trào.

Vô biên lôi đình tụ tập, mây đen che kín bầu trời như tận thế giáng lâm, vô số lôi đình nhảy múa, diễn hóa thành rồng, rắn, phượng, lân gầm gừ, khóa chặt khu vực Hình Hạo đang ở mà giáng xuống.

"Định cho Ta!" Thấy tình hình này, Lão Tử liền xuất thủ.

Bước một bước ra, tiện tay ném Thái Cực Đồ ra, lập tức định trụ lôi đình trên bầu trời.

Thái Cực Âm Dương Ngư bơi lượn, một cây Kim Kiều vắt ngang đỉnh Bất Chu, ngăn cách mọi ngoại lực có thể cản trở Hình Hạo ở bên ngoài.

Trong chốc lát, đỉnh Bất Chu Sơn hiện ra hai thái cực động và tĩnh.

Trên Kim Kiều lôi đình vạn quân hủy thiên diệt địa, dưới Kim Kiều thiên địa một mảnh tịch tĩnh, chỉ có tiếng ai minh của Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm không ngừng vang vọng.

Theo thời gian trôi đi, quang huy trên Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm kia hoàn toàn ảm đạm, Hỗn Độn Kiếm Khí sôi sục trên đó cũng theo đó tiêu tán, hóa thành từng dòng dịch thể chậm rãi chảy vào Chu Thiên Thần Phủ.

Đến đây, Chu Thiên Thần Phủ rực rỡ, quang mang vạn trượng đồng thời, phẩm chất của nó cũng bắt đầu tăng lên nhanh chóng.

"....." Nhìn cảnh này, Lão Tử có chút ngạc nhiên.

Trước đó khi Hình Hạo muốn luyện chế Chứng Đạo Chi Khí, ông ta có chút mong đợi, muốn xem rốt cuộc y luyện chế thế nào, để sau này cũng có thể phỏng theo.

Nhưng hiện thực lại khiến ông ta vô ngữ cực độ.

Trực tiếp thao túng Chu Thiên Thần Phủ thôn phệ Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, thao tác này quá thô bạo, ít nhất ông ta không làm được.

Dù sao, có thể trưởng thành thành Tiên Thiên Linh Bảo vốn đã cực kỳ hiếm có, muốn tiến hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo thì gần như không đếm được.

Huống hồ, ông ta không có Hỗn Độn Linh Bảo nào để nó thôn phệ, thứ duy nhất có thể là Thái Cực Đồ trong tay ông.

"Rắc!" Một lát sau, một tiếng vỡ vụn vang vọng.

Có thể thấy Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm lặng lẽ đứt gãy, Hỗn Độn Chi Khí và Diệt Thế Chi Khí bên trong theo đó dần dần tiến vào Chu Thiên Thần Phủ.

Giây tiếp theo, tiếng ngâm nga trầm thấp vang vọng.

Có thể thấy Chu Thiên Thần Phủ rực rỡ, trên đó hai đạo hoa văn đặc thù hiện ra, một đen kịt, một hỗn độn, rõ ràng là kế thừa Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực từ Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm.

Đến đây, Chu Thiên Thần Phủ quang mang vạn trượng, thân phủ vừa lóe lên lập tức cắt mở lồng ngực Hình Hạo, sau khi hấp thu một giọt tâm huyết, huyết mang trên đó lập tức xông thẳng lên trời.

Với một tiếng "bành", huyết mang phá không đánh bay Kim Kiều, vô biên huyết khí tiến vào trong tầng mây lôi, lập tức hủy diệt nó sạch sẽ.

"Hít ~" Cảnh tượng này, liền khiến Lão Tử, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần đều hít một ngụm khí lạnh.

Uy thế mà Chu Thiên Thần Phủ hiển lộ ra lúc này quá mức cường đại.

Thái Cực Đồ cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, vậy mà lúc này lại có phần không thể chống lại nó, từ đó có thể thấy nó đáng sợ đến nhường nào.

Phải biết rằng, Thái Cực Đồ là do mảnh vỡ của Bàn Cổ Phủ hóa thành, cho dù là những Tiên Thiên Chí Bảo cùng loại như Càn Khôn Đỉnh cũng yếu hơn nó ba phần.

"Phẩm chất của Phủ!" Đưa tay thu Thái Cực Đồ về, Lão Tử nhìn Chu Thiên Thần Phủ đang đại thịnh huyết mang lẩm bẩm nói: "Ngay cả Thái Cực Đồ cũng phải nhượng bộ ba phần, lại có thể thôn phệ Hỗn Độn Linh Bảo, chẳng lẽ là Bàn Cổ Khai Thiên Phủ sao?" Trong tình huống này, Chu Thiên Thần Phủ liền thăng cấp vào hàng ngũ Tiên Thiên Chí Bảo, trong số Tiên Thiên Chí Bảo cũng tuyệt đối là tồn tại đỉnh tiêm, thậm chí lực phá hoại còn vượt qua Bàn Cổ Phiên.

Dù sao, năng lực lớn nhất của Bàn Cổ Phiên là phóng ra Hỗn Độn Kiếm Khí.

Chu Thiên Thần Phủ sau khi thôn phệ Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm, không chỉ có thể chém ra Hỗn Độn Phủ Khí, mà thậm chí còn có thể bạo phát ra Diệt Thế Phủ Khí.

Ông ông!

Đúng lúc này, huyết mang trên Chu Thiên Thần Phủ bắt đầu nội liễm, sau đó hóa thành những sợi tơ kết nối vết thương trên lồng ngực Hình Hạo.

Khi sợi tơ và trái tim Hình Hạo kết nối làm một, một loại cộng hưởng trong khoảnh khắc đó lặng lẽ xảy ra.

Có thể thấy thân thể Hình Hạo bắt đầu toát ra huyết mang, khí tức Bàn Cổ bắt đầu lan tỏa, thân cao ban đầu hai mét ba bỗng nhiên co lại còn hai mét mốt.

Nhưng mặc dù vậy, nhục thân lại càng thêm cường đại, giống như trải qua tẩy lễ vậy.

Cùng là cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nhưng trước và sau lại có sự khác biệt trời vực.

"Hô ~" Mở mắt ra, Hình Hạo phun ra một ngụm trọc khí, toàn thân từ mặt đất đứng dậy đồng thời, tay phải vẫy gọi Chu Thiên Thần Phủ, vung vẩy mấy cái xong, y không nhịn được cất tiếng cười lớn; "Ha ha. ....." "Chúc mừng Sư tôn luyện chế Chứng Đạo Chi Khí!" "Chúc mừng Sư phụ luyện chế Chứng Đạo Chi Khí!" Thấy tình hình này, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần bên cạnh hồi thần, liền bước lên mở miệng chúc mừng, đáy mắt cũng tràn đầy vẻ hướng vọng.

Tiên Thiên Chí Bảo!

Chứng Đạo Chi Khí!

Giá trị của hai thứ này quá trọng yếu.

Đặc biệt trong tình huống sở hữu Chứng Đạo Chi Khí, khả năng Hình Hạo Chứng Đạo Thành Thánh sẽ rất lớn.

"Không tồi!

Không tồi!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo nhìn Hình Tiêu và Chu Tinh Thần một cái, sau đó mở miệng nói; "Hình Tiêu, tình huống của con không cần nói nhiều.

Chỉ cần kiên trì tự Ta đạo, tiền đồ vô lượng.

Đặc biệt là thể chất của con, chú định phải đi con đường vô địch.

Trước tiên hãy đặt ra một mục tiêu nhỏ, cố gắng nhanh chóng trở thành vô địch trong cùng cảnh giới!

Còn về đạo của Tinh Thần, nếu có thể, vi sư hy vọng con đi tinh thần chi đạo.

Chương 201

Năm đó trong Tam Thập Tam Thiên, vị Tinh Thần Lão Tổ mà vi sư gặp quả thực rất mạnh.

Nếu không phải vì ông ta chỉ còn một cỗ tàn hồn, e rằng năm đó vi sư và Thập Nhị Tổ Vu cũng chưa chắc có thể làm gì được ông ta.

Quan trọng nhất là, trong Hồng Hoang có rất nhiều Thái Cổ Tinh Thần tồn tại.

Chỉ cần nắm giữ tinh thần chi đạo, tương lai phối hợp Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, cho dù chưa Chứng Đạo Thành Thánh cũng đủ sức chống lại Thánh Nhân!" Nghe lời ấy, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần liền biến sắc nghiêm túc.

Lời nói của Hình Hạo đầy tin cậy, đặc biệt là Chu Tinh Thần, bản thân y đối với con đường của mình vô cùng mơ hồ.

Lần này sau khi được Hình Hạo chỉ điểm, lại càng thêm kiên định.

Giây tiếp theo, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần liền cung thân hành lễ nói; "Đa tạ Sư tôn (Sư phụ) chỉ điểm, đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Sư tôn (Sư phụ)!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo không tiếp tục hành động bạt miêu trợ trưởng, sau khi uốn nắn con đường cho hai đệ tử, họ cần tự phát triển.

Đúng như câu nói 'sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân', mỗi người đều có phương hướng sở trường riêng, không thể ép họ thành một tính cách, như vậy chỉ sẽ hủy hoại họ.

"Hình Hạo đạo hữu!" Đúng lúc này, Lão Tử cũng hồi thần, bước đến bên cạnh Hình Hạo, có chút chần chừ hỏi: "Không biết Ta có thể luyện chế Chứng Đạo Chi Khí cho mình không?

Ừm. .....Cấp Tiên Thiên Chí Bảo!" "Chứng Đạo Chi Khí cấp Tiên Thiên Chí Bảo!" "Là rau cải trắng sao!" Khóe miệng Hình Hạo co giật, y vô ngữ nhìn Lão Tử một cái, nhưng cũng không qua loa, sau một hồi trầm ngâm nói: "Có thể!

Đạo hữu chỉ cần thu thập đủ Bạch Ngẫu và Thanh Liên Diệp dung nhập vào Hồng Hoa Kiếm trong tay, sau đó mượn Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh để tam nguyên quy nhất, vậy thì có thể tái hiện Thanh Liên.

Dùng Thanh Liên để tạo Chứng Đạo Chi Khí, phẩm chất của nó nhất định có thể đạt đến cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng. ....." Đến đây, Hình Hạo dừng lại một chút rồi mới tiếp tục nói; "Nhưng Bạch Ngẫu và Thanh Liên Diệp lại ở trong tay hai vị đạo hữu Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Nếu đạo hữu muốn, e rằng. ....." "Ta đã biết!" Cười khổ một tiếng, Lão Tử lắc đầu nói: "Ta đã vội vàng rồi, mọi thứ cứ xem cơ duyên của mỗi người vậy!

Hình Hạo đạo hữu, Chứng Đạo Chi Khí đã luyện chế xong, chúng ta có thể bắt đầu rồi chứ!" "Tự nhiên!" Gật đầu, chiến ý trong mắt Hình Hạo tuôn trào, y ngẩng đầu nhìn về phía phong ấn nơi cửa vào Tam Thập Tam Thiên, đột nhiên cầm phủ chém xuống, miệng bạo hát: "La Hầu, Ta đến đây!" "Xoẹt!" Hỗn Độn Phủ Khí phá không, dưới sự thao túng của Hình Hạo, thẳng tắp chém vào phong ấn ma đạo ở cửa vào Tam Thập Tam Thiên.

Với một tiếng "bành", không có chút bất ngờ nào, phong ấn lập tức bị hủy diệt hoàn toàn.

Sau khi làm xong mọi việc, tinh quang lóe lên trong mắt Hình Hạo, y nhìn Lão Tử, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần nói; "Chúng ta đi!" Nói xong, Hình Hạo tung người nhảy vọt, tăng tốc lao vào trong Tam Thập

Tam Thiên.

Thấy tình hình này, Lão Tử, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần cũng không chần chừ, liền lướt người theo sát phía sau mà tiến vào Tam Thập Tam Thiên.

Vừa đặt chân vào Tam Thập Tam Thiên, có thể thấy ma khí âm u dày đặc, vô số ma đạo tu sĩ tụ tập trong đó, tay cầm từng lá cờ đặc thù, dẫn dắt ma đạo khí tức để đồng hóa nơi này.

"Đồng hóa Tam Thập Tam Thiên!

Dã tâm thật lớn!

Bá lực thật lớn!" Thấy tình hình này, Hình Hạo sao lại không biết ý đồ của La Hầu.

Chỉ cần Tam Thập Tam Thiên bị đồng hóa thành thánh địa của ma, thì tu sĩ trong đó sẽ không thể tồn tại.

Dù Vu tộc không tu Nguyên Thần, nhưng cũng sẽ không quen tu luyện ở nơi ma khí âm u dày đặc.

Đến lúc đó, Tam Thập Tam Thiên đối với Vu tộc sẽ giống như gân gà, thậm chí không thể mượn Tam Thập Tam Thiên để nhanh chóng cường đại bản thân.

"Đạo hữu, phải ngăn chặn việc này tiếp tục!" Đúng lúc này, Lão Tử bước lên, thần sắc nghiêm túc nói: "Theo tình hình này, chỉ cần thêm vài trăm năm nữa, e rằng toàn bộ Tam Thập Tam Thiên sẽ bị ma hóa triệt để." "Không tồi!" Gật đầu, Hình Hạo hồi thần, sát cơ lóe lên trong mắt nói: "Nếu đã như vậy, vậy thì đại chiến một trận thôi!

Lão Tử đạo hữu, Ta nghe nói thời Tam Tộc, ông từng hóa danh Lý Nhĩ vung kiếm Hồng Hoang, một tay Thái Thanh Kiếm Thuật chôn vùi không biết bao nhiêu Long, Phượng, Kỳ Lân.

Hôm nay có muốn thử lại tìm về sát lục kiếm đạo năm xưa không?" "Vô cùng vui lòng!" Cười nhạt một tiếng, Lão Tử tay phải vẫy gọi ra Hồng Hoa Kiếm nói: "Bần đạo cũng đã mấy chục Hội Nguyên không dùng kiếm rồi, cũng nên tìm lại thuần túy chi tâm của kiếm đạo!" "Thuần túy chi tâm?

Hay là sát lục chi tâm đây!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo vung Chu Thiên Thần Phủ nói; "Nếu vậy, vậy chúng ta cùng xem, ai diệt ma tu nhiều hơn!

Lão Tử đạo hữu, Ta đi trước một bước!" Nói xong, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp thi triển Thần Phượng Liệt Không Thuật diễn hóa đôi cánh, thân hình vừa lóe lên liền bay về phía những nơi ma tu tụ tập.

Giây tiếp theo, Hình Hạo liền đến một nơi ma tu tụ tập, nhìn sơ qua ít nhất có gần ngàn ma tu, nhưng đa số đều là Thái Ất Kim Tiên, chỉ có số ít mấy Đại La Kim Tiên tồn tại.

"Chết!" Không hề chút mềm lòng nào, Hình Hạo miệng bạo hát một tiếng, Chu Thiên Thần Phủ vung chém, mấy vạn trượng Hỗn Độn Phủ Khí khổng lồ tuôn trào, trực tiếp bao trùm khu vực ma tu đó.

"A. .....A. ....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, hơn ngàn ma tu lập tức chôn thân dưới Hỗn Độn Phủ Khí, thậm chí từng tên còn chưa kịp phản ứng đã hình thần câu diệt.

Thấy vậy, Lão Tử khẽ mỉm cười, đột nhiên siết chặt Hồng Hoa Kiếm trong tay, khí thế toàn thân thay đổi lớn, thay đổi hoàn toàn thái độ vô vi thành sát cơ ngập trời, lướt người bay lên, dùng thần thức thao túng Hồng Hoa Kiếm xuất kích, ngự kiếm bay ngang không trung, giết người từ vạn vạn dặm xa.

Trong chốc lát, kiếm khí tung hoành, Lão Tử với phong thái tiên phong đạo cốt cứ thế thu hoạch tính mạng tu sĩ, khiến Hình Tiêu và

Chu Tinh Thần phía sau không khỏi liên tục lóe lên vẻ dị sắc.

Đặc biệt là Hình Tiêu!

Y cũng đi kiếm đạo, chỉ là kiếm đạo tu luyện của y theo đuổi 'một lực hàng thập hội', vô thức gần gũi với thái độ đại khai đại hợp của Hình Hạo.

Nhưng kiếm đạo của Lão Tử hôm nay lại khiến y hiểu ra, tài năng của kiếm đạo chân chính, không chỉ cần 'một lực hàng thập hội', mà còn cần linh hoạt, khéo léo và đa biến.

Trong chốc lát, Hình Tiêu liền lâm vào trạng thái đốn ngộ, vẫy tay lấy ra Lăng Tiêu Kiếm, trực tiếp xông về phía khu vực ma tu ở xa mà giết chóc.

Kiếm đạo!

Sát lục chi đạo!

Chỉ có kiếm đạo được diễn dịch từ sát lục vô tận mới thực sự cường đại.

Chương 202

"Ta cũng không thể thua kém!" Thu lại toàn bộ cảnh tượng vào mắt, Chu Tinh Thần siết chặt hai nắm đấm, toàn thân chiến ý lăng nhiên, tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra một cây hồ lô, miệng thấp giọng quát; "Ngưng!" Ông ông!

Tiếng ông minh vang vọng, cây hồ lô rực rỡ, với tốc độ mắt thường có thể thấy được đã hóa thành một cây trường đao.

Siết chặt hồ lô trường đao, Chu Tinh Thần cũng gia nhập vào trận chiến, cầm đao vung chém, đại khai đại hợp, bá khí lộ ra ngoài, trực tiếp vứt bỏ sự linh hoạt đa biến của kiếm đạo, một đao tới, một đi không trở lại.

Trong tình huống như vậy, ma tu trong đệ nhất trọng thiên không bao lâu đã bị Hình Hạo bốn người đồ sát sạch sẽ.

Ngay sau đó, liền tiến vào đệ nhị trọng thiên.

Có thể thấy số lượng Đại La Kim Tiên trong đệ nhị trọng thiên hiển nhiên nhiều hơn không ít, nhưng đáng tiếc, đối với Hình Hạo, Lão Tử mà nói, điều đó không có ý nghĩa gì.

Tiếp tục đồ sát, ba ngày sau liền đồ sát sạch sẽ ma tu trong toàn bộ đại thiên thế giới, tiếp tục tiến vào đệ tam trọng thiên.

Chớp mắt, ba tháng đã trôi qua.

Hình Hạo, Lão Tử, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần bốn người một đường đồ sát, cứng rắn giết đến đệ nhị thập cửu trọng thiên.

Bước chân tiến vào trong đó, có thể thấy ma tu trong đệ nhị thập cửu trọng thiên không nhiều, cũng chỉ khoảng hơn ngàn người.

Đa số đều là Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn cấp bậc, có gần trăm

tôn Chuẩn Thánh cấp bậc tồn tại.

Không chỉ vậy, gần hai phần ba khu vực của toàn bộ đệ nhị thập cửu trọng thiên đã bị ma khí bao phủ.

Xem ra tình thế này không cần bao lâu nữa, tầng này sẽ bị ma hóa hoàn toàn.

"Gần trăm Chuẩn Thánh!" "Thật là thủ bút lớn!" Thu hồi thần thức, Hình Hạo khẽ nhíu mày nói; "Xem ra lần này ma đạo nhất mạch quyết chí phải đoạt Tam Thập Tam Thiên, vậy mà lại phái ra nhiều tinh nhuệ như vậy.

Những Chuẩn Thánh này dường như không phải tu sĩ, mà là sinh mệnh diễn sinh từ huyết trì trong Đại Thiên Ma Vực, xưng là Ma Tộc cũng không sai." "Ma Tộc Chuẩn Thánh sao!" Nghe lời ấy, Lão Tử hơi sững sờ, sau đó liền nói: "Vừa hay, Ta cũng muốn xem rốt cuộc Ma Tộc kia có chỗ nào lợi hại.

Hình Hạo đạo hữu, chúng ta cùng so xem ai giết được nhiều hơn thế nào!" "Được thôi!" Cười toe toét, Hình Hạo biết cuộc đồ sát ở hai mươi tám trọng thiên đã hoàn toàn kích phát sát lục chi tâm trong thể nội Lão Tử.

Có thể nói, Lão Tử lúc này và mấy tháng trước đơn giản là khác biệt trời vực.

Ông ta đã hoàn toàn thay đổi thái độ vô vi, khí chất bá đạo và vương đạo cùng tồn tại, không hổ là thủ lĩnh Tam Thanh.

"Sư phụ (Sư tôn)!" Đúng lúc này, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần cũng bước lên, cầm chặt đao kiếm trong tay, rục rịch nói: "Những Đại La Kim Tiên kia cứ giao cho chúng con!" "Vâng!" Nhìn hai người một cái, Hình Hạo sau một hồi chần chừ, cũng không từ chối, gật đầu nói; "Cẩn thận một chút, nếu có nguy hiểm thì động dụng linh bảo hộ

thân." "Vâng!" Đáp lại một tiếng, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần đều thở phào một hơi, sau khi nhìn nhau một cái, đều dâng lên chiến ý mãnh liệt.

"Ra tay!" Thấy vậy, Hình Hạo cũng không chần chừ, miệng thấp giọng quát một tiếng, cùng Lão Tử tung người nhảy vọt, cấp tốc lao về phía trăm tôn Ma Tộc Chuẩn Thánh đang ở.

Sau khi đến gần nơi đó, Hình Hạo và Lão Tử không hề chần chừ, không chút do dự vung Chu Thiên Thần Phủ và Hồng Hoa Kiếm trong tay, Hỗn Độn Phủ Khí và Thái Thanh Kiếm Khí trực tiếp xuất kích.

"Địch tập!

Cảnh giới! ....." Nguy cơ ập đến, trăm Ma Tộc Chuẩn Thánh kia lập tức phản ứng, từng tên toàn thân ma khí bùng phát đồng thời, ngay lập tức bỏ chạy về bốn phía.

Hưu Hưu!

Tiếng phá không không ngừng, những Ma Tộc Chuẩn Thánh kia tốc độ rất nhanh.

Dù Hình Hạo và Lão Tử ra tay trước, nhưng cũng không làm gì được họ.

Đương nhiên, tất cả nguyên nhân đều quy về đôi cánh trên lưng chúng, từng đôi cánh như cánh dơi, khi vỗ bay tốc độ không bằng Kim Ô, nhưng cũng đủ sức sánh ngang Đại Bằng triển cánh mười vạn dặm.

"Chạy thật nhanh!" Thu lại toàn bộ cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo và Lão Tử đều khẽ nhíu mày.

Nếu chỉ riêng tốc độ thì còn đỡ, nhưng nếu chiến lực của chúng cũng cực kỳ xuất sắc, thì đám người này sẽ khó đối phó, ít nhất không thể dễ dàng giải quyết như trước.

Hưu Hưu!

Đúng lúc này, trăm tôn Ma Tộc Chuẩn Thánh kia giương cánh bay cao, cấp tốc xuất hiện ở khu vực bên cạnh Hình Hạo và Lão Tử, từng tên toàn thân sát khí đằng đằng nói: "Tổ Vu Hình Hạo!

Thái Thanh Lão Tử!

Vậy mà lại ở đây!" Nghe lời ấy, thần sắc Hình Hạo không đổi, nhưng sắc mặt Lão Tử bên cạnh lại khẽ biến.

Không!

Bởi vì những Ma Tộc Chuẩn Thánh này vậy mà lại nhận ra ông.

Phải biết rằng, ông ta chưa từng xuất hiện trong tầm nhìn của Ma Tộc, nhưng đám người sau lại nhận ra ông ta ngay lập tức.

Từ đó có thể thấy tin tức về thân phận ông ta đã sớm được công khai trong ma đạo, thậm chí có thể trở thành đối tượng được trọng điểm quan tâm.

"Thật thú vị!

Ma đạo chuẩn bị ra tay với chúng ta sao!" Lẩm bẩm một câu như có điều suy nghĩ, hàn mang lóe lên trong mắt Lão Tử, Hồng Hoa Kiếm trong tay rung động, sát cơ băng lãnh lúc này lặng lẽ lan tỏa ra.

"Giết Lão Tử!

Giết Thái Thanh!" Thậm chí không đợi Hình Hạo và Lão Tử tiếp tục giao lưu, những Ma Tộc Chuẩn Thánh kia liền ra tay trước, đồng thanh hô lớn, hơn tám thành Chuẩn Thánh đều tấn công Lão Tử, ngược lại bỏ qua Hình Hạo.

"Tìm chết!" Thấy tình hình này, Lão Tử vô cùng tức giận.

Ma Tộc Chuẩn Thánh lại nhắm vào ông ta như vậy, sao có thể chấp nhận?

Đây chỉ là một phần nhỏ của tảng băng chìm.

Nếu một lượng lớn ma tu xuất hiện, e rằng Lão Tử nhất định sẽ trở thành bia đỡ đạn của chúng.

Chương 203

"Hình Hạo đạo hữu, giúp Ta!" Miệng bạo hát một tiếng, Lão Tử vung tay ném Thái Cực Đồ ra.

Giây tiếp theo, Thái Cực Âm Dương Ngư bơi lượn, Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí hiện ra, Kim Kiều vắt ngang không trung bao trùm toàn bộ đệ nhị thập cửu trọng thiên.

"Hỗn Độn Chung đi!" Thấy vậy, Hình Hạo cũng không chần chừ, liền hiểu ý đồ của Lão Tử, tiện tay vẫy một cái liền ném Hỗn Độn Chung ra.

Đông đông Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, lực lượng trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung quét sạch toàn bộ đại thiên thế giới, phối hợp với Kim Kiều của Thái Cực Đồ bao phủ toàn bộ đệ nhị thập cửu trọng thiên, trực tiếp định vị tất cả những Ma Tộc Chuẩn Thánh kia tại chỗ.

"Khốn kiếp, không thể động đậy được nữa!

Tiên Thiên Chí Bảo, vậy mà lại có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo! ....." Trong chốc lát, trăm tôn Ma Tộc Chuẩn Thánh kinh hô trong miệng, pháp lực quanh thân sôi sục, vọng tưởng thoát khỏi sự cầm cố, nhưng lại khó có thể thành công.

Dù sao, đó là hai tôn Tiên Thiên Chí Bảo.

Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung đều là do mảnh vỡ của Bàn Cổ Phủ hóa thành, dưới sự liên thủ của cả hai, uy thế còn mạnh hơn ba phần.

"Bây giờ!" Thấy tình hình này, Hình Hạo và Lão Tử liền sáng mắt, không hề chần chừ giơ Chu Thiên Thần Phủ và Hồng Hoa Kiếm trong

tay lên chém.

"Khai Thiên Cửu Thức: Nhất Phủ Phân Âm Dương!

Thái Thanh Kiếm Quyết: Hư Kiếm Quy Nhất." Xoẹt!

Lực Chi Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc sôi trào, Khai Thiên Phủ Khí và Không Gian Kiếm Khí phá không, mênh mông mấy vạn trượng cuộn trào, trực tiếp bao phủ tất cả trăm tôn Ma Tộc Chuẩn Thánh đó.

"Không ~" Thấy vậy, gần trăm Ma Tộc Chuẩn Thánh kia hoảng sợ.

Tình thế đến nước này, họ cũng cảm giác được nguy cơ tử vong, nhưng trớ trêu thay trong tình huống như vậy, lại không thể né tránh, càng không thể thoát ly!

Lực cầm cố của Hỗn Độn Chung và Thái Cực Đồ quá mức cường đại, huống hồ cảnh giới của Hình Hạo và Lão Tử lại vượt xa họ.

Dựa vào uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo, không có chút khả năng thoát thân nào.

"Khốn kiếp!

Khốn kiếp!" Mắt thấy Khai Thiên Phủ Khí và Không Gian Kiếm Khí càng lúc càng đến gần, trăm tôn Chuẩn Thánh kia hoàn toàn nóng ruột, từng tên mắt đỏ ngầu, huyết diễm quanh thân băng băng thiêu đốt tinh huyết và tuổi thọ để đổi lấy pháp lực hòng thoát thân.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Khai Thiên Phủ Khí và Không Gian Kiếm Khí đã giáng lâm, trực tiếp oanh kích lên thân thể trăm tôn Chuẩn Thánh đó.

"A. .....A. ....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Khai Thiên Phủ Khí và Không Gian Kiếm Khí nổ tung, lực lượng kinh khủng chồng

chất lên nhau phát huy ra uy năng một cộng một lớn hơn hai.

Có thể thấy Ma Tộc Chuẩn Thánh trong đó với tốc độ mắt thường có thể thấy được hóa thành tro bụi, không có lấy một tia khả năng thoát ly.

Cuối cùng, khi quang huy rực rỡ của Khai Thiên Phủ Khí và Không Gian Kiếm Khí lan tỏa đến cực hạn, trực tiếp hình thành một quả cầu năng lượng kéo dài vạn vạn dặm.

Dưới sự xoay chuyển không ngừng, phủ khí, kiếm khí, phong bạo không gian cùng các sức mạnh khác bùng nổ bên trong, triệt để diệt sạch Ma Tộc Chuẩn Thánh bên trong.

"Thành công rồi!" Thần thức quét qua, xác định không còn Ma Tộc Chuẩn Thánh nào sống sót, Hình Hạo và Lão Tử nhìn nhau cười, vẫy tay thu hồi Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung.

Ngay sau đó, Lão Tử đi đến bên cạnh Hình Hạo nói; "Hình Hạo đạo hữu, nếu không có gì bất ngờ, bốn trọng thiên tiếp theo sẽ càng nguy hiểm hơn." Đúng vậy!

Chỉ riêng trong đệ nhị thập cửu trọng thiên đã có trăm danh Chuẩn Thánh tập kết.

Nếu không có gì bất ngờ, số lượng Ma Tộc Chuẩn Thánh tập kết trong ba trọng thiên còn lại sẽ còn nhiều hơn.

Quan trọng nhất là, trong tình huống thanh thế lớn như vậy, La Hầu đích thân đến cũng không phải là không thể, thậm chí. .....

"Không thể chần chừ thêm nữa!" "Nếu La Hầu thật sự cũng xuất hiện ở đây, thì có thể sẽ làm gì đó với đệ tam thập tam thiên." Đến đây, trong mắt Hình Hạo dâng lên một tia kiêng kỵ sâu sắc.

"Một khi để La Hầu đả thông sự liên kết giữa đệ tam thập tam thiên và Đại Thiên Ma Vực, thì tính độc lập của Tam Thập Tam Thiên

sẽ hoàn toàn sụp đổ.

Dù có lấy lại quyền sở hữu Tam Thập Tam Thiên, nhưng đến lúc đó sẽ phải đối mặt với tình trạng bị địch vây bốn phía, tình huống cực kỳ bất lợi." "Ừm!" Gật đầu, Lão Tử cũng rõ sự việc không thể chần chừ, liền mở miệng nói: "Vậy chúng ta tiếp tục đi!

Nhưng hai đệ tử của Hình Hạo đạo hữu thì không thể đi cùng nữa!" Nghe lời ấy, Hình Hạo khẽ nhíu mày, vô thức nhìn về phía Hình Tiêu và Chu Tinh Thần đang chiến đấu ở xa.

Đồng là Đại La Kim Tiên, tu vi của hai người họ gần như đều ở cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Nhưng đối thủ đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, kẻ mạnh hơn thì đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn.

Nhưng dù vậy, Hình Hạo và Chu Tinh Thần vẫn vững vàng chiếm thế thượng phong.

Dù địch đông ta ít, nhưng vẫn giữ được ưu thế tuyệt đối.

"Đúng là không thích hợp để đi cùng nữa!" Gật đầu, Hình Hạo thu hồi ánh mắt nói; "Lão Tử đạo hữu, chúng ta xuất phát!" Nói xong, y xoay người bay về phía đệ tam thập trọng thiên.

Hưu Hưu!

Tiếng phá không vang vọng, Hình Hạo và Lão Tử liền tiến vào đệ tam thập trọng thiên.

Thật bất ngờ, toàn bộ đệ tam thập trọng thiên lúc này lại trống rỗng.

Chương 204

Chỉ có một nửa khu vực bị ma hóa, do không có người tiếp tục, dẫn đến những khu vực bị ma hóa đó đang không ngừng giảm bớt.

"Tình huống gì!

Không có ai!" Khẽ nhíu mày, Hình Hạo và Lão Tử nhìn nhau, trong lòng đều dâng lên một tia bất an.

Theo lý, trong tam thập trọng thiên cũng nên có một lượng lớn Ma Tộc Chuẩn Thánh và tu sĩ, nhưng trớ trêu thay tất cả mọi người ở đây đều biến mất.

Họ không tiến vào đệ nhị thập cửu trọng thiên, vậy khả năng duy nhất là đã tiến vào tầng thiên vực cao hơn.

Có thể người của ma đạo đã dồn toàn lực muốn triệt để ma hóa một trọng thiên nào đó, hoặc là triệu tập để làm một chuyện lớn.

"Khốn kiếp!" Đột nhiên, Hình Hạo dường như đã hiểu ra, miệng mắng thầm một tiếng, sắc mặt khó coi nói; "Chẳng lẽ muốn cưỡng ép đả thông Tam Thập Tam Thiên và thông đạo Đại Thiên Ma Vực!

Lão Tử đạo hữu, chúng ta tăng tốc!

Tuyệt đối không thể để ma đạo tu sĩ thành công!" Nói xong, Hình Hạo không còn nán lại, thân thể vừa lóe lên, Thần Phượng Liệt Không Thuật phát động, cấp tốc hóa thành lưu quang lao vào đệ tam thập nhất trọng thiên.

"Đạo hữu đợi Ta!" Thấy tình hình này, Lão Tử cũng hồi thần, liền thi triển độn thuật đuổi theo Hình Hạo.

Nhanh chóng, hai người liền tiến vào đệ tam thập nhất trọng thiên.

Kỳ lạ thay, toàn bộ tam thập nhất trọng thiên lúc này lại nắng ấm tươi sáng, không có chút nào dấu hiệu bị ma hóa, càng không có bất kỳ ma đạo tu sĩ nào tồn tại trong đó.

Nhưng càng như vậy, trong lòng Hình Hạo lại càng thêm sốt ruột.

Sự việc bất thường tất có dị đoan.

Trong tình huống như vậy, càng rõ ràng ma đạo tu sĩ có thể đang âm mưu điều gì.

"Đi, đến trọng thiên tiếp theo!" Miệng thấp giọng quát một tiếng, Hình Hạo lại một lần nữa thao túng độn thuật tiến lên.

Lão Tử cũng theo sát phía sau, sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

Hưu Hưu!

Tiếng phá không vang vọng, Hình Hạo và Lão Tử liền tiến vào đệ tam thập nhị trọng thiên.

Có thể thấy khu vực này đen kịt như mực, sinh cơ trong đó đã tiêu tán sạch sẽ, ma khí âm u sôi trào, trên mặt đất còn ngưng tụ từng cái huyết trì chỉ tồn tại trong Đại Thiên Ma Vực.

Có thể thấy trong đó có những dao động sinh mệnh hiện ra, có những Ma Tộc non nớt theo đó bò ra từ trong huyết trì, chỉ là tu vi gần như đều ở cảnh giới Thiên Tiên, Chân Tiên.

"Khốn kiếp!

Quả nhiên đã bị chiếm cứ hoàn toàn!" Cảnh tượng này khiến Hình Hạo mắt muốn nứt ra.

Chỉ riêng đệ tam thập nhị trọng thiên đã diễn biến thành như vậy, thì đệ tam thập tam thiên, nơi chủ yếu liên kết với một nơi nào đó trong Thái Cổ Tinh Vực. .....

"Tất cả chúng mày đều đi chết cho Ta!" Miệng bạo hát một tiếng,

dưới cơn thịnh nộ, Hình Hạo đột nhiên ném Hỗn Độn Chung ra và gõ vang.

Đông đông Đông đông!

Tiếng chuông chấn động tai, sức mạnh của Âm Chi Pháp Tắc trong Hỗn Độn Chung quét sạch toàn bộ đại thiên thế giới, đồ sát sạch sẽ những Ma Tộc sinh ra trong huyết trì đó.

Đồng thời, Hình Hạo thi triển Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến biến hóa thành Thần Phượng, giương cánh bay cao, vô tận hỏa diễm theo đó tuôn trào, không ngừng bay về phía đệ tam thập tam thiên đồng thời, thiêu đốt sạch những huyết trì tồn tại trong đó.

"A. .....A. ....." Trong chốc lát, tiếng kêu thảm thiết xé lòng vang vọng khắp đệ tam thập nhị trọng thiên, vô số Ma Tộc chết thảm, huyết trì bị bốc hơi đồng thời, có thể thấy vô số oán linh tiêu tán giữa thiên địa.

"Oán linh!

Thì ra là vậy!" Cảnh tượng này, Hình Hạo và Lão Tử nhìn vào mắt, tinh quang lóe lên trong mắt đồng thời, trong lòng liền hiểu rõ nguồn gốc Ma Tộc sinh ra là gì.

Oán linh!

Trong Hồng Hoang, tu sĩ đã chết đều sẽ để lại oán linh.

Bởi vì Lục Đạo Luân Hồi chưa tồn tại, Huyết Hải A Tu La Tộc cũng chưa xuất thế, nên oán linh đều tán lạc khắp Hồng Hoang, nhưng lại không ngờ sẽ bị ma đạo dẫn dắt, cuối cùng qua huyết trì chuyển hóa thành Ma Tộc tu sĩ.

"Tốt!

Đã tìm ra nguồn gốc Ma Tộc sinh ra rồi!" Tinh quang lóe lên trong

mắt, trong lòng Hình Hạo hàn ý bùng phát đồng thời, thầm nghĩ: “Nếu đã như vậy, vậy Ta sẽ đoạn căn cơ ma đạo!

A Tu La Tộc, vốn Ta có chút chần chừ không biết có nên để Minh Hà diễn hóa ra hay không.

Hiện tại xem ra, A Tu La Tộc là tất yếu và không thể thiếu.” Đã quyết định, trong lòng Hình Hạo liền thả lỏng không ít.

Hoàn toàn xé toạc mặt nạ với ma đạo.

Trong tình huống này, y sẽ không còn mềm lòng nữa.

Chỉ có hủy diệt nguồn gốc sinh ra kẻ địch, mới có thể triệt để hóa giải chúng.

“Hình Hạo đạo hữu, chúng ta!” Đúng lúc này, Lão Tử đột nhiên mở miệng, nhưng lúc này sắc mặt ông ta cũng nghiêm túc nói: “Nhưng ở đó dường như có một phong ấn tồn tại, vô cùng cường hãn!” Nghe lời ấy, Hình Hạo liền hồi thần, quay đầu nhìn về phía khu vực cửa vào nối liền đệ tam thập tam thiên.

Quả nhiên, ở đó có một đạo phong ấn màu đen tím rực rỡ, năng lượng cực kỳ khủng bố sôi sục bên trong, cường đại hơn rất nhiều so với phong ấn phong tỏa cửa vào Tam Thập Tam Thiên.

Chương 205

"Khí tức của La Hầu!

Quả nhiên là vậy!" Thần thức dò xét, Hình Hạo giải trừ biến hóa thuật đồng thời, toàn thân vẫy tay lấy ra Chu Thiên Thần Phủ mà chém.

"Khai Thiên Cửu Thức: Tam Phủ Toái Tứ Linh!" Miệng bạo hát một tiếng, Khai Thiên Phủ Khí phá không xuất, trực tiếp oanh kích lên phong ấn đó.

Ầm ầm Ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng chấn động tai, Khai Thiên Phủ Khí và năng lượng bên trong phong ấn triệt tiêu lẫn nhau.

Dưới sự khuếch tán của dư ba đáng sợ, lãnh thổ phương viên vạn vạn dặm đều bị hủy diệt sạch sẽ.

Một lúc lâu sau, vụ nổ kết thúc.

Nhưng phong ấn kia vẫn còn tồn tại, chỉ là ảm đạm đi mấy phần, không có chút dấu hiệu nào vỡ nát.

"Được!" Thu lại toàn bộ cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo nhíu mày.

Cường độ của phong ấn này thực sự vượt xa dự liệu của y.

Đúng lúc này, Lão Tử bên cạnh giơ kiếm tiến lên nói; "Hình Hạo đạo hữu, chúng ta liên thủ thử lại lần nữa!" "Được!" Đáp lại một tiếng, Hình Hạo hồi thần, sau khi hít sâu một hơi, bắt đầu điều động pháp lực rót vào Chu Thiên Thần Phủ.

Lực Chi Pháp Tắc nhảy múa đồng thời, y lại một lần nữa cầm phủ chém xuống: "Khai Thiên Cửu Thức: Tứ Phủ Trảm Hỗn

Nguyên!" Xoẹt một tiếng, Khai Thiên Phủ Khí bạo phát, Lực Chi Pháp Tắc, Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực cũng bị Hình Hạo hoàn toàn điều động ra, uy thế so với trước đó mạnh hơn mấy trăm lần không chỉ.

"Thật mạnh!" Cảnh tượng này khiến Lão Tử bên cạnh không khỏi kinh thán, nhưng đồng thời bản thân ông ta cũng không chần chừ, giơ Hồng Hoa Kiếm trong tay chém một nhát, Không Gian Kiếm Khí phá không theo sát Khai Thiên Phủ Khí tấn công vào phong ấn đó.

Giây tiếp theo, Khai Thiên Phủ Khí và Không Gian Kiếm Khí giáng xuống.

Ầm ầm Ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng chấn động tai, toàn bộ đệ tam thập nhị trọng thiên rung chuyển kịch liệt, bầu trời nứt toác, đại địa sụp đổ, ẩn ẩn có xu thế vỡ vụn.

Đồng thời, phong ấn phong tỏa cửa vào trong khoảnh khắc đó cũng lặng lẽ sụp đổ theo.

Rắc một tiếng, phần lớn năng lượng còn lại của Khai Thiên Phủ Khí và Không Gian Kiếm Khí theo đó tràn vào đệ tam thập tam thiên, vô biên tiếng kêu thảm thiết theo đó truyền đến: "A. .....A. ....." "Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Hình Hạo và Lão Tử đều thở phào một hơi.

Nhưng nhanh chóng, sắc mặt hai người lại trở nên vô cùng khó coi.

Không!

Bởi vì trong tình huống không còn phong ấn ngăn trở, họ có thể nhìn rõ cảnh sắc bên trong đệ tam thập tam thiên.

Ánh sáng huyết sắc vô tận, huyết trì diễn hóa thành hồ ao sông

ngòi, đan xen chằng chịt.

Vô số oán linh luẩn quẩn trong đó, không ngừng dung hợp với huyết thủy mà diễn hóa thành Ma Tộc.

Mặc dù vừa rồi dưới một đòn kia đã chết không dưới triệu Ma Tộc, nhưng so với số lượng Ma Tộc trong đệ tam thập tam thiên thì cũng chỉ là giọt nước trong biển cả.

Đương nhiên, nếu chỉ có vậy, hai người cũng sẽ không quá để tâm.

Mấy ức vạn Ma Tộc thì sao chứ, chẳng qua chỉ là những tồn tại dưới cảnh giới Thiên Tiên mà thôi.

Bất kể là Hình Hạo hay Lão Tử đều có thể dễ dàng giơ tay diệt sát tất cả chúng.

Điều khiến họ quan tâm nhất là, ở trung tâm đệ tam thập tam thiên, cây quang trụ màu đỏ thẫm chọc trời kia đang khuấy động toàn bộ đệ tam thập tam thiên.

Đặc biệt là vết nứt mà Hình Hạo đã tu phục năm xưa ẩn ẩn có xu thế vỡ vụn.

Khí tức không gian đang lan tỏa, khí tức từ Đại Thiên Ma Vực cũng không ngừng thoát ra từ đó.

Đặc biệt là ở những vết nứt, vô biên huyết thủy tuôn chảy xuống, không ngừng lấp đầy đệ tam thập tam thiên.

Khi một trọng thiên được lấp đầy, huyết thủy đó sẽ theo thế chảy xuống phía dưới, thậm chí kéo dài khắp toàn bộ Tam Thập Tam Thiên.

“Khốn kiếp, ma đạo không chỉ muốn chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên!

Mà là muốn triệt để đồng hóa Tam Thập Tam Thiên!" Miệng mắng thầm một tiếng, Hình Hạo siết chặt hai nắm đấm đồng thời, thần sắc xanh mét nói: "Nhất định phải ngăn chặn!

Tuyệt đối không thể để Đại Thiên Ma Vực hoàn toàn hợp nhất với Tam Thập Tam Thiên!

Nếu không, toàn bộ Hồng Hoang Thiên Vực sẽ hoàn toàn bị ma đạo khống chế, đến lúc đó. ....." Đến đây, Hình Hạo không nói nữa, nhưng ý tứ trong lời nói lại hiển lộ rõ ràng.

Toàn thân y vừa lóe lên, cầm Chu Thiên Thần Phủ xông thẳng vào trong.

Thấy tình hình này, Lão Tử cũng không chần chừ, liền lướt người theo sát phía sau mà tiến vào đệ tam thập tam thiên.

"Gầm gừ Gầm gừ!" Tiếng gầm thét không ngừng, có thể thấy vô số Ma Tộc tu sĩ vì thế mà sinh ra, bò ra từ huyết trì, không ngừng tàn sát đồng loại để tự tiến hóa.

Bản năng thôn phệ tiến hóa đó trong khoảnh khắc này hiển lộ rõ ràng đến cực điểm.

"Hình Hạo đạo hữu, nhìn người kia!" Đột nhiên, Lão Tử biến sắc, chỉ vào một bóng người ở khu vực trung tâm nói: "Người đó dường như là La Hầu!" "La Hầu!" Đồng tử Hình Hạo co rút lại, y liền theo hướng Lão Tử chỉ mà nhìn tới.

Có thể thấy phía dưới cây quang trụ màu đỏ thẫm kia là một tế đàn khổng lồ, Ma Tộc Chuẩn Thánh dày đặc tụ tập ở đó, ít nhất cũng có ba ngàn tên.

Trong số đó, gần tám thành Chuẩn Thánh đều đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ trở lên, chỉ có cực ít tồn tại ở Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Chương 206

Đương nhiên, quan trọng nhất là trên tế đàn kia, một bóng người khoanh chân ngồi, nhìn từ diện mạo và khí tức, rõ ràng chính là La Hầu.

"Khốn kiếp!

Hắn thật sự đã xuất hiện ở đây!" Thu lại toàn bộ cảnh tượng vào mắt, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia hàn ý và chiến ý, siết chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay đồng thời, liền mở miệng nói; "Lão Tử đạo hữu, dùng Thái Cực Đồ!" "Được!" Đáp lại một tiếng, Lão Tử cũng không chần chừ, tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra Thái Cực Đồ.

Ngay sau đó, Lão Tử ném nó ra, vô biên âm dương chi khí sôi trào diễn hóa thành Âm Dương Ngư, bắt đầu điên cuồng đồ sát ma tộc tu sĩ trong toàn bộ đệ tam thập tam trùng thiên.

"A. .....A. ....." Tiếng kêu thảm thiết xé lòng vang vọng.

Dưới Âm Dương Ngư, huyết thủy không ngừng bốc hơi, oán linh trong đó cũng không thể chống đỡ cổ sức mạnh đó, tất cả đều hồn phi phách tán.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi mười mấy hơi thở, số lượng Ma Tộc bị Thái Cực Đồ nghiền nát ít nhất đã đạt đến hơn triệu.

"Kim Kiều phong tỏa!" Miệng thấp giọng quát một tiếng, Lão Tử thao túng Thái Cực Đồ diễn hóa Kim Kiều phong tỏa bầu trời.

Vô biên huyết thủy ngừng trệ, vết nứt không gian cũng theo đó ổn định, cây quang trụ chọc trời của tế đàn cũng bị cứng rắn ngăn lại.

"Người!" Đồng thời, ba ngàn Ma Tộc Chuẩn Thánh đang khoanh chân ngồi bên ngoài tế đàn mở mắt ra, ngay lập tức khóa chặt khu vực

Hình Hạo và Lão Tử đang ở.

"Tổ Vu Hình Hạo!

Thái Thanh Lão Tử!" Khi nhìn thấy hai người, những Ma Tộc Chuẩn Thánh kia hơi sững sờ, sau đó từng tên đều đứng dậy từ mặt đất đồng thời, miệng bạo hát: "Giết!

Tru sát Hình Hạo!

Tru sát Thái Thanh! ....." Hưu Hưu!

Tiếng phá không vang vọng, Ma Tộc Chuẩn Thánh hùng hậu tấn công, từng tên ma diễm quanh thân sôi trào, tay cầm những cây ma đao huyết sắc thống nhất.

Ma đao đều là cấp độ Hậu Thiên Chí Bảo.

Phối hợp với ma đạo huyết sát chi khí, uy năng của chúng không hề kém cạnh đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo.

"Được rồi!" Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo và Lão Tử đều trở nên nghiêm trọng.

Ngay sau đó, Hình Hạo bước một bước ra, miệng thấp giọng gầm một tiếng, trực tiếp hiển hóa ra Bàn Cổ Chi Thân cao lớn vạn trượng, miệng thấp giọng quát: "Lớn!" Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ được phóng đại xuất hiện trong tay y.

Không hề chần chừ, Hình Hạo cầm phủ vung chém, từng đạo Hỗn Độn Phủ Khí chém ra, trực tiếp bổ về phía những Ma Tộc Chuẩn Thánh đó.

"Tán!" Tuy nhiên, đám Ma Tộc Chuẩn Thánh kia cũng không có ý định cứng đối cứng với y, miệng thấp giọng quát một tiếng, tất cả đều né tránh.

Hỗn Độn Phủ Khí tuy mạnh mẽ nhưng nếu không thể đánh trúng

người thì kết cục lại khác.

"Hóa Huyết Thần Đao Trảm!" Đồng thời, ba ngàn Ma Tộc Chuẩn Thánh kia giơ Hóa Huyết Thần Đao trong tay lên chém, từng đạo đao khí huyết sắc ma khí âm u phá không, không ngừng oanh kích lên thân thể Hình Hạo.

Ầm ầm Ầm ầm!

Tiếng nổ không ngừng, đao khí tuy mạnh mẽ nhưng cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Bàn Cổ Chi Thân của Hình Hạo.

Nhưng bên trong đao khí kia lại ẩn chứa một cổ sức mạnh đặc thù, trong khoảnh khắc giao hội với nhục thân đã chui vào lỗ chân lông, sau đó không ngừng ăn mòn huyết nhục.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi mười mấy hơi thở, thân thể Hình Hạo máu tươi đầm đìa, huyết nhục bị ăn mòn dù không gây tổn thương đến chỗ hiểm, nhưng nhìn qua cũng không ổn.

"Hình Hạo đạo hữu!" Thấy tình hình này, Lão Tử giật mình, đáy mắt vô cùng kinh hãi.

Dù sao, nhục thân của Hình Hạo có thể sánh ngang Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, hơn nữa vì Bàn Cổ Chi Thân, lực phòng ngự của y đến cấp cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng khó mà tổn thương được.

Vậy mà bây giờ thì sao?

Một bộ dạng máu tươi đầm đìa, không khỏi khiến Lão Tử phải kinh hồn bạt vía.

"Vô ngại!" Hình Hạo vẫy vẫy tay, thao túng sức mạnh của Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên trong lòng đất để chữa trị vết thương, ánh mắt nghiêm túc nói: "Chút Hóa Huyết Thần Đao này đối với Ta không có bao nhiêu hiệu quả, chẳng qua đặc tính hóa huyết khó mà xóa bỏ mà thôi.

Lão Tử đạo hữu phải cẩn thận, Hóa Huyết Thần Đao sẽ lập tức đốt cháy sạch máu huyết trong thể nội, tốt nhất nên dùng Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp để phòng ngự cho tốt." "Được!" Đáp ứng một tiếng, Lão Tử chẳng dám chậm trễ, tức tốc triệu hoán Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp che chở thân mình.

Song Hình Hạo, dẫu cũng từng thôn phệ một giọt Tổ Vu tinh huyết khiến nhục thân sánh ngang Đại Vu, nhưng lại chẳng thể chống đỡ nổi công kích của Hóa Huyết Thần Đao.

Cùng lúc đó, ba nghìn Ma tộc Chuẩn Thánh đã kịp thời tới gần Hình Hạo và Lão Tử, bao vây trong ngoài ba lớp.

Từng kẻ sát khí đằng đằng, một tu sĩ Ma tộc Chuẩn Thánh viên mãn dẫn đầu liền bay lên phía trước nói: "Hình Hạo, Thái Thanh, đã đến nơi này thì tự tìm đường chết!" "Chuẩn Thánh hậu kỳ trở xuống hãy ngăn cản Hình Hạo cho ta, Chuẩn Thánh hậu kỳ trở lên cùng ta đối phó Thái Thanh!

Chỉ cần giết chết hắn, Thái Cực Đồ sẽ mất tác dụng, không thể ngăn cản đại nghiệp Ma đạo của ta nữa!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, ba nghìn Ma tộc Chuẩn Thánh lập tức chia làm hai, hơn hai nghìn Chuẩn Thánh trở xuống bắt đầu vây công Hình Hạo, nhưng cũng có gần nghìn cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ dưới sự dẫn dắt của tu sĩ Ma tộc Chuẩn Thánh viên mãn kia mà lao tới tấn công Lão Tử.

Đặc biệt là Thí Thần Thương sát khí đằng đằng trong tay hắn, dẫu Lão Tử có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp hộ thân cũng chẳng dám có chút sơ ý nào.

"Sát!" "Sát!" Tiếng hô giết vang trời, gần nghìn Chuẩn Thánh hậu kỳ tiên phong tấn công Lão Tử, từng kẻ tay cầm Hóa Huyết Thần Đao chém bổ, không ngừng oanh kích lên Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Oanh long long, oanh long long!

Tiếng nổ không dứt, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp cố nhiên đứng vững bất bại tiên thiên, nhưng cũng khó chống lại sự vây công của nhiều cường giả Chuẩn Thánh như vậy.

Hào quang trên tháp không ngừng rực rỡ, nhưng Huyền Hoàng chi khí phóng ra cũng không ngừng bị hủy diệt.

"Phá!" Đúng lúc này, Ma tộc Chuẩn Thánh Chuẩn Thánh viên mãn kia bỗng nhiên xuất thủ, tay cầm Thí Thần Thương đâm xuyên phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, thẳng tới yếu hại của Lão Tử.

Chương 207

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, sắc mặt Lão Tử đại biến.

Vạn vạn không ngờ phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp lại tan vỡ nhanh đến thế.

Chẳng màng tới điều gì khác, Lão Tử vội vàng giơ Hồng Hoa Kiếm trong tay lên nghênh kích.

Tranh!

Kiếm thương va chạm nhau, lực lượng khủng bố liền tràn ra, Lão Tử khẽ hừ một tiếng, cả người lẫn tháp trực tiếp bị đánh bay xa mấy nghìn dặm.

"Sát!" Thấy tình hình này, Ma La cười lạnh một tiếng, vung Thí Thần Thương dẫn theo gần nghìn cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ tiếp tục tấn công Lão Tử.

"Không ổn a." Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng và kinh hãi.

Hai quyền khó địch bốn tay, Lão Tử cố nhiên chiến lực cường hãn, nhưng vì Thí Thần Thương khắc chế Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, tình hình của hắn bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ, thậm chí...

"Hình Hạo, chết đi!" "Hình Hạo, sỉ nhục ở Đại Thiên Ma Vực năm xưa phải dùng tính mạng ngươi mà trả!" Cùng lúc đó, hơn hai nghìn Ma tộc Chuẩn Thánh còn lại cũng liền phát động công kích về phía Hình Hạo, đặc biệt là La Khoa, kẻ năm xưa từng giao thủ với Hình Hạo trong Đại Thiên Ma Vực, giờ phút này trên người phát ra Chuẩn Thánh hậu kỳ ba động, nhưng cũng không đi vây công Lão Tử, mà tấn công thẳng vào Hình Hạo.

Hơn nữa, dưới ánh mắt quét qua của Hình Hạo, trong đám đông ít nhất có ba mươi mấy cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, hầu như đều là những kẻ hắn từng gặp khi xâm nhập Đại Thiên Ma Vực năm đó.

Tranh!

Tranh!

Từng nhát Hóa Huyết Thần Đao chém bổ lên Bàn Cổ chi thân của Hình Hạo, hỏa quang bắn ra bốn phía, uy thế vô song, nhưng đối với Hình Hạo mà nói thì cũng chẳng đau chẳng ngứa.

Đặc biệt là sau khi hoán xuất Nhân Hoa, cùng với Tịnh Hóa chi lực của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên bao quanh thân mình, sức mạnh đặc thù của Hóa Huyết Thần Đao vừa mới xuyên vào lỗ chân lông đã bị tịnh hóa tiêu tan hết.

Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo huy vũ Chu Thiên Thần Phủ, từng Ma tộc Chuẩn Thánh chạm phải liền bị thương, trúng thì tất chết, những kẻ Chuẩn Thánh hậu kỳ trở xuống thậm chí còn không có sức chống cự.

Trong chốc lát, ít nhất có trăm tôn Ma tộc Chuẩn Thánh vẫn lạc dưới Chu Thiên Thần Phủ, thậm chí nhân lúc sơ hở, Hình Hạo còn chém ra mấy đạo Hỗn Độn Phủ Khí tấn công những Ma tộc Chuẩn Thánh đang vây công Lão Tử ở xa, cũng giết chết vài tôn cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Đáng chết!" "Nhục thân hắn sao lại cường hãn đến thế!" Thấy cảnh tượng này, các Ma đạo Chuẩn Thánh như La Khoa đều trợn mắt muốn nứt ra, từng kẻ hai mắt trừng lớn, vẻ mặt không thể tin nổi.

Chỉ cách lần trước Hình Hạo xâm nhập Đại Thiên Ma Vực không đến nghìn năm, nhưng cường độ nhục thân của hắn lại đạt đến mức gần như nghịch thiên, khiến La Khoa và đồng bọn không thể chấp

nhận được.

"Không có gì là không thể!" Khinh thường liếc nhìn La Khoa và các Ma đạo Chuẩn Thánh khác, Hình Hạo nhìn thoáng qua bóng dáng La Hầu đang khoanh chân ngồi trên tế đàn ở đằng xa, rồi mở miệng nói: "Giờ đây các ngươi trong mắt ta chẳng khác nào lũ kiến hôi.

Ta là Tổ Vu của Vu tộc, thân thể ta truyền thừa từ Bàn Cổ, tất cả sức mạnh đều không bắt nguồn từ La Hầu, một kẻ thất bại mà thôi!

Bất kể Đạo Ma chi tranh thời đại trước, hay Khai Thiên đại kiếp năm xưa, La Hầu đều chỉ là kẻ thất bại, sức mạnh của loại thất bại giả như vậy, làm sao chống lại sức mạnh Bàn Cổ nhất mạch của ta!" Nói đoạn, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp triệu hoán Hỗn Độn Chung ra và gõ vang, lạnh giọng nói: "Xâm nhập Tam Thập Tam Thiên của Vu tộc ta, các ngươi đã vào rồi thì đều phải ở lại đây!" Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông vang dội, lực lượng trấn áp chư thiên đáng sợ cuồn cuộn tràn ra, với tốc độ mắt thường có thể thấy được, bao trùm toàn bộ Tam Thập Tam Thiên.

A... a...

Tiếng kêu thảm thiết vô tận vang dội, Ma tộc vốn đã nhanh chóng vẫn lạc dưới đồ sát của Âm Dương Ngư Đồ giờ phút này chết càng nhanh hơn, những Ma đạo Chuẩn Thánh đang vây công Hình Hạo cũng đều bị thân ảnh cấm cố.

Thậm chí ngay cả những Ma đạo Chuẩn Thánh đang vây công Lão Tử ở đằng xa cũng chậm chạp đi ba phần.

"Sát!" "Sát!" Trong tích tắc, Hình Hạo và Lão Tử đồng thời bùng nổ sát lục.

Chu Thiên Thần Phủ không ngừng huy vũ, Bàn Cổ Phủ Pháp thi triển, trên thân phủ Hỗn Độn chi lực và Diệt Thế chi lực bao quanh, phàm Ma tộc Chuẩn Thánh nào bị ảnh hưởng đều toàn bộ vẫn lạc, những kẻ may mắn sống sót thì ít lại càng ít.

A... a...

Tiếng kêu thảm thiết từ đám Chuẩn Thánh không ngừng vang lên, từng Ma đạo Chuẩn Thánh không ngừng vẫn lạc dưới sự tấn công của Hình Hạo, chỉ trong một khắc đồng hồ, ít nhất có ba trăm tôn Chuẩn Thánh hoàn toàn chết thảm tại trận.

Ở một bên khác, Lão Tử cũng nhân cơ hội này giết chết hơn mười tu sĩ Ma đạo Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng hiệu quả của Hỗn Độn Chung cũng nhanh chóng tiêu tan, lại liền lâm vào trạng thái bị vây công.

Vút!

Vút!

Tiếng xé gió vang lên, những Ma tộc Chuẩn Thánh đang ở khu vực phía trước Hình Hạo cũng liền tản ra bốn phía, lực lượng trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung cố nhiên cường đại, nhưng cảnh giới của Hình Hạo lại chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, khó mà triệt để trấn áp chúng.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, hơn ba mươi tu sĩ Ma tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ như La Khoa sắc mặt trắng bệch, vừa căm hận nhìn chằm chằm Hình Hạo, lại vừa không chút do dự rút lui.

Nhanh chóng, cả bọn liền đến được nơi tế đàn, không chút do dự quỳ rạp xuống đất, trong miệng cao hô: "Cung thỉnh Ma chủ đại nhân xuất thủ tru sát Hình Hạo!

Cung thỉnh Ma chủ đại nhân xuất thủ tru sát Hình Hạo!" La Hầu!

Sắp xuất thủ rồi sao!

Thu hết cảnh tượng này vào mắt, trong mắt Hình Hạo vẻ ngưng trọng lặng lẽ dâng lên.

La Hầu rốt cuộc là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, dẫu hiện tại hắn có Bàn Cổ chi thân, nhưng khả năng đối kháng với La Hầu cũng không lớn, trừ phi có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì.

"Đều lui xuống đi!" Đúng lúc này, La Hầu trên tế đàn khẽ mở đôi mắt đang nhắm nghiền, đồng thời vung tay một cái, những Ma tộc Chuẩn Thánh đang vây công Hình Hạo và Lão Tử lập tức rút lui.

Thấy cảnh tượng này, Lão Tử không khỏi đồng tử co rụt lại, trong lòng một thứ gọi là dã tâm lặng lẽ nảy sinh.

Ngôn xuất pháp hành!

Một lời nói ra, mấy nghìn Chuẩn Thánh đều tuân theo!

Chương 208

Thật bá khí biết bao, cường thế biết bao,...

"Sắp ra tay rồi sao?" Ngược lại, Hình Hạo giờ phút này thì hai quyền nắm chặt, chiến ý trong mắt lặng lẽ bốc lên.

Lần trước, hắn thậm chí còn không có tư cách giao thủ với La Hầu, lần này, tuyệt đối sẽ không để cảnh tượng năm xưa tái diễn.

Nghĩ vậy, Hình Hạo vô thức nhìn về một khu vực, tinh quang trong mắt lóe lên nói: "Lão Tử đạo hữu, xin hãy giúp ta một tay!" "Được!" Hoàn hồn, Lão Tử liền bay tới bên cạnh Hình Hạo, dẫu không biết đối phương muốn mình giúp gì, nhưng cũng không từ chối.

Nghe vậy, Hình Hạo trong lòng thở phào một hơi, lập tức lấy ra Chu Thiên Tinh Thần Thụ đưa cho Lão Tử nói: "Xin đạo hữu hãy trồng vật này lên ngọn núi kia, thủ hộ không để người khác công phá!" Thấy Chu Thiên Tinh Thần Thụ trong nháy mắt, Lão Tử hô hấp ngưng lại.

Chuyện ở chiến trường Hồng Hoang phía Nam năm xưa hắn đã chứng kiến, rõ ràng vật này là hạt nhân của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, Hình Hạo đã giao nó cho mình thủ hộ,... thật là tín nhiệm biết bao.

"Ta đã rõ!" Hít sâu một hơi, Lão Tử sắc mặt nghiêm túc nói: "Hình Hạo đạo hữu cứ việc hành động, ta nhất định sẽ thủ hộ tốt nó!" Nói xong, Lão Tử cũng không ở lại nữa, xoay người liền bay vút tới ngọn núi mà Hình Hạo chỉ.

Vút!

Vút!

Tiếng xé gió vang lên, Lão Tử liền đến đỉnh núi.

Chẳng chút chần chừ trồng Chu Thiên Tinh Thần Thụ xuống, trực tiếp khai khởi Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp che chắn ngọn núi.

Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức thở phào một hơi, chỉ cần Chu Thiên Tinh Thần Thụ được trồng xuống, mọi chuyện sẽ không còn là vấn đề nữa.

Sau khi trải qua lần trước, hắn cũng đã có thể một mình thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, cũng không cần Chu Tinh Thần mạo hiểm nữa.

Nghĩ vậy, Hình Hạo vô thức liếc nhìn bầu trời, sau đó hít sâu một hơi, cầm Chu Thiên Thần Phủ cấp tốc tiến lên, bay thẳng tới khu vực tế đàn.

"Đề phòng!" Thấy tình hình này, một đám tu sĩ Ma đạo tụ tập lại, từng kẻ sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía Hình Hạo.

Đặc biệt là La Khoa và đồng bọn, giờ phút này ánh mắt nhìn Hình Hạo đầy kiêng kỵ.

Tình hình trước đó đã rõ ràng, công kích của bọn họ đối với Hình Hạo chẳng có chút tác dụng nào, ngược lại hắn còn có thể dễ dàng phản sát, trong tình huống không thể thắng, bọn họ mới phải cầu cứu La Hầu.

"La Hầu!" Đối với điều này, Hình Hạo lại không để ý, ánh mắt tùy ý quét qua La Khoa và những người khác trong trận, sau đó liền tập trung vào La Hầu đang đứng trên tế đàn, lạnh giọng nói: "Ngươi có nhớ ta không!" "Tự nhiên nhớ!" Lạnh lùng nhìn Hình Hạo một cái, La Hầu sắc mặt băng lãnh nói: "Hỗn Độn Diệt Thế Kiếm của ta đã bị dung nhập vào thần phủ kia rồi sao?

Nếu đã vậy, thì hôm nay không những tính mạng ngươi, bao gồm

cả thần phủ trong tay ngươi cũng sẽ thuộc về ta.” Dứt lời, La Hầu sải bước ra khỏi tế đàn.

Giây tiếp theo, khí thế quanh thân hắn tuôn ra, uy thế cấp tốc tăng lên: Chuẩn Thánh hậu kỳ...

Chuẩn Thánh viên mãn...

Chuẩn Thánh đại viên mãn...

Á Thánh!

“Hả!?” Nhìn La Hầu với tu vi dừng lại ở tầng Á Thánh, Hình Hạo không khỏi sững sờ.

Dù sao La Hầu là Hỗn Nguyên Thánh Nhân là chuyện ai cũng biết, nhưng giờ lại chỉ có ba động cảnh giới Á Thánh, chuyện gì đây?

“Không phải bản thể sao!” Đột nhiên, một đạo linh quang lóe lên trong đầu Hình Hạo, lông mày khẽ giãn ra nói: “Chỉ là một đạo phân thân, cũng có tư cách nói những lời như vậy sao.

La Hầu, chiến!” Dứt lời, thân thể Hình Hạo khẽ động, trực tiếp tán đi chân thân khôi phục như cũ, nhưng khí tức Bàn Cổ trên người hắn lại tràn ra, Bàn Cổ chi thân dốc toàn lực, chiến ý hừng hực tới cực hạn.

“Chuẩn Thánh đại viên mãn!” La Hầu liếc nhìn nhục thân Hình Hạo một cái, lông mày khẽ nhíu lại nói: “Đang khiêu khích ta sao?

Dẫu ta hiện tại chỉ là một tôn Đệ Nhị Nguyên Thần, nhưng ngươi cũng không thể chống lại được.

Ngô tuy là Á Thánh, nhưng cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân chân chính, không phải Chu Tước cái thứ bán điếu tử kia có thể sánh bằng.” Nói đoạn, La Hầu một bước đạp ra, thân ảnh hắn trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo, Hình Hạo chỉ cảm thấy hoa mắt, thân ảnh La Hầu đã xuất hiện ở khu vực trước mặt hắn, tay phải nắm chặt thành quyền oanh ra, thẳng tới mặt Hình Hạo.

"Tiên hạ thủ vi cường!" "Ta đây ngược lại muốn thử xem Á Thánh chi lực này thế nào!" Thấy tình hình này, Hình Hạo khẽ giật mình, nhưng cũng không hề sợ hãi, càng không né tránh, Chu Thiên Thần Phủ trong tay khẽ động, lập tức huy vũ chém về phía La Hầu.

Giây tiếp theo, đầu phủ và quyền đầu trong không trung liền va chạm nhau.

Bành!

Một tiếng nổ lớn vang lên, thân ảnh Hình Hạo và La Hầu đều chấn động, ngay sau đó, hai kẻ sau một thoáng giằng co ngắn ngủi, liền lập tức lùi về phía sau mấy trăm dặm.

"Thật là sức mạnh cường đại!" "Thật là nhục thân đáng sợ!" Đợi thân hình ổn định, Hình Hạo ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Đệ Nhị Nguyên Thần của La Hầu, trong lòng tràn ngập chấn động và kinh hãi.

Vừa rồi một kích đối chọi hai bên bất phân bá trọng, nhưng nhục thân Đệ Nhị Nguyên Thần của La Hầu lại cực kỳ cường hãn, ngay cả Chu Thiên Thần Phủ thân là Tiên Thiên Chí Bảo lại cũng không thể để lại vết thương trên tay hắn.

"Thật là một thanh thần phủ tốt!" Đúng lúc này, La Hầu đối diện cũng chậm rãi ngẩng đầu, liếc nhìn dấu ấn màu trắng trên tay phải nói: "Nhưng đáng tiếc, ngô tuy là Đệ Nhị Nguyên Thần, nhưng cũng được tạo nên từ Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, vật này đối với ta chẳng có chút uy hiếp lực nào.

Trừ phi nó tiến thêm một bước đạt đến cấp Hỗn Độn, nếu không thì hầu như không thể, sau khi Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Linh Bảo

đã sớm thoái hóa và băng hoại rồi!" Dứt lời, La Hầu tay phải vung lên, quát khẽ: "Thương!" Ông ông!

Tiếng ông minh vang dội, Thí Thần Thương trong tay Ma tu Chuẩn Thánh viên mãn trên mặt đất ở đằng xa trong nháy mắt bay ra và rơi vào tay La Hầu.

Giây tiếp theo, Thí Thần Thương bùng phát sát ý vô biên, dưới sự khế hợp với Đệ Nhị Nguyên Thần của La Hầu, uy thế của bản thân nó trong khoảnh khắc tăng vọt không chỉ gấp nghìn lần.

Trong nhất thời, cuồng phong nổi lên dữ dội, Đệ Nhị Nguyên Thần của La Hầu trong khoảnh khắc tựa như thần linh, thần thánh bất khả xâm phạm, cả người đứng đó, lại cũng khiến người ta có cảm giác không thể địch nổi.

"Đáng chết, lại mạnh hơn nữa!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay, một tia ngưng trọng trong mắt lóe lên, đồng thời cũng hiểu rõ với sức mạnh hiện tại của mình không thể chống lại hắn.

Bản thân Đệ Nhị Nguyên Thần Á Thánh với Hỗn Độn Ma Thần chi khu, phối hợp thêm Thí Thần Thương là chứng đạo chi khí của La Hầu, chiến lực của hắn so với Thánh Nhân chân chính không kém là bao.

"Không thể kéo dài nữa!" "Phải nhanh chóng phát động Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" "Nếu không thì, ta thậm chí có thể ngay cả sức phản kháng cũng không có!" Trong lòng tự nhủ một câu, sắc mặt Hình Hạo biến đổi mấy lần, lập tức liền khẽ động pháp ấn, dẫn động Chu Thiên Tinh Thần Thụ ở đằng xa.

Chương 209

Ông ông!

Trong nhất thời, tiếng ông minh mạnh mẽ, Chu Thiên Tinh Thần Thụ rực rỡ, Tam Thập Tam Thiên đỏ máu lặng lẽ tối sầm lại.

Ngay sau đó, tinh quang vô biên liền rực rỡ, từng ngôi sao chiếu sáng Tam Thập Tam Thiên.

"Cái gì?" "Thái Cổ Tinh Thần?" "Vì sao ta cảm thấy nguy cơ tử vong!" Trong nhất thời, những tu sĩ Ma tộc phía sau La Hầu kinh hoàng thất thố, ngẩng đầu nhìn tinh quang rực rỡ trên bầu trời, từng kẻ trên mặt đều không khỏi lộ ra vẻ sợ hãi.

Ngay cả Chuẩn Thánh Ma tộc giờ phút này cũng không khỏi hai chân mềm nhũn, những Ma tộc mới sinh trong huyết trì lại càng không cần phải nói, tuy không bị xóa sổ trực tiếp, nhưng từng kẻ cũng đều cảm thấy nguy cơ tử vong.

Trong tình huống như vậy, tiếng ai oán trong toàn bộ Tam Thập Tam Thiên không ngừng vang lên: "Rống!" "A..." "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ngưng!" Đúng lúc này, tiếng quát khẽ của Hình Hạo liền vang lên.

Giây tiếp theo, Chu Thiên Tinh Thần Thụ quang mang vạn trượng, từng đạo tinh thần lặng lẽ ngưng tụ thành hình trên bầu trời, sau đó phá vỡ phong tỏa của Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu đối với Tam Thập Tam Thiên.

Trong khoảnh khắc, Thái Cổ Tinh Vực chấn động.

Thái Cổ tinh quang vô biên liền tuôn hiện, thẳng tắp tụ tập vào Tam Thập Tam Thiên.

Trong chốc lát, Tam Thập Tam Thiên liền trực tiếp hiển lộ trong tầm mắt của chúng sinh Hồng Hoang, tinh quang vô biên rực rỡ, Chu Thiên Tinh Thần cũng bao quanh không ngừng chuyển động.

"Tam Thập Tam Thiên!" "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" Trong nhất thời, chúng thần trong Hồng Hoang kinh hãi, ai nấy đều ngoảnh đầu nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Đợi khi nhìn thấy Tam Thập Tam Thiên bị Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bao phủ, chúng thần Hồng Hoang đều chấn động, trong đầu vô thức dâng lên một ý niệm: "Chẳng lẽ có tồn tại mà Hình Hạo không thể địch lại đã xâm nhập Tam Thập Tam Thiên?

Nếu không thì, sao lại thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, trận này chính là có khả năng đồ sát Thánh Nhân a." Trong lòng tự nhủ, từng danh Đại Năng và Đại Thần Thông Giả Hồng Hoang bay ra từ phủ đệ của mình, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm Tam Thập Tam Thiên, đồng thời thử dùng kính hóa chi thuật để quan sát tình hình bên trong.

Ca sát!

Ca sát!

Tiếng vỡ vụn, từng tấm kính được ngưng tụ ra liền vỡ nát, chúng thần căn bản không thể dùng kính hóa chi thuật để quan sát tình hình bên trong Tam Thập Tam Thiên nữa.

Không những thế, cùng với sự vận chuyển của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ma khí ẩn chứa trong Tam Thập Tam Thiên cũng nhanh chóng bị bức ra ngoài.

Trong nhất thời, các cường giả cấp Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang đều lần đầu tiên chứng kiến cảnh tượng này.

"Ma khí!" "Tu sĩ Ma đạo đang xâm nhập Tam Thập Tam Thiên

sao?" "Không đúng a, tu sĩ Ma đạo không phải đã bị đánh lui rồi sao?" Trong nhất thời, trong lòng chúng thần càng thêm nghi ngờ.

Chẳng bao lâu trước, chuyện Vu tộc ở Bất Chu Sơn đại thắng đánh bại những kẻ xâm lược Ma đạo đã sớm truyền khắp Hồng Hoang, cũng vì thế mà càng thêm kiêng kỵ Vu tộc, chẳng dám để địa bàn của mình phát triển về phía Bất Chu Sơn.

Nhưng bây giờ thì sao?

Ma đạo lại dám xâm nhập Tam Thập Tam Thiên, thậm chí Hình Hạo còn không tiếc khai khởi Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, chuyện gì đây?

"Đại ca!" Hồng Hoang phía Bắc, Đông Hoàng Thái Nhất bước ra từ động phủ, đợi khi đến bên cạnh Đế Tuấn, liền mở miệng nói: "Chuyện gì vậy?

Vì sao Hình Hạo lại khai khởi đồ sát Thánh Nhân đại trận?

Trong Tam Thập Tam Thiên xảy ra chuyện rồi sao?" Vừa nói, Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt không khỏi liếc nhìn chiếc chuông nhỏ trong tay.

Chỉ thấy chiếc chuông này tinh quang lấp lánh, trên đó tràn ngập một luồng tiên thiên khí tức nồng đậm, phẩm cấp của nó hiển nhiên đã đạt đến cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

"Nhị đệ!" "Thành công rồi!" Thấy Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện, Đế Tuấn lập tức vui mừng, sau đó ánh mắt nhìn về phía chiếc chuông nhỏ trong tay nói: "Đã thành công rồi sao?

Vô Lượng Chung và Tinh Thần Chung hợp hai thành một, thật sự đạt đến tầng Tiên Thiên Chí Bảo sao?" "Không sai!" Gật đầu, Đông Hoàng Thái Nhất yêu thích vuốt ve chiếc chuông nhỏ trong tay nói: "Chiếc chuông này tên là Tinh Thần Vô Lượng Chung, uy năng cũng

không thua kém Hỗn Độn Chung là bao, lại không có nhiều hạn chế, ta cầm nó phát huy ra chiến lực còn hơn Hỗn Độn Chung." Nghĩ vậy, Đông Hoàng Thái Nhất ý khí phong phát, cả người giờ phút này vô cùng kiêu ngạo.

Có Tiên Thiên Chí Bảo gia thân, tự nhận không kém bất kỳ ai trong Hồng Hoang, bao gồm cả Hình Hạo cũng không ngoại lệ.

Dẫu đối phương là Bàn Cổ nhất mạch, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại không để tâm, dưới cùng một tầng thứ, hắn là Thánh Nhân thiên định.

"Tinh Thần Vô Lượng Chung sao!" Đế Tuấn như có điều suy nghĩ gật đầu, lập tức mở miệng nói: "Vậy vật này không phải có liên quan đến Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ sao?

Khi Đạo Tổ năm xưa ban hai vật này cho ngươi, ta cảm thấy dường như có liên hệ tồn tại.

Chỉ là bao nhiêu năm qua, ta cũng không thể suy diễn ra mối quan hệ, giờ Tinh Thần Chung và Vô Lượng Chung hợp hai thành một hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo, hẳn là có thể dẫn động Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ rồi chứ!" "Đúng vậy!" Gật đầu, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức nghiêm túc, nhìn về phía Đế Tuấn nói: "Đại ca, ta phát hiện Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ là một hạt nhân đại trận, tòa đại trận này có thể tương tự như Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mà Hình Hạo thi triển!

Chỉ là không giống nhau, Hình Hạo có thể dựa vào một mình sức lực mà thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, còn Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ truyền tin tức cho ta rằng cần ba nghìn cường giả Đại La Kim Tiên trở lên cầm Tinh Thần Phiên làm trận nhãn, từ đó dẫn động lực lượng Thái Cổ Tinh Thần bày ra Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận có sức mạnh địch Thánh Nhân!" "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!"

Đồng tử co rụt lại, Đế Tuấn cũng kinh ngạc.

Dẫu đoán Hồng Quân ban cho Đông Hoàng Thái Nhất bảo vật không đơn giản, nhưng lại không ngờ lại là thứ như vậy.

Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!

Trừ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mà Hình Hạo nắm giữ ra, Đông Hoàng Thái Nhất lại cũng nắm giữ một tòa,...

"Đại ca!" Đúng lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất bước lên một bước nói: "Chúng ta hãy đi tranh một trận ở Tam Thập Tam Thiên đi!

Mặc kệ kẻ địch mà Hình Hạo gặp phải là ai, nhưng có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận của Vu tộc ở đó thì hẳn sẽ không có vấn đề gì lớn.

Chỉ cần chúng ta đi giúp, đến lúc đó ta cũng có thể nhân cơ hội này để hiểu rõ sự khác biệt giữa Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bên trong Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ và trận pháp kia!

Điều quan trọng nhất, ta mơ hồ cảm thấy một tia bất an, muốn tìm Hình Hạo giải hoặc, năng lực của hắn hẳn có thể giúp chúng ta giải quyết vấn đề." Nghe vậy, Đế Tuấn không khỏi trầm mặc.

Hai tòa Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận xuất hiện, cùng với lời Hình Hạo nói năm xưa rằng Vu Yêu tất định sẽ là địch, trong lòng Đế Tuấn không khỏi dâng lên một tia sốt ruột.

"Được!" Gật đầu, Đế Tuấn lập tức mở miệng nói: "Vốn dĩ định đợi Nhị đệ xuất quan rồi đi Bắc Minh mời Côn Bằng gia nhập Yêu Đình của ta, nhưng giờ xem ra chuyện này phải gác lại một thời gian.

Chúng ta trước tiên hãy đi Tam Thập Tam Thiên để tìm hiểu rõ ngọn ngành, ít nhất cũng phải làm rõ hai tòa đại trận rốt cuộc có giống nhau không, hoặc giả Hồng Quân có mục đích gì khi làm vậy." Đã quyết định chủ ý, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không

chần chừ nữa, thân hình nhảy vọt, Kim Ô Hóa Hồng Thuật thi triển cấp tốc bay về phía Tam Thập Tam Thiên trên Bất Chu Sơn.

"Ca ca!" Hồng Hoang phía Đông, trong đại bản doanh Thần Đình, Nữ Oa bước ra từ cung điện, nhìn Phục Hy đang nhìn chằm chằm Tam Thập Tam Thiên nói: "Sao vậy?

Chuyện của Vu tộc và Ma đạo không liên quan đến chúng ta đâu chứ!" Nghe vậy, Phục Hy hoàn hồn, quay đầu liếc nhìn Nữ Oa "ngây thơ" không khỏi trong lòng thở dài.

Chương 210

Trong đầu hắn hiện lên cảnh Hình Hạo ngày đó ở Hồng Hoang phía Nam giảng giải tệ đoan của Công Đức Chứng Đạo, sau đó liền mở miệng hỏi: "Muội muội, có thu hoạch gì không?" "Không có!" Trên mặt lộ ra một tia thất vọng, Nữ Oa sắc mặt phức tạp nói: "Ca ca, ta đã thử rồi, bất kể Dĩ Lực Chứng Đạo, Pháp Tắc Chứng Đạo hay Trảm Tam Thi đều không được.

Thứ duy nhất có chút tác dụng là Khí Vận Chứng Đạo, nhưng muốn mượn cơ hội này đột phá Chuẩn Thánh thì lại xa xa không đủ, Thần Đình của ta tuy chiếm cứ gần một phần mười địa phận Hồng Hoang phía Đông, nhưng vẫn xa xa không đủ để ta hoàn thành đột phá.

Ca ca, xem ra muội chỉ có thể đi con đường Công Đức Chứng Đạo, tuy sẽ mất đi không ít tự do, nhưng trước khi Đạo Tổ chứng đạo, muội có đại công đức phải làm, nói không chừng có thể trực tiếp chứng đạo thành Thánh!" Trực tiếp thành Thánh!

Công Đức Chứng Đạo!

Nếu có thể, ta hy vọng tất cả đều không đi con đường đó.

Trong mắt lộ ra một tia cay đắng, Phục Hy vươn tay vỗ vai Nữ Oa nói: "Muội muội đừng nản lòng, chứng đạo không vội nhất thời, hiện tại không được không có nghĩa là sau này không được, tuyệt đối không được đi con đường Công Đức Chứng Đạo nếu không vạn bất đắc dĩ.

Ta định đi Tam Thập Tam Thiên tìm Hình Hạo đạo hữu hỏi lại, muội cứ ở trong Thần Đình đợi ta thế nào?" Nghĩ vậy, trong mắt Phục Hy lóe lên một tia kiên định.

Sự việc đến nước này, hắn càng kiên định ý niệm không để Nữ

Oa đi con đường Công Đức Chứng Đạo, nhưng Nữ Oa không thể Dĩ Lực Chứng Đạo, không thể Pháp Tắc Chứng Đạo, thậm chí ngay cả Trảm Tam Thi cũng gặp trở ngại, khiến hắn không thể không càng thêm nghi ngờ.

Bởi vậy, biện pháp duy nhất là tìm Hình Hạo, một tồn tại có thể dự kiến tương lai để giải hoặc, chỉ cần có thể làm rõ rốt cuộc là chuyện gì, thì sẽ có biện pháp đối chứng hạ dược.

"Ca ca thật sự muốn đi!" Nữ Oa do dự, sắc mặt không tốt nói: "Tam Thập Tam Thiên giờ phút này đã trở thành nơi đại chiến, Hình Hạo khai khởi Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, kẻ địch ít nhất cũng là cấp bậc Á Thánh, nếu mạo hiểm tham gia vào e rằng..." "Vô ngại!" Không đợi Nữ Oa nói hết, Phục Hy đã phất tay nói: "Vu tộc có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Trận tồn tại đã sớm đứng ở thế bất bại, ngay cả Thánh Nhân thân lâm cũng khó chiếm được lợi lộc.

Giờ này mà đi mới có thể thể hiện thành ý của chúng ta, cũng chỉ có như vậy, mới có thể khiến Hình Hạo giúp chúng ta tìm ra biện pháp giải quyết.

Lần trước ở Hồng Hoang phía Nam là vì Hình Hạo bị Thiên Đạo chi tử chọc giận mới vạch trần nhiều chuyện như vậy, sau này muốn mời hắn xuất thủ thì cũng phải trả cái giá." Nghe vậy, Nữ Oa trầm mặc.

Tự nhiên nàng rõ lời Phục Hy nói là chính xác, trong Hồng Hoang giảng cầu nhân quả, lần trước Hình Hạo chủ động thì không nói làm gì, nhưng hiện tại nếu có việc cầu người, thì nhân quả giữa hai bên nhất định sẽ kết xuống, đến lúc đó...

"Muội biết rồi!" Hít sâu một hơi, Nữ Oa sắc mặt có phần phức tạp nói: "Đại huynh Nữ Oa hãy cẩn thận." "Ừm!" Gật đầu, Phục Hy

cũng không ở lại nữa, liếc nhìn Nữ Oa một cái, thân hình nhảy vọt liền bay về phía Tam Thập Tam Thiên.

"Sư huynh, chúng ta có đi không?" Hồng Hoang phía Tây, Chuẩn Đề vẻ mặt cay đắng nhìn Tam Thập Tam Thiên tinh quang rực rỡ kia, trong lòng tràn ngập vẻ chần chừ.

"Đi thôi!" Đứng dậy, trong mắt Tiếp Dẫn lóe lên vẻ bất đắc dĩ, chậm rãi mở miệng nói: "Ma đạo xâm nhập Bất Chu Sơn thất bại, xâm nhập Tam Thập Tam Thiên cũng có thể sẽ thất bại, vậy thì lựa chọn còn lại chỉ có bốn phía Hồng Hoang.

Nhưng Hồng Hoang phía Nam bị Vu tộc chiếm giữ, hai lần thất bại Ma đạo không thể tiếp tục tử chiến với họ, Hồng Hoang phía Đông đại thần thông giả tụ tập, lại còn có Long tộc, Kỳ Lân tộc, Thiên Đình, Thần Đình các thế lực lớn hổ thị đan đan, hơn nữa còn là nơi phát nguyên của Huyền Môn Đạo Giáo, không thể trực tiếp tử chiến với họ.

Đi rồi, chỉ có Hồng Hoang phía Tây của chúng ta là thích hợp, khu vực Hồng Hoang phía Bắc bị Yêu Đình chiếm giữ, lại còn có Phượng tộc, Huyền Vũ tộc các thế lực lớn đã bỏ đi, khả năng Ma đạo lựa chọn làm mục tiêu cũng không lớn.

Trong tình huống như vậy, chúng ta tất phải cầu cạnh Hình Hạo, năng lực dự kiến tương lai của hắn hẳn có thể giúp chúng ta thoát khỏi khốn cảnh trước mắt, nếu không thì, hai huynh đệ ta sẽ ngay cả chỗ đứng cũng không có." Lời này lập tức khiến Chuẩn Đề tán thành.

Hắn vốn là sinh linh của Hồng Hoang phía Tây, rõ ràng Hồng Hoang phía Tây năm xưa phồn hoa không hề thua kém Hồng Hoang phía Đông, thậm chí còn vượt xa Hồng Hoang phía Bắc và Hồng Hoang phía Nam.

Đáng tiếc, vì trận chiến giữa La Hầu và Hồng Quân, Tứ Kiếm Tru

Tiên trực tiếp hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang phía Tây đến chín phần mười, dẫn đến Hồng Hoang phía Tây giờ phút này nghèo túng vô cùng, nhưng cũng cho hai huynh đệ cơ hội chiếm cứ, dẫu không có quá nhiều danh sơn đại xuyên và động thiên phúc địa tồn tại, nhưng hai người lại chiếm cứ khí vận của Hồng Hoang phía Bắc.

Cũng chính vì có khí vận gia thân, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mới có thể quật khởi, thậm chí còn được Hồng Quân ban cho Hồng Mông Tử Khí, trở thành Thánh Nhân thiên định.

Nhưng đạo tràng Tu Di Sơn lại là địa bàn của La Hầu năm xưa, giờ trong tình huống Ma đạo tái độ hiện thế, một khi hắn tiến lên tranh đoạt, thì...

"Sư huynh!" Hít sâu một hơi, Chuẩn Đề kiềm chế cảm xúc bất an trong lòng nói: "Chuyện không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ xuất phát đi!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Tiếp Dẫn cũng không chần chừ nữa, lập tức cùng Chuẩn Đề rời khỏi Tu Di Sơn.

Cùng lúc đó, không ít đỉnh cấp đại thần thông giả trong Hồng Hoang đã đưa ra quyết định, tuyệt đại đa số người quay về động phủ của mình bế quan.

Nhưng một bộ phận người lại cũng bắt đầu khởi hành đi Tam Thập Tam Thiên, vì muốn bán cho Hình Hạo một ân tình, lại càng vì muốn từ miệng Hình Hạo biết được tương lai, thậm chí hoàn thành cử chỉ nghịch thiên cải mệnh.

Đồng thời, dưới Bất Chu Sơn, Thập Nhị Tổ Vu giờ phút này cũng liền tụ tập lại một chỗ.

Nhìn Tam Thập Tam Thiên tinh quang lấp lánh kia, Đế Giang vung tay một cái nói: "Chư vị huynh đệ, thời cơ rửa nhục năm xưa đã đến, theo ta!" Đối với động tĩnh bên ngoài, Hình Hạo hoàn toàn không hay biết.

Giờ phút này hắn đã hoàn thành bố trí Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên bên trong tinh quang rực rỡ, vô số Thái Cổ Tinh Thần ngưng thực lại, dưới uy thế khủng bố tràn ngập, Ma tộc Chuẩn Thánh ai nấy đều kinh hoàng bất an.

"Đáng chết, cổ sức mạnh này sao lại đáng sợ đến thế!" "Cổ sức mạnh này, đủ để địch lại Ma chủ đại nhân, thậm chí mơ hồ có ba động cấp bậc Ma Tổ đại nhân." "Khốn nạn, chỉ là một Tổ Vu mà thôi, lại có thể nắm giữ đại trận đáng sợ như vậy sao?" "Lần trước là Thập Nhị Đô Thiên, lần này là Chu Thiên Tinh Thần, ý chí Hồng Hoang sao lại thiên vị Vu tộc đến thế!" Nghe những lời thì thầm của thuộc hạ, Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu lông mày khẽ nhíu lại, sắc mặt không tốt nói: "Câm miệng, tất cả nghe lệnh ta, lập tức rời khỏi Tam Thập Tam Thiên phản hồi Đại Thiên Ma Vực!" Trong khoảnh khắc, Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu không khỏi nắm chặt Thí Thần Thương trong tay.

Sự việc đến nước này, hắn cũng đã nhìn ra, Hình Hạo dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thật sự có sức mạnh để giao chiến với hắn, hắn cũng không có nắm chắc tuyệt đối để hạ gục Hình Hạo.

Trong tình huống như vậy, nhất định phải để La Khoa và đồng bọn rút lui.

Rốt cuộc những kẻ này là toàn bộ tinh nhuệ của Ma tộc, nếu bị mai táng ở đây, thì đả kích đối với Ma đạo không thể nói là không lớn, đến lúc đó hậu quả tuyệt đối không thể chịu đựng nổi.

Ngược lại, các tu sĩ Ma tộc như La Khoa giờ phút này lại ngớ người ra.

Lời nói của Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu khiến tất cả đều cảm thấy bất an, đối phương dường như cũng không có nắm chắc chiến

thắng Hình Hạo giờ phút này, vậy thì bọn họ...

"Chạy!" "Nhất định phải rời khỏi nơi này!" Trong lòng cuồng chấn, một đám tu sĩ Ma tộc không còn chần chừ nữa, xoay người cấp tốc chạy trốn về phía Tam Thập Nhị Trọng Thiên, mong muốn nhanh chóng rời khỏi Tam Thập Tam Thiên quay về Đại Thiên Ma Vực.

"Đi sao?" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, sát cơ trong mắt Hình Hạo lóe lên nói: "Hôm nay các ngươi ai cũng đừng hòng đi!

Chu Thiên Tinh Thần, Tinh Thần Vẫn Sát!" Trong miệng quát lớn, Hình Hạo bắt đầu thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận phát động công kích.

Pháp lực vô biên liền tuôn động, Thái Cổ Tinh Thần ngưng tụ trên bầu trời quang huy đại thịnh, tinh quang vô biên hội tụ lại, diễn hóa thành từng ngôi sao phá không, thẳng tắp tấn công khu vực mà La Khoa và các Ma tộc Chuẩn Thánh đang ở.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng ông minh vang dội, tinh thần xẹt qua bầu trời kéo theo lửa hoa, xé nát không gian, sức mạnh đáng sợ tiết ra ngoài, ba động mà mỗi ngôi sao phát ra đều đủ để diệt sát một cường giả Chuẩn Thánh trung hậu kỳ.

"Không hay rồi!" "Liên thủ ngăn cản!" Khi vẫn thạch tập đến, một đám Ma tộc Chuẩn Thánh đại kinh thất sắc.

Sự việc đến nước này, tất cả đều có thể rõ ràng cảm nhận được sự nghiêm trọng của sự tình, từng kẻ nhanh chóng rót pháp lực của mình vào Hóa Huyết Thần Đao, liên thủ chém bổ về phía những ngôi sao kia.

Trong nhất thời, đao khí dày đặc phá không và vẫn thạch va chạm

nhau giữa không trung.

Oanh long long!

Chương 211

Oanh long long!

Tiếng nổ không dứt, có thể thấy mười mấy đạo đao khí vừa rồi chỉ vừa vặn ngăn cản được một viên tinh quang vẫn thạch, nhưng dưới sự thao túng của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, tinh quang vẫn thạch ngưng tụ ra sao lại nhiều đến thế?

Chỉ trong mười mấy hơi thở, tinh quang vẫn thạch dày đặc liền đột phá phong tỏa của đao khí, rơi xuống trong phạm vi của đám Ma tộc Chuẩn Thánh kia.

Trong nhất thời, những vụ nổ quy mô lớn bùng phát.

Tinh quang vẫn thạch và tu sĩ vừa tiếp xúc liền trong nháy mắt nổ tung, dưới tinh thần chi lực đáng sợ tràn ra, điên cuồng hủy diệt thân thể và thần hồn của chúng.

A... a...

Tiếng kêu thảm thiết xé lòng vang dội, có thể thấy từng tôn Ma tộc Chuẩn Thánh liền vẫn lạc, thậm chí ngay cả một chút sức chống cự cũng không có.

Chỉ trong mấy chục hơi thở, ít nhất có trăm tôn Chuẩn Thánh vẫn lạc, số lượng tinh quang vẫn thạch công kích ra không giảm mà còn tăng, Hình Hạo thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, giờ phút này tựa như đang điều khiển sức mạnh của Thánh Nhân.

"Đây mới là Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận chân chính!" "Không những gia trì chiến lực Á Thánh, mà còn là một tòa tuyệt thế sát trận vận chuyển đủ sức oanh sát Chuẩn Thánh!" Trong lòng cảm khái, Hình Hạo tùy ý huy vũ cánh tay, tinh quang vẫn thạch dưới sự thao

túng của hắn thu hoạch từng sinh mệnh Ma tộc Chuẩn Thánh, giống hệt Thánh Nhân!

"Ma chủ đại nhân cứu mạng!" "Ma chủ đại nhân cứu ta!" Trong tình huống như vậy, một đám Ma tộc Chuẩn Thánh đã hoảng loạn, dưới uy hiếp tử vong, từng kẻ không còn giữ được thể diện nữa mà bắt đầu cầu cứu Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu.

"Khốn nạn!" Chỉ chớp mắt, Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu cũng phản ứng, thân hình lóe lên liền xuất hiện ở khu vực phía trước đám Ma tộc Chuẩn Thánh kia.

"Rống!" Cùng lúc đó, một tôn Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân khổng lồ cao vạn trượng liền hiện ra.

Ngay sau đó, tôn Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân này giơ Thí Thần Thương trong tay lên huy vũ, trong nhất thời thương ảnh đầy trời, thương khí tung hoành, toàn bộ tinh quang vẫn thạch công kích ra đều bị hủy diệt.

Bành!

Bành!

Trong nhất thời, vô số tinh quang vẫn thạch bị hủy diệt, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu uy thế vô song, thậm chí mấy viên tinh quang vẫn thạch còn bị hắn dùng quyền đầu cứng rắn hủy diệt.

Hít!

Thấy cảnh tượng này, Lão Tử trên ngọn đồi xa xa không nhịn được hít ngược một hơi khí lạnh.

Cường đại!

Đáng sợ!

Dẫu đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhưng lần này đại trận được Hình Hạo tự thân thao túng, uy năng bùng phát ra lại cũng khiến hắn chấn động không thôi.

Lại một lần nữa!

Lão Tử cảm thấy bản thân mình nhỏ bé!

Dẫu đã đi trên con đường Pháp Tắc Chứng Đạo, dẫu trong số Chuẩn Thánh Hồng Hoang hắn gần như là tồn tại số một số hai, nhưng dưới vĩ lực đó lại không có chút sức chống cự nào.

Nếu chỉ là Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thì hắn còn có thể chấp nhận, dù sao sức mạnh đại trận không phải của bản thân, nhưng Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu lại cũng khiến Lão Tử hiểu ra, dẫu đồng là Chuẩn Thánh, đối phương cũng có thể dễ dàng nghiền ép hắn, dẫu hắn có Tiên Thiên Chí Bảo.

Trong nhất thời, Lão Tử không khỏi hai quyền nắm chặt, trong lòng thầm nhủ: "Thực lực, thực lực đứng trên tất cả!

Mọi thế lực đều được xây dựng trên thực lực tuyệt đối, ví như Đạo Ma hiện tại, ví như Vu tộc hiện tại." Trong khoảnh khắc, Lão Tử dường như được thể hồ quán đỉnh.

Cả người đối với sự truy cầu thực lực và thế lực đều theo đó mà tăng trưởng, tâm cảnh vốn dĩ là vô vi trong khoảnh khắc đó lặng lẽ chuyển biến, vô vi trị, vô sở bất vi!

"Ma chủ uy vũ!" "Ma chủ vô địch!" Ngược lại, những Ma tộc Chuẩn Thánh còn sống sót giờ phút này lại hoan hô nhảy nhót.

Có Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu chống đỡ, cuối cùng không cần phải đối mặt với công kích của tinh quang vẫn thạch nữa, cũng sẽ không còn lo tính mạng.

"Rút!" Đúng lúc này, Ma La tiên phong phản ứng, thân hình lóe lên

bay về phía Tam Thập Nhị Trọng Thiên, trong miệng quát lớn: "Lập tức rời khỏi nơi này, tuyệt đối đừng để Ma chủ đại nhân vì chúng ta mà phân tâm!" Lời này vừa nói ra, các Ma tộc Chuẩn Thánh như La Khoa trong trận như bừng tỉnh khỏi mộng, lại cũng không màng hoan hô nhảy nhót và may mắn, xoay người liền vội vàng chạy trốn ra bên ngoài.

Rốt cuộc chỉ có không có tồn tại nào khiến Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu phân tâm, đối phương mới có thể toàn tâm toàn ý dốc hết vào chiến đấu, mới có thể đánh bại Hình Hạo đang thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Thấy vậy, Hình Hạo lông mày cau chặt.

Hắn không muốn đám Ma tộc Chuẩn Thánh này rời đi, không phải vì muốn đánh giết toàn bộ bọn chúng, mà là muốn mượn chúng để kiềm chế Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu.

Hỗn Độn Ma Thần chi thân của đối phương quá cường hãn, trong khoảng thời gian giao thủ hắn đã cảm nhận được, ngay cả tinh quang vẫn thạch của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận cũng không thể lay chuyển.

Bởi vậy, hy vọng duy nhất là hoàn thành thủ đoạn gia trì đại trận lên bản thân một lần nữa, từ đó hoán lấy Á Thánh chi lực, phối hợp với Bàn Cổ chi thân của hắn mà chiến một trận.

Nhưng Hình Hạo lại chưa học được chiêu này.

Dẫu tu luyện đều là khống chế Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhưng muốn làm được điều đó thì nhất định phải mang Chu Tinh Thần đi, để hắn tiến vào Chu Thiên Tinh Thần Thụ hoàn thành chuyển hóa sức mạnh.

Nhưng trớ trêu thay, trong tình huống như vậy, Chu Tinh Thần

hầu như không có khả năng tiến vào nơi này, dù sao bất kể sức mạnh của Chu Thiên Đại Trận hay sức mạnh của Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu đều đủ sức dễ dàng diệt sát Chuẩn Thánh, huống chi là Đại La Kim Tiên.

"Ở lại cho ta!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Hình Hạo lập tức thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận ngưng tụ ra nhiều tinh quang vẫn thạch hơn nữa tấn công về phía những Ma tộc Chuẩn Thánh kia.

Tuy nhiên, không đợi những vẫn thạch kia đến gần, Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu thao túng Hỗn Độn Ma Thần chi thân liền chắn ở khu vực phía trước đám Ma tộc Chuẩn Thánh kia.

"Phá!" Trong miệng quát lớn, Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu thao túng Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân phá nát toàn bộ những tinh quang vẫn thạch kia, ngay cả những kẻ lọt lưới cũng bị hắn dùng thân thể khổng lồ ngăn cản.

Cứ như vậy, đám Ma tộc Chuẩn Thánh đã thoát ra khỏi cửa thoát hiểm, mắt thấy sắp sửa tiến vào Tam Thập Nhị Trọng Thiên.

Cảnh tượng này khiến Hình Hạo trong lòng sốt ruột, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào.

"Cút trở về cho ta!" Vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, một đạo quát lớn lặng lẽ vang lên ở lối vào Tam Thập Tam Thiên.

Chương 212

Đông đông!

Tiếng chuông vang dội, một đạo tinh quang rực rỡ chiếu rọi, một góc sức mạnh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bị dẫn xuống, trực tiếp chặn đứng đám Ma tộc Chuẩn Thánh kia.

"Ai!" "Kẻ nào!" Sự biến hóa đột ngột này lập tức khiến mọi người trong toàn trường đều quay đầu nhìn, bao gồm cả Hình Hạo và Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu cũng không ngoại lệ.

Vút!

Vút!

Tiếng xé gió vang lên, thân ảnh Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất liền xuất hiện ở cửa ra.

Chỉ thấy Đông Hoàng Thái Nhất tay phải vẫy một cái triệu hồi Vô Lượng Tinh Thần Chung về bên cạnh mình, toàn thân chiến ý cuồn cuộn mãnh liệt nói: "Tu sĩ Ma đạo, hôm nay chính là ngày chết của các ngươi." Nói đoạn, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng kích động vạn phần.

Hắn biết, dự đoán của mình là thật, Vô Lượng Tinh Thần Chung thật sự có thể liên kết với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, dưới sự gia trì của cổ sức mạnh đó, hắn cũng có thể phát huy ra một số uy năng của đại trận, chiến lực đã đạt đến mức sánh ngang Chuẩn Thánh viên mãn.

"Đế Tuấn!" "Đông Hoàng Thái Nhất!" Thấy hai người, Hình Hạo, Lão Tử và Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu đều không khỏi kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, vào thời điểm này hai người lại xuất hiện ở

đây, thậm chí còn chặn đứng đám Ma tộc Chuẩn Thánh sắp sửa bỏ trốn.

Điều quan trọng nhất, Hình Hạo phát hiện Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay đối phương lại có thể dẫn động Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận do hắn dùng Chu Thiên Tinh Thần Thụ bố trí ra, tuyệt đối không phải tin tốt.

"Hình Hạo đạo hữu!" Đúng lúc này, thanh âm của Đế Tuấn liền vang lên: "Hai huynh đệ ta không đến muộn chứ!

Đám tu sĩ Ma tộc này đã tái đi tái lại xâm nhập Vu tộc, Yêu Đình của ta với tư cách là minh hữu sao có thể khoanh tay đứng nhìn!" "Minh hữu sao!" Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo nhìn sâu Đế Tuấn một cái, lập tức hiểu đối phương muốn biểu đạt điều gì.

Nếu hai bên là minh hữu, thì mọi chuyện dường như cũng không phải là không thể, có Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn tồn tại, hoàn toàn có thể ngăn cản những Ma tộc Chuẩn Thánh kia rời đi.

Dù sao Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất có thể dẫn động một số sức mạnh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức cũng không còn rối rắm nữa, liền mở miệng nói: "Như vậy, đa tạ Đế Tuấn và Thái Nhất hai vị đạo hữu.

Xin Thái Nhất đạo hữu hãy giúp ta giữ lại những Ma tộc Chuẩn Thánh kia, kẻ nào xâm nhập Tam Thập Tam Thiên của ta, giết không tha!" Lời này vừa nói ra, sắc mặt Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu hơi biến đổi, còn những Ma tộc Chuẩn Thánh thì sắc mặt xanh mét đến cực điểm.

Sát ý của Hình Hạo không hề che giấu, khiến tất cả đều cảm thấy bất an, đặc biệt giờ phút này Đông Hoàng Thái Nhất hiển nhiên cũng

có sự hô ứng với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nếu hắn cũng có thể thao túng đại trận ngưng tụ tinh quang vẫn thạch, thì hậu quả...

"Không thành vấn đề!" Không chút do dự gật đầu đáp ứng, Đế Tuấn trong lòng cũng thở phào một hơi.

Hắn cũng không biết Đông Hoàng Thái Nhất vừa đến đã có thể hô ứng với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nếu Hình Hạo có những suy nghĩ khác thì tuyệt đối cực kỳ bất lợi cho hai người.

Nhưng giờ Hình Hạo đã đáp ứng hai người ra tay tương trợ, vậy đại biểu cho việc đối phương sẽ không gây khó dễ ở đây, chỉ cần có một lần kề vai chiến đấu, ngăn cách và thù hận giữa hai bên cũng có thể triệt để hóa giải.

Nghĩ vậy, Đế Tuấn tâm niệm vừa động triệu hồi Hà Đồ Lạc Thư và Nhật Nguyệt Tinh Luân ra, sau đó nhìn sang bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Nhị đệ, chúng ta hãy làm một trận lớn đi!" "Được, Đại ca!" Đáp ứng một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất giờ phút này cũng nóng lòng muốn thử sức mạnh sau khi được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì.

Hai người sau khi nhìn nhau một cái, lập tức liền xông thẳng về phía mấy nghìn Ma tộc Chuẩn Thánh kia, không hề sợ hãi, ngược lại chiến ý cao vút, dường như không biết sợ hãi là gì.

"Đáng chết!" "Giết chết hai con Kim Ô đó!" Thấy tình hình này, các Ma tộc Chuẩn Thánh như Ma La sau một thoáng ngạc nhiên, sau đó từng kẻ cũng hai mắt đỏ ngầu, sát cơ bùng phát, đồng thời từng kẻ vung Hóa Huyết Thần Đao tấn công về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Giây tiếp theo, thân ảnh hai bên liền giao chiến vào nhau.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng cường đại, đặc biệt là

Đông Hoàng Thái Nhất được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì, chỉ bằng Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay đã có thể cứng rắn áp chế đám Ma tộc Chuẩn Thánh xông lên mà không tốn chút sức lực nào, thậm chí thỉnh thoảng còn có thể đánh giết kẻ địch.

Nhưng tình hình của Đế Tuấn ở một bên lại không tốt, dẫu hắn có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, dẫu có Hà Đồ Lạc Thư và Nhật Nguyệt Tinh Luân bốn kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng hai quyền khó địch bốn tay.

Dưới sự vây công của một đám tu sĩ Ma tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ, Đế Tuấn nhanh chóng bị thương, thậm chí vì đặc tính đáng sợ của Hóa Huyết Thần Đao, toàn thân hắn máu tươi đầm đìa trông vô cùng thê thảm.

"Đại ca!" Thấy tình hình này, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra một tia sốt ruột, hô hoán một tiếng muốn xông lên chi viện.

"Đông Hoàng Thái Nhất, ta là đối thủ của ngươi!" Tuy nhiên đúng lúc này, một đạo quát lớn lặng lẽ vang lên.

Huyết mang tràn ra, Ma La với tư cách là Chuẩn Thánh viên mãn liền xuất hiện ở khu vực phía trước Đông Hoàng Thái Nhất, trong tay một thanh trường kích cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo công kích ra, trực tiếp oanh kích lên Vô Lượng Tinh Thần Chung.

Đông đông!

Tiếng chuông vang dội, thân hình Đông Hoàng Thái Nhất chấn động, trực tiếp bị đánh bay mấy trăm dặm.

Đợi khi thân hình ổn định, khóe miệng một vệt máu tươi trào ra, hắn cũng chẳng màng đến Đế Tuấn ở đằng xa nữa, ánh mắt khóa chặt trên người Ma La nói: "Chuẩn Thánh viên mãn, vừa hay, để ta xem ngươi có bản lĩnh gì!" Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất thao túng Vô

Lượng Tinh Thần Chung liền tấn công về phía Ma La.

"Được!" Thấy vậy, Ma La chẳng chút sợ hãi, vung thanh trường kích trong tay lên nghênh kích, đồng thời phía sau hắn có mấy chục cường giả Ma tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ theo sát.

Giây tiếp theo, thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất và Ma La liền va chạm nhau, trường kích và Vô Lượng Tinh Thần Chung va chạm, dưới tiếng chuông vô biên vang dội, cứng rắn bức lui mấy chục cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ kia, chỉ có Ma La bằng vào tu vi Chuẩn Thánh viên mãn của mình mới có thể đối kháng.

"Đáng chết!" "Tiên Thiên Chí Bảo!" "Chiếc chuông trong tay Đông Hoàng Thái Nhất là Tiên Thiên Chí Bảo!" Đợi thân hình ổn định, mấy chục cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ kia sắc mặt xanh mét vô cùng, vừa nhìn chằm chằm Vô Lượng Tinh Thần Chung đầy kiêng kỵ, lại vừa trong mắt lóe lên vẻ tham lam mãnh liệt.

Tiên Thiên Chí Bảo!

Ai mà chẳng muốn có!

Ngay cả Ma La cũng không ngoại lệ, Thí Thần Thương chỉ là sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo đã khiến chiến lực bản thân hắn tăng mạnh, huống chi là Tiên Thiên Chí Bảo thật sự trong tay Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đi đối phó Đế Tuấn, tên này giao cho ta!" Trong miệng quát khẽ một tiếng, pháp lực quanh thân Ma La cuồng bạo, ma khí sôi trào, đồng thời cấp tốc tấn công về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất đột biến.

Không phải vì Ma La công kích, mà là lo lắng cho Đế Tuấn.

Đối phương lại không có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì,

càng không có Tiên Thiên Chí Bảo hộ thể, trong tình huống như vậy, đối mặt với nhiều Ma tộc Chuẩn Thánh vây công e rằng...

Trong nhất thời, Đông Hoàng Thái Nhất vô thức muốn rút thân đi chi viện Đế Tuấn.

Đáng tiếc, giờ phút này công kích của Ma La liền ập đến, đối mặt với công kích cường thế của hắn, Đông Hoàng Thái Nhất lại cũng chẳng dám sơ ý, không thể không dùng Vô Lượng Tinh Thần Chung nghênh kích.

Chương 213

Tranh!

Đông!

Trong nhất thời, trường kích và Vô Lượng Tinh Thần Chung va chạm nhau, Đông Hoàng Thái Nhất và Ma La liền chiến thành một đoàn.

Chỉ trong mười mấy hơi thở, hai kẻ đã giao thủ không dưới trăm lần, Đông Hoàng Thái Nhất từ đầu đến cuối đều chiếm giữ thế thượng phong tuyệt đối, nhưng Ma La rốt cuộc cũng là cường giả Chuẩn Thánh đại viên mãn, lại cũng không thể tùy tiện đánh bại được.

Ngược lại, tình hình của Đế Tuấn ở một bên khác lại cực kỳ bất ổn.

Dưới sự vây công của mấy nghìn Ma tộc Chuẩn Thánh, Hà Đồ Lạc Thư trên người hắn đã sớm ảm đạm vô quang, phòng ngự không ngừng tan vỡ, đồng thời toàn thân trên dưới khắp nơi là vết thương và máu.

Dẫu hắn thao túng Nhật Nguyệt Tinh Luân giết chết không ít Ma tộc Chuẩn Thánh, nhưng trong tình huống như vậy lại cũng hai quyền khó địch bốn tay, thậm chí trong tình huống bị vây công như vậy, ngay cả thoát thân cũng cực kỳ khó khăn.

"Đáng chết!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên vẻ sốt ruột, lần lượt thao túng Vô Lượng Tinh Thần Chung đánh lui Ma La mong muốn đi chi viện Đế Tuấn.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Ma La tuy sẽ bị đánh bay, nhưng lại cũng sẽ phản hồi ngay lập

tức, trong tình huống hắn phát động công kích thì Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể bỏ qua, không thể không dây dưa với hắn.

Trong nhất thời, Đông Hoàng Thái Nhất càng thêm sốt ruột, không ngừng tấn công Ma La, đồng thời quay đầu nhìn về phía Hình Hạo đang thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đối chiến với Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu nói: "Hình Hạo đạo hữu, xin hãy cứu đại ca ta thoát khốn!

Hai chúng ta dùng tiếng chuông trong tay làm dẫn, hẳn có thể trấn áp!" Nghe vậy, Hình Hạo hơi sững sờ, vô thức liếc nhìn tình hình của Đế Tuấn ở đằng xa, đồng tử không khỏi co rụt lại.

Thật không ngờ, Đế Tuấn lại thê thảm đến mức này chỉ trong thời gian ngắn, dẫu thân mang bốn kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại cũng không chống đỡ nổi sự vây công của Ma tộc Chuẩn Thánh.

Dù sao đối phương cũng là minh hữu của hắn, lại càng là đối tượng hắn mưu đồ lôi kéo, Hình Hạo thật sự không thể để hắn chết ở đây, nếu vậy, Đông Hoàng Thái Nhất sẽ hoàn toàn thoát ly khỏi sự kiểm soát, đến lúc đó nếu hắn phát điên, e rằng chuyện gì cũng có thể làm ra.

"Được!" Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo lập tức lấy ra Hỗn Độn Chung.

Không chút chần chừ rót pháp lực vào Chu Thiên Thần Phủ, không chút do dự gõ vang Hỗn Độn Chung trong tay.

Đông đông!

Tiếng chuông vang dội, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đều chấn động.

Ngay sau đó, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận giờ phút này quang

mang đại thịnh, uy thế tăng trưởng, đồng thời Đông Hoàng Thái Nhất ở đằng xa cũng liền gõ vang Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay: Đông đông!

Đông đông!

Trong nhất thời, uy năng của hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo bùng phát, không những trấn áp toàn bộ đại thiên thế giới và những Ma tộc Chuẩn Thánh kia, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu cũng đình trệ lại.

Vút!

Vút!

Tiếng xé gió vang lên, mấy viên tinh quang vẫn thạch xuyên qua khu vực Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, cấp tốc rơi vào giữa đội ngũ Ma tộc Chuẩn Thánh ở đằng xa.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang dội, từng danh Ma tộc Chuẩn Thánh liền vẫn lạc, thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán.

A... a...

Trong nhất thời, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang dội, Đế Tuấn cũng nhân cơ hội này thoát ra khỏi vòng vây, trong miệng không ngừng thở dốc, đồng thời trong mắt tràn đầy mệt mỏi và kinh hãi.

Suýt chút nữa!

Suýt chút nữa là chết rồi.

Vừa rồi cảm giác bất lực, Đế Tuấn không khỏi hai quyền nắm chặt, đồng thời trong lòng đối với sức mạnh cũng theo đó mà tăng vọt đến cực hạn.

“Đại ca, mau đi!” Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức thở phào một hơi, thao túng Vô Lượng Tinh Thần Chung nện về phía khu vực phía sau lưng Đế Tuấn ở đằng xa, trong nháy mắt oanh sát mười mấy cường giả Ma tộc Chuẩn Thánh sơ kỳ, cứng rắn mở ra một con đường.

Cùng lúc đó, Hình Hạo giờ phút này cũng mắt sáng lên, lập tức liền truyền âm nói: “Đế Tuấn đạo hữu, xin hãy đến Nhị Thập Cửu Trọng Thiên mang đệ tử Chu Tinh Thần của ta đi, xin đa tạ!” Nghe vậy, Đế Tuấn như bừng tỉnh khỏi mộng.

Sau khi thu lại cảm xúc trong lòng, không chút do dự rút thân lui về phía sau.

Trận chiến như vậy quá đáng sợ, tuyệt đối không phải là lúc hắn có thể chen chân vào, dưới cùng cảnh giới, hắn không thể làm Đông Hoàng Thái Nhất vô địch, càng không thể làm Hình Hạo trấn áp tất cả.

“Hình Hạo!” Đúng lúc này, tiếng gầm gừ phẫn nộ của Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu liền vang lên.

Dưới tình huống tinh quang vẫn thạch giết chết mấy chục Ma tộc Chuẩn Thánh, ngọn lửa giận trong lòng hắn cũng càng lúc càng mạnh, trên Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân Hỗn Độn chi khí sôi trào, tay cầm Thí Thần Thương đâm ra, thẳng tới khu vực Hình Hạo đang ở.

“Chó cùng rứt giậu sao!” Thu hết cảnh tượng này vào mắt, trong mắt Hình Hạo vẻ ngưng trọng lóe lên, cũng không định cứng đối cứng với hắn, Thần Phong Liệt Không Thuật thi triển đồng thời cấp tốc kéo giãn khoảng cách với hắn, hai tay niết động pháp ấn, thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận không ngừng ngưng tụ tinh quang vẫn thạch khổng lồ nện về phía hắn.

“Phá!” “Phá!” Đối với điều này, Đệ Nhị Nguyên Thần La Hầu lại cũng liên tục quát lớn, không ngừng huy vũ Thí Thần Thương trong

tay đánh nát những tinh quang vẫn thạch kia, đồng thời cấp tốc bức cận Hình Hạo, thanh Thí Thần Thương kia đột nhiên liền thoát tay ném ra, trong miệng quát lớn: "Thí Thần Nhất Trịch Càn Khôn!" Tiếng xé gió vang vọng, Thí Thần Thương xé nát hư không, uy lực khủng bố bùng nổ, xuyên qua mọi trở ngại và phòng ngự của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, tấn công thẳng vào khu vực của Hình Hạo.

Một tiếng "kịch" vang lên, tinh quang vô song vỡ nát, mũi Thí Thần Thương cấp tốc nhắm thẳng vào yếu huyệt của Hình Hạo.

"Nhanh quá!", "Mạnh quá!" Sắc mặt Hình Hạo đột biến, hắn thi triển Thần Phượng Liệt Không Thuật, cả người lập tức né tránh sang một bên.

Một tiếng "vù" vang lên, Thí Thần Thương lướt qua thân Hình Hạo, uy năng đáng sợ khuếch tán, trực tiếp đánh trúng cơ thể hắn.

Tiếng nổ "ầm ầm" không ngừng vang vọng, toàn thân Hình Hạo đều bị ảnh hưởng, cho dù phòng ngự của Bàn Cổ Chi Thân vẫn không thể hoàn toàn chống đỡ được sức mạnh sánh ngang Thánh Nhân đó.

Nhất thời, máu tươi trên người Hình Hạo bắn ra tung tóe, trong khoảnh khắc đã biến thành một huyết nhân, trông vô cùng thê thảm.

Chương 214

"Phụt!" Một ngụm máu tươi phun ra, Hình Hạo chỉ cảm thấy toàn thân như bị sét đánh, cả người không ngừng lùi lại, đồng thời kết ấn pháp quyết, vô số tinh thần dưới sự khống chế của hắn ngưng tụ và tập kích La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần.

Những tiếng xé gió "vù vù" vang vọng, từng viên tinh quang vẫn thạch cấp tốc lao tới tấn công La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần.

Đáng tiếc, mặc dù uy lực của cổ lực lượng này cường thế, nhưng đối với Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân mà nói thì không có bất kỳ tác dụng nào.

Chỉ khẽ gầm nhẹ một tiếng, La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần điều khiển Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân tiêu hủy toàn bộ những tinh quang vẫn thạch đó, sau đó sải bước lớn lao tới Hình Hạo.

Đồng thời, cây Thí Thần Thương bị ném đi kia cũng vang lên tiếng "ong ong", cấp tốc bay về phía La Hầu.

Một tiếng "ba" vang lên, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân tóm lấy Thí Thần Thương, uy thế toàn thân lần nữa bùng phát, tốc độ của La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần lại nhanh thêm ba phần, quyết tâm phải đánh chết Hình Hạo.

"Hình Hạo Đạo hữu!" "Hình Hạo Đạo hữu!" Cảnh tượng này khiến Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất đều biến sắc.

La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần với Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân lại đáng sợ đến thế, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận sánh ngang Thánh Nhân lại không thể chống cự được hắn.

Quan trọng nhất, một khi Hình Hạo xảy ra chuyện, Chu Thiên Tinh

Thần Đại Trận chắc chắn sẽ sụp đổ, đến lúc đó ai có thể ngăn cản La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần?

Trong lúc cấp bách, Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất không ngừng thúc giục Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay, tiếng chuông không ngừng công kích về phía La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần.

Thấy vậy, Hình Hạo cũng sáng mắt, lập tức gõ Hỗn Độn Chung.

Tiếng "đông đông" vang vọng, hai tiếng chuông giao thoa, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân đang xông lên như vũ bão cũng khựng lại một chút.

Nhưng điều đó chỉ giúp Hình Hạo tranh thủ được một chút thời gian thở dốc, hắn dựa vào Thần Phượng Liệt Không Thuật không ngừng chạy trốn, đồng thời điều khiển nhiều tinh quang vẫn thạch hơn tấn công, ngăn cản La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần tiếp cận.

"Hoang đường!" Đồng thời, tiếng Ma La gầm giận vang vọng.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất vậy mà dám phớt lờ hắn để giúp Hình Hạo, Ma La lập tức cầm trường kích trong tay xông lên, hung hăng công kích vào Vô Lượng Tinh Thần Chung, mạnh mẽ phá vỡ cộng hưởng của hai tiếng chuông.

"Hỗn trướng!" Công thế bị phá vỡ, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất cũng bừng lên lửa giận, sau khi triệu hồi Vô Lượng Tinh Thần Chung về, hắn trực tiếp lao tới tấn công Ma La.

Giây tiếp theo, hai thân ảnh lại giao chiến với nhau.

Nhất thời, tiếng trường kích và Vô Lượng Tinh Thần Chung va chạm không ngừng, từng cổ sức mạnh đáng sợ khuếch tán, trực tiếp đánh thức những Ma tộc Chuẩn Thánh trên mặt đất.

"Chạy!" "Mau rời đi!" Sau khi hoàn hồn, các Ma tộc Chuẩn Thánh cũng không dám nán lại, sau khi nhìn nhau một cái, họ cấp tốc chạy

trốn ra bên ngoài, sợ hãi sẽ bị tinh quang vẫn thạch ảnh hưởng lần nữa.

Tuy nhiên, khi đến gần lối ra, bất ngờ lại xảy ra.

Tiếng đàn "tranh tranh" vang vọng, Phục Hy không biết từ khi nào đã xuất hiện ở lối ra tầng ba mươi ba, ngồi khoanh chân gảy Phục Hy Cầm, tiếng đàn cao vút quét ra, trực tiếp bao phủ những Ma tộc Chuẩn Thánh đó.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng, những Ma tộc Chuẩn Thánh dưới cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ lúc này ôm lấy tai không ngừng kêu la, thất khiếu chảy máu, pháp lực toàn thân hỗn loạn, thậm chí không thể động đậy.

"Đáng chết!" "Thần Đình Phục Hy!" Các Ma tộc Chuẩn Thánh cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ như La Khoa lúc này sắc mặt cũng biến đổi, từng người dùng pháp lực chống đỡ tiếng đàn xâm nhập, đồng thời mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm Phục Hy, cầm Hóa Huyết Thần Đao trong tay tấn công.

Gần như trong nháy mắt, mười mấy cường giả Ma tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ đã đến gần Phục Hy, không chút do dự vung Hóa Huyết Thần Đao trong tay quát lớn: "Phục Hy, chết đi!" "Phục Hy, nạp mạng!" "…" Nhất thời, đao khí tung hoành, như che lấp trời đất lao về phía khu vực của Phục Hy.

Tuy nhiên, Phục Hy lúc này lại không hề để ý, hai tay vẫn không ngừng gảy dây đàn, từng đạo cầm âm sát phạt không ngừng khuếch tán, tiếp tục tàn sát những Ma tộc Chuẩn Thánh dưới cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Vô Lượng Thiên Tôn!" "Vô Lượng Thiên Tôn!" Thấy đao khí sắp đến gần, hai tiếng hô vang lên.

Giây tiếp theo, kim sắc quang huy rực rỡ, một đóa kim liên nở rộ dưới chân Phục Hy, bao bọc hắn với tốc độ mắt thường có thể thấy được, đồng thời ngăn chặn toàn bộ đao khí tấn công.

Tiếng nổ "ầm ầm" thăng trầm, bụi bặm vô biên cuồn cuộn, có thể thấy thân ảnh Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã lặng lẽ xuất hiện trong trận, một người bên trái, một người bên phải đứng cạnh Phục Hy, Tiếp Dẫn còn tế ra Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên để ngăn chặn mọi thứ.

"Tiếp Dẫn!" "Chuẩn Đề!" Nhìn thấy họ, sắc mặt các Ma tộc Chuẩn Thánh như La Khoa đột nhiên đen sịt.

Ngay sau đó, vài Ma tộc Chuẩn Thánh trong số đó tiến lên một bước, ánh mắt nhìn chằm chằm hai người nói: "Hai kẻ phản đồ vậy mà cũng dám xuất hiện ở đây." "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, ngày xưa các ngươi cũng đã từng nghe Đạo dưới trướng Ma Tổ đại nhân ở Tu Di Sơn, nhưng bây giờ lại phản bội Ma Đạo gia nhập Huyền Môn, hôm nay chúng ta phải dọn dẹp môn hộ!" Lời vừa dứt, một đám cường giả Ma tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ xông ra, không chút do dự lao tới tấn công Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thậm chí còn không thèm để ý đến sự tồn tại của Phục Hy.

Tình huống này!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề từng nghe Đạo của La Hầu!

Cảnh tượng này khiến Phục Hy, Đông Hoàng Thái Nhất và Lão Tử ở một bên đều kinh ngạc vô cùng.

Ngay cả Hình Hạo đang giằng co với La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần lúc này cũng thầm tặc lưỡi, vạn vạn không ngờ rằng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại có lịch sử đen tối như vậy.

Chẳng trách cùng là sinh linh phương Tây mà khi Ma Giáo cường

thế lại an toàn vô sự, thậm chí sau khi La Hầu bại trận, hai người lại có thể nhanh chóng tiếp quản toàn bộ Tây Bộ Hồng Hoang, hóa ra ngày xưa họ cũng là người của Ma Đạo.

"Vô Lượng Thiên Tôn!" Thấy tình hình này, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngưng trọng, sau khi hô lên một tiếng, hai người cũng không mở miệng tranh biện.

Việc ngày xưa nghe Đạo dưới trướng La Hầu là sự thật, trong tình huống như vậy, dù có phản bác thế nào cũng không thể.

Nhưng chính vì thế, sát ý trong lòng hai người đối với La Khoa và các tu sĩ Ma tộc khác lại càng mãnh liệt.

Những kẻ vạch trần lịch sử đen tối này tuyệt đối không thể sống sót, thậm chí ngay cả toàn bộ Ma Đạo cũng không nên tồn tại trên đời.

Nhất thời, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền lấy ra Thiền Trượng và Bát Vu do Hồng Quân ban tặng, hai vật này tuy chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp, nhưng lại có hiệu quả đặc biệt khi đối phó với Ma Đạo.

"Đi!" "Đánh!" Quát lớn trong miệng, Tiếp Dẫn ném ra Bát Vu, Chuẩn Đề ném ra Thiền Trượng.

Cùng với phật quang vàng nhạt rực rỡ, ánh sáng chói lòa, gần như ngay lập tức bao phủ La Khoa và các Ma tộc Chuẩn Thánh khác.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, không kịp đề phòng, La Khoa và các Ma tộc Chuẩn Thánh bị phật quang chiếu rọi, như gặp phải thiên địch khắc tinh, cơ thể họ tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được, thậm chí có người trực tiếp bị phật quang chiếu xạ sau đó nhục thân mục rữa chỉ còn lại một đạo thần hồn.

"Đáng chết!" "Cổ lực lượng này, quả thực là khắc tinh của Ma Đạo ta!" Nhất thời, La Khoa và các Ma tộc Chuẩn Thánh kinh hô liên tục, nhanh chóng điều khiển ma khí bao phủ bản thân, đồng thời ngăn

chặn phật quang phát ra từ Thiền Trượng và Bát Vu.

Đến lúc này, các Ma tộc Chuẩn Thánh mới thở phào nhẹ nhõm.

Không còn bị sức mạnh phật quang chiếu xạ, cả người họ cũng dễ chịu hơn nhiều, nhưng những vết thương do phật quang chiếu xạ lại khó có thể hồi phục, ít nhất là trong thời gian ngắn thì không được.

Chương 215

"Hỗn trướng!" Nhìn tình hình của bản thân, sắc mặt La Khoa và các Ma tộc Chuẩn Thánh lạnh như sương, ánh mắt âm hiểm nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một cái, sau đó lại tập trung vào Thiền Trượng và Bát Vu đang lơ lửng giữa không trung, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hai cây Thiền Trượng và Bát Vu này, tuyệt đối không thể để tồn tại trên đời." Quyết định xong, các Ma tộc Chuẩn Thánh đồng loạt ra tay.

Không tấn công Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng không tấn công Phục Hy, mà trực tiếp lao tới Bát Vu và Thiền Trượng, hòng phá hủy hai vật này.

"Ngươi dám!" "Phóng túng!" Cảnh tượng này khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người tức giận.

Thiền Trượng và Bát Vu tuy không phải Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng là một trong số ít linh bảo của hai người, nếu bị hủy hoại thì hậu quả chắc chắn không thể chịu nổi.

Quan trọng nhất, vừa rồi phật quang chiếu xạ cũng khiến hai người có một loại cảm ngộ đặc biệt, cảm thấy có nguyên nhân chứng Đạo nằm trên hai vật này, lẽ nào có thể để chúng bị Ma tộc Chuẩn Thánh phá hủy?

"Cút ngay cho ta!" Hét lớn một tiếng trong miệng, Chuẩn Đề không chút do dự vung Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, luồng sáng bảy màu xé gió, trực tiếp đánh lui các Ma tộc Chuẩn Thánh đang lao tới Thiền Trượng và Bát Vu.

Đồng thời, Tiếp Dẫn vẫy tay triệu hồi hai vật đó về, cong ngón tay búng một cái, Công Đức Kim Liên lập tức bay lên không trung.

Tiếng "ong ong" vang vọng, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên

kim quang đại thịnh, dưới sự chiếu rọi của kim quang công đức, như một vầng mặt trời rực rỡ bao phủ cả khu vực.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy từng Ma tộc Chuẩn Thánh dưới sự chiếu xạ của kim quang công đức cũng cấp tốc lùi lại, toàn thân bốc khói trắng, khi khói tan đi, có thể thấy cơ thể họ gần như toàn bộ là máu thịt mơ hồ, trông vô cùng dữ tợn.

"Tiếp Dẫn!" "Chuẩn Đề!" Cảnh tượng này khiến sắc mặt các Ma tộc Chuẩn Thánh như La Khoa càng thêm khó coi, hận không thể thiên đao vạn quả hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nhưng lại không có cách nào.

Nếu chỉ là lực phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên thì còn đỡ, nhưng kim quang công đức lại còn có thể khắc chế sự tồn tại của bản thân họ, điều này ở giai đoạn hiện tại không thể chịu đựng được.

"Hô~" Ngược lại, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này lại thở phào nhẹ nhõm.

Áp lực của hai người cũng rất lớn, tuy có thủ đoạn khắc chế Ma tộc Chuẩn Thánh, nhưng cũng khó địch nổi nhiều người, tu vi của họ chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ và Chuẩn Thánh trung kỳ.

Trận chiến ở Nam Bộ Hồng Hoang ngày trước họ không tham gia, tự nhiên cũng không có cùng kẻ thù với các đại thần thông giả khác, càng không chém ra kim thân thứ hai.

"Đạo tiêu ma chướng!" Vào lúc này, Ma La trên bầu trời xa xa đã nổi giận.

Cảnh tượng đó thu vào mắt, hắn gắng chịu bị Vô Lượng Tinh Thần Chung của Đông Hoàng Thái Nhất đánh trúng một đòn, gầm lên:

“Dùng ma khí cưỡng ép công kích, hai người đó chẳng qua chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ trung kỳ, dựa vào uy năng của chí bảo không thể kéo dài, duy trì một thời gian nhất định sẽ phá vỡ cục diện.” Phụt một tiếng, Ma La phun ra một ngụm máu tươi, bị Vô Lượng Tinh Thần Chung của Đông Hoàng Thái Nhất đánh trúng, cơ thể nổ tung gần một nửa, máu tươi đầm đìa trông vô cùng thảm hại.

Nhưng Ma La lúc này lại không thể lo lắng nhiều như vậy, sau khi hít sâu một hơi, hắn đốt cháy tinh huyết bản thân để đổi lấy pháp lực lần nữa tấn công Đông Hoàng Thái Nhất.

“Chó cùng giứt giậu sao!” “Hôm nay diệt ngươi!” Cảnh tượng đó thu vào mắt, sát ý trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất trỗi dậy, hắn lập tức cầm Vô Lượng Tinh Thần Chung xông lên lần nữa.

Giây tiếp theo, hai thân ảnh lại giao chiến trên không trung, trong thời gian ngắn không ai làm gì được ai.

Ngược lại, các Ma tộc Chuẩn Thánh trên mặt đất lúc này mới như tỉnh mộng.

Sau khi nhìn nhau một cái, đám người nhanh chóng tập hợp lại, ma khí toàn thân cuồn cuộn, đồng thời kết ấn pháp quyết quát lớn: “Ma khí thao thiên áp!” Tiếng nổ “ầm ầm” vang vọng, ma khí vô biên hội tụ thành mây, dưới sự điều khiển của các Ma tộc Chuẩn Thánh như La Khoa cấp tốc dũng mãnh lao về phía Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Tiếng “xì xì” vang vọng, trên bầu trời, ma khí và kim quang công đức giằng co bất phân thắng bại, không rõ kim quang công đức tịnh hóa ma khí, hay ma khí nuốt chửng kim quang công đức.

Lúc này, lại một tiếng xé gió vang vọng.

Chỉ thấy kim diễm tan đi, Đế Tuấn mang theo Chu Tinh Thần quay

trở lại, sau khi nhìn thấy Phục Hy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Đế Tuấn rõ ràng ngây người, sau đó liền mở miệng: "Ba vị Đạo hữu, xin hộ tống ta đến chỗ Lão Tử Đạo hữu." "Chỉ cần lần này thành công, chúng ta chắc chắn sẽ giành chiến thắng." Trong lúc quay lại, Đế Tuấn đã hiểu rõ tác dụng và năng lực của Chu Tinh Thần, cũng hiểu rằng chỉ sau khi Chu Tinh Thần hợp thể với Chu Thiên Tinh Thần Thụ thì Hình Hạo mới có thể tự mình nắm giữ Á Thánh chi lực, khi đó mới có thể có một trận chiến với La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần.

"Được!" Đáp lời, ba người Phục Hy không hỏi nhiều, không chút do dự lựa chọn tin tưởng lời nói của Đế Tuấn.

Giây tiếp theo, Phục Hy đột nhiên nắm lấy dây đàn gảy một cái, mười ngón tay máu tươi bắn ra, đồng thời một đạo cầm âm đáng sợ lập tức hóa thành âm nhận quét ra.

Một tiếng "tranh" vang lên, một thông đạo dẫn đến ngọn núi Lão Tử đang ở hiện ra, trong đó, những Ma tộc Chuẩn Thánh nào bị ảnh hưởng đều bị cắt thành từng mảnh vụn ngay lập tức, tay chân cụt rơi lả tả, đồng thời từng đám huyết vụ lặng lẽ bốc lên.

Sau khi làm xong tất cả, trên hai tay Phục Hy xuất hiện một đoàn bạch quang đặc biệt, nhanh chóng chữa trị mười ngón tay bị rách, miệng khẽ quát: "Đế Tuấn Đạo hữu, mau đi!" "Được!" Hoàn hồn, Đế Tuấn chấn động nhìn Phục Hy một cái, sau đó kéo Chu Tinh Thần cấp tốc bay về phía ngọn núi Lão Tử đang ở.

"Ngăn chặn!" "Tuyệt đối không thể để hắn đi!" Cảnh tượng này khiến La Khoa và các Ma tộc Chuẩn Thánh sững sờ, tuy không biết Đế Tuấn mang theo Chu Tinh Thần đến ngọn núi kia để làm gì, nhưng tuyệt đối không thể cho phép hậu giả thành công.

Nhất thời, những Ma tộc Chuẩn Thánh đó xông ra, cưỡng ép dùng nhục thân phá vỡ phong tỏa và công kích của cầm âm, sau đó tấn công

về phía Đế Tuấn và Chu Tinh Thần.

"Hưu đắc càn rỡ!" Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, lập tức quát lớn một tiếng, không chút do dự ném Thiền Trượng và Bát Vu trong tay ra.

Tiếng "ong ong" vang vọng, phật quang rực rỡ, Thiền Trượng và Bát Vu sáng rực vạn trượng, trực tiếp ngăn chặn những Ma tộc Chuẩn Thánh đang tấn công Đế Tuấn và Chu Tinh Thần.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền xông ra, để lại Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bảo vệ Phục Hy và phong tỏa lối ra vào tầng ba mươi ba, sau đó cầm Thiền Trượng và Bát Vu bắt đầu vung vẩy tấn công, bảo vệ Đế Tuấn và Chu Tinh Thần tiếp tục tiến lên.

"Hai tên này bị uống nhầm thuốc sao?" "Vậy mà lại liều mạng đến thế!" Cảnh tượng này khiến Phục Hy và Lão Tử đều ngẩn người.

Việc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề can dự vào trận chiến đã nằm ngoài dự liệu của họ, dù sao nhiều năm nay danh tiếng vô sỉ của hai người ở Hồng Hoang cũng khá rõ ràng.

Nhưng bây giờ thì sao?

Chỉ với tu vi Chuẩn Thánh sơ trung kỳ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại có thể không sợ chết giúp Đế Tuấn hộ tống Chu Tinh Thần, thật sự không thể tin nổi.

"Tất cả hãy ở lại cho ta!" Tuy nhiên, Phục Hy cũng không chần chừ, lần nữa gảy dây đàn trong tay, từng đạo cầm âm quét ra, lần nữa ngăn chặn những tu sĩ Ma tộc dưới cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ đó.

Còn những cường giả Ma tộc cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ tuy đã xông ra, nhưng dưới sự tấn công của hai chí bảo Phật Đạo, lại không thể tiếp cận Chu Tinh Thần.

Tiếng xé gió "vù vù" vang vọng, Đế Tuấn dùng Kim Ô Hóa Hồng

Thuật mang theo Chu Tinh Thần đến bên ngoài ngọn núi Lão Tử đang ở, vừa thở phào nhẹ nhõm, hắn lập tức mở miệng: "Lão Tử Đạo hữu, mau cho ta vào!" "Được!" Đáp lời, Lão Tử cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp sáng rực trực tiếp mở ra một con đường dẫn vào bên trong.

Sau khi làm xong tất cả, Lão Tử liền mở miệng: "Mau vào!" "Vâng!" Đáp lời, Chu Tinh Thần cũng không chần chừ, không kịp cảm tạ Đế Tuấn, hắn lướt người liền xông vào trong ngọn núi.

Sau khi bay xuống đất, Chu Tinh Thần trước tiên nhìn một cái Chu Thiên Tinh Thần Thụ đang ở đâu, sau đó ánh mắt khóa chặt Hình Hạo đang giằng co với La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần trên bầu trời xa xa, hai nắm đấm siết chặt, hắn lập tức sải bước đi về phía Chu Thiên Tinh Thần Thụ.

"Mở!" Khi đến gần khu vực phía trước Chu Thiên Tinh Thần Thụ, Chu Tinh Thần khẽ quát một tiếng, thân cây đại thụ lập tức tách ra một khe hở.

Không chút do dự, Chu Tinh Thần bước vào, khi sắp sửa tiến vào bên trong, dường như đã nhớ ra điều gì đó, hắn quay đầu nhìn về phía Lão Tử nói: "Tiền bối Lão Tử, tiếp theo sự an toàn của nơi này giao cho người!" "Sư Tôn lần này có thể chiến thắng La Hầu hay không đều phụ thuộc vào đây." Nói xong, Chu Tinh Thần không nán lại nữa, bước chân liền tiến vào bên trong Chu Thiên Tinh Thần Thụ, sau khi đến một khu vực nào đó, hắn lập tức ngồi khoanh chân xuống, hai tay kết ấn pháp quyết đặc biệt.

"Cổ ba động!" Đồng thời, Hình Hạo đang không ngừng né tránh trên bầu trời xa xa có cảm ứng, thân ảnh đang lùi lại khựng lại một chút, theo bản năng quay đầu nhìn về phía khu vực Chu Thiên Tinh Thần Thụ, tinh quang trong mắt bắn ra nói: "Cuối cùng cũng tới rồi

sao!" "Tốt, cuối cùng cũng có thể thực sự chiến một trận rồi!" Lời vừa dứt, Hình Hạo hít sâu một hơi, trực tiếp từ bỏ quyền khống chế Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, vung tay phải lấy ra Chu Thiên Thần Phủ, đầu đội Hỗn Độn Chung, chân đạp Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, nhìn về phía La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần đang cấp tốc lao tới nói: "La Hầu, chiến!" Cũng chính vào khoảnh khắc này, toàn bộ tầng ba mươi ba kim quang đại thịnh.

Toàn bộ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đã được Chu Tinh Thần tiếp quản thành công, ngay cả tia sức mạnh mà Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ thông qua Vô Lượng Tinh Thần Chung cũng bị thu hồi.

Chương 216

"Dẹp yên cho ta!" Lúc này, tiếng gầm nhẹ của Ma La vang vọng.

Dưới sự tấn công của sức mạnh Chuẩn Thánh viên mãn, Đông Hoàng Thái Nhất không còn sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận như bị sét đánh, một ngụm máu tươi phun ra, cả người lập tức bị đánh bay ra ngoài.

"Nhị đệ!" Cảnh tượng này khiến Đế Tuấn đại kinh thất sắc.

Hắn không còn lo lắng điều gì nữa, thân hình chợt lóe hóa thành một Kim Ô ba chân lao về phía Ma La, ngăn cản hắn tiếp tục tấn công Đông Hoàng Thái Nhất.

Tuy nhiên, Ma La lúc này lại có vẻ vô địch.

Đối mặt với Đế Tuấn tấn công, hắn chỉ tùy ý một đòn quét ngang, trường kích trong tay đã đánh bay Kim Ô ba chân do Đế Tuấn hóa thành.

Khi thân hình hắn ổn định, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã xuất hiện bên cạnh, sắc mặt nghiêm túc nói: "Đại ca, tiếp theo chỉ có chúng ta liên thủ mới có khả năng chiến một trận với hắn." "Tốt!" Ha ha cười một tiếng, Đế Tuấn tán đi Kim Ô Chân Thân ba chân, đưa tay lau đi vệt máu ở khóe miệng, vung tay phải lấy ra Hà Đồ Lạc Thư rồi ném ra nói: "Đã lâu không cùng nhị đệ kề vai chiến đấu." "Hôm nay huynh đệ ta sẽ chém chết tên ma đầu Chuẩn Thánh viên mãn này!" "Lạc Hà Đại Trận, ngưng!" Giây tiếp theo, Hà Đồ Lạc Thư sáng rực vạn trượng, Lạc Hà Đại Trận phát động, trực tiếp bao phủ hàng ức vạn dặm lãnh thổ.

Sau khi phong tỏa khả năng Ma La rời đi, Đế Tuấn lấy ra Nhật Nguyệt Tinh Luân, Đông Hoàng Thái Nhất giơ Vô Lượng Tinh Thần

Chung lên, sau khi nhìn nhau một cái, hai huynh đệ xông ra cấp tốc lao tới Ma La tấn công: "Ma La, chiến!" "Ma La, chịu chết!" Thấy vậy, Ma La trước tiên ngẩn người, sau đó khinh thường bĩu môi.

Đế Tuấn Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Đông Hoàng Thái Nhất Chuẩn Thánh trung kỳ!

So với hắn thì có sự chênh lệch lớn, cho dù Đông Hoàng Thái Nhất đi con đường dĩ lực chứng Đạo, nhưng điều đó cũng không có nghĩa hắn là đối thủ của mình.

Thấy hai người tiếp cận, Ma La run trường kích trong tay, quát lớn: "Giết ta?

Thật sự không biết tự lượng sức." "Nếu các ngươi muốn chết, vậy ta thành toàn!" Nói xong, Ma La cầm trường kích nghênh đón, trực tiếp cùng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai huynh đệ kịch chiến.

"Chu Thiên Tinh Thần Gia Trì!" Vào lúc này, tiếng gầm nhẹ của Chu Tinh Thần vang vọng tầng ba mươi ba.

Giây tiếp theo, toàn bộ lực lượng tinh quang Thái Cổ trong ba mươi ba tầng trời khựng lại một chút, với tốc độ mắt thường có thể thấy được dũng mãnh tuôn vào cơ thể Hình Hạo.

Một tiếng gầm nhẹ, Hình Hạo được lực lượng tinh thần Thái Cổ gia trì trong nháy mắt, cả người chợt lóe lên, lập tức hiển hóa ra Bàn Cổ Chi Thân cao chín vạn trượng.

Cùng với uy áp hạo hãn quét ra, pháp lực của hắn cấp tốc tăng vọt, chỉ trong mười mấy hơi thở đã đạt đến cấp Thánh Nhân.

Nhìn thấy Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân đang tấn công, Hình Hạo đột nhiên giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung xuống, một đạo Hỗn Độn Phủ Khí đủ để hủy thiên diệt địa lập tức xé gió chém ra.

Tiếng "xé toẹt" vang lên, không gian vỡ nát, dưới sự tấn công của Hỗn Độn Phủ Khí, sắc mặt La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần đột biến, không còn dám coi thường sự tồn tại và công kích của Hình Hạo, nhanh chóng điều khiển Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân né tránh sang một bên.

Tuy nhiên, phản ứng tuy nhanh, nhưng vẫn chậm một bước.

Một tiếng "phụt", Hỗn Độn Phủ Khí chém vào vai trái của Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, nhất thời, vai của Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân nổ tung, máu thịt bay tứ tung, đồng thời Hỗn Độn Chi Khí đáng sợ tràn ra, trong khoảnh khắc quét sạch toàn bộ thế giới.

"Uhm!" "Phụt!" Tiếng rên rỉ, tiếng thổ huyết không ngừng, có thể thấy từng Ma tộc Chuẩn Thánh như bị sét đánh, máu tươi không ngừng phun ra, từng người trong nháy mắt khí tức suy yếu, trực tiếp bị dư chấn đánh dập xuống mặt đất.

Những kẻ dưới cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ không có chút sức chống cự nào, bao gồm cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không ngoại lệ, trực tiếp rơi từ không trung xuống, nếu không phải Lão Tử mở kết giới Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp kéo hai người vào trong, e rằng sẽ rơi từ không trung xuống không chết cũng trọng thương.

Ngược lại, những kẻ trên cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ tuy không thảm hại như vậy, nhưng cũng đều thổ huyết, khí tức suy yếu.

Trừ Lão Tử, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Ma La, Phục Hy được Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, Lạc Hà Đại Trận và Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bảo vệ, những Ma tộc Chuẩn Thánh còn lại đều khó có thể chiến đấu được nữa.

Tiếng xé gió "vù vù" vang vọng, những Ma tộc Chuẩn Thánh đó phản ứng ngay lập tức, không còn ý định xông ra ba mươi ba tầng trời, nhanh chóng tập hợp lại, điều khiển ma khí kiến tạo đại trận

phòng ngự và kết giới.

"Hình Hạo!" Lúc này, tiếng gầm giận dữ của La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần vang vọng.

Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân khổng lồ chợt lóe liền xông ra từ trong huyết vụ, tay phải cầm Thí Thần Thương khổng lồ tấn công vào yếu huyệt của Hình Hạo, sát khí ngút trời, uy phong lẫm liệt.

"Tới tốt!" Thấy tình hình này, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, không hề có chút sợ hãi nào, ngược lại chiến ý hừng hực giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay nghênh đón.

Giây tiếp theo, hai người khổng lồ cao chín vạn trượng liền kịch chiến trong tầng ba mươi ba.

Tiếng "tranh tranh" vang lên, thương phủ va chạm, Hỗn Độn Chi Khí tràn ra, không gian vỡ nát, địa hỏa thủy phong không ngừng diễn biến, cấp tốc bạo động, đồng thời toàn bộ thế giới đang nhanh chóng sụp đổ.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, bất kể là Đế Tuấn và những người đang chiến đấu, hay Lão Tử và những người không chiến đấu đều biến sắc.

Sức mạnh Thánh Nhân đối chọi vô cùng đáng sợ, huống chi Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần một người có Bàn Cổ Chi Thân, một người có Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, sức mạnh phát huy ra thậm chí còn vượt trội hơn tuyệt đại đa số Thánh Nhân.

Ít nhất là sức mạnh Thánh Nhân mà Chu Tước ngụy Thánh ngày trước bùng phát hoàn toàn không thể sánh bằng.

"Phải rời đi!" Sắc mặt biến đổi, Phục Hy cầm Phục Hy Cầm đứng dậy, vung tay lớn đẩy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên về phía khu vực Lão Tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang ở, bản thân thì cấp

tốc lùi lại, rút về tầng ba mươi hai.

"Kẻ đó đã rút lui rồi!" Cảnh tượng này khiến các Ma tộc Chuẩn Thánh trên mặt đất xa xa đại hỉ.

Dưới trận chiến của Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần, họ không có chút sức chống cự nào, ngay cả dư chấn cũng đủ để lấy mạng họ.

Hiện tại lối ra không có người ngăn cản, vậy thì đám người đó tự nhiên cũng có thể nhân cơ hội này mà chạy trốn.

"Xông lên!" "Rời khỏi đây!" "…" Cùng với từng tiếng hô vang vọng, các Ma tộc Chuẩn Thánh bao gồm cả Ma La đều cấp tốc chạy trốn ra bên ngoài.

Nhưng điều khác biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không lựa chọn rời đi, sau khi nhìn nhau một cái, hai người đội Vô Lượng Tinh Thần Chung và Hà Đồ Lạc Thư lao về phía khu vực ba người Lão Tử đang ở.

Tiếng "tranh tranh" vang lên, tiếng thương phủ va chạm càng lúc càng nhanh, kịch liệt và cường thế.

Chỉ trong mười mấy hơi thở, Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần đã giao thủ không dưới một trăm lần, dưới sự bùng nổ của sức mạnh đáng sợ, khu vực họ đang ở đã biến thành một khoảng hư vô, thế giới bắt đầu sụp đổ lấy họ làm trung tâm.

Thấy vậy, Lão Tử và những người khác đại kinh thất sắc.

Sau khi hội họp với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Lão Tử ngay lập tức triệu hồi Thái Cực Đồ trên bầu trời về, ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Bốn vị Đạo hữu, lấy Thái Cực Đồ và Vô Lượng Tinh Thần Chung làm chủ, chúng ta kiến tạo đại trận bảo vệ nơi này." "Được!" Đáp lời,

bốn người Đế Tuấn cũng không chần chừ nữa.

Đại chiến của Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần quá đáng sợ, chỉ cần dư chấn cũng đủ khiến họ cảm thấy đe dọa tử vong, trong tình huống như vậy, nếu không liên thủ, có thể sẽ chết ở đây.

"Thái Cực Đồ, đi!" "Vô Lượng Tinh Thần Chung, đi!" "Hà Đồ Lạc Thư, đi!" "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, đi!" Cùng với bốn tiếng khẽ quát vang vọng, hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo và ba kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngang trời, kim quang vạn trượng, đồng thời với tốc độ mắt thường có thể thấy được kiến tạo ra một kết giới bao bọc ngọn núi Lão Tử và những người khác đang ở.

Chương 217

Sau khi làm xong tất cả, năm người đều thở phào nhẹ nhõm, trong đó Lão Tử dường như đã nhớ ra điều gì đó, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Chu Thiên Tinh Thần Thụ cách đó không xa, tâm niệm vừa động liền ném Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ra!

Tiếng "ong ong" vang vọng, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bao bọc Chu Thiên Tinh Thần Thụ bên trong, đảm bảo nó sẽ không bị phá hủy, Chu Tinh Thần đang ở bên trong sẽ không gặp chuyện gì.

"Lũ ma tộc chết tiệt, đi đâu!" "Tất cả cút về cho ta!" Vào lúc này, từng tiếng gầm giận dữ đột nhiên vang vọng lối vào.

Theo tiếng động nhìn lại, có thể thấy Đế Giang dẫn đầu mười một Tổ Vu sải bước lớn, dưới sự bùng nổ của mười hai loại Pháp Tắc Chi Lực, lập tức đánh lui Ma La và các Ma tộc Chuẩn Thánh khác trở lại tầng ba mươi ba.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, những Ma tộc Chuẩn Thánh bị buộc lùi lại không kịp đề phòng bị dư chấn của trận chiến Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần ảnh hưởng, chỉ trong nháy mắt đã tan thành tro bụi, không có chút sức chống cự nào.

"Đáng chết Thập Nhị Tổ Vu!" "Lũ hỗn trướng này, lẽ nào cũng muốn cùng ta đồng quy vu tận, tất cả đều bị chôn vùi ở đây sao?" Cảnh tượng đó thu vào mắt, Ma La vừa ổn định thân hình, mắt đỏ ngầu nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu đang ở, miệng gào thét, trong mắt tràn đầy sự không cam lòng.

Không!

Hắn cảm thấy, có Thập Nhị Tổ Vu phong tỏa, không ai có thể rời đi từ lối ra đó, trong tình huống như vậy, nguy cơ cận kề.

“Đồng quy vu tận?” Liếc nhìn Ma La một cái, Đế Giang vừa bước ra, sắc mặt khinh thường nói: “Ngươi không xứng cùng ta đồng quy vu tận!” “Huynh đệ, bày trận!” Lời này vừa dứt, các Tổ Vu phía sau hắn lập tức hưởng ứng.

Giây tiếp theo, từng tiếng gầm nhẹ vang vọng, mười hai Tổ Vu liền hiển lộ ra Tổ Vu Chân Thân của mình, đứng ở một vị trí đặc biệt, sát khí ngút trời cuồn cuộn bao bọc họ, đồng thời ngăn chặn dư chấn gây hại cho bản thân.

“…Thập Nhị Đô Thiên Trận!” Đồng tử co rút, Ma La và các Ma tộc Chuẩn Thánh đại kinh thất sắc, từng người trong mắt tràn đầy sợ hãi và kinh hoàng.

Khoảnh khắc đó, họ nhớ lại nỗi sợ hãi bị Bàn Cổ Chân Thân khống chế ở Đại Thiên Ma Vực ngày trước.

Cho dù Thập Nhị Tổ Vu chưa triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, nhưng uy thế của Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận cũng khiến họ không có chút ý nghĩ muốn chiến đấu.

Thậm chí lúc này cũng không để ý đến nguy hiểm ở khu vực phía sau, nhanh chóng lùi lại để kéo giãn khoảng cách, đồng thời Ma La với tư cách là Chuẩn Thánh viên mãn nghiến răng nghiến lợi nói: “Tất cả mọi người hãy cùng ta kiến tạo đại trận phòng ngự!” “Chỉ cần Ma Chủ đại nhân đánh bại Hình Hạo, thì thắng lợi cuối cùng sẽ thuộc về chúng ta.” Lời này vừa dứt, những Ma tộc Chuẩn Thánh phía sau hắn lập tức sáng mắt.

Quả thật.

Trong tình huống hiện tại, họ không có chút sức chống cự nào.

Hy vọng duy nhất nằm ở La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần, dù sao tu vi của hắn là thật, sức mạnh của Hình Hạo không dựa vào sức mạnh

đại trận thì thôi.

"Vâng!" "Vâng!" Đồng thanh đáp lời, các Ma tộc Chuẩn Thánh nhanh chóng tập hợp lại, chiếm cứ mấy chục ngọn núi, sau đó từng người kết trận bắt đầu thi triển: "Âm Dương Đại Trận ngưng!" "Ngũ Hành Đại Trận ngưng!" "Thái Ất Đại Trận ngưng!" "Ma Diễm Đại Trận ngưng!" "…" Sau khi từng tòa đại trận ngưng tụ hoàn tất, ma khí của Ma La ngút trời, hắn dùng sức mạnh Chuẩn Thánh viên mãn giơ trường kích sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay quát lớn: "Đại trận tụ!" Tiếng "ong ong" vang vọng, gió mây cuồn cuộn, tiếng ong ong vô biên vang vọng, các đại trận trên mấy chục ngọn núi tập hợp lại, dưới sự điều khiển của Ma La dung hợp thành một, hóa thành một bức bình phong ma khí âm u bao bọc họ bên trong, chống đỡ sự tấn công của dư chấn.

Đến lúc này, cục diện trong toàn bộ tầng ba mươi ba đã ổn định.

Năm người Lão Tử chiếm cứ một ngọn núi, các Ma tộc Chuẩn Thánh chiếm cứ một khu vực, mười hai Tổ Vu thi triển đại trận phòng ngự đồng thời cũng phong tỏa lối ra vào, không ai có thể thoát ly.

Trong bầu không khí căng thẳng như vậy, ba phe nhân mã cũng không còn hành động khinh suất nữa, ánh mắt tất cả đều nhìn về phía khu vực xa xa, theo dõi Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần đại chiến trong thế giới đang sụp đổ.

Tiếng "tranh tranh" vang lên, thương phủ va chạm, Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần đều càng chiến càng dũng mãnh, hai bên chiêu nào cũng chí mạng, nhưng lại khó có thể tấn công chính xác vào đối phương.

Bởi vì phòng ngự của đối phương cũng cực kỳ nhanh chóng, điều này cũng dẫn đến việc hai bên kịch chiến bất phân thắng bại, cho dù

có thể trả giá đắt để tấn công đối phương, nhưng cũng không có nắm chắc giết chết được nên không dám vọng động.

Nhưng hai người đều không biết, trận chiến này lúc này đang được toàn bộ Hồng Hoang chú mục.

Bởi vì việc đánh vỡ bức tường thế giới, dẫn đến các tu sĩ bên ngoài ba mươi ba tầng trời cũng lờ mờ có thể nhìn thấy một số tình hình bên trong.

Nhất thời, Hồng Hoang chấn động.

"Đáng chết gia hỏa, đã trưởng thành đến mức độ này rồi sao?" Ở Nam Hải Hồng Hoang, Chúc Long vừa mới chiếm được Nam Hải còn đang trong niềm vui sướng, sắc mặt lúc này lại xanh mét, ngẩng đầu nhìn chằm chằm hai thân ảnh khổng lồ trên ba mươi ba tầng trời, hai nắm đấm siết chặt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, vậy mà lại đáng sợ và cường đại đến thế." "Gần như không có khả năng đánh bại đối phương, trừ khi tu vi của ta đạt đến Á Thánh, hoặc lĩnh ngộ Vạn Long Thí Thiên Trận do đại ca để lại!" Nói xong, tinh quang trong mắt Chúc Long lóe lên, hắn hạ quyết tâm, quay đầu nhìn về phía một Chuẩn Thánh bên cạnh nói: "Ngao Phong, chuyện bên bờ Nam Hải giao cho ngươi, ta phải về Long Vương Điện bế quan." Nói xong, Chúc Long cũng không đợi Ngao Phong bên cạnh trả lời, thân thể chợt lóe hóa thành Chúc Long Chân Thân, cưỡi mây đạp gió cấp tốc bay về phía Đông Hải… Đông Bộ Hồng Hoang, Lạc Phượng Pha.

"Đáng chết, Hình Hạo lại càng cường đại hơn!" Bạch Hoàng nắm nát chén dạ quang trong tay, khuôn mặt tươi cười âm trầm đến mức gần như nhỏ ra nước, cả người đứng dậy từ chỗ ngồi, ánh mắt nhìn về phía Ngũ Trưởng Lão bên cạnh nói: "Ngũ Trưởng Lão, có cách nào khác để ta nhanh chóng nâng cao tu vi không?" "Hay là Phượng Tộc ta

có thủ đoạn nào có thể chống lại Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận của Hình Hạo không?" "…" Mở miệng, Ngũ Trưởng Lão hơi chần chừ một chút, sau đó liền mở miệng nói: "Có, Phượng Tổ và Hoàng Tổ ngày trước đã suy diễn ra một môn Phượng Hoàng Phạt Thiên Trận, căn cứ theo lời Phượng Tổ ngày trước giảng thuật, chỉ cần thi triển trận này cũng có thể khiến người ta có chiến lực sánh ngang Thánh Nhân." "Chỉ là để phát động trận này nhất định phải có Phượng và Hoàng, Bạch Hoàng chỉ chiếm một trong số đó, cho nên hy vọng duy nhất là tìm Hoàng Tổ và hai vị Thái Tử Phượng Tộc ngày trước để lại." "Chỉ cần tìm được họ và để họ nhanh chóng cường đại, lực lượng Phượng Hoàng sẽ lần nữa quét sạch Hồng Hoang, Phượng Tộc ta quật khởi sẽ không thể ngăn cản." Phượng Hoàng Phạt Thiên Trận!

Hai vị đệ đệ của ta sao!

Bạch Hoàng như có điều suy nghĩ gật đầu, vung tay lớn nói: "Truyền lệnh xuống, người của Phượng Tộc dừng việc mở rộng lãnh địa, điều động toàn bộ nhân mã của ta đi tìm hai vị Thái Tử Phượng Tộc đã thất lạc." "Vâng!" Đáp lời, Ngũ Trưởng Lão lập tức xoay người rời khỏi Phượng Hoàng Thần Cung, vội vã đi truyền lệnh của Bạch Loan.

Đông Bộ Hồng Hoang, Kỳ Lân Sơn.

"Sức mạnh Thánh Nhân đã thường xuyên đến mức này rồi sao?" Thiếu Lân bước ra từ mật thất, nhìn thân ảnh đại chiến trên ba mươi ba tầng trời sau đó, theo bản năng hai nắm đấm siết chặt nói: "Xem ra Kỳ Lân Phá Thiên Trận không thể trì hoãn được nữa." "Vì Hồng Hoang, thế lực không có chiến lực cấp Thánh Nhân sẽ bị triệt để loại bỏ và trở thành phụ thuộc, Kỳ Lân Tộc ta tuyệt đối không thể tụt lại phía sau." Quyết định xong, Thiếu Lân bóp nát một ngọc phù trong tay nói: "Tất cả trưởng lão dừng việc mở rộng, sau khi chiếm cứ lãnh địa hiện có thì giao cho phó thủ xử lý, nhanh chóng quay về có việc lớn

cần thương nghị.” Sau khi làm xong tất cả, Thiếu Lân liền kéo một cái ghế ngồi xuống, như có điều suy nghĩ nhìn lên bầu trời.

Không chỉ Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, bao gồm cả Huyền Vũ Tộc ở Bắc Bộ Hồng Hoang, Bạch Hổ Tộc ở Tây Bộ Hồng Hoang, Thiên Đình ở Đông Bộ Hồng Hoang, đều đã hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Trong tình huống Thánh Nhân chưa xuất thế, nhưng chiến lực cấp Thánh Nhân lại thường xuyên xuất hiện.

Vu Tộc lại càng độc chiếm hai tòa đại trận cấp chiến lực Thánh Nhân, trong tình huống như vậy, nếu chủng tộc không thể sở hữu sức mạnh đối địch, đến lúc đó có thể sẽ bị lượng kiếp sắp tới hủy diệt, thậm chí… Nhất thời, các lão tổ của các thế lực lớn trong Hồng Hoang bắt đầu bế quan, từng người một lòng muốn sáng tạo ra một bộ đại trận có thể phát huy sức mạnh toàn tộc, không cần phải sánh ngang Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận và Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ít nhất cũng phải để bản thân có thể nắm giữ chiến lực Thánh Nhân.

“Hình Hạo!” Lúc này, một tiếng gào thét vang vọng tầng ba mươi ba.

Chỉ thấy La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần hai tay cầm Thí Thần Thương tấn công, Hỗn Độn Chi Khí ngút trời phun trào, đồng thời cả người trong khoảnh khắc đó như hóa thành một cây trường thương đủ để diệt thế trực tiếp lao về phía Hình Hạo.

“La Hầu!” Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng gầm lên một tiếng giận dữ.

Khoảnh khắc đó, hắn thậm chí không còn coi đó là Đệ Nhị Nguyên Thần, mà là La Hầu chân chính.

Nhất thời, sát ý trong lòng Hình Hạo bùng nổ đến cực điểm, miệng gào thét một tiếng, đồng thời pháp lực toàn thân cũng dồn vào Chu Thiên Thần Phủ.

"Khai Thiên Cửu Thức – Khai Thiên Tích Địa!" Áo nghĩa Khai Thiên bùng phát, dốc toàn bộ sức mạnh của Hình Hạo một đòn quét ra, Lực Chi Pháp Tắc, Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực gia trì lên Khai Thiên Phủ Khí, dưới ánh mắt chú mục của chúng thần Hồng Hoang trực tiếp cùng với trường thương do La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần hóa thành hung hăng va chạm.

Tiếng nổ "ầm ầm" chấn thiên động địa vang vọng, trời đất sụp đổ, tầng ba mươi ba trong khoảnh khắc đó bắt đầu vỡ nát với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Đặc biệt là khu vực đỉnh cao, một lỗ hổng khổng lồ hiện ra, vô tận tinh quang dũng mãnh tuôn vào trong đó, đồng thời mang theo huyết thủy ngút trời.

Tiếng "kịch kịch" vỡ nát vang vọng, toàn bộ tầng ba mươi ba nhìn thấy sắp sụp đổ và tan rã.

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, bất ngờ lặng lẽ xảy ra.

Chỉ thấy dưới sự chiếu rọi của vô tận tinh quang, toàn bộ bức tường không gian của tầng ba mươi ba vậy mà bắt đầu được tu phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được, bức tường tinh quang ngưng tụ, toàn bộ tầng ba mươi ba không những không bị phá vỡ, ngược lại còn đang tiến hóa theo một phương thức đặc biệt khác.

Chương 218

Một loạt thay đổi này cũng đã dẫn đến phản ứng dây chuyền của ba mươi hai đại thiên thế giới còn lại, tinh quang vô biên chiếu rọi Hồng Hoang, có thể thấy lực lượng tinh thần trong Thái Cổ Tinh Vực đang cấp tốc được hấp thu vào trong ba mươi ba tầng trời.

Ba mươi ba tầng trời ban đầu chỉ chiếm cứ khu vực phía trên Bất Chu Sơn bắt đầu bành trướng, bắt đầu mở rộng, chỉ trong nửa canh giờ, vậy mà đã mở rộng hơn ba lần.

"…" "Tình huống gì vậy!" Ngây người nhìn cảnh tượng này, chúng thần Hồng Hoang đều sững sờ.

Rõ ràng thấy ba mươi ba tầng trời sắp sụp đổ, khí vận Vu Tộc cũng sẽ suy yếu theo.

Nhưng bây giờ thì sao?

Ba mươi ba tầng trời không những không sụp đổ, ngược lại còn như họa được phúc mà mở rộng, khí vận của nó tăng trưởng lại toàn bộ đều rơi vào Vu Tộc.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, từ khu vực Bàn Cổ Điện của Vu Tộc một cột sáng khí vận màu đỏ vọt lên trời, toàn bộ Hồng Hoang vào khoảnh khắc này tử khí đông lai, dị tượng vô biên bùng phát, như có Thánh Nhân xuất thế.

"Ngao!" Tiếng rồng ngâm, khí vận Vu Tộc hóa rồng, trong tình huống ngưng thực lại, như một tôn thần linh cao cao tại thượng nhìn xuống chúng sinh.

"Khí Vận Chân Long!" "Vu Tộc triệt để trở thành bá chủ Hồng Hoang!" Kinh hô thất thanh, vô số đại thần thông giả bước ra từ nơi

bế quan, kinh hãi nhìn con Khí Vận Chân Long nhe nanh múa vuốt, từng người trong lòng chấn động cực điểm.

Nhất thời, không ít chủng tộc Hồng Hoang biến sắc, những tộc trưởng đó không thể ngồi yên nữa, lũ lượt rời khỏi tộc địa, cấp tốc chạy về phía Bất Chu Sơn.

Vu Tộc ngưng tụ Khí Vận Chân Long, trở thành bá chủ Hồng Hoang, tuy chưa triệt để chiếm cứ và thống trị trời đất Hồng Hoang, nhưng cũng là sự tồn tại duy nhất ở thời điểm hiện tại đạt đến mức độ này.

Nhớ lại ngày xưa tam tộc Thượng Cổ: Long, Phượng, Kỳ Lân!

Chỉ là lúc đó ba chân kiềng đứng vững, mọi người đều có đối tượng lựa chọn riêng, dẫn đến tam tộc tranh bá hủy diệt trong một sớm một chiều.

Nhưng lần này lại không giống.

Trong Hồng Hoang chỉ có Vu Tộc đi trước một bước, nếu không có gì bất ngờ, gần như không thể xuất hiện thế lực đối địch với họ, đến lúc đó nếu không đến gia nhập thì chắc chắn là tự tìm đường chết.

Nhưng đối với tất cả những điều này, Hình Hạo và những người khác lại không chú ý.

Lúc này trong tầng ba mươi ba, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào Hình Hạo và La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần, một đòn chí mạng cuối cùng ai thắng ai thua sẽ là mấu chốt.

"Kịch!" Tiếng vỡ nát vang vọng, có thể thấy hư ảnh trường thương khổng lồ liền sụp đổ.

Khai Thiên Phủ Khí kim quang vạn trượng, đồng thời ngay lập tức cắt đứt hư ảnh trường thương đó, sức mạnh vô biên dũng mãnh tuôn

vào trong đó trực tiếp công kích vào Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân.

Tiếng nổ "ầm ầm" không ngừng, dưới Khai Thiên Phủ Khí, bề mặt Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân bắt đầu không ngừng nổ tung, máu thịt văng tung tóe, trông vô cùng thảm hại.

Tuy nhiên, điều bất ngờ đã xảy ra vào khoảnh khắc này.

Có thể thấy một đoàn u quang rực rỡ, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân ban đầu bị Khai Thiên Phủ Khí bao bọc bên trong lập tức biến mất không thấy đâu nữa, thay vào đó là La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần đứng tại chỗ, vẻ mặt ngạc nhiên và khó hiểu.

Không đợi hắn phản ứng, Khai Thiên Phủ Khí liền giáng xuống, trực tiếp công kích vào cơ thể hắn.

"A…" Một tiếng kêu thảm thiết, nhục thân La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần sụp đổ, Thí Thần Thương trong tay hắn sáng rực, đồng thời mang theo Nguyên Thần muốn chạy trốn.

"Đi đâu!" Thấy tình hình này, Hình Hạo sao có thể để hắn chạy thoát?

Tuy không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng sự việc đã đến nước này, nhất định phải giữ La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần lại.

Đương nhiên, nếu có thể giữ lại Thí Thần Thương thì càng tốt, dù sao giá trị của vật này không hề thua kém Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí từ một ý nghĩa nào đó mà nói, một số Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thể sánh bằng nó.

Nói xong, Hình Hạo nhanh chóng kết ấn pháp quyết điều động lực lượng Chu Thiên Tinh Thần gia trì bản thân, Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công vận chuyển, pháp lực cũng theo đó khôi phục một phần.

"Trảm!" Không chút do dự, Hình Hạo cầm phủ vung xuống, Khai Thiên Cửu Thức Tứ Phủ Trảm Hỗn Nguyên bùng phát, trực tiếp tấn

công về phía La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần.

Đồng thời, để đảm bảo Thí Thần Thương sẽ không gây rối, Hình Hạo phun ra một ngụm tinh huyết lên Hỗn Độn Chung, cưỡng ép mở toàn bộ cấm chế bên trong sau đó gõ vang.

Tiếng "đông đông" chấn nhĩ dục lung không ngừng vang vọng, lực lượng trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung quét ra, mạnh mẽ trấn áp Thí Thần Thương, không cho nó phản kháng.

Giây tiếp theo, Khai Thiên Phủ Khí giáng xuống trước La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần, muốn triệt để tiêu diệt hắn.

"Ngươi dám!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát lớn từ trên trời giáng xuống.

Chỉ thấy trên tầng ba mươi ba gió mây cuộn trào, trong đó vô tận huyết thủy bùng phát, ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Một bàn tay che trời, trực tiếp tấn công Hình Hạo, uy thế mạnh mẽ vượt xa La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần và Hình Hạo đã được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì.

"La Hầu!" Nhìn bàn tay máu, đồng tử Hình Hạo co rút, phản ứng ngay lập tức, cả người ở trạng thái điên cuồng, lặng lẽ kết một pháp ấn đốt cháy tinh huyết bản thân.

Giây tiếp theo, huyết diễm bùng phát bao phủ cơ thể Hình Hạo, pháp lực gần như đã tiêu hao cạn kiệt trong cơ thể hắn lần nữa khôi phục một phần lớn, hắn không thèm để ý đến bàn tay máu đang tấn công, cầm Chu Thiên Thần Phủ dồn toàn bộ pháp lực vào Hỗn Độn Chung.

Tiếng "đông đông" chấn nhĩ, dưới sự thôi động của sức mạnh cấp Thánh Nhân, lực lượng trấn áp chư thiên mạnh mẽ ngăn chặn bàn tay

máu trong chốc lát.

Cũng chính vào khoảnh khắc này, Khai Thiên Phủ Khí liền công kích vào thân Thí Thần Thương, trực tiếp bao phủ La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần bên trong.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết xé lòng vang vọng, có thể thấy La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được, chỉ trong mấy hơi thở, Nguyên Thần của hắn đã tan rã.

"Không~" Mang theo tiếng gầm nhẹ không cam lòng, La Hầu Đệ Nhị Nguyên Thần lặng lẽ vỡ nát, hóa thành từng mảnh vụn tản lạc, khí tức của hắn cũng theo đó triệt để biến mất giữa trời đất.

"Hồng Quân!" Cũng chính vào khoảnh khắc này, tiếng gầm giận dữ của La Hầu vang vọng tầng ba mươi ba, thậm chí toàn bộ phạm vi Bất Chu Sơn.

Một tiếng "kịch" vang lên, lực lượng cấm cố của Hỗn Độn Chung sụp đổ, bàn tay máu khổng lồ từ trên trời giáng xuống, uy thế vô song, quyết tâm hủy diệt tất cả.

"Hết rồi!" "Ma Tổ đại nhân nổi giận rồi!" Cảnh tượng này khiến La Ma và các Ma tộc Chuẩn Thánh khác mặt xám như tro, nhìn bàn tay máu đang tấn công, họ có thể cảm nhận rõ ràng, cho dù không nhằm vào mình, nhưng một khi bị ảnh hưởng, tất cả mọi người đều sẽ chết.

Nhưng họ lại không có bất kỳ cách nào đối phó, chỉ có thể trơ mắt nhìn bàn tay máu không ngừng giáng xuống, từng người mặt xám như tro, nhưng cũng đột nhiên bình tĩnh lại.

"Không hay rồi!" "Mau chạy!" Đồng thời, Lão Tử và những người khác lúc này cũng đại kinh thất sắc.

Chương 219

Sức mạnh của bàn tay máu này là từ La Hầu, là do hắn tự mình ra tay chứ không phải Đệ Nhị Nguyên Thần, cho dù có Tiên Thiên Chí Bảo hộ thể cũng không có chút nắm chắc nào có thể ngăn chặn được.

Đông Hoàng Thái Nhất có tốc độ nhanh nhất thì nhanh chóng đến bên cạnh Hình Hạo, nhìn Hình Hạo lúc này đang suy yếu, liền vội vàng nắm lấy vai hắn muốn chạy trốn.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Cái chết của Đệ Nhị Nguyên Thần khiến La Hầu triệt để nổi giận, bàn tay máu đó bành trướng với tốc độ mắt thường có thể thấy được, chỉ trong mười mấy hơi thở đã đạt đến mức độ lớn bằng toàn bộ tầng ba mươi ba.

Uy áp Thánh Nhân đáng sợ bùng phát, dưới cổ lực lượng kia, Đế Tuấn và những người khác trực tiếp ngã xuống đất, không ngừng thở dốc, đừng nói là chạy trốn, ngay cả động đậy cũng cực kỳ khó khăn.

“Thánh Nhân!

Sức mạnh của Thánh Nhân chân chính?” “Thật đáng sợ, câu nói ‘Thánh Nhân chi hạ giai lâu nghĩ’ quả nhiên không chút giả dối!” “…” Nhất thời, Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều không nhịn được thất thanh kêu la, từng người trong mắt tràn đầy sợ hãi, đồng thời trong lòng đối với cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại càng khao khát hơn.

“La Hầu!” “Cuối cùng cũng xuất hiện!” Vào lúc này, một tiếng quát lớn vang vọng tầng ba mươi ba, thậm chí toàn bộ phạm vi Bất Chu Sơn.

Theo tiếng động nhìn lại, chỉ thấy Thập Nhị Tổ Vu do Đế Giang dẫn đầu lúc này toàn thân chiến ý cuồn cuộn mãnh liệt, từng cổ khí tức mạnh mẽ bùng phát, Tiên Thiên Trọc Khí cấp tốc bắt đầu hội tụ.

"Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận, ngưng!" Cùng với một tiếng quát lớn của Đế Giang, Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận bùng phát.

Sát khí ngút trời, sát khí và Tiên Thiên Trọc Khí bốc lên, cấp tốc cùng với bàn tay máu giữa không trung va chạm.

Tiếng nổ "ầm ầm" chấn nhĩ dục lung vang vọng, xu thế bàn tay máu chìm xuống khựng lại một chút, uy áp Thánh Nhân cuồn cuộn mãnh liệt cũng theo đó bị hóa giải phần lớn.

Đến lúc này, Lão Tử và những người bị áp bức trên mặt đất mới khôi phục hoạt động.

Từng người đứng dậy, đồng thời không còn vội vã đến lối ra, mang theo Chu Thiên Tinh Thần Thụ và Chu Tinh Thần cấp tốc bay về phía khu vực Hình Hạo đang ở.

Sự việc đã đến nước này, làm sao không hiểu được Thập Nhị Tổ Vu muốn lần nữa đối kháng với La Hầu.

Ngày xưa ở Đại Thiên Ma Vực Thập Nhị Tổ Vu bại trận chạy trốn, đến ngày nay, cuối cùng cũng muốn rửa nhục.

Cho nên, trong tình huống như vậy, một khi chiến đấu, hai bên tuyệt đối sẽ không có chút lòng thương xót nào, toàn bộ tầng ba mươi ba duy nhất chỉ có bên cạnh Hình Hạo mới có thể coi là an toàn.

Tiếng xé gió "vù vù" vang vọng, Lão Tử và những người khác đã đến bên cạnh Hình Hạo.

"Sư Tôn!" Nhanh chóng đến khu vực bên cạnh Hình Hạo, Chu Tinh Thần thần sắc lo lắng nói: "Người không sao chứ?" Không chỉ hắn, bao gồm cả Lão Tử và những người khác lúc này cũng nhìn Hình

Hạo sắc mặt tái nhợt không ngừng thở dốc, trong mắt tràn đầy lo lắng và nghi vấn.

"Vô ngại!" Hoàn hồn, Hình Hạo vừa vẫy tay, cả người sắc mặt nghiêm túc nói: "Tinh Thần, lần nữa điều động Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, gia trì sức mạnh lên thân Thái Nhất Đạo hữu." "Ta sau khi giết chết Đệ Nhị Nguyên Thần đó đã rơi vào trạng thái suy yếu, không có ngàn năm khó mà hồi phục, hiện tại ở đây có thể chịu đựng được lực lượng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận chỉ còn lại Thái Nhất Đạo hữu." "Đừng tham gia vào trận chiến của Tổ Vu và La Hầu, dùng sức mạnh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bảo vệ mấy người chúng ta là được rồi." "Vâng!" Đáp lời, Chu Tinh Thần không chút do dự, nhanh chóng tìm một vị trí, sau đó mở miệng nói: "Chư vị tiền bối, xin hãy mang Sư Tôn của con đi theo con!" Nói xong, Chu Tinh Thần cấp tốc bay về phía một ngọn núi xa xa.

Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác cũng không chần chừ, nhanh chóng đỡ Hình Hạo đang suy yếu, vội vã đi theo lên.

Tiếng xé gió "vù vù" vang vọng, Hình Hạo và đoàn người nhanh chóng đến một ngọn núi.

Khi đến đỉnh núi, Chu Tinh Thần trực tiếp lần nữa trồng Chu Thiên Tinh Thần Thụ xuống, mở miệng nói: "May mắn là nơi này không bị phá hủy, nếu không thì việc thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lại khó khăn rồi." "Tiền bối Thái Nhất, con sẽ gia trì sức mạnh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lên thân người, người có thể dùng Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay làm môi giới liên kết, đến lúc đó cho dù không cường thế như Sư Tôn của con, nhưng hẳn là có thể đạt đến cảnh giới Á Thánh." Á Thánh!

Tinh quang trong mắt lóe lên, Đông Hoàng Thái Nhất thở dốc nhanh hơn ba phần, gật đầu mạnh mẽ nói: "Nếu vậy, thì làm phiền

tiểu hữu Tinh Thần." "Được!" Gật đầu, Chu Tinh Thần cũng không chần chừ nữa, sau khi bước vào trong Chu Thiên Tinh Thần Thụ, hắn trực tiếp điều khiển Chu Thiên Tinh Thần Chi Lực tiến vào cơ thể Đông Hoàng Thái Nhất.

"Lệ!" Tiếng Kim Ô kêu vang, dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, Đông Hoàng Thái Nhất không kịp đề phòng trực tiếp hiển hóa ra bản thể của mình.

Nhất thời, Kim Ô ba chân toàn thân tinh quang lấp lánh, như đang đội một dải ngân hà, uy áp Á Thánh bùng phát, Kim Ô ba chân dang cánh bay cao, trực tiếp hiển hóa ra một dải ngân hà bảo vệ Hình Hạo và những người khác bên trong.

"Thành công rồi!" Nhìn cảnh tượng này, Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Đế Tuấn đại hỉ.

Ngược lại Hình Hạo lúc này hơi nhíu mày, trong lòng thầm nghĩ: "Chuyện gì vậy?

Đông Hoàng Thái Nhất vì sao có thể diễn hóa ngân hà?

Thậm chí dùng Kim Ô ba chân chi thân bay giữa tinh hà, dường như không phải Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mà ta biết." "Ong ong!" Vào lúc này, một tiếng ong ong vang vọng thu hút sự chú ý của Hình Hạo và những người khác.

Theo tiếng động nhìn lại, có thể thấy ở khu vực đỉnh đầu của bản thể Đông Hoàng Thái Nhất, có một tấm đồ chỉ tinh quang lấp lánh rực rỡ, trong đó từng cổ sức mạnh mạnh mẽ cuồn cuộn tuôn ra, lại càng cực kỳ khế hợp với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

"Cái đó!" Lông mày nhướng lên, trong mắt Hình Hạo lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trong ký ức, bất kể là Đế Tuấn hay Đông Hoàng Thái Nhất đều

không có bảo vật như vậy, vật kia cũng không giống trận đồ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, dù sao Chu Thiên Tinh Thần Thụ đang nằm trong tay hắn, hậu giả lấy gì mà luyện chế trận đồ.

Ngược lại, Lão Tử và những người khác ở một bên lại như có điều suy nghĩ, mở miệng nói: "Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ!" "Vậy mà lại có vật này!" "Đạo Tổ ban tặng vật này cho Đông Hoàng Thái Nhất, lẽ nào đã sớm dự liệu được tình huống hiện tại!" "…" Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ!

Do Hồng Quân ban tặng!

Nghe Lão Tử cùng những người khác lẩm bẩm, Hình Hạo ngoài mặt không đổi sắc, nhưng nội tâm cũng tùy theo mà đề phòng.

Vô Lượng Tinh Thần Chung cũng thôi, tuy rằng sánh ngang Hỗn Độn Chung nhưng chung quy vẫn kém một chút.

Nhưng Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ xuất hiện thì lại khác, nếu không có gì ngoài ý muốn, Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ cũng là một trận đồ, loại khống chế Chu Thiên Tinh Thần Chi Lực.

Dựa theo tình hình hiện tại, Chu Thiên Tinh Thần Chi Lực cực kỳ khế hợp với nó, sau khi sự việc này kết thúc, Đông Hoàng Thái Nhất nhất định có thể mượn cơ hội này triệt để nắm giữ nó.

Khi ấy, Yêu Đình cũng sẽ có một Đại Trận cấp Thánh Nhân tồn tại, nếu là lúc bình thường thì cũng thôi, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại lại có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, nếu một ngày nào đó ý chí của hắn bị Thiên Đạo thay đổi, thì.....

"Khẩn thỉnh Phụ Thần Chân Thân hiện thế!" Lúc này, bên ngoài Thập Nhị Tổ Vu gầm nhẹ vang vọng.

Cùng với Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận triệt để vận chuyển, Thập Nhị Tổ Vu quỳ xuống khấu đầu trong khoảnh khắc, vô biên Tiên

Thiên Trọc Khí hội tụ, ý chí của Bàn Cổ trong Hồng Hoang theo đó dũng mãnh, một tôn Bàn Cổ Kình Thiên lặng lẽ xuất hiện giữa thiên địa.

Khoảnh khắc tiếp theo, uy áp mênh mông quanh thân Người bùng phát, trong thời gian ngắn đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, rồi không ngừng tăng lên, cường đại hơn lần trước không biết bao nhiêu lần.

"Phủ!" Đột nhiên, Bàn Cổ Nhục Thân mở miệng, một âm thanh trầm hùng truyền ra.

Tiếng "Ông ông" vang vọng, Chu Thiên Thần Phủ và Hỗn Độn Chung trong tay Hình Hạo rung động, ẩn ẩn có xu thế muốn bay về phía Bàn Cổ.

Không chỉ vậy, cả Thái Cực Đồ trong tay Lão Tử bên cạnh cũng vậy, không ngừng rung động như muốn rời đi.

Chương 220

"....." Thấy tình hình này, Lão Tử không khỏi sắc mặt kịch biến, vô thức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Đạo hữu, xem....." "Đạo hữu không cần lo lắng!" Thấy vậy, Hình Hạo cũng hoàn hồn, nhanh chóng ném Chu Thiên Thần Phủ và Hỗn Độn Chung ra, hóa thành lưu quang bay về phía Bàn Cổ Chân Thân, rồi nhìn Lão Tử nói: "Bàn Cổ Phủ đã vỡ nát thì không thể khôi phục được, dù Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên có ở đó cũng không thể.

Hiện tại Vu Đế chỉ mượn Thái Cực Đồ thôi, dùng Tiên Thiên Chí Bảo ngưng tụ Bàn Cổ Phủ có thể tăng cường sức mạnh Đại Trận, để kháng cự La Hầu tốt hơn!

Lần trước nếu Vu Đế không mang theo Hỗn Độn Chung, hậu quả sẽ không đến mức đó." Thì ra là vậy!

Gật đầu, Lão Tử lập tức bừng tỉnh đại ngộ, ngay tức khắc không còn do dự nữa, trực tiếp ném Thái Cực Đồ trong tay ra.

Tiếng "Xoẹt xoẹt" phá không vang vọng, Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Chung và Thái Cực Đồ theo đó bay ra, trực tiếp xuất hiện tại khu vực Bàn Cổ Chân Thân.

"Ngưng!" Nhìn ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, Đế Giang cùng Thập Nhị Tổ Vu đều mắt sáng rực, trong miệng bạo hống, Bàn Cổ Phủ theo đó ngưng tụ thành hình.

Bởi vì có hai mảnh vỡ và một Phủ Linh làm căn cơ, lần này Bàn Cổ Phủ ngưng tụ ra cực kỳ gần với thực chất hóa, phẩm chất của nó càng đạt đến cảnh giới Đỉnh Cấp Hỗn Độn Linh Bảo.

Khoảnh khắc tiếp theo, Bàn Cổ Chân Thân cầm phủ vung chém, chỉ một kích tùy ý, lại cũng đánh ra hiệu quả như Hình Hạo thôi động

Khai Thiên Cửu Thức.

Khí Khai Thiên Phủ thô bạo phá không, trực tiếp cùng Huyết Thủ oanh kích vào nhau.

Một tiếng "Xé toạc", Huyết Thủ che trời trong khoảnh khắc bị cắt nát, khí tức La Hầu tràn ngập cũng tan đi đại bán trong chốc lát, chỉ còn lại xoáy nước nối liền Đại Thiên Ma Vực, ẩn ẩn có thể thấy La Hầu đang đứng đó với vẻ mặt phẫn nộ.

"Bàn Cổ!" Tiếng gào thét phẫn nộ vang vọng, La Hầu trong Đại Thiên Ma Vực lúc này mắt đỏ ngầu, vung đại thủ, Pháp Lực quanh thân cuồn cuộn, trực tiếp bao phủ lên Thí Thần Thương trong Tam Thập Tam Thiên.

Tiếng "Ông ông" vang vọng, Hình Chiếu của La Hầu theo đó hiện ra, cùng lúc uy thế quanh thân bùng phát, bỗng nhiên ngẩng đầu gào thét: "Hồng Quân, trả lại Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân cho Ta!" Lời này vừa dứt, thiên khung nổ tung.

Một tiếng không gian vỡ nát vang vọng, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân trước đó đại chiến với Hình Hạo rồi biến mất, lặng lẽ xuất hiện, La Hầu tức khắc dùng Chân Linh ký thác vào trong thân thể Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, tay phải nắm chặt Thí Thần Thương, uy áp Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tam Trọng Thiên tràn ngập.

"Bàn Cổ!" Miệng bạo hống một tiếng, La Hầu tự mình thao túng Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, cầm Thí Thần Thương giết tới Bàn Cổ Chân Thân.

"La Hầu!" Thấy vậy, Thập Nhị Tổ Vu cũng đồng thanh bạo hống.

Thất bại ở Đại Thiên Ma Vực lần trước vẫn còn rõ ràng trước mắt, lần này thấy bản tôn La Hầu tự mình ra tay, há lại còn do dự chờ đợi?

Không chút do dự, Đế Giang cùng các Tổ Vu thao túng Bàn Cổ Chân Thân cầm phủ, cùng Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của La Hầu kích đấu vào nhau.

Tiếng binh khí va chạm "Tranh tranh" vang vọng, sức mạnh khủng bố khuếch tán, Đại Trận do các Chuẩn Thánh Ma Tộc ở xa dựng lên trong khoảnh khắc sụp đổ, dư ba tiến vào trong đám người, tức khắc xóa sổ gần trăm cường giả Chuẩn Thánh.

"Không ổn!" "Mau chạy!" Thấy tình hình này, những Chuẩn Thánh Ma Tộc kia triệt để hoảng loạn.

Dưới uy hiếp tử vong, không còn lo lắng gì nữa, nhanh chóng giải tán Đại Trận, cùng lúc đó, đám người do Ma La dẫn đầu nhanh chóng lao về phía thiên khung.

So với nguy cơ có thể gặp phải khi ra khỏi Tam Thập Tam Thiên, họ càng nguyện ý mạo hiểm xông vào Thái Cổ Tinh Vực, hoặc xông vào lối vào Đại Thiên Ma Vực.

Trong khoảnh khắc, tiếng phá không không ngừng, từng Chuẩn Thánh Ma Tộc đốt cháy Tinh Huyết nhanh chóng chạy trốn, nhưng cũng không ngừng bị dư ba từ trận chiến của Bàn Cổ Chân Thân và Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân sát hại.

Có thể thấy từng đóa pháo hoa huyết sắc nở rộ, mỗi một lần đều tuyên cáo một Chuẩn Thánh vẫn lạc.

Đến khi đám đông xông ra khỏi Tam Thập Tam Thiên, số người ban đầu khoảng hai ngàn chỉ còn lại một ngàn lẻ mấy, ít nhất có tám trăm Chuẩn Thánh chết dưới dư ba.

Trong đó bao gồm không ít những tồn tại Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Hít~" Cảnh tượng đó, lập tức khiến Hồng Hoang chư thần đang quan sát không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Đặc biệt là những Đại Thần Thông Giả tồn tại trong Hồng Hoang, từng người lúc này đều cảm thấy da đầu tê dại, thân thể run rẩy, đồng thời cũng không còn ai dám cuồng vọng nữa.

Mấy trăm Chuẩn Thánh!

Đó là Chuẩn Thánh chân chính, bởi vì bản chất Ma Tộc của họ cường đại hơn Chuẩn Thánh bình thường ba phần.

Nhưng những tồn tại như vậy, chỉ dưới sự tấn công của dư ba đã bị đồ sát tùy ý, Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận của Vu Tộc quả thực khủng bố đến cực hạn.

Nếu Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận có thể dựa vào các loại thủ đoạn để kháng hành với nó, thì khi đối mặt với Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận triệu hoán ra, lại vô năng vô lực.

"La Hầu, chết đi cho Ta!" Lúc này, tiếng gào thét của Thập Nhị Tổ Vu vang vọng.

Chỉ thấy Bàn Cổ Chân Thân cầm phủ vung chém, cùng lúc đó, từng đạo tiếng chuông lặng lẽ truyền ra từ trong Bàn Cổ Phủ, ẩn ẩn có thể thấy Hỗn Độn Chung đã được đánh vang, uy thế cực kỳ khủng bố, vượt xa tình huống Hình Hạo dốc toàn lực thao túng trước đó.

Tiếng chuông "Đông đông" vang vọng, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân ngừng lại một chút, giống như bị thi triển Định Thân Chú vậy, không thể động đậy.

Không chậm trễ, một cỗ uy áp mênh mông giáng xuống, Chân Linh La Hầu vạn trượng quang mang, sức mạnh Hỗn Nguyên Thánh Nhân bùng phát, cứng rắn chống lại lực trấn áp của Hỗn Độn Chung.

Thế nhưng, chưa kịp thở phào, Bàn Cổ Phủ lại lần nữa rực rỡ.

Cùng với Âm Dương Nhị Khí hóa thành Long Phượng bay ra, tiếng rồng ngâm phượng hót chấn động màng tai, trực tiếp bay ra cùng

lúc bao quanh Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của La Hầu.

Ngay sau đó, một cây Cầu Vàng từ trên trời giáng xuống, tựa như mang theo trọng lượng của vô tận Hỗn Độn, hung hăng đè lên vai Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân.

"Ưm!" Miệng khẽ hừ một tiếng, Chân Linh La Hầu phun ra một ngụm tiên huyết, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của hắn kịch liệt run rẩy, ẩn ẩn có thể thấy gân xanh quanh thân nổi lên, có máu không ngừng rỉ ra.

"....." Ngẩn ngơ nhìn cảnh tượng đó, Lão Tử trong Tinh Hà trừng to hai mắt, vẻ mặt khó tin nói: "Sức mạnh của Thái Cực Đồ của Ta?

Thái Cực Đồ không phải là Tiên Thiên Chí Bảo phòng ngự sao?

Chuyện gì vậy?

Giam cầm và trấn áp, loại sức mạnh này quả thực không thể tưởng tượng nổi." Không chỉ vậy, bao gồm Hình Hạo cùng những người khác, thậm chí các tu sĩ trong Hồng Hoang có thể quan sát đại chiến Tam Thập Tam Thiên lúc này đều chấn kinh và há hốc mồm.

Thái Cực Đồ!

Một Tiên Thiên Chí Bảo được Hồng Hoang chúng sinh công nhận là loại phòng ngự và phụ trợ, giờ khắc này lại hiển lộ ra sự đáng sợ của bản thân nó.

Âm Dương Nhị Khí diễn hóa thành Long Phượng không chỉ có thể trói buộc đối thủ, thậm chí thủ đoạn sát lục khủng khiếp ẩn chứa trong đó cũng khiến người ta khó mà chịu đựng nổi.

Chương 221

Quan trọng nhất là cây Cầu Vàng kia!

Vốn dĩ trong nhận thức của Hồng Hoang chư thần, Cầu Vàng trấn áp mọi công kích, lập tại thế bất bại tiên thiên, nhưng bây giờ thì sao?

Cầu Vàng trấn áp không chỉ Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, mà sức mạnh khủng bố ẩn chứa trong bản thân nó còn tính bằng Hỗn Độn, nếu kẻ nào bị đập trúng, thì.....

"Chúc mừng Lão Tử đạo hữu!" Lúc này, Hình Hạo dẫn đầu hoàn hồn, chắp tay với Lão Tử nói: "Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra tuy rằng không có Nguyên Thần tồn tại, nhưng lại là một tồn tại hóa chân giới thực, hoàn toàn có thể bản năng phát huy ra năng lực của Thái Cực Đồ.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, đây mới là chân chính tư thái của Thái Cực Đồ, là thủ của Tam Đại Chí Bảo, lực công kích của nó không hề thua kém Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung, về thủ đoạn hạn chế người khác thậm chí đủ để sánh ngang với Hỗn Độn Chung!

Quan trọng nhất là, Thái Cực Đồ có thể phòng ngự và phụ trợ bản thân, so với Bàn Cổ Phiên đơn nhất thì hoàn mỹ hơn rất nhiều, quả thực là một Chí Bảo gần như hoàn mỹ!" Lời này vừa dứt, Lão Tử mới như từ trong mộng tỉnh lại, cả người lúc này cũng theo đó kích động.

Không ngờ Thái Cực Đồ lại cường đại đến thế.

Nếu không phải hôm nay Bàn Cổ Chân Thân thi triển ra, dù y có đạt đến tầng thứ Thánh Nhân e rằng cũng khó mà khai quật được năng lực chân chính của nó.

Thậm chí trước đó, Lão Tử còn không để ý đến sự tồn tại của Thái Cực Đồ, dù sao phòng ngự của nó tuy mạnh nhưng cũng không bằng Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, lại càng không có bao nhiêu tính công kích.

Nhưng bây giờ thì khác.

Năng lực đáng sợ của Thái Cực Đồ đã hoàn toàn hiển lộ, y có tự tin, chỉ cần triệt để nắm giữ nó, dù Hình Hạo có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì cũng có một chiến chi lực.

"Trảm!" Lúc này, Bàn Cổ Chân Thân lại lần nữa phát động tập kích.

Có thể thấy Bàn Cổ Phủ rực rỡ, Hỗn Độn và Diệt Thế Chi Lực thăng đẳng, năng lực Chu Thiên Thần Phủ được kích phát, cùng lúc đó, không thi triển Phủ Khí, trực tiếp thao túng Bàn Cổ Phủ bản thân bổ xuống Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của La Hầu.

"Đáng chết!" Cảnh tượng đó, khiến Chân Linh La Hầu lúc này mắt đỏ ngầu, sức mạnh Hỗn Nguyên Thánh Nhân quanh thân không ngừng cuồng bạo muốn khiến Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân né tránh.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra lần này cường đại hơn không chỉ một chút, bản thân nó lại nằm trong thế giới Hồng Hoang, dưới tình huống có ý chí Bàn Cổ gia trì, đừng nói Chân Linh La Hầu, dù bản tôn y có ở đó cũng khó mà phá cục.

Khoảnh khắc tiếp theo, Phủ Quang bùng phát, Khai Thiên Phủ hung hăng bổ chém lên Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân của La Hầu.

Một tiếng "Phụt", Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân trong khoảnh khắc bị cắt mất một phần ba, thân thể khổng lồ ngã xuống đất, bụi bặm nổi lên từng mảng lớn, tiên huyết phun trào, cả Tam Thập Tam

Thiên sau khi hấp thu huyết dịch của nó đều bắt đầu sinh cơ dồi dào.

"Bàn Cổ!" Thấy tình hình này, Chân Linh La Hầu cuống quýt.

Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân là báu vật, ngày trước khi chiến đấu với Hồng Quân nếu có nó tồn tại, Hồng Quân nhất định sẽ thất bại.

Bây giờ khó khăn lắm mới giao dịch với Thiên Đạo để lấy lại, nếu vì một trận chiến mà triệt để vỡ nát, thì.....

Trong khoảnh khắc, Chân Linh La Hầu cũng không còn lo lắng gì nữa, không cho Bàn Cổ Chân Thân cơ hội tiếp tục phát động tập kích nhằm vào Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, trực tiếp xông tới Bàn Cổ Chân Thân.

Cùng lúc đó, La Hầu đang ở trong Đại Thiên Ma Vực cũng theo đó niết động Pháp Ấn, một cỗ sức mạnh mênh mông cuồn cuộn ra, cố gắng thu hồi Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân từ trong Tam Thập Tam Thiên.

"Chó cùng giứt giậu rồi sao?" Thập Nhị Tổ Vu thu hết cảnh tượng đó vào mắt, khẽ sững sờ, sau đó từng người ánh mắt sát cơ bùng lên, giơ Bàn Cổ Phủ trong tay tấn công về phía Chân Linh La Hầu.

Tuy không phải bản tôn La Hầu, nhưng dù sao đó cũng là Chân Linh Ấn Ký của hắn, so với Đệ Nhị Nguyên Thần còn quý giá hơn không ít, nếu có thể hủy diệt nó, thì cũng báo được thù một tiễn ngày trước.

"Chết!" Đồng thanh bạo hống, Bàn Cổ Phủ chém ra, ý chí Bàn Cổ dưới sự thao túng của họ nhanh chóng khóa chặt Chân Linh La Hầu.

Xoẹt!

Đột nhiên, một đạo sức mạnh đặc thù thăng đằng, Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân không còn bị ý chí Bàn Cổ khóa chặt nữa, trong

khoảnh khắc theo đó biến mất trong Tam Thập Tam Thiên.

"Không ổn!" Cảnh tượng đó, Hình Hạo nhìn thấy trong mắt, nội tâm một cỗ bất an thăng lên, liền vội vàng hô hoán về phía Bàn Cổ Chân Thân: "Vu Đế, chư vị Tổ Vu cẩn thận!" Nghe vậy, Thập Nhị Tổ Vu đang toàn tâm toàn ý không khỏi sững sờ, ngay sau đó, nội tâm cũng dâng lên một tia đề phòng.

Họ biết rõ, Hình Hạo không thể nào nói vô cớ.

"Thập Nhị Tổ Vu, cùng chết đi!" Lúc này, tiếng gào thét của Chân Linh La Hầu vang vọng.

Chỉ thấy quang huy quanh thân hắn rực rỡ, Chân Linh của hắn trong khoảnh khắc theo đó tự bạo.

Một tiếng "Oanh" vang lên, Chân Linh La Hầu tự bạo kinh thiên động địa, tất cả lục địa bên trong Tam Thập Tam Thiên đều theo đó sụp đổ tan rã, tuy rằng tổng thể không sụp đổ, nhưng thế giới nội bộ của nó lại nhanh chóng bắt đầu băng hoại.

Tự bạo chiến lực cấp Thánh Nhân, dưới sức mạnh khủng khiếp cuồn cuộn, trong khoảnh khắc bao phủ Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ, dư ba khủng khiếp khuếch tán, trực tiếp phá nát phòng ngự Tinh Hà trong khoảnh khắc, Tam Túc Kim Ô do Đông Hoàng Thái Nhất hóa thành kêu thảm một tiếng rồi ngã xuống giữa không trung.

Đến khi thân hình khôi phục hình dạng Tiên Thiên Đạo Thể, sắc mặt tái nhợt, trong miệng không ngừng thổ huyết, trông cực kỳ chật vật.

Chưa kịp chờ mọi người hoàn hồn, dư ba đáng sợ kia lại lần nữa cuồn cuộn, trực tiếp lao về phía nơi Hình Hạo cùng những người khác đang ở.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, đi!" Phản ứng đầu tiên, Lão Tử

nhanh chóng ném Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ra, bảo hộ toàn bộ Hình Hạo cùng những người khác vào trong, trong miệng bạo hống: "Đế Tuấn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba vị đạo hữu, nhanh chóng trợ giúp Ta!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Đế Tuấn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không dám trì hoãn, liền vội vàng đến bên cạnh Lão Tử, trong miệng khẽ hô một tiếng, rót Pháp Lực của bản thân vào trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Trong khoảnh khắc, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp rực rỡ, Công Đức Chi Khí thăng đằng, chống lại sự trùng kích của dư ba bên ngoài, Lão Tử cùng những người khác không ngừng thổ huyết, hiển nhiên không dễ chịu.

Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng đứng dậy, sau khi nhìn nhau một cái, hai người cũng thao túng Pháp Lực của bản thân rót vào trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Đông Hoàng Thái Nhất còn tế xuất Vô Lượng Tinh Thần Chung để cấu kiến phòng ngự bên trong.

May mắn tuy rằng đã trọng thương, nhưng sức mạnh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vẫn còn đó, có sự gia trì của Pháp Lực cấp Á Thánh, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp và Vô Lượng Tinh Thần Chung sẽ thành công che chở.

"Oanh long long, Oanh long long!" Không biết đã qua bao lâu, tiếng nổ mới dần dần lắng xuống.

Hơn một nửa lục địa bên trong Tam Thập Tam Thiên đã bị hủy diệt hoàn toàn, mỗi một Đại Thiên Thế Giới đều hóa thành tình cảnh tinh quang rực rỡ, mây mù bao quanh, những lục địa vỡ nát kia theo đó phiêu phù, tựa như từng tòa tiên đảo.

"Đông~" Lúc này, một đạo tiếng chuông lặng lẽ vang vọng.

Trong khoảnh khắc, cả Tam Thập Tam Thiên đều vì thế mà tĩnh lặng.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy ở khu vực Chân Linh La Hầu tự bạo, hỗn độn quang huy rực rỡ, một thể chuông khổng lồ hiện ra, bao bọc Bàn Cổ Chân Thân bên trong, dù sức mạnh tự bạo cấp Thánh Nhân cũng không thể gây tổn thương.

Chương 222

"Không thể nào!" "Phòng ngự đáng sợ đến vậy!" Kinh hô thất thanh, tất cả tu sĩ Hồng Hoang đều sôi trào.

Chân Linh La Hầu tự bạo khủng khiếp đến mức nào, dù không ở Tam Thập Tam Thiên, Hồng Hoang chúng sinh cũng cảm nhận được dao động tử vong khí tức.

Nhưng kết quả thì sao?

Bàn Cổ Chân Thân lại không hề có chút tổn thương nào, tất cả dường như đều là do Hỗn Độn Chung to lớn đã thực chất hóa, quả thực khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Dù sao trước đó Thái Cực Đồ là của Lão Tử, không thể bị Vu Tộc lấy đi sử dụng mãi.

Nhưng Hỗn Độn Chung lại khác, đó là đồ của Hình Hạo, hắn là Tổ Vu, nếu Đế Giang cùng các Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, hắn há lại không cho?

"Không thể nào!" Không chỉ chư thần, bao gồm cả La Hầu trong Đại Thiên Ma Vực lúc này cũng không khỏi kinh hô thất thanh.

Không tiếc tự bạo Chân Linh, là vì muốn lần nữa đánh nát Bàn Cổ Chân Thân, trọng thương Thập Nhị Tổ Vu, đảm bảo kế hoạch tương lai được hoàn chỉnh.

Nhưng bây giờ thì sao?

Bàn Cổ Chân Thân không hề tổn thương, khiến hắn làm sao chấp nhận được.

"La Hầu!" Lúc này, tiếng gầm nhẹ của Thập Nhị Tổ Vu lại lần nữa vang vọng.

Chỉ thấy hư ảnh đại chung màu hỗn độn quanh thân họ theo đó tản đi, tay cầm Bàn Cổ Khai Thiên Phủ vung chém, Khai Thiên Cửu Thức thi triển, chín đạo Phủ Khí phá không dung hợp thành một, sau đó nhanh chóng tấn công về phía Đại Thiên Ma Vực.

"Không ổn!" Thấy tình hình này, La Hầu đại kinh thất sắc.

Một kích của Bàn Cổ Chân Thân cực kỳ đáng sợ, thậm chí khiến hắn cảm thấy bản thân cũng có chút khó mà chống đỡ, nếu công kích này tiến vào Đại Thiên Ma Vực, thì Đại Thiên Ma Vực vừa khó khăn lắm mới khôi phục e rằng lại sẽ một lần nữa vỡ nát, thậm chí.....

"Phong tỏa cho Ta!" Miệng bạo hống một tiếng, La Hầu không còn kịp suy nghĩ gì nữa, liền vội vàng dùng sức mạnh của bản thân ở lối vào Đại Thiên Ma Vực cấu kiến ra vô số kết giới và Đại Trận phòng ngự.

Đồng thời, bản thân La Hầu cũng theo đó xuất hiện ở khu vực lối vào Đại Thiên Ma Vực, thao túng Thí Thần Thương chờ đợi.

Cảnh tượng đó, lập tức khiến Hồng Hoang chư thần phải nghiêng mắt nhìn, bao gồm Hình Hạo cùng những người khác cũng không ngoại lệ.

Trong khoảnh khắc, thế giới Hồng Hoang tĩnh lặng.

Dưới ánh mắt chú ý của chư thần đang nín thở ngưng thần, Khai Thiên Phủ Khí theo đó oanh kích lên kết giới và Đại Trận trước Đại Thiên Ma Vực.

Tiếng nổ "Oanh long long, Oanh long long" chấn động đến điếc tai vang vọng, có thể thấy Đại Trận và kết giới do La Hầu cấu kiến đều sụp đổ hoàn toàn, sự đáng sợ của Khai Thiên Thần Kỹ trong khoảnh khắc đó hiển lộ rõ ràng nhất.

Khoảnh khắc tiếp theo, vạn đạo kết giới băng hoại, vạn tọa Đại

Trận vỡ nát, Khai Thiên Phủ Khí trực tiếp lao về phía nơi La Hầu đang ở.

"Phá cho Ta!" Thấy tình hình này, La Hầu bạo hống một tiếng, sức mạnh Hỗn Nguyên Thánh Nhân Ngũ Trọng Thiên quanh thân triệt để bùng phát, thao túng Thí Thần Thương trực tiếp cùng Khai Thiên Phủ Khí va chạm vào nhau.

Trong khoảnh khắc đó, Hồng Hoang tĩnh lặng.

Ngay sau đó, một cỗ tiếng nổ khủng khiếp theo đó truyền ra.

Đại Thiên Ma Vực bắt đầu băng hoại, thân ảnh La Hầu không ngừng bị đánh lui, Đại Thiên Ma Vực nhanh chóng sụp đổ, cùng lúc sức mạnh khủng khiếp cuồn cuộn, lối vào Tam Thập Tam Thiên nối liền với Đại Thiên Ma Vực trong khoảnh khắc băng hoại.

Chưa kịp chờ chư thần phản ứng, vô tận tinh quang chiếu rọi Tam Thập Tam Thiên, chỉ còn lại Bàn Cổ Chân Thân sừng sững ở đó, chỉ một bóng lưng cũng khiến chư thần áp lực bội tăng.

Bại rồi!

La Hầu bại rồi!

So với lần trước Thập Nhị Tổ Vu đào thoát khỏi Đại Thiên Ma Vực, lần này chủ trường chuyển đổi sang bên trong Hồng Hoang, Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra có thể xưng là vô địch.

Dù cách biệt hai thế giới, một kích đó vẫn đánh cho La Hầu dốc toàn lực phải liên tiếp bại lui, thậm chí nhìn có vẻ Đại Thiên Ma Vực lần này ít nhất cũng sẽ bị hủy diệt hai phần ba.

Dưới tình huống như vậy, Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận một trận chiến phong thần, trong mắt chúng sinh đã đạt đến cảnh giới có thể sánh ngang với Trận Tru Tiên Kiếm ngày trước một kiếm chém nát

Tây Bộ Hồng Hoang.

Oanh!

Lúc này, một đạo tiếng nổ vang vọng trong Thái Cổ Tinh Vực.

Ngay lập tức, thần thức của chư thần hướng về phía đó thăm dò, có thể thấy lối vào Đại Thiên Ma Vực nối liền với Thái Cổ Tinh Vực nổ tung tan nát, con đường duy nhất để đi từ Đại Thiên Ma Vực đến Hồng Hoang đã băng hoại.

"Hít!" Thấy tình hình này, Hồng Hoang chúng sinh không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Lối vào Đại Thiên Ma Vực đều băng hoại rồi, vậy một kích trước đó của Bàn Cổ Chân Thân rốt cuộc đã tạo thành lực phá hoại khủng khiếp đến mức nào?

Ngay cả Thánh Nhân Ma Đạo cũng vô pháp chống đỡ sức mạnh đó, sau này Hồng Hoang ai sẽ là đối thủ của Vu Tộc?

Một khi họ nảy sinh tâm tư xưng bá Hồng Hoang, thì.....

Trong khoảnh khắc, các Lão Tổ của các thế lực lớn đều lần nữa trở về động phủ bế quan tu luyện, hoặc là phải nhanh chóng đột phá tu vi, hoặc là phải diễn dịch ra Đại Trận cấp Thánh Nhân.

Ngay cả ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân lúc này cũng theo đó tăng tốc độ, không dám có chút dừng lại hay chậm trễ nào.

Đến đây, chiến tranh Tam Thập Tam Thiên kết thúc.

Cùng với tinh quang nội liễm, Tam Thập Tam Thiên dần dần biến mất trong tầm mắt của Hồng Hoang chư thần.

Trong Tam Thập Tam Thiên, Bàn Cổ Phủ theo đó tiêu tán, trong đó Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung và Chu Thiên Thần Phủ bay ra, trực tiếp bay về tay Hình Hạo và Lão Tử.

Cùng lúc đó, Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ kia cũng bắt đầu dần dần tiêu tán, Thập Nhị Tổ Vu từ trong đó bay ra rơi xuống mặt đất, từng người thân thể lay động, sắc mặt tái nhợt, tuy rằng đã chiến thắng La Hầu, nhưng đều Nguyên Khí Đại Thương.

Không những vậy, hai mắt họ đều kích động vạn phần, trong tình huống rửa sạch nỗi nhục trước đó, dù toàn thân mỏi mệt suy yếu, nhưng nội tâm Đế Giang cùng các Tổ Vu lại kích động vạn phần.

"Hình Hạo, nạp mạng!" Đột nhiên, một đạo tiếng quát lạnh lùng vang vọng.

Chương 223

Một đạo thân ảnh lao đến khu vực phía sau Hình Hạo, hàn mang bùng phát, có thể thấy một lưỡi dao sắc bén phá không, trực tiếp tấn công về phía yếu hại của Hình Hạo.

"Không ổn!" "Có người lén tập kích!" "....." Sắc mặt kịch biến, Lão Tử cùng những người khác đại kinh thất sắc, vô thức quay đầu nhìn về phía sau, có thể thấy lưỡi dao sắc bén kia vô cùng gần Hình Hạo, muốn ra tay cứu viện hầu như không thể.

Trong khoảnh khắc, Lão Tử cùng những người khác không khỏi nội tâm sốt ruột, trong miệng vội vàng hô: "Hình Hạo đạo hữu cẩn thận!" Đùa giỡn sao!

Lần này tuyệt đại đa số đều nhắm vào Hình Hạo, càng nhắm vào năng lực dự kiến tương lai của hắn.

Nếu Hình Hạo bị giết, chẳng phải tất cả đều chấm dứt sao?

"Chuẩn Thánh hậu kỳ!" Sắc mặt hơi đổi, Hình Hạo cũng cảm nhận được cảnh giới của kẻ tập kích.

Nếu là trước đây, Ta thậm chí sẽ không để ý đến kẻ đó, nhưng dưới tình huống lúc này, bản thân Ta vô cùng suy yếu, bất kể Pháp Lực hay Nhục Thân.

Nếu bị một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ cường thế tập kích, thì bản thân Ta tuyệt đối cực kỳ nguy hiểm, thậm chí có thể thân tử đạo tiêu.

"Hỗn Độn Chung trấn!" Không còn kịp lo lắng gì nữa, Hình Hạo lại một ngụm tiên huyết theo đó phun lên Hỗn Độn Chung.

Tiếng chuông "Đông đông" vang vọng, Hỗn Độn Chung quang huy

rực rỡ, trực tiếp theo đó đập về phía sau lưng Hình Hạo, trực tiếp oanh kích lên lưỡi dao sắc bén kia.

Một tiếng nổ lớn "Bành", uy thế Hỗn Độn Chung bùng phát, lưỡi dao sắc bén kia trong khoảnh khắc kêu rên rồi rơi xuống đất, đồng thời Hỗn Độn Chung trực tiếp đập lên thân thể của kẻ tập kích lén lút.

"A....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, kẻ tập kích lén lút kia trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, trong miệng tiên huyết phun ra, cùng lúc đó, Nhục Thân của hắn trực tiếp bị hủy diệt đại bán.

Cả người ngã xuống đất, cùng lúc oán độc nhìn một cái về phía Hình Hạo, sau đó thi triển Độn Thuật chạy trốn ra ngoài.

"Hình Hạo đạo hữu!" Thấy tình hình này, Lão Tử cùng những người khác lập tức thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng đến bên cạnh Hình Hạo, trực tiếp đỡ lấy hắn đang lung lay sắp đổ, mở miệng nói: "Đạo hữu không sao chứ?" "Vô ngại!" Vẫy vẫy tay, khóe miệng Hình Hạo rỉ ra một vệt tiên huyết, vừa rồi lại một ngụm Tinh Huyết phun ra, lúc này thì càng thêm suy yếu.

Dưới tình huống như vậy, Ta cấp thiết cần tĩnh dưỡng, cấp thiết cần tu phục bản thân.

Nhưng Hình Hạo lại không lộ vẻ sợ hãi, hít sâu một hơi vận chuyển Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công áp chế sự suy yếu trong cơ thể, sau đó mở miệng nói: "Chư vị đạo hữu, có nhận ra kẻ tu sĩ vừa rồi tập kích Ta là ai không?" Nói xong, Hình Hạo ánh mắt hàn mang chợt lóe.

Suýt chút nữa mất mạng, đối với kẻ này Ta tuyệt đối sẽ không buông tha.

"....." Lão Tử do dự, ánh mắt không khỏi nhìn về phía Đế Tuấn cùng những người khác, với tư cách là thủ của Tam Thanh, trước đây

chưa từng để những thần linh Hồng Hoang khác ngoài Đông Hoàng Thái Nhất mấy người vào mắt.

Người nam tử vừa rồi cố nhiên y nhớ dường như đã gặp ở trong Tử Tiêu Cung, nhưng lại không biết rốt cuộc là ai.

"Bàn Vương!" Lúc này, Đế Tuấn bước một bước lên phía trước, sắc mặt nghiêm túc nói: "Kẻ này tên là Bàn Vương, là Đại Năng quật khởi từ thời đại Long Phượng, chỉ là vì y khiêm tốn nên hầu như ít xuất hiện trong tầm mắt của Hồng Hoang chúng sinh.

Năm xưa huynh đệ Ta vừa mới xuống Thái Dương Tinh thì gặp, tên này một tay Cổ Độc Chi Thuật cực kỳ đáng sợ, Ta và Thái Nhất đều chịu thiệt lớn.

May mắn lúc đó có Hỗn Độn Chung trấn áp, thêm vào Chân Hỏa Thái Dương của huynh đệ Ta đủ để thiêu đốt những Cổ Độc đó, nên mới có thể bình yên vô sự.

Chỉ là không ngờ Bàn Vương lại xuất hiện ở đây, thậm chí lại vào thời khắc mấu chốt như vậy lén tập kích Hình Hạo đạo hữu, may mà không thành công, nếu không hậu quả khó lường." Bàn Vương!

Quả nhiên!

Đồng tử co rút, nội tâm Hình Hạo cũng không khỏi ngưng trọng.

Trong ghi chép Hồng Hoang, Bàn Vương cũng có một nét đậm, tuy rằng miêu tả không nhiều, nhưng những Đại Năng có thể được ghi lại trong Hồng Hoang đều không phải hạng đơn giản.

Quan trọng nhất là, Bàn Vương đã có thể tránh né cảm tri của tất cả mọi người, ẩn mình trong bóng tối lén tập kích, chỉ một điểm này đã đủ chứng minh sự cường đại của hắn.

Xoẹt xoẹt!

Lúc này, Đế Giang cùng các Tổ Vu cũng vội vàng đến.

Đến khi đạt đến hiện trường thấy Hình Hạo vô sự, Đế Giang cùng các Tổ Vu mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ, kẻ tập kích lén lút kia là ai?

Kẻ đáng chết đó, dám tập kích lén Hình Hạo huynh đệ, tuyệt đối là khiêu khích Vu Tộc chúng ta, chuyện này tuyệt đối không thể dung nhẫn.

Không sai, nhất định phải tìm ra kẻ đó mà đánh giết, nếu không mèo chó sau này cũng dám hành sự không kiêng nể gì!" "....." Nghe vậy, nội tâm Hình Hạo ấm áp, thu lại suy nghĩ trong lòng, lập tức mở miệng nói: "Chư vị Tổ Vu đừng lo, thân phận kẻ đó Ta đã biết.

Đợi sau khi xử lý xong những việc trong tay, Ta liền sẽ du tẩu Hồng Hoang tìm kiếm, đến lúc đó nhất định phải khiến hắn phải trả giá đắt." Vừa nói, Hình Hạo ánh mắt sát cơ bùng lên.

Đối với Bàn Vương, dù hắn là Đại Năng tồn tại trong ghi chép, nhưng đã dám tập sát, thì Ta sẽ không có bất kỳ sự nhân từ hay mềm lòng nào.

"Thì ra là vậy!" Nếu có suy nghĩ gì đó, Đế Giang cùng các Tổ Vu lúc này sắc mặt phẫn nộ cũng giảm bớt không ít.

Dù sao Hình Hạo đã nói như vậy, thì điều đó đại biểu cho việc hắn có tự tin.

Vừa rồi họ cũng thấy Bàn Vương rồi, tuy rằng vô pháp ngăn cản, nhưng cũng biết tu vi của hắn chỉ là Chuẩn Thánh hậu kỳ, không thể nào là đối thủ của Hình Hạo.

Vừa nói, Đế Giang lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ, chuyện Tam Thập Tam Thiên....." "Oanh long long, Oanh long long!" Chưa kịp chờ Đế Giang nói hết lời, một trận oanh minh chấn động

đến điếc tai vang vọng.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy thiên khung đỉnh Tam Thập Tam Thiên lộ ra một cái lỗ hổng khổng lồ, trong đó Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực cuồn cuộn, không ngừng tư dưỡng Tam Thập Tam Thiên, nhưng cũng nối liền nó với Thái Cổ Tinh Vực.

"....." Nhìn cảnh tượng đó, lời nói bên miệng Đế Giang khẽ ngừng lại, cau mày nói: "Tam Thập Tam Thiên và Thái Cổ Tinh Vực nối liền, là tốt hay xấu?" Không chỉ vậy, bao gồm các Tổ Vu còn lại, thậm chí Lão Tử cùng những người khác cũng cau mày chặt.

Thực ra, Tam Thập Tam Thiên và Thái Cổ Tinh Thần tương liên là một chuyện cực kỳ tốt, đại biểu cho Tam Thập Tam Thiên sẽ được Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực tư dưỡng, sau này sẽ trở thành Thánh Địa tu luyện vượt xa chín thành Danh Sơn Đại Xuyên của Hồng Hoang.

Nhưng lại cũng có một tệ đoan cực lớn tồn tại, đó là tu sĩ Thái Cổ Tinh Vực có thể mượn cơ hội này tiến vào Tam Thập Tam Thiên, tính độc lập và bí mật của cả Tam Thập Tam Thiên sẽ giảm sút đáng kể.

Sau này Vu Tộc phải phòng bị không chỉ lối vào trên đỉnh Bất Chu Sơn, mà cả lỗ hổng nối liền với Thái Cổ Tinh Vực cũng phải phòng bị.

"Vấn đề không lớn!" Lúc này, Hình Hạo đưa tay lau vệt máu ở khóe miệng nói: "Chỉ cần phái một bộ phận tộc nhân tiến trú Thái Cổ Tinh Vực, chiếm cứ những nơi nối liền với Tam Thập Tam Thiên, xây dựng yếu tắc trên những tinh thần gần đó, cũng có thể ngăn cản địch nhân tiềm nhập.

Quan trọng nhất là, dưới xu thế như vậy, tương lai Thái Cổ Tinh Vực có thể sẽ dung hợp với Tam Thập Tam Thiên, đến lúc đó Khí Vận Vu Tộc ta sẽ lại lần nữa tăng vọt, thậm chí....." Dung hợp Thái Cổ Tinh Vực!

Vậy Tam Thập Tam Thiên chẳng phải...

Chương 224

Nghe xong lời của Hình Hạo, Thập Nhị Tổ Vu lập tức mắt sáng rực.

Phải biết rằng, Thái Cổ Tinh Vực rộng lớn không kém Hồng Hoang là bao, nếu có thể chiếm cứ cả nơi đó, thì dã tâm thống trị thiên địa của Vu Tộc nhất định có thể thực hiện, thậm chí hải lượng Khí Vận sẽ theo sự tăng trưởng của Tam Thập Tam Thiên mà tăng trưởng, Vu Tộc xưng bá sẽ nhanh chóng quật khởi.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 20000 tích phân!" Thành công rồi!

Xem ra suy đoán của Ta là đúng.

Nghe tiếng nhắc nhở của hệ thống, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, ánh mắt theo đó nhìn về phía Đế Giang nói: "Mà này Vu Đế, đã muốn xây dựng yếu tắc trên Tam Thập Tam Thiên, thì nhất định phải phân ra một bộ phận Đại Vu đỉnh cấp.

Dựa theo hiểu biết của Ta, bản thân Thái Cổ Tinh Vực cực kỳ khủng bố, tàn đảng thời đại cũ đều ẩn giấu 'Cửu Thất Tam' ở trong đó, cho nên những tồn tại dưới Đại Vu đỉnh cấp hầu như không có ý nghĩa." Vừa nói, Hình Hạo đột nhiên quay đầu nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Đúng rồi, hai vị đạo hữu, xuất thân từ Thái Dương Tinh, hẳn là có cảm giác gì đó chứ?" Lời này vừa dứt, Thập Nhị Tổ Vu đều nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Bao gồm Lão Tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không ngoại lệ.

Dù sao đối với Thái Cổ Tinh Vực mọi người hầu như đều cực kỳ xa lạ, Hồng Hoang rộng lớn đã khiến tranh đấu không ngừng, Thái Cổ

Tinh Vực diện tích không kém là bao, e rằng.....

"Không sai!" Gật đầu, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau một cái, ngay tức khắc liền mở miệng nói: "Quả thật có tồn tại khủng bố.

Ngày trước huynh đệ Ta xuất thế sau đã cảm giác được sự rình mò từ trong bóng tối, ánh mắt đáng sợ kia chỉ trong khoảnh khắc đã khiến Ta kinh hồn bạt vía.

Thêm vào huynh đệ Ta năm đó vừa mới nhập Đại La Kim Tiên, không dám chút nào dừng lại liền vội vàng rời khỏi Thái Dương Tinh, tìm kiếm cơ duyên trong Hồng Hoang, nhưng càng nhiều hơn là để tránh né những tàn đảng thời đại cũ tồn tại trong Thái Cổ Tinh Vực!

Dù hiện tại huynh đệ Ta đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh, nhưng cũng không có tự tin tuyệt đối có thể trấn áp, nhưng ít nhất cũng có thể không sợ hãi nhiều như vậy." Nghe vậy, Hình Hạo cùng những người khác trầm mặc.

Chiến lực của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại không thể nghi ngờ là xếp hàng đầu trong Hồng Hoang, nhưng lại cũng chỉ có thể kháng hành với chúng chứ không thể trấn áp, từ đó có thể thấy tàn đảng thời đại cũ ẩn chứa trong Thái Cổ Tinh Vực đáng sợ đến mức nào.

Quan trọng nhất là, mọi người đều không biết rốt cuộc có bao nhiêu tàn đảng thời đại cũ như vậy, nếu số lượng nhiều, thì khi Tam Thập Tam Thiên không ngừng dung hợp với Thái Cổ Tinh Vực, hai bên tất yếu sẽ theo đó xung đột.

Đến lúc đó.....

"Ta hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Đế Giang sắc mặt nghiêm túc nói: "Hình Hạo huynh đệ, sau khi trở về, Đại Vu đỉnh cấp của Vu Tộc tùy

huynh điều phối!

Mười hai huynh đệ Ta không có Nguyên Thần, vô pháp tọa trấn Tam Thập Tam Thiên, sau này nơi đây giao cho huynh.

Nếu có cường giả thời đại cũ xuất hiện, thì truyền tin cho Ta, đến lúc đó Ta sẽ ngay lập tức đến chi viện!" "Được!" Gật đầu, Hình Hạo không từ chối nữa.

Trước đó Đế Giang đã để hắn chủ đạo Tam Thập Tam Thiên, bây giờ lại xảy ra tình huống như vậy, trừ hắn ra, trong Vu Tộc thật sự không có ai có thể tọa trấn Tam Thập Tam Thiên.

Vừa nói, Hình Hạo ánh mắt tinh quang chợt lóe, lập tức mở miệng nói: "Vu Đế, Ta đề nghị tiến hành tái tuyển các chủng tộc gia nhập Vu Tộc ta, chỉ cần độ trung thành đủ cao thì có thể nhập trú Tam Thập Tam Thiên.

Thiên Địa Linh Khí nơi đây sẽ nhanh chóng thăng cấp, một khi nhập trú vào đó, một chủng tộc cũng sẽ nhanh chóng cường đại, thêm chiến lực cho Vu Tộc ta.

Mà Thảo Mộc Nhất Tộc thì khác, họ đi theo Địa Tiên Nhất Mạch do Trấn Nguyên Tử đạo hữu sáng lập, không cần mượn sức mạnh Tam Thập Tam Thiên để tu luyện.

Nhưng tầm quan trọng của họ lại không thể nghi ngờ, nhất định phải nâng cao địa vị của họ, ít nhất trong số các chủng tộc mới gia nhập Vu Tộc ta, Thảo Mộc Nhất Tộc nhất định phải chiếm giữ địa vị tuyệt đối." "Được!" Lược suy nghĩ, Đế Giang lập tức gật đầu đáp ứng: "Chuyện này giao cho Ta!

Ta sẽ trong thời gian nhanh nhất chọn lựa ra những chủng tộc trung thành với Vu Tộc để họ tiến vào trong Tam Thập Tam Thiên.

Hình Hạo huynh đệ, hiện tại Vu Tộc ta đã chiếm cứ Nam Bộ

Hồng Hoang, địa phận Bất Chu Sơn và Tam Thập Tam Thiên, tiếp theo chúng ta phải làm gì?" Lời này vừa dứt, các Tổ Vu còn lại lập tức nhìn về phía Hình Hạo, bao gồm Lão Tử cùng những người khác lúc này cũng lộ ra vẻ tò mò.

Đặc biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai người lúc này cực kỳ khẩn trương, nếu Hình Hạo muốn tiếp tục để Vu Tộc khuếch trương, thì hai bên tất yếu sẽ đối đầu.....

"Phong tỏa Nam Bộ Hồng Hoang và địa phận Bất Chu Sơn, tiếp theo Vu Tộc ta không còn khuếch trương nữa, an tâm phát triển bản thân!" Không chút do dự, Hình Hạo lập tức đưa ra kế sách: "Vu Tộc chiếm cứ ba phần mười Khí Vận Hồng Hoang, lúc này đã trở thành tồn tại cấp bá chủ Hồng Hoang, nếu tiếp tục khuếch trương thì sẽ đối địch với cả Hồng Hoang, như vậy, Đạo Ma nhất định sẽ mượn cơ hội này ra tay can thiệp, đối với chúng ta không có bất kỳ lợi ích nào.

Cho nên, tiếp theo Vu Tộc nhất định phải nhanh chóng ổn định nội bộ, cấu kiến một cơ quan quyền lực hoàn chỉnh để đảm bảo sự thống trị của Vu Tộc, đồng thời cũng có thể chiêu mộ các chủng tộc Hồng Hoang khác gia nhập.

Chỉ cần chúng ta chế tạo Nam Bộ Hồng Hoang và địa phận Bất Chu Sơn thành kiên cố bất khả tồi, thì Vu Tộc sẽ mãi là bá chủ Hồng Hoang, dù Đạo Ma có tâm cũng vô pháp phá hoại.

Quan trọng nhất là, hiện tại Tam Thập Tam Thiên xảy ra dị biến, sắp diễn hóa thành nơi thích hợp nhất cho tu sĩ cư trú, có sự tồn tại của nơi này, những chủng tộc trong Hồng Hoang chỉ cần có tâm muốn đề thăng thực lực, thì nhất định phải hợp tác với Vu Tộc ta, thậm chí gia nhập Vu Tộc!" Lời này vừa dứt, Đế Giang cùng các Tổ Vu lập tức sững sờ.

Nếu là trước đây, họ nhất định sẽ từ chối đề nghị của Hình Hạo,

hấp thu các tộc Hồng Hoang, tuyệt đối không phải là chuyện Vu Tộc nguyện ý làm.

Nhưng sau khi Thảo Mộc Nhất Tộc gia nhập, tộc nhân Vu Tộc và Tổ Vu đều đã hiểu tầm quan trọng của tu sĩ, ít nhất trong phương diện truyền đạt mệnh lệnh tuyệt đối nhanh chóng.

Thêm vào sau trận chiến đó, họ cũng ý thức được Vu Tộc không phải chân chính vô địch, một khi xảy ra tình huống cường giả quy mô lớn xâm nhập, thì vấn đề tự vệ của tộc nhân Vu Tộc.

Thêm vào truyền thừa huyết mạch Tổ Vu, muốn tấn cấp Tổ Vu hầu như không có nhiều khả năng, có các tộc gia nhập, dù một tộc chỉ có một hai Chuẩn Thánh, thì gộp lại cũng là một cỗ sức mạnh không thể coi thường.

"Được!" Gật đầu, Đế Giang hạ quyết tâm nói: "Cứ theo cách của Hình Hạo huynh đệ mà làm.

Bây giờ chúng ta....." Vừa nói, Đế Giang dường như nhìn Lão Tử cùng những người khác một cái, sau đó nói: "Vậy Ta về Bàn Cổ Điện trước chờ Hình Hạo huynh đệ về thương nghị phương pháp xử lý cụ thể!" Nói xong, Đế Giang cũng không nán lại nữa, chắp tay hành lễ với Lão Tử cùng những người khác, sau đó dẫn theo một chúng Tổ Vu đi về phía ngoài Tam Thập Tam Thiên.

"Đợi đã!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức mở miệng ngăn cản Đế Giang cùng các Tổ Vu rời đi.

Đùa sao.

Tuy hiện tại Đế Tuấn cùng những người khác đang liên thủ với Ta, thậm chí họ có điều cầu cạnh Ta, nhưng lòng người hiểm ác thì tự không cần nói nhiều.

Trừ Lão Tử ra, Hình Hạo không thật sự tin tưởng mấy người còn

lại, thêm vào trạng thái suy yếu hiện tại, nếu bị bất ngờ phát khó, hậu quả tuyệt đối khó lường.

Vừa nói, Hình Hạo cũng theo đó nhìn về phía Đế Tuấn mấy người, hơi chần chờ nói: "Chư vị đạo hữu không bằng cùng đến Bàn Cổ Điện ngồi một chút!

Chuyện chư vị muốn hỏi hẳn là không muốn bị Thiên Đạo phát giác chứ!" "Thiện!" Không chút do dự, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều gật đầu đáp ứng.

Lần này họ đến giúp Hình Hạo là vì tương lai của bản thân, đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, càng cấp bách hơn, nhưng cũng không nguyện ý để Thiên Đạo biết chuyện họ đang mưu đồ.

Thấy vậy, Hình Hạo lập tức thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt nhìn về phía Chu Tinh Thần bên cạnh nói: "Tinh Thần, thu Chu Thiên Tinh Thần Thụ lại.

Chúng ta nên rời đi!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Chu Tinh Thần lập tức thu Chu Thiên Tinh Thần Thụ về bên cạnh Hình Hạo.

Chương 225

Ngay sau đó, một đám người cũng không nán lại nữa, nhanh chóng bay vút ra ngoài.

Tiếng phá không "Xoẹt xoẹt" vang vọng, Hình Hạo cùng những người khác nhanh chóng trở về trong Đệ Tam Thập Nhị Trọng Thiên.

"Sư phụ!" "Hình Hạo đạo hữu!" Lập tức, Hình Tiêu và Phục Hy theo đó nghênh đón.

Trong đó Phục Hy càng chắp tay hành lễ, tư thái khiêm hòa nói: "Chư vị đạo hữu trở về, Phục Hy đã yên tâm.

Không biết chư vị đạo hữu muốn đi đâu?" Phục Hy!

Nhìn Phục Hy một cái, Hình Hạo trầm ngâm một lát, sau đó liền mở miệng nói: "Phục Hy đạo hữu, đa tạ trước đó đã ra tay tương trợ.

Lần này đã đánh lui Ma Tộc xâm nhập, chúng ta định trở về Bàn Cổ Điện ăn mừng một phen, không biết đạo hữu có nguyện ý cùng đi không?" Hình Hạo nhìn ra mục đích Phục Hy ra tay cũng giống như Đế Tuấn, Tiếp Dẫn cùng những người khác, đều có điều cầu cạnh Ta.

Dưới tình huống như vậy, Hình Hạo lại cũng vui lòng giúp hắn một tay, dù sao Thần Đình của hắn được thành lập ở Đông Bộ Hồng Hoang, lại càng có Nữ Oa tồn tại, thật sự không thể bỏ qua.

"Được!" Khẽ mỉm cười, Phục Hy lúc này mới triệt để thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Hình Hạo gật đầu, thì điều đó đại biểu cho việc chuyện này sẽ phát triển theo dự đoán, quả thực y cấp thiết cần Hình Hạo giải hoặc.

Ngay tức khắc, một đám người cũng không nán lại nữa, nhanh

chóng bay vút ra ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Đến khi ra khỏi Tam Thập Tam Thiên, một hàng người liền hùng hồn theo đó tiến vào trú địa Vu Tộc, không chút do dự tiến vào Thiên Điện Bàn Cổ Điện.

"Khai!" Cùng với tiếng hô trầm của Đế Giang, cấm chế Thiên Điện Bàn Cổ Điện lập tức theo đó mở ra, ý chí Bàn Cổ thăng đẳng, triệt để phong tỏa khả năng Thiên Đạo phát giác.

Sau khi hoàn thành tất cả, Đế Giang cùng các Tổ Vu theo đó đi sang một bên ngồi xuống.

Hình Hạo thì dưới sự đỡ của Hình Tiêu và Chu Tinh Thần, đi đến một cái ghế ngồi xuống, sắc mặt tái nhợt, cả người cực kỳ suy yếu.

Sau khi trở về, Hình Hạo cũng không còn cố gắng chống đỡ nữa, tư thái suy yếu đó khiến Lão Tử cùng những người khác đều kinh ngạc.

Đặc biệt là Đế Giang cùng các Tổ Vu, lúc này trong mắt không khỏi lộ ra vẻ sợ hãi.

Vốn tưởng Hình Hạo không có gì đáng ngại lớn, nhưng không ngờ sau một trận chiến hắn lại suy yếu đến thế.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử bước lên, tay phải vung lên lấy ra mấy viên Kim Đan đưa ra nói: "Đây là Thất Chuyển Kim Đan Ta luyện chế, đối với liệu thương có hiệu quả không tệ, đạo hữu thử xem!" "Được!" Không từ chối, Hình Hạo trực tiếp nhận Thất Chuyển Kim Đan.

Tuy Kim Đan chưa đạt đến cảnh giới Cửu Chuyển, nhưng tu vi của Lão Tử dù sao cũng chưa đạt đến tầng thứ Thánh Nhân, nhưng uy năng ẩn chứa trong đó lại cực kỳ đáng sợ.

Dưới tình huống như vậy, Hình Hạo có thể cảm giác rõ ràng, một

viên Thất Chuyển Kim Đan có thể khiến một tu sĩ không có tu vi trực tiếp đạt đến tầng thứ Kim Tiên.

Tuy không thể sánh bằng Thảo Đan Nhân Sâm Quả, nhưng giá trị của nó lại cực lớn, nếu có thể sản xuất quy mô lớn, thì.....

"Cổ độ!" Đưa tay đưa Thất Chuyển Kim Đan vào miệng, Hình Hạo vận chuyển Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, cùng với lực lượng đan dược khuếch tán, sắc mặt theo đó chuyển biến tốt, sức mạnh quanh thân cũng khôi phục không ít.

"Hô~" Nặng nề thở ra một hơi, Hình Hạo chắp tay hành lễ với Lão Tử nói: "Đa tạ Thất Chuyển Kim Đan của Lão Tử đạo hữu!" "Hình Hạo đạo hữu khách khí rồi!" Khẽ mỉm cười, Lão Tử lúc này cũng yên tâm không ít, bước đến một bên, ánh mắt theo đó nhìn về phía Đế Tuấn, Tiếp Dẫn, Phục Hy cùng những người khác.

Dưới tình huống như vậy, Đế Tuấn mấy người lúc này cũng nhìn nhau, đều không biết có nên trực tiếp tiến lên hỏi hay không, dù sao ở đây không chỉ có Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu.

"Hình Hạo đạo hữu!" Không chậm trễ, Phục Hy lại cũng hạ quyết tâm, bước một bước lên phía trước, hành lễ với Hình Hạo, sau đó mở miệng hỏi: "Hình Hạo đạo hữu, lần này Ta là vì muội muội Nữ Oa của Ta!

Dựa theo lời đạo hữu giảng thuật trước đó ở Nam Bộ Hồng Hoang, Ta sau khi trở về đã để tiểu muội bế quan tu luyện, thử đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, Pháp Tắc Chứng Đạo và Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Nhưng không có ngoại lệ, đều thất bại, giống như có gông cùm xiềng xích tồn tại khiến nàng không thể tu luyện, Khí Vận Thần Đình của Ta lại cũng vô pháp khiến tiểu muội tấn cấp Chuẩn Thánh.

Hiện tại nàng trừ Công Đức Chứng Đạo ra thì không còn hy vọng nào, Ta muốn hỏi rốt cuộc là chuyện gì?

Tiểu muội của Ta thật sự chỉ có vận mệnh luân lạc thành khôi lỗi của Thiên Đạo sao?" Lời này vừa dứt, Lão Tử cùng những người khác lập tức mắt sáng rực.

Đối với vị nữ tính Thiên Định Thánh Nhân duy nhất này, họ khá quan tâm, nàng ta đã vô pháp đột phá, tuyệt đối là một chuyện không thể tưởng tượng nổi.

"Nữ Oa à!" Nếu có suy nghĩ gì đó, Hình Hạo gật đầu, ánh mắt nhìn Phục Hy một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Ta cũng không biết nhiều, nhưng có một điểm có thể xác định, đó là Nữ Oa đạo hữu chỉ có thể đi con đường Công Đức Chứng Đạo.

Nhưng lại cũng khá đặc thù, nàng có thể mượn công đức để Trảm Thi, sức mạnh sẽ ở trên các tu sĩ Công Đức Chứng Đạo thông thường, nhưng lại cũng ở dưới các tu sĩ Trảm Tam Thi.

Quan trọng nhất là, bản thân Nữ Oa đạo hữu, nếu có thể từ bỏ việc làm đệ tử Huyền Môn Đạo Giáo mà Nhập Ma, thì tất cả trở ngại sẽ không thành vấn đề, nhưng nếu tiếp tục dưới Huyền Môn Đạo Giáo, thì chỉ có một con đường duy nhất để đi." Không thể nào!

Kinh hô thất thanh, không chỉ Phục Hy, bao gồm Lão Tử cùng những người khác bên cạnh lúc này đều đại kinh thất sắc.

Phải biết rằng, tu sĩ chứng đạo đều có sự lựa chọn của mình, ví dụ như Lão Tử, cứng rắn từ bỏ Trảm Tam Thi mà đi lên Pháp Tắc Chứng Đạo.

Ví dụ như Đông Hoàng Thái Nhất, vào lúc sắp Trảm Thi đã cưỡng hành chuyển hóa thành Dĩ Lực Chứng Đạo.

Tuy rằng khó khăn, thậm chí phải trả không ít đại giới, nhưng đều

đã thành công.

Nữ Oa là Thiên Định Thánh Nhân nữ tính duy nhất, căn nguyên của nàng không thể nghi ngờ, vì sao lại chỉ có một con đường Công Đức Chứng Đạo để đi?

Quan trọng nhất là, dưới Huyền Môn Đạo Giáo chỉ có một con đường, nhưng nếu Nữ Oa Nhập Ma lại có thể tự mình lựa chọn pháp chứng đạo.....

"Hình Hạo đạo hữu!" Khoảng một khắc đồng hồ sau, Phục Hy mới hoàn hồn, ánh mắt theo đó tập trung vào thân Hình Hạo nói: "Lời này của đạo hữu có ý rằng chuyện này có liên quan đến Hồng Quân?" Nói xong, Phục Hy chỉ cảm thấy suy đoán của mình cực kỳ lớn gan và hoang đường.

Phải biết rằng, nếu tất cả đều liên quan đến Hồng Quân, vậy mục đích của ông ta rốt cuộc là gì?

Vì sao lại phải nhắm vào Nữ Oa như vậy?

Không ngừng suy yếu sự tồn tại của nàng, tất cả mục đích lại là gì?

"Tất nhiên!" Khẽ mỉm cười nhạt, Hình Hạo không bán quách nữa, sắc mặt nghiêm túc nói: "Nếu không phải Hồng Quân, đạo hữu nghĩ với tư chất của Nữ Oa mà lại khó khăn đến mức ngay cả Trảm Tam Thi cũng không được sao?

Dù Nữ Oa căn nguyên không bằng Tam Thanh, so với Thái Nhất cũng kém sắc không ít, nhưng so với hai vị đạo hữu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại cũng không kém là bao.

Chương 226

Nhưng hiện tại Nữ Oa lại chỉ có một con đường Công Đức Chứng Đạo để đi, chẳng lẽ đạo hữu không biết chuyện này rốt cuộc là sao?" Lời này vừa dứt, sắc mặt Phục Hy tái nhợt.

Căn nguyên Nữ Oa y rõ ràng, nói thật, căn nguyên của nàng còn trên cả y.

Dưới tình huống như vậy, Phục Hy còn có thể Trảm Khước Nhị Thi, huống chi Nữ Oa, nhưng lại thiên thiên vô pháp Trảm Thi, thậm chí cho đến nay vẫn ở cảnh giới Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn.

Điều nguy hiểm nhất là, bởi vì duyên cớ của Hình Hạo trước đó, Hồng Hoang chư thần đều đã biết Tam Hoa cực hạn là Thập Nhị Phẩm chứ không phải Cửu Phẩm, nhiều năm như vậy trôi qua, Nữ Oa lại cũng chỉ mới đạt đến cảnh giới Tam Hoa Cửu Phẩm.

Muốn tiến thêm một bước nữa hầu như không có bất kỳ khả năng nào.

Vừa nói, ánh mắt Phục Hy vô thức nhìn về phía Lão Tử không xa, mở miệng nói: "Lão Tử đạo hữu, sau Tam Hoa Cửu Phẩm có phải không thể tiếp tục đề thăng nữa không?" Lời này vừa dứt, ánh mắt Hình Hạo, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn cùng những người khác cũng theo đó nhìn về phía Lão Tử.

Không phải vì điều gì khác, mà vì Lão Tử đột nhiên chứng đạo Chuẩn Thánh hậu kỳ, trong khoảng thời gian đó mọi người lại cũng không thấy Tam Hoa của y rốt cuộc ra sao.

Nhưng dựa theo việc Lão Tử sau khi chứng đạo có thể áp chế Đông Hoàng Thái Nhất Dĩ Lực Chứng Đạo mà xem, Tam Hoa của y tuyệt đối không chỉ dừng lại ở cảnh giới Cửu Phẩm.

“Không phải như vậy~!!” Đối với điều này, Lão Tử hơi trầm ngâm một lát, sau đó liền mở miệng nói: “Tam Hoa cực hạn quả thật là Thập Nhị Phẩm, Cửu Phẩm chỉ là một khởi đầu!” Trong lời nói, Lão Tử bước một bước lên phía trước, Tam Hoa trên đỉnh đầu y rực rỡ, có thể thấy Thiên Địa Nhị Hoa của y đã đạt đến cảnh giới Thập Nhị Phẩm, chỉ thiếu một chút Nhân Hoa, nhưng cũng đã đạt đến cảnh giới Thập Nhất Phẩm.

“Hít~” Nhìn cảnh tượng đó, Đông Hoàng Thái Nhất cùng những người khác không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh.

Thiên Địa Nhị Hoa Thập Nhị Phẩm!

Nhân Hoa Thập Nhất Phẩm!

Dù Tam Hoa của Lão Tử không bằng Hình Hạo, nhưng cũng đã đạt đến cảnh giới sánh ngang với Hỗn Độn Ma Thần ngày trước.

Dưới tình huống như vậy, tiềm lực bản thân Lão Tử trực tiếp đuổi kịp Bàn Cổ, tuy rằng có thể sẽ kém một chút, nhưng cũng vượt xa giới hạn của tu sĩ bình thường.

“Chẳng trách!” “Chẳng trách!” Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất như từ trong mộng tỉnh lại, dường như đã hiểu ra, hai nắm đấm siết chặt nói: “Tam Hoa của Ta chỉ là Cửu Phẩm, chẳng trách dù Dĩ Lực Chứng Đạo cũng vô pháp áp chế Thái Thanh Pháp Tắc Chứng Đạo.

Dưới chênh lệch lớn về tiềm lực và nội tình giữa hai bên, dù Dĩ Lực Chứng Đạo cũng khó mà làm được tư thái nghiền ép, thậm chí...” Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi hai nắm đấm siết chặt, hai mắt sát cơ bùng lên, nội tâm bất mãn đối với Hồng Quân cũng cực kỳ mãnh liệt.

Nếu năm đó không phải vì lời lẽ của Hồng Quân, y há lại chứng đạo Chuẩn Thánh sớm như vậy, dẫn đến việc bản thân bỏ lỡ cơ hội

hoàn thiện Tam Hoa của mình, tạo nên cục diện khó xử như hiện tại.

"Đáng chết!" Chửi thầm một tiếng, sắc mặt Phục Hy trong khoảnh khắc cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Tình huống của Lão Tử đã rõ ràng, Tam Hoa cực hạn thật sự là Thập Nhị Phẩm, tu sĩ nào cũng có khả năng xung kích, nhưng Nữ Oa lại thiên thiên vô pháp tiến thêm một bước.

Không chỉ tu vi, thậm chí ngay cả nội tình cũng như vậy, chứng tỏ trong đó tồn tại vấn đề.

"Hô~" Nặng nề thở ra một hơi, Phục Hy cố nén nội tâm phẫn nộ và sự ác ý suy đoán về Hồng Quân, bước đến khu vực trước thân Hình Hạo, cúi người hành lễ nói: "Kính xin Hình Hạo đạo hữu giải hoặc, chỉ cần có thể giúp tiểu muội Ta đột phá gông cùm xiềng xích lúc này, Ta nguyện ý trả bất kỳ đại giới nào." Bất kỳ đại giới nào!

Điều kiện thật sự mê người!

Ánh mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo nhìn sâu Phục Hy một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Phục Hy đạo hữu, Ta muốn Tạo Hóa Đỉnh trong tay Nữ Oa, đạo hữu có thể đáp ứng không?" Tạo Hóa Đỉnh!

Đồng tử co rút, Phục Hy đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Tạo Hóa Đỉnh tuy là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng bản thân tác dụng của nó lại không lớn.

Nếu đối với tu sĩ bình thường mà nói, vật này quả thật trân quý không giả, nhưng đối với Hình Hạo người có tất cả Tiên Thiên Chí Bảo và vô số Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì lại không có bao nhiêu giá trị.

Nhưng hiện tại hắn lại trực tiếp nói muốn Tạo Hóa Đỉnh, là vì sao?

Tạo Hóa Đỉnh có chỗ đặc thù nào đó mà tiểu muội chưa phát hiện sao?

"Ta đáp ứng!" Lược suy nghĩ, Phục Hy trực tiếp gật đầu đáp ứng nói: "Chỉ cần Hình Hạo đạo hữu đáp ứng giúp tiểu muội Ta phá cục, một cái Tạo Hóa Đỉnh nhỏ bé, huynh muội Ta nguyện ý dâng lên bằng hai tay." Lời này vừa dứt, Hình Hạo cười.

Nhưng hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không xa lại sắc mặt khổ sở.

Vô ích!

Phục Hy đều cần phải trả một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo làm đại giới, vậy đến lượt chúng Ta, chẳng phải.....

"Tốt!" Cười ha hả, Hình Hạo không nghi ngờ lời nói của Phục Hy.

Dù sao Nữ Oa tạm không nhắc đến, nhưng danh tiếng của Phục Hy trong Hồng Hoang lại cũng không kém, không thể nào làm ra chuyện vì một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà phá hủy danh tiếng của mình.

Dù sao hiện tại Phục Hy là chủ Thần Đình, là chủ nhân của một phương đại thế lực, nếu ngay cả sự thành tín tối thiểu cũng không có, thì.....

Vừa nói, Hình Hạo cũng không bán quách nữa, trực tiếp mở miệng nói: "Hồng Tú Cầu!

Nữ Oa đạo hữu sở dĩ lại xảy ra một loạt biến hóa, nguyên nhân căn bản là ở trên Hồng Tú Cầu." Hồng Tú Cầu!

Vật đó lại có nguy hại lớn đến vậy!

Kinh hô một tiếng, không chỉ Phục Hy, bao gồm cả Lão Tử, Tiếp

Dẫn, Đế Tuấn, Chuẩn Đề và Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Hình Hạo huynh đệ!" Ngay cả Chúc Cửu Âm trong số các Tổ Vu lúc này cũng không khỏi thất thanh nói: "Ta nhớ Hồng Tú Cầu đó là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy năng cực kỳ cường đại, so với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thông thường còn cường đại hơn một chút.

Vật đó lại có thể hạn chế sự trưởng thành của Nữ Oa, rốt cuộc là chuyện gì?" Lời này vừa dứt, Phục Hy cùng những người khác cũng nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt tràn đầy kỳ vọng và tò mò.

"A a phụ!" Cười châm biếm một tiếng, Hình Hạo ánh mắt theo đó nhìn về phía Phục Hy cùng những người khác, sau đó liền chậm rãi mở miệng nói: "Nhưng các ngươi có biết Hồng Tú Cầu đại biểu cho điều gì không!

Dựa theo sự phát triển của Thiên Đạo, tú cầu đại biểu cho sự lựa chọn, đem tú cầu giao cho đối phương, thì điều đó đại biểu cho đối phương được coi trọng, nếu người đó tiếp nhận, thì.....

Lão Tử, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Phục Hy, bao gồm cả Thập Nhị Tổ Vu đều kinh hãi kêu lên, bị những lời này làm cho sững sờ.

Ai nấy cố gắng móc móc tai mình, vô cùng nghi ngờ mình đã nghe nhầm.

Hồng Tú Cầu có ý tứ gì?

Chương 227

Hồng Quân ban vật ấy cho Nữ Oa là có ý gì?

Nữ Oa tu vi vô pháp đề thăng, Tam Hoa vô pháp tiến hóa đều có duyên cớ, vậy trong đó Hồng Quân lại đóng vai trò gì?

"Cổ đô!" Nuốt khan một ngụm nước bọt, Phục Hy chỉ cảm thấy yết hầu khô khốc, giọng nói khàn khàn hỏi: "Hình Hạo đạo hữu, lời này là thật ư?

Việc này không thể nói đùa, Đạo Tổ, Đạo Tổ…" "Không thể nào!" Cuối cùng, giọng Phục Hy khàn đặc, thậm chí không thể nói trọn vẹn mấy chữ cuối cùng.

"Không có gì là không thể!" Bình tĩnh liếc Phục Hy một cái, Hình Hạo mở lời: "Lòng yêu cái đẹp thì ai cũng có, huống hồ Hồng Quân cũng chẳng phải kẻ thật sự vô dục vô cầu." "Đừng bị phần trước của Trảm Tam Thi dọa mà đi nhầm đường, chân diện mục của Trảm Tam Thi là Tam Thi hợp nhất, dưới tình huống Thiện, Ác, Tự Ngã quy vị, Ta không rõ Thiện Niệm, Ác Niệm sẽ thế nào, nhưng Tự Ngã Niệm sẽ bị phóng đại vô hạn, hình thành một loại tính cách chỉ vì bản thân." "Chẳng lẽ chư vị không phát hiện sao?

Mục đích của Hồng Quân lúc ban đầu chỉ là nô dịch chúng sinh, lần đầu giảng đạo đối với chư vị há chẳng phải là qua loa cho xong chuyện." "Nhưng lần thứ hai thì sao?" "Vì Ma Đạo xuất thế, vì lão đối thủ La Hầu bị Thiên Đạo phục sinh, tình thế không chuyển biến lớn, thậm chí không tiếc trực tiếp truyền thụ thành Thánh chi pháp, không hề có bất kỳ biến cố nào." "Chư vị thật sự cho rằng người đang đối phó với Ma Đạo sao?

Không, người đang mưu đồ cho chính mình, người không những

nhằm vào Ma Đạo, mà còn muốn nắm giữ tất cả tu sĩ Huyền Môn Đạo Giáo trong tay, vô luận là Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh, hay Thiên Đạo Thánh Nhân." Nói đến đây, Hình Hạo liếc nhìn Phục Hy và những người khác đều đang ở trong sự chấn động và suy tư, sau đó liền tiếp tục: "Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, bản thân được Khai Thiên Công Đức che chở, nên Hồng Quân không dám trực tiếp ra tay, nhưng cũng vô hình trung phân hóa họ." "Sự xuất hiện của Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu nhìn có vẻ tất nhiên nhưng thực chất lại là ngẫu nhiên, nếu không phải vì lúc đó Vu Tộc quật khởi, Ta có thể khẳng định Thái Nhất đạo hữu sẽ vô pháp đạt được Thánh vị kia." "Còn về hai vị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đạo hữu thì Ta không cần nói nhiều, Hồng Quân đối đãi với hai người thế nào chư vị cũng đã thấy, chút tâm tư nhỏ mọn của hai vị Hồng Quân sớm đã biết, chỉ là vì nợ nhân quả hủy diệt Hồng Hoang Tây Bộ, không thể không đền đáp, nên mới ban cho hai người Hồng Mông Tử Khí mà thôi." Lời này vừa nói ra, toàn trường chết lặng.

Vô luận là Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn hay Chuẩn Đề, sắc mặt của họ trong khoảnh khắc đó đều trở nên vô cùng khó coi.

Phân hóa Tam Thanh!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bị đối xử khác biệt!

Tất cả đều là sự thật không thể chối cãi, như vậy, Hồng Quân dường như thật sự không phải vô dục vô cầu, thậm chí từ một vài phương diện có thể hiểu được một điểm, thứ mà người mưu đồ còn mãnh liệt hơn so với tu sĩ bình thường, chỉ là bị che giấu đi.

Thậm chí vì Hồng Quân giảng thuật Trảm Tam Thi cần phải trảm ra Thiện, Ác, Tự Ngã chỉ còn lại tâm cầu Đạo thuần túy nhất, nên mọi người đều vô thức nới lỏng cảnh giác.

Lần này có Hình Hạo vạch trần, Lão Tử và những người khác đều cảm thấy lạnh toát cả người, nếu Hồng Quân thật sự như lời Hình Hạo giảng thuật, vậy mục đích của việc ban Hồng Tú Cầu cho Nữ Oa là quá rõ ràng.

Hơn nữa Nữ Oa vô pháp Trảm Tam Thi, vô pháp đi con đường chứng Đạo khác ngoài Công Đức Chứng Đạo, thậm chí tiềm lực bản thân cũng bị giới hạn chặt chẽ ở cảnh giới Tam Hoa Cửu Phẩm, khi đó dù Nữ Oa có chứng Đạo thành Thánh, e rằng cũng vô pháp phản kháng người, thậm chí… "Tên khốn kiếp đáng chết!" Trong khoảnh khắc đó, Phục Hy triệt để bạo tẩu, hai tay nắm chặt thành quyền, môi cũng bị cắn đến rách, mặc cho máu tươi không ngừng rỉ ra, nghiến răng nghiến lợi nói: "Lão già khốn kiếp vô liêm sỉ, lại dám dòm ngó muội muội Ta, Ta Phục Hy thề sẽ không chết không ngừng với lão tặc!" Trong khoảnh khắc đó, Phục Hy đã nổi điên.

Đạo Tổ trong tâm mắt, lão sư trong tâm mắt lại âm hiểm đến vậy, mưu hại chúng sinh Hồng Hoang thì thôi đi, lại dám dòm ngó muội muội, thật sự không thể nhẫn nhịn.

Trong khoảnh khắc đó, sát cơ trong mắt Phục Hy bùng phát đến cực điểm.

Nếu không phải vì chênh lệch tu vi, thậm chí hắn còn hận không thể xông vào Tử Tiêu Cung kéo Hồng Quân đồng quy vu tận.

"Đạo hữu không cần như thế!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo liền mở lời khuyên nhủ: "Đúng như Ta đã nói trước đó, lòng yêu cái đẹp thì ai cũng có, Nữ Oa đạo hữu là một trong những mỹ nữ số một số hai của Hồng Hoang, có bao nhiêu nam tử vì nàng mà động lòng." "Quan trọng nhất, Phục Hy đạo hữu chẳng lẽ không phát hiện sao?

Ngươi và Nữ Oa đạo hữu tuy là do Tiên Thiên Âm Khí và Tiên

Thiên Dương Khí hóa hình, nhưng bản chất của Nữ Oa đạo hữu lại có sự khác biệt lớn với ngươi." "Thân người mặt rắn, nhìn có vẻ không vấn đề gì, nhưng nếu Ta nhớ không nhầm, trong Ba Ngàn Hỗn Độn Ma Thần kia cũng có một vị Nhân Diện Xà Thân Hỗn Độn Ma Thần tồn tại." "Vị Ma Thần kia tên gì Ta không rõ, nhưng Ta ngày trước nhận được Khai Thiên Ấn Ký của Bàn Cổ, sau khi xem toàn bộ quá trình Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, Ta có thể xác định rằng vị Nhân Diện Xà Thân Hỗn Độn Ma Thần kia là một nữ tử, tuyệt đối là đệ nhất mỹ nhân trong số các Hỗn Độn Ma Thần." Xì!

Tiếng hít khí lạnh lại một lần nữa vang vọng.

Sắc mặt Lão Tử và những người khác trong khoảnh khắc đó đều kinh hãi, khó tin nhìn về phía Hình Hạo, những gì hắn nói ra thực sự quá kinh người.

Nếu mọi chuyện thật sự là như vậy.

Vậy Nữ Oa và vị Nhân Diện Xà Thân Hỗn Độn Ma Thần kia có quan hệ gì?

Hồng Quân đối xử với Nữ Oa như vậy, chẳng phải cũng vì vị Hỗn Độn Ma Thần kia sao?

"Rắc!" Lại một lần nữa nắm chặt hai tay, sắc mặt Phục Hy trong khoảnh khắc đó trở nên cực kỳ khó coi.

Là huynh trưởng của Nữ Oa, hắn tự nhiên biết muội muội mình có điểm bất đồng, nhiều năm qua vẫn che chở Nữ Oa không để bí mật này bại lộ.

Nhưng giờ xem ra, cũng chính vì chuyện này mà Nữ Oa bị Hồng Quân đối xử như vậy, thậm chí có thể mục đích của Hồng Quân từ đầu đến cuối là vị Hỗn Độn Ma Thần kia.

Nếu Nữ Oa chứng Đạo thành Thánh, nàng sẽ bị Thiên Đạo và

Hồng Quân khống chế, khi đó nếu Hồng Quân đánh thức ký ức của vị Hỗn Độn Ma Thần kia trong đầu Nữ Oa và thay thế nàng, thì… "Lão tặc vô sỉ!" "Dám dùng thủ đoạn như vậy!" Miệng mắng một câu, sự giáo dưỡng của Phục Hy trong khoảnh khắc đó sụp đổ tan tành, nghiến răng nghiến lợi nói: "Không đạt được phương tâm của vị Hỗn Độn Ma Thần kia nên mới dùng thủ đoạn như vậy." "Nếu để người thành công, vậy muội muội Nữ Oa của Ta chẳng phải thân tử Đạo tiêu sao?" Vừa nói, ánh mắt Phục Hy nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt sáng quắc nói: "Hình Hạo đạo hữu, chẳng lẽ Nữ Oa từ bỏ Hồng Tú Cầu có thể thay đổi tất cả?" Nói xong, Lão Tử và những người khác bên cạnh cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Đặc biệt là Hậu Thổ và Huyền Minh, lúc này càng sốt ruột hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, làm thế nào mới có thể giúp Nữ Oa đạo hữu thoát khỏi sự khống chế của Hồng Quân?" Đều là nữ tử!

Đều là những nữ tính đại thần thông giả có danh tiếng trong Hồng Hoang.

Hậu Thổ và Huyền Minh có thiện cảm với Nữ Oa, nay nghe nàng lại bị Hồng Quân tính kế như vậy, trong lòng các nàng cũng vô cùng khó chịu.

"Không sai!" Gật đầu, Hình Hạo liền mở lời đáp: "Từ bỏ Hồng Tú Cầu, Nữ Oa có thể khôi phục tự do, vô luận là đề thăng phẩm chất Tam Hoa để tấn cấp Chuẩn Thánh đều không thành vấn đề, thậm chí có thể đi con đường Pháp Tắc Chứng Đạo." "Nhưng có một điểm Ta cũng phải nói rõ trước, Nữ Oa đạo hữu sau khi từ bỏ Hồng Tú Cầu bản thân tuy có thể khôi phục tự do, nhưng ngoài ra cũng sẽ kết xuống đại nhân quả với Hồng Quân." "Dù sao Hồng Tú Cầu đại biểu cho Thiên Đạo Quy Tắc, cho nên, một khi Nữ Oa đạo hữu từ bỏ tương đương với việc hủy hôn, Hồng Quân tự nhiên cũng sẽ có lý do để ra tay với nàng." "Quan trọng nhất, Hồng Tú Cầu không phải muốn từ

bỏ là từ bỏ được, nếu Ta nhớ không nhầm, Nữ Oa đã có Hồng Tú Cầu một đoạn thời gian rồi, e rằng gần như đã luyện hóa hoàn toàn." "Một khi Hồng Tú Cầu đã ràng buộc với Nguyên Thần, thì tự nhiên cũng sẽ bị Hồng Mông Tử Khí ràng buộc, khi đó hầu như không có bất kỳ khả năng nào có thể từ bỏ nó, dù có sa vào Ma Đạo để thoát khỏi kế của Hồng Quân, nhưng ai lại có thể tin được La Hầu?" "Không giống như Hồng Quân ngụy thiện, muốn ngụy trang sự thiện lương, hòa bình, chính nghĩa, La Hầu là Ma Đạo chi chủ, hành sự của Ma Đạo thì giảng cầu tùy tâm sở dục." Lời này vừa nói ra, toàn trường chết lặng.

Phục Hy lập tức sốt ruột.

Trong tình huống này, nếu Nữ Oa thật sự triệt để luyện hóa Hồng Tú Cầu, thì hậu quả khó có thể lường được, thậm chí ngay cả cơ hội lật mình cũng không có.

"Hình Hạo đạo hữu!" Không kịp suy nghĩ, Phục Hy hít sâu một hơi, vội vàng nói: "Đa tạ đạo hữu đã giải đáp nghi hoặc, Ta bây giờ sẽ trở về Thần Đình ngăn cản Nữ Oa luyện hóa Hồng Tú Cầu." "Chỉ cần xác định mọi điều đạo hữu nói đều là thật, Ta nguyện ý dâng Tạo Hóa Đỉnh bằng hai tay." "Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 80000 tích phân!" Xì!

Tám vạn tích phân!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo nội tâm vô cùng kinh hãi.

Vạn vạn lần không ngờ lần kịch thấu này lại có thể đạt được nhiều tích phân đến vậy.

Cộng thêm trước đó có hơn bảy mươi vạn tích phân, hiện tại đã đạt đến hơn tám mươi vạn, thêm mười mấy hai mươi vạn tích phân nữa, là có thể đổi Bàn Cổ Nguyên Thần, triệt để hoàn thiện bản thân,

thậm chí… "Tốt!" Hoàn hồn, Hình Hạo vỗ vỗ vai Phục Hy nói: "Đạo hữu tốc tốc đi đi, nếu có chỗ nào cần giúp đỡ có thể đến Tam Thập Tam Thiên tìm Ta." "Thiện!" Đáp ứng một tiếng, Phục Hy không còn chần chừ, xoay người vội vã rời khỏi Bàn Cổ Điện Thiên Điện, mang theo một trái tim nặng trĩu cấp tốc bay về phía Thần Đình.

"Hình Hạo đạo hữu!" Chờ Phục Hy rời đi, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh không khỏi bước lên, sau một hồi do dự, Đông Hoàng Thái Nhất lấy ra Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ nói: "Đạo hữu, Hồng Quân ban vật này cho Ta có mưu đồ gì?" "Ta cảm giác được, vật này khắc họa Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, đã trải qua một loạt chuyển biến, tuy không phải Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thật sự, nhưng cũng diễn dịch ra một phương đại trận hoàn toàn mới, không hề kém cạnh Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận của đạo hữu!" Ồ!

Lại nói ra!

Ánh tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo bề ngoài không động thần sắc, nhưng nội tâm cũng thập phần kinh ngạc.

Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ lại khắc họa Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, chuyện này Hình Hạo cũng không biết, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại trực tiếp nói ra, há chẳng phải đại biểu cho sự tín nhiệm của người đối với Hồng Quân cũng đã đạt đến bờ vực sụp đổ sao?

"Lại có chuyện tốt như vậy!" Thầm thì một câu trong lòng, Hình Hạo liền mở lời: "Đúng như lời đạo hữu nói, tuy Thiên Đạo đã thay đổi kế hoạch, để Đạo Ma thay thế Vu Yêu hoàn thành một lần lượng kiếp, nhưng cũng sẽ không cho phép Vu Tộc tiếp tục xưng bá, cũng sẽ không cho phép Tiên Thiên Thần Thai liên tục xuất thế, cho nên việc Yêu Tộc kiến lập nhất định sẽ xảy ra trên người hai vị đạo hữu." "Như vậy, hai vị đạo hữu tuy cường thế, Đông Hoàng Thái Nhất lại là Thiên Định Thánh Nhân, nhưng cũng khó mà chống lại tất cả Chu

Thiên Tinh Thần Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận của Vu Tộc, trong tình huống như vậy, sự xuất hiện của Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ lại đủ để phá vỡ mọi sự cân bằng." "Trong đó ẩn chứa đại trận được diễn hóa trên cơ sở Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, bản thân sức mạnh của nó tuyệt đối sẽ không kém cạnh Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, cộng thêm sự tồn tại của Thái Nhất là Thiên Định Thánh Nhân, có khả năng có thể một trận chiến với Vu Tộc." "Quan trọng nhất, tu sĩ Huyền Môn Đạo Giáo dưới trướng Hồng Quân không hề ít, đợi sau lần lượng kiếp này sẽ có không ít người chứng Đạo thành Thánh, ít nhất đạt cấp độ Trảm Tam Thi tuyệt đối không ít, khi đó nếu để họ liên hợp với Yêu Tộc.

Vậy Vu Yêu chi chiến nhất định sẽ lại một lần nữa kéo màn." Lại như vậy!

Chương 228

Đáng chết, lại tính kế chúng Ta!

Sắc mặt trầm xuống, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này đều vô cùng khó coi.

Nếu không quen biết Hình Hạo, thì tự nhiên sẽ mừng rỡ như điên, dù sao chỉ cần có sức mạnh ngang hàng với Vu Tộc, địa vị bản thân cũng sẽ đề thăng rất nhiều.

Khi đó hoàn toàn có thể không chiến đấu với Vu Tộc, mỗi bên quản lý việc của mình, hoàn toàn là tình huống đại hoan hỉ.

Nhưng theo Hình Hạo giải thích, dưới trướng Hồng Quân sẽ có lượng lớn Chuẩn Thánh xuất hiện gia nhập, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều hiểu ra, dù có kiến lập Yêu Tộc quang vinh vô hạn, e rằng khi đó cũng sẽ bị sức mạnh của Hồng Quân làm cho trống rỗng, thậm chí hai huynh đệ có khả năng sẽ đồng quy vu tận với Thập Nhị Tổ Vu.

"Khốn nạn a!" Hai tay nắm chặt, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn chằm chằm vào Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ nói: "Ta bây giờ hủy nó đi." Vừa nói, Đông Hoàng Thái Nhất triệu hoán Vô Lượng Tinh Thần Chung để đập nát Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ.

"Thái Nhất đạo hữu khoan đã!" Thấy tình hình này, Hình Hạo kinh hãi vội vàng mở lời ngăn cản: "Kẻ tính kế là Hồng Quân, không phải Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ." "Bản thân đại trận đó cũng sở hữu sức mạnh đồ thánh, trực tiếp hủy diệt nó há chẳng phải cực kỳ lãng phí sao?" "Quan trọng nhất, Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu hiện tại đang mang Hồng Mông Tử Khí trong người, một khi chuyện hủy diệt Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ bị Hồng Quân cảm tri, e rằng người sẽ ra

tay với ngươi, một khi Hồng Mông Tử Khí nổ tung trong Nguyên Thần của ngươi, thì…" Lời này vừa nói ra, Đông Hoàng Thái Nhất còn chưa kịp phản ứng, Đế Tuấn bên cạnh đã sốt ruột, vội vàng mở lời: "Nhị đệ dừng tay!" "Tuyệt đối không thể mạo hiểm!" Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất dừng động tác trong tay, nhìn kỹ Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ vài lần, sau đó ánh mắt tập trung vào Hình Hạo nói: "Đạo hữu, vật này đối với Ta có hại vô ích, nhưng đối với người lại có thể làm gấm thêm hoa, không bằng Ta tặng nó cho ngươi!" Tặng cho Ta!

Thật sao?

Ngạc nhiên nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, Hình Hạo nội tâm khó tin vô cùng.

Dù sao Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ không chỉ là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mà còn ẩn chứa một tòa đại trận cấp Thánh Nhân, loại vật này tùy tiện tặng người sao?

Không phải nói đùa chứ!

Đừng nói Hình Hạo, bao gồm cả Thập Nhị Tổ Vu, Lão Tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đầy vẻ khó tin, hoàn toàn không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại có thể làm ra chuyện như vậy.

"Hình Hạo đạo hữu, Ta nghiêm túc!" Ngược lại là Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này thần sắc nghiêm túc nói: "Chỉ cần đạo hữu giúp Ta giải đáp một chuyện, thì Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ này Ta sẽ dâng bằng hai tay!" Quả nhiên có sở cầu!

Thật là một thủ bút lớn!

Ánh tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo biết chuyện này không đơn giản như vậy.

Nhưng hắn cũng liền bình tĩnh lại, trong tình huống đã có Chu

Thiên Tinh Thần Đại Trận, Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ đối với hắn cũng không có quá nhiều cần thiết.

Dù sao vật này tuy đã có một số biến hóa trên cơ sở Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, cũng đạt đến trình độ đại trận cấp Thánh Nhân, nhưng thực tế lại không bằng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thật sự.

Cho nên, vật này đối với hắn giống như một thứ gà mờ, Vu Tộc sở hữu hai tòa đại trận cấp Thánh Nhân là đủ để phong mang tất lộ, nếu lại xuất hiện một tòa nữa, thì đó sẽ thật sự là mục tiêu của mọi mũi tên, khi đó nhất định sẽ gặp phải sự phản kháng của toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí… "Không cần!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Tòa đại trận này đối với Ta không có nhiều tác dụng, Thái Nhất đạo hữu trước đây đã liều mạng bảo hộ chúng Ta chu toàn, vô luận là công hay tư, Ta đều nên trả lời câu hỏi của ngươi." "Chúng ta đều là minh hữu, chỉ cần ý kiến của chúng ta đạt được nhất trí, thì Hồng Quân có tính kế thế nào, hai bên liên thủ cũng không phải không có một trận chiến chi lực." "Quan trọng nhất, mục tiêu của đạo hữu là Hồng Hoang Bắc Bộ, ngươi nên rõ tình hình và độ khó ở đó, nếu không có đại trận tồn tại, khó mà hoàn thành thống nhất Hồng Hoang Bắc Bộ!" "Vu Tộc Ta tuy có ý muốn thống trị thiên địa, nhưng cũng sẽ không đả áp đối thủ, càng đừng nói đã là minh hữu." "Ta chỉ cần hai vị đạo hữu đáp ứng Ta một chuyện, đó là nếu Vu Yêu thật sự phải chiến, thì hai bên chúng ta hẹn một trận chiến, một trận định càn khôn, một trận phân thắng bại!" Lời này vừa nói ra, toàn trường chết lặng.

Lão Tử và những người khác há hốc miệng, đầy vẻ kinh ngạc nhìn về phía Hình Hạo.

Từ chối rồi!

Đại trận cấp Thánh Nhân lại bị Hình Hạo từ chối!

Thật là đau lòng, thật là không thể nghĩ bàn.

Bao gồm cả Đế Giang và các Tổ Vu khác đều đầy vẻ kinh ngạc, nếu không phải tin tưởng Hình Hạo, giờ phút này họ đã hận không thể bước lên truy hỏi có phải là nội gián không.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, ánh mắt ghen tị của hai người đều đã đỏ ngầu.

Đại trận cấp Thánh Nhân!

Đó là đại trận cấp Thánh Nhân a.

Hình Hạo lại coi thường, đưa cho Ta đi, loại vật này, càng nhiều càng tốt, Ta tuyệt đối sẽ không ghét bỏ.

"Đạo hữu!" Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn cũng ngây người, vạn vạn lần không ngờ Hình Hạo lại lựa chọn từ chối.

Mất một lúc lâu, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mới hoàn hồn, sau khi nhìn nhau, sắc mặt hai người liền nghiêm túc nói: "Hai huynh đệ Ta đáp ứng!" "Hình Hạo Tổ Vu, bất kể sau này thế nào, kết minh của chúng ta nhất định sẽ vững chắc không thể phá vỡ, Vu Yêu nhất định sẽ không trở thành kẻ địch, trên chiến tuyến thống nhất sẽ là minh hữu!" Nghe vậy, Hình Hạo cũng mỉm cười.

Tuy thiếu đi một đại trận cấp Thánh Nhân, nhưng đổi lại được sự kết minh chân thành của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Dù sau này Đông Hoàng Thái Nhất có thể bị Hồng Mông Tử Khí ảnh hưởng, nhưng chỉ cần Đế Tuấn không xảy ra bất trắc, thì mọi chuyện sẽ không có vấn đề gì lớn.

Quan trọng nhất, đúng như đã nói trước đó, sự tồn tại của ba tòa đại trận cấp Thánh Nhân quá mức khiến người ta kiêng dè, hiện tại Vu Tộc cần phải âm thầm bảo tồn thực lực, đợi đến khi Đạo Ma tái chiến liền thống nhất thiên địa.

Cho nên, trong một khoảng thời gian này, Vu Tộc nhất định phải khiêm tốn, càng khiêm tốn càng tốt, vạn lần không thể lại trở thành mục tiêu của mọi mũi tên, khi đó… "Được!" Miệng đáp ứng một tiếng, Hình Hạo cũng không nói lời thừa thãi, trực tiếp mở lời hỏi: "Không biết hai vị đạo hữu muốn hỏi gì?" Nghe vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau.

Ngay sau đó, hai người cũng không chần chừ, trực tiếp mở lời nói: "Hình Hạo đạo hữu, Ta muốn hỏi chuyện Hồng Mông Tử Khí!" "Vật này thật sự chỉ đơn thuần giúp người chứng Đạo thành Thánh đơn giản như vậy sao?" "Trước đây Hồng Mông Tử Khí bị Thiên Đạo khống chế, nếu Ta dùng Hồng Mông Tử Khí chứng Đạo, chẳng phải sẽ trở thành con rối của Thiên Đạo, thậm chí bị Hồng Quân tiết chế sao?" Lời này vừa nói ra, Lão Tử liền tinh quang bùng phát trong mắt.

Vấn đề này Hình Hạo đã trả lời, hắn cũng biết nguy hại của Hồng Mông Tử Khí lớn đến mức nào.

Chỉ là không ngờ, Đông Hoàng Thái Nhất lại cảm giác được một chút, trong tình huống như vậy, nếu Hình Hạo nói ra toàn bộ, thì ở đây không chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất, còn có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Đồng thời, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bên cạnh cũng ánh mắt lóe tinh quang.

Hồng Mông Tử Khí có khống chế, hay thậm chí hạn chế hay không, đều là điều họ quan tâm.

Dù sao năm đó Hồng Vân đã không chút do dự mà giao dịch Hồng Mông Tử Khí đi, bộ dạng coi thường và không để tâm đó đã in sâu vào lòng họ.

"Đúng là như vậy!" Hơi trầm ngâm, Hình Hạo không từ chối trả lời, trực tiếp mở lời nói: "Hồng Mông Tử Khí đích xác sẽ khiến ngươi sau khi chứng Đạo thành Thánh bị Thiên Đạo hạn chế, thậm

chí bị Hồng Quân tiết chế." "Nhưng loại hạn chế và tiết chế này lại không có ảnh hưởng quá lớn, nhiều nhất cũng chỉ hạn chế khả năng tiếp tục đề thăng của ngươi, khiến ngươi vô pháp đột phá tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Lông mày nhướng lên, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều lộ vẻ nghi hoặc, vô thức nhìn về phía Hình Hạo hỏi: "Đạo hữu, Vô Cực Đại La Kim Tiên là cảnh giới gì?" "Là cảnh giới trên Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?" "Không sai!" Gật đầu, Hình Hạo khẽ ho một tiếng, liền mở lời: "Cái gọi là Thánh Nhân, thực tế chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trên đó là Vô Cực Đại La Kim Tiên, sau đó là Thiên Đạo cấp, Ma Thần cấp và Đại Đạo cấp." "Thời đại Hỗn Độn, Hỗn Độn Ma Thần sinh ra đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trưởng thành hầu như đều sẽ đạt đến tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí Thiên Đạo cấp." "Trong đó như Bàn Cổ loại đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần thì đạt đến tầng thứ cao hơn là Ma Thần cấp, Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa là để chứng đắc Đại Đạo, nhưng lại bị Thiên Đạo Hồng Hoang đánh lén vào thời khắc then chốt khiến công dã tràng." "Cho nên, nếu mục tiêu của ngươi chỉ là trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, thì Hồng Mông Tử Khí không có vấn đề gì, nhưng nếu muốn tiến thêm một bước nữa, thì Hồng Mông Tử Khí đối với ngươi lại có hại vô ích." "Tuy sẽ đẩy nhanh tốc độ trở thành Thánh Nhân, nhưng cũng hạn chế cực hạn của ngươi, thậm chí có thể bị vô số thiên kiêu hậu thế vượt qua, thậm chí…" Nói đến đây, Hình Hạo dừng lại, sau đó dưới ánh mắt căng thẳng của Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hắn tiếp tục nói: "Thậm chí bị hậu thế coi là lâu nghĩ!" Lâu nghĩ!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong khoảnh khắc đó tái nhợt đến cực điểm.

Nếu thật sự là như vậy, thì Hồng Mông Tử Khí mà bọn họ hằng

mong ước há chẳng phải là nguy cơ lớn nhất sao?

Nhưng hiện tại đã triệt để hợp nhất với Nguyên Thần, vậy phải làm sao đây?

"Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo đạo hữu!" "…" Hầu như ngay lập tức, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền bước lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Hình Hạo, thần sắc căng thẳng nói: "Có cách nào lấy Hồng Mông Tử Khí ra không?" "Có cách nào loại bỏ Hồng Mông Tử Khí không?" "…" Trong khoảnh khắc đó, ba người đều sốt ruột.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, là người kiên quyết bước lên con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, tâm khí cao ngút trời, càng tự tin mười phần.

Chương 229

Nhưng hiện tại lại nghe nói Hồng Mông Tử Khí sẽ hủy hoại mọi nỗ lực, làm sao hắn có thể chấp nhận được?

Trong khoảnh khắc đó, hắn cuối cùng cũng hiểu vì sao Hồng Vân lại từ bỏ Hồng Mông Tử Khí để đổi lấy Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Bởi vì thứ đó thật sự là một loại gà mờ, thậm chí có thể lấy mạng người, dù sao một khi đạt đến tầng thứ Thánh Nhân mà không thể đề thăng nữa, chẳng phải sống không bằng chết sao?

"Không có!" Lắc lắc đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía ba người nói: "Trong số đó, trừ Tam Thanh ra, những người còn lại khó mà đạt được điểm này." "Dù sao Hồng Mông Tử Khí đã dung hợp với Nguyên Thần, trừ phi sáng tạo ra một môn Trảm Nguyên Thần chi pháp, dưới tình huống triệt để phá toái nó để phân tách Hồng Mông Tử Khí ra, nhưng làm như vậy, bản thân ngươi lại có thể sẽ tử vong." "Còn về Tam Thanh thì, có Bàn Cổ Khí Vận gia trì và Bàn Cổ Khai Thiên Công Đức hộ thể, muốn đạt được điểm này tuy có chút khó khăn, nhưng cũng không phải là không thể hoàn thành." Lời này vừa nói ra, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức tái nhợt đến cực điểm.

Phân tách Nguyên Thần để loại bỏ Hồng Mông Tử Khí, loại chuyện này vừa nghe đã khiến người ta rợn tóc gáy, sơ sẩy một chút sẽ thân tử Đạo tiêu, dù có thành công, e rằng cũng sẽ phải trả giá cực lớn, bản thân trong một khoảng thời gian ngắn khó mà khôi phục.

"Đáng chết, phải làm sao đây!" "Hồng Quân khốn kiếp, dám đối xử với Ta như vậy!" "Hồng Mông Tử Khí, năm đó vì sao Ta lại ngốc

nghếch chấp nhận thứ này!" "…" Miệng không ngừng lẩm bẩm, Chuẩn Đề hóa thân thành oán phụ mà lải nhải, đôi mắt đầy oán độc đối với Hồng Quân.

Tương tự, Tiếp Dẫn bên cạnh sắc mặt cũng xanh mét khó coi, tuy cũng giống như Đông Hoàng Thái Nhất không mở lời, nhưng sự oán hận và sát ý đối với Hồng Quân cũng đã đạt đến cực điểm.

"Thành công rồi!" Thu hết phản ứng của ba người vào mắt, Hình Hạo biết kế hoạch đã thành công.

Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau này không thể nào cùng một chiến tuyến với Hồng Quân được nữa, dù bị áp lực ép buộc, nhưng cũng không thể nào nghiêm túc mà chấp hành.

Thậm chí ba người sẽ tìm mọi cách để lấy Hồng Mông Tử Khí ra khỏi Nguyên Thần, khi đó tất yếu sẽ triệt để phản bội Hồng Quân, lúc đó có thể tiếp nhận họ chỉ có Ma Đạo và Vu Tộc.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, ba người Đông Hoàng Thái Nhất đều không thể nào lựa chọn Ma Đạo, dù sao sự tồn tại của La Hầu bản thân cũng không quang minh, dục vọng khống chế vạn vật của hắn còn trên cả Hồng Quân.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 30000 tích phân!" Lại ba vạn tích phân!

Một sóng không lỗ!

Nghe tiếng hệ thống nhắc nhở, Hình Hạo nhìn sâu vào ba người Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó liền mở lời: "Không, ba vị đạo hữu cũng không phải là không có cơ hội!" "Nếu Đạo Ma đại chiến, Huyền Môn Đạo Giáo thất bại, thì ảnh hưởng của Hồng Quân bản thân cũng sẽ sụp đổ, khi đó Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể sẽ bất ổn, dù Thiên

Đạo không diệt Hồng Quân bất tử, nhưng cũng có thể nhân cơ hội này mà lấy nó ra!" Thật sao!

Có chuyện như vậy!

Mắt sáng lên, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hơi thở lập tức dồn dập.

Nếu thật sự như lời Hình Hạo nói, vậy Đạo Ma chi chiến dường như là cơ hội cuối cùng, thậm chí… "Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 10000 tích phân!" Lại một vạn tích phân!

Nụ cười trên mặt càng đậm, Hình Hạo há miệng chuẩn bị nói tiếp.

Phanh phanh phanh!

Đúng lúc này, một tràng tiếng gõ cửa vang lên, ngay sau đó tiếng Trấn Nguyên Tử cấp bách truyền đến từ bên ngoài đại môn Thiên Điện: "Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo Tổ Vu!" "…" Tiếng Trấn Nguyên Tử!

Hắn đã quay về!

Ánh tinh quang trong mắt lóe lên, lời nói trên môi Hình Hạo dừng lại, ánh mắt liền nhìn về phía Đế Giang bên cạnh nói: "Vu Đế, Trấn Nguyên Tử đạo hữu đã đến, hãy để hắn vào đi!" "Tốt!" Đáp ứng một tiếng, Đế Giang cũng không chần chừ, đại thủ vung lên liền mở ra đại môn Bàn Cổ Điện Thiên Điện.

Kẽo kẹt!

Đại môn mở ra, Trấn Nguyên Tử vội vã đi vào, sau khi tiến vào trong điện, thần sắc cấp bách nói: "Hình Hạo Tổ Vu đại sự bất diệu, Nhân Sâm Quả Thụ bị cướp đi!" "Không những vậy, Ta cảm giác được những tên gia hỏa kia đã xuất hiện ở Hồng Hoang Bắc Bộ,

dường như đã đạt được hợp tác với một chủng tộc nào đó, những khí tức huyết nhục kia đã biến mất hoàn toàn, điều duy nhất có thể xác định là những tên gia hỏa kia sắp sửa ra tay với Hồng Hoang Bắc Bộ, khi đó một trận tinh phong huyết vũ sẽ bùng nổ." Cái gì!

Nhân Sâm Quả Thụ bị cướp đi!

Huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần đều đã hoàn thành ký sinh!

Nghe xong lời Trấn Nguyên Tử, Hình Hạo, Lão Tử và Thập Nhị Tổ Vu đều sốt ruột.

Phải biết rằng, huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần vốn cực kỳ đáng sợ, nếu để chúng hoàn thành ký sinh trên quy mô lớn, thì nhất định sẽ mang đến biến cố lớn cho Hồng Hoang, thậm chí… "Hình Hạo đạo hữu!" "Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh đột nhiên bước lên, thần sắc hơi cấp bách nói: "Vừa rồi nói Hồng Hoang Bắc Bộ sẽ nổi lên tinh phong huyết vũ, là chuyện gì vậy?" "…" Đối mặt với câu hỏi, Trấn Nguyên Tử do dự một lát sau đó ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo tìm kiếm ý kiến của hắn.

"Hai vị đạo hữu!" Thấy tình hình này, Hình Hạo liền hoàn hồn, lập tức mở lời nói: "Chuyện là như thế này…" Ngay lập tức, Hình Hạo đơn giản thuật lại chuyện huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần có thể ký sinh vào thể nội tu sĩ một lần.

"Cái gì!" "Loại tồn tại như vậy lại có thể tồn tại!" Nghe xong lời Hình Hạo giảng thuật, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều sốt ruột.

Nói đùa sao, Hồng Hoang Bắc Bộ chính là mục tiêu tiếp theo của Yêu Đình, thậm chí tinh nhuệ của Yêu Đình đều đã tập trung ở đó.

Nếu vì huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần mà xảy ra đại chiến, thì tu

sĩ Yêu Đình nhất định sẽ thương vong lớn, khi đó… "Đáng chết!" Miệng mắng một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất liền nhìn về phía Đế Tuấn nói: "Đại ca, chúng ta tốc tốc trở về chuẩn bị, tuyệt đối không thể để những tên gia hỏa kia đạt được mục đích." "Tốt!" Đáp ứng một tiếng, Đế Tuấn cũng phản ứng lại, ôm quyền hành lễ với Hình Hạo nói: "Hình Hạo đạo hữu, vậy hai huynh đệ Ta xin cáo từ trước." Nói xong, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất xoay người chuẩn bị rời đi.

"Đợi đã!" Đột nhiên, Lão Tử khẽ mở lời, bước lên, ôm quyền hành lễ nói: "Đế Tuấn đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu, bần đạo muốn cùng đi gặp gỡ những tên gia hỏa kia!" Trong đó, sát khí trên người Lão Tử ngoại lộ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên bị những kẻ ký sinh huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần bắt đi, hiện tại cuối cùng cũng có tin tức, Lão Tử há lại có thể ngồi yên?

Quan trọng nhất, năm đó Trấn Nguyên Tử đã nói sào huyệt huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần này ở khu vực Hồng Hoang Bắc Bộ, chỉ cần tiêu diệt chúng, tìm được sào huyệt của chúng, nhất định có thể tìm thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên.

"Được!" Hơi trầm ngâm, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất liền gật đầu đáp ứng.

Tuy không biết chuyện Nguyên Thủy và Thông Thiên bị bắt, nhưng Lão Tử dù sao cũng là cường giả Chuẩn Thánh chỉ kém Hình Hạo trong Hồng Hoang, lại có Tiên Thiên Chí Bảo hộ thể, có sự gia nhập của người, nắm chắc cũng sẽ lớn hơn.

Ngay lập tức ba người bước chân muốn rời đi.

"Đợi đã!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lại mở lời ngăn cản: "Ba vị đạo hữu, chuyện này không thể xem thường, sơ sẩy một chút sẽ có

khả năng thân tử Đạo tiêu." Vừa nói, Hình Hạo từ trong ngực lấy ra một viên ngọc phù giao cho Hình Tiêu bên cạnh nói: "Đem vật này giao cho ba vị đạo hữu!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu lập tức cầm ngọc phù của Hình Hạo đi đến trước mặt ba người Đế Tuấn, sau khi giao cho ba người, mới quay về bên cạnh Hình Hạo.

"Đạo hữu, đây là?" Nhìn kỹ ngọc phù vài lần, ba người Đế Tuấn hơi khó hiểu hỏi.

"Vật này là Truyền Tấn Phù!" Nhún vai, Hình Hạo mở lời nói: "Trong một khoảng thời gian này Ta sẽ bế quan liệu thương!" "Nhưng ba vị đạo hữu nếu gặp phải chuyện không giải quyết được có thể truyền tấn cho Ta, nếu thương thế của Ta đã khôi phục, nhất định sẽ đến Hồng Hoang Bắc Bộ chi viện." "Trước đây ở Bất Chu Sơn, những tên gia hỏa kia đã kiêu ngạo đến mức muốn giết Ta, đối với loại tồn tại địch đối như vậy, bản Tổ Vu Ta há lại có thể để chúng tiếp tục tồn tại." Thì ra là vậy!

Ánh mắt lộ ra một tia bừng tỉnh, ba người Đế Tuấn liền hiểu ra tâm tư và ý đồ của Hình Hạo.

Sau khi nhìn nhau, ba người liền gật đầu nói: "Như vậy, vậy vật này Ta xin nhận, Hình Hạo Tổ Vu, chúng Ta xin cáo từ ~!" Nói xong, ba người Đế Tuấn cũng không chần chừ, xoay người bước chân vội vã rời khỏi Bàn Cổ Điện Thiên Điện, cấp tốc bay về phía Hồng Hoang Bắc Bộ.

Chờ ba người rời đi, Hình Hạo vẫy tay ngăn cản Trấn Nguyên Tử đang định nói tiếp, ánh mắt liền nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không xa nói: "Hai vị đạo hữu, có nghi vấn gì không?" "…" Đối mặt với câu hỏi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, những điều vốn định hỏi cũng theo đó mà trở nên nhạt nhẽo, dù sao so với sự đả kích mà Hồng Mông Tử Khí mang lại, những chuyện khác dường như cũng

không còn quan trọng nữa.

Chương 230

Hỏi Hình Hạo thì cái giá phải trả ít nhất cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mà đó là thứ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiện tại không muốn đưa.

"Không có gì." Hơi trầm ngâm một lát, Chuẩn Đề liền mở lời nói: "Ngày hôm nay huynh đệ Ta đã được chỉ bảo nhiều, đa tạ Hình Hạo đạo hữu đã chỉ điểm!" Bỏ cuộc rồi sao?

Hai tên gia hỏa này không thấy Hoàng Hà không bỏ lỡ.

Ánh tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo liền hiểu ra tâm tư của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, e rằng họ không muốn bỏ ra cái giá lớn để đổi lấy kịch thấu.

Tuy cũng sẽ khiến hắn mất đi một số tích phân, nhưng Hình Hạo lại không để ý, có những thứ không thể dễ dàng cho đi, những điều kịch thấu càng huyền diệu, người ta mới càng tin tưởng, như vậy mới có thể thu được nhiều tích phân và lợi ích hơn.

Nếu tùy tiện nói ra, thì đối với Hình Hạo mà nói tuyệt đối là tự hủy trường thành, một hai lần thì thôi, số lần quá nhiều, thì kịch thấu sẽ không còn giá trị nữa.

Nói đến đây, Hình Hạo liền gật đầu nói: "Như vậy, vậy hai vị đạo hữu xin cứ tự nhiên!" "Đợi Ta khôi phục sau, nhất định sẽ ở Tam Thập Tam Thiên yến tiệc mời hai vị, khi đó xin hai vị đạo hữu nể mặt quang lâm!" Nghe vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền hiểu ra lời đuổi khách của Hình Hạo.

Ngay lập tức, hai người cũng không chần chừ, ôm quyền hành lễ nói: "Như vậy, vậy hai huynh đệ Ta cũng không làm phiền nữa." "Đợi Hình Hạo đạo hữu nhập chủ Tam Thập Tam Thiên, hai huynh đệ Ta

nhất định sẽ đến chúc mừng một phen!" Nói xong, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không chần chừ, lập tức xoay người liền đi ra bên ngoài.

Chờ ba người rời đi, Thập Nhị Tổ Vu bên cạnh liền tiến lên, mở lời hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, vì sao không chấp nhận Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ của Đông Hoàng Thái Nhất?" "Đó là đại trận cấp Thánh Nhân a, dù có cực kỳ tương tự với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhưng đối với Vu Tộc chúng ta cũng là một trợ lực lớn!" Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo liền hiểu rõ ý đồ của họ.

Hơi trầm ngâm sau đó, Hình Hạo liền mở lời giải thích nguyên nhân từ chối, đơn giản thuật lại chuyện Vu Tộc hiện tại cần phải hành sự khiêm tốn một lần.

"Thì ra là vậy!" "Vậy Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ lại có tệ đoan lớn đến thế!" Nghe xong lời Hình Hạo giảng thuật, Đế Giang và các Tổ Vu khác liền bừng tỉnh đại ngộ, sau khi hiểu rõ toàn bộ tình huống, liền gật đầu nói: "Như vậy, vậy Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ Vu Tộc chúng ta thật sự không thể muốn." "Có Thập Nhị Đô Thiên Trận và Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận là đủ rồi, nếu lại trở thành mục tiêu của mọi mũi tên, e rằng chuyện Ma Đạo xâm nhập Bất Chu Sơn và Tam Thập Tam Thiên sẽ lại một lần nữa tái diễn." Nghe vậy, Hình Hạo liền thở phào một hơi.

Chỉ cần Thập Nhị Tổ Vu có thể hiểu ra ý đồ, thì mọi chuyện cũng không còn vấn đề gì nữa.

Nói đến đây, ánh mắt của hắn liền nhìn về phía Trấn Nguyên Tử bên cạnh nói: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Nhân Sâm Quả Thụ thật sự bị cướp đi sao?" "Đúng vậy!" Gật đầu, Trấn Nguyên Tử thần sắc nghiêm túc nói: "Ta sau khi trở về Ngũ Trang Quán phát hiện đại trận do Ta bố trí đã bị hủy diệt hoàn toàn." "Những người bảo hộ trong

Ngũ Trang Quán của Ta cũng bị đồ sát toàn bộ, chỉ duy nhất một Địa Tiên còn sống sót nói cho Ta biết những kẻ ký sinh huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần đã làm." "Sau đó Ta đã đi Hồng Hoang Bắc Bộ để điều tra, căn cứ vào tin tức từ nhãn tuyến Địa Tiên nhất mạch của Ta, Ta đã thành công tìm được mấy tu sĩ bị huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ký sinh." "Ta đã thử giao thủ với chúng, cuối cùng lại thất bại, may mà Ta chạy thoát nhanh, chúng không đuổi kịp, hoặc có lẽ, chúng không còn đặt mục tiêu lên người Ta nữa, vì Nhân Sâm Quả Thụ đã bị mang đi." Nghe vậy, Hình Hạo sắc mặt liền ngưng trọng.

Trấn Nguyên Tử lại thất bại một lần nữa!

Tuyệt đối không phải tin tốt, phải biết rằng, hiện tại Địa Tiên nhất mạch đại khái đã trải rộng khắp Hồng Hoang đại địa, dưới sự gia trì của khí vận Địa Tiên nhất mạch, tu vi của Trấn Nguyên Tử cũng đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Trong tình huống như vậy, Trấn Nguyên Tử lại một lần nữa bại trận, từ đó có thể thấy những kẻ ký sinh huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần kia mạnh mẽ đến mức nào, số lượng lại đông đảo như vậy, e rằng… "Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Một lúc lâu, Hình Hạo hoàn hồn, ánh mắt tập trung vào Trấn Nguyên Tử nói: "Đạo hữu, chủng tộc bị huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ký sinh kia là gì?" Không chỉ Hình Hạo, bao gồm cả Thập Nhị Tổ Vu bên cạnh cũng thập phần hiếu kỳ.

Huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần dù sao cũng là kẻ kiêu ngạo bất tuân, đã có thể ký sinh trên quy mô lớn một chủng tộc, từ đó có thể thấy tiềm lực của chủng tộc đó không thể xem thường.

"…" Mở miệng, Trấn Nguyên Tử cố gắng nhớ lại, liền mở lời nói: "Ta cũng không rõ, những người đó Ta hầu như đều chưa từng thấy." "Nhưng có một điểm Ta có thể xác định, hầu như đều là chủng tộc giống vượn, vì đặc trưng của vượn trên mặt không thể che giấu,

đặc biệt là cái đuôi phía sau lưng.” Tộc vượn!

Tình hình kiểu gì đây!

Nghe xong lời Trấn Nguyên Tử giảng thuật, Hình Hạo và các Tổ Vu khác đều nhíu mày.

Trong Hồng Hoang, thật sự không có tộc vượn nào nổi bật, bất kể là vượn nào, nhìn qua dường như đều không có bao nhiêu nội tình mới đúng.

“Đợi đã!” Đột nhiên, Hình Hạo dường như đã hiểu ra, ánh tinh quang trong mắt lóe lên nói: “Tứ Đại Linh Hầu!” “Những tên gia hỏa kia chẳng lẽ đang mưu đồ Hỗn Độn Ma Viên chi thân!” Trong khoảnh khắc đó, nội tâm Hình Hạo sốt ruột!

Tứ Đại Linh Hầu phân thành: Linh Minh Thạch Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu, Thông Bối Viên Hầu và Xích Khào Mã Hầu!

Bốn loại Linh Hầu căn nguyên bất phàm, nhưng cũng chỉ có thể sánh ngang với đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai mà thôi, ở hậu thế thì đích xác không phải tồn tại nhỏ bé, nhưng ở thế giới Hồng Hoang thì cũng không phải quá đáng kể.

Nhưng một khi Hỗn Thế Tứ Hầu hợp nhất, thì có thể diễn hóa thành Hỗn Độn Ma Viên!

Phải biết rằng, trong thời đại Hỗn Độn, duy chỉ có Hỗn Độn Ma Viên nắm giữ Chiến Chi Pháp Tắc mới có nội tình và năng lực chính diện cứng đối cứng với Bàn Cổ.

Nếu huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần này mưu đồ là điểm này, thì chúng nhất định có thể tạo ra một tồn tại có tiềm lực gần như vô địch, khi đó… “Hình Hạo huynh đệ!” “Tứ Đại Linh Hầu?” Lúc này, Đế Giang và các Tổ Vu khác liền tiến lên hỏi, vẻ mặt đầy tò mò.

Đặc biệt là Trấn Nguyên Tử, mơ hồ nghe được từ “Hỗn Độn Ma

Viên", nhưng lại không rõ rốt cuộc là chuyện gì.

"…" Hoàn hồn, Hình Hạo nhìn Đế Giang và các Tổ Vu khác một cái, sau đó mở lời nói: "Tứ Đại Linh Hầu phân biệt là Linh Minh Thạch Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu, Thông Bối Viên Hầu và Xích Khào Mã Hầu!" "Bản thân chúng không cường đại, tiềm lực cũng không lớn, nhưng bản thân chúng lại là do tứ chi của tàn khu Hỗn Độn Ma Viên hóa thành, nếu tập hợp chúng lại với nhau, thì có thể lại một lần nữa diễn dịch ra Hỗn Độn Ma Viên." "Trong Khai Thiên Ấn Ký mà Ta có được, Bàn Cổ từng đại chiến với Hỗn Độn Ma Viên nhiều lần, hai bên có thắng có thua, trước khi Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, chính là vì tru sát Hỗn Độn Ma Viên mới thành công dòm ngó được Đại Đạo Khế Cơ." "Nếu mục đích của những huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần kia là phục sinh chân thân Hỗn Độn Ma Viên, thì sự tồn tại đó là một mối đe dọa lớn, dù sao chúng ta tuy có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, nhưng cũng chỉ là Bàn Cổ không có thần trí, một khi Hỗn Độn Ma Viên Chân Thân xuất hiện, thì hậu quả…" Cái gì!

Lại có chuyện như vậy!

Thất thanh kinh hô, Đế Giang và các Tổ Vu khác lúc này cũng không khỏi biến sắc.

Nếu mọi chuyện là thật, thì chuyện này không thể trì hoãn được nữa, nếu để những tồn tại bị huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ký sinh kia tạo ra Hỗn Độn Ma Viên, thì toàn bộ cục diện Hồng Hoang nhất định sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất, thậm chí… "Pháp bất truyền Lục Nhĩ!" Đột nhiên, Trấn Nguyên Tử bên cạnh dường như đã hiểu ra, thần sắc đột biến nói: "Năm đó Đạo Tổ Hồng Quân khi giảng đạo lần đầu đột nhiên nói một câu như vậy." "Lúc đó chúng Ta đều cực kỳ khó hiểu, bây giờ xem ra, Pháp bất truyền Lục Nhĩ có lẽ đang chỉ Lục Nhĩ Mi Hầu, một trong Tứ Đại Linh Hầu." "Không ổn rồi, một trong Tứ Đại Linh Hầu là Lục Nhĩ Mi Hầu đã xuất hiện, thì Xích

Khào Mã Hầu và Thông Bối Viên Hầu cũng sẽ ứng vận mà sinh, thậm chí Linh Minh Thạch Hầu cũng có thể bị Thiên Đạo dựng dục ra sớm." Nghe vậy, sắc mặt Hình Hạo cũng trầm xuống.

Theo ghi chép, Linh Minh Thạch Hầu chính là Tôn Ngộ Không, một trong các nhân vật chính của thời đại Tây Du.

Nhưng đó là tất cả đều theo sự phát triển của Thiên Đạo, hiện tại Thiên Đạo đã thay đổi lớn kế hoạch và tính toán, trời biết có làm ra chuyện tang tâm bệnh cuồng gì không.

Dù sao những huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần kia đối tượng thù hận vẫn luôn là Bàn Cổ nhất mạch, nếu để chúng nắm giữ Hỗn Độn Ma Viên Chân Thân, thì mục tiêu của chúng tất yếu sẽ là Vu Tộc!

"Hô ~" Thở mạnh một hơi, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía Trấn Nguyên Tử bên cạnh, sắc mặt nghiêm túc nói: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Ta cần sự giúp đỡ của ngươi!" "Phát động Địa Tiên nhất mạch trong Hồng Hoang để tìm kiếm Lục Nhĩ Mi Hầu!" "Ba Đại Linh Hầu còn lại hiện tại chúng ta không có tin tức, nhưng Lục Nhĩ Mi Hầu đã xuất hiện, thì tuyệt đối không thể để nó bị ký sinh, càng không thể để nó bị chủng tộc vượn bị huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ký sinh hấp nạp." "Tốt!" Gật đầu, Trấn Nguyên Tử không từ chối, lập tức đáp ứng nói: "Ta bây giờ sẽ đi sắp xếp!" Nói xong, Trấn Nguyên Tử ôm quyền hành lễ, xoay người cũng vội vã rời khỏi Bàn Cổ Điện Thiên Điện.

"Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này, Đế Giang cũng bước lên, sắc mặt nghiêm túc nói: "Có cần phát động nhân thủ Vu Tộc chúng ta cũng gia nhập tìm kiếm không?" "Không cần!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo từ chối nói: "Vu Tộc chúng ta vừa mới đẩy lui sự xâm nhập của Ma Đạo, là tồn tại được chúng sinh Hồng Hoang chú mục, có bất kỳ gió thổi cỏ lay nào cũng sẽ gây ra sự kiêng dè." "Cho nên, Vu Tộc tuyệt đối không

thể hành động bừa bãi, tiếp tục hoàn thành kế hoạch trước đó của chúng ta là được." "Tốt!" Gật đầu, Đế Giang cũng biết sự cấp bách.

Vu Tộc hiện tại đích xác không nên hành động, làm như vậy chỉ sẽ sớm bộc lộ Lục Nhĩ Mi Hầu, thậm chí dẫn đến việc Vu Tộc khó mà nắm giữ nó, sẽ phát sinh biến cố.

Nghĩ đến đây, Đế Giang liền mở lời nói: "Như vậy, vậy Hình Hạo huynh đệ hãy về liệu thương trước đi!" "Ta sẽ để Hậu Nghệ, Hình Thiên và Khoa Phụ triệu tập nhân mã đến Tam Thập Tam Thiên hiệp trợ!" "Đồng thời, Ta cũng sẽ với tốc độ nhanh nhất tuyển lại một phần các chủng tộc gia nhập Vu Tộc để đưa vào Tam Thập Tam Thiên tùy ý điều phối!" "Tốt!" Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo không từ chối.

Lúc này hắn đích xác thập phần suy yếu, thậm chí không định trực tiếp trở về Tam Thập Tam Thiên.

Dù sao hiện tại quá suy yếu, ở lại trú địa Vu Tộc là an toàn nhất, đợi sau khi thương thế khôi phục như ban đầu rồi mới đi Tam Thập Tam Thiên cũng không muộn.

Nói đến đây, Hình Hạo liền ôm quyền hành lễ nói: "Như vậy, vậy Ta xin đi liệu thương trước." Nói xong, Hình Hạo cũng không chần chừ, dẫn theo Hình Tiêu và Chu Tinh Thần rời khỏi Bàn Cổ Điện Thiên Điện, đi thẳng về phía Ngộ Đạo Cung.

Đợi sau khi trở về Ngộ Đạo Cung, Hình Hạo xóa bỏ ấn ký Nguyên Thần trong Tiên Thiên Âm Dương Đồ và Tiên Thiên Ngũ Hành Đồ để Hình Tiêu và Chu Tinh Thần luyện hóa, còn hắn thì bước vào mật thất, định bế quan tu phục thương thế.

"Sẽ nghiêm trọng đến mức này sao!" Trong mật thất, Hình Hạo nhíu chặt mày đánh giá tình hình bên trong cơ thể, sắc mặt nhất thời trở nên cực kỳ khó coi.

Không vì điều gì khác, bởi vì ngũ tạng lục phủ đều xuất hiện tổn thương lớn, thậm chí ngay cả Chí Tôn Ngũ Khí cũng có chút không thể che chở được.

"Di chứng sau khi được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì sao!" Ánh tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo hơi suy tư một lát sau đó, toàn bộ sắc mặt trong khoảnh khắc đó liền trở nên cực kỳ khó coi.

Chương 231

Di chứng của đại trận!

Tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Dù sao Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận chính là lá bài tẩy cường đại nhất hiện tại, nếu vì di chứng mà dẫn đến biến hóa, thì dù có thể lại một lần nữa thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, e rằng cũng vô pháp làm cho đại trận gia trì bản thân từ đó nắm giữ chiến lực cấp Thánh Nhân.

Nói đến đây, thần sắc Hình Hạo nhất thời biến hóa bất định.

Cẩn thận quan sát một hồi sau đó, phát hiện di chứng phản phệ của cổ đại trận cực kỳ mãnh liệt, dù là Bàn Cổ Chi Thân cũng ít nhất cần vài ngàn năm mới có thể hoàn toàn tu phục.

Trong thời gian đó không thể điều động sức mạnh gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, cũng tức là sẽ mất đi chiến lực cấp Thánh Nhân.

"Đáng chết!" "Lại như vậy!" Miệng mắng một câu, sắc mặt Hình Hạo nhất thời biến hóa bất định.

Trong tình huống như vậy, nếu vô pháp sở hữu chiến lực cấp Thánh Nhân, thì đối với bản thân mà nói tuyệt đối là đả kích mang tính hủy diệt, thậm chí đối với toàn bộ Vu Tộc mà nói cũng có ảnh hưởng lớn.

"Không được!" "Ta nhất định phải giải quyết điểm này!" Nắm chặt nắm đấm, sắc mặt Hình Hạo biến hóa vài lần sau đó nói: "Đạo Ma chi tranh sắp sửa mở ra, sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba hoàn tất là thời đại Thánh Nhân hoành không." "Nếu chiến lực cấp

Thánh Nhân của Ta biến mất, thì một khi Thiên Đạo Thánh Nhân xuất hiện, ưu thế của Vu Tộc sẽ lập tức bị đảo ngược, thậm chí có thể bước vào vận mệnh vốn có." "Dù không phải vì Yêu Tộc diệt tộc, nhưng một khi Đạo Ma chi tranh lôi kéo Vu Tộc vào trong, thì toàn bộ Vu Tộc đều sẽ tổn thất thảm trọng, thậm chí triệt để diệt vong." Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng không quan tâm gì nữa, trực tiếp triệu hồi bảng điều khiển cá nhân ra xem: 【Hình Hạo】 【Chủng tộc: Bàn Cổ Vu Tộc】 【Tu vi: Chuẩn Thánh Sơ Kỳ, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn】 【Huyết mạch: Bàn Cổ Huyết Mạch】 【Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, Chu Thiên Một Trăm Linh Tám Biến】 【Pháp bảo: Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Chung, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, Tiên Thiên Ngũ Hành Châu, Hồng Mông Lượng Thiên Xích…】 【Tích phân: 842900】 "Tám mươi bốn vạn tích phân!" "Chỉ còn một chút, chỉ còn một chút nữa thôi a." Ánh mắt phức tạp nhìn số lượng tích phân kia, Hình Hạo nội tâm vô cùng rối rắm.

Chỉ cần gom đủ thêm mười sáu vạn tích phân, là có thể đổi Bàn Cổ Nguyên Thần, thậm chí giúp Thập Nhị Tổ Vu nắm giữ Nguyên Thần, giúp các Đại Vu đỉnh cấp trong Vu Tộc tạo ra Nguyên Thần.

Như vậy, chiến lực đỉnh cấp của Vu Tộc sẽ đề thăng lớn, dù sau này đối mặt với sự xâm nhập của Đạo Ma cũng sẽ có lực tự vệ tốt hơn.

Đặc biệt là Thập Nhị Tổ Vu, nếu có được Nguyên Thần, thì cảnh giới nhục thân của họ nhất định sẽ lại đề thăng một cấp bậc, Đế Giang sẽ đạt đến Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng có thể đạt đến Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Khi đó, Thập Nhị Tổ Vu cấu tạo Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận triệu hoán Bàn Cổ, thì chiến lực cũng sẽ đề thăng lớn.

Đáng tiếc, trong tình huống hiện tại, nhất định phải dùng số tích

phân này để giải quyết di chứng sau khi Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì, duy trì hai cỗ chiến lực cấp Thánh Nhân, Vu Tộc mới có thể đứng vững ở thế bất bại.

"Hệ thống, mở Tích Phân Thương Thành!" "Chọn vật phẩm có thể giải trừ di chứng sau khi Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì." Giây tiếp theo, quang huy rực rỡ, Tích Phân Thương Điếm mở ra, một loạt danh sách liền xuất hiện trước mắt hắn: Tinh Thần Đạo Chủng: 800000 tích phân!

Tinh Thần Pháp Tắc: 600000 tích phân!

Tinh Thần Thần Thể: 500000 tích phân!

Tinh Thần Chi Khí: 300000 tích phân!

Tinh Thần Vương Phù: 100000 tích phân! … Sau khi nhìn kỹ vài lần, Hình Hạo liền tra xét.

Tinh Thần Vương Phù trị giá mười vạn tích phân là một loại phù văn đặc biệt, có thể tu phục sức mạnh bị tinh thần chi lực phản phệ trong cơ thể, nhưng cũng chỉ có thể tu phục một lần.

Một lần mười vạn tích phân!

Dù Hình Hạo có hơn tám mươi vạn tích phân cũng không dám dùng, trực tiếp bỏ qua.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn tập trung vào Tinh Thần Thần Thể, chỉ cần đổi vật này thì đích xác có thể thay đổi tất cả, thậm chí khiến lực phản phệ của tinh thần chi lực biến mất không còn dấu vết.

Nhưng làm như vậy, Bàn Cổ Chi Thân của hắn sẽ bị tiêu trừ, rõ ràng là được không bù mất.

"Như vậy, vậy chỉ còn Tinh Thần Quy Tắc và Tinh Thần Đạo Chủng!" Miệng lẩm bẩm một câu, ánh mắt Hình Hạo đau xót mãnh

liệt, lập tức mở giới thiệu của hai thứ đó: Tinh Thần Đạo Chủng: Đạo Chủng do Tinh Thần Quy Tắc trong Tam Thiên Đại Đạo ngưng tụ, sau khi hấp thu có thể nắm giữ sức mạnh Tinh Thần Quy Tắc, đề thăng lớn khả năng khống chế tinh thần chi lực của bản thân.

Tinh Thần Pháp Tắc: Một trong Tam Thiên Pháp Tắc, nắm giữ liền có thể nắm giữ tinh thần chi lực, từ đó không bị lực phản phệ của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, thậm chí có thể tăng cường khả năng khống chế Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

"Đại Đạo Quy Tắc!" "Tam Thiên Pháp Tắc!" "Hai thứ này có gì khác biệt!" Lông mày nhướng lên, ánh mắt Hình Hạo lộ vẻ nghi hoặc.

Căn cứ vào giới thiệu, Tinh Thần Đạo Chủng và Tinh Thần Pháp Tắc cực kỳ tương tự, tác dụng của hai thứ cũng không khác biệt là bao, nhưng trong đó lại có chênh lệch mười vạn tích phân, nên lựa chọn thế nào đây?

Một lúc lâu, Hình Hạo hoàn hồn, ánh mắt lóe lên vẻ kiên định, liền mở lời nói: "Hệ thống!

Đổi Tinh Thần Đạo Chủng cho Ta!" "Đinh!

Đổi thành công!" "Đinh!

Tinh Thần Đạo Chủng đã phát phóng!" Giây tiếp theo, tinh thần quang huy rực rỡ chiếu sáng toàn bộ mật thất.

Cơ thể Hình Hạo khẽ chấn động, ngay sau đó nhìn thấy ở khu vực mi tâm một Tinh Thần Đạo Chủng lặng lẽ ngưng tụ, từ từ bay vào thức hải, trực tiếp dung hợp với Nguyên Thần.

Ông ông!

Nhất thời, tiếng ong ong vang vọng mật thất.

Giữa vô biên tinh quang rực rỡ, Tinh Thần Quy Tắc trong khoảnh

khắc đó vận chuyển, tinh thần chi lực tàn dư trong cơ thể Hình Hạo trực tiếp bị dẫn đạo ra, không ngừng xoay tròn đồng thời, lại biến thành năng lượng có lợi cho bản thân.

Có thể thấy thương thế trong cơ thể đang khôi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy, toàn bộ cơ thể Hình Hạo đối với sự cảm ngộ tinh thần quy tắc cũng ngày càng mãnh liệt, toàn thân khí tức cuồn cuộn đồng thời, từng luồng sức mạnh đặc biệt không ngừng dâng trào bao quanh.

Trong tình huống như vậy, toàn bộ mật thất bị tinh quang bao phủ, Hình Hạo khoanh chân ngồi giữa, toàn bộ cơ thể cũng theo đó mà chìm vào trạng thái đốn ngộ. … Hồng Hoang Đông Bộ, Thần Đình!

Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, Phục Hy vội vã quay về.

Sau khi tiến vào trong Thần Đình, Phục Hy ngay lập tức nhìn thấy Nữ Oa đang luyện hóa Hồng Tú Cầu ở đó, trong đầu vang lên lời nói trước đó của Hình Hạo, toàn bộ thần sắc cấp bách đồng thời, lập tức lấy ra Phục Hy Cầm gảy, miệng quát lớn: “Tiểu muội, dừng tay, đừng tiếp tục luyện hóa nữa!” Tiếng đàn tranh vang vọng, trong Thần Đình, pháp lực theo đó sôi trào, giữa những nhịp động của Âm Chi Pháp Tắc, Nữ Oa đang luyện hóa Hồng Tú Cầu như bị sét đánh, một ngụm tiên huyết phun ra từ miệng, khí tức toàn thân suy yếu ngay lập tức ba phần. "Đại huynh!" Mở mắt ra, Nữ Oa kinh ngạc nhìn Phục Hy, ánh mắt đầy vẻ không hiểu: "Vì cớ gì?" Thấy tình hình này, Phục Hy lập tức vứt Phục Hy Cầm, nhanh chóng đến bên cạnh Nữ Oa, trực tiếp đỡ nàng dậy khỏi mặt đất, mở miệng hỏi: "Thế nào rồi, Hồng Tú Cầu đã luyện hóa được bao nhiêu?" "Đại ca..." Đối mặt với câu hỏi, Nữ Oa hoàn toàn không ổn.

Phục Hy đột nhiên tập kích, giờ lại không quan tâm đến Hồng Tú

Cầu, khiến nàng vô cùng uất ức.

Nhưng Nữ Oa dù sao cũng là Nữ Oa, sau thoáng uất ức ngắn ngủi, nàng cũng phản ứng lại, dường như đã hiểu ra, sắc mặt đại biến nói: "Đại ca, tình huống của muội là vì Hồng Tú Cầu sao?

Chương 232

Không thể nào, chẳng phải nó chỉ là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thôi sao, sao có thể ảnh hưởng đến muội?

Vừa rồi muội thiếu chút nữa đã triệt để luyện hóa nó, lẽ nào thật sự có vấn đề?" "Vẫn chưa luyện hóa hoàn tất!

Vậy tốt!

Vậy thì tốt lắm!" Nghe xong lời Nữ Oa, Phục Hy lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó, sắc mặt biến đổi mấy lần, tiếp tục nói: "Tiểu muội, may mà muội chưa triệt để luyện hóa nó, nếu không cả đời của muội có thể đã bị hủy hoại." Dứt lời, trong mắt Phục Hy lóe lên vẻ uất ức và phẫn nộ.

Sau đó, y không còn úp mở nữa, trực tiếp thuật lại những điều Hình Hạo đã kể cho Nữ Oa nghe một lần. "Không thể nào!" "Sao có thể!" Nghe Phục Hy kể xong, Nữ Oa kinh ngạc đứng bật dậy khỏi mặt đất, thậm chí còn không màng đến thương thế của mình, ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Không!

Chuyện như vậy thật sự quá khó tin, quá khiến người ta khó tin rồi. "Đại ca!" Mãi một lúc sau, Nữ Oa mới hoàn hồn, ánh mắt kinh hãi nhìn Phục Hy nói: "Tất cả đều là thật sao?" "Không sai!" Gật đầu, Phục Hy vẻ mặt ngưng trọng nói: "Nếu không phải vì chuyện này, vừa rồi vi huynh sẽ không ra tay tập kích, ta sợ muội sẽ một hơi luyện hóa Hồng Tú Cầu, khi đó thật sự là hồi thiên phạt thuật." Nghe vậy, Nữ Oa trầm mặc.

Nàng tin Phục Hy, tuy rằng chuyện này nghe có vẻ hoang đường, nhưng liên kết với những chuyện xảy ra với nàng mấy năm nay, Nữ

Oa cũng không thể không lựa chọn tin tưởng.

Nếu không thì nàng không thể hiểu vì sao Tam Hoa không thể tiến thêm một bước, càng không thể hiểu vì sao ngay cả đột phá Chuẩn Thánh cũng không làm được. "Hỗn đản!" Nữ Oa chửi thề một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng nói: "Lão sư, không, Hồng Quân sao lại là loại người như vậy." "Nhưng biết làm sao đây, lần sau Hồng Quân giảng đạo muội có nên đi không?" Giờ phút này, Nữ Oa vừa băn khoăn, vừa chần chừ, nhưng nhiều hơn cả là phẫn nộ.

Chuyện đến nước này, nàng cũng hiểu bản thân bị nhòm ngó, đối tượng nhắm vào không phải nàng, mà là ý chí chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần ẩn sâu trong Thần Hồn.

Bởi vậy, Nữ Oa không khỏi phẫn nộ vô cùng.

Là một nữ tử, bị nam tử theo đuổi có thể chấp nhận, thậm chí nếu Hồng Quân từ đầu đến cuối chỉ nhắm vào bản thân nàng, nàng cũng có thể chấp nhận phần nào.

Dù sao là nữ tử ai mà chẳng để ý đến mị lực của mình, nếu có thể khiến cả Đạo Tổ phải khuynh đảo, đó cũng là một sự công nhận đối với Nữ Oa.

Nhưng đáng tiếc, Hỗn Độn Ma Thần mà Hồng Quân mưu đồ không phải là Nữ Oa.

Thậm chí một khi chuyện này thành công, bản thân Nữ Oa sẽ triệt để thân tử đạo tiêu, làm sao nàng có thể chấp nhận được? "Tiểu muội!" Thấy vậy, Phục Hy chần chừ một lát, sau đó liền mở miệng nói: "Hồng Tú Cầu không thể giữ, lần sau Hồng Quân giảng đạo ta sẽ trả nó lại!

Thiên Định Thánh Nhân, Thiên Đạo tuyển định, cho dù Hồng Quân là người đại diện của Thiên Đạo, nhưng y cũng không thể làm thế

được!" "Không, sau chuyện này, chúng ta không thể tin tưởng Hồng Quân nữa, không thể tin tưởng Thiên Đạo nữa, biện pháp duy nhất là người trong Thức Hải kia.

Tìm ra, tiếp xúc, lợi dụng sức mạnh của người đó để hoàn thành cải mệnh, đó là biện pháp duy nhất của vi huynh!" Nghe lời này, ánh mắt Nữ Oa lập tức lóe lên tinh quang, vô thức sờ sờ trán mình nói: "Muội biết rồi, Đại ca!

Hồng Tú Cầu huynh cứ cầm lấy đi, muội không muốn nhìn nó nữa." Dứt lời, Nữ Oa chán ghét ném Hồng Tú Cầu sang một bên, đồng thời trực tiếp thu hồi ấn ký thần thức tồn tại trong đó, hạ quyết tâm từ bỏ.

Làm xong tất cả, Nữ Oa xoay người bước đi, chuẩn bị bế quan để giao lưu với tàn hồn Hỗn Độn Ma Thần trong Thức Hải. "Tiểu muội, đợi đã!" Thấy tình hình này, Phục Hy lập tức mở miệng ngăn lại, nói: "Ấy, ta vì có được tin tức này, đã đồng ý giao Tạo Hóa Đỉnh của muội cho Hình Hạo..." "Tạo Hóa Đỉnh!" Bước chân Nữ Oa khựng lại, nàng khẽ nhíu mày, quay đầu nói: "Đại ca, huynh sao có thể đồng ý giao vật này cho Hình Hạo!

Vật mà Hình Hạo coi trọng nào có thứ nào không phải Cực Phẩm, Tạo Hóa Đỉnh tuy muội chưa luyện hóa, nhưng giá trị của nó không thể lường được, sao có thể tùy tiện giao ra như vậy." "..." Phục Hy ngượng ngùng gãi đầu, nhất thời không biết làm sao nói: "Nhưng Hình Hạo hình như chỉ coi trọng Tạo Hóa Đỉnh, ngoài ra huynh muội chúng ta thật sự không có thứ gì bị y để mắt tới." Nghe vậy, Nữ Oa bất lực thở dài.

Nàng cũng biết chuyện này không thể thay đổi, tuy Tạo Hóa Đỉnh giá trị phi phàm, nhưng cũng không thể không giao ra, dù sao nó còn liên quan đến Phục Hy và danh tiếng của y. "Được!" Đáp một tiếng,

Nữ Oa lấy Tạo Hóa Đỉnh ra đưa cho Phục Hy nói: "Đại ca, vậy vật này giao cho huynh, đợi muội tìm ra biện pháp giải quyết vấn đề của bản thân, nhất định sẽ đi gặp Hình Hạo!" Dứt lời, ánh mắt Nữ Oa lóe lên vẻ kiên định, xoay người liền rời đi. "Ai!" Thấy tình hình này, Phục Hy không khỏi than nhẹ một tiếng, cầm Tạo Hóa Đỉnh trong tay, sắc mặt biến đổi vài lần nói: "Hy vọng sẽ không xảy ra vấn đề lớn gì chứ!

Không, Hình Hạo hình như cũng không tệ, trong Hồng Hoang, trong số các đại năng xứng đôi với tiểu muội, y tuyệt đối là tồn tại số một số hai, thậm chí..." Hồng Hoang phương Bắc, Yêu Đình.

Lão Tử, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vội vã trở về. "Bái kiến Yêu Đế!" "Bái kiến Yêu Hoàng!" Chờ thấy ba người trở về, các đại thần thông giả trong Yêu Đình đều cúi người hành lễ.

Đặc biệt là những cường giả cấp Chuẩn Thánh, giờ phút này ánh mắt đều nhìn về phía Lão Tử, không hiểu vì sao y lại cùng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trở về. "Chư vị!" Thấy tình hình này, Đế Tuấn lập tức vỗ tay thu hút sự chú ý của mọi người, sau đó mở miệng nói: "Không lâu trước đây ta nhận được tình báo, Hồng Hoang phương Bắc xuất hiện một thế lực cường đại đặc biệt, mục tiêu của chúng cũng là thống trị toàn bộ Hồng Hoang phương Bắc, đó là họa lớn trong tâm phúc của Yêu Đình ta.

Lần này Lão Tử Đạo hữu đến là để giúp ta đối phó với những tồn tại đặc biệt đó, vì vậy, lập tức truyền lệnh xuống chiêu mộ tu sĩ Hồng Hoang phương Bắc gia nhập Yêu Đình.

Đồng thời, để đảm bảo bức ép quần tu sĩ đó lộ diện, Yêu Đình từ hôm nay bắt đầu khuếch trương, hãy điên cuồng chiếm cứ Hồng Hoang phương Bắc cho ta, kẻ thần phục có thể vào Yêu Đình, kẻ không thần phục giết không tha!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, các

Chuẩn Thánh trong điện Yêu Đình lập tức nghiêm chỉnh kính cẩn, từng người nhìn nhau một cái rồi vội vã rời khỏi đại điện.

Chờ tất cả tu sĩ rời đi, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt liền nhìn về phía Lão Tử bên cạnh nói: "Lão Tử Đạo hữu, liệu có nắm chắc đối phó những tên kia không?

Dù sao theo lời Hình Hạo Đạo hữu đã nói, những tên đó đều là Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh, bản thân chúng không chỉ có chiến lực cường đại mà còn có lực khôi phục cực kỳ nghịch thiên, chỉ kém những Chuẩn Thánh khôi lỗi được Thiên Đạo thôi sinh ra mà thôi." Dứt lời, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không khỏi nắm chặt hai nắm đấm.

Nói thật, trong tình huống như vậy, họ thực sự lo sợ sẽ không thể chiến thắng, dù sao huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần không ít, số lượng tu sĩ ký sinh đương nhiên cũng sẽ không quá ít, đến lúc đó... "Vấn đề không lớn!" Hơi trầm ngâm, Lão Tử vẻ mặt nghiêm túc đáp: "Trước đây tại Bất Chu Sơn, khi khối huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần kia bị giết chết, ta cũng có mặt, ta cũng đã giao thủ với nó!

Tuy rằng lực khôi phục quả thật cực kỳ cường đại không sai, nhưng cũng không đại biểu cho vô địch, chỉ cần nắm bắt cơ hội là có thể đồ sát nó.

Quan trọng nhất là, sau chuyện lần trước ta phát hiện, chỉ cần hủy diệt hoàn toàn nhục thân của nó trong một lần, thì thứ còn sót lại chỉ là một đoàn huyết nhục, thứ đó bản thân đối với ta không có bất kỳ uy hiếp nào đáng nói." "Là vậy sao!" "Vậy thì tốt!" Nghe lời này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao trong tình huống như vậy, họ thực sự lo sợ sẽ không thể chiến thắng, nhưng vì đã có phân tích của Lão Tử, nắm chắc của bản thân họ cũng lớn hơn rồi. "Thái Nhất!" Nghĩ đến đây, Đế Tuấn lập tức

nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh nói: "Tiếp theo có thể sẽ có một trận ác chiến phải đánh, chỉ riêng sức mạnh hiện tại của Yêu Đình chúng ta là xa xa không đủ.

Ta cần nhanh chóng nắm giữ Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ, nhanh chóng nắm giữ trận pháp cấp Thánh Nhân kia, chỉ có như vậy, mới có thể đảm bảo chúng ta có chiến thắng tuyệt đối khi đối đầu với những tên kia.

Nếu không có gì bất ngờ, đợi sau khi giải quyết xong những tên kia cũng là lúc Yêu Đình ta quật khởi, Yêu Đình hóa thành Yêu Tộc, ta mong chờ ngày đó!" Bởi vậy, trong mắt Đế Tuấn tràn đầy vẻ kích động và mong chờ.

Yêu Đình!

Chương 233

Chẳng qua chỉ là một đại thế lực Hồng Hoang mà thôi.

Nhưng nếu thành lập Yêu Tộc, đó mới thực sự là thuận thế, thậm chí có khả năng đạt được địa vị bá chủ Hồng Hoang giống như Vu Tộc. "Ta biết rồi, Đại ca!" Gật đầu, Đông Hoàng Thái Nhất vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ ta đã luyện hóa được hơn một nửa, bế quan thêm một thời gian nữa là có thể triệt để luyện hóa nó.

Đợi sau khi ta nắm giữ nó, trận pháp cấp Thánh Nhân kia có thể được cấu kiến, đảm bảo chiến thắng cho chúng ta sau này." Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất chắp tay hành lễ với Lão Tử nói: "Lão Tử Đạo hữu, vậy ta xin cáo từ trước!" "Được!" Đáp một tiếng, Lão Tử không từ chối, trực tiếp mở miệng nói: "Hy vọng Thái Nhất Đạo hữu có thể nhanh chóng hoàn thành việc nắm giữ trận pháp cấp Thánh Nhân kia." Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất cũng vẻ mặt nghiêm nghị, không nán lại nữa, xoay người đi về phía mật thất. *Táp táp* Lúc này, một tràng tiếng bước chân gấp gáp vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy một nam tử Chuẩn Thánh trung kỳ vội vàng tiến vào, sau khi đến bên cạnh Đế Tuấn, cúi người hành lễ nói: "Bái kiến Yêu Đế!" "Bạch Trạch!" Nhìn người đến, Đế Tuấn trước tiên sững sờ, sau đó mở miệng hỏi: "Có chuyện gì?

Chuyện bên đó thương nghị thế nào rồi?" "..." Bạch Trạch há miệng, vô thức liếc nhìn Lão Tử bên cạnh, ra vẻ muốn nói lại thôi. "Đế Tuấn Đạo hữu!" Thấy tình hình này, Lão Tử cũng biết Bạch Trạch có chuyện muốn bẩm báo với Đế Tuấn, liền không nán lại nữa, chắp tay hành lễ nói: "Lần này ta đến là để đối phó với những tên kia,

hiện tại chúng vẫn chưa xuất hiện.

Không biết Yêu Đình có thể cho ta một nơi để nghỉ ngơi không?" "Tự nhiên là có thể!" Khẽ mỉm cười, Đế Tuấn trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, vì Lão Tử thức thời như vậy, tự nhiên sẽ không từ chối. "Người đâu!" Hô một tiếng, sau khi gọi một thị tòng đến, Đế Tuấn lập tức mở miệng nói: "Đưa Lão Tử Đạo hữu đến Yêu Đế Điện nghỉ ngơi, tuyệt đối không được sơ suất với Lão Tử Đạo hữu!" "Vâng!" Đáp một tiếng, thị tòng không dám có chút chậm trễ nào, hành lễ với Lão Tử xong, liền mở miệng nói: "Lão Tử đại nhân, xin mời đi theo ta!" "Được!" Đáp một tiếng, Lão Tử gật đầu với Đế Tuấn xong, liền theo thị tòng rời đi. *Táp táp* Chờ Lão Tử rời đi, Đế Tuấn ánh mắt liền nhìn về phía Bạch Trạch, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Thế nào?" "Yêu Đế!" Chắp tay hành lễ, Bạch Trạch vẻ mặt ngưng trọng nói: "Bị từ chối rồi!

Huyền Vũ nhất tộc cố thủ Bắc Hải, nếu chúng ta muốn chiếm cứ thì chỉ có thể là một trận chiến.

Côn Bằng cũng từ chối gia nhập Yêu Đình, y là chủ Bắc Minh, không thể tùy tiện gia nhập Yêu Đình làm thuộc hạ, trừ phi..." Nói đến đây, Bạch Trạch chần chừ, ra vẻ muốn nói lại thôi. "Trừ phi!" Thấy tình hình này, Đế Tuấn khẽ nhíu mày, sắc mặt không tốt nói: "Ta muốn xem Côn Bằng có khẩu vị lớn đến mức nào!" "..." Bạch Trạch cười khổ một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Côn Bằng trừ phi Yêu Đế giao Hà Đồ Lạc Thư cho y, nếu không thì không thể đồng ý gia nhập Yêu Đình!

Dù cho có gia nhập Yêu Đình, cũng phải đảm bảo một mạch của bản thân có tính độc lập, có thể danh nghĩa gia nhập Yêu Đình, thực tế lại vẫn là chủ Bắc Minh." "Phóng túng!" Nghe xong lời Bạch Trạch, Đế Tuấn lập tức đại nộ không thôi.

Mưu đồ Hà Đồ Lạc Thư, nói ra lời cuồng ngông như vậy, Đế Tuấn hận không thể lập tức điều động binh mã đến Bắc Minh tiêu diệt Côn Bằng.

Nhưng chuyện quan trọng nhất hiện tại, Đế Tuấn cũng đã bình tĩnh lại, hít sâu một hơi sau đó khoát tay nói: "Huyền Vũ nhất tộc trước tiên đừng quản, Bắc Hải tạm thời không phải mục tiêu của chúng ta, chuyện quan trọng nhất tiếp theo của ta là chiếm cứ toàn bộ Hồng Hoang phương Bắc, đảm bảo địa vị bá chủ của Yêu Đình ta.

Còn về Côn Bằng!" Nói đến đây, trong mắt Đế Tuấn lóe lên một tia hàn quang, lạnh lùng nói: "Đợi sau khi xử lý xong chuyện phương Bắc, ta sẽ cùng Nhị đệ động thân đến Bắc Minh, nhất định phải khiến y phải trả giá đắt." "Vâng!" Đáp một tiếng, Bạch Trạch lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Thật sự sợ Đế Tuấn vì tức giận mà muốn công đánh Huyền Vũ tộc và Bắc Minh nhất mạch, nếu vậy, đối với Yêu Đình bản thân sẽ là một mối họa lớn. "Bạch Trạch." Lúc này, Đế Tuấn đột nhiên mở miệng: "Bản Đế đã hạ lệnh cho Yêu Đình chiếm cứ Hồng Hoang phương Bắc, ta lệnh ngươi làm thống soái phụ trách thống lĩnh những chuyện này.

Hơn nữa, mang một tin tức đến cho chín tôn cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ mà ta đã chú ý trước đó, Bản Đế mời họ gia nhập Yêu Đình làm Yêu Soái, hy vọng họ sẽ cùng gia nhập mưu đồ đại nghiệp!" Theo Yêu Đình bắt đầu hành động, cục diện toàn bộ Hồng Hoang phương Bắc lập tức trở nên căng thẳng.

Chỉ trong ba tháng ngắn ngủi, Yêu Đình đã đại quy mô phát triển, bài trừ dị kỷ, vô số chủng tộc đối mặt với sự trấn áp và diệt vong.

Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết.

Tám chữ này trở thành châm ngôn của Yêu Đình ở Hồng Hoang

phương Bắc, phàm những kẻ chống đối đều bị trấn áp, đồ sát, thậm chí diệt tộc.

Ngay cả những chủng tộc có cường giả Chuẩn Thánh tồn tại, nhưng chỉ cần từ chối gia nhập Yêu Đình, thì sẽ bị Thập Đại Yêu Soái trấn áp.

Nếu Thập Đại Yêu Soái đều không thể trấn áp được, thì Đế Tuấn sẽ tự mình ra tay dùng Thái Dương Kim Diễm khủng bố tiêu diệt hoàn toàn chủng tộc đó.

Chỉ trong ba mươi năm ngắn ngủi, hơn hai phần ba khu vực Hồng Hoang phương Bắc đã bị Yêu Đình triệt để chiếm cứ, tu sĩ và chủng tộc ở một phần ba khu vực còn lại cũng hoang mang lo sợ.

Nhìn thấy đại quân Yêu Đình không ngừng tiến đến, những chủng tộc bên trong hoặc là rời khỏi Hồng Hoang phương Bắc, hoặc là trực tiếp đầu hàng Yêu Đình.

Cục diện toàn bộ Hồng Hoang phương Bắc trong thời gian ngắn ngủi đã có xu thế thống nhất.

Nhất thời, toàn bộ Hồng Hoang sôi trào.

Các đại thế lực đều bị sự khuếch trương hung hãn của Yêu Đình làm cho kinh ngạc, trong mấy chục năm ngắn ngủi gần như đã thống nhất Hồng Hoang phương Bắc, tốc độ này chỉ có thể sánh bằng khi Vu Tộc công đánh Hồng Hoang phương Nam ngày trước.

Nhất thời, vô số tu sĩ đều cảm thấy lại có một thế lực cấp bá chủ đang quật khởi.

Không ít cường giả tập trung ở Hồng Hoang phương Đông nơi các đại thần thông giả tụ tập bắt đầu thử tiếp xúc với Yêu Đình, thậm chí vô số tu sĩ và chủng tộc yếu kém bắt đầu hướng về Yêu Đình.

So với việc gia nhập Vu Tộc, một thế lực cấp bá chủ, cần trải qua

trọng trọng khảo hạch và khả năng thất bại cao, sự quật khởi của Yêu Đình lại khiến mọi người nhìn thấy hy vọng và cơ duyên.

Cùng với sự khuếch trương điên cuồng của Yêu Đình, các đại thế lực trong Hồng Hoang cuối cùng cũng không nhịn được nữa.

Hồng Hoang phương Đông!

Nơi tập trung các đại thần và thế lực đỉnh cấp, Thần Đình, Thiên Đình, Kỳ Lân tộc dẫn đầu hành động.

Thần Đình Phục Hy tự mình ra tay thu phục tám chủng tộc nổi danh ở Hồng Hoang phương Đông, lấy tám đại chủng tộc làm cơ sở để khuếch trương ra xung quanh, chiếm cứ một phần năm cương thổ Hồng Hoang phương Đông.

Thiên Đình Đông Vương Công lấy duyên hải Đông Hải tiến trú Hồng Hoang, dựa vào vô số tán tu chiêu mộ từ ba tiên đảo hải ngoại hình thành một thế lực khổng lồ.

Cộng thêm phía sau có Long Tộc chi trì, có thể nói là binh hùng tướng mạnh, trong thời gian ngắn ngủi đã chiếm cứ một phần năm cương thổ Hồng Hoang phương Đông.

Nhưng không đợi tiếp tục khuếch trương, lại tiếp giáp với Kỳ Lân tộc.

Nhất thời, Kỳ Lân tộc và Thiên Đình không ngừng bùng phát chiến đấu, trong tình huống cả hai bên không ngừng đầu tư binh lực, lại duy trì một loại ăn ý đặc biệt, không phải là chiến đấu sinh tử, mà là mở rộng chiến hỏa ra ngoài, không ngừng mượn chiến hỏa thôn tính lãnh thổ Hồng Hoang phương Đông.

Sau trăm năm, Kỳ Lân tộc và Thiên Đình lại chia nhau một phần năm cương thổ Hồng Hoang phương Đông, tiếp giáp với phạm vi thế lực của Thần Đình, còn một phần năm cương thổ cuối cùng thì bị liên

minh các đại thần thông giả Hồng Hoang phương Đông chiếm cứ, hình thành thế tứ trụ đỉnh lập.

Một ngày nọ, một tin tức chấn động Hồng Hoang.

Trong lúc sắp thống nhất Hồng Hoang phương Bắc, đã xảy ra biến cố lớn, trăm vạn đại quân Yêu Đình bị hủy diệt, Thập Đại Yêu Soái trọng thương, thậm chí cả Yêu Đế Đế Tuấn cũng bị thương phải lui về.

Ngay sau đó, một thế lực khác xuất hiện ở Hồng Hoang phương Bắc.

Chương 234

Bách Tộc Liên Minh!

Sức mạnh liên hợp của trăm tộc phương Bắc, không chỉ trọng thương đại quân Yêu Đình, thậm chí còn giành lại hai phần năm cương thổ mà Yêu Đình sắp thống nhất.

Bách Tộc Liên Minh bản thân cực kỳ cường đại, bởi vì trước đó đã cài cắm không ít nhân mã vào trong Yêu Đình, phá hoại quy mô lớn kết cấu nội bộ của Yêu Đình.

Dưới sự tập kích bất ngờ, toàn bộ Yêu Đình đều không kịp phản ứng, lại có thêm một phần năm cương thổ bị Bách Tộc Liên Minh đoạt lấy, đại quân của bọn họ liền tập kết, đang dẫn dắt nhân mã các tộc tiến thẳng về phúc địa Yêu Đình.

Nhất thời, cuộc tranh đấu của bốn đại thế lực Hồng Hoang phương Đông tạm dừng, sau đó ánh mắt đều đổ dồn về Hồng Hoang phương Bắc.

Thủ đoạn của Bách Tộc Liên Minh quá lợi hại.

Lật tay thành mây, úp tay thành mưa, chỉ trong vài tháng ngắn ngủi, trực tiếp hóa giải hơn trăm năm nỗ lực của Yêu Đình, thậm chí hiện tại còn có thể phản công.

Giờ khắc này, chủ của các đại thế lực và các đại năng Hồng Hoang đều dồn ánh mắt vào Bách Tộc Liên Minh, muốn tìm hiểu rốt cuộc thủ đoạn như vậy là do ai làm ra.

Với thái độ hoàn toàn đùa giỡn Yêu Đình trong lòng bàn tay, thật sự đã khiến chư thần Hồng Hoang kinh ngạc. "Hỗn trướng!" Trong chủ điện Yêu Đình, Đế Tuấn một chưởng đập nát chiếc ghế của

mình, sắc mặt xanh mét đồng thời nghiến răng nghiến lợi nói: "Vì sao lại như vậy!" "Bách Tộc Liên Minh, vậy mà lại tập hợp được!" "Đáng chết, truyền lệnh xuống cho ta, ghi nhớ tất cả những chủng tộc đã phản bội Yêu Đình ta, đợi ta ổn định lại nhất định sẽ khiến chúng phải trả giá thảm trọng." ...

Giờ khắc này, trong chủ điện chỉ còn lại tiếng gào thét phẫn nộ của Đế Tuấn.

Mặc dù lần này bị thương không nặng, nhưng nội tâm Đế Tuấn lại vô cùng nặng nề.

Suýt chút nữa!

Chỉ còn một chút nữa là thống nhất Hồng Hoang phương Bắc!

Nhưng Bách Tộc Liên Minh lại ra tay giáng một đòn sấm sét, thậm chí y cảm giác dường như có kẻ đang bày mưu tính kế.

Nếu không phải trong tình huống Yêu Đình công kích tàn sát, thì các tộc không thể thực sự đồng lòng hợp sức tập hợp lại, vậy thì người âm mưu tất cả ở phía sau tuyệt đối là một âm mưu gia triệt để, khiến người ta hận đến nghiến răng nghiến lợi mà lại không có cách nào đối phó. "Yêu Đế!" Lúc này, một tràng tiếng bước chân vang lên, Bạch Trạch nói trong điện: "Có tin tức rồi, theo tin tức do thám tử của chúng ta cài cắm vào Bách Tộc Liên Minh truyền về, Bách Tộc Liên Minh được thành lập với mười ba chủng tộc vượn làm chủ.

Khí tức toàn thân những chủng tộc vượn này đều có sự khác biệt rất lớn so với tu sĩ bình thường, thậm chí có người còn phát ra khí tức Hỗn Độn, cực kỳ giống với những kẻ mà ngài đã lệnh thần tìm kiếm." "Tốt!" "Cuối cùng cũng tìm thấy rồi!" Đế Tuấn đột nhiên đứng dậy, ánh mắt lóe lên tinh quang, một bước đã đến trước mặt Bạch Trạch, mở miệng hỏi: "Tin tức chuẩn xác?

Thật sự là chúng sao!" "Không sai được!" Gật đầu, Bạch Trạch vung tay phải lấy ra một cánh tay cụt nói: "Đây là do thám tử ra tay đánh lén một tôn Bạch Viên cấp Đại La Kim Tiên mà có được, trên đó có một cỗ khí tức đặc biệt tồn tại." Dường như để chứng minh lời nói của y, cánh tay cụt kia giờ phút này run rẩy mấy cái, một cỗ khí tức Hỗn Độn tràn ra trên đó, rõ ràng có sự chấn động của huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần tồn tại. "Tốt!" Nhìn cảnh này, Đế Tuấn đại hỉ vọng, một tay nắm lấy cánh tay cụt đồng thời, lập tức mở miệng nói: "Bạch Trạch, mau đến Yêu Đế Cung thỉnh Lão Tử Đạo hữu!

Người đâu, đến mật thất thỉnh Đông Hoàng xuất quan!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Bạch Trạch và thị tòng lập tức rời đi.

Chờ họ rời đi, Đế Tuấn liền cầm cánh tay cụt đi về chỗ ngồi của mình, đánh giá nhìn một hồi, dường như đã hiểu ra, vươn tay lấy ra lá bùa truyền tấn mà Hình Hạo đã đưa năm đó, chần chừ một lúc, liền rót pháp lực vào trong đó, mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu, lần trước từ biệt đã lâu không gặp, nay đã tìm thấy tung tích của những tên kia, nếu Đạo hữu có thời gian thì xin mời đến Yêu Đình một chuyến." Làm xong tất cả, Đế Tuấn liền đặt lá bùa truyền tấn trong tay xuống.

Khoảng một khắc đồng hồ sau, Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng đến.

Sau một lúc thương nghị ngắn ngủi, chờ thấy cánh tay cụt của kẻ bị huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ký sinh kia, sát cơ trong mắt Lão Tử liền bắn ra: "Cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao?" "Tập kết bách tộc, thật là một thủ đoạn lớn.

Nếu cứ để chúng tiếp tục phát triển, chẳng phải lại muốn diễn hóa thành một thế lực cấp bá chủ sao?" "Nhất định phải tiêu diệt, tuyệt đối không thể cho phép tàn đảng Hỗn Độn Ma Thần này tiếp tục

hoành hành trong Hồng Hoang, tất cả đều đáng chết." Giờ khắc này, sát cơ của Lão Tử tràn ngập.

Chuyện này liên quan đến tính mạng của Nguyên Thủy và Thông Thiên, y không thể tiếp tục bế quan cao cao tại thượng được nữa. "Không sai, tất cả đều đáng chết!" Nghe lời này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức gật đầu.

Đặc biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong mắt hai người tràn đầy hận thù tận xương đối với những chủng tộc bị huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ký sinh thao túng này.

Suýt chút nữa!

Yêu Đình liền có thể chiếm cứ Hồng Hoang phương Bắc!

Khi đó Yêu Đình hóa thành Yêu Tộc, khí vận sẽ tăng trưởng đáng kể, cho dù có kẻ nào nhảy ra cũng không có ý nghĩa gì, thậm chí sẽ bị trấn áp dễ dàng.

Dù sao dưới sự gia trì của khí vận khổng lồ, tu sĩ Yêu Đình sẽ được tăng cường tu vi và chiến lực đáng kể.

Đáng tiếc, vì liên quan đến Bách Tộc Liên Minh, tất cả đều đã bị hủy hoại!

Tất cả đều đã bị hủy diệt hoàn toàn, cục diện tốt đẹp của Yêu Đình bị hủy trong chốc lát, thậm chí hiện tại mỗi lúc mỗi khắc đều có tu sĩ Yêu Đình gặp phải đồ sát, không ít chủng tộc vốn muốn gia nhập Yêu Đình giờ phút này cũng đã mất liên lạc, ít nhất là trước khi Yêu Đình giải quyết xong Bách Tộc Liên Minh sẽ không còn tiếp xúc nữa. "Thái Nhất!" Hít sâu một hơi, Đế Tuấn áp chế cảm xúc trong lòng, ánh mắt nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ đã luyện hóa hoàn tất chưa?

Trận pháp cấp Thánh Nhân trong đó có thể nắm giữ được chưa?"

"Gần xong rồi!" Gật đầu, Đông Hoàng Thái Nhất vẻ mặt nghiêm túc nói: "Tuy rằng trận pháp cấp Thánh Nhân kia không ổn định, nhưng chỉ cần tập hợp đủ ba ngàn Đại La Kim Tiên giúp ta ổn định đại trận, lại có Hà Đồ Lạc Thư của Đại ca phối hợp, ta liền có thể thi triển trận pháp đó ra, thậm chí phát huy ra sức mạnh sánh ngang Thánh Nhân." "Tốt!" Nghe lời này, Đế Tuấn lập tức đại hỉ.

Chỉ cần có lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất, y đã yên tâm hơn rất nhiều.

Có trận pháp cấp Thánh Nhân tồn tại, Yêu Đình có chỗ đứng vững chắc, cho dù những kẻ bị huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ký sinh thao túng kia đều xuất hiện thì có làm sao.

Sức mạnh cấp Thánh Nhân không phải ai cũng có thể tùy tiện chống đỡ được, giữa trời đất không có bao nhiêu Hồng Quân và La Hầu đâu.

Ngay lập tức, Đế Tuấn liền mở miệng nói: "Như vậy, chúng ta không nên chần chừ nữa, bây giờ triệu tập nhân mã diễn luyện đại trận.

Đợi đại trận triệt để hoàn thiện, là lúc chúng ta xuất phát phản công Bách Tộc Liên Minh." "Được!" Đáp một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức tán thành quyết định của Đế Tuấn.

Lão Tử một bên cũng thu lại sát lục chi tâm, gật đầu tán thành, dù sao có trận pháp cấp Thánh Nhân tồn tại mới có thể đảm bảo an toàn cho mọi người, tuy mạnh nhưng cũng không tự phụ.

Bất Chu Sơn, mật thất Ngộ Đạo Cung! *Ong ong* Tiếng ông minh vang vọng, tinh quang trong mật thất tụ tập với tốc độ mắt thường có thể thấy, giữa những dao động cường liệt dâng trào, có thể thấy Hình Hạo toàn thân quang mang vạn trượng, tại mi tâm của y, một con Tinh Thần Chi Nhãn mở ra hút toàn bộ tinh thần chi lực vào trong. "Phá!"

Đột nhiên, Hình Hạo khẽ quát.

Cùng với một cỗ khí thế cường liệt dâng trào, một cỗ uy thế đáng sợ liền lan tỏa, tu vi của y đã tăng lên đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ.

Chương 235

Giờ khắc này, toàn thân Hình Hạo không ngừng vang lên tiếng oanh minh.

Dĩ Lực Chứng Đạo đột phá kinh thiên động địa, cho dù chỉ là từ Chuẩn Thánh sơ kỳ thăng lên Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng trọng lượng pháp lực và chiến lực trong đó cũng đã tăng lên không dưới mấy trăm lần.

Chờ Hình Hạo đứng dậy khỏi mặt đất, uy áp khủng bố trên người y liền lan tỏa ra, tuy chỉ có tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng uy áp của y lại không hề thua kém tồn tại cấp Chuẩn Thánh viên mãn. "Hô ~" Mở mắt ra, Hình Hạo thở ra một ngụm trọc khí, lập tức thu lại toàn bộ pháp lực đang cuồn cuộn trong cơ thể.

Con Tinh Thần Chi Nhãn đang mở trên mi tâm của y cũng từ từ khép lại, khí tức toàn thân y khôi phục như ban đầu, thương thế trong cơ thể cũng đã được tu phục hoàn tất. "Chuẩn Thánh trung kỳ!" "Không tệ, không tệ!" Cảm thụ tình trạng của bản thân, trong mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, khóe miệng khẽ nhếch lên, cả người giờ phút này tâm tình cực tốt.

Không gì sánh bằng!

Bởi vì sau khi luyện hóa Tinh Thần Đạo Chủng, y đã thành công nắm giữ Tinh Thần Quy Tắc, sức mạnh vượt lên trên Pháp Tắc, là thủ đoạn mà chỉ cấp Đại Đạo mới có thể nắm giữ.

Tuy rằng chỉ là một tia uy năng, nhưng nhờ vào Tinh Thần Thần Mục được diễn dịch từ Tinh Thần Đạo Chủng, Hình Hạo sau này khi tái độ thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì bản thân sẽ không còn bất kỳ hậu di chứng hay tổn thương nào nữa.

Có Tinh Thần Thần Mục gia trì, chỉ cần Hình Hạo nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần Thụ, y không cần phải tìm kiếm vị trí, tìm kiếm cơ duyên nữa, một mình y cũng đủ để trực tiếp vận chuyển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, thậm chí còn có thể khiến sức mạnh của nó gia trì lên bản thân y.

Quan trọng nhất, vì đã nắm giữ sức mạnh Tinh Thần Quy Tắc, một loại sức mạnh đủ để chu toàn với quy tắc sức mạnh của Thiên Đạo, sau này Thiên Đạo cũng không thể phong tỏa Thái Cổ Tinh Vực phá vỡ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mà y thi triển.

Có thể nói, tuy lần này tiêu hao gần hết điểm tích lũy của bản thân, nhưng Hình Hạo nhận được lợi ích cũng rất lớn, ít nhất là đảm bảo chiến lực của bản thân sẽ không xuất hiện dao động, thậm chí... *Ông ông* Lúc này, một tràng tiếng ông minh vang lên.

Chỉ thấy một lá bùa truyền tấn trong lòng Hình Hạo bay ra, tiếng Đế Tuấn theo đó truyền đến: "Hình Hạo Đạo hữu, lần trước từ biệt đã lâu không gặp, nay đã tìm thấy tung tích của những tên kia, nếu Đạo hữu có thời gian thì xin mời đến Yêu Đình một chuyến." "Tìm thấy rồi!" "Những tên đó đã bại lộ rồi sao!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo nắm chặt lá bùa truyền tấn trong tay, nội tâm bắt đầu suy nghĩ xem có nên đi Hồng Hoang phương Bắc hay không.

Dù sao y cũng khá quan tâm đến những huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần kia.

Chỉ cần tiêu diệt ý chí tàn tồn của Hỗn Độn Ma Thần bên trong, thì giá trị của những huyết nhục đó cực kỳ to lớn, nếu để Đại Vu và Đại Vu đỉnh cấp ăn vào, nhất định sẽ nâng cao cường độ nhục thân, thậm chí tăng khả năng tấn cấp thành Tổ Vu. *Bành!

Bành!

Bành!* Lúc này, một tràng tiếng gõ cửa gấp gáp vang lên.

Ngay sau đó từ bên ngoài mật thất truyền đến tiếng Hình Tiêu hô hoán: "Sư phụ, sư phụ, người đã xuất quan chưa ạ?

Hồng Vân tiền bối, Trấn Nguyên Tử tiền bối và Minh Hà tiền bối đến rồi, hình như có chuyện lớn muốn gặp người!" "Hồng Vân!" "Trấn Nguyên Tử!" "Minh Hà!" "Đến rồi!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo thu lại suy nghĩ của bản thân, lập tức bước ra khỏi mật thất, dẫn Hình Tiêu đi về phía đại điện Ngộ Đạo Cung, nội tâm suy nghĩ mục đích của ba người đến tìm. *Táp táp* Bước vào trong đại điện, Hình Hạo lập tức nhìn thấy Minh Hà ba người.

Sau nhiều năm, khí tức trên người ba người càng thêm trầm ổn, tu vi mỗi người đều đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, đặc biệt là Minh Hà, ẩn ẩn có xu thế phát triển đến Chuẩn Thánh viên mãn. "Tam vị Đạo hữu!" Bước lên phía trước, Hình Hạo cười nói: "Nhiều năm không gặp, vẫn khỏe chứ!" Nghe vậy, Minh Hà ba người lập tức quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, trên mặt lộ ra nụ cười đồng thời, đều cúi người hành lễ nói: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "..." "Tam vị Đạo hữu không cần đa lễ như vậy!" Khoát tay, Hình Hạo thật sự không hiểu vì sao Minh Hà ba người đột nhiên lại khách sáo như vậy.

Không khỏi càng thêm tò mò mục đích của ba người đến tìm y.

Bước đến chỗ ngồi của mình và ngồi xuống, Hình Hạo liền mở miệng hỏi: "Không biết tam vị Đạo hữu lần này đến là vì việc gì?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Trấn Nguyên Tử ba người nhìn nhau, sau đó Trấn Nguyên Tử dẫn đầu bước lên nói: "Hình Hạo Tổ Vu, Yêu Đình và Bách Tộc Liên Minh ở Hồng Hoang phương Bắc đã giao chiến, những tên đó nhất định đang ở trong Bách Tộc Liên Minh.

Ta muốn đi tham gia chiến đấu, nhưng dù sao ta cũng là cung phụng của Vu Tộc nên không tiện hành động mạo hiểm.

Tuy rằng chuyện này Vu Đế và các Tổ Vu khác có thể lựa chọn và đưa ra quyết định, nhưng ta cảm thấy vẫn nên hỏi ý kiến của ngài!" "Thì ra là vậy!" "Muốn tham chiến sao!" Hình Hạo chợt hiểu ra, gật đầu, lập tức hiểu ý của Trấn Nguyên Tử ba người.

Nhưng ánh mắt y lại tò mò nhìn về phía Minh Hà: "Minh Hà Đạo hữu cũng muốn đi sao?" Nhìn lại, Trấn Nguyên Tử vì cây Nhân Sâm Quả bị cướp đi nên muốn đến phương Bắc là điều không có gì đáng trách, Hồng Vân là 'bằng hữu tốt' của y tự nhiên cũng sẽ ra tay tương trợ.

Nhưng Minh Hà lại không giống vậy.

Quan hệ của y với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng chỉ bình thường, trong tình huống như vậy, vì sao y cũng muốn tham gia vào chuyện này? "Không sai!" Gật đầu, Minh Hà thần thái kiên định nói: "Ta muốn đi gặp gỡ những huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần kia, cho dù không phải Hỗn Độn Ma Thần thật sự, nhưng sự tồn tại của chúng cũng khiến ta chiến ý hừng hực.

Quan trọng nhất, ta nghe nói huyết nhục của Hỗn Độn Ma Thần cực kỳ đặc biệt, ẩn chứa khí huyết sát và sát lục cường liệt, ta muốn thử lấy một ít xem có giúp ích gì cho việc chứng đạo của ta không!" "Là vậy sao!" "Vậy thì không có gì đáng trách!" Gật đầu, Hình Hạo hiểu rõ ý đồ của Minh Hà.

Đã đến nước này, tu vi của Minh Hà muốn tiến thêm một bước nhất định phải cần đại cơ duyên, những huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần này dường như cũng là một cơ duyên không tồi.

Bởi vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Thật không giấu gì, vừa rồi khi ta xuất quan cũng nhận được truyền tấn của Đế Tuấn Đạo hữu, mời ta đến Hồng Hoang phương Bắc quan chiến.

Nếu tam vị cũng muốn đi, vậy chúng ta liền cùng đi Hồng Hoang

phương Bắc xem tình hình của Bách Tộc Liên Minh rốt cuộc thế nào." "Tốt!" Nghe lời này, Trấn Nguyên Tử ba người lập tức đại hỉ.

Vốn dĩ ba người chỉ hỏi ý kiến của Hình Hạo, nhưng không ngờ Hình Hạo lại đồng ý đi cùng.

Cần biết rằng, Hình Hạo hiện tại là cường giả mạnh nhất dưới Thánh Nhân được Hồng Hoang công nhận, có y gia nhập, nguy hiểm sẽ nhỏ đi rất nhiều, càng không nói đến việc y còn nắm giữ một trận pháp cấp Thánh Nhân nữa.

Bởi vậy, Trấn Nguyên Tử lập tức mở miệng nói: "Vậy Hình Hạo Tổ Vu, chúng ta khi nào xuất phát hành động đây?" "Tất nhiên là càng nhanh càng..." Hình Hạo không chút suy nghĩ muốn càng nhanh càng tốt, nhưng giờ phút này một tràng tiếng bước chân gấp gáp lại cắt ngang lời y: *Táp táp* Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Hình Thiên sải bước nhanh chóng, sau khi tiến vào Ngộ Đạo Cung, cúi người hành lễ nói: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Thiên!" Nhìn người đến, sắc mặt Hình Hạo lập tức biến đổi, y bước lên bên cạnh Hình Thiên, đánh giá nhìn mấy lần sau đó đột nhiên cười ha hả nói: "Tốt, tốt, tốt, cuối cùng cũng đạt đến cảnh giới Tổ Vu rồi!" Rõ ràng, nhục thân Hình Thiên đã thăng cấp, đạt đến cảnh giới Tổ Vu.

Tuy rằng không có Tổ Vu nào bẩm sinh nắm giữ Pháp Tắc, cũng không có được truyền thừa Bàn Cổ như Hình Hạo, nhưng y cũng là một Tổ Vu chân chính, có thể sánh ngang tu sĩ Chuẩn Thánh.

Quan trọng nhất là, Hình Thiên có Hình Thiên Phủ tồn tại, nắm giữ Chiến Chi Pháp Tắc giống như Hỗn Độn Ma Viên, phối hợp với Nguyên Thần Tam Thanh mà y đã có được trước đó, cùng với Hỗn Độn Chi Lực có được sau khi luyện hóa chân thân Hỗn Độn Ma Thần Ngũ Hành Lão Tổ, tiềm lực sau này thậm chí sẽ trực tiếp truy đuổi Tổ Vu.

Bởi vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng hỏi: "Nguyên Thần của ngươi đâu?

Đã dung hợp thế nào rồi?" "Đã dung hợp hoàn tất rồi!" Hình Thiên mỉm cười nói, ngẩng đầu nhìn Hình Hạo: "Tuy rằng còn yếu ớt, nhưng có Tiên Thiên Linh Bảo mà Hình Hạo Tổ Vu đã ban cho trước đó che chở thì cũng không bị tổn hại đáng kể.

Nếu không có gì bất ngờ, sau vài ngàn năm thai nghén nữa là có thể đạt đến cảnh giới không kém mấy so với tu sĩ bình thường, khi đó ta cũng có thể tu luyện pháp của tu sĩ rồi." "Vài ngàn năm!" "Không cần đâu!" Hình Hạo mỉm cười, vỗ vỗ vai Hình Thiên nói: "Không sao, đã đến rồi thì đi theo ta đến Hồng Hoang phương Bắc.

Đợi sau lần này cứu ra Nguyên Thủy và Thông Thiên, ta liền bảo Tam Thanh giao Cửu Chuyển Huyền Công của Bàn Cổ Phụ Thần truyền xuống cho ngươi, đợi Nguyên Thần ổn định rồi thì có thể tu luyện pháp này.

Khi đó bất kể là Dĩ Lực Chứng Đạo hay Pháp Tắc Chứng Đạo, đều có khả năng thành công, thậm chí xác suất thành công sẽ lớn hơn." Nghe vậy, Hình Thiên lập tức đại hỉ.

Chương 236

Nếu có Cửu Chuyển Huyền Công của Bàn Cổ truyền xuống, chiến lực của bản thân y sẽ tăng lên đáng kể, đến lúc đó thậm chí có thể đạt đến cảnh giới không kém gì Thập Nhị Tổ Vu. "Đúng rồi!" Đột nhiên, Hình Thiên dường như nhớ ra điều gì, lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu muốn đi Hồng Hoang phương Bắc?

Chẳng lẽ đã biết tin Lục Nhĩ Mi Hầu hiện thân ở đó rồi sao?" "..." "Lục Nhĩ Mi Hầu xuất hiện ở Hồng Hoang phương Bắc!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo vô thức nhìn về phía Trấn Nguyên Tử không xa, dù sao chuyện này là do Địa Tiên nhất mạch đi thăm dò. "Địa Tiên nhất mạch không bẩm báo ta." Trấn Nguyên Tử lắc đầu, khẽ nhíu mày nói: "Hình Thiên Đạo hữu, tin tức từ đâu mà có?

Có đáng tin không?" Hình Thiên tấn cấp Tổ Vu, sánh ngang tu sĩ Chuẩn Thánh, Trấn Nguyên Tử và những người khác cũng sẽ không dám xem thường nữa. "Đáng tin!" Gật đầu, Hình Thiên vẻ mặt nghiêm túc nói: "Tin tức này là do một người của chủng tộc trốn thoát khỏi Hồng Hoang phương Bắc mang đến, đã thông qua khảo nghiệm của Vu Đế nên sẽ không có vấn đề gì." "Như vậy thì tốt!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức kích động.

Lục Nhĩ Mi Hầu cũng xuất hiện, ở Hồng Hoang phương Bắc, tuyệt đối là song hỷ lâm môn.

Ngay lập tức, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Nếu vậy, không nên chậm trễ thời gian nữa, chúng ta lập tức xuất phát đến Hồng Hoang phương Bắc, chỉ sợ không lâu sau cuộc quyết chiến giữa hai bên sẽ theo đó mà kéo màn." Dứt lời, ánh mắt y liền nhìn về phía Hình Tiêu không xa nói: "Hình Tiêu, con và Tinh Thần lần này không nên đi theo,

quá nguy hiểm, không có sức mạnh cấp Chuẩn Thánh thì khó mà tự vệ, vi sư đến lúc đó cũng có thể khó mà bảo hộ được.

Vu Đế những năm nay đã triệu tập không ít nhân mã, đem những chủng tộc được tuyển chọn lại đó an trí trong Tam Thập Tam Thiên.

Hơn nữa, truyền lệnh cho Khoa Phụ, Hậu Nghệ và Trụ Dĩ, để ba người họ dẫn Đại Vu vào trú ở Thượng Tam Thiên của Tam Thập Tam Thiên, đảm bảo sẽ không có kẻ xâm nhập Thái Cổ Tinh Vực lẻn vào đó!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần tuy muốn theo Hình Hạo đến Hồng Hoang phương Bắc, nhưng cũng hiểu rằng trong tình huống hiện tại không thể đi theo.

Dù sao tu vi của họ đều ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, ngay cả Hình Hạo cũng không nắm chắc có thể chăm sóc hai người, từ đó có thể thấy trận chiến này nguy hiểm đến mức nào.

Đến đây, Hình Hạo cũng không nán lại nữa, xoay người nhìn Trấn Nguyên Tử ba người và Hình Thiên nói: "Đi thôi, chúng ta bây giờ xuất phát đến Hồng Hoang phương Bắc!" "Được!" Đáp một tiếng, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Hồng Vân và Hình Thiên đều không có ý kiến gì.

Ngay lập tức, năm người bước ra khỏi Ngộ Đạo Cung, liền vọt mình thi triển độn thuật nhanh chóng bay về phía Hồng Hoang phương Bắc. ...

Trong nháy mắt, ba tháng đã trôi qua.

Một ngày nọ, đại quân Bách Tộc Liên Minh đã đánh đến nơi Yêu Đình tọa lạc: Vạn Yêu Sơn!

Đại quân Bách Tộc Liên Minh hùng hậu tập kết, có tới ức vạn người.

Tuy trong đó chín phần chín tu sĩ đều ở cảnh giới Kim Tiên trở

xuống, nhưng khí thế hùng vĩ như vậy cũng khiến người ta kinh hãi.

Đặc biệt là khu vực phía trước đội ngũ, những tu sĩ đứng san sát nhau hầu như toàn bộ đều là Đại La Kim Tiên, hoặc giả là cường giả Chuẩn Thánh.

Ngược lại, giờ phút này trong Vạn Yêu Sơn, đại quân tinh nhuệ của Yêu Đình cũng đã tập hợp lại.

Chỉ là tình hình lúc này lại không tốt, từng người vẻ mặt ngưng trọng đồng thời, hơn một nửa số người đều mang thương tích.

Hiển nhiên, trong khoảng thời gian ngắn giao chiến với Bách Tộc Liên Minh đều chịu tổn thất không nhỏ. "Cuối cùng cũng đến rồi sao?" Trên Vạn Yêu Sơn, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Lão Tử sánh vai bước ra, ánh mắt khóa chặt đội ngũ tu sĩ hùng hậu phía dưới, trong mắt đều bắn ra sát cơ.

Đặc biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, giờ phút này hai người mắt phun lửa, hận không thể hủy diệt hoàn toàn quần tu sĩ trước mắt. "Đế Tuấn!" Lúc này, một tiếng quát tháo vang lên từ phía dưới.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy một con vượn Chuẩn Thánh bước ra, vai vác một cây trường côn màu đen, tư thái cực kỳ cuồng ngạo nói: "Khí số của Yêu Đình đã tận, nếu bây giờ đầu hàng gia nhập Bách Tộc Liên Minh của ta, chúng ta có thể cho các ngươi một cơ hội sống sót!" Lời này vừa ra, toàn trường im lặng như tờ.

Từng tu sĩ Yêu Đình không khỏi nắm chặt hai nắm đấm, trong mắt lóe lên vẻ phẫn nộ và uất ức.

Muốn mở miệng quát mắng, nhưng chuyện đến nước này, Yêu Đình quả thật đang ở thế yếu tuyệt đối, sự chênh lệch về số lượng tu sĩ giữa hai bên quá lớn, khiến nội tâm mọi người đều một trận lo sợ

và bất an. "Thứ ranh con phương nào!" Lướt nhìn con vượn kia một cái, Đế Tuấn trong mắt bắn ra một tia sát cơ đồng thời, một bước tiến lên, khí thế Đế Vương toàn thân cuồn cuộn tỏa ra, khí thế toàn thân bùng phát nói: "Bảo Thánh Viên Hầu cút ra đây, ngươi không có tư cách đối thoại với Bản Đế." Lời này vừa ra, sắc mặt con vượn lông đen kia lập tức tối sầm, khuôn mặt giờ phút này trở nên dữ tợn đồng thời, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đế Tuấn, ngươi muốn chết!" "Thánh Viên Hầu đại nhân há lại có thể gặp ngươi?

Kẻ bại trận dưới tay ta, hôm nay ta muốn xem ngươi có bản lĩnh gì mà nói ra những lời như vậy." Trong lúc nói, con vượn lông đen kia động, trường côn đen trong tay run lên bị ném ra ngoài, quang huy rực rỡ, trường côn trực tiếp lao thẳng về phía khu vực của Đế Tuấn. "Không hay!" "Ngăn lại!" Thấy tình hình này, một đám Chuẩn Thánh Yêu Đình đại kinh thất sắc, Thập Đại Yêu Soái dẫn đầu Bạch Trạch lập tức vọt người lên ngăn cản cây trường côn đang tập kích. "Phá cho ta!" "Dừng lại cho ta!" ...

Quát tháo trong miệng, mười tôn cường giả cấp Chuẩn Thánh trung kỳ liên thủ một kích liền đánh bay trường côn đen ra ngoài.

Nhưng cho dù như vậy, Thập Đại Yêu Soái giờ phút này cũng miệng phun máu tươi, từng người sắc mặt tái nhợt từ giữa không trung rơi xuống đất, thân hình đầy thương tích đồng thời, trông có vẻ như bất cứ lúc nào cũng có thể ngã gục.

Nhưng may mà cỗ lực lượng kia tuy mạnh, nhưng cũng không làm tổn thương đến căn bản của Thập Đại Yêu Soái, sau vài hơi thở, họ liền ổn định lại thân hình, vừa thở dốc vừa ánh mắt kiêng dè nhìn con vượn đen kia nói: "Chuẩn Thánh hậu kỳ!" "Sức mạnh thật cường đại!" "Tên này từ đâu mà xuất hiện, lại mạnh đến vậy!" ...

Không chỉ Thập Đại Yêu Soái, bao gồm cả tu sĩ Yêu Đình xung

quanh giờ phút này cũng đều lộ ra vẻ ngưng trọng.

Chỉ một kích của con vượn đen kia đã khiến phần lớn mọi người đều kiêng dè, sự sợ hãi mơ hồ trong lòng căn bản không thể che giấu.

Không ổn rồi.

Sĩ khí đang xuống thấp!

Thu toàn bộ cảnh này vào trong mắt, Đế Tuấn nội tâm không khỏi siết chặt.

Là một Yêu Đế, y thực sự là một kẻ có tài cầm quân, hiểu rõ tầm quan trọng của sĩ khí đối với bản thân, một khi sĩ khí xuống đến đáy, thì dù có trận pháp cấp Thánh Nhân tồn tại, e rằng... "Hắc Viên Hầu!" Một bước tiến lên, Đế Tuấn ánh mắt khóa chặt trên người con Hắc Viên Hầu kia nói: "Ngươi cũng muốn tập kích Bản Đế sao?

Ngay cả phòng ngự của Thập Đại Yêu Soái dưới trướng ta còn không phá vỡ được, ngươi có tư cách gì mà ở đây kiêu căng..." "Vì Thánh Viên Hầu không ở đây, các ngươi vậy mà dám tiền bao vây đại bản doanh Vạn Yêu Sơn của Yêu Đình ta, quả thực là muốn chết." "Vì các ngươi đã đến hôm nay, vậy thì đừng hòng ai còn sống mà rời đi." Trong lúc nói, Đế Tuấn vung tay lớn, quát lớn: "Tất cả xông ra đi!" Lời này vừa ra, lập tức từng đạo phá không thanh theo đó tập kết ở khu vực bên ngoài Vạn Yêu Sơn, từng người khí tức toàn thân cuồng bạo đồng thời, rõ ràng đều là tồn tại cấp Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên đại viên mãn. "Có mai phục!" "Không hay, cẩn thận cảnh giác!" Thấy tình hình này, những người của Bách Tộc Liên Minh vô thức kinh hô, nhanh chóng tập hợp lại đồng thời, cảnh giác nhìn xung quanh.

Nhưng, chờ nhìn thấy tu sĩ xuất hiện chỉ có ba ngàn người, trong đó ngoài mấy chục Chuẩn Thánh số ít ra, còn lại đều là Đại La Kim Tiên. "..." Hắc Viên Hầu lạnh lùng cười, vẻ kiêng dè trên mặt hoàn

toàn biến mất, ánh mắt trào phúng nhìn về phía khu vực của Đế Tuấn: "Thủ đoạn cuối cùng của Yêu Đình sao?

Chương 237

Vỏn vẹn ba ngàn tu sĩ mà thôi, Đế Tuấn, ngươi nghĩ có thể thay đổi cục diện chiến trường sao?" "Nếu đã không muốn nhận thua, vậy thì không cần thiết phải tiếp tục tồn tại nữa, hôm nay chính là ngày Yêu Đình diệt vong." Trong lúc nói, Hắc Viên Hầu vung tay lớn, quát lớn trong miệng: "Giết!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp vang vọng, có thể thấy phía sau y lập tức vọt ra mấy ngàn tu sĩ, ít nhất có trăm tôn Chuẩn Thánh, số còn lại đều là cấp Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Tiếng phá không vang vọng, quần người sau khi bay ra, nhanh chóng lao về phía những tu sĩ Yêu Đình vừa xuất hiện để tập kích.

Khí tức phát ra từ từng tu sĩ đó cực kỳ đáng sợ và cuồng bạo, cho dù là trong tình huống cùng cảnh giới, ba ngàn tu sĩ Yêu Đình kia cũng không ở cùng đẳng cấp với họ. "Phóng túng!" Ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát tháo vang vọng.

Cùng với tiếng chuông vang vọng, Đông Hoàng Thái Nhất lóe mình xuất hiện trên bầu trời Vạn Yêu Sơn, tay cầm Vô Lượng Tinh Thần Chung từ trên cao nhìn xuống ức vạn tu sĩ Bách Tộc Liên Minh phía dưới, trong mắt bắn ra sát cơ nói: "Một đám chó gà mà cũng muốn diệt Yêu Đình ta sao?" "Hôm nay các ngươi đã đến rồi, vậy thì đừng hòng ai còn sống mà rời đi!" "Tu sĩ Yêu Đình nghe lệnh, tế trận cờ bố Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, phối hợp Bản Hoàng đồ sát toàn bộ những kẻ xâm nhập!" "Vâng!" "Vâng!" ...

Tiếng đáp vang vọng, ba ngàn tu sĩ Yêu Đình lập tức lấy ra từng lá Tinh Thần Kỳ lấp lánh tinh quang.

Chờ rót pháp lực vào trong, Tinh Thần Kỳ liền rực rỡ, dưới sự thao túng của từng tu sĩ mà giơ cao, ba ngàn đạo cột sáng tinh quang

giờ khắc này xông thẳng lên trời. *Ông ông* *Ông ông* Tiếng ông minh chấn động muốn điếc tai vang vọng, có thể thấy bầu trời phía trên Hồng Hoang phương Bắc lặng lẽ tách ra, giữa tinh quang vô biên rực rỡ, Thái Cổ Tinh Vực ở Hồng Hoang phương Bắc liền hiển lộ, vô tận tinh quang chi lực giáng xuống bao phủ phạm vi Vạn Yêu Sơn. "Kia là..." "Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực!" "Cỗ sức mạnh này, chẳng lẽ...

Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" Tiếng kinh hô vang lên, Bách Tộc Liên Minh hoảng loạn.

Nhìn thấy Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực bao phủ tất cả mọi người, trong đầu mỗi người vô thức liền hiện lên Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mà Hình Hạo nắm giữ.

Nếu trận pháp này bị Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ, chẳng phải Yêu Đình đã nắm giữ Thánh Nhân chi lực sao?

Nếu là như vậy, vậy thì lần này đến công đánh Vạn Yêu Sơn chẳng phải là tự chui đầu vào miệng cọp sao?

Nhất thời, sự xao động và hoảng loạn theo đó bùng phát.

Từng tu sĩ Bách Tộc Liên Minh kinh hoàng thất thố, sắc mặt sợ hãi đồng thời, thậm chí có người còn muốn rút lui khỏi nơi đây.

Đáng tiếc, giờ phút này Thái Cổ Tinh Quang đã bao phủ nơi đây, dưới tinh thần chi lực hùng dũng bành trướng đó, không có bất kỳ khả năng đào thoát nào, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cũng khó mà đánh vỡ được màn chắn. "Đáng chết, biết làm sao đây!" "Không thể rời đi, đại trận này lẽ nào thật sự là Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận?" "Vì sao, chẳng phải là đại trận của Hình Hạo sao?

Vì sao lại xuất hiện trong tay Đông Hoàng Thái Nhất?" "Liên minh Vu Yêu, tuy sớm đã nghe nói, nhưng Vu Tộc cũng quá hào phóng rồi,

vậy mà truyền thụ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận..." Nhất thời, tiếng kêu gào không ngừng vang vọng.

Đặc biệt là những người muốn đào thoát nhưng bị màn chắn do Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực cấu kiến ngăn cản, từng người trong mắt đều lộ ra vẻ tuyệt vọng và khủng bố. "Không, không đối!" "Không phải Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, mọi người đừng hoảng sợ!" Lúc này, Hắc Viên Hầu dẫn đầu phản ứng, nhìn thoáng qua đại trận đang xao động kia, lập tức mở miệng nói: "Tuy rằng tương tự, nhưng đại trận này xác thực chưa đạt đến cảnh giới Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" "Đây không phải trận pháp cấp Thánh Nhân, chúng ta vẫn có thể chiến đấu, mọi người đừng làm loạn trận cước." Lời này vừa ra, tu sĩ Bách Tộc Liên Minh vốn đang xao động lập tức sững sờ.

Vô thức ngẩng đầu nhìn lên, dường như đại trận này thật sự không giống với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Uy thế của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận do Hình Hạo điều động, chư thần Hồng Hoang đều biết, tuy rằng Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực mà Đông Hoàng Thái Nhất điều động lần này cũng cực kỳ cường đại, nhưng so với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thì vẫn kém không ít. "Ngươi nghĩ đã xong rồi sao?" Nhưng, không đợi tu sĩ Bách Tộc Liên Minh thở phào nhẹ nhõm, Đông Hoàng Thái Nhất giữa không trung lại khinh thường cười một tiếng, tay phải vung lên, Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay y lập tức rung động: *Đông!

Đông!

Đông!

Đông!* Tiếng chuông theo đó vang vọng, từng cỗ lực lượng trấn áp chư thiên cường liệt liền cuồn cuộn tỏa ra.

Cùng với từng cỗ uy áp cường liệt cuộn trào dâng lên, có thể rõ ràng nhìn thấy Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực giáng xuống lập tức

cường thịnh lên không dưới mấy lần.

Nhất thời, toàn bộ khu vực Vạn Yêu Sơn đều bị tinh thần chi lực gần như thực chất hóa bao phủ, tinh vân thăng đẳng gian trực tiếp theo đó ngăn cản tầm nhìn của tu sĩ Bách Tộc Liên Minh.

Tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên giờ phút này trở thành người mù, ngoài phạm vi mười mét quanh thân, khu vực còn lại đều không thể nhìn rõ.

Trong tình huống như vậy, hoảng loạn và bất an lại bùng phát.

Nhất thời, tiếng kêu gào của từng tu sĩ không ngừng vang vọng: "Ta không nhìn thấy gì nữa!" "Không hay, sức mạnh đang chui vào cơ thể ta, ta sắp không chịu nổi nữa rồi!" "Đáng chết, Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực quá bá đạo, thân thể ta, sắp nổ tung rồi, thật sự sắp nổ tung rồi!" ... *Bành!* *Bành!* Tiếng nổ liên tiếp không ngừng vang vọng, có thể rõ ràng nhìn thấy thân thể từng tu sĩ theo đó nổ tung, tồn tại càng yếu kém của Đại La Kim Tiên tu sĩ càng chết nhanh.

Trong vỏn vẹn một khắc đồng hồ, ức vạn tu sĩ Bách Tộc Liên Minh đã chết đi một phần ba. "Không hay!" "Nhanh chóng bảo hộ tộc nhân!" Nhìn thấy tộc nhân tổn thất thảm trọng, các Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh trong Bách Tộc Liên Minh không ngồi yên được nữa.

Từng người miệng cao hô đồng thời, cũng không màng đến việc tập hợp lại, nhanh chóng quay về khu vực của tu sĩ chủng tộc mình, từng người lấy ra linh bảo, pháp bảo của bản thân cấu kiến đại trận và kết giới để bảo hộ tộc nhân bên trong. "Đông Hoàng Thái Nhất!" Lúc này, Hắc Viên Hầu dẫn theo mười mấy tu sĩ chủng tộc vượn tụ tập lại một chỗ, từng người khí tức Hỗn Độn toàn thân dâng trào, cứng rắn chống đỡ sự xâm nhập của Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất giữa không trung, ánh mắt tràn đầy kinh khủng, kinh hãi và sát cơ.

Chuyện đến nước này, y đã hiểu rõ.

Trận pháp này tuy không phải Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhưng lại không hề kém cạnh bao nhiêu, tuyệt đối là một trận pháp cấp Thánh Nhân chân chính.

Trong tình huống như vậy, tất cả mọi người đều bị vây khốn trong đại trận, cộng thêm Đông Hoàng Thái Nhất bất ngờ phát khó, trực tiếp khiến họ cảm nhận được nguy cơ tử vong. "Giết!" Gần như trong nháy mắt, Hắc Viên Hầu phản ứng, miệng quát lớn một tiếng đồng thời, vọt mình nhanh chóng lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất trên bầu trời để tập kích.

Cũng trong giờ khắc này, phía sau y không ngừng vang lên tiếng phá không.

Mười mấy cường giả Chuẩn Thánh của các chủng tộc vượn đều xông ra, theo sát phía sau Hắc Viên Hầu tập kích Đông Hoàng Thái Nhất, có vẻ như muốn cùng nhau vây đánh chém giết y. "Đến tốt lắm!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất không hề sợ hãi, Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay y vang lên đồng thời, từng đạo tiếng chuông theo đó vang vọng, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận vận chuyển, từng đạo tinh thần quang thúc hóa thành trường mâu, dưới sự thao túng của y trực tiếp lao thẳng về phía Hắc Viên Hầu và các tu sĩ khác để tập kích. "Không hay!" "Cỗ sức mạnh này ít nhất cũng sánh ngang một kích toàn lực của Chuẩn Thánh viên mãn!" Đồng tử co rụt lại, Hắc Viên Hầu và các Chuẩn Thánh khác đại kinh thất sắc, từng người nhanh chóng né tránh những trường mâu tinh thần kia, khước dã cố bất đắc tập kích Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng cho dù như vậy, tốc độ phản ứng vẫn chậm đi không ít.

Trong đó ít nhất một phần ba Chuẩn Thánh đều bị trường mâu tinh thần đánh trúng, từng người miệng thảm kêu liên tục đồng thời, giống

như diều đứt dây mà từ giữa không trung rơi xuống, tiếng thảm kêu theo đó truyền ra: "A..." "A..." Cảnh này, lập tức khiến tu sĩ Bách Tộc Liên Minh dưới mặt đất mặt lạnh như sương.

Chương 238

Chuyện đến nước này, họ đều cảm nhận được mức độ gay cấn của sự việc, nhiều cường giả cấp Chuẩn Thánh ra tay trong tình huống như vậy mà đều bị Đông Hoàng Thái Nhất dễ dàng trấn áp, uy lực của đại trận không cần nghi ngờ.

Trận pháp cấp Thánh Nhân!

Yêu Đình thật sự đã nắm giữ trận pháp cấp Thánh Nhân, đối với họ không khác gì sét đánh giữa trời quang, cảm giác thành công và vui mừng vì phản công Yêu Đình bách niên nay trong khoảnh khắc đã tan biến hoàn toàn, thay vào đó chỉ còn là kinh khủng, bất an và sợ hãi!

Hắc Viên Hầu mặt lạnh như sương, ánh mắt gắt gao khóa chặt Đông Hoàng Thái Nhất, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đông Hoàng Thái Nhất, tất phải chết!

Tuy rằng điều khiển đại trận là cấp Thánh Nhân, nhưng điểm yếu ta cũng đã phát hiện rồi.

Ngươi hiện tại vô pháp động đậy đúng không!" Đáy mắt Hắc Viên Hầu sát cơ chợt lóe, toàn thân Chuẩn Thánh hậu kỳ pháp lực rót vào trường côn trong tay, một lần nữa ném ra, miệng quát to: "Bí kỹ Nhất Trịch Càn Khôn!" Tiếng xé gió vang vọng, trường côn lúc này uy thế bùng phát, dưới tình huống Hỗn Độn Chi Khí gia trì, uy thế so với lúc trước tập kích Đế Tuấn cường đại hơn trăm lần không chỉ.

"Không hay rồi!" "Đông Hoàng đại nhân!" Cảnh tượng này lập tức khiến Yêu Đình tu sĩ trên Vạn Yêu Sơn đại kinh.

Bọn họ có thể rõ ràng cảm nhận được một côn kia khủng bố, nếu như bị đánh trúng, Đông Hoàng Thái Nhất không chết cũng trọng thương.

Đông Hoàng Thái Nhất là người điều khiển Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, một khi trọng thương, đại trận có thể sẽ theo đó mà phá nát, lúc đó đối mặt với Bách Tộc Liên Minh đại quân xâm nhập, với tình hình Yêu Đình tu sĩ hiện tại, chỉ sợ khó mà ngăn cản và kháng cự.

"Nhị đệ!" Đế Tuấn cũng vội vàng, nhanh chóng ném Hà Đồ Lạc Thư ra muốn giúp Đông Hoàng Thái Nhất ngăn cản trường côn tập kích.

Nhưng dưới tình huống hiện tại, phản ứng của Đế Tuấn lại chậm ba phần, Hà Đồ Lạc Thư tuy rằng bay ra, nhưng lại rơi vào khu vực phía sau trường côn, căn bản vô pháp chống cự.

"Đáng chết!" Đế Tuấn đáy mắt chợt lóe vẻ do dự, lập tức mở miệng nói: "Nhị đệ, từ bỏ đại trận, mau tránh đi!" Đến lúc này, Đế Tuấn cuối cùng đã chọn tình nghĩa huynh đệ mà không phải tiêu diệt toàn bộ Bách Tộc Liên Minh tu sĩ.

Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này lại mặt sắc nghiêm túc, không hề có ý muốn từ bỏ Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, hai tay không ngừng gõ Vô Lượng Tinh Thần Chung đồng thời, từng luồng Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực theo đó mà cấu trúc phòng ngự phía trước thân.

Đáng tiếc, Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực lực công kích cực kỳ khủng bố, nhưng lực phòng ngự lại rõ ràng không đủ.

Chỉ trong nháy mắt, mấy chục đạo phòng ngự kết giới bị trường côn hủy diệt, tuy rằng uy lực trên đó đã giảm bớt rất nhiều, nhưng vẫn tập kích Đông Hoàng Thái Nhất, nhắm thẳng vào yếu hại.

"Cút!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát nộ tùy theo vang vọng.

Giây tiếp theo, một luồng hàn mang nở rộ, Hồng Hoa Kiếm theo

đó xuất hiện ở khu vực phía trước thân Đông Hoàng Thái Nhất, trực tiếp va chạm với trường côn màu đen.

Một tiếng "tranh" vang lên, hỏa quang bắn ra bốn phía, cùng với tiếng nổ vang vọng, trường côn trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, ở giữa không trung trực tiếp nứt ra làm đôi.

"Kẻ nào!" Đồng tử Hắc Viên Hầu co rụt lại, sắc mặt trầm xuống, ánh mắt âm trầm đầy lửa giận nhìn chằm chằm khu vực phía trước thân Đông Hoàng Thái Nhất, hai quyền nắm chặt, nội tâm đầy sát cơ.

Dù sao đòn tấn công vừa rồi tuyệt đối là tất sát, mắt thấy Đông Hoàng Thái Nhất sắp bị giết chết, đại trận cấp Thánh Nhân cũng sẽ theo đó sụp đổ.

Nhưng hiện tại lại bị ngăn cản.

Người này rõ ràng đang giúp đỡ Yêu Đình, tuyệt đối không thể chấp nhận được.

"Hắc Viên Hầu phải không!" Lúc này, thân ảnh Lão Tử theo đó xuất hiện, quay đầu nhìn về phía khu vực Hắc Viên Hầu đang ở, đáy mắt một tia hàn mang bắn ra đồng thời, chậm rãi giơ Hồng Hoa Kiếm trong tay lên nói: "Có nhận ra ta không!" Giây tiếp theo, toàn thân Lão Tử sát khí bùng phát, Không Gian Pháp Tắc Chi Lực sôi trào, toàn bộ khu vực không gian theo đó chấn động, ẩn ẩn có xu thế sụp đổ.

"Không Gian Pháp Tắc!" Đồng tử Hắc Viên Hầu co rụt lại, vô thức thốt lên: "Dương Liễu, không, không thể nào, đã sớm vẫn lạc rồi, không thể nào!

Dương Mi, cũng không đúng, đã sớm chứng Hỗn Nguyên rời đi rồi, không thể nào!

Đúng rồi, ta hồ đồ rồi." Hắc Viên Hầu cả người theo đó mới bình tĩnh lại, ánh mắt hàn quang lấp lánh, nghiến răng nghiến lợi nói: "Một

trong các Nguyên Thần của Bàn Cổ, Thái Thanh Lão Tử!

Năm đó khi đến Côn Luân Sơn tìm ngươi lại không thấy, không ngờ hôm nay lại xuất hiện ở đây.

Tốt, tốt lắm, Thái Thanh Lão Tử, đã hiện thân thì đừng hòng sống sót rời đi!

Không những vậy, bao gồm cả Đông Hoàng Thái Nhất phía sau ngươi, thậm chí toàn bộ Yêu Đình tu sĩ, đều phải chết, tất cả đều phải chết!" Dứt lời, Hắc Viên Hầu từ trong ngực lấy ra một ngọc phù rồi bóp nát, cả người hắn chợt lóe rồi quay về khu vực Bách Tộc Liên Minh tu sĩ trên mặt đất, miệng quát to: "Tất cả mọi người đừng hoảng, ta đã truyền tin tức về, Thánh Viên Hầu đại nhân sắp dẫn cường giả đến chi viện.

Hiện tại, ta ra lệnh các ngươi phối hợp ta cấu trúc đại trận ngăn cản Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận tập kích, chỉ cần chờ Thánh Viên Hầu đại nhân đến, thắng lợi sẽ thuộc về chúng ta!" Lời này vừa ra, Bách Tộc Liên Minh tu sĩ trên mặt đất lập tức kích động.

Dưới tình huống như vậy, vốn đã cho rằng chắc chắn phải chết, nhưng hiện tại Hắc Viên Hầu lại cho hy vọng, chỉ cần có thể sống sót, thì mọi chuyện đều không thành vấn đề.

"Bố trận!" "Bố trận!" Cùng với từng tiếng gầm nhẹ vang vọng, Bách Tộc Liên Minh tu sĩ nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, ngay cả những tồn tại yếu ớt cũng dưới sự dẫn dắt của cường giả trong tộc mà tụ tập lại.

Giây tiếp theo, phía sau Hắc Viên Hầu trong nháy mắt đã tụ tập mười mấy Chuẩn Thánh cường giả, đồng thời quát to một tiếng, từng đoàn Hỗn Độn Chi Khí bốc lên, trực tiếp cấu trúc ra một đại trận khổng lồ, có ý muốn che chở toàn bộ Bách Tộc Liên Minh tu sĩ bên trong.

“Hưu đắc càn rỡ!” Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất và Lão Tử trên không trung lập tức quát to.

Giây tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất điều khiển Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận vận chuyển, vô biên Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực bốc lên, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường ngưng tụ thành tinh thần đao, thương, kiếm, kích, nhanh chóng tập kích xuống mặt đất.

Đồng thời, Lão Tử cũng quả quyết ra tay.

Không Gian Kiếm Đạo bùng phát, từng đạo kiếm khí thô lớn mấy nghìn trượng tung hoành, không ngừng oanh kích về phía khu vực Hắc Viên Hầu và các Chuẩn Thánh khác đang ở.

Tiếng xé gió vang vọng, tinh thần đao, thương, kiếm, kích và không gian kiếm khí oanh kích lên trên Hỗn Độn Sắc Đại Trận.

Cùng với tiếng nổ rung trời chuyển đất vang vọng, có thể thấy vô số Bách Tộc Liên Minh tu sĩ bị tinh thần đao, thương, kiếm, kích đánh giết, hóa thành từng mảng lớn huyết vụ và thi thể.

Nhưng nhanh chóng, theo sự bao phủ của Hỗn Độn Sắc Đại Trận, sức mạnh của tinh thần đao, thương, kiếm, kích lại bị ngăn cản bên ngoài.

Không gian kiếm khí mà Lão Tử chém ra lại trực tiếp bị băng phôi, vô pháp tiếp cận những cường giả Chuẩn Thánh mạch Viên Hầu bên trong.

“Đáng chết!” “Sao lại thế này!” Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Lão Tử đều không nhịn được mà nhíu mày.

Đối với cảnh tượng xảy ra trước mắt, không thể chấp nhận, thậm chí khó mà tin được.

Hỗn Độn Sắc Đại Trận tuy rằng nhìn có vẻ không có lực công kích, nhưng luận về lực phòng ngự lại đạt đến tầng thứ Á Thánh.

Dưới tình huống như vậy, ngay cả sức mạnh của Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận cũng khó mà lay chuyển.

Dù sao Đông Hoàng Thái Nhất chưa triệt để luyện hóa xong Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ, càng không thể gia trì lực lượng đại trận vào bản thân.

Chương 239

"Đông Hoàng Thái Nhất!" "Thái Thanh Lão Tử!" Lúc này, bên trong đại trận Hắc Viên Hầu giơ một luân bàn tàn khuyết lên, triệt để ổn định toàn bộ đại trận, hướng ra bên ngoài hô to: "Hãy chờ đó, chờ đến khi đại nhân đến là ngày các ngươi chết.

Cũng đừng nghĩ rời đi, vào khoảnh khắc Hỗn Độn Quy Nguyên Trận được kích hoạt, các ngươi sẽ không có khả năng rời khỏi." "Ong ong." Dường như để chứng thực lời nói của Hắc Viên Hầu, toàn bộ khu vực lúc này tiếng ong ong nhẹ nhàng theo đó vang vọng.

Cùng với từng luồng khí tức ba động mạnh mẽ bốc lên, có thể rõ ràng thấy khu vực bên ngoài Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận có từng tia Hỗn Độn Khí Tức bốc lên, tiếp theo với tốc độ mắt thường có thể thấy mà cấu trúc thành hình lưới.

Tuy rằng vô pháp ngăn cản Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực xâm nhập, nhưng cũng triệt để phong tỏa phạm vi Vạn Yêu Sơn, Yêu Đình tu sĩ đang ở bên trong cũng không thể đi ra ngoài.

"Đáng chết!" Thu hết cảnh tượng này vào đáy mắt, sắc mặt Đế Tuấn và những người khác lập tức khó coi đến cực điểm.

Vốn cho rằng nắm giữ Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, một đại trận cấp Thánh Nhân như vậy hoàn toàn có thể tái hiện tác dụng xoay chuyển cục diện chiến tranh của Bách Tộc Liên Minh năm xưa.

Nhưng vạn vạn không ngờ, Hắc Viên Hầu và những người khác lại có đại trận khủng bố như vậy.

Ngay cả khi không có lực công kích của đại trận cấp Thánh Nhân, nhưng lực phòng ngự lại không hề yếu kém.

Dưới tình huống như vậy, nếu không thể nhanh chóng tiêu diệt toàn bộ người bên trong, thì đợi sau khi các cường giả đỉnh cấp của Bách Tộc Liên Minh lần lượt đến, hậu quả chỉ sợ không dám nghĩ tới, thậm chí...

"Đã xem thường rồi." "Bây giờ phải làm sao đây!" Nắm chặt nắm đấm, thần sắc Đế Tuấn biến đổi không ngừng, thân hình chợt lóe đến khu vực bên cạnh Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất, mở miệng hỏi: "Lão Tử đạo hữu, nhị đệ, trận này không thể phá vỡ sao?" Lời này vừa ra, Yêu Đình tu sĩ ở xa đều nhìn về phía ba người.

Thành thật mà nói, lúc này nội tâm cũng cực kỳ bất an.

Dù sao dưới tình huống như vậy, chỉ cần sơ suất một chút là sẽ thất bại hoàn toàn.

Yêu Đình hiện tại không thể chấp nhận thêm rủi ro thất bại nào nữa, một khi lại thất bại, Yêu Đình có thể sẽ thật sự tan rã, lúc đó...

"Vô pháp phá vỡ!" Lão Tử lắc đầu, trước tiên thở dài một hơi nói: "Đại trận kia tụ tập quá nhiều sức mạnh của Bách Tộc Liên Minh tu sĩ, dưới sự gia trì của chúng sinh chi lực, khó mà công phá.

Quan trọng nhất, luân bàn tàn khuyết trong tay Hắc Viên Hầu mới là mấu chốt, nếu ta đoán không sai, đó là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo đã bị phá nát.

Nhưng cho dù như vậy, uy năng của nó lại không hề thua kém cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí ở phương diện phòng ngự còn đủ sức sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Có vật này gia trì đại trận làm trận nhãn, chỉ với sức mạnh của ta hiện tại vô pháp phá vỡ nó." Lời này vừa ra, sắc mặt Đế Tuấn tái mét ba phần, vô thức nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh, người sau là hy vọng duy nhất hiện tại.

“Không được!” Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: “Ta tuy rằng có thể điều khiển Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, thậm chí phát huy ra sức mạnh sánh ngang đại trận cấp Thánh Nhân, nhưng lại vô pháp làm như Hình Hạo đạo hữu mà gia trì lực lượng đại trận vào bản thân.

Vì vậy, dưới tình huống như vậy, ta vô pháp triệt để ngưng tụ lực lượng đại trận, muốn phá vỡ đại trận trước mắt cũng cực kỳ khó khăn.” “Xong rồi!” “Vô pháp phá vỡ!” Nghe xong câu trả lời của Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đình tu sĩ trên mặt đất mặt xám như tro, bao gồm cả Thập Đại Yêu Soái mà Bạch Trạch là chủ cũng như vậy.

“Không!” “Ta có hy vọng!” Thấy tình hình này, Đế Tuấn lại mở miệng gầm nhẹ: “Không cần phải tự ti như vậy, ta đã sớm truyền tin mời Hình Hạo đạo hữu đến Vạn Yêu Sơn rồi.

Chỉ cần Hình Hạo đạo hữu đến trước Bách Tộc Liên Minh tu sĩ kia, thắng lợi sẽ thuộc về Yêu Đình ta, sẽ thuộc về ta!” Lời này vừa ra, Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức sáng mắt.

Nếu Hình Hạo đến, thì đại trận trước mắt không thành vấn đề.

Ngay cả khi không thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, với nhục thân khủng bố của Hình Hạo phối hợp với Khai Thiên tuyệt kỹ, hoàn toàn có khả năng phá vỡ nó, lúc đó...

“Cái gì!” “Hình Hạo Tổ Vu đến đây!” “Thật sao?

Nếu hắn đến, thì Yêu Đình ta thật sự có cứu rồi!” Đồng thời, những Yêu Đình tu sĩ phía sau lúc này cũng vì đó mà kích động.

Đối với Hình Hạo, chúng sinh Hồng Hoang đều hiểu rõ, xưng là chiến lực đệ nhất dưới Thánh Nhân, lại nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận có thể chiến đấu với Thánh Nhân.

Nếu có Hình Hạo chi viện, thì cục diện khó khăn trước mắt sẽ triệt để giải trừ, thậm chí dưới tình huống như vậy, có thể phản bại thành thắng, triệt để tiêu diệt Bách Tộc Liên Minh.

Vì vậy, một số Yêu Đình tu sĩ lão bối đều cảm khái vạn phần: "Tốt quá rồi, quyết định Vu Yêu kết minh năm đó thật sự quá đúng đắn." "Yêu Đế anh minh, Yêu Hoàng anh minh!" Nghe tiếng hô phía dưới, đáy mắt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra một tia cay đắng.

Tuy rằng đều rõ Hình Hạo là tồn tại duy nhất có thể cứu bọn họ hiện tại, nhưng người sau ở trong Yêu Đình uy vọng lớn như vậy, quả thật khiến bọn họ khá kiêng kỵ.

Hình Hạo không giống Thập Nhị Tổ Vu, bản thân sở hữu nguyên thần, được xem là tu sĩ chân chính, nếu như...

"Cái gì!" "Hình Hạo muốn nhúng tay vào chuyện này!" Ngược lại, sắc mặt Hắc Viên Hầu và các Bách Tộc Liên Minh tu sĩ trên mặt đất trong khoảnh khắc đó lại trở nên vô cùng khó coi.

Thậm chí một số kẻ nhát gan trực tiếp ngồi phệt xuống đất, từng người thần sắc hoảng sợ bất an đồng thời, miệng không ngừng lẩm bẩm: "Sao lại thế này!

Hình Hạo nếu đến, thì chúng ta chẳng phải chắc chắn phải chết sao!

Cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân, Hình Hạo Tổ Vu, đó là tồn tại tuyệt thế có thể đánh bại Á Thánh, thậm chí chém giết Á Thánh a.

Đáng chết, vì, vì sao Hình Hạo lại giúp Đông Hoàng Thái Nhất?

Yêu Đình có hắn, kết minh với hắn, Bách Tộc Liên Minh ta chẳng lẽ không phải lựa chọn tốt hơn sao?" Trong khoảnh khắc đó, tâm lý của chín thành tu sĩ Bách Tộc Liên Minh đều sụp đổ.

Bởi vì chỉ một cái tên đã chấn nhiếp tất cả, chính là thân phận địa vị của Hình Hạo tại Hồng Hoang ngày nay.

Tiếng xé gió vang vọng.

Ngay lúc này, tiếng xé gió ngoài Vạn Yêu Sơn theo đó vang vọng.

Lập tức, Yêu Đình và Bách Tộc Liên Minh tu sĩ đều tinh thần chấn động, tất cả Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên đều quay đầu nhìn về phía đó, đáy mắt tràn đầy kỳ vọng.

Yêu Đình hy vọng là Hình Hạo!

Bách Tộc Liên Minh thì hy vọng là Thánh Viên Hầu và các cường giả khác của họ.

Dù sao dưới tình huống như vậy, chỉ cần dẫn đầu giết chết toàn bộ đối phương, thì dù có chi viện đến cũng không tổn hại gì nhiều, hủy diệt những kẻ còn lại, thì một đại thế lực sẽ bị hủy diệt hoàn toàn.

Dưới tình huống như vậy, có thể thấy năm đạo thân ảnh nhanh chóng bay tới, người dẫn đầu chính là Hình Hạo, phía sau hắn là Hình Thiên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân.

"Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo Tổ Vu đến rồi!" Thấy cảnh tượng này, Yêu Đình tu sĩ sôi trào, từng người không còn bận tâm đến việc vui cực khóc, miệng hô hoán, đều có cảm giác như sống sót sau đại nạn, thậm chí...

Ngược lại, lúc này người của Bách Tộc Liên Minh lại mặt xám như tro.

Chương 240

Ngoại trừ cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh ra, ngay cả tồn tại Đại La Kim Tiên đại viên mãn lúc này cũng mềm nhũn trên mặt đất, từng người sắc mặt u ám nói: "Vì sao!

Vì sao lại đến trước!

Hình Hạo, Hình Hạo đáng chết, vì sao lại muốn xen vào phá hoại đại nghiệp Bách Tộc Liên Minh ta!" Ngũ nhân Hình Hạo hoàn toàn không biết tình huống như vậy.

Cùng với độn thuật thi triển, Hình Hạo năm người thành công đến khu vực ngoại vi Vạn Yêu Sơn, nhìn thấy Hỗn Độn Đại Võng và cục diện giằng co bên trong, Minh Hà hơi kinh ngạc nói: "Chuyện gì vậy?

Yêu Đình và Bách Tộc Liên Minh vì sao lại giằng co mà không chiến đấu?

Đại trận tán phát Hỗn Độn Khí Tức kia lại là chuyện gì?

Bách Tộc Liên Minh lại có thủ đoạn như vậy?

Vì sao chưa từng nghe nói!" Không chỉ Minh Hà, bao gồm cả Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Hình Thiên đều có chút không thể tin nổi.

Trên đường đến Vạn Yêu Sơn đã nhìn thấy tình huống Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận ngưng tụ dẫn xuất Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, vốn cho rằng Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác sẽ nhân cơ hội này xoay chuyển cục diện, đồ sát Bách Tộc Liên Minh tu sĩ.

Nhưng tình huống bên trong Vạn Yêu Sơn trước mắt lại khiến bọn họ khó mà tưởng tượng, thậm chí có chút khó tin.

"Không có gì là không thể." Hồi thần lại ngay lập tức, Hình Hạo thở dài một tiếng sau đó, liền mở miệng nói: "Đừng coi thường những

tồn tại được Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh kia.

Tuy rằng không phải Hỗn Độn Ma Thần chân chính, cũng không phải Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, nhưng bên trong huyết nhục của bọn họ đều ẩn chứa từng tia tàn hồn.

Thêm vào đó, Hỗn Độn Linh Bảo trên người sau khi chết tuy rằng đã vỡ nát, nhưng lại chưa triệt để bị hủy diệt, vậy nên cấu trúc một đại trận cấp bậc như thế tự nhiên không thành vấn đề.

Đại trận này nói trắng ra là lấy nhân số làm chủ, tập kết sức mạnh và khí vận của toàn bộ mọi người gia trì cho bản thân, nếu người bình thường điều khiển thì tuyệt đối không thể duy trì lâu mà sẽ vỡ nát.

Nhưng Hỗn Độn Linh Bảo tàn phá trong tay nam tử kia lại thay đổi điểm này, dẫn đến đại trận này ở phương diện phòng ngự cực kỳ cường đại, đủ sức sánh ngang đại trận cấp Thánh Nhân." "Thì ra là vậy!" Nghe Hình Hạo giảng thuật xong, Minh Hà và những người khác lập tức bừng tỉnh đại ngộ gật đầu.

Ngay sau đó, sắc mặt bọn họ cũng theo đó nghiêm túc, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Nếu đã như vậy, vậy Hình Hạo đạo hữu, chúng ta tiếp theo nên làm gì?

Trực tiếp phá vỡ đại trận giúp đỡ Yêu Đình sao?" "Đương nhiên!" Hình Hạo gật đầu, không chút do dự.

"Đến đây tuy rằng mục đích chủ yếu là nhằm vào những tồn tại được Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh, nhưng thực tế cũng là để giúp Yêu Đình hóa thành Yêu Tộc.

Đạo Ma Chi Tranh sắp khai mở, Vu Tộc một mình độc chiếm hiển nhiên không được.

Nhất định phải tạo ra một thế lực cấp bá chủ nữa, như vậy mới có thể tương trợ lẫn nhau, đảm bảo sẽ không bị Đạo Ma liên thủ vây

công tiêu diệt.” Vì vậy, Hình Hạo tiến lên một bước, tâm niệm vừa động tùy theo triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ, miệng quát to một tiếng, trực tiếp hiển hóa ra Bàn Cổ Chi Thân.

“Khai Thiên Cửu Thức - Tứ Phủ Trảm Hỗn Nguyên!” Tiếng gầm nhẹ vang lên, pháp lực hùng dũng bành trướng sôi trào, Hình Hạo trong nháy mắt hóa thành Bàn Cổ Chi Thân khổng lồ chín nghìn vạn trượng.

Toàn thân sức mạnh cuồng bạo, Lực Chi Pháp Tắc sôi trào, trên Chu Thiên Thần Phủ diệt thế chi lực và Hỗn Độn Chi Lực tuôn trào, dưới sự điều khiển của hắn, một rìu theo đó chém ra.

“Xoẹt.” Khai Thiên Phủ Khí phá không, mang theo uy năng khủng bố quét ra, trong nháy mắt chém nát Hỗn Độn Chi Võng bên ngoài Vạn Yêu Sơn.

Giây tiếp theo, Khai Thiên Phủ Khí hủy thiên diệt địa giáng lâm trong phạm vi Vạn Yêu Sơn, dưới ánh mắt của Yêu Đình tu sĩ và Bách Tộc Liên Minh tu sĩ, hung hăng bổ về phía Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận.

“Không!” Thấy tình hình này, Hắc Viên Hầu vội vàng.

Hắn có thể cảm nhận được một kích của Hình Hạo khủng bố đến mức nào, nếu bọn họ không dốc toàn lực, có thể đại trận sẽ theo đó bị phá vỡ.

Lúc đó sẽ triệt để bại lộ dưới Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, chỉ còn cái chết và sự đồ sát chờ đợi.

Nghĩ đến đây, Hắc Viên Hầu lập tức mở miệng gầm nhẹ: “Tất cả mọi người rót pháp lực vào, không muốn chết thì động thủ cho ta.” Lời này vừa ra, Bách Tộc Liên Minh tu sĩ như bị sét đánh.

Tử vong!

Đương nhiên đều sợ hãi.

Trong khoảnh khắc, cũng không còn bận tâm đến sự sợ hãi và kinh hoàng đối với Hình Hạo, lần lượt từ mặt đất bò dậy, đồng thời đem toàn bộ pháp lực của bản thân rót vào bên trong Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận.

"Hưu đắc càn rỡ!" Cảnh tượng này, Đế Tuấn ba người trên không trung nhìn thấy, sao có thể cho phép Bách Tộc Liên Minh tu sĩ tiếp tục ngăn cản tập kích?

Không chút do dự, Lão Tử vung kiếm chém kích, Thái Thanh Kiếm Quyết hư không một kích liên tiếp chém ra hơn mười đạo, không gian kiếm khí khủng bố trực tiếp tập kích về phía Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận.

Đông Hoàng Thái Nhất quát to một tiếng, gõ vang Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay, sức mạnh của Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận được điều động, diễn hóa thành một cây tinh thần trường mâu khổng lồ năm nghìn vạn trượng từ trời giáng xuống tập kích Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận.

Đế Tuấn thì ngay lập tức ném ra Nhật Nguyệt Tinh Luân, nhật nguyệt cùng huy, quang mang vạn trượng, một vầng thái dương và một vầng mặt trăng giáng xuống, trực tiếp rơi xuống nơi Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận đang ở.

Giây tiếp theo, Hình Hạo và bốn người còn lại tấn công toàn bộ giáng xuống, oanh kích lên trên Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, có thể thấy đại trận không ngừng rung chuyển, sức mạnh bên trong không ngừng bị tiêu hao.

Bách Tộc Liên Minh tu sĩ bên trong từng người thân thể không

ngừng chấn động dữ dội, máu tươi phun ra, nhanh chóng suy yếu.

Đặc biệt là những tồn tại dưới Đại La Kim Tiên, dưới sự va chạm của cổ sức mạnh kia trực tiếp thổ huyết hôn mê, thậm chí có kẻ còn trực tiếp bạo thể mà chết không thể chết hơn được nữa.

"Rắc." Ngay lúc này, một tiếng vỡ nát nhẹ nhàng truyền khắp phạm vi Vạn Yêu Sơn.

Nhìn theo hướng tiếng động, có thể thấy ở khu vực Khai Thiên Phủ Khí tập kích, một góc của Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận nhẹ nhàng theo đó vỡ nát.

Cảnh tượng này lại như đê vỡ, Khai Thiên Phủ Khí khủng bố, tinh thần chi lực, nhật nguyệt chi lực và không gian kiếm khí theo khe hở mà chui vào bên trong.

"A…!" "A…!" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy vô số Bách Tộc Liên Minh tu sĩ theo đó mà thảm tử, từng người toàn thân nổ tung hóa thành huyết vụ, nguyên thần lại không có chút cơ hội nào để thoát thân.

Theo sự vẫn lạc của quy mô lớn tu sĩ, pháp lực chống đỡ Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận cũng theo đó ngừng tuôn trào, toàn bộ đại trận trong khi nhanh chóng sụp đổ, Hỗn Độn Linh Bảo vốn đã tàn phá trong tay Hắc Viên Hầu nhẹ nhàng vỡ nát.

Một tiếng "ba" vang lên, Hỗn Độn Linh Bảo hóa thành mảnh vỡ rơi vãi trên mặt đất, toàn bộ Hỗn Độn Quy Nguyên Đại Trận vào lúc này triệt để tan rã.

Thậm chí không đợi Bách Tộc Liên Minh tu sĩ kịp phản ứng, Khai Thiên Phủ Khí, không gian kiếm khí, thái cổ tinh thần trường mâu và nhật nguyệt đã triệt để rơi vào trong đám đông.

Chương 241

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Tiếng nổ rung trời chuyển đất vang vọng, ức vạn dặm cương thổ ngoại vi Vạn Yêu Sơn trong nháy mắt bị hủy diệt hoàn toàn hóa thành phế tích, trong đó Bách Tộc Liên Minh ức vạn tu sĩ đã chết ít nhất tám thành, khắp nơi đều là tàn chi đoạn thi, trong phế tích máu không ngừng trào ra, ẩn ẩn có xu thế hình thành biển máu hồ máu.

"Hình Hạo!" "Ta với ngươi không chết không nghỉ!" Tiếng quát hận thù vang vọng.

Trong phế tích từng đạo thân ảnh chật vật lao ra, chính là Hắc Viên Hầu và những Chuẩn Thánh bị Hỗn Độn Ma Thần ký sinh, trong đó có một số Đại La Kim Tiên.

Chỉ là ngoại trừ những tồn tại bị Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh này ra, những kẻ của Bách Tộc Liên Minh có thể sống sót lại ít ỏi vô cùng, dưới Chuẩn Thánh hầu như toàn bộ bị đồ sát sạch sẽ, Đại La Kim Tiên có thể sống sót cũng chỉ là một số kẻ may mắn mà thôi.

Sau khi bay ra, đám người nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, không dám lơ là chút nào.

Đến lúc này, ngay cả Hình Hạo không ra tay, chỉ riêng Đông Hoàng Thái Nhất điều khiển Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận cũng đủ để chém giết toàn bộ bọn họ.

"Hưu." Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo tán đi Bàn Cổ Chi Thân, dẫn theo Hình Thiên bốn người theo đó đến khu vực Vạn Yêu Sơn.

"Con khỉ kia, gọi ta!" Sau khi thân hình ổn định, ánh mắt Hình Hạo liền khóa chặt trên người Hắc Viên Hầu, đáy mắt vẻ khinh thường không hề che giấu, chậm rãi mở miệng nói: "Đừng dễ dàng buông lời

cuồng ngôn, như vậy chỉ sẽ lộ ra sự yếu ớt của ngươi!

Ngươi hiện tại, có tư cách gì mà nhảy nhót trước mắt ta, cút xuống đi cho ta." Nói xong, Hình Hạo vung tay, một quyền ấn phá không, trong nháy mắt theo đó oanh kích lên thân thể Hắc Viên Hầu.

"A…!" Kêu thảm một tiếng, thân hình Hắc Viên Hầu như bị sét đánh, máu tươi phun ra, cả người như diều đứt dây từ trên trời rơi xuống, hung hăng đập xuống trong phế tích mặt đất, toàn thân bị máu tươi bao phủ, trông cực kỳ thê thảm và hung tợn.

"Hít ~" Cảnh tượng này, lập tức khiến Đế Tuấn không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Năm xưa một trận chiến với Hắc Viên Hầu, cuối cùng lấy thất bại kết thúc, tuy rằng trong đó có nguyên nhân của hắn, thậm chí có thể nắm chắc việc không kém đối thủ.

Nhưng hiện tại thì sao?

Một quyền!

Chỉ một quyền, Hắc Viên Hầu Chuẩn Thánh hậu kỳ kia đã bị trấn áp.

Hình Hạo cường đại hơn nhiều so với những gì thấy được ở Tam Thập Tam Thiên năm xưa.

Đồng thời, những tu sĩ bị Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh và tu sĩ tàn dư của Bách Tộc Liên Minh phía dưới lúc này đều cấm nhược hàn thiền, từng người thân thể khẽ run rẩy đồng thời cúi đầu không dám nhìn Hình Hạo giữa không trung nữa.

"Phế vật!" Thấy tình hình này, Hình Hạo hừ lạnh một tiếng, không hề để ý đến Hắc Viên Hầu bị trấn áp trên mặt đất, ánh mắt nhìn về phía ba người Đế Tuấn bên cạnh nói: "Ba vị đạo hữu, nhiều năm không gặp, vẫn khỏe chứ!" Nghe vậy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái

Nhất và Lão Tử hồi thần.

Nhìn nhau một cái sau đó, ba người lập tức ôm quyền thi lễ nói: "Hình Hạo đạo hữu vẫn khỏe!

Trong vòng mấy trăm năm ngắn ngủi, đạo hữu lại đột phá rồi sao?" Lời này vừa ra, Yêu Đình tu sĩ ở xa cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Dù sao người sau trước đây đã là cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân Hồng Hoang, nếu muốn lại đột phá, thì khoảng cách lớn đến mức đó thật sự khiến người ta khó mà tin nổi.

"Chỉ là hơi đột phá một chút mà thôi!" Hình Hạo cười nhạt, không quá để ý, Chuẩn Thánh trung kỳ tu vi thật ra so với Lão Tử và những người khác còn yếu hơn, nếu không phải có Bàn Cổ Chi Thân, hiện tại chỉ sợ căn bản không có năng lực chiến đấu với họ.

"Quả nhiên đã đột phá!" Đồng tử co rụt lại, đáy mắt Lão Tử và những người khác đều theo đó lộ ra vẻ hâm mộ.

Dù sao Hình Hạo chỉ một lần đột phá nhỏ đã khiến chiến lực bản thân có sự đề thăng khủng bố như vậy, nếu người sau tiếp tục đề thăng vài lần nữa, không chừng thật sự có khả năng lấy thân Chuẩn Thánh mà đánh bại Thánh Nhân.

Vì vậy, Lão Tử lập tức bay người tới nói: "Hình Hạo đạo hữu, lần này là vì những tên đó sao?" Nói xong, Lão Tử ánh mắt liếc nhìn những Bách Tộc Liên Minh tu sĩ trên mặt đất.

"Không sai!" Hình Hạo gật đầu, đáy mắt tinh quang chợt lóe đồng thời, tiếp đó nhìn về phía Đế Tuấn nói: "Đế Tuấn đạo hữu, huyết nhục bản thể của những tên đó ta khá có hứng thú, không biết đạo hữu có thể cát ái được không?" Giá trị của Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục không cần nghi ngờ!

Chỉ cần mang số lượng lớn về, tiêu diệt tàn hồn bên trong, thì

huyết nhục đó có thể giúp Đại Vu đề thăng, thậm chí giúp Đại Vu đỉnh cấp có thêm một tia khả năng tấn cấp Tổ Vu.

"Huyết nhục?" "Thứ đó có tác dụng sao!" Đế Tuấn nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia ngạc nhiên và kinh ngạc, nhưng cũng nhanh chóng hồi thần, gật đầu nói: "Không thành vấn đề!

Đã Hình Hạo đạo hữu cần, chút huyết nhục này ta đương nhiên sẽ không tiếc." "Vậy tốt!" Khóe miệng nhếch lên, nhận được câu trả lời của Đế Tuấn, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, quay đầu nhìn về phía sau nói: "Hình Thiên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, đi tiêu diệt những tên đó, mang huyết nhục bản thể về cho ta." "Vâng!" Đáp lời một tiếng, Hình Thiên bốn người không chút do dự, lập tức xoay người vác linh bảo của mình xông xuống phía dưới.

"Giết!" Quát to một tiếng, Hình Thiên vung rìu chém, một đạo Hỗn Độn Phủ Khí bùng phát, trong nháy mắt chém giết một tôn Chuẩn Thánh trung kỳ cường giả ngay tại chỗ.

Đồng thời huyết nhục của hắn bị Hình Thiên Phủ hấp thụ sạch sẽ, chỉ còn lại một khối huyết nhục khổng lồ tán phát Hỗn Độn Khí Tức.

"Thu!" Không chút do dự thu nó lại, Hình Thiên tiếp tục vung Hình Thiên Phủ xông về phía những Chuẩn Thánh bên cạnh.

Cùng lúc đó, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng lần lượt gia nhập chiến trường bắt đầu đồ sát.

Chỉ là ngoại trừ Minh Hà ra, tấn công của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lại có chút bó tay bó chân.

Tu vi hai người đều ở địa bộ Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng sở hữu năng lực trấn áp đối thủ nhưng lực công kích không đủ lại khiến họ vô pháp đánh giết được.

Dựa vào lực phục hồi đặc biệt của Hỗn Độn Ma Thần huyết

nhục, không bao lâu đã phục hồi như cũ.

"Hình Thiên tấn cấp Tổ Vu!" "Lại có nguyên thần!" Lúc này, ánh mắt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Lão Tử đều tập trung vào Hình Thiên đang đại khai sát giới trong trường.

Tuy rằng hắn có thể yếu hơn bọn họ không ít, nhưng tư thái vung Hình Thiên Phủ của hắn lại khiến bọn họ như nhìn thấy một phiên bản yếu hơn của Hình Hạo.

Đặc biệt là thủ đoạn vung tay thu Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục của Hình Thiên, đó rõ ràng là điều mà tu sĩ mới có thể sở hữu.

Cũng là Vu Tộc ngoại trừ Hình Hạo ra, lại xuất hiện một Tổ Vu sở hữu nguyên thần.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử dường như đã hiểu ra, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Năm đó đạo hữu hai lần đòi nguyên thần của ba huynh đệ ta là vì Hình Thiên đạo hữu sao?" "Cái gì!" "Hai lần đòi Tam Thanh Nguyên Thần!" "Quả nhiên, nguyên thần của Tam Thanh lại là do Hình Hạo làm ra sao!" Đồng tử co rụt lại, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không nhịn được mà nắm chặt hai quyền, đáy mắt lúc này đầy vẻ kinh hãi và bừng tỉnh.

Dù sao năm đó khi gặp Hình Hạo dưới Bất Chu Sơn, người sau chỉ là một Đại Vu không đáng chú ý, nhưng từ đó về sau lại phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Hình Hạo có được nguyên thần nghịch thiên, trong thời gian ngắn ngủi không những trở thành Tổ Vu thứ mười ba của Vu Tộc, thậm chí chiến lực quán tuyệt Hồng Hoang, thật sự...

"Không sai!" Hình Hạo gật đầu, cũng không giấu diếm nữa, mở miệng nói: "Phải cảm ơn nguyên thần của Lão Tử đạo hữu rất nhiều, nếu không..." Tuy nhiên, không đợi Hình Hạo nói xong, bên ngoài

từng tiếng quát nộ theo đó truyền đến: "Đế Tuấn, cút ra chịu chết!

Kẻ thất bại của Yêu Đình, chính là ngày các ngươi chết!" Tiếng nói đến, uy nghiêm giáng lâm!

Cùng với một luồng uy áp mênh mông quét ra, có thể thấy Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận bị một luồng uy thế xé toạc ra một lỗ hổng.

Chương 242

Tinh quang tán loạn đồng thời, có thể rõ ràng thấy mười mấy đạo thân ảnh từ xa bay tới.

"Á Thánh!" "Ba tôn Chuẩn Thánh đại viên mãn!" "Chín tôn Chuẩn Thánh viên mãn!" Nhìn những người này, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác không khỏi kinh hô.

Đặc biệt là ánh mắt nhìn về phía người dẫn đầu lúc này lại tràn ngập kiêng kỵ.

Á Thánh!

Vạn vạn không ngờ, trong số những tồn tại bị Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh lại có một tôn Á Thánh tồn tại.

Nhìn khí tức tán phát từ người sau, ngay cả trong số các Á Thánh, người sau cũng tuyệt đối là cường giả.

Ngay cả Chu Tước ở phía nam Hồng Hoang năm xưa cũng vô pháp sánh ngang.

"Thánh Viên Đại Nhân đến rồi!" "Cuối cùng cũng đến rồi, đại nhân cuối cùng cũng đến kịp." Trên mặt đất, những tu sĩ mạch Viên Hầu bị Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh lúc này đại hỉ vọng, từng người hò reo nhảy nhót, nhưng cũng đều bùng phát ra khát vọng sinh tồn mãnh liệt.

Trong khoảnh khắc, khí tức ba động mạnh mẽ từ trong cơ thể tuôn ra, trực tiếp bức lui Hình Thiên, Minh Hà, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử, sau đó thoát thân rút lui.

"Đi đâu!" "Tất cả ở lại cho ta!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất quát to một tiếng, Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay

theo đó vang lên đồng thời, từng luồng sóng âm chuông mạnh mẽ theo đó truyền ra: "Đông đông đông đông." Giây tiếp theo, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận vận chuyển, Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực diễn hóa thành lưỡi dao sắc bén phá không, trực tiếp tập kích về phía khu vực những tu sĩ kia đang chạy trốn.

"Không!" Nguy cơ tử vong giáng lâm, những tu sĩ kia đại kinh thất sắc, miệng thất thanh kinh hô đồng thời, cũng hướng về phía xa cầu cứu: "Thánh Viên Đại Nhân cứu ta!

Thánh Viên Đại Nhân, cứu cứu ta!" Thấy vậy, Thánh Viên Hầu và các Chuẩn Thánh khác đang bay ở xa đều biến sắc, toàn thân khí thế bùng phát đồng thời, miệng quát to: "Ngươi dám!" Giây tiếp theo, uy áp mênh mông quét ra, đặc biệt là sức mạnh Á Thánh trong nháy mắt đã oanh mở một lỗ hổng khổng lồ trên Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận.

Cùng với uy áp càng lúc càng gần, những Yêu Đình tu sĩ cầm tinh thần kỳ ở khu vực đó trực tiếp hôn mê ngã xuống đất, trận nhãn đại trận cũng theo đó không ngừng giảm bớt.

Mắt thấy luồng uy áp kia sắp va chạm với Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều vội vàng.

Nếu lần này vô pháp giữ chân đám người kia, đợi Á Thánh kia dẫn theo mười mấy Chuẩn Thánh đến, thì chiến trường lại sẽ càng thêm phức tạp khó lường, thậm chí Bách Tộc Liên Minh cũng sẽ không thất bại như vậy, Yêu Đình khó mà thống nhất Hồng Hoang phía bắc.

"Ngăn cản cho ta!" Miệng quát to, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn lập tức điều khiển sức mạnh của bản thân tấn công về phía luồng uy áp đang quét tới kia.

Trong khoảnh khắc, tinh thần chi lực và nhật nguyệt chi lực sôi trào, trực tiếp va chạm với uy áp của Á Thánh và những người khác.

“Ầm ầm!” “Ầm ầm!” Tiếng nổ đinh tai nhức óc theo đó vang vọng, có thể thấy uy áp hóa thành thực chất kia đã cứng rắn ngăn cản được sức mạnh của Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn.

Thậm chí ngay cả Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực tập kích về phía tu sĩ trên mặt đất cũng bị ngăn cản, tuy rằng không bị trực tiếp đánh tan, nhưng cũng làm chậm tốc độ tập kích, tranh thủ đủ thời gian cho tu sĩ trên mặt đất.

Tiếng xé gió vang vọng, từng tu sĩ thoát ra khỏi phạm vi tấn công của Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, từng người sắc mặt vui mừng đồng thời, miệng cuồng hỉ nói: “Sống sót rồi!

Ha ha, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hãy chờ Thánh Viên Đại Nhân trấn áp các ngươi đi!

Có Hình Hạo đó, đừng tưởng rằng có chút sức mạnh thì ghê gớm lắm, đợi Thánh Viên Đại Nhân ra tay, ngươi cũng chắc chắn phải chết!” Nghe lời này, đáy mắt Hình Hạo hàn mang chợt lóe.

Vốn dĩ đến đây chỉ là để xem kịch, thậm chí trước đó giúp đỡ Yêu Đình cũng chỉ là nhất thời hứng thú mà thôi.

Hiện tại đám người kia đã cuồng vọng đến mức này, thật không thể xem như không nghe thấy được.

“Các ngươi tìm chết!” Bước một bước ra, Hành Chi Bí thi triển, thân ảnh Hình Hạo trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo, ở khu vực phía trước của những tu sĩ đang chạy trốn kia, một đạo phủ khí bùng phát, trong nháy mắt bao phủ mười mấy Chuẩn Thánh đang bay ở phía trước nhất.

Một tiếng “xoẹt” vang lên, phủ khí giáng xuống, mười mấy Chuẩn Thánh kia trong nháy mắt bị oanh kích, thân thể, cánh tay đứt lìa, huyết nhục bay tứ tung đồng thời, từng tiếng kêu thảm thiết theo đó vang

vọng: “A…!

A…!” Trong khoảnh khắc, thân ảnh tiến về phía trước của những tu sĩ đang chạy trốn kia đều khựng lại.

Ánh mắt khóa chặt khu vực phủ khí quét qua, có thể thấy thân ảnh Hình Hạo hiện ra, tay cầm Chu Thiên Thần Phủ thần sắc lạnh băng nhìn về nơi đó.

“Tổ Vu Hình Hạo!” “Đáng chết, lại!” Hai quyền nắm chặt, từng tu sĩ bị Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh sắc mặt tái xanh, hai quyền nắm chặt đáy mắt sát ý vô pháp che giấu, nhưng thân thể lại nhẹ nhàng lùi lại một đoạn khoảng cách, rõ ràng là một thái độ sợ hãi.

“Cái gì!” “Không dám lên rồi!” Thu hết cảnh tượng này vào đáy mắt, Hình Hạo vung Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: “Vừa rồi các ngươi chẳng phải gào thét ghê gớm lắm sao?

Đã như vậy, vậy để ta xem khí phách gào thét của các ngươi ở đâu.

Một chiêu!

Chỉ cần ngăn được một kích của ta, ta sẽ thả các ngươi rời đi.” Nói xong, Hình Hạo giơ Chu Thiên Thần Phủ, pháp lực trong cơ thể rót vào trong đó đồng thời, Hỗn Độn Chi Khí và diệt thế chi lực trong nháy mắt theo đó nhảy múa.

“Một chiêu giải quyết chúng ta?” Cảnh tượng này, khiến một chúng tu sĩ đều kinh ngạc, tiếp đó từng người sắc mặt đỏ bừng đồng thời, phẫn nộ gào thét: “Hình Hạo quá cuồng vọng rồi!

Tất cả mọi người, kết trận phòng ngự!” Dứt lời, mấy chục Chuẩn Thánh cường giả trong nháy mắt tụ tập lại một chỗ, mấy trăm Đại La Kim Tiên cũng nhanh chóng theo sau gia nhập vào đội ngũ của họ.

Giây tiếp theo, từng luồng uy áp mênh mông bốc lên, dưới sự điều

khiển của một chúng tu sĩ trực tiếp theo đó cấu trúc ra một đại trận khổng lồ bao bọc toàn bộ bọn họ bên trong.

"Trúng kế rồi!" Thu hết cảnh tượng này vào đáy mắt, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên đồng thời, đáy mắt một tia hàn mang bắn ra, không chút do dự vung Chu Thiên Thần Phủ trong tay, miệng quát to: "Khai Thiên Cửu Thức - Tứ Phủ Trảm Hỗn Nguyên!" "Xoẹt." Khai Thiên Phủ Khí bùng phát, mang theo Hỗn Độn Chi Lực và diệt thế chi lực, trực tiếp theo đó tập kích về phía khu vực những tu sĩ kia đang ở.

"Không hay rồi!" "Chúng ta trúng kế!" Khai Thiên Phủ Khí tập kích, một chúng tu sĩ kia như tỉnh mộng, từng người thần sắc biến đổi đồng thời lại ngay lập tức chạy trốn về bốn phía.

Đã phản ứng rồi.

Hình Hạo căn bản là đang khích tướng, khiến bọn họ vô thức lựa chọn phòng ngự, toàn bộ mọi người tụ tập lại một chỗ để đảm bảo năng lực phòng ngự của đại trận.

Nhưng đừng quên, trước đó đại trận phòng ngự sánh ngang cấp Thánh Nhân còn bị Hình Hạo một rìu chém nát, hiện tại đại trận này thì sao?

Tất cả mọi người đều tụ tập lại một chỗ dưới tình huống như vậy, chẳng phải là tự tìm cái chết khi bại lộ dưới đòn tấn công của Hình Hạo sao?

"Chạy?" "Xong rồi!" Thấy tình hình này, Hình Hạo ha ha cười một tiếng, toàn thân khí thế bùng phát đồng thời trong nháy mắt áp bách lên thân thể những tu sĩ kia, ngăn chặn khả năng né tránh.

Cùng lúc đó, Khai Thiên Phủ Khí giáng lâm, phủ khí khổng lồ vạn trượng rơi xuống trực tiếp bao phủ toàn bộ mọi người bên trong.

"A…!" "A…!" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, từng tu sĩ bị Khai

Thiên Phủ Khí hủy diệt nhục thân, thần hồn, cuối cùng hóa thành từng khối huyết nhục tán phát Hỗn Độn Khí Tức chồng chất trên mặt đất.

Chương 243

Trong vòng mười mấy hơi thở ngắn ngủi, đám người kia liền bị Hình Hạo chém giết sạch sẽ.

Nhìn những Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục chất đống trên mặt đất, đáy mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, cười lớn nói: "Xem ra không có kẻ nào có vận khí sống sót.

Đã như vậy, vậy tàn hài của các ngươi ta sẽ thu lại." Nói xong, Hình Hạo không chần chừ nữa, vung tay trực tiếp thu lại toàn bộ những Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục trên mặt đất.

"Hưu hưu." Lúc này, Thánh Viên dẫn theo mười mấy Chuẩn Thánh cường giả kia đã đến chiến trường Vạn Yêu Sơn.

Đợi nhìn thấy Hình Hạo thu lấy đồng loại của mình, mắt hắn đều đỏ lên, đáy mắt sát cơ bắn ra, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hình Hạo, ngươi tìm chết!

Hình Hạo, chúng ta và Vu Tộc không oán không thù, ngươi ra tay chém giết sạch sẽ như vậy là muốn làm địch với ta sao?

Hình Hạo, đừng tưởng rằng ngoại giới cho ngươi cái danh hiệu cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân thì thật sự vô địch thiên hạ, Hồng Hoang rộng lớn, không thể nào tùy ý làm càn được." Nghe vậy, Hình Hạo bề ngoài không cho là phải, nhưng nội tâm lại vô cùng nghiêm túc.

Không!

Bởi vì hắn rõ một điều, sức mạnh đó thật sự không phải cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân.

Nhưng Hình Hạo lại không chút sợ hãi, quay đầu nhìn về phía

Thánh Viên và các Chuẩn Thánh khác, vung Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Không oán không thù sao?

Người của các ngươi trong lúc Vu Tộc và Ma Đạo đại chiến đã xông vào Bất Chu Sơn giết tộc nhân của ta, lại còn vọng tưởng giết cung phụng của tộc ta, ngươi cho rằng chuyện này sẽ thế nào?

Hôm nay các ngươi đã đến rồi, vậy thì tất cả ở lại cho ta đi!" Lời này vừa ra, Thánh Viên và các Chuẩn Thánh khác lập tức biến sắc.

Đích xác!

Tập kích Vu Tộc!

Lại còn muốn giết Trấn Nguyên Tử kẻ biết bí mật.

Hiện tại Hình Hạo tập sát cũng là hợp tình hợp lý, nhưng tuyệt đối không thể chấp nhận được.

"Khẩu khí thật lớn!" Miệng hừ lạnh một tiếng, Thánh Viên vung tay, có thể thấy phía sau hắn một tôn pháp thân nhẹ nhàng ngưng tụ.

Pháp thân cao chín nghìn vạn trượng, toàn thân như mực tán phát sát khí, ma khí và Hỗn Độn Chi Khí, ba đầu sáu tay, lưng mọc đôi cánh, chính là một tôn Hỗn Độn Ma Thần ngoại hình.

Giây tiếp theo, tôn pháp thân kia gầm nhẹ, sáu cánh tay theo đó giơ lên nắm chặt thành quyền, không chút do dự tập kích về phía khu vực Hình Hạo đang ở.

"Trực tiếp động thủ?" "Tên này thật sự trực tiếp quá." Đáy mắt vẻ kinh ngạc chợt lóe, Hình Hạo vạn vạn không ngờ Thánh Viên lại quả quyết như vậy, không hề có ý muốn nói nhảm với người khác, uy thế của một kích này tuyệt đối là cấp Thánh Nhân.

"Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác lập tức đại kinh.

Cũng không ngờ Thánh Viên lại tấn công quả quyết và nhanh chóng như vậy, uy thế khủng bố tán phát từ pháp thân kia khiến bọn họ đều không nhịn được mà lùi lại phía sau, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất đang điều khiển Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận cũng không ngoại lệ.

"Chiến!" Mắt thấy như vậy, đáy mắt Hình Hạo lệ sắc chợt lóe, lập tức theo đó phản ứng.

Đã vô pháp né tránh, vậy chỉ còn cách chiến đấu.

"Sức mạnh cấp Thánh Nhân, ta muốn xem xem có phải chỉ là hư danh!" Miệng quát to một tiếng, Hình Hạo bước một bước ra, Bàn Cổ Chi Thân phát động, trực tiếp diễn hóa ra thân thể cao lớn chín nghìn vạn trượng.

Nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay, Lực Chi Pháp Tắc rót vào đồng thời, vung rìu theo đó nghênh kích lên.

"Hưu hưu." Tiếng xé gió vang vọng, Chu Thiên Thần Phủ chém liên tục va chạm với sáu cánh tay của pháp thân kia, trong khi sức mạnh ba động mạnh mẽ bốc lên, khu vực vốn đã bị biến thành phế tích không ngừng nổ tung.

Vô số bụi bặm bốc lên, dưới khói lửa mịt mù, khí lãng vô biên quét ra, cứng rắn bức lui Lão Tử và những người khác cùng mười mấy Chuẩn Thánh mạch Viên Hầu kia ra ngoài.

"Mạnh quá!" "Sao lại mạnh đến vậy!" Sau khi thân hình ổn định, Lão Tử, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hình Thiên, Minh Hà và những người khác đều kinh hãi, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm hai đạo thân ảnh khổng lồ đang đại chiến, nội tâm tràn đầy kiêng kỵ và khao khát.

Quá cường đại rồi!

Bất kể là Bàn Cổ Chi Thân của Hình Hạo hay Hỗn Độn Ma Thần pháp thân mà Thánh Viên triệu hoán ra, sức mạnh bùng phát từ cả hai đều vượt trên tầng thứ Chuẩn Thánh, thậm chí ngay cả cơ hội nhúng tay vào cũng không có.

"Hưu." Ngay lúc này, một tiếng xé gió nhẹ nhàng vang vọng.

Giây tiếp theo, có thể thấy một đạo thân ảnh theo đó xuất hiện ở khu vực bên cạnh Đế Tuấn, một tia hàn mang nở rộ, âm thanh lạnh băng nhẹ nhàng vang vọng: "Đế Tuấn, chết đi!" "Không hay rồi!" Nguy cơ tử vong giáng lâm, Đế Tuấn ngay lập tức phản ứng, thân hình chợt lóe tránh sang một bên.

Nhưng phản ứng tuy nhanh, nhưng tốc độ lại chậm ba phần, trường đao kia giáng xuống, trực tiếp chém đứt một cánh tay của Đế Tuấn.

"Phốc xích." Máu tươi bắn ra, cánh tay đứt lìa bay đi, Đế Tuấn khẽ hừ một tiếng, điều khiển Nhật Nguyệt Tinh Luân trực tiếp tấn công về phía kẻ tập kích lén, miệng quát nộ: "Đồ hỗn trướng, chết đi cho ta!" Tuy nhiên, chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra.

Đối mặt với Nhật Nguyệt Tinh Luân tấn công, nam tử kia lại không hề để ý, thân thể hắn chợt lóe, trong nháy mắt hóa thành một đạo u quang màu đen phóng ra mấy trăm dặm, trực tiếp tránh khỏi tấn công của Đế Tuấn.

"Đại ca!" "Đế Tuấn đạo hữu!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất và mấy người cũng đã phản ứng.

Có người tập kích lén Đế Tuấn, vậy đương nhiên cũng có thể tập kích lén bọn họ.

Gần như trong nháy mắt, Lão Tử, Hình Thiên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân liền theo đó lấy linh bảo của bản thân ra hộ

thân.

Đông Hoàng Thái Nhất thì mắt đỏ hoe bay đến bên cạnh Đế Tuấn, nhìn qua vết thương của Đế Tuấn một cái, mắt cũng đỏ lên, toàn thân sát cơ bùng phát nói: "Đồ hỗn trướng, dám làm bị thương đại ca của ta, nạp mạng!" Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất động thủ.

Kim Ô Hóa Hồng Thuật thi triển, thân ảnh hắn theo đó chợt lóe trực tiếp xuất hiện bên cạnh Chuẩn Thánh tập kích lén Đế Tuấn kia, Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay đập ra, trực tiếp oanh kích lên thân thể hắn.

Một tiếng "bành" vang lên, thân thể nam tử trực tiếp nổ tung.

Nhưng quỷ dị là, nam tử hóa thành một đoàn Hỗn Độn Sắc vụ khí bay ra một đoạn khoảng cách sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người lại phục hồi như cũ.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Sau khi thân hình phục hồi, nam tử khinh thường liếc Đông Hoàng Thái Nhất một cái nói: "Lấy lực chứng đạo cũng không hơn được bao nhiêu!

Tuy rằng Bách Tộc Liên Minh tổn thất thảm trọng, nhưng chỉ cần tiêu diệt các ngươi, thì Hồng Hoang phía bắc sẽ thuộc về chúng ta, không có bất kỳ ai có thể thay đổi và ngăn cản." Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Đế Tuấn, Lão Tử và những người khác nhanh chóng đến khu vực bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, cảnh giác nhìn về phía nam tử ở xa.

Chương 244

Dù sao thủ đoạn của người sau thật sự quá quỷ dị.

"Đại nhân!" "Đại nhân!" Ngược lại, mười mấy Chuẩn Thánh được Thánh Viên mang đến lại vội vàng đến bên cạnh nam tử kia, cúi người hành lễ đồng thời, từng người thái độ tiền bối, thần tình thành khẩn, như thuộc hạ nhìn thấy vương giả.

Cảnh tượng này, làm Lão Tử và những người khác kinh ngạc đến ngây người.

Bao gồm cả Hình Hạo đang chiến đấu với Thánh Viên cũng nội tâm vì đó mà chấn động.

Đám người kia đối đãi cường giả cấp Á Thánh Thánh Viên còn không cung kính như vậy, nhưng lại đối với một tồn tại không đáng chú ý như vậy mà cung kính, vậy người này rốt cuộc là...

"Hình Hạo, chiến đấu với ta mà dám phân tâm." Ngay lúc này, Thánh Viên cảm giác được Hình Hạo phản ứng, miệng quát nộ một tiếng đồng thời, thân thể hắn chợt lóe, sáu cánh tay nắm chặt thành quyền trong nháy mắt oanh kích ra, chiêu chiêu trí mạng trực chỉ yếu hại của Hình Hạo.

"Không hay rồi!" "Nguy hiểm!" Tinh thần chấn động, Hình Hạo lập tức thu hồi ánh mắt quan sát, nhìn những nắm đấm đang đến gần, biết rằng lúc này phản kích và né tránh không kịp.

Trong khoảnh khắc, Hình Hạo cũng không còn bận tâm gì nữa, lập tức triệu hoán ra Hỗn Độn Chung chặn ở khu vực phía trước thân.

"Đông đông." "Đông đông." Tiếng chuông vang vọng, lực lượng trấn áp chư thiên quét ra, giảm mạnh tốc độ của sáu nắm đấm đang

tập kích.

Đến đây, Hình Hạo mới thở phào nhẹ nhõm, thân hình chợt lóe liền tránh khỏi tập kích của nắm đấm, không cho Thánh Viên cơ hội phản ứng, Chu Thiên Thần Phủ trong tay chém ra.

Một tiếng "xoẹt" vang lên, phủ quang lướt qua, Chu Thiên Thần Phủ dưới sự điều khiển của Hình Hạo trực tiếp chém đứt ba cánh tay của Hỗn Độn Ma Thần pháp thân.

Tuy nhiên, chuyện ngoài ý muốn lại một lần nữa xảy ra.

Chỉ thấy ba cánh tay bị đứt lìa kia trực tiếp hóa thành bột phấn tán loạn giữa không trung, tất cả không phải huyết nhục thật sự.

"Ngưng!" Quát to một tiếng, toàn thân Thánh Viên Á Thánh khí tức bùng phát, pháp lực mênh mông tuôn trào, ba cánh tay hoàn toàn mới trong nháy mắt đã ngưng tụ xong.

Làm xong tất cả sau đó, Thánh Viên lại một lần nữa điều khiển Hỗn Độn Ma Thần pháp thân xông về phía Hình Hạo mà giết.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo lập tức trầm xuống.

Pháp thân!

Không giống chân thân, nó không phải do huyết nhục hóa thành, mà là một loại thủ đoạn kết hợp pháp lực và thần thông mà thi triển.

Trong Hồng Hoang, tu sĩ hầu như đều nắm giữ thần thông Pháp Tướng Thiên Địa, nhưng hầu như lại không có ai sử dụng.

Dù sao thể tích khổng lồ kia tuy rằng khiến họ sở hữu lực phá hoại cực lớn, nhưng lại không bằng Vu Tộc thi triển chân thân.

Pháp lực tiêu hao cực kỳ lớn, hầu như là một thủ đoạn thanh thế lớn nhưng không có nhiều giá trị sử dụng.

Nhưng Thánh Viên trước mắt lại cứng rắn thay đổi điểm yếu của pháp thân, dựa vào cảnh giới Á Thánh cấp và pháp lực, ngưng tụ ra Hỗn Độn Ma Thần pháp thân cực kỳ cường đại, không hề thua kém Bàn Cổ Chi Thân Chuẩn Thánh đại viên mãn của Hình Hạo.

Quan trọng nhất, bởi vì người sau là căn nguyên của Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, cho nên dưới tình huống điều khiển pháp thân có thể thi triển ra một tia uy năng của Hỗn Độn Ma Thần.

Khó chịu rồi, Hình Hạo hầu như khó mà chống lại hắn, thậm chí...

"Không thể kéo dài thêm nữa!" "Nhất định phải nhanh chóng giải quyết hắn mới được." Nội tâm lẩm bẩm một câu, thần sắc Hình Hạo biến ảo vài lần sau đó, một bên điều khiển Bàn Cổ Chi Thân vung Chu Thiên Thần Phủ nghênh kích, một bên thì bắt đầu câu thông Chu Thiên Tinh Thần Thụ trong cơ thể, định thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận để gia trì chiến lực Thánh Nhân cho bản thân.

"Động thủ!" "Giết sạch tất cả!" Ngay lúc này, nam tử thần bí chém đứt một cánh tay của Đế Tuấn đột nhiên lạnh giọng ra lệnh.

"Vâng!" "Vâng!" Đồng thanh ứng, ba Chuẩn Thánh đại viên mãn, chín Chuẩn Thánh viên mãn cường giả đang đứng phía sau nam tử không chút do dự lao ra, trực tiếp xông về phía Lão Tử, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hình Thiên, Minh Hà, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử bảy người.

Trong đó ba tôn Chuẩn Thánh đại viên mãn cường giả mục tiêu trực chỉ Thái Thanh Lão Tử.

Chín người còn lại thì vây công sáu người Đông Hoàng Thái Nhất, trong khoảnh khắc, ác chiến theo đó bùng phát.

"Giết!" Miệng quát to, Hình Thiên vung Hình Thiên Phủ trong tay và một tu sĩ cấp Chuẩn Thánh viên mãn chiến đấu với nhau.

Dựa vào lực phòng ngự của Tổ Vu Chân Thân, sự sắc bén của Hình Thiên Phủ và Bàn Cổ Phủ Pháp do Hình Hạo truyền thụ, tuy rằng gian nan nhưng cũng không có dấu hiệu thất bại.

Tương tự, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân hai người liên thủ, sau khi tế xuất Địa Thư, một loại phòng ngự chí bảo, hai người dễ dàng chiến đấu với hai tôn Chuẩn Thánh viên mãn cường giả.

Chỉ có Minh Hà, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tình huống không tốt, đều gặp phải sự tập kích của hai tôn Chuẩn Thánh viên mãn cường giả.

Đông Hoàng Thái Nhất và Minh Hà thì tốt hơn.

Người trước có Vô Lượng Tinh Thần Chung hộ thể, thêm vào bản thân hắn lấy lực chứng đạo có thể vượt cảnh giới tác chiến, đối chiến hai tôn Chuẩn Thánh viên mãn tuy rằng chật vật nhưng cũng kiên trì được.

Người sau lại càng có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Nguyên Đồ A Tỳ và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ hộ thể, thêm vào bản thân tu luyện huyết thần tử, lấy một địch hai không những không rơi vào thế hạ phong, thậm chí ẩn ẩn chiếm một tia thượng phong.

Ngược lại, tình huống của Đế Tuấn lúc này lại cực kỳ không tốt.

Tuy rằng cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ, có Hà Đồ Lạc Thư và Nhật Nguyệt Tinh Luân bốn kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, nhưng trước đó bị người ta chém đứt một cánh tay khiến chiến lực giảm mạnh, càng chưa nói đến tình huống bản thân hắn vốn đã suy yếu.

Đối mặt với sự vây công của hai tôn Chuẩn Thánh viên mãn cường giả, Đế Tuấn chỉ có thể dựa vào Hà Đồ Lạc Thư mà gian nan chống cự, miệng không ngừng thổ huyết đồng thời, đáy mắt tràn đầy

sự uất ức và không cam lòng.

Không cam tâm!

Đế Tuấn dù sao cũng là đại thần thông giả đỉnh cấp, ngay cả khi không bằng Hình Hạo, Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng năm xưa lại trên cả Minh Hà và những người khác.

Nhưng hiện tại thì sao?

Dưới tình huống chí bảo trong tay không hề thua kém người khác, sức mạnh phát huy ra lại rõ ràng không đủ, chênh lệch chiến lực cũng cực kỳ rõ ràng.

Cần biết rằng, Minh Hà chỉ là tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng vì con đường hắn đi là Pháp Tắc chứng đạo, chiến đấu lực của hắn thậm chí còn vượt trên Đế Tuấn, một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ đã trảm nhị thi.

"Yêu Đế, ta đến giúp!" "Yêu Đế, ta giúp đỡ!" Ngay lúc này, mấy đạo tiếng gầm nhẹ từ phía sau vang vọng.

Nhìn theo hướng tiếng động, có thể thấy trong số Thập Đại Yêu Soái, Bạch Trạch, Thương Dương, Anh Chiêu, Kế Mông và Quỷ Xa từ trên Vạn Yêu Sơn bay ra, toàn thân Chuẩn Thánh trung kỳ pháp lực bùng phát, nhanh chóng chạy đến khu vực Đế Tuấn đang ở để chi viện.

Chương 245

"Tìm chết!" Thấy tình hình này, hai Chuẩn Thánh viên mãn cường giả đang vây công Đế Tuấn sắc mặt trầm xuống, đáy mắt sát cơ bắn ra đồng thời, xoay người định tập sát năm người Bạch Trạch.

Chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ mà cũng vọng tưởng đến chi viện, đơn giản là sự vũ nhục.

"Hỗn trướng, dừng lại cho ta!" Thấy tình hình này, Đế Tuấn vội vàng.

Bạch Trạch và những người khác là Yêu Soái của Yêu Đình, địa vị chỉ sau hắn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Mỗi người bất kể căn nguyên, thực lực và độ trung thành đều cao, nếu chết ở đây, thì Yêu Đình sao có thể quật khởi được nữa?

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn cũng không còn bận tâm gì nữa, từ trong sự che chở của Hà Đồ Lạc Thư bước ra, điều khiển Nhật Nguyệt Tinh Luân tấn công về phía hai Chuẩn Thánh viên mãn tu sĩ kia.

"Đợi ngươi đó!" "Đế Tuấn, chết đi!" Ngoài ý muốn là, vào khoảnh khắc Đế Tuấn phát động tấn công, hai Chuẩn Thánh viên mãn cường giả vốn dĩ đang tập kích năm người Bạch Trạch đột nhiên thân hình chợt lóe, hư chiêu một thương tránh khỏi tấn công của Nhật Nguyệt Tinh Luân sau đó, nhanh chóng tấn công về phía Đế Tuấn.

Trường thương trong tay run rẩy, trực chỉ yếu hại của Đế Tuấn.

"Không hay rồi!" "Yêu Đế mau tránh đi!" Cảnh tượng này, lập tức khiến Bạch Trạch năm đại Yêu Soái ở xa đại kinh thất sắc, từng người miệng quát nộ đồng thời, điên cuồng điều động pháp lực của

bản thân tấn công về phía hai người, vọng đồ ngăn cản.

"Đại ca!" Đông Hoàng Thái Nhất ở xa cũng cấp tốc hô một tiếng, điều khiển Vô Lượng Tinh Thần Chung muốn tiến lên chi viện, nhưng lại không đợi hành động, hai Chuẩn Thánh bên cạnh hắn đã ra tay ngăn cản, lạnh giọng nói: "Đi đâu?

Đông Hoàng Thái Nhất, đừng hòng rời đi!

Đợi Đế Tuấn chết, ngươi là mục tiêu tiếp theo!" "Hỗn trướng!" Đối mặt với hai kẻ tấn công, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể không chống đỡ.

Dù sao hai người đều là Chuẩn Thánh viên mãn, tuy trong tay không có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng không cản được cảnh giới của họ cao a.

Cũng trong khắc đó, hai Chuẩn Thánh từ xa đã đến khu vực trước mặt Đế Tuấn.

Linh Bảo trong tay sát cơ lộ rõ, lập tức khiến Đế Tuấn cảm thấy uy hiếp tử vong.

"Cút ngay!" Đế Tuấn gầm lên, cũng không thể cố kỵ gì nữa, thao túng Hà Đồ Lạc Thư tấn công về phía hai người.

Đến nước này, không thể né tránh, chỉ phòng ngự hiển nhiên không thể chống đỡ được đòn tấn công của hai người, chỉ có thể dùng Hà Đồ Lạc Thư liều một phen.

"Phá!" Thấy tình hình này, một trong số cường giả Chuẩn Thánh viên mãn lập tức gia tốc, dồn toàn lực đỡ lấy Hà Đồ Lạc Thư.

Giây tiếp theo, hàn quang chợt lóe, thấy một cường giả Chuẩn Thánh khác vẽ một đường vòng cung trên không trung, xuất hiện bên cạnh Đế Tuấn, trường thương trong tay đâm ra, nhắm thẳng vào mi tâm Nguyên Thần của Đế Tuấn.

“Không!” “Đại ca!” “Đế Tuấn đạo hữu!” Cảnh tượng này lập tức khiến Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác kinh hãi biến sắc.

Khoảnh khắc đó, Đế Tuấn gần như lâm vào tử cục, lại không ai có thể giúp đỡ.

Trong tình huống như vậy, một khi bị trường thương đâm xuyên đầu, Nguyên Thần của y cũng không thể bảo toàn.

Đinh linh linh ~ Đột nhiên, một tiếng chuông trong trẻo vang vọng Vạn Yêu Sơn.

Theo sau là một luồng tinh hoa nguyệt sáng trong từ trên trời giáng xuống, trực tiếp bao bọc bảo vệ Đế Tuấn bên trong.

Thương của nam tử kia tấn công va chạm với nó, nhưng cũng không thể phá vỡ hộ thuẫn do tinh hoa nguyệt chi cấu thành.

“Đi!” Một tiếng quát khẽ vang lên, thấy một chiếc linh đang phá không bay tới, trực tiếp đánh trúng thân thể của cường giả Chuẩn Thánh kia.

“Ưmh!” Miệng nam tử khẽ rên một tiếng, khóe miệng rỉ ra một vệt máu tươi, cả người lập tức bị đánh bay mấy trăm dặm.

Giây tiếp theo, tiếng xé gió vang lên.

Bạch Trạch năm người đến, trực tiếp tấn công cường giả Chuẩn Thánh viên mãn còn lại.

Tuy không thể đánh chết đối phương, nhưng cũng đã cản được y.

Đến đây, nguy cơ của Đế Tuấn đã được hóa giải.

Theo bản năng, ánh mắt của tất cả tu sĩ trong tràng đều nhìn lên không trung, đặc biệt là nam tử bị đánh bay, lúc này mặt mày dữ tợn gào thét: “Kẻ nào, cút ra đây!” Chỉ thiếu một chút!

Chỉ thiếu một chút là đã đánh chết được Đế Tuấn rồi.

Nhưng lại đúng vào thời khắc mấu chốt này xảy ra vấn đề, làm sao y có thể chấp nhận được.

Đinh linh linh...

Đinh linh linh...

Lúc này, chiếc linh đang màu trắng nhạt vừa tấn công nam tử kia bay lên không trung, trực tiếp bay vào trên vòm trời, thấy một nữ tử bạch y tiện tay thu lấy linh đang, đứng trên hư không, đôi mắt lạnh lùng băng giá quan sát mọi thứ, như thể cự tuyệt vạn vật thế gian bên ngoài.

"Tỷ tỷ!" Không đợi chúng thần phản ứng, một giọng nói trong trẻo từ phía sau nữ tử truyền ra.

Nhìn theo tiếng, thấy một nữ tử mặc váy dài màu đỏ thò đầu ra, có mái tóc đen nhánh, đôi mắt to tròn long lanh nước, ngũ quan còn hơi chút bầu bĩnh trẻ con, chỉ xuất hiện trong chớp mắt, nhưng lại như mặt trời ấm áp trong băng xuyên, làm tan chảy trái tim băng giá của tất cả mọi người.

"Thật đẹp!" Trên Vạn Yêu Sơn, không ít tu sĩ Yêu Đình lúc này không kìm được thất thanh.

Bất luận là mỹ nhân băng sơn hay nữ tử hồng y kia, dung mạo của hai nữ tuyệt đối là số một số hai trong Hồng Hoang, thậm chí so với Nữ Oa, Hậu Thổ cũng không kém chút nào.

Đặc biệt khi hai nữ với phong cách khác biệt đứng cùng nhau, mị lực của họ lập tức được phóng đại vô hạn, ngay cả Đế Tuấn cũng vì thế mà si mê.

Khuynh nhân!

Siết chặt trường thương trong tay, nam tử Chuẩn Thánh viên mãn kia ánh mắt lạnh băng nói: "Kẻ nào, xen vào chuyện Bách Tộc Liên

Minh và Yêu Đình ta, muốn cùng Bách Tộc Liên Minh ta là địch sao?" Tuy hận không thể giết chết hai nữ, nhưng nam tử cũng không dám hành động khinh suất.

Không!

Y cảm thấy khí tức của hai nữ không hề yếu.

Chương 246

Nữ tử hồng y kia chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng tu vi của nữ tử bạch y kia thậm chí còn cao hơn, có thể là tồn tại cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn.

"Băng!" Liếc nam tử một cái, nữ tử bạch y vung tay lên, lạnh giọng nói: "Lui đi!" Ca sát... ca sát...

Tiếng vỡ vụn vang lên, thấy vô tận băng sương hiện ra, cùng lúc nữ tử bạch y vung tay, lập tức đông cứng vạn vạn dặm thiên địa.

Trong nháy mắt, khí băng sương trắng xóa kia rơi xuống khu vực nam tử đang đứng.

Mặc dù y có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng lúc này cũng bị băng phong tại chỗ trong chớp mắt, khí tức sinh mệnh cũng đang nhanh chóng tiêu tán.

Tê ~ Cảnh tượng này lập tức khiến vô số tu sĩ hít một hơi khí lạnh, không kìm được rùng mình, đồng thời, những tu sĩ vốn có ý đồ gì đó với họ đều cúi đầu không dám đối mặt!

Mạnh mẽ!

Mạnh mẽ vô song.

Tồn tại phong hoa tuyệt đại như vậy, há có thể bị dòm ngó và chiếm đoạt.

"Đa tạ hai vị cô nương cứu mạng chi ân!" Ngược lại Đế Tuấn lúc này đôi mắt đầy vẻ si mê, nhìn chằm chằm nữ tử bạch y, cung thân hành lễ nói: "Không biết hai vị cô nương tôn tính đại danh?" "Ân cứu mạng lần này Đế Tuấn vô cùng cảm kích, bất luận hai vị cô nương có yêu cầu gì, Đế Tuấn nhất định dốc toàn lực hoàn thành." "Thật sao?"

Không đợi nữ tử bạch y mở lời, nữ tử hồng y bên cạnh đã nói: "Tỷ tỷ ta muốn Thái Dương Tinh bản nguyên ngươi cũng bằng lòng cho ư?" "Hi Hòa!" Khẽ quát một tiếng, nữ tử bạch y nhíu mày nói: "Không được vô lễ." "Ô!" Hi Hòa cúi đầu, làm mặt quỷ với nữ tử bạch y, rồi lui sang một bên.

"Cô nương!" Lúc này, Đế Tuấn cũng đã phản ứng, ánh mắt nhìn về phía nữ tử bạch y nói: "Ân cứu mạng lớn như trời, nếu cô nương muốn Thái Dương Tinh bản nguyên, Đế Tuấn nguyện ý dâng bằng hai tay, chỉ không biết tính danh cô nương là gì!" Khoảnh khắc đó, chúng thần đều cảm thấy Đế Tuấn có ý với nữ tử bạch y.

Ngay cả Hình Hạo đang chiến đấu với Thánh Viên ở đằng xa cũng khẽ sững sờ, có chút suy đoán về sự xuất hiện của hai nữ.

Sức mạnh đóng băng mọi thứ kia trông có vẻ là sức mạnh của Băng chi Pháp tắc, nhưng thực chất lại là Thái Âm chi khí.

Trong toàn bộ Hồng Hoang, có thể nắm giữ Thái Âm chi khí chỉ có Hi Hòa và Thường Hi sinh ra trên Thái Âm Tinh, nhưng theo lời Hi Hòa nói là 'tỷ tỷ', nữ tử bạch y này xem ra không phải Thường Hi trong ghi chép.

"Vọng Thư!" Lúc này, nữ tử bạch y chậm rãi mở miệng nói ra cái tên.

Ngay sau đó, Vọng Thư liền dẫn Hi Hòa nhẹ nhàng hạ xuống trận địa, sau khi đánh giá Đế Tuấn một cái, liền nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất ở gần đó nói: "Cửu văn nói Thái Dương Tinh sinh ra hai vị thiên kiêu, hôm nay gặp mặt, xem ra cũng không phải như vậy.

Vị kia chắc hẳn là Đông Hoàng Thái Nhất, không hổ danh xưng tồn tại đầu tiên của Hồng Hoang dám đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, quả thật hào khí ngút trời, chiến lực mạnh mẽ!

Chỉ với tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ mà có thể đối chiến với hai Chuẩn Thánh viên mãn không hề rơi vào thế yếu, chuyến này hai tỷ muội ta nhập Hồng Hoang cũng không uổng công!" "…" Nghe xong lời Vọng Thư, Đế Tuấn mấy lần muốn mở miệng nói, nhưng lời đến khóe miệng lại nuốt trở về, cả người y lúc này mặt mày chua chát.

Y đã nhìn ra.

Vọng Thư đối với y không có chút hảo cảm nào.

Sở dĩ ra tay cứu, chẳng qua là vì có điều muốn cầu mà thôi.

Ngược lại Đông Hoàng Thái Nhất, vì chiến lực mạnh mẽ của bản thân mà thu hút sự chú ý của đối phương, khiến nội tâm Đế Tuấn càng thêm chua xót.

"Nguyệt Chi Nữ Thần Vọng Thư!" Lúc này, nam tử thần bí trước đó tấn công Đế Tuấn liền xuất hiện trong trận địa, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Vọng Thư nói: "Không ở trên Thái Âm Tinh mà ở đây làm gì?

Đừng tưởng có người che chở là có thể làm càn, che chở không được đâu, mau chóng rời đi, ta có thể xem như chưa có chuyện gì xảy ra." Nguyệt Chi Nữ Thần!

Có người che chở?

Rốt cuộc là chuyện gì!

Mày khẽ nhíu lại, mày của các tu sĩ trong trận đều khẽ nhíu lại.

Ngay cả những Chuẩn Thánh đang tấn công Lão Tử, Minh Hà, Hình Thiên, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đều lui về khu vực phía sau nam tử kia.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang lên, Lão Tử và những người khác lúc này liền

tụ tập lại một chỗ, nhìn nhau một cái, tình hình của mỗi người đều không ổn.

Đặc biệt là Hình Thiên!

Tuy không bị đứt tay như Đế Tuấn, nhưng khắp người cũng đầm đìa máu tươi, dù đã tấn cấp Tổ Vu, nhục thân cũng có chút không chống đỡ nổi.

"Hừ!" Lúc này, Vọng Thư liếc nam tử một cái, dường như đã hiểu, nói: "Năm xưa trong đám người từng đến Thái Âm Tinh của ta có ngươi phải không!

Nếu ta nhớ không lầm, hình như ngươi tên Hư Vô phải không?

Ngươi nghĩ với tình huống hiện tại ngươi có thể ngăn cản ta sao?

Chỉ là một phân thân Chuẩn Thánh viên mãn mà thôi, giết ngươi đối với ta mà nói không có chút khó khăn nào." Lời này vừa thốt ra, các tu sĩ trong phạm vi Vạn Yêu Sơn không ai không giật giật khóe miệng.

Bao gồm Lão Tử và những người khác lúc này đều cười khổ liên tục.

Chỉ là Chuẩn Thánh viên mãn!

Giết không hề khó khăn!

Những lời nói nhẹ nhàng như không ấy, quả thực khiến chúng thần cảm thấy nhói lòng, đặc biệt là Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất, hai người tự nhận trong số Chuẩn Thánh Hồng Hoang chỉ kém Hình Hạo.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Sự xuất hiện của Vọng Thư quả thực như tiếng sét giữa trời quang.

Tu vi đáng sợ!

Thủ đoạn khủng bố!

Cùng với những lời nói nhẹ nhàng nhưng lại chói tai từng câu, khiến họ không khỏi nghi ngờ.

Chương 247

Chẳng lẽ họ thật sự yếu kém như vậy, không chỉ cảnh giới tu vi, ngay cả bá đạo của bản thân cũng không bằng một nữ tử.

"…" Hư Vô cũng giận sôi.

Không thể ngờ, Vọng Thư lại khinh thường như vậy.

Nếu Chân thân y đến, nhất định sẽ cùng nàng một trận chiến, thậm chí tru sát nàng để tiêu trừ mối hận trong lòng.

Nhưng lại chỉ là một phân thân, tu vi cũng chỉ ở tầng Chuẩn Thánh viên mãn, đừng nói chiến thắng, ngay cả tự vệ cũng là vấn đề khó khăn.

"Cuồng vọng!" Hư Vô hít sâu một hơi, cố nén sát ý đối với Vọng Thư, gầm lên: "Thánh Viên, lui!" "Vâng!" Thánh Viên đang giao thủ với Hình Hạo không dám chậm trễ, dù thân là Á Thánh nhưng vẫn nghe lời Hư Vô, một chiêu bức lui Hình Hạo xong, liền lập tức giải tán Hỗn Độn Ma Thần pháp thân kia.

Ngay sau đó, bản tôn của y chớp động, trực tiếp xuất hiện bên cạnh Hư Vô.

Uy áp Á Thánh quét ra bao phủ lên người Vọng Thư, thần sắc lạnh băng nói: "Kẻ nào bất kính với đại nhân, chết!" "Á Thánh!" Thấy Thánh Viên xuất hiện, Vọng Thư khẽ nhíu mày, trong mắt lóe lên một tia kiêng kỵ, nhưng cũng không hề sợ hãi.

Thái Âm chi khí quanh thân bốc lên, nàng chậm rãi nói: "Ta nói lại lần nữa, bây giờ rời đi, nếu không ta sẽ ra tay giữ lại tất cả các ngươi!" Đinh linh linh ~ Tiếng linh đang vang lên, chiếc linh đang màu bạc kia dường như cảm nhận được sát ý của Vọng Thư, lung lay bay

lượn, Tiên Thiên chi khí nồng đậm tỏa ra, hiển nhiên là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Chỉ là uy năng của nó không bằng Khai Thiên Tam Bảo Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung, nhưng cũng đủ để sánh ngang với Càn Khôn Đỉnh và những tồn tại tương tự.

"Đi?" "Hôm nay, một kẻ cũng đừng hòng đi!" Lúc này, giọng Hình Hạo liền vang lên.

Nhìn theo tiếng, thấy Hình Hạo xuất hiện trên vòm trời, Chu Thiên Tinh Thần Thụ bay ra, trong tay y rực rỡ, toàn bộ Thái Cổ Tinh Vực phía Bắc Hồng Hoang liền hiện ra, vô biên Thái Cổ Tinh Thần chi lực giáng xuống, trực tiếp bao phủ Vạn Yêu Sơn cùng ức vạn vạn dặm cương thổ.

Khoảnh khắc đó, tinh la vạn tượng, Hình Hạo một tay cầm Chu Thiên Thần Phủ, một tay cầm Hỗn Độn Chung, đỉnh đầu Chu Thiên Tinh Thần Thụ, uy thế toàn thân bắt đầu nhanh chóng leo thang.

Chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủi, khí thế quanh Hình Hạo liền đạt đến cấp Thánh Nhân.

Cùng lúc mi tâm Tinh Thần Thần Mục của y lặng lẽ mở ra, uy lực của toàn bộ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lập tức tăng cường không chỉ gấp mười lần, vô tận tinh quang chiếu rọi xuống, tinh vân bắt đầu hiện ra, trực tiếp phong tỏa phương thiên địa này bên trong.

"Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" "Chết tiệt, sao có thể tùy ý thi triển được!" Thánh Viên và các cường giả Chuẩn Thánh khác kinh hãi thất thanh nhìn cảnh tượng này, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Đối với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, hầu như chúng sinh Hồng Hoang đều biết đến sự tồn tại của nó.

Tuy trận này mạnh mẽ, nhưng không ít đại thần thông giả cũng đã

nhận ra nhược điểm của nó, cần phải tìm vị trí đặc định mới có thể khai mở đại trận.

Nếu Hình Hạo muốn nắm giữ chiến lực cấp Thánh Nhân, thì cũng cần có các Chu Tinh Thần hiệp trợ mới có thể thành công.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Chu Thiên Tinh Thần Thụ căn bản không được gieo trồng, các Chu Tinh Thần cũng không ở đây, nhưng Hình Hạo lại dựa vào sức mạnh bản thân mà thi triển ra, uy thế so với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận từng thi triển ở phía Nam Hồng Hoang và Tam Thập Tam Thiên trước kia còn khủng bố hơn.

Không chỉ các tu sĩ tại chỗ, theo Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận chiếu rọi bầu trời phía Bắc Hồng Hoang, các đại thần thông giả trong toàn bộ Hồng Hoang đều bị kinh động.

Giây tiếp theo, một loạt đại thần thông giả cũng đang suy đoán, nhao nhao thi triển Kính Hóa chi thuật để kiểm tra tình hình phía Bắc Hồng Hoang.

"Không thể nào!" "Hình Hạo có thể tùy ý thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" "Đại trận nghịch thiên như vậy, sao có thể tùy tiện thi triển ra được!" "Mới chỉ mấy trăm năm ngắn ngủi, Hình Hạo rốt cuộc đã làm gì?

Vì sao có thể đạt đến mức độ này?" "…" Sau khi xem xét trạng thái của Hình Hạo, vô số đại thần thông giả kinh hô, từng người đứng dậy, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Đặc biệt là Chúc Long, Đông Vương Công, những người có ân oán với Hình Hạo.

Lúc này không ai không bị cảnh tượng Hình Hạo dựa vào sức một mình thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận uy lực bạo trướng làm

cho kinh ngạc ngây người.

Từng người mặt mày tái mét, đồng thời nhanh chóng rời khỏi vị trí, triệu tập nhân mã bắt đầu thương nghị đại trận tự sáng tạo của gia tộc mình.

"Hình Hạo!" Trong Vạn Yêu Sơn, Thánh Viên gầm lên một tiếng, đôi mắt đỏ ngầu, lập tức một lần nữa triệu hoán ra ba đầu sáu tay Hỗn Độn Ma Thần pháp thân kia, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Vu tộc thật sự muốn cùng Bách Tộc Liên Minh ta không chết không ngừng sao?

Ngươi có biết, nếu hôm nay ra tay với chúng ta cái giá phải trả là gì không?

Vu tộc tuy hùng bá Hồng Hoang, nhưng cũng không phải không thể chiến thắng." Uy hiếp ta?

Vậy càng không thể giữ lại!

Sát cơ trong mắt Hình Hạo chợt lóe, y lướt qua Thánh Viên, ánh mắt khóa chặt trên người Hư Vô, khóe miệng nhếch lên nói: "Ngươi chính là kẻ thao túng mọi chuyện ở phía sau phải không!

Giao Nguyên Thủy và Thông Thiên ra, ta sẽ thả ngươi rời đi, thế nào!" Lời này vừa nói ra, Lão Tử bên cạnh lập tức đại hỉ.

Không thể ngờ Hình Hạo lại đưa ra điều kiện như vậy, thậm chí không ngờ Hình Hạo lại chủ động muốn cứu Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Nhất thời, ánh mắt y nhìn về phía Hình Hạo đầy vẻ cảm kích.

Nếu không phải trường hợp không đúng, thậm chí y còn muốn tiến lên bày tỏ lòng biết ơn.

"Tổ Vu Hình Hạo!" Lúc này, Hư Vô ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo, khẽ nhíu mày, chậm rãi mở miệng nói: "Ta có thể đáp ứng điều

kiện của ngươi.

Nhưng trước đó, ngươi phải trả lời ta một vấn đề.

Chỉ cần trả lời vấn đề của ta, ta sẽ thả Nguyên Thủy và Thông Thiên!" Cũng sảng khoái!

Tên này muốn hỏi ta!

Ánh sáng trong mắt Hình Hạo chợt lóe, sau khi trầm ngâm một lát, liền gật đầu nói: "Được!

Hỏi đi!" Nghe vậy, Hư Vô lúc này hơi thở cũng trầm trọng thêm ba phần, nhìn chằm chằm Hình Hạo nói: "Ta hỏi ngươi, ngươi có phải Bàn Cổ chuyển thế không?

Đúng rồi, trước khi trả lời ta, ta muốn ngươi phải thề với Đại Đạo rằng những lời ngươi nói là thật!" Bàn Cổ chuyển thế!

Lại là vấn đề này!

Ánh mắt Hình Hạo lóe lên vẻ kinh ngạc, vạn lần không ngờ Hư Vô lại không tiếc bỏ rơi Nguyên Thủy và Thông Thiên chỉ vì muốn hỏi một vấn đề như vậy.

Chương 248

Không khỏi ngạc nhiên, nhưng cũng bày tỏ sự lý giải.

Nếu không có gì bất ngờ, trong số Hỗn Độn Ma Thần có không ít đã chuyển thế vào Hồng Hoang, thậm chí có những tu sĩ như Hồng Quân, La Hầu mà trọng tu đến một tầng thứ nhất định.

Trong tình huống như vậy, điều kiêng kỵ nhất chỉ có một: Bàn Cổ!

Dù sao năm xưa khi Khai Thiên Đại Kiếp, Bàn Cổ đã dựa vào sức một mình chém giết đánh bại Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, nếu y thật sự hoàn thành chuyển thế trọng sinh, thì hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi.

"Được!" Hình Hạo đáp một tiếng, lập tức mở lời nói: "Ta thề với Đại Đạo, lời đáp tiếp theo của ta tuyệt đối là sự thật, nếu có dối trá trời đất cùng diệt." Oanh long long ~ Cùng với lời Hình Hạo nói vừa dứt, trong óc vang lên tiếng sấm sét, hiển nhiên là Đại Đạo đã công nhận lời thề.

Tương tự, Hư Vô đối diện cũng cảm nhận được, cả người y thở phào một hơi, đồng thời nhìn chằm chằm Hình Hạo, chờ đợi câu trả lời của y.

"Ta không phải Bàn Cổ chuyển thế!" Hình Hạo cười nhạt một tiếng, ánh mắt đầy ý vị nhìn Hư Vô nói: "Chuyện này chỉ cần điều tra kỹ lưỡng là có thể có kết quả.

Ta sinh ra không phải một tiểu binh nho nhỏ.

Nếu là Bàn Cổ chuyển thế thì sao lại yếu ớt như vậy?

Ta trước đây vốn không có Nguyên Thần, là Tam Thanh mỗi người phân cho ta một sợi Nguyên Thần, ta mới có thể ngưng tụ

Nguyên Thần của bản thân để tu luyện." Lời này vừa nói ra, Hình Hạo lập tức cảm thấy không ít người lúc này đều thở phào một hơi.

Không chỉ Hư Vô và những Chuẩn Thánh phía sau y, bao gồm Đế Tuấn và những người khác, thậm chí không ít tu sĩ Yêu Đình cũng vậy.

Từ đó có thể thấy, đối với việc Bàn Cổ có khả năng chuyển thế, người kiêng kỵ cũng không ít.

Chỉ là không ai sẽ trực tiếp hỏi ra như Hư Vô.

"Được, không nói dối!" Lúc này, Hư Vô liền mở mắt, nhìn Hình Hạo thật sâu một cái nói: "Ta sẽ thả Nguyên Thủy và Thông Thiên, nhưng cũng chỉ lần này mà thôi.

Nếu lần nữa rơi vào tay ta, thì ta sẽ không thả nữa." Rõ ràng, Hư Vô theo bản năng liếc nhìn Lão Tử ở gần đó.

Tuy không nói gì, nhưng tất cả mọi người đều cảm nhận được, mục tiêu của y là Tam Thanh hoàn chỉnh, không chỉ riêng Nguyên Thủy hoặc Thông Thiên.

Ngay sau đó, Hư Vô nhìn Hình Hạo một cái, nhảy vọt lên, chậm rãi nói: "Tổ Vu Hình Hạo, lần sau gặp mặt, ta nhất định sẽ tìm lại thể diện.

Đúng rồi, hãy nhớ kỹ tên ta, ta tên Hư Vô, Hư Không Pháp Tắc Ma Thần chuyển thế!" Nói xong, Hư Vô không còn lưu lại, xoay người thi triển độn thuật rời đi.

Thậm chí không đợi Hình Hạo phản ứng, thân ảnh Hư Vô đã biến mất trong phạm vi Vạn Yêu Sơn, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lại không thể phong tỏa được y.

"Thật mạnh!" "Lại có thể coi thường cấm chế của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, nội tâm kinh hãi, đối

với Hư Vô lại thêm ba phần kiêng kỵ.

Chỉ một phân thân mà có thể đạt đến mức độ này, vậy Hư Vô chân chính sẽ là tồn tại cấp bậc nào?

Á Thánh?

Cao hơn nữa?

Chẳng lẽ y cũng như Dương Mi mà Chứng Đạo Hỗn Nguyên?

"Chạy!" "Mau chóng thoát khỏi nơi này!" Lúc này, tiếng gầm của Thánh Viên vang lên.

Chỉ thấy y lập tức quay người bỏ chạy, không dám nán lại chút nào, cũng không còn vẻ kiêu ngạo và hung hăng như trước.

Hư Vô còn phải nhận thua mà rời đi, y không cho rằng mình có thể là đối thủ của Hình Hạo, dù sao kết cục của Chu Tước và Nguyên Thần thứ hai của La Hầu năm xưa, chúng thần Hồng Hoang đều biết.

"Chạy?" "Cứ xem ta không tồn tại sao?" Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, trong mắt Hình Hạo sát khí chợt lóe, đồng thời vung tay lên, pháp lực liền rót vào Chu Thiên Tinh Thần Thụ, y khẽ quát: "Chu Thiên Tinh Thần Đấu Chuyển Tinh Di!" Ông ông...

ông ông...

Tiếng ong ong rung trời vang lên, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vận chuyển, vô số tinh quang vẫn thạch ngưng tụ bắt đầu xoay chuyển, uy năng khủng bố giáng xuống, trực tiếp ngăn chặn khả năng Thánh Viên rời đi.

Không chỉ y, bao gồm những tu sĩ Chuẩn Thánh còn lại cũng không ngoại lệ.

Từng người tuy đã đến khu vực biên giới của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận ngay lập tức, nhưng cũng không thể phá vỡ kết giới

đại trận, chứ đừng nói đến việc thoát ra ngoài.

"Hỗn trướng!" Nhìn thấy mình bị vây khốn trong đại trận, Thánh Viên nộ quát một tiếng, lập tức triệu hoán ra Hỗn Độn Ma Thần pháp thân, không còn tấn công Hình Hạo nữa, mà liên tục oanh kích kết giới Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, hy vọng thoát thân.

"Muốn phá trận!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lạnh lùng cười một tiếng, tay khẽ run, Hỗn Độn Chung lập tức bay lên không trung: Đùng đùng...

đùng đùng...

Tiếng chuông vang lên, cùng lúc Hỗn Độn Chung rực rỡ hào quang, sức mạnh của toàn bộ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lại tăng thêm ba phần mạnh mẽ.

Trong tình huống như vậy, dù Thánh Viên có thao túng Hỗn Độn Ma Thần pháp thân không ngừng oanh kích, nhưng cũng không thể phá vỡ nó, nhiều lắm chỉ có thể lay động, nhưng cũng không đáng kể.

"Thật mạnh!" "Đây mới là Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận chân chính!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất kinh hãi thất thanh, lúc này nhìn chằm chằm Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận uy thế vô song, trong mắt từng người đều dâng lên vẻ chờ mong và khát vọng mãnh liệt.

Ngay cả khi cùng là đại trận cấp Thánh Nhân, nhưng Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận so với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lại khác biệt một trời một vực.

Xưa kia Hình Hạo chỉ có thể đơn thuần thao túng đại trận, hoặc là để đại trận gia trì cho bản thân.

Thế nhưng bây giờ Hình Hạo lại có thể dùng sức một mình bố trận, thậm chí trong tình huống được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận

gia trì chiến lực cấp Thánh Nhân, toàn bộ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vẫn có thể tiếp tục vận chuyển, phát huy ra uy năng khủng bố đến vậy.

Đây tuyệt đối là nơi đáng để học hỏi, thậm chí… "Hình Hạo!" Lúc này, sau mấy lần tấn công không có kết quả, Thánh Viên hoàn toàn nổi giận, quay đầu nhìn về phía khu vực Hình Hạo, tay phải vung lên lấy ra một cây trường côn nói: "Ngươi được xưng là cường giả số một dưới Thánh Nhân, có dám cùng ta một trận quyết sinh tử?" Quyết sinh tử!

Đấu đơn với ta?

Hình Hạo nhướng mày, kinh ngạc nhìn Thánh Viên một cái, trong mắt không khỏi lộ ra một tia kỳ quái.

Nhưng y cũng không suy nghĩ nhiều, nhanh chóng gật đầu nói: "Được!

Ta cũng muốn thử xem sức mạnh hiện tại của mình rốt cuộc thế nào." Nói đoạn, Hình Hạo một bước đạp ra, coi thường sự tồn tại của mọi người xung quanh, lập tức xuất hiện ở khu vực trước mặt Thánh Viên.

Chương 249

Chu Thiên Thần Phủ tùy ý vung vẩy, một đạo Hỗn Độn Phủ khí chém ra, thẳng tắp bổ về phía mặt y.

"Phá cho ta!" Thấy tình hình này, Thánh Viên đại kinh, lập tức giơ trường thương trong tay ra nghênh kích.

Với tiếng 'Bành' một cái, Phủ khí nổ tung.

Thánh Viên cầm thương tấn công Hình Hạo, uy thế lúc này hiển nhiên đã tăng trưởng một đoạn lớn.

"Chuyện gì?" "Sức mạnh của y vì sao bạo tăng!" Đồng tử Hình Hạo co rụt, y lập tức giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay đỡ lấy trường thương tấn công kia.

Ánh mắt y nhìn Thánh Viên lúc này nhiều thêm một tia nghi hoặc và khó hiểu.

Y có thể cảm nhận rõ ràng, sức mạnh tấn công của đối phương ít nhất đã tăng gấp mười lần, nhưng xem ra đối phương dường như chưa làm gì cả.

"Nổ!" "Nổ!" Đúng lúc này, từng tiếng gầm khẽ vang lên.

Nhìn theo tiếng, thấy chín cường giả Chuẩn Thánh viên mãn lúc này xuất hiện ở biên giới Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, không chút do dự lựa chọn tự bạo.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ rung trời vang lên, lực bạo tạc khủng bố quét ra, lập tức tấn công lên Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Với tiếng ‘Ca sát’ một cái, một vết nứt lặng lẽ hiện ra.

Thấy ba tu sĩ Chuẩn Thánh Đại viên mãn thoát ra, không chút do dự bỏ chạy, trong miệng gào lên: “Thánh Viên đại nhân, mau đi!” Thì ra là vậy!

Muốn y trì hoãn thời gian để thoát thân sao!

Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo lập tức hiểu ra ý đồ của đối phương.

Cái gọi là quyết sinh tử, chẳng qua là để phân tán sự chú ý của mình và Đông Hoàng Thái Nhất, từ đó để chín cường giả Chuẩn Thánh viên mãn kia tự bạo phá vỡ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận mà thoát thân.

Sau khi hiểu rõ mọi chuyện, trong mắt Hình Hạo không khỏi lóe lên một tia phẫn nộ, nhìn Thánh Viên đang rút lui, sát cơ trong mắt lóe lên nói: “Không tệ tiểu thông minh của ngươi.

Đáng tiếc, ngươi không thoát được đâu.” Nói xong, Hình Hạo giơ Chu Thiên Thần Phủ lên, liền oanh kích vào Hỗn Độn Chung: Đùng đùng...

đùng đùng...

Tiếng chuông vang lên, từng luồng dao động mạnh mẽ liền quét ra, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường tấn công về phía Thánh Viên.

“Đỡ cho ta!” Thấy tình hình này, Thánh Viên cao giọng gầm lên giận dữ.

Chỉ thấy Hỗn Độn Ma Thần pháp thân kia chấn động, trực tiếp liền chắn ở khu vực phía sau Thánh Viên.

Giây tiếp theo, sức mạnh trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung

không ngừng oanh kích lên pháp thân kia.

Máu thịt nổ tung, pháp thân gần như một phần ba thân thể đã tan vỡ.

Nhưng dù vậy, Thánh Viên lại thoát ra khỏi khu vực bên ngoài Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Sau khi không còn bị Chu Thiên Tinh Thần chi lực phong tỏa, Thánh Viên cả người thở phào một hơi, rồi nhìn Hình Hạo đang ở bên trong mà gầm lên: "Hình Hạo, ta nhớ kỹ ngươi rồi!

Lần sau gặp lại, ta nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá!" Nói xong, Thánh Viên thi triển độn thuật nhanh chóng rút lui, hướng về bên ngoài mà chạy trốn.

"Không hay rồi!" "Bị y trốn thoát rồi!" Đến đây, Đế Tuấn và những người khác mới như từ trong mộng tỉnh lại, từng người kinh hô, đồng thời lông mày cũng đều nhíu lại.

Tuy chín Chuẩn Thánh viên mãn tu vi kia tự bạo bỏ mình, nhưng Thánh Viên đã chạy thoát, và ba tồn tại cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn cũng trốn đi, tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Dù sao, trong tình huống không còn bị Bách Tộc Liên Minh ràng buộc, Thánh Viên và những người khác sẽ không kiêng kỵ gì cả.

Đến lúc đó, một khi ra tay tấn công thuộc hạ và tộc nhân của họ, hậu quả tuyệt đối không thể lường được.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang lên, Lão Tử, Minh Hà, Hồng Vân, Hình Thiên, Trấn Nguyên Tử năm người liền đến khu vực bên cạnh Hình Hạo, thần sắc nghiêm túc nói: "Hình Hạo đạo hữu, chúng ta mau đi truy đuổi đi?

Thánh Viên giao cho ngươi, ba người còn lại giao cho ta!" Nói rồi, pháp lực quanh thân năm người vận chuyển, muốn động thân tiến lên truy sát ba Chuẩn Thánh Đại viên mãn đã bỏ chạy kia.

"Không cần đâu!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lại đột nhiên mở lời ngăn lại: "Không thoát được đâu.

Ta cố ý thả bọn chúng đi." Cố ý ư!

Đồng tử Lão Tử năm người co rụt lại, pháp lực đang xao động trên người họ khựng lại một chút, rồi kinh ngạc nhìn Hình Hạo nói: "Vì sao?

Vì sao lại để bọn chúng rời đi!

Hình Hạo đạo hữu, thả hổ về rừng, không thể làm vậy được." Không chỉ năm người, bao gồm Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Vọng Thư và Hi Hòa ở gần đó cũng hiếu kỳ nhìn về phía Hình Hạo.

Dù sao, thả Hư Vô đi có thể là vì y chỉ là một phân thân không có nhiều ý nghĩa, nhưng Thánh Viên và những người khác đều là chân thân, để họ rời đi, xem ra là chuyện không thể kiểm soát.

"Ta cần bọn chúng dẫn đường đến đại bản doanh!" Hình Hạo cười nhạt một tiếng, tinh quang trong mắt lóe lên nói: "Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, một mạch tồn tại quá nguy hiểm.

Tùy ý ký sinh vào thể nội tu sĩ, chiếm cứ tất cả ý thức của họ.

Tồn tại như vậy nếu không một lưới bắt hết, tiêu diệt hoàn toàn, đó mới là ẩn họa lớn nhất." Thì ra là vậy!

Lão Tử và những người khác chợt hiểu ra, gật đầu, lập tức hiểu được ý đồ của Hình Hạo.

Đối phương nhắm vào không phải chỉ riêng Thánh Viên và mấy người đó, mà là toàn bộ mạch tồn tại của Hỗn Độn Ma Thuyết nhục.

Chương 250

Thậm chí cố ý để Thánh Viên và những người khác chạy thoát, mục đích là để tìm tổ sào của chúng, tìm nơi Trấn Nguyên Tử năm xưa đã tiến vào vực sâu Thiên Tiệm.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử một bước tiến lên, thần sắc nghiêm túc nói: "Ta sẽ đi cùng ngươi!

Tuy Hư Vô đã đáp ứng thả Nguyên Thủy và Thông Thiên, nhưng ta vẫn sợ y sẽ giở trò, nhất định phải nhanh chóng cứu Nguyên Thủy và Thông Thiên ra mới được." Lời này vừa nói ra, Hình Thiên, Minh Hà, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử bên cạnh cũng nhao nhao mở lời nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ta cũng đi cùng ngươi!" "Được!" Hình Hạo gật đầu, tâm niệm vừa động thu lấy Chu Thiên Tinh Thần Thụ.

Chờ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận tan đi, Tinh Thần Thần Mục ở mi tâm y lại không hề đóng lại, khóa chặt phương hướng Thánh Viên bốn người bỏ chạy nói: "Đã tụ tập lại một chỗ rồi!

Được, tiếp theo bọn chúng hẳn sẽ xuất phát đi đến tổ sào, chúng ta cũng nên xuất phát rồi!" Nói xong, Hình Hạo vung tay lên, lập tức muốn dẫn Lão Tử năm người xuất phát truy kích.

"Chờ đã!" Đúng lúc này, một tiếng quát khẽ từ phía sau truyền đến.

Nhìn theo tiếng, thấy Vọng Thư nhẹ nhàng bay đến, ánh mắt tập trung vào Hình Hạo, sau khi đánh giá mấy lần, liền chậm rãi mở lời nói: "Cửu văn nói Hình Hạo Tổ Vu là cường giả số một dưới Thánh Nhân của Hồng Hoang, không biết đạo hữu có thể cho hai tỷ muội ta đi cùng không?

Đối với mạch tồn tại kia, tỷ muội ta cũng vô cùng hiếu kỳ, muốn

xem nơi ẩn náu của bọn chúng rốt cuộc ở đâu!" "Được!" Hình Hạo liếc Vọng Thư một cái, sau khi khẽ nhíu mày, liền gật đầu nói: "Vọng Thư cô nương có thể đi cùng!

Nhưng về phía Hi Hòa cô nương thì… Chỉ với tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, đi theo chỉ sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng!

Chi bằng để nàng ở lại đây, tin rằng Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu sẽ chăm sóc tốt!" "…" Nghe lời này, Vọng Thư không khỏi trầm mặc.

Quả thật, tu vi của Hi Hòa tuy trong Hồng Hoang cũng được coi là cường giả, nhưng nếu muốn đi theo đến tổ sào của Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục, thì có chút miễn cưỡng.

"Ta không!" Lúc này, Hi Hòa nhẹ nhàng bay đến, vẻ mặt quật cường nói: "Tỷ tỷ, ta muốn đi cùng!

Trong đội ngũ chẳng phải cũng có một Chuẩn Thánh sơ kỳ sao?

Vì sao y được mà ta không được." Nói rồi, Hi Hòa chỉ vào Hình Thiên, trên khuôn mặt tươi cười đầy vẻ không phục và ủy khuất.

"Hình Thiên!" Hình Hạo liếc Hi Hòa một cái, cũng không muốn tranh cãi với nàng, chậm rãi nói: "Chiến lực của Hình Thiên sánh ngang Chuẩn Thánh viên mãn, có ta che chở sẽ không xảy ra chuyện gì." Lời này vừa nói ra, Hi Hòa trầm mặc.

Chiến lực của Hình Thiên không thể nghi ngờ, dựa vào Tổ Vu chân thân mạnh mẽ và Bàn Cổ Phủ pháp, trước đây tuy bị áp chế nhưng cũng có thể cầm chân một cường giả Chuẩn Thánh viên mãn.

Điều quan trọng nhất là Hình Hạo có thể che chở Hình Thiên, còn Vọng Thư bên cạnh Hi Hòa tuy mạnh mẽ, tu vi là Chuẩn Thánh Đại viên mãn, nhưng cũng không dám bảo đảm.

"Hi Hòa, ở lại!" Không chút do dự, Vọng Thư trực tiếp mở lời

nói: “Ngươi không phải muốn giao lưu với Thái Dương Tinh thần linh sao, vừa hay ở lại đây tiếp xúc một thời gian, xem có thể tìm được cơ duyên mà ngươi nói không.” Nói xong, Vọng Thư không cho Hi Hòa phản bác, quay đầu nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở gần đó nói: “Hai vị đạo hữu, tiểu muội này làm phiền hai vị rồi!” “Không ngại!” Đế Tuấn gật đầu đáp ứng ngay lập tức, thần sắc nghiêm túc nói: “Vọng Thư cô nương cứ yên tâm, có ta Đế Tuấn ở đây một ngày, nhất định sẽ không để lệnh muội gặp bất kỳ nguy hiểm nào.” Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh thì hơi chần chừ, rồi mới gật đầu nói: “Đạo hữu cứu đại ca ta, ân cứu mạng này vô cùng cảm kích, việc bảo hộ lệnh muội ta Đông Hoàng Thái Nhất đã nhận lời!” Nghe lời này, Vọng Thư cũng thở phào một hơi.

Ngay sau đó, nàng nhẹ nhàng đến bên cạnh Hi Hòa, vỗ vỗ trán nàng nói: “Hi Hòa, nhớ kỹ không được nghịch ngợm, nếu không lần sau ta sẽ không mang ngươi đi nữa!” “Ta biết rồi, tỷ tỷ!” Hi Hòa ủy khuất đáp một tiếng, bĩu môi ra vẻ không vui.

Nhưng đối mặt với quyết định của Vọng Thư, nàng lại không dám cãi lại, càng không dám mở miệng từ chối.

“Được rồi!” Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, trong mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe nói: “Đã đến lúc xuất phát rồi, bốn tên kia đã tăng tốc, hẳn là đang chạy về tổ sào.

Tất cả mọi người, theo kịp!” Nói xong, Hình Hạo không còn lưu lại, Thần Phượng Liệt Không thuật thi triển, Thần Phượng Dực vỗ vẩy, dẫn Hình Thiên đi đầu xông ra.

Thấy vậy, Lão Tử, Minh Hà và những người khác không dám chần chừ, lập tức thi triển độn thuật theo sát phía sau.

Cuối cùng là Vọng Thư, sau khi dặn dò Hi Hòa một câu, cũng thi triển độn thuật đuổi theo hướng Hình Hạo mấy người rời đi.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang lên, thân ảnh Hình Hạo và những người khác liền biến mất ở chân trời.

Lúc này, Đế Tuấn lại thở dài một tiếng, không biết vì sao, quay đầu nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh nói: "Thái Nhất, huynh có phải thật sự quá yếu rồi không!

Sớm biết như vậy, năm xưa huynh cũng đã đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo rồi." "…" Nghe lời này, Đông Hoàng Thái Nhất vẻ mặt bất đắc dĩ.

Là huynh đệ, Đông Hoàng Thái Nhất rõ ràng Đế Tuấn đang lo lắng điều gì.

Sau khi liếc nhìn Hi Hòa ở gần đó, liền mở lời nói: "Đại ca, mệnh có lúc nào ắt có, mệnh không có lúc nào đừng cưỡng cầu!

Bây giờ không phải lúc lưu luyến nhi nữ tình trường, tinh nhuệ Bách Tộc Liên Minh đã bị tiêu diệt hết, Yêu Đình ta đã đến lúc phản kích rồi!

Chỉ cần đợi phía Bắc Hồng Hoang bị ta hoàn toàn nắm giữ, lúc đó có một phần khí vận gia trì, đại ca mới có thể nhanh chóng đề thăng hy vọng.

Khí Vận Chứng Đạo và Trảm Tam Thi không hề xung đột, hai điều này bổ trợ cho nhau.

Một khi đại ca trảm ra đệ tam thi liền có thể đạt Chuẩn Thánh Đại viên mãn, cũng sẽ không còn yếu hơn Vọng Thư kia nữa." Lời này vừa nói ra, Đế Tuấn lập tức tinh thần chấn động.

Quả thật!

Khí vận cũng giống như công đức, dù không thể đi con đường Khí

Vận Chứng Đạo, nhưng trong tình huống có nó phụ trợ, bản thân cũng có thể nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

Hiểu rõ điều đó, Đế Tuấn lập tức mở lời nói: "Như vậy, thì sự việc không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ chuẩn bị phản kích.

Thái Nhất, ta bây giờ đi an bài, giúp ta tiếp đãi Hi Hòa cô nương." Nói xong, Đế Tuấn lập tức xoay người vội vã chạy đến Vạn Yêu Sơn, triệu tập Thập Đại Yêu Soái bắt đầu thương nghị việc phản công Bách Tộc Liên Minh, đoạt lại phía Bắc Hồng Hoang.

Ngược lại, Đông Hoàng Thái Nhất lại sững người.

Nhìn Hi Hòa ở gần đó, nhất thời y cũng thấy khó xử.

Để y chiến đấu với cường giả Chuẩn Thánh Đại viên mãn cũng không nháy mắt, nhưng bảo y đi chăm sóc một nữ tử, thật sự làm khó ta Đông Hoàng rồi!

Phía Bắc Hồng Hoang, trên không một dãy núi vô danh, động tác tiến lên của Hình Hạo khựng lại, cả người y lập tức dừng lại tại chỗ.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang lên, Vọng Thư và Lão Tử dẫn đầu đến bên cạnh Hình Hạo.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Chờ thân hình ổn định, Lão Tử nhìn quanh một lượt, rồi mở lời nói: "Tổ sào của bọn chúng ở đây sao?

Nhưng dãy núi này ta vừa dùng thần thức tra xét rồi, không có nơi nào đặc biệt." Không chỉ y, bao gồm Vọng Thư bên cạnh và ba người Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân vừa đến cũng không ngoại lệ.

Chương 251

Họ cũng đều dùng thần thức quét qua dãy núi, nhưng kết quả thu được cũng giống Lão Tử, căn bản không có bất kỳ dấu hiệu tồn tại nào, thậm chí cũng không có chút khí tức tàn lưu nào của Thánh Viên bốn người.

"Ở đây!" Hình Hạo gật đầu, thần sắc chắc chắn nói: "Tuy thủ đoạn ẩn nấp của bọn chúng không tệ, ngay cả Chuẩn Thánh Đại viên mãn cũng khó mà nhận ra bất kỳ dấu hiệu nào.

Đáng tiếc, trước đó khi Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận khai mở, ta đã lưu lại Tinh Thần Ấn Ký trên người bọn chúng.

Ấn ký này dưới Tinh Thần Thần Mục của ta không thể ẩn mình, trừ phi có cường giả cấp Thánh Nhân ra tay can thiệp, nếu không sẽ vĩnh viễn không tiêu tán.

Dấu vết khí tức của chúng đã biến mất ở khu vực này, kết hợp với việc Trấn Nguyên Tử đạo hữu từng nói tổ sào của chúng vốn tồn tại trong không gian toại đạo, từ đó có thể thấy, lối vào tổ sào của chúng nằm ở khu vực này." Nói xong, Tinh Thần Thần Mục ở mi tâm Hình Hạo đột nhiên rực rỡ.

Vô biên tinh quang tỏa sáng, dãy núi này với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường mà hư hóa, biến mất, chỉ còn lại bốn dấu vết tinh thần xuyên qua trong đó, cuối cùng biến mất ở một nơi nào đó.

"Tìm thấy rồi!" Tinh quang trong mắt Hình Hạo chợt lóe, y không còn chần chừ, lập tức nhẹ nhàng lướt về phía khu vực mà Tinh Thần Thần Mục đã khóa chặt.

Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác cũng không chần chừ, lập tức nhẹ nhàng bay theo sát phía sau.

Nhanh chóng, một nhóm người liền đến một thung lũng.

Thấy bên trong chim hót hoa thơm trông cực kỳ yên bình, nhưng khi tiến vào trong, Lão Tử dẫn đầu kích động nói: "Không gian ba động!

Bên trong thung lũng tồn tại không gian ba động.

Quả nhiên, lối vào tổ sào của bọn chúng ở đây!

Hình Hạo đạo hữu, Tinh Thần Thần Mục quả nhiên mạnh mẽ, lại có sức trinh tra mạnh mẽ như vậy.

Xem ra thần thức cũng không phải thật sự không thể lừa dối, sau này ta cũng phải nghiên cứu loại đồng thuật tương tự." Lời này vừa nói ra, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân bên cạnh đều sáng mắt lên.

Quả thật!

Sự tồn tại của loại đồng thuật này, vô cùng quan trọng.

Trước đây đều cho rằng tu sĩ dùng thần thức là đủ để chưởng khống mọi thứ, nhưng cảnh tượng hiện tại lại khiến họ hiểu ra, thần thức có thể bị lừa dối.

Đồng thuật tuy lúc đó có vẻ vô dụng, nhưng ở một số thời điểm lại cực kỳ quan trọng.

"Tìm thấy rồi!" Lúc này, Hình Hạo dẫn đầu khóa chặt vị trí không gian ba động, ánh mắt dừng lại trên một vách núi, mở lời nói: "Nếu không có gì bất ngờ, lối vào tổ sào của Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ở đây.

Lão Tử đạo hữu, ngươi nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, không biết có thể mở nó ra không?" "Có thể!" Lão Tử gật đầu, lập tức không chần chừ, vừa bước lên phía trước, trực tiếp đặt tay lên vách núi kia.

Giây tiếp theo, tiếng ong ong vang lên.

Cùng với dao động sức mạnh của Lão Tử bốc lên, thấy vách núi kia với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường mà rung động.

"Mở!" Lão Tử khẽ quát một tiếng, pháp lực quanh thân dâng trào, Không Gian Pháp Tắc thi triển, vách núi kia liền xoay chuyển, một không gian toại đạo đen kịt lặng lẽ hiện ra.

"Mở rồi!" Minh Hà mấy người nhìn cảnh tượng này đều kinh hô.

Không gian toại đạo xuất hiện, họ đều cảm nhận được khí tức hỗn độn nồng đậm truyền ra từ trong đó, hiển nhiên, đây là lối vào tổ sào của Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục.

Lập tức, một nhóm người liền nhìn về phía Hình Hạo, tuy không nói gì, nhưng vẻ kính phục trong lòng cũng không thể che giấu.

Cố ý thả Thánh Viên bốn người đi để thả dây dài câu cá lớn, bây giờ tìm được vị trí tổ sào của chúng, nếu có thể hủy diệt hoàn toàn chúng, vậy thì… "Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, mở lời nói: "Lối vào đã mở rồi, chúng ta bây giờ đi vào không?" "Đương nhiên!" Hình Hạo gật đầu, bước lên phía trước.

Chờ đến khu vực trước không gian toại đạo, y chậm rãi mở lời nói: "Tất cả mọi người hãy lấy Linh Bảo của bản thân ra để bảo hộ.

Nếu không có gì bất ngờ, bên trong tổ sào của bọn chúng sẽ ẩn chứa không ít cường giả, dù không phải cấp bậc Thánh Viên, thì cũng đều là tầng Chuẩn Thánh." Lời này lập tức nhận được sự đồng tình của Lão Tử và những người khác.

Dù sao, những tồn tại được Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh quả thật mạnh mẽ.

Mặc dù chúng vốn yếu ớt, nhưng trong tình huống bị Hỗn Độn Ma

Thần huyết nhục thao túng cơ thể, việc đề thăng cảnh giới dường như cũng không có chút khó khăn nào.

Lập tức, Lão Tử và những người khác triệu hoán ra Linh Bảo phòng ngự của bản thân để bảo hộ mình bên trong.

Hình Hạo thì cũng lấy ra Hỗn Độn Chung, nhưng lại không sử dụng, mà ném cho Hình Thiên nói: "Hình Thiên, ngươi đội Hỗn Độn Chung, nó sẽ bảo hộ an toàn cho ngươi!" "Vâng!" Hình Thiên đáp một tiếng, cũng không từ chối.

Tuy đã tấn cấp Tổ Vu, thậm chí Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng khó mà một kích tất sát y, nhưng vẫn lấy an toàn làm trọng.

Điều quan trọng nhất là những tồn tại được Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh đều có thủ đoạn phi phàm.

Nếu không có chí bảo hộ thể, khả năng Hình Thiên sống sót không cao.

Đến đây, một đoàn người không còn lưu lại, Hình Hạo dẫn đầu tiến vào không gian toại đạo, sau đó Lão Tử và những người khác cũng theo sau bước vào.

Ông ông...

ông ông...

Không gian toại đạo xoay chuyển, Hình Hạo cùng đoàn người nhanh chóng xuất hiện tại một không gian hoàn toàn mới.

Phóng mắt nhìn ra, toàn bộ không gian tối đen một màu, trên mặt đất có vô số khối huyết nhục trải rộng, không ngừng hấp thu thiên địa linh khí để tăng cường bản thân.

Trên mỗi khối huyết nhục đều có khí tức hỗn độn nhàn nhạt bốc lên.

Điều đáng chú ý nhất là ở khu vực trung tâm không gian, một cây đại thụ khổng lồ được trồng ở đó.

Trên nó, quang huy màu bích lục rực rỡ, sinh cơ nồng đậm không ngừng tràn ra bắt đầu tư dưỡng những khối Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục khổng lồ bên cạnh.

"Nhân Sâm Quả Thụ!" "Lại biến thành bộ dạng như vậy!" Trấn Nguyên Tử kinh hô một tiếng, lập tức phản ứng, nhìn chằm chằm Nhân Sâm Quả Thụ hình tượng đại biến ở khu vực trung tâm kia, nội tâm tràn đầy kinh hãi và khó tin.

Cây Nhân Sâm Quả Thụ kia!

Chương 252

Đồng thời, Lão Tử và những người khác bên cạnh cũng kinh ngạc nhìn về phía cây đại thụ kia, vạn lần không ngờ lại là Nhân Sâm Quả Thụ.

Khác với Hình Hạo chưa từng đến Ngũ Trang Quán, Lão Tử và những người khác đều từng đến Ngũ Trang Quán làm khách, tự nhiên cũng đã thấy bộ dạng Nhân Sâm Quả Thụ trước kia.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Tồn tại như một cây đại thụ chọc trời, đâu còn là Nhân Sâm Quả Thụ nữa.

Nếu không phải Trấn Nguyên Tử đã nhận định, chúng nhân đều sẽ không nghĩ về phương diện đó.

"Lại có nhiều Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục như vậy!" "Lại đang hấp thu Tạo Hóa chi khí, muốn tự mình hóa hình sao?" Đột nhiên, Minh Hà bên cạnh dường như đã nhận ra điều gì, lông mày nhíu chặt nhìn chằm chằm một khu vực, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

"Tự mình hóa hình!

Có thể!" Đồng tử Hình Hạo và những người khác co rụt lại, sắc mặt nghiêm túc.

Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục ký sinh trên tu sĩ cực kỳ khó đối phó, nếu lại hóa hình như hung thú thuở khai thiên lập địa, thì hậu quả chỉ sợ không thể lường được, thậm chí… "Mau nhìn!" "Cái treo sau Nhân Sâm Quả Thụ kia!" Đột nhiên, Hình Thiên kinh hô một tiếng, chỉ vào một khu vực quang huy màu bích lục rực rỡ, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Nghe vậy, Hình Hạo và những người khác cũng không kịp suy nghĩ, lập tức nhìn theo khu vực được chỉ.

Thấy ở khu vực phía sau cây Nhân Sâm Quả Thụ khổng lồ kia, có từng dây leo kéo dài xuống, trên đó có những loại quả giống như Nhân Sâm Quả treo lủng lẳng.

Nhưng không giống nhau, Nhân Sâm Quả là linh quả, tác dụng của nó là để người ăn.

Thế nhưng lúc này, những 'Nhân Sâm Quả' treo lủng lẳng kia lại có kích thước một mét bảy, một mét tám, toàn thân được bao phủ bởi lớp vỏ màu bích lục, có thể thấy bên trong có những kinh lạc đỏ tươi, giống hệt kinh mạch của tu sĩ, đang không ngừng thai nghén ngũ tạng lục phủ.

Tê ~ Không kìm được hít một hơi khí lạnh, Lão Tử thần sắc kinh hãi nói: "Nhân Sâm Quả Thụ thai nghén Ma Thần.

Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục muốn mượn sức mạnh của Nhân Sâm Quả Thụ để dẫn tàn hồn trong huyết nhục ra, từ đó tạo ra một tôn thần linh hoàn toàn mới.

Những thần linh này hẳn là được Nhân Sâm Quả Thụ hấp thu Hỗn Độn Ma Thần huyết nhục sau đó thai nghén ra, từng cái đều tiềm lực dồi dào, ít nhất cũng là cấp Tiên Thiên Ma Thần.

Một khi để chúng hoàn thành việc sinh sôi nảy nở quy mô lớn, thì một chủng tộc mạnh mẽ sẽ vì thế mà ra đời, thậm chí…" Hưu hưu!

Không đợi Lão Tử nói xong, từng tiếng xé gió lúc này liền vang lên.

Nhìn theo tiếng, thấy từng tu sĩ phá không, tốc độ nhanh đến mức trong nháy mắt đã đến khu vực Hình Hạo và những người khác đang đứng, bao vây họ lại.

“Hình Hạo, ngươi lại…” Một giọng nói âm trầm vang lên.

Thấy Thánh Viên sắc mặt tái mét từ trong đội ngũ bước ra, gương mặt đen như mực nói: “Tất cả đều đã được ngươi sắp đặt, cố ý thả ta đi, là để tìm nơi này!

Thật sự là tự tìm đường chết, nơi đây là tổ địa của Ma Thần nhất tộc, một không gian độc lập bên ngoài Hồng Hoang, không có Chu Thiên Tinh Thần tồn tại, ngươi lấy gì mà thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Không có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thì các ngươi còn tư cách gì để tiếp tục tồn tại.

Hôm nay các ngươi đã đến đây rồi, vậy không cần biết vì sao, tất cả đều phải ở lại đây hết đi, một kẻ cũng đừng hòng sống sót rời đi!” Nói đoạn, phía sau Thánh Viên lập tức nhảy ra ba thân ảnh, từng người thần sắc đầy sát cơ, hiển nhiên chính là ba Chuẩn Thánh Đại viên mãn đã trốn thoát trước đó.

“Bao vây!” “Đừng để bọn chúng thoát!” Ba người gầm lên, tùy tâm nhảy ra, mỗi người chiếm giữ một phương vị, miệng gầm lên một tiếng, pháp lực quanh thân liền xao động, một tòa Tam Tài Trận vận chuyển, trực tiếp bao vây Hình Hạo mấy người bên trong.

Cùng lúc đó, các tu sĩ Ma Thần nhất tộc ở bên ngoài cũng khẽ quát, từng người pháp lực trên người bạo động.

Mười mấy tu sĩ Chuẩn Thánh hậu kỳ và gần ngàn Đại La Kim Tiên liên thủ, trực tiếp cấu thành một đại trận mạnh mẽ hơn, bao trùm Tam Tài Trận bên trong.

“Hát!” Từng tu sĩ Ma Thần nhất tộc khẽ quát, rót sức mạnh của bản thân vào đại trận, đại trận lại chuyển sức mạnh lên Tam Tài Trận, chuyển đến trên người ba tu sĩ Chuẩn Thánh Đại viên mãn kia.

Trong khoảnh khắc, uy thế trên người ba tu sĩ Chuẩn Thánh Đại viên mãn kia bùng phát, vô hạn tiếp cận tầng Á Thánh, uy thế lúc này hiển lộ cực kỳ khủng bố.

"…" Nhìn cảnh tượng này, Lão Tử và những người khác trở nên căng thẳng.

Sự đề thăng của ba cường giả Chuẩn Thánh Đại viên mãn khiến họ cảm thấy uy hiếp tử vong, càng đừng nói còn có Thánh Viên một tôn Á Thánh tồn tại.

Điều quan trọng nhất là, nếu Hình Hạo thật sự không thể thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận ở đây, thì y cũng không thể nắm giữ sức mạnh cấp Thánh Nhân.

Nếu vậy, sức mạnh của Hình Hạo làm sao có thể kháng hành Chuẩn Thánh Đại viên mãn Thánh Viên?

Vậy chẳng phải họ thật sự có khả năng sẽ vẫn lạc ở đây sao.

Vì vậy, ánh mắt Lão Tử và những người khác đều nhìn về phía Hình Hạo, mở lời nói: "Hình Hạo Tổ Vu, thế nào?

Hình Hạo đạo hữu, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thật sự không thể thi triển sao?" Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo lúc này lại mở mắt ra, khẽ nhíu mày nói: "Quả thật, khu vực này độc lập bên ngoài Hồng Hoang, Thái Cổ Tinh Thần chi lực không thể chạm tới nơi đây." Nhưng làm sao bây giờ!

Nghe lời này, Lão Tử và những người khác đều lo lắng.

Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thật sự không thể thi triển, vậy trong tình huống họ mạo hiểm xông vào nơi này, quả thực là tự tìm đường chết a.

"Ha ha... ha ha..." Ngược lại, Thánh Viên lúc này lại cười phá lên, đôi mắt đầy vẻ trêu tức nhìn Hình Hạo nói: "Ta sớm đã biết ngươi

không thể, bây giờ chết tâm rồi chứ!

Hình Hạo, nếu ở trong Hồng Hoang, ta kiêng kỵ ngươi ba phần, nhưng bây giờ ngươi lấy gì mà đấu với ta, hôm nay ngươi chờ chết đi.

Ra tay, tru sát bọn chúng!

Nhanh chóng tru sát toàn bộ những kẻ này." "Vâng!" "Vâng!" Từng tu sĩ Ma Thần nhất tộc lúc này cũng nhao nhao hành động.

Đặc biệt là ba Chuẩn Thánh Đại viên mãn kia, trực tiếp triệu hoán ra Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo, uy thế bùng phát tấn công Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, hy vọng phá vỡ phòng ngự, tấn công Hình Hạo và những người khác.

"Chư vị!" Thấy tình hình này, trong mắt Hình Hạo một tia tinh quang chợt lóe, tay phải vẫy một cái thu Hỗn Độn Chung về, thân hình lóe lên đến bên cạnh Hình Thiên nói: "Ra tay đi!

Ngăn cản đòn tấn công của ba người, ta sẽ đưa Hình Thiên ra ngoài Tam Tài Trận trước." "Tốt!" Một tiếng đáp lời, Lão Tử, Vọng Thư, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân năm người lập tức phản ứng.

Chương 253

Không còn suy nghĩ đến chuyện khác, sau khi nhìn nhau một cái, năm người lập tức tản ra.

"Phá cho Ta!" Trong miệng gầm lớn một tiếng, Lão Tử thao túng Thái Cực Đồ ngăn chặn công kích của một cường giả Chuẩn Thánh.

Âm Dương Ngư cuộn trào sôi sục, Thái Cực Kim Kiều từ trời giáng xuống.

Tuy không thể trấn áp địch nhân bằng Hỗn Độn, nhưng lực trấn áp đáng sợ kia cũng cứng rắn hạn chế phạm vi hành động của cường giả Chuẩn Thánh kia.

Ngay sau đó, Lão Tử vung tay rút Hồng Hoa Kiếm, tay cầm kiếm chém, đầu đỉnh Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, toàn thân vũ trang đến tận răng.

Sau vài lần giao thủ, cho dù đối phương được đại trận gia trì, chiến lực vô hạn tiếp cận tầng thứ Á Thánh, nhưng cũng không thể làm gì Lão Tử thân mang chí bảo.

Ngược lại, Không Gian Kiếm Đạo của Lão Tử càng lúc càng sắc bén theo sự giao thủ của đôi bên.

Trước đây, ba Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn liên thủ công kích còn không làm gì được, huống hồ giờ đơn đấu, Lão Tử chiếm một chút thượng phong.

"Hỗn trướng, Thái Thanh Lão Tử, ta muốn mạng ngươi!" Vài lần công kích không có kết quả, cường giả Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn kia cũng nổi giận.

Hắn cũng mặc kệ việc không thể trấn áp Lão Tử dưới sự gia trì

của hai đại trận, miệng gào thét đồng thời, cũng không màng đến mệnh lệnh của Thánh Viên, vung trường thương trong tay cùng Lão Tử chiến thành một đoàn.

"Hay lắm!" Thấy tình hình này, Lão Tử lại chẳng hề sợ hãi, ngược lại chiến ý mười phần.

Dù sao, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn này cũng là thực lực chân chính, cho dù trước đây có chút chênh lệch, nhưng dưới sự gia trì của hai đại trận thì cũng không hề yếu đi.

Nhưng thì sao chứ!

Lão Tử vẫn trấn áp đối phương, nhờ vào Thiên Địa Nhị Hoa thập nhị phẩm và Nhân Hoa thập nhất phẩm cùng với nội tình khủng bố và Pháp Tắc chứng đạo, pháp lực của Lão Tử không hề kém cạnh tồn tại cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Lúc này, đôi bên giao thủ, trực tiếp chiến thành một đoàn, tuy khó có thể nhất kích tất sát đối phương, nhưng Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn kia cũng triệt để bị Lão Tử cầm chân, không còn khả năng rút thân làm chuyện khác.

Ở một bên khác, Vọng Thư lập tức xuất hiện trước mặt một cường giả Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Ngón ngọc khẽ điểm, Thái Âm Hàn Khí tuôn ra, trong nháy mắt đóng băng công kích của hắn.

Một tiếng "cách" vang lên, năng lượng kia trong nháy mắt tan rã hóa thành băng vụ rải rác khắp thiên địa.

Vọng Thư lúc này cũng xuất hiện trước mặt nam tử kia, ngọc thủ vung lên, vô biên Thái Âm Hàn Khí dưới sự thao túng của nàng quét ra, phong tỏa toàn bộ khu vực.

Ngay cả cường giả Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn với nhục thân cực

kỳ cường đại kia cũng không khỏi rùng mình một cái.

"Sức mạnh cổ xưa sao lại đáng sợ đến vậy!" "Thái Âm Hàn Khí, không nên đáng sợ đến mức này mới phải!" Trong miệng gầm nhẹ, nam tử Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn giận dữ nhìn Vọng Thư, thao túng trường đao trong tay diễn biến ra liệt diễm gian nan chống đỡ sự xâm thực của Thái Âm Hàn Khí, nhưng cũng không ngừng vung đao chém ra đao khí công kích Vọng Thư.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Đao khí hỏa diễm mang theo ý chí của nam tử kia vừa mới tiếp cận Vọng Thư đã bị đông cứng trong nháy mắt.

Ngay sau đó, dưới một cái điểm tay tùy ý của Vọng Thư, đao khí đóng băng kia lập tức tan rã, hóa thành mảnh vụn rơi tán loạn.

Làm xong tất cả, Vọng Thư dường như chẳng thèm để hắn vào mắt, tùy ý đứng đó, ánh mắt lại nhìn về phía khu vực của Hình Hạo và những người khác.

"Sát!" "Phá!" Cùng lúc đó, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ba người cũng xuất hiện trước mặt tu sĩ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cuối cùng.

Địa Thư, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Phù Đồ Tháp rực rỡ, trực tiếp chặn đứng công kích của hắn.

Ngay sau đó, Minh Hà tay cầm Nguyên Đồ A Tỳ sát ra, Trấn Nguyên Tử lấy Địa Thư ra không ngừng công kích, Hồng Vân cũng lấy Phù Quang Ấn đứng từ xa nện về phía nam tử.

Trong chốc lát, trọng bảo tề xuất, khuôn mặt của Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn kia tái xanh.

Mặc dù tu vi của ba người Minh Hà không bằng Lão Tử, càng không bằng Vọng Thư, nhưng không thể ngăn cản ba người liên thủ

a.

Địa Thư, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Phù Đồ Tháp đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lực phòng ngự của chúng càng cái này hơn cái kia, cho dù sức mạnh của Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng khó mà phá vỡ.

Tương tự, Nguyên Đồ A Tỳ, Địa Thư và Phù Quang Ấn trong tay ba người Minh Hà cũng đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Dưới sự thao túng của ba người, sức mạnh công kích phát huy ra cũng cực kỳ đáng sợ, khiến hắn không thể không né tránh và phòng ngự.

Trong chốc lát, tiếng oanh minh không ngừng vang vọng.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn kia vung trường kiếm trong tay không ngừng chống đỡ công kích, nhưng Minh Hà và Trấn Nguyên Tử vây công thêm Hồng Vân từ xa thao túng Phù Quang Ấn công kích, cũng khiến hắn tay chân luống cuống, trên người không ngừng trúng đòn, vết thương chồng chất, vô cùng chật vật và thảm hại.

"Thành công rồi!" Thấy cảnh này, Hình Hạo trong mắt khóe miệng khẽ nhếch lên.

Lão Tử và những người khác đã chặn đứng ba Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, điều này có nghĩa là Tam Tài Đại Trận sẽ không còn bất kỳ sự phối hợp và ăn ý nào.

Chỉ cần phá hủy sự gia trì của đại trận và sự duy trì pháp lực của Ma Thần nhất tộc từ bên ngoài, thì mọi chuyện sẽ không còn là vấn đề.

Vì vậy, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, tay phải khẽ vung, Hỗn Độn Chung lập tức vang lên: đông đông đông đông.

Lực lượng trấn áp chư thiên quét ra, trực tiếp áp chế vận chuyển

của Tam Tài Trận trong một khoảnh khắc.

"Đi!" Cũng vào khoảnh khắc đó, Hình Hạo miệng gầm lớn một tiếng, đại thủ vung lên ném Hình Thiên ra ngoài, miệng quát: "Hình Thiên, toàn lực xuất thủ, nhân cơ hội này triệt để dung hợp sức mạnh ẩn chứa trong Hình Thiên Phủ trong tay ngươi!" "Vâng!" Đáp lại một tiếng, Hình Thiên bay ra Tam Tài Trận lập tức hiểu rõ ý đồ của Hình Hạo.

Hình Thiên Phủ có thể hấp thu tinh huyết tu sĩ để tiến hóa, ẩn chứa Chiến Chi Pháp Tắc.

Nếu có thể nhân cơ hội này triệt để nắm giữ Chiến Chi Pháp Tắc, thì tiềm lực bản thân sẽ thực sự sánh ngang với Thập Nhị Tổ Vu, thậm chí một khi nắm giữ Nguyên Thần trong não hải, tiềm lực lúc đó còn có thể vượt trên Thập Nhị Tổ Vu, không nói vượt qua nhưng sánh ngang thì tuyệt đối không thành vấn đề.

"Hống!" Gầm nhẹ một tiếng, Hình Thiên không chút do dự phát động Tổ Vu Chân Thân.

Ngay sau đó, Hỗn Độn Chi Khí và Tiên Thiên Trọc Khí tuôn trào, một thân ảnh khổng lồ cao ba vạn trượng xuất hiện bên ngoài Tam Tài Trận.

"Lớn!" Trong miệng gầm nhẹ một tiếng, Hình Thiên phóng đại Hình Thiên Phủ, sau đó vung Hình Thiên Phủ trong tay sát nhập vào bên trong đại trận vòng ngoài.

Chương 254

Mục tiêu không phải là những cường giả Chuẩn Thánh kia, mà là gần nghìn Đại La Kim Tiên của Ma Thần nhất tộc.

"Đáng chết!" "Ngăn cản!" Thấy tình hình này, các Chuẩn Thánh của Ma Thần nhất tộc đều gấp gáp.

Đó đều là tộc nhân của họ, nếu bị Hình Thiên tập sát, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Một khi không còn tồn tại Đại La Kim Tiên, đại trận được thi triển sẽ tan vỡ, không thể chi viện cho ba Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn kia nữa, lúc đó...

Trong chốc lát, mười mấy tu sĩ Chuẩn Thánh Hậu Kỳ lập tức xuất thủ công kích Hình Thiên, hòng ngăn cản hắn tiếp cận khu vực của các tu sĩ Đại La Kim Tiên, thậm chí còn muốn trực tiếp chém giết Hình Thiên ngay tại chỗ.

"Ngăn cản Ta?" "Tất cả cút ngay cho Ta!" Thấy tình hình này, Hình Thiên gầm lớn một tiếng, Hình Thiên Phủ trong tay vung lên chém xuống, từng đạo Hỗn Độn Phủ Khí chém ra hủy diệt công kích của các cường giả Chuẩn Thánh kia.

Nhân cơ hội này, thân thể khổng lồ của Hình Thiên lập tức tiến vào khu vực của các Đại La Kim Tiên Ma Thần nhất tộc, không chút do dự, vung Hình Thiên Phủ lên liền đại khai sát giới.

"A..." "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, mỗi một phủ chém xuống đều có Đại La Kim Tiên ngã xuống.

Quỷ dị là, những Đại La Kim Tiên sau khi tử vong thì hóa thành huyết nhục rơi xuống đất, sau khi hấp thu Tạo Hóa Chi Khí do Nhân

Sâm Quả Thụ phát ra, dần dần sống lại, như bị dẫn dắt mà di chuyển về phía Nhân Sâm Quả Thụ.

"..." Cảnh này thu hết vào đáy mắt, Hình Hạo đang ở trong Tam Tài Trận không khỏi khẽ nhíu mày.

"Không!

Cảnh này thực sự quá quỷ dị." Mặc dù có thể xác định Hình Thiên đã giết chết những kẻ đó, nhưng không biết vì sao, nhìn những khối huyết nhục di động kia, Hình Hạo cảm thấy sự việc không hề đơn giản.

"Hình Hạo!" Đúng lúc này, một tiếng gầm lớn vang lên.

Kèm theo một luồng sức mạnh hùng vĩ quét qua, một bàn tay vượn đáng sợ giáng xuống, trực tiếp công kích đầu Hình Hạo.

Hiển nhiên, Thánh Viên đã xuất thủ, trực tiếp nhắm vào yếu hại của Hình Hạo.

"Đến rồi sao?" Cảm nhận được dao động truyền đến từ phía sau, Hình Hạo sắc mặt ngưng trọng, đồng thời Hỗn Độn Chung lại một lần nữa vang lên: đông đông đông đông.

Kèm theo tiếng chuông truyền bá, lực trấn áp chư thiên cứng rắn làm chậm tốc độ công kích của quyền đầu kia, Hình Hạo lóe lên thi triển Hành Chi Bí xuất hiện bên ngoài Tam Tài Trận.

Làm xong tất cả, Hình Hạo nhìn về phía Thánh Viên, khóe miệng nhếch lên nói: "Thánh Viên, trước đó ngươi không muốn cùng Ta quyết chiến sinh tử sao?

Ra ngoài cùng Ta chiến một trận, đừng liên lụy những người khác thì sao?" Nghe vậy, Thánh Viên công kích không trúng khẽ nhíu mày.

Hắn nhìn ra Hình Hạo kiêng dè việc hắn có thể ra tay với Lão Tử

và những người khác, dụ hắn ra ngoài là vì sợ dư ba của cuộc chiến sẽ ảnh hưởng đến những người trong trận.

"Được!" Không từ chối, Thánh Viên cũng không muốn tộc nhân của mình bị chôn cùng, thân hình lóe lên bay vút ra bên ngoài, miệng gầm nhẹ: "Hình Hạo, đi theo Ta!

Hôm nay ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!" "Thành công rồi!" Xem ra tên này cũng có chút lòng trắc ẩn.

Cảnh này thu hết vào đáy mắt, Hình Hạo trong lòng thở phào một hơi.

Nếu Thánh Viên không mắc lừa ra ngoài đại trận, Ta thực sự không dám toàn lực ứng phó.

Cho dù Lão Tử và Vọng Thư có thể bảo toàn bản thân, nhưng Minh Hà, Hình Thiên và những người khác cũng khó có thể chống đỡ được sự bạo phát của cường giả Á Thánh.

Hiện tại vì đối phương đã ra ngoài, vậy mọi chuyện đều không thành vấn đề.

Chỉ cần Hình Thiên và những người khác tiếp tục theo kế hoạch, thì khi Hình Thiên phá hủy đại trận bên ngoài, Lão Tử và những người khác sẽ có thể tru sát đối thủ.

Vì vậy, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, tung mình nhảy lên đuổi theo Thánh Viên.

Thấy tình hình này, đại trận vòng ngoài cũng không ngăn cản Hình Hạo rời đi.

Cho dù có đông đảo người nhất, nhưng các tu sĩ Ma Thần nhất tộc kia cũng hiểu rằng, không thể ngăn cản Hình Hạo.

Vù vù!

Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo và Thánh Viên lập tức xuất hiện ở khu vực cách đó trăm vạn dặm.

Sau khi ổn định thân hình, ánh mắt hai người va chạm, chiến ý hung dũng bàng bạc và sát cơ bùng phát, trực tiếp va chạm trên không trung.

Ầm ầm ầm ầm!

Trong chốc lát, tiếng nổ vang động trời không ngừng vang vọng.

Kèm theo từng luồng khí tức cường liệt dao động bay lên, toàn bộ không gian của Ma Thần nhất tộc đều chấn động, trên bầu trời vốn ảm đạm giờ có ánh sáng chiếu rọi.

Nhìn kỹ lại, có thể thấy sau khi bầu trời nứt toác, phía trên là Hỗn Độn vô tận đang cuộn trào.

Mặc dù có một lớp màn chắn khổng lồ bao bọc thế giới không gian bên trong, nhưng cùng với khí thế của Hình Hạo và Thánh Viên càng lúc càng cường liệt, lớp kết giới đó cũng đang rung chuyển, khiến người ta có cảm giác nó có thể sụp đổ bất cứ lúc nào và bị Hỗn Độn vô tận nhấn chìm.

"Quả nhiên là như vậy!" Cảnh này thu hết vào đáy mắt, Hình Hạo mắt lóe tinh quang, chậm rãi mở miệng nói: "Không gian này tồn tại ở biên duyên Hồng Hoang, nối liền Hồng Hoang và Hỗn Độn!

Như vậy, tồn tại tương tự chắc hẳn không ít.

Hồng Hoang e rằng còn nhiều sóng ngầm hơn Ta tưởng, thậm chí..." "Cơ hội!" Cũng trong khoảnh khắc đó, Thánh Viên nhận ra Hình Hạo phân tâm, ánh mắt lóe lên sát cơ, toàn thân trong nháy mắt vọt ra, một cây côn đen tuyền phá không, trực tiếp đập về phía Hình Hạo.

"Phản ứng thật nhanh!" Đồng tử co rụt lại, Hình Hạo không ngờ

Thánh Viên lại mẫn tiệp đến vậy, trong nháy mắt đã nắm bắt được cơ hội công kích.

Nhưng hắn cũng không hề hoảng loạn, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ, liền trực tiếp nghênh đón.

Ngay sau đó, Chu Thiên Thần Phủ và trường côn va chạm vào nhau.

Keng!

Lửa bắn tung tóe, sức mạnh đáng sợ lập tức bùng phát.

Chương 255

Mặc dù giữa hai bên tồn tại chênh lệch cảnh giới, nhưng nhờ vào Bàn Cổ Chi Thân và Lực Chi Pháp Tắc, Hình Hạo cũng không kém cạnh bao nhiêu.

Sau một kích, hai bên đổi công đổi thủ.

Hình Hạo lập tức gõ Hỗn Độn Chung chặn đứng cơ hội Thánh Viên tiếp tục công kích, đồng thời vung Chu Thiên Thần Phủ trong tay chém về phía đầu hắn.

"Đáng chết!" Đối với điều này, Thánh Viên cũng đành phải uất ức chuyển công thành thủ, giơ trường côn chống đỡ công kích của Chu Thiên Thần Phủ, đồng thời cũng tìm kiếm cơ hội phản kích.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Dưới cận chiến, chiến lực khủng bố mà Hình Hạo phát huy ra tăng vọt.

Đặc biệt là sau khi Hình Hạo thi triển Bàn Cổ Phủ Pháp, từng đòn phủ kích nhìn thì đơn giản nhưng lại cực kỳ mạnh mẽ, mỗi một kích uy thế cường liệt, liên tiếp không ngừng, không cho Thánh Viên bất kỳ cơ hội thở dốc nào.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi một khắc đồng hồ, trên người Thánh Viên đã xuất hiện mười mấy vết thương, vết nào vết nấy sâu tới tận xương.

Dưới sự càn quét của Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực, ngay cả lực phục hồi khủng bố của hắn cũng khó có thể chữa lành trong thời gian ngắn như vậy.

"Khụ khụ, đáng chết!" "Đáng chết!" Liên tiếp bị thương, Thánh

Viên uất ức không ngừng gầm nhẹ.

Hắn cũng đã nhìn ra, trong tình huống cận chiến như thế này, căn bản không thể sánh ngang với Hình Hạo.

Đặc biệt là Bàn Cổ Phủ Pháp do Bàn Cổ chém giết ba ngàn Ma Thần sáng lập, đơn giản là không cho hắn bất kỳ cơ hội nào.

Cho dù có một vài sai sót, nhưng nhờ vào lực trấn áp của Hỗn Độn Chung, Hình Hạo hoàn toàn áp chế hắn chỉ có thể bị động phòng ngự, dường như chênh lệch tu vi giữa hai bên đã hoán đổi vậy.

"Thật mạnh!" "Khoảng cách thật sự không phải lớn bình thường a." Ở đằng xa, bên trong Tam Tài Trận, Lão Tử và những người khác lúc này cũng liếc nhìn một cảnh, thấy Hình Hạo một mình trấn áp Thánh Viên, từng người một trong lòng chấn động vô cùng.

Cảnh giới tầng Chuẩn Thánh tuy có tồn tại chiến đấu vượt cảnh giới, nhưng cũng không phải là chuyện bình thường.

Hầu như không có Tiên Thiên Linh Bảo tốt thì không có khả năng chiến đấu vượt cấp.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo lại có thể dùng cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn nhục thân và tu vi Chuẩn Thánh Trung Kỳ áp chế Thánh Viên thân là Á Thánh, thật sự chấn động lòng người biết bao.

Đặc biệt là Vọng Thư, với tư cách là người đã quan sát toàn bộ quá trình, cũng không nhịn được mở miệng: "Không có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì, Hình Hạo Đạo hữu lại có thể khiến Á Thánh thất thế, quả thực khiến người ta khó mà tin được.

Đây là lý do tại sao người được tôn là đệ nhất cường giả dưới Thánh Nhân ư?

Thật sự cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi, trách không được phụ thân kiêng kỵ, trách không được những Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế kia lại nghi ngờ hắn là Bàn Cổ chuyển thế giả!

Với tiềm lực như vậy phát triển tiếp, e rằng việc trở thành Bàn Cổ thứ hai cũng không thành vấn đề, lúc đó..." "Nữ nhân, tìm chết!" Cảnh này, trong mắt Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn đang đối chiến với Vọng Thư lại là vô tận sỉ nhục.

Gầm lên một tiếng giận dữ, nam tử lúc này không màng tất cả xông lên, tay cầm liệt diễm đao chém Thái Âm Hàn Khí ra, sau khi đến được khu vực của Vọng Thư, không chút do dự liền vung đao chém về phía đầu nàng.

"Tự tìm đường chết!" Thấy vậy, Vọng Thư hàng mi khẽ nhíu lại, dường như không hài lòng khi bị hắn quấy rầy.

Vừa quay người nhìn về phía người kia, linh đang trong tay liền khẽ vang lên: đinh linh linh đinh linh linh.

Trong khoảnh khắc đó, thiên địa biến sắc, đồng tử của nam tử Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn co rụt lại.

Ngay sau đó, thần sắc trong hai mắt hắn u ám dần với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Ngay sau đó, liệt diễm đao dừng lại trước người Vọng Thư không đến ba tấc, trên đó hàn sương dày đặc dập tắt ngọn lửa, sau đó nhanh chóng lan tràn bao phủ toàn bộ cơ thể hắn.

Một tiếng "cách" vang lên, cơ thể nam tử đóng băng, toàn thân duy trì tư thế vung đao tấn công, không thể nhúc nhích.

Thái Âm Hàn Khí không ngừng dập tắt sinh mệnh chi lực trong cơ thể hắn, nhưng hắn lại như không biết, đôi mắt xám xịt, trên mặt vẫn treo nụ cười.

“Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!” “Không nên như vậy!” Khẽ lẩm bẩm một câu, Vọng Thư ngón ngọc nâng lên nhẹ nhàng điểm vào khu vực cổ tay của nam tử kia.

Cách!

Tiếng vỡ vụn vang lên, mặt băng vỡ nát, tan rã với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Trong thời gian ngắn ngủi vài hơi thở, vết nứt đã lan khắp toàn thân nam tử.

Ngay sau đó, cơ thể nam tử tan vỡ, trực tiếp hóa thành vô số khối băng rơi xuống từ giữa không trung.

Duy nhất trường đao cấp bậc Đỉnh Cấp Tiên Thiên Linh Bảo kia vẫn lơ lửng ở đó, nhưng cũng đang trong trạng thái bị đóng băng.

“Bộp!” Duỗi tay tóm lấy trường đao, Vọng Thư tùy ý vung vẩy vài cái rồi tùy tiện thu nó vào Càn Khôn Đại, mở miệng nói: “Tuy không thuận tay, nhưng cũng là một bảo bối không tệ.

Đáng tiếc, sức mạnh của người này cũng chưa đạt đến tầng Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn chân chính.

Tu luyện sức mạnh dựa trên ký ức tàn hồn Hỗn Độn Ma Thần, chung quy không trải qua sự chấp nhận của Hồng Hoang Thiên Đạo và Bàn Cổ, so với Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn chân chính thì chênh lệch không phải một chút ít.” Nói xong, Vọng Thư liền quay đầu nhìn xung quanh.

Cùng với việc nam tử kia bị giết, Tam Tài Đại Trận cũng lặng lẽ tan vỡ.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn bị Lão Tử công kích lúc này cũng không còn sự gia trì của đại trận, toàn thân chiến lực trong nháy mắt giảm đi mấy lần.

Trong tình huống như vậy, Lão Tử càng chiến càng dũng, Không Gian Kiếm Khí chém ra từ Hồng Hoa Kiếm không ngừng cắt xé cơ thể hắn, xem chừng sắp thân tử đạo tiêu.

Cùng lúc đó, ở một bên khác, ba người Minh Hà lúc này cũng chiếm thượng phong.

Dưới sự không có Tam Tài Trận gia trì, tu sĩ kia căn bản không thể đột phá phòng ngự của ba Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, càng không thể chống đỡ công kích của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay ba người Minh Hà.

Cùng với thời gian trôi qua, người kia toàn thân vết thương chồng chất, máu tươi đầm đìa trông vô cùng chật vật, đối mặt với công kích của ba người Minh Hà cũng càng lúc càng khó chống đỡ.

"Không cần giúp đỡ nữa sao!" "Xem ra các đại thần thông giả trong Hồng Hoang quả thực không thể xem thường." Thu lại ánh mắt, Vọng Thư lẩm bẩm một câu như có điều suy nghĩ, sau đó ánh mắt nhìn về phía bên ngoài.

Chương 256

Chỉ thấy Hình Thiên lúc này đang đại khai sát giới, gần nghìn Đại La Kim Tiên hầu như đều bỏ mạng trong tay hắn.

Cùng với Hỗn Độn Chi Khí quanh thân càng lúc càng nồng đậm, dưới chiến ý ngút trời tràn ngập, một nhát phủ đã chém giết một tôn Thần Ma Chuẩn Thánh Hậu Kỳ ngay tại chỗ.

Cùng với việc chém giết Thần Ma Chuẩn Thánh Hậu Kỳ kia, Hình Thiên Phủ trong tay hắn đột nhiên rực rỡ, một luồng huyết khí đặc thù sau khi được Hình Thiên Phủ luyện hóa đã bị Hình Thiên hấp thu.

"Hống!" Gầm nhẹ một tiếng, Hỗn Độn Chi Khí và Tiên Thiên Trọc Khí quanh thân Hình Thiên lặng lẽ tuôn trào.

Sau khi hấp thu luồng năng lượng huyết sắc kia, toàn thân hắn khí tức xao động, thân thể bắt đầu tăng trưởng, trong thời gian ngắn ngủi mười mấy hơi thở đã đạt đến độ cao ba vạn chín nghìn trượng.

Một tiếng "cách" vang lên, uy áp quanh thân Hình Thiên bùng phát, nhục thân tu vi lập tức tiến vào Tổ Vu Trung Kỳ, cũng sánh ngang với tầng thứ Chuẩn Thánh Trung Kỳ.

"Sảng khoái!" Một khi đột phá, Hình Thiên thần sắc đại hỉ.

Cúi đầu nhìn Hình Thiên Phủ trong tay một cái, Hình Thiên khóe miệng khẽ nhếch lên nói: "Giết địch đoạt lấy sinh mệnh tinh hoa của chúng làm của riêng, loại năng lực đặc thù này thật sự không tệ!

Nếu giết chết mười mấy tên này nữa, thì cảnh giới nhục thân của Ta há chẳng phải sẽ thăng cấp lên tầng Tổ Vu Hậu Kỳ sao!" Nghĩ đến đây, Hình Thiên lập tức sát cơ bộc lộ.

Trong khoảnh khắc đó, mười mấy Thần Ma Chuẩn Thánh Hậu Kỳ

kia trong mắt hắn chính là cơ duyên và cơ hội thăng cấp.

Ngay lập tức, Hình Thiên gầm nhẹ một tiếng, vung Hình Thiên Phủ về phía mười mấy Thần Ma Chuẩn Thánh Hậu Kỳ kia mà công kích.

"Lại một quái vật nữa!" "Tổ Vu Vu tộc đều nghịch thiên đến vậy sao!" Há hốc mồm, Vọng Thư không khỏi thán phục.

Năng lực càng chiến càng mạnh của Hình Thiên quá đáng sợ.

Cho dù nhìn ra tất cả đều đến từ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hình Thiên Phủ, nhưng cũng không thể không cảm khái.

Trừ Hình Thiên và những người Vu tộc khác, e rằng không ai có thể chịu đựng được sự phản phệ của sinh mệnh tinh hoa khổng lồ đó.

Trong tình huống này, tuy người sau không đi Sát Đạo nhưng cũng thắng trong việc tu luyện Sát Đạo như Minh Hà.

Đến đây, Vọng Thư không còn nán lại.

Một bước đạp ra, nàng trong bộ bạch quần liền rời khỏi khu vực này.

Nhanh chóng tiến về phía trước, Vọng Thư nhanh chóng đến khu vực Hình Hạo và Thánh Viên chiến đấu.

Cảm nhận dư ba của cuộc chiến hai người ở cự ly gần, Vọng Thư biến sắc, lập tức thao túng Tiên Thiên Chí Bảo cấp Linh Đang bảo vệ bản thân.

Nàng nhẹ nhàng đáp xuống một ngọn núi để quan sát.

"Kết thúc rồi!" "Thật không phải nữ tử tầm thường a." Cảnh này, khiến Lão Tử khóe miệng co giật.

Khi Tam Tài Trận tan vỡ, hắn đã chú ý Vọng Thư đã đánh giết đối thủ, nhưng lại không nói ra, cũng không có phản ứng nhận ra.

Dù sao hắn đường đường là thủ lĩnh Tam Thanh, tự xưng là cường giả Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang chỉ đứng sau Hình Hạo, giờ lại bị một nữ tử như Vọng Thư vượt qua, khiến hắn không thể nào chấp nhận được.

Nhìn Vọng Thư rời đi, Lão Tử mới triệt để bình tĩnh lại.

Sau khi hít sâu một hơi, ánh mắt khóa chặt trên người nam tử trước mắt, sát cơ từ đáy mắt bắn ra, đồng thời miệng quát: "Thái Cực Đồ Kim Kiều Cấm Cố!" Ong ong!

Tiếng ong minh vang vọng, Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ rực rỡ.

Dưới sự thao túng của Lão Tử, Kim Kiều từ trời giáng xuống trực tiếp đè lên cơ thể người kia, sau đó cấm cố phong tỏa hắn tại chỗ không thể nhúc nhích.

"Bây giờ!" Thấy tình hình này, pháp lực quanh thân Lão Tử trong nháy mắt rót vào Hồng Hoa Kiếm.

Thái Thanh Kiếm Quyết hư không nhất kiếm phát động, Không Gian Pháp Tắc bao quanh thân kiếm, Hồng Hoa Kiếm lóe lên trong nháy mắt chém đầu nam tử kia.

"A..." Kêu thảm một tiếng, Nguyên Thần của nam tử từ trong đầu lâu vọt ra toan bỏ chạy.

"Đi đâu!" Thấy tình hình này, Lão Tử gầm nhẹ một tiếng, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bị ném ra trực tiếp đập lên Nguyên Thần của hắn.

Đợi khi đập cho hắn ngất đi trong nháy mắt, Lão Tử cầm kiếm đến bên cạnh Nguyên Thần của hắn, một kiếm chém ra, không gian xé rách trong nháy mắt hủy diệt Nguyên Thần hắn không còn một mảnh.

Sau khi làm xong tất cả, Lão Tử lại niết động pháp ấn ngưng tụ ra

một đoàn Thái Thanh Thần Lôi ném ra, trực tiếp oanh kích lên thi thể nam tử.

Ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng, dưới sự càn quét của Thái Thanh Thần Lôi, thi thể nam tử trực tiếp bị hủy diệt hoàn toàn.

Đến đây, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cường giả kia triệt để ngã xuống.

Lão Tử tay phải vẫy một cái thu hồi Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, liếc nhìn Minh Hà và những người khác cùng Hình Thiên đang có tình thế rất tốt, không hề nán lại, nhẹ nhàng bay vút về phía Nhân Sâm Quả Thụ.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng khí tức của Nguyên Thủy và Thông Thiên ở đó.

Hiển nhiên, Hư Vô kia đã không tuân thủ lời hứa thả hai người họ đi.

Vù!

Tiếng xé gió vang vọng, Lão Tử lập tức đến một đầu khác của Nhân Sâm Quả Thụ.

Có thể thấy phía trên đang treo lơ lửng từng tôn Ma Thần nhất tộc đang trong quá trình thai nghén.

Từng người một quanh thân huyết khí nồng đậm, có tiếng tim đập truyền ra từ bên trong.

"Ma Thần nhất mạch sao!" "Lại dùng Nhân Sâm Quả Thụ để thai nghén bản thân, thật sự không thể tưởng tượng nổi." Trong miệng lẩm bẩm một câu, Lão Tử cố nén xung động muốn hủy diệt chúng, thần thức phóng ra bắt đầu tìm kiếm.

“Tìm thấy rồi!” Rất nhanh, Lão Tử cảm nhận được vị trí cụ thể của Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Chương 257

Ánh mắt hắn trong nháy mắt khóa chặt vào một góc khu vực của Nhân Sâm Quả Thụ, không chút chần chừ giơ Hồng Hoa Kiếm trong tay chém ra, hai đạo Không Gian Kiếm Khí chém ra, trực tiếp oanh kích vào hai khu vực của Nhân Sâm Quả Thụ.

Ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng, dưới sự càn quét của Không Gian Kiếm Khí, hai khu vực của Nhân Sâm Quả Thụ bị oanh mở một lỗ hổng, có thể thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên bị trói buộc ở đó.

Từng sợi dây leo đặc thù quấn quanh cơ thể họ, hấp thụ bản nguyên tinh hoa của họ, không ngừng phân tán cho các tu sĩ Ma Thần nhất tộc đang được sinh ra.

"Đáng chết!" "Sao dám như vậy!" Nộ xích một tiếng, Lão Tử trong khoảnh khắc đó đại nộ không thôi.

Trong tình huống như vậy, hắn có thể cảm nhận rõ ràng tổn thương mà Nguyên Thủy và Thông Thiên phải chịu nghiêm trọng đến mức nào.

"Nếu theo xu thế này tiếp tục, không lâu sau bản nguyên của Nguyên Thủy và Thông Thiên sẽ gặp phải tổn thất cực lớn.

Cho dù có thể sống sót, nhưng tiềm lực tương lai của họ cũng bị tiêu hao trước, lúc đó..." Trong khoảnh khắc đó, sát cơ trong mắt Lão Tử bộc lộ.

Đối với Ma Thần nhất tộc do huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần hóa thành, hắn từ sâu trong lòng muốn hủy diệt chúng hoàn toàn.

Nhưng hắn cũng hiểu rằng với sức mạnh hiện tại, làm điều đó

không khó khăn lắm.

Hít sâu một hơi áp chế cảm xúc xao động trong lòng, hắn lóe thân xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên.

"Trảm!" Trong miệng gầm nhẹ một tiếng, Lão Tử cầm kiếm chém ra.

Dưới sự tung hoành của Không Gian Kiếm Khí, trực tiếp chém đứt toàn bộ dây leo quấn quanh người Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Ngay sau đó, Lão Tử cũng không chần chừ nữa, một tay tóm lấy Nguyên Thủy và Thông Thiên mang theo từ trong Nhân Sâm Quả Thụ vọt ra.

Đợi khi thân ảnh nhẹ nhàng đáp xuống đất, Lão Tử thậm chí còn chưa kịp kiểm tra tình hình của hai người, từng tiếng gầm nhẹ đã vang lên: "Hống" "Hống" Nhìn theo tiếng, có thể thấy các tu sĩ Ma Thần nhất tộc đang treo trên cành dây Nhân Sâm Quả Thụ bắt đầu biến hóa.

Thân thể vốn có hình dáng như Tiên Thiên Đạo Thể nhanh chóng biến đổi, cuối cùng diễn hóa thành từng con hung thú.

Chỉ thấy trong số đó có một con Ma Thần nhất tộc hình dạng hung thú đột nhiên há miệng cắn đứt dây leo, sau đó há cái miệng to như chậu máu cắn xé bạn bè bên cạnh, trực tiếp nuốt chửng tất cả vào bụng.

Cùng với việc càng ngày càng nhiều hung thú thoát khỏi trói buộc, sau khi nuốt chửng những đồng loại không kịp phản ứng, chúng lại bắt đầu tự tàn sát lẫn nhau.

Quỷ dị là, sau khi nuốt chửng bạn bè, tu vi của những hung thú đó càng lúc càng cường đại.

Thậm chí hình dáng thú hóa ban đầu của chúng dần dần biến hóa

thành Tiên Thiên Đạo Thể, ẩn ẩn hiện hiện sinh ra thần trí không tầm thường.

"..." Thấy cảnh này, Lão Tử không khỏi há hốc mồm.

Mặc dù biết Thánh Viên và những người khác bắt Nguyên Thủy và Thông Thiên là để phồn diễn Ma Thần nhất tộc, nhưng lại không biết tác dụng của hai người lại lớn đến như vậy.

Trong tình huống không có Nguyên Thủy và Thông Thiên, các tồn tại Ma Thần nhất tộc kia căn bản không thể sinh ra thần trí hoàn chỉnh, giống như những hung thú trong thời đại hung thú năm xưa vậy.

Chỉ có kẻ chiến thắng và vương giả tuyệt đối mới có thể sinh ra linh trí, những kẻ còn lại thì trở thành dã thú bị thú tính chi phối.

Nếu loại tồn tại này chỉ ở thế giới này thì thôi, nhưng nếu xuất hiện ở Hồng Hoang, thì kết cục bị quần công là điều tất yếu.

Dù sao cảnh tượng hung thú càn quét Hồng Hoang tạo thành sinh linh đồ thán năm xưa thì chúng sinh đều rõ.

Vào thuở khai thiên tích địa, nếu không phải vì chín phần mười hung thú nhất tộc đều không có thần trí bị thú tính chi phối, thì đã không bị Thiên Đạo và ý chí Bàn Cổ đồng thời ban bố nhiệm vụ cho chúng thần Hồng Hoang vây quét, dẫn đến hung thú hoàng triều một thời thịnh cực triệt để sụp đổ.

"Khái khái!" "Khái khái!" Đúng lúc này, hai tiếng ho khan vang lên.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy sau khi thoát ly trói buộc, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức đứng dậy.

Từng người một sắc mặt trắng bệch, đồng thời cũng lập tức bật dậy khỏi mặt đất, lưng tựa lưng cảnh giác nhìn xung quanh.

Hiển nhiên, khi hai người ở lại trên Côn Luân Sơn, đối mặt với sự vây công của các tu sĩ Ma Thần nhất tộc, họ không có mấy sức kháng cự.

"Nhị đệ, Tam đệ!" Thấy cảnh này, Lão Tử mắt lóe lên một tia thống khổ, lập tức mở miệng nói: "Vi huynh có lỗi, đã không kịp thời nhận ra nguy hiểm, càng không thể kịp thời cứu viện." Trong khoảnh khắc đó, Lão Tử trong lòng đầy hối hận.

Nếu năm xưa cùng Nguyên Thủy và Thông Thiên trở về, cho dù có thể không địch lại, nhưng dựa vào thủ đoạn của ba huynh đệ thì việc chạy thoát cũng không thành vấn đề.

Đáng tiếc...

"Đại ca!" "Đại ca thật sự!" Ngược lại, Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này lại tinh thần chấn động, cố nén mệt mỏi và suy yếu nhìn về phía Lão Tử, vành mắt rưng lệ, toàn thân cũng theo đó mà thả lỏng.

"Lão Tử đến rồi!" "Được cứu rồi." Trời biết trước đó họ tuyệt vọng đến mức nào, trong tình huống bị giam cầm tối tăm không thấy mặt trời, cảm thấy khó mà chống đỡ được.

Khoảnh khắc đó, họ không cầu Thiên Đạo cứu viện.

Cũng không trông mong Hồng Quân cứu.

Hy vọng duy nhất là Lão Tử!

Là đại ca đồng căn đồng nguyên của họ!

Giờ Lão Tử đã đến, chứng minh sự mong đợi của họ là đúng, khiến Nguyên Thủy và Thông Thiên trong lòng vô cùng vui mừng.

Cho dù ngã quỵ xuống đất, hai người vẫn phát ra tiếng cười sảng khoái, nhẹ nhõm: "Ha ha..." "Ha ha..." Thấy tình hình này, Lão Tử không khỏi thở dài một tiếng nữa.

Khi chuẩn bị bước tới, từng tiếng gầm nhẹ lại truyền đến từ phía sau.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy những hung thú kia đã ngừng tàn sát, ánh mắt tập trung lên người họ, đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Ngay sau đó, những hung thú đó chạy, bay nhanh chóng công kích về phía ba người.

Từng con mắt đỏ ngầu, khóe miệng có nước dãi chảy dọc theo răng nanh, dáng vẻ như muốn nuốt chửng cả Tam Thanh.

Chương 258

"Nghiệt súc, tìm chết!" Sát cơ từ đáy mắt bắn ra.

Đối với Ma Thần nhất tộc đã hấp thụ bản nguyên của Nguyên Thủy và Thông Thiên mà sinh ra, Lão Tử thật sự từ tận đáy lòng thống hận.

Bây giờ chúng lại muốn công kích Nguyên Thủy và Thông Thiên, Lão Tử làm sao có thể cho phép và dung thứ?

"Tất cả cút hết đi chết đi cho Bần Đạo!" Trong miệng gầm lớn một tiếng, Lão Tử cầm kiếm chém ra, từng đạo Không Gian Kiếm Khí chém ra, tung hoành giao thoa, trực tiếp công kích những tu sĩ Ma Thần nhất tộc kia, không, phải gọi là quái vật mới đúng.

Lúc này những kẻ đó tuy mang hình dáng tu sĩ, nhưng lại như hung thú vậy.

Xoẹt xoẹt!

Không gian vỡ nát, dưới sự cắt xé của Không Gian Kiếm Khí, toàn bộ không gian khu vực đó đều tan rã.

Những hung thú đang công kích kia đều bị lực lượng không gian cấm cố.

Kèm theo bão phong cảnh, lực cắt xé không gian và kiếm khí càn quét, Lão Tử trong nháy mắt đã chém giết mười mấy con quái vật cấp Chuẩn Thánh ngay tại chỗ.

Làm xong tất cả, Lão Tử tay phải vẫy một cái trực tiếp triệu hoán Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bay ra bao phủ Nguyên Thủy và Thông Thiên bên trong.

Ngay sau đó, Lão Tử tung mình bay lên giữa không trung, ánh mắt

nhìn về phía vô số tồn tại Ma Thần nhất tộc đang treo lủng lẳng trên Nhân Sâm Quả Thụ, sát cơ bộc lộ nói: "Hôm nay Ngô sẽ diệt Ma Thần nhất tộc!" Nói đoạn, Lão Tử cầm kiếm chém ra, vô số Không Gian Kiếm Khí công kích ra, chém giết những quái vật thậm chí còn chưa xuất thế kia.

Trong chốc lát, khu vực đó huyết vụ bùng nổ.

Kèm theo mùi huyết tinh nồng đậm lan tỏa, toàn bộ Nhân Sâm Quả Thụ theo đó mà rung chuyển.

Kèm theo một tiếng ong minh vang vọng, có thể thấy vô số huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần bắt đầu tụ tập về khu vực đó.

"Hống!

Hống!" Tiếng gầm nhẹ vang vọng, có thể thấy những khối huyết nhục kia sau khi đến dưới Nhân Sâm Quả Thụ, từng cái một hóa hình ra, đều là hình thái hung thú.

Từng con mắt đỏ ngầu, tràn đầy sát khí và sát ý, cực kỳ hung bạo, như thể hung thú thời đại Thái Sơ Hồng Hoang lại một lần nữa tái sinh.

Ngay sau đó, những hung thú đó lập tức phát động công kích, tuyệt đại đa số công kích về phía Lão Tử, một bộ phận thì công kích về phía khu vực của Nguyên Thủy và Thông Thiên.

"Nghiệt súc!" "Dù nhiều đến mấy cũng đừng hòng ngăn cản Bản Tọa!" Cảnh này thu hết vào đáy mắt, sát cơ trong mắt Lão Tử càng nồng đậm.

Tay phải cầm kiếm không ngừng chém, tay trái niết động pháp ấn, từng đạo Thái Thanh Thần Lôi quét ra, không ngừng oanh sát những hung thú đang công kích.

Ở một bên khác, một lượng lớn hung thú xông đến trước Thiên

Địa Huyền Hoàng Tháp, không ngừng va chạm, đáng tiếc lại không có bất kỳ hiệu quả nào.

Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp được xưng là chí bảo phòng ngự đệ nhất Hồng Hoang, thậm chí Hỗn Độn Chung, Càn Khôn Đại, Thái Cực Đồ cũng không bằng, há nào lũ hung thú cỏn con có thể phá vỡ được?

"..." Đến đây, Nguyên Thủy và Thông Thiên mới như tỉnh giấc mộng.

Nhìn những hung thú dày đặc, cùng với Lão Tử đang đại khai sát giới giữa không trung, trong mắt hai người không khỏi dũng hiện vẻ kích động và khao khát.

"Cường đại!" "Quá cường đại rồi!" Lúc này Lão Tử trong mắt họ quả thực là tồn tại vô địch.

Những hung thú kia tuy tuyệt đại đa số đều ở tầng Đại La Kim Tiên, nhưng nhờ vào nhục thân đáng sợ đủ để sánh ngang với Đại Vu đỉnh cấp Vu tộc, từng con một cũng đủ sức chiến đấu với cường giả Chuẩn Thánh.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lại không có chút sức phản kháng nào dưới công kích của Lão Tử.

Một người một kiếm và Thái Thanh Thần Lôi, khoảnh khắc đó như thiên thần hạ phàm vô địch thiên hạ.

"Không thể đợi nữa!" "Ta muốn tự tay tiêu diệt lũ này!" Đột nhiên, Nguyên Thủy tựa hồ đã hạ quyết tâm, mạnh mẽ siết chặt hai nắm đấm, toàn thân khoanh chân ngồi xuống, trên đỉnh đầu Thiên Địa Nhân Tam Hoa hiển hóa, có thể thấy Thiên Hoa thập nhất phẩm, Địa Hoa thập nhị phẩm, Nhân Hoa thập nhất phẩm.

Ngay sau đó, Nguyên Thủy trong tay đột nhiên niết động một pháp ấn, Lôi Chi Pháp Tắc quanh thân dao động dâng lên, miệng hắn lập tức gầm lớn: "Phá cho Ta!" Oanh một tiếng, Lôi Đình Vạn Quân.

Vô tận lôi điện trong khoảnh khắc ngưng tụ, trực tiếp bao phủ mấy vạn dặm đất bên ngoài Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Ngay sau đó, Lôi Đình giáng thế, không ngừng đánh lên cơ thể những hung thú kia.

Có thể thấy chúng không ngừng ai oán, thân thể run rẩy, dưới sự công kích dày đặc của Lôi Đình, từng con dị thú bắt đầu thảm tử ngã xuống.

"Nhị ca!" Lúc này, Thông Thiên bên cạnh thì phức tạp nhìn Nguyên Thủy một cái.

Hắn biết, Nguyên Thủy muốn chứng đạo Chuẩn Thánh.

Nhưng Thiên Hoa và Nhân Hoa trong Tam Hoa của hắn còn chưa đạt hoàn toàn thập nhị phẩm.

Trong tình huống như vậy, tuy việc đột phá Chuẩn Thánh sẽ đổi lấy chiến lực to lớn thậm chí chữa lành tổn thương của bản thân, nhưng cũng làm tiêu giảm tiềm lực của hắn.

Nhưng cũng chỉ trong khoảnh khắc, Thông Thiên cũng bình tĩnh lại, ánh mắt nhìn Lão Tử đang cường thế ở bên ngoài và những hung thú dày đặc, cũng siết chặt hai nắm đấm, nghiến răng nói: "Đại ca, Nhị ca đều đã ra tay, Ta há có thể cam chịu đứng sau người khác!

Lũ này suýt hại chết chúng ta, chuyện này há có thể bỏ qua như vậy!

Nhất định phải đột phá Chuẩn Thánh, lúc đó ba huynh đệ liên thủ, nhất định sẽ triệt để tiêu diệt tộc này." Trong khoảnh khắc đó, Thông Thiên hạ quyết tâm, khoanh chân ngồi xuống, trên đỉnh đầu Thiên Địa

Nhân Tam Hoa lặng lẽ nở rộ...

Trong ánh sáng ba màu rực rỡ, có thể thấy Thiên Hoa của Thông Thiên đã đạt thập nhị phẩm, còn Địa Hoa và Nhân Hoa thì ở cảnh giới thập nhất phẩm.

"Phá cho Ta!" Trong miệng gầm nhẹ một tiếng, Thanh Bình Kiếm từ trong cơ thể Thông Thiên bay ra, không ngừng kêu vang, đồng thời Phong Chi Pháp Tắc lúc này cũng lặng lẽ xao động, từng luồng gió mạnh quét ra.

Hô hô hô hô!

Gió mạnh thổi quét, như từng lưỡi dao vô hình cắt xé từng con hung thú cấp Đại La Kim Tiên.

Phối hợp với sức mạnh Lôi Đình oanh kích, những hung thú gần Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp thì bị chém giết hàng loạt, trên mặt đất thi thể chất chồng như núi, máu chảy thành sông.

Chương 259

"Nhị đệ!" "Tam đệ!" Lập tức cảm nhận được biến hóa truyền đến từ phía sau, đồng tử Lão Tử co rụt lại, thần sắc đại biến nói: "Không thể tự tổn tiềm lực mà đột phá!" Trong khoảnh khắc đó, Lão Tử gấp gáp.

Với tư cách là tồn tại Thiên Địa Nhị Hoa thập nhị phẩm, Nhân Hoa thập nhất phẩm, hắn rõ ràng sự chênh lệch giữa bản thân và Hình Hạo.

Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, đều có tiềm lực hoàn thành Tam Hoa thập nhị phẩm.

Nhưng bây giờ Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều từ bỏ giống hắn, tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Dù sao năm xưa hắn đột phá là bất đắc dĩ, nhưng hiện tại Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đã an toàn, nếu lúc này đột phá, thì sẽ tự tổn tiền đồ.

Cách cách!

Tuy nhiên, tiếng gọi của Lão Tử cũng đã muộn.

Kèm theo hai tiếng vỡ vụn vang vọng, có thể thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức đột phá giới hạn Đại La Kim Tiên, trở thành người bước vào hàng ngũ Chuẩn Thánh.

Ngay sau đó, trong phạm vi Nhân Sâm Quả Thụ, Phong Lôi Chi Lực tuôn trào.

Kèm theo sinh mệnh lực bàng bạc quanh thân Nguyên Thủy và Thông Thiên dâng lên, tư thái yếu ớt ban đầu của họ khôi phục như cũ.

Từng người một sát khí ngút trời, tu vi một đường đề thăng đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Trung Kỳ.

"Xong rồi!" "Muộn một bước!" Thấy tình hình này, Lão Tử mắt lộ ra một tia bất lực và than thở.

Hắn biết, nói ra đã muộn, Nguyên Thủy và Thông Thiên không còn lực để xoay chuyển.

Trong tình huống này, bản thân họ không còn khả năng hoàn thiện thập nhị phẩm Tam Hoa nữa.

"Sát!" "Sát!" Đúng lúc này, tiếng gầm lớn của Nguyên Thủy và Thông Thiên vang vọng.

Chỉ thấy hai người vọt ra khỏi Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Nguyên Thủy tay cầm Ngọc Như Ý do bạch ngẫu hóa thành không ngừng đập giết hung thú đang biến hóa, Thông Thiên cầm Thanh Bình Kiếm chém ra, từng đạo Phong Chi Kiếm Khí càn quét chém giết bất kỳ dị thú nào chạm phải.

Trong chốc lát, nhị thanh liên thủ, Phong Lôi Chi Lực càn quét toàn trường, vô số hung thú thảm tử.

Dưới thi sơn huyết hải, Nhân Sâm Quả Thụ vốn khổng lồ lại tiếp tục tăng trưởng với tốc độ quỷ dị.

"Chuyện gì thế này?" Lập tức nhận ra tình huống của Nhân Sâm Quả Thụ, Lão Tử đầu tiên ngẩn người, sau đó cũng không thèm suy nghĩ nữa, lập tức cúi đầu nhìn xuống.

Có thể thấy những thi thể hung thú bị Nguyên Thủy và Thông Thiên, thậm chí bị Lão Tử giết chết trên mặt đất đều bị Nhân Sâm Quả Thụ hấp thu.

Từng luồng huyết khí đặc thù dâng lên, khiến hắn cảm thấy một

tia bất an.

“Không hay rồi!” “Nhân Sâm Quả Thụ có vấn đề!” Thần sắc khẽ biến, Lão Tử lóe thân xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy và Thông Thiên nói: “Nhị đệ, Tam đệ tạm dừng lại.” Vừa nói, Lão Tử tay phải vẫy gọi Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bao phủ hai người.

Dưới sự càn quét không ngừng của Huyền Hoàng Chi Khí, tư thái sát ý ngút trời của Nguyên Thủy và Thông Thiên mới dần chậm lại.

“Đại ca!” Đợi nhìn Lão Tử bên cạnh, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức cung thân hành lễ, sau đó mỗi người nhíu mày nói: “Chuyện gì thế này?

Vừa rồi ta dường như bị một luồng sát niệm khống chế!” “Nhị ca cũng có cảm giác như vậy sao?

Ta dường như cũng cảm thấy bị thứ gì đó dẫn dắt.” Nghe vậy, sắc mặt Lão Tử lập tức tái xanh.

Có người đã dùng thủ đoạn trong thức hải của Nguyên Thủy và Thông Thiên, khiến họ bị sát ý bao vây, tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Nếu vừa rồi không ra tay ngăn cản, e rằng hai người sẽ bị sát ý kia chi phối không ngừng tàn sát hung thú để nuôi dưỡng Nhân Sâm Quả Thụ kia.

“Nhị đệ, Tam đệ!” Sau khi trầm ngâm một lát, Lão Tử lập tức mở miệng nói: “Trước tiên hãy rời khỏi nơi này.

Vi huynh đối với Sát Đạo cũng không hiểu biết nhiều.

Chúng ta đi tìm Minh Hà Đạo hữu, hắn là một cường giả Sát Đạo, nhất định có thể tìm ra vấn đề trên người các đệ.” “Được!” Đáp lại một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng còn lòng sợ hãi.

Họ không muốn bị sát ý khống chế mà trở thành những tồn tại như khôi lỗi.

Ngay lập tức, ba huynh đệ Lão Tử cũng không chần chừ nữa, đội Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bay vút về phía xa.

Những hung thú kia lúc này lại bắt đầu tiếp tục tàn sát.

Trong tình huống không thể công kích ba người Lão Tử, chúng tự tàn sát, tự nuốt chửng lẫn nhau.

Dưới tình huống không ngừng thôn phệ đồng loại, từng con một cũng theo đó mà không ngừng mạnh lên.

Nhưng càng nhiều thi thể hung thú lại bị rễ Nhân Sâm Quả Thụ hấp thu.

Có thể thấy nó lúc này đã tăng trưởng ít nhất một phần ba chiều cao so với trước, sừng sững ở đó như một cây kình thiên kiến mộc.

"Minh Hà Đạo hữu, mau chóng ra tay!" Cùng lúc đó, trong chiến trường xa xôi, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân tiến lên cứng rắn trấn áp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cường giả kia tại chỗ không thể nhúc nhích bằng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Miệng gầm lớn bảo Minh Hà ra tay, nhưng hai người họ lại không hề có ý định tự mình động thủ giết chết Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn kia.

"Được!" Thấy tình hình này, Minh Hà lập tức đại hỉ.

Trong miệng đáp ứng một tiếng, đồng thời hai tay cầm kiếm hợp lại, toàn thân sát khí ngút trời, vừa tung mình nhảy lên liền như hóa thành một đạo huyết mang vọt ra.

Ngay sau đó, huyết mang lướt qua trực tiếp xuyên thủng đầu lâu của Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn kia.

“A...” Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Nguyên Thần của Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cường giả kia gào thét, dưới sự bao vây của lực lượng sát lục đáng sợ, Nguyên Thần hắn trực tiếp bị hủy diệt hoàn toàn.

Đến đây, thân ảnh Minh Hà xuất hiện ở khu vực phía sau hắn.

Chương 260

Quanh thân sát khí tuôn trào, tu vi của hắn nhanh chóng thăng cấp: Chuẩn Thánh Hậu Kỳ...

Chuẩn Thánh Viên Mãn!

Đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Viên Mãn, luồng uy thế đó mới dần dừng lại.

Minh Hà mở đôi mắt đang nhắm chặt, toàn thân thở ra một hơi trọc khí nói: "Quả nhiên đã thành công!

Chỉ tiếc, kẻ này không phải tu sĩ Hồng Hoang được Thiên Đạo và ý chí Bàn Cổ thừa nhận theo ý nghĩa chân chính.

Nếu không, tu vi của Ta đáng lẽ có thể đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn mới đúng." Nói xong, Minh Hà tay phải vung lên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên bay ra bao bọc thi thể của Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cường giả kia.

Kèm theo nghiệp hỏa dâng lên, thi thể hắn không ngừng bị thiêu đốt cuối cùng hóa thành một khối huyết nhục không còn chút tàn hồn nào.

Làm xong tất cả, Minh Hà thu huyết nhục cùng với Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên lại, một lần nữa cung thân hành lễ với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nói: "Đa tạ hai vị Đạo hữu tương trợ, nếu không thì Ta cũng không thể kích phát Sát Đạo, hoàn thành dĩ Sát Chứng Đạo." Nghe vậy, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân thì nhìn nhau cười.

Mọi người đều là cống phụng của Vu tộc, cũng không phải lần đầu tiên kề vai chiến đấu.

Minh Hà mạnh lên đối với họ cũng là chuyện tốt.

Dù sao trong Hồng Hoang, bạn bè là thứ cực kỳ xa xỉ.

Trước lợi ích tuyệt đối, ngay cả huynh đệ ruột thịt cũng sẽ trở mặt vô tình.

Vì vậy, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lập tức mở miệng nói: "Minh Hà Đạo hữu khách khí rồi!

Chúng ta đều là bạn bè, đều gia nhập Vu tộc, tự nhiên phải giúp đỡ lẫn nhau.

Chúc mừng Minh Hà Đạo hữu đã đạt Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Với chiến lực hiện tại của Đạo hữu, trong Hồng Hoang có thể địch lại được không nhiều, ta..." Vù vù!

Chưa đợi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nói xong, ba tiếng xé gió đã vang lên.

Chỉ thấy Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên vội vàng xuất hiện.

Sau khi đến trong trận, ánh mắt ba người lập tức nhìn về phía Minh Hà.

Vì vừa mới hoàn thành đột phá, khí tức bản thân vẫn chưa triệt để bình ổn, ba người Lão Tử đều dễ dàng nhận ra tu vi của Minh Hà.

"Chuẩn Thánh Viên Mãn!" "Sao lại như vậy!" Kinh hô một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên mắt lộ ra vẻ khó mà tin được.

Họ nhớ rõ Minh Hà trước đó cũng chỉ là Chuẩn Thánh Trung Kỳ không khác gì họ bao nhiêu, nhưng bây giờ lại đạt đến Chuẩn Thánh Viên Mãn, trong khoảng thời gian bị bắt đã xảy ra chuyện gì?

Tương tự, Lão Tử càng kinh ngạc hơn.

Hắn rõ ràng biết không lâu trước đó Minh Hà vẫn là Chuẩn Thánh Trung Kỳ, bây giờ lại đạt đến Chuẩn Thánh Viên Mãn, thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Không nhanh nhưng Lão Tử cũng đã hồi thần, nhanh chóng nhẹ nhàng tiến lên một lễ nói: "Chúc mừng Minh Hà Đạo hữu đột phá tu vi!

Minh Hà Đạo hữu, Nhị đệ và Tam đệ của Ta trước đó đã bị một luồng sát ý đặc thù thao túng tâm trí.

Ta mấy lần kiểm tra đều không có kết quả, Đạo hữu là người đi dĩ Sát Chứng Đạo, không biết có thể giúp Ta xem giúp Nhị đệ và Tam đệ được không?" Nguyên Thủy và Thông Thiên bị sát ý thao túng!

Đồng tử co rụt lại, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ba người mắt đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Được!" Sau khi hồi thần, Minh Hà lập tức gật đầu, nhẹ nhàng tiến lên ngoài Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, quay đầu nhìn Lão Tử nói: "Đạo hữu có thể mở Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp rồi.

Trước mặt Ta, cái gọi là sát ý vô sở độn hình không thể làm càn." "Được!" Đáp lại một tiếng, Lão Tử lập tức thu hồi Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Cũng trong khoảnh khắc đó, mắt Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức đỏ lên, một luồng sát ý từ trong cơ thể dũng hiện, dường như muốn thao túng họ.

"Phóng tứ!" Thấy tình hình này, Minh Hà nộ xích một tiếng, sát ý quanh thân lập tức quét ra, trong nháy mắt trấn áp sát ý trong cơ thể Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Ngay sau đó, Minh Hà xuất hiện bên cạnh hai người, một tay đặt lên vai một người, lập tức bắt đầu kiểm tra.

Khoảng một khắc đồng hồ sau, Minh Hà đột nhiên mở mắt, thần sắc kinh hãi nói: "Sát ý thật đáng sợ, kẻ ra tay khống chế ít nhất là một Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Cũng may sức mạnh của luồng sát ý cổ xưa này đã suy yếu, Ta có thể giúp các Đạo hữu loại bỏ sự khống chế của nó, nhưng cũng cần một khoảng thời gian mới được." "Hô ~" Nghe lời này, Lão Tử lập tức thở phào một hơi.

Chỉ cần Minh Hà có thể giúp Nguyên Thủy và Thông Thiên giải trừ sát ý khống chế, thì mọi chuyện đều không thành vấn đề.

Vì vậy, Lão Tử lập tức cung thân hành lễ nói: "Nếu đã vậy, vậy phiền Minh Hà Đạo hữu rồi!" "Ừm!" Gật đầu, Minh Hà cũng không từ chối, cũng khá hiếu kỳ sát ý có thể khống chế người kia rốt cuộc hình thành như thế nào.

Lập tức liền bắt đầu giúp Nguyên Thủy và Thông Thiên trị liệu.

"Chết!" Đúng lúc này, một tiếng gầm lớn từ bên ngoài truyền đến.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy Hình Thiên cầm phủ chém ra, Hình Thiên Phủ trực tiếp chém giết cường giả Ma Thần nhất tộc Chuẩn Thánh Hậu Kỳ cuối cùng.

Đến đây, Hình Thiên đã tiêu diệt mười mấy Chuẩn Thánh và gần nghìn Đại La Kim Tiên.

Uy thế quanh thân hùng dũng bàng bạc, từng luồng huyết khí cường liệt theo đó bao quanh dâng lên, dường như muốn tiến thêm một bước đạt đến tầng Tổ Vu Hậu Kỳ.

"Sắp đột phá rồi!" "Tốc độ thật nhanh!" Cảnh này, lập tức thu hút sự chú ý của Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Lão Tử.

Sau khi nhìn tình huống lúc này của Hình Thiên, trong mắt ba người không khỏi lộ ra vẻ chấn động.

Đặc biệt là Lão Tử, hắn có thể cảm nhận rõ ràng trong não hải Hình Thiên có một tia Nguyên Thần khí tức tồn tại.

"Một khi nhục thân hắn đạt Chuẩn Thánh Hậu Kỳ, Nguyên Thần kia sẽ triệt để ngưng tụ, tiềm lực của hắn sẽ không thể đong đếm được, thậm chí..." "Lại một Hình Hạo nữa sao!" Trong miệng lẩm bẩm một câu, thần sắc Lão Tử nhất thời có chút biến hóa không ngừng.

Chương 261

"Càng ngày càng nhiều cường giả quật khởi!

Càng ngày càng nhiều cường giả khiến Ta cảm thấy một tia cấp bách!

Nếu cứ theo xu thế này phát triển tiếp, thì..." "Trấn áp cho Ta!" Đột nhiên, Hình Thiên mạnh mẽ gầm lớn.

Chỉ thấy Hỗn Độn Chi Khí và Tiên Thiên Trọc Khí quanh thân hắn tuôn trào, cứng rắn áp chế luồng huyết khí xao động kia, cắt đứt cơ hội đột phá Tổ Vu Hậu Kỳ của bản thân.

"Tình huống gì vậy!" "Vì sao lại như vậy!" Cảnh này khiến Lão Tử và những người khác ngẩn ngơ.

Đó là đột phá cảnh giới, đột phá nhục thân Tổ Vu, còn khó khăn hơn so với đột phá của tu sĩ.

Hình Thiên vì sao đột nhiên từ bỏ tất cả?

Chưa đợi hồi thần, Hình Thiên lại một lần nữa gầm lớn: "Ngưng!" Có thể thấy luồng huyết khí đang tuôn trào dưới sự thao túng của hắn nhanh chóng vận chuyển trong cơ thể.

Một luồng Pháp Tắc đặc thù dao động dâng lên, Chiến Chi Pháp Tắc trong Hình Thiên Phủ bắt đầu chuyển dời, từng chút một tiến vào cơ thể Hình Thiên, dần dần bị nắm giữ.

"Chiến Chi Pháp Tắc!" "Thì ra là vậy!" Mắt lộ ra một tia bừng tỉnh, Lão Tử và những người khác lập tức hiểu rõ ý đồ của Hình Thiên.

Từ bỏ việc đề thăng cảnh giới nhục thân, mượn cỗ lực lượng kia triệt để dẫn dắt Chiến Chi Pháp Tắc làm của riêng.

Tuy cảnh giới không đột phá, nhưng một khi triệt để nắm giữ lực lượng Pháp Tắc cổ xưa đó, thì chiến lực sẽ đề thăng đáng kể, thậm chí...

Hình Hạo!

Đúng lúc này, tiếng gầm gừ gào thét của Thánh Viên từ trên bầu trời xa xôi lặng lẽ vang vọng.

Nhận ra tình huống toàn bộ tộc nhân của mình thất bại bỏ mạng, hai mắt hắn đỏ ngầu, đồng thời ba đầu sáu tay hiển hóa, điên cuồng công kích Hình Hạo, hòng tru sát hắn.

Nếu không phải Hình Hạo ngăn cản, thì lần chiến thắng đó nhất định thuộc về hắn.

Nhưng bây giờ thì sao?

Ba Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn chiến tử!

Một đám tộc nhân ngã xuống!

Thậm chí cả Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng được cứu ra.

Đối với Ma Thần nhất tộc mà nói, đây tuyệt đối là một đòn đả kích mang tính hủy diệt.

Oanh!

Oanh!

Những nắm đấm đột ngột oanh kích lên người Hình Hạo, trực tiếp đánh bay hắn mấy trăm dặm một cách kịch liệt.

Đến đây, cuộc cận chiến của đôi bên mới tạm thời kết thúc.

Thánh Viên trong miệng thở dốc, đồng thời tay trái niết pháp ấn nói: "Hình Hạo, ta muốn mạng ngươi!" Ngay sau đó, Hỗn Độn Ma Thần Pháp Thân hiện ra.

Thân ảnh khổng lồ cao tới chín vạn trượng sừng sững trong thế giới không gian, tay cầm trường côn đập về phía khu vực của Hình Hạo.

"Há sợ ngươi sao!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lại chẳng hề sợ hãi, tâm niệm vừa động trực tiếp hiển hóa ra Bàn Cổ Chi Thân cao chín vạn trượng.

Ngay sau đó, Chu Thiên Thần Phủ dưới sự thao túng của hắn chém ra, trực tiếp va chạm với trường côn kia.

Ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang trời động đất vang vọng, dưới sự khuếch tán của dư ba chiến đấu, toàn bộ khu vực tan rã với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường, đại địa vỡ nát hóa thành bụi trần, bầu trời sụp đổ, vết nứt không gian giăng khắp nơi.

Không chỉ thế, sau một kích, Hình Hạo cũng bị đánh lui.

Khoảng cách tu vi giữa hai bên cực kỳ lớn.

Trong tình huống cận chiến, hắn có thể dựa vào Bàn Cổ Phủ Pháp và Hỗn Độn Chung để chống lại Thánh Viên, nhưng dưới loại đối oanh sức mạnh này lại không có bất kỳ ưu thế nào.

"Sát!" Thấy tình hình này, Thánh Viên đại hỉ.

Hắn xác định Bàn Cổ Chi Thân của Hình Hạo lúc này khó có thể chống đỡ công kích.

Trong tình huống như vậy, hắn há có thể lãng phí cơ hội?

Không chút chần chừ, Thánh Viên thao túng Pháp Thân vung vẩy trường côn không ngừng công kích, đồng thời năm cánh tay còn lại cũng siết chặt nắm đấm đập về phía Hình Hạo, từng quyền phá không, uy thế vô song.

“Không thể kéo dài nữa!” “Phải nhanh chóng kết thúc chiến đấu!” Cảnh này thu hết vào đáy mắt, Hình Hạo mắt lóe lên vẻ sắc bén, trong lòng cũng hiểu rõ chuyện này không thể trì hoãn nữa.

Không chút chần chừ, Hình Hạo trực tiếp vung Chu Thiên Thần Phủ trong tay nghênh chiến, đồng thời gõ Hỗn Độn Chung chặn đứng công kích của Hỗn Độn Ma Thần Pháp Thân.

Ngay sau đó, Hình Hạo tâm niệm vừa động triệu hoán ra Chu Thiên Tinh Thần Thụ.

Ông ông!

Kèm theo ánh sáng rực rỡ, Chu Thiên Tinh Thần Thụ lúc này vạn trượng quang mang.

Ngay sau đó, vô biên tinh quang chiếu sáng thế giới đen kịt, từng vì sao được ngưng tụ ra, bản thân Chu Thiên Tinh Thần Thụ là hạt nhân của tất cả.

“Khụ khụ, không hay rồi!” “Chu Thiên Tinh Thần!” Cảnh này, lập tức khiến Thánh Viên đại kinh thất sắc.

Trong não hải vô thức hiện ra sự khủng bố của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, sắc mặt hắn lúc này trở nên hung tợn, một cái lóe thân dung nhập vào trong Hỗn Độn Ma Thần Pháp Thân.

Chương 262

Ngay sau đó, uy thế của Hỗn Độn Ma Thần Pháp Thân bạo tăng, thao túng trường côn công kích Hình Hạo, hòng cắt đứt động tác có thể xảy ra tiếp theo, ngăn cản hắn thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

"Muốn ngăn cản Ta!" "Đáng tiếc, chỉ là nằm mơ giữa ban ngày." Cảnh này thu hết vào đáy mắt, Hình Hạo mắt lộ ra một tia khinh thường, sau đó tay trái niết động pháp ấn nói: "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ngưng!" Ông ông!

Chu Thiên Tinh Thần Thụ rực rỡ, vô biên tinh quang trong khoảnh khắc chiếu rọi toàn bộ thế giới.

Kèm theo từng luồng tinh thần chi lực đặc thù hiện ra, nhanh chóng tiến vào trong cơ thể Hình Hạo.

Ngay sau đó, khí thế của Bàn Cổ Chi Thân bạo tăng, nhanh chóng vượt qua giới hạn Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn tiến vào tầng thứ Á Thánh.

Nhưng cũng ngay khi sức mạnh nhục thân hắn đạt đến cấp bậc Á Thánh, lực gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận cũng liền dừng lại.

Dù sao không ở trong Hồng Hoang, tuy chỉ dựa vào Chu Thiên Tinh Thần Thụ cũng có thể thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhưng sức mạnh của nó cũng đã yếu đi không ít.

Nhưng cho dù là vậy, đối với Hình Hạo mà nói cũng đã đủ.

Bàn Cổ Chi Thân cấp Á Thánh, đủ để Ta kháng hành với Thánh Viên trước mặt, thậm chí tru sát hắn.

“Trảm!” Trong miệng gầm lớn một tiếng, Hình Hạo cầm Chu Thiên Thần Phủ chém ra.

Dưới sự gia trì của Lực Chi Pháp Tắc, Chu Thiên Thần Phủ và trường côn lại một lần nữa va chạm trên không trung.

Bành một tiếng vang lớn, Chu Thiên Thần Phủ và trường côn trong khoảnh khắc đó giằng co không dứt, sức mạnh của hai bên đạt đến mức gần như ngang bằng.

“Không thể nào!” “Lực lượng Á Thánh!” Thấy tình hình này, Thánh Viên trừng lớn hai mắt, toàn bộ đều là vẻ khó mà tin được.

Trong nháy mắt, Thánh Viên chỉ cảm thấy mình sắp phát điên.

Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!

Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận thế mà thật sự lại được thi triển.

Ở một nơi không có bất kỳ tinh thần thế giới nào, chỉ dựa vào Chu Thiên Tinh Thần Thụ lại có thể thành công, dù không khiến Hình Hạo nắm giữ lực lượng Thánh Nhân, nhưng cũng đã đạt tới tầng thứ Á Thánh.

Trong tình huống đồng cảnh giới, làm sao Thánh Viên có thể là đối thủ của Hình Hạo?

Chỉ riêng hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo trong tay Hình Hạo cũng đủ chí mạng, huống chi… “Rắc!” Đúng lúc này, một tiếng vỡ vụn vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy trường côn màu đen lúc này đã nứt toác.

Chu Thiên Thần Phủ là Tiên Thiên Chí Bảo, lại thêm Lực Chi Pháp Tắc gia trì, sức mạnh khủng bố của nó không phải là thứ mà một Tiên Thiên Linh Bảo cấp đỉnh phong có thể chống đỡ được.

“Ông ông!” Sau một tiếng ai minh, trường côn màu đen lập tức co nhỏ lại, bay về thức hải của Thánh Viên.

“Ngay bây giờ!” Thấy tình hình này, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, cùng lúc đó, hắn quát lớn, tay trái giơ lên một quyền đập vào Hỗn Độn Chung.

“Đông đông!

Đông đông!” Tiếng chuông chấn động tai người, lực lượng trấn áp chư thiên trong nháy mắt bùng nổ, bao trùm lên pháp thân Hỗn Độn Ma Thần khổng lồ, cố định mọi hành động của nó.

Cũng trong khoảnh khắc đó, Hình Hạo không chút do dự vung Chu Thiên Thần Phủ trong tay chém xuống, trong miệng bạo hống: “Khai Thiên Cửu Thức Ngũ Phủ Đồ Ma Thần!” “Rắc!” Khí tức Khai Thiên Phủ bùng nổ, Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực cuồn cuộn, dưới sự gia trì của Lực Chi Pháp Tắc, khí tức phủ lúc này đã đạt tới năm vạn trượng, hung hăng bổ vào pháp thân kia.

Không có chút bất ngờ nào, pháp thân Hỗn Độn Ma Thần do pháp lực ngưng tụ kia lập tức bị cắt đứt, Thánh Viên đang ở bên trong ngay lập tức cảm nhận được nguy cơ, ý đồ chạy trốn.

Nhưng, chưa kịp hành động, lực lượng trấn áp của Hỗn Độn Chung đã bao trùm lên cơ thể nó, cưỡng ép làm chậm động tác của nó.

Một giây sau, sức mạnh của Khai Thiên Phủ khí tung hoành, sau khi hủy diệt pháp thân Hỗn Độn Ma Thần khổng lồ kia, tất cả đều dồn dập lao về phía Thánh Viên.

“Không!” Nguy cơ tử vong ập đến, Thánh Viên không khỏi thất thanh kinh hô.

Vừa gào thét liên hồi, vừa không chút do dự đốt cháy tinh huyết để đổi lấy pháp lực thoát khỏi sự kiềm hãm của Hỗn Độn Chung.

Đáng tiếc, phản ứng tuy nhanh, nhưng đã muộn.

Khai Thiên Cửu Thức là Thần kỹ Khai Thiên, nếu Thánh Viên ở cấp độ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn thì cố nhiên có thể thoát thân, nhưng hiện tại dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, Hình Hạo có sức mạnh ngang Á Thánh, trong cùng cảnh giới thì Thánh Viên làm sao chạy thoát?

"Ầm" một tiếng, thân thể vượn của Thánh Viên lập tức bị hủy diệt hoàn toàn.

Ngay sau đó, Diệt Thế Chi Lực dưới sự tung hoành của phủ khí đã tiến vào Nguyên Thần của nó.

"A… a…" Tiếng kêu thảm thiết xé lòng vang vọng, Nguyên Thần của Thánh Viên bị hủy diệt với tốc độ mắt thường có thể thấy được, thậm chí còn không kịp nói một câu tuyệt mệnh đã thảm tử ngay tại chỗ.

Cùng lúc đó, Khai Thiên Phủ khí sau khi tung hoành đã nhanh chóng phá không bay đi, hung hăng công kích lên bầu trời.

Một tiếng "Rắc", Chu Thiên Tinh Thần sụp đổ, bức tường không gian đen kịt vỡ vụn, toàn bộ thế giới chấn động, cùng lúc đó, hộ tráo nối liền khu vực Hỗn Độn lặng lẽ nứt ra.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, có thể thấy Hỗn Độn theo kẽ hở tràn vào thế giới, toàn bộ thế giới lúc này nhanh chóng sụp đổ, nhanh chóng vỡ vụn, mắt thấy sắp bị Hỗn Độn Chi Khí hủy diệt hoàn toàn.

"Hô…" Sau một đòn, Hình Hạo thở phào một hơi.

Cảm nhận pháp lực trong cơ thể rõ ràng không thể nhanh chóng khôi phục, tâm niệm vừa động liền tán đi Chu Thiên Tinh Thần Đại

Trận, sau khi thu Chu Thiên Tinh Thần Thụ, lập tức tán đi Bàn Cổ Chi Thân, khí tức của bản thân cũng trở về cấp độ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

"Phụt!" Khi thân hình hạ xuống đất, Hình Hạo phun ra một ngụm máu tươi, giữa mi tâm Tinh Thần Thần Mục rực rỡ, nhanh chóng bắt đầu hấp thụ những Tinh Thần Chi Lực đang tung hoành trong cơ thể.

Khoảng một khắc đồng hồ sau, sức mạnh cổ quái đó mới bị Tinh Thần Thần Mục hấp thụ hoàn toàn, Hình Hạo sau khi thở hổn hển vài hơi, cả người cũng khôi phục như lúc ban đầu.

"May thật!" Thở ra một hơi trọc khí nặng nề, Hình Hạo hoạt động thân thể xác nhận không có vấn đề gì, mới lẩm bẩm: "Không có Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực trung hòa thì lực lượng phản phệ sẽ mạnh hơn nhiều." "May mà có Tinh Thần Thần Mục, nếu không, chỉ sợ không có mấy trăm năm ta cũng khó mà khôi phục như lúc ban đầu." "Vù!

Vù!" Lúc này, tiếng xé gió vang vọng.

Chương 263

Có thể thấy Hình Thiên, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vội vã chạy tới.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Khi thấy sắc mặt tái nhợt của Hình Hạo, bốn người đều lộ vẻ lo lắng trong mắt, mở miệng hỏi: "Không sao chứ?" "Đạo hữu, có bị thương không?" "Không sao!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo từ suy tư hoàn hồn, ánh mắt nhìn Hình Thiên ba người nói: "Thánh Viên nhỏ bé không đáng sợ!" "Chỉ là trước đó ta chưa khống chế tốt sức mạnh, nếu không có gì bất ngờ, thế giới phương này không bao lâu nữa sẽ sụp đổ tan rã." Quả thật!

Trong khoảng thời gian ngắn, vết nứt trên bầu trời càng lúc càng lớn, vô tận Hỗn Độn Chi Khí tràn vào, có thể thấy toàn bộ không gian đang nhanh chóng sụp đổ.

Nhưng một cảnh tượng quỷ dị cũng xảy ra vào lúc này.

Có thể thấy những hung thú sau khi bị Hỗn Độn Chi Khí bao phủ đều trực tiếp bạo thể mà chết, nhưng huyết nhục của Hỗn Độn Ma Thần trên mặt đất lại không như vậy, ngược lại đang hấp thụ Hỗn Độn Chi Khí, từng khối huyết quang rực rỡ, tiếng tim đập mạnh mẽ vang vọng.

"Chuyện gì thế này!" "Những huyết nhục đó có thể hấp thụ Hỗn Độn Chi Khí!" Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Nếu những huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần này thật sự có thể hấp thụ Hỗn Độn Chi Khí, vậy một khi hóa hình xuất hiện, e rằng sẽ hình thành một tộc Ma Thần chân chính, đến lúc đó… "Không tốt!" Đột nhiên, Trấn Nguyên Tử dường như cảm giác được điều gì, đột nhiên

quay đầu nhìn về phía Nhân Sâm Quả Thụ nói: "Hình Hạo đạo hữu, ấn ký của ta trong Nhân Sâm Quả Thụ đã bị xóa bỏ!" "Nhân Sâm Quả Thụ đã sinh ra linh trí, cực kỳ mạnh mẽ!" Cái gì!

Nhân Sâm Quả Thụ thông linh!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo mấy người lập tức căng thẳng.

Nhân Sâm Quả Thụ là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, uy thế của nó lúc này được thể hiện rõ ràng nhất, một khi nó thông linh hóa hình, vậy thì… "Không tốt!" "Ngăn cản!" "Tuyệt đối không thể để Nhân Sâm Quả Thụ rời khỏi nơi này!" Gần như trong tích tắc Hình Hạo phản ứng, mở miệng quát lớn một tiếng, Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung chém, Khai Thiên Cửu Thức Tam Phủ Toái Tứ Linh phát động, khí tức Khai Thiên Phủ khổng lồ trong nháy mắt phá không lao về phía Nhân Sâm Quả Thụ.

Thế nhưng, ngoài dự liệu, khi khí tức Khai Thiên Phủ đến gần, một cành cây khổng lồ của Nhân Sâm Quả Thụ đột nhiên hạ xuống cản lại.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ vang vọng, khí tức Khai Thiên Phủ tiêu tán với tốc độ mắt thường có thể thấy được, một đoạn cành cây Nhân Sâm Quả Thụ kia cũng sụp đổ rơi xuống đất.

Nhưng cũng trong khoảnh khắc đó, Nhân Sâm Quả Thụ đột nhiên phát sáng vạn trượng, ẩn ẩn có thể thấy một bóng người xuất hiện trên ngọn cây, đó chính là Hư Vô đã gặp ở Hồng Hoang ngày trước!

"Hình Hạo!" Lúc này, Hư Vô đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo, khóe miệng nhếch lên, đồng thời hai tay bấm pháp ấn đặt lên Nhân Sâm Quả Thụ, trong miệng bạo hống: "Ta thật sự phải cảm ơn ngươi, nếu không phải ngươi thì kế hoạch của ta cũng sẽ không

thuận lợi và nhanh chóng hoàn thành như vậy." "Hôm nay tha cho ngươi một lần, lần sau gặp lại, ta nhất định sẽ khiến các ngươi phải trả giá." "Hư Không Pháp Tắc Hư Không Chuyển Di!" Một tiếng "Rắc", không gian vặn vẹo, Hư Vô cùng Nhân Sâm Quả Thụ trong nháy mắt đều biến mất không thấy tăm hơi.

Cùng lúc đó, vì không còn Nhân Sâm Quả Thụ trấn áp, Hỗn Độn Chi Khí xâm nhập thế giới phương này càng lúc càng nhiều, tiếng nổ long trời lở đất không ngừng vang lên, toàn bộ không gian thế giới đang nhanh chóng sụp đổ tan rã.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Hình Thiên cùng những người khác lập tức đại kinh thất sắc.

Hỗn Độn xâm nhập kia không phải bị người trấn áp, sức mạnh Địa, Hỏa, Thủy, Phong hùng mạnh của Hỗn Độn cuồn cuộn tung hoành, đủ để khiến cường giả Chuẩn Thánh cũng phải kiêng dè.

Điều trí mạng nhất là hiện tại họ đang ở trong thế giới phương này, một khi thế giới bị Hỗn Độn hủy diệt, đến lúc đó sẽ xảy ra tai nạn diệt thế, sức mạnh bùng nổ trong khoảnh khắc đó thậm chí đủ để làm tổn thương Thánh Nhân.

Trong lúc nhất thời, ba người Hình Thiên đều nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu, có cách nào không?" "Hình Hạo Tổ Vu, chúng ta tiếp theo nên làm gì?" Nghe vậy, Hình Hạo cũng hoàn hồn.

Lúc này, sắc mặt của hắn cực kỳ khó coi, không phải vì Hỗn Độn Chi Khí xâm nhập thế giới phương này sắp xảy ra tai họa diệt thế, mà vì những lời Hư Vô nói khi rời đi.

Đặc biệt là vào khoảnh khắc hắn mang Nhân Sâm Quả Thụ đi, Tinh Thần Thần Mục của Hình Hạo đã rõ ràng thấy vô số huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần theo rễ cây Nhân Sâm Quả Thụ cùng nhau biến mất.

Những huyết nhục đó cực kỳ bất phàm, hơn nhiều lần so với huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần trên mặt đất của thế giới phương này, một khi chúng hóa hình thành tộc Ma Thần, thì tiềm lực của chúng sẽ vô cùng mạnh mẽ.

Quan trọng nhất, Hư Vô là chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần, một khi hắn nắm giữ tộc Ma Thần để sử dụng, thì không chỉ riêng một cá nhân, một thế lực, đến lúc đó nếu thật sự động thủ, tình hình sẽ cực kỳ bất lợi, thậm chí… "Không thể chậm trễ nữa!" "Phải nhanh chóng quay về thương nghị đối sách!" "Phải thông qua Vọng Thư để tìm hiểu rõ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra!" Đã hạ quyết tâm, Hình Hạo lập tức nhìn ba người Hình Thiên bên cạnh nói: "Đi thôi, nơi này không nên ở lâu, chúng ta cũng nên rời đi." "Về phần những huyết nhục kia, lát nữa sức mạnh đại bạo tạc của thế giới sẽ đủ để hủy diệt chúng hoàn toàn, dù có một hai cái còn sót lại cũng không ảnh hưởng gì lớn." "Trước tiên đi tìm Lão Tử đạo hữu, chỉ có Lực Lượng Không Gian Pháp Tắc mới có thể mở ra đường hầm không gian cho ta rời đi!" "Được!" Đồng thanh đáp lời, ba người Hình Thiên lập tức thở phào một hơi.

Ngay cả Trấn Nguyên Tử lúc này cũng không còn để ý đến tổn thất của Nhân Sâm Quả Thụ, lập tức cả bốn người vội vã bay về phía khu vực của Lão Tử và những người khác.

"Vù!

Vù!" Tiếng xé gió vang vọng, khi bốn người Hình Hạo đến nơi, có thể thấy Vọng Thư đã đến đây trước.

Lúc này tình hình của Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đã được Minh Hà giải quyết triệt để, tuy hai người trông có vẻ yếu ớt, nhưng cũng không bị thương gì lớn.

"Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo đạo hữu!" Thấy bốn người Hình

Hạo quay về, Lão Tử và những người khác lập tức ôm quyền thi lễ nói: "Người Hư Vô kia?

Đã mang Nhân Sâm Quả Thụ đi, đúng là thả hổ về rừng a." Lời này vừa thốt ra, trong mắt Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức lộ ra sát ý mãnh liệt.

Đến nay, họ đã hiểu rõ mọi nguyên nhân, càng biết tộc Ma Thần trên thực tế lại bị Hư Vô khống chế.

Cũng chính là kẻ chủ mưu gây ra những chuyện mà hai huynh đệ họ gặp phải trước đó là Hư Vô, nhưng kẻ đó lại đã chạy thoát, khiến họ vô cùng không cam lòng.

"Ba vị đạo hữu không cần như vậy." Thu hết phản ứng của Tam Thanh vào mắt, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Hư Vô kia chỉ là một phân thân, giết hắn không có bất kỳ ý nghĩa nào." "Ngược lại bản tôn của hắn, vì là chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần, lại thu thập nhiều huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần đến vậy để sử dụng, có thể thấy hắn có thể đã khôi phục Chân Thân Hỗn Độn Ma Thần của mình." "Phải biết rằng, Chân Thân Hỗn Độn Ma Thần kia cực kỳ đáng sợ, dù chưa hoàn toàn khôi phục thì cũng vậy, nhưng với tu vi của hắn phối hợp với Chân Thân Hỗn Độn Ma Thần, chỉ sợ không có tu vi Á Thánh thì khó mà địch nổi hắn." Nghe vậy, ba người Lão Tử không khỏi trầm mặc.

Đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên, lúc này hai người nắm chặt nắm đấm, trong mắt tràn đầy sự không cam lòng và phẫn nộ.

Đến nay, làm sao họ lại không hiểu mức độ nghiêm trọng của sự việc, dù Hư Vô bản tôn có ở trước mặt, e rằng họ cũng không thể làm gì được hắn.

Tiên Thiên Chí Bảo cố nhiên mạnh mẽ, Tru Tiên Kiếm Trận càng được xưng là nghịch thiên, nhưng tất cả đều được xây dựng trên tình

huống hai bên đồng cảnh giới, nếu đối phương quá mạnh mẽ, thì mọi thứ đều không có ý nghĩa, dù sao không phải ai cũng như Hình Hạo, có thể vượt cấp chiến đấu, thậm chí… "Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Trấn Nguyên Tử bên cạnh có chút sốt ruột, mở miệng nói: "Chúng ta rời khỏi nơi này trước đi." "Hỗn Độn Chi Khí xâm nhập càng lúc càng mạnh, nếu không có gì bất ngờ thì nửa canh giờ sau thế giới này sẽ bùng nổ, lúc đó lực lượng kia có thể sánh ngang một đòn của Thánh Nhân, chúng ta không thể chống đỡ nổi!" Nghe vậy, sắc mặt Hình Hạo lập tức trở nên nghiêm túc.

Ánh mắt nhìn về phía Lão Tử nói: "Lão Tử đạo hữu, không biết có thể một lần nữa mở ra đường hầm không gian không?" "Có thể!" Gật đầu, Lão Tử cũng đã phản ứng.

Bây giờ thật sự không phải lúc để chậm trễ, nhanh chóng rời khỏi nơi này quay về Hồng Hoang mới là quan trọng.

Lập tức, Lão Tử cũng không chần chừ nữa, sau khi hít sâu một hơi, liền trực tiếp phóng ra thần thức của mình để tìm kiếm.

"Đã tìm thấy!" Khoảng một khắc đồng hồ sau, Lão Tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía khu vực không xa, tinh quang trong mắt bắn ra nói: "Lối vào không gian ở đây!" "Phá cho ta!" Vừa nói, Lão Tử cầm kiếm vung chém, một đạo kiếm khí không gian trong nháy mắt chém ra.

"Rắc" một tiếng, một không gian không xa lập tức bị cắt đứt, cùng với sức mạnh không gian cuồn cuộn, một đường hầm không gian lặng lẽ xuất hiện.

"Thành công rồi!" Thấy cảnh tượng này, Hình Hạo và những người khác lập tức đại hỉ, lập tức cũng không chần chừ nữa, sau khi nhìn nhau một cái, nhanh chóng bay về phía đường hầm không gian đó.

“Vù!

Vù!” Khi tiến vào đường hầm không gian, Hình Hạo và những người khác liền nhanh chóng lao về phía Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, thế giới đen kịt kia cũng đang nhanh chóng sụp đổ, dưới sự cuồn cuộn của vô tận Hỗn Độn Chi Khí, có thể thấy thiên địa sụp đổ, thế giới vỡ vụn.

Cuối cùng, khi Hỗn Độn Chi Khí hoàn toàn quét sạch toàn bộ thế giới, một tiếng nổ khủng khiếp vang vọng: “Ầm ầm ầm!

Chương 264

Ầm ầm ầm!" Một giây sau, thế giới sụp đổ, lực lượng hủy diệt đáng sợ quét ra, vô số huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần đang hấp thụ Hỗn Độn Chi Khí bị ảnh hưởng, trong nháy mắt bị hủy diệt hoàn toàn.

Không biết bao lâu sau, tiếng nổ mới dừng lại, toàn bộ thế giới biến mất không thấy tăm hơi, thay vào đó là Hỗn Độn vô biên, cùng với những huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ẩn hiện lấp lánh huyết quang trôi nổi trong đó.

Ở một đầu khác, Hình Hạo và đoàn người liền xuất hiện trong một sơn cốc vô danh.

Vừa mới bước ra khỏi đường hầm không gian, một trận bùng nổ truyền đến, trong nháy mắt phá hủy đường hầm không gian, dư ba sức mạnh đáng sợ quét qua, hất văng Hình Hạo và những người khác.

Khi thân hình ổn định lại, có thể thấy sơn cốc đã bị hủy diệt hoàn toàn, thậm chí ngọn núi lớn kia cũng đã biến thành phế tích.

Dù chỉ là dư ba công kích, nhưng sức mạnh đại bạo tạc sánh ngang một đòn của Thánh Nhân kia cũng không phải người bình thường có thể chịu đựng được.

"May thật!" Khi thân hình ổn định lại, Hình Hạo và những người khác tập trung lại, ai nấy đều còn sợ hãi nhìn ngọn núi lớn và sơn cốc đã biến thành phế tích kia, không dám tưởng tượng hậu quả sẽ thế nào nếu không ra ngoài trước một bước.

"Hô…" Thở ra một hơi nặng nề, Hình Hạo ánh mắt liền nhìn về phía Vọng Thư bên cạnh, ôm quyền thi lễ nói: "Vọng Thư cô nương, không biết cô nương hiểu biết về Hư Vô bao nhiêu?" "Trước đó nghe cô nương nói loại tồn tại tương tự dường như không chỉ có một,

không biết có thể giải đáp nghi hoặc cho chúng ta không?" Lời này vừa thốt ra, ánh mắt Lão Tử và những người khác cũng nhìn về phía Vọng Thư.

Hư Vô là người như vậy.

Đó là chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần.

Với loại tồn tại như vậy, chỉ cần không xảy ra bất ngờ thì chứng đạo Hỗn Nguyên cũng không có áp lực gì.

Bị một nhóm người như vậy nhắm đến, thì đối với bản thân sẽ cực kỳ bất lợi, đặc biệt là những chuyển thế Hỗn Độn Ma Thần kia đều có ký ức của kiếp trước.

Có thể đại chiến với Bàn Cổ, mỗi một Hỗn Độn Ma Thần ở thời kỳ toàn thịnh ít nhất cũng ở cấp độ Thiên Đạo, nếu bị chúng nhắm đến, hậu quả sẽ khôn lường.

"Có thể!" Đối mặt với câu hỏi, Vọng Thư không hề do dự, sau khi hơi trầm ngâm liền gật đầu nói: "Ta biết điều các ngươi không biết." "Theo ta được biết, loại tồn tại như Hư Vô quả thật không chỉ có một, ít nhất cũng hơn mười mấy người, ta trước đây từng gặp." "Lúc đó ta đến Thái Âm Tinh muốn đoạt lấy một số thứ, nhưng cuối cùng cũng bị đánh lui, những kẻ đó lúc đó đều ở cấp độ Chuẩn Thánh, nếu đối chiếu với dòng thời gian ở Hồng Hoang, thì nên là khoảng thời gian sau đại chiến Tam Tộc." "Hiện tại đã trải qua nhiều vạn hội nguyên thời gian, nếu ta đoán không lầm, cảnh giới của chúng gần như đều đã đạt tới Á Thánh, thậm chí là cấp độ Hỗn Nguyên Thánh Nhân." "Lần này Hư Vô thao túng huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần mưu đồ Nhân Sâm Quả Thụ, ý đồ tạo ra tộc Ma Thần, hiển nhiên cũng muốn đoạt lấy khí vận thiên địa Hồng Hoang để sử dụng." "Vì vậy, trong tình huống như vậy, những tồn tại còn lại kia e rằng cũng sẽ ra tay, sau này e rằng sẽ xuất hiện không ít chủng tộc đặc biệt, sức

mạnh của chúng đều không thể nghi ngờ.” Nghe vậy, sắc mặt Hình Hạo và những người khác lập tức trở nên khó coi.

Nếu mọi chuyện như Vọng Thư nói, thì mối đe dọa từ nhóm chuyển thế Hỗn Độn Ma Thần này thật sự không hề nhỏ.

Chúng lại còn nhắm vào khí vận Hồng Hoang, đối với Vu Tộc mà nói tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Dù sao hiện tại Vu Tộc gần như độc chiếm.

Một khi Hồng Quân và La Hầu hoàn thành lần giảng đạo cuối cùng, thì cũng sẽ tuyên bố thời đại Thánh Nhân giáng lâm, tuyên bố cuộc chiến Đạo Ma mở màn.

Trong tình huống như vậy, nếu Vu Tộc cứ như vậy độc bá, thì vị thế tất sẽ trở thành cái gai trong mắt Đạo Ma, bây giờ lại thêm những cường giả chuyển thế Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình trong bóng tối rình rập, thật sự… không thể chậm trễ!

“Bàn Cổ tại thượng, Thiên Đạo tại thượng, hôm nay ta Đế Tuấn (Đông Hoàng Thái Nhất) cảm thấy Hồng Hoang phương Bắc hỗn loạn vô tự, nguyện lập Yêu Tộc thống nhất Hồng Hoang phương Bắc, kiến tạo trật tự duy trì hòa bình Hồng Hoang, lấy Vô Lượng Tinh Thần Chung trấn áp khí vận.

Yêu Tộc, Lập!” “Bàn Cổ tại thượng, Thiên Đạo tại thượng, hôm nay ta Đế Tuấn (Đông Hoàng Thái Nhất) cảm thấy Hồng Hoang phương Bắc hỗn loạn vô tự, nguyện lập Yêu Tộc thống nhất Hồng Hoang phương Bắc, kiến tạo trật tự duy trì hòa bình Hồng Hoang, lấy Vô Lượng Tinh Thần Chung trấn áp khí vận.

Yêu Tộc, Lập!” “…” Đúng lúc này, tiếng của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lặng lẽ vang vọng.

Với tốc độ mắt thường có thể thấy được, truyền khắp Hồng

Hoang phương Bắc, truyền khắp thế giới Hồng Hoang.

Trong lúc nhất thời, Hồng Hoang sôi trào!

Trong khoảng thời gian ngắn, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thế mà đã tiêu diệt hoàn toàn tàn đảng của Bách Tộc Liên Minh, lấy Yêu Đình làm căn cơ lập Yêu Tộc để thống nhất toàn bộ Hồng Hoang phương Bắc.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Chưa đợi chư thần Hồng Hoang phản ứng, phía trên Hồng Hoang phương Bắc phong vân cuộn trào, vô biên dị tượng cuồn cuộn mãnh liệt, có thể thấy trên không khu vực Vạn Yêu Sơn, có một tòa Cửu Trọng Thiên lặng lẽ xuất hiện.

Cửu Trọng Thiên được kiến tạo từ chín Đại Thiên Thế Giới, nối liền với Thái Cổ Tinh Vực phía trên Hồng Hoang phương Bắc, bên trong tinh quang rực rỡ ẩn chứa Tiên Thiên Linh Khí mênh mông, là một phương tu luyện phúc địa.

Theo khoảnh khắc Cửu Trọng Thiên xuất hiện, tại lối vào của nó có một Thần Môn lặng lẽ mở ra, tiên nhạc vang vọng, có thể thấy trên biển ngạch có một tấm bảng sáng chói vạn trượng, viết hai chữ: Yêu Đình!

"Vù!" Lúc này, hai đạo tiếng xé gió phóng lên trời, trước khi chư thần kịp phản ứng đã tiến vào trong Cửu Trọng Thiên đó.

Ngay sau đó là các cường giả Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên của Yêu Tộc, lần lượt xuất hiện tại khu vực phía trước lối vào Yêu Đình, bày binh bố trận phong tỏa hoàn toàn, đảm bảo sẽ không có ai xâm nhập gây rối.

"Hồng Hoang phương Bắc Cửu Trọng Thiên!" "Khí vận thật khổng lồ!" "Cơ duyên thật khổng lồ!" "Vì sao không thuộc về chúng

ta!" Cảnh tượng này khiến các tu sĩ ở Hồng Hoang phương Đông và Hồng Hoang phương Tây đều mắt đỏ bừng, từng người một mắt đỏ hoe, trong mắt tràn đầy vẻ tham lam.

Tuy Cửu Trọng Thiên không bằng Tam Thập Tam Thiên, nhưng dù sao đó cũng là chín Đại Thiên Thế Giới a.

Lại thêm sự gia trì sức mạnh của Thái Cổ Tinh Vực ở Hồng Hoang phương Bắc, chín Đại Thiên Thế Giới tuyệt đối là một tồn tại phúc địa tu luyện phi thường, dựa vào sự tồn tại của nó, Yêu Tộc nhất định sẽ quật khởi trong thời gian ngắn, thậm chí… Đáng tiếc, mắt đỏ thì đỏ, nhưng không có đại thần thông giả nào dám tiến về phía Cửu Trọng Thiên.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập Yêu Tộc phong quang vô hạn, huống chi trong tay họ còn có một Đại Trận cấp Thánh Nhân, nhìn khắp Hồng Hoang ngoại trừ Vu Tộc ra, ngay cả Tam Tộc Long, Phượng, Kỳ Lân cũng không có tuyệt đối nắm chắc có thể đánh hạ họ.

"Cửu Trọng Thiên phương Bắc…" "Thiên Đạo ra tay sao!" Phía sau một dãy núi, Hình Hạo cau mày nhìn cảnh tượng này, suy nghĩ trong đầu không ngừng chuyển động, trong mắt tràn đầy sự nghi hoặc và khó hiểu.

Dù sao trong ký ức của hắn, Hồng Hoang chỉ có Tam Thập Tam Trọng Thiên, sao lúc này lại xuất hiện một Cửu Trọng Thiên?

Vị trí của Cửu Trọng Thiên quá vi diệu, trên Vạn Yêu Sơn, giống như bị người cố ý khai thác ra.

Nếu tất cả đều do Thiên Đạo thúc đẩy phía sau, vậy chẳng phải Thiên Đạo muốn mượn cơ hội này để phát triển Yêu Tộc, làm con cờ của mình để hạn chế Vu Tộc?

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử bước lên, sắc mặt nghiêm

túc nói: “Thời cơ xuất hiện của Cửu Trọng Thiên có vấn đề, chúng ta có nên đi xem không?” Lời này vừa thốt ra, Hình Thiên và những người khác cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Mọi người đều cảm thấy chuyện này có điều quỷ dị, trước đó họ ở khu vực Vạn Yêu Sơn, nếu thật sự có Cửu Trọng Thiên thì đã cảm giác được rồi.

Thậm chí khi Hình Hạo và Thánh Viên đại chiến cũng nên hiển lộ, dù sao lúc đó hai bên gần như đều bùng phát ra sức mạnh của Thánh Nhân, Cửu Trọng Thiên có ẩn giấu đến mấy cũng không thể nào không động tĩnh.

“Quả thật có vấn đề!” Gật đầu, Hình Hạo hoàn hồn, liền mở miệng nói: “Nếu không có gì bất ngờ, Cửu Trọng Thiên phương Bắc là do Thiên Đạo tạo ra.” “Mục đích của nó là để Yêu Tộc phát triển tốt hơn, dù sao Đông Hoàng Thái Nhất là Thánh Nhân thiên định, mang trong mình Hồng Mông Tử Khí sớm đã được Thiên Đạo xem là một phương tồn tại.” Nghe vậy, Lão Tử và những người khác không khỏi gật đầu đồng tình.

Quả thật, nếu không phải vậy, sự xuất hiện của Cửu Trọng Thiên hoàn toàn không hợp lý, căn bản của mọi chuyện e rằng là Thiên Đạo muốn phù trợ Yêu Tộc, thậm chí tâm tư nhắm vào Vu Tộc của nó vẫn chưa hề thay đổi.

“Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 40000 tích phân!” Bốn vạn tích phân!

Chương 265

Quả nhiên phán đoán của ta là đúng.

Không có vẻ vui mừng, sắc mặt Hình Hạo lúc này cực kỳ nghiêm túc, Yêu Tộc có Cửu Trọng Thiên tuy không bằng Tam Thập Tam Thiên của Vu Tộc, nhưng bản thân nó cũng không kém quá nhiều.

Một khi số lượng lớn tu sĩ Yêu Tộc tiến vào trong Cửu Trọng Thiên để tu luyện, thì lực lượng chiến đấu tầng thấp và trung tầng của Yêu Tộc sẽ không ngừng tăng lên.

Ngược lại với Vu Tộc, tuy Vu Tộc sinh ra đã có ưu thế tự nhiên, nhưng lại không bằng tốc độ hóa hình của sinh linh Hồng Hoang, thậm chí bản thân vì hạn chế huyết mạch mà cũng khó có Đại Vu xuất hiện.

"Chư vị!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nếu Yêu Tộc đã thống nhất Hồng Hoang phương Bắc, vậy chúng ta cũng đi chúc mừng một chút đi!" "Thiện!" "Đại thiện!" Gật đầu, Lão Tử và những người khác lúc này cũng khá tò mò về Cửu Trọng Thiên.

Lập tức, đoàn người cũng không chần chừ nữa, thân hình nhảy lên, nhanh chóng bay về phía Yêu Đình Cửu Trọng Thiên.

"Vù!

Vù!" Thuật độn thi triển, một tháng sau liền đến được nơi Cửu Trọng Thiên của Yêu Đình.

"Là ai!" "Ai!" Gần như trong nháy mắt, Thập Đại Yêu Soái canh giữ bên ngoài Yêu Đình Cửu Trọng Thiên liền quát khẽ.

Trong lúc nhất thời, một nhóm cường giả Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên của Yêu Tộc đều giương binh khí khóa chặt khu vực của

Hình Hạo và những người khác, có xu thế muốn động thủ bất cứ lúc nào.

"Ta!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức mở miệng.

Khi ánh sáng của thuật độn rực rỡ, thân ảnh của Hình Hạo và đoàn người xuất hiện, lại khiến Bạch Trạch và các Yêu Soái đang vô cùng căng thẳng đều thở phào một hơi nặng nề.

"Bỏ binh khí xuống!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Bạch Trạch và các Yêu Soái bay đến khu vực trước mặt Hình Hạo và những người khác, cung thân thi lễ nói: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "…" Thấy vậy, Hình Hạo và những người khác lúc này cũng thở phào một hơi.

Dù sao nhìn phản ứng của Thập Đại Yêu Soái, Yêu Đình tuy đã biến thành Yêu Tộc, nhưng giao tình giữa hai bên lại không hề thay đổi, đó là chuyện tốt.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng hỏi: "Bạch Trạch Yêu Soái, không biết có biết tình hình bên trong Cửu Trọng Thiên không?" "Không biết!" Lắc đầu, Bạch Trạch và các Yêu Soái đều lắc đầu nói: "Cửu Trọng Thiên đột nhiên xuất hiện, lúc đó Yêu Đế và Yêu Hoàng đều cảm thấy có chút quỷ dị, sợ bên trong có vấn đề nên mới để chúng ta ở ngoài chờ đợi." "Không lâu trước đây có tin tức truyền đến, Yêu Đế và Yêu Hoàng đã đột phá đến tầng thứ tám, hiện tại chắc đang chiến đấu ở tầng trời cuối cùng." "Đợi sau khi trấn áp hoàn toàn tầng thứ chín, tin rằng mọi thứ cũng sẽ sáng tỏ." Nghe vậy, Hình Hạo và những người khác lập tức gật đầu.

Với chiến lực hiện tại của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trấn áp Cửu Trọng Thiên nhỏ bé chắc không thành vấn đề, trừ phi bên trong xuất hiện tồn tại đặc biệt.

"Ông ông!" Cũng trong khoảnh khắc đó, một trận tiếng ong ong

chói tai đột nhiên vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Cửu Trọng Thiên rực rỡ, ở tầng trời cao nhất, ẩn ẩn có thể thấy hai con Tam Túc Kim Ô đang chiến đấu với một con quái vật.

"Đông đông!

Đông đông!" Tiếng chuông vang vọng, tiếng Vô Lượng Tinh Thần Chung truyền ra, Tam Túc Kim Ô do Đế Tuấn hóa thành rõ ràng có chút không chống đỡ nổi.

"Tình hình gì thế này!" "Đế Tuấn sắp bại rồi!" Cảnh tượng này lập tức khiến Hình Hạo và những người khác không khỏi kinh ngạc.

Dù sao Cửu Trọng Thiên là Thiên Đạo ban cho Yêu Tộc, theo lý không thể có tồn tại mạnh mẽ ẩn chứa trong đó mới phải, nhưng rốt cuộc là chuyện gì vậy?

"Không tốt!" "Yêu Đế và Yêu Hoàng nguy hiểm rồi!" Cũng trong khoảnh khắc đó, sắc mặt Bạch Trạch và các Yêu Soái đại biến.

Họ đều nhìn ra tình hình của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này không ổn, nhưng hiện tại đang canh giữ bên ngoài không tiện mạo hiểm tiến vào bên trong.

"Đúng rồi!" Đột nhiên, Bạch Trạch dường như đã hiểu ra, quay đầu nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu, xin đại nhân ra tay tương trợ!" Lời này vừa thốt ra, Thương Dương và các Yêu Soái phía sau hắn cũng đã phản ứng.

Tuy không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng tình hình hiện tại mà nói, có thể giúp đỡ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dường như cũng chỉ có Hình Hạo và những người khác.

Nghĩ vậy, Thương Dương và các Yêu Soái đều cung thân thi lễ nói: "Xin Hình Hạo Tổ Vu ra tay tương trợ!" "Xin Hình Hạo đại nhân

ra tay tương trợ!" "…" "Được!" Không chút chần chừ, Hình Hạo lập tức gật đầu đồng ý.

Nói thật, hắn cũng cực kỳ tò mò về Cửu Trọng Thiên, có thể mượn cơ hội này để vào xem xét, cũng có thể an tâm hơn rất nhiều.

Nghĩ vậy, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Lão Tử và những người khác nói: "Chư vị đạo hữu có nguyện cùng đi không?" "Tự nhiên!" "Đại thiện!" Không chút do dự gật đầu đồng ý, Lão Tử và những người khác cũng khá tò mò về Cửu Trọng Thiên.

Đặc biệt là tồn tại có thể ngăn cản Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất liên thủ tuyệt đối không hề đơn giản, càng khiến họ vô cùng tò mò.

"Như vậy rất tốt!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo quay đầu nhìn Bạch Trạch và những người khác nói: "Như vậy, chúng ta sẽ đi trợ giúp hai vị đạo hữu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất một tay." Nói xong, cũng không chần chừ nữa, lập tức bay về phía lối vào Yêu Đình Cửu Trọng Thiên.

Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác cũng lần lượt theo sát phía sau.

"Vù!

Vù!" Nhanh chóng, Hình Hạo và đoàn người liền tiến vào trong Cửu Trọng Thiên.

Có thể thấy bên trong tinh la mật bố, dưới sự gia trì của Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực phương Bắc, nồng độ linh khí thiên địa bên trong đủ để sánh ngang với mấy tầng trung bộ của Tam Thập Tam Thiên.

Tương tự, bên trong Cửu Trọng Thiên cũng tràn ngập thi sơn huyết hải, các sinh linh bên trong gần như đều bị Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đồ sát hoàn toàn.

Nhưng Hình Hạo và những người khác cũng không để ý.

Trong Hồng Hoang, cường giả vi tôn.

Năm xưa công đánh Tam Thập Tam Thiên, sinh linh mà Vu Tộc giết chết còn nhiều hơn gấp trăm lần.

"Đi!" "Chúng ta đi tầng thứ chín!" Trong miệng quát khẽ một tiếng, Hình Hạo tăng tốc độ bay ra.

Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác cũng thu hồi ánh mắt đánh giá, lập tức bay theo sát phía sau.

Trong tình huống như vậy, không lâu sau, Hình Hạo và đoàn người liền đến được bên trong tầng thứ chín của thiên.

"Oa oa…" Tiếng quạ kêu vang vọng, một con quạ toàn thân đen kịt nhưng lại bao phủ bởi tinh quang, khí tức dao động trên người nó đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Theo mỗi lần vỗ cánh, Tinh Thần Chi Lực ngưng thực công kích ra, Đông Hoàng Thái Nhất đều ẩn ẩn bị áp chế, Đế Tuấn càng chỉ có thể lo phòng bị.

"Khó có thể tin!" "Lại là một con quạ đen!" Há hốc mồm, Lão Tử chậm rãi mở miệng nói: "Tam Túc Kim Ô là tồn tại chỉ sau Phượng Hoàng nhất mạch trong tộc phi cầm, có thể nói là vương giả của phi cầm nhất mạch cũng không quá lời." "Theo lý, căn nguyên như quạ đen này sẽ bị Tam Túc Kim Ô áp chế mới phải, dù có tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng không thể địch nổi Đông Hoàng Thái Nhất, huống chi hiện tại lại áp chế, phớt lờ sự tồn tại của Đế Tuấn bên cạnh." Lời này lập tức khiến Hình Hạo và những người khác đồng tình.

Quả thật!

Chương 266

Huyết mạch vương giả của Tam Túc Kim Ô không thể nghi ngờ, đặc biệt là sau khi hai người lập Yêu Tộc trở thành Yêu Đế và Yêu Hoàng, huyết mạch của họ còn không kém Phượng Hoàng nhất mạch.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hai người lại bị một con quạ đen áp chế, thậm chí sự áp bách trong huyết mạch rõ ràng không có tác dụng.

"Không đúng!" Đột nhiên, Vọng Thư bên cạnh dường như cảm giác được điều gì, chậm rãi mở miệng nói: "Không phải quạ đen bình thường, là một Tinh Thần Mặc Nha!" "Tinh Thần Mặc Nha, không phải thần linh bản thổ Hồng Hoang, sinh ra trong Thái Cổ Tinh Vực, căn nguyên của nó có thể yếu hơn Tam Túc Kim Ô một chút nhưng cũng không kém quá nhiều, vì vậy Tam Túc Kim Ô không thể áp chế bằng huyết mạch là điều không thể nghi ngờ." "Quan trọng nhất là, mấy vị đạo hữu có để ý tinh quang trên lưng nó không, nếu ta đoán không sai, đó là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có khả năng thao túng Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, chính vì vật đó mà chiến lực của nó vô song, thậm chí áp chế cả liên thủ của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất." Tinh Thần Mặc Nha!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Ra là vậy!

Bừng tỉnh gật đầu, Hình Hạo và những người khác lập tức hiểu rõ nguyên do sự việc.

Vì huyết mạch không kém Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, lại có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có thể thao túng Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực để sử dụng, việc nó đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất và

Đế Tuấn cũng là điều hợp lý.

Dù sao Đông Hoàng Thái Nhất cố nhiên có Tiên Thiên Chí Bảo Vô Lượng Tinh Thần Chung, nhưng tu vi lại chỉ ở tầng thứ Chuẩn Thánh Trung Kỳ, hai bên có một khoảng cách rất lớn.

"Hình Hạo đạo hữu!" "Lão Tử đạo hữu!" "Vọng Thư đạo hữu!" Lúc này, Đế Tuấn ở xa đã cảm giác được Hình Hạo và những người khác đang đến, lập tức mắt sáng lên nói: "Xin ba vị đạo hữu trợ giúp huynh đệ ta chém giết lão quái vật này!" Nghe vậy, Hình Hạo vô vị nhún vai, ánh mắt nhìn về phía Lão Tử và Vọng Thư bên cạnh nói: "Hai vị đạo hữu thấy thế nào?" "Ta không ý kiến!" Chưa đợi Lão Tử mở miệng, Vọng Thư bên cạnh đã nói trước: "Ta cần bản nguyên Thái Dương Tinh, giúp đỡ không có gì đáng nói!" Nghe lời này, Lão Tử hơi trầm ngâm, cũng liền gật đầu nói: "Ta cũng muốn nghiên cứu Tinh Thần Mặc Nha, nếu có thể chịu tải sự gia trì của Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, quả thật không đơn giản." Hay cho bọn họ!

Bắt đầu nhăm nhe rồi!

Nghe xong lời của hai người, Hình Hạo lập tức hiểu rõ ý đồ của Lão Tử và Vọng Thư, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ nói: "Nếu đã vậy, chúng ta tốc chiến tốc thắng, nhanh chóng giải quyết tên này." "Được!" Đồng thanh đáp lời, Lão Tử và Vọng Thư lập tức hành động.

Một giây sau, ba người Hình Hạo lao vào chiến trường, thậm chí còn không kịp chào hỏi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Vọng Thư trực tiếp ra tay: "Băng Chi Pháp Tắc, Băng Quan!" Trong khoảnh khắc, vô biên Thái Âm Hàn Khí quét ra, dưới sự thao túng của Vọng Thư tập trung tại nơi Tinh Thần Mặc Nha đang đứng, vô tận hàn ý bốc lên, hóa thành một quan tài băng khổng lồ phong tỏa nó bên trong.

Đến đây, toàn bộ tầng thứ chín của thiên lập tức lạnh đi, dưới sự

lan tràn của vô biên hàn ý, Thái Dương Chân Hỏa trên người Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều mờ đi ba phần.

"Thái Âm Hàn Khí mạnh quá!" "Hàn ý thật khủng bố!" Kinh hô một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên phía sau lần đầu tiên thấy Vọng Thư ra tay không khỏi thất thanh.

Đặc biệt là Thông Thiên, lúc này trong mắt bỗng dâng lên một tia hối hận.

Băng Chi Pháp Tắc!

Dường như thật sự cực kỳ mạnh mẽ.

Nếu năm đó lựa chọn tinh huyết của Huyền Minh Tổ Vu, có lẽ có thể nắm giữ Băng Chi Pháp Tắc khủng bố!

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã phản ứng, khi thấy ba người Hình Hạo đang ở đâu, liền tán đi thân Tam Túc Kim Ô, lóe người đến bên cạnh nói: "…" "Thái Nhất đạo hữu!" Chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất nói hết lời, Lão Tử đã mở miệng trước: "Bây giờ không phải lúc, Tinh Thần Mặc Nha không dễ đối phó!" "Vừa ra tay thì hãy chém giết nó trước đã." Nói xong, Lão Tử vung tay lấy ra Hồng Hoa Kiếm, cầm kiếm vung chém, kiếm khí không gian phá không, Thái Thanh Kiếm Quyết Không Gian Nhất Kiếm trực tiếp chém về phía Tinh Thần Mặc Nha bên trong quan tài băng.

Đồng thời, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, lập tức giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Đế Tuấn đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu, vừa ra tay, hãy diệt gọn nó!" Nói xong, Hình Hạo cầm phủ vung chém, Khai Thiên Cửu Thức Nhất Phủ Phân Âm Dương thi triển, khí tức Khai Thiên Phủ thô bạo phá không, dưới sự gia trì của Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực, uy thế vô song.

“Được!” “Được!” Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã phản ứng.

Đối với Tinh Thần Mặc Nha cũng hận thấu xương, lần này Hình Hạo và những người khác ra tay, lẽ nào lại chần chừ?

“Đi!” Quát khẽ một tiếng, Đế Tuấn ném ra Nhật Nguyệt Tinh Luân, cùng với pháp lực cuồn cuộn của hắn, hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong nháy mắt hóa thành nhật nguyệt.

Đông Hoàng Thái Nhất thì điều động pháp lực của mình rót vào Vô Lượng Tinh Thần Chung, lập tức phóng nó ra, trực tiếp công kích nơi Tinh Thần Mặc Nha đang đứng.

“Fu ha oa oa ~” Thấy tình hình này, Tinh Thần Mặc Nha đang ở trong quan tài băng lập tức hoảng loạn.

Nó có thể cảm giác được mấy luồng sức mạnh đáng sợ, một khi bị đánh trúng, thì nhất định sẽ thân tử đạo tiêu.

Trong lúc nhất thời, Tinh Thần Mặc Nha không ngừng vỗ cánh, tinh quang toàn thân rực rỡ điên cuồng va chạm vào quan tài băng ý đồ phá vỡ quan tài để thoát ra ngoài.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Băng Quan do Vọng Thư thi triển ra cực kỳ mạnh mẽ, Tinh Thần Mặc Nha mấy lần xung kích tuy làm nó nứt ra, nhưng cũng không thể hủy diệt được.

Cũng trong khoảnh khắc đó, kiếm khí không gian đã đến.

Trong nháy mắt cắt ra một khe hở, rồi chui vào trong quan tài băng, trực tiếp công kích lên thân thể Tinh Thần Mặc Nha.

“Oa oa ~” Tiếng quạ kêu vang vọng, có thể thấy huyết nhục trên thân thể Tinh Thần Mặc Nha nổ tung, vô số lông vũ rơi rụng, vô số

huyết nhục rơi xuống, dưới sự tung hoành của kiếm khí, từng vết thương sâu đến tận xương.

Không chỉ có vậy, theo Khai Thiên Phủ khí, Nhật Nguyệt Tinh Luân và Vô Lượng Tinh Thần Chung cùng lúc hạ xuống, bốn luồng sức mạnh trong khoảnh khắc bùng nổ trên thân thể nó.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, có thể thấy quan tài băng triệt để sụp đổ tan rã.

Thân thể khổng lồ của Tinh Thần Mặc Nha trong nhảnh mắt thiên sang bách khổng, tuy vẫn đang vỗ cánh bay lơ lửng giữa không trung, nhưng toàn thân máu me đầm đìa, sinh mệnh khí tức nhanh chóng suy yếu, trông như sắp tắt thở.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đại hỉ.

Có sự giúp đỡ của ba người Hình Thiên, Lão Tử và Vọng Thư, Tinh Thần Mặc Nha vốn khó có thể chiến thắng nay đã bại, nhìn thế này chỉ cần một đòn nữa là có thể hủy diệt hoàn toàn nó.

Nghĩ vậy, Đông Hoàng Thái Nhất trong mắt sát cơ lóe lên, thân hình nhảy lên đến khu vực trên không Tinh Thần Mặc Nha, sau khi triệu hồi Vô Lượng Tinh Thần Chung, liền rót toàn bộ pháp lực của mình vào đó, không chút do dự đập thẳng vào đầu Tinh Thần Mặc Nha, trong miệng bạo hống: "Nghiệt súc, chết đi!" "Ầm" một tiếng, Vô Lượng Tinh Thần Chung đập vào đầu Tinh Thần Mặc Nha.

Trong khoảnh khắc, đầu nó lập tức nổ tung, huyết vụ bốc lên, có thể thấy Nguyên Thần của nó xẹt ra ý đồ chạy trốn, đôi mắt nhìn chằm chằm vào năm người Hình Hạo, như muốn ghi nhớ họ.

"Chạy!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, trong mắt Hình Hạo lóe

lên một tia sát cơ.

Tuân theo nguyên tắc giết địch tất tử, tuyệt đối không cho nó bất kỳ một tia cơ hội phản công nào.

Trong thế giới Hồng Hoang này, một người chỉ cần có cơ duyên liền có thể thuận thế trở thành mối họa lớn, huống chi bản thân Tinh Thần Mặc Nha có lịch sử liên quan đến Thiên Đạo.

"Đi!" Trong miệng quát khẽ một tiếng, Hình Hạo trực tiếp triệu hoán ra Hỗn Độn Chung đập về phía Tinh Thần Mặc Nha.

Cùng lúc đó, Lão Tử và Vọng Thư bên cạnh cũng dũng mãnh ra tay.

Chương 267

Trong việc trảm thảo trừ căn, tâm tư ba người đều giống nhau.

“Vù!

Vù!” Tiếng xé gió vang vọng, kiếm khí không gian và Thái Âm Hàn Khí phá không.

Cùng với tiếng chuông vang vọng, Hỗn Độn Chung trong nháy tức thì cố định Nguyên Thần của Tinh Thần Mặc Nha, cùng lúc đó, Thái Âm Hàn Khí giáng lâm phong ấn Nguyên Thần của nó.

Một giây sau, kiếm khí không gian công kích lên Nguyên Thần của nó, trực tiếp hủy diệt nó hoàn toàn, hóa thành từng mảnh băng vụn rải rác giữa thiên địa.

“Hô…” Thấy tình hình này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng thở phào một hơi.

Đương nhiên cũng hiểu đạo lý trảm thảo trừ căn, chỉ là vừa rồi họ quả thật suy yếu, thật sự không có năng lực trảm thảo trừ căn.

Nhưng bây giờ thì tốt rồi.

Nguyên Thần của Tinh Thần Mặc Nha đã bị tiêu diệt hoàn toàn, trong tình huống như vậy, Cửu Trọng Thiên không còn bất kỳ mối đe dọa nào nữa.

Nghĩ vậy, Đế Tuấn lập tức quay người hướng về phía Hình Hạo mấy người thi lễ, mở miệng nói: “Đa tạ Hình Hạo đạo hữu, Lão Tử đạo hữu và Vọng Thư đạo hữu đã ra tay tương trợ!” “Yêu Đế khách khí rồi!” Nghe vậy, Hình Hạo cười nhạt một tiếng, cũng không để chuyện này trong lòng.

Nếu là đơn đả độc đấu, ba người họ có lẽ cần tốn một chút thủ

đoạn mới có thể diệt được Tinh Thần Mặc Nha kia, nhưng mấy người liên thủ thì Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn lại có vẻ không đủ để xem.

"Đúng rồi!" Lúc này, Lão Tử đột nhiên mở miệng: "Yêu Đế, không biết có cần thi thể Tinh Thần Mặc Nha không?" Nói xong, trong mắt Lão Tử lóe lên một tia nóng bỏng.

Thân thể có thể chịu tải sự gia trì của Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, Tinh Thần Mặc Nha có quá nhiều điểm đáng để nghiên cứu.

Nếu có thể tìm ra điểm mấu chốt trong đó, thì Lão Tử có khả năng cải tạo bản thân, đến lúc đó một khi có thể mượn Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực gia trì bản thân, thì chiến lực nhất định sẽ tăng trưởng mạnh mẽ.

"Thi thể?" Cười lạnh một tiếng, Đế Tuấn lập tức lắc đầu nói: "Cũng không cần!" "Lão Tử đạo hữu có hứng thú với nó sao?" "Tự nhiên!" Cười nhạt một tiếng, Lão Tử cũng không úp mở nữa, trực tiếp nói: "Nếu Yêu Đế không cần, hay là nhường nó cho bần đạo thì sao?" "Có thể!" Gật đầu, Đế Tuấn không hề chần chừ.

Dù sao lần này Lão Tử cũng đã ra tay tương trợ, nếu xin một cái thi thể nhỏ bé mà không cho thì có vẻ không hợp tình người.

"Được!" Đồng thanh đáp lời, Lão Tử không chần chừ nữa, thân hình nhảy lên bay ra trực tiếp thu lấy thi thể Tinh Thần Mặc Nha.

Nhưng Lão Tử lại không thu lấy Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tinh quang rực rỡ kia, dường như không để ý, nhưng thực tế cũng vì hiểu rằng, vật này tuyệt đối không thể tùy tiện lấy đi.

Dù sao vật này có thể dẫn động Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, đối với Hình Hạo và Yêu Tộc nắm giữ Đại Trận cấp Thánh Nhân về tinh thần loại đều cực kỳ quan trọng.

“Vật này!” Nhìn kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia, trong mắt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên một tia nóng bỏng, nhưng hai người lại nhanh chóng áp chế sự xao động đó.

Sau khi nhìn nhau một cái, ánh mắt họ nhìn về phía Hình Hạo nói: “Hình Hạo đạo hữu, lần này đa tạ đã ra tay tương trợ, vật này coi như báo đáp thì sao?” “Yêu!” Hai người thế mà lại nỡ lòng nhường vật này cho ta!

Trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, Hình Hạo cũng không từ chối, không chút do dự gật đầu nói: “Có thể!” “Vậy đa tạ hai vị đạo hữu!” Nói xong, Hình Hạo vung tay thu kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia vào tay.

Đánh giá vài lần, Hình Hạo trực tiếp rót thần thức vào trong đó luyện hóa.

Khoảnh khắc sau, kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia luyện hóa xong, hóa ra lại là một chiếc áo choàng.

“Tinh Thần Phi Phong, có thể dẫn động Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực!” “Quả thật là một bảo bối tốt!” Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo thu Tinh Thần Phi Phong lại.

Vật này đối với hắn tuyệt đối là một lợi khí, thậm chí không kém gì Tiên Thiên Chí Bảo.

Có sự tồn tại của nó, sau này tốc độ bố trí Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận của Hình Hạo sẽ một lần nữa tăng nhanh, thậm chí sức mạnh phát huy ra cũng sẽ tăng trưởng mạnh mẽ.

Quan trọng nhất, Tinh Thần Phi Phong là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự, cũng không kém gì Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên.

Nghĩ vậy, Hình Hạo ánh mắt liền nhìn về phía Đế Tuấn bên cạnh

nói: "Đạo hữu, nếu ta nhớ không lầm, trong loại Cửu Trọng Thiên này có một hạt nhân." "Chỉ khi luyện hóa hạt nhân, đạo hữu mới có thể hoàn toàn nắm giữ Cửu Trọng Thiên, đến lúc đó khí vận Yêu Tộc cũng sẽ tăng trưởng mạnh mẽ." Có chuyện như vậy!

Vật hạt nhân khống chế Cửu Trọng Thiên sao!

Bừng tỉnh gật đầu, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức bắt đầu tìm kiếm.

Trước đó thật sự không biết chút nào, nếu không có Hình Hạo nhắc nhở, thì hậu quả tuyệt đối khôn lường.

Dù sao chiếm cứ Cửu Trọng Thiên và khống chế Cửu Trọng Thiên là hoàn toàn hai khái niệm khác nhau.

"Đại ca, tìm thấy rồi!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên khóa chặt một khu vực, chỉ vào một cây nhỏ trên một ngọn núi nói: "Vật đó chắc là hạt nhân của Cửu Trọng Thiên, luyện hóa nó là có thể khống chế Cửu Trọng Thiên cho Yêu Tộc chúng ta sử dụng!" "Đi, đi xem!" Nghe vậy, Đế Tuấn lập tức kích động, lập tức thi triển thuật độn lao về phía khu vực cây nhỏ đó.

Thấy tình hình này, Hình Hạo và những người khác cũng khá tò mò, lập tức thi triển thuật độn theo sát phía sau.

Nhưng khi đến chân núi, Hình Hạo và những người khác lại không hạ xuống, tò mò nhưng không có ý tranh giành, nếu hạ xuống thì dễ gây hiểu lầm.

"Tiên Hạnh!" "Một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Hạnh!" Lúc này, tiếng kêu của Đế Tuấn liền vang vọng, chỉ thấy hắn với đôi mắt nóng bỏng nắm lấy cây Tiên Hạnh nói: "Vạn vạn không ngờ, hạt nhân của Cửu Trọng Thiên lại là nó!" "Nhị đệ, luyện hóa nó xong, nhất định có thể tăng cường mạnh mẽ bản nguyên của đệ,

nhanh chóng đề thăng tu vi!" "…" Nghe lời này, Đông Hoàng Thái Nhất lại chần chừ, vô thức nói: "Đại ca, hay là…" "Không cần!" Chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất nói hết lời, sắc mặt Đế Tuấn đã lập tức trở nên nghiêm nghị nói: "Nhị đệ, tiềm lực của ta không bằng đệ, phương pháp chứng đạo cũng không bằng đệ, vật này đệ nhất định phải luyện hóa." "Chỉ có đệ thật sự mạnh mẽ, Yêu Tộc chúng ta mới có thể thật sự mạnh mẽ, mới có thể đứng vững ở khu vực Hồng Hoang phương Bắc này!" Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất trầm mặc.

Hắn biết Đế Tuấn vì Vọng Thư mà khát vọng nâng cao thực lực đã đạt đến mức nào.

Nhưng hiện tại Đế Tuấn lại nói ra những lời có ý gì, không chỉ vì tình nghĩa huynh đệ, mà còn vì sự việc này đã khiến Đế Tuấn hiểu rằng trong tình huống không có sức mạnh tuyệt đối, đừng nói đến tình cảm nam nữ, ngay cả tự vệ cũng là vấn đề.

Tinh Thần Mặc Nha trước đó là một ví dụ điển hình, dựa vào kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia trực tiếp dẫn dắt Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực lên người nó, dẫn đến Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận căn bản không thể thi triển.

Thậm chí kẻ sau đó dựa vào sức mạnh cường đại gần như nghiền ép hai huynh đệ, nếu không có Tiên Thiên Chí Bảo hộ thể, e rằng Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã phải bại trận.

"Ta biết rồi!" Hít sâu một hơi, Đông Hoàng Thái Nhất không chần chừ nữa, lập tức đưa tay nắm lấy Tiên Hạnh nói: "Đại ca, ta nhất định sẽ giúp huynh đề thăng tu vi." Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không chần chừ nữa, trực tiếp phun ra một ngụm tinh huyết, điều động Nguyên Thần bắt đầu tế luyện Tiên Hạnh đó.

"Không ngờ, lại là nó!~" "Một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh

Căn, Tiên Hạnh, có sự gia trì của nó, khí vận Yêu Tộc e rằng sẽ tăng trưởng mạnh mẽ!" "…" Giữa không trung, sắc mặt mấy người Minh Hà lúc này cũng vô cùng phức tạp.

Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn!

Đại biểu cho không chỉ phẩm chất linh căn của nó, mà còn là một loại khí vận lớn.

Ví dụ như Trấn Nguyên Tử, trước đó nhờ có Nhân Sâm Quả Thụ mà khí vận bùng nổ, hiện tại sau khi bị lấy mất Nhân Sâm Quả Thụ, xu thế đột phá vốn ẩn ẩn đã bị hạn chế.

Chương 268

Lại ví dụ như Tam Thanh, binh khí trong tay là do Thanh Liên hóa thành, tuy phân làm ba, nhưng khí vận của nó gia trì cho ba người cũng rất lớn, chỉ là chiếm cứ công đức và khí vận Khai Thiên của Bàn Cổ, một chút khí vận gia trì dường như cũng không đáng kể.

"Thiên Đạo, quả là đại thủ bút a." "Để giúp đỡ Yêu Tộc, thật sự không từ thủ đoạn nào!" Ngược lại, sắc mặt Hình Hạo lúc này lại có chút biến ảo khó lường.

Phải biết rằng, Vu Tộc chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên cũng chỉ có một Chu Thiên Tinh Thần Thụ là linh căn cấp đỉnh phong, tuy hiệu quả của nó hơn hẳn đa số Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, nhưng lại không có tác dụng tăng cường khí vận và trấn áp khí vận.

"Ông ông!" Đúng lúc này, một trận tiếng ong ong vang vọng Yêu Đình Cửu Trọng Thiên.

Một giây sau, quang huy rực rỡ, một cột sáng vọt lên trời, có thể thấy Tiên Hạnh đã được Đông Hoàng Thái Nhất luyện hóa thành công.

Trong khoảnh khắc, khí vận Yêu Tộc bạo tăng!

Dưới sự gia trì của Tiên Hạnh và Cửu Trọng Thiên, khí vận Yêu Tộc vọt lên trời, trực tiếp hóa thành một con Giao Long gào thét trên không Hồng Hoang phương Bắc.

Khí vận Giao Long tuy không bằng Khí vận Chân Long của Vu Tộc, nhưng cũng tuyên bố Yêu Tộc chính thức bước vào vị thế bán bộ bá chủ Hồng Hoang, chỉ cần tiến thêm một bước nữa là có thể hóa thành Khí vận Chân Long thật sự, trở thành một trong những bá chủ Hồng Hoang.

“Đệ Nhị Nguyên Thần, Trảm!” Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên đứng dậy từ mặt đất, trong miệng bạo hống.

Một tiếng “Rắc”, có thể thấy Nguyên Thần của Đông Hoàng Thái Nhất bị cắt xuống một phần.

Ngay sau đó, mảnh Nguyên Thần đó liền bay vào trong Tiên Hạnh.

Trong lúc nhất thời, trên Cửu Trọng Thiên phong vân cuộn trào, vô tận lôi đình tụ tập, Tử Tiêu Thần Lôi cuồn cuộn, như muốn hủy diệt Tiên Hạnh.

“Muốn ngăn cản ta!” Thấy tình hình này, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên sát khí, đột nhiên ngẩng đầu lên, đồng thời thao túng Vô Lượng Tinh Thần Chung đập về phía bầu trời.

“Ầm” một tiếng, vô biên mây lôi bị hủy diệt hoàn toàn.

Một giây sau, bầu trời quang huy rực rỡ, một luồng năng lượng huyền diệu giáng xuống trực tiếp rơi vào trên Tiên Hạnh.

Trong lúc nhất thời, Tiên Hạnh rực rỡ, cành cây rung động, một luồng sức mạnh đặc biệt cổ quái liền bốc lên, dưới ánh mắt chú ý của Hình Hạo và những người khác, một nam tử giống Đông Hoàng Thái Nhất chín thành liền xuất hiện trong sân.

Nam tử vừa hiện thân tu vi đã trực tiếp đạt đến cấp độ Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn, thậm chí khí tức và Đông Hoàng Thái Nhất có độ tương tự cao, hai người đứng cạnh nhau, một luồng khí thế mênh mông cổ quái liền bốc lên.

“Lách tách!” Điện chớp lôi minh, một luồng khí tức áp bức liền bốc lên, Hình Hạo và những người khác đều cau mày, lần lượt lấy linh bảo hộ thể.

Ngay cả Đế Tuấn cũng bị buộc phải rút thân khỏi khu vực đó, sau khi quay về bên cạnh Hình Hạo và những người khác, mới tế ra Hà

Đồ Lạc Thư bảo vệ bản thân, cau mày nói: "Làm sao có thể?" "Nhị đệ không ngưng luyện Đệ Nhị Nguyên Thần, lại có thể như vậy!" Không chỉ vậy, bao gồm cả Minh Hà và những người khác lúc này cũng đầy vẻ kinh ngạc.

Pháp Đệ Nhị Nguyên Thần trong chư thần Hồng Hoang không phải thần thông có độ khó cao, thậm chí cũng có thể thi triển, nhưng mỗi lần thi triển lại khiến bản thân tổn thương một phần, vì vậy không ai sử dụng pháp này.

Nhưng hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất lại đi ngược lại lẽ thường, lấy Tiên Hạnh ngưng tụ Đệ Nhị Nguyên Thần, tiềm lực của nó vô địch thì cũng thôi, nhưng lại dẫn đến dị tượng thiên địa như vậy, quả thật khiến người ta không thể nào suy nghĩ thấu đáo.

"Hay cho một Đông Hoàng Thái Nhất!" Ngược lại, Hình Hạo lúc này không khỏi mở miệng khen ngợi, trong mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc và tán thán.

Vô!

Vì Hình Hạo là người duy nhất cảm nhận được động tác nhỏ của Đông Hoàng Thái Nhất.

Dưới sự chú ý của Tinh Thần Thần Mục, Hình Hạo đã rõ ràng thấy trong mảnh Nguyên Thần mà Đông Hoàng Thái Nhất cắt ra ẩn chứa một tia tử quang.

Chính là, Hồng Mông Tử Khí!

Đông Hoàng Thái Nhất mượn cơ hội khí vận Yêu Tộc tăng mạnh làm rối loạn sự thăm dò của Thiên Đạo, trong nháy mắt đã cắt Hồng Mông Tử Khí ra và ném cho Đệ Nhị Nguyên Thần, triệt để giải trừ khả năng bản thân có thể bị Thiên Đạo và Hồng Quân thao túng.

Lần này điện chớp lôi minh bên cạnh hắn là do Thiên Đạo phẫn nộ

mà ra, nếu không có gì bất ngờ, Thiên Đạo muốn buộc Đông Hoàng Thái Nhất thu hồi Hồng Mông Tử Khí, đảm bảo nó nằm trong phạm vi khống chế của mình.

"Hình Hạo đạo hữu, có biết chuyện gì đã xảy ra không?" Nghe lời Hình Hạo, Lão Tử và những người khác bên cạnh lúc này đều tò mò hỏi.

Đặc biệt là Đế Tuấn, lúc này căng thẳng nói: "Hình Hạo đạo hữu, nhị đệ ta có chuyện gì không?

Có nguy hiểm không?" "Có nguy hiểm!" Hoàn hồn, Hình Hạo nhìn Đế Tuấn và những người khác một cái, liền mở miệng nói: "Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu vừa rồi mượn cơ hội luyện hóa Tiên Hạnh dẫn đến khí vận Yêu Tộc tăng mạnh, trong khoảnh khắc đã cắt Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần ra." "Hiện tại Hồng Mông Tử Khí nằm trong Đệ Nhị Nguyên Thần, dù chưa chứng đạo thành Thánh, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sẽ không còn bị Thiên Đạo hạn chế, càng không bị Hồng Quân hạn chế." Ra là vậy!

Thế mà lại như vậy!

Bừng tỉnh gật đầu, Minh Hà và những người khác nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất với một tia kính phục.

Họ đều từ chỗ Hình Hạo biết được tệ đoan của Hồng Mông Tử Khí, nhưng không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại mượn cơ hội này thoát khỏi vận mệnh của bản thân, quả thật… "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 50000 tích phân!" Năm vạn tích phân!

Sao lại nhiều như vậy!

Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, vạn vạn không ngờ một câu nói tùy tiện lại đổi được năm vạn tích phân.

"Hồng Mông Tử Khí thế mà thật sự có tệ đoan!" "Đáng chết, làm sao bây giờ!" Lúc này, tiếng Nguyên Thủy và Thông Thiên nộ xích vang vọng, lập tức giải đáp nghi hoặc của Hình Hạo.

Hóa ra năm vạn tích phân này là vì Nguyên Thủy và Thông Thiên đã hoàn toàn tin tưởng rằng Hồng Mông Tử Khí không phải thứ tốt.

Nghĩ vậy, Hình Hạo không chút dấu vết liếc nhìn hai người, so với Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất, hai người họ muốn thoát khỏi ràng buộc của Hồng Mông Tử Khí thì không hề đơn giản.

Sau sự việc lần này, e rằng Thiên Đạo sẽ không còn cho họ khả năng ngưng tụ Đệ Nhị Nguyên Thần để cắt Hồng Mông Tử Khí nữa.

Quan trọng nhất, đến tận ngày nay, Nguyên Thủy và Thông Thiên vẫn chưa tìm thấy đệ tử hòa hợp với mình, e rằng… lực… "Phá cho Ta!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất bỗng nhiên quát lớn, tóc tai dựng ngược, bá khí tỏa ra, giơ Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay chỉ thẳng vào đệ nhị Nguyên Thần, nói: "Nếu còn bức bách Bản Hoàng, vậy Ta sẽ hủy đệ nhị Nguyên Thần, triệt để hủy diệt Hồng Mông Tử Khí!" Lời này vừa thốt ra, Cửu Trọng Thiên vốn đang bị sấm sét bao phủ chợt im bặt.

Ý chí Thiên Đạo ngưng trệ, sau đó từ từ tiêu tán.

"Thành rồi!" "Đông Hoàng Thái Nhất đã hoàn toàn khôi phục tự do chi thân!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo trong lòng mừng rỡ.

Đông Hoàng Thái Nhất mạnh thì không sợ, chỉ sợ hắn trở thành một tồn tại như khôi lỗi của Thiên Đạo, khi đó Vu Yêu chi chiến ắt không thể tránh khỏi.

Nhưng giờ thì khác rồi.

Chương 269

Đông Hoàng Thái Nhất đã trảm Hồng Mông Tử Khí, tự thân Chứng Đạo thành Thánh không có bất kỳ vấn đề gì, thậm chí cũng sẽ không bị Thiên Đạo hạn chế.

Nếu Vu Yêu liên thủ hợp tác, ắt sẽ càng thêm cường đại, thậm chí...

"Ha ha..." Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng bật cười lớn.

Ý chí Thiên Đạo đã rút lui, thắng cược rồi.

Hồng Mông Tử Khí đã bị trảm, tuy bản thân theo đó rơi vào suy yếu, nhưng tất cả cũng không tổn hại gì lớn.

Ngao!

Chưa đợi mọi người hoàn hồn tiến lên chúc mừng, một tiếng rồng ngâm vang vọng trên Cửu Trọng Thiên.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy Giao Long Khí Vận khổng lồ từ trên trời giáng xuống, sau khi tiến vào Cửu Trọng Thiên thì chia làm hai, trực tiếp chui vào trong cơ thể Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Cửu Trọng Thiên phong vân dũng động.

Khí Vận gia thân, pháp lực ba động khủng bố quanh thân Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất theo đó tăng vọt.

"Trảm!" Hắn khẽ quát một tiếng, Nhật Nguyệt Tinh Luân trong tay Đế Tuấn lập tức biến mất.

Giây tiếp theo, một thân ảnh xuất hiện trước mặt, chắp tay hành lễ

nói: "Bần đạo Kim Ô, bái kiến Bản Tôn." Đến đây, Đế Tuấn Trảm Tam Thi, tu vi trực tiếp nhảy vọt lên cấp độ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Chỉ mới bắt đầu.

Cùng với việc Đế Tuấn hoàn thành đột phá, pháp lực quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất từ xa sôi trào, sức mạnh vô biên tăng vọt và khuấy động, tu vi của hắn trực tiếp đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh Hậu Kỳ.

Mặc dù chỉ là Chuẩn Thánh Hậu Kỳ, nhưng đừng quên hắn đi con đường Lực Chứng Đạo.

Giờ khắc này, pháp lực quanh thân hắn nhanh chóng sôi trào, nhanh chóng đạt đến cấp độ sánh ngang với Đế Tuấn, và vẫn đang từ từ tăng lên.

"Hít ~" Thấy cảnh tượng này, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Biết rằng Lực Chứng Đạo là mạnh nhất!

Nhưng từ trước đến nay lại không có đối chiếu rõ ràng.

Hình Hạo cố nhiên cường đại, nhưng trên thực tế cũng vì thân thể Bàn Cổ của hắn, thực sự Lực Chứng Đạo cũng chỉ ở tầng thứ Chuẩn Thánh Trung Kỳ mà thôi.

Nhưng bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất đột phá, pháp lực sánh ngang Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn Đế Tuấn, thậm chí còn đang tăng trưởng.

Nếu để tu vi của hắn đạt đến Chuẩn Thánh Viên Mãn, thậm chí Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, thì chẳng phải hắn có thể dùng cảnh giới Chuẩn Thánh mà nắm giữ Thánh Nhân chiến lực sao?

Nhất thời, trong lòng Lão Tử và những người khác dậy sóng dữ dội, từng người thần sắc biến hóa khôn lường, nội tâm tràn đầy hối hận.

Sớm biết như vậy, năm đó đã không vì sợ hãi mà không dám đi con đường Lực Chứng Đạo.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn nắm giữ Thánh Nhân chiến lực, cho dù Chứng Đạo Hỗn Nguyên khó khăn, nhưng lại làm sao?

So với một Thánh Nhân chiến lực không bị hạn chế, lại bị Hồng Mông Tử Khí khống chế...

"Ha ha..." "Ha ha..." Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều phát ra tiếng cười sảng khoái.

Cảnh giới đột phá, khiến hai người vô cùng cao hứng, đặc biệt là Đế Tuấn, giờ khắc này càng thêm ý khí phong phát, quét sạch mọi u ám và lo lắng trước đó.

"Chúc mừng Đế Tuấn đạo hữu đột phá!" "Chúc mừng Thái Nhất đạo hữu đột phá!" "..." Lúc này, Lão Tử và những người khác cũng lần lượt chúc mừng.

Đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên trong đó, nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt tràn đầy vẻ hâm mộ.

Không phải vì hắn đột phá, mà vì đã thoát khỏi sự khống chế của Hồng Mông Tử Khí, tương lai cũng sẽ không bị Thiên Đạo hạn chế.

Nghe vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức thu lại nụ cười của mình.

Mặc dù tu vi đề thăng, nhưng cũng không dám kiêu ngạo, vội vàng chắp tay hành lễ nói: "Đa tạ chư vị đạo hữu!" "Nếu không có sự giúp đỡ của chư vị đạo hữu, huynh đệ hai ta cũng sẽ không có ngày hôm nay!" "Đặc biệt là Hình Hạo đạo hữu, nếu không có đạo hữu, huynh

đệ hai ta chỉ sợ...” Ong ong!

Ong ong!

Chưa đợi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nói xong, hai luồng uy áp chợt quét khắp Hồng Hoang.

Giây tiếp theo, hai tiếng nói vang vọng khắp Hồng Hoang: “Ngô nãi Hồng Quân, nay tại Tử Tiêu Cung tiến hành lần giảng đạo cuối cùng, hữu duyên giả đều có thể đến Tử Tiêu Cung nghe đạo.” “Ngô nãi La Hầu, hôm nay sẽ tại Hỗn Độn Ma Cung giảng đạo và phân phát Chứng Đạo chi cơ, phàm là Ma Đạo tu sĩ đều có thể đến nghe đạo.” Khoảnh khắc đó, Hồng Hoang sôi trào!

Hồng Quân giảng đạo lần cuối cùng!

La Hầu muốn phân phát Chứng Đạo chi cơ!

Bất kể là bên nào cũng đều khiến người ta hướng tới...

Điều quan trọng nhất là, hiện tại chư thần Hồng Hoang đều biết Đạo Ma chi tranh là đại thế sở xu.

Trong tình huống như vậy, lần giảng đạo cuối cùng càng trọng yếu hơn cả, há có thể bỏ lỡ?

Nhất thời, vô số thần linh trong Hồng Hoang đều bay vút lên, lao về phía Hỗn Độn.

Đặc biệt là khu vực phía Đông Hồng Hoang, bốn thế lực vốn tranh đấu không ngừng chợt im bặt, sau đó lần lượt lên đường đi về phía Thiên Ngoại.

Trong đó đáng chú ý nhất là tộc trưởng Kỳ Lân tộc Thiếu Lân, Bạch Hoàng của Phượng tộc, Chúc Long của Long tộc cũng đều lần lượt lên đường đi về phía Thiên Ngoại.

Mục tiêu không phải Tử Tiêu Cung của Hồng Quân, mà là Hỗn

Độn Ma Cung nơi La Hầu, kẻ chủ mưu diệt vong Tam Tộc năm xưa, đang ngự trị...

"Đại ca!" Trong Thần Đình, Nữ Oa bước ra từ mật thất.

Chương 270

Chỉ thấy Nữ Oa lúc này mặc một chiếc trường quần màu đen, ba ngàn sợi tóc vương trên vai, khuôn mặt băng giá toát ra cảm giác đừng gần người sống.

Tách tách.

Bước đến bên cạnh Phục Hy, Nữ Oa khẽ cúi mình hành lễ nói: "Hồng Quân giảng đạo lần cuối cùng đã bắt đầu, chúng ta xuất phát thôi!" "Tiểu muội..." Đứng hình, Phục Hy kinh ngạc nhìn về phía Nữ Oa với hình tượng đại biến lúc này, ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Chà, Nữ Oa lúc này cho người ta cảm giác quá băng lãnh, hoàn toàn trái ngược với hình tượng tiểu muội nhà bên năm xưa.

"Đại ca không cần lo lắng!" Đối với điều này, Nữ Oa chỉ khẽ cười nhạt, đưa bàn tay ngọc thon dài ra nói: "Muội chưa từng thanh tỉnh như vậy, cũng chưa từng lãnh tĩnh như vậy." "Lần này muội sẽ triệt để chặt đứt ý niệm của Hồng Quân!" "Còn về Hồng Mông Tử Khí, muội cũng đã tìm được cách giải quyết, tuyệt đối sẽ không để nó đạt được mục đích!" Nói xong, khí thế trên người Nữ Oa tỏa ra, vậy mà đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh Hậu Kỳ.

"Tiểu muội đột phá rồi!" Cảm nhận được khí tức tỏa ra từ Nữ Oa, Phục Hy đầu tiên ngẩn ra, sau đó thần sắc đại hỉ nói: "Thành công rồi!" "Toàn thân biến hóa là vì cái đó..." Nói xong, Phục Hy dường như hiểu ra, lập tức im miệng không nói, hít một hơi thật sâu rồi gật đầu nói: "Được, chúng ta bây giờ đến Tử Tiêu Cung!" Ngay sau đó, Nữ Oa và Phục Hy bước ra khỏi Thần Đình, bay vút lên lao về phía Tử Tiêu Cung. ...Trong Cửu Trọng Thiên Yêu Đình, Đế Tuấn và những người khác ngớ người ra.

Vạn vạn không ngờ, Hồng Quân và La Hầu lại đồng thời tiến hành giảng đạo vào lúc này.

Hai bên dường như cực kỳ ăn ý, có chuyện gì sao?

"Hình Hạo đạo hữu!" Theo bản năng, Đông Hoàng Thái Nhất dường như đã hiểu, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hồng Quân và La Hầu làm vậy có phải vì ta trước đó đã chống đối ý chí Thiên Đạo không?" Lời này vừa thốt ra, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên ở một bên lập tức chấn động.

Nếu quả thật là như vậy, chẳng phải Thiên Đạo đã vội vàng sao?

Đông Hoàng Thái Nhất trảm Hồng Mông Tử Khí đã chạm đến giới hạn của Thiên Đạo, nên mới khiến Hồng Quân và La Hầu vội vàng giảng đạo?

Phải biết rằng, lần này La Hầu sẽ ban phát Hồng Mông Tử Khí!

Nếu chư thần Hồng Hoang không hiểu rõ tình hình mà hấp thu nó, vậy đến lúc đó...

"Không sai!" Gật đầu, Hình Hạo ánh mắt lóe lên tinh quang, biết cơ hội kiếm tích phân đã đến.

Thiên Đạo đã vội vàng, mở sớm ba lần giảng đạo cuối cùng của Hồng Quân, sau đó là thời đại Thiên Đạo Thánh Nhân, trước mắt còn có bốn vị Thánh Nhân Thiên Định đứng đó.

Nói xong, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Tất cả quả thật là Thiên Đạo muốn ngăn cản việc lấy ra Hồng Mông Tử Khí." "Thậm chí là Thiên Đạo muốn tìm ra những quân cờ cần thiết trước khi tệ đoan của Hồng Mông Tử Khí bị bại lộ!" "Nếu không ngoài ý muốn, Hồng Mông Tử Khí mà La Hầu ban phát trong lần giảng đạo này sẽ khiến các chủ nhân của các đại thế lực đỉnh cấp Hồng Hoang đều có được Hồng Mông Tử Khí, sau đó trở thành cái gọi là Thiên Đạo

Thánh Nhân!" Nói xong, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên, nhìn về phía Đế Tuấn ở một bên: "Đương nhiên, nếu Đế Tuấn đạo hữu muốn Hồng Mông Tử Khí, bây giờ đến Hỗn Độn Ma Cung, dù không nhập ma ta cũng dám khẳng định La Hầu sẽ ban cho một đạo Hồng Mông Tử Khí." Lời này vừa thốt ra, toàn trường im bặt.

Minh Hà và những người khác ánh mắt lộ ra vẻ châm biếm, đặc biệt Hồng Vân lúc này càng sợ hãi vỗ vỗ ngực mình.

Chà!

Nếu năm đó không giao ra Hồng Mông Tử Khí, chỉ sợ cho dù sống sót, Chứng Đạo thành Thánh cũng sẽ trở thành quân cờ và khôi lỗi.

"Hỗn trướng!" "Đáng chết!" Cũng trong khoảnh khắc đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên chợt chửi rủa.

Sau khi chứng kiến cục diện vừa rồi, sao lại không tin lời của Hình Hạo được?

Năm đó nếu còn bán tín bán nghi, thì bây giờ đã tin tưởng sâu sắc không chút nghi ngờ.

Thêm vào việc Tử Tiêu Cung bây giờ mở giảng sớm, điều đó đại biểu cho điều gì há lại không nhìn ra?

Theo bản năng, hai người chợt nhìn về phía Lão Tử nói: "Đại ca, chúng ta phải làm sao đây?" "Đại ca, chúng ta đều có Hồng Mông Tử Khí trong người, nếu thật sự bị khống chế, vậy chúng ta..." Nghe vậy, Lão Tử không khỏi trầm mặc.

Ông đã lấy ra Hồng Mông Tử Khí, một chút cũng không nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên, mục đích cơ bản là sợ hai người sẽ sớm bại lộ.

Nhưng bây giờ xem ra, chuyện này lại trở thành một ẩn họa.

Dù sao, trong tình huống như vậy, ba lần giảng đạo của Hồng Quân đã bắt đầu.

Một khi ông ta rút lui vào hậu trường, Thiên Đạo tất yếu sẽ đẩy nhanh khả năng Chứng Đạo của tất cả những người có Hồng Mông Tử Khí.

Cho dù Tam Thanh và những người khác có thể không vội, nhưng Ma Đạo bên kia thì sao?

Một khi Ma Đạo tu sĩ xuất hiện Thánh Nhân, vậy thì phải đối phó thế nào?

Đến lúc đó...

Theo bản năng, Lão Tử chợt nhìn về phía Hình Hạo, mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, theo kiến giải của ngươi, sau lần giảng đạo này sẽ thế nào?" Lời này vừa thốt ra, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà, Vọng Thư và những người khác đều nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt tràn đầy vẻ tò mò.

"Đinh, kịch thấu thành công, thưởng 50000 tích phân!" Năm vạn tích phân!

Tốt, rất tốt!

Nghe tiếng nhắc nhở của hệ thống, Hình Hạo trong lòng đại hỉ.

"Thế nào?" Hít một hơi thật sâu, Hình Hạo nhanh chóng áp chế cảm xúc trong lòng, từ tốn nói: "Hồng Quân sẽ rút lui vào hậu trường, dung hợp Thiên Đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo.

Tu vi cũng sẽ theo đó đột phá lên tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Một khi Hồng Quân Hợp Đạo, thì La Hầu tất yếu cũng sẽ theo đó Hợp Đạo để đảm bảo bản thân đứng ở thế bất bại.

Đến lúc đó, trong Hồng Hoang sẽ xuất hiện hai vị Vô Cực Đại La

Kim Tiên gần như vô địch." "Một khi đến lúc đó, chư vị đang mang Hồng Mông Tử Khí trong người thì làm sao có thể từ chối sự sắp đặt của họ?

Dưới sự nghiền ép của sức mạnh tuyệt đối, tất cả mưu kế và sách lược đều chỉ là trò cười mà thôi." Sẽ như vậy sao!

Kinh hô một tiếng, Lão Tử và những người khác vội vàng.

Nếu quả thật như Hình Hạo đã nói, vậy một khi Hồng Quân và La Hầu Hợp Đạo, vận mệnh của họ sẽ bị chi phối, hậu quả đến lúc đó tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Theo bản năng, Nguyên Thủy và Thông Thiên chợt mở miệng hỏi: "Hình Hạo đạo hữu, vậy chúng ta phải làm sao đây?" "Hình Hạo đạo hữu, những năm qua ta cũng chưa tìm được tồn tại mà ngươi đã chỉ ra.

Một khi thật sự xảy ra chuyện như vậy, ta phải đối phó thế nào?" Khoảnh khắc đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên hoàn toàn hoảng loạn.

Đó không phải là Đông Hoàng Thái Nhất đã trảm Hồng Mông Tử Khí nên sẽ không bị khống chế.

Một khi Hồng Quân đến lúc đó cường hành yêu cầu họ Chứng Đạo thành Thánh theo sự sắp đặt của ông ta, thì tất yếu sẽ vì sự tồn tại của Hồng Mông Tử Khí mà trở thành khôi lỗi.

Chương 271

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 150000 tích phân!" Mười lăm vạn!

Vậy mà lại nhiều đến thế!

Đồng tử co rút, Hình Hạo kinh ngạc đến ngây người.

Lần trước năm vạn tích phân đã khiến hắn kinh ngạc, vạn vạn không ngờ lần này lại tăng gấp ba.

Cộng với mười vạn điểm tích phân đã tích lũy trước đó, bây giờ tích phân đã đạt hơn ba mươi vạn.

"Phải thừa thắng xông lên!" "Phải nhanh chóng gom đủ một triệu tích phân để đổi Bàn Cổ Nguyên Thần!" "Phải nhanh chóng hoàn thiện việc đề thăng chiến lực cấp cao của Vu tộc!" Lẩm bẩm trong lòng một câu, Hình Hạo ánh mắt lóe lên tinh quang, lập tức mở miệng nói: "Về điểm này, ta trước đây đã đề xuất kiến nghị với hai vị đạo hữu, nhưng nếu hai vị đạo hữu không thể hoàn thành điều kiện cơ bản ban đầu, vậy ta cũng không có bất kỳ biện pháp nào." "Vì hành vi lần này của Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu, Thiên Đạo sau này cũng sẽ triệt để ngăn chặn việc lấy ra Hồng Mông Tử Khí bằng cách tương tự." "Quan trọng nhất là, tình huống hiện tại của hai vị đạo hữu cực kỳ không ổn.

Nếu ta đoán không sai, một khi Hồng Quân hoàn thành ba lần giảng đạo, đến lúc đó các vị sẽ bị buộc Công Đức Thành Thánh, đến lúc đó..." Cuối cùng, Hình Hạo không nói tiếp, nhưng sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đại biến.

Công Đức Chứng Đạo!

Tồn tại yếu nhất trong năm đại pháp môn Chứng Đạo.

Đường đường là Nguyên Thần biến hóa ra, há có thể đi con đường như vậy?

Cho dù không thể Pháp Tắc Chứng Đạo, ít nhất cũng phải Trảm Tam Thi hoặc Khí Vận Chứng Đạo.

Từ trước đến nay, họ chưa từng đặt Công Đức Chứng Đạo vào trong lòng.

"Đạo hữu!" Theo bản năng, Lão Tử chợt mở miệng nói: "Về công đức, ba huynh đệ ta nếu từ chối, hẳn cũng sẽ không có vấn đề gì phải không?" "Nông cạn!" Lạnh lùng cười một tiếng, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Lão Tử nói: "Đạo hữu cũng đừng cho rằng mình an toàn rồi.

Đừng quên, sâu trong thức hải của các ngươi ẩn chứa Khai Thiên Công Đức của Bàn Cổ Đại Thần khi Khai Thiên Tích Địa.

Các ngươi mỗi người chiếm giữ một thành.

Một khi Thiên Đạo dẫn động Khai Thiên Công Đức trong thức hải, đến lúc đó ba vị đạo hữu còn có sức phản kháng sao?" Khai Thiên Công Đức của Bàn Cổ có tệ đoan!

Đồng tử co rút, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên kinh ngạc đến ngây người.

Họ đều biết về chuyện Khai Thiên Công Đức, và từ trước đến nay vẫn lấy đó làm vinh dự.

Dù sao Tam Thanh mỗi người được một phần Khai Thiên Công Đức của Bàn Cổ, còn Thập Nhị Tổ Vu cộng lại cũng chỉ được một phần mà thôi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Nghe Hình Hạo giảng thuật xong, hoảng loạn rồi!

Nếu Khai Thiên Công Đức bị Thiên Đạo hoặc Hồng Quân dẫn động ra, vậy thì không Chứng Đạo cũng không được.

Đến lúc đó chẳng phải đã từ bỏ tiềm lực và nội tình của bản thân sao?

Công Đức Chứng Đạo!

Mặc dù có thể giúp họ nhanh nhất tấn cấp cảnh giới Thánh Nhân, nhưng trong tình huống Công Đức Chứng Đạo thì còn tiềm lực gì đáng nói?

Tương lai chỉ sợ bất kỳ tồn tại Chứng Đạo bằng Trảm Tam Thi nào cũng có thể địch lại, huống chi còn có Khí Vận Chứng Đạo và Pháp Tắc Chứng Đạo.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 50000 tích phân!" Lại được năm vạn tích phân!

Tốt!

Rất tốt!

Nghe tiếng nhắc nhở của hệ thống, Hình Hạo trong lòng vô cùng vui mừng.

Chỉ cần tiếp tục kịch thấu, hắn có thể nhanh chóng gom đủ một triệu tích phân, mới có thể triệt để giúp Vu tộc quật khởi nghịch thiên cải mệnh.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử ba người vội vàng, không còn giữ kẽ mà vội vàng mở miệng hỏi: "Vậy chúng ta phải làm sao đây?" "Khai Thiên Công Đức của Bàn Cổ vẫn luôn tồn tại trong thức hải của ta, với sức mạnh của chúng ta căn bản không cách nào dẫn

dắt nó ra được." Không chỉ Tam Thanh, bao gồm cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác ở một bên lúc này cũng lộ ra vẻ tò mò.

Khai Thiên Công Đức của Bàn Cổ quả thực có giá trị phi phàm, thậm chí vì sự tồn tại của nó mà trong Hồng Hoang, ngay cả Thánh Nhân cũng không dám cưỡng chế Tam Thanh làm gì.

Nhưng nếu Hồng Quân Hợp Đạo tấn cấp thành Vô Cực Đại La Kim Tiên thì lại khác rồi.

Dưới sự áp chế của sức mạnh tuyệt đối, hầu như không có bất kỳ sức kháng cự nào, đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên bị Hồng Mông Tử Khí khống chế.

"..." Khẽ trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Cũng không phải là không có cách tiêu hao nó đi..." "Ví dụ như Lão Tử đạo hữu, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp của ngươi đã hấp thu không ít Khai Thiên Công Đức của Bàn Cổ.

Nếu có thể luyện hóa nó thêm một bước và dung hợp với Khai Thiên Công Đức trong cơ thể, vậy không chỉ có thể giải trừ tệ đoan bị người khác cưỡng chế Công Đức Chứng Đạo, mà thậm chí Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp trong tay ngươi còn có thể tiến thêm một bước, đạt đến cấp độ thật sự sánh ngang với Khai Thiên Tam Bảo." Nghe lời này, Lão Tử lập tức sáng mắt lên.

Nếu quả thật có thể như vậy, vậy đối với ông ta tuyệt đối là một cơ duyên.

Dù sao, hiện tại ông ta đã đi trên con đường Pháp Tắc Chứng Đạo, tu vi cũng đã đạt đến Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Có thể nói dưới Á Thánh hầu như không ai có thể làm tổn hại tính mạng ông ta.

Trong tình huống như vậy, sự tồn tại của Khai Thiên Công Đức cũng không còn quá cần thiết.

Nếu có thể chú nhập nó vào Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp để nó đạt đến cấp độ sánh ngang với Khai Thiên Tam Bảo, vậy thì...

"Đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ điểm!" Thở phào một hơi nặng nề, Lão Tử lúc này cả người nhẹ nhõm không ít.

Chỉ cần giải quyết được tệ đoan của Khai Thiên Công Đức, sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào đáng nói.

Chương 272

Một khi Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp lại lần nữa tiến hóa, vậy đối với thực lực bản thân mà nói cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

"Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo đạo hữu!" Ngược lại, Nguyên Thủy và Thông Thiên ở một bên lại vội vàng, vội vàng mở miệng hỏi: "Vậy còn chúng ta thì sao?" "Chúng ta có cách nào giải trừ tệ đoan này không?" Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi trầm mặc.

So với Lão Tử mà nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại kém không chỉ một bậc.

Chí ít ngay cả tệ đoan của Hồng Mông Tử Khí còn chưa giải trừ, trong tình huống như vậy, muốn giải trừ tệ đoan do Khai Thiên Công Đức mang lại hầu như không thể.

Dù sao, Thiên Đạo sẽ không cho phép.

Hồng Quân cũng sẽ không đồng ý!

Một khi hai người động thủ sẽ bị ngăn cản.

Dù trong Hồng Hoang, Thiên Đạo và Hồng Quân đều không dám mạo hiểm xuất thủ, nhưng Hồng Mông Tử Khí lại có thể nhiễu loạn tất cả.

"Tạm thời không có!" Nói xong, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Với tình huống hiện tại của hai vị đạo hữu, ta cũng không nói ra được bất kỳ biện pháp nào." "Đương nhiên, nếu có được Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo sánh ngang với Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, thì cũng có khả năng mượn cơ hội đó dẫn động Khai Thiên Công Đức của bản thân ra." "Nhưng trong toàn bộ Hồng Hoang, một tồn tại như vậy lại cực kỳ khó tìm.

Khả năng hai vị đạo hữu thành công là rất ít." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức trắng bệch.

Nghe lời của Hình Hạo, há lại không biết tình huống hiện tại của bản thân tệ đến mức nào.

Sau ba lần giảng đạo của Hồng Quân, ông ta sẽ Hợp Đạo tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Đến lúc đó, họ sẽ không có bất kỳ sức kháng cự nào.

Một khi bị Hồng Quân cưỡng chế Chứng Thánh bằng Khai Thiên Công Đức, thì hai người sẽ hoàn toàn xong đời.

"Đáng chết, đáng chết!" Miệng chửi bới, sắc mặt Nguyên Thủy cả người vặn vẹo gần như méo mó.

Khoảnh khắc đó, trong lòng tràn ngập vô tận bất cam và phẫn nộ, nhưng lại không thể làm gì được, dù rất không cam lòng nhưng cũng đành phải chấp nhận.

"Hậu Thiên Công Đức Bảo!" Ngược lại, Thông Thiên ở một bên lúc này lại sáng mắt lên, dường như đã hiểu ra, ánh mắt trong khoảnh khắc chợt tập trung vào Hình Hạo.

Chà!

Hắn nhớ rõ ngày xưa Hình Hạo từng lấy ra một kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo không hề thua kém Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp: Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Nếu có thể có được vật này, vậy thì...

Theo bản năng, Thông Thiên mở miệng muốn nói.

Nhưng lời đến khóe miệng, Thông Thiên dường như hiểu ra, liếc nhìn Nguyên Thủy đang trong cơn phẫn nộ rồi trực tiếp trầm mặc.

"Thú vị!" "Thông Thiên đang đánh chủ ý của ta!" Cảnh tượng này,

Hình Hạo nhìn vào mắt, bề ngoài không chút biến sắc, nhưng trong lòng lại khá kinh ngạc.

Hắn đoán được Thông Thiên đang nghĩ gì, Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích trên người hắn, bản thân nó cũng là do Thiên Địa Huyền Hoàng Khí và Khai Thiên Công Đức của Bàn Cổ hóa thành.

Nếu luyện hóa, nó cũng có uy năng sánh ngang với Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp. (Không khỏi khiến Hình Hạo trong lòng chấn kinh.

Dù sao, trước đây khi nhìn Tam Thanh, ba huynh đệ họ luôn Tam Thể Đồng Tâm.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lão Tử lại giấu diếm chân tướng giải trừ Hồng Mông Tử Khí.

Thông Thiên vậy mà cũng kiêng kỵ Nguyên Thủy sẽ tranh đoạt cùng mình!

Khoảnh khắc đó, Tam Thanh đã bắt đầu phân tâm, manh mối dần hiện rõ.

"Hồng Mông Tử Khí!" "Ảnh hưởng của ý chí Thiên Đạo sao!" Lẩm bẩm trong lòng một câu, Hình Hạo lập tức như có điều ngộ ra, nhìn sâu vào Tam Thanh một cái rồi tiếp tục mở miệng nói: "Hồng Quân giảng đạo, chư vị đạo hữu cũng nên đến rồi!" "Lần này ông ta sẽ giảng thuật pháp môn Tam Thi Hợp Nhất quan trọng nhất, thậm chí nếu không ngoài ý muốn, sau lần này Hồng Quân sẽ chỉ định người đại diện trong Hồng Hoang, để người đó đại diện Huyền Môn Đạo Giáo quyết chiến với Ma Đạo của La Hầu." Lại chọn người đại diện Huyền Môn Đạo Giáo!

Đồng tử co rút, Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều

thở dốc.

Mặc dù đều khá phản cảm Hồng Quân, thậm chí cực kỳ kiêng kỵ sự tồn tại của ông ta, nhưng điều đó không có nghĩa là họ không biết tầm quan trọng của người đại diện Huyền Môn Đạo Giáo.

Chỉ cần nắm giữ danh phận này, thì có thể thay thế Hồng Quân chưởng khống Khí Vận của Huyền Môn Đạo Giáo.

Dưới sự gia thân của Khí Vận vô biên, tu vi của họ sẽ đột nhiên tăng tiến vượt bậc, thậm chí...

"Hình Hạo đạo hữu!" Gần như ngay lập tức, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên ba người chợt mở miệng nói: "Thời gian không còn sớm nữa, chúng ta xin cáo từ trước!" Nói xong, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không nán lại, sau khi hành lễ với Hình Hạo thì vội vã quay người bay đi về phía ngoài Cửu Trọng Thiên Yêu Đình. ...Thấy tình hình này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất do dự.

Tư thế của Tam Thanh rõ ràng là muốn đi tranh đoạt vị trí người đại diện Huyền Môn Đạo Giáo.

Trong tình huống như vậy, dù hai huynh đệ có ý cũng chỉ sợ...

"Đế Tuấn đạo hữu!" "Thái Nhất đạo hữu!" Lúc này, Hình Hạo chợt quay đầu lại, ánh mắt lóe lên tinh quang nói: "Người đại diện Huyền Môn Đạo Giáo nhắm đến không chỉ là xuất thân, tư chất và thực lực, mà quan trọng hơn là người đó cần phải đối kháng được với Ma Đạo.

Vì vậy, chủ nhân của một phương thế lực mới là lựa chọn tốt nhất của Hồng Quân." "Hai vị đạo hữu lẽ nào không suy xét?

Chỉ cần có Khí Vận Huyền Môn Đạo Giáo gia trì, Yêu tộc mới có thể thật sự trở thành tồn tại cấp bá chủ." Nói xong, Hình Hạo trong lòng đầy mong đợi.

Bây giờ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không bị Hồng Mông Tử Khí khống chế.

Nếu có được danh ngạch đó, vậy thì Yêu tộc sẽ triệt để thoát khỏi sự khống chế của Hồng Quân.

Thậm chí, vì đã đoạt lấy Khí Vận Huyền Môn Đạo Giáo do Hồng Quân sáng lập, Yêu tộc cũng sẽ không còn khả năng quay đầu.

Chương 273

Đến lúc đó, Yêu tộc chỉ còn một con đường là liên thủ với Vu tộc, để đảm bảo không có thêm bất kỳ bất ngờ nào xảy ra, đối với Vu tộc mà nói cũng là một chuyện tốt.

"Thật sự như vậy sao!" "Đạo hữu lời này là thật sao!" Khoảnh khắc đó, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất kích động.

Nếu quả thật như Hình Hạo đã nói, vậy hai huynh đệ họ có cơ hội lớn.

Dù sao Yêu tộc đã được thành lập, trở thành đại thế lực đỉnh cấp trong Hồng Hoang chỉ đứng sau Vu tộc.

Trong tình huống như vậy, chỉ cần hai huynh đệ chủ động tranh thủ, dường như thật sự không phải không thể đấu lại Tam Thanh.

Nói xong, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, sau đó liền mở miệng: "Nếu vậy, vậy hai huynh đệ chúng ta cũng nên đi trước một bước." "Kim Ô, ở đây chiêu đãi tốt Hình Hạo đạo hữu và những người khác!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Kim Ô đạo nhân lập tức hiểu ý Đông Hoàng Thái Nhất, không chút do dự đồng ý.

Đến đây, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không nán lại, sau khi hành lễ với Hình Hạo vài người, liền quay người vội vã bay đi về phía bên ngoài.

Vì có Kim Ô đạo nhân tồn tại, toàn bộ Cửu Trọng Thiên Yêu Đình hoàn toàn thuộc về Yêu tộc, nên Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không kiêng kỵ gì.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 50000 tích phân!" Lại được năm

vạn tích phân!

Tốt!

Tốt!

Khóe miệng khẽ nhếch lên, Hình Hạo nhìn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rời đi, lập tức mở bảng cá nhân ra xem: 【Hình Hạo】【Chủng tộc: Bàn Cổ Vu Tộc】【Tu vi: Chuẩn Thánh Trung Kỳ (Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn)】【Huyết Mạch: Bàn Cổ Huyết Mạch】【Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến】【Pháp bảo: Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Chung, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thôn Thiên Hồ Lô, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên...】【Tích phân: 423200】 Bốn mươi hai vạn tích phân!

Còn thiếu sáu mươi mấy vạn nữa!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo không khỏi siết chặt hai nắm đấm trong tay, ánh mắt theo bản năng nhìn về phía Vọng Thư, trong lòng thầm nghĩ: "Nếu ta kịch thấu vị trí của Hi Hòa, chẳng phải cũng có thể kiếm thêm một đợt tích phân sao?" "Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ba người bay lên phía trước, cúi mình hành lễ nói: "Đạo Tổ giảng đạo lần thứ ba, ba chúng ta có nên đi không?" Nói xong, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo đầy mong đợi.

Mặc dù biết lần giảng đạo cuối cùng đối với bản thân không có nhiều lợi ích đáng nói, nhưng họ cảm thấy nếu đi thì có thể biết thêm một số điều.

Nhưng lại sợ Hồng Quân sẽ ra tay với họ.

Dù sao, đây là lần giảng đạo thứ ba.

Nếu Hồng Quân muốn đảm bảo sự phát triển của Huyền Môn

Đạo Giáo của mình, thì tất yếu phải loại bỏ những kẻ địch tiềm ẩn.

"Đi thì có thể đi!" Hoàn hồn, Hình Hạo nhìn ba người một cái, biết họ đang lo lắng, lập tức mở miệng nói: "Hồng Quân dù sao cũng là Đạo Tổ, không thể quang minh chính đại nhắm vào các ngươi." "Sau lần này ông ta sẽ Hợp Đạo, trong tình huống như vậy một khi ra tay với các ngươi thì cũng sẽ làm hỏng Khí Vận và cơ duyên của bản thân.

Vì vậy, sự an toàn của ba vị đạo hữu có thể được bảo đảm." "Quan trọng nhất là, nếu ta nhớ không nhầm, Hồng Quân hiện tại trong tay có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo tên là Càn Khôn Đỉnh." "Càn Khôn Đỉnh công phòng nhất thể, luận uy năng so với Hỗn Độn Chung cũng chỉ kém một chút, nhưng lại có một năng lực càng đặc biệt hơn: Luyện Hậu Thiên thành Tiên Thiên!" "Chỉ cần linh bảo bị ném vào trong đó đều có thể từ Hậu Thiên Linh Bảo chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Ví dụ như năm đó những khôi lỗi do Thiên Đạo thôi sinh ra, mỗi người cầm một thanh trường kiếm cấp Tiên Thiên Linh Bảo, hẳn là do vật này luyện chế ra." "Ta muốn thỉnh ba vị đạo hữu đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, giúp ta chú ý xem cuối cùng Hồng Quân sẽ truyền đỉnh này cho ai.

Dù sao giá trị của vật này thậm chí còn vượt trên Khai Thiên Tam Bảo." Luyện Hậu Thiên thành Tiên Thiên!

Có trọng bảo như vậy!

Minh Hà ba người kinh hô, ánh mắt đều lộ ra vẻ kinh hãi, không thể tin được và tham lam.

Càn Khôn Đỉnh!

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo có thể luyện chế hàng loạt Tiên

Thiên Linh Bảo, giá trị của vật này quả thật vượt trên Khai Thiên Tam Bảo.

Dù sao Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung tuy mạnh mẽ nhưng cũng chỉ có ba kiện.

Nhưng nếu nắm giữ Càn Khôn Đôn, chỉ cần có thủ đoạn luyện khí không kém, thì có thể luyện chế ra hàng loạt Tiên Thiên Linh Bảo.

Đến lúc đó không dùng Tiên Thiên Linh Bảo để ngự địch, cho dù ném nó đi tự bạo, uy năng tự bạo của một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cũng không hề thua kém một cường giả Chuẩn Thánh tự bạo.

Thật sự không có mấy người có thể chịu đựng được.

"Ta đã hiểu!" "Hình Hạo Tổ Vu, ta nhất định không phụ kỳ vọng!" Hít một hơi thật sâu, Minh Hà ba người lập tức cúi mình hành lễ, ngay lập tức cũng không chần chừ nữa, quay người vội vã rời đi.

"Minh Hà đạo hữu!" Thấy tình hình này, Hình Hạo trong đầu linh quang chợt lóe, lập tức mở miệng gọi: "Minh Hà đạo hữu, sau khi trở về từ Tử Tiêu Cung, hãy đến Tam Thập Tam Thiên tìm ta một chuyến.

Ta sẽ cho đạo hữu một cơ duyên, dù không Chứng Đạo thành Thánh, ít nhất cũng giúp đạo hữu đạt đến tầng thứ sánh ngang Á Thánh." Sánh ngang Á Thánh!

Có chuyện tốt như vậy sao!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Minh Hà lập tức kích động, hành lễ với Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu cứ yên tâm, sau khi từ Tử Tiêu Cung trở về, Minh Hà nhất định sẽ đến Tam Thập Tam Thiên quấy rầy." Nói xong, Minh Hà mới cùng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nhanh chóng rời đi, trong nháy mắt biến mất trong Cửu Trọng Thiên Yêu Đình.

Đến đây, toàn bộ Cửu Trọng Thiên chỉ còn lại Hình Hạo, Hình

Thiên, Vọng Thư và Kim Ô đạo nhân bốn người đứng đó.

Nhìn nhau, bốn người đều không mở miệng.

Đặc biệt là Kim Ô đạo nhân, tuy là đệ nhị Nguyên Thần của Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng dù sao cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, thực sự không tốt.

"Tỷ tỷ!" "Tỷ tỷ!" Lúc này, một tiếng hoan hô kinh ngạc chợt truyền đến.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy Hi Hòa trong bộ hồng trang vội vã chạy đến, sau khi đến bên cạnh Vọng Thư, lập tức lao vào lòng nàng.

"Hi Hòa!" Khẽ mỉm cười, Vọng Thư lúc này cũng thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó nàng không thấy Hi Hòa, tưởng rằng có chuyện gì xảy ra với nàng, bây giờ thấy Hi Hòa bình an vô sự, liền yên tâm.

Nói xong, Vọng Thư chợt nhìn về phía Hình Hạo ở một bên nói: "Hình Hạo đạo hữu, ta có một chuyện không biết đạo hữu có thể giải đáp giúp không?" Tình huống!

Nhíu mày, Hình Hạo kinh ngạc nhìn Vọng Thư một cái, không hiểu nàng muốn hỏi gì.

Nhưng nhìn thấy biểu cảm nghiêm túc của Vọng Thư cũng không giống đang nói đùa, Hình Hạo lập tức gật đầu nói: "Được, Vọng Thư đạo hữu cứ nói!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Vọng Thư ánh mắt lóe lên tinh quang nói: "Đạo hữu dường như có thể vị bặc tiên tri, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà và những người khác đều tin tưởng đạo hữu." "Cảnh tượng vừa rồi trong mắt người ngoài quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Chương 274

Nhưng họ đều là các đại thần thông giả đỉnh cấp Hồng Hoang, vậy mà lại vì lời nói của đạo hữu mà hành động." "Quan trọng nhất là, những chuyện chưa xảy ra vậy mà đạo hữu đều có thể nói ra.

Tất cả lại là vì sao?" Đã nhận ra rồi sao!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức hiểu ra vì sao Vọng Thư lại nói vậy.

Dù sao, loại chuyện tiên đoán tương lai này thật sự khó tin.

Trừ phi là người đích thân trải qua, nếu không người bình thường ý niệm đầu tiên đều sẽ khó tin.

"Đương nhiên là vì huynh đệ Hình Hạo của ta có thể dự kiến tương lai!" Chưa đợi Hình Hạo mở miệng, Hình Thiên ở một bên đã kiêu ngạo nói: "Nếu không phải huynh đệ Hình Hạo của ta, chỉ sợ bây giờ Hồng Hoang đều đã là bàn cờ của ý chí Thiên Đạo, chúng sinh đều sẽ trở thành quân cờ của nó." Nói xong, Hình Thiên có chút bất bình.

Sau khi có được Nguyên Thần, hắn đã thêm không ít lý tính, hiểu rõ được nhiều chuyện.

Nếu không phải Hình Hạo năm đó giúp Vu tộc nghịch thiên cải mệnh, chỉ sợ bây giờ Vu Yêu đã sớm đại chiến, tất cả cũng sẽ như Hình Hạo đã nói năm đó, hai tộc bại vong song song rút khỏi vũ đài Hồng Hoang.

"Dự kiến tương lai!" "Không thể nào!" Kinh hô một tiếng, Hi Hòa khó tin nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Một lúc lâu sau, nàng mới hoàn hồn, mở miệng nói: "Hừ, đồ lừa đảo!" "Trên đời này làm gì có ai có thể dự kiến tương lai!" "Tỷ tỷ,

chúng ta đi thôi, đồ lừa đảo này." Nói rồi, Hi Hòa kéo Vọng Thư muốn rời đi.

"Khoan đã." Ngược lại, Vọng Thư đã hoàn hồn lại, thoát khỏi sự kéo lôi của Hi Hòa, sắc mặt nghiêm túc nhìn Hình Hạo không chút buồn vui, từ tốn nói: "Hình Hạo đạo hữu, có thật không?" "Đương nhiên!" Khẽ cười nhạt, Hình Hạo liếc nhìn Vọng Thư một cái nói: "Đương nhiên, nếu có người không tin, vậy ta cũng không tranh biện.

Đạo hữu có thể coi tất cả là một câu chuyện cười." "Hình Thiên, chúng ta đi thôi, chuyện bên này đã xử lý xong, cũng nên quay về rồi!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Hình Thiên cũng không nán lại.

Trong mắt hắn, Hình Hạo là anh hùng Vu tộc, há có thể để người khác nghi ngờ, ngay cả nữ tử cũng không được.

"Hình Hạo đạo hữu xin dừng bước!" Thấy Hình Hạo sắp rời đi, Vọng Thư lập tức vội vàng, vội vàng mở miệng nói: "Không phải ta không tin, loại chuyện này quá khó tin." "Ta có một chuyện muốn nhờ, xin đạo hữu có thể giúp đỡ!" Nói rồi, Vọng Thư kéo Hi Hòa đến gần Hình Hạo, khẽ cúi mình hành lễ, tư thái cực kỳ khiêm tốn.

Thú vị!

Vọng Thư muốn nhờ ta!

Lẩm bẩm trong lòng một câu, Hình Hạo liếc nhìn Vọng Thư một cái rồi lập tức mở miệng nói: "Đạo hữu cứ việc nói ra, nhưng vì duyên cớ nghịch thiên cải mệnh, thần thông dự kiến tương lai của ta cũng đã suy yếu không ít.

Có giúp được hay không thì ta cũng không dám chắc." "..." Nghe lời này, Vọng Thư do dự.

Sự không chắc chắn của Hình Hạo khiến nàng không khỏi băn khoăn rốt cuộc có nên cầu cứu hay không.

“Hừ, đồ lừa đảo!” “Tỷ tỷ, chúng ta đi thôi, đừng tin hắn!” Lúc này, Hi Hòa ở một bên lại tỏ vẻ không vui nói, nhưng cũng không kéo Vọng Thư rời đi, rõ ràng là đang dùng kế khích tướng.

“Thú vị!” “Không hổ là Yêu Hậu tương lai!” Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo trong lòng cảm khái một câu, đồng thời sắc mặt lại cực kỳ bình thản nói: “Tin hay không tùy ngươi.

Ngược lại, Hi Hòa cô nương, theo ta thấy, vị trí của ngươi sau này có thể là dưới hai người trên vạn vạn người, tiền đồ quả thật không thể lường được.

Thậm chí còn sẽ sinh ra mười người con trai, lợi hại, lợi hại!” “A!” “Đồ nói xằng nói bậy!” Khoảnh khắc đó, Hi Hòa hoảng loạn, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cả người không biết phải làm sao.

Dưới hai người trên vạn vạn người thì cũng thôi đi, cùng lắm là ca ngợi thành tựu cao của nàng.

Nhưng Hình Hạo lại nói nàng sẽ có mười người con trai, làm sao nàng có thể chấp nhận được.

Dù sao, bây giờ nàng đang độc thân, đột nhiên biến thành mẹ của người khác, lại có mười đứa con...

“Hình Hạo đạo hữu!” Ngược lại, Vọng Thư lúc này lại ánh mắt tinh quang bắn ra, dường như đã hiểu ra, đột nhiên chắp tay hành lễ nói: “Xin Hình Hạo đạo hữu giúp ta!” “Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 20000 tích phân!” Hai vạn tích phân!

Ít quá!

Nhíu mày, Hình Hạo trong lòng lộ ra một tia thất vọng.

Không đợi nhìn dáng vẻ không tin tưởng của Hi Hòa ở một bên, hắn đã hiểu ra.

Không phải tích phân kịch thấu ít, mà là vì đương sự căn bản không tin lời mình nói.

Hệ thống này nhất định phải được người khác tin tưởng mới có thể kịch thấu.

Nếu không, năm đó khi hắn và Hình Thiên nói nhiều chuyện về Vu Yêu đại chiến hậu thế như vậy, há lại không thể kích hoạt hệ thống.

Nói xong, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Vọng Thư đạo hữu không cần như vậy!" "Chúng ta cũng là bạn bè hoạn nạn, chỉ cần ta có thể giúp được, nhất định sẽ không từ chối." "Không biết cô nương muốn cầu xin chuyện gì?" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Vọng Thư liếc nhìn Hình Thiên và Kim Ô đạo nhân một cái.

"Hình Hạo đạo hữu, ta đi xử lý một số chuyện trước." Thấy tình hình này, Kim Ô đạo nhân lập tức phản ứng, sau khi chắp tay hành lễ với Hình Hạo, liền quay người rời đi.

Hắn không dám mạo hiểm nghe, vạn nhất Vọng Thư phát điên, một Đại La Kim Tiên nhỏ bé không thể chống đỡ được.

"Hình Thiên, ngươi cũng ra ngoài trước đi!" Thấy tình hình này, Hình Hạo trầm ngâm một lúc, sau đó quay đầu nhìn về phía Hình Thiên nói: "Tìm các tu sĩ Địa Tiên nhất mạch hỏi xem, đã tìm được Lục Nhĩ Mi Hầu chưa!" "Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Hình Thiên cũng không nán lại nữa, lập tức quay người đi về phía bên ngoài.

Đợi hai người rời đi, toàn bộ Cửu Trọng Thiên chỉ còn lại Hình Hạo, Vọng Thư và Hi Hòa ba người.

Ngay sau đó, Hình Hạo cũng không còn giữ bí mật, khá tò mò hỏi: "Vọng Thư cô nương, bây giờ có thể nói được rồi chứ?" "Được!" Gật đầu, Vọng Thư cũng không chần chừ nữa, lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, điều ta muốn hỏi là, nếu có một sinh linh vô cùng

cường đại, thậm chí đủ sức sánh ngang Thánh Nhân nhưng lại không thể hóa hình, lại càng không thể di chuyển.

Phải làm sao đây?" "Có cách nào có thể giúp nó hóa hình không?" Tồn tại sánh ngang Thánh Nhân!

Không thể hóa hình!

Không thể di chuyển!

Đồng tử co rút, sắc mặt Hình Hạo nghiêm nghị.

Mọi chuyện đến nước này, há lại không nhìn ra những gì Vọng Thư miêu tả là sự thật.

Nhưng nếu thật sự có tồn tại như vậy, thì lại xuất phát từ đâu?

Chương 275

Vọng Thư và Hi Hòa trước đó chưa từng rời khỏi Thái Âm Tinh, thậm chí rõ ràng còn chưa đến Tử Tiêu Cung, vậy làm sao lại thành Chuẩn Thánh?

Chứng Đạo chi pháp từ đâu ra?

Từ đó có thể thấy, trên Thái Âm Tinh có một tôn tồn tại cấp Thánh Nhân, đang che chở Vọng Thư, Hi Hòa, thậm chí còn đang giáo đạo hai nữ.

Kết hợp với việc Vọng Thư vừa giảng thuật rằng nó không thể hóa hình, không thể di chuyển, đáp án trong khoảnh khắc đã rõ ràng.

"Nguyệt Quế Thụ sao!" Mở miệng, Hình Hạo sắc mặt nghiêm túc nói: "Thật không ngờ, Nguyệt Quế Thụ đồng là Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn lại sở hữu sức mạnh đáng sợ như vậy." "Không, ta quả thật cũng không có cách nào để nó hóa hình.

Nó quá cường đại, vẫn luôn bám rễ trên Thái Âm Tinh, chỉ sợ đã dung hợp thành một thể với nó." "Phải biết rằng, Thái Âm Tinh là do mắt phải của Bàn Cổ hóa thành, Nguyệt Quế Thụ hẳn đã nhận được di trạch của Bàn Cổ tồn tại trong đó.

Vì vậy, muốn hóa hình cực kỳ khó khăn, thậm chí hầu như không có bất kỳ hy vọng nào." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Vọng Thư và Hi Hòa lập tức trắng bệch.

Không ngờ Hình Hạo lại đoán trúng Nguyệt Quế Thụ, thậm chí nói ra những lời như vậy, khiến hai nữ trong lòng đều khá khó chấp nhận.

"Thật sự không có cách nào sao!" Hít một hơi thật sâu, Vọng Thư

cố nén sự thất vọng trong lòng nói: "Với năng lực dự kiến tương lai của Hình Hạo đạo hữu, chẳng lẽ cũng không có cách nào sao?" "Có mà cũng không có!" Gật đầu rồi lại lắc đầu, Hình Hạo do dự một lúc rồi nói: "Ta không có tuyệt đối nắm chắc, nhưng cũng có một phỏng đoán.

Nếu có thể thành công, vậy Nguyệt Quế Thụ hóa hình hẳn không thành vấn đề." "Ừm!?" Nghe lời này, Vọng Thư và Hi Hòa kích động.

Chỉ cần có một tia hy vọng, cho dù hy vọng đó cực kỳ mong manh, nhưng hai người cũng sẽ không từ bỏ.

Gần như ngay lập tức, Vọng Thư chợt mở miệng nói: "Xin Hình Hạo đạo hữu cho biết, bất kể cái giá nào Vọng Thư cũng có thể đáp ứng." Bất kỳ cái giá nào!

Thật trọng tình trọng nghĩa a.

Nhìn sâu vào Vọng Thư một cái, Hình Hạo có thể khẳng định nàng thật tâm muốn giúp Nguyệt Quế Thụ hóa hình, dường như không có tư tâm nào tồn tại trong đó.

Nói xong, Hình Hạo khẽ trầm ngâm rồi lập tức mở miệng nói: "Cũng chỉ là một phỏng đoán của ta mà thôi, rốt cuộc có thành công hay không ta cũng không rõ." "Vì vậy, cũng không cần Vọng Thư cô nương phải trả giá.

Chỉ cần cô nương nói cho ta biết những thông tin về chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần mà cô nương biết là được." Là như vậy sao!

Như có điều suy nghĩ gật đầu, Vọng Thư khẽ trầm ngâm rồi lập tức gật đầu nói: "Được, ta đáp ứng." "Hình Hạo đạo hữu, xin hãy cho ta biết phỏng đoán của ngươi!" "Được!" Khẽ cười nhạt, Hình Hạo cũng không còn giữ bí mật, lập tức mở miệng nói: "Rất đơn giản, tìm Phù Tang Thụ, một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn!" "Cây này

cực cương cực dương, và Nguyệt Quế Thụ có thể coi là tương sinh tương khắc tồn tại.

Nếu dùng Phù Tang Thụ đặt vào Thái Dương Tinh, hấp thu bản nguyên Thái Dương Tinh để cường đại bản thân." "Đợi đến khi Phù Tang Thụ đạt đến một trình độ nhất định, sau đó để Nguyệt Quế Thụ nuốt chửng nó.

Dưới sự giao hội của Âm Dương chi lực, vô hạn sinh cơ sẽ đản sinh, Nguyệt Quế Thụ cũng có thể mượn cơ hội này trực tiếp hóa hình, thậm chí càng thêm cường đại." Phù Tang Thụ!

Vậy mà!

Đồng tử co rút, thần sắc Vọng Thư và Hi Hòa lập tức nghiêm nghị.

Theo suy đoán của Hình Hạo, dường như tất cả thật sự khả thi.

Dù sao Âm Dương giao hội sinh cơ vô hạn, Nguyệt Quế Thụ cũng có khả năng mượn cơ hội này thật sự hóa hình ra.

"Tốt quá rồi!" Theo bản năng, Hi Hòa chợt hoan hô: "Tỷ tỷ, chúng ta cuối cùng cũng tìm được cách rồi!" "Chỉ là, tiếp theo chúng ta lại phải đi đâu để tìm Phù Tang Thụ?" Nói xong, sắc mặt Hi Hòa khá ngưng trọng.

Dù sao Phù Tang Thụ là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, nó tồn tại trong Hồng Hoang.

Chỉ hai người họ muốn tìm được thì khả năng là rất nhỏ.

"Bất kể thế nào, nhất định phải tìm được Phù Tang Thụ!" Ngược lại, Vọng Thư lúc này lại kiên định, hít một hơi thật sâu rồi lập tức chắp tay hành lễ với Hình Hạo nói: "Đa tạ Hình Hạo đạo hữu đã giải hoặc!" "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 150000 tích phân!" Mười lăm vạn tích phân!

Đồng tử co rút, Hình Hạo trong lòng vô cùng kinh hãi.

Không ngờ phỏng đoán của mình lại thật sự khả thi, thậm chí lần này số tích phân nhận được lại nhiều đến như vậy...

Nhất thời, thần sắc Hình Hạo biến hóa, trong lòng lập tức dâng lên một ý niệm đặc biệt: Người bị kịch thấu thực lực càng mạnh, ta nhận được tích phân càng nhiều.

Cải biến vận mệnh càng lớn, tích phân nhận được cũng càng nhiều!

Nếu quả thật là như vậy, vậy đợi đến khi thời đại Thánh Nhân giáng lâm, ta lại tiến hành kịch thấu đối với họ, chẳng phải có thể nhận được nhiều tích phân hơn sao?

Thậm chí...

"Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Vọng Thư nhận thấy Hình Hạo thất thần, theo bản năng khẽ gọi hai tiếng, sau đó nói: "Không biết đạo hữu muốn biết những thông tin chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần nào?" "Toàn bộ!" Hoàn hồn, Hình Hạo hít một hơi thật sâu, áp chế cảm xúc xao động trong lòng, lập tức mở miệng nói: "Ta hy vọng biết tất cả thông tin mà Vọng Thư cô nương biết." "..." "Được thôi!" Mở miệng, Vọng Thư khẽ trầm ngâm rồi không từ chối.

Ngay sau đó, nàng liền lấy ra một miếng ngọc phù từ trong lòng, nhắm mắt lại.

Pháp lực quanh thân chợt xao động, không ngừng chú nhập vào trong ngọc phù.

Khoảng một khắc đồng hồ sau, ngọc phù tỏa sáng rực rỡ.

Đôi mắt đang nhắm chặt của Vọng Thư chợt mở ra, tiện tay ném ngọc phù cho Hình Hạo nói: "Hình Hạo đạo hữu, ta đã đặt tất cả ký ức về chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần mà ta biết vào trong đó, ngươi hãy xem đi." "Được!" Đáp ứng một tiếng, Hình Hạo lập tức nhận lấy ngọc phù.

Tuy nhiên, chưa đợi hắn xem xét, Vọng Thư ở một bên lại lần nữa mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, ta sắp dẫn tiểu muội đi Hồng Hoang tìm Phù Tang Thụ, xin cáo từ trước." Nói xong, Vọng Thư khẽ cúi mình hành lễ, cũng không đợi Hình Hạo trả lời, liền dẫn Hi Hòa vội vã rời đi, dường như cực kỳ khẩn thiết muốn tìm Phù Tang Thụ.

"Thú vị!" "Xem ra Nguyệt Quế Thụ đã xảy ra vấn đề rồi!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo ánh mắt lóe lên tinh quang, lẩm bẩm trong miệng: "Sau Dương Mi, lại có một Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn Chứng Đạo Hỗn Nguyên.

Chỉ sợ Thiên Đạo sẽ không cho phép nó tiếp tục tồn tại." "Một khi quyền hành của Thiên Đạo tăng lớn, linh của Nguyệt Quế Thụ tất sẽ chết không nghi ngờ.

Vì vậy Vọng Thư mới khẩn thiết muốn giúp nó hóa hình, cải biến vận mệnh bị xóa sổ sao!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng hiểu ra vì sao vừa rồi hắn lại một lần được mười lăm vạn tích phân.

Bởi vì theo diễn biến ban đầu, Nguyệt Quế Thụ cùng lắm cũng sẽ bị triệt để xóa sổ sau Đạo Ma chi tranh.

Hiện tại lại được kịch thấu dẫn đến có một tia sinh cơ, cũng coi như nghịch thiên cải mệnh.

Một lúc lâu sau, Hình Hạo mới hoàn hồn.

Chương 276

Hắn liếc nhìn ngọc phù trong tay, lập tức dùng thần thức thâm nhập vào trong đó để tra xét.

Nhất thời, toàn bộ Cửu Trọng Thiên chợt im bặt.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, khí tức quanh thân Hình Hạo cũng đột nhiên trở nên có chút xao động.

"Hô ~" Rất lâu sau, khí tức quanh thân Hình Hạo khôi phục như ban đầu.

Hắn thở phào một hơi nặng nề, đồng thời nắm chặt hai nắm đấm nói: "Vậy mà lại có nhiều Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế đến vậy!" "Thật sự nằm ngoài dự liệu của ta, trong Thái Cổ Tinh Vực Hồng Hoang ẩn chứa không ít người.

Vu tộc ta muốn thống trị Hồng Hoang thiên địa, thì cũng phải mưu tính một phen mới được." "Thậm chí một khi Tam Thập Tam Thiên không ngừng khoách trương, chỉ sợ cũng sẽ dẫn dụ những kẻ đó rình mò.

Ta nhất định phải nhanh chóng đề thăng thực lực tổng thể của Vu tộc." Đã quyết định, Hình Hạo cũng không nán lại nữa, lập tức quay người bay đi về phía ngoài Cửu Trọng Thiên.

Hiện tại hắn có gần bốn mươi hai vạn tích phân trong tay, phải có cách gom đủ một triệu tích phân trước khi Hồng Quân hoàn thành ba lần giảng đạo, vì vậy nhất định phải tìm kiếm mục tiêu có thể kịch thấu.

"Hình Hạo huynh đệ!" Khi Hình Hạo vừa mới ra, từ xa tiếng Hình Thiên hô hoán chợt truyền đến: "Tìm được rồi, Hình Hạo huynh đệ,

tên đó đã bị chúng ta tìm thấy rồi!" Hửm!

Tìm được rồi!

Lục Nhĩ Mi Hầu cuối cùng cũng xuất hiện sao!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức kích động.

Lục Nhĩ Mi Hầu!

Đó là một quân cờ then chốt.

Là một phần tàn khu của Hỗn Độn Ma Viên hóa thành, tiềm lực của nó không thể nghi ngờ, thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng kiêng kỵ, nếu không năm đó cũng không thể keo kiệt nói ra câu "pháp bất truyền lục nhĩ".

Nếu có thể thu phục nó vào dưới trướng, vậy dựa vào mưu tính của Hình Hạo hoàn toàn có thể giúp Lục Nhĩ Mi Hầu nhanh chóng cường đại, từ việc thôn phệ ba đại linh hầu còn lại, cuối cùng diễn hóa thành căn nguyên của Hỗn Độn Ma Viên.

Nói xong, Hình Hạo lập tức đến bên cạnh Hình Thiên, mở miệng hỏi: "Hình Thiên, Lục Nhĩ Mi Hầu hiện tại ở đâu?" "Tại một sơn cốc bên bờ Bắc Hải!" "Theo báo cáo của thổ địa Địa Tiên nhất mạch, Lục Nhĩ Mi Hầu dường như bị lạc trong đó, không cách nào đi ra được." Bờ Bắc Hải!

Cuối cùng cũng tìm thấy!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, liếc nhìn các tu sĩ Yêu tộc không xa, nhưng không thấy người quen nào.

Hiển nhiên, ngay cả Thập Đại Yêu Soái và những người khác cũng đều theo Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đến Tử Tiêu Cung.

"Non nớt a." "Chỉ có một Kim Ô đạo nhân cấp Đại La Kim Tiên

trấn giữ, xem ra không rút ra được bài học lần trước!" "Nếu lúc đó Bắc Bộ Hồng Hoang bị người khác lại lần nữa xâm nhập, chỉ sợ Yêu tộc vừa mới thành lập lại phải chịu tổn thất nặng nề." Lẩm bẩm trong lòng một câu, Hình Hạo cũng không nói thêm gì nữa, thu hồi ánh mắt, sau đó dẫn Hình Thiên rời đi.

Vì không có Yêu Soái và người chủ sự ở đây, hắn cũng sẽ không đi chào hỏi những tiểu yêu đó.

Vù!

Vù!

Nhanh chóng bay đi, Hình Hạo thúc giục Thần Phượng Liệt Không Thuật đến cực hạn.

Cho dù biết tung tích của Lục Nhĩ Mi Hầu, nhưng trước khi hoàn toàn thu phục nó vào dưới trướng, Hình Hạo cũng không dám lơ là và chủ quan.

Tầm quan trọng của Lục Nhĩ Mi Hầu không cần phải nói.

Nếu kẻ đó dám từ chối, Hình Hạo sẽ không chút do dự tru sát nó, để đảm bảo không ai muốn mượn việc thôn phệ Hỗn Thế Tứ Hầu để có được căn nguyên Hỗn Độn Ma Viên.

Kẻ địch như vậy quá đáng sợ và cường đại, ngay cả Hình Hạo cũng không thể không coi trọng. ...Ngoài Tử Tiêu Cung!

Lúc này, Lão Tử và chư thần đã đến.

Vì có Hồng Quân tự mình mở ra truyền tống toại đạo, nên cũng không có vấn đề phải vượt qua Hỗn Độn hàng trăm, hàng ngàn năm.

"Kính chào Lão Tử đạo hữu!" "Kính chào Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu!" "Kính chào Đế Tuấn đạo hữu!" "..." Cửa Tử Tiêu Cung còn chưa mở, trên quảng trường chư thần liền bắt đầu nói chuyện với

nhau.

Trong đó Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn càng là đối tượng được nhiều đại thần thông giả chú ý.

Lão Tử là người đứng đầu Tam Thanh, chiến lực chỉ kém Tổ Vu Hình Hạo, không ai dám xem thường sự tồn tại của ông ta.

Đông Hoàng Thái Nhất và Lão Tử cũng không kém cạnh nhau là mấy.

Mặc dù không có nội tình và pháp bảo nhiều như Lão Tử, nhưng dù sao cũng đi con đường Lực Chứng Đạo, tiềm lực vô hạn.

Còn về Đế Tuấn!

Hiện tại là người duy nhất trong Hồng Hoang đã Trảm Tam Thi.

Không chừng sau khi nghe Hồng Quân giảng thuật về Tam Thi Hợp Nhất lần này, hắn có khả năng Chứng Đạo thành Thánh.

Trong tình huống như vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ nhiệt tình bắt đầu nói chuyện với các đại thần thông giả đó.

Yêu tộc vừa mới thành lập đang thiếu người, huống chi những người đến Tử Tiêu Cung nghe đạo hầu như không có mấy kẻ yếu kém.

Nếu có thể thu phục họ vào dưới trướng, vậy đối với tương lai của Yêu tộc chắc chắn sẽ có trợ lực lớn.

Ngược lại, Lão Tử lại có vẻ bình đạm hơn.

Mặc dù cũng đáp lại những người đến chào hỏi, nhưng ông ta lại không có ý kết bè kết phái, cũng khiến không ít đại thần thông giả e dè, sau khi chào hỏi xong liền đi về phía khu vực của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Là thế lực đỉnh cấp thứ hai trong Hồng Hoang, chỉ đứng sau Vu

tộc, chư thần trong lòng có một số ý nghĩ và cách làm.

Chương 277

Vừa hay mượn cơ hội này để thăm dò Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Nếu có thể đảm bảo lợi ích của bản thân được tối đa hóa, vậy những người đó cũng không ngại gia nhập Yêu Đình.

Mặc dù như vậy sẽ mất đi quyền chủ đạo, nhưng đừng quên Yêu tộc hiện tại là đại thế lực đỉnh cấp trong Hồng Hoang chỉ đứng sau Vu tộc, Khí Vận khổng lồ đó đủ để khiến bất kỳ ai cũng phải thèm muốn.

Nhất thời, ngoài Tử Tiêu Cung náo nhiệt phi phàm.

Toàn bộ quảng trường trong khoảnh khắc đó hệt như trở thành sân khấu riêng của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, khiến không ít chủ nhân các thế lực ngưỡng mộ không thôi, trong đó Đông Vương Công là mạnh mẽ nhất.

Cót két!

Lúc này, cánh cửa Tử Tiêu Cung đang đóng chặt chợt mở ra.

Toàn bộ khu vực quảng trường trong khoảnh khắc đó cũng chợt im lặng.

Tách tách!

Tiếng bước chân vang vọng, Hạo Thiên và Dao Trì từ trong cửa đi ra.

Sau khi cẩn thận nhìn lướt qua chư thần, Hạo Thiên chắp tay hành lễ nói: “Chư vị sư huynh, Đạo Tổ có lệnh, xin chư vị vào trong nghe đạo.” Sắp bắt đầu rồi sao!

Xem ra Hồng Quân đã không thể chờ đợi được nữa rồi!

Nhìn nhau một cái, Tam Thanh đều thấy sự ngưng trọng trong mắt đối phương, sau đó dẫn đầu bước vào trong.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và các đại thần thông giả khác cũng không còn nói chuyện, lần lượt bước vào trong Tử Tiêu Cung.

Chỉ là đại đa số đại thần thông giả lúc này lại đi ở phía sau Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hệt như thuộc hạ vậy.

Chư thần nhanh chóng tiến vào Tử Tiêu Cung.

Phóng tầm mắt nhìn, Đạo Tổ Hồng Quân lần này đã sớm khoanh chân tọa lạc trên cao đài chờ đợi, không hề như hai lần trước phải đến cuối cùng mới xuất hiện.

Thấy tình hình này, sắc mặt Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hi, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà và những người khác đều hơi biến đổi.

Việc Hồng Quân lần này làm trái lẽ thường khiến họ cảm thấy sự việc không hề đơn giản, nhưng lại không rõ rốt cuộc là chuyện gì.

Không chỉ vậy, sắc mặt Tam Thanh và những người khác đều lộ vẻ ưu sầu, đặc biệt là hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, giờ phút này đầy tâm sự nặng nề, trông cực kỳ bất an.

Đúng lúc này, một tiếng đóng cửa vang vọng.

Theo tiếng nhìn lại, liền thấy Hạo Thiên và Dao Trì đã đóng chặt đại môn Tử Tiêu Cung, bỏ mặc các tu sĩ bên ngoài đang vội vã đến, nói: "Đạo Tổ có lệnh, ba năm sau các ngươi mới có thể nhập môn nghe đạo!" Ba năm sau!

Nghe lời này, các tu sĩ Hồng Hoang đang vội vã trong quảng

trường đều sững sờ.

Hoàn toàn không hiểu chuyện gì, để Tam Thanh và những tu sĩ đến trước một bước tiến vào bên trong ba năm, chẳng lẽ là muốn khai tiểu táo?

Trong chốc lát, không ít cường giả cấp Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh đều vỗ ngực dậm chân, đáy mắt đầy vẻ hối hận.

Hồng Quân khai tiểu táo!

Dù chỉ ba năm thời gian, nhưng cũng đủ để người ta thụ ích trọn đời, đáng tiếc lại bỏ lỡ...

"Chuyện gì vậy!" "Đạo Tổ làm vậy là vì lẽ gì!" "..." Cùng lúc đó, chư thần Hồng Hoang trong Tử Tiêu Cung giờ phút này cũng đều bị thao tác đột ngột này làm cho ngây ngốc, nhìn nhau mà hoàn toàn không biết Hồng Quân mưu đồ gì.

Mặc dù bất ngờ, chư thần cũng kịp phản ứng, dù không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng ít nhất hiện tại dường như là một chuyện tốt đối với họ.

Thế là, chư thần đều thu lại tâm tư, hướng về Hồng Quân trên cao đài mà hành lễ, miệng cao hô: "Bái kiến Đạo Tổ!" "Bái kiến Lão sư!" "..." "Ba!" Nghe vậy, Hồng Quân trên cao đài làm ra vẻ như vừa tỉnh mộng, đại thủ vung lên, pháp lực mênh mông cuồn cuộn ra, trực tiếp nâng chư thần dậy.

Khoảnh khắc đó, thần sắc Tam Thanh và những người khác đại biến.

Tất cả tu sĩ trong Tử Tiêu Cung nhìn về phía Hồng Quân, ánh mắt đều thêm một phần kinh khủng và sợ hãi.

Hồng Quân tùy tay vung lên đã tạo thành áp lực cực lớn cho họ, dưới pháp lực sâu không lường được như vực sâu đó, họ như con

kiến mà không thể chống lại, thậm chí ngay cả một tia ý niệm phản kháng cũng khó mà nảy sinh.

"Sau lần giảng đạo này, ta sẽ Hợp Đạo, không còn can thiệp vào sự vụ Hồng Hoang!" Không đợi chư thần phản ứng, Hồng Quân trên cao đài đã mở miệng trước: "Ta sẽ từ trong số các ngươi chọn ra một vị Hộ Đạo Giả, thay ta chưởng khống Huyền Môn Đạo Giáo, ứng phó cuộc tranh đấu sắp tới giữa Tiên và Ma Đạo." Hồng Quân muốn Hợp Đạo, không can thiệp vào sự vụ Hồng Hoang!

Hộ Đạo Giả Huyền Môn, chưởng khống Huyền Môn Đạo Giáo và tranh đấu với Ma Đạo!

Khoảnh khắc đó, chư thần sôi trào, ngay cả Tam Thanh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, những người đã sớm biết tin tức này từ Hình Hạo, cũng không ngoại lệ.

Trong nhất thời gian, ánh mắt Tam Thanh và những người khác đều nóng rực nhìn về phía Hồng Quân.

Dù sao Khí Vận của Huyền Môn Đạo Giáo cực kỳ khổng lồ, dù chưa hiển hóa ra Khí Vận Chân Long cũng là vì chưa lập chân tại Hồng Hoang, một khi thật sự bén rễ trong Hồng Hoang, tuyệt đối không kém cạnh sự tồn tại cấp bá chủ như Vu tộc.

"Chọn ta!" "Chọn ta!" "..." Trong lòng gào thét, ánh mắt chư thần nhìn Hồng Quân càng thêm nóng rực, hận không thể người sau lập tức tuyên cáo xưng vị Huyền Môn Hộ Đạo Giả.

Trong tình huống như vậy, Hồng Quân trên cao đài cũng hài lòng gật đầu, ánh mắt sau đó đảo qua toàn trường, rồi tập trung vào một người mà nói: "Đông Vương Công, có nguyện làm Hộ Đạo Giả Huyền Môn của ta!" Đông Vương Công!

Một tiếng kinh hô, chư thần trong toàn bộ Tử Tiêu Cung đều sững

sờ.

Trước đó, họ đã đoán Hồng Quân có thể sẽ chọn Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, thậm chí là Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhưng vạn vạn không ngờ, lựa chọn cuối cùng của Hồng Quân lại là Đông Vương Công, một kẻ được xưng là Thiên Đình chi chủ, tuy rằng ở Hồng Hoang cũng là một phương thế lực chi chủ, nhưng đó là nhờ có Long tộc ở phía sau chống đỡ; nếu không có Long tộc, Thiên Đình của Đông Vương Công có là cái gì.

"Ta?" Đông Vương Công cũng sững sờ, cũng không ngờ Hồng Quân lại chọn mình.

Mặc dù bất ngờ, Đông Vương Công cũng kịp phản ứng, xưng vị Huyền Môn Hộ Đạo Giả, chưởng khống Khí Vận Huyền Môn Đạo Giáo, tuyệt đối là một nhịp điệu để quật khởi.

Năm đó, hắn đã đổi được Hồng Mông Tử Khí từ Hồng Vân, trong tình huống như vậy, hắn càng thêm tự tin vào vị thế của mình, thậm chí...

Chương 278

"Đa tạ Đạo Tổ!" Không nói lời thừa, Đông Vương Công trực tiếp quỳ xuống đất khấu bái nói: "Đệ tử Đông Vương Công nguyện ý trở thành Huyền Môn Hộ Đạo Giả, lấy Thiên Đình hộ Huyền Môn, từ đó chế hành Ma Đạo, vì Huyền Môn Đạo Giáo ta mà giành lấy thắng lợi!" "Tốt!" Hài lòng gật đầu, Hồng Quân đại thủ vung lên, chỉ thấy một cây Long Đầu Trượng và một cái đại đỉnh xuất hiện trong tay ông ta.

"Phù ha ha..." Thấy cảnh này, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân trong đám đông đều mắt sáng lên, ánh mắt dán chặt vào cái đại đỉnh đó, nếu không có gì bất ngờ, đây chính là Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh mà Hình Hạo đã nhắc đến.

"Đi đi!" Lúc đó, Hồng Quân đại thủ vung lên, Long Đầu Trượng và đại đỉnh bay vào tay Đông Vương Công, không đợi Đông Vương Công phản ứng, Hồng Quân liền tiếp tục nói: "Long Đầu Trượng này là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong đó ẩn chứa Hỗn Độn Chi Khí, có thể giúp ngươi ngự địch." "Càn Khôn Đỉnh là Tiên Thiên Chí Bảo, công thủ nhất thể có diệu dụng tồn tại, có thể giúp Thiên Đình của ngươi lớn mạnh, hộ vệ Huyền Môn của ta." Nói xong, Hồng Quân dường như đã nhớ ra, tay phải vung lên lấy ra một trận đồ tỏa ra Tiên Thiên Chi Khí, dưới ánh mắt sáng rực của chư thần mở miệng nói: "Đây là Vạn Tiên Trận Đồ, là một tòa đại trận cấp Thánh Nhân.

Có thể làm đại trận cho Thiên Đình Huyền Môn của ngươi để lập thế tại Hồng Hoang." Nói xong, Hồng Quân lại ném Vạn Tiên Trận Đồ cho Đông Vương Công khiến mọi động tác của hắn dừng lại.

"Đa tạ Đạo Tổ!" Lúc đó, Đông Vương Công cũng như vừa tỉnh

mộng, nhìn Càn Khôn Đỉnh, Long Đầu Trượng và Vạn Tiên Trận Đồ trong tay chỉ cảm thấy như đang nằm mơ, không chân thật, nhưng cũng thuận thế quỳ xuống đất tạ ơn.

Sau một lễ, Đông Vương Công hoàn toàn hồi thần, thu ba kiện Chí Bảo đó lại, rồi sắc mặt trịnh trọng nhìn Hồng Quân nói: "Đệ tử Đông Vương Công nhất định không phụ trọng thác của Đạo Tổ, hộ vệ Huyền Môn của ta, nguyện dẫn Thiên Đình đại quân tiêu diệt Ma Đạo nhất mạch, chứng tỏ uy danh chính thống của Huyền Môn ta!" Đến đây, chư thần trong Tử Tiêu Cung mới như vừa tỉnh mộng.

Từng người quay đầu nhìn Đông Vương Công, ánh mắt đầy ghen tị, đố kỵ và hận thù, đặc biệt là Tam Thanh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, năm người nhìn Đông Vương Công, ánh mắt hận không thể lập tức giết chết hắn tại chỗ.

Uổng cho năm người trước đó xem đối phương là đối thủ cạnh tranh, nhưng không ngờ cuối cùng người ngư ông đắc lợi trở thành Huyền Môn Hộ Đạo Giả, chưởng Khí Vận Huyền Môn, lại là Đông Vương Công, một kẻ danh bất kiến kinh truyện, thật sự là...

"Đạo Tổ!" Đông Hoàng Thái Nhất vô thức đứng dậy, ánh mắt nhìn Hồng Quân nói: "Chỉ bằng Đông Vương Công cũng xứng lĩnh đạo Huyền Môn sao!" "Nếu là như vậy, thì ta Đông Hoàng Thái Nhất là kẻ đầu tiên không phục!" Khoảnh khắc đó, Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn nổi giận, thậm chí không còn cố kỵ thân phận Đạo Tổ của Hồng Quân.

Nếu vị trí này rơi vào tay Tam Thanh thì cũng thôi, hắn có thể thừa nhận mình quả thật không bằng Tam Thanh, dù sao họ cũng là Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa.

Nhưng đáng tiếc, vị trí này lại bị Đông Vương Công đoạt được.

Phải biết, người sau trong số chư thần tuy được coi là không tệ,

nhưng cũng không phải là cường giả đỉnh tiêm.

Ngay cả việc hắn lập ra một cái Thiên Đình cũng là nhờ sự ủng hộ của Long tộc, tập hợp một số tán tu Hồng Hoang mà thôi, có tư cách dẫn dắt Huyền Môn Đạo Giáo sao?

Quan trọng nhất, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đã lập ra Yêu tộc, hiện tại là thế lực lớn cấp đỉnh phong chỉ đứng sau Vu tộc trong Hồng Hoang.

Trong tình huống như vậy lại muốn tôn Thiên Đình của Đông Vương Công, chẳng phải là vũ nhục ta Đông Hoàng Thái Nhất sao?

"Có ý kiến?" Hồng Quân khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Chỉ một cái nhìn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức phun ra một ngụm tiên huyết, toàn thân như bị sét đánh, thân thể lay động vài cái rồi lập tức quỳ rạp xuống đất, hai tay chống đỡ mặt đất không ngừng ho ra máu.

"Nhị đệ!" "Đông Hoàng!" Cảnh này lập tức khiến Đế Tuấn và các tu sĩ Yêu tộc khác đại kinh thất sắc.

Đông Hoàng Thái Nhất!

Đó là chí cường giả của Yêu tộc, càng là tín ngưỡng trong lòng họ.

Nhưng bây giờ thì sao?

Đông Hoàng Thái Nhất lại không chịu nổi một ánh mắt của Hồng Quân, Thánh Nhân, thật sự mạnh mẽ đến vậy sao?

Khoảnh khắc đó, toàn bộ Tử Tiêu Cung im phăng phắc, không ai dám lên tiếng nữa, ngay cả những chư thần trong lòng cũng bất mãn nhưng cũng không thể không cúi đầu, không dám nói thêm lời nào.

Vô!

Thật sự Hồng Quân quá mạnh mẽ!

Uy thế Thánh Nhân trong khoảnh khắc đó hiển lộ vô cùng trọn vẹn, thậm chí còn vượt xa sức mạnh có thể sánh với Thánh Nhân mà Thập Nhị Đô Thiên Trận khi triệu hoán Bàn Cổ nhục thân, hay Hình Hạo khi dùng Châu Thiên Tinh Thần Đại Trận, có thể đạt được.

"A ~" Trong miệng gào thét thê lương, đôi mắt Đông Hoàng Thái Nhất đỏ ngầu như máu, toàn thân khí tức cuồng bạo, lần lượt muốn đứng dậy, muốn phản kháng.

Nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Bất luận hắn phản kháng thế nào, dưới uy áp của Hồng Quân vẫn không thể đứng dậy, thậm chí theo từng khoảnh khắc trôi qua, uy áp trên người Hồng Quân càng thêm mãnh liệt, thậm chí ẩn ẩn mang theo một tia sát ý.

"Đạo Tổ!" Thấy tình hình này, Đế Tuấn không nhịn được nữa, nhanh chóng bước tới hành lễ nói: "Yêu tộc ta đối với việc Đông Vương Công đạo hữu trở thành Huyền Môn Hộ Đạo Giả không có bất kỳ ý kiến gì." "Xin Đạo Tổ khoan thứ tội bất kính của Thái Nhất!" Khoảnh khắc đó, Đế Tuấn đã khuất phục.

Dù trong lòng vạn phần không cam, nhưng tính mạng Đông Hoàng Thái Nhất lại nằm trong một niệm của Hồng Quân, trong tình huống như vậy, hắn không dám phản kháng nữa.

"Như vậy rất tốt!" Nhìn Đế Tuấn một cái, Hồng Quân phất tay xua tan uy áp đáng sợ đó, ánh mắt đảo qua chư thần tại chỗ nói: "Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ!" "Đại trận cấp Thánh Nhân cố nhiên cường đại, nhưng cũng chỉ có thể chống lại Thánh Nhân vừa mới chứng đạo mà thôi, trước sức mạnh tuyệt đối, cái gọi là đại trận

cấp Thánh Nhân không có bất kỳ ý nghĩa nào đáng nói." Nói xong, ánh mắt ông ta lại lần nữa tập trung vào Đông Vương Công, mở miệng nói: "Chỉ cần ngươi bái ta làm sư, ta liền tiêu trừ biến số tồn tại trong Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể ngươi, khiến ngươi triệt để dung hợp với nó, không thể bị người khác đoạt lấy!" Khiến Đông Vương Công triệt để dung hợp Hồng Mông Tử Khí!

Đồng tử co rụt, hô hấp của chư thần trong đại điện khoảnh khắc đó trở nên nặng nề.

Bao nhiêu năm qua, vì Hồng Vân năm đó đã giao dịch Hồng Mông Tử Khí, mục tiêu của rất nhiều người đều dồn lên Đông Vương Công, thậm chí đến nay vẫn chưa từ bỏ.

Dù sao Hồng Mông Tử Khí trên người Đông Vương Công chỉ cần chưa Chứng Đạo thành Thánh thì vẫn có khả năng bị đoạt lấy, nhưng bây giờ thì sao?

Hồng Quân lại muốn giúp Đông Vương Công tiêu trừ biến số tồn tại trong Hồng Mông Tử Khí, thậm chí giúp hắn triệt để nắm giữ Hồng Mông Tử Khí, vậy chẳng phải những người kia sẽ không còn bất kỳ cơ hội nào sao?

"Hồng Quân, sao có thể khi nhục ta và những người khác đến thế!" "Đáng chết, Hồng Quân thật sự coi ta và những người khác là quân cờ tùy ý bày bố sao?" "Hồng Quân, muốn đùa giỡn tất cả mọi người trong lòng bàn tay sao?" "..." Trong lòng gào thét, từng vị Đại Thần Thông Giả trong lòng đầy phẫn nộ, bất cam và cừu hận mãnh liệt đến cực điểm.

Đến nước này, sao lại không nhìn ra cái gọi là một đường sinh cơ mà Hồng Quân ban cho trước kia căn bản là giả dối, một khi Đông Vương Công bái Hồng Quân làm sư, thì sẽ không còn bất kỳ khả năng nào dùng Hồng Mông Tử Khí để Chứng Đạo thành Thánh nữa.

Ngay cả nếu có khả năng Chứng Đạo Hỗn Nguyên, nhưng đó cũng không được Thiên Đạo thừa nhận, càng không thể trở thành Thánh Nhân bất tử bất diệt được Thiên Đạo công nhận.

Quan trọng nhất, bản thân Đông Vương Công được đại cơ duyên gia thân, nếu hắn không Chứng Đạo thành Thánh, thì đừng nói chư thần khác, ngay cả Tam Thanh và những người được định sẵn là Thánh Nhân cũng e rằng...

"Đệ tử nguyện ý!" Không chút do dự, Đông Vương Công giờ khắc này liền quỳ rạp xuống đất, đáy mắt đầy vẻ kích động.

Thành công rồi!

Ta Đông Vương Công thật sự thành công rồi!

Chỉ cần triệt để nắm giữ Hồng Mông Tử Khí, sau này ta nhất định sẽ Chứng Đạo thành Thánh, khi đó lại chưởng khống Khí Vận Huyền Môn, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất đều là đệ đệ!

Khoảnh khắc đó, Đông Vương Công hùng tâm vạn trượng, một tia lo lắng vốn tồn tại trong lòng cũng hoàn toàn biến mất.

"Tốt!" Hài lòng gật đầu, trong mắt Hồng Quân tinh quang chợt lóe, tay phải vung lên, liền thấy một đoàn năng lượng màu tím từ trong cơ thể bay ra, ẩn chứa từng tia ý chí Thiên Đạo và ý chí Hồng Quân, trực tiếp bay vào thể nội Đông Vương Công.

Chương 279

"Hống..." Một tiếng gầm nhẹ, Đông Vương Công trong khoảnh khắc đó ngẩng đầu gầm lên.

Dưới tình huống cổ năng lượng màu tím nhập thể, Hồng Mông Tử Khí trong thức hải lặng lẽ tỏa sáng, cùng với sự gia nhập của ý chí Thiên Đạo và ý chí Hồng Quân, đạo Tử Khí đó lặng lẽ tỏa sáng rồi trực tiếp dung hợp với Nguyên Thần của Đông Vương Công.

"Trảm!" Cũng trong khoảnh khắc đó, Đông Vương Công lặng lẽ bạo quát một tiếng: "Trảm!" Chỉ thấy một đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện ở khu vực trước mặt hắn, cung thân hành lễ nói: "Bần đạo Thuần Dương, bái kiến Bản Tôn!" Giây tiếp theo, khí thế quanh Đông Vương Công bùng phát, tu vi đại tiến trực tiếp đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

"Tê ~" Thấy tình hình này, chư thần Tử Tiêu Cung không khỏi lại lần nữa hít vào một ngụm khí lạnh.

Trảm Tam Thi!

Đông Vương Công đã hoàn thành Trảm Tam Thi!

Chỉ cần hoàn thành Tam Thi Hợp Nhất, thì Đông Vương Công có thể thật sự Chứng Đạo thành Thánh.

Thêm vào việc có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, độ khó Chứng Đạo thành Thánh sẽ bị giảm đi rất nhiều, chẳng lẽ Đông Vương Công muốn trở thành Thánh Nhân đầu tiên sau Hồng Quân sao?

"Đáng chết!" "Hỗn trướng!" Cảnh này khiến Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đều sắc mặt khó coi.

Họ đã nhìn ra, Đông Vương Công chính là người được Hồng Quân chọn, thậm chí việc người sau có thể trảm ra được Đệ Tam Thi rõ ràng là do Hồng Quân đang giúp đỡ.

Trong tình huống như vậy, một khi Đông Vương Công thật sự Chứng Đạo thành Thánh, thì thân phận Huyền Môn Hộ Đạo Giả của hắn sẽ hoàn toàn được xác lập, khi đó những người khác chẳng phải cũng sẽ phải chịu sự hạn chế của hắn, thậm chí...

"Bái kiến Đạo hữu!" Mở mắt ra, Đông Vương Công nhìn một cái vào Tự Ngã Thi trước mặt, toàn thân kích động vạn phần, đồng thời lập tức thu nó vào thức hải của mình.

Làm xong tất cả, ánh mắt Đông Vương Công liền nhìn về phía Hồng Quân, trực tiếp quỳ xuống đất khấu bái nói: "Đa tạ Đạo Tổ!" "Đa tạ Lão sư!" "Đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Lão sư, sẽ dẫn dắt Huyền Môn Đạo Giáo đánh bại Ma Đạo nhất mạch!" Khoảnh khắc đó, Đông Vương Công tràn đầy tự tin!

Luận tu vi, hắn đã Trảm Tam Thi!

Luận tư chất, hắn có Hồng Mông Tử Khí hộ thể, có Khí Vận Huyền Môn Đạo Giáo gia thân.

Trong tình huống như vậy, ngay cả Tam Thanh mà trước kia hắn còn kiêng kỵ cũng không còn để vào mắt nữa, kẻ duy nhất khiến hắn có thể kiêng kỵ, dường như cũng chỉ có Tổ Vu ~ Hình Hạo trong Hồng Hoang.

"Ừm!" Hài lòng gật đầu, Hồng Quân đại thủ vung lên nói: "Vị trí Huyền Môn đã giao cho ngươi." Nói xong, Hồng Quân khẽ búng ngón tay, một cái bồ đoàn lại xuất hiện sau Chuẩn Đề.

Làm xong tất cả, Hồng Quân nhìn Đông Vương Công nói: "Đông Vương Công, từ nay ngươi chính là nội môn đệ tử của ta, vào chỗ

ngồi đi!" Nội môn đệ tử!

Không phải thân truyền ư!

Thần sắc hơi biến đổi, Đông Vương Công vô thức liếc Tam Thanh một cái, trong lòng có chút không cam lòng.

Mặc dù bất ngờ, nhưng hắn cũng cảm thấy nhẹ nhõm rồi, Tam Thanh dù sao cũng là Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa, bất luận thế nào Hồng Quân cũng không thể đãi mạn.

"Vâng!" Đáp một tiếng, Đông Vương Công bước đi về phía bồ đoàn, khiến chư thần tại chỗ một trận ghen tị.

Nhưng Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Minh Hà và những người khác giờ phút này lại nhìn hắn với vẻ chế giễu.

Không ai biết tệ đoan của Hồng Mông Tử Khí là gì, huống hồ trong Hồng Mông Tử Khí của Đông Vương Công không chỉ tồn tại ý chí Thiên Đạo, mà còn có ý chí Hồng Quân.

Trong tình huống như vậy, Đông Vương Công sau này nhất định sẽ trở thành phụ thuộc phẩm của Hồng Quân, thậm chí sẽ hoàn toàn nghe lời ông ta, đó cũng là lý do vì sao Hồng Quân có thể an tâm giao Huyền Môn Đạo Giáo cho hắn quản lý.

"Đạo Tổ!" Trong tình huống như vậy, Nữ Oa trên bồ đoàn lặng lẽ đứng dậy.

Lập tức, ánh mắt chư thần đều nhìn về phía Nữ Oa, đặc biệt là Lão Tử, Minh Hà và những người khác.

Họ còn nhớ cuộc đối thoại giữa Hình Hạo và Phục Hi trước đó, và càng rõ ràng tâm tư của Hồng Quân đối với Nữ Oa, trong tình huống như vậy, Nữ Oa e rằng cũng phải đưa ra lựa chọn của mình.

"Nữ Oa, có chuyện gì?" Nhìn Nữ Oa, sắc mặt Hồng Quân biến

đổi, nhưng nhanh chóng khôi phục như thường.

Nhưng dù vậy, những người vẫn luôn nhìn chằm chằm Nữ Oa cũng đã nhìn thấy.

Khoảnh khắc đó, trong lòng đầy âm u và phẫn nộ, nhưng cũng không dám làm càn.

Dù sao bài học Đông Hoàng Thái Nhất trước đó vẫn còn rành rành trước mắt, Nữ Oa không cho rằng mình là đối thủ của Đông Hoàng Thái Nhất, tự nhiên cũng không thể là đối thủ của Hồng Quân.

Thế là, Nữ Oa lập tức quay đầu nhìn Phục Hi phía sau nói: "Đại ca!" "Được!" Phục Hi đáp một tiếng, lấy ra Hồng Tú Cầu nhìn Hồng Quân nói: "Đạo Tổ, Hồng Tú Cầu này là Chí Bảo, tiểu muội vô phúc tiêu thụ, xin Đạo Tổ thu hồi!" Nói xong, Phục Hi trực tiếp ném Hồng Tú Cầu về phía Hồng Quân, không cho ông ta bất kỳ cơ hội từ chối nào.

"Bá!" Khoảnh khắc đó, không ít Đại Thần Thông Giả trong Tử Tiêu Cung lập tức đứng dậy, khó tin nhìn về phía Phục Hi và Nữ Oa.

Hồng Tú Cầu!

Đó là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đáng sợ đó, sao lại không muốn chứ?

Quan trọng nhất, vật này là Hồng Quân ban cho Nữ Oa, bây giờ Phục Hi lại trả về, chẳng lẽ hai người họ không sợ cơn giận của Hồng Quân sao?

Rõ ràng có bài học Đông Hoàng Thái Nhất trước đó, Nữ Oa và Phục Hi lại muốn làm chuyện như vậy, rốt cuộc là chuyện gì?

"Phục Hi!" Sắc mặt trầm xuống, toàn thân Hồng Quân khí tức trong khoảnh khắc đó bạo động, nhìn Hồng Tú Cầu trước mặt, sát ý trong mắt căn bản không thể che giấu.

Sao lại không biết Phục Hi trả lại Hồng Tú Cầu đại biểu cho điều gì!

Tuy không biết rốt cuộc mọi chuyện đã bại lộ ra sao, nhưng không thể nghi ngờ, Phục Hi và Nữ Oa biết vật này đại biểu cho điều gì, càng hiểu rõ hàm ý của nó.

Khoảnh khắc đó, Hồng Quân cuối cùng cũng hiểu vì sao tu vi của Nữ Oa lại đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, không phải vì triệt để luyện hóa Hồng Tú Cầu, mà là vì đã từ bỏ Hồng Tú Cầu, không có sự hạn chế của vật này, Nữ Oa đột phá cũng không còn nhiều trở ngại nữa.

"Đáng chết!" "Vì sao Thiên Đạo không báo cho ta!" Trong lòng thầm mắng một câu, Hồng Quân nội tâm lửa giận ngút trời, hận không thể thiên đao vạn quả Hình Hạo, kẻ đã bộc quang bí mật này, nhưng đáng tiếc lại không thể tùy ý ra tay với Nữ Oa và Phục Hi.

Đông Hoàng Thái Nhất trước đó là chủ động khiêu khích nên bị Thiên Đạo không ưa, mới có thể trấn áp người sau, nhưng Nữ Oa và Phục Hi thì không giống, một người là Thiên Định Thánh Nhân, một người lại là Thần Đình chi chủ, đều không phải là những kẻ mà Hồng Quân hiện tại có thể tùy ý diệt sát.

"Đạo Tổ!" Lúc đó, Nữ Oa lại lần nữa mở miệng nói: "Vật này với ta vô duyên, xin Đạo Tổ thu hồi!" "Còn về những hậu quả có thể tồn tại, Nữ Oa nguyện một mình gánh chịu, không liên quan gì đến ca ca Phục Hi của ta." "Tiểu muội!" Nghe lời này, Phục Hi lập tức sốt ruột.

Hắn biết sự nghiêm trọng của chuyện này, nếu Nữ Oa muốn một mình gánh chịu tất cả, thì...

Chương 280

"Đại ca!" Không đợi Phục Hi nói xong, Nữ Oa mở miệng cắt ngang nói: "Giao cho muội đi, vốn dĩ là chuyện của muội!" "Bao nhiêu năm qua huynh vẫn luôn che chở muội, lần này hãy để muội tùy hứng một lần." Nói xong, Nữ Oa liền quay đầu nhìn về phía Hồng Quân, không nói lời nào, cũng không có một tia tức giận, từ đầu đến cuối đều lạnh lùng, dường như đang chờ đợi câu trả lời của ông ta.

"Ai!" Thấy tình hình này, Phục Hi không khỏi thở dài một tiếng, biết không thể ngăn cản Nữ Oa nữa.

Đồng thời, chư thần xung quanh trong khoảnh khắc đó cũng đã phản ứng, từng người vừa nhíu mày, vừa lẩm bẩm trong lòng: "Chuyện gì vậy?" "Cái Hồng Tú Cầu kia rốt cuộc có gì không ổn?" "Nữ Oa và Phục Hi lại dám cứng rắn chống lại Hồng Quân vì nó, rốt cuộc là vì lẽ gì?" "Đáng chết, trong đó rốt cuộc có bí mật gì, tình huống giữa Hồng Quân, Nữ Oa, Phục Hi ba người này rốt cuộc là gì!" "..." "Nữ Oa!" Trong tình huống như vậy, Hồng Quân không thể không kiềm chế cơn giận trong lòng, chậm rãi mở miệng nói: "Hồng Tú Cầu này là khí cụ chứng đạo của ngươi, xác định không cần sao?" "Xác định!" Gật đầu, Nữ Oa thần sắc kiên định nói: "Cảm tạ Đạo Tổ đã ưu ái, Nữ Oa không có ý lấy vật này!" "Tốt!" Cắn răng nghiến lợi, Hồng Quân chỉ cảm thấy chưa bao giờ phẫn nộ đến thế, đại thủ vung lên thu Hồng Tú Cầu lại, sau đó liền mở miệng nói: "Chuyện này ta đã đồng ý rồi!" "Nếu ngươi nghĩ thông suốt thì có thể tùy thời tìm ta đòi lại Hồng Tú Cầu." "Đa tạ Đạo Tổ!" Nghe lời này, Nữ Oa lập tức thở phào nhẹ nhõm, khom người hành lễ nói: "Linh Bảo tuy tốt, nhưng không phải điều ta mong muốn, không phải điều ta cần, dù chết Nữ Oa cũng sẽ không hối hận vì lựa chọn của mình." Nói xong, Nữ Oa

cũng không quản sắc mặt khó coi của Hồng Quân, trực tiếp ngồi xuống, nhắm hai mắt lại, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, một dáng vẻ hai tai không nghe chuyện ngoài cửa sổ.

"..." Thấy cảnh này, chư thần đều ngây người.

Nữ Oa coi thường Hồng Quân, thậm chí trước mặt toàn trường mà phản bác Hồng Quân như vậy cũng không sao, sự khác biệt đối xử này cũng quá lớn rồi chứ?

Vô thức, ánh mắt chư thần nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, như thể đang nói: "Xin miêu tả diện tích bóng ma tâm lý của ngươi." Trước điều này, khóe miệng Đông Hoàng Thái Nhất cũng giật giật.

Năm đó hắn cũng ở trong Thiên Điện Bàn Cổ, sao lại không biết tâm tư nhỏ bé của Hồng Quân đối với Nữ Oa, trước mặt chư thần xung quanh, hắn chỉ lạnh hừ một tiếng, trực tiếp nhắm mắt dưỡng thần.

Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác một bên cũng thu hồi ánh mắt, lập tức nhắm mắt dưỡng thần, một vẻ cao cao tự tại không liên quan đến mình.

"..." Thấy vậy, chư thần trong điện đều sững sờ.

Tình huống gì!

Lão Tử và những người khác lại nhất trí phản ứng như vậy là chuyện gì?

Chẳng lẽ giữa Hồng Quân và một số đệ tử có bí mật không thể nói ra?

"Chuẩn Đề đạo hữu!" Đặc biệt là Đông Vương Công vừa mới tấn thăng thành Thiên Định Thánh Nhân, giờ phút này càng đầy vẻ hiếu kỳ nhìn về phía Chuẩn Đề bên cạnh nói: "Chuyện gì vậy?" "Ta không biết!" Liếc Đông Vương Công một cái, Chuẩn Đề bề ngoài không

động thần sắc, nhưng trong lòng lại khinh bỉ Hồng Quân không thôi.

Thích Nữ Oa thì cứ nói thẳng ra đi, tuy là lão sư, nhưng là tình thầy trò, bản thân là Thánh Nhân đệ nhất thiên địa có ai dám nói gì đâu?

Nhưng đáng tiếc lại lén lút làm chuyện như vậy, chẳng khác gì cường mãi cường mại, quả thật là vô sỉ hết sức!

Đông Vương Công bị búng mũi một cái sau đó cũng không lên tiếng nữa, ngồi tại chỗ thỉnh thoảng nhìn về phía Nữ Oa và Hồng Quân không xa, trong lòng đầy hoài nghi...

Bờ Bắc Hải!

Hưu hưu!

Cùng với tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo và Hình Thiên liền đến một sơn cốc vô danh.

"Ở nơi này ư?" Quan sát vài lần, Hình Hạo lập tức phát giác sơn cốc bị Tiên Thiên Đại Trận bao phủ.

Tòa Tiên Thiên Đại Trận này trông có vẻ đặc thù, ít nhất dưới sự chú thị của Tinh Thần Thần Mục của ta, có vài nơi ẩn ẩn ước ước không thể nhìn thấu.

"Thú vị!" "Chẳng trách Lục Nhĩ Mi Hầu lại bị nhốt ở đây!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo lập tức hiểu ra nguyên nhân Lục Nhĩ Mi Hầu bị nhốt.

Nếu không, dựa vào thiên phú thần thông của người sau, đại trận tầm thường thật sự không thể nhốt được hắn.

"Hình Hạo huynh đệ!" Lúc đó, Hình Thiên một bên bước lên hỏi: "Chúng ta cứ thế xông thẳng vào sao?" "Đệ cảm thấy sơn cốc này ẩn ẩn có một cảm giác bất an." "Vô ngại!" Vẫy tay, Hình Hạo thần sắc

đạm nhiên nói: "Không thành vấn đề!" "Cứ trực tiếp theo ta vào là được." "Đại trận này tuy không tệ, nhưng dưới Tinh Thần Thần Mục của ta, tất cả cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào đáng nói." Quả thật!

Tinh Thần Thần Mục là do Tinh Thần Đạo Chủng sở hóa, bản thân nó không chỉ thao khống quy tắc sức mạnh tinh thần, lực động sát của nó thậm chí còn vượt qua thần thức, có thể nhìn thấu bản chất của mọi Tiên Thiên Đại Trận.

Thậm chí sau này theo sự cường đại càng thêm, cấp độ đại trận mà Tinh Thần Thần Mục có thể nhìn thấu cũng sẽ nhanh chóng được đề thăng.

Cho nên, tòa đại trận trước mắt tuy có một số thành phần đặc thù tồn tại, nhưng cũng không thể cản được Hình Hạo.

"Tốt!" Đáp một tiếng, Hình Thiên lập tức yên tâm, trực tiếp theo sát phía sau Hình Hạo tiến vào sơn cốc.

Nhanh chóng, hai người liền đến cửa vào sơn cốc.

Có Tinh Thần Thần Mục tồn tại, Hình Hạo dẫn Hình Thiên không tốn chút sức lực nào đã tiến vào bên trong.

Dọc đường tiến vào, Tinh Thần Thần Mục tìm kiếm xung quanh, nhưng vẫn không thấy bóng dáng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Cuối cùng, khi Hình Hạo và Hình Thiên đến khu vực đặc thù mà Tinh Thần Thần Mục không thể nhìn thấu, một đạo thân ảnh nhỏ bé liền xuất hiện trước mắt.

"Tìm thấy rồi!" "Lục Nhĩ Mi Hầu!" Nhìn đạo thân ảnh đó, khóe miệng Hình Hạo lập tức nhếch lên.

Tuy tình trạng của người sau trông không tốt, toàn thân tàn tạ không chịu nổi, nhưng đôi tai sáu lỗ mang tính tiêu chí đó lại không thể che giấu, trực tiếp bại lộ thân phận của hắn.

“Hình Hạo huynh đệ, đệ đi đưa hắn ra!” Thấy tình hình này, Hình Thiên lập tức cười ha hả, liền bước đi về phía trước.

Tuy nhiên, chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra.

Khi Hình Thiên tiếp cận khu vực của Lục Nhĩ Mi Hầu, một đạo quang huy đặc thù rực rỡ, trực tiếp đánh bật Hình Thiên trở lại chỗ cũ.

“Tình huống gì?” Đợi thân hình ổn định, Hình Thiên một mặt kinh ngạc nhìn Hình Hạo nói: “Hình Hạo huynh đệ, vừa rồi là chuyện gì?” “Sức mạnh đại trận!” Sắc mặt ngưng trọng, Hình Hạo thần sắc nghiêm túc nói: “Nếu không có gì bất ngờ, đại trận ở đây sở hữu khả năng phòng ngự cực lớn, thậm chí có thể phản đạn sức mạnh của một Chuẩn Thánh cường giả.” “Chẳng trách Lục Nhĩ Mi Hầu bị nhốt trong đó, loại sức mạnh đại trận này ngay cả Chuẩn Thánh bình thường e rằng cũng khó mà kháng cự, huống chi...” “Hình Thiên lùi lại, để ta thử xem!” Trong lời nói, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Châu Thiên Thần Phủ, bước đi đến khu vực mà Hình Thiên vừa bị đánh bật trở lại.

Tay trái vươn ra, Hình Hạo có thể rõ ràng nhìn thấy một kết giới trong suốt tồn tại, ngăn cản việc hắn tiếp cận, trong đó có sự dao động quy tắc đặc thù, nếu mạo hiểm xông vào sẽ bị cổ quy tắc đó đánh bật, thậm chí trọng thương.

“Thú vị!” “Ta càng tò mò trong đó rốt cuộc có gì!” Trong miệng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo lập tức lùi lại vài bước, đáy mắt sát cơ chợt lóe, đồng thời mạnh mẽ giơ Châu Thiên Thần Phủ lên chém về phía kết giới đại trận đó.

Hưu một tiếng, Châu Thiên Thần Phủ giáng xuống, dưới sự thao khống của Hình Hạo trực tiếp chém thẳng vào kết giới đại trận đó.

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, liền thấy đại trận chấn động, năng lượng đặc thù trong đó bốc lên, không ngừng kháng cự Châu Thiên Thần Phủ, hòng đánh bật Hình Hạo cả người lẫn phủ.

"Thú vị!" "Đã có thể chặn được một kích của ta!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, đồng thời trong miệng mạnh mẽ bạo quát một tiếng: "Nhưng vậy thì sao, đại trận nhỏ nhoi cũng muốn cản ta, phá cho ta!" Giây tiếp theo, sức mạnh của Hình Hạo bùng phát.

Sức mạnh Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn dưới sự gia trì của Lực Chi Pháp Tắc trong nháy mắt đã chấn nát kết giới đại trận đó.

"Phá!" Khẽ quát một tiếng, pháp lực quanh Hình Hạo dồi dào rót vào Châu Thiên Thần Phủ, phủ khí đáng sợ trong nháy mắt đã hủy diệt hoàn toàn kết giới đại trận.

Chương 281

Cát sát một tiếng, toàn bộ sơn cốc trong khoảnh khắc đó đều chấn động.

Ngay sau đó, Tiên Thiên Đại Trận bao phủ sơn cốc tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được, tại khu vực sâu trong sơn cốc, giờ phút này có một đạo quang trụ chín màu đặc thù xông thẳng lên trời, thiên địa linh khí trong khoảnh khắc đó nhanh chóng hội tụ về đây.

Trên vạn dặm trời xanh càng dị tượng sôi trào.

"Tình huống gì!" "Nơi đó có thứ gì lại dẫn động động tĩnh lớn đến vậy!" Thấy cảnh này, Hình Thiên kinh hãi nói bên cạnh Hình Hạo: "Hình Hạo huynh đệ, chúng ta dường như đã làm xuất thế một thứ không tầm thường rồi." Nghe vậy, Hình Hạo cũng liền hồi thần, Tinh Thần Thần Mục ở mi tâm mở ra, trực tiếp nhìn về phía sâu trong sơn cốc.

Giây tiếp theo, đồng tử Hình Hạo co rụt, vô thức kinh hô thành tiếng: "Không thể nào!" Phóng tầm mắt nhìn, tại nơi quang huy chín màu rực rỡ đó có một cây Ba Tiêu Thụ tồn tại.

Hách nhiên chính là cây năm đó đã chạy thoát khỏi tay Hình Hạo tại Bất Chu Sơn.

Chỉ là không giống với trước kia, trên Ba Tiêu Thụ lại xuất hiện chín phiến Ba Tiêu Diệp mới toanh, phân biệt tương ứng với: Âm, Dương, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi!

Nếu chỉ có vậy thì cũng thôi.

Ba Tiêu Diệp đản sinh, thì nhiều nhất cũng chỉ là một số Tiên Thiên Linh Bảo, thu lấy nó cũng thôi.

Dù sao hiện tại Hình Hạo đã là Chuẩn Thánh, thêm vào việc biết Ba Tiêu phiến có thể chạy trốn, chuẩn bị trước cũng có thể vạn vô nhất thất.

Nhưng điều khiến Hình Hạo khó mà tin được nhất, là trên Ba Tiêu Thụ đó lại có một đạo nhân ảnh khoanh chân tọa lạc.

Người đó trông cực kỳ trẻ tuổi, làn da trắng nõn, thân mặc đạo bào, toàn thân ngồi ở đó như hòa làm một với Ba Tiêu Thụ, Âm Dương Ngũ Hành Phong Lôi Chi Lực nhảy múa quanh thân, tu vi của hắn hách nhiên là cảnh giới Chuẩn Thánh.

Quan trọng nhất, giữa trán thanh niên có một ấn ký hình thoi đặc thù, ẩn ẩn ước ước có thể cảm nhận được trong đó có khí tức Hỗn Độn nhàn nhạt tràn ra.

"Người này là ai!" "Sao lại xuất hiện ở đây!" Hình Hạo siết chặt Châu Thiên Thần Phủ trong tay, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

Hắn có thể cảm nhận được, khí tức tỏa ra từ người này đối với hắn có uy hiếp cực lớn, thậm chí khí tức này còn không giống với khí tức trên người Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn.

"Hình Hạo huynh đệ, người này không đơn giản đâu." Lúc đó, Hình Thiên cũng bước lên, tay cầm Hình Thiên Phủ sắc mặt nghiêm túc, vẻ cảnh giác không thể che giấu.

"Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo trầm ngâm một lát rồi nói: "Hình Thiên, đệ cứu Lục Nhĩ Mi Hầu trước, tuy trọng thương hôn mê nhưng hắn vẫn chưa tử vong." "Ta đi gặp gã kia một chút!" "..." Nghe lời này, Hình Thiên vô thức muốn phản bác.

Dù sao người kia quá nguy hiểm, nếu Hình Hạo một mình mạo hiểm tiến lên, vạn nhất xảy ra chuyện gì...

Mặc dù bất ngờ, nhưng Hình Thiên cũng đã bình tĩnh lại.

Tuy không biết người kia và Hình Hạo ai mạnh ai yếu, nhưng nếu Hình Hạo còn không giải quyết được, thì mình đi theo dường như cũng chỉ thêm phiền phức, thậm chí có thể sẽ trở thành gánh nặng.

"Đệ biết rồi!" Miệng đáp một tiếng, Hình Thiên lập tức bước lên ôm Lục Nhĩ Mi Hầu trên mặt đất lùi lại.

Cùng lúc đó, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, nhấc chân bước đi liền đến trước Ba Tiêu Thụ, ánh mắt khóa chặt trên người nam tử nói: "Đạo hữu, đã tỉnh rồi, sao không trò chuyện một chút!" Nghe vậy, nam tử đang ngồi trên Ba Tiêu Thụ mở mắt ra, quan sát Hình Hạo một cái rồi lập tức mở miệng nói: "Tổ Vu Hình Hạo, không ngờ lại ở đây." "Năm đó ngươi đã lấy được Ba Tiêu Diệp, lẽ nào hôm nay muốn nhúng chàm cả Ba Tiêu Thụ sao?" "Ta khuyên ngươi đừng có ý đồ đó, bây giờ ngươi đã động chạm đến ta, phá hủy đại trận của ta thì cũng phải cho ta một lời giải thích." Quả nhiên, người này đã nhận được Ba Tiêu Thụ!

Nếu không phải là Ba Tiêu Thụ chi linh, vậy rốt cuộc là ai.

Ấn ký hình thoi đó tỏa ra khí tức Hỗn Độn, chẳng lẽ là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế?

Trong lòng nghĩ vậy, Hình Hạo bề ngoài lại không động thần sắc, tùy ý lắc lắc Châu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Đạo hữu, Hồng Hoang có câu 'kiến diện phân một nửa'!" "Trên Ba Tiêu phiến đã ngưng kết ra chín phiến lá, xem ra ít nhất cũng là cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp, một mình ngươi muốn độc chiếm có phải là hơi quá đáng không?" Hả!?

Nam tử nhướng mày, nhìn Hình Hạo thật sâu, sau đó mới nói: "Tổ Vu Hình Hạo muốn đoạt lấy sao?" "Nếu vậy, vậy thì cứ động thủ thử xem rốt cuộc có thành công hay không." Nói xong, nam tử trực tiếp nhắm mắt lại, coi thường sự tồn tại của Hình Hạo, tiếp tục tu luyện.

“Coi thường ta!” “Thật sự là nội tình đầy đủ a.” Thu trọn cảnh này vào mắt, trong mắt Hình Hạo tinh quang bắn ra, đồng thời vung Châu Thiên Thần Phủ thi triển Khai Thiên Cửu Thức – Nhất Phủ Phân Âm Dương.

Thứ lạp một tiếng, Khai Thiên Phủ Khí bùng phát, mang theo Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực tấn công về phía nam tử.

“Để ta xem nội tình của ngươi từ đâu mà có!” Ngẩng đầu, ánh mắt Hình Thiên khóa chặt trên người nam tử, trong lòng khá hiếu kỳ, người sau rốt cuộc có thủ đoạn và năng lực gì, lại có thể coi thường mình đến vậy.

Ông ông!

Ngoài dự liệu, khoảnh khắc Khai Thiên Phủ Khí tiếp cận, nam tử còn chưa hành động, chín phiến Ba Tiêu Diệp trên Ba Tiêu phiến lại động trước.

Giây tiếp theo, chín đại Ba Tiêu Diệp phiến động, liền thấy Âm Dương, Ngũ Hành, Phong Lôi Chi Lực cuồn cuộn xuất ra, trực tiếp va chạm với Khai Thiên Phủ Khí.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, liền thấy Hỗn Độn Chi Khí trên Khai Thiên Phủ Khí bị Ngũ Hành Âm Dương Chi Lực ma diệt, Diệt Thế Chi Lực thì bị Phong Lôi Chi Lực hủy diệt.

Không còn hai cổ sức mạnh gia trì, Khai Thiên Phủ Khí tuy uy thế không yếu đi bao nhiêu, nhưng khi tiếp cận khu vực của nam tử thì rõ ràng đã mờ nhạt đi.

“Phá!” Lúc đó, nam tử lặng lẽ mở miệng.

Chỉ một câu nói, như ngôn xuất pháp hành, Khai Thiên Phủ Khí đang tiếp cận trước mặt ba tấc trong nháy mắt liền tan rã, ba một tiếng hóa thành những hạt sáng tản mát xung quanh.

"Mạnh thật!" "Ngôn xuất pháp hành!" Đồng tử co rụt, sắc mặt Hình Hạo kinh hãi vô cùng.

Chỉ trong một khoảnh khắc giao thủ, hắn đã cảm giác được tu vi của nam tử ít nhất ở cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Thêm vào sự gia trì của bản thân Ba Tiêu Thụ và chín phiến Ba Tiêu Diệp, hắn quả thực có tư thế vô địch.

Đặc biệt là năng lực ngôn xuất pháp hành đó, như thể vạn vật trong thế gian đều nằm trong sự thao khống của hắn, khiến người ta vô thức nảy sinh ảo giác không thể địch nổi.

"Thú vị!" Nửa ngày, Hình Hạo hồi thần, ánh mắt khóa chặt trên người nam tử nói: "Ngôn xuất pháp hành, xem ra lai lịch của ngươi quả thật không đơn giản." "Nhưng thứ mà bản Tổ Vu đã nhìn trúng thì chưa bao giờ thất bại!" Nói xong, Hình Hạo tung người nhảy lên liền lao về phía Ba Tiêu Thụ.

Không để ý đến chín phiến Ba Tiêu Diệp kia, càng không để ý đến Ba Tiêu Thụ, một trong thập đại Tiên Thiên Linh Căn, hắn chỉ muốn làm rõ lai lịch và thân phận của nam tử, càng muốn làm rõ chiến lực của gã này rốt cuộc đang ở cảnh giới nào.

Dù sao mắt thấy Đạo Ma Chi Tranh sắp lại lần nữa thăng cấp, Vu tộc và Yêu tộc song song quật khởi đều nằm trong phạm vi thao khống của hắn, nhưng nếu lại xuất hiện một số tồn tại lai lịch không rõ, thì sẽ tràn ngập quá nhiều biến số.

Hưu một tiếng, Hình Hạo liền xuất hiện trên Ba Tiêu Thụ, Châu Thiên Thần Phủ run lên, trực tiếp chém thẳng vào mặt nam tử.

Chương 282

"Muốn động thủ sao?" Thấy tình hình này, nam tử khẽ nhíu mày, mắt thấy Châu Thiên Thần Phủ càng ngày càng tiếp cận, đột nhiên há miệng nói: "Ngũ Hành Ngự!" Giây tiếp theo, Ngũ Hành Chi Lực rực rỡ, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được ngưng tụ thành một tấm thuẫn bài trước người, cứng rắn chặn đứng bước tiến của Châu Thiên Thần Phủ.

Không đợi Hình Hạo phản ứng, nam tử lại tiếp tục mở miệng: "Âm Dương Giảo Sát!" Âm Dương Chi Lực bốc lên, hai thanh trường kiếm một đen một trắng ngưng tụ ở khu vực phía sau Hình Hạo, trực tiếp tấn công vào đầu lâu và trái tim hắn.

Âm Dương Chi Lực!

Thật không thể xem thường!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo lóe thân tránh né đôi Âm Dương Song Kiếm đang tấn công, ánh mắt nhìn nam tử thêm một tia cảnh giác.

Âm Dương Ngũ Hành Chi Lực bị người sau tùy ý thao khống, mỗi một loại năng lực dường như đều diễn dịch đến gần cảnh giới pháp tắc, tiềm lực của người này không hề đơn giản.

"Phong Lôi Long Xà!" Lúc đó, nam tử giơ tay đối chuẩn Hình Hạo lại lần nữa chỉ một cái.

Giây tiếp theo, Phong Lôi Chi Lực sôi trào, dưới sự thao khống của hắn diễn hóa thành rồng rắn, một trái một phải tấn công về phía khu vực của Hình Hạo.

Không chỉ vậy, cùng với sự cuộn mình của Phong Lôi Long Xà,

hai thanh Âm Dương Kiếm ngưng tụ ở xa cũng trong khoảnh khắc đó bay vút ra, liên thủ trực tiếp lao đến yếu hại của Hình Hạo.

"Tốt lắm!" Đối với điều này, Hình Hạo không hề e ngại.

Tuy kinh ngạc trước việc người sau nắm giữ Âm Dương Ngũ Hành và Phong Lôi Chi Lực, nhưng những sức mạnh này vẫn chưa đạt đến cảnh giới pháp tắc, không đủ để đối phó với hắn.

"Hỗn Độn Chung xuất!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, Hình Hạo trực tiếp triệu hoán Hỗn Độn Chung ra.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, lực trấn áp chư thiên từ Hỗn Độn Chung cuồn cuộn xuất ra, trong khoảnh khắc đã hủy diệt hoàn toàn Phong Lôi Long Xà và Âm Dương Nhị Kiếm.

Đợi làm xong tất cả, Hình Hạo ánh mắt khóa chặt nam tử, giơ Châu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Vị đạo hữu, để ta xem những thủ đoạn khác của ngươi thế nào." "Sức mạnh ngự Ba Tiêu Thụ cố nhiên cường đại, nhưng cũng chỉ là ngoại đạo mà thôi, bản thân đạo của ngươi mới là điều bản Tổ Vu ta hiếu kỳ." Nói xong, Châu Thiên Thần Phủ trong tay Hình Hạo vung chém, Khai Thiên Cửu Thức – Tứ Phủ Trảm Hỗn Nguyên được thi triển, phủ khí Khai Thiên khổng lồ dài vạn trượng xé toạc ra, Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực bốc lên trực tiếp xé nát không gian, thẳng hướng khu vực của nam tử mà tấn công.

"Khai Thiên tuyệt kỹ!" Thấy cảnh này, nam tử sắc mặt hơi biến đổi, ấn ký hình thoi giữa trán rực rỡ, liền thấy một đầu Thập Thủ Giao Long hư ảnh lặng lẽ hiện ra.

Ngao!

Tiếng rồng ngâm, Thập Thủ Giao Long gào thét, trực tiếp bay ra va chạm với Khai Thiên Phủ Khí.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất theo đó vang vọng, lực phá hoại khủng bố trong khoảnh khắc đó cuồn cuộn xuất ra, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được bắt đầu càn quét khu vực xung quanh, Hình Hạo và nam tử đều bị ảnh hưởng.

Không chỉ Hình Hạo có Hỗn Độn Chung hộ thể, mà nam tử kia cũng có Ba Tiêu Thụ hộ thể, nên lực dư ba kia cũng không thể gây thương tổn cho họ.

"A... te..." Lúc đó, một tiếng thảm thiết vang vọng.

Theo tiếng nhìn lại, liền thấy Hình Thiên nhanh chóng lùi lại, nhưng cũng bị dư ba bao phủ, ngay cả Tổ Vu chân thân của hắn cũng có chút khó mà chống đỡ.

Đặc biệt là Lục Nhĩ Mi Hầu đang hôn mê trong lòng hắn, giờ phút này toàn thân đầy vết thương, trong miệng thảm thiết liên miên, mắt thấy sắp không xong rồi.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, trong mắt Hình Hạo chợt lóe một tia âm u.

Lục Nhĩ Mi Hầu đối với ta là cực kỳ quan trọng, hơn nữa còn là một phần trong kế hoạch của ta, há có thể cho phép hắn chết như vậy?

"Đi!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, Hình Hạo trực tiếp triệu hoán Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên ra ném về phía Hình Thiên.

Đợi Hắc Liên tỏa sáng bao bọc Hình Thiên và Lục Nhĩ Mi Hầu

vào bên trong, mới đảm bảo lực dư ba kia không thể gây thương tổn.

Đến đây, Hình Hạo thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn về phía nam tử ở xa đang chuẩn bị tiếp tục động thủ, nhưng bất ngờ lại lặng lẽ xảy ra.

Chỉ thấy Thập Thủ Giao Long hư ảnh giờ phút này lặng lẽ nứt ra, trong đôi mắt mười tay một vệt huyết mang tỏa sáng, mười đạo quang tuyến màu xám xé không, trực tiếp tấn công về phía Hình Hạo.

"Cổ sức mạnh!" Nhướng mày, Hình Hạo cảm giác mười đạo quang trụ màu xám có chút quỷ dị, nhưng lại không rõ rốt cuộc trong đó có gì bất thường.

Xuất phát từ cảnh giác, Hình Hạo lóe thân tránh sang một bên.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, mười đạo quang trụ lướt qua, trực tiếp oanh kích xuống mặt đất.

Không có vụ nổ thanh thế lớn, nơi quang trụ đi qua một mảnh yên tĩnh, nhưng tất cả lại hóa đá với tốc độ mắt thường có thể thấy được, tất cả sinh cơ trong khoảnh khắc đó đều tiêu thất hoàn toàn.

"Thạch hóa!" Đồng tử co rụt, sắc mặt Hình Hạo lập tức trở nên nghiêm túc.

Cổ sức mạnh này quá đáng sợ, nếu bị đánh trúng, thì bản thân sẽ bị triệt để thạch hóa, thậm chí cổ lực lượng kia sẽ không ngừng hủy diệt sinh cơ trong cơ thể.

Bành!

Đột nhiên, một tiếng nổ vang vọng.

Liền thấy Thập Thủ Giao Long hư ảnh tan rã, Khai Thiên Phủ Khí trong khoảnh khắc đó cũng lặng lẽ tan vỡ.

Không đợi Hình Hạo hồi thần, một đoàn quang huy chín màu lại xông lên trời, liền thấy nam tử chậm rãi từ trên Ba Tiêu Thụ đứng dậy, ánh mắt khóa chặt Hình Hạo nói: "Tổ Vu Hình Hạo, thời gian đã không còn sớm, mong chờ lần gặp mặt tiếp theo của chúng ta." "Thiên Đạo đã đẩy nhanh vận chuyển thế giới, Thánh Nhân sắp giáng lâm, hy vọng đạo hữu có thể tồn tại." "Cái hư không vương tọa tồn tại trong Hỗn Độn kia, hy vọng đạo hữu cũng có một phần tranh lực." Nói xong, quang huy chín màu xông lên trời, cùng với một đạo ba động không gian đặc thù vặn vẹo, nam tử cùng Ba Tiêu Thụ đều theo đó biến mất không thấy tăm hơi.

"Phù ha..." Ngây ngốc nhìn cảnh này, Hình Hạo sững sờ.

Sức mạnh không gian!

Chương 283

Nam tử lại có thể dùng Không Gian Pháp Tắc!

Lời nói vừa rồi của nam tử càng tiết lộ tin tức kinh người, việc Thiên Đạo đẩy nhanh diễn hóa thế giới một điểm Hình Hạo đã biết, dù sao Hồng Quân và La Hầu giảng đạo sớm cũng có thể nhìn ra manh mối.

Nhưng cái hư không vương tọa trong Hỗn Độn mà nam tử nhắc đến lại là chuyện gì?

Trong ghi chép Hồng Hoang nào có liên quan đến sự tồn tại của hư không vương tọa?

Rốt cuộc tất cả là chuyện gì?

Hưu!

Lúc đó, Hình Thiên xé không, đợi đến bên cạnh Hình Hạo sau đó, lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ, rốt cuộc là chuyện gì?" "Nam tử vừa rồi rốt cuộc có lai lịch gì?" Nghe vậy, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia dở khóc dở cười.

Hắn làm sao có thể thật sự dự kiến tương lai, lại càng không thể hiểu được lai lịch của nam tử kia.

"Ta cũng không rõ!" Vẫy đầu, Hình Hạo ánh mắt liếc Hình Thiên một cái, sau đó tập trung vào Lục Nhĩ Mi Hầu đang bị hắn nắm trong tay nói: "Hắn chắc chắn sẽ biết một vài điều." Lời này vừa ra, Hình Thiên lập tức nhìn về phía Lục Nhĩ Mi Hầu trong tay, đáy mắt cũng theo đó lộ ra một tia kỳ vọng.

Dù sao nam tử kia quả thật cường đại.

Thao khống Ba Tiêu Thụ, thậm chí khiến nó diễn dịch ra chín

phiến Ba Tiêu Diệp đặc thù, một thân tu vi càng vượt trên Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, tuy không phải Á Thánh nhưng cũng không kém là bao.

"Địa Hoa, đi!" Lúc đó, Hình Hạo bắt đầu hành động, trực tiếp triệu hoán Địa Hoa ra, vận chuyển sức mạnh Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên trong đó trực tiếp rót vào thể nội Lục Nhĩ Mi Hầu, bắt đầu giúp hắn khôi phục thương thế.

"Ân hanh!" Sau một khắc, Lục Nhĩ Mi Hầu mơ màng tỉnh lại, khó khăn ngẩng đầu nhìn xung quanh một cái, sau đó ánh mắt liền định hình trên người Hình Hạo, dường như đã hiểu ra, đồng tử co rụt rồi trực tiếp mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ta có tình báo quan trọng muốn bẩm báo, xin đại nhân che chở ta!" Che chở!

Thú vị, xem ra Lục Nhĩ thật sự biết một vài điều!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Được, chỉ cần tình báo của ngươi đủ, bản Tổ Vu có thể che chở ngươi!" "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!" Lục Nhĩ Mi Hầu đại hỉ, lập tức không chần chừ nữa, vội vàng mở miệng nói: "Nam tử kia là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, đều hiệu trung cho một cường giả tên là Hỗn Độn Lão Tổ." "Theo những gì ta nghe lén được trong cuộc đối thoại, Hỗn Độn Lão Tổ kia là một tồn tại cùng cấp với Hồng Quân Lão Tổ và La Hầu Ma Tổ, giờ phút này đang tồn tại trong Hỗn Độn, âm mưu hủy diệt thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ Đại Thần khai tịch." "Không chỉ vậy, ta nghe nói ta là một trong những tàn khu của Hỗn Độn Ma Viên, cần phải bắt giữ ta, còn có ba kẻ khác giống như ta, từ đó triệu hoán Hỗn Độn Ma Viên để hạn chế ý chí Bàn Cổ, từ đó cho chúng có cơ hội hủy diệt Hồng Hoang." Hỗn Độn Lão Tổ!

Hủy diệt Hồng Hoang!

Nghe xong Lục Nhĩ Mi Hầu giảng thuật, sắc mặt Hình Hạo và

Hình Thiên đều ngưng trọng.

Nếu tất cả những gì người sau giảng thuật là thật, thì chuyện này có thể rất lớn, một tồn tại đủ sức sánh ngang Hồng Quân và La Hầu, vậy chẳng phải đại biểu cho cảnh giới của người sau ít nhất cũng ở tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng sao?

Cường giả như vậy, Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, thêm vào việc có những tồn tại giống như nam tử thần bí kia hiệu trung cho hắn, một khi hắn thật sự xâm nhập Hồng Hoang, thì..., "Hình Hạo huynh đệ!" Lúc đó, Hình Thiên sắc mặt nghiêm túc nói: "Mục tiêu của bọn chúng là hủy diệt Hồng Hoang, tuyệt đối không thể cho phép, thế giới do Bàn Cổ Đại Thần khai tịch, há có thể để chúng đạt được!" "À!" Gật đầu, sắc mặt Hình Hạo cũng trở nên nghiêm túc.

Hồng Hoang một khi bị hủy diệt, thì đại biểu cho Tiên Thiên Chi Khí sẽ hoàn toàn tiêu thất, khi đó sinh linh sẽ chuyển từ Tiên Thiên sang Hậu Thiên, ý chí của Bàn Cổ cũng sẽ hoàn toàn tiêu tán.

Một khi không còn sự che chở của ý chí Bàn Cổ, thì Vu tộc sẽ không có bất kỳ khả năng tự vệ nào, bất kể là Hồng Quân hay La Hầu, e rằng đều sẽ không chút do dự mà hạ sát thủ, thậm chí...

"Lục Nhĩ!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo ánh mắt lập tức khóa chặt trên người Lục Nhĩ Mi Hầu, rồi mở miệng nói: "Ta muốn thu ngươi làm đồ đệ, có nguyện bái ta làm sư không?" Thu ta làm đồ đệ!

Đồng tử co rụt, Lục Nhĩ Mi Hầu kinh ngốc, vạn vạn không ngờ Hình Hạo lại nói ra lời như vậy.

Dù sao trước đó, một câu "pháp bất truyền Lục Nhĩ" của Hồng Quân đã đoạn tuyệt khả năng bái sư bất kỳ đại năng Hồng Hoang nào của hắn, cũng từng khiến hắn tâm hôi ý lãnh.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo, cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân được công nhận trong Hồng Hoang, lại muốn thu hắn làm đồ đệ, tuyệt đối là một niềm kinh hỉ tột cùng.

"Đệ tử Lục Nhĩ bái kiến Sư tôn!" Không chút do dự, Lục Nhĩ Mi Hầu trực tiếp quỳ rạp xuống đất, thần sắc thành khẩn nói: "Đệ tử xin lấy đạo tâm phát thệ, từ nay về sau thề chết hiệu trung Sư tôn, hiệu trung Vu tộc!" "Tốt!" Nghe lời này, Hình Hạo hài lòng gật đầu.

Tiềm lực của Lục Nhĩ Mi Hầu không thể nghi ngờ, hắn là một trong những tàn khu của Hỗn Độn Ma Viên, chỉ cần triệt để nắm giữ hắn, thì sẽ chiếm giữ thế chủ động tuyệt đối.

Bất luận là Hồng Quân hay La Hầu, muốn tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu đều phải trải qua, thậm chí...

"Lục Nhĩ!" Một bước tiến lên, Hình Hạo đỡ Lục Nhĩ Mi Hầu dậy, tâm niệm vừa động mở ra Đoái Hoán Thương Điếm: "Hệ thống, đổi cho ta Cửu Chuyển Huyền Công!" "Đinh!

Đổi xong!" Giây tiếp theo, tin tức Cửu Chuyển Huyền Công liền xuất hiện trong não hải Hình Hạo.

Chỉ trong nháy mắt, Hình Hạo liền xem xong tin tức Cửu Chuyển Huyền Công, bản thân nó tuy truyền thừa từ Bàn Cổ không sai, nhưng lại không phải Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công hoàn chỉnh.

Cửu Chuyển Huyền Công đại khái là một phần ba của Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, Tổ Vu Đoạn Thể Thuật mà Tổ Vu truyền thừa xuống cũng là một phần ba của Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công.

"Vậy một phần ba truyền thừa còn lại đã đi đâu!" "Vị Bát Cửu Huyền Công của Tây Phương Giáo được cải tạo từ Tổ Vu Luyện Thể Thuật, vậy một phần ba truyền thừa khác đã đi đâu rồi!" Trong lòng

lẩm bẩm một câu, thần sắc Hình Hạo biến đổi vài lần rồi nhanh chóng bình tĩnh lại.

Tuy một phần ba truyền thừa còn lại biến mất không thấy, nhưng cũng không đại biểu cho việc cần quá để tâm, dù sao hắn có bản Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công hoàn chỉnh trong tay.

Thế là, Hình Hạo lập tức nhìn về phía Lục Nhĩ nói: "Lục Nhĩ, vi sư hiện tại truyền cho ngươi Cửu Chuyển Huyền Công và Châu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến." Nói xong, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, trực tiếp truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công, Châu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến cho Lục Nhĩ.

Làm xong tất cả, Hình Hạo quay đầu nhìn Hình Thiên một bên nói: "Hình Thiên, ta hiện tại cũng sẽ truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công và bản Châu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến hoàn chỉnh cho đệ." Nói xong, lại truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công và Châu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến cho Hình Thiên.

Đợi Hình Thiên và Lục Nhĩ tiêu hóa xong tin tức về Cửu Chuyển Huyền Công và Châu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến, hai người mở mắt ra nhìn Hình Hạo, sắc mặt đầy vẻ kích động.

Bản Châu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến hoàn chỉnh cực kỳ cường đại, huống chi Cửu Chuyển Huyền Công có thể Dĩ Lực Chứng Đạo.

"Đa tạ Sư tôn!" "Đa tạ Hình Hạo huynh đệ!" Cung thân hành lễ, Lục Nhĩ và Hình Thiên mở miệng nói lời cảm tạ, trong lòng cũng đầy vẻ kích động.

Đặc biệt là Lục Nhĩ!

Hóa hình đến nay chưa từng có công pháp và thần thông, hiện tại Hình Hạo trực tiếp truyền thụ công pháp đỉnh cấp và thuật pháp thần

thông đỉnh cấp cho hắn, tuyệt đối khiến hắn vui mừng khôn xiết.

"Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo nhìn hai người một cái, há miệng chuẩn bị nói thêm gì đó.

Tuy nhiên, không đợi hắn mở miệng, một tiếng kinh hô từ xa truyền đến: "Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo Tổ Vu!" "..." Theo tiếng nhìn lại, liền thấy một tu sĩ cảnh giới Chân Tiên vội vã chạy tới.

Đợi đến khu vực trước mặt ba người Hình Hạo, tu sĩ đó cung thân hành lễ nói: "Càn Tam của Địa Tiên nhất mạch bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Vừa rồi nhận được tin tức từ huynh đệ tộc Thảo Mộc, Vu Đế hạ lệnh triệu tập Hình Hạo Tổ Vu trở về, dường như đã xảy ra chuyện quan trọng." Vu Đế hạ lệnh tìm ta!

Chẳng lẽ Vu tộc xảy ra chuyện gì!

Chương 284

Thần sắc biến đổi, Hình Hạo và Hình Thiên lập tức căng thẳng.

Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế không ngừng xuất hiện, khiến họ cảm thấy nguy cơ, dù sao Bàn Cổ nhất mạch và Hỗn Độn Ma Thần nhất mạch vốn là tử địch bẩm sinh.

Hiện tại Vu Đế lại cấp tốc triệu tập trở về, chẳng lẽ...

"Ta biết rồi!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo áp chế cảm xúc xao động trong lòng nói: "Hình Thiên, Lục Nhĩ, theo ta!" Nói xong, thân thể Hình Hạo lay động, Châu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến thi triển hóa thành một con Thần Phượng khổng lồ cao mấy ngàn vạn trượng, giương cánh bay cao, Thần Phong Liệt Không Thuật thi triển, tóm lấy Hình Thiên và Lục Nhĩ nhanh chóng bay về phía Bất Chu Sơn.

Cùng lúc đó, Tử Tiêu Cung và Hỗn Độn Ma Cung cũng theo đó khai mở.

Cùng với việc Hồng Quân và La Hầu bắt đầu giảng đạo, toàn bộ thế giới Hỗn Độn nhờ đó được củng cố, đồng thời trong Hồng Hoang thiên địa sắc biến, vô số Thiên Đạo quy tắc từ trời giáng xuống, bắt đầu thẩm thấu Thái Cổ Tinh Vực, thẩm thấu đại địa Hồng Hoang.

"Chuyện gì vậy!" "Thiên địa vì sao đột nhiên biến sắc!" "Tình huống này, vì sao lại như vậy!" "…." Trong phút chốc, chúng sinh trong Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, sự xâm lấn của các tuyến quy tắc ẩn hiện kia khiến ai nấy đều cảm thấy một tia bất an.

Càng là những tồn tại có tu vi cường đại, giờ phút này càng thêm bất an.

“Chết tiệt!” “Thiên Đạo đang xâm lấn Hồng Hoang!” “…” Trong một số đại sơn linh khí nồng đậm, từng lão đạo theo đó bước ra, ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm bầu trời Hồng Hoang đang đại biến, từng người nắm chặt hai quyền, đáy mắt tràn đầy bất cam và vô nại.

Không biết bao lâu sau, những lão đạo đó đều thu hồi ánh mắt phẫn nộ, sau một tiếng thở dài, liền nhảy vọt bay về phía Hỗn Độn ngoài trời.

Xùy!

Xùy!

Trong phút chốc, khí tức cường hãn trong Hồng Hoang không ngừng dũng hiện, sau khi tiến vào Hỗn Độn, tung tích của họ liền biến mất.

Đương nhiên, mặc dù tuyệt đại đa số lão đạo đã rời khỏi Hồng Hoang, nhưng cũng có một bộ phận người lựa chọn ở lại, quay người về nơi bế quan, tiếp tục tu luyện.

“Chết tiệt, lại thành ra thế này!” Trên bầu trời, Hình Hạo phi tốc bay đi, đồng thời ánh mắt cũng chú ý tới cảnh sắc dị biến của Hồng Hoang.

Ta có thể rõ ràng cảm nhận được quy tắc Thiên Đạo đang không ngừng xâm lấn Hồng Hoang, cỗ sức mạnh ấy bị khí vận của chúng sinh bao bọc, khiến Bàn Cổ Ý Chí căn bản không thể ngăn cản.

Cùng với quy tắc Thiên Đạo không ngừng xâm lấn, toàn bộ ý chí Thiên Đạo trong Hồng Hoang cũng dần dần phục tô, chiếm cứ ba phương Đông, Tây, Bắc của Hồng Hoang.

Trừ ba mươi ba Thiên, Bất Chu Sơn và phía Nam Hồng Hoang bị Vu Tộc chiếm giữ ra, ý chí độc thuộc về Bàn Cổ hiển nhiên đã bắt đầu suy yếu.

Cứ theo tình huống này tiếp tục, không lâu nữa ba vùng đất của Hồng Hoang và Thái Cổ Tinh Vực sẽ bị Thiên Đạo ý chí triệt để bao phủ, khi đó Bàn Cổ ý chí sẽ khó lòng chủ đạo Hồng Hoang, thậm chí...

"Không thể đợi thêm nữa!" "Phải quay về thương nghị với Thập Nhị Tổ Vu về thời đại Thánh Nhân sắp tới!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo nắm chặt hai quyền, hạ quyết tâm phải nhanh chóng hoàn thành bố cục.

Bàn Cổ Nguyên Thần!

Nhất định phải đổi nó ra!

Chỉ có như thế, mới có thể khiến Vu Tộc chân chính lập thân ở Hồng Hoang, thậm chí không sợ thời đại Thánh Nhân sắp giáng lâm.

Đã hạ quyết tâm, Thần Phượng do Hình Hạo biến hóa vỗ cánh, tốc độ nhanh hơn.

Dưới sự phi tốc bay đi, trong vòng nửa tháng liền quay về vùng đất Bất Chu Sơn.

Một đường nhanh chóng bay vào trú địa của Vu Tộc, Hình Hạo giải trừ Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến, mang theo Hình Thiên và Lục Nhĩ từ trời hạ xuống bên ngoài Bàn Cổ Điện.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "…." Những Đại Vu thủ hộ bên ngoài Bàn Cổ Điện lập tức cung kính hành lễ, nhìn Hình Hạo với ánh mắt đầy sùng bái và hướng về.

"Ba!" Phất phất tay, Hình Hạo ánh mắt lướt qua đám Đại Vu một cái, liền mở miệng nói: "Vu Đế có ở trong Bàn Cổ Điện không?" "Có ạ!" Gật đầu, một danh Đại Vu lập tức đáp: "Vu Đế có lệnh, nếu Hình Hạo Tổ Vu về, thì trực tiếp tiến vào Bàn Cổ Điện." "Tốt!" Đáp một tiếng, Hình Hạo ánh mắt nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu bên cạnh, hơi trầm

ngâm, liền mở miệng nói: "Đây là Lục Nhĩ, là đệ tử của Ta, đưa nó đến Ngộ Đạo Cung!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Đại Vu đó không dám chậm trễ, lập tức đi đến trước mặt Lục Nhĩ nói: "Đi theo ta!" "Tốt!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ cũng biết tiếp theo Hình Hạo muốn thương nghị sự tình với Đế Giang và các Tổ Vu khác.

Ngay lập tức, Lục Nhĩ liền mở miệng nói: "Sư tôn, vậy con xin đi tu luyện trước." Nói xong, liền theo Đại Vu đó rời đi.

"Hình Thiên, cùng Ta vào trong!" Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không nán lại, phất tay dẫn Hình Thiên thẳng hướng Bàn Cổ Điện đi vào.

Đát đát.

Đát đát.

Khi hai người bước vào Bàn Cổ Điện, một cỗ huyết khí nồng đậm liền ập vào mặt.

Không chỉ vậy, sau khi tiến vào điện, Hình Hạo và Hình Thiên đều cảm nhận được một cỗ khí tức đặc thù, sự tồn tại đó cực kỳ cường đại, thậm chí còn trên cả Thập Nhị Tổ Vu.

"Tình huống gì!" "Có địch nhân!" Nhướng mày, Hình Thiên lập tức rút Hình Thiên Phủ ra nói: "Hình Hạo huynh đệ, chẳng lẽ có tặc nhân xâm nhập?" "Ta cũng không rõ!" Lắc đầu, Hình Hạo sắc mặt cũng cực kỳ nghiêm túc, vung tay lấy ra Chu Thiên Thần Phủ, sau khi nhìn Hình Thiên một cái, liền bước vào trong.

Khi tiến vào nội bộ Bàn Cổ Điện, có thể thấy Thập Nhị Tổ Vu giờ phút này đang tụ tập bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì, từng người đều quỳ một gối xuống đất, trông vô cùng thành khẩn.

"Không thể nào!" "Thập Nhị Tổ Vu sao có thể khuất phục!" Đồng tử co rút, Hình Hạo kinh ngạc ngây người.

Thập Nhị Tổ Vu!

Kia là Thập Nhị Tổ Vu a, cho dù Thánh Nhân giáng lâm cũng sẽ không quỳ bái như vậy, là ai khiến họ đối đãi như thế?

Trong tiềm thức, ánh mắt liền nhìn về Bàn Cổ Huyết Trì.

Có thể thấy bên trong có một khối thịt cầu đang nhảy múa, ẩn ẩn ước ước có thể thấy Bàn Cổ Tâm Tạng dường như đang đập bên trong.

"Bàn Cổ Tâm Tạng!" "Vật này đã xuất hiện!" Nhướng mày, Hình Hạo trong mắt lộ ra vẻ khó tin.

Ta nhớ vật này nằm dưới Bàn Cổ Huyết Trì, là mấu chốt của toàn bộ Huyết Trì, năm đó khi tiến vào Huyết Trì đã cảm nhận được sự tồn tại của nó.

Chỉ là bởi vì Bàn Cổ Tâm Tạng liên quan đến vị thế và sự phồn diễn của Vu Tộc, Hình Hạo năm đó dù thấy cũng không có nhiều ác tâm...

Nhưng bây giờ thì sao?

Bàn Cổ Tâm Tạng lại từ trong Huyết Trì xuất hiện, Thập Nhị Tổ Vu đối với nó cung kính như thế, không thể không khiến người ta suy nghĩ.

Chương 285

Loảng xoảng.

Lúc này, Hình Thiên Phủ trong tay Hình Thiên bên cạnh rơi xuống đất, cả người ngây như phỗng lẩm bẩm: "Bàn Cổ Đại Thần!" "Khí tức của Bàn Cổ Đại Thần!" "Bàn Cổ Đại Thần đã phục sinh rồi!" "…" Bàn Cổ phục tô!

Tuyệt đối không thể!

Trong mắt hàn quang lóe lên, Hình Hạo nắm chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay, tuyệt đối không tin sự xuất hiện của Bàn Cổ Tâm Tạng lại là Bàn Cổ phục sinh.

Dù sao Bàn Cổ năm xưa khai thiên tích địa thân hóa vạn vật, cho dù có khả năng chuyển thế trùng sinh, nhưng khả năng lớn nhất cũng là để lại Nguyên Thần, chứ không phải cái gọi là Tâm Tạng.

"Nếu không phải Bàn Cổ!" "Vậy là ai đang giả thần giả quỷ!" Trong mắt hàn mang lóe lên, Hình Hạo hít sâu một hơi, liền cầm Chu Thiên Thần Phủ đi về phía Bàn Cổ Huyết Trì.

"Hình Hạo huynh đệ, đệ đã về!" "Hình Hạo huynh đệ, cuối cùng đệ cũng về!" "…" Thấy Hình Hạo trở về, Đế Giang và các Tổ Vu lập tức lộ ra vẻ vui mừng, từng người đứng dậy khỏi mặt đất, thần sắc kích động nói: "Hình Hạo huynh đệ, Phụ Thần sắp phục sinh rồi!

Hình Hạo huynh đệ, Phụ Thần thật sự sắp phục tô rồi!

Hình Hạo huynh đệ, Vu Tộc ta sắp quật khởi, chỉ cần Phụ Thần phục sinh, Thiên Đạo, Thánh Nhân, tất cả đều không phải đối thủ của Vu Tộc ta!" Quả nhiên!

Thập Nhị Tổ Vu đã bị mê hoặc!

Đón nhận tất cả phản ứng của Đế Giang và các Tổ Vu vào đáy mắt, Hình Hạo lập tức hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Mặc dù không biết kẻ giả thần giả quỷ đó là ai, nhưng có một điểm không thể nghi ngờ, hắn đã giành được sự công nhận của Thập Nhị Tổ Vu, thậm chí...

"Vu Đế, thật sự là Bàn Cổ Đại Thần sao?" Lúc này, Hình Thiên lại một mặt kích động tiến lên hỏi.

Ánh mắt hắn cũng theo đó nhìn về nơi Bàn Cổ Tâm Tạng đang ở, trong mắt đầy vẻ nóng bỏng và thành kính.

Dù sao Vu Tộc là huyết mạch của Bàn Cổ, trước khi Đế Giang xưng đế toàn tộc còn sùng bái Bàn Cổ, bây giờ hậu giả có khả năng xuất hiện thậm chí phục sinh, làm sao không khiến người ta kích động!

"Không sai!" Đế Giang thần sắc kích động nói: "Đích xác Phụ Thần sắp phục sinh rồi!

Không lâu trước đây, Bàn Cổ Tâm Tạng của Phụ Thần bỗng nhiên đập, khí tức thuộc về Phụ Thần từ trong đó truyền ra, ta đã xác nhận lại ba lần, đó chính là hậu thủ mà Phụ Thần để lại sau khi khai thiên tích địa.

Chỉ cần Vu Tộc ta trở thành bá chủ Hồng Hoang, thì Phụ Thần có thể mượn khí vận của Vu Tộc ta để phục sinh, một khi Phụ Thần phục sinh, trong Hồng Hoang còn ai là đối thủ của Vu Tộc ta!" Khoảnh khắc đó, Đế Giang kích động vạn phần, hệt như một tiểu fan hâm mộ, đâu còn uy nghiêm của Vu Đế.

Không chỉ vậy, bao gồm Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác bên cạnh cũng vậy.

Dù sao sự phục sinh của Bàn Cổ đối với Vu Tộc mà nói tuyệt đối

là một đại sự tốt.

"Hô ~" Hít một hơi thật sâu, Hình Hạo cố nén cảm xúc bất an trong lòng, mở miệng nói: "Vu Đế, Bàn Cổ ở đâu?

Làm sao xác định Bàn Cổ phục tô?" Lời này vừa ra, toàn bộ Bàn Cổ Điện lập tức tĩnh lặng.

Sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu biến đổi, nhìn Hình Hạo với ánh mắt mang theo một tia bất mãn.

Hừ!

Thật ra hành động này của Hình Hạo có chút thái độ xem thường Bàn Cổ.

Thậm chí còn bày ra vẻ nghi ngờ tính chân thực của cái gọi là Bàn Cổ chuyển thế kia.

"Hình Hạo huynh đệ!" Đế Giang dẫn đầu lấy lại tinh thần, hít sâu một hơi kiềm chế cảm xúc bất mãn trong lòng, liền mở miệng nói: "Khí tức của Phụ Thần sẽ không sai đâu.

Trước đây Phụ Thần cũng đã đối thoại với ta, kẻ có thể khiến tinh huyết trong Thập Nhị Tổ Vu ta táo động, trừ Phụ Thần ra thì không còn ai khác." Khiến tinh huyết Thập Nhị Tổ Vu chấn động!

Chẳng lẽ thật sự là Bàn Cổ phục tô?

Nhướng mày, Hình Hạo trong lòng không tin.

Dù sao chuyện như vậy thật sự quá khó tin.

Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế xuất hiện thì thôi, Bàn Cổ lại xuất hiện, thậm chí còn muốn lợi dụng khí vận Vu Tộc để phục sinh, xem ra đây chỉ là một cái bẫy.

Dù sao sắp sửa tiến vào thời đại Thánh Nhân rồi.

Nhanh thì nghìn năm, chậm thì ba nghìn năm, Hồng Quân và La Hầu giảng đạo sẽ kết thúc, khi đó với sự cấp bách và thủ đoạn của Thiên Đạo, Tam Thanh và những người khác sẽ dần dần chứng đạo thành Thánh, từ đó kéo màn Đạo Ma Chi Tranh.

Vốn dĩ Vu Tộc có phương pháp ứng đối mọi chuyện.

Với khí vận Hồng Hoang mà Vu Tộc đang chiếm giữ hiện tại, hoàn toàn có thể giúp Đế Giang tiên phong chứng đạo thành Thánh, trong tình huống có cường giả cấp Thánh Nhân tọa trấn, Vu Tộc cũng sẽ càng thêm cường đại.

Nhưng bây giờ thì sao?

Cái gọi là Bàn Cổ đột nhiên xuất hiện lại muốn sử dụng toàn bộ khí vận Vu Tộc, chẳng phải đã cắt đứt khả năng chứng đạo của Thập Nhị Tổ Vu sao?

Chẳng phải đã cắt đứt khả năng quật khởi của Vu Tộc sao?

Thậm chí một khi Thánh Nhân hai bên Đạo Ma xuất thế.

Vu Tộc không có Thánh Nhân tọa trấn e rằng...

"Vu Đế!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn Đế Giang nói: "Kẻ có thể khiến tinh huyết chấn động cũng không chỉ có Bàn Cổ!

Ví như Ta cũng có thể làm được." Vừa nói, Hình Hạo bước một bước ra, khí tức Bàn Cổ Chi Thân tràn ra, lập tức tinh huyết trong cơ thể Thập Nhị Tổ Vu liền táo động.

Cảm giác dòng máu sôi trào đó, đồng tử Thập Nhị Tổ Vu co rút, từng người thần sắc biến đổi, nhìn Hình Hạo với ánh mắt thêm một tia kinh hãi.

Ngay sau đó, sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu cũng trở nên khó coi.

Hừ!

Chương 286

Nếu theo những gì Hình Hạo nói, chẳng phải cái gọi là Bàn Cổ chuyển thế kia là giả sao?

Trong tiềm thức, ánh mắt Đế Giang và những người khác liền nhìn về phía Bàn Cổ Tâm Tạng nói: "Không thể nào chứ, Phụ Thần sao có thể là giả mạo?

Chúng ta trước đây đều ở trong Bàn Cổ Điện, ai có thể xâm nhập thậm chí mạo sung Phụ Thần.

Hình Hạo huynh đệ, có phải đệ đã nhầm lẫn không?" "Tốt!

Vẫn còn cứu được!" Đón nhận tất cả vào đáy mắt, Hình Hạo trong lòng lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Phản ứng lần này của Thập Nhị Tổ Vu, rõ ràng là chưa bị tẩy não hoàn toàn, chỉ cần vạch trần sự tồn tại của cái gọi là Bàn Cổ chuyển thế kia, thì mọi chuyện sẽ không có vấn đề.

Liền đó, Hình Hạo bước một bước ra nói: "Ta có thể khẳng định cái gọi là Bàn Cổ chuyển thế kia là giả.

Kẻ này chiếm giữ Bàn Cổ Tâm Tạng, tự nhiên có thể nắm giữ năng lực dẫn động tinh huyết của chư vị Tổ Vu, thậm chí còn có thể mượn đó mô phỏng khí tức của Bàn Cổ, khiến người ta khó phân biệt thật giả. …." "Vu Đế, hãy cắt đứt sự liên kết giữa ta và khí vận Vu Tộc, ta muốn đích thân xác định.

Nếu thật sự là Bàn Cổ chuyển thế thì thôi, nhưng nếu đây là kẻ giả thần giả quỷ muốn dòm ngó khí vận Vu Tộc ta, thì tuyệt đối không thể giữ lại!" Nghe lời này, Đế Giang lập tức ngây người.

Nếu thật sự đúng như Hình Hạo nói, thì hai bên thật sự không còn

đường lui nữa.

Vậy nếu không phải Bàn Cổ chuyển thế thì thôi, nhưng nếu hắn thật sự là Bàn Cổ chuyển thế thì sao?

Trong phút chốc, Đế Giang rơi vào trạng thái rối bời.

Không chỉ vậy, bao gồm Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng không ngoại lệ.

"Chư vị Tổ Vu!" Đón nhận tất cả vào đáy mắt, Hình Hạo lập tức tiến lên một bước, khí thế dồi dào nói: "Chư vị đừng quên năng lực của Ta!

Mặc dù không rõ ràng, nhưng Ta có thể khẳng định khả năng Bàn Cổ chuyển thế xuất hiện chỉ có một phần trăm!

Một khi khí vận Vu Tộc ta bị đoạt, Bàn Cổ Tâm Tạng cũng bị đoạt, đó đều là căn bản lập thân của Vu Tộc ta, khi đó Vu Tộc ta làm sao tồn tại trong Hồng Hoang?" Lời này vừa ra, hệt như một gậy bổ vào đầu Thập Nhị Tổ Vu.

Giây tiếp theo, Đế Giang và các Tổ Vu lập tức phản ứng.

Đích xác!

Một khi xảy ra bất kỳ ngoài ý muốn nào, thì Vu Tộc xong đời rồi.

Không có Bàn Cổ Tâm Tạng thì không thể dùng tinh huyết tạo ra tộc nhân, không có khí vận thì Vu Tộc cũng sẽ không thể chống đỡ sự vây công của các thế lực lớn hàng đầu trong Hồng Hoang.

Đặc biệt là Đạo Ma Chi Tranh sắp khởi xướng, càng khiến cho mức độ khó khăn của sự việc tăng lên gấp bội, thậm chí...

"Ta biết rồi!" Hít sâu một hơi, Đế Giang nhìn sâu Hình Hạo một cái nói: "Mặc dù khó tin, nhưng ta lựa chọn tin tưởng Hình Hạo huynh đệ!

Nếu thật sự là Bàn Cổ Phụ Thần, khi đó chúng ta sẽ tạ tội!" Vừa nói, Đế Giang tâm niệm vừa động liền trực tiếp lấy ra một quả đại ấn màu đen bị tiên thiên trọc khí bao phủ, trong miệng quát lớn: "Khí vận Vu Tộc, đoạn!" Một tiếng "Ca sát", có thể thấy Bàn Cổ Huyết Trì lập tức sôi trào.

Khí vận Vu Tộc gần như ngưng tụ thành thực chất đó liền dừng lại, sau đó tách rời khỏi khối thịt cầu do Bàn Cổ Tâm Tạng hóa thành.

"Không ~" Lúc này, một tiếng kêu thảm thiết từ bên trong khối thịt cầu truyền ra.

Ngay sau đó nhìn thấy một đoàn quang huy chói lọi, trong đó ẩn ẩn ước ước có một Nguyên Thần bay ra, mặt mày dữ tợn nói: "Đế Giang, bọn ngươi dám phản bội ta!" "Phụ Thần!" Vừa nhìn thấy Nguyên Thần đó, Thập Nhị Tổ Vu đều chấn động toàn thân, trong tiềm thức mở miệng kêu lên, trong mắt tràn đầy hối hận và bất an, hệt như những đứa trẻ làm sai chuyện.

"Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này, Hình Thiên đi đến bên cạnh Hình Hạo, có chút nghi hoặc nói: "Khí tức của Bàn Cổ Đại Thần, thật sự là Bàn Cổ Đại Thần sao?" "Không!" Thế nhưng, Hình Hạo giờ khắc này lại quả quyết nói: "Không phải Bàn Cổ, Nguyên Thần này tuy có khí tức của Bàn Cổ, nhưng sâu bên trong lại tiềm tàng một tia tiên thiên trọc khí." "Trong Nguyên Thần có trọc khí!

Làm sao có thể?" Nghe lời này, Hình Thiên há hốc mồm, mặt đầy vẻ không thể tin nổi.

Không chỉ vậy, bao gồm Thập Nhị Tổ Vu bên cạnh cũng vậy.

Ai cũng biết, tiên thiên trọc khí cực kỳ ô uế, Thập Nhị Tổ Vu vì năm xưa hấp thu tiên thiên trọc khí nên mới không thể đản sinh ra Nguyên Thần.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo lại nói Nguyên Thần trước mắt này chứa tiên thiên trọc khí...

"Không có gì đáng ngạc nhiên." Bước một bước lên, Hình Hạo sắc mặt giờ khắc này nghiêm túc nói: "Kẻ nào, lại dám mạo sung Bàn Cổ, hôm nay nếu không cho Ta một lời giải thích hợp lý, bản Tổ Vu sẽ lấy mạng ngươi." Dứt lời, Hình Hạo vung tay, Hỗn Độn Chung lập tức xuất hiện.

Đông đông.

Tiếng chuông vang vọng, lực lượng trấn áp chư thiên quét ra, trực tiếp cấm cố Nguyên Thần kia.

Ngay sau đó, Hình Hạo lướt mình biến mất tại chỗ, một tay tóm lấy Bàn Cổ Tâm Tạng, lập tức thu nó vào.

"Không ~" Thấy cảnh này, Nguyên Thần kia mắt đỏ rực.

Bàn Cổ Tâm Tạng bị Hình Hạo thu đi, điều đó đại biểu cho việc hắn không còn cách nào tiến vào trong nữa.

Thậm chí bởi vì bản thân bị Hỗn Độn Chung cấm cố, dẫn đến căn bản không thể đào thoát hay né tránh, trong tình huống này, một khi Hình Hạo ra tay sát hại, thì hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi, thậm chí...

"Ồn ào!" Nhíu mày khẽ, Hình Hạo vung tay, một đoàn pháp lực quét ra, trực tiếp oanh kích lên Nguyên Thần kia.

"A..." Một tiếng kêu thảm, hào quang của Nguyên Thần lập tức tối đi ba phần, khí tức Bàn Cổ trên đó nhạt đi một chút, có tiên thiên trọc khí theo đó tràn ra.

"Thật sự là tiên thiên trọc khí!

Chết tiệt, không phải Phụ Thần!" Thấy tình hình này, Đế Giang và các Tổ Vu đều nổi giận.

Sự tình đến nước này, làm sao không nhìn ra Nguyên Thần đó căn bản không phải Bàn Cổ chuyển thế, nếu không thì sao lại không đỡ nổi một đòn tùy tiện của Hình Hạo.

Điều quan trọng nhất, Hỗn Độn Chung là do mảnh vỡ của Bàn Cổ Phủ hóa thành, nếu thật sự là Bàn Cổ chuyển thế thì Hỗn Độn Chung tuyệt đối sẽ không có bất kỳ tác dụng nào đối với hắn.

Chương 287

"Chết tiệt, lại dám lừa gạt chúng ta!" "Đồ hỗn trướng, là ai!

Dám đùa giỡn chúng ta, thậm chí mạo sung Bàn Cổ Phụ Thần, tìm chết!" "…" Khoảnh khắc đó, Chúc Dung, Cường Lương, Cộng Công và các Tổ Vu khác triệt để bạo tẩu, từng người khí thế toàn thân bùng phát, nhìn Nguyên Thần kia với ánh mắt cực kỳ bất thiện, hận không thể oanh sát hắn.

"Hình Hạo!" "Đều là vì ngươi!" "Chết tiệt, tội đáng vạn lần chết!" Sự việc đến nước này, Nguyên Thần hiểu rõ công dã tràng rồi.

Phản ứng của Thập Nhị Tổ Vu, thậm chí Bàn Cổ Tâm Tạng và khí vận Vu Tộc cũng không còn trên người hắn, hiện tại hắn không còn bất kỳ sức phản kháng nào.

Trong phút chốc, thần sắc Nguyên Thần biến đổi, trong lòng sợ hãi, đồng thời nhìn Hình Hạo với ánh mắt đầy phẫn nộ và sát cơ.

Nếu không phải người sau, mưu đồ tuyệt đối sẽ không có bất kỳ vấn đề nào.

Chỉ cần mượn khí vận Vu Tộc luyện hóa Bàn Cổ Tâm Tạng, khi đó có thể lấy căn nguyên của Bàn Cổ Nguyên Thần và Bàn Cổ Tâm Tạng xuất thế, thậm chí chứng đạo thành Thánh cũng không phải là không thể.

Nhưng tất cả đều bị Hình Hạo hủy diệt.

Địa vị của người sau trong lòng Thập Nhị Tổ Vu quá cao rồi, cho dù trước đó đã khiến Thập Nhị Tổ Vu tin tưởng Bàn Cổ chuyển thế, nhưng cũng không thể chống đỡ được sự chất vấn của Hình Hạo.

"Ngươi đáng chết!" Liếc nhìn Nguyên Thần kia một cái, trong mắt

Hình Hạo sát cơ chợt lóe, đồng thời vung tay dùng pháp lực kéo hắn đến khu vực phía trước.

Từ trên cao nhìn xuống Nguyên Thần kia, Chu Thiên Thần Phủ trong tay Hình Hạo giơ lên nói: "Tìm chết!" "Thành thật khai ra ai đã dụ dỗ ngươi làm vậy?" "Nếu không phối hợp, thì Ta có hàng trăm ngàn thủ đoạn khiến ngươi sống không bằng chết." Lời này vừa ra, thái độ sát khí đằng đằng của Thập Nhị Tổ Vu cũng hơi dừng lại.

Mặc dù phẫn nộ vì Nguyên Thần lừa gạt, thậm chí muốn dòm ngó khí vận Vu Tộc và Bàn Cổ Tâm Tạng, nhưng cũng khá tò mò, tên này là ai?

Lại là ai chỉ thị hắn làm như vậy.

Điều quan trọng nhất, kẻ này không phải Bàn Cổ chuyển thế, vậy khi Thập Nhị Tổ Vu đều tồn tại trong Bàn Cổ Điện, hắn làm sao mà lẻn vào được?

Lại là ai đã giúp đỡ hắn đoạt lấy Bàn Cổ Tâm Tạng?

Thấy tình hình này, Nguyên Thần hoảng sợ.

Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực tỏa ra từ Chu Thiên Thần Phủ khiến hắn kinh sợ, thậm chí rõ ràng cảm thấy nếu không trả lời câu hỏi của Hình Hạo sẽ bị chém giết không chút lưu tình.

Khoảnh khắc đó, Nguyên Thần trong mắt lộ ra một tia hối hận, nghiến răng nói: "Sớm biết thế này, ta đã không để Đế Giang quay về!

Vốn dĩ ta muốn triệt để đoạt lấy khí vận Vu Tộc làm của riêng, nhưng lại vì sự tồn tại của ngươi mà công dã tràng!" Lời này vừa ra, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu bên cạnh lập tức đỏ bừng.

Từng người nắm chặt hai quyền, chỉ cảm thấy vừa xấu hổ vừa bực tức.

Đúng như Nguyên Thần nói, nếu không phải Hình Hạo trở về vạch trần mấu chốt, thì bọn họ tuyệt đối sẽ tiếp tục lựa chọn tin tưởng, thậm chí chuyển giao toàn bộ khí vận của mình cho kẻ đó.

Liền đó, Thập Nhị Tổ Vu nhìn Hình Hạo với ánh mắt thêm một tia cảm kích và áy náy.

Nếu không phải Hình Hạo, e rằng họ đã gây ra đại họa, thậm chí sẽ khiến toàn bộ Vu Tộc phải chôn theo.

"Ít nói nhảm!" Lạnh lùng hừ một tiếng, Hình Hạo rung Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Hiện tại hãy trả lời vấn đề của bản Tổ Vu, như nhược bất nhiên đích thoại, Ta không ngại đích thân thi triển sưu hồn thuật để có được tất cả những gì Ta muốn biết.

Mặc dù là thủ đoạn ma đạo, nhưng bản Tổ Vu cũng không phải là không thể động dụng!" Vừa nói, Hình Hạo giơ tay trái lên, một đoàn sương mù đen bốc lên, tà ác ma khí theo đó bay lên.

"Sưu hồn thuật!" "Khí tức ma đạo!" Thấy cảnh này, Nguyên Thần sốt ruột.

Nếu Hình Hạo thật sự muốn thi triển sưu hồn thuật đối với hắn, thì thật sự hắn sẽ chết không nghi ngờ, thậm chí...

"Ta nói!" "Ta nói!" Không quan tâm đến những thứ khác, Nguyên Thần vội vàng mở miệng nói: "Ta cũng là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, chỉ là không phải Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu, ta không nhận được truyền thừa khai thiên và di trạch của Bàn Cổ.

Ta đản sinh ở Bất Chu Sơn, vì dung hợp tiên thiên trọc khí nên không thể ngưng tụ nhục thân, vẫn luôn phiêu đãng trong phạm vi Bất Chu Sơn.

Không lâu trước đây ta bị một cỗ sức mạnh đặc thù dẫn dắt tiến vào Bàn Cổ Điện, có một giọng nói nói cho ta biết chỉ cần ta đoạt lấy

khí vận Vu Tộc, thì có thể dung hợp Bàn Cổ Tâm Tạng ngưng tụ nhục thân hóa hình, thậm chí có khả năng chứng đạo thành Thánh." Quả nhiên là giả!

Tên này lại cũng là Bàn Cổ Nguyên Thần!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù trước đó đã đoán định tên này là giả, nhưng chỉ khi hắn đích thân thừa nhận mới hoàn toàn yên tâm, dù sao vạn nhất tên này thật sự là Bàn Cổ chuyển thế, thì vấn đề sẽ rất nghiêm trọng.

"Chết tiệt!" "Hỗn trướng!" "…" Ngược lại, Thập Nhị Tổ Vu giờ phút này thì đại nộ không thôi.

Giống như Hình Hạo, trước đó họ đều có chút nghi ngờ.

Nhưng giờ khắc này nam tử đã thừa nhận, điều đó đại biểu cho việc tất cả đều là giả.

Khi bọn họ sắp giao khí vận Vu Tộc, thậm chí để hắn chạm vào Bàn Cổ Tâm Tạng, trong lòng Đế Giang và các Tổ Vu lửa giận ngút trời, từng người hai mắt đỏ hoe, hận không thể đánh chết hắn.

"Đinh!

Tiết lộ cốt truyện thành công, thưởng 50000 tích phân!" Năm vạn tích phân!

Như thế này cũng tính là tiết lộ cốt truyện thành công!

Nhướng mày, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Không nhanh chóng, Hình Hạo lại bình tĩnh lại, tích phân là thứ hắn đang thiếu nhất, càng nhiều càng tốt tự nhiên là tốt.

Liền đó, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nói cụ thể hơn, kể về chuyện giọng nói chỉ dẫn ngươi đến đây.

Có thể lặng lẽ giúp ngươi tiến vào Bàn Cổ Điện, cho dù là Bàn Cổ Nguyên Thần cũng không dễ dàng thành công như vậy, trong đó chắc chắn có điều kỳ lạ!" Liền đó, trong đầu Hình Hạo vô thức hiện lên hai chữ Thiên Đạo.

Dù sao kẻ có thể làm được điểm này, dường như cũng chỉ có...

Ngược lại, Nguyên Thần kia giờ phút này thì một mặt ngạc nhiên, mặt đầy căng thẳng nói: "Ta không biết!

Chương 288

Ta thật sự không biết!

Giọng nói đó đột nhiên xuất hiện, sau khi ta tiến vào Bàn Cổ Điện thì không còn xuất hiện nữa!" Nghe lời đó, Hình Hạo bề ngoài không đổi sắc, nhưng trong lòng lại càng thêm chắc chắn là Thiên Đạo đã làm.

Mục đích của nó cũng đơn giản, ngăn cản Vu Tộc quật khởi, thậm chí mượn tên này để hủy diệt hy vọng của Vu Tộc.

Liền đó, Hình Hạo trong mắt sát cơ chợt lóe, ánh mắt tập trung vào Nguyên Thần kia nói: "Đã như vậy, ngươi cũng không còn giá trị tồn tại, Ta bây giờ sẽ tiễn ngươi lên đường." Vừa nói, Hình Hạo giơ Chu Thiên Thần Phủ lên muốn tru sát hắn.

"Khoan đã!" Thấy tình hình này, Nguyên Thần sốt ruột.

Hắn không thể chết!

Càng không muốn chết một cách uất ức và không minh bạch như vậy.

Ngay lập tức, Nguyên Thần liền mở miệng nói: "Mặc dù ta không phải Bàn Cổ chân chính, nhưng ta cảm nhận được Bàn Cổ Nguyên Thần đích xác còn sống.

Trong Bất Chu Sơn, mặc dù ta không thể khóa định vị trí của ngài ấy, nhưng ngài ấy nhất định đang âm thầm mưu đồ phục sinh, nếu giết ta, thì các ngươi sẽ vĩnh viễn không thể tìm thấy ngài ấy.

Ta có thể cảm tri nơi Bàn Cổ Nguyên Thần đang ở, chỉ cần ngài ấy lại xuất hiện ta có thể khóa định, lẽ nào các ngươi không muốn gặp lại Bàn Cổ chân chính sao?" Bàn Cổ Nguyên Thần ở trong Bất

Chu Sơn!

Bàn Cổ thật sự còn sống!

Đồng tử co rút, Hình Hạo, Đế Giang và các Tổ Vu hô hấp dồn dập.

Bàn Cổ đã thật sự còn sống!

Nếu vậy, họ làm sao để tìm kiếm đây?

"…." "Hình Hạo huynh đệ!" Lúc này, Đế Giang sau khi hơi trầm ngâm, liền mở miệng nói: "Đệ hãy quyết định!

Dù giết hay không giết, ta đều ủng hộ đệ!" "Ủng hộ ta!

Thật biết cách đổ trách nhiệm!" Khóe miệng Hình Hạo co giật, bất đắc dĩ đảo mắt.

Nhưng sự việc đến nước này, thật sự không thể trực tiếp giết hắn, dù sao nếu Bàn Cổ thật sự còn sống, thì chuyện đó cần phải mưu tính thật kỹ.

"Vậy thì, Ta sẽ cho ngươi một cơ hội sống!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo tâm niệm vừa động, liền trực tiếp lấy ra Bàn Cổ Tâm Tạng.

"Hừ!" Khẽ quát một tiếng, Hình Hạo dùng pháp lực dẫn ra một giọt Bàn Cổ huyết dịch, không chút do dự đánh nó vào trong Nguyên Thần kia, pháp lực toàn thân vận chuyển, bắt đầu giúp hắn tạo dựng nhục thân.

"A..." "A..." Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy Nguyên Thần và Bàn Cổ huyết dịch nhanh chóng bắt đầu dung hợp, Nguyên Thần gầm lên xé lòng, đồng thời tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được, không ngừng dung nhập vào trong huyết dịch kia.

Rất lâu sau, tiếng kêu thảm thiết đột ngột dừng lại.

Cùng với một đạo huyết mang rạng rỡ, một thân ảnh theo đó xuất hiện trong Đại Điện.

Toàn thân hắn tiên thiên trọc khí bao phủ, nhục thân đạt đến cấp Đại Vu, có Nguyên Thần gia thân, nhưng tiềm lực của cả người lại bị hạn chế đến chết, nhục thân gần như không có khả năng đột phá.

Mặc dù có Nguyên Thần, nhưng tu vi của hắn lại cực kỳ khó thăng cấp, sau này tối đa cũng chỉ đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn và tầng thứ Đại Vu đỉnh cấp.

"Hô ~" Làm xong mọi việc, Hình Hạo lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Đảm bảo sự tồn tại của hắn, thì có thể trực tiếp khống chế hắn, sẽ không bị hắn lén lút trốn thoát, thậm chí cho dù Thiên Đạo có ra tay cũng không thể đưa người này đi khỏi địa bàn Vu Tộc.

"Ta hóa hình!" "Ta có nhục thân rồi!" Thế nhưng, nam tử kia giờ phút này lại vô cùng kích động, sau khi cảm nhận tình trạng cơ thể, cả người hắn nhảy nhót bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì.

Rất lâu sau, nam tử mới dừng động tác, bước đi đến khu vực trước mặt Hình Hạo, quỳ một gối xuống đất nói: "Hạ thần Bàn Nguyên bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!

Cảm tạ Hình Hạo Tổ Vu đã tạo dựng nhục thân cho hạ thần, hạ thần nguyện chết vì Hình Hạo Tổ Vu, trung thành với Vu Tộc!" "Hạ thần!" "Cũng khá có tự tri chi minh (tự biết mình) đó chứ!" Có chút suy tư nhìn Bàn Nguyên một cái, Hình Hạo ánh mắt liền nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu không xa nói: "Vu Đế, huynh thấy thế nào?" Đối mặt với câu hỏi, thần sắc Đế Giang và các Tổ Vu nhất thời có chút biến hóa khó lường.

Thật lòng mà nói, họ không muốn để Bàn Nguyên sống sót, nhưng vì hắn có thể cảm tri sự tồn tại của Bàn Cổ Nguyên Thần, thì hắn

cũng có giá trị của riêng mình.

Hiện tại Bàn Nguyên đã thần phục Hình Hạo, thề chết trung thành với Vu Tộc, xem ra cũng không tiện ra tay giết hắn.

Trong phút chốc, Thập Nhị Tổ Vu trong lòng đều rơi vào trạng thái rối bời.

"Vu Đế!" "Chư vị Tổ Vu!" Lúc này, Bàn Nguyên cũng phản ứng.

Mặc dù lời nói của Hình Hạo có quyền trọng, nhưng Vu Đế lại là Đế Giang, sự tồn tại của Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng không thể xem nhẹ.

Liền đó, Bàn Nguyên lập tức cúi lạy một cái nói: "(Vâng) Tất cả những chuyện trước đây đều là lỗi của tiểu nhân, xin Vu Đế và chư vị Tổ Vu đại nhân đại lượng bỏ qua!

Ta đối với Vu Tộc có giá trị, ta trước đây liên kết với khí vận Vu Tộc, cũng liên kết với Bàn Cổ Tâm Tạng, ta có thể cảm giác Nguyên Thần được thăng hoa, nếu ta phân xuất một phần Nguyên Thần thì hoàn toàn có thể giúp Vu Tộc tạo ra một số Tổ Vu sở hữu Nguyên Thần." "Mặc dù Nguyên Thần không cường đại, thậm chí có tiên thiên trọc khí tồn tại, nhưng đối với những tồn tại cấp Tiểu Vu thì lại có sự tăng phúc lớn." "Một khi Tiểu Vu của Vu Tộc đồng loạt sở hữu Nguyên Thần, thì chiến lực của Vu Tộc ta sẽ đại phúc độ thăng cấp, thậm chí..." Liền đó, Bàn Nguyên không nói thêm nữa, nhưng Đế Giang và các Tổ Vu lại ánh mắt nóng bỏng.

Từng người chăm chú nhìn Bàn Nguyên đang quỳ trên mặt đất nói: "Lời này là thật sao?" "Thật sự có thể khiến Tiểu Vu sở hữu Nguyên Thần sao?" "Bàn Nguyên, nếu những gì ngươi nói là thật, thì chuyện trước đây ta có thể bỏ qua!" "…." Ngay cả Hình Hạo giờ phút này cũng hơi ngẩn người, nhìn Bàn Nguyên với ánh mắt thêm một tia kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, tên này lại có năng lực như vậy, giúp cường giả cấp Tiểu Vu nắm giữ Nguyên Thần, cho dù có thể là Nguyên Thần cấp kém, nhưng cũng đủ sức mê hoặc.

Dù sao những Tiểu Vu đó chưa có khả năng tấn cấp Đại Vu, một khi họ sở hữu Nguyên Thần, cho dù không hoàn chỉnh nhưng cũng đủ mạnh hơn trước rất nhiều.

Liền đó, Hình Hạo cũng vô thức mở miệng hỏi: "Bàn Nguyên, lời này là thật sao?" "Hạ thần nói đều là sự thật!" Gật đầu mạnh, Bàn Nguyên sắc mặt nghiêm túc nói: "Nếu chư vị Tổ Vu không tin, có thể bây giờ đổi một Tiểu Vu làm thí nghiệm.

Nguyên Thần của ta cũng không phải tùy tiện trực tiếp phân xuất, mỗi trăm năm ta có thể trong tình huống không ảnh hưởng đến bản nguyên của mình mà chém ra một đạo Nguyên Thần." Trăm năm một đạo Nguyên Thần!

Cũng không quá lâu.

Gật đầu, Hình Hạo và các Tổ Vu giờ phút này đều không ai không tán thành.

Chỉ cần có thể khiến tộc nhân Vu Tộc nắm giữ Nguyên Thần, thì trăm năm thời gian có đáng là gì.

Liền đó, Đế Giang lập tức mở miệng nói: "Như vậy, hoan nghênh Bàn Nguyên gia nhập!

Chương 289

Ngươi cũng là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, hiện tại lại dung hợp huyết mạch Bàn Cổ của ta mà diễn hóa thành Vu, chỉ cần thật lòng trung thành với Vu Tộc, thì cửa lớn Vu Tộc ta sẽ rộng mở." Thành rồi!

Nghe lời này, Bàn Nguyên lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Có lời này của Đế Giang, hắn mới hoàn toàn an toàn.

Tiếp theo chỉ cần chứng minh giá trị của bản thân, thì mọi vấn đề sẽ được giải quyết.

Liền đó, Bàn Nguyên lập tức mở miệng: "Đa tạ Vu Đế, hạ thần nhất định sẽ hết lòng trung thành với Vu Tộc." Cảnh này, Hình Hạo nhìn trong mắt, hài lòng gật đầu, đồng thời liền mở miệng nói: "Hình Thiên, đi tìm một Tiểu Vu." "Tốt!" Đáp một tiếng, Hình Thiên lập tức hiểu ý Hình Hạo.

Ngay sau đó, cũng không chậm trễ nữa, sau khi ôm quyền hành lễ với Đế Giang và các Tổ Vu, liền quay người vội vã đi ra ngoài Đại Điện.

Chờ hắn rời đi, Hình Hạo ánh mắt liền nhìn về phía Đế Giang nói: "Vu Đế, tiếp theo Vu Tộc ta sẽ lâm vào thời khắc nguy cấp, phải nhanh chóng hoàn thành chứng đạo thành Thánh." Phải nhanh chóng chứng đạo thành Thánh!

Đồng tử co rút, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu đều nghiêm nghị, nhìn Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ, vì sao?" "Hình Hạo huynh đệ, vì sao lại cấp bách như vậy?" "Hình Hạo huynh đệ, chẳng lẽ có người có thể uy hiếp Vu Tộc ta sao?" Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo cũng không úp mở nữa, đơn giản thuật lại những biến hóa bên ngoài

một lần.

Ngay sau đó, không đợi Đế Giang và các Tổ Vu mở miệng, Hình Hạo tiên phong nói: "…Như Ta đã nói, Thiên Đạo bắt đầu xâm lấn Hồng Hoang, không lâu sau Đạo Ma Chi Tranh sẽ kéo màn.

Một khi Hồng Quân và La Hầu giảng đạo hoàn tất, Thánh Nhân hai đạo Đạo Ma cũng sẽ hoành không xuất thế, khi đó nếu Vu Tộc ta không có Thánh Nhân tọa trấn, thì hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi." Lời này vừa ra, Đế Giang và các Tổ Vu không khỏi mặt cắt không còn giọt máu.

Nếu thật sự như lời Hình Hạo nói, thì tình huống của Vu Tộc đích xác nguy hiểm cận kề.

Một khi Thánh Nhân hai đạo Đạo Ma xuất thế, thì sự tự tin xưng bá Hồng Hoang của Vu Tộc sẽ bị giảm yếu rất nhiều, lực trấn nhiếp của Thập Nhị Đô Thiên Trận và Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận cũng sẽ giảm sút lớn.

Chiến lực cấp Thánh Nhân và Thánh Nhân Thiên Đạo chân chính có sự chênh lệch rất lớn, huống hồ Thánh Nhân hai đạo Đạo Ma do trời định đều thân mang chí bảo, sơ sẩy một chút thôi e rằng...

"Hình Hạo huynh đệ!" Trong tiềm thức, Đế Giang bước một bước lên hỏi: "Nếu thật sự như vậy, chẳng phải tình huống hiện tại của chúng ta cực kỳ không ổn sao?

Tu vi của ta tuy đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh đại viên mãn, nhưng muốn chứng đạo thành Thánh thì vẫn có một khoảng cách nhất định, làm sao bây giờ?" Không chỉ Đế Giang, bao gồm Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác ánh mắt giờ phút này cũng đều nhìn về phía Hình Hạo.

Dù sao vì chuyện của Bàn Nguyên mà khí vận Vu Tộc đã xảy ra

một biến cố lớn, mặc dù thời gian không dài nhưng cũng đã làm chậm đáng kể thời gian chứng đạo của Đế Giang.

"Ai!" Thở dài một tiếng, Hình Hạo cũng hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc, liền mở miệng nói: "Chuyện này đích xác không thể xem nhẹ.

Ta kiến nghị chuyển toàn bộ khí vận mà chư vị Tổ Vu chúng ta đã phân chia vào trong cơ thể Vu Đế, mượn toàn bộ sức mạnh của Vu Tộc gia trì, bước chân chứng đạo thành Thánh của Vu Đế liền sẽ tăng tốc.

Chỉ cần Vu Đế chứng đạo thành Thánh, thì có thể tiến hành kế hoạch tiếp theo, không chỉ tạo ra tồn tại cảnh giới Hỗn Nguyên, đảm bảo sự ổn định của chiến lực đỉnh cấp Vu Tộc.

Thiên Đạo lần này mượn Bàn Nguyên thiết kế Vu Tộc ta, làm chậm đáng kể thời gian chứng đạo của Vu Đế, chúng ta cũng không thể trì hoãn thêm nữa, phải nhanh chóng bù đắp lại thời gian đã mất mới được." Toàn tộc khí vận gia trì một người.

Chuyện của Bàn Nguyên lại là Thiên Đạo thiết kế.

Đồng tử co rút, thần sắc Đế Giang và các Tổ Vu giờ phút này đều kinh hãi, đặc biệt là Bàn Nguyên, không ngờ kẻ chỉ dẫn thiết kế Vu Tộc lại là Thiên Đạo.

"Chẳng trách Bàn Nguyên có thể lặng lẽ lẻn vào Bàn Cổ Điện!" "Chẳng trách giọng nói kia nói ta có thể mượn cơ hội này chứng đạo thành Thánh." "Hóa ra tất cả những gì đứng sau chủ đạo lại là Thiên Đạo!" Trong lòng lẩm bẩm, sắc mặt Đế Giang, Bàn Nguyên và những người khác nhất thời tái xanh vô cùng.

Bị Thiên Đạo coi làm quân cờ, khiến ai cũng cảm thấy bất an và không thoải mái.

“Ta biết rồi!” Hít sâu một hơi, Đế Giang thần sắc nghiêm túc nói: “Hóa ra tất cả kẻ chủ mưu phía sau lại là Thiên Đạo.

Như vậy, để hạn chế Vu Tộc ta quật khởi, ngăn cản ta chứng đạo thành Thánh uy hiếp Ma Đạo nhị đạo.” Nói xong, Đế Giang quay người nhìn Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác nói: “Chư vị huynh đệ, muội muội, tiếp theo xin hãy để khí vận cho ta sử dụng, ta phải nhanh chóng đột phá chứng đạo Hỗn Nguyên để đảm bảo vị thế Vu Tộc ta, thoát khỏi kiếp nạn này.” Nói rồi, Đế Giang cung kính hành lễ, thái độ vô cùng thành khẩn.

Hiển nhiên, vì chuyện của Bàn Nguyên mà Đế Giang cũng không dám tự tin tràn đầy nữa, thậm chí đối với thời đại Thánh Nhân sắp tới, trong lòng hắn tràn ngập bất an và lo sợ.

“Đại ca nói gì vậy, chúng đệ/muội tự nhiên sẽ ủng hộ!

Đại ca, khí vận cứ việc điều động gia trì bản thân, vì vị thế Vu Tộc ta, nhất định phải trước khi Thánh Nhân hai đạo Đạo Ma xuất thế mà chứng đạo Hỗn Nguyên!” “…” Đối với điều này, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu lập tức mở miệng an ủi.

Chuyện này mọi người đều có phần, tự nhiên sẽ không để Đế Giang một mình gánh chịu.

Đúng như Hình Hạo nói, trước thời đại Thánh Nhân sắp tới, chỉ có tập hợp toàn bộ sức mạnh của tộc để tạo ra cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên mới có thể triệt để che chở Vu Tộc.

“Đinh!

Tiết lộ cốt truyện thành công, thưởng 50000 tích phân!” Lại năm vạn tích phân!

Khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời liền tiếp tục nói: “Không chỉ vậy, Vu Tộc ta tiếp theo cần

phải phong tỏa ba mươi ba Thiên, Bất Chu Sơn và phía Nam Hồng Hoang.

Phải truyền lệnh xuống, tu sĩ và tộc nhân Vu Tộc ở ba địa phương đó không được phép tuân theo Thiên Đạo, chỉ được bái Bàn Cổ, từ đó tăng cường sự tồn tại của Bàn Cổ ý chí, đảm bảo Thiên Đạo ý chí sẽ không ngừng xâm lấn ba vùng đất đó gây tổn thất lớn cho Vu Tộc ta!" Nghe lời đó, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu lập tức nghiêm nghị.

Đối với chuyện Thiên Đạo xâm lấn Hồng Hoang cũng cực kỳ kiêng kỵ.

Dù sao trước đây Hồng Hoang gần như là nơi do Bàn Cổ ý chí thống soái, Thiên Đạo càng không thể nhúng tay, mỗi lần Thiên Đạo hiển hóa đều sẽ bị Bàn Cổ ý chí trong nháy mắt hủy diệt.

Nhưng trong tình huống hiện tại, Thiên Đạo không chỉ gia tăng sự thống trị và giám quản đối với Hồng Hoang, một khi ba mươi ba Thiên, Bất Chu Sơn và phía Nam Hồng Hoang thất thủ, thì hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

"Tốt!" Gật đầu, Đế Giang lập tức mở miệng nói: "Chuyện này cũng là trọng trung chi trọng, Vu Tộc ta đích xác nên triệt để ủng hộ Bàn Cổ ý chí.

Thiên Đạo không chỉ một lần thiết kế muốn đẩy chúng ta Vu Tộc vào chỗ chết, nếu Bàn Cổ ý chí lại bị đánh bại, thì vị thế Vu Tộc ta nhất định sẽ khó lòng đứng vững trong Hồng Hoang." Liền đó, Đế Giang lập tức quay đầu nhìn Chúc Cửu Âm phía sau, thần sắc nghiêm túc nói: "Nhị đệ, chuyện này giao cho đệ đi xử lý!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Chúc Cửu Âm gật đầu nói: "Chuyện liên quan đến vị thế Vu Tộc ta, ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó!" Đát đát.

Lúc này, một trận tiếng bước chân vang vọng.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy Hình Thiên dẫn theo một Tiểu Vu vội vàng đi tới.

Khi đến trước mặt Hình Hạo và những người khác, Hình Thiên ôm quyền hành lễ nói: "Vu Đế, chư vị Tổ Vu, ta đã mang một Tiểu Vu từ bộ lạc của ta đến." Nói xong, Hình Thiên nghiêng người vẫy tay với người phía sau.

Lập tức, Tiểu Vu đó liền tiến lên, cung kính hành lễ nói: "Mục Ly của bộ lạc Hình Thiên bái kiến Vu Đế, bái kiến chư vị Tổ Vu!" "Ừm!" Gật đầu, Đế Giang từ trên xuống dưới đánh giá Mục Ly một cái nói: "Không tệ, tuy là cấp Tiểu Vu, nhưng huyết mạch ba động lại cực kỳ nồng đậm, tin rằng không mất bao lâu thời gian có thể tấn cấp Đại Vu." Nói xong, Đế Giang ánh mắt liền nhìn về phía Bàn Nguyên không xa nói: "Bàn Nguyên, bắt đầu đi, để ta xem lời nói trước đó của ngươi là thật hay giả." "Vâng!" Đáp một tiếng, Bàn Nguyên không chút do dự, lập tức bước lên phía trước.

Hắn rõ ràng bây giờ cơ hội sống sót duy nhất, nếu xác định hắn có năng lực khiến tộc nhân Vu Tộc nắm giữ Nguyên Thần, thì có thể tiếp tục sống sót, thậm chí đạt được địa vị không thấp trong Vu Tộc.

Nhưng nếu thất bại.

Chương 290

Thì cho dù có Hình Hạo tồn tại, e rằng Đế Giang và các Tổ Vu cũng sẽ không chút do dự tru sát hắn.

Dù sao trước đó hắn đã đùa giỡn Thập Nhị Tổ Vu, cho dù không gây ra tổn thất quá lớn, nhưng tất cả cũng đều dựa trên tình huống Hình Hạo trở về.

Nếu Hình Hạo không kịp thời quay về, e rằng Thập Nhị Tổ Vu đều đã bị lừa, đem khí vận Vu Tộc và Bàn Cổ Tâm Tạng đều dâng cho hắn rồi.

Liền đó, Bàn Nguyên trong mắt lập tức tinh quang chợt lóe, liền mở miệng nói: "Tiểu Vu Mục Ly, xin hãy phối hợp ta!" Vừa nói, pháp lực toàn thân Bàn Nguyên đột nhiên táo động.

"Trảm!" Khẽ quát một tiếng, Bàn Nguyên cứng rắn chém ra một đoàn Nguyên Thần ấn ký bị trọc khí bao phủ.

Ngay sau đó, Bàn Nguyên đưa ấn ký cho Mục Ly nói: "Hãy ăn nó xuống, ta sẽ dùng sức mạnh của mình giúp ngươi khai tịch Thức Hải, ổn định thần hồn, đợi Nguyên Thần ấn ký và ý chí của ngươi khế hợp, thì có thể đản sinh ra Nguyên Thần độc thuộc về ngươi, khiến ngươi có khả năng trở thành tu sĩ." Trở thành tu sĩ!

Nắm giữ Nguyên Thần!

Đồng tử co rút, Mục Ly kinh ngạc.

Không ngờ Hình Thiên tìm hắn lại có chuyện tốt như vậy, không chút do dự nuốt Nguyên Thần ấn ký trong tay Bàn Nguyên vào bụng, mở miệng nói: "Được, vậy tất cả nhờ vào huynh đệ!" Cô đô.

Nuốt ấn ký xuống, cơ thể Mục Ly lập tức run lên.

Tiên thiên trọc khí trong khoảnh khắc đó sôi trào, cả người hắn gân xanh nổi đầy, hai quyền nắm chặt, toàn thân không ngừng run rẩy, miệng há ra từng tiếng gầm gừ đau đớn truyền ra: "A..." "A..." Thấy tình hình này, Hình Hạo và các Tổ Vu lập tức căng thẳng.

Tình hình của Mục Ly hiện tại không tốt, hiển nhiên một khi có bất kỳ ngoài ý muốn nào, hắn sẽ thân tử đạo tiêu (chết và đạo hạnh tiêu tan).

"Bàn Nguyên!" Không quan tâm đến những thứ khác, Hình Thiên lập tức mở miệng nói: "Ngươi không mau ra tay!" "Nếu Mục Ly có chuyện, ta nhất định sẽ không tha cho ngươi!" Nghe lời đó, Bàn Nguyên cũng phản ứng.

Mặc dù Hình Hạo và Thập Nhị Tổ Vu chưa mở miệng, nhưng hắn cũng có thể cảm nhận được sự nghiêm trọng của sự việc.

"Ta ra tay giúp hắn ổn định Nguyên Thần!" Trong miệng đáp một tiếng, Bàn Nguyên lập tức đi đến bên cạnh Mục Ly, hai tay đặt lên vai bắt đầu điều động sức mạnh của bản thân giúp trung hòa Nguyên Thần ấn ký.

Trong phút chốc, tiên thiên trọc khí sôi trào.

Tiếng kêu thảm thiết trong miệng Mục Ly đột ngột dừng lại, tuy toàn thân run rẩy gân xanh nổi đầy, nhưng cả người hắn đã ổn định hơn.

Thấy tình hình này, Hình Hạo và các Tổ Vu đều thở phào nhẹ nhõm.

Bàn Nguyên giờ phút này cũng yên tâm không ít, lập tức tiếp tục thao túng sức mạnh của bản thân bắt đầu trung hòa cho hắn.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, khí tức toàn thân Mục Ly bắt đầu bình hòa, tiên thiên trọc khí và Nguyên Thần ấn ký khế hợp, một

Nguyên Thần màu xám đặc thù lặng lẽ đản sinh.

Giây tiếp theo, khí tức toàn thân Mục Ly sôi trào, huyết khí cuồn cuộn, trực tiếp theo đó bước vào cảnh giới Đại Vu.

Đồng thời, cùng với sự đản sinh của Nguyên Thần, hắn cũng sở hữu sức mạnh của tu sĩ, cảnh giới cũng đạt đến tầng thứ Chân Tiên cảnh.

"Thành rồi!" "Thành công rồi!" Cảm nhận khí tức tỏa ra từ Mục Ly, Hình Hạo, Đế Giang và các Tổ Vu đại hỉ.

Người sau không chỉ nắm giữ Nguyên Thần, thậm chí mượn cơ hội này tấn cấp Đại Vu, tuyệt đối là niềm vui bất ngờ.

Đặc biệt là Bàn Nguyên, sau khi thấy Mục Ly thành công, cả người hắn cũng thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao một khi người sau thất bại, thì hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi, cũng sẽ bị Đế Giang và các Tổ Vu chém giết.

Liền đó, Bàn Nguyên không khỏi phóng ra thần thức kiểm tra Mục Ly.

Sau khi xác định lại ba lần không có vấn đề, mới theo đó buông hai tay ra, ánh mắt nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu nói: "Vu Đế, chư vị Tổ Vu, hạ thần may mắn không làm nhục mệnh." "Tốt!" Hài lòng gật đầu, Đế Giang và các Tổ Vu giờ phút này cũng lấy lại tinh thần.

Bàn Nguyên đã dùng hành động thực tế chứng minh giá trị bản thân, trong tình huống như vậy, họ cũng sẽ không còn ý kiến gì với hắn nữa.

Cho dù trước đó, người sau đã khiến họ mất mặt, nhưng so với sự phát triển của Vu Tộc, một chút thể diện đó cũng không đáng là gì.

Ngay lập tức, Đế Giang liền mở miệng nói: "Bàn Nguyên, từ nay

về sau ngươi là một phần tử của Vu Tộc ta.

Vì ngươi đã trung thành với Hình Hạo, vậy sau này hãy theo Hình Hạo Tổ Vu đi!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Bàn Nguyên không dám chậm trễ, sau khi hành lễ với Đế Giang, liền bước đi đến bên cạnh Hình Hạo, không dám nói thêm lời nào, hoàn toàn là bộ dáng của một tiểu đệ.

Cảnh này, Hình Hạo nhìn trong mắt, bề ngoài không đổi sắc, nhưng trong lòng giờ phút này lại suy tính làm thế nào để tối đa hóa lợi ích từ sự tồn tại của Bàn Nguyên.

Đặc biệt là việc có thể tạo Nguyên Thần cho tộc nhân cấp Tiểu Vu, khoảng cách trăm năm quá lâu rồi, phải có cách rút ngắn thời gian mới được.

"Nguyên Thần!" "Ta sở hữu Nguyên Thần!" Lúc này, Mục Ly tỉnh lại, cảm thụ tình trạng bản thân, cả người kích động vạn phần.

Đối với tộc nhân Vu Tộc mà nói, tuy mọi người đều sùng bái nhục thân cường đại, nhưng thật ra, đối với tu sĩ sở hữu Nguyên Thần, họ từ tận đáy lòng mà hâm mộ.

Những thuật pháp thần thông hoa lệ đó, chẳng phải là điều mà người ta mơ ước sao?

Năm đó Hình Hạo truyền thụ Thất Thập Nhị Biến đã cải lương đã dẫn các Đại Vu Vu Tộc lao vào như thiêu thân, cho dù chỉ là một số tiểu pháp thuật, nhưng cũng khiến họ chìm sâu trong đó không thể tự thoát ra.

Bây giờ nắm giữ Nguyên Thần, Mục Ly làm sao có thể không kích động, nếu không ngại Hình Hạo và các Tổ Vu có mặt, thậm chí hắn còn hận không thể ngửa mặt lên trời trường khiếu.

"Mục Ly!" Thấy tình hình này, Đế Giang hơi trầm ngâm, liền mở

miệng nói: "Thông tin về việc nắm giữ Nguyên Thần không được tiết lộ ra ngoài!

Để đảm bảo an toàn cho Bàn Nguyên, đảm bảo vị thế Vu Tộc ta, tiếp theo ngươi hãy theo Hình Hạo Tổ Vu đi đến ba mươi ba Thiên, nỗ lực đề thăng bản thân, ghi nhớ không được sớm bạo lộ mình." "Vâng!" Đáp một tiếng, Mục Ly lập tức hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Bàn Nguyên có thể khiến hắn sở hữu Nguyên Thần, thì tự nhiên cũng có thể khiến các Tiểu Vu khác sở hữu, chuyện như vậy một khi bạo lộ, nhất định sẽ gặp phải nguy cơ ám sát, thậm chí một số tồn tại không muốn thấy Vu Tộc tiếp tục lớn mạnh đều sẽ mạo hiểm ra tay.

Liền đó, Mục Ly lập tức đi đến khu vực trước mặt Hình Hạo, cung kính hành lễ nói: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn Hình Thiên bên cạnh nói: "Hình Thiên, trước tiên đưa Bàn Nguyên và Mục Ly đến ba mươi ba Thiên đi!

Tập hợp nhân mã cho tốt, nếu không có gì bất ngờ, thì nơi cửa khẩu ba mươi ba Thiên nối liền Thái Cổ Tinh Vực có thể sẽ xảy ra động loạn." "Vâng!" Đáp một tiếng, Hình Thiên không dám chậm trễ, lập tức ôm quyền hành lễ, dẫn Bàn Nguyên và Mục Ly vội vàng rời đi.

Chờ hắn rời đi, Đế Giang và các Tổ Vu bên cạnh lập tức tiến lên nói: "Hình Hạo huynh đệ, vì sao?" "Ba mươi ba Thiên sẽ không an toàn sao?" "Chẳng lẽ có người dám xâm nhập địa bàn Vu Tộc ta sao?" Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo cũng không úp mở nữa, lập tức gật đầu nói: "Không sai!

Thiên Đạo ý chí đã xâm nhập Thái Cổ Tinh Vực, nếu không có gì bất ngờ, thì không ít tồn tại trong đó đều sẽ hiện thân, khi đó cũng tất nhiên sẽ hướng về khu vực bên ngoài sự bao phủ của Thiên Đạo ý chí

mà đi tới.

Chương 291

Toàn bộ Hồng Hoang, trừ ba khu vực do Vu Tộc ta chiếm giữ ra, gần như không có bất kỳ nơi nào mà Thiên Đạo ý chí không thể chạm tới, cho nên ba mươi ba Thiên có thể sẽ là mục tiêu xâm lấn tiếp theo." Nghe lời đó, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu lập tức ngưng trọng.

Nếu ba mươi ba Thiên bị xâm nhập, thì đối với Vu Tộc mà nói tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Điều quan trọng nhất, trong tình huống hiện tại, Đế Giang phải bế quan tu luyện trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên, điều đó đại biểu cho việc Thập Nhị Đô Thiên Trận khó lòng lại được thi triển, một khi xảy ra ngoài ý muốn, thì...

"Hình Hạo huynh đệ!" Trong tiềm thức, Chúc Cửu Âm liền mở miệng nói: "Có thể chống đỡ được không?" "Không vấn đề!" Khẽ cười nhạt, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên nói: "Chỉ cần Ta tọa trấn ba mươi ba Thiên thì không ai có thể xâm nhập dưới tay Ta!

Ngược lại phía Nam Hồng Hoang, nếu không phái Tổ Vu đi trấn thủ, Ta e rằng sẽ có người thừa hư mà vào, thậm chí Thiên Đạo có thể sẽ lại lần nữa tạo ra khôi lỗi Chuẩn Thánh xâm nhập, từ đó Thiên Đạo ý chí xâm lấn phía Nam Hồng Hoang." Thật là một nan đề!

Phía Nam Hồng Hoang tuyệt đối không được thất thủ!

Đồng tử co rút, Đế Giang và các Tổ Vu lập tức hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Sau khi nhìn nhau một cái, Đế Giang liền mở miệng nói: "Như vậy, Nhị đệ, hãy dẫn Chúc Dung, Cường Lương, Huyền Minh và Cộng Công bốn người đi đến phía Nam Hồng Hoang trấn thủ.

Tiếp theo ta sẽ bế quan tu luyện trùng kích Hỗn Nguyên, vùng đất Bất Chu Sơn giao cho Hậu Thổ và Cú Mang trấn thủ." "Tốt!" Đáp một tiếng, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng không dám chậm trễ.

Dù sao việc liên quan đến sự tồn vong của Vu Tộc, không dám có chút lơi lỏng.

Ngay lập tức, mấy danh Tổ Vu sau khi thương nghị, Chúc Cửu Âm liền dẫn Cường Lương mấy người vội vàng rời khỏi Bàn Cổ Điện đi về phía Nam Hồng Hoang.

Thấy vậy, Hình Hạo cũng không nán lại, sau khi cáo biệt với Đế Giang và những người khác, liền quay người rời khỏi Bàn Cổ Điện, sau khi về Ngộ Đạo Cung dẫn Lục Nhĩ theo, thẳng hướng ba mươi ba Thiên mà bay đi.

Đế Giang thì bắt đầu điều động toàn bộ khí vận của Vu Tộc gia trì lên người mình, trực tiếp ngồi trong Bàn Cổ Huyết Trì tu luyện.

Hậu Thổ, Cú Mang và các Tổ Vu khác cũng rời khỏi Bàn Cổ Điện, bắt đầu phân tán ra bốn phương của Bất Chu Sơn, đảm bảo sẽ không có ngoài ý muốn xảy ra. … Ba mươi ba Thiên!

Cùng với việc Hình Hạo dẫn Lục Nhĩ tiến vào, vô số tu sĩ và tinh nhuệ Vu Tộc đều cung kính hành lễ: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "…." Trong tình huống như vậy, Hình Hạo một đường bay đến trong Thiên thứ hai mươi chín.

"Rống" Đột nhiên, một tiếng gào thét vang vọng Thiên thứ hai mươi chín.

Cùng với một cỗ khí thế hạo hãn quét qua, có thể thấy Thiên thứ hai mươi chín phong vân cuộn trào, tiên thiên linh khí vô biên táo động nhanh chóng dũng mãnh về một hướng.

“Cỗ khí tức này!” Nhướng mày, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia ngạc nhiên, sau đó thần sắc khá kích động nói: “Hậu Nghệ, đã đột phá tầng thứ Tổ Vu rồi!” Ngay lập tức, Hình Hạo cũng không chậm trễ nữa, dẫn Lục Nhĩ phi tốc bay đi, nhanh chóng đến nơi cung điện.

Phóng mắt nhìn, có thể thấy Hình Thiên, Khoa Phụ và Trụ Dĩ giờ phút này đang thủ hộ bên ngoài đại môn, từng người thần sắc vô cùng nghiêm túc.

Khi thấy Hình Hạo đến, Hình Thiên và những người khác lập tức cung kính hành lễ: “Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!” Đồng thời, Chu Tinh Thần và Hình Tiêu cũng vội vàng đến, hành lễ với Hình Hạo nói: “Bái kiến Sư tôn (Sư phụ).” “Ừm!” Gật đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn Chu Tinh Thần và Hình Tiêu, chỉ tay vào Lục Nhĩ bên cạnh nói: “Hình Tiêu, Tinh Thần, đây là tam sư đệ Lục Nhĩ của các ngươi!

Lục Nhĩ, còn không bái kiến hai vị sư huynh!” Nghe lời đó, Lục Nhĩ không dám chậm trễ, bước một bước lên trước hành lễ với Hình Tiêu và Chu Tinh Thần nói: “Lục Nhĩ bái kiến hai vị sư huynh.” Đồng thời, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần cũng phản ứng, sau khi nhìn nhau một cái, lập tức hành lễ nói: “Bái kiến Lục Nhĩ sư đệ!

Bái kiến Lục Nhĩ sư đệ!” Đón nhận tất cả vào đáy mắt, Hình Hạo hài lòng gật đầu, sau đó vẫy tay ra hiệu ba người sang một bên, ánh mắt nhìn về phía Khoa Phụ nói: “Khoa Phụ, Nguyên Thần dung hợp thế nào rồi?” Đối mặt với câu hỏi, Khoa Phụ không khỏi ngại ngùng gãi đầu, khá xấu hổ nói: “Khải bẩm Hình Hạo Tổ Vu, Nguyên Thần của ta vẫn chưa hoàn thành khế hợp, còn kém một chút nữa mới có thể triệt để ổn định.” Vẫn chưa dung hợp hoàn tất!

Xem ra tiềm lực của Khoa Phụ thật sự không bằng Hình Thiên và Hậu Nghệ!

Khẽ nhíu mày, Hình Hạo lập tức nói: “Như vậy, ngươi phải tăng

tốc rồi, Thiên Địa Lượng Kiếp sắp đến, Vu Tộc ta cần càng nhiều cường giả xuất hiện!

Hình Thiên đã là cấp Tổ Vu, Hậu Nghệ cũng sắp đột phá, ngươi phải tranh thủ thời gian đề thăng chiến lực bản thân, nếu không, sau này có thể sẽ đối mặt với một cục diện chết chắc, không có sức mạnh cấp Tổ Vu, e rằng rất khó giúp ngươi thoát hiểm!" "!" đáp ứng một tiếng, Khoa Phụ sắc mặt nghiêm nghị.

Y cũng biết mình quả thực có phần lơi lỏng, bấy nhiêu năm qua, Hình Thiên sớm đã tấn cấp Tổ Vu, Hậu Nghệ giờ phút này cũng sắp đột phá, chỉ riêng y, vô luận nhục thân hay Nguyên Thần đều chưa hoàn thành khế hợp, quả thật phụ lòng Hình Hạo kỳ vọng. "Phá!" Ngay lúc này, một tiếng quát khẽ truyền ra từ bên trong cung điện.

Giây tiếp theo, tiếng xé gió vang vọng.

Chỉ thấy một thân ảnh theo đó vọt ra khỏi cung điện, Hậu Nghệ trực tiếp hạ xuống quảng trường bên ngoài điện. "Hống!" Kèm theo một tiếng gầm khẽ vang vọng, thân thể y cấp tốc bắt đầu tăng vọt: tám trăm vạn trượng, chín trăm vạn trượng, một ngàn vạn trượng!

Phải đến một ngàn vạn trượng, thân thể Hậu Nghệ mới dừng lại tăng trưởng, quanh thân một luồng Tiên Thiên Trọc Khí mãnh liệt bốc lên, cảnh giới nhục thân theo đó đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh.

Mới chỉ là bắt đầu.

Theo nhục thân đột phá hoàn tất, trên người y thanh sắc quang huy rực rỡ, có thể thấy cảnh giới tu vi của y cũng theo đó đề thăng: Địa Tiên cảnh, Thiên Tiên cảnh, Chân Tiên cảnh, Thái Ất Chân Tiên, Kim Tiên!

Phải đến tầng thứ Kim Tiên cảnh, ba động thuộc về tu sĩ kia mới bình tức, giữa mi tâm y quang huy rực rỡ, Thượng Thanh Nguyên

Thần và linh hồn của y kết hợp, triệt để tạo ra Nguyên Thần thuộc về chính Hậu Nghệ. "Nguyên Thần!" "Hậu Nghệ vậy mà có Nguyên Thần!" Cảnh tượng này, lập tức khiến Trụ Dĩ kinh ngạc không thôi.

Đồng thời, y cũng hiểu rõ cuộc đối thoại vừa rồi của Hình Hạo và Khoa Phụ, trong đôi mắt lúc này bùng lên khao khát và nhiệt huyết mãnh liệt.

Nguyên Thần!

Đó chính là thứ mà tu sĩ mới có thể sở hữu.

Đại Vu đỉnh cấp như Hình Thiên và Hậu Nghệ trong tình huống nắm giữ Nguyên Thần đều tấn cấp thành Tổ Vu, vậy nếu y cũng nắm giữ Nguyên Thần, chẳng phải cũng có khả năng đột phá sao?

Nghĩ đến đây, Trụ Dĩ trong lòng nhất thời bồn chồn vạn phần.

Ánh mắt y vô thức nhìn về phía Hình Hạo, trong lòng thầm nghĩ: "Chẳng lẽ tất cả đều do Hình Hạo Tổ Vu ban cho?

Nếu có thể được Hình Hạo Tổ Vu công nhận, chẳng phải ta cũng có khả năng được Nguyên Thần gia trì sao?" "Thành công rồi!" Ngược lại, Hình Thiên và Khoa Phụ lúc này thì vô cùng kích động.

Hậu Nghệ đột phá khiến họ vô cùng phấn chấn, đặc biệt cảnh giới tu sĩ trực tiếp đạt Kim Tiên cảnh, càng khiến hai người hâm mộ không thôi.

Dù sao trong tình huống như vậy, chỉ cần Hậu Nghệ tu luyện công pháp và thần thông mạnh mẽ, tương lai y có khả năng đột phá song diện cả Nguyên Thần lẫn nhục thân.

Y cũng có Nguyên Thần, tuy chưa đạt đến mức khế hợp ngưng tụ tự ngã Nguyên Thần như Hậu Nghệ, nhưng cũng có hy vọng lớn.

Chương 292

"Tốt!

Tốt!" Hình Hạo lúc này cũng hài lòng gật đầu.

Dù sao trong tình huống như vậy, việc Hậu Nghệ đột phá cực kỳ khiến người ta phấn chấn.

Nó cũng tuyên cáo tiềm lực đáng sợ của Vu tộc sau khi tất cả có Nguyên Thần, càng thêm kiên định kế hoạch và quyết tâm trong lòng Hình Hạo.

Lúc này, Hậu Nghệ đã đột phá hoàn tất.

Sau khi hít sâu một hơi, thân thể khổng lồ của y theo đó co rút lại.

Chờ sau khi thân hình khôi phục như ban đầu, Hậu Nghệ lướt thân đến trước Hình Hạo, khom người hành lễ nói: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Ha!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo tiến lên đỡ Hậu Nghệ dậy, rồi vỗ vai y nói: "Hiện tại ngươi cũng đã tấn cấp Tổ Vu tầng thứ, từ nay về sau không cần phải hành lễ như vậy nữa, chúng ta cứ xưng huynh đệ là được." "Đúng rồi, Nguyên Thần của Hậu Nghệ đã triệt để ổn định chưa?" Nói xong, Hình Hạo không khỏi căng thẳng.

Dù sao Hậu Nghệ có được chính là Ngọc Thanh Nguyên Thần, nếu không thể triệt để khế hợp ổn định, tương lai sẽ có tệ đoan lớn. "Đã ổn định rồi!" Gật đầu, Hậu Nghệ thần sắc nghiêm nghị nói: "Bẩm Hình Hạo Tổ Vu, trước đây ta có được một luồng Bàn Cổ chi khí đặc biệt, dưới sự hỗn hợp với Ngọc Thanh Nguyên Thần, nó đã triệt để giải quyết tệ đoan bài xích vốn có giữa chúng ta." "Hiện tại Nguyên Thần của ta đã khế hợp hoàn tất, cũng theo đó đản sinh ra Nguyên Thần độc đáo thuộc về riêng ta, sẽ không có bất kỳ tệ đoan nào tồn tại." Bàn Cổ chi khí!

Có thứ này tồn tại ở Hồng Hoang!

Hình Hạo nhíu mày, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc và khó hiểu.

Dù sao Bàn Cổ chi khí theo lý thuyết đã sớm tiêu tán hết mới phải, Hậu Nghệ vậy mà có được, chẳng lẽ có liên quan đến Bàn Cổ?

Dù sao trước đây Bàn Nguyên đã có thể rõ ràng cảm giác được sự tồn tại của Bàn Cổ, tuy không thể bắt giữ vị trí cụ thể của y, nhưng bản chất y vẫn tồn tại trong phạm vi Bất Chu Sơn. "Bàn Nguyên!" Vô thức kêu lên một tiếng, Hình Hạo nôn nóng muốn nghiệm chứng suy đoán của mình. "Thuộc hạ có mặt!" Đáp một tiếng, Bàn Nguyên lập tức xuất hiện bên cạnh Hình Hạo, khom người hành lễ nói: "Hình Hạo Tổ Vu có gì phân phó?" Nghe vậy, Hình Hạo cũng theo đó hoàn hồn, chỉ vào Hậu Nghệ nói: "Thử cảm tri ba động khí tức trên người Hậu Nghệ, xem có phải là của Bàn Cổ thật không!" "!" Đáp một tiếng, Bàn Nguyên không dám chậm trễ, lập tức đi đến trước Hậu Nghệ để cảm tri.

Khoảng một khắc đồng hồ sau, Bàn Nguyên lặng lẽ mở mắt, thần sắc kinh hãi nói: "Bẩm Hình Hạo Tổ Vu, quả thật là ba động của Bàn Cổ." "Nếu không có gì bất ngờ, Hậu Nghệ đại nhân hẳn đã gặp được Bàn Cổ bản tôn, chỉ là y không hiển lộ dung mạo của mình, mà ban cho một luồng bản nguyên khí tức." "Ta có thể rõ ràng cảm giác được, Nguyên Thần của Hậu Nghệ đại nhân ẩn chứa Bàn Cổ khí tức, một tồn tại siêu thoát bản chất của Ngọc Thanh Nguyên Thần." Quả nhiên là vậy!

Bàn Cổ thật sự còn sống!

Nghe lời này, Hình Hạo vô thức siết chặt hai nắm đấm, sắc mặt toàn thân trong khoảnh khắc trở nên cực kỳ kích động và bất an.

Không!

Sự việc này bản thân nó đã đại biểu cho thứ quá đỗi chấn động.

Bàn Cổ quả thật còn sống, vẫn luôn lang thang trong Bất Chu Sơn, vậy tại sao không liên hệ với Vu tộc?

Lại đang mưu tính điều gì?

Quan trọng nhất là, trong tình huống Thiên Đạo xâm nhập Hồng Hoang hiện tại, Bàn Cổ lại lặng lẽ hiện thực, không chỉ bị Bàn Nguyên bắt giữ, thậm chí còn ban cho Hậu Nghệ một luồng sức mạnh đặc biệt, tất cả lại vì sao?

Trong một lúc, thần sắc Hình Hạo biến đổi bất định, trong đầu không ngừng suy tư về mọi chuyện. "Luồng khí tức kia là Bàn Cổ Đại Thần ban cho ta sao?" "Thật ư?" Ngược lại, Hậu Nghệ lúc này thì chấn kinh không thôi, trong mắt tràn đầy chấn động và khó tin, thậm chí có chút kích động.

Dù sao cơ duyên nếu là Bàn Cổ ban cho, chẳng phải đại biểu cho việc Bàn Cổ đã công nhận Vu tộc vẫn luôn tín phụng y sao? "Hậu Nghệ!" Lúc này, Hình Hạo mở miệng cắt ngang suy tư của Hậu Nghệ, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ngươi có được luồng Bàn Cổ khí tức kia ở đâu trong Bất Chu Sơn?" "Nếu y thật sự tồn tại, vậy ta nhất định phải tiếp xúc với y, trước tiên làm rõ thái độ của Bàn Cổ đối với Vu tộc ta mới là quan trọng nhất." Thái độ đối với Vu tộc?

Tình huống!

Nhíu mày, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Khoa Phụ, Trụ Dĩ đều lộ ra vẻ ngạc nhiên, vô thức nói: "Hình Hạo Tổ Vu, chẳng lẽ Bàn Cổ Đại Thần sẽ bất lợi cho Vu tộc chúng ta sao?" Bất lợi!

Ta thật không biết!

Thần sắc biến đổi, Hình Hạo không giấu diếm mà kể ra nghi ngờ của mình.

Sau một hồi trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Không phải vậy, ta chỉ muốn tìm kiếm Bàn Cổ!" "Nếu y thật sự còn sống, vậy với năng lực của y, việc tạo ra cái gọi là Bàn Cổ chi khí không hề khó khăn, lúc đó Vu tộc ta hoàn toàn có thể nhân cơ hội này mà chế tạo hàng loạt những người sở hữu Nguyên Thần." "Thậm chí cường hóa Bàn Nguyên phân xuất Nguyên Thần, trong đó tồn tại tệ đoan Tiên Thiên Trọc Khí, khiến Thập Nhị Tổ Vu đều theo đó nắm giữ Nguyên Thần, từ đó đảm bảo Vu tộc càng thêm cường đại!" Thì ra là vậy!

Vì tương lai của Vu tộc sao!

Chợt hiểu ra gật đầu, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Trụ Dĩ, Khoa Phụ không hề hoài nghi lời nói của Hình Hạo.

Ngay sau đó, Hậu Nghệ liền mở miệng nói: "Ở trong một khu rừng núi phía đông nam Bất Chu Sơn." "Toàn bộ Bất Chu Sơn có khu vực rừng núi đếm trên đầu ngón tay, nơi đó không chỉ có rừng núi mà còn có Tiên Thiên linh khí nồng đậm bao quanh, lúc đó ta vì tò mò mà đi xem xét nên mới có được cơ duyên." Rừng núi sao!

Cuối cùng cũng xác định được vị trí rồi!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo lập tức nhìn về phía Hậu Nghệ nói: "Nếu đã vậy, ta bây giờ sẽ đi đến khu rừng núi đó một chuyến, xem thử có thể tìm được tung tích của Bàn Cổ Đại Thần không." "Hậu Nghệ, ngươi cùng Khoa Phụ, Hình Thiên và Trụ Dĩ bốn người lập tức triệu tập một nhóm Đại Vu đỉnh cấp đi đến chỗ khuyết khẩu ở Tam Thập Tam Thiên, phong tỏa nơi đó để đảm bảo sẽ không có tu sĩ nào nhân cơ hội này xâm nhập Tam Thập Tam Thiên của ta." Nói rồi, Hình Hạo từ trong lòng lấy ra một viên ngọc phù nói: "Vật này là Truyền Tấn Phù của ta, nếu gặp phải tồn tại không thể chống lại thì hãy bóp nát nó, ta sẽ lập tức đến viện trợ." "!" "!" Đáp một tiếng, Hậu Nghệ và những người khác không dám chậm trễ.

Dù sao hiện tại chuyện Thiên Đạo xâm nhập Hồng Hoang đang rầm rộ, Tam Thập Tam Thiên là một trong những căn cơ của Vu tộc, thật sự không thể có sai sót.

Lập tức, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Khoa Phụ và Trụ Dĩ cũng không còn nán lại, sau khi ôm quyền hành lễ, liền xoay người vội vã rời đi. "Sư tôn ~!" "Sư phụ!" Lúc này, Hình Tiêu, Chu Tinh Thần và Lục Nhĩ theo đó xuất hiện bên cạnh Hình Hạo.

Có thể thấy hành vi của Hình Hạo không chỉ vì Vu tộc, càng không chỉ muốn đi tiếp xúc Bàn Cổ, thậm chí còn... "Ba đứa!" Thu hết phản ứng của Hình Tiêu ba người vào đáy mắt, Hình Hạo sau một hồi trầm ngâm, liền mở miệng nói: "Hình Tiêu tọa trấn trong Nhị Thập Cửu Trọng Thiên để chủ trì đại cục." "Lục Nhĩ cũng ở lại trong cung điện tu luyện, nhanh chóng để tu vi của ngươi đề thăng lên." "Chỉ có Tinh Thần sao!" Nghĩ vậy, Hình Hạo sau một chút chần chừ, trực tiếp lấy ra Chu Thiên Tinh Thần Thụ đưa ra nói: "Mang Chu Thiên Tinh Thần Thụ đến Tam Thập Tam Thiên phối hợp với Hậu Nghệ và những người khác." "Nếu gặp phải kẻ địch không thể chống lại, trong tình huống vi sư chưa trở về, hãy thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, gia trì cho Hậu Nghệ hoặc Hình Thiên là được." "!" "!" Đáp một tiếng, Hình Tiêu ba người không dám lơi lỏng.

Tuy có thể cảm giác được Hình Hạo chuyến đi này có thể tồn tại nguy cơ, nhưng với tu vi và sức mạnh hiện tại của họ thì cũng không làm được gì.

Thấy vậy, Hình Hạo lập tức hài lòng gật đầu.

Ngay sau đó, y cũng không còn chần chừ, xoay người lướt đi về phía bên ngoài Tam Thập Tam Thiên. *Xoẹt!* Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh Hình Hạo theo đó biến mất.

Chương 293

Đến đây, Hình Tiêu ba người cũng như vừa tỉnh mộng.

Sau khi nhìn nhau một cái, Chu Tinh Thần cất Chu Thiên Tinh Thụ nói: "Đại sư huynh, Tam sư đệ, vậy ta đi Tam Thập Tam Thiên trước đây!" Nói xong, Chu Tinh Thần ôm quyền hành lễ, lập tức thi triển độn thuật rời đi.

Thấy tình hình này, Hình Tiêu cũng không còn chần chừ, sau khi nhìn Lục Nhĩ một cái, lập tức mở miệng nói: "Tam sư đệ, theo ta đi!" "Tu vi của ngươi còn hơi yếu, bây giờ bế quan tu luyện một đoạn thời gian nhanh chóng tấn cấp Đại La Kim Tiên đi!" "Vâng, Đại sư huynh!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ cũng rõ tu vi của mình quá yếu.

Đừng nói giúp đỡ Hình Hạo, thậm chí có thể trở thành một sự tồn tại vướng víu.

Cộng thêm nguy hiểm sắp phải đối mặt, nếu không thể nhanh chóng đề thăng tu vi, vậy hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Lập tức, Hình Tiêu và Lục Nhĩ xoay người liền phi trì về phía cung điện khổng lồ kia.

Một canh giờ sau, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Khoa Phụ và Trụ Dĩ đã triệu tập một lượng lớn Đại Vu đỉnh cấp, cùng một bộ phận tu sĩ chi mạch Thảo Mộc, hùng hồn tiến về Tam Thập Tam Thiên. ...Đồng thời, Hình Hạo đã bay lên đỉnh Bất Chu Sơn.

Sau khi lướt thân hạ xuống, y nhanh chóng khóa chặt phương vị mà Hậu Nghệ đã kể, không chút chần chừ, cấp tốc phi trì về phía đó. "Tinh Thần Thần Mục khai!" Trong lòng khẽ quát một tiếng, Hình Hạo mở Tinh Thần Thần Mục để tìm kiếm.

Ba năm sau, Hình Hạo cuối cùng cũng tìm được khu rừng núi mà Hậu Nghệ đã chỉ.

Phóng mắt nhìn, khu rừng núi không lớn, ẩn mình ở rìa một thác nước trong Bất Chu Sơn, nếu không cẩn thận tìm kiếm thật khó mà phát hiện.

Thiên Địa linh khí vô tận không ngừng hội tụ về phía đó, tuy lặng lẽ không tiếng động, nhưng dưới sự chú thị của Tinh Thần Thần Mục vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được sự bất phàm bên trong. "Ha ha, cuối cùng cũng tìm thấy rồi!" "Bàn Cổ, hy vọng người ở trong đó!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo không chút chần chừ, trực tiếp lướt thân tiến vào bên trong khu rừng núi kia.

Có Tinh Thần Thần Mục tồn tại, cấm chế trong rừng núi cũng không thể ngăn cản, không lâu sau, Hình Hạo liền tiến vào bên trong khu rừng.

Có thể thấy một khoảng đất trống rộng trăm mét vuông, có một căn nhà đá đứng sừng sững ở đó, khu vực phía trước có một cây trúc màu tím nhạt đứng thẳng, hấp thụ Thiên Địa linh khí, uy thế cực kỳ mãnh liệt. "Một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, Khổ Trúc!" Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Vạn vạn không ngờ, Thiên Địa linh khí trong rừng núi vậy mà lại hội tụ trên vật này.

Đồng thời, y càng thêm tò mò, sự tồn tại của Khổ Trúc và nhà đá, dường như đang tuyên cáo có người cư trú ở đây, vậy người đó liệu có phải Bàn Cổ không?

Nếu là Bàn Cổ, vậy tại sao lại không xuất thế?

Tại sao lại ẩn mình ở nơi này?

Tất cả rốt cuộc là vì sao?

Mang theo những nghi vấn đó, Hình Hạo bước đi đến khu vực trước căn nhà đá, sau khi dời ánh mắt khỏi Khổ Trúc, hít sâu một hơi nói: "Vu tộc Tổ Vu Hình Hạo, xin Đạo hữu hiện thân gặp mặt một lần!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh mịch.

Toàn bộ khu vực, trừ Khổ Trúc đang hấp thụ Thiên Địa linh khí ra, không có bất kỳ một chút khí tức hay tiếng động nào.

Ngay cả căn nhà đá kia cũng không ngoại lệ, dưới sự chú thị của Tinh Thần Thần Mục, bên trong không hề có bất kỳ sinh mệnh khí tức nào tồn tại, dường như mọi suy đoán đều sai lầm. "Không gặp ta ư?" Đối với điều này, Hình Hạo lại không hề thất vọng, chỉ liếc nhìn căn nhà đá một cái, rồi mở miệng nói: "Nếu tiền bối không chịu gặp ta, vậy đừng trách ta sẽ hủy diệt nơi đây, bất kỳ thế lực tiềm tàng nào uy hiếp Vu tộc ta đều không được phép tồn tại trên Bất Chu Sơn." Thế nhưng, đối mặt với lời uy hiếp của Hình Hạo, căn nhà đá vẫn tĩnh lặng như tờ.

Thậm chí Khổ Trúc kia còn lay động theo gió, như thể đang trào phúng suy đoán của Hình Hạo vậy. "Tốt!" Thấy tình hình này, trong mắt Hình Hạo hàn quang chợt lóe, hữu thủ vung lên lấy ra Chu Thiên Thần Phủ nói: "Nếu tiền bối không chịu hiện thân gặp mặt, vậy khu rừng núi này cũng không cần phải tồn tại nữa!" Vừa nói, Hình Hạo một bước đạp ra, quanh thân pháp lực theo đó bùng lên, trực tiếp chú nhập vào Chu Thiên Thần Phủ, một luồng ba động khí tức mãnh liệt bốc lên, trên đó Hỗn Độn chi lực và Diệt Thế chi lực cuồn cuộn.

Một bộ dáng muốn động thủ.

Không hiện thân!

Xem ngươi thật sự có thể trốn được không!

Hơi dừng lại một lát, trong mắt Hình Hạo một tia hàn mang lóe lên, lập tức giơ Chu Thiên Thần Phủ lên định hủy diệt khu vực này.

Bất kể thế nào, nhất định phải gặp Bàn Cổ, thậm chí nhất định phải làm rõ mục đích và kế hoạch của người đó. *Ong ong!* Chu Thiên Thần Phủ rực rỡ, Khai Thiên Phủ Khí cuồn cuộn, một luồng ba động khí tức mãnh liệt bốc lên, lực phá hoại đáng sợ quét ra, chỉ riêng dư ba cũng đang cấp tốc hủy diệt vạn vật xung quanh.

Trong một lúc, phong bạo phủ khí bốc lên, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường bao phủ toàn bộ phạm vi rừng núi, vô số hoa cỏ cây cối bắt đầu tan nát, nhìn thấy sắp bị hủy diệt hoàn toàn. "Ai!" Ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng thở dài lặng lẽ truyền ra từ bên trong căn nhà đá. *Ầm ầm!* Tiếng oanh minh vang vọng, cánh cửa lớn của nhà đá trong khoảnh khắc theo đó mở ra.

Ngay sau đó, một luồng khí tức đặc biệt theo đó truyền ra, một giọng nói đầy tang thương theo đó vang lên: "Nếu đã đến, vậy vào một chút đi!" Giọng nói...

Bàn Cổ xuất hiện sao!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo lập tức tản đi khí tức quanh thân, sau khi thu Chu Thiên Thần Phủ, bước chân đi về phía bên trong nhà đá, trong lòng tràn đầy mong đợi và tò mò.

Bàn Cổ!

Một tồn tại có thể Khai Thiên Tích Địa.

Nếu tồn tại bên trong thật sự là Bàn Cổ, vậy đối với toàn bộ Hồng Hoang mà nói đều là một sự việc cực kỳ nghiêm trọng. *Lạch cạch!* Tiếng bước chân vang vọng, Hình Hạo tiến vào bên trong nhà đá.

Hầu như trong nháy mắt, cánh cửa lớn của nhà đá theo đó đóng lại.

Kèm theo một luồng khí tức đặc biệt bốc lên, Bàn Cổ ý chí theo đó bao phủ toàn bộ nhà đá, ngay sau đó, ánh sáng lờ mờ trong nhà đá lặng

lẽ sáng lên.

Chương 294

Có thể thấy từng viên bảo châu tựa như Dạ Minh Châu tỏa ra ánh sáng trắng sữa, một thân ảnh ngồi trong đó, cao hai mét ba, đầu trọc, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, chỉ ngồi ở đó, lại khiến người ta cảm thấy một trận run sợ. "Chính là Bàn Cổ!" Há hốc mồm, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh hãi, lập tức mở miệng nói: "Khó mà tưởng tượng, ngươi vậy mà thật sự còn sống!" "Nếu đã vậy, vậy tại sao lại không hiện thân?

Tuy ta không thể nhìn thấu cảnh giới tu vi của ngươi thế nào, nhưng với sức mạnh của ngươi hẳn không cần phải kiêng dè Thiên Đạo mới phải." Đối mặt với câu hỏi, người tráng hán ngồi ở đó cười khổ một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo nói: "Ta là Bàn Cổ mà cũng không phải Bàn Cổ, ta là do chấp niệm của Bàn Cổ dung hợp tâm huyết, cốt tủy của Bàn Cổ mà hóa thành." "Ta tuy là Bàn Cổ, nhưng cũng không phải Bàn Cổ đã Khai Thiên Tích Địa kia, có thể gọi ta là Bàn Cổ Nhị Thế." Bàn Cổ chấp niệm dung hợp tâm huyết và cốt tủy?

Bàn Cổ Nhị Thế!

Nhíu mày, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia khó tin.

Dù sao luồng Bàn Cổ khí tức nồng đậm trên người đối phương không thể giả được, ngay cả Hình Hạo có được Bàn Cổ chi thân và Tam Thanh Nguyên Thần, nhưng xét về huyết mạch thuần chính thì cũng yếu hơn đối phương một bậc.

Trong tình huống như vậy, đối phương vậy mà không phải Bàn Cổ chân chính, mà là Bàn Cổ Nhị Thế, làm sao khiến y tin được? "Không cần hoài nghi!" Dường như nhìn thấu tâm tư của Hình Hạo,

Bàn Cổ Nhị Thế đứng dậy từ mặt đất nói: "Ta không có lý do gì để lừa ngươi, Bàn Cổ đã triệt để tử vong vào thời điểm Khai Thiên Tích Địa." "Chỉ là bởi vì năm đó phẫn nộ với Thiên Đạo kẻ đánh lén, cũng như phẫn nộ khi phát giác Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế tiềm nhập Hồng Hoang, nên mới ở thời khắc cuối cùng ngưng tụ chấp niệm." "Ta của hiện tại không phải Bàn Cổ, nhưng cũng là Bàn Cổ, song đối với Vu tộc lại không có bất kỳ uy hiếp nào, không cần phải căng thẳng như vậy." Sẽ không bất lợi cho Vu tộc!

Ngươi coi ta là đứa trẻ ba tuổi sao!

Trong mắt lóe lên một tia trào phúng, Hình Hạo tâm niệm vừa động triệu hoán Chu Thiên Thần Phủ nắm trong tay. *Ong ong!* Thế nhưng, dị biến cũng xảy ra ngay khoảnh khắc đó.

Có thể thấy Chu Thiên Thần Phủ rung động, ẩn ẩn có xu thế thoát ly khống chế bay về phía Bàn Cổ Nhị Thế. "Trấn áp cho ta!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, Hình Hạo dùng pháp lực và thần thức của mình trấn áp Chu Thiên Thần Phủ đang bồn chồn, sau đó ánh mắt liền tập trung vào người Bàn Cổ Nhị Thế, lạnh giọng nói: "Ngươi nói không phải Bàn Cổ, nhưng Chu Thiên Thần Phủ lại là do mảnh vỡ Phủ Linh của Bàn Cổ Phủ hóa thành, so với Khai Thiên Tam Bảo còn mẫn duệ hơn, ngươi cho rằng có thể lừa được ta sao?" "Bàn Cổ, dù sao cũng là nhân vật Khai Thiên Tích Địa năm đó, chẳng lẽ ngay cả thừa nhận thân phận cũng không dám sao?" Nghe vậy, thần sắc Bàn Cổ Nhị Thế cũng hơi biến đổi.

Không!

Đúng như Hình Hạo đã nói, Chu Thiên Thần Phủ do Bàn Cổ Phủ Linh hóa thành không thể nói dối được.

Dù y có tự biện thế nào, nhưng điểm này cũng đủ để Hình Hạo khẳng định thân phận của y.

Trong một lúc, không khí trong nhà đá tĩnh mịch.

Theo thời gian trôi qua, một luồng áp bách cảm mãnh liệt dâng trào từ trong cơ thể Bàn Cổ Nhị Thế, Hình Hạo có thể rõ ràng cảm giác được luồng sức mạnh kia đã siêu việt Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, siêu việt Á Thánh, ít nhất cũng đạt cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Đáng chết!" "Vậy mà lại mạnh như vậy!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo siết chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay, hữu thủ vung lên lấy ra Hỗn Độn Chung bao bọc bản thân, ánh mắt khóa chặt trên người Bàn Cổ Nhị Thế nói: "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đã đạt đến cấp bậc Thánh Nhân, vậy tại sao lại cần phải ẩn giấu nữa?" "Ẩn mình trong Bất Chu Sơn vốn an nhiên vô sự, nhưng không lâu trước lại giúp Hậu Nghệ hoàn thành Nguyên Thần khế hợp và cải tạo, làm như vậy mục đích là gì?" "Hôm nay nếu ngươi không cho bản Tổ Vu một lời giải thích và giao phó hợp lý, vậy hãy để ta thử xem sức mạnh của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rốt cuộc đáng sợ đến mức nào." Vừa nói, Hình Hạo một bước tiến lên, quanh thân chiến ý bùng phát, một bộ dáng coi cái chết nhẹ tựa lông hồng. "Tổ Vu Hình Hạo!" Thấy tình hình này, Bàn Cổ Nhị Thế khẽ nhíu mày, thần sắc không tốt nói: "Nếu ngươi đã nhìn thấu, vậy ta cũng không cần phải ngụy trang nữa." "Trước đây ta nói không sai, ta quả thật không phải Bàn Cổ chân chính, mà là do Bàn Cổ chấp niệm hóa thành." "Chỉ là ta đã có được một trong hai phần Khai Thiên truyền thừa mà Bàn Cổ vốn để lại cho Vu tộc, có được gần như toàn bộ ký ức của Bàn Cổ, cho nên ta nói mình là Bàn Cổ chuyển thế cũng không sai." "Nhưng ta hiện tại cũng không mạnh mẽ, ít nhất không phải đối thủ của Thiên Đạo, cho nên ta không thể bạo lộ sự tồn tại của mình, thậm chí không thể để người ngoài phát giác, bao gồm cả Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh cũng không ngoại lệ." "Dù sao mọi người hầu như đều có cùng cội nguồn, một khi gặp mặt sẽ có một loại xung động muốn thôn phệ đối phương, lúc đó thế tất sẽ nội đấu, một khi Bàn Cổ ý chí bị tiêu hao

hết, vậy Hồng Hoang sẽ là con đường một lời của Thiên Đạo." Vì tránh ba bên tranh đấu!

Ngồi yên xem hổ đấu, ngồi nhìn Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thanh lưỡng bại câu thương, rồi ngư ông đắc lợi!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo không hề công nhận lời giải thích của Bàn Cổ Nhị Thế.

Tuy ba bên tranh đấu quả thật sẽ khiến tốc độ tiêu tán Bàn Cổ ý chí nhanh hơn, nhưng sự việc lại không nghiêm trọng đến mức đó, ví dụ Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều biết sự tồn tại của đối phương.

Ngay cả trong tình huống không có Hình Hạo, Tam Thanh cũng không có ý định động thủ với Thập Nhị Tổ Vu, Thập Nhị Tổ Vu cũng không có ý định đi tìm phiền phức của Tam Thanh.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nếu đã vậy, vậy trong tình huống hiện tại ngươi lại hiện thân vì sao?" "Ta không tin ngươi ban cho Hậu Nghệ Bàn Cổ chi khí chỉ là tùy ý, ta còn rõ ràng hơn, điểm này đại biểu cho điều gì, càng rõ hơn một khi tin tức truyền vào Vu tộc, tộc nhân Vu tộc sẽ có phản ứng như thế nào." Chẳng phải sao!

Nếu không có Bàn Nguyên nắm chắc chuyện Vu tộc tương lai cũng có khả năng nắm giữ Nguyên Thần.

Một khi Hậu Nghệ truyền tin tức về Bàn Cổ chi khí ra ngoài, thế tất sẽ dẫn vô số Đại Vu, Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc ùn ùn kéo đến.

Lúc đó hậu quả sẽ như thế nào không cần phải nghi ngờ, chỉ e Bàn Cổ Nhị Thế sẽ nhân cơ hội này thu phục một lượng lớn Đại Vu đỉnh cấp, Đại Vu, thậm chí Tiểu Vu làm của riêng.

Một khi kế hoạch thành công, vậy đối với Vu tộc mà nói tuyệt đối

là một đả kích chí mạng, lúc đó... "Hình Hạo Tổ Vu đang hoài nghi ta!" Sắc mặt hơi biến đổi, Bàn Cổ Nhị Thế nhanh chóng bình tĩnh lại, vẻ mặt điềm tĩnh nói: "Với cảnh giới hiện tại của ta, ta có cần phải làm những chuyện như vậy sao?" "Tiểu bối Hậu Nghệ kia sở dĩ ta ban cho Bàn Cổ chi khí, chỉ là thấy tiềm lực và nội tình đều không tệ mà thôi, hiện tại xem ra ta lại vì thế mà bạo lộ bản thân." "Nếu Hình Hạo Tổ Vu nghi ngờ, có thể phong tỏa tin tức, ta tin với thủ đoạn của ngươi hoàn toàn có thể làm được điều đó, thậm chí toàn bộ Vu tộc sẽ tin tưởng ngươi chứ không phải Hậu Nghệ." Lấy lui làm tiến!

Muốn rửa sạch sao!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo lập tức hiểu ra ý đồ của đối phương, khóe miệng khẽ nhếch lên đồng thời, lặng lẽ giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: "Nếu đã vậy, vậy hãy để ta lĩnh giáo sức mạnh Hỗn Nguyên Thánh Nhân của Đạo hữu thế nào." Dứt lời, Hình Hạo không còn chần chừ, không chút do dự vung Chu Thiên Thần Phủ, Khai Thiên Cửu Thức nhất phủ phân âm dương được thi triển, Khai Thiên Phủ Khí bốn phía lướt ra, cấp tốc tấn công Bàn Cổ Nhị Thế. "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Bàn Cổ Nhị Thế đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ Hình Hạo lại quả quyết như vậy, một lời không hợp liền động thủ, rõ ràng đang ra sát thủ, không cho bất kỳ cơ hội né tránh nào.

Trong một lúc, Bàn Cổ Nhị Thế cũng không còn bận tâm gì khác, thân hình chợt lóe tránh khỏi công kích của Khai Thiên Phủ Khí, đồng thời thân hình vọt ra lướt qua chỗ Hình Hạo, cấp tốc chạy trốn về phía bên ngoài. "Quả nhiên là vậy!" Thấy tình hình này, trong lòng Hình Hạo đại định.

Trước đây y nghi ngờ hư thực về uy áp Hỗn Nguyên Thánh Nhân

của Bàn Cổ Nhị Thế, dù sao nếu đối phương là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, sao lại phí lời giải thích nhiều chuyện như vậy.

Hiện tại Bàn Cổ Nhị Thế bỏ chạy thì kiên định phán đoán của Hình Hạo, tên này chỉ là một kẻ bề ngoài mạnh mẽ nhưng bên trong rỗng tuếch, uy áp Hỗn Nguyên Thánh Nhân là thật, nhưng cũng là nhờ vào Bàn Cổ ý chí của Bất Chu Sơn mà có được.

Nhưng bản thân y lại không đạt đến sức mạnh cấp bậc như vậy, cùng lắm cũng chỉ là cấp bậc Chuẩn Thánh sơ trung kỳ, cho nên Bàn Cổ Nhị Thế không thể là đối thủ của y, thậm chí y vẫn luôn mưu tính đối phó Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu.

Đúng như lời đã nói trước đây, truyền thừa của ba bên đều đến từ Bàn Cổ, chỉ có nuốt chửng hoàn toàn đối thủ, mới có thể chân chính diễn hóa thành Bàn Cổ.

Nghĩ vậy, Hình Hạo há lại để y chạy thoát? "Lưu lại cho ta!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Hình Hạo trong nháy mắt vọt ra khỏi nhà đá.

Giây tiếp theo, Hình Hạo giơ Chu Thiên Thần Phủ trong tay theo đó đánh vào Hỗn Độn Chung. *Đông đông!

Đông đông!* Tiếng chuông vang vọng, lực lượng trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung theo đó quét ra, trong khoảnh khắc đã giam cầm Bàn Cổ Nhị Thế vừa chạy thoát tại chỗ. "Đáng chết!" "Phá cho ta!" Cảm giác tình huống của bản thân, Bàn Cổ Nhị Thế đại kinh thất sắc.

Chương 295

Trong miệng liên tục quát lớn đồng thời, tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ hiển lộ ra, pháp lực cuồn cuộn vọng tưởng thoát khỏi sự giam cầm của Hỗn Độn Chung.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Ngay cả với tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, há Bàn Cổ Nhị Thế có thể thoát ra được?

So với Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu, Bàn Cổ Nhị Thế rõ ràng yếu hơn không chỉ một bậc, không có Nguyên Thần cường đại chống đỡ bản thân, càng không có nhục thân cường đại tồn tại.

Điều duy nhất khiến Hình Hạo cảm thấy kinh ngạc, tên này vậy mà cũng nắm giữ Lực chi pháp tắc, rõ ràng việc nắm giữ Lực chi pháp tắc còn hơn cả y. *Cầu tiên hoa...

Xoẹt!* Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo lướt thân theo đó đến khu vực trước Bàn Cổ Nhị Thế.

Sau khi đánh giá đối phương vài lần, Hình Hạo trực tiếp ném Hỗn Độn Chung bao trùm lấy y, sau khi đảm bảo không có khả năng chạy thoát, liền nâng Chu Thiên Thần Phủ lướt thân tiến lên: "Bàn Cổ Nhị Thế, bây giờ chúng ta có thể nói chuyện đàng hoàng rồi chứ!" "!" Nhìn Hình Hạo đã đến trước mặt, Bàn Cổ Nhị Thế sắc mặt biến đổi bất định, toàn thân cảm xúc trong khoảnh khắc bồn chồn.

Không!

Tình huống như vậy thật sự quá khiến người ta khó chịu, mà lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Một khi Hình Hạo mang y đến Thập Nhị Tổ Vu, vậy đối phương

thế tất sẽ nuốt chửng y, lúc đó... "Hình Hạo!" Nghiến răng, Bàn Cổ Nhị Thế sắc mặt âm trầm nói: "Được rồi, ngươi muốn thế nào?" "Ta cảm giác ngươi không có sát tâm với ta, mục đích của ngươi là gì?" Khoảnh khắc đó, ý hối hận trong lòng Bàn Cổ Nhị Thế xông thẳng trời cao.

Nếu có thể, y hận không thể thiên đao vạn quả Hình Hạo, nhưng càng hối hận hơn là đã không bỏ chạy ngay từ đầu.

Vẫn luôn tồn tại trong phạm vi Bất Chu Sơn, y rõ Hình Hạo trong Vu tộc tuyệt đối là dị loại, trí tuệ cũng không cần phải nghi ngờ.

Nhưng cố tình trước đây lại cho rằng có thể trấn áp đối phương, lại không ngờ mọi chuyện vậy mà lại phát triển theo hướng này, đừng nói trấn áp được Hình Hạo, thậm chí ngay cả bản thân cũng bị kéo vào. "Đã khuất phục rồi sao!" "Tiết kiệm cho ta không ít công phu đây!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo nhìn sâu Bàn Cổ Nhị Thế một cái, sau đó mở miệng nói: "Nếu đã thức thời như vậy, vậy ta cũng không vòng vo nữa." "Giao năm phần Nguyên Thần của ngươi cho ta, chuyện lừa gạt bản Tổ Vu có thể bỏ qua!" "Đương nhiên, nếu ngươi không đồng ý, vậy ta sẽ mang ngươi đến Bàn Cổ Điện, tin rằng Vu Đế và những người khác sẽ vô cùng cảm thấy hứng thú với sự tồn tại của ngươi." "Năm phần Nguyên Thần!" "Ngươi muốn cái mạng của ta!" Kinh hô một tiếng, Bàn Cổ Nhị Thế sắc mặt đỏ bừng, toàn thân uất ức gào thét nói: "Không thể nào, ta nhiều nhất chỉ có thể cho hai phần, cùng lắm thì chúng ta đồng quy vu tận!" "Đừng quên, ta là do Bàn Cổ chấp niệm hóa thành, ta cũng có thể điều động Bàn Cổ ý chí, ngay cả phải trả giá lớn cũng có thể khiến ngươi cũng theo đó thân tử đạo tiêu." Điều động Bàn Cổ ý chí!

Có năng lực như vậy!

Trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, Hình Hạo không thể không thừa

nhận mình đã hơi xem thường Bàn Cổ Nhị Thế.

Sự cường đại của Bàn Cổ ý chí không cần phải nghi ngờ.

Nếu đối phương thật sự chó cùng dứt giậu muốn đồng quy vu tận với y, vậy đối với y quả thật là được không bù mất.

Quan trọng nhất là, Đạo Ma chi tranh sắp bắt đầu, thời đại Thánh Nhân cũng sắp đến, nếu trong đại chiến với y mà bị thương, vậy đối với Vu tộc mà nói tuyệt đối không có lợi ích gì. "Quá ít!" Tuy trong lòng đã có quyết đoán, nhưng Hình Hạo trên mặt lại không động thần sắc, nhíu mày nói: "Ba đạo, ít nhất là ba đạo Nguyên Thần!" "Nếu ngươi không đồng ý, vậy chúng ta chiến một trận, Bàn Cổ ý chí tuy cường đại nhưng cũng phải xem người thi triển, bản Tổ Vu cũng không phải kẻ dễ bắt nạt." Vừa nói, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trong bóng tối thúc đẩy Tinh Thần Phi Phong kia.

Trong một lúc, tinh quang rực rỡ, có Thái Cổ Tinh Thần chi lực ẩn ẩn hạ xuống, trong tình huống Hình Hạo cố ý làm vậy, giống hệt cảnh tượng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vừa được thi triển. "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Bàn Cổ Nhị Thế hoảng sợ.

Y vẫn luôn ở trong phạm vi Bất Chu Sơn, rõ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đáng sợ, càng rõ trận pháp này gia trì cho Hình Hạo khủng bố đến mức nào.

Một khi y được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì, vậy ngay cả thúc đẩy Bàn Cổ ý chí cũng e rằng khó mà đồng quy vu tận với y, thậm chí... "Ta đồng ý!" Cố nén sự không cam lòng và phẫn nộ trong lòng, Bàn Cổ Nhị Thế theo đó mở miệng nói: "Ta có thể cho ba đạo Nguyên Thần, nhưng ngươi phải đồng ý thả ta đi." "Ta sẽ rời khỏi phạm vi Bất Chu Sơn, cũng sẽ không làm bất kỳ thủ đoạn nào đối với Vu tộc, thế nào?" Đi!

Xem ra thật sự sợ rồi.

Hoặc cũng có thể là muốn chuyển mục tiêu sang Tam Thanh.

Sau một hồi trầm ngâm, trong lòng Hình Hạo nhanh chóng có phán đoán, gật đầu nói: "Có thể!" "Chỉ cần giao ra ba đạo Nguyên Thần, và cho ta vài đạo Bàn Cổ chi khí, ta sẽ thả ngươi rời khỏi Bất Chu Sơn." "Đương nhiên, nếu lần tới ngươi lại bị ta gặp, vậy ta tuyệt đối sẽ không khách khí với ngươi." Nói xong, Hình Hạo giả vờ vẻ mặt không hài lòng.

Nhưng trên thực tế trong lòng lại thở phào một hơi, Chu Thiên Tinh Thần Thụ đã giao cho Chu Tinh Thần, không hề mang theo, trong tình huống như vậy, thật sự không thể thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Vạn nhất bức Bàn Cổ Nhị Thế đến đường cùng, khiến y dẫn động Bàn Cổ ý chí của Bất Chu Sơn để đối phó, vậy ngay cả bản thân mang Bàn Cổ chi thân, Hình Hạo cũng không hề có chút nắm chắc nào có thể chống đỡ được. "Được!" Đáp một tiếng, Bàn Cổ Nhị Thế lúc này cũng thở phào một hơi.

Y cũng sợ Hình Hạo và y quyết tử, dù sao đã ẩn mình ở Bất Chu Sơn mưu tính bấy nhiêu năm, thậm chí còn che giấu sự tồn tại của bản thân khỏi mọi người, mục đích của y tuyệt đối không phải để đồng quy vu tận với Hình Hạo.

Nghĩ vậy, Bàn Cổ Nhị Thế nghiến răng, trực tiếp theo đó trảm ra ba luồng Nguyên Thần, lại lấy ra vài đạo Bàn Cổ chi khí, sau đó ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Rút Hỗn Độn Chung đi, ta sẽ giao đồ cho ngươi!" "Không vấn đề!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo đại thủ vung lên triệu hoán Hỗn Độn Chung về bên cạnh mình.

Ngay sau đó, ánh mắt y liền nhìn về phía Bàn Cổ Nhị Thế nói: "Đồ vật lấy ra đi, ngươi hẳn rõ ràng, nếu không cho ta, hôm nay ngươi không thể sống sót rời đi." "Hừ!" Sắc mặt tối sầm, Bàn Cổ Nhị Thế

hung hăng trừng Hình Hạo một cái, đau lòng ném ba luồng Nguyên Thần và năm đạo Bàn Cổ chi khí cho Hình Hạo.

Đồng thời, Bàn Cổ Nhị Thế không còn chần chừ, lùi người ra sau, quanh thân y một luồng Bàn Cổ khí tức đặc biệt bốc lên, toàn thân hóa thành một đạo lưu quang trong nháy mắt biến mất. "Ha~" Lúc này, Hình Hạo nắm giữ ba luồng Nguyên Thần và Bàn Cổ chi khí, liếc nhìn hướng Bàn Cổ Nhị Thế rời đi, khẽ nhíu mày nói: "Tốc độ thật nhanh, vậy mà lại vận dụng Lực chi pháp tắc vào độn thuật." "Dùng lực phá vỡ trở ngại không gian, từ đó gia tăng tốc độ bản thân, quả thật là kỹ xảo vận dụng pháp tắc không tồi." "Đáng tiếc, nếu ta mang theo Chu Thiên Tinh Thần Thụ, vậy thật sự có thể tiêu diệt y ở đây rồi." Nói xong, Hình Hạo thu Nguyên Thần và Bàn Cổ chi khí lại, sau đó cũng ngừng thúc đẩy Tinh Thần Phi Phong, Thái Cổ Tinh Thần chi lực tràn ngập trời tiêu tán, như pháo hoa nở rộ giữa không trung.

Đối với điều này, Hình Hạo lại không để ý, xoay người cấp tốc phi trì về phía nhà đá.

Bàn Cổ Nhị Thế đã chạy, nhưng Khổ Trúc kia vẫn còn đó, Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn há lại không để ý. *Xoẹt!* Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo theo đó đến trước nhà đá.

Đúng lúc này có thể thấy Khổ Trúc rực rỡ, rõ ràng có bộ dạng muốn độn thổ chạy trốn. "Đi đâu!" "Lưu lại cho ta!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Hình Hạo không chút do dự gõ vang Hỗn Độn Chung. *Đông đông!

Đông đông!* Tiếng chuông vang vọng, lực lượng trấn áp chư thiên trong nháy mắt theo đó giam cầm Khổ Trúc tại chỗ.

Ngay sau đó, Hình Hạo một bước đạp ra theo đó đến bên cạnh Khổ Trúc, hữu thủ thành quyền trực tiếp oanh kích lên thân cây.

Chương 296

Ầm! Một tiếng, Khổ Trúc rung động, một tiếng kêu thảm thiết theo đó truyền ra: "A...!" Nhìn theo tiếng động, có thể thấy thân cây Khổ Trúc quang huy màu xanh lục rực rỡ, ẩn ẩn có thể thấy một đạo thần hồn nhỏ bé bay ra, mang theo hối hận, không cam lòng và cừu hận theo đó tan vỡ, tiêu tán trong Thiên Địa. "Quả nhiên thông linh!" Thu cảnh tượng này vào đáy mắt, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên đồng thời không hề có bất kỳ áy náy nào.

Dù sao năm đó vì quạt Ba Tiêu chạy trốn, mới dẫn đến việc nam tử kia sức mạnh bạo tăng, nếu Cửu Diệp Ba Tiêu năm đó không vô ý để nó chạy thoát, vậy nó đã thuộc về Hình Hạo.

Làm xong tất cả, Hình Hạo cũng không còn chần chừ, trực tiếp nhổ Khổ Trúc lên cả gốc, trực tiếp cắn rách đầu lưỡi, một ngụm tiên huyết phun ra, tả thủ niết pháp ấn quát lớn: "Luyện hóa cho ta!" *Ong ong!* Tiếng ong minh vang vọng, khoảnh khắc máu và Khổ Trúc khế hợp, cả hai nhất thời vạn trượng hào quang.

Kèm theo một luồng ba động đặc biệt bốc lên, Hình Hạo đã thành công luyện hóa xong Khổ Trúc. "Nhỏ!" Khẽ quát một tiếng, Khổ Trúc khổng lồ kia với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường co rút lại, cuối cùng hóa thành một cây dài một trượng xuất hiện trong tay Hình Hạo.

Sau khi đánh giá vài lần, Hình Hạo khẽ nhíu mày nói: "Vậy mà có thể luyện chế ra một Tôn Tiên Thiên Thần Thai ma cấp tư chất Đệ Nhị Nguyên Thần, chẳng lẽ Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn còn có một loại diệu dụng khác?" "Nếu đã vậy, vậy ta nên luyện chế Đệ Nhị Nguyên Thần ư?

Hay là giữ lại để luyện chế thành Linh Bảo!" *Xoẹt!* Ngay lúc này, một tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Hậu Thổ vội vã đến.

Chờ sau khi đến nơi nhà đá, Hậu Thổ lần đầu tiên nhìn thấy Hình Hạo, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, thật sự không ngờ đối phương lại ở nơi này. "Hình Hạo huynh đệ." Trong miệng hô một tiếng, Hậu Thổ đến bên cạnh Hình Hạo, sau khi đánh giá cây Khổ Trúc trong tay y một cái, sau đó mở miệng hỏi: "Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?" "Tại sao ta lại cảm giác được một tia khí tức của Bàn Cổ xuất hiện?" "Hình Hạo, trong tay ngươi chẳng lẽ là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, Khổ Trúc?" "Vừa rồi chẳng lẽ ngươi giao thủ với nó?

Nhưng tại sao vật này lại có khí tức của Phụ Thần?" Nghe vậy, Hình Hạo lập tức hoàn hồn.

Sau khi nhìn Hậu Thổ một cái, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Không sai, trong tay ta chính là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, Khổ Trúc." "Còn về người đã giao thủ với ta trước đây, lai lịch của y có chút khó tin." Nói rồi, Hình Hạo đơn giản kể lại tin tức về Bàn Cổ Nhị Thế một lần. "!" "Bàn Cổ Nhị Thế!" "Có tồn tại như vậy sao!" Nghe xong Hình Hạo kể, Hậu Thổ không nhịn được thất thanh kinh hô, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Dù sao cái tên Bàn Cổ Nhị Thế quả thật dọa người, bản thân y là do Bàn Cổ chấp niệm phối hợp tâm huyết và cốt tủy hóa thành, cội nguồn của y so với Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đều cao hơn ba phần.

Đáng tiếc, y lại không có được Khai Thiên công đức, cũng không có được bất kỳ sự gia trì nào từ Bàn Cổ khí vận, cho nên bản thân y so với Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu lại yếu hơn ba phần. "Hình Hạo

huynh đệ!" Nửa ngày, Hậu Thổ mới hoàn hồn, mở miệng hỏi: "Nếu đã vậy, tại sao lại không giữ y lại!" "Tên này uy hiếp quá lớn, nếu để y tiếp tục tồn tại, đối với Vu tộc ta mà nói tuyệt đối không có bất kỳ lợi ích nào!" *M*!

Hậu Thổ vậy mà lại như vậy!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo chấn kinh.

Trong ký ức của y, Hậu Thổ tuyệt đối là tồn tại có tính cách ôn hòa nhất trong số Thập Nhị Tổ Vu.

Nhưng hiện tại thì sao?

Trực tiếp hô đánh hô giết, y có còn nhận ra Hậu Thổ không?

Không vui vẻ gì, Hình Hạo lại bình tĩnh lại, y cũng rõ pháp của Hậu Thổ là tốt, diệt trừ Bàn Cổ Nhị Thế mới là lựa chọn tốt nhất, thậm chí có thể triệt để giải trừ mối họa ngầm.

Đáng tiếc, Chu Thiên Tinh Thần Thụ đã giao cho Chu Tinh Thần, cũng dẫn đến việc y không thể một trận chiến với y, đối phương một khi dẫn động Bàn Cổ ý chí, vậy khả năng cuối cùng là tử vong. "Ta cũng vậy thôi." Cười khổ một tiếng, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Hậu Thổ Tỷ Tỷ có lẽ không biết, Bàn Cổ Nhị Thế kia có thể dẫn động Bàn Cổ ý chí vì bản thân." "Chu Thiên Tinh Thần Thụ của ta đặt trong Tam Thập Tam Thiên để đảm bảo không có ý ngoài xảy ra, căn bản không thể một trận chiến với y, đừng nói giết chết." "..." Nghe lời này, Hậu Thổ cũng trầm mặc.

Y cũng không ngờ sự việc lại như vậy, sau một hồi trầm ngâm, sau đó liền mở miệng nói: "Nếu đã vậy, vậy Hình Hạo huynh đệ có thể lại lần nữa khóa chặt vị trí của người đó không?" "Người này đối với Vu tộc ta uy hiếp không nhỏ, nếu có thể, nhất định phải triệu tập Tổ Vu để tiêu diệt y." "Không khóa chặt được!" Lắc đầu, Hình Hạo

bất đắc dĩ nhún vai nói: "Bàn Cổ Nhị Thế kia cũng không phải kẻ dễ bắt nạt, tuy ta đã thành công trấn áp y, nhưng cũng không đại biểu ta có thể làm tiểu động tác trên người y." "Tuy trước đây y nói sẽ rời khỏi Bất Chu Sơn đi đến ngoài Hồng Hoang, nhưng nếu ta đoán không sai, y tuyệt đối sẽ không mạo hiểm rời đi." "Ẩn phục ở Bất Chu Sơn bấy nhiêu năm, y nhất định không chỉ vì Vu tộc, cũng không chỉ vì chư vị Tổ Vu, có thể đang mưu tính một số thứ khác." "Cho nên, nếu Hậu Thổ Tỷ Tỷ muốn tìm y, vậy cũng có thể phái Vu tộc tướng sĩ tìm kiếm trong phạm vi Bất Chu Sơn." "Nhưng ta cho rằng hầu như không có khả năng thành công, lần trước nếu không phải vì muốn lợi dụng Hậu Nghệ thì y cũng sẽ không bị ta nắm lấy cơ hội, càng không trực tiếp bạo lộ trong tầm mắt của ta." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Hậu Thổ lập tức biến đổi bất định.

Nếu thật sự như Hình Hạo đã nói, vậy chuyện này thật sự là lớn rồi.

Bàn Cổ Nhị Thế ẩn mình ở Bất Chu Sơn mật mưu điều gì không ai biết, thậm chí thủ đoạn ẩn nấp của y cực kỳ mạnh mẽ, địch trong tối ta ngoài sáng đối với Vu tộc mà nói tuyệt đối không phải chuyện tốt. "Ta biết rồi!" Nửa ngày, Hậu Thổ mới hoàn hồn, hít sâu một hơi nói: "Ta sẽ trở về bẩm báo sự việc cho Vu Đế, lúc đó sẽ phái tộc nhân Vu tộc tìm kiếm trong phạm vi Bất Chu Sơn." "Tên này tuyệt đối không thể cho phép tiếp tục tồn tại, nếu lấy danh xưng khác tồn tại thì còn được, nhưng đã đội cái tên Bàn Cổ Nhị Thế, vậy đặt Bàn Cổ chính tông của ta vào đâu?" Nói xong, Hậu Thổ cũng không còn nán lại, sau khi hành lễ với Hình Hạo, xoay người liền vội vã rời đi, lộ rõ vẻ vô cùng gấp gáp. "Có ý tứ!" "Xem ra Thập Nhị Tổ Vu đối với những kẻ uy hiếp sự tồn tại của bản thân đều cực kỳ không thân thiện a." Tiễn Hậu Thổ rời đi, Hình Hạo khẽ nhíu mày, trong lòng lập tức có suy đoán.

E rằng mục đích của Hậu Thổ không chỉ là diệt trừ Bàn Cổ Nhị Thế, mà còn muốn nuốt chửng y, chỉ cần nuốt chửng y, không chừng trong số Thập Nhị Tổ Vu sẽ có người có thể đản sinh ra Nguyên Thần.

Dù sao Bàn Cổ Nhị Thế không phải Tam Thanh, bản thân là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, không bị bất kỳ Tiên Thiên chi vật Hồng Hoang nào khác nhiễm bẩn, Nguyên Thần Bàn Cổ thuần chính đó chính là thứ Tổ Vu thiếu nhất. "Có ý tứ!" "Xem ra ta đã xem thường dã tâm của Tổ Vu rồi." "Hoặc cũng có thể ta đã xem thường Hậu Thổ, tuyệt đối không phải người con gái 'thiện' ngây thơ kia của hậu thế đã từ bỏ tất cả để lấy thân hóa luân hồi." Trong lòng lẩm bẩm một câu, thần sắc Hình Hạo biến đổi vài lần sau đó, liền nhìn về phía Khổ Trúc trong tay nói: "Nếu đã vậy, vậy ta cũng phải nhanh chóng bố cục thôi!" "Tương lai ta nhất định phải tự mình tọa trấn Tam Thập Tam Thiên để đảm bảo không có ý ngoài xảy ra, nhưng cũng phải tạo ra một thân phận hoàn toàn mới để hành tẩu Hồng Hoang, không thể để Thiên Đạo phát giác, thậm chí nhắm vào!" Đã quyết định, Hình Hạo lập tức không còn chần chừ, vung tay thu Khổ Trúc trong tay lại, tung người thi triển độn thuật phi trì về phía Tam Thập Tam Thiên.

Không lâu sau, Hình Hạo trở về Tam Thập Tam Thiên.

Suốt đường bay vào Nhị Thập Cửu Trọng Thiên nội, Hình Hạo liền tiến vào bên trong cung điện, không quấy rầy Hình Tiêu và Lục Nhĩ đang bế quan tu luyện, một mình đi vào một mật thất không người. *Cạch cạch!* Cánh cửa mật thất theo đó đóng lại, Hình Hạo trực tiếp lấy ra Khổ Trúc nói: "Đệ Nhị Nguyên Thần, hy vọng có thể tạo ra một thân phận thích hợp, tĩnh đợi Đạo Ma chi tranh bắt đầu!" Đã quyết định, Hình Hạo không còn chần chừ, sau khi hít sâu một hơi, trong miệng lặng lẽ quát lớn: "Trảm!" *Cắt một tiếng,* một đoạn Nguyên Thần trong nháy mắt bị chém đứt.

Trong khoảnh khắc, sắc mặt Hình Hạo trắng bệch, toàn thân khí tức suy yếu đi một mảng lớn, suýt chút nữa đã không rơi xuống tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ.

Cũng may nội tình đủ sâu, cứng rắn ổn định được cảnh giới lại nhưng cũng tổn thất vài vạn năm tu vi.

Nhưng Hình Hạo lúc này cũng không bận tâm nhiều như vậy, sau khi hít sâu một hơi, trực tiếp thao khống đoạn Nguyên Thần kia tiến vào bên trong Khổ Trúc, khoanh chân ngồi xuống theo đó bắt đầu tế luyện nó. ...Thời gian vội vã, ba ngàn năm thoáng chốc trôi qua.

Một ngày nọ, trong Tử Tiêu Cung, tiếng Hồng Quân giảng đạo chợt dừng, Tam Thi Hợp Nhất chi pháp cũng đã được truyền thụ hết xuống, nhưng có thể chân chính lĩnh ngộ được lại không có mấy người.

Làm xong tất cả, ánh mắt Hồng Quân theo đó quét một lượt toàn trường chư thần, sau đó liền mở miệng nói: "Ba lần giảng đạo đã hoàn tất, ta tức sắp hợp Đạo, từ nay về sau, Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo phi Hồng Quân!" "Trước đó, cho các ngươi trăm năm thời gian để hỏi tâm!" Nghe vậy, chư thần trong Tử Tiêu Cung lập tức tinh thần.

Dù sao trăm năm thời gian giải hoặc đối với họ tuyệt đối là một đại cơ duyên, chỉ cần có thể được Hồng Quân chỉ điểm, không chừng có thể đột phá tu vi hiện tại.

Lập tức, một vị Chuẩn Thánh trong đám đông theo đó đứng dậy, khom người hành lễ nói: "Kính hỏi Đạo Tổ, chúng đệ tử Trảm Thi thành Chuẩn Thánh, liệu có biện pháp nào để lại lần nữa đề thăng phẩm chất Tam Hoa không?" Lời này vừa thốt ra, tất cả cường giả Chuẩn Thánh trong Tử Tiêu Cung đều tinh thần.

Bởi vì Hình Hạo, tất cả mọi người đều biết cực hạn của Tam Hoa

là Thập Nhị Phẩm, chứ không phải Cửu Phẩm như trước đây đã biết.

Trong tình huống như vậy, tuyệt đại đa số người thậm chí còn chưa hoàn thành Trảm Thi Chứng Đạo Chuẩn Thánh với Tam Hoa giai Cửu Phẩm, dẫn đến tiềm lực và chiến lực của bản thân suy giảm đáng kể.

Chương 297

Bấy nhiêu năm qua, đã dùng hết sức lực để tìm kiếm phương pháp phá giải nhưng đều thất bại, nếu Hồng Quân có biện pháp, vậy tuyệt đối là điều mà họ mơ ước cầu mong. "Có!" Sau một hồi trầm ngâm, Hồng Quân trực tiếp theo đó gật đầu nói: "Tam Hoa giả, Thiên Địa Nhân vậy, cố lấy Tiên Thiên Linh Căn khế hợp thuộc tính Tam Hoa của bản thân để ôn dưỡng cũng có thể đề thăng phẩm chất Tam Hoa." "Nhưng Tam Hoa sau khi đạt đến tầng thứ Thập Phẩm sẽ lại khó đề thăng, trừ phi có tồn tại cấp bậc Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, mới có khả năng giúp một trong Tam Hoa tấn cấp Thập Nhất Phẩm." "Ví dụ như Hình Hạo mà mọi người đều biết, phẩm chất Tam Hoa của bản thân y vốn ở tầng thứ Cửu Phẩm, nhưng lại dung nhập Tịnh Thế Bạch Liên, Địa Hoàng Liên và Luân Hồi Tử Liên, mới dẫn đến việc Tam Hoa tấn cấp lên tầng thứ Thập Nhị Phẩm." Thì ra là vậy!

Cần Tiên Thiên Linh Căn để đề thăng sao!

Chợt hiểu ra gật đầu, chư thần lập tức theo đó kích động.

Trong Hồng Hoang, Tiên Thiên Linh Căn không ít, tuyệt đại đa số người thậm chí còn chưa đạt đến Cửu Phẩm Tam Hoa, nếu có thể đề thăng một chút, tự nhiên có thể tăng cường đáng kể chiến lực, pháp lực và nội tình của bản thân.

Trong đó Đông Hoàng Thái Nhất cũng kích động vạn phần, vẫn luôn xem Cửu Phẩm Tam Hoa là nỗi đau trong lòng.

Hiện tại cuối cùng cũng tìm được phương pháp đề thăng Tam Hoa, đối với y tuyệt đối là một niềm vui lớn và trợ lực to lớn, vô thức siết chặt hai nắm đấm đồng thời, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng thầm nghĩ: "Ta nhất định phải tích lũy Tam Hoa đến mức Thập Nhị

Phẩm, lúc đó..." "Lão sư!" Lúc này, Nguyên Thủy trên bồ đoàn lặng lẽ đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Hồng Quân nói: "Đệ tử xin hỏi, Công Đức Chứng Đạo liệu có tiềm lực phát triển không?" Lời này vừa thốt ra, Thông Thiên nhíu mày, cách đó không xa Nữ Oa thần sắc cũng hơi biến đổi.

Không!

Ai cũng rõ tình huống, tuy đã chọn lựa phương pháp Chứng Đạo, nhưng nếu Hồng Quân cưỡng hành thao túng, vậy tương lai có thể sẽ đi lên con đường Công Đức Chứng Đạo, nếu vậy thì... "Có!" Hơi trầm ngâm, Hồng Quân nhìn sâu Nguyên Thủy một cái nói: "Đạo Công Đức, tuy nhìn có vẻ yếu nhất, nhưng cũng đủ sức sánh ngang với tồn tại Dĩ Lực Chứng Đạo, tốc độ tu luyện của nó cực kỳ tấn tốc." "Chỉ cần có đủ công đức, không chỉ có thể nhanh chóng Chứng Đạo thành Thánh, thậm chí có thể trong thời gian ngắn nhất hoàn thành Thánh Nhân Cửu Cảnh để trùng kích tầng thứ cao hơn." "Nhưng Công Đức Chứng Đạo khi đạt đến Thánh Nhân Cửu Trọng Thiên lại sẽ mất đi lực trùng kích, muốn lại lần nữa tấn cấp, vậy nhất định phải nắm giữ lượng lớn khí vận, dùng khí vận để trùng kích tầng thứ cao hơn, từ đó thoát khỏi sự trói buộc do Công Đức Chứng Đạo mang lại." Gì chứ!

Trói buộc của Công Đức Chứng Đạo có thể thoát khỏi!

Đồng tử co rụt, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thở gấp.

Đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên trong số đó, hai người họ rõ ràng nguy cơ bản thân hiện tại phải đối mặt, nhưng nếu trói buộc của Công Đức Chứng Đạo có thể phá vỡ, vậy chẳng phải hoàn toàn có thể thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo sao?

Vô thức, Thông Thiên theo đó mở miệng hỏi: "Kính hỏi Lão sư, cần bao nhiêu khí vận mới có thể hoàn thành bước tiến hóa đó?" Lời

này vừa thốt ra, Lão Tử và những người khác lập tức nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt tràn đầy vẻ mong đợi. "Một lượng kiếp!" Đối với điều này, Hồng Quân lại thay đổi thái độ trước đây, trực tiếp trả lời: "Mỗi một lượng kiếp đều sẽ đản sinh ra khí vận vô biên, nếu có thể nắm giữ được, vậy có khả năng thoát khỏi trói buộc để đột phá." "Đương nhiên, điều này lại vô cùng khó khăn, muốn nắm giữ toàn bộ Thiên Địa khí vận trong tay là cực kỳ khó khăn, trừ phi có người có thể trấn áp được tất cả." Nghe vậy, Lão Tử và những người khác lập tức nhíu mày.

Sự đã như vậy, làm sao không nghe ra ý tứ của Hồng Quân, đối phương rõ ràng đang nói cho họ biết, trừ phi mạnh mẽ siêu việt tất cả những người khác, nếu không thì không thể thành công.

Ngay cả tình huống Hồng Quân Chứng Đạo khi chiến thắng La Hầu ngày trước, trong lòng cũng theo đó có suy tính và kế hoạch. "Lão sư!" Lúc này, Tiếp Dẫn từ trên mặt đất đứng dậy, ôm quyền hành lễ nói: "Hồng Hoang Tây Bộ có Ma Đạo tu sĩ xâm nhập, đệ tử ẩn ẩn cảm giác Ma Đạo tu sĩ có thể đang dòm ngó Tu Di Sơn, không biết Lão sư có phương pháp ứng đối nào không?" Gì chứ!

Ma Đạo lại lần nữa nhắm vào Hồng Hoang Tây Bộ!

Đồng tử co rụt, chư thần trong Tử Tiêu Cung lập tức căng thẳng.

Đặc biệt là những tu sĩ và Đại Thần Thông giả từ Hồng Hoang Tây Bộ, lúc này trong mắt không ai là không lộ ra vẻ kinh hãi và khủng bố, hạ quyết tâm lần này rời khỏi Tử Tiêu Cung xong sẽ không bao giờ trở về Hồng Hoang Tây Bộ nữa.

Đùa ư!

Ma Đạo chi chủ La Hầu là kẻ hung ác có thể địch lại Hồng Quân.

Nếu đã nhắm vào Hồng Hoang Tây Bộ, vậy nếu tiếp tục ở lại đó,

hoặc là gia nhập Ma Đạo, hoặc là tử vong. "Không có!" Lắc đầu, Hồng Quân thần sắc điềm nhiên nói: "Trừ phi hai người các ngươi Chứng Đạo thành Thánh, dùng lực lượng Thánh Nhân để chu toàn với y, nếu không khó mà ngăn cản quyết định của Ma Đạo." "Sau khi Đại Thiên Ma Vực bị Thập Nhị Tổ Vu hủy diệt, sức mạnh của Ma Đạo đã bị chuyển di hoàn toàn, hiện tại La Hầu đã muốn lại lần nữa để Ma Đạo hàng lâm Hồng Hoang Tây Bộ, cơ hội của các ngươi từ nay về sau lại cực kỳ mong manh rồi." Sẽ như vậy!

Nhưng làm sao tốt được!

Nghe lời này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lộ ra vẻ tuyệt vọng và cay đắng.

Há lại cho rằng sau khi Chứng Đạo thành Thánh có thể ngăn cản mọi chuyện, dù sao lời nói của La Hầu trước đây họ đã nghe rồi, đối phương cũng sẽ phát phóng Hồng Mông Tử Khí.

Trong tình huống như vậy, thế tất sẽ có không ít Ma Đạo Thánh Nhân xuất thế dưới trướng Hồng Quân Bát Thánh, lúc đó chỉ riêng hai sư huynh đệ họ muốn giữ vững Hồng Hoang Tây Bộ, đơn giản là giấc mộng si nhân.

Nghĩ vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi nóng nảy, vô thức mở miệng nói: "Lão sư, chẳng lẽ hai sư huynh đệ chúng con chỉ có thể từ bỏ?" Nghe vậy, Hồng Quân nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người một cái, lập tức cao thâm mạc trắc thốt ra một câu: "Có bỏ thì có được." Nói xong, lại không cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cơ hội tiếp tục đặt câu hỏi, mở miệng nói: "Các ngươi còn có vấn đề nào khác không?" (Nghe lời này), Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hoàn toàn ngây dại.

Đến nay, làm sao không nghe ra ý tứ trong lời Hồng Quân, là muốn họ từ bỏ nơi an thân lập mệnh ở Tây Bộ Hồng Hoang.

Nhất thời, sắc mặt hai người cực kỳ khó coi.

Không giống Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa, chỗ dựa lớn nhất của hai huynh đệ họ nhìn như Tây Bộ Hồng Hoang hoang phế vô dụng, nhưng không phải vì có thiên tài địa bảo hay động thiên phúc địa đỉnh cấp, mà là vì khí vận!

Toàn bộ Tây Bộ Hồng Hoang, gần như khí vận đều bị hai sư huynh đệ họ nắm giữ trong tay, nếu không, dựa vào căn nguyên của mình thì làm sao có thể cạnh tranh với Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và những tồn tại cùng loại?

Nếu không nhờ khí vận khổng lồ gia trì, hai người làm sao từng áp chế Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Đông Vương Công và một loạt đại thần thông giả khác để tranh đoạt thánh vị?

Giờ Hồng Quân đã muốn họ từ bỏ Tây Bộ Hồng Hoang, chẳng phải đã cắt đứt khả năng thu hoạch khí vận sao?

Nếu không có khí vận gia trì, dù cho có khả năng chứng đạo thành thánh, e rằng cũng sẽ là tồn tại yếu nhất trong các Thánh Nhân, thậm chí..."Đạo Tổ!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất đứng dậy khỏi chỗ ngồi, ánh mắt khóa chặt trên người Hồng Quân mà hỏi: "Cảm vấn lão sư, Dĩ Lực Chứng Đạo ngoài việc tại Hỗn Độn khai tích đại thiên thế giới, còn có phương pháp nào khác chăng?" Khoảnh khắc này, Đông Hoàng Thái Nhất đã sốt ruột.

Y cảm nhận được, sau lần giảng đạo này có lẽ là thời đại Thánh Nhân xuất thế, đến lúc đó nếu không thể chứng đạo thành thánh, hậu quả sẽ khôn lường.

Dù sao y cũng đã chém ra Hồng Mông Tử Khí rồi, nếu Thánh Nhân xuất thế, khi đó y có lẽ không thể đối địch, chỉ có thể một lần nữa chọn cách khuất phục hấp thu Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo."Không có!" Hồng Quân lắc đầu, không chút do dự đáp: "Dĩ Lực Chứng Đạo chi pháp mà ta biết, chỉ có một con đường duy nhất là

khai thiên tích địa trong Hỗn Độn.

Còn về phương pháp có thể thành công, ngươi có thể đi hỏi người cùng loại chứng đạo chi pháp!"Người cùng loại chứng đạo chi pháp!

Chẳng phải là Hình Hạo sao!

Đồng tử Đông Hoàng Thái Nhất co rụt lại, trong đầu y vô thức hiện lên bóng dáng Hình Hạo.

Dù sao Hình Hạo cũng đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, mà người đó từ đầu đến cuối dường như không hề sợ hãi việc không thể thành công. "Xem ra thật sự phải hỏi Hình Hạo Tổ Vu rồi!" "Hi vọng y có thể chỉ điểm ta khả năng Dĩ Lực Chứng Đạo!" Trong lòng thầm nhủ một câu, Đông Hoàng Thái Nhất chắp tay hành lễ với Hồng Quân nói: "Đa tạ Đạo Tổ chỉ điểm!" Nói xong, y không nói thêm lời thừa thãi, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống.

Đối với điều này, sắc mặt Hồng Quân lại vô cùng đạm nhiên, sau khi quét mắt nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái, lại nhìn sang Nữ Oa và Lão Tử hỏi: "Các ngươi có muốn hỏi gì không?""....." Đối mặt với câu hỏi, Lão Tử và Nữ Oa đều hơi nhíu mày.

Họ hiểu Hồng Quân muốn giúp giải hoặc, nhưng nói như vậy cũng sẽ theo đó mà mắc nợ nhân quả của đối phương, điều mà Lão Tử và Nữ Oa tuyệt đối không muốn."Đệ tử không có vấn đề!" Vừa nghĩ đến đây, Lão Tử lập tức mở miệng nói: "Lão sư hỏi các đạo hữu khác đi ạ!" Lời này vừa ra, Nữ Oa bên cạnh cũng gật đầu theo: "Đệ tử cũng không có vấn đề, Đạo Tổ giúp các đạo hữu khác giải hoặc đi ạ!" Nghe vậy, sắc mặt Hồng Quân khẽ biến.

Chương 298

Dù nhanh chóng khôi phục như cũ, nhưng Lão Tử và những người khác đều nhìn thấy, trong lòng e dè đồng thời, lại không dám nói bất cứ lời nào."Lão sư!" Lúc này, Đông Vương Công đứng dậy khỏi chỗ ngồi, chắp tay hành lễ với Hồng Quân nói: "Đệ tử hỏi Long tộc có thể là một thành viên của Huyền Môn Đạo Giáo ta chăng?" Hửm!?

Lông mày khẽ nhướng, ánh mắt của các tu sĩ trong Tử Tiêu Cung vô thức nhìn về phía Hồng Quân.

Đối với Long tộc, mọi người đều khá e dè.

Dù cho ở thời đại trước, Long Phượng đại chiến hai bên đều bị tổn thương, nhưng vì Long Vương, Tổ Phượng và Tổ Hoàng cuối cùng đã thề với Thiên Đạo, nên Long Phượng nhị tộc tổn thất cũng không lớn lắm.

Trong tình huống như vậy, nếu mặc nhiên cho phép Long tộc gia nhập Huyền Môn Đạo Giáo, thì đối với chư thần mà nói tuyệt đối không phải tin tức tốt lành, dù sao Thiên Đình do Đông Vương Công kiến lập đều được thành lập dưới sự ủng hộ của Long tộc.

Một khi Thiên Đình và Long tộc một lần nữa liên thủ, sức mạnh của Thiên Đình sẽ tăng trưởng mạnh mẽ, khi đó chư thần linh e rằng không có bao nhiêu sức kháng cự."Không được!" Dưới ánh mắt chăm chú của chư thần, Hồng Quân lại lắc đầu, phớt lờ ánh mắt kinh ngạc của Đông Vương Công, chậm rãi nói: "Long tộc chi hoàng Chúc Long đã nhập Hỗn Độn Ma Cung, nếu không có gì bất ngờ, sẽ gia nhập Ma Đạo!" Cái gì!

Chúc Long muốn dẫn dắt Long tộc gia nhập Ma Đạo!

Một tiếng kinh hô, không chỉ Đông Vương Công, bao gồm chư

thần trong Tử Tiêu Cung lúc này đều lặng lẽ biến sắc.

Vô cùng!

Thật sự là một tin tức quá tệ.

Bản thân Ma Đạo đã khiến người ta e dè, giờ Long tộc theo đó gia nhập, ..."Đúng là tin tức tốt lành!" "Tốt, vô cùng tốt!" Ngược lại, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn và những người khác lúc này lại khá vui mừng.

Đúng vậy!

Long tộc gia nhập Ma Đạo, điều đó đại diện cho Đạo Ma bất lưỡng lập, Long tộc và Thiên Đình thế tất sẽ có một trận chiến, nói như vậy, uy hiếp của Thiên Đình cũng giảm đi rất nhiều.

Trừ phi Đông Vương Công có thể đánh bại Long tộc do Chúc Long dẫn dắt, nếu không, việc Thiên Đình muốn hạn chế những người đó gần như là nằm mơ giữa ban ngày, thậm chí...

Chưa đợi chư thần kịp phản ứng, Hồng Quân lại ném ra một tin tức kinh thiên động địa khác: "Không chỉ Long tộc, Long tộc chi hoàng và Kỳ Lân thiếu chủ cũng đều gia nhập Ma Đạo!" Cái gì!

Phượng tộc và Kỳ Lân tộc cũng gia nhập Ma Đạo!

Khoảnh khắc này, Tam Thanh và những người khác cũng không thể giữ bình tĩnh.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hiện nay trong Hồng Hoang đều là các thế lực đỉnh cấp, tuy không bằng Yêu tộc, lại càng không bằng Vu tộc, nhưng cũng đứng ở đỉnh cao của các thế lực.

Ba đại thế lực này toàn bộ gia nhập Ma Đạo, đối với họ tuyệt đối là một uy hiếp khổng lồ, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Phục Hy và Nữ Oa.

Họ lần lượt đại diện cho Yêu tộc và Thần Đình, trong tình huống như vậy, thế tất sẽ phải đối đầu với Ma Đạo, khi đó làm sao ứng phó với binh lực của tam tộc?

Làm sao ứng phó với Ma Đạo tập kích?"Đạo Tổ!" Khoảnh khắc này, Đế Tuấn không thể giữ bình tĩnh được nữa, lập tức mở miệng nói: "Nếu như vậy, thì Huyền Môn Đạo Giáo của ta làm sao ứng phó với Ma Đạo tập kích?

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc gia nhập Ma Đạo sẽ cấp tốc lớn mạnh, dù cho thế lực của chúng ta cộng lại e rằng cũng khó mà kháng cự được!" Lời này lập tức nhận được sự tán thành của các chủ thế lực như Phục Hy, Đông Vương Công, Côn Bằng."Có cách giải quyết!" Đối với điều này, Hồng Quân cũng không vòng vo, lập tức mở miệng nói: "Vùng đất phương Tây có Bạch Hổ nhất tộc, vùng đất phương Bắc có Huyền Vũ nhất tộc, đều sở hữu nội tình và chiến lực không kém gì Long Phượng Kỳ Lân tam tộc bao nhiêu, chỉ cần có thể lôi kéo họ gia nhập thế lực của các ngươi, thì có thể kháng cự được!" Huyền Vũ nhất tộc!

Bạch Hổ nhất tộc!

Nghe lời này, Đế Tuấn, Phục Hy, Đông Vương Công, Côn Bằng và các chủ thế lực khác đều sáng mắt.

Mặc dù hai tộc này ở trong Hồng Hoang cực kỳ khiêm tốn, nhưng dù sao cũng là một trong Tứ Linh chủng tộc, Hồng Quân đã nói rằng họ không kém Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, thì giá trị bản thân của họ là không thể nghi ngờ, nếu có thể thu nhận hai tộc này vào dưới trướng, thì..."Khụ khụ!" Đột nhiên, Đế Tuấn dường như đã hiểu ra, trực tiếp đứng dậy hành lễ nói: "Đạo Tổ, đệ tử hỏi làm sao để Trảm Tự Ngã Thi?" "Mặc dù đệ tử cảm thấy bản thân mình rất gần với việc Trảm Tự Ngã Thi, nhưng dường như lại có một bức tường đặc biệt

ngăn cản tất cả." "Trong tình huống như vậy, Đạo Tổ có phương pháp nào giúp đệ tử nhanh chóng Trảm Thi không?" Lời này vừa ra, không ít đại thần thông giả trong điện lập tức trở nên nghiêm túc.

Đa số mọi người đều đã Trảm nhị thi, khoảng cách đến Trảm tam thi cũng không nhỏ, nhưng đều cảm thấy độ khó của việc Trảm Tự Ngã Thi.

Hiện tại Đế Tuấn mở miệng hỏi chuyện này, cũng không còn bận tâm suy nghĩ về Huyền Vũ nhất tộc và Bạch Hổ nhất tộc nữa, nhao nhao quay đầu nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt đầy vẻ mong đợi."Có!" Đối với điều này, Hồng Quân tự nhiên hiểu rõ tâm tư và ý đồ của Đế Tuấn.

Rõ ràng là muốn chuyển dời sự chú ý của mọi người, để đảm bảo Yêu tộc có thể chiếm giữ tiên cơ và ưu thế tuyệt đối.

Nhưng Hồng Quân cũng không có ý vạch trần, lập tức mở miệng giảng giải: "Cái gọi là Tự Ngã Thi, căn bản của nó chính là bản ngã, chân ngã, cũng là cái chân thực nhất.

Muốn trảm Tự Ngã Thi, các ngươi cần phải hiểu rõ trước tiên..." Theo lời Hồng Quân giảng giải, toàn bộ Tử Tiêu Cung lập tức trở nên tĩnh lặng, tất cả tu sĩ đều như si như dại lắng nghe, ngay cả Lão Tử và những người khác cũng không ngoại lệ.

Bởi vì Hồng Quân giảng giải không chỉ là bản chất của việc Trảm Tự Ngã Thi, mà còn là để họ minh ngộ tình huống của bản thân mà không mù quáng theo đuổi nó. ...Hỗn Độn Ma Cung, La Hầu giảng đạo kết thúc.

Mở mắt ra, La Hầu nhìn thoáng qua bóng người dày đặc của các tu sĩ phía dưới, trong mắt lóe lên một tia phức tạp đồng thời, chậm rãi mở miệng nói: "Lần giảng đạo này kết thúc, ta đã truyền thụ Ma Đạo thành thánh chi pháp cho các ngươi, hy vọng các ngươi có thể nắm bắt

tu luyện, sớm ngày chứng đạo thành thánh." Nghe vậy, một đám Ma Tu trong điện lập tức như vừa tỉnh mộng, sau khi phản ứng lại, nhao nhao cúi người hành lễ nói: "Đa tạ Ma Tổ truyền đạo!" "Đa tạ Ma Tổ truyền đạo!" "....."Ừm!" La Hầu hài lòng gật đầu, ánh mắt nhanh chóng tập trung vào Bạch Loan, Chúc Long và Thiếu Lân.

Sau một lúc trầm ngâm, y lập tức mở miệng nói: "Bạch Loan, Chúc Long, Thiếu Lân, ba người các ngươi có nguyện nhập Ma Đạo của ta, trở thành thân truyền đệ tử của bản tổ không?" Lời này vừa ra, vô số Ma Tu trong trường đều lộ vẻ đố kỵ, ghen ghét và hận thù.

Vô cùng!

Bạch Loan, Chúc Long và Thiếu Lân ba người căn bản không hề nhập ma, nhưng trong tình huống hiện tại, ba người họ lại sắp chiếm được cơ duyên này, khiến những người khác không thể chấp nhận nhưng cũng không có bất kỳ cách nào."Đệ tử nguyện ý!" "Đệ tử nguyện ý!" "....." Không ngoài dự liệu, ba người Chúc Long lúc này đều gật đầu đồng ý, hành lễ với La Hầu nói: "Bái kiến Sư Tôn!" "Tốt!" La Hầu hài lòng gật đầu, cũng không trì hoãn, phất tay triệu hoán ra ba đạo Hồng Mông Tử Khí, dưới ánh mắt nóng bỏng của vô số Ma Tu mà đánh vào thức hải của Chúc Long, Bạch Loan và Thiếu Lân.

Tiếp đó, La Hầu liền mở miệng nói: "Ba người các ngươi đã là thân truyền đệ tử của ta, tự nhiên có thể chứng đạo thành thánh, Hồng Mông Tử Khí sẽ giúp các ngươi trở thành Ma Đạo Thánh Nhân, Ma Đạo bất diệt, Thánh Nhân bất tử, hy vọng sau này các ngươi hộ vệ Ma Đạo của ta xưng bá Hồng Hoang!" Lời này vừa ra, sắc mặt ba người Chúc Long lập tức trở nên nghiêm túc.

Hiểu rõ ý tứ trong lời của La Hầu, sau khi liếc nhìn nhau, ba người Chúc Long liền mở miệng nói: "Cẩn tuân Sư Tôn chi lệnh!" "Long,

Phượng, Kỳ Lân tam tộc của chúng đệ tử nhất định sẽ đồng tâm hiệp lực giúp Ma Đạo chiếm cứ Hồng Hoang, đánh bại Huyền Môn Đạo Giáo do Hồng Quân cầm đầu!""Ừm!" Gật đầu, La Hầu lập tức không còn tiếp tục xoắn xuýt, ánh mắt liền nhìn về phía khu vực bên cạnh ba người họ mà nói: "Ma La, La Khoa, hai người các ngươi có nguyện làm nội môn đệ tử của bản tổ không?""Bái kiến Sư Tôn!" "Bái kiến Sư Tôn!" Không nói lời thừa thãi, Ma La và La Khoa lập tức quỳ phục xuống đất, trong mắt đầy vẻ nhiệt thiết và kích động.

Đối với điều này, La Hầu cũng không nói thêm lời thừa thãi, trực tiếp ban cho hai người hai đạo Hồng Mông Tử Khí, sau đó ánh mắt nhìn về phía bóng người cuối cùng trên bồ đoàn, sắc mặt biến ảo xong, mở miệng nói: "Trọng Lâu, có nguyện làm ký danh đệ tử của bản tổ không?""Đệ tử nguyện ý!" Khóe miệng nhếch lên, Trọng Lâu kích động vạn phần, lập tức cúi người hành lễ với La Hầu nói: "Đệ tử Trọng Lâu, bái kiến Sư Tôn!" "Tốt!" La Hầu đáp một tiếng, lại lấy ra một đạo Hồng Mông Tử Khí ban cho Trọng Lâu đang kích động vạn phần.

Tiếp đó, ánh mắt y liền nhìn về phía đám Ma Đạo tu sĩ dày đặc phía sau sáu bóng người đó, trong mắt tinh quang chợt lóe đồng thời, phất tay lấy ra hai đạo Hồng Mông Tử Khí ném ra: "Dưới trướng ta có thể xuất hiện tám vị Ma Đạo Thánh Nhân, hai đạo Hồng Mông Tử Khí này ai có duyên thì được, các ngươi hãy tự dựa vào thủ đoạn của mình đi!"Lời này vừa ra, toàn bộ Ma Cung lập tức sôi trào.

Chỉ thấy một Ma Tu Chuẩn Thánh hậu kỳ vọt ra, trực tiếp lao về phía một đạo Hồng Mông Tử Khí, trong miệng gào thét: "Hồng Mông Tử Khí thuộc về ta!" Cùng lúc đó, các Ma Đạo Chuẩn Thánh khác nhao nhao phản ứng, không chút do dự ra tay tấn công người đó, sau khi đánh lui hắn, cũng theo đó gia nhập vào cuộc tranh đoạt.

Nhất thời, màn tranh đoạt xoay quanh hai đạo Hồng Mông Tử Khí

đã kéo màn.

Khác với chư thần trong Tử Tiêu Cung không dám càn rỡ, La Hầu trong Hỗn Độn Ma Cung lại không hề hạn chế, y cứ như vậy nhìn các Ma Đạo Chuẩn Thánh tranh đoạt, ngược lại còn có chút hứng thú.

Suốt năm mươi năm, hai đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng cũng đã tìm được chủ nhân của mình.

Chỉ thấy hai người có được Hồng Mông Tử Khí nhìn nhau một cái, lập tức bước lên phía trước nói: "Thất Dạ, bái kiến Ma Tổ!" "Vô Tâm bái kiến Ma Tổ!" "Ừm!" La Hầu gật đầu, phất tay giúp hai người dung hợp Hồng Mông Tử Khí, sau đó mở miệng nói: "Thất Dạ và Vô Tâm, có nguyện làm ký danh đệ tử của bản tổ không?""Đệ tử nguyện ý!" "Đệ tử bái kiến Sư Tôn!" Không chút do dự, Thất Dạ và Vô Tâm lúc này đều cúi người hành lễ, trong mắt đầy vẻ kích động và an tâm.

Dù sao trước đây Hồng Vân có được Hồng Mông Tử Khí lại bị vô số tu sĩ dòm ngó, nguyên nhân căn bản là không được Hồng Quân thu đồ, không có chỗ dựa.

Chương 299

Nhưng giờ La Hầu đã thu nhận hai người, tuy chỉ là ký danh đệ tử, nhưng cũng đã đủ rồi."Tốt!" La Hầu cười ha hả một tiếng, đứng dậy khỏi chỗ ngồi, ánh mắt quét qua quần ma trong điện, lập tức mở miệng nói: "Ba mươi năm sau, ta sẽ hợp đạo, từ nay về sau ta tức là Ma Đạo, các ngươi phải truyền bá đạo thống Ma Đạo của ta, khiến Hồng Hoang thuộc về Ma Đạo ta sở hữu.

Hiện tại ta ban cho các ngươi nhiệm vụ đầu tiên, là chiếm lấy Tây Bộ Hồng Hoang để kiến tạo đại bản doanh của Ma Đạo ta.

Trong đó, ai có công lao to lớn, ta sẽ đích thân ban tặng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân.""Vâng!" "Vâng!" "....." Tiếng đáp vang dội, Ma La, La Khoa và các Ma Đạo Chuẩn Thánh khác đều vui mừng khôn xiết.

Không thể nghi ngờ lời nói của La Hầu, vì y đã nói sẽ ban tặng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, điều đó đại biểu cho mọi thứ đều là thật.

Lập tức, từng Ma Đạo Chuẩn Thánh đứng dậy, rục rịch muốn quay về Hồng Hoang xâm chiếm Tây Bộ Hồng Hoang."Chờ đã!" Thấy tình hình này, trong mắt La Hầu lóe lên một tia mãn ý, nhưng y lại mở miệng gọi những người đang định rời đi.

Nghe vậy, bước chân của các Ma Tu lập tức khựng lại, ánh mắt vô thức nhìn về phía La Hầu, không hiểu còn có dặn dò gì, nhưng lại không ai dám phản bác."Ma La!" Trong tình huống như vậy, La Hầu đột nhiên mở miệng, tay phải vẫy một cái lấy ra Thí Thần Thương nói: "Hôm nay ta sẽ truyền Thí Thần Thương cho ngươi, hy vọng ngươi có thể nhanh chóng nắm giữ và luyện hóa nó!

Hơn nữa, sau khi các ngươi chứng đạo thành thánh có thể tìm Thượng Thanh Thông Thiên, Hồng Mông Tử Khí ta ban cho đều mang một tia ý chí của ta, chỉ cần giết chết Thông Thiên là có thể đoạt lấy Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ trong tay hắn để sử dụng!

Tru Tiên Tứ Kiếm đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, luận về lực sát thương không hề kém cạnh Tiên Thiên Chí Bảo, một khi kết hợp với Tru Tiên Trận Đồ để thi triển Tru Tiên Kiếm Trận, phi Tứ Thánh bất khả phá.

Còn Vu tộc Hình Hạo, nếu ai giết được hắn thì có thể có được Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên trên người hắn, thậm chí ta có thể thưởng cho hắn công đức hải lượng!" Giết Thông Thiên!

Giết Hình Hạo!

Nghe xong lời của La Hầu, các Ma Tu có mặt không ai là không kinh hãi.

Thông Thiên thì cũng thôi đi, tuy là một trong Tam Thanh, nhưng danh tiếng của hắn xa xa không bằng Lão Tử, chiến lực cũng vậy.

Nhưng Hình Hạo thì không giống, người đó được công nhận là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân, thêm vào sự tồn tại của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, ngay cả cường giả cấp Thánh Nhân cũng không có tuyệt đối nắm chắc có thể đánh bại đối phương.

Trong tình huống chọc giận Vu tộc, nếu Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận và Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận liên hợp lại một, thậm chí có khả năng đồ Thánh.

Trong tình huống như vậy, La Hầu bảo đi giết Hình Hạo, đơn giản là đi tìm chết.

Gần như ngay lập tức, ngay cả Ma La, La Khoa hai cường giả Chuẩn Thánh xuất thân từ Đại Thiên Ma Vực cũng vô thức từ bỏ

nhiệm vụ giết Hình Hạo, bởi vì điều đó gần như là không thể."Vâng!" "Vâng!" Tuy trong lòng từ bỏ, nhưng bề ngoài mọi người không dám chậm trễ, nhao nhao cúi người hành lễ đồng thời, trong lòng cũng đã để ý đến Thông Thiên.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, đối với các Ma Tu mà nói, sức hấp dẫn thật lớn.

Đồng thời, Ma La tiếp nhận Thí Thần Thương, sắc mặt nghiêm túc hành lễ với La Hầu nói: "Chúng đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Ma Tổ đại nhân!" "Ừm!" Gật đầu, La Hầu tự nhiên nhìn thấu chút tâm tư nhỏ mọn trong lòng mọi người.

Nhưng y cũng không bận tâm nhiều nữa, hiện tại Hình Hạo quả thật khó giết, không chỉ cá nhân chiến lực đáng sợ, mà còn có Vu tộc làm chỗ dựa vững chắc.

Năm đó đệ nhị nguyên thần của y đã bị Hình Hạo đánh chết, thậm chí Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra Bàn Cổ nhục thân một phủ đã hủy diệt toàn bộ Đại Thiên Ma Vực rồi.

Lý do, trong mắt La Hầu một tia tinh quang lóe lên, y mở miệng nói: "Như vậy, thì các ngươi hãy đi Hồng Hoang đi!

Ta đã đặt mười mấy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo ở một khu vực, sau khi các ngươi chiếm được Tây Bộ Hồng Hoang, sẽ căn cứ theo thống kê của Ma Đạo mà phát thưởng!""Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Ma La, La Khoa, Trọng Lâu, Thất Dạ và những người khác đều hành động, quay người vội vã rời khỏi Hỗn Độn Ma Cung, cấp tốc bay về phía Hồng Hoang.

Ngay cả Chúc Long, Thiếu Lân và Bạch Loan lúc này cũng động lòng.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đó chỉ kém Tiên Thiên Chí Bảo mà thôi, La Hầu đã lấy ra mười mấy kiện để ban thưởng, làm sao có thể bỏ lỡ?

Gần như trong chớp mắt, các Ma Tu trong Hỗn Độn Ma Cung đều theo đó rời đi, hùng hậu bay lượn trong Hỗn Độn, thẳng tiến Hồng Hoang."Cuối cùng cũng kết thúc rồi!" Đợi bóng dáng Ma Tu cuối cùng biến mất, trong Hỗn Độn Ma Cung, La Hầu đột nhiên nhếch khóe miệng, quay đầu nhìn về phía Tử Tiêu Cung nói: "Hồng Quân, lần này ta sẽ không còn lạc hậu nữa!" Trong lúc nói chuyện, La Hầu tâm niệm vừa động, triệu hoán ra một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp nhỏ, hai tay kết một pháp ấn đặc thù, gào thét: "Thiên Ma Hợp!" Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng oanh minh chấn động vang vọng, La Hầu dẫn dắt Ma Đạo và Thiên Đạo theo đó dung hợp.

Nhất thời, khí vận Ma Đạo bắt đầu bùng nổ, khí tức quanh thân La Hầu huyền ảo vô cùng, trực tiếp đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên, thành công bước vào cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên.

Cùng lúc đó, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang giải hoặc cho chư thần đột nhiên biến sắc, mạnh mẽ quay đầu nhìn về phía bên ngoài Tử Tiêu Cung, sắc mặt phẫn nộ nói: "La Hầu, dám cả gan khinh ta như vậy!" Lời này vừa ra, chư thần trong điện lập tức kinh hãi, vô thức nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt đầy vẻ nghi hoặc và khó hiểu."Sư Tôn!" Đông Vương Công đứng dậy khỏi bồ đoàn, sắc mặt kinh ngạc nói: "Không biết đã xảy ra chuyện gì?" Không chỉ vậy, bao gồm cả Tam Thanh và những người khác cũng hiếu kỳ nhìn về phía Hồng Quân."La Hầu đã hợp đạo trước!" Miệng khẽ mở, Hồng Quân hít sâu một hơi, đè nén cơn giận trong lòng nói: "Ta phải nhanh chóng

hợp đạo, áp chế khí vận Ma Đạo tăng trưởng.

Hiện tại Ma Đạo tu sĩ đang tiến về Hồng Hoang, mục đích của họ là xâm chiếm Tây Bộ Hồng Hoang và triệt để nắm giữ nó.

Các ngươi phải nhanh chóng quay về ngăn cản Ma Đạo chiếm cứ Tây Bộ Hồng Hoang.

Một khi Ma Đạo triệt để chiếm cứ một phương, thì đối với Huyền Môn Đạo Giáo của ta mà nói tuyệt đối là một tổn thất lớn và ẩn họa khôn lường!" Cái gì!

Ma Đạo tu sĩ nhập Hồng Hoang!

Đồng tử co rụt lại, Tam Thanh và những người khác đều kinh hãi.

Họ đều biết Ma Đạo một khi chiếm cứ Tây Bộ Hồng Hoang sẽ biến thành như thế nào, điều đó tuyên bố Đạo Ma chi tranh triệt để kéo màn, tuyệt đối là điều không thể chấp nhận.

Dù sao một khi Đạo Ma chi tranh bắt đầu, điều đó đại biểu cho Thánh Nhân thời đại giáng lâm, đến lúc đó nếu không thể chứng đạo thành thánh, hậu quả tuyệt đối khôn lường."Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Chưa đợi chư thần phản ứng, Hồng Quân đột nhiên nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nói: "Hai ngươi hiện tại là chủ của Tây Bộ Hồng Hoang, hãy nhanh chóng quay về Tu Di Sơn thủ hộ, tuyệt đối không được để Ma Đạo tu sĩ trong thời gian ngắn chiếm lấy toàn bộ Hồng Hoang Tây Bộ.""Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đứng dậy, không dám chút nào chần chừ.

Ma Đạo tu sĩ đang chạy đến Hồng Hoang, một khi bị họ chiếm lấy Tây Bộ Hồng Hoang, thì hai người họ sẽ triệt để mất đi cơ sở lập thân.

Vừa nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hành lễ với Hồng Quân, sau đó vội vã rời khỏi Tử Tiêu Cung.Sau khi họ rời đi, ánh mắt Hồng

Quân nhìn về phía Tam Thanh và những người khác nói: "Tam Thanh, nhanh chóng quay về luyện hóa Hồng Mông Tử Khí chứng đạo thành thánh.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, Yêu tộc phải ngăn chặn Phượng Hoàng nhất tộc xâm lược Tây Bộ Hồng Hoang!

Đông Vương Công, sau khi trở về lập tức triệu tập nhân mã Thiên Đình ngăn cản Long tộc tiến về Tây Bộ Hồng Hoang!

Phục Hy, sau khi trở về lập tức triệu tập tu sĩ Thần Đình ngăn cản Kỳ Lân tộc tu sĩ tiến về Tây Bộ Hồng Hoang xâm lược!

Côn Bằng..." Nhất thời, Hồng Quân bắt đầu ban bố mệnh lệnh.

Gần như tất cả các chủ thế lực đều nhận được nhiệm vụ được phân công, chỉ có một mục đích, toàn lực ngăn cản Ma Đạo chiếm cứ Tây Bộ Hồng Hoang, ít nhất là không thể để họ thành công trong thời gian ngắn."Vâng!" "Vâng!" Nhận lệnh, Đông Vương Công và những người khác đều gật đầu đáp ứng.

Ngay cả Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy và Đế Tuấn trong lòng tuy có chút miễn cưỡng, nhưng lúc này cũng không thể không cúi người đáp ứng."Tốt!" Thu hết phản ứng của chư thần vào đáy mắt, Hồng Quân hài lòng gật đầu, sau đó liền mở miệng nói: "Đạo Ma chi tranh sắp khai mở, ta sẽ hợp đạo để chống lại La Hầu, từ nay về sau Hồng Hoang sẽ giao cho các ngươi chưởng khống.

Nữ Oa, cơ duyên của ngươi nằm trong tay Hình Hạo, hãy tìm cách nhanh chóng hoàn thành cơ duyên đó để chứng đạo thành thánh, vị trí trong Đạo Ma chi tranh đều liên quan đến một mình ngươi." Nói xong, Hồng Quân cũng không nói thêm lời thừa thãi, tâm niệm vừa động trực tiếp triệu hoán ra mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, trước mặt chư thần Hồng Hoang kết pháp ấn, trong miệng gào thét: "Hợp Đạo!" Oanh long long...

Chương 300

Oanh long long...

Tiếng oanh minh chấn động vang vọng, Hồng Quân vội vàng hoàn thành dung hợp với Thiên Đạo.

Nhất thời, khí vận Huyền Môn Đạo Giáo cũng bắt đầu tăng trưởng nhanh chóng, nhanh chóng đạt đến mức độ ngang bằng với Ma Đạo.

Nhưng vì La Hầu đã đi trước một bước hợp đạo, dẫn đến khí vận Ma Đạo tăng trưởng cực kỳ nhanh chóng, vốn dĩ khí vận Huyền Môn Đạo Giáo mạnh hơn ba phần, nay lại không hề kém cạnh.

Chưa đợi chư thần phản ứng, uy áp Vô Cực Đại La Kim Tiên trên người Hồng Quân theo đó quét ra.

Khoảnh khắc, dưới sự dũng động của pháp lực mênh mông, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác trong chớp mắt bị đẩy ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Với một tiếng "rầm" thật lớn, cửa lớn Tử Tiêu Cung theo đó đóng lại, khí tức của Hồng Quân cũng trong khoảnh khắc đó triệt để biến mất."....." Ngây người đứng trên quảng trường bên ngoài Tử Tiêu Cung, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Đông Vương Công và những người khác đều ngây dại.

Vạn vạn không ngờ Hồng Quân lại hành sự cấp táo như vậy.

Đặc biệt là uy áp bùng phát vào khoảnh khắc cuối cùng, càng khiến họ cảm thấy không thể đối địch, thậm chí trong lòng mơ hồ có cảm giác rằng ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng sẽ dễ dàng bị Hồng Quân lúc này xóa sổ."Đi thôi, về Hồng Hoang!" Lúc này, Đông

Vương Công dẫn đầu hồi thần, trong miệng khẽ quát một tiếng, lập tức dẫn theo một đám lớn tu sĩ Thiên Đình vội vã bay về phía Hồng Hoang.

Đồng thời, tuyệt đại đa số tu sĩ đến nghe đạo trước đó cũng không còn nán lại, quay người liền vội vã rời đi, không muốn dừng lại ở nơi này."Tiểu muội!" Lúc này, Phục Hy cũng dẫn theo tu sĩ Thần Đình đến bên cạnh Nữ Oa, sắc mặt nghiêm túc nói: "Tiểu muội có biết ý nghĩa câu nói cuối cùng của Đạo Tổ là gì không?" Lời này vừa ra, ánh mắt của Tam Thanh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh cũng nhìn về phía Nữ Oa.

Dù sao Hồng Quân trước đó đã nói rằng cơ duyên của Nữ Oa nằm trên người Hình Hạo, thậm chí còn liên quan đến cơ duyên chứng đạo thành thánh của mọi người, khiến họ không thể không coi trọng"....." Đối mặt với câu hỏi, Nữ Oa lại tỏ vẻ kinh ngạc và rối rắm nói: "Muội cũng không rõ!

Chỉ là năm đó muội quả thật cảm thấy trên người Hình Hạo có vật gì đó có thể khiến muội rung động, chắc hẳn đó chính là cơ duyên mà Hồng Quân đã chỉ điểm đi!" Nghe vậy, Phục Hy lập tức nhíu mày.

Cơ duyên chứng đạo thành thánh của Nữ Oa lại ở trên người Hình Hạo, tuyệt đối không phải chuyện tốt lành.

Dù sao Đạo Ma chi tranh đã khai mở, điều đó đại biểu cho Vu tộc sẽ triệt để đứng ở mặt đối lập với Đạo Ma, trong tình huống như vậy, lại làm sao có thể giúp Nữ Oa chứng đạo?"Nữ Oa đạo hữu!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất bước lên phía trước, sau khi hành lễ với Nữ Oa, lập tức mở miệng nói: "Đạo Tổ từng nói cơ duyên của ta cũng ở trên người Hình Hạo đạo hữu, chi bằng chúng ta cùng đi gặp Hình Hạo đạo hữu một chuyến?""Được!" Gật đầu, Nữ Oa không từ chối, dù sao chuyện chứng đạo thành thánh nàng cũng rất để ý.

Hơn nữa, trước đó Hồng Quân đã nói, Công Đức Chứng Đạo tuy tồn tại tệ đoan lớn, nhưng trên thực tế cũng không phải không có khả năng thoát khỏi ràng buộc của Thiên Đạo.

Chỉ cần giành lấy tiên cơ chứng đạo thành thánh, bố cục thắng lợi một lần lượng kiếp khí vận, thì Nữ Oa có thể thành công, thậm chí..."Tiểu muội!" "Nhị đệ!" Thấy tình hình này, Phục Hy và Đế Tuấn thì có chút sốt ruột.

Nữ Oa và Đông Hoàng Thái Nhất muốn đi tìm Hình Hạo, tuy không lo lắng an toàn của hai người, nhưng trong tình huống hiện tại, cục diện trong Hồng Hoang biến hóa khôn lường, họ đều là chủ của một thế lực, cần phải..."Đại ca!" "Đại ca!" Chưa đợi Đế Tuấn và Phục Hy mở miệng, Nữ Oa và Đông Hoàng Thái Nhất đã nói: "Chỉ có nhanh chóng có được cơ duyên thành thánh, chúng ta mới có thể triệt để che chở thế lực của mình!

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, Ma Đạo Thánh Nhân cũng đã định rồi, nếu để họ giành tiên cơ chứng đạo thành thánh, thì cuối cùng người thất bại là chúng ta." Lời này vừa ra, Đế Tuấn và Phục Hy trầm mặc.

Quả thật!

Nếu chỉ là tám vị Thánh của Huyền Môn, thì mọi người hoàn toàn có thể trì hoãn thời gian, chỉ cần đối phương không chứng đạo thành thánh, thì có thời gian và cơ hội hoàn thiện đạo lộ của mình.

Nhưng trong tình huống hiện tại, vì Đạo Ma chi tranh đã khiến họ không còn lựa chọn nào khác, một khi Ma Đạo Thánh Nhân giành tiên cơ chứng đạo thành thánh, thì trong tình huống không có tu vi tương đương, những người như họ có thể sẽ trở thành đối tượng bị săn giết.

Cần biết rằng, dưới lượng kiếp không có từ nhân quả, hơn nữa Đạo Ma vốn đối lập, một khi người sau ra tay tuyệt đối kinh thiên

động địa, không chút lưu tình."Ta biết rồi!" Hít sâu một hơi, Đế Tuấn và Phục Hy nhìn nhau một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Nhị đệ, đi đi, ta sẽ về Yêu tộc bố trí trước!

Tiểu muội một đường cẩn thận, vi huynh sẽ ở Thần Đình chờ muội về.""Được!" Đáp một tiếng, Nữ Oa và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không còn nán lại, sau khi hành lễ với Đế Tuấn và Phục Hy, hai người liền bay vút về phía Hồng Hoang.

Thấy tình hình này, Phục Hy và Đế Tuấn cũng không nán lại, quay người phất tay áo, trực tiếp dẫn theo tu sĩ Yêu tộc và tu sĩ Thần Đình hùng hổ bay về phía Hồng Hoang."Đại ca!" Đợi mọi người rời đi, Nguyên Thủy và Thông Thiên đứng tại chỗ, rồi đi đến bên cạnh Lão Tử, sắc mặt nghiêm túc nói: "Chúng ta nên làm thế nào đây?

Thật sự phải dẫn động khai thiên công đức để chứng đạo thành thánh sao?" Đối mặt với câu hỏi, Lão Tử cũng lòng loạn như ma.

Loạn rồi!

Mọi thứ đều loạn rồi!

Kế hoạch ban đầu muốn Dĩ Pháp Tắc Chứng Đạo, từ bỏ khai thiên công đức đã bị phá vỡ.

Trong tình huống như vậy, một khi Ma Đạo Thánh Nhân chứng đạo thành thánh, thế tất sẽ tiến hành ám sát, nếu không thể nhanh chóng đột phá cấp Thánh Nhân, hậu quả sẽ khôn lường.Nhưng nếu chấp nhận Công Đức Chứng Đạo, điều đó đại biểu cho tất cả nỗ lực trước đó đều uổng phí, Không Gian Pháp Tắc cũng sẽ trở thành một trong những thủ đoạn của mình, chứ không phải con đường chứng đạo."Đáng chết!" Vô thức siết chặt hai nắm đấm, sắc mặt Lão Tử biến ảo xong, lập tức mở miệng nói: "Nhị đệ, Tam đệ, theo ta đi Vu tộc tìm Hình Hạo Tổ Vu, có vài chuyện cần y giúp đỡ đưa ra chủ ý!""Được!" "Thiện!" Đáp một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên

đều hiểu rõ tình hình hiện tại hà khắc và bất lợi đến mức nào.

Trong tình huống như vậy, chỉ có thể thỉnh Hình Hạo giải hoặc, nếu không, số phận chờ đợi họ chỉ có một con đường Công Đức Chứng Đạo, mọi nỗ lực trước đó đều sẽ trở thành công dã tràng.

Lập tức, Lão Tử tam huynh đệ cũng không chần chừ, vung mình bay lên, thi triển độn thuật bay vút về phía Hồng Hoang. ...Cùng lúc đó, trong Tây Bộ Hồng Hoang, chiến hỏa liên miên.

Vô số Ma Đạo tu sĩ quay về Hồng Hoang, thẳng tiến vào Tây Bộ Hồng Hoang đại khai sát giới.

Bản thân Tây Bộ Hồng Hoang hoang lương vốn không có nhiều cường giả, càng không nói đến không ít người đã được Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dẫn đi Tử Tiêu Cung nghe đạo.

Gần như sau khi Ma Đạo tu sĩ sát nhập vào Tây Bộ Hồng Hoang, các tu sĩ trong đó không hề có chút sức kháng cự.Trong thời gian ngắn ngủi, đại nửa Tây Bộ Hồng Hoang theo đó luân hãm, vô số sinh linh nếu không thần phục gia nhập Ma Đạo sẽ bị hủy diệt sát hại, toàn bộ bầu trời đều bị huyết vụ bao quanh, trên mặt đất thây nằm la liệt khắp nơi, tựa như nhân gian luyện ngục."Đáng chết!" "Ma Đạo tu sĩ, các ngươi đáng chết, tất cả đều đáng chết!" "....." Một ngày nọ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dẫn đầu quay về.

Sau khi nhìn thấy tình hình hiện tại của Tây Bộ Hồng Hoang, hai người lập tức trợn mắt căm phẫn.

Hỏng rồi!

Toàn bộ Tây Bộ Hồng Hoang lại một lần nữa bị hủy diệt.

Sau khi La Hầu hủy diệt Tây Bộ Hồng Hoang, hai huynh đệ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn luôn âm thầm tu phục khu vực Tây Bộ Hồng Hoang, tốn biết bao hội nguyên thời gian nhưng cũng đã có chút thành

quả.

Nhưng bây giờ thì sao?

Sinh linh Tây Bộ Hồng Hoang gần như bị đồ sát tận diệt, cảnh tượng thi sơn huyết hải càng tuyên bố mọi nỗ lực của họ đều hoàn toàn đổ vỡ."Tu Di Sơn!" "Tuyệt đối không thể để mất!" Gần như trong chớp mắt, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, trong mắt hai người tinh quang chợt lóe đồng thời, không còn bận tâm đến việc cảm khái nữa, cấp tốc bay vút về phía Tu Di Sơn.

Dù sao Tu Di Sơn mới là căn bản lập thân của hai huynh đệ họ, chỉ cần Tu Di Sơn tồn tại, thì họ vẫn là chủ của Tây Bộ Hồng Hoang.Nhưng nếu Tu Di Sơn bị Ma Đạo tu sĩ hủy diệt và chiếm cứ, thì tất cả nỗ lực của họ có thể sẽ bị hủy hoại trong chớp mắt.

Cùng lúc đó, tu sĩ Tử Tiêu Cung cũng lục tục quay về Hồng Hoang.

Chỉ là tuyệt đại đa số tu sĩ trong đó lúc này lại không tiến vào Tây Bộ Hồng Hoang, mà quay về các khu vực khác của Hồng Hoang, thậm chí không ít đại thần thông giả ở Tây Bộ Hồng Hoang lúc này cũng đã từ bỏ tất cả.

Mặc dù cũng có một bộ phận tu sĩ dám đến Tây Bộ Hồng Hoang, nhưng so với Ma Đạo gần như dốc toàn lực xuất binh thì lại kém hơn không chỉ một chút.

Đế Tuấn quay về Yêu tộc trực tiếp điều động đại quân Yêu tộc phong tỏa triệt để Hồng Hoang Bắc Bộ, cũng không còn ở Yêu Đình Cửu Trọng Thiên nữa, trực tiếp dẫn theo một chi đại quân tiến đến nơi tiếp giáp giữa Hồng Hoang Bắc Bộ và Tây Bộ Hồng Hoang để đóng quân.

Chương 301

Cùng lúc đó, sau khi Phục Hy quay về Thần Đình, trực tiếp bắt đầu đàm phán với những tán tu kia, bắt đầu thu hút tán tu gia nhập Thần Đình, giành trước Đông Vương Công để thu nạp họ, nhằm ngăn chặn khả năng Kỳ Lân nhất tộc có thể tiến về phía Tây.

Một phía khác, Đông Vương Công cũng đã quay về Thiên Đình.

Chỉ là lúc này tán tu ở Đông Bộ Hồng Hoang gần như đã bị Phục Hy thu nạp hết, khiến Đông Vương Công vừa tức giận lại vừa bất lực, chỉ có thể dẫn theo tu sĩ Thiên Đình đi về phía Đông Hải.Y cần phải ngăn chặn Long tộc tiến về phía Tây, cũng phải nhân cơ hội này triệt để cắt đứt liên hệ với Long tộc, nếu không, với thân phận người hộ đạo của Huyền Môn mà lại liên hệ với Long tộc đã gia nhập Ma Đạo, sau này sẽ không thể có ai nghe theo sự sắp xếp của y, đặc biệt là không thể danh chính ngôn thuận mà thực hiện quyền lợi giám quản chúng sinh Hồng Hoang trong tay.

Nhất thời, đại địa Hồng Hoang phong vân dũng động.

Chỉ có Vu tộc chiếm cứ Bất Chu Sơn, Tam Thập Tam Thiên và Nam Bộ Hồng Hoang là yên bình.

Nhưng các Tổ Vu cũng đã nhận được tin tức Ma Đạo đang tiến công Tây Bộ Hồng Hoang, một số Tổ Vu do Cường Lương cầm đầu cũng đã tập trung tại nơi tiếp giáp giữa Nam Bộ Hồng Hoang và Tây Bộ Hồng Hoang, điều khiển đại quân bố phòng để đảm bảo Ma Đạo tu sĩ sẽ không xâm nhập vào Nam Bộ Hồng Hoang. ...Cùng lúc đó, tại Bất Chu Sơn, từng đạo tiếng xé gió vang vọng.

Vút vút!

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Trọng Lâu thân khoác áo choàng

đen xuất hiện tại lối vào Tam Thập Tam Thiên, y đánh giá nhìn cánh cửa lớn cao vút ở lối vào, chuẩn bị bước tới."Người nào!" "Đứng lại!" Lúc này, mấy tiếng quát khẽ vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Đại Vu Xuy Vưu dẫn theo một số tướng sĩ Vu tộc chặn đường Trọng Lâu, tay cầm một thanh trường đao cảnh giác nói: "Tam Thập Tam Thiên là trọng địa của Vu tộc ta, tu sĩ không được tự ý xông vào, kẻ vi phạm giết không tha!"Lời này vừa ra, các tướng sĩ Vu tộc phía sau hắn cũng giơ binh nhận trong tay hướng về phía Trọng Lâu."Vị Đại Vu đừng hiểu lầm!" Thấy tình hình này, Trọng Lâu không dám manh động, vội vàng lùi lại một khoảng cách, sau đó chắp tay hành lễ nói: "Vị đạo hữu, ta là bằng hữu của Hình Hạo Tổ Vu, lần này đến là để bái kiến Hình Hạo Tổ Vu, xin cho ta vào Tam Thập Tam Thiên một chuyến.""Bằng hữu của Hình Hạo Tổ Vu?" Lông mày Xuy Vưu khẽ nhướng, trong mắt lộ ra một tia nghi ngờ.

Dù sao trang phục hiện tại của Trọng Lâu thậm chí còn không nhìn rõ mặt, làm sao khiến hắn tin lời của người đó?"....." Nửa ngày sau, Xuy Vưu mới hồi thần, ánh mắt nhìn về phía Trọng Lâu chuẩn bị nói.

Vút vút!

Chưa đợi Xuy Vưu mở miệng, từng đạo tiếng xé gió đã vang vọng.

Quay đầu nhìn lại, có thể thấy Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân bay tới.

Họ đã rời khỏi Tử Tiêu Cung ngay lập tức sau đó chạy đến Bất Chu Sơn, dù sao Hình Hạo đã dặn họ chú ý tin tức về Càn Khôn Đỉnh, và họ cũng đã nắm được."Bái kiến ba vị Cung Phụng!" Nhìn thấy ba người, Xuy Vưu lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó chắp tay hành lễ nói: "Người này là bằng hữu của Hình Hạo Tổ Vu, muốn tiến vào

Tam Thập Tam Thiên.""Bằng hữu của Hình Hạo Tổ Vu!" Minh Hà ba người cũng lộ vẻ kinh ngạc, quay đầu nhìn về phía Trọng Lâu toàn thân bị áo choàng đen bao phủ, lông mày cũng hơi nhíu lại.Không như Xuy Vưu, họ có thể rõ ràng cảm nhận được dao động tu vi Chuẩn Thánh của người kia, khí tức khác với tu sĩ bình thường, tựa hồ là Ma Đạo."Ma Đạo tu sĩ!" "Kẻ địch!" Gần như trong chớp mắt, Minh Hà ba người đã triệu hoán ra linh bảo, cảnh giác nhìn về phía Trọng Lâu, vô cùng nghi ngờ ý đồ và tính chân thật trong lời nói của hắn."Ba vị đạo hữu không cần như vậy!" Thấy tình hình này, trong mắt Trọng Lâu lóe lên một tia phức tạp, y lập tức đưa tay vén chiếc áo choàng trên đầu lên để lộ dung nhan thật, chậm rãi mở miệng nói: "Ta đích xác đến tìm Hình Hạo Tổ Vu, ta không hề có bất kỳ ác ý nào!

Không chỉ vậy, ta năm xưa đã được Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm mà có được Ma Đạo Hồng Mông Tử Khí, cho nên, nếu ta là kẻ địch, lẽ nào ta lại một mình mạo hiểm đến nơi này?" Ma Đạo Hồng Mông Tử Khí!

Người này là Ma Đạo Thiên Định Thánh Nhân!

Đồng tử co rụt lại, Trấn Nguyên Tử ba người chấn kinh, khó mà tin được nhìn về phía Trọng Lâu, trong lòng cũng theo đó tin tưởng người này hơn một chút.

Dù sao một Ma Đạo Thiên Định Thánh Nhân mà dám một mình đến Tam Thập Tam Thiên, nhìn thế nào cũng không thể là để gây chuyện, làm vậy chỉ có chết nhanh hơn mà thôi.

Trọng Lâu cũng hiểu, Hình Hạo đã giúp y mưu tính có được Hồng Mông Tử Khí, vậy thì dù cho người sau không phải bằng hữu, cũng không thể là kẻ địch.Vừa nghĩ đến đây, Minh Hà ba người nhìn nhau một cái, sau đó trực tiếp thu linh bảo, chắp tay hành lễ với Trọng Lâu nói: "Nếu vậy, thì vừa rồi có nhiều chỗ đắc tội rồi!

Đạo hữu lần này đến tìm Hình Hạo Tổ Vu là có việc gì?" Thấy vậy, Trọng Lâu cũng thở phào nhẹ nhõm.

Minh Hà ba người không hề yếu, nếu thật sự động thủ, y cũng không cho rằng mình là đối thủ của họ.

Bởi vậy, Trọng Lâu cũng không dám tự đại, lập tức mở miệng nói: "Ta lần này đến chủ yếu là để cảm tạ ân chỉ đạo của Hình Hạo Tổ Vu.

Đương nhiên, có một số tin tức liên quan đến Ma Đạo bên kia mà ta cần thông báo với Hình Hạo đạo hữu.

Ba vị đạo hữu đã là cung phụng của Vu tộc, có thể cho ta đi vào không?

Có ba vị đạo hữu ở đây, ta cũng không thể làm trò tiểu xảo." Nghe vậy, Trấn Nguyên Tử ba người đều gật đầu.

Ngay cả Trọng Lâu là Ma Đạo Thiên Định Thánh Nhân, nhưng hiện tại cũng chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh, không thể là đối thủ của ba người liên thủ."Có thể!" Hơi trầm ngâm, Minh Hà theo đó mở miệng đáp ứng: "Đạo hữu đi theo ta đi, vừa hay ta cũng muốn đi gặp Hình Hạo Tổ Vu.""Tốt!" Thở phào nhẹ nhõm, Trọng Lâu hoàn toàn yên tâm.

Trong tình huống như vậy, chỉ cần không tự tìm cái chết, thì sẽ không có trở ngại nào nữa.

Lập tức, Trọng Lâu đi theo bên cạnh Minh Hà ba người, cùng ba người tiến vào Tam Thập Tam Thiên.Vút vút!

Lúc này, mấy đạo tiếng xé gió cũng theo đó vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa vội vã bay tới."Ma Đạo Chuẩn Thánh!" "Ma Đạo tu sĩ!" Ngay khi đến lối vào Tam Thập Tam Thiên, ánh mắt Tam Thanh

và những người khác lập tức khóa chặt trên người Trọng Lâu, từng người một trong mắt không khỏi dâng lên sát cơ.

Dù sao Đạo Ma bất lưỡng lập, hiện tại đột nhiên xuất hiện một Ma Đạo Chuẩn Thánh, tự nhiên không muốn bỏ qua."Không ổn!" Cảm nhận sát ý của Tam Thanh và những người khác, sắc mặt Trọng Lâu lập tức đại biến.

Nhất thời, Trọng Lâu cũng không quản được nữa mà nhanh chóng lùi về khu vực phía sau Minh Hà ba người, mở miệng nói: "Mấy vị đạo hữu, ta là đến bái kiến Hình Hạo Tổ Vu, lẽ nào các ngươi thật sự muốn ra tay với ta!" Bái kiến Hình Hạo!

Chuyện gì thế này!

Trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, Tam Thanh và những người khác vô thức nhìn về phía Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, lộ ra vẻ hỏi han."Chư vị đạo hữu!" Thấy tình hình này, Minh Hà ba người nhìn nhau một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Vị đạo hữu này đích xác là đến tìm Hình Hạo Tổ Vu có việc quan trọng cần thương nghị.

Tuy chư vị đều là đệ tử của Hồng Quân, nhưng dù sao đây cũng là bằng hữu của Vu tộc chúng ta, xin chư vị đừng tùy tiện động thủ ở nơi này thì tốt hơn!" Nghe vậy, Tam Thanh và những người khác cũng hiểu rõ hiện tại không phải thời cơ để động thủ với Trọng Lâu.Huống hồ họ còn có việc cầu Hình Hạo, trong tình huống như vậy, nếu tùy tiện ra tay đối phó Trọng Lâu mà chọc giận Hình Hạo, thì tuyệt đối là được ít mất nhiều."Thì ra là vậy!" Hít sâu một hơi, Tam Thanh và những người khác thu lại sát khí trên người, sau đó liền mở miệng nói: "Nếu đã là khách của Hình Hạo Tổ Vu, thì chúng ta tự nhiên sẽ không tùy tiện ra tay!

Nơi này là địa bàn của Vu tộc, chúng ta tự nhiên cũng sẽ nể mặt

Vu tộc.

Chỉ mong vị đạo hữu của Ma Đạo đừng tự tìm đường chết, nếu dám có hành động nhỏ nào, thì đừng trách chúng ta thủ hạ vô tình." Nghe vậy, Trọng Lâu lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Minh Hà ba người cũng thở phào nhẹ nhõm, thật sự sợ Tam Thanh và những người khác sẽ bất chấp tất cả mà tấn công Trọng Lâu, nếu vậy thì đại chiến giữa hai bên e rằng thật sự không thể ngăn cản.

Sau khi bầu không khí tranh phong đối lập kết thúc, một nhóm người cũng không còn chần chừ, dưới sự dẫn dắt của Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, một nhóm người thông suốt không trở ngại tiến vào Tam Thập Tam Thiên, cấp tốc chạy đến tầng thứ hai mươi chín thiên nơi Hình Hạo bế quan. ..."Ngưng cho ta!" Trong mật thất, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo lặng lẽ mở ra, trong miệng gào thét một tiếng, Khổ Trúc trước người hắn lúc này lặng lẽ tỏa sáng.

Tiếp đó, có thể thấy cây Khổ Trúc đó biến hóa với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, trong thời gian ngắn ngủi liền hóa thành một tu sĩ có dung mạo và khí tức hoàn toàn giống với Hình Hạo.Người này cao một mét tám hai, có mái tóc dài màu xanh, lông mày kiếm, mắt sáng, toàn thân tỏa ra khí tức tạo hóa thảo mộc nồng đậm.

Giây tiếp theo, người này bước lên phía trước, tu vi bùng phát nhanh chóng bắt đầu đề thăng: Địa Tiên -> Thiên Tiên -> Chân Tiên -> Thái Ất Chân Tiên -> Kim Tiên!

Mãi đến khi đạt tới cảnh giới Kim Tiên Đại Viên Mãn, dao động tu vi trên người nam tử mới theo đó dừng lại, đôi mắt đang nhắm chặt lúc này mở ra, giữa ánh sáng bạc rực rỡ, tràn đầy vẻ lạnh lùng, vô tình và hàn ý."Thành công rồi!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo thao túng đệ nhị nguyên thần hoạt động vài cái, cả người vô cùng mãn ý.

Đệ nhị nguyên thần này căn nguyên từ một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, dung nhập chín giọt Bàn Cổ tâm huyết vào trong đó, triệt để chém ra khí tức riêng của nó.

Trừ phi Hình Hạo tự bộc lộ, nếu không ngay cả Thiên Đạo cũng khó mà phát giác thân phận chân chính của hắn chính là đệ nhị nguyên thần của Hình Hạo.

Chương 302

"Phanh phanh phanh!" Lúc này, một trận tiếng gõ cửa vang lên.

Tiếp đó, giọng Hình Tiêu từ bên ngoài mật thất truyền vào: "Sư phụ, đại nhân Minh Hà đã về, Tam Thanh và một Ma Đạo Chuẩn Thánh cũng đến bái kiến." Về rồi sao!

Ba lần giảng đạo đã kết thúc rồi!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo tâm niệm vừa động, thao túng nguyên thần quay về trong cơ thể mình, cả người từ trên mặt đất đứng dậy nói: "Hồng Quân và La Hầu hợp đạo, tiếp theo là Thánh Nhân thời đại rồi!

Chỉ là trong tình huống như vậy, vì sao Tam Thanh và những người khác lại chạy đến tìm ta?

Chẳng lẽ..."Vừa nói, Hình Hạo ánh mắt liền nhìn về phía đệ nhị nguyên thần bên cạnh, mở miệng nói: "Ngươi cứ ở đây tu luyện trước, ta sẽ tìm cơ hội đưa ngươi ra ngoài.""Được!" Đáp một tiếng, đệ nhị nguyên thần hành lễ với Hình Hạo, dường như đã hiểu ra, khóe miệng khẽ nhếch nói: "Từ nay về sau ta tên Thanh Đế!" Thanh Đế?

Lấy danh hiệu Đế sao!

Hơi suy tư gật đầu, Hình Hạo liếc nhìn đệ nhị nguyên thần, không, là Thanh Đế một cái, sau đó nói: "Ngươi thích thì tốt rồi!

Nắm chắc thời gian tu luyện, Thánh Nhân thời đại giáng lâm, ngươi là một bước quan trọng nhất của ta!" Nói xong, Hình Hạo cũng không chần chừ, bước vào mật thất, trực tiếp phong bế nó lại, sau đó mới dẫn Hình Tiêu đi về phía đại điện.

Trong đại sảnh, Tam Thanh, Minh Hà, Đông Hoàng Thái Nhất và

những người khác đang ngồi.

Nhưng mọi người đều không mở miệng nói chuyện, càng không giao lưu, cứ như vậy kiên nhẫn chờ đợi.

Tách tách...

Tiếng bước chân vang lên, Hình Hạo dẫn Hình Tiêu đi vào đại sảnh."Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo Tổ Vu!" "....." Thấy Hình Hạo đến, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác lập tức đứng dậy hành lễ."Kiến chư vị đạo hữu!" Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng đáp lễ với mọi người.

Tiếp đó, y liền bước đến ngồi xuống ghế chủ tọa, ánh mắt quét qua mọi người sau đó kinh ngạc dừng lại trên người Nữ Oa.Vô cùng!

Bởi vì nhiều năm như vậy dường như chưa từng thấy Nữ Oa chủ động tìm đến cửa, ngay cả chuyện liên quan đến chứng đạo cũng là Phục Hy đến hỏi.

Nhưng Hình Hạo nhanh chóng bình tĩnh lại, không nói gì khác, ánh mắt tập trung trên người Trọng Lâu nói: "Trọng Lâu đạo hữu, xem ra ngươi đã thành công rồi!""Đúng vậy!" Khóe miệng nhếch lên, Trọng Lâu bước lên phía trước, cúi người thật sâu hành lễ với Hình Hạo nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ đạo, ta đã có được Ma Đạo Hồng Mông Tử Khí.

Chính như đạo hữu đã liệu, La Hầu không hề tín nhiệm ta, dường như y đã biết rõ giao tình giữa ta và đạo hữu, nhưng ta hiện tại đang nắm giữ một phần năm số cường giả Chuẩn Thánh trong Ma Đạo, nên y cũng không thể không ban Hồng Mông Tử Khí cho ta." Cái gì!

Ma Đạo Thánh Nhân!

Một tiếng kinh hô, trừ ba người Minh Hà đã sớm biết ra, lúc này Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa đều kinh hãi nhìn về

phía Trọng Lâu.

Trước đó họ đoán người này không đơn giản, nhưng không ngờ gia hỏa này lại là Ma Đạo Thiên Định Thánh Nhân.

Từ cuộc đối thoại với Hình Hạo không khó để nghe ra, việc người này có được Hồng Mông Tử Khí là do Hình Hạo giúp mưu tính, ..."Đạo hữu khách khí rồi!" Hình Hạo đạm nhiên cười, không để tâm đến phản ứng của Tam Thanh và những người khác, sau khi đánh giá Trọng Lâu một lượt từ trên xuống dưới, liền mở miệng nói: "Đạo hữu lần này đến tìm ta là vì muốn chứng đạo thành thánh sao?""Không sai!" Trọng Lâu gật đầu, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc và kính cẩn nói: "Thỉnh Hình Hạo Tổ Vu chỉ giáo cho ta!" Lời này vừa ra, cả đại điện lập tức yên tĩnh!

Chứng thánh!

Ngay cả điều này cũng có thể dạy sao!

Tam Thanh và những người khác dụi dụi tai, vô cùng nghi ngờ mình đã nghe lầm.

Mặc dù họ hiểu rõ Hình Hạo quả thật không thể coi thường, thậm chí năng lực của người sau còn trên cả họ, có thủ đoạn dự kiến tương lai.

Nhưng mà, bảo Hình Hạo dạy một người chứng đạo thành thánh gần như là không thể, hành động này của Trọng Lâu lại có vẻ khá buồn cười.

Nhưng nhanh chóng, sắc mặt Tam Thanh và những người khác cũng trở nên nghiêm túc.

Đúng vậy!

Mục đích của họ dường như cũng là chứng đạo thành thánh, cũng đang tìm kiếm sự giúp đỡ của Hình Hạo.

Thậm chí nói khó nghe hơn, độ khó của vấn đề họ tìm kiếm không hề kém việc chứng đạo thành thánh chút nào, có lẽ còn khó hơn ba phần.

Vô thức, ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt đầy vẻ mong đợi và hiếu kỳ."Chứng đạo sao!" "Cũng không phải là không thể!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo biết cơ hội kiếm tích phân đã đến rồi.

Mặc dù y đích xác không rõ quy trình chứng đạo thành thánh cụ thể, nhưng Trọng Lâu lại mang trong mình Hồng Mông Tử Khí, gần như là Thiên Định Thánh Nhân, chỉ cần y đưa ra mưu kế sách lược, khả năng chứng đạo thành thánh là rất lớn, đồng thời cũng có thể kiếm được lượng lớn tích phân, từ đó hoàn thành kế hoạch của mình.

Bởi vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Trọng Lâu đạo hữu, ngươi đi con đường nào?

Nếu là Dĩ Lực Chứng Đạo và Pháp Tắc Chứng Đạo, thì ta vô phương cứu giúp rồi!" Quả thật!

Dĩ Lực Chứng Đạo và Pháp Tắc Chứng Đạo gần như đều yêu cầu cơ duyên của chính tu sĩ, những kiến thức của Hình Hạo về hậu thế thật sự không có tác dụng nhiều."Nghịch Trảm Tam Thi!" Không chút chần chừ, Trọng Lâu trực tiếp mở miệng giảng giải pháp chứng đạo của mình: "Pháp chứng đạo của ta căn cứ vào Trảm Tam Thi chi pháp của Hồng Quân.

Chỉ là vì ta nhập ma, có thủ đoạn đặc thù do La Hầu truyền thụ, ta có thể hoàn thành việc Tam Thi nhập ma hóa thành của mình sử dụng, không cần cái gọi là Tam Thi hợp nhất mới có thể thành công.

Nhưng ta hiện tại tuy đã chém ra Thiện Thi và Ác Thi, nhưng đối với Tự Ngã Thi lại vô phương cứu chữa, bất luận ta dùng thủ đoạn gì thử chém ra Tự Ngã, lại đều không thể làm được!"Nghịch Trảm Tam

Thi!

Còn có thủ đoạn này!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo nội tâm có chút chấn kinh.

Vạn vạn không ngờ, La Hầu truyền đạo lại đơn giản và trực bạch đến như vậy, trực tiếp kiến lập trên cơ sở Trảm Tam Thi chi pháp của Hồng Quân mà tiến hành ma hóa.

Nếu tin tức này truyền ra ngoài, e rằng một lượng lớn tu sĩ Đạo Giáo sẽ theo đó nhập ma, dù sao gần như không có bất kỳ chi phí nào, thậm chí có thể bỏ qua việc Trảm Tam Thi.

Bởi vậy, Hình Hạo hơi trầm ngâm, sau đó liền mở miệng nói: "Có một điều đơn giản, nếu đạo hữu muốn Trảm Tự Ngã, có thể giao Hồng Mông Tử Khí của ngươi cho ta không?" Nói xong, Hình Hạo ánh mắt liền chăm chú nhìn Trọng Lâu, trong mắt đầy vẻ thử dò xét."Cái gì!" "Hồng Mông Tử Khí!" Trọng Lâu sững sờ, Tam Thanh và những người khác cũng sững sờ.

Vạn vạn không ngờ Hình Hạo lại nói ra lời như vậy, bảo Trọng Lâu giao ra Hồng Mông Tử Khí, chẳng phải cắt đứt khả năng chứng đạo thành thánh sao?

Đặc biệt là Lão Tử, lúc này trong mắt đầy vẻ tìm tòi nghiên cứu.

Vô cùng!

Bởi vì y phải hiểu, Hồng Mông Tử Khí mà Trọng Lâu có được không giống với những người khác, không thể giao dịch, không thể lấy ra."Hình Hạo đạo hữu cần Hồng Mông Tử Khí sao?" Sau một hồi kinh ngạc ngắn ngủi, sắc mặt Trọng Lâu khá phức tạp nói: "Nhưng nếu ta không có Hồng Mông Tử Khí, thì dù cho Nghịch Trảm Tam Thi tối đa cũng chỉ đạt đến cấp Á Thánh mà thôi, làm sao chứng đạo thành

thánh?"Đáng tiếc, đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo lúc này lại không hề đáp lại, cả người ngồi tại chỗ với vẻ mặt bình tĩnh, dường như không đặt bất cứ ngoại sự ngoại vật nào vào lòng."....." Thấy tình hình này, Trọng Lâu trầm mặc.

Chương 303

Y biết, hiện tại đã đến lúc phải lựa chọn, căn bản không thể hỏi thêm nữa.

Đồng thời, Lão Tử và những người khác cũng không nói lời nào, từng người nín thở ngưng thần ngồi tại chỗ, kiên nhẫn chờ đợi Trọng Lâu lựa chọn, trong mắt đầy vẻ hiếu kỳ."Được!" Lại chờ một lúc nữa, Trọng Lâu đột nhiên cắn răng, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Nếu Hình Hạo đạo hữu cần, vậy ta sẽ giao Hồng Mông Tử Khí cho ngươi!

Khi La Hầu ban nó cho ta, ta đã làm một chút thủ đoạn nhỏ, Hồng Mông Tử Khí không hoàn toàn ràng buộc với nguyên thần của ta.

Ra đi!" Theo tiếng quát khẽ của Trọng Lâu, có thể thấy giữa ấn đường y tỏa sáng rực rỡ, một bóng người có dung mạo cực kỳ giống y trong chớp mắt xuất hiện trong trường. "Chết!" Ngay khi người này xuất hiện, Trọng Lâu gào thét một tiếng, trong chớp mắt hủy diệt nhục thân và nguyên thần của hắn.

Giây tiếp theo, ánh sáng màu tím chói mắt, đạo Ma Đạo Hồng Mông Tử Khí kia theo đó xuất hiện trong trường.

Tiếp đó, Trọng Lâu tiếp lấy Hồng Mông Tử Khí, trong mắt lộ ra một tia do dự sau đó, nghiến răng một cái rồi ném nó về phía Hình Hạo, chắp tay hành lễ nói: "Thỉnh Hình Hạo đạo hữu trợ ta Trảm đệ tam thi!" Khi Hồng Mông Tử Khí vừa rời khỏi tay, một luồng ba động đặc thù lập tức dâng lên quanh thân Trọng Lâu.

Trong tình huống này, Trọng Lâu thậm chí còn chưa kịp lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp, trong miệng quát lớn: “Trảm!” Hạ một giây, quang huy chói lọi.

Từ tự ngã thi trảm ra, một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt Trọng Lâu.

Ngay sau đó, tu vi của nó cũng theo đó mà đề thăng đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

"……" Cảnh tượng này lập tức khiến tất cả mọi người trong đại điện kinh ngạc tột độ.

Từng người một nhìn cảnh tượng ấy với vẻ mặt không thể tin nổi, trong mắt tràn đầy kinh hãi và hoảng sợ.

Đặc biệt là Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên, giờ phút này nội tâm cuộn trào đến cực điểm.

Vạn vạn không ngờ, Trọng Lâu thật sự đã Trảm Tam Thi, bằng thủ đoạn như vậy, hầu như không gặp bất kỳ trở ngại nào, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Lão Tử vô thức hỏi: "Nguyên lý là gì?

Trảm Tam Thi sao lại trở nên dễ dàng như vậy?" Không chỉ Lão Tử, bao gồm cả Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và những người khác cũng lộ vẻ khó hiểu.

Mặc dù Pháp Trảm Tam Thi kém hơn Dĩ Lực Chứng Đạo và Pháp Tắc Chứng Đạo, nhưng cũng đủ để sánh ngang với Khí Vận Chứng Đạo, làm sao có thể đơn giản Trảm Tam Thi đến vậy?

Trong toàn bộ Hồng Hoang, giai đoạn hiện tại chỉ có Đế Tuấn và Đông Vương Công hoàn thành Trảm Tam Thi.

Cả hai người, một người nhờ khí vận Yêu tộc gia trì, một người nhờ khí vận Huyền Môn Đạo giáo gia trì, mới dẫn trước vô số tu sĩ một bước Trảm Tam Thi, trở thành Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Trọng Lâu dưới sự giúp đỡ của Hình Hạo lại dễ dàng như vậy mà trảm ra tự ngã thi… "Đơn giản!" Hình Hạo mỉm cười thản nhiên, vẫy tay thu lấy đạo Hồng Mông Tử Khí bay tới, đầy ẩn ý nhìn Trọng Lâu trong sân nói: "Cái gọi là tự ngã thi, chẳng qua chỉ là chấp niệm của bản thân mà thôi.

Chấp niệm của chư vị ta không biết, nhưng chấp niệm của Trọng Lâu ta lại rõ ràng, đó là chứng đạo thành thánh, mà cơ hội chứng đạo thành thánh chỉ có Hồng Mông Tử Khí.

Ta bảo ngươi giao ra Hồng Mông Tử Khí, tương đương với việc phá vỡ chấp niệm của ngươi, cho dù nội tâm ngươi mơ hồ có suy đoán rằng ta làm tất cả không phải vì Hồng Mông Tử Khí, nhưng chấp niệm của ngươi cũng sẽ theo đó mà triệt để bị dẫn động.

Bởi vậy, trong tình huống này, khoảnh khắc ngươi lựa chọn giao ra Hồng Mông Tử Khí, chấp niệm của ngươi sẽ nổi lên, tự nhiên ngươi cũng có thể theo đó mà trảm ra tự ngã thi." Thì ra là vậy!

Tự ngã chính là chấp niệm mà!

Lão Tử và những người khác chợt hiểu ra, gật đầu lia lịa, lập tức thấu hiểu ý nghĩa chân chính của tự ngã thi.

Xả được thì đắc được!

Nếu Trọng Lâu không thể xả bỏ Hồng Mông Tử Khí, cả đời này hắn sẽ không thể Trảm Tam Thi, nhưng đã xả bỏ Hồng Mông Tử Khí, thì tự nhiên cũng theo đó mà thành công hoàn thành cảnh giới Trảm Tam Thi mà vô số tu sĩ mơ ước.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng thưởng 80000 tích phân!" Lại thêm tám vạn tích phân!

Sắp rồi!

Sắp rồi!

Nghe tiếng hệ thống nhắc nhở, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên.

Không cần mất quá nhiều thời gian, hắn là có thể gom đủ trăm vạn tích phân, triệt để thay đổi vận mệnh Vu tộc, tăng cường tu vi bản thân.

"Thành công rồi!" "Thật sự thành công rồi!" Lúc này, giọng nói mừng rỡ của Trọng Lâu cũng vang vọng.

Ngơ ngác nhìn tự ngã thi trước mặt, Trọng Lâu cuồng hỉ đồng thời, hai tay kết một pháp ấn đặc thù, kèm theo ma khí cuồn cuộn từ trong cơ thể tuôn ra, trong nháy mắt bao trùm tự ngã thi.

"Tan đi cho ta!" Quát lớn một tiếng, tự ngã thi dưới sự công kích của Trọng Lâu tan chảy với tốc độ mắt thường có thể thấy được, sụp đổ, cuối cùng hóa thành vô số luồng sáng hạt tử bay vào trong cơ thể hắn.

Trong chốc lát, khí tức quanh thân Trọng Lâu cũng theo đó mà tăng vọt, sau khi tự ngã thi dung hợp với bản thân, pháp lực của hắn tăng lên gấp bội: gấp mười, trăm, nghìn lần!

Pháp lực tăng lên gấp nghìn lần, toàn thân Trọng Lâu bảo quang lấp lánh, về độ hùng hậu của pháp lực, hắn không hề thua kém Á Thánh cường giả bao nhiêu, vượt xa tu sĩ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn thông thường.

"Cũng tạm được!" Thu hết cảnh này vào mắt, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, liền ném Hồng Mông Tử Khí trong tay ra, nói: "Trọng Lâu, ta trao Hồng Mông Tử Khí cho ngươi, ngươi có thể chứng đạo hay không, phải xem cơ duyên của ngươi!" "Đi!" Hạ một giây, Hồng Mông Tử Khí bay ra, trực tiếp bay vào thức hải của Trọng

Lâu.

Cũng vào khoảnh khắc này, đôi mắt Trọng Lâu vốn nhắm chặt lặng lẽ mở ra, cảm nhận được Hồng Mông Tử Khí đã thất lạc nay được phục hồi, thần sắc hắn biến đổi vài lần, sau đó cắn răng nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!

Đại ân đại đức Trọng Lâu khó lòng quên, sau này việc của Hình Hạo Tổ Vu chính là việc của ta." Nói đoạn, Trọng Lâu trực tiếp luyện hóa Hồng Mông Tử Khí.

Kèm theo ánh sáng tím chói lọi chiếu rọi khắp cung điện, tu vi của Trọng Lâu vốn vừa ngừng tăng trưởng lại tiếp tục dâng lên.

Một tiếng 'bành', dưới ánh mắt kinh hãi của Tam Thanh và những người khác, tu vi của Trọng Lâu cấp tốc đạt đến tầng thứ Á Thánh.

Một cỗ sức mạnh sánh ngang Thánh nhân quét ra, mặc dù cảnh giới chưa đột phá Ma Đạo Thánh nhân, nhưng cũng đã không còn chênh lệch là bao, chỉ cần bế quan tu luyện thêm một đoạn thời gian để triệt để luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, thì có thể đột phá Á Thánh, tiến vào tầng thứ Hỗn Nguyên Thánh nhân chân chính.

"Á Thánh!" "Thật sự đột phá rồi!" "……" Há hốc mồm, Tam Thanh giờ phút này chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc.

Chương 304

Tận mắt chứng kiến Trọng Lâu dưới sự giúp đỡ của Hình Hạo từ tu vi Chuẩn Thánh Hậu kỳ đề thăng lên Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, rồi lại từ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn đề thăng lên Á Thánh.

Thậm chí trong tình huống có Hồng Mông Tử Khí gia thân, tuy vị trí cố nhiên sẽ mất đi một số tự do, nhưng cũng đủ để chứng đạo thành thánh, một tôn Ma Đạo Thánh nhân, đối với họ cực kỳ bất lợi.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, giờ phút này sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Sự đã đến nước này, không thể không thừa nhận mình không phải đối thủ của Trọng Lâu, cho dù có đại trận cấp Thánh nhân gia trì, cho dù có Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, dưới sự áp đảo tuyệt đối của sức mạnh này hầu như không thể chiến đấu với hắn.

Nếu không có gì bất ngờ, Trọng Lâu không lâu sau sẽ triệt để dung hợp Hồng Mông Tử Khí, tấn cấp thành vị Ma Đạo Thánh nhân chứng đạo đầu tiên, đến lúc đó… Vô thức, ánh mắt của Tam Thanh, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác đều nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt vào giờ phút này bỗng chốc trở nên nóng rực.

Nếu Hình Hạo có thể giúp Trọng Lâu nhanh chóng đạt tới Á Thánh, thậm chí chứng đạo thành thánh, vậy chẳng phải cũng có thể giúp họ hoàn thành việc đề thăng tu vi sao?

Vì lý do này, cảm xúc trong lòng mọi người nóng bỏng, cho dù Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất cũng rục rịch ý định.

"Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Trọng Lâu hoàn hồn, sau khi áp chế ba động pháp lực cuồn cuộn của bản thân, chắp tay cung kính thi lễ với Hình Hạo nói: "Từ nay về sau, ta Trọng Lâu nguyện ý tuân theo

ý chí Hình Hạo Tổ Vu, Hình Hạo Tổ Vu bảo ta làm gì, Trọng Lâu vạn tử bất từ!" Cái gì!

Trọng Lâu muốn hiệu trung Hình Hạo!

Đồng tử co rút, Tam Thanh và những người khác kinh ngạc, khó tin nhìn Trọng Lâu trong sân, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Trọng Lâu hiện tại đã là Á Thánh.

Một khi luyện hóa Hồng Mông Tử Khí thành Ma Đạo Thánh nhân, gần như sẽ trở thành một trong những người chủ đạo của vị diện Hồng Hoang.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Hắn lại hiệu trung Hình Hạo, rõ ràng không phải đang nói đùa… "Ngươi xác định?" Hình Hạo giờ phút này cũng ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Trọng Lâu lại thức thời như vậy, vừa mới tu vi bạo tăng mà lại có thể ổn định tâm thần để hiệu trung hắn, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Xin Hình Hạo Tổ Vu thành toàn!" Quỳ một chân xuống đất, Trọng Lâu nghiêm túc nói: "Ta có thể cảm nhận được, một khi ta luyện hóa Hồng Mông Tử Khí thành thánh, thì sau đó sẽ bị Thiên Đạo hạn chế tự do.

Tuy rằng sau khi thành thánh sẽ không thể bị Thiên Đạo cưỡng hành xóa bỏ, nhưng ta tin chỉ có Hình Hạo Tổ Vu mới có thể giúp ta thoát ly khống chế của Thiên Đạo, thậm chí còn tiến xa hơn nữa.

Lúc La Hầu hợp đạo ta có mặt ở đó, ta rõ ràng cảm nhận được sức mạnh đáng sợ kia, sức mạnh vượt qua cực hạn của Hỗn Nguyên Thánh nhân, đó mới là cảnh giới đại tự tại chân chính, cũng là tồn tại mà ta theo đuổi." Thì ra là vậy!

Hình Hạo chợt hiểu ra ý đồ của Trọng Lâu, gật đầu lia lịa.

Trọng Lâu hiệu trung hắn, mục đích là đánh cược rằng hắn có thể giúp Trọng Lâu thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, thậm chí tin rằng Thiên Đạo tương lai có khả năng bị lật đổ, nên muốn lưu lại một đường lui sớm.

Mặc dù sau này có thể phải nghe theo mệnh lệnh của Hình Hạo mà hành sự, nhưng dù sao cũng là một Ma Đạo Thánh nhân, những việc không nên làm hầu như rất ít, những việc có thể làm đối với hắn mà nói cũng không tốn chút công sức nào.

"Tốt!" Hình Hạo gật đầu, tán thưởng nhìn Trọng Lâu một cái nói: "Không thể không nói, tâm cảnh của Trọng Lâu Đạo hữu sau khi trảm tự ngã thi khiến ta kinh ngạc.

Do đó có thể thấy, Pháp Trảm Tam Thi do Hồng Quân sáng lập quả thực không kém hơn Khí Vận Chứng Đạo, thậm chí từ một ý nghĩa nào đó mà nói còn mạnh hơn Khí Vận Chứng Đạo, người có thể buông bỏ chấp niệm mới là cường đại nhất." Lời này vừa nói ra, Lão Tử và những người khác bên cạnh không khỏi chấn động.

Đặc biệt là Nữ Oa, giờ phút này đôi mắt tràn đầy kích động và mong đợi.

Nàng cũng đi theo Pháp Trảm Tam Thi, hiện tại đang ở cảnh giới Trảm Nhị Thi, từ những lời Hình Hạo nói trước đó mà ngộ ra điểm mấu chốt của việc Trảm Tự Ngã Thi, chỉ cần cho nàng đủ thời gian, nàng có khả năng Trảm Tam Thi chứng đạo thành thánh, thậm chí… "Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng thưởng 30000 tích phân!" Lại được ba vạn tích phân!

Thật sự ngoài ý liệu a.

Tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, quả thực không nghĩ tới một lúc cảm khái lại có thể thu được tích phân.

Do đó có thể thấy Tam Thanh và những người khác giờ phút này đối với lời nói của hắn tin tưởng gần như mù quáng, nếu không cũng không thể trực tiếp cống hiến nhiều tích phân như vậy.

Vì lý do này, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Trọng Lâu Đạo hữu, ta chấp nhận sự hiệu trung của ngươi, những điều khác ta không dám bảo đảm, nhưng chỉ cần ngươi nghe theo mệnh lệnh của ta hành sự, tương lai ta có thể hứa hẹn giúp ngươi thoát khỏi trói buộc của Thiên Đạo, triệt để khôi phục tự do bản thân, từ đó xung kích cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí tầng thứ cao hơn." "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu!" Nghe lời này, Trọng Lâu đại hỉ vọng.

Đối với lời hứa của Hình Hạo hắn tin tưởng không chút nghi ngờ, dù sao nếu không có Hình Hạo, bản thân Trọng Lâu có thể chỉ là một Đại năng Chuẩn Thánh mới nhập môn, căn bản không thể có thành tựu như ngày hôm nay.

Vì lý do này, Trọng Lâu liền đứng dậy khỏi mặt đất, chắp tay thi lễ với Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ta tính đi Hồng Hoang Tây Bộ giúp Ma Đạo giành quyền kiểm soát Hồng Hoang Tây Bộ!

La Hầu từng nói, chỉ cần giành được Hồng Hoang Tây Bộ sẽ luận công ban thưởng, lấy ra mười mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm và Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp." "Tốt!" Hình Hạo gật đầu, không ngăn cản.

Hắn rõ ràng mấu chốt của sự quật khởi của Ma Đạo, cho dù không có Trọng Lâu gia nhập, e rằng Hồng Hoang Tây Bộ cũng không thể ngăn cản sự xâm nhập của Ma Đạo.

Ngược lại, nếu Trọng Lâu có thể nhân cơ hội này mà có được lợi ích, thì việc đề thăng thực lực bản thân cũng sẽ rất lớn, tương lai cũng

có thể giúp đỡ Hình Hạo tốt hơn.

Vì lý do này, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Ngươi cứ đi Hồng Hoang Tây Bộ, có thể tùy ý thi triển sức mạnh của bản thân, hấp dẫn càng nhiều Ma Đạo tu sĩ hiệu trung ngươi!

Chỉ cần địa vị của ngươi đủ cao, thế lực đủ cường đại, thì cho dù La Hầu cũng không thể làm gì ngươi, Thiên Đạo cũng không dám mạo hiểm động thủ.

Quan trọng nhất là, chỉ cần thu nạp càng nhiều tu sĩ, mới có thể tự lập làm vương, La Hầu hợp đạo chỉ tồn tại ý chí khống chế Ma Đạo, nhưng những Ma Đạo Thánh nhân này lại không thể hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của hắn, tự lập làm vương mới là con đường thoát, khí vận ở Hồng Hoang Tây Bộ không ít, có nó gia trì cũng có thể đẩy nhanh tốc độ đề thăng tu vi của bản thân." "Ta hiểu rồi!" Mắt Trọng Lâu sáng lên, lập tức hiểu ra ý Hình Hạo muốn nói gì.

Chỉ cần chiêu nạp đủ cường giả gia nhập dưới trướng, thì cho dù tương lai những người khác đều chứng đạo thành thánh, nhưng hắn cũng có thể chiếm giữ ưu thế tuyệt đối, thậm chí… "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" Lại lần nữa cung kính thi lễ, Trọng Lâu thần sắc trang trọng nói: "Vậy ta xin cáo từ trước!" "À đúng rồi!" Nói đoạn, Trọng Lâu hình như nhớ ra điều gì, ánh mắt nhìn về phía Thông Thiên không xa nói: "Thông Thiên Đạo hữu, ngươi là Thánh nhân Huyền Môn tương lai, ta nhắc nhở, Chu Tiên Tứ Kiếm và Chu Tiên Trận Đồ trên người ngươi không an toàn, tốt nhất nên mau chóng chứng đạo thành thánh, nếu không e rằng sẽ có nguy hiểm tính mạng." Nói xong, Trọng Lâu cũng không ở lại nữa, lại lần nữa thi lễ với Hình Hạo xong, xoay người vội vã rời khỏi đại điện, cấp tốc bay về phía Tam Thập Tam Thiên ngoại.

"Đáng chết!" "Người Ma Đạo đã để mắt đến Chu Tiên Tứ Kiếm

và Chu Tiên Trận Đồ!" Lúc này, Thông Thiên cũng phản ứng lại, vừa mắng một tiếng trong miệng, toàn thân sắc mặt vào giờ phút này trở nên vô cùng khó coi.

Ma Đạo Bát Thánh!

Cho dù Trọng Lâu không tham gia vào đó, nhưng cũng có tới bảy tôn.

Trong tình huống như vậy, cho dù hắn tương lai chứng đạo thành thánh, nhưng Chu Tiên Kiếm Trận cũng chỉ có thể chặn được ba người, một khi bảy tôn Ma Đạo Thánh nhân đồng thời cùng ra tay, vậy làm sao có thể bảo vệ được Chu Tiên Tứ Kiếm, làm sao bảo toàn Chu Tiên Kiếm Trận?

Trong chốc lát, sắc mặt Thông Thiên biến đổi liên tục, vô thức nhìn Lão Tử và Nguyên Thủy một cái, trong mắt lóe lên một tia bất đắc dĩ, vừa siết chặt hai nắm đấm, đột nhiên quay đầu nhìn Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu, nếu ta từ bỏ Pháp Tắc Chứng Đạo mà chuyển tu Trảm Tam Thi, có khả năng thành công không?" Khoảnh khắc này, Thông Thiên hoàn toàn gấp gáp.

Hắn hiểu rõ tình hình bất lợi của bản thân, có tính toán và dự định, thậm chí mơ hồ có ý định từ bỏ Pháp Tắc Chứng Đạo.

Mặc dù Pháp Tắc Phong giúp kiếm đạo càng thêm cường đại, nhưng nếu muốn nhân cơ hội này chứng đạo thì thời gian cần quá lâu, căn bản không thể chờ đợi, cũng không thể hao phí.

Chương 305

"Tam đệ, không thể!" "Tam đệ, không được!" Hầu như ngay lập tức, Lão Tử và Nguyên Thủy mở miệng ngăn cản.

Đùa à, Pháp Trảm Tam Thi tuy tiềm lực đã một lần nữa được chứng thực không yếu, nhưng so với Pháp Tắc Chứng Đạo được lưu truyền từ thuở hồng hoang thì kém không chỉ một bậc.

Một khi Thông Thiên từ bỏ Pháp Tắc Chứng Đạo, cố nhiên hiện tại có thể đổi lấy sức mạnh và tu vi cường đại, nhưng không nghi ngờ gì nữa đó là tự hủy căn cơ.

Thế nhưng, Thông Thiên lại không để ý đến Lão Tử và Nguyên Thủy, ánh mắt vẫn kiên định nhìn Hình Hạo, hiển nhiên đã đưa ra quyết định sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng.

"Có thể!" Trong tình huống như vậy, Hình Hạo cũng nhìn Thông Thiên thật sâu một cái, sau đó mở miệng nói: "Ngày xưa Hồng Quân ban đầu cũng đi theo Pháp Tắc Chứng Đạo, chỉ là sau này phát hiện không thể đánh bại La Hầu, mới từ bỏ Pháp Tắc Chứng Đạo mà sáng tạo ra Pháp Trảm Tam Thi tốc thành này.

Sự thật chứng minh Hồng Quân đã đánh cược đúng, bằng Pháp Trảm Tam Thi cưỡng ép đề thăng tu vi bản thân đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, phối hợp với Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên cũng đủ để một trận chiến với La Hầu.

Thêm vào đó, hắn đã dùng mấy Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn để đối kháng La Hầu, mới giành được thắng lợi cuối cùng, trở thành Đạo Tổ cao cao tại thượng, vững vàng áp chế La Hầu và Ma Đạo do hắn sáng lập." Quả nhiên có thể!

Nghe lời này, Thông Thiên lập tức kích động vạn phần.

Chỉ cần có thể đi theo Pháp Trảm Tam Thi, thì có thể nhanh chóng đề thăng tu vi bản thân, một khi chứng đạo thành thánh trước thời hạn, thì cũng có thể mượn lực Thánh nhân để nhanh chóng cường đại bản thân, thậm chí… "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu chỉ điểm!" Hít sâu một hơi, Thông Thiên cúi người thật sâu thi lễ với Hình Hạo nói: "Ân tình lần này ta Thông Thiên nợ Đạo hữu, sau này Đạo hữu chỉ cần có phân phó, Thông Thiên ta nghĩa bất dung từ." Nói xong, Thông Thiên lại lần nữa thi lễ, sau đó trực tiếp đi đến một góc đại điện khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu thử Trảm Tam Thi.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng thưởng 50000 tích phân!" Được năm vạn tích phân nữa!

Tốt!

Tốt!

Nghe tiếng hệ thống nhắc nhở, khóe miệng Hình Hạo không khỏi khẽ nhếch lên.

Sau khi nhìn Thông Thiên không xa một cái thật sâu, trong lòng thầm nhủ: "Không hổ là Thông Thiên thẳng thắn, hào sảng, tâm cơ của hắn không bằng Lão Tử, mưu kế không bằng Nguyên Thủy, nhưng khí phách lại là nhất trong Tam Thanh!" "Thông Thiên!" "Tam đệ!" Cảnh tượng này, khiến Lão Tử và Nguyên Thủy vẻ mặt phức tạp.

Sự đã đến nước này, làm sao không biết Thông Thiên không thể quay đầu lại, vì để bảo đảm an toàn bản thân, không thể không từ bỏ Pháp Tắc Chứng Đạo mà chuyển tu Trảm Tam Thi, thậm chí… "Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Nữ Oa tiến lên một bước, ánh mắt phức tạp nhìn Hình Hạo nói: "Đa tạ Đạo hữu chỉ điểm trước đó, Nữ Oa xin cảm tạ tại đây!" "Nữ Oa Đạo hữu khách khí rồi!" Vẫy vẫy tay, Hình

Hạo thản nhiên nhìn Nữ Oa một cái, sau đó mở miệng nói: "Ta sớm đã giảng với Phục Hy Đạo hữu rồi, chỉ là ta không chịu giao hoán mà thôi.

Đạo hữu tự mình đến đây, hẳn không chỉ đơn thuần là cảm tạ phải không?" Nghe vậy, Nữ Oa không khỏi lườm nguýt.

Nàng làm sao không biết Hình Hạo muốn nói gì?

Vô thức liếc nhìn bản thân, Nữ Oa trong lòng thầm nhủ: "Chẳng lẽ ta không có mị lực sao?

Hình Hạo Tổ Vu không động lòng nam nữ!" Nữ Oa nhanh chóng hoàn hồn, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Tạo Hóa Đỉnh, lưu luyến nhìn một cái xong, tùy tay ném nó cho Hình Hạo nói: "Đương nhiên, lần này Oa đến là để hoàn thành giao dịch mà huynh trưởng đã hứa với Hình Hạo Tổ Vu.

Tạo Hóa Đỉnh từ nay về sau thuộc về Hình Hạo Tổ Vu." "Tốt!" Hình Hạo đại hỉ tiếp lấy Tạo Hóa Đỉnh, nội tâm hắn vô cùng vui mừng.

Hiện tại hắn đã nắm giữ Tạo Hóa Đỉnh, Cửu Thiên Tức Nhưỡng hai kiện trọng bảo, thậm chí Hồ Lô Đằng cũng đã được tứ cấp cho Chu Tinh Thần làm bản thể, trong tình huống như vậy, cho dù không có Nữ Oa tồn tại, hắn cũng có thể tự mình động thủ sáng tạo ra Nhân tộc.

Phải biết, Nhân tộc chính là nhân vật chính của vị diện Hồng Hoang, thậm chí Thiên Đạo ban đầu định dùng để kế thừa Yêu tộc, nếu đem Nhân tộc được tạo ra dung nhập vào Vu tộc, vậy… "Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Nữ Oa lại lần nữa mở miệng: "Đạo Tổ từng nói rằng cơ duyên chứng đạo thành thánh của ta nằm trên người Đạo hữu, không biết Đạo hữu có nguyện giải đáp không?" Lời này vừa nói ra, ánh mắt Lão Tử và những người khác cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Đối với lời nói của Hồng Quân, họ không hề nghi ngờ, cho dù mục đích của Hồng Quân lúc đó không thuần khiết, nhưng trong chuyện như vậy cũng không thể nói đùa.

Dù sao Hồng Quân đã nói rồi, cơ duyên chứng đạo không chỉ liên quan đến Nữ Oa, mà còn liên quan đến… "Ồ, Hồng Quân nói vậy sao!" Trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, Hình Hạo cũng không nghĩ mọi chuyện lại phát triển như thế.

Hồng Quân lại trực tiếp chỉ rõ cơ duyên chứng đạo của Nữ Oa nằm trên người hắn, điều này khiến hắn làm sao có thể từ chối?

Việc sáng tạo Nhân tộc rõ ràng Nữ Oa càng thiện trường hơn, dù sao nàng không chỉ Trảm Tam Thi, mà còn bẩm sinh nắm giữ Âm Dương Tạo Hóa chi đạo.

Có vẻ như để tạo người thì phải cần Nữ Oa!

Nhưng quyền nắm giữ Nhân tộc ta cũng không thể từ bỏ.

Trong lòng thầm nhủ một câu, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Không sai, cơ duyên chứng đạo thành thánh của Đạo hữu ta quả thực biết, cũng đang nắm giữ.

Nhưng Nữ Oa Đạo hữu, cơ duyên chứng đạo trọng yếu biết bao, tay trắng muốn từ chỗ ta lấy đi cơ duyên thì có phải hơi ngây thơ!" Thật sự!

Hình Hạo thật sự nắm giữ cơ duyên chứng đạo thành thánh của Nữ Oa!

Đồng tử co rút, Lão Tử và những người khác kinh hãi vô cùng nhìn Hình Hạo, trong lòng chấn động đồng thời không khỏi nghi ngờ.

Chẳng lẽ Hình Hạo đã lợi dụng khả năng dự kiến tương lai để bố cục trước, vậy cơ duyên chứng đạo thành thánh của những người khác chẳng phải hắn cũng biết sao?

Vì lý do này, hơi thở của Lão Tử, Nguyên Thủy, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều trở nên gấp gáp.

"Đạo hữu muốn thế nào?" Lúc này, Nữ Oa cũng phản ứng lại, sự đã đến nước này, nàng rõ ràng không thể tay trắng bắt Hình Hạo giao ra cơ duyên chứng đạo thành thánh.

Nhưng nghĩ đến tu vi khủng bố của Trọng Lâu khi rời đi trước đó, Nữ Oa cũng không quan tâm nhiều đến vậy, vô thức mở miệng nói: "Đạo hữu có yêu cầu gì cứ nói, chỉ cần Oa có, tuyệt đối sẽ không từ chối!" Thành công rồi!

Xem ra Nữ Oa cũng cực kỳ thiết tha với việc chứng đạo thành thánh mà!

Thu hết cảnh này vào mắt, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên đồng thời, lông mày cũng khẽ nhíu lại, mở miệng nói: "Cũng không phải không thể, nhưng cơ duyên này lại có thể thu được công đức khổng lồ, Đạo hữu xác định muốn Công Đức Chứng Đạo sao?

Đạo hữu hãy về trước Trảm Tam Thi, đợi sau khi Tam Thi hợp nhất đạt đến tầng thứ Á Thánh, rồi lại thu được cơ duyên một lần nữa, mượn sức mạnh công đức kích thích Hồng Mông Tử Khí hoàn thành chứng đạo thành thánh?" Công Đức Chứng Đạo!

Trảm Tam Thi Chứng Đạo!

Lông mày khẽ nhíu lại, Nữ Oa lập tức cảm thấy sự nghiêm trọng của vấn đề.

Trong tình huống có thể Trảm Tam Thi, làm sao lại lựa chọn Công Đức Chứng Đạo?

Cho dù Hồng Quân trước đó từng nói Công Đức Chứng Đạo cuối cùng có thể thoát khỏi trói buộc của Thiên Đạo, nhưng sự chênh lệch giữa hai loại Pháp Chứng Đạo này lại khó mà bù đắp được.

“Hình Hạo Đạo hữu!” Mãi một lúc, Nữ Oa hoàn hồn, thi lễ với Hình Hạo nói: “Vậy sau khi ta Trảm Tam Thi xong sẽ lại quấy rầy!

Lần này Tạo Hóa Đỉnh giao cho Đạo hữu, Oa cũng xin cáo từ trước!” Nói xong, Nữ Oa cũng không ở lại nữa, xoay người bước đi về phía bên ngoài.

Chương 306

Đã quyết định muốn Trảm Tam Thi Chứng Đạo chứ không phải Công Đức Chứng Đạo, cho dù biết rõ Hình Hạo đang nắm giữ cơ hội để nàng chứng đạo, Nữ Oa vẫn nhẫn nại xuống.

Táp táp, theo tiếng bước chân, Nữ Oa rời khỏi cung điện, sau đó cấp tốc bay về phía Tam Thập Tam Thiên ngoại.

"Hay cho một Nữ Oa!" "Lại có thể từ chối sự dụ hoặc của thành thánh, ta đã coi thường nàng rồi!" Thấy tình hình này, Hình Hạo và Lão Tử đều không kìm được cảm khái.

Đúng vậy!

Trong tình huống như vậy, đặt mình vào vị trí của họ mà suy nghĩ, có thể kiên định ý niệm của bản thân như Nữ Oa thật sự không có mấy người.

Ít nhất trong Hồng Hoang không tìm ra mấy tu sĩ có thể từ chối sự dụ hoặc của thành thánh.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không chần chừ nữa, lập tức tiến lên hỏi: "Dám hỏi Đạo hữu, nếu ta muốn Dĩ Lực Chứng Đạo, vậy ngoài việc khai tịch thiên địa trong Hỗn Độn ra, liệu có phương pháp nào khác không?" Nói đoạn, Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp lấy ra một quả chuông nhỏ phát ra ánh sáng màu Hỗn Độn, ngẩng đầu nhìn Hình Hạo nói: "Đây là bản mệnh linh bảo của Hỗn Độn Chung: Hỗn Độn Chung Xứ!

Mặc dù chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo thượng phẩm, nhưng nếu có thể phối hợp sử dụng với Hỗn Độn Chung thì có thể tăng cường sức mạnh của Hỗn Độn Chung gấp mười lần, chỉ cần Hình Hạo Đạo hữu vì ta chỉ điểm mê tân, ta nguyện ý tặng vật này cho Đạo hữu!" Hỗn

Độn Chung Xứ!

Quả nhiên thật sự tồn tại!

Bỗng nhiên đứng dậy, Hình Hạo giờ phút này cuối cùng cũng biến sắc.

Ngày xưa Đông Hoàng Thái Nhất cầm Hỗn Độn Chung áp đảo Thập Đại Tổ Vu, đã phát huy uy lực của kiện Tiên Thiên Chí Bảo đó đến một tầng thứ gần như khủng bố.

Thế nhưng cho dù là Đế Giang hay Hình Hạo, sau khi có được Hỗn Độn Chung lại khó mà phát huy được sức mạnh như vậy.

Thậm chí không chỉ một lần Hình Hạo tự mình hoài nghi rằng hắn không bằng Đông Hoàng Thái Nhất, dù sao cùng là Hỗn Độn Chung nhưng trong tay những người khác nhau lại phát huy ra uy lực khác biệt trời vực.

Nhưng bây giờ, Hình Hạo cuối cùng cũng hiểu ra.

Không phải hắn và Đế Giang không bằng Đông Hoàng Thái Nhất, mà Đông Hoàng Thái Nhất đã giấu một tay.

Hỗn Độn Chung Xứ tuyệt đối là mấu chốt trong mấu chốt, nếu có nó, uy năng của Hỗn Độn Chung có thể triệt để phát huy ra, thậm chí một lần vượt qua Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên.

"Giải pháp mà Đạo hữu muốn ta quả thực có!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo kiềm chế nội tâm cuồn cuộn nói: "Trong Hồng Hoang ta biết một bảo vật tên là: Định Hải Châu!

Vật này tuy chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo trung phẩm, nhưng lại có ba mươi sáu viên thành một bộ, nếu có thể luyện hóa nó, lấy linh bảo không gian làm cầu nối để diễn hóa thì có thể diễn dịch ra ba mươi sáu chư thiên!

Ba mươi sáu Trung Thiên Thế Giới đủ để pháp lực của một người bạo tăng đến mức gần như vô địch cùng cảnh giới, nếu Đạo hữu có thể thu được nó, đem các không gian đó đập vỡ liên kết lại thành một, thì cũng có thể theo đó mà kiến tạo ra một phương Đại Thiên Thế Giới.

Dĩ Lực Chứng Đạo nói trắng ra là phải lấy sức mạnh của bản thân khai tịch ra một phương Đại Thiên Thế Giới, nếu Đạo hữu có được ba mươi sáu Định Hải Châu diễn dịch ba mươi sáu chư thiên, rồi lại lấy ba mươi sáu chư thiên diễn hóa thành một phương Đại Thiên Thế Giới, thì có thể Dĩ Lực Chứng Đạo, thậm chí chiến lực vô song!" Ba mươi sáu Định Hải Châu!

Lại có chí bảo như vậy!

Đồng tử co rút, Đông Hoàng Thái Nhất hơi thở gấp gáp.

Tìm thấy rồi!

Cuối cùng đã tìm thấy Pháp Chứng Đạo rồi!

Từ trước đến nay, tất cả mọi người đều không coi trọng Dĩ Lực Chứng Đạo, thậm chí ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng khá hoài nghi liệu pháp này cuối cùng có thể thành công hay không.

Nếu không phải vì Hình Hạo đi theo Pháp Dĩ Lực Chứng Đạo, nếu không phải vì chiến lực vô song của Hình Hạo không chút lo lắng nào, Đông Hoàng Thái Nhất e rằng đã từ bỏ.

Nhưng bây giờ thì khác rồi.

Cuối cùng đã tìm thấy cơ duyên để hoàn thành bước cuối cùng của Dĩ Lực Chứng Đạo, tiếp theo chỉ cần tìm kiếm ba mươi sáu Định Hải Châu kia, vậy… "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu!" Chắp tay thi lễ, Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp ném Hỗn Độn Chung Xứ cho Hình Hạo, sau đó lại hỏi: "Không biết Đạo hữu có biết Định Hải Châu ở đâu

không?" Lời này vừa nói ra, không chỉ Đông Hoàng Thái Nhất, bao gồm cả Lão Tử và Nguyên Thủy cũng đều nghiêng tai lắng nghe.

Dĩ Lực Chứng Đạo!

Đó chính là chí bảo để hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo mà.

Nếu trước đó không quan tâm đến Tiên Thiên Linh Bảo trung cấp, thì giờ phút này đối với nó tràn đầy nhiệt huyết.

Nếu thứ đó ở trong tay họ, Lão Tử thậm chí còn nguyện ý từ bỏ Pháp Tắc Chứng Đạo để chuyển tu Dĩ Lực Chứng Đạo, dù sao đó cũng là một cơ hội thành công.

"……" Do dự một chút, ánh mắt Hình Hạo vô thức liếc nhìn Thông Thiên không xa nói: "Nếu ta đoán không sai, trong tay Thông Thiên Đạo hữu có hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Còn về mười hai viên Định Hải Châu còn lại, ta lại không rõ tung tích của nó ở đâu rồi!" Cái gì!

Ở trong tay Thông Thiên!

Đồng tử co rút, Đông Hoàng Thái Nhất vô thức quay đầu nhìn Thông Thiên đang ngồi ở một góc đại điện không xa, trong mắt tràn đầy kinh hãi và không thể tin nổi.

Không chỉ hắn, bao gồm cả Lão Tử và Nguyên Thủy cũng không ngoại lệ.

Vạn vạn không ngờ, vật mấu chốt của Dĩ Lực Chứng Đạo lại ở trong tay Thông Thiên.

Nếu là như vậy, chẳng phải Thông Thiên có khả năng Dĩ Lực Chứng Đạo, nhưng hiện tại lại lựa chọn Pháp Trảm Tam Thi tốc thành như vậy, chẳng phải… "Tam đệ!" "Thông Thiên!" "Mau dừng lại!" Hầu như ngay lập tức, Lão Tử và Nguyên Thủy liền mở miệng

quát lớn.

Đã biết tác dụng của Định Hải Châu, vật này tuyệt đối có khả năng hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo.

Bởi vậy Thông Thiên hoàn toàn không cần thiết phải đi theo Pháp Trảm Tam Thi, cho dù Dĩ Lực Chứng Đạo sẽ khó khăn không ít, nhưng tất cả khó khăn trong tình huống có Định Hải Châu lại không còn tồn tại nữa.

Thế nhưng, vào lúc này, tiếng quát khẽ của Thông Thiên lại lặng lẽ vang vọng khắp đại điện.

Hạ một giây, có thể thấy ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm xuất hiện ở khu vực trước mặt Thông Thiên, giữa lúc mi tâm hắn quang huy chói lọi, thiện, ác, tự ngã Tam Thi theo đó bay ra.

Ông ông, tiếng ông minh vang lên, Tam Thi và Tiên Thiên Linh Bảo khế hợp, trực tiếp hiển hóa ra ba tôn thân ảnh cực kỳ giống Thông Thiên, chắp tay hành lễ nói: "Bần đạo Linh Bảo Thiên Tôn kiến bản tôn!" "Bần đạo Thượng Thanh kiến bản tôn!" "Bần đạo Bàn Thiên kiến bản tôn!" Đến đây, Thông Thiên đã trảm hết Tam Thi, tu vi của hắn vào giờ phút này đề thăng trực tiếp đạt đến Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Hoàn thành tất cả, Thông Thiên toàn thân khí thế ngoại phóng, vừa đứng dậy khỏi mặt đất, vung tay thu hồi Tam Thi, quay đầu nhìn Lão Tử và Nguyên Thủy nói: "Đại ca, Nhị ca, gọi ta có việc gì?" "……" Đối mặt với câu hỏi, Lão Tử và Nguyên Thủy đều không khỏi cười khổ liên tục.

Sự đã đến nước này, đều đã muộn rồi.

Chương 307

Thông Thiên đã trảm Tam Thi, không còn đường quay đầu lại nữa, sau khi nhìn nhau một cái, Lão Tử liền mở miệng nói: "Ai, Thông Thiên, ngươi bốc đồng rồi!

Hoặc có lẽ là vận mệnh chăng, Đông Hoàng Thái Nhất có việc muốn bàn với ngươi!" Nói xong, Lão Tử và Nguyên Thủy đều không kìm được thở dài.

Họ cũng muốn Định Hải Châu!

Dù sao đó cũng là mấu chốt của Dĩ Lực Chứng Đạo.

Thế nhưng lại không thể đi tìm Thông Thiên mà đòi, khiến nội tâm họ đều khá phức tạp.

Đặc biệt là Nguyên Thủy!

Hắn có ý Dĩ Lực Chứng Đạo, nhưng lại trơ mắt nhìn Thông Thiên Trảm Tam Thi đạt đến Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, mà lại không muốn tiếp tục chờ đợi.

Dù sao hắn là người kiêu ngạo nhất trong Tam Thanh, tu vi nếu yếu hơn Lão Tử cũng đành, dù sao đó là huynh trưởng của hắn.

Nhưng bây giờ ngay cả Thông Thiên cũng không bằng, tuyệt đối là điều hắn không thể chấp nhận được.

Thậm chí nội tâm hắn mơ hồ cũng có ý định từ bỏ Pháp Tắc Lôi Chứng Đạo để chuyển tu Pháp Trảm Tam Thi kia.

"Thông Thiên Đạo hữu!" Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng phản ứng lại.

Lời nói của Lão Tử và Nguyên Thủy đã nói rõ sẽ không tranh

giành Định Hải Châu, đây chính là cơ hội của hắn.

Vì lý do này, Đông Hoàng Thái Nhất liền đi đến khu vực trước mặt Thông Thiên, chắp tay cung kính thi lễ nói: "Không biết Đạo hữu có Định Hải Châu không?" Định Hải Châu!

Đông Hoàng Thái Nhất hỏi cái này làm gì!

Trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc và sửng sốt, Thông Thiên vô thức gật đầu nói: "Không sai, năm đó ở Phân Bảo Nhai ta quả thực đã có được hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Nhưng không biết Thái Nhất Đạo hữu hỏi vật này để làm gì?" Quả nhiên có!

Thật quá tốt rồi!

Nội tâm đại hỉ, ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức trở nên nóng rực, không chút do dự chắp tay cung kính thi lễ với Thông Thiên nói: "Định Hải Châu liên quan đến cơ duyên chứng đạo của ta, xin Thông Thiên Đạo hữu nhượng lại!" "……" Nghe lời này, Thông Thiên lông mày lập tức nhíu lại.

Định Hải Châu!

Vật này trước đó hắn thật sự chưa từng để tâm.

Thế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại nói vật này liên quan đến cơ duyên chứng đạo thành thánh của hắn, điều này làm rõ giá trị của vật này.

Trong tình huống như vậy, bảo hắn nhượng Định Hải Châu cho Đông Hoàng Thái Nhất… "Thông Thiên Đạo hữu!" Thu hết phản ứng của Thông Thiên vào mắt, Đông Hoàng Thái Nhất làm sao không biết Thông Thiên muốn gì?

Tâm niệm vừa động, Đông Hoàng Thái Nhất liền lấy ra một tòa

bảo tháp sáng chói vạn trượng nói: "Đây là Thuần Dương Chí Tôn Tháp, là chí bảo năm xưa ta đoạt được từ mạch Thái Dương Độc Long.

Mặc dù chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, nhưng lại có thể trấn áp khí vận, hàm chứa vô biên Thái Dương Độc Hỏa, dưới sự đốt cháy có thể trong nháy mắt thiêu hủy nguyên thần Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn, cho dù cường giả cấp Chuẩn Thánh cũng khó mà chống đỡ được.

Chỉ cần Thông Thiên Đạo hữu đồng ý cắt nhượng hai mươi bốn viên Định Hải Châu cho ta, ta Đông Hoàng Thái Nhất lấy danh nghĩa Yêu tộc chi Hoàng bảo đảm nợ Đạo hữu ba cái nhân tình, chỉ cần Đạo hữu có nhu cầu, Thái Nhất nhất định toàn lực ứng phó!" Thuần Dương Chí Tôn Tháp!

Đông Hoàng Thái Nhất ba cái nhân tình!

Đồng tử co rút, Thông Thiên giờ phút này động dung.

Chỉ riêng giá trị của Thuần Dương Chí Tôn Tháp đã vượt qua hai mươi bốn viên Định Hải Châu, dù sao vật này không chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, mà còn có thể trấn áp khí vận, quan trọng nhất, nó là một bảo vật hiếm có trực tiếp gây tổn thương nguyên thần.

Huống chi còn có ba cái nhân tình của Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Thái Nhất cũng là Thánh nhân thiên định như hắn, đi theo con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, càng quan trọng hơn, hắn là Yêu tộc chi Hoàng.

Hiện tại Yêu tộc chỉ đứng dưới Vu tộc, cho dù Thiên Đình đại diện Đạo môn và thế lực Ma Đạo cũng chưa đạt đến mức độ vượt qua.

"Tốt!" Không chần chừ, Thông Thiên trực tiếp lựa chọn đồng ý.

Tâm niệm vừa động, Thông Thiên liền lấy ra hai mươi bốn viên Định Hải Châu, đưa cho Đông Hoàng Thái Nhất trước mặt nói: "Hi vọng Đạo hữu ngôn hành tín thực." "Định Hải Châu!" Đồng tử co rút, ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất rực sáng nhìn chằm chằm hai mươi bốn viên Định Hải Châu, toàn thân hắn hơi thở vào khoảnh khắc này gấp gáp đến cực điểm.

Không chỉ hắn, bao gồm cả Lão Tử, Nguyên Thủy, Minh Hà và những người khác không xa giờ phút này ánh mắt cũng khá nóng rực.

Đó là chí bảo có thể giúp người ta hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo mà, nếu không phải họ không đi theo con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, e rằng giờ phút này đều không kìm được rồi.

"Đa tạ Thông Thiên Đạo hữu!" Mãi một lúc lâu, Đông Hoàng Thái Nhất mới hoàn hồn, sau khi trao Thuần Dương Chí Tôn Tháp cho Thông Thiên, mới tiếp nhận hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Vô cùng yêu thích mà chơi đùa một lúc lâu xong, Đông Hoàng Thái Nhất mới bình tĩnh lại, nhanh chóng thu chúng vào thức hải của mình, sau đó lại lần nữa chắp tay cung kính thi lễ với Thông Thiên nói: "Sau này Đạo hữu có lời gì, Thái Nhất nhất định toàn lực ứng phó!" "Tốt!" Thông Thiên gật đầu, cũng thở phào một hơi.

Có lời bảo đảm của Đông Hoàng Thái Nhất lần này, nội tâm hắn cũng triệt để ổn định.

Ba cái nhân tình của Đông Hoàng Thái Nhất không thể tùy tiện sử dụng, dù sao một khi Đông Hoàng Thái Nhất chứng đạo thành thánh, thì với cảnh giới và sức mạnh Dĩ Lực Chứng Đạo của hắn, tuyệt đối có thể giúp hắn hoàn thành những việc lớn.

Đặc biệt là trong tình huống hiện tại đang bị tu sĩ Ma Đạo để mắt đến, có Lão Tử và Nguyên Thủy tương trợ cũng không thể bảo đảm an toàn, nhưng nếu có thêm Đông Hoàng Thái Nhất nữa, thì an toàn

của bản thân cũng sẽ có đại bảo hộ.

Vì lý do này, Thông Thiên liền mở miệng nói: "Hi vọng Thái Nhất Đạo hữu có thể sớm ngày hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo, trở thành Hỗn Nguyên Thánh nhân!" "Mượn lời cát ngôn của Đạo hữu!" Khẽ mỉm cười, Đông Hoàng Thái Nhất giờ phút này cũng không hề che giấu thiện ý của bản thân đối với Thông Thiên, lại lần nữa thi lễ xong, quay đầu nhìn về phía Hình Hạo không xa nói: "Hình Hạo Tổ Vu, liệu có biết tung tích của mười hai viên Định Hải Châu còn lại không?" Khoảnh khắc này, Đông Hoàng Thái Nhất tràn đầy mong đợi.

Chỉ còn thiếu mười hai viên Định Hải Châu, sau đó tìm một linh bảo thuộc tính không gian, thì có thể diễn hóa ba mươi sáu chư thiên, cho dù không thể chứng đạo thành thánh, nhưng chiến lực của bản thân cũng sẽ tăng trưởng đáng kể.

"Không biết!" Hình Hạo lắc đầu, thần sắc bình tĩnh nói: "Ta chỉ dự kiến hai mươi bốn viên Định Hải Châu ở trong tay Thông Thiên Đạo hữu, còn về tung tích của mười hai viên Định Hải Châu còn lại thì ta cũng không biết." "Thế sao!" Trong mắt lộ ra một tia thất vọng, Đông Hoàng Thái Nhất nhanh chóng bình tĩnh lại, hít sâu một hơi nói: "Tuy là như vậy, nhưng vẫn phải đa tạ Hình Hạo Đạo hữu đã giải đáp!

Lần này đa tạ đã quấy rầy, Thái Nhất xin cáo từ trước." Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ở lại nữa, chắp tay thi lễ với Hình Hạo xong, xoay người liền vội vã rời đi.

Mặc dù không thu thập đủ tất cả Định Hải Châu, nhưng chỉ riêng hai mươi bốn viên Định Hải Châu cũng đủ để diễn dịch ra hai mươi bốn chư thiên, hiện tại hắn nóng lòng muốn về Yêu tộc bế quan tu luyện rồi.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Sau khi Đông Hoàng Thái Nhất rời đi, trong

đại điện, Lão Tử tiến lên một bước nói: “Tranh chấp Đạo Ma sắp bắt đầu, thời đại Thánh nhân sắp giáng lâm, không biết Đạo hữu có biết cách nào để nhanh chóng đề thăng Pháp Tắc Không Gian không?” Khoảnh khắc này, nội tâm Lão Tử vô cùng sốt ruột.

Mới chỉ Chuẩn Thánh Viên Mãn, khoảng cách đến việc triệt để nắm giữ Pháp Tắc Không Gian còn rất xa, muốn hoàn thành Dĩ Pháp Tắc Chứng Đạo thật sự không phải chuyện có thể tùy tiện làm được.

Chương 308

Thế nhưng thời gian không chờ đợi ai, nhất định phải nhanh chóng hoàn thiện Pháp Tắc Không Gian của bản thân, nếu không, sẽ bị các vị thần vượt qua, thậm chí bị đệ đệ của mình vượt qua.

"Không có!" Hình Hạo lắc đầu, nhìn Lão Tử một cái nói: "Đối với Pháp Tắc Không Gian, ta cũng không có phương pháp tu luyện đặc biệt nào!

Thậm chí ngay cả Đế Giang Vu tộc của ta cũng khó mà triệt để khống chế nó, nếu không đi theo Pháp Khí Vận Chứng Đạo, e rằng tu vi nhiều nhất cũng chỉ ở tầng thứ Chuẩn Thánh Trung hậu kỳ.

Nhưng Đạo hữu nếu có thể tìm được Dương Mi thì chuyện đó lại đơn giản, ngày xưa ông ấy đã Dĩ Pháp Tắc Không Gian Chứng Đạo thành thánh, đáng tiếc, ông ấy đã ẩn mình sâu trong Hỗn Độn, khả năng tìm thấy ông ấy là rất mong manh." Dương Mi!

Thánh nhân Hỗn Nguyên ẩn mình trong Hỗn Độn, ta làm sao tìm được!

Lông mày khẽ nhíu lại, sắc mặt Lão Tử vào khoảnh khắc này biến hóa bất định.

Không thể nhanh chóng nắm giữ Pháp Tắc Không Gian, điều đó có nghĩa là không thể nhân cơ hội này chứng đạo thành thánh, cũng có nghĩa là con đường này có thể phải thất bại.

Trong tình huống như vậy, Lão Tử làm sao có thể chấp nhận?

Không thể Pháp Tắc Chứng Đạo!

Cũng không có khả năng Dĩ Lực Chứng Đạo.

Chẳng lẽ hắn cũng phải lựa chọn Trảm Tam Thi như Thông Thiên

sao?

Vì lý do này, trong mắt Lão Tử lóe lên một tia không cam lòng, vô thức mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu, chẳng lẽ không có biện pháp nào để đẩy nhanh tu luyện Pháp Tắc Chứng Đạo sao?" Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy, Minh Hà và những người khác cũng nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt lộ ra vẻ tò mò.

Dù sao trong tình huống như vậy, mọi người đều rõ độ khó của Pháp Tắc Chứng Đạo, Dương Mi có thể chứng đạo thành thánh trước Hồng Quân là vì bản thân ông ấy là Không Gian Ma Thần chuyển thế.

Đối với cảnh giới Pháp Tắc Không Gian đã sớm thấu hiểu trong lòng, chỉ cần tu vi theo kịp thì chứng đạo thành thánh không có vấn đề, nhưng Lão Tử lại không giống vậy, căn bản không có nội tình đó.

"Có!" Trong tình huống như vậy, Hình Hạo liền nhe răng cười, tăng thêm tự tin cho Lão Tử và những người khác nói: "Muốn tăng tốc cảm ngộ Pháp Tắc, thì nhất định phải thu được đủ khí vận, hoặc là công đức.

Mọi người đều biết, khí vận và công đức về bản chất không khác biệt là bao, chỉ là một cái nguyên từ Hồng Hoang, một cái nguyên từ Thiên Đạo.

Bất kể khí vận hay công đức, đều có tác dụng tăng tốc tu luyện, ví dụ như lấy công đức phụ trợ Trảm Tam Thi, hoặc lấy khí vận phụ trợ cảm ngộ Pháp Tắc.

Nhưng khí vận và công đức cũng có sự mạnh yếu khác biệt, khí vận không có quá nhiều tệ đoan, nhưng tệ đoan của công đức lại tồn tại ở Thiên Đạo, bởi vậy ta kiến nghị nếu có thể thì lấy khí vận phụ trợ cảm ngộ Pháp Tắc là tốt nhất!

Đương nhiên rồi, nếu Lão Tử Đạo hữu có thể dẫn xuất Bàn Cổ

Khai Thiên Công Đức thì lại là chuyện khác, dù sao công đức khai thiên của Bàn Cổ từ một ý nghĩa nào đó mà nói thì cũng là một loại với khí vận, thậm chí còn cao thâm hơn một chút.

Nhưng một khi làm như vậy, thì Đạo hữu sẽ không còn khả năng để vật kia tiến hóa nữa!" Thì ra là vậy!

Khí vận có thể tăng tốc cảm ngộ Pháp Tắc!

Đồng tử co rút, Lão Tử lập tức lộ ra vẻ chợt hiểu ra, sau đó toàn thân hắn kích động.

Dù sao đã trảm ra Hồng Mông Tử Khí, trong tình huống không bị Thiên Đạo hạn chế, hoàn toàn có thể dẫn xuất Bàn Cổ Khai Thiên Công Đức để cảm ngộ Pháp Tắc Không Gian, từ đó đề thăng khả năng chứng đạo của bản thân.

Vì lý do này, nội tâm Lão Tử kích động vạn phần.

Mặc dù dùng công đức khai thiên thì không thể tiến hóa Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, nhưng điều đó thì sao?

So với chứng đạo thành thánh, việc để Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp tiến hóa sánh ngang khai thiên tam bảo thì cũng kém không chỉ một bậc.

Nghĩ đến đây, Lão Tử liền chắp tay thi lễ nói: "Đa tạ Đạo hữu đã giải đáp!" Nói xong, liền không mở miệng nữa, hiển nhiên trong lòng hắn đã có tính toán.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng thưởng 100000 tích phân!" Mười vạn tích phân!

Đồng tử co rút, Hình Hạo kinh hãi.

Vạn vạn không ngờ, lợi ích mà một lần kịch thấu mang lại lại lớn

đến như vậy.

Hiển nhiên, so với lần kịch thấu trước đó cho Lão Tử, lần này thì triệt để thay đổi vận mệnh của hắn, số tích phân thu được mới thực sự là khoản lớn.

Vì lý do này, ánh mắt Hình Hạo vô thức liếc nhìn Nguyên Thủy, trong lòng thầm nhủ: "Triệt để nghịch thiên cải mệnh có thể thu được càng nhiều tích phân, vậy nếu Nguyên Thủy cũng hoàn thành Pháp Tắc Chứng Đạo thì…" Thế nhưng, điều khiến Hình Hạo thất vọng là, Nguyên Thủy giờ phút này lại không hề có ý định mở miệng.

Toàn thân hắn đứng tại chỗ lông mày nhíu chặt, dường như đang suy tư vướng mắc điều gì đó.

Đột nhiên, ánh mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia kiên định, mạnh mẽ siết chặt hai nắm đấm dường như đã hạ quyết tâm.

Hình Hạo cũng không nhận được bất kỳ tiếng hệ thống nhắc nhở nào, hiển nhiên, Nguyên Thủy đã từ bỏ Pháp Tắc Chứng Đạo.

"Xem ra không có hy vọng rồi." "Nguyên Thủy càng có khuynh hướng Trảm Tam Thi!" "Cũng không biết có phải bị ý chí Thiên Đạo ảnh hưởng hay không." Trong lòng thở dài một tiếng, Hình Hạo nội tâm thất vọng không thôi.

Hiện tại tích phân đã đạt đến gần tám mươi vạn, nếu Nguyên Thủy lại cống hiến mười vạn tích phân nữa, thì việc đổi Bàn Cổ Nguyên Thần có thể trực tiếp hoàn thành.

"Đại ca!" Lúc này, Nguyên Thủy liền nhìn Lão Tử nói: "Đã hỏi xong rồi, chúng ta về trước đi!" Nghe vậy, Lão Tử lập tức hiểu ý Nguyên Thủy.

Vừa thở dài một tiếng, liền mở miệng nói: "Nếu Nhị đệ đã đưa ra lựa chọn, vậy vi huynh cũng không nói nhiều lời của đệ nữa." Nói

xong, ánh mắt Lão Tử nhìn Hình Hạo nói: “Hình Hạo Đạo hữu, chúng ta xin cáo từ trước!

Sau này có chỗ nào cần dùng đến chúng ta, chúng ta nhất định nghĩa bất dung từ.” “Tốt!” Hình Hạo gật đầu, không giữ lại Tam Thanh, liền mở miệng nói: “Hi vọng ba vị Đạo hữu nhanh chóng hoàn thành đạo lộ của bản thân, chứng đạo thành thánh.” Nghe vậy, ba người Lão Tử cũng mỉm cười, sau khi nhìn nhau một cái, thi lễ với Hình Hạo rồi cũng không ở lại nữa, xoay người vội vã rời đi.

“Ai!” Tiễn Tam Thanh rời đi, Hình Hạo không khỏi thở dài một tiếng.

Mặc dù Tam Thanh hiện tại không có bất kỳ vấn đề gì, nhưng nếu không có gì bất ngờ, tương lai họ định sẵn cũng sẽ chia rẽ, Lão Tử đã giấu quá nhiều, đủ để khiến Nguyên Thủy và Thông Thiên phải lạnh lòng.

Nếu không có Lão Tử ở giữa cân bằng, Nguyên Thủy và Thông Thiên trở mặt cũng là chuyện sớm muộn, đến lúc đó… “Hình Hạo Tổ Vu!” Sau khi Tam Thanh rời đi, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ba người cũng theo đó tiến lên, sau khi chắp tay thi lễ, Minh Hà liền mở miệng nói: “Về tin tức Càn Khôn Đỉnh ta đã điều tra rõ ràng rồi!

Đạo Tổ Hồng Quân đã thu Đông Vương Công làm nội môn đệ tử, bảo hắn trở thành hộ đạo giả của Huyền Môn, thậm chí còn truyền cho hắn Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh.” Đông Vương Công!

Lại ở trên người hắn!

Chương 309

Trong mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc.

Bởi vì theo ghi chép thông thường, Càn Khôn Đỉnh cuối cùng sẽ được tứ cấp cho Nữ Oa mới phải.

Thế nhưng bây giờ Hồng Quân lại tứ cấp cho Đông Vương Công, thậm chí còn cấp cho hắn thân phận hộ đạo giả của Huyền Môn, chẳng phải biến tướng thừa nhận hắn là thủ lĩnh Huyền Môn sao?

Điều này còn tàn nhẫn hơn cả ghi chép nói rằng để hắn làm Nam Tiên Chi Thủ, nếu Đông Vương Công có thể chịu đựng được, thì tiềm lực vô hạn, nhưng nếu không chịu đựng được địa vị này, e rằng đến lúc đó cái chết sẽ thảm hơn, thậm chí ngay cả tàn hồn chuyển thế cũng không làm được.

Vì lý do này, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Chí bảo tuy tốt, nhưng Đông Vương Công có thể giá ngự được hay không lại là vấn đề!

Trấn Nguyên Tử Đạo hữu, phái Địa Tiên nhất mạch chú ý Huyền Môn Thiên Đình!" "Tốt!" Trấn Nguyên Tử đáp lời, lập tức hiểu ý Hình Hạo.

Mặc dù không nói rõ muốn động thủ với Đông Vương Công, nhưng ý tứ đã rõ ràng.

Đồng thời, nội tâm hắn cũng cực kỳ tò mò, Hình Hạo vì sao lại quan tâm đến Càn Khôn Đỉnh như vậy?

Cho dù vật này có thể nghịch phản tiên thiên, nhưng cũng nhiều nhất chỉ có thể luyện chế ra Tiên Thiên Linh Bảo trung phẩm hoặc thượng phẩm mà thôi, đối với tồn tại ở tầng thứ như hắn mà nói

dường như không có bao nhiêu giá trị.

Đối với điều này, Hình Hạo lại không giải thích.

Hắn rõ ràng tình huống hiện tại, có những thứ không thể tùy tiện giải thích được.

Trước khi có được Càn Khôn Đỉnh, thật sự không thể mở miệng giải thích với hắn, nói quá nhiều, dễ dàng khiến người khác cảnh giác.

Vì lý do này, Hình Hạo khẽ ho một tiếng, chuyển lời nói: "Minh Hà Đạo hữu, ta có một pháp có thể giúp ngươi đề thăng cảnh giới, thậm chí có được khí vận hải lượng gia thân, không biết có nguyện ý tiếp nhận không?" Đề thăng cảnh giới!

Khí vận gia thân!

Đồng tử co rút, Minh Hà khẽ ngây người xong, lập tức hơi thở gấp gáp, không quan tâm những cái khác, vội vàng chắp tay cung kính thi lễ nói: "Xin Hình Hạo Đạo hữu chỉ điểm!" "Tốt!" Hình Hạo hài lòng gật đầu, lập tức cũng không nói vòng vo nữa, mở miệng nói: "Kỳ thực chuyện này đơn giản, chỉ cần ngươi quay về Huyết Hải, triệt để biến Huyết Hải thành đại bản doanh!

Sau đó lợi dụng năng lực đặc thù của Huyết Thần Tử nhiếp thủ oan hồn giữa thiên địa làm của riêng, tạo ra một chủng tộc đặc biệt, thì ngươi có thể trở thành lão tổ của chủng tộc đó, triệt để bù đắp điểm oan hồn Hồng Hoang không thể chuyển thế, không thể tiêu tán." Lời này vừa nói ra, uyển như tiếng sấm nổ vang bên tai Minh Hà.

Hầu như ngay lập tức, thân thể Minh Hà cuồng chấn như bị sét đánh, tựa hồ quán đỉnh, toàn thân hắn vào giờ phút này lập tức kích động.

Có Hình Hạo kịch thấu, Minh Hà có thể rõ ràng cảm nhận được sự nghiêm trọng và lợi ích của chuyện này.

Nếu có thể triệt để hoàn thiện khống chế, thì bản thân hoàn toàn có thể nhân cơ hội này thu được lợi ích hải lượng, đến lúc đó… "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" Trong miệng cao hô một tiếng, Minh Hà lập tức chắp tay cung kính thi lễ nói: "Ta hiện tại sẽ phản hồi Huyết Hải bắt tay vào hoàn thành chuyện này.

Một khi có được khí vận hải lượng gia trì bản thân, ta cho dù không có Hồng Mông Tử Khí gia thân, nhưng cũng có khả năng chứng đạo thành thánh." Nói xong, Minh Hà không ở lại nữa, xoay người liền vội vã rời đi.

"……" Thấy tình hình này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân không khỏi ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Minh Hà lại thể hồ quán đỉnh, Minh Hà hiện tại là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu lại đề thăng thêm chút nữa, e rằng… "Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng thưởng 50000 tích phân!" Lại được năm vạn tích phân!

Tốt!

Tốt!

Khóe miệng nhếch lên, nội tâm Hình Hạo vô cùng mãn ý và vui mừng.

Hiện tại tích phân bức cận chín mươi vạn, chỉ cần cố gắng thêm chút nữa, thì nhất định có thể nhân cơ hội này hoàn thiện bản thân.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân bên cạnh ánh mắt nhìn Hình Hạo, thần sắc có chút mong đợi nói: "Dám hỏi Hình Hạo Tổ Vu, hai người chúng ta có khả năng đẩy nhanh tu vi đề thăng không?" Nói xong, ánh mắt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân không khỏi nóng rực.

Ai cũng không chê cảnh giới bản thân cao, huống chi tranh chấp Đạo Ma sắp bắt đầu, sắp sửa bước vào thời đại Thánh nhân.

"……" Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo không khỏi ngây người.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, hai người họ muốn đề thăng tu vi đáng kể thì nhất định phải có khí vận Địa Tiên nhất mạch gia trì, nhưng hiện tại mà nói, Địa Tiên nhất mạch lại khó mà phát triển đến mức độ lớn nhất.

Dù sao tranh chấp Đạo Ma sắp bắt đầu, tu sĩ Địa Tiên nhất mạch đều quá yếu ớt, căn bản không thể tham dự vào đó, nhiều nhất cũng chỉ truyền đạt tin tức mà thôi.

"Chờ chút!" Đột nhiên, linh quang trong đầu Hình Hạo lóe lên, khóe miệng khẽ nhếch lên nói: "Có, có!

Chỉ là không biết hai vị Đạo hữu có nguyện ý đi làm hay không!" Thật sự có!

Quá tốt rồi!

Nghe lời này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đại hỉ vọng, sau khi nhìn nhau một cái, liền mở miệng nói: "Xin Hình Hạo Tổ Vu chỉ giáo, hai người chúng ta nguyện ý vì nó mà nỗ lực!" "Tốt!" Hình Hạo gật đầu, cũng không nói vòng vo nữa, lập tức liền mở miệng nói: "Kỳ thực chuyện này đơn giản, chỉ cần hai vị tiếp tục phát triển Địa Tiên nhất mạch là được.

Nhưng để bảo đảm Địa Tiên nhất mạch lớn mạnh, hai vị Đạo hữu nhất định phải lựa chọn một địa phương để kiến lập tổng đàn, kiến lập một nơi tập trung khí vận Địa Tiên nhất mạch, triệt để ngưng tập khí vận Địa Tiên nhất mạch Hồng Hoang để gia trì cho bản thân.

Quan trọng nhất là, đợi sau khi tổng đàn Địa Tiên nhất mạch kiến lập xong, hai vị Đạo hữu cần phải phần hương đảo cáo để có được

sự công nhận kép của ý chí Bàn Cổ và Thiên Đạo.

Đến lúc đó, Địa Tiên nhất mạch sẽ triệt để trở thành đại thế lực đỉnh cấp của Hồng Hoang, hai vị Đạo hữu nhất định phải truyền thụ tu sĩ Địa Tiên nhất mạch Pháp Tu Phục Địa Mạch, từ đó bảo đảm các đại thế lực dù biết rõ sự tồn tại của Địa Tiên nhất mạch nhưng cũng không thể xung đột với nó." Kiến lập tổng đàn!

Ngưng tụ khí vận!

Tu phục địa mạch!

Nghe xong Hình Hạo giảng thuật, ánh mắt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lập tức sáng lên.

Nếu thật sự như Hình Hạo giảng thuật, thì Địa Tiên nhất mạch không chỉ có thể nhanh chóng lớn mạnh bản thân, tăng cường khí vận, thậm chí các đại thế lực đến lúc đó đều không thể xem nhẹ, thậm chí không dám mạo hiểm làm gì họ.

Dù sao một khi Địa Tiên nhất mạch bắt đầu tu bổ địa mạch Hồng Hoang, thì sẽ có được sự công nhận kép của ý chí Bàn Cổ và ý chí Thiên Đạo, việc tu bổ hoàn tất những sơn mạch, địa mạch bị tổn thất do đại chiến cũng sẽ thu được khí vận, công đức gia trì.

Một hai người làm chuyện như vậy có thể không có quá nhiều hiệu quả, nhưng nếu hàng vạn hàng nghìn tu sĩ cùng làm thì sao?

Đến lúc đó lại thu được khí vận bàng bạc đến mức nào gia trì cho bản thân?

Chương 310

Vì lý do này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân hai người lập tức hơi thở gấp gáp, sau khi nhìn nhau một cái đều nhìn thấy sự động lòng của đối phương, sau đó chắp tay cung kính thi lễ với Hình Hạo nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm, hai người chúng ta đã hiểu rồi!" "Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng thưởng 80000 tích phân!" Lại được tám vạn tích phân!

Tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, khóe miệng khẽ nhếch lên đồng thời, lập tức thừa thắng xông lên nói: "Hồng Vân Đạo hữu, ta có một cơ duyên, không biết Đạo hữu có nguyện ý không?" Cơ duyên!

Mắt Hồng Vân sáng lên, lập tức mở miệng nói: "Xin Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" Đùa à!

Vài câu nói đơn giản của Hình Hạo đã mang lại cho hắn lợi ích và phúc lợi to lớn, bây giờ cơ duyên mà Hình Hạo nói, làm sao hắn có thể thờ ơ được?

"Tốt!" Hình Hạo hài lòng gật đầu, lập tức mở miệng nói: "Đơn giản thôi, Đạo hữu là đạo hồng vân đầu tiên của thiên địa hóa thành, nếu sáng lập một đạo hắn là không thành vấn đề!

Địa Tiên nhất mạch có Sơn Thần Thổ Địa, Hồng Vân Đạo hữu nếu sáng tạo một hệ phái chuyên môn quản lý thời tiết Hồng Hoang thì sẽ như thế nào?

Trong Hồng Hoang, phong vân biến hóa, lôi vũ bố thi nguyên bản do Long tộc quản lý, nhưng vì sau thời đại trước, Long tộc lui về Tứ Hải, dẫn đến trong nội bộ Hồng Hoang không có cơ quan quản lý một phương diện này tồn tại, đa số đều tự nhiên vận chuyển, Đạo hữu nếu có thể nắm giữ nó, thì nhất định lại có một tiềm lực không kém

hơn Địa Tiên nhất mạch, hoàn toàn có thể thu được khí vận hải lượng gia thân, tệ đoan duy nhất là sẽ đắc tội Long tộc." Nắm giữ biến hóa thời tiết Hồng Hoang!

Bố vân thi vũ!

Mắt Hồng Vân sáng lên, lập tức hiểu ra Hình Hạo muốn nói gì, liền hơi thở gấp gáp nói: "Hình Hạo Tổ Vu, vậy ta cụ thể nên thao tác như thế nào?" "Đơn giản!" Hình Hạo cười khẽ, sau khi suy tư một lát, liền mở miệng nói: "Triệu tập những sinh linh hóa hình trong Hồng Hoang, tập hợp lại để kiến lập thế lực của riêng mình.

Sau đó có thể triệt để dung hợp với Địa Tiên nhất mạch, hai bên tương phụ tương thành để bảo đảm sự phát triển, từ đó cướp đoạt khí vận cho bản thân sử dụng.

Tu vi hiện tại của hai vị đạo hữu đều đã tiếp cận Chuẩn Thánh hậu kỳ, chỉ cần hoàn thành chuyện này, dù không thể giúp hai vị tấn cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, thì ít nhất cũng có thể đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Một khi lượng kiếp qua đi, cục diện Hồng Hoang sẽ phát sinh biến hóa cực lớn, khi đó nếu hai vị có thể mượn cơ hội này tiếp tục lớn mạnh bản thân, vậy thì việc đoạt lấy khí vận để Chứng Đạo Thành Thánh cũng không phải là không thể." Chứng Đạo Thành Thánh!

Hô hấp của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nhất thời ngừng lại, triệt để động tâm.

Mặc dù biết cơ hội Chứng Đạo Thành Thánh có thể vô cùng nhỏ nhoi, nhưng chỉ cần còn một tia sinh cơ, sao có thể từ bỏ?

Nghĩ đến đây, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân liền mở miệng nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm, hai chúng ta giờ sẽ quay về mưu tính!" Nói xong, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân không còn nán lại, sau

khi hành lễ với Hình Hạo, liền vội vã rời đi.

"Đinh!

Kịch thấu hoàn tất, thưởng 50.000 tích phân!" Lại được 5 vạn tích phân!

Sắp đủ rồi!

Hẳn là sắp đủ một triệu tích phân!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo liền mở bảng cá nhân ra xem: 【Hình Hạo】 【Chủng tộc: Bàn Cổ Vu tộc】 【Tu vi: Chuẩn Thánh trung kỳ (Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn)】 【Huyết mạch: Bàn Cổ Huyết Mạch】 【Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến】 【Pháp bảo: Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Chung, Hỗn Độn Châu (tàn), Ngũ Hành Châu, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thôn Thiên Hồ Lô...】 【Tích phân: 983.800】 "Chín mươi tám vạn!" "Thiếu hai vạn tích phân!" Lông mày nhíu lại, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia không hài lòng.

Chỉ cách hai vạn tích phân mà kế hoạch của hắn khó mà triển khai, phải làm sao đây?

"Sư phụ!" Lúc này, Hình Tiêu vội vã từ bên ngoài đại điện bước vào.

Khi đến trước Hình Hạo, Hình Tiêu cung thân hành lễ nói: "Khải bẩm Sư phụ, có một nữ tử tên Vọng Thư đã đến đỉnh Tam Thập Tam Thiên, muốn gặp Sư phụ!" Vọng Thư!

Đến rồi!

Tinh quang trong mắt chợt lóe, Hình Hạo liền kích động.

Không sai!

Bởi vì hắn nhìn thấy, Vọng Thư chính là mấu chốt cho hai vạn

tích phân còn thiếu cuối cùng.

Chỉ cần có thể kịch thấu thêm một vài sự việc liên quan đến nàng, thì sẽ có thể có đủ tích phân để đổi Bàn Cổ Nguyên Thần, đến lúc đó...

"Đi, ra xem thử!" Không chút chần chừ, Hình Hạo liền đứng dậy đi ra ngoài.

"Vâng!" Hình Tiêu ứng một tiếng, không dám chậm trễ, lập tức đi theo Hình Hạo ra bên ngoài.

Sau khi ra khỏi cung điện, hai người trực tiếp thi triển độn thuật, cấp tốc bay về phía Tam Thập Tam Thiên.

Xuy xuy!

Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo và Hình Tiêu rất nhanh đã đến Tam Thập Tam Thiên.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "..." Gần như ngay lập tức, các Đại Vu đang tụ tập ở đó đều cung thân hành lễ.

Đối với điều này, Hình Hạo không quá để ý, vẫy vẫy tay ra hiệu mọi người đứng dậy, đồng thời trực tiếp nhìn về phía nơi có khe hở.

Chỉ thấy Hậu Nghệ, Hình Thiên đang đứng đó với vẻ mặt cảnh giác, còn ở khu vực đối diện, Vọng Thư đứng trong Thái Cổ Tinh Vực, trên gương mặt xinh đẹp lộ rõ sự lo lắng và bất an mãnh liệt.

"Quả nhiên!" "Có chuyện rồi!" Thu cảnh tượng này vào đáy mắt, tinh quang trong mắt Hình Hạo chợt lóe, liền lướt mình tiến lên nói: "Vọng Thư Đạo hữu, nhiều năm không gặp, vẫn khỏe chứ?" "Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo huynh đệ!" Theo sự xuất hiện của Hình Hạo, Hậu Nghệ và Hình Thiên, những người vẫn luôn đối đầu với Vọng Thư, đều thở phào nhẹ nhõm.

Vọng Thư là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, hai người họ không có đủ tự tin và nắm chắc để đối kháng với nàng.

May mắn là nàng không có ý muốn đối địch với Vu tộc và không xâm nhập, nếu không thì hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vậy, Hậu Nghệ và Hình Thiên liền lướt đến bên cạnh Hình Hạo, nhỏ giọng nói: "Nữ tử này trước đó hình như đã gặp tập kích, Hình Hạo huynh đệ không thể lơ là!" Hửm!

Vọng Thư bị tập kích!

Tinh quang trong mắt chợt lóe, Hình Hạo trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Vọng Thư là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, một thân Băng Chi Pháp Tắc vô cùng quỷ dị và cường đại, kẻ có thể tập kích nàng e rằng cũng không phải hạng đơn giản.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Lúc này, Vọng Thư cũng nhìn thấy Hình Hạo, liền lướt mình tiến vào Tam Thập Tam Thiên, sâu sắc hành lễ với Hình Hạo nói: "Xin Đạo hữu cứu mạng!" Cứu mạng!

Nghiêm trọng đến vậy sao!

Chương 311

Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, hắn sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, Vọng Thư vừa đến đã kêu cứu mạng, sự việc nàng gặp phải lại cấp bách đến thế sao?

Theo bản năng, Hình Hạo liền mở miệng hỏi: "Vọng Thư Đạo hữu, không biết đã xảy ra chuyện gì?

Nếu có chỗ nào ta có thể giúp đỡ, bản Tổ Vu sẽ ra tay." "..." Đối mặt với câu hỏi, thần sắc Vọng Thư không khỏi cứng lại.

Không sai!

Bởi vì lời nói của Hình Hạo tuy thành khẩn, nhưng trên thực tế lại không có ý muốn đáp ứng ngay, khiến nàng nhất thời vô cùng bất an.

Nhưng sự tình đã đến nước này, Vọng Thư cũng không thể bận tâm nhiều như vậy, chỉ một lát chần chừ sau liền mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu, phụ thân ta nguy hiểm sớm tối, xin Đạo hữu ra tay tương trợ!

Một khi phụ thân vẫn lạc, vậy thì ba chị em ta cũng sẽ khó lòng tồn tại trong Thái Cổ Tinh Vực nữa!" Phụ thân của Vọng Thư!

Chuyện gì thế này!

Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, hắn sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, Vọng Thư cầu xin lại là chuyện này.

Theo như hắn biết, Vọng Thư, Hi Hòa đều là xuất thân từ Tiên Thiên Thần Thai, vậy phụ thân của nàng ở đâu ra?

"Không biết phụ thân của Đạo hữu là ai?" Theo bản năng Hình Hạo mở miệng hỏi, trong lòng hắn đầy tò mò và khó hiểu.

“Nguyệt Quế Thụ!” Không hề che giấu hay giấu giếm, Vọng Thư liền mở miệng nói: “Ba chị em ta vốn là một trong những chân linh của Thái Âm Tinh, vốn dĩ hóa hình đã cực kỳ khó khăn.

Phụ thân đã che chở, giúp đỡ ta hóa hình, dạy ta tu luyện.

Nhưng không lâu trước đây, ý chí Thiên Đạo đã xâm nhập Thái Cổ Tinh Vực, phụ thân đã đến đại hạn sắp tới.

Ba chị em ta đã cố gắng rất lâu nhưng cũng không thể cải biến tình trạng suy bại của phụ thân, cho nên không thể không đến cầu viện!” Thì ra là vậy!

Lại là Nguyệt Quế Thụ!

Hình Hạo giật mình gật đầu, liền hiểu rõ đầu đuôi sự việc.

Trước đây Vọng Thư từng hỏi về Nguyệt Quế Thụ, hắn cũng đã đại khái hiểu tình hình.

Nguyệt Quế Thụ tuy mạnh mẽ sánh ngang Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhưng lại bị hạn chế không thể hóa hình xuất thế.

Hiện tại ý chí Thiên Đạo bắt đầu xâm nhập Hồng Hoang, những tồn tại không thể bị chưởng khống như Nguyệt Quế Thụ đương nhiên cũng sẽ bị Thiên Đạo đặc biệt chú ý.

Trong tình huống không thể nghịch thiên cải mệnh, cái chết của nó gần như đã định trước, thậm chí...

“Hình Hạo Đạo hữu!” Chưa đợi Hình Hạo phản ứng, Vọng Thư ở một bên đã lại mở miệng, đôi mắt đẹp ngấn lệ, toàn thân nàng khá gấp gáp nói: “Xin Đạo hữu tương trợ, nếu có thể cứu được phụ thân ta, Vọng Thư nguyện làm trâu làm ngựa báo đáp Hình Hạo Tổ Vu!” Nói rồi, Vọng Thư trực tiếp cung thân hành lễ, đặt tư thái của mình xuống vô cùng thấp kém.

“Ai!” Thấy tình hình này, Hình Hạo không khỏi thở dài một tiếng.

Sao hắn lại không nhìn ra sự lo lắng và thành khẩn của Vọng Thư, nhưng nói thật, hắn cũng không có nắm chắc có thể cứu Nguyệt Quế Thụ.

Dù sao hắn hiện tại vẫn chưa Chứng Đạo Thành Thánh, càng không thể liều mạng với Thiên Đạo.

Trong tình huống như vậy, sống chết của Nguyệt Quế Thụ hoàn toàn không thể bị hắn định đoạt.

“Vọng Thư Đạo hữu xin đứng dậy!” Hít sâu một hơi, Hình Hạo nhìn về phía Vọng Thư nói: “Ta có thể đáp ứng Đạo hữu đến Thái Âm Tinh xem xét, nhưng cụ thể thế nào thì ta cũng không thể bảo đảm.” “...” Nghe lời này, Vọng Thư khẽ nhíu mày.

Hình Hạo không trực tiếp bày tỏ thái độ, khiến nàng cảm thấy một tia bất an.

Bởi vì nàng nhìn thấy Hình Hạo đưa ra điều kiện thành khẩn, trong tình huống như vậy, trừ phi hắn không có nắm chắc, nếu không thì Hình Hạo không thể nào cự tuyệt.

Dù sao nàng cũng là mỹ nữ số một số hai Hồng Hoang, cho dù tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn của nàng cũng đủ để khiến bất kỳ thế lực chi chủ nào cũng phải điên cuồng.

Đồng thời, nàng cũng hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Ngay cả Hình Hạo cũng không có nắm chắc tuyệt đối, nếu nhìn khắp Hồng Hoang, vậy ai có thể thật sự giúp Nguyệt Quế Thụ tồn tại?

Bởi vậy, trong lòng Vọng Thư không khỏi nặng trĩu vạn phần, nhưng cũng cố gắng khống chế không nghĩ đến điều xấu, liền mở miệng nói: “Nếu vậy, xin Hình Hạo Đạo hữu cùng ta đến Thái Âm

Tinh một chuyến đi!

Nhị muội và Tam muội đã đến Yêu tộc Hồng Hoang tìm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hy vọng mọi người tập hợp lại có thể tìm ra biện pháp cứu phụ thân." Đã tìm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất!

Xem ra chuyện Hi Hòa trở thành Yêu Hậu sắp được đưa lên nghị trình rồi!

Tinh quang trong mắt chợt lóe, Hình Hạo trong lòng khẽ động, thần sắc hắn cũng vui vẻ vài phần.

Không sai!

Năm đó hắn đã từng kịch thấu rồi, chỉ là Hi Hòa khi đó không tin mà thôi.

Nhưng nếu Hi Hòa trở thành Yêu Hậu, nàng nhất định sẽ tin lời hắn, không chừng có thể kiếm trước một đống tích phân để bổ sung vào số đang thiếu.

"Được!" Bởi vậy, Hình Hạo liền gật đầu nói: "Sự bất nghi trì, chúng ta bây giờ xuất phát thôi!" "Không vấn đề!" Vọng Thư ứng một tiếng, không còn chậm trễ thời gian, liền quay người bay về phía Thái Cổ Tinh Vực.

Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không chần chừ, trước khi đi theo rời đi, hắn quay đầu nhìn về phía Hậu Nghệ và những người khác nói: "Hậu Nghệ, Hình Thiên, tiếp tục thủ hộ ở đây.

Hình Tiêu, lập tức xuống Tam Thập Tam Thiên đến Bàn Cổ Điện của Vu tộc tìm Chúc Cửu Âm Tổ Vu, bảo ông ấy chọn ra một nhóm tộc nhân có huyết mạch thuần tịnh đưa lên Tam Thập Tam Thiên.

Chờ khi ta trở về chuyến này, ta sẽ bắt tay vào bồi dưỡng một nhóm tinh nhuệ của Vu tộc!" "Vâng!" Hình Thiên, Hậu Nghệ và Hình

Tiêu liền cung thân ứng tiếng.

Đồng thời, ánh mắt của các Đại Vu xung quanh cũng kích động.

Chương 312

Hình Hạo muốn tạo ra một nhóm tinh nhuệ, vậy trong đó há chẳng phải có khả năng có mình sao?

Dù sao Hình Hạo cũng là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân Hồng Hoang, trong tình huống Hồng Quân và La Hầu đều đã hợp đạo, trong Hồng Hoang không có Thánh Nhân tồn tại, hắn gần như là vị Vô Miện Chi Vương.

"Cũng có cơ hội!" Phát giác ánh mắt của các Đại Vu, Hình Hạo thản nhiên cười nói: "Nỗ lực tu luyện đề thăng sức mạnh huyết mạch của bản thân, đến lúc đó ta sẽ cho các ngươi một bất ngờ lớn." Lời này vừa nói ra, các Đại Vu liền sôi trào.

Có lời bảo đảm của Hình Hạo, vậy còn sợ gì nữa?

Gần như trong nháy mắt, tiếng hoan hô lẫn nhau vang vọng: "Chúng ta cẩn tuân lệnh của Hình Hạo Tổ Vu!" "Chúng ta nhất định không phụ kỳ vọng của Hình Hạo Tổ Vu!" "..." Trong tình huống như vậy, Hình Hạo hài lòng gật đầu, liền không còn chần chừ, sau khi vẫy tay, liền lướt mình rời khỏi Tam Thập Tam Thiên tiến vào Thái Cổ Tinh Vực.

Ngay sau đó, Hình Hạo và Vọng Thư cấp tốc bay về phía Thái Âm Tinh.

Bay nhanh trong Thái Cổ Tinh Vực, sắc mặt Hình Hạo lại càng lúc càng ngưng trọng.

Là khu vực đầu tiên bị ý chí Thiên Đạo xâm nhập, toàn bộ Thái Cổ Tinh Vực đã thay đổi cực kỳ lớn.

Có thể nhìn rõ vô số tinh thần bắt đầu cấp tốc ảm đạm, hạch tâm

tinh thần bên trong bắt đầu mục ruỗng, Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực sinh ra cũng giảm mạnh, thậm chí có một số tinh thần bắt đầu tràn ngập Tiên Thiên Chi Khí.

"Khốn kiếp, Thiên Đạo sao có thể như vậy!" Trong miệng mắng một tiếng, sắc mặt Hình Hạo triệt để khó coi.

Sự biến hóa của từng viên Thái Cổ Tinh Thần rõ ràng đại biểu rằng, một khi hạch tâm bên trong Thái Cổ Tinh Thần phát sinh biến hóa không còn sinh ra Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực và Tiên Thiên Chi Khí nữa, thì toàn bộ Thái Cổ Tinh Vực sẽ triệt để đồng hóa với Hồng Hoang.

Nhìn qua có vẻ là chuyện tốt, thậm chí còn trợ lực rất lớn cho việc mở rộng Tam Thập Tam Thiên, có thể khiến khí vận Vu tộc tăng mạnh.

Nhưng Hình Hạo lại nhìn ra thủ đoạn độc ác của Thiên Đạo.

Một khi không còn Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, thì Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận sẽ không còn đất dụng võ, cho dù thi triển ra cũng không thể đạt đến trình độ như xưa.

Thậm chí ngay cả Yêu Tộc Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận cũng sẽ bị suy yếu rất nhiều, đến lúc đó Vu tộc còn có Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận tồn tại, nhưng Yêu tộc e rằng sẽ không ổn, Đông Hoàng Thái Nhất thậm chí có thể khó lòng kiên trì con đường Dĩ Lực Chứng Đạo mà ngày đó không thể không chọn thỏa hiệp.

"Hình Hạo Tổ Vu, đã xảy ra chuyện gì sao?" Vọng Thư khá khó hiểu nhìn về phía Hình Hạo, không rõ vì sao hắn đột nhiên phẫn nộ.

Thậm chí trong lòng nàng mơ hồ có chút kỳ vọng, nếu Hình Hạo có thể phát giác ra điều đó, chẳng phải có nghĩa là có khả năng cứu chữa Nguyệt Quế Thụ sao?

“Không!” Hoàn hồn, Hình Hạo xua xua tay nói: “Không có gì, chỉ là nghĩ đến một vài chuyện không hay mà thôi.” Hắn sẽ không ngốc nghếch mà vạch trần.

Hiện tại Thiên Đạo đang âm thầm hành động, nếu vạch trần, thì Thiên Đạo nhất định sẽ biến bản gia lệ, đến lúc đó sự suy yếu của Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực sẽ gây ra ảnh hưởng cực lớn cho hắn.

Trong tình huống hiện tại, dù biết rõ Thiên Đạo đang 'ôn thủy chử thanh oa', Hình Hạo cũng không thể bộc phát, thậm chí phải ổn định Thiên Đạo để nó không trở nên điên cuồng.

“Thì ra là vậy!” Vọng Thư thất vọng cúi đầu, nàng không hề nghi ngờ, chỉ là trong lòng vô cùng buồn bã.

Cứ như vậy, hai người cấp tốc bay đi.

Ba tháng sau, cuối cùng cũng đến được Thái Âm Tinh.

Phóng mắt nhìn, toàn bộ Thái Âm Tinh vô cùng to lớn, thể tích gần như gấp vạn lần so với các tinh thần xung quanh.

Điều thu hút sự chú ý nhất chính là cây Nguyệt Quế Thụ khổng lồ trên Thái Âm Tinh.

Thể tích của nó gần bằng một phần ba Thái Âm Tinh, cành lá vươn ra che phủ đến hai phần ba diện tích của toàn bộ Thái Âm Tinh.

“Nguyệt Quế Thụ!” Hình Hạo chấn động nhìn vật thể khổng lồ gần như che khuất Thái Âm Tinh, cả người hắn trong khoảnh khắc đó chấn động vạn phần.

Dù chỉ là nhìn từ xa, nhưng hắn cũng có thể cảm nhận được sự đáng sợ của Nguyệt Quế Thụ.

Trong những cành lá sum suê kia ẩn chứa Thái Âm Chi Lực khủng bố, Chuẩn Thánh bình thường chỉ cần nhiễm một chút e rằng sẽ bị

đóng băng mà vẫn lạc ngay tại chỗ.

"Khó mà tin được!" "Thật sự khó mà tin được!" Lẩm bẩm trong miệng, Hình Hạo không ngờ Nguyệt Quế Thụ cấp bậc Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại đáng sợ đến vậy.

Chỉ cần đứng ở đó cũng khiến hắn cảm thấy nguy hiểm.

Nếu thật sự động thủ, cho dù có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì bản thân, hắn cũng không có chút nắm chắc nào.

Đồng thời, trong lòng hắn không khỏi kỳ vọng vạn phần.

Phân thân của hắn cũng là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn hóa thành, chẳng phải sau này cũng có khả năng trưởng thành đến trình độ như vậy sao?

Một cây Kình Thiên Khổ Trúc, đến lúc đó chẳng phải chỉ cần tùy ý vẫy một cái cũng đủ để hủy diệt một phương Đại Thiên Thế Giới?

"Hình Hạo Đạo hữu!" "Này!" Lúc này, Vọng Thư đến bên cạnh Hình Hạo nói: "Trên Thái Âm Tinh có cấm chế do phụ thân ta thiết lập, xin Đạo hữu đợi ta một lát ở đây." Nói rồi, Vọng Thư lướt mình tiến lên.

Khi đến gần Thái Âm Tinh, khí tức quanh người Vọng Thư liền bốc lên, Thái Âm Hàn Khí tuôn ra, đồng thời, một đạo quang tráo màu băng lam lặng lẽ hiện ra trên Thái Âm Tinh.

Giây tiếp theo, hai luồng sức mạnh nối liền với nhau, quang tráo rung động nứt ra một khe hở có thể ra vào.

Sau khi hoàn thành mọi thứ, Vọng Thư quay đầu nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo Đạo hữu, có thể vào rồi!" "Được!" Hình Hạo ứng một tiếng, thu hồi ánh mắt chấn động, lướt mình tiến lên.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng cảnh giác.

Thái Âm Tinh đã bị phong tỏa, sau khi tiến vào muốn ra ngoài sẽ không đơn giản nữa.

Nhưng sự tình đã đến nước này, hắn cũng không thể bận tâm nhiều như vậy.

Nếu sau đó chọn rời đi, thì sẽ triệt để kết oán với nàng.

Nguyệt Quế Thụ nếu chết thì thôi, nhưng nếu không chết, e rằng cũng sẽ không như vậy nữa.

Xuy!

Khi đến bên cạnh Vọng Thư, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Vọng Thư Đạo hữu, dẫn đường đi!" "Được!" Vọng Thư ứng một tiếng, cũng không nói nhiều, liền lướt mình tiến vào Thái Âm Tinh.

Chương 313

Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không chần chừ, liền lướt mình theo sát phía sau tiến vào trong, cấp tốc bay đi, rất nhanh đã đến dưới Nguyệt Quế Thụ.

Phóng mắt nhìn, toàn bộ Nguyệt Quế Thụ vô cùng to lớn, ước tính sơ bộ ít nhất cao đến chín ngàn vạn trượng, nhưng nhìn từ bên ngoài thì chỉ cao khoảng một triệu trượng.

"Tự thành thế giới sao!" "Nguyệt Quế Thụ thật sự khủng bố không tầm thường a." Hình Hạo lẩm bẩm trong lòng, hắn nhìn sâu vào Nguyệt Quế Thụ một cái, sau đó ánh mắt liền nhìn về một khu vực dưới Nguyệt Quế Thụ, nơi có một cung điện.

Cung điện không lớn, nhưng trên đó chạm khắc rồng vàng ngọc, tiếp nhận sự chiếu xạ của Thái Âm Chi Lực, ẩn ẩn có khí tức Hỗn Độn tràn ngập.

Đặc biệt là tấm biển ngạch treo trên cánh cổng lớn phía trước cung điện là điều thu hút sự chú ý nhất, trên đó viết ba chữ cổ xưa: Quảng Hàn Cung!

"Quảng Hàn Cung!" "Hỗn Độn Linh Bảo!" Hình Hạo há hốc mồm, trong lòng hắn đầy chấn động.

Trong các tiểu thuyết thần thoại, Quảng Hàn Cung không có bất kỳ ghi chép nào, duy nhất ghi chép về nó là nơi ở của Hằng Nga.

Nhưng hiện tại thì sao?

Hắn đã thấy!

Quảng Hàn Cung trong truyện này lại là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, rõ ràng là hoàn chỉnh, đủ để sánh ngang với Hỗn Độn Diệt Thế

Kiếm mà hắn đã đoạt được từ La Hầu năm xưa.

Vọng Thư và các nàng sinh ra trong hoàn cảnh vĩ đại như vậy, trách không được từng người một tu vi căn nguyên bất phàm, thậm chí đủ để sánh vai với Tam Túc Kim Ô.

"Vọng Thư, về rồi!" Lúc này, một giọng nói già nua vang lên.

Nhìn theo tiếng nói, chỉ thấy thân cây Nguyệt Quế Thụ rung động, ngay sau đó, một khuôn mặt lớn đầy nếp nhăn hiện ra.

"Phụ thân!" Thấy khuôn mặt lớn đó, Vọng Thư liền cung kính hành lễ nói: "Nữ nhi đã dẫn Hình Hạo Tổ Vu đến, hy vọng ngài có thể giúp đỡ phụ thân!" Nghe vậy, đôi mắt màu bạc của Nguyệt Quế Thụ chuyển động, trực tiếp tập trung vào Hình Hạo.

Trong khoảnh khắc đó, Hình Hạo cảm thấy áp lực vô biên cuộn trào, dù đối mặt với La Hầu hắn cũng chưa từng có cảm xúc mãnh liệt như vậy.

Thậm chí hắn mơ hồ có một loại ảo giác, dường như mọi căn nguyên và bí mật đều không thể che giấu trước mắt kẻ kia.

"Quả nhiên bất phàm!" Chưa đợi Hình Hạo phản ứng, Nguyệt Quế Thụ liền lặng lẽ mở miệng nói: "Bàn Cổ Huyết Mạch, tiềm lực thật đáng sợ biết bao, tương lai như vực sâu không thể nhìn thấu.

Hình Hạo Tổ Vu không hổ là cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân trong Hồng Hoang." Chuyện gì thế này!

Lão gia hỏa này lại nịnh hót ta!

Lông mày Hình Hạo khẽ nhướng, hắn hoàn toàn không phản ứng kịp.

Dù sao, những tồn tại đã đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Thánh Nhân đều kiêu ngạo túc, ví như Dương Mi khinh thường Hồng Hoang

mà trốn sâu vào Hỗn Độn, ví như Hồng Quân dùng sức một mình vọng tưởng nô dịch chúng sinh, ví như La Hầu trước khi chưa Chứng Đạo cũng đã có bá khí hủy diệt Hồng Hoang.

Nhưng Nguyệt Quế Thụ trước mắt thì sao?

Khí tức phát ra từ trên người nó tuyệt đối siêu việt cả Hồng Quân và La Hầu trước khi hợp đạo, nhưng từ trên người lão lại không cảm thấy bất kỳ một chút bá khí nào, ngược lại giống như một lão già láng giềng hiền lành đáng mến, chuyện gì vậy?

"Đa tạ tiền bối khoa tán!" Tuy kinh ngạc, nhưng Hình Hạo nhanh chóng bình tĩnh lại, sau khi ôm quyền hành lễ, tùy tức mở miệng nói: "Không biết tình huống của tiền bối hiện tại rốt cuộc thế nào?

Vọng Thư Đạo hữu chỉ nói với ta rằng tình huống của tiền bối không ổn, nhưng cụ thể thì vãn bối cũng không rõ.

Nếu tiền bối muốn vãn bối giúp đỡ, thì vãn bối ít nhất phải tìm hiểu rõ tình hình hiện tại của tiền bối đã!" Nói xong, ánh mắt Hình Hạo liền chăm chú nhìn Nguyệt Quế Thụ, trong lòng khá tò mò.

Dù sao đó cũng là một tồn tại cấp Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cho dù không có Hồng Mông Tử Khí không thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân bất tử bất diệt, nhưng lại tuyệt đối đáng sợ.

"Không cần!" Bất ngờ thay, Nguyệt Quế Thụ lúc này lại lặng lẽ mở miệng cự tuyệt: "Thời gian của ta không còn nhiều, Hồng Hoang không còn thích hợp để ta tiếp tục tồn tại nữa.

Còn về việc năm đó ngươi đề xuất ta thôn phệ Phù Tang Thụ, kiến nghị đó tuy không tồi, ta cũng đã thử thôn phệ một chút, nhưng ta phát hiện nó không có bất kỳ tác dụng nào.

Mặc dù ta và Phù Tang Thụ đều là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, nhưng nó thậm chí còn chưa sinh ra linh trí, còn ta thì đã ở

cấp bậc Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Trước mặt sức mạnh tuyệt đối, cái gọi là tương sinh tương khắc chỉ là một trò cười mà thôi.

Ngoài ra, ta đã dùng thần thức tìm kiếm khắp Hồng Hoang thế giới, nhưng cũng không tìm thấy bất kỳ cường giả hệ hỏa nào tồn tại, cho nên việc hóa hình xuất thế gần như là không thể.

Chuyến này ta để ba đứa nha đầu rời đi tìm người, không phải thật sự muốn tìm kiếm sự giúp đỡ, mà là muốn xem xem ba đứa nha đầu rốt cuộc sẽ dẫn ai về gặp ta!" Ngọa tào!

Đại lão, sợ là ngươi đang đùa ta!

Khóe miệng Hình Hạo co giật, thân thể hắn lạnh toát, suýt chút nữa thì ngã nhào từ trên không xuống.

Vạn vạn không ngờ, lại bị gài bẫy rồi.

Đâu phải là cầu cứu mạng, rõ ràng là lão nhạc phụ muốn xem con rể!

Nhưng phụ nữ đã tự ý thao tác một hồi, Hình mỗ ta lúc nào đã đáp ứng rồi?

Tuy Vọng Thư là mỹ nữ không sai, là nữ thần không sai, nhưng Hình Hạo biểu thị hắn là người mù mặt, không có chút tâm tư nào về phương diện đó.

Mắt thấy Đạo Ma Chi Tranh sắp khai mở, sự tồn vong của Vu tộc nằm ở một hành động này, lúc này mà nói chuyện yêu đương, chẳng phải quá xàm sao!

"Phụ thân, người nói gì vậy!" Vọng Thư cũng sững sờ, sau đó khuôn mặt đỏ bừng nói: "Người căn bản không nói với con như vậy..." Cuối cùng, Vọng Thư lại không nói nên lời, cả người lướt

mình đứng đó, vẻ mặt đầy thẹn thùng và ngượng nghịu.

"Ách, Đại Tỷ, lẽ ra phải cự tuyệt chứ!" "Phương tâm ám hứa là chuyện gì vậy!" Khóe miệng Hình Hạo co giật, hắn chỉ cảm thấy mình bị hố rồi.

Hóa ra Vọng Thư không phải muốn ta cứu phụ thân nàng, mà là muốn gạ gẫm ta sao!

Theo bản năng, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Nguyệt Quế tiền bối, ta..." Ong ong!

Ong ong!

Chưa đợi Hình Hạo nói dứt lời, hai tiếng ong ong vang lên.

Chương 314

Nhìn theo tiếng động, chỉ thấy màn chắn trên bầu trời xa xa lại nứt ra, có thể thấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng với Hi Hòa và một nữ tử cực kỳ giống nàng đã bay vào.

"Ha ha, đều về rồi!" "Lại là hai con Tam Túc Kim Ô trong Thái Dương Tinh!" Cảnh tượng này khiến Nguyệt Quế Thụ cười ha hả, trong đôi mắt bạc lúc này tràn đầy vẻ hài lòng.

Không lâu sau, bốn người liền đến dưới Nguyệt Quế Thụ.

"Hình Hạo Đạo hữu, ngươi cũng ở đây sao?" "Hình Hạo Đạo hữu, ngươi cũng ở đây thì tốt quá rồi!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức đến bên cạnh Hình Hạo, sắc mặt bất an ban đầu cũng biến mất, trông có vẻ rất bình tĩnh.

Cảnh tượng này khiến Hình Hạo lại một trận khóe miệng co giật.

Sao hắn lại không nhìn ra Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đối với hắn hiện tại có một sự tự tin khó hiểu.

Nếu là ở bên ngoài thì thôi, nhưng trước mắt họ đang đối mặt với Nguyệt Quế Thụ, một tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính.

"Được!" "Đều đến rồi tốt, đều đến rồi tốt!" Lúc này, Nguyệt Quế Thụ đột nhiên mở miệng, thần sắc cực kỳ ôn hòa nói: "Vì mọi người đều đã đến, vậy chúng ta có thể bắt đầu rồi!" Ngay khi lời nó vừa dứt, Nguyệt Quế Thụ khổng lồ liền rung động.

Kèm theo một luồng khí tức dao động mạnh mẽ bốc lên, Thái Âm Hàn Khí trong toàn bộ Thái Âm Tinh lặng lẽ dâng trào, dưới vô tận băng sương bốc lên, sắc mặt ba người Hình Hạo, Đế Tuấn và Đông

Hoàng Thái Nhất đều hơi biến đổi, vội vàng thao túng pháp lực của mình để kiến tạo hộ tráo bảo vệ bản thân bên trong.

Trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, toàn bộ Thái Âm Tinh biến thành một mảnh trắng xóa mịt mờ, hàn khí vô tận bốc lên bao quanh, tựa như tiên cảnh nhân gian.

"Khốn kiếp, lão gia hỏa này muốn làm gì?" "Thái Âm Hàn Khí thật đáng sợ, ta cảm thấy linh hồn run rẩy!" "..." Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cảnh giác vạn phần, từng người lấy ra linh bảo hộ thể, ánh mắt nhìn Nguyệt Quế Thụ đầy kiêng kỵ.

Theo bản năng, hai người lại lần nữa dựa sát vào Hình Hạo, mơ hồ bày ra tư thái lấy hắn làm chủ.

"Hai tên hố cha!" Phát giác cảnh tượng này, Hình Hạo trong lòng cười khổ không thôi.

Sao hắn lại không nhìn ra Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã cảm nhận được sức mạnh đáng sợ của Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Trong tình huống này, rõ ràng là muốn Hình Hạo ứng phó với kẻ sau.

"Được rồi!" Lúc này, giọng nói của Nguyệt Quế Thụ lặng lẽ vang lên: "Ta đã bình tế cảm tri của Thiên Đạo, nó không thể cảm tri tình huống bên trong Thái Âm Tinh nữa rồi." "Tiếp theo, ta cũng nên hoàn thành di nguyện cuối cùng!" Khi nói chuyện, thân cây Nguyệt Quế Thụ rực rỡ, có thể thấy trong một vầng hào quang chiếu rọi, một lão giả từ mi thiện mục liền xuất hiện ở khu vực bên trong trường.

"Phụ thân!" "Phụ thân!" "..." Thấy lão giả, ba nữ tử Vọng Thư liền tiến lên, thần sắc đầy lo lắng.

Đặc biệt là Vọng Thư, nàng biết mục đích thật sự của Nguyệt Quế Thụ lần này, cộng thêm những lời nó vừa nói, nàng mơ hồ cảm

thấy Nguyệt Quế Thụ sắp vẫn lạc.

"Không sao!" Nguyệt Quế Thụ xua xua tay, đưa tay vuốt ve đầu ba nữ Vọng Thư, sau đó mở miệng nói: "Năm đó ba con thỏ nhỏ trên Thái Âm Tinh, không biết từ lúc nào đã trưởng thành.

Làm phụ thân nhiều năm qua vẫn luôn nhìn ba con lớn lên, biết rõ tấm lòng lương thiện của các con.

Để bảo tồn một tia thuần khiết đó, phụ thân đã nghịch thiên mà đi, hấp thụ Bàn Cổ Di Trạch bên trong Thái Âm Tinh trưởng thành thành một đại thụ che trời để che gió chắn mưa cho các con!" "Đáng tiếc, thần thông bất địch thiên số.

Ý chí của Bàn Cổ cuối cùng bị phân hóa, Thiên Đạo sau vô số năm tháng tiềm phục cuối cùng cũng lộ ra dã tâm của nó.

Phụ thân nghịch thiên mà đi, cũng bị nó thanh trừng đầu tiên." "Thần hồn của ta đã tàn phá không thể chịu đựng được nữa, không thể tiếp tục che gió chắn mưa cho ba con.

Hôm nay, ta liền tìm cho ba con một nơi đi về." Nói xong, ánh mắt Nguyệt Quế Thụ liền nhìn về phía ba người Hình Hạo.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này thân thể chấn động, liền hiểu rõ Nguyệt Quế Thụ muốn làm gì.

Sau khi nhìn nhau một cái, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn vẻ mặt thản nhiên, nhưng Đế Tuấn lại kích động vạn phần, ánh mắt theo bản năng nhìn về phía Vọng Thư.

Năm đó hắn nhìn Vọng Thư một cái đã nhất kiến chung tình, đáng tiếc, sự chênh lệch quá lớn giữa hai bên khiến hắn cảm thấy tự ti.

Hiện tại hắn đã tấn cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, sở hữu thực lực ngang bằng với Vọng Thư.

Cộng thêm lời nói của Nguyệt Quế Thụ, ngọn lửa nhỏ trong lòng Đế Tuấn vốn đã ảm đạm nay bỗng chốc bùng cháy dữ dội, thậm chí càng lúc càng mãnh liệt.

"Ba vị!" Lúc này, Nguyệt Quế Thụ lặng lẽ mở miệng, vừa bước lên phía trước, vừa vẫy tay một cái, một chiếc bàn và bốn cái ghế đẩu liền xuất hiện.

Ngay sau đó, Nguyệt Quế Thụ đi đến một cái ghế đẩu ngồi xuống, mở miệng nói: "Xin mời ngồi!" "Vâng!" Ứng một tiếng, Đế Tuấn liền bước ra, kéo Đông Hoàng Thái Nhất tiến lên ngồi xuống.

Hình Hạo thì nhíu mày, theo bản năng mở miệng nói: "Tiền bối, Vu tộc ta đang ở bên bờ sinh tử tồn vong, ta không nên là một lựa chọn thích hợp." Đùa giỡn sao!

Nếu hắn đáp ứng, tuy rằng sẽ có được một phu nhân xinh đẹp, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Nhưng một khi chuyện này được chấp thuận, Vu Yêu liên minh sẽ triệt để tan vỡ.

Trong thời điểm Đạo Ma Chi Tranh sắp khai mở, nếu Vu Yêu lại quyết liệt thì...

"Hình Hạo tiểu hữu không cần khiêm tốn như vậy!" Nguyệt Quế Thụ thản nhiên cười, dường như đã nhìn thấu tâm tư của hắn, chậm rãi mở miệng nói: "Vu tộc vốn dĩ chắc chắn phải chết, nhưng vì sự tồn tại của tiểu hữu mà lại có một tia sinh cơ.

Tiểu hữu có thể trở thành tồn tại đầu tiên thay đổi đại thế Hồng Hoang, vậy tự nhiên cũng là người có tất cả.

Ta tin rằng tiểu hữu nhất định có thể tồn tại, che chở nữ nhi của ta, tức thê tử của ngươi!" Ngọa tào!

Cường mua cường bán sao!

Khóe miệng Hình Hạo co giật, hắn quay đầu muốn bỏ đi, nhưng tình thế tất yếu, kẻ mạnh vẫn là kẻ mạnh.

Cho dù Nguyệt Quế Thụ suy yếu vô cùng, nhưng nó vẫn là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cộng thêm ở sân nhà, Hình Hạo thật sự không có nhiều nắm chắc.

Bởi vậy, Hình Hạo trong lòng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, liền bước đến ngồi xuống cái ghế đẩu cuối cùng.

Thấy tình hình này, trên mặt Nguyệt Quế Thụ liền lộ ra nụ cười, sau khi nhìn sâu vào ba người Hình Hạo một cái, tiếp tục mở miệng nói: "Ngô thời gian không còn nhiều, nhưng ta cũng đã biết đủ rồi.

Là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, ta vốn không được phép sở hữu thực lực cường đại đến như vậy." "Hiện tại, ba nữ nhi của ta đều đã trưởng thành, các con đã dẫn về đây, điều đó đại biểu cho sự tín nhiệm và nhận khả của các con." "Ngô định để ba vị tiểu hữu cưới nữ nhi của ta, không biết ba vị có nguyện ý không?" Lời này vừa nói ra, Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất không mở miệng, nhưng Đế Tuấn ở một bên lại liên tục gật đầu: "Tiền bối, ta nguyện ý!" Nghe vậy, Nguyệt Quế Thụ hài lòng gật đầu, sau đó ánh mắt liền nhìn về phía Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất, cũng không nói thêm lời nào, dường như đang chờ đợi câu trả lời của họ.

Cảnh tượng này, Đế Tuấn nhìn trong mắt, sao hắn lại không biết ý của Nguyệt Quế Thụ.

Ba nam nhân đối với ba nữ nhân, nếu Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất không đáp ứng, chẳng phải mọi chuyện sẽ đổ bể sao?

Chương 315

Bởi vậy, Đế Tuấn liền nghiêm túc ra hiệu cho Đông Hoàng Thái Nhất ở một bên.

"Ta đáp ứng!" Tiếp nhận ám hiệu của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày, nhưng cuối cùng cũng gật đầu.

Đến đây, ánh mắt của mọi người trong trường liền nhìn về phía Hình Hạo, bao gồm cả ba nữ Vọng Thư cũng không ngoại lệ.

"Tiền bối!" Trong tình huống như vậy, Hình Hạo mở miệng định cự tuyệt lần nữa.

Đùa giỡn sao!

Nếu hắn đáp ứng, Vu Yêu liên minh chắc chắn sẽ đổ bể.

Cho dù hai bên liên thủ chống đỡ Đạo Ma Chi Tranh, chỉ e rằng sau này Vu Yêu Chi Chiến sẽ tùy theo đó mà khai mở.

Khi đó, hai bên đều có chiến lực cấp Thánh Nhân, một khi động thủ sẽ là một trận diệt tộc chiến tranh chân chính.

"Hình Hạo tiểu hữu!" Tuy nhiên, Nguyệt Quế Thụ lúc này lại một lần nữa mở miệng cắt ngang lời Hình Hạo, tay phải vẫy một cái lấy ra một mảnh vỡ nói: "Ta định dùng vật này làm của hồi môn cho nữ nhi của ta!" "..." Đồng tử Hình Hạo co rụt lại, ánh mắt hắn chăm chú nhìn chằm chằm vào mảnh vỡ trong tay Nguyệt Quế Thụ, trong lòng không kìm được mà kinh hô: "Mảnh vỡ Hỗn Độn Châu!" "Hắn là mảnh vỡ cuối cùng của Hỗn Độn Châu rồi!" "Nếu có được, vậy ta chỉ cần đề thăng cảnh giới lên, hoàn toàn có thể trực tiếp hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo, đến lúc đó..." Trong khoảnh khắc đó, Hình Hạo hô hấp dồn dập.

Sự dụ hoặc quá lớn!

Hắn không thể cự tuyệt.

Hỗn Độn Châu bản hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo, trong đó còn ẩn chứa một phương Tiểu Hỗn Độn.

Chỉ cần tiến hành khai thiên tích địa, thì ít nhất cũng tương đương với mấy trăm ngàn Đại Thiên Thế Giới.

Cùng là Dĩ Lực Chứng Đạo, Đông Hoàng Thái Nhất trong tình huống có được Tam Thập Lục Định Hải Châu tối đa cũng chỉ diễn hóa ra một thế giới sức mạnh Đại Thiên, nhưng sức mạnh mà Hỗn Độn Châu mang lại cho Hình Hạo lại đủ để quán tuyệt Hỗn Nguyên.

"Ta đáp ứng!" Không chút do dự gật đầu đáp ứng, Hình Hạo trong nháy mắt vứt bỏ những lời cự tuyệt trước đó ra sau đầu.

Vu Yêu tái chiến thì sao!

Trước mặt sức mạnh tuyệt đối, tất cả đều không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Quan trọng nhất là, thời đại Thánh Nhân sắp giáng lâm, Vu Đế Đế Tuấn lại trì hoãn chưa Chứng Đạo Thành Thánh.

Trong tình huống như vậy, hắn cảm thấy không thể chờ đợi thêm nữa.

"Tốt!" Nguyệt Quế Thụ ha hả cười, quay người ném mảnh vỡ Hỗn Độn Châu kia cho Vọng Thư, liền mở miệng nói: "Vọng Thư, vật này là của hồi môn mà phụ thân ban cho con!" Cái gì!

Lại là như vậy!

Đế Tuấn kinh hô một tiếng, chợt đứng dậy.

Cảnh tượng vừa rồi hắn đã thấy rõ, Hình Hạo thay đổi lời nói là vì vật mà Nguyệt Quế Thụ lấy ra.

Hiện tại Nguyệt Quế Thụ lại ban cho Vọng Thư, còn nói rõ vật này là của hồi môn của nàng, chẳng phải Hình Hạo sẽ chọn Vọng Thư sao?

Nếu vậy...

Trong khoảnh khắc đó, sắc mặt Đế Tuấn biến hóa khó lường.

Tuy không nói trực tiếp, nhưng Hình Hạo lại cảm nhận được sự bất bình tĩnh lúc này của Đế Tuấn.

Khác với Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất không hề tin vào cái gọi là tình yêu, Đế Tuấn rõ ràng là người trọng tình cảm, nhưng tâm trí quyền lực của hắn lại rõ ràng mạnh mẽ.

Nếu không, năm đó hắn cũng không thể chọn Trảm Tam Thi chi pháp có tiềm lực kém hơn để áp chế Đông Hoàng Thái Nhất bằng cảnh giới.

"Đa tạ phụ thân!" Lúc này, Vọng Thư lại rộng rãi thu lấy mảnh vỡ Hỗn Độn Châu, sau đó ánh mắt lướt qua Đế Tuấn một cái, bước đến khu vực trước mặt Hình Hạo, khẽ khom người hành lễ nói: "Hình Hạo Đạo hữu, quãng đời còn lại xin được chỉ giáo nhiều!" Ngọa tào!

Đại Tỷ, cô làm gì vậy!

Có phải là đổ thêm dầu vào lửa không!

Hình Hạo kinh ngạc ngây người, vạn vạn không ngờ Vọng Thư lại trực tiếp đến vậy, đâm thẳng vào vấn đề khiến hắn không kịp phản ứng, càng tàn nhẫn đập tan tia hy vọng cuối cùng trong lòng Đế Tuấn.

Hình Hạo thậm chí còn nghe thấy tiếng tim tan vỡ, cũng có thể cảm nhận được, ngay khi Vọng Thư nói lời này, một số ý niệm trong lòng Đế Tuấn cũng lặng lẽ dâng lên.

Tuy hắn cúi đầu không nói một lời, nhưng cái khí tức 'người sống chớ gần' đó ai cũng có thể nhìn ra.

“Hình Hạo Đạo hữu!” Lúc này, Vọng Thư mở miệng gọi tỉnh Hình Hạo, chỉ thấy nàng đưa bàn tay ra để lộ mảnh vỡ Hỗn Độn Châu kia, mỉm cười nhìn về phía Hình Hạo, tuy không nói gì, nhưng ý tứ lại không cần nói cũng rõ.

“Hô ~” Hình Hạo nặng nề thở ra một hơi, hắn biết Vu Yêu liên minh đã đổ vỡ rồi.

Kế hoạch vô số năm tháng, lại bị hủy trong tay một nữ nhân, chưa từng.

Nhưng sự dụ hoặc của mảnh vỡ Hỗn Độn Châu đó không thể cự tuyệt, cộng thêm lời nói vừa rồi của Vọng Thư đã triệt để làm tan nát trái tim Đế Tuấn, muốn hàn gắn lại gần như là không thể.

“Ta biết rồi!” Đứng dậy, Hình Hạo vung tay thu mảnh vỡ cuối cùng của Hỗn Độn Châu vào thức hải, ánh mắt nhìn về phía Vọng Thư nói: “Vọng Thư Đạo hữu, từ nay về sau nàng chính là thê tử của Hình Hạo ta!

Chờ sau khi trở về, ta hy vọng nàng có thể cho ta một lời giải thích hợp lý!” Nói xong, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Nguyệt Quế Thụ nói: “Tiền bối, ta có thể rời đi được chưa?” “Không vội!” Nguyệt Quế Thụ thản nhiên cười, nhìn Hình Hạo một cái nói: “Lão hủ thời gian không còn nhiều, vì tiểu hữu đã đồng ý hôn sự với Vọng Thư, trước khi lão hủ vũ hóa hy vọng có thể chứng kiến các ngươi thành hôn!” Thật sự không để lại cho ta một chút đường lui nào a.

Lão gia hỏa Nguyệt Quế Thụ này rốt cuộc đang mưu tính gì!

Dùng mảnh vỡ Hỗn Độn Châu dụ dỗ ta, lại dùng Vọng Thư để chia rẽ Vu Yêu liên minh, tất cả những điều này đối với hắn lại có lợi

sao?

Lẩm bẩm trong lòng, Hình Hạo gật đầu ngồi xuống nói: "Nếu đã như vậy, vậy thì tất cả cứ theo sự an bài của tiền bối đi!" "Tốt!" Nguyệt Quế Thụ khẽ cười, ánh mắt liền nhìn về phía Đế Tuấn nói: "Đế Tuấn tiểu hữu, ta lấy vật này làm của hồi môn cho tiểu nữ Hi Hòa, không biết ngươi có nguyện ý cưới nàng làm Yêu Hậu để thống trị Yêu tộc không!" Khi nói chuyện, tay phải Nguyệt Quế Thụ liền mở ra, có thể thấy một phôi kiếm tỏa ra khí tức Hỗn Độn quang trạch xuất hiện trong tay nó.

"..." Thấy phôi kiếm, Đế Tuấn động dung.

Khí tức Hỗn Độn mạnh mẽ đó, cho dù không bằng Hỗn Độn Chung, nhưng tuyệt đối không kém cạnh so với những Tiên Thiên Chí Bảo khác ngoài Khai Thiên Tam Bảo.

Chương 316

Quan trọng nhất là, vật này là một kiện sát lục chi khí.

Phải biết rằng, Đế Tuấn tuy nắm giữ bốn kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng sức tấn công của Nhật Nguyệt Tinh Luân cũng có hạn.

Nếu có được phôi kiếm này mà bồi dưỡng, vậy thì...

"Ta nguyện ý!" Đế Tuấn không chút do dự gật đầu đáp ứng, hắn trong khoảnh khắc đó cũng không còn bận tâm đến điều gì khác.

Tuy không cưới được Vọng Thư mà hắn yêu mến, nhưng cũng như Hình Hạo, dưới sự dụ hoặc của lợi ích tuyệt đối, hắn không thể cự tuyệt, càng không thể cự tuyệt.

"Nguyệt Quế Thụ!" "Rốt cuộc muốn làm gì!" Ngược lại, sắc mặt Hình Hạo lúc này lại khó coi đến cực điểm.

Không sai!

Ngay khi nhìn thấy phôi kiếm, hắn có thể cảm nhận được vật này có hiệu quả khắc chế đối với nhục thân Vu tộc.

Hiện tại phôi kiếm còn chưa hoàn chỉnh đã có năng lực như vậy, chẳng lẽ sau khi Đế Tuấn diễn hóa hoàn tất sẽ không mạnh hơn sao?

"Đồ Vu Kiếm!" "Chẳng lẽ đây là bản thể của Đồ Vu Kiếm?" Hai tay nắm chặt, Hình Hạo nhìn ra rồi, mục đích của Nguyệt Quế Thụ tuyệt đối không thuần túy.

Nhìn qua có vẻ là ban thưởng, nhưng trên thực tế lại điên cuồng khiêu khích Vu Yêu liên minh, thậm chí còn đưa bản thể Đồ Vu Kiếm cho Đế Tuấn, chẳng phải là để hắn đối phó với các Tổ Vu như hắn sao?

“Tốt!

Tốt!

Tốt!” Ngược lại, Nguyệt Quế Thụ lúc này cười lớn ba tiếng, vô cùng hài lòng với câu trả lời của Đế Tuấn, quay người ném phôi kiếm Hỗn Độn cho Hi Hòa nói: “Hi Hòa, vật này là của hồi môn mà phụ thân ban cho con, hy vọng sau này con có thể sống tốt với phu quân và dạy dỗ con cái.” “Vâng, phụ thân!” Hi Hòa ứng một tiếng, tiếp nhận phôi kiếm Hỗn Độn, ánh mắt theo bản năng nhìn Đế Tuấn một cái, sau đó liền bước đến bên cạnh hắn, bắt chước hành động của Vọng Thư mà đưa phôi kiếm kia cho Đế Tuấn.

“Đa tạ Hi Hòa, không, phu nhân!” Tiếp nhận phôi kiếm Hỗn Độn, thần sắc Đế Tuấn biến hóa vài lần, cuối cùng chọn thỏa hiệp.

Dù sao vật này là của hồi môn của Hi Hòa, đã tiếp nhận thì không còn đường hối hận.

Là đế của một tộc, không thể thất tín.

“Phu quân khách khí rồi!” Hi Hòa thẹn thùng cười, khuôn mặt ửng hồng bước đến phía sau Đế Tuấn.

“Thái Nhất!” Lúc này, ánh mắt Nguyệt Quế Thụ tập trung vào Đông Hoàng Thái Nhất, sau một chút chần chừ, nó vẫy tay lấy ra một mảnh vỡ tỏa ra khí tức Hỗn Độn, mở miệng nói: “Đây là mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong đó ẩn chứa Đấu Chi Pháp Tắc chỉ đứng sau Lực Chi Pháp Tắc và Chiến Chi Pháp Tắc!” “Ngô lấy mảnh vỡ này làm của hồi môn cho tiểu nữ Thường Hi của ngô, ngươi có nguyện ý cưới tiểu nữ của ta không!” Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Đấu Chi Pháp Tắc!

Hình Hạo và Đế Tuấn kinh hô một tiếng, chợt đứng dậy.

Vạn vạn không ngờ, trong tay Nguyệt Quế Thụ lại có trọng bảo

như vậy.

Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Trong đó ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo quy tắc, năm xưa từng được Bàn Cổ sở đắc.

Nhưng khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, Tạo Hóa Ngọc Điệp liền vỡ vụn hóa thành các mảnh vỡ tán lạc trong Hồng Hoang.

Hiện tại theo như được biết, trong Hồng Hoang chỉ có hai người có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp: Hồng Quân và La Hầu.

Hiện tại Nguyệt Quế Thụ lại cũng lấy ra một khối.

Tuy chỉ là một khối, nhưng Đấu Chi Pháp Tắc ẩn chứa trong đó lại cực kỳ đáng sợ.

Lực Chi Pháp Tắc, vô địch thế gian.

Chiến Chi Pháp Tắc, chiến lực vô song!

Hai điều đó được chúng thần Hồng Hoang công nhận.

Đấu Chi Pháp Tắc vì gần bằng hai thứ đó, có thể thấy được sự cường đại của nó.

"Thái Nhất!" Bất chấp những thứ khác, Đế Tuấn liền quay đầu nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, trong mắt đầy vẻ cấp thiết.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Đấu Chi Pháp Tắc!

Nếu được Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu, dựa vào sức mạnh Dĩ Lực Chứng Đạo, sau này thậm chí có khả năng tranh phong với Hình Hạo.

"Ta đáp ứng!" Trong tình huống như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất cũng liền gật đầu đáp ứng.

Lợi ích quá lớn, hắn cũng không thể cự tuyệt.

Chí ư Thường Hi, tuy tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên, nhưng xét về nhan sắc lại không hề kém cạnh Vọng Thư và Hi Hòa, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không hề bài xích.

"Tốt!" Nghe lời này, Nguyệt Quế Thụ lại lần nữa cười lớn.

Ném mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay cho Thường Hi ở phía sau nói: "Thường Hi, vật này là của hồi môn mà phụ thân ban cho con, con cũng đi đi!" "Vâng, phụ thân!" Thường Hi ứng một tiếng, tiếp nhận mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, đối với Nguyệt Quế Thụ hành lễ một cái, sau đó quay người bước đến bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, đưa nó ra nói: "Phu quân, của người đây!" "Đa tạ nương tử!" Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu, tiếp nhận mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, sau một chút chần chừ, vung tay lấy ra một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đưa ra nói: "Đây là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thiên Hoàng Thần Y, là do Phượng tộc chi Hoàng năm xưa dùng lông vũ của mình chế tạo, nàng hãy mặc vào để hộ thân đi!" "Đa tạ phu quân!" Thường Hi nở nụ cười rạng rỡ, nàng ngay lập tức bị Thiên Hoàng Thần Y rực rỡ kia hấp dẫn, liền vui vẻ tiếp nhận, cả người vô cùng vui vẻ.

Cảnh tượng này khiến Vọng Thư và Hi Hòa đều khá ngưỡng mộ.

Lòng yêu cái đẹp ai cũng có, nam nhân yêu mỹ nữ, nữ nhân thì yêu y phục.

Trong tình huống như vậy, Hình Hạo và Đế Tuấn thì hơi nhíu mày.

Đông Hoàng Thái Nhất đã hồi lễ, vậy bọn họ cũng không thể ngồi yên được.

Ngay lập tức, Đế Tuấn quay người nhìn về phía Hi Hòa, tâm niệm

khẽ động triệu hoán Nhật Nguyệt Tinh Luân ra, đưa cho Hi Hòa nói: "Phu nhân, Nhật Nguyệt Tinh Luân là công phòng chí bảo, nàng cũng cầm lấy hộ thân đi!" "Đa tạ phu quân!" Hi Hòa vui mừng, không ngờ Đế Tuấn lại đưa Nhật Nguyệt Tinh Luân cho nàng.

Chương 317

Dù sao đó cũng là hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, công thủ nhất thể, so với Thiên Hoàng Thần Y không hề kém cạnh chút nào.

Đến đây, ánh mắt của mọi người lại tập trung vào Hình Hạo.

Kể cả Hi Hòa ở phía sau lúc này cũng lộ ra vẻ kỳ vọng.

Nam có sính lễ, nữ có của hồi môn.

Các nàng đã có của hồi môn, nhưng Hình Hạo dường như chưa đưa sính lễ.

"Phong tục vạn ác!" Khóe miệng Hình Hạo co giật, hắn quay đầu nhìn về phía Vọng Thư, sau một chút trầm ngâm, tâm niệm khẽ động liền triệu hoán Hồng Mông Lượng Thiên Xích ra, đưa cho Vọng Thư nói: "Đây là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo: Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Vật này là do Bàn Cổ Công Đức hỗn hợp Huyền Hoàng Chi Khí hóa thành, chủ về sát phạt, giết người không dính nhân quả!

Năng lực tự vệ của nó vô dung trí nghi, nắm giữ vật này thì sau này sát phạt không dính nhân quả, có thể bảo vệ thân thể toàn vẹn." Hít!

Thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi đều không kìm được mà hít một ngụm khí lạnh.

Không sai!

Vật này thật sự quá trân quý!

Toàn bộ Hồng Hoang chỉ có hai kiện Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo: Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp và Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp vẫn luôn ở trong tay Lão Tử, đứng trên đầu đỉnh Tiên Thiên Bất Bại.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích càng khủng bố hơn, chủ về sát phạt, trấn áp khí vận, giết người không dính nhân quả, thậm chí uy lực đủ để sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Hình Hạo đưa vật này cho Vọng Thư, có thể thấy sự coi trọng của hắn đối với nàng.

Cho dù không có tình cảm, nhưng một khi nàng đã trở thành thê tử của hắn, hắn cũng sẽ không keo kiệt vì điều đó.

"Đa tạ phu quân!" Vọng Thư đưa tay tiếp nhận Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nắm chặt lấy nó.

Không phải vì nó là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, mà ý nghĩa nó đại biểu lại khác.

"Ừm!" Hình Hạo gật đầu, ánh mắt thu hồi từ Vọng Thư, quay đầu nhìn về phía Nguyệt Quế Thụ nói: "Tiền bối, bây giờ chắc là được rồi chứ?

Trong Vu tộc có không ít chuyện cần ta xử lý, ta không thể trì hoãn quá lâu." Lời này vừa nói ra, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất liền sững sờ.

Quả thật!

Tình hình của Yêu tộc hiện tại cũng không ổn.

Vội vàng đến Thái Âm Tinh đã tốn thời gian lâu rồi, nếu không thể nhanh chóng quay về, thì không chừng sẽ xảy ra chuyện loạn.

Dù sao hiện tại Hồng Hoang đang ở trong thời đại đại loạn, Ma Đạo xâm nhập Hồng Hoang phía tây, Hồng Hoang phía đông chiến tranh không ngừng.

Dù Vu tộc và Yêu tộc đều là những tồn tại cấp bá chủ, nhưng cũng không thể lơ là dù chỉ một chút.

Bởi vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất liền mở miệng nói: "Tiền bối, không biết chúng ta khi nào có thể rời đi?" "Tiền bối, sự vụ bên trong Yêu tộc đang chờ huynh đệ hai chúng ta quay về xử lý, không biết tiền bối còn có phân phó gì khác không?" Nghe vậy, Nguyệt Quế Thụ không khỏi nhìn Hình Hạo ba người một cái, sau đó liền gật đầu nói: "Nếu đã như vậy, thì ta cũng không giữ lại nữa!" "Nhưng trước khi rời đi, ba đôi tân nhân hãy bái thiên địa trước mặt ta được không?" Bái thiên địa!

Lông mày Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất khẽ nhướng, họ liền nhìn về phía Nguyệt Quế Thụ, không hiểu ý nghĩa của việc bái thiên địa mà nó nhắc đến.

Dù sao trong Hồng Hoang, chưa từng có ai được chứng thực thành hôn.

Nữ Oa cũng đã trả Hồng Tú Cầu lại cho Hồng Quân.

Trong tình huống như vậy, tự nhiên không có những lễ nghi này.

Đối với điều này, Nguyệt Quế Thụ ra vẻ mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát, chậm rãi mở miệng nói: "Cái gọi là thiên phụ địa mẫu, tân nhân thành hôn phải bái thiên địa, để mọi người chứng kiến.

Nhưng ba vị đều là chủ nhân của đại thế lực, hiện tại Hồng Hoang nguy cơ tứ phía lại không thể mạo hiểm triệu tập quá nhiều người đến xem lễ, cho nên mọi thứ cứ đơn giản bái thiên địa là được." "Dù sao thọ mệnh của ta cũng sắp hết, trước khi lâm chung ta

muốn thấy ba nữ nhi của ta được thực sự coi trọng, chứ không phải tùy ý gả cưới." Thì ra là vậy!

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất giật mình gật đầu, nhìn nhau một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, thì mọi thứ cứ theo sự an bài của tiền bối." "Ta thì không cần!" Lúc này, Hình Hạo lại đột nhiên bước lên phía trước mở miệng nói: "Ngô Vu tộc chỉ tôn Bàn Cổ, không kính Thiên Địa!

Chờ sau khi quay về, ngô sẽ cử hành một hôn lễ long trọng, yêu thỉnh chúng thần Hồng Hoang đến làm chứng cho hôn lễ của ngô và Vọng Thư." Lời này vừa nói ra, cả trường im lặng như tờ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt đầy vẻ khó hiểu và bất mãn.

Họ có thể thấy Hình Hạo không phải cố ý gây sự, hắn đang kiêng kỵ điều gì đó, nhưng vì sao?

"..." Nguyệt Quế Thụ cũng sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại chọn cự tuyệt vào lúc này.

Theo bản năng, ánh mắt nó liền nhìn về phía Vọng Thư, hy vọng Vọng Thư có thể khuyên Hình Hạo.

"Phụ thân!" Đối mặt với ánh mắt của Nguyệt Quế Thụ, thần sắc Vọng Thư biến đổi, sau đó liền mở miệng nói: "Vọng Thư là thê tử của Hình Hạo, từ nay về sau tự nhiên phải lấy ý chí của phu quân làm chủ!" Nói xong, nàng liền cúi đầu không nói gì nữa.

"Tốt!" Cảnh tượng này, Hình Hạo nhìn trong mắt, trong lòng hắn liền hài lòng ba phần.

Hắn có thể thấy Nguyệt Quế Thụ tuyệt đối đang mưu tính điều gì đó, có thể liên quan đến Thiên Đạo.

Một khi bái thiên địa, tức là tự nhận Thiên là cha, Địa là mẹ.

Địa Đạo thì thôi, Hậu Thổ chưa hóa Luân Hồi, Địa Đạo chưa xuất thế.

Nhưng Thiên thì đại biểu cho Thiên Đạo!

Nhận Thiên Đạo làm phụ?

Chương 318

Hình Hạo không thể làm được!

"Được rồi!" Nguyệt Quế Thụ thở dài một tiếng, trong mắt lóe lên một tia không cam lòng, nhưng cuối cùng bị sự thản nhiên thay thế, ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi nói: "Nếu đã như vậy, thì ngô liền làm chứng cho hôn lễ vậy!" "Được!" Tuy chần chừ, thậm chí hoài nghi trong đó có gian trá.

Nhưng sự tình đã đến nước này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại không có đường lựa chọn.

Họ không phải Hình Hạo, không thể trực tiếp cự tuyệt Nguyệt Quế Thụ.

Hi Hòa và Thường Hi cũng không phải Vọng Thư, hiển nhiên không cam tâm làm trái lời Nguyệt Quế Thụ.

Ngay lập tức, Nguyệt Quế Thụ liền hành động.

Vung tay một cái, vô số dải lụa đỏ liền treo khắp Nguyệt Quế Thụ, nhuộm Thái Âm Tinh tràn đầy khí hỉ.

Ngay sau đó, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi bốn người mặc hỉ bào màu đỏ bước đến khu vực trước Nguyệt Quế Thụ bắt đầu cử hành hôn lễ.

"Nhất bái Thiên Địa!" "Nhị bái Cao Đường!" "Phu thê đối bái!" Kèm theo ba tiếng hô vang vọng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thường Hi và Hi Hòa hoàn thành lễ nghi bái thiên địa.

Cũng trong khoảnh khắc đó, trên không Thái Âm Tinh dị tượng hoành sinh, trong vầng hào quang rực rỡ vô biên, hai luồng Công Đức Kim Quang khổng lồ từ trên trời giáng xuống, trực tiếp bay về phía

Đế Tuấn, Hi Hòa, Đông Hoàng Thái Nhất và Thường Hi.

"Thiên hàng công đức!" "Thiên Đạo nhận khả!" Thu cảnh tượng này vào đáy mắt, sắc mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt khó coi đến cực điểm.

Họ biết, mình đã bị gài bẫy rồi.

Thiên hàng công đức!

Bốn chữ đơn giản, nhưng ý nghĩa đại biểu lại vô cùng lớn.

Mắt thấy luồng Công Đức Kim Quang kia cấp tốc chia thành bốn, Đế Tuấn chần chừ một chút rồi liền thu vào thể nội.

Còn Đông Hoàng Thái Nhất ở một bên thì hung hăng gõ Vô Lượng Tinh Thần Chung, cứng rắn ngăn cản luồng Công Đức Chi Khí đang tiếp cận, trong miệng bạo hống một tiếng, pháp lực hùng dũng bành trướng tuôn ra trực tiếp dẫn dắt luồng công đức kia lên người Thường Hi bên cạnh.

"Trảm!" "Trảm!" Gần như trong nháy mắt, Thường Hi liên tiếp quát khẽ, vầng hào quang quanh người nàng rực rỡ, hai đạo phân thân lặng lẽ xuất hiện, tu vi của nàng cũng liền tấn cấp đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Đồng thời, Hi Hòa sau khi hấp thu Công Đức Chi Lực cũng đã trảm xuất Ác Thi, thành công tấn cấp tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Thiện Thi, hợp!" Lúc này, tiếng quát khẽ của Đế Tuấn vang vọng.

Chỉ thấy Thiện Thi của hắn bay ra, dưới sự dẫn dắt của Công Đức Chi Lực mà dung hợp với bản thân.

Trong khoảnh khắc, tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn ban đầu của hắn đã đề thăng một chút, tuy chưa đột phá Á Thánh, nhưng pháp lực

quanh người hắn cũng liền cường đại gần trăm lần.

"Nguyệt Quế Thụ!" Lúc này, giọng nói lạnh lùng của Đông Hoàng Thái Nhất liền vang lên, ánh mắt hắn chăm chú nhìn chằm chằm Nguyệt Quế Thụ, lửa giận trong mắt không thể che giấu.

Suýt chút nữa!

Chỉ một chút nữa là bị Công Đức Chi Lực nhập thể.

Một khi hấp thu công đức, thì con đường Dĩ Lực Chứng Đạo sẽ bị triệt để hủy hoại.

Dĩ Lực Chứng Đạo không thuần chính, cho dù cuối cùng hoàn thành cũng sẽ khuyết thiếu.

"Ba ba ~" Lúc này, Hình Hạo vỗ vỗ tay, ánh mắt nhìn về phía Nguyệt Quế Thụ nói: "Thật là lão mưu thâm a!" "Nguyệt Quế Thụ, ngươi mượn danh thác cô, phá hoại Vu Yêu liên minh chân, giúp Thiên Đạo khống chế Đế Tuấn, ngươi căn bản sẽ không chết, bởi vì ngươi đã luân vi Thiên Đạo tẩu cẩu!" Nguyệt Quế Thụ đã hóa thành tay sai của Thiên Đạo!

Đồng tử co rút, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc nhìn Hình Hạo, trong lòng tràn ngập vẻ khó tin.

Vô luận!

Nếu mọi chuyện đúng như lời Hình Hạo nói, chẳng lẽ đám người bọn họ thật sự đã bị gài bẫy?

Hình Hạo nói Nguyệt Quế Thụ cố ý chia rẽ Vu Yêu liên minh.

Điểm này Đế Tuấn không cảm thấy nhiều thì thôi, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại nhận ra.

Trước là gả Vọng Thư cho Hình Hạo, sau lại đưa ra cái lý luận bái thiên địa nhận thiên phụ địa mẫu kia.

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất vừa rồi chưa hấp thu công đức, nhưng trên danh nghĩa lại chấp nhận, thậm chí sau này Yêu tộc có thể trở thành tồn tại dưới trướng Thiên Đạo.

Còn ba người Đế Tuấn, Hi Hòa, Thường Hi đã hấp thu công đức thì càng không thể thay đổi nữa.

"Hiền tế nói lời này là ý gì!" Nguyệt Quế Thụ cười nhạt một tiếng, đôi mắt thâm thúy nhìn Hình Hạo một cái, rồi mở miệng nói: "Tuổi thọ của ta đã đến cùng cực, lẽ nào lại lợi dụng con gái mình?

Tuổi thọ của ta đã hết, Vọng Thư, Hi Hòa, Thường Hi, ba người các con sau này phải chăm sóc lẫn nhau thật tốt, vạn lần không được làm trái ý trời." Nói xong, thân thể do Nguyệt Quế Thụ hóa thành bắt đầu tan rã.

Cùng với những hạt sáng màu xanh lam tản mát, thân ảnh Nguyệt Quế Thụ ngưng tụ dần biến mất.

Đồng thời, cả Thái Âm Tinh cũng chấn động theo.

Có thể thấy cái Nguyệt Quế Thụ khổng lồ ấy đang tàn lụi, thu nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được, vô số cành cây rơi rụng, thân cây đã mục nát trực tiếp hóa thành tro bụi.

Trong thời gian ngắn ngủi mười mấy hơi thở, Nguyệt Quế Thụ triệt để tan rã, chỉ còn lại một cây Nguyệt Quế Thụ nhỏ bằng mười mấy vạn trượng cắm rễ bên cạnh Quảng Hàn Cung.

Cùng với lớp kết giới bao phủ khu vực ấy tan biến, cả Thái Âm Tinh mất đi sự chống đỡ sức mạnh của Nguyệt Quế Thụ, hoàn toàn bại lộ trong Thái Cổ Tinh Vực.

Có thể cảm nhận rõ ràng tiên thiên khí tức từ bên trong cây Nguyệt Quế Thụ hoàn toàn mới ấy lan tỏa ra, Thái Âm hàn khí của cả Thái Âm Tinh bắt đầu chuyển hóa thành tiên thiên hàn khí.

“Phụ thần!” “Phụ thân!” Giờ khắc này, ba nữ Vọng Thư, Hi Hòa, Thường Hi thất thanh đau khổ kêu gọi, từng giọt nước mắt lăn dài trên khóe mắt, ý bi thương không cách nào che giấu.

“……” Nhìn cảnh này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sững sờ.

Nguyệt Quế Thụ thật sự đã chết!

Chương 319

Chuyện này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu.

Rốt cuộc trong ký ức của họ, Hình Hạo không thể nào nói dối được, nhưng cảnh tượng trước mắt này lại phải giải thích thế nào đây?

Trong vô thức, Đông Hoàng Thái Nhất liền mở miệng hỏi: "Hình Hạo đạo hữu, những lời vừa rồi huynh nói không phải sự thật ư?" Lời này vừa thốt ra, ánh mắt Đế Tuấn, Vọng Thư, Hi Hòa, Thường Hi cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Khác với vẻ bàng hoàng và nghi ngờ của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, ba nữ Vọng Thư lúc này lại đầy vẻ mong chờ, dường như hy vọng những gì Hình Hạo nói là sự thật.

"Ngươi xem, ta đâu có biết." Thu hết cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo ngoài mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng cũng tính toán.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn nhìn về phía Nguyệt Quế Thụ nói: "Quả là một cái đạo xả bỏ, từ bỏ lực lượng Hỗn Nguyên của bản thân để đổi lấy một tia sinh cơ, quả thật là đủ kiên định và tàn nhẫn.

Đáng tiếc, tuy hành vi của ngươi cực kỳ ẩn tàng, nhưng trước một con mắt của ta thì không có bất kỳ ý nghĩa nào." Trong lời nói, tinh thần thần mục nơi mi tâm Hình Hạo lặng lẽ rực sáng.

Khi Nguyệt Quế Thụ biến hóa đã mở ra tinh thần thần mục, thấy rõ Nguyệt Quế Thụ tuy tự mình giải thể, nhưng trên thực tế lại từ bỏ nhục thân mà lựa chọn Nguyên Thần.

Dưới sự che chở của lực lượng Thiên Đạo, Nguyên Thần của Nguyệt Quế Thụ đã biến mất khỏi Thái Âm Tinh, chỉ còn lại một

phần ấn ký Nguyên Thần trong cây Nguyệt Quế Thụ hoàn toàn mới kia.

Từ nay về sau, Nguyệt Quế Thụ tiếp tục tồn tại dưới Thiên Đạo, tồn tại trên Thái Âm Tinh, nhưng Nguyên Thần chân chính của nó đã rời đi, thậm chí có thể vì đã hoàn thành hiệp nghị với Thiên Đạo mà sẽ lại xuất hiện dưới một phương thức khác.

Bởi vậy, Hình Hạo nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Hai vị đạo hữu, Thiên Đạo muốn phá hoại Vu Yêu liên minh, tình hình trong đó như thế nào chắc hẳn trong lòng các ngươi cũng đã có tính toán.

Ta cũng không thích nói lời vô nghĩa, nếu hai vị tin ta, vậy thì đừng lún sâu thêm nữa, nếu không, hậu quả sau này sẽ khó lường." Nói xong, Hình Hạo cũng không nán lại, quay đầu nhìn Vọng Thư nói: "Đi thôi, chúng ta nên trở về rồi!

Nàng cũng còn nợ ta một lời giải thích!" "Vâng, phu quân!" Đáp một tiếng, Vọng Thư biết Hình Hạo muốn nói gì, liền không chần chừ đi đến bên cạnh Hình Hạo, rồi nhìn Thường Hi và Hi Hòa nói: "Hi Hòa, Thường Hi, các muội bảo trọng!" Nói xong, Hình Hạo và Vọng Thư cũng không nán lại, nhảy vọt lên không, nhanh chóng rời khỏi Thái Âm Tinh.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, ban thưởng 30000 tích phân!" Vừa bay được một đoạn, bên tai Hình Hạo vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống.

Ngay lập tức, động tác tiến về phía trước của Hình Hạo khựng lại, trong vô thức quay đầu nhìn vào bên trong Thái Âm Tinh, có thể thấy Đông Hoàng Thái Nhất đang nhìn về hướng mình rời đi.

“Quả nhiên, Thái Nhất đã hiểu rõ đạo lý trong đó!

Đáng tiếc, Đế Tuấn chỉ sợ đã hoàn toàn hắc hóa.

Thiên Đạo thao túng một tay thật ngoài ý liệu, trực tiếp cắt đứt hoàn toàn sự hợp tác giữa Vu Yêu liên minh, dù sau này có hợp tác thì cũng chỉ là bề ngoài mà thôi.” Lẩm bẩm trong lòng, Hình Hạo thu hồi ánh mắt, mang theo Vọng Thư vội vã chạy đến Tam Thập Tam Thiên.

Tuy lần này bị gài bẫy, nhưng ta cũng không hề sợ hãi, Hỗn Độn Châu đã hoàn chỉnh, tích phân cũng đủ, tiếp theo sẽ là thời đại của ta rồi.

“Nhị đệ!” Trên Thái Âm Tinh, Đế Tuấn đột nhiên nhìn Đông Hoàng Thái Nhất nói: “Lời của Hình Hạo có mấy phần đáng tin?” “……” Nghe lời này, Đông Hoàng Thái Nhất sao lại không biết Đế Tuấn đã bắt đầu nghi ngờ và bất mãn, nhưng cố tình chuyện này lại không cách nào thay đổi.

Nói trắng ra, tất cả nguyên nhân đều vì Vọng Thư.

Nếu Nguyệt Quế Thụ gả Vọng Thư cho Đế Tuấn, thì tuyệt đối sẽ không có chuyện này xảy ra.

Bởi vậy, Đông Hoàng Thái Nhất liền mở miệng nói: “Hình Hạo đạo hữu có thể dự kiến tương lai, ít nhất cho đến bây giờ, ta chưa từng nghe thấy hắn nói lời hư giả lừa gạt người khác.” Nghe vậy, Đế Tuấn không khỏi trầm mặc.

Đứng tại chỗ với vẻ mặt biến ảo bất định, Đế Tuấn đột nhiên ngẩng đầu nói: “Nhị đệ, chúng ta cũng đi thôi!

Trước khi trở về, chúng ta hãy chuyển Thái Dương Tinh về phía bắc Hồng Hoang, dù sao đó cũng là nơi ta hóa hình, trên đó có Phù Tang Thụ ta ẩn ẩn cảm giác có cơ duyên tồn tại.” “Được!” Đáp một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất không từ chối.

Đều là cường giả Chuẩn Thánh đỉnh cấp, việc di chuyển một ngôi Thái Cổ Tinh Thần nhỏ bé đâu phải chuyện khó.

Huống chi Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ, mang đi Thái Dương Tinh rồi tạo ra một tồn tại tương tự để lại chỗ cũ cũng dễ như trở bàn tay.

Quyết định xong, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không nán lại, mang theo Thường Hi và Hi Hòa liền rời khỏi Thái Âm Tinh, nhanh chóng bay về phía Thái Dương Tinh.

Vài năm sau, tiếng Kim Ô kêu vang vọng khắp Thái Cổ Tinh Vực.

Có thể thấy hai con Tam Túc Kim Ô khổng lồ đang kéo Thái Dương Tinh khổng lồ về phía bắc Hồng Hoang, Thái Dương Tinh nguyên bản đã bị một mặt trời thu nhỏ vô số lần thay thế.

Trong tình huống này, sức mạnh tinh không của Thái Cổ Tinh Vực phía đông Hồng Hoang bắt đầu suy yếu đáng kể, vô số Thái Cổ Tinh Thần bắt đầu tiên thiên hóa, tinh thần chi lực sinh ra cũng không ngừng giảm bớt.

"Trời ạ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã kéo Thái Dương Tinh đi rồi." "Hai tên đó muốn làm gì?" "Tinh thần chi lực ở phía đông Hồng Hoang giảm rõ rệt, thậm chí cả thiên địa linh khí cũng đang giảm." "Quả là một chiêu rút củi đáy nồi hay, muốn biến phía bắc Hồng Hoang thành thánh địa tu luyện sao?" "……" Trong chốc lát, các đại năng và đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều nhao nhao dõi mắt.

Nhưng trong tình huống như vậy, các đại năng Hồng Hoang lại không thể ngăn cản.

Chưa kể Đông Hoàng Thái Nhất chiến lực vô song, chỉ riêng Đế Tuấn dung hợp thiện thi vào bản thân thì ít ai có thể địch lại.

Thêm vào đó, các thế lực lớn đang tranh đấu trong Hồng Hoang, ai lại có thể để ý đến mọi chuyện khác?

Mắt thấy Thái Dương Tinh bị di chuyển về phía bắc Hồng Hoang, di chuyển lên trên Cửu Trọng Thiên của Yêu Đình, chư thần không có bất kỳ biện pháp nào.

Ngay khi Thái Dương Tinh tiến vào phía bắc Hồng Hoang, thiên địa linh khí của cả phía bắc Hồng Hoang bắt đầu tăng trưởng nhanh chóng, đặc biệt là khi một vầng trăng nhỏ xuất hiện.

Phía bắc Hồng Hoang tự thành thiên địa, dưới sự bao phủ của nhật nguyệt tinh thần, khí vận của Yêu tộc cũng theo đó mà tăng trưởng đáng kể.

Trong chốc lát, tất cả sinh linh hóa hình trong Hồng Hoang đều kéo nhau về phía bắc Hồng Hoang.

So với phía đông Hồng Hoang nơi các đại năng tụ tập, danh sơn đại xuyên gần như đều bị chiếm cứ, lần này phía bắc Hồng Hoang đang lớn mạnh lại là một thánh địa tu luyện mới.

"Vu Yêu liên minh, cuối cùng cũng chỉ như hoa quỳnh nở một sớm rồi tàn!" Trong Tam Thập Tam Thiên, Hình Hạo bình tĩnh nhìn cảnh tượng này, sắc mặt cả người lúc này lại trở nên vô cùng khó coi.

Chuyện đến nước này, làm sao mà không nhìn ra được liên minh hai bên đã trên danh nghĩa nhưng thực chất đã tan rã.

Nếu không phải Đạo Ma chi tranh đã thành định cục, chỉ sợ Vu Yêu đại chiến cũng có thể sẽ theo đó mà mở màn.

"Kế hoạch ngàn vạn năm đã bị hủy hoại trong chốc lát!

Thiên Đạo, cuối cùng ta vẫn đã đánh giá thấp ngươi!" Siết chặt hai nắm đấm, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía Vọng Thư bên cạnh nói: "Đi theo ta!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Vọng Thư liền nhẹ nhàng bay

theo sát phía sau.

Chương 320

Sau khi tiến vào Tam Thập Tam Thiên, Hình Hạo đơn giản giao phó cho Hậu Nghệ và những người khác một phen, rồi trực tiếp dẫn Vọng Thư về cung điện ở Nhị Thập Cửu Trọng Thiên.

"Đi!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, Hình Hạo trực tiếp ném ra Hỗn Độn Chung.

"Đông đông!" Cùng với tiếng chuông vang vọng, Hỗn Độn Chung bao phủ cung điện, che giấu thiên cơ.

Làm xong mọi việc, Hình Hạo nhìn Vọng Thư, mở miệng nói: "Nàng à, hai muội muội của nàng có thể không nhận ra, nhưng nàng không thể không có chút nào nhận ra.

Nguyệt Quế Thụ đạt thành hiệp nghị với Thiên Đạo, lại rõ ràng mọi chuyện mà tìm ta, từ đó có thể thấy nàng không phải hoàn toàn không biết gì, thậm chí còn biết rõ." Đích xác!

Nếu không biết đầu đuôi câu chuyện, Vọng Thư lẽ nào lại tìm Hình Hạo?

Thậm chí bị ngăn cản bên ngoài Tam Thập Tam Thiên cũng không sốt ruột?

Nếu thật sự lo lắng sự tồn vong của Nguyệt Quế Thụ, với sức mạnh của Vọng Thư mà xông vào Tam Thập Tam Thiên tìm Hình Hạo mới là hợp lý nhất.

Trước đây Hình Hạo không suy nghĩ nhiều như vậy, nhưng sau khi trải qua chuyện này thì cũng đã phản ứng lại.

Chưa nói Hi Hòa và Thường Hi thế nào, ít nhất Vọng Thư ngay từ đầu đã biết chuyện này, giúp Nguyệt Quế Thụ hoàn thành chuyện đó,

thậm chí chia rẽ Vu Yêu liên minh.

"Phu quân!" Nhìn sắc mặt xanh mét của Hình Hạo, trên khuôn mặt tươi cười của Vọng Thư lộ ra một tia khổ sở, liền cúi người hành lễ nói: "Xin phu quân thứ tội, chuyện này thiếp đích xác đã biết rõ.

Khi Thiên Đạo và Nguyệt Quế giao lưu tuy vô cùng bí ẩn, nhưng thiếp vẫn nhận ra được, thậm chí từ khoảnh khắc Người bảo thiếp đến tìm phu quân, thiếp đã hiểu rõ ý đồ và kế hoạch của Người.

Nhưng Nguyệt Quế Thụ dù sao cũng là phụ thần của thiếp, cả thân sức mạnh của thiếp đều truyền thừa từ Người, đối mặt với một tia sinh cơ duy nhất của Người, thiếp không thể chọn cách làm ngơ.

Bây giờ kế hoạch đã hoàn thành, thiếp cũng đã hoàn thành trách nhiệm của một nữ nhi, đệ tử, từ nay về sau thiếp là Vọng Thư của Vu tộc, chỉ vì phu quân mà sống!" Quả nhiên là như vậy!

Chuyện này thật sự càng lúc càng thú vị.

Nghe Vọng Thư kể xong, Hình Hạo liền hiểu rõ ý nàng muốn biểu đạt.

Tuy đã giúp Nguyệt Quế Thụ chia rẽ Vu Yêu liên minh, nhưng Vọng Thư cũng sẽ không còn bị Nguyệt Quế Thụ và Thiên Đạo khống chế nữa.

"Tốt!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo nhìn Vọng Thư nói: "Ta hy vọng nàng nhớ kỹ lời nói hôm nay, từ nay về sau nàng không còn là Nguyệt Chi Nữ Thần Vọng Thư, mà là Vọng Thư của Vu tộc, thê tử của Hình Hạo ta!

Chia rẽ Vu Yêu thì sao chứ, Vu tộc của ta chiến thiên chiến địa, hà cớ gì phải sợ Thiên Đạo!

Không có Yêu tộc liên thủ cố nhiên sẽ tổn thất không nhỏ, nhưng ta há lại để Thiên Đạo đạt được ý đồ?

Hươu chết vào tay ai còn chưa biết, Hồng Hoang thuộc về Bàn Cổ, càng thuộc về Vu tộc của ta, bất kỳ kẻ nào cản trở Vu tộc của ta thống trị thiên địa, giết không tha!" Nghe vậy, Vọng Thư liền thở phào một hơi.

Nàng biết, Hình Hạo không hề trách cứ, càng không vì chuyện này mà giận dữ.

Bởi vậy, Vọng Thư không khỏi tiến đến bên cạnh Hình Hạo, nhẹ giọng nói: "Phu quân, Yêu tộc không ngừng phát triển lớn mạnh, lại có Đạo Ma chi tranh làm vùng đệm, tương lai nhất định sẽ càng thêm cường đại và đáng sợ, thiếp lo lắng. ....." "Không cần lo lắng!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo nhìn Vọng Thư một cái, rồi ôm nàng vào lòng nói: "Ngay từ đầu ta đã không hy vọng Yêu tộc thật lòng liên thủ với Vu tộc của ta.

Sở dĩ giúp Yêu tộc quật khởi, thực chất cũng chỉ là để ổn định một số đại thế mà thôi, dù sao không có Yêu tộc, Thiên Đạo sẽ phù trì các thế lực khác quật khởi.

Đông Hoàng Thái Nhất cố nhiên chiến lực vô song, nhưng trước mặt ta không có bất kỳ ý nghĩa nào, về phần Đế Tuấn, ta chưa từng đặt hắn vào mắt, chúng sinh Hồng Hoang lọt vào mắt ta chỉ đếm trên đầu ngón tay mà thôi!" Nghe lời này, thân thể mềm mại của Vọng Thư không khỏi run lên.

Giờ khắc này, nàng đột nhiên phát hiện Hình Hạo bá khí đến nhường nào, đó chính là bá khí của cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân Hồng Hoang.

Trong vô thức, Vọng Thư liền mở miệng nói: "Phu quân, vậy tiếp theo nên làm thế nào?

Ma Đạo xâm lấn phía tây Hồng Hoang đã một thời gian rồi, nếu không có gì bất ngờ, chỉ sợ cả phía tây Hồng Hoang đều sẽ theo đó mà

luân hãm, đến lúc đó Ma Đạo một khi ổn định sẽ nhất định xung kích Thánh Nhân cảnh giới, một khi Thánh Nhân xuất thế, cục diện Hồng Hoang sẽ biến hóa rất lớn." "Thánh Nhân!

Thì đã sao!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo véo sống mũi Vọng Thư nói: "Vọng Thư, ta muốn dùng sức lực của một mình ta trấn áp Đạo Ma, trấn áp chúng sinh Hồng Hoang, nàng thấy thế nào!" "Phu quân không được!" Vọng Thư đại kinh, vội vàng mở miệng nói: "Ngày xưa La Hầu vô địch thiên hạ, nhưng cuối cùng lại bị Hồng Quân liên hợp với các đại thần thông giả đánh bại, phu quân nếu lấy chúng sinh làm địch, chỉ sợ. ....." "La Hầu!

Chẳng qua là một kẻ thất bại mà thôi!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo siết chặt hai nắm đấm nói: "Trước nay ta vẫn tư duy sai vấn đề, Hồng Hoang vốn là thế giới lấy thực lực làm tôn, ta vọng đồ dùng kế sách thay đổi mọi thứ tuy rằng đã thay đổi đại thế của Vu tộc, nhưng trên thực tế lại là bỏ gốc theo ngọn.

Cái gọi là mưu kế trước sức mạnh tuyệt đối không có bất kỳ ý nghĩa nào, ta sẽ bế quan xung kích cảnh giới cao hơn, nàng hãy hộ pháp cho ta, đợi ngày ta xuất quan liền tuyên cáo Hồng Hoang ta sẽ cưới nàng!" "Vâng, phu quân!" Gật gật đầu, Vọng Thư biết Hình Hạo tâm ý đã quyết, đồng thời trong lòng mơ hồ cũng có chút chờ đợi, nếu Hình Hạo thật sự trấn áp Hồng Hoang, vậy thì. .....

Nghe vậy, Hình Hạo cũng không nán lại, liền xoay người đi về phía mật thất.

Sau khi tiến vào mật thất, Hình Hạo cũng không chần chừ, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống nói: "Hệ thống, đổi Bàn Cổ Nguyên Thần!" "Đinh!

Đổi xong!" "Đinh!

Bàn Cổ Nguyên Thần đã phát ra!" Giây tiếp theo, Bàn Cổ Nguyên

Thần bắt đầu dung hợp với Hình Hạo, trong toàn bộ mật thất tràn ngập khí tức nồng đậm của Bàn Cổ, khi Hình Hạo khoanh chân ngồi xuống, vô tận pháp lực quanh thân hắn cuồn cuộn, uy thế cường liệt.

"Khí tức Bàn Cổ!" Trong đại điện, Vọng Thư ngay lập tức cảm nhận được pháp lực ba động, quay đầu nhìn về nơi Hình Hạo bế quan, trong đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ kinh hãi và khó tin.

Mạnh mẽ!

Vô địch!

Chỉ trong một khoảnh khắc, nàng cảm thấy uy hiếp tử vong.

Phải biết, nàng là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, giờ đây lại khó mà chống lại một chút khí thế này, vậy Hình Hạo một khi đột phá sẽ cường đại đến mức nào?

Trong chốc lát, Vọng Thư trong lòng kích động vạn phần, nhớ lại lời nói bá khí với vẻ mặt nghiêm túc của Hình Hạo trước đó, đột nhiên nở một nụ cười rạng rỡ nói: "Nếu đã như vậy, vậy thiếp cũng không thể kéo chân phu quân!" Trong lời nói, Vọng Thư đi ra ngoài cung điện, trực tiếp bay lên khu vực phía trên cung điện, lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích để luyện hóa đồng thời cảnh giác nhìn xung quanh.

"Oanh long long!

Oanh long long!" Thời gian trôi đi, trên Nhị Thập Cửu Trọng Thiên tiếng sấm không ngừng.

Chương 321

Cùng với vô tận thiên địa linh khí tràn vào cung điện, cổ ba động đang khuếch trương, trong thời gian ngắn ngủi mười mấy năm đã bao phủ cả Tam Thập Tam Thiên.

"Chuyện gì vậy!" "Hướng đó, là cung điện của Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo Tổ Vu đang đột phá sao?

Thanh thế thật là hùng vĩ, lẽ nào muốn chứng đạo thành thánh!" "……" Trong chốc lát, trong Tam Thập Tam Thiên, Vu tộc và các chủng tộc thần phục Vu tộc đều sôi trào, từng người quay đầu nhìn về phía cung điện của Hình Hạo, trong mắt tràn đầy sự si mê và sùng bái.

Sự biến hóa của cả Tam Thập Tam Thiên cũng đã thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang.

Thiên địa linh khí sôi trào kia, uy thế hùng vĩ kia, khiến chư thần mơ hồ cảm thấy bị áp chế đến thở không ra hơi.

"Hình Hạo lại muốn đột phá rồi!" "Lẽ nào muốn chứng đạo thành thánh sao?" Phía đông Hồng Hoang, Phục Hy, Nữ Oa đứng sóng vai, thần sắc phức tạp nhìn Tam Thập Tam Thiên đang nuốt chửng thiên địa linh khí Hồng Hoang, trong lòng tràn đầy căng thẳng.

Vô luận!

Một khi Hình Hạo chứng đạo thành thánh, thì Hồng Hoang sẽ không ai có thể địch lại.

Hắn có thể dùng sức mạnh để chứng đạo, thân mang huyết mạch Bàn Cổ, dù cho Đông Hoàng Thái Nhất cũng dùng sức mạnh để chứng đạo, so với hắn cũng không có bất kỳ ưu thế nào đáng nói.

“Đại ca!” Đột nhiên, Nữ Oa dường như đã hạ quyết tâm, siết chặt hai nắm đấm đồng thời, ánh mắt nhìn về phía Phục Hy bên cạnh nói: “Giúp muội trảm Tự Ngã Thi!” “Tiểu muội. ….. ” Nghe lời này, Phục Hy sắc mặt hơi đổi, ánh mắt phức tạp nhìn Nữ Oa nói: “Muội thật sự đã quyết định rồi sao?” “Đúng vậy!” Gật gật đầu, Nữ Oa sắc mặt ngưng trọng nói: “Hình Hạo đã đi một bước rồi, dù chưa chứng đạo thành thánh, chiến lực của hắn cũng sẽ không thua kém Thánh Nhân, thậm chí không cần bất kỳ đại trận nào gia trì.

Nếu ta không tiến thêm một bước nữa, thì Thần Đình của ta sẽ khó mà tồn tại được, ta đã cảm nhận được Thiên Đạo cảnh báo, Hình Hạo lần này xuất quan, cục diện Hồng Hoang sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất.” “Được!” Gật gật đầu, trong mắt Phục Hy lộ ra một tia thỏa hiệp, rồi vỗ vỗ vai Nữ Oa nói: “Nếu đã vậy, vậy chúng ta bắt đầu đi!

Ngày xưa Âm Dương Tàn Hồn đã bị ta luyện hóa riêng rẽ, đến lúc đó sẽ triệt để hợp nhất chúng.” Nói xong, Phục Hy dẫn Nữ Oa liền tiến vào tẩm cung của Thần Đình.

“Lại muốn đột phá rồi sao?” “Hình Hạo, vì sao luôn phải đi trước một bước!” Trên Côn Luân Sơn, Tam Thanh đứng sóng vai, ánh mắt phức tạp nhìn Tam Thập Tam Thiên nơi thiên địa linh khí hội tụ, trong mắt đều lộ ra vẻ phức tạp.

Đặc biệt là Lão Tử, lúc này trong vô thức siết chặt hai nắm đấm, ánh mắt phức tạp nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh nói: “Nhị đệ, Tam đệ, ta muốn bế quan chứng đạo!” “Gì!” “Chứng đạo!” Đồng tử co rút, Nguyên Thủy và Thông Thiên kinh hãi nhìn Lão Tử, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Dù sao Lão Tử hiện tại bất quá chỉ là Chuẩn Thánh Viên Mãn, ngay cả Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng chưa đạt tới, nói gì đến

chứng đạo thành thánh?

"Lẽ nào. ….. " Đột nhiên, Thông Thiên dường như đã hiểu ra, thân thể chấn động nói: "Đại huynh đã trảm xuất Hồng Mông Tử Khí!" Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy liền siết chặt hai nắm đấm.

Hồng Mông Tử Khí!

Tệ đoan của thứ đó mọi người đều rõ, nhưng đối với nó lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Tuy biết chuyện Đông Hoàng Thái Nhất mượn Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn để trảm xuất Hồng Mông Tử Khí, nhưng cũng hiểu rằng không thể bắt chước.

Nhưng Lão Tử lúc này lại trảm xuất Hồng Mông Tử Khí, lại vì sao?

Chuyện đó!

"Không sai!" Thu hết phản ứng của hai người vào đáy mắt, Lão Tử thở dài một tiếng rồi chậm rãi nói: "Năm xưa khi ở phía nam Hồng Hoang ta đã trảm xuất Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể!

Nhiều năm như vậy ta vẫn không dám bộc lộ một chút nào sợ bị Thiên Đạo phát giác, nhưng chuyện đến nước này, ta cũng không còn con đường nào khác để đi.

Ta sẽ dẫn xuất công đức Bàn Cổ Khai Thiên để cảm ngộ Không Gian Pháp Tắc mà chứng đạo, hy vọng nhị đệ và tam đệ cũng có thể sớm hoàn thành đạo lộ của bản thân." Nói xong, Lão Tử không nán lại, thân hình chớp động liền biến mất tại chỗ, chỉ còn lại Nguyên Thủy sắc mặt âm trầm và Thông Thiên thần sắc phức tạp.

"Nhị ca!" Khoảng một khắc đồng hồ sau, Thông Thiên thở dài một tiếng, rồi nhìn Nguyên Thủy nói: "Ta cũng phải đi bế quan hoàn thành bước cuối cùng rồi, cáo từ!" Nói xong, Thông Thiên cũng liền biến

mất tại chỗ.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Nhìn Lão Tử và Thông Thiên rời đi, Nguyên Thủy giờ khắc này triệt để bùng nổ.

Cảm giác như bị sỉ nhục và phản bội, Thông Thiên thì thôi, nhưng Lão Tử lại giấu kín tin tức quan trọng về việc trảm bỏ Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể.

Người sau khi trảm xuất Hồng Mông Tử Khí lại không hề nói cho, càng không truyền thụ phương pháp trảm bỏ Hồng Mông Tử Khí, trong tình huống hiện tại, căn bản không có bất kỳ lựa chọn nào khác.

"Lão Tử!" "Thông Thiên!" Nửa buổi, Nguyên Thủy hoàn hồn, quét mắt nhìn khu vực hỗn độn đã bị phá hủy, chợt siết chặt hai nắm đấm nói: "Ta Nguyên Thủy tuyệt đối sẽ không thua kém các ngươi!

Chuyện đến nước này, dù bị Thiên Đạo khống chế, ta Nguyên Thủy cũng tuyệt đối sẽ không yếu kém hơn bất kỳ ai!" Đối với tất cả những điều này, Hình Hạo đều không hề hay biết.

Lúc này, hắn đang đắm chìm trong sự dung hợp giữa Bàn Cổ Nguyên Thần và bản thân, thậm chí còn có một loại cảm giác đặc biệt lặng lẽ dâng lên, khiến hắn cảm thấy mình như thật sự hóa thân thành Bàn Cổ vậy.

Nhưng loại cảm giác này nhanh chóng bị Hình Hạo áp chế xuống.

Tuy đã đổi Bàn Cổ Chi Thân và Bàn Cổ Nguyên Thần, nhưng Hình Hạo cũng rõ ràng mình không phải Bàn Cổ, nếu bị loại ý thức này chủ đạo, thì đối với hắn tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Trong tình huống như vậy, Hình Hạo bắt đầu điều khiển thần thức của mình để viễn tiêu (xóa bỏ) ý niệm kia.

Không ngoài ý muốn.

Dưới sự viễn tiêu, ý thức Bàn Cổ vốn hư vô phiêu miễu kia bắt đầu nhanh chóng tan rã.

Cho đến khi tia ý thức Bàn Cổ cuối cùng bị Hình Hạo tiêu trừ hết, Hình Hạo đã thành công dung hợp Bàn Cổ Nguyên Thần và bản thân, không có bất kỳ tác dụng phụ nào.

"Phá!" Trong miệng quát lớn một tiếng, khí tức quanh thân Hình Hạo theo đó tăng trưởng: Chuẩn Thánh hậu kỳ -> Chuẩn Thánh Viên Mãn -> Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!

Đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, tu vi tăng trưởng của Hình Hạo mới theo đó dừng lại.

Cảnh giới Nguyên Thần và cảnh giới nhục thân khế hợp, khí tức Bàn Cổ trên người hắn lúc này nồng đậm đến cực hạn, nhưng theo thời gian trôi đi, khí tức Bàn Cổ cũng dần dần bắt đầu tản đi, thay vào đó là khí tức của Hình Hạo.

Chờ đến khi khí tức hoàn toàn chuyển đổi xong, hai mắt Hình Hạo đang nhắm chặt lặng lẽ mở ra, khóe miệng cong lên nói: "Cuối cùng cũng thành công rồi!

Không uổng công ta liều mạng 'kịch thấu' bấy nhiêu năm!

Chương 322

Sớm biết thế này, năm xưa không nên đổi Tinh Thần Đạo Chủng, trước tiên đổi Bàn Cổ Nguyên Thần một phen để thăng cấp thì đâu có chuyện như bây giờ." Vừa nói, Hình Hạo từ trên mặt đất đứng dậy, sau khi hoạt động thân thể, liền khí phách hiên ngang bước đi về phía bên ngoài.

"Két két!" Cửa mật thất mở ra, Hình Hạo nhanh chóng rời khỏi khu vực mật thất, trước khi đi còn đặt cấm chế ở mật thất nơi Nguyên Thần thứ hai của mình.

Làm xong mọi việc, Hình Hạo liền xuất hiện bên ngoài cung điện.

"Phu quân!" Hô một tiếng, Vọng Thư liền bay đến bên cạnh Hình Hạo, thần sắc kinh hỉ nói: "Phu quân, người thành công rồi sao?

Khí tức của người thật cường đại, lẽ nào đã chứng đạo thành thánh?" "Chứng đạo thành thánh!

Thì không có!" Lắc lắc đầu, Hình Hạo nhìn Vọng Thư nói: "Không có, ta chỉ nâng tu vi lên Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn mà thôi.

Không chứng đạo thành thánh đối với ta mà nói không có trở ngại gì lớn, tiếp theo chỉ cần hoàn thiện Lực Chi Pháp Tắc của ta, đợi đến khi ta triệt để nắm giữ nó là lúc ta lấy sức mạnh chứng đạo." Nghe vậy, Vọng Thư liền thần sắc kinh hãi.

Vô luận!

Thật sự khí tức của Hình Hạo hiện tại quá cường đại, vượt xa giới hạn Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, Á Thánh cũng không bằng.

Nhưng hắn cố tình chỉ là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nếu muốn chứng đạo thành thánh thì lại sẽ cường đại đến mức nào?

“À phải rồi!” Đột nhiên, Vọng Thư dường như nhớ ra, ánh mắt nhìn Hình Hạo nói: “Phu quân, trong mấy nghìn năm người bế quan, chiến tranh ở phía tây Hồng Hoang đã kết thúc rồi.” “Gì!” “Chiến tranh ở phía tây Hồng Hoang đã kết thúc rồi!” Đồng tử co rút, trong mắt Hình Hạo lộ ra vẻ kinh hãi.

Đồng thời cũng không ngờ một lần bế quan lại mất mấy nghìn năm, nếu là trước đây, e rằng còn chưa kịp mưu đồ gì, Hồng Quân đã giảng ba lần xong hết rồi.

“Sau khi đã thấy một tầng thứ rồi, lại đột phá tốn thời gian thật sự không phải bình thường!

Nếu không chứng đạo thành thánh, tương lai cũng không thể bế quan dài như vậy nữa.” Lẩm bẩm một câu trong lòng, Hình Hạo liền mở miệng hỏi: “Kết quả thế nào?

Cục diện Hồng Hoang hiện tại ra sao?” Đối mặt với câu hỏi, Vọng Thư cũng không giấu giếm, liền mở miệng nói: “Phía tây Hồng Hoang đã bị Ma Đạo chiếm cứ, trong đó Ma Đạo Bát Thánh chia cắt khu vực ấy.

Trong Ma Đạo Bát Thánh, Ma La cường đại nhất đã chiếm cứ Tu Di Sơn, tu vi của hắn đã đột phá tầng thứ Á Thánh, được tôn xưng là Ma Đế!

Ngoài ra, Ma Hoàng Trọng Lâu chỉ kém Ma La một bậc, không chỉ tu vi đạt đến cảnh giới Bán Bộ Á Thánh, dưới trướng hắn còn có rất nhiều cường giả Chuẩn Thánh, hạ thuộc cấp Đại La Kim Tiên càng không đếm xuể.” “Ma La xưng Đế!

Trọng Lâu làm Hoàng!” Hình Hạo nói: “Xem ra cục diện phía tây Hồng Hoang thật sự nằm ngoài dự liệu của ta rất nhiều.” Sắc mặt ngưng trọng gật đầu, Hình Hạo hơi trầm ngâm rồi nói: “Vậy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đâu?

Hai người họ là chủ nhân nguyên bản của phía tây Hồng Hoang, tuy hiện tại phía tây Hồng Hoang bị Ma Đạo chiếm cứ, nhưng theo lý thì cũng không nên chết đi như vậy." "Đã gia nhập Thiên Đình!" Gật gật đầu, Vọng Thư thần sắc nghiêm túc nói: "Trận chiến năm đó kinh thiên động địa, Tiếp Dẫn nhập ma cảnh giới thăng lên Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, suýt chút nữa đã đánh bại liên thủ của tám người Ma La!

Nhưng vào khoảnh khắc cuối cùng Tiếp Dẫn lại thoát khỏi trạng thái nhập ma, dùng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đưa Chuẩn Đề đang trọng thương thoát khỏi Tu Di Sơn, ngay cả Ma La và những người khác cũng không dám truy sát." "Tiếp Dẫn nhập ma!

Trò đùa này quá lớn rồi!" Nghe lời này, Hình Hạo tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Trong ký ức của hắn, Chuẩn Đề nhập ma thì có thể chấp nhận được, nhưng Tiếp Dẫn nhập ma quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Rốt cuộc Tiếp Dẫn bản thân là một trong số ít những trí giả trong Thánh Nhân thiên định, có chút tương tự Lão Tử vô vi, loại nhân vật như vậy mà nhập ma, có thể biết trận chiến Tu Di Sơn thảm liệt đến mức nào.

Nhưng Tiếp Dẫn lại có thể tỉnh lại trong trạng thái nhập ma, điểm này cũng nằm ngoài dự liệu của Hình Hạo rất nhiều.

Người duy nhất có thể làm được điều này trước đây chỉ có một người: Đông Hoàng Thái Nhất!

Năm xưa Hỗn Độn Chung bị đoạt đi, Đông Hoàng Thái Nhất vì thế mà nhập ma, nhưng cũng vì cảnh giới không cao nên bị áp chế mà thoát ra được.

Nhưng Tiếp Dẫn lại có thể trong tình huống Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn nhập ma mà khôi phục bản tâm, từ đó có thể thấy đạo của bản thân hắn kiên định đến mức nào, càng lộ ra sự đáng sợ của bản thân hắn.

"Vọng Thư!" Trong vô thức, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Nàng hãy kể cho ta nghe những biến hóa ở khắp nơi Hồng Hoang mấy năm nay đi!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Vọng Thư nép vào lòng Hình Hạo, liền bắt đầu kể.

Kể từ khi Hình Hạo bế quan, các đại thần thông giả Hồng Hoang gần như đều bế quan không ra ngoài, như Đông Vương Công, Phục Hy, Nữ Oa, Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng. .....

Việc bế quan của nhóm người này cũng khiến sức cản của Huyền Môn Đạo Giáo trong việc ngăn cản Ma Đạo chiếm cứ phía tây Hồng Hoang trực tiếp tiêu tan hơn nửa, các cường giả Ma Đạo như Ma La, La Khoa, Trọng Lâu không lâu sau đã chiếm cứ được một phần Hồng Hoang.

Cùng với phía tây Hồng Hoang luân hãm, Ma Đạo Bát Thánh cũng không xâm nhập các khu vực khác, mỗi người tự bế quan tu luyện trong địa bàn của mình để xung kích cảnh giới Thánh Nhân.

Đồng thời, ba nghìn năm trước Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất xuất quan, hai người đích thân đi đến Bắc Minh chi địa mời Yêu Sư Côn Bằng gia nhập Yêu tộc, hai bên không nói nhiều lời mà đại chiến một trận ở Bắc Minh.

Cuối cùng Côn Bằng thất bại, không thể không gia nhập Yêu tộc trở thành Yêu Sư của Yêu tộc, đến đây, cả phía bắc Hồng Hoang ngoại trừ Bắc Hải, đã trở thành địa bàn của Yêu tộc.

"Côn Bằng nhập Yêu tộc!" "Đại thế của Thiên Đạo lại bị kéo về

rồi sao!" Nghe Vọng Thư kể, sắc mặt Hình Hạo không đổi, nhưng trong lòng lại càng thêm nặng nề.

Ngày xưa kế sách điên cuồng đã giúp Vu tộc nghịch thiên cải mệnh thành công thoát khỏi sự trói buộc của đại thế Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ xem ra mọi chuyện dường như lại trở nên vô ích.

Thiên Đạo một tay thao túng Đạo Ma chi tranh, trực tiếp cưỡng ép duy trì đại thế, Vu Yêu hai tộc tưởng chừng thoát khỏi vận mệnh giờ lại bắt đầu có hạt giống địch ý bị chôn vùi.

Nếu không có gì bất ngờ, đợi Đạo Ma chi tranh kết thúc, tiếp theo trong Hồng Hoang có thể lại phải đối mặt với Vu Yêu đại chiến.

Nói trắng ra!

Quay một vòng, Thiên Đạo vẫn thao túng tất cả.

Cái gọi là nghịch thiên cải mệnh, trên thực tế căn bản không tồn tại, trừ phi hủy diệt Thiên Đạo, nếu không những lần luân hồi sẽ cuối cùng diễn biến thành quỹ tích đã định sẵn.

"Phu quân!" "Phu quân!" Nhận thấy Hình Hạo thất thần, Vọng Thư trong lòng không khỏi có chút khó hiểu nói: "Có chuyện gì xảy ra sao?" "Không có!" Lắc lắc đầu, Hình Hạo cười nhạt nói: "Chỉ là xu thế phát triển của Yêu tộc quá nhanh mà thôi!

Kể tiếp đi!" "Vâng!" Gật gật đầu, Vọng Thư không xoắn xuýt, tiếp tục mở miệng kể: "Ngoài việc phía bắc Hồng Hoang bị Yêu tộc chiếm cứ, ba trong Tứ Hải cũng đã được Long tộc thu hồi, chỉ còn lại Bắc Hải bị Huyền Vũ nhất tộc chiếm giữ.

Nguyên bản Long tộc có thể thu hồi cả Bắc Hải, nhưng Đông Vương Công lấy Bồng Lai Đảo làm căn cơ khuếch trương, thêm vào đó là sự gia nhập của Thánh Nhân thiên định như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Long tộc Chúc Long cũng không thể không trở về Đông Hải để

đối đầu với họ.

Tranh đấu kịch liệt nhất phải kể đến phía đông Hồng Hoang, Thần Đình, Thiên Đình, Kỳ Lân tộc, Phượng tộc mấy năm nay điên cuồng khuếch trương, trong đó Kỳ Lân tộc và Phượng tộc còn liên thủ chia cắt Tán Tu liên minh nguyên bản, vô số tu sĩ thần phục hai tộc, hoặc thần phục Thần Đình và Thiên Đình.

Chương 323

Thần Đình và Thiên Đình cũng theo đó liên thủ, Nữ Oa và Phục Hy song song tấn cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, giờ khắc này bốn thế lực lớn đang trình bày cục diện tứ phương đỉnh lập ở phía đông Hồng Hoang.

Theo tin tức truyền về, nhân mã của Kỳ Lân tộc và Phượng tộc cũng đang không ngừng tiếp cận Bất Chu Sơn, trong đó Bạch Hoàng và Thiếu Lân còn đại chiến với các Tổ Vu một lần.

Đồng thời ở phía nam Hồng Hoang cũng có tin tức truyền về, dường như có thế lực đặc thù theo đó xâm nhập, khiến Chúc Dung Tổ Vu không thể phân thân, những kẻ xâm nhập gần như đều là tầng thứ Chuẩn Thánh, ba người tạo thành một tiểu đội, cực kỳ khó đối phó." Biến hóa thật sự không tầm thường chút nào.

Cả Hồng Hoang có dấu hiệu lượng kiếp khai mở rồi sao!

Nghe Vọng Thư kể xong, Hình Hạo cả người sắc mặt trong chốc lát trở nên vô cùng ngưng trọng.

Chuyện đến nước này, làm sao mà không nhìn ra được tình hình không ổn.

Phía tây Hồng Hoang Ma Đạo độc tôn, phía bắc Hồng Hoang Yêu tộc cầm đầu, phía nam Hồng Hoang vẫn nằm dưới sự trấn áp của Vu tộc, cục diện phía đông Hồng Hoang mới là hỗn loạn nhất.

Đặc biệt là Kỳ Lân tộc và Phượng tộc, đã bắt đầu dòm ngó Bất Chu Sơn của Vu tộc, điều đó đại biểu cho việc nhiều năm Vu tộc không mạnh mẽ ra tay đã khiến lòng kiêng kỵ của chư thần dần dần tan biến.

“Đến lúc ra tay rồi!

Quét sạch các đại chủng tộc và thế lực trong Hồng Hoang, đảm bảo Vu tộc của ta đứng ở thế bất bại!” Trong mắt hàn mang chợt lóe, Hình Hạo liền nhìn Vọng Thư nói: “Vọng Thư, nàng có nguyện cùng ta đi Bàn Cổ Điện một chuyến không?” “Được ạ!” Khẽ mỉm cười, Vọng Thư khá là kích động.

Rốt cuộc đi Bàn Cổ Điện đại biểu cho việc Hình Hạo muốn chính thức giới thiệu nàng với các Tổ Vu, càng đại biểu cho một loại công nhận đối với bản thân nàng.

Nghe vậy, Hình Hạo cười nhạt một tiếng, liền không chần chừ, trực tiếp dẫn Vọng Thư bay nhanh về phía Hồng Hoang.

“Hình Hạo Tổ Vu!” “Hình Hạo Tổ Vu!” “Hình Hạo Tổ Vu xuất quan rồi!” “……” Cùng với sự xuất hiện của hai người, cả Tam Thập Tam Thiên sôi trào.

Vô số Vu tộc và các tộc tu sĩ lúc này kích động vạn phần, từng người nhìn chằm chằm Hình Hạo với ánh mắt đầy hướng vọng và sùng bái.

Rốt cuộc động tĩnh bế quan tu luyện trước đó của Hình Hạo lớn đến mức cả Hồng Hoang đều chấn động, hiện tại hắn xuất quan, dù chưa chứng đạo thành thánh, nhưng vẫn là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân Hồng Hoang.

Quan trọng nhất là, Hình Hạo xuất quan đại biểu cho việc bao nhiêu năm chờ đợi cuối cùng đã kết thúc.

Năm xưa Hình Hạo yêu cầu các Tổ Vu triệu tập tinh nhuệ tập hợp tin tức thì ầm ĩ khắp nơi, mọi người đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, bây giờ Hình Hạo xuất quan, việc chế tạo đội quân tinh nhuệ là tất yếu, nếu có thể gia nhập trong đó thì. …..

Cùng với thân ảnh Hình Hạo và Vọng Thư xuất hiện trên đỉnh Bất Chu Sơn, các cường giả cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ trở lên trong Hồng Hoang đều cảm ứng được, trong vô thức nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"Hừ!" Đối mặt với sự dòm ngó truyền đến, Hình Hạo trong miệng hừ lạnh một tiếng, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Hỗn Độn Chung, không chút do dự giơ Hỗn Độn Chung lên và gõ vào đó.

"Đông đông!" "Đông đông!" Trong chốc lát, tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng khắp Hồng Hoang, vô số đại thần thông giả dòm ngó nơi này đều hừ một tiếng nặng nề, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn nhắm chặt hai mắt, Chuẩn Thánh Viên Mãn khóe miệng trào ra máu, Chuẩn Thánh hậu kỳ càng như bị sét đánh, sau khi phun mấy ngụm tiên huyết, sắc mặt trắng bệch đến cực hạn.

"Chỉ là cảnh cáo thôi, nếu các ngươi còn dám dòm ngó Bất Chu Sơn của Vu tộc ta, chết!" Phất tay triệu hồi Hỗn Độn Chung, Hình Hạo để lại một câu ngoan độc, dẫn Vọng Thư bay nhanh về hướng Bàn Cổ Điện.

"Hình Hạo!" Cùng lúc đó, khắp nơi Hồng Hoang từng tiếng gầm giận dữ vang vọng.

Những lời vừa rồi của Hình Hạo mọi người đều nghe rõ, thái độ cường thế đó, thái độ miệt thị tất cả đó, quả thực khiến chư thần phẫn nộ không thôi.

Trong đó, giận dữ nhất phải kể đến Chúc Long, Đông Vương Công, Bạch Loan, Đế Tuấn!

Bốn người này đều có ân oán với Hình Hạo, đặc biệt là Đế Tuấn, mấy năm thuận buồm xuôi gió đã giúp hắn thể nghiệm quyền lực của Yêu Đế và lời nói ra thành luật.

Nhưng bây giờ thì sao?

Sự xuất hiện của Hình Hạo lại phá vỡ tất cả.

Khí thế bá tuyệt thiên địa đó, thái độ miệt thị tất cả đó, dường như đang tuyên cáo rằng những thành quả mấy năm nay của hắn thật thảm hại.

Đặc biệt là dáng vẻ Hình Hạo ôm Vọng Thư thân mật như vậy, càng khiến Đế Tuấn trong lòng tức tối và phẫn nộ hơn, nhưng lại không có cách nào.

"Đại ca!" Trong Thần Đình, Nữ Oa vội vàng đến trước Phục Hy, thần sắc kích động nói: "Hình Hạo xuất quan rồi, muội bây giờ muốn đi Bàn Cổ Điện tìm hắn hỏi phương pháp thành thánh!" Nghe vậy, Phục Hy sắc mặt liền nghiêm túc.

Lời nói ngày xưa của Hình Hạo Nữ Oa cũng đã nghe, hiện tại Nữ Oa đã đạt Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nếu được Hình Hạo giúp đỡ, thì nhất định có thể chứng đạo thành thánh.

Một khi Nữ Oa có khả năng trở thành vị Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang sau Hồng Quân và La Hầu, Phục Hy cũng có chút không nhịn được, trong vô thức muốn cùng Nữ Oa đi.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, Phục Hy lại nhanh chóng bình tĩnh lại, gật gật đầu nói: "Tiểu muội, muội đi thì được, nhưng huynh thì không.

Đông Vương Công không chỉ một lần muốn chiếm cứ Thần Đình, nếu ta rời đi, thì Thần Đình thật sự sẽ trở thành miếng thịt trong miệng hắn.

Muội cứ đi Bàn Cổ Điện trước, chỉ cần có được phương pháp thành thánh, thì Thần Đình của chúng ta sẽ vượt qua tất cả, không cần phải kiêng kỵ sự tồn tại của Phượng tộc và Kỳ Lân tộc nữa." "Vâng!" Đáp một tiếng, Nữ Oa cũng biết tình hình hiện tại của Thần Đình.

Nếu Phục Hy cùng nàng đi Bàn Cổ Điện, thì cả Thần Đình sẽ không có khả năng chống lại Đông Vương Công đại diện cho Thiên Đình.

Bởi vậy, Nữ Oa liền mở miệng nói: "Đại huynh, vậy muội đi trước!" Nói xong, Nữ Oa không nán lại, xoay người vội vã rời khỏi Thần Đình, nhanh chóng bay về hướng Bất Chu Sơn.

Cùng lúc đó, trong Thiên Đình, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người cũng theo đó cáo từ Đông Vương Công, vội vã lướt đi về hướng Bất Chu Sơn.

Chuyện đến nước này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuy đã gia nhập Thiên Đình, nhưng sự kiêu ngạo trong lòng lại không cho phép cứ thế bỏ qua.

Hình Hạo xuất quan!

Đại biểu cho cơ hội xuất hiện.

Chỉ cần có được sự chỉ điểm của người sau để chứng đạo thành thánh, thì sẽ có khả năng phản công phía tây Hồng Hoang, có hy vọng đoạt lại Tu Di Sơn, đoạt lại phía tây Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Điện.

Hình Hạo dẫn Vọng Thư vội vã đi tới.

Đến nơi, các Đại Vu canh giữ bên ngoài đều cúi người hành lễ: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "……" "Đi đi!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo thần sắc nhàn nhạt quét mắt nhìn mấy Đại Vu kia một cái, rồi mở miệng nói: "Chư vị Tổ Vu có ở đây không?" Nghe vậy, một Đại Vu đỉnh cấp dẫn đầu liền mở miệng đáp: "Khải bẩm Hình Hạo Tổ Vu, hiện tại chỉ có Hậu Thổ Tổ Vu ở trong Bàn Cổ Điện nội!

Chương 324

Các Tổ Vu khác đang trấn thủ ở các khu vực khác trên Bất Chu Sơn!" "Chỉ có Hậu Thổ Tỷ ở đây thôi sao!" Như có điều suy nghĩ gật gật đầu, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Truyền lệnh xuống, triệu hồi Cú Mang và các Tổ Vu khác trở về!

Cho Vu tộc đại quân di chuyển đến các khu vực phía bắc Hồng Hoang, phía tây Hồng Hoang và phía nam Hồng Hoang, còn khu vực giao giới phía đông Hồng Hoang thì dọn sạch cho ta." "Vâng!" Đáp một tiếng, đám Đại Vu liền tinh thần chấn động.

Bọn họ đều không phải kẻ ngốc, sao lại không nghe ra ý nghĩa trong lời nói của Hình Hạo.

Một khi buông lỏng đường biên giới tiếp giáp phía đông Hồng Hoang, Kỳ Lân tộc và Phượng tộc vốn vẫn dòm ngó sẽ nhất định không chịu bỏ qua, đợi đến khi chúng xâm nhập Bất Chu Sơn, lúc đó. …..

Nghĩ đến đây, Đại Vu đỉnh cấp kia liền xoay người nhìn về phía những người bên cạnh, vung tay nói: "Đi, truyền lệnh của Hình Hạo Tổ Vu xuống!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp vang vọng, từng Đại Vu theo đó vọt ra, nhanh chóng tiến về phía trước đồng thời, trong mắt mỗi người đều lộ ra sự ba động mạnh mẽ và vẻ kinh hãi.

Đối với điều này, Hình Hạo cũng không chần chừ, dẫn Vọng Thư đi vào bên trong Bàn Cổ Điện.

"Tách tách!" Tiếng bước chân vang vọng, Hình Hạo và Vọng Thư tiến vào bên trong Bàn Cổ Điện.

"Hình Hạo huynh đệ!" Khi nhìn thấy Hình Hạo, Hậu Thổ đang canh giữ ở đó liền lộ ra vẻ kinh hỉ, nhanh chóng bước lên phía trước

nói: “Hình Hạo huynh đệ, đã đột phá rồi sao?

Có thể chứng đạo thành thánh sao?” “Không có!” Lắc lắc đầu, Hình Hạo nhìn Hậu Thổ một cái, rồi thành thật đáp: “Tuy chưa chứng đạo thành thánh, nhưng tu vi hiện tại của ta cũng đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Thêm vào sức mạnh nhục thân của ta, dù là cường giả cấp Á Thánh cũng khó mà địch lại ta, chỉ có Hỗn Nguyên Thánh Nhân miễn cưỡng có thể áp chế ta một chút, nhưng ta cũng có một trận chiến chi lực.” Nói xong, Hình Hạo liền nhìn về phía Hậu Thổ nói: “Hậu Thổ Tỷ Tỷ, tình hình của Vu tộc mấy năm nay thế nào?

Vọng Thư nói với ta Kỳ Lân tộc và Phượng tộc đang nhìn chằm chằm lãnh địa Vu tộc của chúng ta!” “Đúng vậy!” Gật gật đầu, sắc mặt Hậu Thổ liền nghiêm túc.

Ngay sau đó, Hậu Thổ trong vô thức siết chặt hai nắm đấm, trong mắt theo đó dâng lên sát cơ và vẻ phẫn nộ mãnh liệt, nghiến răng nghiến lợi nói: “Bạch Hoàng và Thiếu Lân tu vi đều đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, dưới sự đơn đả độc đấu thì một Tổ Vu không thể địch lại bọn chúng.

Nhưng dường như chúng cũng kiêng kỵ mà không dám mạo hiểm xâm nhập lãnh địa Bất Chu Sơn của Vu tộc ta, Hình Hạo huynh đệ có kế hoạch nào không?” Trong mắt Hậu Thổ, Hình Hạo tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy.

Rốt cuộc Kỳ Lân tộc thì thôi, nhưng Phượng tộc ngày xưa đã bị Vu tộc cưỡng ép đuổi khỏi phía nam Hồng Hoang, thù hận giữa hai bên căn bản không thể hóa giải.

“Không sai!” Gật gật đầu, trong mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe nói: “Hậu Thổ Tỷ Tỷ, ta định sẽ trấn áp Phượng tộc và Kỳ Lân tộc, đảm bảo sẽ không còn bất kỳ uy hiếp nào xuất hiện nữa!

Nhiều năm như vậy Vu tộc ta chưa ra tay, chư thần trong Hồng Hoang bắt đầu có chút quên lãng sự tồn tại của Vu tộc, nhất định phải cho bọn họ biết thế giới này thuộc về ai, ai mới là bá chủ chân chính của Hồng Hoang!" Lời này vừa thốt ra, thần sắc Hậu Thổ liền biến đổi.

Không ngờ Hình Hạo vừa mở miệng đã muốn tiêu diệt Kỳ Lân tộc và Phượng tộc, hai chủng tộc đó đều là thế lực lớn đỉnh cấp trong Hồng Hoang, tuy yếu hơn Vu tộc, nhưng trong tình huống hai bên liên thủ thì cũng không yếu kém bao nhiêu.

Trong vô thức, Hậu Thổ liền mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ, có phải có chút mạo hiểm không?

Nếu cùng lúc tấn công hai thế lực lớn đỉnh cấp, thì dù Vu tộc của chúng ta cũng khó mà chịu đựng nổi!

Sao không để Vu tộc chúng ta mai phục chờ đợi Đạo Ma chi tranh kết thúc rồi hãy hành động?

Vì sao bây giờ đột nhiên lại muốn gây khó dễ cho Kỳ Lân tộc và Phượng tộc?" Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Hình Hạo không khỏi lộ ra vẻ cười khổ.

Vô luận!

Bởi vì hắn có thể thấy rõ mưu đồ trước đây tuy đã thay đổi đại thế, nhưng vẫn nằm trong phạm vi khống chế của Thiên Đạo.

Phương pháp duy nhất có thể thay đổi tất cả là Vu tộc triệt để thống trị Hồng Hoang, chỉ cần tiêu diệt tất cả kẻ địch, Vu tộc mới có thể thật sự an toàn.

Quan trọng nhất là, đối mặt với tình huống ý chí Thiên Đạo xâm nhập Hồng Hoang, nếu Vu tộc không thể quật khởi, thì sẽ không thể giúp ý chí Bàn Cổ khôi phục.

Chỉ khi ý chí Bàn Cổ một lần nữa nắm giữ Hồng Hoang, Vu tộc mới có thể thật sự an toàn, mới triệt để hoàn thành việc nghịch thiên cải mệnh.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Hậu Thổ Tỷ Tỷ, chuyện này sau khi xong ta sẽ giải thích cho tỷ.

Ta đã cho người đi mời Cú Mang và các Tổ Vu khác trở về, đợi sau khi họ về, chúng ta sẽ bàn bạc kỹ lưỡng chuyện này!" "Được!" Gật gật đầu, Hậu Thổ không nghi ngờ lời nói và tâm tư của Hình Hạo.

Hình Hạo đã hạ quyết tâm, điều đó đại biểu cho việc hắn có sự tự tin vào hành động, có thể tăng cường quyền thế và thế lực của Vu tộc, nàng cũng vui lòng thấy điều đó.

"Hình Hạo huynh đệ, xong rồi!" Đúng lúc này, một giọng nói mệt mỏi lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy Đế Giang từ trong Bàn Cổ huyết trì đứng dậy, cả người khí tức cực kỳ đáng sợ, mơ hồ có một tia khí tức Thánh Nhân, nhưng vẫn chưa hoàn thành chứng đạo thành thánh.

"Vu Đế!" Nhìn cảnh này, đồng tử Hình Hạo co rút, liền bước lên phía trước nói: "Vu Đế, huynh hiện tại đã là cảnh giới Á Thánh sao?

Vì sao lại không thể hoàn thành chứng đạo thành thánh?

Theo lý, khí vận hiện tại của Vu tộc đủ để huynh hoàn thành bước đó mới phải!" Nói, Hình Hạo mày theo đó nhíu lại.

Vô luận!

Thật sự trong tình huống như vậy, trong lòng hắn cực kỳ hoài nghi và khó hiểu.

Khí vận chứng đạo không có bình cảnh, theo khí vận khổng lồ của

Vu tộc mà nói, trong tình huống dồn hết vào một mình Đế Giang, chứng đạo thành thánh đáng lẽ không thành vấn đề mới phải.

"……" Cười khổ một tiếng, Đế Giang thần sắc biến ảo mấy lần rồi, liền mở miệng nói: "Ta cũng không rõ rốt cuộc là chuyện gì.

Mỗi lần ta muốn xung kích bước cuối cùng đều cảm thấy có một lực cản đặc thù đang ngăn cản ta chứng đạo thành thánh.

Không chỉ vậy, ta ẩn ẩn cảm giác được khí vận Vu tộc của ta đang suy yếu, hẳn là sự quật khởi của các thế lực lớn trong Hồng Hoang, bắt đầu ảnh hưởng đến khí vận Vu tộc của ta." "Gì!" "Khí vận Vu tộc đang suy yếu!" Đồng tử co rút, Hình Hạo sững sờ.

Tuyệt đối không phải chuyện đùa!

Nếu khí vận Vu tộc suy yếu, chẳng phải đại biểu cho việc Đế Giang chứng đạo thành thánh sẽ gặp trở ngại sao?

Một khi Đế Giang không thể chứng đạo thành thánh, thì các Tổ Vu khác muốn chứng đạo thành thánh cũng không có bất kỳ khả năng nào, đến lúc đó. …..

"Xem ra không thể chờ đợi thêm nữa!

Chương 325

Vu tộc nhất định phải nhanh chóng bắt đầu hành động!" Lẩm bẩm một câu trong lòng, trong mắt Hình Hạo kiên định chợt lóe, siết chặt hai nắm đấm đồng thời, cả người trong mắt tinh quang bắn ra nói: "Vu Đế, ta định sẽ dẫn Vu tộc tiếp tục khuếch trương địa bàn!

Với tình hình hiện tại, Vu tộc của ta nhất định phải nhanh chóng hoàn thành việc khuếch trương lãnh địa mới có thể tăng cường khí vận của bản thân, chỉ có như vậy mới có thể chứng đạo thành thánh.

Một khi chứng đạo thành thánh, điều đó đại biểu cho việc Vu tộc của ta sẽ có Thánh Nhân tọa trấn, đến lúc đó lại dùng khí vận Thánh Nhân trấn áp khí vận Vu tộc, mới có thể duy trì địa vị bá chủ của Vu tộc ta không đổi, khiến các Tổ Vu khác cũng có khả năng chứng đạo thành thánh." Nghe vậy, Đế Giang không khỏi hơi nhíu mày.

Hắn không hiểu Hình Hạo muốn làm gì, rõ ràng là muốn chủ động tham gia vào đại kiếp, thậm chí trực tiếp đối kháng với Đạo Ma.

Trong vô thức, Đế Giang liền mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ, một khi như vậy, chẳng phải Đạo Ma có khả năng sẽ viễn tiêu (nhắm vào) Vu tộc của chúng ta sao?

Lượng kiếp lặng lẽ đã mở ra, Đạo Ma chi tranh cũng sắp sửa kéo màn, nếu lúc đó Vu tộc chúng ta ra tay, thì các cường giả cấp Thánh Nhân của Đạo Ma hai đạo há lại bỏ qua chúng ta?" Lời này liền nhận được sự đồng tình của Hậu Thổ bên cạnh.

Tuy Vu tộc cường đại!

Nhưng nàng cũng không cho rằng hiện tại có thể đối kháng với họ, dù sao Thánh Nhân thiên định của Đạo Ma có đến tám vị, dù Mười Hai Tổ Vu toàn bộ chứng đạo cũng khó mà địch lại.

“Vu Đế không cần lo lắng!” Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo liền nhìn về phía Đế Giang nói: “Điểm này ta đã sớm liệu trước rồi.

Kế hoạch nhiều năm của ta cũng không hoàn toàn vô dụng, trong số Ma Đạo Thánh Nhân có một người của ta, nắm giữ một nhóm lớn cường giả Chuẩn Thánh có thể dùng cho ta.

Trong Huyền Môn Đạo Giáo, trong Tam Thanh, Ngọc Thanh và Thượng Thanh không ổn, nhưng Thái Thanh Lão Tử tuyệt đối sẽ không đối địch với chúng ta, Nữ Oa có cầu với ta, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chỉ sợ không lâu sau cũng sẽ đến cầu trợ, mấy người họ cũng không thể đối địch với Vu tộc của ta.

Ngoài ra, tình hình bên Đông Hoàng Thái Nhất vẫn chưa rõ ràng, nhưng nếu hắn dám đối địch với Vu tộc của ta, thì ta sẽ đích thân ra tay tru sát hắn.” Bởi vậy, lời nói của Hình Hạo dừng lại.

Sau khi liếc mắt nhìn Đế Giang và Hậu Thổ một cái, hắn mới tiếp tục mở miệng nói: “Nếu không khuếch trương địa bàn, thì khí vận Vu tộc của ta sẽ bị xâm thực, thậm chí trong tình huống Đạo Ma chi tranh còn rớt xuống đáy cốc.

Một khi Đạo Ma chi tranh phân rõ thắng bại, người chiến thắng trong đó nhất định sẽ được khí vận vô biên gia trì, đến lúc đó tu vi không vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ít nhất cũng có thể đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất bát trọng, đến lúc đó dù chúng ta triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân cũng khó mà địch lại.

Quan trọng nhất là, Thiên Đạo đã bắt đầu xâm nhập Hồng Hoang, ý chí của Bàn Cổ đang suy yếu đáng kể, thậm chí mất đi quyền thống trị đối với Thái Cổ Tinh Vực, phía đông Hồng Hoang, phía bắc Hồng Hoang và phía tây Hồng Hoang.

Vu tộc của ta duy trì bởi khí vận Bàn Cổ, nếu ý chí của Bàn Cổ tiêu tan trong thiên địa, thì vận mệnh chờ đợi Vu tộc của ta chỉ có một:

tai họa diệt vong!" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Đế Giang và Hậu Thổ liền trở nên nghiêm túc.

Nếu thật sự như lời Hình Hạo nói, thì chuyện này thật sự không thể trì hoãn thêm nữa.

Rốt cuộc một khi ý chí Bàn Cổ bị ý chí Thiên Đạo thay thế, thì cơ hội Vu tộc quật khởi sẽ càng ít, đến lúc đó. …..

"Ta hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Đế Giang liền nhìn chằm chằm vào Hình Hạo nói: "Nếu đã như vậy, vậy mọi chuyện giao cho Hình Hạo huynh đệ xử lý đi!

Ta sẽ tiếp tục tu luyện tranh thủ nhanh chóng đột phá Thánh Nhân cảnh giới, chỉ hy vọng sẽ không xảy ra chuyện gì rắc rối!" "Thành rồi!" Nghe lời này, trên mặt Hình Hạo và Vọng Thư đều lộ ra nụ cười.

Rốt cuộc là Vu Đế Đế Giang đã đồng ý, các Tổ Vu khác cũng không thể nào phản đối nữa.

Trong tình huống như vậy, Hình Hạo hoàn toàn có thể suất lĩnh Vu tộc đại quân bắt đầu chinh chiến, chỉ cần trấn áp cả Hồng Hoang, thì Vu tộc sẽ trở thành bá chủ chân chính của Hồng Hoang, thống trị chư thiên!

"Vu Đế cứ yên tâm!" Ôm quyền hành lễ, trong mắt Hình Hạo tinh quang bắn ra nói: "Ta tuyệt đối sẽ không làm chuyện không nắm chắc.

Trước đó, ta có một món quà muốn tặng cho Vu Đế và chư vị Tổ Vu!" "Lễ vật!

Lễ vật!" Lông mày nhướng lên, trong mắt Đế Giang và Hậu Thổ đều lộ ra một tia kinh ngạc, trong vô thức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ, món quà gì vậy?" "Thứ này!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo cũng không vòng vo nữa, tâm niệm vừa động trảm ra

hai luồng Nguyên Thần đưa ra nói: "Vu Đế, Hậu Thổ Tỷ Tỷ, hãy cảm nhận xem có thể dung hợp với nó không!" "……Bàn Cổ Nguyên Thần!" Đồng tử co rút, hô hấp của Đế Giang và Hậu Thổ liền tăng tốc.

Bên trong Nguyên Thần lan tỏa khí tức của Hình Hạo, nhưng nồng đậm hơn lại là khí tức của Bàn Cổ, là kẻ được Bàn Cổ tinh huyết hóa thành thì rõ ràng nhất.

Bàn Cổ Nguyên Thần cực kỳ tinh thuần, mạnh hơn Tam Thanh không chỉ một bậc, nếu có thể luyện hóa nó, thì có khả năng sinh ra Nguyên Thần.

"Không sai!" Gật gật đầu, Hình Hạo cười nhạt nói: "Bàn Cổ Nguyên Thần, tuy không hoàn chỉnh, nhưng đích xác là do bản nguyên tinh hoa hóa thành.

Nếu Vu Đế và chư vị Tổ Vu triệt để luyện hóa nó, thì dù tiên thiên trọc khí trong cơ thể cũng không thể làm ô uế và loại bỏ nó, trong tình huống như vậy, các ngươi cũng sẽ theo đó nắm giữ Nguyên Thần, từ đó đạt đến tầng thứ giống như tu sĩ, không chỉ có thể dễ dàng điều khiển tiên thiên linh bảo, thậm chí còn có thể tu luyện công pháp và thuật pháp thần thông!" Nghe lời này, Đế Giang và Hậu Thổ không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh.

Ngay sau đó, ánh mắt hai người nhìn về nguyên thần trong tay Hình Hạo liền trở nên nóng rực.

Dù chỉ là một luồng nhỏ bé, nhưng giá trị của nó lại không thể nghi ngờ.

"Hình Hạo huynh đệ!" Mở miệng, Đế Giang có chút run rẩy nói: "Vật này từ đâu mà có?" "Thật sự có tác dụng ư?" Từ đâu mà có!

Làm sao mà có được!

Khóe miệng giật giật, Hình Hạo ho nhẹ một tiếng, sau đó mở lời nói: "Vật này là nguyên thần mảnh vỡ ta chém ra sau khi tấn cấp Chuẩn Thánh đại viên mãn mà thành." "Vu Đế và Hậu Thổ tỷ tỷ thử trước đi, nếu thật sự có tác dụng, vậy ta sẽ giúp những Tổ Vu còn lại cũng hoàn thành chuyển hóa!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Đế Giang và Hậu Thổ không từ chối.

Lập tức vươn tay tiếp lấy nguyên thần trong tay Hình Hạo, pháp lực dũng động, trực tiếp dẫn dắt nó tiến vào thức hải của mình.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang vọng theo đó.

Có thể thấy thân thể Đế Giang và Hậu Thổ chấn động dữ dội, từng luồng khí tức cường liệt bốc lên, nơi mi tâm có quang huy rực rỡ, ẩn ẩn ước ước có thể thấy thức hải đang được khai tịch, nguyên thần dung hợp khí tức tự thân, dần dần ngưng tụ thành hình.

"Thành công rồi!" Thu trọn một màn vào đáy mắt, thần sắc Hình Hạo đại hỉ.

Hắn biết, kế hoạch đã thành công!

Chỉ cần Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều nắm giữ nguyên thần, vậy chiến lực và nội tình của Vu tộc sẽ tăng trưởng vượt bậc.

Một khi mười hai Tổ Vu nắm giữ nguyên thần, phối hợp với lực lượng pháp tắc thiên phú cường đại, sau khi chứng đạo thành Thánh, chiến lực của bọn họ có thể một địch hai, đến lúc đó cho dù đối mặt với đạo ma nhị đạo Thánh nhân vây công cũng không hẳn không có khả năng chiến thắng, huống hồ còn có Thập Nhị Đô Thiên Trận.

"Phu quân!" Lúc này, Vọng Thư đi tới bên cạnh Hình Hạo, sắc mặt khá nghiêm túc nói: "Tổ Vu nắm giữ nguyên thần, chẳng phải Vu

tộc có thể tiến hành chuyển hóa toàn diện sao?" "Với cường độ nhục thân đáng sợ của Vu tộc, nếu phối hợp thêm nguyên thần, vậy nhất định sẽ trở thành chủng tộc đứng đầu Hồng Hoang!" Nghe vậy, Hình Hạo thản nhiên cười.

Chủng tộc đứng đầu Hồng Hoang!

Chương 326

Đúng là như vậy!

Chỉ cần Tổ Vu, Đại Vu, Tiểu Vu của Vu tộc đều nắm giữ nguyên thần, vậy toàn bộ chủng tộc sẽ phát sinh biến chất, đến lúc đó tất cả Nguyên Thần Vu tộc sẽ không thể ngăn cản.

Điều mấu chốt nhất, Vu tộc dưới sự chỉ dẫn của Hình Hạo, cũng không trực tiếp đối địch với vạn tộc Hồng Hoang, mà đã thu một bộ phận chủng tộc vào dưới trướng.

Bởi vậy, trong tình huống này, chỉ cần tiêu diệt đạo ma, Yêu tộc, Thiên đình, Thần đình và các thế lực lớn cấp cao khác của Hồng Hoang, vậy Vu tộc thống trị chư thiên là thuận lý thành chương, thậm chí chúng thần Hồng Hoang cũng sẽ không có bao nhiêu người phản kháng.

Tạch tạch!

Tạch tạch!

Đúng lúc này, một trận tiếng bước chân gấp gáp vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Cú Mang, Nhục Thu, Hấp Tư và Xa Bỉ Thi bốn Đại Tổ Vu vội vã chạy đến.

Khi bước vào Bàn Cổ Điện, bốn Đại Tổ Vu Cú Mang lập tức nhìn về phía Hình Hạo, từng người đều lộ vẻ kinh hỉ nói: "Hình Hạo huynh đệ, cuối cùng cũng xuất quan rồi!" "Hình Hạo huynh đệ, động tĩnh huynh tạo ra trước đó thật kinh thiên động địa, bây giờ tu vi thế nào rồi?" "Hình Hạo huynh đệ..." Nghe lời của bốn Đại Tổ Vu, Hình Hạo cũng cười.

Sau khi hàn huyên với bọn họ, Hình Hạo cũng không nói nhiều,

tâm niệm vừa động liền lấy ra bốn luồng nguyên thần đưa ra nói: "Bốn vị Tổ Vu, đây là Bàn Cổ nguyên thần, tuy không lớn, nhưng lại vô cùng tinh thuần!" "Vu Đế và Hậu Thổ tỷ tỷ đã nuốt vào, giờ khắc này đang ở thời điểm nguyên thần đản sinh, chư vị cũng luyện hóa đi!" Bàn Cổ nguyên thần!

Đại ca và Hậu Thổ muội tử đang đản sinh nguyên thần!

Kinh hô một tiếng, bốn Đại Tổ Vu Cú Mang kinh hãi nhìn bốn luồng nguyên thần trong tay Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Theo bản năng, bọn họ cũng không kịp suy nghĩ, ánh mắt liền nhìn về phía Đế Giang và Hậu Thổ ở không xa.

Có thể thấy mi tâm Hậu Thổ lúc này quang huy rực rỡ, ẩn ẩn ước ước có một đạo tượng Hậu Thổ ngưng tụ, khoanh chân tọa lạc trong thức hải được bao quanh bởi thổ hệ pháp tắc, khí tức quanh thân nàng theo đó bốc lên: Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Thái Ất Chân Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên!

Mãi cho đến cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, khí tức tu vi của Hậu Thổ mới ngừng thăng cấp.

"Đại La Kim Tiên!" "Hậu Thổ muội tử thật sự đã có nguyên thần!" Nhìn thấy cảnh này, đồng tử bốn Đại Tổ Vu Cú Mang co rút, không khỏi thất thanh kinh hô.

Ngay sau đó, bốn Đại Tổ Vu không chút do dự tiến lên một bước, trực tiếp đoạt lấy nguyên thần trong tay Hình Hạo, không chút chần chờ luyện hóa.

Đến đây, tiếng nổ vang lại lần nữa vang vọng.

Thức hải của bốn Đại Tổ Vu bắt đầu được khai tịch, nguyên thần cũng bắt đầu ngưng tụ.

"Phá!" Đúng lúc này, tiếng kiều hát của Hậu Thổ vang lên.

Kèm theo một luồng khí tức cường liệt bốc lên, pháp lực cấp Đại La Kim Tiên đang xao động quanh thân nàng liền lắng xuống, đôi mắt đang nhắm chặt mở ra, đáy mắt tràn đầy vẻ vui mừng và kích động.

"Hình Hạo huynh đệ!" Kêu một tiếng, Hậu Thổ bước lên ôm Hình Hạo, vui vẻ không thôi nói: "Thật quá lợi hại, huynh lại thật sự thay đổi được tệ đoan chúng ta Tổ Vu không thể có nguyên thần." "Ách..." Cười gượng một tiếng, Hình Hạo mở lời nói: "Hậu Thổ tỷ tỷ không cần như vậy, ta cũng là một thành viên của Vu tộc, mọi chuyện đều nên làm." "Các vị Tổ Vu có thể có nguyên thần chẳng phải cũng là chuyện tốt lớn đối với Vu tộc ta sao?" Nghe lời này, nụ cười trên mặt Hậu Thổ càng thêm rạng rỡ, sau khi buông Hình Hạo ra, ánh mắt liền nhìn về phía Vọng Thư bên cạnh nói: "Vọng Thư sao!" "Ta nghe tộc nhân nói, nàng là thê tử của Hình Hạo huynh đệ phải không!" "Đúng vậy!" Gật đầu, Vọng Thư không chút xấu hổ, rộng rãi đi tới bên cạnh Hình Hạo, đối với Hậu Thổ hành lễ nói: "Muội muội Vọng Thư ra mắt Hậu Thổ tỷ tỷ!" "Ừm!" Gật đầu, Hậu Thổ bước lên nắm tay Vọng Thư nói: "Vọng Thư muội muội yên tâm, đợi các Tổ Vu còn lại trở về, đến lúc đó ta sẽ cùng Hình Hạo huynh đệ cử hành một hôn lễ long trọng, mời toàn bộ tu sĩ Hồng Hoang đến chứng kiến!" Nghe lời này, Vọng Thư cũng cười.

Lời này của Hậu Thổ, khiến nàng có thiện cảm sâu sắc, thêm nữa đều là nữ tử, hai người nhanh chóng trò chuyện, nói chuyện đến nóng bỏng, thỉnh thoảng lại phát ra nụ cười tâm đắc.

"Ách, phụ nữ a!" Thu trọn một màn vào đáy mắt, đáy mắt Hình Hạo lóe lên một tia bất đắc dĩ, ánh mắt vô thức nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu khác, nguyên thần của bọn họ cũng sắp ngưng tụ hoàn tất, đến lúc đó...

Tạch tạch!

Đúng lúc này, một trận tiếng bước chân gấp gáp vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy một Đại Vu cấp cao bước vào Bàn Cổ Điện, đối với Hình Hạo cung thân hành lễ nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ngoài Bàn Cổ Điện Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đến cầu kiến!" Nữ Oa!

Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!

Đến thật nhanh a.

Đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo toàn thân lúc này kích động.

Sự xuất hiện của Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sẽ cho phép kế hoạch của hắn được triển khai, chỉ cần có thể trói chặt ba người này vào phe của hắn, vậy...

"Vọng Thư!" Đã quyết định, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía bên cạnh nói: "Ta đi gặp ba người bọn họ, nàng ở đây cùng Hậu Thổ tỷ tỷ giúp các Vu Đế hộ pháp!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Vọng Thư lập tức mở lời nói: "Phu quân cứ đi làm việc đi, ở đây có ta và Hậu Thổ tỷ tỷ sẽ không có vấn đề gì đâu!" Nghe vậy, Hình Hạo lập tức không chần chờ nữa, xoay người nhìn về phía Đại Vu cấp cao kia nói: "Dẫn ba người bọn họ đến thiên điện đi!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, Đại Vu cấp cao kia lập tức xoay người vội vã rời đi.

Hình Hạo cũng không chần chờ nữa, sải bước đi về phía thiên điện.

Khoảng một khắc sau khi tiến vào thiên điện, Nữ Oa ba người đã vội vã đến dưới sự dẫn dắt của Đại Vu cấp cao.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Khi bước vào đại điện, Nữ Oa ba người lập tức hành lễ với Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng và kích động.

Không sai!

Bọn họ đều có thể cảm giác rõ ràng Hình Hạo lúc này mạnh mẽ, cảnh giới nguyên thần đã đạt Chuẩn Thánh đại viên mãn, phối hợp với nhục thân Bàn Cổ đáng sợ của hắn, trong Hồng Hoang còn có bao nhiêu người có thể địch lại hắn.

"Ba vị Đạo hữu mời!" Thản nhiên cười, Hình Hạo không giả vờ, sau khi hành lễ với ba người, liền mở lời nói: "Không biết ba vị đến đây tìm ta có việc gì?" Lời này vừa ra, Nữ Oa ba người đều không khỏi trì hoãn.

Dù sao bọn họ không phải người cùng một phe, đại diện cho hai tập thể quyền lực khác nhau.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Không nhanh không chậm, Nữ Oa lại bình tĩnh lại, bước lên một bước, đối với Hình Hạo sâu sắc hành lễ nói: "Ta đã đạt Chuẩn Thánh đại viên mãn!" "Căn cứ theo lời Đạo hữu năm xưa, lần này ta đến đây đặc biệt để tìm kiếm phương pháp chứng đạo!" "Không biết Đạo hữu có yêu cầu gì mới có thể truyền thụ phương pháp chứng đạo cho ta?" Lời này vừa ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức tinh thần chấn động, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt càng thêm vẻ nhiệt thiết và kỳ vọng.

Dù sao mục đích của bọn họ cũng là thỉnh Hình Hạo giúp đỡ chứng đạo thành Thánh.

Nhưng đối với điều này lại không có bao nhiêu phần trăm nắm chắc, trong tình huống này, Nữ Oa trước tiên mở lời, tự nhiên muốn biết Hình Hạo rốt cuộc có năng lực hay không.

"Đạo hữu mau miệng mau lời!" Thản nhiên cười, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa nói: "Cơ duyên chứng đạo của Đạo hữu ta quả thật biết, những thứ cần thiết cũng hầu như đều nằm trong tay ta!" "Ta có thể giúp Đạo hữu chứng đạo thành Thánh, nhưng Đạo hữu

cần đáp ứng ta ba điều kiện.” Thật sự có thể!

Đồng tử co rút, hô hấp Nữ Oa gấp gáp, lập tức nói: “Xin Đạo hữu chỉ rõ, Nữ Oa nhất định không từ chối!” “Được!” Khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, hắn cũng không giấu diếm nữa, lập tức mở lời nói: “Thứ nhất, ta muốn Đạo hữu đáp ứng Thần đình giúp ta tiêu diệt Phượng tộc và Kỳ Lân tộc!” “Thứ hai, ta cần Đạo hữu hứa hẹn, chỉ cần chứng đạo thành Thánh, nhưng tất cả chủng tộc được tạo ra từ đó sẽ không có bất kỳ quan hệ gì với Đạo hữu, đều thuộc về ta, thuộc về Vu tộc!” “Thứ ba, ta cần Đạo hữu hứa hẹn sau khi chứng đạo thành Thánh sẽ không tham gia vào tranh đấu giữa Vu tộc và Thiên Đạo, ít nhất trong một lần lượng kiếp, Đạo hữu không thể tham dự, khi cần thiết phải giúp Vu tộc ta một tay!” Tiêu diệt Kỳ Lân tộc và Phượng tộc!

Đồng tử co rút, sắc mặt Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều biến đổi.

Chương 327

Một khắc đó, bọn họ hiểu rõ mục đích của Hình Hạo, hắn rõ ràng muốn tiêu diệt Phượng tộc và Kỳ Lân tộc, thậm chí một lần chiếm cứ lãnh địa của hai tộc ở phía đông Hồng Hoang.

Điều mấu chốt nhất, Vu tộc lại muốn khai chiến với Thiên Đạo, thậm chí muốn tham dự vào tranh đấu giữa đạo ma...

"Hình Hạo Tổ Vu!" Vô thức, Nữ Oa lập tức mở lời nói: "Dưới Thiên Đạo, tiểu thế có thể biến, đại thế không thể thay đổi, nếu nghịch thiên mà làm, có thể sẽ dẫn đến họa diệt tộc, huynh đã suy nghĩ rõ ràng chưa?" Lời này vừa ra, ánh mắt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ bất an và kinh hãi.

"Ta tự có tính toán!" Thản nhiên cười, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa nói: "Nếu không có nắm chắc, Bản Tổ Vu há lại tùy tiện động thủ!" "Bây giờ, Nữ Oa Đạo hữu, ta cần câu trả lời của nàng!" "Nếu đồng ý, vậy hãy phát thệ với Đại Đạo, ta sẽ giúp nàng chứng đạo thành Thánh." Lời này vừa ra, hô hấp Nữ Oa không khỏi ngừng lại.

Chứng đạo thành Thánh!

Nhưng lại phải đáp ứng ba yêu cầu của Hình Hạo, tuyệt đối là một sự lựa chọn khó khăn.

Không nhanh không chậm, Nữ Oa lại bình tĩnh lại, hít sâu một hơi sau đó, ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ta đồng ý!" Vừa nói xong, Nữ Oa cũng không chần chờ nữa, lập tức ngẩng đầu nói: "Ta Nữ Oa phát thệ với Đại Đạo, chỉ cần Hình Hạo Tổ Vu giúp ta chứng đạo thành Thánh, ta nhất định tuân thủ lời hứa hoàn thành ba yêu cầu.

Nếu có vi phạm, nguyên thần đạo tâm tan vỡ mà chết!" Oanh long long!

Tiếng sấm vang vọng, lời thề với Đại Đạo được chấp thuận.

Thành công rồi!

Cảm nhận nhân quả sinh ra giữa mình và Nữ Oa, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên đồng thời, lập tức mở lời nói: "Nữ Oa Đạo hữu, khế cơ chứng đạo thành Thánh rất đơn giản!" "Nhưng ta cần đệ tử của ta đến giúp, nên có thể đợi một lát!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Nữ Oa không hề nôn nóng.

Dù sao hai bên đã đạt thành hiệp nghị, nàng cũng không cho rằng Hình Hạo sẽ lừa gạt mình.

Nghe vậy, Hình Hạo thản nhiên cười, lập tức cũng không nói nhiều nữa, tâm niệm vừa động lấy ra ngọc phù nói: "Tinh Thần, đến Bàn Cổ Điện một chuyến!" Làm xong mọi việc, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Hai vị Đạo hữu, còn các ngươi thì sao?" "..." Đối mặt với câu hỏi, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều biến đổi.

Ba điều kiện của Hình Hạo vừa rồi bọn họ nghe rất rõ, tuy điều kiện thứ hai không rõ lý do, nhưng điều kiện thứ nhất và thứ ba đã thể hiện rõ ràng mục đích của hắn.

Sau đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, Chuẩn Đề bước lên một bước, cung thân hành lễ nói: "Thỉnh Hình Hạo Tổ Vu giúp hai huynh đệ chúng ta chứng đạo thành Thánh, bất luận điều kiện gì, hai huynh đệ chúng ta đều nguyện ý chấp nhận." "Được!" Cười ha hả, Hình Hạo đợi lời này của Chuẩn Đề, lập tức nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nói: "Khế cơ chứng đạo thành Thánh của hai vị Đạo hữu ta cũng rõ ràng, ta có nắm chắc để các ngươi thành công, nhưng lại là một chuyện hạnh phúc khi chứng đạo bằng công đức!"

“Nếu hai vị Đạo hữu nguyện ý chứng đạo bằng công đức, vậy nhất định phải đáp ứng ta ba yêu cầu, phát thệ với Đại Đạo, đến lúc đó ta sẽ truyền thụ phương pháp chứng đạo cho hai vị!” Quả nhiên biết!

Hình Hạo không hổ là người có thể dự kiến vị lai!

Nhìn nhau, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề kích động, tuy là chứng đạo công đức, nhưng đó dù sao cũng là cảnh giới Thánh nhân.

Hiện giờ, bọn họ không thể chần chờ gì khác.

Lập tức, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sải bước tiến lên, đối với Hình Hạo sâu sắc hành lễ nói: “Hai huynh đệ chúng ta nguyện ý đáp ứng, xin Hình Hạo Tổ Vu chỉ rõ yêu cầu!” Thành công rồi!

Nghe lời của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Hình Hạo nội tâm đại hỉ.

Chỉ cần xác nhận Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ba người sẽ không tham gia vào lượng kiếp đầu tiên để đối địch với Vu tộc, vậy gần một nửa trong số bát Thánh của Huyền Môn Đạo Giáo sẽ không đối địch với hắn.

Cộng thêm sự tồn tại của Trọng Lâu, chỉ cần mười hai Tổ Vu chứng đạo thành Thánh, vậy cho dù đạo ma nhị đạo Thánh nhân liên thủ cũng không thể là đối thủ của Vu tộc, đến lúc đó...

“Được!” Hài lòng gật đầu, Hình Hạo cũng không chần chờ nữa, lập tức mở lời nói: “Ba yêu cầu rất đơn giản!” “Yêu cầu thứ nhất, hai vị cần phối hợp với Vu tộc ta tiêu diệt Phượng tộc và Kỳ Lân tộc!” “Yêu cầu thứ hai, hai vị trong một lượng kiếp không thể xuất thủ đối với Vu tộc ta, cũng không thể ngăn cản Vu tộc ta làm bất cứ điều gì.” “Yêu cầu thứ ba, ta muốn hai vị Đạo hữu hứa hẹn một điều, đợi sau khi hai vị chứng đạo thành Thánh, cần giúp ta hoàn thành ba chuyện trong khả năng của các ngươi.” Ba chuyện sao!

Lông mày hơi nhíu lại, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe nói trước đó

Hình Hạo chỉ yêu cầu Nữ Oa giúp một chuyện.

Nhưng bây giờ lại yêu cầu hai huynh đệ bọn họ giúp ba chuyện, quả thật có chút ý tứ sư tử ngoạm, nhưng sự việc đến nước này, dường như cũng không còn lựa chọn nào khác.

So với ba chuyện hư vô mờ mịt, bọn họ càng quan tâm liệu có thể chứng đạo thành Thánh hay không, liệu có thể làm chủ Hồng Hoang Tây bộ hay không.

"Chúng ta đồng ý!" Sau khi nhìn nhau, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức mở lời nói: "Đại Đạo ở trên, ta Tiếp Dẫn (Chuẩn Đề) phát thệ, chỉ cần Hình Hạo Tổ Vu giúp ta thành Thánh, ta nguyện ý đáp ứng ba yêu cầu của người, nếu có vi phạm, nguyên thần đạo tâm tan vỡ mà chết." Oanh long long!

Tiếng sấm vang vọng, lời thề với Đại Đạo lại lần nữa được chấp thuận.

Lập tức, Hình Hạo và Nữ Oa ba người đã đạt thành hiệp nghị, hoàn thành chín thành chín, chỉ cần giúp bọn họ chứng đạo thành Thánh, vậy mọi chuyện sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Hầu như trong chớp mắt, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bước lên một bước nói: "Không biết Đạo hữu khi nào sẽ truyền thụ phương pháp chứng đạo thành Thánh cho hai huynh đệ chúng ta?" "Hai vị Đạo hữu bớt nóng vội!" Thản nhiên cười, Hình Hạo thản nhiên cười nói: "Phàm mọi việc đều có trước có sau, Nữ Oa Đạo hữu đến trước, tự nhiên sẽ hoàn thành chứng đạo trước." "Tin rằng các ngươi cũng còn nhớ lời Hồng Quân nói trước đó, Nữ Oa chứng đạo mới là nơi khế cơ chứng đạo, nếu Nữ Oa Đạo hữu không chứng đạo thành Thánh, vậy các ngươi cũng khó thành công!" Ra là vậy!

Bỗng nhiên tỉnh ngộ gật đầu, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong đầu vô thức hồi tưởng lại lời Hồng Quân năm xưa, vô thức ánh mắt liền nhìn

về phía Nữ Oa.

Về điều này, Nữ Oa lại có vẻ kinh ngạc.

Trước đó nàng vẫn luôn cho rằng lời Hồng Quân chỉ là nói bừa, không ngờ mọi chuyện lại thật sự diễn ra như vậy.

Tạch tạch!

Đúng lúc này, một trận tiếng bước chân gấp gáp vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Chu Tinh Thần vội vã chạy đến.

Khi đến thiên điện, hắn nhanh chóng đi tới bên cạnh Hình Hạo, cung thân hành lễ nói: "Đệ tử Chu Tinh Thần, bái kiến Sư tôn!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Chu Tinh Thần nói: "Tiếp theo con sẽ hiệp trợ Nữ Oa Đạo hữu chứng đạo thành Thánh, con có nguyện ý không?" "Đệ tử nguyện ý!" Hơi ngẩn ra, Chu Tinh Thần nhanh chóng hồi thần, trọng trọng gật đầu không chút chần chờ.

Tốt!

Thản nhiên cười, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên đồng thời, lập tức cũng không nói nhiều nữa, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Ba vị Đạo hữu, chúng ta ra ngoài đi!" "Chứng đạo thành Thánh không phải là chuyện nhỏ, đến địa phận Bất Chu Sơn mới ổn thỏa!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên sẽ không từ chối.

Lập tức, một nhóm người theo đó rời khỏi thiên điện Bàn Cổ Điện, sau đó dưới sự dẫn dắt của Hình Hạo nhanh chóng bay về phía dãy núi Bất Chu Sơn.

Bảy ngày sau, nhóm Hình Hạo theo đó đáp xuống một sơn cốc linh khí thiên địa nồng đậm.

Sau khi thân hình ổn định, Nữ Oa không kịp chờ đợi nói: "Hình

Hạo Đạo hữu, chúng ta có thể bắt đầu chưa?" "Đương nhiên!" Gật đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Chu Tinh Thần: "Tinh Thần, hiện hóa bản thể của con!" "Vâng, Sư tôn!" Đáp lời một tiếng, Chu Tinh Thần không chút chần chờ, tâm niệm vừa động liền hóa thành Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

"..." "Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!" "Một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn hóa hình!" Nhìn thấy cảnh này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi kinh hô, không thể tin được nhìn về phía Chu Tinh Thần, đáy mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Bọn họ không ngờ, đệ tử thứ hai dưới trướng Hình Hạo lại xuất chúng đến vậy, không những có thể thao túng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, thậm chí còn là Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn hóa hình.

Cần biết, cho dù căn nguyên của bọn họ cũng không thể sánh bằng, chỉ cần cho Chu Tinh Thần vài vạn năm, vài chục vạn năm thời gian trưởng thành, chỉ sợ sẽ trưởng thành thành một tồn tại không kém gì Thánh nhân.

"Nữ Oa Đạo hữu!" Lúc này, Hình Hạo bước lên một bước, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Tạo Hóa Đỉnh, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy.

Chương 328

Ngay sau đó, vung tay triệu hoán Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, đưa bốn vật này cho Nữ Oa nói: "Ba vật này có thể giúp Đạo hữu hoàn thành Đạo hóa, dùng hình dáng Đại Thần Bàn Cổ nặn ra một chủng tộc hoàn toàn mới!" Dùng tướng mạo Bàn Cổ tạo ra chủng tộc!

Đồng tử co rút, Nữ Oa lúc này như bị sét đánh, chỉ cảm thấy đạo tâm thông minh đồng thời, nội tâm có một luồng khí tức cường liệt bốc lên.

Giây tiếp theo, Nữ Oa nhanh như chớp đoạt lấy bốn bảo vật trong tay Hình Hạo, ôm quyền hành lễ nói: "Đa tạ Đạo hữu chỉ điểm!" Ngay sau đó, Nữ Oa cũng không chần chờ nữa, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, vén Tạo Hóa Đỉnh lên, sau khi Cửu Thiên Tức Nhưỡng đều được ném vào trong, lại đổ Tam Quang Thần Thủy vào để trộn lẫn, cuối cùng dùng Tiên Thiên Hồ Lô Đằng để khuấy đảo.

Ròng rã bảy bảy bốn mươi chín ngày, Nữ Oa đã thành công khuấy đảo Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Cửu Thiên Tức Nhưỡng quang huy rực rỡ, từng luồng khí tạo hóa nồng đậm và khí tức sinh mệnh dũng mãnh tuôn ra.

"Thành công rồi!" Nhìn thấy cảnh này, thần sắc Nữ Oa đại hỉ, vươn tay lau đi mồ hôi trên trán, sau đó cũng không kịp nghĩ gì khác, vươn tay từ trong Tạo Hóa Đỉnh lấy ra một ít bùn đất bắt đầu nặn.

Có lời nhắc nhở của Hình Hạo, Nữ Oa không thử nghiệm, trực tiếp dùng ngoại hình Bàn Cổ để nặn người bùn.

Cùng với thời gian trôi đi, nhanh chóng một người bùn được nặn ra, sống động như thật đồng thời, Nữ Oa đặt nó xuống đất.

Giây tiếp theo, quang huy vô biên rực rỡ, khí sinh sinh tạo hóa

nồng đậm bao phủ người bùn đó, bùn đất quanh thân nó với tốc độ mắt thường có thể thấy được diễn hóa thành huyết nhục, da thịt, lông tóc.

"Ông ông!" Kèm theo một tiếng ông ông vang vọng, người bùn đã thành công được tạo ra, khí tạo hóa bốc lên, trên dưới quanh thân nó lập tức lộ ra khí tức sinh mệnh nồng đậm.

Cuối cùng, khi người bùn đó mở mắt, một luồng khí vận đặc biệt lặng lẽ đản sinh.

Người đó đầu tiên hành lễ với Nữ Oa, sau đó quỳ lạy về phía Hình Hạo nói: "Bái kiến Hình Hạo Thánh Phụ!" Trong khoảnh khắc, thân thể Nữ Oa chấn động, tâm niệm thông suốt trong nháy mắt, trực tiếp đoạt lấy Tiên Thiên Hồ Lô Đằng vung vẩy, trong miệng kiều hát: "Đi!" Giây tiếp theo, vô số bùn đất bay ra, giữa không trung với tốc độ mắt thường có thể thấy được ngưng tụ thành hình dáng Tiên Thiên Đạo Thể, có nam có nữ, số lượng lên đến ba trăm vạn người.

Sau khi làm xong mọi việc, khí tức quanh thân Nữ Oa theo đó bốc lên, cảnh giới thăng cấp trong nháy mắt, một đoàn công đức chi khí khổng lồ từ trên trời giáng xuống, nhanh chóng rơi xuống khu vực nàng đang ở.

"Công đức chi khí thật lớn!" Nhìn thấy cảnh này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi kinh hô, đáy mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Dù sao Nữ Oa tạo người được tận mắt chứng kiến, trừ người đầu tiên được tự tay nặn ra có tiềm lực không tồi, còn lại Nhân tộc lại cực kỳ yếu ớt.

Tuy đều có Tiên Thiên Đạo Thể, nhưng bất luận nguyên thần hay nhục thân đều yếu ớt đáng thương, đừng nói chi, cho dù bất kỳ chủng tộc sinh linh nào của Hồng Hoang cũng đủ sức hủy diệt bọn họ.

“Hiểu rồi!” Thấy tình hình này, đáy mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, lập tức nhìn về phía Nữ Oa nói: “Nữ Oa Đạo hữu, cơ duyên chứng đạo thành Thánh của nàng đã đến rồi.” Nghe vậy, sắc mặt Nữ Oa lập tức cứng đờ.

Đợi nhìn đoàn công đức đang bay tới, Nữ Oa trầm ngâm như có điều suy nghĩ, sau đó lập tức vung tay hấp thu nó vào thể nội.

Giây tiếp theo, khí tức xao động quanh thân Nữ Oa lại lần nữa bốc lên, dường như có điều lĩnh ngộ, bỗng nhiên kết pháp ấn nói: “Tam thi ~ hợp nhất, dung!” Kịch liệt một tiếng, Thiện Thi dung hợp với Nữ Oa, tu vi của nàng thuận thế tiến vào Á Thánh sơ kỳ!

Ngay sau đó, Ác Thi dung hợp với Nữ Oa, tu vi của nàng theo đó tiến vào Á Thánh hậu kỳ!

Đợi Tự Ngã Thi dung hợp hoàn tất với Nữ Oa, tu vi của nàng càng trực tiếp bước vào tầng thứ Á Thánh đại viên mãn.

Đến đây, Nữ Oa tam thi hợp nhất, khí tức huyền chi hựu huyền quanh thân bốc lên, toàn bộ người nàng lặng lẽ lơ lửng từ trên mặt đất, lặng lẽ mở lời nói: “Ngô nãi Nữ Oa, nay tại Bất Chu Sơn sáng lập một tộc tên là Nhân, thêm một tộc vào Hồng Hoang!” Oanh!

Theo lời nói của Nữ Oa rơi xuống, thiên địa Hồng Hoang lặng lẽ tĩnh mịch.

Kèm theo tử khí đông vạn dặm, vô biên kim liên theo đó rải rác khắp Hồng Hoang, tu vi của nàng cũng theo đó bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng.

Ngay sau đó, có thể thấy Nữ Oa bắt đầu luyện hóa lực lượng công đức tạo nhân khổng lồ trong cơ thể, tu vi của nàng dưới ánh mắt chú ý của Hình Hạo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhanh chóng thăng cấp: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam

trọng!

Mãi cho đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng, khí tức của Nữ Oa mới đột nhiên dừng lại.

Kèm theo trên bầu trời lại một đoàn kim quang công đức rơi xuống, chia làm ba phần, lần lượt bay về phía Nữ Oa, Tạo Hóa Đỉnh và Hình Hạo.

"Dừng lại cho ta!" Nhìn thấy công đức bay tới, Hình Hạo trong miệng quát nhẹ một tiếng, cứng rắn ngăn cản đoàn công đức chi khí đang bay về phía mình.

"Đi!" Vung tay, Hình Hạo trực tiếp dung nhập đoàn công đức chi khí đó vào trong Tạo Hóa Đỉnh.

Giây tiếp theo, Tạo Hóa Đỉnh quang mang vạn trượng, kim quang công đức trên đó rực rỡ, trực tiếp theo đó tiến hóa thành cấp bậc Cực Phẩm Công Đức Tiên Thiên Linh Bảo.

Một bên khác, Nữ Oa nhìn thấy cảnh này, lập tức như có điều suy nghĩ lấy ra một cây kim trâm bằng vàng, đồng thời chú nhập công đức chi khí vào trong đó, kim trâm đó quang mang vạn trượng, trực tiếp theo đó diễn hóa thành Cực Phẩm Công Đức Tiên Thiên Linh Bảo.

Cùng lúc đó, toàn bộ Hồng Hoang sôi trào!

Nữ Oa chứng đạo thành Thánh!

Tuyệt đối là chuyện vượt xa dự liệu của tất cả mọi người.

Nhưng dù vậy, dưới uy áp của Thánh nhân, chúng sinh Hồng Hoang lại không có chút sức phản kháng nào, nhao nhao quỳ rạp xuống đất, trong miệng cao hô: "Bái kiến Nữ Oa Thánh nhân!" "Bái kiến Nữ Oa Thánh nhân!" "..." Nhất thời, tiếng sơn hô hải khiếu vang vọng khắp Hồng Hoang.

Trừ những người có Hồng Mông Tử Khí gia thân, không có bất kỳ ai có thể chống lại uy áp của Nữ Oa.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Trên Côn Luân Sơn, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên lại lần nữa tụ họp.

Mấy ngàn năm bế quan, tu vi của Lão Tử đã đạt đến tầng thứ Á Thánh, nhưng lại chần chừ mãi vẫn không thể hoàn thành bước cuối cùng chứng đạo thành Thánh.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đều đã đạt cảnh giới Bán Bộ Á Thánh, cả hai đều đi theo phương pháp chém tam thi, lúc này lại vẫn chưa hoàn thành tam thi hợp nhất.

Lúc này nhìn thấy cảnh tử khí đông vạn dặm đó, sắc mặt Nguyên Thủy có chút dữ tợn nói: "Nữ Oa lại chứng đạo thành Thánh!" "Không thể nào, không thể nào!" Nghe vậy, sắc mặt Lão Tử và Thông Thiên cũng không đẹp.

Năm xưa bọn họ quả thật đã nghe lời Hồng Quân, cũng biết Nữ Oa có thể đi trước một bước.

Nhưng sự kiêu ngạo của Tam Thanh lại khiến bọn họ không để ý, thậm chí có lúc còn cho rằng mình sẽ siêu việt Nữ Oa, thậm chí chúng sinh Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ thì sao?

Nữ Oa chứng đạo, một nữ tử lại dẫn đầu bọn họ một bước chứng đạo thành Thánh, đối với Tam Thanh đả kích không nhỏ.

Đặc biệt là Nguyên Thủy, lúc này hai nắm đấm nắm chặt đồng thời, nội tâm tràn đầy vẻ phẫn nộ, hai nắm đấm nắm chặt nói: "Hình Hạo, nhất định là Hình Hạo giúp đỡ Nữ Oa!" "Đáng chết, Nữ Oa nhất định là muốn mưu đồ với hổ, Hình Hạo giúp đỡ nàng chứng đạo thành Thánh, trong đó nhất định có mờ ám." Nghe vậy, Lão Tử không

khỏi thở dài một tiếng.

Hắn đã nhìn ra, bây giờ Nguyên Thủy không còn là Nguyên Thủy nữa.

Đặc biệt là sự kiêu ngạo trong nội tâm của hắn, vào một khắc đó dường như đã bị kích phát đến cực hạn, vị lai...

Chương 329

"Đại ca!" Lúc này, Thông Thiên ở không xa lại đột nhiên nhìn về phía Lão Tử nói: "Chúng ta có nên đi Bất Chu Sơn không?" "Hình Hạo giúp Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, chẳng phải cũng có thể giúp chúng ta sao?" Lời này vừa ra, thần sắc phẫn nộ của Nguyên Thủy lập tức cứng đờ.

Ngay sau đó, dường như hắn đã hiểu ra, cưỡng chế áp chế sự phẫn nộ trên mặt sau đó, quay đầu cũng nhìn về phía Lão Tử, ánh mắt thêm vẻ kỳ vọng.

"Có thể!" Gật đầu, Lão Tử cũng nhìn ra được Nguyên Thủy và Thông Thiên muốn gì.

Việc Nữ Oa chứng đạo thành Thánh quả thật khiến bọn họ cảm thấy khẩn cấp, trầm ngâm một lát sau đó, Lão Tử theo đó mở lời nói: "Đi thôi, theo ta đến Bất Chu Sơn tìm Hình Hạo Đạo hữu!" "Được!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không chần chờ nữa, lập tức tung thân bay lên, theo Lão Tử nhanh chóng bay về phía Bất Chu Sơn. ... ...

"Không thể nào, không thể nào!" "Nữ Oa lại chứng đạo thành Thánh, chỉ là Chuẩn Thánh đại viên mãn mà thôi, ngay cả Á Thánh cũng chưa đạt, làm sao có thể chứng đạo thành Thánh!" Trong Bồng Lai Tiên Đảo, uy áp Bán Bộ Á Thánh quanh thân Đông Vương Công cuồng bạo, tóc bay tán loạn, giống như phát điên, tay cầm Long Đầu Trượng không ngừng hủy diệt mọi thứ xung quanh, toàn bộ người hắn sắc mặt dữ tợn đến cực điểm.

Nữ Oa chứng đạo!

Đại biểu cho kế hoạch thôn tính Thần đình của hắn tan vỡ.

Trong tình huống có Thánh nhân che chở, Thần đình sẽ không bị phá vỡ, thậm chí nếu hắn không thể nhanh chóng chứng đạo thành Thánh, vậy thân ảnh Huyền Minh hộ đạo giả cũng sẽ trở thành một trò cười, thậm chí...

"Hình Hạo!" Vô thức, Đông Vương Công nghiến răng gầm lên, toàn bộ người hắn nhìn về phía Bất Chu Sơn, hai nắm đấm nắm chặt đồng thời nghiến răng nghiến lợi nói: "Ngươi làm gì?" "Vì sao lại giúp đỡ Nữ Oa, rốt cuộc là vì cái gì!" "Vu tộc ngay cả một người cũng chưa chứng đạo thành Thánh, lại tự tay tạo ra Thánh nhân, ngươi không sợ toàn bộ Vu tộc sẽ bị hủy diệt trong một sớm một chiều sao?" ...

"Nữ Oa chứng đạo!" "Hình Hạo Đạo hữu, rốt cuộc đang mưu tính gì!" "Mở ra thời đại Thánh nhân sớm hơn, chẳng lẽ không sợ Vu tộc gặp phải phản phệ sao?" Trong Thái Dương Tinh ở phía bắc Hồng Hoang, Đông Hoàng Thái Nhất phức tạp nhìn về phía Bất Chu Sơn, hai nắm đấm nắm chặt đồng thời, toàn thân có từng luồng chiến ý trùng thiên.

Sắc mặt hắn biến đổi vài lần sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng tung thân bay lên nhanh chóng về phía Bất Chu Sơn, không kịp chờ đợi muốn tìm hiểu rốt cuộc là vì sao.

"Sáng tạo chủng tộc!" "Chứng đạo thành Thánh!" Trong Huyết Hải, thân thể Minh Hà như bị sét đánh, ánh mắt liền nhìn về phía Bất Chu Sơn, trong đôi mắt tràn đầy vẻ kích động.

Một khắc đó, việc Nữ Oa tạo người đã khiến hắn hoàn toàn hiểu ra lời Hình Hạo nói ngày xưa.

Không chút chần chờ, Minh Hà lóe thân xuất hiện trên Huyết Hải, tay phải vừa vẫy lấy ra Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm, rạch đứt tay phải của mình, vô số huyết dịch theo đó dũng hiện ra.

Giây tiếp theo, có thể thấy huyết dịch của Minh Hà bắt đầu sôi trào, toàn bộ huyết thủy trong Huyết Hải cuồn cuộn, tiếng sóng lớn vang vọng, từng giọt huyết dịch quang mang vạn trượng, đều được chuyển hóa thành Huyết Thần Tử!

Đến đây, sóng máu đỏ rực lặng lẽ lắng xuống, Minh Hà hao phí không biết bao nhiêu hội nguyên, cuối cùng đã thành công luyện chế toàn bộ Huyết Hải thành Huyết Thần Tử.

Nhất thời, uy thế quanh thân Minh Hà bùng phát, tu vi một lần đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn.

"Hiện tại!" Lúc này Minh Hà lại không kịp để ý đến tình hình bản thân, đôi mắt đang nhắm chặt mở ra trong nháy mắt, trực tiếp lấy ra một hạt xúc xắc màu đen.

"Đi!" Ấn pháp trong tay vừa kết, hạt xúc xắc đó trong một khắc theo đó được mở ra, sau đó nhìn vô số oan hồn theo đó bay ra từ trong đó.

Ông ông!

Ông ông!

Tiếng ông ông vang vọng, vô tận oan hồn và Huyết Thần Tử bắt đầu kết hợp, có thể thấy từng Asura lặng lẽ ngưng tụ thành hình.

Asura phân hóa thành hai cực, nam giới thân hình khôi ngô xấu xí, sát khí mười phần như chiến sĩ thiên phú, nữ giới Asura thì lại duyên dáng mỹ miều, tư thái uyển chuyển, từng người ôn nhu như nước, vũ mị không mất vẻ tao nhã, phóng khoáng nhưng không mất truyền thống.

Nếu thả bọn họ ra, chỉ sợ sẽ dẫn đến một trận tranh chấp nam tiên của Hồng Hoang.

Cùng với thời gian trôi đi, ngày càng nhiều tộc nhân Asura được

tạo ra, từng người đối với Minh Hà giữa không trung quỳ bái, trong miệng cao hô: "Bái kiến Lão Tổ!" "Bái kiến Lão Tổ!" "..." Oanh long long!

Đến đây, trên bầu trời kim quang chợt hiện, có thể thấy vô biên công đức chi khí theo đó ngưng tụ, trong khoảnh khắc lại lần nữa hấp dẫn ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang.

"Hướng đó...

Huyết Hải!" "Kim quang công đức thật khổng lồ, Minh Hà đã làm gì vậy!" "Nữ Oa vừa thành Thánh, lẽ nào Minh Hà cũng muốn nối gót nàng!" "..." Nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang kinh hô liên tục, đặc biệt là những Đại Thần Thông Giả, lúc này nhao nhao nhìn về phía Huyết Hải, muốn tìm hiểu rốt cuộc.

"Hừ!" Cảm nhận ánh mắt dò xét của chúng thần, Minh Hà trong miệng hừ lạnh một tiếng, sau đó ngẩng đầu cao hô: "Ngô nãi Minh Hà, cảm thấy oan hồn Hồng Hoang không có nơi tồn tại, hoành hành khắp đại địa, hôm nay đặc biệt sáng lập Asura tộc.

Phàm oan hồn sau khi chết không có nơi nào để đi có thể nhập Huyết Hải của ta chuyển hóa thành Asura tộc!" Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng sấm vang vọng, có thể thấy kim quang công đức vốn khổng lồ lại lần nữa tăng trưởng thêm một phần ba phạm vi, đạt gần một nửa công đức của Nữ Oa thành Thánh.

Cùng lúc đó, trong Hồng Hoang vô số oan hồn theo đó kêu khóc.

Vô biên hắc vụ theo đó từ dưới đất bốc lên, nhanh chóng bay về phía Huyết Hải.

"Minh Hà đáng chết!" "Ta phải giết ngươi!" Hồng Hoang Tây bộ, trên Tu Di Sơn, Ma La và La Khoa (Lạc Hầu) đứng sóng vai, sát khí

đằng đằng đồng thời, ánh mắt nhìn về phía Huyết Hải tràn đầy vẻ âm u và hận ý.

Ma đạo có huyết trì có thể đản sinh Ma tộc, những Ma tộc này là căn bản mà La Hầu để lại, nhưng cũng cần phải kết hợp oan hồn và huyết trì chi thủy mới có thể đản sinh.

Nhưng bây giờ thì sao?

Minh Hà sáng lập Asura tộc, trực tiếp hấp dẫn oan hồn Hồng Hoang đổ về Huyết Hải, quả thực là đoạn đứt căn cơ của Ma tộc, đoạn đứt khí vận của Ma đạo.

Tuy nhiên, không đợi Ma La và La Hầu hành động.

Lúc này trên Huyết Hải, khí vận của Minh Hà khi sáng lập Asura tộc bạo tăng, tu vi của hắn một lần bước vào tầng thứ Á Thánh sơ kỳ.

Đồng thời, kim quang công đức đang lơ lửng trên bầu trời cũng theo đó rơi xuống, có một thế trận lớn như muốn theo gót Nữ Oa chứng đạo thành Thánh.

"..." Nhìn thấy cảnh này, đáy mắt Minh Hà lộ ra một tia chần chờ.

Hắn có thể cảm giác sau khi hấp thu kim quang công đức, tu vi bản thân cho dù chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng ít nhất cũng có thể đạt Á Thánh hậu kỳ trở lên.

Nhưng vì có lời nhắc nhở của Hình Hạo, hắn cũng hiểu rõ tệ đoan của công đức, nếu hấp thu nó, vậy đối với bản thân mà nói không có bất kỳ lợi ích nào, thậm chí sẽ dẫn đến căn cơ bất ổn, chiến lực không theo kịp cảnh giới.

Chương 330

"Đi!" Trầm ngâm một lát sau đó, Minh Hà mạnh mẽ cắn răng ném Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm ra.

Dưới ánh mắt kinh ngạc, khó tin của chúng thần Hồng Hoang, Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm trực tiếp hấp thu toàn bộ kim quang công đức trên bầu trời.

Ông ông!

Kèm theo tiếng ông ông vang vọng, Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm tiến hóa thành Cực Phẩm Công Đức Tiên Thiên Linh Bảo, luận uy thế không kém gì Tiên Thiên Chí Bảo.

Làm xong mọi việc, Minh Hà trong miệng lại lần nữa hừ lạnh một tiếng, vung tay, lực lượng Á Thánh cuồn cuộn ra, trực tiếp bao phủ toàn bộ Huyết Hải vào trong.

Làm xong mọi việc, Minh Hà liền để Asura tộc tự mình phát triển trong Huyết Hải, còn mình thì tung thân bay lên nhanh chóng về phía Bất Chu Sơn.

Đến đây, chúng thần Hồng Hoang như tỉnh mộng, từng người cau chặt lông mày đồng thời, tràn đầy nghi vấn nói: "Minh Hà làm vậy là vì cái gì?" "Đoàn công đức khổng lồ đó, nếu hấp thu chẳng phải có thể chứng đạo thành Thánh sao?

Vì sao không chút động tâm?

Đoàn công đức khổng lồ đó không đủ để hắn chứng đạo thành Thánh!" "Đáng chết, rốt cuộc là chuyện gì?

Nữ Oa sáng tạo một chủng tộc có thể chứng đạo bằng công đức, vì sao Minh Hà lại không được?" "..." "Hô ~" Tại Bất Chu Sơn, Hình

Hạo lúc này cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Minh Hà không chịu nổi dụ hoặc mà tiếp nhận đoàn công đức đó, vậy hắn đã bị hủy hoại.

Nhưng bây giờ vì hắn có thể lựa chọn tuân theo bản tâm, vậy đại biểu cho tiền đồ của Minh Hà là vô lượng, thậm chí liên hợp với Vu tộc cũng sẽ không có bất kỳ vấn đề gì.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 300000 tích phân!" Ba mươi vạn tích phân!

Chỉ tin ta sao!

Hồi thần, Hình Hạo không chút dấu vết liếc nhìn Nữ Oa giữa không trung, nội tâm không khỏi cười lạnh liên tục.

So với sự tín nhiệm của Tam Thanh và những người khác đối với mình, sự đề phòng của Nữ Oa rõ ràng không thấp, cũng không biết là do thiên tính của nàng như vậy, hay vì sự kiện Hồng Tú Cầu sau này.

"Hình Hạo Đạo hữu!" "Hình Hạo Đạo hữu!" Đúng lúc này, vài tiếng gọi vang vọng theo đó.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Đông Hoàng Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều đã đến đây, thậm chí cả Côn Bằng vừa bị buộc phải gia nhập Yêu tộc không lâu cũng đã đến.

Xem ra những kẻ này cũng không thể ngồi yên được nữa a.

Đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo ôm quyền hành lễ nói: "Ra mắt chư vị Đạo hữu!" "Chư vị Đạo hữu cũng đến chúc mừng Nữ Oa Đạo hữu chứng đạo thành Thánh sao?" Lời này vừa ra, Lão Tử và những người khác mỗi người không khỏi nhíu mày.

Không sai!

Bởi vì bọn họ không phải đến chúc mừng Nữ Oa, nhưng dù sao người sau đã chứng đạo thành Thánh, thật sự không thể không nể mặt.

Sau đó, Lão Tử và những người khác nhìn nhau, sau đó ánh mắt liền nhìn về phía Nữ Oa giữa không trung nói: "Bái kiến Nữ Oa Sư Muội!" "Bái kiến Nữ Oa Sư Tỷ!" "Bái kiến Nữ Oa Thánh nhân!" "..." "Ừm!" Gật đầu, Nữ Oa bình tĩnh nhìn Lão Tử và những người khác một cái.

Chỉ một ánh mắt, Lão Tử và những người khác đều cảm thấy áp lực bội phần, từng người thần sắc biến đổi, đáy mắt không khỏi dũng hiện ra vẻ uất ức và không cam lòng cường liệt.

Cho dù Nữ Oa không cố ý nhắm vào bọn họ, nhưng ánh mắt của Thánh nhân đó cũng không phải ai cũng có thể tùy tiện chịu đựng được.

Không nhanh không chậm, Nữ Oa lại hồi thần, lướt mình từ giữa không trung đáp xuống, đồng thời uy áp Thánh nhân quanh thân tan đi, đối với Lão Tử và những người khác hành lễ nói: "Ra mắt ba vị Sư Huynh!" "Ra mắt chư vị Đạo hữu!" Một khắc đó, khí tức quanh thân Nữ Oa phản phác quy chân, không còn vẻ kiêu ngạo lăng nhân như trước.

Không sai!

Bởi vì Nữ Oa biết rõ những người trước mặt hầu như đều có khả năng chứng đạo thành Thánh, nếu đến lúc đó đắc tội tất cả bọn họ, vậy đối với bản thân nàng không có bất kỳ lợi ích nào.

"Nữ Oa Thánh nhân khách khí rồi!" Không ngoài dự đoán, sắc mặt Lão Tử và những người khác lúc này đã tốt lên không ít.

Ít nhất thái độ của Nữ Oa có thể nhanh chóng khôi phục khiến bọn họ hài lòng, nếu người sau vẫn giữ thái độ cao cao tại thượng như trước, vậy tuy sẽ không làm gì, nhưng sự bất mãn trong nội tâm lại sẽ không tiêu tan.

"Chúc mừng Nữ Oa Đạo hữu chứng đạo thành Thánh!" Lúc này, Hình Hạo bước lên một bước đối với Nữ Oa hành lễ nói: "Theo ước định trước đó của chúng ta, từ nay về sau Nhân tộc thuộc về một phần tử của Vu tộc ta rồi!" Lời này vừa ra, sắc mặt Nữ Oa lập tức tái mét.

Sau khi chứng đạo thành Thánh, nàng được Thiên Đạo chấp nhận, cũng có thể hiểu rõ đại thế Thiên Đạo, sau đạo ma là Vu Yêu, sau Vu Yêu thì là Nhân tộc!

Có thể nói, chỉ cần Thiên Đạo không hủy hoại, Nhân tộc do nàng sáng tạo ra vị tất sẽ trở thành bá chủ Hồng Hoang.

Hình Hạo bằng khả năng dự kiến vị lai mà khóa chặt điểm này trước, hơn nữa còn khiến nàng không có bất kỳ khí vận Nhân tộc gia trì nào, khiến nàng làm sao có thể chấp nhận được?

"Hình Hạo Đạo hữu!" Vô thức, Nữ Oa lập tức mở lời nói: "Nhân tộc là do ta sáng tạo ra, ta nên là mẫu của Nhân tộc!" Trong lời nói, trên người không khỏi lộ ra một tia uy áp Thánh nhân.

"Đạo hữu lời này sai rồi!" Bước lên một bước, Hình Hạo không hề sợ hãi nhìn về phía Nữ Oa: "Nhân tộc đã bái ta làm Thánh Phụ, bất luận Tạo Hóa Đỉnh, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy hay Hồ Lô Đằng đều là do ta cung cấp, Đạo hữu chỉ mượn đó để chứng đạo thành Thánh mà thôi!" "Bởi vậy, Nhân tộc không thuộc về Đạo hữu, cũng sẽ không nhận Đạo hữu làm mẫu, thê tử Vọng Thư của ta mới là mẫu của Nhân tộc!" Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Lão Tử và những người khác kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo, khó

tin hắn lại dám đối mặt cứng rắn với Nữ Oa như vậy.

Đồng thời, nội tâm lại kích động đến cực điểm.

Bởi vì Hình Hạo vừa nói, việc Nữ Oa chứng đạo thành Thánh mọi thứ đều do hắn cung cấp và chỉ điểm, chẳng phải bọn họ cũng có khả năng có được phương pháp chứng đạo thành Thánh sao?

"Hình Hạo Đạo hữu, ngươi!" Không ngoài dự đoán, sắc mặt Nữ Oa lúc này càng khó coi.

Hình Hạo không cho nàng bất kỳ một chút cơ hội nào để nhúng tay vào, thậm chí còn để Vọng Thư chiếm danh nghĩa mẫu của Nhân tộc, đại biểu cho khí vận Nhân tộc vị lai sẽ không có bất kỳ quan hệ gì với nàng.

Cần biết, bây giờ nàng muốn công đức vị vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tấn cấp thành Vô Cực Đại La Kim Tiên thì cần có lượng lớn khí vận gia trì bản thân mới được.

Nhân tộc với tư cách là chủ nhân Hồng Hoang tương lai, khí vận khổng lồ biết bao, nhưng Hình Hạo không cho nàng bất kỳ một chút cơ hội nào, khiến nàng làm sao có thể chấp nhận được.

"Ngươi!" Thản nhiên cười, Hình Hạo ánh mắt liền nhìn về phía Nữ Oa nói: "Đạo hữu muốn phản hối sao?" "Đạo hữu đừng quên lời thề với Đại Đạo đã phát ra!" "Tuy đã chứng đạo thành Thánh, nhưng dưới Đại Đạo, Thiên Đạo còn là lũ kiến hôi, huống hồ gì chỉ là một Thánh nhân nhỏ nhoi!" Lời này vừa ra, khí tức xao động quanh thân Nữ Oa lập tức ngừng lại.

Nàng thật sự quên mất một điểm.

Chương 331

Lời thề với Đại Đạo!

Trước đó nàng xem là vô dụng, lúc này lại trở thành xiềng xích hạn chế nàng.

Thậm chí trong tình huống này, nàng hoàn toàn không có bất kỳ khả năng phản kháng nào, trừ phi Hình Hạo buông lời, nhưng lại có thể sao?

Người sau có khả năng dự kiến vị lai, há lại không biết tiềm lực và khí vận khổng lồ của Nhân tộc?

Há lại tùy tiện chia sẻ khí vận đó cho người khác.

"Hô ~" Nặng nề thở ra một hơi, Nữ Oa ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Đạo hữu, cùng ta đánh một trận thì sao?" "Nếu Đạo hữu thắng, ta từ nay về sau sẽ không còn nhúng tay vào Nhân tộc, ba điều kiện trước đó ta đáp ứng Đạo hữu có thể tăng lên thành ba cái!" "Ngược lại, nếu Đạo hữu thua, vậy phải thừa nhận thân phận mẫu của Nhân tộc của ta." "Đương nhiên, Hình Hạo Đạo hữu cũng có thể từ chối, nhưng ta chỉ đại diện cho bản thân, không thể đại diện cho Thần đình và Huyền Môn Đạo Giáo đưa ra lời hứa!" Uy hiếp ta!

Đáy mắt hàn quang lóe lên, Hình Hạo làm sao không biết lời này của Nữ Oa có ý gì.

Rõ ràng, người sau tha thiết muốn nhúng tay vào khí vận vị lai của Nhân tộc, nhưng hắn ngăn cản khiến nàng không thể chấp nhận, muốn mượn sức mạnh thành Thánh để ép buộc.

Nữ Oa chỉ đại diện cho bản thân không đại diện cho Thần đình và Huyền Môn Đạo Giáo, cũng có nghĩa nếu hắn không đồng ý, cho dù

nàng không ra tay nhưng lại có thể ủng hộ Huyền Môn Đạo Giáo, Thiên đình và Thần đình đối địch với Vu tộc.

"Hay cho một Nữ Oa!" "Tâm tư thật kín kẽ a." Đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Nữ Oa nói: "Nếu Đạo hữu muốn chiến, vậy ta có gì phải sợ!" "Vừa hay hôm nay chư vị Đạo hữu đều có mặt có thể làm một người chứng kiến, để ta xem, Thánh nhân Hỗn Nguyên chứng đạo bằng công đức phụ trợ chém tam thi rốt cuộc có uy lực cỡ nào." "Được!" Nghe lời này, Nữ Oa lập tức đại hỉ.

Nàng không cho rằng Hình Hạo là đối thủ của mình, đối với khí vận vị lai của Nhân tộc là phải có được, lập tức quay đầu nhìn về phía Lão Tử và những người khác bên cạnh nói: "Chư vị Đạo hữu có nguyện ý nhập Hỗn Độn làm chứng kiến cho ta và Hình Hạo Tổ Vu một trận không!" "Được!" "Nghĩa bất dung từ!" Không chút do dự gật đầu đồng ý, Lão Tử và những người khác cũng muốn tìm hiểu xem chiến lực của Nữ Oa lúc này thế nào, càng muốn làm rõ Hình Hạo sau khi xuất quan rốt cuộc đã mạnh đến mức nào.

Nghe vậy, Nữ Oa cũng không chần chờ nữa, lập tức ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo Đạo hữu, ta ở Hỗn Độn đợi ngươi một trận!" Nói xong, thân hình Nữ Oa chợt lóe, không gian vặn vẹo, thân ảnh nàng trong nháy mắt biến mất trong Hồng Hoang.

"Không gian thuấn di!" "Thánh nhân thủ đoạn mà!" Thu trọn một màn vào đáy mắt, sắc mặt Hình Hạo, Lão Tử và những người khác đều trầm xuống.

Thánh nhân nắm giữ không gian thuấn di, đại biểu cho việc bọn họ hầu như không thể địch lại, cho dù mạnh hơn đối phương, nhưng đối phương lại có thể trong nháy mắt bỏ trốn.

"Sư tôn!" Lúc này, Tiên Thiên Hồ Lô Đẳng rực rỡ, Chu Tinh Thần

lóe thân đến bên cạnh Hình Hạo, tâm niệm vừa động lấy ra Chu Thiên Tinh Thần Thụ đưa ra nói: "Vật này cho Sư tôn, hẳn là có thể tăng cường khả năng chiến thắng." "Chu Thiên Tinh Thần Thụ!" Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Lão Tử và những người khác lập tức cứng đờ.

Vật đó là căn cơ của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nếu Hình Hạo có được sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, vậy thật sự không kém gì Thánh nhân.

"Không cần!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo tâm niệm vừa động lấy ra dấu ấn thần thức bên trong Chu Thiên Tinh Thần Thụ nói: "Tinh Thần, từ nay về sau Chu Thiên Tinh Thần Thụ thuộc về con!" "Bây giờ con đang ở rìa Chuẩn Thánh, lập tức trở về bế quan tu luyện, tranh thủ nhanh chóng thành Chuẩn Thánh, nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận che chở Tam Thập Tam Thiên." Vừa nói xong, Hình Hạo liền dưới ánh mắt kinh ngạc, chấn kinh của Lão Tử và những người khác tung thân bay lên, thi triển độn thuật bay về phía Hỗn Độn ngoài trời.

"Cục cục ~" Đến đây, Lão Tử và những người khác mới hồi thần, từng người nhìn Chu Tinh Thần đang cầm Chu Thiên Tinh Thần Thụ, không khỏi nuốt nước miếng.

Không phải bọn họ có tâm tư với Chu Thiên Tinh Thần Thụ, mà đều khó tin, Hình Hạo lại từ bỏ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, định dùng sức mạnh bản thân để nghênh chiến Nữ Oa...

"Đi!" "Đi Hỗn Độn ngoài trời!" Hầu như trong chớp mắt, Lão Tử và những người khác như tỉnh mộng, không chút chần chờ, tung thân bay về phía Hỗn Độn ngoài trời, đồng thời, nội tâm tràn đầy kỳ vọng và tò mò.

Tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn của Hình Hạo bọn họ nhìn ra

được, lẽ nào người sau với sức mạnh như vậy có thể chống lại Nữ Oa?

Rốt cuộc có chỗ dựa nào?

Chứng đạo bằng sức mạnh thật sự mạnh đến vậy sao?

Cùng lúc đó, Minh Hà vừa kịp đến Bất Chu Sơn cũng nhanh chóng đi về phía ngoài trời, muốn chứng kiến một trận chiến.

Hành vi của một nhóm người lại dẫn đến sự chú ý của các Đại Thần Thông Giả trong Hồng Hoang, ví dụ như Đông Vương Công, Phục Hy, Chúc Long, Bạch Loan, Thiếu Lân và những tồn tại khác cũng nhao nhao đưa tầm mắt về phía Hỗn Độn ngoài trời. ...

Hỗn Độn ngoài trời!

Cùng với sự đến của chúng thần, Hình Hạo và Nữ Oa đối lập đứng ở một khu vực.

"Mọi người đều đến rồi!" Quay đầu nhìn Lão Tử và những người khác một cái sau đó, Nữ Oa ánh mắt liền khóa chặt trên người Hình Hạo nói: "Hình Hạo Đạo hữu, ra tay đi!" Để ta ra tay sao?

Có vẻ tự tin mười phần a!

Đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo làm sao không biết tâm tư Nữ Oa lúc này thế nào, tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra Hỗn Độn Chung và Chu Thiên Thần Phủ, mở lời nói: "Đã vậy, vậy ta không khách khí nữa!" Nói xong, Hình Hạo không chần chờ nữa, tâm niệm vừa động, Chu Thiên Thần Phủ trong tay theo đó vung chém, một đạo phủ khí Hỗn Độn đáng sợ nhanh chóng tấn công về phía Nữ Oa.

Xuy lạp!

Phủ khí Hỗn Độn đi qua, địa hỏa thủy phong theo đó sôi trào, uy thế khủng bố bùng phát, một đòn sức mạnh vượt xa cực hạn Chuẩn

Thánh, đủ sức sánh ngang một đòn của Á Thánh.

"Không hay!" Đồng tử co rút, sắc mặt Nữ Oa đại biến.

Sức mạnh của phủ khí sánh ngang một đòn của Á Thánh, cũng đủ sức gây thương tích cho Thánh nhân.

Nàng không thể không thừa nhận bản thân đã xem thường Hình Hạo, một đòn tùy ý lại có uy thế như vậy, nếu hắn thật sự động chân cách, vậy...

Không kịp nghĩ gì khác, Nữ Oa lập tức lấy ra kim trâm đã hấp thu công đức vạch một đường.

Xuy lạp một tiếng, Hỗn Độn trong nháy mắt tách ra, địa hỏa thủy phong sôi trào, trực tiếp theo đó va chạm với phủ khí Hỗn Độn giữa không trung.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất theo đó vang vọng.

Dư ba của hai luồng sức mạnh va chạm khuếch tán, Hỗn Độn sôi trào cuồn cuộn, Lão Tử và những người khác đang quan chiến từ xa lần đầu tiên sắc mặt đại biến: "Rút!" "Nhanh chóng tránh ra!" Giây tiếp theo, Lão Tử tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp che chở bản thân, Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Đông Hoàng Thái Nhất tế ra Vô Lượng Tinh Thần Chung che chở bản thân!

Trấn Nguyên Tử tế ra Địa Thư che chở bản thân và Hồng Vân!

Minh Hà tế ra Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên che chở bản thân.

Làm xong mọi việc, bọn họ lùi lại một khoảng cách dài.

Chương 332

Đợi hoàn toàn chặn đứng dư ba khuếch tán sau đó, Lão Tử và những người khác tụ tập lại một chỗ, từng người ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo và Nữ Oa, nội tâm kinh hãi: "Sao lại mạnh đến vậy!" "Nữ Oa cũng thôi đi, dù sao cũng chứng đạo thành Thánh, vì sao Hình Hạo cũng lại mạnh đến như vậy!" Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất!

Nhiều năm như vậy, cảnh giới của hắn cũng đã đạt đến cấp Chuẩn Thánh viên mãn, thậm chí suýt nữa có thể bước vào Chuẩn Thánh đại viên mãn và sánh ngang với Hình Hạo.

Nhưng bây giờ thì sao?

Thủ đoạn mà Hình Hạo thi triển ra thậm chí còn vượt xa cực hạn của hắn, khiến Đông Hoàng Thái Nhất nội tâm chấn động đồng thời, không khỏi hai nắm đấm nắm chặt, thầm nghĩ: "Vì sao, vì sao cùng là chứng đạo bằng sức mạnh, khoảng cách giữa hai bên lại lớn đến như vậy!" "Hậu duệ Bàn Cổ, thật sự đặc biệt đến thế sao?" Bành!

Đúng lúc này, một tiếng nổ vang vọng.

Có thể thấy Hỗn Độn ở khu vực Hình Hạo và Nữ Oa hoàn toàn tan vỡ, bốn luồng sức mạnh địa hỏa thủy phong sôi trào đồng thời, pháp lực quanh thân cả hai đều bùng phát ra.

"Hình Hạo!" Ngẩng đầu, Nữ Oa tay nắm kim trâm, trong đôi mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc và kinh hãi.

Tuy chỉ là một đòn, nhưng nàng cũng cảm nhận được, Hình Hạo thật sự không thể xem thường, thậm chí có thể thật sự có năng lực đánh một trận.

Điều đó khiến Nữ Oa khó chấp nhận, vô thức vung vẩy kim trâm trong tay, có thể thấy kim quang tỏa ra, ba con phượng hoàng vàng phá không giương cánh, nhanh chóng tấn công về phía Hình Hạo.

"Dĩ lực hóa vật!" "Thánh nhân thủ đoạn mà!" Thu trọn một màn vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng hơi nhếch lên đồng thời, tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Chung theo đó xuất hiện trên tay trái, sau đó không chút do dự gõ vào Hỗn Độn Chung.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông chấn động tai, lực lượng Hỗn Độn Chung trấn áp chư thiên cuồn cuộn ra, trong nháy mắt trấn áp ba con kim phượng đang tấn công hắn tại chỗ.

Ngay sau đó, Hình Hạo bước ra một bước, Bàn Cổ chi thân theo đó hiển hóa.

Hống!

Tiếng gầm thấp vang vọng Hỗn Độn, thân thể Hình Hạo với tốc độ mắt thường có thể thấy được tăng trưởng đến độ cao chín ngàn vạn trượng.

Ngay sau đó, Hình Hạo cầm phủ liên tục vung chém ba lần, trực tiếp chém đứt đầu ba con kim phượng đó, sau đó cánh tay hắn chợt chấn động, lực chi pháp tắc bốc lên, Khai Thiên Cửu Thức Nhất Phủ Phân Âm Dương phát động.

Xuy lạp!

Khí Khai Thiên Phủ chém nát mọi thứ, địa hỏa thủy phong trong nháy mắt tĩnh lặng, toàn bộ thế giới lúc này như chỉ có phủ khí tồn tại, nhanh chóng tấn công về phía Nữ Oa.

Cùng lúc đó, Hình Hạo lại lần nữa cầm Hỗn Độn Chung gõ vào Hỗn Độn Chung, lực lượng trấn áp chư thiên cuồn cuộn ra, trực tiếp bao phủ lên thân thể Nữ Oa.

"Phá cho ta!" Kiều hát một tiếng, pháp lực quanh thân Nữ Oa cuồng bạo, thoát khỏi sự ngăn cản của Hỗn Độn Chung, kim trâm trong tay nhanh chóng vung vẩy, lực lượng Thánh nhân cuồn cuộn ra, không ngừng tấn công về phía khí Khai Thiên Phủ.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ không ngừng, có thể thấy khí Khai Thiên Phủ dưới sự tấn công không ngừng lu mờ.

Ròng rã tấn công hơn trăm lần sau đó, khí Khai Thiên Phủ ở khu vực trước mặt Nữ Oa theo đó tan vỡ, hóa thành tinh mạt rơi vãi trong khu vực địa hỏa thủy phong.

"Chặn được rồi sao!" "Không hổ là Thánh nhân!" Thu trọn một màn vào đáy mắt, Hình Hạo đáy mắt tinh quang lóe lên, nhưng cũng không vì thế mà thất vọng.

Dù sao cũng là Thánh nhân, nếu thật sự dễ dàng bị đánh bại như vậy, chẳng phải đại biểu cho Thánh nhân là phế vật sao?

Nhưng nội tâm Hình Hạo lại không có chút sợ hãi nào, ngược lại chiến ý mười phần, ánh mắt khóa chặt trên người Nữ Oa, lực chi pháp tắc quanh thân bốc lên, cầm phủ tiếp tục vung chém: "Khai Thiên Cửu Thức Nhị Phủ Liệt Càn Khôn!" "Khai Thiên Cửu Thức Tam Phủ Toái Tứ Linh!" "Khai Thiên Cửu Thức Tứ Phủ Trảm Hỗn Nguyên!" "..." Trong nháy mắt, khí Khai Thiên Phủ không ngừng chém ra, địa hỏa thủy phong tan vỡ, toàn bộ không gian khu vực đó vỡ nát, bão không gian, bão thời gian hoành hành, có uy thế đáng sợ như

khai thiên tích địa. "Hỗn Độn tan vỡ rồi!" "Thật sự có thể!" Cảnh tượng này khiến Lão Tử và những người khác ở xa trố mắt ngẩn ngơ.

Hình Hạo có thể chém nát Hỗn Độn, nếu cứ tiếp tục duy trì thêm một thời gian, chẳng phải có khả năng khai tịch ra Đại Thiên Thế Giới sao?

Phải biết, năm xưa Hồng Quân Đạo Tổ cũng vậy, bước cuối cùng của Dĩ Lực Chứng Đạo là khai tịch một Đại Thiên Thế Giới trong Hỗn Độn.

Như vậy, chẳng phải Hình Hạo đã có đủ tư bản và khí phách sao? "Có thể!" "Có thể phá vỡ Hỗn Độn!" Nữ Oa cũng kinh ngạc đến ngây người.

Nàng vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại có năng lực triệt để phá nát Hỗn Độn.

Chỉ cần tiếp tục duy trì, chẳng phải có khả năng Chứng Đạo Thành Thánh sao?

Sao lại có thể!

Kẻ này mới chỉ Chuẩn Thánh đại viên mãn, thậm chí còn chưa đạt đến Á Thánh.

Thậm chí vì quá chấn kinh, Nữ Oa còn chưa kịp phản ứng và ngăn cản, Khai Thiên Phủ Khí đã tùy theo đó mà xuất hiện trước người nàng. "Không hay rồi!" Nguy cơ ập đến, Nữ Oa lập tức cảm nhận được sự uy hiếp của Khai Thiên Phủ Khí đối với bản thân.

Nàng không màng tất cả, Nữ Oa vội vàng điều khiển Kim Trâm cản lại Khai Thiên Phủ Khí, đồng thời tâm niệm vừa động, triệu hoán ra một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân. "Không có gì là không thể." Thu trọn cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo thản nhiên cười, ánh mắt nhìn Nữ Oa nói: "Cái gọi là Á Thánh, thực chất cũng không

phải một cảnh giới chân thực!

Thậm chí cái gọi là cảnh giới Chuẩn Thánh cũng chỉ là một tầng thứ khác của Đại La Kim Tiên mà thôi.

Hiện tại Ta đang ở tầng thứ Chuẩn Thánh đại viên mãn, Ta đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, không cần phiền phức như Tam Thi Hợp Nhất, thậm chí không cần đi dung hợp với Hồng Mông Tử Khí.

Nếu không phải Thiên Đạo khống chế Hỗn Độn không thể khai tịch ra Đại Thiên Thế Giới, ngươi nghĩ Ta sẽ không Chứng Đạo Thành Thánh sao?!" Á Thánh không phải một cảnh giới chân thực!

Đồng tử co rút, Lão Tử và Minh Hà ở xa sắc mặt đều biến đổi.

Cả hai đều ở tầng thứ Á Thánh, rõ ràng sự cường đại và đáng sợ của bản thân, tuyệt đối không phải Chuẩn Thánh đại viên mãn bình thường có thể so sánh.

Chương 333

Nhưng Hình Hạo lại nói không phải cảnh giới chân thực, là vì sao?

Á Thánh không chân thực!

Chuẩn Thánh cũng chỉ là một loại khác của Đại La Kim Tiên... "Ăn nói ngông cuồng!" Sắc mặt lạnh đi, Nữ Oa cả người bỗng trở nên vô cùng nóng nảy.

Nàng cảm giác thế giới quan của mình đang sụp đổ.

Lời nói của Hình Hạo càng khiến nàng cảm thấy một tia bất an!

Vốn dĩ nàng cho rằng Thánh Nhân cao cao tại thượng, nhưng giờ xem ra dường như không phải vậy, nếu cảnh giới Á Thánh và Chuẩn Thánh vốn là hư giả, vậy thì...

Nhất thời, Thánh Nhân Chi Lực quanh người Nữ Oa sôi trào, nàng điên cuồng chống đỡ công kích của Khai Thiên Phủ Khí, đồng thời kiều quát một tiếng nói: "Hôm nay Ta sẽ cho ngươi biết Thánh Nhân chi uy!" Cạch cạch!

Tiếng vỡ vụn vang vọng, một đạo Khai Thiên Phủ Khí tùy theo đó mà tan vỡ.

Có thể thấy sức mạnh của Nữ Oa đang từng bước tăng lên, hiển nhiên không thể so sánh với trước đó.

Đặc biệt là ở phía sau, từng đoàn kim sắc đường nét hiện lên bao phủ nàng, cả người hiển lộ vẻ thần thánh bất khả xâm phạm! "Thiên Đạo Chi Lực!" Đồng tử co rút, Hình Hạo ánh mắt tinh quang bắn ra nói: "Giận tím mặt rồi sao?

Ngươi không nghĩ Ta không biết bản chất của Thiên Đạo Thánh

Nhân sao?

Khác với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, các ngươi mượn nhờ Thiên Đạo Chi Lực mới là chân chính tồn tại, vì vậy trong Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh Nhân mạnh hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng ở những nơi Thiên Đạo Chi Lực không thể chạm tới, cái gọi là Thiên Đạo Thánh Nhân chỉ là một trò cười!" Nói đoạn, Hình Hạo ánh mắt tinh quang lóe lên, mạnh mẽ cầm Hỗn Độn Chung nện vào Hỗn Độn Chung, trong miệng bạo quát: "Nữ Oa, nhận rõ hiện thực đi!" Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, Hỗn Độn Chung trấn áp chư thiên chi lực cuộn trào, trong khoảnh khắc đã phong tỏa ức vạn dặm Hỗn Độn.

Giây tiếp theo, khí tức náo động quanh Nữ Oa bỗng khựng lại.

Có thể thấy Thiên Đạo Chi Lực đang dâng trào cũng khựng lại, tuy vẫn gia trì cho Nữ Oa, khiến chiến lực nàng tăng vọt, nhưng đã không còn vẻ khủng bố như trước. "..." Cảnh tượng này lập tức khiến tất cả mọi người ở xa kinh ngạc đến ngây dại.

Thiên Đạo Chi Lực!

Bản chất của Thiên Đạo Thánh Nhân!

Sự phân chia mạnh yếu giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Hình Hạo dùng hành động thực tế của mình để nói cho mọi người biết, Thiên Đạo Thánh Nhân tuy mạnh mẽ nhưng cũng không phải không có cách hạn chế.

Chỉ cần phong tỏa sự liên kết giữa họ và Thiên Đạo, thì cái gọi là Thiên Đạo Thánh Nhân thậm chí còn không bằng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên truyền thống, lời Hồng Quân năm xưa giảng về Thiên Đạo Thánh Nhân bất tử bất diệt, vào khoảnh khắc này trở nên thật nực

cười. "Đáng chết!" "Lại có thể như vậy!" Trong miệng mắng thầm một tiếng, Nguyên Thủy, Thông Thiên sắc mặt lập tức khó coi đến cực điểm.

Không thể chém ra Hồng Mông Tử Khí, có nghĩa là họ chỉ có thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, và từ trước đến nay vẫn luôn cho rằng Thiên Đạo Thánh Nhân mạnh hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng giờ đây Hình Hạo lại thực tế cho họ hiểu, tệ đoan của Thiên Đạo Thánh Nhân lớn đến mức nào, dưới cùng một tầng thứ, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tuyệt đối mạnh hơn, thậm chí... "Hô~" Đồng thời, Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất, Hồng Vân, Minh Hà giờ phút này đều thở phào một hơi.

Ba người trước không bị Hồng Mông Tử Khí giam cầm, con đường họ chọn là Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chứ không phải Thiên Đạo Thánh Nhân.

Minh Hà càng cảm thấy may mắn trong lòng.

Hắn không dám tưởng tượng nếu trước đó mình hấp thu Thiên Đạo Công Đức sẽ biến thành dạng gì, ít nhất tuyệt đối không thể bước lên con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhiều nhất cũng chỉ như Nữ Oa mà trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, trong tình huống không có Hồng Mông Tử Khí liên kết Thiên Đạo, bản thân cũng không có Thiên Đạo Chi Lực gia trì, chiến lực tuyệt đối yếu đến đáng thương. "Không thể nào!" Thiên Đạo Chi Lực gia trì bị phong tỏa, uy thế quanh Nữ Oa đang dâng lên bỗng khựng lại, đôi mắt đẹp khóa chặt trên người Hình Hạo, đầy vẻ khó tin.

Nàng không thể chấp nhận chút nào!

Càng không thể chấp nhận sự thất bại này. "Không có gì là không thể." Thản nhiên cười một tiếng, Hình Hạo một bước đạp ra, cả người lập tức xuất hiện bên cạnh Nữ Oa, Chu Thiên Thần Phủ trong

tay chém ra nói: "Cái gọi là Thiên Đạo Thánh Nhân trong Hồng Hoang quả thực đáng sợ, nhưng hiện tại ngươi đang ở trong Hỗn Độn, sự cường đại của ngươi cũng có giới hạn.

Khai Thiên Cửu Thức - Lục Phủ Đồ Vô Cực!" Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ trên thân quang mang vạn trượng, Khai Thiên Chi Lực, Hỗn Độn Chi Lực và Diệt Thế Chi Lực cuộn trào, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được bao phủ lấy thân phủ.

Ngay sau đó, Chu Thiên Thần Phủ công kích ra, trực tiếp đánh bay Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trước người Nữ Oa, nhát phủ tiếp theo mang theo uy thế hủy thiên diệt địa thẳng tiến đến đầu Nữ Oa. "Hỗn Độn Chung trấn áp!" Không cho nàng bất kỳ cơ hội phản ứng nào, Hình Hạo một lần nữa dùng tay trái gõ Hỗn Độn Chung, dùng uy thế Tiên Thiên Chí Bảo phong tỏa Nữ Oa tại chỗ. "Không!" Nhìn thấy Chu Thiên Thần Phủ sắp chém chết Nữ Oa, một tiếng kêu thét gấp gáp truyền đến từ phía dưới.

Chỉ thấy Phục Hy cấp tốc bay vào Hỗn Độn, nhìn Hình Hạo cầm phủ muốn giết Nữ Oa, ánh mắt hắn muốn nứt ra, trong miệng vội vàng kêu gào: "Hình Hạo Tổ Vu thủ hạ lưu tình!" Phốc xích!

Tiên huyết tung tóe, theo Chu Thiên Thần Phủ hạ xuống, một vệt máu hiện lên trên cổ Nữ Oa, lưỡi phủ cách cổ nàng bảy tấc, nhưng khí phủ cũng đã nhập thịt ba phần.

Không trực tiếp chém đứt đầu nàng, Hình Hạo liếc nhìn Nữ Oa đang kinh hoảng thất sắc, từ từ thu hồi Chu Thiên Thần Phủ nói: "Nữ Oa Đạo hữu, ngươi bại rồi!

Theo ước định trước đó, từ nay về sau Nhân tộc thuộc về Vu tộc Ta, không còn bất kỳ liên quan nào đến ngươi nữa!" Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, Phục Hy đã đến nơi.

Khi nhìn thấy cổ Nữ Oa bị thương, trong mắt hắn hiện lên một tia sợ hãi, hướng Hình Hạo cung kính khom người nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu thủ hạ lưu tình!" Phục Hy không dám tưởng tượng.

Nếu Hình Hạo vừa nãy một phủ chém đầu Nữ Oa, thì hậu quả sẽ thảm khốc đến mức nào.

Chương 334

"Phục Hy Đạo hữu khách khí rồi!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo nhìn Phục Hy nói: "Thiết tha mà nói, bản Tổ Vu há lại làm tổn hại tính mạng Nữ Oa Đạo hữu!

Thiên Đạo bất diệt, Thánh Nhân bất tử, Nữ Oa Đạo hữu sẽ không chết đâu, nhiều nhất cũng chỉ tốn vài vạn năm để sống lại mà thôi." Nói xong, Hình Hạo không ở lại nữa, tâm niệm vừa động tản đi Bàn Cổ Chi Thân khổng lồ, xoay người bay về phía Hồng Hoang.

Thắng bại đã định!

Sự thuộc về của Nhân tộc cũng đã xác định!

Nhất định phải nhanh chóng nắm giữ nó trong tay, để Nhân tộc dung nhập Vu tộc, mượn nhờ khí vận Nhân tộc nhanh chóng hoàn thành mưu đồ, giúp Thập Nhị Tổ Vu Chứng Đạo Thành Thánh.

Chỉ có như vậy, Vu tộc mới có thể quật khởi triệt để, có được quyền tự chủ trước khi một thời đại Thánh Nhân giáng lâm. "Kết thúc rồi!" "Lại nhanh đến thế!" "Tồn tại mạnh mẽ đến nhường nào!" "..." Vào khoảnh khắc đó, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà và những người khác trong Hỗn Độn xa xôi như tỉnh mộng.

Ngây ngốc nhìn bóng Hình Hạo rời đi, nội tâm họ lúc này dấy lên sóng to gió lớn.

Vô luận thế nào!

Thật sự, chuyện này quá chấn động lòng người, còn chấn động hơn cả việc Nữ Oa Chứng Đạo Thành Thánh.

Thánh Nhân!

Thiên Đạo Thánh Nhân đã bại!

Hình Hạo với tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn đã chiến thắng Thiên Đạo Thánh Nhân, mặc dù Nữ Oa chỉ mượn Công Đức phụ trợ hoàn thành Trảm Tam Thi, nhưng cũng không phải tồn tại có thể xem thường. "Hình Hạo Đạo hữu!" Đột nhiên, Minh Hà lập tức hoàn hồn, trong miệng hô hoán một tiếng, ngay lập tức bay về phía Hồng Hoang.

Hắn không kịp chờ đợi muốn hỏi về con đường Chứng Đạo của Hình Hạo, càng không kịp chờ đợi muốn làm rõ mấu chốt về cảnh giới Á Thánh hư giả mà Hình Hạo đã chỉ ra. "Đi!" "Đuổi theo!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng phản ứng lại, sau khi nhìn nhau một cái, lập tức không màng tất cả bay theo sát phía sau.

Dù sao thì họ cũng rõ tình hình hiện tại, cho dù Thiên Đạo Thánh Nhân có thể có tệ đoan, nhưng khao khát Chứng Đạo Thành Thánh của họ lại càng thêm mãnh liệt.

Cùng lúc đó, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng như tỉnh mộng.

Không chút do dự, tất cả đều quay người tiến về Hồng Hoang, đuổi thẳng theo Hình Hạo.

Đến đây, trong toàn bộ Hỗn Độn chỉ còn lại Nữ Oa và Phục Hy.

Đứng sánh vai, Phục Hy tiến lên giúp Nữ Oa chữa trị thương thế, trong miệng nói: "Tiểu muội, không sao chứ?" "Hình Hạo!" Hoàn hồn, Nữ Oa ánh mắt lập tức nhìn về phía Hồng Hoang, trong đôi mắt đẹp tràn đầy bất cam, phẫn nộ và bất lực.

Nàng biết, nàng đã bại rồi!

Mặc dù nàng chưa triệt để nắm giữ sức mạnh Thánh Nhân, nhưng sự cường đại của Hình Hạo là không thể nghi ngờ.

Cuối cùng nếu không phải Hình Hạo thủ hạ lưu tình, thì dù không chết, nàng cũng sẽ phải hao phí vài vạn năm mới có thể khôi phục.

Quan trọng nhất là, một khi nhục thân bị Hình Hạo hủy diệt hoàn toàn, thì cho dù có sống lại, chiến lực và tiềm lực cũng sẽ tiêu hao cạn kiệt.

Nhưng khi nghĩ đến khí vận Nhân tộc sẽ không còn liên quan gì đến mình, lòng biết ơn trong Nữ Oa lập tức tan biến, nàng nắm chặt hai quyền nghiến răng nghiến lợi nói: "Lần sau, lần sau Ta nhất định sẽ đòi lại tất cả những gì ngươi đã nuốt chửng!" Nói xong, Nữ Oa nhìn Phục Hy bên cạnh nói: "Đại ca, chúng ta về thôi!

Em đã đồng ý với Hình Hạo một số việc, cần Thần Đình hiệp trợ!" "Được!" Gật đầu, Phục Hy trong lòng thở phào một hơi.

Hắn thật sự sợ Nữ Oa sẽ không màng tất cả mà đi tìm Hình Hạo chiến đấu một lần nữa.

Ngay lập tức, Phục Hy và Nữ Oa cũng không nán lại, quay người vội vàng bay về phía Hỗn Độn. .....

Bất Chu Sơn, sơn cốc vô danh!

Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo từ trên trời giáng xuống.

Phóng mắt nhìn, có thể thấy trong toàn bộ sơn cốc lúc này có vô số nhà cây tồn tại, Nhân tộc ban đầu ở đây đã phát triển lên quy mô hàng vạn. "Không hổ là Nhân tộc!" "Năng lực sinh sôi nảy nở quả nhiên không thể xem thường!" Thu trọn cảnh tượng vào mắt, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên, đồng thời trong mắt cũng lóe lên một tia phức tạp.

Kiếp trước hắn cũng là Nhân tộc!

Nhưng hiện tại lại là Tổ Vu của Vu tộc, vì để giúp Vu tộc nghịch thiên cải mệnh, nhất định phải hy sinh một phần lợi ích của Nhân tộc. "Thánh Phụ!" Lúc này, một tiếng hô hoán truyền đến.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy vị Nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa nặn ra lúc trước đã xuất hiện trước Hình Hạo, cung kính hành lễ nói: "Nhân tộc chi chủ Thiếu Hạo bái kiến Thánh Phụ!" Thiếu Hạo!

Cái tên không tệ!

Gật đầu, Hình Hạo đánh giá Thiếu Hạo một cái, đã nhiều năm trôi qua, người này vẫn không hề già đi, là Nhân tộc đầu tiên, lại được Công Đức nuôi dưỡng, tu vi ở tầng thứ Chân Tiên cảnh, tuy không cao nhưng cũng có được thọ mệnh lâu dài hơn Nhân tộc bình thường. "Thiếu Hạo!" Sau một chút trầm ngâm, Hình Hạo ánh mắt khóa chặt trên người hắn nói: "Là Nhân tộc chi chủ, ngươi có biết thân phận của Ta không?" "..." Mở miệng, Thiếu Hạo chần chừ nói: "Con biết, Thánh Phụ là Tổ Vu của Vu tộc, cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân Hồng Hoang." "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo không còn giấu giếm nữa, tâm niệm vừa động lấy ra Phong Phiến Ba Tiêu, Thủy Phiến Ba Tiêu và Hỏa Phiến Ba Tiêu đưa ra nói: "Ta muốn thu ngươi làm đồ đệ, thu Nhân tộc nhập Vu tộc, ngươi thấy thế nào?!" Thu ta làm đồ đệ!

Nhân tộc nhập Vu tộc!

Đồng tử co rút, Thiếu Hạo sắc mặt lập tức kinh hỉ.

Vô luận nói gì!

Bởi vì hắn rõ ràng hiện tại Vu tộc là bá chủ đương nhiên của Hồng Hoang, những năm này ở Bất Chu Sơn cũng nhờ sự chiếu cố của người Vu tộc.

Chương 335

Thậm chí khi đối mặt với tình huống yêu thú xâm lược cũng được cường giả Vu tộc giúp đỡ giải quyết, hiện tại nếu Nhân tộc có thể gia nhập Vu tộc, thì đối với Nhân tộc yếu ớt mà nói tuyệt đối là một chuyện đại hảo sự.

Nghĩ vậy, Thiếu Hạo lập tức mở miệng: "Đệ tử Thiếu Hạo bái kiến Sư Tôn!

Con nguyện ý đại biểu Nhân tộc gia nhập Vu tộc của Thánh Phụ!" "Tốt!" Nghe lời này, Hình Hạo đại hỉ.

Hắn vung tay lớn trao ba mặt quạt Ba Tiêu cho Thiếu Hạo, tâm niệm vừa động cũng truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công và Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến cho hắn.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Thiếu Hạo, từ hôm nay ngươi chính là đệ tử thân truyền thứ tư dưới trướng Hình Hạo Ta!

Sau khi Nhân tộc nhập Vu tộc, Vu tộc sẽ không cường hành tước đoạt quyền thống trị chủng tộc, Vu tộc sẽ cung cấp vũ lực che chở, Nhân tộc thì phải làm công tác hậu cần trong khả năng của mình!

Tương tự, Vu tộc Ta cũng sẽ truyền thụ Nhân tộc tu tiên chi pháp, nếu tiềm lực không đủ để tu tiên cũng có thể học kỹ xảo võ đạo của Vu tộc Ta, cường hóa thể phách nhập đạo!" Nghe vậy, Thiếu Hạo càng thêm hỉ duyệt.

Có lời hứa này của Hình Hạo, tương lai và an toàn của Nhân tộc đều được bảo đảm. "Đa tạ Sư Tôn!" Cung kính hành lễ, Thiếu Hạo trực tiếp nói: "Con bây giờ sẽ đi truyền tin tức này cho tộc nhân, chính thức dẫn dắt Nhân tộc gia nhập Vu tộc!" "Tốt!" Khóe miệng nhếch

lên, Hình Hạo cũng không ngờ mọi việc lại thuận lợi thành công đến vậy.

Ngay lập tức, hắn vẫy vẫy tay nói: "Đi đi, vi sư ở khu vực kia chờ!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Thiếu Hạo không nán lại nữa, sau khi hành lễ với Hình Hạo, liền xoay người vội vàng rời đi.

Đợi hắn rời đi, Hình Hạo cũng không nán lại, lướt mình xuống một khu vực không xa, trong lòng bắt đầu suy nghĩ về việc xử lý Nhân tộc tiếp theo.

Hắn xem xét, Nhân tộc tuy có Tiên Thiên Đạo Thể tiềm lực không tệ, nhưng cũng yếu ớt, trong tình huống như vậy, cho dù có Vu tộc che chở, nhưng cũng khó mà trưởng thành trong thời gian ngắn.

Nhưng một khi có Vu tộc che chở, dân số Nhân tộc lại có thể phát triển mạnh mẽ, khi đó đối với cả Nhân tộc và Vu tộc đều có lợi lớn.

Đặc biệt, sự xuất hiện của Nhân tộc có thể giảm đáng kể vấn đề thiếu thốn lương thực và các vật phẩm khác trong nội bộ Vu tộc, dù sao nếu để họ phụ trách canh tác, thì hoàn toàn có thể nuôi sống Vu tộc tử dân và tộc nhân Nhân tộc.

Xùy!

Xùy!

Lúc này, vài tiếng xé gió tùy theo đó mà vang vọng.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân chín người tùy theo đó mà đến. "Hình Hạo Đạo hữu!" "Hình Hạo Đạo hữu!" "..." Khi nhìn thấy Hình Hạo, Tam Thanh và những người khác lập tức sáng mắt, lập tức lướt đến khu vực bên cạnh hắn, sau khi ôm quyền hành lễ, liền mở miệng nói: "Chúc mừng Hình Hạo Đạo hữu chiến thắng Nữ Oa!

Hình Hạo Đạo hữu, trận chiến trước đó thật sự khiến chúng ta mở rộng tầm mắt, có thể chiến thắng Thánh Nhân, quả thật đáng bội phục!

Hình Hạo Đạo hữu..." Ta đi!

Cái lũ này tình huống gì vậy!

Lại bắt đầu thổi phồng Ta!

Trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, Hình Hạo vạn vạn không ngờ Tam Thanh và những người khác lại sẽ thổi phồng mình.

Không chỉ thổi phồng, mà còn cho thấy mức độ chấn động của trận chiến trước đó, thậm chí có thể mơ hồ cảm nhận được, sau chuyện này, trong Hồng Hoang dù có ai Chứng Đạo Thành Thánh cũng không dám tùy tiện gây sự nữa.

Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không giải thích.

Mục đích xuất thế lần này là trấn áp Hồng Hoang, mọi người kiêng dè như vậy, càng thuận tiện cho hắn hành động. "Chư vị Đạo hữu khách khí rồi!" Thản nhiên cười một tiếng, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Lần này Nữ Oa chỉ là chưa nắm rõ việc vận dụng Thiên Đạo Chi Lực mà thôi!

Đợi nàng triệt để ổn định cảnh giới, nắm vững việc vận dụng Thiên Đạo Chi Lực, lần sau sẽ không dễ dàng kết thúc như vậy đâu!" Thiên Đạo Chi Lực!

Quả thực không thể xem thường!

Gật đầu, Tam Thanh và những người khác tùy theo đó mà nhận định lời nói của Hình Hạo là đúng.

Họ cũng đã chứng kiến những sản vật do Thiên Đạo thôi sinh ra, tuy chiến đấu quả thật có nhiều "thủy phần" (dư thừa, không thực

chất), nhưng lực hồi phục và sức mạnh của từng cái cũng không thể xem thường. "Hình Hạo Đạo hữu!" Lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không nhịn được nữa, một bước tiến lên nói: "Xin Đạo hữu truyền cho hai chúng ta Chứng Đạo Thành Thánh chi pháp!" Lời này vừa ra, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác đều đồng tử co rút.

Vạn vạn không ngờ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại trực tiếp đến thế.

Nhưng không phải trước đó Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dường như đã ở bên cạnh Hình Hạo sao, trong lòng họ cũng tùy theo đó mà hoảng hốt nhận ra.

Ngay sau đó, mọi người vô thức nhìn về phía Hình Hạo, dù sao Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là Thiên Định Thánh Nhân, rốt cuộc có thể Chứng Đạo Thành Thánh được không?

Hay là, nên Chứng Đạo Thành Thánh như thế nào?

Có thể lấy đó làm gương không? "Hai vị Đạo hữu đã suy nghĩ kỹ rồi sao!" Trong mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Một khi Chứng Đạo Thành Thánh, công đức mà hai vị cần không ít đâu, cái giá phải trả cũng không nhỏ." Quả thực!

Theo Hình Hạo thấy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề Chứng Đạo Thành Thánh chỉ có cách phát hạ Tứ Thập Bát Hoành Nguyện!

Nhưng Tứ Thập Bát Hoành Nguyện đó há lại có thể tùy tiện phát ra được?

Ứng trước công đức nhất định phải trả, trước khi chưa hoàn thành Tứ Thập Bát Hoành Nguyện, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người sẽ không có bất kỳ khả năng siêu thoát nào. "Hai chúng ta đã nghĩ kỹ rồi!" Không chút do dự, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức mở miệng nói: "Xin Hình Hạo Đạo hữu chỉ điểm!

Vô luận khó khăn đến mức nào, sư huynh đệ hai chúng ta cũng sẽ không từ bỏ." Không còn cách nào, tình hình hiện tại quả thực không tốt.

Tây Bộ Hồng Hoang bị Ma Đạo chiếm cứ, Tu Di Sơn cũng không còn, khí vận Tây Bộ Hồng Hoang cũng biến mất, nếu cứ theo quy củ mà tu luyện, thì có lẽ tất cả Thiên Định Thánh Nhân của Hồng Hoang đều không thể Chứng Đạo thành công.

Dù sao thì, hiện tại mới chỉ có Nữ Oa Chứng Đạo Thành Thánh.

Chương 336

Chỉ cần sư huynh đệ hai người đi trước chúng thần một bước hoàn thành Chứng Đạo, thì không nói đến việc lấy lại toàn bộ khí vận Tây Bộ Hồng Hoang, nhưng đoạt lại Tu Di Sơn thì vẫn có khả năng. "Ta biết rồi!" Gật đầu, Hình Hạo cũng nhìn ra tâm tư của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lập tức mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, vậy Ta sẽ truyền thụ Chứng Đạo Thành Thánh chi pháp cho hai vị Đạo hữu!" Nói đoạn, Hình Hạo cũng không trì hoãn nữa, tâm niệm vừa động ngưng tụ phương pháp kiến lập Tây Phương Giáo, phát Tứ Thập Bát Hoành Nguyện thành một luồng, trực tiếp đánh vào thức hải của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề. "..." Cảnh tượng này lập tức khiến Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất và những kẻ âm thầm rình mò nơi đây ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại trực tiếp dùng phương thức thần thức truyền thừa để truyền phương pháp cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, chẳng phải không đợi hai người họ hoàn thành Chứng Đạo Thành Thánh, thì những người khác cũng không thể biết, càng không thể thử trước sao?

Nhất thời, Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy tốt, nhưng sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lại khó coi đến cực điểm.

Chuyện đến nước này, tuyệt đối có lý do để tin rằng Hình Hạo cố ý làm vậy.

Vô luận Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hay Nữ Oa, đều phải đáp ứng điều kiện của Hình Hạo mới có được Chứng Đạo Thành Thánh chi pháp.

Như vậy, nếu những người khác muốn có được Chứng Đạo Thành Thánh chi pháp, thì cũng nhất định phải đáp ứng điều kiện của Hình Hạo, thậm chí...

Tách tách!

Tách tách!

Lúc này, từng trận tiếng bước chân gấp gáp vang vọng.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy vô số người Nhân tộc dày đặc dưới sự dẫn dắt của Thiếu Hạo đang vội vã kéo đến.

Không lâu sau, đám đông tùy theo đó mà tụ tập ở đây. "...Nhân tộc!" Nhìn cảnh tượng này, Tam Thanh và những người khác sắc mặt hơi đổi.

Họ cũng nhìn ra sự lớn mạnh của số lượng Nhân tộc, trong thời gian ngắn, số lượng Nhân tộc đã tăng trưởng hơn mười mấy lần.

Quan trọng nhất là, tất cả đều có thể rõ ràng cảm nhận được, Nhân tộc bản thân có tiềm lực lớn, cái dạng Tiên Thiên Đạo Thể bẩm sinh đó, quả thực tốt hơn quá nhiều, quá nhiều so với sinh linh Hồng Hoang. "Bái kiến Thánh Phụ!" "Bái kiến Thánh Phụ!" "..." Lúc này, vô số người Nhân tộc dày đặc quỳ bái trước Hình Hạo, tư thái thành kính, trong mắt đầy vẻ hướng vọng.

Đợi tiếng hô hoàn tất, ở phía trước nhất, Thiếu Hạo dẫn theo vài lão giả tóc bạc phơ tiến lên, trong miệng cao hô: "Nhân tộc chúng con nguyện ý gia nhập Vu tộc, từ nay về sau lấy Vu tộc làm chủ!" "Nhân tộc chúng con nguyện ý gia nhập Vu tộc, từ nay về sau lấy Vu tộc làm chủ!" "..." Oanh long long!

Oanh long long!

Cùng với tiếng nói của Thiếu Hạo và những người khác rơi xuống, bầu trời Bất Chu Sơn lập tức vang vọng tiếng sấm sét nổ tung.

Có thể thấy Thiên Đạo Chi Nhãn ngưng tụ trong Thái Cổ Tinh Vực, phẫn nộ nhìn chằm chằm vùng Bất Chu Sơn, vô biên lôi đình nhảy múa, như muốn hủy diệt tất cả. "Thiên Đạo!" Ngẩng đầu nhìn

thoáng qua bầu trời, Hình Hạo trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, ngẩng đầu nói: "Muốn ngăn cản sao?

Đáng tiếc, đã chậm một bước!" Gầm!

Dường như để chứng thực lời Hình Hạo, một tiếng long ngâm đột nhiên vang vọng từ hướng Bàn Cổ Điện của Vu tộc.

Cùng với Khí Vận Chân Long xông thẳng lên trời, khí vận Vu tộc và Nhân tộc tùy theo đó mà hòa hợp làm một, lấy Vu tộc làm chủ.

Cũng trong khoảnh khắc đó, Tiên Thiên Trọc Khí hạo hãn tùy theo đó mà dâng lên, trong khoảnh khắc sát khí trùng thiên, thân ảnh Đế Giang đột nhiên xuất hiện trên bầu trời. "Phá!" Hát nhẹ một tiếng, khí thế quanh người Đế Giang bùng phát, một luồng uy áp hạo hãn dâng lên, tu vi hắn tùy theo đó mà thành công bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên Địa.

Vừa mới bắt đầu, cùng với khí vận Vu tộc nhanh chóng tăng trưởng, uy thế trên người Đế Giang cũng càng lúc càng mạnh mẽ; Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhị Trọng!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tam Trọng!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng!

Cho đến khi đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng, cảnh giới của Đế Giang mới đột ngột dừng lại, Khí Vận Chân Long của Vu tộc gào thét, quanh quẩn thân thể hắn, cả người hắn lúc này uy phong lẫm liệt.

Nhất thời, Hồng Hoang sôi trào.

Dị tượng thiên địa dâng lên, uy áp của Đế Giang tùy theo đó mà cuộn trào, trong miệng bạo quát: "Ta là Đế Giang, nay Chứng Đạo Hỗn Nguyên!

Ngay hôm nay, Ta sẽ từ nhiệm chức vụ Vu Đế để trở về danh xưng Tổ Vu, truyền lại vị Vu Đế cho Nhị đệ Chúc Cửu Âm của Ta!" Nhất thời, thiên địa sôi trào!

Khí Vận Chân Long của Vu tộc gào thét, bay thẳng về một hướng.

Giây tiếp theo, một tiếng rống trầm vang vọng.

Có thể thấy Chúc Cửu Âm hiển hóa ra Tổ Vu Chân Thân, vô biên khí vận gia trì lên người, đồng thời khí tức quanh người hắn bắt đầu nhanh chóng tăng lên; Chuẩn Thánh Viên Mãn!

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!

Cho đến khi đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, uy áp trên người Chúc Cửu Âm mới dịu xuống, cả người uy thế vô song, chỉ còn một bước là có thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên.

Đến đây, tiếng hô hoán của các Vu tộc tu sĩ tùy theo đó mà vang vọng: "Bái kiến Vu Đế!

Bái kiến Vu Đế! ..." Chúc Cửu Âm kế thừa vị Vu Đế của Đế Giang, thành công hoàn thành chuyển giao khí vận, chỉ cần có đủ khí vận gia trì bản thân, Chứng Đạo Thành Thánh gần như không có bất kỳ vấn đề gì.

Thậm chí một khi Vu tộc duy trì tình hình khí vận hiện tại, cho Chúc Cửu Âm một đoạn thời gian cũng có thể tùy theo đó mà Chứng Đạo Thành Thánh, sự quật khởi của Vu tộc sẽ không thể ngăn cản. "Đáng chết, lại có thể như vậy!" "Khí Vận Chứng Đạo, đây mới là bản chất của Khí Vận Chứng Đạo!" "Có thể truyền thụ lẫn nhau, Vu tộc bất bại, sẽ có vô số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tùy theo đó mà ra đời, điều này có thể sao!" "..." Cảnh tượng này khiến chúng sinh Hồng Hoang sôi trào, từng người một há hốc mồm, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Đặc biệt là những kẻ đứng đầu các đại thế lực, lúc này từng người một đều kích động.

Bản chất của Khí Vận Chứng Đạo đã bị tiết lộ!

Chương 337

Chỉ cần khí vận bản thân đủ mạnh, thì hoàn toàn có thể kế thừa và sử dụng để hoàn thành Chứng Đạo.

Đối với tu sĩ mà nói, tuyệt đối là một sự dụ hoặc cực lớn, thậm chí là một sự dụ hoặc không thể từ chối.

Nhất thời, Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc, Huyền Vũ tộc, Bạch Hổ tộc, Thiên Đình, Thần Đình, Yêu tộc, thậm chí các thế lực còn lại đều rục rịch.

Chuyện đến nước này, mọi người đều nhìn ra được cái lợi của Khí Vận Chứng Đạo.

Hợp lại thì cả hai đều lợi, nếu các đại thế lực tập hợp lại liên thủ, thì việc trở thành một phương bá chủ sẽ không có vấn đề gì, dưới sự tư dưỡng khí vận không ngừng, hy vọng Chứng Đạo Thành Thánh cũng sẽ lớn hơn ba phần.

Dù sao Đế Giang cũng không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng lại hoàn thành Chứng Đạo, cho dù không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có thể ngang hàng với họ. "Thiên Đạo, cút cho Ta!" Lúc này, tiếng bạo hát của Đế Giang đột nhiên vang vọng khắp Bất Chu Sơn.

Giây tiếp theo, một thanh không gian cự kiếm ngưng tụ trong tay, Đế Giang cả người lúc này nhìn qua uy thế vô song, vượt xa Nữ Oa đã Chứng Đạo trước đó. "Trảm!" Hát nhẹ một tiếng, Đế Giang cầm kiếm vung chém, Không Gian Pháp Tắc Chi Lực nhảy múa, kiếm khí phá không trực tiếp oanh kích lên Thiên Đạo Chi Nhãn trong Thái Cổ Tinh Vực.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng oanh minh chấn động muốn điếc tai vang vọng, có thể thấy vô số tinh thần trong Thái Cổ Tinh Vực trong khoảnh khắc đó tan vỡ, Thiên Đạo Chi Nhãn cũng bị hủy diệt hoàn toàn.

Đợi làm xong tất cả, Đế Giang tản đi không gian cự kiếm trong tay, một cái loé thân liền tùy theo đó mà biến mất giữa không trung Bất Chu Sơn.

Đến đây, Hồng Hoang trở về yên tĩnh.

Nhưng dưới không khí tĩnh lặng, từng dòng chảy ngầm tùy theo đó mà cuộn trào, các chủ nhân đại thế lực bắt đầu đi lại trao đổi, bắt đầu thương nghị quyết định liên hợp. "Thành công rồi!" Nhìn cảnh tượng này, Hình Hạo nhe răng cười.

Hắn biết, mưu đồ cuối cùng cũng thành công rồi.

Đế Giang Chứng Đạo Thành Thánh!

Chúc Cửu Âm kế nhiệm chức vụ Vu Đế, thành công hoàn thành việc chuyển giao khí vận.

Nếu không ngoài dự đoán, chỉ cần Vu tộc tiếp tục duy trì, thậm chí ngày càng lớn mạnh, thì có thể sản xuất hàng loạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ cần Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đủ nhiều, thì cái gọi là Thiên Định Thánh Nhân của Đạo Ma nhị đạo chỉ là một trò cười.

Cho dù trong Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh Nhân mạnh hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ba phần, nhưng đó cũng chỉ là đối với người bình thường, không thể nhằm vào Vu tộc.

Dù sao Bất Chu Sơn tồn tại, ý chí Bàn Cổ bất diệt, Vu tộc sẽ không bị Thiên Đạo áp chế, trong cùng tình huống sức mạnh, chiến

lực của Thiên Đạo Thánh Nhân so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên còn yếu hơn ba phần. "Hình Hạo Đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử một bước tiến lên bên cạnh Hình Hạo, ôm quyền hành lễ nói: "Sự quật khởi của Vu tộc thế không thể ngăn cản, không biết Đạo hữu tiếp theo có tính toán gì?" Lời này vừa ra, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác cũng đều nhìn về phía Hình Hạo.

Đế Giang Chứng Đạo!

Chúc Cửu Âm trở thành Vu Đế đời thứ hai, trong tình huống như vậy, Vu tộc sẽ thế không thể ngăn cản, thậm chí... "Tính toán!" Thản nhiên cười một tiếng, Hình Hạo nhìn Lão Tử bên cạnh nói: "Người không phạm Ta, Ta không phạm người, người nếu phạm Ta, trảm tận sát tuyệt!

Vu tộc Ta không gây sự nhưng cũng không sợ sự, nếu có kẻ dám trèo lên đầu Vu tộc Ta, thì phải chuẩn bị sẵn sàng chịu đựng nộ hỏa của Vu tộc Ta.

Lão Tử Đạo hữu, Ta có thể truyền cho ngươi phương pháp Chứng Đạo nhanh chóng, nhưng điều kiện là ngươi phải cho Ta mượn Thái Cực Đồ ba ngàn năm, ngươi có nguyện ý không?" Thái Cực Đồ!

Tạm mượn ba ngàn năm!

Ngây người, Lão Tử không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Hình Hạo.

Theo hắn biết, trên người Hình Hạo Tiên Thiên Chí Bảo không ít, thậm chí có cả Hỗn Độn Chung, theo lý mà nói, một Thái Cực Đồ nhỏ nhoi này Hình Hạo không thể nào xem trọng mới đúng.

Tạm mượn ba ngàn năm, kẻ này lại đang mưu đồ gì?

Mặc dù nghi hoặc, nhưng Lão Tử cũng không chút do dự gật đầu nói: "Tốt, Ta đồng ý!

Chỉ cần Hình Hạo Đạo hữu nói cho Ta phương pháp Chứng Đạo

chính xác, đừng nói ba ngàn năm, thời gian lâu hơn cũng có thể!" Nói đoạn, Lão Tử cũng không trì hoãn, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ đưa ra nói: "Hình Hạo Đạo hữu, đây!" "Tốt!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo vươn tay nhận lấy Thái Cực Đồ, sau đó ánh mắt nhìn về phía Lão Tử nói: "Nếu Đạo hữu đã tín nhiệm Ta như vậy, vậy Ta cũng không giấu giếm nữa, bây giờ sẽ truyền Chứng Đạo chi pháp cho Đạo hữu!

Còn việc Đạo hữu có lựa chọn làm như vậy hay không, thì xem bản thân ngươi!" Nói xong, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp truyền thụ cho Lão Tử các bước kiến lập Nhân Giáo đạo thống, dẫn dắt khí vận Nhân tộc Chứng Đạo.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo không đợi Lão Tử hoàn hồn, ánh mắt tùy theo đó nhìn về phía Nguyên Thủy và Thông Thiên không xa nói: "Nguyên Thủy Đạo hữu, Ta có Chứng Đạo Thành Thánh chi pháp, ngươi có nguyện ý cho Ta mượn Bàn Cổ Phiên ba ngàn năm không?

Thông Thiên Đạo hữu, Ta có Chứng Đạo Thành Thánh chi pháp, ngươi có nguyện ý đưa Lục Hồn Phiên cho Ta không?" Bàn Cổ Phiên!

Lục Hồn Phiên!

Nghe lời Hình Hạo, trong mắt Nguyên Thủy và Thông Thiên đều hiện lên một tia kinh ngạc. "Ta đồng ý!" Ngay sau đó, Thông Thiên lập tức hoàn hồn, không chút do dự gật đầu đồng ý.

Đùa cợt!

Một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhỏ nhoi, cho dù có tốt đến mấy, so với Chứng Đạo Thành Thánh cũng không có bất kỳ tính khả so nào.

Hình Hạo không đòi Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, rõ

ràng là hắn không xem trọng vật này, điều đó cũng khiến Thông Thiên trong lòng thở phào một hơi.

Dù sao, khao khát Chứng Đạo Thành Thánh là để bảo vệ Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, hai vật này mới là quan trọng nhất.

Nghĩ vậy, Thông Thiên không chút do dự tùy theo đó lấy ra Lục Hồn Phiên ném cho Hình Hạo nói: "Hình Hạo Đạo hữu, vật này thuộc về ngươi, xin truyền cho Ta Chứng Đạo Thành Thánh chi pháp!" Bốp!

Chương 338

Vươn tay tóm lấy Lục Hồn Phiên, Hình Hạo trong mắt tinh quang lóe lên, trong lòng thầm nói: "Cuối cùng cũng có được!

Vật được xưng là lợi khí có thể đồ sát Thánh Nhân, chỉ cần có thể tế luyện một phen, thì..." Nghĩ đến đây, Hình Hạo không trì hoãn nữa, tâm niệm vừa động trực tiếp truyền thụ cho Thông Thiên kế sách thành lập Tiệt Giáo, dùng Thiên Đạo Công Đức dẫn động Bàn Cổ Khai Thiên Công Đức, từ đó phụ trợ Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Đến đây, Thông Thiên tinh thần chấn động, lập tức như Lão Tử mà rơi vào trầm mặc, bắt đầu chỉnh lý và suy diễn Chứng Đạo chi pháp đó.

Tuy nhiên hắn tin tưởng Hình Hạo!

Nhưng nếu không thể thành công, thì tất cả đều không có ý nghĩa gì để nói.

Vì vậy, vô luận Lão Tử, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trong tình huống chưa nắm chắc đều sẽ không mạo hiểm sử dụng. "..." Cảnh tượng này lập tức khiến Nguyên Thủy ngây người.

Lão Tử, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đã được Hình Hạo chỉ điểm, trong tình huống như vậy, hắn nên lựa chọn thế nào?

Đồng ý điều kiện của Hình Hạo?

Không đồng ý?

Nhất thời, nội tâm Nguyên Thủy tùy theo đó mà rơi vào sự rối rắm.

Đối với điều này, Hình Hạo cũng không sốt ruột, hắn nhìn ra Lão Tử và những người khác khó mà hồi phục trong thời gian ngắn, trong

tình huống như vậy, Nguyên Thủy không có chỗ để lựa chọn.

Nghĩ vậy, Hình Hạo ánh mắt tùy theo đó nhìn về phía Hồng Vân nói: "Hồng Vân Đạo hữu, bên kia chuẩn bị thế nào rồi?" "Đã chuẩn bị gần xong rồi!" Một bước tiến lên, Hồng Vân ôm quyền hành lễ nói: "Chỉ cần chuẩn bị thêm một đoạn thời gian nữa, chắc chắn có thể hoàn thành bước mà Đạo hữu đã giảng thuật!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo trong mắt tinh quang lóe lên.

Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử đều đi con đường Khí Vận Chứng Đạo chi pháp, một khi hai người trở thành một phương lão tổ liên hợp lại với nhau, thì cho dù lượng kiếp này khó mà Chứng Đạo Thành Thánh, nhưng lượng kiếp kế tiếp tuyệt đối không có bất kỳ vấn đề gì.

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Như vậy, Đạo hữu phải tăng nhanh tốc độ rồi, lượng kiếp đã đến, đại chiến sắp xảy ra, không có đủ sức mạnh thì ngay cả tự vệ cũng khó khăn!" "Vâng!" Đáp một tiếng, sắc mặt Hồng Vân lập tức trở nên nghiêm túc.

Hắn cũng nghe ra ý nghĩa đằng sau lời nói này của Hình Hạo.

Trong tình huống như vậy, thật sự không thể có chút lơi lỏng nào, nếu không thì cũng có khả năng thân tử đạo tiêu. "Hình Hạo Đạo hữu!" Thấy vậy, Nguyên Thủy sốt ruột rồi.

Tuy Hồng Vân không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng trước đó đã chứng kiến tình huống Khí Vận Chứng Đạo của Đế Giang, vì vậy, trong tình huống như vậy, không chừng Hồng Vân cũng có thể tùy theo đó mà Chứng Đạo Hỗn Nguyên.

Nghĩ vậy, Nguyên Thủy cũng không màng tất cả, lập tức triệu hoán ra Bàn Cổ Phiên, sau một chút chần chừ, liền tiện tay ném cho Hình Hạo nói: "Bàn Cổ Phiên cho Đạo hữu mượn, xin Đạo hữu truyền cho Ta Chứng Đạo chi pháp!" "Tốt!" Cười ha ha một tiếng, Hình Hạo vươn tay tóm lấy Bàn Cổ Phiên đang bay tới, nội tâm lúc

này kích động vạn phần.

Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên đều đã có trong tay.

Trong tình huống như vậy, hoàn toàn có thể triệt để ngưng tụ hư ảnh Bàn Cổ Phủ trong Bàn Cổ Điện, khi đó có Bàn Cổ Phủ gia trì, càng có khả năng nắm chắc Chứng Đạo Thành Thánh.

Dù sao Hỗn Độn Châu đã hoàn chỉnh, tu vi cũng đã đạt đến cực hạn Chuẩn Thánh đại viên mãn, chỉ cần hoàn thành Khai Thiên Tích Địa, thì sẽ càng thêm cường đại.

Nghĩ vậy, Hình Hạo cố nén xung động muốn ngửa mặt lên trời cười lớn, tâm niệm vừa động tùy theo đó lại truyền một phần thông tin đã cho Thông Thiên cho Nguyên Thủy.

Đến đây, Nguyên Thủy không còn trì hoãn, sau khi có được tin tức ấn ký, lập tức tùy theo đó mà thiền ngộ. "Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, Minh Hà đi đến bên cạnh Hình Hạo, khẽ nhíu mày nói: "Ngài giúp họ Chứng Đạo Thành Thánh, không sợ sẽ xảy ra ý ngoài sao?" Ý ngoài!

Điều đó không tồn tại!

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo nhìn Minh Hà nói: "Minh Hà, cơ duyên của ngươi cũng sắp giáng lâm!

Đợi sau khi Chứng Đạo Thành Thánh, chắc chắn có thể tiến thêm một bước nữa!" Ừm!

Ta cũng có cơ duyên!

Lông mày khẽ nhướn, Minh Hà lập tức kích động.

Hắn đi con đường sát đạo, hiện tại ở tầng thứ Á Thánh, có chiến lực sánh ngang Thánh Nhân.

Nếu lại tiến thêm một bước nữa, thì cho dù không thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên, chỉ sợ cũng sẽ không kém bao nhiêu, thậm chí tương lai

giao phong với Thánh Nhân cũng sẽ không có áp lực quá lớn.

Nghĩ vậy, Minh Hà lập tức gật đầu nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm, Ta rất mong chờ!" Nói xong, ánh mắt hắn tùy theo đó nhìn về phía Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề năm người.

Dù sao Hình Hạo đã nói, cơ duyên sau khi năm người họ Chứng Đạo sẽ giáng lâm, không thể để họ lười biếng. "Hình Hạo Đạo hữu!" "Rốt cuộc là vì sao lại như vậy!" "Ngài thật sự muốn một lần làm loạn Hồng Hoang mới chịu dừng sao?" Cảnh tượng này khiến Đông Hoàng Thái Nhất ở xa sắc mặt nhất thời biến ảo bất định.

Tận mắt chứng kiến tình huống Hình Hạo giúp đỡ Tam Thanh và những người khác, nội tâm hắn cảm thấy nguy cơ và bất an.

Tam Thanh Chứng Đạo thì cũng thôi, nhưng nếu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề Chứng Đạo, thì đối với Yêu tộc tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Dù sao hai huynh đệ họ năm xưa quan hệ với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không tốt.

Thêm nữa hiện tại Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở trong Thiên Đình, cùng dưới Huyền Môn Đạo Giáo, một khi hai người họ giúp Đông Vương Công, thì...

Cảnh tượng này, Hình Hạo nhìn trong mắt.

Nhưng cũng không quá để ý.

Dù sao trong tình huống như vậy, hắn sẽ không còn mưu đồ như ngày xưa nữa, thế giới Hồng Hoang, cường giả vi tôn, nắm đấm lớn mới là đạo lý cứng.

Khi đã minh ngộ bản chất lượng kiếp không phải xuất phát từ thế lực, mà từ Thiên Đạo, nội tâm hắn càng rõ ràng hơn nên hành động như thế nào.

Nghĩ vậy, Hình Hạo vô thức nhìn về phía Lão Tử và năm người không xa.

Nếu không ngoài dự đoán, đợi ai trong năm người đó suy diễn xong trước, thì sẽ Chứng Đạo Thành Thánh trước.

Chương 339

"Hô~" Trong tình huống như vậy, Lão Tử lập tức hoàn hồn, trong miệng nặng nề thở ra một ngụm trọc khí, đồng thời chậm rãi mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu, ngươi xác định nguyện ý nhượng lại một phần khí vận sao?" "Tự nhiên!" Thản nhiên cười một tiếng, Hình Hạo rõ ràng ý của Lão Tử, thản nhiên cười nói: "Là cái giá, Đạo hữu cũng phải che chở mới được.

Nếu Đạo hữu không thể đáp ứng, thì chuyện đó cũng không có bất kỳ khả năng thành công nào." Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh lặng như tờ.

Ánh mắt của Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác đều nhìn về phía Lão Tử, muốn xem hắn sẽ lựa chọn thế nào.

Thậm chí cả Hình Hạo cũng không ngoại lệ.

Dù sao một khi Lão Tử đáp ứng che chở Nhân tộc, thì vị ấy không thể thờ ơ với Nhân tộc.

Hình Hạo không phải Nữ Oa, sẽ không bỏ mặc Nhân tộc, Nhân tộc đã gia nhập Vu tộc, cũng có nghĩa là trên một ý nghĩa nào đó, Lão Tử phải đứng về một phía, thậm chí giúp đỡ Vu tộc. "Tốt!" Đáp một tiếng, Lão Tử sắc mặt biến đổi vài lần, sau đó ánh mắt tùy theo đó khóa chặt trên người Thiếu Hạo và những người Nhân tộc khác, hít sâu một hơi, một bước tiến lên nói: "Ta là Thái Thanh Lão Tử, hôm nay trong Nhân tộc lập Nhân Giáo, dùng Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp và Thái Cực Đồ trấn áp khí vận, từ nay về sau gánh vác trách nhiệm giáo đạo và che chở Nhân tộc, xin Thiên Đạo chứng giám!" Oanh long long!

Oanh long long!

Cùng với lời nói của Lão Tử, trên bầu trời vang vọng tiếng oanh minh chấn động muốn điếc tai.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy tử khí đông lai vạn vạn dặm, vô biên Công Đức Chi Khí tùy theo đó mà dâng lên.

Giây tiếp theo, vô biên công đức tùy theo đó mà rơi xuống, bay thẳng về phía Lão Tử. "Không xong rồi!" Nhìn cảnh tượng này, Lão Tử sắc mặt trầm xuống.

Hắn rõ ràng tuyệt đối không thể tiếp nhận Thiên Đạo Công Đức, nếu không thì đối với bản thân sẽ nguy hại cực lớn. "Đi!" Trong miệng hát nhẹ một tiếng, Lão Tử trực tiếp tùy theo đó ném Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ra.

Trong khoảnh khắc, vô biên Công Đức Chi Khí tùy theo đó mà va chạm với Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, Lão Tử cả người hai mắt tinh quang bắn ra, đồng thời nhảy vọt đến khu vực bên cạnh Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, hai tay kết pháp ấn hát nhẹ: "Thiên Địa Huyền Hoàng, công đức luân chuyển, Đẩu Chuyển Tinh Di Chi Thuật tụ!" Ong ong!

Ong ong!

Tiếng ong minh chói tai vang vọng, có thể rõ ràng thấy Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp trong khoảnh khắc đó rực rỡ, vô biên quang huy bắn ra, Bàn Cổ Khai Thiên Công Đức vốn tồn tại bên trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp đã được dẫn đạo ra, nhanh chóng dũng mãnh chảy vào thể nội Lão Tử.

Cũng trong khoảnh khắc đó, khí tức huyền diệu khó lường quanh Lão Tử tùy theo đó mà dâng lên, vô biên Khai Thiên Công Đức bắt đầu giúp hắn cảm ngộ Không Gian Pháp Tắc, khí tức quanh người hắn nhanh chóng bắt đầu tăng lên: Á Thánh Hậu Kỳ!

Á Thánh Viên Mãn!

Á Thánh Đại Viên Mãn!

Cho đến khi đạt đến tầng thứ Á Thánh Viên Mãn, khí tức náo động trên người Lão Tử mới chậm lại.

Thiên Đạo Công Đức kia toàn bộ bị Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp hấp thu, trong đó Bàn Cổ Khai Thiên Công Đức cũng tùy theo đó mà triệt để bị Lão Tử luyện hóa sạch sẽ. "Phá cho Ta!" Lúc này, đôi mắt Lão Tử đang nhắm chặt đột nhiên mở ra, hai tay kết pháp ấn bạo hát, đồng thời một luồng khí tức đáng sợ lập tức cuộn trào.

Rắc một tiếng, tu vi Lão Tử bước vào Hỗn Nguyên!

Ngay sau đó, từng luồng khí tức mạnh mẽ tùy theo đó mà dâng lên, tu vi hắn nhanh chóng tăng lên: Hỗn Nguyên Nhất Trọng!

Hỗn Nguyên Nhị Trọng!

Hỗn Nguyên Tam Trọng!

Hỗn Nguyên Tứ Trọng!

Hỗn Nguyên Ngũ Trọng!

Cho đến khi đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên Địa, khí tức quanh Lão Tử mới dịu xuống.

Nhất thời, uy áp Hỗn Nguyên càn quét Hồng Hoang, vô số tu sĩ lúc này quỳ rạp trên đất, trong miệng cao hô: "Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân!

Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân! ..." "Sao có thể!" "Sao có thể!" Tuy nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất trong tràng lúc này lại thất thanh kinh hô.

Thậm chí cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã hoàn hồn cũng không ngoại lệ.

Vô luận thế nào!

Bởi vì Lão Tử Chứng Đạo Hỗn Nguyên, nhưng lại không trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chuyện Lão Tử chém ra Hồng Mông Tử Khí không nhiều người biết, Đông Hoàng Thái Nhất mấy người cũng không rõ, lúc này tự nhiên chấn kinh vạn phần. "Thành công rồi sao?" Hình Hạo hai mắt hơi híp lại.

Mặc dù hắn biết những gì mình giảng thuật không có vấn đề gì, nhưng trong tình huống như vậy, hắn vẫn khá lo lắng, dù sao trong Hồng Mông Tử Khí có thể ẩn chứa ý chí Thiên Đạo, không thể tùy tiện vứt bỏ hay từ bỏ được.

Cho dù Lão Tử năm xưa đã chém ra nó, nhưng theo lý thì Thiên Đạo cũng sẽ để lại hậu thủ mới phải, há lại có thể như bây giờ, nhìn Lão Tử Chứng Đạo Hỗn Nguyên mà không hề động đậy? "Ông ông!" Lúc này, một trận tiếng ong minh chói tai đột nhiên vang vọng.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy Hồng Mông Tử Khí trong mi tâm Lão Tử tùy theo đó mà nhảy múa, quang huy trên đó rực rỡ, ý chí Thiên Đạo tùy theo đó mà dâng lên.

Ngay sau đó, cổ ý chí Thiên Đạo kia tùy theo đó mà bắt đầu xâm nhập vào thức hải của Lão Tử, thậm chí là Nguyên Thần, vọng đồ chuyển hóa hắn thành Thiên Đạo Thánh Nhân. "..." Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác lập tức nín thở ngưng thần.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, hắn cũng đã chém ra Hồng Mông Tử Khí, hiện tại Lão Tử Chứng Đạo gặp phải chuyện như vậy, chẳng phải vị ấy cũng có khả năng sẽ như thế sao? "Đại ca!" "Đại ca!" Lúc này, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng hoàn hồn, ánh mắt nhìn về phía tình huống giữa không trung, trong mắt đều hiện lên một

tia lo lắng và phức tạp.

Chương 340

Họ không hy vọng Lão Tử vượt qua quá nhiều.

Nhưng cũng không muốn nhìn Lão Tử trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân bị Thiên Đạo khống chế.

Tâm trạng phức tạp như vậy khiến họ nhất thời không biết nên biểu đạt thế nào, nhưng sự lo lắng đối với Lão Tử là không thể nghi ngờ. "Thiên Đạo, đừng hòng khống chế Ta!" Lúc này, đôi mắt Lão Tử đang nhắm chặt đột nhiên mở ra, đối mặt với Hồng Mông Tử Khí xâm nhập thức hải, trong mắt sát cơ bắn ra, mạnh mẽ hát nhẹ một tiếng: "Trảm!" Giây tiếp theo, một tiếng vỡ vụn đột nhiên vang vọng.

Có thể thấy đạo Hồng Mông Tử Khí kia trong khoảnh khắc đã phân thành ba trong thức hải của hắn, trong đó ý chí Thiên Đạo cũng tùy theo đó mà tan vỡ.

Không đợi mọi người hoàn hồn, có thể thấy ba đoàn thanh khí bay ra từ thức hải Lão Tử, trực tiếp hấp thu đại giới ba đoàn Hồng Mông Tử Khí kia.

Ngay sau đó, ba đoàn thanh khí kia tùy theo đó mà rực rỡ, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được ngưng tụ thành ba đạo thân ảnh, bay ra khỏi thức hải Lão Tử nói: "Ta là Thái Thanh!

Ta là Ngọc Thanh!

Ta là Thượng Thanh!" Lời này vừa ra, khí tức cuồn cuộn quanh người hắn tùy theo đó mà sôi trào, sức mạnh trên ba tôn phân thân dâng lên, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được đạt đến tầng thứ Á Thánh. "Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" "Lại có thể thao túng như vậy!" Trên mặt đất, Hình Hạo há hốc mồm, nội tâm chấn hám vô cùng.

Mặc dù hắn đoán Lão Tử sẽ có thủ đoạn đối phó Thiên Đạo, nhưng vạn vạn không ngờ, kẻ này lại có thể dùng cách hành sự như vậy để thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh!

Đó là đại thần thông đỉnh cấp của Lão Tử, có thể diễn hóa thành ba tôn chân thực phân thân, đủ sức sánh ngang phân thân do Trảm Tam Thi hóa ra, thậm chí còn mạnh hơn ba phần, có khả năng tự mình tu luyện để thăng thực lực.

Từ trước đến nay, Lão Tử chưa từng thi triển môn thần thông này, Hình Hạo cũng nhờ tiên tri tiên giác mới biết, nhưng không ngờ hôm nay lại có thể xuất kỳ chế thắng như vậy. "Lại có thủ đoạn như vậy!" "Ba tôn Á Thánh phân thân, bá đạo đến nhường nào!" Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác lúc này cũng như tỉnh mộng, từng người một chết lặng nhìn chằm chằm 'Tam Thanh' giữa không trung, trong mắt tràn đầy vẻ hâm mộ, nhiệt liệt và hướng vọng.

Quá nghịch thiên rồi!

Phân thân!

Chỉ là phân thân thôi mà, lại có chiến lực Á Thánh.

Mà không phải Nguyên Thần thứ hai, phân thân có thể sẽ không triệt để tử vong, nhiều nhất cũng chỉ bị đánh nát một thời gian rồi lại tự mình tu phục.

Có thể nói, hiện tại Lão Tử một người, nhưng thực tế lại có chiến lực của bốn tôn Thánh Nhân!

Lấy sức một người sánh ngang bốn tôn Thánh Nhân, nghịch thiên đến mức nào, chấn động lòng người đến mức nào. "Đại ca!" "Đại ca!" Sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Không vì gì khác, thật sự hành động này của Lão Tử khiến họ đều cảm thấy một tia bất an.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh!

Lão Tử một người là Tam Thanh!

Nếu vậy, cái gọi là tình nghĩa huynh đệ kia thì sao?

Nhất thời, thần sắc Nguyên Thủy và Thông Thiên biến ảo bất định, nhưng lúc này lại không thể nói gì.

Dù sao trong tình huống như vậy, Lão Tử đã Chứng Đạo Hỗn Nguyên, thậm chí có ba tôn Á Thánh phân thân, nếu đi chất vấn, thì chỉ khiến quan hệ ba người triệt để tan vỡ. "Thu!" Lúc này, Lão Tử giữa không trung hát nhẹ một tiếng.

Chỉ thấy ba tôn phân thân kia lập tức bay vào mi tâm của hắn.

Ngay sau đó, khí tức cường hãn quanh người hắn tùy theo đó mà dịu xuống, lướt mình rơi xuống đất, cả người khí tức trong khoảnh khắc đó phản phác quy chân, cực kỳ cường hãn. "Khó tin!" "Quả thật khó tin!" Đồng thời, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng liên tục mở miệng cảm khái.

Thao tác của Lão Tử quá kinh diễm, giản lược đến mức chúng thần thậm chí còn chưa kịp phản ứng, nhưng hắn lại thành công, mạnh mẽ đến thế.

Thậm chí Lão Tử còn mang lại một linh cảm không tệ.

Dường như thủ đoạn như phân thân, Nguyên Thần thứ hai không phải là vô dụng, nếu chân chính tu luyện, dường như cũng thật sự có tác dụng, thậm chí uy lực cường hãn. "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử một bước tiến lên khu vực trước người Hình Hạo, cung kính hành lễ, đồng thời trong mắt chiến ý tùy theo đó mà dâng lên nói: "Hy vọng đợi sau khi Đạo hữu Chứng Đạo Thành Thánh, có thể

cùng Ta một trận chiến!" Chứng Đạo Hỗn Nguyên thành công!

Nhất Khí Hóa Tam Thanh thành công!

Nội tâm Lão Tử lúc này vô cùng tự tin, cho dù trước đó tận mắt chứng kiến tình huống Hình Hạo đánh bại Nữ Oa, nhưng hắn lại cho rằng hiện tại mình đã vượt qua Hình Hạo.

Trong tình huống như vậy, hắn không trực tiếp tìm Hình Hạo chiến đấu, mà hy vọng đợi sau khi Chứng Đạo Thành Thánh sẽ có một trận chiến. "Tốt!" Thản nhiên cười một tiếng, Hình Hạo tự nhiên biết tâm tư Lão Tử.

Nhưng cũng không hề sợ hãi, những gì cần chuẩn bị đều đã chuẩn bị xong, chỉ cần có được hư ảnh Bàn Cổ Phủ kia, thì có thể Dĩ Lực Chứng Đạo, khi đó... "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 300.000 tích phân!" Lúc này, tiếng nhắc nhở của hệ thống một lần nữa vang vọng, cắt ngang suy nghĩ của Hình Hạo. "Lại có thêm ba mươi vạn tích phân!

Có Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Thông Thiên bốn người, nếu họ cũng Chứng Đạo Thành Thánh, chẳng phải có thể thu về một trăm hai mươi vạn tích phân sao?

Cộng thêm sáu mươi vạn tích phân trước đó, vậy Ta hoàn toàn có thể đổi thêm một số thứ cường đại hơn rồi." Nghĩ đến đây, nội tâm Hình Hạo kích động vạn phần, lập tức nhìn về phía Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bên cạnh, hy vọng bốn người họ cũng có thể thuận thế hoàn thành Chứng Đạo.

Chương 341

Cảnh tượng này, Lão Tử nhìn trong mắt.

Tuy không biết Hình Hạo rốt cuộc muốn làm gì, nhưng dường như cũng hiểu rằng hắn hy vọng Nguyên Thủy và Thông Thiên mấy người cũng Chứng Đạo Thành Thánh.

Nghĩ vậy, Lão Tử hơi trầm ngâm, lập tức một bước tiến lên nói: "Nguyên Thủy, Thông Thiên, lúc này không ngộ đạo thì còn đợi đến khi nào?" Lời này vừa ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức như bị sét đánh.

Lập tức cũng không màng suy nghĩ nữa, sau khi nhìn nhau một cái, Nguyên Thủy lập tức một bước tiến lên nói: "Ta Nguyên Thủy hôm nay lập Xiển Giáo, dùng Bàn Cổ Phiên, Chư Thiên Khánh Vân trấn áp khí vận, từ nay về sau nhất định phụ trợ Nhân Giáo giáo đạo Nhân tộc, che chở Nhân tộc, mong Thiên Đạo chứng giám!" Cũng trong khoảnh khắc đó, Thông Thiên bên cạnh cũng phản ứng lại, lập tức một bước tiến lên nói: "Ta Thông Thiên hôm nay lập Tiệt Giáo, dùng Tru Tiên Tứ Kiếm trấn áp khí vận, từ nay về sau phụ trợ Nhân Giáo giáo đạo Nhân tộc, che chở Nhân tộc, mong Thiên Đạo chứng giám!" Đến đây, âm thanh hai người tùy theo đó mà vang vọng Hồng Hoang.

Cùng với từng luồng khí tức mạnh mẽ dâng lên, tử khí đông lai vạn vạn dặm, vô biên kim quang công đức rực rỡ, trực tiếp bao phủ toàn bộ phạm vi Bất Chu Sơn.

Ngay sau đó, công đức tùy theo đó từ trên trời giáng xuống, chia thành hai phần bay thẳng về phía Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và Thông Thiên không từ chối, lập tức phóng ra khí tức bản thân, trực tiếp dẫn dắt công đức kia nhập

vào thể nội.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng oanh minh chấn động muốn điếc tai vang vọng.

Cùng với công đức nhập thể, khí tức Nguyên Thủy và Thông Thiên tùy theo đó mà tăng trưởng, Tam Thi liên tiếp hiện ra vỡ nát dung nhập vào bản thân, tu vi của họ cũng đang nhanh chóng tăng lên: Á Thánh Sơ Kỳ!

Á Thánh Trung Kỳ!

Á Thánh Hậu Kỳ!

Á Thánh Viên Mãn!

Á Thánh Đại Viên Mãn!

Đợi sau khi đạt đến Á Thánh Đại Viên Mãn, khí tức trên người Nguyên Thủy và Thông Thiên có chút suy yếu.

Hiển nhiên, công đức lập giáo không đủ để họ Chứng Đạo Thành Thánh. "..." Nhìn cảnh tượng này, Đông Hoàng Thái Nhất và những người vốn có ý định lập giáo cùng những kẻ âm thầm rình mò đều nhíu mày.

Chuyện đến nước này, không phải kẻ ngốc, há lại không nhìn ra chuyện này gần như không khả thi, Nhân tộc dù sao đã nhập Vu tộc, nếu muốn lập giáo, nhất định phải thông qua Vu tộc, thậm chí nhất định phải có Hình Hạo gật đầu mới được.

Thêm nữa Nguyên Thủy và Thông Thiên đã chứng minh công đức lập giáo không đủ để người ta Chứng Đạo Thành Thánh, trong tình huống này lại đắc tội Hình Hạo, đắc tội Vu tộc, thậm chí đắc tội Tam Thanh, thì đó chẳng khác nào tìm chết.

Thấy tình hình này, Lão Tử không khỏi hơi nhíu mày, một bước tiến lên lần nữa bạo hát: "Nhị đệ, Tam đệ, lúc này không phá đạo thì còn đợi đến khi nào!" Lời này vừa ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên thân thể lại chấn động.

Như thể hồ quán đỉnh, Bàn Cổ Khai Thiên Công Đức trong thể nội họ lúc này lập tức tùy theo đó mà được dẫn đạo ra.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng oanh minh chấn động muốn điếc tai vang vọng, Bàn Cổ Khai Thiên Công Đức gia trì lên bản thân, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức tùy theo đó mà Chứng Đạo Thành Thánh, tu vi đang nhanh chóng tăng lên: Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nhất Trọng!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nhị Trọng!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tam Trọng!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tứ Trọng!" Sau khi đạt tới Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tứ Trọng, công đức khai thiên trên người Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng theo đó mà tiêu hao cạn kiệt.

Khí tức của hai người dần ổn định, uy áp cũng theo đó quét ngang Hồng Hoang.

Trong chốc lát, chúng sinh Hồng Hoang lần nữa quỳ bái xuống đất, miệng cao hô: “Bái kiến Nguyên Thủy Thánh Nhân!” “Bái kiến Thông Thiên Thánh Nhân!” Đến đây, khu vực Bất Chu Sơn chìm vào một mảnh tĩnh mịch.

Tam Thanh chứng đạo thành Thánh, mặc dù Nguyên Thủy và Thông Thiên trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân bị Thiên Đạo hạn chế, nhưng nhờ có công đức Bàn Cổ Khai Thiên gia trì, tu vi của họ cũng theo đó đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tứ Trọng.

Khoảnh khắc ấy, ngay cả Hình Hạo cũng không khỏi cảm thán: "Có bối cảnh thật tốt!" Nếu không có công đức Bàn Cổ Khai Thiên, Nguyên Thủy và Thông Thiên không thể đạt được trình độ như vậy, thậm chí Lão Tử cũng khó lòng đạt tới tầng thứ đó.

"Hô ~" "Hô ~" Khoảng chừng một khắc đồng hồ sau, Nguyên Thủy và Thông Thiên dần hồi thần, vừa nặng nề thở ra một luồng trọc khí, hai người vừa nhìn về phía Hình Hạo.

Chuyện đã đến nước này, làm sao không nhìn ra được rằng họ đã bị Hình Hạo tính kế?

Phương pháp chứng đạo thành Thánh gần như tương tự, nhưng Hình Hạo lại cố tình khiến Tam Thanh phải trả giá, tuyệt đối là một sự việc một vốn vạn lời.

Nhưng với tư cách là người bị chiếm tiện nghi, giờ phút này trong lòng họ tràn ngập phẫn nộ, nhưng hơn hết lại là bất đắc dĩ.

Vô luận thế nào!

Bởi vì cho dù đã đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tứ Trọng Thiên, nhưng họ cũng không dám tùy tiện động thủ với Hình Hạo, không chỉ vì hậu giả mạnh mẽ, mà còn vì những gì Hình Hạo đại diện bây giờ quá quan trọng.

Là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, họ hiểu rõ sự cần thiết và tiềm lực đáng sợ của Nhân Tộc, Hình Hạo đã nắm giữ nó trước thời hạn, lần này phân chia một phần khí vận cho Tam Thanh, khiến họ phải ném chuột sợ vỡ đồ.

Không như Đông Hoàng Thái Nhất, không có yêu tộc mạnh mẽ làm chỗ dựa, cũng không thể nhận được quá nhiều khí vận gia trì bản thân.

Trong tình huống như vậy, khí vận Nhân Tộc đối với họ là vô

cùng quan trọng.

Nếu lúc đó ra tay với Hình Hạo, Nhân Tộc tất sẽ trở mặt, tuy không e ngại Nhân Tộc, nhưng khí vận Nhân Tộc sẽ thật sự tổn thất không nhỏ.

Suy nghĩ một lúc, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau, lập tức bước tới trước Hình Hạo, cúi người hành lễ nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" Nghe những lời này, Hình Hạo mỉm cười.

Ta tự nhiên nhìn thấy phản ứng của Nguyên Thủy và Thông Thiên, cũng biết rõ tâm tư trong lòng hai người hậu giả.

Nói trắng ra, trong Tam Thanh, trừ Lão Tử ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên phụ thuộc vào khí vận không hề nhỏ, lúc này không dám trở mặt với Hình Hạo.

"Hai vị đạo hữu khách khí rồi!" Hình Hạo mỉm cười bình thản, không nhận công, trực tiếp mở miệng nói: "Nó chỉ là một giao dịch, đạo hữu đã hoàn thành điều cần thiết, ta cũng đã có được điều ta muốn." Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên sững sờ.

Chương 342

Chuyện đã đồng ý trước đó, hai người cũng thở phào nhẹ nhõm, sau khi đứng dậy, họ mở miệng nói: "Vô luận thế nào, vẫn phải đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ điểm!" "Nhân Tộc đã nhập vào Vu Tộc, hy vọng sau này khi giáo phái của chúng ta truyền đạo, đạo hữu có thể đại khai phương tiện chi môn!" Muốn truyền đạo Nhân Tộc!

Xem ra hai người họ muốn phát triển giáo phái của mình để thu thập khí vận a!

Ánh sáng tinh anh trong mắt Hình Hạo lóe lên, hắn lập tức hiểu ra Nguyên Thủy và Thông Thiên đang mưu đồ gì, liền đáp ứng: "Có thể!" "Nhưng đệ tử Xiển Tiệt nhị giáo đến Nhân Tộc truyền đạo cũng phải tuân thủ quy củ của Nhân Tộc, cũng phải tuân thủ quy củ của Vu Tộc ta!" "Nếu đệ tử của hai vị đạo hữu không tuân thủ quy củ, thì nếu có chuyện xảy ra, bản Tổ Vu không thể trách ai được!" Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức hiểu rõ ý Hình Hạo.

Ngay lập tức, hai người cũng không do dự, đầy tự tin nói: "Đó là tự nhiên!" "Đạo hữu cứ yên tâm!" "Nếu lúc đó có đệ tử dưới trướng không hiểu chuyện, đạo hữu cứ việc không cần khách khí!" Nghe vậy, Hình Hạo mỉm cười.

Có lời này của Nguyên Thủy và Thông Thiên, sau này Xiển Tiệt nhị giáo muốn nhúng tay vào Nhân Tộc sẽ gặp muôn vàn khó khăn.

Quan trọng nhất là ta cũng có thể tiếp tục giữ quyền kiểm soát tuyệt đối Nhân Tộc, dưới sự che chở của Vu Tộc, ta tin rằng có thể giúp Nhân Tộc đi tới một tương lai tốt đẹp hơn.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 300.000 tích phân!" "Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 300.000 tích phân!" Thành công rồi!

Nghe tiếng hệ thống vang vọng bên tai, Hình Hạo vô cùng mừng rỡ.

Trong thời gian ngắn ngủi, giúp Nữ Oa, Tam Thanh chứng đạo đã mang lại một triệu hai trăm ngàn tích phân, trong tình huống như vậy, chỉ cần giúp Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chứng đạo thành Thánh nữa thì… "Đinh!

Phát hiện tích phân hệ thống vượt một triệu hai trăm ngàn, có tu bổ mô-đun bị thiếu không!" Ừm!

Tu phục mô-đun bị thiếu!

Chẳng lẽ hệ thống thăng cấp!

Lông mày Hình Hạo nhướng lên, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, trong tình huống như vậy, hệ thống lại xảy ra dị biến.

Phải biết, năm đó hệ thống vì tải lại thất bại mà vỡ nát, theo lý thì không thể nào thăng cấp nữa, rốt cuộc là chuyện gì?

"Tu phục?" "Không tu phục!" Trong lòng lẩm bẩm, sắc mặt Hình Hạo biến đổi không ngừng, nội tâm theo đó rơi vào sự rối rắm.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đã phản ứng, nhanh chóng đi tới trước mặt Hình Hạo, mở miệng nói: "Có nhân tất có quả, nếu huynh đệ chúng ta làm như vậy, chẳng phải không còn đường lui sao?" Sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này cực kỳ ngưng trọng.

Sau khi suy diễn và suy xét, họ đã hiểu rằng phương pháp Hình Hạo đưa ra quả thật có thể chứng đạo thành Thánh.

Nhưng cái giá để chứng đạo thành Thánh lại cực kỳ lớn, đó là phản bội Huyền Môn Đạo Giáo, tự lập môn hộ, như vậy, hai huynh đệ tất sẽ bị Tam Thanh và những người khác nhắm vào, và… "Hai vị đạo hữu có phương pháp khác sao?" Hoàn thần, Hình Hạo không kịp suy nghĩ chuyện hệ thống, ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Không đi con đường Trảm Tam Thi, mà trên cơ sở đó lại mở ra con đường khác ngưng luyện kim thân, bản thân nó đã có nhân quả rồi!" "Không giống như Tam Thanh, Nữ Oa và Thái Nhất, các ngươi chỉ là đệ tử ký danh, không phải thân truyền." "Quan trọng nhất là, ngoài điều này ra, hai vị có còn lựa chọn nào khác không?

Không thành Thánh thì cuối cùng cũng là sâu kiến, trừ khi hai vị đạo hữu nguyện ý từ bỏ tất cả, bao gồm cả vùng Tây Phương kia!" Lời này vừa thốt ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề im lặng.

Lời của Hình Hạo tuy thẳng thắn và làm tổn thương người khác, nhưng lại đánh trúng trọng tâm.

Đúng như Hình Hạo nói, họ không còn lựa chọn nào khác, dù sao thì trước có Nữ Oa, sau có Đế Giang, bây giờ Tam Thanh cũng đã chứng đạo, nếu không chứng đạo thành Thánh nữa, thì thật sự không còn bất kỳ cơ hội nào.

Theo bản năng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề há miệng chuẩn bị nói.

Nhưng chưa kịp mở miệng, một âm thanh theo đó vang vọng khắp Hồng Hoang thiên địa: "Ngô nãi Ma La, kim nhật tại Hồng Hoang tây bộ kiến lập Ma Giáo, lấy Thí Thần Thương trấn áp khí vận, vọng Thiên Đạo chứng giám!" Oanh long long!

Tử khí chợt hiện, dị tượng trên vùng Tây Phương bao trùm trời không.

Kèm theo công đức vô biên giáng lâm ở khu vực Hồng Hoang tây bộ, một cỗ uy áp Thánh Nhân theo đó quét ngang toàn bộ Hồng Hoang.

Trong một thời gian, chúng sinh Hồng Hoang vừa mới đứng dậy, lần này lại không khỏi quỳ rạp xuống đất lần nữa, miệng cao hô: "Bái kiến Ma La Thánh Nhân!" "Bái kiến Ma La Thánh Nhân!" Ngay sau đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng không đứng dậy nữa.

Sau khi Tam Thanh chứng đạo, Ma La lập Ma Giáo, tuyên cáo thời đại Thánh Nhân đã đến, những Thánh Nhân Thiên Định còn lại e rằng cũng sẽ không ngồi yên chờ chết.

Dường như để ứng nghiệm lời nói của chúng sinh, lần này lại có vài tiếng hô vang truyền ra từ Hồng Hoang tây bộ: "Ngô nãi La Khoa, kim vu Tu Di Sơn kiến lập Thiên Ma Giáo, thỉnh Thiên Đạo chứng giám!" "Ngô nãi Thất Dạ, kim kiến lập Địa Ma Giáo, hữu duyên giả giai khả gia nhập, thỉnh Thiên Đạo chứng giám!" "Ngô nãi Vô Tâm, kim kiến lập Nhân Ma Giáo, hữu duyên giả giai khả gia nhập, thỉnh Thiên Đạo chứng giám!" Liên tiếp ba âm thanh vang vọng khắp Hồng Hoang, kèm theo vô biên công đức giáng lâm, bầu trời tây bộ Hồng Hoang bị nhuộm thành màu vàng kim, giữa vạn trượng hào quang rực rỡ, ba cỗ uy áp Thánh Nhân theo sát đó quét ngang Hồng Hoang.

Trong một thời gian, chúng sinh Hồng Hoang nhao nhao cao hô: "Bái kiến La Khoa Thánh Nhân!" "Bái kiến Thất Dạ Thánh Nhân!" "Bái kiến Vô Tâm Thánh Nhân!" Lại mất đến nửa canh giờ, vùng tây bộ Hồng Hoang cũng không còn truyền ra tiếng chứng đạo thành Thánh nào nữa, chúng sinh Hồng Hoang mới thở phào nhẹ nhõm.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Trong Bất Chu Sơn, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này khó coi đến cực điểm.

Ma La, La Khoa, Thất Dạ, Vô Tâm liên tiếp lập giáo chứng đạo thành Thánh, trực tiếp cắt đứt khả năng hai huynh đệ giành lại vùng tây bộ Hồng Hoang.

Dù sao thì sức mạnh của hai người có mạnh đến đâu cũng không

thể một mình địch bốn, dù Ma La và bốn người kia chứng đạo thành Thánh, khí tức đa số cũng chỉ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nhất Nhị Trọng, nhưng song quyền nan địch tứ thủ a.

Trong tình huống đồng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, không thể nào dễ dàng tru sát đối phương, trong tình huống như vậy, muốn giành lại Tu Di Sơn, giành lại vùng tây bộ Hồng Hoang, thật sự không còn bất kỳ khả năng nào.

"Hai vị đạo hữu!" Thu hết phản ứng của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vào mắt, Hình Hạo ánh mắt tinh quang lóe lên nói: "Nếu không hành động nữa, thì hai vị sẽ không còn bất kỳ cơ hội nào." "Hiện tại vùng tây bộ Hồng Hoang chỉ có Trọng Lâu là chưa chứng đạo thành Thánh, trong tình huống như vậy, một khi hắn hoàn thành chứng đạo, khí vận vùng tây bộ Hồng Hoang sẽ triệt để liên kết với Ma Đạo." "Trừ khi tái nhập vào cảnh tượng năm xưa như tiêu diệt toàn bộ Thánh Nhân Ma Đạo, nếu không, muốn giành lại vùng tây bộ Hồng Hoang sẽ không còn bất kỳ hy vọng nào nữa." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức cứng đờ.

Mặc dù lời của Hình Hạo có thành phần dụ dỗ quá nhiều, nhưng lại không thể không thừa nhận tất cả sự thật.

Sau khi nhìn nhau, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức hạ quyết tâm, ngay lập tức bước lên phía trước nói: "Ngô Tiếp Dẫn (Chuẩn Đề) kim độc lập vu Huyền Môn chi ngoại, sáng lập Tây Phương Giáo!

Lấy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên trấn áp khí vận!" "Đại Đạo tam thiên, bàng môn bát bách, Tây Phương Giáo tu Xá Lợi Tử, luyện Khứ, Hiện Tại, Vị Lai tam thân vi Phật!" "Tức nhật, Ngô Tiếp Dẫn canh danh A Di Đà Phật!" "Tức nhật, Ngô Chuẩn Đề canh danh Chuẩn Đề Phật Mẫu!" "Tây Phương Giáo, lập!" Kèm theo lời nói của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trên Bất Chu Sơn gió mây cuồn cuộn, vô biên

công đức kim quang bốc lên, nhưng lại ngừng lại giữa không trung, chậm chạp không hạ xuống.

"Thất bại rồi sao?" Thu hết cảnh này vào mắt, Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà và những người khác đều hơi nhíu mày.

Đặc biệt là Nguyên Thủy, lúc này càng khinh thường nhìn hai người, mở miệng nói: "Cư nhiên phản ly Huyền Môn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai người tự đào mồ chôn mình!" "Lần này hai người không thể chứng đạo thành Thánh, lão sư tất sẽ tìm tới tính sổ!" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở không xa lập tức càng khó coi hơn.

Đúng như Nguyên Thủy nói.

Kể từ khi phản bội Huyền Môn lập Tây Phương Giáo, họ đã hoàn toàn đoạn tuyệt với Huyền Môn Đạo Giáo, trong tình huống như vậy, một khi Hồng Quân truy cứu xuống, thì… "Sư huynh!" Chuẩn Đề hé miệng, ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn nói: "Chỉ có thể như vậy!" "Bây giờ chúng ta không còn đường lui!" "Chỉ có trở thành Thánh Nhân, Hồng Quân mới không thể làm gì chúng ta!" "Ừm!" Gật đầu, Tiếp Dẫn sắc mặt hơi khổ sở, nhưng cũng không phản bác nữa.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trực tiếp khoanh chân ngồi xuống.

Kèm theo Phật quang quanh thân rực rỡ, có thể thấy tóc dài trên đầu họ theo đó rụng hết, đạo bào trên người cũng theo đó hóa thành cà sa.

Chương 343

Sau khi hoàn thành tất cả, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biến thành hình dạng 'cẩu đà', giữa kim quang quanh thân rực rỡ, họ ngẩng đầu mở miệng nói: "Thiết sử ngã đương đắc thành Phật thời, ngã quốc thổ trung nhưng hữu địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh tam ác đạo giả, ngã tức bất thủ Vô Thượng Chính Giác (Phật quả vị)." "Thiết sử ngã đương đắc thành Phật thời, ngã quốc thổ trung chư thiên, nhân dân, thọ mệnh chung kết chi hậu, nhưng nhiên đọa lạc kinh lịch tam ác đạo giả, ngã tức bất thủ Vô Thượng Chính Giác." "Thiết sử ngã đương đắc thành Phật thời, ngã quốc thổ trung chư thiên, nhân dân, bất toàn bộ cụ túc kim sắc thân giả, ngã tức bất thủ Vô Thượng Chính Giác." "Thiết sử ngã đương đắc thành Phật thời, ngã quốc thổ trung chư thiên, nhân dân, hình mạo nhan sắc hữu sở bất đồng, hữu mỹ xấu sai biệt giả, ngã tức bất thủ Vô Thượng Chính Giác." "……" "Thiết sử ngã đương đắc thành Phật thời, phương quốc thổ gia Bồ Tát chúng, văn ngã danh tự, bất hiện sinh tức đắc đạt Đệ Nhất Pháp Nhẫn, Đệ Nhị Pháp Nhẫn, Đệ Tam Pháp Nhẫn, vu gia chủng chủng Phật pháp, bất năng tức đắc bất thoái chuyển giả, ngã tức bất thủ Vô Thượng Chính Giác." Khi bốn mươi tám hoành nguyện được tuyên bố xong, trên bầu trời, vô tận công đức kim quang giáng lâm.

Sau khi dung hợp công đức lập giáo của hai người, nó trực tiếp hạ xuống, bao phủ lên cơ thể Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng oanh minh rung trời vang vọng, có thể thấy hào quang quanh thân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rực rỡ, vô biên Phật quang phóng ra,

phạm âm theo đó lan tỏa.

"Hừ!" Thấy tình hình này, Hình Hạo và Tam Thanh lạnh lùng hừ một tiếng, trực tiếp ngăn cản những âm thanh Phật giáo kia đang muốn hướng về khu vực Nhân Tộc.

Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng nhao nhao tế ra linh bảo trong tay để bảo vệ bản thân, đảm bảo không bị Phật quang độ hóa.

"Phá!" "Phá!" Lúc này, tiếng hô trầm thấp của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề theo đó vang vọng.

Ngay sau đó có thể thấy khí tức trên người hai người theo đó thăng lên, trong thời gian ngắn ngủi đã đạt tới cảnh giới Á Thánh Đại Viên Mãn.

Sau khi hấp thu nhiều công đức, tu vi của hai người đã thành công bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nhưng điều khác biệt là, sau khi tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề đột nhiên ngừng hấp thu công đức, chuyển toàn bộ công đức còn lại lên người Tiếp Dẫn.

Trong chốc lát, Phật quang quanh thân Tiếp Dẫn vạn trượng, sau khi hấp thu công đức của Chuẩn Đề, tu vi nhanh chóng tăng vọt: Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nhị Trọng -> Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tam Trọng -> Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tứ Trọng!

Trực tiếp cho đến khi tu vi đạt tới Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tứ Trọng, khí tức xao động trên người Tiếp Dẫn mới bình ổn lại.

Cảnh tượng này, lại khiến Nguyên Thủy, Thông Thiên thường xuyên nhíu mày!

Vô luận thế nào!

Màn thao tác của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quá ‘độc’.

Mặc dù nội tình của hai người so với Tam Thanh thua kém rất xa, thậm chí không có công đức Bàn Cổ Khai Thiên tồn tại trong bản thân.

Nhưng có thể nói, dù có Tứ Thập Bát Hoành Nguyện, hai người chứng đạo thành công cũng đạt tới cảnh giới ngang với Nữ Oa.

Nhưng bây giờ thì sao?

Chuẩn Đề đã từ bỏ tiềm lực và tương lai của bản thân, chỉ vừa mới bước vào Hỗn Nguyên Thánh Nhân đã chuyển toàn bộ công đức cho Tiếp Dẫn, không chỉ giúp nâng cao tu vi của Tiếp Dẫn đến mức tương đương với Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Mà còn dùng thủ đoạn này để nói cho tất cả mọi người ở Hồng Hoang biết bản chất thực sự của cái gọi là tình huynh đệ.

Một người có thể từ bỏ tương lai của bản thân để thành toàn cho huynh đệ, phóng nhãn Hồng Hoang gần như khó mà tìm thấy, ví như Tam Thanh, ví như Đế Giang và Đông Hoàng Thái Nhất, e rằng đều không làm được chút nào.

“Thật thú vị!” “Quá thú vị!” Cảnh tượng này, ngay cả Hình Hạo cũng không nhịn được liên tục kinh thán.

Dù sao ta cũng không ngờ Chuẩn Đề lại có thể làm ra sự hy sinh như vậy, sức mạnh hiện tại của Tiếp Dẫn thậm chí không kém Nguyên Thủy và Thông Thiên bao nhiêu.

Sự khác biệt duy nhất có lẽ chỉ là sự chênh lệch về chí bảo mà hai bên nắm giữ mà thôi.

Trong chốc lát, uy áp của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quét ngang, lập tức truyền khắp các nơi ở Hồng Hoang.

“Bái kiến Tiếp Dẫn Thánh Nhân!” “Bái kiến Chuẩn Đề Thánh

Nhân!" Tiếng hô vang lên lần nữa, chúng sinh Hồng Hoang lúc này đã tê dại.

Liên tiếp Thánh Nhân xuất thế, tuyên bố thời đại Chuẩn Thánh đã hoàn toàn kết thúc.

Thời đại Thánh Nhân giáng lâm, dưới thế lực không có Thánh Nhân che chở, tất cả đại thế lực đều trở nên vô nghĩa.

Đặc biệt là Đông Vương Công!

Lúc này đứng trên Bồng Lai Tiên Đảo, ánh mắt giận dữ nhìn về phía Bất Chu Sơn và vùng tây bộ Hồng Hoang.

Thánh Nhân Huyền Môn trừ Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất đều đã chứng đạo thành Thánh.

Đông Hoàng Thái Nhất đi con đường dĩ lực chứng đạo, lúc này nắm giữ chiến lực bảy vị Thánh Nhân.

Duy chỉ có Đông Vương Công!

Mặc dù tu vi đã sớm đạt tới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nhưng đối với sự dung hợp Tam Thi lại không có bất kỳ tiến triển nào, một thân tu vi chỉ ở cảnh giới Bán Bộ Á Thánh, cách chứng đạo thành Thánh thật sự quá xa.

"Đáng chết!" "Ta không cam tâm!" Miệng gào thét một tiếng, Đông Vương Công nắm chặt hai nắm đấm, đồng thời cả người nghiến răng nghiến lợi đến cực điểm.

Thiên Đình do hắn thành lập, điều đó có nghĩa là không thể đi lập giáo, cũng không thể tạo ra một chủng tộc hoàn toàn mới, vài loại phương pháp thành Thánh đều không thể vận dụng, khiến nội tâm hắn không thể chấp nhận.

"Thiên Đế!" Lúc này, một tiếng hô vang lên.

Chỉ thấy một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ xuất hiện bên cạnh Đông Vương Công, cúi người hành lễ nói: "Thuộc hạ đã hỏi thăm rõ ràng, Tây Vương Mẫu trên Tây Côn Luân Sơn chính là mệnh cách thuần âm." "Trừ ba vị Thái Âm tinh nữ thần đã bị Hình Hạo, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cưới đi ra, là tồn tại duy nhất phù hợp với mệnh cách Thiên Đế!" "Chỉ cần Thiên Đế có thể nghênh thú Tây Vương Mẫu, thì mệnh cách Thiên Đế sẽ triệt để ổn định, thậm chí có thể mượn Hồng Tú Cầu do Đạo Tổ ban tặng để hoàn thành Thiên Hôn trong đó, nhận được vô biên khí vận và công đức để chứng đạo thành Thánh." Tây Vương Mẫu ư!

Đông Vương Công như có điều suy nghĩ gật đầu, quay đầu nhìn về phía nam tử bên cạnh nói: "Đi chuẩn bị đi!" "Nói với Tây Vương Mẫu, ba trăm năm sau ta sẽ cưới nàng!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, cường giả Chuẩn Thánh đó lập tức vội vã rời đi.

Sắc mặt Đông Vương Công lúc này cũng bình tĩnh lại không ít, sau khi hít sâu một hơi, hắn nhìn về phía Bất Chu Sơn nói: "Chờ đó, ba trăm năm sau, bản đế nhất định trấn áp các ngươi!" "Ta mới là hộ đạo giả của Huyền Môn Đạo Giáo, Thiên Đình ta mới là chính thống của Hồng Hoang!" "....." "Hô ~" Dưới Bất Chu Sơn, Chuẩn Đề là người tỉnh lại trước tiên.

Sau khi nhìn thấy khí tức Tiếp Dẫn tỏa ra, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, Chuẩn Đề bước tới bên cạnh Hình Hạo, chắp tay một lễ nói: "Hình Hạo đạo hữu, không biết huynh đệ chúng ta bây giờ còn có cơ hội không?" "Có!" Hình Hạo gật đầu, ánh mắt khóa chặt trên người Chuẩn Đề nói: "Với tu vi hiện tại của Tiếp Dẫn đạo hữu, hoàn toàn có thể giành lại một số thứ." "Nhưng trong tình huống hiện tại, một khi làm như vậy, thì lại đặt bản thân vào nguy hiểm tuyệt đối, cộng thêm Đạo Ma Chi Tranh không thể ngăn cản, rốt cuộc nên làm

thế nào thì phải xem lựa chọn của các ngươi.” Nghe vậy, Chuẩn Đề lập tức trầm mặc.

Đúng như Hình Hạo nói, mặc dù Tiếp Dẫn đã nắm giữ tu vi cảnh giới thậm chí vượt qua Ma La và những người khác, nhưng dù sao song quyền nan địch tứ thủ, trong tình huống như vậy, nếu tùy tiện tấn công vùng tây bộ Hồng Hoang thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Cộng thêm bốn đại Ma Giáo được thành lập, lúc này vùng tây bộ Hồng Hoang duy nhất còn lại là Trọng Lâu và những tu sĩ mà hắn đại diện, nhưng họ chỉ chiếm giữ vùng biên duyên tây bộ Hồng Hoang, đối với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không có bao nhiêu lợi ích.

“Thu!” Lúc này, Tiếp Dẫn cũng hồi thần, tâm niệm vừa động thu liễm khí tức bản thân, phiêu thân tới trước mặt Hình Hạo, cúi người một lễ nói: “Đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ điểm!” Lời này vừa thốt ra, Chuẩn Đề bên cạnh cũng như tỉnh mộng, không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng mở miệng nói lời cảm ơn: “Đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ điểm!” “Sau này Hình Hạo đạo hữu có việc gì, huynh đệ chúng ta nhất định nghĩa bất dung từ!” “Đinh!

Chương 344

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 300.000 tích phân!" "Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 300.000 tích phân!" Tốt!

Tốt!

Nghe tiếng hệ thống vang vọng bên tai, Hình Hạo sắc mặt mừng rỡ đồng thời liên tục mở miệng nói: "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Ngay sau đó, thu liễm cảm xúc bản thân, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Hai vị đạo hữu nếu tin ta, thì ta kiến nghị có thể về Thiên Đình trước!" "Dù sao một giáo phái cần nhân thủ, chỉ bằng sức mình không thể phát triển giáo phái lớn mạnh được!" Lời này vừa thốt ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức mắt sáng rực.

Làm sao không hiểu ý Hình Hạo, rõ ràng là muốn họ về Thiên Đình để 'đào' một số nhân sự, dù sao thì đa số những người dưới trướng Đông Vương Công đều là Tán Tiên, nhưng điều đó cũng có nghĩa là họ dễ bị lợi ích lung lay hơn.

Nhưng không giống Tam Thanh, chỉ lập giáo dựa trên Nhân Tộc.

Tây Phương Giáo phải hoàn thành Tứ Thập Bát Hoành Nguyện, nếu không hai huynh đệ sau này khó lòng nâng cao tu vi bản thân.

"Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" Cúi người một lễ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức mở miệng nói: "Huynh đệ chúng ta xin cáo từ trước!" "Hy vọng sau này có thể có nhiều cơ hội hợp tác với Hình Hạo đạo hữu hơn!" Nói xong, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không còn chần chừ, tung người bay nhanh về phía đông bộ Hồng Hoang.

Theo sự rời đi của hai người Tiếp Dẫn, Tam Thanh trong tràng cũng bước lên, sau khi cúi chào Hình Hạo, mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, chúng ta cũng xin cáo từ trước!" "Ba ngàn năm sau, chúng ta sẽ lại tới làm phiền!" Ba ngàn năm sau!

Đang lo lắng về Tiên Thiên Chí Bảo sao!

Ánh sáng tinh anh trong mắt Hình Hạo lóe lên, hắn lập tức hiểu ra tâm tư của Lão Tử và Nguyên Thủy, nhưng cũng không có ý định vạch trần, mỉm cười bình thản nói: "Được!" "Ba ngàn năm sau, tĩnh chờ ba vị đạo hữu tái lâm!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Tam Thanh cũng không còn chần chừ, sau khi cúi chào Hình Hạo, họ phiêu thân bay nhanh về phía Côn Luân Sơn.

Cũng giống như Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề muốn mưu tính đại giáo của bản thân trong tương lai.

Ba người Lão Tử lúc này cũng hiểu rõ lập đại giáo không thể chỉ là danh nghĩa, mà phải nhanh chóng trở về hoàn thành việc truyền đạo lập giáo.

Chỉ khi giáo phái được thành lập hoàn chỉnh, mới có thể ổn định bản thân.

Đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên!

Hai người họ là Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu không nhanh chóng hoàn thành việc lập giáo, thì tuyệt đối sẽ bị Thiên Đạo vấn trách.

Hưu!

Hưu!

Trong chớp mắt, Tam Thanh đã biến mất.

Trong tràng trừ Hình Hạo, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Nhân Tộc ra, chỉ còn lại Đông Hoàng Thái Nhất là người ngoài.

“Hình Hạo đạo hữu!” Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm thấy không khí ngượng nghịu, lập tức bước lên phía trước nói: “Lần này đã làm phiền nhiều rồi, Yêu Tộc ta cũng có việc cần xử lý nên xin cáo từ trước!” “Được!” Hình Hạo gật đầu, không từ chối.

Đối với Đông Hoàng Thái Nhất, ta không có quá nhiều địch ý, dù sao hậu giả không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không giống Đế Tuấn sẽ vì phụ nữ mà tranh đấu.

Nhưng nói thật, trong tình huống hiện tại, Hình Hạo cũng sẽ không tiếp tục giúp đỡ.

Vào thời điểm Vu Yêu liên minh, mọi người đều hiểu rằng Hình Hạo có thể giúp hậu giả chứng đạo thành Thánh, dù sao Hình Hạo có nắm chắc tuyệt đối để trấn áp Đông Hoàng Thái Nhất, hậu giả cũng không thể làm càn.

Nhưng trong tình huống hiện tại, Vu Yêu liên minh chỉ còn trên danh nghĩa, trong tình huống như vậy, không thể tiếp tục giúp đỡ Đông Hoàng Thái Nhất chứng đạo, dù sao đó cũng là tự đào hố chôn mình đối với Vu Tộc.

Thậm chí nếu có thể, Hình Hạo tuyệt đối sẽ không bỏ qua bất kỳ khả năng tiêu diệt đối phương nào, dù sao kẻ thù là kẻ thù, đối đãi với kẻ thù thực sự, Hình Hạo chưa bao giờ nhân từ nương tay.

“Hình Hạo đạo hữu, vậy ta xin cáo từ trước!” Chắp tay một lễ, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không còn nán lại, tung người bay nhanh về phía bắc bộ Hồng Hoang.

Hắn cũng phải trở về để bàn bạc và quyết định.

Dù sao thì tình huống Lão Tử bị Hồng Mông Tử Khí phản phệ cũng đã thấy rõ, không giống Lão Tử có Nhất Khí Hóa Tam Thanh, Đông Hoàng Thái Nhất lại không có sự chuẩn bị nào về phương diện

này.

"Ai!" Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất rời đi, Hình Hạo không nhịn được thở dài một tiếng.

Nói thật, nếu không phải hai bên đối địch, ta rất thưởng thức Đông Hoàng Thái Nhất.

Hậu giả tuyệt đối là một tu sĩ thuần túy, ngoài sự nhiệt tình tuyệt đối với tu luyện ra, vô luận quyền lợi, thế lực, phụ nữ đều không thể lay chuyển tâm thần của hắn.

Thậm chí vì năm xưa Tổ Vu giành lấy Hỗn Độn Chung, chấp niệm về linh bảo của Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã giảm đi rất nhiều, một tồn tại như vậy, chỉ cần không chết thì tiền đồ không thể lường được, đáng tiếc… "Hình Hạo Tổ Vu vì sao lại thở dài!" Lúc này, ba người Minh Hà đi tới bên cạnh Hình Hạo, khó hiểu mở miệng hỏi.

Ba người họ không biết sự mâu thuẫn giữa Vu Yêu đã nảy sinh, nên đối với điều này khá tò mò.

"Không có gì!" Hình Hạo mỉm cười bình thản, hồi thần, ánh mắt nhìn về phía ba người Minh Hà nói: "Chỉ cảm thán cho tương lai của Đông Hoàng Thái Nhất mà thôi!" "Minh Hà đạo hữu, lúc này không ngộ thì còn đợi đến khi nào!" Lời này vừa thốt ra, Minh Hà lập tức như bị sét đánh.

Ngay sau đó, trong đầu hắn theo đó hồi tưởng lại những lời Hình Hạo đã nói trước đó.

Liên tưởng đến cảnh tượng các Thánh chứng đạo thành Thánh, Minh Hà lập tức hiểu ra ý Hình Hạo, liền chắp tay một lễ nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu chỉ điểm!" "Ta bây giờ trở về Huyết Hải, xin cáo từ!" Nói xong, Minh Hà không còn nán lại, quay người vội vã bay

nhanh về phía Huyết Hải.

“.....” Thấy cảnh này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lại kinh ngạc đến tột độ.

Vạn vạn không ngờ Minh Hà lại nhìn thấu cơ duyên của bản thân, bây giờ trong tình huống hắn vội vã trở về Huyết Hải, một khi hắn thành công nắm giữ cơ duyên, tu vi và chiến lực của hắn nhất định sẽ lại đại tiến.

Theo bản năng, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lập tức mở miệng nói: “Hình Hạo Tổ Vu, vậy chúng ta hai người có thể lập giáo không?” Khoảnh khắc ấy, nội tâm Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đã vội vã.

Các vị thần hoặc là thành Thánh, hoặc là chứng đạo, ít nhất cũng là tầng thứ Á Thánh.

Nhưng hiện tại họ lại đang ở tầng thứ Chuẩn Thánh, thậm chí vì lý do khí vận chứng đạo, tu vi của hai người vẫn chưa đạt tới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

“Có thể!” Hình Hạo mỉm cười bình thản, ánh mắt nhìn về phía Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nói: “Chỉ cần hai vị đạo hữu hoàn thành việc đó, thì có thể tương hỗ lập giáo chứng đạo.” “Nhưng công đức Thiên Đạo không phải là thứ tốt lành, nếu hai vị đạo hữu không thể chống lại sự dụ hoặc, thì hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.” Thật sự có thể!

Đơn giản là quá tốt rồi!

Chương 345

Nghe những lời này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vô cùng mừng rỡ.

Chỉ cần lập ra Thiên Vân nhất mạch kết hợp với Địa Tiên nhất mạch lập giáo, thì đối với hai người mà nói tuyệt đối là một trợ lực lớn, dưới sự gia trì của khí vận vô biên, dù không chứng đạo thành Thánh, nhưng đạt tới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn thậm chí chạm tới Á Thánh cũng có thể.

Suy nghĩ một lúc, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lập tức mở miệng nói: "Đa tạ Hình Hạo Tổ Vu giải hoặc!" "Hai chúng ta bây giờ đi chuẩn bị, hy vọng nhanh chóng hoàn thành mưu đồ!" Nói xong, Trấn Nguyên Tử kéo Hồng Vân muốn rời đi.

"Chờ một chút!" Đột nhiên, Hồng Vân dường như đã hiểu ra, khẽ mở miệng ngăn cản hành động của Trấn Nguyên Tử.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn nhìn về phía Hình Hạo, sau khi do dự, tâm niệm vừa động liền lấy ra mười hai hạt châu đưa ra nói: "Hình Hạo Tổ Vu, vật này ta định tặng cho ngươi!" "....." "Thập Nhị Định Hải Châu!" Đồng tử Hình Hạo co rút, hắn kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ mười hai viên Định Hải Châu cuối cùng mà Đông Hoàng Thái Nhất mơ ước bấy lâu lại nằm trên người Hồng Vân.

Điều càng khiến ta không ngờ là Hồng Vân bây giờ lại định tặng vật này cho ta, và… "Đạo hữu đã suy nghĩ kỹ chưa!" Một lúc lâu sau, Hình Hạo hồi thần, ánh mắt nhìn về phía Hồng Vân nói: "Nếu đưa vật này cho Đông Hoàng Thái Nhất, hắn có thể sẽ trả giá lớn hơn để đổi lấy." "Hình Hạo đạo hữu nói đùa rồi!" Hồng Vân mỉm cười bình

thản, sắc mặt dựa vào nói: "Kể từ sau khi bán Hồng Mông Tử Khí, ta không thiếu linh bảo!" "Vật này liên quan đến việc Đông Hoàng Thái Nhất chứng đạo, tuy hắn là minh hữu của Vu Tộc ta, nhưng dù sao cũng không phải là người của ta, thỉnh Hình Hạo Tổ Vu suy nghĩ kỹ rồi hành động." "Đúng rồi Hình Hạo Tổ Vu, không lâu trước đây ta nghe một đóa mây trôi từ bắc bộ Hồng Hoang hóa hình thành người kể rằng, trong Yêu Tộc đang cố gắng làm suy yếu sự tồn tại của ngươi, thậm chí làm suy yếu sự thật về liên minh với Vu Tộc, điểm này không thể không phòng!" Nói xong, Hồng Vân cũng không còn nán lại, sau khi chắp tay một lễ với Hình Hạo, hắn cùng Trấn Nguyên Tử vội vã rời đi, biến mất trong phạm vi Bất Chu Sơn.

Làm suy yếu Vu Yêu liên minh ư!

Ánh sáng tinh anh trong mắt Hình Hạo lóe lên, sắc mặt hắn hơi trầm xuống, quay đầu nhìn về phía khu vực bắc bộ Hồng Hoang, hai nắm đấm siết chặt nói: "Đế Tuấn, xem ra cuối cùng ngươi cũng đã đưa ra lựa chọn." Một lúc lâu sau, Hình Hạo mới hồi thần.

Quay đầu nhìn Thiếu Hạo và những người khác, tâm niệm vừa động liền mở miệng nói: "Kể từ hôm nay, Nhân Tộc sẽ được Vu Tộc ta che chở!" "Thiếu Hạo, Nhân Tộc trước tiên hãy ở lại đây một thời gian, đợi sau khi Vu Tộc ta dọn dẹp những mối đe dọa tiềm ẩn ở Bất Chu Sơn, ta sẽ sắp xếp Vu Tộc và Nhân Tộc dung hợp lẫn nhau!" "Ngoài ra, ta sẽ phái sư huynh Lục Nhĩ tới đây truyền dạy Nhân Tộc một số phương pháp tu luyện và thuật đoạn thể đơn giản, đợi sau khi đệ tử Xiển Tiệt Tam Giáo xuất thế, sẽ tới truyền thụ cho Nhân Tộc những phương pháp tu luyện phù hợp với thể chất." "Ngoài ra, ta sẽ phái Đại Vu tới đây canh giữ, sẽ có một phần người của Thảo Mộc nhất tộc tới truyền thụ thuật trồng trọt, có thể trồng ra những thực vật có sản lượng khổng lồ, giúp Nhân Tộc nhanh chóng phát triển." "Vâng!" Thiếu Hạo đáp lời một tiếng, vô cùng kích động nói: "Đệ tử

nhất định không phụ kỳ vọng của Sư Tôn!" "Nhân Tộc cũng nhất định sẽ toàn lực phát triển, chuẩn bị phối hợp với Vu Tộc!" Tốt!

Hình Hạo hài lòng gật đầu, vỗ vỗ vai Thiếu Hạo, tâm niệm vừa động lấy ra một đống linh quả đưa cho nói: "Số linh quả này của ta tuy không thể giúp người Nhân Tộc trực tiếp tu luyện thành tiên, nhưng cũng có thể làm chậm đáng kể sự lão hóa, kéo dài tuổi thọ." "Những người Nhân Tộc phía sau ta thấy đều không tệ, hãy để họ sau khi được kéo dài tuổi thọ thì giúp đỡ xử lý các việc của Nhân Tộc nhiều hơn, cũng nỗ lực tu luyện." "Đa tạ Sư Tôn!" Sắc mặt Thiếu Hạo mừng rỡ, kích động nhận lấy linh quả.

Những lão giả Nhân Tộc phía sau lúc này cũng vô cùng kích động, có những linh quả kéo dài tuổi thọ này, họ hoàn toàn có thể sống lâu hơn nữa.

Quan trọng nhất là, một khi Lục Nhĩ và người Vu Tộc tới truyền thụ phương pháp tu luyện, thì họ có thể sống lâu hơn nữa, thậm chí chứng đạo thành tiên cũng không phải là không thể.

Vì vậy, tất cả Nhân Tộc nhao nhao quỳ rạp xuống đất, miệng cao hô: "Đa tạ Thánh Phụ!" "Đa tạ Thánh Phụ!" Nghe vậy, Hình Hạo mỉm cười bình thản, sau khi phất phất tay, lập tức không chần chừ nữa, tung người bay nhanh về phía Bàn Cổ Điện.

Đồng thời, trên đường bay, Hình Hạo lấy ra truyền tin phù truyền lệnh Lục Nhĩ mang một phần Đại Vu xuống Tam Thập Tam Thiên che chở Nhân Tộc.

Sau khi hoàn thành tất cả, thân ảnh Hình Hạo theo đó đã đến Bàn Cổ Điện.

"Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo huynh đệ!" Đợi Hình Hạo trở về, Đế Giang và các Tổ Vu đã chờ đợi từ lâu.

Hậu Thổ, Cú Mang và các Tổ Vu khác đã rời khỏi Bất Chu Sơn, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương và các Tổ Vu khác thì đã trở về từ nam bộ Hồng Hoang.

"Đã trở về sao!" "Xem ra cũng vì Nguyên Thần!" Hình Hạo mỉm cười bình thản, bước tới khu vực trước mặt Đế Giang và các Tổ Vu, chắp tay một lễ nói: "Kiến chư vị Tổ Vu!" "Tâm tư của các ca ca ta hiểu, chúng ta vào Bàn Cổ Điện rồi bàn bạc thế nào?" "Được!" Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác lập tức gật đầu đáp ứng.

Họ cũng biết rằng tin tức về Nguyên Thần không thể tiết lộ, tốt nhất là nên thực hiện trong Bàn Cổ Điện để đảm bảo an toàn.

Ngay lập tức, một hàng người cũng không nán lại, bước vào Bàn Cổ Điện.

Đợi cửa Bàn Cổ Điện đóng lại, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác lập tức xúm lại, thi nhau hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, ngươi thật sự có thể giúp ta sáng tạo Nguyên Thần sao?" "Hình Hạo huynh đệ, ta thật sự có thể sở hữu Nguyên Thần sao?" "Hình Hạo huynh đệ…" Nghe lời nói của các Tổ Vu, Hình Hạo cũng không còn úp mở, tâm niệm vừa động lấy ra sáu đạo Nguyên Thần, ánh mắt nhìn về phía Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác nói: "Đây là Nguyên Thần, chư vị Tổ Vu hãy thả lỏng tâm thần, ta sẽ giúp các ngươi khai tịch thức hải, đế tạo Nguyên Thần!" Nghe vậy, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác lập tức nhìn về phía Nguyên Thần trong tay Hình Hạo, từng người từng người ánh mắt lúc này nóng rực đến cực điểm.

Thật sự!

Tất cả đều là thật.

Hình Hạo thật sự có thể giúp họ nắm giữ Nguyên Thần, đối với Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác mà nói tuyệt đối là một chuyện tày trời.

Ngay lập tức, họ cũng không chần chừ nữa, vừa khoanh chân ngồi xuống, vừa bắt đầu chuẩn bị.

Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động liền đánh Nguyên Thần vào trong cơ thể sáu vị Đại Tổ Vu, sau khi giúp họ dẫn dắt tạo ra thức hải mới dừng tay.

Nhìn sáu vị Tổ Vu dần dần bắt đầu ngưng tụ Nguyên Thần của bản thân, Hình Hạo vừa thở phào nhẹ nhõm, vừa nhìn về phía Đế Giang bên cạnh nói: "Đế Giang Tổ Vu, Vọng Thư đâu rồi?" "À!" Đế Giang mỉm cười bình thản, chỉ chỉ thiên điện bên cạnh nói: "Ta đã cho nàng một giọt tinh huyết trái tim Bàn Cổ, đệ muội bây giờ chắc đang tu luyện!" Tinh huyết trái tim Bàn Cổ!

Ra là vậy!

Hình Hạo chợt hiểu ra gật đầu, hắn hiểu vì sao không thấy bóng dáng Vọng Thư.

Không biết hậu giả đang ở đâu, nhưng Hình Hạo cũng yên tâm, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Đế Giang, sắc mặt nghiêm túc nói: "Đế Giang Tổ Vu, ta có một việc muốn nhờ!" "Việc gì?" Nghe vậy, Đế Giang lập tức nghiêm túc!

Dù sao nhiều năm như vậy, Hình Hạo chưa bao giờ yêu cầu, thậm chí chưa bao giờ lấy thứ gì.

Nhưng lần này đột nhiên mở miệng, rõ ràng đây là một việc cực kỳ quan trọng đối với hắn, thậm chí có thể là một vật vô cùng quan trọng.

Vì vậy, Đế Giang lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ đã cống hiến rất nhiều cho Vu Tộc ta, chỉ cần không phải trái tim của Phụ Thần, những thứ còn lại đều có thể!" Đối với trái tim Bàn Cổ!

Đế Giang vô cùng coi trọng, dù sao vật này là chìa khóa để Vu Tộc

ra đời.

Nếu không có trái tim Bàn Cổ tồn tại, Bàn Cổ Huyết Trì sẽ khô cạn, tự nhiên cũng không thể mượn cơ hội này để sinh ra tộc nhân.

"Trái tim Bàn Cổ!" "Ta không cần!" Hình Hạo lắc đầu, mỉm cười bình thản nói: "Ta muốn Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh!" Nói rồi, Hình Hạo tâm niệm vừa động trực tiếp lấy ra Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ta từ Thái Thanh và Ngọc Thanh nơi đó có được hai kiện chí bảo." "Ta định dung nhập chúng vào Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh, sau đó dung hợp nó với Chu Thiên Thần Phủ trong tay ta để tạo ra chí bảo chứng đạo, từ đó hoàn thành việc chứng đạo thành Thánh." Ra là vậy!

Đế Giang chợt hiểu ra gật đầu, lập tức hiểu được Hình Hạo đang cầu xin điều gì.

"Được!" Không chút do dự, Đế Giang hào phóng gật đầu đáp ứng nói: "Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh đối với ta mà nói chỉ là một tín ngưỡng, thậm chí khó có thể điều khiển nó." "Nếu có thể giúp Hình Hạo huynh đệ chứng đạo thành Thánh, thì vật này thuộc về huynh đệ cũng là lẽ đương nhiên." "Ta tin rằng nhị đệ cũng sẽ không có ý kiến, dù sao Hình Hạo huynh đệ đã giúp chúng ta tạo ra Nguyên Thần, thậm chí không ít tộc nhân của Vu Tộc ta cũng sẽ theo đó mà sở hữu Nguyên Thần." Thành công rồi!

Nghe những lời này, Hình Hạo trong lòng lập tức vui mừng khôn xiết.

Bàn Cổ Phủ chỉ cần ngưng thực, sau đó hợp nhất với Chu Thiên Thần Phủ, nhất định có thể vượt qua Khai Thiên Tam Bảo, thậm chí đạt tới cấp độ Hỗn Độn.

Vì vậy, Hình Hạo lập tức nhìn về phía Đế Giang nói: "Như vậy, vậy thỉnh Đế Giang Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh, ta bây giờ

sẽ hoàn thiện nó!" "Ba ngàn năm sau, ta nhất định phải trả lại hai vật này cho Thái Thanh và Ngọc Thanh!" "Được!" Đế Giang đáp lời một tiếng, không từ chối.

"Hình Hạo huynh đệ theo ta!" Miệng nói một câu, Đế Giang bước tới bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì không xa, hai tay niết động một ấn ký đặc thù, miệng trầm thấp hô: "Hiển!" Giây tiếp theo, Bàn Cổ Huyết Trì sôi trào.

Có thể thấy Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh khổng lồ theo đó dũng mãnh trào ra từ trong huyết trì, từ từ bay lên giữa không trung.

Ông ông!

Ông ông!

Chương 346

Tiếng ông minh vang vọng, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên trong tay Hình Hạo rực rỡ, giữa hào quang chiếu rọi, ẩn ẩn hiện hiện có xu thế muốn thoát khỏi tay.

"Lực triệu hoán thật mạnh mẽ!" Trong lòng kinh ngạc, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía Đế Giang nói: "Đế Giang Tổ Vu, bây giờ trực tiếp ném chúng ra ngoài là được rồi sao?" "Không sai!" Đế Giang gật đầu, mở miệng nói: "Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh có thể tự động hấp thu!" "Được!" Hình Hạo đáp lời một tiếng, không còn chần chừ, tâm niệm vừa động liền ném Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên ra.

Giây tiếp theo, hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo lập tức bay vào trong Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh.

Kèm theo một cỗ khí tức đặc thù thăng lên, có thể thấy Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên nhanh chóng bắt đầu dao động, sức mạnh đặc thù thăng lên, Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh kia bắt đầu nhanh chóng ngưng thực.

"Thành công rồi!" Thấy cảnh này, Hình Hạo trong lòng vô cùng mừng rỡ.

Bàn Cổ Phủ sắp ngưng thực, đối với ta mà nói tuyệt đối là một chuyện đại sự tốt.

Vì vậy, Hình Hạo cũng không kịp quan tâm đến những chuyện khác, quay đầu nhìn về phía Đế Giang bên cạnh nói: "Đế Giang Tổ Vu, ta tiếp theo muốn dung hợp nó với Chu Thiên Thần Phủ, thỉnh ngài giúp ta hộ pháp!" Nói xong, Hình Hạo cũng không còn chần chừ, tung người nhảy tới khu vực bên cạnh Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ.

Ông ông!

Tiếng ông minh vang vọng, Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh và Chu Thiên Thần Phủ cộng minh.

Bản nguyên của hai vật giống nhau, Chu Thiên Thần Phủ cũng chỉ là một mảnh vỡ linh của Bàn Cổ Phủ năm xưa mà thôi, trong tình huống như vậy, việc dung hợp lẫn nhau dường như không có bất kỳ vấn đề gì.

"Quả nhiên có thể!" Thấy cảnh này, Hình Hạo trong lòng vô cùng mừng rỡ.

Mặc dù trước đó đã có chút suy đoán, nhưng khi Chu Thiên Thần Phủ và Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh cộng minh, nội tâm hắn không nhịn được mà kích động.

Ngay sau đó, Hình Hạo cũng không còn chần chừ, lập tức nhắm hai mắt lại bắt đầu thao túng Chu Thiên Thần Phủ và Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh trùng hợp, thậm chí gia tốc quá trình Bàn Cổ Phủ Hư Ảnh luyện hóa Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên.

Thấy tình hình này, Đế Giang cũng thở phào nhẹ nhõm.

Có thể thấy Hình Hạo dường như đã thành công, như vậy, điều đó có nghĩa là hậu giả không lâu sau có thể có được vật chứng đạo, thậm chí hoàn thành phương pháp dĩ lực chứng đạo.

Vì vậy, Đế Giang lập tức không chần chừ nữa, trực tiếp nhìn về phía Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác bên cạnh, bước lên phía trước giúp các Tổ Vu hộ pháp.

"....." Thời gian trôi nhanh, trong chớp mắt ba trăm năm đã trôi qua.

Một ngày, tại vùng đông bộ Bất Chu Sơn, đại quân Kì Lân Tộc và Phượng Tộc theo đó xâm nhập.

Vì không có đại quân Vu Tộc ngăn cản, đại quân hai tộc đã xâm

nhập thẳng đến khu vực dưới chân Bất Chu Sơn mới dừng lại.

Kèm theo hai tộc chiếm giữ đông bộ Bất Chu Sơn, toàn bộ chiến tranh Hồng Hoang cũng theo đó kéo màn.

Đại quân Ma Giáo vùng tây bộ Hồng Hoang xuất động, xâm nhập phạm vi tây bộ Bất Chu Sơn!

Đại quân Yêu Tộc vùng bắc bộ Hồng Hoang xuất động, trực tiếp xâm nhập phạm vi bắc bộ Bất Chu Sơn!

Tại vùng nam bộ Hồng Hoang, Trọng Lâu dẫn theo một lượng lớn tu sĩ Ma Đạo xâm nhập, thậm chí những tu sĩ tiềm tàng trong đó cũng bắt đầu tập hợp, chiếm đoạt các đỉnh núi, không ngừng đẩy lùi các lãnh địa của các Đại Tổ Vu.

Kèm theo thời gian trôi đi, các thế lực lớn trên toàn bộ Hồng Hoang đều bắt đầu xâm nhập Vu Tộc, có vẻ như muốn liên thủ tiêu diệt Vu Tộc trước.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Trong Bàn Cổ Điện, Đế Giang và các Tổ Vu tập trung lại một chỗ, từng người từng người sắc mặt lúc này khó coi đến cực điểm.

Họ cũng vạn vạn không ngờ, trừ Thiên Đình, Thần Đình và Long Tộc ra, các thế lực lớn khác ở Hồng Hoang lại liên thủ xâm nhập Vu Tộc, rõ ràng là một thế không chết không thôi.

"Đại ca!" Lúc này, Chúc Dung vội vã từ ngoài điện bước vào, cúi chào Đế Giang nói: "Vừa nhận được tin tức từ Hậu Thổ muội tử truyền về, vùng nam bộ Hồng Hoang bên đó đã mất gần một nửa cương thổ." "Trong đó Trọng Lâu dẫn theo tu sĩ Ma Đạo chiếm giữ một phần khu vực, nhưng lại không có ý định đại cử xâm nhập, mà những tu sĩ vẫn luôn lang thang ở nam bộ Hồng Hoang lại chiếm giữ quá nhiều địa phương." "Những kẻ đó cực kỳ không đơn giản, từng

kẻ từng kẻ đều sở hữu tu vi Chuẩn Thánh Viên Mãn, thậm chí không ít người tu vi đã đạt tới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn." "Quan trọng nhất là, đám người đó rõ ràng là cùng một phe, đã liên kết các khu vực chiếm giữ lại một chỗ, tạo thành phòng tuyến ngăn cản đại quân Vu Tộc ta thu hồi thất địa!" "Đồng thời Trọng Lâu đã bí mật phái một sứ giả đến, sau khi xác định, người này được Vũ Sư và Phong Bá hộ tống tiến vào Bất Chu Sơn, không lâu nữa hẳn sẽ đến." Hỗn trướng!

Một quyền đập nát một chiếc bàn đá, Đế Giang sắc mặt xanh mét đến cực điểm nói: "Những kẻ đáng chết, tất cả bọn chúng đều đáng chết!" "Thật sự cho rằng thời đại Thánh Nhân giáng lâm, Vu Tộc ta mềm yếu dễ bắt nạt?" "Chuyện này tuyệt đối không thể cứ thế bỏ qua, đặc biệt là Yêu Tộc, năm xưa Hình Hạo huynh đệ đã giúp chúng chiếm giữ bắc bộ Hồng Hoang, bây giờ lại công khai xé nát minh ước hai tộc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai con tạp mao điểu đó đơn giản là đáng vạn tội." Đát đát!

Lúc này, một tràng tiếng bước chân gấp gáp vang lên.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy Phong Bá và Vũ Sư dẫn theo một thân ảnh khoác áo choàng đen vội vã bước vào Bàn Cổ Điện.

Đợi đến nơi Đế Giang và các Tổ Vu đang ở, Phong Bá và Vũ Sư cúi người hành lễ nói: "Bái kiến Vu Đế, bái kiến chư vị Tổ Vu!" "Thôi!" Chúc Cửu Âm phất tay, sắc mặt nghiêm túc nói: "Phong Bá Vũ Sư, nói cụ thể về tình hình nam bộ Hồng Hoang." "Vâng!" Đáp lời một tiếng, Phong Bá và Vũ Sư nhìn nhau, sau đó liền mở miệng nói: "Khải bẩm Vu Đế, nam bộ Hồng Hoang hiện tại bị chia làm bốn." "Vu Tộc chúng ta chiếm giữ gần Bất Chu Sơn và Thập Vạn Hỏa Sơn, tu sĩ Ma Đạo chiếm giữ khu vực gần phía tây, còn Bách Giáo Liên Minh thì chiếm giữ một vùng lớn ở trung tâm, chia cắt nhân mã Vu Tộc chúng ta, và sáu vị tộc nhân cũng bị buộc phải tách ra." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác càng khó coi

hơn.

Mặc dù biết cục diện nam bộ Hồng Hoang nguy cấp, nhưng lại không ngờ lại nghiêm trọng đến mức này.

Sau khi nhìn nhau, Chúc Cửu Âm liền mở miệng nói: "Chuyện này ta đã biết, người bên cạnh là ai?" Không chỉ Chúc Cửu Âm, bao gồm cả Đế Giang và các Tổ Vu khác lúc này cũng tò mò nhìn về phía hắc bào nhân.

Dù sao Chúc Dung đã nói người đó là sứ giả do Trọng Lâu phái đến, nhưng họ đều có thể cảm nhận rõ ràng, khí tức trên người hậu giả không yếu hơn các Tổ Vu là bao, người duy nhất có thể áp chế ổn định chỉ có Đế Giang đã chứng đạo thành Thánh mà thôi.

Trong tình huống như vậy, hắc bào nhân từ từ ngẩng đầu, đưa tay vén áo choàng nói: "Chư vị Tổ Vu, Hình Hạo Tổ Vu không có ở đây sao?" "A!" Thấy dung mạo hắc bào nhân, Đế Giang và các Tổ Vu không nhịn được kinh hô: "Trọng Lâu!" "Ngươi cư nhiên tự mình tới!" Ngay sau đó, sát ý quanh thân Chúc Dung và các Tổ Vu khác theo đó bốc lên, từng người từng người giận dữ nhìn Trọng Lâu nói: "Xâm nhập nam bộ Hồng Hoang của chúng ta, ngươi cư nhiên dám đến Bàn Cổ Điện của Vu Tộc ta, tìm chết." Giây tiếp theo, từng vị Tổ Vu hiện hóa ra Tổ Vu Chân Thân, đồng thời pháp tắc quanh thân dao động, có một vẻ muốn đại chiến ra tay.

Thậm chí ngay cả Vu Đế Đế Giang lúc này cũng đầy sát cơ.

Dù sao Trọng Lâu là một trong những kẻ chủ mưu chính xâm nhập nam bộ Hồng Hoang lần này, hậu giả xuất hiện ở đây, tuyệt đối là một sự khiêu khích.

"Chư vị Tổ Vu đừng nổi giận!" Thu hết cảnh này vào mắt, Trọng Lâu lại không có quá nhiều e ngại, mỉm cười bình thản nói: "Ta vẫn luôn là bằng hữu của Vu Tộc, ta và Hình Hạo Tổ Vu có ước định!"

“Lần này nếu không phải ta ra sức tranh giành, thì một trong Ma La, La Khoa, Thất Dạ và Vô Tâm đã xâm nhập nam bộ Hồng Hoang rồi, các ngươi cho rằng Hậu Thổ Tổ Vu và những người khác có thể ngăn cản được Thánh Nhân Ma Đạo sao?” Lời này vừa thốt ra, Đế Giang và các Tổ Vu khác im lặng.

Mặc dù không thừa nhận, nhưng sự thật lại đúng như vậy, Tổ Vu tuy mạnh, nhưng trừ Đế Giang ra, những người còn lại đều không thể là đối thủ của Thánh Nhân.

“Chư vị đệ đệ, dừng tay!” Suy nghĩ một lúc, Đế Giang lập tức mở miệng ngăn cản Chúc Dung và các Tổ Vu khác đang rục rịch, sau đó ánh mắt khóa chặt trên người Trọng Lâu nói: “Nói đi, rốt cuộc ngươi có mục đích gì!” “Ngươi hẳn phải biết, nếu không nói ra một lý do hợp lý, hôm nay ngươi không thể sống sót rời đi.” Nghe vậy, Trọng Lâu mỉm cười bình thản, cúi chào Đế Giang nói: “Đế Giang Tổ Vu không hổ là tồn tại đã chứng đạo Hỗn Nguyên.” “Nhưng ta lần này không phải tìm Vu Tộc gây phiền phức, mà ngược lại là muốn nói cho Vu Tộc biết chuyện gì đã xảy ra!” “Nhưng yêu cầu của ta chỉ có một, đó là ta muốn gặp Hình Hạo Tổ Vu, ngoài ra, ta sẽ không giao lưu với bất kỳ Tổ Vu nào khác!” “.....” Nghe những lời này, Chúc Dung và các Tổ Vu khác đại nộ.

Thái độ tự do phóng khoáng của Trọng Lâu, đơn giản là khiến họ không thể chấp nhận.

Nhưng bây giờ lại không có cách nào, hậu giả không phải gây sự, thậm chí còn đang giúp Vu Tộc giải đáp nghi vấn, điều đó cũng có nghĩa là hai bên không phải kẻ thù.

Nếu không phải vì Trọng Lâu, e rằng Thánh Nhân Ma Đạo xâm nhập nam bộ Hồng Hoang, Hậu Thổ và các Tổ Vu khác sẽ thất bại nhanh hơn, thậm chí có thể xuất hiện nguy hiểm tính mạng.

“Trọng Lâu đạo hữu, ta đã đến rồi!” Lúc này, giọng nói của Hình Hạo truyền ra từ trong Bàn Cổ Điện.

Đát đát!

Kèm theo tiếng bước chân vang vọng, Hình Hạo bước ra từ trong đó.

Chương 347

"Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo, Đế Giang và các Tổ Vu lập tức thở phào nhẹ nhõm, Trọng Lâu cũng sắc mặt vui mừng.

"Trọng Lâu đạo hữu!" Nhanh chóng bước vào điện, Hình Hạo liếc nhìn Đế Giang và các Tổ Vu khác, sau đó ánh mắt khóa chặt trên người Trọng Lâu nói: "Không biết đạo hữu lần này tìm ta có việc gì?" Vừa nãy trong quá trình dung hợp Chu Thiên Thần Phủ, Hình Hạo đã cảm nhận được sát khí bốc lên từ bên ngoài, cộng thêm cảm nhận được khí tức của Trọng Lâu xuất hiện, hắn ngay lập tức cảm thấy một chút bất an, nên mới vội vã xuất hiện.

"Hình Hạo đạo hữu xem ra không biết!" Trọng Lâu khẽ mỉm cười, cúi chào Hình Hạo, sau đó liền mở miệng nói: "Mệnh lệnh của Thiên Đạo, kẻ nào tiêu diệt Vu Tộc có thể nhận được vô biên công đức chứng đạo thành Thánh!" "Hiện tại tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều sôi sục vì điều đó, màn dạo đầu của Đạo Ma Chi Tranh vừa mới kéo màn, nhưng ánh mắt lại hoàn toàn chuyển sang Vu Tộc." "Theo tin tức ta nhận được, dường như vì Đế Giang Tổ Vu chứng đạo đã truyền vị Vu Đế cho Chúc Cửu Âm Tổ Vu, điểm này đã triệt để chọc giận Thiên Đạo." "Mục tiêu chính của Đạo Ma Chi Tranh cũng không còn là tiêu diệt đối phương, mà là trước khi đối phương ra tay thì tiêu diệt Vu Tộc, thậm chí hoàn toàn tiêu diệt Vu Tộc!" Đáng chết!

Cư nhiên là Thiên Đạo!

Nghe những lời này, Đế Giang và các Tổ Vu khác đều tức giận.

Những thay đổi trong thời gian ngắn ngủi họ đều thấy rõ, thậm chí ngay từ khi ngưng luyện Nguyên Thần, họ đã không bế quan tu luyện,

mà đi tới chiến trường tuyến đầu Bất Chu Sơn để ngăn cản những kẻ xâm lược.

Đặc biệt là chiến trường tây bộ Bất Chu Sơn.

Nếu không phải Đế Giang dùng tu vi mạnh mẽ trấn áp sự xâm nhập của Ma La tứ Thánh, e rằng toàn bộ Bất Chu Sơn đều có thể bị hoàn toàn luân hãm.

"Hô ~" Nặng nề thở ra một hơi, Hình Hạo hồi thần, cả người sắc mặt lúc này cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Chuyện đã đến nước này, làm sao không nhìn ra mục đích của Thiên Đạo.

Rõ ràng, Thiên Đạo muốn mượn sức mạnh của lượng kiếp để tiêu diệt Vu Tộc, dù không thể tiêu diệt Vu Tộc hoàn toàn, nhưng cũng phải làm suy yếu đáng kể khí vận của Vu Tộc.

Dù sao sau khi Nhân Tộc gia nhập Vu Tộc, khí vận của Vu Tộc đã tăng trưởng đến một mức độ cực kỳ đáng sợ, chỉ cần có đủ thời gian, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác chứng đạo thành Thánh sẽ không có bất kỳ bất ngờ nào.

Vì vậy, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ không cho phép Vu Tộc quật khởi như vậy.

Phá hoại khí vận của Vu Tộc, giam cầm họ tại một nơi, không còn khí vận vô biên gia trì, thì khí vận Vu Tộc không thể giúp Tổ Vu chứng đạo thành Thánh, đợi sau lượng kiếp này, lượng kiếp tiếp theo có thể triệt để tiêu diệt Vu Tộc.

"Thiên Đạo thật là hay!" "Một chiêu rút củi đáy nồi thật độc." Ánh mắt Hình Hạo lạnh lẽo hiện lên, hắn nhìn về phía Trọng Lâu nói: "Đạo hữu lần này đến hẳn không chỉ nói với ta những điều này thôi phải không?" "Không sai!" Trọng Lâu gật đầu, sắc mặt nghiêm túc

nói: "Hình Hạo đạo hữu, lần này ta muốn ngươi giúp ta tiêu diệt Thiên Đình, tru sát Đông Vương Công!" Cái gì!

Tiêu diệt Thiên Đình!

Tru sát Đông Vương Công!

Hình Hạo sững sờ, vạn vạn không ngờ Trọng Lâu lại nói ra những lời như vậy.

Phải biết, Thiên Đình là một trong những thế lực lớn hàng đầu Hồng Hoang hiện nay, Đông Vương Công càng là hộ đạo nhân được Hồng Quân đích thân chỉ định của Huyền Môn Đạo Giáo.

Trong tình huống như vậy, Trọng Lâu lại muốn giết hắn, thậm chí tiêu diệt toàn bộ đạo thống Thiên Đình, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, thậm chí khiến người ta khó tin.

"Vì sao!" Sau khi kinh ngạc, Hình Hạo khá ngạc nhiên nói: "Đông Vương Công và đạo hữu có thù hận sâu đậm gì?" "Đạo hữu định giết Đông Vương Công sau đó chứng đạo thành Thánh sao?" Không chỉ Hình Hạo, bao gồm cả Đế Giang và các Tổ Vu khác lúc này cũng tò mò nhìn về phía Trọng Lâu.

Dù sao Đông Vương Công là một Đại Thần Thông giả hàng đầu Hồng Hoang, lại là Thánh Nhân Thiên Định, muốn giết hắn, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

"Hô ~" Nặng nề thở ra một hơi, Trọng Lâu áp chế ngọn lửa phẫn nộ trong lòng, ngẩng đầu nói: "Vì hắn muốn cưỡng ép Tây Vương Mẫu!" "Đông Vương Công vì muốn chứng đạo thành Thánh, đã từ chỗ Hồng Quân có được Hồng Tú Cầu, định cùng Tây Vương Mẫu hoàn thành Thiên Hôn, nhận được vô biên công đức gia trì để chứng đạo thành Thánh." "Hình Hạo đạo hữu có thể không biết, Tây Vương Mẫu tên thật là Dương Uyển Cấm, là huynh muội cùng ta hóa hình

ra." "Chỉ là nhiều năm như vậy ta ở bên ngoài đắc tội quá nhiều người, vẫn không dám nhận nàng, sợ sẽ bị ta liên lụy." "Nhưng không lâu trước đây Uyển Cấm đã tìm ta che chở, nói với ta Đông Vương Công đã dùng đại nghĩa Huyền Môn Đạo Giáo ép buộc nàng gả cho hắn để trở thành Thiên Hậu, vì vậy…" Thì ra là vậy!

Trọng Lâu lại là ca ca của Tây Vương Mẫu muội muội!

Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Hình Hạo lập tức minh bạch vì sao Trọng Lâu muốn giết Đông Vương Công.

Dù sao, nếu chuyện như vậy xảy ra với bản thân, thì cũng có xung động muốn bạo sát kẻ đó.

Thậm chí nếu đổi lại là Huyền Minh hoặc Hậu Thổ, e rằng Thập Nhị Tổ Vu sẽ liều mạng tru sát kẻ ấy, bất kể đối phương có là Thánh nhân đi chăng nữa.

"Khoan đã!" Đột nhiên, Hình Hạo khẽ lên tiếng, ánh mắt tùy theo đó khóa chặt trên thân Trọng Lâu, nói: "Đạo hữu chuyến này tới đây, vậy Tây Vương Mẫu chẳng phải sẽ gặp nguy hiểm sao?" Đích xác!

Cho dù Tây Vương Mẫu ẩn mình trong Hồng Hoang Tây Bộ.

Nhưng với thân phận Đông Vương Công, muốn biết nơi ở của đối phương quá đơn giản, thêm vào đó Ma đạo Tứ đại Thánh nhân đều đã đến Bất Chu Sơn, Hồng Hoang Tây Bộ cố nhiên là đại bản doanh của Ma đạo, nhưng cũng khó mà bảo vệ được Tây Vương Mẫu.

Dù sao, thân phận Hộ đạo giả của Huyền Môn Đạo Giáo đã định trước Đông Vương Công sẽ được chiếu cố, thậm chí dù Tây Vương Mẫu không nguyện ý, e rằng một số điều cũng khó mà thay đổi.

"Đa tạ Hình Hạo đạo hữu quan tâm!" Đạm nhiên cười một tiếng, Trọng Lâu lúc này lại không có bao nhiêu lo lắng, khóe miệng nhếch lên nói: "Ta đã giấu tiểu muội vào một nơi không ai có thể tìm thấy!"

“Cho dù Thánh nhân đích thân tới, trừ phi giẫm lên thi thể ta, nếu không đừng hòng tổn thương tiểu muội ta một phân hào!” Đã giấu rồi ư!

Xem ra Trọng Lâu cũng không phải kẻ hành sự lỗ mãng vì đầu óc nóng nảy!

Mang theo suy tư gật đầu, Hình Hạo tùy theo đó mở miệng nói: “Như vậy thì mọi việc không thành vấn đề nữa!” “Việc không giết Đông Vương Công quả thực cực kỳ khó khăn, dù sao kẻ ấy chính là Thiên định Thánh nhân, nhưng không giết được thì lại có thể giết được.” “Trong tình cảnh Vu tộc hiện giờ, ta cũng không có tâm tư làm những việc khác.” Lời này vừa ra, sắc mặt Trọng Lâu không khỏi biến đổi.

Làm sao y không nghe ra ý từ chối trong lời Hình Hạo?

Nhưng trong tình huống như vậy, y cũng không có bất kỳ biện pháp nào, dù sao nguy cơ mà Vu tộc đang gặp phải đích xác cực kỳ to lớn.

“Hình Hạo đạo hữu!” Theo bản năng, Trọng Lâu bước tới một bước, nói: “Đạo hữu nếu không xuất thủ cũng đành, nhưng không biết đạo hữu có thể truyền thụ cho ta pháp tru sát Đông Vương Công chăng?” “Kẻ ấy là Thiên đạo Thánh nhân, có Hồng Mông Tử Khí hộ thân, muốn giết chết cực kỳ khó khăn, nhất định phải nhất kích tất sát, nếu không ta sẽ không còn cơ hội nào.” Biện pháp giết Đông Vương Công ư!

Cái này có thể!

Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo hơi trầm ngâm một chút, tùy tức liền mở miệng nói: “Đơn giản, đạo hữu chỉ cần tìm một người giúp đỡ, thì có thể tru sát Đông Vương Công.” “Đương nhiên, tiền đề là đạo hữu nhất định phải trả cái giá khiến người này động

lòng, nếu không thì không có bất kỳ khả năng nào." "Ừm!

Thật sự có!" Đồng tử co rụt, thần sắc trên mặt Trọng Lâu lập tức đại hỉ.

Y vốn cơ bản không ôm nhiều hy vọng, nhưng Hình Hạo hiện giờ lại có người có thể giúp đỡ, có thể triệt để giết chết Đông Vương Công, tuyệt đối là một tin tức lớn.

Không kịp suy nghĩ gì khác, Trọng Lâu mở miệng hỏi: "Không biết đạo hữu chỉ ai?" "Bất luận cái giá nào, ta nhất định sẽ thỉnh kẻ ấy xuất thủ tương trợ ta." "Minh Hà!" Không còn giấu giếm, Hình Hạo đạm nhiên cười nói: "Y dĩ Sát chứng Đạo, có thể phá Thiên đạo Hồng Mông Tử Khí hộ thân!" "Bất quá đạo hữu hẳn cũng rõ, Minh Hà đạo hữu tuy có năng lực làm việc như vậy, nhưng một khi làm rồi thì cũng sẽ triệt để đưa bản thân vào nguy cơ." "Quan trọng nhất, nếu ta liệu không sai thì hiện giờ Minh Hà đạo hữu, Trấn Nguyên Tử đạo hữu và Hồng Vân đạo hữu đều bị người chặn tại nơi cư trú, nếu không thì không thể nào không có tin tức, cũng không thể nào không đến Bất Chu Sơn." "……" Nghe lời này, sắc mặt Trọng Lâu lập tức biến đổi.

Y dường như đã nhớ ra, theo bản năng mở miệng nói: "Như vậy, ta đích xác đã nghe tin tức tương tự." "Hình như có người vây chặt Huyết Hải, Ngũ Trang Quán và Hỏa Vân Động!" "Chỉ là lúc đó ta cũng không quá để ý tin tức này, chỉ đơn thuần cho rằng Thiên đạo đang hạn chế viện binh của Vu tộc mà thôi." "Bây giờ xem ra, Thiên đạo không chỉ muốn hạn chế Vu tộc, thậm chí còn muốn loại bỏ những uy hiếp tiềm tàng như Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân nữa a." Quả nhiên có mưu đồ ư!

Nghe lời này, sắc mặt Hình Hạo xanh mét ba phần.

Dù sao trong tình huống như vậy, nếu không có gì bất ngờ, e rằng tình hình ba người Minh Hà sẽ không quá tốt.

Thậm chí nếu ba người vẫn lạc, thì đó sẽ là một tổn thất cực lớn đối với Vu tộc, thậm chí còn đại biểu cho việc những điều đã mưu tính trước đây đều sẽ theo đó mà tan vỡ.

Chương 348

"Hình Hạo đạo hữu, đa tạ đã cáo tri!" Lúc này, Trọng Lâu cũng không lưu lại nữa, lập tức hướng Hình Hạo hành lễ, nói: "Ta hiện tại khởi hành đến Huyết Hải chi địa, cáo từ!" "Được!" Đáp một tiếng, Hình Hạo không từ chối.

Trọng Lâu muốn giết Đông Vương Công, vậy nhất định phải có Minh Hà trợ giúp.

Trong tình huống như vậy, việc y đi đến Huyết Hải chi địa cũng có thể giúp Minh Hà thoát khốn, có thể nói là nhất cử đa đắc.

Nghe vậy, Trọng Lâu cũng không nán lại.

Ngay lập tức hướng mọi người hành lễ rồi xoay người vội vã đi ra ngoài điện.

Đát đát.

Chờ thân ảnh y rời khỏi Bàn Cổ Điện, ánh mắt Hình Hạo tùy theo đó nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu không xa, nói: "Chư vị Tổ Vu, vận mệnh Vu tộc nằm ở trận chiến này, ta định chủ động xuất quan diệt sát kẻ địch, không biết chư vị Tổ Vu có công nhận pháp này không?" "……" Nghe lời này, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu lập tức nghiêm túc.

Nhưng đáy mắt lại tùy theo đó dâng lên vẻ nghi hoặc, hiện giờ Vu tộc đang ở thế bị động, nếu thật sự mạo hiểm phản kích, thì có thể sẽ gây ra những hy sinh không cần thiết.

Quan trọng nhất, trong tình huống như vậy, Vu tộc phản kích e rằng cũng không có mấy phần thắng lợi để nói.

Ma đạo Tứ Thánh Đế Giang và các Tổ Vu liên thủ có thể ngăn

chặn, nhưng đại quân Phượng tộc, Kỳ Lân tộc và Yêu tộc thì phải ứng phó thế nào?

Tình hình Hồng Hoang Nam Bộ lại phải xử lý ra sao?

Một khi Hậu Thổ và các Tổ Vu khác xảy ra chuyện ngoài ý muốn, thì…..

"Hình Hạo huynh đệ!" Theo bản năng, Đế Giang tùy theo đó mở miệng nói: "Không bằng chúng ta trước tiên triệu hồi Hậu Thổ muội tử?" "Hồng Hoang Nam Bộ tuy quan trọng, nhưng nếu tổn thất tính mạng thì cũng được không bù mất." "Chỉ cần mười hai huynh muội chúng ta tụ tập lại một chỗ, thì mới có cơ hội triệt để phản bại thành thắng, thậm chí cho dù tất cả Hỗn Nguyên Thánh nhân cũng không thể ngăn cản Vu tộc ta." Thập Nhị Đô Thiên Trận!

Đích xác là một thủ đoạn lật ngược tình thế!

Gật đầu, Hình Hạo lại không chút khách khí phủ quyết nói: "Không được, tuyệt đối không thể từ bỏ Hồng Hoang Nam Bộ!" "Tuy rằng ta sau này có thể đoạt lại, nhưng nếu vậy thì ý chí Bàn Cổ trong Hồng Hoang Nam Bộ sẽ bị ý chí Thiên đạo thay thế." "Không có sự tồn tại của ý chí Bàn Cổ, thì Vu tộc ta dù có tiếp tục chiếm cứ Hồng Hoang Nam Bộ cũng không có bất kỳ khí vận gia trì nào để nói, thậm chí….." Chuyện cười!

Từ bỏ Hồng Hoang Nam Bộ!

Đó đơn giản là tự tìm đường chết.

Dù sao Hình Hạo đã nhìn thấu bản chất lượng kiếp là sự tranh đoạt Hồng Hoang của ý chí Thiên đạo và ý chí Bàn Cổ.

Hiện tại, trong Hồng Hoang, Thái Cổ Tinh Vực, Hồng Hoang Đông Bộ, Hồng Hoang Bắc Bộ, Hồng Hoang Tây Bộ và Tứ Hải đều đã bị ý chí Thiên đạo chiếm cứ.

Nếu Vu tộc lại từ bỏ Hồng Hoang Nam Bộ, thì ý chí Bàn Cổ sẽ càng khó tồn tại.

Bởi vậy, trong tình huống như vậy, Vu tộc từ bỏ Hồng Hoang Nam Bộ là tự tìm đường chết, nhìn bề ngoài là cứu được Hậu Thổ và các Tổ Vu khác, nhưng thực chất lại là tự sát chậm.

"……" Nghe Hình Hạo giảng thuật xong, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng không khỏi trầm mặc.

Tuy lo lắng an toàn của Hậu Thổ và các Tổ Vu, nhưng sự thật cũng đúng như vậy, không thể lùi, Vu tộc không thể lùi, nếu không thì tất cả đều sẽ hủy diệt.

Lý giải được, Đế Giang lập tức mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, thì Hình Hạo huynh đệ cứ giao mọi việc cho đệ!" "Ta sẽ ở chiến trường phía Tây chặn đứng Tứ tôn Ma đạo Thánh nhân, nhưng hai khu vực chiến đấu còn lại ta lại không thể can thiệp." Lời này vừa ra, sắc mặt Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác ở một bên đều khó coi.

Không còn cách nào!

Bởi vì tất cả đều có thể rõ ràng cảm nhận được bản thân hiện tại yếu ớt.

Thời đại Thánh nhân giáng lâm!

Dưới Thánh nhân đều là lâu nhĩ!

Trong tình huống như vậy, Tổ Vu cố nhiên chiến lực vô song, nhưng lại đều không phải đối thủ của Thánh nhân.

Lý giải được, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác không khỏi nắm chặt song quyền, khao khát nâng cao thực lực trong lòng cũng càng thêm mãnh liệt.

"Được!" Không từ chối, Hình Hạo trực tiếp gật đầu nói: "Việc

này cứ giao cho ta làm đi!" "Chỉ cần Đế Giang Tổ Vu chặn đứng Tứ tôn Ma đạo Thánh nhân, ta sẽ ngay lập tức giải quyết vấn đề của Phượng tộc, Kỳ Lân tộc và Yêu tộc." Cùng lúc đó, trong mắt Hình Hạo bắn ra một tia sát cơ.

Ban đầu chỉ định nhắm vào Phượng tộc và Kỳ Lân tộc, nhưng không ngờ Yêu tộc lại cũng xen vào.

Đã vậy Đế Tuấn đã xé hủy liên minh trước, thì cũng sẽ không còn bất kỳ lòng nhân từ mềm yếu nào.

Cùng lúc đó, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Như vậy, việc ở đây giao cho chư vị Tổ Vu!" Nói xong, y cũng không chờ Chu Thiên Thần Phủ và Bàn Cổ Phủ hư ảnh dung hợp hoàn tất, xoay người bước chân tùy theo đó đi ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Chờ khi ra khỏi Bàn Cổ Điện!

Hình Hạo hít sâu một hơi, tâm niệm vừa động liền lấy ra một miếng ngọc phù, mở miệng nói: "Hình Tiêu, Tinh Thần, hãy để các Đại Vu cấp đỉnh và Đại Vu trấn thủ Tam Thập Tam Thiên đều xuống." Làm xong mọi việc, ánh mắt Hình Hạo tùy theo đó nhìn về phía một bên thiên điện.

Có thể thấy cửa lớn cung điện đóng chặt, Vọng Thư vẫn chưa xuất quan, cũng chưa hoàn thành việc luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết.

"Chưa xuất quan ư!" "Thế này cũng tốt!" Trong lòng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo cũng không muốn để Vọng Thư đối đầu với Thường Hi và Hi Hòa.

Dù sao ba người họ là chị em, trong tình huống như vậy, nếu sơ suất một chút, đều sẽ là đả kích mang tính hủy diệt đối với bản thân.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, một tiếng hô hoán từ xa truyền đến.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy một Đại Vu vội vã chạy tới,

toàn thân dính máu, trông cực kỳ chật vật.

"Chuyện gì vậy!" Đồng tử co rút, Hình Hạo lập tức đến trước mặt Đại Vu kia, vừa đưa tay đỡ lấy y, vừa điều động Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên bắt đầu giúp y chữa thương.

Chờ đến khi khí tức của Đại Vu ổn định lại, Hình Hạo mới thở phào một hơi, mở miệng hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?" "Kỳ Lân tộc xâm nhập!" Hít sâu một hơi, sắc mặt Đại Vu hơi tái nhợt, nói: "Chúng đã đánh vào bên trong Bất Chu Sơn, không ít tộc nhân bị đồ sát." "Ở tiền tuyến không ít Đại Vu và Đại Vu cấp đỉnh đều đã thân tử quy Bàn Cổ, ta quay về cầu viện, nếu không kịp chi viện thì Kỳ Lân tộc sẽ trường khu trực nhập, sát nhập Bất Chu Sơn." Kỳ Lân tộc!

Tìm chết!

Trong mắt Hình Hạo bắn ra một tia sát cơ, lập tức minh bạch sự nghiêm trọng của sự việc.

Năm đó để Kỳ Lân tộc và Phượng tộc xâm nhập vào, mục đích là dụ địch thâm nhập rồi nhất cử bắt gọn.

Chương 349

Nhưng không ngờ trong tình huống hiện tại, Kỳ Lân tộc lại dám xâm nhập phúc địa Bất Chu Sơn, nếu cứ để chúng tiếp tục như vậy, thì Bất Chu Sơn chi địa thật sự sẽ gặp nguy hiểm.

"Trước tiên hãy về nghỉ ngơi!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo nhìn Đại Vu kia, nói: "Bản Tổ Vu sẽ tự thân đi giải quyết chuyện này." Nói xong, Hình Hạo cũng không nán lại, tung thân nhảy vọt, tùy theo đó cấp tốc bay đi về phía khu vực xa xa.

Bất Chu Sơn phía Đông.

Đại quân Kỳ Lân tộc cuồn cuộn sát nhập, nơi đi qua vô số Vu tộc tộc nhân theo đó chiến tử quy Bàn Cổ, hóa thành núi đồi, rừng cây, khe suối.

"Sát!" "Sát!" "……" Suốt dọc đường thông suốt không trở ngại, trực tiếp khiến các cường giả Kỳ Lân tộc kích động vạn phần.

Đặc biệt là những Kỳ Lân tộc trưởng lão kia, dựa vào tu vi Chuẩn Thánh gần như không ai địch nổi, trên đường đồ sát số lượng Vu tộc tộc nhân càng khó mà thống kê.

Nhìn thấy Bất Chu Sơn Thiên Trụ càng lúc càng gần, các trưởng lão Kỳ Lân tộc từng người một thần sắc cuồng hỉ, kích động vạn phần nói: "Sắp rồi!" "Chỉ cần hạ được khu vực Thiên Trụ phía Đông trước mắt, thì Kỳ Lân tộc ta sẽ trở thành thế lực bá chủ cấp Hồng Hoang, dưới sự gia trì của khí vận vô biên, tộc trưởng có thể chứng Đạo thành Thánh, Kỳ Lân tộc ta cũng có thể khôi phục vinh quang thời thượng cổ." Một niệm đến đây, các trưởng lão Kỳ Lân tộc không khỏi càng thêm kích động, trong miệng nhịn không được gầm nhẹ nói: "Cho nên tất cả mọi người hãy xông lên giết, bất cứ kẻ nào cản

đường đều giết không tha!" "……" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp không ngừng vang vọng, từng tu sĩ lúc này điên cuồng tập kích đồng thời, càng thêm điên cuồng đồ sát Vu tộc tộc nhân trên mặt đất, thậm chí ngay cả những kẻ bỏ chạy cũng không buông tha.

"Kỳ Lân tộc, sẽ phải trả cái giá đắt." "Đồ khốn Kỳ Lân tộc, chờ Tổ Vu xuất quan, nhất định phải chết không nghi ngờ!" "Lũ Kỳ Lân tộc, hôm nay chúng ta tuy chết, nhưng Vu tộc ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua." "……" Nhất thời, Vu tộc tộc nhân trong tình huống không thể thoát ly, không khỏi bùng phát tiếng gào giận dữ, từng người một nội tâm phẫn nộ tình tự dâng trào, đáy mắt tràn ngập sát cơ và phẫn nộ.

Đáng tiếc, đối với những lời này, tu sĩ Kỳ Lân tộc đều khinh thường.

Chẳng chút nào để ý đến lời nói của họ, thậm chí từng người một càng thêm hưng phấn, đồng thời thao túng Linh Bảo trong tay không ngừng đồ sát những Vu tộc tộc nhân kia.

Nhìn thấy ngày càng nhiều tộc nhân thảm tử, một số Tiểu Vu cuối cùng cũng không thể nhẫn nhịn được nữa.

"Đồ khốn Kỳ Lân tộc, ta muốn mạng của các ngươi!" "Đồ khốn Kỳ Lân tộc, mọi người cùng chết đi!" "……" Kèm theo tiếng gào giận dữ vang vọng, từng Tiểu Vu xông lên phía trước chặn đứng những tu sĩ Kỳ Lân tộc đang tập sát Vu tộc tộc nhân, không chút do dự tự bạo.

Oanh long long!

Oanh long long!

Nhất thời, tiếng nổ chấn động màng nhĩ tùy theo đó vang vọng.

Vô số tu sĩ Kỳ Lân tộc bị liên lụy, một phần người bị liên lụy tử vong, nhưng tuyệt đại đa số tu sĩ tùy theo đó thảm tử tại chỗ.

"Lũ man rợ Vu tộc đáng chết!" "Phòng ngự, nhanh chóng phòng

ngự!" Thấy tình hình này, tu sĩ Kỳ Lân tộc cũng hoảng loạn.

Vạn vạn không ngờ Vu tộc tộc nhân lại ngoan độc như vậy, rõ ràng biết sẽ chết nhưng lại chọn tự bạo để kéo kẻ địch theo.

Dù Tiểu Vu tu vi không cao, nhưng sức mạnh tự bạo cũng đủ để làm bị thương Đại La Kim Tiên, khiến tuyệt đại đa số tu sĩ Kỳ Lân tộc đều không thể chịu đựng tổn thất.

"Đáng chết!" "Tất cả mọi người lùi lại!" Thấy tình hình này, sắc mặt mấy vị trưởng lão Kỳ Lân tộc cũng tùy theo đó trở nên khó coi.

Vừa rồi trong khoảnh khắc không chú ý, ít nhất có hơn trăm Đại La Kim Tiên Kỳ Lân tộc trong lúc bất ngờ đã bị kéo theo đồng quy vu tận.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, Kỳ Lân tộc chẳng phải sẽ tổn thất thảm trọng sao?

Khác với Vu tộc gia đại nghiệp đại, Kỳ Lân tộc sau khi trải qua Long Phượng đại kiếp, tộc nhân thuần chính không còn bao nhiêu, làm sao chịu nổi tổn thất như thế này?

Ngay lập tức, mấy vị trưởng lão Chuẩn Thánh kia vọt ra, triệu hoán ra Tiên Thiên Linh Bảo của mình tấn công về phía những nơi Vu tộc đang ở trên mặt đất, lạnh giọng nói: "Lũ man rợ Vu tộc, không tu Nguyên Thần, tất cả đều đáng chết!" Cảnh tượng này, lập tức khiến người Vu tộc trên mặt đất tuyệt vọng.

Cho dù có thể tự bạo kéo kẻ địch đồng quy vu tận, nhưng đối mặt với sự tấn công của mấy tôn cường giả cấp Chuẩn Thánh, thì cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

"Phóng Tứ!" Lúc này, một tiếng quát giận dữ từ trên trời giáng xuống.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông chấn động màng nhĩ, công kích của mấy vị trưởng lão Chuẩn Thánh Kỳ Lân tộc kia lập tức băng phôi tan rã.

Hỗn Độn Chung giáng lâm, trực tiếp bảo hộ tất cả Vu tộc tộc nhân trên mặt đất, thân ảnh Hình Hạo từ trên trời hạ xuống, đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm người Kỳ Lân tộc, nói: "Kỳ Lân tộc, các ngươi hôm nay đều phải chết!" "Hình Hạo!" "Chết tiệt, y lại ở chỗ này!" Thấy cảnh này, mấy vị trưởng lão Chuẩn Thánh Kỳ Lân tộc kia kinh hãi.

Hình Hạo xuất hiện ở đây, làm sao có thể là đối thủ của y?

Kẻ sau không chỉ là đệ nhất nhân dưới Thánh nhân, thậm chí năm đó Nữ Oa chứng Đạo thành Thánh cũng không phải đối thủ của y.

"Chạy!" "Rút!" "Tất cả mọi người mau rời đi!" "……" Gần như trong nháy mắt, mấy vị Chuẩn Thánh Kỳ Lân tộc rút thân lui lại, không chút do dự lựa chọn bỏ chạy.

Chuyện cười!

Trong Hồng Hoang, trừ Thánh nhân ai dám khiêu chiến với Hình Hạo?

Cho dù mấy người họ đều có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ trở lên, nhưng lại không cho rằng có thể địch lại y.

"Chạy đi!" "Mau chạy!" Cũng trong khoảnh khắc đó, tu sĩ Kỳ Lân tộc như tỉnh mộng, từng người một kinh hãi nhìn Hình Hạo một cái rồi không chút do dự rút thân bỏ chạy.

Cảnh này khiến những Vu tộc tộc nhân được Hỗn Độn Chung bảo hộ trợn mắt há mồm.

Ngay sau đó, từng người một tùy theo đó hoan hô nhảy cẫng:

“Hình Hạo Tổ Vu vô địch!” “Hình Hạo Tổ Vu vô địch!” “……” Đối với tất cả những điều đó, Hình Hạo lại không để ý, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh các tu sĩ Kỳ Lân tộc đang bỏ chạy, trong mắt hàn mang lóe lên, nói: “Chạy ư!” “Các ngươi coi ta không tồn tại sao?” “Nếu đã tới, vậy một kẻ cũng đừng hòng sống sót rời đi!” Dứt lời, Hình Hạo đại thủ vung lên, Hỗn Độn Chung tùy theo đó xuất hiện trong tay y.

Ngay sau đó, Hình Hạo tay trái lấy ra Hỗn Độn Chung chùy, không chút do dự tùy theo đó đánh lên thân chuông.

Đông đông!

Đông đông!

Nhất thời, tiếng chuông chấn động màng nhĩ lại lần nữa vang vọng.

Sức mạnh trấn áp chư thiên quét ra, trực tiếp bao trùm tất cả tu sĩ Kỳ Lân tộc đang bỏ chạy, bao gồm cả mấy vị trưởng lão Kỳ Lân tộc kia cũng không ngoại lệ.

“Không thể động!” “Chết tiệt, lại thành ra thế này!” “Xong rồi, một chút cũng không động đậy được, ta sẽ chết!” “……” Tiếng kêu hoảng loạn không ngừng, từng tu sĩ Kỳ Lân tộc sắc mặt trong khoảnh khắc đó trở nên vô cùng khó coi.

Chuyện đến nước này, làm sao không minh bạch tình huống hiện tại của bản thân lại thê thảm đến mức nào.

Chương 350

Không thể động đậy!

Không thể bỏ chạy!

Hình Hạo lại là kẻ nổi danh ngoan độc trong Hồng Hoang, há lại buông tha?

Đát đát.

Lúc này, tiếng bước chân tùy theo đó vang vọng.

Chỉ thấy Hình Hạo tay cầm Hỗn Độn Chung từng bước một đi đến khu vực phía trước các tu sĩ Kỳ Lân tộc, trong mắt bắn ra sát cơ, nói: "Xâm nhập Bất Chu Sơn, giết tộc nhân của ta, các ngươi đáng chết!" Lời này vừa ra, sắc mặt tu sĩ Kỳ Lân tộc tại chỗ tái nhợt.

Tất cả đều có thể rõ ràng cảm nhận được sát cơ đáng sợ từ thân Hình Hạo truyền ra, càng rõ ràng kẻ sau thật sự có năng lực diệt sát bọn họ.

"Hình Hạo Tổ Vu!" Theo bản năng, một trưởng lão Kỳ Lân tộc tùy theo đó mở miệng: "Chuyện này không trách ta, ta cũng tuân theo mệnh lệnh của Thiên đạo mà hành sự, ta….." "Ồn ào!" Không đợi người này nói xong, Hình Hạo lập tức mở miệng quát giận, tay phải vung lên, Hỗn Độn Chung lập tức bay ra, đập mạnh vào thân thể người này.

Một tiếng "bành", thân thể vị trưởng lão Kỳ Lân tộc kia lập tức bị hủy diệt hoàn toàn.

Nguyên Thần của y cũng với tốc độ mắt thường có thể thấy mà băng phôi, thậm chí ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra, một tôn cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ cứ thế chết trong tay Hình

Hạo.

"Xìu~" Thấy cảnh này, tu sĩ Kỳ Lân tộc tại chỗ không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn Hình Hạo tràn đầy kinh hoàng.

Thậm chí mấy vị trưởng lão Kỳ Lân tộc kia cũng im như ve sầu gặp rét, từng người một thân thể run rẩy, thậm chí không dám nhìn Hình Hạo nữa, càng đừng nói đến những lời khác.

"Phế vật!" Hừ lạnh một tiếng, Hình Hạo ánh mắt quét khắp toàn trường, lạnh giọng nói: "Đừng dùng Thiên đạo làm cái cớ để lừa bịp ta!" "Hôm nay ta chỉ cho các ngươi một cơ hội, lập tức truyền tin cho Kỳ Lân tộc tộc trưởng Thiếu Lân, bảo y dẫn người đến đây cứu!" "Bảy ngày!" "Ta cho các ngươi bảy ngày thời gian!" "Nếu Thiếu Lân không dám dẫn người đến cứu, thì tất cả đều phải chết!" Dứt lời, Hình Hạo lại mạnh mẽ đánh mấy cái vào Hỗn Độn Chung.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông chấn động màng nhĩ, sức mạnh trấn áp chư thiên lập tức bao trùm lên thân thể tất cả tu sĩ Kỳ Lân tộc tại chỗ.

"A….." "A….." Tiếng kêu thảm thiết liên tục không ngừng vang vọng, có thể thấy từng tu sĩ Kỳ Lân tộc bị trọng thương nặng nề, trong miệng không ngừng phun ra tiên huyết, pháp lực quanh thân cũng tùy theo đó bị cấm cố.

Bao gồm cả ba tôn cường giả Chuẩn Thánh Kỳ Lân tộc còn sống cũng không ngoại lệ.

Chờ làm xong mọi việc, Hình Hạo đại thủ vung lên, trực tiếp dẫn theo đám người đáp xuống một ngọn núi cao, tiện tay ném Hỗn Độn Chung vào giữa không trung để cấm cố khu vực đó, sau đó nhìn về phía một trưởng lão Kỳ Lân tộc, nói: "Hãy nhớ kỹ, chỉ có bảy ngày

thời gian!" "Xìu!" Nghe lời này, vị trưởng lão Kỳ Lân tộc kia nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Y nhìn ra Hình Hạo không hề nói đùa, càng rõ ràng nếu trong bảy ngày Thiếu Lân không đến cứu người, thì bọn họ sẽ thật sự bị Hình Hạo giết chết.

Nhất thời, ba vị trưởng lão Chuẩn Thánh kia cũng không kịp suy nghĩ gì khác, dùng số pháp lực ít ỏi nhanh chóng thúc giục truyền tấn phù cầu cứu Thiếu Lân.

"Được!" Thu cảnh này vào đáy mắt, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, quay đầu nhìn về phía khu vực Hồng Hoang Đông Bộ, trong lòng thầm nghĩ: "Cũng gần đến lúc bắt đầu rồi!" "Trước tiên diệt Kỳ Lân tộc và Phượng tộc, sau đó mượn cơ hội này thống nhất Hồng Hoang Đông Bộ!" Hồng Hoang Đông Bộ, Kỳ Lân Điện.

"Tộc trưởng!" "Tộc trưởng!" Một trưởng lão Kỳ Lân tộc vội vã đi vào, thần sắc hoảng loạn nói: "Thiếu Lân tộc trưởng, Hình Hạo đã xuất quan, bắt giữ toàn bộ ba vị trưởng lão ở Bất Chu Sơn chi địa rồi!" "Y đã thả lời, nếu trong bảy ngày chúng ta không đi cứu viện, y sẽ tru sát toàn bộ ba vị trưởng lão, chúng ta phải làm sao đây?" "Hỗn trướng!" Nghe lời này, Thiếu Lân phẫn nộ đập nát bàn án một bên, cả người từ chỗ ngồi đứng dậy, quát giận: "Đáng chết, Hình Hạo lại xuất quan!" "Lập tức triệu tập cao thủ trong tộc tập hợp theo ta đi Bất Chu Sơn!" "Ngoài ra, lập tức truyền tin tức cho Phượng tộc bên kia, Hình Hạo xuất quan không phải chuyện tốt cho tất cả, nếu hai tộc không liên thủ, tất cả chúng ta đều phải chết." "Vâng!" Đáp một tiếng, vị trưởng lão Kỳ Lân tộc kia không dám chậm trễ, lập tức xoay người vội vã rời đi.

Trong chớp mắt, bảy ngày thời gian đã trôi qua.

Tại Bất Chu Sơn chi địa, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo

mở ra, quay đầu nhìn về phía khu vực phía sau, nói: "Đã hết thời gian, xem ra Kỳ Lân tộc đã từ bỏ!" Lời này vừa ra, tu sĩ Kỳ Lân tộc trên mặt đất phía sau lập tức lộ vẻ tuyệt vọng.

Bảy ngày thời gian quả thực vô cùng thê thảm, nhưng đến khi hết thời gian, lại vẫn chưa thấy viện quân Kỳ Lân tộc tới, khiến nội tâm tràn ngập tuyệt vọng.

"Hình Hạo!" Theo bản năng, một trưởng lão Chuẩn Thánh tùy theo đó mở miệng: "Ngươi thật sự muốn cùng Kỳ Lân tộc ta bất tử bất hưu sao?" Bất tử bất hưu?

Liếc nhìn người đó một cái, trong mắt Hình Hạo lóe lên vẻ khinh thường, nói: "Là các ngươi trước tiên cùng Vu tộc ta bất tử bất hưu!" "Bây giờ, bản Tổ Vu tiễn các ngươi lên đường!" Dứt lời, Hình Hạo cũng không nói thêm lời thừa, tâm niệm vừa động, trực tiếp triệu Hỗn Độn Chung đang ở giữa không trung xuống.

"Không tốt!" "Hỗn Độn Chung!" Thấy cảnh này, các tu sĩ Kỳ Lân tộc đều kinh hoàng.

Chuyện đến nước này, làm sao không cảm nhận được sự nghiêm trọng của sự việc, một khi Hình Hạo ra tay, với tình huống hiện tại chắc chắn sẽ chết không nghi ngờ.

"Chết đi!" Đối với điều này, Hình Hạo lại không chút mềm lòng, trong miệng quát lớn một tiếng, trực tiếp tùy theo đó gõ vang Hỗn Độn Chung trong tay.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông vô biên vang vọng, từng thân thể tu sĩ Kỳ Lân tộc tùy theo đó nổ tung, Nguyên Thần băng phôi, thậm chí ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không phát ra được.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi mấy hơi thở, những kẻ chưa chết trong trường chỉ còn lại ba tôn cường giả Chuẩn Thánh Kỳ Lân tộc.

Nhưng nhục thân của họ lúc này cũng đã triệt để băng phôi, một Nguyên Thần gian nan chống cự, trên đó vết nứt ngày càng nhiều, trong miệng phẫn nộ gào thét: "Ta không cam tâm!" "Hình Hạo, Kỳ Lân tộc ta cùng ngươi bất tử bất hưu." "Hình Hạo, tộc trưởng sẽ báo thù rửa hận cho ta." "……" Đáng tiếc, tiếng gào thét không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Dưới sự trấn áp của sức mạnh trấn áp chư thiên từ Hỗn Độn Chung, Nguyên Thần của ba tôn cường giả Chuẩn Thánh cũng tùy theo đó băng phôi tan rã, triệt để thân tử đạo tiêu.

"Hình Hạo!" Lúc này, một tiếng gào thét phẫn nộ từ xa truyền đến.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy đại phê tu sĩ Kỳ Lân tộc cuồn cuộn kéo đến, Thiếu Lân dẫn đầu lúc này quanh thân Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn uy áp tứ tán, cả người sát khí đằng đằng trông như đã mất trí.

Không chỉ vậy, bao gồm cả tu sĩ Kỳ Lân tộc phía sau y lúc này cũng đều mắt muốn nứt ra.

Tuy đã đến muộn một bước, nhưng lại cũng đã nhìn thấy cảnh tượng cuối cùng đó.

Hình Hạo đã tru sát toàn bộ nhiều tộc nhân như vậy, trong tình huống như vậy, nội tâm cảm xúc cũng cực kỳ khó chịu, thậm chí hận không thể thiên đao vạn quả Hình Hạo.

"Đến rồi ư?" Thấy cảnh này, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, vung tay triệu hồi Hỗn Độn Chung xong, ánh mắt khóa chặt trên

người Thiếu Lân và các tu sĩ Kỳ Lân tộc khác, trong mắt băng lãnh lóe lên, thầm nghĩ: "Nếu đã đến, vậy thì giải quyết hết một lượt đi!" "Ồ!" Đột nhiên, thần sắc Hình Hạo hơi biến đổi, nhìn về phía khu vực phía sau Kỳ Lân tộc, có thể thấy Bạch Loan đang dẫn đầu đại phê tu sĩ Phượng tộc bay tới.

"Đều đến rồi ư!" "Xem ra Thiếu Lân cũng có chút đầu óc!" Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo lập tức minh bạch vì sao Thiếu Lân lại trì hoãn, hóa ra y đang đợi người Phượng tộc đến cùng.

Không sao, Kỳ Lân tộc và Phượng tộc chuyến này dốc toàn lực ra, trong tình huống như vậy, chỉ cần tiêu diệt một số tinh nhuệ của chúng, Phượng tộc và Kỳ Lân tộc sẽ triệt để suy tàn.

"Hình Hạo!" Lúc này, Thiếu Lân và Bạch Loan phiêu thân tùy theo đó xuất hiện ở khu vực trước mặt Hình Hạo, khí thế trên người hai người lúc này lại lần nữa tăng trưởng, trực tiếp đạt đến tầng thứ Á Thánh.

Chương 351

Ngay sau đó, hai người một trái một phải phong tỏa khả năng Hình Hạo rời đi, thần sắc băng lãnh nói: "Hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!" Á Thánh!

Dựa dẫm ư!

Thu tình huống hai người vào đáy mắt, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia khinh thường, khinh thường nói: "Dựa vào các ngươi ư?" "Chớ nói bản Tổ Vu khinh thường, cho dù hai tộc người các ngươi cùng xông lên thì sao, bản Tổ Vu đồ sát các ngươi như chó!" Nghe vậy, sắc mặt Thiếu Lân và Bạch Loan lập tức khó coi đến cực điểm.

Bọn họ không hề nghi ngờ lời nói của Hình Hạo.

Dù sao y là tồn tại có thể một mình kháng hành với Thánh nhân.

Nhưng hai người họ dù sao cũng là tộc trưởng của một tộc, há có thể chấp nhận bị người ta khinh thường và vũ nhục như vậy?

Quan trọng nhất, cả hai đều là Thiên định Thánh nhân, tuy chưa chứng Đạo thành Thánh, nhưng cũng có chút dựa dẫm.

"Đại ngôn bất tàm!" "Hình Hạo tìm chết!" Theo bản năng, Thiếu Lân và Bạch Loan tùy theo đó mở miệng quát giận: "Hôm nay hai tộc ta liên thủ, nhất định phải chém giết ngươi tại đây!" "Kỳ Lân tộc nhân nghe lệnh, bày Ngũ Hành Kỳ Lân Đại Trận!" "Phượng tộc tộc nhân nghe lệnh, bày Niết Bàn Thần Phượng Đại Trận!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp vang vọng, tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc lập tức hành động.

Có thể thấy tộc nhân Kỳ Lân chia thành năm, trên thân họ Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành chi lực dâng trào, một phương đại trận

lặng lẽ ngưng tụ, từng con Kỳ Lân ngưng hình, không ngừng gầm gừ gào thét trong trận.

Đồng thời, sức mạnh của Ngũ Hành Kỳ Lân Đại Trận nhanh chóng tập trung vào một chỗ, không ngừng rót vào trong cơ thể Thiếu Lân.

Gầm!

Gầm nhẹ một tiếng, quanh thân Thiếu Lân ngũ sắc rực rỡ quang huy chói lọi, tập trung Ngũ Hành chi lực gia trì lên thân, khí tức trên người y tùy theo đó thăng lên, nhanh chóng đạt tới cảnh giới Á Thánh Đại Viên Mãn, chiến lực đủ để sánh ngang với Hỗn Nguyên Thánh nhân chân chính.

Đồng thời, người Phượng tộc chia làm hai, nam bên trái nữ bên phải, từng người một trong miệng gầm nhẹ, từng cỗ khí tức cường liệt tùy theo đó quét ra, trực tiếp gia trì lên thân Bạch Loan.

Lệ!

Một tiếng chim kêu, phía sau Bạch Loan một con Phượng Hoàng đen trắng hai màu ngưng tụ, khí tức quanh thân nàng tùy theo đó tăng trưởng, cũng đạt tới cảnh giới Á Thánh Đại Viên Mãn.

Chờ làm xong mọi việc, ánh mắt Thiếu Lân và Bạch Loan tùy theo đó khóa chặt trên người Hình Hạo, thần sắc băng lãnh nói: "Hình Hạo, hôm nay dưới sự gia trì của lực lượng hai tộc ta, ngươi chắc chắn phải chết không nghi ngờ!" "Ngươi đừng hòng có người đến chi viện, bất kể là Vu tộc ở Bất Chu Sơn hay Vu tộc ở Tam Thập Tam Thiên đều đã bị người chặn lại rồi!" Ý gì!

Người ở Tam Thập Tam Thiên đã bị chặn ư!

Lông mày Hình Hạo khẽ nhướng lên, lập tức phóng thần thức về phía Tam Thập Tam Thiên.

Giây tiếp theo, sắc mặt Hình Hạo lập tức khó coi.

Có thể thấy lối vào của Tam Thập Tam Thiên bị phong tỏa, vật đang trôi nổi ở đó chính là Hà Đồ Lạc Thư.

Không chỉ vậy, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên lúc này cũng chiến hỏa liên miên, hiển nhiên là có tu sĩ xâm nhập vào đó đang giao chiến với tướng sĩ Vu tộc.

Quan trọng nhất, nếu không phải Thiếu Lân và Bạch Loan nhắc nhở, y thậm chí còn không cảm giác được, Tam Thập Tam Thiên kia lại bị người dùng đại thần thông phong tỏa rồi.

"Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất!" "Phải không?" Thấy cảnh này, sát cơ trong lòng Hình Hạo càng thêm nồng ba phần.

Ban đầu y định sau này mới giải quyết Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng không ngờ hai người này lại ra tay trước, trực chỉ Tam Thập Tam Thiên, thật sự không thể tha thứ.

"Cơ hội!" "Bây giờ!" Cũng trong khoảnh khắc đó, mắt Thiếu Lân và Bạch Loan sáng lên.

Phát giác Hình Hạo thất thần trong nháy mắt, hai người lập tức vọt ra, tay cầm Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không chút do dự phát động tấn công, thề phải cách sát Hình Hạo.

"Được lắm!" Nguy cơ ập đến, Hình Hạo lập tức hồi thần, không kịp suy nghĩ về chuyện Tam Thập Tam Thiên, ánh mắt khóa chặt trên người Bạch Loan và Thiếu Lân, nói: "Các ngươi thật sự cho rằng như vậy có thể làm gì được bản Tổ Vu sao?" "Có Thánh nhân cấp đại trận gia trì thì sao, hai người các ngươi hôm nay chắc chắn phải chết!" Trong khi nói chuyện, Hình Hạo không né tránh, đối mặt với công kích của Thiếu Lân và Bạch Loan, không chút do dự dùng Hỗn Độn Chung chùy đánh lên Hỗn Độn Chung.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông chấn động màng nhĩ vang vọng, sức mạnh trấn áp chư thiên từ Hỗn Độn Chung bùng phát, cứng rắn cấm cố hành động tấn công của Thiếu Lân và Bạch Loan.

"Không thể nào!" "Không thể nào!" Cảm nhận bản thân bị cấm cố khó có thể hành động, trong mắt Thiếu Lân và Bạch Loan đều dâng lên vẻ khó tin.

Không còn cách nào!

Thực sự tình huống như vậy quá mức khó tin.

Bị sức mạnh của Thánh nhân cấp đại trận gia trì, cảnh giới đã đạt tới Á Thánh Đại Viên Mãn, chiến lực tuyệt đối là cấp Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lại bị Hình Hạo dùng Hỗn Độn Chung cấm cố, đơn giản là khó tin.

"Không có gì là không thể!" Lạnh lùng cười một tiếng, Hình Hạo đùa nghịch Hỗn Độn Chung trong tay, nói: "Trải qua bao năm tháng, ta đã sớm triệt để luyện hóa Hỗn Độn Chung, uy lực của một trong Khai Thiên Tam Bảo há lại là các ngươi có thể lý giải." Trong khi nói, Hình Hạo tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Châu trong mi tâm y từ từ bay ra.

"Đi!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Hình Hạo ném Hỗn Độn Châu lên giữa không trung.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn quang huy rực rỡ, Hỗn Độn Châu rực rỡ chói mắt, trực tiếp bao trùm hàng ức vạn dặm cương thổ, trực tiếp cách tuyệt tất cả mọi người và thế giới Hồng Hoang.

"……" "Không thể nào!" Ngây người nhìn cảnh này, Thiếu Lân và Bạch Loan đều ngớ người.

Hai người đứng sóng vai, ngẩng đầu nhìn Hỗn Độn Châu trên thiên khung, trơ mắt nhìn quang mang vạn trượng của nó, thậm chí còn ngăn cản cả vô biên Công đức ở bên ngoài, không cho bất kỳ cơ hội chứng Đạo thành Thánh nào.

"Đáng chết!" "Không tốt, thân thể của ta đang băng phôi!" "……" Đột nhiên, từng tiếng kinh hô tùy theo đó vang vọng, phá vỡ sự tĩnh lặng.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy trong thế giới Hỗn Độn, vô tận Hỗn Độn cương phong, Hỗn Độn hỏa diễm, Hỗn Độn trọng thủy tứ tán, trực tiếp rơi vào đội ngũ tu sĩ Phượng tộc và Kỳ Lân tộc.

"A….." "A….." Tiếng kêu thảm thiết tùy theo đó vang vọng, có thể thấy tu sĩ trong Kỳ Lân tộc và Phượng tộc tổn thất thảm trọng.

Những tồn tại dưới Chuẩn Thánh cấp tốc vẫn lạc, dưới sự càn quét của Hỗn Độn cương phong và Hỗn Độn hỏa diễm, ngay cả cường giả Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn cũng sẽ bị hủy diệt hoàn toàn trong lúc bất ngờ.

Cùng với sự vẫn lạc không ngừng của tu sĩ hai tộc, Ngũ Hành Kỳ Lân Đại Trận và Niết Bàn Thần Phượng Đại Trận cũng bắt đầu dần dần băng phôi, khí tức trên người Thiếu Lân và Bạch Loan cũng đang cấp tốc suy giảm.

Chương 352

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Ngay lập tức hồi thần, thần sắc Thiếu Lân và Bạch Loan đại biến.

Chuyện đến nước này, làm sao không nhìn ra tình huống hiện tại thê thảm đến mức nào.

Vốn tưởng rằng khí vận hai tộc kết hợp sẽ trở thành thế lực bá chủ cấp, sau đó có thể mượn cơ hội này chứng Đạo thành Thánh phản sát Hình Hạo, giành được thắng lợi.

Nhưng vạn vạn không ngờ rằng, trong tay Hình Hạo lại có Hỗn Độn Châu!

Lại là Hỗn Độn Chí Bảo!

Phiên bản hoàn chỉnh, ngay cả sức mạnh của Thiên Đạo cũng không thể xâm nhập vào.

Mắt thấy tộc nhân vẫn lạc, sức mạnh của bản thân hạ thấp, Thiếu Lân và Bạch Loan trong lòng đều cảm thấy bất an, thậm chí có cả vẻ hoảng sợ.

Không kịp suy nghĩ gì khác, hai người liền vội vàng ra tay muốn bảo vệ tộc nhân của mình.

Dù sao một khi Thánh nhân cấp đại trận băng phôi, thì thật sự không còn bất kỳ khả năng nào để chiến đấu với Hình Hạo.

"Cứu người ư!" "Các ngươi coi bản Tổ Vu không tồn tại sao?" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo lạnh lùng cười một tiếng, đồng thời không chút do dự thao túng Hỗn Độn Chung chùy đánh lên Hỗn Độn Chung.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng nổ chấn động màng nhĩ vang vọng, sức mạnh trấn áp Hỗn Độn từ tiếng Hỗn Độn Chung gõ vang tùy theo đó gia trì lên thân thể Thiếu Lân và Bạch Loan.

"Ân hanh!" Nhất thời, hai người trong miệng rên rỉ, sức mạnh vừa điều động lập tức tùy theo đó băng phôi.

Không chỉ vậy, cùng với sự giáng lâm của lực lượng trấn áp, hai tôn Thánh nhân cấp đại trận kia cũng bị cấm cố một chút, càng nhiều Hỗn Độn phong hỏa xâm nhập vào, không ngừng đánh lên thân thể những tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc kia.

"A….." "A….." Tiếng kêu thảm thiết xé ruột xé gan tùy theo đó vang vọng, có thể thấy từng thân thể tu sĩ tùy theo đó nổ tung, Nguyên Thần bị Hỗn Độn ma diệt, tinh nhuệ của hai tộc vẫn lạc với tốc độ mắt thường có thể thấy.

"Không!" "Đừng!" Trơ mắt nhìn cảnh này, Thiếu Lân và Bạch Loan đau đớn gào thét, muốn ra tay.

Đó đều là tộc nhân của họ!

Đó đều là tinh nhuệ và nội tình trong tộc!

Nhưng bây giờ đều đã chết!

Toàn bộ đều vẫn lạc dưới sự tấn công của Hình Hạo.

Trong tình huống như vậy, họ cảm thấy dường như đã sai ngay từ đầu.

Vì sao lại phải đồng ý Thiên Đạo đối phó Vu tộc?

Vì sao lại phải đồng ý Thiên Đạo đối phó Hình Hạo?

Một khi những tinh nhuệ này toàn bộ tử vong, thì hai tộc sẽ thật sự danh tồn thực vong.

“Hình Hạo!” “Hình Hạo!” Theo bản năng, Thiếu Lân và Bạch Loan tùy theo đó quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, trong miệng nói: “Chúng ta nguyện ý thần phục, cầu xin tha một mạng cho Kỳ Lân tộc (Phượng tộc) ta!” “Nếu ngươi không yên tâm, hai chúng ta có thể chết, xin đừng tiếp tục giết tộc nhân của chúng ta nữa!” Lời này vừa ra, tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc trong đại trận đều mắt đỏ hoe.

Họ cũng biết cục diện hiện tại thê thảm đến mức nào.

Những người đó hoàn toàn không có bất kỳ lực kháng cự nào, thậm chí trong tình huống đối mặt với sự tấn công của Hình Hạo, chắc chắn phải chết không nghi ngờ.

Thiếu Lân và Bạch Loan có thể đưa ra hành động từ bỏ tính mạng của bản thân cũng muốn bảo toàn, cũng khiến nội tâm họ cảm động, thậm chí…..

“Tộc trưởng!” “Tộc trưởng!” Theo bản năng, tu sĩ hai tộc tùy theo đó hô hoán, nhưng lại cũng không khuyên can.

Tất cả đều rõ, nếu những người đó chết rồi, thì Phượng tộc và Kỳ Lân tộc thật sự sẽ xong.

“Hô~” Thu phản ứng của tộc nhân vào đáy mắt, Thiếu Lân và Bạch Loan đều thở phào một hơi.

Sau khi nhìn nhau một cái, ánh mắt họ tùy theo đó nhìn về phía Hình Hạo, nói: “Hình Hạo Tổ Vu, động thủ đi!” “Được!” Gật đầu, Hình Hạo không chút chần chừ.

Việc Kỳ Lân tộc và Phượng tộc có chết hay không không thành vấn đề lớn, chỉ cần thu họ vào dưới trướng, thì khí vận hai tộc có thể giúp Vu tộc nhanh chóng quật khởi.

Nhưng Thiếu Lân và Bạch Loan lại có Hồng Mông Tử Khí, sự tồn tại của họ bị Thiên Đạo thao túng, bởi vậy tuyệt đối không thể để họ

tiếp tục sống sót.

"Chết!" Trong miệng gầm nhẹ một tiếng, nắm đấm trong tay Hình Hạo tùy theo đó đánh ra, Lực chi Pháp tắc sôi trào, lập tức hủy diệt hoàn toàn thân thể Bạch Loan và Thiếu Lân.

Một tiếng "bành" nổ tung, thân thể Thiếu Lân và Bạch Loan nổ tung, thần hồn băng phôi, có thể thấy hai đạo Hồng Mông Tử Khí tùy theo đó bay ra, không ngừng nhảy nhót muốn đào thoát.

"Hồng Mông Tử Khí!" Cảnh này, lập tức khiến tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc chú ý, từng ánh mắt trong đáy mắt chói lọi rực rỡ, tràn đầy nhiệt huyết và khát vọng.

Dù sao có được Hồng Mông Tử Khí thì có thể chứng Đạo thành Thánh.

Thậm chí nếu không phải vì Hình Hạo thao túng Hỗn Độn Châu cấm cố tất cả, Thiếu Lân và Bạch Loan đã chứng Đạo thành Thánh.

Bất quá, người Kỳ Lân tộc và Phượng tộc lại cũng cúi đầu.

Không còn cách nào!

Bởi vì họ rõ ràng, vật này tuy trân quý, nhưng lại không phải thứ họ có thể nhòm ngó.

Dù sao hiện tại họ đang ở trong Hỗn Độn Châu, Hình Hạo cũng ở đây, làm sao họ có thể giành được đạo Hồng Mông Tử Khí kia?

"Thú vị!" "Lại muốn chạy!" Thu cảnh này vào đáy mắt, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, đồng thời đại thủ vung lên, trực tiếp triệu hoán hai đạo Hồng Mông Tử Khí đến khu vực trước thân mình.

Ông ông!

Chương 353

Ông ông!

Tiếng ông minh vang vọng, hai đạo Hồng Mông Tử Khí rực rỡ, trong đó từng cỗ dao động đặc biệt dâng trào.

"……" Đồng tử co rút, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc, nói: "Ý chí Thiên Đạo!" "Lại chưa bị triệt để luyện hóa!" "Xem ra Thiếu Lân và Bạch Loan cũng không ngốc!" Trong khi nói, Hình Hạo không chút chần chừ, tâm niệm vừa động, pháp lực quanh thân sôi trào, đồng thời trực tiếp đưa sức mạnh của bản thân đánh vào trong đó.

"Phá cho ta!" Gầm nhẹ một tiếng, Hình Hạo trực tiếp hủy diệt hoàn toàn hai đạo ý chí Thiên Đạo bên trong.

Ca sát!

Tiếng vỡ vụn vang vọng, kèm theo sự băng phôi của ý chí Thiên Đạo, hai đạo Hồng Mông Tử Khí kia lập tức vỡ vụn, trực tiếp chia thành ba, hóa thành sáu đạo Hồng Mông Tử Khí nhỏ bé trôi nổi trước mặt Hình Hạo.

"Hồng Mông Tử Khí vỡ rồi!" "Hai đạo biến thành sáu đạo!" "Không thể nào!" Tiếng kinh hô vang lên, trong mắt tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc từ xa tràn đầy vẻ khó tin.

Vạn vạn không ngờ!

Hồng Mông Tử Khí lại bị hủy diệt, hai đạo chia thành sáu, ...

"Thú vị!" "Không có sự gia trì của ý chí Thiên Đạo, Hồng Mông Tử Khí không thể cấu thành hoàn chỉnh ư!" Vừa suy tư vừa lẩm bẩm một câu, Hình Hạo vung tay thu sáu đạo Hồng Mông Tử Khí nhỏ bé

kia.

Tuy không phải Hồng Mông Tử Khí bản hoàn chỉnh, nhưng giá trị của tiểu Hồng Mông Tử Khí cũng không thể nghi ngờ.

Chẳng phải trước đây Lão Tử đã dùng Hồng Mông Tử Khí đứt đoạn ngưng tụ Nhất Khí Hóa Tam Thanh, ba tôn phân thân kia đều đạt tới cấp độ Á Thánh, tiềm lực của nó không cần nghi ngờ.

"Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo Tổ Vu!" Lúc này, trong đám người Kỳ Lân tộc và Phượng tộc, hai nam tử tùy theo đó xuất hiện ở khu vực trước mặt Hình Hạo, khom người hành lễ, nói: "Chúng ta nguyện ý hiệu trung Vu tộc, tôn kính Hình Hạo đại nhân, không biết đại nhân làm thế nào mới có thể thả tộc nhân chúng ta rời đi?" Hiệu trung ta ư!

Thả rời đi ư!

Liếc nhìn hai người một cái, trong mắt Hình Hạo hàn mang lóe lên, nói: "Chư vị sợ là đã quên mất một việc rồi!" "Bản Tổ Vu đích xác đã đáp ứng Thiếu Lân và Bạch Loan, nhưng nếu muốn chơi trò tâm nhãn với ta, thì cũng không có tất yếu phải tồn tại!" Lời này vừa ra, sắc sắc mặt mọi người Kỳ Lân tộc và Phượng tộc trong trường lập tức đại biến.

Không còn cách nào!

Bởi vì tất cả đều biết Hình Hạo muốn nói gì.

Vốn tưởng Hình Hạo sẽ không để ý, nhưng trong tình huống hiện tại, nếu còn giả vờ không biết, thì hậu quả e rằng không thể tưởng tượng.

"Hô~" Nặng nề thở ra một hơi, tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc lập tức tùy theo đó mở miệng nói: "Chúng ta đã biết, xin Hình Hạo Tổ Vu bớt giận!" Ngay sau đó, tu sĩ hai tộc cũng không chần chừ nữa, lập tức tùy theo đó mở miệng nói: "Đại Đạo tại thượng, ta nguyện hiệu

trung Hình Hạo Tổ Vu, dẫn dắt tu sĩ dưới trướng gia nhập Vu tộc, nếu có trái lời đạo tâm băng phôi, trời người cùng giết, xin Đại Đạo chứng giám!" "Đại Đạo tại thượng, ta nguyện hiệu trung Hình Hạo Tổ Vu, dẫn dắt tu sĩ dưới trướng gia nhập Vu tộc, nếu có trái lời đạo tâm băng phôi, trời người cùng giết, xin Đại Đạo chứng giám!" "Đại Đạo tại thượng, ta nguyện hiệu trung Hình Hạo Tổ Vu, dẫn dắt tu sĩ dưới trướng gia nhập Vu tộc, nếu có trái lời đạo tâm băng phôi, trời người cùng giết, xin Đại Đạo chứng giám!" "……" Nhất thời, tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc gần như đều tùy theo đó phát hạ Đại Đạo thệ ngôn.

Kèm theo từng trận tiếng ông minh vang vọng, sắc mặt âm trầm của Hình Hạo lập tức cũng chuyển biến tốt hơn không ít.

Ngay sau đó, ánh mắt y tùy theo đó nhìn về phía đám người hai tộc, chậm rãi nói: "Không tồi!" "Đều đã phát hạ Đại Đạo thệ ngôn!" "Bất quá đáng tiếc, trong số đó có kẻ lén lút gian xảo, cho rằng bản Tổ Vu không phát giác sao?" Trong khi nói chuyện, Hình Hạo mạnh mẽ rung động Hỗn Độn Chung trong tay.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, sức mạnh trấn áp chư thiên của Hỗn Độn Chung quét ra, lập tức khóa chặt một số tu sĩ trong đội ngũ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc.

"Không!" Khí tức bị khóa chặt, những tu sĩ trước đó chưa phát hạ Đại Đạo thệ ngôn lập tức hoảng loạn.

Tất cả đều cảm nhận được sát cơ của Hình Hạo, cũng rõ ràng sự đáng sợ của kẻ sau.

Dưới uy hiếp tử vong, chút tính toán nhỏ nhặt trong lòng không

dám dấy lên nữa, liền vội vàng tùy theo đó mở miệng nói: "Hình Hạo Tổ Vu, ta nguyện ý thần phục!" "Hình Hạo Tổ Vu, ta nguyện ý phát hạ Đại Đạo thệ ngôn!" "Hình Hạo Tổ Vu tha mạng, ta….." "Cầu xin tha thứ!" "Muộn rồi!" Không đợi mọi người nói xong, Hình Hạo lập tức lạnh lùng hừ một tiếng, lại lần nữa gõ vang Hỗn Độn Chung trong nháy mắt, sức mạnh trấn áp chư thiên trực tiếp hủy diệt hoàn toàn thân thể và thần hồn của họ.

"A….." "A….." Kèm theo tiếng kêu thảm thiết vang vọng, những tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc trước đó chưa phát hạ Đại Đạo thệ ngôn đều bị Hình Hạo chém giết tại chỗ, thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán.

Làm xong tất cả, ánh mắt Hình Hạo theo đó nhìn về phía các tu sĩ tộc Kỳ Lân và Phượng tộc còn lại, mở miệng nói: "Chư vị, Ta không phải kẻ hiếu sát, nhưng nếu dám phản bội, vô luận là ai, Ta sẽ giết không tha!" Lời này vừa thốt ra, các tu sĩ hai tộc ở xa xa lập tức run rẩy.

Nào ai không biết Hình Hạo làm vậy là để sát kê cảnh hầu, nhưng cũng không dám làm trái nữa.

Dù sao Hình Hạo có thể dễ dàng giết chết những kẻ vừa rồi, đối phó với bọn họ cũng không thành vấn đề.

Quan trọng nhất là, giờ đây họ đã gia nhập Vu tộc, trong tình huống hai bên không đối lập, sự bá đạo và tàn nhẫn của Hình Hạo lại được hoan nghênh.

Bởi lẽ không ai muốn đi theo một kẻ yếu đuối, Hình Hạo càng cường thế, họ càng thêm vui mừng.

"Vâng!" "Vâng!" Những tiếng đáp lời đồng loạt vang vọng, các tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc đều cúi mình hành lễ nói: "Chúng ta xin tuân lệnh Hình Hạo Tổ Vu!" "Chúng ta nhất định tuân lệnh Hình Hạo

Tổ Vu!" Tốt!

Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo hài lòng gật đầu, sau đó liền mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, Ta cũng không nói thêm lời thừa thãi.

Sau khi ra ngoài, hãy chọn ra hai người đi tiếp nhận công đức trên không trung, tuy Thiếu Lân và Bạch Loan đã chết, nhưng công đức mà bọn họ dẫn xuống vẫn còn đó." Nói xong, Hình Hạo không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động liền thu ngay Hỗn Độn Châu lại.

Ong ong ong ong… Ngay khoảnh khắc ấy, công đức trên bầu trời mất đi chướng ngại, cấp tốc bay xuống phía dưới.

"Ngay bây giờ!" "Ngay bây giờ!" Cùng lúc đó, Ngũ trưởng lão Phượng tộc và trưởng lão Kỳ Lân tộc liền vụt ra.

Giây tiếp theo, hai người xuất hiện tại nơi công đức ngưng tụ, trên người phát ra khí tức cực kỳ tương tự với Thiếu Lân và Bạch Loan.

Trong tình huống không tìm được Bạch Loan và Thiếu Lân, những công đức ấy không thể tiêu tan, chỉ có thể tùy theo đó mà tiến vào cơ thể hai người.

Nhất thời, ba động cường liệt dâng trào.

Có thể thấy, sau khi hai người hấp thu vô biên công đức, tu vi của họ cấp tốc bắt đầu tăng vọt: Chuẩn Thánh viên mãn -> Chuẩn Thánh Đại viên mãn -> Á Thánh sơ kỳ -> Á Thánh trung kỳ!

Mãi đến khi đạt đến Á Thánh trung kỳ, sự tăng tiến tu vi trên người hai người mới ổn định lại.

Ngay sau đó, ánh mắt hai người nhìn về phía Hình Hạo cách đó không xa.

Tuy đã tấn cấp Á Thánh trung kỳ, nhưng họ cũng không dám có chút nào càn rỡ, vì rõ ràng Thiếu Lân và Bạch Loan đã chết trước đó.

Ngay lập tức, hai người liền phiêu thân đến khu vực trước mặt Hình Hạo, cúi mình hành lễ nói: "Ta Hỏa Lân đại biểu Kỳ Lân tộc thần phục Hình Hạo Tổ Vu!" "Ta Phượng Vũ đại biểu Phượng tộc thần phục Hình Hạo Tổ Vu!" Lời này vừa thốt ra, các tu sĩ Kỳ Lân tộc và Phượng tộc ở xa xa cũng như tỉnh mộng, sau khi phản ứng lại, đều lần lượt hành lễ với Hình Hạo, cao hô: "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Trong khoảnh khắc, tiếng hô hào vang dội cường liệt.

Chương 354

Khí vận khổng lồ vừa ngưng tụ của Kỳ Lân tộc và Phượng tộc khi hợp nhất, trong nháy mắt đã chuyển dời về phía Vu tộc.

Ngang!

Ngang!

Hai tiếng rồng ngâm vang vọng.

Có thể thấy Chân Long khí vận của Vu tộc và Chân Long khí vận của Kỳ Lân Phượng tộc ngưng tụ lại giao hội vào nhau, đồng thời dung hợp, Chân Long khí vận của Kỳ Lân Phượng tộc nhanh chóng thu nhỏ lại, còn Chân Long khí vận của Vu tộc thì cấp tốc tăng trưởng.

"Đáng chết!" "Sao có thể?!" Trong khoảnh khắc, Hồng Hoang chấn động.

Vô số tu sĩ đều cảm ứng được, nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía Chân Long khí vận của Vu tộc không ngừng lớn mạnh trên Bất Chu Sơn, đáy mắt ai nấy đều lộ vẻ kinh hãi và khủng bố.

Đặc biệt là những Đại Thần Thông giả!

Ngay lập tức họ hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra, từng người nội tâm chấn động, vô thức thất thanh nói: "Tình hình Kỳ Lân Phượng tộc là sao?!" "Vừa rồi hai tộc hợp nhất trở thành thế lực cấp bá chủ, giờ lại chuyển mắt đầu hàng Vu tộc, rốt cuộc là đang làm gì?!" "Thiếu Lân, Bạch Loan, hai người làm tộc trưởng Kỳ Lân Phượng tộc, lẽ nào là kẻ ngu si sao?

Vì sao lại phải từ bỏ khí vận khổng lồ đó?!" "Khí vận của Vu tộc tăng trưởng đáng kể, trong tình huống như vậy, chẳng phải sẽ càng

nhanh chóng tạo ra tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thứ hai, thậm chí tạo ra nhiều hơn sao?!" Đặc biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang ở trong Tam Thập Tam Thiên vào lúc này, sắc mặt hai người cực kỳ khó coi.

Vạn vạn không ngờ, sự tình lại phát triển thành ra như vậy.

Kỳ Lân Phượng tộc đầu hàng Vu tộc, ngay cả khí vận của bản thân cũng dung hợp, rõ ràng không phải là chuyện đùa giỡn.

Quan trọng nhất là, trong tình huống như vậy, sự đầu hàng của Kỳ Lân Phượng tộc đã tuyên bố kế hoạch các thế lực lớn Hồng Hoang vây công Vu tộc đã thất bại, hiện tại đang ở trong Tam Thập Tam Thiên, chỉ sợ… "Đại ca, chúng ta nên làm gì bây giờ?" Đông Hoàng Thái Nhất lóe người đến bên cạnh Đế Tuấn, sắc mặt nghiêm túc nói: "Một khi Hình Hạo phản ứng lại, tình hình của chúng ta sẽ không ổn đâu." Nghe vậy, sắc mặt Đế Tuấn nhất thời biến ảo không ngừng.

Thực lòng mà nói, hiện tại cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Dù sao trong tình huống như vậy, chỉ cần sơ suất một chút thôi cũng sẽ gặp phải đả kích mang tính hủy diệt, Hình Hạo mạnh mẽ là điều không thể nghi ngờ.

Nhưng bảo từ bỏ như vậy, nội tâm Đế Tuấn lại cực kỳ không cam lòng.

Hắn cảm thấy, chỉ cần chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc cũng có thể tấn cấp thành thế lực cấp bá chủ, lúc đó dưới sự gia trì của khí vận vô biên, cũng có khả năng chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Tiếp tục!" Hít sâu một hơi, Đế Tuấn ánh mắt sát cơ lóe lên nói: "Nhanh chóng chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, đợi khi khí vận của nó

và Yêu tộc ta kết hợp thành một, chúng ta sẽ rút khỏi nơi này." Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất há miệng vô thức muốn khuyên can.

Nhưng nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc, sau một hồi trầm ngâm, liền mở miệng nói: "Được!" "Nếu đã như vậy, vậy chúng ta hãy tăng tốc!" Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn cũng không chần chừ nữa, vung tay lên, lập tức dẫn dắt đại quân Yêu tộc cấp tốc tấn công về phía khu vực Hậu Nghệ, Hình Thiên và các Vu tộc tướng sĩ khác đang ở.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Thiên, Hậu Nghệ và các Đại Vu khác đại biến.

Trong tình huống hiện tại, không thể nào là đối thủ của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đối mặt với sự đột kích, bọn họ không thể chống lại được.

"Hình Thiên Đại Vu!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát lớn khẽ vang lên: "Ta hiện giờ trợ ngươi nắm giữ Thánh nhân chiến lực!" "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, khởi!" Cùng với tiếng quát lớn vang vọng, Chu Tinh Thần điều khiển Chu Thiên Tinh Thần Thụ thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Giây tiếp theo, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bùng nổ, Thái Cổ tinh thần chi lực giáng xuống đồng thời, dưới sự điều khiển của hắn, trực tiếp tiến vào cơ thể Hình Thiên.

"Hống!" Một tiếng gầm nhẹ, thân thể Hình Thiên chấn động, trong nháy mắt liền hóa ra Hỗn Độn Tổ Vu chi thân cao chín vạn trượng.

"Phủ!" Một tiếng gầm nhẹ, Hình Thiên Phủ lập tức hóa lớn xuất hiện trong tay Hình Thiên.

Ngay sau đó, hắn không chần chừ nữa, nhìn về phía Đế Tuấn và

Đông Hoàng Thái Nhất đang tấn công, không chút do dự vung vẩy Hình Thiên Phủ trong tay chém tới.

Oanh long long!

Oanh long long!

Trời long đất lở, một búa của Hình Thiên uy thế vô song.

Dưới sự càn quét của Hỗn Độn Phủ khí, ngay cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng phải né tránh.

Tuy nhiên, hai người tuy tránh được, nhưng đại quân Yêu tộc phía sau họ lại bị Hỗn Độn Phủ khí đánh trúng.

"A…" "A…" Trong khoảnh khắc, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng.

Có thể thấy vô số tu sĩ theo đó chết thảm, thậm chí có cả Yêu Vương cấp Chuẩn Thánh cũng vẫn lạc, không có chút sức chống cự nào.

"Đáng chết!" Nhìn cảnh này, sắc mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức cực kỳ khó coi.

Vạn vạn không ngờ, Hình Thiên dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận lại có thể phát huy ra sức mạnh đáng sợ đến thế.

Đặc biệt là uy lực một búa ấy, thậm chí khiến bọn họ có cảm giác như tái kiến Hình Hạo ngày xưa.

Nói thẳng ra, uy thế mà Hình Thiên phát huy ra lúc này còn mạnh hơn ba phần so với lần đầu Hình Hạo thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì ở phía nam Hồng Hoang năm đó.

"Hình Thiên, ngươi đáng chết!" "Hình Thiên, ta muốn mạng ngươi!" Ngay lập tức, Đế Tuấn phẫn nộ, hai mắt đỏ ngầu, cứ như thể hai bên có mối thù giết cha, hận đoạt vợ.

Miệng quát lớn một tiếng, Đế Tuấn triệu hồi ra Hỗn Độn Kiếm Phôi đầy sát khí, đầu đội Hà Đồ Lạc Thư sát tới chỗ Hình Thiên.

"Đại ca!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh liền ngẩn người.

Hắn không ngờ Đế Tuấn lại đột nhiên bùng nổ như vậy, rõ ràng là muốn dùng sức một mình đối phó Hình Thiên, chẳng phải là tìm chết sao?

Tuy Đế Tuấn tu vi đã siêu việt Chuẩn Thánh Đại viên mãn, nhưng hiện tại Hình Thiên dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, chiến lực toàn thân cực kỳ đáng sợ, há có thể chống lại được?

"Cút!" Đúng lúc đó, tiếng rống giận của Hình Thiên vang vọng.

Chỉ thấy Hình Thiên Phủ trong tay hắn vung lên, trực tiếp oanh kích vào chỗ Đế Tuấn.

Choang một tiếng, Đế Tuấn tay cầm Hỗn Độn Kiếm Phôi chống cự.

Nhưng chênh lệch sức mạnh giữa hai bên lớn đến mức nào?

Chương 355

Chỉ trong khoảnh khắc, thân thể Đế Tuấn chấn động, cả người như bị sét đánh, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

"Phế vật!" Sau một đòn, Hình Thiên không hề để Đế Tuấn vào mắt, ánh mắt khóa chặt trên người Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Đông Hoàng Thái Nhất, ăn ta một búa!" Dứt lời, Hình Thiên điều khiển Hình Thiên Phủ chém về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

"Phóng Tứ!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất đại nộ.

Đế Tuấn bị một đòn trấn áp khiến hắn có phần thất thần, nhưng giờ Hình Thiên khiêu khích lại khiến hắn lửa giận bốc cao.

Trong khoảnh khắc, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thèm để ý gì khác, tâm niệm vừa động liền triệu hồi ra Vô Lượng Tinh Thần Chung rồi gõ vang: Đông đông...

đông đông...

Tiếng chuông chấn động màng nhĩ, tinh quang vô biên rực rỡ, có thể thấy Thái Cổ tinh thần chi lực dưới sự dẫn dắt của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vào lúc này liền khựng lại, ẩn ẩn có xu thế không chịu khống chế.

"Không tốt!" Cảnh này lập tức khiến Chu Tinh Thần sắc mặt đại biến.

Là người điều khiển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, sao hắn lại không cảm nhận được sự biến hóa, sao lại không hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc?

Một khi mất đi sự gia trì của Thái Cổ tinh thần chi lực, chiến lực Thánh nhân của Hình Thiên sẽ tiêu tán, lúc đó làm sao có thể là đối thủ

của Đông Hoàng Thái Nhất?

Vì vậy, Chu Tinh Thần lập tức mở miệng nói: "Hình Thiên Đại Vu, mau chóng đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất!" "Được!" Nghe vậy, Hình Thiên trước tiên ngẩn ra, sau đó cũng phản ứng lại.

Là người thụ ích từ sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, hắn cũng cảm nhận được sự ba động sức mạnh của bản thân trong khoảnh khắc vừa rồi, ánh mắt khóa chặt vào Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, không chút do dự mà chém tới.

"Đi!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không hề sợ hãi, điều khiển Vô Lượng Tinh Thần Chung đón đỡ.

Giây tiếp theo, Vô Lượng Tinh Thần Chung và Hình Thiên Phủ va chạm vào nhau.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, lực lượng của hai người giằng co bất phân thắng bại, dưới uy thế đáng sợ lan tràn, các tu sĩ Yêu tộc xung quanh chỉ cần bị ảnh hưởng đều bị oanh sát ngay lập tức.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất tím tái cực độ.

Hắn có thể chặn đứng công kích của Hình Thiên, nhưng những người Yêu tộc kia lại không thể chịu nổi dư ba của trận chiến giữa hai người.

Trong khoảnh khắc, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể quan tâm gì khác, vội vàng mở miệng nói: "Đại ca, mau chóng bảo vệ tộc nhân!" Lời này vừa thốt ra, một ngọn núi lớn ở xa xa theo đó sụp đổ.

Có thể thấy Đế Tuấn tóc tai bù xù bay ra từ trong đó, cả người sắc mặt tím tái, khóe miệng còn vệt máu, trông cực kỳ chật vật.

"Hình Thiên!" Đáy mắt sát cơ bắn ra, Đế Tuấn trừng trừng nhìn chằm chằm thân thể khổng lồ của Hình Thiên, hận không thể thiên đao vạn quả hắn.

Nhưng hắn cũng còn một tia lý trí, không đến mức mất đi lý trí mà bất chấp tất cả, tâm niệm vừa động liền ném Hà Đồ Lạc Thư ra.

Ong ong!

Hà Đồ Lạc Thư rực rỡ, Tiên Thiên Lạc Hà Đại Trận hiện lên, trực tiếp bảo vệ tất cả người Yêu tộc vào trong đó.

Ngay sau đó, Đế Tuấn lóe mình đến khu vực phía trước đại trận, tay cầm Hỗn Độn Kiếm Phôi chống đỡ những dư ba công kích, đôi mắt biến ảo không ngừng, đáy mắt tràn ngập vẻ âm u.

Không thể nào!

Bởi vì hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự chênh lệch giữa mình và Đông Hoàng Thái Nhất lớn đến mức nào.

Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn, nhưng chiến lực của hắn lại đủ sức sánh ngang với Hình Thiên được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì.

Nhưng còn Đế Tuấn thì sao?

Ngay cả khi dung nhập Thiện Ác Nhị Thi, chỉ còn một bước nữa là Trảm Tam Thi chứng đạo thành Thánh.

Nhưng kết quả thì sao?

Không chịu nổi một búa tùy ý của Hình Thiên, nếu đổi lại là Hình Hạo, vậy thì...

"Hình Hạo Tổ Vu!" Dưới Bất Chu Sơn, một Đại Vu đỉnh cấp vội

vàng chạy đến bên cạnh Hình Hạo, cúi mình hành lễ nói: "Khải bẩm Tổ Vu đại nhân, Tam Thập Tam Thiên truyền tín hiệu cầu cứu, xin Hình Hạo Tổ Vu tiền khứ chi viện!" Nghe vậy, Hình Hạo cũng hoàn hồn, ngẩng đầu nhìn Tam Thập Tam Thiên đang rực rỡ tinh quang một cái, đáy mắt âm u lóe lên nói: "Đã bắt đầu rồi sao?" "Khí tức của Hình Thiên, hẳn là đã được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì!" Nói xong, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Đại Vu đỉnh cấp kia nói: "Ta biết rồi!" "Tình hình chiến sự ở phía bắc Hồng Hoang thế nào?" "…" Hơi chần chừ, Đại Vu kia lập tức mở miệng nói: "Khải bẩm Hình Hạo Tổ Vu, chiến cuộc phía bắc không tốt, Yêu Sư Côn Bằng dẫn dắt Thập Đại Yêu Soái điên cuồng tấn công, chúng ta tuy có thể gian nan chống đỡ, nhưng lại không thể đánh lui bọn chúng!" "Điều quỷ dị là, cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không xuất hiện, thậm chí ẩn ẩn ước ước có thể thấy người thống soái đại quân chính là Yêu Hậu Hi Hòa!" Hi Hòa đang thống lĩnh đại quân!

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không thấy đâu sao?!

Ánh mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo lập tức quay đầu nhìn về phía sau nói: "Hỏa Lân, Phượng Vũ nghe lệnh!" "Thuộc hạ có mặt!" "Thuộc hạ có mặt!" Bước lên một bước, Hỏa Lân và Phượng Vũ không dám chậm trễ.

Bao gồm cả các tu sĩ Phượng tộc và Kỳ Lân tộc phía sau cũng vô thức quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, chờ đợi mệnh lệnh của hắn.

Thấy vậy, Hình Hạo hài lòng gật đầu.

Ngay sau đó, hắn không chần chừ nữa, liền mở miệng nói: "Phượng Vũ, dẫn dắt đại quân Phượng tộc chi viện chiến trường phía bắc Bất Chu Sơn!" "Hỏa Lân, dẫn dắt đại quân Kỳ Lân tộc chi viện chiến trường phía bắc Bất Chu Sơn!" "Hãy giết sạch tất cả người Yêu tộc cho Ta, đặc biệt là Côn Bằng, Thập Đại Yêu Soái, bao gồm

cả Yêu Hậu Hi Hòa cũng không ngoại lệ." "Vâng!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, trên mặt Phượng Vũ và Hỏa Lân đều lộ ra nụ cười lạnh lẽo.

Không thể nghi ngờ!

Lời nói của Đại Vu đỉnh cấp vừa rồi đã được nghe thấy, trong Yêu tộc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không ở trong đại quân, trong tình huống như vậy, ai có thể ngăn cản được?

Phải biết rằng, sau khi hấp thu công đức vừa rồi, tu vi của hai người đã đạt đến cấp Á Thánh, đánh bại một số cường giả cấp Chuẩn Thánh không thành vấn đề.

Vì vậy, Phượng Vũ và Hỏa Lân lập tức ôm quyền hành lễ nói: "Hình Hạo Tổ Vu cứ yên tâm, chúng ta nhất định sẽ tiêu diệt kẻ địch phạm đến Yêu tộc!" "Người Kỳ Lân tộc (Phượng tộc) theo ta!" Nói xong, Phượng Vũ và Hỏa Lân cũng không chần chừ nữa, liền dẫn dắt tinh nhuệ hai tộc hùng hậu bay nhanh về phía chiến trường phía bắc Bất Chu Sơn.

"Hình Hạo Tổ Vu, đây là...?" Nhìn cảnh này, Đại Vu đỉnh cấp kia có chút ngây người.

Tuy Kỳ Lân Phượng tộc thần phục Vu tộc, nhưng biết mọi chuyện lại đều là tu sĩ, Đại Vu đỉnh cấp không có Nguyên Thần thì không thể cảm tri được tất cả.

"Thần phục Ta!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Đại Vu đỉnh cấp kia nói: "Ngươi cũng đừng về trước, Ta có một nhiệm vụ khẩn cấp muốn giao cho ngươi!" "Xin Hình Hạo Tổ Vu phân phó!" Bước lên một bước, Đại Vu đỉnh cấp lập tức sắc mặt nghiêm túc nói: "Thuộc hạ nhất định sẽ dốc toàn lực!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo cũng không vòng vo, liền mở miệng nói: "Lập tức đi đến phía nam Hồng Hoang, chuyển cáo Hậu Thổ và các Tổ Vu khác

rằng Bất Chu Sơn đã nằm trong tầm kiểm soát của chúng ta, bảo bọn họ đừng mạo hiểm quay về." "Còn nữa, nói với Hậu Thổ Tổ Vu rằng có thể liên hợp với các Ma Đạo tu sĩ của Trọng Lâu nhất mạch, nhất định phải chém giết sạch sẽ cái gọi là Bách Giáo Liên Minh kia." "Vâng!" Đáp lời một tiếng, Đại Vu đỉnh cấp không dám chậm trễ, sau khi hành lễ với Hình Hạo liền quay người vội vã chạy về phía tây Hồng Hoang.

Chương 356

Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn liền khóa chặt trên Tam Thập Tam Thiên, đáy mắt lóe lên một tia âm u đồng thời, lạnh giọng nói: "Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hôm nay chính là tận thế của các ngươi." Trong khi nói, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, tung mình nhảy lên, cả người hóa thành lưu quang cấp tốc bay về phía Tam Thập Tam Thiên.

Khi đến lối vào Tam Thập Tam Thiên, có thể thấy Hà Đồ Lạc Thư phong tỏa nơi này đã bị Đế Tuấn triệu hồi về, nên nơi đây cũng không còn chướng ngại.

Suốt đường bay vào Tam Thập Tam Thiên, Hình Hạo cấp tốc tiến lên nhanh chóng đến được tầng thứ hai mươi thiên.

"Đông Hoàng Thái Nhất, chết đi!" Vừa mới tiến vào, tiếng quát lớn phẫn nộ của Hình Thiên liền vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Hình Thiên điều khiển Hình Thiên Phủ không ngừng chém, trong khi uy thế đáng sợ quanh thân lan tràn, mỗi một đòn đều đủ sức sánh ngang một đòn của cường giả Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhất trọng.

Ngược lại, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này lại không hề sợ hãi.

Điều khiển Vô Lượng Tinh Thần Chung không ngừng gõ, trực tiếp chấn khai những Phủ khí tấn công kia.

Đồng thời, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này tay cầm Hỗn Độn Kiếm Phôi không ngừng chém về phía Hình Thiên, ngay cả phòng ngự cường đại của Tổ Vu chi thân hắn cũng không thể chống đỡ, toàn thân

máu tươi đầm đìa, da thịt nứt toác, trông đầy thương tích.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Nhìn cảnh này, đáy mắt Hình Hạo không khỏi lóe lên một tia ngưng trọng.

Chiến lực mà Đông Hoàng Thái Nhất hiển lộ ra lúc này cực kỳ đáng sợ, thậm chí so với bản thân Hình Hạo cũng không kém là bao.

"Đấu Chi Pháp Tắc!" "Thật sự cường hãn đến vậy sao?!" Ánh mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo không thể không thừa nhận rằng dưới tình huống nắm giữ Đấu Chi Pháp Tắc, Đông Hoàng Thái Nhất đã đạt đến trình độ không thể xem thường.

Nhưng sự biến hóa của Hình Thiên lại càng khiến hắn hài lòng hơn.

Tuy chỉ là sức mạnh dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhưng cũng có thể nhìn ra tiềm lực của bản thân Hình Thiên.

Một khi hắn triệt để hoàn thiện Nguyên Thần của mình, và triệt để điều khiển Chiến Chi Pháp Tắc, thì thành tựu trong tương lai của hắn tuyệt đối không thua kém Thập Nhị Tổ Vu, càng không thua kém Đông Hoàng Thái Nhất.

"Di, kia là…" Đột nhiên, Hình Hạo nheo mắt lại, ánh mắt nhìn chằm chằm vào một khu vực.

Có thể thấy trong đội ngũ Vu tộc, có một thân ảnh đang không ngừng tiến tới, mục tiêu của hắn trực chỉ chỗ Hậu Nghệ, Chu Tinh Thần, Hình Tiêu và những người khác.

Điều quỷ dị nhất là, người này suốt đường đi không hề gây ra sự chú ý của bất kỳ ai.

Thậm chí khi đến gần khu vực của Hậu Nghệ và những người khác, lại không có ai phát giác ra sự xuất hiện của hắn.

Người này có vấn đề!

Nội tâm vừa động, Hình Hạo lập tức niết động pháp ấn: "Tinh Thần Thần Mục, khai!" Giây tiếp theo, Tinh Thần Thần Mục ở mi tâm khẽ mở ra.

Khi nhìn chằm chằm vào nam tử kia trong khoảnh khắc, trên mặt Hình Hạo lập tức dâng lên vẻ lạnh lẽo, lạnh giọng nói: "Đế Tuấn, ngươi lại dám?!" "Ẩn thân trà trộn vào trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, muốn đánh lén Chu Tinh Thần, hủy diệt Chu Thiên Tinh Thần Thụ sao, quả nhiên là thủ đoạn hèn hạ không tầm thường a." Nói xong, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, thân hình khẽ lay động liền tiến vào bên trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, thẳng đến chỗ Đế Tuấn.

Tuy nhiên, Đế Tuấn lại không hề hay biết gì.

Lúc này hắn đã đến khu vực phía sau Hậu Nghệ và những người khác, nhìn Chu Thiên Tinh Thần Thụ đang rực rỡ quang huy, đáy mắt vô thức dâng lên một tia tham lam.

Rất nhanh, ánh mắt Đế Tuấn liền tập trung vào Chu Tinh Thần, đáy mắt sát cơ lóe lên nói: "Đồ đệ của Hình Hạo, lại điều khiển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" "Tên tiểu tử này đối với Yêu tộc ta là mối đe dọa quá lớn, nhất định phải trừ bỏ hắn mới được." Nghĩ đến đây, Đế Tuấn tâm niệm vừa động liền triệu hồi ra một thanh trường đao màu đen, tung mình nhảy lên trong khoảnh khắc liền xuất hiện ở khu vực phía sau Chu Tinh Thần, không chút do dự cầm đao chém ra, miệng quát lớn: "Chết đi!" "Không tốt!" "Nguy hiểm!" Cũng trong khoảnh khắc đó, Chu Tinh Thần, Hậu Nghệ, Hình Tiêu và những người khác lập tức phản ứng.

Khi nhìn thấy cảnh Đế Tuấn tấn công Chu Tinh Thần, Hậu Nghệ, Hình Tiêu và Trụ Dĩ lập tức mắt muốn nứt ra.

Bọn họ biết tầm quan trọng của Chu Tinh Thần.

Nếu hắn chết ở đây, vậy thì thật sự là thua cả ván cờ.

"Dừng tay!" "Dừng lại cho ta!" Miệng quát lớn, Hậu Nghệ và những người khác đều ra tay, hy vọng ngăn cản công kích của Đế Tuấn.

Đáng tiếc, tuy phản ứng nhanh chóng, nhưng công kích của Đế Tuấn lại càng nhanh hơn ba phần, mắt thấy trường đao sắp chém xuống đầu Chu Tinh Thần, trên mặt Đế Tuấn không khỏi lộ ra một tia cười lạnh.

"Phóng Tứ!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát lớn từ trên trời giáng xuống.

Đông đông!

Tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng, lực trấn áp chư thiên giáng lâm bao phủ lên thân thể Đế Tuấn, trường đao đang chém về phía Chu Tinh Thần bị cố định, tuy chỉ còn cách ba tấc nhưng cũng khó có thể tiến thêm một li.

"Sống sót rồi!" Nhìn thanh trường đao gần trong gang tấc không thể nhúc nhích, Chu Tinh Thần vào lúc này lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi lóe người đến một khu vực khác, ánh mắt hắn mới nhìn về phía giữa không trung, thần sắc kích động nói: "Sư tôn, cuối cùng người cũng đến rồi." Cùng lúc đó, Hậu Nghệ và những người khác cũng lần lượt phản ứng.

Sau khi như trút được gánh nặng mà thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo Tổ Vu!" "Sư phụ!" Nghe vậy, Hình Hạo phất phất tay.

Ngay sau đó, tay hắn nâng Hỗn Độn Chung từ trên trời giáng

xuống khu vực trước mặt nam tử do Đế Tuấn biến hóa thành, khóe miệng hơi nhếch lên nói: "Đế Tuấn, ngươi thật vô sỉ a!" "Đường đường là Yêu Đế, lại giả dạng thành một tiểu tốt vô danh đến đánh lén đệ tử của Ta, mặt mũi của ngươi đâu?" Không!

Người này là Đế Tuấn!

Đồng tử co rút, Hậu Nghệ và những người khác đại kinh thất sắc, từng người kinh ngạc nhìn về phía Đế Tuấn, đáy mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Không thể nào!

Dù sao Đế Tuấn là Yêu Đế đường đường, cả Yêu tộc đều tôn hắn làm chủ, lại còn là Đại Thần Thông giả đỉnh cấp có danh có tiếng trong Hồng Hoang, một tồn tại như vậy lại làm ra thủ đoạn hèn hạ như thế, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

"Hình Hạo!" Đúng lúc đó, Đế Tuấn cũng biết mình đã bại lộ.

Thậm chí trong tình huống bị Hỗn Độn Chung cầm cố, hắn biết lành ít dữ nhiều.

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn cũng không thể che giấu nữa, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Hình Hạo nói: "Ngươi đáng chết, tội đáng vạn lần chết!" "Nếu không, nếu không phải vì ngươi, người cưới Vọng Thư, đáng lẽ ra phải là ta!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh mịch.

Tất cả mọi người đều không ngờ Đế Tuấn lại nói ra những lời như vậy, vẻ mặt đầy phẫn hận ấy, thật sự là...

"Ngu xuẩn!" Thở dài một tiếng, Hình Hạo biết Vu Yêu liên minh tan vỡ vì chuyện này.

Chương 357

Chỉ là vạn vạn không ngờ, Đế Tuấn đối với Vọng Thư lại có chấp niệm sâu nặng đến vậy, phải biết rằng, dựa theo ghi chép Hồng Hoang, hắn và Hi Hòa mới là một đôi trời sinh.

Nhưng tất cả đã thay đổi, Hình Hạo lại theo đó mà trở nên thản nhiên, nhìn Đế Tuấn một cái nói: "Ngay cả một chút mưu kế cũng không nhìn ra, ngươi cũng xứng làm Yêu Đế sao?" "Ngươi thật sự cho rằng Nguyệt Quế Thụ đã chết sao?" "Ngươi thật sự cho rằng đó là biểu hiện của nó khi đánh giá thấp ngươi sao?" "Nguyệt Quế Thụ chẳng qua chỉ là một quân cờ của Thiên Đạo mà thôi, vì muốn sống sót mà đạt thành hiệp nghị với Thiên Đạo, vì muốn phân hóa Vu Yêu, chuyện đơn giản như vậy Đông Hoàng Thái Nhất còn nhìn ra được, ngươi lại không nhìn ra!" Lời này vừa thốt ra, đồng tử Đế Tuấn co rút, dường như đã hiểu ra, đáy mắt tràn ngập vẻ kinh hãi.

Nhưng rất nhanh, Đế Tuấn lại phản ứng lại, cả người sắc mặt càng thêm hung tợn nói: "Nếu ngươi đã sớm biết, vậy vì sao không cự tuyệt?" "Vì sao không hành động?

Nguyệt Quế Thụ tuy là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng ngươi cũng không phải không có năng lực chiến đấu với nó, vì sao không cự tuyệt, vì sao không phản đối?!" "Hình Hạo, tất cả đều là ngươi ép ta, tất cả đều là ngươi ép ta!" A a!

Cười lạnh một tiếng, đáy mắt Hình Hạo không khỏi lóe lên một tia khinh miệt và khinh thường.

Không!

Bởi vì hắn đã nhìn thấu tâm tư của Đế Tuấn.

Kẻ sau tuyệt đối không phải không nhìn ra vấn đề của Nguyệt Quế

Thụ, nhưng lại không biểu hiện ra, đồng thời cũng sợ hãi sức mạnh của Nguyệt Quế Thụ lúc đó.

Quan trọng nhất là, điều kiện mà Nguyệt Quế Thụ đưa ra khiến hắn không thể cự tuyệt, nó đã khiến hắn chấp nhận cưới Hi Hòa, giờ lại diễn trò thâm tình trước mắt Ta, thật sự khiến người ta buồn nôn.

"Đúng là diễn xuất bậc thầy!" "Đế Tuấn, ngươi cho rằng có thể lừa được bản Tổ Vu sao?" Hừ lạnh một tiếng, Hình Hạo bước lên khu vực trước mặt Đế Tuấn, vung tay trong khoảnh khắc liền chém đứt cánh tay phải đang cầm đao của hắn, từ tốn nói: "Nếu năm đó bản Tổ Vu có thể giết chết Nguyệt Quế Thụ, ngươi cho rằng có cần thiết sao?" "Ta nhớ rõ việc ngươi cưới Hi Hòa là do ngươi đồng ý, sao giờ lại trách bản Tổ Vu?" "Đế Tuấn, ngươi không phải muốn kéo dài thời gian sao?

Ngươi cho rằng Đông Hoàng Thái Nhất có thể phá vỡ sự ngăn cản của Hình Thiên để cứu ngươi sao?

Thật sự quá ngây thơ!" Trong khi nói, Hình Hạo vẫy tay, thanh trường đao màu đen kia lập tức xuất hiện trong tay hắn.

Sau khi nhìn kỹ vài lần, đáy mắt Hình Hạo sát cơ càng đậm thêm ba phần nói: "Ma Đạo sát khí, một kích liền có thể khiến người hồn phi phách tán, Đế Tuấn, ngươi thật sự không cho đệ tử của Ta một con đường sống a!" "Nếu đã như vậy, vậy để ngươi thử xem sức mạnh của thanh đao này thế nào." Trong khi nói, Hình Hạo giơ thanh trường đao màu đen lên muốn giết Đế Tuấn.

"Không!" Cảnh này lập tức khiến Đông Hoàng Thái Nhất bên ngoài mắt muốn nứt ra, không kịp ứng phó công kích của Hình Thiên, miệng quát lớn: "Hình Hạo Tổ Vu thủ hạ lưu tình!" "Ta nguyện ý trả bất cứ giá nào, xin đừng giết đại ca của ta!" Nghe vậy, động tác trong tay Hình Hạo hơi khựng lại, quay đầu nhìn Đông Hoàng Thái Nhất

bên ngoài một cái, từ tốn mở miệng nói: "Thái Nhất Đạo hữu, tất cả đều đã quá muộn rồi!" "Từ khoảnh khắc Đế Tuấn tấn công Tam Thập Tam Thiên, vận mệnh của hắn đã được định đoạt!" Nói xong, ánh mắt Hình Hạo khóa chặt trên người Đế Tuấn, không chút do dự vung đao chém xuống.

"Không ~" Thấy tình hình này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đồng thời kinh hô.

Đế Tuấn không ngờ Hình Hạo lại thật sự muốn giết hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngờ Hình Hạo lại quả quyết và quyết tuyệt đến vậy.

Phốc xích!

Giây tiếp theo, thanh trường đao màu đen chém đứt đầu Đế Tuấn.

Có thể thấy Ma khí màu đen bùng lên, điên cuồng gặm nhấm Nguyên Thần của hắn.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, Nguyên Thần của Đế Tuấn tiêu diệt với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cả người hắn không ngừng gào thét: "Hình Hạo, ngươi sẽ không được chết tử tế!" "Hình Hạo, nhị đệ của ta sẽ báo thù cho ta!" "Hình Hạo…" Đáng tiếc, tiếng hô của hắn càng lúc càng yếu.

Thậm chí dưới sự trôi chảy của thời gian, Nguyên Thần của Đế Tuấn triệt để vẫn lạc, thân thể hắn rực rỡ, trực tiếp hóa thành một thi thể Tam Túc Kim Ô khổng lồ nằm trên mặt đất.

"Đại ca!" Cảnh này lập tức khiến Đông Hoàng Thái Nhất bên ngoài mắt muốn nứt ra.

Hắn và Đế Tuấn là huynh đệ ruột thịt, cùng hóa hình từ Thái Dương Tinh mà ra, đã trải qua biết bao nhiêu chuyện, kinh lịch biết bao nhiêu hiểm nguy.

Nhưng giờ thì sao?

Đế Tuấn đã chết!

Chết ngay trước mắt hắn, Đông Hoàng Thái Nhất làm sao có thể chấp nhận được?

"A…" Miệng gào thét một tiếng, khí thế quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất theo đó bùng lên, hai mươi tư chư thiên phía sau vào lúc này khẽ rực rỡ.

"Trảm!" Miệng quát lớn một tiếng, pháp lực quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất bùng lên, trực tiếp kích toái hai mươi tư chư thiên kia.

Giây tiếp theo, một cỗ khí thế mênh mông theo đó tuôn ra từ trên người Đông Hoàng Thái Nhất, tu vi của hắn cấp tốc tăng vọt đồng thời, trực tiếp đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng.

"Chứng Đạo!" Lông mày nhướng lên, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, trong tình huống giết chết Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lại có thể chứng đạo thành Thánh, dùng Nhị Thập Tứ Chư Thiên hoàn thành dĩ lực chứng đạo.

"Sao có thể?!" "Nhị Thập Tứ Chư Thiên làm sao có thể diễn hóa thành Đại Thiên Thế Giới?!" Thu cảnh này vào đáy mắt, nội tâm Hình Hạo tràn ngập nghi hoặc và khó hiểu.

Trong kế hoạch của hắn, hai mươi bốn Tiểu Thiên Thế Giới cùng lắm cũng chỉ diễn hóa thành một Trung Thiên Thế Giới mà thôi, không thể nào đạt đến trình độ diễn hóa thành Đại Thiên Thế Giới.

Nhưng giờ thì sao?

Đông Hoàng Thái Nhất lại thành công rồi!

Không chỉ diễn hóa ra Đại Thiên Thế Giới, thậm chí còn mượn cơ hội này hoàn thành dĩ lực chứng đạo.

Ong ong ~ Cũng vào lúc này, một trận tiếng ong ong chói tai vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Nhị Thập Tứ Chư Thiên liên kết lại với nhau diễn hóa thành một phương Đại Thiên Thế Giới, trong đó tinh quang vô biên rực rỡ, ẩn ẩn có thể thấy một phương Nhật Nguyệt Tinh Thần ngang trời.

"Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ!" "Hóa ra là mượn sức mạnh của nó!" Đáy mắt lộ ra một tia bừng tỉnh, Hình Hạo lập tức hiểu rõ mấu chốt chứng đạo của Đông Hoàng Thái Nhất.

Tuy hắn không có được mười hai viên Định Hải Châu cuối cùng, nhưng lại lấy Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ làm căn cơ dung hợp với Nhị Thập Tứ Chư Thiên, điều đó mới khiến Nhị Thập Tứ Chư Thiên có năng lực diễn hóa thành Đại Thiên Thế Giới.

"Phá cho ta!" Đúng lúc này, tiếng quát lớn của Đông Hoàng Thái Nhất vang vọng.

Chỉ thấy khí thế quanh thân hắn phóng thích ra ngoài, từng cỗ khí thế đáng sợ quét ra, cả người pháp lực quanh thân bùng lên đồng thời, tu vi cũng cấp tốc bắt đầu tăng lên: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng -> Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng -> Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng!

Mãi đến khi đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng, khí tức trên người Đông Hoàng Thái Nhất mới bình ổn lại.

Nhưng tuy tu vi của hắn chỉ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng, nhưng khí thế phát ra lại cực kỳ đáng sợ, thậm chí siêu

việt cả lúc Lão Tử đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng năm xưa.

Oanh long long!

Chương 358

Oanh long long!

Trong khoảnh khắc, cả Tam Thập Tam Thiên chấn động.

Uy áp vô biên quét ra, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường lan tràn bao phủ cả Hồng Hoang.

"Khí tức này...

Đông Hoàng Thái Nhất!" Trong Côn Luân Sơn, Tam Thanh bước ra khỏi nơi bế quan, ngây người nhìn về phía Tam Thập Tam Thiên, từng người sắc mặt cực kỳ khó coi.

Bọn họ không ngờ, Đông Hoàng Thái Nhất lại thật sự có thể chứng đạo thành công, hoàn thành dĩ lực chứng đạo gian nan nhất.

Cảm nhận uy thế đáng sợ ấy, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, vô thức nhìn về phía Lão Tử bên cạnh nói: "Đại ca, huynh có nắm chắc đối phó không?" "Đại ca, cảnh giới của hắn không bằng huynh, nhưng liệu có thắng được không?" Đối mặt với câu hỏi, đáy mắt Lão Tử lập tức lộ ra một tia khổ sở.

Thắng ư?

Đối phó Đông Hoàng Thái Nhất!

Hầu như không thể nào.

Cảm nhận khí tức uy áp hùng dũng bành trướng, thậm chí vượt xa cả mình của đối phương, Lão Tử biết rõ, cho dù hắn là Pháp Tắc chứng đạo, nhưng muốn đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất cũng cực kỳ khó khăn.

"Hô ~" Thở ra một hơi nặng nề, Lão Tử thu hồi ánh mắt, từ tốn

mở miệng nói: "Không thắng được!" "Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể đánh bại ta!" Không phải Lão Tử tự đại.

Bởi vì hắn là Pháp Tắc chứng đạo, xét về sức mạnh có thể không bằng Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng ở tất cả các phương diện về Pháp Tắc lại càng xuất sắc hơn.

Không Gian vi Vương!

Câu nói này không phải là nói đùa.

Hắn có Nhất Khí Hóa Tam Thanh chi pháp, với sức mạnh của bản thân cộng thêm ba tôn phân thân sánh ngang Thánh Nhân, đủ sức khiến hắn đứng ở vị trí bất bại.

"Như vậy sao?" Ngược lại, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này lại càng trở nên ngưng trọng.

Một câu nói tùy ý của Lão Tử, lại khiến họ hiểu rõ sự chênh lệch giữa hai bên lớn đến mức nào.

Dưới uy áp đáng sợ của Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả ý nghĩ chiến đấu với hắn cũng không có, nhưng Lão Tử lại có thể đứng vào thế bất bại, điều đó cũng cho thấy sự chênh lệch giữa họ và Lão Tử.

"Đi thôi!" Đột nhiên, Lão Tử từ tốn mở miệng nói: "Trận chiến này, ta cũng nên đi giúp một tay rồi!" "Nếu ta đoán không sai, hoặc là Tổ Vu Đế Giang ra tay, hoặc là Hình Hạo chứng đạo mới có khả năng đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất." Hình Hạo chứng đạo!

Đồng tử co rút, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên vào lúc này lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng.

Không!

Nếu Hình Hạo thật sự chứng đạo thành Thánh vào thời điểm này, thì hậu quả của sự việc đó thật sự không thể lường trước được.

Hắn là một tồn tại cường đại và đáng sợ hơn cả Đông Hoàng Thái Nhất, cũng đi con đường dĩ lực chứng đạo, thậm chí còn nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, trong tình huống như vậy, một khi Hình Hạo chứng đạo thành Thánh, chỉ sợ giữa thiên địa không có bất kỳ ai là đối thủ của hắn.

"Đi!" "Đi!" Gần như ngay lập tức, Tam Thanh theo đó rời khỏi Côn Luân Sơn, cấp tốc bay về phía Tam Thập Tam Thiên.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong Hồng Hoang lúc này cũng theo đó bay ra khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, hai người cũng nhanh chóng tiến về phía Tam Thập Tam Thiên.

Chuyện Đông Hoàng Thái Nhất chứng đạo quá đột nhiên.

Uy áp mà hắn phát ra quá cường đại, khiến tất cả đều cảm thấy bất an mãnh liệt.

Là Thánh nhân, làm sao lại không biết chuyện đã xảy ra trước đó.

Ban đầu, khi thấy Hình Hạo giết chết Đế Tuấn, bọn họ thầm vui mừng, dù sao trong tình huống như vậy, cái chết của Đế Tuấn đã triệt để tuyên bố sự rạn nứt giữa Vu Yêu.

Nhưng sự chứng đạo của Đông Hoàng Thái Nhất lại là điều mà tất cả mọi người đều không ngờ tới.

Nhìn uy áp mà hắn phát ra sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất gần như có thể được gọi là Thánh nhân số một Hồng Hoang, nếu hắn giết chết Hình Hạo, vậy thì...

"Yêu Hoàng!" "Khí tức của Yêu Hoàng!" Cùng lúc đó, các tu sĩ Yêu tộc ở khu vực phía bắc Hồng Hoang lúc này lại bùng nổ.

Cảm nhận uy thế hùng dũng bành trướng của Đông Hoàng Thái Nhất, từng người vừa kích động vạn phần, vừa thần thái sáng láng nói: "Đông Hoàng chứng đạo!" "Cơ hội Yêu tộc ta quân lâm thiên hạ

cuối cùng cũng đến rồi!" "Ha ha, giết, giết chết đám man di Vu tộc, từ nay về sau Hồng Hoang thuộc về Yêu tộc ta!" "…" Trong khoảnh khắc, các tu sĩ Yêu tộc do Côn Bằng và Thập Đại Yêu Soái dẫn đầu lập tức như được tiêm máu gà, điên cuồng tấn công về phía các tu sĩ Vu tộc.

"Chặn lại!" Thấy tình hình này, một Đại Vu đỉnh cấp đáy mắt lóe lên một tia quyết tuyệt, cao giọng giơ cự phủ trong tay nói: "Vu tộc, vĩnh không đầu hàng!" Lời này vừa thốt ra, lập tức cổ vũ sĩ khí của các Vu tộc tướng sĩ có mặt.

Ngay sau đó, từng chiến sĩ Vu tộc liền giơ binh khí trong tay xông lên chém giết, miệng quát lớn: "Chiến!" "Chiến!" "Chiến!" "..." Trong khoảnh khắc, tu sĩ Vu Yêu hai tộc theo đó chém giết lẫn nhau.

Vô số sinh mạng theo đó vẫn lạc, thi sơn huyết hải, dưới khí tức huyết tinh vô biên lan tràn, khiến thiên địa cũng nhuộm một màu đỏ thẫm.

Hưu!

Hưu!

Đúng lúc này, từng tiếng xé gió theo đó vang vọng.

Có thể thấy Phượng Vũ và Hỏa Lân theo đó xuất hiện tại trường, ngay lập tức oanh sát một mảng lớn tu sĩ Yêu tộc, miệng cao hô: "Yêu tộc tặc tử, chết đi cho ta!" "Huynh đệ Vu tộc, chúng ta đến giúp đây!" "Kỳ Lân tộc!" "Phượng tộc!" Nhìn cảnh này, Côn Bằng và Thập Đại Yêu Soái đều ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Kỳ Lân Phượng tộc lại nhanh chóng đến vậy mà giúp Vu tộc tấn công bọn họ.

Quan trọng nhất là, tuy Thiếu Lân và Bạch Loan đã chết, nhưng Phượng Vũ và Hỏa Lân lúc này lại hiển lộ ra uy thế và chiến lực đáng

sợ hơn.

Trong khoảnh khắc, tâm trạng bất an của Côn Bằng đạt đến cực điểm.

Sự việc đến nước này, làm sao hắn lại không nhìn ra nguy cơ của bản thân.

Tuy đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng nếu đối đầu với bất kỳ ai trong số Phượng Vũ và Hỏa Lân, hắn đều không thể là đối thủ.

Chương 359

"Phụng mệnh Hình Hạo Tổ Vu, tiêu diệt toàn bộ quân xâm lược Yêu tộc có mặt!" "Phụng lệnh Hình Hạo Tổ Vu, tiễn diệt kẻ địch phạm đến!" Cũng trong khoảnh khắc đó, các tu sĩ Kỳ Lân Phượng tộc theo đó gia nhập chiến trường, miệng quát lớn đồng thời, phối hợp với các Vu tộc tướng sĩ bắt đầu điên cuồng đồ sát Yêu tộc.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, Yêu tộc nhất thời tổn thất thảm trọng.

Đợt xung kích vừa rồi không những không giết chết được bao nhiêu Vu tộc, ngược lại còn tự thân tổn thất nặng nề.

Thậm chí Quỷ Xa, một trong Thập Đại Yêu Soái, còn trực tiếp bị Phượng Vũ một kiếm chém đầu rồi xóa sổ ngay tại trận.

"Đáng chết!" "Mau rút!" Thấy vậy, Côn Bằng không thể quan tâm gì khác nữa, miệng quát lớn một tiếng, trực tiếp hóa thành bản thể Côn Bằng, dang cánh bay cao, cấp tốc chạy trốn ra ngoài.

Đùa à!

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất đã chứng đạo thành Thánh.

Nhưng cục diện hiện tại đối với Yêu tộc cực kỳ bất lợi, nếu tiếp tục nán lại, tất định sẽ thân tử đạo tiêu.

Côn Bằng vốn bị Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cưỡng ép gia nhập Yêu tộc, tự nhiên sẽ không thật lòng bán mạng cho bọn họ, dưới nguy cơ tử vong, đương nhiên phải theo đó mà bỏ trốn.

"Côn Bằng!" "Tên phản đồ!" Cảnh này lập tức khiến Thương Dương và các Yêu Soái khác mắt muốn nứt ra.

Bọn họ vạn vạn không ngờ, Côn Bằng lại dám bỏ chạy vào thời

khắc quan trọng như vậy, thậm chí không chút dây dưa, cứ như thể đã có dự mưu từ trước.

"Rút!" "Tất cả rút khỏi Bất Chu Sơn!" Tuy là vậy, nhưng Bạch Trạch và các Yêu Soái khác cũng đã ngay lập tức ra lệnh rút lui.

Sự gia nhập của Kỳ Lân Phượng tộc đã trực tiếp khiến bọn họ mất đi bất kỳ khả năng chiến thắng nào, thậm chí trong tình huống như vậy, chỉ cần sơ suất một chút thôi, điều chờ đợi sẽ là diệt vong.

"Chạy à?" "Đi đâu?" Thấy tình hình này, Phượng Vũ và Hỏa Lân lại không chịu.

Vừa mới gia nhập dưới trướng Hình Hạo, đây là lúc lập công dựng nghiệp, nếu để Bạch Trạch và các Yêu Soái khác chạy thoát, chẳng phải sẽ không có cơ hội thể hiện sao?

Hơn nữa, bọn họ đều nhớ Hình Hạo trong tay nắm giữ sáu đạo Hồng Mông Tử Khí nhỏ, nếu có thể có được, nhất định có thể giúp họ chứng đạo thành Thánh.

Vì vậy, Phượng Vũ và Hỏa Lân không chút do dự xông vào đại quân Yêu tộc, dựa vào tu vi Á Thánh của bản thân điên cuồng đồ sát, thậm chí dẫn dắt Kỳ Lân Phượng tộc chặn đứng đường rút lui của đại quân Yêu tộc.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Bạch Trạch và các Yêu Soái khác lập tức mắt muốn nứt ra.

Bọn họ vạn vạn không ngờ, Kỳ Lân Phượng tộc lại quyết tuyệt đến vậy, không những giúp Vu tộc, thậm chí còn rõ ràng muốn tiêu diệt toàn bộ.

"Đột phá!" "Tất cả đột phá!" Không kịp quan tâm gì khác, Bạch Trạch và các Yêu Soái khác nhìn nhau một cái, lập tức bay về phía Phượng Vũ và Hỏa Lân, hy vọng ngăn cản hai người tiếp tục đồ sát,

tranh thủ cơ hội cho các tu sĩ Yêu tộc chạy thoát.

"Được lắm!" "Được lắm!" Thấy tình hình này, Phượng Vũ và Hỏa Lân lập tức sáng mắt.

Giết những người Yêu tộc bình thường thì có ích gì, Thập Đại Yêu Soái là những tồn tại gần với Yêu Đế Yêu Hoàng nhất, đồ sát bọn họ mới có thể đánh phá kết cấu của Yêu tộc.

Trong khoảnh khắc, Phượng Vũ và Hỏa Lân dừng lại cuộc đồ sát không ngừng nghỉ, nhìn nhau một cái, liền trực tiếp tấn công về phía Cửu Đại Yêu Soái.

Giây tiếp theo, mười một thân ảnh theo đó giao chiến trên không trung.

Tu vi của Thập Đại Yêu Soái đều không thấp, gần như đều đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn, Phượng Vũ và Hỏa Lân tuy tu vi mạnh hơn bọn họ, nhưng dù sao cũng là do công đức thúc đẩy, trong thời gian ngắn khó có thể hạ gục bọn họ. … "Đông Hoàng Thái Nhất!" Tại chiến trường phía tây Bất Chu Sơn, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu khác lúc này đại biến, từng người quay đầu nhìn về khu vực Tam Thập Tam Thiên, đáy mắt tràn ngập phẫn nộ và sốt ruột.

Đông Hoàng Thái Nhất chứng đạo!

Xuất hiện trong Tam Thập Tam Thiên, điều đó là không thể nghi ngờ.

Trong tình huống như vậy, nếu không thể đến ngăn cản, vậy thì đối với Vu tộc mà nói tuyệt đối là đả kích mang tính hủy diệt.

"Đế Giang, ngươi đang nhìn đi đâu?!" Đúng lúc này, một tiếng quát lớn khẽ vang lên.

Chỉ thấy Ma La tay cầm Thí Thần Thương đánh lén, trong nháy mắt để lại một lỗ máu trên thân thể Đế Giang.

Cùng lúc đó, La Kha, Thất Dạ và Vô Tâm cũng phát động tấn công, trực tiếp khiến Đế Giang trở tay không kịp, trên người hắn đầy rẫy vết thương.

"Đại ca!" Thấy tình hình này, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng lo lắng.

Đế Giang lấy một địch bốn, trong tình huống như vậy lại bị thương, chỉ cần sơ suất một chút thôi, đều có thể thua trận chiến này.

Vô thức, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác muốn xông lên chi viện.

"Đi đâu?!" "Để lại cho ta!" Tuy nhiên, các Ma Tu của Tứ Đại Ma Giáo há có thể để bọn họ toại nguyện?

Gần như trong nháy mắt, một lượng lớn Ma Tu cấp Chuẩn Thánh theo đó xông lên ngăn cản Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác, không hề cho họ cơ hội và khả năng đi chi viện Đế Giang.

"Đáng chết." Thấy tình hình này, sắc mặt Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác tím tái.

Từng người vung vẩy hai nắm đấm không ngừng oanh kích, pháp tắc quanh thân nhảy múa, tuy thanh thế hùng vĩ uy lực cường hãn, nhưng lại không thể đột phá được bức tường do các cường giả Chuẩn Thánh kia tạo thành.

Ở một phía khác, Đế Giang sau khi hoàn hồn, ngay lập tức phát động tấn công Ma La và bốn người kia, Không Gian Pháp Tắc dưới sự điều khiển của hắn làm sụp đổ hư không, cứng rắn bức lui bốn người ra ngoài.

Khi làm xong tất cả, Đế Giang thở hổn hển mấy hơi, liếc nhìn vết thương trên người, sau đó đáy mắt sát cơ bắn ra nói: "Đồ hỗn trướng Ma Đạo, hôm nay ta muốn mạng các ngươi!" Trong khi nói, Đế Giang

cũng không thèm quan tâm đến Tam Thập Tam Thiên nữa.

Hắn biết rõ, trong tình huống hiện tại, chỉ có giết chết Ma La và bốn người kia, hoặc ít nhất là đánh lui bọn họ mới có khả năng chi viện Tam Thập Tam Thiên, nếu không thì không có chút khả năng thoát thân nào.

"Cuồng vọng!" "Tìm chết!" Thấy tình hình này, Ma La và bốn người kia lại hừ lạnh một tiếng, nhìn nhau một cái, sau đó không chút do dự phát động vây công Đế Giang.

Tuy tu vi của kẻ sau là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng, nhưng dù sao song quyền cũng khó địch tứ thủ, bốn tôn Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng đủ sức cầm chân hắn, thậm chí là tiêu hao hắn cho đến chết. … "Hình Hạo!" Trong Tam Thập Tam Thiên, Đông Hoàng Thái Nhất hoàn tất đột phá, khí tức cuồng bạo quanh thân hắn bùng lên, đôi mắt nhìn chằm chằm vào Hình Hạo, nghiến răng nghiến lợi nói: "Giết đại ca ta, ta muốn mạng ngươi!" "Cút ra đây mà chiến một trận với ta, đừng trách ta không cho ngươi cơ hội, thi triển thủ đoạn cuối cùng của ngươi đi!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh mịch.

Ánh mắt tất cả mọi người cũng trong khoảnh khắc đó nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt ai nấy đều dâng lên vẻ lo lắng.

Chương 360

Uy thế của Đông Hoàng Thái Nhất quá cường đại, trong tình huống như vậy, tất cả đều cảm nhận được sự chênh lệch giữa hai bên, cho dù Hình Hạo ngày xưa từng đánh bại Nữ Oa.

Nhưng hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa đơn giản là không thể nói cùng ngày, sự chênh lệch giữa hai bên không hề nhỏ, nếu Hình Hạo mạo hiểm nghênh chiến, chỉ sợ… "Hình Hạo huynh đệ!" Vô thức, Hình Thiên và Hậu Nghệ liền mở miệng: "Chúng ta sẽ ngăn cản hắn, huynh mau rời đi!" "Chỉ cần huynh chứng đạo thành Thánh, thì Đông Hoàng Thái Nhất sẽ không đáng lo ngại!" Đi ư?

Hoàn toàn không cần thiết!

Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo phất tay ngăn lại lời nói của Hình Thiên và Hậu Nghệ, sau đó mở miệng nói: "Không cần, đã Thái Nhất muốn chiến, vậy Ta chiến với hắn thì có sao đâu!" "Tinh Thần, triệt tiêu sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận đối với Hình Thiên!" "Vâng!

Sư tôn!" Đáp lời một tiếng, Chu Tinh Thần không chút chần chừ, lập tức điều khiển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận ngừng gia trì cho Hình Thiên.

Có thể thấy thân thể khổng lồ của Hình Thiên thu nhỏ lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, sau một khắc thân ảnh hắn liền khôi phục như cũ, xuất hiện ở khu vực bên cạnh Hình Hạo, sắc mặt tái nhợt, cả người không ngừng run rẩy, miệng thở dốc không ngừng.

Hiển nhiên, di chứng sau khi được Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì cực kỳ nghiêm trọng, không phải Hình Thiên có thể tự mình điều khiển và chống chịu được.

“Ngưng!” Thấy tình hình này, Hình Hạo bước lên một bước nắm lấy vai Hình Thiên, Tinh Thần Thần Mục ở mi tâm rực rỡ, một cỗ lực hút nồng đậm theo đó quét ra, không ngừng hấp thu Thái Cổ tinh thần chi lực trong cơ thể hắn.

Sau một khắc, Thái Cổ tinh thần chi lực lan tràn quanh thân Hình Thiên đã được hấp thu xong, cả người hắn phun ra một ngụm máu, nhưng cũng nhẹ nhõm hơn nhiều.

“Đa tạ Hình Hạo huynh đệ!” Cảm nhận tình trạng của bản thân, đáy mắt Hình Thiên lập tức lộ ra một tia cảm kích.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng, nếu không phải Hình Hạo ra tay, hắn không chết cũng phải trọng thương, Thái Cổ tinh thần chi lực đáng sợ kia đối với sự phá hoại thật sự quá lớn.

“Không sao!” Phất phất tay, Hình Hạo cười nhạt nói: “Tất cả đều vì Vu tộc, không cần cám ơn ta.

Nếu muốn cám ơn, thì nên là chúng ta cám ơn ngươi mới phải, nếu không phải ngươi gánh chịu sự gia trì của cỗ sức mạnh ấy, chỉ sợ hậu quả sẽ khôn lường!” Nói xong, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Hậu Nghệ bên cạnh nói: “Hậu Nghệ, đưa Hình Thiên đi nghỉ ngơi!” “Vâng!” Đáp lời một tiếng, Hậu Nghệ lập tức bước lên đỡ Hình Thiên đang suy yếu đi về phía bên cạnh.

Đến đây, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động liền trực tiếp câu thông Chu Thiên Tinh Thần Thụ, mở miệng nói: “Tinh Thần, vận chuyển toàn lực, gia trì toàn bộ Thái Cổ tinh thần chi lực lên người ta.” “Vâng!” Đáp lời một tiếng, đáy mắt Chu Tinh Thần lộ ra một tia kích động, lập tức hai tay niết động pháp ấn đặc thù, pháp lực quanh thân bùng nổ, miệng quát lớn: “Chu Thiên Tinh Thần, lấy ta làm dẫn lối giáng xuống!” Giây tiếp theo, tinh quang vô biên rực rỡ.

Trong Thái Cổ tinh vực, từng Thái Cổ tinh thần rực rỡ, Thái Cổ tinh thần chi lực nồng đậm giáng lâm trực tiếp rơi vào bên trong thân thể Hình Hạo.

"Ừm hanh!" Miệng khẽ rên một tiếng, sắc mặt Hình Hạo biến ảo, Tinh Thần Thần Mục ở mi tâm hắn vào lúc này khẽ rực rỡ cực độ, dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, tu vi của hắn cũng cấp tốc bắt đầu tăng lên: Hỗn Nguyên nhất trọng -> Hỗn Nguyên nhị trọng -> Hỗn Nguyên tam trọng -> Hỗn Nguyên tứ trọng!

Mãi đến khi đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên tứ trọng, khí thế tăng lên trên người Hình Hạo mới bình ổn lại.

Đúng lúc đó, Hình Hạo cũng bước đến khu vực trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất, tay phải vừa triệu hồi Hỗn Độn Chung xong, từ tốn mở miệng nói: "Thái Nhất Đạo hữu, chiến thôi!" "Được!" Đáp lời một tiếng, đáy mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên một tia ngưng trọng, không chút do dự điều khiển Vô Lượng Tinh Thần Chung đánh về phía Hình Hạo.

Trong khoảnh khắc, Vô Lượng Tinh Thần Chung rực rỡ, tinh huy vô biên rực sáng, ẩn ẩn có xu thế chặt đứt sự gia trì của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

"Không hổ danh!" Cảm nhận được một chút, đáy mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên nói: "Hèn chi Hồng Quân lại ban tặng vật này, hóa ra nó thật sự là khắc tinh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" "Nếu đổi người khác thi triển đại trận này, nói không chừng thật sự sẽ bị nó cưỡng chế ngừng lại." "Nhưng đáng tiếc, thủ đoạn này đối với ta không có bất kỳ tác dụng nào." Trong khi nói, Hình Hạo vung tay lên, Hỗn Độn Chung lập tức bay ra, trực tiếp va chạm với Vô Lượng Tinh Thần Chung trên không trung.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông chấn động màng nhĩ vang vọng, hai đại Tiên Thiên Chí Bảo uy thế vô song, va chạm lẫn nhau, triệt tiêu lẫn nhau, sức mạnh đáng sợ khuếch tán, cả thế giới theo đó rung chuyển, ẩn ẩn có xu thế sụp đổ.

"Mạnh quá!" "Tất cả mọi người hãy cẩn thận!" Thấy tình hình này, Hậu Nghệ và những người khác đại kinh thất sắc.

Bọn họ không ngờ trận chiến của Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất lại đáng sợ đến thế, lập tức quát lớn đồng thời, tất cả mọi người tụ tập lại một chỗ.

Cùng lúc đó, Chu Thiên Tinh Thần Thụ quang mang vạn trượng.

Cùng với một kết giới đặc thù dâng lên, trực tiếp bảo vệ tất cả mọi người vào trong đó.

Tuy sự va chạm của Tiên Thiên Chí Bảo rất mãnh liệt, nhưng trong tình huống như vậy lại không thể phá vỡ kết giới do Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận cấu thành, nên cũng an toàn rồi.

"Hỗn Độn Chung!" Thấy tình hình này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức trở nên âm trầm.

Tuy năm đó hắn đã sớm thản nhiên, nhưng đối mặt với Hỗn Độn Chung nội tâm lại tràn ngập sự không cam lòng mãnh liệt và những cảm xúc đặc biệt.

Không thể nào!

Thậm chí nó là bản mệnh chí bảo của hắn.

Nếu không phải năm đó Thập Nhị Tổ Vu dựa vào Bàn Cổ huyết mạch ảnh hưởng đến Hỗn Độn Chung, làm sao có thể đoạt nó đi được.

Vì vậy, đáy mắt Đông Hoàng Thái Nhất một tia sát cơ khẽ bắn ra, hắn siết chặt Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay nói: "Hình Hạo, chết đi!" Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất cầm kiếm xông ra, thân như hồng nhạn kinh sợ đến bên cạnh Hình Hạo, vung Hỗn Độn Kiếm Phôi chém ra.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, sắc sắc mặt Hình Hạo hơi biến.

Sức sát thương của Hỗn Độn Kiếm Phôi là không thể nghi ngờ, có thể chống lại nó chỉ có Chu Thiên Thần Phủ và Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Nhưng Chu Thiên Thần Phủ hiện đang được thai nghén trong Bàn Cổ Điện, Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng đã được trao cho Vọng Thư, với Linh Bảo trên người hiện tại, dường như thật sự không có thứ gì có thể chống lại nó.

"Liều thôi!" Mắt thấy kiếm nhận cấp tốc tấn công, Hình Hạo đột nhiên nghiến răng, hai nắm đấm siết chặt đồng thời, Lực Chi Pháp Tắc oanh ra.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn Kiếm Phôi và nắm đấm va chạm vào nhau.

Phốc xích!

Máu tươi phun ra, nắm đấm của Hình Hạo bị cắt rách, sức mạnh đáng sợ dâng trào, sự bùng nổ của Lực Chi Pháp Tắc lại cũng đánh bay Đông Hoàng Thái Nhất một đoạn.

Khi thân hình ổn định, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất hơi trầm xuống, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Hình Hạo nói: "Hình Hạo, ngươi coi thường ta sao?" "Chu Thiên Thần Phủ của ngươi đâu?

Vì sao không lấy ra chiến với ta!" Không chỉ Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả Hình Thiên cùng những người ở đằng xa lúc này cũng

vô cùng khó hiểu.

Chu Thiên Thần Phủ, với tư cách là Tiên Thiên Chí Bảo, uy năng của nó còn trên cả Vô Lượng Tinh Thần Chung, đủ sức sánh ngang, thậm chí còn hơn cả Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Thế nhưng Hình Hạo lại không xuất ra Chu Thiên Thần Phủ, thậm chí còn từ bỏ các thủ đoạn như Bàn Cổ Phủ Pháp, Khai Thiên Cửu Thức để giao chiến cùng Đông Hoàng Thái Nhất, chẳng phải hơi quá tự đại sao?

"Chu Thiên Thần Phủ!" "Cái đó cũng phải ta có thể sử dụng mới được chứ!" Trong lòng Hình Hạo cười khổ một tiếng, cũng không có ý định giải thích.

Chương 361

Dù sao Chu Thiên Thần Phủ đang trong quá trình tiến hóa, nếu lúc này triệu hoán nó ra thì sẽ phá hỏng quá trình tiến hóa, không thể hoàn thành việc chứng đạo chi khí, đối với y mà nói thì không có bất kỳ lợi ích nào.

Nhưng công kích lực của Hỗn Độn Kiếm Phôi lại cực kỳ đáng sợ, quả thật không phải nhục thân có thể chống đỡ được.

Liếc nhìn vết thương sâu tới xương trên bàn tay phải, Hình Hạo trong mắt lóe lên một tia ngưng trọng, rồi quay đầu nói: "Hình Thiên, cho ta mượn rìu!" "Được!" Hình Thiên đáp một tiếng, lập tức ném Hình Thiên Phủ ra.

"Vù!" Tiếng xé gió vang vọng, Hình Thiên Phủ bay nhanh, lập tức xuất hiện bên cạnh Hình Hạo.

Không chút do dự, y đưa tay tóm lấy, vung vài cái, rồi nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Thái Nhất đạo hữu, tiếp tục đi!" "Hừ!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất trong mắt lập tức lóe lên một tia khó chịu.

Hình Thiên Phủ tuy không tồi, nhưng cũng chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi, không thể so sánh với Tiên Thiên Chí Bảo, huống hồ là Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay hắn.

Dù không rõ Hình Hạo vì sao không xuất Chu Thiên Thần Phủ, nhưng trong mắt Thái Nhất, Hình Hạo quá coi thường.

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thèm bận tâm, lập tức quát lớn: "Hình Hạo, ngươi phải trả giá cho sự cuồng vọng của mình!" Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất thân hình lay động, cầm kiếm lao thẳng về phía Hình Hạo.

“Hay lắm!” Thấy vậy, Hình Hạo không hề sợ hãi, khẽ quát một tiếng, vung Hình Thiên Phủ đón đánh.

Khoảnh khắc tiếp theo, hai thân ảnh lập tức giao chiến giữa không trung, binh khí trong tay hai bên vung lên, kiếm và phủ không ngừng va chạm, dư ba chiến đấu đáng sợ khuếch tán, Lực Chi Pháp Tắc và Đấu Chi Pháp Tắc điên cuồng va chạm.

“Tranh!” “Tranh!” Lửa bắn tung tóe, kiếm phủ va chạm không ngừng.

Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất giao chiến, thực lực hai bên không chênh lệch quá nhiều, nhưng nhìn chung Đông Hoàng Thái Nhất chiếm thế thượng phong.

Tuy nhiên, nhờ vào Bàn Cổ Phủ Pháp cường đại, Hình Hạo cũng thành công lật ngược thế yếu, thậm chí càng đánh càng dũng mãnh trong trận chiến.

“Vù!” “Vù!” Cùng lúc đó, vài tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo tiếng động, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đã xuất hiện trong Tam Thập Tam Thiên.

Sáu người tụ tập thành từng nhóm, Tam Thanh thành một thể, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cùng một đường, chỉ có Nữ Oa một mình cô đơn đứng đó.

“Trận chiến kinh khủng làm sao!” “Uy thế đáng sợ làm sao!” Chuẩn Đề há hốc miệng, không nhịn được thốt lên cảm thán: “Bất kể là Hình Hạo hay Đông Hoàng Thái Nhất, chiến lực hiện tại của họ đều vượt xa giới hạn Hỗn Nguyên Tứ Trọng!” “Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, Đấu Chi Pháp Tắc trên người hắn lại đáng sợ đến vậy, ngay cả Lực Chi Pháp Tắc của Hình Hạo cũng không thể áp chế được, hắn đã làm thế nào?” Lời này lập tức nhận được sự tán đồng

của Tam Thanh và những người khác.

Mọi người đều biết Đông Hoàng Thái Nhất đi con đường dĩ lực chứng đạo, nhưng lại chưa từng nghe nói hắn thử nắm giữ lực lượng pháp tắc khác.

Nhưng bây giờ thì sao?

Đấu Chi Pháp Tắc thuần thục đó, thậm chí còn mạnh hơn ba phần so với Hình Hạo, kẻ đã nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc từ lâu, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

"Đại ca!" Nguyên Thủy quay đầu nhìn Lão Tử nói: "Ngươi là Pháp Tắc Chứng Đạo, có nhìn ra manh mối gì không?" Lời này vừa thốt ra, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bao gồm cả Nữ Oa không xa, cũng nghiêng đầu nhìn Lão Tử, trong mắt đều mang vẻ chờ mong.

"…" Há hốc miệng, Lão Tử hơi do dự một lát, rồi lập tức mở lời: "Cái gọi là Pháp Tắc Chứng Đạo, thực chất là chia pháp tắc thành mười phần, mỗi khi nắm giữ thêm một phần pháp tắc thì sẽ càng mạnh hơn một phần." "Không Gian Pháp Tắc của ta đã đạt đến mười phần, nên đã hoàn thành Pháp Tắc Chứng Đạo." "Theo ta thấy hiện tại, Lực Chi Pháp Tắc của Hình Hạo đạo hữu hẳn là ở khoảng ba phần, còn Đấu Chi Pháp Tắc của Đông Hoàng Thái Nhất ít nhất đã đạt đến năm phần." "Vì vậy, dù Lực Chi Pháp Tắc được xưng là đứng trên Tam Thiên Pháp Tắc, nhưng lúc này cũng bị áp chế, bởi vì tầng thứ nắm giữ pháp tắc của hai bên hoàn toàn không giống nhau!" Thì ra là vậy!

Lại là như vậy!

Nguyên Thủy và những người khác bỗng nhiên gật đầu, lập tức hiểu ra mấu chốt và cơ duyên của Pháp Tắc Chứng Đạo.

Đáng tiếc, họ đều đã chọn con đường của riêng mình, không còn

khả năng nắm giữ Pháp Tắc Chứng Đạo.

Dù cũng có thể tu luyện pháp tắc để gia trì chiến lực bản thân, nhưng lại không thể đạt đến tầng thứ Pháp Tắc Chứng Đạo.

"Trảm!" Ngay lúc này, tiếng quát lớn của Đông Hoàng Thái Nhất bỗng vang lên.

Chỉ thấy Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay hắn đột nhiên phát ra vạn trượng quang mang, một kiếm chém ra lập tức đẩy lùi Hình Hạo hàng trăm trượng.

Không chỉ vậy, kèm theo một luồng kiếm khí đặc biệt xuất hiện, có thể thấy Hình Hạo toàn thân tiên huyết đầm đìa, vô số vết kiếm hiện ra, da thịt bị xé toạc.

"…" Cảnh tượng này lập tức khiến tất cả tu sĩ đều kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn lần không ngờ, một đòn tấn công tưởng chừng đơn giản lại có thể làm Hình Hạo bị thương.

Nhìn tư thế này, vết thương trên người y rõ ràng không thể lành lại trong thời gian ngắn.

"Có vấn đề!" "Kiếm phôi trong tay hắn có vấn đề!" Gần như ngay lập tức, thần sắc Lão Tử biến đổi, chăm chú nhìn Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, trong đôi mắt lóe lên một luồng khí tức nóng bỏng.

Quả thật!

Lão Tử tuy mang trong mình Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, nhưng cả hai gần như đều lấy phòng ngự làm chủ.

Dù năng lực chân chính của Thái Cực Đồ không hề kém cạnh Tiên Thiên Chí Bảo tấn công thông thường, nhưng vẫn có một khoảng cách

không nhỏ.

Nhưng Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất lại khác, đó là sát lục chi khí chân chính, ngay cả Bàn Cổ nhục thân của Hình Hạo cũng bị phá vỡ, tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

"Hỗn Độn Kiếm Khí!" "Xem ra ngươi đã luyện hóa Hỗn Độn Kiếm Phôi!" Lúc này, Hình Hạo cũng hồi thần, liếc nhìn vết thương trên người, tâm niệm vừa động triệu hoán Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên bắt đầu chữa trị vết thương.

Ngay sau đó, y nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Thú vị, Đế Tuấn vừa mới chết mà ngươi đã lập tức nắm giữ luyện hóa nó, trông có vẻ không có bất kỳ trở ngại nào.

Đông Hoàng Thái Nhất, ta đã coi thường ngươi rồi!" "Ít nói nhảm!" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất hơi biến đổi, lạnh lùng hừ một tiếng, lắc Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay nói: "Vì ngươi đã phát giác rồi, vậy sao không xuất ra Chu Thiên Thần Phủ chứ?" "Một kiếm của ta, đủ để lấy mạng ngươi!" Đủ để trí mạng!

Thật sự là như vậy!

Khóe miệng Hình Hạo co giật, cảm nhận được sự đau đớn trên người, không thể không thừa nhận lực sát thương của Hỗn Độn Kiếm Phôi mạnh mẽ đến nhường nào.

Quan trọng nhất là, bên trong Hỗn Độn Kiếm Phôi lại ẩn chứa một loại quy tắc sức mạnh đặc biệt, ngay cả năng lực chữa trị của Thập Nhị Phẩm Địa Hoàng Liên cũng khó mà triệt để phục hồi.

"Thú vị!" "Quá thú vị!" Hình Hạo lẩm bẩm, ngẩng đầu nhìn Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Vậy ư?" "Vậy ta thật sự muốn thử xem!" Dứt lời, Hình Hạo không còn chần chờ, mạnh mẽ vung phủ chém xuống.

Khai Thiên Cửu Thức, Phủ Phân Âm Dương được thi triển, một

đạo Khai Thiên Phủ Khí xé không trung, thẳng tắp đánh về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

"Hiểu rồi!" Thấy Khai Thiên Phủ Khí, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất cũng ngưng trọng lại.

Chương 362

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự mạnh mẽ và đáng sợ của một đòn này.

Trong tình huống như vậy, hắn thật sự không dám có chút nào lơ là.

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức cầm kiếm chém xuống, trong miệng quát lớn: "Khai Thiên Tuyệt Kỹ, hôm nay để ta xem ngươi có uy thế thế nào!" "Thái Dương Kiếm Quyết Liệt Dương Hoành Không!" "Xuy lạp!" một tiếng, Hỗn Độn Kiếm Phôi vạch qua, có thể thấy kiếm khí với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được diễn hóa thành một con Hỗn Độn Kim Ô, vỗ cánh bay lượn trên cao, nhanh chóng tấn công về phía Khai Thiên Phủ Khí.

Khoảnh khắc tiếp theo, Khai Thiên Phủ Khí và Hỗn Độn Kim Ô lập tức va chạm giữa không trung.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ vang vọng muốn nứt màng nhĩ, dư ba đáng sợ khuếch tán, toàn bộ Đệ Nhị Thập Trọng Thiên rung chuyển, không gian vách ngăn vỡ nát, ẩn ẩn ước ước có khu vực sụp đổ.

"Không hay rồi!" "Đại Thiên Thế Giới sắp sụp đổ rồi!" Thấy cảnh tượng này, sắc mặt Lão Tử và những người khác lập tức hơi biến đổi.

Sao lại không cảm thấy sự đáng sợ trong trận chiến của Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất chứ?

Dù với tư cách là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Thánh Nhân) có thể chống lại các đòn tấn công mạnh mẽ này, nhưng dư ba cũng đủ để hủy diệt thế giới.

Thậm chí nếu cứ để hai người tiếp tục chiến đấu như vậy, toàn bộ Tam Thập Tam Thiên sẽ sụp đổ, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến Bất Chu Sơn bên ngoài, thậm chí cả Thái Cổ Tinh Vực.

"Chết tiệt!" Phát giác ra điều này, sắc mặt Hình Hạo cũng biến đổi.

Tam Thập Tam Thiên vỡ nát thì không sao, chỉ cần nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần Thụ thì khí vận vẫn sẽ ở đó.

Nhưng nếu sau khi Tam Thập Tam Thiên vỡ nát mà trận chiến với Đông Hoàng Thái Nhất ảnh hưởng đến Bất Chu Sơn thì sự tình sẽ trở nên nghiêm trọng.

Một khi Bất Chu Sơn vỡ nát, ý chí của Bàn Cổ sẽ triệt để sụp đổ và tan rã, khi đó con đường quật khởi của Vu Tộc sẽ bị cản trở, thậm chí...

Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng không còn bận tâm, lập tức nhìn về phía Lão Tử và những người khác ở xa nói: "Lão Tử đạo hữu, xin hãy ra tay giúp ta trấn giữ vách ngăn thế giới, đừng để nó vỡ nát!" "Được!" Hơi trầm ngâm, Lão Tử nhanh chóng gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó, hắn cũng không còn chần chờ, tâm niệm vừa động liền ném Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ra.

"Ông ông!" Tiếng ong ong vang vọng, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp xuất hiện trên bầu trời Đệ Nhị Thập Trọng Thiên, ánh sáng huyền hoàng chói lọi, trực tiếp chữa lành các vách ngăn không gian đã vỡ nát.

Không chỉ vậy, ngay cả dư ba trận chiến của Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất cũng bị Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ngăn chặn, đảm bảo các tầng trời sẽ không bị vỡ nát trong trận chiến của hai người.

“Hô ~” Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần đảm bảo Đệ Nhị Thập Trọng Thiên không bị vỡ nát thì Tam Thập Tam Thiên sẽ an toàn, Bất Chu Sơn cũng sẽ an toàn.

“Rắc!” Đúng lúc này, một tiếng xé không trung vang lên.

Nhìn theo tiếng động, Khai Thiên Phủ Khí và Hỗn Độn Kim Ô sau khi va chạm đã đồng thời vỡ nát, hóa thành những đốm sáng rơi rụng giữa trời đất.

Sau một đòn, sắc mặt Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất đều trở nên nghiêm túc.

Tình hình đến nay, thực lực hai bên chênh lệch không nhiều, thậm chí Đông Hoàng Thái Nhất còn chiếm ưu thế tuyệt đối, đối với Hình Hạo mà nói, điều này tuyệt đối không tốt.

Nhưng dù vậy, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn không có chút tự tin nào để giết Hình Hạo, thậm chí trong tình huống như vậy, Lão Tử và các Thánh Nhân khác đang ở bên cạnh nhìn chằm chằm, càng khiến hắn cảm thấy bất an.

Dù sao, so với mối quan hệ giữa Hình Hạo và mọi người, Đông Hoàng Thái Nhất gần như là một dị loại, thậm chí không có bất kỳ chút giao tình nào với Lão Tử và những người khác.

Nếu Lão Tử và những người khác thật sự ra tay giúp đỡ, thì người được giúp chắc chắn là Hình Hạo chứ không phải hắn.

“Hình Hạo Tổ Vu!” Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên mở lời nói: “Ta và ngươi giao thủ không có bất kỳ ý nghĩa nào, ngươi không thể giết ta, ta cũng không thể giết ngươi!” “Ân?!” Tình huống gì thế này!

Hình Hạo nhướng mày, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Vạn vạn lần không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại nói ra những lời như vậy.

Trước đó ai còn lớn tiếng kêu đánh kêu giết?

Trước đó ai còn bày ra bộ dạng thề sống chết báo thù cho Đế Tuấn?

Dù kinh ngạc, nhưng Hình Hạo cũng nhanh chóng bình tĩnh lại, mở lời hỏi: "Ngươi muốn thế nào?" Thật ra, y cũng không muốn lúc này tử chiến với Đông Hoàng Thái Nhất, dù sao đối phương là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, y chỉ dựa vào Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận gia trì mới có được chiến lực không kém cạnh.

Quan trọng nhất là, Thái Cổ Tinh Thần chi lực dùng đi một phần thì thiếu một phần, thậm chí sẽ đẩy nhanh ý chí Thiên Đạo kiểm soát Thái Cổ Tinh Vực.

Trong tình huống bất đắc dĩ, Hình Hạo thật sự không muốn để Thái Cổ Tinh Vực bị Thiên Đạo kiểm soát nhanh như vậy.

"Đơn giản thôi, chúng ta đình chiến!" Đông Hoàng Thái Nhất cười nhạt, ánh mắt khóa chặt Hình Hạo nói: "Chuyện ngươi giết Đại ca ta không thể cứ thế mà xong, nhưng nếu ta tiếp tục tử chiến thì lại làm lợi cho người khác." "Ta muốn ngươi giao ra di thể của Đại ca ta, và hứa Vu Tộc sau chuyện này sẽ không động thủ với Yêu Tộc ta, đảm bảo Yêu Tộc ta thống trị Hồng Hoang Bắc Bộ, ngươi thấy thế nào?" Sợ bị người khác chiếm tiện nghi!

Sợ Lão Tử và những người khác đánh lén sao!

Trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia bừng tỉnh, y lập tức hiểu được những gì Đông Hoàng Thái Nhất đang lo ngại.

Tuy đã hoàn thành việc dĩ lực chứng đạo, thậm chí chiến lực của Đông Hoàng Thái Nhất là sự tồn tại đỉnh cao tuyệt đối trong các Hồng

Hoang Thánh Nhân, nhưng hắn cũng không thể chống lại số đông của Tam Thanh và những người khác.

Quan trọng nhất là, dù Lão Tử và những người khác có ra tay thì cũng sẽ giúp Hình Hạo chứ không phải Đông Hoàng Thái Nhất.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, việc đối phương muốn đình chiến cũng không có gì đáng trách, thậm chí… "Có thể!" Hơi trầm ngâm một lát, Hình Hạo lập tức gật đầu nói: "Chuyện Yêu Tộc xâm lấn một lần này có thể bỏ qua, nhưng nếu Yêu Tộc lại một lần nữa động thủ với Vu Tộc ta, thì ta sẽ đích thân sát nhập Hồng Hoang Bắc Bộ, diệt sạch Yêu Tộc, diệt sạch Yêu Đình!" "Đương nhiên, là cái giá phải trả cho việc Yêu Tộc xâm lấn Vu Tộc ta, ngươi hãy để lại Hà Đồ Lạc Thư, hai vật này thuộc về ta!" Khoảnh khắc này, Hình Hạo đã 'đồ cùng chủy kiến' (cùng đường mới nói).

Vì y biết không thể đánh thắng, cũng không có khả năng giữ Đông Hoàng Thái Nhất lại, nên đình chiến cũng không phải là không thể.

Nhưng Hà Đồ Lạc Thư thì tuyệt đối phải đoạt được, nếu không khi Thái Cổ Tinh Vực triệt để bị Thiên Đạo kiểm soát, thì Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận sẽ khó mà thi triển lại được.

Hà Đồ Lạc Thư!

Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày, trong mắt lóe lên một tia khó chịu.

Hà Đồ Lạc Thư tuy chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng giá trị bản thân của nó lại không kém Tiên Thiên Chí Bảo bao nhiêu.

Quan trọng nhất là, hai vật này gần như là di vật duy nhất của Đế Tuấn, nếu phải giao cho Hình Hạo thì… "Đương nhiên, ngươi cũng có thể từ chối!" Không đợi Đông Hoàng Thái Nhất mở lời, Hình Hạo đã nói trước: "Nhưng ta khuyên ngươi bây giờ hãy xem tình hình

chiến trường Bắc Bộ Bất Chu Sơn!" "Gì?

Chương 363

Chiến trường Bắc Bộ!" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất hơi biến đổi, cũng không còn bận tâm suy nghĩ nữa, lập tức phóng thần thức của mình dò xét về phía Bắc Bộ Bất Chu Sơn.

Khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức biến đổi, toàn thân tái mét nói: "Kì Lân, Phượng Tộc, khốn kiếp!" Dưới sự dò xét của thần thức, Đông Hoàng Thái Nhất cảm nhận được tình hình tồi tệ của đại quân Yêu Tộc: Thập Đại Yêu Soái đã chết ba người, từng mảng lớn tinh nhuệ Yêu Tộc vẫn lạc.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, thì dù hắn có chứng đạo thành Thánh, toàn bộ Yêu Đình cũng sẽ hoàn toàn rơi xuống hàng thứ hai.

Phải biết rằng, một thế lực lớn không phải xác định bởi tu vi cường đại của ai, mà là xác định bởi nhân mã và khí vận.

Nếu Thập Đại Yêu Soái trận vong, khí vận Yêu Tộc lại sẽ giảm mạnh, thậm chí khi đó… "Được, ta đồng ý!" Không còn bận tâm, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức mở lời nói: "Hà Đồ Lạc Thư thuộc về ngươi, giao thi thể của Đại ca ta ra!" Trong lúc nói, Đông Hoàng Thái Nhất tâm niệm vừa động, trực tiếp triệu hồi Hà Đồ Lạc Thư về tay mình, rồi không chút do dự ném nó cho Hình Hạo.

"Được!" Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng rất vui mừng.

Có Hà Đồ Lạc Thư trong tay, vị lai dù Thiên Đạo có kiểm soát Thái Cổ Tinh Vực cũng không thể ngăn cản Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận vận chuyển.

Dù đối với y có thể không dùng được, nhưng đối với Chu Tinh Thần, đệ tử đời thứ hai này mà nói, mức độ quý giá của vật này là không thể nghi ngờ.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo vẫy tay thu Hà Đồ Lạc Thư, lại triệu hồi Hỗn Độn Chung đang lơ lửng giữa không trung, rồi mở lời nói: "Nếu đã vậy, vậy Thái Nhất đạo hữu xin mời!" Nói rồi, Hình Hạo vung tay lớn, thi thể Đế Tuấn phía sau lập tức bay về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đại ca!" Nhìn thi thể Tam Túc Kim Ô kia, Đông Hoàng Thái Nhất trong mắt lập tức lộ ra một tia tinh quang mãnh liệt.

Khoảnh khắc tiếp theo, dưới ánh mắt kinh ngạc của Hình Hạo, Tam Thanh và những người khác, Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên thân thể lay động, hóa thành Tam Túc Kim Ô.

"Oa oa ~" Tiếng quạ kêu vang vọng, Tam Túc Kim Ô vỗ cánh bay vút lên, trong khoảnh khắc há cái miệng lớn nuốt chửng thi thể Đế Tuấn vào trong bụng.

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không khôi phục lại hình dạng Tiên Thiên Đạo Thể, vỗ cánh bay vút lên cao, bay nhanh ra bên ngoài, trong miệng khẽ quát: "Hình Hạo, lần sau, ta nhất định sẽ lấy mạng ngươi!" Trong lúc nói, thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất rời khỏi Tam Thập Tam Thiên, bay thẳng về chiến trường Bắc Bộ Bất Chu Sơn, không chút do dự dẫn Hi Hòa, Thất Đại Yêu Soái và các tinh nhuệ Yêu Đình còn sống sót đi.

Sự thay đổi nhanh chóng này, ngay cả Phượng Vũ và Hỏa Lân, những người ở cấp Á Thánh, cũng không kịp phản ứng.

"…" Cho đến lúc này, Hình Hạo và những người khác mới như tỉnh mộng, hồi thần.

Nhìn con Tam Túc Kim Ô đang bay nhanh về phía Hồng Hoang Bắc Bộ, mỗi người trong số họ đều bất giác nhíu mày.

Quả thật!

Bởi vì tất cả đều cảm thấy có điều gì đó không ổn.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lão Tử thân ảnh lóe lên bên cạnh Hình Hạo, hơi nhíu mày nói: "Đông Hoàng Thái Nhất nuốt chửng Đế Tuấn ngươi thấy thế nào?" "Hai người đồng căn đồng nguyên, theo lý mà nói, một khi nuốt chửng đối phương, tiềm lực và nội tình của Đông Hoàng Thái Nhất sẽ tăng mạnh, thậm chí…" Cuối cùng, Lão Tử không tiếp tục nói nữa, nhưng ý nghĩa trong lời nói của hắn đã được biểu đạt rất rõ ràng.

Một khi Đông Hoàng Thái Nhất triệt để luyện hóa Đế Tuấn, thì tiềm lực và nội tình của hắn sẽ tăng mạnh, khi đó chiến lực cũng sẽ càng thêm đáng sợ.

"Coi thường rồi!" Hình Hạo thở ra một hơi trọc khí, hồi thần, ánh mắt nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất rời đi nói: "Ta vẫn luôn nghĩ, Đông Hoàng Thái Nhất cho chúng ta cảm giác đều là lỗ mãng hiếu chiến!" "Nhưng hôm nay sau khi ta giết chết Đế Tuấn mới phát hiện tâm cơ của hắn không hề đơn giản, lần này đoạt lấy thi thể Đế Tuấn, hẳn là đã có dự mưu từ lâu." "Chẳng trách trước đó hắn cho ta thời gian thi triển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, thậm chí liên tục thúc giục ta xuất ra Chu Thiên Thần Phủ, không phải hắn không ra tay, cũng không phải sau khi chứng đạo thành Thánh thì trở nên cuồng vọng, mà vì mục đích ban đầu của hắn chính là thi thể Đế Tuấn." "Chỉ là hắn sợ ta phát giác ra một chút mà tiên hạ thủ vi cường hủy diệt thi thể Đế Tuấn khiến hắn không thể đạt được mục đích mà thôi." Nghĩ đến đây, Hình Hạo đột nhiên cười nói: "Nếu ta đoán không sai, Đế Tuấn e rằng cũng có tâm tư như vậy, cũng cảm nhận được tâm tư của Đông Hoàng Thái Nhất." "Chẳng trách năm đó Đế Tuấn sau khi thấy Đông Hoàng Thái Nhất đi con đường dĩ lực chứng đạo lại kiên quyết lựa chọn trảm tam thi, thậm chí trong thời gian ngắn ngủi đã nâng cao tu vi của bản thân lên cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn." "Trong

đó không chỉ là sự duy hộ uy nghiêm của bản thân Đế Tuấn, mà còn là để đảm bảo bản thân sở hữu sức mạnh tuyệt đối để chấn nhiếp tâm tư của Đông Hoàng Thái Nhất." "Gì?

Lại là như vậy!" Nghe xong lời Hình Hạo kể, Lão Tử và những người bên cạnh không khỏi trợn mắt há mồm.

Phải biết rằng, tình huynh đệ của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong số các thần linh Hồng Hoang cũng được khen ngợi.

Ngoại trừ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, ngay cả Tam Thanh cũng không thể không thừa nhận tình huynh đệ của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đáng tin cậy hơn.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo lại nói tất cả chỉ là giả vờ, hoặc Đông Hoàng Thái Nhất giả vờ, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

"Đinh!

Kịch thấu hoàn tất, tưởng lệ 30000 tích phân!" Quả nhiên là vậy!

Nghe tiếng nhắc nhở của hệ thống, Hình Hạo lập tức hiểu ra suy đoán của mình là chính xác.

Trong khoảnh khắc, nội tâm y trăm mối cảm xúc lẫn lộn, vạn vạn lần không ngờ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bề ngoài là huynh đệ, nhưng mục đích chân chính của họ lại là nuốt chửng đối phương.

Chẳng trách trước đó khi giết Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tuy tức giận, thậm chí ra sức gào thét ngăn cản, nhưng lại không thật sự động thủ.

E rằng tất cả đều nằm trong kế hoạch của Đông Hoàng Thái Nhất, chờ Hình Hạo giết chết Đế Tuấn, để mượn cơ hội này gây khó dễ, thậm chí đoạt lấy thi thể của hắn.

“Hình Hạo đạo hữu!” Lúc này, Nữ Oa ở đằng xa đột nhiên phiêu thân tiến lên, hơi nhíu mày nói: “Đại ca ta định để Thần Đình và Yêu Tộc hợp nhất, ngươi thấy chuyện này thế nào?” “Cái gì?

Thần Đình và Yêu Đình muốn hợp nhất!” Đồng tử co rút, Hình Hạo, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều kinh ngạc nhìn Nữ Oa, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Dù sao hiện tại Thần Đình cũng là một thế lực lớn đỉnh cấp, chiếm cứ một phần tư địa bàn Hồng Hoang Đông Bộ.

Trong tình huống như vậy, Phục Hy được xưng là Hy Hoàng, phong quang vô hạn, vì sao lại chọn từ bỏ tất cả để gia nhập Yêu Đình?

“Vì sao?” Hình Hạo hơi nhíu mày, vô cùng khó hiểu.

Với thân phận địa vị của Phục Hy hiện tại, theo lý mà nói thì không nên đi bước này mới phải.

Đặc biệt là sau khi Nữ Oa chứng đạo, Thần Đình của Phục Hy có thể không có bất kỳ nỗi lo về hậu quả nào.

Một Thánh Nhân trả thù không phải ai cũng có thể gánh chịu được.

Vì vậy, trong tình huống không có sự tự tin tuyệt đối để một đòn tất sát, sẽ không ai muốn chọc giận Thần Đình, trừ phi là một thế lực khổng lồ như Vu Tộc.

“Hồng Mông Tử Khí!” Hơi do dự một lát, Nữ Oa chậm rãi ngẩng đầu nói: “Đông Hoàng Thái Nhất đã hứa, chỉ cần Đại ca ta dẫn Thần Đình dung nhập vào Yêu Tộc, thì sẽ giao đạo Hồng Mông Tử Khí đó cho Đại ca ta!” “Không chỉ vậy, sau khi gia nhập Yêu Tộc, Đại ca ta vẫn là Hy Hoàng, ta vẫn là Oa Hoàng, thân phận địa vị không đổi, điểm khác biệt duy nhất là Yêu Tộc chi chủ không phải là ta.” “Hai thế lực lớn đỉnh cấp dung hợp tất yếu sẽ khiến Yêu Tộc trở thành một

tồn tại cấp bá chủ.

Khi đó, khí vận Hồng Hoang chiếm giữ cũng sẽ càng thêm cường đại, đối với ta và Đại ca ta đều càng thêm có lợi.” Thì ra là vậy!

Lại dùng Hồng Mông Tử Khí để dụ dỗ Phục Hy!

Trong mắt Hình Hạo và những người khác lộ ra một tia bừng tỉnh, lập tức tỏ ra hiểu rõ.

Không vì điều gì khác, Hồng Mông Tử Khí quả thật là thứ mà không có mấy ai có thể từ chối được.

Chương 364

Dù trong đó có tồn tại một số tệ đoan, thậm chí sẽ bị Thiên Đạo kiểm soát, nhưng không thành Thánh thì chung quy vẫn là kiến càng.

Trong thời đại Thánh Nhân này, nếu không chứng đạo thành Thánh, thì tất cả đều là công cốc.

"Không đúng!" Lúc này, Chuẩn Đề bên cạnh bước tới, nhíu chặt mày nói: "Nếu là như vậy, vì sao Đông Hoàng Thái Nhất không giao Hồng Mông Tử Khí cho Đế Tuấn?" "Nếu Đế Tuấn có được Hồng Mông Tử Khí, thì việc chứng đạo thành Thánh gần như không có bất kỳ trở ngại nào mới phải!" "…" Nghĩ đến đây, lời nói của Chuẩn Đề chợt ngừng lại, không tiếp tục nữa.

Không chỉ vậy, sắc mặt của Lão Tử và những người khác cũng biến đổi vài lần trong khoảnh khắc đó.

Nếu thật sự như lời hắn nói, thì mâu thuẫn giữa Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn e rằng còn mãnh liệt hơn trong tưởng tượng, thậm chí Thái Nhất đã sớm mưu đồ loại bỏ Đế Tuấn để chiếm đoạt tất cả mọi thứ của hắn.

"Một Đông Hoàng Thái Nhất!" Lão Tử há hốc miệng, không nhịn được cảm thán: "Bần đạo thật không ngờ, trong Hồng Hoang này, lại có một nhân vật như Đông Hoàng Thái Nhất!" "Luôn ẩn nhẫn vì một đòn tất sát của bản thân, thậm chí vì lợi ích và danh tiếng của bản thân mà không dám tự mình động thủ, mượn tay người khác để hoàn thành mục đích." "Lần này Đế Tuấn thân tử, e rằng Đông Hoàng Thái Nhất sẽ càng thêm tứ vô kỵ đạn, thậm chí Yêu Tộc dưới sự kiểm soát của hắn sẽ càng thêm cố chấp, càng thêm điên cuồng." "Một kẻ có thể ẩn nhẫn từ khi sinh ra, một kẻ rõ ràng tâm trí phi phàm nhưng lại dùng

tính cách lỗ mãng bốc đồng để lừa gạt thế nhân không biết bao nhiêu Hội Nguyên thời gian, thật sự khiến người ta không thể không thốt lên hai tiếng bội phục!" Sao lại không kính phục chứ!

Với tâm cơ như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất tuyệt đối là kẻ hiếm có trong Hồng Hoang.

Khoảnh khắc này, Hình Hạo cũng chấn động, vạn vạn lần không ngờ, tất cả hóa ra đều là Đông Hoàng Thái Nhất bày cục chờ đợi.

Hiện tại không còn sự tồn tại của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nhất định sẽ trở thành chủ nhân duy nhất của Yêu Tộc.

Thêm vào đó là sự gia nhập của Thần Đình, Yêu Tộc tương lai thậm chí sẽ càng thêm cường đại và đáng sợ, … "Nữ Oa đạo hữu!" Một lúc lâu sau, Hình Hạo mới hồi thần, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa bên cạnh nói: "Chuyện này ngươi lại nói với ta vì sao?" Lời này vừa thốt ra, Lão Tử và những người khác cũng tò mò nhìn Nữ Oa.

Dù sao vì chuyện trước đây, mối quan hệ giữa Hình Hạo và Nữ Oa vô cùng không tốt.

Nhưng Nữ Oa hiện tại lại nói tin tức Thần Đình và Yêu Đình muốn hợp nhất cho y biết, thậm chí nói cho mọi người biết, tuyệt đối có vấn đề.

Nghe vậy, Nữ Oa nhìn Hình Hạo thật sâu một cái nói: "Bởi vì Vu Yêu Chi Chiến sắp kéo màn rồi!" "Chư vị đạo hữu có lẽ không biết, lần này Huyền Môn Đạo Giáo sắp thua rồi!" "Nếu không có gì bất ngờ, kết cục của Đạo Ma Chi Tranh lần này sẽ đảo ngược so với lần trước, Ma Đạo sẽ chiếm đoạt tất cả." "Gì?

Không thể nào!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thốt lên kinh hô thất thanh, cả người trong khoảnh khắc đó đều không ổn.

Quả thật!

Nếu tất cả thật sự như lời Nữ Oa nói, thì chẳng phải họ sẽ vĩnh viễn không thể đoạt lại Hồng Hoang Tây Bộ địa phận sao?

Quan trọng nhất là, Đạo Ma Chi Tranh mới chỉ vừa bắt đầu, sao lại có thể thua được chứ?

"Ý của Nữ Oa đạo hữu là bố cục của Thiên Đạo lại xảy ra thay đổi!" Hình Hạo hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra một tia ngưng trọng, chậm rãi nói: "Lượng Kiếp hiện tại mới vừa bắt đầu, nếu Đạo Ma Chi Tranh kết thúc, thì Lượng Kiếp cũng không thể cứ thế mà tan đi, vì vậy tiếp theo sẽ là đại chiến Vu Yêu nhị tộc!" "Không tồi!" Nữ Oa gật đầu, ánh mắt nhìn Hình Hạo nói: "Đạo hữu chẳng lẽ không phát giác ra sao?" "So với việc Ma Đạo chiếm cứ Hồng Hoang Tây Bộ khí thế hào đại bên ngoài, Huyền Môn Đạo Giáo ta lại có hành động gì sao?" "Thiên Đình do Đông Vương Công kiến lập đại diện cho cái gì thì mọi người đều biết, nhưng hiện tại hắn ngay cả chứng đạo thành Thánh cũng chưa hoàn thành, thậm chí số mệnh đã không còn bao lâu nữa.

Một khi hắn tử vong, thì chẳng phải Huyền Môn Đạo Giáo ta sẽ thua sao?" Lại là như vậy!

Thì ra là vậy!

Nghe xong lời Nữ Oa nói, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khó tin, nhìn nhau, sắc mặt hai người đều trở nên cực kỳ khó coi. … Quả thật!

Thông tin như vậy thật sự quá khó chấp nhận.

Huyền Môn Đạo Giáo lại không hề phản kháng, Ma Đạo sẽ giành được thắng lợi cuối cùng, … "Nữ Oa sư muội!" Lúc này, Nguyên Thủy bước lên nói: "Lời này không đúng rồi!" "Chúng ta chưa thua, thậm chí hoàn toàn có thể loại bỏ Ma La và những người khác, sao lại thất bại được?" "Trong Ma Đạo, hai tôn Thiên Định Thánh Nhân là Thiếu Lân và Bạch Loan đều chết dưới tay Hình Hạo đạo hữu, sao lại

như lời ngươi nói được?" "Không có gì là không thể." Nữ Oa cười nhạt, ánh mắt nhìn Lão Tử và những người khác nói: "Bởi vì Lão Tử đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu chứng đạo cũng không lợi dụng Hồng Mông Tử Khí.

Vì vậy, Huyền Môn Đạo Giáo ta cũng tương đương với việc thiếu đi hai tôn Thiên Định Thánh Nhân." "Chư vị đạo hữu chẳng lẽ không phát giác ra sao?

Khí tức của Hồng Quân đã biến mất, Tử Tiêu Cung và Hỗn Độn Ma Cung đã tụ tập lại làm một, hai bên liên kết với nhau, chẳng lẽ không nghi ngờ sao?" "Cái gì?

Tử Tiêu Cung và Hỗn Độn Ma Cung dính liền với nhau!" Đồng tử co rút, thần sắc Hình Hạo và những người khác lập tức trở nên kinh hãi.

Những năm qua đều bận tâm đến chuyện trong Hồng Hoang, thật sự không dùng thần thức dò xét khu vực sâu trong Hỗn Độn.

Nhìn nhau một cái, Hình Hạo và những người khác lập tức phóng thần thức của mình dò xét vào trong Hỗn Độn.

Không bao lâu, thần thức của mọi người lập tức xuất hiện bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Đúng như lời Nữ Oa nói, lúc này Hỗn Độn Ma Cung và Tử Tiêu Cung đã liên kết lại làm một, ma khí âm u bao phủ, không còn một chút đạo vận nào tồn tại.

"Thật sự là vậy!" "Không thể nào!" Sau khi xem xong tình hình bên Tử Tiêu Cung, Lão Tử và những người khác không nhịn được thốt lên kinh hô thất thanh.

Đặc biệt là Hình Hạo, lúc này nội tâm tràn đầy chấn động và khó tin.

Vạn vạn lần không ngờ, Hồng Quân và La Hầu lại một lần nữa giao thủ.

Tất cả lại diễn ra lặng lẽ như vậy, nếu không phải Nữ Oa nói, thậm chí họ còn không phát giác ra.

Quan trọng nhất là, nếu người chiến thắng cuối cùng của lần này là La Hầu, thì sự tình thật sự trở nên nghiêm trọng.

Dù sao một khi Hồng Quân vẫn lạc, thì người trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân chỉ có một mình La Hầu, khi đó chẳng phải Hồng Hoang sẽ trở thành sân nhà của Ma Đạo sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Hình Hạo nhất thời biến đổi không ngừng.

Một khi Thiên Đạo đại ngôn nhân đổi người, thì tất cả những tình báo vị lai mà y nắm giữ chẳng phải sẽ hoàn toàn mất đi tác dụng sao?

Nếu là như vậy, thì Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa lại sẽ thế nào?

"Đáng chết!" Lúc này, Nguyên Thủy không nhịn được nắm chặt hai nắm đấm, trong miệng nguyền rủa: "Nếu là như vậy, thì chúng ta sẽ thế nào?" Phải biết rằng, họ đều là đệ tử của Hồng Quân.

Nếu Hồng Quân thất bại và bị La Hầu diệt sạch, thì thân phận Thiên Định Thánh Nhân của họ sẽ không còn bất kỳ ý nghĩa nào.

Nguyên Thủy vô thức nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Hai người chẳng phải đã sớm biết có khả năng xảy ra chuyện như vậy sao?" "Năm đó khi chứng đạo thành Thánh lại phán ra khỏi Huyền Môn, ta vẫn luôn thắc mắc vì sao Sư Tôn không để ta đối phó, bây giờ xem ra lúc đó Người đã bắt đầu tranh đấu với La Hầu, thậm chí…" Cuối cùng, Nguyên Thủy không tiếp tục nói nữa, nhưng sắc mặt cả người hắn lại trở nên cực kỳ khó coi.

Không chỉ vậy, bao gồm Lão Tử, Thông Thiên và Nữ Oa cũng

ngạc nhiên nhìn hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nếu không phải đã biết trước tình báo, thì sao lại có thể kiên quyết từ bỏ tất cả để phán ra khỏi Huyền Môn chứ?

"…" Đối mặt với câu hỏi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngớ người ra.

Chương 365

Lúc đó họ thật sự không nghĩ nhiều như vậy, chỉ là vì muốn nhanh chóng chứng đạo thành Thánh mà thôi.

Nhưng bị Nguyên Thủy giải thích sai như vậy, họ phát hiện thậm chí mình còn không thể giải thích rõ ràng được nữa.

Hai người vô thức nhìn nhau, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liếc nhìn Hình Hạo, nhưng ngay sau đó cũng không nói gì nữa, trực tiếp giữ im lặng.

"Hỗn trướng!" Thu hết cảnh tượng này vào đáy mắt, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên nhất thời trở nên cực kỳ khó coi.

Thiên Thiên không thể, Chuẩn Đề tuy yếu kém, nhưng Tiếp Dẫn lại không kém cạnh là bao, thêm vào đó, cảm giác mà đối phương mang lại cực kỳ sâu xa, khiến họ khó mà đưa ra quyết định.

"Chư vị!" Thấy tình hình này, Hình Hạo khẽ ho một tiếng, rồi mở lời nói: "Hiện tại điều quan trọng nhất không phải truy cứu những chuyện này, mà là phải làm rõ Hồng Quân rốt cuộc có thật sự đã chết hay không!" "Nếu Hồng Quân không chết thì không sao, nhưng nếu đã chết, thì người đại ngôn nhân sẽ là La Hầu, khi đó hậu quả sẽ không cần phải nghi ngờ gì nữa." "Khác với vẻ ngoài ngụy thiện của Hồng Quân, La Hầu có thể nói là ngoan lạt quả quyết.

Khi đó nhất định sẽ đối phó với Vu Tộc ta, nhưng cũng sẽ đối phó với chư vị." "Tam Thanh không cần phải nói, với tư cách là Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa, không thể nào tránh khỏi!" "Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị đạo hữu cũng không cần nói nhiều, ngày trước gia nhập Ma Giáo rồi lại phản bội gia nhập Huyền Môn, La Hầu sẽ không bỏ qua!" "Còn Nữ Oa đạo hữu!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo ánh mắt khóa chặt

Nữ Oa, hơi trầm ngâm một lát, rồi lập tức mở lời nói: “Nếu không có gì bất ngờ, La Hầu cũng sẽ không bỏ qua.

Bất luận là chuyển thế chi thân của những người khác, nếu đã từng có chút tâm tư nổi danh nào đó, nhất định sẽ không mềm lòng.” Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Nữ Oa lập tức tái mét.

Đúng như lời Hình Hạo nói, đây cũng là điều mà nàng lo lắng nhất, nếu không thì nàng cũng sẽ không đồng ý Thái Nhất lôi kéo, càng không ngồi yên nhìn Phục Hy gia nhập Yêu Tộc mà không hề lay chuyển.

Quả thật!

Vì khí vận ngút trời của Yêu Tộc!

Dù Vu Tộc và Nhân Tộc hỗn tạp làm một, khí vận hai bên gần như không có bất kỳ khả năng sụp đổ nào.

Nhưng khí vận Vu Tộc không thể nhúng tay vào, khí vận Nhân Tộc cũng bị Hình Hạo triệt để chặt đứt, hy vọng duy nhất chỉ còn lại Yêu Tộc.

“Hình Hạo đạo hữu!” Lúc này, Lão Tử ba người lập tức đến bên cạnh Hình Hạo, thần sắc khá gấp gáp nói: “Không biết đạo hữu có đối sách nào không?” “Hình Hạo đạo hữu, chúng ta hiện tại gần như chung một chiến tuyến, ngươi nhất định phải tìm cách a.” Ta?

Coi ta là thần tiên sao!

Khóe miệng Hình Hạo co giật, nội tâm một trận bất đắc dĩ.

Cái phô trương quá trớn của y, dù khóc cũng phải tiếp tục giả vờ.

Đúng như lời Lão Tử nói, nếu Hồng Quân chết rồi, thì mọi người đều chung một chiến tuyến, sự trả thù của La Hầu không phải ai cũng có thể tùy tiện ngăn cản được.

“Hô ~” Hình Hạo nặng nề thở ra một hơi, ánh mắt nhìn về phía Lão Tử và những người khác nói: “Những biện pháp khác ta cũng không có!” “Nhưng chư vị đạo hữu nếu muốn tự vệ, thì chỉ có một cơ hội và khả năng duy nhất!” “Cơ hội!” “Khả năng!” Gần như ngay lập tức, ánh mắt Lão Tử và mấy người kia đều kích động nhìn Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ chờ mong.

Dù sao trong tình huống như vậy, nhất định phải tìm kiếm biện pháp tự vệ.

Trong số đó, ngoại trừ Lão Tử ra thì đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Trong tình huống như vậy, một khi La Hầu trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân muốn đối phó họ thì quả thật không hề dễ dàng chút nào.

“Giết Thánh Nhân!” Trong mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, không chút do dự mở lời nói: “Hãy giết các Thánh Nhân Ma Đạo!” “Chỉ cần họ chết, chư vị cũng an toàn.” “Dù La Hầu có đánh bại Hồng Quân, nhưng hắn lại hợp đạo, không thể tự mình xuất hiện trong Hồng Hoang để xử lý mọi việc, nhất định phải có người dưới trướng giúp đỡ kiểm soát Hồng Hoang.” “Nhưng nếu những Thánh Nhân Ma Đạo đó đều chết hết, thì La Hầu sẽ không có người nào để dùng.

Khi đó, ánh mắt của hắn sẽ tập trung vào thân thể chư vị.

Tuy không nói trước, nhưng ít nhất sẽ không giết chư vị.” Lời này vừa thốt ra, toàn bộ im lặng.

Lão Tử thì không sao, nhưng sắc mặt Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đều biến đổi không ngừng.

Nếu thật sự như lời Hình Hạo nói, thì chuyện này dường như thật sự chỉ có một cách duy nhất.

Loại bỏ các Thánh Nhân Ma Đạo để thay thế họ.

Khi đó, dù có phải khuất phục dưới trướng La Hầu, nhưng đối phương cũng không thể giết họ.

Hồng Quân năm đó đã nói, chỉ cần đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân đạt đến tầng thứ Vô Cực Thánh Nhân thì có thể thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Đạo.

Khi đó, tự nhiên cũng không cần phải đối mặt với uy hiếp và sát lục của La Hầu.

"Được!" "Làm!" "Loại bỏ!" Gần như ngay lập tức, Nguyên Thủy và những người khác lập tức phản ứng, mỗi người đều thần sắc kiên định, đồng thời cũng xác định quyết tâm muốn giết Ma La và các Thánh Nhân Ma Đạo khác.

"Đinh!

Kịch thấu thành công, tưởng lệ 50000 tích phân!" Thành công rồi sao!

Xem ra mọi chuyện thật sự đang phát triển theo hướng tồi tệ nhất!

Nghe xong tiếng nhắc nhở của hệ thống, trong mắt Hình Hạo lóe lên một tia âm u.

Vì đã được hệ thống công nhận, điều đó chứng tỏ Hồng Quân thật sự đã bại dưới tay La Hầu.

Một khi đối phương triệt để chiếm đoạt tất cả của Hồng Quân, thì khi đó sẽ là thời đại Ma Đạo thống trị Hồng Hoang.

"Không thể tiếp tục như thế này nữa!" "Nhất định phải nhanh chóng tìm ra cách phá giải!" Trong lòng lẩm bẩm, Hình Hạo do dự một lát, rồi lập tức giao tiếp với hệ thống nói: "Hệ thống, tiến hành thăng cấp!" "Đinh!

Tiêu hao một trăm hai mươi vạn tích phân, hệ thống đang phục hồi!" "Đinh!

Hệ thống phục hồi hoàn tất, thương thành tích phân đã làm mới đến cấp Hỗn Độn!" "Cái gì!

Hao của ta một trăm hai mươi vạn tích phân để thăng cấp thương thành tích phân!" Hình Hạo nhướng mày, suýt chút nữa thì chửi thề.

Quá thảm rồi!

Vốn tưởng rằng sau khi hệ thống thăng cấp phục hồi sẽ có đủ loại thứ kinh thiên động địa.

Nhưng bây giờ thì sao?

Chỉ thăng cấp thương thành, dù trong đó có làm mới ra nhiều thứ mạnh mẽ hơn, nhưng cũng cần tích phân để đổi mà.

Chương 366

Khoảnh khắc này, Hình Hạo có cảm giác như bị người ta vả mặt.

Quá đau!

Quá đau!

Trong tình huống như vậy, thật sự không biết rốt cuộc là có lợi hay có hại.

Với tâm trạng bất đắc dĩ, Hình Hạo lập tức mở thương thành tích phân để xem.

Tuy nhiên, chỉ nhìn thoáng qua, sắc mặt y lại càng thêm khó coi.

Quả thật!

Bởi vì những thứ trong thương thành tích phân gần như không có thay đổi, những thứ có giá trị cao nhất như nhục thân Bàn Cổ, Nguyên Thần Bàn Cổ, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, v.v., đều vẫn cần hàng triệu tích phân để đổi.

"Ơ,…" Đột nhiên, Hình Hạo nhướng mày, ánh mắt lập tức tập trung vào một góc của thương thành tích phân.

Ở đó có một biểu tượng màu đỏ, trên đó viết hai chữ: Chuyển Hoán!

"Chức năng chuyển hoán?" Hình Hạo nhướng mày, tò mò nhấp vào.

Khoảnh khắc tiếp theo, một luồng thông tin lập tức xuất hiện trong đầu y: Có thể chuyển hoán Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn thành tích phân.

"Mẹ nó!!" Thấy chức năng hoàn toàn mới này, Hình Hạo suýt chút

nữa thì phun ra một ngụm máu già.

Bỏ ra một trăm hai mươi vạn tích phân để phục hồi một chức năng vô dụng như vậy.

Dù Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn có thể đổi lấy tích phân, thì cần bao nhiêu mới có thể bù đắp tổn thất của y đây?

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử bên cạnh đột nhiên mở lời cắt ngang suy nghĩ của Hình Hạo.

"Có chuyện gì?" Hồi thần, Hình Hạo nhìn về phía Lão Tử, phát hiện Nguyên Thủy và những người khác lúc này cũng đang chăm chú nhìn y.

"Tình huống gì thế này?" "Mấy tên này lại đang tính toán gì đây!" Hình Hạo nhướng mày, trong mắt lộ ra một tia khó hiểu.

Nghe vậy, Lão Tử cũng không còn vòng vo, lập tức mở lời nói: "Đạo hữu, chúng ta đã thương nghị, định cùng Vu Tộc hợp lực loại bỏ các Thánh Nhân Ma Đạo kia, không biết ý đạo hữu thế nào?" "Liên thủ với Vu Tộc!

Muốn kéo Vu Tộc ta xuống nước sao!" Trong mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, y lập tức hiểu ra vì sao Lão Tử và những người khác lại nhìn chằm chằm như vậy.

Đồng thời, nội tâm y cũng hiểu rõ sự nghiêm trọng của vấn đề này.

Không chỉ Lão Tử và những người khác.

Ngay cả Vu Tộc hiện tại cũng không dám hành động mạo hiểm.

Dù sao La Hầu đã đánh bại Hồng Quân, không ai biết tình hình hiện tại rốt cuộc là như thế nào.

Nếu hắn chỉ bế quan tu luyện thì không sao, nhưng nếu đã triệt để

nuốt chửng Hồng Quân, thì độ khó để giết các Thánh Nhân Ma Đạo sẽ tăng mạnh.

"Có thể!" Không nhanh không chậm, Hình Hạo lại đưa ra quyết định.

Lão Tử và những người khác muốn kéo Vu Tộc xuống nước, nhưng Vu Tộc há chẳng phải cũng cần sự tồn tại của họ sao?

Dù sao tiềm lực của Lão Tử và những người khác là không thể nghi ngờ, đặc biệt là Lão Tử.

Trong tình huống không bị Hồng Mông Tử Khí khống chế, tiềm lực vị lai tuyệt đối không phải Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể hạn chế được.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, nếu lôi kéo Lão Tử và những người khác liên hợp với Vu Tộc, hoàn toàn có thể chống lại Tứ Đại Ma Giáo.

Có người giúp đối phó Tứ Đại Ma Giáo Thánh Nhân, thì vị lai dù Vu Yêu khai chiến, Vu Tộc cũng có thể toàn tâm toàn ý đối phó với Yêu Tộc.

Quan trọng nhất là, sự tồn tại của Nữ Oa có thể lôi kéo Phục Hy.

Nếu có thể lôi kéo Phục Hy, thì chiến lực đỉnh cấp của Yêu Tộc cũng sẽ tổn thất theo, thậm chí… "Thật sao!" Nghe lời này, Nguyên Thủy và những người khác lập tức đại hỉ!

Chỉ cần Hình Hạo đồng ý, thì tám mươi phần trăm Vu Tộc có thể liên thủ với họ.

Nếu là như vậy, dựa vào khí vận bá chủ Hồng Hoang của Vu Tộc, thì dù La Hầu có phát giác cũng không thể làm gì họ, như vậy sẽ an toàn hơn nhiều.

Quan trọng nhất là, sự cường đại của Hình Hạo là không thể nghi ngờ.

Hiện tại còn chưa chứng đạo thành Thánh mà có thể không kém cạnh Đông Hoàng Thái Nhất Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng.

Nếu chứng đạo thành Thánh, thì… "Đương nhiên!" Hình Hạo gật đầu, ánh mắt nhìn Lão Tử và những người khác nói: "Hiện tại chiến trường Tây Bộ Bất Chu Sơn có bốn tôn Thánh Nhân Ma Đạo!" "Nếu chư vị đạo hữu có tâm tư, vậy không bằng hãy đi đến đó!" "Đế Giang Tổ Vu nắm giữ Không Gian Pháp Tắc không kém cạnh Lão Tử đạo hữu là bao.

Hai người liên thủ hoàn toàn có thể phong bế một phương khu vực, triệt để cắt đứt đường lui của họ!" Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy và những người khác lập tức sáng mắt.

Quả thật!

Nếu có thể cắt đứt đường lui của các Thánh Nhân Ma Đạo đó, thì việc giết chết họ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Dù sao một tôn Thánh Nhân muốn chạy trốn, thì thật sự không phải tùy tiện ai cũng có thể ngăn cản được.

"Không đúng!" Tuy nhiên, Lão Tử lúc này lại đột nhiên mở lời nói: "Hình Hạo đạo hữu, ta tuy có thể giết các Thánh Nhân Ma Đạo, nhưng dù sao họ đều dĩ Hồng Mông Tử Khí chứng đạo, Nguyên Thần đều ký thác vào Thiên Đạo.

Sao có thể tùy tiện giết chết được?" Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy và những người khác lập tức tinh thần chấn động.

Quả thật!

Nguyên Thần của Thánh Nhân dĩ Hồng Mông Tử Khí chứng đạo đều ký thác vào Thiên Đạo, chỉ cần Thiên Đạo không diệt thì Thánh

Nhân sẽ không chết.

Chương 367

Trong tình huống như vậy, sao có thể tùy tiện thành công được?

"…" Nghe lời này, Hình Hạo cũng không khỏi ngẩn ra.

Thật ra, điểm này quả thật có chút khó khăn.

Dù sao trong tình huống như vậy, không phải ai cũng có thể triệt để giết chết Thiên Định Thánh Nhân.

Không nhanh không chậm, y lại bình tĩnh lại, ánh mắt nhìn Lão Tử và những người khác nói: "Vậy chỉ có một cách duy nhất, hãy tìm Minh Hà đạo hữu!" "Minh Hà đạo hữu dĩ sát chứng đạo, người bị giết không thể phục sinh, ngay cả Thánh Nhân cũng không ngoại lệ." "Đương nhiên, điểm này cũng áp dụng cho La Hầu.

Với tư cách là người khai thác Sát Đạo, nếu hắn giết Hồng Quân, thì Hồng Quân không có bất kỳ khả năng phục sinh nào." Sát Đạo sao!

Quả thật là cách duy nhất!

Nguyên Thủy và những người khác sáng mắt, lập tức mở lời: "Nếu đã như vậy, thì chúng ta hãy đi Huyết Hải tìm Minh Hà đạo hữu giúp đỡ trước!" "Chỉ cần giết chết một tôn Thánh Nhân, thì hắn cũng nên mượn cơ hội này để chứng đạo Hỗn Nguyên, tin rằng Minh Hà đạo hữu cũng sẽ không từ chối!" Sau khi quyết định, Lão Tử và những người khác cũng không còn chần chờ, cúi mình hành lễ với Hình Hạo nói: "Hình Hạo đạo hữu, chúng ta xin cáo từ trước!" "Sau khi tìm được Minh Hà đạo hữu, chúng ta nhất định sẽ đến chiến trường Tây Bộ Hồng Hoang giúp đỡ Vu Tộc!" Dứt lời, Lão Tử và những người khác quay người lập tức rời khỏi Tam Thập Tam Thiên.

"Hô ~" Tiễn Lão Tử và những người khác rời đi, Hình Hạo lúc

này thở phào nhẹ nhõm.

Thật ra, tình hình hiện tại cực kỳ không tốt.

Một khi trong số Lão Tử và những người khác có bất kỳ ai có chút tâm tư bất chính nào với y, thì y không có nửa điểm khả năng chống đỡ.

"Chứng đạo thành Thánh, không thể trì hoãn nữa!" Hình Hạo vô thức nắm chặt nắm đấm, trong mắt lóe lên vẻ kiên định.

Vốn dĩ, việc chủ đạo thúc đẩy thời đại Thánh Nhân không có gì là không ổn, nhưng lại không ngờ xuất hiện nhiều biến cố như vậy.

Trong tình huống như vậy, sức mạnh của bản thân cũng không đủ, nhất định phải nhanh chóng chứng đạo thành Thánh, mới có thể triệt để thoát khỏi tất cả.

Sau khi quyết định, Hình Hạo cũng không còn chần chờ, quay người ánh mắt nhìn về phía khu vực của Hậu Nghệ và những người khác, thân ảnh lóe lên đã đến bên cạnh họ.

"Hình Thiên, phủ đầu!" Sau khi ném Hình Thiên Phủ cho Hình Thiên trước, ánh mắt Hình Hạo lập tức tập trung vào Hậu Nghệ và những người khác nói: "Lần này làm rất tốt!" "Uy hiếp Tam Thập Tam Thiên cũng đã được giải trừ.

Hãy để lại một bộ phận người tiếp tục trấn thủ Tam Thập Tam Thiên, những người còn lại thì do Trụ Dĩ và Hậu Nghệ dẫn xuống Tam Thập Tam Thiên, đi đến Tây Bộ Bất Chu Sơn tham gia chinh chiến với Tứ Giáo Ma Đạo." "À đúng rồi, Hình Tiêu hiện tại tu vi cũng đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh, tiếp theo hãy đi đến Hồng Hoang Đông Bộ tiếp quản Kì Lân Phượng Tộc, đồng thời đề phòng động tĩnh từ phía Thần Đình và Yêu Đình." "Tuân lệnh!" "Tuân lệnh!" Tiếng đáp vang vọng, Hậu Nghệ và những người khác không dám lơ

là.

Đặc biệt là Hình Tiêu, lúc này kích động vạn phần!

Cuối cùng, Hình Hạo cũng bắt đầu giao nhiệm vụ cho hắn.

Dù nhiệm vụ này nguy hiểm, nhưng chỉ cần hoàn thành, thì đối với bản thân hắn tuyệt đối có lợi ích to lớn.

Ngay lập tức, một nhóm Đại Vu đỉnh cấp, Đại Vu và tu sĩ lập tức tản đi.

Một bộ phận tiến vào Tam Thập Tam Thiên để phục hồi những khu vực đã vỡ nát, số đông hơn thì dưới sự dẫn dắt của Hậu Nghệ và Trụ Dĩ, trực tiếp tiến về chiến trường Tây Bộ Bất Chu Sơn.

"Sư phụ, đệ tử xin đi trước một bước!" Lúc này, Hình Tiêu đã đến khu vực phía trước Hình Hạo, sau khi ôm quyền hành lễ, cũng không còn nán lại, quay người lập tức rời khỏi Tam Thập Tam Thiên.

"Ừ!" Thấy tình hình này, Hình Hạo hài lòng gật đầu.

Ngay sau đó, ánh mắt y nhìn về phía Hình Thiên và Chu Tinh Thần không xa, hơi trầm ngâm một lát, Hình Hạo lập tức mở lời nói: "Hình Thiên, thời gian tới hãy bế quan tu luyện trong Tam Thập Tam Thiên, nhất định phải nhanh chóng ngưng tụ và ổn định Nguyên Thần của mình." "Còn Tinh Thần, vì con đã đạt đến tầng Chuẩn Thánh, khi đó hãy tuyên cáo sự tồn tại của con với Hồng Hoang." Trong lúc nói, Hình Hạo tâm niệm vừa động, lấy Hà Đồ Lạc Thư ra ném cho Chu Tinh Thần nói: "Đây là Hà Đồ Lạc Thư, có thể phối hợp với Chu Thiên Tinh Thần Thụ để kiến tạo Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" "Nhất định phải luyện hóa hai vật này, triệt để nắm giữ chúng!" Trong lúc nói, Hình Hạo tâm niệm vừa động lập tức triệu hồi một đoàn dịch chủng tử, trong mắt tinh quang lóe lên nói: "Đây là Tinh Thần Quy Tắc Chủng Tử, vi sư truyền thụ nó cho con, hy vọng con có

thể nhanh chóng hoàn thiện Tinh Thần Chi Đạo của mình." "Con đi con đường Pháp Tắc Chứng Đạo, vật này cũng có thể giúp con nhanh chóng hoàn thiện việc nắm giữ Tinh Thần Pháp Tắc, hy vọng con đừng làm vi sư thất vọng!" Nghe vậy, Chu Tinh Thần mừng rỡ như điên!

Trước là Hà Đồ Lạc Thư!

Sau đó lại có Tinh Thần Quy Tắc Chủng Tử!

Có mấy vật phẩm này, sau khi luyện hóa, chiến lực và tiềm lực vị lai của hắn sẽ cực kỳ đáng sợ.

"Đa tạ Sư Tôn!" Chu Tinh Thần cúi người hành lễ, lập tức mở lời nói: "Đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Sư Tôn, nhất định sẽ nỗ lực tu luyện!" "Ừ!" Hài lòng gật đầu, Hình Hạo cũng không còn chần chờ, ánh mắt nhìn về phía Hình Thiên bên cạnh nói: "Hình Thiên, Vu Tộc thiếu chiến lực đỉnh cấp.

Trong số đó, ngươi là người duy nhất có hy vọng nhanh chóng thăng cấp, cố gắng lên nhé!" "Được!" Hình Thiên gật đầu, sắc mặt cũng đầy trang trọng.

Hắn cũng biết tình hình Vu Tộc hiện tại vô cùng bất lợi.

Dù khí vận Vu Tộc càng thêm cường đại, nhưng để hoàn thành khí vận chứng đạo cũng cần một đoạn thời gian tích lũy.

Trong tình huống như vậy, Thánh Nhân duy nhất của Vu Tộc là Đế Giang.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, nếu không thể nhanh chóng cường đại, thì Vu Tộc vị lai có thể sẽ tổn thất thảm trọng, thậm chí… Ngay lập tức, Hình Thiên cũng không còn chần chờ, sau khi hành lễ với Hình Hạo, cùng với Chu Tinh Thần lập tức vội vã rời đi.

Sau khi hai người rời đi, ánh mắt Hình Hạo cũng ngưng lại.

Trong tình huống hiện tại, y nhất định phải nhanh chóng chứng đạo thành Thánh, không thể có bất kỳ sự trì hoãn nào nữa.

"Xem ra nhất định phải đẩy nhanh quá trình tiến hóa của Chu Thiên Thần Phủ!" Hình Hạo lẩm bẩm một câu, cũng không còn chần chờ, tâm niệm vừa động thi triển độn thuật rời khỏi Tam Thập Tam Thiên.

Ngay sau đó, y lập tức quay về Bàn Cổ Điện.

Bước vào trong, Hình Hạo trực tiếp đến bên cạnh huyết trì, nhìn Bàn Cổ Phủ hư ảnh đang không ngừng ngưng thực, cũng như Chu Thiên Thần Phủ đang dần dung hợp với nó, trong mắt lóe lên một tia chờ mong.

Ngay sau đó, Hình Hạo cũng không còn chần chờ, tâm niệm vừa động lập tức xuất hiện bên cạnh Bàn Cổ Phủ hư ảnh và Chu Thiên Thần Phủ.

Hai tay đưa ra tóm lấy chúng, đồng thời trong miệng quát lớn: "Hợp nhất cho ta!" Khoảnh khắc tiếp theo, uy áp rộng lớn lập tức tràn ra, pháp lực của Hình Hạo được chú nhập vào, đẩy nhanh quá trình dung hợp của Chu Thiên Thần Phủ và Bàn Cổ Phủ hư ảnh.

Đồng thời, Bàn Cổ Phủ hư ảnh cũng đẩy nhanh quá trình luyện hóa Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, không ngừng hấp thu sức mạnh trong đó để lớn mạnh bản thân. … Bồng Lai Tiên Đảo!

Trọng Lâu và Minh Hà lập tức xuất hiện.

"Đạo hữu, thật sự có nắm chắc sao?" Nhìn Bồng Lai Tiên Đảo bị đại trận bao quanh, Minh Hà hơi nhíu mày nói: "Một khi đánh rắn động cỏ, thì không có bất kỳ khả năng thành công nào!" "Đông Vương Công dù sao cũng là Thiên Định Thánh Nhân, vạn nhất hắn hoàn thành chứng đạo thành Thánh, thì hậu quả đối với chúng ta sẽ vô cùng bất

lợi.” Nghe vậy, trong mắt Trọng Lâu cũng lóe lên một tia ngưng trọng.

Hắn đã cứu Minh Hà, giải trừ nguy cơ của Huyết Hải, vì vậy cũng đã được Minh Hà đồng ý giúp đỡ.

Chương 368

Nhưng dù vậy, việc đánh giết Đông Vương Công lại cực kỳ gian nan, đúng như lời Minh Hà nói, chỉ cần sơ suất một chút là sẽ thất bại, thậm chí còn có thể mất cả mạng.

"Đạo hữu không cần lo lắng!" Hơi trầm ngâm một lát, Trọng Lâu lập tức nhìn về phía Minh Hà nói: "Nếu đến bước đường cùng, ta cũng sẽ chứng đạo thành Thánh.

Khi đó dù không thể giết Đông Vương Công, nhưng chúng ta rời đi lại không thành vấn đề!" Chứng đạo thành Thánh!

Minh Hà nhướng mày, ngạc nhiên nhìn Trọng Lâu một cái.

Ngay sau đó, hắn cũng lập tức hiểu ra, dù sao Trọng Lâu cũng là Thiên Định Thánh Nhân Ma Đạo.

Trong tình huống như vậy, đối phương tự nhiên cũng đã nắm giữ pháp tắc chứng đạo, chỉ là hắn không sợ gì nên chưa hành động mà thôi.

Nghĩ đến đây, Minh Hà lập tức mở lời nói: "Nếu đã như vậy, thì chúng ta đừng lãng phí thời gian nữa, trực tiếp bắt đầu đi!" Đã định chủ ý, Trọng Lâu và Minh Hà cũng không trì nghi, thân hình chợt lóe, theo đó tới một góc Bồng Lai Tiên Đảo.

Ước chừng một khắc đồng hồ, Trọng Lâu đã thành công dùng ma lực của mình ăn mòn một góc đại trận, sau khi lộ ra một lỗ hổng, hai người liền theo đó tiềm nhập vào trong.

Theo hai người tiến vào, có thể thấy toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo lúc này không khí tưng bừng.

Đặc biệt ở khu vực đỉnh Bồng Lai Tiên Đảo, đèn lồng giăng mắc,

nhìn qua cực kỳ hỉ khánh.

"Tình huống gì vậy?" "Đông Vương Công đang tổ chức hỉ sự ư?" Minh Hà nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia khó hiểu, quay đầu nhìn về phía Trọng Lâu nói: "Đạo hữu, chẳng lẽ muội muội ta bị giấu đi rồi ư?" "……" Đông Vương Công cũng một mặt kinh ngạc và khó hiểu.

Cũng nhớ rõ muội muội hắn bị giấu đi rồi, theo lý Đông Vương Công không thể nào lại tìm người để kết hôn mới phải.

"Buông ta ra!" "Đông Vương Công, buông ta ra!" Vào lúc này, một trận kêu la vang lên từ khu vực đỉnh núi.

Nghe tiếng nhìn lại, có thể thấy một nữ tử mặc phượng bào bị áp giải tiến về phía trước, không ngừng giãy giụa, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy sự phẫn nộ.

Ngược lại, Đông Vương Công lúc này lại không hề để ý.

Mặc đại hồng sắc hỉ phục, bước chân không ngừng tiến về phía trước, sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, tựa hồ đối với tất cả những việc này cũng không vui vẻ gì, hoặc là có điều kiêng kỵ.

"Người đó chẳng phải Thường Hi sao?" Đột nhiên, Minh Hà thất kinh, thần sắc bỗng đại biến nói: "Thường Hi là thê tử của Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Vương Công điên rồi ư?!" Hách nhiên!

Nữ tử bị Đông Vương Công cưỡng bức đưa đi phía trước không phải ai khác, chính là Thường Hi, một trong ba nữ nhân của Thái Âm Tinh.

Chỉ là lúc này tình trạng của Thường Hi không tốt, toàn thân bị bao phủ bởi xiềng xích quy tắc đặc thù, phong cấm toàn bộ sức mạnh và tu vi.

Hiển nhiên, trong tình huống không thể tìm thấy Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công đã chọn con đường mạo hiểm.

Cưỡng đoạt Thường Hi, thậm chí định trước khi Đông Hoàng Thái Nhất kịp phản ứng sẽ nghênh thú nàng, hoàn thành Thiên Hôn, từ đó đạt được lượng lớn công đức chứng đạo thành thánh.

"Trọng Lâu đạo hữu, có cần tiếp tục không?" Một lúc lâu sau, Minh Hà hoàn hồn, quay đầu nhìn về phía Trọng Lâu bên cạnh nói: "Bây giờ Đông Vương Công sẽ không còn chú ý đến muội muội ta nữa!" Nghe vậy, sắc mặt Trọng Lâu cũng biến hóa bất định.

Thật tình mà nói, hắn cũng không ngờ Đông Vương Công lại làm ra chuyện như vậy.

Cưỡng đoạt thê tử của Đông Hoàng Thái Nhất để kết hôn, thao tác này tuy rằng có thể giúp hắn chứng đạo thành thánh, nhưng cũng sẽ khiến hắn và Đông Hoàng Thái Nhất không đội trời chung.

Nhất thời, sắc mặt Trọng Lâu biến hóa bất định, trong lòng không ngừng suy nghĩ xem có nên tiếp tục hành động hay không.

Dù sao nếu Đông Vương Công nghênh thú Thường Hi, thì sẽ không còn dòm ngó Tây Vương Mẫu nữa, song phương cũng không có ân oán tất sát, thậm chí… "Hai vị đạo hữu, đã tới rồi, sao không ra gặp mặt một chút?" Lúc này, bước chân của Đông Vương Công chợt khựng lại, đột nhiên quay đầu nhìn về phía khu vực Minh Hà và Trọng Lâu đang ẩn nấp nói: "Hôm nay là ngày đại hỉ của ta, hai vị đạo hữu đến chúc mừng, ta vô cùng vui mừng, sao không cùng uống một chén?" Bại lộ rồi!

Bị phát hiện!

Đồng tử co rụt, Trọng Lâu và Minh Hà đều không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc tột độ.

Vạn vạn không ngờ, việc ẩn nấp lại bại lộ, khiến hai người nhất thời không biết phải làm sao cho phải.

“Đi thôi!” “Ra ngoài xem sao!” Một lúc lâu sau, Minh Hà tiên phong hoàn hồn, bước một bước lên phía trước nói: “Hy vọng Đông Vương Công sẽ không tự chặt đường lui của mình nữa!” Nghe vậy, Trọng Lâu cũng không khỏi gật đầu.

Sự tình đã đến nước này, thì cũng không cần thiết phải tiếp tục ẩn phục nữa.

Đông Vương Công muốn nghênh thú Thường Hi, cũng giúp Tây Vương Mẫu thoát khỏi nguy hiểm và vận mệnh, Trọng Lâu cũng sẽ không ngốc nghếch mà không đội trời chung với hắn.

Ngay lập tức, Trọng Lâu và Minh Hà nhìn nhau, tung người một cái liền xuất hiện trên đỉnh núi.

“Minh Hà!” “Trọng Lâu!” Nhìn thấy hai người xuất hiện, Đông Vương Công đáy mắt tinh quang lóe lên, bước một bước lên phía trước nói: “Thật không ngờ hai vị đạo hữu lại đến tặng quà cho ta!” “Không giấu gì, bản đế sắp đại hôn, nhưng cũng không có thời gian cùng hai vị đạo hữu hàn huyên, xin hai vị đạo hữu thứ tội!” Nghe vậy, Minh Hà và Trọng Lâu sao lại không hiểu ý tứ của Đông Vương Công.

Hắn bày rõ là không dám chờ đợi nữa, thậm chí sợ đêm dài lắm mộng, một khi Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện thì khả năng nghênh thú Thường Hi sẽ vô cùng mong manh.

Lý do, Trọng Lâu và Minh Hà nhìn nhau, lập tức gật đầu nói: “Chúng ta không mời mà đến, xin Đông Vương Công đạo hữu lượng thứ mới phải!” “Hôm nay hai người chúng ta đến đây để quan lễ, đạo hữu cứ tự nhiên!” Lời này vừa nói ra, Đông Vương Công lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Trọng Lâu và Minh Hà không gây rối, thì bất kể mục đích trước đó là gì, ít nhất hiện tại hai người sau sẽ không gây rối.

Lý do, Đông Vương Công lập tức không còn trì nghi, ôm quyền thi lễ nói: "Nếu vậy, vậy thì hai vị đạo hữu mời nhập tọa đi!" "Được!" Đáp một tiếng, Trọng Lâu và Minh Hà liền đi đến một chỗ ngồi trống mà ngồi xuống.

Lập tức, Thiên Đình tu sĩ liền dâng lên linh quả và rượu.

Ngay lúc đó, Đông Vương Công cũng không trì nghi nữa, ánh mắt nhìn về phía một người bên cạnh nói: "Bắt đầu đi!" "Vâng, Thiên Đế!" Đáp một tiếng, vị Chuẩn Thánh tu sĩ kia không dám chậm trễ, lập tức bước một bước lên phía trước nói: "Thiên Đế và Thiên Hậu trời tác hợp, được Hồng Quân Đạo Tổ ban tặng Hồng Tú Cầu, hôm nay Thiên Đế Đông Vương Công sẽ nghênh thú Thiên Hậu Thường Hi." "Nhất bái Thiên Địa!" "Nhị bái Đạo Tổ!" "……" Cùng với lời nói của người này dứt, Đông Vương Công bắt đầu cùng Thường Hi bái Thiên Địa.

Mặc dù Thường Hi không ngừng giãy giụa, nhưng cũng không có tác dụng gì, phong ấn giam cầm bản thân trực tiếp khiến nàng không thể không phối hợp.

"Phu thê đối bái!" Cùng với một tiếng hô vang vọng, Đông Vương Công và Thường Hi nhìn nhau, giơ tay ra hiệu song phương sẽ hoàn thành một bái cuối cùng.

"Dừng tay!" "Đông Vương Công, ngươi tìm cái chết!" Ngay lúc này, một tiếng gầm giận dữ vang lên từ bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo truyền đến.

Khoảnh khắc tiếp theo, uy áp cuồn cuộn dũng mãnh quét tới, có thể thấy Đông Hoàng Thái Nhất đang cưỡi Thái Dương Tọa Giá, dưới sự hộ vệ của vô số Yêu Thần, phi trì tới.

Uy áp Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên quét ngang, trực tiếp bao phủ toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo.

Phốc thông!

Chương 369

Phốc thông!

Nhất thời, từng tu sĩ liền ngã nhào xuống đất.

Ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cũng không có chút sức chống cự nào, từng người ngã nhào xuống đất, đáy mắt tràn đầy vẻ kinh hoàng.

Nộ khí của Thánh Nhân, trong khoảnh khắc đó hiển lộ một cách cường liệt.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Khoảnh khắc đó, sắc mặt Đông Vương Công cũng đại biến.

Vạn vạn không ngờ ở bước cuối cùng Đông Hoàng Thái Nhất lại xuất hiện.

Nếu không thể hoàn thành lễ cuối cùng, thì khả năng chứng đạo thành thánh hầu như không còn, thậm chí… "Không!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Đông Vương Công đột nhiên lấy Càn Khôn Đỉnh trong lòng ra ném đi, trong miệng gầm lớn: "Cấp ta định!" Khoảnh khắc tiếp theo, Càn Khôn Đỉnh rực rỡ, trực tiếp ngăn cản uy áp của Đông Hoàng Thái Nhất.

Cũng trong khoảnh khắc đó, Đông Vương Công một tay tóm lấy Thường Hi, theo đó hoàn thành lễ cuối cùng.

Oanh Long Long!

Oanh Long Long!

Cũng trong khoảnh khắc hai bên hoàn thành lễ cuối cùng, trên Bồng Lai Tiên Đảo vang lên tiếng nổ lớn vô biên, có thể thấy Thiên Đạo công đức tụ tập, đang cấp tốc phi trì về phía Đông Vương Công.

“Thành công rồi!” “Ta thành công rồi!” Nhìn thấy cảnh tượng này, Đông Vương Công không kìm được cười lớn, một tay ném Thường Hi xuống đất, cả người tung mình bay thẳng lên trời mà lao về phía công đức.

“Thành công rồi!” “Khó tin, lại dám cưỡng bức Thường Hi ngay trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất!” Đứng dậy, Trọng Lâu và Minh Hà nhìn nhau, đều thấy từ ánh mắt đối phương một vẻ chấn động.

Vào khoảnh khắc Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện, họ đều cho rằng Đông Vương Công sẽ thất bại, thậm chí sát cơ trong lòng Trọng Lâu lại trỗi dậy.

Dù sao nếu Đông Vương Công thất bại, thì hắn chắc chắn sẽ lại chú ý đến Tây Vương Mẫu.

Nhưng vạn vạn không ngờ, Đông Vương Công lại dùng Càn Khôn Đỉnh ngăn cản Đông Hoàng Thái Nhất ở bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, thậm chí nhân cơ hội này cưỡng đoạt Thường Hi, hoàn thành Thiên Hôn.

“Cút ngay!” Lúc này, tiếng gầm giận dữ của Đông Hoàng Thái Nhất từ bên ngoài vang vọng.

Cùng với một tiếng vang lớn, có thể thấy Càn Khôn Đỉnh trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Vô Lượng Tinh Thần Chung, tay cầm Hỗn Độn Kiếm Phôi sát khí đằng đằng xông vào Bồng Lai Tiên Đảo.

“Thường Hi!” Thân hình chợt lóe, Đông Hoàng Thái Nhất đã đến bên cạnh Thường Hi, một kiếm chém ra làm vỡ nát xiềng xích quy tắc trên người nàng.

Sau khi làm xong mọi việc, Đông Hoàng Thái Nhất bước đến bên cạnh Thường Hi đỡ nàng dậy, mở miệng nói: “Thường Hi, nàng

không sao chứ?" "Thiếp không sao!" Lắc đầu, sắc mặt Thường Hi lúc này trắng bệch vô cùng đáp.

Mặc dù Đông Hoàng Thái Nhất đã đến.

Nhưng lúc này nàng lại không vui.

Không!

Bởi vì đã cùng Đông Vương Công hoàn thành Thiên Hôn, dưới sự chứng kiến của Thiên Đạo, từ nay về sau nàng là Thiên Hậu, không phải Hoàng Hậu của Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đông Vương Công!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Đông Hoàng Thái Nhất sao lại không biết chuyện gì đang xảy ra, lập tức sắc mặt cả người trở nên vô cùng khó coi, ngẩng đầu nhìn về phía Đông Vương Công đang hấp thu công đức trên không trung, sát cơ quanh thân cường liệt đến cực hạn.

Khoảnh khắc tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất tung người bay lên, cả người trong nháy mắt xuất hiện trên bầu trời, Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay không ngừng vung vẩy, từng đạo Hỗn Độn kiếm khí tung hoành giao thác tấn công về phía Đông Vương Công.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Nhìn thấy cảnh tượng này, Đông Vương Công đáy mắt lóe lên một tia kiêng kỵ, nhưng nhanh chóng bình tĩnh lại, tay phải vẫy một cái, Càn Khôn Đỉnh liền xuất hiện ở khu vực phía trước thân, bao phủ và bảo hộ toàn thân hắn.

Oanh Long Long!

Oanh Long Long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, có thể thấy những đạo Hỗn Độn kiếm khí đó đều bị ngăn cản bên ngoài.

Trong tình huống không ngừng hấp thu công đức, tu vi của Đông

Vương Công cũng cấp tốc đạt đến Á Thánh Đại Viên Mãn.

"Thành công rồi!" Cảm nhận tình huống của bản thân, Đông Vương Công thần sắc đại hỉ, do dự một chút liền dẫn đạo Hồng Mông Tử Khí của bản thân dung hợp, trong miệng ha ha cười lớn nói: "Đông Hoàng Thái Nhất, ta sắp chứng đạo thành thánh, sao nào!" Ông Ông!

Ông Ông!

Tựa hồ để chứng minh lời nói của Đông Vương Công, lúc này tử khí trên bầu trời đông vạn vạn dặm bao phủ khu vực Đông Hải.

Ngay sau đó, có thể thấy dị tượng vô biên trỗi dậy, tu vi của Đông Vương Công cũng theo đó tiến vào Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nhất Trọng Thiên.

Đến đây, uy áp Thánh Nhân liền quét ngang toàn bộ Hồng Hoang.

Nhất thời, Hồng Hoang chấn động.

Vô số sinh linh theo đó quỳ rạp xuống đất, hướng về phía khu vực phương Đông mà hành lễ nói: "Bái kiến Đông Vương Công Thánh Nhân!" "Bái kiến Đông Vương Công Thánh Nhân!" "……" Cùng lúc đó, Lão Tử và những người khác vừa mới đến Huyết Hải cũng ngẩn ra, vô thức nhìn về phía Đông Hải nói: "Chuyện gì vậy, Đông Vương Công chứng đạo thành thánh?!" Trong lời nói, mấy người liền bấm ngón tay tính toán!

Sau một khắc, sắc mặt Lão Tử và những người khác lập tức trở nên quái dị, vô thức nói: "Cưỡng bức Thường Hi chứng đạo thành thánh, Đông Vương Công tìm cái chết ư?" "Thường Hi là thê tử của Đông Hoàng Thái Nhất, trong tình huống như vậy, lại dám cưỡng bức Thường Hi, đơn giản là không biết sống chết!" "Ôi, Minh Hà đạo hữu lại đang ở Bồng Lai Tiên Đảo!" Đột nhiên, Lão Tử và những người

khác trong lúc tính toán phát hiện Minh Hà lại xuất hiện trong Bồng Lai Tiên Đảo.

Lập tức, mấy người nhìn nhau, không chút do dự thi triển không gian chuyển di vội vã chạy đến Bồng Lai Tiên Đảo.

Đồng thời, đáy mắt chúng sinh đều dâng lên vẻ khó coi.

Không!

Lúc trước tính toán, Minh Hà vẫn còn ở trong Huyết Hải.

Thậm chí chuyện Đông Vương Công cưỡng bức Thường Hi cũng không có bất kỳ dấu hiệu nào tồn tại.

Điều đó cũng có nghĩa là đằng sau tất cả có người đang thao túng, thậm chí ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân như vậy cũng không thể nhìn trộm thiên cơ biến hóa, kẻ ra tay rốt cuộc có thể là Hồng Quân?

La Hầu?

Chương 370

Hay là Thiên Đạo cao cao tại thượng kia?!

"Đông Vương Công!" Trên bầu trời Bồng Lai Tiên Đảo, Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt âm trầm nhìn cảnh tượng này.

Đông Vương Công chứng đạo thành thánh.

Trong tình huống trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo bất diệt Thánh Nhân bất tử, hầu như không có bất kỳ khả năng nào có thể giết chết Đông Vương Công.

Nhất thời, Đông Hoàng Thái Nhất hai nắm đấm siết chặt, nội tâm phẫn nộ và sát cơ cường liệt đến cực hạn, nhưng càng nhiều hơn lại là bất đắc dĩ. …… Cuối cùng vẫn chậm một bước!

Thường Hi bị cưỡng đoạt đi, dù có thể mang nàng về, nhưng chúng sinh Hồng Hoang cũng chỉ sẽ công nhận thân phận Thiên Hậu của nàng, không phải thê tử của Đông Hoàng Thái Nhất.

Quan trọng nhất là, Thường Hi trở thành Thiên Hậu, mang theo một phần khí vận Yêu Tộc dung hợp vào Thiên Đình, khiến tình huống của Yêu Tộc cực kỳ bị động, thậm chí… "Chết!" Nộ khí dâng trào, Đông Hoàng Thái Nhất không thể chịu đựng được cảnh bị người khác cưỡng chiếm, Vô Lượng Tinh Thần Chung theo đó vang vọng, tinh quang vô biên rực rỡ, trực tiếp phong tỏa Càn Khôn Đỉnh tại chỗ.

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất thân hình chợt lóe, xuất hiện bên cạnh Đông Vương Công, Hỗn Độn Kiếm Phôi theo đó chém ra, thẳng hướng đầu lâu của hắn.

Ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân không thể bị giết chết triệt để, nhưng cũng không có nghĩa là không thể tru sát.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có một ý niệm, đó là giết chết hắn, dù cho sau này hắn có thể phục sinh, nhưng mỗi khi hắn phục sinh một lần, cũng phải giết hắn một lần.

"Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi cho rằng có thể giết được ta!" Thế nhưng, sắc mặt Đông Vương Công lúc này lại vô cùng bình thản, đối mặt với Hỗn Độn Kiếm Phôi tấn công, tâm niệm vừa động liền triệu hoán Long Đầu Trượng ra nghênh kích.

Tranh!

Kiếm và trượng va chạm, thân thể Đông Vương Công chao đảo, bị đánh bay vài trăm dặm, nhưng cũng đã chặn được đòn tấn công của Đông Hoàng Thái Nhất.

"Làm sao có thể!" Một kích thất bại, Đông Hoàng Thái Nhất khẽ nhíu mày nói: "Tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên bé nhỏ mà sao có thể có sức mạnh như vậy cơ chứ?" "A a!" Đối mặt với câu hỏi của Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Vương Công lạnh lẽo cười liên tục.

Chỉ thấy tay trái vẫy một cái, Càn Khôn Đỉnh bay đến bên cạnh hộ thể, tay phải cầm Long Đầu Quải Trượng nói: "Không có gì là không thể!" "Trong Hồng Hoang, Thánh Nhân vi tôn!" "Đông Hoàng Thái Nhất, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên thì sao chứ, trong Hồng Hoang, ngươi vĩnh viễn không thể giết chết ta, cũng không thể triệt để đánh bại ta!" Lời này vừa nói ra, toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo tĩnh lặng.

Đông Hoàng Thái Nhất mặt không biểu cảm, nhưng sắc mặt Minh Hà và Trọng Lâu dưới đất lại trở nên có chút quái dị.

Thiên Đạo Thánh Nhân bất tử?

Lời này nghe sao mà chói tai vậy?

Nhưng mà tình huống hiện tại của Đông Vương Công quả thực

cho người ta một cảm giác Thiên Đạo Thánh Nhân càng có ưu thế, khiến người ta thật khó mà phản bác.

Hưu!

Hưu!

Lúc này, tiếng xé gió vang vọng.

Cùng với không gian vặn vẹo, có thể thấy thân ảnh Lão Tử và những người khác liền xuất hiện bên cạnh Minh Hà.

"Huyền Môn Thánh Nhân!" Đồng tử co rụt, Trọng Lâu lập tức cảnh giác.

Sự xuất hiện của sáu vị Lão Tử khiến hắn cảm thấy bất an mãnh liệt, dù sao hắn là Ma Đạo, trong tình huống như vậy, song phương là kẻ thù, vạn nhất đám người muốn ra tay với hắn, thì… "Trọng Lâu!" Lão Tử và những người khác cũng chú ý đến sự tồn tại của Trọng Lâu, khẽ nhíu mày nhưng cũng không ra tay với hắn.

So với Ma La và những Ma La con cháu của La Hầu, Trọng Lâu lại không giống vậy, thậm chí đôi khi còn thân cận với Vu Tộc hơn một chút.

Cho nên trong tình huống như vậy, Lão Tử và những người khác cũng không có ý định ra tay tru sát hắn.

Ngược lại, ánh mắt của họ lúc này lại tập trung vào Minh Hà.

"Minh Hà đạo hữu!" Bước một bước lên phía trước, Lão Tử liền mở miệng nói: "Nghe nói Sát Đạo của đạo hữu có thể tru sát Thiên Đạo Thánh Nhân, không biết thật giả?" Tru sát Thiên Đạo Thánh Nhân!

Tiếng kinh hô vang lên, Đông Vương Công trên bầu trời đang chú ý tình hình bên này sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn là Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo.

Nếu lúc đó xuất hiện một tồn tại có thể tru sát hắn, thì… "Minh Hà!" Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng quay đầu nhìn.

Vạn vạn không ngờ, Minh Hà, kẻ không được hắn để vào mắt, lại có năng lực và thủ đoạn như vậy.

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất tựa hồ đã hiểu ra, tâm niệm vừa động liền phóng ra một phân thân nói: "Đi, nói chuyện với hắn cho tốt!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Kim Ô Đạo Nhân hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất thi lễ, sau đó liền phi trì về phía khu vực Minh Hà đang đứng.

"Đáng chết!" "Cấp ta ở lại!" Thấy tình hình này, Đông Vương Công lập tức hiểu rõ ý đồ của Đông Hoàng Thái Nhất, trong miệng gầm lớn một tiếng, Long Đầu Trượng không chút do dự tấn công về phía Kim Ô Đạo Nhân.

"Vọng!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất gầm lớn một tiếng, quanh thân Hỗn Độn Chung theo đó vang lên, trực tiếp chặn lại đòn tấn công của Đông Vương Công.

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Hỗn Độn Kiếm Phôi sát về phía Đông Vương Công, không cho hắn bất kỳ cơ hội nào để tiếp tục tấn công Kim Ô Đạo Nhân.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Đông Vương Công đại nộ, trong miệng gầm thét liên tục muốn giãy giụa.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Mặc dù Thiên Đạo Thánh Nhân trong Hồng Hoang quả thực được Thiên Đạo chi lực gia trì, chiến lực cường hãn, nhưng cũng không thể đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất, thậm chí ngay cả áp chế Đông Hoàng Thái Nhất cũng không làm được.

Trong tình huống như vậy, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Kim Ô Đạo Nhân đến khu vực Minh Hà đang đứng.

"Minh Hà đạo hữu!" Thân hình phiêu đãng đáp xuống đất, Kim Ô Đạo Nhân không nói lời thừa, trực tiếp mở miệng hỏi: "Không biết đạo hữu có thật sự có thể giết chết Thiên Đạo Thánh Nhân không?" Lời này vừa nói ra, Lão Tử và những người khác cũng nhìn về phía Minh Hà.

Dù sao trong lòng cũng tràn đầy kỳ vọng, nếu Minh Hà thật sự có năng lực như vậy, thì việc triệt để giết chết Ma Đạo Thánh Nhân cũng không phải là không thể, lúc đó… "……" Nhất thời, Minh Hà lại có chút ngớ người.

Vạn vạn không ngờ, Lão Tử và những người khác lại coi trọng thủ đoạn Sát Đạo đến như vậy.

Hắn cũng có thể cảm nhận được, bất kể là Lão Tử và những người khác hay Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ sợ mục đích của họ là muốn hắn giúp họ giết chết Thánh Nhân, có thể là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chương 371

"Có thể!" Không trì nghi quá lâu, Minh Hà liền gật đầu nói: "Chỉ cần đạo hữu phong cấm hắn, hoặc là đánh bại hắn, ta ra tay đánh giết hắn, thì có thể triệt để chấm dứt khả năng phục sinh của hắn từ Thiên Đạo." "Thậm chí một khi bị ta đánh giết, Hồng Mông Tử Khí trong thể nội cũng sẽ theo đó triệt để băng phôi, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể khiến hắn phục sinh!" Thật sự có thể!

Thật sự có thể!

Nghe lời này, Lão Tử và những người khác lập tức kích động.

Đúng như Hình Hạo đã nói, Minh Hà thật sự có năng lực giết chết Thánh Nhân, nếu đúng như vậy, việc giết chết Ma Đạo Thánh Nhân cơ bản là chuyện chắc chắn, thậm chí… "Minh Hà đạo hữu!" Thế nhưng, chưa đợi Lão Tử mấy người mở miệng, Kim Ô Đạo Nhân bên cạnh lại tiên phong mở miệng nói: "Xin giúp ta giết chết Đông Vương Công!" "Chỉ cần đạo hữu đồng ý giúp đỡ, bất kỳ cái giá nào ta cũng có thể chấp nhận!" Lời này vừa nói ra, lời nói bên miệng Lão Tử và những người khác lập tức khựng lại.

Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại đã khác xưa, tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên không phải cao nhất, nhưng sau khi Dĩ Lực Chứng Đạo, chiến lực của hắn lại không thể nghi ngờ.

"……" Minh Hà lúc này lại có chút trì nghi.

Sao hắn lại không nhìn ra tình huống của Đông Vương Công, nếu thật sự ra tay, Đông Hoàng Thái Nhất nhất định có thể trấn áp hắn, cũng có thể giết chết kẻ sau đã chứng đạo thành thánh.

Nhưng Đông Vương Công dù sao cũng là Huyền Môn Hộ Đạo Giả do Hồng Quân đích thân phong, muốn giết chết hắn, thì… "Minh Hà

đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử bên cạnh dường như cảm giác được sự kiêng kỵ của Minh Hà, lập tức bước một bước lên phía trước nói: "Theo tin tức mới nhất, Đạo Tổ Hồng Quân có thể đã bị Ma Tổ La Hầu giết chết!" Hồng Quân có thể đã chết!

Đồng tử co rụt, Minh Hà đột nhiên quay đầu nhìn về phía Lão Tử, đáy mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Dù sao Hồng Quân lúc đó là Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang, lại hợp đạo vượt qua giới hạn Hỗn Nguyên Thánh Nhân, sao có thể chết?

Chết trong tay La Hầu!

"Thật!" "Đạo hữu không cần nghi ngờ!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Thông Thiên và Nữ Oa theo đó tiến lên xác nhận.

Dù sao trong tình huống hiện tại, họ cần Minh Hà giúp đỡ săn giết Ma Đạo Thánh Nhân, thì phải xóa bỏ mọi lo lắng.

Đương nhiên, trước tất cả, họ càng hy vọng Đông Vương Công vẫn lạc.

Dù sao kẻ sau chiếm cứ tuyệt đối đại nghĩa, nếu không chết, thì Lão Tử và những người khác căn bản không có ngày ngẩng mặt, thậm chí lúc đó có thể bị hắn cướp quyền.

"Ta biết rồi!" Gật đầu, Minh Hà lập tức hiểu ý của Lão Tử và những người khác, ngẩng đầu nhìn thoáng qua hai thân ảnh đang giao đấu trên không trung, đáy mắt tinh quang lóe lên nói: "Đông Hoàng Thái Nhất muốn ta giết chết Đông Vương Công cũng không phải là không thể!" "Nhưng sau khi Đông Vương Công chết, ta muốn Càn Khôn Đỉnh trên người hắn, không chia một chút nào!" Càn Khôn Đỉnh!

Nghe lời này, sắc mặt Lão Tử và những người khác lập tức biến đổi.

Càn Khôn Đỉnh là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nó không chỉ công thủ nhất thể, thậm chí còn có năng lực đặc thù nghịch phản tiên thiên.

Có thể nói, chỉ cần nắm giữ Càn Khôn Đỉnh, phối hợp với luyện khí thuật không tồi, thì có thể tạo ra hàng loạt Tiên Thiên Linh Bảo.

Tầm quan trọng của vật này không thể nghi ngờ, thậm chí được Hồng Quân coi là vật trấn giáo của Huyền Môn Đạo Giáo ban cho Đông Vương Công.

Lão Tử và những người khác trong lòng cũng có chút ý đồ với nó, đặc biệt là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa, không phải Tam Thanh, trong tay họ không có Tiên Thiên Chí Bảo cấp bảo vật.

"Đạo hữu nói lời này rồi!" Sắc mặt Kim Ô Đạo Nhân cũng hơi trầm xuống, đối với việc Minh Hà mở miệng đòi Càn Khôn Đỉnh có chút trì nghi.

Ngay cả khi biết Đông Hoàng Thái Nhất có ý muốn giết chết Đông Vương Công mãnh liệt, nhưng đối với việc mất đi một kiện Tiên Thiên Chí Bảo lại vô cùng để ý.

"Đạo hữu không muốn ư?" Minh Hà nhướng mày, liếc Kim Ô Đạo Nhân một cái nói: "Nếu đã như vậy, vậy thì đạo hữu cứ tự nhiên đi!" Nói xong, Minh Hà nhắm mắt lại, vẻ mặt như muốn nói ta sẽ không nhúng tay vào chuyện này nữa.

"……" Thấy tình hình này, Kim Ô Đạo Nhân ngớ người.

Vạn vạn không ngờ Minh Hà lại quyết tuyệt như vậy, sau khi trì nghi một chút, lập tức bắt đầu thông tin với Đông Hoàng Thái Nhất.

Đối với điều này, Lão Tử và những người khác cũng không mở miệng nói gì.

Ước chừng một khắc đồng hồ, hai mắt Kim Ô Đạo Nhân vẫn nhắm chặt cuối cùng cũng mở ra, ánh mắt nhìn về phía Minh Hà bên cạnh nói: "Được, chuyện này bản thể đã đồng ý rồi!" "Được!" Nghe lời này, Minh Hà cũng đại hỉ.

Giá trị của Càn Khôn Đỉnh không thể nghi ngờ, chỉ cần có thể đạt được nó, thì hệ số an toàn sau khi chứng đạo thành thánh càng lớn hơn.

Lý do, Minh Hà lập tức mở miệng nói: "Nếu vậy, vậy thì xem Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu thôi!" "Chỉ cần trấn áp được Đông Vương Công, thì ta sẽ ra tay giúp diệt đi Đông Vương Công!" "Được!" Đáp một tiếng, Kim Ô Đạo Nhân cũng không trì nghi nữa, lập tức mở miệng nói: "Chuyện này cứ quyết định như vậy đi!" "Minh Hà đạo hữu, xin chờ một lát!" Nói xong, Kim Ô Đạo Nhân cũng không trì nghi nữa, thân hình chợt lóe, cấp tốc phi trì về phía khu vực Đông Hoàng Thái Nhất.

Khoảnh khắc tiếp theo, Kim Ô Đạo Nhân và Đông Hoàng Thái Nhất dung hợp.

"Giết!" Cũng trong khoảnh khắc đó, khí thế quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt tăng vọt, chỉ thấy hắn gầm lớn một tiếng, phía sau một phương Đại Thiên Thế Giới lặng lẽ phù hiện.

Oanh Long Long!

Oanh Long Long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, có thể thấy Đại Thiên Thế Giới dưới sự thao túng của Đông Hoàng Thái Nhất quét ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ phạm vi Bồng Lai Tiên Đảo.

“Không!” Cũng trong khoảnh khắc đó, tiếng kêu sợ hãi của Đông Vương Công vang vọng.

Thân ở trong Đại Thiên Thế Giới, hắn có thể cảm giác rõ ràng sự liên kết với Thiên Đạo bị ngăn cản, mặc dù Nguyên Thần có thể liên kết Thiên Đạo, nhưng bản thân hắn lại không thể thi triển Thiên Đạo chi lực trong thế giới này.

“Kêu cái gì!” Trong miệng quát lớn một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện bên cạnh Đông Vương Công, Hỗn Độn Kiếm Phôi vung chém trong nháy mắt công kích lên thân thể hắn.

Phốc xích!

Tiên huyết phun ra, Đông Vương Công trong miệng kêu thảm một tiếng, cả người như diều đứt dây từ trên trời rơi xuống, trực tiếp đập mạnh xuống Bồng Lai Tiên Đảo.

“Tê ~” Nhìn cảnh tượng này, lập tức khiến Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Lại nhìn về phía ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất tràn đầy sự kiêng kỵ và kinh hãi.

Không!

Bởi vì họ đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, át chủ bài của bản thân cũng đều là Thiên Đạo bất diệt Thánh Nhân bất tử.

Nhưng trong tình huống như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất dùng Đại Thiên Thế Giới phá giải Thiên Đạo chi lực gia trì, há chẳng phải có nghĩa là sức mạnh mà việc trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân mang lại không có ý nghĩa gì sao.

Chương 372

Lấy Đông Vương Công làm ví dụ!

Trước đây trong tình huống nắm giữ Thiên Đạo chi lực gia trì, hắn kiêu căng bạt hỗ đến mức nào, thậm chí dám đối đầu trực diện với Đông Hoàng Thái Nhất đã Dĩ Lực Chứng Đạo.

Nhưng bây giờ thì sao?

Đông Vương Công không có Thiên Đạo chi lực gia trì đơn giản là không chịu nổi một kích, dưới sự tấn công của Đông Hoàng Thái Nhất không có chút sức chống cự nào.

"Không, không thể nào!" "Tại sao, tại sao lại có sức mạnh như vậy!" Dưới đất, Đông Vương Công giãy giụa đứng dậy, vết kiếm trên vai ăn sâu vào huyết nhục, tiên huyết không ngừng chảy ra, cả người trong khoảnh khắc đó điên cuồng như gió.

"Không có gì là không thể!" Lạnh lùng quét mắt nhìn Đông Vương Công một cái, Đông Hoàng Thái Nhất thân hình bay xuống, đáp xuống khu vực phía trước hắn, chậm rãi giơ Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay nói: "Đông Vương Công, hôm nay bản hoàng tiễn ngươi lên đường!" Lời vừa dứt, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không trì nghi, cầm kiếm vung chém, mấy đạo kiếm khí quét ra.

Đồng thời, hắn ném Vô Lượng Tinh Thần Chung ra, trực tiếp ngăn cản Càn Khôn Đỉnh, không cho Đông Vương Công bất kỳ cơ hội bảo hộ nào.

"Hỗn trướng!" "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Đông Vương Công đại kinh, một bên thao túng Long Đầu Trượng chống đỡ, thân hình cũng cấp tốc lui lại, ánh mắt nhìn về phía khu vực Lão Tử và những người khác, mở miệng cầu cứu: "Chư vị đạo hữu cứu ta!"

“Chư vị đạo hữu, ta là Huyền Môn Hộ Đạo Giả do Đạo Tổ sách phong, nếu ta chết, Huyền Môn trong Đạo Ma chi tranh thất bại, Đạo Tổ sẽ không cho phép chuyện như vậy xảy ra.” “Chư vị đạo hữu, mau cứu ta, chúng ta liên thủ nhất định có thể giết chết Đông Hoàng Thái Nhất, hắn không hợp nhất với Thiên Đạo, chết rồi là thật sự chết rồi.” “……” Đáng tiếc, đối mặt với lời cầu cứu lại không có ai để ý.

Lão Tử thản nhiên vuốt râu, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau, tựa hồ đang xem thứ gì đó quan trọng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chắp tay niệm Phật hiệu, Nữ Oa thì nhìn chằm chằm bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, như có thứ gì đó hấp dẫn nàng.

Đồng thời, trong lòng lúc này cũng khá kỳ vọng.

Sự bất tử của Đông Vương Công, hầu như đại biểu cho sự thắng bại của Huyền Môn Đạo Giáo, theo lý không thể bị giết chết.

Trong tình huống như vậy, ngay cả Hồng Quân cũng sẽ không cho phép hắn chết như vậy.

Cho nên, nếu Đông Vương Công gặp phải nguy cơ tử vong, nếu Hồng Quân còn sống nhất định sẽ ra tay tương trợ, nhưng nếu không, thì điều đó có nghĩa là Hồng Quân thật sự đã chết, chết trong tay La Hầu.

“Đáng chết!” “Đáng chết!” Thu hết phản ứng của Lục Thánh vào mắt, sắc mặt Đông Vương Công nhất thời khó coi đến cực hạn.

Vạn vạn không ngờ, Lão Tử và những người khác lại phớt lờ lời cầu cứu của hắn.

Quan trọng nhất là, trong tình huống như vậy, hắn không còn chỗ để lựa chọn, nếu Lão Tử và những người khác không cứu, thì hắn nhất định sẽ chết trong tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Lý do, Đông Vương Công cũng không đoái hoài gì nữa, vô thức

phi trì về phía Lão Tử và những người khác, muốn cưỡng ép họ tham gia chiến đấu.

"Phóng tứ!" "Vô sỉ!" "Không phải con người!" Thu hết cảnh tượng này vào mắt, Lão Tử và những người khác lập tức sắc mặt khó coi.

Không muốn nhúng tay vào, nhưng Đông Vương Công lại bày rõ là muốn kéo họ xuống nước, tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Vô thức, khí tức quanh thân Lão Tử và những người khác liền trỗi dậy, không chút do dự phát động tấn công về phía Đông Vương Công.

Hưu!

Hưu!

Nhất thời, Hồng Hoa Kiếm, Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm, Hàng Ma Trượng, Thất Bảo Diệu Thụ và Oa Hoàng Kiếm xé gió, thẳng tắp lao về phía mặt Đông Vương Công, không cho hắn bất kỳ cơ hội né tránh nào.

"Không!" Nhìn cảnh tượng này, Đông Vương Công mắt trợn tròn miệng há hốc.

Vạn vạn không ngờ.

Vốn dĩ hắn muốn kéo Lục Thánh xuống nước, để họ giúp đỡ đối phó Đông Hoàng Thái Nhất, ít nhất cũng có thể tìm cơ hội thoát thân.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lục Thánh lại phát động tấn công về phía hắn, nhìn cái thế này bày rõ là muốn giết chết hắn, sao Đông Vương Công có thể chấp nhận được?

Đặc biệt là sức mạnh của Lục Thánh cực kỳ đáng sợ, trừ Chuẩn Đề ra, những người còn lại đều ở trên hắn, nếu bị đánh trúng, thì dù

không chết cũng sẽ không có chút sức chống cự nào.

"Cấp ta dừng lại!" "Càn Khôn Đỉnh, mau mau hộ ta!" Không còn đoái hoài gì nữa, Đông Vương Công trong miệng gầm lớn, triệu hoán Càn Khôn Đỉnh, chỉ có vật này mới có khả năng bảo hộ hắn.

"Đi ư?" "Cấp ta trấn áp!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất trên không trung sao có thể cho hắn cơ hội?

Trong miệng gầm lớn một tiếng, Vô Lượng Tinh Thần Chung bay ra trực tiếp trấn áp Càn Khôn Đỉnh đang xao động.

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không chút do dự ném Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay ra, tấn công Đông Vương Công từ phía sau, triệt để chặn đứng đường lui cuối cùng của hắn.

"Không ~" Trước sau, nguy cơ ập đến, Đông Vương Công hoàn toàn hoảng loạn.

Hắn cảm giác được khí tức tử vong, khiến hắn vô cùng bất an.

Đáng tiếc, thậm chí còn chưa kịp phản ứng, một loạt linh bảo của Thánh Nhân liền công kích lên thân thể hắn.

Phốc xích!

Phốc xích!

Tiên huyết bay lượn, huyết nhục văng tung tóe, Đông Vương Công trong miệng kêu thảm thiết liên tục, cả thân thể trong nháy mắt máu thịt lẫn lộn, cả người từ trên không trung rơi xuống đất, tuy vẫn chưa tử vong, nhưng cũng không còn chút sức chống cự nào.

"Tại sao!" "Tại sao!" Nằm mềm nhũn trên đất, Đông Vương Công hai mắt tràn đầy tuyệt vọng, trong miệng gầm thét liên tục: "Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, tại sao phải giúp đỡ Đông Hoàng Thái Nhất!" "Ta là Huyền Môn Hộ Đạo Giả, sao có thể đối xử

với ta như vậy!" "Không sợ Đạo Tổ trách cứ sao?

Không sợ Đạo Tổ giết các ngươi sao?" Đáng tiếc, không có ai trả lời.

Sau một kích, Lục Thánh thu lại linh bảo, ánh mắt lạnh lùng nhìn Đông Vương Công dưới đất.

Hưu!

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất từ trên không trung bay xuống, quét mắt nhìn Đông Vương Công đang nằm đó như chó chết, đáy mắt tinh quang lóe lên, đồng thời ánh mắt khóa chặt vào Minh Hà.

Khoảnh khắc tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất vung tay ném Càn Khôn Đỉnh cho Minh Hà, mở miệng nói: "Đạo hữu, ra tay đi!" Bụp!

Một tay tóm lấy Càn Khôn Đỉnh, Minh Hà đáy mắt lộ ra một tia kích động.

Chương 373

Không chút trì nghi thu nó lại, sau khi hít sâu một hơi nói: "Nếu Thái Nhất đạo hữu đã tín thủ lời hứa như vậy, thì ta tự nhiên sẽ không khiến chư vị đạo hữu thất vọng." Trong lời nói, Minh Hà bước một bước ra, thân ảnh hắn trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Đông Vương Công, đáy mắt sát cơ lóe lên, đồng thời vung tay lấy ra Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm.

Khoảnh khắc tiếp theo, sát cơ quanh thân Minh Hà xung thiên, Sát Đạo chi lực trỗi dậy, không chút do dự cầm kiếm đâm ra, trực tiếp đâm xuyên đầu Đông Vương Công, đâm vào Nguyên Thần của hắn.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng, Nguyên Thần Đông Vương Công tràn đầy sợ hãi, hắn cảm giác được tử vong, tử vong đúng nghĩa, sự liên kết với Thiên Đạo cũng trong khoảnh khắc đó tan biến hết.

"Minh Hà, đừng giết ta!" "Minh Hà, giết ta Đạo Tổ sẽ không bỏ qua đâu!" "Minh Hà…" Trong miệng không ngừng kêu la, Đông Vương Công từ chỗ ban đầu uy hiếp đến cầu xin, thậm chí đến cuối cùng hoàn toàn tuyệt vọng.

"Chết!" Khoảnh khắc đó, Minh Hà cũng không nói lời thừa, trong miệng gầm lớn một tiếng, Sát Đạo triệt để bùng phát, trong nháy mắt hủy diệt Nguyên Thần Đông Vương Công.

Rắc một tiếng, Hồng Mông Tử Khí trong đầu Đông Vương Công băng phôi, trực tiếp hóa thành phấn vụn tiêu tán giữa Thiên Địa.

Cũng trong khoảnh khắc đó, uy thế vô biên từ trong Minh Hà thể nội quét ra, một đạo huyết sắc quang trụ xung thiên, Đông Hoàng Đại Thế Giới chấn động mấy cái trực tiếp lùi về khu vực phía sau Đông

Hoàng Thái Nhất.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hồng Hoang sôi trào!

Huyết sắc quang trụ từ Bồng Lai Tiên Đảo xung thiên khuấy động phong vân, cùng với dị tượng vô biên trỗi dậy, vô số huyết vũ theo đó giáng xuống Hồng Hoang.

"Chuyện gì vậy?" "Trời giáng huyết vũ, tại sao?" Nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang đều không khỏi quay đầu nhìn, ngơ ngác nhìn màn huyết vũ đầy trời, tất cả mọi người đều ở trong trạng thái mơ màng, không hiểu rốt cuộc là chuyện gì.

Nhưng nhanh chóng, tin tức của Thiên Đạo liền truyền vào trong đầu mỗi một sinh linh Hồng Hoang: "Thánh Nhân vẫn lạc!" "Trời ạ, Thánh Nhân vẫn lạc rồi!" "Thánh Nhân chẳng phải bất tử bất diệt sao?

Lại có thể tử vong!" "Khó tin, Bồng Lai Tiên Đảo, phương hướng đó Đông Vương Công vẫn lạc rồi!" "Làm sao có thể, chẳng phải là chủ Thiên Đình sao?

Chẳng phải Huyền Môn Hộ Đạo Giả sao?

Lại có thể tử vong!" "……" Nhất thời, vô số tiếng kinh hô vang vọng.

Vô số tu sĩ trong khoảnh khắc đó đều cảm thấy thế giới quan của mình sụp đổ.

Thánh Nhân tự xưng bất tử bất diệt đã vẫn lạc, há chẳng phải có nghĩa là ngay cả khi trở thành Thánh Nhân cũng không an toàn?

Quan trọng nhất là, rốt cuộc ai đã giết chết Đông Vương Công?

Triệt để giết chết một vị Thiên Định Thánh Nhân, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

Rắc!

Trong Bồng Lai Tiên Đảo, một tiếng vỡ vụn vang vọng.

Huyết sắc quang trụ chợt dừng lại, chỉ thấy thân ảnh Minh Hà từ trong đó bước ra, mái tóc đen dài bay lượn theo gió, hai mắt huyết sắc sát cơ nội liễm, cả người trong khoảnh khắc đó như phản phác quy chân, thần thánh bất khả xâm phạm.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Nhìn cảnh tượng này, Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất tiên phong phản ứng, vô thức kinh hô đồng thời nhìn về phía Minh Hà ánh mắt tràn đầy sự kinh hãi và ngưng trọng!

Chứng đạo thành thánh!

Minh Hà thật sự đã hoàn thành việc Dĩ Sát Đạo Chứng Đạo thành thánh.

Trong tình huống giết chết Đông Vương Công, tu vi của hắn đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, tuy rằng chỉ mới nhập môn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng cũng đã tuyên bố một khả năng.

Đó là Minh Hà càng giết chết kẻ địch cường đại, thì sức mạnh của bản thân sẽ được đề thăng mạnh mẽ, thậm chí… "Khó tin!" "Thật sự khó tin!" Lúc này, Trọng Lâu bước đến khu vực bên cạnh Minh Hà, đi vòng quanh một lượt sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Minh Hà đạo hữu, ngươi thật sự đã hoàn thành Sát Đạo!" "Nếu đã như vậy, ta kiến nghị ngươi đi giết Ma La, đoạt lấy Thí Thần Thương trong tay hắn, lúc đó chiến lực của ngươi sẽ càng lên một tầng lầu, thậm chí Sát Đạo cũng sẽ triệt để hoàn thiện." Ta đi!

Giết Ma La cướp Thí Thần Thương!

Chắc chắn là lời thoại của hắn rồi!

Kinh ngạc nhìn về phía Trọng Lâu, không chỉ Minh Hà, bao gồm cả Lão Tử và những người khác không xa đều bị kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, Trọng Lâu lại muốn giết Ma La, một Ma Đạo Thánh Nhân đồng cấp, nhìn cái thế này tựa hồ vô cùng kỳ vọng.

"Minh Hà đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử và những người khác không xa cũng phản ứng lại.

Mặc dù lời nói của Trọng Lâu khiến họ kinh ngạc, nhưng không thể không nói đúng trọng tâm.

Minh Hà giết chết Đông Vương Công chứng đạo thành thánh, chứng minh Sát Đạo thật sự có thể giết chết Hỗn Nguyên Thánh Nhân, thậm chí ngay cả Nguyên Thần liên kết Thiên Đạo cũng không thể thoát.

Như vậy, chỉ cần đạt thành hiệp nghị với Minh Hà, thì mượn tay hắn diệt trừ những Ma Đạo Thánh Nhân kia sẽ không có bất kỳ vấn đề gì, thậm chí… Lý do, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liền mở miệng nói: "Minh Hà đạo hữu, kiến nghị vừa rồi của Trọng Lâu đạo hữu ta cho rằng có thể!" "Vừa hay bốn vị Ma Đạo Thánh Nhân kia đang tấn công Vu Tộc ở Bất Chu Sơn, chi bằng chúng ta cùng đi, liên thủ diệt trừ bọn họ!" "Minh Hà đạo hữu yên tâm, chỉ cần diệt trừ Ma La và những người khác, thì những thứ còn lại ta không thể đảm bảo, nhưng Thí Thần Thương đó tuyệt đối thuộc về đạo hữu!" "Minh Hà đạo hữu, có sự gia nhập của ngươi chúng ta bảy đối bốn, ta đảm bảo đại thắng, có muốn thử không?" "…" Cái quái gì vậy!

Ta có quen Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa sao?

Ngơ ngác nhìn Lão Tử và những người khác đang khuyên nhủ trước mặt, Minh Hà há hốc mồm vẻ mặt mơ màng và kinh ngạc, nếu không xác định những người trước mặt đều là thật, không phải kẻ dụ

dỗ mạo danh lừa gạt, Minh Hà thậm chí sẽ chất vấn một phen.

Nhưng nhanh chóng, Minh Hà lại bình tĩnh lại.

Mặc dù không biết Lão Tử và những người khác rốt cuộc muốn làm gì, nhưng nếu có thể nhân cơ hội này đạt được Thí Thần Thương, thì đối với hắn tuyệt đối là một chuyện tốt lớn.

"Có thể!" Không chút do dự gật đầu, Minh Hà ánh mắt nhìn về phía Lão Tử và những người khác nói: "Nếu chư vị đạo hữu đã coi trọng ta, thì ta Minh Hà tự nhiên nghĩa bất dung từ!" "Mặc dù giết chết Đông Vương Công khiến khí vận Huyền Môn Đạo Giáo của ta đại giảm, nhưng nếu có thể diệt trừ bốn vị Ma Đạo Thánh Nhân kia, tin rằng tất cả cũng sẽ theo đó xoay chuyển, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ có trách tội xuống cũng không thể làm gì chúng ta!" Thành công rồi!

Cuối cùng cũng đồng ý rồi!

Nghe lời này, Lão Tử và những người khác đại hỉ, mặc dù biết lo lắng của Minh Hà không hề cần thiết, Hồng Quân bị La Hầu giết chết cơ bản là chuyện chắc chắn rồi.

Nhưng họ cũng không có ý định nói ra, ít nhất trước khi liên thủ diệt trừ bốn vị Ma Đạo Thánh Nhân kia, sẽ không mạo hiểm nói ra sự thật.

Bằng không lúc đó nếu Minh Hà một khi hối hận, thì sẽ không còn cơ hội nào nữa.

Lý do, Lão Tử và những người khác nhìn nhau, sau đó liền mở miệng nói: "Nếu vậy, thì sự không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ xuất phát đến Bất Chu Sơn!" "Không sai, sự không nên chậm trễ, chúng ta cấp tốc đến Bất Chu Sơn giúp đỡ Vu Tộc đẩy lùi những kẻ xâm lược Ma Đạo!" "……" Trong lời nói, Minh Hà thậm chí còn chưa

kịp hiểu chuyện gì, đã bị Lão Tử và những người khác đưa đi rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, cấp tốc phi trì về phía Bất Chu Sơn.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Trọng Lâu lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Thiên Đạo Thánh Nhân đã rời đi, hắn cũng an toàn rồi.

Chương 374

Liếc nhìn Đông Hoàng Thái Nhất không xa sau đó, Trọng Lâu cũng không nán lại nữa, lặng lẽ lướt đi về phía bên ngoài.

"Thằng nhãi!" Tiễn Trọng Lâu rời đi, Đông Hoàng Thái Nhất đáy mắt lóe lên một tia khinh thường.

Hắn sớm đã chú ý đến sự tồn tại của Trọng Lâu, chỉ là không để hắn vào mắt mà thôi.

Sau khi trải qua chuyện Đông Vương Công, hắn không hề để ý đến cái gọi là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, có Đông Hoàng Đại Thế Giới tồn tại, Thiên Đạo chi lực gia trì không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Lý do, Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt liền nhìn về phía Thường Hi nói: "Thường Hi, ta…" "Đông Hoàng!" Thế nhưng, chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất nói xong, Thường Hi lại đột nhiên ngẩng đầu nói: "Thân phận của thiếp đã được Thiên Đạo công nhận, không có bất kỳ khả năng nào có thể thay đổi." "Từ nay về sau thiếp không thể làm thê tử của chàng nữa, thiếp cũng không còn mặt mũi đối diện với chàng, càng không còn mặt mũi đối diện với chúng nhân Yêu Tộc." (cfba) Nói xong, Thường Hi phức tạp nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái, cuối cùng xoay người rời đi.

Mặc dù Đông Vương Công không làm gì nàng, nhưng dù sao cũng đã hoàn thành Thiên Hôn, trở thành Thiên Hậu, trong tình huống như vậy nàng quả thực không còn lời nào để nói với Đông Hoàng Thái Nhất.

"……" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất vô thức há miệng muốn nói.

Thế nhưng, lời nói bên miệng lại không thể thốt ra.

Đúng như Thường Hi đã nói, hiện tại nàng là Thiên Hậu chứ không phải Yêu Hoàng Hậu, dù có giữ lại cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào, thậm chí… … Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Điện!

"Dung!" Gầm lớn một tiếng, Hình Hạo thành công dung hợp Chu Thiên Thần Phủ và Bàn Cổ Phủ hư ảnh làm một.

Ông Ông!

Ông Ông!

Tiếng ong ong chói tai vang vọng, có thể thấy Chu Thiên Thần Phủ hoàn toàn mới theo đó xuất hiện.

Tổng thể và Bàn Cổ Phủ cực kỳ tương tự, nhưng cũng có một số điểm khác biệt, ví dụ như những văn lộ Hỗn Độn và văn lộ Diệt Thế trên đó vẫn tồn tại.

Quan trọng nhất là, ở khu vực phía trước Bàn Cổ Phủ, lại ngưng tụ ra một đạo Lực Chi Pháp Tắc văn lộ, tuy rằng cực kỳ nhỏ bé, nhưng cũng có xu thế tăng trưởng mạnh mẽ.

"Cuối cùng cũng thành công rồi!" Nhìn thấy cảnh tượng này, Hình Hạo đáy mắt lập tức lộ ra một tia thần sắc kích động.

Thành công rồi!

Cuối cùng cũng thành công dung hợp khí chứng đạo xong rồi.

Trong tình huống có Chu Thiên Thần Phủ hoàn toàn mới, hắn hoàn toàn có thể tiến vào Hỗn Độn Châu bên trong để hoàn thành Khai Thiên Tích Địa, từ Dĩ Lực Chứng Đạo trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Xuất!" Khẽ quát một tiếng, Hình Hạo tâm niệm vừa động, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên liền bay ra ngoài.

So với lúc trước, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên lúc này hiển nhiên

ảm đạm đi vài phần, thậm chí trong tình huống như vậy, Hình Hạo cũng có thể dễ dàng nắm giữ, sử dụng, thậm chí luyện hóa chúng.

Nhưng Hình Hạo lại không làm như vậy!

Thái Cực Đồ quả thực mê hoặc, nhưng có Hỗn Độn Chung, vật này đối với hắn giá trị không lớn.

Còn về Bàn Cổ Phiên thì sao, tuy rằng tự xưng là công kích lợi khí số một, nhưng so với Chu Thiên Thần Phủ hiện tại lại kém không chỉ một chút.

Lý do, Hình Hạo tùy tay thu hai bảo vật đó lại.

Ngay sau đó, thần sắc lại biến hóa, rồi mở miệng nói: "Nếu đã tiến thêm một bước, vậy thì trước tiên hoàn thành chứng đạo đi!" Nói xong, Hình Hạo liền thả thần thức ra kiểm tra tình hình bên ngoài.

Sau khi xác định chiến trường phía Tây Bất Chu Sơn không có vấn đề gì, hắn cũng hoàn toàn yên tâm, tâm niệm vừa động, trực tiếp xuất hiện trong thiên điện của Bàn Cổ Điện.

"Hỗn Độn Châu, xuất!" Trong miệng gầm lớn một tiếng, Hỗn Độn Châu lập tức được Hình Hạo triệu hoán ra.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hỗn Độn Châu quang huy rực rỡ, một cỗ sức mạnh đặc thù trỗi dậy, trực tiếp kéo Hình Hạo vào trong Hỗn Độn Thế Giới đó.

"Bàn Cổ Chi Thân, khai!" Gầm lớn một tiếng, thân thể Hình Hạo chấn động, trực tiếp hóa thành thân thể cao lớn chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín trượng.

Khoảnh khắc đó, khí tức Bàn Cổ quanh thân hắn nồng đậm.

Nhưng càng nhiều hơn lại thuộc về khí tức của Hình Hạo.

Trong tình huống như vậy, mơ hồ có xu thế siêu thoát Bàn Cổ,

không còn bắt chước một cách đơn thuần nữa.

"To!" Khẽ quát một tiếng, tay phải Hình Hạo quang huy rực rỡ, Chu Thiên Thần Phủ cấp độ Hỗn Độn Chí Bảo quang huy rực rỡ.

Khoảnh khắc tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ khổng lồ hóa, được Hình Hạo nắm trong tay.

Nhìn thoáng qua Hỗn Độn Thế Giới nhỏ bé vô biên, Hình Hạo đáy mắt tinh quang lóe lên, tung người bay lên, hai tay cầm phủ vung chém, Khai Thiên Cửu Thức theo đó phát động: Khai Thiên Cửu Thức, phủ thứ nhất phân Âm Dương!

Khai Thiên Cửu Thức, phủ thứ hai liệt Càn Khôn!

Khai Thiên Cửu Thức, phủ thứ ba toái Tứ Linh! …… Xẹt!

Xẹt!

Từng đạo Khai Thiên Phủ Khí xé gió, ngang dọc quét ra, trực tiếp cắt xé Hỗn Độn Thế Giới.

Oanh Long Long!

Oanh Long Long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, có thể thấy Hỗn Độn vỡ nát, vô số Địa Hỏa Thủy Phong trỗi dậy, mơ hồ có thể thấy một phương Thiên Địa bắt đầu phù hiện.

"Thành rồi!" Nhìn cảnh tượng này, Hình Hạo đại hỉ.

Mặc dù chỉ là một tia luân khuếch thế giới, nhưng đối với hắn lại cực kỳ phấn chấn.

Chương 375

Không chút trì nghi và do dự, Hình Hạo trong miệng gầm lớn một tiếng, Khai Thiên Tuyệt Kỹ tái độ thi triển, từng đạo Khai Thiên Phủ Khí dưới sự thao túng của hắn không ngừng chém ra.

Có thể thấy Hỗn Độn vô biên không ngừng vỡ nát, theo Khai Thiên Phủ Khí lướt qua, Hỗn Độn hóa thành Địa Hỏa Thủy Phong cuồn cuộn, luân khuếch thế giới cũng từng chút một mở rộng.

Thời gian phi tốc trôi qua, Hình Hạo không biết đã chém ra bao nhiêu phủ, nhưng toàn bộ Hỗn Độn trong Hỗn Độn Châu cũng theo đó băng phôi hóa thành Địa Hỏa Thủy Phong đang sôi trào.

Không chỉ vậy, luân khuếch thế giới lúc này cũng mở rộng vô hạn, ít nhất tương đương với ba Đại Thiên Thế Giới bình thường, nhưng lại chỉ chiếm chưa đến một phần mười khu vực Hỗn Độn Thế Giới đó.

Oanh Long Long!

Oanh Long Long!

Vào lúc này, từng đạo tiếng nổ đinh tai nhức óc theo đó vang vọng.

Nghe tiếng nhìn lại, có thể thấy rõ ràng Đại Thiên Thế Giới khổng lồ đó đang co rút lại với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, dưới sự ép nén của Địa Hỏa Thủy Phong vô biên, nó không ngừng băng phôi.

"Đáng chết!" "Tại sao lại như vậy!" Nhìn cảnh tượng này, Hình Hạo sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, đã thấy sắp thành công lại đột nhiên xuất hiện yêu nga tử như vậy.

Một khi Đại Thiên Thế Giới này băng phôi, hậu quả không thể

tưởng tượng nổi, nhẹ thì chứng đạo thất bại, nghiêm trọng thì thậm chí Hỗn Độn Đại Bạo Tạc đủ để trí mạng.

Nhất thời, Hình Hạo cũng không đoái hoài gì nữa.

Thân hình chợt lóe tiến vào trong Đại Thiên Thế Giới, đột nhiên gầm lớn một tiếng, thân thể hắn trong nháy mắt đạt đến một ức trượng.

Ngay sau đó, Hình Hạo cũng không đoái hoài gì nữa, từ bỏ Chu Thiên Thần Phủ trong tay, hai tay theo đó chống đỡ bầu trời đang không ngừng hạ trầm, chân đạp đại địa, trong miệng gầm lớn: "Cấp ta!" Oanh Long Long!

Oanh Long Long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc lại vang vọng, có thể thấy rõ ràng Đại Thiên Thế Giới dưới sự nâng đỡ của Hình Hạo không ngừng bay lên, dùng sức mạnh của một người bắt đầu chống lại toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới.

"Nặng quá!" "Trầm quá!" Không ngừng cảm nhận trọng áp của Hỗn Độn đánh lên người, sắc mặt Hình Hạo càng trở nên ngưng trọng.

Khoảnh khắc đó, hắn cuối cùng cũng hiểu vì sao Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa lại lực kiệt.

Chỉ một Hỗn Độn nhỏ bé mà trọng lượng đã đạt đến mức đáng sợ như vậy, thì Hỗn Độn chân chính lại đáng sợ đến mức nào?

Nhưng mà lúc này lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Trong tình huống như vậy, hắn không thể phân thân, hiện tại khả năng duy nhất là ổn định thế giới này, nhưng nếu chỉ đơn giản như vậy, thì Dĩ Lực Chứng Đạo cũng chỉ mạnh hơn Dĩ Lực Chứng Đạo bình thường ba lần mà thôi, khiến Hình Hạo trong lòng cũng khá bất

cam.

“Làm sao mới có thể mở rộng thế giới này!” “Làm sao mới có thể xua tan nhiều Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn hơn!” Trong lòng suy nghĩ, Hình Hạo đột nhiên mắt sáng lên.

Không!

Bởi vì hắn nhớ Bàn Cổ sở dĩ phân Khai Thiên Phủ làm ba, không phải vì Khai Thiên Phủ không chịu nổi sức mạnh của hắn, mà là Bàn Cổ lúc đó muốn ổn định Hồng Hoang.

“Hỗn Độn Chung, xuất!” “Thái Cực Đồ, xuất!” “Bàn Cổ Phiên, xuất!” Trong miệng gầm lớn, Khai Thiên Tam Bảo lập tức bay ra.

Đông Đông!

Tiếng chuông vang vọng, có thể thấy Hỗn Độn Chung bay ra thế giới, tiến vào trong Hỗn Độn Thế Giới nhỏ bé.

Cùng với lực trấn áp Hỗn Độn quét ra, Địa Hỏa Thủy Phong đang sôi trào trong toàn bộ Hỗn Độn lập tức bị trấn áp đại bán.

Khoảnh khắc đó, Hình Hạo cảm giác áp lực của mình giảm đi rất nhiều.

“Hiệu quả!” Cảm giác được điều này, Hình Hạo mắt sáng lên đồng thời, tâm niệm vừa động liền chú nhập pháp lực của mình vào Thái Cực Đồ, trong miệng khẽ quát: “Đi!” Ông Ông!

Thái Cực Đồ bay ra, có thể thấy một cây cầu vàng theo đó phù hiện, với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, hoành quán toàn bộ Đại Thiên Thế Giới.

Nhất thời, cầu vàng liên kết Thiên Địa, lại giúp Hình Hạo gánh chịu ít nhất một phần ba áp lực Hỗn Độn, khiến cả người hắn trong khoảnh khắc đó hoàn toàn được giải phóng.

Đặc biệt cùng với Thái Cực Âm Dương Đồ không ngừng vận chuyển, toàn bộ thế giới bắt đầu sinh ra Tiên Thiên Linh Khí, không ngừng hấp thu Địa Hỏa Thủy Phong Hỗn Độn để chuyển hóa.

"Thật sự có thể!" "Khai Thiên Tam Bảo, thật sự thiếu một không thể!" Nhìn cảnh tượng này, Hình Hạo nội tâm kích động vạn phần. …… Hắn vô cùng may mắn đã không sớm trả lại Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, nếu không thì hậu quả e rằng không thể tưởng tượng nổi.

Nhất thời, Hình Hạo cũng không đoái hoài gì nữa, vẫy tay nắm lấy Bàn Cổ Phiên sau đó vung vẩy, muốn xem vật này rốt cuộc có tác dụng gì.

Xẹt!

Xẹt!

Hỗn Độn Kiếm Khí theo Bàn Cổ Phiên bay ra, xé gió lướt đi, trực tiếp cắt xé một góc thế giới, đồng thời cắt xé Địa Hỏa Thủy Phong, một khối khu vực trống mới sinh ra theo đó dung nhập vào trong Đại Thiên Thế Giới.

"Mở rộng thế giới!" "Thì ra là vậy!" Hình Hạo chợt hiểu ra gật đầu, lập tức hiểu được tầm quan trọng của Bàn Cổ Phiên.

Mặc dù lực công kích của nó không bằng Chu Thiên Thần Phủ, nhưng Hỗn Độn Kiếm Khí do nó thi triển ra lại có đặc tính cắt xé và xuyên thấu, trong tình huống như vậy chính là bảo vật tốt nhất để mở rộng thế giới.

Khoảnh khắc đó, Hình Hạo tựa hồ đã hiểu vì sao Bàn Cổ năm xưa lại thất bại.

Không chỉ vì Khai Thiên Tích Địa, mà vì Bàn Cổ cũng giống như hắn đều có tâm lớn, với Hồng Hoang mà Bàn Cổ khai tịch ban đầu đáng lẽ đã đủ để chứng đạo.

Chỉ là Bàn Cổ cũng giống Hình Hạo đều không cam tâm, muốn mở rộng thế giới khai tịch, nhưng lại không biết thế giới Hồng Hoang quá lớn, dẫn đến có chút lực bất tòng tâm, thêm vào cuối cùng Thiên Đạo thâu tập, mới dẫn đến sự vẫn lạc cuối cùng.

"Hô ~" Thở phào một hơi nặng nề, Hình Hạo sau khi bình tĩnh lại tâm tình, nhìn thoáng qua cầu vàng trên không trung nói: "Lấy giới hạn mà ta có thể chịu đựng làm chủ, ta không thể làm Bàn Cổ, càng không thể lấy thân hóa vạn vật mà chết ở đây!" Đã định chủ ý, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, không ngừng vung vẩy Bàn Cổ Phiên bắt đầu khai tịch thế giới này.

Vô số Hỗn Độn kiếm khí xé rách hư không, có thể thấy biên giới thế giới càng lúc càng mở rộng, giữa vô biên quang huy rực rỡ, địa hỏa thủy phong bên ngoài cũng không ngừng bị Tiên Thiên Âm Dương Ngư chuyển hóa thành thiên địa linh khí rót vào thế giới này.

Chương 376

Trong chốc lát, sinh cơ thế giới bắt đầu hiển hiện.

Dưới sự tư dưỡng của vô tận linh khí, vạn vật đâm chồi nảy lộc, vô số hoa cỏ cây cối theo đó sinh trưởng, suối trên đại địa bắt đầu tuôn chảy, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà hội tụ thành suối nhỏ, sông ngòi, hồ nước, cuối cùng hóa thành giang lưu cuồn cuộn chảy về những khu vực mới không ngừng hiện ra.

"Tạo hóa vạn vật ư?" Ngây người nhìn cảnh tượng này, ánh mắt Hình Hạo nhất thời có chút hoảng hốt.

Dưới thủ đoạn có thể xưng là sáng thế, cả người hắn lúc này đã lặng lẽ tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Trong chốc lát, khí tức quanh thân Hình Hạo bắt đầu tăng trưởng cấp tốc, tuy tu vi đang ở tầng thứ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, nhưng pháp lực của hắn lại tăng lên bội phần: Mười lần, năm mươi lần, trăm lần, năm trăm lần, ngàn lần, ba ngàn lần, năm ngàn lần, bảy ngàn lần, một vạn lần!

Pháp lực tăng trưởng đủ một vạn lần, Hình Hạo mới u u chuyển tỉnh!

Xoẹt!

Cũng tại khắc đó, một đạo Hỗn Độn kiếm khí khổng lồ chợt xé rách hư không mà ra.

Trong khoảnh khắc, một mảng lớn hỗn độn theo đó bị xé nát, diễn hóa thành thế giới.

Kẹt kẹt… Tiếng vỡ vụn vang vọng.

Nhìn theo, có thể thấy Kim Kiều đang treo lơ lửng giữa không

trung đã nứt ra một khe hở, dường như sắp sụp đổ.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức tỉnh lại, cưỡng ép dừng Bàn Cổ Phiên trong tay, không chém ra thêm một đạo Hỗn Độn kiếm khí nữa.

"Hô…" "May mà!" Thở ra một hơi thật mạnh, Hình Hạo lúc này vô cùng sợ hãi trong lòng.

Không!

Thật sự là chuyện này quá đáng sợ.

Một khi không tỉnh lại, việc khai tịch thế giới sẽ đạt đến mức không thể kiểm soát, giống như Bàn Cổ năm xưa.

Một khi Kim Kiều vỡ nát, Thái Cực Đồ không thể trấn áp được, thế giới này sẽ gặp nguy hiểm, cuối cùng e rằng chỉ có thể như Bàn Cổ mà chống đỡ trời đất, thậm chí cuối cùng có thể kiệt lực mà vong.

Suy nghĩ, Hình Hạo lập tức nhìn ra bên ngoài.

Có thể thấy Hỗn Độn Châu đã có gần bảy phần khu vực bị thế giới bao phủ, tuy rằng có ba tầng hỗn độn tồn tại bên ngoài, nhưng chính vì sự tồn tại đó mà mới có thể không ngừng chuyển hóa tiên thiên linh khí tư dưỡng thế giới này.

"Cũng tạm ổn rồi!" "Chắc là được rồi!" Lẩm bẩm một tiếng, Hình Hạo vẫy tay thu hồi Bàn Cổ Phiên, đồng thời Hỗn Độn Chung đang tồn tại trong hỗn độn cũng bay về bên cạnh hắn.

Oanh long long… Oanh long long… Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, có thể thấy vùng đất hỗn độn đang sôi trào, ý đồ xông thẳng vào thế giới này.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc, trước đây thế giới sẽ sụp đổ vì bản thân nó quá yếu ớt, nhưng hiện tại thế giới đã chiếm cứ bảy phần

khu vực bên trong Hỗn Độn Châu, chỉ ba phần hỗn độn kia cũng không làm nên trò trống gì.

Tuy nhiên, lúc này, Hình Hạo lại cau mày.

Không!

Vì hắn phát hiện không thể thu hồi Thái Cực Đồ.

Nếu thu hồi, Kim Kiều trên trời sẽ sụp đổ, thậm chí Tiên Thiên Âm Dương Ngư một khi tiêu tán, thế giới này không thể tự chủ hấp thu Hỗn Độn chi khí chuyển hóa thành tiên thiên linh khí.

"Chết tiệt, phải làm sao đây!" Nhìn cảnh này, mặt Hình Hạo trắng bệch như tro.

Vạn vạn lần không ngờ, vạn lần không ngờ lại chỉ thiếu một chút, không có vật thay thế Thái Cực Đồ thì không thể triệt để ổn cố thế giới này.

Nhưng Thái Cực Đồ dù sao cũng không phải đồ vật vô chủ, ấn ký của Lão Tử cũng tồn tại trong đó, không thể cưỡng ép cướp đoạt.

Suy nghĩ, Hình Hạo cũng không bận tâm nhiều, lập tức kiểm tra linh bảo của mình.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Trước đó, hắn đã phân phát hầu hết linh bảo cho mấy đệ tử, Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng đã cho Vọng Thư.

Trong tình huống này, trên người hắn trừ Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Chung, Tạo Hóa Đỉnh ra, dường như chỉ còn lại một tòa Chuyển Sinh Trì cấp Thiên Tử năm xưa.

"Làm sao có thể duy trì thế giới đây!" Khóe miệng Hình Hạo co giật, ánh mắt lóe lên vẻ bất lực.

Đến khi cần dùng linh bảo mới biết hận vì quá ít.

Sớm biết vậy, năm xưa hắn sẽ không ban Âm Dương Đồ và Ngũ Hành Đồ đi.

Dù sao, sự tồn tại của hai vật này hoàn toàn có thể thay thế năng lực chuyển hóa của Thái Cực Đồ, thậm chí Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng có thể chống đỡ thế giới không sụp đổ, thay thế năng lực của Kim Kiều.

Đáng tiếc, hiện tại đã ban phát đồ vật đi, muốn lấy lại gần như không thể, không thể hoàn thành bước cuối cùng, đừng nói đến chứng đạo thành thánh, ngay cả việc rời khỏi thế giới Hỗn Độn Châu cũng khó khăn. … "Đúng rồi, hệ thống!" "Xem ra chỉ có thể ký thác hy vọng vào ngươi thôi!" Một lúc lâu sau, ánh mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, nhìn qua bảng thuộc tính cá nhân: 【Hình Hạo】 【Chủng tộc: Vu tộc】 【Tu vi: Tổ Vu Đại Viên Mãn (Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn)】 【Huyết mạch: Bàn Cổ Huyết Mạch】 【Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến】 【Linh bảo: Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Chung, Tạo Hóa Đỉnh, Chuyển Sinh Trì】 【Tích phân: 682000】 "Sáu mươi tám vạn tích phân ư!" Đánh giá qua một lượt, Hình Hạo trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy không đủ một triệu, nhưng lý ra sáu mươi mấy vạn tích phân cũng đã đủ rồi.

Suy nghĩ, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Hãy chọn cho ta những thứ có thể chống đỡ thế giới!" Giây tiếp theo, mắt Hình Hạo lóe lên, cửa hàng tích phân theo đó xuất hiện: Hồng Mông Thế Giới Thụ: 1.000.000 tích phân!

Hỗn Độn Thế Giới Thụ: 800.000 tích phân!

Chư Thiên Thế Giới Thụ: 600.000 tích phân!

Hồng Hoang Thế Giới Thụ: 500.000 tích phân!

Hồng Mông Lượng Thiên Xích: 500.000 tích phân!

Hỗn Độn Trượng Địa Xích: 400.000 tích phân!

Chương 377

… Khốn kiếp!

Hồng Mông Thế Giới Thụ!

Đồng tử Hình Hạo co rút, cả người hắn đều chấn kinh.

Ngây người nhìn vật phẩm đổi được cấp một triệu kia, ánh mắt lúc này tràn đầy vẻ khát vọng.

Hồng Mông Thế Giới Thụ!

Một khi đổi được vật này không chỉ có thể triệt để ổn định thế giới này, thậm chí còn có thể khiến Hỗn Độn Châu tiến hóa thành Hồng Mông Châu cấp cao hơn.

Đáng tiếc, không có đủ tích phân.

Ngoài Hồng Mông Thế Giới Thụ, Hỗn Độn Thế Giới Thụ cũng không tệ, có sự tồn tại của nó, hoàn toàn có thể ổn định thế giới này, thậm chí có thể triệt để chuyển hóa Hỗn Độn chi khí tư dưỡng thế giới.

Đáng tiếc, cả hai đều không đổi được.

Nếu có thêm một ít thời gian thì có thể, nhưng trong tình huống hiện tại, không có thời gian và cơ hội.

Ngay cả tiên thiên linh bảo trên người nếu đổi thành tích phân, e rằng cũng không đủ để bù đắp mấy chục vạn tích phân còn thiếu.

"Hô…" Một lúc lâu sau, Hình Hạo mới bình tĩnh lại, sau khi thở ra một hơi thật mạnh, ánh mắt hắn tập trung vào Chư Thiên Thế Giới Thụ, ánh mắt tinh quang chợt lóe nói: "Vật này dường như cũng không tệ!" Chư Thiên Thế Giới Thụ: gánh vác chư thiên vạn giới,

một khi Thế Giới Thụ bén rễ trưởng thành, có thể kết nối với chư thiên vạn giới.

"Có vật này!" "Vậy chẳng phải ta có thể xuyên việt chư thiên vạn giới sao!" Lẩm bẩm trong miệng, Hình Hạo không khỏi có chút động lòng.

Nhanh chóng, Hình Hạo cũng bình tĩnh lại, bất kể tương lai thế nào, ít nhất hiện tại vật này nhất định phải đổi, giá trị của nó cũng đủ lớn.

"Hệ thống, đổi Chư Thiên Thế Giới Thụ cho ta!" "Đinh!

Đổi xong, Chư Thiên Thế Giới Thụ đã đặt trong không gian hệ thống!" Giây tiếp theo, lượng lớn tích phân Hình Hạo vừa kiếm được đã tiêu hao chỉ còn lại hơn tám vạn một chút.

Bất quá hắn cũng không bận tâm đến những chuyện này nữa.

Tâm niệm vừa động, Hình Hạo liền triệu hồi Chư Thiên Thế Giới Thụ.

Có thể thấy Chư Thiên Thế Giới Thụ là một đại thụ, chỉ là trong tay nhìn nó cực kỳ nhỏ nhắn.

"Nhỏ xíu thế này!" "Thật sự có thể thay thế Thái Cực Đồ chống đỡ thế giới sao?" Lông mày Hình Hạo nhướng lên, ánh mắt lộ ra một tia nghi ngờ.

Nhưng sự việc đã đến nước này, hắn cũng không còn lựa chọn nào khác, tiện tay ném nó ra, trong miệng khẽ quát: "Đi!" Ông ông… Ông ông… Tiếng ông minh vang vọng, có thể thấy Chư Thiên Thế Giới Thụ bay ra, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà bén rễ trong một tòa nội hải.

Giây tiếp theo, quang huy thất thải xông thẳng lên trời.

Cùng với một cỗ khí tức sinh chi tạo hóa nồng đậm thăng đằng, có thể thấy từng thân cây con theo đó từ nội hải sinh trưởng ra, không ngừng tăng trưởng, không ngừng lớn mạnh, thể tích cũng tăng trưởng cấp tốc.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Nhìn cảnh này, Hình Hạo không nhịn được hô ba tiếng khen ngợi.

Chư Thiên Thế Giới Thụ không làm hắn thất vọng, chỉ riêng tốc độ sinh trưởng hiện tại đã có thể thấy được tiềm lực và sự cường đại của nó, khi đó chống đỡ thế giới này chắc sẽ không có vấn đề gì lớn.

Dường như đã chứng thực lời Hình Hạo nói.

Cùng với thời gian trôi đi, Chư Thiên Thế Giới Thụ hùng tráng trưởng thành, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà tăng trưởng, ngày càng cao vạn trượng, không lâu sau liền kết nối với thiên khung, thậm chí còn kéo dài vào trong hỗn độn.

Giây tiếp theo, Chư Thiên Thế Giới Thụ quang huy rực rỡ.

Vô tận sinh mệnh khí tức theo đó thăng đằng, tiên thiên linh khí theo đó tuôn ra, với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà tràn ngập cả thế giới, thậm chí triệt để thay thế công năng của Thái Cực Đồ, có nó thì không gì không kịp!

"Tốt!" Lại một lần nữa hô một tiếng khen ngợi, Hình Hạo tâm niệm vừa động liền thu hồi Thái Cực Đồ.

Sau khi đánh giá vài lần, hắn chợt lóe người xuất hiện trên Chư Thiên Thế Giới Thụ, mở miệng nói: "Thành công rồi, khai thiên tích địa, đã hoàn thành triệt để!" "Chỉ cần ta từ trong Hỗn Độn Châu đi ra ngoài, khi chứng đạo thành thánh!" Nói rồi, Hình Hạo định rời đi.

Dù sao đã hoàn thành khai thiên tích địa, cần phải nhanh chóng bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tình huống hiện tại của Vu tộc cũng vô cùng không ổn.

Nhất định phải nhanh chóng đi ra ngoài giải quyết, không chỉ Ma Đạo, thậm chí ngay cả Yêu tộc, thậm chí Thiên Đạo cũng nhất định phải đánh bại mới được.

Ông ông!

Tuy nhiên, lúc này, mấy tiếng ông minh lại lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo, có thể thấy trên khu vực phía trên Chư Thiên Thế Giới Thụ xuất hiện mấy vòng xoáy, tuy rằng chỉ mới hình thành, nhưng cũng có thể cảm nhận được khí tức không thuộc về Hồng Hoang vị diện truyền ra từ trong đó.

"Chư thiên vạn giới!" Đồng tử Hình Hạo co rút, hắn lập tức cảm thấy hứng thú.

Tâm niệm vừa động, Hình Hạo liền xuất hiện bên cạnh một vòng xoáy, vươn tay muốn kiểm tra.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Vòng xoáy vừa mới đản sinh, căn bản không ổn định, thậm chí cực kỳ yếu ớt, ngay khi tay Hình Hạo chạm vào liền vỡ nát.

Sau khi thu tay về, vòng xoáy kia lại một lần nữa nổi lên, tiếp tục bắt đầu kết nối với một trong chư thiên vạn giới.

"Chưa kết nối triệt để sao!" "Xem ra ta nóng vội rồi!" Nhìn cảnh này, ánh mắt Hình Hạo lóe lên một tia thất vọng, ngay sau đó, hắn liền rời khỏi khu vực này, không để sức mạnh của mình ảnh hưởng đến Chư Thiên Thế Giới Thụ và việc kết nối chư thiên vạn giới.

Sau khi trở lại dưới chân Chư Thiên Thế Giới Thụ, Hình Hạo

cũng không lập tức rời đi, sau khi hơi chần chừ một chút, tâm niệm vừa động liền triệu hồi Chuyển Sinh Trì ra.

"Chuyển Sinh Trì, dựng dục chúng sinh!" "Nếu đặt nó trong thế giới này, chẳng phải cũng có thể diễn hóa ra một chủng tộc hoàn toàn mới, thậm chí là chủng tộc lấy ta làm chủ sao!" Suy nghĩ, Hình Hạo không khỏi có chút kích động.

Chương 378

Nếu thật sự như vậy, chuyện này đối với hắn tuyệt đối là một điều tốt.

Quan trọng nhất, Chư Thiên Thế Giới Thụ kết nối chư thiên vạn giới, tuy hiện tại vẫn chưa hoàn tất kết nối, nhưng ai có thể đảm bảo tương lai sẽ thế nào?

Nếu người của chư thiên vạn giới chạy đến đây, thì thật sự cần phải chuẩn bị một ít nhân mã ở đây để thủ hộ, ít nhất có thể báo cho hắn biết ngay lập tức.

"Sáng tạo chủng tộc là điều tất yếu!" "Hy vọng Chuyển Sinh Trì đừng làm ta thất vọng!" Đã định chủ ý, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, bước đến bên cạnh Chuyển Sinh Trì, tâm niệm vừa động liền lấy ra Chu Thiên Thần Phủ cứa vào lòng bàn tay trái của mình.

Phụt!

Tiên huyết phun ra, dưới sự khống chế của Hình Hạo trực tiếp bay vào trong Chuyển Sinh Trì.

Trong chốc lát, nước trong Chuyển Sinh Trì sôi trào!

Giữa chất lỏng màu máu và chất lỏng màu trắng hỗn hợp, có thể thấy từng quả cầu thịt màu máu theo đó nổi lên, sau khi bay ra khỏi Chuyển Sinh Trì, trực tiếp rơi xuống mặt đất bên cạnh, trong đó truyền ra ba động sinh mệnh, có cả tiếng tim đập.

"Vu!" "Vu có Nguyên Thần!" Ánh mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh hỉ, vạn vạn lần không ngờ Chuyển Sinh Trì lại có hiệu quả như vậy.

Vu được đản sinh từ tinh huyết lại có Nguyên Thần, cũng đại biểu cho tiềm lực của bọn chúng cực kỳ dồi dào, không nói đến chứng đạo

thành thánh, nhưng đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh chắc không phải vấn đề lớn.

Trong chốc lát, Hình Hạo trong lòng vui mừng vạn phần.

Liếc mắt nhìn Chuyển Sinh Trì trên mặt đất, lại nhìn Chư Thiên Thế Giới Thụ, sau đó cũng không nán lại, tâm niệm vừa động cả người liền biến mất trong Hỗn Độn Châu.

Không lâu sau khi Hình Hạo rời đi, có thể thấy một quả cầu thịt màu máu lặng lẽ lấp lánh vài cái, nhưng nhanh chóng khôi phục như ban đầu, đồng thời cũng bắt đầu tự động hấp thu thiên địa linh khí tư dưỡng bản thân. … Bàn Cổ Điện!

Thân ảnh Hình Hạo theo đó xuất hiện, Hỗn Độn Châu lấp lánh liền trực tiếp bay vào thức hải của hắn.

Cũng tại khắc đó, quanh thân Hình Hạo một cỗ uy áp hạo hãn theo đó thăng đẳng, tu vi bắt đầu tăng lên: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhất Trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhị Trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tam Trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Lục Trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thất Trọng!

Đủ đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thất Trọng, cỗ uy áp này mới dần dần bình ổn trở lại.

Cũng tại khắc đó, Bàn Cổ Huyết Trì phía sau đột nhiên lấp lánh, một cỗ khí tức đặc thù theo đó thăng đẳng đồng thời, một đạo thanh âm liền truyền ra: “Hậu bối, Bất Chu Sơn đáy một trận!” Thanh âm!

Đồng tử Hình Hạo co rút, hắn đột nhiên quay đầu nhìn Bàn Cổ Huyết Trì phía sau.

Có thể thấy lúc này huyết trì đã bình ổn, nhưng mặt nước lại dâng sóng, hiển nhiên cảnh tượng vừa rồi không phải là giả, mà là thật sự

tồn tại.

"…" Há miệng, sắc mặt Hình Hạo lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng.

Không!

Vì đạo thanh âm vừa rồi quá nồng đậm, thậm chí ẩn ẩn còn có cảm giác siêu việt lên trên tất cả.

"Bàn Cổ ư!" "Quả nhiên thật sự tồn tại!" Một lúc lâu sau, Hình Hạo hồi thần, hai nắm đấm không nhịn được siết chặt nói: "Không ngờ, quả nhiên thật sự ẩn mình trong Bất Chu Sơn." "Càng không ngờ, lại tìm đến ta!" Nói rồi, Hình Hạo không khỏi siết chặt hai nắm đấm.

Bàn Cổ tái hiện!

Hiển nhiên là chủ nhân thật sự, không phải là kẻ giả mạo như trước đây.

Vậy Bàn Cổ ẩn mình trong Bất Chu Sơn là vì điều gì?

Phục sinh!

Vì cái gì!

Mang theo những suy nghĩ đó, Hình Hạo xoay người bước chân đi ra khỏi Bàn Cổ Điện.

"Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" "Bái kiến Hình Hạo Tổ Vu!" Khi Hình Hạo bước ra, các Đại Vu đang thủ hộ bên ngoài đều cung kính hành lễ.

Đối với điều này, Hình Hạo lạnh nhạt gật đầu, ánh mắt lướt qua mấy Đại Vu đó, trong lúc vẫy tay, từng luồng Nguyên Thần nhỏ bé theo đó tiến vào thể nội bọn họ.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo nhìn mấy người nói: "Không

cần phô trương, tranh thủ nhanh chóng dung hợp nó với bản thân!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, mấy Đại Vu lúc này vô cùng kích động.

Bọn họ có thể cảm nhận được khí tức Nguyên Thần.

Hình Hạo đã ban Nguyên Thần, chỉ cần có thể triệt để nắm giữ nó, những người đó liền có thể thành công nắm giữ Nguyên Thần, thậm chí như tu sĩ mà tu luyện thuật pháp thần thông.

Trong chốc lát, ánh mắt của một đám Đại Vu nhìn về phía Hình Hạo tràn đầy kích động.

Nhưng Hình Hạo lại không quá để ý đến tất cả những điều này, sau khi vẫy vẫy tay, hắn liền bước đi rời khỏi khu vực này.

Sau khi rời khỏi Bàn Cổ Điện, Hình Hạo vô thức nhìn Bất Chu Sơn, suy nghĩ xem có nên đi tìm Bàn Cổ hay không.

Oanh long long… Oanh long long… Lúc này, từng đạo tiếng nổ long trời lở đất vang vọng.

Nhìn theo, có thể thấy khu vực phía Tây Bất Chu Sơn lúc này chiến hỏa liên miên.

Tru Tiên Tứ Kiếm lăng không, trực tiếp bao phủ cả khu vực đó, Tru Tiên Kiếm Trận đầy sát khí lúc này chấn động cả Hồng Hoang.

"Tinh Thần Thần Mục khai!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, Tinh Thần Thần Mục giữa trán Hình Hạo theo đó mở ra.

Ngay sau đó, Hình Hạo liền nhìn rõ tình hình bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, có thể thấy Lão Tử và các vị thánh nhân khác đang chiến đấu với Ma Đạo Tứ Thánh.

Giữa đôi bên giao chiến, tình hình Ma Đạo Tứ Thánh vô cùng nguy cấp.

“Bắt đầu rồi sao!” “Xem ra Ma Đạo Tứ Thánh vẫn lạc là điều không còn nghi ngờ gì nữa!” Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo tâm niệm vừa động, liền lướt người bay nhanh về phía chiến trường phía Tây Bất Chu Sơn.

Cái chết của Ma Đạo Tứ Thánh hắn muốn chứng kiến.

Chương 379

Quan trọng nhất, hắn cũng muốn nhân cơ hội này thử xem, nếu La Hầu có chút sát giác mà ra tay ngăn cản, thì với sức mạnh hiện tại của hắn có thể đánh bại đối thủ hay không.

Xoẹt… Tiếng xé gió vang vọng, Hình Hạo nhanh chóng đạt tới mục tiêu.

Bất quá cũng không thể trực tiếp xông vào, Tru Tiên Tứ Kiếm cấu thành Tru Tiên Kiếm Trận bao phủ khu vực này, cứng rắn ngăn cách cả bên trong lẫn bên ngoài.

"Tru Tiên Kiếm Trận!" "Quả nhiên không hổ danh là tồn tại không thua kém Thập Nhị Đô Thiên Trận và Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!" Đánh giá vài lần, Hình Hạo thật sự không nhìn ra bất kỳ sơ hở nào.

Bất quá tuy vậy, chỉ riêng Tru Tiên Kiếm Trận cũng không thể ngăn cản Hình Hạo, dù sao hiện tại hắn đã là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thất Trọng.

Dưới sự áp chế của sức mạnh tuyệt đối, Tru Tiên Kiếm Trận thật sự không thể ngăn cản.

Bước một bước ra, thân ảnh Hình Hạo theo đó tiến vào bên trong Tru Tiên Kiếm Trận.

"Sát!" "Sát!" Tiếng gầm gừ vang vọng, có thể thấy Ma La, La Khoa, Thất Dạ và Vô Tâm liên tục gào thét, quanh thân sát khí đằng đằng nhưng cũng không hề thua kém Lão Tử và những người khác bao nhiêu.

Trong đó, Ma La cầm Thí Thần Thương đối đầu với Lão Tử

không hề yếu thế, La Khoa, Vô Tâm và Thất Dạ ba người liên thủ ngăn cản Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa liên thủ.

"Thú vị!" "Đây là tệ đoan của cuộc chiến Thiên Đạo Thánh Nhân ư!" Thu tất cả cảnh này vào mắt, Hình Hạo trong mắt không khỏi lóe lên một tia châm chọc.

Không!

Thật sự loại chiến đấu này quá vô vị.

Phải biết rằng, trong nhóm người kia, Thông Thiên và Tiếp Dẫn đều là tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng.

Nhưng ba người La Khoa thì sao?

Tu vi cùng lắm cũng chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Nhị Trọng.

Nhưng trong tình huống này, ba người họ không chỉ ngăn cản được Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, thậm chí ngay cả Chuẩn Đề và Nữ Oa cũng bị ngăn cản.

"Thật nực cười!" Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo phiêu thân xuất hiện bên cạnh Minh Hà và Đế Giang.

"Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo Tổ Vu!" Thấy Hình Hạo, Đế Giang và Minh Hà trước tiên sững sờ, sau đó dường như hai người bọn họ đã nhận ra điều gì đó, sắc mặt lặng lẽ thay đổi, thất thanh nói: "Đột phá rồi?" "Hình Hạo huynh đệ, chứng đạo thành thánh!" "Đúng vậy!" Gật đầu, Hình Hạo cũng không có ý che giấu.

Dù sao trong tình huống này, không cần phải che giấu nữa, trừ La Hầu và Thiên Đạo ra, thật sự không có mấy ai có thể khiến hắn kiêng dè.

"Thật sao!" "Tốt quá rồi!" Nhận được câu trả lời của Hình Hạo,

Đế Giang bên cạnh lập tức đại hỉ.

Không!

Thật sự tình huống này quá tốt rồi.

Hình Hạo chứng đạo thành thánh, đối với Vu tộc mà nói tuyệt đối là một liều thuốc cường tâm.

Hậu bối có thể dĩ lực chứng đạo, là pháp chứng đạo cường đại nhất trong truyền thuyết, có sự tồn tại của Bàn Cổ che chở Vu tộc, vậy Vu tộc gần như có thể đứng ở thế bất bại.

Suy nghĩ, Đế Giang lập tức mở miệng: "Hình Hạo huynh đệ, chứng đạo đạt đến Hỗn Nguyên mấy trọng?" Lời này vừa nói ra, Minh Hà bên cạnh cũng nhìn nghiêng.

Dù sao Hình Hạo là đệ nhất nhân của chúng thần Hồng Hoang ngày trước, hiện tại hắn chứng đạo thành thánh, tự nhiên khiến người ta tò mò hắn đã đạt đến mức độ nào.

"Thất Trọng!" Cười nhạt một tiếng, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên nói: "Dĩ lực chứng đạo tuy khó khăn, nhưng một khi thành công, lại vượt xa pháp tắc chứng đạo, khí vận chứng đạo, trảm tam thi chứng đạo và công đức chứng đạo!" Cái gì!

Hỗn Nguyên Thất Trọng!

Đồng tử Đế Giang và Minh Hà co rút, kinh ngạc đến ngây người.

Tuy đã sớm đoán được cảnh giới chứng đạo của Hình Hạo sẽ cao, nhưng trong lòng nhiều nhất cũng chỉ cho rằng hắn đạt đến Hỗn Nguyên Ngũ Trọng mà thôi.

Dù sao Đông Hoàng Thái Nhất trước đây chứng đạo thành thánh cũng chỉ đạt Hỗn Nguyên Tứ Trọng mà thôi.

Nhưng hiện tại thì sao?

Hình Hạo lại đạt đến mức độ Hỗn Nguyên Thất Trọng, quả thực không thể tưởng tượng nổi, quả thực khiến người ta khó tin.

"Hình Hạo!" Đột nhiên, một đạo tiếng quát tháo vang vọng.

Nhìn theo, có thể thấy ở khu vực không xa, ánh mắt La Khoa khóa chặt trên người Hình Hạo, đôi mắt hắn chợt đỏ ngầu, sát khí đằng đằng theo đó tấn công về phía khu vực này!

"La Khoa!" Thấy tình hình này, Hình Hạo không khỏi nhướng mày, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Kẻ này lại dám phát động tấn công vào hắn, chẳng lẽ hắn đã quá lâu không ra tay khiến người khác quên mất uy danh của mình rồi sao?

"Tìm chết!" Tuy nhiên, chưa đợi Hình Hạo mở miệng, Minh Hà và Đế Giang bên cạnh đã lạnh lùng hừ một tiếng.

Ngay sau đó, khí tức Hỗn Nguyên trên người hai người tuôn trào muốn đi trấn áp La Khoa.

"Hai vị!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức mở miệng ngăn cản nói: "Để ta đi!" Nghe vậy, Minh Hà và Đế Giang vừa bước chân liền dừng lại, sau khi quay đầu nhìn Hình Hạo một cái, lập tức gật đầu nói: "Nếu đã vậy, Hình Hạo huynh đệ (đạo hữu) xin cứ tự nhiên!" "Tốt!" Đáp lời một tiếng, Hình Hạo cũng không nói lời thừa.

Bước một bước ra, thân ảnh hắn theo đó xuất hiện ở khu vực phía trước La Khoa.

"Nhanh quá!" Đồng tử La Khoa co rút, động tác tiến lên của hắn liền dừng lại.

Vạn vạn lần không ngờ tốc độ của Hình Hạo lại nhanh đến vậy, kẻ này không tấn công, nếu vừa rồi là một đòn đánh lén, thì… "Hỗn trướng!" Nhanh chóng, La Khoa cũng hồi thần, ánh mắt khóa chặt trên người Hình Hạo nói: "Hình Hạo, ta muốn cái mạng của ngươi!" Nói

rồi, ma đao trong tay La Khoa sát ý bùng phát, lập tức cầm đao chém bổ về phía Hình Hạo.

"Kia… Hình Hạo Tổ Vu!" Đồng thời, Lão Tử và những người khác cũng nhận ra cảnh này.

Vô thức, động tác trong tay họ cũng dừng lại một chút, vô thức nhìn về phía Hình Hạo.

Là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tất cả đều cảm nhận được Hình Hạo đã chứng đạo thành thánh, chỉ là khí tức quanh thân hắn cực kỳ phiêu miểu, khiến người ta có cảm giác sâu không lường được như vực sâu.

Chương 380

Không khỏi, trong lòng Lão Tử và những người khác dâng lên một tia tò mò.

"Đã đạt đến mức độ nào!" "Sau dĩ lực chứng đạo, lại là loại tồn tại nào!" Trong tình huống này, ánh mắt toàn trường đều tập trung trên người Hình Hạo và La Khoa.

Nhìn thấy ma đao chém bổ tới, ánh mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, cũng không triệu hồi Chu Thiên Thần Phủ, cũng không có ý định động dùng Hỗn Độn Chung, chỉ là dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hắn giơ tay phải siết chặt thành quyền, trực tiếp theo đó va chạm với ma đao kia.

Rầm một tiếng vang lớn, dưới ánh mắt kinh ngạc của chúng thánh, Hình Hạo một quyền theo đó đánh bay La Khoa ra ngoài, ma đao trong tay hắn văng ra, bay đi hủy diệt một ngọn núi.

Ngay sau đó, thân thể La Khoa thì đập vào một ngọn núi khác.

Oanh long long… Cùng với tiếng nổ vang vọng, ngọn núi với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà sụp đổ, thân ảnh La Khoa bị chôn vùi trong đó, cả người hắn toàn thân đẫm máu, một chút cũng không thể động đậy.

"Hít…" Nhìn cảnh này, chúng thánh không nhịn được hít một ngụm khí lạnh.

Một chiêu!

Chỉ một chiêu!

Hình Hạo liền trấn áp La Khoa cấp Hỗn Nguyên Nhị Trọng, thật đáng sợ biết bao!

Quan trọng nhất, Hình Hạo từ đầu đến cuối đều không hề hiển lộ tu vi và cảnh giới của mình, quyền kia nhìn có vẻ tùy ý như vậy, nhưng uy lực lại đáng sợ đến thế.

"A…" Lúc này, La Khoa gầm gừ một tiếng.

Chỉ thấy ma diễm quanh thân hắn sôi trào, dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực, thương thế nhanh chóng phục hồi, cả người hắn theo đó bay ra, cấp tốc lao về phía Hình Hạo: "Hình Hạo, ta muốn cái mạng của ngươi!" "Hừ!" Thấy tình hình này, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia khinh thường.

Nói thật, sau đòn vừa rồi, hắn hiểu rõ La Khoa không có sức mạnh để chống lại hắn, thậm chí hắn còn chưa dùng đến ba phần lực.

Đáng tiếc, tên này dường như không có não.

Cho rằng sau khi trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân thì có thể thật sự bất tử bất diệt, lại còn vọng tưởng dùng sức mạnh yếu ớt mà chống lại hắn, thật sự không biết sống chết.

Suy nghĩ, Hình Hạo cũng không nói thêm lời thừa, bước một bước ra, cả người hắn chợt xuất hiện bên cạnh La Khoa, một đòn thủ đao chém ra, trực tiếp đánh vào cổ La Khoa.

"Ưm!" La Khoa rên lên một tiếng trầm đục, thân thể hắn như bị sét đánh, chỉ thấy đôi mắt hắn chợt trắng dã, cả người như diều đứt dây từ giữa không trung rơi xuống đất.

Rầm một tiếng vang lớn, đại địa theo đó nứt ra một khe hở, La Khoa nằm đó bất động, thậm chí theo đó mất đi ý chí.

Tuy có Thiên Đạo chi lực không ngừng phục hồi bản thân, nhưng cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào đáng nói.

"Hỗn Nguyên Thánh Nhân!" "Hừ?" Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo thu hồi thủ đao, ánh mắt khinh miệt lướt qua La Khoa trên mặt

đất, rồi mở miệng nói: “Minh Hà, động thủ!” “Vâng!

Hình Hạo Tổ Vu!” Hồi thần, Minh Hà lập tức hành động.

Thân thể hắn chợt lóe xuất hiện bên cạnh La Khoa, tâm niệm vừa động, Nguyên Đồ A Tỳ Song Kiếm xuất ra.

“Chết!” Không chút chần chừ, Minh Hà theo đó phát động tấn công.

Phụt một tiếng!

Nguyên Đồ A Tỳ Song Kiếm theo đó đâm xuyên qua đầu lâu và trái tim của La Khoa trên mặt đất.

Giây tiếp theo, Sát Đạo chi lực bùng phát.

Một đạo quang trụ xông thẳng lên trời, có thể thấy một cỗ ba động khí tức cường liệt theo đó thăng đẳng, không ngừng ma diệt Thiên Đạo chi lực và sinh cơ của La Khoa trong đó.

“A…” “A…” Dưới sự chết chóc, La Khoa đang hôn mê tỉnh lại, trong miệng thảm thiết kêu la liên tục đồng thời, điên cuồng điều động sức mạnh của bản thân vọng tưởng chống cự.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Nguyên Thần và trái tim đều bị Nguyên Đồ A Tỳ đâm xuyên, cả thân pháp lực của hắn không thể vận chuyển, đừng nói đến phản kháng, thậm chí ngay cả tự bạo cũng không làm được.

“Không!” Cảm giác tình huống của bản thân, La Khoa triệt để hoảng sợ.

Hắn hiểu rõ nếu không thể thoát thân, nhất định sẽ chết dưới tay Minh Hà.

Sức mạnh quy tắc Sát Đạo kia thậm chí đủ để xóa bỏ Thiên Đạo chi lực trên người hắn, cũng chính là, một khi chết rồi, thì đó là diệt

vong thật sự, không thể nhờ Thiên Đạo mà trọng sinh.

"La Khoa!" "La Khoa!" Cảnh này, lập tức khiến Ma La, Vô Tâm và Thất Dạ ở xa đều kinh hãi thất sắc.

Bọn họ không phải kẻ ngu, đều nhìn ra tình huống hiện tại của La Khoa vô cùng không ổn.

Quan trọng nhất, Sát Đạo chi lực của Minh Hà lại có thể hủy diệt Thiên Đạo chi lực, tuyệt đối khiến bọn họ chưa từng thấy, thậm chí cảm thấy sợ hãi.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân, bản chất sức mạnh chân chính của bọn họ vốn là Thiên Đạo.

Nếu ngay cả Thiên Đạo chi lực cũng bị hủy diệt, vậy chẳng phải sẽ không còn khả năng tồn tại sao?

Trong chốc lát, Ma La, Thất Dạ và Vô Tâm ba người muốn tiến lên cứu viện, thậm chí còn uy hiếp tru sát Minh Hà.

"Đi đâu!" Thấy tình hình này, Lão Tử lạnh lùng hừ một tiếng, chợt lóe người cầm kiếm vung chém, không gian kiếm khí chợt ngăn Ma La tại chỗ.

Ngay sau đó, ánh mắt Lão Tử quét qua Ma La nói: "Hình Hạo đạo hữu đã giải quyết một người, lão đạo ta cũng không thể lãng phí thời gian nữa!" "Ra!" Cùng với một tiếng quát khẽ của Lão Tử, giữa trán hắn ba đạo quang huy rực rỡ.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh thi triển, có thể thấy ba đạo thân ảnh theo đó xuất hiện, trực tiếp bao vây Ma La, từng người trên thân khí tức Á Thánh Viên Mãn bùng phát, phối hợp với Lão Tử phát động tấn công.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Đối mặt với Lão Tử và ba phân thân của hắn vây công, sắc mặt Ma La lúc này cũng tái nhợt.

Đúng như câu nói, song quyền khó địch tứ thủ!

Huống chi Lão Tử lấy bốn chọi một, trong tình huống này, dù có Thiên Đạo chi lực gia trì, dù có chí bảo như Thí Thần Thương, nhưng hắn cũng không thể chống lại được.

Chương 381

Điểm quan trọng nhất, cảnh giới của Lão Tử vốn đã ở trên hắn, phối hợp với kiếm đạo không gian kia, quả thực không cho Ma La một chút cơ hội nào để lật ngược tình thế.

Trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, quanh thân Ma La đã đầy vết thương, tiên huyết đầm đìa trông vô cùng thê thảm.

"Chết!" "Chết!" Đồng thời, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa cũng ra tay.

Dưới sự vây công liên thủ của năm người, Thất Dạ và Vô Tâm cũng không thể chống đỡ.

Tuy mọi người đều có Thiên Đạo chi lực gia trì nên khó phân ra sinh tử, nhưng thắng thua đã rõ.

Không có La Khoa và trận pháp tam tài để cấu thành, sức mạnh của hai người lại giảm mạnh, trong tình huống bị vây công, toàn thân cũng đầy vết thương, trông vô cùng thê thảm.

Xoẹt!

Lúc này, Đế Giang theo đó xuất hiện bên cạnh Hình Hạo, thần sắc kinh hãi nói: "Hình Hạo huynh đệ, ngươi cũng quá cường đại rồi!" "Một quyền!" "Chỉ một quyền đã trấn áp một tôn Hỗn Nguyên Thánh Nhân!" Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi cười nhạt.

Nói thật, hắn cũng không ngờ sức mạnh của mình lại cường đại đến vậy, càng không ngờ Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại yếu ớt đến thế.

Hiểu rồi!

Nếu là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dù là cảnh giới Hỗn Nguyên Nhị Trọng, nhưng ít nhất sẽ không bị trấn áp dễ dàng như vậy.

Cái gọi là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chính như hắn đã nói năm xưa, bản thân bọn họ tràn ngập vô số sự bất định và tệ đoan, thất bại lần này của La Khoa là minh chứng tốt nhất.

Suy nghĩ, ánh mắt Hình Hạo theo đó nhìn về phía Đế Giang nói: "Đế Giang Tổ Vu, Chúc Cửu Âm Tổ Vu thì sao?" "A!" Nghe vậy, Đế Giang khẽ cười nói: "Sau khi Lão Tử và những người khác đến, ta đã sai đệ ấy đi chi viện Hậu Thổ muội tử ở phía Nam Hồng Hoang rồi!" "Dù sao tình hình bên phía Nam Hồng Hoang cũng không tốt, nếu không có chi viện, Hậu Thổ muội tử e rằng cũng khó có thể kết thúc chiến đấu trong thời gian ngắn!" Gật đầu, Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn thật sự sợ Thập Nhị Tổ Vu xảy ra chuyện.

Dù sao trong kế hoạch, chỉ có Thập Nhị Tổ Vu và Thập Nhị Đô Thiên Trận mới có thể hoàn thành chuyện cuối cùng kia, thậm chí còn có một trận chiến với Vô Cực Đại La Kim Tiên La Hầu.

Suy nghĩ, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Như vậy cũng tốt!" "Bất quá Đế Giang Tổ Vu, chúng ta cũng cần phải nhanh chóng tập kết bộ đội, đợi sau khi chuyện bên này kết thúc, ta liền dẫn đội chiếm lấy phía Đông Hồng Hoang!" … Chiếm lấy phía Đông Hồng Hoang!

Đồng tử Đế Giang co rút, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ, ngươi nói thật sao?" "Tuy Đông Vương Công đã chết, nhưng Thiên Đình Yêu tộc vẫn còn tồn tại, Thần Đình càng đóng quân ở phía Đông Hồng Hoang, thật sự muốn khai chiến với bọn họ?" "Đương nhiên!" Gật đầu, ánh mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe nói: "Chuyện này nhất định phải giải quyết nhanh chóng.

Đông Vương Công chết đã tuyên cáo Đạo Ma chi tranh kết thúc sớm, Ma Đạo giành được thắng lợi, nhưng lượng kiếp lại vẫn chưa tiêu tan, ngược lại càng diễn biến kịch liệt, có thể tiếp theo sẽ là đại

chiến giữa Vu tộc và Yêu tộc của chúng ta." "Cho nên, trong tình huống này, nhất định phải chiếm lấy phía Đông Hồng Hoang, thậm chí chiếm lấy Tứ Hải Hồng Hoang, đảm bảo khí vận Vu tộc của ta đủ cường đại, sớm ngày để các Tổ Vu đều chứng đạo thành thánh." "Chỉ khi đạt cấp bậc Thánh Nhân, các Tổ Vu mới có thể triệt để ngự trị Hồng Hoang thiên địa, trở thành chủ nhân của thế giới này." Ra là vậy!

Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, sắc mặt Đế Giang lập tức trở nên kích động.

Bao nhiêu năm rồi!

Vì ngày này, đã chờ đợi quá lâu.

Năm xưa nếu không phải vì Hồng Quân xuất thế chứng đạo thành thánh, Thập Nhị Tổ Vu đã có ý định thu cả Hồng Hoang vào túi.

Đáng tiếc, một loạt biến cố sau đó đã dẫn đến sự việc phát triển theo hướng không thể kiểm soát, Thập Nhị Tổ Vu cũng đành phải từ bỏ ý định xưng bá Hồng Hoang ban đầu, bắt đầu dưới sự bố cục của Hình Hạo mà chiếm cứ Bất Chu Sơn, Tam Thập Tam Thiên và phía Nam Hồng Hoang.

Hiện tại Hình Hạo lại muốn bắt đầu chiến tranh tranh bá thiên địa, trong lòng Đế Giang không những không có chút sợ hãi nào, ngược lại chiến ý hừng hực và kích động.

Ngay lập tức, Đế Giang liền mở miệng: "Tốt, tất cả đều làm theo Hình Hạo huynh đệ nói!" "Ta bây giờ đi triệu tập tinh nhuệ Vu tộc tập kết, đợi sau khi chuyện bên này kết thúc thì động thủ!" "Tốt!" Đáp lời một tiếng, Hình Hạo không từ chối.

Dù sao hiệu triệu lực của Đế Giang quả thực cao hơn hắn, tuy hắn là chiến lực đệ nhất trong Vu tộc, nhưng lại không hay lộ diện, mọi

chuyện hầu như đều do Thập Nhị Tổ Vu quản lý.

Không chút chần chừ, Đế Giang trực tiếp xé rách không gian rời khỏi phạm vi Tru Tiên Kiếm Trận.

"A…" Lúc này, tiếng kêu thảm thiết xé lòng lại một lần nữa vang vọng.

Cúi đầu nhìn xuống, có thể thấy sinh cơ cuối cùng của La Khoa trên mặt đất phía dưới đã bị triệt để ma diệt, triệt để thân tử đạo tiêu.

Đồng thời, một đạo quang trụ màu máu theo đó xuất hiện trên thân thể Minh Hà.

Có thể thấy sau khi giết chết La Khoa, tu vi của hắn trực tiếp tiến vào tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhị Trọng. … "Hay cho một Sát Đạo!" "Giết địch hóa kỷ, loại sức mạnh này thật khiến người ta thèm muốn, khiến người ta động lòng a." Thu tất cả cảnh này vào mắt, Hình Hạo không nhịn được cảm khái.

Năm xưa nếu không xác định được con đường dĩ lực chứng đạo, e rằng hắn cũng sẽ như Minh Hà mà lựa chọn dĩ sát chứng đạo.

"Cút xuống cho ta!" Lúc này, mấy đạo tiếng quát khẽ vang vọng.

Chỉ thấy Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đã thành công trấn áp Vô Tâm và Thất Dạ.

Năm kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo áp chế trên thân thể hai người, năm người trực tiếp giam cầm hai người rồi xuất hiện ở khu vực Minh Hà đang ở.

"Minh Hà đạo hữu!" Sau khi phiêu thân hạ xuống, Nguyên Thủy và những người khác lập tức mắt sáng lên, bước lên phía trước nói: "Hai người bọn họ không có sức phản kháng, đạo hữu xin cứ bắt đầu đi!" "Tốt!" Đáp lời một tiếng, Minh Hà từ trong trạng thái đột phá của bản thân hồi thần, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Vô Tâm và

Thất Dạ trước mặt, không chút do dự cầm Nguyên Đồ A Tỳ Song Kiếm tiến lên phát động tấn công.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Nguyên Đồ A Tỳ Song Kiếm theo đó đâm xuyên đầu lâu của Vô Tâm và Thất Dạ, Sát Đạo chi lực lại một lần nữa bùng phát, điên cuồng bắt đầu ma diệt Thiên Đạo chi lực trên người hai người.

Bất quá trong tình huống một mình đối phó hai người, tốc độ Minh Hà giết thánh nhân lại giảm đi không ít, Vô Tâm và Thất Dạ còn có chút sức chống cự.

Đáng tiếc, vì có pháp bảo của năm người Nguyên Thủy trấn áp, cộng thêm sức mạnh áp chế của năm tôn Hỗn Nguyên Thánh Nhân, hai người lại không có chút khả năng lật ngược tình thế nào, thậm chí ngay cả tự bạo cũng không làm được.

"Thành công rồi!" Nhìn cảnh này, Nguyên Thủy và những người khác lập tức đại hỉ.

Nếu không ngoài ý muốn, Vô Tâm và Thất Dạ chắc chắn sẽ chết.

Chỉ cần hai người bọn họ tử vong, rồi tiêu diệt Ma La không xa, vậy trong Ma Đạo sẽ không còn thánh nhân nào.

Còn về những Thiên Định Thánh Nhân của Ma Đạo kia, dường như cũng chỉ có Trọng Lâu và Chúc Long, nhưng hai người này đều chưa chứng đạo thành thánh, muốn giết đối với Nguyên Thủy và những người khác mà nói quả thực là chuyện dễ như trở bàn tay.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Cảm nhận được uy hiếp tử vong, Vô Tâm và Thất Dạ cũng hoảng sợ.

Cái chết của La Khoa vừa rồi bọn họ đã chứng kiến, hình thần câu diệt không có bất kỳ khả năng trọng sinh nào.

Chương 382

Trong tình huống này, bọn họ không dám kỳ vọng vào Thiên Đạo chi lực có thể cứu mình, lập tức hai người cũng không bận tâm đến những chuyện khác, đồng loạt mở miệng quát lớn: "Ma Tổ đại nhân cứu con!" "Ma Tổ đại nhân cứu mạng!" "…" "Không tốt!" Nghe hai người kêu gào, sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác đại biến.

Tuy mọi người đều biết tình hình bên Tử Tiêu Cung, nhưng La Hầu mới là người thắng lợi cuối cùng, nếu hắn ra tay, vậy muốn giết Thất Dạ và Vô Tâm sẽ rất khó khăn.

Quan trọng nhất, một khi La Hầu ra tay, điều đó đại biểu cho việc hắn đã triệt để thôn phệ Hồng Quân, như vậy, tình cảnh của mọi người cũng sẽ càng thêm nguy hiểm, thậm chí… Trong chốc lát, Nguyên Thủy và những người khác cũng không bận tâm đến những chuyện khác, đồng loạt nhìn về phía Minh Hà nói: "Minh Hà đạo hữu, tăng tốc độ lên!" "Minh Hà đạo hữu, giết đi!" "…" Khóe miệng Minh Hà co giật, hắn nhìn Nguyên Thủy và những người khác nói: "Chư vị đạo hữu, năng lực của ta có hạn, từng người một có lẽ có thể tăng tốc độ, nhưng hiện tại lại là hai người một lúc!" Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy và những người khác cũng lộ ra nụ cười gượng gạo.

Quả thực!

Trước đây Minh Hà giết La Khoa còn mất rất lâu, hiện tại muốn nhanh chóng tiêu diệt hai Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì khả năng cũng không lớn.

Oanh long long… Oanh long long… Lúc này, từng đạo tiếng nổ long trời lở đất theo đó vang vọng.

Ngẩng đầu nhìn lên, có thể thấy trên không khu vực phía Tây Bất

Chu Sơn, vô biên lôi đình theo đó hội tụ, uy áp đáng sợ càn quét, khí tức của La Hầu theo đó tràn ngập.

"Không tốt!" "Khí tức của La Hầu!" Cảm nhận được khí tức truyền ra từ bên ngoài, sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác lập tức trở nên vô cùng khó coi.

La Hầu ra tay rồi!

Điều đó đại biểu cho việc hắn có thể đã thôn phệ Hồng Quân!

Cộng thêm cái chết của Đông Vương Công đã tuyên cáo trước đó về việc Đạo Ma chi tranh kết thúc, hiện tại Ma Đạo đã thôn phệ khí vận Huyền Môn Đạo giáo, La Hầu chỉ sẽ càng thêm đáng sợ, thậm chí… "Không được!" "Tuyệt đối không thể để La Hầu cứu đi!" Gần như ngay lập tức, Nguyên Thủy và những người khác nhìn nhau, hạ quyết tâm.

Hiện tại hy vọng duy nhất là tiêu diệt thánh nhân Ma Đạo, triệt để đoạt lấy khí vận của bọn họ, từ đó đảm bảo an toàn cho bản thân.

Nhưng nếu Vô Tâm và những người khác không chết, thì không có khả năng thay thế vị trí của bọn họ, thậm chí sẽ bị La Hầu từng người một thanh lý.

"Đi!" "Ra ngoài ngăn cản!" "Tranh thủ thời gian cho Minh Hà đạo hữu!" Không chút chần chừ, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa theo đó vọt ra, cấp tốc bay nhanh về phía bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận.

"Nguyên Thủy đạo hữu!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức mắt sáng lên, làm sao hắn lại không biết tâm tư của chúng thánh hiện tại.

Không chút chần chừ, hắn trực tiếp lấy ra Bàn Cổ Phiên ném ra nói: "Bàn Cổ Phiên ta đã dùng xong, vật này hiện tại vật quy nguyên

chủ!" "Bàn Cổ Phiên!" Thấy Bàn Cổ Phiên bay tới, Nguyên Thủy lập tức mắt sáng lên, liền theo đó cầm lấy nó.

Vung vẩy vài cái xong, trên mặt Nguyên Thủy nụ cười càng tươi, có tiên thiên chí bảo tồn tại, tự tin cũng đầy đủ hơn ba phần.

Ngay sau đó, một đám người cũng không chần chừ nữa, trực tiếp rời khỏi Tru Tiên Kiếm Trận, trực tiếp chặn ở khu vực thượng phong của nó, vì muốn tranh thủ thêm thời gian cho Minh Hà.

"Thú vị!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lại không vội vàng đi ra.

Hắn cũng muốn xem La Hầu rốt cuộc có thật sự xuất hiện hay không.

Nếu chỉ là uy áp và Tử Tiêu Thần Lôi, thì Nguyên Thủy và những người khác hoàn toàn có thể chống đỡ được, cũng không có sự cần thiết phải sớm bộc lộ.

"Chết!" Lúc này, một đạo tiếng quát khẽ lặng lẽ vang vọng.

Chỉ thấy Lão Tử cầm kiếm vung chém, trực tiếp chém thân thể Ma La làm đôi!

Ngay sau đó, ba phân thân theo đó tiến lên, dùng Tam Tài Trận trấn áp nửa thân thể hắn, không cho hắn bất kỳ khả năng hồi phục nào.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Ma La lúc này trong lòng cũng một trận thê lương và cuồng loạn.

Thua rồi!

Bị Lão Tử đánh bại rồi.

Trong tình huống này, một khi rơi vào tay Lão Tử, vậy chắc chắn sẽ thân tử đạo tiêu… Trong chốc lát, Ma La cũng không bận tâm đến những chuyện khác, vội vàng mở miệng kêu to: "Ma Tổ đại nhân cứu con!" "Ma Tổ đại nhân cứu mạng!" "…" "Quá ồn ào!" Thấy tình hình

này, Lão Tử lạnh lùng hừ một tiếng, trường kiếm trong tay theo đó vung lên, không gian kiếm khí chợt hủy diệt cổ họng Ma La, tuy không giết chết, nhưng cũng ngăn cản hắn cầu cứu.

Làm xong tất cả, Lão Tử tâm niệm vừa động, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp theo đó bay ra, trực tiếp trấn áp tàn thi Ma La, không cho hắn chút cơ hội đào thoát nào.

Ngay sau đó, Lão Tử sai ba phân thân mang tàn thi bị Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp trấn áp bay nhanh về phía Minh Hà trên mặt đất, còn hắn thì cấp tốc đến bên cạnh Hình Hạo.

"Hình Hạo đạo hữu!" Ôm quyền hành lễ, ánh mắt Lão Tử đánh giá Hình Hạo vài lần, nội tâm vô cùng chấn động.

Hắn phát hiện không thể nhìn xuyên qua tu vi của Hình Hạo, cảnh giới sâu không lường được như vực sâu kia, tuyệt đối vượt xa trên hắn.

Trong chốc lát, tâm tình Lão Tử biến ảo khôn lường.

Không vì điều gì khác!

Năm xưa Đông Hoàng Thái Nhất chứng đạo khiến hắn cảm nhận được sự khác biệt giữa pháp tắc chứng đạo và dĩ lực chứng đạo, hiện tại Hình Hạo lại chứng đạo thành thánh, càng khiến hắn cảm nhận được sự khác biệt mãnh liệt giữa hai người.

"Lão Tử đạo hữu!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo cũng không kiêu ngạo, đối với Lão Tử hành một lễ xong, tâm niệm vừa động lấy ra Thái Cực Đồ đưa ra nói: "Đa tạ đạo hữu đã cho mượn bảo vật!" "Nếu không có vật này, e rằng ta cũng khó mà chứng đạo thành thánh." Quả thực!

Nếu không có Khai Thiên Tam Bảo, Hình Hạo dù hoàn thành dĩ lực chứng đạo, e rằng cũng sẽ không cường đại hơn Đông Hoàng

Thái Nhất bao nhiêu, càng không thể đạt đến cảnh giới như vậy.

"Vì lẽ đó ư!" Đồng tử Lão Tử co rút, hắn vô thức nhìn Thái Cực Đồ một cái.

Ngay sau đó, trong đầu vô thức hiện lên cảnh tượng Thái Nhất chứng đạo khai tịch đại thiên thế giới, mãnh nhiên hai nắm đấm siết chặt nói: "Ra là vậy!" "Bàn Cổ khai thiên tích địa chứng đại đạo, khai tịch đại thiên thế giới thì lấy dĩ lực chứng đạo làm căn bản!" "Đáng tiếc, ta không sớm ngày tham thấu điểm này, càng không có được chí bảo như Định Hải Châu, nếu không, ta dường như cũng có thể dĩ lực chứng đạo." Quả thực!

Thái Cực Đồ có thể ổn định thế giới, nếu Lão Tử năm xưa có bảo bối như Hỗn Độn Châu, Định Hải Châu, thì dĩ lực chứng đạo tuyệt đối khả thi, đáng tiếc… Suy nghĩ, ánh mắt Hình Hạo liền nhìn về phía Lão Tử bên cạnh nói: "Lão Tử đạo hữu không cần phải như vậy!" "Quy tắc chứng đạo không hề yếu hơn dĩ lực chứng đạo bao nhiêu, ít nhất đạo hữu tuyệt đối sẽ không thua kém Đông Hoàng Thái Nhất!" "Còn ta thì có chút đặc biệt, dù sao ta là hậu duệ Bàn Cổ, tiềm lực đặc trưng của dòng dõi Bàn Cổ trên người ta là không thể sánh bằng." Bàn Cổ Huyết Mạch ư!

Nghe lời này, ánh mắt Lão Tử tinh quang chợt lóe, sắc mặt cả người hắn trong khắc đó biến đổi vài lần.

Không vì điều gì khác!

Vì hắn cũng là hậu duệ Bàn Cổ!

Chỉ là hắn là Nguyên Thần hóa hình, còn Hình Hạo và những người khác thì do Bàn Cổ tinh huyết hóa thành.

Trong tình huống như vậy, hiện tại lại xuất hiện sự chênh lệch lớn đến thế, khiến hắn cảm thấy một tia thương cảm.

Rõ ràng Tam Thanh do Nguyên Thần hóa thành nhìn có vẻ tiềm lực dồi dào hơn lại thua kém Tổ Vu do tinh huyết hóa thành, trong đó tồn tại không chỉ là sự khác biệt về tiềm lực và tu vi, mà còn là sự khác biệt về tầm nhìn của cả hai bên.

Chương 383

Oanh long long… Oanh long long… Lúc này, từng đạo tiếng nổ long trời lở đất vang vọng.

Nhìn theo, có thể thấy bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, vô biên lôi đình theo đó giáng xuống.

Lôi đình kia có vạn quân chi lực, sức mạnh đáng sợ tràn ngập không kiêng nể gì, thậm chí đủ để uy hiếp an toàn sinh mệnh của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, ẩn ẩn trong đó còn mang theo một tia uy năng Thiên Đạo.

Bất quá tuy vậy, nhưng La Hầu lại không hề hiện thân.

Cho nên, Tử Tiêu Thần Lôi tuy nhìn có vẻ cường đại, nhưng cũng bị năm người Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa ra tay ngăn cản.

Chỉ là năm người dù ngăn cản được nhưng cũng không thể tiêu trừ nó, thậm chí cùng với thời gian trôi đi, cỗ lực lượng va chạm kia không ngừng lớn dần, tình huống của Nguyên Thủy và những người khác cũng theo đó càng thêm không ổn.

Ngay cả khi mỗi người tế ra linh bảo của mình, thậm chí Nguyên Thủy lấy ra Bàn Cổ Phiên cũng có chút vô ích, thậm chí vô biên lôi đình trong lúc không ngừng giáng xuống, đã đến gần biên giới Tru Tiên Kiếm Trận.

"Không tốt!" Nhìn cảnh này, sắc mặt Lão Tử đại biến.

Hắn có thể nhìn ra tình huống không ổn, một khi Tru Tiên Kiếm Trận bị phá vỡ, vậy Ma La, Vô Tâm và Thất Dạ ba người đang ở trong đó có khả năng đào thoát.

Quan trọng nhất, khi đó sức mạnh của La Hầu cũng sẽ theo đó tiến vào, một khi xuất hiện bất ngờ, không chỉ khả năng giết Thất Dạ ba người bị phá vỡ, thậm chí bản thân họ cũng sẽ lâm vào cục diện khó bảo toàn.

"Hình Hạo đạo hữu!" Nghĩ đến đây, Lão Tử cũng không bận tâm đến những chuyện khác, quay đầu nhìn Hình Hạo nói: "Ta đi giúp ngăn cản La Hầu tấn công!" "Bên trong giao cho đạo hữu!" "Được!" Gật đầu, Hình Hạo không từ chối.

La Hầu không hiện thân, hắn cũng không có tâm tư đi để ý.

Ẩn ẩn cảm giác được, Tru Tiên Kiếm Trận không thể ngăn cản La Hầu.

Dù sao vật này là do La Hầu luyện chế ra, nếu muốn tiến vào cứu người thì hoàn toàn không cần phải như vậy.

"Tốt!" Không biết Hình Hạo nghĩ gì, Lão Tử đáp lời một tiếng xong, lập tức không chần chừ nữa, tung mình cấp tốc lao về phía bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận.

Xoẹt… Xoẹt… Tiếng xé gió vang vọng, Lão Tử cấp tốc rời khỏi Tru Tiên Kiếm Trận, sau khi đến bên ngoài, trong miệng quát lớn một tiếng, trực tiếp ném Thái Cực Đồ ra ngoài.

Giây tiếp theo, Kim Kiều lăng không ngăn vô biên lôi đình bên ngoài.

"Hô…" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và những người khác lập tức thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Lão Tử nói: "Đại ca, cuối cùng huynh cũng đến rồi!" "Lão Tử đạo hữu, tốt quá rồi!" "…" "Chư vị không được lơ là!" Thấy tình hình này, sắc mặt Lão Tử nghiêm nghị lập tức mở miệng nói: "Thủ đoạn của La Hầu không thể nào chỉ có chút ấy, trước khi những tên kia chưa chết, chúng ta đều không thể

lơ là!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, sắc mặt năm người Nguyên Thủy lập tức nghiêm nghị.

Bọn họ cũng biết tình huống hiện tại không phải lúc để thả lỏng, sau khi nhìn nhau một cái, Chuẩn Đề và Nữ Oa liền trực tiếp đứng sau lưng Lão Tử.

"Hát!" Khẽ quát một tiếng, pháp lực hai người theo đó tuôn ra rót vào Thái Cực Đồ.

Làm xong tất cả, hai người liền mở miệng: "Lão Tử đạo hữu, chúng ta lấy huynh làm chủ!" Nghe vậy, Lão Tử cười nhạt một tiếng, cũng không từ chối.

Đồng thời, vì có sức mạnh của Nữ Oa và Chuẩn Đề rót vào, hắn cũng có thể thoải mái hơn một chút, thậm chí có thể quan sát tình hình xung quanh.

Ngược lại, ba người Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn thì không, ba người đều là tu vi Hỗn Nguyên Tứ Trọng, có thể tự mình đảm đương một mặt.

"Ngăn được rồi sao!" Bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, Hình Hạo thu tất cả cảnh này vào mắt, khóe miệng khẽ nhếch lên đồng thời, Tinh Thần Thần Mục giữa trán hắn trong khắc đó đột nhiên chấn động.

Ngay sau đó, dưới ánh mắt chú ý của hắn, một góc của Tru Tiên Kiếm Trận lặng lẽ mở ra, một đạo thân ảnh màu đen không tiếng động bước vào, cấp tốc đi về phía chỗ Minh Hà và những người khác.

"Đến rồi sao!" Ánh mắt tinh quang chợt lóe, chiến ý trong mắt Hình Hạo lúc này cuồn cuộn bùng phát.

Giây tiếp theo, Hình Hạo tâm niệm vừa động triệu hồi Chu Thiên Thần Phủ ra.

Không chút chần chừ, hắn chém ra một phủ, trong miệng quát lớn: "Cút ra cho ta!" Xoẹt… Phủ khí xé rách hư không, Hỗn Độn chi lực, Diệt Thế chi lực và Lực chi pháp tắc tam trọng bùng phát, sức mạnh đáng sợ chợt càn quét cả khu vực.

Oanh long long… Oanh long long… Tiếng nổ vang trời lở đất theo đó vang vọng, một đỉnh núi chợt bị hủy diệt hoàn toàn.

"Tình hình gì vậy!" "Chuyện gì đã xảy ra!" Trong chốc lát, Minh Hà và ba phân thân của Lão Tử đều không nhịn được mà nhìn nghiêng.

Không hiểu vì sao Hình Hạo đột nhiên ra tay, nhắm vào khu vực không có bất kỳ khí tức sinh mệnh nào tồn tại.

Xoẹt… Lúc này, một đạo tiếng xé gió vang vọng.

Ngay sau đó có thể thấy một đạo thân ảnh cực kỳ giống La Hầu theo đó xuất hiện trong đó.

"Làm sao có thể!" "Lại có người!" Đồng tử co rút, Minh Hà và phân thân Lão Tử đều một trận kinh hãi.

Không!

Thật sự tình huống này quá quỷ dị.

Nếu không có Hình Hạo tồn tại, vậy kẻ đó chắc chắn sẽ nhân cơ hội đánh lén, khi đó… "Ma Tổ đại nhân!" "Ma Tổ đại nhân cứu con!" Ngược lại, Ma La, Thất Dạ và Vô Tâm lúc này lại tinh thần chấn động, nhìn về phía khu vực có bóng người kia lớn tiếng hô hoán, trong mắt tràn đầy vẻ kỳ vọng.

"Ma Tổ La Hầu!" Đồng tử Minh Hà co rút, hắn nhất thời có chút hoảng loạn.

La Hầu là tồn tại hợp đạo, tu vi của hắn đã sớm siêu việt tầng thứ

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sự xuất hiện lần này của hắn, đối với cục diện này mà nói thật sự vô cùng bất lợi.

"Minh Hà, tiếp tục!" Lúc này, Hình Hạo giữa không trung mở miệng khẽ quát: "Tên đó giao cho ta là được!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, lời nói của Hình Hạo lập tức khiến Minh Hà ổn định tâm thần.

Dù sao trong tình huống này, dường như cũng chỉ có Hình Hạo mới có thể chống lại hắn, chỉ cần giết chết ba người Vô Tâm, thì La Hầu xuất hiện cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào!

"Chết đi!" Minh Hà bạo hống một tiếng, toàn thân pháp lực cuồng bạo, Sát Đạo chi lực tứ tán bắt đầu điên cuồng hủy diệt Vô Tâm và Thất Dạ.

"A…", "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, thần hồn của Thất Dạ và Vô Tâm lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà băng phôi, tuy rằng không thể chết ngay lập tức, nhưng cứ theo xu thế này thì không bao lâu nữa, chắc chắn sẽ phải chết.

"Không!" "Ma Tổ đại nhân cứu ta!" Cảm giác được tử vong uy hiếp, Vô Tâm và Thất Dạ hoàn toàn hoảng loạn, không còn đoái hoài gì nữa, điên cuồng cầu cứu La Hầu ở xa.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Chỉ thấy Hình Hạo thân thể khẽ động ngăn cản trước khu vực của La Hầu, Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung vẩy, từng đạo Khai Thiên Phủ Khí phá không, trực tiếp tấn công tới.

Chương 384

"Hình Hạo!" Thấy tình hình này, phân thân La Hầu nhíu mày, tâm niệm vừa động, Thí Thần Thương ở phía xa trên mặt đất liền xuất hiện trong tay hắn.

Ngay sau đó, phân thân La Hầu vung Thí Thần Thương trong tay, trực tiếp hủy diệt toàn bộ những đạo Khai Thiên Phủ Khí đang tấn công tới.

Sau khi làm xong tất cả, ánh mắt phân thân La Hầu tập trung vào Hình Hạo nói: "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng, thật xem thường nội tình và tiềm lực của ngươi rồi!" "Hình Hạo, ngươi định đối địch với ta ư?" Đối địch với ngươi ư!

Chẳng phải sớm đã đối địch rồi sao!

Khóe miệng khẽ nhếch, Hình Hạo nhún vai nói: "Chúng ta hình như đã sớm đối địch rồi, La Hầu hà tất phải giả vờ lịch sự với ta!" "Ngươi muốn cứu người, ta tự nhiên cũng sẽ không để ngươi toại nguyện!" Nghe vậy, phân thân La Hầu khẽ nhíu mày.

Sự tình đã đến nước này, hắn cũng biết không thể thuyết phục Hình Hạo từ bỏ, vô thức liếc nhìn Vô Tâm và Thất Dạ đang cận kề cái chết ở phía xa, lại nhìn Ma La bị phân thây, trong mắt lóe lên sát cơ nói: "Tốt!" "Nếu đã như vậy, vậy Vu tộc của ngươi phải sẵn sàng đối địch với cả thế giới đi!" "Dưới Thiên Đạo đều là lâu la, hiện tại Thiên Đạo chiếm giữ ba phần năm khu vực Hồng Hoang, ngươi nghĩ ngươi có thể kháng cự với nó sao?

Ngươi nghĩ ý chí Bàn Cổ tiêu tán kia có thể che chở cho ngươi được bao lâu?" "Cho dù Thập Nhị Tổ Vu đều chứng đạo thành Thánh thì sao, dưới Thánh Nhân đều là lâu la, há chẳng biết dưới Thiên Đạo

thì Thánh Nhân cũng chỉ là lâu la mà thôi!" Lời này vừa ra, Hình Hạo không nói gì, nhưng Minh Hà và những người khác ở phía xa sắc mặt cũng xanh mét.

Họ đều ở cấp bậc Hỗn Nguyên, đứng trên vạn vật Hồng Hoang, nhưng La Hầu bây giờ lại coi họ là lâu la, làm sao họ có thể chấp nhận được?

Ngay cả Vô Tâm và Thất Dạ đang trung thành với La Hầu lúc này trong mắt cũng dâng lên vẻ bi ai, họ biết, ở chỗ La Hầu, họ chỉ là một quân cờ, thậm chí là loại tồn tại có thể tùy thời bị vứt bỏ.

Nhưng chính vì như vậy, trong lòng họ càng thêm bất cam.

Tất cả những gì đã đánh đổi không tiếc giá nào trong một khắc này lại bị coi như không?

Nỗ lực có ý nghĩa gì?

Từ bỏ tự do, thậm chí từ bỏ lực lượng Thánh Nhân, lại đổi được gì?

"Không sai, dưới Thiên Đạo đều là lâu la!" Tuy nhiên, Hình Hạo lúc này lại đột nhiên lên tiếng phụ họa: "Nhưng đáng tiếc, ta không phải Thiên Đạo, cũng không phải Vô Cực Đại La Kim Tiên, hiện tại ngươi cũng chỉ ở tầng thứ Hỗn Nguyên, cũng là cái gọi là 'lâu la' trong miệng ngươi!" Nghe vậy, sắc mặt phân thân La Hầu lập tức xanh mét.

Đúng như Hình Hạo đã nói, hiện tại hắn cũng chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí chỉ ở bước Hỗn Nguyên thất trọng, ngang sức ngang tài với Hình Hạo.

Nhưng rõ ràng, Hình Hạo Dĩ Lực Chứng Đạo tuyệt đối phải mạnh hơn hắn, nếu không, hắn cũng không cần lãng phí nhiều thần thức và thời gian ở đây.

Nghĩ vậy, trong mắt phân thân La Hầu lóe lên một tia sát cơ, ánh mắt khóa chặt trên người Hình Hạo nói: "Hình Hạo, ngươi thật sự muốn một mình nghịch Thiên sao?" "Ngươi hẳn phải rõ, sự tồn tại của Thiên Đạo là không thể thay thế, cũng không thể thay đổi." "Nếu ngươi muốn đối địch với Thiên Đạo, vậy thứ chờ đợi ngươi duy nhất chỉ có cái chết!" Nghịch Thiên tất chết!

Quy củ chó má!

Khinh thường bĩu môi, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía phân thân La Hầu nói: "Một đống lời vớ vẩn!" "Nghịch Thiên tất chết, vậy La Hầu ngươi há chẳng phải đã sớm phải chết rồi sao?" "Ma Tổ năm đó há chẳng phải hào khí ngút trời, một mình nghịch Thiên mà đi, lấy thần thông chống lại Thiên số, cho dù cuối cùng thất bại, nhưng cũng trở thành vương giả trong lòng tu sĩ chúng ta." "Nhưng bây giờ thì sao?" "Cho dù chứng đạo thành Thánh, cho dù Hợp Đạo, thậm chí có thể đã diệt Hồng Quân một mình độc bá, nhưng thì sao, cuối cùng lại trở thành chó săn của Thiên Đạo!" Nghĩ vậy, trong mắt Hình Hạo không khỏi lóe lên một tia thở dài.

Con người cuối cùng đều sẽ sống thành cái bộ dạng mình ghét nhất!

Câu nói này cũng thích hợp với tu sĩ.

Từng có lúc La Hầu thậm chí muốn hủy diệt Hồng Hoang để chứng đạo thành Thánh, nhưng kết quả thì sao?

Bây giờ trở thành chó săn của Thiên Đạo, không có bất kỳ ý nghĩa nào.

"…" Phân thân La Hầu nhất thời bị phản bác đến không biết nói gì.

Đồng thời, trong lòng cũng kinh hãi.

Không!

Bởi vì Hình Hạo dường như đã cảm nhận được sự thật về việc hắn diệt sát Hồng Quân, nếu là như vậy, vậy… "Không thể để ngươi sống!" Sát cơ trong mắt lóe lên, La Hầu không còn chần chừ, tâm niệm vừa động, Thí Thần Thương theo đó rung lên, cả người lập tức lao thẳng tới Hình Hạo, không có dấu hiệu gì, nhưng sát cơ lại cực kỳ mãnh liệt.

"Đánh lén ta!" Thấy tình hình này, Hình Hạo sững sờ, kế đó không khỏi cười lạnh nói: "Đường đường Ma Tổ, ngươi cũng xứng sao!" "Một phân thân nhỏ bé cũng dám nhảy nhót trước mắt ta, hãy bị ta trấn áp!" Bạo hống một tiếng, Hình Hạo Chu Thiên Thần Phủ trong tay rung lên nghênh kích.

Giây tiếp theo, hai đạo thân ảnh liền giao chiến trong Tru Tiên Kiếm Trận, Thí Thần Thương và Chu Thiên Thần Phủ va chạm, hỏa quang tứ tán, một cỗ sức mạnh đáng sợ vào lúc này lặng lẽ bộc phát: Tranh!

Khoảnh khắc đó, Tru Tiên Kiếm Trận đình trệ.

Vạn vật trên thế gian vào một khắc này như bị định hình, duy chỉ có Hình Hạo và phân thân La Hầu bốn mắt đối nhau, sát cơ trong mắt hai bên đối chọi, có ý điện xẹt sấm rền.

Oanh long long!

Oanh long long!

Lúc này, tiếng nổ vang vọng đến nhức tai.

Dư ba của trận chiến lấy Hình Hạo và La Hầu làm trung tâm khuếch tán ra, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được lan tràn ra bốn phía, đại địa theo đó nứt nẻ, sơn thể theo đó băng phôi, vạn vật trong một khắc này đều bị hủy diệt hoàn toàn.

“Không tốt!” Thấy tình hình này, Minh Hà, phân thân Lão Tử ở khu vực phía xa đều đại kinh thất sắc.

Cuộc tấn công của Hình Hạo và phân thân La Hầu quá đáng sợ, trong tình huống như vậy, thật sự không có sức mạnh để kháng cự.

Nhất thời, phân thân Lão Tử cũng không còn đoái hoài gì nữa, thân hình lóe lên bên cạnh Minh Hà, tế xuất Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bảo vệ toàn bộ mọi người ở bên trong.

Giây tiếp theo, dư ba ập đến, trực tiếp va chạm vào Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Nhất thời, tiếng nổ không ngừng.

Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp là Tiên Thiên Bất Bại trong Hồng Hoang, nên Minh Hà và những người khác ở bên trong không bị ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng sau khi dư ba khuếch tán, toàn bộ khu vực bên trong Tru Tiên Kiếm Trận đều trở thành phế tích, trời sụp đất nứt, nếu không có Tru Tiên Kiếm Trận ngăn cách, chỉ sợ sẽ lan đến Bất Chu Sơn.

“Khụ khụ!” Nuốt nước bọt, Minh Hà và phân thân Lão Tử lúc này trong mắt tràn đầy kinh hãi, vô thức nói: “Lại có thể mạnh đến như vậy!” “Sức mạnh chỉ một kích đã đáng sợ như thế, đơn giản là khó mà tưởng tượng.” “Hỗn Nguyên thất trọng, đây là sức mạnh của Hỗn Nguyên thất trọng sao?” Tương tự, Ma La, Vô Tâm và Thất Dạ bị trấn áp thì mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Phân thân La Hầu bị ngăn cản!

Điều đó có nghĩa là không còn bất kỳ khả năng nào được cứu thoát.

“Chuyện gì vậy!” “Chuyện gì đã xảy ra!” Cùng lúc đó, Lão Tử và những người khác bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận lúc này cũng phải

ngoảnh đầu nhìn.

Chương 385

Dù sao thì dao động truyền ra từ Tru Tiên Kiếm Trận thực sự quá mãnh liệt, không chú ý cũng không thể.

Vô thức, từng người liền quay đầu nhìn vào bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, sau khi nhìn thấy tình hình chiến đấu của Hình Hạo và phân thân La Hầu, đồng tử của Lục Thánh đều co rút lại, thất thanh nói: "La Hầu và Hình Hạo chiến đấu!" "Dao động sức mạnh thật đáng sợ, trận chiến thật đáng sợ!" "Chỉ một kích va chạm đã đáng sợ như vậy, bọn họ rốt cuộc ở tầng thứ nào!" "Thật khó tin, Hình Hạo đạo hữu sau khi chứng đạo thành Thánh lại có sức mạnh để kháng cự với La Hầu, tuy rằng không phải bản tôn, nhưng một phân thân của hắn ít nhất cũng là tồn tại Hỗn Nguyên thất trọng a." "…" Vừa kinh hô, Lục Thánh cũng không còn đoái hoài đến những tiếng sấm sét bên ngoài.

Vừa điều khiển pháp lực của mình rót vào Thái Cực Đồ, Lục Thánh tập trung lại một chỗ, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, nhìn hai đạo thân ảnh đang kịch chiến.

Tranh!

Tranh!

Thí Thần Thương và Chu Thiên Thần Phủ va chạm không ngừng, trong khi hai bên không ngừng kịch chiến, có thể thấy sức mạnh của hai bên không ngừng va chạm, khí tức quy tắc đáng sợ lan tràn, không gian thời gian xung quanh hai bên đều băng phôi tan rã hóa thành phế tích.

"…" "…" Nhìn một màn này, Lão Tử và những người khác không khỏi trố mắt líu lưỡi.

Quá đáng sợ!

Thật sự quá đáng sợ.

Trong tình huống như vậy, họ thậm chí có thể cảm nhận được, nếu tùy tiện tiếp cận, thì có thể sẽ thân tử đạo tiêu.

Đặc biệt là Lão Tử.

Là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hắn có thể cảm nhận được sự đáng sợ của hai bên, phân thân La Hầu tuy chỉ là một phân thân, nhưng lại không kém Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chiến lực phát ra cũng không hề thua kém tồn tại Pháp Tắc Chứng Đạo.

Quan trọng nhất, ngay cả bây giờ, hắn cũng không thể cảm nhận được khí tức của Hình Hạo, điều đó cũng có nghĩa là Hình Hạo vẫn chưa xuất toàn lực, đã nghịch Thiên rồi.

"A…", "A…" Lúc này, hai tiếng kêu thảm thiết vang vọng trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy trong tình huống như vậy, Minh Hà đã thành công tru sát Vô Tâm và Thất Dạ.

Rắc!

Tiếng vỡ vụn vang vọng, hai đạo Hồng Mông Tử Khí theo đó băng phôi, trực tiếp hóa thành bột phấn rơi vãi trên mặt đất.

Cùng lúc đó, cột sáng màu máu lại một lần nữa hiện ra, sau khi giết chết hai tôn Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tu vi của Minh Hà liền tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng.

"Thành công rồi!" Thấy cảnh này, phân thân Lão Tử vui mừng khôn xiết.

Ngay lập tức bước tới ném tàn khu Ma La vào khu vực bên cạnh Minh Hà, ba tôn phân thân mở miệng nói: "Minh Hà đạo hữu, hãy diệt

luôn tên này đi!" "Chỉ cần diệt hắn, vậy trận chiến của La Hầu sẽ không còn bất kỳ ý nghĩa nào, hắn cũng sẽ rời đi!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Minh Hà cũng không chần chừ, lập tức nhìn về phía Ma La chỉ còn nửa thân mình, sát cơ trong mắt lóe lên nói: "Ma La, an tâm lên đường đi!" Vừa nói, Minh Hà bước tới, Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm phá không trực tiếp đâm vào đầu hắn.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Ma La lần đầu tiên cảm nhận được Sát Đạo chi lực ăn mòn và phá hoại bản thân, thậm chí Nguyên Thần đang ẩn ẩn có xu hướng băng phôi.

Nhất thời, trong lòng Ma La hoảng loạn cực độ, miệng kêu lên: "Không, đừng giết ta!" "Minh Hà, chỉ cần ngươi không giết ta, ta có thể nói cho ngươi biết thông tin về một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!" Tiên Thiên Chí Bảo!

Minh Hà nhíu mày, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Phải biết rằng, Tiên Thiên Chí Bảo không có mấy kiện, mỗi kiện đều vô cùng quý giá.

Trong tình huống như vậy, tên này lại có thông tin về Tiên Thiên Chí Bảo, làm sao khiến hắn không động lòng?

"Minh Hà đạo hữu!" Ngược lại, phân thân Lão Tử một bên lại sốt ruột.

Nếu Minh Hà thật sự động lòng, vậy Ma La không chết, đối với Lão Tử và những người khác sẽ là một uy hiếp cực lớn.

"Không sao!" Vẫy vẫy tay, ánh mắt Minh Hà khóa chặt trên người Ma La nói: "Đa tạ ngươi đã cáo tri!" "Đáng tiếc, cái gọi là bí mật của ngươi trước mặt ta không chỗ ẩn trốn!" "Ngươi quên nói cho ta biết, Minh Hà ta cũng không phải người tốt, đạo ta tu cũng thuộc một loại ma đạo!" Vừa nói, Minh Hà song kiếm rung lên, Nguyên Đồ A Tỳ rực

rỡ, sát ý đáng sợ dâng trào, cấp tốc bắt đầu hủy diệt Nguyên Thần và sinh cơ của Ma La.

Cùng lúc đó, giữa mi tâm một vệt hào quang rực rỡ.

Có thể thấy một đạo Huyết Thần Tử bay ra, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà tụ tập, sau đó hóa thành một phân thân Minh Hà màu máu.

Chờ phân thân xuất hiện, Minh Hà gật đầu với hắn.

Ngay sau đó nhìn phân thân đi đến phía sau Ma La, hai tay vươn ra tóm lấy đầu hắn, hai mắt bắn ra huyết mang nói: "Sát Đạo bí thuật: Sưu Hồn Đoạt Phách!" Giây tiếp theo, phân thân Minh Hà bắt đầu đọc ký ức của Ma La.

"A…", "A…" Tiếng kêu thảm thiết xé lòng vang vọng, một bên là Sát Đạo chi lực hủy diệt Nguyên Thần, một bên là nỗi đau Sưu Hồn Đoạt Phách, trực tiếp khiến Ma La sụp đổ, cả người trong một khắc không ngừng co giật, sắc mặt dữ tợn, nhìn qua như một con dã thú.

"Đáng chết!" Một bên khác, phân thân La Hầu cũng cảm nhận được một chút.

Cái chết của Vô Tâm và Thất Dạ khiến hắn vô cùng đau xót, hiện tại Ma La nhìn thấy cũng sắp bước vào vết xe đổ, tuyệt đối không thể chấp nhận được.

"Mở cho ta!" Miệng bạo hống một tiếng, khí thế toàn thân La Hầu lập tức tăng lên gấp trăm lần, thân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiếp nhận Thiên Đạo chi lực gia trì, uy thế bộc phát thậm chí đủ để sánh ngang cường giả Hỗn Nguyên bát trọng.

Ngay sau đó, La Hầu cầm thương quét ngang nhằm bức lui Hình Hạo, đi cứu viện Ma La.

"Bộc phát?" Nhíu mày, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia dị sắc.

Nhưng nhanh chóng, hắn cũng hiểu, biết được mục đích của đối phương, lập tức nâng Chu Thiên Thần Phủ trong tay nghênh đón, lạnh giọng nói: "Ngươi coi ta không tồn tại sao!" "Chút Thiên Đạo chi lực gia trì, ngươi nghĩ có thể làm gì được ta!" Vừa nói, Chu Thiên Thần Phủ đánh ra, uy thế bộc phát lập tức chém về phía phân thân La Hầu, uy năng trên đó dâng trào, không hề thua kém phân thân La Hầu.

"Không thể nào!" Chu Thiên Thần Phủ chém tới, thần sắc phân thân La Hầu đại biến.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được sự đáng sợ của một kích này, thậm chí còn áp chế vững chắc bản thân hắn, nếu không để ý, vậy khả năng thất bại là rất cao.

Trong một khắc đó, trong lòng La Hầu chấn động vạn phần.

Hắn không ngờ, sức mạnh của Hình Hạo lại đáng sợ đến vậy, ngay cả khi có Thiên Đạo chi lực gia trì mà cũng không thể áp chế, thật sự… khó mà tưởng tượng.

Phốc xích!

Giây tiếp theo, Chu Thiên Thần Phủ giáng xuống, lập tức chém đứt một cánh tay của phân thân La Hầu.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, động tác tiến lên của phân thân La Hầu lập tức dừng lại, máu tươi không ngừng phun ra từ chỗ cánh tay bị đứt lìa, cả người nhanh chóng kéo dãn khoảng cách mấy trăm dặm với Hình Hạo.

Chương 386

Sau khi thân hình ổn định, phân thân La Hầu ngẩng đầu kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin nói: "Làm sao có thể!" "Sức mạnh của ngươi, ít nhất cũng sánh ngang Hỗn Nguyên cửu trọng, rốt cuộc ngươi làm cách nào!" Ngang hàng chiến lực Hỗn Nguyên cửu trọng!

Làm sao có thể!

Không đợi Hình Hạo mở miệng, các Thánh nhân vẫn luôn chú ý chiến trường đều sôi sục.

Lời nói của phân thân La Hầu không thể hoài nghi, dù sao đối phương hoàn toàn không cần phải giả dối trong chuyện như vậy.

Vậy là, Hình Hạo thật sự có chiến lực ngang hàng Hỗn Nguyên cửu trọng, đỉnh phong của Chứng Đạo, đơn giản là khó mà tưởng tượng, đơn giản là… khó tin.

Vô thức, các Thánh nhân liền nhìn về phía Hình Hạo, từng người thần sắc phức tạp lẩm bẩm nói: "Sao lại cường đại đến vậy!" "Sao lại khủng bố đến vậy!" "Dĩ Lực Chứng Đạo, đây mới là phong thái Dĩ Lực Chứng Đạo chân chính sao?" "So với hắn, Đông Hoàng Thái Nhất Dĩ Lực Chứng Đạo dường như yếu ớt và nhỏ bé như hài nhi vậy." "…" "Sánh ngang Hỗn Nguyên cửu trọng sao!" Ngược lại, Hình Hạo lúc này cũng như có điều suy nghĩ.

Hắn vẫn luôn không rõ chiến lực của mình sau khi chứng đạo đã đạt đến mức độ nào.

Nhưng bây giờ xem ra, chiến lực của hắn cũng đã đạt đến tầng thứ đỉnh phong Hỗn Nguyên, tuy rằng vẫn chưa đạt đến cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể đánh bại đối thủ, nhưng cũng không phải

không có một chút sức chiến đấu.

Dù sao cho đến bây giờ, hắn mới chỉ thi triển ra bảy thành chiến lực mà thôi, vẫn chưa thật sự dốc toàn lực.

"Có ý tứ!" "Thật không ngờ, Dĩ Lực Chứng Đạo hoàn thiện với Hỗn Độn Châu lại cường đại đến vậy!" "Xem ra gia trì pháp lực vạn lần do Khai Thiên Tích Địa mang lại sau khi ta chứng đạo đã đạt đến tầng thứ càng thêm khủng bố!" Trong lòng lẩm bẩm, Hình Hạo trên mặt lại bất động thần sắc, Chu Thiên Thần Phủ trong tay rung lên khinh miệt quét mắt nhìn thân ảnh cách đó không xa nói: "Nếu đã nhìn ra rồi, vậy ngươi có dũng khí chiến đấu với ta không?" "Cút đi, một phân thân nhỏ bé không xứng đối địch với ta!" "Tìm chết!" Nghe lời này, khuôn mặt phân thân La Hầu âm trầm cực độ.

Tuy rằng hắn biết không thể là đối thủ của Hình Hạo, nhưng La Hầu là ai?

Đường đường Ma Tổ, đường đường người Hợp Đạo, ngay cả Hồng Quân cũng bị hắn diệt, một Tổ Vu nhỏ bé sao dám nói với hắn như vậy?

"Hình Hạo, cho dù thân thể này băng phôi, Bản tổ cũng sẽ khiến ngươi phải trả giá." Vừa nói, phân thân La Hầu dùng cánh tay còn lại kết một pháp ấn đặc biệt.

Giây tiếp theo, khí thế toàn thân hắn bộc phát, Thiên Đạo chi lực vô biên theo đó gia trì lên thân thể hắn, khí tức trên người hắn bắt đầu thăng cấp: Hỗn Nguyên bát trọng… Hỗn Nguyên cửu trọng!

Đạt đến cảnh giới ngang hàng Hỗn Nguyên cửu trọng, khí tức tứ tán của phân thân La Hầu mới theo đó ổn định lại.

Ngay sau đó, một cỗ dao động khí tức mạnh mẽ dâng trào, có thể rõ ràng thấy từng đạo sát cơ lạnh lẽo dâng lên, nhưng thân thể hắn lại

cũng nứt nẻ một cách bất quy tắc, rõ ràng có chút không thể chịu đựng được cỗ sức mạnh đáng sợ đó.

"Đồ ngốc!" Thu hết một màn này vào mắt, Hình Hạo nào mà không biết phân thân La Hầu đang tính toán gì.

Vô ích!

Phân thân La Hầu tuy có được sức mạnh cường đại, nhưng lại lấy bản thân làm cái giá phải trả, trong tình huống như vậy, nhiều nhất là một khắc đồng hồ, phân thân này sẽ hoàn toàn băng phôi.

"Hình Hạo!" Lúc này, phân thân La Hầu bạo hống một tiếng, cả người cầm Thí Thần Thương lao thẳng về phía Hình Hạo.

Hắn cũng rõ tình hình không thể kéo dài, thậm chí không lâu sau sẽ hoàn toàn vỡ vụn tan biến, nhưng trước đó, hắn cũng nhất định phải khiến Hình Hạo phải trả giá.

"Gia gia ở đây!" Cười ha ha một tiếng, Hình Hạo bước một bước ra, dưới ánh mắt kinh ngạc của các Thánh nhân mà thu lại Chu Thiên Thần Phủ.

Ngay sau đó, Hình Hạo khẽ động, thân hình hắn lập tức xuất hiện ở khu vực phía trước phân thân La Hầu.

"…" Đồng tử co rút, hai mắt phân thân La Hầu trợn tròn, khó tin nhìn thân ảnh xuất hiện trước mặt, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

"Ngươi, ông nội ngươi!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia tàn nhẫn, tay trái vươn ra tóm lấy cánh tay cầm thương của phân thân La Hầu.

Ngay sau đó, tay phải Hình Hạo theo đó nâng lên, không chút do dự mà tát một bạt tai vào má phân thân La Hầu.

Bốp!

Tiếng bạt tai giòn giã vang vọng, phân thân La Hầu như tỉnh mộng, trong đôi mắt bốc cháy lửa giận, đồng thời khí thế toàn thân bộc phát nói: "Hình Hạo, ta muốn mạng ngươi!" "Ồn ào!" Hừ lạnh một tiếng, khí thế toàn thân Hình Hạo bộc phát, lập tức trấn áp khí tức của phân thân La Hầu, kế đó tay phải lại lần nữa nâng lên liên tiếp không ngừng tát ra từng bạt tai.

Bốp!

Bốp!

Nhất thời, trong toàn bộ Tru Tiên Kiếm Trận tiếng bạt tai không ngừng vang vọng, phân thân La Hầu vừa rồi bất khả nhất thế, giờ khắc này lại như một bao cát bị Hình Hạo đánh đập, thậm chí không có chút sức phản kháng nào!

"…" "…" Thấy một màn này, các Thánh nhân bên ngoài lập tức trố mắt há hốc mồm.

Vạn vạn không ngờ, La Hầu vốn cường thế vô cùng lại yếu ớt đến vậy.

Ngay cả khi dùng bí thuật đổi lấy sức mạnh ngang hàng Hỗn Nguyên cửu trọng, nhưng lại không có chút sức chống cự nào, thậm chí dưới sự tấn công của Hình Hạo, khuôn mặt hắn sưng vù như đầu heo vậy.

"Khó tin!" "Đơn giản là khó mà tưởng tượng!" Há miệng, trong đôi mắt Lão Tử ngọn lửa nóng bỏng theo đó dâng lên, chậm rãi mở miệng nói: "Sức mạnh thật vĩ đại biết bao!" "Chiến lực thật cường hãn biết bao!" "Di trạch của Bàn Cổ, sao lại sủng ái nhất mạch tinh huyết đến vậy." Lời này vừa ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh hắn cũng mặt lộ vẻ cay đắng.

Đặc biệt là Nguyên Thủy!

Là tồn tại kiêu ngạo nhất trong Tam Thanh.

Nhưng trước sức mạnh gần như vô địch mà Hình Hạo thể hiện ra, hắn không có chút sức kháng cự nào, thậm chí ngay cả một chút lòng ghen tị cũng không thể dâng lên.

Đồng thời, trong đám người ánh mắt Nữ Oa lúc này lại liên tục lóe lên dị sắc, ánh mắt chăm chú nhìn Hình Hạo đang không ngừng tát phân thân La Hầu, một loại cảm xúc đặc biệt vào lúc này lặng lẽ dâng lên.

"A…", "A…" Tiếng rống thấp liên tục, phân thân La Hầu không ngừng giãy giụa, không ngừng rung động, muốn thoát khỏi sự kiềm chế.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Bất luận hắn động đậy như thế nào, cũng đều bị Hình Hạo trấn áp hoàn toàn.

Quan trọng nhất, trong tình huống như vậy, mức độ băng phôi của thân thể hắn cũng ngày càng kịch liệt, đến mức độ cuối cùng, thậm chí bản thân hắn hoàn toàn biến thành một tồn tại như đất cháy, bốc lên ngọn lửa nóng bỏng.

"Sắp nổ tung sao?" Thấy cảnh này, đồng tử Hình Hạo co rút, lập tức rút người lùi lại định rời đi.

Tuy rằng phân thân La Hầu không có sức kháng cự, nhưng cảnh giới cường đại là không thể nghi ngờ.

Trong tình huống như vậy, một khi tự bạo, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng.

Chương 387

"Ngươi đi đâu!" "Để lại cho ta!" Thấy tình hình này, phân thân La Hầu lại đột nhiên hai mắt tinh quang bắn ra, miệng bạo hống một tiếng, đồng thời điên cuồng lao lên phía trước muốn ngăn cản Hình Hạo rời đi.

"Cút!" Bạo hống một tiếng, Hình Hạo nào dám để chuyện như vậy xảy ra?

Một tiếng quát thấp, Chu Thiên Thần Phủ theo đó xuất hiện trong tay hắn, một phủ vung chém, Khai Thiên Cửu Thức: Nhất Phủ Phân Âm Dương được thi triển.

Xẹt một tiếng, Khai Thiên Phủ Khí phá không, lập tức oanh kích vào thân thể hắn.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, thân thể phân thân La Hầu lập tức bị chém làm đôi.

Không chỉ vậy, dưới sự tứ tán của Khai Thiên Phủ Khí, có thể thấy thân thể hắn lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà băng phôi tan rã, cuối cùng hóa thành huyết vụ lan tràn.

Thậm chí ngay cả pháp lực bạo tạc trong cơ thể hắn cũng bắt đầu dần dần tiêu dung chậm lại.

"Không!" Cảm nhận tình huống của bản thân, phân thân La Hầu trong mắt lập tức dâng lên vẻ bất cam.

Sự tình đã đến nước này, vốn dĩ hắn định kéo Hình Hạo chết cùng, cho dù không thể đồng quy vu tận, nhưng cũng có thể khiến Hình Hạo trọng thương, thậm chí phải trả một cái giá cực lớn.

Nhưng kết quả thì sao?

Chẳng những không thể trọng thương Hình Hạo, ngay cả cái chết của bản thân cũng có thể trở nên vô nghĩa.

Nhất thời, phân thân La Hầu liều mạng muốn thay đổi, pháp lực trong người tuôn trào, điên cuồng lao về phía Hình Hạo.

"Đông đông!" Đáng tiếc, không đợi hắn hành động, một trận tiếng chuông theo đó vang vọng.

Hỗn Độn Chung vang vọng, trấn áp chư Thiên chi lực quét ra.

Trong vỏn vẹn vài hơi thở, phân thân La Hầu bị giam cầm tại chỗ không thể động đậy.

"Hống…", "Hống…" Tiếng rống thấp liên tục, phân thân La Hầu điên cuồng muốn thoát ra, nhưng cũng vô ích.

Thậm chí dưới sự trấn áp của Hỗn Độn Chung, Khai Thiên Phủ Khí tứ tán tấn công càng thêm mãnh liệt, thân thể hắn không ngừng băng phôi, hóa thành tro bụi theo đó tán lạc.

"A…" Lúc này, một tiếng kêu thảm thiết vang vọng.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ở phía xa, sinh mệnh của Ma La theo đó tuyên cáo chấm dứt, song kiếm trong tay Minh Hà đã thành công tru sát hắn.

Đồng thời, cùng với hào quang màu máu rực rỡ, sau khi giết chết Ma La, tu vi của Minh Hà lại tiến thêm một bước, theo đó đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng.

"Hình Hạo!" Lúc này, thanh âm oán độc của phân thân La Hầu lặng lẽ vang lên: "Đợi Bản tôn xuất quan, nhất định sẽ khiến ngươi sống không bằng chết, nhất định sẽ khiến Vu tộc toàn tộc diệt vong!" "Nổ!" Miệng bạo hống một tiếng, phân thân La Hầu hoàn toàn từ bỏ, trực tiếp theo đó dẫn bạo cỗ phân thân này.

Nhất thời, thân thể hắn co rút lại, năng lượng khủng bố theo đó tụ tập, một cỗ khí tức đáng sợ theo đó dâng trào quét ra, thậm chí ngay cả trấn áp chi lực của Hỗn Độn Chung cũng có chút không kiên trì nổi nữa.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, đồng tử Hình Hạo co rút, nào quản được gì khác, lập tức rút người cấp tốc lùi lại.

Dù sao một tôn cường giả Hỗn Nguyên tự bạo, sức mạnh của cỗ sức mạnh đó là không thể nghi ngờ, hắn không muốn chịu đựng.

"Rút!" "Nhanh rút!" Cùng lúc đó, Minh Hà, phân thân Lão Tử ở phía xa cũng nhanh chóng rút lui.

Mọi người đều có thể cảm nhận được sự đáng sợ của việc phân thân La Hầu tự bạo, nhưng không như Hình Hạo, họ không có chút nắm chắc nào có thể kháng cự với nó.

Ngay cả khi có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp hộ thân cũng không ngoại lệ.

Trước sức mạnh tuyệt đối, cái gọi là linh bảo cũng không còn ý nghĩa lớn nữa.

Xùy!

Xùy!

Gần như trong nháy mắt, Hình Hạo, Minh Hà và ba tôn phân thân của Lão Tử theo đó xuất hiện bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận.

Oanh long long!

Oanh long long!

Cùng lúc đó, tiếng nổ vang vọng đến nhức tai theo đó vang lên.

Có thể thấy toàn bộ bên trong Tru Tiên Kiếm Trận lập tức hóa thành bụi trần, lực lượng tự bạo đáng sợ quét ra, Tru Tiên Kiếm Trận

ai minh, Tru Tiên Trận Đồ ảm đạm, nhưng cũng đã giam cầm sức mạnh tự bạo của nó trong đại trận.

Chờ đợi vụ nổ tan đi, có thể thấy bên trong Tru Tiên Kiếm Trận vạn vạn dặm một mảng đen kịt.

Không có bất kỳ thổ nhưỡng và đại địa nào tồn tại, đó là một cái hố sâu không thấy đáy, ẩn ẩn có thể thấy Tiên Thiên Trọc Khí không ngừng từ trong đó bốc lên.

Oanh long long!

Oanh long long!

Cũng chính lúc này, từng đạo tiếng nổ vang vọng đến nhức tai.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy khu vực phía Tây Bất Chu Sơn bắt đầu rung chuyển, như thể xảy ra một trận động đất cực lớn, vô số vết nứt theo đó hiện ra, trong đó có Tiên Thiên Trọc Khí dâng lên, ẩn ẩn có thể nghe thấy phía dưới truyền ra từng tiếng rống gào như dã thú.

"Chuyện gì vậy!" "Dưới Bất Chu Sơn có sinh mệnh!" Đồng tử co rút, Hình Hạo và những người khác vô thức nhìn về phía những vết nứt đó, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ hiếu kỳ và kinh ngạc.

Dù sao trong ký ức của họ, Bất Chu Sơn chỉ có Vu tộc, lúc đó làm gì có sinh mệnh khác tồn tại?

Trong tình huống có sinh mệnh khác tồn tại, theo lý Vu tộc sớm phải cảm nhận được mới đúng, nhưng bây giờ thì sao?

"Tinh Thần Thần Mục khai!" Hét khẽ một tiếng, Hình Hạo lập tức mở Tinh Thần Thần Mục nhìn xuống lòng đất.

Có thể thấy dưới lòng đất không có bất kỳ khí tức sinh mệnh nào tồn tại, nhưng ẩn ẩn lại có những thân ảnh màu đen đang thoắt ẩn thoắt hiện, thậm chí ở sâu trong lòng đất có thể thấy một thứ gì đó

như dòng sông tồn tại.

Chương 388

Những sinh vật màu đen đó từ trong dòng sông màu đen đó thoắt ẩn thoắt hiện, chỉ khi đến gần mặt đất Hồng Hoang, chúng lại có chút sợ hãi, nên đều không dám tùy tiện đi ra.

"…" Há miệng, Hình Hạo và những người khác không khỏi nhíu mày, trong mắt đều lộ ra vẻ kinh ngạc và khó hiểu.

Không!

Những sinh vật này chưa từng nghe thấy, thậm chí chưa từng thấy.

Dưới lòng đất Hồng Hoang lại có tồn tại như vậy, chẳng phải điều đó có nghĩa là trong Hồng Hoang có bí mật mà họ không biết sao?

Quan trọng nhất là dòng sông quỷ dị kia, rốt cuộc nó sinh ra như thế nào?

Lại tập trung lại một chỗ như thế nào?

Thậm chí vì sao lại có thể sinh ra sinh vật?

Đột nhiên, toàn bộ Hồng Hoang phong vân dũng động, phía Tây Tử Khí đông vạn dặm, một cỗ uy áp mênh mông theo đó quét ra, đồng thời thanh âm của Hậu Thổ theo đó vang vọng: "Ta là Hậu Thổ, cảm thấy Hồng Hoang thiếu khuyết nơi Luân Hồi, hôm nay tại Huyết Hải chi địa lấy thân hóa Luân Hồi!

Lục Đạo Luân Hồi, lập!" Lục Đạo Luân Hồi!

Hậu Thổ hóa Luân Hồi!

Rốt cuộc là chuyện gì!

Tiếng kinh hô, chúng sinh Hồng Hoang đều bị một tiếng nói của

Hậu Thổ làm cho kinh ngạc ngây người.

Vạn vạn không ngờ, trong tình huống như vậy, Hậu Thổ lại chọn lấy thân hóa Luân Hồi, tuy rằng không biết Luân Hồi là gì, nhưng ba chữ "lấy thân hóa" đã tuyên bố tất cả, đó là Hậu Thổ sẽ từ bỏ thân Tổ Vu, chẳng phải sẽ vẫn lạc sao?

"Hậu Thổ muội tử!" "Hậu Thổ muội tử!" "…" Nhất thời, trong Hồng Hoang tiếng gào thét phẫn nộ và bi thiết theo đó vang vọng.

Có thể thấy từng tôn Tổ Vu hiển hóa ra Tổ Vu chân thân, kế đó như điên lao thẳng về phía Huyết Hải chi địa!

Hậu Thổ lấy thân hóa Luân Hồi!

Điều đó có nghĩa là nàng từ bỏ thân Tổ Vu, cho dù nàng có Nguyên Thần do Hình Hạo ban cho, nhưng Đế Giang và các Tổ Vu khác đều cực kỳ khó hiểu, thậm chí muốn bức vấn vì sao nàng lại làm như vậy.

Dù sao cái chết của Hậu Thổ, điều đó có nghĩa là át chủ bài lớn nhất của Vu tộc – Thập Nhị Đô Thiên Trận sẽ băng phôi.

Cho dù Hình Hạo, Hình Thiên, Hậu Nghệ và những người khác có thể lấp vào chỗ trống, nhưng chiến lực của Bàn Cổ chân thân mà họ triệu hoán ra cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Phải biết rằng!

Hiện tại Đạo Ma chi tranh vừa mới kết thúc sớm, Lượng Kiếp ngày càng kịch liệt, Vu tộc đang trở thành bia ngắm của muôn loài, bây giờ Hậu Thổ hóa Luân Hồi, vậy… "Đáng chết!" "Sao lại như vậy!" Trong một khắc đó, sắc mặt Hình Hạo cũng trở nên vô cùng khó coi.

Hậu Thổ hóa Luân Hồi, tuyệt đối không nằm trong dự liệu của hắn, dù sao trong tình huống như vậy, chỉ cần không phải đầu óng nước, Hậu Thổ không nên làm chuyện như vậy.

Dù sao Vu tộc đang chiếm giữ đại đa số khí vận của Hồng Hoang, trong tình huống như vậy, Vu tộc tất sẽ trở thành bá chủ thiên địa, Khí Vận Chứng Đạo cũng đủ để Thập Nhị Tổ Vu đều chứng đạo thành Thánh.

Hậu Thổ lại mạo hiểm lấy thân hóa Luân Hồi, cho dù chứng đạo thành Thánh, diễn hóa ra Địa Đạo có thể kháng cự Thiên Đạo, nhưng lại khiến Vu tộc mất đi lợi thế rất lớn, thậm chí… "Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo Tổ Vu!" "…" Lúc này, Minh Hà, Lão Tử và những người khác đều đến khu vực bên cạnh Hình Hạo, từng người nhíu chặt mày nói: "Vì sao?" "Hậu Thổ Tổ Vu vì sao lại lấy thân hóa Luân Hồi?" "Cái gọi là Luân Hồi, chẳng lẽ đối với Vu tộc lại quan trọng đến vậy?" Quan trọng ư?

So với Hậu Thổ, Luân Hồi nhỏ bé kia!

Trong mắt lóe lên hàn ý, Hình Hạo vô thức hai nắm tay siết chặt nói: "Ta cũng không rõ, tuy rằng sớm đã dự kiến cảnh này, nhưng ta vẫn luôn cho rằng ta đã thay đổi tất cả." "Minh Hà đạo hữu, đi với ta!" Nói xong, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, cấp tốc thi triển độn thuật lướt về phía Huyết Hải.

"Vâng!" Đáp ứng một tiếng, Minh Hà lập tức theo sát phía sau.

Dù sao Hậu Thổ kiến lập Lục Đạo Luân Hồi ở Huyết Hải, có thể cũng sẽ gây ra ảnh hưởng lớn đến bản thân hắn.

"…" Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác nhất thời không khỏi kinh ngạc.

Nhưng nhanh chóng, họ cũng phản ứng lại, sau khi nhìn nhau một cái, Lục Thánh cũng không còn đoái hoài gì khác, từng người thi triển độn thuật đi đến Huyết Hải chi địa. …Huyết Hải!

Hậu Thổ thần sắc phức tạp nhìn về một khu vực, trong đôi mắt

đẹp tràn đầy vẻ bất lực và giải thoát.

Ngay sau đó, Hậu Thổ liền nhảy một cái, không chút do dự mà lao mình vào trong xoáy nước đó.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang vọng đến nhức tai, thân thể Hậu Thổ trong xoáy nước đó lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà băng phôi tan rã, một cỗ khí tức mạnh mẽ lan tràn, xoáy nước đó liền chia làm sáu, chia thành: Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo và Tu La Đạo.

Lục Đạo Luân Hồi hiện ra, có thể thấy nó không ngừng xoay chuyển, đồng thời trực tiếp cấu thành ra một phương Đại Thiên Thế Giới hoàn toàn mới và kết nối với Hồng Hoang.

Cùng với Huyết Hải sôi trào, huyết thủy vô biên theo đó tràn vào trong đó, vô số A Tu La trên Huyết Hải gầm rống thét gào, nhưng cũng vô năng vô lực.

"Hậu Thổ muội tử!" "Hậu Thổ muội tử!" "…" Cùng lúc đó, từng vị Tổ Vu theo đó xuất hiện ở nơi đây.

Nhìn nơi Lục Đạo Luân Hồi tọa lạc, sắc mặt Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác trắng bệch, từng người bi thiết vạn phần, đồng thời nước mắt theo đó tuôn rơi.

Xùy!

Xùy!

Cùng lúc đó, Hình Hạo và những người khác cũng theo đó xuất hiện ở Huyết Hải chi địa.

"Huyết Hải của ta!" Kinh hô một tiếng, Minh Hà thân hình lóe lên

theo đó xuất hiện ở Huyết Hải chi địa, miệng bạo hống một tiếng, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ vung vẩy, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà ngăn cản Lục Đạo Luân Hồi hấp thu nước Huyết Hải.

Nhất thời, sức mạnh của hai bên theo đó giằng co không ngừng.

Chương 389

Cùng với thời gian trôi qua, vận chuyển của Lục Đạo Luân Hồi cũng theo đó chậm lại không ít, ẩn ẩn có cảm giác không thể hình thành.

"Minh Hà đạo hữu!" Lúc này, thanh âm Hậu Thổ truyền ra từ trong Lục Đạo Luân Hồi: "Xin hãy giúp ta hoàn thành diễn hóa Địa Đạo, hoàn thành diễn hóa Luân Hồi!" "Trong Lục Đạo, A Tu La Đạo thuộc về đạo hữu sở hữu, tuy rằng tổn thất một phần Huyết Hải, nhưng cũng sẽ không tổn hại lợi ích của đạo hữu, đảm bảo A Tu La tộc trường thịnh không suy!" Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Minh Hà khẽ nhíu mày, vô thức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ Vu,…" "Hãy buông bỏ sự kiềm chế đối với Huyết Hải đi!" Chần chừ một chút, Hình Hạo theo đó mở miệng nói: "Sự ra đời của A Tu La Đạo đối với A Tu La tộc mà nói càng tốt hơn, đối với ngươi cũng là một cơ duyên!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, có Hình Hạo trả lời, Minh Hà lập tức không còn kiêng kỵ và chần chừ nữa.

Ngay sau đó, Minh Hà vẫy tay thu Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, có thể thấy huyết thủy vô biên theo đó tràn vào trong Lục Đạo Luân Hồi, sự diễn hóa của phương Đại Thiên Thế Giới kia cũng ngày càng nhanh chóng và hoàn chỉnh.

Không biết bao lâu thời gian, một phương Đại Thiên Thế Giới hoàn chỉnh theo đó xuất hiện ở rìa Huyết Hải, trong khi hai bên kết nối lại với nhau, Lục Đạo Luân Hồi hoàn toàn được kiến lập.

Ông ông!

Lúc này, công đức vô biên theo đó dâng lên, có thể thấy một cỗ dao động khí tức mạnh mẽ từ trong phương Đại Thiên Thế Giới đó dâng

lên, cấp tốc tiến vào trong Lục Đạo Luân Hồi.

Giây tiếp theo, uy áp mênh mông lan tràn, có thể thấy Nguyên Thần của Hậu Thổ từ trong đó chậm rãi đi ra.

Sau khi hấp thu công đức Địa Đạo đó, thân thể nàng cấp tốc theo đó trọng tổ, cuối cùng diễn hóa thành một cỗ huyết nhục chi khu, nhưng lại không phải Tổ Vu, cũng không phải Bàn Cổ, giống như linh hồn nhục thân của Tam Thanh.

Ngay sau đó, tu vi trên người Hậu Thổ theo đó dâng lên: Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhất trọng… Hỗn Nguyên Thánh Nhân tam trọng… Hỗn Nguyên Thánh Nhân ngũ trọng… Hỗn Nguyên Thánh Nhân thất trọng… Hỗn Nguyên Thánh Nhân cửu trọng!

Đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân cửu trọng, công đức Địa Đạo đó mới theo đó hoàn toàn bị hấp thu.

Đôi mắt Hậu Thổ đang nhắm chặt vào lúc này mở ra, đồng thời chậm rãi mở miệng nói: "Từ nay về sau, Hậu Thổ không phụ Vu tộc, ta là Bình Tâm!" Nói xong, ánh mắt Hậu Thổ, không, Bình Tâm theo đó nhìn về phía Minh Hà, mở miệng nói: "Minh Hà đạo hữu, xin từ trong A Tu La tộc của ngươi chọn một số người nhập trú A Tu La Đạo đi, trong đó sẽ có vô biên Địa Đạo công đức, trước Vô Lượng Lượng Kiếp có thể vì A Tu La tộc mà sinh ra một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Minh Hà không từ chối.

Đùa à!

Một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuyệt đối là cám dỗ cực lớn.

Một khi A Tu La tộc lại một lần nữa sinh ra một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vậy địa vị của A Tu La tộc thậm chí cũng có khả

năng trở thành bá chủ.

Lúc đó, dưới sự gia trì khí vận vô biên của chủng tộc, đối với tu vi bản thân Minh Hà cũng có lợi ích và trợ lực cực lớn.

Nghĩ vậy, Minh Hà lập tức nhìn sang một bên nói: "Đế Thiên, từ nay về sau ngươi là A Tu La Vương, dẫn tộc nhân nhập trú A Tu La Đạo!" "Vâng!" Một nam tính A Tu La theo đó bước ra, cúi chào Minh Hà một cái.

Giây tiếp theo, khí vận A Tu La tộc theo đó gia trì lên người Đế Thiên, có thể thấy khí tức toàn thân hắn lập tức tăng lên đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Vu.

Ngay sau đó, Đế Thiên lại một lần nữa cúi chào Minh Hà, quay người dẫn theo một lượng lớn tộc nhân A Tu La tộc theo đó tiến vào A Tu La Đạo.

Nhất thời, khí vận A Tu La tộc theo đó tăng lớn, một đạo giao long ngâm theo đó vang vọng, Khí Vận Giao Long theo đó ngưng tụ, chỉ còn một bước nữa là có thể thăng cấp thành thế lực cấp bá chủ.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Thấy một màn này, Minh Hà không nhịn được mà vui mừng khôn xiết.

Ánh mắt các Thánh nhân như Lão Tử lúc này cũng theo đó sáng rực, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào năm đạo còn lại trong Lục Đạo Luân Hồi.

Chỉ riêng A Tu La Đạo đã khiến A Tu La tộc tăng trưởng đến mức độ như vậy, nếu họ cũng chiếm giữ một trong số đó, vậy há chẳng phải cũng có thể có được sự gia trì khí vận vô biên sao?

Nhất thời, ánh mắt Lão Tử và những người khác theo đó nhìn về phía Bình Tâm, trong lòng lúc này rục rịch.

"Hậu Thổ muội tử!" Lúc này, Đế Giang dẫn theo Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác theo đó xuất hiện trước Lục Đạo Luân Hồi, trong đôi mắt tràn đầy vẻ bi thiết nói: "Vì sao?" "Vì sao muội lại làm như vậy!" Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Tất cả mọi người không ai không nhìn về phía Bình Tâm, đều hiếu kỳ, vì sao Bình Tâm lại đưa ra lựa chọn như vậy.

Từ bỏ thân phận Tổ Vu của Vu tộc!

Từ bỏ cơ hội chứng đạo thành Thánh của Vu tộc!

Tuy rằng hiện tại nàng trở thành một phương chi chủ, nhưng cũng có thể nói là đã hoàn toàn từ bỏ tình nghĩa huynh muội.

"Đại ca, Nhị ca!" Nhìn Đế Giang và các Tổ Vu khác, trong đôi mắt Bình Tâm tràn đầy vẻ phức tạp.

Nhưng nhanh chóng, vẻ phức tạp trong mắt theo đó bị sự kiên định thay thế, chậm rãi mở miệng nói: "Ta làm tất cả đều vì Vu tộc, vì hoàn thành di nguyện của Phụ Thần Bàn Cổ!" "Ta diễn hóa Địa Đạo độc lập với Thiên Đạo, nằm ngoài Hồng Hoang, cho dù Thiên Đạo băng phôi hay Hồng Hoang băng phôi, cũng không thể ảnh hưởng đến sự tồn tại của Địa Đạo!" "Ta hy vọng sau này Vu tộc có thể có tộc nhân nhập trú trong Lục Đạo Luân Hồi, để Vu tộc ta bảo lưu được hỏa chủng cuối cùng!" "…" Nghe lời này, Đế Giang và các Tổ Vu khác trầm mặc.

Lời nói của Hậu Thổ khiến họ hiểu rằng đối phương làm như vậy là để bảo tồn hỏa chủng của Vu tộc.

Nhưng trong lòng họ lại càng không muốn chấp nhận, dù sao trong tình huống Thập Nhị Tổ Vu đều tồn tại, Hồng Hoang gần như đều do

Vu tộc một mình độc bá, diễn hóa Địa Đạo trong tình huống như vậy hoàn toàn không cần thiết mới đúng.

Nhưng hết lần này đến lần khác Hậu Thổ hóa thành Bình Tâm, Lục Đạo Luân Hồi kiến lập, trong tình huống như vậy, không còn bất kỳ lựa chọn nào khác, thậm chí… "Bình Tâm!" Lúc này, Hình Hạo bước một bước tới, sắc mặt lúc này vô cùng khó coi hỏi: "Vì sao muội lại đưa ra lựa chọn như vậy?" "Muội hoàn toàn có thể đợi thêm một thời gian, thậm chí thương nghị với ta, vì sao lại làm như vậy?" "Lục Đạo Luân Hồi tuy rằng không thể thiếu, nhưng cũng không có nghĩa là bây giờ cần phải diễn hóa, nếu tiếp tục ở trong Vu tộc, vậy Vu tộc ta nhất định có thể xưng bá Thiên Đạo Hồng Hoang, lúc đó lại diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi không được sao?" Lời này vừa ra, thân thể Đế Giang và các Tổ Vu khác lập tức chấn động.

Đúng vậy!

Nếu Hậu Thổ vẫn luôn ở trong Vu tộc, vậy Vu tộc xưng bá thiên địa sẽ là điều không cần nghi ngờ.

Nhưng trong tình huống hiện tại, Vu tộc tuy có thêm một con đường lui, nhưng về mặt xưng bá thiên địa lại không còn nhiều khả năng nữa.

Không chỉ vậy, bao gồm Lão Tử và những người khác lúc này cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dù sao trong tình huống như vậy, có thể thấy Hậu Thổ đã một mình lật đổ địa vị của Vu tộc.

"…" Đối mặt với câu hỏi, thần sắc Bình Tâm biến ảo vài lần, nhưng lại không mở miệng trả lời Hình Hạo.

Ngay sau đó, ánh mắt nàng theo đó nhìn về phía Lão Tử và những người khác nói: "Chư vị đạo hữu, trong Lục Đạo Luân Hồi, Thiên

Đạo, Súc Sinh Đạo và Ngạ Quỷ Đạo vẫn chưa có người quản lý, chư vị có ý muốn không?" Gì!

Bình Tâm muốn chia ba đạo cho chúng ta chưởng khống!

Đồng tử co rút, hô hấp của Lão Tử và những người khác lập tức tăng tốc.

Dù sao khi nhìn thấy Minh Hà có được lợi ích của A Tu La Đạo, họ đã động lòng.

Chương 390

Nhưng trước đó lại không dám mở miệng, dù sao Bình Tâm là do Tổ Vu Hậu Thổ của Vu tộc hóa thành, rõ ràng là muốn làm việc vì Vu tộc, không thể có được cơ hội như vậy.

Nhưng bây giờ Bình Tâm lại nói ra lời như vậy, chẳng phải điều đó có nghĩa là… "Ta… chúng ta…" Vô thức, Lão Tử và những người khác muốn đáp ứng.

Nhưng lời đến khóe miệng, lời nói của Lục Thánh lập tức dừng lại, vô thức quay đầu nhìn về phía Hình Hạo và các Tổ Vu cách đó không xa.

Dù sao chuyện này không thể chỉ là bốc đồng mà đáp ứng được, nếu Hình Hạo và những người khác không đồng ý, thì lúc đó… "Hậu Thổ!" Bước một bước tới, sắc mặt Hình Hạo lúc này khó coi cực độ.

Đối phương không màng địa vị của Vu tộc mà lấy thân hóa Luân Hồi cũng thôi đi, bây giờ lại còn muốn giao quyền chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi ra ngoài, tuyệt đối khiến người ta không thể chấp nhận.

Tuy rằng không biết nàng rốt cuộc đang mưu tính gì, nhưng Hình Hạo lại cảm thấy, Bình Tâm không còn là Bình Tâm chân chính, không còn là Hậu Thổ của Vu tộc nữa.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo tâm niệm vừa động lập tức triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ, sát cơ lạnh lẽo toàn thân theo đó dâng trào, thần sắc xanh mét nói: "Hôm nay nếu muội không cho ta một lời giải thích hợp lý, vậy ta sẽ hủy diệt thế giới Lục Đạo Luân Hồi này!" "Đừng nghi ngờ năng lực của ta, Khai Thiên Tích Địa ta còn làm được, một Đại Thiên Thế Giới nhỏ bé đối với ta mà nói chẳng đáng một mảy may." Xì!

Nghe lời này, Lão Tử và những người khác lập tức hít một hơi khí lạnh.

Sát cơ lạnh lẽo của Hình Hạo khiến họ hiểu được sự nghiêm trọng của chuyện này, thậm chí có thể hành vi của Bình Tâm đã chạm đến giới hạn cuối cùng của hắn.

Đế Giang và các Tổ Vu khác lúc này lại không mở miệng ngăn cản, thậm chí từng người đều đứng tại chỗ nhìn chằm chằm Bình Tâm, tuy rằng không biểu đạt ra, nhưng sự phẫn nộ trong lòng lại là điều không thể nghi ngờ.

"Hình Hạo!" Sắc mặt trầm xuống, ánh mắt Bình Tâm nhìn về phía Hình Hạo nói: "Ngươi thật sự định đối địch với ta?" "Lục Đạo Luân Hồi là một phần thiếu khuyết của Hồng Hoang, lại là nơi Phụ Thần Bàn Cổ vẫn chưa hoàn thành diễn hóa, bây giờ mới vừa kiến lập, ta tuyệt đối không cho phép bất kỳ sự phá hoại nào!" "Nếu ngươi thật sự muốn hủy diệt Lục Đạo Luân Hồi, vậy ngươi sẽ đối địch với ta." "Khẩu khí thật lớn!" Mắt híp lại, Hình Hạo hoàn toàn nổi giận!

Hành động này của Bình Tâm đã hoàn toàn phá hoại địa vị của Vu tộc, thậm chí có thể nói là một sự phản bội đối với Vu tộc.

Phải biết rằng, so với thế giới Lục Đạo Luân Hồi nhỏ bé kia, Hồng Hoang lớn hơn gấp trăm ngàn lần?

Sự kết hợp của Thập Nhị Tổ Vu không bị phá vỡ, vậy chiếm cứ toàn bộ Hồng Hoang không phải là vấn đề lớn, thậm chí một khi Thập Nhị Tổ Vu đều chứng đạo thành Thánh, vậy Thập Nhị Đô Thiên Trận mà họ cấu thành hoàn toàn có thể sánh ngang Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hậu Thổ đã từ bỏ thân Tổ Vu.

Trong tình huống như vậy, tuy rằng nàng trở thành Địa Đạo chi chủ, tuy rằng trở thành cường giả Hỗn Nguyên cửu trọng, nhưng lại chỉ lo cho bản thân, có thể nói là đã hoàn toàn từ bỏ Vu tộc.

Nghĩ vậy, trong mắt Hình Hạo sát ý lóe lên, lập tức mở miệng nói: "Đối địch với ngươi thì sao?" "Bình Tâm, muội không nghĩ rằng trở thành Địa Đạo chi chủ là có thể vô địch trong thế gian sao?" Lời nói vừa dứt, khí tức toàn thân Hình Hạo theo đó tuôn trào, lập tức không còn chần chừ nữa, một cỗ khí tức mạnh mẽ theo đó quét ra, đồng thời sát cơ của cả người đậm đặc cực độ.

"Hình Hạo huynh đệ!" "Hình Hạo huynh đệ!" Thấy tình hình này, thần sắc Đế Giang và các Tổ Vu khác ở phía sau khẽ biến, vô thức kêu lên, đồng thời trong mắt không khỏi lộ ra vẻ chần chừ và rối rắm.

Tuy rằng Hậu Thổ đã phản bội Vu tộc, nhưng dù sao cũng là huynh muội, họ cũng không đành lòng nhìn cục diện như vậy xảy ra.

"Chư vị Tổ Vu!" Quay đầu nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu khác, Hình Hạo chậm rãi nói: "Chuyện này không có chỗ để thương lượng!" "Không còn là Tổ Vu Hậu Thổ, mà là Địa Đạo Bình Tâm, muội ấy và chúng ta cũng sẽ không còn ở trong một phe nữa." Đúng vậy!

Từ khoảnh khắc Bình Tâm muốn giao Thiên Đạo, Ngạ Quỷ Đạo và Súc Sinh Đạo cho Lục Thánh, điều đó đã tuyên bố rằng nàng chỉ vì lợi ích của Địa Đạo, không phải vì Vu tộc.

Phải biết rằng, hiện tại Vu tộc đã là tồn tại cấp bá chủ Hồng Hoang.

Cộng thêm vô số tu sĩ tập thể gia nhập, Lục Đạo Luân Hồi trừ A Tu La Đạo ra, những đạo còn lại hoàn toàn có thể chiếm cứ.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hậu Thổ muốn giao ba đạo còn lại ra ngoài, cho dù Vu tộc còn lại ba đạo, nhưng cũng chỉ đạt được một sự cân bằng đặc biệt mà thôi.

Không thể có được toàn bộ khí vận Địa Đạo gia trì, Vu tộc cũng không thể tiến thêm một bước, nhìn có vẻ lợi ích ban đầu rất lớn, nhưng thực tế lại chỉ như trăng trong gương hoa trong nước mà thôi.

"Đi!" Miệng quát thấp một tiếng, Hình Hạo trực tiếp ném Hỗn Độn Chung ra ngoài.

Đông đông!

Đông đông!

Cùng với tiếng chuông vang vọng, trấn áp chư Thiên chi lực của Hỗn Độn Chung bộc phát, bắt đầu cấp tốc trấn áp Lục Đạo Luân Hồi ở phía xa, Đại Thiên Thế Giới được khai tịch ra lúc này cũng cực kỳ bất ổn, thậm chí ẩn ẩn có xu thế băng phôi.

"Đáng chết!" "Hình Hạo, dừng tay cho ta!" Thấy cảnh này, Bình Tâm sốt ruột.

Vạn vạn không ngờ, hành động của Hình Hạo lại nhanh chóng đến vậy, thậm chí trực tiếp muốn băng phôi thế giới do nàng lấy thân hóa Luân Hồi.

Nhất thời, Bình Tâm tay phải vẫy, có thể thấy một bản Địa Thư và một cây Phán Quan Bút phá không bay ra, trực tiếp tấn công về phía khu vực của Hỗn Độn Chung.

"Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Thấy cảnh này, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia khinh thường, lạnh giọng nói: "Một chút Địa Thư và Phán Quan Bút, muội nghĩ có thể làm gì được Hỗn Độn Chung?" "Bình Tâm, sức mạnh của muội cũng không đến mức đó!" Dường như để chứng minh lời nói của Hình Hạo, Phán Quan Bút và Địa Thư phá không bay ra trực tiếp bị Hỗn Độn Chung trấn áp, căn

bản không có chút sức kháng cự nào.

Không chỉ vậy, cùng với Hỗn Độn Chung không ngừng rung động vang vọng, toàn bộ thế giới Địa Đạo bắt đầu không ngừng băng phôi.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, thần sắc Bình Tâm đại biến.

Sự cường đại của Hỗn Độn Chung là không thể nghi ngờ.

Cộng thêm chiến lực của Hình Hạo không hề thua kém nàng, trong tình huống như vậy, căn bản không có sức kháng cự.

Nhất thời, Bình Tâm sốt ruột vạn phần, quay đầu nhìn về phía khu vực của Lão Tử và những người khác nói: "Chư vị đạo hữu, xin hãy ra tay giúp ta!" "Khí vận Địa Đạo mênh mông tuy rằng sơ sinh nhưng cũng không thua kém khí vận Thiên Đạo bao nhiêu, chỉ cần chư vị giúp ta hoàn thiện Địa Đạo, vậy ta có thể khiến Tổ Vu có được khí vận Địa Đạo gia trì." "…" Nghe lời này, sắc mặt Lão Tử và những người khác nhất thời có chút biến ảo, trong mắt không khỏi dâng lên vẻ chần chừ.

Sự cám dỗ mà Bình Tâm đưa ra đích xác rất lớn, nhưng một khi đáp ứng, vậy điều chờ đợi họ là đối địch với Hình Hạo.

Phải biết rằng, hiện tại Hình Hạo đã không còn như ngày xưa, sau khi chứng đạo thành Thánh, trong Hồng Hoang gần như không có địch thủ nào có thể dự đoán và đánh bại hắn.

Quan trọng nhất, Hình Hạo có thể dự kiến tương lai, điều đó khiến trong lòng Lục Thánh đều cực kỳ kiêng kỵ, cũng dẫn đến việc nhiều năm như vậy họ không dám xé rách mặt với hắn.

Ngay cả Nữ Oa bị cưỡng chế đoạt đi khí vận Nhân tộc, nhưng cũng không dám triệt để trở mặt với Hình Hạo, thậm chí chủ động tìm kiếm sự giúp đỡ của Hình Hạo.

"Chư vị!" Thấy tình hình này, trong mắt Bình Tâm lóe lên một tia

sắc bén, nào mà không biết Lục Thánh đang kiêng kỵ, lập tức mở miệng nói: “Hình Hạo căn bản không có năng lực dự kiến tương lai!” “Ta đã sáng tạo ra Địa Đạo, ta có được tiên tri tiên giác sánh ngang Thiên Đạo, ta có thể khẳng định một trăm phần trăm rằng năng lực dự kiến tương lai của hắn là giả, cho dù Nhị ca Chúc Cửu Âm của ta diễn dịch Pháp Tắc Thời Gian đạt tám chín thành, nhưng cũng không thể làm được đến mức độ đó.” “Tất cả chỉ là dựa vào trí tuệ của hắn mà suy đoán ra mà thôi, chư vị đừng bị hắn lừa, tồn tại như vậy nếu để hắn tiếp tục, vậy chư vị sau này có còn giá trị tồn tại không?” Gì!

Năng lực dự kiến tương lai là giả ư?

Chương 391

Không thể nào!

Đồng tử co rút, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đều kinh ngạc nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Không chỉ vậy, bao gồm cả Đế Giang và các Tổ Vu khác, tình hình của Minh Hà cũng không ngoại lệ.

Dù sao nếu Hình Hạo không có năng lực dự kiến tương lai, vậy uy hiếp sẽ không còn lớn đến vậy nữa, cho dù có mạnh đến đâu cũng không có nghĩa là thật sự vô địch trong thế gian.

Hai quyền khó địch bốn tay, huống hồ Hình Hạo còn có khả năng trở thành đối thủ của toàn dân.

"Hay cho một Bình Tâm!" "Hay cho một Hậu Thổ!" Thu hết một màn này vào mắt, Hình Hạo cười.

Hắn không ngờ Bình Tâm lại làm ra chuyện như vậy, cho dù năng lực dự kiến tương lai của hắn là giả, nhưng những mưu tính của hắn cũng đều vì Vu tộc.

Nhưng bây giờ thì sao?

Bình Tâm không chỉ đang kích động Lục Thánh, thậm chí ánh mắt Đế Giang và các Tổ Vu khác nhìn về phía hắn cũng đã thay đổi.

Sự thay đổi đó tuy nhỏ bé, nhưng Hình Hạo lại nhìn ra được, đó là sự kiêng kỵ, chần chừ và hoài nghi.

"Niềm tin!" "Sao mà yếu ớt vậy!" Há miệng, Hình Hạo tâm niệm vừa động triệu hoán ra Chu Thiên Thần Phủ, lạnh giọng nói: "Thế giới Luân Hồi hôm nay ta thế tất sẽ hủy diệt, ai cũng không ngăn cản

được ta.” “Nếu chư vị muốn một trận chiến, Hình Hạo ta phụng bồi đến cùng!” Sức mạnh của Hình Hạo là không thể nghi ngờ.

Trong tình huống như thế này, nếu động thủ, dù cho mấy người bọn họ liên thủ vây công cũng không có mấy phần chắc thắng, thậm chí...

“Đủ rồi!” Tuy nhiên, đúng lúc này, một tiếng quát lớn đột nhiên vang vọng.

Nhìn theo tiếng, chỉ thấy Chúc Cửu Âm bước ra khỏi đội ngũ, ánh mắt nhìn Hình Hạo mà nói: “Hình Hạo, dừng tay đi!

Vì Địa Đạo do Hậu Thổ muội muội hóa thành, việc phát triển lớn mạnh chắc chắn có lợi cho Vu tộc chúng ta, ta tin muội ấy sẽ không từ bỏ lợi ích của Vu tộc đâu.” Lời này vừa dứt, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều gật đầu.

So với Hình Hạo, bọn họ càng nguyện ý tin tưởng Hậu Thổ hơn.

Hậu Thổ vừa mới nói, năng lực dự kiến tương lai của Hình Hạo là giả dối, điều này cũng khiến nội tâm bọn họ khá để tâm.

“Tình huống gì đây!” “Tổ Vu nội loạn!” Cảnh tượng này khiến Lão Tử và những người khác trợn mắt há mồm.

Không ai ngờ rằng, sự việc lại phát triển với biến hóa lớn đến thế.

Thập Nhị Tổ Vu thiếu Hậu Thổ, giờ đây dường như lại vì sự tồn tại của Hậu Thổ mà đối lập với Hình Hạo, đây là thao tác gì?

Sau chấn kinh, nội tâm Lão Tử và những người khác lại kích động khôn cùng!

Vu tộc hoàn chỉnh nhất thể quá cường đại, căn bản không có bất kỳ cách hóa giải nào.

Dù cho Chứng Đạo Thành Thánh, cũng không thể không khuất

phục dưới sự thống trị của Vu tộc.

Dù hiện tại Vu tộc chưa chiếm cứ Hồng Hoang Thiên Địa, nhưng bọn họ cũng không dám làm càn.

Nhưng nếu Hình Hạo và Đế Giang cùng các Tổ Vu khác nội loạn, thì sự cường đại của Vu tộc sẽ sụp đổ tan rã, khi đó...

"Vu Đế!" Thân thể Hình Hạo chấn động, quay đầu nhìn Chúc Cửu Âm bên cạnh, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Không ngờ rằng, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác lại đối xử với ta như thế này.

Những năm tháng vì Vu tộc mà mưu đồ, những năm tháng nỗ lực, Hình Hạo đột nhiên nhận ra tất cả dường như chỉ là một trò cười.

Huynh đệ đồng lòng!

Một gia đình!

Nói trắng ra, Thập Nhị Tổ Vu đã sớm quen với việc đứng trên cao, một cái gọi là Thập Tam Tổ Vu về bản chất căn bản không được bọn họ thừa nhận.

Sở dĩ những năm qua ta thuận buồm xuôi gió trong Vu tộc, nguyên nhân chân chính là vì Vu tộc khi đó chưa đủ cường đại, một đám Tổ Vu không có khả năng Chứng Đạo Thành Thánh, thêm nữa là muốn lợi dụng năng lực dự kiến tương lai của Hình Hạo để giúp bản thân phát triển lớn mạnh.

Nhưng Vu tộc hiện tại hầu như đã độc bá Hồng Hoang thế giới, dù có Yêu tộc, Thần Đình, Long tộc và Đạo Ma Thánh Nhân tồn tại, nhưng trên thực tế cũng không phải đối thủ của Vu tộc.

Dù sao Hậu Thổ hóa thành Bình Tâm, tu vi của nàng đã đạt đến Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên, trong tình huống như vậy, giá trị tồn

tại của Hình Hạo đã bị suy yếu đáng kể.

Thậm chí để đảm bảo địa vị của bản thân không bị uy hiếp, bọn họ càng nguyện ý ủng hộ Hậu Thổ, người có cùng hình dạng huynh muội với bọn họ, mà không phải Hình Hạo.

"Chim hết cung cất!

Thỏ chết chó săn nấu!

Thật là châm biếm đến mức nào!" Hình Hạo cười cay đắng, ánh mắt lướt qua đám Tổ Vu, nói: "Chúc Cửu Âm Tổ Vu, các ngươi thật sự muốn như vậy sao?" "Không sai!" Chúc Cửu Âm nhìn lướt qua mọi người, bước lên một bước nói: "Chúng ta nguyện ý ủng hộ lựa chọn của Hậu Thổ muội muội!

Hình Hạo huynh đệ, hy vọng ngươi có thể ủng hộ quyết định của ta, ủng hộ quyết định của Vu Đế ta!" Xong rồi!

Vu tộc triệt để xong rồi!

Cảnh này khiến Lão Tử và những người khác nội tâm kích động vạn phần, đặc biệt là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người, giờ phút này hai tay nắm chặt suýt nữa thì không nhịn được mà hoan hô thành tiếng.

Khôn cùng!

Từ khắc Chúc Cửu Âm lấy thân phận Vu Đế ra áp bách Hình Hạo, hai bên đã không còn chỗ hòa giải, thậm chí...

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Miệng khen ba tiếng, Hình Hạo nở nụ cười.

Chương 392

Không ngờ rằng, phí hết tâm cơ, thậm chí không chỉ một lần vì Vu tộc mà từ bỏ khế cơ Chứng Đạo của bản thân, đổi lại lại là một kết quả như vậy.

Vu tộc!

Vào khoảnh khắc này, sự thất vọng trong nội tâm Hình Hạo cường liệt đến cực điểm.

Khoảnh khắc tiếp theo, một cỗ uy áp hạo hãn từ trong cơ thể Hình Hạo tuôn trào, sát cơ lạnh lẽo dâng lên, Thần Mắt Tinh Thần nơi mi tâm y cũng mở ra, lạnh lùng nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, hôm nay có ai có thể ngăn cản ta!" Nói xong, Hình Hạo rung Chu Thiên Thần Phủ, chuẩn bị động thủ.

"Hình Hạo!" Thấy tình hình này, đám Tổ Vu đại kinh, trong đó Đế Giang bước lên một bước nói: "Đừng quên, thê tử của ngươi đang ở trong Bàn Cổ Điện!" Thê tử!

Vọng Thư!

Động tác trong tay Hình Hạo chợt ngừng lại, y quay đầu nhìn Đế Giang, khoảnh khắc đó, chỉ cảm thấy người trước mắt sao mà xa lạ đến thế.

Không ngờ, Đế Giang lại dùng Vọng Thư để uy hiếp, rõ ràng là muốn y thỏa hiệp, thậm chí...

"Tốt!" Hình Hạo nghiến răng, khoảnh khắc này triệt để phẫn nộ.

Mặc dù những năm qua y đã không ít lần nhận ra Thập Nhị Tổ Vu không đơn giản như vẻ bề ngoài, nhưng cũng không ngờ đám gia hỏa này lại biến chất đến mức độ này.

Nói trắng ra, sau khi được giúp đỡ ngưng tụ Nguyên Thần, Thập Nhị Tổ Vu không còn là Thập Nhị Tổ Vu tin cậy trăm phần trăm như ngày trước nữa, thậm chí...

"Đại Đạo tại thượng!" Bước ra một bước, Hình Hạo ánh mắt lướt qua Thập Nhị Tổ Vu, sau đó liền cất lời nói: "Ta Hình Hạo hôm nay thoát ly Vu tộc, từ nay về sau Hình Hạo không còn là Vu tộc nữa!" Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng sấm vang dội, Đại Đạo tùy theo đó đã thừa nhận lời thề của Hình Hạo.

Khoảnh khắc đó, Hồng Hoang Thiên Địa dị tượng bừng bừng, tử khí vô biên cuồn cuộn, chỉ thấy Khí Vận Chân Long của Vu tộc đang như mặt trời ban trưa chợt ngừng lại.

Ngao...

Một tiếng ai minh vang vọng, chỉ thấy Khí Vận Chân Long khổng lồ kia thu nhỏ lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Mặc dù không tổn thương đến căn bản, Vu tộc khí vận vẫn là tồn tại cấp Bá Chủ, nhưng đã triệt để không còn liên quan gì đến Hình Hạo nữa.

"Chuyện gì vậy!" "Hình Hạo thoát ly Vu tộc!" "Rốt cuộc là sao!" "..." Nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang xôn xao.

Tất cả mọi người đều sững sờ trước cảnh tượng trước mắt, không thể tin được cường giả số một Hồng Hoang là Hình Hạo lại cãi cọ với Vu tộc, thậm chí trực tiếp thoát ly Vu tộc.

Tuy nhiên, chưa đợi chúng sinh hoàn hồn.

Từng tiếng hô hoán vang vọng khắp Hồng Hoang thế giới: "Đại

Đạo tại thượng, hôm nay ta Kỳ Lân tộc thoát ly Vu tộc, thề chết đi theo Hình Hạo đại nhân!

Đại Đạo tại thượng, hôm nay ta Phượng tộc thoát ly Vu tộc, thề chết đi theo Hình Hạo đại nhân!

Đại Đạo tại thượng, ta Trấn Nguyên Tử tự nguyện từ bỏ chức vụ cúng bái cho Vu tộc, bao gồm Địa Tiên nhất mạch dưới trướng ta, từ nay về sau không còn liên quan gì đến Vu tộc nữa.

Đại Đạo tại thượng, ta Hồng Vân tự nguyện từ bỏ chức vụ cúng bái cho Vu tộc, Vân chi nhất mạch dưới trướng ta, từ nay về sau không còn liên quan gì đến Vu tộc nữa!

Đại Đạo tại thượng, ta Thiếu Hạo đại biểu Nhân tộc thoát ly Vu tộc, thề chết đi theo Thánh Phụ Hình Hạo!" "..." Nhất thời, Nhân tộc, Kỳ Lân tộc, Phượng tộc, Thảo Mộc nhất tộc, Địa Tiên nhất mạch, Vân chi nhất mạch đều tùy theo đó thoát ly Vu tộc.

Đến đây, Vu tộc khí vận lại lần nữa biến đổi.

Chỉ thấy Khí Vận Chân Long vốn khổng lồ kia thu nhỏ lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, tuy cuối cùng ổn định ở cấp Bá Chủ, nhưng so với trước kia thì không thể nói chung được nữa.

"..." "..." Cảnh tượng này lập tức khiến Đế Giang cùng các Tổ Vu khác sững sờ.

Không ngờ, Hình Hạo lại trực tiếp thoái xuất Vu tộc vào lúc này.

Càng không ngờ rằng, theo sau việc Hình Hạo thoái xuất, lại có nhiều thế lực cũng theo đó thoái xuất Vu tộc.

Trong tình huống như vậy, Vu tộc khí vận tuy vẫn ở cấp Bá Chủ, nhưng muốn hoàn thành Khí Vận Chứng Đạo thì không còn đơn giản như trước nữa.

“Hình Hạo!” “Hình Hạo!” Ngay lập tức, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung cùng các Tổ Vu khác đều tức giận nhìn Hình Hạo.

Tất cả là vì y!

Nếu không phải y, khí vận Vu tộc sao có thể tổn thất đến mức này, sao có thể khiến việc Chứng Đạo bị trì hoãn vô thời hạn?

“Liên quan gì đến ta!” Quay đầu nhìn Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác, thần sắc Hình Hạo giờ khắc này băng lãnh vô cùng.

Cũng không tương đương, dù sao ta cũng không bận tâm đến những điều này, thậm chí không trở thành Tổ Vu cũng không có vấn đề gì.

Nhưng Đế Giang và các Tổ Vu khác lại vì chuyện Hậu Thổ phản bội Vu tộc mà nhằm vào ta, Hình Hạo ta sao có thể chấp nhận được?

Vốn dĩ là muốn giúp Vu tộc nghịch thiên cải mệnh!

Nhưng bây giờ thì sao!

Hình Hạo chỉ muốn nói, ta không phải thiện nhân, nếu không chân tâm đối đãi ta, vậy đừng mong ta toàn tâm toàn ý!

“...” Bước lên một bước, Chúc Dung với tính khí nóng nảy theo bản năng muốn lớn tiếng mắng chửi.

“Chúc Dung!” Chưa đợi y hành động, Đế Giang bên cạnh lại đột nhiên lên tiếng ngăn cản: “Không cần nữa, từ nay về sau, Hình Hạo không còn bất kỳ liên quan gì đến Vu tộc chúng ta nữa!

Chẳng qua chỉ là tổn thất khí vận mà thôi, Vu tộc chúng ta rất nhanh có thể đoạt lại!

Bá nghiệp thống nhất Hồng Hoang của Vu tộc chúng ta không ai có thể ngăn cản!” Lời này vừa dứt, bước chân đang tiến lên của Chúc Dung chợt ngừng lại, y hung hăng liếc Hình Hạo một cái, sau đó lùi về

đội ngũ, mở miệng nói: “Phản đồ!” Phản đồ!

Chỉ ta sao!

Chương 393

Ha ha một tiếng, Hình Hạo khoảnh khắc này triệt để lạnh lòng.

Chuyện Hậu Thổ làm còn quá đáng hơn ba phần, nhưng bọn họ lại lựa chọn vô điều kiện ủng hộ và tin tưởng.

Còn ta, đổi lại chỉ là hai chữ 'phản đồ', thật là châm biếm đến mức nào!

"Thôi vậy!" "Thôi vậy!" Miệng thở dài một tiếng, Hình Hạo ánh mắt quét khắp toàn trường, phất tay triệu hồi Hỗn Độn Chung và Chu Thiên Thần Phủ, thân mình từ từ bay lên khỏi mặt đất nói: "Từ nay về sau Hình Hạo không còn là Vu tộc nữa, chư vị hãy tự mình lo liệu!" Nói xong, Hình Hạo cũng không còn nán lại, xoay người thi triển độn thuật rồi rời đi.

Vì đã hạ quyết tâm, tự nhiên sẽ không thay đổi nữa.

Hiện tại điều cần làm là đưa Vọng Thư, Hình Tiêu, Chu Tinh Thần, Lục Nhĩ, Thiếu Hạo cùng những người khác đi, không để bọn họ tiếp tục ở lại Vu tộc.

Dù sao, những người này đã hoàn toàn gắn bó với ta, cho dù tiếp tục ở lại Vu tộc cũng sẽ không có bất kỳ tiền đồ nào đáng nói.

Xuy...

Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh Hình Hạo giờ khắc này đã hoàn toàn biến mất.

Cũng vào khoảnh khắc này, Lão Tử bước lên một bước nói: "Ta là chủ Nhân Giáo, ta nên nhập chủ Thiên Đạo!" Vừa nói, Lão Tử tâm niệm vừa động, ném Hồng Hoa Kiếm trong tay ra.

Ông ông...

Cùng với tiếng ong ong vang vọng, Hồng Hoa Kiếm giờ khắc này hóa thành một đạo phân thân, tu vi của nó cũng đạt đến cảnh giới Á Thánh, chỉ là khác với Nhất Khí Hóa Tam Thanh, tu vi của tôn phân thân này đã định hình, không thể tăng trưởng thêm nữa.

"Bần đạo Thái Thượng Lão Quân, bái kiến chư vị đạo hữu!" Sau khi phân thân hành lễ với chúng Thánh, liền trực tiếp bay về phía Lục Đạo Luân Hồi Thiên Đạo.

"Lão Tử, ngươi dám!" Thấy tình hình này, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều tức giận.

Hành động này của Lão Tử rõ ràng là muốn trực tiếp chiếm cứ Thiên Đạo, không hề cho Vu tộc bất kỳ cơ hội nào cả.

Nhưng chưa đợi bọn họ nói tiếp, Lão Tử đã từ trên cao nhìn xuống đám Tổ Vu hỏi: "Chư vị Tổ Vu có ý kiến gì không?" Vừa nói, uy áp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trên thân y liền phóng thích ra.

"Ừm hừm!" Nhất thời, tiếng rên hừm liên tục vang lên, trừ Đế Giang ra, các Tổ Vu còn lại căn bản không thể kháng cự y.

"Lão Tử Đạo hữu xin dừng tay!" Thấy tình hình này, Bình Tâm vội vàng mở miệng ngăn cản, rồi nói: "Nhân Giáo của Đạo hữu nhập trú Địa Đạo, ta không có bất kỳ ý kiến gì, hy vọng từ nay về sau chúng ta có thể giúp đỡ lẫn nhau." Giúp đỡ lẫn nhau!

Ha ha một tiếng, Lão Tử liếc Bình Tâm một cái, trong mắt tràn đầy vẻ châm biếm.

Lời này nếu không xảy ra chuyện trước đó, có lẽ y sẽ tin ba phần.

Nhưng sau khi đã chứng kiến tính cách hiểm ác của Thập Nhị Tổ Vu, thậm chí mọi thứ bọn họ đã làm để đả áp Hình Hạo, Lão Tử y sao có thể tin tưởng nữa?

"Tự nhiên!" Miệng tùy ý đáp một tiếng, Lão Tử trực tiếp xoay

người rời đi, không hề có ý định nán lại.

"Đại ca!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và Thông Thiên theo bản năng hô hoán.

Nhưng hai người cũng không cùng y rời đi, sau khi nhìn nhau một cái, Nguyên Thủy và Thông Thiên liền mở miệng nói: "Ta là chủ Xiển Giáo, ta nên nhập trú Ngạ Quỷ Đạo!

Ta là chủ Tiệt Giáo, Tiệt Giáo dưới trướng ta nên nhập trú Súc Sinh Đạo." Khoảnh khắc tiếp theo, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không chần chừ nữa, trực tiếp triệu hoán ra một tôn phân thân, để nó nhập trú Ngạ Quỷ Đạo và Súc Sinh Đạo.

Làm xong tất cả, bọn họ chỉ gật đầu với Bình Tâm, rồi vội vàng rời đi, không hề để ý đến ý tứ của đám Tổ Vu.

"Hỗn trướng!" "Hỗn trướng!" Thấy tình hình này, sắc mặt Đế Giang cùng các Tổ Vu khác khó coi đến cực điểm.

Không ngờ, Tam Thanh lại ngạo mạn bất tuân đến thế, ngày trước còn cung kính với bọn họ, bây giờ lại coi thường đến mức này, thật sự không xem bọn họ ra gì.

"Bình Tâm Đạo hữu!" Đúng lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bước lên một bước, há miệng cũng muốn chiếm một đạo để sử dụng.

"Đủ rồi!" Tuy nhiên, chưa đợi hai người mở miệng, Bình Tâm đã giành nói trước ngăn cản: "Ta đã nói từ sớm, Lục Đạo Luân Hồi ta chỉ nhường ra ba đạo.

Lần này là như vậy, Vu tộc sẽ nhập trú Địa Đạo và Nhân Đạo, xin chư vị đạo hữu đừng nghĩ đến chuyện khác!" Vừa nói, uy áp Hỗn Nguyên Cửu Trọng trên người Bình Tâm liền ập đến chỗ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Ừm hừm!" Miệng phát ra tiếng rên hừm, Tiếp Dẫn còn tốt,

nhưng khóe miệng Chuẩn Đề bên cạnh giờ khắc này lại tràn ra máu tươi.

Nhất thời, một tia nộ ý dâng lên trong mắt hai người, sau khi nhìn nhau một cái, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền mở miệng: "Như vậy, chúng ta xin cáo từ trước!

Núi xanh không đổi nước biếc vẫn chảy dài, Bình Tâm Đạo hữu, chuyện này sư huynh đệ hai người chúng ta đã ghi nhớ rồi." Nói xong, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền biến mất.

Nữ Oa duy nhất còn ở trong trường cũng nhận ra không thể nhúng tay vào Lục Đạo Luân Hồi, sau một nụ cười quỷ dị, nàng nhẹ nhàng nói: "Chư vị Tổ Vu, chúng ta sau này còn gặp lại!" Nói xong, Nữ Oa cũng theo đó rời khỏi Huyết Hải chi địa.

Lúc này, Minh Hà cũng hoàn hồn, y khinh bỉ liếc mười một Tổ Vu một cái, sau đó hướng Bình Tâm hành lễ nói: "Bình Tâm Đạo hữu, ta cũng xin về bế quan trước!" "Hỗn trướng!" "Hỗn trướng!" Thấy tình hình này, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác không nhịn được mà lại mắng chửi thành tiếng.

Thái độ của Lục Thánh!

Sự địch thị của Minh Hà!

Tất cả khiến Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều hiểu ra một chuyện, đó là không có Hình Hạo tồn tại, Vu tộc dường như thật sự không thể tiếp tục trấn áp Hồng Hoang Thiên Địa được nữa.

Quan trọng nhất là, hiện tại, sự cường đại của Yêu tộc không ngừng bức bách Vu tộc, cộng thêm chuyện này xảy ra, một khi Thần Đình và Yêu tộc hợp nhất, thì khả năng Vu tộc độc bá Hồng Hoang sẽ sớm kết thúc, thậm chí thật sự sẽ dấy lên Vu Yêu đại chiến!

Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Điện!

Hình Hạo vội vàng trở về!

“Mở ra cho ta!” Miệng quát lớn một tiếng, Hình Hạo trực tiếp mở toang cánh cửa thiên điện Bàn Cổ Điện.

Khi bước vào trong, y thấy Vọng Thư giờ khắc này đang tọa thiền tu luyện ở đó, khí tức quanh thân cực kỳ cường liệt, đã đạt đến cảnh giới Á Thánh trung kỳ.

“Hô ~” Thấy tình hình này, Hình Hạo không khỏi thở phào một hơi.

May mà Đế Giang không làm gì nàng, nếu không thì hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Chương 394

"Phu quân!" Thấy Hình Hạo, Vọng Thư trên mặt đất lập tức mở mắt, toàn thân đứng dậy từ mặt đất, đồng thời mở miệng hỏi: "Có chuyện gì xảy ra sao?" "Không có gì!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo mỉm cười nhạt nói: "Ta thoát ly Vu tộc, nàng có muốn đi cùng ta không?" Thoát ly Vu tộc!

Sao có thể!

Đồng tử Vọng Thư chợt co rút, nàng không ngờ Hình Hạo lại thoát ly Vu tộc, dù sao y cũng là Tổ Vu của Vu tộc, thậm chí là cường giả số một Hồng Hoang cơ mà.

"Ta tự nhiên muốn đi theo phu quân!" Tuy nhiên, Vọng Thư cũng không truy hỏi, trực tiếp bước đến bên cạnh Hình Hạo, khoác tay y nói: "Phu quân, khi nào chúng ta rời đi?" "Ngay bây giờ!" Mỉm cười nhẹ, Hình Hạo vỗ vỗ mu bàn tay Vọng Thư, sau đó xoay người bước ra ngoài, Vọng Thư liền hiểu, tiếp theo là đưa Hình Tiêu và những người khác đi.

"Hình Hạo Tổ Vu!" "Hình Hạo Tổ Vu!" "..." Tuy nhiên, khi Hình Hạo và Vọng Thư bước ra, một đám lớn người Vu tộc giờ khắc này lại tụ tập một chỗ, ánh mắt chăm chú nhìn Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ suy sụp và khó hiểu.

"Chư vị!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo nội tâm thở dài một tiếng, rồi mở miệng nói: "Ta Hình Hạo từ nay về sau không còn là Tổ Vu của Vu tộc nữa, mọi người không cần gọi ta là Tổ Vu!

Chuyến này đến Bàn Cổ Điện cũng chỉ vì muốn đưa thê tử ta đi, từ nay về sau, mọi người hãy tự mình lo liệu." Nói xong, Hình Hạo cũng không cho những tộc nhân Vu tộc kia cơ hội nói tiếp, dẫn Vọng

Thư tung người bay về Tam Thập Tam Thiên.

Khi tiến vào Tam Thập Tam Thiên, y thấy Hình Tiêu và những người khác đã đợi từ lâu.

Đặc biệt là Hậu Nghệ, Hình Thiên và Trụ Dĩ, ba người cho đến nay vẫn không thể tin được Hình Hạo đã thoát ly Vu tộc, lập tức bước tới hỏi: "Hình Hạo huynh đệ, rốt cuộc là sao?

Hình Hạo huynh đệ, vì sao huynh lại thoát ly Vu tộc?

Hình Hạo huynh đệ..." Đối mặt với những câu hỏi, Hình Hạo trong mắt lóe lên một tia cảm khái.

Đối với Hình Thiên, Hậu Nghệ và những người khác, y vô cùng trân trọng trong lòng.

Dù sao, sau khi xuyên việt Hồng Hoang, y chỉ có vài ba người bạn tri kỷ.

Nhưng sự việc đã đến mức này, y cũng không còn lựa chọn nào khác, sau khi hít sâu một hơi, Hình Hạo liền mở miệng: "Ta rời khỏi Vu tộc!

Hình Thiên, Hậu Nghệ, các ngươi nguyện ý đi theo ta hay tiếp tục ở lại Vu tộc?" "..." Nghe lời này, Hình Thiên và Hậu Nghệ đều trầm mặc.

Thật lòng mà nói, bọn họ muốn đi theo Hình Hạo.

Nhưng với tư cách là Đại Vu của Vu tộc, bọn họ cũng hiểu rõ sự quy thuộc với chủng tộc, bảo bọn họ phản bội Vu tộc mà rời đi, thật sự không thể làm được.

"Ai!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo không khỏi thở dài một tiếng.

Y biết, Hậu Nghệ và Hình Thiên không thể đi theo y, thêm nữa Vu

Yêu đại chiến sắp sửa mở màn, vận mệnh của bọn họ e rằng...

"Hình Hạo đại nhân!" Đột nhiên, Trụ Dĩ bên cạnh lại bước lên một bước, quỳ một gối trước Hình Hạo nói: "Ta nguyện ý đi theo Hình Hạo đại nhân rời khỏi Vu tộc, xin đại nhân thu lưu!" Ừm!

Trụ Dĩ!

Lông mày Hình Hạo nhướng lên, y ngạc nhiên nhìn Trụ Dĩ, không ngờ y lại đưa ra lựa chọn như vậy.

Dù sao Hậu Nghệ và Hình Thiên tình nghĩa sâu đậm như thế còn không phản bội Vu tộc, Trụ Dĩ lại đưa ra lựa chọn như vậy, thật sự... không thể tưởng tượng nổi.

"Đại nhân!" Ngẩng đầu, Trụ Dĩ nghiêm túc nói: "Ta trước kia là người của Cộng Công bộ lạc, ta đã chứng kiến bộ mặt thật của Cộng Công Tổ Vu, thậm chí chứng kiến không ít bộ mặt thật của các Tổ Vu khác.

Bọn họ hoàn toàn không có nghĩa khí như vẻ bề ngoài, cũng không yêu thương con dân như vẻ bề ngoài!

Ta từng nghe lén được cuộc đối thoại, trong lời nói của bọn họ, chúng ta căn bản không có bất kỳ giá trị nào, chẳng qua chỉ là quân cờ tranh bá Hồng Hoang mà thôi." Thì ra là vậy!

Hình Hạo giật mình ngộ ra gật đầu, lập tức hiểu vì sao Trụ Dĩ lại đưa ra lựa chọn như vậy.

Không ngoài dự đoán, y đã sớm nguội lạnh với Thập Nhị Tổ Vu, cũng vì năm đó sau một thời gian tiếp xúc, y đã trực tiếp đầu quân về Hình Hạo, không ở lại bộ lạc ban đầu nữa.

"Tốt!" Hình Hạo gật đầu, cũng không nói lời thừa thãi, vung tay phù Trụ Dĩ dậy, rồi mở miệng nói: "Từ nay về sau ngươi sẽ đi theo ta!

Hình Tiêu, chuẩn bị thế nào rồi?" Nghe vậy, Hình Tiêu không dám chậm trễ, lập tức bước lên hành lễ nói: "Hồi bẩm Sư tôn, đệ tử đã chuẩn bị hoàn tất!

Đệ tử đã thống kê xong, những chủng tộc nguyện ý đi theo ta rời đi cũng đã tập trung, chỉ cần Sư tôn một tiếng lệnh hạ là có thể rời khỏi Tam Thập Tam Thiên, rời khỏi Vu tộc!" "Tốt!" Hình Hạo hài lòng gật đầu, cũng không nán lại nữa, vung tay nói: "Truyền lệnh xuống, đại quân xuất phát rời khỏi Tam Thập Tam Thiên!" "Vâng!" Hình Tiêu đáp một tiếng, lập tức không chần chừ nữa, xoay người vội vàng rời đi.

Ước chừng một khắc đồng hồ, từng tu sĩ theo sau Hình Tiêu, sau khi tập trung lại một chỗ, đội ngũ hạo hạo đãng đãng đã lên đến hàng trăm vạn người.

"Bái kiến Hình Hạo đại nhân!" "Bái kiến Hình Hạo đại nhân!" "..." Quỳ một gối xuống đất, từng tu sĩ giờ khắc này đã đưa ra lựa chọn của mình.

Mặc dù chỉ có vài trăm vạn người, nhưng khoảnh khắc này, Hình Hạo lại cảm thấy những năm qua nỗ lực của mình không hề uổng phí.

Ít nhất, có một đám người theo đuôi trước mắt!

"Đứng dậy đi!" Vung tay, pháp lực hạo hãn của Hình Hạo cuồn cuộn cuốn những tu sĩ trên mặt đất lên, sau đó dẫn Vọng Thư, Hình Tiêu và Trụ Dĩ bay lên, mở miệng nói: "Xuất phát!

Rời khỏi Tam Thập Tam Thiên!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp ứng vang vọng, đại quân thành quần kết đội bắt đầu bay về phía ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Sau khi gật đầu với Hậu Nghệ và Hình Thiên, Hình Hạo cũng dẫn Vọng Thư cùng những người khác bay ra khỏi Tam Thập Tam Thiên,

trực chỉ phương hướng Nhân tộc Tổ Địa ở Bất Chu Sơn.

Nhân tộc Tổ Địa!

Cùng với việc Hình Hạo dẫn theo hàng trăm vạn tu sĩ ồ ạt đến nơi, chỉ thấy Thiếu Hạo đã sớm triệu tập một lượng lớn tộc nhân tập kết ở đây.

"Bái kiến Thánh Phụ!" "Bái kiến Thánh Phụ!" "..." Nhìn Hình Hạo đang đứng trên đầu mây, Thiếu Hạo cùng các Nhân tộc Tiên Tổ khác đều quỳ rạp xuống đất, phía sau y là vô số tộc nhân Nhân tộc chen chúc, có phụ nữ bế con nhỏ quỳ một gối, có người già run rẩy đánh rơi gậy trong tay mà quỳ xuống đất.

Khoảnh khắc đó, Hình Hạo có thể rõ ràng cảm nhận được một cỗ khí vận khổng lồ tùy theo đó mà liên kết với y, đó chính là khí vận của Nhân tộc gia trì lên thân y.

"Nhân tộc sao!" Trong mắt Hình Hạo lóe lên vẻ phức tạp, khóe miệng y lại khẽ nhếch lên nói: "Cuối cùng, mới là nơi ta quy thuộc a!" Nói xong, Hình Hạo quay đầu nhìn Thiếu Hạo cùng những người khác nói: "Ý của ta chư vị cũng đã rõ, ta định rời khỏi Bất Chu Sơn đi về phương Đông, Nhân tộc các ngươi có nguyện đi cùng ta không!" "Chúng ta nguyện ý!" "Chúng ta nguyện ý!" "..." Không hề chần chừ, Thiếu Hạo cùng những người Nhân tộc đều công nhận lời nói của Hình Hạo.

Thậm chí có thể thấy thiếu niên thiếu nữ đang cao hô với thần sắc cuồng nhiệt: "Chúng ta thề chết hiệu trung Thánh Phụ, tuyệt không phản bội!" "Chúng ta thề chết hiệu trung Thánh Phụ, tuyệt không phản bội!" "..." Khoảnh khắc đó, khí vận Nhân tộc nhẹ nhàng tăng trưởng, Khí Vận Giao Long lượn lờ trên không, tuy không thể sánh bằng Vu Yêu Nhị Tộc, nhưng cũng đã đạt đến mức có thể sánh ngang với Thần Đình, Long tộc, Kỳ Lân tộc, Phượng tộc.

“Trời ạ, làm sao có thể!” “Nhân tộc yếu ớt lại có bá chủ chi tượng!” “...” Tiếng kinh hô vang lên, vô số tu sĩ chú ý cảnh này đều thất thanh kinh hô.

Chương 395

Đặc biệt là những tu sĩ chủng tộc đi theo Hình Hạo, giờ phút này nhìn Nhân tộc yếu ớt trên mặt đất, nội tâm đều hâm mộ đến cực điểm.

Nhưng bọn họ không biết Nhân tộc là bá chủ tương lai của Hồng Hoang, chỉ cho rằng tất cả đều là do Hình Hạo mang đến.

Một chủng tộc yếu ớt như vậy mà cũng có thể diễn biến đến mức này, vậy nếu Hình Hạo ra tay giúp đỡ chủng tộc của bọn họ thì sao...

Nghĩ đến đây, ánh mắt đám tu sĩ nhìn Hình Hạo càng thêm cuồng nhiệt, nội tâm truy tùy cũng triệt để kiên định xuống, thậm chí có thể hóa thân thành cuồng tín đồ.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo không nhịn được mà khen ba tiếng.

Vu tộc khiến y thất vọng rồi!

Nhưng Nhân tộc thì không!

Chủng tộc này ngày trước y thậm chí không quá để ý, thậm chí vì giúp đỡ Vu tộc mà không tiếc đem khí vận của họ gắn vào người Vu tộc, nhưng dưới sự phản bội như vậy, chỉ có Nhân tộc kiên định lựa chọn và tín ngưỡng của mình.

"Nhân tộc!" Từ từ mở miệng, trong mắt Hình Hạo lóe lên một tia kiên định, rồi ngẩng đầu nhìn lên trời nói: "Đại Đạo tại thượng, ta Hình Hạo hôm nay lấy Nhân tộc làm gốc lập Thánh Đình!

Thánh Đình độc lập ngoài các đại thế lực Hồng Hoang, người

không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta sẽ chém tận giết tuyệt!

Thánh Đình Nhân tộc tổ huấn: Thiên hành kiện, Thánh Đình ắt tự cường bất tức!

Ta lấy Hỗn Độn Chí Bảo Chu Thiên Thần Phủ và Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trấn áp khí vận, Thánh Đình, lập!" Oanh long long...

Oanh long long...

Hồng Hoang Thiên Địa chấn động, tử khí vô biên xông thẳng lên trời, chỉ thấy vô biên dị tượng bừng bừng, một đầu Khí Vận Chân Long khổng lồ từ Bất Chu Sơn xông thẳng lên trời.

Nhất thời, Thánh Đình thành lập, Hồng Hoang chấn động, vô số tu sĩ ngẩng đầu nhìn nghiêng, trong mắt tràn đầy chấn động, hướng vọng và cuồng nhiệt.

"Thánh Đình sao!" "Thật là bá đạo đến mức nào!" Côn Luân Sơn, Tam Thanh vừa trở về đang đứng sánh vai trên đỉnh núi nhìn cảnh này, từng người trong mắt đều hiện lên vẻ kinh hãi.

Đặc biệt là Lão Tử, với tư cách là chủ Nhân Giáo, có thể rõ ràng cảm nhận được khí vận Nhân tộc tuy ít ỏi nhưng giờ khắc này lại mang đến thu hoạch cực lớn cho y.

Nhất thời, Lão Tử không khỏi nắm chặt hai tay, dường như đã hạ quyết tâm, lập tức ngẩng đầu mở miệng nói: "Ta là Thái Thanh Lão Tử, hôm nay tại Côn Luân Sơn chiêu thu môn đồ, phàm người có duyên đều có thể nhập Nhân Giáo của ta!" Lời này vừa dứt, Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh y cũng giật mình.

Bọn họ cũng cảm nhận được khí vận Nhân tộc điên cuồng tăng trưởng dưới sự tất yếu của Thánh Đình, sự phản hồi khí vận cường

đại kia khiến bọn họ cũng động tâm.

Sau khi nhìn nhau một cái, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều lần lượt mở miệng nói: "Ta là Ngọc Thanh Nguyên Thủy, hôm nay tại Côn Luân Sơn chiêu thu môn đồ, phàm người có căn nguyên xuất chúng đều có thể nhập Xiển Giáo của ta!

Ta là Thượng Thanh Thông Thiên, hôm nay tại Côn Luân Sơn chiêu thu môn đồ, phàm người có duyên đều có thể gia nhập Tiệt Giáo của ta!" Nhất thời, Hồng Hoang sôi trào!

Tam Thanh lập giáo đã lâu, nhưng vẫn chần chừ không có ý định khai sơn thu đồ.

Nhưng hiện tại Tam Thanh lại bắt đầu rộng rãi chiêu thu môn đồ, đối với bọn họ tuyệt đối là một chuyện quan trọng.

Nhất thời, vô số sinh linh Hồng Hoang cũng không còn bận tâm đến sự chấn động do Thánh Đình thành lập mang lại, vội vàng bay về phía Côn Luân Sơn, bất kể bái sư vị nào trong Tam Thanh, đó cũng là đệ tử Thánh Nhân chân chính.

"Sư huynh, chúng ta nên làm gì?" Trên Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã đồ sát hết tu sĩ Ma Đạo, đang đứng sánh vai trên thi sơn huyết hải đó, ánh mắt phức tạp nhìn về phía đông nói: "Tam Thanh chiếm cứ phương đông, lần này chiêu đồ e rằng sẽ gom hết nhân tài Hồng Hoang.

Nhưng chúng ta vừa mới đoạt lại Tu Di Sơn, thậm chí phía tây Hồng Hoang còn chưa nằm trong tay chúng ta, nên làm sao đây?" "Sư đệ đừng nóng vội!" Thở dài một tiếng, Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề nói: "Chúng ta làm việc không cầu tốc độ, chỉ cầu vững chắc!

Từng bước một phát triển Tây Phương Giáo mới là con đường của chúng ta!

Đừng quên uy hiếp của Ma Đạo vẫn chưa hoàn toàn giải trừ, Ma Đạo có Thánh Nhân Thiên Định là Chúc Long và Trọng Lâu, Ma Đạo chi chủ La Hầu cũng sắp sửa triệt để thôn phệ Hồng Quân Đạo Tổ!" Nghe vậy, sắc mặt Chuẩn Đề lập tức ngưng lại.

Dường như đã hiểu ra, y theo bản năng nắm chặt nắm đấm nói: "Sư huynh, năm đó chúng ta từng nghe nói về La Hầu dưới trướng y, bây giờ lại không có..." "Sư đệ thận trọng lời nói!" Chưa đợi Chuẩn Đề nói hết, Tiếp Dẫn lập tức mở miệng ngắt lời nói: "Chuyện này không thể vội vàng, chúng ta thuận ứng Thiên Ý là được." "Vâng!" Chuẩn Đề đáp một tiếng, lập tức hiểu ra ý tứ của Tiếp Dẫn, khóe miệng y khẽ nhếch lên, đồng thời quay đầu nhìn về phía Huyết Hải nói: "Xem ra có vài người sẽ phải sốt ruột rồi!

Dù cho rời khỏi Vu tộc, Hình Hạo lại càng trở nên cường đại hơn.

Thánh Đình vừa xuất hiện, ba bốn phần mười khí vận Hồng Hoang đều tiến vào trong đó, cái gọi là bá chủ kia chẳng phải là một trò cười sao." Không chỉ Chuẩn Đề, bao gồm Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Nữ Oa, Minh Hà cùng những người Chứng Đạo Thành Thánh khác đều châm chọc nhìn đám Tổ Vu trong Lục Đạo Luân Hồi, những kẻ đã ép Hình Hạo rời đi, triệt để chưởng khống Vu tộc độc đại một nhà.

Nhưng kết quả thì sao?

Hình Hạo trở tay thành lập Thánh Đình tranh đoạt khí vận Hồng Hoang, thậm chí khí vận y có được so với Vu tộc không hề yếu hơn, sự chênh lệch trong đó lớn đến mức nào.

Từ đó có thể thấy, những gì Thập Nhị Tổ Vu đã làm trước kia thật là ngu xuẩn, thật là đần độn.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" "..." Trong Lục Đạo Luân Hồi, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đang cùng Hậu Thổ thương nghị về Địa Đạo và Nhân Đạo, giờ khắc này vừa kinh vừa giận, chết dí nhìn chằm

chằm Khí Vận Chân Long đang dâng lên từ phương hướng Bất Chu Sơn, nội tâm giờ khắc này kích động sôi sục đến cực điểm.

Khôn cùng!

Vì nhìn Khí Vận Chân Long kia một khắc, bọn họ hiểu rõ sự chênh lệch giữa hai bên lớn đến mức nào.

Dù có khí vận Địa Đạo và Nhân Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi gia trì, nhưng Vu tộc muốn một lần nữa lớn mạnh bản thân cũng là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo chỉ đơn giản tùy ý đã tạo ra một cỗ khí vận khổng lồ vượt xa Vu tộc.

Nếu Vu tộc có đủ vốn để tạo ra cường giả Khí Vận Chứng Đạo, thì vốn của Thánh Đình lại càng thêm khổng lồ.

Đặc biệt là Thánh Đình được thành lập dựa trên Nhân tộc, thậm chí còn vượt lên trên Tam Giáo do Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên thành lập.

Sở dĩ, trong tình huống như vậy, Tam Giáo tương lai tuy sẽ liên kết khí vận Nhân tộc để tự thân lớn mạnh, nhưng cũng sẽ bao gồm cả bản thân bọn họ vào trong Thánh Đình.

Cứ như thế, Nhân tộc không diệt, Tam Giáo không hủy, không thể động đến căn cơ Thánh Đình, Hình Hạo hoàn toàn có thể dựa vào lượng khí vận khổng lồ kia để tạo ra hết tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên này đến tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác.

Chương 396

Vốn dĩ tất cả nên thuộc về Vu tộc!

Vốn dĩ tất cả nên thuộc về toàn thể thành viên Vu tộc, thậm chí thuộc về Thập Nhị Tổ Vu!

Đáng tiếc!

Tất cả vì hành vi của bọn họ đã triệt để tuyên cáo thất bại, tất cả mọi thứ hiện tại đều không còn liên quan gì đến bọn họ, thậm chí nếu Vu tộc sau này muốn triệt để chưởng khống Hồng Hoang Thiên Địa, vậy thì nhất định phải đánh bại Thánh Đình, đánh bại Hình Hạo.

"Phản đồ!" "Cái tên phản đồ đáng chết!" Nhất thời, từng Tổ Vu đều mở miệng mắng chửi, trong mắt tràn đầy phẫn nộ và sát cơ, hận ý đối với Hình Hạo giờ khắc này cường liệt đến cực điểm.

"Chư vị ca ca!" Thấy tình hình này, Bình Tâm trong mắt tinh quang lóe lên, lập tức mở miệng nói: "Không kịp thương nghị nữa rồi, lập tức để Đại Vu của Vu tộc nhập trú Địa Đạo và Nhân Đạo.

Chỉ có được khí vận Lục Đạo Luân Hồi gia trì, Vu tộc chúng ta mới có thể duy trì tình huống bất bại hiện tại, mới có khả năng tiếp tục tồn tại." "Tốt!" Nghe lời này, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác lập tức gật đầu.

Khôn cùng!

Thật sự trong tình huống như vậy, thời gian còn lại không nhiều nữa, nếu không xử lý thì Vu tộc thật sự sẽ nguy hiểm rồi.

Nghĩ đến đây, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác lập tức không chần chừ nữa, sau khi hành lễ với Bình Tâm, vội vàng rời khỏi Lục Đạo Luân Hồi, cấp tốc bay về phía Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn!

Đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo giờ khắc này đã mở ra, cảm nhận khí vận cường liệt gia trì, khóe miệng y giờ khắc này khẽ nhếch lên, ánh mắt nhìn Thiếu Hạo cùng những người khác phía dưới nói: "Tất cả mọi người hãy thả lỏng tâm thần, ta bây giờ sẽ đưa các ngươi rời đi!" "Vâng!" "Vâng!" Thiếu Hạo cùng những người Nhân tộc đều lần lượt thả lỏng tâm thần.

Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động, vung tay đồng thời, pháp lực hạo hãn tuôn trào, trực tiếp thu toàn bộ mọi người vào trong thế giới nội bộ của Hỗn Độn Châu.

Đợi làm xong tất cả, Hình Hạo cũng không còn nán lại, vung tay nói: "Xuất phát!" Nói xong, xoay người liền bay về phía khu vực phía Đông Hồng Hoang.

Thấy tình hình này, Hình Tiêu, Chu Tinh Thần, Lục Nhĩ cùng hàng trăm vạn tu sĩ phía sau đều bay sát theo sau y.

Trong lúc cấp tốc bay đi, một đám người ồ ạt rời khỏi phạm vi Bất Chu Sơn, trực tiếp tiến vào bên trong phía Đông Hồng Hoang.

Một ngày nọ, Hình Hạo dẫn theo hàng trăm vạn tu sĩ tiến vào phía Đông Hồng Hoang.

Xuy...

Xuy...

Tiếng xé gió vang vọng, nhìn theo tiếng, chỉ thấy hai luồng thân ảnh từ xa trên trời cấp tốc xé gió bay tới.

Không lâu sau đó, đám người liền xuất hiện ở khu vực trước mặt Hình Hạo, quỳ một gối xuống đất nói: "Tộc trưởng Kỳ Lân tộc Hỏa Lân suất lĩnh toàn tộc bái kiến Hình Hạo đại nhân!

Tộc trưởng Phượng tộc Phượng Vũ suất lĩnh toàn tộc bái kiến Hình Hạo đại nhân!" Lời này vừa dứt, tộc nhân Kỳ Lân Phượng tộc phía sau cũng không chần chừ nữa, đều lần lượt quỳ một gối xuống đất nói: "Bái kiến Hình Hạo đại nhân!

Bái kiến Hình Hạo đại nhân!..." "Đứng dậy đi!" Ha ha cười một tiếng, Hình Hạo vung tay, pháp lực hạo hãn trực tiếp phù tộc nhân Kỳ Lân Phượng tộc dậy.

Ngay sau đó, ánh mắt y nhìn về phía Hỏa Lân và Phượng Vũ nói: "Hai người các ngươi lần này đến là vì chuyện gì?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Hỏa Lân và Phượng Vũ nhìn nhau một cái, sau đó khom người hành lễ nói: "Khải bẩm Hình Hạo đại nhân, Kỳ Lân Phượng tộc của chúng ta chiếm cứ không ít địa bàn ở phía Đông Hồng Hoang!

Đại nhân vừa mới thành lập Thánh Đình, chưa có chỗ ở, chúng thần mạo hiểm thỉnh cầu đại nhân thành lập Thánh Đình trong lãnh địa của hai tộc chúng thần." Thì ra là vậy!

Muốn ta triệt để che chở Kỳ Lân Phượng tộc sao!

Trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia chợt hiểu, y lập tức hiểu rõ ý đồ của Hỏa Lân và Phượng Vũ.

Sau khi trầm ngâm một lát, Hình Hạo gật đầu nói: "Được!

Dẫn ta đi đi!" "Vâng!" Nghe lời này, Hỏa Lân và Phượng Vũ đại hỉ.

Chỉ cần Hình Hạo đồng ý, điều đó có nghĩa là Kỳ Lân Phượng tộc sẽ hoàn toàn được Thánh Đình che chở, cũng có thể thật sự làm được "đại thụ hạ hảo thừa lương" (ẩn dụ chỉ chỗ dựa vững chắc).

Nghĩ đến đây, Hỏa Lân và Phượng Vũ nhìn nhau một cái, đồng thời vung tay, chỉ thấy chín con Phượng Hoàng và chín con Kỳ Lân kéo một cỗ loan giá hoa lệ.

“Hình Hạo đại nhân!” Hỏa Lân khom người hành lễ, rồi mở miệng nói: “Vật này do hai tộc chúng thần liên thủ chế tạo, tuy chỉ là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng về lực phòng ngự lại không kém gì Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hai tộc chúng thần cũng đã phái ra chín vị Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn kéo loan giá, chắc chắn có thể phù hợp với thân phận hiện tại của đại nhân!” Hít...

Thấy tình hình này, các tu sĩ phía sau Hình Hạo không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Loan giá cực kỳ quý giá!

Kỳ Lân Phượng tộc lại phái ra mười tám vị cường giả Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn để kéo xe, thật là xa hoa đến mức nào, thật là hào khí đến mức nào!

Đặc biệt là các tộc trưởng của các tộc khác, giờ phút này từng người trong mắt đều dâng lên vẻ hối hận.

Nếu có thể trở thành tọa kỵ của Hình Hạo, thì thân phận địa vị của họ cũng sẽ tăng trưởng đáng kể, đáng tiếc, trước đó lại không hề có ý tưởng này, thật sự là thất bại.

Theo bản năng nhìn về phía Hỏa Lân và Phượng Vũ, các tộc trưởng chủng tộc kia không khỏi lộ ra một tia kính phục, phảng phất đang nói: “Luận về nịnh bợ, ta nguyện xưng hai ngươi là mạnh nhất.” “Tốt!” Hình Hạo mỉm cười nhạt, không hề từ chối.

Quay đầu liếc Vọng Thư bên cạnh một cái, rồi nắm tay nàng cùng bước vào trong loan giá.

“Xuất phát!” Thấy cảnh này, Hỏa Lân và Phượng Vũ lập tức đại hỉ, sau khi nhìn nhau một cái, liền vung tay dẫn loan giá bay về phía lãnh địa Kỳ Lân Phượng tộc.

Nhất thời, phía Đông Hồng Hoang sôi trào!

Vô số tu sĩ đều nhìn thấy cảnh tượng chấn động: Kỳ Lân Phượng tộc mở đường, Hình Hạo ngồi trên loan giá, phía sau là hàng trăm vạn tu sĩ theo sau.

Đến đây, phía Đông Hồng Hoang sôi trào!

Tất cả mọi người đều biết Hình Hạo vừa mới sáng lập Thánh Đình, và thế lực rõ ràng khuất phục dưới trướng của Kỳ Lân Phượng tộc càng tuyên cáo sự cường đại của bản thân y.

Một khi Thánh Đình đóng quân ở phía Đông Hồng Hoang, với sự ủng hộ của Kỳ Lân Phượng tộc, cộng thêm hàng trăm vạn tu sĩ do Hình Hạo dẫn dắt, cục diện toàn bộ phía Đông Hồng Hoang sẽ đại biến, thậm chí...

Chương 397

“Đại ca!” Trên quảng trường Thần Đình, Nữ Oa bước đến bên cạnh Phục Hy, mở miệng nói: “Chúng ta thật sự muốn liên thủ với Yêu tộc sao?

Hình Hạo thoát ly Vu tộc thành lập Thánh Đình, khí vận Hồng Hoang mà y chiếm giữ cường đại hơn cả Vu tộc thời kỳ cường thịnh nhất cũng không kém bao nhiêu.

Nếu chúng ta gia nhập Thánh Đình, chẳng lẽ ca ca không thể mượn lượng khí vận khổng lồ đó mà Chứng Đạo Thành Thánh sao?” “...” Nghe lời này, sắc mặt Phục Hy nhất thời biến hóa bất định.

Y tự nhiên cũng hiểu lời nói của Nữ Oa đại biểu cho điều gì, so với việc Chứng Đạo Thành Thánh bằng Hồng Mông Tử Khí, nếu có thể dùng khí vận Chứng Đạo thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì rõ ràng tốt hơn ba phần.

Nhưng rất nhanh, Phục Hy dường như đã hiểu ra, ánh mắt nhìn Nữ Oa một cái nói: “Tiểu muội, ta đã đồng ý với Đông Hoàng Thái Nhất, ta không thể thất hứa!

Ta đã suy tính kỹ, chỉ có Thần Đình và Yêu tộc hợp nhất, Yêu tộc mới có đủ tự tin để kháng hành Vu tộc.

Nếu gia nhập Thánh Đình, ta khó mà có được địa vị cao!

Muội cũng nên cảm nhận được rồi, Thiên Đạo sát cơ đã phát, trong tình huống như vậy, Vu Yêu chi chiến là điều khó tránh khỏi.

Nếu không có sự giúp đỡ của chúng ta, Yêu tộc sẽ không có bất kỳ phần thắng nào.” Nghe vậy, lông mày Nữ Oa cau lại càng sâu ba phần.

Phân tích của Phục Hy tuy không sai, nhưng nàng lại không cho

rằng huynh muội bọn họ gia nhập Thánh Đình lại không thể có địa vị cao, nhưng Phục Hy lại tỏ vẻ kiên định, cũng khiến nàng đành chịu.

"Được rồi!" Nửa buổi, Nữ Oa mới thở dài một tiếng nói: "Vì đại ca đã có quyết định, vậy ta tự nhiên sẽ ủng hộ." Nghe lời này, Phục Hy lập tức thở phào một hơi.

Y theo bản năng liếc nhìn về phía lãnh địa Kỳ Lân Phượng tộc, Phục Hy mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, chúng ta cũng đừng chậm trễ nữa!

Phía Yêu tộc ta đã đàm phán xong rồi, bây giờ cũng là lúc xuất phát!

Đợi Thánh Đình thành lập xong, chúng ta sẽ dời đô đến Yêu tộc.

Khi đó, sẽ giao những lãnh địa vô dụng cho Thánh Đình, để đổi lấy hảo cảm của Hình Hạo!" "Hình Hạo!" "Hình Hạo đáng chết!" Trong Đông Hải, Chúc Long sắc mặt dữ tợn nhìn về phía Đông Hồng Hoang.

Vốn dĩ Đông Vương Công tử vong, Thiên Đình cũng theo đó sụp đổ tan rã, Long tộc trong tình huống thu hồi Tam Tiên Đảo, Chúc Long cũng đã tâm bừng bừng muốn tiến vào chiến trường phía Đông Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo dẫn dắt Thánh Đình lập chân ở phía Đông Hồng Hoang, Kỳ Lân Phượng tộc đều đã gia nhập dưới trướng y, cũng dẫn đến việc y căn bản không còn bất kỳ cơ hội nào để nhúng tay vào chuyện phía Đông Hồng Hoang nữa.

"Tộc trưởng!" Một cường giả Long tộc cấp Chuẩn Thánh đứng bên cạnh Chúc Long, khom người hành lễ nói: "Phía Bắc Hải đã chuẩn bị xong xuôi, chỉ cần Tộc trưởng một tiếng lệnh hạ, nhất định

có thể triệt để chiếm lấy!" Nghe vậy, Chúc Long trong mắt tinh quang lóe lên, lập tức quay đầu nhìn người kia nói: "Đi, đến Bắc Hải, lần này ta nhất định phải triệt để thu phục Huyền Vũ nhất mạch!" Trú địa Kỳ Lân Phượng tộc.

Đại quân ồ ạt theo đó trở về, loan giá hạ xuống, Hình Hạo dẫn Vọng Thư bước ra từ trong đó.

Có thể thấy khu vực Kỳ Lân Phượng tộc chiếm cứ rất rộng lớn và tốt đẹp, trên đó Thiên Địa Linh Khí tuôn trào, so với những danh sơn đại xuyên ở Hồng Hoang không hề kém chút nào.

Quan trọng nhất là, trong ngọn núi đang tọa trấn, Hình Hạo ẩn ẩn ước ước có thể cảm nhận được một cỗ khí tức đặc thù vờn quanh, dưới sức mạnh này, nồng độ Thiên Địa Linh Khí trong khu vực đang từng chút một đề thăng.

"Không tệ!" "Không tệ!" Hình Hạo gật đầu, vô cùng hài lòng với nơi này.

Tuy không thể sánh bằng Tam Thập Tam Thiên và Bất Chu Sơn, nhưng cũng không kém Tam Tiên Đảo bao nhiêu, diện tích của nó hiển nhiên càng thêm rộng lớn, thích hợp cho Nhân tộc và những chủng tộc đi theo y trú đóng.

Nghĩ vậy, Hình Hạo cũng không nói lời thừa thãi nữa, tâm niệm vừa động mở ra Hỗn Độn Châu, hàng ức vạn Nhân tộc tùy theo đó xuất hiện trên mặt đất.

"Hỏa Lân, Phượng Vũ!" Miệng hô hoán một tiếng, Hình Hạo mở miệng nói: "Từ nay về sau, Kỳ Lân Phượng tộc sẽ che chở Nhân tộc, ta có thể cho phép hai tộc các ngươi trở thành Đồ Đằng của Nhân tộc tiếp nhận tín ngưỡng của Nhân tộc." Che chở Nhân tộc!

Trở thành Đồ Đằng tín ngưỡng!

Mắt sáng rực, Hỏa Lân và Phượng Vũ giờ khắc này nội tâm đại hỉ.

Bọn họ có thể cảm nhận được tiềm lực to lớn của Nhân tộc, nếu không Hình Hạo cũng sẽ không lấy đó làm căn bản để thành lập Thánh Đình, càng không thể trực tiếp tạo ra Thánh Đình thành thế lực cấp Bá Chủ.

"Vâng!" "Vâng!" Khom người hành lễ, Hỏa Lân và Phượng Vũ vội vàng mở miệng: "Hai tộc chúng thần nhất định không phụ kỳ vọng của Hình Hạo đại nhân, sau này nhất định sẽ che chở tốt sự phát triển của Nhân tộc!" Ừm!

Hình Hạo hài lòng gật đầu, khen ngợi nhìn hai người một cái, sau đó ánh mắt liền nhìn về phía những tu sĩ đi theo y không xa.

Sau khi trầm ngâm một lát, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Lời tương tự ta cũng ban cho các ngươi, chỉ cần che chở Nhân tộc lớn mạnh phát triển, các ngươi có thể trở thành Đồ Đằng của Nhân tộc để được tín ngưỡng.

Đương nhiên, nếu có kẻ nào dám ra tay đối với Nhân tộc, thì sẽ trực tiếp bị trục xuất khỏi Thánh Đình.

Ta muốn phù trì Nhân tộc lớn mạnh, trở thành bá chủ chân chính của Hồng Hoang trong tương lai, ai dám chùn bước, thì đừng trách ta thủ hạ vô tình!" Lời này vừa dứt, hàng trăm vạn tu sĩ ở xa lập tức phấn chấn.

Đặc biệt là các tộc trưởng của các chủng tộc kia, giờ phút này từng người đều kích động mặt đỏ tai hồng, đều lần lượt mở miệng nói: "Chúng thần nhất định không phụ kỳ vọng của Hình Hạo đại nhân!

Chúng thần nhất định thề chết che chở Nhân tộc quật khởi!..."

Thấy vậy, Hình Hạo mới hài lòng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Thiếu Hạo nói: "Thiếu Hạo, ngươi là chủ Nhân tộc, hãy phân phối Nhân tộc, lấy bộ lạc làm việc mà bắt đầu khuếch trương!

Có Kỳ Lân Phượng tộc và nhiều chủng tộc khác che chở, an toàn của Nhân tộc sẽ không có vấn đề gì.

Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất phát triển Nhân tộc lớn mạnh." "Vâng!" Thiếu Hạo đáp một tiếng, cũng kích động hành lễ với Hình Hạo.

Vừa rồi Hình Hạo đã nói, muốn phù trì Nhân tộc trở thành bá chủ Hồng Hoang, với tư cách là chủ Nhân tộc, những lợi ích có được tự nhiên là không thể nghi ngờ.

Nghĩ vậy, Thiếu Hạo lập tức không chần chừ nữa, quay đầu nhìn về phía những tộc lão và tộc nhân phía sau, lập tức bắt đầu thương nghị.

Thấy vậy, Hình Hạo không còn nán lại, vung tay liền đi về phía một tòa cung điện khổng lồ mà Kỳ Lân Phượng tộc đã tạo ra ở phía xa.

Thấy tình hình này, Hỏa Lân, Phượng Vũ, Hình Tiêu cùng những người khác cũng đều lần lượt bước nhanh theo sau mà đi vào trong.

Táp táp...

Cùng với việc tiến vào cung điện, có thể thấy bên trong cực kỳ rộng rãi, vô số cây cột sừng sững ở đó, trên đó điêu khắc tượng của vạn tộc Hồng Hoang sinh động như thật.

Đặc biệt là trên bệ cao khu vực trung tâm, một chiếc ghế hoa lệ được đặt, trên đó cũng điêu khắc vạn tộc, nhưng đồ án của Kỳ Lân Phượng tộc lại nổi bật nhất.

"Hỏa Lân!" "Phượng Vũ!" Bước đến ngồi xuống ghế, Hình Hạo

ánh mắt nhìn về phía khu vực phía dưới nói: “Truyền lệnh xuống, một ngàn năm sau sẽ cử hành điển lễ thành lập Thánh Đình!

Chương 398

Đồng thời, phái nhân viên đến các đại thế lực Hồng Hoang đưa thiệp mời, một ngàn năm sau ta sẽ nghênh thú Vọng Thư tại Thánh Đình, hy vọng chúng thần Hồng Hoang đến dự lễ!" "Vâng!" "Vâng!" Phượng Vũ và Hỏa Lân lập tức thần sắc nghiêm túc.

Hai chuyện này đều cực kỳ quan trọng, không dám có chút lơ là.

Nhưng hai người cũng không rời đi, sau khi nhìn nhau một cái, Hỏa Lân và Phượng Vũ đột nhiên bước lên một bước nói: "Khải bẩm Hình Hạo đại nhân, tuân theo mệnh lệnh tộc trưởng tiền nhiệm để lại trước khi chết, Lân Tử của Kỳ Lân tộc và Thái Tử của Phượng tộc sẽ bái sư đại nhân, không biết..." Lân Tử của Kỳ Lân tộc!

Thái Tử của Phượng tộc!

Trong mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, y lập tức mở miệng nói: "Được!

Hãy dẫn bọn họ đến đây, nếu thông qua khảo nghiệm của ta thì có thể bái ta làm sư!" "Vâng!" Thở phào một hơi, Hỏa Lân và Phượng Vũ không dám chậm trễ nữa, sau khi nhìn nhau một cái, hai người hành lễ với Hình Hạo, xoay người vội vàng rời khỏi đại điện.

Đợi hai người rời đi, ánh mắt Hình Hạo liền nhìn về phía mấy đệ tử trong điện, sau khi trầm ngâm một lát, liền mở miệng nói: "Hình Tiêu, Tinh Thần, tu vi của các ngươi đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng là lúc tiếp quản một số sự vụ rồi!" Nghe vậy, Hình Tiêu và Chu Tinh Thần lập tức tinh thần chấn động.

Tuy không biết là chuyện gì, nhưng Hình Hạo nghiêm túc như vậy, có thể thấy sự việc tuyệt đối không đơn giản.

Sau khi nhìn nhau một cái, hai người liền bước lên, khom người hành lễ nói: "Xin Sư tôn phân phó!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, cũng không chần chừ, tâm niệm vừa động liền sao chép một số ký ức.

Đợi làm xong tất cả, Hình Hạo ném hai miếng ngọc phù cho Hình Tiêu và Chu Tinh Thần nói: "Trong hai miếng ngọc phù này lần lượt ghi chép hai đoạn ký ức, đều liên quan đến sự phát triển của Nhân tộc.

Hai người có thể tự mình chọn một miếng, sau khi có được ký ức trong đó liền đến Nhân tộc truyền đạo thụ nghiệp.

Trong đó pháp thuật không phải tiên pháp, cũng không phải võ học, bao hàm y, thực, trụ, hành của Nhân tộc, truyền thừa giáo dục về tư phẩm đức.

Vi sư hy vọng hai ngươi có thể tự mình ra tay, giúp đỡ văn minh Nhân tộc phát triển rực rỡ!" "Vâng!" "Vâng!" Hình Tiêu và Chu Tinh Thần tuy nhiên, nhưng cũng không hề chần chừ.

Dù sao mỗi lần hành động của Hình Hạo đều chứng minh tính chính xác của y.

Với tư cách là đệ tử, bọn họ rõ ràng, dù chuyện này nghe có vẻ khó tin.

"Sư tôn!" Lúc này, Lục Nhĩ bên cạnh bước lên, khom người hành lễ nói: "Đệ tử tuy không bằng Đại sư huynh và Nhị sư huynh, nhưng cũng đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, xin Sư tôn phân phối nhiệm vụ cho đệ tử!" Lời này vừa dứt, mấy người trong trường đều nhìn về phía Hình Hạo.

Hình Hạo thì hơi chần chừ, sau đó nhìn Lục Nhĩ nói: "Lục Nhĩ, vi sư quả thật có một chuyện quan trọng muốn giao cho ngươi!" "Thật sao!" Nghe lời này, Lục Nhĩ đại hỉ, lập tức gãi tai gãi má nói: "Xin Sư tôn phân phó, Lục Nhĩ nhất định không phụ kỳ vọng của Sư tôn!"

“Ừm!” Hình Hạo gật đầu, y rất yêu thích vị tam đệ tử hoạt bát này.

Sau khi trầm ngâm một lát, Hình Hạo trong mắt tinh quang lóe lên nói: “Ta muốn ngươi dùng thần thông Lục Nhĩ để giúp vi sư tìm Linh Minh Thạch Hầu, Xích Khào Mã Hầu và Thông Bối Viên Hầu.

Đồng thời, ta cần tìm Trọng Lâu!

Sau lần trước y đã biến mất ẩn mình trong Hồng Hoang, ta muốn tìm ra y, triệt để kéo y vào trong Thánh Đình.” “Vâng!” Lục Nhĩ đáp một tiếng, lập tức hiểu ra ý đồ của Hình Hạo.

Y cũng rõ tầm quan trọng của chuyện này, và sự tồn tại của ba con Khỉ hầu còn lại có cùng căn nguyên với mình, cũng vô cùng tò mò về hình dạng của chúng.

Còn về Trọng Lâu, đó có thể coi là Ma Đạo Thánh Nhân, việc tìm ra tung tích của y đối với tầm quan trọng của Thánh Đình càng không cần nghi ngờ.

Táp táp...

Lúc này, một trận tiếng bước chân vang vọng.

Nhìn theo tiếng, chỉ thấy Phượng Vũ và Hỏa Lân dẫn theo hai thanh niên bước vào đại điện.

“Bái kiến Hình Hạo đại nhân!” Khom người hành lễ, Hỏa Lân chỉ vào thanh niên bên cạnh nói: “Đây là Lân Tử của Kỳ Lân tộc chúng thần: Bạch Lân, mang thân Ngũ Sắc Kỳ Lân!” Đồng thời, Phượng Vũ cũng chỉ vào thanh niên bên cạnh nói: “Đây là Thái Tử của Phượng tộc chúng thần: Khổng Tuyên, là con công đầu tiên trong Thiên Địa, mang trong mình Tiên Thiên Ngũ Hành chi khí!” Bạch Lân!

Khổng Tuyên!

Đồng tử Hình Hạo chợt co rút, ánh mắt y lập tức sáng rực.

Tiềm lực của Bạch Lân là không thể nghi ngờ, dù sao thân Ngũ Sắc Kỳ Lân có thể sánh gần với Thất Sắc Kỳ Lân của Tổ Kỳ Lân ngày xưa.

Còn về Khổng Tuyên thì càng khiến Hình Hạo phải nhìn nghiêng.

Trong thời đại Thánh Nhân ở hậu thế, y đã dùng lực lượng Chuẩn Thánh để đối đầu với tồn tại Thánh Nhân, thậm chí được xưng là cường giả số một dưới Thánh Nhân, sau Đông Hoàng Thái Nhất.

Đáng tiếc, cuối cùng y cũng bại trận, không chỉ bị Chuẩn Đề bắt về Tây Phương Giáo, mà tương lai còn trở thành Phật Mẫu, ngay cả giới tính cũng bị người ta thay đổi.

"Khổng Tuyên!" "Bạch Lân!" Hình Hạo mở miệng, ánh mắt nhìn hai người nói: "Hai người các ngươi có nguyện ý bái ta làm sư không?" "Đệ tử nguyện ý!" Không hề chần chừ, Bạch Lân quỳ rạp xuống đất nói: "Đệ tử bái kiến Sư tôn!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, cũng không nói lời thừa thãi, vung tay phù Bạch Lân dậy, rồi mở miệng nói: "Từ nay về sau ngươi chính là ngũ đệ tử dưới trướng ta!" Nói xong, ánh mắt y liền nhìn về phía Khổng Tuyên.

Đối với điều này, Khổng Tuyên thì thần sắc biến hóa vài lần, sau đó mới từ từ mở miệng nói: "Hình Hạo đại nhân, ta có thể bái ngài làm sư, nhưng ngài có thể dạy ta được gì?

Ta là con trai của Tổ Phượng, ta có đầy đủ truyền thừa và công pháp tu luyện, bái ngài làm sư ta có thể học được gì?" "Khổng Tuyên!" Phượng Vũ kinh hãi, không ngờ Khổng Tuyên lại nói ra những lời như vậy, nội tâm nhất thời hoảng sợ bất an đến cực điểm.

Dù sao Khổng Tuyên đại biểu không chỉ mình y, mà còn đại biểu cho toàn bộ Phượng tộc, nếu có vấn đề gì xảy ra thì...

"Có ý tứ!" Hình Hạo mỉm cười nhạt, không những không tức

giận, ngược lại còn thấy hứng thú.

Chỉ thấy y vung tay, Tiên Thiên Ngũ Hành Châu liền xuất hiện trong tay y, khóe miệng nhếch lên nói: "Đây là Tiên Thiên Ngũ Hành Châu, nó cực kỳ khế hợp với Ngũ Sắc Thần Quang trên người ngươi.

Nếu có thể dung hợp vào nhau, uy năng Ngũ Sắc Thần Quang sẽ sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Quan trọng nhất là, công pháp ngươi tu luyện tuy là do Phượng tộc thân truyền, nhưng cũng không hoàn toàn thích hợp.

Ngươi thiên sinh chưởng khống Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực, con đường ngươi nên đi chính là Ngũ Hành Đại Đạo!

Thật không may, ta đối với Ngũ Hành Đại Đạo khá có hiểu biết.

Nếu ngươi có thể chưởng khống Ngũ Hành Pháp Tắc, kết hợp với Ngũ Sắc Thần Quang, dù cho không Thành Thánh cũng có thể có chiến lực chống lại Thánh Nhân.

Tương tự, Thánh Đình do ta sáng lập có thể tạo ra cường giả cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nếu ngươi có thể ưu tú khiến ta nhận khả, tương lai giúp ngươi Chứng Đạo Thành Thánh cũng không thành vấn đề!" Chứng đạo thành Thánh!

Khổng Tuyên và Bạch Lân giờ khắc này đều không nhịn được nuốt nước bọt.

Chương 399

Không vì điều gì khác, thực sự sức hấp dẫn của bốn chữ đó quá lớn.

Ngay cả Hỏa Lân và Phượng Vũ bên cạnh cũng không ngoại lệ.

Khác với Khổng Tuyên mấy người chưa rõ nguyên do, Hỏa Lân và Phượng Vũ lại nhìn rõ Hình Hạo thu lại Hỗn Độn Tử Khí bị vỡ nát.

Do đó, Phượng Vũ vô thức nhìn về phía Khổng Tuyên, điên cuồng nháy mắt ra hiệu, muốn y nắm bắt cơ hội.

"Đệ tử Khổng Tuyên, bái kiến Sư tôn!" Ngay lúc đó, Khổng Tuyên cũng phản ứng kịp, lập tức quỳ xuống đất, không hề do dự lựa chọn bái Hình Hạo làm sư phụ.

"Tốt!" Hạo mãn ý gật đầu, cũng không để ý nhiều, đại thủ vung lên đỡ Khổng Tuyên từ dưới đất dậy, rồi mở miệng nói: "Khổng Tuyên, từ nay về sau ngươi chính là ngũ đệ tử dưới trướng ta!

Nhưng ta có lời nói trước, nếu ngươi không thể đạt đến trình độ khiến ta chấp thuận, thì ngươi cũng không có tư cách nhận tất cả những gì ta đã hứa." Nói xong, Hình Hạo vung tay thu hồi Tiên Thiên Ngũ Hành Châu, ánh mắt quét qua Khổng Tuyên và Bạch Lân, nói: "Tu vi hai ngươi hiện tại đều chỉ ở Thái Ất Kim Tiên, còn chưa thể khống chế Chí Bảo.

Dù sao thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội, đợi tu vi hai ngươi đạt đến Đại La Kim Tiên Đại viên mãn, ta sẽ ban cho vật Chứng Đạo, hy vọng hai ngươi cố gắng tu luyện!" "Vâng!" "Vâng!" Bạch Lân và Khổng Tuyên đồng thanh đáp lời, lập tức kích động vô cùng.

Đặc biệt là Khổng Tuyên, nội tâm khao khát Tiên Thiên Ngũ Hành

Châu cực kỳ mãnh liệt, dù sao vật này một khi dung hợp với Ngũ Sắc Thần Quang, thì lợi ích thu được sẽ là vô hạn.

Đối với điều này, Hình Hạo cũng không nói thêm lời vô nghĩa, tâm niệm vừa động liền truyền thụ Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến và Cửu Chuyển Huyền Công cho hai người, nói: "Hai bộ công pháp này hai ngươi hãy mau chóng tu luyện thành công, đủ để phát huy tiềm lực của bản thân đến mức cực hạn." Hoàn thành mọi việc, Hình Hạo khoát tay, Bạch Lân và những người khác liền rời đi.

Toàn bộ đại điện chỉ còn lại Hình Hạo và Vọng Thư, sau khi nhìn nhau, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Vọng Thư, ta cần bế quan tu luyện ngàn năm, vất vả cho nàng!" "Phu quân cứ đi đi!" Vọng Thư gật đầu, đương nhiên hiểu ý của Hình Hạo, mở miệng nói: "Thiếp sẽ lo liệu mọi việc." "Tốt!" Hình Hạo đáp một tiếng, cũng không nán lại, cất bước đi vào một mật thất, sau đó tâm niệm vừa động liền triệu hoán Đệ nhị Nguyên Thần ra.

"Bái kiến Bản Tôn!" Thanh Đế phiêu nhiên hạ xuống, hành lễ với Hình Hạo nói: "Kế tiếp người muốn ta làm gì?" "Không tồi!" Hình Hạo gật đầu, hàn quang trong mắt lóe lên nói: "Ta muốn đi bái sư Lão Tử, triệt để cột chặt Nhân Giáo và Thánh Đình ta vào nhau.

Khác với Triệt Giáo và Xiển Giáo, Nhân Giáo có nền tảng là Nhân tộc, chỉ cần Nhân tộc bất diệt, thì căn cơ của Thánh Đình sẽ vững như Thái Sơn." "Vâng!" Thanh Đế đáp lời, lập tức hiểu rõ ý của Hình Hạo, liền không chần chừ nói: "Vậy ta hiện tại đi Côn Luân Sơn.

Bản Tôn có khống chế ta không?" "……" Nghe lời này, Hình Hạo không khỏi nhíu mày.

Không sai!

Thực sự chuyện này vô cùng quan trọng, nếu chỉ để Thanh Đế tự thao túng, thì có thể sẽ xảy ra vấn đề.

Do đó, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Vậy hãy để ta khống chế thân thể ngươi đi Côn Luân Sơn trước!

Ngươi khống chế thân thể ta tu luyện, mau chóng củng cố tu vi bản thân, đợi ta trở về, sẽ mưu đồ tiến thêm một bước!" "Vâng!" Thanh Đế đáp lời, cũng không phản đối.

Lập tức, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Giây tiếp theo, thần hồn của hai người liền biến hóa, Hình Hạo tiến vào thể nội Thanh Đế, còn Thanh Đế thì tiến vào thân thể Hình Hạo.

Sau khi hoàn thành mọi việc, Thanh Đế khẽ mở mắt, hoạt động thân thể xong, liền đại thủ vung lên nói: "Đi đi!" Xoẹt xoẹt!

Không gian vặn vẹo, tuy chưa nắm giữ lực lượng Pháp Tắc Không Gian, nhưng bằng tu vi Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Thanh Đế khống chế thân thể Hình Hạo tạo ra một đường hầm không gian.

"Ta đi trước đây!" Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không nán lại, khống chế thân thể Thanh Đế bước vào đường hầm không gian.

Giây tiếp theo, không gian vặn vẹo, thân ảnh Thanh Đế liền biến mất tại chỗ. .....

Côn Luân Sơn!

Cùng với việc Tam Thanh tuyên bố chiêu thu môn đồ Hồng Hoang, vô số tu sĩ Hồng Hoang liền tụ tập tại nơi đây, từng người điên cuồng leo núi hòng bái Tam Thanh làm sư phụ.

Đáng tiếc, Tam Thanh đâu phải là ai muốn bái sư cũng được?

Ngay từ trước khi chư thần Hồng Hoang đến, toàn bộ Côn Luân Sơn đã bị Tam Thanh thiết lập cấm chế, trong tình huống như vậy, nếu không thể vượt qua khảo nghiệm ban đầu, thì không có khả năng

tiến vào Côn Luân Sơn.

Xoẹt xoẹt!

Tại một sơn cốc hẻo lánh, thân ảnh Hình Hạo liền xuất hiện.

"Đến rồi sao?" Ngẩng đầu nhìn Côn Luân Sơn cách đó không xa, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, lập tức không chần chừ, ngẩng đầu cất bước đi về phía trước.

Tí tách!

Khi đi đến chân Côn Luân Sơn, Hình Hạo phớt lờ những tu sĩ đang tụ tập, trực tiếp bước lên con đường đá nhỏ dẫn đến đỉnh Côn Luân Sơn.

Suốt chặng đường, cấm chế do Tam Thanh thiết lập không hề gây trở ngại cho Hình Hạo.

Chỉ trong nửa canh giờ ngắn ngủi, Hình Hạo đã vượt qua vô số tu sĩ, tiếp cận ngọn núi nơi Tam Thanh Điện tọa lạc.

"Có người đến rồi!" "Tốc độ thật nhanh!" "……" Cũng vào lúc này, trong Tam Thanh Điện, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên khẽ mở mắt.

Sau khi nhìn nhau, Lão Tử đại thủ vung lên, một mặt nước hiện ra chiếu thẳng thân ảnh Hình Hạo.

"Người này là ai?" "Tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, người này tuyệt đối không đơn giản!" Nhìn dung mạo hoàn toàn xa lạ của Thanh Đế, nội tâm Tam Thanh đều giật mình, sau khi nhìn nhau, liền bắt đầu bóp pháp ấn diễn dịch.

Tuy nhiên, suy diễn cũng không có tác dụng gì, mọi thứ về Thanh Đế đều mơ hồ như Hỗn Độn, dù cho Thiên Đạo đích thân tra xét, nếu Hình Hạo không triệt để liên kết với y, thì không thể phát hiện bất kỳ

manh mối nào.

"Quái lạ!" "Quái lạ!" Lão Tử mở mắt, thần sắc biến hóa khôn lường nói: "Ta vậy mà không thể suy ra chút nào về căn nguyên lịch sử của người này, chỉ cảm thấy người này liên quan đến vị trí Nhân Giáo của ta, thật kỳ lạ!" Lời này vừa ra, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh cũng khẽ biến.

Đáp án suy diễn thiên cơ của họ và Lão Tử không sai biệt bao nhiêu, cả ba đều cảm thấy nam tử này liên quan đến vị trí Đạo Thống, nếu có thể thu nhận y vào dưới trướng, thì vị trí Đạo Thống tuyệt đối sẽ không có vấn đề gì.

"Mau nhìn, người này đã lên rồi!" Đột nhiên, Thông Thiên dường như cảm giác được điều gì, cả người lập tức kích động đứng dậy.

Nhìn theo hướng Thông Thiên chỉ, có thể thấy trong Thủy Kính Thuật, Hình Hạo khống chế thân thể Thanh Đế đã vượt qua khảo nghiệm cuối cùng của Tam Thanh, bước chân lên quảng trường bên ngoài Tam Thanh Cung.

"Đến thật nhanh!" "Quả nhiên vô cùng nhanh chóng!" Thấy tình hình này, Lão Tử và Nguyên Thủy cũng liền hoàn hồn.

Ngay sau đó, Tam Thanh cũng không chần chừ, thân hình lay động liền xuất hiện tại quảng trường bên ngoài Tam Thanh Cung.

Chương 400

"Đã ra rồi sao!" Trên quảng trường, Hình Hạo nhìn thân ảnh xuất hiện trước mắt, tinh quang trong mắt lóe lên, lập tức cung kính hành lễ nói: "Thanh Đế bái kiến Tam Thanh Thánh Nhân!" Thanh Đế!

Thật là cái tên bá khí!

Đồng tử co rụt, Lão Tử ba người nhìn sâu vào Hình Hạo, rồi liền mở miệng nói: "Thanh Đế, leo lên Côn Luân Sơn, có phải vì bái sư?" Lời này vừa ra, ánh mắt Tam Thanh liền tập trung vào Thanh Đế.

Dù sao trong tình huống như vậy, họ đều muốn thu Thanh Đế vào dưới trướng, nhưng nếu đối phương không bái sư, thì mọi chuyện sẽ trở nên khó xử.

"Ta quả thực vì bái sư!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo không hề do dự đáp: "Nói không chuẩn xác, mục tiêu bái sư của ta từ đầu đến cuối chỉ có một người!" Có mục tiêu!

Đó là ai?

Đồng tử co rụt, sắc mặt Lão Tử ba người lập tức nghiêm nghị.

Dù sao trong tình huống như vậy, họ hầu như không có quyền chủ động, khả năng duy nhất là Hình Hạo chủ động lựa chọn.

Do đó, Tam Thanh nhìn nhau, lập tức mở miệng nói: "Không biết ngươi muốn bái sư ai?" "Thái Thanh Thánh Nhân!" Không nói lời vô nghĩa, Hình Hạo bước đến trước mặt Lão Tử hành lễ nói: "Ngô nguyện bái sư Thái Thanh Thánh Nhân, gia nhập Nhân Giáo, không biết Thái Thanh Thánh Nhân có nguyện ý tiếp nạp không!" Quả nhiên là vậy!

Không phải ta sao!

Thu toàn bộ cảnh tượng vào mắt, trên mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức lộ ra vẻ thất vọng.

Không sai!

Thực sự loại chuyện liên quan đến truyền thừa Đạo Thống mà lại lướt qua kẽ tay như vậy, dù là cùng cấp Thánh Nhân, nội tâm cũng khó mà chấp nhận được.

"Tốt!" Không chút do dự, Thái Thanh Lão Tử giờ khắc này cũng mở miệng đáp ứng.

Dù sao tư chất và tiềm lực của Thanh Đế so với họ cũng không kém là bao, lại liên quan đến vị trí Đạo Thống, trong tình huống như vậy, tuyệt đối không thể có một chút lơ là nào.

Do đó, Lão Tử liền mở miệng nói: "Thanh Đế, từ nay về sau ngươi chính là thủ đồ của ta!

Ta hiện tại tuyên bố, sách phong Thanh Đế làm Phó Giáo Chủ Nhân Giáo, sự phát triển của Nhân Giáo sau này có thể tự ngươi quyết đoán, vi sư sẽ ủng hộ lựa chọn của ngươi." Phó Giáo Chủ Nhân Giáo!

Để ta quyết đoán vị trí Nhân Giáo!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo lộ ra vẻ kinh hãi trong mắt.

Dù tự tin Lão Tử không thể từ chối bái sư, nhưng vạn vạn không ngờ Lão Tử lại coi trọng đến vậy, thậm chí còn giao cả Nhân Giáo cho y quản lý.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức hoàn hồn, hành lễ với Thái Thanh Lão Tử nói: "Đệ tử bái kiến Sư tôn!

Đệ tử nhất định không phụ Sư tôn kỳ vọng, sẽ phát triển Nhân tộc lớn mạnh thành thế lực bá chủ Hồng Hoang!" "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Nghe lời này, Lão Tử không nhịn được khen ba tiếng.

Mặc dù để Nhân Giáo trở thành thế lực bá chủ nghe có vẻ không thể tin được, ngay cả Lão Tử cũng không có quá nhiều tự tin.

Nhưng không biết vì sao, khi lời đó thoát ra từ miệng Thanh Đế, y lại không chút do dự lựa chọn tin tưởng.

"Ai!" "Ai!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh không nhịn được thở dài một tiếng.

Không sai!

Họ cũng tin tưởng lời Thanh Đế vừa nói, đáng tiếc, đối phương lại gia nhập Nhân Giáo, chứ không phải giáo phái của họ.

Tí tách!

Vào lúc này, từng trận tiếng bước chân gấp gáp liền vang lên.

Nhìn theo hướng âm thanh, có thể thấy từ xa từng thân ảnh tiến đến, người dẫn đầu là hai đạo nhân một mập một gầy.

Đặc biệt là nam tử khô gầy kia, tu vi của y vậy mà đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, hiển nhiên là một cường giả Trảm Nhị Thi.

"Nhiên Đăng!" Nhìn đạo nhân gầy gò kia, Tam Thanh đều khẽ nhíu mày, trong mắt lộ ra một tia ngạc nhiên và bất ngờ.

Nhiên Đăng là một trong Tam Thiên Khách của Tử Tiêu Cung, tồn tại từ lần Hồng Quân giảng đạo đầu tiên.

Chỉ là đối phương luôn cực kỳ khiêm tốn, hầu như đều ẩn mình ở một nơi nào đó bế quan tu luyện, lần này vậy mà lại đến Côn Luân Sơn, quả thật… "Đệ tử Nhiên Đăng bái kiến Sư tôn!" Không đợi Tam Thanh hoàn hồn, Nhiên Đăng đã bước đến trước mặt Tam Thanh, không cho ba người cơ hội nói chuyện mà trực tiếp bái sư.

"……" Thấy tình hình này, Lão Tử ba người đều ngớ người ra.

Mặc dù Hồng Quân đã chết, nhưng dù sao năm xưa mọi người cũng có thể coi là sư huynh đệ, để y bái sư, sao có thể được?

Dù tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ của Nhiên Đăng quả thực là một trợ thủ không tồi, nhưng nếu thu nhận y, thì về mặt danh nghĩa có chút không ổn.

"Ta không thu đồ, không tham gia!" Không chút do dự, Lão Tử trực tiếp mở miệng phá vỡ.

Y sẽ không thu Nhiên Đăng.

Mặc dù tiềm lực của đối phương không kém, tu vi cũng không tầm thường, nhưng Đạo của bản thân lại đi ngược với Lão Tử.

"……" Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều ngớ người ra.

Lão Tử không tham gia chuyện này, vậy chẳng phải Nhiên Đăng bắt buộc phải bái sư dưới trướng hai người họ sao?

Hầu như trong nháy mắt, ánh mắt Thông Thiên liền khóa chặt vào đạo nhân mập mạp kia, dường như đã hiểu ra, một bước tiến lên nói: "Vãn bối tên gì?" "Ta?" Đối mặt với câu hỏi của Thông Thiên, đạo nhân mập mạp kia đầu tiên là sững sờ, rồi kích động đáp: "Đệ tử Đa Bảo, bái kiến Thượng Thanh Thánh Nhân!" "Đa Bảo!" Mãn ý gật đầu, Thông Thiên không hề do dự nói: "Đa Bảo, có nguyện bái ta làm sư phụ, làm Đại đệ tử Triệt Giáo của ta không!" "Đệ tử nguyện ý!" Vui mừng khôn xiết, Đa Bảo trực tiếp quỳ xuống đất, ba lạy chín khấu với Thông Thiên hoàn thành bái sư.

"Thông Thiên, ngươi……" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy triệt để ngớ người ra.

Chương 401

Vạn vạn không ngờ, vào lúc này Thông Thiên lại chơi trò khôn lỏi, không đợi từ chối đã thu đồ, trong tình huống như vậy, trong Tam Thanh cũng chỉ còn mình y là phù hợp.

"Đáng chết!" Nội tâm thầm chửi một câu, ánh mắt Nguyên Thủy nhìn về phía Nhiên Đăng, muốn y tự giác rút lui.

Đáng tiếc, y đã đánh giá thấp mức độ vô sỉ của Nhiên Đăng, đối mặt với ánh mắt của Nguyên Thủy, Nhiên Đăng trực tiếp lựa chọn phớt lờ, cung kính hành lễ, một bộ dáng không đồng ý ta sẽ không đi.

"Không hổ danh là kẻ vô sỉ chỉ kém Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, quả nhiên khiến người ta mở rộng tầm mắt!" Thu toàn bộ cảnh tượng vào mắt, khóe miệng Hình Hạo cong lên một nụ cười đầy ẩn ý, đồng thời ánh mắt lại nhìn về phía những tu sĩ đang vội vã ở phía sau.

Không ngoài dự đoán, trong đó y nhìn thấy thân ảnh Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, và cũng nhìn thấy không ít đệ tử đời sau của Triệt Giáo, như Vô Đương, Kim Linh…… "Ồ!" Đột nhiên, ánh mắt Hình Hạo dừng lại trên ba thân ảnh.

Ba thiếu nữ kia, vừa mới vượt qua khảo hạch đi ra, khi sánh vai tiến lên, linh khí giữa lông mày ba cô gái ngoại phóng, căn nguyên của họ không hề kém cạnh so với Thần Thai Căn Nguyên Tiên Thiên đỉnh cấp.

"Tam Tiêu!" Nhìn ba cô gái, mắt Hình Hạo hơi híp lại.

Tam Tiêu trong truyện!

Thời Phong Thần, ba cô gái liên thủ bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận suýt nữa diệt sạch Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, thậm

chí ngay cả Nhiên Đăng cấp Chuẩn Thánh cũng không dám trêu chọc, cuối cùng Lão Tử và Nguyên Thủy ra tay mới trấn áp được họ.

Trong thời Phong Thần, Vân Tiêu trong Tam Tiêu càng xuất sắc vạn phần, tiềm lực so với Khổng Tuyên không kém cạnh, thậm chí khiến Lão Tử cũng không đành lòng đánh giết, mà chỉ trấn áp trên Kỳ Lân Nhai.

"Nếu kéo ba cô gái này vào Nhân Giáo, thì sẽ như thế nào đây!" Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo lập tức nhìn về phía Lão Tử bên cạnh nói: "Lão sư, ba vị kia thì sao?" Nghe vậy, Lão Tử vô thức quay đầu nhìn về phía Tam Tiêu.

Sau khi đánh giá một lúc, Lão Tử liền khen ngợi nói: "Thiện!" Nói xong, Lão Tử cũng không chần chừ, hữu thủ vung lên, Tam Tiêu vừa mới bước lên Côn Luân Sơn từ xa đã bị một lực lượng kéo đến trước mặt.

"Các ngươi có nguyện bái ta làm sư phụ, nhập Nhân Giáo của ta không!" Không nói lời vô nghĩa, Lão Tử trực tiếp nói ra mục đích.

"……" Nghe lời này, Tam Tiêu đều kinh ngạc ngây người.

Lúc này họ mới vừa hóa hình không lâu, tu vi cũng chỉ ở cấp Chân Tiên, lần này đến Côn Luân Sơn cũng chỉ với tâm lý thử vận may.

Nhưng vạn vạn không ngờ, trong tình huống như vậy, Lão Tử lại trực tiếp tìm đến, thậm chí muốn thu làm đồ đệ, đơn giản là… niềm vui ngoài ý muốn.

"Chúng con nguyện ý!" Sau khi nhìn nhau, Tam Tiêu liền gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó, Tam Tiêu quỳ xuống đất, sau ba lạy chín khấu liền nói: "Đệ tử Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu bái kiến Sư tôn!" "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Mãn ý gật đầu, Lão Tử vung tay đỡ Tam Tiêu dậy, rồi chỉ vào Hình Hạo bên cạnh nói: "Đây là Thanh Đế, là thủ đồ của vi sư, cũng là Đại sư huynh của các ngươi, càng là Phó Giáo Chủ Nhân Giáo của ta!" Đại sư huynh!

Phó Giáo Chủ!

Tinh quang bắn ra trong đôi mắt đẹp, Tam Tiêu nhìn nhau, không dám chậm trễ, lần lượt hành lễ nói: "Bái kiến Đại sư huynh!" "Bái kiến Đại sư huynh!" "……" "Chư vị sư muội miễn lễ!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo khoát tay, nội tâm lại thở phào một hơi.

Tiềm lực của Tam Tiêu không cần nghi ngờ!

Có họ gia nhập Nhân Giáo, thì sự phát triển của Nhân Giáo nhất định không thành vấn đề, thậm chí… Lúc này, giọng nói bất đắc dĩ của Nguyên Thủy bên cạnh liền vang lên: "Nhiên Đăng, từ nay về sau ngươi chính là Phó Giáo Chủ Xiển Giáo của ta!" Cuối cùng, Nguyên Thủy không chịu nổi mặt dày của Nhiên Đăng, không thể không thu y vào môn hạ, nhưng cũng không dám mạo hiểm thu y làm đệ tử chính thức, mà thu dưới danh nghĩa Phó Giáo Chủ Xiển Giáo.

"Vâng!" Đáp một tiếng, trong mắt Nhiên Đăng lộ ra một tia thất vọng, nhưng cũng không kiên trì nữa.

Y hiểu rõ tình hình hiện tại không thể tiếp tục kiên trì, Nguyên Thủy đã buông lời, nếu còn tiếp tục yêu cầu trở thành đệ tử chính thức, e rằng đối phương sẽ trở mặt.

"Ai!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy nội tâm thở dài một tiếng.

Ngay sau đó, ánh mắt y liền nhìn về phía những người xung quanh, sau khi quét một vòng, liền vung tay chọn ra mười hai vị Kim Tiên nói: "Các ngươi có nguyện bái ta làm sư phụ không?" "Chúng con bái kiến Lão sư!" Đâu dám chậm trễ, Quảng Thành Tử và những người khác

đều cung kính hành lễ, trong mắt tràn đầy vẻ kích động.

"Tốt!" Nguyên Thủy gật đầu, vung tay đỡ mười hai vị Kim Tiên dậy, rồi trực tiếp dẫn mọi người đi sang một bên, rõ ràng là không còn ý định thu đồ nữa.

Thấy tình hình này, những tu sĩ bị loại đều vô cùng thất vọng.

Nhưng nhanh chóng, ánh mắt của họ lại tập trung vào Thông Thiên, dù sao y vẫn chưa tuyên bố không tiếp tục thu đồ.

Vô thức, đám đông liền tụ tập về phía Thông Thiên, quỳ xuống đất nói: "Khẩn cầu Thánh Nhân thu chúng con làm đồ đệ!" "Khẩn cầu Thánh Nhân thu chúng con làm đồ đệ!" "……" Thấy tình hình này, Thông Thiên cũng cảm thấy đầu to gấp đôi.

Trong đám đông có không ít mầm tốt, nhưng phần lớn lại là những kẻ tầm thường, nếu thu nhận tất cả, thì tuyệt đối là không thể.

Nhưng vừa nghĩ đến mục đích và giáo nghĩa của Triệt Giáo khi thành lập, lời từ chối trên môi Thông Thiên lại khựng lại, sau khi trầm ngâm một lát, liền mở miệng nói: "Các ngươi tu hành không dễ, vượt qua trùng trùng khảo nghiệm leo núi cũng đã hoàn thành, ngay hôm nay trở thành ký danh đệ tử Triệt Giáo của ta!

Đợi các ngươi có công lao với Triệt Giáo của ta thì có thể chính thức nhập môn, các ngươi thấy thế nào?" Ký danh đệ tử!

Nghe lời này, sắc mặt của các tu sĩ trong trường nhất thời không khỏi biến hóa khó lường.

Dù sao nếu chỉ là ký danh đệ tử, mặc dù được Thánh Nhân che chở, nhưng lại khó có thể được Thánh Nhân chân truyền, hoàn toàn khác với mục đích của họ.

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "……" Không ít tu sĩ phản ứng nhanh chóng, không hề do dự liền bái sư Thông

Thiên.

Cùng với tiếng nói đó vang lên, các tu sĩ xung quanh cũng không dám chậm trễ, lần lượt cung kính hành lễ nói: "Chúng con bái kiến Lão sư!" "Chúng con bái kiến Lão sư!" "……" Đùa gì chứ, Thông Thiên dù sao cũng là Thánh Nhân.

Nếu vào lúc này từ chối, chẳng phải đã đắc tội Thánh Nhân sao?

Hậu quả đó không thể chịu đựng được.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Thấy tình hình này, Thông Thiên cũng mãn ý liên tục mở miệng.

Mặc dù số đệ tử thu được nhiều hơn một chút, nhưng y cũng không để ý, một giáo cũng vậy, hai giáo cũng vậy, dạy dỗ nhiều người hơn cũng không sao.

Oanh long long!

Chương 402

Oanh long long!

Vào lúc này, một trận oanh minh rung trời vang lên.

Nhìn theo hướng âm thanh, có thể thấy bên ngoài Côn Luân Sơn, một chiến xa bằng đồng đang phi nhanh, có dị thú cấp Đại La Kim Tiên kéo xe, tốc độ cực nhanh trực tiếp xông thẳng vào Côn Luân Sơn.

"Ai!" "Kẻ nào dám xông vào Côn Luân Sơn của ta!" Thấy tình hình này, Tam Thanh khẽ nhíu mày, sau khi nhìn nhau, liền đồng thanh quát lớn.

Côn Luân Sơn dù sao cũng là Đạo Trường của Tam Thanh, huống hồ hiện tại họ đều là cường giả cấp Hỗn Nguyên, đâu dung thứ cho kẻ nào phóng tứ như vậy.

"Thánh Đình Hình Tiêu, bái kiến Tam Thanh Thánh Nhân!" Lúc này, một tiếng quát lớn liền truyền đến.

Có thể thấy Hình Tiêu từ trên chiến xa bằng đồng đứng dậy, một thân kiếm ý trùng thiên, tung mình nhảy lên quảng trường trước Tam Thanh Cung.

Phốc thông!

Phốc thông!

Cũng vào lúc này, hầu hết các tu sĩ Tam Giáo đều ngã quỵ xuống đất, khí tức bá đạo và kiếm ý quanh Hình Tiêu khiến họ căn bản không thể chịu đựng được.

"Hừ!" Thấy tình hình này, Tam Thanh hừ lạnh một tiếng, đại thủ vung lên bảo vệ tất cả tu sĩ.

Ngay sau đó, ánh mắt ba người liền nhìn về phía Hình Tiêu nói: "Hình Tiêu, ngươi không ở trong Thánh Đình phụng sự Hình Hạo Đạo Hữu, đến Côn Luân Sơn của ta có việc gì?" "Hình Tiêu, chẳng lẽ Hình Hạo Đạo Hữu chưa dạy ngươi lễ nghi cơ bản sao?

Lẽ nào ngươi muốn cùng Tam Thanh chúng ta đối địch sao?" "Hình Tiêu……" Thánh Đình Hình Tiêu!

Thủ đồ của cường giả số một Hồng Hoang Hình Hạo!

Các đệ tử Tam Giáo trên mặt đất giờ khắc này tụ tập lại một chỗ, ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía Hình Tiêu, trong mắt vừa có sự tò mò, vừa có sự ngưỡng mộ và đố kỵ.

Uy danh của Hình Hạo trấn áp Hồng Hoang!

Dù đã rời khỏi Vu tộc, không còn là Tổ Vu, nhưng y cũng đã trở thành chủ của Thánh Đình, nắm giữ thế lực cấp bá chủ.

Hình Tiêu là thủ đồ của Hình Hạo, đương nhiên gặp phải sự ngưỡng mộ, đố kỵ và căm hận của vô số tu sĩ, dù sao có thể bái Hình Hạo làm sư phụ quả là một chuyện khiến người ta khao khát.

Đáng tiếc, bao nhiêu năm qua, Hình Hạo chỉ thu bốn người làm đồ đệ ra ngoài, lại không có ý định thu nhận thêm môn đồ rộng rãi, khiến những Thần Thai Tiên Thiên hóa hình đời thứ hai này nội tâm vừa bất đắc dĩ vừa khao khát.

"Bái kiến Tam Thanh Thánh Nhân!" Cười nhạt một tiếng, Hình Tiêu một bước tiến lên, ôm quyền hành lễ nói: "Hình Tiêu sơ xuất mao lư, chưa hiểu đạo xử thế, nếu có chỗ nào mạo phạm xin ba vị Thánh Nhân lượng thứ!

Lần này ta đến Côn Luân Sơn, một là để chúc mừng ba vị Thánh Nhân thu được đệ tử giỏi, hai là để gửi thiệp mời cho ba vị Thánh Nhân!" Vừa nói, Hình Tiêu lấy ra ba phong thiệp mời nói: "Năm trăm

năm sau, Thánh Đình thành lập, Sư tôn ta sẽ cử hành đại hôn cùng Sư nương Vọng Thư, thỉnh ba vị Thánh Nhân lúc đó có thể đến Thánh Đình tham dự." Thánh Đình thành lập!

Hình Hạo đại hôn!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Lão Tử ba người lập tức nghiêm túc.

Chuyện này không hề đơn giản, Thánh Đình một khi hoàn toàn thành lập và tuyên bố xuất thế, thì hình thái thống trị của đối phương ở phía đông Hồng Hoang sẽ không thể thay đổi.

Hình Hạo muốn cử hành hôn lễ với Vọng Thư, cũng khiến Tam Thanh kinh hãi.

Chuyện năm xưa tuy ẩn giấu, nhưng hiện tại họ đều đã chứng đạo thành Thánh, đương nhiên biết rõ đạo lý trong đó, Vọng Thư rõ ràng là một quân cờ do Thiên Đạo thông qua Cây Nguyệt Quế đẩy ra.

Mặc dù Hình Hạo năm xưa đã tuyên bố Vọng Thư là thê tử của y, nhưng trong mắt Tam Thanh, đối phương hiện tại đã chứng đạo Hỗn Nguyên, hoàn toàn không cần thiết phải để ý nữa, dù sao một người phụ nữ từ đầu đã mang mục đích, nhìn thế nào cũng không phải là lương phối.

Nhất thời, Tam Thanh cũng không để ý đến việc Hình Tiêu tự tiện xông vào, sau khi nhìn nhau, Lão Tử liền mở miệng nói: "Nguyên lai là như vậy, năm trăm năm sau, chúng ta nhất định sẽ đến Thánh Đình chứng kiến đại hôn của Hình Hạo Đạo Hữu!" Lời này lập tức nhận được sự chấp thuận của Nguyên Thủy và Thông Thiên, lập tức gật đầu nói: "Chúng ta cũng sẽ đến!" "Tốt!" Khẽ cười một tiếng, Hình Tiêu cũng không chần chừ, tiện tay ném ba phong thiệp mời cho Tam Thanh xong, rồi ôm quyền hành lễ nói: "Ba vị Thánh Nhân, thiệp mời đã gửi, Hình Tiêu xin cáo từ đây!" Nói xong, Hình Tiêu không nán lại, quay người rời khỏi quảng trường, tung mình nhảy lên chiến xa bằng

đồng, đại thủ vung lên nói: "Xuất phát đến chỗ tiếp theo!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp lời đồng thanh vang lên, gần ngàn Đại La Kim Tiên theo sát phía sau rời đi, khí thế hùng vĩ khiến các đệ tử Tam Giáo một trận ngưỡng mộ và đố kỵ.

"Không tồi, tiểu tử Hình Tiêu vậy mà lại có một mặt bá khí như vậy!" Thu toàn bộ cảnh tượng vào mắt, trong mắt Hình Hạo giữa đám đông không khỏi lộ ra một tia mãn ý.

Là thủ đồ, nên có khí phách và bá khí như vậy.

"Không hổ danh là thủ đồ của Hình Hạo Đạo Hữu!" Lúc này, Lão Tử thở dài một tiếng, chậm rãi mở miệng nói: "Ngày trước khi Hình Hạo Đạo Hữu ở Vu tộc, chúng ta chỉ biết y có hai đệ tử khống chế Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Nhưng hôm nay gặp vị Hình Tiêu này, lại không thể không thừa nhận y còn hơn cả Chu Tinh Thần một bậc, bất luận khí thế hay thủ đoạn tuyệt đối không phải người bình thường có thể sánh được!" "Cũng không biết Nhân Giáo của ta đến bao giờ mới có thể sinh ra được nhân kiệt như vậy!" Do đó, ánh mắt Lão Tử vô thức nhìn về phía Hình Hạo cách đó không xa, đối phương chính là người được kỳ vọng.

Nhưng sắc mặt của Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này lại không hề dễ coi.

Đặc biệt là Nguyên Thủy.

Đồng là Chuẩn Thánh, nhưng khi Hình Tiêu xuất hiện, Phó Giáo Chủ Xiển Giáo Nhiên Đăng thậm chí còn không dám nhìn thẳng, sự chênh lệch lớn đến mức thật sự khiến y phiền muộn không thôi.

"Thôi được rồi!" Lúc này, Lão Tử khoát tay nói: "Việc thu đồ lần này cũng đã kết thúc!" "Thanh Đế, Tam Tiêu, theo ta!" Nói xong, Lão

Tử cũng không nán lại, quay người đi về phía chỗ ở của mình.

Thấy tình hình này, Thanh Đế và Tam Tiêu liền cất bước theo sát phía sau.

Tương tự, Nguyên Thủy cũng vung tay dẫn Nhiên Đăng và Thập Nhị Kim Tiên rời đi.

Chỉ duy độc Thông Thiên có vẻ khó xử nhìn về phía gần trăm thân ảnh trước mặt, sau khi chần chừ một lát, liền dẫn mọi người trực tiếp đi về một nơi yên tĩnh vắng người.

Thông Thiên cũng biết cung điện của mình không lớn, mặc dù có thể chứa được nhiều người như vậy, nhưng dù sao trong đó ngoài Đa Bảo ra không có một đệ tử chân truyền nào, tất cả đều là ký danh đệ tử, đâu thể để họ theo vào chỗ ở. .....

Trong Thái Thanh Cung!

Hình Hạo và Tam Tiêu đi theo Lão Tử vào trong.

Sau khi bước chân dừng lại, Lão Tử quay đầu nhìn về phía Tam Tiêu nói: "Tam Tiêu, hôm nay ta truyền Thái Thanh Quyết, Thái Thanh Thần Lôi và Thái Thanh Kiếm Điển, hy vọng các ngươi tu luyện cho tốt đừng để vi sư thất vọng!" Nói xong, Lão Tử cũng không nói lời vô nghĩa, đại thủ vung lên trực tiếp truyền thụ Thái Thanh Quyết, Thái Thanh Thần Lôi và Thái Thanh Kiếm Điển cho ba cô gái.

Hoàn thành mọi việc xong, ánh mắt Lão Tử liền nhìn về phía Thanh Đế nói: "Thanh Đế, con đường ngươi đang đi là gì?" "Ta!" Nhìn Lão Tử một cái, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, lập tức một bước tiến lên nói: "Lão sư, ta đang đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo!" Vừa nói, khí thế quanh Hình Hạo bùng phát, tuy chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, nhưng về mức độ pháp lực lại không hề kém cạnh cường giả Chuẩn Thánh.

Dĩ Lực Chứng Đạo!

Chương 403

Đồng tử co rụt, Lão Tử kinh ngạc nhìn Hình Hạo, vạn vạn không ngờ y lại đi trên con đường như vậy.

Nhưng nhanh chóng, Lão Tử dường như đã hiểu ra, thần sắc cả người vào lúc này kích động nói: "Tốt!

Tốt!

Tốt!

Dĩ Lực Chứng Đạo, nỗi đau lớn nhất trong đời vi sư!

Hôm nay ngươi Dĩ Lực Chứng Đạo, ta tự nhiên sẽ toàn lực giúp đỡ ngươi thành công!

Ngay cả phải trả giá lớn, ta cũng sẽ để Hình Hạo Đạo Hữu ban cho ngươi một phần tâm đắc tu luyện, giúp ngươi hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo!" Do đó, Lão Tử không khỏi nắm chặt hai nắm đấm.

Năm xưa vì lo sợ nguy hiểm có thể xảy ra khi Dĩ Lực Chứng Đạo, y đã lựa chọn con đường Pháp Tắc Chứng Đạo bậc thấp hơn.

Mặc dù đã thành công, cũng trở nên cường đại, thậm chí siêu việt chín thành Thánh Nhân.

Nhưng trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất và Hình Hạo Dĩ Lực Chứng Đạo, y lại quá yếu ớt, khiến Lão Tử cực kỳ để ý và bất đắc dĩ.

Hiện tại đệ tử của y muốn Dĩ Lực Chứng Đạo, trong mắt Lão Tử hoàn toàn là cho y thêm một cơ hội.

Ngay cả không thể thành công thì sao, ta dạy dỗ đệ tử hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo, đó cũng đủ để tuyên bố danh hiệu đứng đầu Tam Thanh của ta không phải là giả.

Do đó, Lão Tử tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra một Đại Ấn đưa ra nói: "Đây là Chí Bảo của Nhân tộc, Không Động Ấn, vi sư sẽ truyền thụ cho ngươi, lấy khí vận Nhân tộc gia trì vào thân, nhất định có thể giúp ngươi hoàn thành Dĩ Lực Chứng Đạo." Không Động Ấn!

Vật này vậy mà lại ở trong tay Lão Tử!

Đồng tử co rụt, trong mắt Hình Hạo không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc và bất ngờ.

Dù sao trong ký ức của y, vật này lẽ ra phải là do Lão Tử có được ở Thủ Dương Sơn sau khi Tam Thanh phân gia, sao bây giờ lại xuất hiện?

Không sai, mọi thứ đều đã thay đổi, Hình Hạo cũng hiểu không thể dùng lẽ thường để suy đoán nữa.

"Đa tạ Sư tôn!" Miệng đáp lời một tiếng, Hình Hạo khống chế thân thể Thanh Đế tiến lên nắm lấy Không Động Ấn.

Giây tiếp theo, Không Động Ấn rực rỡ.

Một luồng khí tức đặc biệt liền thăng đẳng, thậm chí bắt đầu liên kết với thần hồn của y.

"Không tốt!" Cảm giác được điều này, đồng tử Hình Hạo lập tức co rụt.

Nếu thần hồn liên kết với Không Động Ấn, thì chuyện Thanh Đế là Đệ nhị Nguyên Thần sẽ bị bại lộ, đối với y tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Nhất thời, Hình Hạo cũng không để ý đến những thứ khác, vội vàng khống chế Nguyên Thần rút lui.

Giây tiếp theo, cách đó hàng ức vạn dặm trong mật thất Thánh Đình, đôi mắt đang nhắm chặt của Thanh Đế mở ra, mở miệng nói:

“Muốn hoán đổi lại sao!” “Thật nhanh chóng a.” Vừa nói, y bóp một pháp ấn đặc biệt.

Trong khoảnh khắc, một sức mạnh đặc biệt liền thăng đẳng, thân thể Hình Hạo cũng vào lúc này rực rỡ.

Đợi ánh sáng tan đi, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo mở ra, thở phào một hơi nói: “Thật nguy hiểm!

Suýt chút nữa đã bị bại lộ!” Nói xong, ánh mắt Hình Hạo vô thức nhìn về phía Côn Luân Sơn, nội tâm thầm nói: “Hy vọng Thanh Đế sẽ không gặp vấn đề gì!” “Vì ta mà Tam Tiêu đã gia nhập Nhân Giáo, trong tình huống như vậy cũng không biết rốt cuộc là đúng hay sai.” “Nhưng dù thế nào, Nhân Giáo nhất định phải nằm trong tay, nếu không, căn cơ của Thánh Đình dễ dàng xảy ra vấn đề, thậm chí vào lúc cần thiết……” Cuối cùng, Hình Hạo không nói thêm nữa.

Sau một lát, ánh mắt Hình Hạo liền tập trung vào bản thân.

Sau khi đánh giá vài lần, trong mắt Hình Hạo không khỏi lộ ra một tia ngạc nhiên.

Chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi, Thanh Đế vậy mà lại có thể khống chế bản thân hoàn thiện tu luyện, thậm chí củng cố tu vi của mình, quả thực có chút không thể tin nổi.

Nhưng nhanh chóng, Hình Hạo lại bình tĩnh lại.

Mặc dù chuyện này có vẻ khó tin, nhưng đối với bản thân y lại là một chuyện tốt.

Có thêm kinh nghiệm khống chế và cảm ngộ thân thể, cảnh giới của Thanh Đế nhất định sẽ tăng lên đáng kể, khi đó sẽ càng thuận tiện cho đối phương khống chế Nhân Giáo, thậm chí giúp Thánh Đình lớn mạnh.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức nhắm mắt tiếp tục bế quan tu

luyện. .....

Trong Thái Thanh Cung, đôi mắt đang nhắm chặt của Thanh Đế vào lúc này mở ra, chỉ thấy Không Động Ấn liền rực rỡ, hoàn toàn bị luyện hóa xong xuôi, khí tức của toàn bộ bản thân vào lúc này dao động, tăng trưởng với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường; Đại La Kim Tiên hậu kỳ -> Đại La Kim Tiên viên mãn -> Đại La Kim Tiên Đại viên mãn!

Đạt đến cấp độ Đại La Kim Tiên Đại viên mãn, tu vi trên người y mới dừng lại, mặc dù khí tức vẫn tiếp tục tăng trưởng, nhưng lại không mạo hiểm xung kích cảnh giới Chuẩn Thánh, mà triệt để áp chế nó xuống.

Giây tiếp theo, Tam Hoa rực rỡ.

Có thể thấy Thiên Địa nhị hoa trên đỉnh đầu Thanh Đế đều đã đạt đến cấp độ Thập Nhị Phẩm, chỉ duy độc Nhân Hoa sau khi đạt Thập Nhất Phẩm thì không thể tiếp tục đề thăng.

"……" Thấy cảnh tượng này, Lão Tử kinh ngạc ngây người.

Vạn vạn không ngờ một loạt biến cố lại nhanh chóng đến vậy, thậm chí Đạo Quả Tam Hoa của Thanh Đế hiện tại đã có thể sánh ngang với y.

Một khi hoàn thành việc Nhân Hoa thăng cấp lên Thập Nhị Phẩm, thì tiềm lực của bản thân y thậm chí sẽ siêu việt Lão Tử, trực tiếp đuổi kịp Hình Hạo.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Sau một thoáng kinh ngạc, Lão Tử không nhịn được cất tiếng cười lớn.

Vào lúc này, hào tình tráng chí lập tức thăng đẳng.

Chương 404

Trên thân Thanh Đế, y nhìn thấy hy vọng Dĩ Lực Chứng Đạo, cũng nhìn thấy vị thế vô địch đồng cảnh giới của y.

Nhớ đến thái độ quét ngang tất cả của Hình Hạo năm xưa, Lão Tử lập tức suy tư, rốt cuộc nên giúp Thanh Đế cường đại nhanh hơn như thế nào?

Linh Bảo?

Linh Căn!

Những thứ còn lại!

"Sư tôn!" Lúc này, Thanh Đế mở mắt, sau khi tiêu hóa xong ký ức Hình Hạo để lại, cả người vô cùng tự nhiên cung kính hành lễ nói: "Đa tạ Sư tôn ban bảo vật!" Nghe vậy, Lão Tử lập tức hoàn hồn, ánh mắt nhìn về phía Thanh Đế nói: "Không cần như vậy, tất cả đều là cơ duyên mà thôi." "Thanh Đế, ngươi……" Tí tách!

Không đợi Lão Tử nói xong, một trận tiếng bước chân gấp gáp liền vang lên.

Nhìn theo hướng âm thanh, có thể thấy Nguyên Thủy vội vã đi vào Thái Thanh Cung, sau khi nhìn Tam Tiêu và Thanh Đế một cái, ánh mắt y liền tập trung vào Lão Tử: "Đại ca, không hay rồi, vừa có tin tức Huyền Vũ nhất mạch ở Bắc Hải đã thần phục Chúc Long!

Hiện tại Long tộc đã thu hồi khí vận Tứ Hải thăng cấp thành thế lực cấp bá chủ, trong tình huống như vậy, khí vận gia trì sẽ khiến Chúc Long có hy vọng chứng đạo thành Thánh, chúng ta không thể không phòng bị a."!

Tứ Hải nhất thống!

Chúc Long sắp chứng đạo!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Lão Tử lập tức khó coi.

Y còn nhớ những gì Hình Hạo đã nói năm xưa, Ma Đạo Thánh Nhân không được phép tồn tại, nhất định phải triệt để tiêu diệt họ, những người như họ mới có cơ hội và khả năng tồn tại.

Mặc dù không có sự hạn chế của Hồng Mông Tử Khí, nhưng y cũng không đành lòng nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên vẫn lạc như vậy.

Do đó, Lão Tử liền mở miệng nói: "Chuyện này Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa có biết không?" "Chắc là đã biết rồi!" Nguyên Thủy gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Căn cứ thông tin ta có được, Nữ Oa đã đi Đông Hải, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này cũng đã xuất phát từ Tu Di Sơn." "Ừm!" Lão Tử gật đầu, lập tức mở miệng nói: "Nếu vậy, thì chuyện này nhất định phải giải quyết nhanh chóng!

Lần trước La Hầu phân thân xuất hiện, lần này nhất định phải một kích tất sát.

Ngươi đi tìm Tam đệ, chúng ta cũng nên xuất phát đi ngăn chặn Chúc Long." "Tốt!" Nguyên Thủy đáp lời, thở phào một hơi.

Có Lão Tử gia nhập, đối với họ tuyệt đối là một chuyện rất tốt.

Dù sao trong Hồng Hoang, trừ Hình Hạo ra, Lão Tử tuyệt đối là cường giả số một số hai, người có thể sánh ngang với y cũng chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất đã không hiện thân bao nhiêu năm qua.

"Sư tôn!" Đợi Nguyên Thủy rời đi, tinh quang trong mắt Thanh Đế lóe lên, lập tức cất bước tiến lên nói: "Hai vị Sư thúc muốn tru sát Chúc Long?" "Không sai!" Lão Tử gật đầu, không hề che giấu, lập tức đơn giản thuật lại tình huống giữa Huyền Môn Thánh Nhân và Ma Đạo Thánh Nhân một lần.

Ngay sau đó, Lão Tử liền tiếp tục nói: “Thanh Đế, kế tiếp con bế quan tu luyện trong Thái Thanh Điện, tranh thủ sớm ngày hoàn thiện Nhân Hoa, xung kích cảnh giới Chuẩn Thánh.” “Vâng!” Thanh Đế đáp lời, không hề từ chối, nhưng lại đột nhiên mở miệng nói: “Sư tôn, con nghe nói trong tay Chúc Long có một vật tên là: Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, không biết Sư tôn có thể lấy được không?” Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ!

Lão Tử nhíu mày, kinh ngạc nhìn Thanh Đế một cái, thực sự không ngờ y lại có điều muốn cầu.

Nhưng nhanh chóng, Lão Tử lại hoàn hồn, gật đầu nói: “Có thể!

Chỉ cần vật này ở trong tay Chúc Long, vi sư nhất định sẽ lấy về cho ngươi.” Tí tách!

Lúc này, tiếng bước chân gấp gáp lại lần nữa vang lên.

Nhìn theo hướng âm thanh, có thể thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên vội vã đến, đợi nhìn Lão Tử xong, hai người liền mở miệng nói: “Đại ca, chúng ta đã chuẩn bị xong rồi!” “Ừm!” Lão Tử gật đầu, cũng không chần chừ nữa, gật đầu với Thanh Đế xong, liền cất bước đi ra ngoài Thái Thanh Điện.

Ngay sau đó, Tam Thanh liền rời khỏi Côn Luân Sơn, một đường cấp tốc phi về phía Đông Hải.

“Cuối cùng cũng rời đi rồi!” Thấy tình hình này, Thanh Đế nội tâm thở phào một hơi, tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra Không Động Ấn, tinh quang trong mắt lóe lên nói: “Có vật này, khí vận Nhân tộc sẽ kiên cố không thể phá vỡ.

Nhưng chuyện chư Thánh vây công Chúc Long cũng phải báo cho Bản Thể biết.” Đánh chủ ý xong, Thanh Đế liếc nhìn Tam Tiêu đang chìm đắm trong tu luyện cách đó không xa, lập tức cất bước đi về một

góc yên tĩnh vắng người, truyền tin tức cho Hình Hạo. .....

Trong mật thất Thánh Đình, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo khẽ mở ra.

Cả người từ trên chỗ ngồi đứng dậy, khóe miệng vào lúc này khẽ nhếch lên: "Thật có ý tứ!" "Hồng Mông Tử Khí trên người Chúc Long quả thực có tác dụng nhất định!" Vừa nói, Hình Hạo từ dưới đất đứng dậy, cất bước đi ra khỏi mật thất.

Sau khi chào hỏi Vọng Thư một tiếng, cũng không nán lại, thi triển độn thuật phi về phía Đông Hải. .....

Đông Hải!

Chúc Long dẫn đại quân thắng lợi trở về, cả người ý khí phong phát.

Khí vận Tứ Hải quy về một mối, trong tình huống như vậy, chỉ cần thêm một thời gian nữa, dưới sự gia trì của khí vận Tứ Hải, y có tự tin chứng đạo thành Thánh.

Do đó, nội tâm Chúc Long không khỏi vô cùng vui vẻ.

Thậm chí trên đường trở về còn trực tiếp sai người chuẩn bị yến tiệc đưa lên, tự mình vui vẻ ăn uống.

Ong ong!

Đột nhiên, một tiếng ong ong vang lên.

Có thể thấy một bức bình phong trong suốt vào lúc này khẽ ngưng tụ, rồi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường bao phủ khu vực đó, những tu sĩ Long tộc định tiến lên đều bị ngăn lại bên trong.

"Chuyện gì vậy?" "Tại sao không thể tiến lên nữa?" "……" Tiếng kinh hô vang lên, trong mắt từng tu sĩ Long tộc không khỏi dâng lên sự bất an mãnh liệt.

Tình huống như vậy, họ chưa từng thấy, ẩn ẩn cảm giác được một tia nguy cơ đang đến gần.

"Đáng chết!" "Kẻ nào dám cản đường ta!" Cảm giác được tình hình, Chúc Long trên xe rồng đột nhiên mở mắt, dường như cảm nhận được điều gì, uy áp Á Thánh quanh thân liền bùng phát, cả người sát khí đằng đằng.

Xoẹt xoẹt!

Chương 405

Không gian vặn vẹo, nước biển phân ly, có thể thấy thân ảnh Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa liền xuất hiện ở khu vực phía trước đại quân Long tộc.

"Các ngươi!" Nhìn những người đó, đồng tử Chúc Long co rụt, sắc mặt cả người vào lúc này đại biến.

Không sai!

Y có thể rõ ràng cảm giác được sự nghiêm trọng của chuyện này.

Dù sao Tứ Thánh Ma Đạo đều đã bị Lão Tử và những người khác giết chết, trong tình huống như vậy, Tiếp Dẫn và những người khác tìm đến, mục đích không cần nói cũng biết.

Nhất thời, Chúc Long cũng không để ý đến những thứ khác, tung mình nhảy vọt nhanh chóng bỏ chạy về phía sau, thậm chí còn không quan tâm đến những tu sĩ Long tộc kia.

"Chúc Long Đạo Hữu, hãy ở lại đi!" Vào lúc này, một giọng nói nhẹ nhàng vang lên.

Giây tiếp theo, Âm Dương Ngư vận chuyển, một Kim Kiều từ trên trời giáng xuống trực tiếp chặn đứng con đường đào thoát của Chúc Long.

Ngay sau đó, thân ảnh Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng liền xuất hiện, triệt để chặn đứng tất cả đường lui của Chúc Long.

"Tam Thanh!" Thấy cảnh tượng này, sắc mặt Chúc Long lập tức khó coi đến cực điểm.

Ban đầu y cho rằng chỉ có ba người Tiếp Dẫn đến giết mình, nhưng không ngờ ba người Lão Tử vậy mà cũng đến.

Một mình đấu cũng không thể là đối thủ của Thánh Nhân, huống hồ hiện tại lại bị Lục Thánh vây công.

Nhất thời, nội tâm Chúc Long vừa kinh vừa nộ, vô thức triệu hoán ra một cây trường thương nắm chặt trong tay, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đáng chết, các ngươi rốt cuộc muốn làm gì?

Ta là Thánh Nhân do Thiên Đạo định đoạt, giết ta không sợ bị Ma Tổ tru sát sao?" Nghe vậy, Lão Tử ba người cười.

Chỉ thấy Lão Tử chỉ vào Thái Cực Đồ trên không trung nói: "Chúc Long Đạo Hữu, ngươi nghĩ chúng ta sẽ làm chuyện không có tự tin sao?

Thiên cơ ở khu vực này đã bị phong tỏa hoàn toàn, nếu ngươi chết, La Hầu đâu thể tìm ta mà tính sổ!" Nói xong, Lão Tử cũng không nói lời vô nghĩa, đại thủ vung lên nói: "Chư vị động thủ đi!

Giải quyết nhanh chóng, chúng ta còn rời khỏi nơi này!" "Tốt!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều gật đầu đáp lời.

Dù sao trong tình huống như vậy, chỉ có nhanh chóng giết chết Chúc Long mới có thể vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Do đó, Nguyên Thủy lấy ra Bàn Cổ Phiên, Thông Thiên lấy ra Tru Tiên Tứ Kiếm, Tiếp Dẫn lấy ra Hàng Ma Xử, Chuẩn Đề lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ, Nữ Oa lấy ra trường kiếm, sau đó năm người không hề do dự nhắm vào Chúc Long phát động tấn công.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Chúc Long đại kinh thất sắc.

Y có thể rõ ràng cảm giác được sự nghiêm trọng và khủng bố của chuyện này.

Nói thẳng ra, nếu không thể thoát khỏi nơi đây, thì chờ đợi y chỉ có cái chết.

Nhất thời, Chúc Long cũng không để ý đến những thứ khác, vội vàng triệu hoán Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ hộ thể, rồi khống chế Long Vương Thương trong tay phát động tấn công, điên cuồng đột phá về phía khu vực Chuẩn Đề và Nữ Oa đang ở.

Trong tình huống như vậy, y hiểu rõ không thể là đối thủ của Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, huống hồ còn có Thái Thanh Lão Tử ở xa nữa.

Hy vọng duy nhất là Nữ Oa và Chuẩn Thánh, đặc biệt là Chuẩn Đề, đối phương chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Nhất Trọng, dựa vào tu vi Á Thánh y còn có thể có một trận chiến.

Đương nhiên, mục đích thực sự cũng không phải là chiến đấu với họ, mà là mượn cơ hội này để đột phá rời đi.

"Ta biết ngươi sẽ như vậy!" Tuy nhiên, đối mặt với cuộc tấn công của Chúc Long, Chuẩn Đề lúc này lại ha ha cười lớn, chỉ thấy Thất Bảo Diệu Thụ trong tay y ánh sáng rực rỡ, một luồng pháp lực vượt xa Hỗn Nguyên Nhất Trọng quét ra, trực tiếp oanh kích vào thân thể Chúc Long.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ rung trời vang lên, tiếng kêu thảm thiết của Chúc Long vang vọng, toàn thân trên dưới máu tươi đầm đìa, cả người lập tức bị đánh bay khỏi chỗ cũ.

Đợi thân hình ổn định, sắc mặt Chúc Long trắng bệch, một ngụm máu tươi phun ra từ miệng, đồng thời ngẩng đầu kinh hãi nói: "Hỗn Nguyên Nhị Trọng!

Sao có thể, sao có thể đề thăng tu vi!" Cần biết rằng, Chuẩn Đề và

Tiếp Dẫn vì chứng đạo thành Thánh mà đã phát ra Tứ Thập Bát Hoành Nguyện, theo lý mà nói trước khi chưa hoàn thành chút nào, không thể đề thăng tu vi mới đúng, nhưng lại là chuyện gì?

"Không có gì là không thể!" Cười lạnh một tiếng, ánh mắt Chuẩn Đề khóa chặt vào Chúc Long nói: "Chúc Long Đạo Hữu, thỉnh lên đường!" Vừa nói, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề trực tiếp đánh về phía Chúc Long, lực lượng Âm Dương Ngũ Hành bùng phát, uy năng của Thất Bảo Diệu Thụ vào lúc này triệt để hiển hiện.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, sắc mặt Chúc Long đại biến.

Y có thể rõ ràng cảm giác được Thất Bảo Diệu Thụ lúc này ẩn chứa sức mạnh khủng khiếp, trong tình huống như vậy, y không hề dám liều mạng đối đầu nữa, vội vàng triệu hoán Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ hộ thể.

Đồng thời, cũng khống chế Long Vương Thương tấn công Nữ Oa.

Dù sao trong số những người còn lại, chỉ có Nữ Oa trông có vẻ có thể đối kháng, cũng là khả năng duy nhất hiện tại có thể đột phá.

"Cút về cho ta!" Quát lớn một tiếng, Nữ Oa đâu mà không nhìn ra tâm tư của Chúc Long?

Sát cơ trong mắt lóe lên, tế kiếm trong tay vung chém, trực tiếp chém về phía Chúc Long.

"Phá cho ta!" Chúc Long quát lớn một tiếng, không hề sợ hãi, tay cầm Long Vương Thương tấn công Nữ Oa.

Y hiểu rõ tình hình hiện tại, nếu không đột phá phòng ngự của Nữ Oa, thì chỉ có thể thật sự chết tại đây.

Giây tiếp theo, Long Vương Thương và tế kiếm trong tay Nữ Oa va chạm vào nhau.

Leng keng một tiếng, hỏa quang tứ tán.

Kèm theo một luồng ba động sức mạnh đặc biệt thăng đẳng, thân thể Chúc Long chấn động, khóe miệng một vệt máu tươi rỉ ra, đồng thời cả người vào lúc này lập tức bị đánh bay vài trăm dặm.

Đợi thân hình y ổn định, y trực tiếp bị Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bao vây bên trong.

"Sao có thể!" Đợi thân hình ổn định, Chúc Long không để ý đến máu chảy ra từ khóe miệng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Nữ Oa, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Chương 406

Không sai!

Thực sự sức mạnh cường thế Nữ Oa vừa phát huy ra còn vượt xa Chuẩn Đề, thậm chí đến mức Chúc Long không thể chịu đựng được.

"Chúc Long Đạo Hữu, đừng trách ta vô tình, ta đã sớm không còn là tình huống của ngày trước nữa rồi!" Cười nhạt một tiếng, Nữ Oa xuất hiện trước mặt Chúc Long, tế kiếm trong tay lại lần nữa chém ra, mục tiêu trực chỉ đầu lâu của y, quyết lấy mạng y.

Đồng thời, Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy, Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên, Hàng Ma Xử của Tiếp Dẫn và Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề cũng liền hạ xuống, trực tiếp đánh vào thân thể Chúc Long.

"Không……" Nguy cơ ập đến, Chúc Long cảm giác được nguy cơ tử vong.

Trong tình huống như vậy, y không hề có khả năng đào thoát, thậm chí không hề có khả năng lựa chọn.

"Ta liều mạng với các ngươi!" Sắc mặt ngoan độc trong mắt lóe lên, Chúc Long quát lớn một tiếng, trực tiếp tự bạo nhục thân của mình.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ rung trời liền vang lên.

Á Thánh tự bạo, kinh thiên động địa, lập tức phá hủy hoàn toàn thế vây công của Nguyên Thủy và những người khác.

Đồng thời, một tiếng phá không vang lên.

Nguyên thần Chúc Long thoát ra, với tốc độ cực nhanh bay khỏi khu vực đó, hòng thoát khỏi nơi này.

"Chạy à!" Thấy tình hình này, Lão Tử bên ngoài cười lạnh một tiếng, đại thủ vung lên, Âm Dương Ngư liền thoát ra trực tiếp phong tỏa tất cả đường lui của Chúc Long.

"Lão Tử!" Thấy tình hình này, Chúc Long mắt đỏ ngầu.

Vạn vạn không ngờ, trong tình huống như vậy, Lão Tử lại không chịu buông tha, thậm chí dưới sức mạnh tứ lược của Âm Dương Ngư, y có thể rõ ràng cảm giác được uy hiếp tử vong.

Luồng lực lượng kia, thậm chí còn vượt qua uy hiếp mà Nguyên Thủy và những người khác mang lại, nhưng y lại không hề có chút sức kháng cự nào.

"Đáng chết!

Đáng chết!" Nhất thời, miệng Chúc Long không ngừng chửi rủa, nhưng lại bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn luồng sức mạnh đó không ngừng quét qua bản thân, nguyên thần nhanh chóng tan rã, đồng thời nội tâm y vào lúc này tràn đầy hối hận, không cam lòng và thù hận.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và những người khác ở xa đều vui mừng khôn xiết.

Họ có thể rõ ràng cảm giác được, dưới sự quét qua của luồng sức mạnh đó, Chúc Long chắc chắn sẽ chết.

Tuy nhiên, vào lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại khẽ thoát ra, mục tiêu trực chỉ chỗ nguyên thần Chúc Long đang ở.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Nữ Oa dường như đã hiểu ra, lập tức không chần chừ, liền lóe thân thoát ra.

Bành một tiếng nổ.

Có thể thấy nguyên thần Chúc Long vào lúc này tan nát, một vệt ánh sáng tím rực rỡ, có thể rõ ràng nhìn thấy Hồng Mông Tử Khí hiện ra tại chỗ.

"Hồng Mông Tử Khí!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức đồng tử co rụt.

Ngay sau đó, hai người họ đâu mà không biết mục đích của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa là gì?

Mặc dù Hồng Mông Tử Khí có khuyết điểm tồn tại, nhưng không thể phủ nhận nó quả thực có thể giúp người ta chứng đạo thành Thánh, mặc dù là chứng đạo, nhưng nếu nắm giữ một đạo Hồng Mông Tử Khí, chẳng phải sẽ nắm giữ một vị Thánh Nhân mới sao?

"Dừng lại cho ta!" "Dừng tay!" Hầu như trong nháy mắt, Nguyên Thủy và Thông Thiên liền quát lớn.

Bàn Cổ Phiên vung lên, Hỗn Độn Kiếm Khí phá không tấn công ra!

Tru Tiên Tứ Kiếm chém xuống, từng luồng kiếm khí quét ra, trực tiếp lao về phía ba người Tiếp Dẫn.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đều sắc mặt đại biến.

Uy thế của Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm không cần nghi ngờ, trong tình huống như vậy, ba người họ cũng không dám chậm trễ, lần lượt giơ tay phòng ngự.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang lên, kiếm khí không ngừng tan vỡ, thân thể ba người Tiếp Dẫn rung chuyển, khóe miệng có máu tươi rỉ ra, nhưng

thân hình lại lao về phía Hồng Mông Tử Khí.

Khi tiếp cận Hồng Mông Tử Khí, Chuẩn Đề dẫn đầu tấn công Nữ Oa, đồng thời Tiếp Dẫn đưa tay nắm lấy chỗ Hồng Mông Tử Khí đang ở.

"Đại ca!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều sốt ruột.

Nếu để Tiếp Dẫn có được Hồng Mông Tử Khí, thì Tây Phương Giáo sẽ có ba vị Thánh Nhân, đối với họ tuyệt đối không phải là tin tức tốt.

"Kim Kiều hạ xuống!" Thấy tình hình này, Lão Tử cũng nhíu mày.

Y cũng hiểu rõ trong tình huống như vậy, Hồng Mông Tử Khí không nên bị Tiếp Dẫn có được, lập tức tâm niệm vừa động, Kim Kiều từ trên trời giáng xuống, trực tiếp oanh kích vào thân thể Tiếp Dẫn.

"Ừm hừ!" Tiếp Dẫn hừ một tiếng trong miệng, ngẩng đầu nhìn về phía Lão Tử cách đó không xa, trong mắt lóe lên vẻ đố kỵ, nhưng lại lần nữa đưa tay nắm lấy Hồng Mông Tử Khí.

Hiển nhiên, dù phải chịu nguy hiểm bị thương, Tiếp Dẫn cũng muốn có được Hồng Mông Tử Khí đó.

"Tiếp Dẫn, đừng quá phận!" Tuy nhiên, khi cánh tay y tiếp cận, hai tiếng quát lớn vang lên.

Thân ảnh Nguyên Thủy và Thông Thiên xuất hiện, Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm chém ra, trực tiếp lao về phía yếu hại của y, không hề có ý niệm lưu tình.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Tiếp Dẫn đại biến.

Chương 407

Y không thể chịu đựng được cuộc tấn công của Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm, nhìn thấy Hồng Mông Tử Khí gần ngay trong gang tấc, mặc dù nội tâm không cam lòng, nhưng cũng không thể không né tránh.

Đồng thời, Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này cũng mắt sáng lên.

Không để ý đến sự tồn tại của Tiếp Dẫn, trực tiếp nắm lấy Hồng Mông Tử Khí, đều muốn chiếm đoạt nó làm của riêng.

Tuy nhiên, đúng lúc này, dị biến chợt phát sinh.

Chỉ thấy khu vực không gian nơi Hồng Mông Tử Khí chợt vặn vẹo, một bàn tay lớn vươn ra trực tiếp tóm lấy Hồng Mông Tử Khí vào trong lòng bàn tay.

"Ai!

Kẻ nào!" Đồng tử co rút, Nguyên Thủy và Thông Thiên kinh hãi thất sắc.

Không ngờ, vào thời khắc mấu chốt lại có kẻ nhanh tay hơn một bước, đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí.

Nhất thời, hai người vừa kinh vừa nộ, theo bản năng điều khiển Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm tấn công ra!

Song, sự tình ngoài dự liệu lại lần nữa xảy ra.

Chỉ thấy Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm đánh lên cánh tay kia, nhưng lại không thể gây tổn thương dù chỉ một phân hào, thậm chí Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm đều bị lớp da thịt của nó ngăn cản.

"..." Nhìn thấy cảnh tượng này, Nguyên Thủy và Thông Thiên ngây người.

Tương tự, ở xa xa Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa thậm chí cả Lão Tử cũng đều dừng hành động trong tay, ánh mắt vô thức khóa chặt trên cánh tay kia.

Tiếp đó, Lão Tử dường như đã nhận ra điều gì, ánh mắt tinh quang chợt lóe rồi nói: "Kể từ khi sự tình đã rõ, vậy thì Hồng Mông Tử Khí này cũng không còn cần tranh đoạt nữa!" Dứt lời, Lão Tử một bước đạp ra, thân ảnh hắn chợt lóe lên, lập tức xuất hiện tại khu vực tự bạo nhục thân của Chúc Long, vẫy tay thu hồi Long Vương Thương và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Thời khắc này, không gian chợt vặn vẹo.

Thân ảnh Hình Hạo bước ra từ trong đó, liếc nhìn Nguyên Thủy, Thông Thiên cùng những người khác, rồi mỉm cười nhạt nói: "Chư vị đạo hữu, đã lâu không gặp!" Quả nhiên!

Thật sự là hắn!

Nhìn thấy Hình Hạo xuất hiện, sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác lập tức thay đổi mấy lần.

Đến nước này, làm sao mà không biết Hồng Mông Tử Khí không thể đoạt lại được nữa.

Dù sao thì sự cường đại của Hình Hạo là điều không thể nghi ngờ, cho dù tất cả bọn họ hợp lực e rằng cũng không thể sánh bằng.

"Hình Hạo đạo hữu!" Theo bản năng nắm chặt nắm đấm, Chuẩn Đề có vẻ không cam tâm nói: "Hành vi như vậy của ngươi chẳng phải có chút không thỏa đáng sao!

Chúc Long là do ta sát tử!" Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy cùng những người khác tuy không nói gì, nhưng vẻ tán đồng trong mắt lại

không cần nói cũng hiểu.

Dù sao thì bọn họ vất vả lắm mới sát tử Chúc Long, mục đích là để có được Hồng Mông Tử Khí, nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo chẳng làm gì cả, vậy mà lại trực tiếp đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí quý giá nhất, bảo bọn họ làm sao có thể chấp nhận được?

"Không thỏa đáng sao?" Hình Hạo cười nhạt, hoàn toàn không để ý đến ánh mắt căm phẫn của các Thánh, thần sắc đạm nhiên nói: "Trong Hồng Hoang, lẽ nào bảo vật không phải kẻ có năng lực mới có thể chiếm giữ sao?

Kể từ khi Hồng Mông Tử Khí xuất hiện trong tay ta, vậy hẳn là có duyên với ta rồi!" Có duyên cái đầu ngươi!

Khóe miệng Chuẩn Đề giật giật, cảm thấy như nuốt phải ruồi bọ, vô cùng buồn nôn.

Dù sao thì loại cớ này thường dùng để lừa gạt người khác, ai có thể ngờ Hình Hạo lại dùng loại cớ này để làm cho người ta ghê tởm?

Nhưng dù vậy, Chuẩn Đề cũng không dám nói thêm gì nữa.

Sự cường đại của Hình Hạo là điều không thể nghi ngờ, không thể là đối thủ của hắn, tự nhiên không muốn tự rước lấy nhục, nhưng việc này lại khắc sâu trong tâm trí.

Vị nếu có cơ hội, nhất định sẽ khiến Hình Hạo phải trả giá gấp bội.

"Hình Hạo đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử lướt đến bên cạnh Hình Hạo, khẽ hành lễ xong, liền mở miệng nói: "Chúc Long đã tử vong, chúng ta cũng nên cáo từ!" Rõ ràng, Lão Tử không định truy cứu chuyện Hồng Mông Tử Khí.

Khoảng cách về tu vi và chiến lực giữa hai bên, đã định trước làm gì cũng là vô ích mà thôi.

"Được!" Hình Hạo nhìn sâu vào Lão Tử một cái, cũng không ngờ hắn lại dứt khoát như vậy.

Tuy nhiên hắn cũng không có ý định tiếp tục dây dưa, thứ đã có trong tay, Lão Tử cùng những người khác không tranh đấu tự nhiên là tốt nhất.

Nghe vậy, Lão Tử cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ngay lập tức nhìn về phía Nguyên Thủy và Thông Thiên ở không xa nói: "Nhị đệ, Tam đệ, chúng ta đi thôi!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, Nguyên Thủy và Thông Thiên tuy trong lòng không cam, nhưng cũng không trái lời Lão Tử.

Sau khi hành lễ với Hình Hạo, Tam Thanh cũng không nán lại, quay người vội vã rời đi.

"..." Nhìn thấy cảnh tượng này, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa ngây người.

Vạn vạn không ngờ, trong tình huống đối mặt với sự dụ hoặc của Hồng Mông Tử Khí như vậy, Tam Thanh lại lựa chọn từ bỏ, dù không động thủ, nhưng chờ đợi cũng tốt mà.

Bây giờ thì sao, Tam Thanh đều đã rời đi, lại không có bất kỳ khả năng nào để giao chiến với Hình Hạo, thật sự rất lúng túng.

Quả là dứt khoát!

Xứng đáng là Tam Thanh!

Vị đương nhiên không thể coi thường!

Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo nheo mắt khẽ lại, sau đó quay người nhìn về phía ba người Tiếp Dẫn và nói: "Ba vị đạo hữu

có ý kiến gì không?" "..." Nghe lời này, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa im lặng.

Muốn Hồng Mông Tử Khí, nhưng trong tình huống như vậy thì phải làm sao để tranh đoạt với Hình Hạo?

Chương 408

Gần như là không thể.

"Hình Hạo đạo hữu!" Theo bản năng, Nữ Oa một bước tiến lên nói: "Hồng Mông Tử Khí đối với đạo hữu mà nói không có bất kỳ tác dụng nào, không bằng đạo hữu dùng nó giao dịch với ta thì sao?" Giao dịch Hồng Mông Tử Khí!

Ánh mắt tinh quang chợt lóe lên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức kích động.

Đúng như Nữ Oa đã nói, Hồng Mông Tử Khí đối với bản thân Hình Hạo không có nhiều giá trị, nếu có thể dùng thứ gì đó để trao đổi thì...

"Ồ, Nữ Oa đạo hữu muốn dùng vật gì để trao đổi với ta?" Ánh mắt lộ ra một tia dị sắc, Hình Hạo đầy hứng thú nhìn Nữ Oa nói: "Phải biết rằng, vật này đối với ta tuy không có công dụng, nhưng giá trị của nó lại là điều không thể nghi ngờ, vật tầm thường không thể dùng để trao đổi." "..." Nghe lời này, Nữ Oa cũng không khỏi chần chừ.

Không vì cái gì khác, mà vì trên người nàng thật sự không có vật phẩm nào có thể sánh bằng, cho dù là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không ngoại lệ.

"Khoan đã!" Đột nhiên, Nữ Oa dường như đã nghĩ ra, ánh mắt nhìn Hình Hạo nói: "Hồng Tú Cầu, Hình Hạo đạo hữu thấy vật này thế nào?" Hồng Tú Cầu!

Vật này lại quay về tay Nữ Oa rồi!

Đồng tử co rút, Hình Hạo ánh mắt lộ ra một tia dị sắc, vạn vạn

không ngờ, Thiên Đạo Đại Thế lại mạnh mẽ đến vậy, dù Nữ Oa năm đó đã trả lại Hồng Tú Cầu, nhưng giờ đây nó lại nằm trong tay nàng.

Tiếp đó, Hình Hạo cũng không khỏi trầm tư.

Không tệ!

Giá trị của Hồng Tú Cầu quả thực phi phàm.

Tuy Đông Vương Công đã dùng cho Thiên Hôn, nhưng vẫn còn Địa Hôn và Nhân Hôn tồn tại.

Điều đó cũng có nghĩa là hai trận công đức lớn, tuy công đức không có nhiều tác dụng đối với bản thân hắn, nhưng lại có thể dùng để cường hóa Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Quan trọng nhất, người được chọn cho Nhân Hôn hoàn toàn có thể là Thiếu Hạo, với tư cách là Nhân Tộc chi chủ, dù hấp thu công đức cũng không có quá nhiều tệ đoan, dù sao thì tiềm lực bản thân hắn quả thực có hạn.

Thậm chí mục đích đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí là để tìm đường sống cho mấy đệ tử của hắn, nếu có Hồng Tú Cầu thì...

"Được!" Sau một hồi trầm ngâm ngắn ngủi, Hình Hạo liền gật đầu đồng ý.

Giá trị của Hồng Tú Cầu không thua kém gì Hồng Mông Tử Khí, trong tay hắn cũng có Hồng Mông Tử Khí, loại đó không có nguy hại, dù uy năng kém hơn không ít, nhưng công dụng lại không khác biệt nhiều.

"Thật sao!" Nghe lời này, Nữ Oa mừng rỡ vạn phần.

Vừa rồi nàng cũng chỉ mang thái độ thử xem sao, thật sự không ngờ Hình Hạo lại đồng ý.

Dù sao thì tin tức Hình Hạo muốn đại hôn đã truyền khắp Hồng

Hoang, Hồng Tú Cầu đại diện cho điều không thể nghi ngờ.

Nhưng tất cả cũng dựa trên mức độ Hình Hạo coi trọng Vọng Thư, nếu hắn không quan tâm Vọng Thư thì Hồng Tú Cầu không có bất kỳ giá trị nào.

Nhưng bây giờ Hình Hạo đã đồng ý, điều đó thể hiện sự coi trọng không thể nghi ngờ, khiến Nữ Oa vừa vui mừng, trong lòng lại không khỏi có chút ngưỡng mộ.

"Tự nhiên!" Hình Hạo cười nhạt, tay phải hắn mở ra lộ ra Hồng Mông Tử Khí nói: "Nữ Oa đạo hữu nếu đã nguyện ý giao dịch, vậy chúng ta có thể bắt đầu ngay bây giờ!" "Nguyện ý!" "Ta nguyện ý!" Không chút chần chừ, Nữ Oa vội vàng mở miệng đồng ý.

Dù sao thì Hồng Mông Tử Khí đối với nàng mà nói là cực kỳ quan trọng, có vật này thì Thần Đình thậm chí không cần phải dung nhập Yêu Tộc, dù sao có Hồng Mông Tử Khí, Phục Hy cũng không cần phải bị người khác kiềm chế.

Nghĩ vậy, Nữ Oa lập tức bay đến trước mặt Hình Hạo, tâm niệm vừa động liền lấy ra Hồng Tú Cầu đưa tới nói: "Hình Hạo đạo hữu, chúng ta giao dịch đi!" Vừa nói, Nữ Oa liền đưa Hồng Tú Cầu cho Hình Hạo.

"Được!" Đáp một tiếng, Hình Hạo không chút chần chừ, trực tiếp vươn tay tóm lấy Hồng Tú Cầu vào trong tay, sau đó giao Hồng Mông Tử Khí vừa đoạt được từ Chúc Long cho Nữ Oa.

Làm xong tất cả, Hình Hạo cất Hồng Tú Cầu đi, rồi nhìn Nữ Oa nói: "Đạo hữu, giao dịch của chúng ta đã hoàn tất, tại hạ xin cáo từ!" Dứt lời, Hình Hạo cũng không nán lại, thân ảnh chợt lóe, lập tức rời khỏi Đông Hải.

"..." Nhìn Hình Hạo rời đi, Nữ Oa nhất thời không khỏi ngẩn ra.

Vạn vạn không ngờ người kia lại đi nhanh và trực tiếp đến vậy, lẽ nào thật sự không có một chút hấp dẫn nào sao?

Theo bản năng cúi đầu nhìn bộ ngực đủ khiến chúng thần đều phải phát cuồng, Nữ Oa không khỏi bĩu môi, vừa há miệng định nói, một luồng khí tức nguy hiểm chợt dâng lên.

"Không ổn!" Nguy cơ ập đến, Nữ Oa không kịp suy nghĩ thêm, thân ảnh chợt lóe tránh sang một bên.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hàng Ma Xử và Thất Bảo Diệu Thụ lập tức xuất hiện tại khu vực Nữ Oa vừa đứng.

Oanh long long, oanh long long!

Tiếng nổ vang vọng, không gian vào thời khắc này vỡ nát, sức mạnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quét qua, đủ để trọng thương cường giả cấp Thánh Nhân.

"Tiếp Dẫn!" "Chuẩn Đề!" Thân hình ổn định, Nữ Oa quay đầu nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cả người vừa kinh vừa nộ, đồng thời lập tức thu Hồng Mông Tử Khí đi, nghiến răng nghiến lợi nói: "Muốn đoạt Hồng Mông Tử Khí, đáng chết!

Món nợ lén lút tập kích này ta đã ghi nhớ, ta nhất định sẽ khiến các ngươi phải trả giá gấp bội." Dứt lời, Nữ Oa cũng không chần chừ, thân hình chợt lóe, dịch chuyển không gian, lập tức biến mất tại chỗ.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức khó coi đến cực điểm.

Vạn vạn không ngờ, trong tình huống như vậy, Nữ Oa lại có sự đề phòng đến thế, trong tình huống một đòn thất bại, không còn bất kỳ khả năng nào để thành công nữa.

Không chỉ vậy, vì chuyện này đã triệt để đắc tội với Nữ Oa, khiến tình hình sau này cực kỳ bất lợi, nhưng lại không thể làm gì được.

“Sư huynh!” Theo bản năng, Chuẩn Đề quay đầu nhìn Tiếp Dẫn nói: “Hồng Mông Tử Khí đã bị Nữ Oa đoạt được, chúng ta tiếp theo phải làm gì?” “Làm gì ư?” Lược vi trầm ngâm, ánh mắt Tiếp Dẫn hàn mang chợt lóe nói: “Kể từ khi đã đắc tội với Nữ Oa, vậy thì cũng đã đắc tội với Phục Hy, chúng ta cũng không cần thiết phải che giấu nữa.

Hồng Mông Tử Khí có được thì có thể chứng đạo thành Thánh, vật này đối với những đại thần thông giả đỉnh cấp có lực dụ hoặc là điều không thể nghi ngờ, nếu tin tức này truyền đi thì sẽ như thế nào đây?” “Ý của sư huynh là!” Ánh mắt lộ ra một tia kinh hãi, Chuẩn Đề thần sắc kinh ngạc nói: “Truyền chuyện này đi, để Phục Hy trở thành mục tiêu của mọi người?” “Không sai!” Tiếp Dẫn cười nhạt, giờ khắc này cũng không còn che giấu, trực tiếp nói: “Một mình Nữ Oa đã đủ rồi, nếu lại để Phục Hy chứng đạo, vậy Thần Đình cũng sẽ trở thành thế lực bá chủ, đến lúc đó đối với chúng ta càng thêm bất lợi.

Không chỉ chúng ta, bao gồm cả vị ở phương Bắc e rằng cũng không thể ngồi yên, dù sao Nữ Oa đã có Hồng Mông Tử Khí, vậy cái gọi là liên hợp giữa hai bên không còn bất kỳ ý nghĩa nào.” Nghe vậy, Chuẩn Đề lập tức phản ứng.

Khóe miệng khẽ nhếch lên, ngay lập tức mở miệng nói: “Như vậy, chuyện này giao cho ta đi làm, sư huynh hãy về Tu Di Sơn trước!” “Được!” Tiếp Dẫn cười nhạt, không kiên trì.

Nhưng trước khi rời đi, lại mang theo đại phê tinh nhuệ Long Tộc, trong đó còn có mấy vị Chuẩn Thánh cấp tồn tại, bao gồm mấy trăm vị Đại La Kim Tiên.

Thánh Đình!

Chương 409

Hình Hạo liền trở về, đợi thân ảnh hắn hạ xuống, Vọng Thư liền vội vã chạy tới: "Phu quân, chàng cuối cùng cũng trở về, có sao không?

Có đoạt được Hồng Mông Tử Khí không?" "Đoạt được rồi!" Hình Hạo cười nhạt, nhìn Vọng Thư một cái, rồi nói: "Nhưng ta lại dùng nó giao dịch với Nữ Oa rồi!" "A?" Vọng Thư há hốc miệng, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Hình Hạo, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Hồng Mông Tử Khí!

Đó chính là Hồng Mông Tử Khí a!

Nữ Oa dùng thứ gì mà lại có thể giao dịch được vật quan trọng đến vậy với Hình Hạo?

"Vật này!" Hình Hạo cười nhạt, tự nhiên nhìn ra sự kinh hãi của Vọng Thư, ngay lập tức tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra Hồng Tú Cầu nói: "Đại hôn của ta, nếu không có vật này chứng kiến thì làm sao tất cả tu sĩ trên thế gian đều biết được!" Hồng Tú Cầu!

Lại là vật này!

Mỹ mâu co rút, ánh mắt Vọng Thư tràn đầy chấn động và kinh hỉ.

Nàng tự nhiên biết vật này đại diện cho điều gì, Hình Hạo lại dùng Hồng Mông Tử Khí mà vô số tu sĩ đều nằm mơ cũng muốn có để đổi lấy vật này, chỉ vì muốn dùng trong đại hôn của mình, bảo Vọng Thư làm sao không cảm động cho được?

Gần như trong khoảnh khắc, trên mặt nàng liền đẫm lệ, một bước tiến lên nhào vào lòng Hình Hạo nói: "Phu quân, chàng đối với thiếp thật sự quá tốt!" Cảm nhận giai nhân trong lòng, Hình Hạo khóe

miệng khẽ nhếch lên nói: "Nàng là thê tử của ta, tuy cuộc gặp gỡ của chúng ta quả thực có nhiều bất ngờ, nhưng kể từ khi đã là thê tử của ta, vậy ta tự nhiên sẽ chân tâm đối đãi.

Hồng Mông Tử Khí nhỏ nhoi thì sao, chỉ là Hỗn Nguyên Thánh Nhân mà thôi, đối với chúng ta không có bất kỳ uy hiếp nào đáng nói!" Dứt lời, Hình Hạo cũng không chần chừ, trực tiếp ôm Vọng Thư, bước chân liền đi vào phòng bên trong Thánh Đình.

Thời gian trôi mau, chớp mắt đã ba trăm năm trôi qua.

Trong ba trăm năm này, tình hình của Thần Đình có thể nói là tệ hại đến cực điểm.

Cùng với việc Chuẩn Đề truyền tin tức về việc có được Hồng Mông Tử Khí ra ngoài, tất cả những đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều không thể ngồi yên được nữa.

Trước khi thời đại Thánh Nhân giáng lâm, bọn họ không quan tâm đến Hồng Mông Tử Khí, dù sao Hình Hạo, Thập Nhị Tổ Vu và Minh Hà đã chứng minh rằng, không có Hồng Mông Tử Khí cũng có thể chứng đạo thành Thánh.

Nhưng trong tình huống hiện tại, bọn họ cũng hiểu rõ, trong tình huống không có Hồng Mông Tử Khí, lại không có khí vận gia trì, vậy thì muốn chứng đạo thành Thánh gần như là không có bất kỳ khả năng nào.

Bây giờ Hồng Mông Tử Khí xuất hiện, há lại có thể giả vờ không biết?

Đến đây, chiến dịch vây công Thần Đình không ngừng được kéo màn, vô số đại thần thông giả bắt đầu tập kích Thần Đình, mục tiêu trực chỉ Phục Hy đang luyện hóa Hồng Mông Tử Khí.

Trong tình huống như vậy, dù có Nữ Oa che chở, nhưng tình cảnh

của Phục Hy lại ngày càng bất ổn.

Thậm chí mấy lần suýt mất mạng trong vòng vây của tu sĩ, may mà Nữ Oa kịp thời chạy đến mới bảo toàn được tính mạng.

Nhưng dù vậy, tình hình của Phục Hy cũng cực kỳ bất ổn, trường kỳ đều ở trong nguy hiểm, thậm chí mấy lần bị tập kích ngay trong Thần Đình.

Trong bất đắc dĩ, Nữ Oa không thể không đích thân trấn thủ nơi Phục Hy cư ngụ để đảm bảo an toàn, nhưng tình hình lại không hề chuyển biến tốt hơn.

Phục Hy tuy an toàn rồi, nhưng tu sĩ trong Thần Đình lại trở thành mục tiêu của những đại thần thông giả kia.

Trong tình huống như vậy, tu sĩ Thần Đình không ngừng bị tru sát, mục đích của bọn họ cũng vô cùng đơn giản, đó là muốn bức bách Phục Hy xuất hiện, hoặc là khiến hắn từ bỏ Hồng Mông Tử Khí trong tay.

Trong tình huống như vậy, những tu sĩ quy phục Thần Đình dần dần bắt đầu không chịu nổi nữa.

Nhiều kẻ ban đầu gia nhập Thần Đình chỉ để được che chở, giờ khắc này há lại có thể chấp nhận trở thành vật tế thần cho Phục Hy?

Nhất thời, tu sĩ trong Thần Đình hoặc là bỏ đi, hoặc là trực tiếp tuyên bố không còn bất kỳ quan hệ nào với Thần Đình.

Đến đây, Thần Đình vốn là một đại thế lực đỉnh cấp lại suy bại.

Ầm ầm!

Một ngày, Khí Vận Giao Long gầm nhẹ một tiếng, thân thể nó chấn động mấy cái xong, liền vỡ nát tử vong, hóa thành bột phấn tiêu tán.

Đến đây, uy thế của đại thế lực đỉnh cấp Thần Đình triệt để vỡ nát, trong tình huống khí vận không thể ngưng tụ nữa, Phục Hy đang bế quan tu luyện trong mật thất lặng lẽ mở mắt.

"Phụt!" Một ngụm tiên huyết liền phun ra, sắc mặt Phục Hy vào thời khắc này trắng bệch, đồng thời nghiến răng nghiến lợi nói: "Đồ hỗn trướng đáng chết!

Đáng chết, những tên khốn đó đều đáng chết!" "..." Giờ khắc này, Phục Hy mắt đỏ ngầu, cả người điên cuồng như gió.

Chỉ thiếu một chút!

Chỉ thiếu một chút nữa là có thể chứng đạo thành Thánh.

Nhưng tình huống hiện tại lại khiến tu vi của hắn bị kẹt ở cảnh giới Á Thánh Đại Viên Mãn, muốn tiến thêm một bước gần như là không thể, dù sao khí vận Thần Đình đã không còn nữa.

"Huynh trưởng!" Thấy tình hình này, Nữ Oa liền bước vào.

Đợi nhìn thấy tình trạng của Phục Hy, sắc mặt nàng trong khoảnh khắc cũng trở nên vô cùng khó coi, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đáng chết, những kẻ đó thật sự tội đáng vạn tử!

Huynh trưởng, ta bây giờ sẽ đi sát!" Giờ khắc này, Nữ Oa cũng sát cơ nồng đậm.

Phục Hy chứng đạo thất bại, sau này muốn chứng đạo bằng khí vận gần như không thể, trừ phi để Thần Đình gia nhập Yêu Tộc, Vu Tộc hoặc Thánh Đình.

Nhưng trong tình huống như vậy, lại có nghĩa là Phục Hy và sẽ phải chịu sự kiềm chế của người khác, không thể hoàn toàn độc lập, thậm chí không thể siêu thoát vòng ràng buộc của lượng kiếp.

"Không cần!" Lúc này, Phục Hy lại lặng lẽ mở miệng ngăn cản

Nữ Oa: “Tiểu muội là Thánh Nhân, trong thời đại lượng kiếp này không thể tùy tiện ra tay nhiễm nhân quả!

Chuyện này cứ giao cho ta xử lý đi!

Đoạn đường chứng đạo của ta, chuyện này ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua!” Lời này vừa nói ra, sắc mặt Nữ Oa lập tức trở nên lo lắng.

Không tệ!

Lúc này Phục Hy thật sự quá không lý trí, đôi mắt đỏ như máu kia, rõ ràng đã bị sức mạnh của lượng kiếp dẫn dắt, trong tình huống như vậy, người kia có thể sẽ xảy ra chuyện.

Chương 410

"Huynh trưởng!" Theo bản năng, Nữ Oa một bước tiến lên nói: "Chúng ta đừng cần Thần Đình nữa!

Cũng đừng báo thù nữa!

Đi theo muội đến Hỗn Độn, muội có thể khai tịch một phương Trung Thiên Thế Giới, chúng ta cứ ở trong đó đợi đến khi lượng kiếp này kết thúc rồi xuất thế thì sao?" Giờ khắc này, Nữ Oa hoàn toàn hoảng sợ.

Vạn nhất Phục Hy bị cuốn vào lượng kiếp, vậy cái kết chờ đợi hắn sẽ vô cùng bất ổn, thậm chí có thể thân tử đạo tiêu.

Cho nên, trong tình huống như vậy, nhất định phải đưa Phục Hy đi, dù có phải từ bỏ tất cả, chỉ cần người còn sống, vậy tất cả đều đáng giá.

"Không được!" Tuy nhiên, lúc này Phục Hy bị khí lượng kiếp trùng kích tâm linh, há lại có thể đồng ý?

Con đường chứng đạo đã bị cắt đứt, giờ khắc này đối với những kẻ tập kích và đại thần thông giả của tu sĩ Thần Đình, hắn hận thấu xương, há lại có thể bỏ qua?

Không chút chần chừ, Phục Hy lập tức mở miệng nói: "Tiểu muội, hãy đi đến Thiên Ngoại Hỗn Độn đi!

Ta muốn đưa Thần Đình gia nhập Yêu Tộc, đợi khi ta chứng đạo thành Thánh, nhất định sẽ tiêu diệt tất cả những kẻ đó." Lời này vừa nói ra, Nữ Oa lập tức im lặng.

Nàng biết, không thể khuyên ngăn Phục Hy được nữa.

Nhưng bảo nàng cứ thế rời đi, Nữ Oa lại làm sao có thể làm

được?

Hơi chần chừ một chút, trong mắt Nữ Oa lóe lên một tia kiên định, ngay lập tức mở miệng nói: "Huynh trưởng, kể từ khi huynh đã quyết định, vậy muội tự nhiên phải ủng hộ!

Muội sẽ đi cùng huynh đến Yêu Tộc, dù sau này thật sự gặp nguy hiểm, huynh muội chúng ta liên thủ cũng có sự đảm bảo lớn hơn để sống sót!" "Được!" Nghe vậy, Phục Hy theo bản năng nhìn Nữ Oa một cái, rồi liền mở miệng nói: "Tiểu muội, không cần mạo hiểm, ..." "Huynh trưởng!" Không đợi Phục Hy nói hết, Nữ Oa liền kiên định mở miệng nói: "Ý muội đã quyết, đừng khuyên muội nữa!" "..." Nghe lời này, Phục Hy cũng biết không thể mở miệng khuyên ngăn được nữa.

Dù sao những chuyện Nữ Oa đã quyết định, không thể nào thay đổi được.

Nghĩ vậy, Phục Hy lập tức mở miệng nói: "Được, vậy ta bây giờ sẽ liên hệ Đông Hoàng Thái Nhất!

Hắn trong chuyện này cũng đã xuất lực không ít, nhưng bây giờ lại không thể không lựa chọn như vậy!

Đợi khi ta chứng đạo thành Thánh, nhất định sẽ khiến hắn phải trả giá đắt!" Trong lời nói, Phục Hy và Nữ Oa bước ra khỏi nơi cư ngụ.

Tiếp đó, hai người liền vội vã đưa số tu sĩ Thần Đình còn lại, thậm chí không để ý đến tàn tích Thần Đình, trực tiếp bay nhanh về phía phương Bắc Hồng Hoang.

Nhất thời, Hồng Hoang sôi trào!

Thần Đình đại cử di chuyển về phía Bắc Hồng Hoang, điều đó có ý nghĩa không cần nói cũng hiểu, vô số đại thần thông giả vội vã bay ra, điên cuồng đuổi theo các tu sĩ Thần Đình.

Bọn họ biết rõ, một khi Phục Hy nhập vào Yêu Tộc, vậy Yêu Tộc sẽ có cơ hội, thậm chí sẽ phải đối mặt với sự trả thù điên cuồng, điều đó tuyệt đối không được phép xảy ra.

Nhất thời, khu vực giao giữa Đông Bộ và Bắc Bộ Hồng Hoang trở thành nơi được chúng thần chú ý.

Trên một đỉnh núi, thân ảnh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên xuất hiện, phía sau họ là đệ tử của Nhân Tiệt Xiển Tam Giáo.

Trên một đỉnh núi khác, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đứng sóng vai, phía sau họ có hai thân ảnh một béo một gầy đi theo, tu vi của họ cũng ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, rõ ràng là đệ tử của họ.

Trên một đỉnh núi, thân ảnh Minh Hà xuất hiện, dưới sự hầu hạ của một đám nữ tính A Tu La xinh đẹp, cả người hắn ung dung như đế vương hưởng thụ.

Trên một đỉnh núi, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đứng sóng vai, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía phương Bắc.

Ở đó, có thể thấy Đông Hoàng Thái Nhất đang dẫn dắt đại phê tinh nhuệ Yêu Tộc tập trung chờ đợi, ở trong phạm vi khu vực Bắc Bộ Hồng Hoang, không có ý định tiếp cận Đông Bộ Hồng Hoang dù chỉ một chút.

Trong một hẻm núi, Thập Nhị Tổ Vu dẫn dắt đại phê Đại Vu đỉnh cấp, Đại Vu tập trung, ánh mắt chăm chú nhìn vào khu vực Yêu Tộc, đồng thời, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía khu vực phương Đông.

Tương tự, ở khu vực trung tâm giữa hai nơi Đông Bắc đó, có thể thấy đại phê tu sĩ tập trung tại đây, từng người tu vi đều vượt qua Đại La Kim Tiên, tất cả đều là tồn tại cấp Chuẩn Thánh.

Thậm chí trong đó có thể thấy sự tồn tại của cường giả cấp Á Thánh, tuy số lượng người như vậy không nhiều, nhưng tình hình

cũng xấp xỉ. "Hống hống!" Đúng lúc này, một trận gầm nhẹ chợt vang vọng.

Nghe danh vọng tới, có thể thấy ở khu vực Đông Bộ Hồng Hoang, có một cỗ mã xa hoa lệ đang bay nhanh, Phục Hy và Nữ Oa ngồi bên trong, phía sau là đám đông tu sĩ Thần Đình theo sát.

"Đến rồi!" "Cuối cùng cũng đến rồi!" Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng thần đang theo dõi phía trước đều tinh thần chấn động.

Đôi mắt đang nhắm chặt của Lão Tử và những người khác cũng mở ra trong khoảnh khắc này, sự hợp nhất của Thần Đình và Yêu Tộc là một sự kiện trọng đại, không thể lơ là dù chỉ một chút.

Đặc biệt là sau khi Nữ Oa trao đổi Hồng Mông Tử Khí với Hình Hạo, Phục Hy đã nắm giữ Hồng Mông Tử Khí, cộng thêm Đông Hoàng Thái Nhất trong tay có một đạo Hồng Mông Tử Khí hoàn chỉnh, có thể nói, nếu sơ suất một chút, Yêu Đình sau này sẽ tạo ra bốn vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Như vậy, uy thế của Yêu Tộc sẽ lập tức trở thành thế lực lớn nhất Hồng Hoang.

Trong tình huống như vậy, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều cảm thấy uy hiếp, thậm chí đối với mưu đồ sau này của bản thân cũng có trở ngại lớn.

"Phục Hy!" Đúng lúc này, một tiếng quát lớn chợt vang vọng.

Nghe danh vọng tới, có thể thấy những tu sĩ tồn tại ở trung tâm giao giới Đông Bắc kia liền bay lên không.

Số lượng tu sĩ dày đặc tập trung, trực tiếp ngăn cản con đường tiến về phía Bắc của tu sĩ Thần Đình, sát khí trên người cuồn cuộn, không hề che giấu thế đối địch giữa hai bên.

"Xuất hiện sao?" Nhìn thấy cảnh tượng này, sát cơ trong mắt

Phục Hy chợt lóe, cả người lập tức đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

Cũng trong khoảnh khắc này, Nữ Oa lại ra tay trước, uy áp Thánh Nhân hùng hậu cuồn cuộn quét ra: "Kể từ khi dám xuất hiện trước mặt ta!

Đoạn đường chứng đạo của huynh trưởng ta, hôm nay ta sẽ lấy mạng các ngươi!" Trong lời nói, Nữ Oa tay phải vẫy một cái lấy ra tế kiếm chuẩn bị động thủ.

"Nữ Oa đạo hữu!" Vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, thân ảnh Chuẩn Đề liền xuất hiện tại hiện trường, uy áp Thánh Nhân trên người hắn bùng ra chống lại uy áp của Nữ Oa, sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Chúng ta đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, đừng nhúng tay vào cuộc chiến giữa tu sĩ chứ!" Lời này vừa nói ra, những đại thần thông giả kia lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Có Chuẩn Đề ngăn cản, Nữ Oa nhất định không thể làm gì được, vậy mục tiêu của họ chỉ có một, giết Phục Hy, đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí trên người hắn.

"Chuẩn Đề!" Ánh mắt hàn mang chợt lóe, Nữ Oa một bước đạp ra, cả người lập tức xuất hiện tại khu vực trước mặt Chuẩn Đề, tế kiếm trong tay chém ra, ra tay đầy phẫn nộ.

Chương 411

"Nói hay lắm!" Thấy tình hình này, Chuẩn Đề không chút sợ hãi.

Hắn khẽ quát một tiếng, điều khiển Thất Bảo Diệu Thụ liền nghênh kích lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, tế kiếm và Thất Bảo Diệu Thụ va chạm vào nhau.

Sức mạnh Thánh Nhân khuếch tán, trong khoảnh khắc thiên khung vỡ nát, mây trời vô biên nổ tung, dư ba khủng bố lấy hai người làm trung tâm liền khuếch tán ra.

"Không ổn!" "Nguy hiểm!" Thấy tình hình này, những đại thần thông giả đều kinh hãi thất sắc.

Dư ba chiến đấu của Thánh Nhân không thể tùy tiện chống lại được.

Thậm chí nếu không có gì ngoài ý muốn, trong tình huống như vậy, sơ suất một chút sẽ thân tử đạo tiêu.

"Ông ông!" Đúng lúc này, một trận tiếng ông ông chợt vang vọng.

Kim quang Huyền Hoàng rực rỡ, có thể thấy Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp xuất hiện tại hiện trường, trực tiếp trấn áp dư ba chiến đấu của Nữ Oa và Chuẩn Đề.

Đợi làm xong tất cả, Lão Tử một bước đạp ra giữa không trung, ánh mắt bình tĩnh quét qua hai người nói: "Hai vị đạo hữu, nếu muốn chiến đấu, xin hãy di chuyển đến Hỗn Độn!

Cuộc đại chiến Thánh Nhân trong Hồng Hoang thế giới có thể hủy thiên diệt địa, mọi người cũng đừng để bị nhân quả sát lục khổng lồ nhiễm vào bản thân chứ!" Nghe vậy, Chuẩn Đề cười nhạt.

Nhưng sắc mặt Nữ Oa lại trở nên cực kỳ khó coi.

Không tệ!

Thật sự trong tình huống như vậy, một khi rời đi thì căn bản không thể giúp đỡ Phục Hy chút nào.

Nhưng nếu không rời đi, sự tồn tại của Chuẩn Đề lại sẽ ngăn cản sự giúp đỡ đối với Phục Hy, thậm chí...

"Tiểu muội!" Lúc này, Phục Hy ở xa xa chậm rãi bay đến, mở miệng nói: "Chuyện ở đây cứ giao cho ta xử lý đi!" "Huynh trưởng!" Nghe vậy, Nữ Oa theo bản năng nhìn Phục Hy một cái.

Đợi nhìn thấy thần sắc kiên định của người kia xong, Nữ Oa nghiến răng cũng biết không thể nhúng tay vào nữa.

Mỹ mâu quét qua những đại thần thông giả đang lao ra, Nữ Oa đã ghi nhớ tất cả những kẻ đó, sau này nếu có cơ hội, nhất định sẽ triệt để thanh trừng bọn chúng.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa ánh mắt nhìn Chuẩn Đề nói: "Chuẩn Đề, đi theo ta vào Hỗn Độn, hôm nay ta nhất định sẽ lột da ngươi!" "Được thôi!" Chuẩn Đề cười nhạt, dường như không sợ hãi, sau khi thu hồi Thất Bảo Diệu Thụ, liền đi theo Nữ Oa bay nhanh về phía Thiên Ngoại Hỗn Độn.

Đợi hai người rời đi, bầu không khí tại hiện trường lập tức dịu đi không ít.

Lão Tử vẫy tay, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bay về, trực tiếp che chở ngọn núi nơi hắn đứng.

Cũng trong khoảnh khắc này, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Hồng Vân và những người khác cũng lần lượt ném ra Linh Bảo của bản thân để che chở ngọn núi nơi họ đang ở.

Duy chỉ có Tiếp Dẫn chợt lóe thân đến tiền tuyến khu vực phía Bắc, một mình đứng chắn trước đại quân Yêu Tộc, đôi mắt khóa chặt trên người Đông Hoàng Thái Nhất, hai tay chắp lại nói: "A Di Đà Phật, Thái Nhất đạo hữu đã lâu không gặp!" "Tiếp Dẫn!" Thấy tình hình này, hàn mang trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất chợt lóe, làm sao mà không biết ý của Tiếp Dẫn, ngay lập tức lạnh lùng hừ một tiếng nói: "Tiếp Dẫn đạo hữu, ngươi sẽ phải trả giá cho hành vi hôm nay.

Phục Hy sắp trở thành Hy Hoàng của Yêu Tộc ta, sự ngăn cản như vậy, chẳng lẽ ngươi muốn cùng Yêu Tộc ta là địch?" Nghe vậy, sắc mặt Tiếp Dẫn hơi biến.

Hắn tự nhiên cũng rõ tình hình của Phục Hy hiện tại, nhưng lại không thể cho phép Phục Hy gia nhập Yêu Tộc như vậy, ít nhất không thể mang theo Hồng Mông Tử Khí gia nhập.

Nếu làm vậy, Yêu Tộc sau này có khả năng có tới bốn vị cường giả cấp Thánh Nhân, cực kỳ khó để chống cự và ngăn cản.

Nghĩ vậy, Tiếp Dẫn lập tức mở miệng nói: "Thái Nhất đạo hữu tức giận!

Ngô đối với Phục Hy đạo hữu không có bất kỳ địch ý nào, chỉ là đạo hữu ngày xưa đã thỉnh ta đến đây, cũng không có ý muốn làm địch với Yêu Tộc chút nào.

Nếu Phục Hy đạo hữu có thể đột phá tiến vào khu vực phía Bắc, vậy ta tự nhiên cũng sẽ rời đi, không hề có bất kỳ sự ngăn cản nào đối với hắn!

Nhưng nếu Thái Nhất đạo hữu muốn vượt qua ranh giới Đông Bắc để nhúng tay vào chuyện này, vậy xin mời qua cửa ải của ta trước!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tử tịch.

Một đám tu sĩ Yêu Tộc lập tức căm phẫn nhìn Tiếp Dẫn.

Phục Hy đột phá!

Khó khăn đến mức nào?

Tuy tu vi của hắn đã tăng lên đáng kể, nhưng lại vẫn chưa chứng đạo thành Thánh.

Đối thủ của hắn gần như đều là cường giả cấp Chuẩn Thánh, thậm chí không ít là tồn tại cấp Á Thánh, khả năng đột phá thành công là vô cùng mong manh, thậm chí...

"Phục Hy!" Lúc này, tiếng quát lớn chợt vang vọng.

Có thể thấy mấy vị Á Thánh liền lao ra, không chút do dự mà xông về phía Phục Hy, Linh Bảo trong tay rực rỡ, trực tiếp phát động tập kích.

Không chút chần chừ, không hề lưu thủ, vừa ra tay liền có thế muốn một kích đoạt mạng.

"Nói hay lắm!" Thấy tình hình này, Phục Hy không chút sợ hãi, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Phục Hy Cầm liền phản công.

Tranh, tranh!

Tiếng đàn vang vọng, từng đạo âm lãng khuếch tán, những cường giả Á Thánh đang tấn công đều bị tiếng đàn quấy nhiễu, từng người mày nhíu chặt, đồng thời pháp lực trên người cũng có xu hướng suy yếu rõ rệt.

"Âm Chi Pháp Tắc!" "Á Thánh Đại Viên Mãn!" Kinh hô một tiếng, trong mắt những tu sĩ đều lộ ra vẻ kinh hãi, so với Phục Hy năm xưa chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh, bây giờ đã đạt đến cảnh giới Á Thánh Đại Viên Mãn, chiến lực của người kia quả thực không thể nói cùng ngày.

Nhưng đến nước này, lại không còn đường lui để lựa chọn nữa.

Dù sao trong tình huống như vậy, nếu lại từ bỏ, vậy thì thật sự chỉ có tử vong.

Đối mắt nhìn nhau, đám Á Thánh kia lập tức đưa ra quyết định, một lần nữa sát hướng Phục Hy, đồng thời không còn vẻ ung dung như trước, từng người sắc mặt nghiêm túc, động tác trong tay lại càng thêm tàn độc mấy phần.

Còn về Phục Hy Cầm trong tay Phục Hy, lực công kích rõ ràng có chút không đủ.

Chương 412

Âm Chi Pháp Tắc tuy quỷ dị, nhưng cũng lập tức làm tai bọn chúng tê liệt, trong tình huống không thể nghe thấy âm thanh, đòn tấn công của Phục Hy Cầm cũng không thể gây sát thương nữa.

Nhất thời, nhiều Á Thánh liên thủ, gần trăm vị cường giả Chuẩn Thánh ở bên ngoài thi triển thần thông.

Tình hình của Phục Hy trở nên cực kỳ bất ổn, chỉ trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, cả người lại trở nên đầy thương tích, vết thương sâu đến mức có thể nhìn thấy xương, tuy không đủ để trí mạng nhưng cũng không thể coi thường.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" "..." Một bên chống đỡ đòn tấn công của chúng thần, sắc mặt Phục Hy biến đổi không ngừng, cả người vào thời khắc này trở nên cực kỳ táo bạo và phẫn nộ.

Mặc dù tu vi của hắn quả thực cao hơn đám người, nhưng dưới ưu thế tuyệt đối về số lượng, Phục Hy lại không có bất kỳ khả năng đột phá nào, càng đừng nói đến việc phản sát đám người.

Nhìn thời gian trôi qua từng chút một, Phục Hy có thể rõ ràng cảm nhận được tình hình bất ổn của bản thân, thậm chí trong tình huống bị vây công này, hắn cảm thấy có người trong đám đông có thể đe dọa đến sinh mệnh của mình.

"Sư tôn, nhìn người kia!" Lúc này, trên đỉnh núi của Tam Thanh, Thanh Đế một bước tiến lên chỉ vào một trong những cường giả Á Thánh đang vây công Phục Hy nói: "Đó có phải là đại thần thông giả của Tử Tiêu Cung không?" "Người đó ư?" Lão Tử nhíu mày, theo bản năng nhìn về phía Thanh Đế chỉ, tuy dường như đã từng thấy trong Tử Tiêu Cung, nhưng lại không có bất kỳ ấn tượng nào.

“Không đúng!” Đột nhiên, Thông Thiên bên cạnh dường như đã nhận ra, một bước tiến lên: “Không phải diện mạo thật, đã dùng thủ đoạn che giấu dung mạo của mình, không có bất kỳ manh mối và sơ hở nào.

Nếu ta đoán không sai, người này nhất định là người quen của chúng ta, cũng tuyệt đối là một nhân vật tàn nhẫn, nếu không thì, há lại phải lén lút trốn tránh như vậy?” Lời này vừa nói ra, Lão Tử và Nguyên Thủy lập tức nhíu mày.

Nếu thật sự như Thông Thiên đã nói, vậy chuyện này quả thực đáng để suy ngẫm.

Dù sao nếu không có gì ngoài ý muốn, người này ẩn mình trong đám đông rõ ràng thủ đoạn phi phàm, rõ ràng muốn đoạt Hồng Mông Tử Khí trên người Phục Hy.

“Sư tôn!” Lúc này, Đa Bảo phía sau Thông Thiên lại một bước tiến lên, dường như đã nhận ra nói: “Người này ta nhận ra!” “Ồ!?” Tam Thanh và Thanh Đế đều quay đầu nhìn về phía Đa Bảo.

Bọn họ đều không nhận ra người này, Đa Bảo lại nhận ra, thật sự khiến người ta bất ngờ.

“Năm đó suýt chút nữa đã giết ta.” Đối mặt với ánh mắt của Tam Thanh, Đa Bảo lập tức mở miệng nói: “Năm đó ta chưa hóa hình, từng bị người này tóm lấy.

May mà ta đã dùng một kiện cao cấp Tiên Thiên Linh Bảo làm cái giá, mới được thả, nếu không thì, e rằng ta đã sớm tử vong.” Nghe vậy, Lão Tử và Nguyên Thủy không nói gì, nhưng sắc mặt Thông Thiên lại khó coi.

Tuy đó là chuyện trước khi Đa Bảo bái sư, nhưng hiện tại dù sao người kia cũng là đệ tử của hắn, trong tình huống nhìn thấy kẻ thù, vị

sư tôn này há lại không ra mặt?

Huống hồ hiện tại Tiệt Giáo chỉ có một mình Đa Bảo là đệ tử thân truyền, Thông Thiên lại làm sao có thể để hắn chịu ủy khuất?

"Người này là ai?" Tay phải vẫy một cái lấy ra Thanh Bình Kiếm, Thông Thiên sắc mặt khó coi nói: "Kể từ khi là kẻ địch của Đa Bảo, vậy thì không cần thiết phải tồn tại nữa." Quả thực!

Hai bên đã có nhân quả, nếu không giết kẻ này, vậy khả năng Đa Bảo chứng đạo sau này sẽ thấp.

Nhưng nếu giết kẻ này, vậy tâm kết của Đa Bảo (Triệu Nặc Hảo) cũng sẽ được hóa giải, đến lúc đó tu vi tự nhiên sẽ đột phi mãnh tiến.

"Bàn Vương!" Không chút chần chừ, Đa Bảo cũng nhìn ra ý của Thông Thiên, ánh mắt tinh quang chợt lóe, đồng thời lập tức mở miệng nói: "Tuy đã dịch dung, nhưng ta ghi nhớ khí tức của hắn!

Quan trọng nhất, cổ độc sức mạnh nồng đậm trên người hắn không thể che giấu được!" Bàn Vương!

Lại là hắn!

Đồng tử co rút, sắc mặt Tam Thanh giờ khắc này không khỏi hơi biến.

Không tệ!

Bởi vì họ còn nhớ Hình Hạo đã không dưới một lần tìm kiếm tin tức về Bàn Vương trong Hồng Hoang, tuy không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng Hình Hạo rõ ràng có ý muốn giết đối phương.

Bây giờ người kia lại xuất hiện ở đây.

Kẻ thù của Đa Bảo, có chút đáng để suy ngẫm.

Theo bản năng, Thông Thiên ánh mắt nhìn về phía Lão Tử không xa nói: "Đại ca, ta trực tiếp động thủ có được không?" "..." Lược vi

trầm ngâm, Lão Tử quay đầu nhìn Bàn Vương, rồi liền mở miệng: "Không, đừng vội ra tay!

Đợi sau khi chiến đấu kết thúc thì hãy bắt hắn!

Sắp đến ngày đại hôn của Hình Hạo đạo hữu, nếu chúng ta bắt kẻ này đi, nhất định sẽ là một đại lễ." Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức sáng mắt.

Quả thực!

Tuy không biết năm đó Bàn Vương rốt cuộc đã đắc tội với Hình Hạo như thế nào, nhưng chỉ cần bắt hắn đi, vậy chuyện lễ vật cũng có thể giải quyết được rồi.

Đến cấp bậc này, tặng chút Tiên Thiên Linh Bảo thì không được, thậm chí Tiên Thiên Linh Căn quả thực tuy không tệ, nhưng cũng không thể hiện được giá trị.

Nhưng bây giờ Bàn Vương xuất hiện lại không giống vậy.

Chỉ cần bắt hắn, vậy lễ vật của họ sẽ độc chiếm ngôi đầu, đến lúc đó...

"Có ý tứ!" "Lại muốn bắt Bàn Vương làm lễ vật!" Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, Thanh Đế bên cạnh ánh mắt tinh quang chợt lóe, khóe miệng khẽ nhếch lên, đồng thời trong lòng thầm nghĩ: "Xem ra Tam Thanh lại có chuyện muốn cầu!

Chỉ không biết rốt cuộc là muốn cầu chuyện gì từ bản thể ta." "Phục Hy, đi chết đi!" Đúng lúc này, một tiếng quát lớn chợt vang vọng chiến trường.

Nghe danh vọng tới, có thể thấy một cường giả Á Thánh cầm thương đâm xuyên lồng ngực Phục Hy.

Tiên huyết phun trào, máu thịt văng tung tóe, lồng ngực Phục Hy

bị đâm xuyên, há miệng kêu thảm thiết, đồng thời cả người khí tức vào thời khắc 793 này chợt suy yếu đến cực điểm.

"Cơ hội!" "Ngay bây giờ!" Nhìn thấy cảnh tượng này, những Á Thánh và Chuẩn Thánh bên cạnh lập tức kích động.

Đến nước này, há lại không nhìn ra tình hình của Phục Hy không ổn, chỉ cần tăng thêm một chút lực độ nữa, hoàn toàn có thể tru sát hắn, thậm chí đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể hắn.

Nghĩ đến đây, một đám người cũng không tranh đoạt sớm, lập tức điều động sức mạnh của bản thân tấn công về phía Phục Hy, dốc sức muốn tru sát hắn ngay lập tức.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, thuật pháp thần thông che trời lấp đất giáng lâm, trực tiếp bao phủ Phục Hy bên trong, không cho hắn bất kỳ một chút không gian nào để tránh né.

Chương 413

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Phục Hy đại nộ không thôi.

Hắn cũng hiểu rõ hoàn cảnh của mình hiện tại bất ổn đến mức nào.

Muốn tránh né vào khoảnh khắc này lại phát hiện đã thất bại, thậm chí vết thương ở lồng ngực không ngừng nhắc nhở tình hình bất ổn của bản thân.

Quan trọng nhất, khi muốn vận dụng sức mạnh, chợt phát hiện sức mạnh của mình giống như bị phong ấn, căn bản không thể điều động.

"Làm sao có thể như vậy!" "Làm sao có thể như vậy!" Giờ khắc này, Phục Hy cuống quýt.

Pháp lực không thể vận dụng, với thân thể của mình không thể chống lại nhiều Á Thánh Chuẩn Thánh tập kích như vậy.

Nhưng hắn lại không biết rốt cuộc mọi chuyện là thế nào, trơ mắt nhìn thuật pháp thần thông tấn công tới, cảm nhận nguy cơ tử vong, Phục Hy cuối cùng cũng tỉnh táo vào khoảnh khắc này, không kịp nghĩ nhiều, vội vàng mở miệng hô lớn: "Thái Nhất đạo hữu, cứu ta!" Đến nước này, rõ ràng Thái Nhất ở gần đây nhất.

Nữ Oa ở Thiên Ngoại Hỗn Độn, không thể nào kịp thời quay về.

"Không ổn!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất ở xa xa cũng ngẩn ra.

Vạn vạn không ngờ Phục Hy lại nhanh chóng thất bại đến vậy, nhìn qua dường như có uy hiếp tử vong.

Nhất thời, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không kịp nghĩ nhiều, tung

thân nhảy vọt lên, không chút do dự mà gõ vang Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay: Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, pháp lực mênh mông cuồn cuộn quét ra, tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất liền đạt đến cảnh giới đỉnh phong Hỗn Nguyên Lục Trọng, chỉ còn cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thất Trọng một bước ngắn.

Đến đây, một luồng sức mạnh khủng bố giáng lâm, lập tức trấn áp lên thân thể của những Á Thánh, Chuẩn Thánh kia.

"Ân hừ!" "Phụt!" Tiếng rên rỉ không ngừng, những tồn tại dưới cấp Á Thánh càng trực tiếp thổ huyết rơi xuống từ giữa không trung.

Na phạ cận cận chung thanh tập kích, khước dã bất năng cú vi chi kháng hành đích.

Tuy nhiên, đúng lúc tiếng chuông sắp phá nát thuật pháp thần thông để cứu Phục Hy, Tiếp Dẫn đang ở trong trận lại liền ra tay: "Đi!" Khoảnh khắc tiếp theo, kim sắc quang huy rực rỡ.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên dưới sự điều khiển của Tiếp Dẫn bay lên không, kim sắc bình chướng liền dâng lên, đồng thời với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường phong tỏa, bao phủ khu vực đó, đồng thời cũng ngăn cản tiếng chuông của Vô Lượng Tinh Thần Chung truyền ra.

"Tiếp Dẫn!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất đại nộ, quay đầu nhìn về phía Tiếp Dẫn, sát cơ bắn ra trong mắt nói: "Ngươi thật sự muốn cùng ta làm địch sao?

Một Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tứ Trọng nhỏ bé cũng dám đối đầu với ta như vậy, tìm chết." Nghe vậy, sắc mặt Tiếp Dẫn ngưng trọng.

Uy thế phát ra từ Đông Hoàng Thái Nhất quá cường đại, hắn biết rõ với sức mạnh của một mình mình không thể sánh bằng và chống

cự.

Nhưng đến nước này, lại không thể bỏ dở giữa chừng.

Phục Hy nhất định phải chết!

Chỉ có chết, khả năng Tứ Thánh của Yêu Tộc mới bị phá vỡ!

Cũng chỉ có chết, Yêu Tộc mới không thể trở thành bá chủ vô địch, các Thánh Nhân mới có khả năng thao túng tất cả.

Nghĩ vậy, Tiếp Dẫn tâm niệm vừa động lấy ra Hàng Ma Xử, cả người lướt bay lên, đồng thời chậm rãi mở miệng nói: "Thái Nhất đạo hữu, ta trước đó đã nói rồi, nếu Phục Hy thoát khỏi nơi này, vậy ta sẽ không ngăn cản.

Nhưng nếu đạo hữu muốn ra tay can thiệp, ta lại không thể không ra tay." Dứt lời, Tiếp Dẫn quay đầu nhìn về phía khu vực phía sau, mở miệng nói: "Chư vị đạo hữu, ta không thể ngăn cản Đông Hoàng Thái Nhất quá lâu đâu, hãy tự tiện đi!" Lời này vừa nói ra, những Á Thánh vây công Phục Hy lập tức phản ứng.

Sau khi không còn tiếng chuông của Vô Lượng Tinh Thần Chung quấy nhiễu, bọn họ cũng nhanh chóng hồi phục như ban đầu.

Tiếp đó, ánh mắt của họ liền khóa chặt trên người Phục Hy, không chút do dự mà tế ra Linh Bảo trong tay, miệng quát lớn: "Phục Hy, đi chết đi!" Khoảnh khắc tiếp theo, tiếng phá không vang vọng.

Từng thanh đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phá không, thẳng tắp tấn công về phía Phục Hy.

Đồng thời, thuật pháp thần thông dày đặc giáng lâm, trực tiếp oanh kích lên thân thể Phục Hy không còn sức chống cự.

Oanh long long!

Oanh long long!

Nhất thời, tiếng nổ long trời lở đất chợt vang vọng, huyết vụ vô biên bốc lên bao phủ khu vực đó.

"A..." Cùng với tiếng kêu thảm thiết vang vọng, có thể thấy trong huyết vụ, thân thể Phục Hy thiên sang bách khổng (trăm vết thương), cả người trôi nổi ở đó, nhục thân gần như vỡ nát tám phần, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng bị ảnh hưởng.

Đồng thời, từng thanh Tiên Thiên Linh Bảo liền giáng lâm, không chút do dự mà oanh kích lên thân thể Phục Hy.

Một tiếng nổ lớn, thân thể Phục Hy vỡ nát hóa thành mảnh vụn tiêu tán giữa trời đất, giữa mi tâm hắn một tia tử sắc quang huy rực rỡ, Hồng Mông Tử Khí mang theo nguyên thần bay ra, nhanh chóng lướt về phía khu vực phía Bắc.

Đến nước này, Phục Hy biết rõ người có thể cứu mình chỉ có Thái Nhất, cũng chỉ có tiến vào khu vực Bắc Bộ Hồng Hoang, mới có thể an toàn, mới có thể tiếp tục sống sót!

"Phục Hy, chạy đi đâu!" "Phục Hy, để lại cho ta!" "..." Thấy tình hình này, những Á Thánh kia lập tức phản ứng, thậm chí ngay cả Linh Bảo cũng không thèm để ý nữa, nhanh chóng đuổi theo Hồng Mông Tử Khí.

Nhục thân đã vẫn lạc!

Phục Hy không còn khả năng chống cự nữa.

Chỉ cần hủy diệt nguyên thần của hắn, vậy Hồng Mông Tử Khí trong đó sẽ thuộc về họ, những Á Thánh kia há lại có thể bình tĩnh được?

"Cho ta bạo!" Đúng lúc này, một tiếng quát lớn lặng lẽ vang vọng.

Chỉ thấy ở khu vực phía sau Phục Hy, một đoàn tử sắc vụ khí lặng lẽ nổ tung.

Trong khoảnh khắc, vụ khí tràn ngập bao phủ tất cả tu sĩ bên trong, bao gồm cả nguyên thần Phục Hy cũng không ngoại lệ.

“A...” “A...” Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy từng thân ảnh từ trong đó rơi xuống đất, toàn thân bị tử sắc vụ khí bao quanh, từng người da thịt bị thiêu đốt nóng bỏng, miệng không ngừng gầm nhẹ gào thét.

Tiếp đó, một thân ảnh liền từ trong vụ khí lao ra.

Chương 414

Sau khi tóm lấy nguyên thần Phục Hy, hắn đứng giữa không trung không nhịn được mà bật cười lớn: "Ha ha...

Thành công rồi, cuối cùng cũng thành công rồi!

Hồng Mông Tử Khí thuộc về ta!" Cảnh tượng này, lập tức thu hút ánh mắt của tất cả tu sĩ.

Đợi nhìn thấy nam tử kia tay nắm nguyên thần Phục Hy trong khoảnh khắc, những cường giả Á Thánh đều mặt lạnh như sương.

Đến nước này, làm sao mà không biết bọn họ đã bị nam tử trước mắt này lừa, tuy đã đánh bại Phục Hy, thậm chí hủy diệt nhục thân hắn, nhưng thực chất lại là ve sầu bắt ve, chim sẻ rình sau.

"Bàn Vương!" Đột nhiên, một Á Thánh giãy giụa phun ra mấy ngụm máu, cả người hai mắt đỏ ngầu nói: "Đừng tưởng đổi một bộ dạng là ta không nhận ra!

Cổ Chi Pháp Tắc, ngoài ngươi ra, trong Hồng Hoang không còn ai có thể vận dụng đến mức độ này!

Đừng vui mừng quá sớm, đợi khi cổ độc trên người chúng ta được thanh trừ xong, cũng là lúc ngươi thân tử đạo tiêu!" Chắc chắn!

Người này là Bàn Vương!

Kinh hô một tiếng, không ít tu sĩ xung quanh đều quay sang nhìn, ánh mắt nhìn Bàn Vương đầy vẻ khó tin và kinh ngạc.

Dù sao diện mạo Bàn Vương từng được biết đến, nhưng nam tử trước mắt này lại hoàn toàn khác biệt về dung mạo, thậm chí không có bất kỳ một chút sơ hở nào, rốt cuộc là chuyện gì?

“Giết ta?” Bàn Vương cười lạnh một tiếng, cúi đầu từ trên cao nhìn xuống cường giả Á Thánh trên mặt đất, khóe miệng khẽ nhếch lên nói: “Ngươi cho rằng có cơ hội sao?” Ý gì!

Lông mày nhướng lên, các tu sĩ tại chỗ đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bao gồm cả các Thánh Nhân trên các đỉnh núi ở xa xa cũng lộ ra ánh mắt tò mò.

Dù sao tu vi Bàn Vương thậm chí còn không bằng Phục Hy, theo lý mà nói không thể có sự đảm bảo tuyệt đối, nhưng vào lúc này lại mang đến cho người ta cảm giác cực kỳ tự tin.

“Đáng chết, cái gì!” Lúc này, một tiếng kinh hô vang vọng trong đám đông.

Nghe danh vọng tới, có thể thấy một cường giả Chuẩn Thánh nhiễm cổ độc đột nhiên kêu la không ngừng, thân thể hắn bị ăn mòn với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, từng con côn trùng nhỏ bé bò lên thân thể hắn, gặm nhấm, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng không buông tha.

Chỉ trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, thân thể cường giả Chuẩn Thánh kia bị gặm nhấm sạch sẽ, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng không thể thoát ra, cứ thế trực tiếp chết trước mắt chúng thần.

“...” Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người đều ngây người.

Một cường giả Chuẩn Thánh cứ thế chết đi, thật sự khiến người ta khó tin.

Nhưng tất cả lại xảy ra ngay trước mắt, trong tình huống như vậy, trong lòng chúng thần không khỏi hoảng loạn.

Dù sao trong tình huống như vậy, sơ suất một chút, điều chờ đợi là cái chết, thậm chí là hình thần câu diệt.

“Không!” “Cút đi!” “Mau cút đi!” “...” Lúc này, từng tiếng kêu thảm thiết chợt vang vọng.

Nghe danh vọng tới, có thể thấy thân thể những người bị cổ độc nhiễm phải bắt đầu bị ăn mòn với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, những con côn trùng trước đó đã nuốt chửng nhục thân và nguyên thần của cường giả Chuẩn Thánh cũng xuất hiện trên người họ.

“Đáng chết, làm sao có thể như vậy!” Thấy tình hình này, những cường giả Á Thánh hoảng sợ.

Tuy không rõ những con côn trùng đó có gây uy hiếp cho họ không, nhưng trong tình huống như vậy, không khó để đoán ra tình hình sau đó sẽ bất ổn đến mức nào.

Theo bản năng, đám người liền vận chuyển pháp lực của bản thân muốn kiểm tra tình hình của mình.

Tuy nhiên, khi vận chuyển pháp lực lại phát hiện không thể điều động được, từng người sắc mặt lập tức trở nên càng thêm khó coi.

“Pháp lực của ta không vận chuyển được nữa!” “Đáng chết, Bàn Vương đã làm gì!” “Cổ Chi Pháp Tắc, làm sao có thể nghịch thiên đến vậy, không thể nào!” “...” Giờ khắc này, tất cả mọi người đều hoảng loạn vô cùng.

Một cường giả Á Thánh đường đường, trong tình huống mất đi pháp lực, gần như trở thành con dê chờ làm thịt, giống như Phục Hy trước đó.

“Đã nhận ra sao!” Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, Bàn Vương nheo miệng cười, đồng thời tay trái hắn bóp một pháp ấn.

Có thể thấy trên mặt hắn vô số côn trùng nhỏ bé chợt nổi lên, không ngừng di chuyển, đồng thời dung mạo hắn với tốc độ có thể

nhìn thấy bằng mắt thường trở nên tuấn tú, âm lãnh.

"Bàn Vương!" Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người đều không nhịn được mà gầm lên: "Ngươi rốt cuộc muốn làm gì!" "Làm gì ư?" Bàn Vương cười lạnh, liếc nhìn Á Thánh trên mặt đất, rồi liền mở miệng nói: "Tự nhiên là tiễn các ngươi lên đường!

Nhưng cũng không cần vội vàng, đợi ta có được Hồng Mông Tử Khí xong rồi sẽ thu thập các ngươi!" Dứt lời, Bàn Vương cũng không còn để ý đến những Á Thánh đang căm phẫn nhìn hắn trên mặt đất nữa, ánh mắt trực tiếp tập trung trên nguyên thần Phục Hy, những con côn trùng bò ra từ trên mặt hắn chậm rãi lao về phía nguyên thần của Phục Hy.

"Không!" Thấy tình hình này, Phục Hy kinh khủng vạn phần.

Hắn trước đó đã từng chịu khổ vì nó, biết rõ sự khủng bố của Cổ Chi Pháp Tắc, càng rõ ràng cảm nhận được những con côn trùng đó có thể giết chết mình.

Trong tình huống như vậy, một khi bị gặm nhấm, vậy thì thật sự không sống nổi nữa, thậm chí ngay cả khả năng chuyển thế luân hồi cũng không còn.

"Bàn Vương!" "Ta sẽ giao Hồng Mông Tử Khí cho ngươi!" Nhất thời, Phục Hy cũng không kịp nghĩ nhiều nữa, vội vàng mở miệng hô lớn: "Giết ta, muội muội ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu." Nghe vậy, động tác trong tay Bàn Vương không khỏi dừng lại.

Đối với Nữ Oa, hắn khá kiêng dè, cổ độc tuy cường đại, thậm chí có thể dễ dàng ngược sát cường giả cấp Á Thánh, nhưng đối mặt với Thánh Nhân lại không có sự đảm bảo.

Trong tình huống như vậy, nếu giết Phục Hy tự nhiên có thể có được Hồng Mông Tử Khí, nhưng lại sẽ phải đối mặt với sự truy sát

của Nữ Oa, nếu không thể hoàn thành chứng đạo thành Thánh thì, đến lúc đó...

"Được thôi!" Sau một hồi trầm ngâm ngắn ngủi, Bàn Vương lập tức mở miệng: "Giao Hồng Mông Tử Khí ra, ta có thể cho ngươi một cơ hội sống!

Nhưng nếu dám giở trò, ta lập tức giết ngươi!" "Tốt!" Một tiếng đáp, Phục Hy lúc này không khỏi thở phào một hơi.

Tuy khả năng mất đi Hồng Mông Tử Khí, nhưng chí ít đã bảo toàn được tính mạng.

Ngay lập tức, Phục Hy định giao Hồng Mông Tử Khí cho Bàn Vương để đổi lấy tính mạng và tự do của mình.

Thế nhưng, hiện thực lại tàn khốc.

Hồng Mông Tử Khí nhập thể sớm đã ràng buộc với Nguyên Thần, đặc biệt Phục Hy trước đó suýt nữa mượn Hồng Mông Tử Khí để Chứng Đạo, dẫn đến việc hai bên đã khế hợp làm một, căn bản không thể tách rời.

Chương 415

"……" Cảm giác tình trạng bản thân, Phục Hy liền ngây người.

Trời ơi, vậy mà quên mất một điểm!

Hồng Mông Tử Khí không thể lấy ra, vậy chẳng phải… "Lừa ta!" Ngay khoảnh khắc đó, Bàn Vương cũng nhận ra một điểm, lập tức nộ thị Phục Hy, lạnh giọng nói: "Đồ hỗn trướng, thật sự nghĩ ta Bàn Vương không có tính khí sao?

Ngươi hãy chết đi!" Lời vừa dứt, Bàn Vương trực tiếp thao túng cổ trùng trong tay lao về phía Nguyên Thần của Phục Hy, quyết tâm tru sát y.

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng gọi gấp gáp từ ngoài trời truyền đến: "Lão Tử đạo hữu, Nguyên Thủy đạo hữu, Thông Thiên đạo hữu, cứu đại ca ta, ta nợ Tam Thanh một nhân tình!" Hiển nhiên, Nữ Oa cũng cảm nhận được tình huống nguy hiểm của Phục Hy.

Nhưng lúc này nàng cũng không có bất kỳ biện pháp nào, thậm chí còn chưa đánh bại Chuẩn Đề, căn bản không thể rời khỏi Hỗn Độn Ngoại Thiên.

"Nhân tình!" "Mua bán không tệ!" Ánh sáng tinh anh lóe lên trong mắt, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức nhìn về phía Lão Tử.

Nhục thân của Phục Hy đã bị hủy hoại, muốn khôi phục như cũ gần như là không thể, cũng có nghĩa là, cho dù có Hồng Mông Tử Khí, xác suất Chứng Đạo thành Thánh cũng không lớn.

Cho dù thật sự Chứng Đạo thành Thánh, e rằng cũng chỉ đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên nhất nhị trọng, căn bản không thể tạo thành uy

hiếp đối với bọn họ.

Nhân tình của Nữ Oa có thể trực tiếp liên quan đến ba người bọn họ, điều đó đại biểu cho ba cái nhân tình, có Nữ Oa tồn tại, lúc đó Phục Hy cũng không thể đối đầu với Nữ Oa, khi đó… "Ra tay!" Không chút do dự, Lão Tử lập tức mở miệng.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân hình y chợt lóe rồi biến mất tại chỗ.

Không gian vặn vẹo, Lão Tử xuất hiện tại khu vực bên cạnh Bàn Vương, Hồng Hoa Kiếm chém ra, không gian kiếm khí chém ra trong nháy mắt liền chặt đứt cánh tay đang giữ Nguyên Thần Phục Hy của y.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết truyền ra, cả người Bàn Vương như bị sét đánh, dưới sự tấn công của không gian kiếm khí, không chỉ chặt đứt cánh tay của y, mà còn trọng thương y.

Lực lượng Không Gian Pháp Tắc càn quét trong cơ thể căn bản không thể chống cự, miệng không ngừng phun ra tiên huyết, cả người y như diều đứt dây từ giữa không trung rơi xuống, nặng nề đập xuống đất, bụi đất tung bay mù mịt, cả người nằm trên đó, thậm chí ngay cả cử động cũng vô cùng khó khăn.

"Thật mạnh!" "Đây là sức mạnh của Thái Thanh Lão Tử sao?" Cảnh tượng đó, lập tức khiến chúng thần kinh hãi vạn phần, từng người đều bị chiến lực khủng bố của y chấn động.

Quan trọng nhất là, Bàn Vương chính là một vị Á Thánh!

Vậy mà lại không có nửa điểm sức chống cự, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại mạnh đến mức này sao?

Đơn giản là không thể tin được!

"Hưu hưu!" Đúng lúc này, hai tiếng xé gió vang vọng.

Chỉ thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên xuất hiện tại khu vực bên cạnh Bàn Vương, Nguyên Thủy tiến lên một bước, Bàn Cổ Phiên trong tay vung lên, trong nháy mắt hủy diệt toàn bộ cổ trùng trong cơ thể Bàn Vương.

Thông Thiên tiến lên một bước, Tru Tiên Kiếm rơi xuống trên người Bàn Vương, Tru Tiên Kiếm Ý khủng bố thăng đẳng, với tốc độ mắt thường có thể thấy được hủy diệt pháp lực trong cơ thể y, thậm chí ngay cả Nguyên Thần cũng bị khóa chặt trong thức hải, căn bản không thể nào điều khiển được thân thể.

Sau khi hoàn thành mọi thứ, Thông Thiên quay đầu nhìn về phía sau nói: "Đa Bảo, dùng Khổn Tiên Tác trói y lại cho ta." "Vâng!" Một tiếng đáp, Đa Bảo liền chạy nhỏ đến bên cạnh Thông Thiên.

Hận thù nhìn thoáng qua Bàn Vương trên mặt đất, ngay lập tức lấy ra một sợi dây thừng trói y lại, không cho bất kỳ một chút cơ hội giãy giụa phản kháng nào.

"……" Cảnh tượng đó khiến chúng thần há hốc mồm.

Tam Thanh ra tay, thế như chẻ tre.

Bàn Vương trước đó không ai bì nổi, lúc này lại trở thành tù nhân, thậm chí không có nửa điểm đường lui.

"Đa tạ Lão Tử đạo hữu tương trợ!" Lúc này, Phục Hy cũng hoàn hồn, nhìn Lão Tử đang ở ngay trước mắt, ánh mắt liền lộ ra vẻ kích động.

Mặc dù người sau ra tay là do Nữ Oa hứa hẹn nhân tình, nhưng không thể phủ nhận, nếu không có người sau ra tay, trước đó y chắc chắn sẽ chết trong tay Bàn Vương.

"Ừm!" Gật đầu, Lão Tử liếc nhìn Phục Hy một cái, sau đó bước ra liền xuất hiện tại khu vực phía Bắc Hồng Hoang, ánh mắt nhìn về

phía Đông Hoàng Thái Nhất và Tiếp Dẫn đang chiến đấu nói: "Thái Nhất đạo hữu, Phục Hy giao cho ngươi rồi!" "Y có thể sống sót hay không thì xem chính y, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành!" Nói xong, Lão Tử trực tiếp giao Nguyên Thần Phục Hy cho một tên Yêu Soái, sau đó thân hình chớp động quay về khu vực bên cạnh Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Liếc nhìn Bàn Vương đang bị trói, Lão Tử khóe miệng hơi nhếch lên, mở miệng nói: "Đi thôi, đại hôn của Hình Hạo đạo hữu sắp bắt đầu, chúng ta không thể chậm trễ thời gian!" "Thiện!" "Thiện!" Gật đầu, Nguyên Thủy và Thông Thiên tự nhiên sẽ không từ chối.

Dù sao Bàn Vương đã bị bắt, lại còn kiếm được nhân tình của Nữ Oa, chuyến này có thể nói là thu hoạch đầy đủ.

Ngay lập tức, Tam Thanh quay về trên đỉnh núi, dẫn theo Thanh Đế cùng các đệ tử đời thứ hai của Tam Giáo dưới ánh mắt của chúng thần mà rời đi, cấp tốc bay về hướng Thánh Đình.

"Cũng gần đủ rồi, chúng ta cũng rời đi thôi!" Thở dài một tiếng, Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Hồng Vân bên cạnh nói: "Chúng ta hiện tại đều đã đạt đến cảnh giới Á Thánh, đến lúc đi hỏi Hình Hạo đạo hữu về vị trí của ta rồi!" "Được!" Gật đầu, Hồng Vân cũng không muốn nán lại nữa.

Ngay sau đó, hai người tung người bay đi, cấp tốc lướt về hướng Thánh Đình.

Minh Hà cũng rời đi tương tự, sau khi thấy đại cục đã định, y cũng không muốn nán lại.

Bởi vì chuyện lần trước, y phải nhanh chóng đến Thánh Đình để bày tỏ thái độ của mình với Hình Hạo, nếu không, sự hợp tác giữa hai bên có thể sẽ dừng lại ở đây.

"Đều rời đi rồi sao?" Cảnh tượng đó, Mười Một Tổ Vu và những người khác trong thung lũng xa xa đều nhìn thấy, từng người ánh mắt đều bùng lên vẻ kích động, đồng thời vô thức nhìn về phía Đế Giang nói: "Đại ca, chúng ta ra tay không?" "Đại ca, Tam Thanh và Minh Hà đều đã rời đi, không còn trở ngại, chúng ta chắc chắn sẽ thành công!" "Tốt!" Gật đầu, ánh mắt Đế Giang khóa chặt vào tên Yêu Soái đang giữ Nguyên Thần Phục Hy, sát cơ lóe lên trong mắt nói: "Hành động!" "Ta đi giết Phục Hy đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí, dùng tốc độ nhanh nhất hủy diệt những tu sĩ bị Độc Chi Pháp Tắc của Bàn Vương trấn áp, đảm bảo bọn họ không ai có thể sống sót rời đi!" "Được!" Một tiếng đáp, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu liền hành động.

"Hống hống!

Hống hống!" Tiếng gầm gừ vang vọng, mười tôn cự vật khổng lồ liền xuất hiện, sau đó trực tiếp lao về phía những Á Thánh, Chuẩn Thánh và tu sĩ Thần Đình.

"Chết!" Chúc Dung gầm lên một tiếng, một quyền oanh ra, vô tận Hỏa Chi Pháp Tắc cuồn cuộn, hóa thành từng đầu pháp tắc Hỏa Long lao ra, trực tiếp lao vào đám đông.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, dưới ngọn lửa càn quét, có thể thấy từng tu sĩ bị thiêu đốt đến chết, thậm chí ngay cả thần hồn cũng không thể thoát thân.

Cùng lúc đó, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng lần lượt ra tay.

Trong chốc lát, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Băng, Phong, Lôi, Độc Pháp Tắc Chi Lực càn quét toàn bộ khu vực, vô số tu sĩ bị bao phủ trong đó đều bị hủy diệt hoàn toàn.

"Không tốt, Tổ Vu!" "Đáng chết, Tổ Vu muốn giết chúng ta!" "……" Thấy tình hình này, một số tu sĩ lập tức phản ứng.

Ai còn dám lo gì nữa, từng người xoay người bỏ chạy.

Sức mạnh của Tổ Vu là không thể nghi ngờ.

Chương 416

Mặc dù ngoài Đế Giang ra, các Tổ Vu khác đều chưa Chứng Đạo thành Thánh, nhưng tất cả đều sở hữu chiến lực cấp Á Thánh, dẫn đến việc gần như không có sức chống cự.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Ngay cả khi thoát khỏi sự tấn công của Tổ Vu, thì thứ chờ đợi họ lại là các Đại Vu đỉnh cấp do Hậu Nghệ và Hình Thiên dẫn đầu.

Dưới sự gia trì của Nguyên Thần, các Đại Vu đỉnh cấp gần như đều sở hữu chiến lực cấp Chuẩn Thánh, đặc biệt trong đó Hình Thiên và Hậu Nghệ còn mạnh hơn, không hề kém Tổ Vu là bao.

Trong chốc lát, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, có thể thấy vô số tu sĩ liền vẫn lạc.

Đặc biệt là tu sĩ Thần Đình, lúc này tổn thất càng thảm trọng, với tư cách là đối tượng bị Vu Tộc tập trung nhắm vào, không ít cường giả cấp Chuẩn Thánh thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị Hỗn Độn Phủ Khí hoặc mũi tên đánh giết.

"Không ~" Thấy tình hình này, Phục Hy ở khu vực phía Bắc thất thanh đau đớn gào lên.

Cái chết quy mô lớn của tu sĩ Thần Đình, đối với y tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Dù sao y gia nhập Yêu Tộc không phải là thần phục Đông Hoàng Thái Nhất, y cần có nhân mã và tâm phúc của mình.

Nhưng trong tình huống như vậy, đối mặt với sự đồ sát của Tổ Vu, tâm phúc của y nhanh chóng bắt đầu vẫn lạc, nhưng y lại vô năng vi lực, thật sự là… "Phục Hy, chết đi!" Đúng lúc này, một tiếng gầm

thét vang vọng.

Chỉ thấy thân ảnh Đế Giang liền xuất hiện, một quyền trọng thương Yêu Soái Thương Dương đang bảo hộ Phục Hy, tay phải vươn ra một quyền đấm về phía Phục Hy, quyết tâm tru sát y.

"Không!" Nguy cơ ập đến, Phục Hy sợ hãi tột độ.

Y có thể cảm nhận rõ ràng sát ý của Đế Giang, người sau là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong tình huống như vậy, bản thân y gần như không có bất kỳ sức chống cự nào.

"Đế Giang, ngươi dám!" "Đế Giang dừng tay!" Ngay lúc này, hai tiếng gầm thét vang lên.

Nhìn theo tiếng, chỉ thấy Nữ Oa vội vàng từ Hỗn Độn Ngoại Thiên trở về, Đông Hoàng Thái Nhất cũng kết thúc cuộc chiến với Tiếp Dẫn, thấy Phục Hy sắp bị giết cũng vội vàng.

Dù sao Phục Hy là chủ Thần Đình, nếu y chết đi, thì khí vận Thần Đình sẽ triệt để sụp đổ, khi đó cho dù Thần Đình và Yêu Tộc hợp nhất, cũng sẽ không mang lại lợi ích quá lớn.

Còn Nữ Oa thì càng giận dữ.

Nàng vốn tưởng Tam Thanh ra tay bảo hộ Phục Hy, lại không ngờ giữa đường lại xuất hiện Tổ Vu Đế Giang, cùng với các Tổ Vu Chúc Cửu Âm đại khai sát giới, rõ ràng là nhắm vào nàng.

Đáng tiếc, bất kể nàng vội vã thế nào, cũng không thể ngăn cản Đế Giang lúc này.

Ở cự ly gần trong gang tấc, Đế Giang một quyền trong nháy mắt oanh kích lên Nguyên Thần Phục Hy.

"Oanh long long!

Oanh long long!" Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, Nguyên

Thần Phục Hy trong khoảnh khắc đó liền băng hoại, thậm chí còn không kịp phát ra tiếng kêu thảm thiết đã vẫn lạc.

Duy nhất một đoàn chân linh liền trốn vào trong Hồng Mông Tử Khí, nhưng tử khí lại bị sức mạnh của Không Gian Pháp Tắc khóa chặt, căn bản không cho nó bất kỳ một chút cơ hội nào.

"Không ~" Thấy tình hình này, mắt Nữ Oa đỏ hoe.

Phục Hy chết rồi!

Mặc dù còn một tia chân linh tồn tại, cũng có thể ném vào Lục Đạo Luân Hồi để chuyển thế trọng sinh, nhưng tất cả lại được xây dựng trên tình huống Đế Giang không hủy diệt chân linh cuối cùng của y.

Nhưng Đế Giang liệu có làm chuyện như vậy?

Nhìn tia chân linh còn sót lại của Phục Hy, Đế Giang lập tức lần nữa giơ tay, quyền đầu hạ xuống đấm về phía Hồng Mông Tử Khí.

"Đế Giang, dừng lại cho ta!" Đúng lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất gầm lên một tiếng, trong khi Vô Lượng Tinh Thần Chung vang vọng, Âm Chi Pháp Tắc quét ra, cứng rắn định cách động tác của Đế Giang trong một khoảnh khắc.

Cũng ngay lúc đó, thân ảnh Nữ Oa xuất hiện tại khu vực trước mặt Đế Giang, một tay đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí, sau đó cẩn thận thu vào, ánh mắt nộ thị Đế Giang nói: "Đế Giang, giết đại ca ta, ta muốn mạng ngươi!" Lời vừa dứt, tế kiếm trong tay Nữ Oa vung chém, kiếm ý khủng bố tấn công lên thân thể Đế Giang.

Thế nhưng, cho dù Nữ Oa dốc toàn lực, nhưng tấn công cũng không thể phá vỡ phòng ngự nhục thân của Đế Giang, thậm chí ngay cả khi y đã thi triển Tổ Vu Chân Thân, nhưng sức mạnh của Đế Giang là không thể nghi ngờ.

“Nữ Oa, đón một quyền của ta!” Lúc này, Đế Giang cũng đã thoát khỏi sự giam cầm của Vô Lượng Tinh Thần Chung, lập tức một quyền đấm vào mặt Nữ Oa, không hề có ý niệm liên hương tích ngọc.

“Không tốt!” Quyền phong ập đến, sắc mặt Nữ Oa lúc này đại biến.

Ngay lập tức nàng cũng không kịp lo gì khác, vội vàng rút thân rồi lui về phía sau.

Hồng Mông Tử Khí đã lấy về, Phục Hy tuy đã vẫn lạc, nhưng vẫn còn chân linh tồn tại, tương lai có khả năng chuyển thế trọng sinh.

Nhưng Lục Đạo Luân Hồi nằm trong tay Bình Tâm, với tư cách là một trong Thập Nhị Tổ Vu ngày xưa, Nữ Oa không dám triệt để xé rách mặt với Vu Tộc.

Nếu không, khi đó Phục Hy gần như không có khả năng chuyển thế trọng sinh, điều đó thực sự quá thảm hại.

“Đế Giang!” Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng liền xuất hiện trong trận.

Liếc nhìn tình huống Đế Giang tấn công Nữ Oa, tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra Hỗn Độn Kiếm Phôi, không chút do dự một kiếm chém xuống, trong nháy mắt liền cắt đứt huyết nhục trên cánh tay Đế Giang.

“Ân hanh!” Miệng khẽ hừ một tiếng, thân hình Đế Giang chợt lóe, Không Gian Pháp Tắc quét ra ngăn chặn Đông Hoàng Thái Nhất tiếp tục truy kích.

Sau khi thân hình ổn định, Đế Giang liếc nhìn vết thương trên cánh tay, lại nhìn Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt âm u thăng trầm, nghiến răng nghiến lợi nói: “Đông Hoàng Thái Nhất, kiếm trong tay ngươi từ đâu mà có, vậy mà có thể làm tổn

thương nhục thân Tổ Vu của ta, tuyệt đối không thể!" Không phải Đế Giang tự tin!

Thực sự y là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ sáu, dựa vào sự cường đại của Tổ Vu Chân Thân thậm chí có thể chiến đấu với cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ bảy, thứ tám.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lại bị một phôi kiếm còn chưa dựng dục hoàn tất làm bị thương, nếu thanh kiếm này được dựng dục hoàn tất, chẳng phải sẽ trở thành sát thủ của Tổ Vu sao?

Trở thành lợi khí đồ sát Vu Tộc sao?

"Không thể nào!" Lạnh lùng cười, ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất khóa chặt Đế Giang, sát cơ lộ rõ trong mắt nói: "Đế Giang, hôm nay là tử kỳ của ngươi!" Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất cầm kiếm xông lên, không chút do dự vung kiếm chém về phía yếu hại của Đế Giang, quyết tâm tru sát y.

Chương 417

Không chỉ vì phẫn nộ với việc người sau giết chết Phục Hy, quan trọng hơn, Đông Hoàng Thái Nhất hiểu rõ, cuộc chiến Vu Yêu tương lai là không thể tránh khỏi.

Nếu hôm nay tru sát được Đế Giang, thì đối với Yêu Tộc tương lai sẽ vô cùng có lợi.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Đế Giang đại kinh.

Hỗn Độn Kiếm Phôi đó chuyên khắc Tổ Vu Chân Thân, trong tình huống như vậy, y thật sự không dám tiếp tục cứng đối cứng với nó.

Trong chốc lát, Đế Giang cũng không kịp lo gì nữa, Không Gian Pháp Tắc liền dũng động, trực tiếp lùi về phía sau.

Đã thấy sự đáng sợ của Hỗn Độn Kiếm Phôi, y không dám mạo hiểm cứng đối cứng với nó nữa.

"Chạy!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất lạnh hừ một tiếng, Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay vung lên, trực tiếp cắt đứt trở ngại của Không Gian Pháp Tắc, đồng thời Vô Lượng Tinh Thần Chung liền bay ra, trực tiếp vang vọng giữa không trung: "Đông đông!" "Đông đông!" Tiếng chuông long trời lở đất vang vọng, Không Gian Pháp Tắc bị triệt để trấn áp, thân hình Đông Hoàng Thái Nhất chợt lóe xuất hiện tại khu vực trước mặt Đế Giang, cầm kiếm chém ra, trực tiếp bổ chém lên ngực y.

"A…" Kêu thảm một tiếng, huyết nhục trên ngực Đế Giang văng tung tóe, cả người y như diều đứt dây rơi về phía sau, khí tức toàn thân cũng cực kỳ suy yếu.

Đối với điều này, Đông Hoàng Thái Nhất lại không hề có ý niệm

chần chừ, cầm phôi kiếm tiếp tục giết lên, không hề cho y bất kỳ một chút cơ hội phản kháng nào.

"Đại ca!" "Đại ca!" "……" Cảnh tượng đó, lập tức khiến Mười Đại Tổ Vu ở xa kinh ngạc.

Vạn vạn lần không ngờ, Đế Giang lại thất bại, thất bại nhanh chóng đến vậy.

Trong chốc lát, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác cũng không kịp lo đồ sát tu sĩ Thần Đình nữa, xoay người vội vàng bay về khu vực Đế Giang đang ở, miệng gầm thét: "Đông Hoàng Thái Nhất, dừng tay cho ta!" "Đông Hoàng Thái Nhất, dừng lại cho ta!" "……" Lời vừa dứt, lực lượng Pháp Tắc của Mười Đại Tổ Vu quét ra, cấp tốc tấn công về phía Đông Hoàng Thái Nhất, mong muốn ngăn chặn việc truy sát Đế Giang.

"Phù du hám thụ!" Cảm giác dao động truyền đến từ phía sau, Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt lóe lên một tia khinh thường, thậm chí còn không quay người, chỉ vung tay một cái, Vô Lượng Tinh Thần Chung liền vang vọng.

"Đông đông!

Đông đông!" Dưới tiếng chuông, Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu đều bị trấn áp.

Dưới sự chênh lệch cảnh giới tuyệt đối, cái gọi là Tổ Vu dù có chiến lực thất địch Thánh Nhân, cũng không thể lay chuyển Đông Hoàng Thái Nhất dù chỉ một phân hào.

"Đáng chết!" "Tại sao lại như vậy!" "……" Nhìn cảnh tượng này, Mười Đại Tổ Vu lập tức vội vàng.

Nhưng lại vô năng vi lực, sức mạnh của Vô Lượng Tinh Thần Chung không chỉ trấn áp lực lượng Pháp Tắc, thậm chí ngay cả bản

thân họ cũng bị giam cầm tại chỗ.

Trong chốc lát, trong lòng một số Tổ Vu không khỏi dâng lên một tia hối hận.

Nếu Hình Hạo ở trong Vu Tộc, sao lại dung túng Đông Hoàng Thái Nhất phóng túng như vậy?

Đáng tiếc… "Đế Giang, chết cho ta!" Đúng lúc này, một tiếng kiều hống vang vọng trời đất.

Nhìn theo tiếng, Nữ Oa trở về, lúc này trong đôi mắt đẹp tràn đầy lửa giận và sát cơ, tay cầm tế kiếm xuất hiện tại khu vực phía sau Đế Giang, không chút do dự một kiếm chém ra, trực tiếp bổ chém lên nhục thân của y.

"Phốc xích!" Tiên huyết phun trào, Tổ Vu Chân Thân mà Đế Giang vốn lấy làm kiêu ngạo lần nữa bị phá vỡ, phía sau lưng tiên huyết đầm đìa, vết thương sâu đến mức có thể thấy xương, thậm chí còn có một loại Âm Dương Tạo Hóa Chi Lực đặc thù đang ma diệt sinh cơ trong cơ thể.

"Nữ Oa!" Cơn đau ập đến, Đế Giang lập tức gầm lên, quay đầu nhìn về phía Nữ Oa ánh mắt lại nhiều hơn một tia kiêng kỵ.

Không sai!

Bởi vì tế kiếm trong tay Nữ Oa cũng có thể phá vỡ Tổ Vu Chân Thân, thậm chí có thể trực tiếp uy hiếp an toàn tính mạng của y.

Trong chốc lát, trong lòng Đế Giang hoảng loạn vạn phần.

Một Đông Hoàng Thái Nhất, một Nữ Oa, trong tình huống như vậy, hai người liên thủ vây công, y căn bản không có bao nhiêu sức chống cự.

Thậm chí còn không kịp phát động phản kích đối với Nữ Oa, Đế

Giang thân hình chợt lóe, vỗ đôi Không Gian Chi Dực phía sau lưng lùi về một bên để trốn thoát.

Mục tiêu của y lại không phải nơi nào khác, mà là chỗ của Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác.

Vừa bay đi, Đế Giang trong miệng liền gầm thét: "Hình Thiên, Hậu Nghệ, mau đến đây!" Lời này vừa ra, Hình Thiên và Hậu Nghệ trong chiến trường xa xa khẽ khựng lại, dường như đã hiểu, hai người nhìn nhau một cái, sau đó cấp tốc lướt về nơi Mười Đại Tổ Vu đang tập trung.

"……" Cảnh tượng đó thu hết vào đáy mắt, Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa dường như đã hiểu, sát cơ lóe lên trong mắt nói: "Đế Giang, đừng hòng!" "Đế Giang, đừng hòng ngông cuồng!" Khoảnh khắc tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa liền thi triển Không Gian Di Động, trực tiếp xuất hiện tại khu vực phía trước Đế Giang và Mười Đại Tổ Vu.

Đông Hoàng Thái Nhất một kiếm chém ra ngăn cản đường tiến của Đế Giang.

Ở một phía khác, Nữ Oa thì cầm kiếm giết về phía Mười Đại Tổ Vu, sát khí cuồn cuộn không hề có ý niệm lưu thủ.

Đế Giang đã giết Phục Hy.

Vậy thì nàng sẽ giết Mười Đại Tổ Vu!

Mặc dù có yếu tố thiên nộ, nhưng Nữ Oa cũng không quan tâm nữa.

"Chết!" Nữ Oa kiều hống một tiếng, tế kiếm trong tay vung chém, mười mấy đạo kiếm khí phá không trực tiếp tấn công về phía Mười Đại Tổ Vu.

"Không tốt!" Nguy cơ ập đến, Mười Đại Tổ Vu sắc mặt trong

khoảnh khắc đại biến.

Sức mạnh của Nữ Oa là không thể nghi ngờ.

Trong tình huống như vậy, đòn tấn công của người sau đủ để chí mạng, nhưng họ lại không có bao nhiêu sức chống cự.

“Chống đỡ!” “Nhất định phải chống đỡ!” Nhìn nhau một cái, Mười Đại Tổ Vu trong miệng gầm thét, lần lượt vận chuyển pháp lực và Pháp Tắc của bản thân để xây dựng phòng ngự chặn ở khu vực phía trước.

Khoảnh khắc tiếp theo, kiếm khí giáng xuống và bức tường Pháp Tắc va chạm vào nhau.

“Oanh long long!

Oanh long long!” Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, bức tường Pháp Tắc với tốc độ mắt thường có thể thấy được băng hoại, kiếm khí càn quét không ngừng oanh kích lên thân thể Mười Đại Tổ Vu.

“A…” “A…” Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, Mười Đại Tổ Vu toàn thân trong khoảnh khắc vết thương chồng chất, tiên huyết không ngừng văng ra, mặc dù không tử vong, nhưng tất cả đều bị trọng thương.

Chương 418

"Đại ca!" "Đại ca!" "……" Thấy tình hình này, Hình Thiên và Hậu Nghệ đang vội vàng đến thì đại cấp.

Tình hình của Mười Đại Tổ Vu hiện tại cực kỳ không ổn, hai người nhìn nhau một cái, sau đó không chút do dự phát động tấn công.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hỗn Độn Phủ Khí và mũi tên Huyền Băng phá không, cấp tốc tấn công về phía Nữ Oa.

"Không biết tự lượng sức!" Đối mặt với sức mạnh tấn công, Nữ Oa lạnh hừ một tiếng đầy khinh thường, tế kiếm vung chém liền hủy diệt mũi tên và phủ khí.

Thế nhưng, đúng lúc này, Hình Thiên và Hậu Nghệ đã đến khu vực bên cạnh Mười Đại Tổ Vu, trong đó Chúc Cửu Âm gầm lên một tiếng, hai tay kết pháp ấn nói: "Quy vị!" "Bố Thập Nhị Đô Thiên Trận!" "Vâng!" "Vâng!" "……" Tiếng đáp vang vọng, Hình Thiên, Hậu Nghệ, liền phối hợp với Cường Lương cùng các Tổ Vu khác xây dựng một trận hình đặc biệt.

Ngay sau đó, từng luồng Tiên Thiên Trọc Khí nồng đậm liền thăng đằng, không chỉ bao bọc Mười Đại Tổ Vu, Hậu Nghệ và Hình Thiên bên trong, mà còn có từng luồng khí tức màu đen xông thẳng lên trời.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hồng Hoang chấn động.

Cùng với khí tức Bàn Cổ quét ra, một thân ảnh khổng lồ lặng lẽ ngưng tụ giữa trời đất.

"Kia là, Bàn Cổ Chân Thân!" "Thập Nhị Đô Thiên Trận của Vu Tộc!" "……" Trong chốc lát, Hồng Hoang sôi trào.

Vô số tu sĩ đều nhìn về phía đó, bao gồm cả Tam Thanh và những

người khác đã rời đi cũng không ngoại lệ.

Ngay sau đó, họ cũng không kịp lo gì khác, lần lượt thi triển Thủy Kính Chi Thuật chiếu hình ảnh chiến cục ở chiến trường phía Bắc cho các đệ tử phía sau xem.

Cùng lúc đó, trong Thánh Đình ở phía Đông Hồng Hoang, đôi mắt Hình Hạo đang nhắm chặt cũng liền mở ra, mang theo Vọng Thư từ phòng ngủ bước ra, ngẩng đầu nhìn về phía người khổng lồ chống trời trên bầu trời phía Bắc nói: "Cuộc chiến Vu Yêu đã bắt đầu sao?" "Vu Yêu chi tranh!" Đồng tử co rút, Vọng Thư dường như đã hiểu, lập tức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Phu quân, vậy chẳng phải đại chiến Vu Yêu sẽ kéo màn sao?" "Không sai!" Gật đầu, sắc mặt Hình Hạo lúc này nghiêm túc nói: "Nếu không có gì bất ngờ, chuyện này sẽ triệt để kéo màn đại chiến Vu Yêu!" "Vu Tộc và Yêu Tộc triệt để đại chiến, toàn bộ Hồng Hoang sẽ đón nhận lượng kiếp lớn nhất!" Nói xong, ánh mắt Hình Hạo vô thức nhìn về phía Bất Chu Sơn ở xa xa.

Kia là Bàn Cổ hóa thành, nhưng trong tương lai không xa lại sẽ vì đại chiến Vu Yêu mà sụp đổ, thậm chí băng hoại tan rã.

Quan trọng nhất là, ngày xưa y đã nhận được một đạo truyền tấn của Bàn Cổ.

Điều đó cũng có nghĩa là Bàn Cổ không chết, vậy tại sao lại để Bất Chu Sơn sụp đổ?

Bản thân y lại đang mưu đồ thứ gì đó?

Nói xong, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp vung tay chiếu tình hình chiến trường phía Bắc Hồng Hoang lên mặt nước.

Khoảnh khắc tiếp theo, trên mặt kính vang lên tiếng gầm gừ.

Có thể thấy Bàn Cổ Chân Thân liền ngưng tụ, với Hình Thiên và Hậu Nghệ thay thế Đế Giang và Hậu Thổ, mặc dù có chút miễn

cường, nhưng Bàn Cổ Chân Thân cũng đã đạt đến cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí còn mạnh hơn Nữ Oa ba phần.

"Thật ngu xuẩn!" "Năm đó nếu không có chuyện đó, Vu Tộc sớm đã thống trị Hồng Hoang!" Nhìn cảnh tượng này, Hình Hạo không nhịn được siết chặt nắm đấm, ánh mắt lóe lên một tia bất lực và phẫn nộ.

Chỉ riêng việc Hậu Nghệ và Hình Thiên bổ sung đã có thể khiến thân thể đạt đến mức độ này, từ đó có thể thấy năm đó nếu Hậu Thổ không hóa thành Bình Tâm, thì Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán ra ít nhất cũng sẽ đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên tầng thứ chín.

Thậm chí nếu đợi Thập Nhị Tổ Vu đều đạt cảnh giới Đại La Kim Tiên, thì Bàn Cổ Chân Thân được triệu hoán ra thậm chí có thể chiến đấu với Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng bây giờ thì sao?

Tất cả đều đã bị hủy hoại, vì sự ích kỷ của Hậu Thổ, khả năng Vu Tộc thống trị Hồng Hoang… Mặc dù Hậu Thổ được Địa Đạo gia trì, tương lai thậm chí một mình có thể chống lại Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng trên thực tế lại có sự chênh lệch lớn.

"Phu quân!" Lúc này, Vọng Thư đã đến bên cạnh Hình Hạo, đưa tay khoác vào cánh tay y nói: "Chàng có để ý chuyện đó không?" "Để ý?

Sao có thể không để ý!" Cười khổ một tiếng, ánh mắt Hình Hạo lóe lên một tia bất lực.

Mặc dù ngay từ đầu y đã cố gắng hết sức xa lánh tộc nhân Vu Tộc, nhưng không thể phủ nhận, cùng với sự không ngừng mạnh lên, mức độ bảo hộ và quan tâm của y đối với tộc nhân Vu Tộc đều đã thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Nhưng vì hành động của Hậu Thổ, trực tiếp dẫn đến việc tất cả kế hoạch đều thất bại, thậm chí mấy vạn năm mưu đồ đều hủy hoại trong chốc lát, khiến y sao có thể không phẫn nộ.

"Hô ~" Thở ra một hơi thật mạnh, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Vọng Thư bên cạnh nói: "Không sao, ta bây giờ không phải là Tổ Vu của Vu Tộc." "Điều ta không thể chấp nhận là, Thập Nhị Tổ Vu vì sự ích kỷ lại muốn kéo cả chủng tộc vào chôn cùng." "Nếu không có gì bất ngờ, cho dù Thập Nhị Tổ Vu đều Chứng Đạo thành Thánh, kết quả cuối cùng cũng sẽ không quá lý tưởng, thậm chí…" Nói xong, Hình Hạo dường như đã hiểu, ánh mắt liền nhìn về phía một góc trên mặt kính, chậm rãi nói: "Đông Hoàng Thái Nhất sau khi thôn phệ bản nguyên của Đế Tuấn, tiềm lực và chiến lực của bản thân y đã được gia cường đáng kể, trong tình huống như vậy, cho dù là Bàn Cổ Chân Thân cũng không làm gì được y." "Đừng quên, y trong tay cũng nắm giữ một môn Thánh Nhân cấp đại trận, sức mạnh của đại trận đó so với Thập Nhị Đô Thiên Trận mặc dù kém hơn ba phần, nhưng trong tình huống không có Hậu Thổ, hai bên lại không hề thua kém nhau." Lời này vừa ra, sắc mặt Vọng Thư liền nghiêm túc.

Nếu tất cả đều thật sự như Hình Hạo đã nói, vậy chẳng phải Yêu Tộc của Đông Hoàng Thái Nhất sẽ thắng lợi lớn hơn sao?

Nói xong, Vọng Thư vô thức mở miệng: "Vậy ai là nhân vật chính Hồng Hoang?" "Không!" Lắc đầu, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên nói: "Nếu ta không kiến lập Thánh Đình, thì Yêu Tộc thật sự có thể được Đông Hoàng Thái Nhất dẫn dắt nghịch thiên cải mệnh." "Nhưng đáng tiếc, Thánh Đình đã được kiến lập, Nhân Tộc quật khởi thế không thể cản, tương lai Hồng Hoang thuộc về Nhân Tộc, thuộc về Thánh Đình của ta." "Còn về Yêu Tộc, mặc dù Đông Hoàng Thái Nhất nghịch thiên là thật, nhưng nội tình của Vu Tộc cũng không thể xem thường, một khi đã nổi điên, thì Vu Tộc vẫn có sức chiến đấu."

“Nữ Oa, chết!” Lúc này, Bàn Cổ Chân Thân gầm lên một tiếng.

Chỉ thấy Chúc Cửu Âm điều khiển Bàn Cổ Chân Thân một quyền oanh ra, trực tiếp đấm về phía khu vực Nữ Oa đang ở.

Trong chốc lát, không gian băng hoại, trời đất thất thanh.

Cho dù không có Khai Thiên Phủ, cho dù Tổ Vu không đủ, nhưng Thập Nhị Đô Thiên Trận bây giờ lại trở nên càng mạnh mẽ hơn, chí ít các Tổ Vu đều đã có Nguyên Thần.

“Không tốt!” Thấy tình hình này, Nữ Oa đại kinh thất sắc.

Nàng vạn vạn lần không ngờ Bàn Cổ Chân Thân lại mạnh đến mức này, càng không ngờ Hình Thiên và Hậu Nghệ lại có thể thay thế Tổ Vu hoàn thành Thập Nhị Đô Thiên Trận.

Trong chốc lát, Nữ Oa cũng không kịp lo gì nữa, vội vàng giơ tế kiếm trong tay nghênh kích.

Khoảnh khắc tiếp theo, tế kiếm và quyền đầu liền va chạm vào nhau giữa không trung.

“Oanh long long!

Oanh long long!” Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, có thể thấy hai luồng sức mạnh cấp Thánh Nhân càn quét, khu vực giao giữa hai phía Đông Bắc Hồng Hoang trong khoảnh khắc liền trở thành phế tích và tiêu thổ.

Khoảnh khắc tiếp theo, tế kiếm và quyền đầu tách ra.

Bàn Cổ Chân Thân an nhiên vô sự, nhưng khóe miệng Nữ Oa lại rỉ ra một vệt máu, đôi mắt âm trầm nói: “Lực Chi Pháp Tắc, tuyệt đối không thể!” “Không chỉ triệu hoán ra một tôn nhục thân Bàn Cổ thôi đâu, lại còn có Lực Chi Pháp Tắc tồn tại!” Không chỉ Nữ Oa, toàn bộ tu sĩ Hồng Hoang đang chú ý đến cảnh tượng này lúc đó đều kinh hô.

“Lực Chi Pháp Tắc!” Một sự tồn tại siêu việt Tam Thiên Pháp Tắc.

Toàn bộ Hồng Hoang, người duy nhất nắm giữ pháp tắc này chỉ có Hình Hạo, chiến lực của y vô song, có thể xưng là đệ nhất nhân Hồng Hoang.

Bàn Cổ Chân Thân không đáng sợ, nhiều nhất cũng chỉ là sự tấn công ẩn chứa ý chí của Bàn Cổ mà thôi, nhưng nếu có Lực Chi Pháp Tắc gia trì, thì tình hình lại hoàn toàn khác.

Dù sao nói về sự khế hợp nhất với Lực Chi Pháp Tắc, e rằng chỉ có Bàn Cổ Chân Thân.

Chương 419

Hai bên cộng lại, sức mạnh bùng phát ra đáng sợ đến mức nào.

Chỉ riêng một đòn vừa rồi đã có thể thấy, Nữ Oa với tư cách là Hỗn Nguyên Thánh Nhân đã bị thương, nếu tiếp tục chiến đấu, khả năng thất bại của Nữ Oa là rất cao.

"Phu quân!" Vô thức mở miệng, Vọng Thư nhìn về phía Hình Hạo nói: "Tổ Vu sẽ nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc sao?" "……" Nghe vậy, Hình Hạo hơi trầm ngâm, sau đó liền mở miệng nói: "Là vì Nguyên Thần!" "Thập Nhị Tổ Vu đã được ta tạo ra Nguyên Thần, Hình Thiên và Hậu Nghệ cũng có, vì vậy bây giờ triệu hoán ra không chỉ là Bàn Cổ Chân Thân, mà còn mang theo một tia Nguyên Thần chân chính của Bàn Cổ." "Cho dù chỉ là một tia Nguyên Thần của Bàn Cổ, nhưng cũng không phải hạng người tầm thường có thể sánh bằng, tự nhiên cũng có thể điều khiển Lực Chi Pháp Tắc, chỉ là ta bây giờ lo lắng là họ nắm giữ đến mức độ nào." Mức độ nào?

Ánh mắt lộ ra một tia khó hiểu, Vọng Thư tò mò hỏi: "Chẳng lẽ còn có thứ lợi hại hơn?" "Không sai!" Gật đầu, sắc mặt Hình Hạo nghiêm túc nói: "Khai Thiên Tuyệt Kỹ!" "Nếu Bàn Cổ Chân Thân được Tổ Vu triệu hoán ra nắm giữ Khai Thiên Tuyệt Kỹ và Lực Chi Pháp Tắc, thì sức mạnh bùng phát ra thậm chí đủ để diệt sát cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ chín." "Cái gì!" Thật nghiêm trọng!

Nghe xong Hình Hạo giảng giải, Vọng Thư liền ngây người.

Nếu thật sự như Hình Hạo đã nói, vậy chẳng phải Tổ Vu cực kỳ nguy hiểm sao?

Một khi Bàn Cổ Chân Thân mà họ nắm giữ nắm giữ Khai Thiên

Tuyệt Kỹ, vậy chẳng phải ngay cả Hình Hạo cũng sẽ gặp uy hiếp sao?

Nghĩ đến đây, trong đôi mắt đẹp của Vọng Thư hàn quang lóe lên, ánh mắt nhìn về phía Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ, trong lòng lần đầu tiên dâng lên địch ý đối với Tổ Vu.

Dù sao bây giờ nàng là thê tử của Hình Hạo.

Nếu Tổ Vu không thể uy hiếp Hình Hạo, tự nhiên nàng sẽ không quá để ý, dù sao ngay cả Hình Hạo cũng không lo, nàng cũng không tiện tự ý hành động.

Nhưng lần này thì khác.

Sự tồn tại của Tổ Vu đã uy hiếp Hình Hạo, cho dù chỉ có một phần ức vạn khả năng, nàng tuyệt đối không thể để họ thật sự thành công.

Nghĩ đến đây, Vọng Thư bề ngoài không hề động thần sắc, nhưng trong lòng lại âm thầm tự nhủ: "Tổ Vu!" "Quá đáng rồi!" "Thập Nhị Đô Thiên Trận, không nên tồn tại!" Đối với tất cả những điều đó, Hình Hạo hoàn toàn không biết.

Lúc này y nghiêm trọng nhìn về phía Bàn Cổ Chân Thân, trong lòng dường như có chút hiểu vì sao Thập Nhị Tổ Vu lại gây khó dễ cho y.

Nếu Thập Nhị Tổ Vu lúc đó cũng cảm nhận được một điểm, thì sự tồn tại của Hình Hạo quả thực là một mối đe dọa lớn đối với sự thống trị của họ.

"Hạng người vô tri!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo vô thức lắc đầu, ánh mắt lóe lên một tia khinh thường và bất tiết.

Không sai!

Bởi vì năm đó nếu Thập Nhị Tổ Vu nói một điểm đó cho y, thì không chỉ Lực Chi Pháp Tắc, mà ngay cả Khai Thiên Tuyệt Kỹ y cũng có thể truyền thụ cho họ.

Đáng tiếc, Thập Nhị Tổ Vu không hề nói một điểm đó, chỉ xuất phát từ lợi ích của bản thân, lựa chọn loại bỏ cái gọi là Thập Tam Tổ Vu ra khỏi cuộc chơi, không để lại mối đe dọa đối với địa vị của mình.

"Hống ~" Lúc này, Bàn Cổ Chân Thân gầm lên một tiếng.

Chỉ thấy tay phải y vung lên, Hình Thiên Phủ bay ra trực tiếp ngưng tụ thành một cái rìu khổng lồ.

Ngay sau đó, Bàn Cổ Chân Thân điều khiển Hình Thiên Phủ vung lên, từng đạo Hỗn Độn Phủ Khí tung hoành, Khai Thiên Phủ Pháp được thi triển, nhưng lại chưa đạt đến cảnh giới lĩnh ngộ Khai Thiên Tuyệt Kỹ.

Trong chốc lát, toàn bộ chiến trường tiếng nổ không ngừng.

Trời đất nứt nẻ, Bàn Cổ Chân Thân cầm phủ càn quét, Nữ Oa chỉ có thể liên tục bại lui phòng ngự, miệng không ngừng phun ra tiên huyết, khuôn mặt xinh đẹp tái nhợt, trong đôi mắt đẹp tràn đầy sự chấn kinh, kinh hãi và khủng bố.

Tình hình không ổn của Nữ Oa cũng dẫn đến việc Đông Hoàng Thái Nhất ở phía khác không thể không dừng việc truy sát Đế Giang.

Y cũng cảm nhận được mối đe dọa mà Bàn Cổ Chân Thân mang lại, muốn giết Đế Giang, nhưng người sau dựa vào Không Gian Pháp Tắc lại khó mà đánh giết được.

Trong chốc lát, Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng bất lực, liếc nhìn Đế Giang đang lẩn tránh, sau đó thân hình chợt lóe đến bên cạnh Nữ Oa nói: "Nữ Oa đạo hữu, chỗ này giao cho ta." "Ngươi đi chặn Đế

Giang!" "Được!" Một tiếng đáp, Nữ Oa không kiên trì, nàng cũng biết mình không phải đối thủ của Bàn Cổ Chân Thân.

Ngay lập tức, Nữ Oa thân hình chớp động lướt về phía Đế Giang.

Thấy tình hình này, Đế Giang lại không lẩn tránh nữa, Nữ Oa không phải Đông Hoàng Thái Nhất, mặc dù tế kiếm trong tay nàng cũng đủ để uy hiếp Tổ Vu Chân Thân, nhưng sự chênh lệch cảnh giới giữa hai bên đủ để y bỏ qua những điều này.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân ảnh Nữ Oa và Đế Giang liền kịch đấu giữa không trung.

Hai bên đều muốn phát tiết lửa giận mà mình phải chịu đựng trên Đông Hoàng Thái Nhất và Bàn Cổ Chân Thân, đánh đến mức thanh thế vang dội, nơi nào đi qua trời đất nứt nẻ, có xu thế hủy diệt tất cả.

Ở một phía khác, Đông Hoàng Thái Nhất siết chặt Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay, đỉnh đầu Vô Lượng Tinh Thần Chung nhìn về phía Bàn Cổ Chân Thân, toàn thân chiến ý dũng mãnh bừng bừng, chậm rãi mở miệng nói: "Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa tạo ra Hồng Hoang, ta Đông Hoàng Thái Nhất hằng khao khát, hận không thể sinh ra cùng một thời đại, cho dù trở thành vong hồn dưới rìu ta cũng không sợ!" "Mặc dù không phải Bàn Cổ chân chính, chỉ là một tôn Chân Thân, nhưng cũng có uy thế của Bàn Cổ, hy vọng đừng để bản hoàng thất vọng." Lời vừa dứt, Đông Hoàng Thái Nhất gầm lên một tiếng, Pháp Tướng Thiên Địa được thi triển.

Cả người y lúc này trong nháy mắt hóa thành một tôn Pháp Thân không hề kém Bàn Cổ Chân Thân là bao, mặc dù không mạnh mẽ và ngưng thực bằng Bàn Cổ Chân Thân, nhưng về thể tích hai bên lại không chênh lệch là mấy.

"Chiến!" Miệng gầm thét một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất cầm kiếm chém về phía Bàn Cổ Chân Thân.

“Giết!” Thấy tình hình này, Mười Đại Tổ Vu, Hình Thiên và Hậu Nghệ cũng đồng thanh gầm thét.

Khoảnh khắc tiếp theo, Bàn Cổ Chân Thân điều khiển Hình Thiên Phủ nghênh kích.

“Tranh!” Kiếm phủ va chạm, dư ba khủng bố liền khuếch tán, hai tôn cự vật khổng lồ chiến đấu không có bất kỳ kỹ xảo nào, cứng đối cứng, nhưng uy thế bùng phát ra lại khiến gần nửa Hồng Hoang đều có thể cảm nhận được.

Trong chốc lát, chúng sinh Hồng Hoang hoảng sợ.

Những sinh linh gần chiến trường điên cuồng chạy trốn ra bên ngoài, sợ bị liên lụy.

Cùng lúc đó, nhân mã của Yêu Tộc và Vu Tộc lúc này cũng liền tàn sát lẫn nhau.

“Giết a!” “Giết đám man di Vu Tộc!” “Giết đám nghiệt súc Yêu Tộc!” “……” Tiếng gào thét chấn động trời đất, nhân mã của hai tộc Vu Yêu va chạm vào nhau, đao binh tương kiến, vô số tu sĩ liền vẫn lạc, liền chết.

Yêu Soái và Đại Vu đỉnh cấp đều là những tồn tại gần như vô địch, trong trận thì thần cản giết thần, Phật cản giết Phật, sau khi hai bên va chạm vào nhau, lại bùng phát ra cuộc chiến sinh tử.

Trong chốc lát, khí tức lượng kiếp vô tận liền thăng đẳng từ khu vực giao giữa phía Đông Bắc, với tốc độ mắt thường có thể thấy được bắt đầu khuếch tán ra bốn phía Hồng Hoang.

“Vu Yêu khai chiến rồi!” “Lượng kiếp đã bắt đầu!” Nhìn cảnh tượng này, các Đại Thần Thông Giả trong Hồng Hoang đều kinh hãi.

Nhìn khí tức lượng kiếp ngút trời, sắc mặt các Đại Thần Thông Giả tái xanh, sinh linh thì hoảng sợ bất an.

Cùng với việc chiến đấu của hai tộc Vu Yêu càng ngày càng kịch liệt, thậm chí ngay cả cuộc chiến của bốn người Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Đế Giang và Bàn Cổ Chân Thân đều trở thành vai phụ.

Chương 420

Nhiều Đại Thần Thông Giả lúc này chăm chú nhìn chằm chằm vào chiến trường tựa như một cỗ máy xay thịt, mỗi thời mỗi khắc đều có vô số tu sĩ vẫn lạc, vô số chiến sĩ Vu Tộc ngã xuống.

Tại nơi vô số huyết dịch hội tụ, lại càng có oán linh từ đó thăng lên, không ngừng bao quanh trên người những người của hai tộc Vu Yêu, hai bên đều đỏ mắt, sát cơ nồng đậm, thậm chí có những lúc vì muốn giết địch mà bất chấp an toàn của bản thân.

"Lượng kiếp!" "Thật đáng sợ!" Ngây người nhìn cảnh tượng này, Vọng Thư siết chặt cánh tay Hình Hạo nói: "May mà phu quân không ở trong Vu Tộc, nếu không, chẳng phải chàng cũng sẽ tham gia vào đó sao!" "Ha ha!" Cười nhạt một tiếng, ánh mắt Hình Hạo lóe lên một tia phức tạp.

Y sớm đã không còn sợ hãi đại kiếp, thậm chí nếu có thể, y quả thực muốn tham gia vào đó.

Dù sao nếu như vậy, y có thể bảo toàn được nhiều tộc nhân Vu Tộc hơn, không như Thập Nhị Tổ Vu mà bỏ mặc tộc nhân.

Những Đại Vu đỉnh cấp thì tốt, miễn cưỡng có thể chống lại Yêu Soái cấp Chuẩn Thánh, nhưng nếu tương lai sức mạnh của những Yêu Soái đó đạt đến mức độ sánh ngang Á Thánh, thì các Đại Vu đỉnh cấp cũng không thể chống đỡ nổi, khi đó tổn thất của Vu Tộc tất yếu sẽ càng thảm trọng… "Thanh Đế!" "Tam Tiêu!" Trên một đỉnh núi, Lão Tử quay đầu nhìn về phía Thanh Đế và vài người khác phía sau nói: "Ghi nhớ, sau này không vạn bất đắc dĩ tuyệt đối không được dính vào lượng kiếp!" "Tính chất ăn mòn của lượng kiếp quá mạnh mẽ, dưới Chuẩn Thánh gần như không có sức chống cự, thậm chí nếu

tham gia quá lâu, thì ngay cả Chuẩn Thánh cũng sẽ bị liên lụy vào đó không thể tự thoát ra được." "Vâng!" Một tiếng đáp, Thanh Đế và Tam Tiêu đều gật đầu.

Đặc biệt là Tam Tiêu, lúc này trong mắt tràn đầy sợ hãi và khủng bố.

Người ngoài cuộc sáng suốt!

Dưới sự bảo hộ của Lão Tử, không bị khí tức đại kiếp ăn mòn, tự nhiên họ có thể nhìn thấy sự khủng bố trong tình huống như vậy.

Không chỉ Lão Tử, bao gồm cả Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh cũng lần lượt giáo dục các đệ tử thân truyền của mình.

Với tư cách là Thánh Nhân, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng rút thân rời đi ngay lập tức khi đại chiến Vu Yêu bùng phát, không hề dám dính vào nhân quả khổng lồ.

Ngay cả Thánh Nhân, đối với loại nhân quả lượng kiếp này đều tránh xa, có thể thấy đây là tai nạn khủng khiếp đến mức nào đối với tu sĩ và sinh linh.

"Sư tôn!" Đột nhiên, Thanh Đế tiến lên một bước, ánh mắt nhìn về phía Lão Tử nói: "Thập Nhị Tổ Vu tuy thiếu một người, nhưng cũng có mười một người, trong đó Hậu Nghệ và Hình Thiên lại có thể thay thế Tổ Vu hoàn thành Thập Nhị Đô Thiên Trận." "Nếu, nếu Bàn Cổ Chân Thân tiếp tục mạnh lên, khi đó có nắm giữ Khai Thiên Tuyệt Kỹ không?" "Cái gì!" Khai Thiên Tuyệt Kỹ!

Đồng tử co rút, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này cũng ngây người.

Lời của Thanh Đế đã khiến họ hiểu được sự nghiêm trọng của vấn đề.

Không sai!

Một khi Bàn Cổ Chân Thân nắm giữ Khai Thiên Tuyệt Kỹ, thì người sau chẳng phải sẽ có khả năng triệt để hủy diệt Hồng Hoang sao?

Hồng Hoang một khi bị hủy diệt, thì những cái gọi là Thánh Nhân đó còn có năng lực nào để chống lại?

Lão Tử thì tốt, là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cho dù thâm nhập vào Hỗn Độn bên trong chiến lực cũng không hề giảm sút, thậm chí sẽ được gia cường.

Nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên thì không giống vậy.

Họ đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, một khi Hồng Hoang không còn nữa, thì họ lại phải làm sao đây?

Nghĩ đến đây, trong mắt Nguyên Thủy và Thông Thiên liền bắn ra sát cơ mãnh liệt, chậm rãi nói: "Tổ Vu, không nên tồn tại trên đời!" Lời này vừa ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, không tiếp tục nói nữa, nhưng một quyết định lại lặng lẽ dâng lên trong lòng.

"Khái khái!" Thấy tình hình này, Lão Tử khẽ ho một tiếng, lập tức phá vỡ không khí yên tĩnh nói: "Nhị đệ, Tam đệ, thời gian gần đủ rồi, chúng ta tiếp tục lên đường đến Thánh Đình thôi!" "Được!" "Thiện!" Một tiếng đáp, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không chần chừ nữa, vung tay một cái, dẫn dắt những người trong trận liền tiếp tục bay về hướng Thánh Đình… "Vu Yêu lượng kiếp bùng phát!" Mặc dù chỉ là trận chiến đầu tiên, nhưng uy thế gây ra lại càng ngày càng kịch liệt.

Thậm chí cùng với thời gian trôi qua, tu sĩ và chiến sĩ của hai tộc Vu Yêu nghe tin cũng liền gia nhập chiến đấu, điên cuồng tàn sát lẫn nhau, cùng lúc đó, bầu trời toàn bộ Hồng Hoang đều dần dần biến thành màu huyết sắc.

“Cho ta vỡ nát!” Tiếng gầm thét chấn động trời đất, Đông Hoàng Thái Nhất cầm kiếm nặng nề bổ chém lên Bàn Cổ Chân Thân.

Ngay sau đó, từng luồng dao động khí tức mạnh mẽ liền khuếch tán ra, ánh mắt của chúng thần Hồng Hoang đang chú ý đến cảnh tượng này cũng vô thức chuyển dời theo.

Thế nhưng, chuyện ngoài ý muốn lại một lần nữa xảy ra.

Có thể nhìn rõ ràng Hỗn Độn Kiếm Phôi vậy mà không thể chém phá phòng ngự của Bàn Cổ Chân Thân.

Mặc dù chỉ là do Thập Nhị Đô Thiên Trận triệu hoán ra, nhưng sự cường hãn của Bàn Cổ Chân Thân là không thể nghi ngờ.

“……” Ngây người nhìn cảnh tượng này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức khó coi đến cực điểm.

Không thể phá phòng!

Tuyệt đối là một chuyện khó xử.

Phải biết rằng, vừa rồi y không hề lưu thủ, dốc toàn lực cũng không thể phá phòng, chẳng phải Bàn Cổ Chân Thân gần như vô địch sao?

“Tại sao lại như vậy!” “Phòng ngự lại nghịch thiên đến thế!” “Trong Hồng Hoang, ai là đối thủ của Bàn Cổ Chân Thân!” “……” Cùng lúc đó, chúng thần Hồng Hoang cũng liền kinh hô.

Họ đã thấy Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất có thể bỏ qua phòng ngự của Tổ Vu Chân Thân, vốn tưởng rằng sự sắc bén của thanh kiếm này sẽ không gì sánh được.

Nhưng bây giờ thì sao?

Bàn Cổ Chân Thân cho họ hiểu rằng, phòng ngự vô địch chân chính là không thể phá vỡ.

Thậm chí trong tình huống như vậy, nếu Đông Hoàng Thái Nhất không tìm được bảo vật đủ để phá phòng, thì vĩnh viễn không thể đánh bại Bàn Cổ Chân Thân, càng không thể đánh bại Vu Tộc.

"Giết!" Ngược lại, tiếng gầm thét của Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu lúc này lại lặng lẽ vang vọng.

Chỉ thấy Hình Thiên Phủ trong tay họ vung chém, trực tiếp bổ về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

"Phốc xích" một tiếng, Pháp Thân khổng lồ của Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt bị hủy diệt hoàn toàn, khóe miệng y rỉ ra một vệt máu, cả người rút thân lui về phía sau.

Sau khi giữ khoảng cách an toàn, Đông Hoàng Thái Nhất cầm kiếm đứng đó sắc mặt âm trầm, chăm chú nhìn chằm chằm vào khu vực bị Hỗn Độn Kiếm Phôi bổ chém, trong đôi mắt bắn ra hàn ý, nghiến răng nghiến lợi nói: "Phòng ngự thật cứng rắn!" "Đây là uy năng chân chính của Bàn Cổ Chân Thân sao?" "Chỉ riêng Tổ Vu triệu hoán ra đã mạnh mẽ đến mức này, Bàn Cổ năm đó lại mạnh mẽ đến mức nào?" "Hưu!" Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh Nữ Oa cũng liền xuất hiện tại khu vực bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, khuôn mặt xinh đẹp tái nhợt, thần sắc khá lo lắng nói: "Thái Nhất đạo hữu, tình hình không ổn a!" "Ta không thể ngăn cản Tổ Vu!" "Thậm chí chiến đấu lực của Vu Tộc còn trên Yêu Tộc!" Dường như để chứng minh lời nói của Nữ Oa.

Có thể thấy Yêu Tộc đại quân trên chiến trường phía dưới bắt đầu liên tục bại lui, những Yêu Soái đó cũng bị nhiều Đại Vu đỉnh cấp vây công, dẫn đến việc họ bị trọng thương.

Quan trọng nhất là, không ít Đại Vu đỉnh cấp đều đã có Nguyên Thần.

Mặc dù cảnh giới không cao, nhưng cũng có thể làm được mức độ

đằng vân giá vũ, điều đó cũng dẫn đến việc Yêu Tộc không có quyền kiểm soát bầu trời, cái gọi là thuật pháp thần thông đối với Vu Tộc da dày thịt béo mà nói không có nửa điểm uy hiếp lực.

"Đáng chết!" "Tại sao lại như vậy!" Cảnh tượng đó thu hết vào đáy mắt, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trong chốc lát khó coi đến cực điểm.

Chương 421

Một số Tổ Vu có Nguyên Thần cũng thôi, mặc dù bất ngờ, nhưng vẫn nằm trong phạm vi chấp nhận được.

Nhưng nhiều Đại Vu đỉnh cấp lại cũng có Nguyên Thần, từng người chiến lực rõ ràng đã vượt qua tuyệt đại đa số cường giả Chuẩn Thánh, tuyệt đối không phải tin tức tốt.

"Không thể tiếp tục như vậy!" Trong chốc lát, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi siết chặt hai nắm đấm, không hề do dự, nghiến răng nghiến lợi nói: "Nữ Oa đạo hữu, ngươi nắm giữ Tạo Hóa Chi Thuật, có thể giúp ta lấy ra thế giới bản nguyên không?" "Thế giới bản nguyên?" Ánh mắt lộ ra một tia khó hiểu, Nữ Oa nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Đạo hữu nói thế giới nào?" "Cái này!" Không chút do dự, Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp phóng ra Đại Thiên Thế Giới của mình.

Ngay sau đó, chỉ vào khu vực Nhật Nguyệt Tinh Thần nói: "Giúp ta lấy ra Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ!" "Vu Tộc muốn chiến thắng, nhất định phải có đại trận cấp Thánh Nhân gia trì mới được." Thì ra là vậy!

Hoảng nhiên đại ngộ gật đầu, Nữ Oa liền hiểu được ý đồ của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng rất nhanh, lông mày nàng lại nhíu lại, mở miệng nói: "Nhưng nếu làm vậy, tiềm lực và chiến lực Chứng Đạo của đạo hữu đều sẽ giảm sút đáng kể a." "Không sao!" Vẫy tay, Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt lóe lên một tia sắc lạnh nói: "Trên thế giới còn có những bảo vật khác có thể thay thế Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ tồn tại, chỉ cần tìm được, thì ta có thể khôi phục như cũ." "Nhưng nếu không có Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ tồn tại, hôm nay Yêu Tộc tất định sẽ chết

dưới tay Vu Tộc." "Được!" Một tiếng đáp, Nữ Oa cũng không chần chừ nữa.

Nàng hiểu rõ trong tình huống hiện tại không có đường lui.

Nếu không thể chống lại Vu Tộc, thì Yêu Tộc tất yếu sẽ hoàn toàn không còn khả năng báo thù cho huynh trưởng Phục Hy khi đó nữa.

Một niệm đến đây, Nữ Oa liền ra tay: "Tuyền Cơ Tạo Hóa xuất!" Khoảnh khắc tiếp theo, sức mạnh rộng lớn dũng mãnh tuôn ra, dưới sự điều khiển của Nữ Oa, Nhật Nguyệt Tinh Thần trong Đại Thiên Thế Giới của Đông Hoàng Thái Nhất liền bị bóc đoạt ra, hóa thành Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ.

"Thành công rồi!" Hoàn thành mọi thứ, Nữ Oa liền thở phào một hơi, ánh mắt nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Đông Hoàng, tiếp theo làm gì?" Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất không chần chừ, trực tiếp giơ Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ trong tay nói: "Tiếp theo là lúc ta phản công!" "Tu sĩ Yêu Tộc nghe lệnh, toàn bộ tiến vào Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ!" Lời này vừa ra, tu sĩ Yêu Tộc trên mặt đất khẽ khựng lại, sau đó lần lượt rút thân bay về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

"Nghiệt súc, chạy đi đâu!" "Đồ hỗn trướng Yêu Tộc, ở lại cho ta!" "……" Thấy tình hình này, thành viên Vu Tộc trên mặt đất lần lượt ra tay ngăn cản, điên cuồng đồ sát những người của Yêu Tộc, không cho họ bất kỳ cơ hội nào.

"Đông Hoàng Thái Nhất, đừng hòng ngông cuồng!" "Đông Hoàng Thái Nhất, chết cho ta!" Cùng lúc đó, Đế Giang và Bàn Cổ Chân Thân cũng liền phát động tấn công.

Mặc dù không rõ Đông Hoàng Thái Nhất rốt cuộc muốn làm gì, nhưng sự việc đến nước này, họ cũng cảm thấy, tuyệt đối không thể để người sau thành công.

“Cút ngay cho ta!” Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất gầm lên một tiếng, Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay bay ra trong nháy mắt đánh bay Đế Giang.

Cùng lúc đó, Nữ Oa thân hình chớp động chặn ở khu vực phía trước Bàn Cổ Chân Thân, không chút do dự phát động tấn công, cho dù biết rõ không địch lại, nhưng cũng sẽ không để y ngắt quãng động tác của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong chốc lát, chúng thần Hồng Hoang đều chú mục.

Trong tình huống như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất rốt cuộc có thể xoay chuyển cục diện chiến đấu hay không trở thành điều mà tất cả đều mong đợi.

Dù sao không ai muốn nhìn thấy Vu Tộc độc bá, một khi Yêu Tộc bị diệt vong, thì Vu Tộc có thể thực sự tung hoành không kiêng nể gì nữa.

Bàn Cổ Chân Thân cường đại đó tuyệt đối sẽ trở thành lưỡi dao sắc bén treo trên đầu tất cả mọi người, thậm chí sẽ triệt để diệt sát họ… “Phu quân, chuyện gì vậy?” “Vu Tộc sao lại có nhiều Đại Vu đỉnh cấp sở hữu Nguyên Thần đến thế!” Trong Thánh Đình, Vọng Thư kinh ngạc nhìn cảnh tượng phản hồi trên mặt kính, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Mặc dù nàng biết Hình Hạo có thể giúp Tổ Vu tạo ra Nguyên Thần, giúp một số Đại Vu tạo ra Nguyên Thần cũng không có gì, nhưng năm đó Hình Hạo vẫn chưa thi triển kế hoạch đó.

Theo lý mà nói, cho dù có Đại Vu đỉnh cấp nắm giữ Nguyên Thần, cũng không thể xuất hiện nhiều như vậy mới phải, từng người toàn thân Tiên Thiên Trọc Khí cực kỳ nồng đậm, cũng không giống như Hình Thiên và Hậu Nghệ phân biệt thanh trọc rõ ràng.

“Ha!” Ngược lại, mắt Hình Hạo lúc này hơi nheo lại, trong đầu vang lên cái tên kẻ mạo danh năm đó bị đưa vào Tam Thập Tam Thiên.

Mặc dù y không phải Bàn Cổ, nhưng quả thực y có thể giúp người của Vu Tộc nắm giữ Nguyên Thần.

Vốn tưởng rằng sau khi rời khỏi Tam Thập Tam Thiên, tên đó sẽ bỏ trốn, nhưng không ngờ lại ở trong Vu Tộc, thậm chí đã đạt thành hiệp nghị với Tổ Vu, giúp nhiều Đại Vu như vậy tạo ra trọc khí Nguyên Thần.

Trọc khí Nguyên Thần có tiềm lực hạn chế, nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến người đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh, nhưng đối với Đại Vu đỉnh cấp mà nói lại là một sự dụ hoặc rất lớn, thậm chí… “Hô ~” Một lúc lâu sau, Hình Hạo thở ra một hơi trọc khí, sau đó mở miệng nói: “Không cần lo lắng, mặc dù như vậy, nhưng Yêu Tộc lại sẽ không thất bại như vậy đâu.” “Đông Hoàng Thái Nhất là một người quả quyết, mặc dù đã tổn thất tiềm lực của bản thân, nhưng lại đã đổi lấy một tương lai cho Yêu Tộc.” “Nếu không có gì bất ngờ, một trận pháp không hề kém Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận cũng sẽ xuất hiện, khi đó liền có thể chống lại Thập Nhị Đô Thiên Trận.” Chống lại Thập Nhị Đô Thiên Trận!

Có thể sao!

Đồng tử co rút, Vọng Thư liền chấn kinh.

Ngay lập tức nàng cũng không kịp suy nghĩ gì nữa, lần đầu tiên nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Có thể thấy vô số tu sĩ liền bay vào Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ, khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất càng ngày càng nồng đậm, cùng lúc đó, bầu trời vốn chìm trong sương máu lại trong khoảnh khắc đầu tiên diễn biến thành tinh quang lấp lánh, trong Hồng Hoang, Thái Cổ Tinh

Thần Chi Lực liền không ngừng giáng lâm.

Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực!

Cuối cùng cũng sắp bắt đầu sao?

Khi chứng kiến cảnh này, chư tu sĩ Hồng Hoang không ai không chú mục, trong mắt từng người đều dâng lên sự tò mò và mong đợi mãnh liệt.

Thượng một lần, đại trận cấp Thánh Nhân dẫn động Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực chính là Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận của Hình Hạo, uy năng của nó khủng bố vô nghi.

Hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất cũng dẫn động Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, xem ra quy mô điều động rõ ràng lớn hơn rất nhiều so với Hình Hạo năm đó, không chừng thực sự có năng lực cùng Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận của Vu Tộc một trận chiến.

"Cuối cùng cũng bắt đầu sao?" Trong Thánh Đình, Hình Hạo ánh mắt tinh quang chợt lóe, trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia chờ đợi.

Năm đó Hồng Quân đã lưu lại thủ đoạn để Yêu Tộc chống lại Vu Tộc, mặc dù Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận và Hỗn Độn Chung đã bị đoạt đi, nhưng đại trận còn lại tuyệt đối cũng không yếu kém đi bao nhiêu.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo tâm niệm vừa động, liền truyền âm nói: "Tinh Thần, hãy mật thiết quan chú đại trận Yêu Tộc!" Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo tiếp tục quan sát.

Có thể thấy vô tận Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực tùy theo đó giáng xuống, trực tiếp được Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ tiếp nhận.

Nhất thời, Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ rực rỡ, từng luồng khí tức cường liệt dâng trào, cả Hồng Hoang tùy theo đó tinh la mật bố, Thái

Cổ Tinh Thần Chi Lực nồng đậm chiếu rọi khắp trời đất.

Đông đông...

Đi kèm với tiếng chuông vang vọng, Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Vô Lượng Tinh Thần Chung đứng trên thiên khung, toàn thân hào quang vạn trượng đồng thời hô lớn: "Nữ Oa Đạo hữu, trợ ta!" Nghe lời đó, Nữ Oa đang chống đỡ Bàn Cổ Chân Thân khẽ giật mình.

Sau khi liếc nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái, liền hiểu ra ý tứ của y, thân thể lay động liền xuất hiện tại khu vực bên cạnh Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ.

Cũng ngay khắc đó, trời đất trở nên u ám.

Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ rực rỡ, giữa hai đạo trận nhãn rực rỡ, Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa mỗi người chiếm giữ một vị trí, vô tận tinh thần ngưng tụ, có thể thấy vô số tu sĩ Yêu Tộc hiện thân trên đó.

"Yêu!" "Yêu!" "..." Tiếng hô hào chấn động vang vọng, giữa vạn vì sao rực rỡ, Đông Hoàng Thái Nhất đại thủ vung lên, một đạo tinh thần quang thúc phá không, lập tức oanh kích lên Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ kia.

Oanh long long!

Chương 422

Oanh long long!

Tiếng nổ vang trời chấn động, Bàn Cổ Chân Thân chao đảo, tuy không bị thương căn bản, nhưng cũng lay động mấy cái, khu vực bị tập kích để lại một vết sóng đen.

"Có hy vọng!" "Đã phá vỡ phòng ngự!" Chứng kiến cảnh này, chư thần Hồng Hoang lập tức tinh thần phấn chấn.

Vừa rồi khi nhìn phòng ngự thân thể đáng sợ của Bàn Cổ Chân Thân, tất cả đều cảm thấy khủng bố và đáng sợ.

Nhưng giờ thì khác.

Dưới sức mạnh tập kích của đại trận cấp Thánh Nhân, Bàn Cổ Chân Thân cũng không còn vô địch, ít nhất Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận quả thực có năng lực chiến đấu với nó.

"Đáng chết!" "Lại có thể như vậy!" Ngược lại, sắc mặt của Đế Giang cùng các Tổ Vu khác giờ phút này lại khó coi.

Đến nước này, vạn vạn lần không ngờ sự tình lại phát sinh biến hóa như vậy, đại trận cấp Thánh Nhân của Yêu Tộc lại có thể đối kháng Bàn Cổ Chân Thân...

Không đợi chư thần hoàn hồn, Đông Hoàng Thái Nhất lại lần nữa hành động.

Vô số tinh thần quang thúc từ trời giáng xuống, không ngừng oanh kích lên Bàn Cổ Chân Thân, thậm chí còn rơi xuống đội ngũ Vu Tộc chiến sĩ trên mặt đất.

"A..." "A..." Nhất thời, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng.

Có thể thấy rõ vô số chiến sĩ Vu Tộc ngã xuống, căn bản không có chút sức chống cự nào.

Thậm chí ngay cả Đại Vu đỉnh cấp dưới sự oanh kích như vậy cũng trực tiếp thảm tử tại chỗ, dẫu có kẻ còn sống thì cũng chỉ vì Nguyên Thần còn tồn tại.

Nhưng dưới sự càn quét của Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, cái gọi là Nguyên Thần Trọc Khí căn bản không thể chống đỡ, trong thời gian ngắn liền tan vỡ, triệt để vẫn lạc.

"Rút!" "Rời khỏi nơi đây!" Nhất thời, các Đại Vu đỉnh cấp trên mặt đất đều cuống quýt.

Trong tình huống này, không thể chiến đấu, thậm chí không có bao nhiêu sức chống cự.

Đến đây, đại quân Vu Tộc bắt đầu rút lui, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại không có ý từ bỏ, thậm chí còn giảm bớt một ít tinh thần quang thúc tập kích Bàn Cổ Chân Thân, phần lớn còn lại thì tập trung vào Vu Tộc trên mặt đất.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang trời không ngừng vang vọng, mỗi đạo tinh thần quang thúc rơi xuống đều khiến từng mảng lớn tộc nhân Vu Tộc ngã xuống, bất kể Đại Vu hay Tiểu Vu, căn bản không có sức chống cự.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Đế Giang vô cùng cấp bách.

Y biết rõ nhân khẩu đối với Vu Tộc có ý nghĩa gì.

Nếu tộc nhân đều chết hết, thì Thập Nhị Đô Thiên Trận dẫu mạnh mẽ đến đâu cũng không đủ để Vu Tộc xưng bá Hồng Hoang.

Nhất thời, Đế Giang cũng không kịp quan tâm điều khác, thân hình

chợt lóe xuất hiện trên không đại quân Vu Tộc, đôi cánh vỗ mạnh, trong miệng quát lớn: "Không Gian Bích Lũy ngưng!" Giây tiếp theo, lực lượng Pháp Tắc Không Gian tuôn trào, bao phủ khu vực đó với tốc độ mắt thường có thể thấy được, ngăn chặn những tinh thần quang thúc tập kích kia.

Sau khi làm xong tất cả, Đế Giang quay đầu nhìn đại quân Vu Tộc trên mặt đất nói: "Rút, tất cả mọi người rời khỏi nơi đây." "Vâng!" "Vâng!" Đồng thanh đáp lời, các Đại Vu đỉnh cấp vốn đã có ý rút lui không dám chần chừ, lập tức dẫn dắt tộc nhân ồ ạt trốn ra bên ngoài.

Tuy nhiên, trong tình huống này, phòng ngự Không Gian Bích Lũy cũng không thể kiên trì được lâu.

Đi kèm với vô số tinh thần quang thúc không ngừng giáng xuống, Không Gian Bích Lũy được Đế Giang dùng sức mạnh gia trì đang không ngừng tan vỡ, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận đã bao phủ ít nhất một phần sáu phạm vi Hồng Hoang, tộc nhân Vu Tộc không thể nào rút lui hết trong thời gian ngắn.

"Đáng chết!" "Không thể tiếp tục như vậy!" "Nhất định phải nhanh chóng phá vỡ đại trận này!" Đế Giang thu tất cả cảnh tượng vào mắt, trong lòng lập tức sốt ruột, liền mở miệng nói: "Nhị đệ, mau động thủ đánh giết Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa, tuyệt đối không thể để chúng tiếp tục như vậy." "Vâng!" Đồng thanh đáp lời, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác trong Bàn Cổ Chân Thân cũng cuống quýt.

Ai cũng nhìn ra dụng tâm hiểm ác của Đông Hoàng Thái Nhất, vừa quát lớn một tiếng, Bàn Cổ Chân Thân đột nhiên rung chuyển, sức mạnh hung dũng cuồn cuộn quét ra, Hình Thiên Phủ trong tay vung lên trực tiếp chém về phía Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa.

"Không xong rồi!" Thấy tình hình này, sắc mặt Nữ Oa khẽ biến.

Nàng không cho rằng mình có thể chống đỡ được một đòn này, vô thức nhìn sang Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh nói: "Đông Hoàng, chúng ta phải làm sao?" "Vô ngại!" Khẽ mỉm cười, Đông Hoàng Thái Nhất đối với điều này lại vô cùng bình tĩnh, đối mặt với búa lớn tập kích chỉ khẽ búng ngón tay, Vô Lượng Tinh Thần Chung lập tức bay ra.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng nổ vang trời chấn động, Vô Lượng Tinh Thần Chung rực rỡ, trên đó văn lộ đặc thù phù hiện đồng thời không ngừng chống đỡ một búa tập kích của Bàn Cổ Chân Thân.

Trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, Vô Lượng Tinh Thần Chung và Hình Thiên Phủ va chạm vào nhau.

Đông!

Đột nhiên, một tiếng chuông kịch liệt vang vọng khắp Hồng Hoang.

Kèm theo một tiếng rên khẽ, có thể thấy Bàn Cổ Chân Thân vô địch thế gian nhanh chóng lùi lại, dường như vừa phải chịu một cú sốc cực lớn.

"Không thể nào!" "Chuyện gì thế này!" "..." Nhất thời, chư thần Hồng Hoang đều kinh hô.

Tất cả mọi người đều sững sờ trước cảnh tượng trước mắt, vạn vạn lần không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đột nhiên mạnh mẽ như vậy.

Một tay Vô Lượng Tinh Thần Chung nhẹ nhàng, nhưng lại đánh lui Bàn Cổ Chân Thân, đơn giản là khó tin, khiến người ta khó mà tin được.

"..." Vọng Thư cũng bị cảnh tượng này làm cho kinh ngạc.

Vạn vạn lần không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đột nhiên bạo tăng sức mạnh, trong đôi mắt đẹp lóe lên một tia không thể tin nổi, liền nhìn về phía Hình Hạo nói: "Phu quân, chuyện gì đã xảy ra?

Theo tình huống này, chẳng phải Đông Hoàng Thái Nhất đã vô địch rồi sao!" Quả thực!

Bất cứ lúc nào một đòn ngăn chặn được sự tấn công của Bàn Cổ Chân Thân, thậm chí đánh lui nó, sức mạnh như vậy thật khủng bố, nhìn khắp Hồng Hoang trừ Hình Hạo ra, thật sự không ai có thể làm được.

Nhưng đó cũng là vì tu vi của Hình Hạo cường đại, lấy lực chứng đạo, nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, lại càng sở hữu Bàn Cổ Chân Thân chân chính.

Chương 423

"Ắt hẳn là do đại trận!" Lược chút trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ và Vô Lượng Tinh Thần Chung, hai bảo vật này khế hợp có lẽ đã phát sinh chất biến.

Đây hẳn là thủ đoạn cuối cùng mà Hồng Quân để lại cho Yêu Tộc, chỉ là khi đó mục đích là để Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn cùng lúc nắm giữ.

Chỉ là không ngờ, hiện tại đại trận do Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa, hai vị Thánh Nhân cùng nắm giữ lại có thể phát huy ra sức mạnh đáng sợ đến vậy." Nghe lời đó, Vọng Thư lập tức gật đầu.

Nàng cũng đã phản ứng lại, không phải Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên tăng trưởng thế lực, mà là do Hoàng Đạo Tinh Thần Đồ và Vô Lượng Tinh Thần Chung tương hỗ gia trì.

Ong ong!

Ong ong!

Đúng lúc này, trong kính diện truyền ra tiếng ong ong.

Hình Hạo và Vọng Thư cũng không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức quay đầu nhìn lại.

Có thể thấy Vô Lượng Tinh Thần Chung rực rỡ, trên đó văn lộ tinh thần đặc thù phù hiện, một khu vực lặng lẽ nứt ra, nhưng lại được sửa chữa hoàn tất với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Ngay sau đó, Vô Lượng Tinh Thần Chung liền bay trở về tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Không cho chư thần cơ hội phản ứng, Đông Hoàng Thái Nhất giơ tay vung vẩy, từng đạo tinh thần quang thúc từ trời giáng xuống, như

vạn đạo lôi đình không ngừng tập kích Bàn Cổ Chân Thân và mặt đất.

Cát sát một tiếng, Không Gian Bích Lũy liền vỡ nát.

Có thể thấy dưới tinh thần quang thúc, vô số tộc nhân Vu Tộc đều bị vạ lây.

"A..." "A..." (cfba) Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, vô số tộc nhân Vu Tộc trong khoảnh khắc đó ngã xuống, thân thể nổ tung hóa thành sơn lâm thụ mộc, dưới sự chiếu xạ của Thái Cổ Tinh Thần Chi Lực, nhanh chóng bắt đầu tăng trưởng.

"Không!" Thấy vậy, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều cuống quýt.

Tộc nhân ngã xuống không phải là chuyện nhỏ, thậm chí nếu cứ để Đông Hoàng Thái Nhất tiếp tục càn quét như vậy, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

"Đại ca!" Nghĩ đến đây, Chúc Cửu Âm trong Bàn Cổ Chân Thân không khỏi nói: "Trước tiên phá vỡ đại trận!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Đế Giang cũng không còn do dự, lại lần nữa dùng Pháp Tắc Không Gian kiến tạo Không Gian Bích Lũy để chống đỡ tinh thần quang thúc, đồng thời toàn thân y vỗ cánh bay đến bên cạnh Bàn Cổ Chân Thân.

Giây tiếp theo, dưới ánh mắt kinh ngạc của chư thần, Đế Giang một bước đạp ra tiến vào bên trong Bàn Cổ Chân Thân.

Y trực tiếp chiếm giữ khu vực đầu lâu trên bản chất của Thập Nhị Đô Thiên Trận, trong miệng quát lớn một tiếng, khí thế Bàn Cổ Chân Thân lập tức tăng trưởng: Hỗn Nguyên Lục Trọng...

Hỗn Nguyên Thất Trọng...

Hỗn Nguyên Bát Trọng!

Mãi cho đến cảnh giới Hỗn Nguyên Bát Trọng, sức mạnh của Bàn Cổ Chân Thân mới dừng lại, sau đó một luồng Lực Chi Pháp Tắc hung dũng bành trướng dâng trào.

"Khai!" Quát lớn một tiếng, Bàn Cổ Chân Thân cầm phủ vung chém, Hỗn Độn Phủ Khí phá không, trực tiếp oanh kích lên Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang trời chấn động, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận tùy theo đó lay động, vô số tu sĩ trong đó bị vạ lây, tuy không chết nhưng đều bị thương.

Vừa mới bắt đầu, đi kèm với Bàn Cổ Chân Thân không ngừng vung vẩy Hình Thiên Phủ trong tay, dưới từng đạo Hỗn Độn Phủ Khí tập kích, một khu vực của Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận lập tức bị phá hủy.

"A..." "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, từng nhóm lớn tinh thần ngã xuống, tu sĩ Yêu Tộc trong đó trực tiếp thân tử đạo tiêu.

Một góc đại trận bị phá hủy, dưới ánh sáng mặt trời chiếu rọi, toàn bộ Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận bắt đầu chao đảo muốn sụp đổ.

"Đáng chết!" "Lại có thể như vậy!" Thấy cảnh này, Đông Hoàng Thái Nhất cuống quýt.

Vạn vạn lần không ngờ, Thập Nhị Đô Thiên Trận lại có năng lực như vậy, mười ba người tiến vào trong đó, thậm chí có thể nhận được sự gia trì vô hạn.

Theo tình huống này, nếu cứ để Bàn Cổ Chân Thân tiếp tục càn quét, thì tổn thất thảm trọng sẽ là Yêu Tộc, thậm chí ngay cả đại trận

cũng có thể sẽ sụp đổ.

"Nữ Oa Đạo hữu, trợ ta!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất hành động.

Thân hình chợt lóe xuất hiện trên không Bàn Cổ Chân Thân, Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay tùy theo đó ném ra, điên cuồng sát về phía Bàn Cổ Chân Thân.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Thấy tình hình này, mười một Tổ Vu, Hình Thiên và Hậu Nghệ cũng theo đó quát lớn.

Ngay sau đó, Bàn Cổ Chân Thân cũng không tiếp tục oanh kích Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận, trực tiếp sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất, trong lòng đối với y hận thù càng sâu sắc.

Oanh!

Oanh!

Tiếng nổ vang trời chấn động, dưới sự va chạm không ngừng của Vô Lượng Tinh Thần Chung và Hình Thiên Phủ, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất cũng cực kỳ không ổn, khóe miệng máu tươi rỉ ra, rõ ràng có chút không chống đỡ nổi.

"Đáng chết!" Đối với điều này, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất hàn quang chợt lóe, không còn quan tâm gì khác nữa.

Chỉ thấy thân thể y chợt lay động, một tiếng chim kêu vang vọng: "Oa oa ~" Tiếng Ô Đề vang vọng, thân thể Đông Hoàng Thái Nhất chợt lay động, trực tiếp hóa thành một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ cao hàng vạn trượng.

Giây tiếp theo, Tam Túc Kim Ô vỗ cánh, trên đó Hỗn Độn Chi Hỏa phù hiện, dưới sự thao túng của y không ngừng giáng xuống, thiêu đốt không gian, thiêu đốt thời gian, thiêu đốt vạn vật.

Khi ngọn lửa rơi xuống Bàn Cổ Chân Thân, Tiên Thiên Trọc Khí trên đó với tốc độ mắt thường có thể thấy được bị thiêu hủy, thậm chí Hình Thiên và Hậu Nghệ đang ở trong đó lập tức rên khẽ một tiếng, khóe miệng máu tươi rỉ ra.

"Hỗn Độn Kim Ô Chi Thân!" "Hỗn Độn Chân Hỏa!" Tiếng kinh hô vang vọng khắp Hồng Hoang.

Vô số tu sĩ giờ phút này đều kinh hãi, thậm chí một số tàn hồn Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế trong động phủ ở khu vực không bị Thiên Đạo bao phủ đều chết lặng nhìn cảnh tượng này, trong lòng tràn đầy chấn động.

Không!

Chương 424

Cảnh tượng này thực sự quá chấn động lòng người.

Giờ phút này lá bài tẩy thật sự của Đông Hoàng Thái Nhất đã được lật ra.

Căn nguyên Tiên Thiên Ma Thần đỉnh cấp ban đầu của y đã tiến hóa, trưởng thành đến cảnh giới sánh ngang với Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa.

Mặc dù chỉ là Hạ Vị Hỗn Độn Ma Thần, nhưng cũng không phải Tiên Thiên Ma Thần đỉnh cấp có thể sánh bằng, nhìn khắp Hồng Hoang, có thể sánh bằng y chỉ có Hình Hạo, ngay cả huyết mạch của Tam Thanh cũng không bằng.

"Không trách Đông Hoàng Thái Nhất đã ẩn nhẫn bấy nhiêu năm!" Hình Hạo há miệng, thần sắc kinh hãi.

Vạn vạn lần không ngờ, sau khi thôn phệ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lại có thể lần nữa tiến hóa huyết mạch.

Ban đầu chỉ là Tiên Thiên Ma Thần hàng nhất lưu, nhưng giờ lại hóa thành huyết mạch cấp Hỗn Độn Ma Thần, một khi y tiếp tục trưởng thành, Vô Cực Đại La Kim Tiên, cấp Thiên Đạo, thậm chí cấp Thần Ma cũng không thành vấn đề.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Vọng Thư bên cạnh nói: "Vọng Thư, nếu Đông Hoàng Thái Nhất có thể làm được, thì nàng cũng có thể sao?" "Ta?" Khẽ giật mình, Vọng Thư lập tức hiểu ra Hình Hạo muốn nói gì.

Thần linh trong Thái Âm Tinh có thể tương hỗ thôn phệ tiến hóa, vậy nữ thần trong Thái Dương Tinh thì sao?

“Ta không thể!” Vọng Thư lắc đầu, nhìn về phía Hình Hạo nói: “Ta là do tinh hoa của nguyệt biến hóa thành, nhưng bản thể lại không phải Thỏ Ngọc!

Chỉ có nhị muội và tam muội – thể chất Thỏ Ngọc!

Bản thể không phải Thỏ Ngọc!

Làm sao có thể!” Trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc, y thực sự không ngờ bản thể của Vọng Thư lại khác biệt với Hi Hòa và Thường Hi.

Điều đó cũng có nghĩa là, nàng không thể thôn phệ hậu giả để tiến hóa, nếu muốn chứng đạo thành Thánh, thì cũng cần phải tìm kiếm những phương pháp khác.

Tiếng “Hưu hưu” vang vọng lúc này.

Nghe tiếng mà nhìn, có thể thấy Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên đang dẫn dắt tu sĩ Tam Giáo áp giải Bàn Vương bị phong ấn tu vi vội vàng đến.

“Ồ!” Nhìn thấy bọn họ, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc.

Y thực sự không ngờ Tam Thanh lại nhanh như vậy, dù sao hiện tại Vu Yêu đại chiến đang ở thời điểm kịch tính nhất.

“Hình Hạo Đạo hữu!” “Hình Hạo Đạo hữu!” “...” Lúc này, ba người Lão Tử đã đến trước mặt Hình Hạo, sau khi ôm quyền hành lễ, lập tức mở miệng nói: “Đa niên không gặp, Hình Hạo Đạo hữu phong thái y cựu a!” Nghe lời đó, Hình Hạo khẽ cười.

Đối với sự tán dương của Tam Thanh, y cũng không quá để ý, ánh mắt lướt qua mấy người họ, sau đó liền dừng lại trên người Bàn Vương ở không xa, khóe miệng nhếch lên nói: “Bàn Vương, cuối cùng cũng rơi vào tay ta!” Lời này vừa ra, Tam Thanh cũng quay đầu

nhìn về phía Bàn Vương.

Họ cũng vô cùng tò mò, Hình Hạo và y có ân oán gì mà lại để ý đến vậy.

"Hình Hạo!" Đối với điều này, sắc mặt Bàn Vương lại cực kỳ khó coi, hai nắm tay siết chặt nghiến răng nghiến lợi nói: "Có bản lĩnh thì thả ta ra và chiến một trận!" "Hừ!" Khinh thường bĩu môi, Hình Hạo không hề để y vào mắt.

Nếu là năm xưa, y sẽ cho hắn một cái chết sảng khoái, nhưng giờ thì sao, y sẽ không còn để ý đến một con kiến hôi nữa.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo đại thủ vung lên nói: "Trần quy trần, thổ quy thổ, Bàn Vương, ngươi nên đi rồi!" Giây tiếp theo, pháp lực hùng hậu tuôn trào, trực tiếp đánh vào thân thể y.

"A..." Một tiếng kêu thảm thiết, thân thể Bàn Vương tan vỡ, Nguyên Thần nứt toác, thậm chí còn chưa kịp phát ra một tiếng kêu thảm thiết, cả người y đã thân tử đạo tiêu.

Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo ánh mắt liền nhìn về phía Tam Thanh nói: "Ba vị Đạo hữu, chuyến này đến e rằng không chỉ đơn thuần là tham gia hôn lễ của ta chứ!" "..." Đối mặt với câu hỏi, Tam Thanh nhất thời có chút do dự.

Sau khi nhìn nhau một cái, Tam Thanh quay đầu nhìn về phía sau nói: "Các ngươi xuống trước đi!" "Vâng!" Đồng thanh đáp lời, đệ tử Tam Giáo như Thanh Đế không dám chậm trễ, lập tức hành lễ với Hình Hạo, Vọng Thư và Tam Thanh, sau đó đi về phía xa.

Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không chần chừ, phất phất tay, lập tức có tu sĩ Thánh Đình ở xa đón tiếp tu sĩ Tam Giáo, dẫn họ đến nơi nghỉ ngơi.

Sau khi họ rời đi, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Tam Thanh nói:

“Ba vị Đạo hữu bây giờ có thể nói rồi!” “Có thể!” Gật gật đầu, ba người Lão Tử thở phào nhẹ nhõm, sau đó liền hành lễ nói: “Xin Hình Hạo Đạo hữu chỉ giáo.” Lại đại lễ như vậy!

Chắc chắn có chuyện gì đó rồi!

Kinh ngạc nhìn Tam Thanh một cái, Hình Hạo sao lại không biết tâm tư của Tam Thanh là gì.

Y không nói gì thêm, gật đầu nói: “Ba vị Đạo hữu xin cứ nói, chỉ cần ta biết, nhất định sẽ không che giấu.” “Được!” Đáp ứng một tiếng, Tam Thanh cũng không còn do dự, sau khi nhìn nhau một cái, Lão Tử tế ra Thái Cực Đồ, Nguyên Thủy tế ra Bàn Cổ Phiên, Thông Thiên tế ra Tru Tiên Tứ Kiếm.

Giây tiếp theo, sáu đại Chí Bảo dâng trào, trực tiếp che đậy triệt để thiên cơ của khu vực này.

Tiên Hoa 0 Sau khi làm xong mọi việc, Lão Tử liền mở miệng nói: “Hình Hạo Đạo hữu, ta cảm giác được khí tức của Hồng Quân đã hoàn toàn biến mất.

La Hầu đã triệt để thôn phệ Hồng Quân, không ngoài ý muốn, y sẽ sớm trở thành Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân duy nhất, khi đó chúng ta cũng sẽ bị triệu hoán đi vào trong Hỗn Độn.

Mặc dù Ma Đạo Thánh Nhân hầu như đã bị ta tru sát sạch sẽ, nhưng Trọng Lâu và thế lực của y lại biến mất không thấy, ta muốn biết, La Hầu khi đó sẽ đối xử với chúng ta như thế nào.” Ra là chuyện này!

Không trách Tam Thanh lại khẩn trương đến vậy!

Trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia bừng tỉnh, y lập tức hiểu ra lo lắng và băn khoăn của Tam Thanh. ... ...

Chương 425

...

Mặc dù Lão Tử mở miệng hỏi, nhưng thực tế người lo lắng nhất lại chính là Nguyên Thủy và Thông Thiên, dù sao hai người họ là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng lại bị Thiên Đạo khống chế.

"Cái này hẳn không thành vấn đề!" Lược chút trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Chính như cái gọi là Thiên Đạo Tứ Cửu, có một tuyến sinh cơ tồn tại, muốn diệt trừ tất cả Ma Đạo Thánh Nhân hầu như không có khả năng.

Cho nên sự tồn tại của Trọng Lâu không thể diệt trừ cũng không cách nào diệt trừ, nếu không Ma Đạo chẳng phải không còn đạo thống truyền thừa rồi sao, nếu cuối cùng người chiến thắng là Hồng Quân thì cũng thôi, nhưng người chiến thắng là La Hầu thì lại khác.

Các ngươi không tru sát Dạ Xoa và các Ma Đạo Thánh Nhân khác, cũng dẫn đến việc dưới trướng La Hầu chỉ còn Trọng Lâu một mình, nhưng y lại không phải đối thủ của La Hầu, cho nên khi đó La Hầu cũng sẽ không làm như vậy!

Khả năng lớn nhất, La Hầu sẽ thu y làm đệ tử ký danh, thậm chí đệ tử thân truyền, để y giúp y làm việc, hoàn thành tiến hóa Thiên Đạo và tự thân đề thăng tu vi.

Đương nhiên, nếu trở thành đệ tử ký danh thì sẽ không có nhiều thay đổi, nhưng nếu trở thành đệ tử thân truyền, thì sẽ phải trả một cái giá, ví dụ như Chuyển Đạo Vi Ma." Lời này vừa ra, thần sắc Nguyên Thủy và Thông Thiên nghiêm túc.

Chuyển Đạo Vi Ma!

Bốn chữ đơn giản nhưng cũng khiến họ cảm thấy mức độ gay go của sự việc.

Chuyển tu Ma Đạo!

Chẳng phải sẽ trở thành nô tài của ba nhà sao?

Ban đầu tu luyện Bàn Cổ Chi Đạo, sau đó tu luyện Hồng Quân Chi Pháp, bây giờ lại phải tu luyện Ma Đạo của La Hầu, thế thì... thế thì...

"Không được, ta tuyệt đối sẽ không nhập Ma!" Vô thức, Nguyên Thủy liền dứt khoát nói.

Sau khi lời nói của y rơi xuống, Thông Thiên bên cạnh lại nhíu chặt mày.

Không!

Y không giống Nguyên Thủy có thể trực tiếp lựa chọn từ bỏ.

Bởi vì trong tay y nắm giữ Tru Tiên Tứ Kiếm, lại còn Tru Tiên Trận Đồ.

Đây đều là bảo vật ngày xưa của La Hầu, trong tình huống như vậy, nếu không đầu dựa vào La Hầu, thì muốn bảo trụ mấy món Chí Bảo này hầu như không thể.

Mặc dù có thể sẽ có tổn thất về danh dự, nhưng so với việc đó, Thông Thiên càng không muốn tổn thất Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, dù sao chỉ có mấy món Chí Bảo này mới có thể giúp y có năng lực tự vệ và khí thế.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử bên cạnh bước tới, thần sắc có chút ngưng trọng nói: "Vậy ngài cảm thấy, La Hầu sau này sẽ xử lý sự vụ như thế nào?

Dù sao nếu muốn lợi dụng Hỗn Nguyên Thánh Nhân để hỗ trợ, thì sự tồn tại của Vu Yêu Nhị Tộc dường như không phù hợp với lợi ích

của y mới phải.” Lời này vừa ra, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức nhìn về phía Hình Hạo.

Quả thực!

Bất kể Vu Tộc hay Yêu Tộc, người mà họ tôn sùng đều không thể là La Hầu.

Trong tình huống như vậy, nếu La Hầu muốn có được khí vận Thiên Địa, thì chỉ có một khả năng: Tiêu diệt Vu Yêu, phù trì một sự tồn tại phù hợp với lợi ích của y, ví dụ như Ma Tộc, hoặc ví dụ như Nhân Tộc trong Thánh Đình.

“Quả thực có chút khó giải quyết!” Thần sắc biến đổi mấy lần, trong mắt Hình Hạo giờ phút này cũng lộ ra một tia suy tư.

Dù sao Ma Đạo cũng có Ma Tộc, nếu La Hầu tiêu diệt Vu Yêu, không chừng thật sự có khả năng sẽ phù trì Ma Tộc thượng vị.

Không nhanh, Hình Hạo lại cũng bình tĩnh lại, ánh mắt tùy theo đó khóa chặt trên người Lão Tử nói: “Không ngoài ý muốn, khi đó Nhân Tộc mới là lựa chọn tốt nhất của La Hầu.

Đạo hữu là Nhân Giáo Chi Chủ, trong tình huống như vậy, La Hầu tất yếu sẽ kéo Đạo hữu nhập hỏa, nếu Đạo hữu khi đó không phối hợp, thì y cũng sẽ không cho Đạo hữu bao nhiêu đường sống!” Quả nhiên là vậy!

Nhân Tộc mới là vị trí sao!

Trong mắt tinh quang chợt lóe, Lão Tử lập tức hiểu ra ý tứ của Hình Hạo, lược chút trầm ngâm, liền mở miệng nói: “Ta trước kia cũng có một chút suy xét!

Nhưng Đạo hữu, Nhân Tộc hiện tại đang dưới quyền của Thánh Đình, khi đó...” Nói đến đây, Lão Tử không tiếp tục nói nữa, nhưng ý tứ trong lời nói thì không cần phải nói.

Nếu hai bên thực sự có tranh chấp và xung đột, thì chuyện này thực sự khó giải quyết, dù sao sức mạnh của Hình Hạo là vô nghi.

Trong tình huống như vậy, nếu sơ suất một chút, hai bên một khi xé rách mặt, thì đối với Lão Tử và những người khác mà nói không có bất kỳ lợi ích nào.

"Vô ngại!" Phất phất tay, Hình Hạo khẽ cười nói: "Thánh Đình cố nhiên được kiến lập trên Nhân Tộc, nhưng lại cũng chỉ là một thế lực không đại biểu cho toàn bộ Nhân Tộc.

Nếu La Hầu có năng lực khiến Nhân Tộc từ bỏ tín ngưỡng Thánh Đình, thì đó là bản lĩnh của y, nhưng ta tin y dường như không thể làm được điều đó.

Còn về ba vị Đạo hữu, chỉ cần không ảnh hưởng đến quyết định của Nhân Tộc Chi Chủ, thì ta cũng sẽ không có địch ý với Tam Giáo." Ra là vậy!

Thánh Đình chỉ cần quyền thống trị Nhân Tộc sao!

Gật gật đầu, ba người Lão Tử lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Có lời nói của Hình Hạo, trong lòng họ cũng có chỗ dựa rồi.

Nghĩ đến đây, ba người Lão Tử nhìn nhau một cái, lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu cứ yên tâm, Tam Giáo chỉ sẽ tranh thủ tín ngưỡng của Nhân Tộc, sẽ không can thiệp vào sự thay đổi và quyền lợi của Nhân Tộc Chi Chủ." "Tốt!" Nghe lời này, Hình Hạo lập tức bật cười ha hả.

Có lời nói này của ba người Lão Tử, y cũng yên tâm hơn rất nhiều.

Chỉ cần nắm chắc quyền lợi của Nhân Tộc Chi Chủ, thì Thánh Đình không có bất kỳ khả năng suy bại nào, thậm chí La Hầu dù đích thân ra tay cũng khó lòng lay chuyển được địa vị này.

Điều quan trọng nhất, chỉ cần Nhân Tộc Chi Chủ đều xuất thân từ Thánh Đình, thì điều đó có nghĩa là sẽ không có bất kỳ điều bất ngờ nào, thậm chí khi đó...

"Cát sát!" Lúc này, một tiếng vỡ vụn lặng lẽ vang vọng Hồng Hoang.

Nghe tiếng mà nhìn, có thể thấy trên kính diện, Đông Hoàng Thái Nhất và Bàn Cổ Chân Thân tùy theo đó va chạm vào nhau.

Chương 426

Ngay sau đó, Bàn Cổ Chân Thân tùy theo đó tan vỡ, Thập Nhị Đô Thiên Trận vỡ nát đồng thời, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận bao phủ thiên khung cũng tùy theo đó vỡ nát.

Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và một nhóm Tổ Vu đều thổ huyết liên tục, không ai là không bị trọng thương.

Sau khi hai bên đối diện, mỗi người đều không ngừng thở dốc, ánh mắt chết chóc nhìn chằm chằm đối phương, trong mắt sát cơ tứ tán, nhưng lại cũng không thể thực hiện hành vi giết chóc nữa.

"Giết!" "Giết chết súc sinh Yêu Tộc!" "..." Lúc này, tiếng hô giết lại lần nữa vang vọng.

Có thể thấy những chiến sĩ Vu Tộc đang bỏ chạy giờ phút này đã dừng bước, từng người quay lại nhanh chóng xông sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất và các tu sĩ Yêu Tộc khác, rõ ràng là không định kết thúc như vậy.

"Sát!" "Sát!" Không chỉ vậy, theo sau khi cao tầng hai bên đều mất đi sức chiến đấu, các Yêu Soái Yêu Tộc cũng điều phối đại quân tùy theo đó nghênh kích.

Nhất thời, dày đặc chiến sĩ và tu sĩ Vu Yêu va chạm vào nhau, chém giết không ngừng, hai bên qua lại, trong thời gian ngắn lại máu chảy thành sông, xác chất đầy đồng.

"Muốn tiếp tục?" "Một trận chiến lẽ nào muốn quyết thắng thua!" Chứng kiến cảnh này, chư thần Hồng Hoang lập tức tinh thần run rẩy.

Vốn tưởng rằng trong tình huống đại trận cấp Thánh Nhân của hai

bên bị phá vỡ, trận chiến khó mà tiếp tục.

Nhưng không ngờ sự việc lại phát sinh biến cố như vậy, nếu muốn tiếp tục chém giết, bất kể Yêu Tộc hay Vu Tộc đều có thể triệt để diệt vong.

Thậm chí ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, mười một Tổ Vu và những người khác cũng sững sờ.

Vạn vạn lần không ngờ hai bên lại đánh tiếp.

Trong tình huống như vậy, hai bên không thể ngăn cản.

Sau khi nhìn nhau một cái, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất, mười một Tổ Vu, Hình Thiên và Hậu Nghệ lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu phục pháp lực của bản thân, cố gắng khôi phục chiến lực với tốc độ nhanh nhất.

"Vu Yêu nhất chiến muốn định càn khôn!" Thấy tình hình này, Lão Tử ánh mắt tinh quang chợt lóe, thần sắc có chút kinh hãi nói: "Một trận chiến định sinh tử, quả thực quá hung tàn.

Yêu Tộc không muốn nhìn Vu Tộc tiếp tục phát triển, Vu Tộc cũng không muốn nhìn Yêu Tộc tiếp tục phát triển, hai bên một trận chiến e rằng..." "Dừng tay!" Lúc này, một tiếng quát lạnh lẽo lặng lẽ vang vọng chiến trường.

Giây tiếp theo, một luồng uy áp hùng hậu quét ngang chiến trường, lan tràn khắp Hồng Hoang.

"Khí tức này..." "La Hầu đã xuất hiện!" Gần như trong nháy mắt, Hình Hạo, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà và những người khác đều chú mục nhìn về phía chiến trường, thần sắc nghiêm túc đồng thời, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng.

Không!

Ai cũng không ngờ, lúc này La Hầu lại xuất hiện.

Lại còn ngăn cản Vu Yêu nhị tộc quyết chiến, rốt cuộc y có ý đồ gì?

Không đợi chư thần phản ứng, thân ảnh La Hầu xuất hiện trên không chiến trường, từ trên cao nhìn xuống Vu Yêu nhị tộc một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Vạn năm sau, Vu Yêu không được tái chiến!" Lời này vừa ra, toàn bộ Hồng Hoang đều tĩnh mịch.

Vu Yêu vạn năm không được tái chiến!

Vài chữ đơn giản, nhưng lại đại biểu cho ý nghĩa phi phàm.

Nhưng lại không một ai dám phản bác, ngay cả Đế Giang và các Tổ Vu khác giờ phút này rõ ràng khôi phục nhanh hơn Đông Hoàng Thái Nhất và Nữ Oa, nhưng cũng không cách nào phản bác.

Không!

Thực sự La Hầu giờ phút này quá mạnh mẽ.

Khí tức y lan tỏa ra đã vượt qua La Hầu và Hồng Quân ngày xưa quá nhiều.

Sau khi thôn phệ Hồng Quân, tu vi của La Hầu ít nhất đã đạt đến cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên Thất Trọng, thậm chí đang vô hạn tiếp cận cấp Thiên Đạo.

Thấy tình hình này, trong mắt La Hầu lóe lên một tia mãn ý, sau đó nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và mười một Tổ Vu, mở miệng nói: "Các ngươi có dị nghị gì không?" Lời này vừa ra, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác lập tức cảm thấy uy áp cường liệt quét tới áp bách lên thân.

Dưới lực lượng đó, họ không có chút sức chống cự nào, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang đã đạt Hỗn Nguyên Lục Trọng

Thiên cũng không ngoại lệ.

"Thật mạnh!" "Đơn giản là không thể đối kháng!" Trong lòng lẩm bẩm, Đế Giang và Đông Hoàng Thái Nhất tuy không cam tâm, nhưng lại cũng không dám nói thêm gì, nhao nhao mở miệng nói: "Chúng ta cẩn tuân Ma Tổ chi lệnh!" "Chúng ta cẩn tuân Ma Tộc chi lệnh!" "..." "Tốt!" Mãn ý gật đầu, La Hầu phất tay, tu sĩ Vu Yêu nhị tộc trong trận liền tách ra.

Sau khi làm xong mọi việc, La Hầu ánh mắt quét khắp Hồng Hoang, sau đó liền mở miệng nói: "Thiên niên sau, phàm tu sĩ đạt cảnh giới Hỗn Nguyên trong Hồng Hoang hãy đến Thiên Ngoại Ma Cung, không đến, giết không tha!" Nói xong, La Hầu cũng không ở lại nữa, thân hình chợt lóe tùy theo đó biến mất trong Hồng Hoang.

"Tê!" Thấy tình hình này, chư thần Hồng Hoang nhịn không được hít một hơi khí lạnh.

Ngay sau đó, trong lòng mỗi người đều dâng lên sự bất an và hoảng sợ mãnh liệt.

La Hầu triệu tập cường giả Hỗn Nguyên trong Hồng Hoang đến Thiên Ngoại Ma Cung, trong tình huống như vậy, chẳng phải thời đại Thánh Nhân hoành không sắp hoàn toàn giáng lâm sao?

Một khi hai bên đạt thành nhất trí, thì từ nay về sau hầu như đều là thiên hạ của Thánh Nhân, khi đó chúng sinh ta lại phải đi đâu về đâu?

Không chỉ vậy.

Bao gồm cả tu sĩ đạt cấp Hỗn Nguyên trong Hồng Hoang giờ phút này sắc mặt cũng đều trở nên vô cùng khó coi.

Trừ Hình Hạo ra, như Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Đế Giang, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà và những người khác giờ phút này đều thần sắc biến đổi bất định, dường như đang suy tư xem

rốt cuộc phải làm thế nào cho tốt!

"Người Vu Tộc, theo ta rút!" "Người Yêu Tộc, theo ta rút!" Khoảng một khắc đồng hồ sau, tiếng quát của Đế Giang và Đông Hoàng Thái Nhất tùy theo đó vang vọng.

Ngay sau đó có thể thấy Vu Yêu nhị tộc đang giao chiến bắt đầu rút lui, người Vu Tộc sau khi chết sẽ hóa thân thành vạn vật Thiên Địa, nhưng người Yêu Tộc lại có đa số tu sĩ ở lại thu thập thi thể.

Nhất thời, Vu Yêu nhất chiến triệt để tuyên cáo kết thúc.

Trong tình huống như vậy, toàn bộ Hồng Hoang tùy theo đó rơi vào sự áp bức.

Người Vu Yêu nhị tộc đều biết, vạn năm sau, hai bên nhất định sẽ lại đại chiến.

Chư thần Hồng Hoang đều đang suy tư về những chuyện sắp tới mà chư Thánh và La Hầu sẽ bàn bạc, chư Thánh thì suy tư cách ứng phó sắp tới.

Chương 427

"Hô ~" Ngoài Thánh Đình, ba người Lão Tử thở ra một hơi trọc khí, mỗi người hai nắm tay siết chặt đồng thời, vô thức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo Đạo hữu, thiên niên sau có muốn đi Hỗn Độn Thiên Ngoại không?" Những lời mà La Hầu nói trước đó nhắm vào tất cả những tồn tại đã chứng đạo Hỗn Nguyên, Hình Hạo tự nhiên cũng được bao gồm trong đó.

"Ta!" Khẽ cười, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn Hỗn Độn Thiên Ngoại nói: "Tự nhiên là phải đi xem!

Không ngoài ý muốn, La Hầu có lẽ còn trực bạch hơn Hồng Quân rất nhiều, khi đó ta ngược lại muốn xem y rốt cuộc muốn làm gì!" Nghe lời này, Lão Tử và những người khác lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Hình Hạo đi, thì mọi vấn đề đều không lớn, ít nhất khi đó có một tồn tại minh hữu.

Nghĩ đến đây, Tam Thanh lập tức mở miệng nói: "Như vậy, khi đó ba huynh đệ chúng ta nhất định sẽ lấy Hình Hạo Đạo hữu làm chủ!" Thú vị!

Tam Thanh e ngại!

Thu tất cả cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo sao lại không biết tâm tư của Tam Thanh là gì.

Y không nói gì thêm, gật đầu nói: "Nếu vậy, khi đó làm phiền ba vị Đạo hữu ở bên cạnh hỗ trợ." Đến đây, liên minh giữa hai bên đã đạt thành.

Sau khi giao đàm một lúc, Tam Thanh tùy theo đó rời đi để nghỉ

ngơi.

Khoảng hai trăm năm sau, chư thần Hồng Hoang cũng tùy theo đó một lần nữa tụ tập trong Thánh Đình.

Đi kèm với một tiếng chuông vang vọng, Hình Hạo và Vọng Thư mặc hỉ bào bước ra từ trong Thánh Đình, trước tiên sau một hồi cầu nguyện đã triệt để tuyên cáo Thánh Đình kiến lập.

Nhất thời, khí vận Thánh Đình lại lần nữa tăng trưởng, Khí Vận Chân Long ngưng tụ thành hình gào thét liên tục đồng thời, Hình Hạo trực tiếp liên kết khí vận lên thân Vọng Thư.

Đến đây, khí tức toàn thân Vọng Thư nhanh chóng tăng trưởng, dưới ánh mắt chú mục của chư thần, dựa vào sự gia trì của khí vận vô biên, Vọng Thư cứng rắn hoàn thành Khí Vận Chứng Đạo, trở thành một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Chúc mừng Thánh Hậu đột phá Hỗn Nguyên!" "Chúc mừng Thánh Hậu đột phá Hỗn Nguyên!" "..." Nhất thời, chư thần Hồng Hoang đến quan lễ đều cúi người hành lễ, trong mắt không ai là không lộ ra sự khao khát và ngưỡng mộ mãnh liệt.

Không!

Thánh Đình kiến lập, khí vận đã vượt qua bất kỳ một bên nào của Vu Yêu nhị tộc.

Thậm chí dưới sự gia trì của khí vận vô biên, theo thời gian trôi qua, Hình Hạo hoàn toàn có thể tạo ra nhiều Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hơn nữa dưới trướng mình.

Nghĩ đến đây, vô số tu sĩ giờ phút này đều rục rịch.

Nếu gia nhập Thánh Đình, chẳng phải cũng có khả năng chứng đạo Hỗn Nguyên sao?

Nghĩ đến đây, trong mắt tất cả mọi người không ai là không dâng lên vẻ kích động, thần sắc không ngừng biến đổi đồng thời, trong lòng tràn đầy vẻ mong đợi.

Nhưng chư thần giờ phút này lại cũng không mạo hiểm mở miệng.

Dù sao mới vừa tuyên cáo Thánh Đình kiến lập, điều quan trọng nhất là hôn lễ của Hình Hạo và Vọng Thư vẫn chưa hoàn thành.

"Sư tôn!" Lúc này, Hình Tiêu chợt lóe đến khu vực bên cạnh Hình Hạo, cúi người hành lễ nói: "Giờ lành đã đến!" "Đến rồi sao!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Vọng Thư bên cạnh nói: "Vọng Thư, nàng đã chuẩn bị xong chưa?" "Chuẩn bị xong rồi!" Gật gật đầu, Vọng Thư thu liễm uy áp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhị Trọng của bản thân, tựa chim nhỏ nép vào lòng Hình Hạo.

"Tốt!" Khóe miệng khẽ nhếch lên, Hình Hạo cũng không nói thêm lời vô nghĩa, quay đầu nhìn Hình Tiêu nói: "Bắt đầu đi!" "Vâng, Sư tôn!" Đáp ứng một tiếng, Hình Tiêu lập tức lấy ra Hồng Tú Cầu ném lên thiên khung, trong miệng khẽ hô: "Bắt đầu!" Ong ong!

Nhất thời, Hồng Tú Cầu rực rỡ.

Đi kèm với ánh sáng đỏ rực rỡ, có thể thấy toàn bộ Thánh Đình tùy theo đó giăng đèn kết hoa, lụa đỏ vô biên bố trí khắp trời đất, có thể thấy chim Bỉ Dực vỗ cánh bay lượn trên cao.

Đi kèm với chim Bỉ Dực vỗ cánh bay lượn, vô số chim Hỉ Thước vỗ cánh.

Chúng tạo thành một chiếc cầu Thước thông lên thiên khung, nối liền đến khu vực trước mặt Hình Hạo và Vọng Thư.

"Vọng Thư!" Chứng kiến cảnh này, Hình Hạo ánh mắt tinh quang

chợt lóe, quay đầu nhìn Vọng Thư nói: "Chúng ta đi thôi!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Vọng Thư cũng không do dự, lập tức theo Hình Hạo bước tới.

Dưới sự chứng kiến của chư thần Hồng Hoang, Hình Hạo và Vọng Thư đến cuối cầu Thước, tay phải vươn ra, Hồng Tú Cầu tùy theo đó bay vào tay hai người.

Mỗi người nắm một đầu, Hồng Tú Cầu nhất thời vạn trượng hào quang.

Giữa ánh sáng đỏ rực rỡ, khí tức của Hình Hạo và Vọng Thư tùy theo đó tuôn trào, sau đó dưới ánh mắt chú mục của chư thần Hồng Hoang tương hỗ giao chức vào nhau.

Trong tình huống này, thời gian nhanh chóng trôi qua, có thể thấy khí tức trên thân Hình Hạo chợt dừng lại, sau đó trực tiếp tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Bát Trọng.

Tương tự, tu vi của Vọng Thư cũng tùy theo đó đề thăng: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tam Trọng...

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng...

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng!

Mãi cho đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng, luồng khí tức đó mới bình ổn lại.

Đến đây, toàn trường tĩnh mịch.

Tất cả chư thần Hồng Hoang đến quan lễ đều bị cảnh tượng này làm cho kinh ngạc.

Đặc biệt là Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Minh Hà và Đông Hoàng Thái Nhất.

Chỉ là kết một cái hôn thôi mà!

Dù trước đó Đông Vương Công đại hôn cũng chỉ dẫn ra một phần công đức mà thôi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo và Vọng Thư lại song song đột phá.

Mặc dù Vọng Thư chỉ đề thăng ba đại cảnh giới, nhưng Hình Hạo lại cũng đề thăng, trực tiếp đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Bát Trọng...

"Chuyện gì thế này!" "Sao lại có thể như vậy!" Nhất thời, vô số thần linh Hồng Hoang đều kinh hãi.

Chương 428

Đặc biệt là chư Thánh đã tham gia vây hãm Đông Vương Công.

Nếu sớm biết Hồng Tú Cầu lại có năng lực như vậy, sao lại bỏ lỡ?

Sao lại từ bỏ?

Đặc biệt là Nữ Oa!

Sắc mặt nàng giờ phút này lúc xanh lúc trắng.

Vạn vạn lần không ngờ, Hồng Tú Cầu lại có năng lực như vậy, tu vi của Vọng Thư đề thăng, đơn giản là khiến người ta vừa ghen tị vừa căm hận.

Dù sao sau khi thành Thánh, nàng tuy cũng tấn cấp một đại cảnh giới, nhưng cái giá phải trả cũng không nhỏ.

Nhưng bây giờ thì sao?

Vọng Thư từ tu vi Hỗn Nguyên Nhị Trọng trực tiếp đề thăng lên Hỗn Nguyên Ngũ Trọng, nếu gia trì trên thân nàng, thì lại có thể đề thăng đến cảnh giới nào?

"Bái kiến Thánh Đế!" "Bái kiến Thánh Hậu!" "..." Cùng lúc đó, tu sĩ Thánh Đình đều quỳ rạp trên đất, trong miệng cao hô liên tục đồng thời, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo và Vọng Thư tràn đầy sự cuồng nhiệt và khao khát.

Mạnh mẽ!

Vô địch!

Hình Hạo và Vọng Thư giờ phút này mang đến cảm giác đơn giản là vô địch thế gian.

Trừ La Hầu đã hiện thân ở Hồng Hoang trước đó ra, chư Thánh trong trời đất hầu như không thể là đối thủ của họ.

Hiệu trung với tồn tại như vậy, thì sự an toàn của bản thân hầu như không có vấn đề gì, thậm chí...

"Lại có chuyện như vậy!" Mở mắt ra, Hình Hạo cũng bị sự biến hóa của bản thân làm cho kinh ngạc.

Vạn vạn lần không ngờ, trong tình huống hoàn thành Địa Hôn, tu vi của bản thân lại tùy theo đó đề thăng.

"Phu quân, chuyện gì đã xảy ra?" Vọng Thư cũng kinh hô lên tiếng.

Đối với sự biến hóa của bản thân nàng cũng không có chút chuẩn bị nào, vạn vạn lần không ngờ lại có tình huống như vậy.

Nàng có thể cảm nhận rõ ràng, cảnh giới và pháp lực của bản thân đề thăng đều là từ Hình Hạo, nhưng cụ thể là chuyện gì thì lại không rõ.

"Ta cũng không rõ!" Lắc lắc đầu, Hình Hạo ánh mắt tùy theo đó nhìn về phía Vọng Thư nói: "Nhưng chúng ta kết hôn chuyện này cũng không phải chuyện xấu, tu vi của ta đề thăng không có bất kỳ tệ đoan nào tồn tại, cũng không phải hấp thu công đức mà đề thăng." Nghe lời đó, Vọng Thư lập tức phản ứng lại.

Quả thực!

Bất kể là vì điều gì, nhưng ít nhất người được lợi là bản thân nàng, không có bất kỳ di chứng nào.

Nghĩ đến đây, Vọng Thư không khỏi nở một nụ cười rạng rỡ, khóe miệng nhếch lên nói: "Phu quân, sau này ta cũng có thể chân chính giúp đỡ chàng rồi!" Quả thực!

Vọng Thư trước kia tuy cũng được coi là Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp, nhưng trong thời đại Thánh Nhân hoành không lại không có bao nhiêu năng lực, càng không nói đến việc giúp đỡ Hình Hạo.

Nhưng bây giờ thì khác.

Không chỉ chứng đạo Hỗn Nguyên, thậm chí vì duyên cớ Địa Hôn tu vi trực tiếp đề thăng lên cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng, nhìn khắp chư Thánh Hồng Hoang cũng chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất và Lão Tử mạnh hơn nàng một chút mà thôi.

Oanh long long!

Oanh long long!

Lúc này, một trận nổ vang trời chấn động.

Nghe tiếng mà nhìn, có thể thấy trên thiên khung kim quang đại thịnh, vô biên khí tức công đức hội tụ, nhanh chóng bay về phía Hình Hạo và Vọng Thư.

"Thật lớn đoàn công đức!" "Nếu hấp thu đoàn công đức này, Hình Hạo thậm chí có thể tiến thêm một bước đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Cửu Trọng, hoặc là để Vọng Thư hấp thu, tu vi của nàng ít nhất đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thất Trọng." Tiếng kinh hô không ngừng, vô số thần linh Hồng Hoang ánh mắt cuồng nhiệt nhìn chằm chằm cảnh tượng này.

Đối mặt với đoàn kim quang công đức đang bay tới, họ hận không thể thay thế họ mà chiếm làm của riêng.

Đáng tiếc!

Không thể nào.

Ngay cả đánh lén cũng không phải đối thủ của Hình Hạo và Vọng Thư, càng không nói đến việc cướp đoạt đoàn kim quang công đức đó.

“Phu quân!” Chứng kiến cảnh này, trong đôi mắt Vọng Thư cũng bắn ra một đạo tinh quang mãnh liệt, vô thức mở miệng nói: “Công đức này chúng ta xử lý thế nào?” “Không cần hấp thu!” Phất phất tay, Hình Hạo sao lại không biết Vọng Thư đang nghĩ gì, nhưng y cũng rõ tệ đoan của công đức, thản nhiên nói: “Triệu hoán Hồng Mông Lượng Thiên Xích ra, để nó hấp thu công đức!” “...” Nghe lời này, Vọng Thư kinh ngạc.

Vạn vạn lần không ngờ, Hình Hạo lại có thể đưa ra lựa chọn như vậy.

Từ bỏ công đức, nếu truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ khiến vô số thần linh Hồng Hoang đấm ngực giậm chân.

Nhưng nhanh chóng, Vọng Thư lại cũng bình tĩnh lại.

Hiện tại nàng đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng nếu hấp thu công đức, thì lại cũng sẽ tổn thất tiềm lực của bản thân.

Không thể vì lợi ích trước mắt mà không màng đến sự phát triển sau này của bản thân, dù sao mục tiêu của nàng là phải luôn đứng bên cạnh Hình Hạo, chứ không phải ngưỡng vọng phía sau y.

“Ta biết rồi!” Đáp ứng một tiếng, Vọng Thư tâm niệm vừa động tùy theo đó triệu hoán ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

“Đi!” Trong miệng khẽ quát một tiếng, Vọng Thư dưới ánh mắt ghen tị và căm hận của một đám Hỗn Nguyên Thánh Nhân ném Hồng Mông Lượng Thiên Xích ra.

Tiếng “Hưu” một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích phá không tùy theo đó va chạm vào đoàn công đức kia.

Giây tiếp theo, Hồng Mông Lượng Thiên Xích rực rỡ, dưới tình huống không ngừng hấp thu công đức, bản chất của nó đang nhanh chóng thuế biến, nhanh chóng tiến hóa, uy năng cũng ngày càng cường

thế.

Chương 429

"Lãng phí!" "Thật là lãng phí!" Lúc này, trên mặt đất Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Thông Thiên mới hoàn hồn, nhịn không được mở miệng lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy ý vị khổ sở.

Nhiều công đức như vậy, nếu cho họ thì chắc chắn sẽ đề thăng một hai đại cảnh giới.

Đáng tiếc!

Không thể nào.

Hình Hạo không thèm, Vọng Thư cũng không thèm, đơn giản là...

Ong ong!

Tiếng ong ong chói tai vang vọng.

Nghe tiếng mà nhìn, có thể thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích sau khi hấp thu lượng lớn công đức, cuối cùng cũng tùy theo đó phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy một đạo kim quang xông lên trời, vô tận khí tức Tiên Thiên lan tràn, Hồng Mông Lượng Thiên Xích vốn là Hậu Thiên Giai Linh Bảo lại tùy theo đó tiến hóa thành tầng thứ Tiên Thiên.

Không chỉ vậy, theo khí tức không ngừng dâng trào, phẩm cấp của Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang nhanh chóng đề thăng: Trung Phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo...

Thượng Phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo...

Đỉnh Cấp Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo...

Cực Phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo!

Mãi cho đến cảnh giới Cực Phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo,

sự đề thăng của Hồng Mông Lượng Thiên Xích mới dừng lại một chút, nhưng lại cũng đang không ngừng tăng trưởng, có xu thế tấn cấp thành Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo.

"Trời ơi!" "Lại có thể tiến hóa!" Chứng kiến cảnh này, chư thần Hồng Hoang đều trừng mắt há hốc mồm.

Vạn vạn lần không ngờ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại có thể tiến hóa đến cảnh giới như vậy, với uy năng hiện tại không hề kém cạnh Tiên Thiên Chí Bảo.

Muốn khiến nó lại lần nữa tiến hóa, thì trừ Khai Thiên Tam Bảo ra, chỉ sợ thật sự không có bất kỳ sức mạnh nào có thể chống lại nó.

"Lại thật sự có thể tiến hóa!" Trong đám đông, Lão Tử thần sắc phức tạp nhìn cảnh tượng này.

Năm đó khi kiến lập Nhân Giáo y cũng đã nhận được không ít công đức, thậm chí còn chú nhập vào Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, nhưng nó lại không có chút ý tứ tiến hóa nào.

Sau lần đó, Lão Tử cũng không để ý đến chuyện này, chỉ cho rằng Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo không thể tiến hóa, thậm chí công đức có được sau này đều bị y dùng để chú tạo thành một cái Kim Cương Trạc.

Nhưng bây giờ thì sao?

Nhìn Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã tiến hóa gần như sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, Lão Tử trong lòng nhất thời hối hận không thôi.

Sớm biết như vậy, năm đó sao y lại đi luyện chế Kim Cương Trạc, tiến hóa Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp chẳng phải thơm hơn sao?

"Công đức lại có thể tiến hóa Chí Bảo!" "Lại có diệu dụng như

vậy!" "..." Cùng lúc đó, chư thần trong trận giờ phút này cũng như tỉnh mộng, từng người ngây ngốc nhìn Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang không ngừng tiến hóa, trong mắt không ai là không dâng lên vẻ cuồng nhiệt.

"Cát sát!" Lúc này, một tiếng vỡ vụn lặng lẽ vang vọng.

Nghe tiếng mà nhìn, có thể thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích trên không trung lúc này lặng lẽ nứt ra một khe hở, điểm điểm hỗn độn quang huy rực rỡ đồng thời, có thể thấy một luồng khí tức Chí Bảo cường liệt tùy theo đó lan tràn ra.

"Thành công rồi!" "Thật sự đã tiến hóa!" Kinh hô lên tiếng, chư Thánh từ chỗ ngồi đứng dậy, từng người ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Hồng Mông Lượng Thiên Xích, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi và khó tin.

Đặc biệt là Lão Tử, giờ phút này nhịn không được hai nắm tay siết chặt, cảm xúc hối hận trong lòng giờ phút này mãnh liệt đến cực hạn.

Đủ công đức có thể khiến Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo tiến hóa thành Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo, đây là một điểm tuyệt đối chưa từng được phát hiện trước đây.

Nếu sớm biết sẽ như vậy, tuyệt đối sẽ không lãng phí nhiều công đức như vậy.

Điều quan trọng nhất, bản nguyên Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp là giống nhau, nếu hậu giả có thể tiến hóa đến cảnh giới như vậy, thì Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp trong tay y cũng nên có thể mới phải.

"Thu ~" Khẽ quát một tiếng, Vọng Thư vung tay thu Lượng Thiên Xích đã tiến hóa thành Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo về.

Sau khi đánh giá mấy lần, Vọng Thư không hề phát giác điều gì,

vô thức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Phu quân, nó thật sự đã tiến hóa, đạt đến tầng thứ Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo, không hề kém cạnh Khai Thiên Tam Bảo!" Không kém cạnh Khai Thiên Tam Bảo!

Vậy là đã đặt cược đúng rồi!

Khóe miệng khẽ nhếch lên, Hình Hạo vươn tay vỗ vỗ vai Vọng Thư nói: "Tốt, có vật này, chiến lực của nương tử về sau sẽ càng thêm cường đại.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích tuy không có nhiều lực phòng ngự, nhưng tính tiến công của nó lại cực kỳ cường đại, nương tử hiện tại đang thiếu một món Linh Bảo hộ thân phòng ngự." Trong lúc nói chuyện, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp lấy Tạo Hóa Đỉnh ra đưa ra nói: "Tạo Hóa Đỉnh tuy không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng trong số Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lại cũng được coi là số một số hai.

Mặc dù công năng chủ yếu là luyện khí, luyện đan, nhưng khả năng phòng ngự của nó cũng không tệ, vừa vặn thích hợp với nương tử." "Đa tạ phu quân!" Không từ chối, Vọng Thư cũng biết nhược điểm phòng ngự không đủ của bản thân.

Nhưng nếu có Tạo Hóa Đỉnh, phối hợp với Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, trong cùng cảnh giới nàng thật sự không sợ ai, thậm chí là những tồn tại như Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Thông Thiên, nàng có khả năng lớn đánh bại họ.

"Người nhà không cần khách khí!" Khẽ cười, Hình Hạo vẫy tay thu Hồng Tú Cầu sau đó, ôm Vọng Thư từ giữa không trung hạ xuống.

Sau khi nhẹ nhàng đáp xuống đất, Hình Hạo cười ha hả, hành lễ với Lão Tử và những người khác nói: "Đa tạ chư vị Đạo hữu hôm nay đến quan lễ!" Nghe lời đó, Tam Thanh và những người khác như

tỉnh mộng.

Sau khi nhìn Hình Hạo và Vọng Thư đang đứng trước mặt, lập tức cũng không dám chậm trễ, đều cúi người hành lễ nói: "Hình Hạo Thánh Đế khách khí rồi." "Chúc mừng Hình Hạo Thánh Đế tu vi đại tiến!" "Chúc mừng Vọng Thư Thánh Hậu tu vi đại tiến!" "..." Nghe Tam Thanh và những người khác tán dương, Hình Hạo và Vọng Thư đều khẽ cười.

Trong tình huống như vậy, nội tình Thánh Đình đã hoàn toàn ổn định, thậm chí nếu không ngoài ý muốn, hoàn toàn có thể tạo ra nhiều Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hơn nữa.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức dẫn Vọng Thư đi lên chỗ ngồi chủ vị, hít một hơi thật sâu, sau đó liền mở miệng nói: "Hình Tiêu, Chu Tinh Thần, Lục Nhĩ, Thiếu Hạo, Bạch Lân, Khổng Tuyên xuất liệt!" Nghe lời đó, trong đội ngũ phía dưới, sáu người Hình Tiêu lập tức bước lên.

Sau khi nhìn nhau một cái, sáu người cúi người hành lễ với Hình Hạo nói: "Đệ tử bái kiến Sư phụ (Sư tôn)" Lời này vừa ra, toàn trường tu sĩ không ai không chú mục.

Ai cũng nhìn ra sáu người là đệ tử của Hình Hạo, nhưng điều họ biết chỉ là Hình Tiêu, Chu Tinh Thần, Lục Nhĩ và Thiếu Hạo, còn Quan Vũ, Bạch Lân và Khổng Tuyên thì lại khá tò mò.

Vô thức, một nhóm tu sĩ tùy theo đó nhìn về phía Bạch Lân và Khổng Tuyên, tra xét căn nguyên.

Chương 430

“Ngũ Sắc Kỳ Lân!” “Phượng Tổ chi tử!” Sau khi nhìn ra căn nguyên của hai người, trong mắt một nhóm Thánh Nhân không ai là không dâng lên vẻ ngưỡng mộ mãnh liệt.

Đặc biệt là Nguyên Thủy.

Y vốn cực kỳ chú trọng sự tồn tại của căn nguyên.

Dưới trướng Hình Hạo, trừ Thiếu Hạo ra, căn nguyên và tiềm lực của năm người còn lại đều vô nghi.

Thiếu Hạo tuy tiềm lực yếu hơn một chút, nhưng dù sao cũng là Nhân Tộc Chi Chủ, gánh vác khí vận vô biên, phúc đức chi bối như vậy ở Hồng Hoang rất hiếm, căn bản không ai dám động.

Thậm chí ngay cả Thánh Nhân cũng không dám mạo hiểm ra tay với y, nếu không khí vận phản phệ đủ để khiến bản thân trọng thương, thậm chí rơi xuống cảnh giới Thánh Nhân.

“Tốt!” Thu tất cả cảnh tượng vào mắt, Hình Hạo mãn ý gật đầu, tâm niệm vừa động tùy theo đó lấy ra sáu đạo Hồng Mông Tử Khí nhỏ bé nói: “Các ngươi là đệ tử dưới trướng ta, hôm nay ta liền ban cho các ngươi Hồng Mông Tử Khí không có tác dụng phụ, ai tu vi dẫn đầu một bước đạt đến tầng thứ Á Thánh, vi sư sẽ gia trì khí vận Thánh Đình lên thân người đó, giúp y chứng đạo Hỗn Nguyên!” Hồng Mông Tử Khí! "Xoẹt" một tiếng, chư thần Hồng Hoang đang quan lễ tại Thánh Đình lập tức đứng dậy, từng ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm sáu đạo Hồng Mông Tử Khí, đáy mắt tham lam, khát vọng căn bản không thể che giấu. "Hồng Mông Tử Khí!" "Lại có thể nhiều đến vậy!" Tương tự, Lão Tử cùng các Thánh Nhân khác giờ khắc này cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại thân hoài Hồng Mông Tử Khí, hơn nữa lại có tới sáu đạo.

Quan trọng nhất là, vừa nãy Hình Hạo đã nói, Hồng Mông Tử Khí trong tay không hề có bất kỳ trở ngại nào, cũng có nghĩa, nếu luyện hóa Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo, sẽ không tồn tại khả năng bị Thiên Đạo thao túng.

Nhất thời, ngay cả các Thánh Nhân cũng khó giữ được bình tĩnh.

Hồng Mông Tử Khí nhiều như vậy, nếu có được một ít, tuy không cấp bách dùng cho mình, nhưng nếu ban cho đệ tử, vậy thì… "Đa tạ Sư tôn!" "Chúng đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Sư tôn!" Ngược lại, Hình Tiêu sáu người sau khoảnh khắc kinh ngạc ngắn ngủi, lập tức hoàn hồn, đồng loạt quỳ rạp xuống đất, thần sắc nghiêm túc.

Giá trị của Hồng Mông Tử Khí há lại không biết.

Phải biết rằng, trước đây Phục Hy chết đi cũng vì có được Hồng Mông Tử Khí.

Hiện tại Hình Hạo lại ban cho vật quý giá này, không hề có bất kỳ tác dụng phụ nào, đối với họ tuyệt đối là một tin tức cực kỳ tốt.

Mặc dù có thể sẽ đối mặt với nguy cơ, nhưng họ cũng không sợ hãi.

Nguy cơ và kỳ ngộ cùng tồn tại!

Đã có được cơ duyên lớn như vậy, có nguy cơ thì đã sao. "Tốt!" Hình Hạo hài lòng gật đầu, cũng không nói nhiều, đại thủ vung lên, sáu đạo Hồng Mông Tử Khí lập tức bay ra, tiến vào não hải của Hình Tiêu sáu người. "Ông ông ông ông..." Nhất thời, tiếng ong ong không ngừng vang lên.

Có thể thấy Hồng Mông Tử Khí nhanh chóng dung hợp với Hình

Tiêu sáu người.

Kèm theo ánh sáng tím rực rỡ, sau khi dung hợp Hồng Mông Tử Khí, khí tức trên thân sáu người lập tức trở nên xao động, rồi không ngừng tăng lên dưới ánh mắt dõi theo của chư thần.

Là Đại Sư huynh Hình Tiêu, tu vi nhanh chóng tăng trưởng: Chuẩn Thánh trung kỳ...

Chuẩn Thánh hậu kỳ...

Chuẩn Thánh viên mãn!

Tiếp theo là Chu Tinh Thần, tu vi cùng Hình Tiêu tương đương, cũng đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Lục Nhĩ sau khi luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, tu vi thành công bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh trung kỳ.

Thiếu Hạo thì đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Bạch Lân và Khổng Tuyên tu vi trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, đạt đến tầng thứ Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Đợi khi mọi chuyện đâu vào đấy, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Tiêu sáu người giờ phút này lặng lẽ mở ra, từng người thần sắc vô cùng kích động, đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo, miệng liên tục hô: "Đa tạ Sư tôn!" "Đa tạ Sư tôn!" "....." "Ba!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo cũng không nói gì thêm, sau khi dùng pháp lực đỡ sáu người dậy, liền mở miệng nói: "Kể từ hôm nay, sáu người các ngươi chính là Lục Bộ Chiến Thần của Thánh Đình Ta!" "Kể từ hôm nay, Thánh Đình sẽ chia thành sáu bộ, các thế lực có thể gia nhập dưới trướng Hình Tiêu sáu người các ngươi, nhưng cụ thể có thể nhận được bao nhiêu người ủng hộ và gia nhập thì còn phải xem bản lĩnh của các ngươi." "Tương tự, vị trí Thánh Đình cũng sẽ gia trì trên thân các ngươi, Vi Sư hy vọng ngay cả khi không có Vi Sư ra tay, các

ngươi cũng có thể phát triển Thánh Đình thật tốt!" Nghe vậy, Hình Tiêu sáu người dưới đất không khỏi chấn động.

Thế lực Thánh Đình chia thành sáu bộ để quản hạt, đây tuyệt đối là điều chưa từng có.

Đặc biệt là Lục Nhĩ.

Là đệ tử duy nhất không có bất kỳ bối cảnh nào, y cũng không ngờ Hình Hạo lại ban cho chức vị bộ chủ.

Y theo bản năng mở miệng: "Sư tôn, con..." "Lục Nhĩ!" Không đợi Lục Nhĩ nói hết, Hình Hạo đã cắt lời: "Không cần có bất kỳ áp lực nào, cũng không cần khẩn trương, ngươi là đệ tử của Ta, chỉ một điểm đó thôi đã đủ tư cách trở thành bộ chủ!" "Hôm nay Ta nói rõ ràng, Ta sau này sẽ không còn thu thêm đệ tử nữa, muốn bái sư gia nhập Thánh Đình có thể bái sư Lục Nhĩ cùng những người khác!" Nói xong, Hình Hạo dường như đã hiểu ra, ánh mắt nhìn về phía những thần linh Hồng Hoang không xa, mở miệng nói: "Còn về Hồng Mông Tử Khí trên thân các ngươi, đó không phải là thứ chư vị có thể dòm ngó." "Không chỉ vì Ta sẽ che chở, quan trọng nhất, Hồng Mông Tử Khí đó do Ta luyện chế ra, trừ Hình Tiêu sáu người các ngươi ra, những người khác luyện hóa sẽ lập tức bạo thể mà vong." "Quan trọng nhất là, Hồng Mông Tử Khí này không phải bản hoàn chỉnh, cũng không có bất kỳ ý chí Thiên Đạo gia trì nào, nên không thể giúp một người chứng đạo thành Thánh." Lời này vừa thốt ra, toàn trường lập tức tĩnh mịch.

Các tu sĩ vốn định mưu đồ Hồng Mông Tử Khí giờ phút này đều trầm mặc.

Sự việc đến nước này, đều cảm thấy mức độ gai góc của sự việc, lời nói của Hình Hạo hiển nhiên cũng không phải nói dối.

Nếu đã như vậy, thì dù có đoạt được Hồng Mông Tử Khí trên thân

sáu người, cũng không thể có bất kỳ tác dụng nào.

Hồng Mông Tử Khí Hình Hạo ban ra lại không thể giúp người chứng đạo thành Thánh, điều đó càng làm giá trị tồn tại của nó giảm sút đáng kể.

Dù sao, không thể chứng đạo thành Thánh thì Hồng Mông Tử Khí đối với chư thần mà nói không có bao nhiêu sức hấp dẫn, giết Hình Tiêu sáu người đoạt Hồng Mông Tử Khí lại phải đối địch với Thánh Đình, và Hình Hạo, rõ ràng là họ không muốn chấp nhận. "Hô~" Thở phào một hơi nặng nề, từng thần linh Hồng Hoang ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo hỏi: "Hình Hạo Thánh Đế, Hồng Mông Tử Khí người chế tạo ra thật sự không thể giúp người chứng đạo thành Thánh sao?" Lời này vừa thốt ra, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Hình Hạo. "Không được!" Hình Hạo lắc đầu, không che giấu, đạm nhiên nói: "Hồng Mông Tử Khí này là thứ Ta có được sau khi tru sát Ma Đạo Thánh Nhân trước đó." "Ta đã hủy diệt ý chí Thiên Đạo bên trong nó, phần Hồng Mông Tử Khí còn lại tuy có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện và cảm ngộ của một người, nhưng lại không có khả năng giúp một người chứng đạo thành Thánh." "Sở dĩ Ta ban cho, là vì vật này đối với Ta không có tác dụng, Thánh Đình của Ta được vô biên khí vận gia trì, chỉ cần tu vi đủ, Ta liền có thể tạo ra Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." Nghe vậy, toàn trường tĩnh mịch.

Ngay cả Tam Thanh cùng các cường giả cấp Hỗn Nguyên ở xa cũng đều trầm mặc.

Lời nói của Hình Hạo nhẹ nhàng, nhưng ý tứ biểu đạt ra lại khiến mọi người đều phải kinh hãi và bất lực.

Vô số!

Bởi vì ngay cả khi đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng họ lại không có bất kỳ nắm chắc nào để giúp đệ tử của mình chứng đạo

thành Thánh, nhưng Hình Hạo thì có thể, trước đó đã thành công giúp Vọng Thư tấn cấp Hỗn Nguyên.

Chương 431

"Hưu...

Hưu..." Đúng lúc này, hai đạo phá không thanh nhanh chóng bay tới từ xa.

Khi đến phạm vi Thánh Đình, họ lập tức hô lên: "Chư vị Sư huynh!" "Chư vị Sư huynh!" "....." "Hai người này là ai?" "Cả hai đều là Chuẩn Thánh, nhưng vì sao chưa từng thấy?" "Hai người họ đang tìm ai?

Sư huynh, nhìn có vẻ như không phải nhân vật nhỏ." "....." Nhìn đôi nam nữ xuất hiện trong trường, chư thần Hồng Hoang đều lộ vẻ kinh ngạc.

Bao gồm cả Hình Hạo cùng mọi người giờ phút này cũng không khỏi nghiêng mắt nhìn.

Hai người tuy chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng trên thân lại tỏa ra khí quý phái mạnh mẽ, thậm chí còn có đại khí vận gia thân, thực sự là không thể xem thường. "Hưu" Đúng lúc này, đôi nam nữ lập tức xuất hiện tại khu vực trước mặt Tam Thanh cùng mọi người, cung thân hành lễ nói: "Bái kiến chư vị Sư huynh, Sư tỷ!" "Tình huống gì!" "Khi nào thì lại có Sư đệ của ta!" Đồng tử co rút, Tam Thanh cùng mọi người đáy mắt lộ ra một tia kinh ngạc, sau khi nhìn nhau, đều không khỏi nhíu mày hỏi: "Hai người các ngươi là ai?" "Vì sao lại gọi chúng ta là Sư huynh!" Đối mặt với câu hỏi, đôi nam nữ hơi ngẩn ra, rồi liền mở miệng nói: "Khải bẩm chư vị Sư huynh, đệ là Hạo Thiên (Dao Trì), đệ là đệ tử của Hồng Quân Lão Sư." "Cái gì!" Hạo Thiên!

Dao Trì!

Đồng tử co rút, Tam Thanh cùng mọi người lập tức đứng dậy khỏi chỗ ngồi, từng người đáy mắt đều lộ vẻ chấn kinh.

Hạo Thiên và Dao Trì là ai, tự nhiên họ biết.

Năm xưa là đồng tử theo bên Hồng Quân, là người mở cổng Tử Tiêu Cung.

Chỉ là hai người này hiện tại lại xuất hiện ở đây, thực sự khiến họ kinh ngạc lớn.

Dù sao Hồng Quân bị La Hầu đánh bại thậm chí thôn phệ, theo lý mà nói, hai người phụ trách trấn thủ Tử Tiêu Cung thì không thể nào còn sống.

Vậy hai người họ vì sao lại xuất hiện ở đây?

Thậm chí tu vi đều đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh!

Sự xuất hiện của họ có liên quan đến Hồng Quân?

Chẳng lẽ Hồng Quân thật sự chưa chết?

Nhất thời, Tam Thanh cùng mọi người nội tâm cảm xúc dao động kịch liệt, sắc mặt biến hóa bất định, đồng thời đáy mắt không khỏi dâng lên sự suy tư mạnh mẽ và bất an. "Hai người các ngươi thật sự là Hạo Thiên và Dao Trì?" Bước lên một bước, Lão Tử thần sắc nghiêm túc nhìn về phía hai người. "Đúng vậy!" Hạo Thiên và Dao Trì đáp lời, không dám chậm trễ, mỗi người phát ra khí tức của mình, tuy ngoại hình biến hóa lớn, nhưng khí tức của họ lại không thể giả được. "Thật!" Cảm nhận khí tức của hai người, Lão Tử cùng mọi người triệt để tin tưởng thân phận của họ.

Ngay sau đó, nội tâm lại không khỏi căng thẳng.

Sự xuất hiện của hai người, dường như có liên quan đến Hồng Quân, đối với họ tuyệt đối không phải tin tốt lành, dù sao năm xưa

Hồng Quân là Sư tôn của họ, thậm chí... "Hình Hạo Đạo hữu!" Theo bản năng, Lão Tử ánh mắt lập tức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Không biết có thể cấp cho ta một gian mật thất?" "Có thể!" Hình Hạo gật đầu, không từ chối.

Ánh mắt quét qua chư thần Hồng Hoang đang có mặt, liền mở miệng nói: "Hình Tiêu, đợi Vi Sư chiêu đãi chư vị Đạo hữu!" "Vâng!" Hình Tiêu đáp lời, tự nhiên hiểu ý Hình Hạo.

Lập tức, Hình Tiêu liền bước lên, bắt đầu chủ trì đại cục chiêu đãi chư thần Hồng Hoang.

Thấy tình hình này, Hình Hạo hài lòng gật đầu, lập tức cũng không chần chừ, liếc mắt ra hiệu cho Vọng Thư, rồi nhìn về phía Lão Tử cùng mọi người nói: "Chư vị Đạo hữu, xin hãy theo Ta!" "Tốt!" Đáp lời, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Đông Hoàng Thái Nhất, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Minh Hà đều đứng dậy khỏi chỗ ngồi, lập tức bước đi theo sau.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ở xa vốn cũng muốn theo vào để tìm hiểu rốt cuộc.

Nhưng bởi vì tu vi bản thân chưa bước vào Hỗn Nguyên, hai người đứng dậy rồi lại khựng lại, sau khi nhìn nhau, hai người liền ngồi xuống tiếp tục chờ đợi.

Thánh Đình, mật thất.

Đợi Hình Hạo mở cửa mật thất, một nhóm người liền tiến vào bên trong mật thất. "Kẹt..." Cửa mật thất triệt để đóng lại, kèm theo một cỗ cấm chế lực lượng bao phủ Thánh Đình, trực tiếp che đậy Thiên Cơ và sự dòm ngó từ bên ngoài.

Xong xuôi mọi việc, Hình Hạo quay đầu nhìn về phía Lão Tử cùng mọi người nói: "Chư vị, có thể nói rồi!" Nghe vậy, Lão Tử cùng mọi người lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Đối với lời nói của Hình Hạo, họ sẽ không tùy tiện hoài nghi.

Sau khi nhìn nhau, ánh mắt mọi người liền nhìn về phía Hạo Thiên và Dao Trì hỏi: "Hai người các ngươi làm sao còn sống?" "Chuyến này đến tìm ta, có phải có lệnh của Hồng Quân Đạo Tổ không?" "Bên trong Tử Tiêu Cung rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hồng Quân thật sự đã chết?" "....." Liên tiếp không ngừng những câu hỏi từ miệng Tam Thanh cùng mọi người truyền ra, từng ánh mắt chăm chú nhìn Hạo Thiên và Dao Trì, sợ rằng họ sẽ "hỏi một biết ba". "Hạo Thiên!" Thấy tình hình này, Dao Trì đáy mắt lóe lên một tia sợ hãi, theo bản năng nhìn về phía Hạo Thiên bên cạnh. "Cứ giao cho ta đi!" Hạo Thiên gật đầu, lại có trách nhiệm, vỗ vỗ lưng Dao Trì, lập tức bước lên một bước hành lễ nói: "Bái kiến chư vị Sư huynh (Sư tỷ)!" "Hồng Quân Lão Sư quả thật đã vẫn lạc, điều này không cần nghi ngờ gì!" "Hai chúng đệ tử có thể sống sót rời đi, là bởi vì trước khi La Hầu xâm nhập, Đạo Tổ đã cảm thấy nguy cơ, nên đã đưa hai chúng đệ tử vào một ngọn núi trong Hồng Hoang, thiết lập cấm chế, trừ phi chúng đệ tử đạt Chuẩn Thánh mới có thể xuất thế." "Thật sự đã chết!" Nghe xong lời của Hạo Thiên, Tam Thanh cùng mọi người nội tâm lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ngay sau đó, thần sắc mỗi người lại trở nên phức tạp.

Cái chết của Hồng Quân tuyên bố rằng mức độ khó khăn của sự việc sẽ lại tăng lên đáng kể, dù sao hai người có thể được Hồng Quân đưa ra ngoài, thì tuyệt đối không phải chỉ để bảo toàn sinh mệnh.

Nghĩ đến đây, Lão Tử lập tức mở miệng nói: "Vậy không biết Hồng Quân Đạo Tổ có điều gì muốn giao phó không?" Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy cùng mọi người cũng nhìn về phía Hạo Thiên, đáy mắt đầy sự tò mò và căng thẳng.

Dù sao hai người là hậu chiêu Hồng Quân để lại, không biết rốt

cuộc tình hình sẽ như thế nào, nhưng có một điều không cần nghi ngờ, đó là sự việc này chắc chắn sẽ kéo tất cả mọi người vào cuộc. "....." Há hốc miệng, Hạo Thiên theo bản năng liếc nhìn Hình Hạo, Vọng Thư và Minh Hà.

Dù sao ba người này không phải môn hạ Hồng Quân, Minh Hà năm xưa tuy có đến Tử Tiêu Cung, nhưng cũng không bái nhập môn hạ Hồng Quân. "Không cần cố kỵ!" Thu vào mắt tất cả, Lão Tử làm sao không biết Hạo Thiên đang e dè điều gì, vẫy vẫy tay nói: "Bất kể Hồng Quân Đạo Tổ có kế hoạch gì, nhưng trong tình huống như thế này, nếu không có Hình Hạo ba vị Đạo hữu giúp đỡ, hầu như không thể thành công." Nghe vậy, Hạo Thiên không khỏi chấn động.

Dường như đã hiểu ra, Hạo Thiên cũng không còn chần chừ, lập tức cung thân hành lễ nói: "Vâng!" "Khải bẩm chư vị Sư huynh, Lão Sư trước khi lâm chung tọa hóa đã bảo đệ chuyển lời bốn chữ: 'Thịnh cực suy!'" "Hơn nữa, Lão Sư còn để lại một đoạn lời nói: 'Bất Chu khuynh, Hồng Hoang toái, Huyền môn tương tái lâm Hồng Hoang, Ma Đạo tương bị triệt để khu trục vu Hồng Hoang thế giới.'" Lời này vừa thốt ra, toàn bộ mật thất lập tức tĩnh mịch.

Chương 432

"Bất Chu khuynh, Hồng Hoang toái, Huyền môn tái lâm Hồng Hoang!" "Đến lúc đó Ma Đạo sẽ bị triệt để khu trục khỏi Hồng Hoang thế giới!" Trong miệng không ngừng lẩm bẩm những lời Hạo Thiên kể, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa sắc mặt đều biến hóa bất định giờ phút này.

Vô số!

Nếu mọi việc đều là thật, thì điều đó đại biểu cho việc Hồng Quân thật sự đã để lại hậu chiêu.

Nếu đã như vậy, thì những quyết định trước đó của họ lại phải đối mặt như thế nào?

Đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Hai người họ đã trực tiếp phản bội Huyền Môn.

Nếu Huyền Môn lại xuất hiện và khu trục Ma Đạo, thì đối với họ tuyệt đối là tai họa diệt đỉnh. "Thú vị!" "Hồng Quân lại còn sống sót!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức hiểu ra ý tứ của câu nói kia.

Bất Chu khuynh!

Đại biểu cho chiến tranh Vu Yêu kết thúc!

Dù sao, mấu chốt lớn nhất của chiến tranh Vu Yêu là do Bất Chu Sơn đổ.

Hồng Hoang toái thì đại biểu cho một lượng kiếp phía sau: Phong Thần!

Trong ghi chép ban đầu, chiến tranh Phong Thần, Tam Giáo đấu

Thông Thiên, dẫn đến Tiệt Giáo của Thông Thiên tổn thất thảm trọng, trong cơn thịnh nộ đã bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, một lần hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang.

Nếu đã như vậy, thì điều đó đại biểu cho Hồng Quân sẽ phục sinh sau chiến tranh Phong Thần!

Đến lúc đó thậm chí có thể nắm giữ sức mạnh đánh bại La Hầu, thậm chí có thể khu trục toàn bộ Ma Đạo khỏi Hồng Hoang, nghe có vẻ không có vấn đề gì.

Nhưng Hình Hạo lại hiểu rõ.

Hoàn toàn là nói dối.

Ngay cả khi Hồng Quân phục sinh, nhiều nhất cũng chỉ có thể đối phó với La Hầu mà thôi, không thể tru sát hắn, càng không thể diệt sạch Ma Đạo. "Đạo tiêu ma trưởng, ma chướng đạo tiêu" câu nói đó không phải tùy tiện nói ra. "Hạo Thiên!" Đúng lúc này, Tiếp Dẫn đột nhiên bước lên một bước chất vấn: "Lời ngươi nói có thật không?" "Hồng Quân Đạo Tổ thật sự còn sống?" "Nếu còn sống, vậy vì sao La Hầu lại khống chế Hồng Hoang!" Lời này vừa thốt ra, Tam Thanh cùng mọi người lập tức chấn động tinh thần.

Đúng vậy!

Trong tình huống như thế này, đây là điểm lớn nhất.

Vì Hồng Quân có thể còn sống, vậy tại sao Hồng Hoang lại rơi vào tay La Hầu?

Điều này nhìn rất khó tin. "....." Đối mặt với chất vấn, Hạo Thiên nhất thời ngớ người.

Mấy lần há miệng định nói, nhưng lời đến khóe môi lại không thể thốt ra, thậm chí mơ hồ đáy mắt còn có một tia e ngại lóe lên. "Hạo Thiên!" Thu vào mắt tất cả, Tam Thanh cùng mọi người đã hiểu.

Thái độ ấp a ấp úng của Hạo Thiên càng khiến họ nghi ngờ, khoảnh khắc tiếp theo, uy áp trên thân một nhóm người liền tràn ra, trực tiếp bao phủ lên thân Hạo Thiên. "Ừm!" Trong miệng khẽ rên một tiếng, thân thể Hạo Thiên lay động, một vệt máu tươi trào ra khóe miệng, đồng thời trong đôi mắt đầy vẻ kinh hãi, vội vàng nói: "Đệ...

đệ nói!" "Chư vị Sư huynh tức giận, đệ sẽ nói ngay bây giờ!" Nghe vậy, Tam Thanh cùng mọi người mới thu lại uy áp, sau khi nhìn nhau, ánh mắt nhìn về phía Hạo Thiên nói: "Nói đi, rốt cuộc là chuyện gì." "Tốt!" Đáp lời, Hạo Thiên không dám chậm trễ, lập tức hành lễ nói: "Khải bẩm chư vị Sư huynh, sự việc là như thế này, ban đầu Đạo Tổ không thể nào thất bại, thậm chí vì nắm giữ Tạo Hóa Ngọc Điệp mảnh vỡ nhiều hơn La Hầu, hoàn toàn chiếm giữ ưu thế tuyệt đối." "Nhưng vào thời khắc then chốt, có cường giả từ sâu trong Hỗn Độn xuất thủ giúp đỡ La Hầu, liên thủ đánh lén Đạo Tổ, dẫn đến Đạo Tổ thân thụ trọng thương, thậm chí ngay cả Tạo Hóa Ngọc Điệp mảnh vỡ cũng bị đoạt đi phần lớn." "Trong tình huống như vậy, Đạo Tổ biết không thể cứu vãn, chỉ có thể lựa chọn tự mình binh giải phong ấn bản thân vào sâu trong Thiên Đạo, chỉ cần La Hầu chưa triệt để luyện hóa Thiên Đạo, thì Đạo Tổ còn có một đường sinh cơ." "Lúc đó hai chúng đệ tử bị đưa ra ngoài, không biết tình hình sau đó rốt cuộc như thế nào, cũng không biết những người đó rốt cuộc đã đạt thành hiệp nghị gì với La Hầu." "Chỉ là mơ hồ đệ hình như nghe Đạo Tổ nói một câu, La Hầu muốn triệt để chiếm cứ Hồng Hoang, từ đó tàn sát toàn bộ sinh linh để hoàn thành con đường chứng đạo cuối cùng." Hồng Quân quả nhiên chưa chết!

Lại có cường giả từ trong Hỗn Độn liên thủ với La Hầu!

Tàn sát sinh linh để chứng đạo, La Hầu muốn xung kích Thiên Đạo cấp?

Cảnh giới cao hơn?

Nhất thời, Tam Thanh cùng mọi người sắc mặt biến hóa bất định, trong tình huống như thế này, căn bản không biết nên lựa chọn như thế nào.

Dù sao, chỉ cần sơ suất một chút, điều chờ đợi họ chính là cái chết.

Chọn La Hầu hay chọn Hồng Quân?

Một vấn đề lớn. "Ba ba!" Đúng lúc này, Hình Hạo đột nhiên vỗ vỗ tay, khóe miệng hơi nhếch lên nói: "Hay một chiêu Hồ Để Trừu Tân!" "Hay một chiêu Ám Độ Trần Thương!" Lời này vừa thốt ra, Tam Thanh cùng mọi người lập tức chấn động thân thể, không hiểu nhìn về phía Hình Hạo, theo bản năng hỏi: "Hình Hạo Đạo hữu, ý tứ lời nói vừa rồi của người là gì?" Đồng thời, sắc mặt Hạo Thiên và Dao Trì cũng lập tức biến đổi.

Dường như đã hiểu ra, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo đầy đề phòng và e ngại. "Không có gì!" Cười đạm nhiên, Hình Hạo không hề để ý đến ánh mắt tức giận của Hạo Thiên và Dao Trì, khóe miệng hơi nhếch lên, trong lòng thầm nghĩ: "Lại đến lúc thu hoạch tích phân!" Đã quyết định, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Hồng Quân sắp chết, tự phong ấn vào Thiên Đạo chỉ là kế hoãn binh, vì muốn sau này có thể sống sót mà thôi." "Nhưng trong tình huống như vậy, La Hầu há lại không biết chênh lệch?

Hắn hiển nhiên muốn triệt để tàn sát Hồng Quân, nên phải nhanh chóng nắm giữ Hồng Hoang Thiên Mệnh, thậm chí nắm giữ Thiên Đạo." "Trong tình huống như vậy, La Hầu không thể tru sát chư vị, không thể không mượn sức mạnh của chư vị, đảm bảo bản thân có thể tàn sát hắn trước khi Hồng Quân phản kích." "Hồng Quân cũng cảm thấy điều đó, biết đâu là mấu chốt, nên mới để Hạo Thiên và Dao Trì chuyển lời những câu này, là vì muốn các ngươi có chút cố kỵ, đừng thật lòng đầu hàng La Hầu, đừng thật lòng nhập vào Ma Đạo

đó." "Cái gì!" Lại có thể như vậy!

Đồng tử co rút, Tam Thanh cùng mọi người như bị sét đánh.

Nếu thật sự như Hình Hạo nói, thì chẳng lẽ Hồng Quân lại đang giở trò?

Dù sao tình hình hiện tại hiển nhiên là La Hầu đang chiếm giữ quyền chủ đạo tuyệt đối, Lão Tử, Đông Hoàng Thái Nhất và Minh Hà thì không sao, là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không quan tâm nhiều.

Nhưng Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì không giống.

Đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, bị Thiên Đạo kiềm chế, nếu lựa chọn tin tưởng lời nói của Hồng Quân, thì đến lúc đó...

Chương 433

"Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 200000 tích phân!" Hai mươi vạn tích phân!

Lại có thể nhiều đến vậy!

Đồng tử co rút, Hình Hạo vạn vạn không ngờ một lần kịch thấu lại có thể cấp lực đến thế.

Lập tức, Hình Hạo khẽ ho một tiếng, tiếp tục nói: "Chư vị Đạo hữu, xin nghe Ta nói hết, Ta..." "Hình Hạo!" Không đợi Hình Hạo tiếp tục mở miệng, Hạo Thiên bên cạnh đột nhiên gầm lên giận dữ: "Sao ngươi có thể như vậy, chẳng lẽ ngươi muốn nhìn La Hầu thống trị Hồng Hoang, thống trị tất cả sao?" "Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, Hình Hạo đại thủ vung lên, pháp lực hạo hãn tuôn ra lập tức trấn áp Hạo Thiên xuống đất. "Hạo Thiên!" Thấy tình hình này, Dao Trì bên cạnh đại kinh, miệng hô lên một tiếng, nhanh chóng đến bên Hạo Thiên, mở miệng cầu xin: "Hình Hạo Đại nhân tha mạng!" "Hình Hạo Đại nhân tha mạng!" "Hạo Thiên là vô tâm lỡ lời, xin Đại nhân xá tội!" "....." Nghe vậy, Hình Hạo hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý đến Hạo Thiên dưới đất, tiếp tục nói: "Nếu không có gì bất ngờ, Hồng Quân sẽ chết." "Nếu các ngươi muốn giữ hắn sống sót, thì hãy kiên thủ cái gọi là Huyền Môn, ngăn chặn một loạt kế hoạch của La Hầu, thì Hồng Quân có khả năng lật mình." "Nhưng nếu các ngươi không muốn giữ hắn sống sót, thì chỉ có cách đồng ý với La Hầu, trong khi giúp hắn khống chế Thiên Đạo, các ngươi có thể thuận thế nhanh chóng tăng cường thực lực bản thân." "Chỉ cần trước khi La Hầu nắm giữ Thiên Đạo, hoàn thành đột phá tấn cấp tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên,

thì các ngươi có thể triệt để thoát khỏi sự trói buộc của Hồng Mông Tử Khí, đến lúc đó La Hầu dù có trở thành tồn tại cấp Thiên Đạo cũng không làm gì được chư vị." "Đương nhiên, tất cả tiền đề là tốc độ tự thân đề thăng của chư vị đủ nhanh, nếu hơi chểnh mảng một chút, thì sau này chỉ có thể trở thành chó săn dưới trướng La Hầu." Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh mịch.

Tam Thanh cùng mọi người sắc mặt giờ phút này biến hóa bất định.

Trong não hải không ngừng vang vọng lời nói vừa rồi của Hình Hạo, để Hồng Quân sống, hay để hắn chết? "Hình Hạo Đạo hữu!" Đúng lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất bước lên một bước, thần sắc nghiêm túc hỏi: "Đạo hữu có thể dự kiến tương lai, không biết nếu Đạo hay Ma thống trị Hồng Hoang, thì cái nào sẽ tốt hơn?" "Ồ!" Đông Hoàng Thái Nhất có ý nghĩ rồi a.

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức hiểu ra ý tứ lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất, khóe miệng hơi nhếch lên nói: "Mỗi bên có cái hay riêng!" "Mục đích của La Hầu là tàn sát chúng sinh để hoàn thành con đường chứng đạo cuối cùng, trước đó hắn sẽ không kiềm chế cũng không quan tâm đến sự đề thăng của chư vị." "Nhưng Hồng Quân thì không giống, một khi hắn nắm giữ Thiên Đạo, thì hắn sẽ hành đạo thay trời, đến lúc đó chư vị đừng hòng siêu việt Thiên Đạo, ngay cả đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng cực kỳ khó khăn." Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất cùng mọi người không khỏi trầm mặc.

Nếu thật sự là như vậy, thì sự việc này thật đáng để suy ngẫm.

Dù sao nếu Hồng Quân đang nói dối, thì điều đó đại biểu cho bản thân hắn cũng không có nhiều nắm chắc, nếu đã như vậy, thì mọi người có cần tuân theo mệnh lệnh của Hồng Quân không?

Có cần chờ đợi hắn trở về không?

Quan trọng nhất là, lời nói vừa rồi của Hình Hạo rất rõ ràng, La Hầu có thể cấp cho họ thời gian phát triển, tuy mục đích của hắn cơ bản là nhất quán, nhưng La Hầu cũng sẽ không hạn chế.

Nhưng Hồng Quân thì không giống.

Một khi hắn nắm giữ Hồng Hoang, thì sẽ không cấp cho bất kỳ ai thoát ly, đến lúc đó... "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 20000 tích phân!" Lại hai mươi vạn tích phân!

Thật sự là một niềm vui bất ngờ!

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo nội tâm kích động vạn phần.

Dù sao trong tình huống như vậy, lại có thể tích lũy một lượng lớn tích phân, để dành cho những nhu cầu bất ngờ trong tương lai.

Thậm chí trong tình huống tích đủ trăm vạn tích phân, thậm chí có thể đổi ra Hỗn Độn Chí Bảo như Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên. "Hô~" Thở phào một hơi nặng nề, Lão Tử dẫn đầu hoàn hồn, mở miệng nói: "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu giải hoặc!" "Ta đại khái đều đã có tính toán và ý định!" Nói xong, Lão Tử ánh mắt không khỏi nhìn về phía Hạo Thiên không xa, đáy mắt sát cơ lóe lên nói: "Hạo Thiên, nếu không nhìn vào việc năm xưa ngươi đã mở cửa Tử Tiêu Cung, thì ngươi không có tư cách tồn tại." Lời này lập tức nhận được sự đồng tình của Nguyên Thủy cùng mọi người.

Sự tồn tại của Hạo Thiên hoàn toàn là kẻ giúp việc cho Hồng Quân, thậm chí nếu không có Hình Hạo ở đây, có lẽ tất cả đều đã trúng kế.

Nghĩ đến đây, một nhóm Thánh Nhân nhìn về phía Hạo Thiên ánh mắt không thiện, thậm chí ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất và Minh Hà

cũng sát cơ tràn ngập. "....." "....." Cảm nhận sát cơ truyền đến từ trên thân các Thánh, Hạo Thiên hoảng sợ.

Tuy biết mấy người sẽ không giết, nhưng trong tình huống như vậy, đắc tội nhiều Thánh Nhân như thế, tương lai há có thể còn khả năng sống sót?

Nhất thời, Hạo Thiên thần sắc biến hóa bất định, nếu không phải đang ở nơi này không thể rời đi, thậm chí y hận không thể lập tức bỏ chạy khỏi đây. "Hình Hạo Đạo hữu!" Đúng lúc này, Tiếp Dẫn bước lên khu vực trước mặt Hình Hạo, cung thân hành lễ nói: "Còn mấy trăm năm nữa là đến nghìn năm, Đạo hữu đến lúc đó có đi đến Hỗn Độn bên ngoài không?" "Có!" Hình Hạo gật đầu, không che giấu, đạm nhiên mở miệng nói: "La Hầu dù sao cũng là Vô Cực Đại La Kim Tiên, thể diện của hắn phải giữ." Nghe lời này, Tiếp Dẫn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Hình Hạo đi, thì mọi vấn đề cũng trở nên đơn giản.

Đồng thời, thần sắc y chần chừ một chút, rồi mới tiếp tục nói: "Đạo hữu, Đạo và Ma, rốt cuộc cái nào tốt hơn?" Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề, Nữ Oa đều nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt đầy vẻ dò xét và kỳ vọng.

Dù sao hiện tại họ đang đối mặt với một sự lựa chọn!

Chỉ cần sơ suất một chút, thành tựu cả đời có thể sẽ mất trắng. "....." Hơi trầm ngâm, Hình Hạo cũng không bán quan tử, trực tiếp mở miệng nói: "Đạo Ma bất lưỡng lập, nhưng lại đồng căn đồng nguyên, hai bên đều có lợi và hại, đều có mạnh và yếu, tất cả sự lựa chọn thì tuân theo bản tâm của mình." "Đạo giảng cầu thanh tâm quả dục, Ma giảng cầu tùy tâm sở dục, nên trong tình huống như vậy, làm thế nào để lựa chọn thì phải xem bản tâm của chư vị như thế nào." "Thì ra là vậy!" Bừng tỉnh gật đầu, Nguyên Thủy cùng mọi người giờ phút này

đều như có điều suy nghĩ.

Tuy đều rõ sự khác biệt bản chất giữa Đạo và Ma, nhưng quan tâm thì loạn, giờ phút này Hình Hạo đã chỉ rõ, thì họ cũng đã hiểu ra nhiều.

Nhất thời, mọi người cũng không còn nói gì nữa, sau khi nhìn nhau, đồng loạt mở miệng nói: "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu chỉ điểm!" "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu chỉ điểm!" "....." "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 20000 tích phân!" "Chỉ có hai vạn sao!" Lẩm bẩm một câu, Hình Hạo cũng không nói nhiều nữa, đại thủ vung lên thu hồi cấm chế bao phủ mật thất, rồi mở miệng nói: "Như vậy, thì sự việc cũng đã kết thúc, chư vị Đạo hữu xin mời!" "Tốt!" Đáp lời, Tam Thanh dẫn đầu bước đi rời khỏi.

Ngay sau đó là Đông Hoàng Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa.

Đợi tất cả đều rời đi, Hạo Thiên và Dao Trì cũng vội vàng rời đi, không dám ở lại thêm chút nào. "Hình Hạo Đạo hữu!" Đợi mọi người rời đi, Minh Hà bên cạnh bước lên, đối với Hình Hạo hành lễ, rồi mở miệng nói: "Không biết ta nên lựa chọn như thế nào?" Minh Hà!

Nhìn người này, thần sắc Hình Hạo hơi biến đổi vài lần!

Thật lòng mà nói, hiện tại Minh Hà đúng là một tồn tại không thể xem thường, trước đây khi sát Thánh chứng đạo, tu vi của hắn cũng đã đề thăng đến cảnh giới cực kỳ đáng sợ.

Nhưng đáng tiếc, bản thân Minh Hà tồn tại vấn đề lớn.

Không có đủ nội tình, không có đủ năng lực, điều đó cũng dẫn đến tình trạng hiện tại của hắn cực kỳ không tốt, chỉ cần sơ suất một chút, điều chờ đợi hắn chính là bị cô lập, thậm chí bị cách tuyệt. "Minh Hà Đạo hữu!" Sau một lúc trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Sự

việc này đối với ngươi quả thật là một lựa chọn vô cùng gian nan." "Thế quật khởi của La Hầu không thể cản, tu vi Vô Cực Đại La Kim Tiên của hắn không có bất kỳ ai có thể chống lại, nên trong tình huống như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể đảm bảo lợi ích của bản thân tối đa hóa, nhưng lại không thể chống lại quyết định và mưu đồ của hắn!" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Minh Hà lập tức biến đổi!

Vô số!

Chương 434

Thật sự là vì lời nói này của Hình Hạo khiến hắn cảm nhận được nguy cơ.

Khác với Lão Tử cùng mọi người có đại khí vận che chở, cũng khác với Hình Hạo là chủ một thế lực lớn, Minh Hà tuy cũng là chủ của A Tu La, nhưng lại không có sự che chở tuyệt đối. "Hình Hạo Đạo hữu!" Nhất thời, Minh Hà cũng không còn cố kỵ gì nữa, vội vàng bước lên một bước cung thân hành lễ nói: "Xin Đạo hữu cứu ta!" Nghe vậy, Hình Hạo cười.

Hắn biết, Minh Hà cuối cùng đã lựa chọn thỏa hiệp.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng không nói nhiều, lập tức mở miệng nói: "Đơn giản thôi, chỉ cần Đạo hữu đến lúc đó gia nhập Ma Đạo thì mọi vấn đề đều không có!" "Con đường chứng đạo của La Hầu cũng là lấy sát chứng đạo, nếu Đạo hữu bái nhập dưới trướng hắn, thì những lợi ích có được sẽ không cần nghi ngờ gì nữa." "Đương nhiên, một khi đã đưa ra lựa chọn như vậy, thì điều đó đại biểu cho bản thân trong thời gian ngắn khó có thể tự do, thậm chí có thể cần bị La Hầu sai khiến." "Thì ra là vậy!" Gật đầu, Minh Hà lập tức bình tĩnh lại.

Đúng vậy!

Trước đây chỉ chú ý đến nguy cơ của bản thân, mà quên mất rằng dưới nguy cơ có kỳ ngộ lớn.

Nghĩ đến đây, Minh Hà lập tức mở miệng nói: "Tốt, ta hiểu rồi!" "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu đã cho hay." Nói xong, Minh Hà đối với Hình Hạo sâu sắc hành lễ, lập tức cũng không nán lại, nói: "Đạo hữu, ta cũng xin cáo từ, tám trăm năm sau chúng ta tại Hỗn Độn bên ngoài sẽ gặp lại." Nói xong, Minh Hà dường như đã hiểu ra, vội vàng rời

khỏi mật thất, rời khỏi Thánh Đình, nhanh chóng bay về phía Huyết Hải. "....." Thấy tình hình này, Vọng Thư há hốc miệng, theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo hỏi: "Phu quân, vì sao muốn giúp hắn?" "Hành vi trước đây của Minh Hà chẳng khác nào phản bội chúng ta." Đúng vậy!

Năm xưa Hình Hạo và Vu tộc bất hòa, vô số thần linh đều đã đưa ra lựa chọn của mình, thậm chí ngay cả Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng trực tiếp đoạn tuyệt liên hệ với Vu tộc.

Nhưng Minh Hà thì không, hiện tại Vu tộc cung phụng, thậm chí vì sự tồn tại của Lục Đạo Luân Hồi, quan hệ giữa hai bên có thể nói là vô cùng dung hòa.

Do đó, trong tình huống như vậy, Minh Hà đối với Vu tộc đã phản bội. "Vô ngại!" Hình Hạo vẫy vẫy tay, đạm nhiên cười nói: "Minh Hà lựa chọn như thế nào là việc của hắn, nhưng chỉ cần hai bên không xé rách mặt, thì không cần phải tranh cãi gay gắt!" "Quan trọng nhất là, Minh Hà là một mắt xích quan trọng nhất trong kế hoạch tương lai của Ta, trong tình huống như vậy, nếu tùy tiện để hắn chết, thì đối với Ta không có bất kỳ lợi ích nào." "Ai nói Minh Hà không có lựa chọn!" "Từ khoảnh khắc hắn hỏi Ta, hắn đã đưa ra lựa chọn, câu trả lời của Ta không đơn giản tùy tiện mà có thể hoàn thành." "Thì ra là vậy!" Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Vọng Thư lập tức hiểu rõ Hình Hạo đang ám chỉ điều gì.

Lập tức, Vọng Thư đáy mắt tinh quang lóe lên nói: "Như vậy, thì Minh Hà sau này cũng sẽ là người của Ta!" "Không tệ!" Hình Hạo đạm nhiên cười, khóe miệng hơi nhếch lên, đồng thời đưa tay ôm Vọng Thư vào lòng nói: "Đi thôi, chúng ta nên ra ngoài rồi!" "Tân lang tân nương đã rời đi lâu như vậy, cũng đến lúc trở về rồi!" "Tốt!" Đáp lời, Vọng Thư lập tức cười tủm tỉm.

Ngay sau đó, Hình Hạo và Vọng Thư liền rời khỏi mật thất, trở về quảng trường Thánh Đình.

Đợi sau lễ điển, chư thần Hồng Hoang đều lần lượt rời đi.

Nhưng nhiều tu sĩ Hồng Hoang hơn thì lại gia nhập vào Thánh Đình, gia nhập dưới trướng Hình Tiêu, Chu Tinh Thần, Lục Nhĩ, Thiếu Hạo, Bạch Lân và Khổng Tuyên.

Đối với điều này, Hình Hạo không để ý.

Đúng như những gì đã nói trước đó, trong tình huống như vậy, Thánh Đình tương lai là của Hình Tiêu cùng những người khác, nên phát triển như thế nào cũng không liên quan nhiều đến Hình Hạo.

Chỉ cần sáu bộ không tranh đấu lẫn nhau, thì sự tồn tại của Thánh Đình sẽ vững chắc không thể phá vỡ!

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã năm trăm năm!

Một ngày nọ, Hình Hạo và Vọng Thư vừa tu luyện xong, đang định đi dạo một vòng trong Hồng Hoang, đột nhiên một tiếng gầm thét vang vọng Hồng Hoang: "Cộng Công, ta muốn mạng ngươi!" Khoảnh khắc này, uy thế chấn nhiếp Hồng Hoang!

Vô biên sát khí hội tụ, đồng thời với tốc độ mắt thường có thể thấy được tụ tập tại phạm vi Bất Chu Sơn.

Theo tiếng mà nhìn, có thể thấy Chúc Dung và Cộng Công đang tự sát lẫn nhau, cả hai đều hiển lộ ra Tổ Vu chân thân, trong lúc tranh đấu, uy thế vô song.

Sức mạnh của cả hai lại đạt đến tầng thứ Á Thánh, trong trận chiến "ngươi chết ta sống", chiêu nào cũng chí mạng, không hề có chút lưu tình. "Tình huống gì!" "Cộng Công và Chúc Dung vì sao lại chiến đấu!" Thu vào mắt cảnh này, Vọng Thư đáy mắt lộ ra một tia kinh ngạc hỏi: "Hai người họ lại đột nhiên không ngừng nghỉ đánh

nhau sao?" Không chỉ Vọng Thư, bao gồm chín phần mười thần linh Hồng Hoang cũng đều như vậy.

Tất cả mọi người đều bị cảnh tượng đột ngột này làm cho ngây người, cuộc tử chiến của Cộng Công và Chúc Dung, đúng là thái độ "không chết không ngừng", khiến người ta khó tin. "Thú vị!" "Lại thật sự xuất hiện!" Thu vào mắt tất cả, Hình Hạo khóe miệng lộ ra một tia cười đầy ẩn ý.

Việc đã đến nước này, hắn há lại không nhìn ra rốt cuộc là chuyện gì.

Nếu không có gì bất ngờ, Cộng Công và Chúc Dung đã bị gài bẫy.

Trong tình huống như vậy, cuộc chiến của Cộng Công và Chúc Dung có thể là không chết không ngừng, đến lúc đó một khi Cộng Công giận dữ đụng vào Bất Chu Sơn, vậy thì... "Phu quân!" Đúng lúc này, Vọng Thư dường như đã cảm nhận được điều gì, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo hỏi: "Chư Thánh đều đã xuất hiện trong phạm vi Bất Chu Sơn, chúng ta cũng đi xem sao?" Chư Thánh đều ở đó!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức phóng ra thần thức của mình.

Có thể thấy Tam Thanh cùng mọi người giờ phút này đều tồn tại tại Bất Chu Sơn, trong phạm vi bên ngoài Bàn Cổ Điện, tuy không động thủ nhưng lại đã chặn toàn bộ Đế Giang cùng các Tổ Vu khác lại bên trong. "Thú vị!" "Lại toàn bộ đều bị cấm cố bên trong!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Như vậy, sự việc lần này là do chư Thánh âm thầm đẩy sóng trợ gió." "Chỉ khiến Ta tò mò, rốt cuộc là thứ gì khiến Cộng Công và Chúc Dung tranh đấu đến mức không chết không ngừng." "Vọng Thư, chúng ta cũng đi xem!" Nói xong, Hình Hạo kéo Vọng Thư bay lên, lập tức lướt về phía Bất Chu Sơn.

Dưới Bất Chu Sơn, Cộng Công và Chúc Dung không ngừng kích đấu.

Thủy hỏa bất tương dung, bản thân hai người tính khí không hợp, giờ phút này đại chiến càng thêm điên cuồng, không hề có ý định dừng lại.

Có thể thấy khu vực Bất Chu Sơn, hồng thủy sôi trào, hỏa diễm bùng cháy.

Thủy địa như vương dương bao phủ toàn bộ khu vực, thiên hỏa đốt cháy khiến Bất Chu Sơn được chiếu sáng như một hỏa vực.

Hai bên không ngừng kích đấu, từ pháp tắc đối chọi đến nhục thân va chạm, ai cũng không làm gì được ai, nhưng lại đều làm trọng thương thân tâm đối thủ. "Đáng chết!" "Đáng chết!" Trong miệng gầm thét, Chúc Dung tay nắm hai đầu hỏa long tấn công Cộng Công, đôi mắt hắn dục liệt hỏi: "Cộng Công, vì tộc nhân ta mà đền mạng!" Nghe vậy, Cộng Công đáy mắt một vệt sát cơ lóe lên, nhìn về phía Chúc Dung lạnh giọng nói: "Đoạt bảo đao của ta, giết tộc nhân ta, Chúc Dung, ngươi nghĩ rằng những việc ngươi làm không ai biết sao?" "Hôm nay đã dám ác nhân tiên cáo trạng, ta nhất định phải giết ngươi!" Vừa nói, Cộng Công lóe người đến khu vực bên cạnh Chúc Dung, hàn mang trong tay hắn lóe lên, một thanh trường đao hiện ra, lập tức chém vào eo Chúc Dung. "A..." Kêu thảm một tiếng, máu tươi từ eo Chúc Dung phun ra, thanh bảo đao đủ để phá mở Tổ Vu chân thân vạn trượng quang mang, sau khi chém xuống huyết nhục của hắn lại còn hấp thu để tiến hóa. "Bảo đao của ta!" Nhìn cảnh này, mắt Chúc Dung đỏ ngầu.

Tranh đấu đoạt đao là then chốt, chỉ thiếu một chút là có thể luyện hóa nó, nhưng cuối cùng lại bị Cộng Công đoạt mất, dẫn đến khí chứng đạo của mình bị thiếu hụt.

Nhất thời, Chúc Dung giận không thể tả, miệng gầm thét một tiếng, hai tay nắm chặt thành quyền đấm vào Cộng Công, miệng gầm thét: "Cộng Công, đi chết đi!" Khoảnh khắc tiếp theo, tốc độ của hắn đột nhiên tăng nhanh.

Trong Hỏa hệ Pháp tắc lại có thêm một tia Phong hệ Pháp tắc gia trì.

Chương 435

Trong một khoảnh khắc, nắm đấm của Chúc Dung đấm vào mặt Cộng Công, "Bành" một tiếng, Cộng Công trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, như diều đứt dây rơi xuống đất. "Phong hệ Pháp tắc!" Đợi thân hình ổn định, sắc mặt Cộng Công khó coi đến cực điểm, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hèn chi trước đây ngươi và Thiên Ngô đi gần nhau như vậy, thì ra ngươi muốn nắm giữ Phong Hỏa song Pháp tắc!" Nói xong, Cộng Công không nhịn được hai quyền nắm chặt.

Lửa nhờ gió mà thế, nắm giữ Phong hệ Pháp tắc, chiến đấu lực của Chúc Dung tăng lên đáng kể, thậm chí vượt qua chính mình.

Điều này khiến nội tâm Cộng Công cực kỳ phẫn nộ.

Dù sao thủy hỏa bất tương dung, bản thân quan hệ tranh đấu giữa hai người cực kỳ nghiêm trọng, lần này chiến lực của Chúc Dung tăng vọt làm sao hắn có thể chấp nhận được? "Chết!" "Phải chết!" Ác niệm từ tâm sinh, sát cơ trong mắt Cộng Công càng nồng ba phần, dường như cảm thấy bị uy hiếp, cả người cầm bảo đao tiếp tục sát phạt Chúc Dung.

Đối với điều này, Chúc Dung lại không hề sợ hãi.

Đối mặt với Cộng Công tấn công, lập tức điều khiển Phong Hỏa Pháp tắc nghênh chiến, nhưng lại không dám tùy tiện giao chiến cận thân, bảo đao trong tay đối phương đủ để phá mở Tổ Vu chân thân, không thể mạo hiểm. "Thú vị!" "Thật sự quá thú vị!" Trên một ngọn đồi, Minh Hà vẻ mặt kinh ngạc nói: "Không ngờ a, Tổ Vu lại có thể có được chí bảo như vậy, bảo đao đủ để phá mở Tổ Vu chân thân, trách không được lại liều mạng đến thế." Nghĩ đến đây, Minh Hà ánh mắt theo bản năng liếc nhìn Nguyên Thủy.

Trong số các Thánh, thuật luyện khí của Nguyên Thủy là số một không nghi ngờ gì, thanh bảo đao đột ngột xuất hiện này nhìn ra dấu ấn của hắn.

Nhưng đáng tiếc, Nguyên Thủy giờ phút này lại kín như bưng, thần sắc đạm nhiên đứng ở đó, vẻ mặt tươi cười nhìn Cộng Công và Chúc Dung không ngừng tranh đấu, như thể đang xem kịch vậy. "Linh bảo động lòng người, xem ra không chỉ phù hợp với tu sĩ, ngay cả Tổ Vu cũng không ngoại lệ a." Chuẩn Đề cũng chậm rãi mở miệng.

Chỉ thấy đáy mắt hắn sắc thái kích động dao động, đối với sự phát triển của sự việc như thế nào thì không biết, nhưng lại rõ ràng một khi Chúc Dung hoặc Cộng Công chết một người, thì Thập Nhị Đô Thiên Trận của Vu tộc sẽ tổn thất một lượng lớn chiến đấu lực.

Do đó, trong tình huống như vậy, bất kể ai thắng ai thua trong cuộc chiến của hai người, thì người cuối cùng được lợi đều là họ.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất.

Giờ phút này sắc mặt cực kỳ kích động.

Lần trước đã chứng kiến Thập Nhị Đô Thiên Trận triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân đáng sợ, sớm đã muốn tìm cách phá hoại tất cả.

Nhưng đáng tiếc, chưa kịp ra tay, Cộng Công và Chúc Dung đã chiến đấu với nhau, nếu không có gì bất ngờ, hai bên đã định ra cục diện "không chết không ngừng". "Ơ!" Đột nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất dường như đã cảm nhận được điều gì, đột nhiên quay đầu nhìn sang bên cạnh nói: "Hình Hạo Đạo hữu, cũng đến rồi!" Lời này vừa thốt ra, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Minh Hà đều nghiêng mắt nhìn.

Khoảnh khắc tiếp theo, quang huy rực rỡ, thân ảnh Hình Hạo và Vọng Thư liền xuất hiện trong trường. "Bái kiến chư vị Đạo hữu!"

Ôm quyền hành lễ, Hình Hạo và Vọng Thư nhìn chư Thánh một lượt, rồi liền liếc nhìn Bàn Cổ Điện kia hỏi: "Chư vị, xảy ra chuyện như vậy, Tổ Vu không có hành động sao?" Đối mặt với câu hỏi, Đông Hoàng Thái Nhất đạm nhiên cười nói: "Hình Hạo Đạo hữu có điều không biết, Bàn Cổ Điện không biết bị một sức mạnh cấm cố, các Tổ Vu bên trong không thể xuất thế, thậm chí ngay cả không ít Đại Vu đỉnh cấp cũng bị giam cầm bên trong." "Điều khiến người ta cảm thấy kỳ lạ nhất, cỗ lực lượng kia huyền chi hựu huyền, chúng ta muốn động thủ kiểm tra nhưng cuối cùng kết quả lại vô công mà phản!" "Ồ!" Bị sức mạnh thần bí bao phủ!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo thật sự có chút kinh ngạc.

Vốn tưởng rằng chư Thánh đã ra tay chặn đứng tất cả, nhưng không ngờ sự việc dường như đã vượt xa dự liệu của mình.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức phóng ra thần thức của mình dò xét về phía Bàn Cổ Điện.

Khoảnh khắc tiếp theo, một cỗ sức mạnh hạo hãn dũng hiện, trực tiếp đẩy bật thần thức của hắn ra, thậm chí bên trong còn truyền ra một cỗ sức mạnh cực kỳ áp bức và hạo hãn, dường như đang cảnh cáo Hình Hạo đừng tiếp tục dò xét. "Thú vị!" Mở mắt ra, Hình Hạo vỗ vỗ vai Vọng Thư bảo nàng đừng tùy tiện thử, ngay sau đó, ánh mắt nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất cùng mọi người bên cạnh hỏi: "Chư vị Đạo hữu, không biết ai có thể biết mấu chốt tranh đấu của hai Đại Tổ Vu là gì?" "....." Đối mặt với câu hỏi, chư Thánh không khỏi nhìn nhau.

Khoảng một khắc đồng hồ, Minh Hà dẫn đầu bước lên, mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu có điều không biết, hai Đại Tổ Vu tranh đấu là vì một thanh đao!" "Một thanh bảo đao có thể phá mở phòng ngự Tổ Vu chân thân!" "Chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo, mà lại có sức sát thương

và phá hoại lực như vậy, người luyện chế vật này thật sự là vô cùng lợi hại!" Đao!

Hình Hạo nhíu mày, ánh mắt lập tức nhìn về phía khu vực Bất Chu Sơn.

Đợi khi nhìn thấy thanh bảo đao trong tay Cộng Công, lông mày hơi nhíu lại nói: "Thú vị, thanh đao này không đơn giản!" "Tuy nhìn như Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng trên thực tế bản chất của nó lại vượt trên Tiên Thiên Linh Bảo." "Nếu Ta đoán không sai, bản chất của thanh đao này ít nhất có mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo tồn tại, nếu không thì cũng không thể đạt đến trình độ như vậy." "Cái gì!" Mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo!

Đồng tử co rút, thần sắc Lão Tử cùng mọi người trong khoảnh khắc đó hoàn toàn thay đổi.

Một Hậu Thiên Linh Bảo nhỏ bé không được đặt vào mắt họ, ngay cả khi thanh đao đó quả thật có tác dụng phi phàm.

Nhưng nếu bên trong nó ẩn chứa mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo, thì giá trị của nó lại khác rồi, thậm chí nếu có thể thành công nắm giữ nó, thì đối với bản thân tuyệt đối là...

Nhất thời, ngay cả ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất cũng trở nên nóng rực.

Thậm chí cũng đã hiểu vì sao hai Đại Tổ Vu lại vì một thanh đao mà gây ra cục diện "không chết không ngừng" như vậy.

Nếu không phải vì đại kế không thể phá hỏng, không thể ngăn cản hai Tổ Vu tranh đấu, thậm chí họ cũng sẽ lập tức đi tranh đoạt thanh bảo đao đó. "Phu quân!" Đột nhiên, Vọng Thư dường như đã cảm nhận được điều gì, chỉ vào một khu vực nói: "Chỗ đó hình như lại có một đạo oán linh tồn tại, cực kỳ cường đại, đang không ngừng hấp

thu sức mạnh đặc thù để cố gắng hóa hình." Oán linh!

Hình Hạo nhíu mày, theo bản năng nhìn về phía khu vực Vọng Thư chỉ.

Có thể thấy tại một ngọn đồi ở xa, có oán khí nồng đậm sôi trào, bên trong mơ hồ có thể thấy một khuôn mặt dữ tợn đang gào thét, đang rên rỉ. "Đại Vu!" Nhìn khuôn mặt đó, Hình Hạo nhíu mày nói: "Xem ra chúng ta đã tìm thấy người trong cuộc!" Nói xong, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất cùng mọi người hỏi: "Chư vị, có nguyện ý cùng đi xem không?" "Thiện!" "Đại thiện!" Gật đầu, Đông Hoàng Thái Nhất cùng mọi người tự nhiên sẽ không từ chối.

Dù sao giá trị của thanh bảo đao đó không cần nghi ngờ, có mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo dung hợp trong đó, trước đây họ đoán là Nguyên Thủy làm, nhưng bây giờ lại không có ai nghĩ như vậy nữa.

Mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo, ngay cả Nguyên Thủy cũng sẽ cực kỳ trân quý, há lại đem ra cho Tổ Vu?

Do đó, lai lịch của thanh bảo đao đó khiến người ta tò mò rồi.

Rốt cuộc thanh bảo đao ở nơi nào lại có mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo tham gia vào, nếu có thể biết được xuất xứ của nó ở đâu, thì chẳng lẽ cũng có khả năng tìm được nhiều hơn sao? "Hưu...

Hưu..." Tiếng phá không vang vọng, Hình Hạo cùng mọi người liền xuất hiện tại ngọn đồi. "Hiện!" Miệng khẽ quát một tiếng, khí huyết Hình Hạo tràn ra, lập tức vô biên oán khí tụ tập với tốc độ mắt thường có thể thấy được, hóa thành hình dáng một tráng hán.

Chương 436

Chỉ là lúc này đôi mắt hắn đỏ ngầu, như phát điên nhập ma, toàn thân đầy oán khí, sát khí đằng đằng. "Giết!" Gầm thét một tiếng, oán linh đó lập tức tấn công về phía mọi người, hoàn toàn mất đi lý trí và thần trí. "Phóng túng!" Hừ lạnh một tiếng, Hình Hạo miệng gầm một tiếng, vung tay pháp lực hạo hãn tuôn ra, trực tiếp trấn áp oán linh đó xuống đất. "Gầm gầm!" Tiếng gầm thấp không ngừng, oán linh không ngừng gào thét.

Dường như không có lý trí, dường như đã biến thành dã thú của sự sát lục. "Phu quân!" Thấy tình hình này, Vọng Thư bước lên một bước, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích nói: "Vật này thế nào?" "Có thể!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo tay phải vẫy gọi tiếp lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, trực tiếp ném bay lên khu vực phía trên oán linh. "Ông ông..." Kèm theo tiếng ong ong không ngừng vang vọng, khí Huyền Hoàng công đức liền dâng lên, với tốc độ mắt thường có thể thấy được bắt đầu bao phủ cơ thể oán linh.

Cùng với thời gian trôi qua, khí đen trên thân oán linh không ngừng bốc lên.

Đợi khi tất cả tan đi, oán linh hoàn toàn bình tĩnh lại, ánh mắt đỏ ngầu tan biến, ánh mắt phức tạp nhìn xung quanh, đợi khi nhìn thấy Hình Hạo, lập tức chấn động tinh thần nói: "Hình Hạo Tổ Vu!" "Ta không phải Tổ Vu!" Hình Hạo vẫy vẫy tay, thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích giao cho Vọng Thư, rồi nhìn về phía người nam tử nói: "Nói đi, rốt cuộc là chuyện gì?" "Vâng!" Người nam tử đáp lời, không từ chối.

Tuy không rõ những chuyện đã xảy ra trước đó, nhưng lại biết Hình Hạo đã cứu mình.

Nghĩ đến đây, người nam tử cũng không để ý Tam Thanh cùng mọi người có mặt, lập tức đối với Hình Hạo hành lễ nói: "Hình Hạo Tổ Vu, sự việc là như thế này..." Lập tức, người nam tử liền mở miệng kể lại.

Nguyên lai, không lâu trước đó tại bộ lạc Cộng Công và bộ lạc Chúc Dung, hai tôn Đại Vu đồng thời tìm thấy một thanh bảo đao trong một sơn cốc.

Vì điều này, hai bên đại chiến, cuối cùng người thắng là Đại Vu của bộ lạc Cộng Công.

Tuy nhiên, khi cuộc chiến của hai bên kết thúc, Chúc Dung đột nhiên xuất hiện tại nơi này, trực tiếp ra tay đoạt lấy bảo đao, Đại Vu của bộ lạc Cộng Công cũng bị hắn giết chết.

Nhưng bất ngờ là, sự việc này đã bị một người của bộ lạc Cộng Công nhìn thấy, người đó đã báo cáo sự việc này cho Cộng Công, điều đó cũng dẫn đến việc hai bên triệt để xảy ra chiến đấu. "Thì ra là vậy!" "Lại đột nhiên xuất hiện!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo cùng mọi người lập tức hiểu rõ rốt cuộc là chuyện gì.

Ngay sau đó, ánh mắt chư Thánh liền tụ tập trên thân oán linh, hỏi: "Sơn cốc đó ở đâu?" "Sơn cốc đó ở chỗ nào?" "....." Vì bảo đao xuất hiện trong sơn cốc đó, nên có thể bên trong còn có những dấu vết và tin tức khác.

Chỉ cần tìm được, thì biết đâu thật sự có khả năng triệt để nắm giữ nó, đến lúc đó... "....." Đối mặt với câu hỏi, oán linh đáy mắt lộ ra một tia chần chừ, ánh mắt nhìn Hình Hạo nói: "Hình Hạo Tổ... không, Hình Hạo Đại nhân, xem..." "Nói đi!" Gật đầu, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Ta cũng muốn xem rốt cuộc là ai đang mưu đồ tất

cả!" "Vâng!" Oán linh đáp lời, không còn che giấu, lập tức mở miệng nói: "Sơn cốc đó ở phía trước bên trái tám trăm dặm!" Phía trước bên trái tám trăm dặm!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo cùng mọi người lập tức nhìn về phía một khu vực không xa.

Ngay sau đó, Tam Thanh cùng mọi người cũng không còn chần chừ, nhanh chóng bay lướt về phía xa. "Thật sự gấp gáp a." Thu vào mắt tất cả, Hình Hạo khóe miệng hơi nhếch lên, ánh mắt nhìn chằm chằm oán linh nói: "Ngươi đi Lục Đạo Luân Hồi đi!" "Thân phận oán linh tuy mang lại tiềm lực không tệ, nhưng bản thân lại quá hư vô phiêu miểu, không có bất kỳ vị trí nào để nói!" "Vâng!" Oán linh đáp lời, không nán lại, lập tức phiêu thân bay đi, đồng thời bay nhanh về phía Lục Đạo Luân Hồi.

Đợi khi nó rời đi, Hình Hạo cũng không còn chần chừ, dẫn Vọng Thư lướt về phía sơn cốc đó. "Hưu...

Hưu..." Tiếng phá không vang vọng, thân ảnh hai người xuất hiện trong sơn cốc.

Đợi hai người hạ xuống đất, có thể thấy Tam Thanh cùng mọi người đang không ngừng đi lại tìm kiếm, nhưng lại không thu hoạch được gì.

“Không có!” “Hoàn toàn không có!” “……” Tiếng gầm gừ bất cam không ngừng vang lên, một đám Thánh Nhân trong khoảnh khắc đều sụp đổ.

Trong sơn cốc, họ đã tìm kiếm khắp mọi ngóc ngách, nhưng vẫn không thu hoạch được gì.

“Không có dấu vết!” “Kỳ lạ thật!” Tinh quang trong mắt lóe lên, Hình Hạo lập tức mở Tinh Thần Thần Mục để dò xét.

Nhưng kết quả vẫn là không thu hoạch được gì.

Cả sơn cốc bình thường vô kỳ, không có bất kỳ dấu vết hay kẽ hở nào, thậm chí không tìm thấy bất kỳ manh mối hay dấu vết nào.

"Ma!" Vô thức, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn về phía trời cao.

Kẻ có thể làm được điều này, không ngoài dự đoán, là La Hầu.

Dù sao thì ngay cả hắn cũng không thể phát hiện bất kỳ dấu vết nào, sức mạnh đã siêu việt giới hạn Hỗn Nguyên.

Quan trọng nhất, Đế Giang và các Tổ Vu khác đều bị phong tỏa trong Bàn Cổ Điện, trong tình huống như vậy, không thể không khiến người ta nghi ngờ đây là thủ bút của Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Chúc Dung, đi chết đi!" Đúng lúc này, một tiếng gầm thét vang vọng khắp Bất Chu Sơn.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Cộng Công điều khiển bảo đao, một nhát đâm xuyên qua đầu Chúc Dung.

"A……" Tiếng kêu thảm thiết vang lên, thân thể Chúc Dung cứng đờ, sinh mệnh khí tức quanh thân suy yếu, sụp đổ với tốc độ mắt thường có thể thấy, cuối cùng hóa thành hư vô.

Quan trọng nhất, cùng với một luồng sức mạnh cuồn cuộn tràn ra, có thể nhìn rõ trong bảo đao có ma khí tuôn ra, không chỉ nhanh chóng hủy hoại thân thể Chúc Dung, mà ngay cả thần hồn của hắn cũng bị hủy diệt.

"Không ~" Đến lúc này, Cộng Công mới như choàng tỉnh khỏi giấc mộng.

Nhìn Chúc Dung sắp chết trước mắt, toàn thân hắn hoàn toàn tỉnh táo khỏi cơn giận dữ, tiến lên một bước ôm lấy Chúc Dung mà rằng: "Huynh đệ, ngươi không thể chết!" "Cộng Công!" Thấy tình hình này,

Chúc Dung cũng tỉnh táo lại.

Không còn khí tức lượng kiếp che mờ, không còn sức mạnh đặc biệt điều khiển trong bóng tối, Chúc Dung cũng hiểu mình đã làm một việc ngu xuẩn đến nhường nào.

Nhìn Cộng Công đau khổ tột cùng trước mắt, nội tâm hắn lại không có chút hận ý nào, chỉ có sự bất đắc dĩ và bất cam, chậm rãi nói: "Ca, ta không chịu nổi nữa!" "Kẻ đứng sau chuyện này là ai, nhất định phải điều tra ra, báo thù cho ta!" Nói xong, thân thể Chúc Dung chấn động, thần hồn của hắn hoàn toàn tan vỡ.

Ngay sau đó, chân thân Tổ Vu khổng lồ của hắn cũng bắt đầu nhanh chóng tan rã, hóa thành phấn vụn với tốc độ mắt thường có thể thấy, cuối cùng một ngọn núi khổng lồ xuất hiện bên cạnh Bất Chu Sơn, nối liền với nhau.

Đến đây, Tổ Vu Chúc Dung chính thức tuyên bố tử vong!

Chương 437

"Không ~" Thấy tình hình này, Cộng Công thống khổ không muốn sống.

Trong tình huống này, sao hắn lại không biết mình đã sai, cầm một thanh đao giết chết huynh đệ mình, quả là hành vi ngu xuẩn.

Nhưng trước đó lại không hề phản ứng, thậm chí không một chút giác ngộ, khiến hắn đơn giản là không thể chấp nhận, nhưng mà…… "Chết rồi!" "Thật sự chết rồi!" Trong sơn cốc, Hình Hạo và những người khác cũng ngây người.

Tuyệt đối không ngờ Chúc Dung lại chết nhanh đến vậy, thậm chí chết trực tiếp đến vậy, không có bất kỳ chút sức kháng cự nào, đơn giản là…… "Thanh đao đó!" Đột nhiên, một đám Thánh Nhân dường như đã hiểu ra, tinh quang trong mắt lóe lên, ánh mắt ngay sau đó đều tập trung vào thanh trường đao trong tay Cộng Công.

Giây tiếp theo, Chuẩn Đề cả người lập tức biến mất tại chỗ.

Ngay sau đó, thân ảnh hắn xuất hiện trước mặt Cộng Công, khóe miệng khẽ nhếch lên, đồng thời trực tiếp mở miệng nói: "Cộng Công Đạo hữu, thanh trường đao trong tay ngươi có duyên với Tây Phương ta, xin Đạo hữu cắt ái nhường lại!" "Chuẩn Đề!" Ngẩng đầu lên, Cộng Công ngẩng mặt nhìn thẳng Chuẩn Đề, ngọn lửa giận dữ lại trào dâng.

Vô lý!

Bởi vì hắn cảm giác có người đang giở trò sau lưng, nhưng lại không biết là ai.

Giờ phút này Chuẩn Đề xuất hiện, Cộng Công vô thức cho rằng

chuyện này là do kẻ sau giở trò, sát cơ trong mắt lóe lên, đồng thời vung bảo đao chém về phía Chuẩn Đề.

"Đạo hữu, hà tất như vậy!" Đối với điều này, Chuẩn Đề lại không hề để tâm, Thất Bảo Diệu Thụ xuất hiện trong tay, tùy ý vung lên, lập tức đánh bay Cộng Công.

"A……" Một tiếng kêu thảm thiết, thân thể Cộng Công như bị sét đánh, đập vào Bất Chu Sơn, bảo đao trong tay hắn văng ra, không ngừng rung động, dường như muốn chạy trốn.

"Chạy đi đâu!" Thấy tình hình này, mắt Chuẩn Đề sáng rực, lập tức chộp lấy thanh bảo đao.

Dù sao vật này là do mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo chế tạo, vừa nãy khi Cộng Công giết Chúc Dung, mọi người đều thấy thanh đao đó đáng sợ thế nào.

Tuy nhiên, ngay khi Chuẩn Đề sắp tóm được bảo đao, một tiếng gầm trầm vang lên: "Dừng tay!" "Mau dừng lại!" Cùng với tiếng gầm trầm vang lên, thân ảnh Nguyên Thủy xuất hiện trong khu vực, tay phải thò ra chộp lấy thanh bảo đao.

"Hừ!" "Nguyên Thủy ngươi dám!" Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng loạt ra tay, nhanh chóng tấn công Nguyên Thủy.

Cùng lúc đó, Lão Tử và Thông Thiên bên cạnh cũng xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy, ra tay ngăn cản hành động của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đồng thời vô thức cũng đưa tay chộp lấy bảo đao.

Mặc dù Tam Thanh là một thể.

Nhưng trước mặt Chí Bảo, mọi người cũng không quản nhiều đến thế.

Thấy bảo đao sắp rơi vào tay Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vô cùng sốt ruột, miệng quát lên: "Thái Nhất Đạo hữu, Minh Hà Đạo

hữu, sao còn chưa ra tay!" "Mau dừng lại!" Gầm nhẹ một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất đã ra tay.

Chỉ thấy hắn lóe lên một cái đã đến giữa sân, Vô Lượng Tinh Thần Chung cũng vang lên: Đông Đông!

Cùng với tiếng chuông vang dội, khu vực đó lập tức bị bao phủ hoàn toàn, động tác chộp lấy bảo đao của Tam Thanh cũng dừng lại.

"Bây giờ!" Hầu như trong chớp mắt, Minh Hà lập tức lao ra.

Cả người hóa thành một đạo huyết mang lao đi, thân pháp nhanh như kinh hồng, lập tức xuất hiện ở phía trước bảo đao, một tay chộp lấy muốn thu nó.

"Ngươi dám!" "Minh Hà, đừng làm càn!" Thấy tình hình này, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đông Hoàng Thái Nhất thậm chí cả Nữ Oa đều ra tay ngăn cản Minh Hà.

Đùa à!

Minh Hà bản thân đã có Nguyên Đồ A Tỳ hai thanh Sát Lục Chí Bảo, nếu bảo đao này lại rơi vào tay hắn, chỉ sợ kẻ sau dùng sát chứng đạo sẽ càng thêm đáng sợ, thậm chí đủ để uy hiếp bản thân, làm sao có thể chấp nhận được?

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Minh Hà lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Hoàn toàn không ngờ một đám Thánh Nhân lại tấn công nhanh đến vậy, thậm chí nếu không ngoài dự đoán, liên thủ tấn công nếu trúng thì không chết cũng trọng thương.

Nhất thời, Minh Hà cũng không quan tâm nữa, nhìn lướt qua bảo đao trước mắt, nghiến răng, mang theo sự bất cam mà tránh né!

Cùng với việc Minh Hà rút lui, cuộc chiến tranh giành bảo đao

giữa Tam Thanh và những người khác lại tiếp tục mở màn, ngươi tới ta đi, điên cuồng tấn công, muốn thu nó vào túi.

"Hỗn trướng!" "Hỗn trướng!" "……" Chứng kiến cảnh này, Cộng Công từ dưới đất đứng dậy, sắc mặt vô cùng dữ tợn.

Các Thánh Nhân!

Kẻ đứng sau chuyện này lại là các Thánh Nhân!

Chuyện này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu, thậm chí là điều hắn không thể chấp nhận, dù sao Chúc Dung đã chết, chết dưới tay hắn, điều này khiến hắn vô cùng phẫn nộ và bi phẫn.

Nhưng kết quả thì sao?

Tất cả Thánh Nhân lại ẩn mình đến cuối cùng, thậm chí còn tranh giành thanh bảo đao đó, rõ ràng là không cho hắn bất kỳ cơ hội nào để lấy được bảo đao.

Trong tình huống này, Chúc Dung chết trước mắt, Cộng Công nội tâm không ngừng cuồng nộ, đôi mắt hắn dần dần hóa thành đỏ rực máu.

"Sắp bắt đầu rồi sao!" Trên một ngọn đồi xa xa, Hình Hạo thu hết cảnh tượng vào mắt, vô thức lắc đầu, ánh mắt không khỏi dâng lên một tia than thở và thích thú.

"Phu quân sắp bắt đầu sao?" Vọng Thư tiến lên một bước, thần sắc có phần thắc mắc hỏi.

"Cộng Công!" Không giấu giếm, Hình Hạo chỉ vào Cộng Công không xa mà rằng: "Đã đến lúc biểu diễn rồi." "!" Ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc, Vọng Thư khó hiểu nhìn Hình Hạo.

Mặc dù Cộng Công là Tổ Vu, thậm chí có chiến lực ngang ngửa Á Thánh, nhưng trong mắt mọi người lại không có chút uy hiếp nào.

Nhưng từ phản ứng của Hình Hạo mà xem, chuyện này dường như không đơn giản như vậy, khiến nội tâm nàng vừa tò mò lại vừa thêm bất an.

"Ơ!" Đột nhiên, Vọng Thư dường như cảm thấy điều gì đó, thần sắc khẽ biến đổi mà rằng: "Phu quân, có một luồng sức mạnh đang gia trì tiến vào trong thể nội Cộng Công!" Nghe vậy, Hình Hạo lập tức mở Tinh Thần Thần Mục để quan sát.

Giây tiếp theo, sắc mặt Hình Hạo lập tức thay đổi đột ngột.

Vô cớ!

Bởi vì trong tình huống này, hắn có thể cảm nhận rõ ràng, sức mạnh trên người Cộng Công đang tăng trưởng nhanh chóng, không phải là đột phá cảnh giới, nhưng dưới sự gia trì của luồng lực lượng kia, sức mạnh của hắn cũng đủ để sánh ngang tồn tại cấp Hỗn Nguyên.

Chương 438

"Lực Pangu." "Sẽ bị điều động!" Tinh quang trong mắt lóe lên, sắc mặt Hình Hạo khẽ biến ảo một chút, lập tức nhìn xuống lòng đất.

Đáng tiếc, ngay cả Tinh Thần Thần Mục cũng không có tác dụng gì, căn bản không thể nhìn thấy chuyện gì đang xảy ra dưới lòng đất.

Nhưng có một điều không thể nghi ngờ, sức mạnh đó đích thực đang tăng vọt nhanh chóng, mặc dù nhìn qua luồng sức mạnh này không thể duy trì quá lâu, nhưng một khi vận dụng thì sẽ kinh thiên động địa.

Xùy!

Đúng lúc này, Minh Hà lóe lên đến bên cạnh Hình Hạo, ôm quyền một lễ mà rằng: "Hình Hạo Đạo hữu, không có ý muốn thanh bảo đao đó sao?" Không chỉ vậy, kể cả Vọng Thư lúc này cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Dù sao giá trị của thanh bảo đao đó không thể nghi ngờ, nếu có thể lấy được thì nhất định sẽ tạo ra chiến lực mạnh mẽ hơn.

"Không cần đâu!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Thứ đó ẩn chứa nhân quả và nguy hiểm, ta không muốn dính vào!" "Không ngoài dự đoán, vật này là do La Hầu luyện chế chuyên biệt dành cho Vu Tộc, nếu tranh giành thì kẻ nào thành công sẽ phải gánh nhân quả giết Tổ Vu, đến lúc đó Vu Tộc nhất định sẽ không chết không ngừng với kẻ đó." Gì!

Có chuyện như vậy!

Đồng tử co rút, thân thể Minh Hà như bị sét đánh, sắc mặt trắng bệch, đồng thời nội tâm trong khoảnh khắc đó vô cùng may mắn và sợ

hãi!

Suýt chút nữa!

Trước đó suýt chút nữa đã thành công đoạt được bảo đao.

Nhưng nếu đúng như Hình Hạo nói, sự tồn tại của thanh bảo đao đó là một tệ đoan lớn.

Rõ ràng, trong tình huống như vậy không lấy được bảo đao mới là kết quả tốt nhất, thậm chí…… "Đinh!

Kịch thấu thành công, thưởng 10000 tích phân!" Liếc nhìn Minh Hà một cách không dấu vết, Hình Hạo khóe miệng khẽ nhếch lên, sau đó mở miệng nói: "Minh Hà Đạo hữu, cứ ở bên cạnh ta đi!" "Lát nữa có một màn kịch hay sắp diễn ra." Nói xong, Hình Hạo không khỏi nhìn về phía Bất Chu Sơn khổng lồ.

Không ngoài dự đoán, Cộng Công nộ xúc Bất Chu Sơn trong thời gian ngắn, giờ Chúc Dung đã chết, sức mạnh của Cộng Công đang không ngừng tăng cường, đến lúc đó…… "Được!" Không chút do dự, Minh Hà trực tiếp gật đầu đồng ý.

Sau khi nghe Hình Hạo phân tích, hắn đã hiểu được sự nguy hiểm của thanh bảo đao kia, sẽ không ngu ngốc mà đi tranh giành nữa.

Dù sao Huyết Hải của hắn nằm cạnh Lục Đạo Luân Hồi, một khi thật sự không chết không ngừng với Vu Tộc, thì kẻ đứng trong đó tuyệt đối sẽ không để hắn sống yên ổn, sẽ không để A Tu La Tộc sống yên ổn.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Đúng lúc này, tiếng nổ vang vọng trời xanh không ngừng vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy cuộc chiến tranh giành bảo đao

giữa Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa và Đông Hoàng Thái Nhất ngày càng kịch liệt, mỗi người đều không hề giữ lại, thi triển hết thủ đoạn tuyệt học của mình.

Đặc biệt là cảnh Tam Thanh liên thủ đối đầu với Đông Hoàng Thái Nhất, càng khiến người xem nhiệt huyết sôi trào.

Có thể thấy Đông Hoàng Thái Nhất tay phải cầm kiếm, tay trái cầm Vô Lượng Tinh Thần Chung, cả người uy phong bát diện, chiến lực vô song.

Tam Thanh lấy Lão Tử làm chủ, liên thủ vây công mới miễn cưỡng chống đỡ được hắn, nhưng Nguyên Thủy và Thông Thiên lại không có sức chiến đấu, không thể không trở thành người hỗ trợ Lão Tử chống địch.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" "……" Miệng không ngừng chửi rủa, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên bất cam tột cùng.

Đông Hoàng Thái Nhất một lần nữa dùng hành động chứng minh sự cường đại của lấy lực chứng đạo, thậm chí Lão Tử cũng chứng minh sự đáng sợ của pháp tắc chứng đạo.

Nhưng đáng tiếc mặc dù chứng đạo thành Thánh, thậm chí tu vi cũng không quá kém, nhưng cuối cùng lại thất bại, đơn giản là…… Một bên khác, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa cơ động hơn.

Nhưng đáng tiếc, ngay khi đến gần sẽ bị Đông Hoàng Thái Nhất và Tam Thanh tấn công, dẫn đến Tam Thanh không thể không di chuyển ở khu vực bên ngoài, không thể tiếp cận.

Thấy cuộc chiến sắp kéo dài vô tận như vậy.

Đột nhiên một tiếng gầm thét (triệu hảo) vang vọng Bất Chu Sơn: "Chúng sinh, ta muốn chôn cùng Chúc Dung!" Nhìn theo tiếng động, chỉ thấy Cộng Công gầm thét một tiếng, khí tức quanh thân hắn nhanh

chóng tăng vọt đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên, mặc dù tu vi chưa đột phá, nhưng pháp lực đã đủ mạnh.

Ngay sau đó, Cộng Công trực tiếp hiển hóa ra chân thân Tổ Vu, không chút do dự tấn công về phía Đông Hoàng Thái Nhất, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và những người khác.

"Dế nhũi, tìm chết!" "Ánh sáng hạt gạo cũng dám khoe khoang!" Đối với điều này, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường, vung tay lên, sức mạnh của chúng Thánh cuộn trào, lập tức đánh trúng thân thể Cộng Công.

"A…… Oa……" Tiếng kêu thảm thiết vang lên, thân thể Cộng Công như bị sét đánh, cả người lại bị đánh bay ra ngoài, đồng thời hung hăng đập xuống khu vực dưới chân Bất Chu Sơn.

Nằm ở đó, Cộng Công không thể động đậy được, dù pháp lực ngang ngửa Hỗn Nguyên, nhưng cũng không thể chống lại chúng Thánh, trong chốc lát đã bị trấn áp thành công xuống đất.

"A……" "A……" Miệng không ngừng gào thét bất cam, cả người Cộng Công trong khoảnh khắc đó điên cuồng như gió.

Thất bại!

Chỉ có thất bại chào đón hắn!

Ngay cả sức mạnh hiện tại sánh ngang Hỗn Nguyên, nhưng cũng không thể lay chuyển chúng Thánh dù chỉ một chút.

Điều này khiến Cộng Công nội tâm tràn ngập bất cam, tràn ngập thù hận, đôi mắt hắn trong khoảnh khắc đó hoàn toàn đỏ rực máu, đồng thời một ý niệm lặng lẽ xuất hiện trong đầu hắn.

"Chúng Thánh!" "Ngay cả chết, ta cũng phải khiến các ngươi chôn cùng Chúc Dung!" Miệng điên cuồng gầm thét, Cộng Công lại đứng dậy, đồng thời cả người gào lên: "Hống!" Giây tiếp theo, thân thể hắn

lại tăng trưởng, trực tiếp đạt đến hình dạng bằng một phần ba kích thước của Bất Chu Sơn.

Ngay sau đó, Cộng Công nhảy vọt lên, cả người xuất hiện trên trời cao, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào khu vực chúng Thánh đang ở, nghiến răng nghiến lợi nói: "Chúng Thánh, cùng ta chết đi!" Lời này vừa nói ra, chúng Thánh đang chiến đấu đều khựng lại.

Đợi đến khi cảm nhận được ba động khí tức truyền đến từ phía sau, chúng Thánh ánh mắt không khỏi lộ ra một tia khinh thường.

Mặc dù khí tức Cộng Công lại tăng trưởng, nhưng đối với họ mà nói lại không có chút uy hiếp nào, thậm chí còn không thèm để vào mắt.

Nhìn nhau một cái, cuộc chiến tranh giành bảo đao lại tiếp tục mở màn.

"Hỗn trướng!" "Hỗn trướng!" Thu hết cảnh tượng vào mắt, Cộng Công vốn đã lửa giận công tâm, giờ khắc này càng thêm điên cuồng như gió.

Giây tiếp theo, khí tức lạnh lẽo quanh thân Cộng Công tuôn ra, lực lượng lượng kiếp chú nhập vào thể nội, cả người gầm thét một tiếng, đồng thời như một đạo lưu tinh lao thẳng vào Bất Chu Sơn.

Chương 439

"Cộng Công dừng tay!" "Cộng Công dừng lại!" "……" Đúng lúc này, từng tiếng kêu cấp bách vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy ở khu vực bên ngoài Pangu Điện, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng xuất quan, từng người thần sắc kinh hãi, vội vã tiến lên muốn ngăn cản Cộng Công.

Nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Lúc này Cộng Công lửa giận công tâm, thậm chí một lòng muốn kéo chúng Thánh theo làm đệm lưng, há lại chịu lay chuyển?

Giây tiếp theo, đầu Cộng Công đâm sầm vào nửa sườn Bất Chu Sơn.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng.

Có thể nhìn rõ nửa sườn Bất Chu Sơn lặng lẽ nứt ra, sau đó rung chuyển với tốc độ mắt thường có thể thấy.

"Không thể nào!" "Không thể nào!" "……" Tiếng kinh hô vang lên, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác lúc này đều dừng tay, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi, nội tâm tràn ngập vẻ khó tin.

Vô cớ!

Thật sự cảnh tượng đó quá kinh người.

Bất Chu Sơn!

Tồn tại do Bàn Cổ hóa thành trụ trời lại bị đâm gãy.

Nhìn tình thế này, Bất Chu Sơn sụp đổ, đến lúc đó vô biên nghiệp lực giáng lâm, những người này đều sẽ bị vạ lây.

"Không hay rồi!" "Giữ lấy Bất Chu Sơn!" Hầu như trong khoảnh khắc đầu tiên, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa đồng loạt ra tay, hy vọng có thể ổn định Bất Chu Sơn.

Nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Sức mạnh của Bất Chu Sơn nghiêng đổ khổng lồ đến mức nào?

Đã sớm siêu việt giới hạn mà Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể chịu đựng được, huống chi là một đám Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Thấy Bất Chu Sơn không ngừng nứt vỡ, nội tâm chúng Thánh đều nhảy lên, ánh mắt lo lắng cực độ trong khoảnh khắc này.

Ong ong!

Ong ong!

Đúng lúc này, một tiếng ong minh vang lên.

Có thể thấy nửa sườn Bất Chu Sơn lặng lẽ nứt ra, khe nứt lan rộng với tốc độ mắt thường có thể thấy, đồng thời trong thời gian ngắn bắt đầu nghiêng đổ.

"Không!" Thấy tình hình này, chúng Thánh vô cùng sốt ruột.

Bất Chu Sơn một khi đổ, vô biên nghiệp lực giáng lâm, chờ đợi là nghiệp lực phản phệ, họ không thể chịu đựng được.

"Đại ca, giúp ta!" "Thái Nhất Đạo hữu, giúp ta!" Nhất thời, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa đều sốt ruột.

Trong tình huống sức mạnh của bản thân không thể ngăn cản, chỉ có thể ký thác hy vọng vào Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất.

"……" Nghe lời này, Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi ngẩn ra.

Sau khi nhìn nhau một cái, hai người cũng không chút do dự, lập tức ra tay giúp chúng Thánh ổn định Bất Chu Sơn.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, dưới sự ra tay của Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất, Bất Chu Sơn đang rung chuyển khựng lại, không còn nghiêng đổ, cũng không còn nứt vỡ.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và những người khác vô cùng vui mừng.

Dù sao trong tình huống này, không ngoài dự đoán, Bất Chu Sơn sẽ không nghiêng đổ, chỉ cần tu bổ nó thì sẽ không bị vạ lây.

Ngay cả khi Bất Chu Sơn thật sự đã đứt đoạn, thì cũng sẽ không còn nghiệp lực tìm đến họ nữa.

"Cộng Công huynh đệ!" Đúng lúc này, từng tiếng gầm giận dữ vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy ở khu vực dưới chân Bất Chu Sơn, Đế Giang và các Tổ Vu khác đã đến.

Ở khu vực trước mặt họ, đầu Cộng Công vỡ nát, Nguyên Thần cực kỳ yếu ớt, cả người như ngọn đèn cạn dầu, bất cứ lúc nào cũng có thể chết đạo tiêu.

"Không!" Thấy tình hình này, Đế Giang và các Tổ Vu khác mắt đỏ ngầu.

Chúc Dung đã chết!

Cộng Công cũng sắp chết.

Trong tình huống như vậy, Mười Hai Tổ Vu đã mất đi ba người, ngay cả khi có Hậu Nghệ và Hình Thiên tồn tại, muốn cấu trúc Thập Nhị Đô Thiên Trận cũng không có khả năng.

Nhưng một khi không có Thập Nhị Đô Thiên Trận gia trì, thì tổn thất của Vu Tộc lớn đến mức nào?

Lần kế tiếp vạn năm chi kỳ đến, lấy gì mà chiến đấu với Yêu Tộc?

Lấy gì mà chiến đấu với Đông Hoàng Thái Nhất?

Chương 440

Nhất thời, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu khác dữ tợn cực độ.

Nhìn lướt qua Cộng Công sắp vẫn lạc dưới đất, từng người nghiến răng nghiến lợi nói: "Cộng Công, ngươi đã làm gì!" "Cộng Công, vì sao ngươi lại làm như vậy!" "……" Đối mặt với câu hỏi, Cộng Công dưới đất lại không có chút hối hận nào, đôi mắt hắn điên cuồng nói: "Đáng chết, tất cả đều đáng chết!" "Chúng đã tính kế ta và Chúc Dung, nếu không phải vậy, ta sẽ không lầm tay giết Chúc Dung, ta cũng sẽ không nộ xúc Bất Chu Sơn!" "Chư vị, nhất định phải để Bất Chu Sơn nghiêng đổ, mặc dù chúng ta sẽ tổn thất thảm trọng, nhưng dưới vô biên nghiệp lực, chúng Thánh có thể sẽ rớt xuống cảnh giới Thánh Nhân, thậm chí Đông Hoàng Thái Nhất cũng sẽ bị nghiệp lực phản phệ." "Chỉ có như vậy, Vu Tộc ta mới có một đường sinh cơ, mới có một tia khả năng tồn tại." Nói xong, đôi mắt Cộng Công lặng lẽ trợn tròn, dường như muốn nói thêm điều gì đó, nhưng lời đến khóe miệng lại không thể thốt ra, cả người mang theo sự bất cam mà chết đi, Nguyên Thần tan rã, thân thể hóa thành vô biên đại thủy xông thẳng về bộ lạc Vu Tộc dưới chân Bất Chu Sơn.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Đế Giang và các Tổ Vu khác đại kinh thất sắc.

Nếu vô biên đại thủy đó tràn vào Vu Tộc, nhất định sẽ khiến Vu Tộc tổn thất thảm trọng.

Nhất thời, Đế Giang lập tức mở miệng nói: "Cú Mang, mau đi ngăn chặn đại thủy, dẫn nó tránh xa bộ lạc Vu Tộc." "Ta đi ngăn chặn Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác, Bất Chu Sơn nhất định phải đổ, nếu không Vu Tộc ta vạn năm sau sẽ không có bất kỳ khả

năng và cơ hội sống sót nào!" "Vâng!" "Vâng!" "……" Đồng thanh đáp lại, Chúc Cửu Âm, Cú Mang và các Tổ Vu khác cũng không chần chừ nữa, đồng loạt hiển hóa ra chân thân Tổ Vu lao về phía đầu nguồn hồng thủy, không ngừng thi triển pháp tắc điều khiển nó tránh xa phạm vi bộ lạc Vu Tộc.

Cùng lúc đó, Đế Giang bay thẳng lên trời.

Sau khi đến khu vực của Đông Hoàng Thái Nhất và các Thánh Nhân khác, Đế Giang sát cơ trong mắt lóe lên mà rằng: "Chúng Thánh, các ngươi đã tính kế Vu Tộc ta, hôm nay ta muốn lấy mạng các ngươi." Nói xong, pháp lực quanh thân Đế Giang bùng nổ.

Không Gian Pháp Tắc cuồn cuộn tràn ra, dưới sự điều khiển của hắn lập tức bao phủ hàng ức vạn dặm trời không.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, vô biên không gian lập tức sụp đổ, vô số Không Gian Chi Nhận bay ra với tốc độ mắt thường có thể thấy, bao phủ khu vực chúng Thánh đang ở.

"Đế Giang!" "Ngươi làm gì!" Nguy cơ ập đến, Nguyên Thủy và những người khác đại kinh thất sắc.

Hoàn toàn không ngờ trong tình huống này Đế Giang lại đột nhiên gây khó dễ, thậm chí dưới một kích, trừ Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất ra, đều không có sức kháng cự.

Nhất thời, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa không kịp nghĩ nhiều mà né tránh.

Lão Tử và Đông Hoàng Thái Nhất cũng dùng Chí Bảo hộ thân, sắc mặt âm trầm nhìn về phía Đế Giang, dù sao việc kẻ sau đột nhiên ra tay đánh lén khiến họ đều cảm thấy phẫn nộ.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Cũng trong khoảnh khắc đó, tiếng nổ vô biên lại vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy nửa sườn Bất Chu Sơn nhanh chóng nứt vỡ, xu thế nghiêng đổ của nó cũng không thể bị ngăn cản thêm nữa.

"……" Dưới đất, Minh Hà ngây người nhìn cảnh tượng này, thần sắc kinh hãi nói: "Thật khó tin, quả thực khó tin!" "Bất Chu Sơn sụp đổ rồi, Bất Chu Sơn cư nhiên lại sụp đổ rồi!" Sau khi trấn kinh, Minh Hà một mặt sợ hãi nói: "May mà ta không tham gia quá sâu vào, nếu không, dưới vô biên nghiệp lực đó, ta ít nhất vài chục hội nguyên cũng khó mà tiến thêm một bước." Nói xong, Minh Hà ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo bên cạnh, ánh mắt tràn ngập vẻ cảm kích, đồng thời cung thân hành lễ mà rằng: "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu!" "Vô ngại!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo liếc nhìn Minh Hà mà rằng: "Đạo hữu chỉ cần biết một điều, đó là ta sẽ không ra tay với bằng hữu của ta, cũng sẽ không toan tính bằng hữu của ta." Nghe vậy, sắc mặt Minh Hà lập tức biến đổi.

Vô cớ!

Thật sự vì lời này của Hình Hạo có tính hai mặt, sẽ không ra tay toan tính bằng hữu, nhưng nếu hai bên không phải bằng hữu thì sao?

Vậy thì…… "Ta hiểu rồi!" Hầu như trong chớp mắt, Minh Hà lập tức gật đầu, ngẩng đầu nhìn trời mà rằng: "Đại Đạo ở trên, ta Minh Hà hôm nay tự nguyện từ bỏ thân phận được Vu Tộc cung phụng, xin Đại Đạo chứng giám!" Ầm ầm ầm!

Tiếng sấm nổ vang, Minh Hà hoàn toàn tách khỏi Vu Tộc.

Cũng trong khoảnh khắc đó, Chân Long khí vận của Vu Tộc rống

lên một tiếng, thân thể nó thu nhỏ lại một phần bảy, hào quang trên người cũng ảm đạm đi không ít.

"Minh Hà!" "Minh Hà!" "……" Cùng lúc đó, Đế Giang, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác đều có cảm ứng, lúc này đồng loạt quay đầu nhìn về khu vực Minh Hà đang đứng, từng người mắt đỏ ngầu, nội tâm tràn ngập lửa giận và sát cơ.

Tuy nhiên, chưa đợi họ phản ứng.

Nguy cơ lớn nhất đã hiển hóa.

Một tiếng "ầm" thật lớn, nửa trên khu vực Bất Chu Sơn lập tức sụp đổ.

Thiên trụ vỡ nát, Tam Thập Tam Thiên trong khoảnh khắc đó lập tức nổ tung, tứ tán bay vào các khu vực khác nhau của Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, vô biên Cửu Thiên Nhược Thủy giáng lâm, xông thẳng vào vị trí cũ của Bất Chu Sơn, xông thẳng vào lãnh địa của Vu Tộc.

"A……" "A……" Tiếng kêu thảm thiết vô biên vang vọng.

Cửu Thiên Nhược Thủy đủ để diệt vong Đại La Kim Tiên, vô số tộc nhân Vu Tộc lập tức vẫn lạc, trừ những tồn tại cấp Đại Vu có thể trốn thoát, những người còn lại thì không có chút sức kháng cự nào.

Cộng thêm Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công vẫn lạc, trong Vu Tộc không ai có thể điều khiển dòng nước này tứ tán, cũng dẫn đến Cửu Thiên Nhược Thủy không có bất kỳ năng lực ngăn cản nào.

Có thể thấy Nhược Thủy nhanh chóng đổ xuống, không ngừng rót vào Hồng Hoang, đồng thời lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm mà khuếch tán ra xung quanh, vô số sinh linh lập tức vẫn lạc, vô số đất đai bị nhấn chìm.

Nhất thời, cả Hồng Hoang hoành hành thủy hoạn.

Sau khi vô số sinh linh vẫn lạc, hóa thành oán linh bay lên, oán hận đối với kẻ chủ đạo chuyện này tuôn ra từ trong cơ thể chúng sinh.

Cũng trong khoảnh khắc đó, vô biên nghiệp lực từ trời giáng xuống, trực tiếp nối liền với thân thể Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang.

Cùng với sự trôi qua của thời gian, cường độ nghiệp lực cũng ngày càng mạnh mẽ, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn đều cảm thấy thực lực bản thân đang nhanh chóng hạ thấp.

Thậm chí Nữ Oa tu vi trực tiếp rớt xuống Hỗn Nguyên Tam Trọng, Chuẩn Đề thì càng thảm hơn, tu vi rớt xuống Hỗn Nguyên Nhất Trọng, đang không ngừng hạ xuống, một vẻ sắp rớt khỏi cấp độ Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

"Không!" "Không!" Cảm nhận sự biến hóa trong cơ thể mình, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Nữ Oa và Chuẩn Đề đều sốt ruột.

Họ đều là Thánh Nhân Thiên Đạo!

Lúc này bị nghiệp lực chúng sinh gia thân, hậu quả tuyệt đối không thể chịu đựng được, nếu không thể ngăn chặn tất cả, chờ đợi họ chỉ có rớt khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên, thậm chí…… "Thành công rồi!" Ngược lại, Đế Giang lúc này lại hơi vui mừng.

Vô cớ! …… Hắn có thể cảm nhận rõ ràng khí tức chúng Thánh đang không ngừng rớt xuống, mặc dù hắn cũng bị nghiệp lực gia thân, nhưng lại không hề sợ hãi.

Bởi vì hắn không phải Hỗn Nguyên Thánh Nhân, mà là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nghiệp lực gia thân nhiều nhất cũng chỉ hạn chế việc hắn chưa thành Thánh, ngăn cản hắn tiến thêm một bước.

Chương 441

Nhưng so với tình huống của Nữ Oa và những người khác, đây tuyệt đối là một chuyện tốt lớn.

Dù sao uy hiếp lớn nhất của Yêu Tộc là do có hai vị Thánh Nhân tồn tại, nếu không có Nữ Oa tồn tại, thì ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng không phải không thể đánh bại.

Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận của Đông Hoàng Thái Nhất cần hai người ngang sức bố trận, không có Nữ Oa tồn tại, đại trận cũng sẽ như Thập Nhị Đô Thiên Trận mà trở nên vô dụng.

Quan trọng nhất, Tổ Vu có thể bồi dưỡng được.

Trong số rất nhiều Đại Vu đỉnh cấp, chỉ cần dụng tâm bồi dưỡng thì nhất định có thể tìm được người thay thế, Nữ Oa một khi rớt khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên, thì không có bất kỳ khả năng nào để cấu trúc đại trận lại.

"Hỗn trướng!" Thu hết phản ứng của Đế Giang vào mắt, chúng Thánh sao lại không biết tâm tư hắn là gì, từng người nội tâm chửi thầm một câu, đồng thời sát cơ trong mắt cũng ngày càng mạnh mẽ.

Bao gồm Đông Hoàng Thái Nhất và Lão Tử cũng không ngoại lệ.

Lúc này họ cũng bị nghiệp lực gia thân, mặc dù sẽ không rớt khỏi cảnh giới, nhưng cũng hạn chế lớn tốc độ đột phá và khả năng thăng tiến.

"Đại ca!" Đúng lúc này, Nguyên Thủy và Thông Thiên đến bên cạnh Lão Tử, thần sắc nghiêm túc nói: "Chúng ta nên làm thế nào đây?" "Trong tình huống như vậy, nếu không thể ngăn chặn mọi chuyện phát triển, chúng ta thực sự sẽ kết thúc!" Nghe vậy, ánh mắt

Lão Tử cũng lóe lên một tia bất an!

Mặc dù có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp hộ thân, nhưng nghiệp lực chúng sinh cũng không phải chuyện đùa, không ngừng tiêu hao công đức trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp.

Một khi công đức tiêu hao hết, đến lúc đó nghiệp lực sẽ gia trì trên người hắn, ngăn cản hắn tiến thêm một bước, thậm chí khiến hắn cả đời cũng không thể tiến bộ dù chỉ một chút.

"Không thể tiếp tục như vậy được!" Tinh quang trong mắt lóe lên, Lão Tử lập tức mở miệng nói: "Trước tiên ra tay bít kín lỗ hổng đó, nếu không Cửu Thiên Nhược Thủy tràn ra càng lâu, sinh linh chết sẽ càng nhiều!" Nói xong, Lão Tử tâm niệm vừa động, trực tiếp tế xuất Thái Cực Đồ mà rằng: "Đi!" Ong ong!

Thái Cực Đồ rực rỡ, nhanh chóng phá không bay đến vị trí lỗ hổng trên trời, trực tiếp phong tỏa nó.

Nhưng ngay cả như vậy, có thể nghe rõ tiếng nổ vang vọng từ trong đó truyền ra, dưới từng luồng ba động khí tức mạnh mẽ, có thể (323) thấy Thái Cực Đồ lung lay sắp đổ.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, sắc mặt Lão Tử biến đổi đột ngột, lập tức nhìn về phía bên cạnh mà rằng: "Chư vị, nhanh chóng ra tay phong tỏa nơi này!" "Được!" "Thiện!" Đồng thanh đáp lại, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa đều tế xuất linh bảo phòng ngự của mình, miệng quát lên: "Đi!" "Đi!" "……" Nhất thời, Chư Thiên Khánh Vân, Tru Tiên Trận Đồ, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Tử Kim Bát Vu và một phương đại ấn bay vào giữa không trung, giúp Thái Cực Đồ phong tỏa lỗ hổng đó.

Ngăn chặn Nhược Thủy tiếp tục tràn ra, nhưng cũng chỉ là tạm thời mà thôi.

Một khi Cửu Thiên Nhược Thủy tích tụ đến một mức độ nhất định, thì nhất định sẽ xông phá phong tỏa, đến lúc đó hậu quả không thể chịu nổi.

"Cho ta phá!" Chưa đợi chúng Thánh thở phào nhẹ nhõm, đúng lúc này Đế Giang dưới đất lại đột nhiên ra tay tấn công vào một đám Chí Bảo ở khu vực lỗ hổng.

Rõ ràng, Đế Giang đã phá quán tử phá suất (liều chết).

Hắn muốn dẫn động Cửu Thiên Nhược Thủy bao phủ Hồng Hoang, sinh linh bị diệt càng nhiều, nghiệp lực chúng sinh sinh ra cũng sẽ càng nhiều, đến lúc đó hoàn toàn có thể hủy diệt tất cả.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và những người khác vô cùng phẫn nộ.

Hoàn toàn không ngờ Đế Giang lại làm ra thủ đoạn tổn địch một ngàn tự tổn tám trăm như vậy, rõ ràng là muốn kéo tất cả mọi người cùng làm đệm lưng.

"Cho ta trấn áp!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng gầm trầm vang lên.

Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, Đông Hoàng Thái Nhất cầm Vô Lượng Tinh Thần Chung ngăn cản công kích của Đế Giang.

Giây tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên đến khu vực trước mặt Đế Giang, Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay chém ra, miệng quát lên: "Đế Giang đi chết đi!" "Đông Hoàng Thái Nhất!" Thấy tình hình này, sắc mặt Đế Giang biến đổi đột ngột.

Hắn rõ ràng biết Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay kẻ sau đáng sợ đến mức nào, không dám đối đầu chút nào, vội vàng tránh né sang một bên.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất há lại cho hắn cơ hội tiếp tục?

Cầm Hỗn Độn Kiếm Phôi truy sát Đế Giang, quyết tâm giết chết hắn.

Thấy tình hình này, Đế Giang cũng không quản tấn công Chí Bảo giữa không trung nữa, nhanh chóng điều khiển Không Gian Pháp Tắc và một cây Không Gian Quyền Trượng cùng Đông Hoàng Thái Nhất giao chiến giữa không trung.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và các Thánh Nhân khác đều thở phào nhẹ nhõm.

Quá nguy hiểm!

Suýt chút nữa!

Chỉ một chút nữa thôi, lỗ hổng Cửu Thiên Nhược Thủy sẽ lại bị đánh mở ra.

"Đi, đi tìm Hình Hạo Đạo hữu!" Không chút do dự, Lão Tử để lại một câu nói, nhanh chóng bay về phía khu vực Hình Hạo và những người khác đang ở.

Thấy tình hình này, Nguyên Thủy và những người khác không dám chậm trễ, đồng loạt thi triển độn thuật theo sát phía sau.

Xùy!

Xùy!

Tiếng phá không vang vọng, Lão Tử và những người khác lập tức xuất hiện tại nơi Hình Hạo đang ở.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Cung thân một lễ, Lão Tử và mấy người kia lập tức mở miệng hỏi: "Đạo hữu, Bất Chu Sơn nghiêng đổ, chúng sinh Hồng Hoang đều lâm vào nguy cơ tử vong, không biết Đạo hữu có biện pháp nào để tu phục trời cao đó không?" Lời này vừa nói ra,

Nguyên Thủy và những người khác cũng khẩn trương nhìn về phía Hình Hạo.

Đến lúc này, ai nấy đều vô cùng căng thẳng.

Nếu không thể tu phục, thì lỗ hổng sẽ ngày càng lớn, thậm chí vô biên nghiệp lực chúng sinh đủ để khiến họ tổn thất thảm trọng.

"Biện pháp tu phục lỗ hổng ta có!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Lão Tử và những người khác mà rằng: "Nhưng có một điểm chư vị có thể chưa nhận ra, toàn bộ Thái Cổ Tinh Vực đang bắt đầu sụp đổ và dung hợp với Hồng Hoang, không ngoài dự đoán, chẳng mấy chốc Hồng Hoang sẽ gặp phải lượng kiếp." Dường như để chứng minh lời nói của Hình Hạo.

Lúc này trên Bất Chu Sơn, từng tiếng nứt vỡ vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Thái Cổ Tinh Vực đang nhanh chóng sụp đổ, trời cao Hồng Hoang đang nhanh chóng sụp đổ, trong tình huống hai bên hợp nhất, có thể thấy vô số vẫn thạch từ trời giáng xuống, không ngừng oanh kích vào trong Hồng Hoang…… Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Chương 442

Tiếng nổ long trời lở đất lập tức vang vọng, đại địa Hồng Hoang dưới sự tràn ngập của lưu tinh, vô số sơn xuyên sụp đổ, sông ngòi vỡ nát hóa thành hồ nước.

Cùng với sự trôi qua của thời gian, vô số tu sĩ bị đánh trúng vẫn lạc, trong đó không ít tồn tại cấp Chuẩn Thánh đã chết.

Nhất thời, nghiệp lực chúng sinh Hồng Hoang trong khoảnh khắc đó nhanh chóng tăng trưởng, khí tức lượng kiếp đáng sợ tràn ngập, bao phủ cả Hồng Hoang trong một màn sương xám xịt.

"……" "……" Nhìn cảnh tượng này, Lão Tử và các Thánh Nhân khác đều ngây người.

Hoàn toàn không ngờ chuyện này lại có diễn biến như vậy, nghiệp lực chúng sinh đột nhiên bùng nổ còn là lần đầu tiên tác động lên người họ.

"Ưm ưm!" "Ưm ưm!" Tiếng rên rỉ không ngừng, sắc mặt Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đều trắng bệch.

Đặc biệt là Chuẩn Đề, khí tức của hắn đã gần đến ranh giới Thánh Nhân Hỗn Nguyên, nếu tiếp tục thêm một khoảng thời gian nữa, nhất định sẽ rớt khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên, đến lúc đó…… "Không ổn rồi." Nhất thời, sắc mặt chúng Thánh đều trở nên khó coi cực độ.

Đến lúc này, họ đều biết rõ sự nghiêm trọng của hậu quả, sau khi nhìn nhau một cái, đồng loạt nhìn về phía Hình Hạo mà rằng: "Hình Hạo Đạo hữu, rốt cuộc làm thế nào mới có thể thay đổi tất cả?" "Đúng vậy, Hình Hạo Đạo hữu, Thái Cổ Tinh Vực một khi hoàn toàn dung hợp với Hồng Hoang, thì vô số tinh thần rơi xuống sẽ khiến bao nhiêu sinh linh chết đi, vô biên nghiệp lực đó tuyệt đối không phải

chúng ta có thể chịu đựng được.” Vậy thì thế nào!

Khóe miệng Hình Hạo lạnh lùng cười một tiếng, ánh mắt quét qua chúng Thánh mà rằng: “Đây chỉ mới là bắt đầu thôi, chư vị sẽ không cho rằng chuyện này kết thúc đơn giản như vậy chứ?” “!” “Chỉ mới bắt đầu!” Đồng tử co rút, Nguyên Thủy và các Thánh Nhân khác hoàn toàn sốt ruột.

Tình huống trước mắt khiến họ cảm thấy không ổn, đặc biệt là Chuẩn Đề suýt chút nữa đã rớt khỏi cảnh giới Thánh Nhân, chỉ mới bắt đầu, vậy nguy cơ thực sự là gì?

Vô thức, Lão Tử lập tức mở miệng hỏi: “Hình Hạo Đạo hữu, nguy cơ lớn nhất là gì?” “Bất Chu Sơn!” Cười nhạt một tiếng, Chu Thiên Bồng chỉ vào Bất Chu Sơn đang sụp đổ ở xa mà rằng: “Bất Chu Sơn là Thiên trụ, không có sự tồn tại của nó, một khi Thái Cổ Tinh Vực sụp đổ, thì Hỗn Độn sẽ xâm nhập vào, đến lúc đó cả Hồng Hoang đều có nguy cơ bị hủy diệt, đến lúc đó……” “Thậm chí cả Hồng Hoang đều sẽ hủy diệt trong một sớm một chiều!” Gì!

Hồng Hoang hủy diệt!

Đồng tử co rút, Lão Tử và những người khác ngây người.

Nếu Hồng Hoang bị hủy diệt, thì chẳng phải cả thế giới đều sẽ sụp đổ?

Chẳng phải nghiệp lực thế giới đều sẽ gia trì trên người họ sao?

Ngay khi hiểu ra điều này, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đều ngây người.

Đến lúc này, họ đều cảm thấy sự ác ý của sự việc mạnh mẽ đến nhường nào, một khi Hồng Hoang bị hủy diệt, nghiệp lực khổng lồ đủ để khiến họ rớt khỏi Hỗn Nguyên, thậm chí cả đời cũng không có cơ hội vực dậy.

Nhất thời, Nguyên Thủy và những người khác vô cùng sốt ruột, đồng loạt mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu, mau nói cho ta biết nên làm thế nào để vá trời!" "Hình Hạo Đạo hữu, xin Đạo hữu mau nói cho ta biết làm thế nào mới có thể hóa giải nguy cơ!" "Hình Hạo Đạo hữu……" Trong khoảnh khắc đó, tất cả mọi người đều hoảng loạn.

Họ đều cảm thấy nguy hiểm đến tính mạng, cảm thấy địa vị cao cao tại thượng của bản thân đang gặp phải sự xâm phạm và bất ổn lớn nhất.

"Ngũ Sắc Thạch!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo biết thời cơ đã gần chín, lập tức mở miệng nói: "Trong Hồng Hoang, duy nhất chỉ có một loại Ngũ Sắc Thạch mới có thể vá trời!" "Nhưng Ngũ Sắc Thạch rốt cuộc ở đâu ta lại không rõ, cần chư vị tìm kiếm mới được, kẻ duy nhất có thể luyện chế dường như cũng chỉ có Nữ Oa Đạo hữu mà thôi." Ngũ Sắc Thạch!

Nữ Oa mới có thể luyện chế!

Đồng tử co rút, ánh mắt Thông Thiên và những người khác đồng loạt nhìn về phía Nữ Oa.

Đến lúc này, họ đều cảm thấy sự khó khăn của chuyện này, cái gọi là Ngũ Sắc Thạch, căn bản không có bất kỳ thông tin hay tình báo nào.

Trong Hồng Hoang rộng lớn, muốn tìm cái gọi là Ngũ Sắc Thạch khó khăn đến nhường nào?

Vô thức, một đám Thánh Nhân lập tức bắt đầu suy diễn.

Nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Dưới sự suy diễn, không có bất kỳ thông tin hay tình báo nào về Ngũ Sắc Thạch, dường như đã sớm bị Thiên Đạo che đậy, hoặc có vẻ như bị người cố ý che giấu.

“Đáng chết!” “Rốt cuộc là chuyện gì!” Miệng nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ, sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác biến ảo không ngừng, từng người ánh mắt không khỏi dâng lên hàn ý và phẫn nộ mạnh mẽ.

Nhưng đến lúc này, họ lại không còn lựa chọn nào khác.

“Làm sao đây!” “Ta tiếp theo nên làm thế nào đây!” “……” Nhất thời, chúng Thánh không ngừng lẩm bẩm, nhìn nhau mà lại không tìm thấy rốt cuộc nên làm thế nào.

“Không tìm thấy!” “Không nên như vậy mới đúng!” Thu hết cảnh tượng vào mắt, ánh mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc.

Ngay sau đó, hắn liền bắt đầu suy diễn.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Dù tìm kiếm thế nào, nhưng lại không có bất kỳ thông tin hay tình báo nào về Ngũ Sắc Thạch.

“Không ổn rồi!” “Có người đã che giấu sự tồn tại của Ngũ Sắc Thạch!” “La Hầu?

Hồng Quân?

Thiên Đạo?” Thần sắc biến ảo vài lần, Hình Hạo lập tức quay đầu nhìn về phía bên cạnh mà rằng: “Vọng Thư, nhanh chóng trở về Thánh Đình, triệu tập nhân mã tập trung trong Cao Phong.” “Đúng, lập tức tiến hành đại di chuyển Nhân Tộc!” “Nếu không thể vá trời càng sớm càng tốt, thì Cửu Thiên Nhược Thủy có thể sẽ tràn ngập cả Hồng Hoang, thậm chí Hồng Hoang sẽ bước vào thời đại tận thế.” Hồng Hoang tận thế!

Đồng tử co rút, Vọng Thư lập tức hiểu ra sự nghiêm trọng của chuyện này.

“Được!” Miệng đáp lời, Vọng Thư lập tức không còn nán lại, gật đầu với Hình Hạo xong, nhảy vọt lên hóa thành một đạo lưu quang bay về phía Đông bộ Hồng Hoang.

Xùy!

Xùy!

Đợi Vọng Thư rời đi, chúng Thánh mới như choàng tỉnh khỏi giấc mộng.

Ngay sau đó, ánh mắt mỗi người không khỏi dâng lên sự bất an và hoang mang mạnh mẽ.

Không phải vì điều gì khác, bởi vì họ đều có thể cảm nhận rõ ràng một điều, đó là ngay cả Hình Hạo cũng không mấy lạc quan về hành động vá trời, thậm chí không lạc quan về khả năng hoàn thành chuyện này.

“Đáng chết!” “Nhất định phải nhanh chóng tìm thấy Ngũ Sắc Thạch!” Nội tâm chửi thầm một câu, Nguyên Thủy và những người khác hai tay nắm chặt, đồng thời đồng loạt mở miệng nói: “Chư vị, chúng ta chia nhau ra đi khắp Hồng Hoang tìm kiếm.” “Chỉ cần tìm thấy Ngũ Sắc Thạch, thì lập tức thông báo cho những người còn lại!” “Được!” “Thiện!” Hầu như trong chớp mắt, một đám người lập tức gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó, cũng không còn chần chừ nữa, đồng loạt nhảy vọt lên đi tìm Ngũ Sắc Thạch.

Chương 443

Nhất thời, tiếng phá không không ngừng vang lên, chúng Thánh rời đi chỉ còn lại Hình Hạo, Lão Tử và Minh Hà ba người tại chỗ.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Đợi chúng Thánh rời đi, Lão Tử và Minh Hà đến khu vực bên cạnh Hình Hạo, khóe miệng khẽ nhếch lên, đồng thời mở miệng nói: "Nếu không có Ngũ Sắc Thạch vá trời, thì Hồng Hoang thật sự sẽ bị hủy diệt sao?" "Sẽ vậy!" Gật đầu, Hình Hạo thần sắc nghiêm túc nói: "Bất Chu Sơn nghiêng đổ, Thiên trụ Hồng Hoang hoàn toàn sụp đổ, không còn chỗ dựa, Hồng Hoang bị hủy diệt chỉ là vấn đề thời gian mà thôi." "Mặc dù Hồng Hoang vô hạn lớn, nhưng so với sự rộng lớn của Hỗn Độn thì cũng chỉ là nhỏ bé, trong tình huống như vậy, một khi áp lực Hỗn Độn không ngừng giáng xuống, Hồng Hoang cuối cùng cũng chỉ có thể tự bế, sụp đổ, thậm chí hủy diệt." Nói xong, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Lão Tử mà rằng: "Đạo hữu là một trong những Nguyên Thần của Pangu, trong đầu chắc hẳn có những mảnh ký ức về Pangu khai thiên, chắc hẳn cũng rõ ràng Hồng Hoang không có Thiên trụ chống đỡ sẽ như thế nào!" "Đích xác!" Gật đầu, Lão Tử sắc mặt nghiêm túc nói: "Năm xưa Pangu khai thiên lập địa không tổn thất quá lớn, nhưng cuối cùng vẫn lạc là do chống đỡ Hồng Hoang mà chết." "Thiên trụ (793) sụp đổ dẫn đến sự nghiêm trọng của chuyện này đe dọa đến bản thân Hồng Hoang." "Hình Hạo Đạo hữu, ngay cả khi ta hoàn thành việc vá trời, đến lúc đó chỉ sợ cũng khó mà tìm được Thiên trụ mới để chống đỡ Hồng Hoang phải không?" Lời này vừa nói ra, Minh Hà lập tức nhìn về phía Hình Hạo.

Nếu sự việc thật sự như Lão Tử nói, thì sự nghiêm trọng của chuyện này không thể nghi ngờ, thậm chí…… "Đích xác như vậy!" Gật đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Lão Tử mà rằng: "Trừ Bất

Chu Sơn ra, trong Hồng Hoang duy nhất chỉ có một vật có thể chống đỡ Hồng Hoang!" "Vật gì!" "Là gì?" Lập tức hỏi, Minh Hà và Lão Tử đều rất quan tâm.

Dù sao căn bản của họ nằm trong Hồng Hoang, nếu có một chút vấn đề xảy ra, thì hậu quả tuyệt đối không thể chịu nổi.

"Tứ chi Huyền Vũ!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nhưng năm xưa Vu Chúc Long diệt Huyền Vũ Tộc, ta cũng không biết đầu Huyền Vũ đầu tiên giữa trời đất rốt cuộc có còn sống hay không!" "Nếu đầu Huyền Vũ đó không còn sống, thì muốn chặt đứt tứ chi của nó để luyện chế thành Thiên trụ, thì hầu như không có bất kỳ khả năng nào." Gì!

Tứ chi Huyền Vũ!

Đồng tử co rút, Lão Tử và Minh Hà ngây người.

Đúng như Hình Hạo nói, Huyền Vũ Tộc năm xưa bị Chúc Long tiêu diệt, trong tình huống như vậy, kẻ sau có thể sống sót?

Nếu sống thì cũng thôi, nhưng nếu kẻ sau chết rồi thì sao?

Nhất thời, Lão Tử và Minh Hà nhìn nhau.

Ngay sau đó, hai người liền bắt đầu suy diễn sự tồn tại của Huyền Vũ.

Một lát sau, Lão Tử mở mắt nói: "Đáng chết, Huyền Vũ không tồn tại nữa!" "Trong suy diễn của ta, dường như đã sớm biến mất trong trời đất Hồng Hoang!" Cùng lúc đó, đôi mắt đang nhắm chặt của Minh Hà cũng lập tức mở ra, sắc mặt nghiêm túc nói: "Thông tin về Huyền Vũ xuất hiện một lần trong thời đại Long Phượng, sau đó không còn bất kỳ thông tin nào nữa!" "Đáng chết, lẽ nào Huyền Vũ cũng đã chết?" "Nếu như vậy, thì chẳng phải sự hủy diệt của Hồng Hoang sẽ không thể ngăn cản?" Quỷ!

Huyền Vũ cũng mất tích!

Đồng tử co rút, ánh mắt Hình Hạo lộ ra vẻ kinh ngạc và kinh hãi.

Ngay sau đó, thần sắc hắn biến ảo, trực tiếp mở Tinh Thần Thần Mục nhìn về phía khu vực phía Bắc Hồng Hoang.

Trong ký ức của hắn, Huyền Vũ tồn tại ở phía Bắc Hồng Hoang.

Tuy nhiên, ở khu vực mà Thần Mục nhìn thấy, không có bất kỳ dấu vết nào, thậm chí còn không tìm thấy dấu vết của Huyền Vũ.

"Lại không thấy rồi!" Thu hồi Thần Mục, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên mà rằng: "Ngũ Sắc Thạch không thấy ta còn có thể miễn cưỡng chấp nhận được!" "Nhưng Huyền Vũ không thấy thì đáng để suy ngẫm rồi!" "Xem ra chuyện này thực sự có người đang thao túng từ phía sau!" Lời này vừa nói ra, thân thể Lão Tử và Minh Hà chấn động.

Có người thao túng từ phía sau!

Điều này trước đó họ đã cảm nhận được một chút.

Dù sao cuộc đối đầu của hai Đại Tổ Vu quá nhanh, quá khó tin, thậm chí Cộng Công giết chết Chúc Dung đơn giản là quá thuận lợi, ngay cả khi vì thanh bảo đao kia cũng không nên như vậy.

"Đúng rồi!" Đột nhiên, Lão Tử dường như đã hiểu ra, ánh mắt nhìn về một khu vực mà rằng: "Thanh đao đó!" "Thanh đao đó không thấy đâu nữa!" Gì!

Đao không thấy đâu nữa!

Minh Hà cũng nhìn về khu vực thanh đao đó đã ở.

Quả nhiên, thanh đao trước đó bị chúng Thánh tranh giành thật sự đã biến mất, biến mất không dấu vết, thậm chí không tìm thấy bất kỳ dấu vết nào.

"……" Há miệng, sắc mặt Minh Hà khó coi nói: "Thật sự có vấn đề!" "La Hầu!

Thiên Đạo!" Trong khoảnh khắc đó, sắc mặt hai người đều khó coi cực độ.

Đến lúc này, họ đều cảm thấy sự nghiêm trọng của chuyện này.

Một ván cờ!

Một ván cờ lớn bị người thao túng.

Trong tình huống như vậy, họ đều có thể cảm nhận rõ ràng bản thân như những quân cờ bị người thao túng.

Nhất thời, sắc mặt hai người biến ảo không ngừng.

Cùng với sự trôi qua của thời gian, nội tâm họ đều có thể cảm nhận rõ ràng nguy cơ tử vong và bất an.

Ngay cả là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Lão Tử lại đã dính nghiệp lực chúng sinh, đến lúc đó nếu nghiệp lực phản phệ bản thân, thì hậu quả chỉ sợ…… "Không ổn rồi!" "Lại đến mức này!" Nắm chặt nắm đấm, Lão Tử lần đầu tiên biến sắc vì điều này.

Ngay cả thiên công đức trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp cũng không đủ để giúp hắn hóa giải nghiệp lực khổng lồ đó, dù sao nếu Hồng Hoang đều hủy diệt, thì ngũ tầng khai trong Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp căn bản không thể hóa giải.

"Hai vị!" Thấy tình hình này, Hình Hạo tiến lên một bước, lập tức mở miệng nói: "Thôi vậy, chúng ta trước tiên đi Bắc Hải một chuyến!" "Huyền Vũ năm xưa ở đó, không chừng có thể tìm thấy dấu vết về nó!" "Được!" "Thiện!" Đồng thanh đáp lại, Lão Tử và Minh Hà đều gật đầu.

Ngay sau đó, ba người nhảy vọt lên không còn chần chừ nữa,

nhanh chóng bay về phía Bắc Hải.

Xùy!

Xùy!

Tiếng phá không vang vọng, Hình Hạo ba người nhanh chóng đến Bắc Hải.

Phóng tầm mắt nhìn ra, cả Bắc Hải chết chóc một mảng, vô số sinh linh vẫn lạc, thi thể trôi nổi trên mặt nước, nhìn qua vô cùng hoang tàn.

"……" Ngây người nhìn cảnh tượng này, Lão Tử và Minh Hà vô thức mở miệng: "Lại đến mức này!" "Năm xưa Chúc Long sát lục không thể tạo ra tình huống như vậy mới đúng!" "Vậy ai đã gây sóng gió lớn như vậy ở Bắc Hải?

Giết nhiều sinh linh đến thế, mục đích của hắn là gì?" "Sự biến mất của Huyền Vũ không phải cũng có liên quan đến chuyện này sao?" Nhất thời, ánh mắt mỗi người không khỏi dâng lên sự bất an và hoang mang mạnh mẽ.

"Không đúng!" Đột nhiên, Hình Hạo dường như cảm thấy điều gì đó, ánh mắt khóa chặt vào một khu vực mà rằng: "Cút ra ngoài cho ta!" Nói xong, Hình Hạo tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Chung lập tức bay ra ngoài.

Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, khu vực Bắc Hải lập tức trở nên chết chóc.

Chương 444

Cùng với một luồng ba động mạnh mẽ càn quét trời đất, một khu vực lập tức bị hủy diệt hoàn toàn.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Tiếng sóng thần long trời lở đất vang vọng.

Một cột nước xông thẳng lên trời, có thể nhìn rõ vô số sinh mệnh thể bị hủy diệt trong đó, một thân ảnh lao ra trực tiếp xuất hiện trên Bắc Hải.

"Trọng Lâu!" "Cư nhiên là ngươi!" Nhìn thân ảnh đó, Lão Tử và Minh Hà đồng tử co rút.

Hoàn toàn không ngờ Thánh Nhân ma đạo cuối cùng lại ở nơi này, nhìn mức độ sát khí quanh thân hắn, dường như cũng đã gần đạt đến chứng đạo thành Thánh.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Trọng Lâu ở xa ánh mắt dâng lên một luồng kinh hãi mạnh mẽ, vội vàng thu liễm khí tức bản thân mà rằng: "Đạo hữu, ta không có ác ý, xin đừng giết ta!" Hắn không thể không căng thẳng.

Sự cường đại của Hình Hạo không thể nghi ngờ.

Tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Bát Trọng, hầu như là đệ nhất Hồng Hoang, có thể xưng là tồn tại vô địch.

Thậm chí ngay cả chứng đạo thành Thánh còn chưa hoàn thành, nếu bị tấn công, thì ngay cả Hình Hạo không ra tay, Lão Tử và Minh Hà bên cạnh cũng đủ để khiến hắn chết đạo tiêu.

“Có ý tứ!” “Xem ra ngươi biết không ít!” Khóe miệng khẽ nhếch lên, Hình Hạo vẫy tay thu Hỗn Độn Chung về, sau đó mở miệng nói: “Trọng Lâu Đạo hữu cứ nói đi, ta sẽ không ra tay đâu!” Lời này vừa nói ra, Trọng Lâu lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi liếc nhìn Lão Tử và Minh Hà một cái, lập tức bay đến bên cạnh Hình Hạo, cung thân hành lễ mà rằng: “Bái kiến Hình Hạo Đạo hữu!” “Bái kiến Lão Tử Đạo hữu!” “Bái kiến Minh Hà Đạo hữu!” Nghe vậy, Hình Hạo chỉ gật đầu.

Lão Tử và Minh Hà nhìn nhau một cái, cũng lập tức hành lễ mà rằng: “Bái kiến Trọng Lâu Đạo hữu!” Đến đây, Trọng Lâu mới hoàn toàn yên tâm.

Nếu Lão Tử và Minh Hà có sát cơ, thì hắn thật sự không có cách nào.

Nhưng bây giờ xem ra, hai người dường như không có ý định giết hắn.

Nói xong, Trọng Lâu lập tức mở miệng nói: “Không biết ba vị Đạo hữu tìm ta có việc gì?” “Huyền Vũ!” Không nói lời thừa, Hình Hạo trực tiếp mở miệng nói: “Đạo hữu đã ở Bắc Hải lâu như vậy, có biết đầu Huyền Vũ đầu tiên giữa trời đất đó đang ở đâu không?” Huyền Vũ!

Chẳng phải đã đi rồi sao?

Vô thức mở miệng, Trọng Lâu lập tức nói: “Ta nhớ năm xưa khi ta tiến vào Bắc Hải đã thấy một con Huyền Vũ vô cùng khổng lồ đang thu nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy, sau đó chậm rãi tiến về phía trước, đi trên mặt đất, sau đó phá nát hư không, biến mất trong Hồng Hoang vô biên!” Huyền Vũ đã phá nát hư không mà rời đi!

Hình Hạo, Lão Tử và Minh Hà đều há hốc mồm, kinh ngạc đến

ngây người.

Tuyệt đối không ngờ, Trọng Lâu đáp ứng lại có thể như thế này.

Huyền Vũ bỏ đi!

Biến mất trong Hồng Hoang!

Vậy đi đâu mà tìm Thiên Trụ?

Đi đâu mà tìm thứ cần thiết?

"Chờ chút!" Đột nhiên, Hình Hạo nhíu mày, mở miệng nói: "Ta nhớ Huyền Vũ dường như được trời ưu ái độc nhất vô nhị, thân thể đồ sộ như một đại lục, lẽ ra không thể thu nhỏ được mới phải.

Vì sao Huyền Vũ đó đột nhiên có thể thu nhỏ?

Đạo hữu có biết chuyện gì không?" Lời này vừa nói ra, Lão Tử và Minh Hà lập tức chấn động toàn thân.

Lời nói của Hình Hạo không thể nghi ngờ, vậy khả năng duy nhất chỉ có một, kẻ chủ đạo phía sau sự việc này đã vượt xa phạm vi chịu đựng của họ.

Thậm chí vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đủ sức sánh ngang Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí là tồn tại ở tầng thứ cao hơn.

"Ta cũng không rõ!" Trọng Lâu lắc đầu, thần sắc biến ảo nói: "Khi đó ta ở Bắc Hải đã thấy cảnh tượng Huyền Vũ rời đi.

Nhưng có một điểm ta cảm thấy quỷ dị, đó là trên lưng Huyền Vũ có ánh sáng thất thải rực rỡ, ẩn ẩn ước ước có thể thấy một phương đại lục tồn tại bên trong.

Không chỉ thế, ta còn thấy rõ ràng bên trong đó dường như tồn tại một quốc độ thần bí, có dị thú, có yêu thú, có tu sĩ, thậm chí có Nhân tộc!

Điều duy nhất khác biệt là thế giới đó dường như bị một loại sức mạnh đặc biệt bao phủ, thần thức của ta khi dò xét đã bị bắn ngược trở lại." "Lại có thể như vậy!" Nghe xong lời này, Hình Hạo, Lão Tử và Minh Hà đều kinh ngạc đến ngây người.

Trên lưng Huyền Vũ có một quốc độ, trong đó có chúng sinh tồn tại, chẳng phải điều này đại biểu cho.....

"Có chút thú vị!" Lúc này, Hình Hạo chậm rãi mở miệng nói: "Nếu ta đoán không sai, Huyền Vũ đó chắc chắn đã tạo ra một Đại Thiên Thế Giới!

Trong thế giới đó, bằng sức mạnh của bản thân đã tạo ra vạn tộc Hồng Hoang, hấp thu toàn bộ tín ngưỡng trong Đại Thiên Thế Giới đó, cuối cùng diễn hóa thành khí vận gia trì lên bản thân, do đó hoàn thành hành động nghịch thiên cải mệnh.

Thật khó mà tin được, tuyệt đối không ngờ, tên kia lại có năng lực và thủ đoạn như vậy." Trong lòng, Hình Hạo đã đại khái đoán được.

Huyền Vũ, với tư cách là một trong những sinh linh cổ xưa nhất Hồng Hoang, có sự chú ý lớn nhất đến các sự việc trong Hồng Hoang, bởi vì để Tổ Vu đi theo pháp chứng đạo khí vận, cũng đã khiến Huyền Vũ tìm thấy chìa khóa nghịch thiên cải mệnh.

Vốn là một trong Tứ Linh Hồng Hoang!

Vốn là tồn tại cổ xưa nhất của tộc Huyền Vũ.

Bản thân đã nắm giữ khí vận khổng lồ, dưới sự dung hợp lẫn nhau, sức mạnh khí vận đã được diễn dịch đến cực hạn, thành công hoàn thành sự tiến hóa cuối cùng.

"Nhưng biết làm sao đây!" "Không có Huyền Vũ, chẳng phải không thể chống đỡ Bất Chu Sơn!" Lão Tử bất an nói, ánh mắt nhìn Hình Hạo vội vàng hỏi: "Hình Hạo đạo hữu, ngoài điều này ra, còn có

cách nào khác không?" "……" Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo nhất thời không biết phải trả lời thế nào.

Các cách khác thì quả thực có!

Ví dụ như cây Chư Thiên Thế Giới Thụ trong Khai Thiên Tích Địa, thứ đó quả thực có thể chống đỡ Hồng Hoang, nhưng thứ đó đâu phải tùy tiện có thể tạo ra được.

"Chờ chút!" Đột nhiên, Hình Hạo dường như nhớ ra điều gì, ánh mắt khóa chặt trên người Lão Tử nói: "Đạo hữu có từng nghe nói về Kiến Mộc chăng!" "Kiến Mộc?

Chương 445

Gì chứ!" Minh Hà và Trọng Lâu nhìn nhau, trong mắt đều lộ vẻ khó hiểu.

Ngược lại, Lão Tử lúc này lại như có điều suy nghĩ: "Kiến Mộc ta không biết, nhưng ta nhớ năm đó ở Phân Bảo Nhai có một cây non tên là Kiến Mộc Ấu Miêu!

Chỉ là vật này năm đó vô cùng không bắt mắt, trông chỉ như một hạ cấp Tiên Thiên Linh Căn, nên bọn ta đều không lấy, cuối cùng không biết đã bị vị đạo hữu nào đoạt được." Nói xong, Lão Tử nhìn Hình Hạo hỏi: "Đạo hữu, Kiến Mộc có thể chống trời sao?" "Có thể!" Hình Hạo gật đầu, ánh mắt phức tạp nhìn Lão Tử một cái rồi nói: "Cái gọi là Kiến Mộc, thực chất là một phần của Hỗn Độn Thế Giới Thụ, chỉ là khi Bàn Cổ khai thiên tích địa đã bị tổn hại, dẫn đến hóa thành hạt giống rơi xuống Hồng Hoang.

Nếu năm đó Bàn Cổ tìm thấy nó, thì không cần tự thân chống đỡ trời đất Hồng Hoang, nó hoàn toàn có thể chống đỡ thế giới Hồng Hoang tự mình diễn hóa.

Đáng tiếc, hiện giờ vật này tung tích bất minh, trong tình huống không thể tìm thấy, vậy thì không thể tìm vật thay thế được!" "Kiến Mộc thật sự có thể chống trời!" Lão Tử, Minh Hà và Trọng Lâu đều kinh ngạc đến ngây người.

Nếu quả thật như vậy, chẳng phải nắm giữ vật này hoàn toàn có thể hoàn thành việc dĩ lực chứng đạo?

Nhất thời, trong lòng mọi người kích động vạn phần, nhưng lúc này lại không có cách nào, Kiến Mộc Ấu Miêu rốt cuộc nằm trong tay ai thì không ai biết.

Với tình huống Hồng Hoang hiện tại, nếu không tìm thấy Kiến Mộc, thì các Thánh nhân đều sẽ vẫn lạc, thậm chí cả Hồng Hoang cũng sẽ hủy diệt trong chớp mắt.

"Ta nhớ Kiến Mộc Ấu Miêu!" Đột nhiên, Minh Hà lặng lẽ mở miệng: "Thứ đó ta nhớ hình như đã bị Sùng Minh đạo hữu thu đi rồi!

Chỉ là tên Sùng Minh đó sau ba lần giảng đạo ở Tử Tiêu Cung đã biến mất, muốn tìm được sự tồn tại của hắn trong Hồng Hoang quả thực có chút không dễ dàng!" "Sùng Minh!" Nghe lời này, Lão Tử và Trọng Lâu đều nhíu mày.

Kể cả Hình Hạo cũng vậy.

Sùng Minh còn có tên là Sùng Minh Thú, là một loại linh thú hóa hình cấp bậc Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp, không có yêu khí bao quanh bản thân, nhưng lại có tiềm lực lớn hơn cả Yêu tộc.

Một loại tồn tại, bản thân nó cũng có nền tảng chứng đạo thành Thánh, chỉ là vì không có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, dẫn đến không thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Nếu đã có được Kiến Mộc Ấu Miêu, và hiểu rõ giá trị của vật này, vậy thì khả năng đoạt lấy từ tay hắn là vô cùng nhỏ.

Hơn nữa, hắn đã biến mất trong thế giới Hồng Hoang, muốn tìm đã cực kỳ khó khăn, huống chi là lấy được Kiến Mộc Ấu Miêu trong tay hắn.

"Ong ong!" Lúc này, một trận tiếng ong ong vang vọng.

Chỉ thấy một ngọc phù từ trong lòng Lão Tử bay ra, tiếp đó là giọng nói của Nguyên Thủy truyền đến: "Đại ca, ta đã tìm thấy Ngũ Sắc Thạch, mau chóng đến lấy!" "Ngũ Sắc Thạch đã được tìm thấy!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo và mấy người đều nhìn về phía Lão Tử.

Dù sao trước đây Ngũ Sắc Thạch chưa từng tiết lộ vị trí, giờ lại được tìm thấy, xem ra quả thực có hy vọng.

"Đi, ta đi xem thử!" Không chút do dự, Lão Tử liền mở miệng: "Hình Hạo đạo hữu, ta đi trước một bước!" Nói xong, Lão Tử trực tiếp phát động Không Gian Chuyển Dời rời khỏi nơi này.

"……" Đợi hắn rời đi, Minh Hà, Trọng Lâu nhìn Hình Hạo hỏi: "Hình Hạo đạo hữu, chúng ta cũng đi sao?" "Đi thôi!" Hơi trầm ngâm, Hình Hạo gật đầu nói: "Nhưng trước khi đi, ta có một chuyện muốn hỏi Trọng Lâu đạo hữu!" Nói rồi, ánh mắt hắn nhìn về phía Trọng Lâu hỏi: "Đạo hữu ở Bắc Hải có phải vì muốn chứng đạo thành Thánh không?" "……" Đối mặt với câu hỏi, Trọng Lâu nhất thời không khỏi chần chừ.

Hắn bất mãn, nhưng cũng bình tĩnh lại, gật đầu thật mạnh nói: "Không sai!

Ta là vì muốn chứng đạo thành Thánh!

Chỉ cần ta diệt sạch tất cả sinh linh ở Bắc Hải, thì ta có thể hoàn thành việc chứng đạo thành Thánh!

Nhưng hiện tại vẫn chưa hoàn thành triệt để, còn ba phần mười sinh linh chưa bị diệt sạch." "Dĩ sát chứng đạo!" Đồng tử Minh Hà co rút lại, lập tức nhìn về phía Trọng Lâu nói: "Đạo hữu lại cũng đi con đường này!" Hình Hạo cũng ngẩn người.

Tuyệt đối không ngờ, Trọng Lâu cũng đã bước lên con đường dĩ sát chứng đạo.

Như vậy, một khi chứng đạo thành Thánh, đó sẽ là một uy hiếp cực lớn đối với các Thánh nhân, dù sao dĩ sát chứng đạo có thể có khả năng hủy diệt Nguyên Thần Thiên Đạo của họ.

"Được!" Hoàn hồn lại, Hình Hạo gật đầu nói: "Nếu đã vậy, thì

đạo hữu hãy hoàn thành việc dĩ sát chứng đạo đi!

Sau khi chứng đạo, hy vọng đạo hữu đến tìm ta, ta có chuyện muốn bàn bạc với ngươi!" "Hô ~" Nghe lời này, Trọng Lâu hoàn toàn yên lòng.

Hình Hạo không ngăn cản!

Điều đó có nghĩa là việc hoàn thành chứng đạo sẽ không có vấn đề gì.

Nghĩ vậy, Trọng Lâu lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, sau khi ta hoàn thành chứng đạo, nhất định sẽ đến tìm ngươi!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, gật đầu với Minh Hà nói: "Đạo hữu, chúng ta cũng đi thôi!" "Được!" Đáp một tiếng, Minh Hà nhìn Trọng Lâu một cái thật sâu rồi liền theo Hình Hạo cấp tốc bay về phía Nam bộ Hồng Hoang.

Nam bộ Hồng Hoang, Vực Sâu Vô Danh.

Khi Hình Hạo và Minh Hà đến nơi, có thể thấy Lão Tử và những người khác lúc này đang điên cuồng oanh kích khu vực vực sâu.

Có thể thấy mọi đợt tấn công đều bị cản lại bên ngoài, có thể thấy rõ ràng có thứ gì đó đang ngăn trở, khu vực dưới vực sâu ẩn ẩn hiện hiện có ánh sáng Ngũ Sắc Thạch rực rỡ.

"Chuyện gì thế này!" "Các Thánh nhân đều bị ngăn cản!" Minh Hà ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, mặt đầy vẻ không thể tin được nói: "Dưới vực sâu có thứ gì, lại có thể mạnh mẽ đến mức này, thậm chí ngăn cản được tất cả các Thánh nhân tấn công?" Không chỉ vậy, kể cả Hình Hạo lúc này cũng đầy vẻ kinh ngạc.

Tuyệt đối không ngờ, dưới tình huống Thất Thánh liên thủ mà lại không thể phá vỡ được một lớp khiên bảo vệ của vực sâu.

Ngay lập tức, Hình Hạo liền mở Tinh Thần Thần Mục.

Giây tiếp theo, ánh mắt hắn tiến vào bên trong vực sâu, có thể thấy vô số Ngũ Sắc Thạch trải khắp nơi, nhưng trên những Ngũ Sắc Thạch này lại ẩn chứa oán khí vô biên.

"Chuyện gì thế này!" "Ngũ Sắc Thạch lại có oán khí!" Trong lòng thầm nhủ một tiếng, Hình Hạo tăng cường pháp lực truyền vào, lập tức bản chất bên trong những Ngũ Sắc Thạch đó cũng bị nhìn thấu.

"Oán khí!" "Oán linh!" "Thù hận!" "Lời nguyền!" Bên trong Ngũ Sắc Thạch, tràn ngập vô số cảm xúc tiêu cực, những cảm xúc này chỉ biểu đạt một ý nghĩa: Ta với Bàn Cổ không đội trời chung.

"Nơi oán khí của Hỗn Độn Ma Thần bị trấn áp!" "Ngũ Sắc Thạch lại là vật chứa oán khí!" Hình Hạo há hốc mồm, trong mắt lộ vẻ kinh hãi, cuối cùng trong lòng cũng hiểu rõ nguyên nhân của sự việc này.

Không vì gì khác, vì sự việc này quá nghiêm trọng.

Nếu Ngũ Sắc Thạch đang chứa đựng oán khí và cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần, chẳng phải điều đó có nghĩa là một khi động vào Ngũ Sắc Thạch thì không thể trấn áp những sức mạnh này nữa?

Một khi những lực lượng tiêu cực này càn quét Hồng Hoang, thì tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều sẽ bị cảm xúc tiêu cực bao phủ, đến lúc đó tất cả sinh linh của thế giới Hồng Hoang sẽ bị ảnh hưởng, trở thành như thây ma biết đi, cho dù sống sót, e rằng cũng sẽ oán trời trách đất, điên cuồng chém giết lẫn nhau.

"Phá cho ta!" Lúc này, một tiếng quát lớn vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Lão Tử cầm Hồng Hoa Kiếm chém ra, cứng rắn hủy diệt lớp khiên bảo vệ vực sâu, vô biên bạo tạc tuôn trào, cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần liền phun ra.

Chương 446

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Hình Hạo đại kinh thất sắc.

Lại không ngờ, Lão Tử lại nhanh chóng hủy diệt nó như vậy, cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần không còn trở ngại, chẳng phải sẽ nhanh chóng lan tràn khắp thế giới Hồng Hoang sao?

"Ong ong" Lúc này, từng trận tiếng ong ong vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy rõ ràng có những Ngũ Sắc Thạch phá không bay ra, trực tiếp bay vào trên vòm trời, đồng thời phóng ra ánh sáng rực rỡ, một cỗ ba động đặc biệt liền lan tỏa ra.

Nhất thời, ánh sáng màu hồng phấn liền chiếu rọi khắp khu vực đó.

Có thể thấy rõ ràng, từng đạo sương mù màu xám đặc biệt bắt đầu lan tràn về bốn phía Hồng Hoang.

"?" Tiên hoa 0 "Đó là gì!" Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, trong mắt Nguyên Thủy không khỏi dâng lên sự bất an và kinh ngạc mãnh liệt.

Nhưng cũng không biết sự bất an đó đến từ đâu, trong khi cảm xúc trong lòng xao động, Nữ Oa theo bản năng liền ra tay thu thập Ngũ Sắc Thạch.

"Vút vút" Vô số Ngũ Sắc Thạch liền tụ tập trong tay Nữ Oa.

Đợi sau khi tất cả chướng ngại đã được dọn sạch, Nữ Oa quay đầu nhìn về phía Minh Hà nói: "Minh Hà đạo hữu, không biết có thể cho ta mượn Càn Khôn Đỉnh trong tay ngươi một chút không?" Lời này vừa nói ra, ánh mắt tất cả Thánh nhân đều nhìn về phía Minh Hà.

Dù sao Càn Khôn Đỉnh trong tay hắn là Tiên Thiên Chí Bảo, có

năng lực biến Hậu Thiên thành Tiên Thiên, trong tình huống như vậy, dùng nó để luyện chế Ngũ Sắc Thạch tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất.

"Có thể ~" Hơi trầm ngâm, Minh Hà trực tiếp gật đầu đồng ý.

Tiếp đó, hắn cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động liền ném Càn Khôn Đỉnh cho Nữ Oa, mở miệng nói: "Đạo hữu mau chóng luyện chế đi, nếu không, toàn bộ Hồng Hoang e rằng sẽ không chịu nổi." "Được!" Đáp một tiếng, Nữ Oa không chút do dự.

Sau khi nhận Càn Khôn Đỉnh, nàng lập tức bắt đầu ném những Ngũ Sắc Thạch đó vào trong, nhanh chóng bắt đầu luyện hóa.

"Ong ong ong ong" Tiếng ong ong vang vọng chấn động màng tai, có thể thấy vô số Ngũ Sắc Thạch liền bị luyện hóa, từng đoàn sương mù màu xám liền từ trong lỗ nhỏ của đỉnh lò tuôn ra.

Cùng với sự trôi qua của thời gian, sương mù màu xám đó bắt đầu bay lượn xung quanh, thậm chí có xu thế lan tràn khắp Hồng Hoang.

"Không tốt!" Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, trong mắt Hình Hạo lập tức lộ ra một tia kinh hãi, trong lòng thầm nghĩ: "Cổ sức mạnh này nếu tiếp tục càn quét, e rằng sẽ hoàn toàn bao phủ Hồng Hoang, ta nhất định phải nhanh chóng che chở tu sĩ Thánh Đình." Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức nhìn về phía bên cạnh nói: "Minh Hà đạo hữu, nơi này giao cho ngươi, ta đi trước một bước!" Nói xong, Hình Hạo không đợi Minh Hà và các Thánh nhân phản ứng, thân hình loáng một cái hóa thành lưu quang cấp tốc lướt về phía khu vực Thánh Đình.

"……" Thấy tình hình này, tất cả mọi người trong trường đều lộ ra vẻ kinh ngạc và khó hiểu.

Không ai hiểu Hình Hạo đột nhiên rời đi lúc này có ý nghĩa gì, rốt cuộc là vì sao, thậm chí... cái gì...

Mặc dù vậy, nhưng các Thánh nhân lại nhanh chóng bình thản trở lại.

Dù sao trong sự việc này, tuy có ngoài ý liệu, nhưng Ngũ Sắc Thạch đã tìm thấy, tự nhiên cũng không cần phải vội vã nữa.

Duy chỉ có sắc mặt Lão Tử lúc này không tốt.

Không!

Bởi vì ông rõ ràng, sau khi vá trời, nếu không có thứ gì chống đỡ khung trời Hồng Hoang, thì tất cả dường như cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Nghĩ vậy, Lão Tử lập tức mở miệng nói: "Chư vị đạo hữu, ai biết chỗ của Sùng Minh đạo hữu?" "Sùng Minh!" Lão Tử vì sao lại hỏi hắn?

Trong mắt lộ ra một tia khó hiểu, Tiếp Dẫn và những người khác đều nhìn về phía Lão Tử.

Đối với điều này, Lão Tử cũng không úp mở, lập tức mở miệng thuật lại toàn bộ sự việc liên quan đến việc thiếu Thiên Trụ chống trời.

"Cái gì!" "Lại có thể như vậy!" "Khốn nạn, lại quên một điểm!" "……" Nghe xong Lão Tử thuật lại, các Thánh nhân trong trường đều ngớ người ra.

Đặc biệt, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thậm chí cả Nữ Oa đang luyện chế Ngũ Sắc Thạch cũng không ngoại lệ.

Không!

Quả thực mọi chuyện quá ngoài sức tưởng tượng.

Không có Thiên Trụ chống trời tồn tại, toàn bộ Hồng Hoang sẽ sụp đổ theo.

Chẳng phải điều đó đại biểu cho việc nỗ lực của bọn họ hiện tại sẽ không có bất kỳ ý nghĩa nào sao?

"Ta biết tung tích của Sùng Minh Thú." Theo bản năng, Chuẩn Đề liền mở miệng nói: "Hắn cư trú trên một Tiên đảo ở Đông Hải Hồng Hoang!

Nhưng vì bản thân hắn cực kỳ am hiểu Pháp tắc Huyễn thuật, nên người bình thường khó mà tìm được nơi ở thật sự của hắn!

Không chỉ thế, hòn đảo hắn ở còn được gọi là Huyễn Đảo, bản thân nó là một mảnh vỡ Hỗn Độn hóa thành, giống như ba Tiên đảo ngày xưa, chỉ cần sơ suất một chút là sẽ biến mất không dấu vết." "Đông Hải!" "Huyễn Đảo!" Nghe Chuẩn Đề thuật lại xong, Lão Tử và những người khác lập tức sáng mắt.

Chỉ cần tìm thấy dấu vết của Sùng Minh, thì sẽ có khả năng thành công.

Việc thiếu Thiên Trụ chống trời là cực kỳ quan trọng, trong tình huống như vậy, thật sự không thể có chút lơ là nào.

"Đi!" "Ta bây giờ đi Đông Hải!" Hầu như trong nháy mắt, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều bay lên chuẩn bị rời đi.

"Chờ đã!" Thấy tình hình này, Nữ Oa vội vàng kêu lên.

Lão Tử và những người khác đều đi, vậy nơi này chỉ còn lại một mình nàng, nếu xảy ra ngoài ý muốn dẫn đến việc Ngũ Sắc Thạch khó luyện hóa mà gặp vấn đề, thì hậu quả tuyệt đối sẽ thảm khốc.

Ngay lập tức, Nữ Oa cũng không còn bận tâm gì nữa, nhanh chóng mở miệng: "Chư vị đạo hữu, một mình ta ở đây không ổn đâu, dù sao việc luyện chế Ngũ Sắc Thạch bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra vấn đề!" Nghe vậy, động tác của Lão Tử và vài người khác không khỏi

dừng lại.

Sau khi nhìn nhau một cái, Thông Thiên bước tới nói: "Nếu đã vậy, ta sẽ ở lại bảo hộ Nữ Oa sư muội đi!" "Được!" Gật đầu, Lão Tử và những người khác cũng không chần chừ nữa, lập tức bay đi, cấp tốc đến Đông Hải tìm kiếm Huyễn Đảo.

Thông Thiên thì hướng Nữ Oa hành một lễ, rồi bước tới chỗ Minh Hà.

Hiển nhiên, đối với nữ tử, Thông Thiên không mấy cảm mến.

Chương 447

Cho dù vị nữ tử đó là Nữ Oa, là vị Thánh nhân nữ đầu tiên của Hồng Hoang cũng không ngoại lệ.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Nữ Oa lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Điều nàng lo lắng không chỉ là Ngũ Sắc Thạch, mà còn là Minh Hà, dù sao người sau đã đĩ sát chứng đạo, giết không ít Thiên Đạo Thánh nhân, việc ở riêng với hắn tuy có thể không xảy ra ngoài ý muốn, nhưng cũng khó mà chấp nhận được.

Lần này có Thông Thiên ở đây, Nữ Oa cũng hoàn toàn yên tâm, nàng liếc nhìn sương mù màu xám đang bốc ra từ Càn Khôn Đỉnh, nhíu mày đồng thời, tiếp tục an tâm luyện chế Ngũ Sắc Thạch.

Thánh Đình!

Cùng với sự trở về của Hình Hạo, Vọng Thư dẫn Hình Tiêu và những người khác vội vã đến.

"Phu quân!" "Bái kiến Sư tôn!" Thấy vậy, Hình Hạo cũng không chần chừ, bước tới bên cạnh Vọng Thư, sau đó vẫy tay với Hình Tiêu và những người khác nói: "Đứng lên cả đi!" "Vâng, Sư tôn!" Đáp một tiếng, Hình Tiêu và những người khác trên mặt đất liền đứng dậy.

"Phu quân!" Đợi mấy người đứng dậy xong, Vọng Thư liền mở miệng: "Chuyện bên kia giải quyết xong rồi sao?" "Vẫn chưa!" Hình Hạo lắc đầu, đơn giản kể lại sự việc Ngũ Sắc Thạch ẩn chứa cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần một lần.

Tiếp đó, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Hình Tiêu sáu người nói: "Hồng Hoang đang gặp nguy cơ, lập tức đi tập hợp tất cả những người dưới trướng lại!

Nếu không có gì ngoài ý muốn, Hồng Hoang sắp đón một trận đại kiếp nạn, để đảm bảo tất cả mọi người đều sống sót, vi sư sẽ thu toàn bộ các con vào thế giới mà ta đã khai tịch……" "Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Hình Tiêu và những người khác không dám lơ là.

Sau khi nghe Hình Hạo thuật lại, họ đều hiểu rõ tính nghiêm trọng của sự việc.

Dù sao, một khi cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, cùng với khí tức Lượng Kiếp dung hợp, hầu như không có bất kỳ sinh linh nào có thể chống đỡ được.

Nhất thời, Hình Tiêu sáu người hành lễ với Hình Hạo, rồi quay người vội vã rời đi.

"Phu quân!" Đợi sáu người rời đi, Vọng Thư bên cạnh liền bước tới nói: "Thế giới Hồng Hoang thật sự sẽ sụp đổ sao?" Nàng không thể không lo lắng.

Một khi thế giới Hồng Hoang sụp đổ, thì trừ các tồn tại cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra, những người khác hầu như đều sẽ thân tử đạo tiêu.

Đặc biệt là Hỗn Độn vô biên vốn tràn ngập nguy hiểm, chỉ có chiến lực cấp Hỗn Nguyên mới có thể tồn tại trong đó, những người khác thì sẽ toàn bộ vẫn lạc.

"Nếu không tìm thấy Kiến Mộc, thì nhất định sẽ như vậy!" Hơi trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Nhưng cũng không cần quá lo lắng, Đại Thiên Thế Giới của ta có thể không bằng Hồng Hoang, nhưng so với Đông bộ Hồng Hoang thì cũng lớn hơn không ít, tu sĩ Thánh Đình của ta tiến vào trong đó không có vấn đề gì.

Cho dù Hồng Hoang thật sự sụp đổ, e rằng người đầu tiên không thể ngồi yên cũng không phải chúng ta, có vài người có thể còn vội vã

hơn ta." Nghĩ vậy, ánh mắt Hình Hạo không khỏi nhìn về phía Bất Chu Sơn đang đổ nát.

Hắn nhớ năm đó có tin đồn cổ xưa, người sau ở khu vực dưới chân Bất Chu Sơn.

Hiện tại Bất Chu Sơn đã bị hủy diệt, thậm chí toàn bộ Hồng Hoang bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ, trong tình huống như vậy, người sau e rằng không có bất kỳ lựa chọn nào khác, thậm chí.....

"Ong ong!" Lúc này, một trận tiếng ong ong lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy ở một ngọn núi cách Thánh Đình không xa, có ánh sáng thất thải rực rỡ phóng thẳng lên trời, một cỗ khí tức Tiên Thiên nồng đậm lan tỏa, dường như có Linh Bảo xuất thế.

"Linh Bảo xuất thế?" "Có người đang hóa hình!" Hình Hạo và Vọng Thư nhướn mày nhìn nhau, trong mắt đều lộ vẻ kinh ngạc.

Tiếp đó, hai người bước một bước liền xuất hiện tại nơi ánh sáng thất thải đó, có thể thấy ở đó có một Thất Khiếu Thần Thạch rực rỡ, nhưng thứ dẫn động tất cả lại không phải nó mà là một cây kiếm thảo phía dưới!

"Kiếm thảo!" "Tiểu gia hỏa thú vị thật!" Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, khóe miệng Vọng Thư hơi nhếch lên nói: "Thất Khiếu Thần Thạch bản thân là linh chủng trời đất, lẽ ra tiền đồ của nó ít nhất cũng phải là cấp Chuẩn Thánh.

Nhưng đáng tiếc, tất cả lại bị cây kiếm thảo kia cướp đoạt, thậm chí toàn bộ tiềm lực quanh thân đều bị thôn phệ hết, linh trí bên trong cũng đã tan vỡ rồi nhỉ!" Nghe vậy, Hình Hạo cũng lộ ra vẻ kinh ngạc nhàn nhạt.

Không!

Cây kiếm thảo kia cho hắn cảm giác không hề tầm thường.

Lịch sử bản thân nó tạm thời không nói, nhưng trong ánh sáng thất thải phát ra lại ẩn chứa một tia gì đó không đúng, thậm chí còn khiến hắn cảm thấy một tia nguyên bản tương đồng với Chư Thiên Thế Giới Thụ mà hắn đã đổi được năm đó.

"Có chút thú vị!" "Cây kiếm thảo này ứng kiếp mà sinh, e rằng tác dụng của nó sẽ vô cùng quan trọng." Vừa nói, Hình Hạo vung tay lớn, vô biên linh khí trời đất dưới sự thao túng của hắn cấp tốc tuôn về phía bên trong kiếm thảo.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã ba trăm năm.

Một ngày nọ, kiếm thảo lặng lẽ tỏa sáng, vô hạn thải hà càn quét đồng thời, có thể thấy trên vòm trời Lôi Nhãn liền hiện lên, Cửu Tiêu Thần Lôi tụ tập, đủ sức hủy diệt Đại La Kim Tiên.

"Tán!" Đối với điều này, Hình Hạo vung tay lớn một cái, trực tiếp hủy diệt Lôi Nhãn.

Đến đây, chướng ngại cuối cùng của kiếm thảo đã biến mất.

Cùng với sự xao động của linh khí vô biên, kiếm thảo trong nháy mắt hủy diệt Thất Khiếu Thần Thạch, bản thể của nó cấp tốc tăng trưởng: trăm trượng, ngàn trượng, vạn trượng, mười vạn trượng!

Đạt đến mười vạn trượng, bản thể của kiếm thảo mới hoàn toàn hiện ra.

Có thể thấy vô biên xoáy nước ngưng tụ trong đó, như thể liên kết với từng Tiểu Thiên Thế Giới, thậm chí ẩn ẩn ước ước có thể cảm nhận được khí tức tồn tại bên trong.

"Thú vị thật!" "Thật sự là Chư Thiên Kiếm Thảo!" Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, Hình Hạo không khỏi nhếch khóe miệng nói: "Một kẻ hóa hình tự mang thế giới tồn tại, một khi đi trên con đường chinh phạt chư thiên thu thập khí vận làm của riêng, vậy tiền đồ của

vị này sẽ không thể lường được." "Chư Thiên Thế Giới!" Lúc này, Vọng Thư cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tuyệt đối không ngờ, một cây kiếm thảo nhỏ bé lại có năng lực như vậy, nhìn tình thế này, tiềm lực của người sau sẽ cực kỳ đáng sợ.

"Ong ong ong ong" Lúc này, tiếng ong ong vang vọng.

Kiếm thảo rực rỡ lay động đồng thời, nhanh chóng hóa hình.

Có thể thấy bản thể của nó thu nhỏ lại, ánh sáng màu xanh biếc phóng thẳng lên trời, một cỗ ba động đặc biệt lan tỏa đồng thời, bản thể của kiếm thảo biến mất, thay vào đó là một nữ tử mười bảy, mười tám tuổi xuất hiện trên mặt đất.

Giây tiếp theo, nữ tử quanh thân khí tức xao động, tu vi theo đó đề thăng: Địa Tiên, Thiên Tiên, Huyền Tiên, Chân Tiên, Thái Ất Chân Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên!

Phải đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, cỗ pháp lực xao động kia mới bình ổn trở lại.

"Hóa hình Thái Ất, không tệ!" Thấy tình hình này, Hình Hạo và Vọng Thư gật đầu.

Trong thời đại này, người sau hóa hình có tu vi như vậy đã là không dễ, dù sao cái gọi là Tiên Thiên Thần Thai cũng ít đi rồi, muốn hóa hình đạt đến Đại La Kim Tiên càng không có nhiều khả năng.

Chương 448

"Vãn bối Tố Y, bái kiến hai vị tiền bối!" Khom người hành lễ, thần sắc Tố Y khá là khẩn trương.

Nàng biết sự xuất hiện của Hình Hạo và Vọng Thư, càng biết hai người họ mạnh mẽ đến mức nào, lần này hóa hình ra, thật sự có chút thấp thỏm bất an.

"Tố Y!" "Tên hay!" Vọng Thư mỉm cười nhàn nhạt, ánh mắt lướt qua người nàng vài lần, rồi nhìn về phía Hình Hạo nói: "Phu quân, có muốn nhận đồ đệ không?" Lời này vừa nói ra, Tố Y lập tức nhìn về phía Hình Hạo.

Nàng rõ ràng sự mạnh mẽ của người sau, Lôi Nhãn đủ sức hủy diệt tất cả lại bị hắn tùy tay hủy diệt, nếu có thể bái sư dưới trướng hắn, thì.....

"Không cần." Hình Hạo xua tay, thu hồi ánh mắt nói: "Trước mắt ta, dưới trướng ta chỉ có sáu đồ đệ!

Nhưng nữ tử này tiềm lực lớn, lại rất hợp với đạo thống của phu nhân!" Nghe vậy, Vọng Thư lập tức mỉm cười.

Nàng tự nhiên hiểu ý Hình Hạo, lập tức nhìn về phía Tố Y nói: "Tố Y, ta cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, con có nguyện ý bái ta làm sư phụ không?" "Đệ tử nguyện ý!" Không chút do dự, Tố Y lập tức quỳ xuống đất nói: "Đệ tử Tố Y, bái kiến Sư tôn!" Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Chỉ sáu chữ đó cũng đủ khiến Tố Y động dung.

Huống chi người sau là nữ tử, đối với lời nói đó lại càng thêm thân cận không ít.

“Tốt!” Hài lòng gật đầu, Vọng Thư vung tay lớn phù Tố Y dậy, rồi lấy ra một thanh trường kiếm đưa ra nói: “Đây là Thái Âm Thần Kiếm, là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tặng cho con để hộ thân.” “Đa tạ Sư tôn!” Vui mừng nhận lấy Thái Âm Thần Kiếm, Tố Y kích động vạn phần.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đó là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo a!

Cho dù vừa mới hóa hình cũng biết sự quý giá của thứ này, giờ Vọng Thư lại trực tiếp tặng, quả thực là thiên đại ân tứ.

“Ừm!” Gật đầu, Vọng Thư cũng không nói nhiều, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: “Phu quân, công pháp của thiếp không thích hợp, chàng xem thử!” “Chuyện nhỏ thôi!” Mỉm cười nhàn nhạt, Hình Hạo bước tới trực tiếp truyền Cửu Chuyển Huyền Công và Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến cho Tố Y nói: “Mặc dù ta không phải sư tôn của con, nhưng cũng là phu quân của sư tôn, truyền công pháp và thần thông cho con, hy vọng con tu luyện thật tốt, đừng phụ tiềm lực của bản thân.” “Vâng!” Đáp một tiếng, Tố Y không dám lơ là, nhanh chóng bắt đầu tiếp nhận Cửu Chuyển Huyền Công và Chu Thiên Biến Hóa Thuật.

Đợi sau khi hoàn thành tất cả, Tố Y mở mắt ra cảm kích nhìn Hình Hạo một cái, rồi đi đến bên cạnh Vọng Thư nói: “Sư tôn, con cảm thấy có thể liên kết với mười Tiểu Thiên Thế Giới, thậm chí có thể bằng ý chí của bản thân mà giáng lâm vào trong đó.

Nhưng những thế giới đó đều có ý thức độc lập tồn tại, con lại không thể xóa bỏ và thay thế chúng, con phải làm thế nào đây?” “……” Nghe lời này, Vọng Thư nhất thời không khỏi ngớ người.

Thật ra, nàng cũng không biết phải làm thế nào, theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo nói: “Phu quân, chàng xem...” “Đơn giản thôi!” Mỉm

cười nhàn nhạt, Hình Hạo vỗ vỗ vai Vọng Thư ý bảo nàng đừng nóng vội, rồi ánh mắt nhìn về phía Tố Y nói: "Dùng ý chí của con lựa chọn một tồn tại trong một Tiểu Thiên Thế Giới để đoạt xá.

Chỉ cần sức mạnh tu luyện của con vượt qua tầng thứ ý chí của Tiểu Thiên Thế Giới đó, thì chướng ngại sẽ không còn là vấn đề gì nữa, thậm chí có thể thu toàn bộ Tiểu Thiên Thế Giới đó làm của riêng.

Đợi sau khi hoàn thành tất cả, con có thể truyền bá đạo thống của bản thân xuống, khiến khí vận thế giới đó vì con mà dùng, đến lúc đó có thể khiến con cấp tốc đề thăng tu vi, đột phá cảnh giới, nãi chí cuối cùng chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Thì ra là vậy!" Như bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Tố Y lập tức hiểu ra phải hành động như thế nào.

Ngay lập tức, Tố Y vui mừng khôn xiết, theo bản năng định mở miệng nói, nhưng chưa kịp mở miệng, vài tiếng kêu vội vã đã truyền đến: "Sư tôn, Sư tôn, chúng con đã chuẩn bị xong rồi!" Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Hình Tiêu sáu người vội vã đến.

Đợi sau khi đến khu vực Hình Hạo đang ở, sắc mặt sáu người đều khá là vội vã, trăm năm thời gian, sự dung hợp giữa cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần và khí tức Lượng Kiếp đã khiến chúng sinh Hồng Hoang hầu như đều bị ảnh hưởng, có thể thấy rõ ràng hậu quả thảm liệt đến mức nào.

Thậm chí ngay cả tu sĩ dưới trướng sáu người họ cũng có không ít người trúng chiêu, nếu không phản ứng nhanh chóng, e rằng một trận đại kiếp nạn sẽ kéo màn.

"Ô!" Đột nhiên, ánh mắt Hình Tiêu sáu người tập trung lên người Tố Y.

Không thể không nói, người sau cực kỳ xinh đẹp, toàn thân trên dưới tỏa ra một cỗ khí tức đặc biệt, có sức hấp dẫn trí mạng đối với

nam tính tu sĩ.

Hình Hạo vì tu vi đủ cao, thê tử Vọng Thư lại là một trong những tuyệt thế mỹ nhân Hồng Hoang, tự nhiên không vì thế mà động lòng, nhưng Hình Tiêu và những người khác thì lại không giống vậy.

Thậm chí trong tiềm thức, Hình Tiêu sáu người đều lộ ra bộ dạng của "trư ca", duy chỉ có Lục Nhĩ là phản ứng kịp thời nhất, thu hồi ánh mắt không còn nhìn Tố Y nữa.

"Thú vị thật!" "Kẻ có Đạo tâm tốt nhất lại là Lục Nhĩ!" Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, khóe miệng Hình Hạo không khỏi hơi nhếch lên.

Thật không ngờ, trong sáu đồ đệ, Lục Nhĩ vào khoảnh khắc này lại vượt qua tất cả những người còn lại.

"Khụ khụ!" Khẽ ho một tiếng, Hình Hạo phá vỡ bầu không khí trong trường nói: "Nếu người đã tập hợp đủ, vậy đừng chần chừ nữa, đi theo vi sư đi!" Nói xong, Hình Hạo quay người bay về phía Thánh Đình.

Thấy tình hình này, Vọng Thư cũng khẽ mỉm cười, dẫn Tố Y theo sau.

Đến lúc này, Hình Tiêu và những người khác mới hoàn hồn, sau khi nhìn nhau, đều đỏ mặt tía tai, đặc biệt là Khổng Tuyên và Bạch Lân trong số đó.

"Chư vị, chúng ta cũng mau theo kịp Sư tôn đi!" Lúc này, Lục Nhĩ bước tới, bỏ lại một câu rồi bay đi.

Thấy vậy, Hình Tiêu năm người cũng không chần chừ nữa, lập tức bay vút cấp tốc lướt về phía Thánh Đình.

"Bái kiến Thánh Đế." "Bái kiến Thánh Đế!" "……" Cùng với sự đến của Hình Hạo, vô số tu sĩ dày đặc bên ngoài Thánh Đình lập tức

cung kính hành lễ, từng người một thần sắc nghiêm túc, đồng thời trong mắt tràn đầy khao khát, sùng bái và nhiệt thành.

"Tốt!" Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, Hình Hạo hài lòng gật đầu đồng thời, cũng không chần chừ nữa, vung tay lớn một cái trực tiếp mở ra Hỗn Độn Châu.

"Ong ong" Tiếng ong ong vang lên, một xoáy nước khổng lồ liền xuất hiện trên quảng trường Thánh Đình.

Đợi sau khi hoàn thành tất cả, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Đây là thế giới do ta khai tịch, hiện tại Hồng Hoang nguy cơ từ phía, thậm chí sắp có đại kiếp nạn giáng xuống, vì sự an toàn của các ngươi, tất cả mọi người đều tiến vào trong đó để sinh tồn, đợi sau khi đại kiếp Hồng Hoang kết thúc, ta sẽ lại thả các ngươi ra!" "Vâng!" "Vâng!" "……" Không chút do dự, vô số tu sĩ liền đáp lời.

Tiếp đó, những tu sĩ đó bắt đầu dưới sự điều phối của Hình Tiêu và những người khác mà có trật tự đi vào Tiểu Hỗn Độn Thế Giới!

Thời gian vội vã, chớp mắt ba trăm năm đã trôi qua.

Một ngày nọ, mấy chục tu sĩ cuối cùng liền tiến vào trong xoáy nước, toàn bộ tu sĩ Thánh Đình trừ Hình Hạo và vài người ra, những người còn lại đều đã tiến vào trong đó.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Trong tình huống đảm bảo an toàn cho thuộc hạ, hắn cũng có thể thả lỏng tay chân rồi.

Hắn rõ ràng sắp tới toàn bộ Hồng Hoang sẽ xuất hiện hai kết cục cực kỳ nghiêm trọng, hoặc là Hồng Hoang vỡ nát mọi thứ hóa hư không, hoặc là có người dùng sức mạnh cứu vãn tình thế trấn áp tất cả.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức nhìn về phía Hình Tiêu và những

người khác bên cạnh: "Các con cũng tiến vào trong đó, với sức mạnh hiện tại không đủ để chống lại một trận đại kiếp nạn." "Vâng, Sư tôn!" Đáp một tiếng, Hình Tiêu sáu người cũng không chần chừ nữa, cung kính hành một lễ rồi bước vào trong đó.

"Tố Y cũng đi đi!" Thấy tình hình này, Vọng Thư nhìn về phía Tố Y bên cạnh ý bảo nàng cũng tiến vào Tiểu Hỗn Độn Thế Giới.

Dù sao tu vi của người sau còn yếu hơn cả Hình Tiêu và những người khác, huống chi là chống lại tồn tại của Lượng Kiếp.

Chương 449

"Vâng, Sư tôn!" Không dám lơ là, Tố Y đáp một tiếng sau đó, hành lễ với Vọng Thư và Hình Hạo, rồi mới bước vào trong xoáy nước.

"Thu!" Đợi bóng dáng Tố Y tiến vào trong đó, Hình Hạo quát khẽ một tiếng trực tiếp thu lại Hỗn Độn Châu.

Đợi nó bay về trong Thức Hải, Hình Hạo nhìn về phía Vọng Thư bên cạnh nói: "Mọi việc đều đã xử lý xong, chúng ta đi thôi!" "Đi đâu?" Vọng Thư khó hiểu nhìn Hình Hạo một cái, tò mò mở miệng hỏi.

"Bất Chu Sơn!" Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo nhìn về phía Bất Chu Sơn nói: "Nếu không có gì ngoài ý muốn, trận tranh đấu cuối cùng sẽ ở đó!" "Được!" Đáp một tiếng, Vọng Thư không phản bác.

Ngay lập tức, Hình Hạo và Vọng Thư bay lên, cấp tốc lướt về phía Bất Chu Sơn.

Đợi hai người đến nơi, có thể thấy ở Bất Chu Sơn, nước sông không ngừng cuồn cuộn, Cửu Thiên Nhược Thủy càn quét đồng thời, Đông Hoàng Thái Nhất và Cửu Đại Tổ Vu chiến đấu cũng càng lúc càng kịch liệt.

Mặc dù Cửu Đại Tổ Vu liên thủ, nhưng khi đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất, lại không hề chiếm được lợi thế nào, thậm chí từng người một thân đầy vết thương, đặc biệt là Đế Giang, lúc này trông tình hình cực kỳ không ổn.

Cùng lúc đó, vô số Vu tộc trên mặt đất theo đó vẫn lạc, có thể thấy những Đại Vu cấp đỉnh có Nguyên Thần đang điên cuồng di chuyển tộc nhân, nhưng lại như muối bỏ bể.

“Phu quân, Vu tộc e rằng sẽ bị hủy diệt trong chốc lát!” Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, Vọng Thư khá phức tạp nói: “Nếu không có gì ngoài ý muốn, một khi Cửu Đại Tổ Vu vẫn lạc, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu tộc sẽ trở thành kẻ chiến thắng cuối cùng.” “Kẻ chiến thắng!” Không!

Trận chiến này không hề có kẻ chiến thắng nào đáng nói.

Khóe miệng hơi nhếch lên, Hình Hạo nhìn Vọng Thư một cái rồi nói: “Đừng nhìn ở đây Đông Hoàng Thái Nhất có tư thái của kẻ chiến thắng, nhưng tình hình ở Bắc bộ Hồng Hoang (Triều Ca) e rằng sẽ còn tệ hơn.” “Sẽ sao!” Theo bản năng kinh hô một tiếng, Vọng Thư lập tức nhìn về khu vực Bắc bộ Hồng Hoang, dùng thần thông của bản thân để diễn hóa.

Một lát sau, Vọng Thư lặng lẽ mở mắt, thần sắc kinh hãi nói: “Có lẽ, Cửu Trọng Thiên của Yêu Đình ở Bắc bộ đã bị hủy diệt, vô số Yêu tộc đều chôn thây trong đó.

Cửu Thiên Nhược Thủy dưới sự thao túng của Tổ Vu lại một đường chảy về phía Bắc, trên đường nhấn chìm vô số đất đai, dẫn đến toàn bộ Bắc bộ Hồng Hoang đều biến thành biển nước mênh mông, trong đó sinh linh Yêu tộc càng chết vô số kể.” Nói xong, Vọng Thư lặng lẽ nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất cách đó không xa, chậm rãi nói: “Hèn chi Đông Hoàng Thái Nhất lại điên cuồng đến vậy, thì ra hắn đã cảm nhận được một chút, đang phát tiết sự phẫn nộ của bản thân.” Nghe vậy, trong mắt Hình Hạo cũng lộ ra một tia phức tạp.

Dù sao trong tình huống như vậy, nếu không có gì ngoài ý muốn, Cửu Đại Tổ Vu chắc chắn sẽ lại vẫn lạc, thậm chí.....

“Hình Hạo huynh đệ!” “Hình Hạo huynh đệ!” “……” Lúc này, ba tiếng kêu vội vã liền truyền đến từ mặt đất.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Hậu Nghệ, Hình Thiên và Khoa

Phụ đang cưỡi mây vội vã đến.

Đợi ba người đến nơi Hình Hạo đang ở, Khoa Phụ theo bản năng mở miệng nói: "Hình Hạo huynh đệ, mau giúp Đế Giang Tổ Vu đi, nếu không, hậu quả sẽ không thể chịu nổi." Lời này vừa nói ra, Hậu Nghệ và Hình Thiên cũng nhìn về phía Hình Hạo.

Hai người họ cũng muốn thỉnh Hình Hạo giúp đỡ, nhưng lời đến miệng lại không nói ra được.

Không giống Khoa Phụ, họ rõ ràng nguyên nhân thật sự Hình Hạo rời khỏi Vu tộc năm đó.

Nói trắng ra, đó là vì Thập Nhị Tổ Vu không muốn Hình Hạo quật khởi, không muốn người sau chia sẻ quyền lợi trong tay họ.

"Không thể nào!" Không đợi Hình Hạo mở miệng, Vọng Thư bên cạnh trực tiếp từ chối nói: "Thập Nhị Tổ Vu năm đó đối đãi phu quân của ta như thế nào chư vị cũng không phải không biết, thiếp há có thể lại giúp đỡ!

Không nhân cơ hội này giáng đá xuống giếng thì phu quân ta đã tận nghĩa với Vu tộc rồi, muốn người ra tay giúp đỡ, thiếp là người đầu tiên không đồng ý." Lời này vừa nói ra, trên mặt ba người Hình Thiên lập tức lộ ra vẻ thất vọng.

Tiếp đó, ba người nhìn nhau một cái, ánh mắt liền nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ, 793……" "Không cần nói nữa!" Hình Hạo xua tay, thần sắc lạnh nhạt nói: "Giúp đỡ tộc nhân Vu tộc ta có thể đáp ứng, nhưng giúp đỡ Tổ Vu thì ta không làm được!" "……" "Được rồi!" Há hốc mồm, ba người Hình Thiên cũng biết đó là sự nhượng bộ lớn nhất của Hình Hạo.

Nếu không phải vì năm đó tộc nhân Vu tộc đối đãi Hình Hạo cực kỳ tôn kính và sùng bái, e rằng hôm nay hắn cũng sẽ không đồng ý

giúp đỡ tộc nhân vượt qua cửa ải khó khăn.

"Ong ong ong ong" Tuy nhiên, lúc này bất ngờ lại xảy ra lần nữa.

Có thể thấy ở khu vực tộc nhân Vu tộc tập trung trên mặt đất, từng xoáy nước liền hiện lên, giọng nói Bình Tâm liền vang vọng bốn phương: "Tộc nhân Vu tộc mau chóng tiến vào trong xoáy nước, ta sẽ đưa các ngươi vào Địa Đạo để sinh tồn." Lời này vừa nói ra, tộc nhân Vu tộc trên mặt đất lập tức sôi trào, ngay lập tức cũng không chần chừ nữa, nhao nhao quay người tiến vào trong xoáy nước đó, đi đến không gian Lục Đạo Luân Hồi.

"Bình Tâm!" Bàn tay vừa nâng lên liền hạ xuống, trong mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe đồng thời, chậm rãi mở miệng nói: "Thật khiến người ta ghê tởm a!

Ta không ra tay thì nhìn tộc nhân Vu tộc tự sinh tự diệt, nhưng thấy ta sắp ra tay thì lại sốt ruột không kịp chờ đợi, sợ tộc nhân Vu tộc càng thêm công nhận sự tồn tại của ta sao?" Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh lặng.

Ba người Hình Thiên càng thêm xấu hổ cực độ, đồng thời theo bản năng siết chặt hai nắm đấm của mình.

Không!

Quả thực hành động của Bình Tâm quá mức nhắm vào.

Trước đó đã chết bao nhiêu tộc nhân, nhưng nàng lại vẫn không hề động đậy.

Bây giờ thì sao?

Thấy Hình Hạo sắp ra tay lập tức cứu đi tộc nhân, rõ ràng là không cho hắn bất kỳ cơ hội nào để ban ân cho Vu tộc, không cho hắn bất kỳ cơ hội nào để một lần nữa lật đổ sự thống trị của Tổ Vu.

“Hình Thiên!” “Hậu Nghệ!” “Khoa Phụ!” Lúc này, một tiếng quát lớn truyền đến từ chiến trường xa xăm: “Mau chóng đến giúp ta.” Nghe vậy, ba người Hình Thiên thân thể chấn động.

Sau khi theo bản năng nhìn nhau một cái, ánh mắt ba người nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu cách đó không xa.

Không ngoài ý muốn.

Không thể kiên trì được nữa rồi.

Dưới sự tấn công của Đông Hoàng Thái Nhất, Cửu Đại Tổ Vu đều lung lay sắp đổ, hy vọng duy nhất chỉ có Thập Nhị Đô Thiên Trận.

Mặc dù Cộng Công và Chúc Dung đều không có mặt, nhưng sự tồn tại của ba người Hình Thiên cũng đủ để bù đắp một chút, chỉ cần triệu hoán ra Bàn Cổ Nhục Thân, thì chưa biết chừng...

“Hình Hạo huynh đệ, ta đi trước đây!” “Hình Hạo huynh đệ, ta đi trước một bước!” Lúc này, ba người Hình Thiên phản ứng, hành lễ với Hình Hạo xong, mặc dù trong lòng đối với hành vi của Tổ Vu có chút do dự, nhưng cũng sẽ không trực tiếp làm trái.

“Vút vút” Đợi tiếng phá không vang vọng, bóng dáng ba người Hình Thiên liền rời khỏi khu vực Hình Hạo đang ở.

“Phu quân!” Thấy tình hình này, Vọng Thư bước tới nhíu mày hỏi: “Vu tộc lại đến nông nỗi này sao?” “Ai!” Thở dài một tiếng, Hình Hạo phức tạp nhìn về phía bóng lưng ba người Hình Thiên nói: “Vu tộc có chỗ tốt cũng có chỗ không tốt!

Địa vị của Tổ Vu đều ở đỉnh điểm, đặc biệt là sau khi ta thiết lập danh xưng Vu Đế, chế độ này càng cực kỳ nghiêm ngặt.

Năm đó Thập Nhị Tổ Vu bức bách ta thoát ly Vu tộc, bản chất là không muốn ta thành công kế thừa danh hiệu Vu Đế.

Bởi vì họ rõ ràng, một khi ta trở thành Vu Đế, thì toàn bộ Vu tộc hầu như đều sẽ trở thành 'nhất ngôn đường' của ta, họ đã sớm quen với quyền lợi cũ đó, há có thể để ta chạm vào!" "Thì ra là vậy!" Bừng tỉnh gật đầu, Vọng Thư lập tức hiểu Hình Hạo đang ám chỉ điều gì.

Chương 450

Địa vị của Tổ Vu trong Vu tộc quá cao quý, cho dù có thiết lập chức vị Vu Đế cao hơn, nhưng cũng không phải vĩnh cửu, mà là tồn tại có tính lưu động.

Một khi Thập Nhị Tổ Vu đều chứng đạo thành Thánh, thì cuối cùng vị trí Vu tộc sẽ rơi vào tay Hình Hạo, Thập Nhị Tổ Vu sẽ trở thành quá khứ, Hình Hạo mới là vị Vu Đế cuối cùng.

Nếu trước đây có thể áp chế Hình Hạo, thì cùng với việc Hình Hạo chứng đạo thành Thánh, Thập Nhị Tổ Vu không còn bất kỳ khả năng nào hạn chế người sau.

Trong tình huống không thể kiểm soát như vậy, tự nhiên phải bức Hình Hạo đi, cho dù phải trả giá, cũng không tiếc.

Đáng tiếc, chính vì ý niệm như vậy, đã dẫn đến sự việc này bị ác hóa đến mức độ lớn nhất, Vu tộc không có Hình Hạo, đã sớm không còn vốn liếng để nghịch thiên cải mệnh.

"Thập Nhị Đô Thiên Trận, khởi!" Lúc này, tiếng gầm nhẹ của Đế Giang và các Tổ Vu liền vang vọng.

Cùng với vô biên sát khí cuồn cuộn, có thể thấy sau khi Hình Thiên, Hậu Nghệ và Khoa Phụ ba người gia nhập, Thập Nhị Đô Thiên Trận lại lần nữa được thi triển ra.

"Gầm ~" Một tiếng gầm nhẹ vang vọng.

Cùng với khí tức Bàn Cổ càn quét, Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ vô cùng liền xuất hiện tại di tích Bất Chu Sơn.

"Khốn nạn!" Thu lại cảnh tượng này vào đáy mắt, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lúc này khó coi cực điểm.

Tuyệt đối không ngờ, trong tình huống tổn thất ba Đại Tổ Vu, Đế Giang và các Tổ Vu lại có thể thi triển ra Thập Nhị Đô Thiên Trận!

Nhìn Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ đó, Đông Hoàng Thái Nhất nghiến răng đồng thời, thân thể loáng một cái liền hóa thành Hỗn Độn Kim Ô, vỗ cánh bay cao đồng thời, Vô Lượng Tinh Thần Chung liền không ngừng vang vọng trời đất.

"Đông đông đông đông" Tiếng chuông chấn động màng tai, sức mạnh đáng sợ càn quét ra đồng thời, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường liền va chạm vào trên Bàn Cổ Chân Thân.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Một tiếng quát lớn vang lên, Đế Giang và các Tổ Vu trong Bàn Cổ Chân Thân gào thét.

Chỉ thấy tay phải hắn vung lên, Hình Thiên Phủ khổng lồ hóa xuất hiện trong tay Bàn Cổ Chân Thân, không chút do dự cầm phủ chém về phía Hỗn Độn Kim Ô muốn chém giết nó giữa trời đất!

"Đông đông" Vô Lượng Tinh Thần Chung vang vọng, Hỗn Độn Kim Ô vỗ cánh bay cao, cầm chuông va chạm vào trên cây búa khổng lồ đó.

Nhất thời, tiếng bạo tạc không ngừng, lấy Bàn Cổ Chân Thân và Hỗn Độn Kim Ô làm trung tâm, một cỗ dư ba đáng sợ liền khuếch tán, những nơi đi qua, phàm là bị nhiễm đều bị hủy diệt hoàn toàn.

"Ngự!" Quát khẽ một tiếng, Hình Hạo vung tay lấy ra Hỗn Độn Chung che chở cho Vọng Thư và hắn ở bên trong.

Mặc cho cỗ lực lượng kia càn quét, ánh mắt hắn lại tập trung vào trên Bàn Cổ Chân Thân và Hỗn Độn Kim Ô.

Thời gian trôi nhanh, hai người chiến đấu càng lúc càng kịch liệt, càng lúc càng gay gắt, toàn bộ khu vực di tích Bất Chu Sơn đều bắt đầu sụp đổ dưới trận chiến của hai người.

“Phu quân!” Đột nhiên, Vọng Thư dường như phát hiện ra điều gì, ánh mắt nhìn về một khu vực xa xăm nói: “Chàng xem chỗ kia!” “Ừm!” Trong mắt tinh quang chợt lóe, Hình Hạo ánh mắt lập tức nhìn theo hướng Vọng Thư chỉ.

Có thể thấy trong khu vực xa xăm, có một đoàn u quang rực rỡ, tuy cực kỳ nhỏ bé, nhưng cùng với sự sụp đổ của Bất Chu Sơn, thì đang cấp tốc tăng trưởng.

“Đó là.....” Trong mắt một tia kinh ngạc chợt lóe, Hình Hạo lập tức cảm nhận được vấn đề ở đâu.

Giây tiếp theo, ánh sáng giữa trán rực rỡ, Tinh Thần Thần Mục lúc này lặng lẽ mở ra, vật thể bên trong đoàn ánh sáng đó lập tức bị nhìn thấy rõ ràng!

“Bàn Cổ!” Hầu như ngay khi nhìn rõ thân ảnh đó, Hình Hạo thân thể cuồng chấn, trong mắt lập tức bắn ra sự kinh hãi và kinh tởm mãnh liệt.

Không!

Đạo sức mạnh đó lại chính là Bàn Cổ!

Điều đó cũng đại biểu cho, tất cả dường như đều do người sau ở phía sau mưu tính.

“Dưới Bất Chu Sơn chôn giấu Bàn Cổ!” “Tổ Vu tức giận chạm vào Bất Chu Sơn!” “Nếu tất cả đều là do hắn mưu tính, chẳng phải.....” Trong mắt một tia kinh hãi chợt lóe, Hình Hạo lập tức nhìn về phía Bàn Cổ Chân Thân đang ở, trong mắt hàn quang chợt lóe nói: “Không, tuyệt đối không thể để trận chiến này tiếp tục nữa!

Nếu không toàn bộ Bất Chu Sơn sẽ sụp đổ, đến lúc đó Bàn Cổ sẽ theo đó phục sinh, hậu quả sẽ không thể chịu nổi.” Nghĩ đến đây, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía bên cạnh nói: “Vọng Thư, đưa Hồng Mông

Lượng Thiên Xích cho ta dùng một chút!" "Được!" Đáp một tiếng, Vọng Thư tuy có chút khó hiểu, nhưng cũng không hỏi nhiều, lập tức triệu hoán ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích giao cho Hình Hạo.

Đối với điều này, Hình Hạo cũng không nán lại nữa, tay phải vung lên lấy ra Chu Thiên Thần Phủ, cả người nhảy vọt đồng thời trong nháy mắt xuất hiện tại chiến trường của Bàn Cổ Chân Thân và Hỗn Độn Kim Ô.

"Hình Hạo!" "Hình Hạo!" Hầu như ngay khi xuất hiện, tiếng hô của Đông Hoàng Thái Nhất và một nhóm Tổ Vu liền vang vọng.

Tiếp đó, động tác chiến đấu của hai bên đều dừng lại, ánh mắt khóa chặt trên người Hình Hạo nói: "Hình Hạo đạo hữu, vì sao lại ngăn cản ta?" "Hình Hạo, ngươi muốn đối địch với chúng ta sao!" Đối mặt với chất vấn, Hình Hạo mỉm cười nhàn nhạt, tay phải cầm phủ, tay trái cầm xích, thần sắc bình thản nói: "Chư vị, ta đang ngăn cản một trận chiến vô nghĩa!

Xin hãy nể mặt ta, dừng tay ở đây đi!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh lặng.

Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc đến ngây người, tuyệt đối không ngờ Hình Hạo lại đột nhiên nhúng tay vào từ vị trí người bàng quan, lại bá khí đến vậy.

Đồng thời, trong lòng hắn lại kinh hỉ vạn phần.

Có Hình Hạo nhúng tay vào, trận chiến này sẽ không tiếp tục nữa, vậy hắn cũng có thể trở về Bắc bộ Hồng Hoang để chủ trì đại cục.

Mọi thứ Vu tộc đã làm trước đó đều được hắn nhìn thấy rõ, nhưng vì Đế Giang Tổ Vu ngăn cản nên không thể rời đi.

"Hình Hạo!" Ngược lại, Đế Giang và các Tổ Vu lúc này lại nổi giận đùng đùng.

Lại không ngờ, Hình Hạo lại đột nhiên ra tay ngăn cản vào lúc này.

Nhưng theo kế hoạch của bọn họ, trận chiến này tuyệt đối không thể kết thúc, ít nhất là trước khi nửa đoạn Bất Chu Sơn còn lại chưa sụp đổ thì không thể nào.

Nghĩ đến đây, Đế Giang và các Tổ Vu theo bản năng nhìn nhau một cái, rồi không chút do dự thao túng Bàn Cổ Chân Thân tấn công về phía Hình Hạo.

"Chết đi!" "Hình Hạo, ngươi dám nhúng tay vào chuyện của Vu tộc ta, muốn chết sao!" Một tiếng "vút", Hình Thiên Phủ phá không chém về phía Hình Hạo.

"Hình Hạo đạo hữu cẩn thận!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất đầu tiên ngẩn ra, rồi nhanh chóng mở miệng hô hoán.

Hắn biết uy lực của một búa đó đáng sợ đến mức nào, nếu đánh trúng vào người, hắn cũng không thể chịu nổi, Hình Hạo cho dù dĩ lực chứng đạo, cho dù nhục thân cường đại, cũng không thể mạnh hơn hắn bao nhiêu.

"Không nể mặt ta!" Cảm nhận ba động truyền đến từ phía sau, trong mắt Hình Hạo một tia hàn mang bắn ra.

Chương 451

Hắn sao lại không biết ý đồ của Tổ Vu, chẳng qua là muốn tiếp tục trận chiến, từ việc phá hủy Bất Chu Sơn, triệt để giải phong Bàn Cổ đang tồn tại trong đó.

"Định cho ta!" Quay người, Hình Hạo giơ Hồng Mông Lượng Thiên Xích điểm một cái, trong miệng quát lớn một tiếng đồng thời, vô biên pháp lực mênh mông liền càn quét ra.

Giây tiếp theo, Ngôn Xuất Pháp Hành phát động.

Có thể thấy vô biên quy tắc ngưng tụ, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường bao phủ Bàn Cổ Chân Thân, động tác vung Hình Thiên Phủ của nó liền dừng lại, cả người trong nháy mắt bị định hình tại chỗ.

"……" Đông Hoàng Thái Nhất vừa giơ Vô Lượng Tinh Thần Chung lên chuẩn bị chi viện liền dừng lại động tác, khó mà tin được nhìn Bàn Cổ Chân Thân bị Hình Hạo một câu nói định trụ, trong mắt kinh hãi chi sắc bùng phát đồng thời, theo bản năng nói: "Sao lại thế này!

Sao lại thế này!

Khoảng cách giữa ta và hắn lại lớn đến vậy!

Khoảng cách từ Hỗn Nguyên Lục Trọng đến Hỗn Nguyên Bát Trọng lẽ ra không nên xa vời như vậy mới đúng!" "……" Không chỉ Đông Hoàng Thái Nhất, kể cả Đế Giang và các Tổ Vu đang ở bên trong Bàn Cổ Chân Thân cũng bị cảnh tượng này làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Tuyệt đối không ngờ.

Một kích toàn lực của bọn họ lại tạo ra cục diện như thế này.

Không những không làm tổn thương Hình Hạo một chút nào, mà thậm chí còn bị hắn tùy ý định hình tại chỗ, quả thực khiến người ta khó mà tin được.

"Thật là thần lực vĩ đại!" "Sức mạnh của Hình Hạo đạo hữu sao?" "Khó mà tin được, Bàn Cổ Chân Thân trước mặt hắn lại không có chút sức chống cự nào!" "……" Cùng lúc đó, vài tiếng kinh hô truyền đến từ không xa.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Nữ Oa dưới sự hộ tống của Thông Thiên và Minh Hà đang nâng Ngũ Sắc Thạch.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng vội vã đến từ một khu vực, nhưng lúc này động tác tiến về phía trước đều dừng lại, ánh mắt đều kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo, người như một Chúa tể chí cao vô thượng, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, khủng bố và khao khát.

"Hình Hạo!" Cũng vào khoảnh khắc này, tiếng gào thét phẫn nộ của Đế Giang vang vọng khắp khu vực Bất Chu Sơn.

Hắn cảm nhận được sự nhỏ bé của bản thân, càng cảm nhận được sự mạnh mẽ của Hình Hạo, thậm chí trong lòng không khỏi dâng lên một loại cảm xúc: nếu năm đó không bức bách người sau rời khỏi Vu tộc thì tốt biết bao.

Nhất thời, trong lòng Đế Giang vừa kinh vừa nộ, trong miệng gầm nhẹ đồng thời, trong nháy mắt ném Không Gian Quyền Trượng ra đập về phía khu vực Hình Hạo đang ở, trong miệng quát khẽ: "Chết đi cho ta!" "Muốn tập kích Ta sao!" Cảm nhận được ba động không gian tấn công, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia khinh thường.

Hữu thủ cầm phủ vung chém, Chu Thiên Thần Phủ lập tức oanh

kích lên Không Gian Quyền Trượng.

"Choang" một tiếng, Không Gian Quyền Trượng lập tức băng phôi, các vết nứt không ngừng xuất hiện đồng thời, nó trực tiếp bị đánh bay, chia làm hai mảnh.

"Ầm" một tiếng, Không Gian Quyền Trượng rơi xuống đất, bắn tung tóe những vệt nước lớn.

Đối với điều này, Hình Hạo lại khinh thường liếc nhìn chỗ Đế Giang, lạnh lùng nói: "Ồ?

Tổ Vu Đế Giang, chẳng qua cũng chỉ đến vậy!" "Khốn kiếp!" Hai nắm tay siết chặt, sắc mặt Đế Giang âm trầm đến cực điểm.

Thái độ hời hợt kia của Hình Hạo không ngừng đâm sâu vào dây thần kinh của Đế Giang, y vô thức siết chặt hai nắm tay, mặt mày dữ tợn: "Dựa, dựa vào đâu chứ!

Chỉ là một Đại Vu đời thứ hai, sao có thể trưởng thành đến mức độ này!

Vì sao, bọn ta là Tổ Vu, lại không bằng y!" Trong khoảnh khắc, không chỉ Đế Giang, mà cả Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác đều có xu thế hóa điên.

Sự chênh lệch giữa hai bên quá lớn, khiến họ không thể chấp nhận, nhưng lại không thể làm gì được.

"Cũng đã đến lúc kết thúc rồi!" Đối với điều này, trên mặt Hình Hạo lóe lên một tia tinh quang, lập tức không còn chần chừ.

Tâm niệm vừa động, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay y đại phóng quang mang.

"Thước đo lường trời đất!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích dưới sự khống chế của Hình Hạo quét

ra, trong khoảnh khắc liền oanh kích lên Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ kia.

"Rắc" một tiếng khẽ vang.

Có thể thấy Bàn Cổ Chân Thân đủ để khiến Thánh Nhân cũng phải kinh hoàng liền nứt ra.

Ngay sau đó là một cỗ sức mạnh cuồng bạo quét ra, toàn bộ Thập Nhị Đô Thiên Trận sụp đổ, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

"A...

A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, có thể thấy từng Tổ Vu từ trên trời rơi xuống, nặng nề đập vào dòng nước lũ Cửu Thiên Nhược Thủy trên mặt đất, trong đó một nửa số người mất đi ý thức, trực tiếp bị nước lũ cuốn đi.

Những Tổ Vu còn ý thức lúc này cũng kinh hãi biến sắc.

Dưới dòng lũ vô biên, họ không biết các huynh đệ bị cuốn trôi đến nơi nào, nếu bị những người khác tìm thấy trước, thì hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao, dưới một đòn vừa rồi, Hình Hạo đã gây trọng thương cho tất cả.

"Hình Hạo!" "Chuyện này Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Trong miệng gầm lên một tiếng giận dữ, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương thân thể loáng một cái, nhanh chóng đuổi theo hướng các Tổ Vu còn lại.

Đồng thời, Hình Thiên, Hậu Nghệ và Khoa Phụ ba người đang ở dưới mặt nước cũng bị trọng thương không nhẹ, nhưng Đế Giang cùng các Tổ Vu khác lại không hề có ý định quan tâm.

“Sao lại bạc bẽo đến vậy!” Thu trọn cảnh này vào đáy mắt, trong mắt Hình Hạo lóe lên một tia sát cơ.

Nếu không phải vì sự tồn tại của ba người Hình Thiên, Ta đã sớm hoàn toàn khai chiến với Vu tộc rồi, nhưng Đế Giang cùng những người khác lại không quan tâm đến sống chết của họ, đúng là vô tình lạnh nhạt đến cực điểm.

Tâm thái của các Tổ Vu khiến họ thậm chí không thèm quan tâm đến sự sống còn của các Đại Vu, cho dù là Đại Vu cấp cao nhất, cho dù là người có thể thay thế Tổ Vu để hoàn thành Thập Nhị Đô Thiên Trận cũng không ngoại lệ.

“Hừ!” Khẽ quát một tiếng, Hình Hạo vung tay lớn, theo đó một cỗ Pháp lực mênh mông tuôn ra, trực tiếp đưa ba người Hình Thiên đến khu vực của Vọng Thư.

Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo quay đầu nói: “Chư vị Đạo hữu, đã đến lúc rồi, vậy thì bắt đầu đi!” “Tốt!” “Thiện!” Đáp lại một tiếng, Lão Tử cùng những người khác như tỉnh mộng, lập tức phi thân đến khu vực của Hình Hạo.

Đợi y rời đi, Lão Tử phi thân đến bên cạnh Hình Hạo, chắp tay hành lễ nói: “Hình Hạo Đạo hữu, mầm non Kiến Mộc ta đã tìm được, tiếp theo nên làm thế nào?” “Bổ Thiên!” Hình Hạo khẽ cười, lập tức chỉ vào bầu trời nói: “Trong tình huống hiện tại, chỉ có thể xem sau khi tu bổ bầu trời thì tình hình sẽ ra sao.

Dù sao Thái Cổ Tinh Vực cũng đã băng phôi theo đó, một khi lỗ hổng mở ra, sau này nhất định sẽ nhanh chóng khuếch đại, nếu có thể Bổ Thiên thành công thì không nói làm gì, nhưng nếu thất bại thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.” Nghe vậy, sắc mặt Lão Tử cùng những người khác lập tức trở nên nghiêm túc.

Chương 452

Đúng như Hình Hạo đã nói, nếu Bổ Thiên thất bại, thì cho dù có Kiến Mộc cũng không có tác dụng gì.

Bởi vậy, ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía Nữ Oa nói: "Nữ Oa Đạo hữu, nàng có nắm chắc không?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Nữ Oa nhất thời có chút căng thẳng.

Nhưng rất nhanh, nàng cũng bình tĩnh lại, gật đầu thật mạnh nói: "Chắc là không có vấn đề gì!

Ngũ Sắc Thạch đã được ta luyện chế xong, nếu không có gì bất ngờ, việc tu bổ bầu trời sẽ không thành vấn đề!" "Hô ~" Nghe lời này, các Thánh nhân lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Nữ Oa có nắm chắc, thì chuyện này sẽ không có quá nhiều bất ngờ xảy ra.

Vì thế, Lão Tử lập tức mở miệng nói: "Chư vị Đạo hữu, chúng ta bây giờ hãy thu hồi Linh Bảo!" "Tốt!" "Thiện!" Đáp lại một tiếng, Nguyên Thủy cùng những người khác lập tức hành động.

Giây tiếp theo, những Linh Bảo đang phong tỏa lỗ hổng trên bầu trời liền được triệu hồi trở về.

"Ầm ầm ầm..." Tiếng nổ và tiếng nước lũ đồng thời vang vọng.

Có thể thấy rõ, Cửu Thiên Nhược Thủy vô biên từ trên trời đổ xuống, không ngừng oanh kích lên Hồng Hoang đại địa.

Đồng thời, toàn bộ Thái Cổ Tinh Vực cũng gia tốc băng phôi vào khoảnh khắc đó, vô số lưu tinh từ trên trời rơi xuống oanh kích lên Hồng Hoang đại địa, vô số sinh linh vẫn lạc, vô số địa vực bị hủy diệt hoàn toàn.

Trong một lúc, Nghiệp lực của chúng sinh lập tức bùng nổ, nhanh chóng quét về phía các Thánh nhân.

"Không hay rồi!" Cảm nhận Nghiệp lực vô biên giáng lâm, tất cả mọi người đều hoảng hốt.

Mới chỉ là bắt đầu, nếu tiếp tục một thời gian nữa, thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

"Chư vị, theo Ta vào Thái Cổ Tinh Vực hủy diệt Thái Cổ Tinh Thần!" Hầu như trong chớp mắt, Lão Tử đã đưa ra quyết định.

Giây tiếp theo, Lão Tử cầm kiếm tiến vào Thái Cổ Tinh Vực, Hồng Liên Kiếm trong tay không ngừng vung chém, từng đạo kiếm khí không gian thô bạo quét qua, trực tiếp hủy diệt từng Thái Cổ Tinh Thần.

Đồng thời, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng theo đó tiến vào Thái Cổ Tinh Vực.

Có thể thấy Nguyên Thủy vung Bàn Cổ Phiên bắn ra từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí hủy diệt tinh thần, Thông Thiên trực tiếp khai mở Tru Tiên Kiếm Trận, kiếm khí vô biên quét ngang hủy diệt vạn vật.

Tốc độ của hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không chậm, nhưng vì trong tay không có Chí Bảo, tốc độ hủy diệt tinh thần rõ ràng không bằng Tam Thanh.

Trong Hồng Hoang, Nữ Oa lúc này cũng sắc mặt nghiêm túc, nâng Ngũ Sắc Thạch bay về phía lỗ hổng khổng lồ kia, trong miệng khẽ quát: "Luyện cho ta!" "Ong ong!" Tiếng xé gió vang vọng, vô số Ngũ Sắc Thạch xuyên không nhanh chóng bay về phía bầu trời.

Trong thời gian ngắn, từng viên Ngũ Sắc Thạch đã thành công lấp đầy lên bầu trời bị nứt vỡ kia.

Có thể thấy Cửu Thiên Nhược Thủy bắt đầu bị ngăn chặn, theo đó

càng nhiều Ngũ Sắc Thạch được lấp vào, lỗ hổng khổng lồ kia cũng nhanh chóng thu nhỏ lại.

"Thành công rồi!" Nhìn cảnh này, Lão Tử cùng những người khác lập tức đại hỉ.

Từng người càng thêm cố gắng hủy diệt Thái Cổ Tinh Thần, đồng thời ánh mắt cũng hướng về phía lỗ hổng, mong đợi nó có thể được tu bổ hoàn tất, mong đợi mọi chuyện sẽ không còn bất ngờ nào nữa.

Trong tình huống này, thời gian nhanh chóng trôi đi.

Càng ngày càng nhiều Ngũ Sắc Thạch được dùng để bổ sung bầu trời, trực tiếp phong tỏa thành công lỗ hổng khổng lồ kia.

"Đã tu bổ hoàn tất!" Nhìn tình hình này, Nữ Oa đại hỉ, tiện tay ném viên Ngũ Sắc Thạch còn lại ra ngoài, phi thân bay đến khu vực tu bổ để quan sát.

"Xuất hiện rồi sao!" "Mỹ Hầu Vương trong truyền thuyết!" Ở đằng xa, ánh mắt Hình Hạo chăm chú nhìn viên Ngũ Sắc Thạch bị Nữ Oa ném ra ngoài, dõi theo nó rơi xuống một hòn đảo nào đó ở Đông Hải, trong mắt không khỏi hiện lên vẻ phức tạp và hồi ức.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Đó là thần tượng mà y sùng bái khi còn trẻ.

Đáng tiếc, cùng với sự trưởng thành, Hình Hạo cũng hiểu ra rằng Tôn Ngộ Không kia không phải là Tề Thiên Đại Thánh, mà chỉ là một kẻ đáng thương bại bởi hiện thực.

Sự khinh cuồng của tuổi trẻ tưởng chừng đã xông Địa Phủ, náo Thiên Đình, uy phong lẫm lẫm.

Nhưng thực tế, nó chẳng qua chỉ là một quân cờ bị các Thánh nhân phía sau thao túng mà thôi.

Cuộc trấn áp năm trăm năm kia không chỉ hủy diệt sự khinh cuồng của tuổi trẻ của Tôn Ngộ Không, mà còn hủy diệt mọi ý chí sôi sục trong lòng, khiến y không thể không trở thành quân cờ của người khác, thậm chí sau này cũng không còn toàn lực ứng phó như trước, chỉ có các loại cầu viện, trên thực tế thì đã mất đi ý chí tiến thủ, bắt đầu thỏa hiệp với hiện thực.

"Rắc!" Vào lúc này, một tiếng vỡ vụn nhẹ nhàng phá vỡ suy nghĩ của Hình Hạo.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy trên bầu trời xa xôi, một vết nứt nhẹ nhàng hiện ra, có thể thấy Thương Thiên do Nữ Oa tu bổ đã bắt đầu rạn nứt, mặc dù chưa sụp đổ, nhưng nhìn tình thế này cũng không kéo dài được lâu.

"Sao lại như vậy!" "Sao lại thế này!" "..." Tiếng kinh hô vang vọng, Nữ Oa bị cảnh tượng trước mắt làm cho ngây người.

Nàng ngây ngốc nhìn lỗ hổng bị nứt ra trước mắt, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, thực sự không hiểu mình đã làm sai điều gì, vì sao bầu trời tu bổ lại theo đó mà nứt ra.

"Chuyện gì đã xảy ra?" "Chết tiệt, rốt cuộc là chuyện gì!" "..." Đồng thời, Lão Tử cùng những người khác đang ở trong Thái Cổ Tinh Vực cũng bị cảnh này làm cho ngây người.

Vạn vạn không ngờ, sự phát triển của sự việc lại biến thành thế này, Nữ Oa Bổ Thiên thất bại, ...

"Hình Hạo Đạo hữu!" Hầu như trong chớp mắt, Lão Tử triệu hoán ra ba Phân thân để chúng tiếp tục hủy diệt tinh thần, còn bản thân thì nhanh chóng đến bên cạnh Hình Hạo nói: "Đạo hữu có biết chuyện gì đang xảy ra không?" "Ta cũng không rõ!" Hình Hạo lắc đầu, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Y cũng không ngờ Nữ Oa Bổ Thiên lại thất bại, rốt cuộc là chuyện gì?

"Cái gì!" "Đạo hữu cũng không biết!" Ngược lại, sắc mặt Lão Tử cùng những người khác lúc này lại cực kỳ khó coi.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại xảy ra sự đảo ngược như vậy, trong tình huống Hình Hạo cũng không biết nguyên nhân, thì họ biết làm thế nào đây?

"A..." Vào lúc này, một tiếng kêu thảm thiết theo đó vang vọng hư không.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Chuẩn Đề toàn thân tử sắc vụ khí tuôn trào, cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân nguyên bản của y trong khoảnh khắc đó đã băng phôi tan rã, rơi xuống cảnh giới Á Thánh đại viên mãn.

"Hít!" Nhìn tình hình này, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Nữ Oa đều kinh ngạc.

Chương 453

Rơi xuống rồi!

Tu vi thật sự đã rơi xuống rồi!

Tình trạng của Chuẩn Đề khiến họ cảm thấy bất an, thậm chí trong tình huống này, họ còn không biết phải làm sao.

Đúng là thỏ chết cáo buồn.

Mặc dù Chuẩn Đề không chết, nhưng việc cảnh giới của y rơi xuống lại khiến Nguyên Thủy cùng những người khác cảm thấy nguy cơ, thậm chí còn hiểu rõ tệ đoan thực sự của Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Khác với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bất tử bất diệt, cho dù bị Nghiệp lực nhiễm vào thì cùng lắm là rời khỏi Hồng Hoang, hoàn toàn không trở về, thì cái gọi là Nhân quả cũng không có ý nghĩa gì.

Nhưng Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại không giống vậy.

Tất cả đều ở trong Hồng Hoang, đều tồn tại dưới Thiên Đạo.

Chỉ cần là tồn tại được Thiên Đạo công nhận, đều có khả năng bị hủy diệt, thậm chí...

"Ta hiểu rồi!" Đột nhiên, trong não hải Hình Hạo linh quang chợt lóe, ánh mắt chăm chú nhìn vào chỗ vết nứt nói: "Nếu Ta đoán không sai, Bổ Thiên ngoài Ngũ Sắc Thạch ra còn cần một thứ nữa!" "Cần gì!" Hầu như trong chớp mắt, ánh mắt Lão Tử cùng những người khác liền tập trung vào Hình Hạo, từng người trong mắt tràn đầy dục vọng cầu tri và kinh hãi.

"Đạo hữu, là gì vậy?" Ngay cả Lão Tử lúc này cũng có chút sốt ruột.

Có thể dự đoán, nếu không nhanh chóng xử lý xong chuyện này, thì Nghiệp lực phản phệ sẽ khiến họ hoàn toàn vô duyên với Hồng Hoang, lúc đó để tự vệ, cách duy nhất là rời khỏi Hồng Hoang, đi vào Hỗn Độn để lánh nạn.

Đồng thời, Nữ Oa cùng những người khác ở đằng xa cũng như tỉnh mộng, lập tức không chần chừ, từng người cung thân hành lễ nói: "Xin Hình Hạo Đạo hữu cáo tri!" "Xin Hình Hạo Đạo hữu cáo tri!" "..." Nghe vậy, Hình Hạo hồi thần, ánh mắt nhìn Lão Tử cùng những người khác một cái, sau đó khóa chặt vào Nữ Oa nói: "Đạo hữu, thứ đó ở trên người nàng!" "Tinh huyết!" "Chỉ có tinh huyết chí thuần chí âm mới có thể hoàn toàn kích phát sức mạnh của Ngũ Sắc Thạch!" "Nhưng nếu như vậy, những cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần trong Ngũ Sắc Thạch cũng sẽ hoàn toàn bùng phát quét sạch Hồng Hoang, lúc đó phúc hay họa thì không ai biết được." "Cái gì!

Trong Ngũ Sắc Thạch có cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần!

Sức mạnh kia thậm chí sẽ quét sạch Hồng Hoang!" Trong khoảnh khắc, các Thánh nhân đều ngây người.

Sự việc đã đến nước này, làm sao họ có thể không nhìn ra sự nghiêm trọng của nó.

Mặc dù có thể Bổ Thiên, nhưng làm như vậy cũng sẽ giải phóng những cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần, lúc đó toàn bộ Hồng Hoang nhất định sẽ sinh linh đồ thán, lại sẽ có một làn sóng lớn Nghiệp lực và Nhân quả, lúc đó...

Vô thức, ánh mắt Lão Tử cùng những người khác liền nhìn về phía Nữ Oa.

Dù sao trong tình huống này, chỉ có nàng mới có thể đưa ra lựa chọn, nếu Bổ Thiên thì mọi người đều được giải thoát, nhưng bản

thân Nữ Oa lại phải gánh chịu sự bất định của tương lai.

"Ta không được!" Thật không ngờ, Nữ Oa lúc này sắc mặt hơi xấu hổ, dường như khó mở lời nói: "Tinh huyết của ta đã không còn chí thuần chí âm, cho nên không thể kích phát sức mạnh của Ngũ Sắc Thạch, càng không thể Bổ Thiên thành công!" "Cái gì!

Tinh huyết không còn chí âm chí thuần!" Đồng tử co lại, Hình Hạo cùng những người khác đều bị lời nói của Nữ Oa làm cho ngây người.

Một câu nói đơn giản, nhưng điều nó đại diện lại phi thường.

Một trinh nữ nhất định sẽ có tinh huyết như vậy, nhưng Nữ Oa lại không có, vậy chẳng phải...

"Ai!" "Ai đã đoạt Nguyên Âm của Nữ Oa!" Trong một lúc, các Thánh nhân thậm chí còn không kịp suy nghĩ về chuyện Bổ Thiên, trong mắt tràn đầy vẻ tò mò và nghi ngờ.

"Có ý tứ!" Một lúc lâu sau, Hình Hạo hồi thần, nhìn Nữ Oa thật sâu.

Ngay sau đó, y có thể khẳng định Nữ Oa thật sự đã mất thân, mặc dù không biết rốt cuộc là ai làm, nhưng nếu không có gì bất ngờ, Nữ Oa đích xác không thể kích phát sức mạnh của Ngũ Sắc Thạch.

"Nhưng phải làm sao đây!" Lão Tử siết chặt hai nắm tay, cả người sắc mặt trong khoảnh khắc trở nên cực kỳ nghiêm túc và hoang mang, trong miệng không ngừng lẩm bẩm: "Trong Hồng Hoang, có Tu sĩ phù hợp nào tồn tại không!

Nếu không có, thì chẳng phải mọi nỗ lực trước đây đều đổ sông đổ bể sao!

Chết tiệt, rốt cuộc là ai đã cướp đi Nguyên Âm của Nữ Oa, đừng để ta biết, nếu không ta nhất định sẽ lấy mạng hắn!" Ý nghĩ như vậy

không chỉ có một mình Lão Tử.

Thậm chí bao gồm cả Nguyên Thủy cùng những người khác ở khu vực xa xôi.

Không phải vì ái mộ Nữ Oa, mà vì Nữ Oa hiện tại không thể Bổ Thiên, hậu quả gây ra đối với họ tuyệt đối không tốt.

"Có!" "Ta tìm thấy rồi!" Đột nhiên, Nguyên Thủy trên bầu trời dường như đã phát hiện ra điều gì đó, thần sắc kích động nói: "Tây Vương Mẫu!

Tây Vương Mẫu là thể chí âm, chỉ cần tìm được nàng ấy, chắc chắn có thể kích hoạt sức mạnh của Ngũ Sắc Thạch!" Tây Vương Mẫu!

Đích xác là một nhân tuyển không tồi!

Sau một thoáng sững sờ, Lão Tử cùng những người khác lập tức hồi thần, cũng không kịp suy nghĩ chuyện của Nữ Oa nữa, nhanh chóng bắt đầu diễn toán tung tích của Tây Vương Mẫu.

Tuy nhiên, một khắc sau, diễn toán lại không có kết quả.

"Ai!" Ngẩng đầu lên, Nguyên Thủy sắc mặt dữ tợn nói: "Ai đã giấu Tây Vương Mẫu!

Không thể diễn toán, căn bản không tìm thấy sự tồn tại và vị trí của nàng ấy!" Lời này vừa nói ra, Tiếp Dẫn cùng những người khác cũng lần lượt mở mắt, từng người trong mắt trong khoảnh khắc đều không khỏi lộ ra cảm xúc bất an và phẫn nộ mãnh liệt.

"Tây Vương Mẫu!" "Muốn tìm nàng ấy không hề đơn giản!" Thu trọn cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo ngoài mặt bình tĩnh nhưng trong lòng lại cười lạnh liên tục.

Dù sao Tây Vương Mẫu là muội muội của Trọng Lâu, trước đó,

Trọng Lâu vì bảo vệ nàng đã giấu nàng đi, sao Nguyên Thủy cùng những người khác có thể diễn toán ra được chứ.

"Ầm ầm ầm!" Vào lúc này, một tiếng nổ vang nhẹ nhàng vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy tại Bắc Hải, Thiên địa dị tượng sôi trào, tử khí vô biên bốc lên, tràn ngập hàng ức vạn dặm, một cỗ uy áp mênh mông vào lúc này quét khắp Hồng Hoang.

"Ta là Trọng Lâu, hôm nay dĩ sát chứng đạo, khai sáng Sát Sinh Giáo, phàm ai hữu duyên đều có thể gia nhập giáo phái của Ta!" Cùng với âm thanh của Trọng Lâu truyền khắp Hồng Hoang, có thể thấy trên Bắc Hải, công đức vô biên từ trên trời giáng xuống, không ngừng rơi vào trong đó, đồng thời một cỗ uy áp mênh mông theo đó truyền ra: Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhất trọng!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhị trọng!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân tam trọng!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân tứ trọng!

Chương 454

Phải đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân tứ trọng, cỗ uy áp kia mới theo đó bình tức.

Ngay sau đó, có thể thấy uy áp và dị tượng quét khắp Hồng Hoang biến mất, tại khu vực di tích Bất Chu Sơn, một vết nứt không gian hiện ra, thân ảnh Trọng Lâu từ trong đó bước ra.

"Trọng Lâu!" "Chứng Đạo!" Nhìn cảnh này, sắc mặt Lão Tử cùng những người khác không khỏi biến đổi.

Trọng Lâu là Ma Đạo Thánh Nhân duy nhất, nhìn tình thế này rõ ràng là một tồn tại không dễ chọc.

Quan trọng nhất là, vào thời điểm then chốt khi Bổ Thiên có thể thất bại, Trọng Lâu lại xuất hiện ở đây, vậy thì sẽ mang đến biến cố gì?

Vô thức, Lão Tử cùng những người khác liền đề phòng nhìn về phía Trọng Lâu, trong mắt tràn đầy sự không tín nhiệm và kiêng kỵ.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Đối với điều này, Trọng Lâu lại không hề để ý, liếc nhìn Lão Tử cùng những người khác một cái, sau đó phi thân đến khu vực trước mặt Hình Hạo, cung thân hành lễ nói: "Đa tạ Đạo hữu đã chỉ dẫn lúc mê hoặc thuở trước, nếu không Trọng Lâu cả đời cũng không thể chạm tới cảnh giới này." "Đạo hữu khách khí rồi!" Hình Hạo khẽ cười, phất tay, đồng thời đánh giá Trọng Lâu một lượt nói: "Rõ ràng là dĩ sát chứng đạo, vì sao lại chủ động dung hợp Hồng Mông Tử Khí?" Đúng vậy!

Hình Hạo có thể nhìn ra, Trọng Lâu trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân là cố ý.

Trước đó, việc đồ sát sinh linh Bắc Hải đã đủ để y hoàn thành chứng đạo đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên, nhưng lại cố tình muốn sáng lập Sát Sinh Giáo, thậm chí chủ động hấp thu công đức Thiên Đạo, dẫn phát Hồng Mông Tử Khí và dung hợp lẫn nhau.

"Vì tự vệ!" Trọng Lâu khẽ cười, ngẩng đầu dường như không hối hận, thần sắc thản nhiên nói: "Nếu không làm như vậy, tỷ lệ tử vong của Ta quá lớn.

Ta hiện tại gửi gắm Nguyên Thần vào Thiên Đạo, bằng vào thủ đoạn dĩ sát chứng đạo của Ta, cho dù Minh Hà Đạo hữu cũng nắm giữ Pháp này cũng không thể hoàn toàn tiêu diệt Ta.

Làm như vậy, Ta hầu như không có sơ hở nào, trừ phi có người hủy diệt Thiên Đạo, cắt đứt sự liên kết của Ta, nhưng nếu như vậy, Ta lại có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đủ để trốn vào Hỗn Độn." Thì ra là vậy!

Lại là vì muốn tồn tại tốt hơn!

Trong mắt lộ ra một tia sực tỉnh, Hình Hạo lập tức hiểu ra ý đồ của Trọng Lâu.

Nếu không có gì bất ngờ, Trọng Lâu cũng sợ chết!

Giống như Minh Hà, vì cầu bất tử bất diệt, gần như đều đã điên cuồng.

Bởi vì đi con đường dĩ sát chứng đạo, cũng không cần Đạo tâm hay không Đạo tâm, chỉ cần dựa vào tâm tư của mình mà tu luyện là được.

Thậm chí không cần tu luyện, đi săn giết những tồn tại mạnh hơn, hoặc săn giết những tồn tại yếu hơn, cũng đều có thể giúp bản thân tăng trưởng tu vi.

"Trọng Lâu Đạo hữu!" Sau một chút trầm ngâm, Hình Hạo lập tức

mở miệng nói: "Nữ Oa Bổ Thiên đã xảy ra vấn đề, cần tinh huyết của người chí âm chí thuần mới có thể hoàn toàn kích phát sức mạnh của Ngũ Sắc Thạch.

Nhìn khắp Hồng Hoang, dường như chỉ có muội muội của ngươi mới có thể làm được điều này!

Nhưng một khi đồng ý chuyện này, mặc dù sẽ nhận được công đức gia trì cực lớn vào thân, nhưng cũng phải gánh vác Nhân quả và Nghiệp lực khổng lồ, Đạo hữu thấy thế nào?" "Cái gì!

Tây Vương Mẫu là muội muội của Trọng Lâu!" Chưa đợi Trọng Lâu mở miệng, Lão Tử cùng những người khác ở đằng xa đã kinh hãi nhìn sang bên này, từng người trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, tràn đầy vẻ khó tin.

Không ngờ!

Tin tức này thật sự quá kinh thế hãi tục.

Một Ma Đạo Thánh Nhân lại là ca ca của Tây Vương Mẫu...

"Nhân quả!" "Nghiệp lực!" Trọng Lâu khẽ nhíu mày, liếc nhìn bầu trời một cái, dường như đã hiểu, chậm rãi mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, vậy thì để muội muội Ta quyết định đi!" Nói xong, Trọng Lâu không còn chần chừ, vung tay lớn, một Tiểu Thiên Thế Giới đặc thù theo đó hiện ra.

Giây tiếp theo, một vòng xoáy không gian hiện ra, thân ảnh Tây Vương Mẫu chậm rãi bước ra từ trong đó.

"Tây Vương Mẫu!" Vừa nhìn thấy Tây Vương Mẫu, Lão Tử cùng những người khác lập tức kích động.

Hầu như trong chớp mắt, một nhóm Thánh nhân liền xuất hiện ở khu vực bên cạnh ba người, ánh mắt chăm chú nhìn Tây Vương Mẫu, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Không ngờ!

Sự tồn tại của nàng thật sự quá quan trọng.

Nếu không có sự giúp đỡ của Tây Vương Mẫu, thì trong số đó, ngoại trừ Lão Tử ra, những người còn lại đều có thể sẽ rơi xuống cảnh giới Hỗn Nguyên, thậm chí bị nghiệp lực vô biên bám vào thân, vĩnh viễn không thể siêu thoát.

"Đại ca!" Bị nhiều Thánh nhân như vậy nhìn chằm chằm, Tây Vương Mẫu lập tức căng thẳng.

Chỉ thấy thân hình nàng loáng một cái đã ở bên cạnh Trọng Lâu, thần sắc lo sợ nói: "Chư vị Thánh nhân, các ngài muốn làm gì!" "Chư vị Đạo hữu, quá giới hạn rồi!" Đồng thời, Trọng Lâu cũng phản ứng, lóe người bảo vệ Tây Vương Mẫu sau lưng, ánh mắt không thiện ý nhìn về phía Nguyên Thủy cùng những người khác, sát khí toàn thân chậm rãi tuôn trào.

"Trọng Lâu!" Nhìn tình hình này, các Thánh nhân lập tức tỉnh táo.

Tây Vương Mẫu là muội muội của Trọng Lâu, Trọng Lâu là Ma Đạo Thánh Nhân dĩ sát chứng đạo, nếu thật sự động thủ, họ chưa chắc đã có thể áp chế được y.

Quan trọng nhất là, Trọng Lâu hoàn toàn có thể mang Tây Vương Mẫu rời đi, nếu như vậy, chờ đợi Nghiệp lực vô biên giáng lâm, thì họ sẽ chết.

Nghĩ đến đây, các Thánh nhân lập tức thu liễm thần sắc, vội vàng mở miệng nói: "Trọng Lâu Đạo hữu bớt giận!

Bọn ta không có ý tứ vô lễ với muội muội của ngươi." "Vậy thì tốt!" Trọng Lâu lạnh lùng hừ một tiếng, lạnh nhạt quét mắt nhìn Nguyên Thủy cùng những người khác một cái, sau đó quay người nhìn Tây Vương Mẫu nói: "Muội muội, sự việc là như thế này..." Lập

tức, Trọng Lâu kể lại chuyện Ngũ Sắc Thạch Bổ Thiên cho Tây Vương Mẫu một lần, đồng thời cũng phân tích những lợi và hại trong đó cho nàng.

Sau khi làm xong mọi việc, Trọng Lâu liền mở miệng: "Muội muội, sự việc là như thế, lựa chọn thế nào là do muội.

Nếu không đồng ý, Huynh nhất định sẽ bảo vệ muội chu toàn, không một ai có thể làm hại muội!" Lời này vừa nói ra, Lão Tử cùng những người khác cũng đứng im.

Sự việc đã đến nước này, làm sao mà không sốt ruột chứ.

Nhưng đúng như Trọng Lâu đã nói, trong tình huống như vậy, thật sự không còn chỗ để lựa chọn.

Nếu Tây Vương Mẫu từ chối, thì căn bản không thể dùng vũ lực, dù sao uy hiếp của Trọng Lâu là rất lớn, thậm chí không ai muốn bị một vị Thánh nhân dĩ sát chứng đạo theo dõi.

"Tây Vương Mẫu Đạo hữu!" Nhìn thấy Tây Vương Mẫu lâm vào sự do dự, Nguyên Thủy cùng các Thánh nhân khác sốt ruột.

Nếu nàng không đồng ý, thì hậu quả khó lường.

Chương 455

Sau khi nhìn nhau một cái, bốn người Nguyên Thủy liền mở miệng nói: "Tây Vương Mẫu Đạo hữu cứ yên tâm, bọn ta nhất định sẽ tuân thủ lời hứa!

Ở đây có nhiều Thánh nhân như vậy, có Hình Hạo Đạo hữu và Minh Hà Đạo hữu làm chứng, bọn ta sao dám lật lọng!" "Tốt!" Được bảo đảm, Tây Vương Mẫu cũng không còn chần chừ, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa nói: "Đạo hữu, ta nên làm thế nào?" "Đơn giản thôi!" Nữ Oa khẽ cười, phức tạp nhìn Tây Vương Mẫu một cái, sau đó chỉ vào bầu trời nói: "Đạo hữu chỉ cần đánh ba giọt tinh huyết của bản thân vào đó, lúc đó ta có thể thao túng Ngũ Sắc Thạch hoàn toàn bổ sung bầu trời." "Ba giọt tinh huyết!" "Ta biết rồi!" Tây Vương Mẫu như có điều suy nghĩ gật đầu, lập tức không còn chần chừ, tâm niệm vừa động, trực tiếp cắt đứt ngón tay của mình, trong miệng khẽ quát: "Đi!" Giây tiếp theo, ba giọt huyết dịch màu vàng xuyên không, trực tiếp theo đó rơi xuống khu vực của Ngũ Sắc Thạch.

"Ong ong!" Trong một lúc, Ngũ Sắc Thạch rực rỡ.

Có môi giới dẫn dắt, dưới tác dụng của sức mạnh cổ xưa kia, mọi người đều có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh của Ngũ Sắc Thạch bắt đầu bị hoàn toàn kích phát.

Mặc dù những cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần trong đó lập tức bùng nổ gấp trăm lần, nhưng nó cũng thật sự có khả năng bổ sung toàn bộ bầu trời.

"Thành công rồi!" Nhìn tình hình này, Nguyên Thủy cùng những người khác đại hỉ.

Ngay sau đó, lần lượt quay đầu nhìn về phía Nữ Oa, trong miệng

quát lớn: "Nữ Oa Đạo hữu, mau chóng động thủ!" "Nữ Oa Đạo hữu, đợi!" "Tốt!" Nữ Oa đáp lại một tiếng, không còn chần chừ, lập tức đối với bầu trời niệm động Pháp ấn.

Có thể thấy vô số quy tắc sức mạnh Tạo Hóa dưới sự khống chế của nàng bay ra và kết nối với Ngũ Sắc Thạch giữa không trung.

"Ầm ầm ầm..." Tiếng nổ vang vọng, Ngũ Sắc Thạch rực rỡ, kết nối với nhau đồng thời, tu bổ toàn bộ bầu trời với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Đến đây, lỗ hổng của bầu trời đã hoàn toàn được tu bổ xong.

Cũng trong khoảnh khắc đó, Nghiệp lực của chúng sinh Hồng Hoang giảm đi đáng kể, Nguyên Thủy cùng những người khác hoàn toàn yên lòng.

Tuy nhiên, chưa kịp mở miệng, từng đạo tiếng nổ lại đột nhiên vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy bầu trời mặc dù đã tu bổ hoàn tất, nhưng lại đang từ từ hạ xuống từng chút một, toàn bộ Hồng Hoang khí vận giảm sút, Thanh khí và Trọc khí bắt đầu giao thoa lẫn nhau, gây ra tổn thất và tính hủy diệt càng thêm mãnh liệt.

"..." Nhìn cảnh này, Lão Tử cùng những người khác kinh hãi biến sắc.

Thiên Băng Địa Liệt!

Đây mới là Thiên Băng Địa Liệt thực sự.

Trong tình huống không có Bất Chu Sơn chống đỡ, cho dù đã tu bổ bầu trời, nhưng áp lực của Hỗn Độn lại khiến Hồng Hoang khó mà chống đỡ nổi, một khi tiếp tục như vậy, toàn bộ Hồng Hoang đều có thể sẽ bị hủy diệt theo đó.

“Chết tiệt!” “Bắt đầu thôi!” Thu trọn cảnh này vào đáy mắt, Lão Tử mặt lạnh như sương, không chút chần chừ ném Thái Cực Đồ ra, trong miệng khẽ quát: “Thái Cực Kim Kiều định càn khôn!” “Ong ong!” Thái Cực Đồ rực rỡ.

Âm Dương Ngư theo đó nhảy múa, có thể thấy một cây cầu vàng vắt ngang đông tây, chống đỡ bầu trời đồng thời, vô số Âm Dương Ngư theo đó sôi trào, cố gắng trấn áp Thanh khí và Trọc khí đang hoành hành trong Hồng Hoang.

“Kiến Mộc!” Làm xong mọi việc, Lão Tử lập tức mở miệng khẽ quát: “Nguyên Thủy, mau chóng lấy ra hạt giống Kiến Mộc!” “Vâng!” Nguyên Thủy đáp lại một tiếng, như tỉnh mộng, cả người thần sắc kinh hãi, nhanh chóng từ trong ngực lấy ra một hạt giống Kiến Mộc màu xanh biếc.

Có thể thấy hạt giống Kiến Mộc rực rỡ, khi tiếp xúc với Thiên địa linh khí, bắt đầu có xu thế tăng trưởng, nhưng kỳ lạ là, trên đó có phù văn đặc biệt nhảy múa hiện ra, khiến người ta mơ hồ cảm thấy một tia bất an.

“Kiến Mộc!” Ở khu vực không xa, Hình Hạo khẽ nhíu mày nhìn hạt giống Kiến Mộc.

Không hiểu vì sao, vật này lại mang đến cho y một cảm giác nguy hiểm, dường như bản thân nó ẩn chứa nguy cơ cực lớn, thậm chí khiến y không dám xem thường.

“Đại ca, tiếp theo phải làm sao?” Lúc này, Nguyên Thủy nhìn về phía Lão Tử, mở miệng hỏi: “Hạt giống Kiến Mộc chưa trưởng thành, trong thời gian ngắn cũng khó mà chống đỡ trời đất được.” Không chỉ vậy, bao gồm cả Nữ Oa cùng những người khác cũng hiếu kỳ nhìn về phía Lão Tử.

Thậm chí ngay cả Hình Hạo cũng không ngoại lệ.

Mặc dù biết Kiến Mộc đích xác có thể chống đỡ trời đất, nhưng làm thế nào để xúc tác cho nó lại là một vấn đề lớn.

"Không có vấn đề gì!" Đối với điều này, Lão Tử lại khẽ cười, chỉ vào nửa ngọn Bất Chu Sơn không xa nói: "Ném nó vào Bất Chu Sơn, nó sẽ hấp thụ dưỡng chất của Bất Chu Sơn mà trưởng thành, lúc đó đủ để thay thế Bất Chu Sơn trở thành Thiên Trụ mới." "Tốt!" Nguyên Thủy đáp lại một tiếng, không chút chần chừ, lập tức ném hạt giống Kiến Mộc ra ngoài.

"Không hay rồi!" Ngược lại, Hình Hạo lại phản ứng ngay lập tức, vội vàng mở miệng ngăn cản: "Không được!" Đáng tiếc, đã muộn một bước.

Hạt giống Kiến Mộc lúc này đã rơi xuống nửa ngọn Bất Chu Sơn.

Giây tiếp theo, quang huy xanh biếc rực rỡ, có thể thấy hạt giống Kiến Mộc nhanh chóng hấp thụ dưỡng chất của Bất Chu Sơn mà bắt đầu tăng trưởng: mười trượng, trăm trượng, ngàn trượng, vạn trượng, mười vạn trượng, trăm vạn trượng, ngàn vạn trượng...

Nhìn thấy Kiến Mộc nhanh chóng tăng trưởng sắp thay thế Bất Chu Sơn chống đỡ trời đất, Lão Tử cùng những người khác đều thở phào nhẹ nhõm, từng người khóe miệng nhếch lên, đồng thời ánh mắt lại nhìn về phía Hình Hạo nói: "Đạo hữu, vừa rồi ngươi muốn nói gì?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Hình Hạo nhất thời có chút chần chừ.

Thật lòng mà nói, hiện tại y cũng không biết phải làm sao.

Kiến Mộc đã trưởng thành, trong tình huống đại cục đã định, đột nhiên nói ra chuyện Bàn Cổ dường như có chút không ổn, nhưng...

Vô thức, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Kiến Mộc, trong lòng không khỏi dâng lên một tia lo lắng, chậm rãi nói: "Kiến Mộc hấp thu năng lượng của Bất Chu Sơn mà trưởng thành, sớm muộn gì cũng sẽ

có một ngày hủy diệt toàn bộ căn cơ của Bất Chu Sơn trong chớp mắt, lúc đó Bàn Cổ sẽ phục sinh, chư vị Đạo hữu, hãy chuẩn bị sẵn sàng đi!" "Cái gì!

Bàn Cổ phục sinh!

Bàn Cổ còn sống!" Nghe xong lời của Hình Hạo, nụ cười trên mặt Lão Tử cùng những người khác lập tức cứng lại, từng người trợn to mắt, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin và kinh hãi.

Đặc biệt là Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên!

Họ là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, nếu Bàn Cổ phục sinh, thì nhất định sẽ thôn phệ bọn họ...

"Hình Hạo Đạo hữu!" Hầu như ngay lập tức, Lão Tử liền đến bên cạnh Hình Hạo, thần sắc nghiêm túc nói: "Những lời vừa rồi của ngươi là thật sao?

Bàn Cổ thật sự còn sống?

Thật sự có thể theo đó mà phục sinh sao?" Không chỉ vậy, bao gồm cả Nữ Oa cùng những người khác cũng căng thẳng nhìn về phía Hình Hạo.

Nếu thống lĩnh Hồng Hoang là Hồng Quân hoặc La Hầu, thì còn có khả năng nghịch thiên cải mệnh, thậm chí có khả năng khôi phục tự do.

Nhưng nếu Bàn Cổ phục sinh, thì sẽ không có bất kỳ một chút cơ hội lật mình nào, sự cường đại của Bàn Cổ không cần nghi ngờ, chỉ riêng Bàn Cổ Chân Thân được Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra đã vô địch thiên hạ, không thể cho rằng có thể đối địch với y.

"Là thật!" Hình Hạo thở dài một tiếng, quét mắt nhìn Lão Tử cùng những người khác một cái nói: "Trước đây Ta ngăn cản Đông Hoàng Thái Nhất và Bàn Cổ Chân Thân là vì Ta cảm nhận được khí tức của

Bàn Cổ đang tăng trưởng." "Nếu không có gì bất ngờ, mục đích của Đế Giang cùng các Tổ Vu khác là muốn lợi dụng đại chiến triệt để hủy diệt toàn bộ Bất Chu Sơn, làm như vậy có thể giải phong Bàn Cổ.

Thậm chí trước đây trận chiến giữa Cộng Công và Chúc Dung có thể là tự biên tự diễn, tổn thất hai vị Tổ Vu để đổi lấy hy vọng Bàn Cổ phục sinh, e rằng Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều sẽ vui vẻ chấp nhận!" Lời này vừa nói ra, toàn trường im lặng như tờ.

Lão Tử cùng những người khác lúc này đều toàn thân lạnh toát.

Chương 456

Không ngờ!

Thật sự vì chuyện này, mọi người đều có thể cảm nhận rõ ràng sự nghiêm trọng và nguy cơ của nó.

Bàn Cổ!

Đó là Bàn Cổ khai thiên tích địa a.

Một khi y phục tô, thì trong Hồng Hoang ai có thể là đối thủ của y?

"Ong ong!" Vào lúc này, một trận tiếng ong ong nhẹ nhàng vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Kiến Mộc đã trưởng thành cao bằng Bất Chu Sơn trước đây, chống đỡ bầu trời, hoàn toàn ổn định thế cục Hồng Hoang.

Không chỉ vậy, cùng với sự trôi đi của thời gian, những chiếc lá của Kiến Mộc theo đó vươn vào trong Thái Cổ Tinh Vực gần như tan nát, không ngừng hấp thu Thái Cổ Tinh Thần chi lực, đang nhanh chóng tăng trưởng.

Thậm chí dưới ánh mắt chú ý của mọi người, có thể thấy rõ rễ của Kiến Mộc nhanh chóng bắt đầu cắm sâu vào căn cơ của Bất Chu Sơn, thậm chí có xu thế thay thế nó.

"Không hay rồi!" Nhìn tình hình này, sắc mặt Lão Tử cùng những người khác đại biến.

Sự việc đã đến nước này, muốn di chuyển Kiến Mộc lần nữa hầu như không thể.

Nhưng một khi Kiến Mộc hoàn toàn thay thế Bất Chu Sơn, thì Bàn Cổ trong đó sẽ theo đó phục sinh, lúc đó...

"Kiến Mộc có vấn đề!" Vào lúc này, Nữ Oa đột nhiên kinh hô, chỉ vào một khu vực nói: "Chư vị Đạo hữu mau nhìn đó, chẳng phải có sinh mệnh đang dựng dục sao!" "Cái gì!

Dựng dục sinh mệnh!" Đồng tử co lại, bao gồm Hình Hạo cùng những người khác trong chớp mắt đều nhìn về phía khu vực Nữ Oa chỉ.

Có thể thấy ở một góc của Kiến Mộc có một vòng xoáy sinh mệnh hiện ra, đồng thời khí tức sinh mệnh vô biên hiện lên, có thể thấy trong đó có một sinh mệnh thể hoàn toàn mới đang được dựng dục.

Mặc dù mới chỉ ở giai đoạn dựng dục ban đầu.

Nhưng mọi người đều có thể cảm nhận rõ ràng sự cường đại và đáng sợ của sinh mệnh đó, ba động Bản Nguyên khí tức kia tựa thần tựa ma, càng giống Hỗn Độn Ma Thần thuở trước.

"Ma Thần!" "Kiến Mộc đang dựng dục Ma Thần!" Hai nắm tay siết chặt, Nguyên Thủy thần sắc kinh hãi, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hủy nó đi!" "Nhất định phải hủy nó!

Nếu không, một khi loại sinh mệnh thể này không ngừng được sinh ra, toàn bộ cục diện Hồng Hoang sẽ đại loạn, thậm chí..." Nói rồi, Nguyên Thủy tâm niệm vừa động triệu hoán ra Bàn Cổ Phiên.

Không chút chần chừ, Nguyên Thủy vung Bàn Cổ Phiên, một đạo Hỗn Độn Kiếm Khí xuyên không, nhanh chóng oanh kích vào khu vực vòng xoáy kia.

"Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ vang vọng đến ù tai, có thể thấy sau khi Hỗn Độn Kiếm Khí quét qua, khu vực đó tan nát một mảnh, nhưng lại không làm tổn thương bản thể Kiến Mộc, trong thời gian ngắn ngủi

vài hơi thở đã khôi phục như ban đầu.

Quan trọng nhất là, khu vực vòng xoáy khí kia không hề bị tổn thương một chút nào, đòn tấn công của Hỗn Độn Kiếm Khí dường như căn bản không chạm tới, thậm chí còn chuyển hóa thành năng lượng đặc biệt bị sinh mệnh thể bên trong hấp thụ, tốc độ tăng trưởng của nó càng thêm rõ ràng.

"..." Ngây ngốc nhìn cảnh này, Nguyên Thủy cùng những người khác đều ngớ người ra.

Sức tấn công của Bàn Cổ Phiên không cần nghi ngờ.

Bàn về lực công kích, Bàn Cổ Phiên trong số Tiên Thiên Chí Bảo tuyệt đối là đứng đầu hoặc thứ hai, chỉ kém Chu Thiên Thần Phủ trong tay Hình Hạo.

Nhưng bây giờ thì sao?

Dưới một đòn của Nguyên Thủy, lại không làm tổn thương sinh mệnh đang dựng dục kia, ngược lại còn giúp nó trưởng thành, nếu biết được, e rằng mọi người đều sẽ cho rằng Nguyên Thủy là nội gián của đối phương.

"Cộp cộp!" Nguyên Thủy nuốt nước bọt, ngượng ngùng nhìn mọi người nói: "Chư vị Đạo hữu, ta... ta không cố ý, các ngươi tin không?" Nghe vậy, các Thánh nhân đều đảo mắt.

Đương nhiên biết y không cố ý, nếu không cho rằng y có thể sống mà đứng ở đây sao.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử đến bên cạnh Hình Hạo, mở miệng hỏi: "Đạo hữu có biết đây là vật gì không?" "..." Hình Hạo há miệng, cũng vẻ mặt ngơ ngác.

Thật lòng mà nói, Hồng Hoang vì y mà đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, mặc dù Thiên Đạo đang không ngừng tu phục quỹ tích, nhưng

cũng có biến số tồn tại, ví dụ như Kiến Mộc trước mắt.

Trong Chính thống Hồng Hoang thế giới, Kiến Mộc cố nhiên tồn tại nhưng lại không thay thế Bất Chu Sơn, đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, khiến y cũng không biết phải làm sao.

"Đây là Nhị Đại Ma Thần!" Vào lúc này, một âm thanh lạnh lẽo đột nhiên vang vọng khắp trường.

"Ai!" Hầu như trong chớp mắt, Hình Hạo cùng những người khác liền đề phòng nhìn về phía khu vực phát ra âm thanh.

Dù sao trong tình huống như vậy, một người lại lặng lẽ xuất hiện ở khu vực bên cạnh, khiến họ không thể không căng thẳng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy người nói không phải ai khác, chính là La Hầu.

Chẳng qua lúc này y đang đứng ở khu vực không xa phía trước Kiến Mộc, thần sắc ngưng trọng nhìn chằm chằm cái gọi là Nhị Đại Ma Thần đang được dựng dục kia.

"La Hầu!" "Ma Tổ!" Nhìn tình hình này, sắc mặt Hình Hạo cùng những người khác đều hơi biến đổi.

Sau khi nhìn nhau một cái, một nhóm người mặc dù kiêng kỵ sự tồn tại của La Hầu, nhưng cũng không thể không phi thân tiến lên.

"Bái kiến Ma Tổ!" Trừ Hình Hạo, Vọng Thư ra, các Thánh nhân còn lại đều hành lễ, bao gồm cả Minh Hà cũng không ngoại lệ.

"Ừ!" La Hầu gật đầu, quay người nhìn về phía mọi người, liếc nhìn Hình Hạo và Vọng Thư một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Kiến Mộc thay thế Bất Chu Sơn, đích xác là một ý tưởng không tồi!

Nhưng ngươi cho rằng năm xưa Bàn Cổ không có sao?

Nhưng chính vì hiểu rõ tệ đoan của Kiến Mộc, Bàn Cổ mới hủy

diệt nó, chỉ còn lại một mảnh vỡ hóa thành hạt giống, lại không bị ngươi tìm thấy.

Nhị Đại Ma Thần một khi được dựng dục ra, vừa xuất thế sẽ có chiến lực cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí được Đại Đạo quy tắc che chở, trước khi chưa xuất thế không thể tru sát.

Hãy theo ta đến Thiên Ngoại Ma Cung đi, có một số chuyện cần bàn bạc lúc đó!" Nói xong, La Hầu không còn nói nhảm, vung tay lớn cấu tạo ra một thông đạo nối liền Thiên Ngoại Ma Cung, bước chân liền theo đó tiến vào trong đó.

Chương 457

Nhìn tình hình này, Lão Tử cùng những người khác cũng không dám chậm trễ, vội vàng bước chân theo sau.

"Phu quân, chúng ta cũng đi sao?" Lúc này, Vọng Thư bên cạnh Hình Hạo, thần sắc có chút căng thẳng nói: "Đi!" Khẽ trầm ngâm, Hình Hạo lập tức hạ quyết tâm.

Y hiểu kỳ cái gọi là Nhị Đại Ma Thần kia.

Vừa xuất thế đã có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí được Đại Đạo che chở, một tồn tại như vậy không dễ đối phó.

Sự xuất hiện của nó nhất định sẽ gây ra một làn sóng dữ dội mới cho Hồng Hoang, trong tình huống như vậy, Ta nhất định phải nhanh chóng tìm hiểu tình hình, từ đó chế định ra kế hoạch thích hợp.

Lập tức, Hình Hạo và Vọng Thư cũng bước chân tiến vào trong vòng xoáy không gian.

Giây tiếp theo, không gian vặn vẹo, Hình Hạo cùng những người khác theo đó biến mất trong Hồng Hoang. ...Thiên Ngoại Ma Cung.

Cùng với việc Hình Hạo và Vọng Thư tiến vào trong đó, có thể thấy Lão Tử cùng những người khác đang ngồi trên bồ đoàn, La Hầu thì ngồi trên cao đài, khí tức toàn thân nhìn qua càng thêm hư vô phiêu diêu.

"Cuối cùng cũng đến rồi!" La Hầu trên cao đài chậm rãi mở miệng nói khi nhìn thấy Hình Hạo: "Biến số lớn nhất của Hồng Hoang!

Nếu không phải ngươi, theo diễn biến quy hoạch của Thiên Đạo, mọi người ít nhất còn có ba Lượng Kiếp thời gian để chuẩn bị, đáng tiếc, vì duyên cớ của ngươi, mọi chuyện đều bị đẩy sớm lên rồi!" Ba

Lượng Kiếp!

Chẳng lẽ là Phong Thần, Tây Du và thời đại Mạt Pháp!

Trong mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, nội tâm tình tự bùng nổ đồng thời, y nhìn La Hầu một cái, sau đó liền nói: "Thế giới không thể nào bất biến.

Ví dụ, nếu không có sự tồn tại của Ta, ngươi lại có thể đi đến tình cảnh ngày hôm nay sao." "À!" La Hầu lạnh lẽo cười một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Ngươi cho rằng mình đã nắm giữ tất cả sao?

Nếu không có ngươi, khi Ta phục sinh vào Lượng Kiếp thứ ba, thậm chí sức mạnh của Ta sẽ theo đó khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong trước đây.

Ta hiện tại tuy rằng cũng đang nhanh chóng khôi phục, nhưng lại kẹt ở cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên, ngay cả cấp Thiên Đạo cũng chưa đạt tới, càng đừng nói đến việc khôi phục sức mạnh cấp Thần Ma trước đây.

Chẳng phải chính vì sự tồn tại của ngươi, Ta mới có thể khôi phục tự do, mới có thể truyền bá Ma Đạo lý niệm của Ta sao, nếu không, ngươi cho rằng Ta sẽ cho phép ngươi tiếp tục tồn tại sao?" Nói rồi, La Hầu đột nhiên chuyển giọng nói: "Ngươi phải cảm ơn Ta.

Nếu không phải Ta, ngươi đã bị Hồng Quân tấn cấp thành Vô Cực Đại La Kim Tiên tiêu diệt rồi!

Hiện tại Ta đã trấn áp Hồng Quân, cũng giải quyết Nhân quả của ngươi." "Cái gì!

Lại như vậy!" Nghe La Hầu giảng thuật xong, nội tâm Hình Hạo cuồng chấn.

Nếu thật sự như lời La Hầu nói, thì dường như mọi chuyện đều

nằm trong quy hoạch của Thiên Đạo, thậm chí mọi biến cố dường như đều là do y mang đến, rốt cuộc là chuyện gì?

"La Hầu!" Vô thức, Hình Hạo liền mở miệng hỏi: "Mọi chuyện rốt cuộc là thế nào!

Ngươi là Hỗn Độn Ma Thần thuở trước, hẳn phải rõ ràng mới phải!

Hiện tại cục diện Hồng Hoang cũng đã nhìn thấy rồi, không cần thiết phải tiếp tục che che giấu giấu nữa chứ!" Lời này vừa nói ra, ánh mắt Lão Tử cùng những người khác lập tức nhìn về phía La Hầu!

Đích xác!

Sự việc đã đến nước này, không phải lúc thoái thác trách nhiệm.

Sự tồn tại của Hình Hạo đích xác đã thay đổi xu hướng và đại thế của Hồng Hoang, nhưng chuyện đã xảy ra rồi, việc cứ mãi day dứt không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Là Thánh nhân, tự nhiên cũng có thể cảm nhận Thiên Đạo quy hoạch là gì, mặc dù chỉ có thể nhìn thấy năng lực của một Lượng Kiếp, nhưng cũng đủ để họ tránh được phiền phức, thậm chí chuẩn bị và quy hoạch trước.

Nhưng hiện tại lại không giống vậy.

Kiến Mộc xuất hiện!

Ngũ Sắc Thạch ẩn hoạn!

Nguy cơ Bàn Cổ có thể phục sinh.

Lại có Nhị Đại Ma Thần đản sinh, tất cả đều tuyên cáo rằng diễn biến sự việc đang thay đổi nhanh chóng, trong tình huống như vậy, nhất định phải đưa ra một phương án và biện pháp mới.

Nếu ngay cả một chút cũng không thể làm được, thì việc truy cứu

trách nhiệm của ai cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào.

"Tốt!" La Hầu gật đầu, ánh mắt nhìn Lão Tử cùng những người khác một cái, tiếp tục nói: "Hiện tại mà nói, có ba việc cần giải quyết!

Việc thứ nhất là việc Bổ Thiên bằng Ngũ Sắc Thạch đã khiến những cảm xúc tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần trong đó tràn ra, nếu chuyện này không được giải quyết nhanh chóng, thì có thể sẽ dung hợp với Kiến Mộc, lúc đó Nhị Đại Ma Thần được sinh ra có thể sẽ kế thừa toàn bộ ký ức và ý chí của Ma Thần đời thứ nhất." "Cái gì!

Lại có thể như vậy!" Đồng tử co lại, sắc mặt Hình Hạo cùng những người khác lập tức đại biến.

Nếu thật sự như La Hầu nói, thì chuyện này thật sự khó giải quyết rồi.

Nhị Đại Ma Thần một khi xuất thế đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì cũng không sao, dù sao những thứ vừa mới sinh ra đều chưa nắm vững, ý thức chiến đấu và tâm trí khác cũng sẽ không quá cao.

Nhưng nếu kế thừa ký ức và ý chí của Ma Thần đời thứ nhất, thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi, dù sao Ma Thần đời thứ nhất đều là những kẻ hung tàn, ví dụ như Hồng Quân, La Hầu, thậm chí cả Dương Mi.

Quan trọng nhất là, sau trận chiến đó với Bàn Cổ, từng người họ trước khi chết cảnh giới nhất định sẽ tăng vọt đáng kể, một khi họ phục sinh, thì...

"Việc thứ hai!" Chưa đợi Lão Tử cùng những người khác mở miệng, La Hầu trên ghế lại một lần nữa mở miệng nói: "Bản thân Kiến Mộc không thể bị hủy diệt nữa, thậm chí ngay cả ta ra tay cũng không thể phá hủy nó, trừ phi có người nắm giữ sức mạnh cấp Thần

Ma, tức là sức mạnh siêu việt Thiên Đạo.

Cho nên, trong tình huống như vậy, hy vọng duy nhất chỉ có một, lợi dụng sức mạnh của Lượng Kiếp, lúc đó ta có thể điều động Thiên Đạo phối hợp, mượn cơ hội này triệt để tiêu diệt nó, từ đó ngăn chặn Nhị Đại Ma Thần đản sinh." Hủy diệt Kiến Mộc!

Đồng tử co lại, sắc mặt Hình Hạo cùng những người khác đều trở nên nghiêm túc.

Nếu thật sự hủy diệt Kiến Mộc, thì có thể tránh được phiền phức, thậm chí lợi dụng sức mạnh của Lượng Kiếp, cũng không cần nhúng tay vào, càng không phải gánh chịu rủi ro.

Nhưng một khi Kiến Mộc bị hủy diệt, thì chẳng phải Hồng Hoang sẽ lại một lần nữa băng phôi sao?

Chương 458

Bởi vậy, ánh mắt Lão Tử cùng những người khác không khỏi nhìn về phía La Hầu nói: "Ma Tổ, sau khi Kiến Mộc bị hủy diệt, thì Hồng Hoang phải làm sao?

Không có Kiến Mộc chống đỡ, chẳng phải sẽ băng phôi sao?

Một khi Hồng Hoang bị hủy diệt, thì bọn ta lại phải đi đâu về đâu?" Sau khi một loạt vấn đề được đưa ra, Lão Tử cùng những người khác đều căng thẳng nhìn về phía La Hầu.

Đặc biệt là Minh Hà trong số đó, y là giáo chủ của một giáo phái, càng là tộc chủ của một tộc, nếu xuất hiện vấn đề, thì tộc A Tu La mới là kẻ có thể chịu tổn thất lớn nhất.

"Không phải vấn đề!" La Hầu phất tay, ánh mắt nhìn về phía các Thánh nhân nói: "Cùng lắm thì lại khai thiên địa thôi, dưới sự liên thủ của các Thánh nhân tuy rằng không đủ để khai sáng ra một thế giới sánh ngang Hồng Hoang, nhưng diện tích khoảng năm thành thì có thể.

Đương nhiên, đó là phương án tệ nhất, Ta cũng không có ý định dùng đến nó, hiện tại đang ở thời đại Lượng Kiếp, cho nên làm một số việc cũng sẽ đơn giản hơn.

Trong đáy biển Tứ Hải của Hồng Hoang có một loại vật chất đặc biệt: Ám Kim!

Chỉ cần thu thập đủ Ám Kim, Ta liền có thể lợi dụng Càn Khôn Đỉnh luyện chế ra bốn cây Kình Thiên Trụ, lúc đó chống đỡ Tứ Cực chi địa của Hồng Hoang, hoàn toàn không cần lo lắng Hồng Hoang sẽ băng phôi khi không còn Kiến Mộc." "Hô ~" Nghe lời này, Lão Tử cùng những người khác lập tức thở phào nhẹ nhõm.

La Hầu đã có biện pháp, vậy thì khả năng thực hiện của chuyện này lớn hơn nhiều.

Mặc dù nếu thúc đẩy Lượng Kiếp sẽ dẫn đến sinh linh Hồng Hoang đồ thán, nhưng sự việc đã đến nước này, lại sao có thể quan tâm đến những điều đó?

Vu Yêu!

Vạn Tộc!

Chỉ cần không liên quan đến lợi ích bản thân, Lão Tử sẽ không quan tâm đến sống chết của đám người kia, câu nói "dưới Thánh nhân đều là kiến hôi" quả thật không đơn giản.

"Tốt!" Thu trọn phản ứng của các Thánh nhân vào đáy mắt, khóe miệng La Hầu nhếch lên, đồng thời ánh mắt lại nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo, còn ngươi thì sao?

Trong số mọi người, chỉ có ngươi!

Chỉ cần ngươi đồng ý, thì chuyện này cứ quyết định như vậy!" Lời này vừa nói ra, Lão Tử cùng những người khác lập tức nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ cấp thiết.

Không ngờ.

Thật sự chuyện này khắc không thể chậm trễ, nếu Hình Hạo từ chối, thì...

"Có thể!" Sau một chút trầm ngâm, Hình Hạo theo đó gật đầu đồng ý nói: "Nhưng Thánh Đình của Ta sẽ không tham dự vào trong đó, tại trước khi Lượng Kiếp kết thúc, Ta sẽ không thả họ trở lại Hồng Hoang." Nghe vậy, Lão Tử cùng những người khác lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Trên cao đài, La Hầu khẽ nhíu mày, vô thức nói: "Nhân tộc nhất

định phải được thả ra để trải qua lịch luyện.

Là chủ của trời đất sau Vu Yêu, Nhân tộc nhất định phải trải qua tai nạn mới có thể quật khởi!

Không có sự tồn tại của Nhân tộc, một lần Lượng Kiếp cũng khó mà thúc đẩy được." "Muốn hy sinh Nhân tộc!

Ngươi coi Ta là kẻ ngốc sao!" Trong mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía La Hầu nói: "Không thể nào!

Nhân tộc nhận Ta làm cha, càng là sức mạnh trung kiên của Thánh Đình của Ta, Ta tuyệt đối sẽ không đồng ý yêu cầu của ngươi!

Nếu không đồng ý, thì chuyện này không cần bàn nữa, Ta sẽ không hy sinh con cái của mình, càng không hy sinh những người tin tưởng Ta." Lời này vừa nói ra, toàn bộ cung điện lập tức im lặng.

Sắc mặt Lão Tử cùng những người khác biến ảo, nhưng nhất thời cũng không biết nên làm gì.

Còn về việc ép buộc Hình Hạo, hầu như không ai dám, cái giá phải trả để triệt để đắc tội Hình Hạo là cực kỳ lớn, thậm chí...

"Được rồi!" La Hầu thở dài một tiếng, trong mắt lộ ra một tia thất vọng, sau đó nhìn về phía Minh Hà nói: "Nếu đã như vậy, thì chỉ có thể hy sinh một phần tộc nhân A Tu La rồi.

Minh Hà, ngươi có nguyện ý hy sinh một phần tộc nhân không, lúc đó tộc A Tu La sẽ nhận được khí vận gia trì cực lớn, mặc dù không thể trở thành chủ nhân của Hồng Hoang, nhưng cũng sẽ trở thành chủng tộc lớn thứ hai chỉ sau Nhân tộc!" Nghe lời này, Minh Hà nhất thời ngẩn ngơ.

Hi sinh một phần tộc nhân A Tu La để đổi lấy chủng tộc cường đại và khí vận vô biên, chuyện này nghe có vẻ không tệ, nhưng trong lòng y vẫn cảm thấy một tia bất an.

Tộc A Tu La quả thật có thể chế tạo vô hạn, nhưng tất cả tiền đề đều lấy Huyết Hải làm trung tâm.

Kiếp nạn lớn tiếp theo là Vu Yêu nhị tộc, Yêu Tộc thì không sao, nhưng Vu Tộc lại khác.

Bình Tâm Chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi, lại khống chế cả A Tu La Đạo, nếu triệt để trở mặt với nàng, vậy thì… "Phía Bình Tâm ngươi không cần lo lắng!" Tựa hồ nhìn ra sự lo âu của Minh Hà, La Hầu chậm rãi mở lời nói: "Địa Đạo tuy cường đại, nhưng vẫn tồn tại dưới Thiên Đạo." Trong lời nói, La Hầu vung tay lấy ra một cuốn sách và một cây bút nói: "Đây là Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, chỉ cần nắm giữ hai vật này liền có thể lập túc trong Lục Đạo Luân Hồi, Bình Tâm cũng không thể làm gì ngươi, càng không thể làm gì A Tu La Đạo." "Chỉ cần ngươi đáp ứng, vật này sẽ thuộc về ngươi!" "Ta đáp ứng!" Không chút do dự, Minh Hà liền gật đầu đồng ý.

Kế hoạch hậu quả đều đã giải quyết, đối mặt với sự dụ hoặc của khí vận hải lượng như vậy, tự nhiên không thể nào cự tuyệt.

"Tốt!" La Hầu thản nhiên cười, tiện tay ném Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút cho Minh Hà.

Ngay sau đó, ánh mắt y nhìn về phía chư Thánh nói: "Chuyện này đã định, chư vị đều là cường giả Hỗn Nguyên, ta tin sẽ không làm ra chuyện thất tín." "Ngô đại biểu cho Thiên Đạo, nếu ai dám làm trái, ý chí Thiên Đạo hiện tại đủ để hủy diệt bất kỳ tồn tại nào dưới Vô Cực Đại La Kim Tiên." Nói đến đây, La Hầu nhìn sâu Hình Hạo một cái, tựa hồ đang cảnh cáo y.

"Đáng chết!" "Ý chí Thiên Đạo đã tăng cường sao!" Lông mày Hình Hạo hơi nhíu lại, cảm xúc trong lòng y lúc này trở nên cực kỳ không tốt.

Mặc dù khi Bất Chu Sơn đoạn liệt có cảm giác ý chí Bàn Cổ tiêu

thoái, nhưng việc Thiên Đạo hiện tại có thể hủy diệt mọi tồn tại dưới Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự khiến y cảm thấy nguy cơ.

Đến đây, y vô thức nắm chặt nắm đấm, trong lòng thầm nhủ: "Nhất định phải nhanh chóng đột phá!" "Nhưng để tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên khó khăn biết bao, ta thậm chí còn chưa chạm tới cánh cửa!" "Được rồi!" Lúc này, La Hầu trên cao đài lại mở lời phá vỡ bầu không khí nói: "Tiếp theo là chuyện thứ ba!" "Bàn Cổ sắp phục sinh, một khi thành công phục sinh, tu vi của y chí ít cũng đạt Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí có thể đạt cấp Thiên Đạo, cho nên chúng ta nhất định phải ngăn cản y phục sinh, thậm chí vào thời điểm cần thiết phải tiêu diệt y trước thời hạn!" Tiêu diệt Bàn Cổ!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo cùng mọi người không khỏi kinh ngạc nhìn về phía La Hầu.

Vạn vạn không ngờ, hậu giả lại nói ra những lời như vậy, làm ra hành vi lớn mật như vậy.

Bàn Cổ!

Đó chính là Bàn Cổ a.

Dù Bất Chu Sơn đoạn liệt, nhưng ý chí Bàn Cổ trong Hồng Hoang vẫn tồn tại.

Hiện tại Bàn Cổ dù không có sức mạnh đỉnh phong của Thần Ma ngày xưa, nhưng cũng không phải là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tùy tiện nào có thể địch lại.

Muốn tiêu diệt Bàn Cổ?

Chương 459

Đó chẳng khác nào nhảy múa trên đầu mũi đao để tìm sự kích thích, sơ suất một chút liền thân tử đạo tiêu.

Ngay cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, cũng không thể nào chống đỡ được công kích của Bàn Cổ, Thiên Đạo còn có thể bị y băng phôi, huống chi chỉ là một đạo nguyên thần.

"Ma Tổ!" Vô thức, Trọng Lâu từ chỗ ngồi đứng dậy, sắc mặt nghiêm túc nói: "Với thực lực hiện tại của chúng ta, không thể là đối thủ của Bàn Cổ đi!" "Dù mất đi nhục thân, mất đi đại bộ phận nguyên thần, nhưng Bàn Cổ dù sao vẫn là Bàn Cổ, cường giả vô địch khai thiên tích địa ngày xưa há có thể tùy tiện chiến thắng." Lời này liền nhận được sự tán đồng của Lão Tử cùng mọi người.

Duy độc Hình Hạo lúc này thì chết chằm chằm vào La Hầu, không tin hậu giả không biết những điều này.

Nhưng trong tình huống đã biết rõ như vậy, La Hầu nói ra những lời như vậy, thậm chí đưa ra quyết định như vậy, điều đó đại biểu y nhất định có nắm chắc.

"Không cần lo lắng!" Tựa hồ chứng thực suy đoán của Hình Hạo, La Hầu lúc này vẫy tay nói: "Hiện tại Bàn Cổ chưa thành khí hậu, tu vi đại khái cũng chênh lệch không mấy so với Hình Hạo." "Nếu không phải vì ký ức và năng lực ngày xưa, chiến lực của y hẳn đủ để sánh ngang Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhìn thì khó chiến thắng, nhưng cũng không phải là không có khả năng tiêu diệt." Hỗn Nguyên cửu trọng sao!

Vậy thật có một trận chiến lực!

Nghe La Hầu nói xong, Lão Tử cùng mọi người liền mắt sáng

người, sau đó sát cơ trong ánh mắt từng người lặng lẽ bùng phát.

Không sai!

Bởi vì họ đều rõ Bàn Cổ một khi phục sinh sẽ đại biểu điều gì.

Lúc đó, nguy cơ đối mặt tuyệt đối là lớn nhất, nếu có thể nhanh chóng trừ bỏ y, vậy cũng có thể chém trừ hậu họa về sau.

Đến đây, Tam Thanh vô thức nhìn nhau một cái, sau đó nhao nhao mở lời nói: "Nếu đã như vậy, vậy Ma Tổ có kế hoạch gì không?" "Kế hoạch!" Liếc nhìn Tam Thanh một cái, khóe miệng La Hầu nhếch lên đồng thời, chậm rãi mở lời nói: "Kế hoạch rất đơn giản, tìm Bàn Cổ, giải quyết y trước khi Kiến Mộc băng phôi." "Hiện tại Kiến Mộc cũng không ngừng hấp thụ dưỡng chất từ Bất Chu Sơn, điều đó cũng đại biểu phong ấn của bản thân sẽ không ngừng nới lỏng, một khi thoát khỏi phạm vi Bất Chu Sơn, trong Hồng Hoang thì không sao, nhưng nếu tiến vào Hỗn Độn thì sẽ không có ai có thể ngăn cản được nữa." Nghe La Hầu nói xong, Lão Tử cùng mọi người liền ngây người.

Vạn vạn không ngờ, hậu giả lại đưa ra một đáp án như vậy.

Tìm Bàn Cổ?

Chẳng phải là phải lật tung Bất Chu Sơn lên sao?

Phải biết, trên Bất Chu Sơn thì không sao, nhưng dưới lòng đất uy áp của Bàn Cổ lại cực kỳ nồng đậm, ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiến vào cũng khó mà hành động, huống chi là muốn tiêu diệt Bàn Cổ.

Vô thức, Tam Thanh ánh mắt liền nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo đạo hữu, đạo hữu có Bàn Cổ chi thân, có thể hành động dưới Bất Chu Sơn không?" Lời này vừa ra, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Trọng Lâu, Minh Hà cũng đều nhìn về phía Hình Hạo.

Dù sao La Hầu vừa mới nói, trong số đó người duy nhất có thể địch lại Bàn Cổ ở giai đoạn hiện tại dường như chỉ có Hình Hạo.

"Vấn đề không lớn!" Hơi trầm ngâm, Hình Hạo nhanh chóng đưa ra quyết định nói: "Nhưng với sức một mình ta muốn tru sát Bàn Cổ gần như không thể, ngộ một đường đi gần như đều truy tầm bước chân của Bàn Cổ, tuy có một số điểm khác biệt, nhưng đều là Dĩ Lực Chứng Đạo và Lực Chi Pháp Tắc, lại tu luyện Khai Thiên tuyệt kỹ." "Giữa ta và y nhiều nhất cũng bất tương bá trọng, ta giết không chết y, y cũng giết không được ta, nhưng chư vị lại không giống vậy, sơ suất một chút, có thể đều sẽ táng thân trong đó." Nghe lời này, sắc mặt Lão Tử cùng mọi người liền biến ảo bất định.

Mặc dù lời của Hình Hạo không hay, nhưng quả thật đang diễn tả hiện thực.

Với tu vi và sức mạnh của họ, căn bản không thể nào chống lại Bàn Cổ, bởi vì ngay cả Hình Hạo còn không thể đánh bại y, huống chi là những người khác.

Đặc biệt là Chuẩn Đề!

Là một trong số chư Thánh duy nhất tu vi rớt xuống khỏi cấp Hỗn Nguyên, hiện tại tuy mạnh hơn cường giả Á Thánh, nhưng trong chư Thánh cũng là kẻ yếu nhất.

"Ta có biện pháp tăng cường thực lực!" Lúc này, La Hầu trong mắt lóe lên tinh quang, tức khắc mở lời nói: "Đạo tiêu ma trưởng, ma trưởng đạo tiêu, Huyền Môn hiện tại triệt để bại lạc, chỉ có Ma Đạo mới là sự lựa chọn duy nhất của Thiên Đạo." "Chỉ cần nhập Ma Đạo của ta, mỗi người tu vi chí ít đề thăng ba trọng thiên, nếu nội tình đủ, đề thăng sẽ càng nhiều!" "Đặc biệt Tam Thanh, một khi nhập ma, mười phần tám chín có thể đạt Hỗn Nguyên cửu trọng, thậm chí chạm đến ngưỡng cửa Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Dù sao Bàn Cổ ngày

xưa đã Trảm Tam Thi thiện ác tự ngã, một khi nhập ma, tiềm lực trong thể nội mới có thể triệt để được khai mở!" Nhập ma lại có lợi ích như vậy!

Đồng tử co rụt, Tam Thanh cùng mọi người ngây người nhìn La Hầu, trong mắt không khỏi hiện lên vẻ khó tin.

"Ma Tổ, lời này là thật sao!" Gần như trong nháy mắt, Thông Thiên dẫn đầu mở lời hỏi.

Không giống Lão Tử cố kỵ và Nguyên Thủy do dự, Thông Thiên tu luyện Bản Tâm, chú trọng sự sảng khoái và trực tiếp.

Đối với Hồng Quân, y vốn không có nhiều hảo cảm, lần này nghe La Hầu nói, tự nhiên sẽ không còn do dự nữa.

Còn về việc Hồng Quân trở về có thể trọng tân chưởng quản Hồng Hoang thế giới, Thông Thiên lại hoàn toàn không để ý, chỉ cần đạt Hỗn Nguyên cửu trọng, y có nắm chắc trước khi Hồng Quân trở về sẽ xung kích Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Chỉ cần duy trì Hồng Hoang không phá, thì Hồng Quân không thể trở về, y vẫn có thời gian và cơ hội.

"Tự nhiên!" La Hầu thản nhiên cười, nhìn Thông Thiên một cái nói: "Trong Tam Thanh, ngươi là người khế hợp với Ma Đạo nhất!" "Ngươi tu luyện Kiếm Đạo, lại chưởng ác Tru Tiên Tứ Kiếm ta để lại ngày xưa, một khi nhập ma, chí ít có tám thành nắm chắc chạm đến ngưỡng cửa Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Tru Tiên Tứ Kiếm chỉ là bán thành phẩm, chưa triệt để hoàn thiện thành công, nếu ngươi đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên, ta có thể truyền thụ phương pháp hoàn thiện cho ngươi, lúc đó Tru Tiên Tứ Kiếm hợp nhất liền có thể diễn hóa thành Hỗn Độn Chí Bảo!" Chạm đến ngưỡng cửa Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Tứ Kiếm hợp nhất thành Hỗn Độn Chí Bảo!

Thông Thiên kích động rồi.

Lời của La Hầu rõ ràng không lừa dối, vậy chẳng phải thật sự có khả năng sao… "Đệ tử Thông Thiên, bái kiến Sư Tôn!" Không chút do dự, Thông Thiên đối với La Hầu trực tiếp tam bái cửu khấu, triệt để vứt bỏ thân phận Huyền Môn gia nhập Ma Đạo.

Ong ong… Tiếng minh vang lên, có thể thấy ma khí vô biên bắt đầu bao quanh Thông Thiên.

Cùng với thời gian trôi qua, toàn bộ Thông Thiên lúc này ma khí bao phủ, triệt để nhập ma đồng thời, tu vi của y bắt đầu tăng trưởng cấp tốc: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng… Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Mãi cho đến khi đạt Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, ba động sức mạnh hùng dũng bành trướng của Thông Thiên mới dần dần bình ổn lại, đôi mắt y đang nhắm chặt lúc này mở ra, không nhịn được phóng thanh đại tiếu: "Ha ha…" "Thông Thiên!" "Tam đệ!" Cảnh này, khiến Lão Tử và Nguyên Thủy sắc mặt biến đổi kịch liệt.

Thông Thiên hành động tiên phong, lần này nhập ma đạt được lợi ích không cần nghi ngờ, uy áp và sức mạnh đáng sợ kia, không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng có thể so sánh.

Trừ cường giả Dĩ Lực Chứng Đạo ra, ngay cả Lão Tử tu luyện Pháp Tắc Chứng Đạo cũng không có nhiều nắm chắc có thể áp chế Thông Thiên trong cùng cảnh giới.

"Đệ tử Chuẩn Đề, bái kiến Sư Tôn!" Không đợi chư Thánh hồi thần, tiếng hô của Chuẩn Đề lặng lẽ vang vọng.

Chứng kiến tình huống Thông Thiên nhập ma sau khi đạt được lợi ích, Chuẩn Đề không thể ngồi yên nữa.

Y vốn đã rớt xuống khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên, lúc này khẩn thiết muốn khôi phục thực lực, thậm chí muốn mạnh hơn ba phần.

"Ô ô ~" Tiếng gió đột ngột vang lên, ma khí vô biên liền tiến vào thể nội Chuẩn Đề.

Chỉ trong nháy mắt, tu vi của y liền khôi phục Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhất trọng, dưới tình huống ma khí vô biên bao phủ, tu vi của y bắt đầu đề thăng: Hỗn Nguyên nhị trọng… Hỗn Nguyên tam trọng… Hỗn Nguyên tứ trọng… Hỗn Nguyên ngũ trọng!

Cho đến khi đạt Hỗn Nguyên ngũ trọng, ba động tu vi đề thăng trên người Chuẩn Đề liền dừng lại, đôi mắt y đang nhắm chặt liền mở ra, trong mắt đầy vẻ không cam lòng.

Cũng đúng.

Chương 460

Chuẩn Đề trước đây có tu vi Hỗn Nguyên tam trọng.

Nhưng vì nghiệp lực chúng sinh mà tu vi rớt phá Hỗn Nguyên, hiện tại tuy khôi phục, thậm chí còn mạnh hơn, nhưng so với Thông Thiên, đơn giản không thể cùng ngày mà nói.

"Chúc mừng Chuẩn Đề đạo hữu khôi phục cảnh giới Hỗn Nguyên!" Lúc này, Lão Tử cùng mọi người bên cạnh mở lời chúc mừng, tuy có ba phần chân thành, nhưng nhiều hơn là sự trêu chọc và chơi đùa.

"Ngươi!" Chuẩn Đề làm sao không hiểu tâm tư của chư Thánh, sắc mặt y xanh mét đồng thời, mở miệng muốn nói.

"Sư đệ!" Không đợi Chuẩn Đề mở lời, Tiếp Dẫn bên cạnh lại dẫn đầu ngăn cản nói: "Có thể khôi phục cảnh giới Hỗn Nguyên là tốt rồi, chuyện tu vi cứ từ từ, không gấp nhất thời." Nghe vậy, Chuẩn Đề liền tinh thần chấn động.

Đúng vậy!

Hiện tại quá nhiều tham cầu là không thể, có thể khôi phục tu vi Hỗn Nguyên cấp mới là điều quan trọng nhất, chí ít nguyên thần hiện tại lại kết nối với Thiên Đạo, Thiên Đạo không hủy sẽ không thật sự tử vong.

Đến đây, Chuẩn Đề miễn cưỡng cười nói: "Đa tạ chư vị đạo hữu!" "Sự việc đến nay, mọi người cũng không cần thiết phải lưu luyến Huyền Môn nữa đi, Hồng Quân năm xưa đối đãi chúng ta như thế nào, mọi người đều tâm tri đỗ minh." Lời này vừa ra, sắc mặt Nguyên Thủy, Nữ Oa và Tiếp Dẫn đều biến đổi.

Đúng vậy!

Năm xưa Hồng Quân quả thật muốn coi họ là quân cờ, nếu không phải Hình Hạo nghịch thiên cải mệnh thay đổi đại thế Hồng Hoang, chỉ sợ hiện tại họ vẫn còn lăn lộn ở Hỗn Nguyên nhị tam trọng mà thôi.

"Đệ tử Tiếp Dẫn, bái kiến Sư Tôn!" Hít sâu một hơi, Tiếp Dẫn ánh mắt nhìn về phía La Hầu tiến hành tam bái cửu khấu.

"Ba!" La Hầu thản nhiên cười, vẫy tay nói: "Ma La Kha, cuối cùng cũng trở về Ma Đạo!" "Đạo Ma song tu quả thật cấp cho vị trí lớn hơn, nhưng Đạo Ma bất lưỡng lập, ngươi có thể đưa ra lựa chọn chính xác, vi sư rất vui mừng." Ma La Kha!

Tên trước đây của Tiếp Dẫn!

Đệ tử của La Hầu trước đây!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo, Tam Thanh, Nữ Oa, Minh Hà và Vọng Thư đều lộ ra vẻ kinh hãi, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Tiếp Dẫn, vạn vạn không ngờ, y lại có quá khứ như vậy.

"Đệ tử minh bạch!" Gật đầu, thân thể Tiếp Dẫn lay động, nhục thân mập mạp của y thu nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy, một đầu tóc đen bay lả tả xuống đất, quanh thân Ma Đạo văn lộ hiện lên, thừa thác uyển như một tôn Ma Thần.

Giây tiếp theo, khí tức quanh thân Tiếp Dẫn liền trở nên cuồng bạo.

Có thể thấy sau lưng y ba ngàn bàn tay hiện ra, ba ngàn ma nhãn trên đó mở ra đồng thời, vô số ma văn liền bao phủ bàn tay, khí tức Ma Đạo hùng dũng bành trướng bắt đầu dũng hiện từ thể nội: Hỗn Nguyên ngũ trọng… Hỗn Nguyên lục trọng… Hỗn Nguyên thất trọng… Hỗn Nguyên bát trọng… Hỗn Nguyên cửu trọng!

Mãi cho đến khi đạt Hỗn Nguyên cửu trọng, khí tức quanh thân Tiếp Dẫn mới dần dần bình ổn lại, ba ngàn cánh tay và con mắt sau lưng y hợp nhất, trực tiếp diễn hóa thành một tôn chân thân tương tự Hỗn Độn Ma Thần.

"…" "Sẽ như vậy!" Ngây người nhìn cảnh này, Lão Tử cùng mọi người đều trừng mắt há mồm.

Vạn vạn không ngờ, ma tính của Tiếp Dẫn lại cường liệt đến vậy, sau khi từ bỏ vẻ ngoài hòa thiện kia, lúc này y đơn giản là một Đại Ma Đầu triệt để, so với La Kha cùng mọi người năm xưa cường đại không phải một chút ít.

"Ma Đạo Chân Thân!" "Ma La Kha, tốt, không tệ!" Trên cao đài, La Hầu cũng kinh ngạc nhìn Tiếp Dẫn một cái, sau đó chậm rãi nói: "Đáng tiếc, ngươi đã đi theo phương pháp Trảm Tam Thi của Hồng Quân, nếu không thì hoàn toàn có thể Dĩ Sát Chứng Đạo, ít nhất cũng là Pháp Tắc Chứng Đạo." Dĩ Sát Chứng Đạo trên Pháp Tắc Chứng Đạo!

Đồng tử co rụt, Lão Tử liền gấp.

Trong số người có mặt, y là người duy nhất Pháp Tắc Chứng Đạo, nhưng lời nói của La Hầu lúc này tựa hồ đang nói tiềm lực Dĩ Sát Chứng Đạo ở trên, chẳng phải là trong tình huống không bằng Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất, lại không bằng Minh Hà và Trọng Lâu sao?

"Ma Tổ!" Nhất thời, Lão Tử cũng không thể bình tĩnh, liền mở lời hỏi: "Dĩ Sát Chứng Đạo mạnh hơn Pháp Tắc Chứng Đạo sao?" "Không phải vậy!" Liếc nhìn Lão Tử một cái, La Hầu tự nhiên biết hậu giả muốn biểu đạt điều gì, chậm rãi nói: "Dĩ Sát Chứng Đạo và Pháp Tắc Chứng Đạo thực tế là như nhau, ngươi tu luyện Pháp Tắc Không Gian, tiềm lực so với Dĩ Sát Chứng Đạo bình thường phải

càng cường đại hơn." "Chỉ là Dĩ Sát Chứng Đạo thích hợp hơn với Ma Đạo mà thôi, đặc biệt là những người ngưng tụ Ma Đạo Chân Thân như Ma La Kha, không, như Tiếp Dẫn!" "Một khi ngưng tụ ra Ma Đạo Chân Thân, lúc đó thậm chí có thể trưởng thành đến tầng thứ Hỗn Độn Ma Thần, khi đó hai bên tương hỗ dung hợp, vô luận tu vi nguyên thần hay tu vi nhục thân, đều sẽ vượt xa tồn tại Pháp Tắc Chứng Đạo." Nói đến đây, La Hầu tựa hồ nghĩ ra điều gì, tiếp tục nói: "Đương nhiên, cũng có ngoại lệ." "Ví dụ như Dương Mi năm xưa, y không có bản thể Dương Liễu Không Tâm, nhưng bằng vào sự thao túng của bản thân cũng đã hoàn thành Pháp Tắc Chứng Đạo, chiến lực của y có thể xưng là vô địch trong cùng cảnh giới, lại còn đề thăng bản thể Dương Liễu Không Tâm kia đạt đến cấp độ Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân." "Không sai, mặc dù Bàn Cổ do nguyên thần sở hóa, nhưng nhục thân lại quá yếu ớt, tinh huyết của Tổ Vu cố nhiên khiến nhục thân có chỗ đề thăng, nhưng lại chưa đạt đến cấp độ ngưng tụ Ma Đạo Chân Thần, trừ phi giết chết Bàn Cổ, đoạt nguyên thần tâm huyết, lúc đó mới có khả năng ngưng tụ Ma Đạo Chân Thân." Bàn Cổ tâm huyết!

Vậy ta cũng có cơ hội!

Trong mắt lóe lên tinh quang, Lão Tử lúc này cũng kích động.

Chỉ cần có khả năng tiến thêm một bước, đó là tin tức tốt nhất đối với y.

Đặc biệt là Ma Đạo Chân Thân của Tiếp Dẫn, vật đó y nhìn thấy cực kỳ thèm khát, nếu y cũng có thể tạo ra một tồn tại tương tự, vậy lúc đó… "Ma Tổ!" Nghĩ đến đây, Lão Tử liền mở lời: "Ta có thể nhập Ma Đạo, nhưng ta muốn Ma Đạo Chân Thần Ngưng Luyện Chi Pháp!" Lời này vừa ra, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề, Nữ Oa bên cạnh đều mắt sáng ngời, thậm chí ngay cả Minh Hà cũng vì thế mà động lòng ba phần.

Tiềm lực của Ma Đạo Chân Thân không cần nghi ngờ!

Đặc biệt trong tình huống tu vi của Tiếp Dẫn tăng mạnh, đơn giản đã đạt đến tồn tại gần như Hỗn Độn Ma Thần, đủ để sánh ngang chân thân của Tổ Vu hiện tại.

Nếu có thể tiến thêm một bước nữa, lúc đó cũng có thể tăng mạnh thực lực bản thân, chiến lực và thậm chí cả tiềm lực.

"Được!" Hơi trầm ngâm, La Hầu gật đầu nói: "Ngươi muốn, ta có thể truyền cho ngươi!" "Nhưng Ma Đạo Chân Thần cần phải lấy bản thân nhập ma, thậm chí trực tiếp sở hữu ma tâm mới có thể tu luyện, ngươi đã chuẩn bị chưa?" Nghe vậy, Lão Tử liền cười.

Ma tâm!

Kể từ khi biết kế hoạch của Hồng Quân, y đã sớm có ma tâm, chỉ là vẫn luôn dùng cảnh giới và sức mạnh của bản thân để áp chế mà thôi.

"Khai!" Trong miệng khẽ quát một tiếng, Lão Tử trong tay niết một pháp ấn huyền diệu.

Giây tiếp theo, một cỗ ba động sức mạnh đặc thù liền thăng đằng, dưới tác dụng của cỗ sức mạnh này, quanh thân Lão Tử một cỗ ý chí Ma Đạo bắt đầu phục tô.

Thậm chí Lão Tử còn chưa nhập ma, nhưng dưới tình huống ma tâm của bản thân được giải phóng cấm cố, uy thế liền bạo trướng trong nháy mắt, trong toàn bộ cung điện ma khí cuồn cuộn, có thể cảm nhận rõ ràng một cỗ sức mạnh áp bức cổ xưa liền quét ngang.

Nhất thời, sát cơ mãnh liệt bắn ra.

Lão Tử từ trên mặt đất đứng dậy, khí tức quanh thân cuồng bạo đồng thời, một đầu tóc dài màu xám trắng của y biến thành đen nhánh với tốc độ mắt thường có thể thấy, cơ thể ma khí bao phủ khiến toàn

bộ con người y tu vi cư nhiên tiến thêm một bước đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng.

"…" Ngây người nhìn cảnh này, các tu sĩ có mặt đều bị cảnh này kinh ngạc.

Ngay cả Hình Hạo cũng không ngoại lệ.

Vạn vạn không ngờ, ma tâm của Lão Tử cư nhiên lại cường liệt đến vậy.

Càng không ngờ, hậu giả cư nhiên lại luôn áp chế ma tâm đến tận hôm nay, thậm chí tu vi có thể đi đến bước đường này, thật sự… không thể coi thường.

"Tốt!" Trên cao đài, tinh quang trong mắt La Hầu bắn ra, ánh mắt chằm chằm nhìn Lão Tử nói: "Không ngờ a, trong Tam Thanh, người thích hợp với Ma Đạo nhất cư nhiên lại là ngươi!" "Thiện Thi hóa ma, mới là tự ngã chân chính cải biến, Lão Tử, ngươi thật sự nằm ngoài dự liệu của ta." "Nếu đã như vậy, vậy truyền thụ Ma Đạo Chân Thân chi pháp cho ngươi thì có sao đâu!" Nói xong, La Hầu vung tay, lập tức truyền toàn bộ thông tin về Ma Đạo Chân Thân cho Lão Tử.

Cảnh này, khiến chư Thánh lặng như tờ.

Chương 461

Đặc biệt Nguyên Thủy và Thông Thiên đều nhìn Lão Tử với vẻ phức tạp, dáng vẻ lần này tựa hồ mới là tư thái chân chính của Lão Tử, tư thái bá tuyệt tất cả kia, đơn giản đi ngược lại hoàn toàn với Lão Tử vô vi ngày xưa.

"Đệ tử Lão Tử, bái kiến Sư Tôn!" Nửa ngày sau, đôi mắt Lão Tử đang nhắm chặt mở ra, sau khi nắm giữ Ma Đạo Chân Thân chi pháp, y liền không còn do dự và trì hoãn nữa, lập tức cung thân hành lễ hoàn thành bái sư.

Nhất thời, Thiên Ngoại Ma Cung rung chuyển kịch liệt.

Ma khí vô biên thăng đẳng, uy thế đáng sợ liền tràn ngập đồng thời, cấp tốc tiến vào thể nội Lão Tử.

Ngay sau đó, có thể thấy khí tức Lão Tử bắt đầu tăng trưởng cấp tốc: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng… Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Mãi cho đến khi đạt Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, cỗ sức mạnh kia mới dần dần ổn định lại, nhưng ba động khí tức tràn ra lại cực kỳ đáng sợ.

So với Thông Thiên trước đây, cường đại không chỉ một đẳng cấp, thậm chí vô hạn tiếp cận tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính.

"Hát!" Lúc này, Lão Tử khẽ quát một tiếng, ma khí cuồn cuộn quanh thân đột nhiên dừng lại, sau đó với tốc độ mắt thường có thể thấy tiến vào Thức Hải.

Giây tiếp theo, thanh quang rực rỡ.

Có thể thấy ba tôn phân thân của Lão Tử liền bay ra, từng cái quanh thân bị ma khí bao phủ đồng thời, song mâu huyết hồng, khí tức quanh thân liền tăng trưởng cấp tốc: Á Thánh hậu kỳ… Á Thánh viên mãn… Á Thánh đại viên mãn… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng!

Mãi cho đến khi đạt tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khí tức xao động trong ba tôn phân thân mới dần dần bình ổn lại.

Ngay sau đó, ba tôn phân thân nhìn về phía Lão Tử, sau khi gật đầu, liền trực tiếp bay vào Thức Hải của y.

"Xì ~" Thấy tình hình này, chư Thánh trong điện không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Ngay cả Hình Hạo lúc này trong mắt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng.

Lão Tử đạt Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên không đáng sợ, nhưng ba tôn phân thân cư nhiên cũng tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sự cường đại của y có xu thế vô địch.

Ngay cả Tru Tiên Kiếm Trận được xưng là sát trận đệ nhất Hồng Hoang, lúc này cũng không có bất kỳ tác dụng nào đối với y, Lão Tử hoàn toàn có thể một mình phá giải nó, thậm chí… "Đại ca!" Nhìn cảnh này với vẻ phức tạp, toàn bộ thần sắc Nguyên Thủy nhất thời biến ảo bất định.

Đầu tiên là Thông Thiên, sau đó là Lão Tử.

Hai người tu vi đều đạt Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu y cũng hoàn thành nhập ma, chẳng phải cũng có khả năng sao?

Đến đây, thần sắc Nguyên Thủy biến ảo mấy lần, sau đó ánh mắt nhìn về phía La Hầu nói: "Đệ tử Nguyên Thủy, bái kiến Sư Tôn!" Lời này vừa ra, ma khí trong cung lại cuồn cuộn.

Không ngừng tiến vào thể nội Nguyên Thủy đồng thời, có thể thấy

tu vi của y cũng liền tăng trưởng: Hỗn Nguyên ngũ trọng… Hỗn Nguyên lục trọng… Hỗn Nguyên thất trọng… Hỗn Nguyên bát trọng… Hỗn Nguyên cửu trọng!

Nhưng khi đạt cảnh giới Hỗn Nguyên cửu trọng, khí tức trên người Nguyên Thủy lại không còn tăng trưởng nữa, thậm chí chỉ vừa vặn bước vào ngưỡng cửa, đừng nói so sánh với Lão Tử và Thông Thiên, thậm chí so với Tiếp Dẫn còn kém hơn ba phần!

"Sẽ như vậy sao!" Mở mắt ra, Nguyên Thủy trong mắt đầy vẻ khó tin!

Hỗn Nguyên cửu trọng!

Nhìn thì như một bước lên trời, đề thăng năm đại cảnh giới, còn nhiều hơn cả Thông Thiên và Lão Tử.

Nhưng thực tế lại là một trời một vực, chênh lệch giữa hai bên lớn đến mức, đơn giản không thể cùng ngày mà nói.

"Đáng chết!" "Vì sao chênh lệch lại lớn đến vậy!" Hai nắm đấm siết chặt, Nguyên Thủy vô thức ngẩng đầu nhìn về phía La Hầu, sắc mặt không tốt nói: "Ma Tổ, vì sao ta…" "Bàn Cổ Ác Thi sở hóa!" Không đợi Nguyên Thủy nói xong, La Hầu trên cao đài liền dẫn đầu mở lời nói: "Thiện Ác Tự Ngã, tình huống Tam Thi ngươi đều biết rồi." "Không giống Tự Ngã và Thiện Niệm của Bàn Cổ, Ác Niệm của y trong thời đại Hỗn Độn cũng là tồn tại cường liệt nhất, nếu không cũng không thể làm ra hành vi đồ sát ba ngàn Ma Thần để Chứng Đạo." "Cho nên, ngươi vốn thích hợp với Ma Đạo, là một Ma Đạo tu sĩ bẩm sinh, ngay cả hiện tại nhập Ma Đạo cũng nhiều nhất chỉ giải phóng thiên tính và thiên phú, không thể tăng vọt mạnh mẽ như Thông Thiên, Lão Tử." Lời này vừa ra, Nguyên Thủy không khỏi trầm mặc.

Y cũng không ngờ, cư nhiên lại là ác niệm của Bàn Cổ sở hóa.

Nếu thật sự như vậy, vậy dường như tất cả tính cách của y cũng có một lời giải thích tốt hơn.

Không sai!

Bởi vì ác niệm vốn giỏi ghen ghét!

Mà Nguyên Thủy cũng quả thật là một người có lòng đố kỵ rất mạnh, thậm chí ngay cả khi đối mặt với Lão Tử và Thông Thiên, trong lòng y cũng có ý niệm tranh phong với họ.

"Thì ra là vậy!" Ngược lại, Lão Tử cùng mọi người lúc này lại bừng tỉnh đại ngộ gật đầu.

Cũng hiểu vì sao Nguyên Thủy sau khi nhập ma lại không có sự thay đổi lớn như vậy.

"Không sai!" Đột nhiên, La Hầu trên cao đài tựa hồ nghĩ ra điều gì, tiếp tục mở lời nói: "Tương đối với Lão Tử và Thông Thiên, tốc độ tiến triển của Nguyên Thủy trong Ma Đạo sẽ nhanh hơn một chút." "Nếu có đủ cơ duyên, thậm chí sẽ siêu việt họ, bởi vì ngươi mới là tồn tại thích hợp với Ma Đạo nhất, Ma Tâm bẩm sinh, chỉ là tất cả đều bị áp chế sâu tận đáy lòng không được phóng thích ra mà thôi!" Ta có thể siêu việt Đại ca và Tam đệ!

Thân thể chấn động, Nguyên Thủy liền kích động.

Lời nói của La Hầu y không nghi ngờ, dù sao tình huống của bản thân y biết rõ.

Kể từ khi chuyện này có một bước ngoặt lớn, vậy tự nhiên y cũng liền thích nhiên, lập tức liền mở lời nói: "Đa tạ Sư Tôn giải hoặc!" Nói xong, Nguyên Thủy liền ngồi xuống, toàn bộ con người y cũng khôi phục như ban đầu.

Cảnh này, khiến Lão Tử cùng mọi người sắc mặt hơi biến.

Nhưng mọi người cũng không ngờ, dù sao chuyện như vậy nếu xảy ra trên người họ, chỉ sợ sẽ càng kích động hơn.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa bên cạnh không thể ngồi yên nữa.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều nhập ma, đạt được thực lực đề thăng rất lớn, trong tình huống như vậy sao có thể cam chịu ở phía sau?

Không chút do dự, Nữ Oa liền đứng dậy hành lễ nói: "Đệ tử Nữ Oa, bái kiến Sư Tôn!" Nhất thời, ma khí lại cuồn cuộn.

Có thể thấy quanh thân Nữ Oa bị ma khí bao phủ đồng thời, sau lưng nàng một tôn chân thân người đầu rắn thân lặng lẽ hiện ra, ma khí vô biên cuồn cuộn đồng thời, khi bị nàng hấp thu liền trực tiếp chuyển hóa thành Hỗn Độn Chi Khí.

"…" Nhất thời, Hình Hạo cùng mọi người đều nhìn nghiêng.

Hình thái của Nữ Oa lúc này quá quỷ dị, đặc biệt là tôn chân thân kia, cho người ta cảm giác thậm chí vượt qua tầng thứ Ma Đạo Chân Thân.

"Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân!" Đột nhiên, Hình Hạo chậm rãi mở lời, ánh mắt chằm chằm nhìn Nữ Oa nói: "Xem ra lời đồn trước đây là thật, Nữ Oa quả thật là chuyển thế của một vị Hỗn Độn Ma Thần nào đó!" "Tựa hồ đã triệt để chưởng ác được cỗ sức mạnh cổ xưa kia!" Cùng lúc đó, La Hầu trên cao đài đang nhắm chặt mắt cũng liền mở ra, ánh mắt chết chằm chằm vào tôn chân thân sau lưng Nữ Oa, chậm rãi nói: "Hỗn Độn Đệ Nhất Mỹ Nhân: Xà Cơ!" "Thật không ngờ, cư nhiên lại có khoảnh khắc được nhìn thấy ngươi lần nữa." "Nhưng đáng tiếc, hiện tại ngươi không phải chân chính, chỉ là một chuyển thế chi thân." Nói xong, La Hầu liền nhắm mắt lại không nhìn Nữ Oa nữa.

Chương 462

Nhưng Hình Hạo cùng mọi người lại vì thế mà chấn động.

Tôn chân thân sau lưng Nữ Oa cư nhiên là đệ nhất mỹ nhân trong số Hỗn Độn Ma Thần, xem ra thế lực của nàng cũng không hề yếu ớt, Nữ Oa hiện tại vừa mới nhập ma đã kích hoạt được Hỗn Độn Ma Thần chi thân, vậy thì… "Cho ta phá!" Lúc này, tiếng quát thanh thoát của Nữ Oa lặng lẽ vang vọng.

Có thể thấy quanh thân nàng ma khí cuồn cuộn đồng thời, tu vi của nàng cấp tốc bắt đầu tăng trưởng: Hỗn Nguyên tứ trọng… Hỗn Nguyên ngũ trọng… Hỗn Nguyên lục trọng… Hỗn Nguyên thất trọng!

Mãi cho đến khi đạt Hỗn Nguyên thất trọng, khí tức quanh thân Nữ Oa mới dần dần ổn định lại.

Nhưng đó chỉ là một sự khởi đầu.

Cùng với khí tức của nàng ổn định, tôn Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân sau lưng nàng lặng lẽ bùng phát, đôi mắt đang nhắm chặt mở ra, khí tức khủng bố liền tràn ngập: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng… Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên!

"…" Ngây người nhìn cảnh này, tất cả mọi người trong khoảnh khắc đều ngẩn ngơ.

Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Chân thân của Nữ Oa cư nhiên đạt Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Thật là một chuyện không thể tưởng tượng nổi, phải biết, tu vi bản thân nàng cũng chỉ vừa vẹn Hỗn Nguyên thất trọng, chân thân cư

nhiên mạnh mẽ đến vậy… Nhất thời, sắc mặt Lão Tử cùng mọi người đều biến ảo bất định.

Sự quật khởi mạnh mẽ của Nữ Oa khiến họ đều cảm thấy bất an, đặc biệt là tôn Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân kia, càng khiến họ cảm thấy khẩn trương.

Nửa ngày sau, khí tức xao động trên người Nữ Oa liền bình ổn lại.

Chỉ thấy nàng mở mắt ra, tôn chân thân sau lưng nàng lặng lẽ tiêu tán, khóe miệng khẽ nhếch lên đồng thời, chậm rãi mở lời nói: "Ma Tổ, ta liệu có thể đạt đến cấp độ Xà Cơ không?" "Ngươi!" La Hầu liếc nhìn Nữ Oa một cái, chậm rãi nói: "Có khả năng đó." "Xà Cơ đã lựa chọn ngươi, điều đó đại biểu ngươi có khả năng đạt đến tầng thứ đó." "Nhưng cuối cùng có thành công hay không thì phải xem tình hình của bản thân ngươi, tuy ngươi là chuyển thế chi thân của nàng, nhưng không có nghĩa là ngươi là nàng, ngươi và nàng vốn không phải một người, có tư duy riêng của mình!" "Ta minh bạch rồi!" Gật đầu, Nữ Oa đối với La Hầu thi lễ một cái, lập tức liền trở về chỗ ngồi của mình.

Đến đây, Lục Thánh đều bái sư La Hầu, lại còn cải môn đổi phái gia nhập Ma Đạo.

Trong tình huống như vậy, ánh mắt La Hầu khẽ động, trực tiếp khóa chặt vào Hình Hạo, Minh Hà và Vọng Thư ba người, chậm rãi mở lời nói: "Ba vị có muốn gia nhập Ma Đạo của ta không?" "…" Đối mặt với câu hỏi, Vọng Thư vô thức nhìn về phía Hình Hạo.

Minh Hà lúc này thì nhíu mày suy tư.

Không thể phủ nhận, tình huống Lục Thánh nhập ma vừa rồi khiến y nhìn thấy hy vọng tăng mạnh bản thân rất lớn, nhưng y lại không có Hồng Mông Tử Khí gia thân, cũng không phải là Bàn Cổ sở hóa như Lão Tử, tiềm lực bản thân rốt cuộc thế nào thì không thể biết

được.

Suy tư một lát, ánh mắt Minh Hà cuối cùng nhìn về phía Hình Hạo, tựa hồ đang chờ đợi quyết định của y.

"Ta không cần nữa!" Vẫy tay, Hình Hạo nhìn La Hầu một cái nói: "Ngô là Thánh Đình chi chủ, không tính gia nhập bất kỳ thế lực nào, bất kể Đạo hay Ma đều không ngoại lệ." Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh lặng.

Sắc mặt La Hầu trên cao đài hơi trầm xuống đồng thời, một cỗ uy áp hạo hãn liền quét ra.

Oanh long long… Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, tất cả mọi người đều có thể cảm nhận rõ ràng uy áp vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuy không nhắm vào họ, nhưng Lão Tử cùng mọi người đều hiểu rõ sự chênh lệch trong đó.

"Ưm hừm!" Khẽ hừ một tiếng, khóe miệng Hình Hạo một vệt máu tươm ra, ánh mắt nhìn về phía La Hầu đồng thời, khí thế toàn thân y cũng bùng phát.

Giây tiếp theo, hai cỗ uy áp liền va chạm trong cung điện.

Một lúc lâu sau, La Hầu mới thu lại uy áp của bản thân, thở dài nói: "Thôi đi, thôi đi, biến số… cuối cùng cũng không thể bị Thiên Đạo chưởng khống." "Hô ~" Nghe vậy, Hình Hạo liền thở phào một hơi.

Dưới sự xung kích của uy áp vừa rồi, y có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh của bản thân nhỏ bé đến mức nào, tuy đã đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Nhưng khi đối mặt với uy áp Vô Cực Đại La Kim Tiên lại không có nhiều sức kháng cự.

Nhưng lần này cũng không phải không có thu hoạch, trong khi cảm

nhận uy áp Vô Cực Đại La Kim Tiên của La Hầu, y mơ hồ cảm thấy tựa hồ đã phá vỡ bình cảnh và gông xiềng.

"Phu quân!" Lúc này, Vọng Thư liền đến bên cạnh Hình Hạo, một tay đỡ lấy Hình Hạo sắc mặt trắng bệch, thần sắc có chút lo lắng nói: "Không sao chứ?" "Ta vô ngại!" Vẫy tay, Hình Hạo thản nhiên cười nói: "Ngược lại, La Hầu tiền bối giúp ta một tay." Trong lời nói, Hình Hạo đột nhiên ngẩng đầu khẽ quát: "Phá!" Giây tiếp theo, pháp lực quanh thân y cuồn cuộn, kèm theo một tiếng vỡ vụn vang vọng đồng thời, tu vi của y liền tiến vào cảnh giới Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Đột phá rồi!" "Sẽ như vậy sao!" Nhìn cảnh này, Lão Tử cùng mọi người đều đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo cư nhiên lại đột phá một lần nữa, đạt đến cảnh giới tương đương với họ.

Cộng thêm Hình Hạo là Dĩ Lực Chứng Đạo, chẳng phải là vô địch trong cùng cảnh giới sao?

Đám người bọn họ, chỉ sợ đều không phải đối thủ của hậu giả, thậm chí… "…" Vọng Thư cũng kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo cư nhiên đột phá.

Nhìn như vậy, tình huống vừa rồi bị uy áp của La Hầu tập kích dường như cũng không phải không thể chấp nhận.

Ngay sau đó, Vọng Thư trong mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Hình Hạo cường đại đại biểu không cần phải thỏa hiệp, nhìn thế này, Hình Hạo có thể chạm đến bản chất Vô Cực Đại La Kim Tiên, không cần bao lâu nữa là có thể đột phá.

"Ma Tổ!" Cảnh này, lại sâu sắc kích thích Minh Hà.

Chỉ thấy y đứng dậy nhìn về phía La Hầu, thần sắc nghiêm túc nói: "Ta nếu nhập Ma Đạo sẽ như thế nào?" "Ngươi!" La Hầu liếc nhìn Minh Hà một cái, trong mắt lóe lên tinh quang nói: "Tiềm lực của ngươi không hề kém Tam Thanh, Dĩ Sát Chứng Đạo, tu luyện Sát Lục và Hủy Diệt Pháp Tắc, gần như là một phiên bản khác của ta năm xưa." "Nếu không phải vì Hồng Quân Chứng Đạo, nếu không phải vì Hồng Mông Tử Khí xuất hiện, phóng nhãn trong Hồng Hoang ngoại trừ Hình Hạo ra, ngươi mới là tồn tại duy nhất có hy vọng Chứng Đạo thành Thánh." "Nếu gia nhập Ma Đạo, tu vi của ngươi không đạt cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng cũng sẽ không kém Hình Hạo, Lão Tử và Thông Thiên bao nhiêu." Không kém Hình Hạo ba người!

Chẳng phải là Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên sao!

Thân thể chấn động, Minh Hà trong khoảnh khắc liền kích động.

Dưới sự dụ hoặc của sức mạnh tuyệt đối, y không bận tâm nhiều nữa, lập tức cung thân hành lễ nói: "Đệ tử Minh Hà, bái kiến Sư Tôn!" Giây tiếp theo, ma khí hạo hãn dũng động, ma khí vô biên khi tiến vào thể nội Minh Hà đồng thời, Sát Lục Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc quanh thân y cuồn cuộn.

Kèm theo Pháp Tắc tăng mạnh cấp tốc, có thể thấy tu vi của y bắt đầu leo thăng cấp tốc: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng… Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng… Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Mãi cho đến khi đạt Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, khí tức xao động trên người Minh Hà mới dần dần bình ổn lại.

Không chỉ vậy, Sát Lục Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc đều đạt đến cấp độ Pháp Tắc Chứng Đạo, chiến lực bản thân y tăng vọt đồng

thời, tuyệt đối không kém Lão Tử bao nhiêu, thậm chí mạnh hơn Thông Thiên ba phần.

"…" Ngây người nhìn cảnh này, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy và Trọng Lâu trong mắt không khỏi hiện lên một tia ghen tị.

Không sai!

Chương 463

Quả thật Minh Hà một đường quá thuận buồm xuôi gió.

Bởi vì sự giúp đỡ và chỉ điểm của Hình Hạo năm xưa, hậu giả không cần Hồng Mông Tử Khí Chứng Đạo thành Thánh, thậm chí đạt đến cấp độ như vậy, thật sự… "Thành công rồi!" Mở mắt ra, Minh Hà cảm nhận ba động sức mạnh hùng dũng bành trướng trong thể nội bản thân, toàn bộ con người y lúc này kích động vạn phần.

Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Tuyệt đối là tồn tại đỉnh tiêm nhất trong số Thánh Nhân hiện tại.

Bởi vì con đường y đi là Dĩ Sát Chứng Đạo, chiến đấu lực của y vượt xa Hỗn Nguyên Thánh Nhân, trừ Hình Hạo ra, người có thể chiến đấu với y dường như chỉ có Lão Tử.

Thậm chí ngay cả Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Nữ Oa cũng sẽ không quá để tâm.

Tiềm lực của ba người tuy không tệ, thậm chí mỗi người có thủ đoạn riêng, nhưng dù sao trước đây cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tiềm lực bản thân bị tiêu hao một phần lớn, trong cùng cảnh giới thì không thể nào là đối thủ của y.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Lúc này, La Hầu trên cao đài liền mở lời khen ba tiếng.

Ngay sau đó, ánh mắt y nhìn về phía mọi người nói: "Cũng gần đủ rồi, năm tôn Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, vừa đủ để triệt để thôi phát Tru Tiên Kiếm Trận." "Chỉ cần tìm được Bàn Cổ, lúc đó lấy Thông Thiên làm chủ khai mở Tru Tiên Kiếm Trận, vậy có thể triệt để

phong tỏa y ở một khu vực và tiêu diệt." Năm người bố trận!

Sẽ như vậy sao!

Trong mắt lóe lên một tia sáng, Thông Thiên nhìn về phía La Hầu nói: "Ma Tổ, Tru Tiên Kiếm Trận chẳng phải một người bố trận là đủ sao?" Không chỉ vậy, bao gồm Lão Tử cùng mọi người cũng tò mò nhìn về phía La Hầu.

Dù sao Tru Tiên Kiếm Trận đáng sợ không cần nghi ngờ.

Chứng kiến uy lực của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận và Thập Nhị Đô Thiên Trận, họ đều rõ sự đáng sợ và cường đại của Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng Chu Thiên Tinh Thần đã vỡ nát, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận không thể phát huy ra lực lượng khủng bố vốn có, Thập Nhị Đô Thiên Trận cũng vì Tổ Vu tổn thất mà uy lực đại giảm.

Duy nhất không giảm sức mạnh là Tru Tiên Kiếm Trận, hiện tại La Hầu cư nhiên nói trận này có thể năm Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên liên thủ bố trí, vậy uy lực sẽ đạt đến cấp độ nào?

"Đúng là như vậy!" Gật đầu, La Hầu thần sắc thản nhiên quét nhìn mọi người một cái, sau đó liền chậm rãi mở lời nói: "Tru Tiên Kiếm Trận, chủ yếu là Tru Tiên Tứ Kiếm và trung tâm trận đồ." "Chỉ cần có người đồng thời cướp đi Tru Tiên Tứ Kiếm, vậy Tru Tiên Kiếm Trận sẽ liền băng phôi tan rã." "Nhưng nếu có bốn người trấn giữ cửa trận kiếm trận, vậy khả năng bị đoạt kiếm là vô cùng nhỏ, thậm chí có thể mượn sức mạnh Tru Tiên Tứ Kiếm gia trì chiến lực bản thân đạt ngang Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Lúc đó, sức mạnh cá nhân đủ để chống lại Bàn Cổ, trong tình huống năm người liên thủ trấn áp không có bất kỳ vấn đề gì, thậm chí tru sát y cũng không phải không thể." Nói đến đây, La Hầu tựa hồ nghĩ ra điều gì, mở miệng chuẩn bị tiếp tục.

Roẹt roẹt… Tuy nhiên, không đợi La Hầu mở lời, từng tiếng gầm nhẹ liền truyền đến từ trong Hồng Hoang.

Giây tiếp theo, uy áp hạo hãn quét ngang, khí tức của Chúc Cửu Âm, Cường Lương cùng các Tổ Vu khác hùng dũng bành trướng, từng người đều tấn cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhất thời, Hồng Hoang sôi trào!

Vô số tu sĩ đều bị cảnh này kinh ngạc.

Tám Đại Tổ Vu đồng thời Chứng Đạo thành Thánh, cư nhiên đều đạt cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Vu Tộc như vậy ai có thể ngăn cản được?

"Sao có thể!" "Không thể nào!" Trong Thiên Ngoại Ma Cung, Lão Tử cùng mọi người đều bị cảnh này kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, Tổ Vu cư nhiên lại một lần nữa Chứng Đạo, không chỉ một người, mà là tám tôn Tổ Vu đồng thời Chứng Đạo thành Thánh.

"Khai!" Khẽ quát một tiếng, La Hầu vung tay, một mặt gương liền hiện ra cảnh sắc bên ngoài Bàn Cổ Điện.

Có thể thấy Tám Đại Tổ Vu gầm nhẹ không ngừng, nhục thân tấn cấp ức vạn trượng, từng người quanh thân huyết khí cuồn cuộn đồng thời, có khí tức của Bàn Cổ không ngừng tràn ngập.

"Lực của Bàn Cổ!" "Sao Tổ Vu lại có thể chưởng ác được cỗ sức mạnh cổ xưa đó!" Lông mày hơi nhíu, ánh mắt La Hầu liền nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo, ngươi là Tổ Vu của Vu Tộc ngày xưa, có biết vì sao họ đồng thời Chứng Đạo thành Thánh không?" Không chỉ vậy, bao gồm Lão Tử cùng mọi người lúc này cũng tò mò nhìn về phía Hình Hạo.

Dù sao cảnh này thực sự quá ngoài ý liệu.

Tám Đại Tổ Vu đồng thời Chứng Đạo, đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong tình huống như vậy, Yêu Tộc chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất một người thì làm sao có thể chống lại được?

"Ta cũng không rõ!" Vẫy đầu, thần sắc Hình Hạo lúc này cũng ngưng trọng.

Tám Đại Tổ Vu đồng thời Chứng Đạo, tuyệt đối là chuyện nằm ngoài dự liệu, thậm chí trong tình huống như vậy, y cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Rốt cuộc thứ gì có thể khiến Tám Đại Tổ Vu đều đồng thời Chứng Đạo thành Thánh, chẳng lẽ… Đột nhiên, trong đầu Hình Hạo một ý niệm đáng sợ hiện lên, toàn bộ con người y đột nhiên đứng dậy đồng thời, nghiến răng nói: "Bàn Cổ Tâm Tạng!" "Đã đem Bàn Cổ Tâm Tạng phân thực rồi!" Phân thực Bàn Cổ Tâm Tạng!!

Bàn Cổ Tâm Tạng ở đâu!

Lão Tử cùng mọi người kinh ngạc, từng người đều nhìn Hình Hạo với vẻ sửng sốt, phải biết hậu giả không phải đang nói đùa.

Đó chính là Bàn Cổ Tâm Tạng đáng sợ a.

Nếu Tổ Vu ăn thứ đó, vậy cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không phải người bình thường có thể so sánh, thậm chí… "Không tệ!" "Sẽ không sai đâu." Nắm chặt nắm đấm, Hình Hạo sắc mặt nghiêm túc nói: "Chỉ có Bàn Cổ Tâm Tạng mới có năng lực như vậy." "Ngươi không nhận ra sao?

Tu vi nguyên thần của họ đều đã đạt Á Thánh, chỉ còn một bước là có thể hoàn thành Nguyên Thần và Nhục Thân song tầng thứ Chứng Đạo." Song tầng thứ Chứng Đạo!

Đồng tử co rụt, sắc mặt Lão Tử cùng mọi người càng thêm ngưng trọng.

Nhục thân Tổ Vu cường đại biết bao, hiện tại nhục thân Chứng Đạo thì không sao, nhưng nếu nguyên thần của họ cũng Chứng Đạo thành Thánh, vậy hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi, thậm chí… "Ta minh bạch rồi!" Đột nhiên, La Hầu tựa hồ nhận ra điều gì, toàn bộ sắc mặt y xanh mét nói: "Bàn Cổ đã ra chiêu rồi!" "Tình huống nhập ma thực lực đại tăng đã bị y nắm bắt, trong tình huống như vậy, Bàn Cổ sẽ không ngồi yên chờ chết, cho nên mới để Tổ Vu phân thực tâm tạng." "Có sự quật khởi và giúp đỡ của Tổ Vu, khả năng tiêu diệt Bàn Cổ sẽ giảm mạnh." "Điều quan trọng nhất là, một khi Bàn Cổ phục sinh thôn phệ Tổ Vu, vậy y gần như đồng thời thu hồi tâm tạng của mình, lúc đó sức mạnh của y sẽ tăng mạnh, thậm chí vượt qua ta!" Đến đây, La Hầu cũng không thể ngồi yên nữa.

Nếu để kế hoạch của Bàn Cổ thành công, vậy tất cả mọi người đều sẽ gặp nạn, ngay cả Hợp Đạo, chỉ sợ lúc đó cũng không thể chống đỡ được công kích của Bàn Cổ.

Nghĩ đến đây, La Hầu liền mở lời nói: "Không thể để như vậy được nữa!" "Nữ Oa, lập tức quay về Yêu Đình giúp Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ có hai người liên thủ mới có khả năng trấn áp Tổ Vu." "Ta lập tức bắt đầu thúc đẩy sức mạnh Lượng Kiếp, nhất định phải nhanh chóng kết thúc Lượng Kiếp lần này, nếu không biến số quá nhiều, sẽ khiến tất cả chúng ta đều lâm vào thế bị động tuyệt đối, thậm chí…" "Vâng!" Nữ Oa liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đối với La Hầu thi lễ nói: "Vậy đệ tử xin cáo lui trước!" Nói xong, Nữ Oa không còn nán lại, quay người vội vã rời khỏi Ma Cung, cấp tốc về Hồng Hoang.

Sau khi nàng rời đi, ánh mắt La Hầu nhìn về phía mọi người nói: "Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trọng Lâu, năm người các ngươi lập tức đến Bất Chu Sơn tìm kiếm dấu vết của Bàn Cổ." "Nhất định phải bảo vệ được nửa phần Bất Chu Sơn kia, một

khi nó lại băng phôi, vậy tất cả sẽ không còn bất kỳ chuyển cơ nào nữa." "Vâng!" Năm người Nguyên Thủy từ chỗ ngồi đứng dậy, đối với La Hầu thi lễ sau đó cũng quay người vội vã đi về Hồng Hoang.

Sau khi năm người rời đi, trong toàn bộ đại điện chỉ còn lại La Hầu, Hình Hạo, Vọng Thư, Lão Tử và Minh Hà bốn người.

Sau một lúc trầm ngâm ngắn ngủi, ánh mắt La Hầu nhìn về phía Lão Tử và Minh Hà nói: "Lão Tử, Minh Hà, ta có một chuyện cần làm!" "Chiến tranh Vu Yêu trong thời gian ngắn khó có thể nổ ra, ta cần lẻn vào Yêu Đình, trộn vật này vào rượu của Đông Hoàng Thái Nhất và Hi Hòa!" Trong lời nói, La Hầu vẫy tay, một viên đan dược màu đỏ liền xuất hiện trong tay y.

Sau khi ném vật này cho Lão Tử, La Hầu chậm rãi nói: "Kim Ô là căn bản của Thái Dương Hồng Hoang, Đông Hoàng Thái Nhất trong một trận chiến có tám thành khả năng sẽ chiến tử, ta nhất định phải lưu lại một huyết mạch Kim Ô mới." "…" Nghe lời này, Lão Tử và Minh Hà làm sao không hiểu ý của La Hầu.

Chương 464

Rõ ràng là để Đông Hoàng Thái Nhất và Hi Hòa kết hợp, từ đó sinh ra Tam Túc Kim Ô mới để duy trì Thiên Đạo cân bằng.

Nhưng Hi Hòa là chị dâu của Đông Hoàng Thái Nhất!

Làm ra chuyện như vậy, nếu bị người khác biết được, vậy thì… "Ta không đồng ý!" Gần như trong nháy mắt, Vọng Thư từ chỗ ngồi đứng dậy nói: "Hi Hòa là muội muội của ta, ta không cho phép ngươi làm ra chuyện như vậy với nàng." Tuy nhiên, không đợi Vọng Thư tiếp tục, La Hầu vẫy tay cố định nàng tại chỗ.

Ngay sau đó, ánh mắt y nhìn về phía Hình Hạo nói: "Lão Tử, Minh Hà, đi đi, nơi này giao cho ta!" "Vâng, Sư Tôn!" Đồng ý một tiếng, Lão Tử và Minh Hà nhìn nhau một cái, cuối cùng lựa chọn đồng ý.

Dù sao chuyện này đúng như lời La Hầu nói, nếu không nhanh chóng giải quyết, vậy gần như không thể thúc đẩy Vu Yêu đại chiến đến trận chiến cuối cùng.

Sau khi hai người rời đi, cánh cửa Ma Cung liền đóng lại.

Giây tiếp theo, sức mạnh hạo hãn dũng ra phong tỏa Ma Cung, sức mạnh cấm chế đáng sợ, ngay cả Hình Hạo trong thời gian ngắn cũng khó mà phá vỡ.

Làm xong tất cả, La Hầu thu lại cấm cố đang đặt trên người Vọng Thư, liền mở lời nói: "Hình Hạo, ta hy vọng ngươi có thể minh bạch, chuyện này không có chỗ để thương lượng." "Thái Âm Thái Dương kết hợp không thể ngăn cản, cũng nhất định là mồi lửa của Đại Kiếp cuối cùng, nếu có bất kỳ sự cố nào, tất cả kế hoạch đều sẽ thất bại." "Phu quân!" Nghe lời của La Hầu, Vọng Thư bên cạnh liền gấp gáp.

Không sai!

Bởi vì một khi Hình Hạo đồng ý, vậy Hi Hòa thế tất sẽ bị hi sinh, lúc đó… "Nương tử!" Quay đầu nhìn Vọng Thư một cái, thần sắc Hình Hạo biến ảo mấy lần sau đó, liền chậm rãi mở lời nói: "Ta sẽ bảo trụ tính mệnh Hi Hòa!" Lời này vừa ra, Vọng Thư liền trầm mặc.

Sự việc đến nay, nàng biết chuyện này không có chỗ để thay đổi.

Đồng thời, nàng cũng rõ Hi Hòa thế tất sẽ bị hi sinh, tuy Hình Hạo bảo toàn tính mệnh của nàng, nhưng hậu giả sẽ phải mất đi nhiều thứ hơn.

"Ta minh bạch rồi!" Khoảng một khắc đồng hồ sau, Vọng Thư thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Phu quân, ngươi nhất định phải bảo trụ Hi Hòa." "Ta không muốn thấy nàng tử vong!" Nghe vậy, Hình Hạo và La Hầu đều thở phào một hơi.

Vọng Thư đã có thể đồng ý, vậy chuyện này cũng không có nhiều ngoài ý muốn đáng nói.

Lập tức, Hình Hạo liền nhìn về phía La Hầu nói: "Ma Tổ, bây giờ có thể rồi chứ!" "Tự nhiên!" La Hầu thản nhiên cười, khóe miệng nhếch lên đồng thời, chậm rãi nói: "Nhưng trong vòng ba ngàn năm tới, xin Đạo hữu phu phụ có thể chờ đợi trong Ma Cung của ta." Ba ngàn năm!

Sợ ta thất tín sao!

Trong mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo làm sao không hiểu tâm tư của La Hầu.

Hơi trầm ngâm một lát sau, Hình Hạo liền gật đầu nói: "Được, trong ba ngàn năm ta sẽ không rời đi." "Nhưng ta muốn xem xem mưu đồ của Đạo hữu rốt cuộc có thành công không!" "Chuyện nhỏ!" Không từ chối, La Hầu vung tay, có thể thấy mặt gương liền lay

động, ánh sáng trên đó rực rỡ đồng thời, một cỗ ba động cường liệt cổ xưa liền tràn ra.

Giây tiếp theo, trong mặt gương liền hiển hóa ra tình huống Yêu Đình trong Hồng Hoang.

Có thể thấy Nữ Oa trở về Yêu Tộc, Đông Hoàng Thái Nhất đại hỉ, sau khi nói chuyện với nàng một lúc, mới tiếp tục bắt đầu diễn hóa Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận.

Thời gian trôi qua, chớp mắt ngàn năm đi qua.

Một ngày, Đông Hoàng Thái Nhất phá quan xuất, toàn bộ con người y ý khí phong phát đồng thời, tu vi của y cũng liền đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng.

Ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp dùng đạo Hồng Mông Tử Khí phân thân Chứng Đạo thành Thánh, kiến lập Yêu Giáo, lại vì Yêu Tộc thêm một tôn cường giả Thánh Nhân cấp trấn thủ.

Đến đây, cục diện Vu Yêu bắt đầu căng thẳng.

Hai tộc ma sát không ngừng, vô số Vu Yêu liền vẫn lạc, thân tử… Một ngày, Đông Hoàng Thái Nhất và Hi Hòa gặp nhau.

Hai người sau khi nói chuyện ngắn ngủi liền chuẩn bị rời đi, nhưng vào lúc này, lại có tu sĩ dâng lên thực phẩm.

Trong tình huống như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất và Hi Hòa cũng không nói nhiều, lập tức từ bỏ ý định rời đi, bắt đầu ăn uống.

Tối hôm đó.

Đông Hoàng Thái Nhất dưới sự dẫn dắt của một cỗ sức mạnh liền đến tẩm cung của Hi Hòa.

Sau khi y tiến vào trong, một đạo kết giới liền thăng đẳng, trực tiếp che đậy toàn bộ cảnh sắc bên trong.

Sáng sớm ngày thứ hai, Đông Hoàng Thái Nhất thần sắc hơi khó coi từ trong đó bước ra.

Lại qua một tháng, Đông Hoàng Thái Nhất liền cùng Hi Hòa hoàn hôn, hậu giả từ Đế Hậu biến thành Hoàng Hậu.

Đến đây, toàn bộ Hồng Hoang lại liền tiến vào một đoạn thời kỳ hòa bình ngắn ngủi!

Chớp mắt, hai ngàn năm trôi qua!

Một ngày, trong Yêu Đình, Yêu Hoàng Hậu Hi Hòa liền hạ sinh con trai: Mười đầu Tam Túc Kim Ô.

Đến đây, Thái Tử Yêu Đình hoành không xuất thế, khí vận Yêu Tộc liền tăng trưởng cực hạn, tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất cũng liền đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng.

Nhìn thấy Yêu Tộc quật khởi càng ngày càng mạnh mẽ, phía Vu Tộc cũng bắt đầu điều binh khiển tướng, đại chiến song phương một xúc tức phát, sự tĩnh lặng trước cơn bão khiến toàn bộ Hồng Hoang lộ ra vẻ đặc biệt áp lực và bất an.

"Tổ Vu đã xuất thế rồi!" Trong Thiên Ngoại Ma Cung, mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, ngẩng đầu nhìn Ma Tổ La Hầu trên cao đài nói: "Ma Tổ, sự việc đã thành định cục, ước định của chúng ta cũng đã đến lúc rồi!" Nghe vậy, La Hầu liếc Hình Hạo một cái.

Hắn nào không biết tâm tư, trầm ngâm một lát rồi lập tức mở lời: "Như vậy, ta cũng không giữ hai vị đạo hữu ở lại nữa." Dứt lời, La Hầu vung tay áo, trực tiếp gỡ bỏ cấm chế Thiên Ngoại Ma Cung, bày ra dáng vẻ mặc các ngươi rời đi.

"Cáo từ!" Đứng dậy, Hình Hạo và Vọng Thư với sắc mặt không tốt cũng không nán lại, xoay người bước đi rời khỏi cung điện.

Sau khi ra khỏi Thiên Ngoại Ma Cung, hai người lập tức quay về

Hồng Hoang với tốc độ nhanh nhất.

Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất đã an trí Thập Đại Kim Ô tại Thang Cốc trong Đông Hải, thậm chí còn dời cả Phù Tang Thụ trên Thái Dương Tinh đến đó.

Là một trong những nơi an toàn nhất Hồng Hoang, Đông Hải không phải là nơi Vu Tộc có thể chạm tới.

Vì Hình Hạo đã mang đi các tu sĩ Thánh Đình, Long Tộc cũng không còn cường giả.

Do đó, Thập Đại Kim Ô tại Thang Cốc sống khá tiêu sái, trừ việc mỗi ngày sẽ có một Kim Ô ra ngoài tuần tra Hồng Hoang Đại Địa, cuộc sống bình thường trôi qua.

"Nơi này rồi sao!" Một ngày nọ, bên ngoài Thang Cốc xuất hiện một vị khách không mời mà đến.

Chương 465

Chuẩn Đề đứng ở lối vào Thang Cốc, nhìn cấm chế do Đông Hoàng Thái Nhất bố trí, khóe miệng khẽ nhếch lên đồng thời chậm rãi nói: "Cũng đã đến lúc bắt đầu rồi!" "Sức mạnh của Thập Đại Kim Ô cũng đã đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, đủ để bắt đầu hoàn thành kế hoạch cuối cùng!" Quyết định xong, mắt Chuẩn Đề tinh quang lóe lên, tay phải vẫy một cái lấy ra một miếng ngọc phù từ trong lòng: "Xin Sư tôn trợ ta!" Khoảnh khắc tiếp theo, ngọc phù rực rỡ, một cỗ sức mạnh Vô Cực Đại La Kim Tiên từ trong đó tuôn ra.

Có thể thấy trận pháp do Đông Hoàng Thái Nhất bố trí lập tức lộ ra một khe hở, nhưng lại không bị bất cứ ai phát giác.

Trong tình huống này, Chuẩn Đề lắc mình, trực tiếp hóa thành một đạo nhân lôi thôi, bước vào trong Thang Cốc.

"Kẻ nào dám xông vào Thang Cốc!" "Ngươi là ai!" Gần như ngay khi Chuẩn Đề tiến vào Thang Cốc, Thập Đại Kim Ô đã phát giác.

Từng Kim Ô gầm nhẹ, đồng thời vỗ cánh bay cao, Thái Dương Chân Hỏa nóng cháy bốc lên, đủ để thiêu đốt tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên.

"Gặp Thập Đại Thái Tử!" Nhìn Thập Đại Kim Ô, mắt Chuẩn Đề tinh quang lóe lên, đồng thời toàn thân run rẩy quỳ xuống đất, vẻ mặt bi thiết nói: "Chư vị Thái Tử đại sự không ổn rồi, đám Vu Tộc man di vô sỉ đã tập kích Yêu Đình, tiền tuyến Yêu Đình ta tổn thất thảm trọng, thậm chí cả Đông Hoàng cũng bị trọng thương, Yêu Hoàng Hậu cũng nguy kịch, nếu không cứu viện thì tất tử vô nghi." "Phụ hoàng trọng thương rồi!

Mẫu hậu nguy kịch!" Thập Đại Kim Ô đại kinh thất sắc, vạn vạn

không ngờ kẻ trước mặt lại mang đến một tin tức như vậy.

Sau một thoáng kinh ngạc, Thập Đại Kim Ô cũng không lập tức tin Chuẩn Đề.

Trong đó Đại Kim Ô lập tức mở miệng nói: "Không thể nào!" "Phụ hoàng ta cường đại đến nhường nào, sao lũ Vu Tộc man di có thể đả thương được?" "Mẫu hậu ta vẫn luôn ở trong Yêu Đình, lũ Vu Tộc man di sao có thể giết vào được?

Chẳng lẽ tinh nhuệ Yêu Đình ta đều là bù nhìn sao?" "..." Mở miệng muốn nói, Chuẩn Đề không ngờ lũ Kim Ô chưa từng trải sự đời lại có trí tuệ như vậy.

Nhưng cũng biết trong tình huống hiện tại không thể dùng cường lực, nếu không Đông Hoàng Thái Nhất tất sẽ phát giác, mà hắn lại không tự tin là đối thủ của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nghĩ vậy, Chuẩn Đề lập tức nước mắt giàn giụa nói: "Đại Thái Tử có điều không biết, Hi Hòa Hoàng Hậu vì muốn giúp các ngươi hóa hình!" "Ta nghe nói, tại Kiến Mộc chi địa của Vu Tộc có một loại linh quả đặc biệt, chỉ cần ăn vào, chư vị Thái Tử đều có thể hóa hình." "Vì muốn giúp chư vị Thái Tử hóa hình, Hi Hòa Hoàng Hậu một mình rời khỏi Yêu Đình, mới gặp phải Vu Tộc Tổ Vu tập kích trọng thương nguy kịch." "Nếu Đông Hoàng đại nhân không kịp thời đi nhanh cứu viện, chỉ sợ Hi Hòa Hoàng Hậu sẽ khó cứu, nhưng cho dù như vậy, để cứu Hi Hòa Hoàng Hậu, ngài ấy cũng đã phải trả cái giá cực lớn." "Tuy nhiên, ngài ấy đã trọng thương Tổ Vu, nhưng tình trạng bản thân cũng cực kỳ bất ổn.

Nếu không thể nhanh chóng giảm bớt áp lực cho Yêu Tộc ta, một khi Cửu Đại Tổ Vu khôi phục như cũ, tập kết đại quân xâm lược Bắc Bộ Hồng Hoang ta, thì Yêu Tộc ta tuyệt đối sẽ đối mặt với tai họa diệt đỉnh." "Tai họa diệt đỉnh!!" "Mẫu thân vì ta mới bị trọng thương.

Đám Vu Tộc man di đáng chết, tất cả đều đáng chết!" Trong phút chốc, Thập Đại Kim Ô lập tức bị Chuẩn Đề kích động nội tâm lửa giận, từng Kim Ô trong mắt sát cơ bắn ra, đồng thời hận thù đối với Vu Tộc càng thêm mãnh liệt.

Ngay cả Đại Kim Ô cũng không ngoại lệ.

Nghe nói phụ mẫu đều bị trọng thương nguy kịch vì mình, làm sao có thể thờ ơ được?

Gần như trong nháy mắt, Đại Kim Ô lập tức mở miệng nói: "Ta hỏi, Tổ Vu của Vu Tộc không phải đều trọng thương bế quan tu luyện sao?" "Đúng vậy!" Gật đầu, mắt Chuẩn Đề tinh quang lóe lên.

Hắn biết, chuyện này sắp thành công, chỉ cần lừa Thập Đại Kim Ô rời khỏi Thang Cốc, thì vận mệnh tiếp theo sẽ không có bất cứ khả năng thay đổi nào.

"Tốt!" Gật đầu, Đại Kim Ô trong mắt sát cơ lóe lên nói: "Tổ Vu bế quan, vậy trong Vu Tộc chỉ còn lại Đại Vu đỉnh cấp có chút uy hiếp đối với chúng ta." "Nhưng với Kim Ô Hóa Hồng Thuật độc nhất của Kim Ô Tộc ta, những Đại Vu đỉnh cấp đó không thể gây ra thương tổn chí mạng cho chúng ta.

Chư vị huynh đệ, hãy theo ta cùng đi Bất Chu Sơn, nhất định phải báo thù cho phụ mẫu!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp lời, chín Đại Kim Ô còn lại cũng không trì hoãn nữa, lập tức theo Đại Kim Ô ra khỏi Thang Cốc.

Vì không thể hóa hình, mười tôn Tam Túc Kim Ô giống như mười mặt trời, chiếu rọi Hồng Hoang, nhanh chóng bay về phía Bất Chu Sơn.

"Cuối cùng cũng rời đi rồi!" Ngoài Thang Cốc, Chuẩn Đề nhìn thấy cảnh này, khóe miệng nhếch lên đồng thời lập tức ra tay che giấu

thiên cơ.

Sau khi đảm bảo Đông Hoàng Thái Nhất không thể phát giác, Chuẩn Đề cũng không nán lại nữa, lập tức lắc mình rời khỏi nơi này.

Cùng lúc đó, Thập Đại Kim Ô bay vào Hồng Hoang.

Có thể thấy Hồng Hoang Đại Địa bị thiêu đốt với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, từng cỗ khí tức cường liệt bốc lên, dưới sự nung đốt của Thái Dương Chân Hỏa vô biên, Đại Địa khô héo, nứt nẻ.

Nhưng vì Thập Đại Kim Ô thi triển Kim Ô Hóa Hồng Thuật, nhiệt độ đến nhanh cũng đi nhanh, toàn bộ Đông Bộ Hồng Hoang chưa gặp phải nguy cơ quá lớn.

Nhưng khi đến gần khu vực Bất Chu Sơn cũ, Thập Đại Kim Ô lập tức tán đi Kim Ô Hóa Hồng Thuật, chậm rãi vỗ cánh bay lượn, dưới sự nung đốt của Thái Dương Chân Hỏa vô biên, vô số tộc nhân Vu Tộc bắt đầu bị thiêu cháy đến chết, những tồn tại dưới Đại La Kim Tiên căn bản không thể kiên trì được lâu.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã mấy chục năm.

Một ngày nọ, khu vực Bất Chu Sơn cũ gần như đã trở thành tiêu thổ, không còn bất cứ sông núi nào tồn tại, những tiểu Vu trong bộ lạc Vu Tộc dưới cảnh giới Tiểu Vu đều bị thiêu chết.

Ban đầu Vu Tộc có thể săn giết yêu thú, lấy máu chúng để giải khát.

Nhưng theo thời gian trôi qua, yêu thú cũng bị đồ sát hết sạch.

Trong tình huống này, Vu Tộc tổn thất thảm trọng.

Nhưng Cửu Đại Tổ Vu lại đang củng cố tu vi, không xuất quan cũng không biết chuyện bên ngoài, điều này cũng dẫn đến tổn thất của Vu Tộc càng thêm thảm trọng.

“Lũ súc sinh lông vũ!” Một ngày nọ, Đại Vu đỉnh cấp Khoa Phụ cuối cùng cũng nhận được tin tức, nhanh chóng đến nơi mười mặt trời hoành không, chứng kiến cảnh thảm khốc của bộ lạc Vu Tộc, lập tức mắt đỏ rực, miệng gầm lên một tiếng, tung mình vọt tới Thập Đại Kim Ô.

“Huynh đệ cẩn thận!” “Đại Vu đỉnh cấp!” Ngay lập tức cảm nhận được uy hiếp từ Khoa Phụ, Đại Kim Ô gầm lên, Thập Đại Kim Ô vốn tụ tập một chỗ lập tức tản ra.

Khoảnh khắc tiếp theo, Khoa Phụ tập kích thất bại.

Nhưng hắn cũng không bỏ cuộc, không ngừng vung quyền trượng trong tay đập về phía một con Kim Ô, ý đồ giết nó trước.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Tu vi Khoa Phụ tuy đã đạt tới cảnh giới có thể sánh ngang Chuẩn Thánh, nhưng về tốc độ, hắn lại không thể bắt kịp Kim Ô Hóa Hồng Thuật của dòng Kim Ô.

Suốt mấy chục lần tập kích, Khoa Phụ đều không công mà về.

Theo thời gian trôi qua, có thể thấy thân thể Khoa Phụ cũng bắt đầu đỏ bừng, dưới sự nung đốt của Thái Dương Chân Hỏa vô biên, ngay cả nhục thân có thể sánh ngang Tổ Vu cũng ẩn ẩn có xu thế không thể chống đỡ nổi.

“Không thể nào!” Cảm nhận tình trạng bản thân, Khoa Phụ trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Hắn vạn vạn không ngờ Thái Dương Chân Hỏa của Thập Đại Kim Ô lại đáng sợ đến vậy, thậm chí theo sức mạnh không ngừng luân phiên, hắn mơ hồ cảm thấy sức mạnh của Nguyên Soái tựa hồ bị một loại sức mạnh nào đó hạn chế.

“Chuyện gì thế này!” “Tình huống gì vậy!” Tự lẩm bẩm trong

lòng, sắc mặt Khoa Phụ càng thêm nghiêm trọng, động tác trong tay chợt ngừng lại, vô thức suy nghĩ.

"Chính là lúc này!" "Huynh đệ, động thủ!" Cũng vào lúc này, Đại Kim Ô đột nhiên gầm lên.

Chỉ thấy đôi cánh của nó đập mạnh, Thái Dương Chân Hỏa vô biên rơi xuống, không ngừng oanh kích lên thân thể Khoa Phụ.

Chương 466

Cùng lúc đó, chín Đại Kim Ô còn lại cũng ra tay, không chút lưu tình phát động tập kích, Khoa Phụ lập tức bị một biển lửa bao trùm.

"A..." Một tiếng kêu thảm thiết, toàn thân Khoa Phụ sức mạnh vô biên bùng nổ, hắn gầm lên lao ra khỏi biển lửa, toàn bộ lông tóc trên người đều bị thiêu rụi, thậm chí có thể thấy ngọn lửa vàng nhạt còn bao quanh thân thể, không ngừng thiêu đốt nhục thân.

"Mau tản ra!" Gầm lên một tiếng, Khoa Phụ lập tức xua tan ngọn lửa vàng nhạt đó.

Sau khi làm xong tất cả, sắc mặt hắn lại trở nên cực kỳ khó coi, ánh mắt khóa chặt Thập Đại Kim Ô nói: "Thái Dương Kim Diễm, đủ để thiêu đốt thần hỏa Chuẩn Thánh!" "Thảo nào mấy con súc sinh này dám kiêu ngạo vô pháp vô thiên như vậy, hôm nay ta nhất định phải giết chết các ngươi!" Dứt lời, Khoa Phụ gầm lên một tiếng, Đại Vu Chân Thân phát động, toàn thân hắn lập tức hóa thành thân thể cao ba ngàn vạn trượng, vung quyền trượng đập về phía Thập Đại Kim Ô, tốc độ cực nhanh, lực lượng pháp tắc bùng nổ, uy thế vô song.

Một tiếng "Ầm" vang lớn, quyền trượng đập trúng thân thể một Kim Ô.

"A..." Một tiếng kêu thảm thiết, Tam Túc Kim Ô đó lắc lư thân thể, như một luồng sáng từ trời rơi xuống đập mạnh xuống đất.

"Thất đệ!" "Thất ca!" Nhìn thấy cảnh này, những Tam Túc Kim Ô còn lại hoảng hốt.

Vạn vạn không ngờ sức mạnh của Khoa Phụ bùng nổ lại đáng sợ như vậy, vừa rồi một đòn đó, đủ để hủy diệt tất cả.

Tuy nhiên, điều bất ngờ là Tam Túc Kim Ô bị đánh bay đó chỉ trong chốc lát đã bay lên từ mặt đất, tuy toàn thân lông vũ khá lộn xộn, thậm chí vùng bị quyền trượng đập trúng máu thịt mơ hồ, nhưng bản thân nó lại không bị tổn thương bao nhiêu.

"Không thể nào!" "Sao có thể!" Ngây người nhìn cảnh này, Khoa Phụ lập tức bị kinh ngạc.

Hắn vạn vạn không ngờ, một đòn lại không thể giết chết một Tam Túc Kim Ô cấp Đại La Kim Tiên, nhìn qua thì kẻ sau dường như thương thế cũng không nghiêm trọng, thậm chí dưới sự thiêu đốt của lửa còn không ngừng khôi phục như cũ.

"Lực lượng Niết Bàn!" "Thiên phú thần thông của Phượng Tộc!" Đột nhiên, Khoa Phụ tự hiểu ra, trong mắt hàn quang lóe lên, đồng thời hai nắm tay vô thức siết chặt nói: "Đông Hoàng Thái Nhất đối với các ngươi thật không tầm thường!" "Năm xưa sau khi Chu Tước vẫn lạc, Niết Bàn Chi Hỏa để lại lại được ngươi dùng.

Hôm nay, ta nhất định phải khiến các ngươi đều chết tại đây!" "Nếu cứ để các ngươi trưởng thành, thì đối với Vu Tộc ta tuyệt đối không phải chuyện tốt." Quyết định xong, Khoa Phụ đột nhiên siết chặt pháp ấn nói: "Thiêu đốt tinh huyết của ta, Ngân Hà Pháp Tắc hiện!" Khoảnh khắc tiếp theo, trời đất tối sầm.

Ánh sáng của mười mặt trời ảm đạm, đồng thời Ngân Hà vô biên hiện ra, trực tiếp bao phủ vạn dặm lãnh thổ.

Cũng trong nháy mắt đó, Thái Dương Chân Hỏa trên người Thập Đại Kim Ô tắt lịm, chỉ còn vương lại chút Thái Dương Kim Diễm le lói, nhưng cũng đã mất đi một phần chiến đấu chi lực.

"Không!" "Vì sao sức mạnh của ta bị cấm cố!" Ngay lập tức cảm nhận được nguy hiểm, Thập Đại Kim Ô ánh mắt giận dữ nhìn Khoa Phụ, trong mắt sát cơ bốc lên, đồng thời nội tâm cũng tràn ngập nỗi sợ

hãi.

Ngân Hà Pháp Tắc!

Chính là lực lượng pháp tắc mà Khoa Phụ nắm giữ.

Tồn tại dưới Tinh Thần Pháp Tắc là một tử pháp tắc, nhưng một khi Ngân Hà bao phủ phạm vi, thì Khoa Phụ chính là chúa tể, hoàn toàn có thể hành xử gần như vô địch.

"Chạy!" "Về Yêu Đình!" Gần như trong nháy mắt, Đại Kim Ô lập tức mở miệng gầm nhẹ.

Trong tình huống như vậy, nó có thể cảm nhận rõ ràng sự đáng sợ và cường đại của Khoa Phụ, nếu không rời đi, mười huynh đệ có thể đều sẽ vẫn lạc tại đây.

"Vâng!" "Vâng!" Đáp lời, chín Đại Kim Ô cũng không dám chậm trễ, lập tức theo Đại Kim Ô thi triển Kim Ô Hóa Hồng Thuật muốn trốn thoát khỏi đây.

"Chạy đi đâu!" Nhìn thấy tình hình này, Khoa Phụ sao có thể để chúng toại nguyện?

Miệng gầm lên một tiếng, một quyền trượng từ trong tay hắn bắn ra, nhanh chóng tập kích về phía những Tam Túc Kim Ô còn lại, bày rõ một bộ muốn tiêu diệt tất cả.

Dứt lời, Khoa Phụ thân trên tinh quang rực rỡ, khoảnh khắc tiếp theo, thân hình hắn chợt lóe lên trực tiếp biến mất tại chỗ, như thuấn di xuất hiện trước một Kim Ô.

"Chết!" Gầm lên một tiếng, quyền trượng rơi xuống, dưới sự thao túng của Khoa Phụ trực tiếp oanh kích lên thân thể Tam Túc Kim Ô đó.

Một tiếng "Ầm" vang lớn, một chân của Tam Túc Kim Ô đó lập

tức bị hủy diệt hóa thành huyết vụ, trong miệng nó vang lên tiếng kêu thảm thiết, đồng thời gào lên: "Chư vị ca ca, cứu ta!" "Tiểu Cửu!" "Cửu đệ!" "Cửu ca!" "..." Nhìn thấy tình hình này, những Kim Ô còn lại hoảng hốt.

Vạn vạn không ngờ tốc độ của Khoa Phụ lại sánh ngang thuấn di, thậm chí còn vượt qua Kim Ô Hóa Hồng Thuật của dòng Kim Ô.

Nhìn thấy quyền trượng trong tay hắn sắp một lần nữa tập kích về phía Cửu Kim Ô, Đại Kim Ô và những người khác cũng không kịp quan tâm đến điều đó, vỗ cánh xoay người bổ nhào về phía Khoa Phụ, miệng gầm lên: "Vu Tộc man di, đi chết đi!" "Vu Tộc man di, đừng làm thương Cửu đệ của ta!" "..." Tuy nhiên, Khoa Phụ là ai?

Hắn là Đại Vu đỉnh cấp, không chỉ ác độc với kẻ thù, mà còn ác độc với chính mình.

Đối mặt với tập kích của Đại Kim Ô, tuy ngay lập tức chú ý đến, nhưng lại không hề có ý định nhúc nhích, ánh mắt khóa chặt lên người Cửu Kim Ô, giơ quyền trượng gầm lên: "Nghiệt súc, hôm nay ta lấy mạng ngươi!" Khoảnh khắc tiếp theo, quyền trượng trong tay Khoa Phụ tinh quang đại thịnh, sức mạnh đáng sợ bùng nổ, dưới sự thao túng của hắn đập mạnh lên thân thể Cửu Kim Ô.

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Cửu Kim Ô trực tiếp bị đập vào trong Ngân Hà, nước Ngân Hà điên cuồng tiêu diệt ngọn lửa quanh thân nó, ngay cả sức mạnh Niết Bàn Chi Hỏa cũng không thể vận chuyển.

Kèm theo sức mạnh đáng sợ từ quyền trượng không ngừng truyền đến, huyết nhục quanh thân Cửu Kim Ô nhanh chóng tan rã, Nguyên Thần chấn động, có xu thế thân tử đạo tiêu.

"Không!" Nhìn thấy tình hình này, Đại Kim Ô và những người khác đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ Khoa Phụ lại ác độc đến vậy, từng Kim Ô bản thể giáng lâm, móng vuốt sắc bén trực tiếp cào vào Chân Thân của Khoa Phụ.

"Phụt!

Phụt!" Có thể thấy từng mảng lớn máu thịt bay ngang, Đại Vu Chân Thân của Khoa Phụ lại không thể chống đỡ được tập kích của móng vuốt Tam Túc Kim Ô.

"Ưm!" Miệng hừ nhẹ một tiếng, Khoa Phụ trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh hãi và sợ hãi.

Đại Vu Chân Thân đủ để sánh ngang Tổ Vu ngày xưa, đạt đến cảnh giới không sợ Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng bây giờ lại không chống đỡ nổi móng vuốt của Tam Túc Kim Ô, làm sao hắn có thể tin được?

Đồng thời, sát cơ trong lòng cũng càng thêm mãnh liệt.

Cuộc chiến ngắn ngủi đã khiến hắn hiểu rõ, tiềm lực của Thập Đại Kim Ô vô cùng đáng sợ, thậm chí vì Đông Hoàng Thái Nhất đã thăng cấp thành Hỗn Độn Kim Ô, sức mạnh huyết mạch của chúng đủ để sánh ngang tồn tại cấp Đại Vu.

Nếu cứ để chúng trưởng thành, thì Thập Đại Kim Ô tương lai tất sẽ là ẩn họa lớn đối với Vu Tộc, đối với Vu Tộc mà nói tuyệt đối không phải chuyện tốt.

"Giết!" Sát cơ trong mắt lóe lên, Khoa Phụ cường nhẫn đau đớn khắp thân, một lần nữa thiêu đốt tinh huyết đổi lấy lực lượng Ngân Hà Pháp Tắc khổng lồ, cứng rắn đánh bản thể Cửu Kim Ô vào trong Ngân Hà.

Khoảnh khắc tiếp theo, ánh sáng ảm đạm.

Có thể thấy thân thể Cửu Kim Ô chợt nổ tung, với tốc độ mắt

thường có thể nhìn thấy, Nguyên Thần triệt để bị hủy diệt, cùng với nhục thân cũng tan thành tro bụi.

"Cửu đệ!" "Cửu ca!" Nhìn cảnh này, chín Đại Kim Ô còn lại lập tức mắt đỏ rực.

Chương 467

Từng Kim Ô trong mắt lửa giận bốc lên, đồng thời sát cơ trong lòng cũng tuôn trào, có thể thấy đôi mắt của chín Đại Kim Ô đỏ như máu, quanh thân có ma khí bao quanh, từng Kim Ô chiến lực tăng vọt đạt tới cảnh giới có thể sánh ngang Chuẩn Thánh.

"Giết!" "Báo thù cho Cửu đệ!" Gần như trong nháy mắt, chín Đại Kim Ô từ bỏ ý định chạy trốn, toàn tâm toàn ý chỉ muốn báo thù rửa hận cho huynh đệ, móng vuốt sắc bén không ngừng cào xé, tập kích lên thân thể Khoa Phụ.

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, có thể thấy Khoa Phụ toàn thân lập tức thương tích đầy mình.

Chỉ trong vài hơi thở, toàn thân hắn đầy vết thương, máu tươi đầm đìa, đồng thời khí tức quanh thân lập tức ảm đạm.

Thậm chí tinh huyết đang thiêu đốt cũng ngừng lại, bản thân sức mạnh của hắn giảm sút nghiêm trọng, Ngân Hà bao phủ vạn vạn dặm cũng lặng lẽ tan vỡ.

Một tiếng "Rắc", bầu trời một lần nữa được Thái Dương Chân Hỏa chiếu sáng.

Có thể thấy thi thể Cửu Kim Ô từ trời rơi xuống đập mạnh xuống đất, chín Đại Kim Ô còn lại càng nhanh chóng phát động tập kích, thương thế của Khoa Phụ càng thêm nghiêm trọng.

Đặc biệt là sự xâm nhập của ma khí, càng khiến sức mạnh trong cơ thể Khoa Phụ bị kìm hãm cứng rắn, tinh huyết không thể tiếp tục thiêu đốt, Nguyên Thần cũng bị cấm cố chặt chẽ trong thức hải không thể sử dụng.

“Đáng chết!” “Đáng chết!” Cảm nhận tình trạng bản thân, sắc mặt Khoa Phụ lập tức khó coi đến cực điểm.

Chuyện đến nước này, làm sao hắn lại không phát giác sự quỷ dị của sự việc, nếu không ngoài dự đoán, cỗ sức mạnh này nhất định là từ Thánh Nhân, nếu không không thể hạn chế đến vậy.

Nhưng khi hắn muốn mở miệng nói, lại phát hiện khả năng nói cũng bị người phong ấn, chỉ có thể há miệng nhưng không thể phát ra bất cứ âm thanh nào.

“Chết!” “Chết!” Lúc đó, tiếng gầm giận dữ của chín Đại Kim Ô không ngừng truyền đến.

Chúng không biết chuyện gì đang xảy ra, cũng không biết biến cố của bản thân, lúc này trong lòng chỉ có một ý niệm, đó là tiêu diệt Khoa Phụ để báo thù cho Cửu Kim Ô.

Trong phút chốc, thương thế của Khoa Phụ càng thêm nghiêm trọng.

Tuy hắn không ngừng vung quyền trượng đập vào người chín Đại Kim Ô, nhưng vì không có Ngân Hà Pháp Tắc gia trì, tuy trọng thương Kim Ô, nhưng dựa vào lực lượng Niết Bàn Chi Hỏa và Thái Dương Kim Diễm, chín Đại Kim Ô lại trong thời gian ngắn đã khôi phục như cũ.

Không chỉ có vậy.

Theo ma khí không ngừng gia tăng, làm sâu sắc thêm, sức mạnh của chín Đại Kim Ô cũng càng thêm mãnh liệt.

Chỉ trong vài canh giờ ngắn ngủi, dưới sự vây công của chín Đại Kim Ô, Khoa Phụ đã thoi thóp, Đại Vu Chân Thân khổng lồ của hắn tan rã, toàn thân hắn đứng tại chỗ không ngừng vung quyền trượng, nhưng mỗi lần vung lên đều khiến sức mạnh của hắn suy kiệt một

mảng lớn, dẫn đến sức mạnh của hắn càng thêm bất ổn.

"Chết!" Đột nhiên, Đại Kim Ô gầm lên.

Móng vuốt sắc bén của nó vươn ra xuyên thủng đầu lâu của Khoa Phụ.

"A..." Đến lúc này, Khoa Phụ cuối cùng cũng có thể phát ra âm thanh, một tiếng kêu thảm thiết, sinh cơ trong đôi mắt nhanh chóng giảm dần, toàn thân hắn ngồi phịch xuống đất, trong mắt sự oán độc và hận thù không thể che giấu, miệng gầm lên: "Thánh Nhân, ta không cam tâm a!" Đáng tiếc, dù không cam tâm đến đâu.

Nhưng trong tình huống như vậy, hắn cũng không còn bất cứ cơ hội sống sót nào nữa, thi thể khổng lồ rơi xuống đất, đồng thời với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, nó hóa thành một rừng đào.

"Khoa Phụ huynh đệ!" Lúc này, một tiếng gọi bi thiết truyền đến.

Nghe tiếng nhìn lại, có thể thấy Hậu Nghệ cưỡi mây đạp gió vội vã đến, nhưng cuối cùng đã muộn một bước, chỉ có thể trơ mắt nhìn Khoa Phụ vẫn lạc.

Khoảnh khắc tiếp theo, ý hận thù trong mắt Hậu Nghệ cũng bùng nổ.

Ánh mắt khóa chặt lên chín Đại Kim Ô đó, đồng thời đột nhiên từ phía sau lấy ra cung tên, trong nháy mắt kéo cung bắn tên, miệng gầm lên: "Chín con súc sinh lông vũ, ta muốn các ngươi chôn cùng huynh đệ của ta!" "Vút!

Vút!" Tiếng xé gió vang vọng, chín mũi tên xé gió mà đến, trực tiếp khóa chặt lên người chín Đại Kim Ô.

"Không tốt!" "Mau chạy!" Nguy cơ tử vong dâng lên, chín Đại Kim Ô ngay lập tức cảm nhận được sự đáng sợ của mũi tên Hậu Nghệ, chúng nào còn dám chần chừ, xoay người muốn trốn thoát.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Khác với Ngân Hà Pháp Tắc của Khoa Phụ tuy mạnh mẽ nhưng phải đánh đổi bằng việc thiêu đốt tinh huyết, mũi tên của Hậu Nghệ là Băng Phách Huyền Tiễn, bản thân hắn nắm giữ lực lượng pháp tắc là không gian, tốc độ cực nhanh, tuyệt đối không phải Kim Ô có thể né tránh.

"A!" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, một đầu Tam Túc Kim Ô bị bắn chết, thân thể như diều đứt dây từ trời rơi xuống, đập mạnh xuống đất, đồng thời trực tiếp thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán.

"Bát đệ!" "Bát ca!" Nhìn cảnh này, những Tam Túc Kim Ô còn lại lập tức mắt đỏ rực.

Đồng thời, nỗi sợ hãi trong lòng cũng cực kỳ mãnh liệt vào lúc này, từng Kim Ô khác với trước đây không chút cố kỵ vây công Khoa Phụ, lúc này thậm chí ngay cả ý chí chiến đấu với Hậu Nghệ cũng không có.

Chạy!

Nhanh chóng rời khỏi nơi này!

Trong phút chốc, tám Đại Kim Ô nhanh chóng chạy trốn với ý đồ rời đi.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Lại có mấy mũi tên xé gió nhanh chóng bay đến, chỉ trong vài hơi thở, mấy mũi tên khác đột nhiên uốn lượn bắn trúng hai Kim Ô trong số đó.

"A..." "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, hai Kim Ô kêu thảm, Nguyên Thần tan rã, đồng thời như diều đứt dây từ trời rơi xuống, trực tiếp đập mạnh xuống đất, triệt để thân tử đạo tiêu.

“Không!” “Thất đệ!” “Ngũ đệ!” Nhìn cảnh này, những Tam Túc Kim Ô còn lại càng hoảng sợ.

Một mũi tên giết một người.

Hậu Nghệ quả thực là sát thủ Kim Ô!

Trong tình huống này, Đại Kim Ô vội vàng xoay người kêu lớn: “Các đệ mau chạy!” “Rời khỏi nơi này, chỉ có quay về Yêu Đình, chúng ta mới có thể an toàn.” Lời này vừa ra, những Kim Ô còn lại cũng không dám chậm trễ, vội vàng xoay người vội vã chạy trốn.

“Đi đâu!” Nhìn thấy tình hình này, Hậu Nghệ sao có thể để chúng toại nguyện?

Miệng gầm lên một tiếng, từng mũi tên bắn ra, nhanh chóng tập kích những Tam Túc Kim Ô còn lại, bày ra một bộ muốn tiêu diệt tất cả.

“Vút!

Chương 468

Vút!" Tiếng xé gió không ngừng vang vọng, mũi tên nhanh chóng bay đi, ẩn chứa thần thức khóa chặt, Tam Túc Kim Ô căn bản không có bất cứ cơ hội chạy trốn nào.

"Phu quân!" Trong rừng đào hoa, Vọng Thư căng thẳng nhìn cảnh tượng giữa không trung, vô thức mở miệng: "Có thể cứu họ không?" "Dù sao cũng là con của Hi Hòa, ta..." "Không thể nào!" Thở dài một tiếng, Hình Hạo liếc Vọng Thư một cái nói: "Ta đã phá vỡ phong tỏa thiên cơ, Đông Hoàng Thái Nhất hẳn đã nhận được tin tức rồi." "Chỉ cần đủ nhanh, thì có thể cứu được vài Kim Ô." "Nhưng nếu muộn rồi, thì Thập Đại Kim Ô cuối cùng chỉ có thể tồn tại một người!" Nghĩ vậy, Hình Hạo vỗ vai Vọng Thư nói: "Thật ra, chuyện này cũng là thiên mệnh!" "Ai lại có thể ngờ, Đông Hoàng Thái Nhất và Hi Hòa sinh ra tử tự lại có tới mười người!" Nghĩ vậy, Hình Hạo không khỏi cảm khái khả năng sửa chữa của thiên đạo.

Rõ ràng phụ thân của Tam Túc Kim Ô không phải Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng lại sinh ra Thập Đại Kim Ô.

Trong tình huống này, sự ra đời của một đám Kim Ô đã định trước sẽ trở thành vật làm nền, trở thành kẻ cuối cùng thúc đẩy đại kiếp.

"A!" "A!" Lúc này, từng tiếng kêu thảm thiết từ giữa không trung truyền đến.

Nghe tiếng nhìn lại, có thể thấy từng con Kim Ô bị mũi tên bắn trúng vẫn lạc, từ trời rơi xuống, trực tiếp đập mạnh xuống đất, những Kim Ô còn sống chỉ còn lại ba đầu.

Nhưng những mũi tên bay giữa không trung lại có tới mười mấy cây, mỗi cây đều ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, chỉ cần bị bắn trúng thì

tất tử vô nghi.

"Chưa tới sao?" Khẽ cau mày, sắc mặt Hình Hạo không tốt.

Dù sao khi Khoa Phụ chết đã mở thiên cơ, theo lý Đông Hoàng Thái Nhất không thể chưa đến mới phải.

"Khoa Phụ huynh đệ!" Lúc này, một giọng nói từ phía sau Hình Hạo truyền đến.

Nghe tiếng nhìn lại, có thể thấy một cây đào lay động, khuôn mặt Khoa Phụ hiện ra trên đó, Nguyên Thần của hắn sau khi tụ tập đã hòa vào cây đào.

Tuy đã mất đi thân phận Đại Vu và huyết mạch Vu Tộc, nhưng lại bảo toàn được tính mạng bản thân, thậm chí vì bản mệnh cây đào là do tinh hoa nhục thân của Khoa Phụ vẫn lạc hóa thành, tiềm lực của nó không hề kém Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp là bao, tiền đồ rộng mở.

"Khoa Phụ huynh đệ, cuối cùng ngươi cũng tỉnh rồi!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo nhìn Khoa Phụ nói: "Trước tiên đừng nói gì nữa, ta bây giờ sẽ chuyển ngươi vào trong tiểu thế giới của ta, ở đó ngươi có thể nhanh chóng trưởng thành và hóa hình." "Trong Hồng Hoang, Vu Yêu Đại Chiến tất không thể tránh khỏi, ngươi không thể tiếp tục ở lại nữa, nếu không, thứ chờ đợi ngươi chỉ có cái chết." "Ta hiểu rồi!" Há miệng, Khoa Phụ trong mắt lóe lên một tia ngưng trọng.

Trải qua chuyện vừa rồi, hắn hiểu rõ sự đáng sợ của thiên đạo, sự đáng sợ của Thánh Nhân.

Nếu không phải vào thời khắc then chốt nhất Hình Hạo ra tay bảo vệ Nguyên Thần, chỉ sợ hắn đã thực sự thân tử đạo tiêu vẫn lạc rồi.

"Hình Hạo huynh đệ!" Trước khi rời đi, Khoa Phụ không nhịn được mở miệng hỏi: "Kẻ đứng sau tính kế ta là ai?" Sức mạnh của

Khoa Phụ không cần nghi ngờ.

Nếu không phải vì bị người ta tính kế, nếu toàn lực ứng phó, hắn hoàn toàn có thể chôn vùi Thập Đại Kim Ô trong Ngân Hà trước khi tinh huyết thiêu đốt hết.

Nhưng vì có cường giả Thánh Nhân ra tay, mới dẫn đến việc sau khi giết chết một Tam Túc Kim Ô thì không còn sức chiến đấu nữa, điều này tuyệt đối khiến hắn không thể nào chấp nhận.

"..." Há miệng, Hình Hạo trầm ngâm một lát rồi nói: "Ma Tổ La Hầu!" "Không ngờ!" Đồng tử co rút lại, Khoa Phụ triệt để từ bỏ ý định.

La Hầu!

Đó là tồn tại Hợp Đạo, tu vi chí ít ở cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Đối mặt với cường giả như vậy, đừng nói Khoa Phụ, ngay cả Hình Hạo cũng không dám xé rách mặt, Khoa Phụ muốn báo thù gần như không có bao nhiêu khả năng.

"Ai!" Thu hết phản ứng của Khoa Phụ vào mắt, Hình Hạo thở dài một tiếng, đồng thời vung tay mở ra Hỗn Độn Tiểu Thế Giới, trực tiếp thu hắn vào trong đó.

Sau khi làm xong tất cả, ánh mắt hắn lập tức nhìn về phía giữa không trung.

Đúng lúc, lúc này một mũi tên bắn trúng một Kim Ô, trực tiếp hủy diệt thân thể nó, Nguyên Thần tan rã, mang theo tiếng kêu thảm thiết không cam tâm, bản thể nó từ trời rơi xuống đập mạnh xuống đất.

Trong phút chốc, những Kim Ô còn sống chỉ còn lại Đại Kim Ô và Thập Kim Ô.

Chẳng qua tình hình của hai người lúc này cũng không tốt, tuy không bị mũi tên bắn chết, nhưng toàn thân cũng đầy vết thương, cánh đều bị trọng thương, tốc độ chạy trốn không còn như trước.

"Chết đi!" Lúc này, tiếng gầm nhẹ của Hậu Nghệ vang vọng.

Nghe tiếng nhìn lại, có thể thấy một mũi tên xé gió mà đến tấn công vị trí của hai Kim Ô còn sót lại, uy thế vô song, có dáng dấp một mũi tên diệt hai chim.

Nhìn thấy mũi tên ngày càng tiếp cận.

Hai Kim Ô đó lập tức hoảng loạn, nhưng muốn né tránh lại phát hiện không thể né tránh.

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng chuông chợt vang vọng: "Đông đông!" "Đông đông!" Một tiếng "Rắc", vô số mũi tên lập tức tan vỡ.

Nhưng mũi tên cuối cùng Hậu Nghệ bắn ra lại là ngoại lệ, chỉ thấy trên đó Tiên Thiên Khí Tức nồng đậm, chính là một mũi tên cấp Tiên Thiên Linh Bảo.

"Vút" một tiếng, mũi tên xuyên qua thân thể Đại Kim Ô.

"A..." Một tiếng kêu thảm thiết, Đại Kim Ô như bị sét đánh, quay đầu nhìn về một hướng vẻ mặt kinh hỉ chợt dừng lại, vô thức há miệng nói: "Phụ thân!" Ngay sau đó, ngọn lửa sinh mệnh trong cơ thể nó nhanh chóng ảm đạm, chỉ trong vài hơi thở đã triệt để vẫn lạc thân tử.

"Không!" "Đại nhi!" Tiếng kêu đau đớn truyền đến, có thể thấy Đông Hoàng Thái Nhất nhanh chóng đến hiện trường, ôm lấy thân thể Đại Kim Ô đang rơi xuống, đôi mắt đỏ rực, thậm chí có cả huyết lệ chảy xuống.

Vào lúc này, toàn thân Đông Hoàng Thái Nhất ma khí bùng nổ, toàn

thân bi phẫn đến cực điểm, đồng thời một cỗ sức mạnh đáng sợ bùng phát, trực tiếp bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng.

Trải qua nỗi đau mất con, chín con vẫn lạc, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không còn quan tâm đến sự thăng cấp sức mạnh của bản thân, ngẩng đầu nhìn về phía Hậu Nghệ ở không xa, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hậu Nghệ, ngươi giết ái tử của ta, ta muốn cùng Vu Tộc đều chôn cùng!" Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất tay phải vung lên, Vô Lượng Tinh Thần Chung xé gió bay đến, nhanh chóng tấn công về phía Hậu Nghệ.

"Phá!" Nhìn thấy tình hình này, Hậu Nghệ cũng không cam chịu yếu thế.

Tuy biết rõ khoảng cách giữa hai bên cực kỳ lớn, nhưng trước cái chết, hắn cũng không ngồi chờ chết, miệng gầm lên một tiếng, lập tức bắn ra chín mũi tên tâm huyết.

"Vút!

Vút!" Mũi tên xé gió, không ngừng va chạm lên Vô Lượng Tinh Thần Chung.

Trong phút chốc, tiếng oanh minh không ngừng vang vọng, có thể thấy rõ bản thân sức mạnh của hắn đang không ngừng tan rã, mũi tên tâm huyết vỡ nát không thể ngăn cản Vô Lượng Tinh Thần Chung.

Tuy đã làm suy yếu sức mạnh của nó, nhưng sự đáng sợ của nó lại không phải Hậu Nghệ có thể ngăn cản được.

Khoảnh khắc tiếp theo, Vô Lượng Tinh Thần Chung đập trúng thân thể Hậu Nghệ.

"A..." Một tiếng kêu thảm thiết, thân thể Hậu Nghệ nổ tung, ngay cả thân thể có thể sánh ngang Tổ Vu cũng không hề có chút lực kháng

cự nào.

Chương 469

Cũng vào lúc này, trên bầu trời, khí công đức vô biên rơi xuống, không ngừng đập vào trong máu thịt của Hậu Nghệ, có thể thấy Nguyên Thần của hắn bay vọt ra, tu vi của hắn nhanh chóng thăng cấp đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

"Công đức!" "Công đức đáng chết!" Thu hết cảnh này vào mắt, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức mắt đỏ rực, sát cơ trong mắt lúc này càng thêm nồng đậm.

Vô nghĩa!

Thực sự tất cả những gì Hậu Nghệ đạt được đều xây dựng trên tiền đề giết chết tử tự của hắn, có thể nói, kẻ sau đã giẫm lên thi thể Kim Ô mà đi lên.

"Đi chết cho ta!" Gầm lên một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất một lần nữa thao túng Vô Lượng Tinh Thần Chung đập về phía Nguyên Thần của Hậu Nghệ.

Ngay cả khi hắn có được công đức vô biên, ngay cả khi hắn bị nghiệp lực lớn lao gia thân, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lúc này lại không thể quan tâm nhiều đến vậy.

Trong đầu hắn chỉ có một ý niệm, đó là tru sát Hậu Nghệ, khiến hắn phải trả giá.

"Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi dám!" "Đông Hoàng Thái Nhất, dừng lại!" Lúc này, từng tiếng gầm vang vọng.

Nghe tiếng nhìn lại, có thể thấy Đế Giang và các Tổ Vu khác vội vã đến.

Pháp Tắc Không Gian dao động, Đế Giang lắc mình xuất hiện

trước Vô Lượng Tinh Thần Chung, một cước đá văng Vô Lượng Tinh Thần Chung bay đi.

Một tiếng "Ầm" vang trời, thân ảnh Đế Giang và các Tổ Vu khác xuất hiện bên cạnh Hậu Nghệ.

Khi nhìn thấy kẻ sau chỉ còn lại Nguyên Thần và những mảnh thịt trên mặt đất, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng lập tức khó coi đến cực điểm.

Khoa Phụ chết rồi!

Hậu Nghệ phế rồi!

Trong tình huống này, Thập Nhị Đô Thiên Trận lại xuất hiện hai chỗ trống.

Thậm chí trong thời gian ngắn cũng không thể tạo ra Đại Vu đỉnh cấp để bổ sung, điều này cũng dẫn đến Thập Nhị Đô Thiên Trận gần như giống như Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận trở thành vô dụng.

"Đế Giang!" Nhìn thấy một đám Tổ Vu xuất hiện, Đông Hoàng Thái Nhất trong mắt sát cơ lóe lên, đồng thời vung tay (cedi) trực tiếp thu Kim Ô cuối cùng vào trong thế giới nội thể.

Sau khi làm xong tất cả, Đông Hoàng Thái Nhất vẫy tay triệu hồi Vô Lượng Tinh Thần Chung, một tay cầm chuông, một tay cầm kiếm, lạnh giọng nói: "Đại Vu Vu Tộc giết chín con của ta, hôm nay bản hoàng muốn các ngươi chôn cùng!" "Không chỉ Hậu Nghệ, bao gồm tất cả các ngươi đều phải chết!" Dứt lời, trong nháy mắt, Đông Hoàng Thái Nhất lắc mình biến mất tại chỗ.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện phía sau một Tổ Vu, Hỗn Độn Kiếm Phôi đâm ra trực chỉ yếu huyệt đầu lâu của hắn.

Tuy nhiên, điều bất ngờ đã xảy ra.

Đối mặt với tập kích của Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Ngô tuy đã phát giác, nhưng lại không hề có ý định né tránh, mặc cho Đông Hoàng Thái Nhất một kiếm oanh kích vào gáy của hắn.

"Keng!" Hỏa quang bắn ra bốn phía, Thiên Ngô như bị sét đánh phun ra một ngụm khí, toàn thân bị đánh bay một đoạn, nhưng lại không bị thương tổn bao nhiêu, thậm chí sau khi thân hình lay động vài cái đã khôi phục như cũ.

"Không thể nào!" Ngây người nhìn cảnh này, Đông Hoàng Thái Nhất bị kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, lực phòng ngự của Tổ Vu lại được đề thăng đến mức độ lớn như vậy, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Kiếm Phôi sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo trong tay hắn cũng không thể phá vỡ phòng ngự.

"Ha ha!" Ngược lại, Đế Giang và các Tổ Vu khác lúc này lại cười lớn.

Đặc biệt là Thiên Ngô, hắn sờ sờ gáy của mình: "Đông Hoàng Thái Nhất, dựa vào ngươi mà cũng muốn giết ta, quả thực không biết tự lượng sức mình!" "Ta và các huynh đệ được Phụ Thần truyền thừa gia trì, nhục thân sớm đã đạt tới cảnh giới có thể sánh ngang Vô Cực Đại La Kim Tiên, tu vi ngươi đạt Hỗn Nguyên Cửu Trọng thì sao, vẫn không làm gì được ta!" Nhục thân của Tổ Vu đã đạt tới Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Không thể nào!

Vào lúc này, tất cả những người đang chú ý đến nơi này đều bị kinh ngạc, đặc biệt là Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên, lúc này ba người càng mắt đỏ rực.

Làm sao họ lại không biết sự đề thăng của Tổ Vu là vì.

Bàn Cổ Tâm Tạng!

Nếu nuốt chửng hoàn chỉnh Bàn Cổ Tâm Tạng, chẳng phải họ cũng có khả năng đạt tới cảnh giới như vậy, thậm chí còn đáng sợ hơn nhục thân của Vu Tộc sao?

"Đồ phá gia chi tử!" "Quả thực không biết tự lượng sức mình!" "..." Miệng không ngừng mắng chửi, Tam Thanh đều nổi lên vô danh chi hỏa.

Vì nhập ma đạo, tính cách ba người cũng triệt để phóng túng bản thân.

Trong tình huống như vậy, đố kỵ trong mắt ba người căn bản không thể che giấu.

"Phu quân!" Trong rừng đào, mắt Vọng Thư cũng lộ ra vẻ kinh hãi nói: "Nhục thân của Tổ Vu đạt đến cảnh giới có thể sánh ngang Vô Cực Đại La Kim Tiên, chẳng phải họ sẽ vô địch sao." "Sẽ không như vậy!" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo lắc đầu nói: "Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất vẫn chưa hoàn chỉnh!" "Chỉ cần hoàn thiện thanh kiếm này, thì có thể tru sát Tổ Vu, chẳng qua không phải bây giờ." Là vậy sao?

Khẽ gật đầu như có điều suy nghĩ, Vọng Thư nhìn về phía Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, như có điều suy nghĩ nói: "Đó là nguyên nhân La Hầu muốn A Tu La Tộc hy sinh sao!" "Thật không ngờ, hắn lại biết mọi chuyện sớm như vậy, sức mạnh Hợp Đạo quả nhiên không thể xem thường!" Đích xác!

Ngay cả Hình Hạo cũng không biết sau khi thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng, nhục thân của Tổ Vu lại được cường hóa đáng sợ đến vậy, nhưng La Hầu lại sớm đã chú ý đến.

Thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng, nếu không ngoài dự đoán, sau trận

chiến này, Đông Hoàng Thái Nhất nhất định sẽ tìm mọi cách đề thăng Hỗn Độn Kiếm Phôi, thậm chí lúc đó...

"Hỗn Trướng!" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất cũng lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Trong tình huống như vậy, hắn đã rõ tình trạng bản thân gần như không còn khả năng giết chết Tổ Vu.

Nhục thân vô cùng đáng sợ đó quả thực như Bàn Cổ tái thế vậy, tuyên bố khí thế vô địch của bản thân.

Quan trọng nhất, theo từng cỗ sức mạnh dao động cuồn cuộn bốc lên, Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy Cửu Đại Tổ Vu bắt đầu có xu thế bao vây hắn.

"Đáng chết!" Ngay cả khi tu vi đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại rõ ràng rằng lúc này hắn không thể là đối thủ của Cửu Đại Tổ Vu.

Trong phút chốc, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất biến đổi mấy lần, sau đó lập tức mở miệng nói: "Tổ Vu, tốt, chuyện này ta ghi nhớ rồi!" "Lần sau gặp lại, ta nhất định sẽ đồ sát toàn tộc các ngươi!" Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất lắc mình, thi triển độn thuật lướt về phía bên ngoài, thậm chí ngay cả thi thể chín Đại Kim Ô trên mặt đất cũng không kịp quan tâm nữa.

Dù sao nhục thân của Cửu Đại Tổ Vu đều đã đạt đến cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên, đơn đả độc đấu thì còn được, trong tình huống chín đánh một, Đông Hoàng Thái Nhất không có bất cứ khả năng thắng nào.

"Chạy!" "Đứng lại cho ta!" Nhìn thấy tình hình này, Đế Giang và các Tổ Vu khác sao có thể để Đông Hoàng Thái Nhất chạy thoát?

Chương 470

Miệng gầm lên một tiếng, chín Đại Tổ Vu đồng thời ra tay tấn công Đông Hoàng Thái Nhất, thề phải giữ hắn lại, thậm chí là tru sát tại đây.

"Đông đông!" Đối mặt với tập kích, Đông Hoàng Thái Nhất lại không hề hoảng sợ, gõ Vô Lượng Tinh Thần Chung trong tay, cứng rắn ngăn cản một đám Tổ Vu lại.

Tuy nhục thân không địch Tổ Vu!

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất dù sao cũng là cường giả cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng, chiến lực lấy lực chứng đạo không hề kém Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Dưới cỗ sức mạnh đó, Cửu Đại Tổ Vu đều bị Vô Lượng Tinh Thần Chung định cách tại chỗ.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhân cơ hội này triệt để rời khỏi nơi này, tốc độ cực nhanh không hề chậm lại.

"Đáng chết!" "Hỗn trướng!" "Để hắn chạy thoát rồi!" Nhìn thấy tình hình này, sắc mặt chín Đại Tổ Vu tái xanh.

Vạn vạn không ngờ, tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất lại đáng sợ như vậy, ngay cả khi thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng đổi lấy sức mạnh cũng không thể giữ hắn lại.

Thậm chí ngay cả lực lượng pháp tắc của chín Đại Tổ Vu cũng không thể gây ra bất cứ ảnh hưởng hay trở ngại nào cho hắn.

Trong tình huống như vậy, họ nhìn nhau, cuối cùng cũng lựa chọn từ bỏ việc tiếp tục truy sát.

Sau khi nhìn nhau một cái, Thiên Ngô nhìn về phía Đế Giang nói:

“Đại ca, chúng ta tiếp theo làm gì?” Lời này vừa ra, Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác cũng nhìn về phía Đế Giang.

“Đợi!” Trầm ngâm một lát, sắc mặt Đế Giang nghiêm túc nói: “Truyền thừa trong cơ thể ta vẫn chưa hoàn toàn tiếp thu xong, đợi khi mọi thứ tiếp thu thành công, toàn bộ Hồng Hoang sẽ thuộc về huynh đệ chúng ta.” “Đông Hoàng Thái Nhất không phải chó mất nhà, hãy để hắn tiếp tục sống thêm một thời gian nữa!” “Bây giờ, chúng ta có chuyện quan trọng hơn cần làm.” Nói rồi, ánh mắt Đế Giang lập tức nhìn về phía rừng đào hoa ở xa, miệng gầm lên: “Hình Hạo, cút ra đây!” Khoảnh khắc tiếp theo, Pháp Tắc Không Gian cuồn cuộn.

Sức mạnh vô biên bốc lên tuôn trào, trong nháy mắt bao phủ phạm vi rừng đào hoa.

“Xì xì!

Xì xì!” Không gian vỡ nát cắt xé, rừng đào hoa lập tức tan vỡ.

Cùng lúc đó, thân ảnh Hình Hạo và Vọng Thư từ trong đó vọt ra, sau khi đến giữa không trung, sắc mặt Chúc Cửu Âm và các Tổ Vu khác lập tức tái xanh nói: “Hình Hạo, không ngờ lại là ngươi!” “Kẻ thao túng mọi chuyện phía sau không ngờ lại là ngươi!” “Hình Hạo, ngươi hại chết Khoa Phụ, hại Hậu Nghệ tổn thất nhục thân, ngươi muốn ngăn cản Thập Nhị Đô Thiên Trận của Vu Tộc ta sao?” “Hình Hạo...” Từng câu hỏi chất vấn truyền ra, bất kể thế nào, các Tổ Vu trực tiếp đổ hết mọi tội trách lên người Hình Hạo, như thể hắn mới là kẻ chủ mưu phía sau.

“Khá lắm một cái miệng lưỡi sắc bén!” Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo ánh mắt quét qua Đế Giang và các Tổ Vu khác chậm rãi nói: “Thật không ngờ, chư vị Tổ Vu lại có tài ăn nói như vậy, quả thực khiến ta bội phục bội phục!” “Đừng hòng đổ vấy cho ta, đừng tưởng ta là đồ bỏ đi!” “Thật sự cho rằng thôn phệ Bàn Cổ Tâm Tạng rồi thì

có tư cách sủa bậy trước mặt ta sao?" Lời này vừa ra, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu khác lập tức khó coi đến cực điểm.

Lời lẽ và thái độ cao ngạo của Hình Hạo khiến họ cảm thấy khó chịu, thậm chí từ tận đáy lòng bùng lên lửa giận.

"Hỗn Trướng!" "Tìm chết!" Sát ý băng lãnh bùng phát, Đế Giang và các Tổ Vu khác lúc này không chút do dự lựa chọn động thủ.

"Vút!

Vút!" Tiếng xé gió vang vọng, Đế Giang và chín Đại Tổ Vu xuất hiện bên cạnh Hình Hạo, từng người siết chặt nắm đấm đập ra, lực lượng pháp tắc bùng nổ, nhắm thẳng mục tiêu không chỉ có Hình Hạo mà còn cả Vọng Thư.

Rõ ràng, chín Đại Tổ Vu không chỉ nhắm vào một mình Hình Hạo, thậm chí còn có Vọng Thư, nhìn qua càng muốn mượn sự tồn tại của Vọng Thư để hạn chế Hình Hạo.

"Tìm chết!" Nhìn thấy tình hình này, Hình Hạo nổi giận.

Chín Đại Tổ Vu nhắm vào mình thì thôi, bây giờ lại còn muốn nhắm vào Vọng Thư, rõ ràng là đang bày kế.

Tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Chung lập tức xuất hiện trong tay hắn.

"Đông đông!" Tiếng chuông vang vọng, lực lượng Hỗn Độn trấn áp hư không.

Lực lượng trấn áp cấm cố đáng sợ cuộn trào ra, trong vài hơi thở ngắn ngủi gia trì lên thân thể chín Đại Tổ Vu.

"..." Cảm nhận sức mạnh dao động từ Hỗn Độn Chung, sắc mặt chín Đại Tổ Vu vào lúc này đều chợt thay đổi.

Sức mạnh siêu việt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Sức mạnh đáng sợ lăng giá vạn vật.

Ngay cả nhục thân đã mạnh hơn cũng có thể cảm nhận rõ ràng uy hiếp và một tia khí tức tử vong.

Trong phút chốc, động tác tấn công của chín Đại Tổ Vu ngừng lại, nhanh chóng tụ tập một chỗ, đồng thời ánh mắt kiêng kỵ nhìn về phía Hình Hạo nói: "Tu vi của ngươi, đã siêu việt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Các ngươi đã nhìn ra rồi sao!" Khóe miệng khẽ nhếch lên, Hình Hạo ánh mắt quét qua Đế Giang và các Tổ Vu khác nói: "Bây giờ hối hận rồi sao?" "Chẳng phải các ngươi cảm thấy đã quá muộn rồi sao?" "Đã ra tay với ta, vậy thì ta không ngại nhắm vào các ngươi, tìm chết." Dứt lời, Hình Hạo vung tay, Hỗn Độn Chung xé gió xuất hiện trên bầu trời.

"Đông đông!

Đông đông!" Tiếng chuông chấn động tai, Hỗn Độn Chung trấn áp vạn vật, trực tiếp bao phủ toàn bộ khu vực này, thậm chí cả chín Đại Tổ Vu cũng bị cấm cố trong đó không thể rời đi.

"Cỗ sức mạnh đó!" "Sao có thể mạnh mẽ đến vậy!" "..." Cùng lúc đó, trong Hồng Hoang, một đám Thánh Nhân đều quay sang nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Tuy chỉ trong nháy mắt.

Nhưng kèm theo tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng, họ đều có thể cảm nhận rõ ràng sự cường đại và đáng sợ của nó, thậm chí dưới tác dụng của cỗ sức mạnh đó, họ đều cảm thấy linh hồn run rẩy.

Đó không phải sợ hãi!

Cũng không phải kinh hoàng!

Mà là sự kháng cự từ sâu trong linh hồn.

Trong phút chốc, Lão Tử và các Thánh Nhân khác đều buông bỏ động tác trong tay, lần lượt quay đầu nhìn về phía Bất Chu Sơn, đồng thời thần thức thăm dò, lấy thần thức thân lâm nơi này.

"Sao có thể như vậy!" Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất vừa quay về Yêu Đình cũng thân thể chấn động.

Đột nhiên quay đầu nhìn về phía Bất Chu Sơn, trong đôi mắt tràn ngập vẻ kinh hãi và khó tin: "Vô Cực Đại La Kim Tiên!" "Hình Hạo không ngờ lại đạt tới cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên, sao có thể!" "Mới trôi qua bao lâu, làm sao có thể nhanh chóng đạt tới cỗ sức mạnh đó?" Vừa nói, Đông Hoàng Thái Nhất tựa hồ phát giác ra điều gì, toàn thân hắn lúc này như bị sét đánh, thân thể lay động nói: "Khí tức thần thức của Lão Tử, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, ba người đó không ngờ lại không kém Hình Hạo là bao." "Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, mấy người đó không ngờ đều đã đạt tới cảnh giới như vậy!" "Sao có thể, trước khi ta bế quan mọi người cũng chỉ là tồn tại cùng cảnh giới mà thôi, thậm chí ta còn mạnh hơn ba phần, vì sao trong thời gian ngắn lại đạt đến cảnh giới như vậy." "Vút!

Vút!" Lúc này, một trận tiếng xé gió vang vọng, có thể thấy Kim Ô Đạo Nhân và Hi Hòa vội vã đến.

Khi đến khu vực Đông Hoàng Thái Nhất, Kim Ô Đạo Nhân lập tức mở miệng nói: "Đông Hoàng, xin lỗi, ta đã không ngăn được." Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất tỉnh hồn lại.

Quay đầu nhìn Hi Hòa, trong đôi mắt lóe lên vẻ hối lỗi, sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Ta đã đến muộn!" "Trừ Tiểu Thập ra, những người còn lại đều chết rồi!" "Chết rồi!" "Đều chết rồi!" Thân thể chấn động, Hi Hòa lùi lại mười mấy bước, sau khi toàn thân ổn định lại, sắc mặt lúc này trở nên vô cùng khó coi.

Chương 471

Vô nghĩa!

Vì nàng hiểu rõ tử tự mà nàng lo lắng nhất đã không còn.

Trong tình huống như vậy, Hi Hòa toàn thân đột nhiên bình tĩnh lại, lạnh lùng nói: "Ai?" "Ai đã giết con của ta!" "Vu Tộc?

Hình Hạo?

Các Thánh Nhân khác!" Đối mặt với câu hỏi, Đông Hoàng Thái Nhất khẽ cau mày.

Thật ra, hắn cảm thấy Hi Hòa không đúng.

Nhưng chuyện đến nước này, hắn cũng không thể quan tâm nhiều đến vậy, vẫy tay nói: "Hậu Nghệ của Vu Tộc!" "Kim Ô, ngươi đi xuống đi!" "Ta muốn xem trận chiến giữa Hình Hạo và Tổ Vu!" "Vâng!" Đáp lời, Kim Ô Đạo Nhân thở phào một tiếng, lập tức không nói nhảm nữa, một bước tiến lên nói: "Hi Hòa Hoàng Hậu, mời!" "Được!" Đáp lời, Hi Hòa không còn quấy rầy nữa, xoay người bước đi về phía Thái Dương Cung.

"Ai!" Nhìn thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi thở dài một tiếng.

Thật ra, làm sao hắn lại không muốn báo thù rửa hận cho con trai, nhưng trong tình huống như vậy, uy hiếp của Tổ Vu hắn không thể đối phó.

Trừ khi tìm được cách phá giải sức mạnh nhục thân của Tổ Vu, nếu không, Đông Hoàng Thái Nhất không thể giết chết Tổ Vu, cũng không thể giúp con trai báo thù rửa hận, càng không thể diệt Vu Tộc.

Nghĩ vậy, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức hít sâu một hơi, áp chế

cảm xúc xao động trong lòng, sau đó ánh mắt lập tức khóa chặt vào hư không ở xa, trừng mắt nhìn chằm chằm vào di tích Bất Chu Sơn.

"Hình Hạo!" Tại di tích Bất Chu Sơn, Đế Giang và các Tổ Vu khác tụ tập một chỗ, ánh mắt trừng trừng nhìn Hình Hạo nghiến răng nghiến lợi nói: "Ngươi thật sự muốn vong tổ bối tông sao?" "Đừng quên, ngươi cũng là người Vu Tộc, cũng là một trong những Tổ Vu ngày xưa!" "Ha ha!" Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo trong mắt lóe lên một tia khinh miệt, thậm chí châm biếm.

Tổ Vu Vu Tộc!

Danh xưng này đã mang quá lâu, thậm chí vì Vu Tộc, hắn đã làm quá nhiều chuyện.

Hết lần này đến lần khác nghịch thiên cải mệnh, hết lần này đến lần khác tính kế các vị thần, vì muốn giúp Vu Tộc quật khởi, giúp Vu Tộc xưng bá thế giới Hồng Hoang.

Nhưng kết quả thì sao?

Đổi lại lại là sự phản bội!

Bị người mình tin tưởng nhất phản bội, khiến người ta vô cùng phẫn nộ, thậm chí năm xưa đã có xung động muốn giết chết Thập Nhị Tổ Vu.

Nhưng hắn càng hiểu rõ bản thân không phải là Vu Tộc thuần túy, cũng có trách nhiệm với tộc nhân Vu Tộc, nên mới rời khỏi Vu Tộc, lập nên thế lực của mình.

Bây giờ Đế Giang và những người khác lại nhắc đến việc hắn ngày xưa là người Vu Tộc, là Tổ Vu, thật sự là châm biếm đến mức nào?

"Tồn tại đáng ghê tởm!" Hít sâu một hơi, Hình Hạo ánh mắt quét nhìn Đế Giang và các Tổ Vu khác chậm rãi nói: "Hiện tại các ngươi,

có tư cách nói mấy lời này trước mặt ta sao!" "Ngày xưa ta rời khỏi Vu Tộc vì ai, các ngươi rõ hơn bất cứ ai, bây giờ ta là Tổ Vu, là người của Tổ Vu sao?

Sớm đã tiêu diệt rồi!" "Hôm nay, ta muốn các ngươi phải trả giá cho hành vi năm xưa, cái sức mạnh mà các ngươi tự hào đó trước mặt ta, không có bất cứ ý nghĩa nào cả." Dứt lời, Hình Hạo tay phải vung lên, Chu Thiên Thần Phủ lập tức xuất hiện trong tay hắn.

"Chiến!" Gầm nhẹ một tiếng, Hình Hạo một bước đạp ra sát về phía một đám Tổ Vu, không hề có ý định nương tay.

"Đáng chết!" Nhìn thấy tình hình này, sắc mặt một đám Tổ Vu cũng lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Vô nghĩa!

Chuyện đến nước này, họ đều có thể cảm nhận rõ ràng rằng sự việc không thể kết thúc đơn giản như vậy được.

Trong phút chốc, Đế Giang và các Tổ Vu khác nhìn nhau, lập tức gầm lên: "Chiến!" "Tiêu diệt hắn!" "Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên thì sao, chúng ta cũng không phải không có sức chiến đấu." Vừa nói, chín Đại Tổ Vu lập tức động thủ, nhanh chóng vọt ra, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Hình Hạo, từng Tổ Vu Chân Thân hiển hóa, không chút do dự tập kích về phía Hình Hạo.

"Nói hay lắm!" Nhìn thấy cảnh tượng, Hình Hạo không hề sợ hãi, miệng gầm nhẹ một tiếng, đồng thời lợi nhận trong tay vung chém ra, trực tiếp kịch chiến cùng chín Đại Tổ Vu.

"Oanh long long!

Oanh long long!" Tiếng oanh minh chấn động đến long trời lở đất vang vọng, Lực Chi Pháp Tắc và chín Đại Pháp Tắc Chi Lực va chạm, sức mạnh hai bên không ngừng tăng trưởng bùng nổ, toàn bộ khu vực

này đều bắt đầu nhanh chóng tan vỡ.

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, Hình Hạo và chín Đại Tổ Vu đã giao thủ không dưới trăm chiêu.

Nhưng trong tình huống như vậy, bản thân Hình Hạo lại không bị thương tổn bao nhiêu, ngược lại chín Đại Tổ Vu, từng người toàn thân đầy vết thương, tuy không làm thương tổn gốc rễ, nhưng phòng ngự nhục thân cường đại đó lại không thể chống đỡ được tập kích của Chu Thiên Thần Phủ. "Kết thúc rồi ư?

Xong rồi ư?" Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng Thánh Hồng Hoang đều trừng mắt há mồm.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại diễn ra một cách đầu voi đuôi chuột như thế, thậm chí nếu nhìn vào ý muốn của Hình Hạo, hắn hoàn toàn có thể chém giết toàn bộ chín Đại Tổ Vu. "Không đúng!" Đột nhiên, Lão Tử dường như đã hiểu ra, sắc mặt khẽ biến đổi, liền mở miệng nói: "Hình Hạo đã cứu Hậu Nghệ đi rồi, vậy chẳng phải Khoa Phụ đã chết trước đó..." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên đều biến đổi.

Vô luận!

Pháp tắc Ngân Hà của Khoa Phụ quá đỗi đáng sợ.

Trong tình huống không có Thánh Nhân khống chế, nó vẫn có thể phát huy sức mạnh kinh khủng đến thế, thậm chí tru sát một đầu Tam Túc Kim Ô Chuẩn Thánh Thất Địch.

Nếu cấp cho đủ cơ hội và thời gian, thì không ngoài ý muốn, kẻ sau nhất định sẽ trưởng thành vượt bậc.

Thậm chí về sau kẻ này có thể sẽ nắm giữ sức mạnh cấp Thánh Nhân, đến lúc đó... "Đại ca!" Lúc này, Thông Thiên tiến đến bên cạnh Lão Tử, thần sắc nghiêm túc nói: "Sự tình đã thành công, tiếp theo

chúng ta nên tiếp tục hành động rồi!" Nghe vậy, Lão Tử lập tức biến sắc nghiêm nghị.

Quả thực!

Kẻ tử địch của Vu Yêu đã ra đời.

Trong tình huống mất đi Khoa Phụ và Hậu Nghệ, việc Tổ Vu muốn lần nữa bố trí Thập Nhị Đô Thiên Trận hầu như không còn khả năng.

Nghĩ vậy, Lão Tử liền mở miệng nói: "Đủ rồi, chúng ta đi Huyết Hải gặp Minh Hà đạo hữu đi!" "Tốt!" Đáp lời, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không còn chần chừ, lập tức phi thân hướng về phương hướng Huyết Hải.

Chương 472

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng động thân tiến về Huyết Hải.

Chỉ có duy nhất Trọng Lâu không ngừng tìm kiếm bên trong Bất Chu Sơn, không ngừng tìm kiếm xem dấu vết khí tức của Bàn Cổ trên Bất Chu Sơn có thể tồn tại ở nơi nào. "Phu quân!" Bên trong một sơn cốc, Vọng Thư nhìn về phía Hình Hạo: "Họ đều đi Huyết Hải, chúng ta tiếp theo cũng phải đi sao?" "Không!" Khẽ trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Chúng ta tiếp theo đi Thái Âm Tinh!" Thái Âm Tinh!?

Trong mắt lộ ra một tia khó hiểu, Vọng Thư hiếu kỳ hỏi: "Đi Thái Âm Tinh làm gì?" "Ta nhớ Thái Âm Tinh sau khi bị dời đến phía Bắc Hồng Hoang thì không có ai cư trú mới đúng chứ!" "Không đi Thái Âm Tinh đó!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo chỉ vào trên Kiến Mộc nói: "Là Thái Âm Tinh thuộc về khu vực này." "Nếu ta đoán không sai, Thường Hi đang ở đó, Hi Hòa cũng sẽ nhanh chóng đến, thậm chí cây Nguyệt Quế kia cũng sẽ xuất hiện lần nữa!" Nghĩ vậy, trong mắt Hình Hạo sát cơ bắn ra.

Nguyệt Quế Thụ!

Năm đó kẻ này đã ra tay tính kế.

Trong tình huống đó, Thiên Đạo không thể từ chối, thậm chí dẫn đến một loạt sự việc sau này.

Nhiều mưu đồ trong một khoảnh khắc bị hủy hoại, thậm chí Vu Yêu đại chiến cũng bị kéo về quỹ đạo cũ, tuyệt đối là điều không thể chấp nhận và dung thứ.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, nhất định phải tiêu diệt nó.

Chỉ cần không ngoài ý muốn, đây là cơ hội cuối cùng để tru sát Nguyệt Quế Thụ, tuyệt đối không thể bỏ lỡ, cũng không thể chờ đợi thêm nữa. "!" "Phụ thần sẽ xuất hiện!" Đồng tử co rút, trong mắt Vọng Thư lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

Nàng biết Hình Hạo thù hận Nguyệt Quế Thụ mạnh mẽ đến nhường nào, thậm chí Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngoại lệ.

Dù sao, chuyện năm đó là do Nguyệt Quế Thụ dụ dỗ, thậm chí có thể nói là uy hiếp cưỡng bức.

Hiện tại nếu kẻ đó xuất hiện, đừng nói Hình Hạo, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất biết chuyện cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua. "Phu quân!" Khẽ trầm ngâm, Vọng Thư nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hay là ta không đi nữa, ta sợ sẽ mềm lòng." Khi biết Hình Hạo muốn đối phó Nguyệt Quế Thụ, nội tâm nàng vô cùng rối rắm.

Dù năm đó nàng đã nói sẽ giúp Hình Hạo, nhưng khi sự việc thực sự xảy ra, nàng lại khá rối rắm, thậm chí... "Không!" Không đợi Vọng Thư nói tiếp, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Nhất định phải đi." "Một khi ta và Nguyệt Quế Thụ khai chiến, cả mặt trăng sẽ bị hủy hoại, đến lúc đó chỉ có nàng mới có thể cứu Hi Hòa và Thường Hi, nếu không, hai người họ tất sẽ chết không nghi ngờ." 'Nhị muội, Tam muội!' Nhất thời, thần sắc Vọng Thư lập tức trở nên vội vã.

Quả thực!

Nếu Thường Hi và Hi Hòa đều chết, đó tuyệt đối là điều nàng không thể chấp nhận.

Nghĩ vậy, Vọng Thư liền mở miệng nói: "Được, ta sẽ cùng phu quân đi!" Ngay lập tức, hai người cũng không nán lại, tung người bay về phía mặt trăng.

Cùng lúc đó, chúng Thánh đã xuất hiện tại Huyết Hải. "Chư vị đạo

hữu đại giá quang lâm, Minh Hà vô cùng vinh hạnh." Cùng với Huyết Hải cuộn trào, Minh Hà liền bước ra từ bên trong Huyết Hải, sau khi hành lễ với chúng Thánh, lập tức mở miệng nói: "Không biết chư vị lần này đến vì chuyện gì?" Minh Hà quả thực khó hiểu.

Dù sao, trong tình huống này, đáng lẽ Đông Hoàng Thái Nhất mới đúng, tại sao Lão Tử và những người khác lại xuất hiện ở đây, điều này tuyệt đối khiến hắn không hiểu. "Kiến Minh Hà đạo hữu!" Cười nhạt một tiếng, chúng Thánh cũng không nói lời thừa thãi, trực tiếp thuật lại mục đích chuyến đi này: "Chúng ta đến là để giúp Minh Hà đạo hữu triệt để thoát ly khống chế." Thoát ly khống chế!

Chẳng lẽ...

Đồng tử co rút, Minh Hà dường như đã hiểu ra, lập tức nhìn về phía khu vực Huyết Hải đang sôi trào cách đó không xa, vô thức nói: "Chư vị đạo hữu có nắm chắc không?" "Tự nhiên là có!" Cười nhạt một tiếng, Lão Tử liền mở miệng nói: "Chỉ cần đạo hữu tế xuất Sinh Tử Bộ và Phán Quan Bút, những chuyện còn lại giao cho ta, đạo hữu sẽ nhận được lợi ích cuối cùng, thế nào?" "Được!" Hơi trầm ngâm một chút, Minh Hà liền gật đầu đồng ý.

Dù sao hắn cũng không muốn bị người khác khống chế nữa, nếu có thể đoạt lấy vật quan trọng từ Bình Tâm, thì hy sinh một ít lợi ích cũng không phải là không được.

Nghĩ vậy, Minh Hà cũng không nói nhiều lời thừa thãi, tâm niệm vừa động liền lấy ra Sinh Tử Bộ và Phán Quan Bút giao cho Lão Tử nói: "Đạo hữu, đã giao cho ngươi!" "Tốt!" Đáp lời, Lão Tử cũng không chần chừ, sau khi nhận hai vật ấy liền ném chúng về phía Lục Đạo Luân Hồi, trong miệng quát lớn: "Thiên Đạo tại thượng, ta Thái Thanh Lão Tử hôm nay thấy Lục Đạo Luân Hồi không người quản lý, hôm nay đặc biệt kiến lập Địa Phủ trấn áp luân hồi, từ nay về sau Địa

Đạo Luân Hồi và thế giới Hồng Hoang phân cách!" Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang động trời, sấm sét vô biên hội tụ trên không Huyết Hải, cùng lúc đó, những tia sét tựa nộ long giáng xuống, trực tiếp đánh thẳng vào trong Huyết Hải.

Nhất thời, tiếng nổ vang vọng không ngừng.

Huyết Hải nhanh chóng tan vỡ, đồng thời có thể thấy rõ khu vực Lục Đạo Luân Hồi lặng lẽ sụp đổ, thậm chí ẩn ẩn có thể thấy từng tia hàn ý lan tràn.

Giây tiếp theo, huyết sắc quang huy xông thẳng lên trời, hình hài Địa Phủ dần dần thành hình, ẩn ẩn bao phủ Lục Đạo Luân Hồi, có xu thế tách rời Hồng Hoang. "Chu Thiên Thần Phủ!" "Thật cường đại, thật sắc bén!" Cảnh tượng này lập tức khiến chúng Thánh đang quan sát trong bóng tối không khỏi kinh hô.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất.

Giờ phút này, hai mắt hắn tràn đầy vẻ nóng bỏng, nếu có thể sở hữu Chu Thiên Thần Phủ, thì dù đối mặt với sự vây công của chín Đại Tổ Vu, hắn cũng có nắm chắc chiến thắng.

Đáng tiếc, vật này không thuộc về hắn.

Đồ của Hình Hạo không thể cướp đoạt, sức mạnh tuyệt đối cường đại đó, vượt xa phạm vi chịu đựng của hắn. "Hình Hạo!" Một quyền đánh ra, Đế Giang trong miệng quát lớn, trong đôi mắt tràn đầy phẫn nộ và sát cơ.

Chu Thiên Thần Phủ!

Là lợi khí vô thượng được chế tạo từ hư ảnh Bàn Cổ.

Ngày xưa Hình Hạo cầm vật này gặp thần giết thần, nhưng hiện

tại lại dùng nó để đối phó mình, khiến hắn nhất thời không thể chấp nhận, thậm chí nội tâm cực kỳ hối hận.

Sớm biết như vậy, năm đó đáng lẽ nên nhanh chóng hủy diệt Hình Hạo.

Chí ít cũng không thể để hắn có được toàn bộ sức mạnh của Bàn Cổ Phủ hư ảnh! "Kẻ yếu cắn càn!" Khinh thường hừ lạnh một tiếng, Hình Hạo cũng không nói lời thừa thãi, Chu Thiên Thần Phủ trong tay vung chém, trực tiếp đánh thẳng vào thân thể Đế Giang.

Bành một tiếng, cánh tay phải của Đế Giang liền nổ tung.

Chương 473

Thịt nát xương tan, vô số huyết nhục bay ra, có thể thấy từng luồng tiên huyết phun trào, thân thể Đế Giang thì như một viên đạn bị đánh bay đi. "Đại ca!" "Đại ca!" "..." Thấy tình hình này, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác đều đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo tấn công lại đáng sợ đến thế, thậm chí tàn độc đến vậy, chỉ với một cú va chạm, Đế Giang đã bị trọng thương đến mức này.

Điều quan trọng nhất là, Đế Giang là tồn tại mạnh mẽ nhất trong số họ, tu vi cũng đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thất Trọng, nhưng lại không đỡ nổi một đòn của Hình Hạo, nếu tiếp tục thế này, chẳng phải...

Nhất thời, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Đế Giang, sau khi đỡ hắn dậy, chín Đại Tổ Vu tụ tập lại một chỗ, cảnh giác nhìn về phía Hình Hạo, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hình Hạo, ngươi thật sự muốn đối với chúng ta đuổi tận giết tuyệt sao?" Đuổi tận giết tuyệt!

Ta thật sự có ý đó!

Trong mắt hàn quang chợt lóe, nhưng Hình Hạo nhanh chóng áp chế xung động đó xuống.

Không được!

Thật sự trong tình huống này, nếu giết chết chín Đại Tổ Vu, thì Vu Tộc hầu như sẽ tan rã, đến lúc đó muốn lần nữa xúc tiến Vu Yêu đại chiến hầu như là không thể.

Không có Vu Tộc tồn tại, Yêu Tộc sẽ xưng bá thiên địa, đến lúc đó

dường như chỉ có Thánh Đình mới có thể kháng cự, nhưng nếu vậy, Thánh Đình cũng sẽ tổn thất thảm trọng, điều đó tuyệt đối không phù hợp với lợi ích của bản thân Hình Hạo.

Nghĩ vậy, Hình Hạo quét mắt nhìn chín Đại Tổ Vu một lượt, chậm rãi mở miệng nói: "Để ta rời đi cũng không phải là không được, giao ra nguyên thần Hậu Nghệ!" "Thân xác của hắn đã hủy diệt, từ nay về sau cũng không còn bất kỳ quan hệ nào với Vu Tộc, giao nguyên thần cho ta, nếu không, hôm nay một kẻ cũng đừng hòng sống sót rời đi." Trong khi nói, Hình Hạo bước một bước ra.

Giây tiếp theo, một cỗ khí thế hung dũng bành trướng quét ra quanh thân, với tốc độ mắt thường có thể thấy được bao phủ cả khu vực, áp bức lên chín Đại Tổ Vu. "Ân hanh!" "Phốc xích!" Tiếng rên rỉ thổ huyết vang lên, sắc mặt chín Đại Tổ Vu trong khoảnh khắc đều trở nên vô cùng khó coi.

Chuyện đã đến nước này, làm sao họ có thể không nhận ra mình không phải là đối thủ của Hình Hạo.

Tư thế sát khí đằng đằng của Hình Hạo lần này, càng khiến họ cảm thấy nguy cơ, thậm chí có thể nói là kinh khủng vạn phần. "Đại ca!" Vô thức, Chúc Cửu Âm liền nhìn về phía Đế Giang nói: "Chúng ta nên làm thế nào đây?" "Đưa!" Khẽ trầm ngâm, Đế Giang liếc nhìn cánh tay chỉ còn xương trắng, trong mắt lóe lên vẻ ấm ức, đồng thời chậm rãi mở miệng nói: "Món nợ này sớm muộn gì cũng phải đòi lại!" "Tốt!" Đáp lời, Chúc Cửu Âm cùng các Tổ Vu khác lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Trong tình huống này, họ thật sự không muốn tiếp tục chiến đấu với Hình Hạo nữa, điều đó đơn giản là không khác gì chịu chết.

Nhưng hiện tại lại không giống nữa.

Đế Giang đã đồng ý, vậy chỉ cần giao ra nguyên thần Hậu Nghệ,

chuyện này sẽ được giải quyết.

Nghĩ vậy, Chúc Cửu Âm liền nhìn về phía Cường Lương cách đó không xa nói: "Cường Lương, giao nguyên thần Hậu Nghệ cho hắn!" "Được!" Đáp lời, Cường Lương cũng không chần chừ, vung tay một cái trực tiếp ném nguyên thần Hậu Nghệ đã thu trước đó về phía Hình Hạo, trong miệng quát: "Hình Hạo, cầm nguyên thần mau chóng rời khỏi địa bàn Vu Tộc ta!" Hưu!

Tiếng xé gió vang lên, Hình Hạo vung tay bắt lấy nguyên thần Hậu Nghệ.

Cúi đầu nhìn.

Nguyên thần Hậu Nghệ kim quang rực rỡ, dưới sự tẩy rửa của vô biên công đức chi lực, tu vi của hắn đã đạt đến cảnh giới gần Á Thánh, thậm chí sức mạnh công đức trong cơ thể không ngừng vận chuyển, có xu thế giúp hắn tạo ra một thân công đức chân thân. "Hình Hạo huynh đệ!" Khi nhìn thấy Hình Hạo, trong mắt Hậu Nghệ lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ nói: "Đã làm huynh đệ tốn tâm rồi." Mặc dù trước đó bị thu vào, nhưng Hậu Nghệ cũng rõ ràng chuyện gì đã xảy ra bên ngoài.

Đối với hành vi vô sỉ của chín Đại Tổ Vu, trong lòng hắn cũng đã hiểu rõ.

Cộng thêm việc không còn hạn chế của Đại Vu chân thân, điểm kỳ vọng cuối cùng của Hậu Nghệ đối với Vu Tộc cũng theo đó mà biến mất hoàn toàn. "Huynh nói gì vậy!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo liếc nhìn nguyên thần Hậu Nghệ nói: "Dưới lượng kiếp, tất sẽ chết không nghi ngờ!" "Ta hiện tại sẽ thu huynh vào thế giới của ta, trừ phi ta chết, nếu không sẽ không có ai có thể làm hại huynh được nữa." "Hãy nhanh chóng hoàn thành việc trọng tổ nhục thân, đến lúc đó tu vi nhất định có thể tiến vào tầng thứ Á Thánh, tuy rằng mất đi Đại Vu

chân thân, nhưng cũng sẽ có thêm nhiều lợi ích khác." "Tốt!" Đáp lời, Hậu Nghệ không từ chối.

Đã chết một lần rồi, tự nhiên sẽ không còn bận tâm nữa.

Khi phiêu thân bay lên, Hậu Nghệ hướng về phía Đế Giang và các Tổ Vu khác hành lễ nói: "Đa tạ chư vị Tổ Vu ân tạo ngày xưa, Hậu Nghệ đã tru sát tám Đại Kim Ô để kết nhân quả, xin chư vị trân trọng!" Nói xong, Hậu Nghệ cũng không để ý đến sắc mặt khó coi của Đế Giang và các Tổ Vu khác, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Hình Hạo huynh đệ đã vất vả rồi!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo vung tay thu nguyên thần Hậu Nghệ vào trong Hỗn Độn thế giới.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn nhìn về phía Đế Giang và các Tổ Vu, vung tay triệu hồi Hỗn Độn Chung giữa không trung, sau khi thu Hỗn Độn Chung và Chu Thiên Thần Phủ lại, hắn quay sang bên cạnh Vọng Thư nói: "Nàng tử, chúng ta đi!" "Tốt!" Đáp lời, Vọng Thư liền đi theo Hình Hạo rời đi. "Hình Hạo!" Chờ hai người rời đi, Đế Giang và các Tổ Vu khác không khỏi siết chặt hai nắm đấm, từng người nghiến răng nghiến lợi, trong mắt tràn đầy phẫn nộ và sát cơ, nhưng càng nhiều hơn lại là sự bất lực! "Dừng tay!" Tiếng quát giận dữ truyền ra từ Luân Hồi, có thể thấy Bình Tâm với vẻ mặt phẫn nộ bay ra từ trong đó, uy áp cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên quanh thân lan tràn, ánh mắt nhìn về phía Lão Tử và những người khác tràn đầy sát ý. "Xong rồi!" Thấy tình hình này, thần sắc Lão Tử và những người khác liền ngưng lại, tiếp đó sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

Không vì điều gì khác, uy áp Vô Cực Đại La Kim Tiên của Bình Tâm thật sự quá kinh người, nhưng họ cũng không vì thế mà e ngại.

Hầu như trong khoảnh khắc, Lão Tử và Minh Hà liền thi triển thân pháp xuất hiện trước mặt Bình Tâm, mở miệng nói: "Bình Tâm đạo hữu, xong rồi!" "Bình Tâm đạo hữu, Luân Hồi là Luân Hồi, Hồng

Hoang là Hồng Hoang, hai thứ không thể kiêm được!" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Bình Tâm lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Làm sao nàng có thể không hiểu ý tứ trong lời nói của Lão Tử và những người khác, không gì khác ngoài việc muốn tách Lục Đạo Luân Hồi ra khỏi Hồng Hoang, nếu vậy, sức mạnh của nàng cũng không thể chạm đến bên trong Hồng Hoang nữa.

Mặc dù chiếm giữ Địa Đạo, nhưng nàng cũng sẽ như Thiên Đạo ngày xưa, không thể thao túng sự vật bên trong Hồng Hoang.

Điều quan trọng nhất là, sự tình đã đến nước này, dường như cũng không có khả năng vãn hồi, khí tức dao động phát ra từ Lão Tử và Tiếp Dẫn tuy không bằng nàng, nhưng cũng đều là Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cộng thêm Minh Hà, Nữ Oa trong đám người khí tức đều cực kỳ đáng sợ, trong tình huống nhiều người liên thủ như vậy, Bình Tâm không có bất kỳ khả năng lật ngược tình thế nào.

Nghĩ vậy, Bình Tâm liền mở miệng nói: "Chư vị thật sự không nể mặt ta đến vậy sao?" "Lục Đạo Luân Hồi là do ta kiến lập, và các ngươi cũng đều đã tham dự vào trong đó, chẳng lẽ không sợ ta sẽ lật đổ nó sao?" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Lão Tử và những người khác khẽ biến.

Đặc biệt là Minh Hà.

A Tu La Tộc chiếm giữ một trong Lục Đạo, nếu Bình Tâm thực sự muốn động thủ, thì đối với hắn tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Nhưng chuyện đã đến nước này, Minh Hà cũng biết không còn đường quay lại, nếu không thể hoàn thành chuyện này, thì tổn thất sẽ càng lớn hơn, thậm chí... "Bình Tâm đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử chậm rãi mở miệng nói: "Địa Đạo thuộc về Hồng Hoang, nhưng cũng không

thể chủ đạo Hồng Hoang!" "Thiên Đạo cũng không can thiệp vào sự vật của Hồng Hoang, hy vọng Địa Đạo cũng có thể vận chuyển trong phạm vi của mình." "Chúng ta cũng đều có thể cảm nhận rõ ràng, cái gọi là Địa Đạo cố nhiên thuộc về đạo hữu, nhưng Lục Đạo Luân Hồi lại không giống vậy, ba đối ba, đạo hữu quả thực chiếm ưu thế lớn, nhưng cũng không có nghĩa là chúng ta hoàn toàn bất lực." Lời này vừa thốt ra, Minh Hà và những người khác lập tức tinh thần chấn động.

Quả thực!

Ba trong Lục Đạo Luân Hồi đều nằm trong sự khống chế của họ, cho dù Bình Tâm muốn hủy diệt nó cũng không phải là chuyện đơn giản có thể làm được.

Chương 474

Điều quan trọng nhất là, một khi không còn Lục Đạo Luân Hồi, thì Địa Đạo cũng sẽ theo đó mà sụp đổ, đến lúc đó Bình Tâm sẽ không có bất kỳ khả năng tồn tại nào, chí ít tu vi của nàng cũng sẽ rớt xuống tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên. "Đáng chết!" "Tất cả đều đáng chết!" Hai nắm đấm siết chặt, Bình Tâm mặt lạnh như sương.

Nàng biết, dường như mình không có bất kỳ quyền chủ đạo nào.

Thậm chí trong tình huống này, Địa Phủ cũng theo đó mà hiện ra, mắt thấy Địa Đạo bắt đầu dần dần bị tách rời ra khỏi Hồng Hoang đại địa, nội tâm vô cùng hoảng loạn, đồng thời ánh mắt cũng nhìn về phía Sinh Tử Bộ và Phán Quan Bút. "!" Trong lòng thì thầm một câu, Bình Tâm lập tức ra tay chộp lấy Sinh Tử Bộ và Phán Quan Bút, hy vọng có thể triệt để nắm giữ chúng trong tay mình, để tranh thủ lợi ích lớn hơn cho Vu Tộc. "Hưu!" "Ngươi dám!" Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác há lại để nàng toại nguyện?

Trong miệng quát lớn một tiếng, đồng thời không chút do dự ra tay tấn công Bình Tâm, ngăn cản nàng đoạt lấy Sinh Tử Bộ và Phán Quan Bút.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang động trời, sức mạnh của Bình Tâm bị ngăn chặn, Sinh Tử Bộ và Phán Quan Bút bay ra, trực tiếp rơi vào tay Minh Hà.

Thấy tình hình này, trong mắt Lão Tử và những người khác tinh quang chợt lóe, lập tức mở miệng nói: "Minh Hà đạo hữu, nhanh chóng kiến tạo Địa Phủ, triệt để phân cách Địa Đạo." "Được!" Đáp lời, Minh Hà cũng không chần chừ, lập tức cầm Sinh Tử Bộ và Phán

Quan Bút, trong miệng quát lớn: "Thiên Đạo tại thượng, ta Minh Hà hôm nay kiến lập Thập Điện Diêm La trấn áp Địa Phủ, thiết lập Âm Binh Quỷ Sứ, lập Quỷ Môn Quan, lập Cầu Nại Hà, lập Hoàng Tuyền Hà..." Cùng với âm thanh của Minh Hà không ngừng vang vọng, có thể thấy vô biên sức mạnh bên trong Địa Phủ cuộn trào sôi sục.

Quỷ Môn Quan trước tiên được kiến tạo hoàn tất, sau đó là một con đường Hoàng Tuyền xuyên suốt, xung quanh nước Hoàng Tuyền sôi sục, khi đến khu vực sâu trong Địa Đạo, lặng lẽ phân ra một ngã tư.

Phía trước ngã tư là Lục Đạo Luân Hồi, phía trước nó quang huy rực rỡ, Tam Sinh Thạch ngưng tụ, có thể cho phép hồn phách nhìn thấy ba kiếp ba đời.

Cách Tam Sinh Thạch một đoạn là một cây cầu tên: Cầu Nại Hà!

Dưới Cầu Nại Hà, nước Hoàng Tuyền chảy xiết, hai bờ hoa Bỉ Ngạn nở rộ, cùng lúc đó, từng luồng khí tức dao động mạnh mẽ không ngừng lan tỏa.

Bên phải ngã tư, có thể thấy mười tòa đại điện sừng sững, tương ứng với Thập Điện Diêm La, tuy rằng chưa có ai nhập trú, nhưng cũng đã trấn áp khu vực đó.

Con đường về bên trái, là một con đường tối đen vô tận, đi theo nó tiếp tục tiến lên, có thể thấy nó và Huyết Hải tương liên, giữa chúng có một ngọn Âm Sơn ngăn cách, phân chia Địa Phủ và Huyết Hải. "Minh Hà, ngươi dám!" Mắt thấy Địa Phủ không ngừng ngưng tụ thành hình, Bình Tâm triệt để nổi giận.

Chuyện đã đến nước này, làm sao nàng có thể không hiểu tính nghiêm trọng của sự việc, nếu sơ sẩy một chút, Địa Đạo sẽ triệt để bị trục xuất khỏi Hồng Hoang đại địa, nếu vậy, tất cả mưu đồ cũng sẽ thất bại.

Thậm chí mảnh tịnh thổ cuối cùng của Vu Tộc, nơi trú ẩn an toàn, cũng sẽ theo đó mà triệt để sụp đổ tan rã, thậm chí...

Giây tiếp theo, Bình Tâm liền vọt ra, nhanh chóng tấn công Minh Hà, hy vọng ngăn cản hắn tiếp tục hoàn thành việc kiến thiết Địa Phủ. "Bình Tâm đạo hữu, xin dừng lại!" "Bình Tâm đạo hữu, xin chỉ giáo!" Thấy tình hình này, Lão Tử và Tiếp Dẫn liền vọt ra, tốc độ cực nhanh dễ dàng ngăn cản bước tiến của Bình Tâm, ngăn chặn khả năng tấn công Minh Hà.

Cũng triệt để cắt đứt mảnh tịnh thổ cuối cùng và đường lui của Vu Tộc! "Không ~" Mắt thấy đến nước này, Bình Tâm triệt để tuyệt vọng.

Dưới sự ngăn cản của Lão Tử và Tiếp Dẫn, tuy rằng nàng không sợ hai người họ, nhưng cũng không thể làm gì được.

Vì vậy, giờ phút này nàng phân thân vô thuật, chỉ có thể trơ mắt nhìn Địa Đạo bị Địa Phủ bao phủ, thậm chí cả Địa Phủ sau khi được kiến lập, cứng rắn bị tách rời ra khỏi Hồng Hoang đại địa.

Trên mặt trăng!

Hình Hạo và Vọng Thư đã đến nơi, vừa mới phiêu thân hạ xuống đất, một tiếng gọi liền truyền đến: "Vọng Thư tỷ tỷ, đã đến rồi sao?" "Tỷ tỷ lần này đến là để thăm ta sao?" "Thường Hi!" Nhìn thấy người, Vọng Thư lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ.

Một cái chớp thân xuất hiện bên cạnh nàng, trực tiếp ôm nàng vào lòng, mở miệng nói: "Tiểu muội, bao năm qua đã vất vả rồi." "Muội muội bao năm qua đều ở nơi này sao?

Có bị ai ức hiếp không?" "Muội muội, hiện tại tỷ đã chứng đạo, từ nay về sau sẽ không có bất kỳ ai có thể ức hiếp muội nữa." Nghe lời này, Thường Hi lập tức ngẩn người, sau đó liền òa khóc nức nở

trong lòng Vọng Thư: "Oa ~ Vọng Thư tỷ tỷ!" Phải biết, bao năm qua nàng đã phải chịu bao nhiêu ấm ức.

Vốn là thê tử của Đông Hoàng Thái Nhất, cao cao tại thượng thần thánh không thể xâm phạm.

Nhưng kết quả thì sao?

Bị Đông Vương Công cướp đi, thậm chí trở thành Thiên Hậu cái gọi là.

Điều đó dẫn đến việc nàng và Đông Hoàng Thái Nhất không thể tiếp tục nữa, tuy rằng cũng không làm ra chuyện gì quá đáng, nhưng nội tâm lại vô cùng đau khổ.

Điều quan trọng nhất là, không lâu trước đó Đông Hoàng Thái Nhất đã cưới Hi Hòa, đối với Thường Hi mà nói càng là một đả kích chí mạng.

Một bên là phu quân ngày xưa!

Một bên là tỷ tỷ ruột thịt của mình, nàng không biết rốt cuộc nên đối mặt với tất cả như thế nào.

Lần này đột nhiên thấy Vọng Thư xuất hiện, nội tâm Thường Hi vui mừng, nhưng cũng có một loại vui sướng không nói nên lời, thậm chí có một loại xung động muốn kéo đối phương kể lể hết ấm ức. "Khái khái!" Lúc này, Hình Hạo khẽ ho khan một tiếng, bước vào trong. "Phu quân!" Thấy Hình Hạo tiến lại, Vọng Thư liền quay đầu nói: "Ta muốn nói chuyện với tiểu muội có được không?" "Tự nhiên!" Gật đầu, Hình Hạo mở Tinh Thần Thần Mục nhìn thoáng qua nơi ở của Thường Hi ở đằng xa, xác định không có vấn đề gì sau đó mới nói: "Đi đi, mở kết giới ra, bên trong giao cho ta là được!" "Ừm!" Mỉm cười thấu hiểu, Vọng Thư liền kéo Thường Hi đi về phía nơi ở của nàng.

Chờ khi nàng tiến vào cung điện, kết giới liền thăng lên bao phủ bảo vệ nàng bên trong.

Ngay sau đó, Hình Hạo cũng không nói lời thừa thãi, một cái chớp thân xuất hiện trên một mặt đất ở đằng xa, khoanh chân ngồi xuống kiên nhẫn chờ đợi. "Lão Tử!" "Tiếp Dẫn!" "Đáng chết, tất cả đều đáng chết!" Tại Huyết Hải Hồng Hoang, tiếng quát giận dữ của Bình Tâm vang vọng khắp khu vực.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy Địa Đạo đã bị phân tách hoàn toàn, trong tình huống Địa Phủ đã kiến tạo xong, từng luồng quang huy chiếu rọi khắp nơi, Bình Tâm ở trong đó, không thể nào thoát ra được nữa.

Ngược lại, Lão Tử và những người khác thì tụ tập bên ngoài Địa Đạo, từng người khóe miệng nhếch lên, trong lòng vui mừng không nói nên lời.

Chuyện đã đến nước này, họ đều rõ ràng mục đích đã đạt được.

Chương 475

Địa Đạo đã bị triệt để tách rời, tuy rằng vẫn liên kết với Hồng Hoang, nhưng cũng không còn bất kỳ khả năng nào để thao túng ngoại giới nữa.

Thậm chí ngay cả bản thân Bình Tâm cũng không thể bước ra khỏi đó, càng đừng nói đến việc can thiệp vào chuyện Vu Yêu đại chiến, nếu như vậy, Vu Tộc bại vong sẽ không còn bất kỳ biến số nào tồn tại, thậm chí... "Bình Tâm đạo hữu, đắc tội rồi!" Mặc dù mục đích đã đạt được, nhưng Lão Tử và những người khác cũng không có ý định hoan hô nhảy cẫng, mà chỉ khẽ hành lễ với Bình Tâm biểu đạt sự tôn trọng của mình.

Bất kể mục đích của Bình Tâm năm đó là gì, nhưng chí ít sự tồn tại của Địa Đạo đã hoàn thiện thế giới Hồng Hoang, cũng ban cho chúng sinh một cơ hội chuyển thế.

Nếu không phải vì phe phái của hai bên khác nhau, thậm chí họ cũng sẽ không làm ra chuyện quyết tuyệt như vậy. "Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, Bình Tâm ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía Lão Tử và những người khác.

Nhưng chuyện đã đến nước này, nàng cũng không còn lựa chọn nào khác, trong tình huống tự mình bị giam cầm trong Địa Đạo, một khi xông ra, thậm chí nàng cũng không bằng một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Đáng chết, hãy nhớ kỹ cho ta!" "Món nợ này, sớm muộn gì ta cũng sẽ khiến các ngươi phải trả gấp bội!" Trong miệng hừ lạnh một tiếng, Bình Tâm xoay người liền bay vào trong Lục Đạo Luân Hồi.

Chuyện đã đến nước này, nàng cũng chỉ có thể chấp nhận tất cả,

dù sao sự phản kháng cũng không còn tác dụng nữa. "Thành công rồi!" Thấy Bình Tâm rời đi, nụ cười trên mặt Lão Tử và những người khác càng thêm rạng rỡ.

Chuyện đã đến nước này, họ đều rõ ràng sự việc không còn bất kỳ bất ngờ nào, sau khi nhìn nhau một cái, ánh mắt liền khóa chặt trên người Minh Hà nói: "Đạo hữu, U Minh Giới Địa Phủ không biết đạo hữu có tính toán gì?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Minh Hà lập tức cảm thấy đau đầu.

Chuyện đã đến nước này, hắn rõ ràng sự việc này bản thân liên quan đến lợi ích vô cùng lớn.

Việc muốn độc chiếm U Minh Địa Phủ là không thể, nhưng làm thế nào để phân chia lợi ích lại là một vấn đề lớn.

Nghĩ vậy, Minh Hà liền mở miệng nói: "Chư vị đạo hữu, nếu không ngại, chi bằng cùng ta về Huyết Thần Điện bàn bạc?" "Tốt!" "Thiện tai!" "Phải vậy!" Gật đầu, Lão Tử và những người khác cũng không chần chừ, lập tức thi triển thân pháp tiến vào trong.

Trên mặt trăng!

Thời gian trôi nhanh, có thể thấy dưới vô số quang huy chiếu rọi, các điểm sáng tinh thần dần dần rực rỡ.

Cùng với thời gian trôi qua, một đạo thân ảnh nhanh chóng xé gió bay đến. "Đến rồi sao?" Thấy tình hình này, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo lặng lẽ mở ra.

Sau khi nhìn thấy người đến, hắn khẽ nhíu mày nói: "Hi Hòa, chỉ có một mình nàng sao?" "Chẳng lẽ ta đoán sai rồi sao?" Trong lòng thì thầm, Hình Hạo che giấu khí tức của bản thân, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh Hi Hòa, kiên nhẫn chờ đợi nàng đến.

Khoảng một khắc đồng hồ sau, Hi Hòa liền đến được mặt trăng.

Khi tiến vào trong, Hi Hòa đột nhiên vung tay, có thể thấy Nhật Nguyệt Tinh Luân bay ra trực tiếp bao phủ cả mặt trăng bên trong, hàn ý quanh thân nàng lan tỏa, đồng thời nàng chậm rãi mở miệng nói: "Tiểu muội, nhiều năm không gặp, tỷ đến rồi chẳng lẽ muội lại trốn tránh tỷ sao?" Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang động trời theo đó mà vang vọng.

Cùng với vô biên uy thế trấn áp, cả mặt trăng đều theo đó mà sụp đổ, nứt nẻ, thậm chí tan vỡ. "Nhị tỷ!" Lúc này, âm thanh của Thường Hi liền truyền ra.

Có thể thấy cánh cổng lớn của cung điện theo đó mở ra, Vọng Thư không xuất hiện, nhưng Thường Hi thì bay ra từ trong đó.

Sau khi đến khu vực trước mặt Hi Hòa, Thường Hi với sắc mặt phức tạp nói: "Không biết Nhị tỷ lần này đến vì chuyện gì?" "Tam muội!" Nhìn dung mạo Thường Hi, trong mắt Hi Hòa chợt lóe lên một tia phức tạp, nhưng nhanh chóng bị sự kiên định thay thế, nàng chậm rãi mở miệng nói: "Con cái của ta đã chết chín đứa, hiện tại đứa duy nhất còn sống chỉ có Tiểu Thập." "Ta nhận được tin tức, Hậu Nghệ tuy đã chết, nhưng chuyển thế chi thân của hắn là Đại Nghệ lại vẫn còn sống, ta muốn hắn chết, ta muốn hắn đau khổ không muốn sống, ta muốn hắn phải trả giá." "Nhưng thân phận của ta đã định sẵn ta không thể hoàn thành điều đó, ta muốn mời tiểu muội giúp ta, giúp ta tiêu diệt Đại Nghệ để báo thù rửa hận cho chín đứa con trai của ta." Đại Nghệ!

Chuyện gì thế này!

Trong bóng tối, Hình Hạo nhíu mày, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc và sửng sốt.

Nguyên thần Hậu Nghệ rõ ràng đang trong tay hắn, vậy mà lại xuất hiện một Đại Nghệ khác?

Lại bị Hi Hòa nhận định là chuyển thế chi thân của Hậu Nghệ. "Có ý tứ!" "Để ta xem thử lai lịch của Đại Nghệ!" Trong lòng thì thầm một câu, Hình Hạo lập tức niết động pháp ấn bắt đầu suy diễn.

Dựa vào tu vi cường đại, tất cả về Đại Nghệ lập tức hiện rõ trong thức hải của Hình Hạo.

Đại Nghệ!

Chính là Đại Vu do tinh huyết của Hậu Nghệ hóa thành!

Bản thân hắn kế thừa tiễn thuật và thần thông của Hậu Nghệ, là kẻ kiệt xuất chỉ đứng sau Hậu Nghệ trong bộ lạc Hậu Nghệ, nhưng lại chưa từng xuất thế, vẫn luôn bế quan tu luyện.

Lần này Hậu Nghệ vẫn lạc, cả bộ lạc theo đó đổi tên thành Đại Nghệ bộ lạc, Đại Nghệ thay thế Hậu Nghệ trở thành thủ lĩnh bộ lạc, cảnh giới của hắn đã đạt đến tầng thứ Đại Vu đỉnh cấp.

Cộng thêm có Trọc Khí Nguyên Thần tồn tại, cảnh giới của hắn cũng theo đó đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Thất Địch, là một cường giả chân chính.

Thập Nhị Tổ Vu hiển nhiên không muốn để những người khác biết chuyện Hậu Nghệ, vì vậy đối ngoại tuyên bố Đại Nghệ là chuyển thế chi thân của Hậu Nghệ, để đảm bảo sự ổn định nội bộ.

Không ngờ, Hi Hòa lại tin điều đó.

Dường như nàng muốn mượn cơ hội này để đối phó Đại Nghệ, thậm chí tru sát hắn để báo thù rửa hận cho con cái của mình. "Có ý tứ!" "Lại có chuyện như vậy!" Lắc đầu, Hình Hạo lập tức không còn hứng thú.

Sau khi hiểu rõ lai lịch của Đại Nghệ, hắn không còn bất kỳ sự quan tâm nào đối với kẻ sau, nhắm mắt lại, tiếp tục tiềm phục chờ đợi. "Nhị tỷ muốn muội giúp đỡ thế nào!" Lúc này, Thường Hi cũng hoàn hồn, ánh mắt nhìn về phía Hi Hòa, trong đôi mắt đẹp lại có thêm vẻ cảnh giác. "Đơn giản thôi!" Cười nhạt một tiếng, trong mắt Hi Hòa tinh quang chợt lóe nói: "Ta hy vọng tam muội có thể hạ phàm xuống Hồng Hoang, tiềm nhập vào trong bộ lạc Đại Nghệ." "Với vẻ đẹp của tam muội, Đại Nghệ kia nhất định sẽ bị rung động, chỉ cần hắn ta tình căn thâm chủng, thì mọi chuyện đều nằm trong kế hoạch của ta." "Đến lúc đó ta sẽ hoán tỉnh sức mạnh trong cơ thể muội, để muội trở về mặt trăng, Đại Nghệ nhất định sẽ theo đó mà đến, ta sẽ đánh hắn tại nơi này, tru sát hắn để báo thù rửa hận cho con cái của ta." Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh lặng.

Ngay cả đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo lúc này cũng theo đó mà mở ra.

Chương 476

Tất cả những gì Hi Hòa nói, chẳng phải chính là chuyện Hằng Nga bôn nguyệt của hậu thế sao?

Nếu thực sự là như vậy, chẳng phải Hằng Nga chính là Thường Hi?

Mục đích bôn nguyệt của nàng căn bản không phải vì Trường Sinh Bất Lão Đan, mà là vì muốn thiết kế giết chết Hậu Nghệ? "Hậu Nghệ hóa Ngô Cương!" "Nguyệt Quế không thể chết, vĩnh viễn không thể khôi phục!" Trong lòng thì thầm, trong mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, lập tức hiểu ra cơ hội để Nguyệt Quế Thụ quy vị đã xuất hiện.

Chỉ cần kế hoạch của Hi Hòa bắt đầu triển khai, thì Đại Nghệ tất sẽ theo đó mà xuất hiện trên mặt trăng, đến lúc đó Nguyệt Quế Thụ cũng sẽ theo đó mà xuất hiện, thậm chí... "Nhị tỷ, muội từ chối!" Lúc này, Thường Hi hé miệng sau đó lại mở lời từ chối nói: "Chuyện này muội sẽ không đồng ý!" "Ta sẽ không ủy thân cho một Đại Vu cỏn con!" "Nếu Nhị tỷ không có chuyện gì khác, vậy muội xin cáo từ trước." Nói xong, Thường Hi cũng không nán lại, xoay người ra vẻ muốn rời đi. "Khoan đã!" Thấy tình hình này, Hi Hòa vội vàng.

Thường Hi không đồng ý, thì đối với nàng chuyện này thật sự khó giải quyết rồi.

Nghĩ vậy, Hi Hòa liền mở miệng nói: "Tiểu muội, nếu muội không đồng ý lời của ta, thì chuyện này sẽ không kết thúc đơn giản như vậy đâu." "Muội nên rõ, sự chênh lệch giữa chúng ta lớn đến mức nào, nếu muội không đồng ý, thì ta chỉ có thể dùng vũ lực!" Nghĩ vậy, trong mắt Hi Hòa sát cơ chợt lóe, tay phải vung lên, một cỗ uy áp mênh mông lan tràn, pháp lực hung dũng bành trướng quét ra bao phủ

Thường Hi, bày ra tư thái uy hiếp và cưỡng bức. "Nhị tỷ thật sự muốn làm đến nước này sao!" Nhìn cảnh tượng này, sắc mặt Thường Hi lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Vạn vạn không ngờ, tỷ tỷ ruột thịt của mình lại đối xử như vậy, nếu không tận mắt chứng kiến, thậm chí nàng còn khó mà tin được. "Tiểu muội!" Tuy nhiên, Hi Hòa lúc này cũng đã đỏ mắt.

Cái chết của chín đứa con trai khiến nàng phát điên, thậm chí bất chấp mọi giá.

Hiện tại Thường Hi đã từ chối, nàng lại xem đó là kẻ địch cản trở báo thù.

Không chút chần chừ, Hi Hòa vung tay phải, Nhật Nguyệt Tinh Luân giữa không trung rực rỡ, một cỗ sức mạnh đặc biệt dao động theo đó giáng xuống tấn công Thường Hi, hiển nhiên là muốn dùng vũ lực trấn áp nàng. "Đáng chết!" "Nhị tỷ thật sự muốn động thủ với ta sao ~" Thấy tình hình này, Thường Hi đại kinh.

Nàng cũng không ngờ, Hi Hòa lại tẩu hỏa nhập ma đến mức này, không hợp ý liền động thủ, tư thế như vậy khiến nàng khó mà chấp nhận được.

Nhưng đối mặt với sự tấn công của Nhật Nguyệt Tinh Luân, Thường Hi cũng không dám lơ là, lập tức triệu hoán linh bảo để nghênh kích.

Giây tiếp theo, ba kiện linh bảo liền va chạm vào nhau.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang động trời theo đó mà vang vọng, sức mạnh không ngừng cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, từng luồng sức mạnh đáng sợ theo đó mà quét ngang trên mặt trăng.

Có thể thấy hai đạo thân ảnh theo đó giao chiến trên không trung, qua lại không ngừng, dưới sự quét ngang của sức mạnh hai bên, khiến người ta cảm thấy uy hiếp tử vong. "Chết đi!" "Chết cho ta!" Sau một thời gian dài tấn công không hạ được, Hi Hòa cũng theo đó mà rơi vào trạng thái bạo tẩu.

Trong miệng không ngừng quát lớn, đồng thời từng luồng khí tức dao động mạnh mẽ theo đó lan tỏa ra, thậm chí có thể cảm nhận rõ ràng uy hiếp tử vong đang không ngừng áp sát. "Nhị tỷ, muội thật sự muốn giết ta sao!" Mắt thấy sát cơ của Hi Hòa càng lúc càng mạnh, Thường Hi ngay lập tức cảm nhận được sự thay đổi của đối phương, sắc mặt biến ảo, đồng thời trong lòng tràn đầy phẫn nộ và không cam lòng.

Nhưng trong tình huống như vậy, nàng lại không có bất kỳ lựa chọn nào khác, cả người thần sắc biến đổi, đồng thời trong mắt một tia sát cơ lặng lẽ bắn ra.

Chuyện đã đến nước này, nàng cũng cảm thấy nguy cơ tử vong.

Nhất thời, nàng không còn bận tâm đến điều gì khác, vội vàng thao túng lợi nhận trong tay tấn công, đồng thời triệt để xé rách mặt với Hi Hòa.

Nhưng dù vậy, Thường Hi cũng không phải là đối thủ của Hi Hòa.

Dù sao, tu vi của nàng mạnh, Nhật Nguyệt Tinh Luân là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, công phòng nhất thể, dưới sự gia trì, chiến lực của nàng vô hạn tiếp cận tầng thứ Á Thánh. "Phá cho ta!" Lúc này, Thường Hi lặng lẽ quát lớn một tiếng.

Ngay sau đó, một cỗ sức mạnh đáng sợ theo đó quét ra, đồng thời có thể thấy một cây kim nhỏ xé gió trong khoảnh khắc theo đó bắn vào thân thể Thường Hi. "A..." Tiếng kêu thảm vang vọng, thân thể Thường Hi như bị sét đánh, cả người lập tức phun máu tươi, cả

người như diều đứt dây từ trên trời rơi xuống, đập vào mặt trăng. "Ta, ta, ta..." Thần sắc hoảng loạn, Hi Hòa trở nên căng thẳng.

Đối mặt với ánh mắt phẫn nộ của Vọng Thư và Thường Hi, lúc này nàng cũng có chút không tiện, thậm chí có chút lo lắng.

Dù sao trước đó nàng có thể dùng lời lẽ oán trời trách đất để đổi lấy sự đồng tình, nhưng trong tình huống hiện tại, nếu không thể giúp Thường Hi giải quyết vấn đề của nàng, thì... "Phụ thần, cứu con!" Hầu như trong khoảnh khắc, Hi Hòa ngẩng đầu lên cao tiếng hô hoán.

Phụ thần!

Đồng tử co rút, sắc mặt Vọng Thư và Thường Hi lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Dù sao, trong tình huống như vậy, họ rõ ràng hậu quả của việc này sẽ vô cùng tệ hại.

Nếu kẻ đứng sau Hi Hòa là Nguyệt Quế Thụ, chẳng phải chuyện này là do kẻ đó chủ mưu sao?

Nghĩ vậy, sắc mặt hai nữ lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Nếu thực sự Nguyệt Quế Thụ chủ đạo tất cả, chẳng phải điều đó đại biểu cho việc kẻ đó đã từ bỏ họ sao?

Nghĩ vậy, sắc mặt Thường Hi lúc này trở nên càng thêm khó coi.

Dù sao trong lòng nàng, nàng cực kỳ tôn trọng Nguyệt Quế Thụ, nhưng hiện tại thì sao?

Chương 477

Hậu quả của sự việc lúc này diễn biến vô cùng tệ hại, một khi Nguyệt Quế Thụ xuất hiện, thì... "Hi Hòa, đủ rồi!" Hừ lạnh một tiếng, trong mắt Vọng Thư sát cơ bắn ra, đồng thời vung tay một cái, pháp lực mênh mông tuôn ra trực tiếp tấn công khu vực Hi Hòa đang ở.

Dù sao, chuyện kẻ kia tính kế Thường Hi không thể bỏ qua, lại có liên hệ với Nguyệt Quế Thụ, ý nghĩa trong đó cực kỳ nghiêm trọng. "Không ~" Nguy cơ ập đến, sắc mặt Hi Hòa đại biến, trong miệng thống khổ kêu la, đồng thời cả người lúc này trở nên vô cùng hoảng loạn.

Đáng tiếc, nàng không có bất kỳ sức kháng cự nào.

Đối mặt với đòn tấn công của Vọng Thư, bản thân Hi Hòa không thể động đậy, thậm chí nguy cơ tử vong không ngừng sâu sắc thêm. "Không!

Không!

Không!" Trong miệng không ngừng gầm nhẹ, Hi Hòa không ngừng giãy giụa, Nhật Nguyệt Tinh Luân dưới sự thao túng của nàng tấn công ra.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Nhật Nguyệt Tinh Luân tuy là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đối mặt với sự áp chế của sức mạnh tuyệt đối lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Cát sát một tiếng, Nhật Nguyệt Tinh Luân liền sụp đổ rơi xuống đất. "Dừng tay!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát lớn lặng lẽ vang vọng.

Cùng với một cỗ uy áp từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đánh tan đòn tấn công của Vọng Thư, ánh trăng rực rỡ, Nguyệt Quế Thụ liền xuất hiện trước khu vực của Hi Hòa. "Phụ thân!" Nhìn cảnh tượng này, Hi Hòa đại hỉ ngoài ý muốn.

Có Nguyệt Quế Thụ tồn tại, nội tâm nàng đã định.

Dù sao, ngay cả khi tu vi Vọng Thư cường đại, nhưng khi đối mặt với Nguyệt Quế Thụ, nàng cũng không thể nào làm vậy, tình phụ nữ không thể cắt đứt. "Phụ thần!" Cùng lúc đó, ánh mắt Vọng Thư và Hi Hòa cũng nhìn về phía Nguyệt Quế Thụ, sắc mặt cả người trong khoảnh khắc trở nên vô cùng khó coi, hai nắm đấm siết chặt đồng thời nghiến răng nói: "Tại sao!" "Phụ thần tại sao lại làm chuyện như vậy!" Không chỉ Thường Hi, bao gồm Vọng Thư lúc này trong mắt cũng tràn đầy vẻ chất vấn. "Không có tại sao!" Nhìn Vọng Thư và Thường Hi một cái phức tạp, Nguyệt Quế Thụ chậm rãi nói: "Chỉ là các ngươi đều đã quên lời hứa với ta, duy chỉ có Hi Hòa là đứa con gái nghe lời nhất mà thôi!" Lời hứa của chúng ta?

Chẳng lẽ...

Đồng tử co rút, Vọng Thư và Thường Hi dường như đã hiểu ra, từng người siết chặt hai nắm đấm, sắc mặt tái xanh nói: "Phụ thần nói là chúng con đã không làm theo ước định năm đó để đối phó Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất sao?" "Nhưng hắn là phu quân của con mà, đã là phu thê thì tại sao nhất định phải đối phó?" "Phụ thần, người rốt cuộc đang mưu đồ gì?

Rốt cuộc muốn làm gì?" Đối mặt với câu hỏi, ngay cả Hi Hòa lúc này cũng lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Dù sao trong tình huống này, nếu chỉ vì vậy thì quả thực có chút không hợp lý.

Hi Hòa năm đó cũng không làm, ngay cả khi Đế Tuấn chết, nhưng

cũng không phải vì đó, mà là vì những chuyện khác. "Tự nhiên!" Cười lạnh một tiếng, trong mắt Nguyệt Quế Thụ hàn quang bắn ra nói: "Hình Hạo, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đều đáng chết, tất cả đều đáng chết." "Nhưng các ngươi đều đã quên nhiệm vụ ta giao phó, Đế Tuấn tuy đã chết, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất và Hình Hạo lại vẫn còn sống, làm sao các ngươi xứng đáng với sự bồi dưỡng của phụ thân bao nhiêu năm qua!" Đối mặt với câu hỏi, Vọng Thư và Thường Hi sắc mặt tái xanh.

Mặc dù lời nói của kẻ đó có lý, nhưng hiện thực là hiện thực, bảo họ đối phó với phu quân của mình, họ nói không làm được.

Ngay cả Thường Hi, người mới kết hôn với Đông Hoàng Thái Nhất không lâu, cũng không ngoại lệ. "Phụ thần!" Bước lên một bước, Vọng Thư sắc mặt tái xanh nói: "Đây là lần cuối cùng con gọi người là phụ thân, từ nay về sau, giữa con và người không còn bất kỳ liên hệ nào nữa." "Hiện tại nếu người giao ra thứ có thể trị liệu vết thương trên người Thường Hi muội muội thì thôi, nhưng nếu từ chối, thì đừng trách con ra tay vô tình đoạt lấy tính mạng của người!" Quyết liệt rồi!

Đồng tử co rút, Thường Hi và Hi Hòa đều bị kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Vọng Thư lại quyết tuyệt đến thế, thậm chí bày ra tư thế muốn xé rách mặt với hắn... "Đại tỷ!" Bước lên một bước, Thường Hi khá chần chừ nói: "Thật sự muốn làm đến nước này sao?" "Đương nhiên!" Gật đầu, trong mắt Thường Hi tinh quang chợt lóe nói: "Tiểu muội đừng quên vết thương trên người muội rốt cuộc là do ai chủ đạo!" "Nếu không phải tỷ xuất hiện ở đây, muội nghĩ hậu quả sẽ thế nào?" Lời này vừa thốt ra, Thường Hi lập tức như bị sét đánh.

Quả thực!

Nếu không phải Vọng Thư xuất hiện, chỉ sợ nàng đã sớm không còn bất kỳ sức kháng cự nào, thậm chí sẽ bị Hi Hòa ném vào lãnh địa Vu Tộc Hồng Hoang, trở thành quân cờ trong mỹ nhân kế của nàng ta.

Tất cả dường như đều do Nguyệt Quế Thụ mưu đồ, nếu là như vậy, chẳng phải... "Con hiểu rồi!" Hít một hơi thật sâu, Thường Hi bước đến khu vực bên cạnh Vọng Thư, hướng về phía Nguyệt Quế Thụ giữa không trung chậm rãi nói: "Phụ thần, đây là lần cuối cùng con gọi người." "Từ nay về sau, giữa con và người không còn bất kỳ tình nghĩa nào nữa, hy vọng người hãy tự lo liệu." "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Như tỉnh mộng hoàn hồn, sắc mặt Nguyệt Quế Thụ biến ảo bất định vài lần sau đó, lập tức nghiến răng nghiến lợi nói: "Thật không ngờ, ta lại nuôi ra hai con sói mắt trắng." "Vì đã vạch rõ ranh giới với ta, vậy ta cũng không cần nói nhiều lời vô nghĩa với các ngươi nữa." "Hôm nay một kẻ cũng đừng hòng sống sót rời khỏi nơi này, những kẻ phản bội ta đều phải chết." Trong khi nói, Nguyệt Quế Thụ bước một bước ra, khí thế quanh thân bùng phát, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Bát Trọng không chút che giấu phóng thích ra.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Bát Trọng!

Sao lại cường đại đến thế!

Đồng tử co rút, Vọng Thư kinh ngạc nhìn về phía Nguyệt Quế Thụ, không dám tin tu vi của hắn lại tăng trưởng đến mức này.

Tuy rằng Hỗn Nguyên Thánh Nhân, không bằng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường đại.

Nhưng bản thân hắn không có Hồng Mông Tử Khí, hiện tại lại đạt

đến mức này, chẳng phải là do hiệp nghị giữa hắn và Thiên Đạo ngày xưa sao?

Nghĩ vậy, sắc mặt Vọng Thư không khỏi tái xanh, đồng thời nghiến răng nói: "Ngươi căn bản là lấy ta làm quân cờ phải không?" "Từ đầu đến cuối ta đều là quân bài và quân cờ trong tay ngươi, căn bản ngươi không hề có ý thật lòng đối đãi với ta." Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Thường Hi và Hi Hòa đều biến đổi.

Nếu thực sự là như vậy, thì chuyện này thật sự có chút kinh người.

Vẫn luôn cho rằng Nguyệt Quế Thụ đối xử với họ cực kỳ tốt, nhưng hiện tại xem ra, dường như mọi chuyện đều có những tâm tư và mục đích khác. "Vậy thì sao." Cười lạnh một tiếng, Nguyệt Quế Thụ cũng không có ý định tiếp tục ngụy trang nữa.

Chương 478

Trong mắt hắn một tia sát cơ lóe lên, đồng thời thần sắc băng lãnh nói: "Vì đã không thể vì ta sở dụng, vậy cũng không có tất yếu tồn tại." "Vốn dĩ ta đã định sắp xếp đường lui cho các ngươi, thậm chí đã liên hệ với cường giả trong Hỗn Độn rồi, vạn vạn không ngờ, các ngươi làm mọi chuyện quá khiến ta thất vọng rồi." Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh lặng.

Sắc mặt Vọng Thư, Thường Hi và Hi Hòa trong khoảnh khắc đều trắng bệch.

Ý tứ trong lời nói mà Nguyệt Quế Thụ biểu đạt thật sự quá chấn động, lời nói không hề che giấu sự coi thường bản thân họ càng khiến họ cảm thấy vô cùng đau lòng và phẫn nộ. "Nguyệt Quế!" Trong mắt lửa giận bốc lên, tia hy vọng cuối cùng trong lòng Vọng Thư theo đó mà tan vỡ, nàng chậm rãi mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, thì ta không còn bất kỳ lòng thương hại nào đối với ngươi nữa." "Phu quân, nhanh chóng ra tay!" Lời này vừa thốt ra, cả mặt trăng tĩnh lặng.

Đồng tử Nguyệt Quế co rút, ngay lập tức cảnh giác nhìn về bốn phía, nội tâm chấn động nói: "Hình Hạo, hắn cũng ở đây?

Không thể nào!" Hiển nhiên, trước khi xuất hiện hắn đã tra xét, căn bản không có bất kỳ khí tức nào liên quan đến Hình Hạo xuất hiện, mới dám xuất hiện ở nơi này.

Nhưng ý tứ của Vọng Thư hiện tại, dường như Hình Hạo đang ở trên mặt trăng...

Đông đông!

Lúc này, một trận tiếng chuông theo đó vang vọng.

Cùng với quang huy hỗn độn sắc rực rỡ, có thể thấy Hỗn Độn Chung xé không gian xuất hiện trên mặt trăng, nhất thời, sóng âm vô biên quét qua, cả mặt trăng trong khoảnh khắc theo đó bị phong tỏa.

Giây tiếp theo, trên một mặt đất ở đằng xa quang huy rực rỡ, Hình Hạo bước đi, trong vài khoảnh khắc liền xuất hiện bên cạnh Vọng Thư, ngẩng đầu nói: "Nguyệt Quế, chúng ta lại gặp mặt rồi." "Hình Hạo!" Nhìn cảnh tượng này, Nguyệt Quế đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, điều hắn lo lắng đã thành sự thật, Hình Hạo thật sự ở nơi này.

Thậm chí kẻ sau đã triệt để phong tỏa mặt trăng, trong tình huống như vậy, ngay cả khả năng thoát ly cũng không có. "Vọng Thư!" Vô thức, Nguyệt Quế ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía Vọng Thư, lạnh lùng nói: "Con tiện tỳ này, lại từ đầu đến cuối đều đang tính kế ta." "Đã sớm biết ta sẽ xuất hiện, căn bản là một mồi nhử, căn bản đã sớm muốn giết ta!" Lời này vừa thốt ra, Thường Hi và Hi Hòa đều nhìn về phía Vọng Thư, trong mắt tràn đầy sự chất vấn và lo lắng. "Vậy thì sao." Ngược lại, Vọng Thư lúc này lại không hề để ý, một cái chớp thân đến bên cạnh Thường Hi, lập tức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Phu quân, nơi này giao cho người rồi, thiếp sẽ đưa tiểu muội rời đi trước." Nói xong, nàng cũng không nán lại, mang theo Thường Hi theo đó rời khỏi mặt trăng.

Đối với điều này, Hình Hạo cũng không ngăn cản, thậm chí nới lỏng sự cấm cố của Hỗn Độn Chung để họ rời đi.

Chờ hai nữ rời đi, ánh mắt hắn liền khóa chặt trên người Nguyệt Quế, tay phải vung lên lấy ra Chu Thiên Thần Phủ: "Nguyệt Quế, đến lúc chúng ta tính sổ rồi." "Hình Hạo!" Thấy tình hình này, Nguyệt Quế sao lại không biết chuyện hôm nay không thể kết thúc êm đẹp được nữa.

Trong mắt lóe lên vẻ kiêng kỵ, đồng thời tay phải vung lên lấy ra một thanh lợi nhận, chậm rãi nói: "Hình Hạo, chúng ta không có bất kỳ xung đột lợi ích nào, nếu ngươi thả ta rời đi, thì từ nay về sau ta cũng sẽ không quấy rầy ngươi và Vọng Thư nữa, ngươi thấy thế nào?" "A a!" Cười khinh thường, Hình Hạo không hề có ý định bị lung lay, tay phải khẽ run, Chu Thiên Thần Phủ vung chém, một đạo phủ khí xé không gian nhanh chóng chém về phía Nguyệt Quế.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo phiêu thân bay lên, nhanh chóng lướt về phía Nguyệt Quế, đồng thời chậm rãi mở miệng nói: "Nguyệt Quế, ngươi phá hoại kế hoạch của ta, lần lượt tính kế bản đế, ngươi nghĩ hôm nay có thể sống sót rời đi sao?" Tranh!

Cầm kiếm chém, trực tiếp hủy diệt phủ khí của Hình Hạo.

Sắc mặt Nguyệt Quế ngưng trọng, đồng thời không ngừng né tránh đòn tấn công của Chu Thiên Thần Phủ, không hề dám mạo hiểm đối kháng với nó.

Không thể!

Chu Thiên Thần Phủ thật sự cường đại đến mức đáng sợ, dù sao ngay cả nhục thân của Tổ Vu cũng không thể kháng cự, huống chi là Nguyệt Quế.

Tuy nhiên, tất cả chỉ mới bắt đầu.

Cùng với việc Hình Hạo tấn công không ngừng gia tăng, Nguyệt Quế né tránh cũng khó mà chống đỡ, thậm chí ngay cả trên người hắn cũng đầy rẫy vết thương.

Mắt thấy tình hình tiếp tục bất lợi cho mình, Nguyệt Quế bắt đầu lùi lại định rời đi.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Đã chờ đợi bao nhiêu năm rồi, Hình Hạo há lại để hắn sống sót rời

đi? "Sát!" Quát lớn một tiếng, Hình Hạo cầm phủ xông lên, không chút do dự chém về phía Nguyệt Quế, mục tiêu trực chỉ đầu lâu của hắn, không cho hắn bất kỳ cơ hội sống sót nào. "Không!" Thấy tình hình này, trong mắt Nguyệt Quế kinh hãi, trong khi rút thân lùi lại, không hề dám đối kháng với hắn.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Đông đông!

Tiếng chuông vang động trời, cùng với tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng, dưới sức mạnh đáng sợ thăng lên quét qua, thân thể hắn bị cứng rắn cấm cố, không thể né tránh và di chuyển. "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Nguyệt Quế kinh khủng vạn phần.

Hỗn Độn Chung đã cấm cố hắn, Chu Thiên Thần Phủ tấn công đến, hắn cảm thấy uy hiếp tử vong, nếu bị đánh trúng, chẳng phải... "Chết!" Đối với điều này, Hình Hạo không hề có chút chần chừ nào, trong miệng quát lớn một tiếng, Khai Thiên Cửu Thức Khai Thiên Tích Địa được thi triển.

Thứ lạp!

Khai Thiên Phủ Khí quét ngang, sức mạnh điên cuồng quét qua, cùng lúc đó, trong khoảnh khắc bao phủ Nguyệt Quế trên thân thể hắn. "A..." "A..." Tiếng kêu thảm vang vọng, quanh thân Nguyệt Quế tiên huyết phun trào, đồng thời vô số vết nứt huyết sắc theo đó bùng phát, nhục thân Nguyệt Quế bắt đầu nhanh chóng sụp đổ, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng bị quét nát vụn. "Không!" "Không!" Dưới uy hiếp tử vong, Nguyệt Quế không ngừng gầm nhẹ, điên cuồng đốt cháy sức mạnh của bản thân hy vọng thoát ly.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Trong tình huống Hình Hạo cường thế tru sát, Nguyệt Quế không

thể động đậy, thậm chí không có bất kỳ khả năng lật ngược tình thế nào.

Cát sát!

Tiếng vỡ nát vang vọng, có thể thấy thân thể Nguyệt Quế với tốc độ mắt thường có thể thấy được sụp đổ.

Trong thời gian ngắn ngủi mười mấy hơi thở, có thể thấy toàn bộ thân thể hắn bị hủy hoại, hóa thành tro bụi không ngừng tan biến, đồng thời có thể thấy vô số mảnh vụn theo đó rơi xuống mặt trăng.

Oanh long long!

Chương 479

Oanh long long!

Tiếng nổ vang động trời, có thể thấy những mảnh Nguyệt Quế rơi xuống mặt đất, đất đai vô hạn mềm mại chuyển động, đồng thời có thể thấy cành cây, thân cây, gốc cây theo đó trồi lên, bắt đầu bao phủ bản thân mặt trăng.

Nhất thời, ánh sáng mặt trăng đại thịnh.

Có thể thấy vô biên quang huy rực rỡ, đồng thời từng cây Nguyệt Quế nhỏ theo đó hiện ra, nhưng trong khu vực này lại không có bất kỳ khả năng và cơ hội sống sót nào. "..." Ngây ngốc nhìn cảnh tượng này, Hi Hòa bị kinh ngạc đến ngây người.

Thất bại rồi!

Nguyệt Quế đã thất bại vô nghĩa.

Thậm chí dưới sức mạnh quét ngang kia, nguyên thần Nguyệt Quế cũng đang nhanh chóng sụp đổ, nếu không có ai cứu viện, thì Nguyệt Quế tất sẽ chết không nghi ngờ. "Xong rồi!" "Sao lại thành ra thế này!" Há miệng, Hi Hòa sắc mặt không ngừng biến ảo, đồng thời lại hướng về phía bên ngoài mà chạy trốn.

Chuyện đã đến nước này, nàng rõ ràng tình hình bản thân vô cùng tệ hại, nếu không thể rời đi, thì có thể sẽ bị Hình Hạo tru sát, thậm chí xóa sổ.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Mặc cho nàng không ngừng chạy trốn, nhưng cũng không thể nào rời khỏi mặt trăng.

Cùng với thời gian trôi qua, sức mạnh Khai Thiên Phủ Khí quét

ngang trên mặt trăng càng lúc càng mạnh, bản thân Hi Hòa cũng bị ảnh hưởng, ẩn ẩn có xu thế sụp đổ. "Đáng chết!" "Đáng chết!" Trong miệng quát lớn, Hi Hòa thần sắc không ngừng biến ảo, đồng thời cả người triệt để bị hoảng loạn chiếm lấy.

Nhưng chuyện đã đến nước này, nàng lại không có bất kỳ khả năng né tránh nào. "Đông đông!" Lúc này, một tiếng chuông lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy Vô Lượng Tinh Thần Chung xé không gian, trực tiếp theo đó va chạm với Hỗn Độn Chung.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang động trời, hai tiếng chuông va chạm giữa không trung, đồng thời thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất liền xuất hiện trong khu vực. "Đông Hoàng Thái Nhất!" Khẽ nhíu mày, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn về phía khu vực giữa không trung xa xôi nói: "Lúc nào ngươi lại đến nơi này vì chuyện gì!" Vừa nói, Hình Hạo vung tay một cái trực tiếp cấm cố nguyên thần Nguyệt Quế, không cho hắn cơ hội thoát ly, nhưng cũng không dốc toàn lực tru sát. "Phu quân!" Lúc này, tiếng kêu vội vàng của Hi Hòa vang vọng.

Có thể thấy bản thân nàng bị phủ khí không ngừng ăn mòn, cả người lúc này trông cực kỳ nguy hiểm, ra vẻ lung lay sắp đổ. "..." Nhìn cảnh tượng này, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lệ sắc chợt lóe, trong miệng quát lớn một tiếng: "Tán!" Giây tiếp theo, pháp lực mênh mông tuôn ra, trực tiếp hủy diệt sạch phủ khí bao quanh thân Hi Hòa, sau khi làm xong tất cả, Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày nói: "Hi Hòa, nàng lại đang làm gì!" Vừa nói, ánh mắt hắn vô thức nhìn về phía Hình Hạo, chính xác khóa chặt trên nguyên thần Nguyệt Quế trong tay hắn.

Trong khoảnh khắc, một đạo tinh quang theo đó bắn ra, Đông Hoàng Thái Nhất một cái chớp thân đến khu vực trước mặt Hình Hạo nói: "Đạo hữu quả nhiên cường đại vô cùng, lại có thể trấn áp được hắn." "Lần trước ta đã cảm giác được khí tức của hắn tồn tại, nhưng cũng không có nhiều nắm chắc chiến thắng, không ngờ lại gặp phải đạo hữu, thậm chí còn tự mình đưa mình vào lưới." Có ý tứ!

Đông Hoàng Thái Nhất muốn làm gì!

Nhíu mày, trong mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, đồng thời trong lòng thầm thì: "Thái Nhất đạo hữu đã đoán ra rồi, chỉ là một kẻ giấu đầu lòi đuôi mà thôi, ta chưa từng đặt hắn vào mắt." "Hiện tại Nguyệt Quế đã bị ta trấn áp, đạo hữu thấy ta nên xử lý thế nào?" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh lặng.

Hi Hòa ánh mắt vô thức nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Phu quân, nhất định phải cứu phụ thân của thiếp." Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức nhíu mày.

Cứu người?

Hầu như là chuyện không thể.

Trước tiên không nói có đánh lại Hình Hạo hay không, chỉ riêng bản thân Nguyệt Quế đối với hắn mà nói không có tính tất yếu phải cứu.

Nghĩ vậy, Đông Hoàng Thái Nhất liền mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, chuyện của hắn, không có nhiều quan hệ với ta." "Ta lần này đến là vì muốn đưa Hi Hòa đi, tuy rằng không biết nàng ấy đã làm sai chuyện gì, nhưng dù sao cũng là thê tử của ta, ta sẽ không nhìn nàng ấy vẫn lạc như vậy." Tốt!

Xem ra Đông Hoàng Thái Nhất cũng là một người hiểu chuyện.

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo cười nhạt nói: "Nếu đã như vậy,

thì chuyện này ta không còn bất kỳ xung đột nào để nói nữa." "Hi Hòa có thể mang đi, nhưng Nguyệt Quế tất phải chết, đó là chuyện không cần nghi ngờ." "Tốt!" Đáp lời, Đông Hoàng Thái Nhất không chần chừ, sau khi hành lễ với Hình Hạo, lập tức mang theo Hi Hòa chuẩn bị rời đi. "Phu quân!" Thấy tình hình này, Hi Hòa vội vàng.

Vạn vạn không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đưa ra lựa chọn như vậy.

Một khi rời đi, Nguyệt Quế chẳng phải tất sẽ chết không nghi ngờ?

Không màng đến điều khác, Hi Hòa lập tức mở miệng nói: "Phu quân, đó là phụ thân của thiếp mà, người không thể thấy chết không cứu a." "Phu quân, thiếp cầu xin người, nhất định phải cứu phụ thân của thiếp!" "Phu quân..." Cùng với tiếng kêu của Hi Hòa càng lúc càng mạnh mẽ, Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt đều không khỏi nhìn về phía nàng.

Ngay sau đó, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất liền trầm xuống, trong miệng quát: "Dừng lại!" "Nỗi đau mất con ta không hề kém ngươi, nhưng hiện tại cũng không phải lúc hồ đồ." "Hiện tại đi theo ta rời đi, nếu không, ta thậm chí sẽ không quản ngươi nữa." Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất hít một hơi thật sâu, sau khi hành lễ với Hình Hạo, liền mang theo Hi Hòa đang ngây dại vội vàng rời đi. "Không ~" Nhìn cảnh tượng này, Nguyệt Quế đang bị Hình Hạo cấm cố thất thanh đau khổ kêu la.

Chuyện đã đến nước này, hắn há lại không biết hoàn cảnh của mình tệ hại đến nhường nào, nếu Đông Hoàng Thái Nhất rời đi, nhìn khắp Hồng Hoang bên trong ai có thể cứu được hắn? "Không cần sủa càn!" Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo liếc nhìn Nguyệt Quế đang bị hắn cấm cố, chậm rãi nói: "Hiện tại chính là tử kỳ của ngươi!"

"Nguyệt Quế, có thủ đoạn gì thì thi triển đi, nếu không sẽ không có bất kỳ khả năng sống sót nào." Nói xong, Hình Hạo vung tay một cái, cùng với Hỗn Độn Chung vang vọng, từng tiếng chuông theo đó vang động trời khắp bốn phương, cả mặt trăng lại lần nữa bị phong tỏa.

Ngay sau đó, Hình Hạo cũng không chần chừ, tâm niệm vừa động lấy ra Chu Thiên Thần Phủ đè lên nguyên thần Nguyệt Quế, đồng thời trấn áp, cũng không cho hắn bất kỳ cơ hội né tránh hay thoát ly nào, không ngừng tiến hành tra tấn như nghiền nát hắn. "A..." "A..." Nhất thời, trên mặt trăng tiếng kêu thảm thiết xé lòng của Nguyệt Quế không ngừng vang vọng, thật sự khiến người nghe đau lòng, người thấy rơi lệ.

Không biết đã qua bao lâu, tiếng thét thảm thiết của Nguyệt Quế chợt tắt.

Kèm theo một tiếng vỡ nát vang vọng, Nguyệt Quế thân thể lặng lẽ băng diệt, nguyên thần hủy diệt, đồng thời, một đạo Thiên Đạo chi lực từ trời giáng xuống, hòng mang nàng đi.

Chương 480

"Cút ngay!" Thấy tình hình này, Hình Hạo giận dữ quát một tiếng.

Khoảnh khắc sau, Chu Thiên Thần Phủ trong tay tùy theo vung ra, Khai Thiên Phủ Khí phá không, trực tiếp oanh kích lên luồng sáng kia.

Oành long long!

Oành long long!

Tiếng nổ rung trời tùy theo vang vọng, luồng sáng băng diệt với tốc độ mắt thường có thể thấy, có thể rõ ràng thấy sức mạnh bản thân của nó dần dần mất kiểm soát.

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, tất cả đều theo đó băng diệt tan rã.

Thiên Đạo chi lực kia băng diệt tuyên bố sự yên diệt triệt để của nó, một tia ý chí tàn tồn vốn có của Nguyệt Quế trong khoảnh khắc đó cũng lặng lẽ băng diệt tan rã: "A…" "Hình Hạo, ta nguyền rủa ngươi không được chết tử tế!" Kèm theo tiếng rống gừ oán độc chợt tắt, Nguyệt Quế triệt để vẫn lạc, thậm chí ngay cả Thiên Đạo chi lực cũng không thể cứu được nàng.

"Thành công rồi!" Nhìn cảnh này, Hình Hạo thở ra một ngụm trọc khí, cả người lúc này như đạt được sự thăng hoa.

Khoảnh khắc sau, khí tức quanh thân hắn dao động, ẩn ẩn có xu thế đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng nhanh chóng, xu thế này lại bị cưỡng chế ngăn lại, Hình Hạo mở bừng đôi mắt đang nhắm chặt, khẽ nhíu mày nói: "Không!

Không, hẳn là không phải toàn bộ!

Nếu như vậy, mục tiêu cuối cùng dường như ta cũng đã có rồi!" Vừa nghĩ tới đây, Hình Hạo không khỏi siết chặt hai nắm đấm, cả người ánh mắt bắn ra tinh quang mãnh liệt, trong miệng lẩm bẩm nói: "Vu tộc, kết quả cuối cùng lại là!" "Thật không ngờ, duyên khởi Vu tộc, nay sự đoạn tuyệt cuối cùng cũng là Vu tộc." Vừa nghĩ tới đây, Hình Hạo không khỏi siết chặt hai nắm đấm.

Thành thật mà nói, hắn cũng không ngờ sự việc cuối cùng lại liên quan đến Vu tộc.

Khi đột phá nửa bước Vô Cực Đại La Kim Tiên, hắn cảm giác được nguyên nhân khiến tu vi bản thân bị xiềng xích, không gì hơn là trong lòng có chướng ngại tồn tại, chỉ có trừ bỏ nó đi, mới có thể thành công phá vỡ xiềng xích tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Ví dụ như Nguyệt Quế!

Lúc này Hình Hạo diệt sát nàng xong, tu vi lại tiến thêm một bước.

Vượt qua nửa bước Vô Cực Đại La Kim Tiên, đạt tới cảnh giới Nguỵ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Tưởng chừng với tay là tới, nhưng lại xa vời không thể với, trong tình huống như vậy, nếu sơ suất một chút, cả đời này sẽ khó mà đột phá được.

Nhưng mục tiêu cuối cùng đã nằm trên người Vu tộc, vậy mọi chuyện dường như cũng không có gì to tát.

Chỉ cần Vu tộc diệt vong, chấp niệm cuối cùng sẽ triệt để đoạn tuyệt, lúc đó hắn liền có thể tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí… "Phu quân!" "Tỷ phu!" Hai tiếng gọi vang lên.

Nhìn theo tiếng, chỉ thấy Vọng Thư và Thường Hi vội vã chạy tới.

Đợi đến khi đến khu vực bên cạnh Hình Hạo, ánh mắt hai người vô thức nhìn về khu vực Nguyệt Quế thần hồn yên diệt.

Tuy Nguyệt Quế đã chết, nhưng họ vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được sự tồn tại chân thực của nàng.

Vừa nghĩ tới đây, Vọng Thư liền mở miệng: "Phu quân, nàng ta chết rồi sao?" "Chết rồi!" Hoàn hồn, Hình Hạo nhìn Vọng Thư bên cạnh nói: "Từ nay về sau, trên thế gian này không còn Nguyệt Quế tồn tại.

Đúng như ta từng nói, người ta muốn giết tất sẽ phải chết, dù Thiên Đạo cũng không cản được ta." Oành long long!

Oành long long!

Tiếng sấm vang rền, trên bầu trời một con mắt Thiên Đạo lặng lẽ hiện lên, giận dữ nhìn Hình Hạo, dường như cực kỳ bất mãn với lời vừa nói.

"Gì?!" "Muốn động thủ với ta sao!" Ngẩng đầu, Hình Hạo liếc nhìn Thiên Đạo chi nhãn, cười nói: "Tuy ta chưa đột phá, nhưng hủy diệt Hồng Hoang cũng không thành vấn đề, ngươi xác định muốn cùng ta cá chết lưới rách sao!" Lời này vừa nói ra, con mắt Thiên Đạo trên không trung khẽ co lại.

Sau khi nhìn Hình Hạo một cái thật sâu, con mắt Thiên Đạo liền ẩn thối, không hề có ý định dừng lại thêm chút nào, thậm chí trong chớp mắt liền biến mất không thấy tăm hơi.

"…" Đờ đẫn nhìn cảnh này, Thường Hi kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Thiên Đạo cao cao tại thượng trong tâm trí chúng sinh Hồng Hoang lại thỏa hiệp, thậm chí bị Hình Hạo công khai uy hiếp mà không dám động thủ.

Nhất thời, Thường Hi trong lòng chấn hám vạn phần, ánh mắt nhìn Hình Hạo lại thêm một tia dị sắc.

Không thể phủ nhận!

Thế giới Hồng Hoang, cường giả vi tôn.

Hình Hạo có thể uy hiếp Thiên Đạo mà toàn thân rút lui, biểu thị sự cường đại, biểu thị sự vô địch.

Trong tình huống như vậy, cô gái nào lại không động lòng, dù là tỷ phu của mình, dù là… "Phu quân!" Lúc này, Vọng Thư bước tới bên Hình Hạo, khoác lấy cánh tay hắn nói: "Có cách nào cứu tiểu muội không?" Là một người con gái, Vọng Thư ngay lập tức nhận ra thần sắc của muội muội biến đổi.

Nhưng sự việc đến nước này, cũng không tiện nói gì, dù sao cũng là muội muội duy nhất của nàng.

So với tình huống của Thường Hi, nàng vô cùng thất vọng, tình huống của Thường Hi mới là tệ nhất, một thân sức mạnh không thể khôi phục, vậy cả đời này nàng chỉ có thể như vậy.

"Có!" Khẽ trầm ngâm, Hình Hạo liền gật đầu nói: "Sức mạnh của Nguyệt Quế bắt nguồn từ Thiên Đạo, tuy Nguyệt Quế đã chết, nhưng Thiên Đạo chi lực vẫn tồn tại.

Đã muốn giải trừ Thiên Đạo chi lực, vậy chỉ có thể để Thiên Đạo tự mình ra tay." Nói xong, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn trời nói: "Thiên Đạo, thu hồi cấm chế trên người Thường Hi đi, đừng khiến ta khó xử!" Lời này vừa nói ra, thiên địa lập tức tĩnh mịch.

Vọng Thư và Thường Hi đều kinh ngạc đến ngây người, vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại có thể nói với Thiên Đạo như vậy, ý tứ uy hiếp rõ ràng đậm hơn ba phần.

"Hình Hạo!" Lúc này, một giọng nói hư vô phiêu miểu tùy theo vang lên.

Nhìn theo tiếng, chỉ thấy trên bầu trời xa xa, một luồng ánh sáng

chói lọi chiếu rọi, đồng thời có một vệt sáng vàng chói lọi, một thân ảnh mơ hồ hiện lên, chậm rãi nói: "Thường Hi là một trong những trợ lực của lượng kiếp, ta không thể để nàng khôi phục như ban đầu, ít nhất là trước khi lượng kiếp hoàn thành thì không thể." "Thiên Đạo!

Thật sự xuất hiện!" Nhìn thấy vậy, Vọng Thư và Thường Hi kinh hô một tiếng, ánh mắt cả hai nhìn về thân ảnh mơ hồ kia tràn đầy kinh hãi.

Dù sao trong mắt chúng sinh Hồng Hoang, Thiên Đạo vẫn luôn hư vô phiêu miểu, nhưng giờ đây lại có thể nhìn thấy, tuy chỉ là hư ảnh, nhưng cũng đủ chấn động.

"Ngưng tụ thân hình?" "Xem ra Thiên Đạo cũng đang vì mình mà mưu tính a." Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Ta có thể bảo đảm sẽ không can dự vào nữa!

Chương 481

Sức mạnh của nàng khôi phục, ta sẽ thu nàng vào thế giới của ta, đợi sau lượng kiếp rồi đưa ra.

Phân thân của ta cũng đã đi vào Hồng Hoang, chuyện kia sẽ không có bất kỳ trở ngại nào, không cần phải lo lắng nữa.

Đừng quên, đại thế không thể nghịch là thật, nhưng tiểu thế thì cũng có thể thay đổi." Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh mịch.

Thiên Đạo trên không trung trầm mặc một lúc, sau đó chậm rãi nói: "Như ngươi mong muốn!

Nhưng sau khi lượng kiếp kết thúc, ta cần ngươi đến Hỗn Độn gặp ta một lần!" "Gặp ta!

Thiên Đạo muốn làm gì!" Khẽ nhíu mày, Hình Hạo trong lòng suy nghĩ mục đích của đối phương.

Với thân phận Thiên Đạo của hắn, lý ra không thể nhắm vào ta, dù có nghịch đại thế, nhưng nếu Thiên Đạo muốn tru sát ta, đã sớm động thủ rồi.

Hiện tại đối phương rõ ràng dùng giọng điệu thương lượng nói chuyện, chẳng lẽ có việc muốn nhờ ta?

"Được!" Vừa nghĩ tới đây, Hình Hạo liền gật đầu nói: "Chỉ cần ngươi không cản trở mưu đồ của ta, lúc đó ta có thể đi gặp ngươi!" "Được!" Đáp ứng một tiếng, Thiên Đạo cũng không nói thêm lời thừa, vung tay lên, chỉ thấy một luồng khí đen từ trong cơ thể Thường Hi bay ra, trực tiếp bay vào hư ảnh Thiên Đạo.

Khoảnh khắc sau, hư ảnh Thiên Đạo chấn động rồi biến mất sạch sẽ, thậm chí không để lại một chút dấu vết nào.

“Ta khôi phục rồi!” Lúc này, Thường Hi kinh hô một tiếng.

Cảm nhận được sức mạnh khôi phục như ban đầu trong cơ thể, cả người nàng lúc này vô cùng kích động.

Được phục hồi rồi!

Đối với nàng mà nói tuyệt đối là vô cùng kinh hỉ.

Thậm chí Hình Hạo dùng thái độ như vậy để giành lại nàng, lòng nàng đối với Hình Hạo sùng bái không khỏi càng thêm đậm đà ba phần, thậm chí… “Hô ~” Lúc này, Hình Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy chỉ là một hư ảnh Thiên Đạo, nhưng cũng đã mang lại áp lực rất lớn cho hắn.

Lúc này, dường như hắn đã hiểu được sự khác biệt to lớn giữa Vô Cực Đại La Kim Tiên và cường giả cấp Thiên Đạo.

“Nghịch Thiên!” “Khó khăn biết bao!” Trong lòng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo cười khổ nói: “Chỉ sợ ngay từ đầu Thiên Đạo đã không để ý đến sự tồn tại của ta, cái gọi là nghịch thiên cải mệnh, trong mắt nó chẳng qua chỉ là trò đùa tùy ý mà thôi.” “Phu quân!” Lúc này, Vọng Thư siết chặt cánh tay Hình Hạo nói: “Thiên Đạo tìm phu quân có nguy hiểm không?” Lời này vừa nói ra, Thường Hi bên cạnh cũng căng thẳng nhìn Hình Hạo.

Dù sao Thiên Đạo là tồn tại cao cao tại thượng, giờ đây lại tìm Hình Hạo, xem ra mọi chuyện có chút bất thường.

“Không sao đâu!” Khẽ mỉm cười, Hình Hạo vỗ vỗ lưng tay Vọng Thư, chậm rãi nói: “Thiên Đạo tìm ta hẳn là vì những chuyện khác, không thể bất lợi cho ta.

Hiện tại ý chí Bàn Cổ đã không còn che chở ta, nếu thật sự muốn đối phó ta, không thể không động thủ theo.

Với sức mạnh của nó hoàn toàn có thể một kích tất sát ta, dù ta có thể hủy diệt Hồng Hoang, nhưng lại không thể thi triển ra được." Nghe lời này, Vọng Thư lại càng thêm căng thẳng.

Sự cường đại của Thiên Đạo nàng không có bất kỳ khái niệm nào.

Nhưng sự cường đại của Hình Hạo thì nàng rõ ràng, nhưng trong tình huống như vậy, Hình Hạo lại không phải là đối thủ một hiệp, vậy Thiên Đạo lại sẽ cường đại đến mức nào?

Trong tình huống như vậy, Thiên Đạo tìm Hình Hạo là vì chuyện gì?

Trong đó lại mưu đồ gì?

Lại suy tính gì!

"Khó mà tin được!" "Thật sự khó mà tin được!" Lúc này, một giọng kinh ngạc chợt vang lên.

Giọng nói này cực kỳ gần, ba người Hình Hạo thậm chí còn không nhận ra sự tồn tại của hắn.

"Ai!" Hình Hạo khẽ quát một tiếng, lập tức che chở Vọng Thư và Thường Hi ra phía sau, tâm niệm vừa động liền triệu hoán ra Hỗn Độn Chung và Chu Thiên Thần Phủ, cảnh giác nhìn về phía có giọng nói.

Xoẹt xoẹt!

Không gian vặn vẹo, chỉ thấy một lão giả tiên phong đạo cốt bước ra.

Cả người lão giả tản ra dao động Không Gian Pháp Tắc nồng đậm, nhưng tu vi của hắn lại sâu không lường được như biển rộng mênh mông, khi đối mặt với hắn, Hình Hạo cảm thấy mình như một chiếc thuyền độc mộc trên biển cả, bất cứ lúc nào cũng có thể bị lật úp.

“Sẽ cường đại đến mức này!” “Dao động tu vi này, ít nhất là Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Thậm chí có thể đã tiếp cận tầng thứ Thiên Đạo, người này là ai!” Trong lòng lẩm bẩm, Hình Hạo siết chặt Chu Thiên Thần Phủ trong tay nói: “Tiền bối là ai?

Tìm ta có việc gì?” “Bần đạo Dương Mi!” Khẽ mỉm cười, lão giả vái Hình Hạo một cái nói: “Gặp Hình Hạo đạo hữu!” “Dương Mi!

Hóa ra là hắn!” Đồng tử co rút, Hình Hạo trong lòng cuồng chấn.

Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế chứng đạo sớm hơn Hồng Quân vạn năm, lấy thân thể Dương Liễu Không Gian mà tạo ra thân thể và tiềm lực không thua kém Hỗn Độn Ma Thần.

Tồn tại như vậy, đã sớm sau khi Hồng Quân chứng đạo dùng một mình sức lực trấn áp Hồng Quân nắm giữ nhiều Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí nghiền ép hoàn toàn.

Lần này Dương Mi xuất hiện trước mắt ta, dường như là vì ta, vậy mục đích của hắn là gì?

Muốn làm gì?

Xoẹt xoẹt!

Không đợi Hình Hạo hoàn hồn, chỉ thấy Dương Mi vung tay lên, không gian dao động cuộn trào trực tiếp bao phủ mặt trăng, triệt để che khuất thiên cơ, thậm chí ngay cả Thiên Đạo cũng không thể nhận ra nơi này.

Sau khi làm xong tất cả, Dương Mi bước một bước ra, thân ảnh liền xuất hiện trước mặt Hình Hạo, vung tay lên nói: “Đạo hữu, cho ta mượn một bước nói chuyện!” Trong khoảnh khắc, không gian dao động thăng lên, Hình Hạo thậm chí còn chưa kịp phản ứng, cả người liền xuất hiện ở một đầu khác của mặt trăng, Vọng Thư và Thường

Hi thì bị cấm cố tại chỗ không thể nhúc nhích, dường như còn chưa kịp phản ứng.

"Không gian đình trệ!" "Không Gian Pháp Tắc đáng sợ biết bao!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo nhìn Dương Mi trước mặt nói: "Tiền bối không hổ là tồn tại chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Hồng Hoang, Không Gian Pháp Tắc của người có thể nói là xuất thần nhập hóa, vãn bối bội phục!" Nói xong, Hình Hạo vái Dương Mi một cái, sau đó chậm rãi nói: "Không biết tiền bối tìm ta có việc gì?" Sự xuất hiện của Dương Mi không thể là ngẫu nhiên.

Đã như vậy, vậy mục đích của hắn thật đáng để suy ngẫm, Hình Hạo cũng cực kỳ tò mò, rất muốn làm rõ.

Chương 482

"Đơn giản!" Khẽ mỉm cười, Dương Mi không vòng vo, trực tiếp nói: "Ta tìm đạo hữu hợp tác!" "Hợp tác!

Tìm ta!" Khẽ nhíu mày, sắc mặt Hình Hạo càng thêm khó hiểu, chậm rãi mở miệng nói: "Không biết tiền bối tìm ta hợp tác chuyện gì?

Vãn bối tuy có chút năng lực trong Hồng Hoang, nhưng so với tiền bối thì chênh lệch cực lớn, dường như không có chỗ nào có thể hợp tác với tiền bối a!" "Không!" Dương Mi lắc đầu, chỉ Hình Hạo nói: "Đạo hữu bản thân là một biến số lớn nhất, ta có lý do tin rằng một tuyến sinh cơ của Hồng Hoang nằm trên người ngươi.

Đã nắm giữ một tuyến sinh cơ, vậy biểu thị bản thân sở hữu vô hạn khả năng, chỉ cần hợp tác với ta, vậy khí vận và bản chất sẽ mang lại sự gia trì của tỉ lệ thành công, chuyện này đối với ngươi cực kỳ có lợi, sau khi tiến vào Vô Cực Đại La Kim Tiên, muốn tiến thêm một bước nữa gần như là không thể, trừ phi phá vỡ xiềng xích gen trong cơ thể, nhưng…" "Thậm chí!" Nhìn thấy Dương Mi nói ngừng lại, Hình Hạo sốt ruột.

Dù sao đối phương đang nói về phương thức đột phá sau Vô Cực Đại La Kim Tiên, đối với hắn mà nói tuyệt đối cực kỳ quan trọng.

Tu vi của ta sắp có thể tiến vào Vô Cực Đại La Kim Tiên, tự nhiên cũng muốn cường đại hơn nữa, cấp Thiên Đạo, cấp Thần Ma, thậm chí cấp Đại Đạo cuối cùng đều là mục tiêu mà ta theo đuổi!

"Thậm chí đạo hữu bản thân nguyên từ Bàn Cổ, nếu không phá vỡ xiềng xích gen, tương lai tất sẽ Bàn Cổ hóa, lúc đó e rằng không tốt." "Bàn Cổ hóa!

Ta?

Rốt cuộc là gì!" Khẽ nhíu mày, thần sắc Hình Hạo biến đổi mấy lần, sau đó liền chậm rãi mở miệng nói: "Xin tiền bối chỉ giáo!" Sự việc đã đến nước này, Hình Hạo không ngại cúi đầu.

Dù sao điều này liên quan đến tương lai của hắn.

Đặc biệt là cái gọi là Bàn Cổ hóa, tuy không biết là chuyện gì, nhưng trong lòng lại cảm thấy bất an mãnh liệt.

"Không cần như vậy!" Dương Mi phất tay, khẽ mỉm cười nói: "Cái gọi là Bàn Cổ hóa, tức là ý chí sẽ gần với Bàn Cổ, cuối cùng sẽ bị Bàn Cổ thay thế.

Tất cả tâm huyết Bàn Cổ, tất cả nguyên thần Bàn Cổ, tất cả nhục thân Bàn Cổ, thậm chí sau khi tiến vào Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân.

Nhưng như vậy tuy cùng cảnh giới vô địch, nhưng thật sự là sao?

Mỗi người đều là một cá thể độc lập, mỗi người đều có tương lai và tiềm lực của mình, càng có tư duy phóng đãng của mình, nếu cứ một mực theo đuổi bước chân của Bàn Cổ, tương lai của ngươi chỉ sẽ trở thành Bàn Cổ tiếp theo, ý chí của ngươi cũng sẽ bị hắn thay thế." Nói xong, khóe miệng Dương Mi nhếch lên nói: "Lấy một ví dụ đơn giản, chẳng hạn như Thập Nhị Tổ Vu!

Ngươi nghĩ ban đầu họ có như bây giờ không?

Trước đây thiện niệm lớn hơn ác niệm, dù trong lòng có một số cảm xúc nhỏ cũng sẽ không bị chi phối.

Nhưng vì ngươi nghịch thiên cải mệnh, khiến tất cả bọn họ có nguyên thần, nguyên thần mang bản chất Bàn Cổ, dẫn đến việc họ xảy ra Bàn Cổ hóa, tư duy cũng theo đó trở nên cực đoan hơn.

Thật ra, một khi Thập Nhị Tổ Vu tiếp tục trưởng thành, tương lai của họ chỉ có một con đường là nuốt chửng đồng bạn, không chỉ gần

gũi Bàn Cổ, không ngừng học tập Bàn Cổ, cuối cùng trở thành cái gọi là Bàn Cổ thứ hai!" "Thì ra là vậy!

Bàn Cổ hóa sao!

Sự biến đổi của Thập Nhị Tổ Vu trước và sau, điểm mấu chốt là ở đâu!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo liền hiểu rõ đầu đuôi sự việc, trong lòng lại có chút hoảng hốt.

Sớm biết như vậy, năm đó tuyệt đối sẽ không giúp Thập Nhị Tổ Vu đều tạo ra nguyên thần, nếu không… "Hô ~" Hít một hơi thật sâu, Hình Hạo dẹp bỏ cảm xúc xao động trong lòng, nhìn Dương Mi nói: "Tiền bối, vậy tại sao ta lại chưa xuất hiện cái gọi là Bàn Cổ hóa?" "Vì ngươi đủ cường đại!" Khẽ mỉm cười, Dương Mi nhìn chằm chằm Hình Hạo nói: "Cũng là nguyên nhân then chốt ta tìm ngươi.

Có thể chống lại sự tồn tại của Bàn Cổ hóa, bất kể trên người ngươi có bí mật gì, nhưng cũng đủ thấy sự cường đại của ngươi, hợp tác với ngươi không phải là giúp đỡ lẫn nhau, mà là một loại đầu tư của ta vào ngươi, chỉ hy vọng tương lai khi có năng lực có thể giúp ta một tay!" "Thì ra là vậy!

Hắn coi trọng tiềm lực của ta sao!" Hình Hạo chợt hiểu ra gật đầu, liền hiểu rõ lời Dương Mi muốn nói là gì.

Đồng thời, đại khái cũng hiểu vì sao mình chưa Bàn Cổ hóa, e rằng vì mình mang hệ thống, dù hệ thống đã hỏng, nhưng bản chất sức mạnh của nó vẫn tồn tại.

Vừa nghĩ tới đây, Hình Hạo liền ngẩng đầu nói: "Không biết tiền bối nói hợp tác là gì?" "Đối phó Thiên Đạo!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Dương Mi liền mở miệng nói: "Thiên Đạo dã tâm bừng bừng, năm đó đã mưu tính Bàn Cổ, cũng mưu tính ta và các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Mục đích thực sự của nó là chứng đắc Đại Đạo, thậm chí thay thế Đại Đạo hiện tại, lúc đó nó sẽ trở thành tồn tại chí cao vô thượng, khống chế quyền sinh sát của toàn bộ thế giới Hỗn Độn, ta và các Hỗn Độn Ma Thần khác tất sẽ phải chết, những kẻ nghịch thiên như ta cũng là đối tượng bị thanh trừ đầu tiên.

Vừa rồi Thiên Đạo cũng tìm ngươi, có thể thấy nó cũng đã nhìn ra tiềm lực trong cơ thể ngươi, muốn mượn sự tồn tại của ngươi để hoàn thành kế hoạch." "Thay thế Đại Đạo!

Dã tâm của Thiên Đạo!

Bố cục của Thiên Đạo!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo trong lòng kinh hãi vạn phần.

Vạn vạn không ngờ, mưu đồ của Thiên Đạo lại là như vậy, kết hợp với những gì Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế đã gặp phải trong Hồng Hoang, dường như mọi chuyện đều có thể hiểu được.

Trừ Dương Mi chứng đạo thành thánh trước khi Thiên Đạo khống chế Hồng Quân ra, các Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế khác gần như không có khả năng chứng đạo thành thánh, ít nhất là trong Hồng Hoang thì không thể.

Hồng Quân là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế duy nhất bị nó khống chế, La Hầu cũng bị nó giết chết, hiện tại dù đã sống lại nhưng cũng đều nằm trong phạm vi thao túng của nó.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, một khi Thiên Đạo mưu đồ tiến hóa, vậy nhất định phải tru sát Hỗn Độn Ma Thần để tư dưỡng bản thân, nhưng lại không thể tự mình động thân, tự nhiên nhiệm vụ rơi vào tay những người như chúng ta.

"Có ý tứ!" "Thật sự có ý tứ!" Hít một hơi thật sâu, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, đồng thời nhìn Dương Mi nói: "Vậy đạo

hữu cho rằng ta nên đối phó như thế nào?" "Đơn giản!" Khẽ mỉm cười, Dương Mi nhìn Hình Hạo nói: "Đạo hữu giúp ta truyền đạt bố trí và mưu đồ của Thiên Đạo, ta giúp đạo hữu săn giết Hỗn Độn Ma Thần, đồng thời đạo hữu có thể được Thiên Đạo phản hồi không ngừng đề thăng bản thân.

Chuyện này đối với cả hai chúng ta đều cực kỳ có lợi, thậm chí đạo hữu chỉ cần nắm bắt cơ hội, tấn cấp cấp Thần Ma không có bất kỳ vấn đề gì, dù cấp Đại Đạo cũng có khả năng hé nhìn được," "Thì ra là vậy!

Hắn muốn ta làm gián điệp sao!" Ánh mắt lóe lên tinh quang, Hình Hạo liền hiểu rõ ý của Dương Mi, khóe miệng nhếch lên đồng thời, trong lòng thầm nói: "Dương Mi a Dương Mi, miệng thì nói ngăn cản kế hoạch của Thiên Đạo, thực tế lại cũng đang hoàn thành kế hoạch của chính mình a!

Chỉ cần hoàn thành một chút thôi, e rằng lúc đó hắn sẽ trở thành cường giả cấp Đại Đạo mà không phải Thiên Đạo!" Không!

Hình Hạo lại không có ý định nói ra.

Đúng như lời Dương Mi nói, hiện tại hắn không có quyền lực từ chối, mọi người đều tương trợ lẫn nhau, trong tình huống như vậy, từ chối không có bất kỳ ý nghĩa gì, thậm chí sẽ khiến mình mất đi khả năng tiến thêm một bước.

"Hô ~" Thở ra một hơi thật mạnh, Hình Hạo liền ngẩng đầu nói: "Ta hiểu rồi!

Chuyện của tiền bối ta có thể đáp ứng!

Nhưng trước đó, ta cần tiền bối nói cho ta biết làm thế nào để loại bỏ tệ đoan trong cơ thể, ta không muốn Bàn Cổ hóa, cuối cùng trở thành bù nhìn." Nghe vậy, Dương Mi liền mỉm cười.

Không thể phủ nhận!

Chuyện Hình Hạo nói, đối với hắn mà nói vô cùng đơn giản, không phải là một vấn đề khó.

Ngay lập tức, Dương Mi liền mở miệng nói: “Tự ta chém đoạn!

Chương 483

Chém đứt huyết mạch, chém đứt nhục thân, chém đứt tất cả, lúc đó ngươi sẽ trở thành một cá thể độc lập hoàn toàn mới, không còn là vật thay thế của bất kỳ ai nữa." "Thì ra là vậy!

Tự ta chém đứt!" Hình Hạo chợt hiểu ra gật đầu, khẽ nhíu mày nói: "Nếu như vậy, chẳng phải là để ta vứt bỏ tất cả của bản thân sao?" Nói xong, ánh mắt liền nhìn chằm chằm Dương Mi.

Nếu đối phương trả lời như vậy, hắn tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Đùa sao.

Trong tình huống như vậy để hắn từ bỏ tất cả của bản thân, đó đơn giản còn khó chịu hơn giết hắn, chuyện như vậy, làm sao hắn có thể đồng ý?

"Không phải như vậy!" Dường như nhìn thấu tâm tư của Hình Hạo, Dương Mi khẽ mỉm cười, đồng thời chậm rãi mở miệng nói: "Cái gọi là chém đứt của ta là chém đứt ý chí Bàn Cổ trong đó.

Chém đứt ý chí Bàn Cổ, lấy ý chí bản thân thay thế, như vậy, huyết mạch và nhục thân thậm chí thực lực của ngươi mới là chủ nhân thật sự, không phải là cái bóng và kẻ theo đuổi của người khác!" "Thì ra là vậy!

Chém đứt ý chí Bàn Cổ sao!" Hình Hạo gật đầu như có điều suy nghĩ, liền thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không từ bỏ tiềm lực và sức mạnh của bản thân, vậy mọi chuyện đều có thể thương lượng.

Ngay lập tức, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Dám hỏi tiền bối, làm thế nào mới có thể chém đứt ý chí Bàn Cổ?" "Cái này ta không

biết rồi!" Dương Mi lắc đầu, liếc nhìn Hình Hạo nói: "Khi ta năm đó chém giết ý chí Dương Liễu Không Gian thì vô cùng yếu ớt, căn bản không thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào cho ta.

Nhưng ngươi thì khác, hiện tại tu vi đã đạt đến cảnh giới Nguỵ Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu tiến thêm một bước nữa, có thể cũng sẽ bị ý chí Bàn Cổ ảnh hưởng.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, điều duy nhất chờ đợi ngươi là năng lực và thủ đoạn của chính mình.

Chỉ có tìm ra điểm đó của bản thân, mới có thể thành công hoàn thành việc chém đứt ý chí Bàn Cổ, nhưng cụ thể làm thế nào thì phải xem bản thân ngươi." Nói xong, Dương Mi dường như nghĩ ra điều gì, vô thức nói: "Đương nhiên, ta cũng có thể cho ngươi một lời khuyên!

"Lời khuyên!" Khẽ nhíu mày, Hình Hạo liền mở miệng hỏi: "Lời khuyên gì!" "Đơn giản!" Khẽ mỉm cười, Dương Mi cũng không nói thêm lời thừa nói: "Tìm một người thay thế, chuyển ý chí mà ngươi chém ra sang người đó, lúc đó người đó sẽ Bàn Cổ hóa, nhưng bản thân ngươi sẽ không có bất kỳ vấn đề gì, thậm chí sẽ không phải trả quá nhiều cái giá.

Nhưng nếu không như vậy, một khi ngươi chém hết ý chí Bàn Cổ ra khỏi bản thân, vậy hai bên tất sẽ chiến đấu đến chết, lúc đó…" Nói xong, Dương Mi không nói thêm nữa.

Nhưng Hình Hạo thì cũng hiểu rõ là chuyện gì.

Một khi ngươi chém hết ý chí Bàn Cổ ra khỏi bản thân, vậy người đó tất sẽ Bàn Cổ hóa, thậm chí có được một số nội tình, lúc đó hai bên chỉ có thể chiến đấu đến chết.

"Ta hiểu rồi!" Hít một hơi thật sâu, Hình Hạo trấn áp cảm xúc của

bản thân, lập tức mở miệng nói: "Chuyện này ta sẽ nghiêm túc cân nhắc làm thế nào để đối phó.

Nhưng có một điểm ta hy vọng tiền bối có thể trả lời ta!

Đối phó Thiên Đạo, tiền bối có bao nhiêu phần trăm nắm chắc?

Sự cường đại của nó gần như không thể kháng cự, sức mạnh sâu không lường được đó, đơn giản khiến người ta e sợ." Quả thật!

Dù trước đó chỉ là một hư ảnh, nhưng áp lực mà ta phải chịu cũng cực kỳ lớn.

Trong tình huống như vậy, Hình Hạo nhất định phải xác định mức độ nắm chắc của Dương Mi, nếu nắm chắc đủ thì có thể mạo hiểm, nhưng nếu không có nắm chắc thì… "Năm phần!" Khẽ trầm ngâm, Dương Mi liền mở miệng nói: "Nhưng nếu ngươi gia nhập, vậy ta có bảy phần nắm chắc!

Đương nhiên, nếu ngươi giúp Thiên Đạo, vậy khả năng thành công của nó cũng là bảy phần!

Nhưng như vậy, ta cả đời sẽ phải khuất phục dưới nó, kết quả như vậy ngươi hẳn cũng không muốn chấp nhận phải không!" Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi trầm mặc.

Quả thật!

Nếu khuất phục dưới người khác, quả thật không cam lòng.

Dù người đó là Thiên Đạo, nhưng Hình Hạo chưa bao giờ nghĩ mình sẽ thua kém ai, huống chi còn có hệ thống gia trì.

"Được!" Hình Hạo gật đầu, không còn suy nghĩ vướng mắc, lập tức mở miệng nói: "Ta nguyện ý kết minh với tiền bối!" "Được!" Nghe lời này, Dương Mi cũng vui vẻ ra mặt.

Dù sao trong tình huống như vậy, mục đích của hắn đã đạt được.

Có Hình Hạo gia nhập, đối với hắn mà nói tuyệt đối là một sự giúp đỡ tốt.

Ngay lập tức, Dương Mi liền mở miệng nói: "Đã như vậy, vậy ta đi trước, nếu không, Thiên Đạo sẽ nhận ra ta!

Lần tới ngươi vào Hỗn Độn ta sẽ tìm ngươi nữa, nhưng lúc đó ta hy vọng ngươi có thể nói cho ta biết mục đích và kế hoạch của Thiên Đạo." Nói xong, Dương Mi cũng không lưu lại nữa, vung tay lên đồng thời cả người liền biến mất.

Cùng lúc đó, thân ảnh Hình Hạo trở về vị trí ban đầu, không gian đình trệ trên toàn bộ mặt trăng biến mất, thay vào đó là ánh sáng vô biên.

Hình Hạo đờ đẫn nhìn cảnh này, cả người đều kinh hãi.

Tuy biết Dương Mi cường đại, nhưng mọi thứ thật sự quá mạnh mẽ, khiến hắn thậm chí có cảm giác như mình đang ở trong mơ.

"Phu quân!" Lúc này, Vọng Thư tới bên Hình Hạo, mặt đầy lo lắng nói: "Vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy?" Tuy bị cấm cố.

Nhưng Vọng Thư dù sao cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng vẫn có thể cảm nhận được một số thứ.

"Không có gì!" Hình Hạo lắc đầu, vỗ vỗ lưng tay Vọng Thư nói: "Chuyện này quá phức tạp, sau này ta sẽ nói với nàng!" "Được!" Vọng Thư gật đầu, liền hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Ngay cả Hình Hạo cũng đối đãi trịnh trọng như vậy, từ đó có thể thấy chuyện này thậm chí không thể can dự vào.

Vừa nghĩ tới đây, Vọng Thư liền nhìn sang bên cạnh nói: "Phu quân, tiểu muội làm sao đây!" "Ta thu nàng vào thế giới Hỗn Độn!" Khẽ mỉm cười, Hình Hạo nhìn Thường Hi nói: "Buông lỏng tâm thần, ta sẽ chuyển ngươi vào thế giới của ta, an tâm tu luyện trong đó, đợi

sau lượng kiếp ta sẽ thả ra." "Được ạ!" Thường Hi gật đầu, vui vẻ đi tới trước mặt Hình Hạo, mở miệng nói: "Vậy tỷ phu làm phiền rồi!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, không nói nhiều, vung tay thu Thường Hi vào Tiểu Thế Giới Hỗn Độn.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo quay đầu vừa chuẩn bị nói chuyện với Vọng Thư, đột nhiên, từ Hồng Hoang truyền đến một tiếng gầm nhẹ: "Rống rống…" Nhìn theo tiếng, chỉ thấy ở Bất Chu Sơn Hồng Hoang, lôi đình vô biên cuộn trào, chỉ thấy một luồng sáng màu Hỗn Độn xông thẳng lên trời, chỉ trong mười mấy hơi thở đã bao trùm toàn bộ thế giới Hồng Hoang, thậm chí còn va chạm vào khu vực trong Hỗn Độn.

Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn cũng không ngừng rung động.

Có thể nhìn thấy rõ ràng vô số quang ảnh di chuyển trong đó, từng luồng sức mạnh đáng sợ dao động lan tràn, đồng thời từng luồng khí tức đặc biệt cũng truyền khắp thế giới.

"…" Đồng tử co rút, lời Hình Hạo định nói chợt ngừng lại, thần sắc nghiêm nghị nói: "Khí tức của Bàn Cổ!

Làm sao có thể!

Chương 484

Hắn lại xuất hiện, rốt cuộc là chuyện gì!" Sau khi chấn kinh, Hình Hạo liền hoàn hồn, ánh mắt nhìn Vọng Thư bên cạnh nói: "Vọng Thư, chúng ta đi thôi!" "Được!" Vọng Thư đáp một tiếng, cũng không từ chối.

Sự việc đã đến nước này, nàng cũng hiểu rõ sự nghiêm trọng của nó, lập tức đi theo Hình Hạo rời khỏi mặt trăng, cấp tốc phi nhanh vào Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn.

Trụ sáng màu Hỗn Độn xông thẳng lên trời, thân ảnh Trọng Lâu liền bay ra, cả người như một luồng sáng lao xuống đất, lướt đi vài trăm dặm mới dừng lại.

Đợi thân hình hắn ổn định, chỉ thấy khắp người hắn đầy vết thương, đặc biệt là ở ngực, một vết nứt sâu đến xương khiến người ta cảm thấy một trận áp lực và bất an.

"Hô hô ~" Trong miệng không ngừng thở dốc, Trọng Lâu một tay ôm ngực, một tay chậm rãi mở miệng nói: "Quá đáng sợ!

Làm sao có thể!

Lại có thể cường đại đến mức này!" Hưu hưu!

Lúc này, tiếng xé gió chợt vang lên.

Nhìn theo tiếng, chỉ thấy Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân vội vã chạy tới.

Đợi đến nơi Trọng Lâu đang ở, sắc mặt mấy người đều thay đổi, thất thanh nói: "Sao lại như vậy!

Trọng Lâu là Thánh Nhân!

Làm hắn trọng thương đến mức này, vậy là tồn tại ở tầng thứ nào mới có thể làm được?

Quan trọng nhất là, trong luồng sáng kia tản ra khí tức Bàn Cổ, khiến họ không thể không nghi ngờ, lẽ nào Bàn Cổ ẩn dưới Bất Chu Sơn đã tỉnh lại." "Trọng Lâu đạo hữu!" Nguyên Thủy khẽ gọi một tiếng, liền xuất hiện bên cạnh hắn, mở miệng hỏi: "Chuyện gì vậy?

Bàn Cổ phục sinh sao?

Có sinh vật tập kích ngươi sao?" Lời này vừa nói ra, Lão Tử và những người khác đều nhìn Nguyên Thủy, không ai không lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ mãnh liệt.

"Không!" Trọng Lâu lắc đầu, thần sắc biến đổi mấy lần, cả người sắc mặt liền tái nhợt nói: "Kẻ tập kích ta không phải Bàn Cổ!

Chỉ là không có thân thể, dung mạo, chỉ là một đoàn sương mù đen kịt, thậm chí tập kích ta chỉ là một xúc tu." "Gì!

Một xúc tu!" Đồng tử co rút, sắc mặt Lão Tử và những người khác biến đổi cực độ.

Phải biết, tu vi Trọng Lâu tuy không bằng họ, nhưng cũng không yếu kém đi đâu.

Trong tình huống như vậy lại bị một xúc tu duy nhất đánh bại, thậm chí trọng thương đến mức này, vậy tư thái hoàn chỉnh của nó sẽ như thế nào?

Một Bàn Cổ không có dung mạo, không có thân thể, lại sẽ cường đại đến mức nào?

Vừa nghĩ tới đây, Lão Tử và những người khác vô thức nhìn về phía trụ sáng xông thẳng lên trời, ánh mắt lóe lên vẻ kiêng dè, trong

lòng lại không khỏi dấy lên một tia ý thoái lui.

Bàn Cổ!

Đó chính là Bàn Cổ a.

Dù đã vẫn lạc, dù đã không còn nhục thân và dung mạo, nhưng lại là Bàn Cổ chân chính.

Nếu đối đầu với nó, không ai dám có tuyệt đối nắm chắc sống sót, thậm chí ngay cả Lão Tử cũng không có cách nào bảo đảm có thể toàn thân rút lui.

"Hô ~" Hít một hơi thật sâu, ánh mắt Lão Tử lóe lên một tia tinh quang, đồng thời chậm rãi mở miệng nói: "Chư vị đạo hữu, tình hình hiện tại đã rõ ràng, Bàn Cổ phục tô là điều tất yếu.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, chúng ta không thể trì hoãn thời gian nữa, nhất định phải nhanh chóng trấn áp tất cả, nếu không thể trấn áp triệt để nó, vậy chúng ta…" Nói xong, Lão Tử vô thức siết chặt nắm đấm, cảm xúc trong lòng hắn lúc này trở nên vô cùng ngưng trọng.

"Lời Lão Tử đạo hữu nói cực kỳ đúng!" Lúc này, Minh Hà bên cạnh liền đáp lại.

Đặc biệt là hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lúc này càng căng thẳng nói: "Bàn Cổ không thể tồn tại, tuyệt đối không thể để hắn phục sinh, nếu không, chúng ta tất sẽ phải chết!" Lời này vừa nói ra, Lão Tử và những người khác đều kinh ngạc nhìn hai người.

Dù sao trong tình huống như vậy, họ đều có thể cảm nhận rõ ràng sự bất thường của sự việc.

Nếu Tam Thanh sợ Bàn Cổ phục sinh sẽ nuốt chửng họ, thì phản ứng của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại nằm ngoài dự liệu rất nhiều, thậm chí khiến người ta có chút phản ứng không kịp.

“Chẳng lẽ…” Đột nhiên, Trấn Nguyên Tử bên cạnh dường như hiểu ra điều gì, ánh mắt nhìn chằm chằm hai người Tiếp Dẫn nói: “Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế!

Lý lịch của hai vị đạo hữu thật khiến người ta chấn kinh a.” “Gì!

Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế!” Đồng tử co rút, Lão Tử và những người khác kinh ngạc nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nếu thật sự là như vậy, thì lý lịch của hai người thật sự chấn động lòng người.

Nhưng nếu như vậy, vậy tại sao hai người trước đây lại không hề nổi bật đến thế?

Là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế đường đường, lý ra không thể nào lưu lạc đến cảnh giới của hai người.

“Trấn Nguyên Tử đạo hữu hiểu lầm rồi!” Sắc mặt khẽ biến, Tiếp Dẫn liền biết mọi người hiểu lầm, lập tức mở miệng giải thích nói: “Sư huynh đệ hai người chúng ta không phải Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế!

Nhưng chúng ta lại nhiễm một số khí tức và bản nguyên của nó, vì vậy căn nguyên của hai người chúng ta mới có thể được đề thăng mạnh mẽ, mới có thành tựu như ngày hôm nay.

Nếu Bàn Cổ phục sinh, khí tức bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần trên người chúng ta sẽ khiến hắn địch thị, lúc đó…” Nói xong, Tiếp Dẫn không khỏi rùng mình một cái.

Đặc biệt là Chuẩn Đề bên cạnh hắn, lúc này ánh mắt đầy vẻ khủng bố và sợ hãi.

“Thì ra là vậy!” Tất cả các Thánh nhân đều thu cảnh này vào mắt, liền chợt hiểu ra gật đầu.

Hiểu rõ đầu đuôi sự việc, trong lòng lại thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần hai người không phải Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, vậy mọi chuyện sẽ không thành vấn đề.

Chương 485

Sau khi nhìn nhau một cái, Lão Tử liền mở miệng nói: "Bây giờ không phải lúc để nói chuyện phiếm, chúng ta nhanh chóng hành động thôi!

Bất kể sự việc ra sao, ít nhất mục đích của chúng ta bây giờ là giống nhau, tuyệt đối không thể để hắn phục sinh thành công, cũng nhất định phải ngăn cản!

Đã khó khăn lắm mới xuất hiện, chúng ta cũng nhất định phải dốc toàn lực vây giết hắn, nếu không…" Nghe vậy, sắc mặt Lão Tử và những người khác lập tức trở nên nghiêm túc!

Quả thật!

Sự việc đã đến nước này, quả thật không còn bất kỳ lựa chọn nào khác.

Thậm chí nếu không giết chết Bàn Cổ, tất cả mọi người sẽ chết, thậm chí… "Chư vị đạo hữu!" Lúc này, Trấn Nguyên Tử bên cạnh kéo Hồng Vân bước tới, sau khi vái chào mọi người, liền mở miệng nói: "Ta và Hồng Vân đạo hữu tu vi hữu hạn, quả thật không thể giúp được gì nhiều.

Nhưng Địa Thư trong tay ta đối với việc khống chế đại địa lại không cần nghi ngờ, nếu có chỗ nào dùng được, ta có thể cho chư vị mượn vật này để chống địch!" "Địa Thư!" Đồng tử co rút, Tam Thanh tuy không biểu cảm, nhưng ánh mắt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này lại lóe lên vẻ nhiệt liệt.

Địa Thư là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tuy không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng không kém bao nhiêu, nếu có thể có được vật này, vậy… "Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Vô thức, Chuẩn Đề bước

một bước lên định nói.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Địa Thư giao cho ta đi!" Tuy nhiên, không đợi Chuẩn Đề nói hết, một giọng nói từ trên trời giáng xuống.

Tiếng xé gió vang lên, Hình Hạo mang theo Vọng Thư liền xuất hiện ở Bất Chu Sơn.

"Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo!" Nhìn cảnh này, Tam Thanh lập tức kinh hỉ, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì có chút xấu hổ và bất lực.

Vạn vạn không ngờ, vào thời khắc then chốt này, Hình Hạo lại xuất hiện, nói ra lời như vậy.

Đối phương lấy đi Địa Thư.

Vậy hai người họ cũng không thể nhiễm, thậm chí… Ngược lại, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lúc này lại thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi nhìn nhau một cái, Trấn Nguyên Tử liền bay lên phía trước, vung tay lấy ra Địa Thư đưa ra nói: "Địa Thư giao cho đạo huynh, hy vọng đạo huynh có thể thắng lợi trở về!" Nghe vậy, Hình Hạo khẽ mỉm cười.

Sau khi nhận Địa Thư, liền mở miệng nói: "Ta nhất định sẽ dốc toàn lực!

Có Địa Thư tồn tại, ta hoàn toàn có thể trấn áp khu vực này, bảo đảm nó sẽ không trốn thoát." Nói xong, Hình Hạo liền nhìn Tam Thanh, Tiếp Dẫn và những người khác.

Khẽ trầm ngâm một lúc, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Lão Tử đạo hữu, Tiếp Dẫn đạo hữu, Thông Thiên đạo hữu và Minh Hà đạo hữu cùng ta vào Bất Chu Sơn thì sao?" "Ta?" Khẽ nhíu mày, Lão Tử, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Minh Hà đều ngẩn ra.

Dù sao kế hoạch của họ là tất cả cùng vào, sau đó hợp lực giết chết Bàn Cổ, như vậy mới có thể bảo đảm an toàn của bản thân, bảo đảm sự phát triển trong tương lai.

Nhưng bây giờ Hình Hạo lại chỉ cho phép vài người vào, vậy Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Nữ Oa và những người khác ở bên ngoài thì sao?

"Hình Hạo đạo hữu!" Vô thức, Nguyên Thủy liền mở miệng nói: "Tại sao ta không thể vào?

Tuy sức mạnh của ta không bằng ngươi, nhưng cũng không phải không có sức chiến đấu!" Lời này vừa nói ra, lập tức nhận được sự đồng tình của Nữ Oa, Chuẩn Đề, thậm chí cả Vọng Thư.

Đều không muốn làm kẻ đào ngũ, dù sao điều này liên quan đến tương lai và sinh tử của mọi người, trong tình huống như vậy, sao có thể làm chuyện như vậy?

"Chư vị đạo hữu hiểu lầm rồi!" Khẽ mỉm cười, Hình Hạo sao lại không biết Nguyên Thủy và những người khác lúc này muốn làm gì?

Khóe miệng nhếch lên đồng thời, liền mở miệng nói: "Để chư vị đạo hữu ở lại bên ngoài, là vì có chuyện quan trọng hơn cần phải làm!" "Chuyện quan trọng hơn!

Gì?" Khẽ nhíu mày, Nguyên Thủy và những người khác đều lộ ra vẻ không tin.

Dù sao có chuyện gì có thể quan trọng hơn đối phó Bàn Cổ, điều đó gần như là không thể.

"Tổ Vu!" Không còn vòng vo nữa, Hình Hạo thần sắc nghiêm nghị nói: "Các ngươi nghĩ Tổ Vu sẽ để mặc ta tiếp tục như vậy sao?

Gần như là không thể.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, chúng ta không chỉ phải đối phó Bàn Cổ, thậm chí còn phải đề phòng Tổ Vu đột nhiên tập kích!" "Tổ Vu!

Thì ra là vậy!" Ánh mắt lộ ra một tia chợt hiểu, Nguyên Thủy và những người khác liền hiểu rõ kế hoạch của Hình Hạo.

Tiếp đó, họ cũng đều yên tĩnh lại.

Tuy Tổ Vu chỉ còn lại chín tôn, nhưng không thể nghi ngờ là tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Đặc biệt là Đế Giang và Chúc Cửu Âm trong số đó, một người nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, một người nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc.

Vì vậy, trong tình huống như vậy, thật sự cần phải để một số người ở bên ngoài ứng phó, thậm chí năm người Nguyên Thủy, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Vọng Thư và Trọng Lâu để đối phó Cửu Đại Tổ Vu cũng khá khó khăn, lúc đó… "Ta hiểu rồi!" Hít một hơi thật sâu, Vọng Thư bước tới bên Hình Hạo nói: "Phu quân yên tâm, chỉ cần ta ở đây tuyệt đối sẽ không để bất kỳ Tổ Vu nào đến phá hoại." Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy và những người khác đều lên tiếng bảo đảm: "Chúng ta ở đây, Tổ Vu tuyệt đối không thể tiến vào trong đó." Nghe vậy, Lão Tử, Tiếp Dẫn, Thông Thiên và Minh Hà cũng đều gật đầu mạnh mẽ biểu thị sự hiểu rõ.

Sự việc đã đến nước này!

Đều có thể cảm nhận rõ ràng sự nghiêm trọng của sự việc.

Nhất định phải nhanh chóng hoàn thành kế hoạch, nếu không, một khi bị Tổ Vu đột phá tiến vào trong đó, vậy hậu quả tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Vừa nghĩ tới đây, Lão Tử và những người khác liền nhìn Hình

Hạo nói: “Hình Hạo đạo hữu, chúng ta hành động thôi!” “Hình Hạo đạo hữu, sự việc không nên chậm trễ, chúng ta nên bắt đầu rồi!” “Được!” Hình Hạo đáp một tiếng, cũng không từ chối nữa.

Ngay lập tức một nhóm người liền phân chia, dưới sự dẫn dắt của Hình Hạo, Lão Tử và những người khác cấp tốc bay vào trong luồng sáng kia, sau đó cấp tốc lao thẳng xuống di tích Bất Chu Sơn.

Hưu hưu!

Bay nhanh chóng, đoàn người năm người cấp tốc tiến lên, nhanh chóng tiến vào trong di tích.

Sau khi xuyên qua các khe hở trên đường, cuối cùng cũng xuất hiện tại khu vực trung tâm của luồng sáng kia.

Nhìn ra xa, chỉ thấy khu vực này tĩnh mịch.

Chỉ có một luồng sáng màu Hỗn Độn chói lọi, nhìn xuyên qua bóng tối, chỉ thấy đó là một quả trứng khổng lồ màu Hỗn Độn, trên đó lan tràn từng luồng khí tức Bàn Cổ, có khí tức áp bức không ngừng truyền ra!

“Bàn Cổ!” Gần như trong khoảnh khắc, Lão Tử, Thông Thiên đều kinh hô.

Chương 486

Là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, họ đều hiểu rõ tình huống Bàn Cổ khi mới sinh ra là một quả trứng.

Bây giờ lại xuất hiện một quả trứng trước mặt họ, sao có thể không liên tưởng?

Cộng thêm khí tức Bàn Cổ lan tràn trên đó, gần như đều khiến người ta vô thức nhận định đó là Bàn Cổ phục sinh tái thể.

"Động thủ!" "Hủy diệt!" "Tuyệt đối không thể để nó tồn tại!" Gần như trong khoảnh khắc, Lão Tử và Thông Thiên lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo chuẩn bị ra tay hủy diệt nó.

Trong khoảnh khắc, Thái Cực Đồ chói lọi, Tru Tiên Tứ Kiếm sát khí đằng đằng, Lão Tử và Thông Thiên liền muốn ra tay tập kích.

"Chờ đã!" Thấy tình hình này, Hình Hạo liền mở miệng ngăn cản.

Đùa sao.

Trong tình huống hiện tại, họ vẫn chưa xác định quả trứng kia có thật sự là Bàn Cổ tái thể hay không.

Nếu tự tiện hủy diệt nó, vậy ai cũng không biết hậu quả sẽ ra sao.

"Hình Hạo đạo hữu vì sao?" Động tác trong tay chợt ngừng lại, Lão Tử và Thông Thiên nhíu mày.

Khác với sự cảnh giác của Hình Hạo, hai người họ đã khẳng định vật này là Bàn Cổ tái thể, tự nhiên muốn thừa lúc nó chưa trưởng thành mà hủy diệt nó.

"Chưa chắc đã là Bàn Cổ tái thể!" Thu hết phản ứng của hai người vào mắt, Hình Hạo sao lại không biết chuyện gì đang xảy ra,

không chút do dự mở miệng giải thích nói: "Đừng để chuyện Trọng Lâu gặp phải trước đây lặp lại.

Cái gọi là xúc tu kia hiện tại vẫn chưa xuất hiện, hẳn là chưa nhận ra sự tồn tại của chúng ta, nếu tự tiện động thủ, vậy sẽ bại lộ sự tồn tại của chúng ta.

Vì vậy, chúng ta hoặc là không ra tay, hoặc là ra tay phải bảo đảm một kích tất sát, triệt để hủy diệt nó." "Thì ra là vậy!" Lão Tử và Thông Thiên gật đầu, liền hiểu rõ điều Hình Hạo đang lo lắng.

Không khỏi, hai người đều giật mình toát mồ hôi lạnh.

Quả thật!

Cái xúc tu có thể trọng thương Trọng Lâu kia còn chưa xuất hiện, lúc đó nếu tự tiện bại lộ sự tồn tại của bản thân, đó mới là điều bất lợi lớn nhất.

Vừa nghĩ tới đây, Lão Tử và Thông Thiên nhìn nhau một cái, lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu nhắc nhở đúng lúc, chúng ta đã lỗ mãng rồi." Nói xong, ánh mắt liền nhìn về phía quả trứng kia nói: "Vậy tiếp theo chúng ta nên làm thế nào để xác định liệu đó có phải là Bàn Cổ tái thể thật sự không?" Không chỉ hai người họ, bao gồm cả Tiếp Dẫn và Minh Hà bên cạnh lúc này cũng lộ ra vẻ hiếu kỳ.

"Đơn giản!" Khẽ mỉm cười, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, đồng thời vung tay lấy ra Hỗn Độn Chung và Chu Thiên Thần Phủ nói: "Để ta lên thử xem sao!

Bốn người các ngươi trước tiên trốn ở chỗ tối, chỉ cần ta xác định tên kia là Bàn Cổ tái thể, vậy liền ra tay hủy diệt nó, ta cũng sẽ ngăn cản những xúc tu kia tập kích." "Được!" Bốn người Lão Tử gật đầu, liền hiểu rõ kế hoạch của Hình Hạo.

Không thể không thừa nhận.

Sự sắp xếp của đối phương quả thật tốt hơn nhiều so với hành động lỗ mãng.

Như vậy cũng có thể bảo đảm một kích tất sát, sẽ không xảy ra bất kỳ bất ngờ nào.

"Được!" Thu hết phản ứng của bốn người vào mắt, Hình Hạo liền biết lời mình nói đã được nghe vào.

Ngay lập tức, Hình Hạo cũng không trì hoãn nữa, mở miệng nói: "Như vậy, trước tiên hãy che giấu khí tức của bản thân cho tốt." Nói xong, Hình Hạo cũng không lưu lại nữa, tung người nhảy lên đồng thời cả người lập tức lao thẳng về phía khu vực quả trứng Bàn Cổ, trong miệng quát lớn: "Chém!" Xoạt!

Chu Thiên Thần Phủ vung ra, một luồng Khai Thiên Phủ Khí phá không, cấp tốc tập kích về phía khu vực quả trứng Bàn Cổ.

Chỉ thấy Phủ Khí càng lúc càng gần, nhưng quả trứng Bàn Cổ kia lại không hề có bất kỳ dao động phản ứng nào.

Nhưng dù vậy, Hình Hạo vẫn có thể cảm nhận rõ ràng một luồng khí tức áp bức đang không ngừng tiến đến!

"Kia!" Đột nhiên, thần sắc Hình Hạo khẽ biến.

Đồng tử Tinh Thần Thần Mục giữa trán chợt mở ra, liền lập tức khóa chặt trên quả trứng Bàn Cổ.

Chỉ thấy nó không ngừng trong suốt, cuối cùng ở phía dưới quả trứng Bàn Cổ hiện ra một phong ấn, dưới phong ấn mơ hồ có thể thấy một khuôn mặt hư huyễn lộ ra nụ cười.

"Chẳng lẽ…" Đồng tử co rút, sắc mặt Hình Hạo lập tức biến đổi lớn.

Không phải vì cái gì khác, mà vì tình hình bên trong quá quen

thuộc, nếu không có gì ngoài ý muốn, một khi quả trứng Bàn Cổ kia vỡ, phong ấn cũng sẽ theo đó băng diệt tan rã.

Một khi đến lúc đó, e rằng Bàn Cổ thật sự phục sinh, thậm chí… "Đáng chết!" "Đáng chết!" Trong miệng chửi rủa, thần sắc Hình Hạo biến đổi đồng thời, cả người lúc này liền trở nên nóng nảy.

Không phải vì cái gì khác, mà thật sự vì trong tình huống như vậy, sức mạnh vừa rồi hắn tập kích ra dù không đủ để hủy diệt phong ấn, nhưng cũng có thể phá vỡ nó một chút.

Trong tình huống như vậy, nếu xảy ra ngoài ý muốn, chẳng phải… "Cho ta trấn áp!" Hình Hạo quát lớn một tiếng, liền gõ Chuông Hỗn Độn trong tay.

Đông đông!

Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, sức mạnh vô biên cuộn trào ra, gần như trong khoảnh khắc liền đánh thẳng vào luồng ánh sáng phủ kia.

Cát sát một tiếng, ánh sáng phủ liền băng diệt, tan rã ngay lập tức khi tiếp cận quả trứng Bàn Cổ.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Hình Hạo liền thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ thiếu một chút!

Chỉ thiếu một chút là trúng kế.

"Chuyện gì vậy!" "Xảy ra tình huống gì!" Ở khu vực xa xa, Lão Tử, Tiếp Dẫn, Thông Thiên và Minh Hà kinh ngạc đến ngây người.

Xoa xoa mắt, hoàn toàn không hiểu Hình Hạo vì sao lại đột nhiên làm ra chuyện như vậy, vừa ra tay, lại vừa tự mình ngăn cản,… Hưu hưu!

Lúc này, tiếng xé gió chợt vang lên.

Chương 487

Chỉ thấy từng xúc tu màu đen xé gió bay tới, cấp tốc tập kích về phía Hình Hạo.

Uy thế trên những xúc tu kia cường liệt, không hề thua kém một kích của Vô Cực Đại La Kim Tiên, số lượng dày đặc trực tiếp bao phủ toàn bộ Hình Hạo trong đó.

"Được rồi sao?

Muốn bức bách ta cường hành ra tay sao?" Thu hết cảnh này vào mắt, thần sắc Hình Hạo biến đổi mấy lần, sau đó thao túng Chu Thiên Thần Phủ không ngừng vung lên chém đứt chúng, đồng thời gõ Chuông Hỗn Độn không ngừng ngăn cản xúc tu tiếp cận, bản thân lại không ngừng lùi lại.

Oành long long!

Oành long long!

Tiếng nổ vang vọng muốn vỡ tai, từng xúc tu dưới sự tập kích của Hình Hạo băng diệt.

Cảnh này, Lão Tử và những người khác ở xa nhìn thấy đều trợn mắt há hốc mồm.

Khoảnh khắc xúc tu xuất hiện, họ đều có thể cảm nhận rõ ràng sự nghiêm trọng của sự việc, những xúc tu đó hoàn toàn đạt tiêu chuẩn Vô Cực Đại La Kim Tiên, dưới sự tập kích của chúng, họ đều không có nắm chắc toàn thân rút lui.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo không chỉ toàn thân rút lui, thậm chí còn tỏ ra dư dả, sự chênh lệch lớn đến mức khó mà tin được.

Quan trọng nhất là, theo Hình Hạo không ngừng lùi lại, họ cũng đều đã nhìn thấy vấn đề.

Quả trứng Bàn Cổ kia trở nên hư vô phiêu miểu, phong ấn tồn tại trong đó rõ ràng có thể nhìn thấy, khuôn mặt gần như hư huyễn của Bàn Cổ bên trong càng khiến người ta cảm thấy áp lực và bất an mãnh liệt, thậm chí… "Không đúng!" "Bẫy!" Gần như trong khoảnh khắc, Lão Tử và những người khác cũng phản ứng lại.

Tình hình như vậy, kẻ ngốc cũng nhìn ra cái gọi là quả trứng Bàn Cổ kia chỉ là một quân cờ bày ra công khai, nếu trước đó phát động tập kích, e rằng sẽ phản tác dụng.

Ngay cả hành vi vừa rồi của Hình Hạo, mồ hôi lạnh trên trán Lão Tử và Thông Thiên lập tức đổ xuống.

Không thể phủ nhận!

Quá nguy hiểm!

Nếu không phải Hình Hạo ngăn cản trước đó, e rằng bây giờ họ không có khả năng né tránh, thậm chí… "Cho ta phá!" Hình Hạo khẽ quát một tiếng, thao túng Chuông Hỗn Độn vang động.

Cả người cấp tốc lùi lại, đồng thời từng luồng khí tức cường liệt dao động lan tràn ra, chém đứt tất cả những xúc tu không ngừng tiếp cận kia.

"Thật mạnh!" Cảnh này, Lão Tử bốn người lại một lần nữa thất thanh.

Hiểu rõ nguyên do sự việc, tự nhiên cũng biết sự đáng sợ của xúc tu.

Vô thức, bốn người cũng không lưu lại nữa, rút thân định rời đi.

Dù sao đã biết tất cả chỉ là cái bẫy mà Bàn Cổ giăng ra, trong tình

huống đó, tự nhiên không dám tiếp tục lưu lại.

Nếu trúng kế khiến Bàn Cổ thật sự tỉnh lại sớm, vậy đối với họ tuyệt đối không phải tin tức tốt.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Khoảnh khắc bốn người vừa hành động, luồng sáng màu Hỗn Độn chói lọi kia liền biến mất.

Kèm theo tiếng đại địa rung chuyển vang vọng, chỉ thấy lối ra liên kết với bên ngoài lập tức bị phong tỏa.

Thậm chí vô số xúc tu theo đó từ các khu vực khác nhau mọc ra, không ngừng tràn vào khu vực này, thậm chí bắt đầu tập kích về phía vị trí của bốn người Lão Tử.

"Đáng chết, chúng ta bị phát hiện rồi!" "Hỗn đản, nó đã sớm biết sự tồn tại của chúng ta." Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại xảy ra sự đảo ngược lớn như vậy.

Đối mặt với xúc tu tập kích, họ cũng không dám lơ là, vội vàng lấy ra Linh Bảo tùy theo nghênh kích.

Oành long long!

Oành long long!

Trong khoảnh khắc, tiếng nổ vang vọng muốn vỡ tai.

Chỉ thấy sự tập kích của bốn người Lão Tử và xúc tu va chạm vào nhau, nhìn thì thế trận hùng vĩ, nhưng uy hiếp gây ra lại cực kỳ nhỏ bé.

Sau lớp bụi, từng xúc tu gần như không hề tổn thất bay ra, cấp tốc tập kích về phía bốn người Lão Tử.

“Làm sao có thể!” “Không thể nào!” Thấy tình hình này, bốn người Lão Tử lập tức bị kinh ngạc đến ngây người.

Không ai ngờ, sự việc lại xảy ra sự biến hóa lớn như vậy.

Sự tập kích của bốn người họ không có hiệu quả, thậm chí vết thương do Linh Bảo trong tay gây ra cũng sẽ được phục hồi trong thời gian ngắn như vậy, điều này tuyệt đối khiến người ta không thể chấp nhận.

Dù sao có hành động của Hình Hạo trước đó, nhìn đối phương dễ dàng trấn áp những xúc tu kia, liên tưởng đến tu vi của hai bên cũng gần tương đương, lòng bốn người Lão Tử không khỏi càng thêm nặng nề.

“Liên thủ!” Gần như trong khoảnh khắc, Lão Tử liền quát khẽ: “Nếu chúng ta không liên thủ, không thể thành công!” Lời này vừa nói ra, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Minh Hà đều chấn động thân thể.

Sự việc đã đến nước này, quả thật không còn lựa chọn nào khác.

Sau khi nhìn nhau một cái, ba người liền gật đầu nói: “Được, liên thủ!” Khoảnh khắc sau, bốn người nhanh chóng tập hợp lại một chỗ.

Chỉ thấy Lão Tử vung tay lên, Thái Cực Đồ liền bay ra bao phủ che chở bốn người bên trong.

Cùng lúc đó, Thông Thiên vung tay phân phát Tru Tiên Tứ Kiếm cho bốn người, cầm Tru Tiên Kiếm và Trận Đồ quát khẽ một tiếng: “Tru Tiên Kiếm Trận, mở!” Kèm theo sát khí vô biên thăng lên, Tru Tiên Kiếm Trận chợt ngưng tụ thành hình.

Ngay sau đó, liền thao túng Tru Tiên Kiếm Trận và lợi nhận trong tay bắt đầu va chạm với những xúc tu kia.

Chương 488

Oành long long!

Oành long long!

Tiếng nổ vang vọng muốn vỡ tai, có thể nhìn thấy rõ ràng vô số ánh sáng chiếu rọi khu vực này, vô số xúc tu tiếp cận bị chém đứt.

Dù thâm nhập vào trong đó, nhưng cũng sẽ bị Thái Cực Đồ cưỡng chế ngăn lại, không thể làm tổn thương đến vị trí căn bản của bốn người Lão Tử.

"Hô ~" Thấy tình hình này, bốn người Lão Tử liền thở phào nhẹ nhõm.

Trong tình huống bảo đảm an toàn của bản thân, bốn người liền nhìn về phía Hình Hạo ở không xa.

Chỉ thấy hắn tay cầm Chu Thiên Thần Phủ không ngừng vung lên chém, từng xúc tu bị chém đứt đồng thời, bị hấp thu sạch sẽ với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Thậm chí dưới một luồng sức mạnh lan rộng, những xúc tu bị chém đứt kia liền trực tiếp bị hấp thu hết, chỉ trong mười mấy hơi thở, vân lộ Lực Chi Pháp Tắc trên Chu Thiên Thần Phủ lại càng thêm sâu sắc không ít.

"Trong xúc tu này ẩn chứa Lực Chi Pháp Tắc!" Thu hết cảnh này vào mắt, Hình Hạo ánh mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại xảy ra biến hóa lớn đến vậy, thậm chí dưới sự kéo dẫn của luồng sức mạnh đó, bản thân hắn có thể cảm nhận rõ ràng, Lực Chi Pháp Tắc đang chậm rãi đề thăng.

"Có ý tứ!

Lực Chi Pháp Tắc, không thể tùy tiện đề thăng được.

Những xúc tu này, hoàn toàn là kinh nghiệm quý giá a." Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo lập tức tinh thần phấn chấn.

Ngay lập tức cũng không còn suy nghĩ tìm kiếm nữa, đồng thời dùng Chuông Hỗn Độn che chở bản thân, thao túng Chu Thiên Thần Phủ không ngừng chém đứt xúc tu hấp thu chúng sạch sẽ.

"Chém!" "Chém!" Hình Hạo khẽ quát, càng đánh càng hăng, như được tiêm máu gà mà điên cuồng chém giết, đồng thời Lực Chi Pháp Tắc quanh thân hắn bắt đầu chậm rãi đề thăng; Ba thành!

Bốn thành!

Năm thành!

Sáu thành!

Bảy thành!

Đề thăng đến bảy thành, Lực Chi Pháp Tắc mới chợt ngừng lại.

Nhưng lúc này chiến lực của Hình Hạo lại tăng vọt hơn mười lần, dao động Lực Chi Pháp Tắc tản ra giữa cử chỉ, đủ để hủy diệt tất cả.

Thậm chí nếu có cường giả Hỗn Nguyên tiếp cận, đều có khả năng bị luồng sức mạnh đó trọng thương, tồn tại dưới Thánh Nhân, chỉ cần dao động tản ra cũng đủ để hủy diệt họ.

"Thật mạnh!" "Hình Hạo đạo hữu lại đề thăng rồi!" Thu hết cảnh này vào mắt, Lão Tử và những người khác ở xa lúc này sắc mặt nhất thời nghiêm túc đến cực điểm, từng người ánh mắt lại không khỏi dấy lên vẻ hâm mộ.

Dù sao đạt đến tầng thứ này muốn đề thăng thêm một lần nữa khó khăn đến mức nào có thể biết được.

Nhưng Hình Hạo lại thành công, nhìn thế trận đề thăng này dường

như vẫn chưa kết thúc, sao trong lòng họ có thể không hâm mộ.

Họ cũng cảm nhận được dao động Lực Chi Pháp Tắc ẩn chứa trong xúc tu, nhưng lại không thể luyện hóa nó, càng không thể chuyển hóa thành sức mạnh của bản thân, thật sự… "Không đúng!

Quá bất thường!" Đột nhiên, động tác vung Chu Thiên Thần Phủ của Hình Hạo khựng lại, đôi mày khẽ nhíu đồng thời, Thần Mục tinh thần của hắn khóa chặt vào khu vực mặt đất ở đằng xa.

Không!

Cái cảm giác liên tục được cấp dưỡng kia quá bất thường.

Tuy bên trong xác thực ẩn chứa khí tức Bàn Cổ, thậm chí còn có mảnh vụn của Lực Chi Pháp Tắc, nhưng việc bị công kích không ngừng, trừ phi Bàn Cổ có vấn đề về đầu óc, nếu không sao lại cứ ban kinh nghiệm cho người ta?

"Sự xuất phản thường tất hữu yêu!" "Chuyện này nhất định có vấn đề!" Lẩm bẩm trong lòng, Hình Hạo thần sắc nghiêm túc, Thần Mục tinh thần quan sát càng thêm tỉ mỉ và thấu triệt.

Thế nhưng, đúng lúc này, đồng tử Hình Hạo bỗng nhiên co rút lại.

Không!

Bởi vì dưới sự chú mục của Thần Mục tinh thần, một thân ảnh đặc thù chợt hiện ra tại phong ấn chi địa kia.

Có thể thấy, đạo thân ảnh đó gần như ngưng thực, toàn thân tản mát ra ba động khí tức Bàn Cổ cường liệt.

"Chuyện gì thế này!" "Đã ngưng thực rồi!" Lông mày nhướng lên, nội tâm Hình Hạo chấn kinh.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại phát sinh biến hóa như vậy.

Cần biết, nguyên nhân bản thân việc này là muốn đánh giết Bàn

Cổ, nhưng xem ra, Bàn Cổ dường như đang không ngừng khôi phục, thậm chí đang trưởng thành cấp tốc...

"Hình Hạo đạo hữu!" Đúng lúc này, một tiếng gọi gấp gáp từ phía sau truyền đến.

Nghe vậy, Hình Hạo lập tức quay đầu nhìn lại, thấy tình hình của bốn người Lão Tử cũng đã xảy ra biến hóa.

Những xúc tu bị chém đứt chồng chất lại một chỗ, giờ khắc này sau khi không ngừng diễn hóa, khí tức Bàn Cổ trên đó đã tiêu tán hết, thay vào đó là một đống xúc tu tản mát khí tức Thiên Đạo.

"..." "Sức mạnh Thiên Đạo!" Đồng tử co rút, Hình Hạo cả người như bị sét đánh.

Tình hình đến nước này, làm sao mà không nhìn ra tất cả.

Xúc tu màu đen căn bản không phải sức mạnh của Bàn Cổ.

Đó là sức mạnh Thiên Đạo, chính là để ngăn cản tất cả mọi người tiếp cận, ngăn cản Bàn Cổ phục sinh.

Nhưng trước đó tất cả đều không hay biết.

Chương 489

Thậm chí trong tình huống này, bị sức mạnh của Bàn Cổ ngụy trang, dẫn đến việc bọn hắn không ngừng chém đứt, gián tiếp giúp hắn phá vỡ sức mạnh phong ấn.

"Đáng chết!" Chửi thề một tiếng, sắc mặt Hình Hạo biến đổi vài lần, sau đó liền mở miệng nói: "Nếu đã bị lừa!" "Bàn Cổ, Ta đã quá xem thường ngươi!" "Một đại thần chưa khai thiên lập địa, làm sao có thể thật sự không có chút tâm cơ mưu đồ nào." Vừa lẩm bẩm, đáy mắt Hình Hạo hiện lên một tia không cam lòng.

Hắn cũng vừa nãy bị sự đề thăng của Lực Chi Pháp Tắc làm cho choáng váng đầu óc, trong tình huống này, thậm chí còn không biết nên làm thế nào.

Nghĩ vậy, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp thu Hỗn Độn Chung lại.

Xoẹt!

Tiếng xé gió vang vọng, một xúc tu ập đến, thẳng tiến về phía cửa mặt của Hình Hạo.

"Hình Hạo đạo hữu!" Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác ở xa đều kinh hãi thất sắc, vừa kinh hô trong miệng, vừa theo bản năng muốn tiếp viện.

Đáng tiếc, khoảng cách quá xa, trong tình huống này căn bản là "lực bất tòng tâm", không thể cứu viện được.

Thế nhưng, đúng lúc này, sự bất ngờ lại xảy ra.

Có thể thấy xúc tu kia sau khi chạm đến khu vực ba tấc trước trán Hình Hạo thì dừng lại.

Không chỉ vậy, kèm theo một tia quang huy màu đen rực rỡ, một luồng tin tức đặc thù chợt truyền vào não hải Hình Hạo: "Tiếp nhận sức mạnh của xúc tu, đưa vào phong ấn, tru sát Bàn Cổ, ngăn chặn phục sinh!" Ra là vậy!

Mở mắt ra, Hình Hạo thở phào một hơi, đồng thời đáy mắt lóe lên tinh quang, hắn đưa tay nắm lấy xúc tu trước mặt.

Ong ong...

Tiếng ong minh vang vọng, sức mạnh của xúc tu chợt chuyển dời lên thân Hình Hạo.

Giây tiếp theo, toàn thân hắn bị một luồng Thiên Đạo chi lực đặc thù bao phủ, dưới sự dẫn dắt của sức mạnh từ từ lướt về phía phong ấn chi địa.

Đến đây, Hình Hạo quay đầu nhìn bốn người Lão Tử cách đó không xa nói: "Tiếp nhận sức mạnh của xúc tu, Ta sẽ tiến vào phong ấn bên trong tru sát hắn!" Lời này vừa nói ra, bốn người Lão Tử lập tức hiểu ra mọi chuyện.

Sau khi nhìn nhau một cái, Thông Thiên liền giải trừ Tru Tiên Kiếm Trận.

Kèm theo xúc tu tiếp cận, bốn người cũng nhận được tin tức Thiên Đạo, sau khi hiểu rõ, sắc mặt từng người đều trở nên nghiêm túc.

Ngay sau đó, không còn trì hoãn, lập tức tiếp nhận Thiên Đạo chi lực do xúc tu truyền lại, cấp tốc bay về phía phong ấn.

Nhanh chóng, năm người Hình Hạo đã đến được phong ấn.

Cùng với sức mạnh trên người nhảy vọt, một luồng ba động đặc thù hiện lên, phong ấn và nó khế hợp, dẫn dắt hắn tiến vào bên trong.

Giây tiếp theo, năm người liền tiến vào bên trong phong ấn.

Không đợi năm người kịp phản ứng, một luồng uy áp mênh mông tràn ngập, trực tiếp giáng xuống thân thể năm người.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, Hình Hạo thì không sao, nhưng bốn người Lão Tử một bên lại khóe miệng rỉ máu, tình trạng cả người trong khoảnh khắc này trông cực kỳ không ổn.

"..." Trong thời gian đầu tiên điều chỉnh sức mạnh tự thân che chắn, bốn người Lão Tử cảnh giác nhìn về phía khu vực xa xa.

Chỉ thấy thân ảnh Bàn Cổ từ từ xoay chuyển.

Cơ thể cường tráng phối hợp với cái đầu trọc láng, cả người trong khoảnh khắc đó uyển như một Tu La từ sâu trong địa ngục bước ra.

Đặc biệt, sát khí phát ra từ toàn thân càng làm cho Bàn Cổ thêm phần khủng bố, uy thế Vô Cực Đại La Kim Tiên khiến người ta thậm chí không dám có ý định đối địch.

"Bàn Cổ?" "Chỉ nhìn thôi đã có cảm giác không thể địch nổi rồi." Miệng há hốc, Minh Hà thần sắc có chút hoảng loạn, tay chân khẽ run rẩy, nội tâm tự tin trong khoảnh khắc đó như bị hủy diệt triệt để.

"Khó tin!" "Bàn Cổ lại có dáng vẻ như vậy." Lão Tử và Thông Thiên cũng trợn mắt há mồm, vạn vạn không ngờ, ngoại hình của Bàn Cổ lại hung hãn như vậy, chỉ đứng đó thôi, cũng có cảm giác có thể bị hắn nuốt chửng.

Chỉ có Tiếp Dẫn không đổi sắc, nhưng ánh mắt nhìn về phía Bàn Cổ lúc này lại tràn ngập cừu hận và sát cơ, như thể hai bên tồn tại mối thù không đội trời chung.

“Hình Hạo!” “Cuối cùng ngươi cũng đến rồi!” Đúng lúc này, đôi mắt Bàn Cổ vốn khép chặt bỗng nhiên mở ra, ánh mắt khóa chặt trên thân Hình Hạo, khí thế cường liệt bùng phát nói: “Ngươi thật sự muốn ngăn cản Ta?” “Ngươi có biết, với tư cách là Vu, Ta chính là tạo vật chủ của các ngươi!” Lời này vừa nói ra, toàn trường im lặng.

Ánh mắt Lão Tử và những người khác nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dù sao Bàn Cổ vừa mở miệng đã trực tiếp nhằm vào Hình Hạo, chuyện này xem ra không hề đơn giản như bề ngoài.

Nghe ngữ khí của đối phương, dường như đã sớm biết Hình Hạo sẽ xuất hiện, không khỏi khiến người ta nghi ngờ rằng chuyện này có gì đó không ổn.

“Bàn Cổ!” Hít sâu một hơi, Hình Hạo lấy lại tinh thần, ổn định tâm trạng đồng thời trực diện Bàn Cổ nói: “Ta không phải Tổ Vu của Vu Tộc, cho nên Ta và Vu Tộc cũng không có bất kỳ quan hệ gì, tự nhiên cũng không có quan hệ gì với ngươi.” “Chuyện này dường như cũng có ngươi ở phía sau thúc đẩy, hẳn là sợ Ta trở thành Vu Đế thống lĩnh Vu Tộc sẽ hoàn toàn cắt đứt tín ngưỡng của Vu Tộc đối với ngươi đi!” “Vu Tộc bất diệt, tín ngưỡng của ngươi sẽ bất diệt, bản thân ngươi cũng sẽ không chết, tự nhiên cũng có thể không ngừng khôi phục thành công!” “Có chuyện như vậy sao!” Đồng tử co rút, Lão Tử và những người khác ở xa đều kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, giữa Vu Tộc và Bàn Cổ lại có liên hệ như vậy.

Điều khiến họ không ngờ nhất là việc Hình Hạo năm đó rời khỏi Vu Tộc lại có nhiều ẩn tình đến thế, quả thực khiến người ta khó mà tin được.

Nhanh chóng, vài người cũng đã phản ứng lại.

Nếu quả thật là như vậy, thì Vu Tộc thật sự không thể để cho nó tiếp tục tồn tại, không thể để nó tiếp tục cung cấp tín ngưỡng cho Bàn Cổ, thậm chí… "Không tồi!" Gật gật đầu, Bàn Cổ bình tĩnh quét Hình Hạo một cái nói: "Sự quật khởi của ngươi khiến Ta cảm thấy bất an, đặc biệt là từ khoảnh khắc ngươi đề xuất để Thập Nhị Tổ Vu từ bỏ tín ngưỡng đối với Ta." "Chế độ Vu Đế là để làm suy yếu sự tồn tại của Ta, ngươi nghĩ Ta sẽ không cảm thấy sao?

Đặc biệt sau khi ngươi giúp Đế Giang chứng đạo thành Thánh, tín ngưỡng của Vu Tộc đối với Ta đã tụt dốc không phanh." "Trong tình huống này, Ta tự nhiên chỉ có thể để ngươi rời đi, không có chướng ngại của ngươi, Vu Tộc vẫn sẽ tín ngưỡng Ta, vẫn sẽ giúp Ta không ngừng khôi phục." "Đáng tiếc, vì lý do của ngươi, trong Vu Tộc lại có một bộ phận tộc nhân phản bội tín ngưỡng, mới dẫn đến việc Ta nhiều năm vẫn không thể hoàn toàn đột phá phong ấn đáng chết này." Nói đến đây, đáy mắt Bàn Cổ lóe lên một tia sát cơ, đồng thời nhìn sâu vào Hình Hạo nói: "Vì sao, ngươi rõ ràng kế thừa ý chí của Ta, vì sao lại muốn nghịch lại Ta?" "Ta nhớ năm đó sau khi Ta lấy thân hóa vạn vật, cũng không để lại tâm huyết và truyền thừa của Ta, truyền thừa mà ngươi có được đại đa số cũng không phải từ Bàn Cổ Điện, rốt cuộc có bí mật gì?" "Có phải vì bí mật này, mới khiến ngươi không thể thuận theo ý chí của Ta chăng?

Mọi thứ chỉ là một âm mưu, cũng chỉ là ai đẩy ra một quân cờ." Quân cờ?

Ngươi biết thật nhiều đấy!

Khóe miệng nhếch lên, đáy mắt Hình Hạo tràn đầy vẻ khinh thường.

Chương 490

Nếu không phải vì nghịch thiên cải mệnh, Vu Tộc đã sớm vẫn lạc, thậm chí Vu Yêu đại chiến cũng đã kết thúc, Bàn Cổ cũng không thể có khả năng phục sinh.

Đáng tiếc, đối phương lại tự cho rằng mình đã phá hoại tất cả, nào biết nếu không phải vì hắn, thậm chí còn không có khả năng tồn tại.

"Bàn Cổ!" Một bước tiến lên, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Ngươi thật sự nghĩ mọi thứ đều như ngươi liệu tính sao?" "Ngươi có biết, không có sự tồn tại của Ta, ngươi căn bản không thể đi được một bước!" "Nhưng nếu đã xuất hiện, thì ngươi cũng không có bất kỳ ý nghĩa và giá trị tồn tại nào nữa!" Dứt lời, Hình Hạo bước một bước về phía trước, Chu Thiên Thần Phủ vung lên chém xuống, Khai Thiên Phủ Khí lập tức chém về phía Bàn Cổ.

Xoẹt!

Không gian vỡ nát, phủ khí cắt qua, vạn vật tịch diệt.

Một kích này, tuy không phải Khai Thiên Cửu Thức, nhưng uy thế vô song, không hề kém cạnh một đòn tấn công của Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Ánh sáng hạt gạo!" Thế nhưng, Bàn Cổ đối với điều này lại khinh thường.

Vừa hừ lạnh một tiếng, một bàn tay vung lên trực tiếp hủy diệt tất cả.

"..." Cảnh này lập tức khiến Lão Tử và những người khác đang rục rịch đều kinh ngạc đến ngây người.

Công kích của Hình Hạo mạnh mẽ không thể nghi ngờ!

Nhưng trong tình huống này lại bị Bàn Cổ dễ dàng hủy diệt, thật đáng sợ biết bao!

Điều quan trọng nhất là, dưới tình huống này, khiến cho họ thậm chí không còn dục vọng và xung động để ra tay nữa.

Dù sao trong tình huống này, nếu sơ suất một chút, điều chờ đợi chính là cái chết phản phệ, nhưng nếu không ra tay thì...

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Hạo cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Vạn vạn không ngờ, công kích của hắn đối với Bàn Cổ lại không có tác dụng gì, hắn cũng nhìn ra, không phải sức mạnh của mình không bằng Bàn Cổ, mà là đối phương có sự khắc chế tiên thiên.

Hắn luôn tu luyện theo con đường cũ của Bàn Cổ!

Điều này cũng dẫn đến việc trên người hắn trừ Hàng Chi Bí ban đầu và Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến ra, không có bất kỳ thứ gì thuộc về phạm vi mà Bàn Cổ chưa từng đặt chân đến.

Chỉ riêng một số thứ đó rõ ràng không đủ để uy hiếp Bàn Cổ.

Cho nên, trong tình huống này, lực uy hiếp của hắn đối với Bàn Cổ gần như không còn, thậm chí...

"Thế nào, muốn đối đầu với Ta sao?" Lúc này, Bàn Cổ lại kiêu ngạo cười một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Cuối cùng Ta cho ngươi một cơ hội lựa chọn nữa!" "Thần phục Ta, hoặc là chết!" Lời này vừa nói ra, toàn trường im lặng.

Bốn người Lão Tử ở xa lập tức nhìn về phía Hình Hạo, dù sao ngay cả hắn cũng bị Bàn Cổ dễ dàng trấn áp, trong tình huống này, ngay cả khi họ ra tay cũng sợ là không có tác dụng, nếu đối phương đồng ý gia nhập dưới trướng Bàn Cổ thì...

“Khẩu khí thật lớn!” Cười lạnh một tiếng, Hình Hạo liếc Bàn Cổ một cái, làm sao mà không biết tâm tư của đối phương.

Không gì hơn là ỷ mình không sợ ai mà hăm dọa, thật sự coi hắn là kẻ ngốc sao.

Nghĩ vậy, Hình Hạo vung Chu Thiên Thần Phủ nói: “Bàn Cổ, nếu Ta không dùng sức mạnh từ ngươi mà ra, ngươi nghĩ có thể trấn áp được Ta sao?” Lời này vừa nói ra, toàn trường im lặng.

Bốn người Lão Tử vốn lo lắng bất an lập tức lộ ra vẻ mặt kinh hỉ.

Không vì điều gì khác, thực sự trong tình huống Hình Hạo đã vạch trần tất cả, có một số điều dường như cũng không còn đáng sợ như vậy nữa, thậm chí...

“Ngươi biết!” Sắc mặt Bàn Cổ biến đổi, kinh ngạc nhìn Hình Hạo nói: “Không thể nào, rốt cuộc là ai phái ngươi đến, vì sao lại biết nhiều đến vậy!” Nghe vậy, Hình Hạo không khỏi đảo mắt.

Quả thật!

Nếu không phải Dương Mi đã kể cho hắn nghe về sự nghiêm trọng và hậu quả của việc Bàn Cổ hóa, có lẽ hắn cũng không thể phản ứng kịp trong thời gian ngắn.

Nhưng bây giờ thì khác rồi.

Đã hiểu rõ nguyên nhân gốc rễ của mọi chuyện, tự nhiên hắn cũng có thể tìm ra cách đối phó với Bàn Cổ, không cần dùng đến thủ đoạn của Bàn Cổ thì có thể thi triển những thủ đoạn khác.

“Vậy thì sao!” Thế nhưng, không đợi Hình Hạo mở miệng, Bàn Cổ ở xa đã lấy lại tinh thần, thần sắc băng lãnh nói: “Ngươi đã nhìn thấu một điểm, nhưng thực lực của ngươi gần như đều bắt nguồn từ Ta!” “Dưới việc không có thủ đoạn của Ta, ngươi nghĩ có thể tạo thành uy hiếp đối với Ta sao?” Lời này vừa nói ra, sắc mặt Lão Tử và

những người khác cũng khẽ biến.

Tuy biết Bàn Cổ không phải bất khả chiến bại.

Nhưng nếu không có sự trợ lực khổng lồ của Hình Hạo, thật sự không có mấy phần nắm chắc có thể đối phó với hắn.

"Hệ thống, mở bảng cá nhân!" Lẩm bẩm trong lòng, Hình Hạo không mở miệng phản bác, trực tiếp xem xét: 【Hình Hạo】【Tu vi: Ngụy Vô Cực Đại La Kim Tiên】【Huyết mạch: Bàn Cổ Huyết Mạch】【Công pháp: Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công, Chu Thiên Nhất Bách Linh Bát Biến】【Linh bảo: Hỗn Độn Chung, Chu Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Châu...】【Tích phân: 427982】Hơn bốn mươi vạn tích phân ư!

Sau khi đánh giá một lượt, Hình Hạo thần sắc biến đổi vài lần, lập tức mở cửa hàng tích phân nói: "Tìm kiếm công pháp công kích trong vòng bốn mươi vạn tích phân!" Giây tiếp theo, trước mắt Hình Hạo chợt lóe, vô số tin tức hiện ra: Thanh Đế Kiếm Quyết: Bốn mươi vạn tích phân!

Hóa Tự Tại Pháp: Bốn mươi vạn tích phân!

Hỗn Nguyên Côn Pháp: Bốn mươi vạn tích phân!

Thời Không Đao Pháp: Bốn mươi vạn tích phân! ...

Hỗn Độn Liệt Dương Chưởng: Bốn mươi vạn tích phân!

Sau khi lướt nhìn vài lần, Hình Hạo không khỏi nhíu mày.

Trong tình huống này, thật khó mà quyết định.

Hắn có thể đổi công pháp công kích không ít, đao thương kiếm kích các loại binh khí đều có, nhưng duy chỉ có loại phủ đầu thì không.

Ngay cả khi có một môn phủ pháp đổi bằng ba mươi vạn tích

phân, nhưng so với Khai Thiên Cửu Thức thì lại kém không ít, căn bản không thể đủ để giúp hắn giết chết Bàn Cổ trước mắt.

"Đao, kiếm, côn!" Lẩm bẩm trong miệng, đáy mắt Hình Hạo lộ ra vẻ suy tư và rối rắm.

Chương 491

Thanh Đế Kiếm Quyết và Thời Không Đao Pháp khiến hắn khá động lòng.

Cái trước là truyền thừa ký ức do một cường giả vô địch để lại, cái sau thì lấy Thời Không Pháp Tắc làm cơ sở mà sáng tạo ra đao pháp sát nhân, lực sát thương của cả hai đều cực kỳ khủng bố không kém gì Khai Thiên Cửu Thức.

"Kiếm!" Một lúc sau, Hình Hạo bỗng siết chặt hai nắm đấm, ánh mắt nhìn về phía Bàn Cổ ở đằng xa nói: "Bàn Cổ, nếu Ta từ bỏ việc dùng Bàn Cổ pháp của ngươi, thì sẽ dùng những thủ đoạn khác để tru sát ngươi!" Dứt lời, Hình Hạo lập tức nói với hệ thống: "Đổi Thanh Đế Kiếm Quyết!" "Đinh!

Đổi xong, đang phát phóng!" Giây tiếp theo, thân thể Hình Hạo chấn động, tin tức về Thanh Đế Kiếm Quyết trong não hải chợt hiện ra.

Vừa hấp thu nhanh chóng, khí tức toàn thân Hình Hạo cũng phát sinh biến hóa cực lớn, một luồng kiếm ý sắc bén chợt phun trào, khiến cho kiếm khí trong tay Lão Tử, Thông Thiên, Minh Hà ba người ở xa đều cộng minh rung động.

"Kiếm ý thật đáng sợ!" "Kiếm ý thật tinh thuần!" "Tu vi kiếm đạo của Hình Hạo đạo hữu lại đáng sợ đến vậy!" Kinh hô thành tiếng, ba người Lão Tử đều kinh ngạc đến ngây người.

Bao gồm cả Tiếp Dẫn cũng vậy.

Dù sao ở Hồng Hoang này, Hình Hạo vẫn luôn dùng binh khí Chu Thiên Thần Phủ, lẽ ra không thể có thủ đoạn ẩn giấu mà họ không biết.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo lại thể hiện ra cảnh giới kiếm đạo đáng sợ, thậm chí không kém cạnh họ, mơ hồ thậm chí còn cảm thấy bản thân bị áp chế.

"Ong ong!" Đúng lúc này, một tiếng ong minh khẽ vang vọng.

Chỉ thấy Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay Thông Thiên xé gió bay đi, trong nháy mắt đã thoát khỏi sự khống chế của hắn xuất hiện bên cạnh Hình Hạo.

Giây tiếp theo, Tru Tiên Tứ Kiếm rực rỡ, sát khí vô biên dâng trào dung nhập vào thể nội Hình Hạo, cả người hắn trong khoảnh khắc đó hệt như một thanh bảo kiếm tuyệt thế xuất khỏi vỏ lộ hết phong mang.

Kèm theo sát khí bốc lên, khí tức toàn thân Hình Hạo dao động, đồng thời một luồng ba động đặc thù không ngừng cuốn ra, hắn lớn tiếng hét: "Khai Thiên Kiếm Đạo ngưng!" Ong ong...

Tiếng ong minh chói tai vang vọng, mi tâm Hình Hạo quang huy rực rỡ, toàn thân tất cả phủ đạo đều dung nhập vào kiếm ý hoàn toàn mới.

Kèm theo ý cảnh khai thiên bùng phát, phủ pháp của Hình Hạo đã thoát ly khỏi phạm vi Bàn Cổ pháp, hoàn toàn dung nhập vào Thanh Đế Kiếm Quyết.

"Không thể nào!" "Kiếm đạo của ngươi lại nuốt chửng truyền thừa của Ta!" Đồng tử co rút, Bàn Cổ chấn kinh, ngây người nhìn cảnh này với vẻ mặt khó tin.

Ngay sau đó, đáy mắt Bàn Cổ lóe lên sát cơ, vẻ mặt khinh mạn trên mặt hắn lập tức biến mất, thay vào đó là sự ngưng trọng, sát ý và sát cơ.

"Chết!" Hét lớn một tiếng, Bàn Cổ cuối cùng không nhịn được

nữa.

Chứng kiến sự đột phá trưởng thành của Hình Hạo, thậm chí sự thay đổi giao thoa này, tuyệt đối không cho phép đối phương tiếp tục trưởng thành.

Nếu không, đối phương có thể uy hiếp sự tồn tại của hắn.

"Vút!" "Dừng lại cho Ta!" Thấy tình hình này, bốn người Lão Tử cũng như tỉnh mộng, lớn tiếng hét một tiếng, vội vàng tiến lên ngăn cản.

Dù sao hiện tại Hình Hạo là tồn tại mạnh mẽ nhất trong số họ, cũng chỉ có hắn mới có thể đối đầu trực diện với Bàn Cổ, nếu để Bàn Cổ tru sát hắn, thì những người còn lại há chẳng phải chắc chắn sẽ chết sao?

Giây tiếp theo, Kim Kiều của Thái Cực Đồ bay ngang trời, chặn trước thân Bàn Cổ.

Lão Tử thoắt một cái đã ở trên cầu, cầm kiếm vung chém, lớn tiếng hét: "Thái Thanh Kiếm Quyết – Không Gian Đại Chấn Hám!" Xoẹt một tiếng!

Kiếm khí ngang trời, không gian vỡ nát, rung động vô biên truyền bá đồng thời, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy cuốn ra bốn phía, một luồng ba động cường liệt quét ra, có thể thấy rõ ràng thời không đang nhanh chóng sụp đổ, thậm chí...

"Hoa ngôn xảo ngữ!" Hừ lạnh một tiếng, Bàn Cổ một quyền đánh ra.

Rắc một tiếng, không gian vỡ nát, tất cả vết nứt uyển như mặt kính vỡ tan.

Quyền phong cuốn tới, trực tiếp đánh trúng Kim Kiều.

Oanh một tiếng cực lớn, Kim Kiều vô kiên bất tồi (không gì không phá) vỡ nát, Lão Tử đang đứng trên đó như bị sét đánh, miệng phun máu tươi, cả người uyển như diều đứt dây bị đánh bay ra ngoài.

"Đại ca!" "Lão Tử đạo hữu!" Cảnh này khiến Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Minh Hà đều kinh hãi thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, Bàn Cổ lại cường đại đến thế.

Một quyền!

Chỉ một quyền, không chỉ hủy diệt công kích của Lão Tử, thậm chí ngay cả phòng ngự của Thái Cực Đồ cũng bị phá hủy, thật khó mà tin được.

Bàn Cổ cường đại như vậy, liệu bọn họ có thể đối phó được không?

"Chư vị đạo hữu, ngăn cản hắn!" Đột nhiên, Lão Tử dường như đã hiểu ra, cả người khó khăn ổn định thân hình, không màng đến thương thế của bản thân mà lớn tiếng hét: "Tuyệt đối không thể để hắn quấy rầy Hình Hạo đạo hữu!" Lời này vừa nói ra, ba người Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Minh Hà lập tức chấn động.

Quả thật!

Tình hình đến nước này, muốn chiến thắng Bàn Cổ gần như không còn mấy khả năng.

Dù sao vết xe đổ của Lão Tử đã tuyên bố sự cường đại của Bàn Cổ, cho nên, trong tình huống này, nếu muốn thắng lợi, thì hy vọng duy nhất chính là Hình Hạo.

"Ra tay!" "Ngăn cản hắn!" Nhìn nhau một cái, ba người Thông Thiên không màng đến Lão Tử, thân hình chấn động lập tức chặn trước thân Bàn Cổ.

“Thượng Thanh Kiếm Quyết – Tru Tiên!” “Ma Đạo Chân Thân – Thiên Nhãn Thiên Thủ!” “Sát Lục Kiếm Đạo – Chúng Thần Vẫn Lạc!” Hét lớn trong miệng, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Minh Hà đều phát động sát chiêu mạnh nhất.

Trong khoảnh khắc, hai đạo kiếm khí xé gió, một xanh một đỏ, uy thế vô song.

Ma khí vô biên bốc lên, Thiên Nhãn Thiên Thủ hiện ra, dưới sự thao túng của Tiếp Dẫn không ngừng tấn công Bàn Cổ.

“Không biết tự lượng sức!” Cảnh này lọt vào đáy mắt, Bàn Cổ lại khinh thường bĩu môi.

Lại một quyền đánh ra, hai đạo kiếm khí trong nháy mắt bị hủy diệt hoàn toàn.

Sau khi hoàn thành tất cả, Bàn Cổ tiếp tục tiến lên, không hề để ý đến Thiên Nhãn Thiên Thủ đang tấn công.

Chương 492

Nhìn thấy công kích của họ giáng xuống thân thể Bàn Cổ, nhưng sau một trận tiếng nổ long trời lở đất, lại không hề làm hắn bị thương chút nào, thậm chí không để lại một vết tích nhỏ.

"Không thể nào!" "Không thể nào!" Ngây người nhìn cảnh này, Thông Thiên như bị sét đánh, đáy mắt từng người không khỏi hiện lên sự kinh hãi cường liệt và vẻ mặt khó tin.

Dù sao công kích vừa rồi của họ đều không hề nương tay, thậm chí không hề có chút lơ là nào.

Nhưng kết quả thì sao?

Không có tác dụng!

Lại không có chút hiệu quả nào đối với Bàn Cổ, thậm chí còn không thể ngăn cản hắn được bao lâu, sự chênh lệch giữa họ lớn đến mức nào?

"Cút!" Đúng lúc này, Bàn Cổ đã đến trước mặt ba người.

Hét lớn một tiếng, Bàn Cổ một bàn tay vung ra, một luồng sức mạnh mênh mông cuốn ra, Lực Chi Pháp Tắc bùng phát đánh trúng thân thể ba người.

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, ba người Thông Thiên như bị sét đánh.

Ngực lõm xuống, đồng thời máu tươi từ khóe miệng rỉ ra, cả người uyển như diều đứt dây bị đánh bay ra ngoài, thậm chí không thể ổn định thân hình.

Đối với điều này, Bàn Cổ lại không tiếp tục truy sát.

Chỉ liếc nhìn vài người một cái, sau đó tiếp tục lướt về phía Hình Hạo, sát cơ toàn thân bùng phát, hoàn toàn kiên định quyết tâm tru sát Hình Hạo.

"Không!" Thấy tình hình này, Lão Tử vội vàng hét lên.

Hình Hạo là cơ hội duy nhất của họ, cũng là cơ hội cuối cùng.

Nếu hắn chết, thì những người khác cũng chắc chắn sẽ chết, không thể nào tránh khỏi tình huống bị Bàn Cổ nuốt chửng, đáy mắt Lão Tử sát cơ cường liệt đến cực điểm.

"Quyết tử cũng phải ngăn cản!" Hét lớn một tiếng, toàn thân Lão Tử ma diễm bốc lên, thiêu đốt tinh huyết đổi lấy sức mạnh Vô Cực Đại La Kim Tiên đã thất bại, sau đó hắn cầm trường kiếm lao ra.

Giây tiếp theo, không gian vặn vẹo, Lão Tử lần nữa chặn trước thân Bàn Cổ, Hồng Hoa Kiếm trong tay vung chém, xiềng xích Không Gian Pháp Tắc vô biên bay ra, không hề như trước đó muốn đánh giết Bàn Cổ, mà là muốn phong tỏa hắn cứng nhắc tại chỗ.

Loảng xoảng...

Loảng xoảng...

Xích liên không gian rung động, trực tiếp cố định Bàn Cổ tại chỗ.

Tuy hắn không ngừng giãy giụa, thậm chí vô số xích liên không gian đều đang vỡ nát, nhưng lại cũng đang được tu phục với tốc độ nhanh nhất.

Rõ ràng!

Dưới sức mạnh cùng cảnh giới, Bàn Cổ không thể là vô địch.

Ít nhất xích liên do Không Gian Pháp Tắc hóa thành xác thực đã giam cầm hắn, trong thời gian ngắn khó mà thoát ra được.

"Thành công rồi!" Cảnh này lập tức khiến ba người Thông Thiên

ở xa kinh hỉ vạn phần.

Vạn vạn không ngờ, Lão Tử trong tình huống thiêu đốt tinh huyết đổi lấy sức mạnh Vô Cực Đại La Kim Tiên thật sự đã ngăn được Bàn Cổ.

Tuy chỉ là một khoảng thời gian ngắn, nhưng cũng đủ rồi.

"Lên!" "Nhất định phải ngăn cản hắn!" Sau khi nhìn nhau một cái, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Minh Hà lập tức lao ra, toàn thân tinh huyết thiêu đốt, ba người cũng đổi lấy sức mạnh cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên đã thất bại.

Giây tiếp theo, ba người xuất hiện bên cạnh Lão Tử, sau khi nhìn nhau một cái, không chút do dự liền ra tay: "Thượng Thanh Kiếm Quyết – Hãm Tiên Vô Tận Chiểu Trạch!" Xì xì...

Xì xì...

Hãm Tiên kiếm ý cuốn ra, dưới sự thao túng của Thông Thiên bao quanh đôi chân Bàn Cổ, vô biên đầm lầy hiện ra đồng thời, bắt đầu không ngừng nuốt chửng Bàn Cổ, càng dùng lực giãy giụa, bản thân lại càng bị hạn chế cường liệt.

"Ma Đạo Chân Thân – Thiên Thủ Chi Trận!" Ma khí từ trời giáng xuống, vô biên bàn tay lớn dưới sự thao túng của Tiếp Dẫn ấn xuống đôi vai Bàn Cổ, ngăn cản sức mạnh hắn vận động đồng thời, cũng cứng nhắc ép hắn vào vô biên đầm lầy.

Thông Thiên và Tiếp Dẫn phối hợp có thể nói là ăn ý, một chiêu này cộng thêm xích liên không gian của Lão Tử, trực tiếp cố định Bàn Cổ cứng ngắc tại chỗ, sức mạnh của hắn thậm chí khó mà thi triển ra.

"Chính là lúc này!" Thấy cảnh này, đáy mắt Minh Hà tinh quang bùng phát, lớn tiếng hét một tiếng: "Bàn Cổ, đi chết đi!" "Sát Lục Kiếm Đạo – Hủy Diệt Diệt Thế Nhất Kích!" Giây tiếp theo, huyết sát

khí toàn thân Minh Hà phun trào, Nguyên Đồ A Tỳ hợp nhất, lập tức bùng phát ra uy năng không kém gì Tiên Thiên Chí Bảo.

Một đạo kiếm khí màu máu chém ra, thẳng tiến về phía mi tâm Bàn Cổ, thế muốn triệt để hủy diệt đầu lâu và Nguyên Thần của hắn.

Xì xì...

Thời không vỡ nát, một kiếm của Minh Hà uy thế vô song, thậm chí ngay cả ba người Lão Tử cũng toàn thân lạnh lẽo, đều cảm giác rõ ràng, dưới một kích này ngay cả Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng có thể sẽ chết.

"Đáng chết!" "Sát Lục Pháp Tắc!" Sắc mặt Bàn Cổ cũng biến đổi, hắn cũng cảm giác được sự uy hiếp của một kích này đối với bản thân.

Không chút do dự, Bàn Cổ gầm nhẹ một tiếng: "Phá cho Ta!" Giây tiếp theo, Pháp Tắc sức mạnh toàn thân hắn dao động, uyển như hóa thành một trận chấn động, không ngừng hủy diệt sức mạnh đang cố định bản thân hắn.

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Bàn Cổ thoát khỏi sự phong tỏa của xích liên không gian, cả người hắn thoắt một cái, cứng nhắc vặn vẹo đầu mình bảy mươi độ.

Phốc xích!

Kiếm khí lướt qua, sượt qua tai trái Bàn Cổ.

Máu tươi phun ra, đồng thời tai trái Bàn Cổ trực tiếp bị hủy diệt hoàn toàn, một mảng lớn huyết nhục văng tung tóe, có thể thấy rõ xương sọ trắng hếu dính đầy máu.

Thất bại rồi!

Thất bại rồi!

Thấy tình hình này, sắc mặt bốn người Minh Hà đều biến đổi.

Chương 493

Vạn vạn không ngờ, Bàn Cổ vào thời khắc mấu chốt lại tránh được một kích này.

"Đồ khốn nạn!" "Đi chết cho Ta!" Đúng lúc này, tiếng hét lớn của Bàn Cổ vang vọng.

Chỉ thấy toàn thân hắn chấn động, Thiên Thủ trên vai hắn trong nháy mắt nổ tung, tay phải giơ lên một quyền đánh ra, trực tiếp đánh trúng thân thể Minh Hà.

Bành một tiếng nổ tung, Minh Hà trong nháy mắt bị hủy diệt, vô biên máu tươi văng tung tóe, đồng thời Bàn Cổ uyển như một con dã thú phát điên gầm thét: "Đáng chết!" "Tất cả đều đáng chết!" Dưới sự tức giận công tâm, Bàn Cổ thậm chí không màng đến sự tồn tại của Hình Hạo cách đó không xa, thao túng hai nắm đấm đập về phía ba người Lão Tử.

"Không tốt!" "Mau tránh ra!" Thấy tình hình này, ba người Lão Tử kinh hô, thần sắc biến đổi đồng thời, vội vàng tránh sang một bên.

Cùng lúc đó, ở khu vực cách đó không xa, vô biên máu tươi tụ lại, một tia quang huy màu máu rực rỡ đồng thời, thân ảnh Minh Hà lần nữa tụ tập lại một chỗ.

"Hô hô~" Sau khi thân hình trọng tổ, khí tức toàn thân Minh Hà khôi phục đến cấp độ bán bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, hai tay chống đầu gối không ngừng thở dốc, đồng thời đáy mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Chỉ thiếu một chút!

Chỉ thiếu một chút, hắn đã hoàn toàn vẫn lạc.

Nếu không phải có Huyết Thần Tử tồn tại, nếu không phải Bàn

Cổ không bổ thêm một kích, hắn thật sự không thể sống sót.

Ba!

Đúng lúc này, một cánh tay từ phía sau Minh Hà, trực tiếp vỗ vào vai hắn.

"Ai!" Thân thể run lên, hai mắt Minh Hà co rút, vẻ mặt hoảng sợ càng đậm, đồng thời giãy giụa muốn xoay người.

"Minh Hà đạo hữu, vất vả rồi!" Lúc này, thanh âm của Hình Hạo chợt truyền đến, thân thể Minh Hà vừa mới xoay chuyển bỗng khựng lại.

Sau khi nhìn rõ người đứng bên cạnh mình là Hình Hạo, hắn mới thở phào một hơi, mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, làm Ta sợ chết khiếp rồi." "Ta cứ tưởng là ai đó ẩn nấp trong bóng tối tấn công Ta." Nói xong, Minh Hà lại thở dốc vài cái, sau khi thân thể đứng thẳng, liền mở miệng hỏi: "Hình Hạo đạo hữu, tình hình bây giờ thế nào?" "Có nắm chắc đối phó với hắn không?" "Có!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên, đồng thời nội tâm hắn có đủ tự tin vào việc chuyển hóa kiếm đạo.

Nhanh chóng, ánh mắt hắn tập trung vào Minh Hà, thần sắc nghiêm túc nói: "Nhưng Chu Thiên Thần Phủ của Ta lại không kịp tế luyện." "Minh Hà đạo hữu, Ta mượn song kiếm Nguyên Đồ A Tỳ của ngươi dùng được không?" Mượn kiếm?

Đương nhiên không vấn đề!

Cười nhạt một tiếng, Minh Hà vẫy tay triệu hồi song kiếm Nguyên Đồ A Tỳ ở một bên, lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, phần còn lại giao cho ngươi!" "Không vấn đề!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo nắm lấy Nguyên Đồ A Tỳ, ngẩng đầu nhìn về phía Bàn Cổ ở cách đó không xa nói: "Bàn Cổ, cuộc chiến cuối cùng cũng đã đến!"

Dứt lời, Hình Hạo một bước đạp ra, cả người thoắt một cái đã xuất hiện trong trường.

"Bàn Cổ!" Hét lớn một tiếng, Hình Hạo cầm kiếm vung chém, một đạo kiếm khí màu xanh xé gió, trực tiếp đánh vào sau lưng Bàn Cổ.

Oanh long long!

Tiếng nổ vang vọng, kiếm khí quét ra, huyết nhục văng tung tóe, động tác tấn công ba người Lão Tử của Bàn Cổ khựng lại, cả người hắn giật mình một cái, sau khi ổn định thân hình, lập tức quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt sát cơ bùng phát nói: "Hình Hạo!" "Ngươi vậy mà thật sự từ bỏ Bàn Cổ pháp của Ta, thậm chí đạt đến trình độ như vậy, thật sự không thể xem thường!" "Không, hôm nay tất cả các ngươi đều phải chết, tất cả những kẻ phá hoại đại nghiệp của Ta, không thể tha thứ." Trong khi nói, Bàn Cổ nhảy vọt lên, cả người uyển như một luồng sáng lao về phía Hình Hạo, trực tiếp từ bỏ việc truy sát ba người Lão Tử.

"Nói hay lắm!" Thấy tình hình này, Hình Hạo không hề sợ hãi.

Hét lớn một tiếng, Nguyên Đồ A Tỳ hợp nhất, khí tức Tiên Thiên Chí Bảo bùng phát, Hành Chi Bí thi triển, hắn trước tiên xuất hiện trước mặt Bàn Cổ.

"Chém!" Khẽ hét một tiếng, Nguyên Đồ A Tỳ vạch ra, trực tiếp chém ra một vết máu trên ngực Bàn Cổ.

Phốc xích!

Máu tươi phun ra, thân thể Bàn Cổ chấn động, sau khi nhìn thấy Hình Hạo gần trong gang tấc, đôi mắt hắn lập tức huyết hồng.

"Giết!" Hét lớn trong miệng, Bàn Cổ mạnh mẽ chịu đựng cơn đau ở ngực, giơ nắm đấm đập về phía Hình Hạo.

Đáng tiếc, hành động của hắn lại chậm hơn ba phần.

Hành Chi Bí phát động, thân thể Hình Hạo thoắt một cái biến mất trước mặt hắn, nắm đấm của hắn đập xuống chỉ hủy diệt tàn ảnh của hắn.

Không đợi Bàn Cổ kịp phản ứng, thanh âm lạnh lùng bên cạnh hắn chợt vang vọng: "Chém!" Giây tiếp theo, kiếm quang rực rỡ, Hình Hạo cầm kiếm vung chém, Nguyên Đồ A Tỳ lại một kiếm bổ vào eo Bàn Cổ, vừa mang đi một mảng lớn huyết nhục, vừa hủy diệt vài chiếc xương sườn của hắn.

"A..." Kêu thảm một tiếng, Bàn Cổ đột nhiên quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, trong khoảnh khắc đó hoàn toàn như mất lý trí, nắm đấm giơ lên liền đập ra, thế muốn triệt để hủy diệt hắn.

Đáng tiếc, tốc độ của hắn quá chậm.

Sức mạnh đủ là một chuyện, nhưng lại không thể bắt được quỹ tích của Hình Hạo, dẫn đến việc công kích lại lần nữa trượt.

"Chém!" Lúc này, Hình Hạo lần nữa xuất hiện bên cạnh Bàn Cổ, cầm kiếm vung chém, lần nữa mang đi một mảng lớn huyết nhục.

Sau khi lặp đi lặp lại như vậy, chỉ trong một khắc đồng hồ ngắn ngủi, Bàn Cổ uyển như một huyết nhân, toàn thân khí tức cuồng bạo, không ngừng gầm nhẹ, không ngừng vung nắm đấm, nhưng lại uyển như kẻ ngốc đập vào không khí.

"..." Ngây người nhìn cảnh này, bốn người Lão Tử đều kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Bàn Cổ cường đại vô cùng giờ khắc này dưới tay Hình Hạo lại uyển như kẻ ngốc bị tùy ý bày bố.

Xem ra, Hình Hạo muốn đánh giết hắn cũng chỉ là vấn đề thời gian, thật sự... khó tin.

"Thật cường đại!" Hít sâu một hơi, Lão Tử từ từ mở miệng nói:

“Kiếm thuật cơ bản nhất và đơn giản nhất, phối hợp với sức mạnh, tốc độ và kỹ xảo, nhưng lại đạt đến trình độ như vậy.” “Phương thức chiến đấu như vậy, quả thực uyển như một môn nghệ thuật, uyển như được mài giũa qua vô số lần sinh tử!” “Nhưng Hình Hạo đạo hữu từ khi quật khởi gần như đều nghiền ép một đường, khi nào đã trải qua nhiều khảo nghiệm sinh tử đến vậy?

Nguồn gốc sức mạnh này thật sự khiến người ta tò mò.” Lời này lập tức nhận được sự đồng tình của Thông Thiên và Minh Hà.

Là bậc thầy kiếm đạo, họ có thể nhìn ra, cảnh giới kiếm đạo mà Hình Hạo thể hiện lúc này vượt trên họ, thậm chí không chỉ một cấp độ.

Nếu không, cũng không thể dễ dàng treo ngược đánh Bàn Cổ như vậy, uyển như trêu đùa trẻ con.

“Không!” “Đó không phải toàn bộ sức mạnh của Hình Hạo đạo hữu!” Đúng lúc này, Tiếp Dẫn ở một bên dường như đã hiểu ra, lập tức mở miệng nói: “Chỉ trong tình huống cầm Nguyên Đồ A Tỳ thôi!” “Nếu luyện hóa Chu Thiên Thần Phủ thành một thanh trường kiếm, thì lực chiến đấu chỉ sợ sẽ lại tăng trưởng!” Lời này vừa nói ra, ba người Lão Tử lập tức chấn động.

Quả thật!

Kiếm đạo tu sĩ!

Chương 494

Đại đa số sức mạnh đều bắt nguồn từ kiếm khí trong tay.

Hiện tại Hình Hạo chỉ cầm song kiếm Nguyên Đồ A Tỳ sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng nếu chuyển hóa Chu Thiên Thần Phủ trong tay thành thần kiếm, thì...

"Không thể tiếp tục như vậy nữa!" Đột nhiên, Lão Tử dường như đã hiểu ra, nắm đấm khẽ siết chặt, đồng thời ánh mắt hắn cũng theo bản năng nhìn về phía Thông Thiên, chính xác hơn là nhìn về phía Thanh Bình Kiếm trong tay hắn!

Thanh kiếm này chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng nguyên liệu bản thân nó lại là một trong những mảnh vỡ của Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, nếu có thể dung hợp nó với Hồng Hoa Kiếm, thì Hồng Hoa Kiếm chắc chắn sẽ tiến hóa.

Điều quan trọng nhất là, chỉ cần có được Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy, thì Lão Tử có thể luyện chế ra một thanh thần kiếm mà mọi người gọi là có tiềm lực của Hỗn Độn Chí Bảo.

"Hình Hạo!" Đúng lúc này, tiếng gầm thét giận dữ của Bàn Cổ chợt vang vọng.

Nghe danh nhìn tới, có thể thấy toàn thân Bàn Cổ một luồng khí tức cuồng bạo chợt bốc lên, cả người sát khí phun trào đồng thời, một luồng khí tức đáng sợ lập tức tràn ngập bốn phía.

Giây tiếp theo, một luồng uy áp mênh mông tràn ngập.

Có thể thấy sức mạnh trên người Bàn Cổ khựng lại, rõ ràng đã hạ xuống không chỉ một cấp độ.

Nhưng tốc độ của hắn lại nhanh hơn gấp mấy lần, thoắt một cái

đã xuất hiện ở khu vực Hình Hạo vừa mới xuất hiện, một quyền đánh ra, lớn tiếng hét: "Đi chết cho Ta!" "Nhanh thật!" Đồng tử co rút, thần sắc Hình Hạo khẽ biến.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại phát sinh biến hóa như vậy, Bàn Cổ lại có thể từ bỏ sức mạnh đổi lấy tốc độ tuyệt đối, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng đối mặt với nắm đấm tấn công kia, hắn cũng không hề sợ hãi, chỉ giơ song kiếm Nguyên Đồ A Tỳ trong tay lên đỡ, miệng khẽ hét: "Thanh Đế Bí Kỹ – Dĩ Thủ Vi Công!" Giây tiếp theo, nắm đấm của Bàn Cổ đập vào song kiếm.

Bành một tiếng cực lớn, thân thể Bàn Cổ chấn động, kèm theo đôi mắt trợn trừng, khóe miệng rỉ ra một vệt máu tươi, cánh tay rắc một tiếng xương gãy.

Ngay sau đó, cả người hắn uyển như gặp phải sét đánh, cấp tốc lùi lại mấy trăm dặm.

Sau khi ổn định thân hình, Bàn Cổ cả người kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo, khó tin nói: "Cái gì?" "Thủ đoạn gì?" "Sức mạnh của Ta hoàn toàn bị ngươi trả lại, thậm chí còn tăng cường không ít!" "Hình Hạo, đây là kiếm thuật quỷ dị gì!" Khái khái!

Khái thấu một tiếng, Hình Hạo đưa tay lau vệt máu nơi khóe miệng.

Tuy đã đỡ được một kích của Bàn Cổ, thậm chí còn gia tăng sức mạnh công kích của hắn lên gấp bội, nhưng đối với bản thân hắn thương tổn cũng khá lớn.

Nhưng không sao, tất cả đều trong phạm vi chịu đựng.

Nghĩ vậy, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Bàn Cổ, khóe miệng vẽ lên một nụ cười đầy ẩn ý nói: "Ngươi nghĩ Ta sẽ nói cho ngươi biết

sao?" "Bây giờ ngươi, đã từ bỏ sức mạnh thì không thể tạo thành uy hiếp cho Ta, đã từ bỏ sức mạnh, thì không thể theo kịp động tác của Ta, vậy đấu với Ta bằng gì." Dứt lời, Hình Hạo một bước đạp ra, Hành Chi Bí thi triển, cả người trong nháy mắt đã xuất hiện bên cạnh Bàn Cổ, lại một kiếm chém ra, không hề cho Bàn Cổ cơ hội thở dốc.

"Đáng chết!" Nguy cơ ập đến, thần sắc Bàn Cổ khẽ biến, thoắt một cái dựa vào tốc độ tuyệt đối để tránh né.

Nhưng lần này, hắn cũng không dám tùy tiện tấn công Hình Hạo nữa.

Cú va chạm vừa rồi khiến hắn cảm thấy uy hiếp cực lớn, loại thủ đoạn nhân đôi sức mạnh bản thân phản công lại không nên tiếp tục thử nữa.

Trong khoảnh khắc, Hình Hạo thế không thể cản phá, Bàn Cổ lại chỉ có thể trốn chạy trong khu vực đó.

"..." Ngây người nhìn cảnh này, Lão Tử, Minh Hà và Thông Thiên ánh mắt lập tức nóng bỏng.

Tuy không rõ rốt cuộc là chuyện gì, nhưng không thể phủ nhận, chiêu kiếm vừa rồi của Hình Hạo thực sự khiến họ có những suy nghĩ khác.

Nếu có thể có được một loại kiếm chiêu như vậy để sử dụng cho mình, thì há chẳng phải bản thân sẽ vô địch sao?

Phản lại sức mạnh tấn công của đối thủ, loại sức mạnh này quả thực là tồn tại nghịch thiên, tuy có thể tồn tại hạn chế lớn, nhưng nếu nắm giữ được, thì...

"Không tốt!" Đột nhiên, Tiếp Dẫn dường như cảm giác được, thần sắc đại biến nói: "Chư vị mau lui!" "Bàn Cổ đang tiến về phía chúng ta!" "Nếu không có gì bất ngờ, hắn muốn đoạt linh bảo trên

người ta để đối kháng với Hình Hạo đạo hữu!" Bàn Cổ giết!

Đồng tử co rút, ba người Lão Tử lập tức lấy lại tinh thần, sau khi nhìn thấy Bàn Cổ đang phi nhanh cách đó không xa, vài người đều kinh hãi thất sắc.

Không màng đến những thứ khác, bốn người Lão Tử rút lui, cấp tốc chạy về phía sau, đồng thời vung linh bảo trong tay phát động tấn công, vọng đồ ngăn cản Bàn Cổ tiếp cận.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Bàn Cổ vô cùng tức giận.

Vạn vạn không ngờ, kế hoạch của hắn lại dễ dàng bị nhìn thấu, càng không ngờ bốn người Tiếp Dẫn lại rút lui triệt để đến vậy, đâu còn vẻ liều mạng như trước.

"Đoạt bảo phản kích!" Cảnh này lọt vào đáy mắt, Hình Hạo lập tức phản ứng.

Thoắt một cái lao ra, Hình Hạo liền đến trước mặt Bàn Cổ, chặn lại khả năng hắn truy kích bốn người Lão Tử, sau đó không chút do dự một kiếm chém ra, miệng khẽ hét: "Bàn Cổ, đường này không thông!" Xoẹt!

Kiếm khí rực rỡ, trực phách (chém thẳng) vào mặt Bàn Cổ.

"Hỗn trướng!" Thấy tình hình này, Bàn Cổ đại nộ.

Nhìn thấy kiếm khí tấn công, hắn lập tức một quyền đánh ra đập vào kiếm khí.

Bành một tiếng, kiếm khí nổ tung, căn bản không thể làm Bàn Cổ bị thương.

Nhưng trên mu bàn tay hắn lại hiện ra một vài vết nứt nhỏ, có những vệt máu nhạt rỉ ra đồng thời, lại cũng đang tự phục hồi với tốc độ cực nhanh.

“Ừm!” Cảnh này Hình Hạo nhìn thấy.

Động tác tiến lên khựng lại, Thần Mục tinh thần được kích hoạt khóa chặt trên thân Bàn Cổ, có thể thấy rõ ràng những khu vực bị tấn công tuy nhìn qua máu me be bét, nhưng thực tế lại đều đã kết vảy, thậm chí đang nhanh chóng khôi phục.

“Chuyện gì thế này!” “Thân thể Bàn Cổ lại có khả năng khôi phục đáng sợ đến vậy!” Nội tâm chấn động, Hình Hạo bị cảnh này làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại phát sinh biến hóa lớn đến vậy, công kích tuy trấn áp được Bàn Cổ, nhưng dường như không thể trí mạng, thậm chí khả năng khôi phục của đối phương còn vượt xa tu sĩ bình thường.

“Không đúng!” “Nhục thân của Bàn Cổ quá bất thường!” Lẩm bẩm trong miệng, Hình Hạo điên cuồng vận chuyển Thần Mục tinh thần, vọng đồ tìm kiếm điểm đột phá của hắn, vọng đồ làm rõ rốt cuộc là chuyện gì.

Dù sao trong trí nhớ mà hắn có được, nhục thân của Bàn Cổ cố nhiên cường đại không sai, nhưng thực tế lại không có khả năng khôi phục đáng sợ đến mức này, nếu không, năm đó Bàn Cổ cũng không thể chết vì kiệt sức.

Nhưng một lúc lâu, Hình Hạo lại không thể tra ra bất kỳ manh mối nào.

Chương 495

Đôi mắt tĩnh lặng nhìn vết thương trên người Bàn Cổ khôi phục, đôi mày khẽ nhíu đồng thời, hắn mở miệng nói: "Bàn Cổ, nhục thân của ngươi có chuyện gì vậy!" "Lẽ ra, nhục thân của ngươi không thể đạt đến trình độ này, không thể có khả năng khôi phục đáng sợ như vậy!" Lời này vừa nói ra, bốn người Lão Tử đang rút lui ở xa chợt khựng lại.

Sau khi nhìn rõ tình hình trên người Bàn Cổ, sắc mặt đều biến đổi.

Vạn vạn không ngờ, tất cả lại phát sinh biến cố như vậy.

Ban đầu cứ tưởng Bàn Cổ chắc chắn sẽ chết, dù sao hắn không có tư bản để đối kháng với Hình Hạo.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lại đang nhanh chóng khôi phục, rốt cuộc là chuyện gì?

Thật không thể tin nổi!

"Đã phát giác rồi sao?" Cười toe toét, Bàn Cổ lạnh lùng nhìn về phía Hình Hạo nói: "Ta bất tử bất diệt, Hình Hạo, ngươi không thể giết chết Ta, cũng không thể chiến thắng Ta." "Đợi Vu Tộc chiếm cứ Hồng Hoang thế giới, thì sức mạnh của Ta sẽ lại tăng trưởng mạnh mẽ, lúc đó tất cả mọi người sẽ chết ở đây." "Ngươi cũng đừng vọng đồ trốn thoát ra ngoài, trong thế giới phong ấn này, trừ phi Ta chết, hoặc Ta nguyện ý, nếu không không thể thoát ra được." Ra là như vậy!

Đồng tử co rút, sắc mặt năm người Hình Hạo lập tức khó coi đến cực điểm.

Mọi người đều không phải kẻ ngốc, há lại không hiểu ý tứ trong

lời nói của Bàn Cổ?

Vu Tộc chiếm cứ Hồng Hoang sẽ càng thêm cường đại, vậy há chẳng phải tất cả đều có liên quan đến Vu Tộc?

Ngay cả việc Bàn Cổ được lực tín ngưỡng của Vu Tộc gia trì mới có được trình độ ngày nay, thì việc thương thế trên người hắn khôi phục một cách quỷ dị cũng đã thông suốt.

Thần Đạo!

Bàn Cổ vậy mà đã đi theo pháp môn Thần Đạo.

Mượn sức mạnh tín ngưỡng để gia trì bản thân, hoàn toàn không giống như ngày xưa đi con đường dĩ lực chứng đạo vô địch.

Nhưng không thể phủ nhận.

Đúng như lời Bàn Cổ nói, trong tình huống này, thật sự không có bất kỳ cách nào có thể làm gì được đối phương.

Ngay cả Hình Hạo cũng không có bất kỳ cách nào, trừ phi Vu Tộc ở ngoại giới thất bại, lúc đó...

"Hô~" Hít sâu một hơi, Hình Hạo thần sắc nghiêm túc nói: "Đây là kế hoạch thật sự của ngươi!" "Bộc lộ sự tồn tại của bản thân, là để hấp dẫn tất cả cường giả cấp Hỗn Nguyên trong Hồng Hoang, là để nhốt tất cả mọi người ở đây, không để Ta ra ngoài cản trở hành động của Vu Tộc." "Ngươi ban đầu định nhốt tất cả mọi người ở đây, nhưng lại không ngờ Ta lại hành động tách ra, bây giờ ngoại giới ngay cả khi không có sự tồn tại của Ta, nhưng cũng có vài vị cường giả Thánh Nhân tồn tại, ngươi nghĩ có thể thành công sao?" "Chỉ cần giúp Đông Hoàng Thái Nhất, thì Yêu Tộc chiến thắng Vu Tộc gần như là chuyện chắc chắn, Bàn Cổ, một khi mất đi lực tín ngưỡng của Vu Tộc, thì ngươi sẽ chết!" Dứt lời, Hình Hạo một bàn tay vung lên, trực tiếp dùng sức mạnh của bản thân cấu trúc ra một phương kết giới

phong tỏa khu vực này, hắn siết chặt song kiếm trong tay nói: "Nếu đã như vậy, thì điều Ta phải làm chính là ngăn cản!" "Lão Tử, tìm cách rời khỏi đây, nhanh chóng ra ngoài giúp Nguyên Thủy gia tốc đại kiếp thúc đẩy, nhất định phải hủy diệt Vu Tộc, ít nhất phải giết chết tất cả các Tổ Vu!" Dứt lời, Hình Hạo cũng không chần chừ, cầm kiếm giết về phía Bàn Cổ.

Đối với điều này, đáy mắt Bàn Cổ hàn quang lóe lên, nhưng cũng không dám lơ là, lập tức thoắt một cái nghênh kích đồng thời, trong miệng ha ha cười lớn nói: "Đừng phí sức nữa, tất cả đều nằm trong kế hoạch của Ta, không thể ngăn cản được Ta." "Tất cả mọi người đều phải chết, tất cả mọi người đều phải chết ở đây, càng đừng nói đến việc rời khỏi đây." Nghe lời này, sắc mặt năm người Hình Hạo càng thêm khó coi ba phần.

Nhưng tình hình đến nước này, họ cũng không còn tranh cãi nữa, sau khi nhìn nhau một cái, bốn người Lão Tử lập tức rút lui, thao túng sức mạnh của bản thân muốn rời khỏi khu vực này.

Dù sao đúng như lời Hình Hạo nói, chỉ có rời khỏi đây ra ngoại giới, phối hợp Thiên Đạo gia tăng Vu Yêu đại chiến mới có khả năng triệt để tiêu diệt Bàn Cổ.

Trốn!

Trốn! ...

Lẩm bẩm trong lòng, Lão Tử, Tiếp Dẫn, Thông Thiên và Minh Hà cấp tốc rút lui.

Thế nhưng, hiện thực lại tàn khốc.

Đúng như lời Bàn Cổ nói, khu vực này đã bị phong tỏa, trong tình huống này, thậm chí không có bất kỳ khả năng nào để thoát ra.

Cùng với thời gian trôi qua, bốn người đã thử không ít thủ đoạn,

nhưng đều kết thúc bằng thất bại.

"Đáng chết!" "Thật sự không thể rời đi!" Hai nắm đấm siết chặt, sắc mặt Lão Tử xanh mét, nghiến răng nghiến lợi nói: "Trong tình huống này, chúng ta căn bản không có bất kỳ cơ hội nào để rời đi!" "Nhất định phải tìm ra kẽ hở của khu vực này, nếu không, chúng ta đều không thể rời đi!" Nghe vậy, sắc mặt ba người Tiếp Dẫn đều cực kỳ khó coi.

Kẽ hở của khu vực!

Loại thứ này có thể tồn tại sao?

Muốn thoát khỏi nơi này, đối với họ hiện tại tuyệt đối là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Ít nhất dưới sự dò xét của thần thức của họ đều không tìm thấy dù chỉ một chút dấu vết và khí tức tồn tại, thậm chí trong tình huống không ngừng dùng thần thức dò xét, họ còn cảm thấy một tia uy hiếp tử vong.

Khí tức của Bàn Cổ rõ ràng đang tăng cường, tuy không phải ở mức độ lớn, nhưng từng chút một đề thăng lại là sự tồn tại chân thực, rõ ràng có một thế không ngừng nghỉ.

"..." Há miệng, sắc mặt vài người Lão Tử lập tức khó coi đến cực điểm.

Tình hình đến nước này, không tìm ra bất kỳ khả năng rời đi nào, Bàn Cổ ngày càng cường đại khiến họ đều cảm thấy bản thân không an toàn.

Nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, Lão Tử liền mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, chúng ta không thể rời khỏi khu vực này!" "Khu vực này đã bị phong tỏa hoàn toàn, trừ phi chuyện bên ngoài kết thúc, nếu không không thể rời đi được." Nghe vậy, Hình Hạo đang giao thủ với

Bàn Cổ lông mày khẽ nhíu lại.

Tình hình đến nước này, hắn cũng cảm thấy chuyện này không ổn, tất cả đều không thể thoát ra, vậy nếu ngoại giới phát sinh biến cố, Cửu Đại Tổ Vu một khi đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác, thì...

"Ha ha!" Đúng lúc này, Bàn Cổ lại ha ha cười lớn một tiếng: "Ta đã nói rồi, một kẻ cũng không thoát được!" "Hôm nay tất cả mọi người đều phải chết, tất cả đều phải chết!" Trong khi nói, Bàn Cổ vung nắm đấm, không ngừng đập về phía Hình Hạo.

Đối với điều này, Hình Hạo lại không sợ hãi, vung thần kiếm trong tay đối kháng với hắn đồng thời, lại cũng không còn điên cuồng tiêu hao sức mạnh của bản thân như trước.

Tình hình đến nước này, ai cũng không biết trận chiến bên ngoài khi nào mới bùng phát, khi nào mới kết thúc.

Cho nên, nhất định phải đảm bảo sức mạnh của bản thân ổn định và bền vững, một khi chướng ngại bên ngoài bị phá vỡ, đó chính là cơ hội tốt để tru sát Bàn Cổ.

Nhưng nếu lúc đó pháp lực của hắn đã tiêu hao hết, thì hồ đồ cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào để nói. ...

Cùng lúc đó, tại di tích Bất Chu Sơn.

Chương 496

Dưới Thông Thiên Kiến Mộc, Cửu Đại Tổ Vu dẫn Vu Tộc tinh nhuệ hùng hổ.

"Đến rồi!" Nhìn cảnh này, sắc mặt của Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Trọng Lâu đang thủ hộ nơi đây đều biến đổi.

Chín Đại Tổ Vu trước mặt khiến họ cảm thấy áp lực.

Đặc biệt là Chuẩn Đề và Trọng Lâu, tu vi của hai người chỉ ở cấp độ Hỗn Nguyên tam tứ trọng, không thể sánh bằng Nguyên Thủy và Nữ Oa, tự nhiên cũng không có nắm chắc tuyệt đối để trấn áp Tổ Vu.

"Quả nhiên!" "Thánh nhân đáng chết, lại dám rình rập Phụ Thần, đáng chết, tất cả đều đáng chết!" Lúc này, Cửu Đại Tổ Vu cũng đã phát giác sự tồn tại của bốn người Nguyên Thủy, đáy mắt từng người sát cơ bùng phát đồng thời, miệng gầm nhẹ, trọc khí toàn thân không ngừng phun trào, vung nắm đấm đập về phía họ.

"Đến rồi!" Thấy tình hình này, thần sắc bốn người Nguyên Thủy lập tức nghiêm túc.

Không chút do dự, Nguyên Thủy triệu hoán Bàn Cổ Phiên vung lên, từng đạo kiếm khí Hỗn Độn xé gió, trực tiếp ngăn cản tất cả Đế Giang và các Tổ Vu lại.

"Hỗn Nguyên Cửu Trọng!" "Không thể nào!" Cảm giác ba động khí tức phát ra từ trên người Nguyên Thủy, sắc mặt Đế Giang và các Tổ Vu đều biến đổi, không nhịn được kinh hô thành tiếng.

Không!

Thực sự cảnh này quá kinh người.

Hình Hạo và những người khác đạt đến bán bộ Vô Cực Đại La

Kim Tiên vô địch thiên hạ, bây giờ ngay cả Nguyên Thủy cũng đạt đến trình độ như vậy, vậy Lão Tử và những người khác đã biến mất há chẳng phải ít nhất cũng ở cấp độ đó sao?

"Đại ca!" Theo bản năng, Chúc Cửu Âm liền mở miệng: "Lão Tử và những người khác không ở đây, nếu không có gì bất ngờ, bọn họ đã đi xuống địa để tìm Phụ Thần!" "Chúng ta nhất định phải nhanh chóng giải quyết bọn hắn, nếu không, bên Phụ Thần chắc chắn sẽ xuất hiện nguy hiểm, thậm chí..." Cuối cùng, Chúc Cửu Âm không nói tiếp, nhưng ý tứ trong lời nói lại được biểu đạt rất rõ ràng.

"Ra tay!" Gần như trong nháy mắt, đáy mắt Đế Giang sát cơ lóe lên nói: "Nhất định phải nhanh chóng giải quyết bọn hắn!" "Đưa trận kỳ ra!" "Được!" Đáp một tiếng, Chúc Cửu Âm lập tức thở phào một hơi, quay người nhìn về phía sau nói: "Tế kỳ!" ...

"Xoẹt!" "Xoẹt!" "..." Tiếng gầm nhẹ chấn động vang vọng, có thể thấy vô số thành viên Vu Tộc liền lấy ra một mặt cờ màu đen bao phủ sát khí vô biên.

Dưới sự vung vẩy, sát khí vô tận chợt cuốn ra, chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi đã bao phủ được một phần ba khu vực dưới Thông Thiên Kiến Mộc.

"Đáng chết!" "Thập Nhị Đô Thiên Trận Sát Khí!" Thấy tình hình này, bốn người Nguyên Thủy đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, trong tình huống thiếu vắng Tổ Vu và Đại Vu cấp cao gia trì, Vu Tộc lại có thể thi triển Thập Nhị Đô Thiên Trận, xem ra, uy thế của nó so với vài lần trước rõ ràng mạnh mẽ hơn.

"Chết cho Ta!" Hét lớn một tiếng, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Trọng Lâu bùng phát.

Linh bảo trong tay vung vẩy, kiếm khí Hỗn Độn, thương khí

không ngừng tấn công vào những Vu Tộc đang cầm cờ trên mặt đất, vọng đồ tru sát họ trước khi đại trận được kích hoạt.

Chỉ cần phá hoại những lá cờ, thì Thập Nhị Đô Thiên Trận khó mà hoàn thành cấu trúc, như vậy, cũng có thể ngăn cản chân thân Bàn Cổ xuất hiện, cũng có nắm chắc tru sát Cửu Đại Tổ Vu.

"Vút!" "Vọng!" Thế nhưng, Cửu Đại Tổ Vu há lại để họ được như ý?

Vừa gầm nhẹ một tiếng, Cửu Đại Tổ Vu lao ra trực tiếp chặn trước đầu công kích của Nguyên Thủy và những người khác, không chút do dự vung nắm đấm, thao túng Pháp Tắc Chi Lực ngăn chặn họ.

Quả nhiên không ngoài dự liệu!

Chín vị Tổ Vu đã thành công ngăn cản đợt tập kích của Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân.

Không chỉ vậy, theo một luồng sức mạnh đặc thù bùng nổ, vô biên sát khí liền cuốn lấy, bao phủ chín vị Tổ Vu.

Nhất thời, khí thế quanh thân chín vị Tổ Vu bạo tăng.

Tu vi của Đế Giang đã đạt đến cảnh giới đủ để sánh ngang Hỗn Nguyên Bát Trọng, tám vị Tổ Vu còn lại cũng đạt tới cảnh giới ngang Hỗn Nguyên Ngũ Trọng.

Đây chỉ là khởi đầu.

Cùng với lượng sát khí càng lúc càng nhiều tiến vào thể nội, khí tức của chín vị Tổ Vu không ngừng thăng cấp, tựa hồ không có dấu hiệu dừng lại.

"Đáng chết!" "Sao lại như vậy!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân đều giật mình!

Chín vị Tổ Vu vốn đã khó đối phó, nay lại được sát khí gia trì,

từng người tu vi bạo tăng, trong tình huống này, đối với chúng ta tuyệt đối là tai họa mang tính hủy diệt.

Nhưng trong tình huống hiện tại, chúng ta thậm chí không thể ngăn cản, mọi đợt tập kích đều bị chín vị Tổ Vu hóa giải.

Một khi sức mạnh của chúng tiếp tục tăng trưởng, kẻ chết có lẽ sẽ là chúng ta.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Miệng không ngừng rủa, Nguyên Thủy liên tục vung Bàn Cổ Phiên trong tay.

Nhất thời, Hỗn Độn Kiếm Khí xé rách hư không, liên tục hướng về khu vực Vu tộc mà bay tới.

Đáng tiếc, ngay cả Tổ Vu cũng không cần ra tay.

Những luồng Hỗn Độn Kiếm Khí kia khi tiếp cận sát khí liền bạo tạc, sát khí hóa thành thực chất, tựa như tấm chắn, ngăn cản tất cả.

"…" Ngây người nhìn cảnh tượng này, Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân hoàn toàn choáng váng.

Vạn vạn không ngờ, sự tình lại xảy ra biến cố lớn đến vậy.

Mọi thứ đều đang phát triển theo hướng không lường trước được.

Trong tình huống này, chúng ta thậm chí không biết nên hóa giải cục diện ra sao.

"Đông đông" Đột nhiên, một tiếng nổ vang vọng trời đất.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy Vô Lượng Tinh Thần Chung từ trên thiên khung xé rách hư không, trực tiếp xuất hiện phía trên đại quân Vu tộc.

Nhất thời, tiếng chuông vô biên chấn động màng tai.

Cùng lúc sức mạnh khủng khiếp khuếch tán, rõ ràng có thể thấy

từng cường giả Vu tộc thất khiếu chảy máu mà chết, những tồn tại dưới Đại Vu thậm chí không có chút sức phản kháng nào liền ngã xuống, cuối cùng hóa thành tro bụi vô tận.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân lập tức tinh thần chấn động.

Chương 497

Chiếc Vô Lượng Tinh Thần Chung kia chính là của Đông Hoàng Thái Nhất, tuy thân ảnh hắn chưa xuất hiện, nhưng không thể nghi ngờ là hắn đã ra tay.

Nhất thời, nội tâm mấy người kích động vạn phần.

Sức mạnh của Đông Hoàng Thái Nhất không thể nghi ngờ, nếu có hắn gia nhập, trận chiến này cũng không phải không có khả năng chiến thắng.

Quan trọng nhất, Hỗn Độn Kiếm Phôi của Đông Hoàng Thái Nhất có thể dùng vô số A Tu La huyết tế để hoàn thành tiến hóa cuối cùng, nếu hắn ra tay thì… Tát tát, tiếng bước chân vang vọng, nhìn theo tiếng, có thể thấy trên thiên khung xa xa, Đông Hoàng Thái Nhất chân đạp hư không chậm rãi đứng đó, tay cầm trường kiếm, thân khoác hoàng bào, cả người uy thế vô song.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" "Đông Hoàng Thái Nhất chó chết!" Thấy tình hình này, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu cũng phản ứng, từng người mắt trợn trừng nhìn Đông Hoàng Thái Nhất từ xa, sát cơ trong mắt cường liệt đến cực điểm.

Trong tình huống này, Đông Hoàng Thái Nhất liền xuất hiện tại khu vực chiến trường, từ trên cao nhìn xuống quét mắt qua chín vị Tổ Vu, rồi chậm rãi nói: "Một lũ chó đất gốm, các ngươi có tư cách gì đứng trước mặt ta?" "Vu tộc, hôm nay là ngày diệt vong của các ngươi." Tựa hồ chứng minh lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất, trên thiên khung phong vân biến sắc, mây đen bao phủ trời xanh, vô biên tinh thần rực rỡ, có thể thấy Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận lặng lẽ ngưng tụ thành hình.

Nhất thời, vẫn thạch từ trời giáng xuống.

Vô số tinh thần vẫn thạch xé rách hư không, nhanh chóng giáng lâm, trong mười mấy hơi thở đã va xuống mặt đất.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng trời đất, đại địa băng nứt, vô số hố sâu hiện ra, có thể thấy rõ từng luồng hàn ý cường liệt cuồn cuộn lan tỏa.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng, có thể thấy vô số tộc nhân Vu tộc ngã xuống.

Vô số Vu tộc sống sót sau đợt tập kích của Vô Lượng Tinh Thần Chung đều ngã xuống, ngay cả cường giả cấp Đại Vu cũng không ngoại lệ.

"Hỗn trướng!" "Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi dám!" Thấy tình hình này, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu triệt để bạo nộ.

Vạn vạn không ngờ, Đông Hoàng Thái Nhất ra tay lại độc ác và quyết đoán đến vậy, trực tiếp đánh úp khiến bọn họ trở tay không kịp, ít nhất gần trăm triệu Vu tộc đã ngã xuống trong chốc lát.

Thậm chí trong số đó không ít Đại Vu mang theo trận kỳ đã ngã xuống, dẫn đến sát khí của Thập Nhị Đô Thiên Trận giảm tốc rõ rệt, sức mạnh tăng cường trên thân họ cũng vì thế mà đình trệ.

Theo bản năng, Cường Lương liền lao ra khỏi đội ngũ, cùng với tiếng sấm vang vọng, thân ảnh hắn xuất hiện phía sau Đông Hoàng Thái Nhất, một quyền đánh ra: "Đông Hoàng Thái Nhất, hãy chết đi cho ta!" "Hay lắm!" Đối với điều này, Đông Hoàng Thái Nhất lại không hề e ngại.

Đối mặt với cú đấm tập kích, sát cơ trong mắt lóe lên, hắn bỗng nhiên xoay người chém ra một kiếm, miệng khẽ quát: "Kim Ô Kiếm Quyết Diệt Thế Tru Thần!" Khoảnh khắc tiếp theo, kiếm khí bùng

phát.

Một luồng kiếm khí khổng lồ dài mấy vạn trượng hiện ra, trực tiếp xuyên thủng lồng ngực Cường Lương, vô biên Hỗn Độn Chi Hỏa bốc cháy trên đó, nhanh chóng thiêu đốt nhục thân Cường Lương.

Xì xì!

Ngọn lửa bốc cháy, có thể thấy huyết nhục Cường Lương nhanh chóng bị thiêu rụi, không hề có chút sức kháng cự, căn bản không thể ngăn cản sự thiêu đốt của ngọn lửa kia.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, thân thể Cường Lương chấn động, toàn bộ sinh mệnh khí tức của hắn nhanh chóng bị dập tắt với tốc độ mắt thường có thể thấy, thậm chí ngay cả Nguyên Thần của hắn cũng bị phong tỏa chặt chẽ, không thể thoát ly.

"Cường Lương!" "Cường Lương!" "…" Thấy tình hình này, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu đều cuống quýt.

Ai cũng không ngờ sự tình lại xảy ra biến hóa lớn đến vậy, Cường Lương dù sao cũng là một cường giả Hỗn Nguyên Lục Trọng, nhưng lại bị Đông Hoàng Thái Nhất một kiếm trấn áp, thậm chí có khả năng ngã xuống, quả thực… không thể tưởng tượng nổi.

Nhất thời, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu cũng không thể lo lắng điều gì khác, liền lao ra tấn công Đông Hoàng Thái Nhất, hòng cứu Cường Lương.

Dù sao hắn cũng là một trong các Tổ Vu.

Nếu Cường Lương ngã xuống, Thập Nhị Đô Thiên Trận sẽ càng trở nên suy yếu, đến lúc đó… "Hưu!" "Ngăn cản!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân cũng hành động.

Đông Hoàng Thái Nhất dẫn dắt Yêu tộc đến, Vu Yêu đại chiến liền kéo ra màn kết thúc.

Trong tình huống này, chiến lực Vu tộc hiển nhiên mạnh hơn ba phần, sao có thể cho phép đám gia hỏa kia cứu Cường Lương?

Chỉ có Cường Lương chết!

Một lần nữa phá hủy Thập Nhị Đô Thiên Trận, cuộc đối quyết cuối cùng giữa Vu Yêu mới có thể cân bằng, và cũng mới có thể tối đa hóa lợi ích của chúng ta.

"Chúc Cửu Âm, ngươi chính là đối thủ của ta!" Khẽ quát một tiếng, Nguyên Thủy đã ở trước mặt Chúc Cửu Âm, Bàn Cổ Phiên trong tay vung lên, một luồng Hỗn Độn Kiếm Khí trong nháy mắt oanh kích lên thân thể đối phương.

Ầm một tiếng thật lớn, phía sau Chúc Cửu Âm huyết nhục bay tứ tung.

Tuy nhục thân hắn cường đại vô cùng, nhưng Nguyên Thủy dù sao cũng có cảnh giới nghiền ép, lại sở hữu sát lục lợi khí như Bàn Cổ Phiên, không phải tùy tiện có thể ngăn cản được.

"Nguyên Thủy!" Thân thể chấn động, khóe miệng Chúc Cửu Âm tràn ra một vệt máu tươi, cùng lúc đó quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy, sát cơ trong mắt lóe lên nói: "Ta nhất định phải giết ngươi!" Nói xong, Chúc Cửu Âm như có thù giết cha, nhanh chóng lao về phía Nguyên Thủy, giao chiến với hắn.

Đối với điều này, Nguyên Thủy không hề e ngại.

Miệng khẽ quát một tiếng, lập tức vung Bàn Cổ Phiên trong tay nghênh kích.

Khoảnh khắc tiếp theo, hai thân ảnh liền kịch chiến trên không trung.

Nguyên Thủy tuy có năng lực làm bị thương đối phương, nhưng bản thân hắn lại hơi kém đối thủ một chút.

Ít nhất nhờ vào nhục thân cường hãn và sự quỷ dị của Thời Gian Pháp Tắc, Chúc Cửu Âm trong lúc giao chiến với hắn không hề rơi vào thế hạ phong.

"Ta là đối thủ của ngươi!" "Ta là đối thủ của ngươi!" Cùng lúc đó, Chuẩn Đề và Trọng Lâu cũng lần lượt ngăn cản một vị Tổ Vu.

Chỉ là Chuẩn Đề và Trọng Lâu chỉ miễn cưỡng ngăn chặn được, không thể trấn áp Tổ Vu như Nguyên Thủy.

Không chỉ vậy, khi trận chiến tiếp tục bùng nổ, hai người họ thậm chí còn bị Tổ Vu đánh tơi bời, nếu không nhờ cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân của mình, e rằng đã ngã xuống.

Đặc biệt là Chuẩn Đề!

Bản thân cảnh giới có chút kém hơn, lại thêm Linh Bảo đối với Tổ Vu không có tác dụng, cũng dẫn đến toàn thân bị thương, thậm chí Kim Thân triệu hoán ra cũng bị xé nát từng chút một.

"Huyền Minh, Thiên Ngô, cũng ở lại đây đi!" Lúc này, tiếng Nữ Oa vang lên.

Chỉ thấy nàng thoắt cái đã đứng chắn trước Huyền Minh và Thiên Ngô, tay cầm kiếm chém ra, hai luồng kiếm khí xé rách hư không, trực tiếp oanh kích lên thân thể hai vị Tổ Vu.

Chương 498

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng, huyết vụ bay tứ tung, động tác tiến lên của Huyền Minh và Thiên Ngô chững lại.

Sau khi nhìn vết thương trên thân mình, cả hai đều nhíu mày nói: "Đã có thể làm bị thương nhục thân của ta, Nữ Oa, ngươi quả là không thể xem thường." "Ngươi không nghĩ rằng chỉ bằng sức một mình ngươi có thể ngăn cản hai chúng ta sao?" Vừa nói xong, Huyền Minh và Thiên Ngô liền hành động.

Phong Chi Pháp Tắc vận chuyển, tốc độ hai người trong nháy mắt tăng nhanh gấp trăm lần.

Khi đến bên cạnh Nữ Oa, Huyền Minh đột nhiên mở rộng vòng tay ôm Nữ Oa vào lòng, miệng lạnh lùng nói: "Băng Chi Pháp Tắc, Băng Quan!" Khoảnh khắc tiếp theo, vô biên hàn ý tuôn ra, trong mấy hơi thở đã phong ấn Nữ Oa.

Đến đây, gió ngừng thổi, có thể thấy một chiếc Băng Quan lơ lửng giữa không trung, Nữ Oa bên trong bất động, như bị phong tỏa hoàn toàn.

"Hít ~" Cảnh tượng này lập tức khiến Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân từ xa không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Vạn vạn không ngờ, Nữ Oa lại bị trấn áp dễ dàng như vậy.

Huyền Minh thực sự đã hoàn thành sự chuyển biến từ Vũ Chi Pháp Tắc sang Băng Chi Pháp Tắc, đạt đến mức độ đáng sợ như thế.

Phối hợp thêm sự gia trì của Phong Chi Pháp Tắc của Thiên Ngô, tốc độ và lực phá hoại của nàng có thể xưng vô song.

Chỉ cần bị nàng chạm vào, chẳng phải cũng sẽ bị phong ấn trong chốc lát sao?

"Giết nàng!" Lúc này, tiếng Thiên Ngô lạnh băng vang lên.

Chỉ thấy thân thể hắn chợt lóe, đã ở bên cạnh Nữ Oa, nắm đấm tay phải giơ lên đập mạnh vào Băng Quan, hòng phá vỡ nó, triệt để hủy diệt Nữ Oa bên trong.

Nhìn thấy nắm đấm của Thiên Ngô càng lúc càng gần, Nữ Oa dường như không có chút sức kháng cự nào, tựa như sắp thân tử đạo tiêu.

"Không hay rồi!" Đột nhiên, Huyền Minh dường như cảm giác được điều gì đó, thần sắc đại biến nói: "Thiên Ngô ca ca, mau rút lui!" Nói rồi, Huyền Minh liền rút thân lui về phía sau né tránh.

Nhưng Thiên Ngô lại không hiểu vì sao, tuy đã dừng lại, nhưng động tác tấn công trong tay vẫn không chậm lại, trực tiếp lao về phía Nữ Oa.

Lúc này, bất ngờ xảy ra.

Có thể thấy một cái đuôi rắn màu đen khổng lồ từ trên thiên khung giáng xuống, trực tiếp đập mạnh vào vị trí của Thiên Ngô.

"Thiên Ngô mau tránh ra!" "Thiên Ngô, mau chạy!" Nguy cơ hiện ra, các Tổ Vu từ xa đều cảm nhận được sự đe dọa tử vong từ đuôi rắn truyền đến, không kịp suy nghĩ liền vội vàng kêu lớn.

Đáng tiếc, tiếng hô không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Tốc độ đuôi rắn giáng xuống nhanh chóng, trong nháy mắt đã đến đỉnh đầu Thiên Ngô, không chút do dự đập mạnh vào mặt hắn.

Rầm một tiếng, toàn thân Thiên Ngô liền nổ tung, vô biên máu tươi văng tung tóe, cả người hắn như cánh diều đứt dây mà đập

xuống mặt đất, bụi mù vô biên bay lên, mặt đất vạn dặm nứt toác hóa thành hẻm núi.

Rắc!

Lúc này, tiếng vỡ nát vang lên.

Băng Quan nứt ra, thân ảnh Nữ Oa bước ra từ bên trong, phía sau nàng hư ảnh người đầu rắn thân rắn khủng bố vặn vẹo.

Nàng tay cầm tế kiếm đứng đó, đôi mắt đẹp tràn ngập sát cơ nói: "Thiên Ngô, ngươi đáng chết!" Nói xong, Nữ Oa đột ngột vỗ ra một chưởng, cái đuôi rắn phía sau nàng giương cao, trực tiếp đập mạnh xuống mặt đất.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, chư vị Tổ Vu đều kinh hãi thất sắc.

Nhưng ngoại trừ Huyền Minh ra, các Tổ Vu còn lại đều không thể tiến lên cứu viện.

Nhìn thấy Thiên Ngô nguy hiểm sớm tối, Huyền Minh không thể lo lắng điều gì khác, nàng thoắt cái đã đứng chắn phía trước hắn, hai tay giơ lên, miệng quát lớn: "Băng Chi Pháp Tắc, Băng Phong Tuyệt Đối Linh Độ!" Khoảnh khắc tiếp theo, vô biên hàn sương tràn ngập.

Cùng lúc nhiệt độ thiên địa giảm mạnh, vô số băng sương liền bao phủ lên đuôi rắn, theo đà hạ xuống không ngừng, cuối cùng bị phong tỏa chặt chẽ, đóng băng tại khu vực cách Thiên Ngô không đến mười trượng.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Huyền Minh lập tức thở phào một hơi.

Đã chặn được rồi.

Tuy phải trả một cái giá không nhỏ, nhưng ít nhất hiện tại đã ngăn chặn được nó.

Nhất thời, Huyền Minh cũng không thể lo lắng điều gì khác, quay đầu nhìn xuống mặt đất nói: "Thiên Ngô ca ca, mau rời khỏi đó, ta…" Đột nhiên, tiếng kêu của Huyền Minh đột ngột dừng lại, hai mắt nàng trợn tròn, vội vàng kêu lên: "Thiên Ngô ca ca, mau tránh ra!" Nhìn theo tiếng, có thể thấy thân ảnh Nữ Oa không biết từ lúc nào đã xuất hiện phía sau Thiên Ngô.

Không đợi Thiên Ngô hoàn hồn, Nữ Oa liền đâm ra một kiếm, không chút do dự xuyên thủng đầu Thiên Ngô.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết xé tim xé phổi vang vọng, nhưng đó không phải của Thiên Ngô.

Bởi vì tiếng kêu thảm thiết tuy thê lương, nhưng cũng đã bị áp chế.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy trên thiên khung xa xa, Cường Lương đã triệt để bị Đông Hoàng Thái Nhất chém giết, thân thể hắn đập xuống mặt đất hóa thành một ngọn núi lớn.

Thân tử quy về thiên địa!

Cùng lúc đó, Thần Hồn của hắn cũng bị trường kiếm của Đông Hoàng Thái Nhất chém nát, không cho hắn bất kỳ một chút cơ hội sống sót nào, ngay cả chuyển thế trọng sinh cũng không thể.

"Không!" Nhìn cảnh tượng này, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu mắt đỏ ngầu.

Đã đến gần khu vực trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất, mắt thấy sắp cứu được Cường Lương.

Nhưng giờ Cường Lương lại đã chết, cú sốc này đối với họ không thể nói là không lớn.

Đặc biệt là mấy vị Tổ Vu vốn thân thiết với Cường Lương, giờ đây càng đôi mắt đỏ như máu, trực tiếp lao về phía Đông Hoàng Thái

Nhất, miệng quát lớn: "Đông Hoàng Thái Nhất, ta muốn mạng ngươi!" "Đông Hoàng Thái Nhất, hãy đền mạng cho huynh đệ của ta!" Thấy tình hình này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức nghiêm lại.

Bị ba vị Tổ Vu vây công, hắn không dám lơ là, đặc biệt là Đế Giang tu vi không hề kém hơn bao nhiêu, trong tình huống này, hắn nhanh chóng triệu hồi Vô Lượng Tinh Thần Chung hộ thể.

Đông đông đông đông!

Chương 499

Nhất thời, tiếng chuông vang vọng không ngừng.

Có thể thấy dưới tiếng chuông vô biên, Đông Hoàng Thái Nhất dưới sự vây công của ba vị Tổ Vu tuy hơi chật vật, nhưng vẫn có sức chiến đấu.

"Hô ~" Cảnh tượng này lập tức khiến Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân đều thở phào một hơi.

Cường Lương đã chết!

Tổ Vu chỉ còn lại tám vị.

Trong tình huống này, chỉ cần tiêu diệt thêm mấy vị Tổ Vu trước mắt, mọi chuyện sẽ kết thúc hoàn toàn.

Sau khi nhìn nhau một cái, động tác tấn công của Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân càng lúc càng nhanh, điên cuồng lao về phía các Tổ Vu trước mặt, thề phải tru sát bọn họ.

Đặc biệt là Nữ Oa.

Lúc này, trường kiếm của nàng đã nghiền nát Nguyên Thần của Thiên Ngô, nhục thân hắn tuy cường đại, nhưng dưới sự càn quét của kiếm khí cũng nhanh chóng tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy.

"Nữ Oa, dừng tay!" Cảnh tượng này cũng khiến Huyền Minh mắt đỏ ngầu, miệng quát lớn, cùng lúc đó nhanh chóng lao về phía Nữ Oa tấn công.

Nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Huyền Minh vừa mới lao ra một đoạn, một tiếng vỡ nát liền vang lên.

Có thể thấy cái đuôi rắn bị phong ấn kia lặng lẽ tấn công ra, không chút chậm lại va đập vào thân thể Huyền Minh, đánh bay nàng ra xa mấy chục vạn dặm.

Máu tươi không ngừng phun ra từ miệng, một phần nhục thân Huyền Minh nổ tung.

Dưới sự tấn công nhục thân ở cùng tầng thứ, nàng thực sự không thể chống đỡ được.

Thậm chí theo từng luồng sức mạnh càn quét, toàn thân nàng đều bị thương, vô số máu chảy ra nhuộm đỏ mặt đất, thậm chí không ít tộc nhân Vu tộc bị ảnh hưởng trực tiếp ngã xuống.

Đến đây, một tiếng vỡ nát vang lên.

Có thể thấy Thập Nhị Đô Thiên Sát Khí chững lại, cùng lúc đại trận vỡ nát, vô số trận kỳ bay ra từ tay người Vu tộc, nhanh chóng xuất hiện tại một khu vực, sau đó thân ảnh Vọng Thư cũng hiện ra.

Đến đây, khí tức trên thân Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu chững lại, cùng lúc sát khí tiêu tán, tu vi của họ cũng giảm sút một đoạn lớn, sức mạnh không thể sánh với trước kia.

"Vọng Thư!" Cảm giác tình huống của bản thân, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu đều đại kinh thất sắc.

Sau khi thấy tất cả là do Vọng Thư cướp đoạt trận kỳ dẫn đến sát khí đại trận sụp đổ, sắc mặt Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu lập tức âm trầm đến cực điểm.

Từng người đối với Vọng Thư hận đến tận xương tủy, hận không thể nuốt sống lột da nàng, nhưng lại không có cơ hội nào.

Cùng lúc sức mạnh của họ giảm sút, đợt tấn công của Đông Hoàng Thái Nhất, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Trọng Lâu và Nữ Oa càng trở nên cường liệt, cưỡng ép bọn họ tại chỗ, thậm chí đã xoay

chuyển thế cục suy tàn trước đó.

Đặc biệt là Chuẩn Đề.

Trước đó hắn bị áp đảo đánh đến thê thảm.

Nhưng giờ đối thủ cảnh giới đã khôi phục đến mức không còn chênh lệch là bao, sao hắn có thể bỏ qua cơ hội báo thù như vậy?

"Chết đi cho ta!" Miệng quát lớn một tiếng, Chuẩn Đề không chút do dự phát động tấn công, tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ đập mạnh vào Tổ Vu Hấp Tư, cả người ma khí bùng phát, điên cuồng như gió.

"Hô ~" Đối với điều này, Vọng Thư cũng thở phào một hơi.

Sau khi nhìn những trận kỳ trong tay, ánh mắt nàng liền nhìn về phía tộc nhân Vu tộc trên mặt đất, hơi chần chừ một chút rồi mở miệng nói: "Phu quân ta là Hình Hạo, tuy không phải Tổ Vu, cũng không còn quan hệ với Vu tộc, nhưng ta có thể thấy được sự quan tâm chân thành của chàng đối với các ngươi." "Hiện tại, chỉ cần bất kỳ ai trong số các ngươi nguyện ý rút khỏi Vu tộc gia nhập Thánh Đình, ta có thể dẫn các ngươi rời khỏi đây, không ai có thể ngăn cản, cũng sẽ không còn nguy hiểm đến tính mạng!" Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh lặng.

Toàn bộ chiến sĩ Vu tộc trên mặt đất đều kinh ngạc ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Vọng Thư, người đã cướp đi trận kỳ và hy vọng của Vu tộc, lại có thể nói ra những lời như vậy.

Hưu hưu!

Lúc này, từng tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy trên thiên khung, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận vẫn đang tiếp tục vận hành, vô số tinh thần vẫn thạch giáng lâm, liên tục đập xuống Vu tộc trên mặt đất.

“Phóng tứ!” Thấy tình hình này, Vọng Thư không khỏi nhíu mày, miệng quát lớn một tiếng, cùng lúc đó Hồng Mông Lượng Thiên Xích lập tức xuất hiện trong tay nàng.

“Đi!” Miệng khẽ quát một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích xé rách hư không, nhanh chóng bay vào không trung rực rỡ, cùng lúc đó cấu thành một phương kết giới, bảo vệ tộc nhân Vu tộc trên mặt đất.

Những vẫn thạch kia tuy nổ tung nhưng cũng không thể phá vỡ phong tỏa của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, khiến những người Yêu tộc trên thiên khung không khỏi dừng tay, không ngừng tích tụ thế nhưng cũng không dám lại tùy tiện phát động tấn công.

Bởi vì bọn họ không dám chọc giận một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, là thê tử của Hình Hạo, Thánh Hậu của Thánh Đình!

“…” Trên mặt đất, chư vị chiến sĩ Vu tộc lúc này đều ngây người.

Họ đã thấy hành vi dừng tay của tu sĩ Yêu tộc, càng thấy được sự cường đại của Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Quan trọng nhất, sự cường đại của Vọng Thư thậm chí không hề kém cạnh Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân từ xa.

“Là thê tử của Hình Hạo Đại nhân sao?” “Thật cường đại, không hổ là thê tử của Hình Hạo Đại nhân!” “…” Miệng lẩm bẩm, một số người Vu tộc từng thuộc về bộ lạc của Hình Hạo trong đám đông nhìn nhau, từng người thần sắc biến đổi mấy lần rồi chậm rãi đi về phía Vọng Thư.

“!” Nhìn cảnh tượng này, một số người Vu tộc xung quanh lập tức phẫn nộ nhìn chằm chằm.

Họ đều là người thuộc dưới trướng mười hai bộ lạc Tổ Vu, lòng trung thành với Vu tộc không thể nghi ngờ.

Lần này thấy đám người kia bước ra, họ đều cảm thấy phẫn nộ, như thể bị phản bội, hận không thể đánh cho tất cả một trận, thậm chí tru sát ngay tại chỗ.

Nhưng những suy nghĩ như vậy cũng nhanh chóng bị áp chế.

Chương 500

Trong tình huống này, bọn họ không còn chút sức lực để tái chiến, càng không có khả năng chiến đấu với Vọng Thư.

Tát tát!

Trong tình huống này, những người Vu tộc từng nhận ân huệ của Hình Hạo cũng lần lượt bước lên phía trước.

Khi đến khu vực trước mặt Vọng Thư, đám người này chiếm khoảng một phần năm số tộc nhân Vu tộc trên chiến trường, tụ tập dày đặc lại một chỗ, quỳ một gối xuống nói: "Chúng thần bái kiến Thánh Hậu!" "Chúng thần bái kiến Thánh Hậu!" "…" Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng trời đất.

Một phần năm chiến sĩ Vu tộc gia nhập Thánh Đình, trực tiếp dẫn đến khí vận Vu tộc trong chốc lát bất ổn, suy giảm mạnh, thậm chí ẩn ẩn có xu thế rơi khỏi tầng thứ bá chủ.

"Vọng Thư đáng chết!" "Tiện tỳ đáng chết!" Thấy tình hình này, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu không chỉ đại nộ.

Vạn vạn không ngờ, vào thời khắc như vậy, Vọng Thư không chỉ hủy diệt đại trận, cắt đứt sự gia trì sức mạnh của họ, thậm chí còn dụ dỗ một phần năm tộc nhân bỏ trốn.

Đối với bọn họ, đây tuyệt đối là một đả kích cực lớn, không khác gì sét đánh giữa trời quang.

Nhưng sự tình đã đến nước này, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Mặc dù muốn xông lên ngăn cản, thậm chí muốn đánh giết Vọng Thư, nhưng tất cả dường như đều không thực tế, dù sao Đông Hoàng

Thái Nhất cùng chư vị Thánh Nhân cũng không phải là bù nhìn.

"Còn dám phân tâm!" "Chết đi!" Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất cùng chư vị Thánh Nhân cũng nhận ra các Tổ Vu đang phân tâm, từng người sát cơ trong mắt bắn ra, không chút do dự liền lựa chọn ra tay tấn công.

Dưới sự bất ngờ, bao gồm cả Đế Giang, các Tổ Vu đều bị đánh trúng, từng người miệng khẽ rên một tiếng, nhưng cũng không thể lo lắng nhiều như vậy, tiếp tục chém giết với Đông Hoàng Thái Nhất cùng chư vị Thánh Nhân.

"A…" Lại một tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy nhục thân Thiên Ngô bắt đầu tan rã, sức mạnh của Nữ Oa trong thể nội hắn không ngừng càn quét, triệt để hủy diệt sinh mệnh lực và tinh khí thần của hắn.

"Không!" "Thiên Ngô ca ca!" Cảnh tượng này lập tức khiến chư vị Tổ Vu mắt đỏ ngầu, đặc biệt là Huyền Minh, lúc này đôi mắt nàng tràn ngập bi ai và thống khổ.

Thiên Ngô chết ngay trước mắt nàng.

Trong tình huống này, nàng thậm chí không có bất kỳ chút cơ hội và năng lực cứu viện nào, khiến nàng vô cùng tự trách, nhưng càng nhiều hơn là sự thù hận đối với Nữ Oa.

"Nữ Oa!" Nhất thời, Huyền Minh bùng nổ.

Vô biên hàn khí cuồn cuộn tuôn ra, Băng Chi Pháp Tắc cuồn cuộn một lần nữa phong ấn hư ảnh kia.

Ngay sau đó, Huyền Minh cũng không còn chần chừ, tung người lao ra, cùng lúc đó nhanh chóng xông về phía Nữ Oa, cốt thứ trong tay hiện ra màu xám trắng, trên đó tràn ngập khí tức tử vong.

“Tử Vong Ba Động!” Thần sắc hơi biến, Nữ Oa kiêng kỵ nhìn về phía Huyền Minh.

Là một Thánh Nhân, nàng biết rõ sự đáng sợ của quy tắc Tử Vong, một khi bị nó làm tổn thương, ngay cả bản thân nàng cũng sẽ chịu tổn thương lớn, thậm chí có khả năng thân tử đạo tiêu.

Nhất thời, Nữ Oa cũng không thể lo lắng điều gì khác, phất tay triệt để hủy diệt thân thể Thiên Ngô, không cho hắn khả năng phục sinh, sau đó vung tế kiếm nghênh đón Huyền Minh.

Khoảnh khắc tiếp theo, hai thân ảnh thướt tha liền va chạm vào nhau giữa không trung.

Leng keng leng keng!

Hỏa quang bắn ra bốn phía, hai người lập tức kịch chiến, ngươi tới ta lui, từng chiêu từng thức độc ác ẩn chứa sát cơ, thề phải tru sát đối phương mới chịu dừng tay.

“Được rồi!” Ở một bên khác, Vọng Thư nhìn thấy không còn tộc nhân Vu tộc nào bước ra, liền phất tay nâng các chiến sĩ Vu tộc đã quy phục gia nhập Thánh Đình trên mặt đất lên, sau đó mở miệng nói: “Nếu các ngươi đã gia nhập Thánh Đình, vậy từ nay về sau sẽ không còn bất kỳ quan hệ nào với Vu tộc.” “Tất cả mọi người theo ta rời khỏi nơi này.

Nếu có kẻ nào ngăn cản, giết không tha!” Nói xong, Vọng Thư cũng không nói thêm lời thừa, xoay người cất bước đi về phía xa.

“Theo kịp!” “Mọi người cùng đi!” Thấy tình hình này, những chiến sĩ Vu tộc đã quy phục cũng không còn chần chừ.

Sự tình đã đến nước này, bọn họ cũng rõ ràng bản thân không thể quay về Vu tộc, hy vọng duy nhất chính là Thánh Đình.

Nếu không nắm bắt được, điều chờ đợi họ chính là cái chết.

Nhất thời, đội ngũ chiến sĩ Vu tộc hùng hậu liền bước ra, theo bước chân của Vọng Thư dần đi xa, không lâu sau đã rời khỏi phạm vi đại chiến.

"Về!" Cùng lúc đó, Vọng Thư phất tay, Hồng Mông Lượng Thiên Xích vắt ngang thiên khung rực rỡ, quang huy chiếu rọi bốn phương, cuối cùng hóa thành một đạo lưu quang bị thu lại.

"Hiện tại!" "Tất cả ra tay!" Hầu như trong nháy mắt, Bạch Trạch cùng chư vị Yêu Soái trên thiên khung lập tức mắt sáng rỡ, miệng quát lớn, cùng lúc đó Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận lại một lần nữa vận chuyển, vô số vẫn thạch xé rách hư không, nhanh chóng đập mạnh vào vị trí chiến sĩ Vu tộc trên mặt đất.

"Không!" Thấy tình hình này, đại quân Vu tộc trên mặt đất kinh khủng vạn phần.

Bọn họ biết rõ uy lực đáng sợ của những vẫn thạch kia, huống chi Bạch Trạch cùng chư vị Yêu Soái đã tích tụ thế lực bấy lâu, dưới sự giáng lâm của vẫn thạch khổng lồ đó, ngay cả Đại Vu cấp Chuẩn Thánh đỉnh cấp cũng cảm nhận được sự đe dọa tử vong.

"Chư vị, hãy cùng ra tay ngăn cản!" "Tuyệt đối không thể để lũ nghiệt súc Yêu tộc kia đạt được mục đích!" Hầu như trong nháy mắt, các Đại Vu đỉnh cấp trong đám đông liền quát lớn.

Ngay sau đó, từng người gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp hiện hóa ra Đại Vu Chân Thân, những người khổng lồ đứng trên đại địa, điên cuồng hấp thu trọc khí gia trì bản thân, vung nắm đấm đập mạnh vào những vẫn thạch thiên thạch đang tấn công.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng không ngừng, vô số vẫn thạch liền nổ tung, vô số mảnh vỡ vương vãi khắp nơi.

Nhưng dù vậy, càng nhiều chiến sĩ Vu tộc ngã xuống.

Tập hợp dưới Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận chính là toàn bộ sức mạnh của Yêu tộc, không phải sức mạnh cá nhân có thể chống lại và xoay chuyển được.

Huống chi, đa số chiến sĩ Vu tộc trên mặt đất chỉ là tồn tại cấp Tiểu Vu, làm sao có thể chống đỡ được đợt tấn công của vẫn thạch từ trời giáng xuống kia?

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng.

Vô số hố vẫn thạch lớn hiện ra, bên trong xác chết Vu tộc chất đống, nhanh chóng hóa thành núi sông cây cối với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Chương 501

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Nhìn thấy tộc nhân chết càng lúc càng nhiều, từng Đại Vu đỉnh cấp đều cuống quýt.

Ai cũng biết một khi tộc nhân chết, Vu tộc gần như không thể bổ sung tộc nhân, dù sao trái tim Bàn Cổ sinh ra Vu tộc đã bị Tổ Vu phân thực rồi.

"Tất cả những ai có Thần Hồn, hãy theo ta!" Lúc này, một tiếng quát lớn vang lên.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy Hình Thiên giơ cao Hình Thiên Phủ trong tay, quanh thân chợt lóe, hóa thành một đạo lưu quang trực tiếp lao về phía Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận trên thiên khung.

"Trảm!" Quát lớn một tiếng, Hình Thiên cầm phủ chém ra, từng đạo phủ khí xé rách hư không, trực tiếp hủy diệt những vẫn thạch thiên thạch đang tấn công, cùng lúc đó còn lan đến nội bộ Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận.

Nhất thời, có thể thấy có tu sĩ Yêu tộc ngã xuống, dưới sự tấn công của phủ khí trực tiếp bạo thể mà chết, hóa thành huyết vụ.

"Hình Thiên Đại Vu!" "Hình Thiên Đại Vu đã ra tay!" Cảnh tượng này lập tức khiến Vu tộc trên mặt đất đại hưng phấn, từng người thần sắc kích động, cùng lúc đó nhìn về phía bóng lưng Hình Thiên cũng tràn đầy khao khát và mong đợi.

"Cùng Hình Thiên huynh đệ lên!" "Đi, xông vào đại trận diệt sạch lũ tạp chủng Yêu tộc kia!" Cùng lúc đó, các Đại Vu đỉnh cấp có Nguyên Thần cũng phản ứng, từng người miệng quát lớn, cùng lúc đó Đằng Vân Giá Vũ theo Hình Thiên xông về phía Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận.

“Ngăn cản!” “Mau ra tay, tiêu diệt đám gia hỏa đó!” Cảnh tượng này cũng khiến chư vị Yêu Soái đang ở trong Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận căng thẳng.

Chiến lực của Hình Thiên không thể nghi ngờ!

Hắn tuyệt đối là kẻ xuất chúng trong số Đại Vu, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng không nhất định có thể dễ dàng trấn áp hắn.

Vì vậy, một khi hắn xông vào bên trong đại trận mà đại khai sát giới, Yêu tộc nhất định sẽ chịu tổn thất nặng nề.

“Vâng!” “Vâng!” “…” Đồng thanh đáp lời, vô số tu sĩ Yêu tộc mang theo tinh thần chi lực tấn công về phía Hình Thiên cùng các Đại Vu khác, hòng ngăn cản sự tiếp cận của họ.

“Tất cả đều vỡ cho ta!” Thấy tình hình này, Hình Thiên đi đầu, miệng quát lớn, cùng lúc Hình Thiên Phủ vung lên chém, một tia Khai Thiên Chi Ý từ trên thân hắn bùng phát.

Rắc một tiếng, không gian liền nứt toác, vô tận tinh quang vỡ nát, tựa như pháo hoa nở rộ trên thiên khung.

Cùng lúc đó, thân thể vốn cao lớn của Hình Thiên lại một lần nữa tăng trưởng, một luồng uy áp hạo hãn bốc lên, cường độ nhục thân hắn liền đạt đến tầng thứ Ngụy Thánh sơ kỳ.

Không chỉ vậy, theo một luồng khí tức hạo hãn cuồn cuộn, tu vi Nguyên Thần của Hình Thiên cũng liền bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh, thậm chí còn tinh thuần và cường đại hơn cả Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu.

“…” “Không thể nào!” Ngây người nhìn cảnh tượng này, Bạch Trạch cùng chư vị Yêu Soái đều kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, vào thời khắc này, Hình Thiên lại bùng nổ.

Nhục thân cấp Ngụy Thánh, tu vi Chuẩn Thánh, trong tình huống không có Đông Hoàng Thái Nhất trấn áp, ai có thể là đối thủ của hắn?

"Vu!" "Vu!" "…" Ngược lại, vô số chiến sĩ Vu tộc trên mặt đất lại hưng phấn vạn phần, từng người giơ cao binh nhận trong tay hô lớn, ánh mắt nhìn về phía Hình Thiên cũng tràn đầy khao khát.

Ngụy Thánh!

Ngoại trừ Tổ Vu ra!

Hình Thiên là người đầu tiên đạt đến cảnh giới này với thân phận Đại Vu.

Cảnh giới nhục thân và cảnh giới Nguyên Thần của hắn đều đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh, có thể nói, trong cùng cảnh giới, không có mấy người dám so với Hình Thiên về sự cường đại.

Thậm chí ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cùng chư vị Thánh Nhân và bảy vị Tổ Vu còn lại từ xa cũng không khỏi nghiêng mắt nhìn.

Ai cũng không ngờ, vào thời khắc then chốt này, người đứng ra trong Vu tộc lại là Hình Thiên.

Nhìn cái thế này, rõ ràng hắn có xu thế vô địch trong cùng cảnh giới.

"Sát!" Lúc này, Hình Thiên quát lớn một tiếng, Hình Thiên Phủ trong tay hắn liền vung lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, phủ khí xé rách hư không, Khai Thiên Chi Ý lại một lần nữa phun trào, trực tiếp oanh kích lên Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng trời đất, có thể thấy Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận nhanh chóng tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy, vô số

tinh thần vỡ nát, trong đó tu sĩ Yêu tộc tử thương vô số.

Ngay cả Bạch Trạch cùng chư vị Yêu Soái liên thủ ngăn cản, nhưng cũng không thể ngăn cản uy thế của một kích này.

Thậm chí theo thời gian trôi đi, tốc độ Hình Thiên vung phủ càng lúc càng nhanh, từng đợt tấn công dồn dập, trực tiếp dẫn đến càng nhiều tu sĩ Yêu tộc thương vong.

Rắc!

Đột nhiên, một tiếng vỡ nát vang lên.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy rõ một góc của Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận đã bị cưỡng ép bổ ra, vô số tu sĩ Yêu tộc đang ở bên trong, từng người thần sắc kinh khủng vạn phần.

"Đã mở ra rồi!" Nhìn cảnh tượng này, Hình Thiên lập tức đại hỉ, liền giơ Hình Thiên Phủ trong tay nói: "Tất cả mọi người, xông vào bên trong, phá hủy Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, các Đại Vu đỉnh cấp phía sau hắn không dám chần chừ, lập tức lao về phía chỗ trống.

Khi tiến vào bên trong, các Đại Vu đỉnh cấp lập tức bùng phát ra lực sát thương đáng sợ, miệng không ngừng quát lớn: "Sát!" "Sát!" "…" Nhất thời, vô số tu sĩ Yêu tộc ngã xuống.

Các Đại Vu đỉnh cấp đều có thể địch Chuẩn Thánh, nhục thân cường hãn, tuyệt đối không phải tu sĩ Yêu tộc bình thường có thể chống lại được.

"Đáng chết!" Thấy vậy, Bạch Trạch cũng cuống quýt.

Nếu để đám gia hỏa này tiếp tục giết, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận có lẽ thực sự sẽ bị phá vỡ.

"Tất cả Chuẩn Thánh hãy theo ta ngăn cản!" Miệng quát lớn một

tiếng, Bạch Trạch lập tức dẫn dắt đội ngũ Chuẩn Thánh lao về phía khu vực tập trung các Đại Vu đỉnh cấp, một trận ác chiến sắp bùng nổ!

"Vâng!" "Vâng!" "…" Đáp lời một tiếng, các Chuẩn Thánh Yêu tộc cũng liền đứng ra.

Sự tình đã đến nước này, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc không để Hình Thiên cùng chư vị Đại Vu kia chết.

Vì vậy, chỉ có thể liều chết một phen.

Chương 502

Ngay cả nếu thực sự chết, cũng là chiến tử sa trường, chứ không phải lâm trận bỏ chạy, thậm chí bị người tru sát.

"Sát!" "Sát!" Tiếng gầm nhẹ không ngừng, cường giả cấp Chuẩn Thánh của Vu Yêu chém giết lẫn nhau.

Hai bên ngươi tới ta lui đều vô cùng độc ác, mỗi chiêu đều thề phải tru sát đối phương, không hề có ý niệm mềm lòng.

Nhưng dù vậy, bên chịu tổn thất lớn nhất lại là tu sĩ Yêu tộc.

Các Đại Vu đỉnh cấp từng người nhục thân cường đại, lại thêm có Nguyên Thần gia trì, chiến lực bản thân cực kỳ đáng sợ.

May mắn là số lượng Đại Vu đỉnh cấp còn lâu mới đủ để chống lại Chuẩn Thánh Yêu tộc, trong tình huống chém giết lẫn nhau, hai bên đều chịu tổn thất nặng nề.

Nhưng sự tồn tại của Hình Thiên lại là vô giải.

Chỉ thấy hắn cầm phủ giết vào đám đông, một nhát phủ chém giết một Đại Yêu cấp Chuẩn Thánh ngay tại chỗ.

Tựa như tiến vào nơi không người, không ai có thể chống đỡ được một nhát phủ của Hình Thiên.

Thậm chí ngay cả một vị Yêu Soái tự mình ra tay cũng chỉ trong mười mấy chiêu đã bại trận, thậm chí ngay cả tính mạng của mình cũng mất đi, chỉ còn lại một tia tàn hồn mà trốn thoát.

"Đáng chết!" "Sao lại cường đại đến vậy!" Ngây người nhìn cảnh tượng này, Bạch Trạch cùng chư vị Yêu Soái đều trầm mặc.

Sự tình đã đến nước này, làm sao có thể không nhìn ra sự nghiêm

trọng của vấn đề.

Ngay cả khi giải quyết được các Đại Vu đỉnh cấp kia thì sao, nếu không đánh bại được Hình Thiên, điều đó có nghĩa là hắn có thể tùy ý càn quét, thậm chí đồ sát toàn bộ mọi người.

Bọn họ không hề nghi ngờ sự độc ác và thực lực của Hình Thiên, dù sao hắn cũng được Vu tộc tôn xưng là Chiến Thần, có thể thấy lực phá hoại của hắn trên chiến trường đáng sợ đến mức nào.

"Hình Thiên!" Lúc này, một tiếng quát lớn lặng lẽ truyền đến.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy rõ trên mặt đất xa xa, từng đạo thân ảnh nhanh chóng phi hành, cùng lúc phất tay, thiên địa biến sắc, vô tận Thái Dương Kim Diễm tấn công về phía khu vực Hình Thiên đang đứng.

"Lực lượng kia!" "Cường giả Hỗn Nguyên!" Động tác trong tay chững lại, Hình Thiên quay đầu nhìn về phía Thái Dương Kim Diễm đang tấn công, trong mắt lệ sắc lóe lên, cùng lúc đó cầm phủ đột nhiên chém ra: "Vỡ cho ta!" Khoảnh khắc tiếp theo, phủ khí xé rách hư không trực tiếp va chạm với Thái Dương Kim Diễm kia.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng trời đất, Thái Dương Kim Diễm và phủ khí nhanh chóng tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Trong mười mấy hơi thở, hai luồng sức mạnh đều tiêu tán trong Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận.

Kim quang rực rỡ, Kim Ô Đạo Nhân liền xuất hiện tại chiến trường.

"Kim Ô Đạo Nhân!" Nhìn người này, sắc mặt Hình Thiên lập tức nghiêm lại, siết chặt Hình Thiên Phủ trong tay nói: "Không ngờ, ngươi không ở đó duy trì Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận mà lại ở

đây.” “Hình Thiên!” Nghe vậy, trong mắt Kim Ô Đạo Nhân lóe lên một tia âm u.

Nếu có thể, hắn đương nhiên sẽ không tiến lên cứu viện, dù sao Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận mới là quan trọng nhất.

Nhưng tận mắt chứng kiến Hình Thiên đại khai sát giới đồ sát Chuẩn Thánh Yêu tộc, thậm chí ngay cả một vị Yêu Soái cũng bị hắn chém giết, hắn lại làm sao có thể chấp nhận được?

“Hình Thiên, ngươi muốn chết thế nào!” Hít một hơi thật sâu, Kim Ô Đạo Nhân bước lên một bước nói: “Hôm nay, ngươi chắc chắn phải chết!” “Chết?” Nhướng mày, Hình Thiên quét mắt nhìn Kim Ô Đạo Nhân một cái, siết chặt Hình Thiên Phủ trong tay nói: “Sinh tử có số phú quý tại trời, Kim Ô Đạo Nhân, chiến đi!” Nói xong, Hình Thiên lại một lần nữa phát động tấn công.

Cùng lúc Hình Thiên Phủ vung lên chém, Khai Thiên Phủ Khí xé rách hư không, nhanh chóng chém về phía nơi Kim Ô Đạo Nhân đang đứng.

“Hay lắm!” Đối với điều này, Kim Ô Đạo Nhân không hề e ngại.

Miệng khẽ quát một tiếng, cùng lúc đó phất tay, một luồng sức mạnh hạo hãn cuồn cuộn tuôn ra, vô biên Thái Dương Kim Diễm cuộn trào, trực tiếp bao phủ lên phủ khí.

Xì xì!

Ngọn lửa thiêu đốt, phủ khí nhanh chóng bị thiêu rụi với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Dù sao hai bên không cùng một tầng thứ tồn tại, Kim Ô Đạo Nhân là Thánh Nhân cấp Hỗn Nguyên, sức mạnh tuyệt đối không phải Hình Thiên có thể sánh bằng.

“Đáng chết!” Thấy tình hình này, sắc mặt Hình Thiên tái mét.

Làm sao hắn có thể không nhìn ra sự chênh lệch lớn đến vậy giữa hai bên.

Thậm chí trong tình huống này, hắn không tìm ra bất kỳ biện pháp đối phó nào, thậm chí… "Hình Thiên cẩn thận!" Lúc này, một tiếng kinh hô từ phía sau truyền đến.

Lập tức, Hình Thiên từ trong suy tư hoàn hồn, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, ngay sau đó thấy thân ảnh Kim Ô Đạo Nhân xuất hiện ngay trước mặt hắn.

Cánh tay hắn vươn ra, nhanh chóng hóa thành lợi trảo với tốc độ mắt thường có thể thấy, không chút lưu tình cào mạnh vào lồng ngực hắn.

Phốc xích!

Máu tươi phun ra, Hình Thiên miệng khẽ rên một tiếng, cả người như bị sét đánh mà bị đánh bay ra xa mấy trăm dặm.

Đợi thân hình hắn ổn định, có thể thấy một mảng lớn huyết nhục trên lồng ngực biến mất, máu tươi đầm đìa trông vô cùng máu me, tàn khốc, thậm chí khó coi.

"Hô hô ~" Miệng thở hổn hển, Hình Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Kim Ô Đạo Nhân không xa, sát cơ trong mắt lóe lên nói: "Kim Ô Đạo Nhân, lại đến!" Nói xong, Hình Thiên lại một lần nữa lao ra.

Tung Địa Kim Quang Chi Thuật thi triển, tốc độ của hắn so với Kim Ô Hóa Hồng Thuật của Kim Ô Đạo Nhân không hề kém hơn bao nhiêu.

"Thật là một độn thuật hay!" Thấy tình hình này, trong mắt Kim Ô Đạo Nhân không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc, miệng tán thưởng một tiếng, cùng lúc đó chiến ý lặng lẽ dâng lên nói: "Nếu đã như vậy, vậy hãy là một cuộc so tài tốc độ đi!" Nói xong, Kim Ô Đạo Nhân liền lao

ra, cùng lúc Kim Ô Hóa Hồng Thuật thi triển, trực tiếp va chạm với Hình Thiên trong tinh không.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng trời đất, Hình Thiên và Kim Ô Đạo Nhân giao thủ lẫn nhau, ngươi tới ta lui, cùng lúc đó sức mạnh và tốc độ của cả hai đều cực kỳ nhanh chóng, trong mắt người ngoài trông như hai đạo lưu quang không ngừng lao đi, không ngừng va chạm.

Rắc!

Đột nhiên, một tiếng vỡ nát vang lên.

Chương 503

Hai thân ảnh đang lao đi chững lại, ngay sau đó thấy thân ảnh Kim Ô Đạo Nhân liền hiện ra, trên thân có không ít vết máu, trông khá chật vật.

Nhưng ở khu vực đối diện, Hình Thiên lúc này lại toàn thân đẫm máu, cả người hắn từ trên trời rơi xuống như một vì sao băng mà đập xuống mặt đất, hiển nhiên là đã mất đi ý thức.

"Hình Thiên!" "Hình Thiên!" "…" Thấy tình hình này, chiến sĩ Vu tộc kinh ngạc ngây người.

Khó tin nhìn về phía Hình Thiên đang ngã xuống, từng người thần sắc kích động, cùng lúc đó trong mắt cũng lộ ra một tia tuyệt vọng.

"Sao lại như vậy!" "Sao lại như vậy!" "…" Một số Đại Vu lúc này càng khó tin, miệng không ngừng gầm nhẹ, cùng lúc đó nội tâm trong chốc lát triệt để u ám.

Hình Thiên đã bại!

Chiến Thần Vu tộc đã thất bại.

Trong tình huống này, các Đại Vu đỉnh cấp thế tất không thể nào chống lại, một khi tất cả ngã xuống, Hoàng Đạo Tinh Thần Đại Trận sẽ lại một lần nữa vận chuyển, đến lúc đó… "Thắng rồi!" "Kim Ô Đại nhân vô địch!" "…" Ngược lại, Bạch Trạch cùng các tu sĩ Yêu tộc lúc này lại không kìm được mà hô lớn, từng người trong mắt tràn ngập cảm xúc kích động, nội tâm vô cùng vui mừng nhảy nhót.

Hình Thiên đã bại!

Kim Ô đã thắng!

Điều đó có nghĩa là sẽ không còn uy hiếp nữa, thậm chí một trận

chiến có thể tiêu diệt toàn bộ tu sĩ Vu tộc, đến lúc đó… "Sát!" "Thừa thắng xông lên!" "Giết Hình Thiên!" Đột nhiên, từng tiếng hô lớn từ trong đám đông vang lên.

Có thể thấy mười mấy Chuẩn Thánh Yêu tộc lao ra, từng người tay cầm Linh Bảo sát khí đằng đằng xông về phía khu vực Hình Thiên đang ngã xuống, thề phải tru sát hắn hoàn toàn.

"Không hay rồi!" "Ngăn cản!" "Cứu Hình Thiên Đại Vu!" Thấy tình hình này, các Đại Vu Vu tộc trên mặt đất cũng cuống quýt.

Hình Thiên tuy đã bại, nhưng vẫn chưa chết.

Nếu để đám người kia đạt được mục đích, vậy sự tồn tại của bọn họ chẳng phải không còn ý nghĩa gì sao?

Nhất thời, hai bên nhân mã đều nhanh chóng lao về phía Hình Thiên đang ngã xuống.

Đáng tiếc, tốc độ của người Vu tộc tuy không yếu, nhưng đối mặt với độn thuật của tu sĩ lại không có bất kỳ biện pháp nào để ngăn cản.

Mắt thấy mười mấy cường giả Chuẩn Thánh đã đến vị trí của Hình Thiên, một đám Đại Vu nóng lòng vạn phần miệng hô lớn: "Hình Thiên Đại Vu mau đứng dậy!" "Hình Thiên Đại Vu, mau tỉnh lại đi!" "Hình Thiên Đại Vu…" Đáng tiếc, tiếng hô không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Kim Ô Đạo Nhân dù sao cũng là cường giả cấp Hỗn Nguyên, đòn tấn công của hắn há có thể tùy tiện ngăn cản được?

Huống chi Kim Ô Đạo Nhân ra tay không hề có chút mềm lòng nào, Hình Thiên có thể sống sót đã là kỳ tích, giờ muốn đứng dậy lại gần như không thể.

"Định!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát khẽ lặng lẽ vang lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, pháp lực hạo hãn tuôn ra, nhanh chóng cố định mười mấy tu sĩ Yêu tộc đang tiếp cận Hình Thiên ngay tại chỗ với tốc độ mắt thường có thể thấy.

"Là ai!" "Sức mạnh thật đáng sợ." "…" Nhất thời, mười mấy Chuẩn Thánh Yêu tộc đại kinh thất sắc.

Ai cũng không ngờ lại xảy ra bất ngờ như vậy, thậm chí trong tình huống này, đều không biết nên làm thế nào.

Bản thân bị cấm cố, nếu xảy ra bất trắc, chắc chắn sẽ chết.

Hưu!

Lúc này, thân ảnh Vọng Thư liền xuất hiện tại chiến trường.

Sau khi liếc nhìn Hình Thiên trên mặt đất, nàng phất tay dùng pháp lực nâng hắn lên.

Đợi làm xong tất cả, ánh mắt nàng liền nhìn về phía các Chuẩn Thánh Yêu tộc bên cạnh nói: "Hắn là người ta bảo vệ, tiếp tục đi!" Nói xong, Vọng Thư cũng không còn nán lại, mang theo Hình Thiên chuẩn bị rời đi.

Cùng lúc đó, uy áp bao phủ lên mười mấy Chuẩn Thánh kia cũng liền lắng xuống.

"…" Nhưng dù đã khôi phục như vậy, lúc này bọn họ lại không dám lên tiếng, ngây người nhìn Vọng Thư mang Hình Thiên đi, lại không một ai dám mở miệng ngăn cản.

"Vọng Thư!" Trên thiên khung, Kim Ô Đạo Nhân thu trọn cảnh tượng này vào mắt.

Nội tâm phẫn nộ, nhưng hắn cũng không dám tùy tiện hành động.

Không!

Dù sao sự chênh lệch giữa hai bên là rất lớn.

Ngay cả khi đều là cường giả cấp Hỗn Nguyên, nhưng thực tế lại không cùng một đẳng cấp.

Nếu lúc này ra tay tấn công Vọng Thư, thế tất sẽ khiến bản thân rơi vào nguy cơ, thậm chí kéo toàn bộ Yêu tộc vào vực sâu không đáy!

"Hình Thiên Đại Vu!" Ngược lại, các chiến sĩ Vu tộc lúc này lại đầy vẻ mặt phức tạp.

Không!

Bởi vì trong tình huống như vậy, Hình Thiên cố nhiên đã sống sót.

Nhưng hắn lại không thể tiếp tục gia nhập chiến đấu, càng không thể trở thành Chiến Thần Vu tộc, điên cuồng chiến thắng mọi thứ.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Miệng rủa, từng Đại Vu nội tâm phẫn nộ, ánh mắt lập tức khóa chặt vào các Chuẩn Thánh Yêu tộc từ xa.

Khoảnh khắc tiếp theo, họ cũng không còn chần chừ, trực tiếp lao về phía các Chuẩn Thánh kia mà giết, miệng quát lớn: "Sát!" "Sát!" "…" Thấy tình hình này, mười mấy Chuẩn Thánh Yêu tộc cũng hoàn hồn, từng người sát cơ trong mắt bắn ra, cùng lúc đó ánh mắt nhìn về phía Đại Vu cũng tràn ngập sát cơ và phẫn nộ.

Không!

Bởi vì nội tâm bọn họ lúc này cũng cực kỳ uất ức.

Không giết được Hình Thiên, đối với bọn họ tuyệt đối là tin tức không hay.

Chương 504

Nhưng sự tình đã đến nước này, cũng không thể vãn hồi được nữa.

Sau khi nhìn nhau một cái, từng người sát cơ trong mắt bắn ra nói: "Giết sạch đám man di Vu tộc này!" "Cùng ra tay, giết sạch chúng!" Miệng quát lớn, từng tu sĩ liền lao ra, nhanh chóng tấn công về phía Đại Vu Vu tộc, hai bên lập tức chém giết lẫn nhau.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, Vu Yêu đại chiến triệt để tiến vào giai đoạn bạch nhiệt hóa.

Cùng với sự gia tăng không ngừng của sát lục, vô số Vu Yêu thảm chết, thiên địa thất sắc, khí tức lượng kiếp bao phủ khắp khu vực, dưới sự tràn ngập của vô tận huyết khí, tất cả mọi người đều cảm thấy sự chấn động tử vong và áp lực.

Nhưng bất kể là Vu tộc hay Yêu tộc, đều không thể lo lắng nhiều như vậy, hai bên đều mắt đỏ ngầu, nội tâm chỉ có một ý niệm: Tru sát đối phương!

Giết chết tất cả kẻ địch trước mắt.

"Ai!" Trên một ngọn đồi xa xa, Vọng Thư nhìn cảnh tượng này không khỏi thở dài một tiếng.

Nàng biết, trận quyết chiến Vu Yêu sắp bắt đầu.

Khí tức lượng kiếp đã triệt để ngưng tụ, tiếp theo hai tộc Vu Yêu thế tất sẽ quyết tử chiến.

Thậm chí trên không trung, Đông Hoàng Thái Nhất và các vị Tổ Vu lớn chỉ cần sơ suất một chút cũng sẽ ngã xuống, ngay cả tu vi cảnh giới Hỗn Nguyên cũng không có bất kỳ biện pháp nào để chống lại.

“A!” Tựa hồ chứng minh dự đoán của Vọng Thư, một tiếng kêu thảm thiết lặng lẽ vang vọng khắp khu vực.

Nhìn theo tiếng, có thể thấy rõ trên thiên khung xa xa, Tổ Vu Huyền Minh miệng phun máu tươi rơi xuống, vết thương trên thân không ngừng phun máu, đặc biệt là khu vực trái tim nàng, một lỗ máu khổng lồ hiện ra, trái tim nàng đã biến mất.

Sau khi đập mạnh xuống mặt đất, thân thể Huyền Minh nhanh chóng tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy, cuối cùng hóa thành một dòng suối đen, không ngừng chảy ra, kéo dài vạn vạn dặm cương thổ.

“Huyền Minh!” “Huyền Minh muội tử!” Khoảnh khắc này, tiếng kêu thảm thiết xé tim xé phổi của Tổ Vu vang vọng.

Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu lúc này mắt đỏ ngầu.

Huyền Minh ngã xuống, Tổ Vu chỉ còn lại sáu vị.

Trong tình huống này, tình hình đối với Vu tộc mà nói vô cùng u ám, chỉ cần sơ suất một chút, hôm nay tất cả đều sẽ phải chết tại đây.

Nhận ra điều đó, Đế Giang cùng chư vị Tổ Vu trong mắt không khỏi dâng lên một tia bi thương và bất lực.

Giá như biết trước như vậy.

Năm đó chúng ta đâu dám đối đãi Hình Hạo như thế.

Nếu Hình Hạo vẫn là Tổ Vu của Vu tộc, thì đám người này lại có gan và năng lực làm những chuyện như vậy sao?

Đáng tiếc, trên thế giới này không có thuốc hối hận!

Trong tình huống này, Nguyên Thủy cùng chư vị Thánh Nhân lại không hề có chút ý tứ mềm lòng nào, Linh Bảo trong tay vung lên, lực lượng khủng khiếp không chút do dự oanh kích lên thân thể của họ.

“A…” “A…” Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, có thể thấy rõ từng vị Tổ Vu bị đánh bay ra ngoài, toàn thân đầy vết thương trông cực kỳ thê thảm.

“Không thể nào!” “Không thể nào!” Thấy tình hình này, Đế Giang, Chúc Cửu Âm cùng chư vị Tổ Vu đều ngây người.

Vạn vạn không ngờ, sau Nữ Oa, Chuẩn Đề và Trọng Lâu cũng phát huy ra sức mạnh đáng sợ như vậy, phòng ngự của Tổ Vu dường như trong chốc lát trở nên cực kỳ yếu ớt.

“Lực lượng này!” Ngược lại, Chuẩn Đề và Trọng Lâu lúc này lại ngẩn ra.

Ngây người nhìn các Tổ Vu bị đánh bay ra ngoài, cả hai đều bị sức mạnh đặc thù đột nhiên xuất hiện trong tay chấn kinh.

Chính vì luồng sức mạnh này, họ mới dễ dàng trọng thương Tổ Vu, thậm chí có một loại ảo giác và xung động rằng mình cũng có thể tru sát họ.

“Thiên Đạo Chi Lực!” Lúc này, Nguyên Thủy dường như cảm giác được điều gì đó, miệng lẩm bẩm một câu, cùng lúc đó tinh quang trong mắt lóe lên, giơ Bàn Cổ Phiên trong tay tấn công về phía Chúc Cửu Âm.

“Không hay rồi!” Cùng lúc đó, Chúc Cửu Âm dự cảm được nguy cơ tử vong, thân thể chợt lóe, né tránh sang một bên, tự nhiên không dám cứng đối cứng với hắn.

Nhưng dù vậy, Hỗn Độn Kiếm Khí từ Bàn Cổ Phiên bắn ra vẫn oanh kích lên vai hắn.

Rầm một tiếng, huyết vụ nở rộ, toàn thân Chúc Cửu Âm chấn động, khóe miệng máu tươi tràn ra, cùng lúc đó hai tay vung lên quát lớn: “Thời Gian Phóng Trục!” Khoảnh khắc tiếp theo, Thời Gian Pháp

Tắc bùng phát.

Dưới sự khống chế của Chúc Cửu Âm, nó nhanh chóng tấn công về phía Nguyên Thủy với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Năng lượng màu xám lay động, có thể thấy rõ thời gian trôi đi đang nhanh chóng gia tăng.

Trong mấy hơi thở ngắn ngủi, dưới sự bao phủ của Thời Gian Pháp Tắc, trên trán Nguyên Thủy hiện ra một sợi tóc bạc, cả người thở hổn hển, như thể vừa đại chiến ba trăm năm vậy.

"Đáng chết!" Ngay lập tức phản ứng, Nguyên Thủy làm sao lại không biết sự đáng sợ của Thời Gian Pháp Tắc.

Vội vàng vung Bàn Cổ Phiên hủy diệt Thời Gian Pháp Tắc đang bao quanh thân, cùng lúc cả người nhanh chóng lùi lại, Bàn Cổ Phiên không ngừng vung lên, từng luồng Hỗn Độn Kiếm Khí liên tục tấn công về phía Chúc Cửu Âm.

Nhưng mỗi đợt tấn công lại không còn xuất sắc như trước, thậm chí trong mấy hơi thở ngắn ngủi, Chúc Cửu Âm đã né tránh được toàn bộ Hỗn Độn Kiếm Khí đã tấn công ra.

Không chỉ vậy, khi Chúc Cửu Âm lại một lần nữa ra tay, Thời Gian Pháp Tắc phòng không thể phòng bị bao phủ lên thân hắn, dung mạo Nguyên Thủy nhanh chóng suy yếu với tốc độ mắt thường có thể thấy, mái tóc đen trên đầu nhanh chóng bạc đi, trông như thể đã mất đi sinh cơ.

"Thật mạnh!" "Là Thời Gian Pháp Tắc sao?" Cảnh tượng này lập tức khiến Nữ Oa, Trọng Lâu và Chuẩn Đề từ xa không khỏi cảm thán, từng người trong mắt kinh hãi lóe lên, cùng lúc đó nội tâm tràn đầy kính sợ.

Không!

Thực sự luồng sức mạnh kia quá cường hãn và quỷ dị, ngay cả tồn tại như Nguyên Thủy cũng không thể né tránh, thậm chí chịu thiệt hại nặng nề, bọn họ đều không dám tùy tiện thử.

Đặc biệt là Nữ Oa.

Nhận thấy khả năng bị Thời Gian Pháp Tắc làm suy lão, ý định ban đầu muốn ra tay giúp Nguyên Thủy cũng lập tức mờ nhạt.

"Sát!" "Sát!" Cùng lúc đó, Chuẩn Đề và Trọng Lâu cũng liền phát khó.

Chương 505

Sự tình đã đến nước này, bọn họ cũng cảm giác được sự không ổn, nhất định phải nhanh chóng tiêu diệt hai vị Tổ Vu kia, đảm bảo thế lực Yêu tộc và Vu tộc hoàn toàn cân bằng.

Khoảnh khắc tiếp theo, Chuẩn Đề và Trọng Lâu liền xuất hiện trên mặt đất.

Không chút chần chừ phát động tấn công, dưới sự gia trì của Thiên Đạo Chi Lực, đòn tấn công của hai người trong nháy mắt xuyên thủng đầu hai vị Tổ Vu.

"A…" "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Nguyên Thần của hai vị Tổ Vu trong nháy mắt tan rã.

Cùng với từng luồng sức mạnh không ngừng càn quét, nhục thân của hai Đại Tổ Vu nhanh chóng tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy, trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, hai người liền lần lượt ngã xuống, hóa thành hai ngọn núi lớn đứng sừng sững trên mặt đất, không hề kém cạnh di tích Bất Chu Sơn.

"Không!" Thấy tình hình này, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cường Lương và Cú Mang lập tức thất thanh thống khổ gào thét.

Đã chết!

Lại có hai vị Tổ Vu chết rồi.

Mười hai Tổ Vu, giờ chỉ còn lại bốn vị, khiến nội tâm họ phẫn nộ đến cực điểm, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào đối với điều đó.

Theo bản năng, bốn vị Đại Tổ Vu Đế Giang muốn ra tay tấn công Trọng Lâu và Chuẩn Đề.

Tu vi hai người họ không cao, nếu tấn công thì có khả năng lớn sẽ tru sát được họ hoàn toàn.

Nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Không đợi họ ra tay, Đông Hoàng Thái Nhất đã gõ Vô Lượng Tinh Thần Chung một tiếng, cố định Đế Giang, Cường Lương và Cú Mang tại chỗ, sau đó vung thần kiếm trong tay phát động tấn công.

"A…" Cùng với một tiếng kêu thảm thiết vang vọng, cánh tay trái của Tổ Vu Cú Mang bị chém lìa, máu tươi phun ra như mưa rào xối xả.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Đế Giang và Cường Lương đại nộ, sau khi nhìn nhau một cái, không còn bận tâm đến điều gì khác, liền ra tay tấn công Đông Hoàng Thái Nhất, không cho hắn cơ hội tiếp tục ra tay giết Cú Mang. "Định cho Ta!" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất bạo hống một tiếng, Vô Lượng Tinh Thần Chung rung động, trực tiếp định Đế Giang và Cường Lương tại chỗ.

Đông đông!

Tiếng chuông vang vọng, bên trong Vô Lượng Tinh Thần Chung một luồng ba động tinh thần đặc thù tùy theo lan tỏa, trong thời gian ngắn đã bao trùm lên thân Cú Mang ở gần đó.

Trong khoảnh khắc, thân thể Cú Mang khựng lại, toàn thân kịch liệt rung động nhưng cũng không thể cử động được nữa, y bị giam cầm chặt chẽ. "Chết!" Đối với điều này, Đông Hoàng Thái Nhất không chút mềm lòng, bạo hống một tiếng, thần kiếm trong tay đâm ra, xuyên thẳng qua trán Cú Mang. "A!" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, nguyên thần Cú Mang cấp tốc tan rã, căn bản không cách nào chống lại sát lục chi khí của bản thể Hỗn Độn Kiếm Phôi hoàn chỉnh.

Không chỉ thế, theo thời gian trôi đi, có thể thấy rõ thân thể Cú

Mang tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được, mang xu thế thân tử quy Bàn Cổ. "Không!" Thấy tình hình này, Đế Giang và Cường Lương thống khổ kêu lên.

Sao lại không nhìn ra tình trạng Cú Mang lúc này nguy cấp, nhưng trong tình huống như vậy, lại bất lực vô cùng.

Lực cấm cố của Vô Lượng Tinh Thần Chung quá mạnh mẽ, thậm chí dưới sức mạnh càn quét đó, căn bản không cách nào cứu viện.

Cuối cùng, sau một khắc đồng hồ, luồng lực cấm cố kia liền tiêu tán. "Cú Mang!" "Cú Mang!" Kêu lên một tiếng, Đế Giang và Cường Lương vọt ra, lao thẳng đến chỗ Cú Mang.

Đáng tiếc, đã muộn một bước.

Khi hai người đến nơi, thân thể Cú Mang đã hoàn toàn tan rã vỡ vụn, vô số mảnh vụn tán lạc, có thể thấy vô số cây cối trong trời đất mọc lên từ đất, Cú Mang đã hoàn toàn thân tử hóa thiên địa. "Không!" Nhìn cảnh này, Đế Giang và Cường Lương lại thống khổ kêu lên.

Đến nước này, ai nấy đều rõ sự nghiêm trọng của sự việc, nhưng hiện tại lại bất lực, thậm chí chỉ có thể... "Đông Hoàng Thái Nhất!" "Ta muốn mạng ngươi!" Gần như trong nháy mắt, Đế Giang và Cường Lương liền bạo hống.

Giây tiếp theo, bóng dáng hai người vọt ra, trực tiếp tấn công Đông Hoàng Thái Nhất, đồng thời khí tức quanh thân bạo động, tu vi cũng tiến thêm một bước. "Chết!" Bạo hống một tiếng, Đế Giang một quyền giáng xuống thân Đông Hoàng Thái Nhất.

Một tiếng "Ầm" vang trời, Vô Lượng Tinh Thần Chung bị đánh bay ra ngoài.

Chưa đợi Đông Hoàng Thái Nhất kịp phản ứng, Cường Lương một bên cũng phát động tấn công, một đạo Bàn Cổ Điều Thiên Thần

Lôi đánh ra, trực tiếp oanh kích vào ngực Đông Hoàng Thái Nhất. "A..." Một tiếng kêu thảm, lồng ngực Đông Hoàng Thái Nhất lập tức nổ tung, máu tươi văng tung tóe, thân thể hắn bị đánh bay ra như diều đứt dây.

Chưa đợi thân hình hắn ổn định, Đế Giang lại ra tay: "Không Gian Cấm Cố Đại Chấn Hám!" Giây tiếp theo, Không Gian Pháp Tắc càn quét ra, với tốc độ mắt thường có thể thấy được đã phong tỏa khu vực ức vạn vạn dặm, Đông Hoàng Thái Nhất cũng bị giam cầm cứng ngắc trong đó.

Mặc cho hắn bạo phát pháp lực đến mức nào, cũng sẽ bị sức mạnh Không Gian Pháp Tắc cứng rắn tiêu hao hết, thậm chí trong thời gian ngắn sẽ bị tiêu diệt sạch sẽ. "Hiện tại!" Thấy tình hình này, tinh quang trong mắt Đế Giang lóe lên, lập tức nhìn sang bên cạnh nói: "Cường Lương, động thủ!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, Cường Lương không chút do dự, hai tay bấm pháp ấn, Lôi Chi Pháp Tắc cuồn cuộn, Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi dưới sự điều khiển của hắn không ngừng đánh tới chỗ Đông Hoàng Thái Nhất.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, có thể thấy thân thể Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp bị Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi bao trùm. "A..." "A..." Tiếng kêu thảm thiết xé lòng không ngừng vang lên, có thể thấy thân thể Đông Hoàng Thái Nhất không ngừng nổ tung, mắt thấy có xu thế bỏ mình. "Yêu Hoàng!" "Đông Hoàng!" "Thái Nhất!" "....." Cảnh này lập tức khiến tu sĩ Yêu tộc căng thẳng.

Ai nấy đều có thể cảm nhận rõ tầng thứ nguy cơ của Đông Hoàng Thái Nhất.

Chương 506

Nhưng trong tình huống như vậy lại không có khả năng cứu viện, ngay cả Nữ Oa cũng không ngoại lệ, bên cạnh nàng lúc này đứng Chuẩn Đề và Trọng Lâu.

Mặc dù hai người không nói gì, nhưng thế trận này lại phong tỏa con đường cứu viện của Nữ Oa, tựa hồ đang kiêng dè điều gì. "Chuyện gì vậy!" "Vì sao Thánh Nhân không ra tay?" Thấy tình hình này, một chúng Yêu soái đều nhíu mày.

Ai nấy đều nhìn ra, trước đó một chúng Thánh Nhân đều nguyện ý ra tay giúp đỡ Yêu tộc, thậm chí ở một mức độ nhất định hoàn toàn có thể hủy diệt tất cả.

Nhưng hiện tại thì sao?

Một chúng Thánh Nhân toàn bộ đều đứng bất động ở đó, thậm chí còn hạn chế Nữ Oa đến gần, khiến trong lòng mọi người đầy nghi hoặc và khó hiểu, hoàn toàn không rõ chuyện gì đang xảy ra. "Oa oa ~" Lúc này, một tiếng quạ kêu chói tai lặng lẽ vang vọng.

Hỗn Độn Chi Hỏa bùng cháy, thanh kiếm thời gian đang tấn công Đông Hoàng Thái Nhất với tốc độ mắt thường có thể thấy được đã bị thiêu rụi hoàn toàn.

Không chỉ thế, ngay cả không gian khu vực xung quanh cũng ổn định trở lại, thậm chí Bàn Cổ Điều Thiên Thần Lôi đang càn quét trong đó cũng đều yên tĩnh lại. "....." Ngơ ngác nhìn cảnh này, sắc mặt Đế Giang, Cường Lương và Chúc Cửu Âm đều khó coi.

Đến nước này, chín đại Tổ Vu đã chết sáu, chỉ còn lại ba người, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại không chút tổn hại, thậm chí hiện tại còn thể hiện sức mạnh đáng sợ như vậy, khiến trong lòng mọi

người đều cảm thấy một tia bất an. "Phá!" Đột nhiên, tiếng quát khẽ của Đông Hoàng Thái Nhất từ trong biển lửa vang vọng.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn Chi Hỏa vô biên càn quét ra, với tốc độ mắt thường có thể thấy được bao trùm cả khu vực này, đồng thời một luồng ba động khí tức cường liệt theo đó dâng trào.

Có thể thấy một đầu Hỗn Độn Kim Ô xuất hiện giữa không trung, vỗ cánh bay lượn, đồng thời ngọn lửa bùng cháy thiêu đốt mọi thứ, ngay cả Kiến Mộc đáng sợ kia cũng bị đốt cháy một phần khu vực. "Chết!" Hống khẽ một tiếng, Hỗn Độn Kim Ô vỗ cánh bay ra, trong nháy mắt đã đến khu vực trước mặt Đế Giang, Cường Lương và Chúc Cửu Âm.

Giây tiếp theo, ba móng vuốt vươn ra, trực tiếp tấn công vào yếu hại đầu của ba người, thế muốn tru sát họ hoàn toàn. "Khốn nạn!" Thấy tình hình này, sắc mặt ba người Đế Giang đại biến.

Không kịp lo gì nữa, thân thể chợt lóe liền phát động tấn công.

Ngay sau đó, quyền đầu ba người liền va chạm với móng vuốt sắc bén kia.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, dư ba vô biên khuếch tán, với tốc độ mắt thường có thể thấy được lan tràn ra, trời đất biến sắc, trong khi khí tức hủy diệt càn quét, toàn bộ di tích Bất Chu Sơn rung chuyển.

Gió rít mạnh, Hỗn Độn Chi Hỏa bám trên Kiến Mộc bắt đầu thiêu đốt, với tốc độ mắt thường có thể thấy được bùng lên, trong thời gian ngắn đã đốt cháy một phần ba.

Ngọn lửa kia không hề có ý định dừng lại, không ngừng bùng lên,

không ngừng tăng cao, mang xu thế thiêu rụi Kiến Mộc. "Chiến!" "Chiến!" Khoảnh khắc này, ba đại Tổ Vu và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không còn bận tâm nữa, hai bên sát ý nồng đậm, điên cuồng tấn công đối phương, trong đầu chỉ có một ý niệm: giết chết đối phương!

Trong chốc lát, ba đại Tổ Vu và Đông Hoàng Thái Nhất giao chiến, sức mạnh đáng sợ hủy thiên diệt địa, đồng thời dư ba không ngừng khuếch tán, phàm là tu sĩ Vu Yêu nhị tộc bị dính phải đều sẽ bị hủy diệt ngay lập tức. "Rút lui!" "Rời khỏi nơi này!" Thấy tình hình này, tu sĩ Vu Yêu nhị tộc đều hoảng hốt.

Đến nước này, ai nấy đều cảm thấy cái chết bao trùm, thậm chí dưới sự tấn công không ngừng của luồng sức mạnh kia, ngay cả đến gần cũng không dám.

Trong chốc lát, tử chiến của Vu Yêu nhị tộc liền đình trệ.

Ngay sau đó, một lượng lớn tu sĩ Yêu tộc rút lui thoát đi, còn tuyệt đại đa số tộc nhân Vu tộc không kịp chạy trốn thì trực tiếp bị ảnh hưởng.

Oanh long long!

Oanh long long!

Cuộc quyết đấu giữa Tổ Vu và Đông Hoàng tiếp tục, di tích Bất Chu Sơn bắt đầu tan rã, Kiến Mộc trong tình huống không ngừng bị thiêu đốt cũng trở nên lung lay sắp đổ. "Chuẩn Đề, Trọng Lâu, mau mau tránh ra!" Lúc này, tiếng Nữ Oa nộ quát vang vọng.

Nhìn theo hướng tiếng nói, có thể thấy Nữ Oa một bước tiến lên định gia nhập chiến đấu giúp đỡ Đông Hoàng Thái Nhất.

Đáng tiếc, chưa kịp bước tới đã bị Chuẩn Đề và Trọng Lâu ngăn cản, khí tức trên thân ba người không ngừng va chạm, tuy Chuẩn Đề và Trọng Lâu đều không bằng Nữ Oa, nhưng hai người liên thủ trong

tình huống này cũng có thể ngăn cản nàng tiến lên. "Nữ Oa sư muội!" Đột nhiên, Nguyên Thủy chợt lóe thân vào trong sân, ánh mắt khóa chặt trên người Nữ Oa và những người khác nói: "Chuyện này không có lựa chọn nào khác, chúng ta cứ thuận theo tự nhiên đi!" Thuận theo tự nhiên!

Nữ Oa nhướng mày, ánh mắt phẫn nộ nhìn Nguyên Thủy nói: "Vậy vì sao Đông Hoàng không thể sống sót?

Yêu tộc có thể rút khỏi tranh bá Hồng Hoang, lẽ nào không thể ư?" Đối mặt với câu hỏi, Nguyên Thủy trầm mặc.

Chuẩn Đề và Trọng Lâu một bên cũng trầm mặc.

Tuy Nữ Oa nói là sự thật, nhưng bọn họ lại không muốn trả lời.

Dù sao, Yêu tộc và Nữ Oa có quan hệ mật thiết, nhưng với họ thì lại không có bất kỳ quan hệ nào, cũng không có nửa điểm lợi ích ràng buộc, trong tình huống như vậy, Yêu tộc tiếp tục tồn tại, đó là một loại uy hiếp.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất còn sống, đó sẽ là một uy hiếp cực lớn, thậm chí... "Đông Hoàng Thái Nhất, cùng ta chết đi!" Đột nhiên, một tiếng bạo hống vang vọng trời đất.

Nhìn theo hướng tiếng nói, có thể thấy Cường Lương không biết từ khi nào đã xuất hiện ở khu vực phía sau Hỗn Độn Kim Ô do Đông Hoàng Thái Nhất hóa thành, thân thể khổng lồ ôm chặt Hỗn Độn Kim Ô, khí tức quanh thân cuồng bạo, hiển nhiên là muốn tự bạo. "Chuyện gì vậy!" "Cường Lương vì sao tự bạo!" Nhìn cảnh này, tất cả mọi người đều ngớ người.

Chương 507

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại xuất hiện biến hóa như vậy, Cường Lương dù sao cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tự bạo đủ để khiến Đông Hoàng Thái Nhất phải trả giá thảm trọng.

Như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất lại làm sao chống lại Đế Giang và Chúc Cửu Âm? "Không được, tuyệt đối không thể để hắn thành công!" Nhìn nhau một cái, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề và Trọng Lâu cũng không kịp ngăn cản Nữ Oa nữa, quay người định ra tay ngăn cản cảnh này.

Đáng tiếc, chưa kịp hành động, Đế Giang và Chúc Cửu Âm lại đột nhiên quay người, ánh mắt khóa chặt khu vực của họ bạo hống: "Không Gian Phong Tỏa!" "Thời Gian Đình Trệ!" Giây tiếp theo, Thời Không Pháp Tắc càn quét ra, với tốc độ mắt thường có thể thấy được bao trùm lên thân mấy người, trực tiếp giam cầm tất cả tại chỗ.

Đồng thời, Cường Lương cũng phát động tự bạo. "Oanh!" Tiếng nổ vang vọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tự bạo, sức mạnh hủy thiên diệt địa càn quét ra, trực tiếp bao trùm Hỗn Độn Kim Ô, thậm chí bao trùm cả nửa nhỏ di tích Bất Chu Sơn. "A..." Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy hơn nửa thân thể Hỗn Độn Kim Ô đã bị hủy diệt hoàn toàn, tuy còn sống sót, nhưng khí tức cũng đã suy yếu cực độ.

Ngược lại, Cường Lương lúc này lại đã hoàn toàn vẫn lạc.

Thân thể hắn nổ tung hóa thành một biển lôi bao trùm bầu trời, nguyên thần của hắn sau khi tan rã, liền trực tiếp biến mất giữa trời đất, như thể bị thứ gì đó hấp thu, không còn chút khí tức nào tồn tại. "Cường Lương huynh đệ!" Thấy tình hình này, Đế Giang và Chúc

Cửu Âm không khỏi thất thanh thống khổ kêu lên.

Tuy đã đổi lấy ưu thế tuyệt đối, nhưng hai người lại vô cùng đau lòng, dù sao sau khi Cường Lương chết, Tổ Vu còn sống sót chỉ còn hai người.

Ngay sau đó, Đế Giang và Chúc Cửu Âm cũng không chần chừ nữa, cấp tốc lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất, ý đồ tru sát hắn hoàn toàn.

Cũng trong khoảnh khắc đó, mấy người Nguyên Thủy cũng thoát khỏi cấm cố của Thời Không Pháp Tắc. "Khốn nạn!" "Hỗn trướng!" Khi nhìn thấy hành vi của Đế Giang và Chúc Cửu Âm, sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác lập tức tái mét cực độ.

Vạn vạn không ngờ, Tổ Vu lại có một chiêu như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất rõ ràng là nỏ mạnh hết đà, vạn nhất vẫn lạc thì... "Ngăn cản!" "Không thể để bọn chúng giết chết Đông Hoàng Thái Nhất như vậy!" Gần như trong nháy mắt, mấy người Nguyên Thủy đạt thành hiệp nghị.

Tuy trước đó đã ngăn cản Nữ Oa giúp đỡ Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng cũng là vì cảm thấy Đông Hoàng Thái Nhất có thể chiến thắng mọi người.

Nhưng lúc này lại không giống vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất đã thất bại, thậm chí sắp có nguy hiểm đến tính mạng, khiến họ không thể không coi trọng.

Nhưng khi mấy người chuẩn bị hành động, một luồng sức mạnh quỷ dị lại lặng lẽ giáng xuống, giam cầm họ tại chỗ. "Luồng sức mạnh kia!" Sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác lập tức thay đổi, đồng thời ánh mắt vô thức nhìn về phía bầu trời, thất thanh nói: "Ma Tổ!" "La Hầu!" "Vì sao lại ngăn cản chúng ta!" "....." Đáng tiếc,

nghi vấn của họ không được giải đáp.

Thậm chí trong tình huống như vậy, không tìm ra bất kỳ manh mối nào, ngay cả Đế Giang và những người ở xa cũng không hề cảm giác được sự tồn tại của sức mạnh La Hầu.

Như vậy, Đế Giang và Chúc Cửu Âm đã đến chỗ Đông Hoàng Thái Nhất, đồng thời hai tay bấm pháp ấn, trong miệng bạo hống: "Không Gian Liệt Sát!" "Thời Gian Lưu Thệ!" Giây tiếp theo, Thời Gian Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc giáng xuống, trực tiếp đánh vào nửa thân thể Hỗn Độn Kim Ô.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, nửa thân thể Hỗn Độn Kim Ô với tốc độ mắt thường có thể thấy được bắt đầu nổ tung, trong thời gian ngắn đã biến thành huyết vụ, khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất cũng dần dần bắt đầu tiêu tán. "Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Đế Giang và Chúc Cửu Âm vui mừng khôn xiết.

Trong tình huống như vậy, đã giành được ưu thế tuyệt đối, chỉ cần có thể thêm chút sức nữa, thì nhất định có thể triệt để cách sát Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhìn nhau một cái, Đế Giang và Chúc Cửu Âm lập tức quát khẽ: "Toàn lực xuất thủ!" "Nhất định tru sát Đông Hoàng Thái Nhất!" Giây tiếp theo, pháp lực quanh thân hai người cuồng bạo, Không Gian Pháp Tắc và Thời Gian Pháp Tắc không ngừng cuộn trào, không ngừng oanh kích vào chỗ Hỗn Độn Kim Ô.

Trong chốc lát, tiếng nổ không ngừng vang vọng.

Có thể thấy rõ, đồng thời với từng luồng sức mạnh đáng sợ càn quét, thân thể Hỗn Độn Kim Ô đã hoàn toàn bị hủy diệt, khí tức của

Đông Hoàng Thái Nhất trong khoảnh khắc đó dường như cũng tiêu tán hoàn toàn. "Không!" "Yêu Hoàng!" "Đông Hoàng Đại nhân!" Cảm nhận khí tức Đông Hoàng Thái Nhất tiêu tán, tất cả tu sĩ Yêu tộc trong khoảnh khắc đó đều thất thanh thống khổ kêu lên.

Đông Hoàng Thái Nhất chính là tín ngưỡng của họ!

Nhưng tín ngưỡng như vậy trong khoảnh khắc lại sụp đổ.

Đối với kết quả như vậy, tất cả thành viên Yêu tộc đều không thể chấp nhận, thậm chí không kịp lo chạy trốn, từng người quay đầu nhìn về khu vực Hỗn Độn Kim Ô bị hủy diệt, trong mắt đầy bi thương và phẫn nộ. "Rắc!" Đột nhiên, một tiếng vỡ vụn lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo hướng tiếng nói, có thể thấy thân thể Hỗn Độn Kim Ô bị hủy diệt kia lặng lẽ nổ tung, Hỗn Độn Kim Ô biến mất không còn thấy đâu, thay vào đó là một con rối gỗ đã nứt vỡ. "Cái gì?" Khoảnh khắc đó, ánh mắt tất cả mọi người đều bị con rối gỗ hấp dẫn, trong mắt không ai không lộ ra vẻ ngỡ ngàng và kinh ngạc. "Thế Thân Nhân Ngẫu!" Đột nhiên, Nguyên Thủy dường như đã hiểu ra, thần sắc kinh hãi nói: "Tương truyền đây là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo dùng một lần, có thể làm cái chết của một người bị bóp méo, chuyển hóa thành hư vô." "Thứ này cư nhiên thật sự tồn tại, lại còn bị Đông Hoàng Thái Nhất có được!" Lời này vừa ra, toàn trường chết lặng.

Thế Thân Nhân Ngẫu!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo dùng một lần!

Thứ này thật sự tồn tại sao?

Vậy Đông Hoàng Thái Nhất... "Hống ~" Lúc này, một tiếng gầm gừ khẽ từ dưới đất dâng lên.

Giây tiếp theo, sức mạnh hùng hậu cuộn trào, đồng thời một luồng

ba động khí tức đặc thù không ngừng lan tỏa, trên mặt đất thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất hiện ra, nuốt Kim Ô Đạo Nhân vào bụng, khí tức tu vi của hắn đang cấp tốc tăng vọt. "Cái gì...!" "Đông Hoàng Thái Nhất!" Nhìn cảnh này, sắc mặt Đế Giang và Chúc Cửu Âm lập tức khó coi cực độ.

Chương 508

Khoảnh khắc Thế Thân Nhân Ngẫu xuất hiện đã cảm thấy sự việc không hay, nhưng vạn vạn không ngờ, sự việc lại nguy cấp đến mức này.

Đông Hoàng Thái Nhất không chỉ còn sống, không chút tổn hại, thậm chí còn nuốt chửng Kim Ô Đạo Nhân, tu vi hiển nhiên đang xông lên tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Trong chốc lát, hai đại Tổ Vu lập tức hai mắt đỏ như máu.

Đông Hoàng Thái Nhất không hề hấn gì!

Điều đó đại biểu cho việc tự bạo của Cường Lương không có bất kỳ ý nghĩa nào, nhiều nhất cũng chỉ là hủy diệt một cái Thế Thân Nhân Ngẫu của hắn mà thôi. "Đông Hoàng Thái Nhất!" "Chết cho Ta!" Gần như trong nháy mắt, Đế Giang và Chúc Cửu Âm phản ứng lại, không chút do dự lao xuống mặt đất, thế muốn tru sát Đông Hoàng Thái Nhất, ngăn cản hắn thăng cấp tu vi.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Chưa đợi hai người đến gần, Vô Lượng Tinh Thần Chung liền xuất hiện ở khu vực trước thân hắn, dưới sự điều khiển của thần thức Đông Hoàng Thái Nhất không ngừng vang vọng: Đông đông!

Trong chốc lát, trời đất chết lặng, tinh quang vô biên khóa chặt khu vực này, động tác tiến lên của Đế Giang và Chúc Cửu Âm khựng lại, khí tức quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất trên mặt đất cuồng bạo, bắt đầu cấp tốc tăng vọt. "Phá cho Ta!" Bạo hống một tiếng, khí tức quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt thăng cấp lên tầng thứ Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Khoảnh khắc đó, trời đất thất sắc, vạn vật tịch diệt.

Đông Hoàng Thái Nhất như thần linh từ mặt đất từ từ lơ lửng lên, sau khi dung hợp Đệ Nhị Nguyên Thần, tu vi bản thân tăng lên rất nhiều, tuy vẫn chưa bước vào tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính.

Nhưng nếu hoàn thành lần lượng kiếp này, tru sát Đế Giang và Chúc Cửu Âm, thì có thể giành được thắng lợi cuối cùng, thậm chí hoàn thành đột phá và biến hóa cuối cùng. "Không!" Cảm nhận ba động sức mạnh không thể địch nổi từ trên người Đông Hoàng Thái Nhất truyền ra, Đế Giang và Chúc Cửu Âm triệt để tuyệt vọng.

Sức mạnh của bản thân rõ ràng không thể chống lại hắn, trước đây sở dĩ có thể áp chế Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ vì Cường Lương tự bạo mà thôi.

Nhưng hiện tại thì sao?

Tu vi Đông Hoàng Thái Nhất đã bước vào Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, đối với họ thì hầu như không còn chút hy vọng chiến thắng nào.

Mắt thấy Đông Hoàng Thái Nhất lướt đến, ánh mắt khóa chặt trên người hai người, Đế Giang và Chúc Cửu Âm toàn thân lạnh lẽo, trong lòng tuyệt vọng, đột nhiên Đế Giang liền mở miệng: "Nhị đệ, xin lỗi!" Nghe vậy, thân thể Chúc Cửu Âm chấn động, dường như đã hiểu, lập tức quay đầu nhìn sang Đế Giang một bên.

Chỉ thấy thần sắc huynh ấy thống khổ, nhưng trong hai mắt lại đầy kiên định, hiển nhiên đã hạ quyết tâm cho sự việc. "Đại ca!" Nhìn cảnh này, trong mắt Chúc Cửu Âm lộ ra một tia bi thương và bất lực.

Nhưng y lại không có ý từ chối, hít sâu một hơi nói: "Ta nguyện ý!" "Ta chỉ có một yêu cầu!" "Giết Đông Hoàng Thái Nhất, báo thù

cho huynh đệ!" "Được!" Đáp lời một tiếng, Đế Giang cũng không nói nhiều, sau khi hít sâu một hơi, đột nhiên há miệng nói: "Nuốt!" Giây tiếp theo, phong bạo càn quét bao trùm lên thân thể Chúc Cửu Âm.

Chỉ thấy thân thể y co nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được, cuối cùng bị Đế Giang một ngụm nuốt vào bụng.

Cốc cốc!

Sau khi nuốt Chúc Cửu Âm, hai mắt Đế Giang vốn nhắm nghiền lặng lẽ mở ra, trong miệng bạo hống: "Đột phá cho Ta!" Oanh long long!

Oanh long long!

Trời đất lại một lần nữa biến sắc, vô số diệt thế lôi đình theo đó nhảy múa, có thể thấy rõ từng luồng ba động khí tức đáng sợ càn quét tứ phương.

Trong thời gian ngắn, khí tức quanh thân Đế Giang bắt đầu cuồng bạo, sau đó cấp tốc bắt đầu tăng vọt: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng, Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Đến khi đạt đến cảnh giới tu vi có thể sánh ngang với Đông Hoàng Thái Nhất, khí tức quanh thân Đế Giang mới ổn định lại.

Nhưng ngay sau đó, Không Gian Pháp Tắc và Thời Gian Pháp Tắc trên thân hắn đan xen vào nhau, đồng thời hai thứ không ngừng dung hợp, một vệt hào quang màu bạc xông thẳng lên trời.

Ông ông!

Cột sáng chói lọi, Thời Không Pháp Tắc hiện ra.

Kết hợp sức mạnh không gian và thời gian, Thời Không Pháp Tắc đủ để sánh ngang với Lực Chi Pháp Tắc đã hiện ra và bị Đế Giang chưởng khống, tuy chỉ ở tầng thứ đơn giản, nhưng chiến lực của hắn

trong khoảnh khắc đó cũng cấp tốc tăng vọt, đạt đến tầng thứ không thua kém tu sĩ Pháp Tắc Chứng Đạo. "Thời Không Pháp Tắc!" "Không thể nào!" Ở khu vực xa xa, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Trọng Lâu thất thanh kinh hô.

Trong mắt không ai không lộ ra vẻ khó tin, dù sao trong phạm vi nhận thức của họ, Không Gian Pháp Tắc và Thời Gian Pháp Tắc đã cực kỳ đáng sợ và khủng bố rồi.

Hiện tại Thời Không Pháp Tắc do hai thứ hợp nhất lại xuất hiện, lại còn bị Đế Giang chưởng ác.

Trong tình huống như vậy, chiến lực của Đế Giang lại sẽ tăng lên đến mức đáng sợ nào?

Đông Hoàng Thái Nhất làm sao có thể là đối thủ của hắn? "Đông Hoàng Thái Nhất!" Lúc này, đôi mắt Đế Giang vốn nhắm chặt liền mở ra, sau khi cảm nhận sức mạnh đang cuồn cuộn trong mình, hắn bạo hống một tiếng, như một đạo lưu quang lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất. "Đế Giang!" Đối với điều này, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không hề sợ hãi.

Đồng thời trong miệng bạo hống một tiếng, hắn như một đạo lưu quang vọt ra, trực tiếp nghênh chiến Đế Giang, Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay sát khí đằng đằng, Vô Lượng Tinh Thần Chung càng không ngừng vang vọng giữa không trung.

Trong chốc lát, hai đạo thân ảnh liền va chạm vào nhau, tranh tranh!

Hỏa quang văng tứ phía, dư ba khuếch tán, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang giao thủ mấy trăm lần, nhưng cũng không ai làm gì được ai.

Sau khi nuốt chửng Chúc Cửu Âm, nhục thân Đế Giang lại một

lần nữa được cường hóa, đạt đến tồn tại cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần thượng vị, Hỗn Độn Kiếm Phôi tuy sắc bén nhưng cũng khó lòng phá vỡ hoàn toàn thân thể hắn.

Trong tình huống như vậy, hai người giao thủ càng thêm kịch liệt cuồng bạo.

Cùng với thời gian trôi đi, toàn bộ khu vực di tích Bất Chu Sơn đã hoàn toàn biến thành phế tích, đồng thời hai người không ngừng chiến đấu, trời đất sụp đổ, Hồng Hoang bắt đầu có xu thế tan vỡ. "Không hay rồi!" "Nếu cứ tiếp tục chiến đấu như vậy, Hồng Hoang sẽ bị hủy diệt!" Thấy tình hình này, bốn người Nguyên Thủy kinh hãi thất sắc, trong lòng vạn phần nóng nảy.

Chương 509

Một khi Hồng Hoang tan vỡ, tình huống của các Thánh Nhân sẽ không hay chút nào, thêm vào việc đã tham gia vào lượng kiếp, một khi nhân quả Hồng Hoang tan vỡ gia thân, thì...

Nhưng nhanh chóng, bốn người Nguyên Thủy lại không nhịn được thở dài một tiếng.

Vô ích!

Bởi vì ngay cả khi biết hậu quả khôn lường, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Chưa kể sức mạnh La Hầu đang giam cầm, ngay cả khi không bị giam cầm, cũng không thể nào chống lại Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang hiện tại.

Ngay cả Nữ Oa cũng không ngoại lệ.

Dù sao chân thân mà nàng chưởng ác không hoàn chỉnh, không thể đạt đến mức độ tử chiến với họ.

Oanh long long!

Oanh long long!

Lúc này, từng tiếng nổ long trời lở đất từ trên trời giáng xuống.

Nhìn theo hướng tiếng nói, có thể thấy Kiến Mộc đã hoàn toàn bắt đầu sụp đổ, dưới Hỗn Độn Chi Hỏa và cuộc chiến của hai tôn Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, cuối cùng không thể chống cự.

Kiến Mộc sụp đổ, bầu trời vỡ vụn, Cửu Thiên Chi Thủy vô biên lại một lần nữa rơi vào trong Hồng Hoang, vô số Ngũ Sắc Thạch rơi xuống, cái khe hở khổng lồ ban đầu lại một lần nữa hiện ra.

Trong chốc lát, nghiệp lực vô biên giáng xuống trên thân thể Đế Giang và Đông Hoàng Thái Nhất.

Giây tiếp theo, có thể thấy khí tức quanh thân hai người cấp tốc suy yếu, trực tiếp từ Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên rớt xuống tầng thứ Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Một tiếng "Ầm" vang lớn, Đông Hoàng Thái Nhất một chuông đánh ra oanh kích vào lồng ngực Đế Giang, hắn kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị đánh văng xuống mặt đất. "Đế Giang, nạp mạng!" Đông Hoàng Thái Nhất bạo hống một tiếng, một tay cầm kiếm, một tay cầm chuông, cấp tốc lao về phía Đế Giang.

Sau khi tu vi hai người đều bị áp chế xuống tầng thứ Chuẩn Thánh, sự đáng sợ của Đông Hoàng Thái Nhất lấy lực chứng đạo hiển lộ ra, tư thái nghiền ép đó căn bản không thể che giấu. "Sao có thể!" "Nghiệp lực khổng lồ đến mức nào!" Ngơ ngác nhìn cảnh này, Nguyên Thủy và những người khác trong nháy mắt đều kinh ngạc đến ngây người.

Nghiệp lực đáng sợ kia trong nháy mắt bạo phát, trong đó oán niệm Hỗn Độn Ma Thần và những cảm xúc tiêu cực khác cũng theo đó triệt để nổ tung, dưới sự bao phủ của sức mạnh đó, cư nhiên trực tiếp đánh rớt tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang xuống tầng thứ Chuẩn Thánh, đáng sợ đến mức nào?

Nếu trước đó không có La Hầu ngăn cản, nếu họ cũng tham gia vào, thì nghiệp lực đáng sợ như vậy chắc chắn sẽ bao phủ lên một phần thân thể, lúc đó... "May mà!" "Suýt nữa tự hủy tiền đồ!" Tự lẩm bẩm, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Trọng Lâu trong mắt đầy vẻ sợ hãi sau khi thoát nạn, trong lòng đối với La Hầu cư nhiên dâng lên một tia cảm kích. "Giết!" "Giết!" Đồng thời, tiếng gầm gừ khẽ của Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang không ngừng vang vọng.

Tu vi hai người tuy bị áp chế, nhưng trong lòng chỉ có đầy cừu hận, bị cảm xúc tiêu cực vô biên bao phủ, lúc này như một cỗ máy sát lục không có lý trí. ...

Dưới đáy Bất Chu Sơn!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, có thể thấy thế giới bên ngoài phong ấn đang cấp tốc sụp đổ.

Dưới sự ảnh hưởng của luồng sức mạnh kia, vòng xoáy phong ấn Bàn Cổ cũng theo đó nứt ra một khe hở, ẩn ẩn ước ước nối liền với thế giới bên ngoài. "Kết giới đã phá!" "Sao có thể như vậy!" Ngơ ngác nhìn cảnh này, Lão Tử và những người khác đều kinh ngạc đến ngây người.

Dốc toàn lực cũng không thể phá vỡ kết giới, hiện tại lại cư nhiên vỡ tan, từ khí tức truyền đến từ bên ngoài, dường như Kiến Mộc đã sụp đổ. "Vu Yêu đại chiến đã kết thúc sao?" "Cuộc chiến bên ngoài đã xong sao?" Nhìn nhau một cái, trong mắt mấy người Lão Tử đầy nghi hoặc và khó hiểu.

Ngay sau đó, trong lòng lại hiện lên cảm xúc kích động.

Dù sao kết giới đã vỡ, đại biểu cho việc có thể đi ra ngoài, chỉ cần diệt Vu tộc, thì tư thái vô địch của Bàn Cổ cũng sẽ theo đó tan vỡ. "Hình Hạo huynh!" Gần như trong nháy mắt, Lão Tử quay đầu liền quát khẽ: "Ta hiện tại ra ngoài diệt Vu tộc, huynh kiên trì trụ!" Nói xong, mấy người Lão Tử cũng không chần chừ nữa, đồng thời tung người nhảy lên, cấp tốc vọt ra ngoài, theo khe hở muốn thoát khỏi nơi phong ấn. "Khốn nạn!" "Dừng lại cho Ta!" Thấy tình hình này, Bàn Cổ sốt ruột.

Tuyệt đối không thể để Lão Tử và những người khác ra ngoài diệt

Vu tộc, một khi Vu tộc bị diệt, thì thật sự không còn chút tư thái vô địch nào nữa, thậm chí khó lòng chống lại Hình Hạo một lần nữa.

Vô thức, Bàn Cổ rút thân lùi lại, sức mạnh trong tay bùng phát ý đồ ngăn cản ba người Lão Tử thoát đi. "Bàn Cổ, ngươi coi Ta không tồn tại sao?" Thấy tình hình này, Hình Hạo không khỏi hừ lạnh một tiếng, đại thủ vung lên, song kiếm trong tay chém ra, hai đạo kiếm khí sắc bén phá không, cấp tốc chém về phía yếu hại của Bàn Cổ. "Khốn nạn!" Nguy cơ ập đến, Bàn Cổ không thể không dừng thân nghênh kích.

Một tiếng "Ầm", Bàn Cổ hai quyền vung ra hủy diệt kiếm khí, nhưng cũng mất đi cơ hội tiếp tục truy kích Lão Tử và những người khác.

Xuy xuy!

Tiếng phá không vang vọng, thân ảnh Lão Tử và những người khác liền rời khỏi nơi phong ấn.

Khoảnh khắc đó, sắc mặt Bàn Cổ tái mét, toàn thân khí tức cuồn cuộn, cũng muốn theo khe hở rời khỏi nơi đây. "Đi đâu!" "Dừng lại cho Ta!" Thấy tình hình này, Hình Hạo há lại cho Bàn Cổ cơ hội như vậy?

Đồng thời trong miệng bạo hống một tiếng, Hình Hạo đại thủ vung lên, Hỗn Độn Chung lập tức bay ra chắn ở khu vực trước thân Bàn Cổ.

Đông đông!

Chương 510

Tiếng chuông vang vọng, thân ảnh tiến lên của Bàn Cổ khựng lại.

Đợi khi Bàn Cổ định thần lại, Hình Hạo chợt lóe thân chắn ở khu vực phía trước, tay cầm thần kiếm lạnh lùng cười nói: "Bàn Cổ, ngươi cho rằng có thể thoát ra khỏi dưới mí mắt Ta sao?" "Hôm nay, nơi này chính là chỗ chôn thân của ngươi." Trong lúc nói chuyện, Hình Hạo đại thủ vung lên, Địa Thư lập tức bay ra.

Ông ông!

Tiếng vang vọng, Địa Thư chói lọi, Thổ Chi Pháp Tắc vô biên nặng nề càn quét, với tốc độ mắt thường có thể thấy được bao trùm khu vực này, triệt để phong tỏa khe hở phong ấn lối ra. "Khốn nạn!" Thấy tình hình này, Bàn Cổ đại nộ không thôi.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại xảy ra biến hóa long trời lở đất như vậy, đồ vật ngăn cản hắn cư nhiên là Hỗn Độn Chung, một trong những mảnh vỡ do Bàn Cổ Phủ thuở xưa hóa thành.

Vô thức, Bàn Cổ lao về phía Hỗn Độn Chung, trong miệng nộ quát: "Lấy đồ của Ta đối phó Ta, trả cho Ta!" "Muốn Hỗn Độn Chung!" Thấy tình hình này, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, sao lại không biết Bàn Cổ đang nghĩ gì, đồng thời trong mắt lóe lên sát cơ, tâm niệm vừa động đã triệu hồi Hỗn Độn Chung trở về.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo cầm kiếm vung chém, từng đạo kiếm khí phá không trực tiếp oanh kích vào thân thể Bàn Cổ.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang vọng, thân thể Bàn Cổ trong nháy mắt bị đánh bay

mấy chục trượng.

Đồng thời, Hình Hạo thu Hỗn Độn Chung vào thức hải, đồng thời Địa Thư cũng triệt để phong tỏa lối ra khe hở, đảm bảo hai người đều không thể rời đi. "Hô ~" Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức thở phào một hơi.

Bàn Cổ không thể rời đi, đối với Ta tuyệt đối là một chuyện tốt lớn.

Lão Tử và những người khác đã rời đi, trong tình huống như vậy, chỉ cần diệt Vu tộc, thì Bàn Cổ sẽ không có tín ngưỡng chi lực chống đỡ, lúc đó... "Giết!" Trong miệng quát khẽ một tiếng, Hình Hạo chợt lóe thân vọt ra khu vực trước thân Bàn Cổ, một kiếm chém ra trực tiếp bổ vào lồng ngực hắn, trong miệng bạo hống: "Thanh Đế Kỹ Thời Không Phá Toái!" Rắc!

Thời Không Pháp Tắc bạo phát, sức mạnh Thanh Đế Kỹ càn quét bao trùm lên người Bàn Cổ, với tốc độ mắt thường có thể thấy được đã hủy diệt hoàn toàn lồng ngực hắn.

Thời Không Pháp Tắc càn quét không hề thua kém Lực Chi Pháp Tắc, thậm chí còn cản trở tín ngưỡng chi lực phục hồi cho Bàn Cổ, ít nhất trong thời gian ngắn không thể khôi phục như trước. "Thời Không Pháp Tắc!" Đồng tử co rút, thần sắc Bàn Cổ đại biến.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo cư nhiên lại chưởng ác Thời Không Pháp Tắc, loại sức mạnh này ngay cả hắn cũng không thể chạm tới.

Cảm nhận ba động nguy cơ truyền đến từ trên lồng ngực, Bàn Cổ cũng không kịp lo gì nữa, giơ hai quyền đánh tới chỗ Hình Hạo, trong miệng bạo hống: "Hình Hạo, chết cho Ta!" Giây tiếp theo, hai quyền Bàn Cổ giáng xuống, trực tiếp oanh kích vào thân thể Hình Hạo.

Một tiếng "Ầm" vang lớn, Hình Hạo như bị sét đánh, khóe miệng một vệt máu tươi trào ra, toàn thân lùi về phía mép khe hở mới dừng lại. "Một kích thật mạnh!" "Không hổ là Bàn Cổ!" "Suýt nữa phá vỡ phòng ngự nhục thân của Ta!" Đợi thân hình ổn định, Hình Hạo đưa tay lau vết máu ở khóe miệng, sau đó ánh mắt khóa chặt trên người Bàn Cổ không xa, từ từ mở miệng nói: "Nhưng đáng tiếc, cuối cùng vẫn kém một chút!

Bàn Cổ, sức mạnh của ngươi vẫn chưa khôi phục, Lực Chi Pháp Tắc cũng chưa khôi phục, hiện tại ngươi không làm gì được Ta đâu." Nghe vậy, sắc mặt Bàn Cổ lập tức tái mét cực độ.

Đến nước này, làm sao hắn không biết trong thời gian ngắn không thể hạ Hình Hạo.

Nhưng chính vì như vậy, hắn càng thêm không cam lòng và phẫn nộ, dù sao trong tình huống như vậy, nếu sơ suất một chút, cái chết đang chờ đợi.

Một khi Tổ Vu bị diệt, thì khả năng hắn phục hồi là không có, lúc đó chỉ còn tu vi Vô Cực Đại La Kim Tiên, ngay cả khi Hình Hạo không giết chết được hắn, nhưng một khi bại lộ trong phạm vi Thiên Đạo quan sát, thì chắc chắn sẽ chết. "Không thể tiếp tục như vậy!" Trong lòng lẩm bẩm một câu, sát cơ trong mắt Bàn Cổ lóe lên, ánh mắt khóa chặt Hình Hạo nói: "Nếu không thể giết chết ngươi, vậy thì nuốt ngươi!

Hình Hạo, hãy trả lại tất cả của Ta!" Nói xong, thân thể Bàn Cổ run lên, hai tay bấm một pháp ấn đặc thù, trong miệng bạo hống: "Bàn Cổ Pháp Đoạt Xá!" Ông ông!

Tiếng vang vọng, trời đất thất sắc, nhật nguyệt không còn ánh sáng.

Thế giới dưới lòng đất vốn u ám trong khoảnh khắc đó tối đen

như mực, duy chỉ có Bàn Cổ và Hình Hạo hai người như nhật nguyệt giao hội đứng đó, tương hỗ hấp dẫn, tương hỗ thôn phệ. "....." Nhìn cảnh này, Hình Hạo không khỏi trợn mắt há mồm.

Vạn vạn không ngờ, đến cuối cùng, Bàn Cổ cư nhiên lại có một chiêu này.

Đoạt xá!

Kẻ sau cư nhiên muốn từ bỏ thân thể mình để đoạt xá, ... "Đúng là vì đạt mục đích không từ thủ đoạn!" Trong miệng lẩm bẩm một câu, một tia hàn mang trong mắt Hình Hạo lóe lên, ngay sau đó từ từ mở miệng nói: "Đừng có cược một phen đoạt xá Ta, vậy thì hãy xem ai mới là người thắng cuối cùng." Nói xong, Hình Hạo cũng không nói nhảm nữa.

Tâm niệm vừa động, Hình Hạo lập tức bắt đầu vận chuyển Bàn Cổ Cửu Chuyển Thần Công trong cơ thể.

Giây tiếp theo, khu vực Hình Hạo đang ở quang mang vạn trượng, hào quang vô biên chiếu rọi, có thể thấy rõ một đoàn vòng xoáy màu vàng hiện ra, lấy Hình Hạo làm trung tâm bắt đầu tràn về phía khu vực Bàn Cổ đang ở. "Phản hướng thôn phệ!" Thu trọn cảnh này vào mắt, Bàn Cổ sao lại không hiểu ý đồ, đồng thời một tia hàn mang trong mắt lóe lên, nghiến răng nghiến lợi nói: "Thú vị, một tiểu bối nho nhỏ cư nhiên dám làm như vậy!" "Nếu đã như vậy, vậy thì Ta sẽ cho ngươi biết thế nào là chênh lệch!" Nói xong, Bàn Cổ cũng quát khẽ một tiếng, vòng xoáy màu đen quanh thân hiện ra, lập tức tràn về phía vòng xoáy màu vàng.

Giây tiếp theo, hai vòng xoáy màu đen và vàng trong khu vực đó đều va chạm vào nhau.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất không ngừng vang vọng, hai vòng xoáy không ngừng va chạm, lúc thôn phệ một phần đối phương, nhưng cũng không thể hoàn toàn làm gì được đối phương, Hình Hạo và Bàn Cổ hai người liền lâm vào thế giằng co...

Bên ngoài.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang đang giao chiến, động tác không biết từ lúc nào đột nhiên dừng lại.

Hai người đứng trên một ngọn đồi, nhìn dòng Thiên Hà Chi Thủy vô biên giáng xuống, sắc mặt đều khó coi cực độ.

Chương 511

Vô ích!

Lúc này họ đã khôi phục từ ảnh hưởng của lượng kiếp, biết rõ hai người đã phải gánh chịu hậu quả của lượng kiếp, tu vi rớt xuống tầng thứ Chuẩn Thánh, biện pháp duy nhất là từ bỏ Hồng Hoang, nếu không thì... "Lại một lần nữa tan vỡ rồi!" Ngơ ngác nhìn cảnh này, thần sắc Chuẩn Đề và những người khác tái nhợt vô cùng.

Thiên Hà Chi Thủy không ngừng giáng xuống, trong tình huống như vậy, Hồng Hoang bị nhấn chìm chỉ là vấn đề thời gian.

Tuy nhân quả lần trước không ảnh hưởng đến họ, nhưng trong tình huống mất đi Kình Thiên Trụ, Hồng Hoang tan vỡ chỉ còn là vấn đề thời gian.

Một khi không còn thế giới Hồng Hoang.

Thì đang chờ đợi một trận diệt đỉnh chi tai.

Đặc biệt là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tuy nguyên thần và Thiên Đạo tương dung, nhưng Hồng Hoang đã tan vỡ, Thiên Đạo cũng sẽ gặp phải tổn thất cực lớn, lúc đó...

Xuy xuy!

Lúc này, từng đạo tiếng phá không vang vọng.

Nhìn theo hướng tiếng nói, có thể thấy Lão Tử, Minh Hà, Tiếp Dẫn liền bay ra từ dưới đất.

Khi xuất hiện ở khu vực bên ngoài, ánh mắt ba người lại bị tình hình giữa không trung hấp dẫn, giây tiếp theo, sắc mặt ba người đều trở nên cực kỳ khó coi. "Khó tin!" "Sao có thể như vậy!" Há miệng ra, thần sắc Tiếp Dẫn tái mét khó coi cực độ.

Khác với Lão Tử và Minh Hà đi con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hắn cũng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, rõ ràng hậu quả của sự việc này đối với bản thân nghiêm trọng đến mức nào.

Vô thức, Tiếp Dẫn nhìn sang chỗ Nữ Oa một bên, trong miệng quát khẽ: "Nữ Oa đạo hữu, liệu có thể Bổ Thiên?" Lời này vừa ra, toàn trường Thánh Nhân như tỉnh mộng, lập tức ánh mắt liền nhìn về phía Nữ Oa.

Đến nước này, nếu không thể Bổ Thiên hoàn tất, thì Hồng Hoang tan vỡ chỉ là vấn đề sớm muộn, hy vọng duy nhất chính là Nữ Oa. "Có thể!" Nữ Oa gật đầu, sau khi định thần lại, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Nhưng ngay cả khi Ta tu bổ trời xong, nhưng không có vật chống đỡ tồn tại, Hồng Hoang tan vỡ cũng chỉ là vấn đề sớm muộn." Trong lúc nói chuyện, Nữ Oa vung tay bắt đầu thu thập Ngũ Sắc Thạch.

Ông ông!

Trong chốc lát, tiếng vang vọng không ngừng vang lên.

Có thể thấy rõ, từng đạo Ngũ Sắc Thạch trên mặt đất xa xa phá không, cấp tốc bay đến chỗ Nữ Oa. "Vật chống trời!" Ngược lại, sắc mặt Tiếp Dẫn và những người khác lúc này cũng theo đó khó coi.

Đúng như Nữ Oa đã nói, nếu không có vật chống trời, thì Hồng Hoang sẽ tan vỡ, lúc đó... "Xuy!" Lúc này, một tiếng phá không vang vọng.

Nhìn theo hướng tiếng nói, có thể thấy Thông Thiên từ một khe nứt ở xa vọt ra, đồng thời sát khí quanh thân đằng đằng, trong miệng quát khẽ: "Chư vị đừng vội!" "Vật chống trời đã tìm thấy, nó tồn tại trong tinh không, chỉ cần tru sát nó là có thể luyện chế ra vật chống trời, triệt để ổn định Hồng Hoang!" Có vật chống trời!

Trong Thái Cổ Tinh Vực?

Nhướng mày, Tiếp Dẫn và những người khác đều nhìn về phía Thông Thiên, trong mắt dâng lên vẻ kinh hỉ và kích động.

Dù sao nếu những gì hắn nói là thật, thì nguy cơ của mọi người có thể thật sự được giải quyết. "Tam đệ!" Đặc biệt là Nguyên Thủy, lúc này khá sốt ruột tiến lên nói: "Vật chống trời là gì?

Thật sự ở trong Thái Cổ Tinh Vực sao?" Lời này vừa ra, Tiếp Dẫn và những người khác cũng nhìn về phía Thông Thiên. "Huyền Quy!" Khóe miệng nhếch lên, Thông Thiên liền mở miệng nói: "Con Huyền Quy vốn tồn tại trong Bắc Hải, hiện tại đang ở trong Thái Cổ Tinh Vực." "Chỉ cần chúng ta đến chém giết nó, lấy bốn chi của nó là có thể luyện chế ra Kình Thiên Trụ chống đỡ Hồng Hoang, tuyệt đối ngăn chặn khả năng sụp đổ của nó." Cái gì!

Cư nhiên là Huyền Quy!

Kinh hô một tiếng, trong mắt Lão Tử và những người khác không ai không lộ ra vẻ ngỡ ngàng.

Năm xưa khi Huyền Quy biến mất từng khiến vô số người khổ não, nhưng không ngờ vào lúc này kẻ sau lại xuất hiện, thật đúng là mưa đúng lúc. "Đi!" "Đến Thái Cổ Tinh Vực!" Gần như trong nháy mắt, Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Nữ Oa vọt đến khu vực bên cạnh Thông Thiên, ngay sau đó, một đoàn người không chần chừ nữa, tung người bay về phía Thái Cổ Tinh Vực. "Ai!" Thấy tình hình này, Lão Tử không nhịn được thở dài một tiếng.

Mục đích ra ngoài là diệt sát Vu tộc, nhưng quần tiên lại cứ thế rời đi, từ đó có thể thấy hạn chế của việc Hồng Mông Tử Khí chứng đạo thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân là lớn đến mức nào. "Lão Tử đạo hữu!" Lúc này, Minh Hà chợt lóe thân đến bên cạnh Lão Tử, chỉ vào khu vực Đế Giang không xa nói: "Tổ Vu cuối cùng đang ở đằng kia, chúng ta có muốn hành động không?" Nghe vậy, Lão Tử lập tức hoàn

hồn, ánh mắt lập tức khóa chặt trên người Đế Giang ở xa.

Giây tiếp theo, sát cơ trong mắt Lão Tử lóe lên, từ từ nói: "Giết!

Vu tộc bất diệt, Bàn Cổ bất tử, chúng ta tuyệt đối không thể mạo hiểm!" Lời này lập tức nhận được sự tán thành của Minh Hà.

Đúng vậy!

Nếu không tiêu diệt Vu tộc, thì Bàn Cổ không thể bị giết, như vậy tất cả mọi người đều sẽ đối mặt với cái chết.

Vì lý do đó, Lão Tử và Minh Hà cũng không chần chừ nữa, thân hình chợt lóe liền xuất hiện ở khu vực trước mặt Đế Giang, một trước một sau chặn hắn lại, sức mạnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên càn quét bao trùm khu vực này, không cho hắn bất kỳ cơ hội thoát thân nào. "Lão Tử!" "Minh Hà!" Nguy cơ ập đến, thần sắc Đế Giang đại biến, cảnh giác nhìn Lão Tử và Minh Hà, trong lòng lúc này bất an cực độ.

Vô ích!

Bởi vì hắn rõ một điều, sát cơ của hai người kia cực kỳ cường liệt, không hề có ý làm giả, rõ ràng là muốn giết hắn. "Đế Giang đạo hữu!" Một bước tiến lên, Lão Tử rút Hồng Hoa Kiếm ra, từ từ nói: "Vì chúng ta sau này, xin đạo hữu lên đường đi!" Nói xong, Lão Tử một kiếm chém ra, trực tiếp bổ về phía yếu hại của Đế Giang.

Chương 512

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, thần sắc Đế Giang đại biến, vội vàng thao túng bản thân né tránh, Thời Không Pháp Tắc dũng động, cứng rắn tránh khỏi một kích trí mạng của Lão Tử. "....." Ngơ ngác nhìn cảnh này, Lão Tử và Minh Hà kinh ngạc.

Vừa rồi một kích kia không quá lợi hại, nhưng tuyệt đối không thể nào một Chuẩn Thánh nho nhỏ có thể tránh khỏi.

Đế Giang cư nhiên làm được điều đó, thậm chí còn chưởng ác Thời Không Pháp Tắc đủ để sánh ngang với Lực Chi Pháp Tắc, thật đúng là không thể tưởng tượng nổi. "Thú vị!" Khóe miệng nhếch lên, Minh Hà bước lên nói: "Đế Giang, thật sự ngoan cường ngoài ý liệu!" "Thời Không Pháp Tắc, cư nhiên đã chưởng ác sức mạnh tương tự Hình Hạo đạo hữu." "Tiện thể, giao tinh hạch trong cơ thể ngươi cho Hình Hạo đạo hữu, chắc chắn sẽ rất muốn đấy!" Lời này vừa ra, Lão Tử một bên lập tức sáng mắt.

Đúng vậy!

Hình Hạo cũng chưởng ác Thời Không Pháp Tắc!

Nếu giao Pháp Tắc Chi Hạch của Đế Giang cho Hình Hạo, thì kẻ sau lại nên báo đáp thế nào? "Giết!" Không chút do dự, Lão Tử lại một lần nữa phát động tấn công.

Lần này, sức mạnh Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên triệt để bạo phát, thế muốn tru sát Đế Giang, không cho hắn bất kỳ chỗ nào để xoay mình. "Lão Tử khốn nạn!" Nguy cơ ập đến, thần sắc Đế Giang đại biến.

Vừa rồi lời nói của Minh Hà hắn cũng nghe thấy, há lại không hiểu tâm tư hai người kia là gì?

Há lại không hiểu Lão Tử đang toan tính gì?

Trong chốc lát, Đế Giang cũng không kịp lo gì nữa, thao túng Thời Không Pháp Tắc ý đồ thoát đi.

Đáng tiếc, nếu ở trạng thái toàn thắng, Lão Tử và Minh Hà liên thủ cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Nhưng hiện tại lại bị nhân quả gia thân, một thân sức mạnh chỉ có thể phát huy ra Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, làm sao có thể là đối thủ của Lão Tử?

Một tiếng "Phốc xích", Hồng Hoa Kiếm chém xuống, trực tiếp chém đứt một cánh tay của Đế Giang. "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, trán Đế Giang đổ mồ hôi lạnh, dưới uy hiếp tử vong, toàn thân kinh khủng vạn phần, điên cuồng thao túng Thời Không Pháp Tắc muốn thoát đi.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Bất luận hành động thế nào, dưới sự nghiền ép của sức mạnh tuyệt đối, tất cả thần thông và pháp tắc đều vô nghĩa.

Chỉ thấy Lão Tử cầm kiếm vung chém, mỗi một kiếm đều sẽ chém đứt một phần thân thể Đế Giang.

Sau mấy hơi thở, tứ chi Đế Giang đứt lìa, thân thể tan nát, toàn thân lơ lửng ở đó, như một con chó chết không thể động đậy, đôi mắt đỏ ngầu, nghiến răng nghiến lợi nói: "Lão Tử, đừng quên lời hứa năm xưa!" "Ta yêu cầu ngươi không thể giết ta, cũng không thể để những người khác giết ta." "Nếu vi phạm ước định, thì hãy chờ nhân quả phản phệ khiến ngươi vĩnh thế không được siêu sinh!" Nghe vậy, động tác giơ kiếm của Lão Tử không khỏi khựng lại.

Trong đầu vô thức hiện lên cảnh tượng năm xưa, đồng thời thần sắc biến ảo mấy lần, nhưng cũng không hạ quyết tâm giết chết Đế

Giang nữa.

Thấy tình hình này, Đế Giang đại hỉ.

Chỉ cần Lão Tử có kiêng dè, thì hắn có cơ hội sống sót.

Kẻ sau là Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, chỉ cần có hắn bảo vệ, không chỉ có thể sống sót, thậm chí... "Chết!" Vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, giọng nói lạnh lùng của Minh Hà lặng lẽ vang vọng.

Một tiếng "Phốc xích!" Có thể thấy một thanh trường kiếm sát khí đằng đằng xuyên thủng đầu lâu Đế Giang, thân ảnh Minh Hà từ từ bước ra từ phía sau hắn, khóe miệng nhếch lên nói: "Đế Giang, ta không nợ ngươi gì cả." "Năm xưa khi ngươi tính kế Hình Hạo đạo hữu, ta đã không vừa mắt rồi!" "Hiện tại, yên tâm mà đi đi!" "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, đầu lâu Đế Giang nổ tung, trong đó nguyên thần vọt ra, còn nhục thân thì với tốc độ mắt thường có thể thấy được bắt đầu tan rã.

Một tiếng "Xuy", nguyên thần Đế Giang vọt ra mấy vạn dặm. "Minh Hà!" "Ta nhớ kỹ ngươi!" Kèm theo tiếng gầm gừ cừu hận vang vọng, Đế Giang như một đạo lưu quang vọt ra, mục tiêu trực tiếp là thế giới Hỗn Độn bên ngoài Thái Cổ Tinh Vực. "Không hay rồi!" "Ngăn cản!" Thấy tình hình này, Minh Hà trước tiên ngớ người, ngay sau đó dường như đã hiểu ra lập tức mở miệng quát khẽ: "Lão Tử đạo hữu, tuyệt đối không thể để hắn tiến vào Hỗn Độn khôi phục sức mạnh." "Được!" Đáp lời một tiếng, Lão Tử sao lại không biết Minh Hà đang ám chỉ điều gì.

Thân hình hắn chợt lóe, trực tiếp phát động không gian thuấn di xuất hiện ở khu vực trước mặt Đế Giang: "Định!" Trong miệng quát khẽ một tiếng, Lão Tử thao túng sức mạnh của bản thân cứng rắn giam cầm nguyên thần Đế Giang tại chỗ.

Sau khi làm xong tất cả, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Đế Giang

nói: "Đế Giang đạo hữu, tuy có thể ta có chút không phải, nhưng tất cả lại được xây dựng trên tiền đề Hình Hạo đạo hữu thuộc Vu tộc." "Hiện tại Hình Hạo đạo hữu đã không còn là Tổ Vu của Vu tộc, mà là Thánh Đế của Thánh Đình, lời hứa năm xưa đối với ta không còn bất kỳ ý nghĩa nào." "....." Nghe lời này, Đế Giang lập tức trợn mắt giận dữ.

Hắn cũng không ngờ, sự việc biến hóa cư nhiên lại nhanh chóng đến vậy.

Vốn dĩ Lão Tử rõ ràng sẽ không ra tay can dự, thậm chí hắn hoàn toàn có cơ hội thoát đi, thậm chí cơ hội giành chiến thắng cuối cùng.

Đáng tiếc!

Vì Minh Hà đột nhiên ra tay, tất cả đều đã mất.

Thậm chí trong tình huống như vậy, dường như ngay cả khả năng sống sót cũng không còn. "Lão Tử!" Trong miệng nộ hống, Đế Giang hai mắt phun lửa nói: "Phụ Thần sẽ báo thù rửa hận cho ta." "Chờ xem, đợi Phụ Thần phục tô, ngươi chắc chắn sẽ chết không nghi ngờ!" Nghe vậy, sát cơ trong mắt Lão Tử lập tức càng sâu thêm ba phần.

Lời nói này của Đế Giang, đại biểu cho việc hắn đã sớm biết sự tồn tại của Bàn Cổ, thậm chí vẫn luôn hành động vì sự phục sinh của Bàn Cổ, vậy há chẳng phải đại biểu cho việc hắn cũng đang mưu hại sao? "Chết!" Sát khí trong mắt bùng phát, Lão Tử giơ Hồng Hoa Kiếm trong tay chém về phía nguyên thần Đế Giang, muốn triệt để diệt sát hắn. "Lão Tử, ngươi dám!" Lúc này, một tiếng quát chói tai lặng lẽ truyền đến.

Nhìn theo hướng tiếng nói, có thể thấy ở khu vực phía Tây Hồng Hoang, U Minh Địa Ngục nứt ra một khe hở, trong tình huống hai thế giới nối liền nhau, Bình Tâm đang vẻ mặt phẫn nộ trừng mắt nhìn khu

vực này.

Ba động khí tức hùng dũng bành trướng kia, đã sớm đạt đến Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí cảnh giới mà nàng chưởng ác tuyệt đối không thấp, ngay cả La Hầu cũng không dám tự tin chiến thắng. "Bình Tâm!" "Hậu Thổ muội tử!" Nhìn cảnh này, Lão Tử và Đế Giang đều thần sắc biến đổi.

Khác với vẻ mặt kinh hãi của Lão Tử, Đế Giang lại đầy vẻ kinh hỉ.

Chương 513

"Lão Tử đạo hữu!" Lúc này, tiếng gầm gừ khẽ của Minh Hà trên mặt đất truyền đến: "Mau mau động thủ, Bình Tâm đang bị giam hãm trong Lục Đạo Luân Hồi khó lòng thoát ra, nếu không động thủ nữa, thì sẽ không còn cơ hội nào." Lời này vừa ra, Lão Tử lập tức thân thể chấn động.

Quan sát kỹ, có thể thấy Bình Tâm tuy phẫn nộ, thậm chí uy áp đang tấn công, nhưng đúng như Minh Hà đã nói, nàng đang ở trong U Minh Địa Ngục, không hề có xu thế đi ra. "Được!" Thấy tình hình này, khóe miệng Lão Tử nhếch lên, đồng thời trong lòng thở phào một hơi, giơ Hồng Hoa Kiếm lên định lại một lần nữa động thủ. "Lão Tử ngươi dám!" Thấy tình hình này, Bình Tâm đại nộ không thôi, không nhịn được nộ quát: "Dám giết đại ca của Ta, Ta sẽ diệt Nhân Giáo Đạo Thống của ngươi!" "Không chỉ vậy, bao gồm cả Thánh Nhân toàn bộ thế giới, ai dám giết đại ca của Ta, Ta Bình Tâm thề sẽ bất tử bất hưu với kẻ đó." Lời này vừa ra, toàn bộ Hồng Hoang chết lặng.

Lời nói của Bình Tâm đầy phẫn nộ và quyết tâm, khiến người ta cảm thấy nàng không hề nói đùa.

Có thể họ không sợ nàng.

Nhưng họ đều có thuộc hạ, đều có đạo thống, có truyền thừa của mình.

Nếu thật sự bất tử bất hưu với nàng, thì một khi Bình Tâm ra tay, thì... "Lão Tử đạo hữu, tránh ra!" Vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng gầm gừ khẽ từ phía dưới truyền đến...

Giây tiếp theo, Hỗn Độn quang huy chói lọi, có thể thấy một thanh lợi nhận phá không, Đông Hoàng Thái Nhất cầm kiếm, trực tiếp lướt

qua bên cạnh Lão Tử, một kiếm xuyên thủng nguyên thần Đế Giang. "Không!" Thấy tình hình này, Bình Tâm đang ở trong U Minh Địa Ngục thất thanh thống khổ kêu lên, đôi mắt đỏ ngầu, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đông Hoàng Thái Nhất!" "Ta muốn mạng ngươi!" Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, có thể thấy ngăn cách giữa U Minh Địa Ngục và Hồng Hoang bị phá vỡ, Bình Tâm một thân tu vi Vô Cực Đại La Kim Tiên càn quét Hồng Hoang, đồng thời thân ảnh nàng xuất hiện, trực tiếp tấn công về phía khu vực Đông Hoàng Thái Nhất đang ở. "Thế nào rồi?" Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất lại không hề sợ hãi.

Tùy tay rút Hỗn Độn Kiếm Phôi về, hắn từ từ ngẩng đầu nói: "Bình Tâm, chiến!" Lời vừa dứt, khí thế quanh thân Đông Hoàng Thái Nhất bùng phát.

Vu Yêu đại chiến kết thúc.

Tất cả Tổ Vu đều vẫn lạc!

Tuyên bố Đông Hoàng Thái Nhất đã giành được thắng lợi cuối cùng.

Tuy Yêu tộc cũng tổn thất thảm trọng, nhưng so với Vu tộc gần như bị diệt tuyệt, Yêu tộc có thể coi là thắng thảm.

Trong tình huống như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất trong thời gian ngắn trở thành Thiên Địa Chi Chủ, đồng thời khí vận vô biên gia thân, nghiệp lực và nhân quả bao phủ trên thân hắn lập tức bị triệt tiêu.

Kèm theo khí thế Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên từ trong cơ thể dâng trào, dưới sự gia trì của khí vận vô biên, tu vi Đông Hoàng Thái Nhất lại tiến thêm một bước, dưới ánh mắt kinh ngạc của Lão Tử, Minh Hà đã bước vào tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Oanh long long!

Tiếng sấm vang, Đông Hoàng Thái Nhất mượn sức mạnh đại kiếp đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên, toàn bộ khí thế quanh thân hắn đã xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Đồng thời Hỗn Độn Kim Ô chi thân hiển hóa, tam túc kim ô vỗ cánh kêu to, như một vầng thái dương diệt thế càn quét ra trực tiếp va chạm với Bình Tâm.

Oanh long long!

Oanh long long!

Trong chốc lát, tiếng nổ long trời lở đất không ngừng vang vọng.

Trời đất thất sắc, nhật nguyệt không còn ánh sáng, vô vàn tinh tú trong khoảnh khắc đó đều ảm đạm, duy chỉ có thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất và Bình Tâm giao thủ bên trong vầng mặt trời kia không ngừng biến ảo, như sát na vĩnh hằng.

Oanh long long... oanh long long...

Tiếng nổ long trời lở đất không ngừng vang vọng, Đông Hoàng Thái Nhất và Bình Tâm càng đánh càng hăng, hai bên qua lại, không ai làm gì được ai.

Đặc biệt là Hỗn Độn Kiếm Phôi trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, ẩn chứa lực phá hoại vô cùng khủng khiếp, uy năng của Hỗn Độn Linh Bảo hiển lộ rõ ràng ngay tức thì. "Thật mạnh!" "Đây là sức mạnh của Vô Cực Đại La Kim Tiên sao?" Trên mặt đất, Lão Tử và Minh Hà đứng kề vai, sắc mặt nghiêm nghị nhìn cảnh tượng, nội tâm dâng trào sóng lớn.

Tu vi hai người đã đạt đến cảnh giới Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhìn có vẻ không chênh lệch là bao.

Nhưng khi Bình Tâm và Đông Hoàng Thái Nhất hiển lộ sức mạnh của bản thân, họ mới nhận ra mọi thứ xa vời đến nhường nào, nhìn tưởng chừng chỉ cách một bước chân, thực tế khoảng cách lại xa như vực sâu vạn trượng.

Không chỉ vậy, kể cả các vị thần trong Hồng Hoang giờ phút này đều ngây ngốc nhìn cảnh tượng đó.

Ba động chiến đấu của Vô Cực Đại La Kim Tiên quá mạnh mẽ, khiến họ từ xa đã cảm nhận được khí tức tử vong, thậm chí không dám lại gần chút nào. "Hỗn Nguyên Thánh Nhân!" "Không thể chần chừ thêm nữa!" Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đứng kề vai, ánh mắt chăm chú nhìn cảnh tượng trên bầu trời, hai nắm đấm siết chặt, đồng thời cực kỳ cấp bách muốn tấn cấp Hỗn Nguyên cảnh.

Nhưng trong tình huống như vậy, trong thời gian ngắn không có khả năng thăng cấp, hy vọng duy nhất chỉ có... "Hồng Vân lão hữu!" Quay đầu lại, Trấn Nguyên Tử liền nói: "Cửu Thiên chi thủy lại một lần nữa đổ xuống, Hồng Hoang bất cứ lúc nào cũng có thể bị hủy diệt trong chớp mắt, trong tình huống này, cơ hội của ta lại đến rồi." "Ta sắp đi tu phục địa mạch, dẫn dắt các tu sĩ dưới trướng đi cứu vớt chúng sinh Hồng Hoang, đợi sau lần này, ta hẳn là có thể tích đủ khí vận, từ đó chứng đạo thành Thánh." Nghe vậy, Hồng Vân lập tức kích động.

Nếu đúng như lời Trấn Nguyên Tử nói, vậy thì cũng có thể chứng đạo thành Thánh. "Được!" Không chút do dự, Hồng Vân lập tức gật đầu nói: "Ta bây giờ trở về triệu tập Vân Hà nhất mạch đi cứu người." "Trấn Nguyên lão hữu, ta đi trước một bước!" Nói xong, Hồng Vân không còn chần chừ, tung người nhảy lên, hóa thành một đạo lưu quang cấp tốc bay vút về phía xa.

Đợi sau khi y rời đi, Trấn Nguyên Tử cũng không nán lại, vung tay áo dùng sức mạnh của bản thân che chở Ngũ Trang Quán bên trong, bản thân thì bắt đầu tiến vào Hồng Hoang tu phục những địa mạch kia, khai mở các dãy núi hình thành kênh dẫn, để Cửu Thiên chi thủy chảy vào Tứ Hải. "Không!" Cùng lúc đó, trong thế giới dưới lòng đất, sắc mặt Bàn Cổ đột nhiên trở nên hung tợn, miệng gầm thét, cả người sắc mặt cực kỳ khó coi vào giờ phút này.

Giây tiếp theo, xoáy đen trên người y, uy năng rõ ràng bắt đầu giảm dần, thậm chí ẩn ẩn có xu thế tiêu tán. "....." Đối diện, hai mắt Hình Hạo đang nhắm nghiền lặng lẽ mở ra.

Sau khi nhìn thấy cảnh tượng đó, khóe miệng y liền nhếch lên, chậm rãi mở miệng nói: "Cuối cùng cũng thành công rồi!" "Vu tộc diệt vong, hậu thủ của Bàn Cổ đã triệt để tan vỡ!" "Tiếp theo là lúc ta biểu diễn rồi!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo bước một bước, kim quang rực rỡ khắp thân, ánh mắt khóa chặt Bàn Cổ ở phía xa nói: "Bàn Cổ, kết thúc rồi!" "Mưu đồ của ngươi đã thất bại, tiếp theo, tất cả mọi thứ của ngươi, ta sẽ không khách khí mà nhận lấy!" Ông ông...

Chương 514

Ông ông...

Xoáy vàng bùng nổ, gần như trong khoảnh khắc đã tăng trưởng gấp mười lần không chỉ, chết dí áp chế xoáy đen, điên cuồng cướp lấy tất cả bản nguyên của Bàn Cổ. "Không!" Cảm giác bản nguyên của bản thân bị đoạt lấy, cả người Bàn Cổ triệt để hoảng loạn.

Vu tộc đã bại!

Tín ngưỡng của ngươi cũng đã sụp đổ!

Trong tình huống như vậy, ngươi đã mất đi tất cả khả năng tái sinh, thậm chí sắp bị Hình Hạo thôn phệ hết sạch, lúc đó... "Cút ngay cho ta!" Miệng gầm thét, Bàn Cổ điên cuồng gào rít như phát điên, vọng tưởng thay đổi hiện trạng.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Dù giãy giụa thế nào, phản kháng ra sao, nhưng cũng không thể thoát khỏi sự phong tỏa của xoáy vàng.

Từ khoảnh khắc phát động đoạt xá, thất bại đã định sẵn, thậm chí trong tình huống như vậy, không có nửa điểm khả năng lật ngược tình thế. "Thành công rồi!" Thâu tóm cảnh tượng đó vào đáy mắt, Hình Hạo nội tâm đại hỉ.

Y có thể rõ ràng cảm nhận được bản thân thôn phệ Bàn Cổ đang tăng tốc nhanh chóng, tuy sẽ bị ý chí của y ảnh hưởng một phần, nhưng cũng có thể trấn áp được.

Điều quan trọng nhất, theo việc không ngừng thôn phệ bản nguyên Bàn Cổ, tu vi của bản thân cũng đang tăng tốc nhanh chóng, không ngừng tiến tới cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên. "Thôn phệ cho ta!"

Miệng gầm thét, Hình Hạo triệt để từ bỏ những suy nghĩ khác, toàn tâm toàn ý bắt đầu thôn phệ Bàn Cổ. "A...

A..." Trong chốc lát, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng trong thế giới dưới lòng đất.

Có thể thấy bản nguyên Bàn Cổ bị thôn phệ với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, thậm chí từng chút từng chút thời gian trôi qua, ý thức bản thân của Bàn Cổ bắt đầu tiêu tán.

Không biết qua bao lâu, bản nguyên Bàn Cổ triệt để sụp đổ, thậm chí không còn một chút lực phản kháng nào, toàn bộ đều bị Hình Hạo hấp thu vào trong cơ thể.

Ông ông...

Trong chốc lát, tiếng ông minh không ngừng vang lên, có thể thấy kim quang bao phủ cơ thể Hình Hạo.

Dưới sự đan xen của từng luồng sức mạnh, những sợi tơ vàng bao phủ khắp thân, cuối cùng hóa thành một quả trứng vàng khổng lồ lơ lửng trong thế giới dưới lòng đất.

Đến đây, khu vực này trở nên tĩnh mịch.

Có thể thấy cơ thể Bàn Cổ hóa thành tro bụi với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, vô số mảnh vỡ tán lạc trong thế giới đen kịt, biến mất không dấu vết.

Phốc thông... phốc thông...

Đột nhiên, tiếng tim đập vang vọng.

Từ thấp đến cao như sấm rền nổ vang, theo thời gian trôi qua, âm thanh càng lúc càng mạnh mẽ, cuối cùng vang vọng khắp cả thế giới dưới lòng đất, vang vọng khắp Bất Chu Sơn di chỉ. "Tiếng động?" "Truyền ra từ dưới lòng đất, chẳng lẽ..." Trên mặt đất, Lão Tử và

Minh Hà lập tức nghe thấy động tĩnh, sau khi nhìn nhau một cái, cũng không bận tâm suy nghĩ nữa, nhanh chóng đến nơi cửa ra dưới lòng đất, chăm chú nhìn vào bên trong, siết chặt linh bảo trong tay, đáy mắt đầy cảnh giác và kiêng kỵ.

Lão Tử và Minh Hà vạn phần kiêng kỵ nhìn chằm chằm mặt đất.

Trên không trung, trận chiến giữa Đông Hoàng Thái Nhất và Bình Tâm vẫn tiếp diễn, cả hai đều dốc toàn lực giao chiến, nhưng trong quá trình chiến đấu lại bắt đầu di chuyển về phía xa, dường như có ý thức tránh né khu vực này.

Ở một đầu khác, đại chiến cũng bùng nổ trong Thái Cổ Tinh Vực. "Nghiệt súc, chạy đi đâu!" "Huyền Quy, ngươi dám nghịch thiên mệnh!" "Huyền Quy, hôm nay đừng hòng rời đi!" "....." Tiếng quát giận dữ vang vọng, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa và Trọng Lâu đều ra tay, không ngừng công kích một ngôi sao ở phía xa.

Oanh long long... oanh long long...

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, tinh thần sụp đổ, sức mạnh của sáu vị Thánh Nhân há nào một ngôi sao nhỏ bé có thể cản được?

Bành một tiếng, ngôi sao hóa thành bụi trần biến mất giữa thiên địa.

Cũng vào lúc này, một đạo ánh sáng đen rực rỡ, có thể thấy một xoáy nước xoay tròn, một bức tường không gian hư vô hiện ra, ẩn ẩn có thể thấy trong không gian hồng lưu có một con Huyền Quy đang cõng một phương thế giới chậm rãi tiến về phía trước.

Nhưng lại chỉ nhìn có vẻ chậm rãi.

Thực tế, mỗi lần tứ chi Huyền Quy lay động đều dẫn động vô biên không gian ngân tích, giống như đang thực hiện không gian dược tiến,

cấp tốc bắt đầu thoát ly phạm vi thế giới Hồng Hoang. "Dừng lại cho ta!" Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn vội vàng.

Miệng gầm thét một tiếng, phía sau Tiếp Dẫn ba nghìn ma thủ phá không lao vào trong không gian hồng lưu.

Có thể thấy không gian sôi trào, từng ma thủ bị phá hủy cùng lúc, ma nhãn trên đó mở ra chống lại, trong tình huống không ngừng dò xét, không ngừng tiếp cận Huyền Quy, nhìn có vẻ gần trong gang tấc, nhưng lại xa vời như chân trời. "Không Gian Pháp Tắc thật cao minh!" "Pháp này ít nhất phải là tầng thứ ba trên thất thành Không Gian Pháp Tắc!" Há hốc mồm, Chuẩn Đề, Trọng Lâu sắc mặt nghiêm nghị.

Vô ích!

Bởi vì ngay cả Tiếp Dẫn cũng không thể tiếp cận được, vậy thì tự nhiên càng không có chắc chắn hoàn thành.

Cũng vậy, trong tình huống như thế này, ba người gần như không có bất kỳ khả năng ra tay tương trợ nào, chỉ cần không gây thêm phiền phức đã là may rồi.

Chương 515

"Thông Thiên đạo hữu!" Nhìn thấy không thể tiếp cận Huyền Quy, Tiếp Dẫn không khỏi lo lắng, quay đầu nhìn Thông Thiên bên cạnh nói: "Nhanh chóng ra tay trấn áp Huyền Quy, chỉ có làm vậy, chúng ta mới có thể sống sót." "Được!" Đáp một tiếng, Thông Thiên không từ chối.

Sự việc đến nước này, nếu không ra tay ngăn cản Huyền Quy, e rằng nó sẽ tiến thêm một bước trên cơ sở không gian dược tiến, lúc đó sẽ du hành vạn giới, hoặc du hành các thời không, muốn tìm lại sẽ không còn bất kỳ khả năng nào. "Tru Tiên Kiếm Trận, đi!" Không chút do dự và giữ lại, Thông Thiên ra đòn sát chiêu, Tru Tiên Tứ Kiếm cấu thành Tru Tiên Kiếm Trận sau đó, trực tiếp tấn công Huyền Quy.

Trong chốc lát, tiếng nổ không ngừng vang vọng.

Tru Tiên Tứ Kiếm xẹt qua, không gian vô biên bị phá hủy hết sạch, bất kỳ sự ngăn cản nào trong khoảnh khắc đó đều trở nên vô nghĩa, cái gọi là không gian trước mặt Tru Tiên Kiếm Trận chỉ là em út. "Hít!" Thấy tình hình này, Chuẩn Đề mấy người không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Sự đáng sợ của Tru Tiên Kiếm Trận lại một lần nữa thể hiện, khiến ngay cả chân thân ma đạo đỉnh cấp của Tiếp Dẫn cũng phải kinh hãi, không gian hỗng lưu vào khoảnh khắc đó yếu ớt như tờ giấy. "Tru Tiên Tứ Kiếm!" "Thật mạnh mẽ biết bao!" Ngay cả Tiếp Dẫn lúc này cũng không khỏi lần nữa cảm thán.

Mặc dù vật này không phải Tiên Thiên Chí Bảo, cũng không thể trấn áp khí vận, nhưng sự cường đại lại vượt xa cái gọi là Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Linh Bảo cũng không thể sánh

bằng, không hổ là sát lục chí bảo mà La Hầu năm xưa dốc hết tất cả để luyện chế.

Ca sát!

Vào lúc này, một tiếng vỡ vụn vang vọng.

Có thể thấy không gian vỡ nát, cơ thể Huyền Quy đang ở trong hồng lưu chấn động, Tru Tiên Tứ Kiếm hiện ra ở khu vực bên cạnh, một luồng hào quang đặc biệt bao phủ nó, không gian trận pháp triệt để giam giữ Huyền Quy. "Thành công rồi!" Tinh quang trong mắt lóe lên, Thông Thiên thần sắc vui mừng niết động pháp ấn: "Hồi!" Ông ông... tiếng ông minh, có thể thấy Tru Tiên Tứ Kiếm rung động, có vẻ như sắp bay ra khỏi đó.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Sau vài phút, Tru Tiên Tứ Kiếm vẫn không ngừng rung động, nhưng lại không có chút ý định bay ra, thậm chí ngay cả bản thân nó cũng dưới sự dẫn dắt của Huyền Quy bắt đầu thực hiện bước nhảy không gian. "....." Đồng tử co rút, Thông Thiên sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, Tru Tiên Kiếm Trận lại thất bại.

Không những không mang Huyền Quy ra được, thậm chí còn có khả năng "đem phu nhân lại mất binh", làm mất Tru Tiên Tứ Kiếm. "Hỗn trướng!" Miệng quát giận một tiếng, Thông Thiên tóc tai dựng ngược, cả người phẫn nộ đồng thời, pháp lực cuồng bạo khắp thân, hai tay niết động pháp ấn gầm thét: "Huyền Quy nhỏ bé dám nhìn trộm Tru Tiên Tứ Kiếm của ta, cút ra!" Giây tiếp theo, pháp lực mênh mông cuồn cuộn tràn ra, dưới sự thao túng của Thông Thiên, giằng co với Tru Tiên Tứ Kiếm và Huyền Quy.

Sức mạnh hai bên không ngừng kéo giật, có vẻ như ai thắng ai thua sẽ đoạt được Tru Tiên Tứ Kiếm. "....." Ngây ngốc nhìn cảnh

tượng đó, Tiếp Dẫn và những người khác đều ngớ người ra.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại xảy ra biến hóa lớn đến vậy, trong tình huống này, khả năng Thông Thiên thắng dường như cũng không lớn, Huyền Quy thậm chí còn có khả năng mang Tru Tiên Kiếm Trận đi. "Thông Thiên, ta trợ ngươi!" Gần như trong khoảnh khắc, Nguyên Thủy lao ra từ trong đội ngũ, sau khi đến bên cạnh Thông Thiên, lập tức rót pháp lực của bản thân vào trong cơ thể Thông Thiên.

Giây tiếp theo, uy thế trên người Thông Thiên càng nồng đậm, pháp lực không ngừng tuôn trào về phía Tru Tiên Tứ Kiếm, tăng cường lực kéo đối với nó, ẩn ẩn có thể thấy Huyền Quy bị kéo đi không thể thực hiện không gian dược tiến, nhưng cũng không thể kéo nó ra được. "Đáng chết!" "Không đủ!" Thấy tình hình này, Thông Thiên mặt lạnh như sương, thần sắc biến ảo vài lần sau đó, lập tức quay đầu nói: "Tiếp Dẫn đạo hữu xin hãy giúp ta một tay!" "Chuẩn Đề đạo hữu và Trọng Lâu đạo hữu xin hãy nhanh chóng quay về thế giới Hồng Hoang tiếp thế đại ca và Minh Hà đạo hữu bảo vệ Nữ Oa đạo hữu hoàn thành Bổ Thiên, để ta nhanh chóng đến giúp ta trấn áp Huyền Quy đáng chết đó!" "Được!" Đáp một tiếng, Tiếp Dẫn đến bên cạnh Thông Thiên, rót pháp lực của bản thân vào trong cơ thể y cũng bắt đầu giúp Thông Thiên kéo Huyền Quy ra.

Đồng thời, Chuẩn Đề và Trọng Lâu cũng không còn ở đó, sau khi nhìn nhau một cái, liền quay người cấp tốc chạy về Hồng Hoang. "Ra cho ta!" Nhìn thấy hai người rời đi, Thông Thiên lập tức gầm thét một tiếng, gia tăng pháp lực xuất ra của bản thân, thao túng Tru Tiên Tứ Kiếm muốn kéo Huyền Quy ra.

Không chỉ vậy, kể cả Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn bên cạnh cũng dốc toàn lực.

Huyền Quy liên quan đến việc chống đỡ bầu trời, càng liên quan

đến tương lai của Hồng Hoang, nếu không thể bắt được nó, thì một khi Hồng Hoang sụp đổ, tất cả mọi người đều sẽ bị liên lụy.

Dù sao, tuy đã đạt đến cảnh giới Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng so với Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính lại còn xa lắm, không thể nào làm ngơ trước sự trừng phạt của Thiên Đạo và nghiệp lực của chúng sinh. "Hống hống ~" Đối với điều này, Huyền Quy vốn vẫn trầm mặc đột nhiên gầm nhẹ.

Chỉ thấy những hoa văn đặc biệt hiện lên khắp thân nó, Không Gian Pháp Tắc khắp thân xao động, trên hư không từng luồng quang trụ đặc biệt rực rỡ, không ngừng chống lại Tru Tiên Kiếm Trận.

Không chỉ vậy, theo sự bùng phát không ngừng của luồng sức mạnh đó, có thể thấy rõ Tru Tiên Tứ Kiếm rung động dữ dội, thậm chí ngay cả sức mạnh của Thông Thiên và mấy người kia cũng khó lòng lay chuyển được. "Chuyện gì vậy!" "Sức mạnh của Huyền Quy tại sao đột nhiên tăng cường!" Đối mặt với sức mạnh bất ngờ đó, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Nguyên Thủy đều sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, sức mạnh của Huyền Quy lại đáng sợ đến vậy, chỉ rung động cơ thể lại đạt đến mức độ kinh khủng như thế.

Thậm chí dưới sự công kích không ngừng của luồng sức mạnh đó, Thông Thiên ẩn ẩn cảm giác được sự khống chế của mình đối với Tru Tiên Kiếm Trận trở nên cực kỳ yếu ớt. "Đáng chết!" Miệng chửi thề một tiếng, Thông Thiên quay người nhìn sang bên cạnh nói: "Nhị ca, Tiếp Dẫn đạo hữu, tăng thêm pháp lực, nếu không Tru Tiên Tứ Kiếm cũng có thể bị nó mang đi!" Tru Tiên Tứ Kiếm đều sẽ bị mang đi!

Đồng tử co rút, Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn trong khoảnh khắc đó chấn kinh.

Sức mạnh của Tru Tiên Tứ Kiếm là không thể nghi ngờ, nếu

Thông Thiên không còn vật này thì đối với bọn họ đích xác là một chuyện tốt.

Nhưng nếu bị Huyền Quy đoạt được, thì đối với bọn họ tuyệt đối là tai họa diệt đỉnh, lúc đó Huyền Quy không chỉ có thể tự mình thoát đi, thậm chí còn có thể phản sát. "Được!" "Không thành vấn đề!" Miệng đáp một tiếng, Tiếp Dẫn và Nguyên Thủy không dám chậm trễ, sau khi nhìn nhau một cái, lập tức hai người liền gia tăng pháp lực của bản thân rót vào.

Trong chốc lát, khí tức cuồng bạo khắp thân Thông Thiên, vô hạn tiếp cận cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính. "Ra cho ta!" Gầm thét một tiếng, Thông Thiên lần nữa thao túng Tru Tiên Kiếm Trận muốn thu hồi nó, thậm chí việc bắt Huyền Quy cũng không còn quan trọng đến vậy nữa.

Dù sao Tru Tiên Tứ Kiếm liên quan đến địa vị của y, nếu lúc đó bị mất đi, thì đối với y tuyệt đối là một đả kích cực lớn.

Đối với điều này, Huyền Quy cũng không ngừng gầm nhẹ, cơ thể không ngừng vặn vẹo đồng thời chống lại Tru Tiên Kiếm Trận.

Chương 516

Thế giới Hồng Hoang, Chuẩn Đề và Trọng Lâu vội vàng quay về.

Lần đầu tiên nhìn thấy Đông Hoàng Thái Nhất và Bình Tâm đang kịch chiến trên không trung, đồng thời sự kinh hãi dâng lên trong mắt hai người, mang theo cảm xúc kinh hãi đến bên cạnh Lão Tử và Minh Hà, mở miệng nói: "Lão Tử đạo hữu, Minh Hà đạo hữu, xin hãy nhanh chóng đến Thái Cổ Tinh Vực tương trợ!" "Huyền Quy quá mạnh mẽ, không chỉ tu vi bản thân sánh ngang Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí còn nắm giữ sức mạnh Không Gian Pháp Tắc, Thông Thiên đạo hữu căn bản không phải đối thủ của nó!" Huyền Quy lại mạnh đến vậy!

Đồng tử co rút, Lão Tử và Minh Hà hồi thần, vô thức ngẩng đầu nhìn về phía Thái Cổ Tinh Vực.

Giây tiếp theo, sắc mặt hai người đều trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Đối với cảnh tượng bên trong, họ đều nhìn thấy rõ, há nào lại không nhận ra tình huống của ba người Thông Thiên lúc này tệ hại đến nhường nào, nếu không có gì bất ngờ, thậm chí... "Minh Hà đạo hữu!" Vô thức, Lão Tử ánh mắt nhìn về phía Minh Hà nói: "Hay là ta đi thử xem sao?" "Được!" Gật đầu, Minh Hà cúi đầu nhìn xuống mặt đất nói: "Chuyện này giao cho ta đi!" "Hy vọng cuối cùng người thắng lợi sẽ không phải Bàn Cổ!" "Được!" Đáp một tiếng, Lão Tử cũng kiêng kỵ nhìn xuống lòng đất một cái, tung người bay vút về phía Thái Cổ Tinh Vực.

Ý gì?

Bàn Cổ sắp hồi sinh sao?

Ngược lại, Chuẩn Đề và Trọng Lâu lúc này thì sững sờ, vô thức

cúi đầu nhìn xuống khu vực dưới chân.

Đợi sau khi cảm nhận được âm thanh truyền đến từ phía dưới, sắc mặt hai người đều đột ngột thay đổi, thất thanh nói: "Thể phách thật đáng sợ biết bao!" "Chỉ riêng ba động tim đập đã khiến ta cảm thấy áp lực, đây là sức mạnh của Bàn Cổ sao?" Trong khoảnh khắc đó, nội tâm hai người kinh hãi, sau khi nhìn nhau một cái, đáy mắt không khỏi lộ ra sự kiêng kỵ và tuyệt vọng.

Dưới khoảnh khắc như vậy, nếu Bàn Cổ lại xuất hiện, đối với tất cả đều không phải tin tức tốt, thậm chí có thể nói là tai ương diệt đỉnh. "Chuẩn Đề!" "Trọng Lâu!" Lúc này, Minh Hà ánh mắt nhìn về phía hai người, hơi trầm ngâm nói: "Nhanh chóng đến chỗ Nữ Oa, để nàng nhanh chóng Bổ Thiên, nếu không, Hồng Hoang sẽ nhanh chóng vỡ nát." Ca sát... ca sát...

Dường như để chứng minh lời nói của Minh Hà, từng tiếng vỡ vụn vang vọng, có thể thấy bầu trời Hồng Hoang nhanh chóng sụp đổ, vô biên thiên thủy đổ xuống, nhấn chìm ít nhất một phần mười cương thổ của Hồng Hoang đang tăng tốc. "Được!" Đáp một tiếng, Chuẩn Đề và Trọng Lâu không dám chậm trễ, lập tức thu hồi tâm tư và cảm xúc của bản thân, quay người liền lao nhanh về phía khu vực Nữ Oa ở xa.

Đợi sau khi hai người rời đi, Minh Hà thở phào một hơi, ngay sau đó ánh mắt liền nhìn về phía khu vực bên dưới, nhìn khe nứt kim quang rực rỡ kia, vô thức siết chặt hai nắm đấm.

Hưu hưu!

Đột nhiên, hai đạo tiếng phá không vang vọng.

Hàn mang rực rỡ, Minh Hà thậm chí còn chưa kịp phản ứng, hai thanh lợi nhận đã xuất hiện ở khu vực trước người y, mũi nhọn sắc bén lộ rõ, cách mi tâm chưa đầy ba tấc. "....." Đồng tử co rút, cơ thể

Minh Hà run lên bần bật, mồ hôi lạnh không ngừng tuôn ra sau lưng đồng thời, cả người y vào lúc này tràn đầy sợ hãi và kinh hoàng.

Thiếu chút nữa!

Thiếu chút nữa là chết rồi.

Nếu người ném ra hai thanh kiếm đó có một chút ý muốn giết chết y, e rằng y đã chết triệt để rồi. "Minh Hà đạo hữu!" Vào lúc này, âm thanh của Hình Hạo từ dưới lòng đất truyền ra: "Xin đạo hữu hãy đến nơi Vọng Thư đang ở, để nàng rời khỏi Hồng Hoang đi vào Hỗn Độn tránh họa!" "Tiếng động!" "Hình Hạo đạo hữu!" Đồng tử co rút, Minh Hà lúc này đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại có biến cố như vậy.

Vốn tưởng Bàn Cổ hồi sinh, nhưng chủ nhân của ba động đáng sợ đó lại là Hình Hạo.

Lập tức, Minh Hà thở phào nhẹ nhõm trong lòng, gật đầu nói: "Ta đã hiểu!" Nói xong, Minh Hà không còn nán lại, tung người bay vút về phía nơi Vọng Thư đang ở xa.

Đồng thời, trong đầu y cũng hiện lên lời nói vừa rồi của Hình Hạo.

Đến Hỗn Độn tránh họa!

Chẳng phải bây giờ Hồng Hoang không an toàn sao? "Vậy ta chẳng phải cũng phải rời đi sao!" Trong đầu suy nghĩ, Minh Hà nhanh chóng đến nơi Vọng Thư.

Sau khi nhìn lướt qua khu vực các chiến sĩ Vu tộc phía sau nàng, một tia tinh quang lóe lên trong mắt Minh Hà, lập tức mở miệng nói: "Vọng Thư đạo hữu, vừa rồi ta nhận được truyền tấn của Hình Hạo đạo hữu, bảo ta chuyển lời nàng lập tức rời khỏi Hồng Hoang đi vào Hỗn Độn tránh họa." "Hẳn là có đại sự sắp xảy ra, y lo lắng an nguy

của nàng nên không muốn nàng bị liên lụy vào trong đó!" "Vậy sao!" Vọng Thư suy tư gật đầu, lập tức nói: "Ta đã hiểu rồi!" "Đa tạ Minh Hà đạo hữu đã cáo tri!" Nói xong, Vọng Thư quay người chuẩn bị rời đi.

Nhưng ngay khoảnh khắc vừa quay người, Vọng Thư dường như nhận ra điều gì đó, quay đầu nhìn Minh Hà nói: "Đạo hữu đã biết Hồng Hoang sắp xảy ra biến cố lớn, vậy ngài chẳng phải cũng nên rời đi sao?" "....." Đối mặt với câu hỏi, Minh Hà lại do dự.

Trước đó đã suy nghĩ, mãi vẫn không có kết luận.

Trong tình huống hiện tại, y thật sự không biết rốt cuộc có nên rời đi hay không. "Không cần nữa!" Nhanh chóng, Minh Hà hạ quyết tâm, lập tức mở miệng nói: "Trong Hồng Hoang có quá nhiều thứ ta không nỡ từ bỏ, ta không thể rời đi!" "Được thôi!" Gật đầu, Vọng Thư không còn miễn cưỡng, tung người bay vút về phía Hỗn Độn bên ngoài trời.

Đưa mắt nhìn Vọng Thư rời đi, Minh Hà thở dài một tiếng sau đó, cũng không nán lại, thân ảnh lóe lên trở lại nơi khe nứt, nhìn ba động truyền đến từ phía dưới lẩm bẩm nói: "Hình Hạo đạo hữu, lần này, y lại sẽ đạt đến cảnh giới nào đây?" Ông ông...

ông ông...

Vào lúc này, một trận tiếng ông minh chói tai lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy màn sáng bao phủ Bình Tâm và Đông Hoàng Thái Nhất trên bầu trời lặng lẽ rung động, ẩn ẩn có xu thế vỡ nát.

Không chỉ vậy, ngay sau đó một luồng ma khí đặc biệt bùng phát trong đó, Đông Hoàng Thái Nhất và Bình Tâm đều trong khoảnh khắc đó thân chịu trọng thương, máu tươi phun ra từ miệng, trông cực kỳ

chật vật. "Chuyện gì vậy!" "Tình huống gì thế!" Lần đầu tiên, Minh Hà, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Trọng Lâu đều quay đầu nhìn.

Thật ra, họ thực sự bị cảnh tượng đó làm cho sững sờ.

Bình Tâm và Đông Hoàng Thái Nhất đều là tồn tại cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên, gần như không có ai có thể địch lại họ.

Nhưng tồn tại như vậy, lúc này lại thân chịu trọng thương, trông có vẻ rõ ràng là thời gian không còn nhiều, thực sự khiến người ta khó tin.

Ca sát!

Chương 517

Vào lúc này, tiếng vỡ vụn vang vọng.

Màn sáng nổ tung đồng thời, có thể thấy hai đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống, nặng nề đập xuống mặt đất, Đông Hoàng Thái Nhất và Bình Tâm lập tức giãy giụa đứng dậy, ngẩng đầu nhìn lên không trung nói: "La Hầu!" "Ngươi lại đích thân ra tay!" Oanh long long... tiếng sấm rền, ma khí vô biên cuồn cuộn khắp thiên địa, có thể thấy thân ảnh La Hầu liền xuất hiện, khí tức cuồng bạo khắp thân, uy áp cấp Thiên Đạo hiển lộ rõ ràng. "Cuối cùng cũng chịu xuất hiện rồi!" Đột nhiên, La Hầu há miệng, khí tức của cả người chấn động đồng thời, cúi đầu ánh mắt liền khóa chặt vào Bình Tâm trên mặt đất nói: "Địa Đạo, vĩnh viễn không thể siêu việt Thiên Đạo!" "Bình Tâm, đã xuất hiện, thì không còn khả năng quay trở lại nữa." Lời này vừa nói ra, sắc mặt Bình Tâm trên mặt đất trắng bệch.

Dường như hiểu ra điều gì, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về hướng U Minh Giới, thần sắc khó coi nói: "La Hầu, ngươi muốn làm gì?" "Ngươi muốn dẫn Thiên Địa nhị đạo đại chiến sao?" "Đừng quên, ta vẫn có thể thao túng Địa Đạo, nếu thật sự đến mức bất tử bất hưu, ta cũng sẽ không ổn đâu!" Hừ!

Lạnh lùng hừ một tiếng, La Hầu không có ý định nói chuyện với nàng.

Chỉ thấy ánh mắt y khóa chặt vào Đông Hoàng Thái Nhất trên mặt đất ở phía xa, chậm rãi mở miệng nói: "Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi thật sự sống sót vượt ngoài dự liệu của ta." "Vốn tưởng ngươi sẽ cùng Đế Giang chết đi, nhưng không ngờ cuối cùng lại hoàn thành siêu thoát, bất quá trong Hồng Hoang lại không có khu vực cho ngươi tồn

tại, rời đi đi!" "Trước khi ta còn có thể dung nhẫn, bây giờ rời khỏi Hồng Hoang đi vào Hỗn Độn, nếu không, thứ chờ đợi ngươi chỉ có cái chết." "....." Trên mặt đất, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất xanh mét.

Đối mặt với sự uy hiếp của La Hầu, nội tâm y vô cùng phẫn nộ, thậm chí hận không thể chém giết y tại chỗ.

Nhưng sự bốc đồng đó cũng nhanh chóng lắng xuống, bởi vì vừa rồi bị công kích đã khiến y hiểu rõ khoảng cách giữa hai bên lớn đến nhường nào, La Hầu muốn giết chết y dường như cũng không phải chuyện không thể. "Hô ~" Thở ra một hơi thật mạnh, Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt khóa chặt vào La Hầu nói: "La Hầu, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?" "Tuy ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng với sức mạnh của ta, hủy diệt Hồng Hoang cũng không thành vấn đề." "Hiện tại thế giới Hồng Hoang không có sự gia trì của ý chí Bàn Cổ, sức mạnh Thiên Đạo tuy mạnh mẽ nhưng cũng không thể hạn chế được ta." Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh mịch.

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về phía La Hầu, bao gồm cả Bình Tâm cũng không ngoại lệ.

Ai cũng vô cùng tò mò, La Hầu phí hết tâm cơ làm nhiều chuyện như vậy rốt cuộc là vì điều gì?

Tại sao trước đây không xuất hiện, lại cứ đợi đến khi sự việc đến mức này mới nhảy ra. "Làm gì ư?" Cười nhạt một tiếng, La Hầu liếc nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái nói: "Đó là chuyện ngươi không nên biết." "Bây giờ ta cho ngươi lựa chọn, nếu không tuân theo, thì thứ chờ đợi ngươi chỉ có một từ: cái chết!" Cái chết?

Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi trầm mặc.

Khoảng cách giữa hai bên quá lớn, y rõ ràng không phải đối thủ của La Hầu.

Nhưng đối phương lại không tiết lộ mục đích của bản thân, khiến y không thể đoán được rốt cuộc là chuyện gì.

Trong chốc lát, bầu không khí trong trường trở nên áp bức, ngay cả Thánh Nhân cũng cảm thấy hô hấp trở nên khó khăn. "Được!" "Ta rời đi!" Ước chừng một khắc đồng hồ, Đông Hoàng Thái Nhất đang trầm mặc đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sâu thẳm nhìn La Hầu một cái sau đó, liền mở miệng nói: "Hi vọng mọi chuyện sẽ không đến mức này." "La Hầu, đợi khi tu vi của ta đạt đến cấp Thiên Đạo, nhất định sẽ tính sổ với ngươi!" Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng hừ một tiếng, liếc nhìn Bình Tâm và những người khác không xa, tung người nhảy lên hóa thành Hỗn Độn Kim Ô giang cánh bay đi.

Nhưng y không trực tiếp bay về Hỗn Độn ngoài trời, mà quay về khu vực phía bắc Hồng Hoang thu nhận một phần tu sĩ Yêu tộc nguyện ý đi theo rời đi vào thế giới của mình, sau đó mới giang cánh bay vào Hỗn Độn ngoài trời, triệt để biến mất trong phạm vi Hồng Hoang. "Đáng chết!" "Đông Hoàng Thái Nhất là đồ nhát gan!" Đột nhiên, Bình Tâm dường như hiểu ra, miệng quát giận một tiếng đồng thời, ánh mắt khóa chặt vào La Hầu nói: "La Hầu, đừng hòng làm càn!" "Ta sẽ không để ngươi dung hợp Hồng Hoang!" Dung hợp Hồng Hoang!

Ý gì?

Minh Hà và những người khác chấn động, từng người một thần sắc kinh hãi nhìn về phía La Hầu, đáy mắt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc và khó hiểu.

Lời nói của Bình Tâm kinh thiên động địa, khiến ai cũng cảm thấy một luồng bất an mãnh liệt, nhưng trong tình huống như vậy, mọi người đều không biết phải làm sao cho phải. "Biết rồi thì sao!" Cười lạnh một tiếng, La Hầu liếc nhìn Bình Tâm một cái nói: "Ngươi cho

rằng ngươi có lực phản kháng sao?" "Thế giới Hồng Hoang vốn là do bọn ta, những Hỗn Độn Ma Thần, dùng cái giá của sinh mệnh để tạo ra, bây giờ ta thu hồi nó lại có gì không thể!" "Dưới Thiên Đạo, không ai có thể ngăn cản ta!" Lời này vừa nói ra, cả Hồng Hoang tĩnh mịch.

Mặc dù lời nói của La Hầu cuồng vọng, nhưng không thể phủ nhận những gì y nói là sự thật.

Dù sao nhìn khắp Hồng Hoang không có một tồn tại cấp Thiên Đạo nào, cũng không có ai có thể ngăn cản y, ngay cả Lão Tử và những người khác cũng không ngoại lệ. "Tiêu rồi!" "Nhưng biết làm sao đây!" Gần như trong khoảnh khắc, sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác đều trở nên khó coi.

Nếu La Hầu luyện hóa Hồng Hoang thành của riêng mình, thì y sẽ siêu việt Thiên Đạo, trở thành chúa tể chí cao vô thượng.

Lúc đó, gần như tương đương với việc trở thành thuộc hạ của y, sống chết nằm trong một ý niệm của y, thậm chí cả đời cũng không có khả năng siêu việt La Hầu. "Không thể nán lại nữa!" "Nhất định phải rời khỏi Hồng Hoang!" Lần đầu tiên, Minh Hà tung người nhảy lên, không chút do dự bay vút về phía Hỗn Độn ngoài trời.

Sự việc đến nước này, y làm sao lại không hiểu được mức độ nghiêm trọng và nguy cơ của sự việc, may mắn là y không phải Thánh Nhân, cũng không luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, chỉ cần thoát ra ngoài thì sẽ không bị La Hầu hạn chế. "Minh Hà!" Thấy tình hình này, thần sắc Nguyên Thủy và những người khác đều đột ngột thay đổi.

Vô thức nhìn về phía Minh Hà đang đi, từng người một thần sắc biến ảo không ngừng.

Không vì điều gì khác, bởi vì Minh Hà không luyện hóa Hồng Mông Tử Khí nên sẽ không bị hạn chế, nhưng họ thì không được, đều đã luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, căn bản không có khả năng thoát ra

ngoài. "Đi!" Ngược lại, La Hầu lúc này lại hàn mang trong mắt lóe lên, vung tay áo nói: "Đã nhập ma đạo của ta, há có thể tùy ý rời đi!" Giây tiếp theo, sức mạnh mênh mông cuồn cuộn tràn ra, trực tiếp giam cầm Minh Hà trên bầu trời. "A..." Kêu thảm một tiếng, cơ thể Minh Hà run lên bần bật.

Y có thể rõ ràng cảm nhận được từng luồng sức mạnh đặc biệt dũng mãnh trào ra từ trong cơ thể, cứng rắn giam cầm y tại chỗ không thể nhúc nhích. "La Hầu!" Quát giận một tiếng, Minh Hà cúi đầu nhìn xuống phía dưới nói: "Ngươi đã tính toán từ sớm!" "Ngươi để bọn ta nhập ma đạo của ngươi, nhìn thì có vẻ giúp bọn ta nâng cao tu vi, thực tế lại muốn mượn cơ hội này để khống chế bọn ta!" Lại có chuyện như vậy!

Đồng tử co rút, Chuẩn Đề và các Thánh Nhân trên mặt đất đều ngớ người ra.

Nếu thật sự như lời Minh Hà nói, vậy chẳng phải trừ Hình Hạo, Vọng Thư và Đông Hoàng Thái Nhất ra, tất cả cường giả cấp Hỗn Nguyên trong Hồng Hoang đều nằm trong sự khống chế của La Hầu sao?

Trong chốc lát, tất cả mọi người đều trừng mắt nhìn La Hầu.

Sự việc đến nước này, làm sao lại không biết tất cả đều nằm trong kế hoạch của y.

Thậm chí trong tình huống như vậy, họ gần như không có lực phản kháng, trừ phi La Hầu chết đi, nhưng nhìn khắp Hồng Hoang lại có ai có thể chống lại y? "Hồng Quân!" "Đạo Tổ!" Giây tiếp theo, Chuẩn Đề và những người khác cơ thể chấn động, trong đầu không khỏi hiện lên thân ảnh Hồng Quân.

Tuy đối phương cũng từng tính kế chúng thần, nhưng trong tình huống như vậy, dường như chỉ có y mới có thể ngăn cản tất cả,

nhưng Hồng Quân đã sớm bị phong ấn, bây giờ lại phải đi đâu mà tìm?

Chương 518

"Minh Hà, nhận mệnh đi!" Cười nhạt một tiếng, La Hầu ánh mắt nhìn về phía Minh Hà nói: "Chỉ cần ngươi gia nhập dưới trướng ta, tương lai trở thành cấp Thiên Đạo không thành vấn đề!" "Một khi ta chứng đắc Đại Đạo, tương lai trở thành cấp Thần Ma cũng không phải là không thể, ngươi cho rằng thoát ra ngoài rồi sẽ có được cơ duyên như vậy sao?" Nghe vậy, Minh Hà trầm mặc.

Mặc dù lời nói của La Hầu có chút ý nghĩa "vẽ bánh", nhưng lại không thể không khiến người ta động lòng.

Cấp Thiên Đạo!

Cấp Thần Ma!

Nếu thật sự có thể đạt đến cảnh giới như vậy, đối với y dường như cũng đã đủ rồi.

Dù sao trong tình huống như vậy, ai cũng không có mấy phần chắc chắn tấn cấp lên cấp Thiên Đạo, huống chi là cấp Đại Đạo cao hơn một bậc. "La Hầu!" "Lời này là thật sao?" Hít sâu một hơi, Minh Hà mở miệng hỏi: "Ta làm sao có thể tin ngươi có thể đạt đến mức độ đó?" Lời này vừa nói ra, không chỉ y, bao gồm cả Chuẩn Đề và những người khác lúc này cũng nhìn về phía La Hầu.

Dù sao trong tình huống như vậy, họ cũng không có lựa chọn nào khác, đã nhập ma đạo, rơi vào kế của La Hầu, không có nửa điểm khả năng tránh thoát. "Tin tưởng?" "Ngu muội!" Lạnh lùng hừ một tiếng, La Hầu ánh mắt quét qua chúng Thánh trên mặt đất nói: "Bổn tọa cần gì sự tin tưởng của các ngươi, ta ngày trước là cường giả cấp Thần Ma, khôi phục tu vi thì sao chứ." "Một khi ta luyện hóa thế giới Hồng Hoang, thì ta có chắc chắn xung kích lên cấp Đại Đạo chí cao vô

thượng, lúc đó các ngươi đều có khả năng siêu thoát, hà cớ gì không vui!" Nghe vậy, Minh Hà và những người khác trầm mặc.

Đích xác!

La Hầu ngày trước là Hỗn Độn Ma Thần, tồn tại cường đại cấp Thần Ma, khôi phục tu vi đối với y không có bất kỳ vấn đề gì, thậm chí... "Được!" "Ta tin!" Hít sâu một hơi, Minh Hà ánh mắt phức tạp nhìn La Hầu một cái sau đó, triệt để từ bỏ phản kháng.

Không còn cách nào.

Ít nhất trong tình huống hiện tại, không có bất kỳ lựa chọn nào khác.

Ngay cả dẫn bạo huyết hải, nhưng uy thế tạo thành cũng không đủ để hủy diệt Hồng Hoang, cũng không làm được như Đông Hoàng Thái Nhất uy hiếp La Hầu, giành lấy thân tự do. "Tốt!" Hài lòng gật đầu, La Hầu vung tay áo giải trừ hạn chế đối với Minh Hà.

Đợi sau khi làm xong tất cả, ánh mắt y liền nhìn về phía Bình Tâm nói: "Bây giờ, giao ra Địa Đạo, ta hứa hẹn tương lai ngươi ít nhất sẽ đạt cấp Thiên Đạo!" "Nếu không chịu, thì đừng trách ta ra tay vô tình!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh mịch.

Ánh mắt Chuẩn Đề và những người khác đều khóa chặt vào thân Bình Tâm.

Sự việc đến nước này, tất cả đều không có lựa chọn nào khác, hy vọng duy nhất là Bình Tâm.

Chỉ cần nàng không giao ra Địa Đạo, thì La Hầu không thể triệt để nắm giữ Hồng Hoang, như vậy, họ còn một tuyến sinh cơ. "La Hầu, đừng hòng!" Cũng trong khoảnh khắc đó, Bình Tâm đột nhiên ngẩng đầu quát giận.

Kèm theo một luồng uy áp mênh mông cuồn cuộn tràn ra, khí tức

cuồng bạo khắp thân Bình Tâm, Địa Đạo chi lực gia trì lên người, trong khoảnh khắc lại không hề kém cạnh La Hầu bao nhiêu. "....." Kinh ngạc nhìn cảnh tượng đó, Minh Hà và những người khác đều sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, Bình Tâm lại có thủ đoạn như vậy.

Nếu trước đó khi chiến đấu với Đông Hoàng Thái Nhất mà dùng đến luồng sức mạnh đó, thì chẳng phải đã có thể triệt để tru sát y sao?

Vậy tại sao Bình Tâm không sử dụng?

Lại tại sao không giết chết Đông Hoàng Thái Nhất?

Chẳng lẽ cái chết của các Tổ Vu không khiến nàng thực sự phẫn nộ?

Trong chốc lát, tư tưởng trong nội tâm các Thánh không ngừng biến đổi, cảm xúc trong nội tâm không ngừng dao động đồng thời, đáy mắt không khỏi dâng lên một tia hoài nghi. "Địa Đạo!" Thấy tình hình này, một tia sát cơ lóe lên trong mắt La Hầu.

Đối với sự xuất hiện của Địa Đạo, y nội tâm phẫn nộ.

Càng không ngờ, Bình Tâm lại bất thức thời đến vậy.

Trong chốc lát, sát cơ khắp thân La Hầu liền lan tỏa nói: "Nếu đã như vậy, thì chỉ có một con đường chết mà thôi!" Trong khoảnh khắc đó, sát khí của La Hầu ngập tràn khiến người xem kinh hãi, ma khí vô biên cuồn cuộn khắp thiên địa, có thể thấy vô số khí lãng cuồn cuộn, bao phủ lên cơ thể Bình Tâm.

Trong chốc lát, tiếng nổ không ngừng vang vọng.

Ma khí và sức mạnh Địa Đạo va chạm, có thể rõ ràng cảm nhận được từng luồng sát cơ lan tỏa, cả Hồng Hoang dưới sự va chạm của luồng sức mạnh đó, rõ ràng có xu thế tan nát. "Không ổn rồi!" "Không

giữ được nữa!" Thâu tóm cảnh tượng đó vào đáy mắt, Chuẩn Đề và những người khác đại kinh thất sắc.

Khe nứt trên bầu trời không ngừng mở rộng, thậm chí dưới tác dụng của luồng sức mạnh đó, cả Hồng Hoang chao đảo muốn sụp đổ, có vẻ như sắp vỡ nát. "Khoan đã!" Đột nhiên, Minh Hà dường như hiểu ra điều gì, ánh mắt nhìn về phía Chuẩn Đề và những người khác truyền âm nói: "Các vị có nhớ lời Hồng Quân để lại trước đây không?" Lời nói của Hồng Quân để lại?

Lông mày nhướng lên, Chuẩn Đề và những người khác sững sờ.

Bất Chu đoạn, Hồng Hoang vỡ, Đạo Tổ trở về diệt quần ma.

Giây tiếp theo, Chuẩn Đề và những người khác lập tức chấn động.

Bất Chu Sơn đã đứt.

Hồng Hoang cũng sắp vỡ nát.

Nếu như vậy, chẳng phải Hồng Quân sắp trở về sao? "Nữ Oa sư muội!" Gần như trong khoảnh khắc, Chuẩn Đề ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa nói: "Bổ Thiên Thạch thế nào rồi?" "....." Nữ Oa do dự, thần sắc dao động, rồi nói: "Không được, trong thời gian ngắn không thể tu phục được!" "Một khi cuộc đối chiến giữa La Hầu và Bình Tâm chính thức bắt đầu, thì Hồng Hoang sẽ nhanh chóng sụp đổ, ta Bổ Thiên cũng không thể hoàn thành được." Lời này vừa nói ra, Chuẩn Đề và Minh Hà lập tức mắt sáng lên.

Nhưng sắc mặt Trọng Lâu bên cạnh lại không tốt.

Chương 519

Vô ích!

Bởi vì y là Thánh Nhân Ma Đạo trung thực.

La Hầu thành công đại biểu cho địa vị của y, nếu Nữ Oa không thể Bổ Thiên thành công, thì Hồng Hoang sẽ vỡ nát, lúc đó... "Đáng chết!" Miệng chửi thề một tiếng, Trọng Lâu lập tức nói: "Nữ Oa đạo hữu, chẳng lẽ không còn cách nào khác để thay đổi tất cả sao?" "Không có!" Liếc nhìn Trọng Lâu một cái, Nữ Oa liền mở miệng nói: "Ít nhất theo ta thấy hiện tại, ta không tìm thấy bất kỳ cách nào để hoàn thành Bổ Thiên." "Trừ phi La Hầu và Bình Tâm trên không trung hòa giải, nếu không sẽ không có bất kỳ khả năng thành công nào." Nói xong, Nữ Oa cũng không để ý đến thần sắc khó coi của Trọng Lâu, ánh mắt nhìn về phía Chuẩn Đề không xa nói: "Xin đạo hữu hãy đến Thái Cổ Tinh Vực xem tình hình của Lão Tử đạo hữu và những người khác thế nào?" "Được!" Tinh quang trong mắt lóe lên, Chuẩn Đề làm sao lại không biết lời này của Nữ Oa có ý gì?

Chỉ cần tìm Lão Tử và những người khác, lúc đó phối hợp với nhau trong tình huống La Hầu không thể ngăn cản mà hủy diệt Hồng Hoang, thì Hồng Quân có khả năng trở về.

Chỉ cần Hồng Quân trở về, thì họ còn một sức mạnh để chiến đấu.

Thậm chí chỉ cần Hồng Quân chiến thắng, có thể sẽ phải trả một cái giá nào đó, nhưng cũng sẽ tiếp tục tồn tại, không bị người khác nô dịch. "Minh Hà đạo hữu!" Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề lập tức nhìn về phía Minh Hà không xa nói: "Chuyện này giao cho ngươi rồi!" Nói xong, Chuẩn Đề không nán lại, tung người bay vút về phía Thái Cổ Tinh Vực. "....." Thấy tình hình này, Trọng Lâu lần đầu tiên cảm thấy

bất an.

Mặc dù không biết rốt cuộc là chuyện gì, nhưng không thể phủ nhận, Chuẩn Đề và những người khác dường như đang mưu đồ.

Nhưng khi Trọng Lâu định tiến lên dò xét rốt cuộc, Minh Hà lại bước một bước đến bên cạnh y, Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm sát khí lan tỏa, không nói nhiều lời, nhưng ý nghĩa lại không cần nói cũng hiểu. "Đáng chết!" Cảm giác sát khí bao quanh da thịt bản thân, Trọng Lâu lần đầu tiên hiểu ra Minh Hà đang uy hiếp y.

Càng thêm kiên định với pháp tắc trong nội tâm đồng thời, lại cũng có chút vô lực, ít nhất theo tình hình hiện tại mà nói, dường như không có lựa chọn nào khác. "La Hầu!" Vào lúc này, tiếng gầm giận dữ của Bình Tâm vang vọng.

Chỉ thấy sức mạnh cuồn cuộn khắp thân nàng, trực tiếp lao về phía La Hầu mà sát. "Được lắm!" Đối với điều này, La Hầu lại không hề sợ hãi, miệng ha ha cười lớn một tiếng đồng thời, tay phải vung lên triệu hồi Thí Thần Thương nói: "Địa Đạo, hôm nay diệt rồi, đoạn tuyệt tất cả vị trí!" "Thiên Đạo còn bị ta trấn áp, Địa Đạo nhỏ bé thì làm được gì!

Kẻ nào cản ta chứng đạo, ta liền giết kẻ đó!" Dứt lời, La Hầu động.

Cơ thể y chấn động một cái xuất hiện ở khu vực bên cạnh Bình Tâm, Thí Thần Thương run lên phá không, trực tiếp oanh kích lên ngực Bình Tâm.

Phốc xích!

Máu tươi phun ra, Bình Tâm ngay cả lực phản kháng cũng không có, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Thậm chí ngay cả một tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra,

cơ thể Bình Tâm đập xuống mặt đất, giãy giụa vài cái nhưng không thể đứng dậy.

Cũng trong khoảnh khắc đó, ma khí tỏa liên hiện ra, trực tiếp giam cầm Bình Tâm, trói chặt nàng trên mặt đất, có những hoa văn đại trận đặc biệt rực rỡ, một phương đại trận đặc biệt lặng lẽ hiện ra trấn áp nàng. "Không thể nào!" "Thật mạnh mẽ biết bao!" Cảnh tượng đó, khiến Minh Hà, Nữ Oa mắt trợn tròn miệng há hốc.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại xuất hiện một sự đảo ngược lớn đến vậy, dưới luồng sức mạnh đó, Bình Tâm thậm chí không có chút lực phản kháng nào đáng nói.

Phải biết rằng, dưới sự gia trì của Địa Đạo, vừa rồi Bình Tâm rõ ràng đã nắm giữ chiến lực đủ để sánh ngang cấp Thiên Đạo.

Nhưng kết quả thì sao?

Lại bị La Hầu một chiêu trấn áp, thật mạnh mẽ biết bao. "Không thể tin được!" Khóe miệng nhếch lên, La Hầu từ trên cao nhìn xuống liếc Bình Tâm một cái, rồi mở miệng nói: "Khoảng cách giữa ngươi và ta lớn đến nhường nào, đừng tưởng Địa Đạo nhỏ bé có thể cứu vãn được." "Địa Đạo đã sớm thoát ly Hồng Hoang tuy mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ là tồn tại hạ đẳng, không thể sánh bằng Thiên Đạo, càng không thể là đối thủ của ta!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tĩnh mịch.

Sắc mặt Nữ Oa và những người khác không ngừng biến đổi, đối với sự cường đại của La Hầu càng thêm kiêng kỵ ba phần.

Đồng thời, chút tâm tư nhỏ mọn trong nội tâm họ cũng trong khoảnh khắc đó sụp đổ không ít.

Dù sao trước mặt sức mạnh tuyệt đối, tất cả âm mưu quỷ kế đều vô dụng, thậm chí không có bất kỳ ý nghĩa nào. "Không thể nào!"

"Tuyệt đối không thể nào!" Ngược lại, Bình Tâm lúc này lại đang ở trong trạng thái khó tin, miệng không ngừng gầm nhẹ gào thét, đáy mắt đầy phẫn nộ và hung tợn.

Đáng tiếc, dù giãy giụa thế nào, nhưng hiện thực lại không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Sức mạnh của nàng bị phong tỏa chặt chẽ, thậm chí ngay cả sức mạnh Địa Đạo cũng đang dần dần tiêu tán. "Kia!" Đột nhiên, một tiếng kinh hô từ trên mặt đất truyền ra.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy trong phế tích Kiến Mộc đã sụp đổ ở phía xa, một đạo hào quang xông thẳng lên trời, ẩn ẩn có thể thấy có một vị thần linh đang đản sinh trong đó. "Khí tức cổ xưa..." Sắc mặt La Hầu cũng thay đổi, vô thức quay đầu nhìn về phía khu vực xa xa, dường như nhận ra điều gì, sắc mặt xanh mét nói: "Bàn Cổ!" "Ngươi lại không chết!" "Không thể nào, lẽ ra phải bị Hình Hạo thôn phệ rồi mới phải!" Là một tồn tại cấp Thiên Đạo, La Hầu rõ ràng những chuyện xảy ra trong phong ấn trước đó, càng rõ ràng Hình Hạo đã triệt để thôn phệ Bàn Cổ.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lại có khí tức của Bàn Cổ đản sinh.

Nhìn cái thế này, một khi đối phương đản sinh ra, uy thế tạo thành sẽ vô địch, ngay cả đạt đến cấp Thiên Đạo cũng cảm thấy nguy cơ mãnh liệt.

Trong chốc lát, La Hầu cũng không bận tâm đến những thứ khác, thân ảnh lóe lên cầm Thí Thần Thương xông về phía nơi quang trụ.

Không chỉ vậy, bao gồm cả ba người Minh Hà cũng vội vàng đi đến nơi này tra xem.

Dù sao khí tức Bàn Cổ cổ xưa và tinh thuần, rất khiến người ta

hoài nghi phải chăng Bàn Cổ xuất thế.

Nhưng trước đó họ đều cảm nhận được khí tức của Bàn Cổ bắt đầu tiêu tán, rốt cuộc là chuyện gì?

Bàn Cổ Thiên Vương vô địch không đản sinh dưới hình thái kia, mà mượn sức mạnh của Kiến Mộc, rốt cuộc là chuyện gì?

Hưu hưu!

Chương 520

Tiếng phá không vang vọng, La Hầu và những người khác liền xuất hiện ở nơi quang trụ.

Cúi đầu nhìn xuống, có thể thấy một góc Kiến Mộc kim quang rực rỡ vẫn chưa bị phá hủy, nó nối liền với khu vực Bất Chu Sơn, không ngừng hấp thu sức mạnh trong đó, thai nghén một tôn thần ma khổng lồ. "Bàn Cổ!" Trong khoảnh khắc nhìn thấy tôn thần ma đó, mắt La Hầu muốn nứt ra, sát cơ trong mắt bắn ra đồng thời, Thí Thần Thương giơ lên ném ra, miệng gầm thét: "Chết đi cho ta!" Hưu!

Tiếng phá không vang vọng, Thí Thần Thương liền xuất hiện ở khu vực phía trước tôn thần ma đó.

Giây tiếp theo, Thí Thần Thương đập xuống mặt đất, tiếng nổ vô tận vang vọng, cả khu vực đều bị phá hủy hết sạch.

Nhưng kỳ lạ là, đoạn Kiến Mộc đó vẫn tồn tại, thân ảnh thần ma cũng không ngừng thai nghén, giống như không thể đánh giết được. "....." Ngây ngốc nhìn cảnh tượng đó, ba người Minh Hà kinh ngốc.

La Hầu tấn công thất bại rồi.

Thật không thể tin được, thật khó mà tưởng tượng nổi.

Dù sao đối phương là tồn tại cấp Thiên Đạo, có thể xưng vô địch thủ trong Hồng Hoang, nhưng lại không thể phá hủy một đoạn Kiến Mộc nhỏ bé... "Hư Thực Pháp Tắc!" Lúc này, La Hầu lại dường như nhận ra điều gì, sắc mặt xanh mét nói: "Trong truyền thuyết, lực pháp tắc có thể khiến người ta tồn tại và không ngừng dao động giữa hư và thực, cũng là một trong những pháp tắc quỷ dị nhất trong Tam Thiên Pháp Tắc." "Bàn Cổ, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Bỏ Lực Chi Pháp Tắc chuyển tu Hư Thực Pháp Tắc, loại thủ đoạn bảo mệnh này, rốt cuộc ngươi đang mưu đồ gì!" Hư Thực Pháp Tắc!

Lại có loại sức mạnh này!

Hoảng nhiên đại ngộ gật đầu, ánh mắt Minh Hà và những người khác cũng nhìn về phía tôn thần ma đó, đáy mắt không khỏi lộ ra vẻ khó hiểu và tò mò.

Dù sao trong ký ức của họ, Bàn Cổ tuyệt đối là nhân vật đại diện cho "một lực phá vạn pháp", khó tưởng tượng một tồn tại như vậy lại chuyển tu pháp tắc quỷ dị đến thế.

Tư tư... tư tư...

Vào lúc này, từng tiếng ông minh vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy tôn thần ma đó đã thai nghén đạt đến khoảnh khắc quan trọng nhất, linh khí thiên địa vô biên không ngừng tiến vào trong đó đồng thời, thậm chí có cả Hỗn Độn Chi Khí bị dẫn vào. "Hỗn Độn Chi Khí!" "Chẳng lẽ..." Nhìn thấy cảnh tượng đó, Minh Hà và những người khác không khỏi đồng tử co rút, dường như nhận ra điều gì, vô thức lùi lại phía sau hàng triệu dặm.

Hỗn Độn Chi Khí!

Đó không phải là sức mạnh mà tu sĩ tầm thường có thể nắm giữ.

Ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng khó lòng triệt để khống chế nó.

Chỉ có đạt đến cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể triệt để thao túng Hỗn Độn Chi Khí làm của riêng, bây giờ thần ma hấp thu Hỗn Độn Chi Khí, vậy một khi xuất thế chẳng phải...

Oanh long long... oanh long long...

Vào lúc này, một tiếng nổ long trời lở đất vang vọng. "Phá!" Kèm theo tiếng quát nhẹ vang vọng, mặt đất di tích Bất Chu Sơn ở phía xa lặng lẽ nứt ra.

Kèm theo quang trụ xông thẳng lên trời, có thể thấy thân ảnh Hình Hạo chậm rãi bước ra từ trong đó, mỗi bước đi như lên trời, khí tức khắp thân càng tăng tốc nhanh chóng: Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng...

Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhị Trọng...

Vô Cực Đại La Kim Tiên Tam Trọng...

Vô Cực Đại La Kim Tiên Tứ Trọng!

Uy áp đó đủ sức đạt đến Vô Cực Đại La Kim Tiên Tứ Trọng, ba động khí tức xao động trên người Hình Hạo mới bình tĩnh lại.

Trong chốc lát, thiên địa Hồng Hoang chấn động.

Vô Cực Đại La Kim Tiên xuất hiện, một tồn tại không luyện hóa Hồng Mông Tử Khí nên không bị khống chế, xu thế Hồng Hoang vốn sắp vỡ nát càng rõ ràng tăng thêm ba phần. "Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo đạo hữu!" Cảnh tượng đó, lập tức khiến Minh Hà và những người khác kinh hỉ hô hoán thành tiếng.

Vô ích!

Bởi vì Hình Hạo xuất hiện, có sức mạnh phá vỡ Hồng Hoang.

Thậm chí một khi y ra tay phá vỡ Hồng Hoang, thì Hồng Quân có khả năng trở về, lúc đó... "Hình Hạo!" Đồng thời, ánh mắt La Hầu cũng liền khóa chặt vào thân Hình Hạo.

Y cũng không ngờ đối phương lại nhanh chóng thành công xuất quan đến vậy, uy thế lại đáng sợ đến thế, với sức mạnh hiện tại dù có thể đánh bại y, nhưng cũng không thể tru sát y.

Điều quan trọng nhất, sức mạnh của Hình Hạo vượt xa Đông Hoàng Thái Nhất, nếu y động thủ hủy diệt Hồng Hoang, thì... "Hô ~" Đối với tất cả những điều đó, Hình Hạo cũng không hề hay biết.

Lúc này sau khi thở ra một hơi thật mạnh, khí tức khắp thân y liền xao động, sức mạnh sôi trào khắp cơ thể, nội tâm lại tràn đầy vui sướng.

Dù sao lần này thôn phệ tất cả của Bàn Cổ, không chỉ bản nguyên bản thân đề thăng mạnh mẽ, tu vi đề thăng mạnh mẽ, điều quan trọng hơn là gần như đã tiếp nhận toàn bộ ký ức của Bàn Cổ.

Trong tình huống như vậy, y đã lĩnh ngộ được sự đột phá cảnh giới sau Vô Cực Đại La Kim Tiên, bất kể là cấp Thiên Đạo, cấp Thần Ma, thậm chí ngay cả cảm ngộ cấp Đại Đạo cũng có một chút.

Chương 521

Trong tình huống như vậy, chỉ cần cho y đủ thời gian, thì y có thể hoàn thành đột phá, thậm chí xung kích cảnh giới Đại Đạo chí cao vô thượng đó!

Nghĩ đến đây, tinh quang trong mắt Hình Hạo lóe lên, thầm nghĩ: "Cuộc mạo hiểm lần này có thể nói là thu hoạch phong phú, chỉ cần có đủ thời gian, thì ta có thể tiếp nhận tất cả của Bàn Cổ, thậm chí siêu việt hoàn thành đột phá cảnh giới Đại Đạo." "Hình Hạo đạo hữu!" Vào lúc này, tiếng Minh Hà hô hoán từ xa truyền đến: "Nhanh đến đây!" Nghe vậy, Hình Hạo như từ trong mộng tỉnh lại.

Đợi sau khi hồi thần, ánh mắt y liền nhìn về phía khu vực không xa. "Kia..." Lần đầu tiên nhìn thấy hư ảnh thần ma đó, đồng tử Hình Hạo co rút, nội tâm kinh hãi vô cùng.

Vô ích!

Bởi vì y cũng cảm nhận được, tôn thần ma đó là Bàn Cổ.

Khí tức gần như y hệt, đơn giản là khiến y nghi ngờ việc thôn phệ Bàn Cổ trước đó rốt cuộc không phải tồn tại chân thực.

Nhưng y đã thôn phệ được ký ức, vậy Bàn Cổ không thể nào là giả, vậy tôn Bàn Cổ trước mắt này lại là chuyện gì? "Hai Bàn Cổ?" "Đều là chân thực!" Lông mày nhướng lên, thần sắc Hình Hạo biến ảo vài lần, thân ảnh lóe lên liền xuất hiện ở khu vực Minh Hà và những người khác ở phía xa. "Hình Hạo đạo hữu!" "Hình Hạo đạo hữu!" Thấy tình hình này, Minh Hà, Trọng Lâu và Nữ Oa đều liền đến bên cạnh y.

Sau khi hành lễ, ba người thần sắc khá hâm mộ nói: "Chúc mừng đạo hữu đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Chúc mừng đạo hữu đột

phá Vô Cực Đại La Kim Tiên." "....." "Ba vị đạo hữu khách khí rồi!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo gật đầu với ba người Minh Hà sau đó, ánh mắt liếc nhìn La Hầu không xa một cái, rồi mới mở miệng hỏi: "Chuyện gì vậy?" "....." Đối mặt với câu hỏi, ba người Minh Hà đều một vẻ do dự.

Vô ích!

Bởi vì họ cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì.

Dù sao khí tức của Bàn Cổ trước đó không tồn tại, rõ ràng đã bị Hình Hạo giết chết.

Nhưng bây giờ lại một lần nữa xuất hiện, rõ ràng uy thế còn mạnh mẽ hơn trước, khiến họ không khỏi khó hiểu. "Đệ nhị Bàn Cổ!" Vào lúc này, âm thanh La Hầu đột nhiên vang vọng.

Chỉ thấy thân ảnh y liền xuất hiện ở khu vực bên cạnh Hình Hạo và những người khác, khóe miệng nhếch lên đồng thời, chậm rãi nói: "Không phải Bàn Cổ chân chính, nhưng cũng là Bàn Cổ!" "Bàn Cổ mà ngươi giết chết là chân thực, nhưng tôn Bàn Cổ này cũng là chân thực." "Chỉ là Bàn Cổ mà ngươi giết chết là Bàn Cổ sau khi hóa thân vạn vật năm xưa, còn tôn này thì Bàn Cổ lợi dụng Kiến Mộc tạo ra thân thể hoàn toàn mới." "Một khi hai kẻ hợp nhất, thì sức mạnh của Bàn Cổ có thể trong khoảnh khắc khôi phục cảnh giới Thần Ma Cửu Trọng, đạt đến trạng thái đỉnh phong năm xưa." "Nhưng đáng tiếc, vạn vạn không ngờ, một thân thể lại bị ngươi giết chết, thậm chí còn thôn phệ nó luôn." Thì ra là vậy!

Đây cũng là một trong những hậu thủ của Bàn Cổ!

Trong mắt lộ ra một tia hoảng nhiên, Hình Hạo lập tức hiểu rõ ngọn ngành sự việc.

Ngay sau đó, sắc mặt y lại biến ảo không ngừng.

Dù sao nếu như lời La Hầu nói, thì tôn Đệ nhị Bàn Cổ trước mắt này cũng là một uy hiếp cực lớn, thậm chí một khi đối phương xuất thế, tất nhiên sẽ vọng tưởng đánh giết thậm chí thôn phệ y. "Tuyệt đối không thể để nó tồn tại." "Nhất định phải giết chết nó!" Sát cơ trong mắt lóe lên, Hình Hạo ánh mắt lập tức nhìn về phía La Hầu nói: "Vậy Ma Tổ có cách giết chết nó không?" Lời này vừa nói ra, ánh mắt Nữ Oa và những người khác cũng liền nhìn về phía La Hầu.

Dù sao mọi người đều thấy được sự uy hiếp của tôn Bàn Cổ này, nếu không tru sát nó, đối với mọi người đều không có lợi.

Hưu hưu!

Cũng trong khoảnh khắc đó, vài đạo tiếng phá không vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy thân ảnh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên và Tiếp Dẫn liền xuất hiện ở khu vực bên cạnh.

Đợi sau khi thân hình ổn định, ánh mắt ba huynh đệ Lão Tử liền tập trung vào Đệ nhị Bàn Cổ, sát cơ trong mắt bắn ra nói: "Bàn Cổ, ngươi lại sống sót rồi!" "Đáng chết, tuyệt đối không thể để nó phục sinh, nếu không bọn ta đều sẽ trở thành vật hi sinh!" "Ra tay, giết chết nó!" Giây tiếp theo, Lão Tử ném ra Thái Cực Đồ, Nguyên Thủy vung Bàn Cổ Phiên, Thông Thiên thao túng Tru Tiên Tứ Kiếm tấn công nơi Đệ nhị Bàn Cổ trên mặt đất.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Ngay cả công kích của La Hầu còn không có hiệu quả, công kích của ba người họ làm sao có thể lay chuyển được đối phương?

Oanh long long... oanh long long...

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, sức mạnh của Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm oanh kích xuống mặt đất, đại địa nứt toác, Hồng Hoang hiện lên xu thế vỡ nát, nhưng Đệ nhị Bàn Cổ

lại không hề tổn hao gì tiếp tục tồn tại ở đó, không ngừng hấp thu sức mạnh gia cường bản thân.

"Không thể nào!" "Không hề hấn gì!" "..." Ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ, sự tình lại diễn biến thành cục diện như vậy.

Ba người phát động công kích không hề lưu thủ, nhưng tất cả đều thất bại, thậm chí không hề gây thương tổn dù chỉ một phần.

"Tam Thanh!" Lúc đó, thanh âm La Hầu vang vọng: "Đừng phí công vô ích, không thể nào giết chết y vào lúc này.

Y đã thôn phệ toàn bộ Tam Thiên Thần Linh, nếu không ngoài ý muốn, hiện tại y đã được Đại Đạo che chở, trước khi chưa xuất thế, không ai có thể giết chết y, bao gồm cả ta cũng không ngoại lệ!" Được Đại Đạo che chở!

Đến cả La Hầu cũng không thể giết!

Nghe La Hầu giảng thuật, Tam Thanh kinh ngạc đến ngây người.

Tiếp Dẫn, Minh Hà, Chuẩn Đề và những người khác cũng kinh ngạc đến ngây người.

Phải biết, La Hầu là cường giả cấp Thiên Đạo, đến cả y cũng không thể tru sát được tồn tại đó, vậy những người khác làm sao có thể đánh giết y?

Nhưng một khi Bàn Cổ thứ hai đản sinh, vậy tồn tại đã thu thập toàn bộ tinh hoa bản nguyên của Tam Thiên Thần Linh sẽ đạt tới trình độ nào?

Theo bản năng, Tam Thanh cùng những người khác liền nhìn về phía Hình Hạo: "Hình Hạo đạo hữu, có cách nào chăng?" Cách ư?

Ta làm gì có!

Khóe miệng giật giật, Hình Hạo lướt nhìn Lão Tử và những người khác một cái, rồi tập trung ánh mắt vào La Hầu nói: “Ta cũng đành bó tay.

Ít nhất theo tình hình hiện tại, ta không tìm ra bất kỳ cách nào để tiêu diệt hắn!

Chương 522

Sự che chở của Đại Đạo không phải ai cũng có thể tùy tiện hủy diệt, ngay cả Thiên Đạo cũng không có tác dụng gì!" Lời này vừa thốt ra, Lão Tử và những người khác liền lộ vẻ thất vọng.

Ngay cả Hình Hạo cũng không có cách, điều đó có nghĩa là việc trước mắt không thể hoàn thành.

Lúc này, ánh mắt liền nhìn về phía La Hầu nói: "Vậy Ma Tổ, chúng ta phải ứng phó thế nào đây?" "..." Đối mặt với câu hỏi, La Hầu lúc này cũng lộ vẻ không vui.

Không vì điều gì khác, bởi sự xuất hiện của Bàn Cổ thứ hai đã phá vỡ kế hoạch của y.

Trong tình huống có một kẻ được Đại Đạo che chở, là hậu thủ mà Bàn Cổ để lại, đến cả y cũng không thể hoàn thành việc thôn phệ và dung hợp Hồng Hoang.

Cho nên, không chỉ Lão Tử và những người khác sốt ruột, mà La Hầu mới là kẻ sốt ruột nhất.

"Hô ~" Nặng nề thở ra một hơi, La Hầu hít sâu một hơi rồi nhìn về phía mọi người nói: "Ta không thể ngăn cản sự đản sinh đó, cũng không thể ngăn cản sự xuất hiện của y.

Theo đà này, sự đản sinh đó không thể hoàn thành trong một sớm một chiều, ít nhất phải mất một, thậm chí nhiều lượng kiếp thời gian.

Một khi y xuất thế, tu vi của y e rằng sẽ siêu việt cấp Thiên Đạo, lúc đó trong Hồng Hoang sẽ không có ai là đối thủ của y, ngay cả ta cũng không có tuyệt đối nắm chắc chiến thắng, thậm chí..." Khi La Hầu chuẩn bị nói tiếp, một tiếng quát khẽ vang lên: "Địa Đạo,

phong!" Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy Hậu Thổ không biết từ lúc nào đã thoát khỏi vây khốn, sau khi trở về U Minh Địa Phủ, nàng lập tức phong tỏa Địa Đạo, triệt để tách rời khỏi khu vực Hồng Hoang, ngăn cản khả năng La Hầu muốn khống chế và nắm giữ Địa Đạo.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, La Hầu chửi thầm một tiếng, sắc mặt lúc này trở nên càng thêm khó coi.

Kế hoạch vốn đã khó thành công, giờ đây theo việc Hậu Thổ mang Địa Đạo rút khỏi phạm vi Hồng Hoang, lại càng khó hoàn thành hơn.

Thậm chí trong tình huống như vậy, sức mạnh của bản thân y còn khó mà tiếp tục đề thăng, có một luồng ba động đặc thù đang không ngừng bài xích y.

Xì xì!

Đột nhiên, không gian chấn động, có thể thấy thân thể La Hầu cũng theo đó lay động, khoảnh khắc trước tựa hồ trở nên hư hóa, nhưng cũng nhanh chóng khôi phục như ban đầu.

"..." Cảnh tượng này vừa vặn bị Hình Hạo nhìn thấy, đáy mắt tinh quang lóe lên, đồng thời hắn đột nhiên mở miệng nói: "La Hầu, xem ra chủ đạo quyền của ngươi sắp biến mất rồi." Ý gì?

Chủ đạo quyền biến mất?

Không đợi La Hầu trả lời, Lão Tử và những người khác bên cạnh đều lộ vẻ kinh ngạc và khó hiểu.

"Cảm giác được rồi." Ngược lại, sắc mặt La Hầu khẽ biến, rồi đột nhiên khóa chặt vào Hình Hạo nói: "Không ngờ, lại bị ngươi phát giác.

Cũng không lạ, ba động vừa rồi rất mãnh liệt, khó mà che giấu.

Thế nào, muốn đối phó chuyện này ra sao?" Đối phó thế nào!

Đương nhiên là một trận chiến!

Đáy mắt tinh quang lóe lên, tâm niệm vừa động, hắn giơ tay triệu hồi Chu Thiên Thần Phủ và Hỗn Độn Chung nói: "La Hầu đạo hữu, có nguyện cùng ta một trận chiến, để ta xem sự chênh lệch giữa Vô Cực Đại La Kim Tiên và cấp Thiên Đạo rốt cuộc lớn đến mức nào chăng?" Hình Hạo muốn khiêu chiến La Hầu!

Đồng tử co rút, Lão Tử và những người khác đều ngớ người ra.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại có thể đưa ra lựa chọn và hành động bất chấp như vậy.

Dù sao La Hầu là cường giả cấp Thiên Đạo, một khi động thủ, chỉ cần sơ suất một chút là Hình Hạo sẽ bỏ mạng.

"Được!" Cười nhạt một tiếng, La Hầu nhìn Hình Hạo thật sâu nói: "Nếu đã vậy, vậy ta và ngươi hãy chiến một trận trong Hỗn Độn đi!

Tuy lần này ta phải rút lui, nhưng đợi khi mối đe dọa biến mất, ta sẽ trở lại." Nói xong, La Hầu vung tay lên, vô biên pháp lực tuôn trào, có thể thấy di tích Bất Chu Sơn lặng lẽ bốc lên, giữa vô biên không gian ba động hiện ra, y cứng rắn tách rời khu vực đó khỏi thế giới Hồng Hoang.

Sau khi phong tỏa khu vực này vào không gian dị thứ nguyên, ánh mắt La Hầu nhìn về phía Lão Tử và những người khác nói: "Nhanh chóng đi bổ thiên tu phục Hồng Hoang đi!

Ta sẽ trì hoãn kế hoạch của bản thân, Hồng Quân sẽ trở về, hy vọng lần sau gặp lại, các ngươi có thể bước vào hàng ngũ Vô Cực Đại La Kim Tiên." Nói xong, La Hầu không còn nán lại, tung người bay về phía Hỗn Độn ngoài Thiên Ngoại.

"Chư vị đạo hữu, cáo từ!" Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không nán lại, tung người đuổi theo La Hầu, chiến ý trong mắt hắn lúc

này cường liệt đến cực điểm.

"..." Ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, Lão Tử và những người khác lúc này hoàn toàn ngớ người ra.

Vạn vạn không ngờ, sự tình lại xảy ra biến cố lớn như vậy, La Hầu từ bỏ kế hoạch, Hồng Quân dường như cũng sắp trở về, đúng là phản chuyển không ngừng!

"Chư vị!" Lúc này, Lão Tử đầu tiên tỉnh thần lại, ánh mắt nhìn về phía Nguyên Thủy và những người khác nói: "Sự đã đến nước này, chúng ta không thể chờ đợi thêm nữa, phải nhanh chóng giải quyết chuyện Hồng Hoang, nếu không một khi Hồng Hoang sụp đổ, đối với chúng ta đều không có lợi gì!" "Thiện!" "Được!" Gật đầu, Nguyên Thủy và những người khác không từ chối.

Trước đây, Hồng Hoang sắp sụp đổ vì sức mạnh của La Hầu không thể ngăn cản, chỉ có thể ký thác hy vọng vào Hồng Quân.

Nhưng bây giờ đã xảy ra biến cố lớn như vậy, tất cả lại không còn cần thiết nữa.

Dù sao theo như La Hầu vừa giảng thuật, y sẽ rút về tuyến hai tích trữ sức mạnh, Hồng Quân sẽ một lần nữa trở về Hồng Hoang tiếp quản mọi việc.

"Chư vị sư huynh!" Bước lên một bước, Nữ Oa vung tay triệu hồi Càn Khôn Đỉnh nói: "Ngũ Sắc Thạch đã luyện chế gần xong rồi!

Ta có thể hoàn thành việc bổ thiên, nhưng cũng cần Thiên Trụ chống đỡ mới được." Nghe vậy, sắc mặt Lão Tử và những người khác liền nghiêm nghị.

Thiên Trụ!

Hiện tại, thứ có thể trở thành Thiên Trụ chỉ có bốn chân của Huyền Quy.

Nhưng thực lực cường đại của Huyền Quy căn bản không ai có thể chống lại, khiến nhất thời khó mà quyết định.

Đặc biệt là Thông Thiên, trước đây tuy đã đoạt lại Tru Tiên Tứ Kiếm, nhưng cũng vì có Lão Tử đến giúp đỡ, y không muốn thử cảm giác suýt chút nữa mất đi vật chứng đạo đó nữa.

"Không cần nữa!" Lúc này, một thanh âm hư vô lặng lẽ vang lên.

Khoảnh khắc sau, một đạo không gian vặn vẹo, có thể thấy thân ảnh Hồng Quân Lão Tổ theo đó bước ra từ trong, trên người y ba động khí tức Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng nồng đậm, nhưng sắc mặt lại không hề tốt.

"Đạo Tổ!" "Lão sư!" Thấy Hồng Quân xuất hiện, Lão Tử và những người khác đều kinh ngạc, sau đó sắc mặt từng người không khỏi biến đổi mấy lần.

Không gì khác!

Chương 523

Vì tất cả đều đã chuyển sang tu Ma Đạo.

Trong tình huống như vậy, có thể nói là phản bội sư môn, lần này đối mặt với Hồng Quân xuất hiện, thật không biết phải làm sao.

"Ừm!" Gật đầu, Hồng Quân vung tay lên, có thể thấy bốn cái chân Huyền Quy đầm đìa máu tươi xuất hiện trên mặt đất.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Hồng Quân nhìn về phía Nguyên Thủy nói: "Nguyên Thủy, ngươi giỏi luyện khí nhất, việc luyện chế Thiên Trụ giao cho ngươi." "..." "Chân Huyền Quy!" Đồng tử co rút, Lão Tử và những người khác đều kinh ngạc đến ngây người trước những cái chân Huyền Quy đầm đìa máu tươi trên mặt đất.

Vạn vạn không ngờ, Huyền Quy khó nhằn như vậy lại bị Hồng Quân giải quyết, thậm chí không hề cảm giác được bất kỳ ba động nào, Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng quả thực khủng bố đến vậy.

"Vâng!" Đáp một tiếng, Nguyên Thủy sau khi hoàn hồn, liền tiến lên thu lấy chân Huyền Quy bắt đầu luyện chế.

Thấy tình hình này, chư Thánh cũng thở phào nhẹ nhõm.

Kế tiếp, ánh mắt liền nhìn về phía Nữ Oa nói: "Nữ Oa sư muội, chúng ta bắt đầu đi!" "Được!" Đáp một tiếng, Nữ Oa cũng phản ứng lại, nhìn Hồng Quân một cái, liền lập tức mở Càn Khôn Đỉnh, từng viên Ngũ Sắc Thạch theo đó bay ra, dưới sự điều khiển của nàng bay về phía bầu trời.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Ngũ Sắc Thạch bay lên trời, dưới sự gia

trì của sức mạnh Nữ Oa, bắt đầu cấp tốc tu bổ thiên khung, nhưng Thái Cổ Tinh Vực lại triệt để băng phôi và dung hợp vào Hồng Hoang.

Nhất thời, vô biên tinh quang chiếu rọi đại địa.

Có thể thấy vô số sinh linh Hồng Hoang theo đó đản sinh, vô số khí tức sinh mệnh tựa như măng mọc sau mưa mà trỗi dậy, từng luồng Chúng Sinh Nguyên Lực cường liệt bay lên, bắt đầu tiến vào thân thể Nữ Oa và Minh Hà.

"Sức mạnh cổ xưa!" Sắc mặt khẽ biến, Minh Hà đầy vẻ kinh ngạc nói: "Sao lại liên kết với thân ta?" Không chỉ vậy, bao gồm Lão Tử và những người khác lúc này cũng đầy vẻ kinh ngạc.

Nữ Oa được nguyên lực gia trì thì còn nói, dù sao nàng đang bổ thiên, nhưng vì sao Minh Hà cũng có thể?

"Càn Khôn Đỉnh!" Không đợi chư Thánh mở miệng hỏi, Hồng Quân bên cạnh liền giải đáp nói: "Nữ Oa bổ thiên tạo phúc chúng sinh, cứu vớt nguy cơ Hồng Hoang.

Minh Hà cho mượn Càn Khôn Đỉnh, tự nhiên cũng công lao không thể bỏ qua!" Thì ra là vậy!

Đáy mắt lộ vẻ bừng tỉnh, mọi người liền hiểu rõ nguyên nhân sự tình.

Kế tiếp, ánh mắt mỗi người nhìn về phía Minh Hà thêm một tia hâm mộ, dù sao dưới sự gia trì của nguyên lực cổ xưa đó, Minh Hà đã tiến thêm một bước đến Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Phong cho ta!" Một ngày nọ, Nữ Oa lặng lẽ khẽ quát.

Khoảnh khắc sau, thiên khung quang huy đại thịnh, có thể thấy rõ ràng thiên khung theo đó khôi phục như ban đầu, lỗ hổng khổng lồ đã được tu phục hoàn tất, nguy cơ Hồng Hoang cũng được giải trừ.

“Hô ~” “Thành công rồi!” Nặng nề thở ra một ngụm trọc khí, khóe miệng Nữ Oa khẽ nhếch, quay đầu nhìn về phía mọi người ở đằng xa, sau khi chần chừ một chút liền ném Càn Khôn Đỉnh cho Minh Hà, mở miệng nói: “Đa tạ đạo hữu!” “Nữ Oa đạo hữu khách khí rồi!” Cười nhạt một tiếng, Minh Hà thu lấy Càn Khôn Đỉnh, ánh mắt liền nhìn về phía Nguyên Thủy ở không xa nói: “Kế tiếp là xem Nguyên Thủy đạo hữu.” “Khai!” Dường như để chứng minh lời nói của Minh Hà, đôi mắt Nguyên Thủy vốn nhắm chặt liền mở ra.

Theo một tiếng quát khẽ, bốn đạo quang trụ liền vọt thẳng lên trời.

Ong ong!

Tiếng ong ong chói tai vang vọng, có thể thấy rõ ràng bốn cây Thiên Trụ phá không, trong chốc lát đã bay đến bốn cực của Hồng Hoang.

Khoảnh khắc sau, quang huy mãnh liệt chói lọi, Thiên Trụ bay lên, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường chống đỡ toàn bộ Hồng Hoang, ngăn chặn khả năng Hồng Hoang sụp đổ.

“Thành công rồi!” Thấy tình hình này, chư Thánh đều không nhịn được hoan hô.

Thiên Trụ đã được cấu kiến xong.

Bởi vì được luyện chế từ chân Huyền Quy, sẽ không còn tồn tại tệ đoan như Kiến Mộc ngày trước.

Thêm vào đó, sức mạnh tiêu cực của Hỗn Độn Ma Thần trong Ngũ Sắc Thạch cũng đã hoàn toàn tiêu tán, toàn bộ Hồng Hoang hiện tại có thể nói như được tái sinh, tất cả mối đe dọa tiềm ẩn trên bề mặt đều đã tiêu biến hết.

Đương nhiên, ngoài điều này ra, còn có nhiều mối đe dọa tiềm ẩn khác.

Ví như La Hầu, ví như Bàn Cổ thứ hai, ví như Hậu Thổ đã phong tỏa Địa Đạo, ví như...

"Chư vị!" Lúc này, Hồng Quân đã bước đến khu vực trước mặt chư Thánh, đứng trên cao nhìn xuống nói: "Theo ta vào Hỗn Độn, cuộc chiến giữa La Hầu và Hình Hạo sắp bắt đầu rồi!" Oanh long long!

Oanh long long!

Dường như để chứng minh lời nói của Hồng Quân, lúc này trong Hỗn Độn tiếng nổ vang vọng muốn nứt tai theo đó truyền đến.

Kèm theo từng luồng uy năng khủng bố truyền đến, ngay cả chư Thánh đang ở trong Hồng Hoang cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

"Thật mạnh!" "Ba động thật đáng sợ!" Ngẩng đầu, Lão Tử và những người khác sắc mặt kinh hãi, đáy mắt đầy sự kiêng dè và khao khát.

Hình Hạo đã đạt tới tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên theo đúng nghĩa, nhưng bản thân họ vẫn chưa chạm tới ngưỡng cửa Vô Cực Đại La Kim Tiên, sự chênh lệch khổng lồ này quả thực khiến người ta tuyệt vọng.

"Đi!" Cũng lúc này, Hồng Quân không thể ngồi yên, tung mình nhanh chóng bay về phía Hỗn Độn.

Không gì khác!

Bởi vì y cảm nhận được, ba động khí tức của Hình Hạo cực kỳ đáng sợ, tuy chưa đạt đến cấp Thiên Đạo, nhưng cũng đủ để uy hiếp y.

Nhất thời, nội tâm Hồng Quân kinh hãi, thầm nghĩ: "Mới bao nhiêu năm, lại trưởng thành đến mức này!

Không được, không thể tiếp tục như vậy nữa!

Phải nhanh chóng tìm ra cách phá vỡ cục diện này, nếu không để hắn tiếp tục cường đại hơn, vậy thì...” Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác cũng hoàn hồn.

Không còn chần chừ, mấy người nhìn nhau một cái, liền lập tức tung mình nhanh chóng bay về phía Hỗn Độn.

Hưu hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Lão Tử và những người khác sau Hồng Quân tiến vào trong Hỗn Độn.

Chương 524

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang vọng, theo đó Lão Tử và những người khác tiến vào trong, có thể thấy rõ từng mảng lớn Hỗn Độn băng phôi diễn hóa thành Địa Hỏa Thủy Phong, trong đó thân ảnh Hình Hạo và La Hầu không ngừng giao tranh, Thí Thần Thương và Chu Thiên Thần Phủ va chạm không ngừng nghỉ.

"Ưm!" Đột nhiên, Chuẩn Đề khẽ rên một tiếng, cùng lúc khóe miệng tràn ra một vệt máu tươi, toàn thân y nhanh chóng rút lui một đoạn khoảng cách.

Sau khi thân hình ổn định, Chuẩn Đề sắc mặt kinh hãi, đưa tay lau vết máu tươi ở khóe miệng nói: "Dư ba thật cường đại, căn bản không thể đến gần!" Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác không nói gì.

Nhưng tâm tình trong lòng lúc này lại trở nên vô cùng nặng nề.

Dù sao trong tình huống như vậy, chỉ cần sơ suất một chút mà bị ảnh hưởng, thì ngay cả họ cũng không có kết cục tốt đẹp, thậm chí không có nhiều nắm chắc có thể chống đỡ được.

"A, kia!" Đột nhiên, Nguyên Thủy dường như phát giác ra điều gì đó, chỉ vào một khu vực rồi kêu lên.

Lập tức, ánh mắt chư Thánh liền nhìn về phía khu vực mà Nguyên Thủy chỉ.

Có thể thấy tại khu vực Hình Hạo và La Hầu giao thủ, từng mảng lớn thời không băng phôi, một Đại Thiên Thế Giới sơ hình dần dần

dâng lên, mang theo khí thế khai thiên tích địa.

"Không ổn rồi!" Thấy tình hình này, Hồng Quân dường như đã hiểu, sắc mặt y biến đổi, liền vội vàng mở miệng hô hoán: "La Hầu, Hình Hạo, nhanh chóng dừng tay!

Nếu còn tiếp tục chiến đấu, Hỗn Độn sẽ bị phá vỡ, hai thế giới va chạm đủ để Hồng Hoang cũng phải chôn cùng, hậu quả không thể lường được!" Lời này vừa thốt ra, Lão Tử và những người khác sắc mặt đại biến.

Có chuyện như vậy ư?

Thật sự không ai biết.

Hai thế giới đại bạo tạc lại có thể hủy diệt Hồng Hoang, quả thực không thể tin được.

Dù sao Hồng Hoang rộng lớn biết bao, dường như mười vạn Đại Thiên Thế Giới cộng lại cũng không lớn bằng, làm sao có thể tùy tiện va chạm mà băng phôi được?

"Gần đủ rồi!" Thật bất ngờ, La Hầu lúc này lại dừng động tác trong tay, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Sức mạnh của ngươi không tệ, chiến lực lại càng vô địch trong cùng cảnh giới.

Tuy chỉ là tu vi Vô Cực Đại La Kim Tiên Tứ Trọng, nhưng nếu không ngoài ý muốn, ngay cả Hồng Quân cũng có một sức chiến đấu, với điều kiện không mượn Thiên Đạo chi lực.

Hình Hạo, hy vọng lần sau gặp lại, ngươi có thể tiến thêm một bước đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lúc đó ta và ngươi lại chiến!" Nói xong, La Hầu vung tay thu hồi Thí Thần Thương, ánh mắt lướt nhìn Hồng Quân một cái, sau đó khóe miệng nhếch lên nói: "Hồng Quân, cuối cùng ta thắng rồi!

Nếu muốn ngăn cản ta, vậy hãy dùng hết toàn lực đề thăng bản

thân để ngăn cản ta đi!" Nói xong, La Hầu cũng không nán lại, thân hình chợt lóe, lối vào Ma Đạo theo đó mở ra, thân ảnh y trong khoảnh khắc biến mất không thấy tăm hơi.

"Đi rồi!" Ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, Lão Tử và những người khác đều kinh ngạc đến ngây người.

Ai cũng không ngờ, một trận chiến lại có thể đầu voi đuôi chuột như vậy, thậm chí còn chưa nhìn ra bản lĩnh thật sự của hai bên đã kết thúc rồi.

Đồng dạng, cũng chứng minh sự cường đại của Hình Hạo và La Hầu.

Chỉ riêng việc hai người chưa động dụng bản lĩnh thật sự đã đủ để đạt đến mức độ khai tịch thế giới, một khi thật sự động thủ, vậy sẽ đáng sợ đến mức nào?

"Quá yếu rồi!" Lúc này, Hình Hạo hoàn hồn, nhìn lướt qua khu vực La Hầu rời đi, đáy mắt không khỏi lóe lên một tia ngưng trọng.

Trận chiến vừa rồi Lão Tử và những người khác không biết, nhưng Hình Hạo lại cảm giác được.

La Hầu cũng đồng dạng áp chế sức mạnh của mình ở tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí chỉ ở mức Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng.

Nhưng trong tình huống như vậy, hai bên giao chiến lại không giành được bất kỳ ưu thế hay lợi ích nào, thậm chí trong trận chiến với La Hầu, Hình Hạo còn cảm thấy áp lực cực lớn.

Sự chênh lệch về bản chất!

Sự chênh lệch về bản nguyên!

Ngay cả khi sức mạnh đã đạt đến tầng thứ đủ, nhưng tất cả lại là

do thôn phệ bản nguyên Bàn Cổ mà có được, không phải từng bước một đi lên.

"Phải nhanh chóng dung hợp sức mạnh của bản thân!

Chỉ có hoàn toàn mài giũa sức mạnh của bản thân thật tốt, ta mới có thể hoàn toàn nắm giữ chiến lực đỉnh phong!" Lẩm bẩm một câu trong lòng, Hình Hạo vung tay thu hồi Chu Thiên Thần Phủ, ánh mắt nhìn về phía khu vực Hồng Quân và những người khác đang ở, khóe miệng nhếch lên nói: "Hồng Quân, chúng ta lại gặp mặt rồi!" Nghe vậy, sắc mặt Hồng Quân khẽ biến đổi.

Nhưng nhanh chóng, y cũng theo đó bình tĩnh lại.

Không gì khác!

Bởi vì hiện tại Hình Hạo cũng đã đạt đến tu vi Vô Cực Đại La Kim Tiên, cùng ở tầng thứ với y, thân phận địa vị của mọi người không còn như năm xưa nữa.

Điều quan trọng nhất là Hình Hạo đã khống chế Nhân tộc.

Vu Yêu đại chiến đã kết thúc, Hồng Hoang sau này sẽ thuộc về Nhân tộc.

Trong tình huống như vậy, Hình Hạo nắm giữ Nhân tộc sẽ trở thành chúa tể chân chính giữa Thiên Địa, nếu không phối hợp với hắn, thì hậu quả tuyệt đối không thể lường được.

"Kính chào Hình Hạo đạo hữu!" Hít sâu một hơi, Hồng Quân thi lễ với Hình Hạo, rồi mở miệng nói: "Vu Yêu đại chiến đã kết thúc, không biết đạo hữu có tính toán gì cho tương lai không?" Nghe vậy, Lão Tử và những người khác liền ngừng thở.

Lời này của Hồng Quân, rõ ràng là muốn cùng Hình Hạo bàn bạc về sự phát triển của Hồng Hoang trong tương lai.

Đối với y mà nói, tuyệt đối là một chuyện cực kỳ quan trọng.

Đặc biệt sau khi trải qua chuyện này, họ vô cùng khao khát để thăng sức mạnh của bản thân, nếu hai bên đạt thành hiệp nghị, thì việc mưu cầu lợi ích sẽ cực kỳ gian nan, thậm chí...

Tương lai!

Lông mày Hình Hạo khẽ nhướng, ánh mắt nhìn Hồng Quân một cái, làm sao hắn lại không biết y muốn nói gì.

Sau một lát trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Thánh Đình sẽ đặt chân trong Hồng Hoang, ta sẽ lấy Tam Tiên Đảo làm căn cơ kiến lập Thánh Đình, từ nay về sau, thế lực và Thiên Đạo không được nhúng tay vào nơi này.

Chương 525

Đồng dạng, ta sẽ để Nhân tộc tiến vào Hồng Hoang trở thành chủ nhân mới của Hồng Hoang, nhưng tín ngưỡng của Nhân tộc đối với Thánh Đình lại không thể can thiệp, nếu không, ta cũng sẽ ra tay can thiệp.

Đương nhiên, ta cũng sẽ để Nhân tộc tuân theo quỹ tích Thiên Đạo mà phát triển, nhưng một số chuyện bất lợi đối với bản thân Nhân tộc thì ta lại không cho phép xảy ra.

Nếu các ngươi đáp ứng, vậy sau này nắm giữ Hồng Hoang sẽ không có vấn đề gì, tiền đề là không chủ động trêu chọc Thánh Đình, không trêu chọc ta." Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh lặng.

Sắc mặt Lão Tử và những người khác biến đổi, lời này của Hình Hạo rõ ràng là muốn buông quyền, thậm chí sẽ không chủ động can thiệp vào cục diện và biến hóa của Hồng Hoang nữa.

Đối với y mà nói, tuyệt đối là một chuyện tốt lành, Nhân tộc sẽ là chủ nhân Thiên Địa tương lai, họ cũng cần lực lượng tín ngưỡng của Nhân tộc để cường hóa bản thân.

Điều quan trọng nhất là, chỉ cần Hồng Quân đồng ý, vậy sau này gần như không cần lo lắng mối đe dọa từ phía Hình Hạo, dù sao hắn cũng đã bày tỏ thái độ.

"Được!" Sau một lát trầm ngâm, Hồng Quân liền gật đầu nói: "Phạm vi Tam Tiên Đảo hải ngoại từ nay về sau ta sẽ không nhúng tay vào nữa, thậm chí Thiên Đạo cũng sẽ không can thiệp hành vi của ngươi.

Đồng dạng, hy vọng đạo hữu có thể giữ lời hứa, để Nhân tộc vận hành dưới quỹ tích Thiên Đạo, dù sao đạo hữu cũng rõ, nếu lại xuất

hiện những bất ngờ như Vu Yêu đại chiến, thì những tệ đoan không xác định sẽ một lần nữa hiển lộ." Trong lòng, ánh mắt Hồng Quân đầy sự kiêng dè.

Dù sao lần Vu Yêu đại chiến đó vì Hình Hạo gia nhập mà dẫn đến quá nhiều biến số, toàn bộ lượng kiếp trước và sau đều biến hóa khôn lường, thậm chí có quá nhiều người chết không đáng chết, thậm chí có quá nhiều người siêu việt khỏi sự khống chế của y.

Điều quan trọng nhất là, Bàn Cổ thứ hai đang không ngừng thai nghén, La Hầu cũng đã siêu việt Hồng Quân lên một tầng cao hơn, khiến Hồng Quân cực kỳ khó mà chấp nhận.

"Được!" Gật đầu, Hình Hạo không từ chối, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Chuyện này cứ quyết định như vậy!

Nếu không có việc gì, vậy ta xin cáo từ trước!" Nói xong, Hình Hạo cũng không nán lại, gật đầu với Lão Tử và những người khác, sau đó lóe lên một cái biến mất tại chỗ.

Khoảnh khắc sau, Hình Hạo xuất hiện tại một khu vực Hỗn Độn, có thể thấy Vọng Thư đang đứng đó sốt ruột chờ đợi.

"Vọng Thư!" Khẽ gọi một tiếng, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, đồng thời bước lên ôm nàng vào lòng.

"Phu quân!" Thấy Hình Hạo xuất hiện, Vọng Thư liền thở phào nhẹ nhõm.

Kế tiếp, tâm tình kích động trong mắt Vọng Thư dâng lên, ôm chặt Hình Hạo nói: "Phu quân, người quá lợi hại, lại có thể đánh với La Hầu không phân cao thấp." Không phân cao thấp?

Không phân cao thấp!

Khóe miệng giật giật, Hình Hạo không giải thích, ôm chặt giai nhân trong lòng nói: "Đi thôi, chúng ta về Hồng Hoang!

Trước khi lượng kiếp kế tiếp kết thúc, tranh thủ để tu vi của nàng cũng đạt đến tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Thiếp cũng có thể sao?

Đáy mắt lộ vẻ kinh ngạc, Vọng Thư thậm chí có chút khó tin.

Dù sao trong tình huống như vậy, tiềm lực của bản thân nàng lẽ ra đã đi đến cuối cùng rồi, muốn đạt đến Vô Cực Đại La Kim Tiên gần như là không thể.

Nhưng sự hoài nghi đó cũng chỉ biến mất trong nháy mắt, nàng vô cùng tin tưởng lời nói của Hình Hạo, liền lập tức gật đầu nói: "Được, thiếp nhất định sẽ thành công!

Phu quân, chúng ta trở về đi!" Nghe vậy, Hình Hạo cũng không nán lại, lập tức dẫn Vọng Thư trở về Hồng Hoang.

Lướt nhìn bốn cây Thiên Trụ chống trời, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, đồng thời tâm niệm vừa động liền phóng thích toàn bộ Nhân tộc.

Sau khi đưa Nhân tộc vào khắp các nơi trên thế giới Hồng Hoang, Hình Hạo lại đưa một phần tu sĩ Thánh Đình vào các nơi trong Hồng Hoang, rồi mới dẫn Vọng Thư đến Tam Tiên Đảo Đông Hải.

Trong Hỗn Độn.

Hồng Quân nhìn hành vi của Hình Hạo liền thở phào nhẹ nhõm.

Tuy có một bộ phận tu sĩ Thánh Đình và Nhân tộc sống lẫn lộn với nhau, nhưng cũng không thể làm gì khác, dù sao Hình Hạo cũng muốn bảo đảm lợi ích của Thánh Đình.

"...

Hô ~" Thở ra một ngụm trọc khí, Hồng Quân quay đầu nhìn về

phía Lão Tử và những người khác phía sau nói: "Theo ta vào Tử Tiêu Cung, ta có chuyện cần nói với các ngươi!" Nói xong, Hồng Quân quay người bay về phía Tử Tiêu Cung.

"..." Thấy tình hình này, Lão Tử và những người khác lúc này có chút chần chừ.

Dù sao nếu theo lên đó mà bị Hồng Quân làm khó dễ, thì gần như không có sức chống cự.

Hơn nữa trước đây họ đã phản bội Huyền Môn gia nhập Ma Đạo, một khi bị Hồng Quân tính sổ, thì hậu quả không thể lường được.

"Đại ca!" Theo bản năng, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn về phía Lão Tử nói: "Giờ chúng ta phải làm sao?" Lời này vừa thốt ra, chư Thánh xung quanh cũng nhìn về phía Lão Tử.

Dù sao trong số họ, Lão Tử gần như là mạnh nhất, trí tuệ cũng không cần nghi ngờ.

"Đi thôi!" Sắc mặt biến đổi, Lão Tử thở dài một tiếng nói: "Muốn tiến thêm một bước, ta nhất định phải có Hồng Quân giúp đỡ, dù sao sau này y mới là người chưởng khống Thiên Đạo." "Được!" "Thiện!" Đáp một tiếng, Nguyên Thủy và những người khác liền có chút dao động, lập tức không còn chần chừ, nhanh chóng bay về phía Tử Tiêu Cung.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân nhìn Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa và Minh Hà bước vào điện, sắc mặt y biến đổi vài lần, sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Vu Yêu đại chiến đã kết thúc, hai tộc Vu Yêu đã rút khỏi địa vị bá chủ Hồng Hoang, kế tiếp là thời khắc Nhân tộc quật khởi.

Nhân tộc quật khởi ngoài việc nhân khẩu khuếch đại, điều quan trọng hơn chính là sự đản sinh của Tam Hoàng Ngũ Đế, ta muốn phái

môn sinh của các ngươi giúp Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế đản sinh, lúc đó sẽ có hải lượng công đức gia trì, thậm chí có thể gia tăng khí vận của đại giáo và khí vận của bản thân!" Tam Hoàng Ngũ Đế!

Hải lượng khí vận!

Đồng tử co rút, hô hấp của Lão Tử và những người khác liền trở nên gấp gáp.

Không gì khác!

Bởi vì những gì Hồng Quân nói chính là điều họ cần, thậm chí khao khát có được.

Dù sao sau khi chứng kiến sự chênh lệch thực lực, họ rõ ràng nếu thực lực bản thân không được đề thăng, thì hậu quả sẽ...

Gần như trong khoảnh khắc, Lão Tử liền đứng dậy nói: "Khải bẩm Đạo Tổ, Nhân giáo của ta nguyện ý giúp Nhân tộc đản sinh Tam Hoàng Ngũ Đế." Lời này vừa thốt ra, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bên cạnh y cũng không còn chần chừ, lần lượt đứng dậy nói: "Đạo Tổ, Xiển giáo của ta cũng nguyện ý giúp đỡ!" "Đạo Tổ, Tiệt giáo của ta cũng nguyện ý giúp Nhân tộc quật khởi!" "Đạo Tổ, Tây Phương giáo của ta cũng nguyện ý giúp Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế quật khởi." Nhất thời, bầu không khí trong Tử Tiêu Cung huyên náo như một cái chợ.

Theo thời gian trôi đi, Tam Thanh đột nhiên tụ tập lại một chỗ, ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói: "Đạo trường của hai vị đạo hữu ở phương Tây, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc đều ở vùng đất phương Đông của chúng ta, không làm phiền hai vị đạo hữu phải bận tâm." Tam Thanh sao dám như vậy!

Chương 526

Đồng tử co rút, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền khó coi đến cực điểm.

Vạn vạn không ngờ, Tam Thanh lại có thể liên thủ, rõ ràng là muốn bài xích họ ra ngoài, không cho cơ hội chia cắt khí vận Tam Hoàng Ngũ Đế.

Nhất thời, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lần lượt mở miệng: "Ba vị đạo hữu lời này sai rồi, vùng đất Hồng Hoang đều do Bàn Cổ hóa thành, nào có phân biệt Đông Tây!" "Không sai, chúng ta đều là thần linh Hồng Hoang, đều là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, việc Tam Hoàng Ngũ Đế há lại có thể bài trừ huynh đệ chúng ta ra ngoài." Đáng tiếc, tiếng hô của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không có ý nghĩa gì.

Tam Thanh lạnh nhạt nhìn, tuy không nói gì, nhưng khí tức quanh thân lại theo đó tuôn trào, mang dáng vẻ muốn lấy thế đè người.

"Phốc xích!" Đột nhiên, Chuẩn Đề phun ra một ngụm máu tươi.

Kế tiếp, sắc mặt y liền tái nhợt, tu vi Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tam Trọng bé nhỏ, há có thể chống đỡ được Tam Thanh liên thủ?

"Sư đệ!" Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn đại kinh, liền vội vàng đứng chắn trước Chuẩn Đề bảo hộ y.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Tiếp Dẫn nhìn về phía ba người Lão Tử nói: "Ba vị đạo hữu, Tam Hoàng ta không tham dự, vị trí Ngũ Đế ta cũng không dính vào!

Núi xanh không đổi nước biếc chảy dài, chúng ta sau này còn gặp lại!" Nói xong, Tiếp Dẫn quay người dẫn Chuẩn Đề đầy vẻ không cam lòng rời khỏi Tử Tiêu Cung, một đường nhanh chóng bay về phía

Hồng Hoang.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Tam Thanh liền thở phào nhẹ nhõm.

Đuổi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đi, Tam Hoàng Ngũ Đế tất sẽ được thu vào túi, sau khi nhìn nhau một cái, trong ba người, Lão Tử liền mở miệng nói: "Dưới trướng ta có hai đệ tử, ta muốn vị trí Thiên Hoàng chi sư, và cần một vị Đế Sư, hai vị sư đệ thấy thế nào?" "..." Nghe xong lời nói của Lão Tử, Thông Thiên và Nguyên Thủy đều có chút chấn kinh.

Vạn vạn không ngờ, người sau lại chỉ lấy một vị trí Hoàng và một vị trí Đế, để lại một không gian tranh thủ lớn.

"Có thể!" "Thiện!" Gần như trong khoảnh khắc, Nguyên Thủy và Thông Thiên liền gật đầu đáp ứng.

Kế tiếp, ánh mắt Nguyên Thủy nhìn về phía Thông Thiên nói: "Ta muốn Địa Hoàng chi sư và hai vị trí Đế Sư!" "Được!" Gật đầu, Thông Thiên không từ chối.

Dù sao sau khi Lão Tử nhượng bộ, thứ y và Nguyên Thủy có được gần như là giống nhau, cũng không quá để ý.

Đến đây, Tam Thanh đạt thành hiệp nghị, sau khi nhìn nhau một cái, ánh mắt nhìn về phía Hồng Quân, chuẩn bị mở miệng.

"Ba vị đạo hữu chờ đã!" Đột nhiên, Nữ Oa bên cạnh lặng lẽ mở miệng: "Đại ca Phục Hy của ta năm xưa tuy vẫn lạc, nhưng vẫn còn một tia thần hồn tàn lưu, không biết vị trí Tam Hoàng có một chỗ cho huynh ấy chăng?" "..." Đối mặt với câu hỏi của Nữ Oa, Tam Thanh nhất thời có chút kinh ngạc.

Phục Hy, vị chủ nhân Thần Đình ngày xưa, việc vẫn lạc của huynh ấy tuyệt đối khiến tất cả mọi người đều bất ngờ, dù sao lúc đó Nữ Oa cũng đã chứng đạo thành Thánh.

“Được!” Nhanh chóng, ba người Lão Tử theo đó phản ứng, không chút do dự lựa chọn đáp ứng.

Không vì điều gì khác, một vị trí Hoàng là một chuyện nhỏ, nếu có thể giao hảo với Nữ Oa, thì giá trị đó còn lớn hơn.

“Đa tạ ba vị đạo hữu!” Nghe lời này, Nữ Oa liền đại hỷ.

Có Tam Thanh đáp ứng, việc Phục Hy chuyển thế gần như đã chắc chắn, thậm chí sau khi có được vị trí Thiên Hoàng, hoàn toàn có thể được một phần khí vận Nhân tộc gia trì, tương lai chứng đạo thành Thánh cũng không phải là không thể.

“Đạo Tổ!” Gần như trong khoảnh khắc, Tam Thanh ánh mắt liền nhìn về phía Hồng Quân, cúi người thi lễ nói: “Chúng ta đã thương nghị xong!” “Ừm!” Gật đầu, Hồng Quân vung tay lên nói: “Nếu đã vậy, vậy chuyện này cứ theo ý kiến của các ngươi mà làm đi!

Nhưng trước đó, có một chuyện cần phải giải quyết.” Có chuyện ư?

Có chuyện gì ư?

Đáy mắt lộ vẻ kinh ngạc, Tam Thanh và Nữ Oa đều tò mò nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt không khỏi lộ vẻ hiếu kỳ và khó hiểu.

Nghe vậy, Hồng Quân cũng không nói lời thừa, vung tay lên, một luồng pháp lực hùng hậu tuôn trào, có thể thấy hai đạo thân ảnh theo đó xuất hiện trong điện.

“Hạo Thiên!” “Dao Trì!” Thấy người xuất hiện, Tam Thanh và Nữ Oa đều ngẩn ra.

Vạn vạn không ngờ, nhân tuyển mà Hồng Quân nói lại là hai người này.

Kế tiếp, sắc mặt Tam Thanh đều theo đó âm trầm xuống.

Không gì khác!

Bởi vì Hạo Thiên và Dao Trì đều có ân oán với họ, năm xưa họ không để ý đến sự tồn tại của hai người này, thậm chí còn trực tiếp bỏ qua sự tồn tại của hai người.

Hiện tại một khi hai người này trở thành Thiên Đế và Thiên Hậu, vậy hai người này đại diện cho Thiên Đình nhất định sẽ đối địch với Tam Giáo, lúc đó...

"Bái kiến Lão gia!" "Bái kiến Lão gia!" Hạo Thiên và Dao Trì lúc này cũng ngây người, vạn vạn không ngờ lại có thể một lần nữa xuất hiện trong Tử Tiêu Cung, thậm chí không ngờ lại có thể một lần nữa gặp Hồng Quân, dưới sự kích động liền trực tiếp quỳ sụp xuống đất ba bái chín lạy, vẻ mặt kích động khó mà che giấu.

Trời xanh có thể thấy.

Năm xưa nhận mệnh lệnh của Hồng Quân đi kiến lập Thiên Đình, nhưng Hồng Hoang lúc đó há lại có thể do họ chủ đạo?

Đã bao nhiêu năm trôi qua, cái gọi là Thiên Đình chẳng qua chỉ là một thế lực không đáng chú ý, thậm chí còn không bằng một phần trăm Thượng Cổ Thiên Đình do Đông Vương Công năm xưa kiến lập.

Tất cả đều vì quá... không có chỗ dựa để chống đỡ.

Nhưng bây giờ lại không giống.

Hồng Quân xuất hiện, tuy không biết rốt cuộc là chuyện gì, nhưng có một điều lại không cần nghi ngờ, đó là hai người này sắp quật khởi, thậm chí có khả năng vấn đạo Hỗn Nguyên Thánh Nhân cảnh giới.

"Thôi!" Vẫy vẫy tay, Hồng Quân đỡ Hạo Thiên và Dao Trì dậy, sau đó mở miệng nói: "Nhiệm vụ năm xưa ta giao phó hoàn thành thế nào?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Hạo Thiên và Dao Trì trong mắt

không khỏi lộ ra một tia ngượng ngùng.

Sau khi nhìn nhau một cái, hai người lần lượt mở miệng nói: "Chúng con đã phụ lòng kỳ vọng của Lão gia, xin Lão gia giáng tội!" "Thôi đi!" Vẫy vẫy tay, Hồng Quân không để ý.

Tuy y chỉ vừa mới trở về, nhưng cũng rõ tình hình hiện tại của cái gọi là Thiên Đình như thế nào.

Kế tiếp, Hồng Quân vung tay lên, trực tiếp lấy ra mấy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ban cho Hạo Thiên và Dao Trì nói: "Từ nay về sau, Hạo Thiên làm Thiên Đế thống ngự Hồng Hoang, Dao Trì làm Vương Mẫu, giúp Hạo Thiên quản lý Tam Giới." "Đa tạ Lão gia!" "Đa tạ Lão gia!" Kích động nhận lấy linh bảo, Hạo Thiên và Dao Trì vô cùng kích động.

Sự phát triển của sự việc tuy có chút nằm ngoài dự liệu, nhưng kết quả lại tốt.

Chương 527

Trong tình huống có Hồng Quân chống lưng, Thiên Đình tuyệt đối không thể nào giống như bây giờ, thống ngự Hồng Hoang Tam Giới, hải lượng khí vận gia trì đủ để tu vi đề thăng mạnh mẽ, thậm chí chạm đến tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Đáng chết!" "Thật sự là!" Thu hết cảnh tượng này vào đáy mắt, sắc mặt Tam Thanh xanh mét.

Hành động này của Hồng Quân rõ ràng là nhắm vào họ, thậm chí có thể nói là trả thù, nhưng họ lại không thể làm gì được.

"Có ý kiến gì không?" Đột nhiên, Hồng Quân mở miệng hỏi.

Lập tức, Tam Thanh và Nữ Oa như bị sét đánh, tuy nội tâm vô cùng không cam lòng, thậm chí có chút phẫn nộ, nhưng đối mặt với câu hỏi của Hồng Quân lại không dám trái lời.

Sau khi nhìn nhau một cái, Tam Thanh và Nữ Oa liền cúi người thi lễ nói: "Chúng con tuân theo mệnh lệnh của Đạo Tổ!" "Ừm!" Hài lòng gật đầu, Hồng Quân vung tay lên nói: "Nếu đã vậy, vậy sau này các ngươi cũng phải giúp đỡ Thiên Đình nhiều hơn.

Ta sẽ một lần nữa kiến tạo Tam Thập Tam Thiên, lúc đó Thiên Đình sẽ được kiến lập trong đó, tu sĩ Tam Giáo có thể giúp đỡ một tay đi!" Nói xong, Hồng Quân vung tay lên, pháp lực hùng hậu tuôn ra.

Khoảnh khắc sau, trong Hồng Hoang vô tận tiếng oanh minh vang vọng, Tam Thập Tam Thiên từng bị băng phôi tan rã ngày xưa một lần nữa tụ tập lại, thậm chí cả dấu vết thuộc về Vu tộc trong đó cũng bị xóa bỏ hoàn toàn, vô số đình đài lầu các sừng sững trong đó, dáng vẻ tiên khí lượn lờ nhìn qua cực kỳ xa hoa.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Hồng Quân nhìn về phía Tam Thanh và những người khác nói: "Được rồi, Tam Thập Tam Thiên đã cấu kiến xong, các ngươi cũng về trước đi!

Sau một ngàn năm, khi Thiên Hoàng Nhân tộc đản sinh, hy vọng các ngươi có thể nắm bắt cơ hội!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Tam Thanh và Nữ Oa không nán lại, thi lễ với Hồng Quân xong, liền quay người vội vã rời đi.

Sau khi bốn người rời đi, Hạo Thiên và Dao Trì cũng theo đó quay người rời khỏi Tử Tiêu Cung.

"Khai!" Tại Tam Tiên Đảo, Hình Hạo quát lớn một tiếng, vô biên pháp lực tuôn trào, có thể thấy ba đảo Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường tụ tập lại một chỗ.

Khoảnh khắc sau, không gian ba động hung dũng mãnh liệt bốc lên, trong tình huống ba đảo kết hợp lại, một Đại Thiên Thế Giới mới hiện ra, tồn tại bên trong Hồng Hoang nhưng lại độc lập bên ngoài.

"Thành rồi!" Thấy tình hình này, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, dẫn Vọng Thư tiến vào trong, sau đó vung tay lên, Thời Không Pháp Tắc tuôn ra trực tiếp cấu kiến vô số cấm chế ngăn cách Đại Thiên Thế Giới này với thế giới bên ngoài.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Vọng Thư nói: "Vọng Thư, sau này đây là nhà của chúng ta, đợi đến vô lượng lượng kiếp, cũng là cơ hội để ta siêu thoát!" Cơ hội siêu thoát!

Cảnh giới ở tầng thứ cao hơn sao!

Vọng Thư như có điều suy nghĩ nhìn Hình Hạo một cái, gật đầu nói: "Được, thiếp nghe theo người!" Nghe vậy, Hình Hạo khẽ cười, lập tức không còn chần chừ, vung tay lên phóng thích tu sĩ Thánh Đình

vào trong thế giới này.

"Bái kiến Thánh Đế!" "Bái kiến Thánh Hậu!" Nhất thời, tiếng hô hoán triều bái không ngừng, từng tu sĩ ánh mắt nóng bỏng sùng bái nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt đầy vẻ tin phục.

Không gì khác!

Bởi vì đang ở trong Tiểu Hỗn Độn Thế Giới, tất cả mọi người đều có thể rõ ràng cảm nhận được sự cường đại của Hình Hạo.

Đặc biệt là đệ tử của Hình Hạo, lúc này tụ tập lại một chỗ, ánh mắt đầy sự nóng bỏng, cái cây Vạn Giới Thế Giới Thụ kia đã mang đến chấn động cực lớn cho họ, thậm chí...

"Đứng dậy đi!" Vung tay lên, Hình Hạo đỡ mọi người từ mặt đất lên.

Sau khi làm xong mọi việc, liền mở miệng nói: "Từ nay về sau, các ngươi cứ ở nơi này tiếp tục tu luyện!

Thế giới này danh là Thánh Giới, là nơi thế ngoại ta lợi dụng Tam Tiên Đảo khai tịch ra, sức mạnh Thiên Đạo cũng không thể chạm đến nơi này, các ngươi có thể tu luyện ở đây, sau này có cơ hội siêu thoát Hỗn Nguyên!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh lặng.

Siêu thoát Hỗn Nguyên!

Chẳng phải là chứng đạo thành Thánh sao!

Nghĩ đến đây, ánh mắt tất cả mọi người liền trở nên nóng bỏng, thần sắc kích động nhìn về phía Hình Hạo nói: "Chúng con tuân theo lệnh của Thánh Đế!" "Chúng con thề chết hiệu trung Thánh Đế!" "..." Thấy vậy, Hình Hạo hài lòng gật đầu, không tiếp tục nói nữa, vung tay lên liền dẫn Vọng Thư bay về phía một tòa cung điện ở đỉnh cao nhất, trong miệng nói: "Hình Tiêu, đến Thánh Điện một chuyến!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Hình Tiêu và những đệ tử khác không chút

chần chừ, liền vội vàng tung người bay về phía cung điện.

Đồng thời, tu sĩ Thánh Đình cũng theo đó bắt đầu tản ra, các chủng tộc tìm kiếm nơi cư trú, bắt đầu kiến thiết gia viên mới của mình.

Trong Thánh Điện, Hình Hạo và Vọng Thư ngồi xuống.

Lúc đó, Hình Tiêu, Lục Nhĩ, Bạch Lân, Khổng Tuyên, Thiếu Hạo năm người theo đó bước vào trong đại điện.

"Bái kiến Sư tôn!" "Bái kiến Sư tôn!" Quỳ một gối xuống đất, thần thái năm người nghiêm nghị kích động.

Đặc biệt là Hình Tiêu, lúc này sắc mặt vô cùng hồng nhuận, theo bản năng hỏi: "Sư tôn, chuyện về Chư Thiên Thế Giới Thụ đó là thật sao?" Hả!?

Chư Thiên Thế Giới Thụ!

Đồng tử co rút, Hình Hạo kinh ngạc nhìn Hình Tiêu một cái, rồi lướt nhìn Lục Nhĩ và những người khác cũng đang nhìn với vẻ cầu tri, đáy mắt một tia tinh quang lóe lên hỏi: "Chẳng lẽ Chư Thiên Vạn Giới Thụ đã khai mở rồi sao?" Với ý nghĩ đó, Hình Hạo trực tiếp trầm thần thức của mình vào trong Tiểu Hỗn Độn Thế Giới.

Khoảnh khắc sau, Hình Hạo cảm nhận được tình hình bên trong, ngoài những sinh linh do hắn tạo ra tồn tại ở đó, Chư Thiên Thế Giới Thụ lúc này quang huy rực rỡ, ẩn ẩn ước ước có thể thấy trong đó có ba cái lỗ hổng tồn tại, trong đó lần lượt liên kết với ba thế giới: Hồng Hoang, Phong Thần và Tây Du.

"Thật thú vị!" "Lại có chuyện như vậy!" Thu hồi thần thức, đôi mắt Hình Hạo đang nhắm chặt theo đó mở ra, ánh mắt nhìn về phía Hình Tiêu và những người khác nói: "Không sai, đó đích thực là thế giới chân thật.

Chư Thiên Thế Giới Thụ là một cây thần thụ liên kết với Chư

Thiên Vạn Giới, trong đó những thế giới liên kết có những cái tương tự với thế giới chúng ta đang ở, cũng có những cái hoàn toàn khác biệt." Thật sự ư!

Khó mà tin được, lại thật sự tồn tại Chư Thiên Vạn Giới!

Đồng tử co rút, Hình Tiêu và những người khác lúc này hô hấp gấp gáp, từng người nội tâm chấn động đến cực điểm.

Dù sao chuyện như vậy đối với những tu sĩ sinh trưởng tại đây mà nói tuyệt đối là một chấn động cực lớn, ngay cả Thánh Nhân như Lão Tử và những người khác sau khi biết được tin tức như vậy, e rằng cũng sẽ khó mà tiếp nhận trong thời gian ngắn.

"Sư tôn!" Lúc này, Thiếu Hạo bước lên một bước, cúi người thi lễ nói: "Con có thể cảm giác được Nhân tộc trong một thế giới đang bị tàn sát, đệ tử khẩn cầu Sư tôn cho phép con tiến vào trong đó giúp đỡ Nhân tộc ở đó!" Đồng thời, Khổng Tuyên cũng bước lên một bước, cúi người thi lễ nói: "Khải bẩm Sư tôn, đệ tử cảm giác được trong đó có một khí tức giống như con, khẩn cầu Sư tôn cho phép con tiến vào trong đó!" Nguy cơ Nhân tộc!

Đó hẳn là Vu Yêu ở thế giới Hồng Hoang đang tàn sát Nhân tộc rồi!

Khổng Tuyên cảm giác được khí tức tương tự tồn tại, đó hẳn là tồn tại đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân trong thế giới Phong Thần rồi!

Nghĩ đến đây, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Thiếu Hạo, tiến vào đó không có ý nghĩa gì, không giúp được Nhân tộc ở trong đó!

Kẻ tàn sát Nhân tộc là đại quân Yêu tộc, cầm đầu là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, tuy không cường đại như ở thế giới của ta, nhưng cũng đều có tu vi ít nhất là Chuẩn Thánh viên mãn...

Với tu vi của ngươi, muốn cứu Nhân tộc dưới tay họ thì gần như

không có bất kỳ khả năng nào.” Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn!

Chương 528

Kinh hô một tiếng, Thiếu Hạo trầm mặc.

Chính như Hình Hạo đã nói, sức mạnh của y tuy đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh, nhưng so với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, sự chênh lệch lại cực kỳ lớn, căn bản không thể chống lại họ.

Muốn cứu Nhân tộc, chỉ với sức mạnh của y là không thể, trừ phi có Hình Hạo ra tay giúp đỡ.

"Khổng Tuyên!" Lúc này, ánh mắt Hình Hạo lại nhìn về phía Khổng Tuyên nói: "Mục đích của ngươi ta đại khái cũng đã đoán được, nhưng đáng tiếc, ngươi cũng không thể tiến vào.

Không vì điều gì khác, bởi vì ngươi không phải đối thủ của người đó.

Tuy hai người đều là con của Tổ Phượng, đều sở hữu Ngũ Sắc Thần Quang, nhưng Khổng Tuyên ở thế giới đó tu vi lại đã đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, chỉ còn một bước là có thể chứng đạo thành Thánh, giao chiến với y không có bất kỳ lợi ích nào." Lại cường đại đến thế!

Đồng tử co rút, Khổng Tuyên cũng kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, Khổng Tuyên trong thế giới đó lại cường đại đến thế, tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn, chẳng phải là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân sao?

Y biết điều này, Khổng Tuyên rõ ràng Ngũ Sắc Thần Quang cường đại, trong cùng cảnh giới, gần như không thể có địch thủ tồn tại.

"Sư tôn!" Đột nhiên, Lục Nhĩ cũng đứng dậy từ mặt đất, cúi

người thi lễ nói: "Con cũng cảm giác được trong một thế giới có khí tức giống con tồn tại.

Nhưng khí tức yếu ớt, đại khái cũng ở tầng thứ Kim Tiên, thậm chí con ẩn ẩn ước ước cảm giác được khí tức của Linh Minh Thạch Hầu và Thông Bối Viên Hầu cũng tồn tại trong đó, con có thể tiến vào trong đó không?" Nói xong, ánh mắt Lục Nhĩ liền trở nên nóng bỏng.

Linh Minh Thạch Hầu!

Thông Bối Viên Hầu!

Thậm chí còn có một con Lục Nhĩ Mi Hầu tồn tại trong đó.

Nếu có thể thôn phệ cả ba, vậy bản nguyên chắc chắn sẽ đại tăng, thậm chí một khi tìm được Xích Kháo Mã Hầu mà thôn phệ y, liền có thể tiến hành bản nguyên giao biến tiến hóa thành thân Hỗn Độn Ma Viên.

Một khi hoàn thành việc bổ sung nguyên bản và đột phá bản thân, vậy Lục Nhĩ hoàn toàn có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí Vô Cực Đại La Kim Tiên, hay chí ít trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không phải là không thể.

Dù sao tiềm lực của Hỗn Độn Ma Viên không cần nghi ngờ, trong thời đại Hỗn Độn y có thể nói là Ma Thần đỉnh cấp chỉ đứng sau Bàn Cổ.

"Có thể!" Sau một lát trầm ngâm, Hình Hạo liền gật đầu nói: "Trong thế giới Tây Du Thánh Nhân lánh đời không ra, cường giả Chuẩn Thánh cũng không có bao nhiêu, quả thực có thể tiến vào trong đó mưu tính một chút.

Nhưng chỉ riêng sức mạnh của một mình ngươi thì không đủ làm gì, trong đó Lục Nhĩ Mi Hầu và Thông Bối Viên Hầu thì còn nói,

nhưng Linh Minh Thạch Hầu lại là một trong những nhân vật chính của lượng kiếp, đừng nói Thánh Nhân, ngay cả Thiên Đạo cũng sẽ không cho phép ngươi thôn phệ y." Linh Minh Thạch Hầu là nhân vật chính của lượng kiếp!

Đồng tử co rút, sắc mặt Lục Nhĩ liền khó coi.

Nếu quả thật như vậy, chẳng phải là không có bất kỳ cơ hội nào sao?

Thánh Nhân còn không thể là đối thủ của y, huống chi là Thiên Đạo cao cao tại thượng, ngay cả Hình Hạo e rằng cũng không có nắm chắc chống lại y!

"Sư tôn, vậy đệ tử thật sự không còn cơ hội nào nữa sao?" Theo bản năng, Lục Nhĩ liền mở miệng, thần sắc có chút không cam lòng.

Dù sao y rõ ràng cần thôn phệ Tứ Đại Linh Hầu mới có thể hoàn thành tiến hóa, nhưng nếu không thể thôn phệ Linh Minh Thạch Hầu, thì muốn tiến hóa thành thân Hỗn Độn Ma Viên là không thể.

"Cũng không phải là không có!" Sau một lát trầm ngâm, Hình Hạo liền mở miệng nói: "Vi sư có thể cùng ngươi đi tranh đoạt trong đó một phen, lúc đó chuyện chư Thiên Thánh Nhân và Thiên Đạo ta sẽ xử lý, cũng sẽ cho ngươi mấy lần cơ hội thôn phệ Linh Minh Thạch Hầu, xem ngươi có nắm bắt được không!" Sư tôn muốn đích thân tiền vãng!

Đồng tử co rút, Hình Tiêu và những người khác không ai không lộ vẻ kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại muốn đích thân đi giúp Lục Nhĩ, tuy có thể là để thăm dò nhiều phương diện hơn, nhưng không cần nghi ngờ, một khi có Hình Hạo ra tay, xác suất thành công của Lục Nhĩ sẽ đề thăng mạnh mẽ.

"Đa tạ Sư tôn!" Không chút chần chừ, Lục Nhĩ liền cúi người thi lễ, trong mắt đầy sự cảm kích và kích động.

Có lời của Hình Hạo, y hoàn toàn yên tâm!

Mấy lần cơ hội ư?

Chỉ cần một lần!

Một lần tất sẽ thôn phệ Linh Minh Thạch Hầu!

"Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Hình Tiêu: "Kế tiếp chuyện Thánh Đình sẽ do Vọng Thư chủ quản, Hình Tiêu là đại đệ tử, cũng đã đến lúc đảm nhiệm chức trách của bản thân rồi.

Từ nay về sau, Vọng Thư tọa trấn Thánh Giới, còn ngươi thì chủ quản mọi việc của Thánh Đình đối với Hồng Hoang, vô luận là chiến đấu hay quyết sách đều do ngươi làm chủ." "..." Nghe lời này, Hình Tiêu nhất thời có chút thụ sủng nhược kinh.

Dù sao Hình Hạo đã giao phó tất cả sự vụ của Thánh Đình cho y, gần như mặc nhận y là chủ nhân kế nhiệm của Thánh Đình.

Theo bản năng, Hình Tiêu nhìn về phía Khổng Tuyên và những người khác bên cạnh, sợ rằng những sư đệ này sẽ vì vậy mà bất mãn.

Không ngoài dự liệu, Lục Nhĩ và những người khác cũng ngẩn ra, nhưng nhanh chóng hoàn hồn, cúi người thi lễ nói: "Chúc mừng Đại sư huynh!" "Chúc mừng Đại sư huynh!" "..." "Hô ~" Thu hết phản ứng của mấy người vào đáy mắt, Hình Tiêu liền thở phào nhẹ nhõm, rồi mở miệng nói: "Đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Sư tôn!" "Ừm!" Hài lòng gật đầu, Hình Hạo lại vung tay phóng Chu Tinh Thần từ trong Tiểu Hỗn Độn Thế Giới ra, rồi mở miệng nói: "Tinh Thần, có nguyện ý tiền vãng Thiên Đình đảm nhiệm một phương Đại Đế không?" Thiên Đình?

Đại Đế?

Đáy mắt lộ vẻ khó hiểu, Chu Tinh Thần khó hiểu hỏi: "Khải bẩm Sư tôn, đệ tử làm sao có thể đảm nhiệm một phương Đại Đế?" Không chỉ vậy, bao gồm Hình Tiêu, Khổng Tuyên và những người khác cũng đều lộ vẻ hiếu kỳ và khó hiểu.

Dù sao Chu Tinh Thần tuy có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng trong thế giới Hồng Hoang, chút tu vi đó lại không cường đại, thứ duy nhất có thể lấy ra sử dụng dường như là đại trận cấp đồ Thánh: Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận!

"Có thể chứ!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo nhìn Chu Tinh Thần nói: "Là đệ tử của ta, há lại có thể yếu kém hơn người!

Hồng Quân để đồng tử Hạo Thiên và Dao Trì đảm nhiệm chủ nhân Thiên Đình, trở thành Thiên Đế và Thiên Hậu sau Đông Vương Công, nhưng nhân thủ cũng không đủ, dưới trướng lại càng là đám yếu kém không đáng nhắc đến.

Nếu ngươi nguyện ý, vậy hãy tiền vãng Thiên Đình tìm Hạo Thiên, ta để ngươi đi, nhậm chức Tử Vi Đại Đế, chưởng khống tinh thần Hồng Hoang.

Là sự trao đổi tương đương, ngươi có thể thao khống Chu Thiên tinh thần cấu kiến Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận bảo hộ Thiên Đình, nếu y không đáp ứng, vậy cứ trực tiếp động thủ mà đánh!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Chu Tinh Thần liền hiểu rõ tâm tư của Hình Hạo.

Chưởng khống tinh thần Hồng Hoang, vậy dựa vào Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, thậm chí có sức chiến đấu ngang với Thánh Nhân.

Một khi như vậy, thì Chu Tinh Thần sẽ trở thành một phương chưởng khống giả quyền thế đỉnh cấp của thế giới Hồng Hoang, dù không bằng Hình Tiêu chưởng khống Thánh Đình, nhưng cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Chương 529

Điều quan trọng nhất là, một khi chưởng khống tinh thần, vậy y liền có thể được hải lượng khí vận gia trì bản thân, cộng thêm khí vận gia trì trong Thánh Đình, tương lai chứng đạo thành Thánh thậm chí có thể là nhanh nhất trong số các sư huynh đệ.

"Đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Sư tôn!" Cúi người thi lễ, Chu Tinh Thần đối với Hình Hạo cung kính thi lễ thật sâu, không nán lại, quay người đi về phía ngoài điện.

Sau khi rời khỏi đại điện, Chu Tinh Thần tung mình bay ra Thánh Giới, rồi nhanh chóng bay về phía Tam Thập Tam Thiên đang được trùng kiến.

"Sư tôn!" Đợi Chu Tinh Thần rời đi, Bạch Lân bước lên một bước nói: "Đệ tử cảm giác được khí tức của phụ thân trong một thế giới, không biết có thể tiến vào trong đó không?" Lời này vừa thốt ra, Khổng Tuyên bên cạnh cũng thân thể chấn động, dường như đã hiểu, bước lên một bước nói: "Sư tôn, đệ tử cũng cảm giác được khí tức của mẫu thân, con cũng muốn tiến vào trong đó." Tổ Phượng và Tổ Kỳ Lân vẫn còn tồn tại?

Chẳng lẽ thế giới Hồng Hoang kia không phải đang ở giai đoạn Vu Yêu đại chiến sao?

Một tia kinh ngạc lộ ra trong mắt, Hình Hạo vô cùng bất ngờ, dù sao trước đó theo lời Thiếu Hạo kể, Nhân tộc đang bị truy sát, lẽ ra phải là thời đại Vu Yêu đại chiến mới đúng.

Hiện giờ Tổ Phượng và Tổ Kỳ Lân lại xuất hiện, chẳng lẽ thế giới Hồng Hoang song song kia cũng xảy ra biến cố?

Cùng với nghi vấn, thần thức của Hình Hạo lại lần nữa chìm vào

Tiểu Hỗn Độn thế giới, trực tiếp dùng thần thức của bản thân để thăm dò ba thế giới kia. "Nguyên lai là thế!" Một khắc sau, đôi mắt nhắm chặt của Hình Hạo chậm rãi mở ra, khóe miệng nhếch lên nói: "Có ý tứ, thế giới Hồng Hoang kia vậy mà đang ở thời đại Tam Tộc đại chiến." "Thế giới Phong Thần cũng chưa bắt đầu Phong Thần, đang ở điểm nút trận chiến cuối cùng của Vu Yêu đại chiến." "Thế giới Tây Du càng thú vị hơn, Linh Minh Thạch Hầu vậy mà còn chưa hóa hình." Hít một hơi thật sâu, Hình Hạo thu liễm cảm xúc trong lòng, ánh mắt nhìn Khổng Tuyên và Bạch Lân nói: "Các ngươi có thể tiến vào trong đó tranh đoạt." "Nhưng có một điểm cần chú ý, các ngươi có thể tiến vào trong đó thay đổi một số tiểu thế, nhưng tuyệt đối không thể thay đổi đại thế, bằng không Thiên Đạo trong đó sẽ không tha cho các ngươi, đến lúc đó vi sư cũng không cứu được." Có thể tiến vào!

Có thể gặp phụ thân rồi!

Đồng tử co rút, Khổng Tuyên và Bạch Lân lập tức kinh hỉ vạn phần, tức khắc gật đầu nói: "Đệ tử định không phụ Sư tôn căn dặn!" "Ừm!" Gật gật đầu, Hình Hạo nhìn Thiếu Hạo nói: "Nếu ngươi muốn đi cũng không phải không thể, nhưng phong hiểm vẫn lạc cao tới chín thành, vi sư không kiến nghị ngươi đi vào." Chín thành phong hiểm vẫn lạc!

Chẳng phải là cửu tử nhất sinh sao!

Thần sắc hơi biến, Thiếu Hạo không hiểu nói: "Sư tôn, vậy ta phải biết, Nhân tộc trong đó sẽ thế nào...?" Nói xong, Thiếu Hạo thần sắc tràn đầy ưu tư.

Dù sao đó cũng là chủ của Nhân tộc, cho dù là thế giới song song, nhưng hắn cũng không yên lòng. "Không cần lo lắng." Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo mở miệng đáp: "Nhân tộc chú định là nhân vật chính

của thiên địa, sau khi Vu Yêu diệt vong, Nhân tộc đại hưng, giống như thế giới của chúng ta hiện tại." "Chỉ là Nhân tộc ở đó không bằng Nhân tộc chúng ta, không có Thánh Đình che chở, tuy có thể tồn tại, nhưng cũng chỉ là quân cờ của các Thánh mà thôi." Quân cờ sao!

Nắm chặt nắm đấm, Thiếu Hạo mặt nghiêm túc, chậm rãi nói: "Thân là Nhân tộc, tự nhiên phải tự cường không ngừng, chỉ cần không vong tộc diệt chủng, thì Nhân tộc chung quy sẽ có ngày ngẩng đầu." Ngày ngẩng đầu!

Cười lắc đầu, Hình Hạo lại không cho là có được điều đó dễ dàng.

Trừ khi thế giới kia đạt đến mạt pháp, bằng không thì tất cả Nhân tộc đều không thể trở thành chủ đạo.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng không nói thêm lời vô nghĩa, ánh mắt nhìn về phía Lục Nhĩ nói: "Lục Nhĩ, theo vi sư đi thôi!" "Vi sư dẫn ngươi đi hoàn thành hóa hình của bản thân." "Vâng!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ đại hỉ.

Có lời này của Hình Hạo, hắn càng thêm tự tin.

Chỉ cần hoàn thành biến đổi bản nguyên của bản thân và đột phá, thì sẽ có khả năng trùng kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Thấy vậy, Hình Hạo cười nhạt, gật đầu với Vọng Thư nói: "Nương tử, chuyện kế tiếp giao cho nàng." "Được!" Gật đầu, Vọng Thư không từ chối, tiến lên nhón chân hôn lên má Hình Hạo, rồi mở miệng nói: "Phu quân, thiếp chờ chàng về!" "Ừm!" Đáp một tiếng, Hình Hạo vung tay áo, trực tiếp mang theo Lục Nhĩ, Khổng Tuyên và Bạch Lân tiến vào Tiểu Hỗn Độn thế giới.

Khi đến trước Cây Chư Thiên Thế Giới, Hình Hạo tâm niệm vừa động, bẻ gãy hai cành cây, rót sức mạnh toàn lực của bản thân vào đó,

rồi ném cho Khổng Tuyên và Bạch Lân nói: "Trong cành cây này ẩn chứa một đòn toàn lực của vi sư, đủ để diệt sát Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hi vọng hai người hảo sinh tồn tại." "Đa tạ Sư tôn!" Trong mắt lộ ra vẻ kinh hỉ, Khổng Tuyên và Bạch Lân tiếp nhận, nội tâm cũng theo đó mà ổn định không ít.

Dù sao có cành cây do Hình Hạo ban cho, thì dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có sức chiến một trận, huống chi ở thời đại Tam Tộc đại chiến kia còn chưa có từ Thánh Nhân.

Nghĩ đến đây, Khổng Tuyên và Bạch Lân cúi người hành lễ với Hình Hạo, rồi mới mở miệng nói: "Sư tôn, vậy hai đệ tử xin cáo từ trước." Nói xong, Khổng Tuyên và Bạch Lân cũng không chần chừ, bay vút vào trong xoáy nước nối liền với thế giới Hồng Hoang song song.

Đợi bóng dáng và khí tức của hai người biến mất hoàn toàn, Hình Hạo liếc nhìn thế giới kia, xác nhận hai người đều an toàn rồi mới thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn nhìn về phía Lục Nhĩ nói: "...

Lục Nhĩ, đi thôi, theo vi sư tiến vào trong đó." "Vâng!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ tức khắc không chần chừ nữa, bước theo Hình Hạo tiến vào trong xoáy nước nối liền với thế giới Tây Du.

Ong ong, ong ong...

Tiếng ong minh vang vọng, Hình Hạo chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, Thời Không Pháp Tắc ba động không ngừng xoay chuyển, lực xé rách đáng sợ hiện ra, đủ để hủy diệt Chuẩn Thánh thông thường.

Nhưng chút sức mạnh này lại không thể gây uy hiếp cho hắn, vung tay áo, Hình Hạo che chở Lục Nhĩ bên cạnh, đồng thời dang rộng hai

tay bắt đầu cảm thụ Thời Không Pháp Tắc ba động, muốn tham ngộ và biến nó thành của riêng mình. .....

Trên không Thiên Hà của thế giới Tây Du.

Oanh long long, oanh long long...

Tiếng sấm vô tận vang dội, xoáy nước màu đen không ngừng xoay chuyển, sức mạnh đáng sợ theo đó tràn ra, khoảnh khắc đã quét khắp Tam Giới. "Sức mạnh cổ xưa!" "Ba động thật đáng sợ, trên Thiên Đình, chẳng lẽ có tuyệt thế cường giả xuất thế!" "....." Nhất thời, Tam Giới chấn động, vô số tu sĩ ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Đình, trong mắt đều lộ ra vẻ chấn hám và kiêng kị.

Tây Phương Linh Sơn.

Tứ Đại Bồ Tát, Tám Trăm La Hán đều nhìn về phía Thiên Đình, thần sắc biến ảo nói: "Chuyện gì vậy, Thiên Đình lại đang làm trò quỷ gì?" "Chẳng lẽ Ngọc Đế không hài lòng với kết quả chúng ta thương nghị trước đó, muốn hối hận?

Cho nên mới khởi động cấm chế nào đó, phóng thích cường giả viễn cổ sao?" "....." Trong tình huống này, Như Lai trên tòa chủ vị tĩnh lặng mở hai mắt, chậm rãi nói: "Túc Tĩnh, Quan Thế Âm, mau tới Thiên Đình điều tra cho rõ!" "Nếu cản trở Phật Môn đại hưng, tuyệt đối không thể lưu!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Quan Thế Âm không dám chậm trễ, khẽ cúi chào xong, chân đạp tường vân bay về phía Thiên Đình phương Đông. .....

Trong Ngũ Trang Quán!

Trấn Nguyên Tử mở đôi mắt nhắm chặt, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Đình, như có điều suy nghĩ nói: "Khí tức ba động thật đáng sợ, ít nhất là tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ." "Thật khó tin, thời đại này vậy mà lại có cường giả như vậy tồn tại, khí tức lại vô cùng xa lạ." "Tây

Du sắp đến, người này đột nhiên xuất hiện cũng không biết là phúc hay họa." .....

Phương Thốn Sơn! "Ngọc Đế đáng chết!" Bồ Đề Lão Tổ đứng dậy, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm về phía Thiên Hà nói: "Yêu hầu này đã đi bao nhiêu năm rồi, thật vất vả ta Tây Phương đại hưng, bây giờ lại muốn ngăn cản sao?" "Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu thức thời thì tốt, nhưng nếu không thức thời, đừng trách ta hạ thủ vô tình!" .....

Huyết Hải! "Chuẩn Thánh hậu kỳ!" Minh Hà Lão Tổ ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Hà, lông mày khẽ cau lại, đồng thời hai thanh kiếm Nguyên Đồ A Tỳ bên cạnh không ngừng rên rỉ, trong miệng chậm rãi nói: "Lại một đối thủ xuất hiện!" "Không biết vì sao lại xuất hiện ngay khi vừa định thời gian Tây Du, người này lại sẽ gây ra sóng gió gì!" "Không sao cả, biến số xuất hiện giữa thiên địa, mới thích hợp cho mạch A Tu La của ta trưởng thành, sát đạo của ta cũng đang thiếu một cơ duyên quan trọng." Nói xong, Minh Hà dường như đã quyết định, vung tay áo nói: "Người đâu, truyền lệnh xuống, tộc A Tu La phong tỏa Huyết Hải, bất kỳ ai dám tới gần, giết không tha!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp vang vọng, các A Tu La bên ngoài điện lập tức vội vã rời đi.

Chương 530

.....

Thiên Đình! "Chuyện gì đang xảy ra!" Ngọc Đế đập bàn, ánh mắt nhìn về phía Thiên Hà nói: "Thiên Hà bên đó xảy ra chuyện gì?" "Vì sao lại dẫn đến ba động lớn như vậy!" Lời này vừa ra, các Tiên Quan trong Lăng Tiêu Điện đều nhìn sang.

Đợi cảm nhận được uy áp Chuẩn Thánh hậu kỳ, chín phần mười Tiên Quan đều rụt đầu, hoàn toàn không dám can thiệp vào chuyện này.

Nói đùa sao!

Ở thời đại Thánh Nhân không xuất hiện, Chuẩn Thánh là cường giả cấp bậc đỉnh cao của thiên địa.

Một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, đừng nói là một mình, dù là các Đại Giáo Chủ Tam Giáo hiện tại ra tay cũng chưa chắc là đối thủ của hắn. "Bệ hạ!" Lúc này, Thái Bạch Kim Tinh tiến lên một bước, cung kính hành lễ nói: "Chuyện này xảy ra ở Thiên Hà, có nên đi xem xét một chút không?" Nghe vậy, Ngọc Đế khẽ cau mày.

Hắn cũng cảm nhận được ba động của Chuẩn Thánh, nhưng bản thân lại không phải đối thủ, nếu mạo hiểm đi tới, vạn nhất xảy ra bất trắc, vậy phải làm sao đây?

Dù sao Thiên Đế Hạo Thiên lần trước còn bị Hình Thiên cứng đối cứng mà chết, hắn thật vất vả mới mượn cơ hội thượng vị, tuyệt đối không muốn bỏ đi vị trí này.

Nghĩ đến đây, Ngọc Đế lập tức nhìn xuống phía dưới nói: "Na Tra ở đâu?" Ta?

Vì ta!

Khóe miệng giật giật, Na Tra lập tức có xung động muốn đánh Ngọc Đế một trận.

Đó là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Trong tình huống như vậy, hắn dám chiến đấu sao?

Mạo hiểm đi tới điều tra, vạn nhất xảy ra bất trắc, hắn không cho rằng một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé có thể chống đỡ được.

Nhưng quan lớn hơn đè chết người, huống hồ đây là mệnh lệnh của Ngọc Đế. "Vâng!" Đáp một tiếng, Na Tra nhìn sâu vào Ngọc Đế một cái, rồi đạp Phong Hỏa Luân bay nhanh về phía Thiên Hà. .....

Trên không Thiên Hà, xoáy nước thời không chuyển động, thân ảnh Hình Hạo và Lục Nhĩ theo đó xuất hiện. "Tỉnh!" Vung tay áo, Hình Hạo trực tiếp đánh thức Lục Nhĩ. "Sư tôn!" Tỉnh dậy, Lục Nhĩ ngay lập tức tập trung ánh mắt vào Hình Hạo, rồi nhìn xung quanh nói: "Thế giới khác sao?

Con cảm nhận được sáu đạo khí tức Thánh Nhân, và không ít tu sĩ không hề kém cạnh con tồn tại." Nghĩ đến đây, trong mắt Lục Nhĩ tràn đầy vẻ ngưng trọng.

Dù sao trước khi tiến vào, Hình Hạo đã kể về sự nguy hiểm của thế giới này, lúc đó hắn không để ý, nhưng bây giờ nhìn thấy, nếu không phải vì có Hình Hạo bên cạnh, hắn thậm chí còn không dám dừng lại. "Yêu nghiệt phương nào dám phóng tứ trên Thiên Hà của ta!" Đột nhiên, một tiếng quát lớn vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy từ trong Thiên Hà Nguyên Soái Phủ, một nam tử tay cầm Cửu Xỉ Đinh Bá xông ra, khí tức Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn ba động tràn ra, toàn thân uy phong lẫm lẫm. "Hả?!" "Yêu nghiệt!" Lông mày khẽ nhướng, Lục Nhĩ lập tức không

thoải mái.

Dù sao ở thế giới Hồng Hoang, Yêu tộc đâu phải là danh từ tốt đẹp gì.

Trong tiềm thức, Lục Nhĩ cúi đầu nhìn Thiên Bồng Nguyên Soái, lạnh lùng hừ một tiếng nói: "Ngươi đang nói ta sao?" Ngay sau đó, uy áp Chuẩn Thánh trên người hắn tuôn trào. "Phụt xích!" Một ngụm máu tươi phun ra, Thiên Bồng Nguyên Soái vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm lập tức ngã nhào xuống đất, máu tươi không ngừng phun ra, trong mắt tràn đầy kinh khủng và sợ hãi, trong miệng lẩm bẩm nói: "Chuẩn Thánh!" "Vậy mà là Chuẩn Thánh!" "Xong rồi, xong rồi, ta phải yểu mệnh rồi sao." Không chỉ hắn, bao gồm cả Thiên Hà Thủy Quân nghe tin mà tụ tập lại cũng đều cảm thấy choáng váng.

Chuẩn Thánh!

Vậy mà lại trêu chọc phải Chuẩn Thánh.

Chẳng phải là chán sống rồi sao? "Lục Nhĩ!" Vung tay ngăn Lục Nhĩ tiếp tục phóng thích uy áp, Hình Hạo chậm rãi nói: "Không được làm càn!" "Vâng!

Sư tôn!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ lập tức thu lại khí tức của mình. "Hả!" "Sư tôn!" Ngược lại, Thiên Bồng Nguyên Soái dưới đất lúc này lại ngây người.

Là người gần nhất với nơi này, hắn tự nhiên nghe rõ lời nói của Lục Nhĩ.

Lúc này hắn càng khó tin nhìn về phía Hình Hạo, một Chuẩn Thánh lại xưng hô người kia là Sư tôn, chẳng lẽ người kia là cấp bậc Thánh Nhân? "Con mẹ nó!" Trong miệng lẩm bẩm một câu, Thiên Bồng Nguyên Soái suýt nữa thì ngất đi. "Thiên Bồng?" Ngược lại, Hình Hạo lúc này mang theo Lục Nhĩ đến bên cạnh Thiên Bồng

Nguyên Soái, đánh giá vài lần rồi khóe miệng không khỏi nhếch lên.

Vô cùng!

Bởi vì trong ký ức của hắn, Thiên Bồng Nguyên Soái là bộ dạng Trư Bát Giới.

Nhưng hiện tại Thiên Bồng lại vô cùng tuấn tú, dù không phải thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử nhưng cũng không kém cạnh là bao.

Liên tưởng đến bộ dạng đầu heo sau này của hắn, Hình Hạo trong lòng không khỏi nảy sinh một tia ác thú vị: "Đáng tiếc cái túi da đẹp đẽ này, không lâu sau sẽ biến thành một con heo!" Biến thành heo?

Thiên Bồng Nguyên Soái kinh ngạc đến sững sờ, há hốc mồm với vẻ mặt khó tin.

Hắn sao?

Chương 531

Tam Giới đệ nhất soái ca!

Hiện tại vị tồn tại vô thượng không biết cấp bậc trước mắt này lại nói hắn sẽ... biến thành heo. "Chắc là đùa thôi mà!" "Người ta không phải là heo mà!" Trong miệng lẩm bẩm, Thiên Bồng Nguyên Soái trong lòng không ngừng phủ nhận.

Nhưng không biết vì sao, hắn lại rõ ràng cảm thấy một trận lòng quýnh.

Dường như những gì Hình Hạo nói là thật, khiến hắn không thể chấp nhận, nhưng lại không có cơ sở để phản bác. "Biến thành heo?" "Vậy thật là đáng tiếc rồi!" Ngược lại, Lục Nhĩ đối với lời nói của Hình Hạo không hề nghi ngờ, thương xót liếc nhìn Thiên Bồng Nguyên Soái dưới đất, rồi mở miệng nói: "Sư tôn, vậy chúng ta tiếp theo..." Hưu!

Chưa đợi Lục Nhĩ nói xong, một trận tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy Na Tra chân đạp Phong Hỏa Luân, vẻ mặt uất ức không thể che giấu. "Hắn tới rồi!" Liếc nhìn Na Tra một cái, lời nói của Lục Nhĩ hơi dừng lại, rồi nhìn Hình Hạo nói: "Sư tôn, chúng ta có nên rời khỏi nơi này trước không?" "Không cần!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Lục Nhĩ, đã tới rồi, vậy cũng nên ra tay thử xem giới hạn của ngươi ở đâu rồi!" Ra tay?

Thử giới hạn của bản thân?

Trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, Lục Nhĩ ngạc nhiên nhìn Hình Hạo.

Dù sao Na Tra chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà thôi, dù trên người có

mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân, nhưng cũng không thể là đối thủ của hắn. "Vâng!" Mặc dù không hiểu, nhưng Lục Nhĩ cũng không từ chối, đáp một tiếng xong, tiến lên một bước nhìn Na Tra nói: "Tiểu bối, chỗ này có chuyện gì?" Lời này vừa ra, Na Tra lập tức lộ vẻ khổ sở.

Chỗ này có chuyện gì?

Hắn cũng không biết vì sao lại ở đây.

Nhưng mọi chuyện đã đến nước này, hắn cũng không có lựa chọn nào khác, lập tức cứng đầu nói: "Kính chào tiền bối, đây là Thiên Đình, tiền bối xuất hiện trong Thiên Đình, không biết có chuyện gì?" Thiên Đình!

Hạo Thiên kia sao!

Như có điều suy nghĩ gật đầu, Lục Nhĩ liếc nhìn Thiên Đình.

Giây tiếp theo, ánh mắt hắn tập trung vào ba mươi ba tầng trời, thần sắc nghiêm nghị nói: "Ba tôn Ngụy Thánh!

Thật không thể khinh thường a!" "Thật không ngờ, Hạo Thiên chỉ là một đồng tử mà thôi, vậy mà lại có thể ngự trị ba vị Ngụy Thánh, xem ra cũng không yếu kém a." Trong miệng lẩm bẩm, Lục Nhĩ nhìn Na Tra nói: "Tiểu bối, ta hỏi ngươi, chủ Thiên Đình có phải là Hạo Thiên không?" Hạo Thiên?

Người đó?

Trong mắt lộ ra một tia khó hiểu, Na Tra là Tiên Thần lên trời sau Phong Thần Chi Chiến, thật sự không biết sự tồn tại của Thiên Đế Hạo Thiên. "Không phải!" Trong tiềm thức mở miệng đáp, Na Tra nói: "Chủ Thiên Đình là Ngọc Đế, không phải Hạo Thiên?" Ngọc Đế?

Lông mày khẽ nhướng, trong mắt Lục Nhĩ lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hắn lại nhìn, có thể ngự trị ba vị Ngụy Thánh, ngoài Hạo Thiên ra không thể có ai khác mới đúng.

Ngoài ba vị Ngụy Thánh kia ra, cả Thiên Đình rộng lớn cũng không có ai khiến hắn cảm thấy uy hiếp, rốt cuộc là chuyện gì?

Suy nghĩ xong, Lục Nhĩ quay đầu nhìn Hình Hạo nói: "Sư tôn, vậy phải làm sao đây?

Trong Thiên Đình, ngoài ba vị Ngụy Thánh kia ra, hình như không có ai đáng để con xuất thủ." Lời này vừa ra, Thiên Bồng Nguyên Soái và Na Tra đều khóe miệng giật giật.

Họ không biết cường giả Ngụy Thánh là ai, nhưng không khó để nghe ra trong Thiên Đình ngoài ba người kia ra, những người còn lại đều không được Lục Nhĩ đặt vào mắt, ngạo mạn đến nhường nào, tự phụ đến nhường nào? "Tặc tử, chớ có cuồng vọng!" Lúc này, một tiếng quát nộ đột nhiên vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy Câu Trần Đại Đế Lôi Chấn Tử bay nhanh tới, uy áp Đại La Kim Tiên tràn ra khắp nơi, thao túng phong lôi đầy trời tấn công Lục Nhĩ. "Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Thiên Bồng Nguyên Soái và Na Tra đều kinh hãi thất sắc.

Đó là Chuẩn Thánh, Lôi Chấn Tử chỉ là Đại La Kim Tiên mà cũng dám ra tay với hắn, chẳng phải là tìm chết sao? "Không biết tự lượng sức mình!" Không ngoài dự đoán, Lục Nhĩ chỉ liếc nhìn lực phong lôi tấn công kia, vung tay áo trực tiếp hủy diệt nó.

Sau khi làm xong tất cả, ánh mắt hắn khóa chặt vào Lôi Chấn Tử, đánh giá một lát rồi nói: "Một thứ không người không yêu, cũng xứng ra tay với ta." "....." Nghe lời này, Lôi Chấn Tử lập tức trợn mắt giận dữ.

Không người không yêu!

Đây tuyệt đối là sự sỉ nhục lớn nhất đối với hắn.

Nhưng Lục Nhĩ nói cũng là sự thật, Lôi Chấn Tử vốn chỉ là một Nhân tộc, nhưng vì ăn phải Phong Lôi Thần Quả mà biến thành bộ dạng như vậy.

Tuy tiềm lực tăng mạnh, thậm chí tu vi đại tiến, nhưng bộ dạng không người không yêu này thật sự khiến người ta ghê tởm, không ít người trong Tam Giới đều lén lút lẩm bẩm điều đó. .....

Nếu là người ngoài nói, hắn định sẽ thao túng thiên lôi đánh chết kẻ đó, nhưng đối mặt với Lục Nhĩ, hắn lại không có bất kỳ ý chí chiến đấu nào, tư thái vung tay hủy diệt một đòn toàn lực kia, quả thực giống như ác mộng khiến người ta rùng mình. "Sư tôn!" Lúc này, Lục Nhĩ quay đầu nhìn Hình Hạo nói: "Con có thể khai sát giới không?" Gì?!

Khai sát giới!

Đồng tử co rút, sắc mặt Lôi Chấn Tử, Thiên Bồng Nguyên Soái, Na Tra đều đại biến.

Hiển nhiên, Lục Nhĩ đã có sát tâm.

Chương 532

Nhất thời, Thiên Bồng Nguyên Soái và Na Tra không khỏi giận dữ nhìn Lôi Chấn Tử.

Vừa rồi mọi chuyện đều tốt đẹp, mọi thứ dường như có khả năng thương lượng tiếp, cũng có cơ hội hoàn thành nhiệm vụ và rút lui.

Nhưng vì Lôi Chấn Tử chủ động tấn công, dường như đã chọc giận vị cường giả Chuẩn Thánh này, nếu bị Thiên Nộ giáng xuống người hắn, hậu quả quả thực không thể tưởng tượng nổi. "Có thể!" Đạm nhiên gật đầu, Hình Hạo bước một bước, ngồi xuống trên một tảng đá xanh bên cạnh Thiên Bồng Nguyên Soái, mở miệng nói: "Thiên Bồng Nguyên Soái, dọn dẹp địa bàn Thiên Hà đi!" "Ta mới đến, phải có mỹ tửu chiêu đãi chứ!" Mỹ tửu?

Đương nhiên có!

Đồng tử co rút, Thiên Bồng Nguyên Soái nào dám từ chối, vội vàng gật đầu nói: "Kính thưa đại nhân yên tâm, Thiên Hà của ta không có gì khác, nhưng duy độc mỹ tửu là đệ nhất Tam Giới." "Người đâu, mau đi lấy rượu cho bản Nguyên Soái, tất cả mỹ tửu đều mau chóng mang lên mười vò!" "Vâng!" "Vâng!" "....." Tiếng đáp vang vọng, Thiên Hà Thủy Quân không xa cũng đã phản ứng lại.

So với Lục Nhĩ muốn đại khai sát giới, sự tồn tại của Hình Hạo hiển nhiên càng siêu nhiên hơn.

Chỉ cần lấy lòng được vị này, thì Lục Nhĩ dù là cường giả Chuẩn Thánh cũng không thể ra tay với họ, dù sao vị kia chính là Sư tôn của Lục Nhĩ.

Nhất thời, Thiên Hà Thủy Quân lập tức ra vào Thiên Hà Nguyên Soái Phủ, không ngừng bưng từng vò mỹ tửu ra, trực tiếp dâng lên

trước mặt Hình Hạo. "Tiền bối, mời!" Cung kính cúi chào, Thiên Bồng Nguyên Soái lấy một vò rượu đưa ra nói: "Rượu này là Tiêu Dao Nhượng đệ nhất Tam Giới, mỗi vạn năm mới có thể ủ được không đủ ngàn vò." Tiêu Dao Nhượng!

Vạn năm mới ủ được ngàn vò?

Lông mày khẽ nhướng, Hình Hạo đưa tay nhận Tiêu Dao Nhượng, đánh giá vài lần rồi mở nắp, lập tức một mùi rượu nồng đậm xông vào mặt. "Không tệ!" Hít một hơi thật sâu, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên nói: "Rượu trong vò không tệ, ở trong Tam Giới chắc cũng được coi là tồn tại đệ nhất đẳng." "Hô ~" Nghe lời này, Thiên Bồng Nguyên Soái và Thiên Hà Thủy Quân lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Hình Hạo hài lòng, thì mọi chuyện đều không thành vấn đề.

Nghĩ đến đây, Thiên Bồng Nguyên Soái trong tiềm thức mở miệng nói: "Tiền bối, ta..." "A..." Đột nhiên, một tiếng kêu thảm thiết vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy thân thể Lôi Chấn Tử đột nhiên nổ tung, dưới sự tấn công của Lục Nhĩ, tu vi Đại La Kim Tiên của hắn không có chút sức kháng cự nào.

Đồng thời với việc thân thể hắn nổ tung, nguyên thần cũng theo đó mà thoát ra, bị Phong Thần Bảng ở Lăng Tiêu Điện xa xa dẫn dắt muốn rời đi. "Hỗn trướng!" "Hỗn trướng!" "Yêu hầu, ta tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi." Nhìn thấy thân thể mình vẫn lạc, Lôi Chấn Tử tức giận đến cực điểm, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lục Nhĩ, trong lòng hận không thể thiên đao vạn quả hắn.

Hắn vạn vạn không ngờ, đối phương lại ngoan độc như vậy, một lời không hợp đã ra tay giết người, không hề nể mặt vị Câu Trần Đại Đế, không nể mặt đệ tử Tam Đại của Xiển Giáo. "Không chết?"

Ngược lại, Lục Nhĩ lúc này lại khẽ nhướng mày, có chút ngạc nhiên nói: "Có linh bảo hộ thể!" "Nhưng ta không nghĩ ngươi có thể thoát khỏi tay ta." Nói xong, Lục Nhĩ vung tay áo, một cây côn xuất hiện trong tay hắn, không hề chần chừ ném ra, trực tiếp đập về phía nguyên thần của Lôi Chấn Tử. "Không ~" Nguy cơ tử vong ập đến, Lôi Chấn Tử có thể cảm nhận rõ uy năng đáng sợ ẩn chứa trong cây côn, thậm chí cả lực kéo và che chở của Phong Thần Bảng dường như cũng không thể chống đỡ.

Nhất thời, Lôi Chấn Tử không còn quan tâm đến những thứ khác nữa, trong miệng vội vàng kêu lên: "Không thể giết ta, ta là Câu Trần Đại Đế, ta là đệ tử Tam Đại của Xiển Giáo, ta là môn đồ của Thánh Nhân!" Đáng tiếc, tiếng kêu gào không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Bối cảnh mà hắn tự hào kia trong mắt Lục Nhĩ không có bất kỳ ý nghĩa nào, đừng nói Thánh Nhân cấp bậc Hỗn Nguyên Thánh Nhân ở thế giới này, dù Tam Thanh ở thế giới của hắn trước mặt Hình Hạo cũng chỉ là đệ đệ mà thôi.

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, có thể thấy cây côn xé không mà đến, đập lên nguyên thần của Lôi Chấn Tử.

Rắc một tiếng, nguyên thần của Lôi Chấn Tử tan vỡ, bị phân liệt và vỡ nát tại chỗ này, hóa thành mảnh vụn tán lạc giữa thiên địa, triệt để thân tử đạo tiêu, ngay cả Phong Thần Bảng cũng không cứu được. "Không thể nào!" "Không thể nào!" Nhìn thấy cảnh này, Thiên Bồng Nguyên Soái và Na Tra không kìm được thất thanh kinh hô.

Phong Thần Bảng nô dịch chúng thần, tuy chúng thần sau khi lên bảng sẽ bị nô dịch, nhưng cũng có thể bảo toàn nguyên thần không chết, có một loại đạo lý tương tự như Thiên Đạo bất tử, Thánh Nhân bất diệt.

Nhưng bây giờ thì sao?

Phong Thần Bảng không hề vỡ nát, nhưng nguyên thần của Lôi Chấn Tử lại bị Lục Nhĩ triệt để đánh tan, đừng nói là trọng sinh, ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có. "Không có gì là không thể." Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo uống một ngụm rượu chậm rãi nói: "Cái gọi là Phong Thần Bảng, chẳng qua là Thiên Thư mà thôi." "Thiên Thư rốt cuộc cũng chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi, không phải Tiên Thiên Chí Bảo, không thể đứng bất bại vĩnh viễn." "Cây côn dài trong tay Lục Nhĩ cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong đó ẩn chứa Sát Lục, Hủy Diệt và Phá Hoại tam đại pháp tắc, đừng nói chỉ là nguyên thần, dù là Phong Thần Bảng ở trước mặt cũng có thể bị nó triệt để hủy diệt." Xì!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Cây côn đó còn quý hơn Phong Thần Bảng!

Đồng tử co rút, Thiên Bồng Nguyên Soái và Na Tra kinh ngạc đến sững sờ. .....

Là đệ tử Tam Giáo, Na Tra bái sư Thái Ất Chân Nhân nên biết một số phân cấp phẩm cấp Tiên Thiên Linh Bảo, còn Thiên Bồng Nguyên Soái thì bái sư Huyền Đô, là môn đồ chính tông của Nhân Giáo, biết còn nhiều hơn ba phần.

Phong Thần Bảng tuyệt đối là tồn tại đỉnh tiêm trong số Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng hiện tại cây côn dài trong tay Lục Nhĩ lại còn trên cả Phong Thần Bảng, điều này cho thấy mức độ quý giá của vật này có thể không kém cạnh Tiên Thiên Chí Bảo trong truyền thuyết. "Kẻ nào dám giết đệ tử Xiển Giáo của ta!" Lúc này, một tiếng quát nộ vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy trên bầu trời xa xa, thân ảnh Nam Cực Tiên Ông và Đạo Hạnh Thiên Tôn xuất hiện bên ngoài Thiên Hà.

Khi nhìn thấy Lôi Chấn Tử hồn phi phách tán, trong mắt hai người tràn đầy lửa giận không thể che giấu.

Là vị Ngũ Ngự Đại Đế duy nhất trong số các đệ tử Tam Đại của Xiển Giáo, cái chết của Lôi Chấn Tử đối với Xiển Giáo mà nói tuyệt đối là một đả kích chí mạng.

Nhất thời, ánh mắt hai người khóa chặt vào Lục Nhĩ, trong mắt sát cơ bùng phát, đồng thời nghiến răng nghiến lợi nói: "Yêu hầu nơi nào, vậy mà dám giết đệ tử Xiển Giáo của ta, là muốn khiêu khích Xiển Giáo của ta sao?" "Yêu hầu, đừng tưởng Chuẩn Thánh là có thể làm càn, Xiển Giáo của ta là do Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn sáng lập, bây giờ ngươi công nhiên giết môn đồ Xiển Giáo của ta, là muốn cùng Xiển Giáo của ta bất tử bất hưu sao?" Tu sĩ Xiển Giáo!

Liếc nhìn hai người một cái, trong mắt Lục Nhĩ lộ ra một tia khinh thường nói: "Chỉ là hai vị Chuẩn Thánh trung kỳ tu sĩ mà thôi, ai cho các ngươi dũng khí nói chuyện với ta như vậy." "Xiển Giáo, đó là cái thá gì!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn, so với Sư tôn của ta thì là cái thá gì!" "Dám vũ nhục Thánh Nhân!" Đồng tử co rút, Nam Cực Tiên Ông và Đạo Hạnh Thiên Tôn kinh ngạc đến sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, Lục Nhĩ không những không hề kính sợ Xiển Giáo, thậm chí đối với Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng một vẻ khinh thường.

Lập tức, sắc mặt hai người đỏ bừng, trong mắt sát cơ bùng phát, đồng thời rút ra linh bảo tấn công Lục Nhĩ, trong miệng quát nộ: "Yêu hầu, vậy mà dám vũ nhục Thánh Nhân, vũ nhục Xiển Giáo của ta, hôm nay ta muốn mạng của ngươi!" "Yêu hầu, nạp mạng, hôm nay ta muốn tru sát ngươi, để thế nhân đều biết, Xiển Giáo của ta không dung mạo phạm!" "Tìm chết!" Đối mặt với sự tấn công của Đạo Hạnh Thiên Tôn và Nam Cực Tiên Ông, Lục Nhĩ hoàn toàn không để

ý.

Hai người tuy cũng có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng hiển nhiên cảnh giới không đủ để giá ngự thực lực, nói trắng ra chiến lực nghiêm trọng hư cao, đồng là Chuẩn Thánh, nếu đặt ở Hồng Hoang mà nói, thì tuyệt đối là một đám tồn tại cấp pháo hôi.

Chương 533

"Cút!" Trong miệng quát lớn một tiếng, Lục Nhĩ mạnh mẽ vung cây côn trong tay, trực tiếp đánh trúng thân thể hai người. "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Đạo Hạnh Thiên Tôn lập tức bị đánh bay ra ngoài, đập xuống đất, máu tươi không ngừng phun ra, toàn thân nằm đó không thể động đậy.

Nam Cực Tiên Ông thì tốt hơn một chút, ngay khi bị côn đánh trúng đã triệu hồi một kiện Tiên Thiên Linh Bảo hộ thể, nhưng dù vậy, lúc này hắn cũng thổ huyết liên tục, tuy thân hình ổn định, nhưng cũng lay động sắp đổ. "Xì!" Cảnh này lập tức khiến Thiên Bồng Nguyên Soái và Na Tra không kìm được hít một ngụm khí lạnh.

Là đệ tử Tam Giáo.

Họ biết, Nam Cực Tiên Ông, Đạo Hạnh Thiên Tôn đều là cường giả cấp Chuẩn Thánh.

Sự tồn tại như vậy, gần như là chiến lực đội ngũ hàng đầu của Tam Giới, nhưng bây giờ thì sao?

Một chiêu!

Chỉ một chiêu, hai người đã bại.

Đạo Hạnh Thiên Tôn càng thảm không nỡ nhìn, bộ dạng đó hoàn toàn là một con cừu chờ làm thịt. "Quá mạnh mẽ rồi!" "Người này rốt cuộc là ai?" "Hầu loại yêu tộc, khi nào xuất hiện cường giả như vậy!" "....." Trong miệng lẩm bẩm, Thiên Bồng Nguyên Soái trong tiềm thức liếc nhìn Hình Hạo một cái.

Chỉ là đệ tử Lục Nhĩ đã mạnh mẽ như vậy, vậy là Sư tôn thì mạnh mẽ đến nhường nào?

Sự tồn tại như vậy xuất hiện trong Tam Giới, mục đích của hắn là gì?

Rốt cuộc muốn làm gì? "Kính thưa đại nhân!" Cẩn thận cúi chào, Thiên Bồng Nguyên Soái mở miệng hỏi: "Không biết đại nhân đến Tam Giới có chuyện gì?" "Ta Thiên Bồng tuy tu vi thấp kém, nhưng tin tức trong Tam Giới ta đều rõ ràng, không biết có chỗ nào có thể giúp sức cho tiền bối không?" Lời này vừa ra, Na Tra không xa lập tức khóe miệng giật giật.

Hắn nào nhìn không ra Thiên Bồng Nguyên Soái đang quỳ liếm Hình Hạo, nhưng lại không dám nói gì, thậm chí nội tâm còn có chút tiện mộ.

Vô cùng!

Chỉ là sức mạnh của Lục Nhĩ đã khiến hắn không dám có chút sức kháng cự nào, là Sư tôn Hình Hạo chỉ có thể càng mạnh mẽ hơn, thậm chí có thể sánh ngang với sáu vị Thánh Nhân kia.

Trong tình huống như vậy, nếu có thể được nhân vật như vậy công nhận, dù chỉ là một phần vạn lợi ích cũng tốt hơn rất nhiều so với việc tự mình nỗ lực. "Ồ!" "Sao?" Như có điều suy nghĩ nhìn Thiên Bồng Nguyên Soái một cái, trong mắt Hình Hạo không khỏi lộ ra một tia trầm tư.

Mục đích của chuyến đi Tây Du thế giới này là giúp Lục Nhĩ hoàn thành sự tiến hóa bản nguyên, nhưng hắn chỉ biết được tung tích của Tôn Ngộ Không, còn Thông Bối Viên Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu ở đâu thì không biết, huống chi là Xích Khào Mã Hầu.

Vừa rồi đã thử, chiến lực của hắn ở thế giới này không hề suy yếu, hoàn toàn có thể cùng Thiên Đạo Hồng Quân của thế giới này chiến một trận.

Nhưng thủ đoạn thôi diễn thiên cơ lại bị hạn chế, bởi vì hắn không phải tu sĩ của thế giới này, không thể câu thông thiên địa, cũng không thể hoàn thành việc tìm kiếm. "Ta thật sự có một số chuyện cần ngươi giúp!" Một niệm đến đây, ánh mắt Hình Hạo lập tức nhìn về phía Thiên Bồng Nguyên Soái nói: "Ta muốn ngươi giúp ta tìm ra Lục Nhĩ Mi Hầu, Thông Bối Viên Hầu và Xích Khào Mã Hầu, có thể thành công không?" Tìm người?

Lục Nhĩ Mi Hầu, Thông Bối Viên Hầu, Xích Khào Mã Hầu?

Thiên Bồng Nguyên Soái kinh ngạc đến sững sờ, vạn vạn không ngờ chuyện Hình Hạo muốn làm lại là việc này. "Ta biết!" Không chậm trễ, Thiên Bồng Nguyên Soái hồi thần, vội vàng mở miệng nói: "Tiền bối, trong ba con khỉ kia, ta biết tung tích của Thông Bối Viên Hầu!" "Ồ!" Lông mày khẽ nhướng, Hình Hạo lập tức nhìn về phía Thiên Bồng Nguyên Soái nói: "Ở đâu?" "Viên Hồng!" Không hề chần chừ, Thiên Bồng Nguyên Soái lập tức mở miệng nói: "Viên Hồng chính là Thông Bối Viên Hầu, không phải năm đó bị Dương Tiễn giết chết rồi sao, tuy sau Phong Thần trở thành Tiên Quan, nhưng cũng mất đi thân phận Thông Bối Viên Hầu." "Nhưng dù vậy, hắn cũng là chủ của một đời Thông Bối Viên Hầu, chỉ cần tìm được hắn, thì hoàn toàn có thể để hắn dùng bản nguyên cảm ứng vị trí của Thông Bối Viên Hầu trong Tam Giới." Bản nguyên cảm ứng!

Quả thật là một biện pháp không tệ!

Như có điều suy nghĩ gật đầu, Hình Hạo nhìn Thiên Bồng nói: "Được, vậy ngươi đi mang Viên Hồng về không thành vấn đề chứ?" "....." Nghe lời này, Thiên Bồng Nguyên Soái khá là xấu hổ.

Há hốc mồm xong, mới chậm rãi nói: "Bẩm tiền bối, Viên Hồng tuy quan vị không bằng ta, nhưng tu vi của hắn lại đạt tới cấp độ Đại La Kim Tiên, ta không phải đối thủ của hắn, không thể cưỡng ép

mang hắn về." Đại La Kim Tiên?

Xem ra Viên Hồng sau Phong Thần có chút tiến bộ đó!

Như có điều suy nghĩ gật đầu, Hình Hạo biết khi Viên Hồng bị Dương Tiễn giết chết thì tu vi chỉ là cảnh giới Kim Tiên, chỉ trong mấy ngàn năm ngắn ngủi mà có thể đạt tới Đại La Kim Tiên, có thể thấy tiềm lực của hắn không hề yếu.

Nhưng chỉ là Đại La Kim Tiên, Hình Hạo cũng không đặt vào mắt, đánh giá Thiên Bồng Nguyên Soái một cái xong, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên nói: "Đã như vậy, vậy ta giúp ngươi trở thành Đại La Kim Tiên." Nói xong, Hình Hạo cũng không nói lời vô nghĩa, hữu thủ vẫy một cái lấy ra một quả Hoàng Trung Lý đưa ra nói: "Đây là Hoàng Trung Lý, quả thực Hoàng Trung Lý đời đầu tiên, ăn vào, tu vi của ngươi lập tức có thể tấn cấp Đại La Kim Tiên hậu kỳ trở lên." "Xì ~" Hít một ngụm khí lạnh, Thiên Bồng Nguyên Soái ngây người nhìn quả Hoàng Trung Lý trong tay Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Hoàng Trung Lý hắn biết.

Là đệ tử Tam Giáo, ở cổng Tam Thanh đều có một cây Hoàng Trung Lý tồn tại.

Chỉ là Hoàng Trung Lý của Tam Thanh bị phân làm ba, cho nên hiệu quả giảm đi rất nhiều.

Nhưng Hoàng Trung Lý Hình Hạo lấy ra lại là hoàn chỉnh, quả thực đời đầu tiên, giá trị quả thực... "Đa tạ tiền bối!" Hít một hơi thật sâu, Thiên Bồng tiến lên nhận lấy Hoàng Trung Lý nói: "Vãn bối nhất định sẽ mang Viên Hồng về." Nói xong, hắn một ngụm nuốt Hoàng Trung Lý, khí tức trên người cuồng bạo, với tốc độ mắt thường có thể thấy được tấn cấp Đại La Kim Tiên, không ngừng đề thăng. "Nuốt ực ~" Cảnh này lập tức khiến Na Tra không xa nuốt nước bọt, trong mắt nhiệt huyết không thể che giấu.

Đại La Kim Tiên!

Thiên Bồng Nguyên Soái tấn cấp Đại La Kim Tiên, chỉ vì ăn một quả do Hình Hạo ban cho... "Yêu hầu, sao ngươi dám như vậy!" Lúc này, Nam Cực Tiên Ông giữa không trung hồi thần, đưa tay che lấy chỗ vừa bị côn đánh trúng, toàn thân đầu bù tóc rối giống như ác quỷ đi trong u minh, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lục Nhĩ, một vẻ hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn. "Náo loạn!" Khinh thường bĩu môi, Lục Nhĩ thân hình lóe lên xuất hiện trước mặt Nam Cực Tiên Ông.

Không hề chần chừ vươn một tay tóm lấy cổ hắn, thần sắc băng lãnh nói: "Chỉ là Chuẩn Thánh giả, ngươi nghĩ mình là cái thá gì!" "Loại phế vật chiến lực này, đừng nói là Chuẩn Thánh, nếu ở chỗ ta, một Đại La Kim Tiên đại viên mãn đã có thể làm thịt ngươi!" Lời này không giả.

Cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn thời Hồng Hoang hầu như đều đi lên từ vô số thi cốt của người khác, không thể so sánh với những kẻ được Thánh Nhân che chở như Nam Cực Tiên Ông. "Ngươi muốn làm gì?" Cảm nhận sát cơ truyền đến từ Lục Nhĩ, Nam Cực Tiên Ông hoảng sợ.

Chương 534

Khí tức tử vong khiến hắn nghẹt thở, muốn phản kháng, muốn giãy giụa, nhưng sức mạnh trước mặt Lục Nhĩ lại yếu ớt như vậy, không có chút sức kháng cự nào. "Ngươi nghĩ sao?" Nhe răng cười, trong mắt Lục Nhĩ sát cơ lóe lên nói: "Ta sớm đã nhìn bọn ngươi không vừa mắt rồi!" "Môn đồ Thánh Nhân thì cao cao tại thượng sao?

Quy củ chó má, nắm đấm lớn mới là đạo lý cứng!" "Hôm nay ta chém chết tên này, ta muốn xem ai có thể ngăn cản ta!" Nói xong, tay Lục Nhĩ nắm chặt Nam Cực Tiên Ông khẽ dùng sức, sức mạnh đáng sợ theo đó bùng phát, có vẻ như muốn triệt để tru sát hắn. "Đáng chết!" "Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Đạo Hạnh Thiên Tôn dưới đất vội vàng.

Nam Cực Tiên Ông là tu sĩ Xiển Giáo, tuy không phải một trong Thập Nhị Kim Tiên, nhưng địa vị của hắn cũng không hề kém cạnh Thập Nhị Kim Tiên.

Quan trọng nhất, Nam Cực Tiên Ông cũng là một trong Ngũ Ngự.

Vừa rồi Lôi Chấn Tử đã chết, bây giờ nếu Nam Cực Tiên Ông cũng chết, thì đối với Xiển Giáo mà nói tuyệt đối là tai họa diệt đỉnh. "Yêu hầu đáng chết, mau thả Nam Cực Sư huynh ra!" Trong miệng quát lớn một tiếng, uy áp Chuẩn Thánh trên người Đạo Hạnh Thiên Tôn bùng phát, toàn thân hắn bay vút lên, trực tiếp tấn công Lục Nhĩ, trong tay một cây Tiên Thiên Giai Linh Bảo hiện ra, lập tức chém lên thân thể Lục Nhĩ.

Leng keng!

Hỏa quang tóe ra, linh bảo tuy đập lên người Lục Nhĩ, nhưng lại không thể phá vỡ phòng ngự, thậm chí không để lại một vết hằn nào.

"Không thể nào!" "Không thể nào!" Ngây người nhìn cảnh này, Đạo Hạnh Thiên Tôn kinh ngạc đến sững sờ.

Vừa rồi tấn công hắn không hề lưu thủ, thậm chí uy lực của Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay cũng được kích phát đến cực hạn, nhưng kết quả thì sao?

Ngay cả một chút vết thương cũng không để lại, chênh lệch lớn đến nhường nào?

Thật sự khiến người ta khó tin. "Nuốt ực!" Nuốt nước bọt, Đạo Hạnh Thiên Tôn trong tiềm thức muốn rút lui.

Dù sao một đòn toàn lực cũng không thể gây ra bất kỳ thương tổn nào cho hắn, điều đó chẳng phải đại biểu cho sự chênh lệch lớn giữa hai bên sao, trong tình huống biết rõ sẽ chết, hắn cũng không còn quan tâm đến Nam Cực Tiên Ông nữa. "Chạy!" Thu tất cả vào mắt, trong mắt Lục Nhĩ sát cơ lóe lên nói: "Đã tìm chết, vậy đừng hòng sống sót rời đi." "Nhất Trịch Càn Khôn, giết!" Giây tiếp theo, cây côn trong tay Lục Nhĩ xé không mà ra, trực tiếp đập tới, tốc độ cực nhanh, chỉ trong nháy mắt đã đập lên thân thể Đạo Hạnh Thiên Tôn. "Bành" một tiếng vang lớn, thân thể Đạo Hạnh Thiên Tôn nổ tung, thậm chí không có sức kháng cự nào, nguyên thần của hắn thoát ra, lập tức muốn chạy trốn. "Chạy đi đâu!" Thấy tình hình này, trong mắt Lục Nhĩ sát cơ lóe lên, không hề chần chừ lần nữa triệu hồi cây côn ném ra, trực tiếp đập về phía nguyên thần của hắn. "Không!" Nhìn thấy cây côn tấn công, Đạo Hạnh Thiên Tôn vội vàng.

Vừa rồi khi thân thể bị hủy diệt, hắn đã cảm nhận được nguy cơ tử vong, bây giờ trong tình huống chỉ còn lại nguyên thần, hắn không cho rằng mình có thể chống đỡ được một đòn. "Đạo Hạnh Sư huynh!" Lúc này, một giọng nói bất ngờ vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy trên bầu trời không xa, Quan Thế

Âm đang cưỡi mây, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Đạo Hạnh Thiên Tôn chỉ còn lại nguyên thần, mặt đầy vẻ khó tin. "Từ Hàng!" Nhìn Quan Thế Âm, Đạo Hạnh Thiên Tôn cũng sững người.

Vạn vạn không ngờ, lúc này đối phương lại xuất hiện ở đây.

Ngay sau đó, Đạo Hạnh Thiên Tôn đại hỉ, vội vàng mở miệng hô hoán: "Từ Hàng Sư đệ, mau cứu ta!" "....." Nghe lời này, Quan Thế Âm do dự.

Tuy mọi người trước đây là sư huynh đệ, nhưng bây giờ nàng là Bồ Tát của Phật Môn, nếu ra tay giúp đỡ, vậy thì... "Từ Hàng Sư đệ!" Thấy tình hình này, Đạo Hạnh Thiên Tôn càng thêm vội vàng, toàn thân thần sắc xao động, mở miệng nói: "Chỉ cần ngươi cứu ta, chuyện năm đó ta sẽ đồng ý!" "Được!" Trong mắt tinh quang lóe lên, Quan Thế Âm trong khoảnh khắc đó mắt sáng rực, không chút do dự vung phất trần trong tay, một đạo quang thúc xé không trực tiếp đập lên cây côn Lục Nhĩ ném ra.

Oanh long long, oanh long long...

Tiếng nổ vang vọng trời đất, chiến lực của Quan Thế Âm không thể so sánh với Đạo Hạnh Thiên Tôn, tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ của nàng cũng không phải giả.

Dưới một đòn đã thành công đánh bay cây côn dài ra xa, cứu được Đạo Hạnh Thiên Tôn. "Hô ~" Thấy tình hình này, Đạo Hạnh Thiên Tôn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nỗi lo về tính mạng đã được giải trừ, toàn thân hắn trong khoảnh khắc đó cũng thư giãn không ít, đang định nói gì đó, đột nhiên một bóng đen xuất hiện trước mặt: "Ngươi nghĩ mình có thể tồn tại sao!" "....." Đồng tử co rút, Đạo Hạnh Thiên Tôn ngẩng đầu nhìn tới, kinh hãi khi thấy Lục Nhĩ xuất hiện trước mặt, một tay đang xách Nam Cực Tiên Ông, đang trêu đùa nhìn hắn.

Chưa kịp hồi thần, một đạo hàn mang lóe lên, có thể thấy cây côn dài lập tức xuyên thủng nguyên thần của hắn, khí tức Hủy Diệt và Sát Lục Pháp Tắc trên đó theo đó dũng động, không ngừng hủy diệt. "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Đạo Hạnh Thiên Tôn trực tiếp vẫn lạc, hồn phi phách tán, không còn bất kỳ khả năng tồn tại nào nữa. "Không ~" Thấy tình hình này, Quan Thế Âm dưới đất không khỏi đau đớn kêu lên.

Đạo Hạnh Thiên Tôn dù sao cũng là sư huynh ngày xưa, lại vừa đáp ứng điều kiện của nàng, nhưng bây giờ lại chết như vậy, chẳng phải mọi việc trước đó đều không có bất kỳ ý nghĩa nào sao? "Yêu hầu, ta muốn mạng của ngươi!" Trong miệng quát lớn một tiếng, pháp lực trên người Quan Thế Âm cuồng bạo, có thể thấy từng đợt ba động sức mạnh đặc thù theo đó bùng nổ, sau lưng nàng một tôn Thiên Thủ Quan Âm Kim Thân hiện ra.

Giây tiếp theo, Thiên Thủ Kim Thân rực rỡ, ngàn tay cùng xuất chiêu tấn công Lục Nhĩ, uy thế mênh mông, có vẻ như muốn xé nát vạn vật và bầu trời. "Thiên Thủ Thần Thông!" Thu tất cả vào mắt, trong mắt Lục Nhĩ lộ ra một tia ngạc nhiên.

Dù sao trong ký ức của hắn, ở Hồng Hoang thi triển loại thủ đoạn này chỉ có Tiếp Dẫn một người.

Chỉ là thủ đoạn Thiên Thủ Thiên Nhãn nhập ma của Tiếp Dẫn, so với nó, cái gọi là Thiên Thủ Thần Thông của Quan Thế Âm lại yếu không chỉ một bậc. "Phù du hám thụ!" Lạnh lùng hừ một tiếng khinh thường, Lục Nhĩ vung tay nắm chặt cây côn dài, không chút do dự lao lên phía trước, trong miệng quát lớn: "Chiến!" Ngay sau đó, cây côn dài trong tay Lục Nhĩ liền cùng Thiên Thủ đánh mạnh vào nhau.

Oanh long long, oanh long long...

Tiếng nổ vang vọng trời đất, dư ba va chạm của lực lượng Chuẩn

Thánh khuếch tán, nhất thời truyền khắp Tam Giới. "Ba động chiến đấu thật đáng sợ!" "Chiến tranh Chuẩn Thánh sao?" Nhất thời, các Đại Thần Thông Giả trong Tam Giới đều ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Hà, trong mắt đều lộ ra vẻ ngạc nhiên, kinh hãi và khó tin.

Chương 535

Trước đó họ không quá để ý tình hình bên Thiên Hà.

Nhưng sau khi xảy ra chuyện này, họ lại phát hiện ra một vấn đề, đó là cuộc chiến của cường giả Chuẩn Thánh trong Thiên Hà tuyệt đối cực kỳ mạnh mẽ.

Thậm chí trong khoảnh khắc đó họ cũng đã cảm nhận được sự vẫn lạc của Đạo Hạnh Thiên Tôn. "Kim Tiên Xiển Giáo chết rồi!" "Thật khó tin!" Trong miệng lẩm bẩm, một số cường giả Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh trong khoảnh khắc đó đều bị kinh ngạc đến sững sờ.

Kim Tiên Xiển Giáo!

Đó là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn a.

Trong Phong Thần Chi Chiến, Thập Nhị Kim Tiên tuy có bốn người phản bội sư môn gia nhập Tây Phương Giáo, nhưng cũng đều tấn cấp thành cường giả Chuẩn Thánh, là cường giả bậc nhất Tam Giới.

Nhưng bây giờ thì sao?

Một cường giả như vậy vậy mà lại chết, không có bất kỳ dấu hiệu chiến đấu mãnh liệt nào, quả thực không thể tưởng tượng nổi. "Yêu hầu!" "Yêu tộc khi nào lại xuất hiện cường giả như vậy!" Ngay sau đó, ánh mắt của các Đại Thần Thông Giả trong Tam Giới đều tập trung vào Lục Nhĩ.

Không ngoài dự đoán, dù Quan Thế Âm trong tình huống giao thủ cũng không đạt được bất kỳ lợi thế nào, Thiên Thủ Quan Âm Kim Thân thoạt nhìn mạnh mẽ, nhưng trên thực tế lại không có sức phá

hoại và lực sát thương quá lớn.

Thậm chí theo thời gian trôi đi, có thể thấy rõ Kim Thân bị tổn thương ngày càng nghiêm trọng, còn tư thái chiến đấu của Lục Nhĩ thì càng chiến càng dũng mãnh, có vẻ như muốn nói: "Trường côn trong tay ta nắm, thiên hạ ai người có thể thất địch!" "Phá!" Lúc này, tiếng quát thấp của Thiên Bồng Nguyên Soái vang vọng Thiên Hà.

Kèm theo khí tức trên người hắn cuồng bạo, có thể thấy rõ từng luồng khí tức mạnh mẽ cuồn cuộn trên toàn thân, uy áp Đại La Kim Tiên hậu kỳ quét khắp bốn phương, toàn thân hắn lúc này đã thăng cấp thành một tồn tại cận Chuẩn Thánh. "Này...

Thiên Bồng Nguyên Soái!" "Đại La Kim Tiên hậu kỳ, không thể nào!" Nhất thời, Tam Giới chấn kinh.

Tất cả mọi người đều bị cảnh này kinh ngạc đến sững sờ, đặc biệt là Tây Phương Giáo và những người nắm quyền Thiên Đình.

Thiên Bồng Nguyên Soái là một trong những ứng cử viên đã được thương nghị và xác định là người thỉnh kinh.

Nhưng bây giờ lại đột phá, thậm chí đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, quả thực đã vượt quá phạm vi kiểm soát của họ.

Tuy cũng không phải là không thể trấn áp.

Nhưng với tu vi Đại La Kim Tiên của hắn, một khi hoàn thành Tây Du và được gia trì lượng lớn khí vận, thì chẳng phải sẽ tấn cấp thành cường giả Chuẩn Thánh sao?

Một cường giả Chuẩn Thánh, dù là Nhân Giáo do Lão Tử sáng lập cũng chỉ có Huyền Đô đạt được mà thôi, họ có vui vẻ tặng một tồn tại như vậy cho Tây Phương Giáo không? "Không hay rồi!" Đồng thời, Như Lai trên Linh Sơn đột nhiên biến sắc.

Dường như đã cảm nhận được điều không đúng, toàn thân hắn

đứng dậy khỏi đài sen, không hề chần chừ bước một bước, toàn thân cấp tốc chạy về phía Thiên Hà. "Phật Tổ!" "Phật của chúng ta!" Thấy tình hình này, chư vị Bồ Tát và La Hán trên Linh Sơn đều kinh ngạc đến sững sờ.

Vạn vạn không ngờ, Như Lai lại vội vàng như vậy, nhìn qua dường như rất không tin tưởng Quan Thế Âm. "Không hay rồi!" Đột nhiên, một Bồ Tát dường như đã cảm nhận được, thần sắc đại biến nói: "Quan Âm sắp bại rồi!" Gì!

Không thể nào!

Kinh hô một tiếng, các Bồ Tát và La Hán trên Linh Sơn lúc này cũng không còn quan tâm đến những thứ khác nữa, từng người đều phóng ra thần thức nhìn về phía Thiên Hà.

Giây tiếp theo, sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi.

Có thể thấy dưới sự tấn công của Lục Nhĩ, Thiên Thủ Quan Âm Kim Thân đột nhiên vỡ nát, thậm chí côn kia còn đập lên thân thể nàng, Quan Thế Âm một ngụm máu tươi phun ra, toàn thân như cánh diều đứt dây đập xuống mặt đất Thiên Hà. "Xì ~" Cảnh này lập tức khiến các Đại Năng trong Tam Giới đều không kìm được hít một ngụm khí lạnh.

Bại rồi!

Quan Thế Âm bại rồi!

Mới bao nhiêu thời gian, một cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ như vậy lại bại, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Cần biết rằng, họ mới chiến đấu bao lâu.

Quan Thế Âm lại bại như vậy, bại một cách triệt để, dù đổi lại là họ cũng không có bao nhiêu nắm chắc có thể hồi phục một chút. "Yêu hầu rốt cuộc là ai?" "Lai lịch của hắn?

Vì sao lại mạnh mẽ như vậy!" Nhất thời, ánh mắt của các Đại Năng trong Tam Giới đều tập trung vào Lục Nhĩ, từng người đều muốn nhìn ra điều gì đó trên người hắn, làm rõ rốt cuộc là chuyện gì. "Đa tạ tiền bối!" Lúc này, Thiên Bồng đã đột phá xong, cảm nhận sức mạnh cuồng bạo trong cơ thể, toàn thân tinh thần kích động vạn phần, cung kính hành lễ với Hình Hạo, trong mắt tràn đầy vẻ bái phục.

Vô cùng!

Thật sự cảm giác đối phương ban cho hắn quá siêu nhiên.

Tùy tiện lấy ra một quả Hoàng Trung Lý, lại khiến tu vi của hắn tấn cấp Đại La Kim Tiên hậu kỳ, một tồn tại như vậy, quả thực đã vượt qua nhận thức của hắn về tất cả mọi người, dù là cường giả Thánh Nhân e rằng cũng miễn cưỡng có thể sánh ngang. "Không sao cả!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo liếc Thiên Bồng một cái nói: "Bây giờ ngươi đã đạt Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đi mang người ta muốn tìm về đi!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Thiên Bồng không dám lơ là, cung kính hành lễ xong, xoay người liền vội vã rời khỏi Thiên Hà.

Trước khi đi, hắn liếc nhìn Lục Nhĩ giữa không trung, một tia tiện mộ lóe lên trong mắt không thể che giấu.

Không còn cách nào!

Sức mạnh của Hình Hạo trong lòng hắn đã vượt qua cả Thánh Nhân.

Chương 536

Lục Nhĩ là đệ tử của Hình Hạo, từ đó có thể thấy căn nguyên của hắn mạnh mẽ đến nhường nào.

Trong tình huống như vậy, nếu có thể, hắn thậm chí còn có xung động muốn phản bội sư môn mà bái Hình Hạo làm sư.

Nhưng Thiên Bồng cũng rõ ràng, điều đó gần như không thể, Hình Hạo tuy ban cho hắn Hoàng Trung Lý, nhưng trên thực tế cũng chỉ vì muốn tìm Viên Hồng mà thôi. ..... "Quan Thế Âm!" "Phế vật!" Giữa không trung, Lục Nhĩ từ trên cao nhìn xuống Quan Thế Âm dưới đất, trong mắt vẻ khinh miệt không hề che giấu.

Vốn tưởng Quan Thế Âm thi triển Thiên Thủ Thần Thông có chỗ đặc biệt, nhưng đáng tiếc, sự thật lại không có bất kỳ tác dụng nào.

Cái gọi là Thiên Thủ Thần Thông, mang lại cho hắn cảm giác không có bất kỳ ý nghĩa nào, quả thực chỉ là bày vẽ. "....." Dưới đất, Quan Âm thổ ra một ngụm máu, toàn thân trong khoảnh khắc đó sắc mặt khó coi cực độ.

Đã bại thì thôi.

Bây giờ lại bị Lục Nhĩ sỉ nhục như vậy, quả thực khiến nàng không thể chấp nhận.

Nhưng sự chênh lệch giữa hai bên lại lớn đến như vậy, trong tình huống này, nàng thậm chí còn không dám đứng dậy phản kích.

Dù sao cảnh Lục Nhĩ giết Đạo Hạnh Thiên Tôn vẫn còn rõ ràng trước mắt, nàng không muốn cũng chết như vậy ở đây. "Chạy!" Lúc này, Nam Cực Tiên Ông dưới đất xa xa mạnh mẽ đứng dậy, toàn thân hóa thành một đạo lưu quang chạy trốn ra bên ngoài.

Tận mắt chứng kiến tư thái hung tàn của Lục Nhĩ, hắn rõ ràng hậu quả nếu ở lại là chết không có chỗ chôn.

Tuy bây giờ chạy trốn có chút mất mặt, thậm chí sẽ khiến danh tiếng của Xiển Giáo càng xấu hơn, nhưng hắn cũng không còn quan tâm nhiều như vậy nữa. "Nam Cực!" Cảnh này lập tức khiến Quan Thế Âm trợn mắt giận dữ.

Vạn vạn không ngờ, hắn trước đó ra tay giúp đỡ, đổi lại kết quả lại là Nam Cực Tiên Ông quay lưng bỏ chạy, đối với nàng mà nói tuyệt đối là một đả kích chí mạng. "Chạy?" Thấy tình hình này, trong mắt Lục Nhĩ sát cơ lóe lên, không hề có ý định thả Nam Cực.

Tâm niệm vừa động, cây côn dài bị Lục Nhĩ ném ra, trong miệng quát lớn: "Ăn ta một côn, không đỡ nổi, vậy thì đi chết đi!" Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Nhất Trịch Càn Khôn phát động, cây côn dài hóa thành một đạo lưu quang đập về phía Nam Cực Tiên Ông.

Nhất thời, ánh mắt của các Đại Năng trong Tam Giới đều nhìn sang.

Mọi người đều cảm nhận được uy lực của một đòn này mạnh mẽ đến nhường nào, càng muốn xem nếu Nam Cực bị đánh trúng, rốt cuộc có chết như Đạo Hạnh Thiên Tôn hay không. "Không!" Nguy cơ ập đến, Nam Cực Tiên Ông kinh khủng vạn phần.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng, uy lực của một đòn này đáng sợ đến nhường nào, với sức mạnh của bản thân căn bản không thể chống đỡ.

Quan trọng nhất, Nhất Trịch Càn Khôn ẩn chứa sự khóa chặt thần thức của Lục Nhĩ, Nam Cực Tiên Ông căn bản không thể tránh, càng không thể né tránh. "Sư tôn, cứu ta!" Vào lúc nguy cấp, Nam Cực không còn quan tâm đến những thứ khác, phát ra tiếng rống thê lương.

Nhất thời, tiếng cầu cứu của hắn vang vọng Tam Giới, thậm chí

truyền đến sâu trong Hỗn Độn. "....." Trong Tử Tiêu Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đôi mắt nhắm chặt đột nhiên mở ra.

Sau khi bóp nát đôi tay, toàn thân hắn sắc mặt lập tức đen kịt như mực, sát khí trên người cuồn cuộn nói: "Yêu hầu, ngươi dám!" Lôi Chấn Tử chết rồi!

Đạo Hạnh chết rồi!

Nam Cực nguy cấp!

Lần này tổn thất của Xiển Giáo lớn đến mức không thể tin được.

Nhất thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng dậy muốn ra tay cứu Nam Cực Tiên Ông.

Hưu!

Đột nhiên, một đạo kiếm khí xé không, trực tiếp cắt ngang động tác của Nguyên Thủy.

Chỉ thấy Thông Thiên Giáo Chủ không xa chậm rãi đứng dậy, tay cầm Thanh Bình Kiếm vẻ mặt châm chọc cười nói: "Nhị ca, muốn đi đâu!" "Đạo Tổ có lệnh, chúng ta Thánh Nhân không thể nhúng tay vào sự vật trong Tam Giới!" "Thông Thiên!" Nhìn người ngăn cản, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức khó coi đến cực điểm.

Trong tiềm thức, Nguyên Thủy dường như đã hiểu ra, sắc mặt xanh mét nói: "Ngươi!" "Yêu hầu đó là người của ngươi!" "Ngươi đang trả thù ta, đang trả thù Xiển Giáo của ta!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn triệu hồi Chư Thiên Khánh Vân và Ngọc Như Ý muốn đại đánh ra tay. "Ta?" Lông mày khẽ nhướng, Thông Thiên Giáo Chủ cũng sững người.

Thật không ngờ, Nguyên Thủy lại đẩy chuyện yêu hầu này lên đầu hắn.

Nhưng tuy biết Lục Nhĩ không phải người của mình, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ lại không có ý định phủ nhận.

Phong Thần Chi Chiến, Nguyên Thủy và Lão Tử liên hợp người ngoài đối phó hắn, chuyện đó hắn còn nhớ rõ.

Trước đó Vạn Tiên Triều của Tiệt Giáo cũng vì đối phương mà phân liệt tan nát, thậm chí diệt giáo. "Ta thì sao!" Lạnh lùng cười một tiếng, Thông Thiên nắm chặt Thanh Bình Kiếm trong tay nói: "Tiệt Giáo của ta vạn tiên đều vẫn lạc rồi, Xiển Giáo của ngươi chết một hai người thì có làm sao." "....." Nghe lời này, Nguyên Thủy càng thêm bạo nộ, thao túng Ngọc Như Ý muốn phát động tấn công. "Dừng tay!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Lão Tử theo đó xuất hiện tại hiện trường, đứng giữa Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn quát nộ nói: "Hai ngươi đang làm gì?" "Chẳng lẽ quên chuyện Vẫn Thánh Đan trong cơ thể rồi sao?" Vẫn Thánh Đan!

Nghe lời này, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đại biến.

Quả thật!

Chương 537

Sau Phong Thần Chi Chiến, Hồng Quân vì muốn Tam Thanh không còn nội đấu đã cho họ uống Vẫn Thánh Đan.

Trong tình huống như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ nếu thật sự đánh nhau, thì Vẫn Thánh Đan một khi phát tác, vậy thì... "Hừ!" Lạnh lùng hừ một tiếng, Thông Thiên Giáo Chủ thu Thanh Bình Kiếm, trực tiếp đi sang một bên chặn cửa lớn Tử Tiêu Cung.

Tuy không thể ra tay, nhưng lại không hề có ý định cho Nguyên Thủy Thiên Tôn đi ra ngoài. "Hỗn trướng!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đại nộ, quay đầu nhìn Lão Tử nói: "Đại ca, Thông Thiên lại để một yêu hầu trong Tam Giới tùy ý sát lục đệ tử của ta, vậy phải làm sao đây?" "....." Nghe lời này, Lão Tử cũng khẽ cau mày.

Sự xuất hiện của Lục Nhĩ hắn cũng cảm nhận được, cũng rõ ràng sự mạnh mẽ của đối phương.

Nói không hay, trong Tam Giới thật sự không có bao nhiêu người có thể đối địch với hắn, nếu cứ để hắn tiếp tục như vậy, thì... "Hô ~" Thở ra một ngụm trọc khí, Lão Tử nhìn Nguyên Thủy nói: "Truyền lệnh cho phân thân trong Tam Giới ra tay đi!" "Trong tình huống như vậy, trừ phi phân thân của chúng ta ra tay, bằng không không ai là đối thủ của yêu hầu kia..." “Hay lắm!” Không chút chần chừ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nhắm mắt, bắt đầu liên hệ phân thân đang ở trong Tam Giới.

Ngược lại, ánh mắt của Lão Tử lúc này lại hướng về phía Thông Thiên, hơi trầm ngâm nói: “Sư đệ, ...” “Hừ!” Thế nhưng, Thông

Thiên Giáo Chủ lại không hề có ý định để tâm đến ý Lão Tử, hừ lạnh một tiếng rồi xoay người đi về phía bồ đoàn.

"Ai!" Thấy tình hình này, Lão Tử không khỏi thở dài một tiếng.

Sự việc đến nước này, thật sự hối hận rồi.

Trận Phong Thần đại chiến đã khiến tình nghĩa Tam Thanh tan rã, Tây Phương Nhị Thánh nhân thế mà cường thịnh, toàn bộ Huyền Môn suy bại đến cực hạn.

Nhưng thiên hạ vạn vật nào có thể cưỡng cầu, thậm chí...

"Không!" Trong Tam Giới, Nam Cực Tiên Ông phát ra tiếng kêu tuyệt vọng.

Cây trường côn giáng xuống thân thể y, trong nháy mắt hủy diệt hoàn toàn nhục thân của y.

Huyết vụ phun trào, nguyên thần của y cũng theo đó mà thoát ra.

Nhưng dù vậy, Nam Cực Tiên Ông vẫn nguyên khí đại thương.

Nguyên thần u ám vô quang, trông chừng như sắp tan nát, nhục thân đã bị hủy diệt hoàn toàn.

Nếu không có mấy nghìn năm thời gian, e rằng không thể khôi phục nguyên trạng.

"Sống sót rồi!" Thu vào tầm mắt cảnh tượng đó, Lục Nhĩ nhíu mày, nhưng cũng không tiếp tục ra tay tru sát y, vung tay thu hồi trường côn.

Làm xong tất cả, ánh mắt y liền nhìn về phía Quan Âm trên mặt đất, không chút chần chừ giơ trường côn trong tay, định phát động tấn công.

"Không xong!" Thấy tình hình này, Quan Âm đại kinh thất sắc.

Lục Nhĩ đáng sợ không cần nói cũng hiểu.

Trong tình huống như vậy, nàng thật sợ đối phương sẽ ra tay cách sát nàng ngay tại chỗ.

Trong chốc lát, Quan Âm giãy giụa muốn đứng dậy từ mặt đất.

Nhưng, hiện thực lại tàn khốc.

Cú tấn công trước đó khiến nàng bị trọng thương.

Mặc dù khó khăn lắm mới đứng dậy được, nhưng sát khí quanh thân Lục Nhĩ cũng theo đó mà cường liệt đến cực hạn.

Cây trường côn vung ra, "Nhất Trịch Càn Khôn" hướng thẳng về phía Quan Âm mà tấn công.

"Không ~" Thấy tình hình này, Quan Âm cũng không khỏi trợn mắt muốn nứt ra.

Trong chốc lát, nàng liều mạng né tránh, muốn chạy trốn, nhưng đáng tiếc cũng không có tác dụng gì.

Ngay khi trường côn sắp giáng xuống Quan Âm, đột nhiên một tiếng quát khẽ vang vọng: "Phá!" Giây tiếp theo, kim quang rực rỡ, một thân ảnh cũng theo đó xuất hiện trước Quan Âm, một chưởng đánh vào trường côn, trực tiếp đánh bay nó đi.

"Phật Tổ!" Nhìn thấy người đến, Quan Âm trên mặt đất đại hỉ.

Tu vi của Như Lai đã đạt Chuẩn Thánh viên mãn, vô hạn tiếp cận Chuẩn Thánh đại viên mãn, tuyệt đối là tồn tại số một số hai trong Tam Giới.

Dù là phân thân của Thánh Nhân thì Như Lai vẫn có sức chiến đấu.

Sự xuất hiện của y đối với Quan Âm tuyệt đối là một cọng rơm cứu mạng.

“Quan Âm, lui xuống!” Thu tay về, Như Lai liếc nhìn vết đỏ trên lòng bàn tay, ánh mắt khóa chặt vào Lục Nhĩ ở không xa, sắc mặt y cũng lập tức nghiêm trọng.

Y có thể cảm nhận rõ ràng, mặc dù tu vi của đối phương không bằng y, nhưng sức chiến đấu lại cực kỳ cường hãn, tuyệt đối là một tồn tại không thể xem thường.

“Ta biết rồi!” Gật gật đầu, Quan Âm không nói lời vô nghĩa, nàng lê thân thể trọng thương của mình đi về phía không xa.

“Kẻ nào?” Đợi Quan Âm rời đi, Như Lai một bước đạp vào không trung đối đầu với Lục Nhĩ, sắc mặt nghiêm trọng nói: “Trong Tam Giới từ trước đến nay chưa từng có sự tồn tại nào như ngươi!” “Chưa từng có ta ư!” Lục Nhĩ cười nhạt, ánh mắt khóa chặt vào Như Lai, vẫy tay thu hồi trường côn, nói: “Chuẩn Thánh viên mãn, tu vi không tệ lắm nhỉ!” “Nhìn bộ dạng này, chắc hẳn là một đối thủ không tồi!

Ngươi muốn biết lịch sử của ta, đánh bại ta đi, ngươi sẽ biết mọi bí ẩn đều sẽ được giải khai!” Nghe vậy, sắc mặt Như Lai lập tức trầm xuống.

Là giáo chủ Tây Phương giáo, địa vị trong Tam Giới chỉ đứng sau Ngọc Đế, thậm chí những Đại Thần Thông giả lão làng cũng không dám coi thường sự tồn tại của y.

Nhưng bây giờ Lục Nhĩ lại một vẻ mặt khiêu khích, thậm chí khinh thường, khiến y không khỏi có chút tức giận.

“Tốt!” Trong chốc lát, Như Lai lập tức mở miệng: “Nếu đã vậy, vậy hôm nay bản tọa sẽ trấn áp ngươi!” Trong lời nói, Như Lai giơ tay, hữu chưởng đánh về phía Lục Nhĩ, Phật Quốc trong lòng bàn tay phát động, vô tận Phạm âm theo đó truyền ra: “Nam Mô A Di Đà Phật. .....” “Âm thanh!” Đồng tử co rụt, sắc mặt Lục Nhĩ lập tức đại biến.

Là Lục Nhĩ Mi Hầu, thính lực của y là số một số hai.

Chương 538

Phạm âm đối với y có ảnh hưởng cực kỳ lớn, toàn thân khí tức của y lập tức bị áp chế không dưới ba thành.

Nhìn thấy Phật Quốc trong lòng bàn tay tấn công, Lục Nhĩ cũng không kịp bận tâm, vội vàng điều khiển trường côn trong tay nghênh kích.

Giây tiếp theo, trường côn và Phật Quốc trong lòng bàn tay va chạm vào nhau.

Xuy một tiếng, thân ảnh Lục Nhĩ theo đó biến mất tại chỗ, trực tiếp bị thu vào Phật Quốc trong lòng bàn tay.

"Thắng rồi!" Thấy tình hình này, Quan Âm ở xa và các Đại Năng Tam Giới đang theo dõi trận chiến này đều không kìm được mà kinh hô.

Không ngờ, Lục Nhĩ cường thế như vậy lại bị Như Lai trấn áp.

Trong chốc lát, nội tâm của các tu sĩ Tam Giới đối với Như Lai cũng cường liệt đến cực hạn.

Không vì gì khác, mà thật sự vì sự cường thế của y khiến mọi người đều cảm thấy uy hiếp, cảm thấy kiêng kỵ, thậm chí có chút sợ hãi.

"Phật Tổ lợi hại!" Hô hoán một tiếng, Quan Âm lúc này suýt nữa đã ngửa mặt lên trời trường khiếu.

Con yêu hầu chết tiệt kia bị trấn áp, đối với nàng tuyệt đối là một chuyện đại hỉ.

Theo bản năng, Quan Âm cũng không bận tâm đến thân thể trọng thương của mình, phi thân đến bên cạnh Như Lai nói: "Phật Tổ, có

thể giao yêu hầu cho ta không?

Ta muốn y cầu sống không được, cầu chết cũng không xong!" Lúc này, sắc mặt Quan Âm hung tợn.

Hận ý đối với Lục Nhĩ lúc này cường liệt đến cực hạn.

"Không được!" Như Lai lắc đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: "Mặc dù đã bị ta thu vào Phật Quốc trong lòng bàn tay, nhưng y vẫn chưa bị trấn áp hoàn toàn.

Đợi khi ta độ hóa y triệt để, rồi hãy giao cho ngươi xử lý vậy!" Nói xong, ánh mắt Như Lai liền nhìn về phía Hình Hạo ở không xa.

Cảm nhận được sự tồn tại của Hình Hạo, mặc dù trên người hắn không có bất kỳ khí tức dao động nào, nhưng chính vì thế mà y có thể cảm nhận rõ ràng rằng đối phương không hề đơn giản.

Là thủ đồ Tiệt Giáo năm xưa, hiện tại là giáo chủ Tây Phương Giáo, thậm chí đã học được thủ đoạn của Nhân Giáo từ Lão Tử, Như Lai tuyệt đối là một trong những cường giả tiếp cận Thánh Nhân nhất.

Vì vậy, y cũng có thể cảm nhận được sự khác biệt của Hình Hạo, thậm chí có cảm giác sai lầm rằng đối phương có thể là Thánh Nhân.

"Người này là ai?" "Trong Tam Giới, Thánh Nhân ở đâu ra vậy!" Như Lai lẩm bẩm trong nội tâm, phi thân đến trước mặt Hình Hạo, chắp tay hành lễ nói: "Như Lai bái kiến tiền bối!

Không biết tiền bối tính danh là gì?" Tiền bối!

Đồng tử co rút, Quan Âm kinh ngạc.

Thân phận của Như Lai, giáo chủ Tây Phương Giáo kia mà, trong Tam Giới có thể khiến đối phương đại lễ bái kiến như vậy, thì không phải Thánh Nhân cũng là phân thân của Thánh Nhân.

“Chẳng lẽ người này là phân thân của Thánh Nhân!” Một ý niệm dâng lên trong nội tâm, ánh mắt Quan Âm lập tức lộ ra một tia sợ hãi.

Nàng nhớ Lục Nhĩ hình như là đệ tử của ai đó.

Vậy lời nói vừa rồi của y chẳng phải đã bị đối phương nghe thấy rồi sao?

Nếu đối phương ra tay, thì Như Lai có thể là đối thủ của y không?

Nếu không, thì...

“Đa Bảo!” Hình Hạo liếc nhìn Như Lai một cái, khóe miệng nhếch lên nói: “Thân kiêm Tam Giáo Nhân Tiệt Tây Phương, tu vi lại chỉ vỏn vẹn Chuẩn Thánh viên mãn, thật sự khiến người thất vọng!” Lời này vừa ra, sắc mặt Như Lai tái mét.

Lời nói của Hình Hạo khiến y cảm thấy cực kỳ khó chịu, thậm chí có cảm giác bị sỉ nhục.

Nhưng đối phương lại dám nói những lời như vậy, cho thấy khí phách của hắn tràn đầy đến mức nào.

Trong tình huống như vậy, nếu y muốn giao chiến với hắn...

“Để tiền bối chê cười rồi!” Cố nén cảm xúc bực bội trong lòng, Như Lai liền mở miệng nói: “Vãn bối ngu dốt, không biết tiền bối là người ở đâu?

Tiền bối đột nhiên xuất hiện ở đây, chắc không chỉ để xem trình độ tu sĩ Tam Giới chứ?” Không chỉ Như Lai.

Bao gồm cả các tu sĩ Tam Giới đang chú ý đến động tĩnh ở đây cũng không ngoại lệ.

Thậm chí trong Tử Tiêu Cung, Lục Thánh hiếm khi lại tập trung lại với nhau, ánh mắt chăm chú nhìn cảnh Như Lai và Hình Hạo đối thoại trên kính diện trước mặt, sắc mặt ai nấy đều ngưng trọng.

Không phải!

Bởi vì mọi người đều có thể cảm nhận được, khí tức truyền ra từ trên người Hình Hạo cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng lại không biết đối phương đang ở cấp độ nào, thậm chí còn muốn biết mục đích của đối phương khi xuất hiện trong Tam Giới.

"Đương nhiên không phải!" Hình Hạo cười nhạt, ánh mắt lướt qua Như Lai một cái, rồi lập tức mở miệng nói: "Trước khi hỏi ta, hãy suy nghĩ kỹ về tình hình hiện tại của ngươi đi!" Ta?

Như Lai nhíu mày, ánh mắt lộ ra một tia khó hiểu.

Khi chuẩn bị mở miệng, đột nhiên một tiếng ong ong vang lên: "Ông ông!" Giây tiếp theo, Phật Quốc trong lòng bàn tay hữu chưởng của y rực rỡ, một tiếng vỡ vụn vang lên.

Đồng thời, Lục Nhĩ cầm côn từ trong đó bay ra, sát khí quanh thân bốc lên, Pháp tắc Sát Lục, Hủy Diệt và Phá Hoại tam đại Pháp tắc vào lúc này hiển lộ rõ ràng.

"Sao có thể!" "Không thể nào!" Tiếng kinh hô vang vọng khắp các nơi trong Tam Giới.

Rất nhiều Đại Thần Thông giả theo đó đứng dậy, ai nấy ánh mắt đều lộ ra vẻ kinh hãi, kinh khủng và khó tin.

Hủy diệt!

Sát lục!

Chương 539

Phá hoại!

Một Chuẩn Thánh lại thân kiêm tam đại Pháp tắc, nhìn bộ dạng này rõ ràng đều đã nắm giữ ở tầng sâu cực kỳ, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết rằng, trong Tam Giới, cường giả Chuẩn Thánh tuy không thiếu, nhưng có thể như Lục Nhĩ mà nắm giữ tam đại Pháp tắc thì lại rất ít, hơn nữa Sát Lục, Phá Hoại và Hủy Diệt đều là những tồn tại cực kỳ đáng sợ.

"Như Lai!" Vừa thoát ra khỏi Phật Quốc trong lòng bàn tay, lửa giận trong mắt Lục Nhĩ theo đó dâng trào, ánh mắt khóa chặt vào Như Lai, không chút chần chừ cầm côn đánh tới.

Không thể nào!

Thật sự quá uất ức.

Mặc dù chỉ bị giam cầm trong Phật Quốc trong lòng bàn tay, nhưng âm thanh độ hóa của Phạm âm trong đó lại khiến y cực kỳ khó chịu.

Trong tình huống như vậy, trong lòng y chỉ có một ý niệm, đó là xé xác Như Lai thành từng mảnh để giải tỏa hận thù trong lòng.

"Chết tiệt!" Thấy tình hình này, sắc mặt Như Lai hơi biến, nhưng trong lòng y lại không có nhiều sợ hãi.

Toàn thân y tung mình lên, đồng thời phát động "Đại Nhật Như Lai Chưởng".

Giây tiếp theo, vô số chưởng ấn và côn ảnh va chạm vào nhau.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, Lục Nhĩ và Như Lai kịch chiến với nhau.

Dao động từ trận chiến của hai người cực kỳ đáng sợ, chỉ riêng dư ba khuếch tán ra đã khiến cả Thiên Đình chấn động, thậm chí các tu sĩ Tam Giới đều có thể cảm nhận được cảm giác áp bách đáng sợ khi các cường giả giao thủ.

Đặc biệt là nơi đóng quân của Thiên Hà.

Theo trận chiến của hai người càng lúc càng kịch liệt, cả Thiên Hà lung lay sắp đổ, trông chừng như sắp sụp đổ tan rã.

"Định!" Thấy tình hình này, Hình Hạo khẽ mở miệng.

Chỉ thốt ra một chữ, trực tiếp ổn định nơi đóng quân của Thiên Hà.

Đồng thời, một kết giới khổng lồ hiện ra, trực tiếp bao bọc Như Lai và Lục Nhĩ bên trong.

Hắn cũng không ra tay giúp đỡ Lục Nhĩ, nhưng lại ngăn cách dao động từ trận chiến của hai người truyền ra.

"Mạnh quá!" "Ngôn xuất pháp hành!" "Kim khẩu ngọc ngôn!" Cảnh tượng đó lập tức khiến các Đại Năng Tam Giới kinh hô, ai nấy nhìn về phía Hình Hạo ánh mắt tràn ngập vẻ kinh hãi, kinh khủng và khó tin.

Dù sao thì, dù là ngôn xuất pháp hành hay kim khẩu ngọc ngôn, đó gần như đều là những đại danh từ của cường giả Thánh Nhân.

Nhưng bây giờ thì sao?

Loại thủ đoạn này lại được Hình Hạo thi triển ra, nhìn qua nhẹ

nhàng bâng quơ, rốt cuộc cảnh giới của đối phương là gì?

Lại là cường giả cấp độ nào?

"Thánh Nhân!" "Lại có cường giả Thánh Nhân xuất hiện!" "Người này hình như không có Hồng Mông Tử Khí!" Đặc biệt là Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và các cường giả khác, lúc này ai nấy đều kích động vạn phần.

Đồng thời, không thể nhịn được nữa mà bước ra khỏi nơi cư trú của mình, cấp tốc phi đến Thiên Hà.

Hình Hạo trong mắt họ bây giờ đã là cường giả cấp Thánh Nhân rồi.

Không cần Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo Hỗn Nguyên, tuyệt đối là điều mà họ mơ ước cầu được, lúc này tự nhiên phải tiến lên thỉnh giáo một phen.

"Sao có thể!" "Người này đã đạt cảnh giới Hỗn Nguyên!" Đồng thời, trong Tử Tiêu Cung, Lục Thánh cũng sắc mặt đại biến.

Ngoại trừ Nữ Oa và Thông Thiên, bốn Thánh còn lại đều cảm thấy nguy cơ cực lớn.

Nữ Oa là Thánh Nhân Yêu Tộc, nhưng lại không để tâm nhiều chuyện.

Thông Thiên Giáo Chủ vì Tiệt Giáo bị diệt, tự nhiên sẽ không quan tâm đến chuyện Tam Giới.

Nhưng Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì không giống.

Đạo thống của họ đều ở trong Tam Giới, bây giờ một vị Thánh Nhân xuất hiện trong Tam Giới, khiến họ đều cảm thấy nguy cơ.

Theo bản năng, Lão Tử và những người khác nhìn về phía bục cao

không có người ở phía sau, sau khi nhìn nhau một cái, cung thân hành lễ nói: "Kính xin Sư Tôn hiện thân!" Cùng với việc Tứ Thánh phủ phục khấu bái, trên bục cao một thân ảnh chớp động, Hồng Quân hợp đạo theo đó xuất hiện ở đó.

"Ba!" Hồng Quân vẫy tay, ý bảo Tứ Thánh đứng dậy, rồi lập tức mở miệng nói: "Người này không phải tu sĩ Tam Giới, cũng không phải tu sĩ Hồng Hoang, càng không phải tu sĩ thế giới của ta!" Không phải tu sĩ thế giới của ta!

Đồng tử co rụt, Lão Tử và những người khác chấn kinh, khó tin nhìn về phía Hồng Quân, toàn bộ nội tâm chấn động đến cực hạn.

Không phải tu sĩ của thế giới này.

Vậy chẳng phải Hình Hạo đến từ ngoài Hỗn Độn sao?

Vậy mục đích xuất hiện trong Tam Giới là gì?

Lão Tử và bốn người khác hiểu ra, lập tức mở miệng nói: "Xin hỏi Sư Tôn, người này từ đâu đến?

Mục đích của y là gì?" Không chỉ bốn người, bao gồm cả Nữ Oa và Thông Thiên Giáo Chủ lúc này cũng khá tò mò.

Dù sao một Thánh Nhân xa lạ xuất hiện, thậm chí không phải là tồn tại của Hồng Hoang Tam Giới, không khỏi khiến họ tò mò, thậm chí đối với cái gọi là dị thế giới, cũng khá tò mò.

"Lịch sử của y ta cũng không biết!" Hồng Quân hơi trầm ngâm, lắc đầu nói: "Thiên Đạo không thể dò xét y, nếu không có gì ngoài ý muốn, tu vi của y đã vượt qua tầng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi." "Nhưng có một điểm có thể xác định, mục đích của y khi đến Tam Giới lần này là để giúp đệ tử của y là Lục Nhĩ Mi Hầu tăng cường bản nguyên.

Chương 540

Nếu không có gì ngoài ý muốn, Linh Minh Thạch Hầu, Thông Bối Viên Hầu và Xích Khao Mã Hầu đều sẽ trở thành mục tiêu của y!" "Cái gì!" "Linh Minh Thạch Hầu!" Kinh hô một tiếng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức đứng dậy khỏi chỗ ngồi, toàn thân như bị sét đánh, cảm xúc lập tức bùng nổ.

Linh Minh Thạch Hầu!

Đùa sao, đó chính là Linh Minh Thạch Hầu đó.

Ai mà không biết nhân vật chính của Đại Hưng Tây Phương Giáo lần này chính là Linh Minh Thạch Hầu.

Nhưng bây giờ Linh Minh Thạch Hầu lại trở thành mục tiêu của Hình Hạo, nếu để hắn thành công thì Tây Phương Giáo chẳng phải sẽ bị hủy diệt trong một sớm một chiều sao?

Trong chốc lát, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức đứng dậy từ mặt đất, rồi mở miệng nói: "Đạo Tổ, có thể làm thế nào đây?

Linh Minh Thạch Hầu là một trong những nhân vật chính của Tây Phương Giáo Đại Hưng, sao có thể để y bị người ta bắt đi làm đá lót đường!" Ngược lại, Tam Thanh lúc này lại thở phào một hơi.

Không sai!

Bởi vì khi biết mục đích của Hình Hạo và những người khác, nội tâm họ lại cảm thấy một trận nhẹ nhõm và thỏa mãn.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngoại lệ.

Mất một đệ tử, chỉ cần có thể phá hoại đi dấu hiệu Đại Hưng của Tây Phương Giáo, thì đối với y tuyệt đối là một chuyện đại kiếm.

Lý do là, Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức mở miệng nói: "Đạo Tổ, người này đến từ ngoài vực, tu vi của y đã vượt qua tầng Thánh Nhân Hỗn Nguyên, chúng ta không nên chọc giận người này thì hơn!" "Không sai, chuyện này đối với chúng ta không có bất kỳ lợi ích nào, vì ba con khỉ cỏn con mà liều chết với y hoàn toàn không cần thiết!" "Sự việc đến mức này, một khi giao chiến với y mà dẫn đến toàn bộ Tam Giới sụp đổ, thì cái chết không chỉ đơn giản là ba con khỉ, mà có thể toàn bộ sinh linh trong Tam Giới đều sẽ theo đó mà chôn vùi." Nghe vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sốt ruột.

Tam Thanh lại một lần nữa liên thủ, bày tỏ ý muốn phá hoại Tây Du, tuyệt đối là điều mà họ không cho phép.

Trong chốc lát, hai người đứng dậy mở miệng nói: "Đạo Tổ, chúng ta. ....." "Đủ rồi!" Thế nhưng, chưa đợi hai người nói xong, Hồng Quân trên ghế chủ tọa liền mở miệng nói: "Không có Linh Minh Thạch Hầu, chẳng phải còn có Lục Nhĩ Mi Hầu sao?" "....." Nghe lời này, đồng tử của Lục Thánh đều co rút.

Đúng vậy!

Nếu ba đại Linh Hầu bị nuốt chửng, thì còn có Lục Nhĩ Mi Hầu tồn tại đó.

Nếu để y thay thế Linh Minh Thạch Hầu trở thành quân cờ, mặc dù sẽ tổn thất một ít khí vận, nhưng hình như cũng không nằm trong phạm vi không thể chấp nhận.

Lý do là, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã dịu đi không ít.

Nhưng sắc mặt Tam Thanh lại không tốt, mục đích của họ là ngăn chặn Tây Phương Giáo Đại Hưng, nhưng nếu có người thay thế, thì...

"Đúng rồi!" Đột nhiên, Chuẩn Đề hình như đã hiểu ra, thần sắc hơi biến nói: "Ta phải truyền tin cho phân thân!

Bảo y thu Lục Nhĩ Mi Hầu về dưới trướng!" "Linh Minh Thạch Hầu có lẽ không giữ được, nhưng Lục Nhĩ Mi Hầu tuyệt đối không thể để mất!" Nói xong, Chuẩn Đề cũng không còn chần chừ nữa, lập tức đứng dậy bái Hồng Quân một lễ, rồi bước đi về phía khu vực xa để bắt đầu liên hệ với phân thân.

Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn cũng nhanh chóng rời đi, chỉ còn lại Tam Thanh, Nữ Oa ngồi tại chỗ chau mày. ...

"Chết tiệt!" Lúc này, trong Tam Giới, trận chiến giữa Lục Nhĩ và Như Lai đã gần đến hồi kết.

Hai bên kịch chiến qua lại, từng đợt tấn công không chút chần chừ hay giữ lại.

Thậm chí theo thời gian trôi qua, cảm giác mệt mỏi của Lục Nhĩ dần lộ rõ.

Mặc dù nắm giữ tam đại Pháp tắc, sức chiến đấu vô song, nhưng Như Lai dù sao cũng thân kiêm Tam Giáo Thần Thông, tu vi của y tuy chỉ ở Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng sức chiến đấu lại vượt xa cấp độ Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Bành!

Đột nhiên, một tiếng nổ vang vọng.

Có thể thấy thân ảnh Như Lai và Lục Nhĩ theo đó tách ra, ngay sau đó, trên người hai người đều xuất hiện không ít vết thương, trông chừng tình hình không ổn.

Đặc biệt là Như Lai, mặc dù không bị thương chí mạng, nhưng chân thân của y lại bị hủy hoại trên diện rộng, có cảm giác như bất cứ lúc nào cũng có thể bị phá hủy hoàn toàn.

"Yêu hầu!" "Hôm nay sẽ tiễn ngươi lên đường!" Cảm nhận tình hình bản thân, sắc mặt Như Lai theo đó tái mét, sát cơ trong mắt bắn

ra.

Đồng thời, y cũng không còn bận tâm đến sự tồn tại của Hình Hạo ở xa nữa, trong miệng quát khẽ: "Quá khứ, Hiện tại, Vị lai, Tam Thế Phật Hiện!" Ông ông!

Tiếng ong ong chói tai vang vọng, ba luồng kim quang rực rỡ, Tam Thế Phật hiện thân.

Mỗi vị đều sở hữu tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, kết hợp với Như Lai, trông uy thế vô song.

Quan trọng nhất, trong Tam Thế Phật có một đạo, một Phật, cuối cùng là một thư sinh mặt trắng.

Hai cái đầu dễ giải thích, lần lượt đại diện cho Đa Bảo kiếp trước của Như Lai, và thân phận giáo chủ Tây Phương Giáo hiện tại của y.

Nhưng cái thư sinh mặt trắng cuối cùng kia lại khiến người ta suy nghĩ.

Dù sao đó là cái gọi là thân Vị lai.

Nếu Như Lai đã diễn hóa ra y, vậy chẳng phải tương lai y có thể sẽ biến thành bộ dạng như vậy sao?

Nếu là như vậy, chẳng phải ám chỉ Như Lai có thể sẽ vẫn lạc, thậm chí...

"Tam Thế Phật!" "Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" Tiếng kinh hô vang lên, có thể thấy từng vị Đại Thần Thông giả đến Thiên Hà đều kinh hô, đều bị một chiêu đột ngột của Như Lai làm chấn động.

Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và các Đại Thần Thông giả khác ngây người nhìn cảnh tượng đó.

Pháp thân phân thân của Như Lai đơn giản là quá mạnh, quá không thể tưởng tượng nổi.

Thậm chí nếu có thể, nội tâm họ đều cảm thấy một áp lực nặng nề.

Chương 541

"Dù sao một Như Lai đã khó đối phó, bây giờ lại có ba phân thân, đều là cấp Chuẩn Thánh, không hề kém cạnh so với thuật Nhất Khí Hóa Tam Thanh mà Lão Tử đã thi triển trước trận Tru Tiên năm xưa." "Ba ba ~" Trên mặt đất, Hình Hạo vỗ tay, không nhịn được mà cảm khái nói: "Không tồi, không tồi!

Như Lai, ta thu hồi lời nói trước đây, ngươi quả thực là một tồn tại hiếm có." "Nếu trước khi Tử Tiêu Cung khai mở, ngươi thậm chí còn có khả năng tranh chấp với Tam Thanh và những người khác!" "Tam Thế Thân, Tam Thế Phật, thông hiểu Quá Khứ, Hiện Tại và Vị Lai.

Chỉ cần Tam Giới lại một lần nữa sụp đổ, ngươi có khả năng chứng đạo Hỗn Nguyên." Tam Giới sụp đổ Như Lai có thể chứng đạo Hỗn Nguyên!

Đồng tử co rút, Minh Hà và những người khác ngây người, ai nấy ánh mắt đều chăm chú nhìn Như Lai, lúc này ánh mắt tràn ngập vẻ ghen tỵ, đố kỵ và hận thù.

Họ không nghi ngờ lời nói của Hình Hạo.

Không vì gì khác, bởi vì với tu vi và sức mạnh của đối phương, tất cả đều không phải vấn đề.

Thậm chí nếu không có gì ngoài ý muốn, Hình Hạo đang chờ đợi Như Lai hủy diệt Tam Giới để chứng đạo.

Vậy Như Lai đều có khả năng chứng đạo thành Thánh, còn họ thì sao?

Lý do là, Minh Hà và những người khác trong chốc lát tâm huyết

dâng trào, ai nấy ánh mắt nóng rực nhìn về phía Hình Hạo, đều muốn tiến lên giao đàm một phen, hiểu rõ hơn.

Nhanh chóng, ý niệm đó bị họ trấn áp xuống.

Không vì gì khác, bởi vì đối phương tuy mạnh mẽ là thật, nhưng lại là kẻ xâm nhập, và họ cũng không quen biết đối phương.

Trong tình huống như vậy mà tự tiện tiếp cận, không chừng sẽ bị coi là kẻ địch mà đối xử.

"Chiến!" "Chiến!" "....." Lúc này, tiếng gầm khẽ của Lục Nhĩ trong không trung không ngừng.

Có thể thấy y hóa thân vạn thiên, cầm côn đánh về phía Như Lai và Tam Thế Phật Thân.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Mặc dù Lục Nhĩ hóa thân vạn thiên, nhưng những thân ảnh đó đều là do y huyễn hóa ra, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Những phân thân đó nhìn có vẻ mạnh mẽ, nhưng đều chỉ ở cấp độ Đại La Kim Tiên, có sự khác biệt một trời một vực so với Tam Thế Phật Thân mà Như Lai hóa ra.

"Trấn áp!" "Trấn áp!" Như Lai Tam Thế Phật Thân quát khẽ một tiếng, rồi ra tay.

Không có gì bất ngờ, động tác trong tay họ, "Đại Nhật Như Lai Chưởng" đáng sợ thi triển ra, vô số chưởng ấn giáng xuống.

Trong vòng mười mấy hơi thở ngắn ngủi, toàn bộ phân thân của Lục Nhĩ đều bị hủy diệt hoàn toàn.

Oanh long long!

Oanh long long!

Đợi tiếng nổ kết thúc, phân thân của Lục Nhĩ biến mất hoàn toàn, thân ảnh của y hiện ra, đứng trong không trung không ngừng thở dốc, vẻ không cam lòng trong đôi mắt càng thêm đậm đặc.

Khoảng cách về thần thông vào lúc này hiển lộ rõ ràng.

Sức mạnh của Tam Thế Phật Thân dưới sự điều khiển của Như Lai được thể hiện đến cực hạn.

Ba tôn Phật Thân Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí đều sở hữu sức mạnh ngang bằng với Lục Nhĩ.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Lục Nhĩ chửi rủa trong miệng, không ngừng đập vào đầu gối của mình, toàn thân lúc này trông chừng như sắp tẩu hỏa nhập ma.

Không thể chấp nhận thất bại!

Đặc biệt là bại bởi Như Lai.

Hình như trong cõi u minh có một lực lượng đặc biệt dẫn dắt, khiến y cho rằng Như Lai là tử địch của mình, và cũng khiến y không thể cam tâm thất bại dưới tay Như Lai.

"Ta muốn mạng ngươi!" Lục Nhĩ quát lớn một tiếng trong miệng, hung hăng ném trường côn trong tay về phía Như Lai.

"Nhất Trịch Càn Khôn" thi triển ra, tập trung toàn bộ sức mạnh cuối cùng của y, quyết tâm hủy diệt y hoàn toàn.

"Phù du hám thụ!" Thấy tình hình này, Như Lai lạnh lùng hừ một tiếng khinh thường.

Thậm chí không cần ra tay, chỉ vung tay một cái, Tam Thế Phật Thân liền lao ra đỡ lấy đòn tấn công đó.

Làm xong tất cả, Như Lai lại vung tay, Tam Thế Phật Thân tấn công về phía Lục Nhĩ, từng người một sát cơ bắn ra trong mắt, không

hề có ý định giữ lại.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Lục Nhĩ trợn mắt muốn nứt ra.

Y muốn phản kháng, muốn chống đỡ, nhưng đối mặt với Tam Thế Phật Thân tấn công, y lại không có chút sức phản kháng nào.

"Đã gần đủ rồi!" Trên mặt đất, Hình Hạo thu cảnh tượng đó vào mắt, khóe miệng hơi nhếch lên, đồng thời vung tay một cái chuyển Lục Nhĩ đến bên cạnh mình.

Giây tiếp theo, Tam Thế Phật Thân của Như Lai trong không trung tấn công trượt, đợi khi quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, thần sắc đều hơi biến, nội tâm tuy bất mãn nhưng lại không dám bộc lộ ra.

Dù sao sức mạnh của đối phương không thể sánh bằng, càng không thể là đối thủ.

"Sư Tôn!" Trên mặt đất, Lục Nhĩ đứng dậy, trong lòng thở phào một hơi, đồng thời ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo, thần sắc hổ thẹn nói: "Đệ tử đã bại rồi!" Sau khi bị Hình Hạo đưa về, cảm xúc trong lòng Lục Nhĩ cũng khôi phục như ban đầu, lý trí trở lại, hung khí trên người cũng biến mất hoàn toàn.

"Ừm!" Hình Hạo gật gật đầu, cười nhạt nói: "Tam Thế Phật Thân được tạo ra dựa trên Nhất Khí Hóa Tam Thanh, bản thân nó là Đại Thần Thông đỉnh cấp, dù là ở cấp Hỗn Nguyên cũng cực kỳ đáng sợ.

Thất bại không có gì ngoài ý muốn!" Trong lời nói, Hình Hạo trực tiếp điều ra cửa hàng đổi thưởng, thầm nói: "Hệ thống, đổi cho ta Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" "Đinh!

Đổi thưởng thành công!" Giây tiếp theo, pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Quan Vũ theo đó tiến vào não hải của Hình Hạo.

Một lát sau, Hình Hạo đã lĩnh ngộ xong pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh, mở mắt nhìn về phía Lục Nhĩ nói: "Vi sư bây giờ truyền pháp

Nhất Khí Hóa Tam Thanh cho ngươi, hy vọng ngươi tu luyện tốt." Nói xong, hắn giơ tay, trực tiếp truyền pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh cho Lục Nhĩ.

"Sao có thể!" "Cũng biết Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" Đồng tử co rút, Minh Hà và những người khác ở xa đại kinh thất sắc.

Chương 542

Lời nói của Hình Hạo không hề che giấu, cũng không hề che đậy, tự nhiên họ cũng nghe thấy.

Nhưng pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh là bí mật không truyền của Lão Tử, ngay cả Huyền Đô cũng không có được truyền thừa của nó.

Như Lai có thể thi triển ra pháp môn tương tự cũng là vì y đã sáng tạo ra Tam Thế Phật Thân, nhìn có vẻ tương tự Nhất Khí Hóa Tam Thanh nhưng lại thấp hơn một bậc.

"Hưu!" Lúc này, tiếng phá không vang vọng.

Có thể thấy Thiên Bồng tay cầm Khổn Tiên Tác, dẫn theo Viên Hồng bị trói buộc vội vã đến.

Đợi khi đến khu vực trước mặt Hình Hạo, Thiên Bồng cung thân bái Hình Hạo một lễ nói: "Tiền bối, ta đã mang Viên Hồng đến rồi!" "Ừm!" Hình Hạo gật gật đầu, vẫy tay ý bảo Thiên Bồng đứng dậy.

Sau đó ánh mắt hắn liền tập trung vào Viên Hồng, đánh giá y mấy lần rồi lắc đầu nói: "Đáng tiếc, đáng tiếc, thân Thông Bối Viên Hầu của ngươi đã biến mất rồi!" Nghe vậy, sắc mặt Viên Hồng hơi biến.

Y lập tức hiểu ra mục đích Hình Hạo tìm y, sau khi chần chừ một lát, liền mở miệng nói: "Tiền bối có muốn ta giúp tìm Thông Bối Viên Hầu sao?" "Không sai!" Hình Hạo gật gật đầu, thần sắc nhạt nhẽo nói: "Đi mang Thông Bối Viên Hầu đến đây, ta sẽ giúp ngươi thoát khỏi sự cấm cố của Phong Thần Bảng, ban cho ngươi một thân thể không kém gì Tiên Thiên Thần Thai!" "Tiền bối lời này là thật sao!" Đồng tử co rút, hơi thở của Viên Hồng lập tức gấp gáp.

Điều kiện của Hình Hạo quá hấp dẫn, thậm chí trong tình huống

như vậy, y không thể tìm ra bất kỳ lý do nào để từ chối, thậm chí...

"Lời của ta nhất ngôn cửu đỉnh!" Hình Hạo lạnh nhạt liếc Viên Hồng một cái, thần sắc nhạt nhẽo nói: "Tiền đề là ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ!

Nếu ngươi không thể mang người đến cho ta, thì đừng nói đến Tam Giới, ngay cả khi trốn vào Hỗn Độn ta cũng có thể trong nháy mắt khiến ngươi tan thành mây khói!" Hít!

Nghe lời này, Viên Hồng lập tức không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Không sai!

Thật sự lời nói bá đạo cuối cùng của Hình Hạo khiến y đều cảm thấy nguy cơ tử vong.

Ngay cả khi đối phương không có ý ra tay, nhưng với cảnh giới của Hình Hạo, chỉ một ý niệm thôi cũng đủ để những tồn tại dưới Thánh Nhân không thể chống đỡ.

"Vâng!" Hít sâu một hơi, Viên Hồng cung thân bái Hình Hạo một lễ nói: "Vãn bối nhất định không phụ kỳ vọng của tiền bối!" Nói xong, y cũng không còn nán lại nữa, toàn thân xoay người rời khỏi nơi đây, cấp tốc phi về Địa Tiên Giới.

Hưu!

Hưu!

Đợi Viên Hồng rời đi, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và những người khác ở không xa cũng vội vã đến khu vực trước mặt Hình Hạo.

Những gì vừa xảy ra đều được họ chứng kiến, tự nhiên cũng nghe thấy cuộc đối thoại giữa Hình Hạo và Viên Hồng.

Đối phương để Viên Hồng đi tìm Thông Bối Viên Hầu, mặc dù

không biết mục đích của hắn, nhưng có một điều không thể nghi ngờ, đó là đối phương quả thực có nơi cần dùng đến người.

Họ đang thiếu một cơ duyên như vậy.

Chỉ cần có thể giúp đỡ Hình Hạo, thì không chừng có thể từ trong miệng đối phương biết được hy vọng và bí mật chứng đạo thành Thánh.

Dù sao đối phương cũng là tồn tại chứng đạo thành Thánh mà không cần Hồng Mông Tử Khí.

"Bái kiến tiền bối!" "Bái kiến tiền bối!" "....." Cung thân hành lễ, Minh Hà và những người khác không có ý ỷ già mà lên mặt.

Thậm chí vì có cầu ở Hình Hạo, lúc này ai nấy đều có thái độ cực kỳ khiêm tốn.

"Ba!" Hình Hạo lướt nhìn Minh Hà và những người khác một cái, khóe miệng hơi nhếch lên nói: "Mục đích của các ngươi ta biết.

Chỉ cần mang Linh Minh Thạch Hầu và Xích Khao Mã Hầu đến cho ta, ta có thể giải đáp nghi vấn của các ngươi, thậm chí có thể nói cho các ngươi biết phương pháp chứng đạo thành Thánh!" Linh Minh Thạch Hầu!

Tiếng kinh hô vang vọng, Như Lai và Quan Âm bên cạnh lúc này sốt ruột.

Họ biết Linh Minh Thạch Hầu đại diện cho điều gì, càng hiểu rõ tầm quan trọng của đối phương đối với Tây Phương Giáo.

Trong tình huống như vậy, một khi Linh Minh Thạch Hầu bị Minh Hà và những người khác mang đến cho Hình Hạo, thì kết cục của đối phương gần như không cần nói cũng hiểu, thậm chí...

"Tiền bối lời này là thật sao!" Đồng thời, hơi thở của Minh Hà và

những người khác lúc này cũng gấp gáp.

Thật sự có pháp chứng đạo thành Thánh, chỉ cần tìm hai con khỉ là có thể hoàn thành, đối với họ không có bất kỳ trở ngại hay khó khăn nào.

Ngay cả Linh Minh Thạch Hầu, trong mắt Minh Hà và những người khác cũng không có bất kỳ vấn đề gì.

Y là nhân vật chính của Tây Du của Tây Phương Giáo thì sao?

Bản thân y có quan hệ với Nữ Oa thì sao?

Bản thân y liên quan đến Thánh Nhân thì sao!

Chuyện liên quan đến chứng đạo thành Thánh, bất kỳ trở ngại nào cản đường đều sẽ bị quét sạch hoàn toàn.

Hơn nữa Hồng Quân đã tuyên bố Thánh Nhân không thể can thiệp vào chuyện trong Tam Giới, chỉ là phân thân của Thánh Nhân thì Minh Hà và những người khác cũng không sợ hãi.

"Ta hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và những người khác lập tức mở miệng: "Tiền bối xin đợi lát nữa, chúng ta bây giờ sẽ xuất phát!" Nói xong, Minh Hà và những người khác không còn nán lại, tung mình phi về Tam Giới.

Là những Đại Năng tồn tại từ thời viễn cổ, Minh Hà và những người khác sao có thể không biết sự tồn tại của Linh Minh Thạch Hầu, Xích Khao Mã Hầu?

Với khả năng diễn thiên cơ của họ, trước khi lượng kiếp bùng phát, không có bất kỳ sự vật nào trong Tam Giới có thể che giấu được họ.

Hưu!

Hưu!

Tiếng phá không vang vọng, Minh Hà và các Đại Thần Thông giả khác vội vã rời đi.

"Phật Tổ!" Lúc này, Quan Âm đến bên cạnh Như Lai, thần sắc sốt ruột nói: "Phải làm sao đây?" "Linh Minh Thạch Hầu liên quan đến tương lai Đại Hưng của Tây Phương Giáo chúng ta, nếu y chết, thì...

Chương 543

Nghe vậy, sắc mặt Như Lai cũng biến đổi không ngừng.

Nói thật, y muốn ngăn cản, thậm chí muốn mang Linh Minh Thạch Hầu về Tây Phương Giáo.

Nhưng khi đối mặt với Hình Hạo, y lại không có bất kỳ sự nắm chắc nào, thậm chí không có chút tâm tư nào có thể đối địch với hắn.

"Phá!" Đột nhiên, tiếng gầm khẽ của Lục Nhĩ theo đó vang vọng.

Cùng với một đoàn quang vận rực rỡ, có thể thấy hào quang giữa lông mày của y chói lóa, thần hồn phân thành bốn, một lớn ba nhỏ.

Cùng với một luồng dao động sức mạnh đặc biệt dâng lên, có thể thấy ba đoàn linh hồn hội tụ lại với nhau, trên đó dao động tu vi Đại La Kim Tiên theo đó tràn ngập.

Mặc dù chưa ngưng tụ thành hình, nhưng lại đã hoàn thành cơ bản của Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Dựa theo tình hình hiện tại của Lục Nhĩ, nếu không có gì ngoài ý muốn, chỉ cần thêm một khoảng thời gian nữa, thì y hoàn toàn có thể hoàn thành pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Lúc đó y cũng sẽ sở hữu ba đại phân thân trợ lực, thậm chí là phân thân thực thể, tu vi tuyệt đối không kém bản thân y bao nhiêu.

"Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" "Thật sự thành công rồi!" Cảnh tượng đó, lập tức khiến Thiên Bồng, Na Tra, Như Lai và Quan Âm kinh hô.

Ai nấy đều cảm nhận được dao động khí tức của Nhất Khí Hóa Tam Thanh, càng hiểu rõ Lục Nhĩ lúc này đã mạnh lên không ít, thậm chí một khi y hoàn thiện hoàn toàn Nhất Khí Hóa Tam Thanh, thì lợi

ích thu được sẽ cực kỳ lớn.

"Hô hô ~" Trong chốc lát, hơi thở của mấy người gấp gáp.

Ngay cả Như Lai, lúc này cũng bị Nhất Khí Hóa Tam Thanh lay động.

Dù sao đó là tuyệt kỹ của Thánh Nhân Lão Tử, thậm chí năm xưa suýt chút nữa đã phá được Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên Giáo Chủ bằng một mình y.

"Lục Nhĩ, ổn định là được, không nên nóng vội!" Thấy tình hình này, Hình Hạo mở miệng nhắc nhở.

"Vâng, Sư Tôn!" Lục Nhĩ đáp lời một tiếng, lập tức phản ứng, thu hồi ba đoàn thần hồn nhỏ lại, toàn thân khí tức theo đó bình tĩnh trở lại.

Đợi đến bên cạnh Hình Hạo, y mới mở miệng nói: "Sư Tôn, vì sao chúng ta không đi tìm?" "Không cần thiết!" Hình Hạo vẫy tay, thần sắc nhạt nhẽo nói: "Mặc dù ta cũng có thể tìm thấy sự tồn tại của chúng, nhưng vậy thì có ý nghĩa gì?

Thánh Nhân của thế giới này không phải sáu người sao?

Hồng Quân tuy đã dung hợp Thiên Đạo nhưng cũng chỉ có tu vi Thiên Đạo nhất trọng, đơn giản là quá yếu ớt.

Nếu thời đại này xuất hiện nhiều Thánh Nhân hơn, lúc đó mọi chuyện nhất định sẽ trở nên thú vị hơn!" Thì ra là vậy!

Lục Nhĩ bừng tỉnh gật gật đầu, lập tức hiểu ra ý của Hình Hạo là gì.

Ngay sau đó, trong não hải của y không khỏi hiện lên hình ảnh Minh Hà, dù sao trong thế giới mà y đang ở, đối phương đã hoàn thành kỳ tích sát sinh chứng đạo.

Minh Hà của thế giới này rõ ràng cũng đi con đường lấy sát chứng đạo, nếu y cũng hoàn thành việc lấy sát chứng đạo, thì lúc đó e rằng toàn bộ Tam Giới đều sẽ nổi sóng dậy, thậm chí...

"Chứng đạo thành Thánh!" "Kiến tạo nhiều Thánh Nhân hơn!" Ở khu vực không xa, hơi thở của Như Lai và Quan Âm trở nên nặng nề.

Lúc này, thậm chí họ còn không bận tâm đến Linh Minh Thạch Hầu nữa.

Nếu lời nói của Hình Hạo không phải là tùy tiện, thì chẳng phải họ cũng có cơ hội sao?

Lý do là, dù là Như Lai hay Quan Âm, thậm chí họ đều có một sự thôi thúc muốn tự mình ra tay bắt Linh Minh Thạch Hầu dâng lên Hình Hạo.

"Đợi đã!" Đột nhiên, Như Lai hình như đã hiểu ra, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo ở không xa nói: "Tiền bối, Linh Minh Thạch Hầu, Thông Bối Viên Hầu, Xích Khao Mã Hầu, đều là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu!" "Nếu đã như vậy, thì tiền bối vì sao không tìm Lục Nhĩ Mi Hầu kia?" Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Hình Hạo thậm chí còn chưa mở miệng, nhưng trên bầu trời lại phong vân dũng động.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở xa trong Tử Tiêu Cung tức giận đến mức không thể kiềm chế.

Không ngờ, Lục Nhĩ Mi Hầu được coi là cứu tinh lại bị nhắc đến, người nhắc đến lại là Như Lai, đơn giản là hành vi phản bội.

Dù sao nếu Hỗn Thế Tứ Hầu đều chết hết, thì Tây Phương Giáo lại sẽ Đại Hưng bằng cách nào?

Lục Nhĩ Mi Hầu cũng được, miễn cưỡng có thể thay thế Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không, nhưng nếu lúc đó đổi thành một

con khỉ bình thường, thì...

"Chao ôi!" Ở Thiên Hà, Hình Hạo liếc nhìn bầu trời, lạnh lùng hừ một tiếng, đồng thời trong nháy mắt hủy diệt hoàn toàn sức mạnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Làm xong tất cả, ánh mắt hắn nhìn về phía Như Lai ở không xa nói: "Nếu ngươi cũng mang Lục Nhĩ Mi Hầu đến, thì ta có thể ban cho ngươi một vật!" Trong lời nói, Hình Hạo vung tay một cái, một đạo Hồng Mông Tử Khí theo đó xuất hiện trong tay hắn.

"Cái đó. ....." "Hồng Mông Tử Khí!" Gần như trong nháy mắt, vô số tiếng kinh hô vang vọng khắp Tam Giới.

Tất cả mọi người đều bị cảnh tượng đó làm kinh ngạc, thậm chí ngay cả Minh Hà và những người khác đã tiến vào Địa Tiên Giới cũng không ngoại lệ.

Ngây người nhìn Hồng Mông Tử Khí đang lơ lửng trong tay Hình Hạo, trong não hải họ không khỏi hiện lên lời nói của Hồng Quân năm xưa: Kẻ nào đoạt được Hồng Mông Tử Khí có thể chứng đạo thành Thánh.

Trong chốc lát, mắt Minh Hà và những người khác đều đỏ hoe.

Hồng Mông Tử Khí!

Đó chính là Hồng Mông Tử Khí có thể khiến người ta chứng đạo thành Thánh đó.

Nếu có thể bắt được Linh Hầu mà Hình Hạo cần, chẳng phải họ cũng có khả năng đoạt được Hồng Mông Tử Khí sao?

Nghĩ đến đây, các Đại Thần Thông giả Tam Giới đều phát điên.

Như phát điên mà xông vào Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử lập tức đến một ngọn núi lớn.

“Nơi này rồi!” Đánh giá kỹ mấy lần, Trấn Nguyên Tử hữu thủ một chiêu lấy ra Địa Thư, tinh quang trong mắt lóe lên nói: “Theo ghi chép, năm xưa Đại Vũ trị thủy có Linh Hầu gây rối, mặc dù tên của y bị che giấu, nhưng không thể nghi ngờ đó chính là Xích Khao Mã Hầu trong truyền thuyết!” “Đây là một nơi phong ấn do Đại Vũ trị thủy để lại, chắc hẳn là nơi ẩn thân của Xích Khao Mã Hầu.

Chương 544

Hôm nay nhất định phải mang y đi!" Trong lời nói, Trấn Nguyên Tử vung tay một cái, Địa Thư bay ra trong nháy mắt thu lấy ngọn núi lớn trấn áp sông ngòi kia.

Trong chốc lát, nước sông dâng trào.

Cùng với xoáy nước hiện ra, có thể thấy ở khu vực dưới sông có một không gian nhỏ đặc biệt tồn tại, trong đó vô số xích sắt lạnh giá treo lơ lửng, có thể thấy một con Viên Hầu bị phong tỏa trong đó.

"Xích Khao Mã Hầu!" Ngay khi nhìn thấy con khỉ đó, Trấn Nguyên Tử trực tiếp nhìn xuyên thấu chân thân của y.

Khóe miệng nhếch lên, đồng thời một cái lắc mình liền tiến vào trong đó.

"Người!" Cảm giác có người xông vào, sát cơ trong mắt Xích Khao Mã Hầu lóe lên, đột nhiên ngẩng đầu.

Đồng thời, những xích sắt lạnh giá phong tỏa y trong nháy mắt đều vỡ nát tan rã.

Giây tiếp theo, Xích Khao Mã Hầu một bước tiến lên, hung khí Chuẩn Thánh hậu kỳ quanh thân bùng phát, toàn thân một luồng dao động đặc biệt tràn ngập, uy thế đủ để sánh ngang với cường giả Chuẩn Thánh viên mãn.

"Chuẩn Thánh hậu kỳ!" "Xích Khao Mã Hầu, thật sự đã xem thường ngươi rồi!" Nhìn cảnh tượng đó, đồng tử Trấn Nguyên Tử co rút, ánh mắt lộ ra một tia không thể tin nổi nói: "Tu vi năm xưa của ngươi vượt xa Đại Vũ, thậm chí vượt qua cả các đệ tử Tam Giáo, không ngờ lại ẩn giấu sâu đến vậy." "Trấn Nguyên Tử!" Đợi khi nhìn

thấy người, sắc mặt Xích Khao Mã Hầu cũng theo đó trở nên nặng nề.

Không ngờ, Trấn Nguyên Tử, người được xưng là người tốt thứ hai Tam Giới, lại xuất hiện ở đây, thậm chí bày tỏ thái độ muốn bắt y, khiến y nghi ngờ có thật là đã thoát khỏi liên lạc với thế giới bên ngoài hay không.

Nếu không, thì với danh tiếng của Trấn Nguyên Tử, sao lại làm chuyện như vậy, không chỉ tìm phiền phức cho y, mà còn di chuyển trận nhãn trấn áp sông ngòi của Đại Vũ trị thủy.

Phải biết rằng, sự biến mất của ngọn núi lớn đó sẽ khiến mực nước Tam Giới dâng lên một đoạn lớn, thậm chí sẽ khiến vô số sinh linh đều chết oan.

"Vì sao!" Hít sâu một hơi, Xích Khao Mã Hầu siết chặt nắm đấm, sắc mặt nghiêm túc nói: "Năm xưa ta cảm giác có một đại kiếp, mới mượn tay Đại Vũ trốn tránh.

Không ngờ, lần này người tìm phiền phức cho ta lại là ngươi!" Lúc này, trong lòng Xích Khao Mã Hầu lại phát run, ánh mắt xoay chuyển thậm chí còn tìm kiếm cơ hội chạy trốn.

"Không có gì là không thể!" Thu vào tầm mắt phản ứng của Xích Khao Mã Hầu, Trấn Nguyên Tử không nói lời vô nghĩa, vung tay một cái ném Địa Thư ra, trực tiếp phong bế toàn bộ tiểu thế giới đó.

Làm xong tất cả, ánh mắt Trấn Nguyên Tử mới lại khóa chặt vào Xích Khao Mã Hầu, rồi mở miệng nói: "Xích Khao Mã Hầu, có tiền bối muốn gặp, thức thời thì đi theo ta, nếu không, đừng trách ta không nể tình!" Tiền bối!

Đồng tử co rút, Xích Khao Mã Hầu kinh ngạc.

Trấn Nguyên Tử là Đại Thần Thông giả thượng cổ, ngay cả Thánh Nhân cùng cấp với Tam Thanh cũng chỉ xưng là Đạo hữu với

y.

Bị y xưng là tiền bối, thì người này lại sẽ cường đại đến mức nào?

Sau khi chấn kinh, sắc mặt Xích Khao Mã Hầu lại theo đó trở nên khó coi.

Không vì gì khác, mà thật sự vì chuyện này bản thân ẩn chứa nguy hiểm cực kỳ lớn, nếu hơi bất cẩn, thì cái chết đang chờ đợi.

Lý do là, trong lòng Xích Khao Mã Hầu một trận hoảng sợ, thậm chí có một sự thôi thúc muốn quay người chạy trốn ngay lập tức.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Trong tình huống như vậy, Trấn Nguyên Tử lại sao có thể cho y bất kỳ cơ hội và khả năng chạy trốn nào?

Sự tồn tại của đối phương liên quan đến việc y có thể chứng đạo thành Thánh hay không, liên quan đến Hồng Mông Tử Khí, sao có thể để Xích Khao Mã Hầu chạy thoát như vậy?

"Chiến!" Đột nhiên, Xích Khao Mã Hầu quát nộ một tiếng, song quyền vung vẩy đánh về phía Trấn Nguyên Tử.

Mặc dù không biết người muốn lấy mạng mình là ai, nhưng có một điều không thể nghi ngờ, đó là nếu hơi lơ là, thì cái chết đang chờ đợi.

Ngay cả khi biết rõ có thể không địch lại Trấn Nguyên Tử, nhưng trong tình huống như vậy lại không có lựa chọn nào khác, chỉ có chiến đấu đến chết, chỉ có liều mạng thì mới có một tia sinh cơ.

"Tìm chết! ~" Thu vào tầm mắt cảnh tượng đó, sát cơ trong mắt Trấn Nguyên Tử lóe lên nói: "Nếu không phải vì tiền bối cần ngươi sống, ngươi nghĩ ngươi có tư cách ngông cuồng trước mặt ta sao?

Nhưng đã động thủ rồi, thì có một số thứ phải trả giá!" Trong lời nói, Trấn Nguyên Tử động thủ.

Vung tay một cái, pháp Tụ Lý Càn Khôn thi triển ra, một hắc động không gian hiện ra, lực xé rách không gian vô biên hiện ra, bắt đầu điên cuồng kéo Xích Khao Mã Hầu, một bộ dạng muốn hủy diệt y hoàn toàn.

"Đáng chết!" "Sao lại như vậy!" Thấy tình hình này, Xích Khao Mã Hầu đại kinh thất sắc.

Y có thể cảm nhận rõ ràng sự đáng sợ của một đòn tấn công, thậm chí dao động Pháp tắc Không Gian kia khiến y không thể chống đỡ.

Y trơ mắt nhìn thân thể mình không ngừng tiến gần hắc động không gian, trong miệng gầm khẽ liên tục, khí tức quanh thân theo đó bạo phát, nhưng lại không có bất kỳ tác dụng nào.

"Không!" Mang theo một tia gầm nộ không cam lòng, Xích Khao Mã Hầu gầm khẽ không ngừng, điên cuồng giãy giụa muốn thoát ra, muốn né tránh.

Nhưng, hiện thực lại tàn khốc.

Dù y gầm khẽ thế nào, dù y gào thét thế nào, nhưng kết quả cuối cùng lại kết thúc bằng thất bại.

Hưu một tiếng, Xích Khao Mã Hầu liền bị thu vào trong hắc động không gian.

Trấn Nguyên Tử lại cũng không có ý định tru sát y, vung tay một cái thu hồi y, cũng thu Xích Khao Mã Hầu đã hôn mê vào trong tay áo.

"Thành công rồi!" Làm xong tất cả, khóe miệng Trấn Nguyên Tử nhếch lên, lập tức cũng không nán lại nữa, xoay người thu hồi Địa Thư, bước ra khỏi tiểu không gian đó.

“Trấn Nguyên Tử ra rồi!” “Đáng chết, Xích Khao Mã Hầu bị bắt rồi!” Bên ngoài, không ít Đại Năng Tam Giới tụ tập.

Là những tồn tại sống sót từ thời thượng cổ, mặc dù thông tin không linh thông bằng Trấn Nguyên Tử, nhưng cũng không kém cạnh bao nhiêu.

Nhưng khi đến đây thì họ lại phát hiện đã bị Trấn Nguyên Tử nhanh chân hơn.

Quan trọng nhất, dưới sự phòng ngự của Địa Thư, căn bản không có bất kỳ khả năng nào để xâm nhập vào trong đó.

Cũng dẫn đến việc họ chỉ có thể trơ mắt nhìn từ bên ngoài, thậm chí trong lòng còn cầu nguyện Trấn Nguyên Tử sẽ không thành công, dù sao khí tức Chuẩn Thánh mà Xích Khao Mã Hầu phát ra trước đó không thể che giấu được.

Chương 545

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Nhìn Trấn Nguyên Tử bước ra từ tiểu không gian, họ đều có thể cảm nhận rõ ràng đối phương đã thành công.

Trong chốc lát, thần sắc của một chúng Đại Thần Thông giả trong trường không ngừng biến đổi, có người muốn ra tay cướp đoạt, nhưng sức mạnh của Trấn Nguyên Tử lại nổi tiếng khắp Tam Giới.

Mặc dù y không tranh không đoạt, nhưng ở địa vị của cơ duyên Thánh Nhân, không ai sẽ còn làm người tốt nữa.

Dù sao kết cục của Hồng Vân năm xưa tất cả mọi người đều rõ ràng, sao có thể cho phép chuyện như vậy lại xuất hiện?

"Chư vị Đạo hữu!" Thu vào tầm mắt cảnh tượng đó, Trấn Nguyên Tử sao lại không biết tâm tư của họ, sau khi chắp tay hành lễ, lập tức lấy ra Địa Thư và địa xử nói: "Xích Khao Mã Hầu đã bị ta bắt giữ, hy vọng chư vị Đạo hữu không tranh đoạt nữa." Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Nhìn Địa Thư và địa xử hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, tất cả mọi người trong lòng đều có thể cảm nhận rõ ràng sự việc không hề nhỏ, thậm chí... ...

Hoa Quả Sơn!

Hưu!

Hưu!

Tiếng phá không vang vọng, Minh Hà và một số cường giả Chuẩn Thánh theo đó đến.

Khác với Xích Khao Mã Hầu không có nhiều thông tin tồn tại, sự tồn tại của Linh Minh Thạch Hầu thì các Đại Năng Tam Giới đều biết.

Dù sao trước đó, đối phương là nhân vật chính của Tây Du Lượng Kiếp của Tây Phương Giáo, không chú ý cũng là không thể nào.

"Đây!" "Linh Minh Thạch Hầu sao?" Phi thân đáp xuống đất, Minh Hà và các Đại Thần Thông giả khác tụ tập bên cạnh Cửu Khiếu Linh Thạch.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, Linh Minh Thạch Hầu tồn tại trong đó, chỉ là hiện tại vẫn chưa hóa hình ra, nên chưa cảm nhận được dao động sinh cơ của y.

"Chưa xuất thế!" "Không phải điềm lành!" Sắc mặt biến đổi mấy lần, những Đại Thần Thông giả bên cạnh Minh Hà sắc mặt ngưng trọng vạn phần.

Nếu Linh Minh Thạch Hầu đã xuất thế, tự nhiên có thể bắt y ngay lập tức.

Nhưng hiện tại đối phương vẫn chưa xuất thế, nếu đưa y đi trước thời hạn, có thể sẽ ảnh hưởng đến khả năng hóa hình của y, lúc đó Hình Hạo có thể sẽ không thừa nhận sự tồn tại của họ.

"Phải làm sao đây?" Theo bản năng, một chúng Đại Thần Thông giả nhìn nhau, ai nấy ánh mắt đều lộ ra vẻ bất lực.

"Chư vị!" Lúc này, Minh Hà hình như đã hiểu ra, khóe miệng nhếch lên, đồng thời xoay người nhìn về phía mọi người bên cạnh: "Linh Minh Thạch Hầu chưa xuất thế, nhưng cũng không có nghĩa là không thể xuất thế." "Hoa Quả Sơn vốn là Tổ Mạch Thập Châu, trong tình huống như vậy, linh khí thiên địa dồi dào khiến căn cơ của Linh Minh Thạch Hầu cực kỳ vững chắc." "Chỉ cần chúng ta lấy Thiên Tài

Địa Bảo ra ném vào trong đó, nếu không có gì ngoài ý muốn thì y có thể tự động hấp thụ, lúc đó có thể hoàn thành hóa hình trước thời hạn." Lời này vừa ra, một chúng Đại Thần Thông giả lập tức như tỉnh mộng.

Đúng vậy.

Đối phương chưa hóa hình thì sao?

Nền tảng của họ hoàn toàn có thể đủ để gia tăng lực độ thai nghén y hóa hình, lúc đó...

"Tốt!" "Phải làm!" Gần như trong nháy mắt, một đám người lập tức đồng ý.

So với việc Trấn Nguyên Tử bên kia nhanh chân hơn, khu vực bên này rõ ràng không thể giấu giếm, cách duy nhất là đợi Linh Minh Thạch Hầu xuất thế, rồi mới tiến hành tranh đoạt.

Nghĩ đến đây, Minh Hà và những người khác cũng không còn chần chừ nữa, lần lượt lấy ra Thiên Tài Địa Bảo đã thu thập được, rồi hủy diệt toàn bộ chúng, hóa thành linh khí không ngừng rót vào Cửu Khiếu Linh Thạch đó.

Ông ông!

Trong chốc lát, phong vân dũng động, linh khí vô biên hội tụ, không ngừng tiến vào Cửu Khiếu Linh Thạch đó.

Theo thời gian trôi qua, Cửu Khiếu Linh Thạch trong tình huống hấp thụ linh khí vô biên, bắt đầu dần dần rực rỡ, thân thể Linh Minh Thạch Hầu trong đó cũng theo đó mà từ từ ngưng tụ.

"Có thể thành công!" "Hoàn toàn có thể!" Thu vào tầm mắt cảnh tượng đó, Minh Hà và những người khác đại hỉ và hy vọng.

Linh Minh Thạch Hầu đối với họ là cơ hội chứng đạo thành

Thánh, đã nhìn thấy tình hình của y, sao lại có thể từ bỏ?

"Tăng cường lực độ!" Minh Hà quát khẽ một tiếng, lập tức trở thành nhân vật chủ đạo.

Ngay lập tức, vô số linh khí không ngừng tiến vào Cửu Khiếu Linh Thạch đó.

Theo thời gian trôi qua, thân thể Linh Minh Thạch Hầu càng lúc càng ngưng thực.

Nhưng điều kỳ lạ là, cùng với việc không ngừng gia trì linh khí, Linh Minh Thạch Hầu lại chậm chạp không có ý định xuất thế.

Cảnh tượng đó, lập tức khiến sắc mặt Minh Hà và những người khác trở nên khó coi.

Không vì gì khác, mà thật sự vì chuyện này khiến họ đều cảm thấy một tia bất an và không ổn.

Nhưng sự việc đến nước này, họ lại cũng không bận tâm nhiều nữa, sau khi nhìn nhau một cái, Minh Hà và những người khác lấy ra nhiều linh khí hơn nữa không ngừng rót vào trong đó.

"Thú vị!" Ở Thiên Hà, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên.

Mặc dù không thể diễn thiên cơ, nhưng thần thức của hắn lại có thể tra xét Tam Giới Lục Đạo, chuyện Hoa Quả Sơn tự nhiên cũng được hắn chứng kiến.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, thì Linh Minh Thạch Hầu đã gặp vấn đề rồi.

Rõ ràng một loạt biến cố không ai dự liệu được, thậm chí ngay cả Thánh Nhân e rằng cũng bị mắc kẹt trong đó.

"Sư Tôn!" Lúc này, Lục Nhĩ đến bên cạnh Hình Hạo, cung thân bái một lễ nói: "Ta cảm giác có một tồn tại cùng bản nguyên đã đến!"

“Đến rồi sao?” Hình Hạo nhíu mày, lập tức thu hồi thần thức Hoa Quả Sơn, quét thị Thiên Đình trong nháy mắt, lập tức hiểu ra ý của Lục Nhĩ là gì.

Ngay sau đó, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía xa nói: “Không tồi, Viên Hồng đã hoàn thành nhiệm vụ, mang Thông Bối Viên Hầu đến rồi!” Thông Bối Viên Hầu đến rồi!

Tinh quang trong mắt lóe lên, Lục Nhĩ lập tức kích động.

Chương 546

Tứ Đại Linh Hầu!

Chỉ cần nuốt chửng y, thì nhất định có thể nâng cao bản nguyên của bản thân rất nhiều, lúc đó...

Hưu!

Hưu!

Lúc này, tiếng phá không vang vọng, Viên Hồng nắm một con Viên Hầu vội vã đến.

"Bái kiến tiền bối!" Đợi khi đến khu vực trước mặt Hình Hạo, Viên Hồng lập tức cung thân hành lễ, sau khi ném con Viên Hầu đó ra, liền mở miệng nói: "Thông Bối Viên Hầu, tu vi của y không cao, đã bị ta bắt giữ, hy vọng tiền bối hài lòng!" "Ừm!" Hình Hạo gật gật đầu, vung tay một cái giải trừ cấm cố đối với Thông Bối Viên Hầu.

Lập tức, uy áp cảnh giới Kim Tiên trên người y dâng trào, toàn thân y đứng dậy từ mặt đất, đồng thời lao thẳng về phía Viên Hồng, trong miệng quát lớn: "Đồ khốn nạn, ta muốn mạng ngươi!" "....." Thấy tình hình này, Viên Hồng chần chừ.

Nếu là trước đây, y nhất định sẽ trực tiếp trấn áp y, nhưng bây giờ trước mặt Hình Hạo, y thật sự không dám làm càn.

"Định!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, giọng nói của Hình Hạo lại vang vọng.

Lập tức, Thông Bối Viên Hầu kia bị định cách cấm cố tại chỗ.

Ngay sau đó, ánh mắt Hình Hạo liền nhìn về phía Lục Nhĩ bên cạnh nói: "Lục Nhĩ, bắt đầu đi!" "Vâng, Sư Tôn!" Lục Nhĩ đáp lời một tiếng, lập tức cũng không còn chần chừ nữa, bước lên đi đến khu

vực bên cạnh Thông Bối Viên Hầu, đánh giá y mấy lần rồi khóe miệng nhếch lên nói: "Thông Bối Viên Hầu, ta đã tìm ngươi rất lâu rồi!

Thôi, hợp làm một với ta đi, giao bản nguyên của ngươi cho ta!" Trong lời nói, Lục Nhĩ há miệng, xoáy lốc hiện ra, đồng thời một đoàn quang huy bao phủ trên thân thể Thông Bối Viên Hầu.

Cùng với một trận ong ong vang vọng, có thể thấy rõ đoàn quang đoàn đó thu nhỏ lại, ngay sau đó bị Lục Nhĩ một ngụm nuốt vào bụng.

Cô đô!

Nuốt xuống Thông Bối Viên Hầu trong nháy mắt, quanh thân Lục Nhĩ liền dâng trào khí thể màu hồng nhạt, không ngừng bao quanh bản thân.

Đồng thời, một luồng dao động khí tức cường liệt không ngừng khuấy động trong cơ thể y.

Thời gian trôi qua, đôi mắt Lục Nhĩ đang nhắm nghiền đột nhiên mở ra, ngay sau đó, tu vi của y liền theo đó đột phá, trực tiếp tiến vào cấp độ Chuẩn Thánh đại viên mãn.

"Gầm ~" Gầm khẽ một tiếng, Lục Nhĩ hiển hóa ra chân thân, thân thể vốn nhỏ bé sau khi hấp thụ Thông Bối Viên Hầu rõ ràng đã tăng trưởng một đoạn lớn, thậm chí trong đôi tay y có ấn ký mặt trời và mặt trăng, hoàn toàn nắm giữ thần thông "Nã Nhật Nguyệt" của Thông Bối Viên Hầu.

"Mạnh quá!" "Lại có chuyện như vậy!" Ngây người nhìn cảnh tượng đó, sắc mặt Viên Hồng biến đổi không ngừng.

Là Thông Bối Viên Hầu tiền nhiệm, y không hề biết có chuyện như vậy.

Nếu sớm biết như vậy, năm xưa trong trận Phong Thần đại chiến

y đã không tham gia vào những chuyện khác, mà sẽ tìm kiếm cái gọi là Tứ Đại Linh Hầu để nuốt chửng chúng.

"Đáng chết, Linh Hầu nuốt chửng tiến hóa!" Đồng thời, ở khu vực xa xa, Như Lai cũng ngây người.

Lục Nhĩ đã thăng cấp thành Chuẩn Thánh đại viên mãn, rõ ràng tu vi đã vượt qua y, thậm chí trong tình huống có được thần thông của Thông Bối Viên Hầu, sức chiến đấu của y sẽ tăng cường rất nhiều.

Nếu trong tình huống hiện tại mà giao chiến với y, thì Như Lai không có nhiều nắm chắc có thể thắng, thậm chí...

"Thánh Nhân!" "Thánh Nhân!" "....." Như Lai lẩm bẩm trong miệng, ánh mắt đỏ hoe.

Sự việc đến nước này, y hoàn toàn có chút điên cuồng, vì chứng đạo thành Thánh, thậm chí có chút không màng đến những thứ khác.

"Quan Âm!" Đột nhiên, Như Lai liền mở miệng: "Nơi này giao cho ngươi, ta đi đây!" Nói xong, thân ảnh Như Lai chớp động trực tiếp biến mất tại chỗ.

"Như Lai!" Thấy tình hình này, Quan Âm đầu tiên là sững sờ, sau đó sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

Nàng không phải kẻ ngốc, cũng không phải kẻ đần, sao lại không hiểu chuyện gì đang xảy ra, sao lại không biết mục đích của Như Lai khi vội vã rời đi lần này.

Đối phương rõ ràng muốn bất chấp tất cả giúp Hình Hạo tìm Tứ Đại Linh Hầu, để đổi lấy Hồng Mông Tử Khí chứng đạo thành Thánh.

Mặc dù điều đó sẽ mang lại cho y một cơ duyên lớn, nhưng lại cũng sẽ hủy diệt hoàn toàn kế hoạch Tây Du của Tây Phương Giáo, lúc đó...

Gần như trong nháy mắt, một tiếng quát tháo gấp gáp từ trên trời giáng xuống: "Quan Âm, mau chóng ngăn cản Như Lai!" "Quan Âm, mau chóng triệu tập Cẩu Đà ngăn cản Như Lai, y đang phán giáo, đang phản bội Tây Phương Giáo!" Như phán giáo?

Chê cười!

Khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch, Quan Âm cùng các tu sĩ trong Thiên Hà đều tỏ vẻ không thể tin được.

Dù sao thì, Chuẩn Đề là giáo chủ phương Tây, liệu có thứ gì đáng giá để hắn phản giáo không?

Mặc dù sự việc Hồng Mông Tử Khí đã khiến Chuẩn Đề phải đi một nước cờ mạo hiểm, nhưng vì tu vi của bản thân mà làm bất cứ hành động nào cũng đều nằm trong phạm vi có thể lý giải.

Hệt như Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề năm xưa, con đường Hồng Mông Tử Khí cũng tồn tại tranh cãi lớn, thậm chí bị người đời khinh bỉ.

Nhưng điều đó có nghĩa lý gì, cuối cùng kẻ chiến thắng mới là vĩ đại.

Trở thành Thánh Nhân cao cao tại thượng, những kẻ từng khinh thường đó, hoặc là trốn ở nơi không ai biết mà bế tử quan tu luyện, hoặc là sớm đã thân tử đạo tiêu.

"Vâng!" Quan Âm đáp lời, sau khi hít sâu một hơi, nàng cúi lạy lên bầu trời, rồi lập tức xoay người bay đi.

Thánh Nhân đã lên tiếng, dù không có bất cứ chứng cứ thực chất nào, nhưng cũng không dám chậm trễ, thậm chí toàn bộ Tây Phương giáo cũng không thể đánh cược.

"Chuẩn Đề ư!" Hình Hạo ngẩng đầu nhìn lên trời, khóe miệng khẽ nhếch lên, nói: "Thánh Nhân cao cao tại thượng, đáng tiếc, giờ chẳng qua chỉ là một tên tù nhân dưới cấp mà thôi!" Lời này vừa thốt ra, sắc

mặt Lục Thánh trong Tử Tiêu Cung đều biến đổi.

Lời của Hình Hạo tuy sắc bén, nhưng lại nói lên sự thật, khiến họ vô cùng khó chịu.

Dù sao trước đây họ đều là Thánh Nhân cao cao tại thượng, thậm chí được chúng sinh Tam Giới kính sợ, tín ngưỡng, thậm chí là sợ hãi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Tất cả đều bị nhốt trong Tử Tiêu Cung, thậm chí không có chút tự do nào, thậm chí bất cứ lúc nào cũng có cảm giác như bị Thiên Đạo xóa sổ.

Chương 547

Dù biết Hình Hạo mạnh mẽ, gần như không có đối thủ, nhưng cũng khiến Lục Thánh lúc này chỉ dám phẫn nộ trong lòng mà không dám lên tiếng, thậm chí… "Xùy!

Xùy!" Đúng lúc này, từng tiếng xé gió lại vang vọng khắp Thiên Hà.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Trấn Nguyên Tử và một nhóm lớn Đại Thần Thông Giả Tam Giới đang vội vã đến.

"Bái kiến tiền bối!" "Bái kiến tiền bối!" Cung kính hành lễ, Trấn Nguyên Tử và những người khác vô cùng tôn kính Hình Hạo.

Ngay sau đó, ánh mắt Hình Hạo liền khóa chặt Trấn Nguyên Tử, mở miệng nói: "Trấn Nguyên Tử, đừng quên lời đã hứa!" "Trấn Nguyên Tử, đừng quên lời hứa trước đây!" "..." Nghe vậy, Trấn Nguyên Tử cười khổ một tiếng, nhưng cũng không hề tức giận, thản nhiên cười nói: "Chư vị đạo hữu, ta Trấn Nguyên Tử nhất định không phải kẻ nói mà không giữ lời!" Nói xong, không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động, đồng thời phát động Tụ Lý Càn Khôn, trực tiếp phóng Xích Khào Mã Hầu ra ngoài.

"Trấn Nguyên Tử!" Xích Khào Mã Hầu gầm lên một tiếng giận dữ, vừa lấy lại tự do liền lao về phía Trấn Nguyên Tử tấn công.

Nhưng ngay khi vừa tấn công, hắn cũng cảm nhận được tình hình xung quanh, sắc mặt kịch biến, lập tức rút lui, muốn bỏ trốn.

"Đi đâu!" Thấy tình huống này, Lục Nhĩ sao có thể để Xích Khào Mã Hầu rời đi?

Hắn quát lên một tiếng, hai tay Lục Nhĩ sáng rực ánh nhật nguyệt,

thần thông nhật nguyệt bùng nổ, lực lượng thái dương và thái âm cuồn cuộn, gần như trong nháy mắt đánh trúng cơ thể Xích Khào Mã Hầu.

"A…" Xích Khào Mã Hầu thét lên thảm thiết, rơi thẳng từ trên trời xuống, rồi đổ gục xuống đất, một nửa cơ thể nóng như lửa, một nửa lạnh như băng, cả người nằm đó không ngừng giãy giụa, nhưng cũng không thể đứng dậy.

"Mạnh quá!" "Tên này sao lại mạnh đến thế!" Cảnh tượng này khiến Trấn Nguyên Tử và những người khác đều kinh ngạc.

Trước đây bọn họ biết Lục Nhĩ ở tình trạng nào, tuy có thể kiên trì một thời gian dưới tay họ nhưng phần lớn đều bại trận.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hắn lại có thể trong nháy mắt trấn áp Xích Khào Mã Hầu, thậm chí tu vi của hắn đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh đại viên mãn, đủ sức sánh ngang với phần lớn những người có mặt.

"Ngươi là ai?" Trên mặt đất, Xích Khào Mã Hầu giãy giụa nhìn Lục Nhĩ, trong đôi mắt tràn đầy sợ hãi.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng nguy cơ đến từ đối phương, nhưng rốt cuộc là chuyện gì thì cũng không rõ.

"Ta ư!" Lục Nhĩ cười thản nhiên, bước đến trước mặt Xích Khào Mã Hầu nói: "Ta là Lục Nhĩ Mi Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu!" "Ngươi hẳn đã cảm nhận được rồi, bản nguyên của ngươi đang triệu hoán ta, nếu đã như vậy, vậy thì hãy trở thành một phần của ta đi!" Nói xong, Lục Nhĩ không chần chừ nữa, một côn đánh ra trực tiếp khiến Xích Khào Mã Hầu mất hoàn toàn sức phản kháng.

Sau khi làm xong mọi việc, hắn cũng không chậm trễ, trực tiếp há mồm nuốt chửng vào bụng.

“Cổ đô!” Ngay khi nuốt chửng Xích Khào Mã Hầu, khí tức quanh thân Lục Nhĩ liền sôi trào, khí huyết sôi sục, huyết sắc khí tức không ngừng tăng vọt, tu vi của hắn không ngừng thăng tiến trên cảnh giới Chuẩn Thánh đại viên mãn.

“…” “Nuốt chửng tiến hóa!” Thấy tình huống này, Trấn Nguyên Tử và những người khác lập tức hiểu ra chuyện gì, trong khoảnh khắc, cảm xúc trong lòng cũng kích động đến cực điểm.

Quả thật!

Loại thủ đoạn này tuy mọi người đều biết, thậm chí có không ít người đã từng chứng kiến, nhưng đó lại chỉ nhắm vào những hung thú thời đại hung thú.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lục Nhĩ lại thi triển loại thủ đoạn này, đơn giản là không thể tin nổi.

Thậm chí không khỏi nghi ngờ, Lục Nhĩ rốt cuộc đã học được từ đâu, nếu là tu sĩ Tam Giới thì sao lại có loại thủ đoạn cổ xưa nhất này?

“Phá!” Đúng lúc này, Lục Nhĩ quát khẽ một tiếng vang vọng.

Chỉ thấy trên cơ thể hắn huyết khí trùng thiên, huyết khí vô biên cuồn cuộn khắp Thiên Đình, toàn bộ Thiên Đình đều rung chuyển dữ dội.

“Oanh long long!

Oanh long long!” Vô số kiến trúc sụp đổ, Thiên Đình rơi vào hỗn loạn.

Nhưng bất kể Ngọc Đế hay các vị thần tiên trên trời đều không dám có chút tức giận nào, dù sao đối phương mạnh mẽ tuyệt đối

không phải thứ mà họ có thể sánh bằng.

Theo huyết khí bay lên cao ngưng tụ thành cột máu, trong Tam Giới lập tức truyền ra một trận quỷ khóc sói gào, đó tựa như U Minh Địa Phủ, không phải Tiên Giới.

Trong nháy mắt, trăm quỷ dạ hành, vô số quỷ mị từ U Minh Địa Phủ tràn ra, gào thét điên cuồng, giống như mất đi lý trí vậy.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" "…" Trong Địa Phủ, tất cả Quỷ Tiên loạn thành một đoàn.

Thập Điện Diêm La vội vàng sai Ngưu Đầu Mã Diện và Hắc Bạch Vô Thường trấn áp ác quỷ trong Địa Phủ, trong một vực sâu, từng Đại Vu tộc Vu tộc khổng lồ đang thức tỉnh.

Ngay sau đó, đám Đại Vu dưới sự dẫn dắt của một người trực tiếp đi đến Lục Đạo Luân Hồi.

Trên đường đi, thông suốt không trở ngại, không ai dám ngăn cản, ngay cả Thập Điện Diêm La cũng không ngoại lệ.

Đến trước cửa Luân Hồi, đám Đại Vu liền quỳ rạp xuống đất, cao giọng hô: "Chúng ta bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu, khí tức Tổ Vu trong Tam Giới tái hiện, xin Hậu Thổ đại nhân chỉ thị!" "Khí tức Tổ Vu!" Âm thanh lạnh lẽo truyền ra từ Lục Đạo Luân Hồi, kèm theo ánh sáng rực rỡ, có thể thấy Hậu Thổ bước ra từ bên trong.

Chỉ là Hậu Thổ lúc này không phải thân thể Tổ Vu, mà là hình dạng linh hồn của Bình Tâm, nhưng trên người nàng lại tỏa ra từng tia khí tức của Bàn Cổ, thậm chí nửa thân thể nàng rõ ràng có xu thế ngưng thực lại.

"Lời này là thật sao?" Bước đến trước mặt các Đại Vu, Hậu Thổ liền mở miệng hỏi: "Trong Tam Giới, khi nào lại có Tổ Vu tồn tại?" Lời này vừa thốt ra, những Đại Vu trên mặt đất không dám chậm trễ,

sau khi nhìn nhau một cái, liền vội vàng mở miệng nói: "Khải bẩm Hậu Thổ Tổ Vu, việc này chúng ta không dám lừa dối, trước đó chúng ta quả thực đã cảm nhận được khí tức Tổ Vu." "Chỉ là khí tức đó lại không thuộc về bất cứ Tổ Vu nào trong ghi chép của Vu tộc chúng ta, thậm chí cũng không phải Đại Vu đang hành tẩu trong Tam Giới đột phá." "Vì vậy lần này chúng ta mới đến hỏi Hậu Thổ Tổ Vu nên ứng phó thế nào!" Nghe vậy, Hậu Thổ lập tức kích động.

Nhiều Đại Vu cảm ứng không thể sai, dù không cảm nhận rõ ràng, nhưng sự dao động huyết mạch Vu tộc lại không thể sai được.

"Hô ~" Hít sâu một hơi, Hậu Thổ ngẩng đầu nhìn ra ngoài U Minh, chậm rãi nói: "Tổ Vu tái hiện Tam Giới, quả là một chuyện ngoài ý liệu." "Nhưng nếu đã thật sự xuất hiện, vậy điều đó đại biểu cho cơ hội của Vu tộc ta rồi!" "Bây giờ lập tức dựa theo chỉ dẫn của huyết mạch đi tìm người đó, nếu người đó thật sự là Tổ Vu, vậy thì mời đến U Minh Địa Phủ làm khách!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp lời một tiếng, các Đại Vu trên mặt đất lập tức kích động vạn phần.

Có Hậu Thổ trả lời, liền có thể rời U Minh Địa Phủ đi tìm Tổ Vu xuất hiện trong Tam Giới.

Quan trọng nhất là, một khi thật sự có Tổ Vu xuất thế, vậy chẳng phải đại biểu cho sự quật khởi của Vu tộc có thể sắp đến rồi sao?

Vì lẽ đó, một đám Đại Vu cũng không chần chừ nữa, sau khi cúi lạy Hậu Thổ, liền xoay người vội vã rời khỏi Địa Phủ, thẳng tiến về hướng Thiên Đình. … "Phá!" Lúc này, trong Thiên Đình, tiếng quát khẽ của Lục Nhĩ lại vang vọng.

Kèm theo một tiếng vỡ vụn vang lên, huyết khí trên cơ thể hắn lặng lẽ tiêu tán, sức mạnh vô biên không ngừng chảy vào cơ thể, đồng thời, tu vi của hắn vượt qua giới hạn Chuẩn Thánh, chính thức bước vào hàng ngũ Ngụy Thánh.

Chương 548

Đây mới chỉ là khởi đầu.

Sau khi bước vào tầng thứ Ngụy Thánh, khí tức trên người Lục Nhĩ vẫn tiếp tục tăng trưởng: Ngụy Thánh trung kỳ, Ngụy Thánh hậu kỳ!

Đến tận cảnh giới Ngụy Thánh hậu kỳ, uy áp cổ xưa mới dần bình ổn, vượt qua chín thước chín tấc Đại Thần Thông Giả có mặt, người duy nhất có thể sánh ngang dường như chỉ có các Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp như Trấn Nguyên Tử mà thôi.

"Thật sự thành công rồi!" "Ngụy Thánh hậu kỳ!" "Sao lại mạnh đến thế!" Ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, các Đại Thần Thông Giả Tam Giới đều kinh ngạc.

Làm sao vậy?

Làm sao lại đạt đến tu vi Ngụy Thánh hậu kỳ?

Chỉ với việc nuốt chửng Thông Bối Viên Hầu và Xích Khào Mã Hầu, nếu để hắn nuốt chửng cả Linh Minh Thạch Hầu nữa, vậy tu vi của hắn sẽ đạt đến cảnh giới nào?

Ngụy Thánh đại viên mãn?

Thánh Nhân cảnh? … "Ha ha!" Lúc này, đôi mắt Lục Nhĩ đang nhắm chặt liền mở ra, cảm nhận sự dao động sức mạnh cuồn cuộn dâng trào trong cơ thể, cả người hắn vui mừng không kìm được mà cười lớn.

Mãi lâu sau, hắn mới bình tĩnh lại, quay đầu nhìn Hình Hạo bên cạnh, cung kính hành lễ nói: "Đa tạ Sư tôn!" "Ừm!" Hình Hạo xua tay, không để tâm đến những điều này.

Sau khi xác định Lục Nhĩ đã hoàn thành đột phá, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, nói: "Trấn Nguyên Tử, làm tốt lắm, cũng không tệ!" Nói đoạn, tâm niệm vừa động, triệu hồi ra một đạo Hồng Mông Tử Khí, nói: "Đạo Hồng Mông Tử Khí này khác với Hồng Mông Tử Khí của Thiên Đạo, không thể khiến ngươi bất tử bất diệt, nhưng cũng có thể giúp ngươi chứng đạo Hỗn Nguyên." "Trước đây ta đã nói, nếu ngươi mang Xích Khào Mã Hầu đến, vậy vật này cũng thuộc về ngươi, nhưng xử lý thế nào thì tùy ngươi." Nói xong, Hình Hạo tùy tiện ném đạo Hồng Mông Tử Khí đó cho Trấn Nguyên Tử.

Hồng Mông Tử Khí này được lấy từ Tiểu Hỗn Độn Thế Giới trong Hỗn Độn Châu khi khai thiên tích địa, hiệu quả cũng đúng như lời hắn nói, không hề lừa dối đối phương.

"Hồng Mông Tử Khí!" Nhìn Tử Khí bay tới, Trấn Nguyên Tử run lên, cả người lúc này kích động vạn phần.

Không chút chần chừ tiến lên một bước bắt lấy trong tay, Trấn Nguyên Tử không do dự há mồm nuốt chửng vào bụng.

Sau khi Hồng Mông Tử Khí hoàn toàn thuộc về mình, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, cung kính hành lễ với Hình Hạo nói: "Đa tạ tiền bối ân tứ!" "Đại ân của tiền bối, Trấn Nguyên Tử vĩnh viễn không quên!" "Không cần như vậy!" Hình Hạo xua tay, thần sắc thản nhiên nói: "Giữa ta và ngươi chẳng qua là hỗ trợ lẫn nhau mà thôi." "Tu vi của ngươi đang ở cảnh giới Ngụy Thánh đại viên mãn, nếu không có gì bất ngờ, chứng đạo thành Thánh không có vấn đề gì, chỉ là vì Thiên Đạo áp chế nên mới không thể thành công." "Bây giờ ngươi đã nuốt Hồng Mông Tử Khí ta ban, chỉ cần chặt đứt liên kết Thiên Đạo khí vận trong Tam Giới, thì hạn chế của Thiên Đạo sẽ không thể ngăn cản sự trưởng thành của ngươi, lúc đó dựa vào Hồng Mông Tử Khí liền có thể chứng đạo thành Thánh." Thật!

Thật đơn giản vậy sao!

Đồng tử co rụt lại, Trấn Nguyên Tử kinh ngạc, khó tin nhìn Hình Hạo, vô cùng nghi ngờ tính chân thật trong lời nói của đối phương.

Dù sao hắn đã trải qua vô số năm tháng mà vẫn chưa hoàn thành chứng đạo thành Thánh, bây giờ Hình Hạo lại nói một cách nhẹ nhàng như vậy, thậm chí nhìn qua không có chút khó khăn nào… "Tiền bối nói lời này là thật sao?" Một lúc lâu sau, Trấn Nguyên Tử hồi thần, hít sâu một hơi cố gắng giữ bình tĩnh nói: "Văn bối chứng đạo thật sự đơn giản như vậy sao?" Không chỉ vậy, bao gồm các Đại Năng Tam Giới bên cạnh lúc này cũng đều chờ đợi phán quyết.

Dù sao việc này liên quan đến chứng đạo, tuy rằng họ đều không có được Hồng Mông Tử Khí, nhưng cũng có thể học được không ít từ đó.

"Không sai!" Hình Hạo cười thản nhiên, mở miệng nói: "Bây giờ ngươi có thể thử!" "Tại đây, ngay cả Lục Thánh thấy cũng không dám động thủ, Hồng Quân thấy cũng chỉ có thể nhìn ngươi hành động!" Thật!

Hồng Quân Đạo Tổ thấy cũng không được!

Đồng tử co rụt lại, Trấn Nguyên Tử và những người khác run rẩy kịch liệt, lại một lần nữa nhìn Hình Hạo với ánh mắt tràn đầy kính sợ.

Hồng Quân ư?

Đó là Đạo Tổ!

Đó là Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang, thậm chí là tồn tại vô thượng hòa hợp với Thiên Đạo.

Ngay cả Thánh Nhân cũng vô cùng sợ hãi, đối với Hồng Quân thậm chí không sinh ra chút bất kính nào, nhưng Hình Hạo lại tỏ ra một vẻ không để tâm đến thế của Hồng Quân, từ đó có thể thấy tu vi

của hắn thậm chí có thể vượt qua Thánh Nhân, đạt đến tầng thứ của Đạo Tổ Hồng Quân.

"Đa tạ tiền bối!" Không chút chần chừ, Trấn Nguyên Tử ngay lập tức đưa ra lựa chọn.

Ngay sau đó, Trấn Nguyên Tử bước ra một bước, hít sâu một hơi rồi mở miệng nói: "Thiên Đạo tại thượng, ta Trấn Nguyên Tử hôm nay từ bỏ danh hiệu Địa Tiên Chi Tổ, tự nguyện từ bỏ quyền khống chế Địa Tiên nhất mạch, xin Thiên Đạo chứng giám." "Oanh long long!

Oanh long long!" Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, kèm theo sự hưởng ứng của Thiên Đạo, khí tức quanh thân Trấn Nguyên Tử liền sôi trào, có thể thấy rõ ràng lực lượng tín ngưỡng bao quanh hắn cấp tốc tiêu tán.

Chỉ trong vòng mười mấy hơi thở, khí vận của Địa Tiên nhất mạch trên người Trấn Nguyên Tử đã tiêu biến hoàn toàn, ít nhất bản thân hắn đã hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ với Địa Tiên nhất mạch, cũng rút mình ra khỏi gông cùm xiềng xích của Thiên Đạo.

Trong khoảnh khắc, Trấn Nguyên Tử tinh thần đại chấn, cả người tuy sắc mặt trắng bệch, nhưng đôi mắt lại vô cùng kích động.

Quả thật!

Bởi vì hắn cảm nhận rõ ràng tình huống của bản thân.

Mặc dù mất đi sự gia trì của lực lượng tín ngưỡng, nhưng toàn bộ đạo vận và đạo tàng của hắn lại vô cùng thanh minh, thậm chí việc ngộ đạo có lẽ cũng sẽ đơn giản hơn không ít.

"Thật sự ngoài ý liệu a." Trấn Nguyên Tử há hốc miệng, kính nể nhìn Hình Hạo, cung kính hành lễ nói: "Đa tạ tiền bối chỉ dẫn!" Ngay sau đó, hắn cũng không chần chừ nữa, khoanh chân ngồi xuống bắt

đầu luyện hóa đạo Hồng Mông Tử Khí kia.

"Xùy!

Xùy!" Đúng lúc này, từng tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy trên mặt đất không xa, một lượng lớn Đại Vu đang vội vã đến, trọc khí vô biên sôi trào, bất cứ thần tiên Thiên Đình nào dám cản đường đều bị đánh chết, trên đường đi có thể nói là thần cản giết thần, phật cản giết phật.

"Vu tộc?" "Đến rồi?" Thấy tình huống này, các Đại Thần Thông Giả trong tràng đều lộ vẻ kinh ngạc.

Dù sao trong Tam Giới, Vu tộc đã sớm rút lui rồi, thậm chí vẫn luôn ở trong U Minh không xuất hiện, lần này lại đến đây, mục đích của họ thật sự đáng để suy ngẫm!

"Tìm thấy rồi!" "Ở phía trước!" Lúc này, một Đại Vu dẫn đầu đã khóa chặt vị trí của Hình Hạo, vừa cao giọng hô lớn, vừa vác một cây trường đao vội vã tiến lên.

Thấy tình huống này, các Đại Vu phía sau cũng không chần chừ, lập tức bước theo sau.

Không lâu sau, một nhóm lớn Đại Vu tộc Vu tộc liền tiến vào trong tràng, liếc nhìn những Đại Năng Tam Giới đó, nhưng cũng không để ý.

"Vâng!" "Không thể sai được!" Ngay sau đó, ánh mắt của họ tập trung vào Hình Hạo, từng người mặt đỏ tai hồng, hơi thở gấp gáp, thậm chí cả người đều hơi run rẩy.

"Tìm ta sao?" "Bọn người này muốn làm gì!" Hình Hạo thu cảnh tượng này vào mắt, sao lại không biết ánh mắt của đám Đại Vu?

Chương 549

Nhưng trong lòng hắn cũng có chút nghi hoặc, đám Đại Vu tìm hắn vì chuyện gì?

Vì sao lại vội vã đến tìm?

"Đát đát!" Lúc này, tiếng bước chân vang vọng.

Có thể thấy từng Đại Vu cấp tốc bước đến trước mặt Hình Hạo, quỳ gối xuống đất nói: "Bái kiến Tổ Vu!" "Bái kiến Tổ Vu!" "…" Thật!

Tổ Vu!

Không thể nào!

Tiếng kinh hô vang vọng khắp Tam Giới.

Vô số Đại Thần Thông Giả đều bị một loạt hành động của Đại Vu tộc làm cho kinh ngạc.

Hoàn toàn không ngờ, Hình Hạo bí ẩn bấy lâu nay lại là Tổ Vu, đơn giản là không thể tin nổi, khiến người ta khó mà tin tưởng. … Trong Tử Tiêu Cung!

Lục Thánh cũng đột nhiên đứng dậy, khó tin nhìn bóng dáng Hình Hạo trên gương, khó tin nói: "Sao có thể là Tổ Vu!" "Người này lại là Tổ Vu, đơn giản là không thể tin nổi!" "Đám man rợ Vu tộc này không phải đã nhầm lẫn rồi chứ, các Tổ Vu không phải đã toàn bộ chiến tử rồi sao?

Sao có thể có một người mạnh đến thế!" Ngược lại, Hồng Quân trên ghế chủ tọa lại như có điều suy nghĩ, chậm rãi mở miệng nói: "Thì ra là vậy, trách không được ta cảm thấy khí tức của hắn quen thuộc đến thế, không ngờ lại là hậu duệ Bàn Cổ!" "Khí tức bị áp chế

đó hẳn là khí tức Bàn Cổ, thật không ngờ a, lại có một tồn tại mạnh mẽ đến vậy, xét về căn nguyên thì e rằng đã vượt qua cả những Hỗn Độn Ma Thần thời đại Hỗn Độn năm xưa rồi!" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Lục Thánh tái mét.

Vừa rồi họ còn phủ nhận, còn khó tin, nhưng lời nói của Hồng Quân lại tuyên bố tất cả đều là sự thật.

Theo bản năng, ánh mắt Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa liền nhìn về phía Tam Thanh.

Dù sao Tam Thanh tự xưng là chính tông Bàn Cổ, bây giờ lại xuất hiện một Tổ Vu, thậm chí trên người có khí tức Bàn Cổ, căn nguyên lại vô cùng mạnh mẽ hơn, như vậy, người sau dường như mới là chính tông Bàn Cổ thật sự.

"Đáng chết!" "Sao lại như vậy!" Hai nắm đấm siết chặt, Nguyên Thủy mặt đầy khó tin, sắc mặt biến ảo trong chốc lát, như đã hiểu ra, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Hồng Quân nói: "Đạo Tổ, có thể cho ba huynh đệ chúng con đi Thiên Đình một chuyến không?" Lời này vừa thốt ra, Lão Tử và Thông Thiên bên cạnh lập tức tinh thần chấn động.

Quả thật!

Nếu đã xác định thân phận của Hình Hạo có thể là hậu duệ Bàn Cổ, vậy nhất định phải đi làm rõ rốt cuộc là chuyện gì.

Người này rốt cuộc là Tổ Vu thời đại Hồng Hoang, hay là hậu thủ do Tổ Vu năm xưa để lại, hay là thủ đoạn do Bàn Cổ để lại?

"Có thể!" Suy nghĩ một chút, Hồng Quân lần này không từ chối, gật đầu nói: "Nhưng Thánh Nhân không được tùy ý xuất thủ trong Tam Giới, các ngươi không được tạo thứ!" "Đa tạ Sư tôn!" Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, ba người cũng không chần chừ nữa, đứng dậy cúi

lạy Hồng Quân, rồi dưới ánh mắt của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa rời khỏi Tử Tiêu Cung, cấp tốc chạy đến Thiên Hà. … "Bốp!" "Ta không phải Tổ Vu!" Trong Thiên Hà, Hình Hạo liếc nhìn những Đại Vu trên mặt đất, thần sắc thản nhiên nói: "Ta không phải người của thế giới các ngươi, càng sẽ không trở thành Tổ Vu và cứu tinh trong lòng các ngươi!" Không thể nào!

Ngơ ngác nhìn Hình Hạo, những Đại Vu tộc Vu tộc trên mặt đất đều kinh ngạc.

Hình Hạo là cứu tinh Vu tộc trong lòng họ a, nhưng bây giờ đối phương lại nói ra những lời như vậy, vậy chẳng phải hy vọng của họ sắp tan vỡ rồi sao?

"Vâng!" "Vị tiền bối này thật sự là Tổ Vu!" Ngược lại, các Đại Năng Tam Giới bên cạnh cũng ngớ người.

Mặc dù Hình Hạo phủ nhận mối quan hệ với Vu tộc Tam Giới, nhưng lại không phủ nhận sự thật bản thân là Tổ Vu, khiến họ trợn mắt há mồm, thậm chí nội tâm chấn động khó mà chấp nhận.

Vu tộc!

Mặc dù ở thời Thượng Cổ, họ quả thực là tồn tại gần như vô địch, nhưng theo sau khi Vu Yêu Đại Chiến kết thúc, vinh quang của Vu tộc cũng dần biến mất.

Mặc dù toàn bộ Tam Giới vẫn có Vu tộc tồn tại, nhưng họ đều trốn ở những khu vực hẻo lánh, thậm chí nếu không phải vì Hậu Thổ hóa Luân Hồi, họ cũng chẳng thèm để Vu tộc vào mắt.

Nhưng bây giờ thì sao?

Một tồn tại mạnh mẽ đủ sức sánh ngang Đạo Tổ lại là Tổ Vu, nếu nhận quan hệ với Vu tộc, vậy thì… Trong nháy mắt, bầu không khí trong tràng tĩnh lặng.

Tất cả mọi người trong lòng đều rơi vào suy tư và đấu tranh vô tận.

"Ong ong!" Đột nhiên, một trận ong ong vang vọng trời đất.

Kèm theo hai đạo thần quang trùng thiên, có thể thấy ở hướng Đông Thắng Thần Châu có Cửu Khiếu Linh Thạch nổ tung, trong đó Linh Minh Thạch Hầu ứng vận mà sinh.

"Linh Minh Thạch Hầu xuất thế rồi!" "Cuối cùng cũng xuất hiện!" Thấy cảnh tượng này, Lục Nhĩ kích động vạn phần.

Cuối cùng!

Chỉ cần nuốt chửng Linh Minh Thạch Hầu nữa, vậy là có thể hoàn thành việc chuyển hóa thành thân Hỗn Độn Ma Viên, lúc đó sẽ có tất cả căn nguyên và nội tình sánh ngang Hỗn Độn Ma Thần, tu vi bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên gần như là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Vì vậy, Lục Nhĩ thậm chí có cả xúc động muốn tự mình ra tay.

Nhưng vì mục đích và kế hoạch của Hình Hạo, hắn cũng đành nhẫn nhịn lại sự sôi sục trong lòng, nhưng ánh mắt lại chết chóc nhìn chằm chằm vào khu vực Hoa Quả Sơn. … Trên Hoa Quả Sơn, khóe miệng Minh Hà và các Đại Năng Tam Giới khác khẽ nhếch lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào con Linh Minh Thạch Hầu trên mặt đất, trong mắt tràn đầy vẻ kích động.

Linh Minh Thạch Hầu xuất thế, đối với họ tuyệt đối là một chuyện đại hỷ.

Quan trọng nhất là, chỉ cần có thể bắt giữ nó mang về Thiên Hà, vậy là có thể có được một đạo Hồng Mông Tử Khí, lúc đó… "Linh Minh Thạch Hầu là của ta!" Một cường giả Chuẩn Thánh sơ kỳ quát lên một tiếng, lao ra, trực tiếp nhào về phía Linh Minh Thạch Hầu,

muốn ra tay trước để chiếm ưu thế.

"Phóng túng!" "Tìm chết!" Thấy tình huống này, Minh Hà và các Đại Năng Tam Giới khác đều vô cùng tức giận.

Hoàn toàn không ngờ, tên này lại không biết xấu hổ đến vậy, một Chuẩn Thánh sơ kỳ nho nhỏ cũng dám dòm ngó cơ duyên như thế, đơn giản là coi họ không tồn tại.

Tuy nhiên, ngay khi Minh Hà và những người khác muốn ra tay tiêu diệt hắn, một điều bất ngờ lại xảy ra.

"Cút!" Một tiếng quát giận dữ, con Linh Minh Thạch Hầu tưởng chừng vô hại kia đột nhiên xoay người tung ra một quyền.

Chương 550

"Không đúng!" "Khí tức cổ xưa!" Đồng tử co rụt lại, động tác của Minh Hà và những người khác đều dừng lại, ánh mắt chết chóc nhìn chằm chằm vào khu vực phía trước, trong lòng lúc này đều thắt chặt.

Giây tiếp theo, nắm đấm của Linh Minh Thạch Hầu đánh trúng cơ thể của tu sĩ Chuẩn Thánh sơ kỳ kia.

Với một tiếng "Bành", cơ thể của Chuẩn Thánh đó lặng lẽ nổ tung, thậm chí còn chưa kịp thét lên thảm thiết đã bị hủy diệt thần hồn, máu thịt bay tứ tung, mùi máu tanh nồng nặc lập tức lan tỏa khắp nơi.

"…" Ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, một nhóm lớn cường giả Chuẩn Thánh nhìn nhau, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Chết rồi!

Một Chuẩn Thánh lại chết như vậy!

Chuyện này đơn giản là không thể tin nổi.

"Chuẩn Thánh, không, thậm chí còn mạnh hơn!" Lúc này, một Chuẩn Thánh dẫn đầu tiên hồi thần, ánh mắt chết chóc nhìn chằm chằm vào khu vực Linh Minh Thạch Hầu, nghiến răng nghiến lợi nói: "Sao có thể!" "Ngay cả những Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp thời Thượng Cổ xuất thế cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên mà thôi, sao có thể đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh, thậm chí còn không ngừng tăng cường." "Linh Minh Thạch Hầu rốt cuộc là cái gì?

Rốt cuộc là thứ gì, vì sao lại có tiềm lực và sức mạnh như vậy, đơn giản là không thể tin nổi." Lời này vừa thốt ra, toàn tràng tĩnh lặng.

Tất cả mọi người đều bị cảnh tượng này kinh ngạc, ngay cả Minh Hà cũng không khỏi nhíu mày, không mạo hiểm lựa chọn hành động.

"…" Đồng thời, những người trong Thiên Hà cũng kinh ngạc, tất cả mọi người đều dụi dụi mắt, vô cùng nghi ngờ mình đã nhìn nhầm.

Linh Minh Thạch Hầu vừa xuất thế lại mạnh mẽ đến vậy, tu vi Chuẩn Thánh, thậm chí còn trực bức tầng thứ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

"Sư tôn!" Lục Nhĩ há hốc miệng, quay đầu nhìn về phía Hình Hạo nói: "Linh Minh Thạch Hầu không đúng!" "Quả thật là vậy!" Hình Hạo gật đầu, đứng dậy từ chỗ ngồi, cúi đầu liếc nhìn vị trí của Linh Minh Thạch Hầu nói: "Nếu không có gì bất ngờ, Linh Minh Thạch Hầu hẳn không phải một tồn tại đơn giản!" "Thú vị, thật không ngờ tùy tiện đến một thế giới nào đó, lại khiến ta gặp phải chuyện như vậy!" "Đi thôi, đi cùng ta xem sao, có lẽ lịch sử của Linh Minh Thạch Hầu thật sự đáng để suy ngẫm!" Nói đoạn, Hình Hạo bước đi, tiến về phía Đông Thắng Thần Châu.

"Đạo hữu xin dừng bước!" "Đạo hữu xin dừng bước!" Đột nhiên, ba tiếng gọi vang vọng.

Giây tiếp theo, ba sắc quang huy rực rỡ, có thể thấy Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên liền xuất hiện trước mặt Hình Hạo.

"Tam Thanh!" Thấy những người này, đồng tử Lục Nhĩ co rụt lại, sau đó sắc mặt hơi biến đổi nói: "Không ngờ, Tam Thanh của thế giới này cũng là tu vi Thánh Nhân!" Ngược lại, sắc mặt những người khác xung quanh cũng đại biến.

Thánh Nhân xuất hiện!

Nhìn qua dường như là chân thân xuất hiện.

Đơn giản là không thể tin nổi, dù sao trước đây Đạo Tổ đã nói,

Thánh Nhân không được tùy tiện nhúng tay vào chuyện Tam Giới, thậm chí không được du hành trong Tam Giới.

Mặc dù trong lòng nghi ngờ, nhưng các Đại Thần Thông Giả đều phản ứng ngay lập tức, cúi mình hành lễ nói: "Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân!" "Bái kiến Ngọc Thanh Thánh Nhân!" "Bái kiến Thượng Thanh Thánh Nhân!" "…" Đối với điều này, Tam Thanh lại không để tâm, ánh mắt chăm chú nhìn Hình Hạo, từng người sắc mặt phức tạp, đồng thời trong mắt càng nhiều là sự tò mò và nghiên cứu.

Một lúc lâu sau, Lão Tử dẫn đầu hồi thần, bước lên một bước nói: "Xin hỏi đạo hữu, có quan hệ gì với Bàn Cổ?" Bàn Cổ!

Thì ra là vì chuyện này!

Ánh mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức hiểu rõ điều đối phương đang lo lắng.

Không gì khác hơn là sợ hãi hắn có liên quan đến Bàn Cổ.

Nói trắng ra, Tam Thanh vẫn luôn lo lắng Bàn Cổ sẽ phục sinh, nên khi Vu Yêu Đại Chiến đã thấy mà không cứu Vu tộc, chứ không phải thật sự khinh thường Vu tộc.

Bởi vì Vu tộc đã triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân, triệt để kích hoạt sự bất an trong lòng Tam Thanh, nên họ mới hoàn toàn đoạn tuyệt liên hệ với Vu tộc, thậm chí… Vì vậy, khóe miệng Hình Hạo không khỏi khẽ nhếch lên, rồi mở miệng nói: "Ta không phải Bàn Cổ, nhưng sức mạnh của ta quả thực nguyên do từ Bàn Cổ!" Nói đoạn, Hình Hạo đưa tay ra, Lực Chi Pháp Tắc hiện lên, từng luồng dao động mạnh mẽ cuồn cuộn tỏa ra, lập tức khiến Tam Thanh rên lên một tiếng, thân hình liên tiếp lùi lại mấy trăm dặm mới ổn định lại.

"Hừ!" Thấy tình huống này, các Đại Năng Tam Giới trên mặt đất không kìm được mà hít một hơi khí lạnh.

Chỉ một luồng khí tức đã bức lui Tam Thanh, sức mạnh của Hình Hạo quả thực không thể tin nổi, thậm chí thật sự có thể sánh ngang Đạo Tổ Hồng Quân, lúc đó… "Mạnh quá!" "Vượt qua phạm vi Thánh Nhân rồi!" Đồng thời, thân ảnh Tam Thanh ổn định lại, sau khi nhìn nhau một cái, vẻ mặt ngưng trọng trong mắt họ cũng trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Đặc biệt là Lực Chi Pháp Tắc hiển lộ ra, càng khiến lòng họ bất an đến cực điểm.

Nhưng sự việc đã đến nước này, cũng không có bất cứ cách nào, tu vi siêu việt Hỗn Nguyên Thánh Nhân đó, tuyệt đối không thể sánh bằng, thậm chí… "Phá!" Đúng lúc này, tiếng quát khẽ của Trấn Nguyên Tử lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy khí tức quanh thân hắn cuồng bạo, từng luồng khí tức mạnh mẽ thăng đẳng, tu vi của hắn tăng trưởng với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, trong thời gian ngắn ngủi trực tiếp bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trong nháy mắt, Tam Giới phong vân cuồn cuộn.

Tử Khí đông vạn vạn dặm, Thánh Nhân hoành không xuất thế, chúng sinh trong khoảnh khắc đều quỳ rạp xuống đất, cao giọng hô: "Bái kiến Trấn Nguyên Thánh Nhân!" "Bái kiến Trấn Nguyên Thánh Nhân!" "…" Thành công rồi!

Trấn Nguyên Tử chứng đạo!

Trên Hoa Quả Sơn, sắc mặt Minh Hà và những người khác đại biến, khó khăn ổn định tình hình bản thân, họ cũng không còn để ý đến con Linh Minh Thạch Hầu bất thường trước mặt nữa, ánh mắt nhìn về phía Thiên Hà, trong mắt tràn đầy vẻ nhiệt huyết đến cực điểm.

Thành công rồi!

Trấn Nguyên Tử trở thành người đầu tiên ăn cua.

Thành công chứng đạo thành Thánh, thậm chí không bị Thiên Đạo gông cùm xiềng xích, trong tình huống như vậy, tự nhiên họ càng muốn thành công.

Muốn thành công, điều kiện là phải bắt Linh Minh Thạch Hầu, mang nó đến trước mặt Hình Hạo, thậm chí… "Không thể nào!" "Trấn Nguyên Tử chứng đạo thành Thánh!" Đồng thời, con Linh Minh Thạch Hầu lúc này cũng kinh ngạc, khó tin nhìn lên bầu trời, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Là một Xuyên Việt Giả, Tôn Ngộ Không hoàn toàn không ngờ.

Vốn dĩ cho rằng mình xuyên không đến thế giới Tây Du, nhưng lại phát hiện mọi thứ hoàn toàn không giống với cốt truyện mình biết.

Khi hắn chưa xuất thế, Minh Hà và các Đại Thần Thông Giả đã xuất hiện, chuyển giao vô số sức mạnh của thiên tài địa bảo cho hắn, dường như muốn hắn xuất thế sớm hơn.

Nhưng hắn lại không để tâm, vừa hay nhân cơ hội này để bản thân nhanh chóng mạnh lên, thậm chí còn hoàn thiện bàn tay vàng, khiến hắn vừa xuất thế đã có tư thái vô địch.

Nhưng bây giờ thì sao?

Trấn Nguyên Tử chứng đạo thành Thánh!

Trong thế giới Tây Du tuyệt đối không có bất cứ ghi chép nào về điều này, thậm chí không phù hợp với nguyên tác, nhưng chuyện này lại cứ thế xảy ra.

Chương 551

"Chẳng lẽ thế giới Tây Du này là song song?" "Nếu vậy, vậy chẳng phải tu vi của ta hiện tại cũng không an toàn." Tôn Ngộ Không lẩm bẩm trong lòng, sắc mặt biến ảo không ngừng, ánh mắt khóa chặt vào Minh Hà và những người khác không xa, sau khi chần chừ một chút, đột nhiên bùng nổ sức mạnh, quát: "Chết đi cho ta!" Giây tiếp theo, thân ảnh Tôn Ngộ Không lao vào đám đông.

Hai nắm đấm tung ra, tả hữu khai cung, dưới sức mạnh mạnh mẽ không ngừng tấn công, mấy cường giả Chuẩn Thánh thậm chí còn chưa kịp phản ứng, trực tiếp bị đánh nát thân thể, hồn phi phách tán.

"Yêu Hầu, ngươi dám!" "Yêu Hầu, tìm chết!" Thấy tình huống này, Minh Hà và các Đại Thần Thông Giả khác như chợt tỉnh giấc mơ, từng người sắc mặt tái mét, đồng thời ánh mắt nhìn Tôn Ngộ Không tràn đầy sát cơ.

Tuy nhiên, điều bất ngờ là, sau khi giết chết mấy cường giả Chuẩn Thánh đó, khí tức trên người Tôn Ngộ Không lại tiếp tục tăng trưởng, nhìn qua dường như không có điểm dừng.

"Không thể nào!" "Có thể tiếp tục thăng cấp!" "Gia hỏa này đi con đường nào vậy!" Hình Hạo thu cảnh tượng này vào mắt, sắc mặt Minh Hà và những người khác lập tức càng thêm ngưng trọng ba phần, thậm chí trong mắt một số tu sĩ Chuẩn Thánh không khỏi lộ ra một tia sợ hãi và kiêng dè.

Quả thật!

Tôn Ngộ Không quá quỷ dị rồi, giết người liền mạnh lên, nhìn qua không có bất cứ trở ngại hay gông cùm xiềng xích nào, đơn giản là không thể tin nổi.

“Không tốt!” Thu phản ứng của Minh Hà và những người khác vào mắt, sắc mặt Tôn Ngộ Không đại biến.

Làm sao hắn không biết tình hình hiện tại tệ hại đến mức nào, nếu không thể nhanh chóng thăng cấp bản thân, vậy một khi Minh Hà và những người khác ra tay, tuyệt đối không thể là đối thủ của họ.

Khác với những tồn tại cấp Chuẩn Thánh đó, Minh Hà là cường giả Ngụy Thánh, mang theo vô số Linh Bảo Tiên Thiên cực phẩm, xét về chiến lực tuyệt đối là kẻ đứng đầu trong tầng thứ dưới Thánh Nhân.

“Giết!” Tôn Ngộ Không quát lên một tiếng, tay phải vẫy một cây rìu bạc ra, sau đó lại tiếp tục lao về phía khu vực của các tu sĩ Chuẩn Thánh, mang theo một dáng vẻ quyết tử một mất một còn.

“Tìm chết!” “Hỗn trướng!” Thấy tình huống này, các cường giả Chuẩn Thánh đó vô cùng tức giận.

Hành động này của Tôn Ngộ Không rõ ràng là không xem họ ra gì, tuyệt đối không thể chấp nhận được.

Gần như trong nháy mắt, mấy cường giả Chuẩn Thánh liền ra tay giết về phía Tôn Ngộ Không, không chút lưu tình, sát khí đằng đằng nói: “Thứ hỗn trướng, chết đi!” “Yêu Hầu, đừng tưởng rằng có thể kiêu ngạo vô độ thế!” Giây tiếp theo, mấy thân ảnh liền giao chiến với nhau.

Tuy nhiên, điều bất ngờ lại một lần nữa xảy ra.

Với một tiếng “Xoẹt”, ánh rìu rực sáng, thân ảnh Tôn Ngộ Không và mấy cường giả Chuẩn Thánh đó tách ra, kèm theo ánh máu rực rỡ, thân thể của mấy Chuẩn Thánh đó nổ tung, Nguyên Thần tan vỡ, trực tiếp bị hắn tru sát thành tro bụi, thậm chí ngay cả cơ hội chuyển thế đầu thai cũng không còn.

Sau khi giết chết mấy cường giả Chuẩn Thánh, tu vi của Tôn Ngộ Không lại tiếp tục tăng trưởng, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, và vẫn đang chậm rãi thăng cấp.

"Đáng chết!" "Tên này có vấn đề!" Trong khoảnh khắc đó, Minh Hà và những người khác hoàn toàn phản ứng lại.

Tôn Ngộ Không hành động bất thường khiến họ đều cảm thấy có điều không ổn, việc tu vi đột phá dường như không có bất cứ bình cảnh nào càng khiến họ cảm thấy không ổn.

"Ra tay!" "Trấn áp!" Gần như trong nháy mắt, Minh Hà và các cường giả cấp Ngụy Thánh khác đã ra tay.

Sự việc đã đến nước này, không thể cho phép Tôn Ngộ Không trở thành một biến số.

Trấn Nguyên Tử đã bắt giữ Xích Khào Mã Hầu đổi lấy Hồng Mông Tử Khí, thậm chí chứng đạo thành Thánh, tự nhiên họ cũng không thể bỏ lỡ.

"Không tốt!" Thấy tình huống này, Tôn Ngộ Không đại kinh thất sắc.

Mặc dù vì bàn tay vàng mà tu vi đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng lại không thể chống đỡ được nhiều Đại Thần Thông Giả vây công như vậy.

Đặc biệt trong đó có những Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp như Minh Hà, nếu đối phương ra tay, vậy hắn gần như không có chút sức phản kháng nào.

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không xoay người muốn bỏ trốn.

"Đi đâu!" Thấy tình huống này, Minh Hà sao có thể cho phép Tôn Ngộ Không bỏ trốn như vậy?

Hắn quát lên một tiếng, Minh Hà trực tiếp ném Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên ra.

"Ong ong!" Tiếng ong ong vang vọng, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên rực rỡ, với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy đã bao phủ khu vực đó, đồng thời nghiệp hỏa thiêu đốt, phong tỏa khả năng bỏ trốn của Tôn Ngộ Không.

"Hỗn trướng!" "Nghiệp hỏa!" Đồng tử co rụt lại, động tác bỏ trốn của Tôn Ngộ Không liền dừng lại, nhìn nghiệp hỏa chắn trước mắt, cảm xúc trong lòng hắn lúc này bùng nổ đến cực điểm.

Không tốt!

Quá tệ rồi!

Trong tình huống như vậy, hắn gần như không có chút cơ hội thở dốc nào, thậm chí… "Yêu Hầu, trấn áp cho ta!" Đúng lúc này, các Đại Thần Thông Giả đó đã đến bên cạnh Tôn Ngộ Không, không chút chần chừ đồng loạt ra tay, pháp thuật thần thông hùng hậu cuồn cuộn giáng xuống giam cầm Tôn Ngộ Không tại chỗ.

"Bây giờ!" Cũng trong khoảnh khắc đó, Minh Hà đột nhiên quát lên một tiếng.

Giây tiếp theo, pháp ấn trong tay hắn kết động, từng đoàn ánh sáng đặc biệt rực rỡ, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên dũng mãnh tuôn ra trực tiếp bao bọc Tôn Ngộ Không vào trong.

"Thu!" Minh Hà quát khẽ một tiếng, trực tiếp thu Tôn Ngộ Không lại.

"Minh Hà!" Thấy tình huống này, các Đại Thần Thông Giả đó đầu tiên ngẩn ra, sau đó sắc mặt đều trở nên khó coi.

Minh Hà đã bắt được Linh Minh Thạch Hầu, đối với họ tuyệt đối không phải tin tức tốt.

Dù sao sự tồn tại của đối phương liên quan đến Hồng Mông Tử Khí, liên quan đến hy vọng chứng đạo thành Thánh của họ.

"Chư vị!" Thấy tình huống này, Minh Hà lại không có chút sợ hãi nào, phất tay thu hồi Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, sau đó lập tức mở miệng nói: "Hồng Mông Tử Khí trong tay vị đại nhân kia rốt cuộc có bao nhiêu ta cũng không biết!" "Nhưng có một điều chư vị hẳn đã cảm nhận được, vị đại nhân kia không hề luyện hóa Hồng Mông Tử Khí mà đã đạt đến tầng thứ đó, cũng là tất cả cơ duyên và thủ đoạn chứng đạo Hỗn Nguyên." "Chỉ cần ta hoàn thành chứng đạo thành Thánh, vậy ta sẽ trả mọi giá để giúp chư vị đạo hữu hỏi ra phương pháp chứng đạo Hỗn Nguyên, cũng là một lời giải thích cho chư vị đạo hữu, thế nào?" "Đương nhiên, nếu chư vị đạo hữu cảm thấy không được, vậy ta sẵn lòng cùng chư vị chiến một trận!" Nói đoạn, Minh Hà vung tay lớn, Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm liền xuất hiện trong tay hắn, ánh mắt bình tĩnh lướt qua các Đại Thần Thông Giả, một dáng vẻ nếu không hợp ý là động thủ ngay.

"…" Thấy tình huống này, các Đại Thần Thông Giả im lặng.

Minh Hà!

So với Trấn Nguyên Tử, đối phương mới thật sự xứng đáng là người đứng đầu dưới Thánh Nhân.

Không chỉ có tu vi Ngụy Thánh đại viên mãn, thậm chí còn có vô số Huyết Thần Tử tồn tại, tự xưng Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử, khả năng đánh bại hắn là vô cùng nhỏ.

Quan trọng nhất là, Minh Hà có thể giết chết tồn tại chứng đạo, trong tình huống như vậy, một khi động thủ, đối phương tuyệt đối không phải kẻ mềm lòng, lúc đó… "Tất cả án theo cách của Minh Hà đạo hữu!" Gần như trong nháy mắt, các cường giả cấp Chuẩn Thánh liền bày tỏ thái độ của mình.

Không đánh lại Minh Hà!

Chương 552

Cũng không cướp được Linh Minh Thạch Hầu.

Trong tình huống như vậy, hợp tác với hắn mới là lựa chọn tốt nhất.

Lời này vừa thốt ra, sắc mặt mấy cường giả Ngụy Thánh còn lại đều biến đổi mấy lần.

Không cam lòng.

Dù sao Linh Minh Thạch Hầu đại biểu cho Hồng Mông Tử Khí, đại biểu cho việc chứng đạo thành Thánh.

Nhưng bây giờ đối phương lại rơi vào tay Minh Hà, dù họ mạnh nhưng cũng không có chắc thắng được Minh Hà, chứ đừng nói đến giết chết hắn.

"Ta cũng đồng ý!" Sau khi nhìn nhau một cái, mấy cường giả Ngụy Thánh tuy không cam lòng, nhưng cũng liền đưa ra lựa chọn.

"Hô ~" Nghe những lời này, Minh Hà lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần đám người này đồng ý, vậy mọi chuyện sẽ dễ giải quyết hơn rất nhiều.

Ngay lập tức, Minh Hà cũng không nói nhiều lời nữa, sau khi cúi lạy mọi người, liền mở miệng nói: "Nếu đã vậy, vậy chúng ta bây giờ đi Thiên Hà!" Nói xong, Minh Hà và những người khác cũng không nán lại nữa, xoay người cấp tốc bay về phía Thiên Hà. … "Không ngờ thật sự thành công rồi!" Trong Thiên Hà, Tam Thanh ngơ ngác nhìn Trấn Nguyên Tử đã bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhìn nhau một cái, cảm xúc trong lòng lúc này ngưng trọng đến cực điểm.

Sự việc đã đến nước này, mọi thứ đều không giống với kế hoạch.

Việc Trấn Nguyên Tử chứng đạo thành Thánh, điều đó đại biểu cho những lời hứa mà Hình Hạo đã đưa ra trước đây đều là sự thật, nếu vậy, chúng sinh Tam Giới đều sẽ vì thế mà điên cuồng.

Trong tình huống như vậy, muốn ra tay với Hình Hạo, không phải không thể là đối thủ của hắn, chỉ riêng Trấn Nguyên Tử e rằng cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

"Cuối cùng cũng thành công rồi!" Đồng thời, đôi mắt Trấn Nguyên Tử đang nhắm chặt mở ra, cảm nhận sức mạnh cuồn cuộn dâng trào trong cơ thể, khóe miệng khẽ nhếch lên, cả người lúc này kích động vạn phần.

Thánh Nhân!

Cuối cùng cũng trở thành Thánh Nhân!

Mặc dù chỉ là tu vi Thánh Nhân Nhất Trọng Thiên, nhưng cũng thật sự vượt qua giới hạn giữa tu sĩ và Thánh Nhân.

Vì vậy, ánh mắt hắn theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo, bước lên một bước, hành lễ nói: "Trấn Nguyên khấu tạ tiền bối!" "Từ nay về sau, Trấn Nguyên nhất định sẽ nghe lệnh tiền bối!" Lời này vừa thốt ra, toàn tràng tĩnh lặng.

Lời nói này của Trấn Nguyên Tử, rõ ràng là đang bày tỏ lòng trung thành, thậm chí còn có ý muốn giao phó vị trí của mình vào tay Hình Hạo.

Phải biết rằng, bây giờ hắn là Thánh Nhân!

Một cường giả Thánh Nhân thực sự, tồn tại tuyệt đối đứng trên đỉnh kim tự tháp trong Tam Giới, vậy mà lại nói ra những lời như vậy, đơn giản là khiến người ta chấn động vạn phần.

Đặc biệt là những thần tiên đang chú ý đến nơi đây, lúc này từng người không ai không há hốc mồm, mặt đầy vẻ khó tin.

Trong lòng họ, Trấn Nguyên Tử là một tồn tại đỉnh cao, thậm chí sau khi đối phương chứng đạo thành Thánh gần như là tồn tại mà họ phải ngước nhìn.

Nhưng bây giờ thì sao?

Ngay cả một tồn tại như vậy, một Thánh Nhân cao cao tại thượng, lúc này lại cũng đang bám víu Hình Hạo, thậm chí tỏ ra vẻ thề sống chết trung thành, đơn giản là… "Bốp!" Hình Hạo cười thản nhiên, liếc nhìn Trấn Nguyên Tử trên mặt đất, phất tay cho hắn đứng dậy.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Tam Thanh không xa, nói: "Tam Thanh, muốn động thủ với ta sao?" Nghe vậy, Tam Thanh im lặng.

Sự việc đã đến nước này, tia sát cơ cuối cùng trong lòng họ cũng theo đó mà tiêu tán.

Vốn dĩ nếu chỉ có một mình Hình Hạo, ba người liên thủ còn có khả năng chiến đấu, dù sao sức mạnh của Tam Thanh liên thủ đủ để khiến Hồng Quân cũng phải kiêng dè.

Nhưng bây giờ Trấn Nguyên Tử đã chứng đạo thành Thánh, thậm chí công khai tuyên bố thần phục Hình Hạo, khiến họ cảm thấy chuyện này thật sự khó giải quyết.

"Hô ~" Hít sâu một hơi, Lão Tử bước lên một bước nói: "Xin hỏi đạo hữu tôn tính đại danh?" Lời này vừa thốt ra, không chỉ Nguyên Thủy và Thông Thiên phía sau hắn, mà bao gồm tất cả các tu sĩ đang chú ý đến tình hình nơi đây đều lộ ra vẻ tò mò mãnh liệt.

Quả thật!

Sức mạnh của Hình Hạo khiến họ quả thực cảm thấy áp lực rất lớn.

Một tồn tại như vậy, mọi người cũng đều tò mò rốt cuộc tên của

hắn là gì.

"Ta ư?" Hình Hạo liếc nhìn Lão Tử một cái, sau khi suy nghĩ một chút, liền cười thản nhiên nói: "Ngô danh Hình Hạo!" Nói xong, Hình Hạo bước ra một bước, cả người lập tức xuất hiện trước mặt Tam Thanh.

"Nhanh quá!" Đồng tử co rụt lại, Tam Thanh lập tức lộ ra vẻ cảnh giác.

Đối với Hình Hạo, họ không dám có chút khinh thường nào, thậm chí trong lòng vô cùng căng thẳng, thậm chí Hình Hạo sẽ đột nhiên ra tay với họ.

"Không cần căng thẳng như vậy!" Hình Hạo thu phản ứng của Tam Thanh vào mắt, khóe miệng khẽ nhếch lên, đồng thời lập tức vung tay lớn nói: "Ta đối với các ngươi không có hứng thú!" "Nuốt chửng các ngươi cũng không thể khiến ta mạnh lên, vì vậy, chỉ cần các ngươi không chủ động trêu chọc ta, vậy ta cũng sẽ không làm gì các ngươi!" Nuốt chửng ta vô dụng!

Không thể nào!

Sắc mặt hơi biến đổi, trong mắt Lão Tử ba người đều lộ ra một tia không tin.

Dù sao họ cũng là Tam Thanh đường đường chính chính, sao có thể bị người ta khinh thường đến vậy?

Nhưng sau khi nhìn thấy thần sắc thản nhiên của Hình Hạo, trong lòng Tam Thanh mặc dù không muốn tin, nhưng lại không thể không tin tưởng.

Quả thật!

Tu vi mạnh mẽ của đối phương khiến người ta không thể không tin tưởng, thậm chí… "Rốt cuộc muốn thế nào!" Hít sâu một hơi, Lão

Tử liền mở miệng hỏi.

"Ta ư?" Hình Hạo khinh miệt cười một tiếng, liếc nhìn Tam Thanh nói: "Hình như người bắt đầu gây sự trước mới phải!" "Nhưng cũng không cần như vậy, mục đích của ta đơn giản, chỉ cần các ngươi không cản trở ta, vậy sẽ không có bất cứ vấn đề gì!" "Ngược lại, nếu các ngươi muốn cản trở chuyện của ta, vậy dù không có hứng thú, nhưng giết chết các ngươi đối với ta mà nói không có chút khó khăn nào!" Lời này vừa thốt ra, toàn tràng tĩnh lặng.

Đặc biệt là các vị thần phật trên trời, lúc này từng người sắc mặt biến ảo, ánh mắt nhìn Hình Hạo tràn đầy sợ hãi.

Chương 553

Ngay cả lời nói giết chết Tam Thanh cũng thốt ra, Hình Hạo mạnh mẽ đến mức nào?

Khủng bố đến mức nào?

Quan trọng nhất là, đối phương nói giết chết Tam Thanh sẽ rất dễ dàng, điều đó cũng đại biểu cho sự chênh lệch giữa hai bên thực tế là vô cùng lớn, thậm chí… "Xùy!

Xùy!" Đúng lúc này, từng tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Minh Hà và các Đại Thần Thông Giả khác đang vội vã đến.

Sau khi đến Thiên Hà, Minh Hà và những người khác ngay lập tức chú ý đến sự tồn tại của Tam Thanh, đồng tử co rụt lại, sau đó trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh hãi và ngạc nhiên.

Dù sao sự xuất hiện của Tam Thanh lúc này, nhìn qua đều đã vi phạm quy tắc mà Hồng Quân Đạo Tổ năm xưa đã đặt ra.

Nhưng sau đó, họ lại chợt hiểu ra.

Tam Giới xảy ra chuyện lớn như vậy, Tam Thanh và các Thánh Nhân ngồi yên được mới là lạ.

Sau khi nhìn nhau một cái, Minh Hà dẫn đầu bước đến khu vực bên cạnh Hình Hạo, cung kính hành lễ nói: "Vãn bối Minh Hà, bái kiến tiền bối!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, thu ánh mắt nhìn Tam Thanh lại, nhìn Minh Hà một cái, sau đó liền mở miệng nói: "Nếu đã về rồi, vậy hãy phóng thích Linh Minh Thạch Hầu ra đi!" "Vâng!" Minh Hà đáp lời, không dám chậm trễ, tâm niệm vừa động triệu hồi ra Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tay kết pháp ấn nói: "Ra!" Giây tiếp

theo, ánh sáng rực rỡ, Linh Minh Thạch Hầu liền xuất hiện trong tràng.

"Không tốt!" "Thánh Nhân!" Gần như ngay khi xuất hiện, Linh Minh Thạch Hầu đã cảm nhận được sự tồn tại của Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, sắc mặt đại biến, đồng thời xoay người muốn bỏ trốn.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Thân hình hắn vừa mới động tác, Hình Hạo vung tay lớn nói: "Định!" Pháp thuật Kim Khẩu Ngọc Ngôn phát động, sức mạnh đáng sợ cuồn cuộn tỏa ra, trực tiếp giam cầm Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không tại chỗ.

Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo cũng không thèm để ý đến sự tồn tại của Tam Thanh nữa, bước đến khu vực trước mặt Tôn Ngộ Không, khóe miệng nhếch lên nói: "Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không, vừa xuất thế đã đạt tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí có thể thông qua việc giết chóc để nhanh chóng thăng cấp tu vi, bản đế tò mò sức mạnh cổ xưa đó từ đâu mà có?" Lời này vừa thốt ra, toàn tràng tu sĩ tĩnh lặng.

Ngay sau đó, bao gồm cả Tam Thanh cũng đều tập trung ánh mắt vào Linh Minh Thạch Hầu.

Đúng như lời Hình Hạo nói, loại tu vi thăng cấp mà bỏ qua bình cảnh cảnh giới đó là không bình thường, thậm chí khiến người ta khó mà tin nổi, vậy mà Tôn Ngộ Không lại làm được, đơn giản là không thể tin nổi.

"?" Ngơ ngác nhìn Hình Hạo trước mặt, cảm xúc trong lòng Tôn Ngộ Không hỗn loạn đến cực điểm.

Hắn có thể xác định, người trước mặt tuyệt đối không phải Tam Thanh, cũng không phải một trong các Thánh Nhân, cũng không thể là

Đạo Tổ Hồng Quân trong truyền thuyết.

Nhưng khi đối mặt với Hình Hạo, hắn lại có thể cảm nhận rõ ràng nguy cơ tử vong, dường như sinh tử của hắn đều nằm trong ý niệm của đối phương.

Trong nháy mắt, cảm xúc trong lòng Tôn Ngộ Không kích động vạn phần.

Sự việc đã đến nước này, hắn thật sự không biết phải làm sao, thậm chí bản thân hiện tại đang bị giam cầm, khiến hắn căn bản không tìm ra bất cứ cơ hội hay khả năng bỏ trốn nào.

"Rốt cuộc muốn làm gì?" Cố nhẫn nhịn sự sợ hãi trong lòng, Tôn Ngộ Không liền mở miệng hỏi.

"Làm gì!" Hình Hạo cười thản nhiên, không trực tiếp trả lời, giơ tay nói: "Để ta xem xem, rốt cuộc có phải như ta suy đoán hay không!" Nói đoạn, tay Hình Hạo liền đặt lên trán Tôn Ngộ Không.

"Sưu hồn thuật!" Hình Hạo quát khẽ trong lòng, không chút do dự phát động Sưu Hồn Thuật.

Giây tiếp theo, thông tin về đối phương lập tức tiến vào trong đầu Hình Hạo.

"Quả nhiên là vậy!" Một khắc sau, Hình Hạo liền mở mắt ra, ánh mắt nhìn Tôn Ngộ Không trước mặt, khóe miệng nhếch lên nói: "Xuyên Việt Giả!" "Tự mang một Thần Cấp Mô Khối Hệ Thống!" "Mở đầu đã có được Bàn Cổ Mô Khối, nếu cho đủ thời gian, thế giới Tây Du này sẽ không còn nữa!" Lời này vừa thốt ra, đôi mắt Tôn Ngộ Không đang nhắm chặt lập tức mở ra, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi nói: "Ngươi biết!" "Vì sao ngươi lại biết rõ như vậy!" Hắn không thể không kinh ngạc.

Quả thực chuyện này quá không thể tin nổi, thậm chí nếu có thể,

hắn thật sự muốn mở miệng hỏi Hình Hạo rốt cuộc có phải Xuyên Việt Giả hay không.

Dù sao khẩu khí trong lời nói vừa rồi của đối phương tuyệt đối không phải thứ mà người bình thường nên có.

"Không có gì phải kinh ngạc cả!" Hình Hạo cười thản nhiên, thu tay lại nói: "Ngươi là tồn tại then chốt cuối cùng để đệ tử của ta thăng cấp, ta tự nhiên phải điều tra kỹ lưỡng về ngươi một phen mới được." "Nếu không có gì sai, vì sự tồn tại của hệ thống, nếu không thể hủy diệt nó, vậy đệ tử của ta muốn nuốt chửng ngươi có thể sẽ trở thành vật phụ thuộc của ngươi." Nói đoạn, trong mắt Hình Hạo sát cơ lóe lên.

Mặc dù câu chuyện Tôn Ngộ Không đã được hắn nghe thích thú từ khi còn nhỏ ở kiếp trước, nhưng bây giờ mọi người không ở trên cùng một chiếc thuyền, bản thân hắn là chìa khóa để Lục Nhĩ thăng cấp thành thân Hỗn Độn Ma Viên, tự nhiên cũng sẽ không có chút mềm lòng nào với hắn.

Vì vậy, Hình Hạo đưa tay trái ra đặt lên vai Tôn Ngộ Không, trong miệng quát khẽ: "Phá cho ta!" Giây tiếp theo, sức mạnh cuồn cuộn dâng trào tiến vào trong cơ thể Tôn Ngộ Không, trực tiếp lao về phía hệ thống sâu trong linh hồn.

"Không!" Nguy cơ ập đến, Tôn Ngộ Không đại kinh thất sắc thống khổ thét lên.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự nguy hiểm của chuyện này, thậm chí một khi hệ thống sụp đổ, vậy điều chờ đợi hắn nhất định là cái chết.

Đáng tiếc, giãy giụa không có chút ý nghĩa nào.

Mặc dù đã thức tỉnh hệ thống, thậm chí đã khởi động Bàn Cổ Mô

Khối, nhìn qua có vẻ như muốn vô địch thiên hạ.

Nhưng không ngờ tu vi hiện tại của hắn chỉ là tầng thứ Chuẩn Thánh, đối mặt với Hình Hạo một Vô Cực Đại La Kim Tiên gần như không có chút sức phản kháng nào.

"Rắc rắc!" Tiếng vỡ vụn vang vọng, hệ thống trong cơ thể Tôn Ngộ Không trong khoảnh khắc theo đó mà sụp đổ tan rã.

"A…" Tôn Ngộ Không thét lên thảm thiết, mắt nứt ra, thất khiếu chảy máu, cả người trong khoảnh khắc trở nên cực kỳ hung ác, giống như một dã thú sắp chết, trong đôi mắt đó tràn đầy sát cơ, phẫn nộ và không cam lòng.

Nhưng đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Bất kể trong lòng hắn không muốn chấp nhận đến mức nào, nhưng hệ thống trong cơ thể hắn lại bị Hình Hạo hủy diệt hoàn toàn.

"Ra!" Đúng lúc này, Hình Hạo đột nhiên quát khẽ.

Giây tiếp theo, một luồng uy áp hùng vĩ tuôn ra, có thể thấy một đoàn ánh sáng vàng xuất hiện trong tay hắn.

Chính là vật phẩm từ hệ thống bị sụp đổ, nhìn qua dường như trở nên thuần khiết hơn, chỉ cần luyện hóa là có thể biến thành của mình.

"…" Đồng tử co rụt lại, Tôn Ngộ Không ngay lập tức cảm nhận được vật này.

Ngay sau đó, sự giận dữ và sát cơ trong mắt hắn lặng lẽ bùng phát, ánh mắt khóa chặt vào Hình Hạo gào thét: "Trả cho ta!" "Trả cho ta!" Đáng tiếc, tiếng kêu gào không có chút ý nghĩa nào.

Hình Hạo chỉ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp khiến Tôn Ngộ Không hôn mê.

Chương 554

Sau khi làm xong mọi việc, Hình Hạo vung tay giải tán kết giới, sau đó tùy tiện ném Tôn Ngộ Không về phía Lục Nhĩ, mở miệng nói: "Lục Nhĩ, bắt đầu đi!" "Vâng, Sư tôn!" Lục Nhĩ đáp lời, lập tức kích động vạn phần.

Không chút chần chừ nhào lên, há to miệng một ngụm nuốt chửng vào bụng.

Ngay sau đó, Lục Nhĩ khoanh chân ngồi xuống, trực tiếp trên mặt đất vận chuyển công pháp của mình, bắt đầu không ngừng thôn phệ tất cả của Tôn Ngộ Không.

"Hừ!" Hình Hạo thu cảnh tượng này vào mắt, các vị thần Tam Giới đều không kìm được mà hít một hơi khí lạnh.

Mạnh mẽ!

Quá mạnh mẽ rồi!

Mặc dù vừa rồi mọi thứ đều bị Hình Hạo dùng kết giới ngăn cách, nhưng cũng có thể thấy rõ ràng đối phương trước mặt Hình Hạo không có chút sức phản kháng nào.

Trong nháy mắt, ánh mắt các vị thần nhìn Hình Hạo càng nhiều là sự kính sợ.

Nhưng theo thời gian trôi qua, các Đại Năng Tam Giới đó lại kích động.

Không vì gì khác, bởi vì mối đe dọa từ Tôn Ngộ Không đã được giải quyết, vậy tiếp theo Hồng Mông Tử Khí liên quan đến chìa khóa chứng đạo thành Thánh.

Vì vậy, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về phía Hình Hạo,

sự nhiệt huyết trong ánh mắt đó căn bản không thể che giấu.

"Minh Hà!" Hình Hạo thu phản ứng của tất cả mọi người vào mắt, sao lại không biết họ muốn gì, cười thản nhiên, đồng thời ánh mắt nhìn về phía Minh Hà.

"Văn bối có mặt!" Minh Hà không chút chần chừ, lập tức bước lên một bước, cung kính hành lễ nói: "Xin tiền bối phân phó!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, tâm niệm vừa động triệu hồi ra một đạo Hồng Mông Tử Khí, tùy tiện ném cho Minh Hà nói: "Theo như ta đã nói trước đây, vật này tiếp theo thuộc về ngươi!" "Hồng Mông Tử Khí!" Thấy tình huống này, Minh Hà lập tức hơi thở gấp gáp, bước lên một bước nuốt Hồng Mông Tử Khí vào bụng, sau đó mới kích động vạn phần nhìn Hình Hạo nói: "Đa tạ tiền bối ân tứ!" "Xin tiền bối truyền thụ chúng sinh phương pháp chứng đạo thành Thánh!" Lời này vừa ra, toàn trường chết lặng.

Ngay sau đó, những đại năng Tam Giới không có Hồng Mông Tử Khí đều thở dốc dồn dập, không chút do dự quỳ rạp xuống đất, đồng thanh cao hô: "Kính xin Tiền bối ban cho pháp môn chứng đạo thành Thánh!" "Kính xin Tiền bối ban cho pháp môn chứng đạo thành Thánh!" "Kính xin Tiền bối ban cho pháp môn chứng đạo thành Thánh!" "....." Trong chốc lát, trên Địa Hà chi địa, phàm là những tồn tại có chút năng lực trong Tam Giới đều quỳ rạp xuống đất, với thái độ thành kính và tín ngưỡng còn chân thành hơn cả đối với Đạo Tổ Hồng Quân và Thánh Nhân. "Được!" Thu vào đáy mắt cảnh này, Hình Hạo khóe miệng khẽ nhếch lên, liền mở lời nói: "Chứng đạo thành Thánh có ngũ pháp, phân thành Dĩ Lực Chứng Đạo, Pháp Tắc Chứng Đạo, Khí Vận Chứng Đạo, Trảm Tam Thi Chứng Đạo và Công Đức Chứng Đạo!" "Trong đó Dĩ Lực Chứng Đạo, Trảm Tam Thi Chứng Đạo và Công Đức Chứng Đạo các ngươi hẳn đã sớm biết, Ta cũng không cần phí thời gian thêm nữa." "Hiện tại Ta muốn nói cho các

ngươi nghe Pháp Tắc Chứng Đạo và Khí Vận Chứng Đạo!" Ngũ pháp chứng đạo!

Pháp Tắc Chứng Đạo!

Khí Vận Chứng Đạo!

Đồng tử co rút, các tu sĩ trong tràng tức thì thở dốc dồn dập.

Không vì cái gì khác, bởi vì năm đó từ Hồng Quân nơi đó chỉ có vỏn vẹn ba loại pháp môn chứng đạo thành Thánh.

Hiện tại Hình Hạo lại đưa ra đến năm loại, tuyệt đối là một bất ngờ lớn, càng khiến họ hiểu ra rằng chứng đạo thành Thánh tựa hồ không phải là điều không thể.

Lập tức, một chúng đại thần thông giả thi lễ nói: "Kính xin Tiền bối chỉ giáo!" "Kính xin Tiền bối chỉ giáo!" "....." Không chỉ vậy, bao gồm cả Tam Thanh không xa kia cũng vậy.

Dù sao căn cứ theo thứ tự Hình Hạo vừa giảng thuật, không khó để nhận ra con đường Trảm Tam Thi và Công Đức Chứng Đạo mà họ đang đi là yếu kém và bất bình đẳng. "Không cần như vậy!" Hình Hạo cười nhạt một tiếng, ánh mắt lướt qua mọi người trên mặt đất, rồi chậm rãi nói tiếp: "Cái gọi là Pháp Tắc Chứng Đạo, thực chất chính là con đường Hỗn Độn Ma Thần!" "Trước khi khai thiên lập địa, thế giới là một mảnh hỗn độn, vào thời đại đó Hỗn Độn Ma Thần là tồn tại vô địch, nhưng cuối cùng lại trở thành bia đỡ đạn cho Bàn Cổ khai thiên lập địa." "Tuy nhiên, cho dù như vậy, cũng không thể nói Pháp Tắc Chứng Đạo không cường đại, ít nhất trong mắt Ta, nó chỉ đứng sau Dĩ Lực Chứng Đạo." "Pháp Tắc Chứng Đạo, chính là đem một môn pháp tắc tu luyện đến cực hạn, đại khái phân thành: Nhập Môn, Tiểu Thành, Đại Thành, Viên Mãn và Hoàn Mỹ." "Khi đã tu luyện một môn pháp tắc đến cảnh giới Viên Mãn thì có thể có được nội tình và năng lực chứng đạo thành Thánh, nếu đạt đến cảnh giới nắm giữ

Hoàn Mỹ, thì thậm chí có khả năng siêu việt cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân." Siêu việt cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Đồng tử co rút, Tam Thanh ở phía xa trên mặt đất không khỏi kinh hô.

Là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, họ hiểu rõ muốn tiến thêm một bước khó khăn đến nhường nào.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này trong miệng Hình Hạo nghe có vẻ đơn giản, yêu cầu cũng chỉ là tu luyện một môn pháp tắc đến cảnh giới Hoàn Mỹ mà thôi, quả nhiên... "Chứng đạo thành Thánh!" "Nguyên lai là vậy!" Cùng lúc đó, những đại thần thông giả Tam Giới trên mặt đất lúc này cũng như tỉnh mộng, từng người kinh hỉ vạn phần, đồng thời trong lòng cũng rục rịch.

Là Chuẩn Thánh, thậm chí là cường giả cấp Ngụy Thánh.

Đối với việc nắm giữ pháp tắc tuy không bằng Tổ Vu năm xưa, nhưng cũng không kém nhiều, không phải Đại Thành, nhưng ít nhất cũng là Tiểu Thành.

Trong tình huống như vậy, chỉ cần nỗ lực thêm chút nữa là có khả năng đạt đến cảnh giới Viên Mãn, chẳng phải sẽ có khả năng trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?

Lập tức, vô số tu sĩ thở dốc dồn dập, nếu không ngại sự tồn tại của Hình Hạo, thậm chí đã muốn lập tức quay người rời đi, trở về thử xem chuyện này có thật hay không. "Tiền bối!" Đúng lúc này, một nam tử trên mặt đất đột nhiên đứng dậy, thần sắc nghiêm túc nói: "Thế còn Khí Vận Chứng Đạo thì sao?" Lời này vừa ra, ánh mắt của toàn bộ tu sĩ lại một lần nữa tụ tập trên thân Hình Hạo.

Quả thật!

Pháp Tắc Chứng Đạo hầu như thích hợp với tất cả mọi người,

nhưng ngoài ra, tựa hồ còn có một phương pháp chứng đạo tồn tại, vậy nên làm thế nào để vận dụng nó? "Khí Vận Chứng Đạo, cố danh tư nghĩa là tụ tập khí vận Tam Giới!" "Bất luận là ai, chỉ cần tạo ra một cơ quan thống trị Tam Giới để làm tôn, thì có thể hội tụ vô biên khí vận, khi đó chứng đạo thành Thánh cũng là chuyện thuận lý thành chương." Nói đến đây, Hình Hạo dừng lại, rồi tiếp tục nói: "Nhưng chuyện này hầu như không có khả năng, Thiên Giới bị Thiên Đình nắm giữ, Địa Phủ bị Vu Tộc nắm giữ, trong Địa Tiên Giới lại long xà hỗn tạp, các thế lực lớn ngang dọc đan xen, muốn thống nhất là điều hầu như không thể." Lời này vừa ra, toàn trường chết lặng.

Đúng như Hình Hạo đã nói, muốn hoàn thành Khí Vận Chứng Đạo thực sự không có mấy khả năng.

Chỉ riêng Thiên Đình và Địa Phủ đã không phải là thứ mà họ có thể nhòm ngó, huống chi là các thế lực lớn phức tạp giao thoa trong Địa Tiên Giới. "Đa tạ Tiền bối đã giải hoặc!" "Chúng ta đã hiểu!" Trong chốc lát, vô số tu sĩ Tam Giới đều cung thân hành lễ, trong lòng kích động, đồng thời một lượng lớn tu sĩ liền đứng dậy, quay người rời khỏi khu vực Địa Hà, vội vàng trở về Địa Tiên Giới để bế quan tu luyện. "Tiền bối!" Lúc này, Minh Hà tiến đến trước Hình Hạo, cung thân một lễ nói: "Không biết Tiền bối thấy vãn bối nên đi con đường nào để chứng đạo thì tốt hơn?" Lời này vừa ra, không ít tu sĩ chưa rời đi cũng phải liếc mắt nhìn.

Không giống như Trấn Nguyên Tử đã chứng đạo thành Thánh, Minh Hà tuy đã có Hồng Mông Tử Khí, nhưng vẫn chưa chứng đạo thành Thánh, vậy hắn nên đi con đường nào đây? "Ồ!" Hình Hạo đánh giá Minh Hà một lượt, thực sự không ngờ kẻ sau lại khiêm tốn như vậy.

Sau một thoáng trầm ngâm, liền mở lời nói: "Điều này phải xem ý ngươi, nếu chỉ muốn chứng đạo thành Thánh, hoàn toàn có thể luyện

hóa Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo." "Ngược lại, nếu muốn làm được những việc lớn, thì tốt nhất nên lựa chọn Pháp Tắc Chứng Đạo, với sự nắm giữ Sát Đạo của ngươi, chỉ cần tiến thêm một bước, phối hợp với Hồng Mông Tử Khí khi chứng đạo thành Thánh, thậm chí đủ sức siêu việt Tam Thanh ở không xa kia." Siêu việt Tam Thanh!

Ta thực sự có thể sao!

Đồng tử co rút, Minh Hà lúc này thở dốc dồn dập.

Vô ích!

Lời nói của Hình Hạo thực sự quá mê hoặc.

Chương 555

Tam Thanh!

Đó là những tồn tại đã chứng đạo thành Thánh từ rất lâu trước đây, lại còn là những tồn tại tuyệt đối cường thế trong Lục Thánh.

Nếu có thể siêu việt Tam Thanh, chẳng phải sẽ có khả năng chạm đến tầng thứ của Hồng Quân sao? "Pháp Tắc Chứng Đạo!" "Lại đáng sợ đến thế!" Lẩm bẩm một câu trong lòng, Minh Hà tức thì mở lời nói: "Đa tạ Tiền bối đã giải hoặc, vãn bối đã biết phải làm gì rồi." Nói xong, Minh Hà cũng không nán lại nữa, thân hình chợt lóe hóa thành một đạo huyết sắc lưu quang lao vút đi, chỉ trong thời gian ngắn đã biến mất không thấy tăm hơi. "Rời đi rồi!" "Xem ra đã đưa ra lựa chọn!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Thanh Đế tức thì hiểu rõ lựa chọn của Minh Hà.

Không ngoài ý muốn, kẻ sau đã chọn Pháp Tắc Chứng Đạo, vì để đảm bảo an toàn cho bản thân, hắn đã sớm quay về Huyết Hải, tựa hồ chỉ có ở trong đó mới cảm thấy an toàn. "Đáng chết!" Đột nhiên, một tu sĩ tựa hồ đã nhận ra, ánh mắt khóa chặt vào một khu vực nói: "Minh Hà, đừng đi!" Nói xong, người này hóa thành một đạo lưu quang truy đuổi ra ngoài.

Cùng lúc đó, từng tu sĩ như tỉnh mộng, không chút do dự quay người, nhanh chóng truy đuổi về phía Huyết Hải.

Chuyện gì?

Có chuyện gì xảy ra?

Cảnh này khiến không ít tu sĩ kinh ngạc không thôi, vạn vạn không ngờ, đám đông lại có ý kiến lớn như vậy với Minh Hà.

Không đúng!

Chẳng lẽ...

Đột nhiên, một cường giả Ngụy Thánh tựa hồ đã nhận ra, mở miệng nói: "Hồng Mông Tử Khí!" "Đáng chết, những tên đó muốn cướp Hồng Mông Tử Khí!" Vừa nói, lại một đám lớn tu sĩ lao ra, nhanh chóng truy đuổi về phía Huyết Hải.

Minh Hà không chọn lập tức chứng đạo thành Thánh, điều đó có nghĩa là hắn muốn đi con đường Pháp Tắc Chứng Đạo, đối với họ cũng không có trở ngại lớn.

Nhưng hành động này của Minh Hà cũng tuyên bố rằng Hồng Mông Tử Khí sẽ không bị tiêu hao ngay lập tức, chẳng phải đó là một cơ hội sao?

Năm xưa Hồng Vân đã thất bại, nhưng lần này tuyệt đối không cho phép có sai sót... "Thật thú vị!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng khẽ nhếch lên, đồng thời cũng không động thủ.

Mỗi người có tạo hóa riêng.

Ta đã trao Hồng Mông Tử Khí cho Minh Hà, nhưng có giữ được nó hay không thì phải xem thực lực của bản thân hắn.

Nếu không giữ được Hồng Mông Tử Khí, thì chỉ có thể nói Minh Hà vô duyên chứng đạo thành Thánh. "Phá!" Lúc này, tiếng quát khẽ của Lục Nhĩ vang vọng.

Kèm theo một cỗ uy áp mênh mông quét qua, khí tức hỗn độn quanh thân hắn cuồn cuộn, sau khi thôn phệ Tam Đại Linh Hầu, hắn đã thành công nắm giữ bản nguyên then chốt của Hỗn Độn Ma Viên.

Có thể thấy thân thể hắn chợt lóe hóa thành một con vượn, miệng không ngừng gầm nhẹ, thân thể nhanh chóng lớn mạnh: vạn trượng, mười vạn trượng, trăm vạn trượng, ngàn vạn trượng, chín ngàn vạn

trượng!

Đạt đến độ cao chín ngàn vạn trượng, thân thể của con vượn kia mới dừng lại, khí tức hỗn độn đáng sợ liền tràn ngập, đồng thời tu vi của nó lại tiếp tục tăng trưởng: Ngụy Thánh Viên Mãn, Ngụy Thánh Đại Viên Mãn, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng!

Đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng, cỗ uy áp cổ xưa kia mới theo đó lắng xuống.

Nhưng đó cũng chỉ là một sự khởi đầu.

Tu vi đột phá cố nhiên chấn động lòng người, nhưng biến hóa nhục thân của hắn mới vừa kéo màn thôi.

Có thể thấy thân thể khổng lồ của hắn dưới sự bao quanh của khí hỗn độn chậm rãi thu nhỏ lại, nhưng ba động khí huyết quanh thân hắn lại càng trở nên mạnh mẽ, thậm chí ẩn ẩn có một loại ảo giác nhục thân thành Thánh. "Mạnh quá!" "Tên này không thể khinh thường!" Thấy cảnh này, sắc mặt Tam Thanh đại biến.

Tuy kẻ sau chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng, nhưng họ lại cảm thấy một tia bất an và lo sợ.

Bởi vậy, cho dù tu vi kẻ sau không bằng họ, nhưng thực lực cũng không kém là bao, khiến trong lòng họ vừa kinh vừa nộ, thậm chí có chút đố kỵ.

Vô ích!

Lục Nhĩ dưới sự chỉ dẫn của Hình Hạo đã nhận được lợi ích quá lớn, tuy không có Tiên Thiên Chí Bảo xuất hiện, nhưng tu vi và tiềm lực của hắn cũng đủ khiến mọi người phải chú ý, phải động lòng, thậm chí phải ngưỡng vọng. "Cũng gần đủ rồi!" Hình Hạo lúc này

cũng hài lòng gật đầu.

Lục Nhĩ đã hoàn thành sự tiến hóa nội tình của bản thân, không chỉ tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí tiềm lực đủ sức sánh ngang, chỉ cần cho hắn đủ thời gian, vị này về sau cũng có thể xưng bá Hồng Hoang.

Lập tức, ánh mắt Ta liền nhìn về phía Tam Thanh không xa.

Mục đích chuyến này đã đạt được, cũng đến lúc phải rời đi, nhưng trước khi đi, Hình Hạo Ta cũng muốn thử xem thực lực của Tam Thanh thế nào.

Lập tức, Hình Hạo bước một bước ra, cả người tức thì xuất hiện ở phía trước Tam Thanh, khóe miệng nhếch lên nói: "Tam Thanh, có dám vào Hỗn Độn chiến một trận?" Chiến đấu?

Lão Tử ba người nhíu mày, sững sờ, không ngờ Hình Hạo lại muốn khiêu chiến.

Sau khi hết sững sờ, trong mắt ba người liền hiện lên chiến ý nồng đậm.

Tuy biết không thể là đối thủ của Hình Hạo, thậm chí biết tu vi kẻ sau đã vượt qua tầng thứ Thánh Nhân, nhưng họ cũng không muốn bỏ lỡ một cơ hội.

Không dám ra tay với Hồng Quân, nhưng cũng có thể thông qua chiến đấu với Hình Hạo để làm rõ một chút, khoảng cách giữa họ và Hồng Quân rốt cuộc lớn đến mức nào, cảnh giới đó rốt cuộc đáng sợ đến mức nào?

Điều quan trọng nhất là, liệu có thể nhân cơ hội này tìm được cơ hội thoát khỏi xiềng xích, để không còn bị Hồng Quân thao túng và khống chế nữa. "Được!" Không chút do dự, Lão Tử ba người liền gật đầu đồng ý.

Sau khi nhìn nhau một cái, Tam Thanh trực tiếp nói: "Kính xin Tiền bối chỉ giáo!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, cũng không chần chừ nữa, ánh mắt nhìn Lục Nhĩ đang đột phá, rồi mở lời nói: "Trấn Nguyên Tử, giúp Ta hộ pháp cho Lục Nhĩ!" "Tam Thanh, Hỗn Độn chiến một trận!" Trong Hỗn Độn!

Chương 556

Hình Hạo là người đầu tiên đến nơi, nơi ánh mắt hắn nhìn tới trong hư không có địa hỏa thủy phong vô biên cuồn cuộn, lực hỗn độn hùng vĩ bao trùm, ập đến.

Tuy nhiên, tất cả những thứ đó đối với Ta đều không có bất kỳ uy hiếp nào, khí hỗn độn khi đến gần khu vực ba trượng trước thân thể liền bị ngăn chặn, không có cơ hội và khả năng đến gần thân thể Ta một chút nào. "Xuy!" "Xuy!" Tiếng xé gió vang vọng, Tam Thanh liền đến nơi này.

Khi nhìn thấy Hình Hạo đứng đó, sắc mặt ba người trở nên vô cùng nghiêm trọng, thần sắc biến đổi không ngừng, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tiền bối, thực sự muốn đánh với chúng ta một trận sao?" "Ba!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo vung bàn tay hồng hào nói: "Hãy lấy ra toàn bộ sức mạnh đi, nếu không thể khiến Ta hài lòng, thì hôm nay các ngươi đều sẽ phải trả giá." Lời này vừa ra, toàn trường chết lặng.

Sắc mặt Tam Thanh trở nên vô cùng nghiêm trọng, sau khi nhìn nhau một cái, ba người tức thì lấy ra linh bảo nói: "Nếu đã như vậy, Tiền bối xin chỉ giáo!" Vừa nói, Thông Thiên Giáo Chủ dẫn đầu phát động tấn công.

Thanh Bình Kiếm chém ra, vô số kiếm khí xé gió, nhanh chóng tấn công về phía Hình Hạo. "Vô nghĩa!" Thấy tình hình này, trong mắt Hình Hạo lóe lên một tia khinh thường, bàn tay vung lên hủy diệt toàn bộ kiếm khí tấn công kia.

Sau khi hoàn thành mọi việc, Hình Hạo nhìn về phía Thông Thiên nói: "Kiếm đạo tu vi của ngươi quá kém cỏi, Tru Tiên Tứ Kiếm trong

tay ngươi bị hủy hoại rồi." "Kiếm đạo Cửu Giai, ngươi nhiều nhất cũng chỉ ở Ngũ Lục Giai mà thôi." "Tình hình hiện tại dường như cũng không tốt, ngay cả kiếm tâm cũng không còn." Lời này vừa ra, toàn trường chết lặng.

Sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ trong chốc lát trở nên cực kỳ tái nhợt.

Vô ích!

Bởi vì trong tình huống như vậy, lời nói của Hình Hạo quả thực như một lưỡi dao sắc bén đâm thẳng vào lồng ngực hắn.

Kiếm đạo!

Đó là điều hắn tự hào nhất.

Ngay cả khi Tiệt Giáo lấy trận đạo làm chủ, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ, điều hắn tự hào nhất chính là kiếm đạo.

Nhưng hiện tại Hình Hạo lại chê kiếm đạo của hắn không đáng một xu, thậm chí chỉ ở Ngũ Giai cảnh giới, quả là một sự sỉ nhục to lớn. "Đáng chết!" Lẩm bẩm chửi một câu trong lòng, Thông Thiên Giáo Chủ tức thì nổi giận quát: "Vậy thì để ta kiến thức kiếm đạo của ngươi như thế nào." Nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ nắm chặt hai nắm đấm, tâm trạng có chút dao động, cực kỳ không cam lòng.

Không chỉ hắn, ngay cả Lão Tử và Nguyên Thủy bên cạnh cũng vậy.

Dù sao lời nói của Hình Hạo quả thực có chút đả kích người, họ không nghĩ kiếm đạo tu vi của mình có thể sánh ngang với Thông Thiên Giáo Chủ, khoảng cách giữa họ quả thực là rất lớn. "Được thôi!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên, tay phải vung lên ngưng tụ ra một thanh lợi kiếm, hướng về phía Thông Thiên Giáo Chủ chém ra một kiếm, nói: "Nhìn cho kỹ đây, Kiếm Đạo Bát

Đoạn Lực lượng!" Xẹt!

Không gian vỡ vụn, hỗn độn nổ tung, kiếm khí chói lóa thế gian, ánh sáng vô biên trong chốc lát chiếu rọi khắp hỗn độn. "Cái gì!" Tam Thanh ngơ ngác nhìn cảnh này, tức thì bị kinh ngạc đến sững sờ.

Họ có thể cảm nhận rõ ràng, dưới sự tấn công của một kiếm này họ nhỏ bé đến mức nào, thậm chí dưới một đòn tấn công này, họ còn cảm nhận được ba động tử vong. "Không!" Đột nhiên, Nguyên Thủy gào lên một tiếng.

Tựa hồ cảm thấy sự uất ức trong lòng, hắn bước một bước ra, toàn bộ pháp lực quanh thân đều rót vào Bàn Cổ Phiên, dùng sức vung lên, đồng thời một đạo kiếm khí hỗn độn xé gió, nhanh chóng tấn công về phía Hình Hạo.

Xuy!

Hỗn độn vỡ nát, địa hỏa thủy phong cuồn cuộn, uy thế vô song, cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân hầu như không có khả năng và năng lực chiến đấu với nó. "Cũng có chút thú vị!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng khẽ nhếch lên, đồng thời chậm rãi mở lời nói: "Đáng tiếc, uy lực tuy đủ nhưng cũng chỉ là ngụy kiếm khí mà thôi." "Nhìn có vẻ uy lực cường đại, nhưng thực chất còn yếu hơn cả đòn tấn công của Thông Thiên Giáo Chủ, sức mạnh như vậy, làm sao có thể lay chuyển được Ta." Vừa nói, Hình Hạo vung bàn tay lên, đạo kiếm khí hùng vĩ kia tức khắc bị hủy diệt hoàn toàn. "Không thể nào!" "Không thể nào!" Nguyên Thủy ngơ ngác nhìn cảnh này, sắc mặt tức thì tái nhợt đến cực hạn, miệng không ngừng gầm nhẹ, trong mắt tràn đầy phẫn nộ, không cam lòng và uất ức.

Thất bại rồi.

Đòn tấn công toàn lực của hắn, không những không được Hình Hạo công nhận, ngược lại còn bị hạ thấp gần như không đáng một xu.

Đặc biệt là câu nói 'thậm chí không bằng Thông Thiên Giáo Chủ', càng như một lưỡi dao sắc bén đâm vào tim hắn, nhưng hắn lại bất lực, không có chút sức phản kháng nào. "Hô ~" Thấy tình hình này, Lão Tử thở dài một tiếng, cả người bước lên phía trước, đồng thời chậm rãi mở lời nói: "Chuyện đã đến nước này, vậy ta cũng không thể đứng ngoài cuộc nữa!" "Nhị đệ, Tam đệ, hãy để ta đi!" Vừa nói, Lão Tử bước vào giữa sân, tay phải vung lên Thái Cực Đồ xuất hiện trong tay hắn.

Không ngoài dự đoán, Lão Tử không điều động sức mạnh của Thái Cực Đồ để tấn công, ngược lại hắn lại kết một pháp ấn đặc biệt, khẽ quát một tiếng: "Thái Cực phân Âm Dương, cấp cho ta ngưng!" Ong ong!

Ong minh thanh vang vọng, Thái Cực Đồ trở nên rực rỡ, một cỗ âm dương quang huy rực rỡ, bản thân nó lấy tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường hội tụ lại, rồi hóa thành một thanh cự kiếm hình chữ thập được Lão Tử nắm chặt trong tay. "....." Cảnh này khiến Nguyên Thủy và Thông Thiên Giáo Chủ trợn mắt há hốc mồm.

Vạn vạn không ngờ, Lão Tử lại có một thủ đoạn như vậy, càng không ngờ, Thái Cực Đồ trông có vẻ phòng ngự lại có thể diễn hóa thành cự kiếm hình chữ thập, quả thực đã vượt quá phạm vi lý giải của họ. "Không đúng!" "Không đúng!" Vừa lẩm bẩm, Nguyên Thủy sắc mặt biến đổi nói: "Đại ca lại biết kiếm đạo, trông có vẻ còn mạnh hơn Tam đệ!" "Uy thế cổ xưa này, ta có thể cảm nhận rõ ràng uy hiếp tử vong, làm sao lại có sức mạnh như vậy, cùng là Tam Thanh chi nhất, vì sao khoảng cách lại lớn đến thế." Không chỉ hắn, bao gồm cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng không ngoại lệ.

Điều duy nhất khác biệt là, hắn không hề nói một lời nào, chỉ trừng mắt nhìn Lão Tử đang đứng cầm kiếm, hai nắm đấm nắm chặt, không biết trong lòng rốt cuộc đang suy nghĩ gì!

Kiếm Đạo Thất Giai!

Cũng khá thú vị!

Nhìn kiếm khí tấn công, trong mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, rồi chậm rãi nói tiếp: "Lão Tử, không tồi nha, Tam Thanh chi thủ quả nhiên danh bất hư truyền!" "Đáng tiếc, Kiếm Đạo Thất Giai đối với Ta cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào!" "Phá!" Vừa nói, Hình Hạo giơ tay chỉ vào khu vực phía trước.

Giây tiếp theo, kiếm khí tấn công kia liền khựng lại, rồi tay phải hắn nắm chặt, trực tiếp hủy diệt hoàn toàn kiếm khí tấn công kia. "Không thể nào!" "Lại như vậy!" Ngơ ngác nhìn cảnh này, sắc mặt Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều trở nên cực kỳ khó coi, từng người thần sắc có chút điên cuồng, hai mắt đỏ ngầu, trông như đã nhập ma vậy. "Toàn bộ sức mạnh!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên, tay phải khẽ động lấy ra trường kiếm trong tay, chậm rãi mở lời nói: "Có qua có lại không phải lễ, đã các ngươi đều lấy kiếm đạo làm chủ, vậy hôm nay hãy để các ngươi kiến thức sức mạnh của kiếm đạo chân chính." Nói xong, tay phải hắn giơ cao lợi kiếm, không hề lấy ra linh bảo, chỉ tùy tiện một kích chém xuống.

Xẹt!

Kiếm khí xé gió, một đạo kiếm khí cuồn cuộn lao ra, không có uy thế lớn, không có mấy sự hoa mỹ, trông kiếm khí đơn giản mộc mạc không chút màu mè.

Chương 557

Khi bay được một đoạn khoảng cách, kiếm khí kia liền chia làm ba, trực tiếp tấn công về phía Tam Thanh. "Không hay rồi!" "Nguy hiểm!" Thấy tình hình này, Tam Thanh đại kinh thất sắc.

Trong chốc lát, họ có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh truyền đến từ kiếm khí đáng sợ đến mức nào, nếu không thể ngăn chặn được nó, thì cái chờ đợi họ tuyệt đối là tử vong.

Trong chốc lát, Tam Thanh cũng không thể quản được gì nữa, liền liên tục điều khiển Tiên Thiên Chí Bảo trong tay phát động tấn công. "Thái Cực trấn áp tứ phương!" "Bàn Cổ Phiên phá thương khung!" "Tru Tiên Kiếm Thuật nghịch thương sinh!" Giây tiếp theo, đòn tấn công kết hợp toàn bộ sức mạnh của Tam Thanh liền lao ra, nhanh chóng bay tới va chạm với đạo kiếm khí chia ba giữa không trung.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ ầm ầm chấn động vang vọng.

Nhưng ngoài dự đoán, đòn tấn công của Tam Thanh trong chốc lát đều sụp đổ, chỉ trong vài hơi thở đã bị hủy diệt hoàn toàn.

Ngược lại, kiếm khí do Hình Hạo chém ra tuy bị cản trở không ít, thậm chí đã mờ nhạt đi không ít, nhưng vẫn không sụp đổ, vẫn nhanh chóng tấn công về phía Tam Thanh. "Không!" "Không thể nào!" Tam Thanh ngơ ngác nhìn cảnh này, trợn mắt há hốc mồm.

Thất bại rồi.

Đòn tấn công liên thủ của ba người họ lại không thể ngăn cản được một kích tùy ý của Hình Hạo, khoảng cách thực sự quá lớn.

"Khoảng cách giữa ta và hắn không thể lớn đến mức này." Lão Tử quát lên, ngay lập tức tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp bảo vệ hắn, Nguyên Thủy và Thông Thiên bên trong.

Giây tiếp theo, kiếm khí hạ xuống trực tiếp oanh kích lên Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp kia.

Một tiếng nổ lớn vang lên, Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp rên rỉ, không ngừng rung lắc, tuy đã ngăn chặn được một đạo kiếm khí tấn công, nhưng lại bị tổn thương nghiêm trọng, rên rỉ bay trở về thức hải của Lão Tử, trong thời gian ngắn hầu như không có khả năng khôi phục. "Phốc xuy..." Một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt Lão Tử tái nhợt, cả người lúc này lung lay sắp đổ, ánh mắt trừng trừng nhìn Hình Hạo ở phía xa, hai nắm đấm nắm chặt nói: "Sức mạnh của cường giả siêu việt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?" "Một kích tùy ý trấn áp chúng ta, uy lực như vậy, năng lực như vậy." Trong chốc lát, nội tâm của Lão Tử ba người sụp đổ.

Đối chiến với Hình Hạo không chỉ là để xem xét khoảng cách giữa hai bên, nguyên nhân lớn hơn là muốn mượn tay Hình Hạo để hiểu rõ khoảng cách giữa họ và Hồng Quân, dù sao chuyện này đối với bản thân họ quả thực là không thể tránh khỏi.

Nhưng lần này sau khi kiến thức được sức mạnh của Vô Cực Đại La Kim Tiên, họ đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Khoảng cách lớn đến mức nào, trong tình huống như vậy, thực sự có khả năng siêu việt Hồng Quân sao?

Thực sự có khả năng giành lại tự do sao?

Trong chốc lát, Tam Thanh vạn niệm câu hôi, như bị rút cạn tinh khí thần, cả người đứng trong Hỗn Độn như một cái xác không hồn! "Ba vị muốn từ bỏ sao!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khẽ sững sờ, rồi tức thì hiểu ra chuyện gì đang xảy ra, khóe miệng khẽ

nhếch lên nói: "Vốn dĩ các ngươi có cơ hội tiến lên một tầng thứ lớn hơn, thậm chí còn mạnh hơn Ta hiện tại!" Ta cũng có cơ hội!

Đồng tử co rút, ánh mắt Lão Tử ba người tức thì khóa chặt vào thân Hình Hạo, tinh quang bắn ra trong mắt, sự tuyệt vọng trong lòng tiêu tan không ít, tâm trạng cả người trong chốc lát đột nhiên kích động. "Đương nhiên!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên nói: "Chỉ cần các ngươi tương hỗ thôn phệ lẫn nhau, khi đó có thể trọng tổ Bàn Cổ Nguyên Thần, tu vi bản thân đạt Vô Cực Đại La Kim Tiên hầu như là chuyện chắc chắn." "Thậm chí với tu vi hiện tại của các ngươi, nếu ba người dung hợp lại, thì tu vi cá nhân còn lại ít nhất cũng sẽ ở trên Vô Cực Đại La Kim Tiên Bát Trọng, thậm chí sẽ siêu việt Hồng Quân!" "Đáng tiếc, Hồng Quân không cho các ngươi cơ hội như vậy, một trận Phong Thần trực tiếp chặt đứt khả năng Tam Thanh hợp thể, hiện tại các ngươi, không có bất kỳ đất để lật mình!" Ta ba người có thể dung hợp!

Mục đích thật sự của Phong Thần Chi Chiến là vậy!

Đồng tử co rút, sắc mặt Lão Tử ba người tức thì trở nên khó coi.

Sự việc đến nước này, họ không nghĩ Hình Hạo đang lừa dối.

Điều đó cũng có nghĩa là, trong tình huống như vậy, Tam Thanh vì mối quan hệ Đan Vẫn Thánh không thể nào thôn phệ đối phương để trưởng thành, tất cả đều sẽ nằm trong phạm vi khống chế của Hồng Quân, thậm chí... "Đáng chết!" "Hồng Quân, ngươi dám!" Nắm chặt hai nắm đấm, tâm trạng Tam Thanh sôi sục vạn phần, cả người khí tức cuồng bạo, sự bất mãn trong lòng đối với Hồng Quân cũng theo đó đạt đến cực điểm. "Ông ông!" Đúng lúc này, một trận ong minh thanh vang vọng.

Ngay sau đó, một miếng ngọc phù trong lòng Hình Hạo bay ra, trong đó truyền đến tiếng nói của Khổng Tuyên: "Sư tôn, cứu con!"

Đến đây, ngọc phù mờ nhạt, thông tin liên lạc giữa hai bên cũng theo đó biến mất hoàn toàn.

Khổng Tuyên gặp nguy hiểm rồi!

Hồng Hoang thời đại xảy ra chuyện rồi!

Hình Hạo nhíu mày, sắc mặt lúc này không khỏi trở nên âm trầm.

Chuyện liên quan đến sinh tử của đệ tử, không thể không coi trọng.

Nếu Khổng Tuyên đã xảy ra chuyện, chẳng phải điều đó có nghĩa là Bạch Lân cũng có thể gặp vấn đề sao?

Vì lý do này, Hình Hạo vốn định tiếp tục nán lại một thời gian, nhưng xung động đó đã tiêu tan, ánh mắt lướt qua Tam Thanh không xa nói: "Ba vị, chuyện hôm nay đến đây thôi!" "Nếu các ngươi có thể siêu việt Hồng Quân, thì khi đó Ta sẽ trở lại, mời các ngươi cùng tham gia Chư Thiên Vạn Giới." "Nhưng nếu không thể làm được bước đó, thì sự tồn tại của các ngươi đối với Ta không có bất kỳ ý nghĩa nào!" Nói xong, Hình Hạo cũng không đợi Tam Thanh trả lời, cả người chợt lóe liền biến mất trong Hỗn Độn.

Giây tiếp theo, Hình Hạo quay về Địa Hà chi địa.

Có thể thấy Lục Nhĩ lúc này đã đột phá hoàn tất, chúng thần Tam Giới cũng đã rời đi, chỉ có một mình Trấn Nguyên Tử kiên quyết lựa chọn kiên trì ở lại đây. "Sư tôn!" "Tiền bối!" Khi thấy Hình Hạo xuất hiện, Lục Nhĩ và Trấn Nguyên Tử tức thì bước tới.

Sau khi cung thân một lễ, Trấn Nguyên Tử liền mở lời nói: "Tiền bối, vãn bối cảm thấy Hồng Hoang đang bài xích vãn bối, tiếp theo vãn bối nên làm thế nào đây?" Không chỉ vậy, bao gồm cả Lục Nhĩ lúc này cũng thần sắc nghiêm túc nói: "Sư tôn, con cũng cảm thấy Thiên Đạo bài xích con, dường như muốn con rời khỏi thế giới Hồng

Hoang!" Thiên Đạo bài xích!

Hồng Hoang bài xích!

Hình Hạo khẽ nheo mắt lại, thần sắc biến đổi vài lần, tức thì kết pháp ấn diễn hóa.

Sau một khắc, Hình Hạo liền mở mắt ra, chậm rãi mở lời nói: "Quả thật như vậy, Thiên Đạo của phương thế giới này xác thực đang bắt đầu phản kích, nhưng đối với chúng ta cũng không có trở ngại lớn nữa!" "Lục Nhĩ, chuẩn bị đi, Ta cũng đến lúc phải lựa chọn rời đi rồi!" Rời đi!

Phải đi rồi sao!

Chương 558

Trong mắt Lục Nhĩ tinh quang lóe lên, hắn tức thì sững sờ, rồi gật đầu nói: "Sư tôn, đã xảy ra chuyện gì sao?" Trong suy nghĩ của hắn, nếu không có chuyện lớn, Hình Hạo không thể nào rời đi như vậy, dù sao kẻ sau ở thế giới Tây Du thế giới yêu quái Cửu Giới cũng chưa từng đề cập đến chuyện muốn rời đi, hiện tại đột nhiên nói như vậy, khẳng định có chuyện gì đó xảy ra. "Không sai!" Gật đầu, Hình Hạo liếc nhìn Lục Nhĩ một cái, rồi tiếp tục nói: "Chuyện này liên quan đến Khổng Tuyên, đệ ấy gặp nguy hiểm, vi sư phải đi đến thế giới đó xem sao!" Nghe vậy, Lục Nhĩ tức thì bừng tỉnh đại ngộ.

Thì ra Khổng Tuyên đã xảy ra chuyện, trách không được Hình Hạo lại muốn rời khỏi thế giới này.

Ngay lập tức, Lục Nhĩ liền nói: "Vậy chúng ta khi nào rời đi?" Không chỉ vậy, bao gồm cả Trấn Nguyên Tử bên cạnh lúc này cũng căng thẳng vạn phần.

Dù sao một khi Hình Hạo rời đi, thì hắn hầu như không có bất kỳ chỗ dựa nào, trong thế giới Hồng Hoang này, nếu không có người che chở, với tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hiện tại hắn không thể là đối thủ của Lục Thánh, huống chi còn có Hồng Quân và Thiên Đạo tồn tại. "Ngay lập tức!" Không chút chần chừ, Hình Hạo trực tiếp nói: "Đã hoàn thành đột phá tu vi, tiếp tục nán lại không có bất kỳ ý nghĩa nào." "Được rồi, chuyện này đã định như vậy, chuẩn bị một chút đi!" Nói xong, ánh mắt Ta liền nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, sau một thoáng trầm ngâm nói: "Còn về Trấn Nguyên Tử, hiện tại tuy đã chứng đạo thành Thánh, nhưng dù sao cũng không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không phải Hồng Hoang Thánh Nhân, tự nhiên cũng sẽ bị bài xích!" "Tình huống như vậy ngày xưa cũng đã xảy ra, Dương

Mi Đại Thần năm đó, chứng đạo trước Hồng Quân, chỉ là không lựa chọn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân mà trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Tình huống hiện tại cũng giống như vậy, không thể tiếp tục nán lại trong Hồng Hoang, cho nên hy vọng duy nhất là tiến vào trong Hỗn Độn, tìm kiếm cơ duyên và đột phá của mình, đợi đến khi tu vi đột phá tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên thì mới có sức mạnh quay về Hồng Hoang mà không bị trục xuất." Nguyên lai là vậy!

Lại phải rời khỏi thế giới Hồng Hoang!

Trấn Nguyên Tử bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, tức thì hiểu rõ tiếp theo mình nên làm gì. "Đa tạ Tiền bối chỉ điểm!" Hít một hơi thật sâu, Trấn Nguyên Tử cung thân hành lễ bày tỏ lòng cảm kích. "Không sao!" Hình Hạo phất tay, thần sắc bình thản nói: "Chuyện này trước đây ta cũng quên nói với ngươi!" "Hiện tại Ta vẫn còn ở trong Hồng Hoang, hãy nhanh chóng tiến về thế giới Hỗn Độn đi!" "Nếu không đợi khi Ta rời đi, Thiên Đạo nhất định sẽ không để ngươi bình an vô sự tiến vào thế giới Hỗn Độn!" Có chuyện như vậy!

Đồng tử co rút, Trấn Nguyên Tử tức thì trở nên vội vàng.

Nếu thực sự như Hình Hạo đã nói, thì chuyện này đối với hắn cực kỳ quan trọng, hắn không nghĩ mình là đối thủ của Thiên Đạo. "Đa tạ Tiền bối chỉ điểm!" "Ta sẽ xuất phát ngay bây giờ!" Không chút do dự, Trấn Nguyên Tử thậm chí không thèm quay về Địa Tiên Giới để lấy bất cứ thứ gì, tức thì quay người rời khỏi Địa Hà, nhanh chóng bay về phía Hỗn Độn. "Ai!" Nhìn Trấn Nguyên Tử vội vã rời đi, Hình Hạo không khỏi thở dài một tiếng.

Đại thần thông giả đỉnh cấp ngày xưa, hiện tại cho dù đã chứng đạo thành Thánh cũng không thể không bị Thiên Đạo áp bức, thậm chí không thể không lựa chọn rời đi. "Tiền bối!" Đột nhiên, một tiếng gọi vang lên từ không xa.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy Thiên Bồng vội vã đến, sau khi đến gần Hình Hạo, cung thân hành lễ nói: "Tiền bối, vừa rồi vãn bối nhận được tin tức, Như Lai đã phản bội Tây Phương Giáo, hiện tại toàn bộ Tam Giới đều loạn cả rồi!" Như Lai phản giáo!

Chuyện này thực sự đã xảy ra!

Đồng tử co rút, trong mắt Hình Hạo lộ ra sự ngạc nhiên và kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, Như Lai lại thực sự phản bội Tây Phương Giáo, từ bỏ thân phận và địa vị Giáo Chủ Tây Phương Giáo, làm những chuyện động trời như vậy?

Xuy!

Xuy!

Không đợi Ta mở lời hỏi, lại vài đạo tiếng xé gió vang vọng.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy Như Lai toàn thân đầy thương tích vội vã đến, sau khi đến gần Ta, liền trực tiếp mở Phật Quốc trong lòng bàn tay ném Lục Nhĩ Mi Hầu ra, mở lời nói: "Tiền bối, vãn bối đã mang Lục Nhĩ Mi Hầu đến rồi." "Tuy đệ tử đã hoàn thành đột phá, nhưng dù sao cũng là một trong Tứ Đại Linh Hầu, hẳn phải có tác dụng nào đó." Nghe vậy, Hình Hạo khẽ nheo mắt lại.

Thực sự không ngờ, Như Lai lại thực sự đã mang Lục Nhĩ Mi Hầu đến.

Tuy chuyện cũng như hắn đã nói, nhưng có một điều, một khi Lục Nhĩ Mi Hầu cũng bị giết chết, thì Tứ Đại Linh Hầu của thế giới Tây Du đó sẽ hoàn toàn biến mất.

Một khi như vậy, Tây Phương Giáo muốn đại hưng hầu như là điều không thể, thậm chí ngay cả Tây Du do Thiên Đạo sắp đặt cũng sẽ gặp trở ngại lớn. "Trách không được Như Lai lại phản giáo!" "Tên

này vì muốn chứng đạo thành Thánh, rõ ràng là muốn hủy diệt tất cả." Lẩm bẩm một câu trong lòng, Hình Hạo thần sắc biến đổi vài lần, rồi tức thì mở lời nói: "Nếu đã như vậy, thì ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?" "Một khi thất bại, thì cái chờ đợi ngươi là tử vong." Nghe vậy, sắc mặt Như Lai tức thì đông cứng lại.

Đúng như Hình Hạo đã nói, chuyện này nguy cơ tứ phía, sơ sẩy một chút là cái chết đang chờ đợi.

Nhưng sự việc đến nước này cũng không thể quản được nhiều như vậy nữa.

Đúng lúc hắn phát hiện, Hình Hạo và Lục Nhĩ sắp rời khỏi thế giới này, nếu bỏ lỡ cơ hội lần này, thì khả năng hắn muốn chứng đạo thành Thánh sẽ càng thêm mờ mịt.

Hơn nữa, hành động lần này đã hoàn toàn xé toạc mặt nạ với Tây Phương Giáo, một khi không thể tiến hành đột phá, thì những kẻ cổ hủ trong Tây Phương Giáo nhất định sẽ công kích hắn, khi đó... "Ta đã suy nghĩ kỹ rồi!" Hít một hơi thật sâu, Như Lai thần sắc nghiêm túc nói: "Kính xin Tiền bối thành toàn!" "Được!" Hình Hạo đáp một tiếng, cũng không phí lời, bàn tay vung lên ném Lục Nhĩ Mi Hầu trên mặt đất đến trước mặt Lục Nhĩ, rồi tức thì nói: "Lục Nhĩ, sau khi thôn phệ nó, luyện hóa thành một trong Tam Đại Phân Thân của ngươi!" "Vâng!

Sư tôn!" Lục Nhĩ đáp một tiếng, cũng không từ chối.

Vì Hình Hạo đã ra lệnh, thì hắn tự nhiên sẽ không từ chối.

Điều quan trọng nhất là, nếu luyện hóa nó thành một trong Tam Đại Phân Thân của hắn, thì tuyệt đối sẽ giúp ích rất nhiều cho việc nâng cao chiến lực của bản thân.

Lập tức, Lục Nhĩ liền nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu trên mặt đất, sau khi

thần sắc biến đổi, liền há miệng nuốt chửng nó vào bụng. "Ừm!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo hài lòng gật đầu, sau đó ánh mắt liền khóa chặt vào Như Lai không xa, trầm ngâm một lát nói: "Như Lai, đã ngươi mang Lục Nhĩ Mi Hầu đến, tuy không phải cái Ta cần, nhưng thành ý của ngươi cũng đã cảm động Ta." Vừa nói, Hình Hạo tay phải vung lên lấy ra một đạo Hồng Mông Tử Khí. "Hồng Mông Tử Khí!" Thấy cảnh này, Như Lai tức thì thở dốc dồn dập, đôi mắt đỏ ngầu, sự tham lam nóng bỏng căn bản không thể che giấu. "Đạo Hồng Mông Tử Khí này thuộc về ngươi!" Không phí lời, Hình Hạo tùy tay ném Hồng Mông Tử Khí cho Như Lai, rồi mở lời nói: "Ngươi có thể rời đi rồi, không ngoài ý muốn, những kẻ cổ hủ của Tây Phương Giáo và Tu Bồ Đề đang hướng về nơi này, nếu ngươi tiếp tục nán lại, thì chắc chắn sẽ chết!" Những kẻ cổ hủ và Tu Bồ Đề đều đã đến rồi!

Đồng tử co rút, sắc mặt Như Lai đại biến, ngay lập tức cảm nhận được sự nghiêm trọng của chuyện này.

Trong chốc lát, hắn cũng không thèm quan tâm đến thứ gì nữa, sau khi ôm quyền một lễ, liền thu Hồng Mông Tử Khí quay người bỏ chạy ra ngoài.

Xuy!

Xuy!

Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh Như Lai theo đó biến mất không thấy tăm hơi.

Sau khi hắn rời đi, ánh mắt Hình Hạo liền nhìn về phía Thiên Bồng trên mặt đất không xa, trầm ngâm một lát nói: "Thiên Bồng Nguyên Soái, chuyến này ngươi lại có cầu gì?" "....." Đối mặt với câu hỏi, Thiên Bồng Nguyên Soái trong chốc lát có chút chần chừ.

Chương 559

Nói thật, hắn thực sự không biết phải trả lời như thế nào, nhưng sự nóng bỏng trong lòng cũng bức bách hắn không thể không hành động như vậy.

Ước chừng một khắc đồng hồ, Thiên Bồng mạnh mẽ cắn răng nói: "Kính xin Tiền bối cứu vãn bối!" "Tiền bối trước đây đã nói vãn bối sẽ biến thành heo, lúc đó vãn bối không để ý!" "Nhưng cùng với sự đề thăng tu vi trước đây, vãn bối lại cảm nhận được sự vận chuyển của thiên cơ, trong tình huống như vậy, vãn bối hầu như không có chút sức phản kháng nào!" "Chỉ có Tiền bối, cũng chỉ có Tiền bối mới có thể cứu vãn bối, kính xin Tiền bối nhân từ!" Nguyên lai là vậy!

Muốn nghịch thiên cải mệnh a!

Khóe miệng khẽ nhếch lên, Hình Hạo tức thì hiểu ra điều hắn muốn.

Không ngoài ý muốn, Thiên Bồng đã cảm nhận được vận mệnh của mình sẽ như thế nào, nhưng hắn lại không cam chịu bình thường, không cam chịu bị người khác làm con cờ. "Được thôi!" Trầm ngâm một lát, Hình Hạo nhìn Thiên Bồng một cái nói: "Chỉ cần ngươi có thể đề thăng tu vi lên tầng thứ Chuẩn Thánh, thì có thể thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo, tránh được chuyện đó." "Nhưng có một điểm có thể ngươi không biết, muốn đột phá thêm nữa hầu như là cực kỳ khó khăn, nhục thân của ngươi quá yếu ớt và nhỏ bé, trừ khi tìm được một thứ: Vu Huyết!" "Chỉ có huyết dịch của Tổ Vu mới có thể giúp ngươi tẩy cân phạt tủy, thậm chí thay đổi tiềm lực của bản thân một cách đáng kể, khi đó đột phá Chuẩn Thánh hầu như không có bất kỳ trở ngại nào." "Nhưng có một điều, làm sao để có được Vu Huyết thì

phải xem bản thân ngươi, Ta không thể giúp đỡ, tuy huyết dịch của Ta còn hơn cả Vu Huyết, nhưng thứ bản thân nó ẩn chứa tuy có thể tạo ra, nhưng cũng có thể hủy diệt ngươi, thậm chí khiến ngươi trở thành cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt của chư Thiên Thánh Nhân!" Vu Huyết!

Nguyên lai là vậy!

Trấn Nguyên Tử bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, tức thì hiểu rõ cơ duyên nằm ở đâu.

Hiện tại có Vu Huyết tồn tại, chỉ sợ chỉ có vị kia ở U Minh Địa Phủ, dù sao huyết dịch cấp Tổ Vu không phải ai cũng có thể tùy tiện sở hữu. "Đa tạ Tiền bối chỉ điểm!" Hít một hơi thật sâu, Thiên Bồng Nguyên Soái hướng về Hình Hạo một lễ nói: "Vãn bối cảm kích không dứt, nếu có thể, vãn bối..." "Phá!" Không đợi Thiên Bồng Nguyên Soái nói hết, tiếng quát khẽ của Lục Nhĩ bên cạnh liền vang vọng.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy tu vi trên người hắn lại tiến thêm một bước đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Ngũ Trọng, toàn thân khí tức cuồng bạo, một cỗ khí tức cường liệt không ngừng tuôn trào.

Không nhanh chóng, Lục Nhĩ đã áp chế khí tức của bản thân xuống, bước đến bên cạnh Hình Hạo nói: "Sư tôn, con đã chuẩn bị xong, khi nào chúng ta xuất phát đi tìm sư đệ?" Xong rồi sao!

Hình Hạo hài lòng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Thiên Bồng Nguyên Soái bên cạnh nói: "Thiên Bồng Nguyên Soái, chúng ta sẽ gặp lại sau." Nói xong, cũng không phí lời nữa, bàn tay vung lên, trực tiếp xé rách thời không, lộ ra một vết nứt dẫn đến Chư Thiên Thế Giới Thụ bên ngoài.

Ngay sau đó, Hình Hạo quay đầu nhìn Lục Nhĩ nói: "Cửa ra vào đã mở rồi, nhanh chóng tiến vào trong đi!" "Vâng!" Lục Nhĩ đáp một

tiếng, không chút do dự, tức thì bước vào trong không gian xoáy nước kia.

Sau khi hắn tiến vào trong, Hình Hạo cũng không nán lại nữa, bước vào trong, cùng với không gian xoáy nước không ngừng vận chuyển, thân ảnh hai người biến mất khỏi Tam Giới, biến mất khỏi toàn bộ thế giới Tây Du!

Xuy!

Xuy!

Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh Hồng Quân theo đó xuất hiện ở khu vực Hình Hạo hai người vừa rời đi. "Biến mất rồi!" "Thực sự biến mất rồi!" Nhìn vết nứt không gian đang khép lại, Hồng Quân nhíu chặt mày, đồng thời trong đôi mắt hắn cũng tràn đầy lửa giận và không cam lòng.

Hắn muốn ra tay với Hình Hạo.

Dù sao sự xuất hiện của kẻ sau đã khiến kế hoạch Tây Du của Thiên Đạo trở nên hỗn loạn.

Đáng tiếc, hắn phát hiện mình không phải đối thủ của Hình Hạo, Thiên Đạo tựa hồ cũng không dám ra tay với hắn, điều đó cũng dẫn đến việc hắn chỉ có thể đứng nhìn, thậm chí không dám làm bất cứ điều gì. "Ông già, ngươi..." Lúc này, Thiên Bồng Nguyên Soái bước một bước lên, có chút kinh ngạc nhìn Hồng Quân nói: "Nơi đây là địa bàn của Địa Hà, ông già, nếu không có chuyện gì, xin đừng xuất hiện ở đây, nếu không bị Ngọc Đế phát hiện, thì cho dù vãn bối có lòng buông tha, cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp." Nghe vậy, Hồng Quân như tỉnh mộng.

Quay đầu nhìn Thiên Bồng Nguyên Soái một cái, tựa hồ đã nhận ra, khóe miệng khẽ nhếch lên, đồng thời tay phải vung lên lấy ra một

giọt huyết dịch màu hỗn độn nói: "Vật này có thể thay thế Vu Huyết giúp ngươi nghịch thiên cải mệnh!" "Nhưng có thể đi được đến bước nào thì phải xem nỗ lực và phát triển của ngươi!" Nói xong, Hồng Quân cũng không đợi Thiên Bồng Nguyên Soái trả lời, cả người chợt lóe liền biến mất không thấy tăm hơi. ...

Thánh Giới!

Chư Thiên Thế Giới Thụ rực rỡ, thân ảnh Hình Hạo và Lục Nhĩ theo đó xuất hiện. "Cuối cùng cũng về rồi!" Lục Nhĩ phi thân đáp xuống đất, ngẩng đầu nhìn Chư Thiên Thế Giới Thụ rực rỡ kia, trong mắt tràn đầy cảm khái và kinh hỉ.

Tất cả đối với hắn quả thực như một giấc mơ vậy.

Bởi vì mối quan hệ với Thế Giới Thụ, hắn đã tiến vào thế giới Tây Du, thậm chí có được thân thể Hỗn Độn Ma Viên, tu vi càng đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quả thực không thể tưởng tượng nổi. "Lục Nhĩ!" Lúc này, Hình Hạo hoàn hồn, ánh mắt nhìn Lục Nhĩ bên cạnh nói: "Tu vi của ngươi đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vi sư hiện tại phải quay về thế giới Hồng Hoang, chủ trì mọi công việc đối ngoại của Thánh Đình!" "Tu vi của ngươi hẳn đủ sức đối phó Tam Thanh và những người khác, tuy có chút chênh lệch, nhưng cũng sẽ không bại, hơn nữa có Sư Nương tồn tại, đủ sức che chở Thánh Đình trong khoảng thời gian vi sư không có mặt sẽ không gặp đại nguy cơ." "Vâng!" Lục Nhĩ đáp một tiếng, tuy hắn muốn đi đến thế giới của Khổng Tuyên để tìm hiểu rõ ngọn ngành.

Nhưng đối mặt với mệnh lệnh của Hình Hạo hắn cũng không dám từ chối.

Điều quan trọng nhất là, hiện tại Hình Hạo rõ ràng không thể quay về trong thời gian ngắn, nếu hắn không quay về, thì chỉ một mình

Nguyệt Hoa không thể ngăn cản sự tấn công của Tam Thanh và các Thánh Nhân khác. "Được!" Hình Hạo hài lòng gật đầu, bàn tay vung lên trực tiếp đưa Lục Nhĩ ra khỏi Thánh Giới.

Sau khi hoàn thành mọi việc, ánh mắt Ta liền nhìn về một khu vực của Chư Thiên Thế Giới Thụ, trong mắt tinh quang lóe lên nói: "Tam Tộc Tranh Bá, đã dám đối phó đệ tử của Ta, thực sự coi Ta không tồn tại sao!" "Nếu đã như vậy, thì hãy để Ta xem những đại thần thông giả đỉnh cấp năm xưa rốt cuộc có thủ đoạn gì!" Quyết định xong, Hình Hạo cũng không nán lại nữa, bước một bước ra, cả người theo đó xuất hiện ở đường hầm không gian nối liền với thời kỳ Tam Tộc Đại Chiến ở Hồng Hoang.

Ngay sau đó, hắn bước một bước vào trong, cả người tức khắc biến mất trong Thánh Giới. ...

Thế giới Hồng Hoang, thời đại Long Phượng Lượng Kiếp. "Sát!" "Sát!" "....." Tiếng gào thét giết chóc vô biên vang vọng, có thể thấy Long Tộc, Phượng Tộc, Kỳ Lân Tộc ba đại chủng tộc tương hỗ tàn sát, tương hỗ tranh đấu, toàn bộ Hồng Hoang bị huyết vụ bao phủ, tràn ngập huyết tinh vô biên, trên bầu trời còn có sát khí vô biên ngưng tụ, những tồn tại dưới Chuẩn Thánh thậm chí còn bị ảnh hưởng mất đi tâm thần. "Thật thú vị!" "Quy mô Tam Tộc Đại Trận lại vượt qua Vu Yêu Đại Chiến!" Thu lại ánh mắt, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc, tràn đầy vẻ khó tin.

Vô ích!

Chuyện này thực sự quá quỷ dị.

Theo lý mà nói, Tam Tộc Đại Trận khi đó nhiều nhất cũng chỉ là những cuộc chạm trán cấp Đại La Kim Tiên, thậm chí đại đa số đều là những tồn tại tầng thứ Thái Ất Kim Tiên.

Hiện tại lại tạo ra một cảnh tượng huyết tinh như vậy, từ đó có

thể thấy số lượng tu sĩ đã chết nhiều đến mức nào, trận đại chiến Vu Yêu Đại Chiến huyết tinh cũng kém xa so với hiện tại. "Ai!" Đúng lúc này, một tiếng quát khẽ vang lên từ không xa.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy một con Tứ Trảo Kim Long xé gió, tốc độ nhanh chóng đến trước mặt Hình Hạo, sau đó thân thể chợt lóe hóa thành một thanh niên khoảng hai mươi tuổi.

Chương 560

"Phượng Tộc?" "Kỳ Lân Tộc?" Đối mặt với câu hỏi, trong mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên, đánh giá Tứ Trảo Kim Long một lượt, thở dài nói: "Đáng tiếc, sát khí nhập thể, mệnh không còn dài nữa!" Là Vô Cực Đại La Kim Tiên, hắn có thể nhìn rõ vị trí của kẻ này.

Không ngoài ý muốn, con Tứ Trảo Kim Long này không lâu nữa sẽ vẫn lạc, thậm chí chết trong tay tu sĩ cùng tộc. "Tìm chết!" Khẽ sững sờ, Tứ Trảo Kim Long tức thì đại nộ không thôi.

Vạn vạn không ngờ, tên này lại vừa mở miệng đã nguyền rủa, làm sao hắn có thể dung nhẫn và chấp nhận được?

Không chút do dự, Tứ Trảo Kim Long trực tiếp triệu hồi ra một thanh trường thương, thẳng thừng tấn công về phía Hình Hạo, miệng gào thét: "Tu sĩ, đi chết đi!" "Không biết tự lượng sức!" Hình Hạo lắc đầu, bàn tay vung lên cố định nam tử kia giữa không trung.

Không giết hắn, một bước bước ra cả người liền biến mất, nhanh chóng lướt về phía khu vực khí tức của Khổng Tuyên.

Phượng Tộc, Tổ Phượng Lĩnh!

Xuy xuy!

Không gian vỡ vụn, thân ảnh Hình Hạo theo đó bước ra. "Đến nơi này rồi sao?" "Nhưng khí tức của Khổng Tuyên lại biến mất rồi!" "Xem ra người của Phượng Tộc không tin tưởng hắn, thậm chí còn giam cầm hắn rồi!" Lẩm bẩm một câu trong lòng, Hình Hạo trực tiếp phóng ra thần thức của mình, nhanh chóng quét qua khu vực Tổ Phượng Lĩnh kia.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Bất luận hắn tìm kiếm thế nào, nhưng kết quả cuối cùng vẫn là thất bại.

Tựa hồ Khổng Tuyên căn bản không tồn tại ở đây, thậm chí ẩn ẩn có một loại sức mạnh mơ hồ đang ngăn cản tất cả. "Chuyện gì vậy?" "Thần thức của ta lại bị ngăn cản!" Mở mắt ra, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia kinh ngạc và ngạc nhiên.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại phát triển thành tình huống như hiện tại.

Phải biết, hắn là Vô Cực Đại La Kim Tiên, theo lý mà nói trong thời đại Tam Tộc Tranh Bá này không thể tồn tại người nào siêu việt hắn được, vậy vì sao lại xảy ra chuyện như vậy? "Thiên Đạo?" "Ý chí Bàn Cổ?" "Kỳ lạ!" Lẩm bẩm trong miệng, Hình Hạo thần sắc biến đổi, trong đầu không ngừng suy nghĩ về các loại khả năng.

Xuy!

Đột nhiên, một đạo tiếng xé gió vang vọng thu hút sự chú ý của Hình Hạo.

Theo tiếng gọi nhìn lại, có thể thấy ở phía xa trên mặt đất có một thiếu nữ mặc váy dài màu đỏ đang xuyên qua bay lượn, tốc độ cực nhanh, trên thân nàng tỏa ra một cỗ khí tức phượng hoàng đặc biệt. "Khí tức này là Tổ Phượng!" "Nhưng nữ tử này rõ ràng không phải Tổ Phượng!" Lẩm bẩm một câu trong lòng, thần sắc Hình Hạo biến đổi, tức thì phi thân theo sau.

Khổng Tuyên biến mất ở đây, nữ tử này lại xuất hiện ở đây, với vẻ mặt căng thẳng, có thể có liên quan đến Khổng Tuyên.

Xuy!

Xuy!

Tiếng xé gió vang vọng, thiếu nữ áo đỏ nhanh chóng đến bên ngoài

một ngọn núi đặc biệt.

Trên ngọn núi này, có một tấm bia đá đen kịt sừng sững, một cỗ khí tức đặc biệt không ngừng truyền ra từ đó, khiến người ta cảm thấy một cỗ áp lực và bất an. "Đến nơi này rồi!" Đánh giá vài lần, thiếu nữ áo đỏ lấy ra một khối lệnh bài từ trong lòng, sau khi chần chừ một chút liền đi đến trước tấm bia đá kia, ấn nó vào một cái rãnh.

Cạch!

Tiếng vỡ vụn vang vọng, có thể nhìn thấy rõ ràng trên tấm bia đá đã nứt ra vài khe hở, ngay sau đó có ba động không gian không ngừng truyền ra từ đó, một tia khí tức thuộc về Khổng Tuyên cũng theo đó bay ra. "Quả nhiên ở trong đó!" Bước một bước ra, thân ảnh Hình Hạo xuất hiện bên cạnh tấm bia đá, sau khi đánh giá vài lần, khóe miệng nhếch lên nói: "Thực sự không ngờ, Phượng Tộc lại có một nơi như vậy, ngay cả ta cũng không cảm nhận được bất kỳ ba động khí tức nào!" Lời này vừa ra, lại khiến thiếu nữ áo đỏ kia đại kinh thất sắc. "Ai!" Kinh hô một tiếng, thiếu nữ quay người nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt tràn đầy cảnh giác, kinh hãi và khó tin. "Ngươi ngủ một giấc đi!" Hình Hạo liếc nhìn thiếu nữ một cái, không phí lời, bàn tay vung lên trực tiếp đánh ngất nàng xuống đất.

Sau khi an trí thiếu nữ tại chỗ, Hình Hạo thiết lập một đạo cấm chế bảo vệ an toàn cho nàng, ngay sau đó, liền bước vào trong tấm bia đá.

Xuy xuy!

Không gian vặn vẹo, thân ảnh Hình Hạo tức thì biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo, thân ảnh Hình Hạo theo đó xuất hiện trong một không gian đen kịt.

Phóng mắt nhìn, trong không gian đen kịt không có bất kỳ một chút

ba động khí tức nào, thậm chí có tử ý vô biên tràn ngập, sau khi tiến vào trong đó, hắn còn cảm nhận được bản thân đang không ngừng bị xâm thực, như thể sắp bị hủy diệt hoàn toàn vậy. "Phá!" Cảm nhận tình huống của bản thân, Hình Hạo khẽ quát một tiếng tức thì hủy diệt tất cả sức mạnh.

Ngay sau đó, một đoàn quang huy đặc biệt phù hiện bảo vệ hắn bên trong, đảm bảo sẽ không bị sức mạnh của thế giới này xâm nhập, sau đó ánh mắt Ta liền nhìn về bốn phía nói: "Sát ý và tử khí đáng sợ đến nhường nào, nơi này rốt cuộc đã diễn sinh ra như thế nào?" "Phượng Tộc lại làm sao có thể nắm giữ một nơi hung hiểm như vậy?

Khổng Tuyên lại vì sao xuất hiện ở nơi này!" Vừa nói, Hình Hạo bước đi liền hướng về phía trước.

Tuy nhiên, đi được vài ngày, Hình Hạo lại không đi đến tận cùng của thế giới này, thậm chí còn không cảm nhận được sự tồn tại của Khổng Tuyên, khí tức Khổng Tuyên chợt lóe kia tựa hồ chưa từng xuất hiện vậy. "Chuyện gì vậy?" "Rốt cuộc có chuyện gì!" Lẩm bẩm trong lòng, sắc mặt Hình Hạo biến đổi vài lần, tâm trạng trong lòng lúc này chợt dâng lên một chút sóng gió.

Dù sao với tu vi của hắn, theo lý mà nói không thể bất lực như vậy, nhưng chuyện như vậy lại xảy ra, quả thực không thể tưởng tượng nổi. "Sư tôn!" "Sư tôn!" Đúng lúc này, một tiếng gọi yếu ớt chợt vang vọng.

Khổng Tuyên!

Đồng tử co rút, Hình Hạo tức thì quay đầu nhìn về khu vực không xa, có thể nhìn thấy rõ ràng trên mặt đất có một cây vũ mao ngũ sắc, hiển nhiên là xuất ra từ bản thể của Khổng Tuyên.

Chương 561

"Đáng chết!" Trong mắt sát cơ lóe lên, Hình Hạo bước một bước lên tóm lấy cây vũ mao kia.

Sau khi đánh giá vài lần, lửa giận trong mắt Hình Hạo càng dữ dội hơn, trong vũ mao kia ẩn chứa mảnh vỡ thần thức của Khổng Tuyên, trong đó ghi lại cảnh tượng bị Tổ Phượng và Tổ Hoàng liên thủ vây công.

Tuy tu vi của Khổng Tuyên không hề kém hơn hai người kia, nhưng đối mặt với sự tấn công của cha mẹ, hắn lại không lựa chọn phản kích, điều đó cũng dẫn đến thất bại cuối cùng, thậm chí bị trấn áp ở khu vực này, rõ ràng là cửu tử nhất sinh. "Thật châm biếm a." Thở dài một tiếng, Hình Hạo mở mắt ra, thần sắc biến đổi vài lần rồi nói: "Những người ngươi tìm kiếm là cha mẹ mình, đáng tiếc, họ không phải người của thế giới đó, số phận đã định không có bất kỳ mối quan hệ nào." "Sự xuất hiện của ngươi thậm chí sẽ dẫn đến sự bất hòa của Tổ Phượng và Tổ Hoàng, khi đó chỉ sợ sẽ đẩy nhanh sự sụp đổ của toàn bộ Phượng Tộc!" Vừa nói, Hình Hạo không chần chừ nữa, sau khi thu vũ mao lại, liền bước đi về phía không xa.

Tách tách!

Tiếng bước chân vang vọng, Hình Hạo nhanh chóng đến trước một cái hồ đen.

Căn cứ theo tin tức truyền đến từ vũ mao, Khổng Tuyên cuối cùng đã bị trấn áp ở đây, có một cỗ lực lượng đại trận đặc biệt bảo vệ hắn, cho dù Hình Hạo trong tình huống không biết cũng khó lòng phát hiện.

“Phá!” Hình Hạo khẽ quát một tiếng, đại thủ vung lên, sức mạnh hạo hãn tuôn trào, trực tiếp khuấy động hồ nước trước mặt.

Cùng với sóng lớn vô biên dâng trào, có thể thấy nước hồ sôi lên, nhanh chóng xoay tròn đồng thời, trực tiếp lộ ra một con đường.

Con đường này tối đen, nhưng vẫn có thể nhìn rõ thân ảnh Khổng Tuyên ở phía dưới.

Chỉ thấy Khổng Tuyên toàn thân thương tích chồng chất, khí tức u ám, đồng thời từng sợi xích xiềng đen kịt xuyên thấu kinh mạch của hắn, khiến Khổng Tuyên lúc này còn thua cả phàm nhân bình thường.

Quan trọng nhất, trên trán hắn có một cây đinh gỗ màu đen, trực tiếp đâm xuyên mi tâm, thậm chí làm tổn thương Nguyên Thần và Bản Nguyên của hắn.

"Đáng chết!" "Thật không phải lòng dạ bình thường độc ác a." Sát cơ lóe lên trong đáy mắt, Hình Hạo một bước đạp đến khu vực trước mặt Khổng Tuyên, đại thủ vung lên nói: "Phá!" "Rắc!" Tiếng vỡ vụn vang vọng, những xích xiềng bao phủ trên người Khổng Tuyên liền tan vỡ.

Không nằm ngoài dự liệu, cây đinh gỗ kia không hề tan vỡ ngay lập tức, sau khi hơi rung động vài cái, một con Hỏa Phượng bay ra, miệng giận dữ quát: "Kẻ hậu bối phương nào dám chống đối ta!" "Tổ Phượng!" Nhìn thấy con phượng hoàng đó ngay lập tức, Hình Hạo biết kẻ đó là ai.

Ngay lập tức, sát cơ trong lòng bùng phát, tay phải giơ lên một ngón: "Khẩu khí thật lớn, mau trấn áp cho Ta!" "Rắc!" Một tiếng vỡ vụn, một tia Nguyên Thần của Tổ Phượng liền tan nát, thậm chí không có chút sức chống cự nào.

Đồng thời, cây đinh gỗ đóng trên trán Khổng Tuyên cũng theo đó mà vỡ vụn.

"Tổ Phượng!" "Tổ Hoàng!" Trong khoảnh khắc, tiếng gào thét

phẫn nộ của Khổng Tuyên vang vọng.

Có thể thấy ngũ sắc thần quang từ mi tâm hắn xông thẳng lên trời, lực lượng ngũ hành cuồn cuộn, đồng thời từng luồng khí tức cường liệt quét ngang bốn phía, tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn theo đó mà bùng phát.

"Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn?" "Đột phá không ít đấy nhỉ!" Thu toàn bộ cảnh tượng vào đáy mắt, Hình Hạo hơi ngẩn người sau đó khóe miệng khẽ nhếch lên.

Tuy rằng đã chịu không ít khổ sở, nhưng không ngoài ý muốn, sự trưởng thành của Khổng Tuyên khiến Ta cảm thấy an ủi, ít nhất với sức mạnh hiện tại, chỉ cần có ý chí, hoàn toàn có thể trực tiếp đột phá tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Vào lúc này, từng trận tiếng nổ vang vọng.

Nghe theo tiếng động nhìn lại, ma khí quanh thân Khổng Tuyên cuồn cuộn, cả người hắn lúc này có dấu hiệu nhập ma.

"……" Thu toàn bộ cảnh tượng vào đáy mắt, thần sắc Hình Hạo nhất thời do dự.

Thật lòng mà nói, để Khổng Tuyên nhập ma thì đối với bản thân Ta không có lợi ích gì, nhưng với tình huống hiện tại của Khổng Tuyên, không nhập ma cũng gần như không thể.

Dù sao, kẻ khiến hắn gần như bỏ mạng lại là cha mẹ, cho dù Ta là Sư tôn của hắn cũng không tiện ngăn cản.

"Ai!" Một lúc sau, Hình Hạo thở dài một tiếng, cuối cùng chọn không ra tay.

Hiện tại nếu ra tay tự nhiên có thể đánh thức Khổng Tuyên, nhưng như vậy sẽ làm tổn thất đạo tâm và căn cơ của hắn, rõ ràng là bất lợi.

“Ha ha…” “Ha ha…” Vào lúc này, tiếng cười còn khó nghe hơn cả tiếng khóc của Khổng Tuyên lặng lẽ vang lên.

Nghe theo tiếng động nhìn lại, có thể thấy hắn đã hoàn toàn nhập ma, mái tóc dài trắng xóa, đôi mắt đỏ ngầu, ngũ sắc thần quang quanh thân trong khoảnh khắc đó đã biến dị, trực tiếp hóa thành màu đen như mực.

Nhưng Hình Hạo vẫn có thể cảm nhận rõ ràng, ngũ sắc thần quang tuy đã biến dị, nhưng lại đang phát triển theo hướng tốt hơn.

Thậm chí vì nhập ma, ngũ sắc thần quang vốn chỉ mang tính năng công kích của hắn, lúc này còn có chút sắc bén, rõ ràng có xu thế tấn cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.

“Khổng Tuyên, nhanh tỉnh lại!” Khẽ quát một tiếng, Hình Hạo lập tức dùng khí tức của bản thân trấn áp Khổng Tuyên.

Tuy rằng mặc cho hắn nhập ma, nhưng cũng không muốn Khổng Tuyên hoàn toàn mất đi lý trí và tâm tính, như vậy thì đối với Khổng Tuyên mới thực sự là cục diện bất lợi.

“Sư tôn!” Mở mắt ra, trong đôi mắt đỏ ngầu của Khổng Tuyên lóe lên một tia thanh minh, sau đó trong đáy mắt tràn đầy vẻ kích động.

Hắn biết, cầu cứu đã thành công.

Hình Hạo sau khi cảm nhận được lời cầu cứu, đã thực sự đến đây cứu hắn.

Trong khoảnh khắc, Khổng Tuyên cảm động đến mức không thể tự chủ, chấp niệm với cha mẹ trong lòng cũng theo đó mà tan vỡ, một bước tiến lên, hai gối quỳ xuống nói: “Đệ tử bái kiến Sư tôn!” “Đa tạ Sư tôn cứu giúp, Đệ tử từ nay về sau vạn tử bất từ.” Chứng kiến cảnh này, trong mắt Hình Hạo không khỏi lóe lên một tia phức tạp.

Ta biết vì sao Khổng Tuyên lại như vậy, càng rõ ràng tình trạng

tâm lý của hắn như thế nào.

Nhưng sự việc đã đến nước này, cũng không tiện an ủi bằng lời nói, thần sắc biến hóa vài lần sau đó, Hình Hạo một bước tiến lên đỡ Khổng Tuyên đang quỳ dưới đất nói: "Bản thân không sao là tốt rồi!" "Tuy rằng đã trải qua không ít chuyện, nhưng ít nhất hiện tại đã trưởng thành không phải sao?" "Phúc họa tương y, họa phúc tương y, cũng đừng quá chấp trước vào chấp niệm của bản thân nữa!" Nghe vậy, trong mắt Khổng Tuyên lóe lên vẻ bi thương.

Cảnh tượng bị cha mẹ trấn áp, hắn vô thức siết chặt hai nắm đấm, nghiến răng nghiến lợi nói: "Những điều Sư tôn nói Đệ tử đều biết." "Nhưng Đệ tử không cam tâm, vì sao lại tàn nhẫn như vậy, con đã chứng minh sự tồn tại của mình, chứng minh thân phận của mình, nhưng cuối cùng lại bị đối xử như vậy." Nói rồi, Khổng Tuyên không khỏi đấm một quyền xuống đất, ma khí quanh thân xao động, cả người hắn lúc này trông vô cùng uất ức.

"Ai!" Thấy cảnh này, Hình Hạo không khỏi lại thở dài một tiếng.

Sự việc đã đến nước này, cũng không biết nên làm sao cho tốt.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Lúc này, từng trận tiếng nổ ầm ầm lặng lẽ vang vọng.

Cùng với một tiếng vỡ vụn vang vọng, có thể thấy bầu trời của thế giới này nứt ra, hai luồng uy áp Chuẩn Thánh viên mãn theo đó mà quét ngang, thân ảnh Tổ Phượng và Tổ Hoàng theo đó xuất hiện.

"Đến rồi!" "Thật nhanh a." Thu toàn bộ cảnh tượng vào đáy mắt, Hình Hạo thu hồi những suy nghĩ trong lòng, ánh mắt liếc nhìn Khổng Tuyên dưới đất nói: "Người đến rồi, xử lý đi!" "Vâng, Sư tôn!" Đáp lời một tiếng, Khổng Tuyên liền đứng dậy khỏi mặt đất, ánh mắt nhìn về phía Tổ Phượng và Tổ Hoàng trên không trung, sát cơ lóe lên trong mắt nói: "Tổ Phượng, Tổ Hoàng, hôm nay ta muốn mạng của các

ngươi!" Nói rồi, Khổng Tuyên tung mình nhảy vọt, cả người bay vút lên không trung, thân hình lướt đi liền xuất hiện tại khu vực trước mặt Tổ Phượng và Tổ Hoàng.

"Hắn!" Khi nhìn thấy Khổng Tuyên xuất hiện, sắc mặt Tổ Phượng và Tổ Hoàng đều khó coi đi vài phần, đối với kẻ hậu bối này, trong lòng vô cùng kiêng dè.

Chương 562

Không chỉ bất ngờ về tu vi của hắn, mà còn vì luồng huyết mạch uy áp dường như không thua kém họ.

Một khi có biến cố xảy ra, đó tuyệt đối không phải tin tức tốt đối với họ, thậm chí một khi kẻ hậu bối này xuất thế, có thể sẽ đoạt lấy thân phận Hoàng giả của tộc Phượng.

"Ta thì sao!" Khổng Tuyên cười lạnh một tiếng, ánh mắt khóa chặt trên người phu thê Tổ Phượng và Tổ Hoàng, sát cơ bắn ra trong mắt nói: "Lòng dạ thật độc ác, ta là con của các ngươi a, vậy mà lại muốn giết ta!" "Nhưng tất cả cũng không sao cả, từ khoảnh khắc các ngươi ra tay với ta, cái gọi là tình cha con, tình mẫu tử đều đã tiêu tan.

Hôm nay, ta nhất định phải khiến các ngươi phải trả giá đắt." Trong khi nói, thân thể Khổng Tuyên chấn động, phía sau hắn ngũ sắc thần quang rực rỡ, sức mạnh nồng đậm quét ra, trong khoảnh khắc liền bao phủ lên người phu thê Tổ Phượng và Tổ Hoàng.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, Tổ Phượng và Tổ Hoàng ở trong ngũ sắc thần quang, huyết nhục toàn thân nổ tung, vô số vết nứt xuất hiện, vô biên tiên huyết tuôn ra như mưa rào đổ xuống.

"Phượng ~" Tiếng phượng hót, Tổ Phượng và Tổ Hoàng sải cánh bay cao, hai con hỏa phượng hoàng từ trong lửa bay ra, sải cánh bay cao đồng thời, Diệt Thế Hắc Diễm và Sáng Thế Bạch Diễm quanh thân bùng cháy, chống lại sự công kích của ngũ sắc thần quang, nhưng lại không thể áp chế Khổng Tuyên.

"Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!" "Thần thông biến dị!" "Không thể nào!" Sau khi thân hình ổn định, ánh mắt Tổ Phượng và Tổ Hoàng

kinh hãi nhìn về phía Khổng Tuyên, trong lòng dấy lên sóng lớn kinh hoàng.

Trước khi trấn áp Khổng Tuyên, tu vi của kẻ hậu bối này chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ mà thôi, cho dù có ngũ sắc thần quang dạng Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, nhưng cũng không phải đối thủ của họ.

Nhưng hiện tại thì sao?

Kẻ hậu bối này không chỉ tu vi đột phá vượt qua họ, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, thậm chí ngay cả ngũ sắc thần quang sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm kia lại còn phát sinh tiến hóa, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Không có gì là không thể!" Cười gằn một tiếng, Khổng Tuyên tay phải vung lên, phía sau hắn ngũ sắc thần quang rực rỡ, pháp tắc Kim thuộc tính cuồn cuộn với tốc độ mắt thường có thể thấy được hóa thành một lưỡi kiếm sắc bén bị hắn nắm chặt trong tay.

Sau khi hoàn thành mọi việc, sắc mặt Khổng Tuyên lạnh như băng, đôi mắt đỏ ngầu khóa chặt trên người phu thê Tổ Phượng, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tổ Phượng, Tổ Hoàng, hôm nay ta muốn xem các ngươi có năng lực có thể sống sót không!" Nói rồi, Khổng Tuyên cầm kiếm vung chém, phía sau bốn sắc quang huy rực rỡ, phối hợp với kim kiếm trong tay, ngũ hành tương sinh, sâm la vạn tượng, lực lượng Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ cuồn cuộn, hóa thành vô biên lưỡi kiếm sắc bén, không ngừng công kích về phía phu thê Tổ Phượng.

"Pháp tắc Ngũ Hành!" "Sao lại cường đại như vậy!" Nhìn cảnh tượng này, phu thê Tổ Phượng ở xa lập tức kinh hãi biến sắc.

Điều khiển ngọn lửa của bản thân không ngừng ngăn cản sự công kích của lưỡi kiếm sắc bén, nhìn nhau đồng thời, hắc bạch hỏa diễm cuồn cuộn, với tốc độ mắt thường có thể thấy được hóa thành âm

dương ngư, không ngừng nhảy vọt, xuyên qua đại dương hóa thành lưỡi kiếm ngũ hành.

"Thú vị!" "Âm Dương Chi Hỏa!" Dưới đất, Hình Hạo thần sắc hơi ngạc nhiên nhìn cảnh tượng này, trong lòng một ý niệm đặc biệt đột nhiên dấy lên.

Âm Dương Ngũ Hành!

Phu thê Tổ Phượng nắm giữ Âm Dương, Khổng Tuyên lại nắm giữ Ngũ Hành, quả thực không hổ là cha con, mẹ con truyền thừa.

Nhưng nếu để Khổng Tuyên có được Âm Dương Chi Hỏa, chẳng phải có thể một mình thâu tóm Âm Dương Ngũ Hành?

Khi vài luồng sức mạnh đó hoàn toàn dung hợp, chẳng phải thậm chí có khả năng dùng Âm Dương Ngũ Hành diễn hóa Hỗn Độn?

Một khi Khổng Tuyên thành công nắm giữ Âm Dương Ngũ Hành, thậm chí diễn hóa nó đến cảnh giới Hỗn Độn, thì tu vi của hắn sẽ không có bất kỳ trở ngại nào có thể đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí… "Khổng Tuyên!" Vào lúc này, tiếng quát tháo của Tổ Phượng vang vọng.

Nghe theo tiếng động nhìn lại, có thể thấy Diệt Thế Hắc Diễm quanh thân Tổ Phượng cuồn cuộn, lửa cháy trên cánh phượng, không gian xung quanh cũng theo đó mà vặn vẹo, có thể thấy uy lực của nó kinh khủng đến nhường nào.

Giây tiếp theo, Tổ Phượng sải cánh, chân thân phượng hoàng khổng lồ bay cao, nhanh chóng công kích về phía Khổng Tuyên, mang thế cùng chết với hắn.

"Tổ Phượng!" Thấy cảnh này, sát cơ trong mắt Khổng Tuyên lóe lên, dường như không hề sợ hãi, hai tay kết ấn, vô số lưỡi kiếm ngũ hành từ phía sau hắn tuôn ra nhanh chóng công kích về phía Tổ

Phượng.

Trong khoảnh khắc, chân thân Tổ Phượng và vô số lưỡi kiếm ngũ hành theo đó va chạm vào nhau.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, dưới sự đối chọi của hai bên, sức mạnh đáng sợ tràn ngập, trong khoảnh khắc hủy diệt mọi thứ, vô biên không gian sụp đổ, hắc động xuất hiện, lực hút cuồn cuộn, toàn bộ tiểu thế giới đều có xu thế tan vỡ.

"Không hay rồi!" "Phu quân, mau tránh ra!" Nhìn thấy sự đối chọi của hai bên càng lúc càng kịch liệt, Tổ Hoàng ở trên không trung xa xa vội vàng.

Không giống Khổng Tuyên chỉ điều khiển ngũ sắc thần quang ở xa hóa thành lưỡi kiếm sắc bén công kích, Tổ Phượng lại đang dùng chân thân của mình đối chọi trực diện, một khi bị không gian nguy hiểm đó cuốn vào, thì Tổ Phượng có thể sẽ vẫn lạc.

Vô thức, Tổ Hoàng cũng không kịp nghĩ nhiều, điều khiển đôi cánh sải cánh bay lên, hai cánh vỗ mạnh đồng thời, từng đoàn Sáng Thế Bạch Diễm xé rách không gian, không ngừng công kích về phía Khổng Tuyên.

"Được lắm!" Thấy cảnh này, Khổng Tuyên dường như không hề sợ hãi.

Sát cơ lóe lên trong mắt đồng thời, tay trái kết ấn, ngũ sắc thần quang lại tuôn ra, hóa thành từng lưỡi kiếm sắc bén xé rách không gian, không ngừng va chạm với nàng.

Nhưng nằm ngoài dự liệu, sức mạnh mà Khổng Tuyên công kích về phía Tổ Hoàng rõ ràng đã giảm đi, chỉ đủ để ngăn cản nàng không cho đến gần, nhưng dường như không có ý muốn làm tổn thương

nàng.

"Tiểu bối, tìm chết!" Nhìn cảnh tượng này, Tổ Phượng vô cùng giận dữ, hành động của Khổng Tuyên đối với hắn tuyệt đối là một sự sỉ nhục.

Thậm chí còn cảm thấy mình dường như đã bị "cắm sừng", nếu không thì sự tồn tại của Khổng Tuyên giải thích thế nào?

Khí tức Phượng Tộc Hoàng Đế trên người hắn lại là sao?

Nhất thời, Tổ Phượng lửa giận ngút trời, trên mặt hiện rõ vẻ dữ tợn, chân thân khổng lồ đột nhiên chấn động thu nhỏ lại khoảng ba trượng.

"Hưu!" "Hưu!" Tiếng xé rách không gian vang vọng, từng lưỡi kiếm ngũ hành quét tới, nhưng lại không trúng Tổ Phượng đã thu nhỏ.

Tận dụng cơ hội này, Tổ Phượng lướt thân lao ra, hóa thành một đạo lưu quang đen kịt đến khu vực trước mặt Khổng Tuyên, móng vuốt sắc bén thò ra, miệng giận dữ quát: "Đồ hỗn xược, đi chết đi!" "Kẻ chết là ngươi!" Đối với điều này, Khổng Tuyên không hề sợ hãi, ngược lại vô cùng bình thản, khóe miệng hơi nhếch lên đồng thời, tâm niệm vừa động, trong mi tâm hắn lập tức bắn ra năm viên châu, tạo thành thế liên châu đánh về phía mặt Tổ Phượng.

"……" "Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm!" Nguy cơ ập đến, thần sắc Tổ Phượng đại biến, lần đầu tiên cảm nhận được khí tức tử vong, không kịp nghĩ nhiều, liền lướt mình tránh sang một bên.

Đáng tiếc, phản ứng của hắn tuy nhanh chóng, nhưng công kích của Khổng Tuyên lại đã được tính toán từ lâu, làm sao có thể vô công mà trở về?

Làm sao có thể để Tổ Phượng toàn thân rút lui?

"Phá!" Khẽ quát một tiếng, pháp lực trên người Khổng Tuyên bạo

động, năm viên Ngũ Hành Châu đang bay nhanh lặng lẽ tăng tốc, trong nháy mắt đánh trúng hai móng vuốt, hai cánh và ngực Tổ Phượng.

"Bành!" "Bành!" Tiếng nổ vang vọng, lông phượng bay tán loạn, vô số huyết nhục nổ tung, thậm chí có một số xương nhỏ cũng theo đó rơi ra.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết truyền ra, Tổ Phượng như bị sét đánh, cả người nhanh chóng lùi lại đồng thời, thậm chí không dám chính diện đối mặt với Khổng Tuyên nữa.

Quá đáng sợ rồi!

Dưới sự nghiền ép tuyệt đối về tu vi, hắn cảm thấy bản thân không ổn.

Nếu không thể nhanh chóng rời đi, thì có thể sẽ chết trong tay Khổng Tuyên, đến lúc đó… "Ngươi chạy đi đâu!" Thấy cảnh này, Khổng Tuyên làm sao có thể để Tổ Phượng chạy thoát.

Chương 563

Tâm niệm vừa động, ngũ sắc thần quang phía sau hắn rực rỡ, năm thanh cự kiếm khổng lồ ngưng tụ, dưới sự điều khiển của hắn nhanh chóng chém về phía Tổ Phượng, không cho hắn chút đường sống nào!

Trước đó, kẻ hậu bối này đã giam cầm hắn, thậm chí suýt chút nữa đã giết chết hắn, mối hận như vậy sẽ không vì cái gọi là huyết mạch truyền thừa mà có thể tiêu tan được.

Tổ Phượng là phụ thân của Khổng Tuyên không sai, nhưng lại không phải Tổ Phượng của thế giới này, nếu mọi người có thể ngồi xuống nói chuyện đàng hoàng, có lẽ hắn có một tia hảo cảm, nhưng hiện tại, trong lòng chỉ có một ý niệm: giết chết hắn!

"Không!" Nhìn năm thanh cự kiếm đang công kích, trong mắt Tổ Phượng tràn ngập vẻ sợ hãi, vỗ cánh, đốt cháy tinh huyết của bản thân, hóa thành một đạo lưu quang bỏ chạy, dù Khổng Tuyên dốc toàn lực cũng khó lòng ngăn cản.

"……" Thấy cảnh này, trong mắt Khổng Tuyên lộ ra một tia không cam lòng.

Hắn cảm thấy không thể đuổi kịp Tổ Phượng, muốn một mình đánh bại hắn gần như là không thể.

"Sư tôn!" Chỉ trong chốc lát, trong mắt Khổng Tuyên lộ ra vẻ quyết đoán, quay đầu nhìn về phía Hình Hạo dưới đất nói: "Xin Sư tôn ra tay giữ Tổ Phượng lại!" Đã hạ quyết tâm rồi sao!

Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo lập tức hiểu rõ ý định của Khổng Tuyên, khóe miệng nhếch lên đồng thời, giơ tay điểm một ngón lên bầu trời nói: "Bản Đế: Thiên Địa Cấm Cố, Thời Không Luân Chuyển, Đại Cấm Cố Thuật, xá!" "Ông ông!" Pháp lực hạo hãn từ trong cơ thể

Hình Hạo tuôn ra, chỉ trong nháy mắt pháp tắc thời không đã bao phủ toàn bộ nội bộ tiểu thế giới.

Giây tiếp theo, thân thể Tổ Phượng đang ở cửa ra của thế giới liền khựng lại, dưới sự bao phủ của Đại Cấm Cố Thuật, hắn thậm chí không thể động đậy dù chỉ một ngón tay.

"Về!" Thấy cảnh này, ý cười trong mắt Hình Hạo càng đậm, đại thủ vung lên, trực tiếp kéo Tổ Phượng từ cửa ra của thế giới trở lại trong trận, xuất hiện trước mặt Khổng Tuyên, bị giam cầm ở đó theo cách khuất nhục quỳ xuống đất.

"A!" "A!" "A…" Trong miệng gầm gừ, Tổ Phượng lúc này toàn thân gân xanh nổi lên, miệng không ngừng gầm gừ, đôi mắt đỏ ngầu, thậm chí có máu chảy ra, cả người không ngừng run rẩy muốn thoát khỏi trói buộc, không muốn tiếp tục đối mặt với Khổng Tuyên như vậy.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Dưới sự nghiền ép tuyệt đối về tu vi, cho dù chỉ là Đại Cấm Cố Thuật mà Hình Hạo tùy ý thi triển ra cũng không phải tu vi Chuẩn Thánh viên mãn có thể chống lại và phá vỡ được.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Sau nhiều lần thử nghiệm không có kết quả, Tổ Phượng đành phải lựa chọn từ bỏ, nhưng sự không cam lòng và sợ hãi trong lòng cũng theo đó mà cực độ mãnh liệt.

Không vì cái gì khác, bởi vì lúc này hắn đã bị giam cầm, có một lực lượng mà hắn không thể chống cự, cộng thêm sự tồn tại của Khổng Tuyên hận thù tận xương, hắn không còn thấy hy vọng và khả năng tiếp tục sống sót.

"Đa tạ Sư tôn!" Ngược lại, Khổng Tuyên lúc này lại thở phào một hơi, quay đầu về phía Hình Hạo dưới đất hành lễ nói: "Nếu không có

Sư tôn, Đệ tử chỉ sợ chỉ có thể trơ mắt nhìn tên đó chạy thoát!" Nghe vậy, Hình Hạo xua tay, tùy ý lấy ra một chiếc ghế ngồi xuống, lấy ra một bình rượu uống một ngụm sau đó thản nhiên nói: "Việc ngươi muốn làm thì cứ làm, vi sư giúp ngươi giải quyết một số vấn đề nhỏ không thành vấn đề!" "Nhưng có một điều vi sư cũng cần nói rõ, Tổ Phượng và Tổ Hoàng nắm giữ Sáng Thế Bạch Diễm và Diệt Thế Hắc Diễm, đó là được tạo ra dựa trên pháp tắc Âm Dương, nếu có thể, nuốt chửng tất cả, thì ngươi có thể nắm giữ bản chất Âm Dương Ngũ Hành, thậm chí nhân cơ hội này tiến vào tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Đương nhiên, nếu ngươi không thể ra tay, thì cứ xem như vi sư chưa nói gì!" Nuốt chửng Tổ Hoàng và Tổ Phượng có thể đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đồng tử Khổng Tuyên co rút, lúc này hơi thở dồn dập.

Tuyệt đối không ngờ, sự việc lại có một bước ngoặt lớn như vậy, nếu thực sự như thế, chẳng phải giết chết Tổ Phượng vẫn chưa đủ, mà còn phải giết cả Tổ Hoàng nữa sao?

Vô thức, ánh mắt Khổng Tuyên liền khóa chặt trên người Tổ Hoàng và Tổ Phượng ở không xa, thần sắc phức tạp mãnh liệt, nhưng theo thời gian trôi qua lại dần trở nên lạnh lùng.

"Không thể nào!" "Đồ đê tiện!" Ngược lại, sắc mặt Tổ Phượng và Tổ Hoàng lúc này lại tái mét vô cùng.

Lời nói của Hình Hạo thật đáng sợ, họ hiểu rõ dưới sự cám dỗ trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đừng nói Khổng Tuyên không phải là con ruột thực sự của họ, cho dù là huynh đệ ruột thịt cũng có thể phản mục thành thù, thậm chí… "Ai!" "Ngươi là ai?" Khóe miệng hơi nhếch lên, Hình Hạo ánh mắt quét qua Tổ Phượng và Tổ Hoàng một cái, sau đó liền nói: "Các ngươi không xứng biết!" "Khổng Tuyên, điều vi sư cần nói đã nói rồi, tiếp theo ngươi phải làm gì thì

tùy ngươi.” “Vâng, Sư tôn!” Đáp lời một tiếng, sắc mặt Khổng Tuyên nghiêm nghị, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, ánh mắt khóa chặt trên người Tổ Phượng, sát cơ bắn ra nói: “Tổ Phượng, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!” Nói xong, Khổng Tuyên không chút do dự lựa chọn ra tay công kích.

Giây tiếp theo, ngũ sắc thần quang rực rỡ, dưới sự điều khiển của hắn nhanh chóng công kích về phía Tổ Phượng, không hề có ý nương tay, thề phải tru sát hắn.

“Không hay rồi!” Thấy cảnh này, Tổ Phượng kinh hãi biến sắc.

Hắn vốn không phải đối thủ của Khổng Tuyên, cộng thêm quyết tâm tất sát của kẻ hậu bối này, đối với hắn tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Nhất thời, Diệt Thế Hắc Diễm quanh thân Tổ Phượng không ngừng bùng cháy, pháp lực toàn thân cuồn cuộn, điên cuồng giãy giụa muốn chạy thoát.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Dù giãy giụa thế nào, hắn cũng không thể phá vỡ sự giam cầm của Hình Hạo.

Điều này cũng khiến mọi nỗ lực của bản thân hắn không có tác dụng gì, chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, lưỡi kiếm sắc bén hóa từ ngũ sắc thần quang đã giáng lâm đến khu vực trước mặt hắn.

Giây tiếp theo, lưỡi kiếm sắc bén ngũ sắc thần quang giáng lâm, trực tiếp chém vào thân thể hắn.

“A…” Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Tổ Phượng cả người kêu thảm một tiếng, nhục thân nổ tung, Nguyên Thần của hắn thoát ra, lần đầu tiên muốn chạy thoát.

“Phu quân!” Dưới đất, sắc mặt Tổ Hoàng đại biến, nhìn thấy Tổ

Phượng mất đi nhục thân, trong đôi mắt nàng tràn đầy vẻ lo lắng và sốt ruột.

Nhưng lúc này trong lòng nàng lại thở phào một hơi.

Dù sao chỉ là nhục thân tan vỡ, chỉ cần Nguyên Thần còn đó, thì Tổ Phượng vẫn có khả năng khôi phục, Phượng Tộc Niết Bàn Trọng Sinh đâu phải nói đùa.

"Ngươi chạy đi đâu!" Đột nhiên, Khổng Tuyên khẽ quát một tiếng, ngũ sắc thần quang quanh thân hắn rực rỡ, chùm sáng màu đen như mực xé rách không gian, trong nháy mắt đánh trúng Nguyên Thần Tổ Phượng.

"A…" Tiếng kêu thảm thiết lại vang vọng, thân thể Tổ Phượng theo đó nổ tung, cả người hắn như cánh diều đứt dây rơi xuống đất, Nguyên Thần bắt đầu tiêu tán, có bản nguyên kết tinh theo đó ngưng tụ.

"Thành công rồi!" Thấy cảnh này, Khổng Tuyên mừng rỡ vô cùng.

Tổ Phượng đã chết, chỉ cần nuốt chửng hắn, thì có thể tiến thêm một bước.

"Không ~" Dưới đất, Tổ Hoàng lúc này lại đỏ mắt như muốn nứt ra.

Tận mắt chứng kiến trượng phu của mình tử vong, nàng cũng có thể sẽ bước vào vết xe đổ, điều này khiến nàng cảm thấy nguy cơ, cảm thấy hoảng sợ.

Đáng tiếc, sự việc đã đến nước này, nàng cũng không có bất kỳ lựa chọn nào khác.

Trơ mắt nhìn mọi thứ trên không trung, nhưng lại chỉ có thể bị giam cầm tại chỗ không thể động đậy.

“Hưu!” Tiếng xé rách không gian vang vọng, thân ảnh Khổng Tuyên theo đó xuất hiện bên cạnh thi thể Tổ Phượng, đại thủ vung lên bắt lấy thi thể và kết tinh Nguyên Thần của hắn, quay đầu nhìn về phía Hình Hạo nói: “Sư tôn, xin giúp con luyện chế hắn thành đan dược!” Luyện chế thành đan dược!

Muốn tận dụng mọi thứ sao!

Gật đầu một cái, Hình Hạo lập tức hiểu rõ ý của Khổng Tuyên, liền vung tay triệu hoán thi thể và kết tinh Nguyên Thần của Tổ Phượng lại.

“Ngưng!” Khẽ quát một tiếng, Hình Hạo điều khiển Hỗn Độn Chi Hỏa đốt cháy nó.

Cùng với nhiệt độ cực nóng dâng lên, có thể thấy nhục thân và kết tinh Nguyên Thần của Tổ Phượng tụ tập lại, sau đó với tốc độ mắt thường có thể thấy được chuyển hóa thành đan dược.

Chương 564

"Hô ~" Thấy cảnh này, Khổng Tuyên lập tức thở phào một hơi.

Việc của Tổ Phượng đã xử lý xong, vậy tiếp theo là Tổ Hoàng.

Trong lòng, ánh mắt hắn vô thức nhìn về phía Tổ Hoàng ở không xa, trong mắt lóe lên vẻ phức tạp, cuối cùng trong lòng có chút do dự.

Không giống như Tổ Phượng đối với hắn gần như là một sự tồn tại mờ nhạt.

Trong thế giới Hồng Hoang, Tổ Hoàng có quan hệ tốt với hắn, thậm chí vì hắn mà không tiếc trả giá cả tính mạng.

Năm đó nếu không có Tổ Hoàng liều chết để Hình Hạo thu nhận Khổng Tuyên, thì hiện tại hắn cũng không thể đi đến bước này, càng không thể đạt đến tầng thứ sắp chứng đạo Hỗn Nguyên.

"Mẫu thân!" Khẽ mở miệng, Khổng Tuyên đến trước mặt Tổ Hoàng, thần sắc phức tạp nói: "Nếu có thể, con thật sự không muốn ra tay với người!" "Người đã ban cho con sinh mệnh, người đã tạo ra tất cả cho con." "Nhưng đáng tiếc, người không phải là mẫu thân thật sự của con, chỉ là một người trong thế giới song song mà thôi!" Thế giới song song!

Thần sắc Tổ Hoàng đại biến, lúc này như bị sét đánh.

Dường như đã hiểu ra, cả người nàng sắc mặt có vẻ điên cuồng nói: "Chẳng lẽ Tổ Phượng ở ngoài tư sinh con sao?" "Ngươi căn bản không phải người của thế giới này sao?" Ngay sau đó, Tổ Hoàng dường như đã hiểu ra, cả người dữ tợn vô cùng, đôi mắt chết chằm chằm vào Khổng Tuyên, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tất cả… đều là do ngươi!" "Ngươi giết phu quân của ta, ta muốn mạng của ngươi!"

Trong khi nói, Sáng Thế Bạch Diễm quanh thân Tổ Hoàng rực rỡ, cùng với một tiếng phượng hót vang vọng, phía sau nàng phượng hoàng dị tượng ngưng tụ, sau đó nhanh chóng lao về phía Khổng Tuyên, muốn cùng hắn tử chiến.

"Ai!" Thấy cảnh này, Khổng Tuyên không khỏi thở dài một tiếng.

Cuối cùng, người trước mặt này không phải Tổ Hoàng thật sự, ít nhất không phải mẫu thân của hắn.

Nhìn thấy chân thân phượng hoàng đang công kích, Khổng Tuyên hít sâu một hơi sau đó, đột nhiên phía sau hắn một đoàn chân thân Khổng Tước hiện ra, há to miệng, lực hút vô biên tuôn ra, trực tiếp nuốt chửng chân thân của Tổ Hoàng vào bụng.

"Phụt!" Một ngụm tiên huyết phun ra, khí tức của Tổ Hoàng theo đó suy yếu.

Chân thân bị nuốt, sức mạnh của nàng trong nháy mắt biến mất ít nhất hai phần ba, điều này cũng khiến sức kháng cự vốn không đáng kể của nàng biến mất hoàn toàn.

Không ngừng thở dốc đồng thời, trong đôi mắt Tổ Hoàng tràn đầy vẻ hối hận: "Vì sao, rõ ràng không phải người của thế giới này, vì sao lại phải xuất hiện ở đây!" "Vì ngươi, tình cảm phu thê của ta mới rạn nứt, mới có cục diện ngày hôm nay, nếu không thì phu thê ta liên thủ cho dù là cường giả cấp Thánh Nhân cũng không phải đối thủ của ta." "Khổng Tuyên, Khổng Tuyên đáng chết, vì sao không chết, vì sao không chết…" Nghe vậy, sắc mặt Khổng Tuyên tái mét.

Đến ngày hôm nay, hắn cũng không biết phải làm sao.

Tuy rằng biết người trước mặt không phải mẫu thân thật sự của mình, nhưng dù sao cũng là một sự tồn tại y hệt, khiến hắn thực sự ra tay với nàng, thật sự có chút không làm được.

“Ông ông!” Vào lúc này, một trận tiếng rung động lặng lẽ vang lên.

Cùng với một luồng hào quang mạnh mẽ rực rỡ, có thể thấy ở khu vực Hình Hạo đang đứng một viên đan dược màu đen đã ngưng tụ thành hình, trong đó hương thuốc nồng đậm theo đó tuôn ra, khiến người ta cảm thấy một sự sảng khoái mạnh mẽ trong lòng.

“Dao động cổ xưa!” Cũng trong một khoảnh khắc, Khổng Tuyên và Tổ Hoàng đều quay đầu nhìn về phía Hình Hạo.

Khi nhìn thấy viên đan dược kia, hai người đều cảm thấy sự rung động từ tận đáy lòng, cả người khí huyết sôi trào đồng thời, trong mắt không nhịn được lộ ra vẻ tham lam và khát vọng.

“Thu!” Lúc này, Hình Hạo khẽ quát một tiếng, đại thủ vung lên, pháp lực hạo hãn tuôn ra giam cầm toàn bộ dược khí vào trong viên đan dược đó.

Sau khi hoàn thành mọi việc, ánh mắt liền nhìn về phía Khổng Tuyên ở không xa nói: “Viên đan này không tệ, nhưng lại chỉ là một bán thành phẩm.” “Hãy giết Tổ Hoàng đi, chỉ cần luyện hóa nàng cũng cho vào trong đó, thì viên đan dược này mới có thể hoàn thành triệt để, đến lúc đó ngươi cũng có thể theo đó nắm giữ tất cả nội tình của nó.” Nghe vậy, trong mắt Khổng Tuyên lóe lên một tia sát cơ.

Tuy rằng trong lòng vô cùng không muốn, nhưng trước cơ duyên này, hắn cũng không thể mềm lòng.

Quan trọng nhất, trước đó Tổ Phượng và Tổ Hoàng đã liên thủ công kích, thậm chí suýt chút nữa đã khiến hắn tử đạo tiêu, trong tình huống như vậy, hắn cũng sẽ không lại nhân từ nữa.

“Hô ~” Thở hắt ra một hơi, Khổng Tuyên điều chỉnh cảm xúc của bản thân sau đó, liền mở miệng nói: “Mẫu thân, lần cuối cùng con gọi

người!" Nói xong, Khổng Tuyên giơ tay, ngũ sắc quang huy phía sau hắn rực rỡ, một lưỡi kiếm sắc bén hiện ra trực tiếp xuyên thủng thân thể và Nguyên Thần của Tổ Hoàng.

"Ưm hừ!" Khẽ rên một tiếng, thần thái trong đôi mắt Tổ Hoàng theo đó mờ nhạt, cả người khí tức suy yếu đồng thời, đôi mắt nàng khóa chặt trên người Khổng Tuyên nói: "Xin một việc!" "Hãy để Phượng Tộc sống sót!

Ta chết rồi, Phượng Tộc sẽ sụp đổ, Long Tộc và Kỳ Lân Tộc cũng sẽ nhân cơ hội này, giúp Phượng Tộc vượt qua khó khăn, cho dù mất đi địa vị bá chủ Hồng Hoang cũng được!" Nghe vậy, trong mắt Khổng Tuyên lập tức lộ ra một tia phức tạp.

Thật lòng mà nói, hắn có thể từ chối, dù sao trước đó, kẻ hậu bối này thật sự muốn giết hắn.

Nhưng lời nói đến bên môi, lại không thể thốt ra, thần sắc biến hóa vài lần, cuối cùng dưới ánh mắt mong đợi và cầu xin của Tổ Hoàng đã chịu thua, chậm rãi mở miệng nói: "Ta đồng ý!" "Chỉ cần có ta một ngày, Phượng Tộc tuyệt đối sẽ không bị diệt tộc!" Lời này vừa nói ra, trong mắt Tổ Hoàng lập tức lộ ra một tia thư thái, ngay sau đó, Nguyên Thần của nàng liền tiêu tán với tốc độ mắt thường có thể thấy được, chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, đại thần thông giả cấp đỉnh phong hùng bá Hồng Hoang Tổ Hoàng cũng theo đó vẫn lạc.

"Rắc!" "Rắc!" Tiếng vỡ vụn vang vọng, Tổ Hoàng và Tổ Phượng vẫn lạc, khiến toàn bộ tiểu thế giới bắt đầu cực kỳ bất ổn, vô số không gian theo đó nứt ra, có thể thấy nó sắp sửa tan nát.

"Thế giới sắp nổ tung rồi!" Thấy cảnh này, thần sắc Khổng Tuyên đại biến.

Không kịp nghĩ nhiều, nhanh chóng nắm lấy thi thể Tổ Hoàng đến bên cạnh Hình Hạo, khom người hành lễ nói: "Sư tôn, làm phiền

người!" "Không sao!" Xua tay một cái, Hình Hạo vung tay tiếp lấy thi thể.

Hỗn Độn Chi Hỏa tuôn ra trực tiếp đốt cháy nó, chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, thi thể Tổ Hoàng theo đó hóa thành dược lực tiến vào trong viên đan dược kia.

"Ông ông!" "Ông ông!" Tiếng rung động không ngừng vang vọng, đan dược rực rỡ, hương thuốc nồng đậm theo đó tuôn ra bao phủ toàn bộ thế giới.

Chỉ trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, viên đan dược vốn đen như mực kia theo đó biến thành đen trắng xen kẽ, trong đó dược lực mạnh mẽ, có thể thấy có phượng hoàng đang bơi lượn trong đó.

"Thành công rồi!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo ném đan dược cho Khổng Tuyên ở bên cạnh nói: "Nuốt vào, liền có thể đột phá xiềng xích của bản thân tấn cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Một khi nắm giữ nó, liền có thể thành công nắm giữ Đạo Âm Dương Ngũ Hành, đặt nền móng vững chắc nhất cho Đại Đạo Hỗn Độn của ngươi sau này." "Vâng, Sư tôn!" Đáp lời một tiếng, Khổng Tuyên không từ chối, tiếp nhận đan dược đưa vào miệng.

Nhất thời, ngũ sắc quang huy quanh thân hắn rực rỡ, cùng với Diệt Thế Hắc Diễm và Sáng Thế Bạch Diễm bùng cháy, lực lượng Âm Dương cũng theo đó hiện ra sau khi dung hợp với pháp tắc ngũ hành trên người hắn, trực tiếp chuyển hóa thành pháp tắc Âm Dương Ngũ Hành.

Không chỉ vậy, theo dược lực của đan dược không ngừng được khai phá, luồng khí tức cường liệt trên người Khổng Tuyên cũng theo đó tuôn ra, nhanh chóng luân chuyển trong cơ thể hắn, tu vi của hắn cũng bắt đầu nhanh chóng leo thang.

"Gần xong rồi!" "Không cần Hồng Mông Tử Khí gia trì vẫn có thể

thành công!" Thu toàn bộ cảnh tượng vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên đồng thời, lập tức cũng không do dự nữa, đại thủ vung lên, pháp tắc thời không cuồn cuộn, trực tiếp đưa Khổng Tuyên ra khỏi thế giới này… Bên ngoài, thân ảnh Hình Hạo và Khổng Tuyên xuất hiện.

Đồng thời, linh khí vô biên theo đó hội tụ, không ngừng dũng động vào trong cơ thể Khổng Tuyên, tất cả sinh linh trong phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn đều có thể cảm nhận rõ ràng.

Đặc biệt là những tu sĩ Phượng Tộc kia, khí tức của Khổng Tuyên không giống với uy áp Hoàng giả của Tổ Hoàng và Tổ Phượng, càng khiến tất cả mọi người đều cảm thấy kinh khủng, kinh hãi và một tia bất an.

"Khí tức cổ xưa!" "Là của ai!" "Sao lại cường đại như vậy, thậm chí vượt qua Tổ Hoàng và Tổ Phượng!" "……" Nhất thời, lời bàn tán không ngừng vang vọng trong phạm vi Thập Vạn Hỏa Sơn, một số trưởng lão Phượng Tộc cấp Đại La Kim Tiên nhanh chóng rời khỏi nơi ở của họ lao về phía này.

"Hưu!" "Hưu!" Tiếng xé rách không gian vang vọng, một lượng lớn tu sĩ Phượng Tộc cấp Đại La Kim Tiên đã tụ tập tại đây.

Khi nhìn thấy Khổng Tuyên đang ngồi khoanh chân đột phá tu vi dưới đất, trong mắt mỗi người đều không khỏi tuôn ra vẻ kinh hãi, một số người lớn tuổi hơn còn thất thanh: "Không thể nào!" "Trên người hắn có khí tức của Tổ Hoàng và Tổ Phượng, hắn đã giết Tổ Hoàng và Tổ Phượng!" "Đáng chết, vì sao lại như vậy, không phải hắn đã bị trấn áp sao?

Không phải đã chết rồi sao?

Chương 565

Vì sao lại còn sống, thậm chí…" Nhất thời, bầu không khí trong tràng ngưng đọng.

Theo thời gian trôi qua, trong lòng tất cả mọi người đều cảm thấy một sự bất an và sợ hãi mãnh liệt.

Khí tức của Tổ Phượng và Tổ Hoàng xuất hiện trên người Khổng Tuyên, không thể cảm nhận được sự tồn tại của hai người đó nữa, chẳng lẽ kẻ hậu bối này đã tru sát họ?

Nghĩ đến đây, tất cả tu sĩ Phượng Tộc đều vô cùng hoảng loạn.

Đặc biệt là nhìn thấy tu vi của Khổng Tuyên không ngừng tăng lên, từng người trong mắt vô thức dấy lên sát cơ.

"Giết hắn!" "Nếu không thì đợi hắn đột phá rồi thì sao!" Đột nhiên, trong đám người một trưởng lão Phượng Tộc cấp Chuẩn Thánh đột nhiên mở miệng.

Giây tiếp theo, thân ảnh của hắn theo đó lao ra, nhanh chóng công kích về phía Khổng Tuyên, tay cầm một lưỡi kiếm sắc bén, sát khí đằng đằng muốn tru sát hắn triệt để.

"Phóng túng!" Thấy cảnh này, Hình Hạo lạnh lùng hừ một tiếng, trong mắt lập tức lộ ra một tia sát ý mãnh liệt.

Khổng Tuyên dù sao cũng là đệ tử của Ta, nếu có chuyện gì xảy ra, chẳng phải là đang vả mặt Ta sao?

"Dừng tay!" Tuy nhiên, khi Hình Hạo chuẩn bị ra tay, một tiếng quát chói tai đột nhiên vang vọng.

Giây tiếp theo, một tia hồng sắc quang huy rực rỡ, nữ tử trước đó bị Hình Hạo đánh ngất xỉu bên ngoài không gian theo đó xuất hiện

trong tràng, đứng chắn trước mặt vị trưởng lão Phượng Tộc kia, thần sắc kiên định nói: "Đại trưởng lão, không thể ra tay với hắn!" "Phượng Vũ công chúa!" Nhìn thấy nữ tử, Đại trưởng lão liền khựng lại, sau đó sắc mặt tái mét nói: "Hắn đã giết Tổ Phượng và Tổ Hoàng, là hung thủ, sao có thể bỏ qua như vậy!" "Phượng Vũ công chúa mau rời đi, đừng trì hoãn hành động của ta, nếu không thì ngươi sẽ là tội nhân của Phượng Tộc!" Phu thân và mẫu thân đã chết!

Thần sắc đại biến, Phượng Vũ ngạc nhiên nhìn về phía Khổng Tuyên phía sau, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin và kinh hãi.

Nhưng nhanh chóng, Phượng Vũ cũng theo đó bình tĩnh lại.

Dường như đã hiểu ra, ánh mắt nàng nhìn về phía Đại trưởng lão nói: "Chuyện này ta đã biết, nhưng lại không thể làm hại hắn nữa!" "Phụ thân và mẫu thân đã chết, nhưng hắn lại là ca ca của ta, cho nên ta tuyệt đối không cho phép các ngươi ra tay với hắn!" Công chúa ca ca!

Chẳng phải là hoàng tử của Phượng Tộc chúng ta sao!

Kêu lên một tiếng kinh ngạc, các tu sĩ Phượng Tộc xung quanh đều kinh ngạc, khó tin nhìn về phía Khổng Tuyên, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Không phải!

Vì Tổ Phượng và Tổ Hoàng chỉ sinh hạ hai công chúa mà thôi, lần lượt là Thanh Loan và Phượng Vũ.

Nhưng hiện tại thì sao?

Lại đột nhiên xuất hiện một hoàng tử, nhìn cái thế này, tuy rằng đã giết Tổ Phượng và Tổ Hoàng, nhưng tu vi của hắn lại theo đó tăng lên rất nhiều, thậm chí… "Ta hiểu rồi!" Đột nhiên, một tu sĩ Phượng Tộc dường như đã hiểu ra, sắc mặt hơi biến đổi nói: "Chẳng lẽ Tổ

Phượng và Tổ Hoàng cố ý làm vậy, đem tất cả những gì mình có gia trì lên người hoàng tử, để hoàng tử điện hạ dẫn dắt Phượng Tộc chúng ta quật khởi sao?" Lời này vừa nói ra, toàn trường im lặng.

Tuy rằng đại đa số người trong đầu đều có một ý niệm là không thể nào.

Nhưng không thể phủ nhận, lời nói của người này lại khiến họ động lòng.

Nếu thực sự như vậy, thì với tình hình hiện tại của Khổng Tuyên, một khi đột phá có thể sẽ trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong truyền thuyết.

Một khi kẻ hậu bối này đạt đến cảnh giới như vậy, chẳng phải Phượng Tộc sẽ hoàn toàn quật khởi, đến lúc đó Long Tộc, Kỳ Lân Tộc, ai có thể là đối thủ của Phượng Tộc?

Nghĩ đến đây, ngay cả hơi thở của Đại trưởng lão cũng nhanh hơn không ít.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn đều tập trung trên người Khổng Tuyên, thần sắc biến hóa bất định đồng thời, vô thức mở miệng hỏi: "Phượng Vũ công chúa, có bao nhiêu phần trăm chắc chắn người này là cốt nhục của Tổ Phượng và Tổ Hoàng?" "Tất nhiên là một trăm phần trăm!" Phượng Vũ không chút do dự gật đầu, thần sắc kiên định nói: "Chuyện này tuyệt đối sẽ không sai, ta có thể rõ ràng cảm nhận được dao động huyết mạch và truyền thừa từ ca ca, huyết mạch của hắn tuyệt đối sẽ không có bất kỳ vấn đề gì!" "Phụ thân và mẫu thân đã biết sự tồn tại của ca ca từ rất lâu rồi, chỉ là sự tồn tại của ca ca bị che giấu mà thôi." Nghe vậy, các tu sĩ Phượng Tộc im lặng.

Với lời nói của Phượng Vũ lần này, trong lòng họ cũng đã có một số ý định.

Nếu không có gì bất ngờ, chỉ cần xác nhận Khổng Tuyên là hoàng tử Phượng Tộc, thì cho dù mất đi Tổ Phượng và Tổ Hoàng cũng không sao, thậm chí đối với Phượng Tộc mà nói là một tiềm năng phát triển to lớn, thậm chí… "Phá!" Vào lúc này, tiếng quát khẽ của Khổng Tuyên lặng lẽ vang lên.

Cùng với một luồng uy áp hạo hãn quét ra, từng luồng khí tức cường liệt trên người hắn theo đó tuôn ra, tu vi của hắn đột phá, thành công bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Thành công rồi!" Thấy cảnh này, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên.

Sau Lục Nhĩ, Khổng Tuyên chứng đạo Hỗn Nguyên, đối với một người làm Sư tôn mà nói tuyệt đối là một việc đại hỉ.

Quan trọng nhất, sau khi Khổng Tuyên chứng đạo, Ta có thể rõ ràng cảm nhận được khí vận của toàn bộ thế giới Hồng Hoang đã xảy ra sự biến hóa long trời lở đất.

Toàn bộ khí vận Phượng Tộc bùng nổ, thậm chí vượt qua Long Tộc và Kỳ Lân Tộc.

Quan trọng nhất, cùng với những khí vận này hội tụ, không ngừng tiến vào trong cơ thể Khổng Tuyên, kẻ hậu bối vốn là tu sĩ vừa đột phá, lúc này lại đang nhanh chóng tăng lên: Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng!

Đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng, khí tức xao động trên người Khổng Tuyên mới theo đó bình ổn lại.

Đợi đến khi đôi mắt đang nhắm chặt của hắn mở ra, toàn bộ Thập Vạn Hỏa Sơn theo đó chấn động, tử khí kéo dài vạn vạn dặm, vô biên

phong vân hội tụ đồng thời, ngọn lửa của Thập Vạn Hỏa Sơn đều theo đó mờ nhạt đi ba phần.

"Tình hình gì đây!" "Phượng Tộc xảy ra chuyện gì!" Đồng thời, các đại thần thông giả trong Hồng Hoang lúc này đều không khỏi ngó nghiêng.

Khi nhìn thấy tình hình ở phía Thập Vạn Hỏa Sơn, cảm xúc trong lòng mỗi người đều trở nên cực kỳ chấn động.

Không phải!

Thực sự là vì cảnh tượng tử khí kéo dài khiến người ta chấn động.

Một số người bình thường thì thôi, nhưng như Long Vương, Tổ Kỳ Lân, La Hầu, Hồng Quân, Dương Mi, Càn Khôn, Ngũ Hành, Âm Dương, Hỗn Nguyên và các đại thần thông giả khác, lúc này đều không khỏi thần sắc đại biến, thất thanh kinh hô: "Thánh Nhân!" "Phượng Tộc lại có người chứng đạo thành Thánh!" Nhất thời, sắc mặt các vị thần đều trở nên cực kỳ khó coi.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đó là cảnh giới mà họ mơ ước cầu mãi.

Thậm chí vì cuộc tranh giành cuối cùng, họ đã tích lũy vô số nội tình.

Chương 566

Nhưng hiện tại thì sao?

Người của Phượng Tộc lại chứng đạo thành Thánh, nhìn khí tức này không phải Tổ Hoàng và Tổ Phượng, quả thực khiến người ta không thể chấp nhận được.

"Ai!" "Là ai!" Trên núi Tu Di, La Hầu nộ khí bừng bừng, cả người gầm gừ liên hồi đồng thời, pháp tắc Sát Lục, Hủy Diệt, Phá Hoại và Diệt Thế quanh thân cuồn cuộn, hai nắm đấm siết chặt đồng thời, móng tay xuyên qua lòng bàn tay hắn mặc cho tiên huyết chảy ra cũng không chút lay động.

"Phượng Tộc!" "Vì sao lại là Phượng Tộc!" Trên núi Ngọc Kinh, Hồng Quân sắc mặt tái mét, cả người lúc này cũng điên cuồng như gió.

Tu vi của hắn đã đạt đến Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, chỉ còn một bước nữa là có thể bước vào tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí còn có sự chắc chắn tuyệt đối, chỉ cần hoàn thành một việc nữa, thì có thể trở thành Thánh Nhân Thiên Đạo, thậm chí chưởng khống Hồng Hoang.

Nhưng hiện tại thì sao?

Phượng Tộc lại xuất hiện một vị Thánh Nhân.

Muốn khơi mào Tam Tộc Đại Chiến là không thể nữa, thậm chí một khi xuất hiện vấn đề, nếu không cẩn thận một chút, thì đang chờ đợi hắn là cái chết, thậm chí… "Thiên Đạo, vì sao!" Đột nhiên, Hồng Quân mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta đã đồng ý yêu cầu của ngươi, cũng đã hứa là ta sẽ là chủ tể Hồng Hoang!" "Nhưng hiện tại thì sao?" "Tu sĩ Phượng Tộc chứng

đạo, vì sao không ngăn cản, vì sao không cản lại!" "……" Đáng tiếc, tiếng hô hoán của hắn không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Trong tình huống như vậy, Thiên Đạo thậm chí còn không có hồi đáp, dường như đã vứt bỏ hắn vậy.

Nhất thời, Hồng Quân nộ khí dâng lên từ trong lòng, trong tay một cây phất trần vung vẩy đồng thời, khu vực xung quanh núi Ngọc Kinh trong nháy mắt bị hủy diệt hoàn toàn, thậm chí trong thời gian ngắn ngủi vô số sinh linh đều bỏ mạng dưới tay hắn… "Lại đi trước ta một bước!" Trong một ngọn núi vô danh, đôi mắt đang nhắm chặt của Dương Mi theo đó mở ra, sau khi nhìn về phía Thập Vạn Hỏa Sơn một lúc, đột nhiên thở ra một ngụm trọc khí nói: "Đạo của ta không cô độc a." "Nếu đã như vậy, thì ta tự nhiên cũng phải cố gắng hơn nữa mới được." "Bước cuối cùng, chỉ còn thiếu bước cuối cùng!" Nói xong, Dương Mi cũng không do dự nữa, ngồi khoanh chân cả người tiến vào tu luyện, phía sau hắn quang huy rực rỡ, với tốc độ mắt thường có thể thấy được hóa thành một cây dương liễu rễng ruột sừng sững trên mặt đất.

Đồng thời, vô số tu sĩ khắp Hồng Hoang theo đó gầm gừ: "Đáng chết, vì sao là Phượng Tộc!" "Hỗn xược, dựa vào đâu, khí tức của người này chưa từng nghe nói đến, vì sao lại thành công!" "Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cảnh giới này lại thực sự tồn tại, vì sao người thành công không phải là ta." "……" Đối với tất cả những điều này, Khổng Tuyên cũng không hề hay biết.

Chỉ thấy hắn mở mắt ra, khí tức quanh thân theo đó nội liễm, cả người sau khi bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, toàn thân trên dưới tản mát ra từng luồng hoàng giả bá khí cường liệt.

Nhưng nhanh chóng, Khổng Tuyên cũng thu liễm khí tức của bản thân, một bước đạp đến khu vực trước mặt Hình Hạo, khom người

hành lễ nói: "Bái kiến Sư tôn!" "Đa tạ Sư tôn giúp đỡ, Đệ tử vĩnh sinh bất vong!" "Ừm!" Gật đầu một cái, Hình Hạo vung tay đỡ Khổng Tuyên đang quỳ dưới đất, lập tức mở miệng nói: "Chứng đạo thành công rồi, hiện tại cũng đã bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tiếp theo có dự định gì?" Nói xong, Hình Hạo không khỏi hiếu kỳ nhìn về phía Khổng Tuyên.

Với sự hiểu biết của Ta về kẻ hậu bối này, không thể nào hắn lại từ bỏ Phượng Tộc.

Dù sao trước khi Tổ Hoàng chết đã nói với hắn, muốn giao toàn bộ địa vị của Phượng Tộc cho hắn, tuy rằng chỉ là một tia cầu xin, nhưng Khổng Tuyên lại đã đồng ý.

"……" Khẽ mở miệng, Khổng Tuyên lúc này hơi do dự.

Hắn biết mình không phải tu sĩ của thế giới này, theo lý mà nói thì cũng nên là lúc công thành thân thoái.

Nhưng trong tình huống hiện tại, lại không tiện rời đi, dù sao những lời Tổ Hoàng nói trước đó hắn vẫn còn nhớ rõ, thậm chí… "Ca ca!" Vào lúc này, Phượng Vũ lướt thân đến khu vực bên cạnh Khổng Tuyên, thần sắc kích động nói: "Ca ca đã đột phá rồi sao?" "Đã vượt qua cảnh giới của phụ thân và mẫu thân rồi sao?" "Ca ca, từ nay về sau huynh là Tân Hoàng của Phượng Tộc chúng ta rồi sao?" Đối mặt với câu hỏi, thần sắc Khổng Tuyên lập tức càng thêm phức tạp.

Hắn liếc nhìn Phượng Vũ ngây thơ hồn nhiên bên cạnh, trong mắt lóe lên vẻ không nỡ đồng thời, vô thức nhìn về phía Hình Hạo nói: "Sư tôn, Đệ tử quyết định ở lại!" "Đợi khi Đệ tử nắm giữ thế giới này, Đệ tử sẽ trở về!" Quyết định ở lại rồi sao!

Nhìn hắn cuối cùng đã đưa ra lựa chọn như vậy a.

Trong lòng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo không hề tức giận, cười

thản nhiên nói: “Nếu đã như vậy, thì vi sư tôn trọng lựa chọn của ngươi!” “Nhưng có một điều cũng cần phải ghi nhớ, đó là quy tắc của môn hạ chúng ta, đồng môn không được tương tàn lẫn nhau, nếu không thì đừng trách ta ra tay vô tình.” Nghe vậy, đồng tử Khổng Tuyên lập tức co rút.

Quả thực!

Ngoài hắn ra, Bạch Lân cũng ở trong thế giới này.

Kẻ hậu bối kia là con của Tổ Kỳ Lân, tuy rằng không biết tình hình hiện tại của hắn như thế nào, nhưng không ngoài ý muốn, kẻ hậu bối kia cũng có thể sẽ chứng đạo thành Thánh.

Nhưng một khi đã đến lúc đó, điều đó đại biểu cho Phượng Tộc và Bạch Lân đại biểu cho Kỳ Lân Tộc thì sẽ như thế nào?

Tương tàn lẫn nhau, tranh đấu lẫn nhau?… “Đệ tử đã biết, Sư tôn!” Một lúc sau, Khổng Tuyên hoàn hồn, sâu sắc hành lễ với Hình Hạo nói: “Đệ tử nhất định sẽ không cùng sư huynh tương tàn!” “Cùng lắm thì cuối cùng huynh đệ một trận chiến, người thắng làm vua!” “Ừm!” Hài lòng gật đầu một cái, Hình Hạo cũng không nói nhiều nữa.

Chỉ cần Khổng Tuyên có dự định và quyết định, thì Ta sẽ không can thiệp quá nhiều.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo xua tay nói: “Nếu đã như vậy, thì cứ làm theo cách của ngươi đi!” “Muốn nắm giữ thế giới này, thì nhất định phải tiêu diệt những kẻ có uy hiếp đối với ngươi, những kẻ đó ngươi không cần nói cũng biết là ai, đi ra tay đi!” Những kẻ đó!

Hồng Quân!

La Hầu!

Ngũ Hành?

Âm Dương?

Càn Khôn!… Trong đầu hiện lên những cường giả của thời đại này, trong mắt Khổng Tuyên tuôn ra vẻ ngưng trọng.

Tuy rằng đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng lại không cho rằng mình có thể dễ dàng tiêu diệt những kẻ đó.

Phải biết rằng, những kẻ đó bản thân là đại thần thông giả cấp đỉnh phong của thời đại Hồng Hoang, nếu suy đoán theo dòng thời gian hiện tại, thì hầu hết đều đang ở cảnh giới Ngụy Thánh.

Đặc biệt là Hồng Quân, La Hầu và Dương Mi trong số đó.

Không giống như đại thần Dương Mi không có danh tiếng ở hậu thế, sự tồn tại của Ma Tổ La Hầu và Đạo Tổ Hồng Quân lại khiến người ta vô cùng kiêng dè.

Dù sao hai người một kẻ nắm giữ Tru Tiên Kiếm Trận, một kẻ lại có Thiên Đạo phù hộ, muốn giết chết và độc bá Hồng Hoang thì độ khó không hề bình thường chút nào.

"Sư tôn, Đệ tử đã biết!" Một lúc sau, Khổng Tuyên dẫn đầu hoàn hồn, hít sâu một hơi sau đó nói: "Việc này Đệ tử sẽ chú ý, nhất định sẽ không khiến Sư tôn thất vọng." "Ừm!" Gật đầu một cái, Hình Hạo cũng không nói thêm gì nữa.

Chỉ cần kẻ hậu bối này có dự định, thì mọi việc sẽ không thành vấn đề.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo cũng không nán lại nữa, xua tay nói: "Nếu đã như vậy, thì vi sư đi trước vậy." "Việc bên đây giải quyết xong, ta đi xem tình hình hiện tại của Bạch Lân!" Nói xong, Hình Hạo cũng không nán lại nữa, thân ảnh chấn động cả người lập tức theo đó biến mất tại chỗ.

"Cung tống Sư tôn!" Thấy cảnh này, Khổng Tuyên lập tức khom

người hành lễ tiễn Hình Hạo rời đi.

Đợi sau khi hắn rời đi, Khổng Tuyên mới theo đó đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Phượng Vũ và các tu sĩ Phượng Tộc bên cạnh, hơi trầm ngâm sau đó, liền mở miệng nói: "Truyền lệnh xuống, Phượng Tộc bắt đầu khuếch trương, mục tiêu là khu vực phía bắc Hồng Hoang!" Phía bắc Hồng Hoang?

Vì sao lại lựa chọn nơi đó!

Trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc, Đại trưởng lão Phượng Tộc không hiểu nói: "Ngô Hoàng, phía bắc Hồng Hoang hoang vu không người, vì sao lại muốn lựa chọn nơi này?" "Kỳ Lân Tộc chiếm giữ phía đông Hồng Hoang và Bất Chu Sơn, Long Tộc chiếm giữ Tứ Hải, phía tây và bắc Hồng Hoang tuy rằng địa vực rộng lớn, nhưng bản thân lại không có nhiều giá trị mới đúng!" Lời này lập tức nhận được sự đồng tình của các tu sĩ Phượng Tộc.

Quả thực!

Chương 567

So với phía đông Hồng Hoang màu mỡ, ba khu vực còn lại của Hồng Hoang giá trị không lớn như vậy.

"Kỳ Lân Tộc tạm thời không động!" Khổng Tuyên liếc nhìn Đại trưởng lão một cái, trong mắt tinh quang lóe lên nói: "Nếu không có gì bất ngờ, Kỳ Lân Tộc sẽ là kẻ cuối cùng giao thủ với ta." "Phía bắc Hồng Hoang tuy rằng hoang lương, nhưng chỉ cần chiếm giữ nó thì có thể nhận được một lượng lớn khí vận gia trì, đến lúc đó ta sẽ thành lập Phượng Tộc Thần Đình, tập hợp vô biên khí vận gia trì lên người tộc nhân, giúp tộc nhân Phượng Tộc tăng tu vi rất nhiều." Nói xong, Khổng Tuyên cũng không có ý định giải thích nhiều nữa, đại thủ vung lên nói: "Đi chuẩn bị đi, lời nói của ta là mệnh lệnh, nếu có ai muốn chống đối, thì hãy đánh bại ta!" Lời này vừa nói ra, các tu sĩ Phượng Tộc lập tức biến sắc.

Đánh bại Khổng Tuyên?

Chẳng phải nói đùa sao.

Kẻ hậu bối này đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chưa từng có trong lịch sử, gần như là người đầu tiên của Hồng Hoang, ai lại dám chống đối?

Quan trọng nhất, lời nói vừa rồi của Khổng Tuyên lại khiến họ cảm thấy có thể mong đợi.

Nếu những người như họ cũng có thể nhận được khí vận gia trì, chẳng phải cũng có thể tăng tu vi sao?

Chẳng phải cũng có khả năng chạm đến tầng thứ cao hơn sao?

Nghĩ đến đây, tất cả tu sĩ Phượng Tộc đều theo đó kích động.

Hầu như không chút do dự, từng tu sĩ liền mở miệng: “Chúng thần tuân theo lệnh của Ngô Hoàng!” Nói xong, các tu sĩ Phượng Tộc cũng không nán lại nữa, quay người tản đi.

Đợi sau khi tất cả mọi người rời đi, Khổng Tuyên cũng thở phào một hơi.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn liền nhìn về phía Phượng Vũ bên cạnh, hơi trầm ngâm sau đó, tâm niệm vừa động lấy ra một đoàn Sáng Thế Bạch Diễm nói: “Phượng Vũ, đây là Hạch Tâm Sáng Thế Bạch Diễm, luyện hóa nó liền có thể nắm giữ Sáng Thế Bạch Diễm, đến lúc đó tu vi và chiến lực của ngươi cũng sẽ tăng trưởng rất nhiều.” “Đợi đến khi nắm giữ xong sức mạnh của Sáng Thế Bạch Diễm, đến lúc đó ta sẽ truyền thụ Diệt Thế Hắc Diễm, kết hợp hai loại sức mạnh, nhất định có thể vượt qua Tổ Phượng và Tổ Hoàng!” Vượt qua phụ thân và mẫu thân!

Kêu lên một tiếng kinh ngạc, trong mắt Phượng Vũ lập tức lộ ra vẻ khó tin.

Nhưng nhìn thấy biểu cảm trịnh trọng của Khổng Tuyên, nàng cũng biết kẻ hậu bối này không nói đùa, vô thức ánh mắt liền nhìn về phía Hạch Tâm Sáng Thế Bạch Diễm, kích động nói: “Đệ tử đã biết!” “Ca ca, đệ tử nhất định sẽ không khiến huynh thất vọng đâu.” Nói xong, Phượng Vũ tiếp nhận Hạch Tâm Sáng Thế Bạch Diễm, một ngụm nuốt vào bụng không hề có ý nghi ngờ.

Thấy cảnh này, khóe miệng Khổng Tuyên cũng lộ ra một tia mỉm cười.

Nhưng nhanh chóng, dường như hắn đã hiểu ra, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời nói: “Đúng rồi, thứ kia dường như đang ở trên Thái Dương Tinh.” “Hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất dường như cũng vừa mới hóa hình thôi nhỉ!” Trong khi nói, Khổng Tuyên không hề do dự

nữa, ánh mắt nhìn về phía Phượng Vũ nói: "Ngươi đi tu luyện đi!" "Ta có việc phải ra ngoài một chuyến!" "Hãy chuyển lời cho Đại trưởng lão, đợi khi ta trở về thì phát động Bắc phạt!" Nói xong, Khổng Tuyên tung mình nhảy vọt, hóa thành một đạo lưu quang nhanh chóng bay về phía Thái Dương Tinh.

Hỗn Độn Chung!

Tiên Thiên Chí Bảo!

Tuyệt đối không thể bỏ lỡ bảo bối.

Đã có cơ hội, thì tự nhiên sẽ không từ bỏ bảo vật như vậy.

Quan trọng nhất, Hồng Quân, La Hầu và những người khác đều có không chỉ một kiện Tiên Thiên Chí Bảo hộ thể, nếu không thể tìm được bảo vật có thể đối địch với họ, thì tự nhiên cũng không thể đối địch với họ, càng đừng nói đến việc tru sát họ… Bất Chu Sơn, địa phận Kỳ Lân Tộc.

"Xì xì!" Không gian vặn vẹo, thân ảnh Hình Hạo theo đó bước ra từ trong đó.

Sau khi nhẹ nhàng đáp xuống đất, ánh mắt hắn liền nhìn về bốn phía, khẽ nhíu mày nói: "Khí tức của Bạch Lân lại cũng biến mất rồi." "Nhưng lại không cầu cứu ta, rốt cuộc là chuyện gì!" Trong lòng lẩm bẩm, Hình Hạo mở Đế Mâu nhìn về bốn phía.

Không ngoài ý muốn, khí tức của Bạch Lân đã biến mất, nhưng ở một khu vực lại có thể cảm nhận được không ít khí tức giống như của Bạch Lân, dường như là nơi hắn đã từng ở trước đó.

Nơi ở sao!

Thật khiến người ta bất ngờ a.

Trong lòng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo chợt lóe thân rồi biến mất

khỏi chỗ cũ.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân ảnh của hắn liền xuất hiện tại nơi Bạch Lân cư ngụ.

Có thể thấy nơi đây là một sơn động, bốn phía đen kịt như mực không nhìn thấy bất kỳ dao động sinh mệnh nào, đặc biệt là khí tức âm hàn truyền ra từ bên trong, càng khiến người ta cảm thấy bất an và áp lực mạnh mẽ.

"Nơi này là một tuyệt địa!" Lông mày Hình Hạo nhíu lại, sắc mặt nhất thời không tốt.

Dù sao trong tình huống này, nếu không có gì bất ngờ, tình trạng của Bạch Lân lúc này tuyệt đối sẽ không tốt, thậm chí có thể cũng đang gặp phải đãi ngộ và cảnh ngộ giống như Khổng Tuyên trước đây.

Tách tách...

Đúng lúc này, một trận tiếng bước chân thanh thúy truyền đến từ phía sau.

"Có người tới!" Ngoảnh đầu nhìn lại, có thể thấy một thân ảnh đang cấp tốc xuyên qua khu rừng rậm, lao thẳng về phía này.

Hình Hạo nhíu mày trong chốc lát, ngay lập tức không còn chần chừ, thân hình chợt lóe liền né tránh sang một bên, tới một chỗ yên tĩnh.

"Cuối cùng cũng tới!" Đúng lúc này, nam tử kia cấp tốc chạy đến trước cửa động, cả người kích động vạn phần, sắc mặt đỏ bừng đồng thời lẩm bẩm trong miệng: "Bạch Lân a Bạch Lân, lần này, ta nhất định phải tìm ra bí mật ngươi thăng tiến nhanh như vậy!

Khi ta nắm giữ được bí mật này, thì ta mới là thiên tài nhất của Kỳ Lân tộc, ta mới có thể kế thừa vị trí Kỳ Lân Vương!" Nói rồi, nam tử

cất bước nhanh chóng đi vào trong sơn động.

"Thì ra là thế!" Đợi nam tử đi vào trong, thân ảnh Hình Hạo từ nơi không xa bước ra, khóe miệng hơi nhếch lên nói: "Thì ra là thế, xem ra Bạch Lân vẫn chưa xảy ra vấn đề gì!" "Chỉ là không biết Bạch Lân rốt cuộc đang ở đâu!" "Tên này dường như biết nơi Bạch Lân đang ở, chỉ cần bắt hắn lại thì sẽ không có vấn đề gì nữa!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo cất bước liền tiến vào trong sơn động.

"Vì sao!

Vì sao!..." Tiếng gầm thét giận dữ không ngừng vang lên, có thể thấy rõ nam tử kia đang không ngừng gào thét bên trong, toàn thân pháp lực không ngừng cuồng loạn, nhìn qua tựa hồ như đã nhập ma.

"Không có!

Đều không có!

Bạch Lân, đồ lừa gạt, vì sao đều không có!" Nói rồi, nam tử không ngừng phá hủy xung quanh, cả người hắn lúc này giống như một dã thú đã mất đi lý trí.

"Thật quá ngu xuẩn!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo nào mà không biết người sau đã bị Bạch Lân lừa gạt.

Nhất thời, sắc mặt biến đổi mấy lần, hắn cất bước cấp tốc tiến tới khu vực bên cạnh nam tử.

"Ai!" Đúng lúc này, thân thể nam tử chấn động, lập tức cảm nhận được nguy cơ truyền đến từ phía sau, cả người run lên đồng thời vô thức quay đầu quát khẽ.

Chương 568

"Xá!" Không đợi nam tử nhìn, Hình Hạo khẽ quát một tiếng, tay phải vươn ra giam cầm hắn tại chỗ.

Sau khi làm xong mọi thứ, hắn một tay tóm lấy đầu lâu của nam tử, không chút chần chừ phát động Sưu Hồn Thuật, trực tiếp bắt đầu lục soát ký ức của nam tử.

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, sắc mặt nam tử lập tức tái nhợt, cả người vẻ mặt bi thương, đáy mắt tràn ngập vẻ sợ hãi.

Một khắc đồng hồ sau, tiếng kêu thảm thiết bỗng nhiên dừng lại.

Cùng với một tiếng vật nặng rơi xuống đất, có thể thấy rõ nam tử kia nằm đó không ngừng co giật, miệng sùi bọt mép đồng thời không ngừng lẩm bẩm: "Đừng giết ta!

Đừng giết ta!..." Thấy tình cảnh này, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia khinh thường.

Với bộ dạng như vậy mà muốn tranh đoạt với Bạch Lân, nam tử này thật sự có chút không biết tự lượng sức.

Thậm chí nói thẳng ra, sự tồn tại của người sau hiện tại không có ý nghĩa gì, nếu không phải ngại thân phận của hắn, Hình Hạo đã trực tiếp xóa sổ hắn rồi.

"Cứ giữ lại!

Để hắn trở thành bàn đạp của Bạch Lân vậy!" Trong miệng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo xoay người cất bước rời khỏi sơn động.

Theo ký ức của nam tử, hắn là con trai của Tổ Kỳ Lân, cũng coi như là huynh trưởng của Bạch Lân.

Chỉ tiếc là, thiên phú của hắn thực sự quá kém, tu luyện nhiều năm như vậy cũng chỉ vừa vặn đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng lại giỏi đố kỵ người khác.

Với sự tồn tại như vậy, nếu ở thế giới của hắn thì gần như không có khả năng sống sót.

Nhưng vì hắn là con trai của Tổ Kỳ Lân, nhất thời thật sự không ai dám giết hắn, dù sao Tổ Kỳ Lân cũng là một đại cường giả, càng là vương giả của một chủng tộc.

Tách tách...

Tiếng bước chân vang lên, Hình Hạo rời khỏi sơn động, thân hình chợt lóe rồi biến mất tại chỗ.

Kỳ Lân Sơn, Đoạn Hồn Nhai!

Xẹt xẹt...

Không gian vặn vẹo, thân ảnh Hình Hạo liền bước ra.

Có thể thấy, trong khu vực này, lực lượng Phong Lôi vô tận đang cuồn cuộn, Cửu Thiên Thần Lôi và Cửu Vị Thần Phượng không ngừng va chạm vào nhau, tựa hồ muốn hủy diệt mọi thứ trong khu vực này.

Ở trung tâm khu vực này, có thể thấy rõ một thân ảnh đang đứng sừng sững, không ngừng chịu đựng lực lượng Phong Lôi tràn vào cơ thể, toàn thân pháp lực nội liễm, không hề có ý chống cự.

Trong vòng mười mấy hơi thở ngắn ngủi, mọi thứ dường như đều bị hủy diệt hết, từng luồng dao động khí tức mạnh mẽ tràn ra, có thể thấy vảy trên nhục thân của hắn sáng chói, tựa hồ ẩn chứa lực lượng Phong Lôi vô biên.

"Phong Lôi Pháp tắc!" "Không tệ!" Thu cảnh này vào đáy mắt,

khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên, đáy mắt lộ ra một tia hài lòng.

Mấy năm nay, tu vi của Bạch Lân đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh Đại viên mãn, xem ra tư thế này, hiển nhiên là muốn đi con đường Pháp tắc chứng đạo.

Chỉ cần cho thêm chút thời gian, hắn nhất định có thể triệt để nắm giữ sức mạnh của bản thân, thậm chí diễn dịch Phong Lôi Pháp tắc tới mức đủ để chứng đạo.

Thậm chí chỉ cần tốc độ đủ nhanh, thì dù Khổng Tuyên cũng không có sức để đánh một trận, Phong Lôi Pháp tắc tuy không bằng Hỗn Độn Pháp tắc, nhưng cũng không yếu hơn cái gọi là Âm Dương Ngũ Hành.

"Ai!

Dám dòm ngó nơi đây, ngươi có biết uy danh Tổ Kỳ Lân của ta không!" Đúng lúc này, một tiếng quát nộ vang vọng.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy Tổ Kỳ Lân từ đằng xa khí thế hùng hổ đi tới, toàn thân sát cơ mạnh mẽ cuồn cuộn, một bộ dáng muốn động thủ với Hình Hạo.

"Tổ Kỳ Lân!" Liếc Tổ Kỳ Lân một cái, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên đồng thời lập tức mở miệng nói: "Ngươi xác định muốn cùng ta một trận chiến?" Lời này vừa nói ra, bước chân đang đi tới của Tổ Kỳ Lân lập tức dừng lại.

Sắc mặt đại biến, cả người hắn nhìn Hình Hạo với ánh mắt tràn đầy cảnh giác và kinh hãi.

Không vì điều gì khác, bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm nhận được khí tức nguy hiểm truyền ra từ người sau, tuy không biết tu vi của hắn thế nào, nhưng tuyệt đối là cao hơn mình.

"Làm sao có thể!

Người này rốt cuộc là ai!" Trong lòng cuồng chấn, Tổ Kỳ Lân trong lòng một trận sợ hãi và kiêng kị.

Tu vi Chuẩn Thánh Đại viên mãn, theo lý mà nói là đứng đầu thế giới Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ thì sao?

Kẻ sau lại còn cường đại hơn mình, chẳng lẽ hắn là tồn tại cấp Thánh Nhân sao?

"Thánh Nhân của Phượng tộc đó!" Hít sâu một hơi, Tổ Kỳ Lân nắm chặt hai quyền, cả người sắc mặt biến ảo bất định.

Nếu người sau thật sự là Thánh Nhân của Phượng tộc, thì việc xuất hiện ở đây không phải là chuyện tốt, một khi người sau nảy sinh sát tâm, hắn không nghĩ mình có thể sống sót.

"Không phải!" Nhẹ nhàng cười một tiếng, Hình Hạo tự nhiên biết người sau đang kiêng kị điều gì.

Nhưng cũng không có ý định lừa gạt người sau, hắn chỉ chỉ Bạch Lân ở nơi không xa nói: "Mục đích của ta lần này không phải ngươi!" "Mà nhìn thái độ này của ngươi, hình như khá coi trọng hắn thì phải!" Vì Bạch Lân!

Đồng tử co rút, Tổ Kỳ Lân lập tức lấy ra Kỳ Lân Ấn, sắc mặt phẫn nộ nhìn chằm chằm Hình Hạo nói: "Các hạ có phải quá đáng rồi không!

Đứa trẻ này là con cháu của ta, là tương lai của Kỳ Lân tộc ta, ta há lại cho phép ngươi làm vậy!

Nếu muốn động thủ, vậy ra tay đi, dù ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng ta tuyệt đối sẽ không cho phép Kỳ Lân tộc của ta bị tổn hại!" Nói xong, Tổ Kỳ Lân không còn chần chừ, trực tiếp phóng thích uy áp Chuẩn Thánh Đại viên mãn, toàn thân trên dưới chiến ý dâng

trào, cả người lúc này tử chí nồng đậm.

"Có ý tứ!" "Tổ Kỳ Lân thật khiến người ta kinh ngạc a." Đáy mắt lộ ra một tia kinh ngạc, Hình Hạo thật không ngờ, người sau lại nói ra những lời như vậy.

Dù sao trước đó ở Phượng tộc, tình huống Khổng Tuyên gặp phải lại hoàn toàn là một thái cực khác, cha mẹ hắn còn muốn triệt để tru sát hắn.

Chương 569

Nhưng bây giờ Tổ Kỳ Lân đối với Bạch Lân lại che chở như thế, thậm chí còn một bộ dáng không tiếc lấy mạng ra liều, ...

"Tổ Kỳ Lân!" Bước lên một bước, đáy mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, toàn thân uy áp hung dũng cuồn cuộn liền tuôn ra.

Tuy chỉ là chưa đến một phần trăm uy áp, nhưng cũng đã vượt qua cái gọi là Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nhất thời, Tổ Kỳ Lân rên nhẹ một tiếng, cả người phun ra tiên huyết rồi ngã xuống đất, không ngừng co giật đồng thời, vẻ sợ hãi trong đáy mắt không thể che giấu.

Nhưng hắn cũng không vì thế mà từ bỏ, không chỉ gầm gừ, không ngừng gào thét, nhất quyết muốn đứng dậy từ mặt đất, một bộ dáng dù chết cũng muốn ngăn cản Hình Hạo.

Đồng thời, Tổ Kỳ Lân niết động pháp ấn, lực lượng Phong Lôi cuồn cuộn xung quanh khu vực đó tiêu tán với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Ừm?" Thu cảnh này vào đáy mắt, lông mày Hình Hạo lập tức nhướn lên.

Ài!

Hành vi như vậy của Tổ Kỳ Lân thực sự có chút đáng suy ngẫm.

Dù sao trong tình huống này, người sau đột nhiên muốn đánh thức Bạch Lân đang chìm đắm trong tu luyện, là vì muốn mình chuyển dời tầm mắt?

Hay vì hắn?

“Ưm!” Cùng lúc đó, đôi mắt đang nhắm chặt của Bạch Lân liền mở ra, trong miệng rên nhẹ một tiếng đồng thời, sắc mặt không được tốt lắm nói: “Ai!” Khoảnh khắc tiếp theo, hắn đứng dậy từ mặt đất, uy áp mênh mông dâng trào, toàn thân sát ý lúc này hiển lộ không chút che giấu.

“Bạch Lân, mau chạy đi!” Không đợi Hình Hạo nói, Tổ Kỳ Lân bên cạnh liền mở miệng quát khẽ.

Chỉ thấy hắn cắn chặt răng, đốt cháy tinh huyết đứng dậy từ mặt đất đồng thời, hai tay niết động pháp ấn, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Kỳ Lân Ấn phá không, cấp tốc tấn công về phía Hình Hạo, hòng ngăn cản.

“Có ý tứ!” Thu cảnh này vào đáy mắt, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên.

Chỉ đến lúc này hắn mới triệt để xác định, Tổ Kỳ Lân thật sự để tâm đến Bạch Lân, thậm chí muốn bồi dưỡng người sau thành người kế nhiệm.

Nghĩ vậy, Hình Hạo vung tay lớn một cái chắn lại Kỳ Lân Ấn đang tấn công.

Ngay sau đó, hắn lại vung tay, một đoàn quang đoàn sinh mệnh bay ra nhập vào thể nội Tổ Kỳ Lân, vết thương trên người hắn lập tức khôi phục như ban đầu.

“...” Ngây ngốc nhìn cảnh này, Tổ Kỳ Lân sững sờ.

Tình huống gì?

Vì sao lại cứu mình?

Không phải nên ra tay với mình sao?

Vô thức, Tổ Kỳ Lân liền đứng dậy mở miệng nói: “Vì sao, vì sao

lại làm vậy?" "Sư tôn!" Không đợi Tổ Kỳ Lân tiếp tục, Bạch Lân bên cạnh nhìn về phía Hình Hạo, lập tức kinh hô thành tiếng, nhanh chóng đến khu vực trước mặt Hình Hạo, quỳ một gối xuống đất nói: "Đệ tử bái kiến Sư tôn!" "Ba!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo ra hiệu Bạch Lân đứng dậy, ánh mắt liền nhìn về phía Tổ Kỳ Lân ở nơi không xa nói: "Tổ Kỳ Lân, ngươi đã hiểu rồi chứ, ta vì Bạch Lân." Nghe vậy, Tổ Kỳ Lân lập tức ngây người.

Sư tôn!

Tồn tại có thể là cấp Thánh Nhân trước mắt này lại là Sư tôn của Bạch Lân.

Nghĩ đến hành vi trước đó, Tổ Kỳ Lân lập tức cười khổ liên tục, bước lên phía trước đồng thời, cúi chào Hình Hạo nói: "Tiền bối, trước đó ta đã lỗ mãng, xin tiền bối đừng trách." "Không sao!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo thản nhiên nói: "Ta cũng nhân cơ hội này xem thử ngươi có thật lòng đối đãi Bạch Lân hay không.

Phản ứng của ngươi không tệ, ít nhất không có ý muốn hủy diệt hắn, nếu không, ngươi cũng không thể sống sót đến bây giờ." Lời này vừa nói ra, sắc mặt Tổ Kỳ Lân lập tức biến đổi.

Nhớ lại cảnh tượng vừa rồi, trong lòng hắn một trận sợ hãi, nhưng cũng mặt tươi cười nói: "Bạch Lân là con cháu của ta, tuy ta không biết hắn từ đâu mà đến, nhưng dao động huyết mạch lại không thể giả được.

Con cháu của ta xuất sắc đối với ta mà nói không có bất kỳ uy hiếp nào, ta càng hy vọng hắn 'thanh xuất vu lam thắng vu lam', vượt qua ta, dẫn dắt Kỳ Lân tộc xưng bá Hồng Hoang, không để Phượng tộc kia một mình độc chiếm!" "Phụ thân!" Nghe xong lời của Tổ Kỳ Lân, Bạch Lân bên cạnh lập tức lộ ra vẻ cảm động.

Tuy Tổ Kỳ Lân không thuộc về tồn tại của thế giới kia, nhưng dù

sao huyết mạch liên kết cũng không thể giả được.

Vô thức, Bạch Lân liền nói: "Sư tôn, vị Thánh Nhân của Phượng tộc kia là Khổng Tuyên Sư đệ sao?" Sư đệ!

Đồng tử co rút, Tổ Kỳ Lân ở nơi không xa sắc mặt đại biến, khó tin nhìn Bạch Lân một cái rồi, ánh mắt liền nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy kinh hãi và khủng bố.

Thánh Nhân của Phượng tộc lại là Sư đệ của Bạch Lân, chẳng lẽ người sau cũng là đệ tử của Hình Hạo sao?

Đệ tử đều là tồn tại Chứng Đạo thành Thánh, vậy làm Sư phụ Hình Hạo lại phải ở cảnh giới nào?

Thánh Nhân?

Cảnh giới trên Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?

Nghĩ vậy, hô hấp của Tổ Kỳ Lân lập tức tăng tốc.

Cùng dưới trướng một Sư tôn, Phượng tộc có Khổng Tuyên Chứng Đạo thành Thánh, chẳng lẽ con trai mình Bạch Lân cũng có hy vọng Chứng Đạo thành Thánh sao?

Nghĩ đến đây, Tổ Kỳ Lân lập tức bước lên phía trước nói: "Xin tiền bối có thể dạy dỗ con ta Chứng Đạo thành Thánh!" Nói xong, Tổ Kỳ Lân trực tiếp quỳ một gối xuống đất trước Hình Hạo, thái độ thành khẩn không hề giả tạo.

"Phụ thân..." Thu cảnh này vào đáy mắt, Bạch Lân cảm động đến mức hồ đồ.

Tổ Kỳ Lân là ai chứ.

Hắn đường đường là tộc trưởng của một tộc, là một trong những kẻ quyền thế đỉnh cấp tuyệt đối trong thế giới Hồng Hoang.

Nhưng lúc này vì muốn con mình có thể Chứng Đạo thành Thánh,

hắn thậm chí ngay cả tôn nghiêm tối thiểu cũng từ bỏ, thật khiến người ta cảm động biết bao.

"Có ý tứ!" Thu cảnh này vào đáy mắt, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên nhìn Tổ Kỳ Lân một cái.

Tuy có thể thấy người sau không chỉ muốn Bạch Lân một mình Chứng Đạo thành Thánh, mà còn vì mình cũng có thể đạt được pháp chứng đạo, nhưng không thể không nói, điểm xuất phát của người sau thực sự khiến người ta động lòng.

"Khổng Tuyên quả thật không tệ!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nhưng việc Chứng Đạo của hắn cũng vô cùng gian nan trắc trở, thậm chí hiểm chút nữa thì thân tử đạo tiêu, ngươi xác định có giác ngộ đó sao?" Khổng Tuyên suýt chút nữa đã chết!

Chương 570

Đáy mắt lộ ra một tia kinh hãi, sắc mặt Bạch Lân âm thầm biến đổi.

Hắn rất hiểu Khổng Tuyên, người sau bất luận chiến lực, tiềm lực và năng lực đều hơn hắn.

Ngay cả Khổng Tuyên còn suýt chết, vậy nếu muốn Chứng Đạo thành Thánh, chẳng lẽ mình cũng có thể thân tử đạo tiêu sao?

Nghĩ vậy, đáy mắt Bạch Lân lộ ra vẻ kiêng kỵ, nhưng nhanh chóng bị sự kiên định thay thế, hắn hít sâu một hơi nói: "Sư tôn, đệ tử đã chuẩn bị sẵn sàng!

Xin Sư tôn truyền cho đệ tử Pháp Chứng Đạo thành Thánh!" Tốt!

Tốt!

Thu phản ứng của Bạch Lân vào đáy mắt, Hình Hạo hài lòng gật đầu đồng thời, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Bạch Lân vì sợ chết mà từ bỏ, thì người sau không xứng đáng làm đệ tử của hắn, dù sao hắn không nghĩ một kẻ yếu ớt đáng được bồi dưỡng như vậy, loại tồn tại đó tự sinh tự diệt cũng được rồi.

Nhưng không tệ, phản ứng của Bạch Lân lúc này khiến hắn khá hài lòng, lập tức gật đầu nói: "Tốt, pháp chứng đạo vì sao, ngươi cũng đã sớm biết, không cần vi sư giải thích nhiều nữa!

Hiện tại vấn đề của chúng ta là, tu vi của ngươi tuy đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Đại viên mãn, nhưng cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại là một trời một vực, thậm chí ngay cả tầng thứ Ngụy Thánh cũng chưa đạt được.

Cho nên, trong tình huống như vậy, yếu tố duy nhất là kiên định

bản tâm, rốt cuộc muốn lấy Phong Lôi Pháp tắc chứng đạo, muốn lấy Khí vận chứng đạo, hay là muốn đi con đường Dĩ Lực chứng đạo." Lời này vừa nói ra, toàn trường tử tịch.

Bạch Lân liền rơi vào trầm tư, Tổ Kỳ Lân bên cạnh thì trợn tròn hai mắt, tựa hồ như nghe thấy bí mật kinh thiên động địa, trong lòng không ngừng lẩm bẩm: "Pháp tắc chứng đạo!

Khí vận chứng đạo!

Dĩ lực chứng đạo!

Ta lại nên đi con đường nào?

Ta lại có thể đi con đường nào!" "..." Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo sắc mặt thản nhiên nhưng cũng không nói, Tổ Kỳ Lân nghe những lời này không có ý nghĩa gì.

Trong tình huống Khổng Tuyên Chứng Đạo thành Thánh, trừ khi Bạch Lân quật khởi người sau không ngăn cản, Tổ Kỳ Lân không đột phá thì tốt, một khi đột phá, thì chờ đợi hắn là tai ương diệt đỉnh.

Nghĩ vậy, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía Bạch Lân đang chìm vào trầm tư, không vội thúc giục, kiên nhẫn chờ đợi.

"Hô ~" Rất lâu sau, Bạch Lân hồi thần, nặng nề thở ra một ngụm trọc khí đồng thời, cả người lúc này khí thế sắc bén mười phần, hoàn toàn không còn vẻ mơ hồ và bất an trước đó, cả người tựa như một lưỡi dao sắc bén sắp ra khỏi vỏ, phong mang tất lộ!

"Sư tôn!" Bước lên một bước, Bạch Lân quỳ một gối xuống đất nói: "Đệ tử đã quyết định rồi, sẽ đi con đường Pháp tắc chứng đạo!

Xin Sư tôn thành toàn!" Pháp tắc chứng đạo!

Quả nhiên là thế!

Khóe miệng nhếch lên, đáy mắt Hình Hạo lóe lên vẻ hài lòng.

Pháp chứng đạo tuy không ít, nhưng đối với Bạch Lân mà nói, Dĩ Lực chứng đạo gần như là không biết tự lượng sức.

Ngoài ra, Pháp tắc chứng đạo là lựa chọn tốt nhất của hắn, người sau có thể lý trí đưa ra phán đoán, có thể thấy đạo tâm của hắn đã được đề thăng đáng kể.

"Có thể!" Đáp một tiếng, Hình Hạo sắc mặt thản nhiên nói: "Chuyện này không khó, ngươi vốn dĩ đã đi trên con đường này, chỉ cần cứ theo con đường này đi tiếp, Chứng Đạo thành Thánh gần như không có trở ngại.

Nhưng bây giờ thời gian cho ngươi không còn nhiều nữa, Khổng Tuyên đã tiếp quản Phượng tộc sắp phát động tấn công Hồng Hoang, đến lúc đó đại quân sẽ thuận ta thì sống nghịch ta thì chết, Kỳ Lân tộc cố nhiên có thể sẽ bị đặt ở cuối cùng, nhưng nếu không có năng lực và khí phách đó, cuối cùng cũng phải giao chiến, kẻ thất bại sẽ mất đi tất cả của thế giới này!" Khổng Tuyên Sư huynh muốn chưởng khống thế giới!

Kinh hô một tiếng, Bạch Lân kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Nếu thật sự như Hình Hạo nói, chẳng lẽ một khi mình Chứng Đạo thành Thánh thì phải cùng Khổng Tuyên quyết một thắng bại sao?

Nhưng nếu không nỗ lực, chẳng lẽ Phượng tộc sẽ thống trị thiên hạ, cả Kỳ Lân tộc thậm chí đều sẽ theo đó mà tan biến, thậm chí...

"Không cần kinh ngạc!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo thản nhiên liếc Bạch Lân một cái nói: "Đệ tử của ta, nếu ngay cả chí xưng bá thiên địa cũng không có, thì làm sao có thể trở thành một thân truyền hợp cách!

Khổng Tuyên có bá chủ chi tâm, chẳng lẽ ngươi muốn vì hắn mà

từ bỏ?

Không hề nỗ lực, không dám chính diện đối kháng với hắn, tương lai của ngươi có thể có thành tựu gì!" Lời này vừa nói ra, giống như tiếng sét giữa trời quang đánh vào lòng Bạch Lân.

Nhất thời, thân thể hắn cuồng chấn, cả người sắc mặt biến đổi mấy lần sau đó, mới như từ trong mộng tỉnh lại, trong miệng không ngừng thở dốc, mồ hôi trên trán không ngừng chảy xuống, hai tay chống xuống đất nói: "Sư tôn, đệ tử đã hiểu rồi!

Bất luận thành bại, bất luận thắng thua, đệ tử đều muốn cùng hắn tranh một trận!

Tuy Khổng Tuyên Sư đệ đã đi trước một bước Chứng Đạo thành Thánh, nhưng đệ tử có niềm tin sẽ vươn lên sau, cùng hắn quyết chiến mang Kỳ Lân tộc đón nhận thắng lợi cuối cùng!" "Tốt!" Không đợi Hình Hạo mở miệng, Tổ Kỳ Lân ở đằng xa liền mở miệng khen hay.

Nhìn về phía Bạch Lân với ánh mắt càng thêm hài lòng đồng thời, tâm thái của cả người hắn cũng đã trải qua sự thay đổi long trời lở đất, hắn sải bước tiến lên phía trước, đợi đến khu vực trước mặt Hình Hạo sau đó chắp tay thi lễ nói: "Tiền bối cứ yên tâm, Kỳ Lân tộc ta tuyệt đối sẽ không kéo chân Bạch Lân!" Nói xong, Tổ Kỳ Lân quay mặt về phía Bạch Lân, trong mắt lóe lên vẻ quyết đoán đồng thời, đưa tay lấy xuống vương miện Kỳ Lân Vương trên đầu mình, không chút chần chừ đặt lên đầu Bạch Lân, mở miệng nói: "Lân nhi, từ nay về sau, con là vương giả đời mới của Kỳ Lân tộc, ta sẽ lui về tuyến hai làm Đại Trưởng lão của Kỳ Lân tộc, giúp con quản lý những người trong Kỳ Lân tộc, nhưng cả Kỳ Lân tộc cũng sẽ lấy con làm tôn!

Phụ thân lấy khí vận của cả chủng tộc gia trì lên người con, chỉ hy vọng con có thể tăng tốc thời gian Chứng Đạo thành Thánh, dẫn dắt

Kỳ Lân tộc ta quật khởi, tốt nhất là có thể chiến thắng Sư đệ của con, trở thành chủ tể của phương thế giới Hồng Hoang này!" Lời này vừa nói ra, linh khí vô biên liền dâng trào.

Đúng như lời Tổ Kỳ Lân nói, sau khi truyền ngôi vương cho Bạch Lân, khí vận của cả Kỳ Lân tộc liền biến động, gia trì lên người Bạch Lân, nhanh chóng giúp hắn đề thăng bản thân.

Két một tiếng, thậm chí còn chưa kịp phản ứng, tu vi của Bạch Lân liền phá vỡ bức tường, tiến vào cảnh giới Ngụy Thánh sơ kỳ.

Cùng với khí tức bùng phát trên người hắn, Tổ Kỳ Lân đang đứng trước mặt hắn không kịp đề phòng bị đánh bay xa mấy trăm dặm.

Nhưng Tổ Kỳ Lân lúc này lại không hề tức giận, ngược lại đầy mặt kích động nhìn về phía trước, nhìn Bạch Lân uy thế vô song mà ha hả cười lớn nói: "Thành rồi, con ta đã đột phá rồi!

Chuẩn Thánh không phải cực hạn, thật sự đã hoàn thành đột phá rồi!

Chỉ cần cho thêm một chút thời gian, con sẽ có thể triệt để siêu việt tất cả, trở thành cường giả Thánh Nhân chí cao vô thượng đó.

Kỳ Lân tộc ta cuối cùng cũng đón được ánh rạng đông, đón được hy vọng của tương lai!" "..." Thật là một vương giả đích thực a.

Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo trong lòng lẩm bẩm một câu, nhìn về phía Tổ Kỳ Lân ánh mắt nhiều thêm một tia kính ý.

Chương 571

Có thể vì tương lai của chủng tộc mà từ bỏ một số thân phận, địa vị và khí vận, tấm lòng của Tổ Kỳ Lân tuyệt đối không phải Tổ Phượng và Tổ Hoàng có thể sánh bằng, thời đại Tam tộc, Kỳ Lân tộc cũng không hổ là chủng tộc mạnh nhất.

Nếu không phải vì gặp phải sự tấn công liên thủ của Phượng tộc và Long tộc dẫn đến một lượng lớn Kỳ Lân vẫn lạc, Kỳ Lân tộc cũng không thể sớm như vậy mà rút lui khỏi vũ đài tranh bá Hồng Hoang, cuộc đại chiến Tam tộc đang tốt đẹp lại diễn biến thành cái gọi là Long Phượng Lượng Kiếp, khiến Kỳ Lân tộc dường như đều bị lãng quên.

"Phá!" Đúng lúc này, tiếng quát khẽ của Bạch Lân lại vang vọng.

Cùng với linh khí thiên địa dũng động, tu vi của hắn lại một lần nữa đề thăng, đạt tới cảnh giới Ngụy Thánh trung kỳ.

Đợi sau khi làm xong mọi thứ, Bạch Lân mới mở đôi mắt, cảm nhận sức mạnh mênh mông trong cơ thể, khóe miệng nhếch lên lộ ra nụ cười chân thành.

"Sư tôn!" Một lúc lâu sau, Bạch Lân hồi thần, bước đến bên cạnh Hình Hạo nói: "Tu vi hiện tại của đệ tử đã thành công đột phá tới cảnh giới Ngụy Thánh trung kỳ, tuy có khí vận Kỳ Lân tộc gia thân, nhưng đệ tử lại cảm thấy một tia trở ngại, tựa hồ nội tình đã đủ nhưng lại không cách nào đột phá, không biết vì sao?" "Không cách nào đột phá!" Kinh ngạc nhìn Bạch Lân một cái, Hình Hạo lập tức mở Đế Mâu tra xét.

Quan sát một lát, Hình Hạo mở mắt nói: "Nắm giữ pháp tắc của ngươi quá yếu ớt, không thể thỏa mãn yêu cầu đột phá cảnh giới!

Với sự nắm giữ Phong Lôi Pháp tắc hiện tại của ngươi, chỉ vừa đạt tới trình độ tám chín thành, tuy vừa vặn đạt tới tầng thứ Ngụy Thánh, nhưng muốn Chứng Đạo thì gần như không có khả năng nào.

Tiếp theo ngươi phải đề thăng pháp tắc, ít nhất đạt tới trình độ mười hai thành, mới có hy vọng Chứng Đạo thành Thánh, nếu muốn đánh bại Khổng Tuyên, thì ít nhất phải nắm giữ Phong Lôi Pháp tắc trên mười lăm thành mới có sức đánh một trận." Thì ra là thế!

Bỗng nhiên ngộ ra gật đầu, Bạch Lân lập tức hiểu vấn đề của mình nằm ở đâu.

Ngay sau đó, lông mày hắn lại nhíu lại.

Lời nói của Hình Hạo rất thẳng thắn, hắn cũng hiểu rõ vấn đề nằm ở đâu, nhưng muốn hoàn thành việc đề thăng pháp tắc và đột phá trong thời gian ngắn, gần như không có khả năng nào, nếu không, hắn cũng sẽ không cần phải ngồi ở khu vực này chịu đựng sự tấn công của Phong Lôi để cảm nhận từng chút pháp tắc chi lực.

"Sư tôn!" Vô thức, Bạch Lân liền mở miệng nói: "Không biết đệ tử nên làm thế nào để đề thăng Phong Lôi Pháp tắc?" Không chỉ hắn, bao gồm cả Tổ Kỳ Lân ở nơi không xa cũng không ngoại lệ.

Hắn đã nghe những lời trước đó, tự nhiên cũng biết tình hình của Bạch Lân tệ đến mức nào, tuy tu vi đã đề thăng, nhưng lại chưa đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính.

"Đơn giản thôi!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo nhìn Bạch Lân một cái nói: "Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, những thứ này đều có thể giúp ngươi đề thăng Pháp tắc chi lực.

Ngoài ra, ngươi có thể đi vào Hỗn Độn bên trong để thu thập Phong Lôi gia trì pháp tắc của bản thân, chỉ cần không có gì bất ngờ, muốn đạt đến cảnh giới chứng đạo trong thời gian ngắn, thì cần phải

tranh đoạt quy mô lớn mới được." Thì ra là thế!

Bỗng nhiên ngộ ra gật đầu, Bạch Lân lập tức hiểu rõ mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Tài nguyên!

Quá thiếu.

Tài nguyên của cả Kỳ Lân tộc cộng lại cũng không đủ, cách duy nhất là xâm nhập, điên cuồng xâm nhập và cướp đoạt để giúp bản thân chứng đạo, thậm chí...

"Sư tôn, đệ tử đã hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Bạch Lân bước lên một bước sắc mặt nghiêm túc nói: "Đệ tử nhất định sẽ không phụ kỳ vọng của Sư tôn!" "Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo cũng không nói thêm lời thừa, vung tay lớn một cái nói: "Đã như vậy, vậy tiếp theo nên hành động thế nào thì phải xem ngươi rồi.

Vi sư trước khi rời đi sẽ giúp ngươi phá hủy chướng ngại cuối cùng!" Nói xong, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, giữa lúc Đế Mâu tỏa sáng, cả người hắn chợt lóe rồi biến mất tại chỗ.

"..." Nhìn Hình Hạo rời đi, Bạch Lân và Tổ Kỳ Lân bên cạnh đều ngây người.

Câu nói cuối cùng của người sau khiến cả hai đều cảm thấy vô cùng khó hiểu, đặc biệt là Bạch Lân thậm chí còn muốn truy vấn.

Đáng tiếc, Hình Hạo đã rời đi, cũng dẫn đến việc gần như không có khả năng truy vấn nữa.

"Lân nhi!" Đúng lúc này, Tổ Kỳ Lân tựa hồ đã hiểu ra, bước đến bên cạnh Bạch Lân sau đó mở miệng nói: "Sư tôn đã truyền Pháp Chứng Đạo cho con, tiếp theo nên làm thế nào?

Chỉ cần có thể khiến con Chứng Đạo thành Thánh, thì Kỳ Lân tộc

ta nguyện ý trả giá tất cả!" Lời này dứt khoát, Tổ Kỳ Lân thậm chí không hề do dự, một lòng muốn nâng đỡ Bạch Lân.

Ài!

Sự tồn tại của Hình Hạo thực sự quá cường đại, gần như là tồn tại không thể đối địch, hắn không dám chơi trò quanh co nữa.

"Vật phẩm Phong Lôi!" Hồi thần, Bạch Lân thu lại những suy nghĩ trong lòng sau đó, ánh mắt nhìn về phía Tổ Kỳ Lân bên cạnh nói: "Ta cần số lượng lớn vật phẩm Phong Lôi, bất kể Tiên Thiên hay Hậu Thiên, ta đều cần!

Với nội tình của Kỳ Lân tộc dường như không đủ để ta Chứng Đạo thành Thánh, cho nên, hy vọng duy nhất của ta là cướp đoạt chúng sinh, cướp đoạt tất cả các chủng tộc ở phía Đông Hồng Hoang một lần." Cướp đoạt tất cả các chủng tộc!

Chẳng lẽ muốn khai chiến với họ!

Đồng tử co rút, Tổ Kỳ Lân lập tức hiểu rõ mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Nếu sơ suất một chút, cả Kỳ Lân tộc có thể sẽ trở thành kẻ địch của toàn dân, nhưng sự tình đã đến nước này, cũng không thể lo lắng nhiều như vậy được nữa.

Nếu Bạch Lân không cách nào Chứng Đạo thành Thánh, thì tương lai Hồng Hoang nhất định sẽ thuộc về Phượng tộc, thuộc về Khổng Tuyên, trong đó trừ Bạch Lân ra, tất cả mọi người đều sẽ chết.

"Được!" Không chút chần chừ, Tổ Kỳ Lân nhanh chóng hạ quyết tâm, nắm chặt hai quyền nói: "Ta bây giờ đi triệu tập đại quân Kỳ Lân tộc chuẩn bị!

Lân nhi, con cứ ở đây tiếp tục tu luyện, chuyện cướp đoạt vật phẩm Phong Lôi cứ giao cho phụ thân là được!" Nói xong, Tổ Kỳ Lân

không còn dừng lại, xoay người cất bước liền rời khỏi khu vực này! ...Đỉnh Bất Chu Sơn, thân ảnh Hình Hạo liền hiển lộ.

Đợi nhẹ nhàng hạ xuống đất, ánh mắt Hình Hạo liền nhìn về bốn phía, toàn thân uy áp Vô Cực Đại La Kim Tiên chậm rãi dâng trào, cấp tốc tấn công về phía bầu trời.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng sấm vang vọng chấn động tai không ngừng vang lên, có thể thấy rõ từng đạo quang thúc chói lọi, ẩn ẩn hiện hiện có thể thấy hình dáng Ba Mươi Ba Thiên hiển hóa.

Chỉ là Ba Mươi Ba Thiên lúc này vẫn chưa ngưng tụ thành hình, cũng dẫn đến ba mươi ba Đại Thiên Thế Giới liên kết lại với nhau, giống như một thế giới Hồng Hoang thu nhỏ.

"Có ý tứ!" "Thì ra đây mới là chân thái của Ba Mươi Ba Thiên sao!" Thu cảnh này vào đáy mắt, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên đồng thời, bước một bước, cả người liền tiến vào trong không gian đó.

Đợi Hình Hạo tiến vào trong, vô số Phong Hỏa Lôi Điện không ngừng tấn công về phía hắn.

Cả thế giới tràn ngập nguy cơ, dù là cường giả cấp Chuẩn Thánh tiến vào trong đó cũng có khả năng thân tử đạo tiêu.

Chương 572

"Gần đủ rồi!" "Hẳn là ở đây rồi!" Hơi trầm ngâm một lát, ánh mắt Hình Hạo liền nhìn về phía một khu vực nói: "Ra đi, trước mặt Bản Đế, sự che giấu của ngươi không có bất kỳ ý nghĩa nào!" Lời này vừa nói ra, toàn trường tử tịch.

Cùng lúc đó, sức mạnh đang náo động của cả thế giới bình ổn lại, có thể rõ ràng cảm nhận được từng luồng sát ý mạnh mẽ đang cuồn cuộn trong bóng tối.

Khoảnh khắc tiếp theo, ở khu vực không xa phía trước Hình Hạo, một đạo không gian toại đạo liền hiện ra, có thể thấy một thân ảnh bước ra từ trong đó, khí tức dao động trên người hắn ở cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng, thậm chí ẩn ẩn còn có xu thế muốn tiến thêm một bước nữa.

"Thiên Đạo!" "Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng!" Thu cảnh này vào đáy mắt, đáy mắt Hình Hạo tinh quang chợt lóe, tay phải vung lên liền lấy ra một thanh trường kiếm.

Ông ông...

Tiếng ông minh vang vọng, trường kiếm lay động sáng chói, có thể thấy rõ những hoa văn đặc biệt hiện ra trên đó, vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, vượt qua Hỗn Độn Linh Bảo, đạt tới cấp độ Hỗn Độn Chí Bảo.

"Cuối cùng cũng chuyển hóa thành công rồi!" Quan sát thanh trường kiếm trong tay một cái, đáy mắt Hình Hạo lộ ra một tia hài lòng.

Vật này chính là Chu Thiên Thần Kiếm được tạo thành từ Chu Thiên Thần Phủ, kế thừa toàn bộ sức mạnh của Chu Thiên Thần Phủ,

càng trở nên sắc bén hơn.

Nếu không có gì bất ngờ, vật này cũng không hề kém cạnh so với Bàn Cổ Phủ chân chính là bao, thậm chí bản thân nó có thể kiêm cố hai đại pháp tắc trên người Hình Hạo: Lực Lượng Pháp tắc và Thời Không Pháp tắc.

"Kẻ nào!

Ngươi, không nên tồn tại trong thế giới này!" Đúng lúc này, Thiên Đạo đối diện ánh mắt giận dữ nhìn Hình Hạo, đáy mắt sát cơ nồng đậm nói: "Ngươi là dị số, mang đến biến số khổng lồ cho cả Hồng Hoang, không nên tồn tại trên đời." Ta không nên tồn tại!

Có lẽ vậy!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Hình Hạo liếc Thiên Đạo một cái, sau đó khẽ rung Chu Thiên Thần Kiếm trong tay nói: "Vậy thì sao, tồn tại tức là chính lý, ta có nên tồn tại hay không lại là do ngươi quyết định ư!

Nhưng hôm nay ngươi lại không có sự cần thiết để tiếp tục tồn tại, nếu không, đệ tử của Bản Đế không chừng cũng sẽ trở thành quân cờ trong tay ngươi." Nói xong, Hình Hạo giơ Chu Thiên Thần Kiếm trong tay lên chém xuống một trận.

Hưu hưu...

Tiếng phá không vang vọng, có thể thấy rõ từng đạo kiếm khí lướt ra bao phủ khắp các khu vực của cả thế giới.

Cùng với lực lượng Thời Không dũng động, cả thế giới triệt để bị cách ly ra, không thể liên kết với Hồng Hoang, Hình Hạo và Thiên Đạo đang ở trong đó cũng không thể tùy ý rời đi.

"Hỗn trướng, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" Nhận thấy biến cố từ hành động này của Hình Hạo, sắc mặt Thiên Đạo ở nơi không xa lập

tức trở nên khó coi.

Thậm chí trong tình huống như vậy, hắn cảm thấy một tia bất an mạnh mẽ, nếu có thể, hắn còn muốn phá vỡ kết giới rời khỏi khu vực này.

Nhưng sau khi âm thầm thử nghiệm không có kết quả, hắn lại cảm thấy có điều không ổn.

Dù tu vi của người sau có thể không bằng mình, nhưng nếu luận chiến đấu lực, người sau tuyệt đối sẽ không yếu hơn bao nhiêu.

Nghĩ vậy, nội tâm Thiên Đạo hoảng loạn tột độ, sự bất an từ sâu thẳm linh hồn khiến hắn cảm thấy không an toàn mãnh liệt.

"Ta hiểu rồi!" Đột nhiên, Thiên Đạo tựa hồ đã hiểu ra, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Ngươi là muốn tìm ta đàm điều kiện phải không?

Người của Bàn Cổ, hoặc là hậu thủ mà hắn để lại!

Ngươi muốn ta từ bỏ quyền khống chế Hồng Hoang, muốn ta từ bỏ ý chí của Bàn Cổ, đó là chuyện tuyệt đối không thể, đừng tưởng rằng nhốt ta lại là có thể ngăn cản tất cả." Bàn Cổ?

Khống chế?

Lông mày nhướn lên, Hình Hạo lập tức hiểu ra ý của Thiên Đạo.

Nếu không có gì bất ngờ, người sau coi mình là người mà Bàn Cổ phái đến để ngăn cản mọi thứ.

Đáng tiếc, tất cả đều không có tác dụng nào.

Dù sao hắn không phải người Bàn Cổ phái đến, Bàn Cổ cũng không có tư cách làm như vậy với hắn.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức giơ lợi nhận trong tay lên, chậm rãi nói: "Đã như vậy, vậy ra tay đi!

Giữa ta và ngươi, tất sẽ có một kẻ chết, hôm nay chúng ta chỉ có một người có thể sống sót rời đi!" Nói xong, Hình Hạo cầm kiếm chém xuống, lập tức có kiếm khí phá không, cấp tốc tấn công về phía khu vực của hắn.

"Không tốt!

Nguy hiểm!" Chỉ trong một thoáng, Thiên Đạo cảm thấy nguy cơ, sắc mặt đại biến né tránh sang một bên, không dám có bất kỳ sự né tránh hay chờ đợi nào.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Tuy tốc độ của hắn đủ nhanh, phản ứng cũng cực kỳ mau lẹ.

Nhưng tốc độ tấn công một kiếm của Hình Hạo lại càng nhanh hơn, cộng thêm có lực lượng Thời Không Pháp tắc gia trì, kiếm khí trong khoảnh khắc đã nổ tung trên thân thể hắn.

Bành một tiếng nổ lớn, vai Thiên Đạo liền nổ tung, máu thịt mơ hồ, cả người hắn rên nhẹ một tiếng, cấp tốc lùi lại mười mấy mét mới ổn định lại.

"Hỗn trướng!" Đợi ổn định thân ảnh, Thiên Đạo lập tức giận dữ bốc cháy, ngẩng đầu nhìn về phía Hình Hạo nghiến răng nghiến lợi đồng thời, tay phải vung lên lấy ra một thanh trường đao nắm chặt trong tay.

"Chết!" Quát khẽ một tiếng, trường đao chém xuống, dưới sự thao túng của Thiên Đạo, một đạo đao khí dài vạn trượng phá không, cấp tốc tấn công về phía khu vực của Hình Hạo.

Cùng với từng trận tiếng nổ vang như sấm sét, thời không lập tức nổ tung, sức mạnh Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng của Thiên Đạo lúc này hiển lộ không chút che giấu.

"Tới tốt!" Thấy tình hình này, Hình Hạo ha hả cười một tiếng, tựa

hồ không có bất kỳ ý hoảng loạn nào, bước lên một bước vung Chu Thiên Thần Kiếm trong tay, kiếm khí lăng không hóa thành một đạo thanh mang cắt xuyên thời không hỗn loạn kia.

Nhất thời, tiếng nổ bình tức.

Thời không bạo tẩu bị một kiếm bình định, kiếm khí như tia sáng xuyên qua trong đó, sau khi phản xạ qua vô số khu vực, trực tiếp đánh trúng lưng Thiên Đạo.

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, thân thể Thiên Đạo như bị sét đánh, khóe miệng tiên huyết chảy ra đồng thời, trường đao trong tay hắn liên tục chém mười mấy lần, từng đạo đao khí che trời lấp đất tấn công về phía Hình Hạo.

Sau khi làm xong mọi thứ, Thiên Đạo cũng không ở lại chờ đợi, rút thân lùi lại, cấp tốc lướt về phía khu vực phía sau, niết động pháp ấn, có lực lượng Thiên Đạo bắt đầu tu phục thân thể bị tổn thương của hắn.

Chương 573

"Điêu trùng tiểu kỹ!" Thu cảnh này vào đáy mắt, đáy mắt Hình Hạo lập tức lộ ra một tia khinh thường.

Kiếm khí nhỏ bé làm sao có thể ngăn cản được mình?

"Phá!" Trong miệng quát khẽ một tiếng, Hình Hạo bước một bước, phía sau Tam Hoa Tụ Đỉnh hiển hóa, Ba Mươi Sáu Phẩm Nhân Hoa, Ba Mươi Sáu Phẩm Địa Hoa và Ba Mươi Sáu Phẩm Thiên Hoa tụ tập lại với nhau che chở cho hắn bên trong.

Có thể thấy đạo khí tấn công kia cấp tốc băng phôi, thậm chí còn chưa kịp tới gần Tam Hoa đã ảm đạm vô quang, va chạm lẫn nhau Tam Hoa không hề có chút gợn sóng nào, nhưng đạo khí tấn công kia lại triệt để băng phôi tan rã.

Hình Hạo lúc này thì giống như thần linh, từng bước từng bước tiến lên, bình ổn, vững chắc có trật tự.

Giống như ở trong mắt bão, Hình Hạo không hề có chút trở ngại nào, nhưng đạo khí tấn công của Thiên Đạo lại bị hủy diệt hoàn toàn.

"Thật khó tin!

Lại có chuyện như vậy xảy ra!" Ở khu vực xa xa, Thiên Đạo ngây ngốc nhìn cảnh này, trong lòng lúc này dấy lên sóng to gió lớn.

Hắn cảm thấy, dao động sức mạnh và khí tức trên người Hình Hạo không hề kém cạnh mình chút nào, đặc biệt là cảm giác nguy cơ và tử vong mà hắn mang lại, càng khiến nội tâm hắn bất an tột độ.

Nhưng trong tình huống như vậy, hắn không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn mọi thứ không ngừng xảy ra, thậm chí đối mặt với Hình Hạo đang bước tới, không thể không uất ức không

ngừng né tránh.

"Đáng chết!

Đáng chết!" Trong miệng chửi rủa, Thiên Đạo không ngừng gầm gừ, hoàn toàn không biết quái vật như Hình Hạo rốt cuộc được sinh ra khi nào, lại khi nào trưởng thành đến mức này.

Xẹt xẹt...

Đột nhiên, một đạo âm thanh đặc biệt vang vọng.

Theo tiếng nhìn lại, có thể thấy vết thương trên người Thiên Đạo đã khôi phục như ban đầu với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, sau khi khói trắng bốc lên, máu thịt của hắn đều hoàn chỉnh không chút tổn hại.

"Tốt!" Thấy tình hình này, Thiên Đạo hài lòng gật đầu, sau đó ánh mắt khóa chặt vào Hình Hạo ở nơi không xa, ha hả cười lớn nói: "Ngươi lại có thể làm gì được ta chứ?

Ta là Thiên Đạo, ta sở hữu bất diệt chi thân!" Bất diệt chi thân!

Đơn giản là trò cười!

Khinh thường bĩu môi, Hình Hạo không tin cái gọi là bất tử chi thân của Thiên Đạo, nếu không, trước đó hắn cũng sẽ không né tránh, nhường nhịn.

Bất tử chi thân, thực tế nhiều nhất cũng chỉ là một số pháp thuật khôi phục nhanh chóng, nhìn qua cố nhiên có thể, nhưng thực tế lại không có bao nhiêu tác dụng.

Giết một lần không chết, vậy giết thêm mấy lần, mười mấy lần, mấy trăm lần người sau chẳng lẽ sẽ không chết sao?

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức bước lên một bước, đáy mắt sát cơ bắn ra nói: "Sao?

Đã như vậy, vậy để ta thử cái gọi là bất tử chi thân của ngươi!" Nói xong, Hình Hạo không chút do dự giơ Chu Thiên Thần Kiếm trong tay lên vung chém, một đạo kiếm khí phá không cực tốc chém giết về phía khu vực của Thiên Đạo.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Thiên Đạo đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại quả quyết như vậy, trong tình huống này lại dám ra tay với hắn.

Nhưng hắn cũng không hề hoảng loạn.

Dù sao chênh lệch tu vi giữa hai bên khá lớn, trong tình huống như vậy, hắn hoàn toàn không sợ hãi gì.

"Tìm chết!" Trong miệng quát khẽ một tiếng, Thiên Đạo ngang nhiên ra tay, vô số xúc tu màu đen từ phía sau dũng ra, không ngừng tấn công về phía khu vực của Hình Hạo.

"Trảm!

Trảm!" Thấy tình hình này, Hình Hạo ha hả cười một tiếng, không hề để tâm đến những xúc tu màu đen đang tấn công kia, không ngừng vung lợi nhận trong tay đồng thời, từng đạo kiếm khí chém ra, không ngừng phá hủy những xúc tu đó.

Nhất thời, vô số kiếm khí và xúc tu liền va chạm vào nhau giữa không trung.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ vang vọng chấn động tai không ngừng vang lên, kiếm khí không ngừng nổ tung, xúc tu cực tốc băng phôi, trong thời gian ngắn ngủi, cả khu vực trở thành một vùng huyết tinh, mùi máu tanh nồng nặc đủ để khiến người ta buồn nôn, thậm chí nếu có Hỗn Nguyên Đại

La Kim Tiên tiếp cận, thì có thể sẽ thân tử đạo tiêu.

Cùng với thời gian trôi qua, ngày càng nhiều xúc tu liền băng phôi, vô số quang thúc vỡ nát, khiến người ta cảm thấy bất an, áp lực và bàng hoàng mãnh liệt.

"Sao lại như thế!

Sao lại như thế!" Đặc biệt là Thiên Đạo, lúc này cả người hắn điên cuồng như gió, trơ mắt nhìn Hình Hạo càng đánh càng dũng mãnh, trong lòng sợ hãi.

Hắn cảm thấy, sức mạnh giữa hai bên không còn chênh lệch là bao, thậm chí cái gọi là tu vi vượt trội cũng không có bất kỳ cảm giác ưu việt nào trước mặt hắn, ẩn ẩn thậm chí còn có xu thế bị vượt qua.

Nhất thời, nội tâm Thiên Đạo hoảng loạn vô cùng, không ngừng thao túng những xúc tu màu đen phía sau tấn công ra hóa thành từng đạo trường mâu màu đen, với tư thế hủy diệt tất cả tấn công về phía Hình Hạo.

"Hoa hòe lòe loẹt!

Vạn biến không rời tông, một chiêu này có ý nghĩa gì!" Thấy tình hình này, Hình Hạo khinh thường bĩu môi, tâm niệm vừa động vung Chu Thiên Thần Kiếm trong tay chém ra, vô số kiếm khí Thời Không dũng ra, không ngừng va chạm với những trường mâu màu đen kia.

Oanh long long...

Oanh long long...

Lại một trận tiếng nổ vang vọng, cả khu vực đang cấp tốc băng phôi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trong thời gian ngắn ngủi, cả thế giới đều theo đó mà tan nát, nếu không phải vì có kết giới Hình Hạo đã bố trí từ trước tồn tại, chỉ sợ

thế giới này lúc này đã bị hủy diệt rồi.

"Sức mạnh của ngươi!" Đột nhiên, Thiên Đạo tựa hồ đã nhận ra, ánh mắt chết chóc nhìn chằm chằm vào Hình Hạo, nghiến răng nghiến lợi nói: "Bàn Cổ, ngươi đã thôn phệ Bàn Cổ!

Chương 574

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Ý chí của Bàn Cổ vẫn còn đó, làm sao hắn có thể chết?

Lại làm sao có thể bị ngươi thôn phệ!" Nghe vậy, Hình Hạo thản nhiên cười một tiếng, tự nhiên biết Thiên Đạo đang kiêng kị điều gì.

Nếu không có gì bất ngờ, người sau kiêng kỵ Bàn Cổ.

Hiện tại nhận ra mình đã thôn phệ Bàn Cổ, tự nhiên sẽ càng thêm sợ hãi một chút.

"Không có gì là không thể!" Bước lên một bước, Hình Hạo thản nhiên cười một tiếng nói: "Chỉ là Bàn Cổ bé nhỏ mà thôi, chưa khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh thì có gì đáng sợ.

Ngươi ngay cả một chút dũng khí cũng không có sao?

Vậy thì làm sao có thể đánh bại Bàn Cổ!

Thật là vô dụng a, đường đường Thiên Đạo lại có thể thê thảm đến mức này." Lời này vừa nói ra, toàn trường tử tịch!

Hô hấp của Thiên Đạo dồn dập, đôi mắt đỏ ngầu, trong miệng không ngừng thở dốc đồng thời, ánh mắt chết chóc nhìn chằm chằm Hình Hạo, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tên đáng chết, ngươi tìm chết!

Hôm nay, ta nhất định phải giết ngươi!" Nói xong, thân thể Thiên Đạo chợt lóe, một mảng lớn sương mù màu đen liền hiện ra, bao phủ khu vực này với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Gầm...

Tiếng gầm khẽ vang vọng, có thể thấy rõ một con bạch tuộc khổng lồ màu đen vọt ra, toàn thân khí tức Hỗn Độn tràn ngập, giống

như một ngọn núi lớn tấn công về phía Hình Hạo.

"Bạch tuộc!

Thật xấu xí a!" Thấy tình hình này, Hình Hạo không khỏi bĩu môi, đáy mắt lộ ra một tia khinh thường đồng thời, trong lòng lại không khỏi trở nên ngưng trọng.

Dù sao đây là bản thể của người sau, sức mạnh phát huy ra hiển nhiên không thể so sánh được, trong tình huống này, hắn thật sự không dám lơ là.

Ngay lập tức, Hình Hạo tâm niệm vừa động, Chu Thiên Thần Kiếm trong tay lập tức giơ lên, trong miệng quát khẽ một tiếng: "Thời Không Phá Toái!" Xẹt một tiếng, Chu Thiên Thần Kiếm chém ra, bầu trời lập tức nứt toác.

Khoảnh khắc tiếp theo, kiếm khí xông thẳng lên trời chín vạn dặm hung hăng va chạm vào thân thể bạch tuộc xấu xí của Thiên Đạo.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ vang vọng chấn động tai vang lên, kiếm khí băng phôi, vậy mà không thể phá vỡ phòng ngự bản thể của Thiên Đạo.

"Thật cứng rắn!" Thu cảnh này vào đáy mắt, đáy mắt Hình Hạo lập tức lộ ra một tia kinh ngạc và chấn kinh.

Vạn vạn không ngờ, sự việc lại xảy ra biến cố lớn như vậy.

Phải biết rằng, bản thể của Thiên Đạo theo hắn thấy không thể đạt tới mức này mới phải, vạn vạn không ngờ, nhục thân của hắn lại cường hãn đến vậy, cứng đối cứng với tấn công mà không hề hấn gì, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi, khiến người ta khó tin.

"Kẻ ngoại lai, đi chết đi!" Đúng lúc này, tấn công của Thiên Đạo

giáng xuống.

Thân thể khổng lồ rơi xuống, trực tiếp đè lên thân thể Hình Hạo.

“Ưm!” Trong miệng rên nhẹ một tiếng, thân thể Hình Hạo cứng đờ, khóe miệng một vệt tiên huyết chảy ra, thân thể trực tiếp bị áp bách mà rơi xuống phía dưới.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân thể khổng lồ của Thiên Đạo liền rơi xuống đất.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ vang vọng chấn động tai liền vang lên, đại địa theo đó mà nứt toác, dư ba sức mạnh đáng sợ liền tràn ra, trực tiếp hủy diệt tất cả, vạn vật tịch diệt, cả thế giới đều chìm vào tử tịch.

Nhất thời, giữa thiên địa chỉ có Thiên Đạo đứng sừng sững, không ngừng gầm gừ như kẻ chiến thắng, tựa hồ đang phát tiết sự vui sướng trong lòng.

Tuy nhiên, đúng lúc này một đạo âm thanh vô tình chợt vang vọng: “Bản Đế: Vạn Vật Quy Hư, Thời Không Luân Chuyển!” Tiếng va đập vỡ nát vang vọng, có thể thấy rõ một luồng sáng mạnh mẽ xông thẳng lên trời, đánh bật thân thể khổng lồ của Thiên Đạo ngã nhào xuống đất.

Một tiếng 'hưu' vang lên, thân ảnh Hình Hạo theo đó bay ra.

Sau khi ổn định thân hình, ánh mắt Ta lập tức khóa chặt lên Thiên Đạo cách đó không xa, nhíu mày nói: “Thật không ngờ sức mạnh cùng cường độ nhục thân này lại khoa trương đến vậy, đã vượt qua Tổ Vu, vô hạn tiếp cận cảnh giới Hỗn Độn Ma Thần rồi!” Nói xong, ánh mắt Hình Hạo lóe lên một tia sát cơ.

Thiên Đạo càng mạnh thì càng không thể để nó tiếp tục tồn tại.

Nếu không, áp lực đối với Khổng Tuyên và Bạch Lân sẽ quá lớn, thậm chí có thể khiến hai người bọn họ đều vẫn lạc trong thế giới này.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức phát động tấn công: "Trảm!" Khoảnh khắc kế tiếp, kiếm khí xé gió, lực lượng thời không cuồn cuộn lan ra, trong thời gian ngắn đã bao phủ Thiên Đạo vào trong.

"A… a…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy rõ thân thể Thiên Đạo đang bị cắt xé nhanh chóng.

Kèm theo từng đợt ba động khí tức cường liệt tràn ra, nhục thân của nó nhanh chóng tan rã, lượng lớn sinh mệnh lực cấp tốc trôi đi, toàn bộ tình trạng nhìn qua vô cùng tồi tệ.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, chỉ cần đánh trúng Thanh Đế thì mọi chuyện đều sẽ ổn thỏa.

"Ha ha!" Thế nhưng, đúng lúc này, tiếng cười lớn của Thiên Đạo lại vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, Thiên Đạo đang ở giữa luồng kiếm khí tấn công không hề có chút hoảng loạn, ngược lại vô cùng bình thản, cả người lơ lửng ở đó, tựa như nhìn kẻ ngốc mà nhìn Hình Hạo nói: "Ngươi nghĩ chút sức mạnh này có thể diệt sát ta sao?" "Ta nói cho ngươi biết, ta là bất tử chi thân, không giết được ta đâu." Tựa hồ để chứng minh lời nói của mình, có thể thấy thương thế trên người nó bắt đầu khôi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn số lượng vết thương do kiếm khí của Hình Hạo tạo ra.

"Tốc độ khôi phục thật nhanh!" "Thật khiến người ta không thể không tán thán!" Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, Hình Hạo trong

mắt lộ ra một tia ngưng trọng, không chút do dự giơ Chu Thiên Thần Kiếm trong tay lên nói: “Hử?

Bất tử chi thân?

Đó là thứ mà bản đế không tin tưởng nhất!” “Khai Thiên Cửu Thức Nhất Kiếm Phân Âm Dương!” Một tiếng 'xẹt' vang lên, Khai Thiên Cửu Thức được phát động, Lực chi pháp tắc, Thời không pháp tắc tuôn ra, dưới sự thao túng của Hình Hạo cấp tốc tấn công về phía khu vực nam tử kia đang ở.

Chương 575

Trong thời gian ngắn ngủi vài hơi thở, Khai Thiên Kiếm khí đã bao phủ lên thân thể Thiên Đạo.

"A… a…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, sắc mặt Thiên Đạo lập tức đại biến.

Đến bây giờ, nó đã có thể cảm nhận rõ ràng nguy cơ của bản thân, đặc biệt là Lực chi pháp tắc và Thời không pháp tắc ẩn chứa trong Khai Thiên Kiếm khí, dưới sự gia trì của hai loại pháp tắc này, nó tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Trong nháy mắt, Thiên Đạo vặn vẹo thân thể muốn né tránh sang một bên.

Thế nhưng, hiện thực lại vô cùng tàn khốc.

Sức mạnh của Khai Thiên Kiếm khí há có thể tùy tiện hủy diệt được?

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, mọi sức mạnh đều bị hủy diệt trong khoảnh khắc đó, ngay cả bản thể Thiên Đạo cũng bắt đầu xuất hiện sự tan rã trên diện rộng.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Cảm nhận được tình huống của bản thân, Thiên Đạo không ngừng chửi bới, cả người vô cùng lo lắng nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhìn thấy tình huống của bản thân ngày càng tồi tệ, Thiên Đạo không thể không sử dụng sát chiêu của mình, trong mắt lóe lên sát cơ nói: "Đã như vậy, đừng trách ta liều mạng với ngươi!" "Ngoài ra, hãy tiếp nhận sự chế tài của lực lượng Hồng Hoang đi!" Trong lúc nói chuyện, quanh thân Thiên Đạo lập tức bốc lên khói đen, kèm theo từng

đợt ba động khí tức cường liệt tuôn ra, có thể thấy trên người nó xuất hiện từng luồng khí tức Hồng Hoang, diễn hóa thành đại thế công kích thẳng về phía Hình Hạo.

"Ân hanh!" Một tiếng rên trầm thoát ra khỏi miệng, Hình Hạo lập tức cảm nhận được áp lực Hồng Hoang nặng nề bao trùm lấy mình.

Dưới sự công kích của lực lượng đó, Ta gần như không có bất kỳ lựa chọn nào khác, chỉ có thể liều chết kháng cự, cứng đối cứng, nếu không, chỉ cần sơ sẩy một chút là cái chết đang chờ đợi.

Trong khoảnh khắc, Hình Hạo lập tức phản ứng, không chút do dự thao túng sức mạnh của bản thân tuôn ra, cứng đối cứng với nó.

"Ầm ầm ầm…" Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng.

Có thể thấy rõ từng luồng sức mạnh khủng bố không ngừng khuếch tán, Hình Hạo và Thiên Đạo chiến đấu kịch liệt.

Ngay sau đó, từng luồng khí tức khủng bố tràn ngập, trong thời gian ngắn toàn bộ thế giới nhanh chóng tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy, ngay cả kết giới Hình Hạo đã bố trí trước đó cũng đang cấp tốc tan vỡ.

"Rắc!" Đột nhiên, một tiếng vỡ vụn vang vọng.

Kèm theo sự tan rã của thiên địa, sức mạnh liên kết của thế giới này cũng đang cấp tốc tan rã, kết giới thời không vỡ vụn, khí tức chiến đấu của hai người lập tức truyền vào trong Hồng Hoang.

"Sức mạnh này!" "Sức mạnh này!" "…." Trong nháy mắt, chúng thần Hồng Hoang không nhịn được đứng dậy, từng người kinh hãi nhìn về phía khu vực đỉnh Bất Chu Sơn, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ chấn động và khó tin.

Mạnh mẽ!

Vô địch!

Dưới sự công kích của sức mạnh hai bên, có thể cảm nhận rõ ràng, bất kể sức mạnh của Thiên Đạo hay Hình Hạo đều vượt xa phạm vi hiểu biết của bọn họ, thậm chí cảm nhận ba động khí tức đó, đều có cảm giác có khả năng vẫn lạc thân tử đạo tiêu.

"Sao có thể!" "Trong Hồng Hoang từ khi nào lại xuất hiện cường giả như vậy!" "Ngay cả Thánh Nhân Phượng tộc trước đó chỉ sợ cũng không bằng một phần vạn!" "…." Trong nháy mắt, các cường giả Hồng Hoang đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh lập tức bay vọt lên, mặc dù biết rõ nguy hiểm nhưng vẫn cấp tốc lao về phía khu vực Bất Chu Sơn. … Bất Chu Sơn!

Kèm theo tiếng xé gió không ngừng vang vọng, Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi, Càn Khôn, Âm Dương, Ngũ Hành và các đại thần thông cấp cao khác hội tụ một chỗ.

Sau khi nhìn nhau một cái, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía đỉnh Bất Chu Sơn, trong mắt từng người lóe lên vẻ chấn động, đồng thời theo bản năng mở miệng nói: "Chư vị Đạo hữu, chi bằng chúng ta liên thủ tiến vào trong đó để tìm hiểu rốt cuộc?" Lời này lập tức nhận được sự đồng tình của các tu sĩ xung quanh, khí tức quanh thân mọi người dũng động chuẩn bị xông vào trong.

"Tất cả hãy dừng lại cho ta!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, hai tiếng gầm khẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy rõ Khổng Tuyên và Bạch Lân dẫn theo một lượng lớn tu sĩ Phượng tộc, Kỳ Lân tộc đang cấp tốc bay đến, từng người uy áp quanh thân phát ra, trực tiếp bao vây Hồng Quân và các đại thần thông giả khác vào trong.

Khổng Tuyên!

Thánh Nhân Phượng tộc!

Nhìn thấy bọn họ, sắc mặt Hồng Quân và các đại thần thông giả khác lập tức đại biến, từng người thần sắc biến đổi, đồng thời thân ảnh đang tiến lên cũng dừng lại.

Sau khi ổn định thân hình, ánh mắt của bọn họ lập tức tập trung lên Khổng Tuyên và Bạch Lân, trong mắt hiện lên vẻ cảnh giác, chậm rãi nói: "Vì sao lại muốn ngăn cản!" "Chẳng lẽ người chiến đấu với Thiên Đạo kia có quen biết các ngươi sao?" Đối mặt với câu hỏi, Khổng Tuyên và Bạch Lân nhìn nhau một cái, cũng không có ý định kể lại mọi chuyện.

"Không nên biết đâu!" Một bước tiến lên, Khổng Tuyên lập tức mở miệng nói: "Tất cả những người ở đây đều không được phép tiến vào, cũng hãy rời đi đi!" "Nếu không, một khi có bất kỳ dị động nào, thì đừng trách chúng ta ra tay vô tình!" Lời này vừa nói ra, toàn trường lập tức yên tĩnh.

Bao gồm cả Hồng Quân, La Hầu đều bị chấn nhiếp tại chỗ không thể nhúc nhích, nhưng trong tình huống hiện tại, bọn họ lại không muốn rời đi.

Thế nhưng đối mặt với lời uy hiếp của Khổng Tuyên, bọn họ cũng không thể không coi trọng, cường đại của Khổng Tuyên không phải là thứ bọn họ có thể sánh bằng, thậm chí mơ hồ cảm giác được, Khổng Tuyên dường như đang mong chờ bọn họ xông lên, mượn cơ hội này để giết chết bọn họ.

"Phải làm sao đây!" Nhìn nhau một cái, thần sắc của Hồng Quân và các đại thần thông giả khác lúc này biến ảo bất định, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm cảnh tượng trên Bất Chu Sơn ở đằng xa, cảm xúc bất an trong lòng ngày càng mãnh liệt.

Đặc biệt là Hồng Quân.

Là tồn tại có lợi ích gắn liền với Thiên Đạo, y rõ ràng một khi Thiên Đạo sụp đổ, hậu quả sẽ tồi tệ đến mức nào.

Nhưng trong tình huống hiện tại, y cũng không còn lựa chọn nào khác.

Nếu có vấn đề xảy ra, thì khả năng y chứng đạo thành Thánh cũng sẽ bị hủy diệt, thậm chí… "Thánh Nhân Phượng tộc!" Đúng lúc này, trong đám đông, Dương Mi một bước bước ra, sau khi đến trước mặt Khổng Tuyên và Bạch Lân, ôm quyền thi lễ nói: "Xin hỏi vị cường giả kia vì sao lại phát sinh ma sát với Thiên Đạo?" "Tuy rằng ta không rõ Thiên Đạo rốt cuộc đang mưu tính điều gì, nhưng dù sao nó cũng là kết hợp thể ý niệm của chúng sinh Hồng Hoang, một khi bị tổn thất, thì chúng ta đều sẽ bị liên lụy." "Có chuyện như vậy sao!" Tiếng kinh hô từ nơi không xa truyền ra, một số đại thần thông giả đều há hốc mồm, trong nháy mắt đã biết được pháp này.

Ngay sau đó, trong lòng đều dâng lên cảm xúc bất an mãnh liệt.

Nếu quả thật là như vậy, thì một khi Thiên Đạo sụp đổ, bọn họ cũng nhất định sẽ bị liên lụy, đến lúc đó… "Kết hợp thể ý chí chúng sinh?" Khinh thường bĩu môi, Khổng Tuyên tựa như nhìn kẻ ngốc mà nhìn Dương Mi một cái, rồi nói: "Ngươi lại có thể nói ra những lời hoang đường như vậy, ngươi thật sự là Đại Thần Dương Mi sao?" "Ngay cả lai lịch của Thiên Đạo ngươi cũng không biết, vậy mà lại ở đây lo lắng cho nó!" "Ngươi có biết không, một khi Thiên Đạo không chết thì tất cả những kẻ chờ đợi ngươi đều sẽ vẫn lạc, trừ Dương Mi ra, không một ai ở đây có kết cục tốt đẹp." "Sao có thể!" "Chúng ta đều sẽ chết!" Đồng tử co rút, Dương Mi, Hồng Quân, La Hầu đều chấn động, không ai không cảm thấy khó tin.

Dù sao trong mắt bọn họ, Thiên Đạo chỉ là một kết hợp thể ý chí mà thôi, nhưng từ miệng Khổng Tuyên dường như không phải

chuyện đơn giản như vậy.

"Đạo hữu!" Một bước tiến lên, Hồng Quân sắc mặt không tốt nói: "Thiên Đạo sao lại làm hại chúng ta, ngươi có thật sự chắc chắn nó sẽ có tư duy, thậm chí sẽ làm hại chúng ta không?" Lời này vừa nói ra, mọi người trong tràng đều nhìn về phía Khổng Tuyên, trong mắt đều có thêm một tia mong đợi và lo sợ.

Nếu thật sự như lời Khổng Tuyên nói, thì thật sự nguy hiểm rồi, thậm chí có thể từ đầu đến cuối đều bị Thiên Đạo che mắt.

"Tự nhiên!" Mỉm cười bình thản, Khổng Tuyên lập tức mở miệng nói: "Hồng Quân Đạo hữu, chuyện này ngươi hẳn là có quyền phát ngôn nhất chứ!" "Giữa ngươi và Thiên Đạo chẳng phải vẫn luôn ở trong trạng thái có liên hệ sao?" "Cái gì!

Hồng Quân và Thiên Đạo có tư tình ư?

Chương 576

Chẳng lẽ Thiên Đạo thật sự có tư duy!" Sắc mặt biến đổi vài lần, sắc mặt của La Hầu và những người khác ở không xa lập tức khó coi đến cực điểm.

Dù sao chuyện này bọn họ đều không biết.

Nếu quả thật là như vậy, thì chẳng phải Hồng Quân và Thiên Đạo là một phe sao?

Đến lúc đó… "Làm sao ngươi biết!" Vô thức thất thanh, sắc mặt Hồng Quân cũng đại biến, y cũng không ngờ chuyện ẩn mật như vậy lại bị Khổng Tuyên biết.

Nhìn tình thế này, Khổng Tuyên dường như không chỉ biết một chút, có thể còn nhiều chuyện hơn nữa cũng sẽ bị y biết.

"Thánh Nhân sao?" "Năng lực của cường giả cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ư?" Lẩm bẩm trong lòng, cả người Hồng Quân trong khoảnh khắc đều có ý muốn rút lui khỏi đây.

"Hồng Quân, ngươi muốn đi đâu!" Thế nhưng, chưa đợi Hồng Quân rời đi, La Hầu và Dương Mi ở một bên lập tức xông ra chặn đứng thân ảnh của y, sắc mặt bình thản nói: "Đạo hữu, hôm nay nếu không nói rõ mọi chuyện, thì hôm nay ngươi đừng hòng rời đi." Lời này vừa nói ra, Âm Dương, Ngũ Hành, Càn Khôn và các đại thần thông giả khác ở không xa cũng phản ứng, một cái lóe người đã đứng chắn phía sau Hồng Quân, khí tức quanh thân tuy không tràn ra, nhưng ý tứ lại vô cùng rõ ràng.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Hồng Quân không nhịn được chửi thầm một tiếng trong lòng, nhưng cũng không dám rút lui nữa, dù sao đối mặt với sự chú mục của nhiều đại thần thông giả như vậy, y

thật sự không có chút tự tin nào có thể sống sót.

"Hô ~" Hít sâu một hơi, Hồng Quân nhìn xung quanh nói: "Chuyện này ta cũng không rõ Thiên Đạo hư thực rốt cuộc là thật hay không." "Nhưng có một điều ta có thể xác định, ta tuy rằng có một số lợi ích gắn liền với Thiên Đạo, nhưng ta lại không hiểu rõ tình huống!" Nghe lời đó, lông mày của La Hầu và những người khác cũng nhíu lại.

Lời nói của Hồng Quân bọn họ không tin, nhưng trong tình huống như vậy, lại không tiện tiếp tục bức vấn.

Theo bản năng, ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Khổng Tuyên, mở miệng hỏi: "Có liên quan đến Thiên Đạo, xin Đạo hữu giải hoặc!" Giải hoặc?

Thật sự coi ta là người tốt sao?

Lạnh lùng cười một tiếng, Khổng Tuyên trong lòng vô cùng khinh thường, nếu không phải vì Hình Hạo đang chiến đấu với Thiên Đạo, thì bây giờ y đã ra tay tiêu diệt tất cả các tu sĩ ở đây rồi.

"Được thôi!" Mặc dù trong lòng vô cùng không vui, nhưng Khổng Tuyên trên mặt vẫn không động thanh sắc gật đầu, rồi mở miệng nói: "Thiên Đạo vốn có trí tuệ tồn tại, năm xưa Bàn Cổ khai thiên tích địa sau đó vốn sẽ không vẫn lạc, nhưng vào thời khắc cuối cùng, Thiên Đạo đã dùng cái giá tự nổ tung để mang đi một chút tinh khí thần cuối cùng của Bàn Cổ, mới dẫn đến bản thân nó nhanh chóng tan rã." "Cho nên, sau chuyện đó, Bàn Cổ hóa thành thiên địa, nhưng Thiên Đạo vẫn chưa chết, chỉ còn lại tàn hồn tồn tại trong Hồng Hoang." "Thiên Đạo là một tồn tại tham lam, không chỉ thao túng chúng thần Hồng Hoang tương tàn, mà còn hấp thu sức mạnh lượng kiếp không ngừng để đề thăng bản thân." "Vì vậy, cũng dẫn đến tình huống hiện tại, nếu không có gì bất ngờ, các ngươi cũng sẽ trở thành vật hi sinh, thậm chí có thể nói là pháo hôi!" "Sao lại như vậy!" Một tiếng kinh hô, trong mắt các

tu sĩ ở đây không khỏi lộ ra vẻ khó tin.

Không thể!

Lời nói của Khổng Tuyên thật sự quá chấn động lòng người, nếu tất cả là thật, thì bọn họ chẳng phải… "Hồng Quân!" Đột nhiên, La Hầu dường như đã hiểu ra, trong đôi mắt bắn ra sát cơ nói: "Ngươi đã giao dịch với Thiên Đạo đúng không?" "Lợi dụng sức mạnh lượng kiếp để giúp Thiên Đạo khôi phục bản thân, đồng thời ngươi cũng muốn mượn cơ hội này để tiến thêm một bước, muốn biến chúng ta thành đá lót đường cho ngươi đúng không!" Lời này vừa nói ra, toàn trường lập tức yên tĩnh.

Ngay sau đó, sắc mặt của tất cả mọi người đều trở nên khó coi đến cực điểm.

Dù sao trong tình huống như vậy, tất cả mọi người đều cảm thấy uất ức, thậm chí nếu có thể, đều muốn ra tay diệt trừ Thiên Đạo rồi.

Theo bản năng, ánh mắt của tất cả mọi người lập tức nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt sát cơ dũng động, sát khí cũng đằng đằng.

Kẻ sau lưng y hợp tác với Thiên Đạo, thì rõ ràng là muốn đẩy tất cả mọi người vào chỗ chết, cho nên, loại kẻ địch này đương nhiên không thể cho y cơ hội tiếp tục tồn tại.

"La Hầu, ngươi…" Thấy tình hình này, Hồng Quân lập tức sốt ruột.

Y vạn vạn không ngờ, vào thời khắc then chốt La Hầu lại đột nhiên ra tay, nếu bị mọi người triệt để địch thị, thì đối với bản thân y tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Nhưng khi Hồng Quân vừa mở miệng muốn giải thích, một tiếng gầm khẽ lại truyền đến từ phía sau: "Hồng Quân, đi chết đi!" Khoảnh khắc kế tiếp, kình phong ập đến, có thể thấy Long Vương thân thể

chấn động đã đến phía sau Hồng Quân, tay phải vươn ra hóa thành lợi trảo chụp về phía Hồng Quân.

"Long Vương!" Nguy cơ ập đến, sắc mặt Hồng Quân lập tức đại biến, không kịp nghĩ nhiều liền vội vàng xoay người né tránh sang một bên.

Thế nhưng, ngay khi vừa né tránh được công kích của Long Vương, La Hầu ở một bên lại phiêu thân tiến lên, ra tay một cách quyết liệt ngay tại khu vực y vừa đặt chân xuống, Thí Thần Thương đâm xuyên qua một cánh tay của Hồng Quân.

"A…" Kêu thảm một tiếng, Hồng Quân lập tức đỏ mắt, quay đầu nhìn về phía La Hầu đang đứng với thương trên tay, nghiến răng nghiến lợi nói: "La Hầu, ta và ngươi bất tử bất hưu!" Nói xong, Hồng Quân vung tay lấy ra một thanh trường kiếm tràn ngập sát khí, muốn liều chết với La Hầu.

Thế nhưng, hiện thực lại vô cùng tàn khốc.

Chỉ trong nháy mắt, các đại thần thông giả xung quanh lập tức xông lên, không chút do dự phát động vây công Hồng Quân, muốn đặt y vào chỗ chết.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Thấy tình hình này, Hồng Quân sốt ruột.

Bị nhiều đại thần thông giả như vậy tấn công, y căn bản không thể chống đỡ, trong tình huống này, chỉ cần sơ sẩy một chút là cái chết đang chờ đợi.

Nhưng với dã tâm của mình, Hồng Quân đương nhiên sẽ không muốn chết ở đây, lập tức xoay người lao về phía xa để trốn thoát.

"Trốn ư?" "Ngươi đi đâu!" Thấy tình hình này, các đại thần thông giả trong tràng sao có thể dễ dàng buông tha, lập tức truy đuổi Hồng

Quân, thậm chí có người còn ra tay trực tiếp ngăn cản y lại.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Khổng Tuyên và Bạch Lân nhìn nhau một cái, khóe miệng đều nhếch lên.

Không vì gì khác, mà thật sự Hồng Quân quá khó giết, trong tình huống có Thiên Đạo che chở, ngay cả bọn họ cũng không dám có một trăm phần trăm tự tin.

Hơn nữa bản thân y có thể còn giấu nhiều át chủ bài hơn, ngay cả Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Trảm Tiên Kiếm Trận những bảo vật như vậy đều đã được tặng đi, ai lại biết y có còn bảo vật mạnh hơn nữa hay không?

Bây giờ chúng thần vây sát Hồng Quân, chỉ cần không có gì bất ngờ, kẻ sau lưng y sẽ không còn đường lui, cho dù thật sự thi triển át chủ bài để thoát thân, nhưng cũng đã biết được át chủ bài của y, muốn giết chết y cũng không phải chuyện khó khăn.

Lúc này, ánh mắt Khổng Tuyên và Bạch Lân lập tức nhìn về phía đỉnh Bất Chu Sơn, hai nắm đấm siết chặt thầm nói: "Sư tôn, cố lên!" Về mọi chuyện, Hình Hạo cũng không hề hay biết.

Lúc này Ta đang lâm vào thế giằng co với Thiên Đạo, chỉ là tình huống của Thiên Đạo lúc này lại không hề tốt.

Chỉ thấy toàn thân nó máu me đầm đìa, vô số vết thương sâu hoắm đến tận xương, nhưng lại không thể nhanh chóng khôi phục như trước kia.

"Tốt!" "Tốt!" Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, khóe miệng Hình Hạo lập tức nhếch lên.

Đến bây giờ, cái gọi là bất tử chi thân của Thiên Đạo đã bị phá vỡ, cũng chứng thực suy đoán trong lòng Ta.

Chỉ cần không có gì bất ngờ, tiếp tục thêm một khoảng thời gian

nữa, hoàn toàn có thể triệt để diệt sát Thiên Đạo.

"Ngoài ra!" Đúng lúc này, Thiên Đạo cũng cảm nhận được tình hình không ổn của bản thân, sắc mặt biến ảo bất định, đồng thời ánh mắt khóa chặt lên Hình Hạo nói: "Chúng ta trực tiếp bắt tay giảng hòa thế nào?" "Chỉ cần ngươi từ bỏ, thì ta có thể từ bỏ việc dòm ngó Hồng Hoang, giao nó cho ngươi!" "Ta có thể giao Hỗn Độn Chí Bảo cho ngươi thế nào?" Bắt tay giảng hòa?

Thật trào phúng!

Khinh thường bĩu môi, ánh mắt Hình Hạo khóa chặt lên Thiên Đạo nói: "Thiên Đạo, ngươi thật ngây thơ a, nhưng ngươi nghĩ ta sẽ đồng ý sao?" "…." Nghe lời đó, sắc mặt Thiên Đạo lập tức khó coi đến cực điểm.

Nó cũng không ngờ, trong tình huống như vậy, kẻ sau lưng Hình Hạo lại từ chối.

Chương 577

Phải biết rằng, những thứ nó hứa hẹn không hề thấp, đặc biệt là thứ vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, đừng nói là thần linh Hồng Hoang, ngay cả Hỗn Độn Ma Thần năm xưa cũng không thể kháng cự.

"Ăn một cú bất ngờ rồi!" Mỉm cười bình thản, Hình Hạo khinh miệt liếc Thiên Đạo một cái nói: "Hỗn Độn Chí Bảo sớm đã vỡ nát, trong tay ngươi nhiều nhất cũng chỉ nắm giữ một số Hỗn Độn Linh Bảo mà thôi." "Ngươi nghĩ Hỗn Độn Linh Bảo nhỏ bé có thể dụ hoặc được bản đế sao?" Lời này vừa nói ra, sắc mặt Thiên Đạo lập tức khó coi đến cực điểm.

Không thể!

Lời nói của Hình Hạo thật sự như một lưỡi dao sắc bén đâm vào tận đáy lòng nó, Hỗn Độn Linh Bảo, kẻ sau lưng Hình Hạo lại khinh thường đến mức này, thật sự… "Thiên Đạo, tiễn ngươi lên đường!" Thấy tình hình này, Hình Hạo cũng không nói thêm lời nào, trong mắt sát cơ lóe lên, trực tiếp tăng sức mạnh của bản thân lên cực hạn.

"Ầm ầm ầm…" Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, Lực chi pháp tắc, Thời không pháp tắc gia trì lên kiếm khí, không ngừng công kích lên thân thể Thiên Đạo.

"A… a…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy rõ thân thể Thiên Đạo nhanh chóng tan rã, trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, khí tức sinh mệnh của Thiên Đạo đã tiêu giảm không chỉ một phần ba.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Miệng không ngừng chửi bới, Thiên Đạo không ngờ Hình Hạo lại quyết đoán đến vậy, nhanh chóng phát động tấn công.

Trong khoảnh khắc, Thiên Đạo cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng thao túng sức mạnh của bản thân bắt đầu chống lại Hình Hạo.

Nhưng hiện thực lại vô cùng tàn khốc.

Trong tình huống như vậy, bản thân nó đang ở thế yếu, cho dù có liều hết sức cũng không có chút biện pháp nào.

"Sao lại như vậy!" "Sao lại như vậy!" Cảm nhận được tình hình không ổn của bản thân, sắc mặt Thiên Đạo lập tức trở nên khó coi đến cực điểm, không ngừng gầm gừ nhưng cũng không thể lấy lại tiên cơ.

"Thành công rồi!" Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên, cục diện đã rõ ràng, Thiên Đạo gần như không còn đường lật ngược tình thế nữa.

Đến đây, toàn bộ khu vực lập tức yên tĩnh, chỉ có Thiên Đạo không ngừng gầm gừ, trong mắt đầy sát cơ, phẫn nộ, không cam lòng và kinh khủng.

"Rắc!" Đột nhiên, một tiếng vỡ vụn vang vọng.

Thân thể khổng lồ của Thiên Đạo lặng lẽ nổ tung, có thể thấy thân thể nó bắt đầu tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Vô số khí đen tản mát, tiếng kêu gào khủng bố của Thiên Đạo không ngừng vang lên: "Tha cho ta!" "Tha cho ta, ta có thể nhận ngươi làm chủ!" "Đại nhân, tha cho ta một mạng, ta sẽ như chó mà nghe lời ngươi." "…." Dưới nguy cơ tử vong, Thiên Đạo triệt để từ bỏ tôn nghiêm của mình mà cầu xin tha thứ, bộ dáng vẫy đuôi cầu khẩn đó, thật sự ứng với câu nói: Thiên Đạo hảo luân hồi.

Thiên Đạo của ngày xưa cao cao tại thượng đến mức nào, coi chúng sinh như kiến, đùa giỡn chúng thần Hồng Hoang nhẹ nhàng bâng quơ.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lại cầu xin như vậy, van nài như vậy.

Nếu để những người quen biết nó nhìn thấy, thì hậu quả tuyệt đối sẽ khiến người ta há hốc mồm, thậm chí khó mà chấp nhận được.

"Làm chó cho ta, ngươi cũng xứng sao!" Khinh thường cười một tiếng, Hình Hạo liếc Thiên Đạo một cái, không hề bận tâm nói: "Bộ dạng hiện tại của ngươi, làm chó ta cũng thấy ghê tởm!" "Thiên Đạo, yên tâm mà đi đi, thế giới này đệ tử của ta sẽ giúp ngươi chưởng khống." Lời này vừa nói ra, toàn trường lập tức yên tĩnh.

Thiên Đạo trừng lớn đôi mắt, thậm chí ngay cả tiếng gầm gừ và than vãn cũng quên mất.

Nó cũng không ngờ, sự thấp hèn cầu xin lại đổi lấy kết quả như vậy, đơn giản là… "Ngoài ra, ta sẽ liều mạng với ngươi!" Trong cơn đại nộ, Thiên Đạo gào thét một tiếng, thân thể bạch tuộc khổng lồ của nó lặng lẽ nổ tung, vô số khí đen tuôn ra, cấp tốc tấn công về phía Hình Hạo.

"Muốn liều mạng rồi!" Thấy tình hình này, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, vung tay, Chu Thiên Thần Kiếm trong tay chém ra vô số kiếm khí đánh tan tất cả khí đen.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Ta lập tức khóa chặt lên Thiên Đạo cách đó không xa, chậm rãi nói: "Đáng tiếc, quá muộn rồi!" "Nếu sớm hơn một chút, chưa chắc đã không có một tia khả năng thành công." Nói xong, Hình Hạo cũng không nói thêm lời nào với nó, đại thủ vung lên, pháp lực mênh mông lần nữa tuôn ra, vô số kiếm khí bao phủ lên thân thể của nó.

"Ầm ầm ầm…" Tiếng nổ long trời lở đất không ngừng vang vọng, thân thể nó bắt đầu tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy, sinh

mệnh lực của Thiên Đạo càng giảm xuống cực hạn, nhìn thấy sắp triệt để hồn phi phách tán.

"Bây giờ!" Thu trọn cảnh tượng này vào mắt, trong mắt Hình Hạo lập tức bắn ra sát cơ mãnh liệt, không chút do dự vung Chu Thiên Thần Kiếm trong tay, trong miệng gầm khẽ: "Khai Thiên Cửu Thức Khai Thiên Tích Địa!" "Xẹt!" Kiếm khí xé gió, ý Khai Thiên dũng động, Lực chi pháp tắc, Thời không pháp tắc gia trì, tựa như cọng rơm cuối cùng đè chết con lạc đà, trực tiếp vắt khô tia sinh mệnh lực cuối cùng của Thiên Đạo.

"A…" Kèm theo tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Thiên Đạo triệt để vẫn lạc.

Toàn bộ thế giới trong khoảnh khắc đó đều tĩnh lặng, vô số ánh sáng chiếu rọi bốn phương, Hình Hạo có thể cảm nhận rõ ràng, sự dòm ngó yếu ớt bao trùm lên thế giới Hồng Hoang cũng theo đó biến mất.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Hình Hạo thở phào một hơi nặng nề.

Thiên Đạo đã vẫn lạc, thì không còn tồn tại nào có thể uy hiếp Khổng Tuyên và Bạch Lân, trong tình huống như vậy, Ta cũng có thể an tâm rời khỏi nơi này trở về thế giới Hồng Hoang ban đầu. … Dưới Bất Chu Sơn, Khổng Tuyên và Bạch Lân đại hỉ, sau khi nhìn nhau một cái, trong mắt hai người không khỏi lộ ra vẻ vui mừng mãnh liệt.

Không còn sự uy hiếp của Thiên Đạo, việc chưởng khống Hồng Hoang không phải là chuyện quá khó khăn, thậm chí… "Sao có thể!" "Thiên Đạo vẫn lạc rồi!" Cùng lúc đó, ở một khu vực xa xôi, Hồng Quân thất thanh kinh hô, ngơ ngác nhìn về phía bầu trời, trong lòng tràn ngập sự bất an và hoang mang mãnh liệt.

Thiên Đạo chết rồi!

Vậy việc y hợp tác với nó còn có ý nghĩa gì nữa?

Điều quan trọng nhất là, hiện tại y đã trở thành địch nhân chung của tất cả mọi người, đừng nói là chứng đạo thành Thánh, ngay cả việc tự vệ cơ bản nhất cũng vô cùng khó khăn, thậm chí… "Hồng Quân, ngươi đi đâu!" Đúng lúc này, một tiếng gầm khẽ lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy rõ La Hầu, Dương Mi và những người khác đang cấp tốc bay tới.

Sau khi đến nơi Hồng Quân đang ở, La Hầu không chút do dự phát động tấn công, Thí Thần Thương trong tay đâm ra, nhắm vào cánh tay của y.

"La Hầu!" Nguy cơ ập đến, sắc mặt Hồng Quân lập tức đại biến.

Y có thể cảm nhận rõ ràng ý đồ giết chết y của kẻ sau lưng, nhưng y lại không muốn chết như vậy ở đây.

Trong khoảnh khắc, Hồng Quân xoay người thao túng nửa mảnh Ngọc Điệp Tạo Hóa vỡ nát phát động tấn công.

Khoảnh khắc kế tiếp, từng luồng sáng xé gió, trong đó ẩn chứa các loại pháp tắc, thiên kỳ bách quái, uy thế nhìn qua vô cùng cường đại.

Trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, những luồng sáng đó đã đến trước mặt La Hầu.

"Không tốt!" Thấy tình hình này, La Hầu đại kinh thất sắc, tâm niệm vừa động triệu hoán ra Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên để che chở bản thân vào trong.

Khoảnh khắc kế tiếp, luồng sáng và Hắc Liên lập tức va chạm vào nhau.

"Ầm ầm ầm…" Tiếng nổ long trời lở đất không ngừng vang vọng,

có thể thấy rõ Hắc Liên đang tan vỡ với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Chương 578

Nhưng cùng với sức mạnh của La Hầu không ngừng khôi phục, thậm chí dưới sự gia trì của lực lượng pháp tắc của y, Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên vẫn cứng rắn chặn đứng được công kích của luồng sáng đó.

Một khắc đồng hồ sau, tiếng nổ đã lắng xuống.

Một tiếng 'rắc', Hủy Diệt Hắc Liên lập tức bung ra, thân ảnh La Hầu bước ra, cả người sắc mặt trắng bệch, không ngừng thở dốc, đồng thời trong mắt tràn ngập vẻ phẫn nộ.

"Hồng Quân ~" Ngẩng đầu nhìn về phía trước, La Hầu gầm khẽ một tiếng, thao túng Thí Thần Thương lại lần nữa giết về phía Hồng Quân.

Không giống như lần trước, lần này y trực tiếp đạp lên Thập Nhị Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, không cho Hồng Quân cơ hội đánh lén nữa.

Hưu – hưu – Đúng lúc này, vô số tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Long Vương, Dương Mi và các cường giả khác đã đến nơi, sau khi nhìn thấy Hồng Quân đang ở đâu, từng người không chút do dự phát động tấn công.

Đặc biệt là mảnh Ngọc Điệp Tạo Hóa vỡ nát kia.

Mặc dù chỉ là một tàn phẩm, nhưng đại đạo pháp tắc ẩn chứa trong đó lại là thứ mà vô số tu sĩ mơ ước.

Trong khoảnh khắc, ý đồ giết chết Hồng Quân trong lòng chúng thần càng thêm nồng đậm, ai cũng muốn có được mảnh Ngọc Điệp Tạo Hóa kia để đề thăng tu vi của bản thân.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Thấy tình hình này, sắc mặt Hồng

Quân đại biến, y sao lại không biết tình huống của mình tệ hại đến mức nào.

Nếu không rời khỏi nơi này nữa, thì cái chết tuyệt đối đang chờ đợi.

Thế nhưng, chưa đợi y phản ứng, La Hầu ở một bên lại đã đến trước mặt y, không chút do dự vung Thí Thần Thương trong tay tấn công ra, tựa như cọng rơm cuối cùng đè chết con lạc đà, phong tỏa cơ hội và khả năng rời đi cuối cùng của Hồng Quân.

"Không ~" Nhìn thấy đường lui bị phong tỏa, Hồng Quân không nhịn được kinh hô thành tiếng, cả người điên cuồng gào thét như phát điên, điên cuồng thao túng mảnh Ngọc Điệp Tạo Hóa vỡ nát phát động tấn công, không chỉ nhắm vào La Hầu, mà còn nhắm vào Long Vương và tất cả các tu sĩ khác.

Hưu – hưu – Trong nháy mắt, tiếng xé gió không ngừng, vô số luồng sáng tấn công ra, trong thời gian ngắn đã bao phủ lên khu vực tất cả mọi người đang ở.

"Không tốt!" "Mau tránh ra!" Thấy vậy, sắc mặt của Long Vương và các đại thần thông giả khác lập tức khó coi đến cực điểm.

Không ngừng né tránh, nhưng không ít người lại không kịp phản ứng, trực tiếp bị luồng sáng đánh trúng.

"A… a…" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, có thể thấy từng tu sĩ vẫn lạc, ngay cả tồn tại cấp Chuẩn Thánh cũng không phải là địch thủ một hiệp.

"Hỗn trướng, Hồng Quân đáng chết!" "Hồng Quân, ta muốn mạng ngươi!" Nhìn thấy đồng bạn bên cạnh vẫn lạc, Long Vương và các đại thần thông giả khác lúc này không ngừng gầm thét, nhưng trên mặt bọn họ lại không có chút phẫn nộ nào, mà chỉ có sự tham lam vô

tận.

Không sai!

Tham lam!

Sức mạnh cường đại của mảnh Ngọc Điệp Tạo Hóa vỡ nát đã hiển lộ rõ ràng trong khoảnh khắc đó, gần như không có cường giả cùng cảnh giới nào có thể chống đỡ được.

Điều đó cũng dẫn đến sự tham lam trong lòng tất cả mọi người đều bị triệt để dẫn dắt.

Nếu không có gì bất ngờ, kết cục của Hồng Quân hôm nay không cần nói cũng biết. … Bất Chu Sơn!

Thân ảnh Hình Hạo bước ra từ trong thế giới.

"Sư tôn!" "Sư tôn!" Thấy Hình Hạo xuất hiện, Khổng Tuyên và Bạch Lân đã chờ đợi từ lâu lập tức phiêu thân tiến lên, sau khi cung thân hành lễ, sắc mặt hai người đều nghiêm túc nói: "Thiên Đạo vẫn lạc, Sư tôn…" "Ta phải rời đi rồi!" Không vòng vo, Hình Hạo sắc mặt bình thản nói: "Không còn sự uy hiếp của Thiên Đạo, những đại thần thông giả trong thế giới này cũng chưa đạt đến mức độ uy hiếp!" "Hy vọng các ngươi đừng khiến ta thất vọng trong việc chưởng khống thế giới này, nhưng chiến thắng cuối cùng thuộc về ai ta cũng không nói trước được, tùy thuộc vào bản lĩnh của các ngươi." Lời này vừa nói ra, sắc mặt Khổng Tuyên và Bạch Lân lập tức nghiêm túc.

Việc Hình Hạo muốn rời đi là chuyện trong dự liệu, nhưng lời nói vừa rồi của kẻ sau lưng Hình Hạo cũng là đang cảnh cáo bọn họ đừng quên quy củ của sư môn.

Theo bản năng nhìn nhau một cái, Khổng Tuyên và Bạch Lân đồng thanh nói: "Sư tôn xin yên tâm, đệ tử tuyệt đối sẽ không phụ kỳ vọng của Người." "Ừm!" Hài lòng gật đầu, Hình Hạo cũng không nán lại

nữa, vừa bay lên vừa vung tay mở ra lối vào liên kết với Thánh Giới.

Ngay sau đó, Hình Hạo bay vọt lên và tiến vào trong đó.

Khoảnh khắc kế tiếp, không gian lập tức vặn vẹo, thân ảnh Hình Hạo lập tức biến mất.

"Cung tống Sư tôn!" "Cung tống Sư tôn!" Thấy tình hình này, Khổng Tuyên và Bạch Lân dưới đất lập tức cung thân hành lễ.

Sau khi thời không toại đạo liền hợp lại, bọn họ mới đứng dậy, sau khi nhìn nhau một cái, chậm rãi mở miệng nói: "Sư huynh (Sư đệ), từ nay về sau chúng ta sẽ tự mình tranh tài, hy vọng trận chiến này đừng làm ta thất vọng!" Nói xong, hai người cũng không nán lại nữa, vừa bay lên vừa cấp tốc lao về phía khu vực Hồng Quân và những người khác đang ở.

Đến bây giờ, cũng đến lúc thu lưới rồi.

Thiên Đạo vẫn lạc, sự tồn tại của Hồng Quân và những người khác là một uy hiếp lớn, chỉ có triệt để diệt sát bọn họ, mới có khả năng chưởng khống thế giới này.

Thánh Giới!

Thân ảnh Hình Hạo theo đó bước ra.

Sau khi phiêu thân đáp xuống đất, ánh mắt Ta lập tức nhìn về phía thế giới Phong Thần, lẩm bẩm nói: "Thời gian, thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế trong chủ thế giới cũng nên kết thúc rồi." "Đại chiến Phong Thần sắp bắt đầu, cũng không biết bây giờ Hồng Quân lại có thể gây ra trò gì nữa!" Trong lúc nói chuyện, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, thân hình thoáng động rời khỏi Thánh Giới, trở về Bồng Lai Tiên Đảo.

"Ầm ầm ầm…" Trong khoảnh khắc Hình Hạo trở về, toàn bộ thế giới Hồng Hoang theo đó chấn động, vô số khí tức chấn động xao

động, tử khí kéo dài vạn vạn dặm, vô số tu sĩ trong khoảnh khắc đó đều ngẩng đầu nhìn.

"Phương hướng đó… Bồng Lai Tiên Đảo!" "Khí tức này, Thánh Đế đã trở về!" Trong khoảnh khắc, vô số đại thần thông giả Hồng Hoang đều biến sắc.

Đến bây giờ, bọn họ đều có thể cảm nhận rõ ràng áp lực đang sinh ra, đặc biệt là Lục Thánh, lúc này trong lòng đều vô cùng kiêng kỵ!

Thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế vừa kết thúc, khí vận toàn bộ Nhân tộc theo đó bị phân chia thành nhiều phần, tuy rằng Thánh Đình chiếm giữ thế chủ động tuyệt đối.

Nhưng ngoài ra, lại chia cắt quá nhiều lợi ích, một khi Hình Hạo truy cứu, thì đại chiến giữa hai bên tất không thể tránh khỏi.

Nhưng tu vi đều đang ở cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, căn bản không thể sánh bằng Vô Cực Đại La Kim Tiên, vậy làm sao là đối thủ của Hình Hạo?

Nghĩ đến đây, sắc mặt của Lão Tử và những người khác không ngừng biến đổi.

Ngay sau đó, Lục Thánh gần như trong khoảnh khắc đầu tiên đều đứng dậy, rồi cấp tốc bay về phía Bồng Lai Tiên Đảo.

Chương 579

Bất kể thế nào, ít nhất Hình Hạo lại lần nữa xuất hiện, tuyên bố y chưa biến mất, cũng đại biểu cho Thánh Đình vẫn là thế lực cao cao tại thượng không thể thay thế.

"Lại xuất hiện rồi!" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cúi đầu nhìn về phía thế giới Hồng Hoang, ánh mắt khóa chặt lên phương hướng Bồng Lai Tiên Đảo, trong mắt lập tức lộ ra vẻ ngưng trọng.

Đối với Hình Hạo, trong lòng y cũng vô cùng kiêng kỵ.

Tuy rằng hiện tại La Hầu đã thất bại, thậm chí có thể nói là bị đánh đuổi, nhưng trong tình huống như vậy, y lại không có chút tự tin nào có thể chiến thắng Hình Hạo, đừng nói là tru sát y.

"Khoảng thời gian này rốt cuộc đã đi đâu!" "Vì sao Khổng Tuyên lại chứng đạo thành Thánh, đệ tử biến mất kia lại đạt đến cảnh giới nào rồi!" "…." Miệng không ngừng lẩm bẩm, sắc mặt Hồng Quân biến ảo bất định, đồng thời trong lòng cũng dần dần có suy tính.

Cúi đầu liếc nhìn một quyển Thiên Thư trong tay, Hồng Quân đột nhiên bấm một cái pháp ấn nói: "Đồng nhi, bắt đầu hành động đi!" Sau khi làm xong mọi việc, Hồng Quân theo đó thu lại Thiên Thư, cả người nhắm mắt dưỡng thần ngồi ở đó thần du thái hư.

Về mọi chuyện, tất cả mọi người đều không hề hay biết.

Bao gồm cả Hình Hạo cũng không ngoại lệ.

Lúc này trong Bồng Lai Tiên Đảo, Hình Hạo vừa mới đứng vững thân hình, Vọng Thư lập tức chạy đến: "Phu quân, cuối cùng Người cũng trở về!" Trong lúc nói chuyện, Vọng Thư trực tiếp bổ nhào vào lòng Hình Hạo.

“Ta về rồi!” Mỉm cười bình thản, Hình Hạo ôm Vọng Thư xoay một vòng, rồi nói: “Nương tử khoảng thời gian này vất vả rồi!” Mặc dù vừa mới trở về, nhưng Ta cũng có thể cảm nhận rõ ràng những chuyện đã xảy ra trong khoảng thời gian này.

Thiên cơ tuy rằng bị che đậy, nhưng với cảnh giới của Ta thì không thể bị che giấu được nữa.

Cho nên, Ta rõ ràng những chuyện đã xảy ra trong những năm này.

Bao gồm cả việc Lục Thánh liên thủ bắt đầu tính kế, thậm chí Thánh Đình gặp nguy cơ, Vọng Thư một mình đứng ra gánh vác tất cả.

Mặc dù sau đó có Lục Nhĩ trở về giúp đỡ chia sẻ không ít áp lực, nhưng nếu không có Vọng Thư một mình chống đỡ, thì Thánh Đình mất đi những thứ khác còn nhiều hơn.

“Phu quân nói gì vậy!” Hơi mỉm cười, Vọng Thư không hề có ý tủi thân nào, chậm rãi mở miệng nói: “Thánh Đình là tâm huyết của Phu quân, thiếp tự nhiên phải bảo vệ thật tốt!” “Chỉ là thiếp thật sự quá vô dụng, dẫn đến hiện tại tín ngưỡng của Nhân tộc đối với Thánh Đình không còn như trước, ngược lại Nhân Giáo, Xiển Giáo và Tiệt Giáo lại chiếm đa số tín ngưỡng của Nhân tộc!” “Đặc biệt là Tiệt Giáo xưng là Vạn Tiên Triều, vô số cường giả cấp Đại La Kim Tiên tụ tập, làm việc cũng vô cùng đoàn kết, dẫn đến Thánh Đình cũng liên tục bại lui.” Nói đến đây, Vọng Thư lập tức lộ ra vẻ tủi thân.

Hiển nhiên trong khoảng thời gian này, nàng đã gặp không ít ấm ức, nhưng lại không có ai để tâm sự.

“Vô ngại!” Vỗ vỗ vai Vọng Thư, Hình Hạo lập tức nói: “Tín ngưỡng mà thôi, sẽ nhanh chóng lấy lại được.” “Đừng nhìn Tiệt Giáo Vạn Tiên Triều, nhưng thực tế lại là phong trung tàn chúc, không cần bao lâu nữa, tự nhiên sẽ theo đó tan rã.” “Tiệt Giáo sắp tan rã ư!”

Đồng tử co rút, Vọng Thư trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi và khó tin.

Dù sao trong thế giới Hồng Hoang, sự cường đại của Tiệt Giáo không cần nói cũng biết, bây giờ Hình Hạo lại nói nó sắp tan rã… "Phu quân muốn ra tay với Tiệt Giáo ư!" Theo bản năng, Vọng Thư lập tức mở miệng, ánh mắt có thêm một tia lo lắng.

Không thể, thật sự Tam Thanh liên thủ tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, ngay cả Hình Hạo có thể chiến thắng, nhưng phía sau bọn họ còn có Hồng Quân tồn tại, có Thiên Đạo tồn tại… "Không phải ta!" Lắc đầu, Hình Hạo bình thản nói: "Tam Thanh nhất thể không sai, nhưng thực tế lại có tệ đoan rất lớn tồn tại." "Trừ ta ra, có nhiều người không muốn bọn họ đồng tâm đồng đức, cho nên nội chiến Tam Giáo tất không thể tránh khỏi, trong đó Thông Thiên Giáo Chủ của Tiệt Giáo không có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận, đến lúc đó tự nhiên cũng là lựa chọn tốt nhất!" Hóa ra là như vậy!

Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Vọng Thư lập tức hiểu ra khúc mắc của chuyện này.

Đến bây giờ, nàng sao lại không biết chuyện này đại biểu cho điều gì, chỉ cần bản thân nó xuất hiện vấn đề, thì lại là thời điểm tốt nhất để mọi người ra tay, thậm chí… "Xông thẳng vào Bồng Lai Tiên Đảo, các ngươi muốn chết!" Đúng lúc này, một tiếng nộ xích vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy một cây trường côn xé gió đập xuống một khu vực, trong đó thân ảnh Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác lập tức xuất hiện.

Ngay sau đó, Lục Nhĩ mặc chiến giáp xuất hiện trên bầu trời, chiến ý mười phần nói: "Các ngươi thật sự coi Bồng Lai Tiên Đảo của ta không có người sao?" "Lục Nhĩ!" Nhìn thấy thân ảnh đang chặn đường phía trước, sắc mặt Tam Thanh và những người khác đều biến đổi.

Đối với Lục Nhĩ, trong lòng bọn họ có phần kiêng kỵ.

Khi Lục Nhĩ xuất hiện, chúng Thánh đều không đặt y vào mắt, dù sao y chỉ là một tồn tại vừa mới bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng sau trận chiến đó, bọn họ đều đã cảm nhận được sự cường đại của Lục Nhĩ, ngay cả Tam Thanh liên thủ cũng suýt chút nữa bại trận, khiến bọn họ đều cảm thấy chuyện này không ổn và khó khăn.

Đặc biệt trong tình huống hiện tại, Hình Hạo trở về tuyên bố chủ tâm cốt của Thánh Đình vẫn còn đó, hơn nữa lại có Vọng Thư và Lục Nhĩ tồn tại, thật sự không dám phóng túng nữa.

"Lục Nhĩ Đạo hữu hiểu lầm rồi!" Gần như trong khoảnh khắc đầu tiên, Chuẩn Đề trong đám đông lập tức một bước tiến lên nói: "Chúng ta lần này đến đây không hề có ác ý, là để bái kiến Hình Hạo Đạo hữu!" Lời này vừa nói ra, lập tức nhận được sự đồng tình của Tam Thanh và những người khác, nhao nhao nói: "Không sai, không sai, chúng ta quả thật đến đây là để bái kiến Hình Hạo Đạo hữu!" "Lục Nhĩ Đạo hữu, đạo đãi khách như vậy không tốt đâu, dù sao Thánh Đình ít nhất cũng là thế lực lớn nhất Hồng Hoang!" Nghe lời đó, sắc mặt Lục Nhĩ lập tức xanh mét.

Đối với sự vô sỉ của chúng Thánh y cũng có một nhận thức mới.

Nhưng y cũng không tiếp tục tỏa ra chiến ý nữa, dù sao trong tình huống như vậy, Hình Hạo đã trở về, thật sự không thể làm những chuyện vượt quá quyền hạn như vậy.

"Hy vọng đó là lời thật lòng!" Lạnh lùng hừ một tiếng, Lục Nhĩ hung hăng trừng mắt nhìn mấy người, rồi mới xoay người bay về phía khu vực Hình Hạo đang ở.

“Hô ~” Thấy tình hình này, Tam Thanh và những người khác cũng thở phào một hơi.

Ngay sau đó, cũng không chần chừ nữa, cấp tốc chạy về phía Hình Hạo đang ở, trong lòng lại không ngừng tính toán.

Hưu – hưu – Tiếng xé gió vang vọng, Lục Nhĩ theo đó đến trước mặt Hình Hạo, quỳ một gối xuống đất nói: “Đệ tử Lục Nhĩ bái kiến Sư tôn!” “Ừm, đứng dậy đi!” Mỉm cười bình thản, Hình Hạo xua xua tay nói: “Làm rất tốt, những năm nay đã làm không ít việc cho Thánh Đình.” Nghe lời đó, Lục Nhĩ cũng kích động vạn phần.

Làm nhiều như vậy không chỉ vì bảo vệ Thánh Đình, mà quan trọng hơn là muốn nhận được sự công nhận của Hình Hạo.

Lúc này một câu nói của Hình Hạo, lại khiến y cảm thấy nỗ lực của mình không hề uổng phí, thậm chí trong lòng tràn ngập niềm tự hào nồng đậm.

Theo bản năng, Lục Nhĩ lập tức mở miệng nói: “Đa tạ Sư tôn khen ngợi, đó đều là những gì đệ tử nên làm.” Nghe lời đó, Hình Hạo cũng hơi mỉm cười, vô cùng hài lòng với sự trưởng thành của Lục Nhĩ, ít nhất trong tình huống như vậy, Lục Nhĩ cũng không vì sự thành công của mình mà tự mãn, đó mới là điều quan trọng nhất, cũng là điều Ta mong muốn nhất.

“Lục Nhĩ ~” Theo bản năng, Hình Hạo mở miệng chuẩn bị nói thêm vài câu.

“Hình Hạo Đạo hữu!” “Hình Hạo Đạo hữu!” Thế nhưng, chưa đợi lời nói hết, Tam Thanh và những người khác theo đó đã đến nơi này.

Sau khi phiêu thân đáp xuống đất, từng người nhao nhao mở miệng nói: “Chúc mừng Đạo hữu trở về!” “Chúc mừng Đạo hữu trở

về!" "…." Nghe lời đó, lời nói bên môi Hình Hạo lập tức nghẹn lại.

Ánh mắt liếc Lục Thánh một cái rồi lập tức nói: "Chư vị Đạo hữu, những năm nay đối với Thánh Đình thật sự khá chiếu cố a!" Lời này vừa nói ra, sắc mặt Tam Thanh và những người khác lập tức trở nên trắng bệch.

Sao lại không nghe ra được cảm xúc bất mãn mà Hình Hạo thể hiện trong lời nói này, nhưng lại không thể biện minh được, dù sao chuyện đã làm rồi, chỉ có thể chọn cách chấp nhận.

Lúc này, Tiếp Dẫn lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu, chuyện này quả thật chúng ta làm không đúng!" "Nhưng Tây Phương Giáo của chúng ta lại chỉ che chở Nhân tộc ở Tây Phương chi địa, dù sao cũng đang đối mặt với sự vây sát của Yêu tộc, nếu không ra tay, thì gần như không có bất kỳ khả năng sống sót nào." Nghe lời đó, Chuẩn Đề ở một bên lập tức mắt sáng lên, lập tức mở miệng nói: "Không sai, đúng vậy!" "Chúng ta cũng vì Nhân tộc mà thôi, cũng chưa từng ra khỏi Tây Phương chi địa, xin Hình Hạo Đạo hữu minh giám." Lời này vừa nói ra, sắc mặt Tam Thanh và Nữ Oa ở một bên đều trở nên khó coi đến cực điểm.

Đến bây giờ, bọn họ sao lại không rõ tâm tư của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, rõ ràng là muốn chối bỏ trách nhiệm, thậm chí trực tiếp bán đứng bọn họ.

"Đồ không ra gì!" "Đồ tặc tử Tây Phương đáng chết!" Lẩm bẩm trong lòng, Tam Thanh hận không thể thiên đao vạn quả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nhưng lúc này lại không dám phát tác.

Sau khi nhìn nhau một cái, Lão Tử dẫn đầu nói: "Hình Hạo Đạo hữu, ta là Giáo chủ Nhân Giáo lại có trách nhiệm giáo đạo Nhân tộc!" "Nếu có chỗ nào mạo phạm Thánh Đình, thì xin Đạo hữu lượng thứ, ta truyền thụ Nhân tộc Kim Đan Đại Đạo tuy rằng không thể khiến

bọn họ trực tiếp đột phá giới hạn tiên nhân, nhưng lại mang đến khả năng tu luyện." "So với cái gọi là Võ Đạo, Kim Đan Đại Đạo mà ta truyền thụ càng thích hợp với Nhân tộc, thậm chí càng có thể khiến những người có đức trong Nhân tộc không bị mai một." Lời này vừa nói ra, Thông Thiên và Nguyên Thủy ở một bên lập tức sốt ruột.

Chương 580

Đến bây giờ, bọn họ sao lại không rõ nếu không giải thích rõ ràng, thì một khi Hình Hạo nổi giận hậu quả sẽ tồi tệ đến mức nào.

Theo bản năng, Nguyên Thủy lập tức nói: "Hình Hạo Đạo hữu, Xiển Giáo của ta tuy rằng có can dự vào chuyện Nhân tộc, nhưng cũng là để giúp Tam Hoàng Ngũ Đế quật khởi, giúp văn minh Nhân tộc theo đó truyền thừa!" Ngay khi lời nói vừa dứt, Thông Thiên ở một bên lập tức nói: "Hình Hạo Đạo hữu, Tiệt Giáo của ta cũng tham gia vào chuyện Nhân tộc, nhưng lại không hề có ý định muốn thay đổi Nhân tộc." "Ta đã nói với tu sĩ Tiệt Giáo của ta rồi, tu sĩ Tiệt Giáo của ta tuyệt đối không thể gây trở ngại cho Thánh Đình, thậm chí sẽ chủ động né tránh những quyết định lớn của Thánh Đình!" "Không chỉ vậy, tu sĩ Tiệt Giáo của ta trong Nhân tộc còn giúp Nhân tộc nắm giữ vô số tri thức, tuy rằng không phải công đức vô lượng nhưng cũng khiến Nhân tộc phát triển nhanh chóng và tốt đẹp hơn!" Cũng có chút tự biết mình.

Sau khi nghe Tam Thanh giảng thuật, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, đồng thời lập tức nói: "Những chuyện mấy vị Đạo hữu làm ta đều rõ, cũng đều hiểu." "Quả thật đúng như những gì các ngươi nói đã làm." "Chỉ có một điều, đệ tử dưới trướng các ngươi lại không làm theo yêu cầu của các ngươi một cách chân thật, ít nhất ta hiện tại có thể cảm nhận được, trong Nhân tộc ít nhất có hàng trăm triệu oan hồn tồn tại, mục tiêu cũng trực tiếp hướng đến các tu sĩ Tam Giáo." Lời này vừa nói ra, toàn trường lập tức yên tĩnh!

Đặc biệt là Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên, lúc này trong mắt đầy vẻ xấu hổ và kinh khủng.

Bọn họ đã đoán Hình Hạo có thể biết được những chuyện đã xảy ra, nhưng lại không ngờ kẻ sau lưng Hình Hạo lại trong thời gian ngắn như vậy mà biết được tất cả.

Trong tình huống như vậy, một khi kẻ sau lưng Hình Hạo phát nạn, bọn họ không thể chống đỡ được, thậm chí… "Hình Hạo Đạo hữu!" "Hình Hạo Đạo hữu!" "…." Theo bản năng, Tam Thanh một bước tiến lên muốn giải thích.

Thế nhưng, chưa đợi bọn họ mở miệng, Hình Hạo lại dẫn đầu phát nạn, đại thủ vung lên nói: "Cho một chút trừng phạt!" Khoảnh khắc kế tiếp, sức mạnh mênh mông theo đó tuôn ra lập tức đánh lên thân thể Tam Thanh.

"A…" Kêu thảm một tiếng, Tam Thanh phun máu tươi từ miệng ra, cả người trong nháy mắt bị đánh bay đi vài trăm mét.

Trong khoảnh khắc đó, Tam Thanh thậm chí không có chút sức phản kháng nào, ngay cả pháp lực quanh thân bọn họ dũng động, nhưng cũng không có chút tác dụng nào.

"Xì!" Cảnh tượng này, lập tức khiến Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa ở một bên không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Trong khoảnh khắc đó, bọn họ lại lần nữa cảm nhận được sự cường đại của Hình Hạo.

Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Gần như là biểu tượng của sự vô địch, tuyệt đối không phải tu vi đề thăng một bước nhỏ thật sự có thể kéo gần khoảng cách.

"Thật cường đại!" "Thật đáng sợ!" Lẩm bẩm trong lòng, sắc mặt của mỗi người trong khoảnh khắc đó đều trở nên lo lắng.

Những chuyện bọn họ làm tuy không bằng Tam Thanh, nhưng cũng không thể tùy tiện xóa bỏ.

Nếu Hình Hạo trong khoảnh khắc đó phát nạn, thì gần như không có chút sức kháng cự nào, thậm chí… "Đa tạ Đạo hữu bất sát chi ân!" Đúng lúc này, Lão Tử từ trên mặt đất đứng dậy hướng về phía Hình Hạo sâu sắc thi lễ, rồi mới ôm ngực đi đến một bên đứng.

"Đa tạ Đạo hữu bất sát chi ân!" "Đa tạ Đạo hữu bất sát chi ân!" Cùng lúc đó, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng hoàn hồn, tuy rằng trong lòng vô cùng phẫn nộ, nhưng trong tình huống hiện tại, lại không dám nói thêm lời nào.

Sau khi cung thân thi lễ, cũng theo đó đi đến khu vực bên cạnh Lão Tử, lại lần nữa nhìn về phía Hình Hạo với ánh mắt đầy kiêng kỵ và sợ hãi.

"Không sai!" Thấy tình hình này, khóe miệng Hình Hạo hơi nhếch lên, rồi ánh mắt lập tức nhìn về phía ba người Tiếp Dẫn ở một bên.

Trong khoảnh khắc, thần sắc ba người Tiếp Dẫn lập tức đại biến, vô cùng kiêng kỵ nhìn về phía Hình Hạo, sâu sắc sợ hãi kẻ sau lưng Hình Hạo sẽ phát nạn ngay trong khoảnh khắc đầu tiên.

"Không cần như vậy!" "Những chuyện các ngươi làm ta rõ, nhưng cũng không tổn hại lớn đến đại cục!" Xua xua tay, Hình Hạo ra hiệu không cần lo lắng, rồi nói: "Đi, chuyến này đến tìm ta không thể chỉ vì muốn đến cửa nhận tội thôi đâu!" Nghe lời đó, ba người Tiếp Dẫn lập tức thở phào một hơi nặng nề.

Chỉ cần Hình Hạo không truy cứu nữa, thì đương nhiên cũng sẽ an toàn.

Sau khi nhìn nhau một cái, ba người Tiếp Dẫn lập tức một bước tiến lên nói: "Hình Hạo Đạo hữu, chúng ta…" Hưu – hưu – Đúng lúc này, vài tiếng xé gió theo đó vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và

Hồng Vân đang cấp tốc bay đến.

"Bái kiến Hình Hạo Đạo hữu!" Phiêu thân đáp xuống đất, ba người Trấn Nguyên Tử lập tức ôm quyền thi lễ, thần sắc kích động trên mặt không cần nói cũng biết.

"Ba vị Đạo hữu vẫn bình an vô sự!" Mỉm cười bình thản, Hình Hạo đại thủ vung lên nói: "Nhiều năm không gặp, tu vi Minh Hà Đạo hữu càng thêm tinh tiến không ít!" "Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Đạo hữu cũng vậy, đã tấn cấp lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thật đáng mừng đáng chúc!" Nghe lời đó, trên mặt ba người Minh Hà cũng theo đó lộ ra nụ cười rạng rỡ, vô cùng hài lòng với cảnh giới hiện tại.

Đặc biệt là Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử, sau khi nhìn nhau một cái, hai người lập tức cung thân hành lễ nói: "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu năm xưa đã chỉ điểm!" "Nếu không có Đạo hữu, hai chúng ta cùng lắm cả đời cũng không thể nào dòm ngó cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." Nói xong, hai người lại một lần nữa sâu sắc thi lễ với Hình Hạo.

Không tiếp tục bày tỏ lời cảm ơn, nhưng tình nghĩa quan tâm đó lại được khắc sâu trong lòng.

"…." Ở đằng xa, Tam Thanh và những người khác ngơ ngác nhìn cảnh tượng này.

Tu vi của Minh Hà đã vượt qua bọn họ, bọn họ đều có thể cảm nhận rõ ràng áp lực cường đại đang tràn ra.

Điều đó khiến bọn họ không thể chấp nhận.

Đặc biệt là Tam Thanh, trong lòng lúc này thất thượng bát hạ, trong lòng tràn ngập sự không cam lòng mãnh liệt.

Dù sao Minh Hà trước đây tuy rằng lấy sát chứng đạo, nhưng lại không thể uy hiếp đến bản thân bọn họ, nhưng bây giờ lại cường đại

đến mức này.

So với việc bọn họ đã làm nhiều chuyện như vậy để đề thăng tu vi, việc tu vi của Minh Hà đề thăng dường như không hề có bất kỳ trở ngại và bình cảnh nào.

"Thật sự chứng đạo thành Thánh!" Ngược lại, ánh mắt của ba người Tiếp Dẫn lại tập trung lên Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân.

Hai người năm xưa từ bỏ tôn nghiêm của đại năng cấp cao gia nhập Thánh Đình, trở thành thuộc hạ của Hình Hạo, tuy rằng mọi người đều biết lựa chọn của hai người là đúng đắn, nhưng cũng không khỏi thầm châm chọc.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hai người đã chứng đạo thành Thánh, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không hề có bất kỳ trở ngại nào tồn tại.

So với chút thể diện đã mất, lúc này đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại càng khiến người ta phải ghen tị.

Điều quan trọng nhất là, hai người đều không có Hồng Mông Tử Khí, theo lý mà nói nếu không phải vì có Hình Hạo giúp đỡ, hai người không thể đạt đến mức độ như vậy.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Đúng lúc này, Nữ Oa dường như đã hiểu ra, đột nhiên một bước tiến lên nói: "Căn cứ vào tin tức ta nhận được, Hậu Thổ của Vu tộc dường như đang mưu tính chuyện phục sinh Thập Nhị Tổ Vu, Đạo hữu đối với chuyện này có suy tính gì không?" "Phục sinh Thập Nhị Tổ Vu!" Một tiếng kinh hô, Hình Hạo chưa kịp mở miệng, nhưng Tam Thanh ở một bên lại sốt ruột.

Phải biết rằng, Thập Nhị Tổ Vu là Bàn Cổ chính tông, mãi mới chết hết, Hậu Thổ cũng không còn là Tổ Vu, mới lấy lại danh hiệu Bàn Cổ chính tông và khí vận.

Nếu đến lúc đó Thập Nhị Tổ Vu phục sinh, thì chẳng phải khí vận của Bàn Cổ chính tông sẽ theo đó chuyển dời, đến lúc đó… "Minh Hà Đạo hữu lời này là thật ư?" "Minh Hà Đạo hữu, chuyện này là thật ư?" Theo bản năng, Tam Thanh lập tức hỏi, vẻ lo âu trong đáy mắt quả thực không thể che giấu, thậm chí từ tận đáy lòng có một sự xao động khó chấp nhận.

Đáng tiếc, Minh Hà lúc này lại chẳng thèm để ý đến Tam Thanh, cứ như không nghe thấy lời họ nói, ánh mắt khóa chặt trên người Hình Hạo, chờ đợi câu trả lời.

"Phục sinh Thập Nhị Tổ Vu!" "Gần như là chuyện không thể nào!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo thần sắc bình tĩnh nói: "Nếu không có gì bất ngờ, chuyện này tuyệt đối sẽ không xảy ra!" "Thiên Đạo sẽ không cho phép người đã chết xuất hiện lần nữa, huống hồ là tồn tại như Thập Nhị Tổ Vu." "Ta không cho rằng Hậu Thổ có thể làm được điều đó, sức mạnh của nàng tuy không tệ, nhưng bản thân nàng cũng không có năng lực tạo ra Thập Nhị Tổ Vu!" Lời này vừa ra, Minh Hà lập tức nhẹ nhõm.

Kế đó, Tam Thanh ở bên cạnh cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chương 581

Chỉ cần chuyện này không xảy ra, thì cũng không cần quá lo lắng.

Vì vậy, Tam Thanh lập tức oán trách nhìn Minh Hà một cái, lời nói vừa rồi của y thật sự đã dọa bọn họ sợ chết khiếp.

Hiện giờ có Hình Hạo giảng giải, trái tim đang treo lơ lửng của bọn họ cũng đã đặt xuống.

"Vậy tốt!" "Vậy tốt!" Đồng thời, Minh Hà lúc này cũng thở phào.

Y cũng lo lắng Thập Nhị Tổ Vu một khi xuất hiện sẽ gây ra biến cố lớn cho cục diện, dù sao sau khi chết một lần, một khi được phục sinh, thì việc đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không phải chuyện khó.

Quan trọng nhất là, Huyết Hải và Địa Phủ thông nhau, trong tình huống như vậy, một khi xảy ra bất trắc, tộc A Tu La tuyệt đối sẽ là người đầu tiên gánh chịu.

"Chư vị!" Thấy tình hình này, Hình Hạo phất tay, thần sắc đạm nhiên nói: "Chuyến này đã đến rồi, vậy sao không cùng uống một chén?" Nghe vậy, Tam Thanh và những người khác đều ngẩn ra.

Vạn vạn không ngờ, Hình Hạo lại mời bọn họ uống rượu.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ đều kích động.

Từ những lần tương xử trước đây với Hình Hạo có thể thấy, y không thể nào vô duyên vô cớ triệu tập bọn họ tụ tập lại.

Hiện tại thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế Hồng Hoang đã kết thúc, chẳng lẽ y lại nhìn thấy tương lai?

Biết được những chuyện sắp xảy ra?

“Được!” “Không vấn đề!” Gần như trong nháy mắt, chúng tu sĩ đều gật đầu đồng ý.

Kế đó, cũng không chần chừ, bước chân theo Hình Hạo tiến vào Thánh Đình. ...

Tại hậu viện Thánh Đình, một nhóm người theo đó ngồi xuống ghế.

Vọng Thư thì đích thân tự tay bắt đầu rót rượu cho mọi người, không khí nhất thời trở nên vô cùng hòa hợp.

Đợi rượu qua ba tuần, Hình Hạo đặt chén rượu trong tay xuống, lập tức mở miệng nói: “Chư vị, nơi đây đã nằm ngoài phạm vi quản hạt của Thiên Đạo rồi, có chuyện gì cứ nói thẳng đi!” Lời này vừa ra, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Vọng Thư và Lục Nhĩ lập tức nhìn về phía Tam Thanh và những người khác.

Mọi người đều biết, Lục Thánh lần này đến đây không chỉ để chịu tội, mà hơn nữa là mang theo mục đích.

“...” Đối mặt với ánh mắt của mọi người, thần sắc Tam Thanh và những người khác biến ảo mấy lần, nhất thời ai cũng không dám mạo muội mở miệng.

“Hình Hạo Đạo hữu!” Khoảng chừng sau một khắc đồng hồ, Chuẩn Đề dẫn đầu đứng dậy khỏi chỗ ngồi, mở miệng nói: “Xin hỏi Đạo hữu, sau thời Tam Hoàng Ngũ Đế, đại thế thiên địa sẽ phát triển như thế nào?” “Chúng ta tuy là Thánh Nhân, nhưng cũng cảm thấy trước mắt một mảnh mê vụ, tựa hồ lại có đại kiếp sắp giáng lâm thế giới này.” Lời này vừa ra, Tam Thanh và những người khác lập tức kính cẩn.

Chuyện này cũng khiến họ lo lắng không thôi, trải qua Vu Yêu đại chiến và Đạo Ma chi tranh trước đó, mọi người đều biết rõ sự khủng

khiếp của một lượng kiếp.

Tuy là Thánh Nhân, thậm chí có thể bất tử bất diệt, nhưng điều đó cũng không có nghĩa là không có vướng bận, dù sao giáo phái, đệ tử của mình, tất cả đều là những tồn tại không thể từ bỏ.

"Đúng là như vậy!" Gật đầu, Hình Hạo không giấu giếm, trực tiếp nói: "Sau Tam Hoàng Ngũ Đế, Hồng Hoang đã công nhận Nhân tộc là vai chính của thiên địa." "Vì vậy, từ nay về sau thế giới Hồng Hoang đều lấy Nhân tộc làm chủ, hiện tại điều cốt yếu nhất là Nhân tộc chưa có được những cường giả và tu sĩ chân chính có thể đứng vững." "Do đó, trong tình huống như vậy, Thiên Đạo sẽ lại phát động một lần lượng kiếp nữa để giúp Nhân tộc quật khởi cũng không phải là không thể." Thì ra là vậy!

Nguyên nhân của lượng kiếp là để Nhân tộc quật khởi sao!

Như có điều suy nghĩ gật đầu, Tam Thanh và những người khác lập tức có điều cảm ngộ, sau khi nhìn nhau, trong đó Nguyên Thủy Thiên Tôn mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu, vậy nếu đã lấy Nhân tộc làm chủ, lần lượng kiếp tới sẽ không liên lụy đến các tu sĩ chứ?" Lời này vừa ra, Lão Tử và những người khác lập tức nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ mong đợi và thấp thỏm.

Chuyện đã đến nước này, họ đều rõ sự việc này tiềm ẩn sự bất định, vì giáo phái và đệ tử dưới trướng, thật sự không dám có chút nào lơ là.

"Không phải vậy!" Lướt nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên nói: "Lần lượng kiếp này không chỉ liên lụy đến các tu sĩ, thậm chí còn liên lụy đến môn đồ dưới trướng Tam Thanh Đạo hữu!" "Đệ tử Nhân Giáo là Huyền Đô, tu vi đã đạt Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nếu không có gì bất ngờ, y sẽ nhanh chóng bước vào hàng ngũ Chuẩn Thánh, khi đó cũng sẽ không bị đại

kiếp ảnh hưởng, chỉ cần không chủ động xen vào trong đó, thì mọi chuyện đều không thành vấn đề." "Nhưng ngoài Huyền Đô ra, Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo đã gây ra sát lục trong thời Tam Hoàng Ngũ Đế, khiến bọn họ đều không thể thoát khỏi." "Các tu sĩ của Tiệt Giáo cũng đã giết không ít Nhân tộc, cũng không thoát được, vì vậy, nếu sơ suất một chút, đệ tử của hai giáo đều có khả năng sẽ vẫn lạc trong đại kiếp."!

Đệ tử giáo phái ta mệnh phạm sát kiếp! !

Đệ tử giáo phái ta có nỗi lo về tính mạng!

Đồng tử co rút, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ lập tức lo lắng.

Nếu mọi chuyện là thật, thì tuyệt đối không thể chấp nhận, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, dưới trướng y chỉ có Thập Nhị Kim Tiên, Nam Cực Tiên Ông và Nhiên Đăng.

Nếu những người này một khi xuất hiện vấn đề, thì hậu quả...

"Hình Hạo Đạo hữu!" "Hình Hạo Đạo hữu!" Theo bản năng, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ lập tức bước đến trước Hình Hạo, khom người hành lễ nói: "Đệ tử giáo ta tuyệt đối là vô tâm lỗi lầm, tuy rằng đã phạm sai lầm nhưng cũng không đáng chết a." "Đệ tử giáo ta đa phần ngang ngạnh, tuổi còn trẻ làm việc quả thực có chút mạo hiểm, xin Đạo hữu lượng thứ a." Ngoài hai người họ ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở không xa cũng vô cùng căng thẳng.

Chuyện này Tây Phương Giáo cũng có tham gia vào, tuy không đến mức ngang ngược như Xiển Tiệt nhị giáo, nhưng cũng đã tạo ra không ít sát lục.

Nếu đệ tử môn phái của họ cũng xảy ra bất trắc, thì hậu quả tuyệt đối không thể chịu đựng nổi, thậm chí...

“Hai vị Đạo hữu không cần như vậy!” Phất phất tay, Hình Hạo lướt nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ một cái, rồi nói: “Chuyện này không phải ta có thể quyết định được.” “Các ngươi cho rằng ta có thể thao túng Thiên Đạo để hoàn thành chuyện này sao?” “Mà này, ta tuy nhìn ra đệ tử hai giáo mệnh phạm sát kiếp, nhưng người thật sự chấp hành lại không phải ta.” Nghe lời này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ lập tức đại biến.

Không vì điều gì khác, mà vì sự nghiêm trọng của chuyện này đã vượt quá phạm vi năng lực của bọn họ.

Nếu là Hình Hạo, thì bọn họ có thể trả một cái giá nào đó để đổi lấy sự bình an cho đệ tử.

Nhưng nếu người chấp hành không phải Hình Hạo, thì ý nghĩa của chuyện này lại hoàn toàn khác.

Dù sao trong Hồng Hoang, người có thể đưa ra quyết định như vậy, thì chỉ có Hồng Quân, người phát ngôn của Thiên Đạo.

Tính cách của Hồng Quân như thế nào thì họ cũng rõ, phàm là chuyện liên quan đến Thiên Đạo, y tuyệt đối sẽ không nể nang tình cảm gì, thậm chí...

“Hình Hạo Đạo hữu!” Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ tiến lên một bước nói: “Chẳng lẽ thật sự không có cách giải quyết sao?” Không chỉ mình y, bao gồm Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa ở bên cạnh đều lộ ra vẻ tò mò.

Dù sao chuyện này nhìn có vẻ chỉ có đệ tử hai giáo tham gia, nhưng trên thực tế lại tồn tại sự bất định rất lớn.

Vạn nhất liên lụy đến mình, thì tổn thất như vậy họ đều không thể chấp nhận, dù sao sự khủng bố của đại kiếp họ đều đã tự mình trải

qua.

Chương 582

"Có!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo nhìn Thông Thiên Giáo Chủ một cái nói: "Muốn giải quyết chuyện này, cách duy nhất là diệt Thiên Đạo!" "Chỉ cần Thiên Đạo vẫn lạc, thì không có sức mạnh nào có thể chủ đạo cục diện Hồng Hoang, nhưng khả năng diệt Thiên Đạo lại vô cùng nhỏ nhoi." Khác với thế giới Hồng Hoang trước kia ta từng đi vào, Thiên Đạo ở đó đang ở giai đoạn cực kỳ non nớt, nhưng cũng sở hữu tu vi Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Thiên Đạo ở thời đại này đã trải qua Hung Thú lượng kiếp, Long Phượng lượng kiếp, Đạo Ma chi tranh, Vu Yêu chi chiến, sức mạnh của bản thân đã vượt xa cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Đừng nói đến Tam Thanh và những người khác, ngay cả Hình Hạo cũng không có nắm chắc có thể diệt được nó, huống chi là...

"Chẳng phải là không có hy vọng sao!" Sau khi lùi lại mấy bước, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn xanh mét đến cực điểm.

Chuyện đã đến nước này, họ đều rõ không còn đường lựa chọn, nếu tu sĩ dưới trướng môn phái xuất hiện thương vong quy mô lớn, thì điều đó tuyệt đối bất lợi cho giáo phái của mình.

"Đạo hữu!" Lúc này, Lão Tử tiến lên một bước, hướng Hình Hạo hành lễ nói: "Vậy không biết làm thế nào mới có thể tránh được lượng kiếp?" Lời này vừa ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác lập tức sáng mắt.

Quả thực!

Nếu đã không thể tránh khỏi, vậy thì trì hoãn đại kiếp xảy ra.

Dù sao chuyện như vậy cũng không phải chưa từng xảy ra, trước đây Vu Yêu đại chiến vì sự tồn tại của Hình Hạo mà đã bị trì hoãn rất nhiều.

Nếu không phải vào thời khắc cuối cùng Hình Hạo bị buộc phải rời khỏi Vu tộc, thì toàn bộ cục diện Hồng Hoang sẽ ra sao cũng khó nói.

Trong tình huống hiện tại, chỉ cần đảm bảo đại kiếp không xảy ra, thì mới có thể che chở cho tu sĩ dưới trướng.

Đúng như Hình Hạo đã nói trước đó, nếu đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh thì có thể thoát khỏi lượng kiếp.

Chỉ cần cho một khoảng thời gian, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều có nắm chắc đưa đệ tử dưới trướng lên cảnh giới Chuẩn Thánh.

Ngay cả Tiệt Giáo hùng hậu vạn tiên triều, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ cũng không cho rằng không thể làm được điều đó, môn hạ đông đảo, ngay cả tạo ra vạn tôn Chuẩn Thánh cũng không phải là chuyện khó.

"Có thể!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo sao lại không biết điều này.

"Quá tốt rồi!" Nghe lời này, Lão Tử và những người khác lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Khác với dã tâm bừng bừng của Thông Thiên Giáo Chủ muốn tạo ra vạn tôn Chuẩn Thánh, họ chỉ muốn đệ tử của mình đạt đến Chuẩn Thánh, nhưng cũng chỉ là thân truyền, không phải những đệ tử nội môn và ngoại môn kia.

Tuy nhiên, chưa kịp mở miệng, Hình Hạo ở bên cạnh đột nhiên nói: "Không kịp rồi!" "Cơ hội của các ngươi đã không còn!" "Hồng

Quân đã ra tay rồi, tu sĩ Xiển Tiệt nhị giáo đã động thủ với Hạo Thiên!"!

Đệ tử giáo ta đã nhập kiếp!

Đồng tử co rút, Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lo lắng.

Chuyện như vậy một khi xảy ra, thì hậu quả tuyệt đối không thể chịu đựng nổi.

Theo bản năng, hai người vung tay, Thủy Kính liền hiện ra cảnh sắc bên trong Thiên Đình.

Có thể thấy lúc này các tu sĩ Xiển Tiệt nhị giáo đang lớn tiếng cãi vã tại Bàn Đào Yến Hội, không hề nể mặt Hạo Thiên và Dao Trì.

Cùng với thời gian trôi qua, đệ tử hai giáo phất tay áo rời đi, Bàn Đào Yến Hội vốn vui vẻ lại kết thúc trong không khí không mấy vui vẻ.

"..." Nhìn cảnh này, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác đều nhíu mày.

Tuy trong lòng không hề để ý đến Hạo Thiên, nhưng cũng không có nghĩa là đệ tử dưới trướng có thể xem thường y.

Nói khó nghe một chút, dù sao y cũng là Thiên Đế, cũng là đồng tử của Hồng Quân, cái mặt cần cho thì phải cho, còn có làm hay không lại là chuyện khác.

"Nhập kiếp!" Đột nhiên, Lão Tử mở miệng, chỉ thẳng vào tu sĩ Xiển Tiệt nhị giáo nói: "Khí tức lượng kiếp đã bao quanh rồi, nếu không có gì bất ngờ, thì không thể tránh khỏi." "Nhìn khắp tu sĩ hai giáo, trừ Vân Trung Tử của Xiển Giáo và Kim Linh của Tiệt Giáo ra, những người còn lại đều không thoát khỏi!"!

Chỉ có Vân Trung Tử và Kim Linh không ở trong đại kiếp!

Kinh hô một tiếng, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ hoàn toàn hoảng sợ.

Phải biết rằng, Xiển Giáo tuy xưng chỉ có Thập Nhị Kim Tiên, nhưng thực tế đệ tử cũng đã lên đến hàng ngàn, không chỉ là đệ tử ngoại môn và nội môn mà thôi.

Tiệt Giáo thì càng không cần nói, câu "vạn tiên triều" không phải nói bừa, cộng thêm số đệ tử ngoại môn, tuyệt đối có đến bảy tám vạn người.

Hiện tại tu sĩ hai giáo lại chỉ có hai người không nằm trong đại kiếp, nếu thật sự bùng nổ tử đấu, chẳng phải là diệt giáo sao?

"Đại ca!" "Đại ca!" Theo bản năng, hai người lập tức nhìn về phía Lão Tử, đáy mắt tràn đầy vẻ sốt ruột và cầu xin.

Dù sao đệ tử ba giáo đều mệnh phạm sát kiếp.

Nhưng dưới trướng Lão Tử chỉ có Huyền Đô, người này tu vi đã đạt cảnh giới Chuẩn Thánh, không thể bị kéo vào đại kiếp.

Trong tình huống như vậy, chỉ có tranh thủ hợp tác với Nhân tộc, mới có hy vọng giành được thắng lợi, thậm chí khiến đệ tử dưới trướng càng nhiều càng tốt tồn tại.

"Ta cũng lực bất tòng tâm!" Thở dài một tiếng, Lão Tử lắc đầu nói: "Chuyện này Nhân Giáo ta vốn đã bị liên lụy vào, nếu ta mạo muội ra tay, Huyền Đô và Nhân Giáo đều có thể gặp vấn đề!" Nghe vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ im lặng.

Đương nhiên họ biết Lão Tử lo lắng điều gì, là đệ tử duy nhất, y không thể nào từ bỏ được.

Quan trọng nhất là, Lão Tử hiện đang chiếm không ít khí vận của

Nhân tộc, một khi Nhân Giáo xảy ra chuyện, thì mọi mưu tính đều sẽ đổ sông đổ biển.

Vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ nhìn về phía Hình Hạo nói: "Xin Đạo hữu giải hoặc!" "Xin Đạo hữu chỉ giáo!" Trong khoảnh khắc, họ không thể không đặt hy vọng duy nhất của mình lên người Hình Hạo.

Cũng chỉ có năng lực nhìn thấu tương lai của y mới có thể giúp họ hoàn thành việc nghịch thiên cải mệnh cho đệ tử.

"Ta?" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo phất tay nói: "Chuyện này ta không tiện nhúng tay vào!" "Thiên Đạo đang rình mò khu vực của ta, một khi ta tham gia vào, thì chỉ càng làm tăng độ khó của lượng kiếp, khi đó nguy cơ mà các ngươi phải đối mặt sẽ càng mạnh mẽ hơn." Đáng chết!

Lại như vậy!

Nghe vậy, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi biến ảo không ngừng, toàn bộ nội tâm đều trở nên nặng nề.

"À đúng rồi!" Thu hết phản ứng của hai người vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng khẽ nhếch lên nói: "Nếu không có gì bất ngờ, các ngươi sẽ sớm nhận được triệu hồi từ Hồng Quân." "Hạo Thiên đã xuất phát đi Hỗn Độn rồi, lượng kiếp Phong Thần mới sắp khai mở."!

Chương 583

Lượng kiếp Phong Thần sắp đến rồi.

Lại nhanh đến mức này!

Kinh hô một tiếng, lần này bao gồm cả Minh Hà và những người khác đều bị cảnh này làm cho ngây người.

Dù sao trong tình huống như vậy, Tam Hoàng Ngũ Đế vừa mới kết thúc không lâu, lại thêm một lần lượng kiếp nữa, có còn để cho bọn họ tu luyện đàng hoàng nữa không?

Theo bản năng mấy người cúi đầu nhìn xuống, có thể thấy Hạo Thiên đã rời khỏi Thiên Đình đi đến Hỗn Độn, rõ ràng là đi tìm Hồng Quân cáo trạng rồi!

"Hạo Thiên đáng chết!" "Tên này quả thực phóng túng!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều không nhịn được mà mắng chửi thành tiếng.

Hạo Thiên một khi tiến vào Tử Tiêu Cung, thì chuyện này sẽ không còn bất kỳ đường lui nào nữa, khi đó đệ tử dưới trướng của họ sẽ gặp tai ương rồi.

Theo bản năng, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ nhìn nhau, định ra tay ngăn cản mọi chuyện trước khi Hạo Thiên đến Tử Tiêu Cung.

Tuy nhiên, hai người vừa mới nhắm mắt lại thì lập tức rên lên một tiếng.

Kế đó, thân thể hai người run rẩy, khóe miệng rỉ ra một vệt máu tươi, toàn bộ người đứng đó sắc mặt trở nên khó coi tột độ.

"Chuyện gì vậy!" "Thân chịu trọng thương!" Thấy tình hình này,

Lão Tử và những người khác ở bên cạnh lập tức nghiêng đầu nhìn.

Đối với tình huống của hai người, họ khá tò mò, trong lòng càng không ngừng suy đoán, chuyện này có liên quan đến Hồng Quân hay không.

"Hồng Quân!" "Thiên Đạo!" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ mở mắt ra, không màng đến bộ dạng chật vật của mình, nghiến răng nghiến lợi nói: "Khinh người quá đáng!" Hiển nhiên, vừa rồi họ đã bị Hồng Quân ngăn cản và Thiên Đạo ngăn chặn.

Cũng vì thế mà không thể ngăn cản Hạo Thiên, người này thậm chí còn tiến vào Tử Tiêu Cung dưới mí mắt của họ.

Ong ong ong ong Lúc này, một trận âm thanh ong ong vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy ở khu vực bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, một khuôn mặt người màu vàng kim lặng lẽ hiện lên giữa không trung.

Khuôn mặt này không ai khác, chính là Hồng Quân.

Chỉ có điều khuôn mặt này không có bất kỳ thần thái nào, giống như một con rối lơ lửng ở đó, mở miệng nói: "Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mau đến Tử Tiêu Cung thương nghị sự tình!" Nghe vậy, sắc mặt Lão Tử và những người khác lập tức đại biến.

Chuyện đã đến nước này, làm sao họ không biết chuyện này là tất yếu không thể tránh khỏi.

Nhưng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa lại nhanh chóng bình tĩnh lại, chuyện này không có quá nhiều liên quan đến họ, cũng không quá bận tâm.

Vì vậy, ba người theo bản năng nhìn về phía Hình Hạo, định mở miệng nói.

“Phóng tứ!” Chưa kịp mở miệng, Hình Hạo lại đột nhiên tức giận quát lên.

Giây tiếp theo, sức mạnh rộng lớn lập tức tuôn ra, ngay lập tức lao về phía bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo.

Với một tiếng “Bành” vang dội, khuôn mặt của Hồng Quân lập tức bị hủy diệt hoàn toàn.

Sau khi hoàn thành tất cả, Hình Hạo khinh thường bĩu môi nói: “Muốn dò xét ta, thì tự mình đến đi!” “Chỉ là một hóa thân Thiên Đạo mà thôi, thật lãng phí thời gian của ta.” Hít!

Cảnh này lập tức khiến Lão Tử và những người khác hít vào một ngụm khí lạnh.

Cường đại!

Quá cường đại rồi!

Hành động này của Hình Hạo quả thực không thể tưởng tượng nổi, đặc biệt là sức mạnh mà y thể hiện trong khoảnh khắc đó, tuyệt đối khiến mọi người cảm thấy tuyệt vọng.

Nhất thời, trong lòng Lục Thánh đối với Hình Hạo càng thêm kính sợ.

Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân thì lại càng yên tâm hơn.

Chỉ có Hình Hạo càng mạnh mẽ, mới càng an toàn, mới có thể...

“Sư tôn!” “Sư tôn!” Lúc này, một tiếng gọi vội vàng truyền đến.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy Lục Nhĩ từ bên ngoài điện bước vào, sau khi vội vàng đến bên cạnh Hình Hạo, khom người hành lễ nói: “Người Địa Phủ đến rồi, người quen của Sư tôn!” Người Địa Phủ?

Người quen của ta!

Đáy mắt lộ ra một tia kinh ngạc, Hình Hạo thật sự không ngờ người Vu tộc lại muốn xen vào một chân lúc này.

Nhìn cái thế này, chuyện y đến lần này tuyệt đối không đơn giản, thậm chí...

"Được!" Sau một chút trầm ngâm, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Đưa y vào đi!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ không chần chừ, lập tức xoay người đi ra ngoài.

Tát tát Đợi y rời đi, Hình Hạo ánh mắt lập tức nhìn về phía Tam Thanh và những người khác ở bên cạnh nói: "Chư vị Đạo hữu, nếu Hồng Quân đã triệu tập rồi, thì cũng đến lúc các ngươi rời đi rồi!" Nghe vậy, Tam Thanh và những người khác lập tức phản ứng.

Quả thực!

Chuyện này thật sự không dám lơ là.

Đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên, hai người họ rõ ràng giáo phái của mình có thể sẽ là nhân vật chính của lần lượng kiếp này, trong lòng đều vô cùng lo lắng.

Ngay lập tức, Lục Thánh cũng không chần chừ nữa, khom người hành lễ nói: "Nếu đã như vậy, thì chúng ta không quấy rầy Hình Hạo Đạo hữu nữa!" "Hình Hạo Đạo hữu, chúng ta xin cáo từ trước!" Nói xong, cũng không chần chừ, phi thân bay vút ra ngoài một cách nhanh chóng.

Trong chớp mắt, bóng dáng Lục Thánh liền biến mất không thấy tăm hơi.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Đợi y rời đi, Minh Hà và những người khác ở bên cạnh lập tức tiến lên, ôm quyền hành lễ nói: "Đại kiếp sắp lại khai mở, chúng ta nên ứng phó như thế nào?" Không cho phép ba người không sốt ruột.

Họ đều là giáo chủ một giáo, tu sĩ dưới trướng hà cớ gì lại chỉ có vạn người, một khi bị liên lụy vào trong đó, thì hậu quả tuyệt đối không thể chịu đựng nổi.

Chương 584

"Chuyện này quả thực cần phải cẩn thận một chút!" Mở miệng, Hình Hạo sắc mặt nghiêm túc nói: "Vì ta, mọi chuyện đã xảy ra biến cố lớn, vì vậy Thiên Đạo cũng có thể làm ra một số chuyện không tốt." "Số lượng đệ tử giáo phái dưới trướng các ngươi không ít, nếu Lục Thánh liên thủ tính toán, thì cũng có khả năng trở thành vật tế tội bị tru sát." "Vì vậy, cách tốt nhất tiếp theo là phong tỏa đạo trường của các ngươi, không cho phép bất kỳ đệ tử nào ra ngoài." "Ngay cả đệ tử dưới trướng Trấn Nguyên Tử Đạo hữu và Hồng Vân Đạo hữu cũng không ngoại lệ, tuy rằng phụ trách điều động mây khí trong Hồng Hoang, nhưng cũng không thể mạo hiểm tiến vào trong đó, nếu không cũng có khả năng thân tử đạo tiêu." Lại thật sự nghiêm trọng đến mức này!

Đồng tử co rút, sắc mặt Trấn Nguyên Tử và những người khác lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng.

Vốn không lo lắng.

Thậm chí việc hỏi Hình Hạo cũng chỉ là muốn một lời an ủi tâm lý mà thôi.

Nhưng hiện tại Hình Hạo lại nói với họ, ngay cả khi chuyện này không có quá nhiều liên quan đến họ, nhưng nếu sơ suất một chút đệ tử cũng sẽ vẫn lạc hàng loạt, điều này tuyệt đối không thể chấp nhận.

"Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu chỉ điểm!" "Đa tạ Hình Hạo Đạo hữu chỉ giáo!" Không chút do dự khom người hành lễ, ba người Minh Hà lúc này trong lòng cực kỳ cảm kích.

Chuyện đã đến nước này, họ thật sự sợ chuyện như vậy sẽ lại xảy ra, dù sao nếu sơ suất một chút, bản thân họ cũng sẽ bị liên lụy

vào.

Sự khủng khiếp của lượng kiếp họ đều rõ.

Nếu xảy ra bất trắc, thì chuyện này có thể sẽ xuất hiện vấn đề lớn, điều này tuyệt đối không được phép.

Tát tát tát Lúc này, tiếng bước chân gấp gáp lại vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Lục Nhĩ dẫn theo Đại Vu Xi Vưu bước vào.

Chỉ có điều Xi Vưu lúc này đã đạt đến cảnh giới Tổ Vu, một thân khí huyết sôi trào, không hề kém cạnh so với Thập Nhị Tổ Vu năm xưa là bao.

Nhưng với nhãn lực của Hình Hạo và những người khác thì cũng có thể thấy rõ, người này tuy đã đạt đến cảnh giới Tổ Vu, nhưng lại không có được Pháp Tắc gia trì, lực chiến đấu thực sự cũng chỉ ở trên cảnh giới Chuẩn Thánh bình thường mà thôi.

"Bái kiến Hình Hạo Đại nhân!" Bước đến khu vực trước Hình Hạo, Xi Vưu khom người hành lễ, đáy mắt tràn đầy kích động và sùng bái.

Tuy Hình Hạo đã đoạn tuyệt với Vu tộc, nhưng đối với y lại không hề ảnh hưởng.

Nếu không phải Hậu Thổ chiếm giữ đại nghĩa, thì Xi Vưu và phần lớn tu sĩ Vu tộc sẽ không thể nào theo Hậu Thổ mà kéo dài hơi tàn trong Địa Phủ u ám kia.

"Xi Vưu!" Đánh giá người này một cái, Hình Hạo phất tay ra hiệu: "Thôi, không cần đa lễ như vậy!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Xi Vưu đứng dậy, lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo Đại nhân, lần này ta đến tìm ngài không phải vì ta có chuyện gì!" "Mà vì Hậu Thổ Tổ Vu đã nhờ ta đến truyền đạt một số thứ!" Nói xong, Xi Vưu tay phải vung

lên lấy ra một tấm gương, sau khi chú nhập pháp lực của mình vào trong đó, mặt gương liền rung động, kế đó bóng dáng Bình Tâm liền hiện ra trong đó.

"Bình Tâm Đạo hữu!" "Bình Tâm Đạo hữu!" Thấy tình hình này, ba người Minh Hà ở bên cạnh lập tức mở miệng chào hỏi.

Tuy người này không đích thân giáng lâm, nhưng dù sao cũng là tồn tại Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, cái mặt cần cho thì cũng phải cho.

"Chào chư vị Đạo hữu!" Hơi ngẩn ra, Bình Tâm lập tức hồi thần, sau khi gật đầu với ba người Minh Hà, ánh mắt tập trung vào Hình Hạo nói: "Hình Hạo Đạo hữu, cuối cùng chúng ta lại gặp mặt rồi!" Gặp mặt!

Thật đã lâu không gặp.

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo lướt nhìn Bình Tâm một cái, không có quá nhiều cảm xúc, chậm rãi nói: "Không biết Đạo hữu lần này tìm ta có chuyện gì?" "Đạo hữu là Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, chiếm giữ U Minh Địa Phủ, lý ra không có chuyện gì đáng để Đạo hữu phải bận tâm mới đúng chứ!" Lời này vừa ra, sắc mặt Bình Tâm lập tức biến đổi!

Làm sao nàng không nghe ra sự xa cách và trào phúng trong lời nói của Hình Hạo.

Nhưng chuyện đã đến nước này, cũng không còn bất kỳ cơ hội và khả năng hối hận nào nữa.

Sau một lúc trầm ngâm, Bình Tâm mới nói: "Hình Hạo Đạo hữu, lần này ta đến tìm ngươi quả thực có chuyện muốn cầu, xin Đạo hữu có thể đáp ứng!" Nói xong, Bình Tâm trong gương khom người hành lễ, không hề có ý tứ làm màu.

“Thú vị!” “Rốt cuộc là muốn làm gì!” Thu hết cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo nheo mắt lại, trong lòng thầm thì đồng thời, cũng không trực tiếp đáp ứng, phất tay nói: “Đạo hữu không cần như vậy!” “Không biết Đạo hữu có chuyện gì muốn cầu ta?” “Nếu trong phạm vi năng lực của ta, thì ta cũng không phải là không thể cân nhắc!” Nghe vậy, sắc mặt Bình Tâm lập tức biến đổi.

Chuyện đã đến nước này, làm sao nàng không rõ chuyện này đại diện cho điều gì, Hình Hạo không từ chối là thật, nhưng cũng không có ý định đồng ý.

Tuy nhiên, Bình Tâm lại nhanh chóng bình tĩnh lại, ngay cả khi hy vọng mong manh, điều đó cũng không có nghĩa là không thử.

“Hình Hạo Đạo hữu!” Nghĩ đến đây, Bình Tâm lập tức mở miệng nói: “Chuyện này quả thực có chút đột ngột, quả thực có chút không hay cho lắm.” “Nhưng chuyện này ta biết thì cũng chỉ có ngươi mới có thể làm được!” “Ta muốn thỉnh Đạo hữu cho ta mười một giọt tinh huyết, nếu Đạo hữu đồng ý, thì ta có thể đáp ứng bất kỳ điều kiện nào của Đạo hữu!” Tinh huyết của ta!

Tên này chẳng lẽ muốn...

Đồng tử co rút, Hình Hạo lập tức hiểu ra ý đồ của Bình Tâm.

Nếu không có gì bất ngờ, mục đích của người này vô cùng rõ ràng, đó là muốn dùng tinh huyết của mình để phục sinh mười một Tổ Vu!

“Hình Hạo Đạo hữu không thể!” Gần như trong nháy mắt, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ở bên cạnh lập tức mở miệng.

Lúc này họ cũng không màng đến việc đắc tội Bình Tâm nữa, nếu thật sự để Thập Nhị Tổ Vu phục sinh, thì hậu quả mới thật sự không thể chịu đựng nổi.

Dù sao đúng như đã nói trước đó, Thập Nhị Tổ Vu sau khi chết

một lần đã cảm ngộ được chân lý sinh mệnh, có thể sẽ trực tiếp tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Một khi xuất hiện mười một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cộng thêm Hậu Thổ là tồn tại Bán Bộ Vô Cực Đại La Kim Tiên, trong Hồng Hoang còn ai có thể hạn chế?

Nếu muốn đối kháng với họ, trừ phi tất cả Thánh Nhân liên thủ mới có khả năng, nhưng điều đó gần như là không thể.

"..." Thấy tình hình này, Bình Tâm lập tức đại nộ.

Vạn vạn không ngờ, Minh Hà và những người khác lại vào lúc này không nể mặt đến vậy.

Nhất thời, Bình Tâm càng căng thẳng hơn.

Nếu Hình Hạo không đồng ý, thì chuyện này thật sự khó giải quyết rồi, thậm chí...

"Thứ lỗi!" Lúc này, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Bình Tâm Đạo hữu, chuyện này ta không thể đáp ứng!" "Ta biết tâm tư muốn phục sinh mười một Tổ Vu của ngươi, nhưng đối với ta lại không có bất kỳ ý nghĩa nào." "Người đã khuất thì đã khuất, nên hiểu thiên mệnh mới phải, nếu muốn cường hành nghịch thiên cải mệnh, thì kết cục chờ đợi chỉ có vẫn lạc." Lời này vừa ra, ba người Minh Hà lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Hình Hạo không đồng ý, thì chuyện này không có khả năng thành công.

Ngược lại, Bình Tâm lại lo lắng.

Hình Hạo không đồng ý, thì nàng không có mấy nắm chắc để phục sinh mười một Tổ Vu, ngay lập tức Bình Tâm mở miệng nói: "Hình Hạo Đạo hữu xin đừng từ chối!" "Chỉ cần đồng ý, ta có thể hiến ra Lục Đạo Luân Hồi, Đạo hữu thấy thế nào!"!

Hiến ra Lục Đạo Luân Hồi!

Chương 585

Kinh hô một tiếng, Minh Hà và những người khác đều ngây người.

Vạn vạn không ngờ, Bình Tâm lại kiên định đến mức này, thậm chí vì phục sinh mười một Tổ Vu mà không màng đến cái giá phải trả.

Lục Đạo Luân Hồi!

Đó là chìa khóa của U Minh Địa Phủ.

Từ đầu đến cuối, thứ đó đều nằm trong tay Bình Tâm nắm giữ, tuy rằng đã phân cho Lục Thánh một số quyền hạn quản lý, nhưng điều đó cũng không có nghĩa là người khác có thể thay thế.

Quan trọng nhất là, vật này liên quan đến đại quyền sinh tử của chúng sinh Hồng Hoang.

Nếu nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi, thì chỉ cần có ý, hoàn toàn có thể phát triển mọi thứ có lợi cho Địa Phủ.

Sự dụ hoặc lớn đến thế, ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không thể từ chối, thậm chí...

"Thứ lỗi, ta từ chối!" Tuy nhiên, Hình Hạo lại không quá bận tâm đến điều này, cười nhạt một tiếng nói: "Chuyện này đối với ta không có chút tác dụng nào." "Chỉ là Lục Đạo Luân Hồi mà thôi, đối với ta cũng chỉ tăng cường một chút khí vận, thậm chí sẽ trở thành cấp dưới của ngươi, biến thành một thành viên của Địa Đạo giúp ngươi đối kháng Thiên Đạo, thấy chuyện này đều không đáng."!

Lại có chuyện như vậy!

Đồng tử co rút, Minh Hà và những người khác lập tức chấn kinh.

Khó tin nhìn Hình Hạo một cái, sau đó lại nhìn về phía Bình Tâm, ánh mắt cũng không thiện.

Người này dùng Lục Đạo Luân Hồi dụ hoặc Hình Hạo, mục đích là muốn nô dịch Hình Hạo, chẳng phải cũng là gián tiếp thao túng bọn họ sao?

Dù sao họ đều đã gia nhập Thánh Đình, tuy rằng xưng hô với Hình Hạo là Đạo hữu, nhưng trên thực tế lại không thể không nghe theo mệnh lệnh của Hình Hạo.

Chỉ có điều mấy năm nay Hình Hạo chưa từng ra lệnh, nhưng y tôn trọng họ, tự nhiên họ cũng càng thêm tôn trọng Hình Hạo.

"Đạo hữu..." Ngược lại, Bình Tâm lúc này lại lo lắng, vội vàng mở miệng muốn giải thích.

Không ngờ Hình Hạo lại biết nhiều đến vậy, y đã vạch trần kế hoạch của nàng.

Rõ ràng hai bên muốn xé rách mặt, trong tình huống như vậy, nếu còn muốn tiếp tục cầu xin tinh huyết của Hình Hạo, thì gần như là không thể, thậm chí...

"Không cần nữa!" Tuy nhiên, Hình Hạo lại không cho Bình Tâm cơ hội tiếp tục, vung tay lớn phong ấn tấm gương trong tay Xi Vưu.

Sau khi cắt đứt liên hệ giữa Bình Tâm và họ, Hình Hạo ánh mắt lập tức nhìn về phía Xi Vưu nói: "Xi Vưu, ngươi là một người thông minh, ta hy vọng ngươi có thể suy nghĩ kỹ, với thành tựu hiện tại của ngươi, nếu tiếp tục đi theo Bình Tâm thì tuyệt đối chín phần chết một phần sống." "Ngược lại, nếu có ý định gì có thể truyền tin cho ta, khi đó ta sẽ giúp ngươi thoát khỏi sự khống chế của Bình Tâm, thoát khỏi sự giam cầm của Vu tộc!" ...

Nghe lời này, Xi Vưu lập tức ngây người.

Vạn vạn không ngờ Hình Hạo lại nói ra những lời như vậy, tuy rằng là vì muốn tốt cho y, nhưng nhìn chuyện này đều có chút không ổn.

Theo bản năng, Xi Vưu lập tức mở miệng nói: "Hình Hạo Đại nhân, ta..." "Không cần nói nhiều!" Phất phất tay, Hình Hạo ngăn lời của Xi Vưu, nhìn về phía Lục Nhĩ ở bên cạnh nói: "Dẫn y đi gặp Hậu Nghệ huynh đệ, khi đó y sẽ hiểu!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ lập tức hiểu ý Hình Hạo, dẫn theo Xi Vưu đang trong trạng thái ngây người đi ra ngoài.

Ngược lại, Xi Vưu lúc này lại không kháng cự nữa.

Cái tên Hậu Nghệ vừa ra, khiến y cảm thấy chuyện không đơn giản, dù sao Hậu Nghệ và những người khác trong ký ức của chúng sinh Hồng Hoang đều đã chết trong Vu Yêu đại chiến.

Trong chớp mắt, Xi Vưu theo Lục Nhĩ rời khỏi cung điện.

"Hình Hạo Đạo hữu!" Đợi y rời đi, Minh Hà và những người khác ở bên cạnh lập tức tiến lên, ôm quyền hành lễ nói: "Bình Tâm lần này e rằng sẽ không dễ dàng bỏ qua." "Chuyện phục sinh mười một Tổ Vu e rằng đã được mưu tính từ lâu, Đạo hữu trực tiếp từ chối như vậy, liệu nàng có làm ra chuyện chó cùng rứt giậu không?" Chó cùng rứt giậu!

Thật có khả năng!

Đáy mắt tinh quang lóe lên, Hình Hạo lập tức hiểu ra ba người Minh Hà lo lắng điều gì.

Kế đó, y lại không có vẻ lo lắng này, phất tay nói: "Chuyện này tuy phiền phức, nhưng cũng không phải chuyện có thể hoàn thành trong một sớm một chiều." "Với tu vi của Bình Tâm cũng không thể cấu thành uy hiếp đối với ta, điều bất định lớn nhất là nàng sẽ giao ra

Lục Đạo Luân Hồi để đạt thành hiệp nghị với Thiên Đạo." "Mà chuyện này đối với ta lại không có ảnh hưởng gì lớn, chỉ là Tổ Vu mà thôi, ngay cả khi tất cả đều được phục sinh, thì đối với ta cũng không có chút uy hiếp nào." Lời này vừa ra, sắc mặt ba người Minh Hà lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Quả thực!

Chỉ cần người đó không thể cấu thành uy hiếp đối với Hình Hạo, thì điều đó cũng có nghĩa là sẽ không có quá nhiều uy hiếp đối với họ, thậm chí...

"Ta hiểu rồi!" Thở phào nhẹ nhõm, ba người Minh Hà lập tức mở miệng nói: "Nếu Đạo hữu đã có tính toán, thì chúng ta cũng không cần lo lắng nữa." "Nhưng có một điểm ta muốn thỉnh Hình Hạo Đạo hữu giải hoặc, nếu chuyện Phong Thần không thể thay đổi, vậy vì sao Hồng Quân lại phải phí công như vậy?" "Với thân phận Đạo Tổ, trực tiếp nói ra chuyện này không phải là được sao?

Vì sao cần phải nhờ tay Hạo Thiên?" Nói xong, ba người liền nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ mong đợi và tò mò.

Theo họ thấy, Hồng Quân hoàn toàn không cần phải quanh co như vậy, nếu trực tiếp hạ lệnh, Lục Thánh cũng không thể không tuân theo.

"Đơn giản thôi!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo lướt nhìn ba người một cái nói: "Chuyện này không lớn cũng không nhỏ." "Quan trọng nhất là, Hồng Quân đang kiêng dè Tam Thanh, một khi y cưỡng hành hạ lệnh làm chuyện này, thì Tam Thanh và y thế tất sẽ xé rách mặt." "Một khi Tam Thanh không màng đến cái giá phải trả, thì ngay cả Hồng Quân cũng không thể không coi trọng điều đó, thậm chí nếu sơ suất một chút, thì chờ đợi sẽ là cái chết."!

Hồng Quân kiêng dè Tam Thanh!

Tam Thanh có khả năng giết Hồng Quân!

Kinh hô một tiếng, Minh Hà và những người khác đều bị kinh ngạc đến ngây người.

Dù sao chuyện như vậy gần như không có khả năng, Tam Thanh dù mạnh đến đâu cũng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà thôi, làm sao có thể là đối thủ của Hồng Quân đã hợp đạo đạt đến cảnh giới Vô Cực Đại La Kim Tiên?

"Không có gì là không thể!" Cười nhạt một tiếng, Hình Hạo phất tay nói: "Thập Nhị Tổ Vu là do tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, có thể hoàn thành Thập Nhị Đô Thiên Đại Trận triệu hoán ra nhục thân Bàn Cổ, vì sao Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành lại không thể?" "Chỉ là tu vi của Tam Thanh đều đã đạt đến một cảnh giới nhất định, thậm chí không có nguy cơ như Thập Nhị Tổ Vu năm xưa, nên mới không hợp tác dung hợp để triệu hoán ra Nguyên Thần Bàn Cổ mà thôi." "Từ đó có thể thấy, một khi Hồng Quân cường hành hạ lệnh tiến hành Phong Thần, thì điều đó đại diện cho sự tồn tại của Tam Thanh gặp phải uy hiếp, thậm chí là uy hiếp tử vong." "Một khi đã đến bước đó, Tam Thanh cũng sẽ không còn bận tâm nữa, nhất định sẽ điên cuồng tấn công Hồng Quân, thậm chí vì điều đó mà không ngừng nghỉ cho đến chết." Thì ra là vậy!

Tam Thanh lại mạnh mẽ đến mức này!

Triệu hoán Nguyên Thần Bàn Cổ, lại có hậu chiêu như vậy tồn tại!

Kinh hô một tiếng, đáy mắt ba người Minh Hà lập tức lộ ra vẻ khó tin, đồng thời, trong lòng cảm xúc cũng không ngừng sợ hãi.

Đối với điểm này trước đó, họ thật sự không biết.

Nếu không có Hình Hạo tiết lộ, thật sự có khả năng trong tương

lai sẽ đối đầu với Tam Thanh, thậm chí hai bên diễn biến đến mức gần như bất tử bất hưu.

Chương 586

Một khi đến lúc đó, Tam Thanh một khi hợp thể triệu hoán ra Nguyên Thần Bàn Cổ, thì ai có thể địch lại?

Ngay cả tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, e rằng cũng sẽ thân tử đạo tiêu trong nháy mắt.

"Hô ~" Thở ra một hơi khí đục nặng nề, Trấn Nguyên Tử ở bên cạnh lập tức nói: "Hình Hạo Đạo hữu, đa tạ lần này đã giải hoặc, nếu không phải Đạo hữu, ta về sau thật sự có khả năng bị Tam Thanh hãm hại!" Nói xong, ba người Trấn Nguyên Tử nhìn nhau một cái, sau đó ôm quyền hành lễ với Hình Hạo nói: "Đạo hữu, những chuyện cần biết ta đã làm rõ rồi, vậy chúng ta xin cáo từ trước." "Một khi Tam Thanh từ Tử Tiêu Cung trở về, e rằng toàn bộ cục diện Hồng Hoang đều sẽ xảy ra biến hóa lớn, khi đó đối với chúng ta tuyệt đối không phải là chuyện tốt." Vì vậy, đáy mắt ba người không khỏi lộ ra vẻ lo lắng.

Tuy rằng xác định sẽ không liên lụy đến bản thân, nhưng cũng sợ hãi, để đảm bảo an toàn, họ phải về trước chuẩn bị, đảm bảo sẽ không có bất trắc nào xảy ra.

"Ừm!" Gật đầu, Hình Hạo lập tức nói: "Nếu đã như vậy, thì ta cũng không giữ ba vị Đạo hữu nữa!" "Theo ta, lẽ ra sẽ không có quá nhiều vấn đề, nhưng nếu có chút bất trắc xảy ra, thì ba vị Đạo hữu cũng phải chuẩn bị sẵn sàng, đảm bảo khi đó sẽ không xảy ra vấn đề." "Đa tạ Đạo hữu chỉ điểm!" Đáp một tiếng, ba người Minh Hà lập tức hiểu ý của Hình Hạo!

Vạn sự không có tuyệt đối, trong tình huống như vậy nếu sơ suất một chút sẽ xảy ra biến cố lớn, cũng phải chuẩn bị sẵn sàng cả hai

mặt mới được.

Kế đó, ba người cũng không chần chừ nữa, sau khi lại hành lễ với Hình Hạo, mới xoay người rời đi.

Hưu hưu Tiếng xé gió vang vọng, bóng dáng ba người Minh Hà liền biến mất không thấy tăm hơi, hoàn toàn rời khỏi phạm vi Bồng Lai Tiên Đảo!

"Phu quân!" Lúc này, Vọng Thư từ xa bước đến, đi đến bên cạnh Hình Hạo, đưa tay khoác lấy cánh tay Hình Hạo, rồi mở miệng nói: "Chuyện Phong Thần là thật sao?" "Vậy tu sĩ trong Thánh Đình của chúng ta chẳng phải cũng phải chú ý sao?

Vạn nhất họ để ý đến tu sĩ Thánh Đình, thì đối với chúng ta cũng vô cùng bất lợi a." "Dám!" Đáy mắt sát cơ lóe lên, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nếu dám động thủ với tu sĩ Thánh Đình của ta, thì bản Đế sẽ để tất cả tu sĩ dưới trướng của bọn họ chôn cùng!" Lời này vừa ra, Vọng Thư lập tức lộ ra nụ cười.

Có lời này của Hình Hạo, nàng cũng yên tâm.

Chỉ cần xác định Hình Hạo sẽ không từ bỏ tu sĩ Thánh Đình, thì dựa vào tu vi Vô Cực Đại La Kim Tiên của y, thật sự không ai có thể làm gì được tu sĩ Thánh Đình.

"Phu quân, thiếp tin ngài!" Cười ngọt ngào, Vọng Thư vùi đầu vào lòng Hình Hạo, dáng vẻ như chim nhỏ nép vào người.

Đối với điều này, Hình Hạo mỉm cười đồng thời, vươn tay ôm lấy Vọng Thư, tiện tay bế nàng lên, sải bước đi về phía tẩm cung. ...

Tử Tiêu Cung!

Hưu hưu Tiếng xé gió vang vọng, Lục Thánh cấp tốc bay vút cuối cùng cũng đã đến.

Cuối cùng cũng đến rồi!

Thấy tình hình này, Lục Thánh nhìn nhau, đáy mắt mỗi người đều lộ ra vẻ ngưng trọng.

Đặc biệt là Tam Thanh, dù sao chuyện này liên quan đến bản thân họ, tự nhiên là quan tâm nhất rồi.

Tương tự, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không hề thoải mái.

Ngay cả khi đã biết từ Hình Hạo rằng chuyện này sẽ không liên lụy đến họ, nhưng họ vẫn sợ hãi.

Dù sao chuyện này không có bất kỳ sự chắc chắn nào, vạn nhất Hồng Quân mở rộng phạm vi liên lụy cả cấp dưới của họ, thì hậu quả thật sự không thể chịu đựng nổi.

Tát tát tát Lúc này, một trận tiếng bước chân gấp gáp theo đó vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy cánh cửa lớn đang đóng chặt của Tử Tiêu Cung theo đó mở ra.

Kế đó, Hạo Thiên dưới ánh mắt phẫn nộ và đầy sát cơ của Lục Thánh bước ra, hướng Lục Thánh hành lễ nói: "Hạo Thiên bái kiến chư vị Sư huynh!" "Đạo Tổ thỉnh chư vị Đạo hữu tiến vào trong." Nghe vậy, sắc mặt Lục Thánh lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Đặc biệt là Tam Thanh, lúc này hận không thể thiên đao vạn quả Hạo Thiên, nhưng ở cửa Tử Tiêu Cung, họ thật sự không dám làm chuyện như vậy.

Cố nén cảm xúc trong lòng, Tam Thanh bước lên nói: "Hạo Thiên Sư đệ, ta đã nhớ rồi!" Nói xong, Tam Thanh bước qua bên cạnh y, thẳng tiến vào Tử Tiêu Cung.

Đồng thời, ba người Tiếp Dẫn cũng bước qua bên cạnh Hạo Thiên, không nói gì, nhưng ánh mắt chứa đầy thâm ý của họ cũng tuyên cáo ngọn lửa giận trong lòng họ mạnh mẽ đến mức nào.

"Không ổn rồi!" "Lục Thánh đối với ta càng thêm bất mãn kịch liệt." Thu hết cảnh này vào đáy mắt, Hạo Thiên trong lòng cũng cười khổ không ngừng.

Tu vi của y chỉ là Ngụy Thánh mà thôi, căn bản không thể sánh với Lục Thánh, nếu bị Lục Thánh để mắt đến, thì hậu quả tuyệt đối không thể chịu đựng nổi.

Nhưng chuyện này lại do Hồng Quân đích thân giao phó, cũng không thể từ chối, chuyện đã đến nước này, thì cũng đã muộn rồi.

Tam Thanh và những người khác không thể làm gì được Hồng Quân, nhưng y lại là vật tế tội tốt nhất để lựa chọn.

"Ai!" Thở dài một tiếng, Hạo Thiên đáy mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ, nhưng cũng không hối hận, xoay người bước vào Tử Tiêu Cung.

Tát tát Tiếng bước chân vang vọng, cùng với Hạo Thiên tiến vào trong, có thể thấy toàn bộ không khí bên trong Tử Tiêu Cung tĩnh lặng một mảnh.

Đặc biệt là khu vực Lục Thánh đang đứng, khí tức áp lực mạnh mẽ kia quả thực khiến người ta nghẹt thở.

"Đều đến rồi!" Lúc này, trên cao đài một giọng nói vang vọng.

Cùng với không gian vặn vẹo, bóng dáng Hồng Quân lập tức xuất hiện trên cao đài, từ trên cao nhìn xuống khu vực Lục Thánh nói: "Nếu đã đến đông đủ, thì có một chuyện cũng nên tuyên bố rồi!" Đến rồi!

Tên này sắp bắt đầu rồi!

Đồng tử co rút, ánh mắt Lục Thánh lập tức khóa chặt trên người

Hồng Quân, trong đầu lập tức hiện ra chuyện Phong Thần mà Hình Hạo đã nói.

Kế đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn đầu không nhịn được đứng dậy, thần sắc lạnh lùng nói: "Xin hỏi Sư tôn, có chuyện gì muốn tuyên cáo?" Lời này vừa ra, ánh mắt của các Thánh Nhân còn lại cũng theo đó tập trung vào thân thể Hồng Quân.

"Thiên Đình được thành lập đã được một thời gian!" Thu hết cảnh này vào đáy mắt, Hồng Quân nheo mắt lại, rồi mở miệng nói: "Nhưng đến tận ngày nay, sự nắm giữ của Thiên Đình đối với thế giới Hồng Hoang lại nghiêm trọng không đủ." "Trước đó Hạo Thiên có nói với ta rằng Thiên Đình thiếu nhân thủ, lần này triệu tập các ngươi đến, là để các ngươi thương nghị chọn ra một phần đệ tử gia nhập Thiên Đình, nghe theo sự thống soái của Hạo Thiên." Trong lúc nói chuyện, Hồng Quân tâm niệm vừa động lập tức triệu hoán ra Thiên Thư: Phong Thần Bảng!

Sau khi hoàn thành tất cả, ánh mắt y liền nhìn về phía Lục Thánh nói: "Vật này tên là Phong Thần Bảng, là do Thiên Thư Linh Bảo Tiên Thiên cực phẩm hóa thành, trong đó ẩn chứa quy tắc Thần Đạo, người nhập Phong Thần Bảng có thể từ bỏ nhục thân để Nguyên Thần ký thác vào trong đó, Thiên Thư không diệt thì thần linh trong đó sẽ bất tử, đảm bảo về sau khi hành tẩu trong thế giới Hồng Hoang có thể sẽ gặp nguy cơ."!

Thiên Thư không hủy, thần linh bất diệt!

Lại có chuyện như vậy!

Kinh hô một tiếng, Lão Tử và những người khác nhìn về phía Phong Thần Bảng lập tức trở nên nóng rực.

Chương 587

Chuyện đã đến nước này, họ đều rõ chuyện Phong Thần không có bất kỳ khả năng ngăn cản nào.

Cộng thêm sự tồn tại của Phong Thần Bảng này, quả thực nó sở hữu tiềm lực và cơ duyên to lớn, nếu có thể nắm giữ nó trong tay, thì...

"Đạo Tổ!" Lúc này, Chuẩn Đề từ chỗ ngồi đứng dậy, khom người hành lễ nói: "Chuyện này Tây Phương Giáo ta không tham gia." "Tuy ta cũng muốn đóng góp một phần sức lực, nhưng đệ tử dưới trướng lại ít ỏi vô cùng, gần như đều là người kế thừa chính thống, xin Đạo Tổ rộng lượng!" Nghe vậy, Tiếp Dẫn ở bên cạnh lập tức sáng mắt, tuy rằng có chút hạ tiện, nhưng y cũng không màng đến nhiều như vậy nữa, vội vàng gật đầu nói: "Xin Đạo Tổ minh xét." Ừm!

Gật đầu, Hồng Quân không từ chối.

Hoặc là, từ đầu đến cuối mục tiêu của y không phải Tây Phương Giáo, dù sao giáo này chỉ có ba năm con cá nhỏ, và uy hiếp của họ cũng kém xa Tam Thanh.

Nghe lời này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng rất vui mừng.

Đảm bảo bản thân không bị liên lụy vào trong đó, hai người không chút do dự quỳ rạp xuống đất nói: "Đa tạ Đạo Tổ!" "Đa tạ Đạo Tổ!" "Bọn phản đồ!" "Cặp đôi vô sỉ đáng chết!" Thấy tình hình này, Tam Thanh và những người khác ở bên cạnh lập tức trong lòng chửi rủa, hận không thể thiên đao vạn quả hai người đó.

Rút lui ra ngoài, nhưng họ lại không thể thoát khỏi.

Vừa nghĩ đến cảnh đệ tử dưới trướng sẽ vẫn lạc trên diện rộng,

sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức trở nên vô cùng khó coi.

"Đạo Tổ!" Lúc này, Nữ Oa trong đám đông cũng theo đó đứng dậy, thần sắc nghiêm túc nói: "Chuyện này lý ra cũng không liên quan đến ta, đệ tử dưới trướng ta cũng không có bất kỳ đệ tử nào đáng nói, lẽ ra cũng không liên quan đến ta chứ!" Lời này vừa ra, sắc mặt Tam Thanh và những người khác trong trường càng thêm nghiêm nghị.

Nữ Oa quả thực không có đệ tử, nhưng nàng cũng là Nữ Hoàng của Yêu tộc, là một kẻ nắm giữ quyền thế tuyệt đối.

Nếu không có gì bất ngờ, nếu có thể khiến tu sĩ Yêu tộc gia nhập vào đó, thì hai giáo thậm chí không cần tổn thất mà có thể xóa bỏ tất cả danh ngạch trên Phong Thần Bảng.

"Có thể..." Sau một lúc trầm ngâm, Hồng Quân lập tức mở miệng nói: "Chuyện này bản thân nó không có bất kỳ trở ngại lớn nào, nếu có thể, thì xin hãy suy nghĩ kỹ!" "Dù sao phần lớn tu sĩ Yêu tộc đều không tu Đạo Quả, nếu có thể nhập Phong Thần Bảng, thì đối với họ cũng là một chuyện tốt." Chuyện tốt?

Trở thành nô lệ của người khác có thể là chuyện tốt sao!

Khóe miệng co giật, Nữ Oa bề ngoài không động thần sắc, nhưng trong lòng lại không hề nghi ngờ gì mà khinh thường Hồng Quân.

"Không cần nữa!" Hít sâu một hơi, Nữ Oa lập tức mở miệng đáp: "Cơ hội như vậy hãy nhường cho những người khác đi, con dân Yêu tộc ta sinh ra tự do, không có thói quen bị người khác nô dịch." Nói xong, Nữ Oa cũng không thèm để ý đến y nữa, trực tiếp ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần, toàn bộ người lập tức chìm vào trạng thái mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, không hề bị ngoại giới lay động.

"Ai!" Thấy tình hình này, Hồng Quân thở dài một tiếng.

Tam Thanh ở bên cạnh cũng không nhịn được mà thở dài.

Chuyện đã đến nước này, họ đều rõ chuyện này không còn đường thương lượng, tu sĩ Xiển Tiệt nhị giáo lại phải hoàn thành một lần kiếp nạn, thậm chí...

"Tam Thanh!" Lúc này, Hồng Quân trên ghế chủ tọa ánh mắt liền nhìn về phía Tam Thanh, tâm niệm vừa động ném Phong Thần Bảng ra, mở miệng nói: "Ba người các ngươi thương nghị điền ba trăm sáu mươi danh ngạch Thiên Thần vào đó đi!" "..." Thấy tình hình này, sắc mặt Tam Thanh lập tức biến đổi.

Chuyện đã đến nước này, làm sao họ không rõ sự nghiêm trọng của chuyện này.

Nếu có thể, họ muốn hủy diệt Phong Thần Bảng trước mắt, như vậy thì họ cũng không cần phải gánh chịu những thứ này nữa.

Nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Trong tình huống như vậy, căn bản không có bất kỳ đường lựa chọn nào, thậm chí cũng không thể phản kháng Hồng Quân, sự cường đại của người này tuyệt đối không phải thứ mà họ có thể chống lại và so sánh.

"Vâng!" Đáp một tiếng, Tam Thanh nhìn nhau một cái, sau đó Lão Tử dẫn đầu nói: "Đệ tử Huyền Đô dưới trướng ta, cũng đã đạt tu vi Chuẩn Thánh, chuyện này ta không tham gia, hai vị Sư đệ, giao cho các ngươi đó!" Nói xong, Lão Tử cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp nhắm hai mắt lại, toàn bộ người chìm vào im lặng.

"..." Thấy tình hình này, sắc mặt Nguyên Thủy và Thông Thiên lập tức trở nên khó coi.

Chuyện đã đến nước này, làm sao họ không biết việc muốn Lão Tử gánh vác một phần là không thể, nhưng chính vì thế mà trong lòng

họ càng thêm thấp thỏm, bất an, thậm chí có chút áp lực.

"Sư đệ!" Khoảng chừng một khắc đồng hồ sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn đầu hồi thần, ánh mắt nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ ở bên cạnh nói: "Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo ta ai nấy đều là người có phúc, ngược lại đệ tử dưới trướng Sư đệ đa phần là kẻ thấp kém sinh ra từ trứng nước, hà cớ gì không để Sư đệ đưa một phần người vào Phong Thần Bảng, cũng coi như một công đức!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn giao Phong Thần Bảng cho Thông Thiên Giáo Chủ.

Lời này cũng nhận được sự đồng ý của Lão Tử ở bên cạnh, dù sao Tiệt Giáo vạn tiên triều thật sự thanh thế rất lớn, nếu không phải vì có Thánh Đình tồn tại, e rằng Tiệt Giáo đã trở thành thế lực lớn nhất Hồng Hoang.

Trong tình huống như vậy, để Thông Thiên Giáo Chủ tổn thất ba trăm sáu mươi danh chiến lực cũng không thành vấn đề, thậm chí đối với Tiệt Giáo hùng mạnh như vậy cũng không phải chuyện khó.

"Không thể nào!" "Tuyệt đối không được!" Ngoài dự liệu của mọi người, Thông Thiên Giáo Chủ không đồng ý chuyện này, ngược lại tức giận gầm nhẹ thành tiếng.

"Nguyên Thủy, chuyện này vốn là do Xiển Giáo các ngươi đức hạnh bất chính gây ra, Xiển Giáo có thể một mình làm tốt sao, lại muốn Tiệt Giáo ta đưa người lên Phong Thần Bảng!" "Ta không đồng ý, chuyện như vậy ta tuyệt đối không thể đồng ý, trừ phi Xiển Giáo các ngươi xuất một nửa người, chúng ta mỗi người một nửa thì cũng nằm trong phạm vi chấp nhận của ta."!

Xuất một nửa!

Chẳng phải là một trăm tám mươi người sao!

Đồng tử co rút, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức khó coi.

Tuy chỉ là một trăm tám mươi người không đáng gì đối với Xiển Giáo, nhưng những người được thu nhận vào Xiển Giáo hầu như đều là người có căn nguyên sâu dày, bất kỳ tổn thất nào cũng khó chấp nhận.

Ngược lại Tiệt Giáo.

Trừ những đệ tử thân truyền còn ra dáng một chút, những người còn lại quả thực không thể nhìn nổi, Thông Thiên lại còn bao che cho những kẻ đó, thật sự là...

"Thông Thiên, ngươi thật sự muốn như vậy sao!" Trong tình huống lửa giận ngút trời, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức đứng dậy tức giận mắng: "Ngươi có biết, việc có thể lên Phong Thần Bảng đối với những kẻ ô hợp dưới trướng ngươi là ân tứ và may mắn lớn nhất rồi không?" Nghe vậy, Thông Thiên Giáo Chủ cũng nổi giận.

Y biết đệ tử dưới trướng mình không có thiên phú tu luyện, nhưng điều đó cũng không có nghĩa là họ có thể bị người khác tùy tiện khi dễ.

"Nguyên Thủy!" Hát một tiếng thấp, Thông Thiên Giáo Chủ từ chỗ ngồi đứng dậy, thần sắc lạnh lùng sát khí đằng đằng nói: "Ngươi thật sự cho rằng ta dễ bị bắt nạt sao?" "Lời ta nói trước đó, muốn ta đích thân ký tên cũng được, trước tiên hãy điền một nửa tu sĩ Xiển Giáo lên đó, khi đó ta tuyệt đối sẽ không chớp mắt mà chấp nhận." "Nhưng nếu không điền tên Xiển Giáo trước, thì ta tuyệt đối sẽ không điền tên bất kỳ ai, nếu không phục, thì cứ thử xem ~!" Chớp mắt, hai người lập tức giương cung bạt kiếm.

Khí tức cuồng bạo quanh thân, nếu không e ngại sự tồn tại của Hồng Quân, e rằng hai người đã lập tức ra tay đại chiến. "Phóng Tứ!" Thấy hai người không hề có ý thu liễm, Hồng Quân trên chủ tọa lập

tức quát lớn.

Giây tiếp theo, sức mạnh hạo hãn tuôn trào, trực tiếp bao trùm lên thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ.

Phốc thông, phốc thông...

Hai người ngã lăn trên đất, nằm bẹp tại chỗ, bốn mắt nhìn nhau nhưng đều bất lực, thậm chí không thể vận chuyển pháp lực của mình để đứng dậy.

Chương 588

Khoảnh khắc đó, hai người triệt để hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Cũng hiểu rằng sự cường đại của Hồng Quân tuyệt đối không thể xem thường. "Sư tôn tức nộ!" Thấy hai người mãi không thể đứng dậy, Lão Tử một bước tiến lên nói: "Hai vị sư đệ chỉ là nhất thời phẫn nộ, tuyệt đối không có ý mạo phạm sư tôn, xin sư tôn lượng giải." Lời này vừa ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ trên mặt đất cũng đã phản ứng.

Dù cực kỳ không cam tâm, nhưng cũng không thể không lên tiếng: "Sư tôn, đệ tử vừa rồi nhất thời phẫn nộ đã làm chuyện hồ đồ, xin sư tôn tức nộ!" "Sư tôn, đệ tử biết lỗi rồi, xin sư tôn tức nộ!" Nghe vậy, Hồng Quân mới hài lòng gật đầu.

Ngay sau đó, lão phất tay xua tan uy áp của mình, ánh mắt khóa chặt trên người Lão Tử nói: "Chuyện Phong Thần Bảng không có bất kỳ chỗ nào để thương lượng!

Trước Lượng Kiếp lần này, nhất định phải tập hợp đủ ba trăm sáu mươi vị Chính Thần nhập Phong Thần Bảng, nếu không khi Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, tất cả những tồn tại chưa đạt Vô Cực Đại La Kim Tiên đều sẽ chết, bao gồm cả các ngươi cũng không ngoại lệ!" Vô Lượng Lượng Kiếp!

Chúng ta đều sẽ chết!

Kinh hô một tiếng, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa vừa rồi còn đang xem kịch ở một bên lập tức ngây người.

Vốn cho rằng mọi chuyện đã xong, lại không ngờ Hồng Quân lại tiết lộ chuyện như vậy, nếu mọi chuyện đều là thật, há chẳng phải

nếu sơ suất một chút, các thánh nhân cũng phải chịu họa, thậm chí chết không chỉ là đệ tử, mà còn có thể là chính bản thân họ! "Sư tôn nói lời này là thật sao!" Tam Thanh cũng chấn kinh.

Vô Lượng Lượng Kiếp!

Thứ này tuyệt đối không phải chuyện đùa, nếu thật sự xảy ra, đó tuyệt đối là tai họa diệt đỉnh đối với các thánh nhân. "Đương nhiên!" Gật đầu, Hồng Quân cũng không vòng vo, trực tiếp nói: "Lượng Kiếp lần này đã được dẫn phát, thậm chí Thiên Đạo cũng đã xác định, không ai có thể ngăn cản hay thay đổi được.

Điều quan trọng nhất là Lượng Kiếp lần này cũng là một cơ hội.

Nếu có thể thao túng đúng cách, trong đó nhất định sẽ có người nắm bắt được khế cơ tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Đồng tử co rút, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa hô hấp lập tức trở nên dồn dập.

Nếu thật sự như vậy, thì Phong Thần Chi Chiến lần này thật sự không thể xem thường, cơ duyên duy nhất kia trông có vẻ hư vô mờ mịt, nhưng giá trị thực tế của nó lại khiến người ta không thể chối từ. "Sư tôn!" Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ dường như đã hiểu ra, cả người bò dậy từ mặt đất nói: "Trước đây chỉ cần trước khi Lượng Kiếp kết thúc là có thể tiến hành phong thần, vậy chẳng phải đệ tử bây giờ cũng không cần ký kết gì cả!" Lời này vừa ra, Lão Tử và những người khác lập tức sáng mắt.

Quả thật.

Vì sự việc này phải đợi sau khi Lượng Kiếp mới ký kết, thậm chí chỉ cần trước khi Lượng Kiếp hoàn thành là có thể định số lượng người, vậy tại sao phải ký kết bây giờ?

Hoàn toàn có thể không ký Phong Thần Bảng, đến lúc đó... "Có thể!" Khẽ trầm ngâm, Hồng Quân nhìn sâu Thông Thiên Giáo Chủ một cái rồi nói: "Nhưng như vậy, rủi ro phải gánh chịu lại cực kỳ to lớn.

Nếu trước khi Lượng Kiếp bắt đầu mà không ký kết Phong Thần Bảng, thì chỉ có những tu sĩ phúc duyên thâm hậu và có duyên với nó sau khi chết mới có tư cách nhập Phong Thần Bảng, đến lúc đó số người tử vong sẽ tăng lên rất nhiều, thậm chí..." Chỉ có người phúc duyên thâm hậu và có cơ duyên mới có thể nhập Phong Thần Bảng!

Đồng tử co rút, Thông Thiên Giáo Chủ không nói gì, nhưng sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn ở một bên lúc này lại trở nên cực kỳ khó coi.

Đây chẳng phải đang nói các tu sĩ Xiển Giáo dưới trướng ông sao?

Nếu vậy, một khi không ký kết Phong Thần Bảng, chẳng phải sẽ không có bất kỳ lợi ích nào cho Xiển Giáo của ta, thậm chí nếu sơ suất một chút, tổn thất của môn phái có thể đạt đến cấp độ diệt môn. "Tam đệ!" Bất chấp tất cả, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lên tiếng nói: "Chuyện này ta có thể thương nghị lại được không?

Xiển Giáo của ta có thể đưa ra một nửa số người, còn một nửa còn lại thì bổ sung như thế nào?" Lời này vừa ra, ánh mắt của tất cả các thánh nhân có mặt đều đổ dồn về phía Thông Thiên Giáo Chủ.

Bao gồm cả Hồng Quân trên chủ tọa cũng không ngoại lệ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nhượng bộ, rõ ràng là muốn chấp thuận lời Thông Thiên nói trước đó.

Dù phải tổn thất hơn một trăm đệ tử, nhưng ông ta cũng không dám dùng tương lai của Xiển Giáo để đánh cược. "Không được!" Bất ngờ thay, Thông Thiên Giáo Chủ lại một lần nữa cự tuyệt một cách

cứng rắn: "Vì có thể không ký kết Phong Thần Bảng, vậy ta cũng không cần lãng phí thời gian như vậy!

Dù sao ta cũng sẽ không ký kết gì cả, nếu Nhị ca muốn ký, vậy cứ viết lên đó đi!" Nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn về phía Hồng Quân, vẻ mặt kiên quyết khiến Lão Tử và những người khác bất mãn.

Ý đồ của Thông Thiên lần này đã rõ ràng.

Vì cơ duyên chứng Đạo Vô Cực Đại La Kim Tiên nằm trong Lượng Kiếp, mà Tiệt Giáo xưng là Vạn Tiên Triều, tự nhiên chiếm giữ ưu thế tuyệt đối.

Dù có thể tổn thất một lượng lớn đệ tử, nhưng nếu có thể đoạt được cơ duyên chứng Đạo Vô Cực Đại La Kim Tiên, Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên cũng không tiếc bất cứ giá nào.

Nhưng nếu như vậy, chẳng phải sẽ làm hại tất cả các thánh nhân sao.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, tu sĩ Xiển Giáo vốn chỉ cần hy sinh một phần là có thể bảo toàn bản thân, nhưng bây giờ tổn thất e rằng sẽ khuếch đại vô hạn, thậm chí... "Thông Thiên!" Gầm nhẹ một tiếng, Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng dậy, thần sắc phẫn nộ nói: "Ngươi thật sự muốn cá chết lưới rách sao?" Lời này vừa ra, ánh mắt Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa ở một bên đều nhìn về phía Thông Thiên.

Dù không nói gì, nhưng ý tứ lại vô cùng rõ ràng.

Nếu Thông Thiên nhất quyết cố chấp, vậy sẽ tuyệt đối đứng ở mặt đối lập với tất cả mọi người.

Dù sao cơ duyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia quả thực rất hấp dẫn, nhưng một khi Thông Thiên Giáo Chủ muốn độc chiếm, thì chuyện này gần như không còn đường lui nữa.

Thánh nhân cũng là người.

Người thì có tư tâm.

Đối mặt với một sự cám dỗ lớn như vậy, há có thể từ bỏ? "Không sai!" Thế nhưng, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này dường như không nhìn thấy phản ứng của mấy người kia, thần sắc kiên định nói: "Ta sẽ không ký kết Phong Thần Bảng!

Chương 589

Hoặc Nhị ca ký kết, hoặc đến lúc đó chúng ta ai nấy tự bằng thủ đoạn!" Lời này vừa ra, Tử Tiêu Cung lập tức trở nên tĩnh mịch.

Sự việc đến nước này, mọi người đều hiểu không thể thay đổi quyết định của Thông Thiên.

Nhưng chính vì vậy, nội tâm càng thêm phẫn nộ, quyết định này của Thông Thiên đối với mọi người đều là tin tức không tốt.

Đặc biệt là Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa.

Bốn người họ vốn dĩ có thể bị gạt ra ngoài, thậm chí đệ tử dưới trướng cũng không có chuyện gì, khả năng mưu cầu cơ duyên kia cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nhưng vì Thông Thiên cự tuyệt, cũng dẫn đến việc họ hầu như không còn bất kỳ ưu thế nào.

Thậm chí, Phong Thần Bảng có thể để những người hữu duyên lên, một khi đệ tử của họ chết, chẳng phải cũng có khả năng bị hút vào đó sao?

Một khi đạt đến bước này, thì thậm chí khó mà bảo đảm an toàn cho đệ tử dưới trướng, thậm chí... "Tốt!" Thấy tình hình này, ánh mắt Hồng Quân trên chủ tọa lóe lên tinh quang, lập tức lên tiếng nói: "Vì Thông Thiên không nguyện ý ký Phong Thần Bảng, vậy thì không ký kết nữa.

Thái Thanh, với tư cách là thủ lĩnh Tam Thanh, Phong Thần Bảng giao cho ngươi bảo quản!

Đến khi khí số Thương Triều ở phàm gian tan vỡ, chính là lúc Phong Thần Bảng triệt để thành hình!" Khí số Thương Triều phá diệt!

Kinh hô một tiếng, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Vô ích!

Vì Thương Triều là do các tu sĩ Tiệt Giáo giúp đỡ thành lập.

Cũng tức là, một khi Thương Triều phá toái, sẽ liên lụy đến Tiệt Giáo, thậm chí... "Vâng!" Đáp một tiếng, Lão Tử một bước tiến lên tiếp lấy Phong Thần Bảng.

Sau khi quan sát vài lần, Lão Tử quay đầu nhìn Thông Thiên Giáo Chủ ở một bên nói: "Tam đệ, thứ cho ta sơ suất!" Nói xong, Lão Tử cũng không ở lại nữa, xoay người bước ra ngoài Tử Tiêu Cung. "Đại ca, đợi ta!" Thấy tình hình này, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên tinh quang, lập tức bước theo.

Tin tức Hồng Quân tiết lộ cực kỳ có lợi cho ông ta, Phong Thần Bảng hiện tại nằm trong tay Lão Tử, nếu có được sự ủng hộ của Lão Tử, đó sẽ là một đại hảo sự đối với Xiển Giáo. "Đạo Tổ, chúng ta xin cáo từ trước!" Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa cũng không ở lại nữa, sau khi hành lễ với Hồng Quân lập tức đi ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Chớp mắt, bên trong Tử Tiêu Cung chỉ còn lại Hồng Quân và Thông Thiên.

Bốn mắt nhìn nhau, Thông Thiên đột nhiên lên tiếng nói: "Đạo Tổ, cơ duyên kia không phải là giả chứ?" "Là thật!" Nhìn sâu Thông Thiên một cái, Hồng Quân chậm rãi nói: "Sau Đại Kiếp lần này, tu vi của ta hẳn sẽ siêu việt Thiên Đạo, đến lúc đó sẽ xuất hiện một khế cơ, chỉ cần nắm bắt được sẽ có thể tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Không biết vì sao, Hồng Quân lúc này lại thẳng thắn nói ra. "Ta hiểu rồi!" Gật đầu, Thông Thiên siết chặt hai nắm đấm nói: "Nếu đã như vậy, thì dù biết nghịch Thiên mà đi chỉ có một đường sinh cơ, nhưng

đó cũng là giáo nghĩa Tiệt Giáo của ta!

Đạo Tổ, hậu hội hữu kỳ!" Nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không nán lại, xoay người bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, bóng lưng mang theo khí thế 'Phong tiêu tiêu hề Dịch thủy hàn'. "Đã xảy ra!" Bên trong Bồng Lai Tiên Đảo, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo lặng lẽ mở ra.

Ta đã cảm nhận được Lục Thánh quay về Hồng Hoang, sự xuất hiện của họ tuyệt đối sẽ triệt để dẫn bạo Phong Thần Chi Chiến.

Nhưng chuyện này ta sẽ không tham dự vào, vì ta đã cảm nhận được khế cơ đột phá tu vi sắp giáng lâm, chỉ cần thao tác đúng cách, thì việc siêu việt Vô Cực Đại La Kim Tiên tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sẽ không có bất kỳ vấn đề nào.

Nghĩ vậy, Hình Hạo theo bản năng siết chặt hai nắm đấm, trong lòng thầm nhủ: "Khế cơ đã xuất hiện, nhưng ta lại không thể cảm nhận được sự tồn tại của nó!

Trong tình huống này, biện pháp duy nhất của ta là bố cục Phong Thần, ít nhất phải đảm bảo trong đó sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề nào, thậm chí..." Một lúc sau, ánh sáng tinh quang bắn ra trong mắt Hình Hạo, cả người lập tức đứng dậy khỏi chỗ ngồi, bước ra ngoài.

Khi bước vào trong cung điện, Hình Hạo ngồi xuống rồi lên tiếng: "Người đâu, truyền Lục Nhĩ!" "Vâng!" Tiếng đáp vang lên, một tu sĩ lập tức xoay người rời đi. "Sư tôn!" Khoảng một khắc sau, Lục Nhĩ nhanh chóng đến khu vực trước mặt Hình Hạo.

Sau khi cung kính hành lễ, sắc mặt Lục Nhĩ lập tức trở nên nghiêm túc nói: "Không biết Sư tôn triệu hoán đệ tử đến có việc gì?" "Đơn giản thôi!" Hình Hạo mỉm cười thờ ơ, ánh mắt tập trung vào Lục Nhĩ nói: "Vi sư cần ngươi giúp ta hoàn thành một chuyện!

Phong Thần Chi Chiến sắp khai mở, toàn bộ Hồng Hoang sẽ chìm trong Lượng Kiếp, đến lúc đó thiên cơ mờ mịt không thể suy diễn, biện pháp duy nhất là kiểm tra mọi thứ!" "Thiên phú thần thông của ngươi đã được tăng cường rất nhiều, vi sư cần ngươi giúp ta chú ý đến chuyện phàm gian, một khi có khí tức Hỗn Độn xuất hiện, lập tức thông tri cho ta!" Khí tức Hỗn Độn?

Sư tôn muốn mưu đồ thứ gì sao?

Trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc và hiếu kỳ, nhưng Lục Nhĩ cũng không mở miệng hỏi nhiều, cung kính hành lễ nói: "Sư tôn, đệ tử đã hiểu!" "Đệ tử nhất định sẽ kiểm tra kỹ động tĩnh của phàm gian!

Thứ đó không xuất hiện thì thôi, nhưng một khi xuất hiện, đệ tử nhất định sẽ khóa chặt nó ngay lập tức!" "Ừm!" Gật đầu, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia vui mừng, tiếp lời: "Như vậy, chuyện này giao cho ngươi vậy!" "Không..." Khi Hình Hạo chuẩn bị nói thêm, đột nhiên lời nói ngừng lại, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài rồi nói: "Kẻ đó lại đến rồi!" Có người đến sao?

Lục Nhĩ nhíu mày theo bản năng nhìn ra bên ngoài.

Một lát sau, Lục Nhĩ cũng nhíu mày, rồi lên tiếng nói: "Sư tôn, đến lúc này Thông Thiên Giáo Chủ đến đây có việc gì?" Hắn nhớ rõ những gì Hình Hạo đã nói trước đó.

Thông Thiên Giáo Chủ và Tiệt Giáo sẽ theo đó mà diệt vong, đối phương đến tìm Hình Hạo vào lúc này tuyệt đối không phải vì chuyện cũ. "Chỉ là một kẻ biết mình cô lập không ai giúp đỡ thôi!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo lập tức nói: "Cũng tốt, vừa hay ta cần sức mạnh của Tiệt Giáo để giúp ta hoàn thành một chuyện!" Nghe vậy, Lục Nhĩ lập tức chấn động toàn thân.

Vô ích!

Quả thật tầm quan trọng của chuyện này khiến hắn cảm thấy một tia áp lực.

Có thể khiến Hình Hạo coi trọng đến mức này, vậy thứ sắp xuất hiện kia quý giá đến mức nào?

Trong tình huống rõ ràng biết Tiệt Giáo sắp diệt vong mà vẫn chọn gặp Thông Thiên Giáo Chủ, điều đó đại biểu cho việc Hình Hạo quyết tâm phải đoạt được vật này, thậm chí...

Hưu!

Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ đã thành công đến bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo.

Chương 590

Nhìn kết giới bao phủ bên ngoài, Thông Thiên Giáo Chủ hít sâu một hơi, sau đó cung kính hành lễ nói: "Hình Hạo đạo hữu, xin cho ta được diện kiến!" "Có ý tứ!" "Thông Thiên Giáo Chủ lại lễ độ như vậy!" Thu hết cảnh này vào mắt, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, đồng thời phất tay giải trừ kết giới bên ngoài, rồi nói: "Lục Nhĩ, ngươi lui xuống trước đi, ta muốn xem Thông Thiên muốn làm gì!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Lục Nhĩ lập tức không chậm trễ, ôm quyền hành lễ xong xoay người rời đi.

Sau khi Lục Nhĩ rời đi, Hình Hạo đi đến chỗ ngồi của mình và ngồi xuống chờ đợi.

Khoảng một khắc sau, Thông Thiên Giáo Chủ dưới sự dẫn dắt của thị vệ đã bước vào trong cung điện. "Tham kiến Hình Hạo đạo hữu!" Khi bước vào đại điện, Thông Thiên Giáo Chủ ôm quyền hành lễ, thần sắc nghiêm túc nói: "Lần này Thông Thiên đến đây có việc cầu cạnh, xin Hình Hạo đạo hữu có thể giúp ta!" Quả nhiên có việc cầu cạnh!

Không có sở cầu thì đến làm gì!

Ánh mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, nhìn sâu Thông Thiên Giáo Chủ một cái, tiếp lời: "Đạo hữu vội vã như vậy, có thể thấy được sự nghiêm trọng của chuyện này." "Nếu là Phong Thần Chi Chiến, ta lại không thể giúp đạo hữu, dù sao sức mạnh của ta đã siêu việt duy độ, một khi ta ra tay, Thiên Đạo và Hồng Quân nhất định sẽ đến ngăn cản." "Bất kỳ một kẻ nào ta cũng không sợ, nhưng nếu hai kẻ đó cùng nhau giáng lâm, thì dù là ta cũng khó mà giải quyết trong thời gian ngắn được." Thiên Đạo cũng có tư duy!

Đồng tử co rút, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức hiểu ý lời Hình Hạo nói.

Ngay sau đó, sắc mặt hắn biến đổi liên tục.

Nếu thật sự như vậy, thì Thiên Đạo không thể không đề phòng, thậm chí... "Đạo hữu!" Một lúc sau, Thông Thiên Giáo Chủ hoàn hồn, ngẩng đầu nhìn Hình Hạo nói: "Lần này ta đến đây không phải muốn thỉnh đạo hữu ra tay tương trợ, mà là muốn đạo hữu nói cho ta biết một vài thứ!" "Ta trước đó từ chỗ Hồng Quân biết được tin tức, trong Phong Thần Chi Chiến sẽ xuất hiện một khế cơ đủ để chúng ta tiến vào Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng vật này cũng không phải chỉ có một mình ta đang dòm ngó!" "Cho nên ta muốn thỉnh giáo đạo hữu, khế cơ đó ở đâu?

Và làm thế nào mới có thể đoạt được nó!" Cơ duyên đột phá!

Hồng Quân lại sẽ nói ra chuyện như vậy!

Đồng tử co rút, Hình Hạo trong lòng đại chấn kinh, dù sao Hồng Quân không phải thiện nam tín nữ, theo lý không thể làm ra chuyện như vậy mới đúng. "Chẳng lẽ..." Đột nhiên, một ý niệm lóe lên trong đầu Hình Hạo, sắc mặt ngưng trọng đồng thời lập tức nói: "Chuyện này không khó!

Nhưng trước khi ta nói cho đạo hữu biết, xin đạo hữu trả lời ta một vấn đề!" Quả nhiên biết!

Trong mắt lóe lên vẻ kinh hỉ, Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng mừng rỡ.

Ngay sau đó, hắn cũng không chậm trễ, vội vàng lên tiếng nói: "Xin đạo hữu nói rõ, ta nhất định biết gì nói nấy, không giấu giếm gì!" "Tốt!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo lập tức lên tiếng hỏi: "Chuyện này cũng không có gì, ta muốn biết một điều, Hồng Quân đó

không phải muốn đột phá sao?" "Là vậy!" Gật đầu, Thông Thiên Giáo Chủ không chút do dự lựa chọn bán đứng Hồng Quân.

Dù sao đối phương tuy có một chút tình thầy trò, nhưng thực tế cũng chỉ đang lợi dụng mà thôi, trong tình huống như vậy, tự nhiên không thể trung thành với ông ta.

Chuyện này liên quan đến lợi ích và tương lai của hắn, Thông Thiên Giáo Chủ há có thể giấu giếm?

Lập tức nói: "Hồng Quân trước đó đã nói với ta, sau khi Lượng Kiếp lần này kết thúc là có thể đột phá bình cảnh Vô Cực Đại La Kim Tiên tiến thêm một tầng lầu." "Không biết đạo hữu hỏi chuyện này vì sao?" Quả nhiên như vậy!

Hình Hạo đứng dậy, trong mắt bắn ra vẻ sắc bén.

Hồng Quân nói với Thông Thiên Giáo Chủ như vậy, một là muốn triệt để phân hóa Tam Thanh, nhưng quan trọng nhất là đối phương cũng đã nhận ra cơ duyên đột phá xuất hiện.

Cũng tức là, một khi thứ đó xuất hiện, đến lúc đó ta và Hồng Quân tất yếu sẽ có một trận chiến.

Chỉ có kẻ chiến thắng cuối cùng mới có tư cách đoạt được chiến lợi phẩm đó, mới có khả năng trùng kích Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên. "Hô~" Một lúc sau, Hình Hạo hoàn hồn, ánh mắt nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ trên mặt đất nói: "Thông Thiên đạo hữu, ngươi muốn đột phá, muốn vì Tiệt Giáo nghịch thiên cải mệnh sao?" Nghịch thiên cải mệnh!

Đồng tử co rút, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức hiểu Hình Hạo đang ám chỉ điều gì, cả người hô hấp dồn dập đồng thời lập tức nói: "Xin đạo hữu chỉ giáo." Lần này, Thông Thiên Giáo Chủ triệt để động lòng.

Sự việc đến nước này, hắn không còn quan tâm chuyện này liệu có vấn đề gì hay không, càng không để ý Hình Hạo muốn lợi dụng mình làm gì.

Chỉ cần có thể bảo đảm lợi ích bản thân và bảo toàn Tiệt Giáo, bất cứ chuyện gì hắn cũng đều làm được, và nguyện ý đi làm.

Đã cắn câu!

Thu hết phản ứng của Thông Thiên Giáo Chủ vào mắt, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, lập tức lên tiếng nói: "Đơn giản thôi, chỉ cần đạo hữu đáp ứng ta một chuyện, vậy ta có thể giúp đạo hữu nghịch thiên cải mệnh!" "Tuy ta không thể ra tay, nhưng Lục Nhĩ và những người khác thì có thể." Lục Nhĩ và những người khác!

Há chẳng phải...

Đồng tử co rút, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức hô hấp dồn dập.

Lực chiến đấu của Lục Nhĩ và những người khác là không thể nghi ngờ, trong đó Minh Hà thậm chí có thể đơn đả độc đấu với Lão Tử mà không rơi vào thế hạ phong, huống chi còn có Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân hai người.

Nếu có sự giúp đỡ của họ, lại thêm việc hắn nắm giữ Tru Tiên Tứ Kiếm, thì dù Lão Tử và những người khác liên thủ cũng không thể là đối thủ của hắn, đến lúc đó... "Tốt!" Không chút do dự gật đầu đáp ứng, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức lên tiếng nói: "Vô luận là chuyện gì, ta nhất định sẽ giúp đạo hữu hoàn thành tốt!" Tốt!

Hài lòng gật đầu, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, rồi tiếp lời: "Chuyện này đơn giản, ta muốn người của Tiệt Giáo giúp ta tìm kiếm một vật!" "Vật này rốt cuộc là gì ta cũng không rõ, nhưng nó tự mang khí tức Hỗn Độn và sẽ xuất hiện vào thời điểm Phong Thần Chi Chiến, đến lúc đó Tiệt Giáo tiên nhất định sẽ tiếp xúc với nó đầu tiên."

"Cho nên, ta cần đạo hữu phái thân truyền đệ tử của mình luôn theo dõi, thứ đó không xuất hiện thì thôi, nhưng nếu xuất hiện, nhất định phải đoạt lấy cho ta!" Thứ đó!

Hình Hạo lại coi trọng đến mức này.

Đồng tử co rút, Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng chấn động vạn phần, thực sự không thể đoán được rốt cuộc thứ gì lại hấp dẫn Hình Hạo đến vậy.

Nhưng nghĩ đến những gì đã hứa trước đó, Thông Thiên Giáo Chủ cũng gật đầu nói: "Tốt!

Ta đáp ứng điều kiện của đạo hữu!" "Sau khi trở về, ta sẽ để Đại đệ tử Đa Bảo của ta toàn trình theo dõi!

Nếu thứ đạo hữu nói xuất hiện, tuyệt đối sẽ không để nó lọt khỏi tay Tiệt Giáo của ta!" Lời này dứt khoát như đinh đóng cột.

Thông Thiên Giáo Chủ cực kỳ tự tin, dù sao chuyện như vậy đối với hắn không có trở ngại lớn. "Đa Bảo?" Hình Hạo nhíu mày, nhìn Thông Thiên Giáo Chủ đầy tự tin một cái rồi nói: "Không được, hắn không thích hợp với chuyện này!" "Vì sao?" Thông Thiên Giáo Chủ hơi ngây người, không hiểu nhìn về phía Hình Hạo.

Dù sao trong các tiên nhân Tiệt Giáo, tu vi của Đa Bảo tuyệt đối không có vấn đề gì, tuy chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng cũng đã chạm đến ngưỡng cửa Chuẩn Thánh. "Hắn có xương phản ở sau gáy, tương lai sẽ phản bội Tiệt Giáo!" Khẽ trầm ngâm, Hình Hạo lập tức nói: "Cho nên, nếu để hắn đoạt được vật này, tuyệt đối không thể mang về, thậm chí hắn sẽ tối đa hóa lợi ích của nó mà không giao cho ngươi!" Đa Bảo sẽ phản bội Tiệt Giáo!

Kinh hô một tiếng, Thông Thiên Giáo Chủ chấn kinh, cả người há hốc mồm, mặt đầy khó tin.

Chương 591

Không vì điều gì khác, mà là chuyện này quá khó để chấp nhận.

Dù sao chuyện này đại biểu cho thứ không hề đơn giản, Đa Bảo là đại đệ tử của Tiệt Giáo, thậm chí còn được coi là người kế nhiệm của mình.

Thậm chí sau khi có được lời hứa của Hồng Quân trước đó, hắn có tuyệt đối nắm chắc sẽ đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên, đến lúc đó tự nhiên sẽ không quản lý Tiệt Giáo nữa, đương nhiên cũng cần một người kế nhiệm.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hình Hạo lại nói người kế nhiệm, đại đệ tử tin tưởng nhất của hắn lại sẽ phản bội Tiệt Giáo... "Đạo hữu lời này là thật sao?" Dù trong lòng không tin, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ cũng không nhịn được mở miệng hỏi. "Ngươi cho rằng ta sẽ lừa ngươi sao?" Hình Hạo liếc Thông Thiên Giáo Chủ một cái, thờ ơ nói: "Ngươi có tin hay không thì tùy, nhưng chuyện này tuyệt đối không thể giao cho Đa Bảo, nếu không, ta cũng sẽ từ bỏ việc giúp đỡ ngươi!" Nghe vậy, Thông Thiên Giáo Chủ trầm mặc.

Sự việc đến nước này, dù trong lòng không muốn tin đến mấy, nhưng cũng không thể không tin.

Dù sao mức độ coi trọng vật đó của Hình Hạo là không cần nói cũng biết, việc ông ta không tin tưởng Đa Bảo đến vậy, điều đó đại biểu cho việc thật sự có vấn đề, thậm chí... "Ta hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức lên tiếng nói: "Nhưng ngoài Đa Bảo ra, trong Tiệt Giáo còn ai có thể đảm nhiệm yêu cầu của đạo hữu đây?" Không phải Thông Thiên Giáo Chủ không tự tin.

Mà là trong các tiên nhân Tiệt Giáo, Đại La Kim Tiên tuy không thiếu, thân truyền đệ tử cũng không ít, nhưng người có thể sánh ngang với Đa Bảo thì lại rất ít, thậm chí ngay cả Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo cũng không có ai có thể sánh ngang với Đa Bảo.

Trừ Huyền Đô và Thanh Đế dưới trướng Lão Tử ra, Đa Bảo tuyệt đối là tồn tại đỉnh cấp nhất trong các tiên nhân Tiệt Giáo. "Không, đạo hữu sai rồi!" Hình Hạo mỉm cười thờ ơ, nhìn Thông Thiên Giáo Chủ một cái, rồi lập tức lên tiếng nói: "Dưới trướng ngươi có một người có thể sánh ngang với Đa Bảo, chỉ là đạo hữu vẫn luôn không chú ý mà thôi." Dưới trướng ta có người sánh ngang với Đa Bảo!

Đồng tử co rút, Thông Thiên Giáo Chủ khó tin nhìn về phía Hình Hạo, dù sao trong ký ức của hắn, tiên nhân Tiệt Giáo không có nhân vật như vậy, tại sao Hình Hạo lại biết? "Chẳng lẽ..." Thông Thiên Giáo Chủ lập tức hô hấp dồn dập, nghĩ đến năng lực dự kiến tương lai của Hình Hạo.

Đa Bảo đã có vấn đề.

Vậy tự nhiên hắn sẽ không để Đa Bảo tiếp tục kế thừa Tiệt Giáo.

Nhưng ngoài Đa Bảo ra, Tiệt Giáo hiện tại lại không có bất kỳ tồn tại nào có thể sánh ngang, điều này khiến hắn cảm thấy cực kỳ xấu hổ.

Nhưng bây giờ thì khác rồi.

Hình Hạo lại nói có người có thể sánh ngang với Đa Bảo, thậm chí nhìn qua còn rõ ràng sẽ không phản bội, nhân tài như vậy, hắn tự nhiên rất vui mừng. "Quy Linh Thánh Mẫu!" Không còn vòng vo, Hình Hạo lập tức lên tiếng nói: "Nàng là nữ nhi của Huyền Quy, tuy một đoạn tin tức đã bị ta che giấu, nhưng tiềm lực của nàng thì không thể nghi ngờ." "Tu vi của nàng những năm trước tuy không nhanh, nhưng nội tình lại cực kỳ đáng sợ.

Đạo hữu nếu giao cho nàng hai mươi bốn viên Định Hải Châu trên người, sau đó tìm một kiện bảo vật thuộc loại không gian để nàng luyện hóa hoàn thành hai mươi bốn Thần Hải, thì không nói đến việc tấn thăng Chuẩn Thánh tầng thứ, nhưng Chuẩn Thánh bình thường cũng không thể là đối thủ của nàng." "Điều quan trọng nhất là, đối với Tiệt Giáo, đối với đạo hữu, độ trung thành của nàng không có bất kỳ vấn đề gì, tương lai có một kiếp chết, chỉ có như vậy mới có thể giúp nàng nghịch thiên cải mệnh!" Quy Linh!

Lại là nàng!

Đồng tử co rút, trong đầu Thông Thiên Giáo Chủ lập tức hiện lên hình ảnh thân truyền đệ tử Quy Linh Thánh Mẫu.

Trước đây hắn thật sự không nhìn ra, Quy Linh Thánh Mẫu lại có tiềm lực như vậy, có lai lịch như vậy.

Dù sao Huyền Quy cũng không đơn giản.

Năm đó lựa chọn trốn khỏi Hồng Hoang, dù Lục Đại Thánh Nhân tự mình đi cũng thất bại.

Quy Linh Thánh Mẫu lại là nữ nhi của Huyền Quy, điều đó đại biểu cho nàng sở hữu tiềm lực khổng lồ đáng sợ, chỉ cần cho một cơ hội, đối phương nhất định có thể bay vút lên trời.

Điều quan trọng nhất là, chính như Hình Hạo đã nói, Quy Linh Thánh Mẫu có cảm giác quy thuộc với Tiệt Giáo là mạnh mẽ nhất.

Nhất thời, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức hô hấp dồn dập, chậm rãi lên tiếng nói: "Đa tạ Hình Hạo đạo hữu chỉ điểm, ta đã hiểu rồi!" "Sau khi trở về ta sẽ giúp Quy Linh luyện hóa Định Hải Châu, tranh thủ để nàng trong thời gian ngắn nhất đạt được chiến lực cấp Chuẩn Thánh, đến lúc đó phối hợp với sức mạnh hai mươi bốn Thần Hải, nhất định có thể sánh ngang với Thanh Đế, Vân Tiêu và Huyền Đô của

Nhân Giáo!" Nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không nán lại, ôm quyền hành lễ xong, liền vội vã rời đi. "Thật là vội vàng." Thấy tình hình này, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên.

Có Tiệt Giáo gia nhập, phối hợp với sức mạnh Thánh Đình, cơ duyên đột phá lần này ta quyết phải đoạt được.

Dù Hồng Quân có muốn nhúng tay, cũng tuyệt đối sẽ không cho hắn cơ hội.

Chỉ cần tái độ đột phá, là có thể chân chính đạt đến trình độ không thèm để ý Thiên Đạo, đến lúc đó cục diện Hồng Hoang sẽ thay đổi.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức không suy nghĩ nữa, hít sâu một hơi sau đó xoay người đi về phía mật thất.

Vì cơ duyên đã đến, thì cần phải chuẩn bị thật tốt, những năm này ta cũng đã lơi lỏng không ít, cần phải tăng cường nhiều hơn nữa.

Thủ Dương Sơn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn bước vào bên trong Thái Thanh Cung. "Tham kiến Huynh trưởng!" Cung kính hành lễ, Nguyên Thủy Thiên Tôn hạ thấp tư thái của mình.

Dù sao lần này ông ta đến đây vì Phong Thần Bảng, là để Xiển Giáo có ưu thế lớn hơn trong cuộc tranh đấu tương lai. "Ba!" Trên bồ đoàn, Nguyên Thủy Thiên Tôn mở mắt nói: "Ý của ngươi lần này ta đã rõ, nhưng ngươi có rõ hậu quả của việc làm như vậy không!" "Ta biết!" Gật đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn thần sắc nghiêm túc nói: "Tuy không biết Thông Thiên vì sao lại như vậy, nhưng sự việc đến nước này ta cũng không có chỗ nào để lựa chọn!" "Lần này, nếu không ngăn cản sự phát triển của Tiệt Giáo, thì không chỉ Xiển Giáo, bao gồm cả Nhân Giáo của Huynh trưởng cũng khó mà tồn tại, thậm chí đến lúc đó Hồng Hoang chỉ biết đến Thánh Đình và Tiệt Giáo của Thông

Thiên." Nghe vậy, ánh mắt Lão Tử lóe lên tinh quang.

Chính như Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nói, hành vi lần này của Thông Thiên Giáo Chủ quả thực đã chọc giận ông.

Dù sao trước đó hoàn toàn không cần phải làm loạn đến mức này, với quy mô gia đại nghiệp đại của Tiệt Giáo, việc đưa ba ngàn sáu trăm đệ tử ngoại môn căn bản không tổn hại gì lớn. "Nhưng giá trị bản thân của Phong Thần Bảng lại cực kỳ quý giá!" Hít sâu một hơi, Lão Tử lập tức lên tiếng nói: "Đặc biệt nếu phối hợp với vật này, thì giá trị càng lớn!" Nói xong, Lão Tử vẫy tay lấy ra Đả Thần Tiên, chậm rãi nói: "Vật này là ta năm đó ở ngoài Tử Tiêu Cung đoạt được, vốn cho rằng chỉ là một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi." "Nhưng theo việc Đạo Tổ ban Phong Thần Bảng cho ta, ta lại phát hiện hai thứ này vốn là tương phụ tương thành, có vật này, chỉ cần có tên trên Phong Thần Bảng đều phải chịu quản chế, dù là cường giả cấp Chuẩn Thánh cũng không ngoại lệ." Vật này quý giá đến vậy!

Kinh hô một tiếng, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn chết dí vào Đả Thần Tiên.

Sự việc đến nước này, ông ta làm sao không biết giá trị của vật này.

Chương 592

Một khi Tiệt Giáo bị diệt, các tiên nhân Tiệt Giáo lên bảng nhất định sẽ gây ra chuyện, đến lúc đó nhất định sẽ tạo thành phiền phức cực lớn cho Xiển Giáo.

Nhưng nếu có Đả Thần Tiên thì lại khác rồi.

Vật này có thể hoàn toàn trấn áp tu sĩ trên Phong Thần Bảng, há chẳng phải hoàn toàn không cần phải kiêng dè có người dưới mí mắt mình làm những chuyện không hay sao? "Đại ca!" Một bước tiến lên, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nói: "Chỉ cần Đại ca giao hai vật này cho ta, ta nhất định sẽ giúp Đại ca đoạt được cơ duyên tấn cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên kia!" "Tốt!" Nghe lời này, khóe miệng Lão Tử lập tức nhếch lên, lập tức lên tiếng nói: "Nếu đã như vậy, thì vật này giao cho Nhị đệ." Nói xong, Lão Tử cũng không chậm trễ, trực tiếp giao Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên cho Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Đa tạ Đại ca!" Nhận lấy hai vật, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức thở phào một hơi, sau khi hành lễ với Lão Tử, rồi lên tiếng nói: "Đại ca, Nhân Giáo lần này thật sự không tham gia vào sao?" "Thanh Đế, Vân Tiêu và Huyền Đô đều đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh, nếu ra tay, Tiệt Giáo nhất định sẽ càng không có sức chống cự!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt đầy mong đợi, trong lòng lại cực kỳ bất đắc dĩ!

Không có cách nào khác, Thập Nhị Kim Tiên trong Xiển Giáo đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn, cách Chuẩn Thánh một khoảng cách lớn, căn bản không thể sánh ngang với Đa Bảo của Tiệt Giáo.

Dù có tồn tại cường giả Chuẩn Thánh như Nhiên Đăng, nhưng lực

chiến đấu của ông ta lại kém xa ý muốn, dù Đa Bảo chỉ có tu vi Bán Bộ Chuẩn Thánh, nhưng cũng đủ sức đối địch.

Ngược lại, Thanh Đế, Vân Tiêu và Huyền Đô của Nhân Giáo lại khác.

Cả ba người đều có tu vi Chuẩn Thánh, trong đó trừ Huyền Đô ra, bất kỳ ai trong Thanh Đế và Vân Tiêu đều đủ sức sánh ngang với cường giả cấp Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!

Cho nên, nếu có sự gia nhập của họ, khả năng Xiển Giáo giành chiến thắng sẽ tăng cường rất nhiều. "Hừm!" Lão Tử khẽ nhíu mày, không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đang mưu đồ chuyện này.

Sau khi hơi trầm ngâm, Lão Tử lập tức lên tiếng nói: "Nếu đã như vậy, thì ta sẽ để Thanh Đế đi theo ngươi một chuyến!" "Nhưng hắn cũng sẽ không tham gia vào chuyện này, chỉ là tìm kiếm sự tồn tại của cơ duyên kia!

Đương nhiên, nếu tiên nhân Xiển Giáo có nguy hiểm trí mạng, cũng có thể ra tay tương trợ." Thành công rồi!

Nghe lời này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức mừng rỡ.

Thanh Đế là cường giả mạnh nhất Nhân Giáo ngoài Lão Tử ra, có hắn gia nhập, Xiển Giáo lần này nhất định có thể giành được thắng lợi cuối cùng.

Nghĩ vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nói: "Đa tạ Đại ca, đại ân đại đức này đệ tuyệt không dám quên!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không chậm trễ, trực tiếp bắt đầu xem xét Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên.

Dù sao giá trị của hai vật này là không thể nghi ngờ, thậm chí có thể nói là cơ hội lật mình duy nhất của Xiển Giáo. "Ừm!" Thấy tình hình này, Lão Tử cũng không quá để ý, phất tay nói: "Thanh Đế,

ngươi đến đây một chuyến!" Đát đát đát...

Một khắc sau, Thanh Đế vội vã đến bên trong Thái Thanh Cung. "Tham kiến Sư tôn!" "Tham kiến Nhị sư thúc!" Hành lễ với Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thanh Đế lập tức lên tiếng nói: "Không biết Sư tôn lần này gọi đệ tử đến có việc gì?" Lời này vừa ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức hoàn hồn.

Thanh Đế đã đến.

Vị đệ nhất nhân thế hệ thứ hai của Tam Giáo, nếu có hắn gia nhập, chiến thắng của Xiển Giáo sẽ càng lớn. "Ba!" Lão Tử thờ ơ phất tay, rồi lên tiếng nói: "Lần này ta tìm ngươi là vì chuyện Phong Thần." Nói xong, Lão Tử giản đơn thuật lại chuyện Phong Thần. "Thanh Đế!" Ngay sau đó, Lão Tử cũng không chậm trễ, lập tức lên tiếng nói: "Chuyện là như vậy, ngươi có nguyện ý đại biểu Nhân Giáo tham dự vào đó không?" "Tuy ngươi có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng sơ suất một chút cũng có nguy cơ vẫn lạc, hãy đưa ra quyết định của mình!" Lời này vừa ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn ở một bên lập tức căng thẳng.

Ông ta rõ ràng địa vị của Thanh Đế trong lòng Lão Tử, tuyệt đối là đang bồi dưỡng hắn làm người kế nhiệm Nhân Giáo, nếu đối phương không đáp ứng, Lão Tử tuyệt đối sẽ không miễn cưỡng. "Đệ tử nguyện ý!" Cung kính hành lễ, Thanh Đế lập tức lên tiếng nói: "Vì tương lai của Nhân Giáo, đệ tử tự nhiên phải toàn lực dĩ phó." Hô!

Thành công rồi!

Nhìn cảnh này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức thở phào một hơi.

Không chỉ ông ta, bao gồm cả Lão Tử ở một bên lúc này cũng thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao nếu Thanh Đế cự tuyệt, thì Vân Tiêu và Huyền Đô trong

Nhân Giáo phải đảm nhiệm nhiệm vụ này, nhưng tu vi của hai người họ chỉ vừa mới tiến vào Chuẩn Thánh, căn bản không thể trấn áp được tu sĩ cùng thế hệ. "Tốt!" Sau khi hài lòng gật đầu, Lão Tử phất tay đặt Thái Cực Đồ ở khu vực trước mặt Thanh Đế, lên tiếng nói: "Vật này giao cho ngươi, vào thời khắc quan trọng có thể bảo toàn tính mệnh!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Thanh Đế mặt không biểu cảm tiếp lấy Thái Cực Đồ.

Đối với vật này hắn cũng không quá vui mừng, dù sao vật này là của Lão Tử, tuy có thể sử dụng, nhưng cũng không thể chiếm làm của riêng.

Nghĩ vậy, ánh mắt Thanh Đế nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: "Nhị sư thúc, vậy đệ tử tiếp theo nên làm gì?" "..." Nghe lời này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khỏi ngẩn ra.

Mục đích của ông ta lần này là Phong Thần Bảng, Đả Thần Tiên và Thanh Đế tuyệt đối là ngoài ý muốn.

Nhất thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không biết nên trả lời thế nào, theo bản năng ánh mắt nhìn về phía Lão Tử nói: "Đại ca..." "Phong Thần Chi Nhân!" Lão Tử liếc Nguyên Thủy một cái, ông ta làm sao không biết đối phương muốn gì, lập tức lên tiếng nói: "Phong Thần Chi Chiến, điều quan trọng nhất là phong thần." "Cho nên, chỉ cần tìm được Phong Thần Chi Nhân, là có thể bảo đảm tuyệt đối chủ động.

Hiện tại có Phong Thần Bảng, chỉ cần thu nhận Phong Thần Chi Nhân dưới trướng, thì Xiển Giáo sẽ đứng ở thế bất bại." Ra là vậy!

Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức hiểu mình phải làm gì, liền lên tiếng nói: "Đa tạ Đại ca chỉ điểm, đệ đã hiểu phải làm gì rồi!" Nói xong, ông ta quay đầu nhìn Thanh Đế, rồi lên tiếng nói: "Thanh Đế, ngươi ở Thủ Dương Sơn bế quan tu luyện

chờ Phong Thần Chi Chiến bắt đầu rồi cùng ta đến Xiển Giáo sao?" Nghe vậy, Thanh Đế không trực tiếp trả lời, mà nhìn về phía Lão Tử. "Thuận theo bản tâm là được!" Lão Tử mỉm cười thờ ơ, lập tức nói. "Vâng!" Đáp một tiếng, Thanh Đế đứng dậy nói: "Nhị sư thúc, đệ tử muốn đến Côn Luân Sơn xem thử!" "Tốt!" Nghe lời này, Nguyên Thủy Thiên Tôn mừng rỡ.

Thanh Đế đến Xiển Giáo tuyệt đối là kết quả tốt nhất, dù sao có sự tồn tại của hắn, có thể khích lệ Thập Nhị Kim Tiên.

Nghĩ vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức hành lễ với Lão Tử nói: "Đại ca, vậy đệ xin cáo từ trước." Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn Thanh Đế rời khỏi Thủ Dương Sơn, nhanh chóng bay về phía Côn Luân Sơn. "Lại còn tìm đến Thanh Đế!" Bên trong Bồng Lai Tiên Đảo, đôi mắt đang nhắm chặt của Hình Hạo lặng lẽ mở ra, khóe miệng nhếch lên nói: "Đáng tiếc a, hắn không biết đó chỉ là Nguyên Thần thứ hai của ta!" "Có Thanh Đế gia nhập, lại thêm thế lực Thánh Đình và Tiệt Giáo, cơ duyên lần này ta quyết phải đoạt được, Hồng Quân, đừng hòng từ tay ta mà đoạt lấy!" Nói xong, Hình Hạo cũng không nói thêm lời vô nghĩa nào nữa, trực tiếp nhắm mắt lại chìm vào tu luyện.

Chớp mắt, ba trăm năm đã trôi qua.

Toàn bộ Hồng Hoang đều chìm vào yên tĩnh, nhưng tất cả các Đại Thần Thông Giả đều biết tin tức Lượng Kiếp sắp tái độ giáng lâm.

Nhất thời, chư thần Hồng Hoang nhao nhao bắt đầu hành động.

Sự đáng sợ của Lượng Kiếp là điều ai cũng thấy rõ, lần này không ai dám tham dự vào.

Chương 593

Đặc biệt sau khi biết đó là cuộc tranh giành giữa các Đại Giáo, những Đại Thần Thông Giả kia càng không muốn tham gia vào.

Vô số Đại Thần Thông Giả bắt đầu rời khỏi khu vực nội lục, đi đến Tứ Hải tìm kiếm nơi cư trú mới.

Trong vài thập niên ngắn ngủi, toàn bộ nội lục Hồng Hoang chỉ còn lại các tu sĩ của các thế lực lớn, cũng như vương triều nhân gian Đại Thương đang nhanh chóng quật khởi. "Đã đến Côn Luân Sơn rồi sao?" Dưới Côn Luân Sơn, Khương Tử Nha với vẻ mặt mệt mỏi bước đi, nhưng trong đôi mắt lại tràn đầy vẻ kích động.

Gầm!

Lúc này, một tiếng gầm nhẹ vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy trong rừng cây cách đó không xa, một con Kim Tiền Báo cấp Địa Tiên cảnh nhảy ra, toàn thân đen kịt, sát khí đằng đằng, từng bước đi về phía Khương Tử Nha, nhe răng há miệng như muốn nuốt chửng hắn. "Hắc báo!" Thấy báo tinh xuất hiện, sắc mặt Khương Tử Nha lập tức biến đổi, nhưng lại không hề sợ hãi, ngược lại còn vô cùng kích động.

Thậm chí không đợi báo tinh kia phản ứng, Khương Tử Nha đã đến khu vực bên cạnh nó, một quyền oanh sát nó nói: "Yêu nghiệt to gan, giữa thanh thiên bạch nhật lại dám ra tay hại người, ta Khương Tử Nha hôm nay trừ ma vệ đạo!" Nói xong, Khương Tử Nha liếc nhìn báo tinh trên mặt đất, lập tức lấy nồi niêu xoong chảo từ sau lưng ra bắt đầu nấu nướng ngay tại chỗ.

Nhất thời, mùi thịt thơm lừng lan tỏa khắp bốn phía.

Chờ ăn xong thịt báo tinh, sắc mặt Khương Tử Nha lập tức ửng đỏ không ít, ngay sau đó nhìn thấy tu vi của mình tăng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy: Luyện Lực Hóa Tinh, Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Địa Tiên Cảnh!

Mãi cho đến khi đạt đến tầng thứ Địa Tiên Cảnh, tu vi trên người Khương Tử Nha mới ngừng tăng. "Sảng khoái!" Khương Tử Nha cười ha hả, vươn vai một cái xong, thu dọn nồi niêu xoong chảo rồi tiếp tục leo Côn Luân Sơn. "Phong Thần Chi Nhân, cuối cùng cũng đến rồi!" Cùng lúc đó, bên trong Ngọc Hư Cung, đôi mắt đang nhắm chặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức mở ra, khóe miệng nhếch lên nói: "Lấy thân phàm nhân mà liệt sát một con báo tinh Địa Tiên cảnh, không hổ là Phong Thần Chi Nhân do trời định." "Có nhân vật như vậy gia nhập Xiển Giáo của ta, tương lai nhất định có thể chiến thắng Tiệt Giáo, giành được thắng lợi cuối cùng." Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lên tiếng nói: "Đồng nhi, xuống núi dẫn Khương Tử Nha lên núi!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Bạch Hạc Đồng Tử đang thủ hộ bên ngoài điện lập tức không dám chậm trễ, cung kính hành lễ xong, xoay người rời khỏi Ngọc Hư Cung.

Một lát sau, Bạch Hạc Đồng Tử đã đến dưới chân núi.

Vừa hay gặp Khương Tử Nha đang leo núi, hắn dang cánh bay vút về phía Khương Tử Nha. "Bạch hạc?" Lần đầu tiên cảm nhận được Bạch Hạc Đồng Tử, Khương Tử Nha đầu tiên ngẩn ra, sau đó lập tức lộ ra vẻ kích động, lên tiếng nói: "Vừa hay ta trước đó chưa ăn no, bây giờ lại có thêm một món ngon không tồi." Trong lời nói, Khương Tử Nha lập tức tích tụ sức mạnh, chuẩn bị ra tay cách sát hắn.

Nhưng Bạch Hạc Đồng Tử lại không hề biết điều đó, nhanh chóng đến khu vực trước mặt Khương Tử Nha, thậm chí còn quên cả việc khôi phục hình dạng Tiên Thiên Đạo Thể mà nói: "Khương Tử Nha..." "Yêu nghiệt, đi chết đi!" Không đợi Bạch Hạc Đồng Tử nói xong,

Khương Tử Nha quát nhẹ một tiếng cắt ngang lời hắn.

Ngay sau đó, thân hình Khương Tử Nha loáng một cái xuất hiện ở khu vực phía sau Bạch Hạc Đồng Tử, trong tay không biết từ lúc nào xuất hiện một viên gạch đồng đỏ rực, không chút do dự đập vào đầu Bạch Hạc Đồng Tử.

Bành một tiếng, Bạch Hạc Đồng Tử bị tấn công bất ngờ lập tức ngã lăn trên đất, giãy giụa hai cái xong, trực tiếp hôn mê bất tỉnh. "Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Khương Tử Nha lập tức đại hỉ, thu lại viên gạch trong tay xong, lập tức lấy nồi niêu xoong chảo ra muốn hầm Bạch Hạc Đồng Tử. "Phóng Tứ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chú ý đến cảnh này từ sớm, tức đến bật cười.

Vạn vạn không ngờ, tiểu đồ đệ này lại là một kẻ ham ăn, lại phúc hắc đến vậy.

Bạch Hạc Đồng Tử tuy chỉ là một đồng tử, nhưng cũng có tu vi Kim Tiên, theo lý Khương Tử Nha không thể là đối thủ, nhưng dựa vào viên gạch trong tay, lại cứng rắn làm được điều đó. "Tiểu gia hỏa thú vị!" "Tâm ngoan thủ lạt, phúc hắc, đúng là nhân tài mà Xiển Giáo của ta cần!" Sau cơn giận dữ, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Khương Tử Nha lại càng thêm hài lòng, phất tay một cái, pháp lực hạo hãn tuôn trào trực tiếp đưa Khương Tử Nha đến khu vực trước mặt mình. "Bạch hạc của ta..." Phiêu thân hạ xuống đất bên trong Ngọc Hư Cung, Khương Tử Nha trong lòng than thở một tiếng, ngay sau đó ánh mắt lại nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, không chút do dự vứt bỏ nồi niêu xoong chảo trong tay, quỳ gối xuống đất nói: "Đệ tử Khương Tử Nha, tham kiến Sư tôn!" Ông ông...

Ngay tại khoảnh khắc Khương Tử Nha quỳ xuống đất, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên đang treo lơ lửng trên Ngọc Hư Cung lập tức rung động ông ông, không chỉ lay động, nếu không phải vì có

cấm chế của Nguyên Thủy Thiên Tôn, dường như muốn bay đến chỗ Khương Tử Nha. "Quả nhiên là Thiên Mệnh Chi Nhân!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đại hỉ.

Nếu trước đó chỉ là hoài nghi, thì lúc này có thể trăm phần trăm xác định Khương Tử Nha chính là người ông ta muốn tìm.

Nhất thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không để ý đến chuyện trước đó nữa, lập tức phất tay nói: "Được!

Khương Tử Nha, từ nay về sau ngươi chính là thân truyền đệ tử thứ mười ba dưới trướng ta!" "Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên có duyên với ngươi, hôm nay ban cho ngươi!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn giải trừ cấm chế của chúng.

Lập tức, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên bay ra, nhanh chóng tiến vào Thức Hải của Khương Tử Nha.

Cũng chính vào khoảnh khắc đó, thân thể Khương Tử Nha chấn động, kèm theo một luồng khí tức đặc thù thăng đẳng, có thể thấy tu vi trên người hắn bắt đầu tăng lên với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy: Địa Tiên, Thiên Tiên, Huyền Tiên, Chân Tiên!

Mãi cho đến khi thăng lên tầng thứ Chân Tiên, cảnh giới trên người Khương Tử Nha mới đột ngột dừng lại, cả người hắn mặt đầy kinh ngạc nói: "Sư tôn, chuyện gì vậy?

Đệ tử vì sao cảm thấy như thoát thai hoán cốt!" "..." Nghe lời này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mặt đầy kinh ngạc.

Ông ta biết Khương Tử Nha tư chất không tệ, nếu không thì không thể giết báo tinh, cũng không thể lén lút đánh ngất Bạch Hạc Đồng Tử.

Nhưng vạn vạn không ngờ, tư chất của đối phương lại đáng sợ đến vậy.

Mới có được Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, thậm chí còn chưa luyện hóa mà đã đạt đến cảnh giới Chân Tiên, tư chất tu luyện đơn giản là siêu việt cả Thập Nhị Kim Tiên còn lại. "Chẳng lẽ Xiển Giáo của ta thật sự muốn quật khởi sao!" Một ý niệm hiện lên trong đầu, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Khương Tử Nha lập tức càng thêm yêu thích, liền từ chỗ ngồi đứng dậy nói: "Hiện tại ngươi đã đạt đến tu vi Chân Tiên, nhưng vẫn chưa tiếp xúc với pháp tu luyện nên không thể phát huy sức mạnh của bản thân." "Tử Nha, hôm nay vi sư truyền thụ cho ngươi Cửu Chuyển Huyền Công và Ngọc Thanh Thần Lôi Pháp, hy vọng ngươi tu luyện thật tốt, tranh thủ trước Phong Thần Chi Chiến đột phá tu vi cao hơn." Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công và Ngọc Thanh Thần Lôi Pháp cho Khương Tử Nha.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Kim Ngao Đảo, khóe miệng nhếch lên nói: "Thông Thiên, ngươi lấy gì mà đấu với ta!" Cùng lúc đó, bên trong Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ dường như có cảm ứng, theo bản năng nhìn về phía Côn Luân Sơn một cái, sau đó khóe miệng nhếch lên nói: "Nhị ca, ngươi thật sự cho rằng có thể lay chuyển Tiệt Giáo của ta sao." "Nếu là trước đây ta quả thực sẽ kiêng dè ba phần, nhưng bây giờ thì sao..." Nghĩ vậy, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn về phía Quy Linh Thánh Mẫu đang khoanh chân ngồi trên mặt đất trước mặt, tu vi đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, khóe miệng nhếch lên nói: "Trong các đệ tử thế hệ thứ hai của Tam Giáo, bất kỳ ai cũng không thể là đối thủ của Quy Linh!" Trong lời nói, Thông Thiên Giáo Chủ tâm niệm vừa động, lấy ra Tru Tiên Tứ Kiếm, thần sắc phức tạp nói: "Phong Thần Chi Nhân đã xuất hiện, vậy tiếp theo là lúc Lượng Kiếp khai mở rồi." "Ta hiện tại quá yếu ớt, nhất định phải nhanh chóng đề thăng tu vi mới được!" Hạ quyết tâm, Thông Thiên Giáo Chủ lại nhìn Quy Linh Thánh Mẫu một cái, rồi mới rời khỏi khu vực này. "Sư tôn!" Bên ngoài, Thông Thiên

Giáo Chủ vừa ra, Đa Bảo lập tức tiến lên đón, cung kính hành lễ nói: "Đệ tử Đa Bảo, tham kiến Sư tôn!" Đa Bảo!

Nhìn người này, trong mắt Thông Thiên Giáo Chủ lóe lên một tia phức tạp.

Thực lòng mà nói, ông ta rất hài lòng với đại đệ tử này, nhưng lời của Hình Hạo không thể là không có căn cứ, cũng không thể là giả dối.

Dù sao bao nhiêu năm nay, lời Hình Hạo nói đều không hề sai, đối phương cũng không thể vì một đệ tử thế hệ thứ hai mà nói bừa. "Có chuyện gì sao!" Hoàn hồn, Thông Thiên Giáo Chủ lên tiếng hỏi. "..." Hơi do dự, Đa Bảo cắn răng nói: "Sư tôn, không biết Quy Linh sư muội hiện tại thế nào?" "Không lâu nữa sẽ đến niên hội của Tiệt Giáo chúng ta, với tư cách là thân truyền đệ tử, mọi chuyện trước đây đều do Quy Linh sư muội phụ trách, cho nên đệ tử muốn gặp sư muội một lần!" Gặp Quy Linh!

Chương 594

Tuyệt đối không thể!

Ánh mắt lóe lên tinh quang, Thông Thiên Giáo Chủ sao có thể đáp ứng, không chút do dự lên tiếng nói: "Không cần!" "Chuyện niên hội với tư cách là Đại sư huynh ngươi cứ phụ trách cho tốt!

Quy Linh hiện tại đang bế quan tu luyện, những việc lặt vặt này đừng để nàng tham dự vào!" Nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn sâu Đa Bảo một cái rồi nói: "Còn nữa, Đa Bảo ngươi cũng nên nhanh chóng đề thăng tu vi đi, bao nhiêu năm rồi, lại vẫn chưa đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh!" "Đừng nhìn Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo không bằng người, nhưng nhìn Nhân Giáo mà xem, Thanh Đế, Vân Tiêu, Huyền Đô, ai nấy đều là tu vi Chuẩn Thánh." "Ngay cả Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu bậc thứ nhất cũng đều đã đạt đến trình độ Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn, chẳng lẽ ngươi không có chút nào cảm giác khẩn cấp sao?" Nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không nán lại, phất tay một cái, xoay người vội vã rời đi. "..." Ngơ ngác nhìn cảnh này, Đa Bảo kinh ngạc đến ngây người.

Lời nói 'hận sắt không thành thép' của Thông Thiên Giáo Chủ khiến hắn bị đả kích, bởi vì trước đây hắn vẫn luôn là niềm kiêu ngạo của Thông Thiên Giáo Chủ, thậm chí chưa từng bị đem ra so sánh với Thanh Đế và những người khác.

Nhưng bây giờ thì sao?

Tín hiệu mà Thông Thiên Giáo Chủ phát ra khiến hắn cảm thấy bất an. "Sư tôn không hài lòng với tu vi của ta!

Chẳng lẽ ta đã làm sai sao?

Quy Linh sư muội..." Nghĩ vậy, ánh mắt Đa Bảo lập tức nhìn về

phía khu vực không xa được Thông Thiên Giáo Chủ bảo vệ bằng kết giới, hai nắm đấm theo bản năng siết chặt nói: "Đã đột phá rồi sao?

Lại nhanh đến vậy sao!

Chẳng lẽ Sư tôn đã mở tiểu táo (dạy riêng) cho sư muội sao!" Khoảnh khắc đó, lòng Đa Bảo rối như tơ vò.

Cả người lúc này vừa ủ rũ vừa suy sụp, đồng thời xoay người đi ra ngoài. "Ai..." Nhìn cảnh này, Thông Thiên Giáo Chủ vừa bước vào Thượng Thanh Cung không nhịn được lại thở dài một tiếng.

Hành vi của Đa Bảo khiến ông thất vọng.

Đối phương trong tình huống bị nghi ngờ không những không được kích phát ý chí chiến đấu, ngược lại lại do dự không quyết đoán như vậy, kiêu ngạo ngày xưa?

Đại sư huynh Tiệt Giáo ý khí phong phát kia đâu rồi? "Tâm trí như vậy, trách không được..." Theo bản năng khẽ mở miệng, trong mắt Thông Thiên Giáo Chủ lóe lên một tia ảm đạm, sau đó bước vào đại điện, phất tay đóng Thượng Thanh Cung lại, khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện.

Trong tình huống như vậy, vài chục năm nhanh chóng trôi qua.

Trong phàm gian, Trụ Vương kế vị ngai vàng, ý khí phong phát trở thành Nhân Hoàng, mở ra thời đại thuộc về mình.

Cùng lúc đó, tại Thiên Đình bên trong một âm mưu cũng theo đó mà bùng phát.

Một ngày, Dao Cơ công chúa lòng có cảm động mà rời khỏi Thiên Đình, dưới sự dẫn dắt đã đến Hoa Sơn.

Sau khi đến miếu vũ, Dao Cơ và một thư sinh tên Dương Thiên Hữu quen biết nhau, trong thời gian ngắn ngủi đã rơi vào lưới tình.

Cùng với thời gian trôi đi, Dao Cơ che giấu thân phận của mình và cùng Dương Thiên Hữu sinh hạ hai con trai một con gái, một gia đình sống trên một ngọn Đào Sơn bên cạnh Hoa Sơn, sống cuộc sống thần tiên vô tranh với thế tục.

Lăng Tiêu Điện! "Thiên Đế!" Một vị thần tiên từ trong đội ngũ bước ra, sau khi hành lễ với Hạo Thiên, lập tức lên tiếng nói: "Có người phát hiện Dao Cơ công chúa đã vi phạm Thiên Điều, không chỉ tự tiện hạ phàm kết hôn với phàm nhân, thậm chí còn sinh hạ hai con trai một con gái!" Dao Cơ hạ phàm rồi!!

Dao Cơ và phàm nhân yêu nhau!!

Dao Cơ đã sinh con!!

Trên chủ tọa, Hạo Thiên và Dao Trì đều kinh ngạc đến ngây người.

Khó tin nhìn về phía người vừa nói, theo bản năng nói: "Không thể nào, Dao Cơ không phải đang bế quan tu luyện sao?" Thế nhưng, sau khi nói xong, Hạo Thiên dường như đã hiểu ra, lập tức vẫy tay lấy ra Hạo Thiên Kính, bấm pháp ấn nói: "Xá!" Giây tiếp theo, Hạo Thiên Kính chói lọi, cảnh Dao Cơ đang tu luyện trong cung điện theo đó mà hiện ra. "Phá!" Thấy tình hình này, Hạo Thiên khẽ nhíu mày, lại quát nhẹ một tiếng, cảnh tượng bên trong Hạo Thiên Kính lập tức biến mất.

Ngay sau đó, Hạo Thiên Kính rung động, như mặt nước tĩnh lặng bị phá vỡ, hình ảnh gia đình năm người Dương Thiên Hữu, Dao Cơ, Dương Giao, Dương Tiễn và Dương Thiền đang vui vẻ hòa thuận trên Đào Sơn theo đó mà hiện ra. "Oa~" Thấy tình hình này, các thần tiên trong Thiên Đình lập tức ồ lên, từng người một trừng mắt thất thanh nói: "Lại là thật!" "Không thể nào, Dao Cơ công chúa lại làm ra chuyện như vậy!" "Kết hôn sinh con với phàm nhân, đây là phạm

Thiên Điều a..." Nhất thời, ánh mắt tất cả mọi người đều đổ dồn về phía Hạo Thiên.

Không lâu trước đây Hạo Thiên đã tuyên bố Thiên Điều, cực kỳ nghiêm khắc và tàn nhẫn, lúc đó đã giết không ít đại thần, thậm chí ngay cả cường giả cấp Đại La Kim Tiên cũng không ngoại lệ, từ đó chấn nhiếp chư thần không dám xúc phạm, cũng không dám làm loạn.

Nhưng bây giờ muội muội của ông ta là Dao Cơ lại biết luật mà phạm luật, thậm chí còn tệ hơn cả những đại thần bị giết kia, Hạo Thiên lại nên xử lý thế nào đây?

"Đồ khốn!" Hạo Thiên thu hết mọi chuyện vào mắt, sắc mặt nhất thời khó coi đến cực điểm.

Hắn không phải kẻ ngốc, há lại không nhìn ra manh mối sự tình.

Dao Cơ vẫn luôn ở trong Thiên Đình, mà Thiên Đình đều nằm dưới sự giám sát của Hạo Thiên Kính, một người rời đi không thể nào không biết.

Nhưng giờ Dao Cơ lại hạ phàm, cùng một phàm nhân tương ái, thậm chí sinh ra ba người con, vậy mà hắn lại không hề có chút cảm ứng nào, sao không khiến người ta hoài nghi?

Có thể làm được điều này, ngoài Thánh Nhân ra, Hạo Thiên căn bản không nghĩ còn có kẻ nào khác có thể làm được.

"Thiên Đế!" Lúc này, trong đám quần thần, một vị đại thần tiến lên một bước nói: "Dao Cơ công chúa đã phạm Thiên Điều, xin Thiên Đế hạ lệnh bắt giữ!" Lời này vừa thốt ra, cả Lăng Tiêu Điện đều trở nên tĩnh mịch.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về phía người này, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Dù sao Dao Cơ chính là muội muội ruột của Thiên Đế, hành vi

như vậy chẳng phải là muốn chết sao?

Nhưng rất nhanh, mọi người cũng đều bình tĩnh trở lại.

Không!

Bởi vì thân thế của người này không hề đơn giản.

Chương 595

Tuy chỉ mới Đại La Kim Tiên, nhưng bản thân hắn lại đi lại thân cận với hai vị Thánh Nhân Tây Phương Giáo, thậm chí có thể coi là nhân vật đại diện của Tây Phương Giáo trong Thiên Đình.

Lời nói của hắn hiện tại chẳng phải đại diện cho thái độ của Tây Phương Giáo sao?

Chẳng phải đại diện cho thái độ của Thánh Nhân Tây Phương sao?

"Tây Phương Giáo!" "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Trên ghế chủ tọa, Hạo Thiên nắm chặt hai quyền, giờ phút này làm sao hắn lại không biết kẻ chủ mưu đằng sau chuyện này là ai?

Sự trả thù của Thánh Nhân Tây Phương đã giáng xuống thân Dao Cơ, Hạo Thiên hận không thể lột da rút xương bọn họ, nhưng hiện thực lại buộc hắn phải chấp nhận.

Tu vi của hắn tuy đã đạt cấp độ Ngụy Thánh, nhưng cũng không thể nào là đối thủ của Thánh Nhân, chuyện này lại không có chứng cứ thực chất để chứng minh, cho dù có làm lớn chuyện đến chỗ Đạo Tổ Hồng Quân cũng không đòi được bất kỳ lợi ích nào.

"Trẫm đã rõ!" Hạo Thiên hít sâu một hơi, kiềm chế sát cơ trong lòng mà mở lời nói: "Xích Cước Đại Tiên, lập tức dẫn Thiên binh Thiên tướng hạ phàm bắt Dao Cơ trở về!

Còn về phàm nhân Dương Thiên Hữu và con cái của nàng!" Trong lời nói, đáy mắt Hạo Thiên thoáng hiện một tia do dự, nhưng nhanh chóng bị kiên định thay thế, hắn tàn nhẫn nói: "Giết hết đi!" "Vâng!" Xích Cước Đại Tiên đáp một tiếng, trong đám quần thần liền tiến lên một bước, thần sắc nghiêm nghị nói: "Chúc hạ nhất định sẽ mang Dao

Cơ công chúa về.” Nói xong, Xích Cước Đại Tiên không nán lại nữa, xoay người bước đi ra ngoài.

Ước chừng một canh giờ sau, một đội Thiên binh Thiên tướng dưới sự dẫn dắt của Xích Cước Đại Tiên rời khỏi Nam Thiên Môn, thẳng tiến đến Đào Sơn.

Cùng lúc đó, các đại thần trong Lăng Tiêu Điện cũng dần tản đi.

“Hỗn trướng!” “Hỗn trướng!” Bốn phía không một bóng người, Hạo Thiên không thể che giấu được sự phẫn nộ trong lòng nữa, hắn không ngừng gào thét, đồng thời điên cuồng đập phá mọi thứ xung quanh.

“Hạo Thiên!” Mãi lâu sau, Dao Trì đứng dậy mở lời nói: “Chuyện này do Thánh Nhân thao túng, chúng ta không có bất kỳ sức phản kháng nào!

Nếu không ngoài ý muốn, Thánh Nhân Tây Phương đang trả thù chuyện chúng ta đi Tử Tiêu Cung cáo trạng.” Trong lời nói, đáy mắt nàng thoáng hiện một tia bi thương, chậm rãi nói: “Chỉ khổ cho Dao Cơ!

Trước đây đã lấy Thiên Điều xử tử không ít đại thần thông giả thân cận với các đại giáo, giờ đây tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.” Nghe vậy, Hạo Thiên không khỏi siết chặt hai quyền, nghiến răng nói: “Hết cách rồi, chuyện này thế nào cũng phải làm!

Nếu không trừ bỏ những tu sĩ của các đại giáo đó, Thiên Đình sau này tất sẽ bị các Thánh Nhân khống chế, ta rồi cũng sẽ trở thành con rối dưới tay Thánh Nhân, khi đó mới thật sự sống không bằng chết.

Còn về Dao Cơ...” Do dự một lát, thần sắc Hạo Thiên trở nên nghiêm nghị nói: “Ta sẽ dốc toàn lực bảo vệ nàng, dù nàng có phải chịu một số khổ sở, nhưng ít nhất cũng có thể bảo toàn tính mạng!”

… “Không xong rồi!” Trên Đào Sơn, sắc mặt Dao Cơ đại biến, ánh mắt nhìn về phía Bảo Liên Đăng cách đó không xa, cả người nàng lúc này vô cùng hoảng loạn.

Nàng đã cảm nhận được, chuyện của nàng đã bại lộ rồi.

Thiên binh Thiên tướng đang kéo đến đây, một khi bị phát hiện, nàng còn chưa biết sẽ ra sao, nhưng Dương Thiên Hữu cùng những người khác chắc chắn sẽ chết.

“Không thể để hài tử xảy ra chuyện!” Dao Cơ lẩm bẩm một câu, lập tức bước ra khỏi cửa, nhìn bốn cha con đang đùa giỡn trong đình viện, liền bước nhanh tới nói: “Phu quân mau đi!

Mau mang hài tử đi!” Nghe vậy, Dương Thiên Hữu liền ngẩn ra, khó hiểu nhìn Dao Cơ nói: “Đã xảy ra chuyện gì?” Không chỉ hắn, ngay cả Dương Giao, Dương Tiễn và Dương Thiền cũng không ngoại lệ.

Đây là lần đầu tiên họ thấy Dao Cơ hoảng hốt lo lắng như vậy, trong lòng mơ hồ cảm thấy một tia bất an.

“Đừng hỏi nữa!” Không kịp giải thích, Dao Cơ lập tức mở lời nói: “Không đi nữa thì không kịp rồi, phu quân, mau dẫn hài tử đi!

Ca ca của ta đã biết chuyện của ta rồi, phái người đến bắt ta, nếu không đi thì tất cả chúng ta đều sẽ chết!” Ca ca đã biết!

Đồng tử co rút, sắc mặt Dương Thiên Hữu nhất thời đại biến.

Dao Cơ chưa từng giấu giếm hắn, hắn rõ ràng nàng chính là công chúa Thiên Đình.

Giờ chuyện đã bại lộ, chẳng phải sẽ có Thiên binh Thiên tướng đến bắt sao?

“Ta biết rồi!” Gật đầu, Dương Thiên Hữu lập tức mở lời nói: “Ta

giờ sẽ đưa hài tử rời đi!

Chỉ là...” “Đừng lo cho ta!” Vẫy tay, Dao Cơ thần sắc nghiêm nghị nói: “Dù sao ca ca ruột của ta cũng sẽ không làm gì ta đâu.” “Được!” Có được lời khẳng định của Dao Cơ, Dương Thiên Hữu không còn kiên trì nữa, lập tức ôm Dương Tiễn và Dương Thiền đang ở trên mặt đất, nói: “Giao nhi, chúng ta đi!” Nói xong, bốn cha con liền chạy ra ngoài đình viện.

“Tặc tử Dương Thiên Hữu, chạy đi đâu!” Lúc này, một tiếng quát giận vang vọng.

Kèm theo một màn sáng từ trời giáng xuống, trực tiếp phong tỏa vùng Đào Sơn, Xích Cước Đại Tiên dẫn theo Thiên binh Thiên tướng, ánh mắt phẫn nộ nhìn chằm chằm Dương Thiên Hữu với sát khí ngập trời.

Là tu sĩ dưới trướng Hạo Thiên, hắn rõ ràng Hạo Thiên yêu thương Dao Cơ muội muội mình đến mức nào, giờ nàng lại vì Dương Thiên Hữu mà làm ra chuyện như vậy, kẻ sau này quả thực tội đáng vạn chết!

Giây tiếp theo, Xích Cước Đại Tiên phát động tấn công, một luồng sáng phá không, thẳng tắp lao về phía Dương Thiên Hữu, Dương Giao, Dương Tiễn và Dương Thiền.

“Không!” Thấy tình hình này, Dao Cơ kinh hãi thất sắc.

Làm sao nàng có thể chấp nhận phu quân và hài tử của mình chết trước mắt nàng?

Lập tức, Dao Cơ vội vàng lách mình chắn trước Dương Thiên Hữu và những người khác, tay phải khẽ vẫy, Bảo Liên Đăng liền xuất hiện, nàng quát: “Xá!” Ong ong!

Bảo Liên Đăng rực rỡ, ánh sáng chói lọi phủ kín khu vực này với

tốc độ mắt thường có thể thấy, trực tiếp hủy diệt đòn tấn công của Xích Cước Đại Tiên.

Không chỉ vậy, sức mạnh bên trong Bảo Liên Đăng bùng phát, với tốc độ mắt thường có thể thấy, tấn công về phía khu vực Xích Cước Đại Tiên đang đứng.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Xích Cước Đại Tiên kinh hãi thất sắc.

Hắn rõ ràng sự đáng sợ của Bảo Liên Đăng, vật này là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, do Nữ Oa ban tặng, uy lực cường đại đủ để hủy thiên diệt địa.

Mặc dù tu vi của Dao Cơ chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng sức phá hoại mà nàng phát huy ra cũng đủ sánh ngang với Chuẩn Thánh, tuyệt đối không phải Xích Cước Đại Tiên có thể chống đỡ.

Lập tức, Xích Cước Đại Tiên cũng không màng đến những thứ khác, lách mình né tránh sang một bên.

Thế nhưng, tuy hắn đã tránh được, nhưng Thiên binh Thiên tướng phía sau lại không thể tránh, trực tiếp bị sức mạnh của Bảo Liên Đăng đánh trúng.

"A...!

A...!" Tiếng kêu thảm thiết xé lòng không ngừng vang vọng, có thể thấy rõ từng Thiên binh Thiên tướng ngã xuống với tốc độ mắt thường có thể thấy, trong thời gian ngắn ngủi, số Thiên binh Thiên tướng lên tới vạn người giờ chỉ còn chưa đến nghìn người sống sót.

"Hít!" Thấy cảnh này, Xích Cước Đại Tiên không kìm được mà hít một ngụm khí lạnh.

Ngay sau đó, hắn lại nhìn Dao Cơ với ánh mắt tràn đầy phẫn nộ, mở lời nói: "Dao Cơ, sao ngươi dám làm thế!" Nghe vậy, Dao Cơ

cũng ngẩn người.

Chương 596

Nàng cũng không ngờ Bảo Liên Đăng lại cường đại đến vậy, càng không ngờ một đòn lại có thể giết chết nhiều Thiên binh Thiên tướng đến thế.

Lập tức, thần sắc nàng hoảng loạn, cả người run rẩy không ngừng, vô thức nói: "Không, ta không cố ý, ta..." "Dao Cơ!" Thế nhưng, chưa đợi nàng nói xong, một tiếng quát giận dữ vang vọng.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy Hạo Thiên xuất hiện trên không Đào Sơn, một đôi mắt phẫn nộ nhìn chằm chằm Dao Cơ, trong lòng đầy bất lực và đau khổ.

Hạo Thiên không ngờ, Dao Cơ lại dám giết nhiều Thiên binh Thiên tướng đến vậy.

Tổn thất như vậy không chỉ là thế lực của bản thân, mà còn trực tiếp đẩy bản thân vào đường cùng.

Dù sao chuyện này không thể nào che giấu được các tu sĩ Thiên Đình, đến lúc bị truy cứu, dù Hạo Thiên là Thiên Đế cũng không thể làm ngơ.

"Ca ca!" Thấy Hạo Thiên xuất hiện, Dao Cơ trên mặt đất sắc mặt trắng bệch như tro tàn.

Nàng biết Hạo Thiên là Ngụy Thánh cường giả, trước mặt hắn, ngay cả Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Lập tức, Dao Cơ không khỏi quỵ xuống đất, cầu xin nói: "Ca ca, ta nguyện ý theo huynh về chịu phạt, nhưng xin huynh hãy tha cho phu quân và hài tử của ta!" Tha?

Đáy mắt Hạo Thiên lóe lên sát cơ, thần sắc băng lãnh nói: "Không thể nào!

Dao Cơ, phạm Thiên Điều, đánh giết Thiên binh Thiên tướng, tội không thể tha thứ, hôm nay không chỉ ngươi, mà tất cả những kẻ phía sau ngươi cũng sẽ chết!" Nói xong, Hạo Thiên vung đại thủ, trời đất thất sắc, một bàn tay khổng lồ ngưng tụ, thẳng tắp đánh xuống Đào Sơn.

"Không!" Cảnh này, nhất thời khiến Dao Cơ mắt đỏ ngầu như muốn nứt ra.

Làm sao nàng không biết Hạo Thiên đã thực sự nổi giận, lại làm sao không biết dưới một đòn này, tất cả mọi người đều sẽ chết.

Vô thức quay đầu nhìn Dương Thiên Hữu, Dương Tiễn, Dương Giao và Dương Thiền một cái, Dao Cơ đột ngột nghiến răng đứng dậy, một ngụm tiên huyết phun lên Bảo Liên Đăng, trong miệng khẽ gầm: "Bảo Liên Đăng, đưa họ rời đi!" Ong ong!

Tiếng kêu vang vọng, Bảo Liên Đăng rực rỡ, một luồng ba động đặc thù bay lên bao bọc bốn người Dương Thiên Hữu vào trong.

"Nương tử!" "Mẫu thân!" Thấy tình hình này, Dương Thiên Hữu, Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền đều hoảng hốt.

Đương nhiên họ cũng cảm nhận được sự tuyệt vọng của Dao Cơ.

Trong tình huống như vậy, bản thân họ có thể sẽ không có vấn đề gì, nhưng một khi rời đi, Dao Cơ sẽ phải đối mặt với sự tồn tại cao cao tại thượng trên bầu trời kia.

"Đi đi!" Đối với điều này, Dao Cơ nước mắt giàn giụa, nhưng cũng không mềm lòng, đại thủ vung lên trực tiếp ném Bảo Liên Đăng về phía Dương Thiền nói: "Thiền nhi, bảo vệ tốt chính mình!" Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Bảo Liên Đăng trong nháy mắt mang theo

bốn người Dương Thiên Hữu biến mất khỏi Đào Sơn.

Giây tiếp theo, bàn tay che trời lấp nhật từ trên trời giáng xuống, trực tiếp giáng mạnh lên Đào Sơn.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, cả Đào Sơn trong khoảnh khắc đều bị san bằng thành bình địa.

Cùng lúc đó, Hạo Thiên lách mình xuất hiện trên Đào Sơn, ánh mắt khóa chặt vào một khu vực nói: "Dao Cơ, phạm Thiên Điều, tội không thể tha thứ!

Hôm nay, ta sẽ giam ngươi dưới Đào Sơn, vĩnh sinh vĩnh thế không được rời đi!" Nói xong, Hạo Thiên vung đại thủ, Đào Sơn vừa bị hủy diệt lại nhanh chóng tụ tập lại với tốc độ mắt thường có thể thấy, rồi nhanh chóng giáng xuống một khu vực.

Đợi đến khi bụi tan đi, Đào Sơn lại khôi phục như ban đầu, sừng sững đứng đó.

Nhưng dưới Đào Sơn lại giam giữ Dao Cơ, lúc này toàn thân nàng không có bất kỳ vết thương nào, nhưng một tấm gương lại phủ kín nơi này, chính là Hạo Thiên Kính, vững chắc trấn áp không cho nàng rời đi.

Làm xong tất cả, Hạo Thiên không khỏi thở dài một tiếng, sau đó nhìn sang Xích Cước Đại Tiên và các Thiên binh Thiên tướng còn sống sót nói: "Đi!

Giết chết Dương Thiên Hữu và những kẻ khác, tuyệt đối không thể để chúng tiếp tục sống sót!" "Vâng!

Vâng!" Đáp một tiếng, Xích Cước Đại Tiên lập tức dẫn đại quân

phía sau đuổi theo hướng Dương Thiên Hữu và những người khác bỏ chạy.

"Không!" Thấy tình hình này, Dao Cơ dưới Đào Sơn lại khóc nức nở, trong miệng không ngừng gào thét: "Ca ca, tha cho họ đi!

Ca ca, vạn sai nghìn sai đều là lỗi của ta, hài tử vô tội mà!

Ca ca..." Đáng tiếc, tiếng kêu của nàng không có bất kỳ tác dụng nào, Hạo Thiên chỉ nhìn một cái rồi xoay người rời khỏi Đào Sơn, đồng thời khắc Lục Tự Chân Ngôn lên nơi Dao Cơ bị giam cầm, đảm bảo nàng không thể rời đi!

Một bên khác!

Bảo Liên Đăng đưa bốn cha con Dương Thiên Hữu đến một vùng núi hoang vắng.

Chưa đợi bốn cha con kịp thở dốc, Xích Cước Đại Tiên đã dẫn theo Thiên binh Thiên tướng tới.

"Dương Thiên Hữu, chết đi!" Xích Cước Đại Tiên quát giận một tiếng, phát động tấn công.

Một luồng sáng từ trời giáng xuống, trực tiếp xuyên thủng thân thể Dương Thiên Hữu, không chút do dự xóa sổ hắn.

Bành một tiếng, thi thể Dương Thiên Hữu ngã xuống đất, máu tươi lênh láng nhuộm đỏ mặt đất.

"Phụ thân!" "Phụ thân!" Cảnh này, nhất thời khiến ba huynh muội Dương Tiễn mắt đỏ ngầu.

Từng người một nhanh chóng lao đến bên cạnh thi thể Dương Thiên Hữu, không ngừng lay lay thi thể như muốn đánh thức hắn.

Đáng tiếc, tất cả dường như đều vô nghĩa.

"Xong rồi!" Thấy tình hình này, Xích Cước Đại Tiên thở phào nhẹ

nhõm.

Hắn rõ ràng tâm tư của Hạo Thiên, Dương Thiên Hữu nhất định phải chết, nếu không phải vì phàm nhân này, Dao Cơ cũng không thể làm ra nhiều chuyện sai trái đến vậy.

Trong lời nói, ánh mắt hắn lại khóa chặt vào ba huynh muội Dương Giao, nhất thời trong lòng cũng do dự.

Chương 597

Là tâm phúc của Hạo Thiên, hắn rõ ràng sự nuông chiều của Hạo Thiên đối với Dao Cơ, ba huynh muội này là do Dao Cơ sinh ra, cũng là cháu trai cháu gái của Hạo Thiên, nếu thật sự giết chết bọn họ, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

"Ta muốn giết ngươi!" Đột nhiên, một tiếng gầm khẽ từ trên mặt đất vang vọng.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy Dương Giao toàn thân lôi điện chi lực nhảy nhót, giữa mi tâm hắn một con mắt mở ra, ngay khoảnh khắc huyết lệ tuôn rơi, lôi điện màu tím từ trời giáng xuống bao trùm khu vực Xích Cước Đại Tiên và những người khác đang đứng.

Oanh long long!

Oanh long long!

Lôi đình giáng xuống đánh trúng thân thể bọn họ.

Lập tức, tiếng kêu thảm thiết vô tận vang vọng: "A...!

A...!" Có thể thấy, từng Thiên binh Thiên tướng dưới lôi điện đều thân tử đạo tiêu.

Ngay cả Xích Cước Đại Tiên cấp bậc Đại La Kim Tiên, tình huống lúc này cũng không hề tốt, toàn thân cháy đen bốc khói, cả người run rẩy, mơ hồ có thể thấy có máu tươi chảy ra.

"Thần Nhãn!" "Thiên Phạt Chi Nhãn!" Cũng vào khoảnh khắc này, Hình Hạo từ xa ở Bồng Lai Tiên Đảo lặng lẽ mở mắt.

Ánh mắt hắn khóa chặt vào khu vực Dương Giao đang ở, khóe môi nhếch lên nói: "Không tệ nha, con trai cả của Dao Cơ vậy mà lại thức tỉnh năng lực như thế này!

Thiên Phạt Chi Lực, nếu không ngã xuống, đứa trẻ này sau này hy vọng chứng đạo thành Thánh rất lớn." Nói xong, Hình Hạo đứng dậy, một bước đạp ra, cả người trong nháy mắt biến mất trong mật thất. … "Dương Giao!" Sau lôi đình, Xích Cước Đại Tiên toàn thân sát khí nhìn chằm chằm Dương Giao đang thở hổn hển trên mặt đất, trong tay một thanh lợi nhận giơ lên muốn giết hắn.

"Ca ca!" Thấy tình hình này, Dương Tiễn và Dương Thiền lập tức hoàn hồn, lần đầu tiên chắn trước Dương Giao, hai huynh muội giơ Bảo Liên Đăng lên.

Ong ong!

Tiếng kêu vang vọng, Bảo Liên Đăng rực rỡ, một luồng sáng phá không nhanh chóng tấn công về phía Xích Cước Đại Tiên.

"Không hay rồi!" Đồng tử co rút, Xích Cước Đại Tiên vội vàng né tránh sang một bên.

Đó là một đòn của Bảo Liên Đăng, dù chỉ trong tay hai hài tử, nhưng uy lực phát ra lại vô cùng kinh người.

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, luồng sáng Bảo Liên Đăng bắn ra sượt qua chỗ Xích Cước Đại Tiên vừa đứng, trực tiếp đánh trúng một ngọn đồi.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, ngọn núi trong nháy mắt bị hủy diệt hoàn toàn, vô số đá núi văng tung tóe xung quanh, như những ngôi sao băng rơi xuống đất, gây ra một trận địa chấn quy mô lớn.

"Thật nguy hiểm!" Thấy tình hình này, Xích Cước Đại Tiên thở

phào nhẹ nhõm, một giọt mồ hôi lạnh trượt xuống trán, đồng thời ánh mắt nhìn ba huynh muội trên mặt đất nghiến răng nói: "Tuổi còn nhỏ mà đã có thần lực như vậy, một khi trưởng thành tuyệt đối sẽ là một tai họa lớn đối với Thiên Đế!

Tuyệt đối không thể để chúng tiếp tục sống sót, dù có bị trách phạt cũng không màng đến nữa." Đã quyết định, Xích Cước Đại Tiên lập tức giơ tay lên, từng luồng sáng rực rỡ đồng thời tụ lại thành từng thanh lợi nhận, dưới sự điều khiển của hắn tấn công xuống mặt đất.

"Xong rồi!" "Chúng ta sẽ chết sao?" Thấy tình hình này, ba huynh muội Dương Giao trên mặt đất đều tuyệt vọng.

Trong đó Dương Giao mới mười ba tuổi, Dương Tiễn bảy tuổi, Dương Thiền mới chỉ bốn tuổi, dù mang trong mình Bán Thần huyết thống nhưng cũng không thể phát huy hoàn toàn sức chiến đấu, tự nhiên không thể chống đỡ được đòn tấn công của Đại La Kim Tiên.

"Phá!" Vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng gầm khẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy thân ảnh Ngọc Đỉnh Chân Nhân xuất hiện trong trường, đại thủ vung lên trực tiếp hủy diệt đòn tấn công của Xích Cước Đại Tiên.

"Kẻ nào!" Thấy tình hình này, đồng tử Xích Cước Đại Tiên co rút, sau đó mở miệng quát giận, giơ lợi nhận trong tay lên muốn tiếp tục ra tay.

"Vô lượng Thiên Tôn!" Một bước đạp ra, Ngọc Đỉnh ánh mắt nhìn Xích Cước Đại Tiên trên không trung nói: "Xích Cước Đại Tiên, có thể cho bần đạo một chút thể diện mà tha cho ba hài tử vô tội này không?" "Ngọc Đỉnh Chân Nhân!" Sắc mặt Xích Cước Đại Tiên biến đổi, hắn vạn lần không ngờ kẻ ngăn cản lại là Ngọc Đỉnh, lại là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo.

Nhưng nghĩ đến sự uy hiếp của ba huynh muội Dương Giao, Xích Cước Đại Tiên lại nhanh chóng bình tĩnh lại, chậm rãi mở lời nói: "Không thể nào!

Ba người này là những tặc tử do Thiên Đế hạ lệnh phải tru sát, há có thể dễ dàng tha như vậy!" Nghe vậy, Ngọc Đỉnh liền cau mày.

Quay đầu nhìn ba huynh muội Dương Giao phía sau, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Dương Tiễn, chậm rãi mở lời nói: "Nếu đã như vậy, thì bần đạo cũng sẽ không trái lệnh Đại Thiên Tôn!

Nhưng trong số đó Dương Tiễn lại có duyên với Xiển Giáo của ta, bần đạo muốn đưa hắn đi!" Nói xong, Ngọc Đỉnh nhìn về phía Dương Tiễn nói: "Dương Tiễn, ngươi có nguyện ý bái ta làm sư không?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Dương Tiễn nhất thời không biết phải làm sao.

Hắn có thể thấy, người trước mặt không hề kém cạnh Xích Cước Đại Tiên trên không trung, nhưng cũng giống như hắn, đều e ngại vị Thiên Đế cữu cữu kia.

Nhưng nếu đồng ý, vậy ca ca Dương Giao và muội muội Dương Thiền thì sao?

Vô thức, Dương Tiễn liền mở lời: "Có thể mang đại ca và tiểu muội của ta cùng đi không?" "Không được!" Đối mặt với ánh mắt đầy hy vọng và gần như cầu xin của Dương Tiễn, Ngọc Đỉnh trong lòng cũng cảm thấy không đành lòng, nhưng vẫn lựa chọn mở lời từ chối.

Hắn cảm nhận được, có một luồng thần thức đã khóa chặt nơi này.

Luồng thần thức đó cường đại vượt qua phạm vi Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh, ít nhất cũng là tồn tại cấp Ngụy Thánh.

Cả Tam Giới đạt đến cấp độ Ngụy Thánh cường giả vốn không nhiều, kẻ sẽ chú ý đến chuyện này cũng chỉ có Thiên Đế Hạo Thiên

mà thôi.

Trong tình huống như vậy, dù là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, có chỗ dựa là Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn cũng không dám mạo hiểm đắc tội.

"Không được sao!" Nghe lời này, Dương Tiễn cúi đầu lộ ra vẻ thất vọng.

Lại nhìn Dương Giao và Dương Thiền bên cạnh, Dương Tiễn do dự một lát, sau đó mở lời nói: "Vậy ta không bái người làm sư, để tiểu muội bái người làm sư thì sao?" Đứa trẻ này muốn...

Đồng tử co rút, Ngọc Đỉnh làm sao lại không biết ý của Dương Tiễn.

Từ bỏ chuyện bái sư, nghĩa là sẽ đối mặt với cái chết, để Dương Thiền bái sư, rõ ràng là muốn muội muội của mình được sống.

Chương 598

"Ta..." Vô thức, Ngọc Đỉnh muốn mở lời từ chối.

Đùa sao, điều kiện thu đồ đệ của Ngọc Đỉnh Chân Nhân cực kỳ hà khắc, vừa rồi hắn cũng đã xem xét, chỉ có Dương Tiễn mới thích hợp với hắn, cũng chỉ có hắn mới có thể truyền thừa y bát của mình.

"Cầu xin người!" Thế nhưng, chưa đợi Ngọc Đỉnh mở lời, Dương Tiễn đã quỳ xuống đất không ngừng dập đầu nói: "Con đã hứa với mẫu thân, cả đời này đều sẽ chăm sóc muội muội của con!

Nếu phải chết, vậy hãy để con chết, con muốn muội muội của con được sống, chỉ cần nó được sống, dù không tu luyện cũng được!" Lời này vừa thốt ra, toàn trường tĩnh mịch.

Lời từ chối trên môi Ngọc Đỉnh không nói ra được nữa.

Xích Cước Đại Tiên trên không trung cũng không khỏi động lòng, ánh mắt nhìn Dương Tiễn thêm một tia tán thành.

Tình nghĩa huynh muội!

Không tiếc phải trả giá bằng tính mạng của mình để bảo toàn muội muội, Dương Tiễn, tuyệt đối không phải phàm nhân!

Bất kể tiềm lực thế nào, ít nhất nhân phẩm của hắn đã vượt qua đại đa số tu sĩ Hồng Hoang, thậm chí cả những đại thần thông giả lão làng kia cũng không ngoại lệ.

"Ngươi thật sự đã quyết định rồi sao!" Nửa ngày, Ngọc Đỉnh hoàn hồn, ánh mắt nhìn Dương Tiễn nói: "Ngươi có biết, một khi làm như vậy sẽ có hậu quả gì không!" "Con xác định!" Chưa đợi Ngọc Đỉnh Chân Nhân nói hết lời, Dương Tiễn kiên quyết gật đầu nói: "Nếu muội muội chết rồi, vậy con dù có sống cũng đã chết." "Ai!" Thở dài

một tiếng, Ngọc Đỉnh Chân Nhân chậm rãi nói: "Đứa ngốc!

Đứa ngốc mà!

Nếu đã như vậy, vậy ta đồng ý, ta..." "Chậm đã!" Lúc này, một tiếng quát chói tai từ trời giáng xuống.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy một con Kim Phượng vỗ cánh bay cao, ba động phát ra từ thân nó đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh.

"Chuẩn Thánh!" "Kim Phượng tọa kỵ của Nữ Oa Nương Nương!" Thấy người đến, sắc mặt Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Xích Cước Đại Tiên đều biến đổi.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại có Nữ Oa nhúng tay vào, thậm chí...

Hưu!

Lúc này, Kim Phượng đã đến trong trường.

Ánh mắt nàng quét qua Xích Cước Đại Tiên và Ngọc Đỉnh Chân Nhân một cái, sau đó lập tức tập trung vào Dương Thiền, mở lời nói: "Dương Thiền, ngươi có nguyện ý nhập Oa Hoàng Cung của ta không?" "Oa Hoàng Cung!?" "Đó là gì?" Nghe vậy, Dương Thiền mới chỉ bốn tuổi lập tức lộ ra vẻ tò mò.

Không chỉ nàng, ngay cả Dương Giao và Dương Tiễn bên cạnh cũng vậy.

"Oa Hoàng Cung là nơi Thánh Nhân Nữ Oa Nương Nương cư ngụ!" Lúc này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân hoàn hồn, lập tức mở lời giải thích nói: "Nữ Oa Nương Nương nhìn trúng Dương Thiền, đó là tạo hóa lớn!

Nữ Oa Nương Nương là Thánh Nhân, là tồn tại chí cao vô thượng trong Hồng Hoang, ngay cả Thiên Đế cũng phải nể mặt, Dương Thiền

nếu gia nhập Oa Hoàng Cung thì an toàn sẽ không có bất kỳ vấn đề nào!" Thì ra là vậy!

Thánh Nhân sao!

Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Dương Giao và Dương Tiễn lập tức lộ ra vẻ vui mừng, không chút do dự nói: "Đồng ý đi!

Tiểu muội mau đồng ý!" Đối với sống chết họ không quan tâm, nhưng đối với Dương Thiền thì lại là sự cưng chiều chân thành, chỉ cần có thể để nàng sống sót, thì chết cũng có sao đâu.

"Được, con đồng ý!" Nghe vậy, Dương Thiền cũng gật đầu.

Lúc này nàng vẫn chưa biết nhiều thứ, đã là ca ca bảo nàng đồng ý, tự nhiên sẽ không từ chối.

"Tốt!" Kim Phượng hài lòng gật đầu, bế Dương Thiền lên, quay đầu nhìn Xích Cước Đại Tiên trên không trung nói: "Xin chuyển cáo Thiên Đế, Dương Thiền có duyên với Oa Hoàng Cung của ta, Nương Nương sẽ thu nàng làm đồ đệ, xin Thiên Đế hủy bỏ lệnh truy sát và thông tập!" Nói xong, Kim Phượng cũng không chần chừ, tung người nhảy lên không trung mang theo Dương Thiền rời khỏi khu vực này.

"Hô ~" Thấy tình hình này, Xích Cước Đại Tiên lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Dương Thiền đã bị đưa đi, trong lòng hắn không còn nhiều áp lực nữa, ngược lại còn thở phào một hơi.

Đồng thời, ánh mắt hắn cũng khóa chặt vào người Dương Giao trên mặt đất.

Chuyện Dương Tiễn được Ngọc Đỉnh Chân Nhân thu nhập môn hạ gần như đã định rồi, vậy bây giờ kẻ hắn có thể giết chỉ còn Dương Giao.

“Đại ca!” Cảnh này, Dương Tiễn trên mặt đất lập tức phát giác, hắn lách mình chắn trước Dương Giao, mở lời nói: “Tiền bối, có thể thu đại ca của con làm đồ đệ không?

Hắn thông minh hơn con, có tiềm lực hơn con, nương vẫn luôn nói đại ca là người lợi hại nhất trong chúng con.” Nghe vậy, đáy mắt Ngọc Đỉnh thoáng hiện một tia phức tạp.

Làm sao hắn lại không nhìn ra Dương Giao càng ưu tú hơn, Thần Nhãn trên trán kia chính là bằng chứng tốt nhất, chỉ cần kích phát thần lực trong nháy mắt đã hủy diệt nhiều Thiên binh Thiên tướng đến vậy, thậm chí ngay cả Đại La Kim Tiên như Xích Cước Đại Tiên cũng phải chịu thiệt thòi.

Nhưng hắn rõ ràng, tồn tại như vậy không thể bảo vệ được, tiềm lực quá lớn, uy hiếp Thiên Đế, tuổi còn trẻ mà đã có tư chất như vậy, riêng hận ý của hắn đối với Thiên Đế đã khiến hắn không thể nào tiếp tục tồn tại trên đời.

“Ai!” Thở dài một tiếng, Ngọc Đỉnh Chân Nhân lách mình đến bên cạnh Dương Tiễn đánh ngất hắn, ánh mắt nhìn Dương Giao nói: “Con tự lo liệu đi!

Người đã được ta đưa đi, sẽ không có nguy hiểm đâu.” Nói xong, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không chần chừ nữa, tung người bay đi mang theo Dương Tiễn rời khỏi.

Hô ~ Thấy tình hình này, Xích Cước Đại Tiên lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã rời đi, tuy đã mang Dương Tiễn đi, nhưng ít nhất giờ còn một kẻ ở lại trên mặt đất.

So với Dương Tiễn và Dương Thiền, Dương Giao trên mặt đất uy hiếp hiển nhiên lớn hơn, cặp Thần Mâu đáng sợ kia, khả năng thao

túng Cửu Tiêu Thần Lôi đáng sợ, nếu để hắn tiếp tục trưởng thành, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

"Dương Giao!" Nghĩ đến đây, Xích Cước Đại Tiên lập tức xuất hiện trước Dương Giao, giơ tay nói: "Dương Giao, chấp nhận vận mệnh của ngươi đi!" Nói xong, tay phải Xích Cước Đại Tiên hạ xuống, lợi nhận thẳng tắp chém về phía mặt Dương Giao.

"Xong rồi!" "Ta sẽ chết sao?" Thấy tình hình này, Dương Giao đáy mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, vô thức nhắm mắt lại, trong miệng lẩm bẩm: "Phụ thân, mẫu thân, con đến với người đây!" "Định!" Vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, một giọng nói không thể cãi lại lặng lẽ vang vọng.

Giây tiếp theo, trời đất dừng lại, động tác vung lợi nhận của Xích Cước Đại Tiên trên mặt đất cũng dừng lại, cả người hắn hai mắt không ngừng chuyển động, trong mắt đầy vẻ kinh hoàng, sợ hãi và khiếp sợ.

Chỉ một câu nói mà đã định trụ được, thủ đoạn như vậy quỷ thần khó lường, ít nhất cũng phải là cường giả cấp Ngụy Thánh mới có thể làm được.

Nghĩ đến việc có khả năng bị cường giả Ngụy Thánh để mắt tới, Xích Cước Đại Tiên hận không thể ngất đi.

Quá kích thích rồi.

Chương 599

Chuyện lần này một đợt ba khúc.

Không phải là muốn giết ba tiểu quỷ Bán Thần thôi sao, lại dẫn xuất ra nhiều cường giả như vậy.

"Chuyện gì vậy?" "Đã xảy ra chuyện gì!" Ngược lại, Dương Giao lúc này mở đôi mắt đang nhắm chặt ra, nhìn Xích Cước Đại Tiên đang bất động trước mắt, đáy mắt lập tức lộ ra vẻ khó hiểu.

"Vì sao không giết ta!" Vô thức, Dương Giao mở lời hỏi.

Thế nhưng, Xích Cước Đại Tiên lại không thể trả lời, lúc này hắn bị định trụ ở đó không thể nhúc nhích, thậm chí ngay cả lời nói cũng không thốt ra được.

Tuy sắc mặt hung tợn, nhưng lại không thể tạo thành bất kỳ uy hiếp nào đối với Dương Giao.

"Thật sự không động đậy được!" Thấy tình hình này, Dương Giao lập tức xác định suy đoán trong lòng, thần sắc có chút kinh hãi nói: "Không biết vị tiền bối nào đã cứu con?" Nói xong, hắn quay đầu nhìn xung quanh, nhưng cũng không thấy bất kỳ thân ảnh nào.

Không chỉ vậy, ngay cả Xích Cước Đại Tiên, cùng với Thiên Đế Hạo Thiên đang quan sát trong bóng tối lúc này đều vô cùng hiếu kỳ.

Ai muốn cứu Dương Giao, xem ra dường như vô cùng cường đại.

Đát đát đát!

Lúc này, một trận tiếng bước chân lặng lẽ vang vọng.

Nhìn theo tiếng gọi, có thể thấy thân ảnh Hình Hạo từ khu vực cách đó không xa bước ra, một bước đạp ra cả người đi vạn dặm,

trong thời gian ngắn ngủi vài hơi thở đã đến trước mặt Dương Giao.

"..." Kinh ngạc nhìn chằm chằm thân ảnh Hình Hạo, Dương Giao có chút khó hiểu nói: "Tiền bối đã cứu con!

Kẻ muốn giết con là Thiên Đế, người thật sự không sợ sao?" Sợ?

Hình Hạo đạm nhiên cười, nhìn Dương Giao một cái, sau đó đại thủ vung lên giải trừ Định Thân Chú đối với Xích Cước Đại Tiên.

Làm xong tất cả, Hình Hạo chỉ vào Xích Cước Đại Tiên nói: "Ngươi hỏi xem, ta có cần phải sợ Hạo Thiên không?" Lời này vừa thốt ra, Dương Giao lập tức tò mò nhìn Xích Cước Đại Tiên.

"Ngài!" Ngược lại, Xích Cước Đại Tiên lúc này đồng tử co rút, nhìn chằm chằm Hình Hạo một lát, cả người hắn run rẩy không ngừng, mồ hôi lạnh trên trán tuôn rơi, cả người run lẩy bẩy.

"Phốc thông!" Đột nhiên, Xích Cước Đại Tiên quỳ sụp xuống đất, đầu đập xuống mặt đất thậm chí không dám nhìn dung nhan Hình Hạo, trong miệng cao giọng hô: "Bái kiến Hình Hạo đại nhân!

Xin Thánh Đế thứ tội, tiểu nhân không biết Dương Giao là người được Thánh Đế coi trọng, nếu không tuyệt đối không dám làm loạn!" Khoảnh khắc này, Xích Cước Đại Tiên hoảng sợ đến tột độ.

Là một Tiên Thiên Thần Thai tồn tại từ thời thượng cổ, làm sao hắn lại không biết sự đáng sợ của Hình Hạo.

Đó chính là kẻ đã trấn áp Thánh Nhân Hồng Hoang, thậm chí đủ sức sánh vai với Đạo Tổ Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu.

Giờ lại xuất hiện trước mắt hắn, thậm chí hắn còn nghi ngờ mình có phải đang gặp vận rủi hay không.

Dù sao vị này từ thời Hồng Hoang đã nổi tiếng tàn nhẫn, kẻ địch dưới tay hắn gần như đều ngã xuống, những kẻ chưa chết, gần như

đều phải nể mặt hắn.

Đặc biệt là Thánh Nhân Trấn Nguyên Tử, Thánh Nhân Hồng Vân, hai người họ chính vì giao hảo với Hình Hạo mà mới có cơ hội chứng đạo thành Thánh, mới có cơ hội đứng trên vạn chúng sinh.

"Thôi!" Vẫy tay, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Nếu đã biết ta, vậy ngươi biết phải làm gì rồi chứ!" "Vâng!" Xích Cước Đại Tiên lúc này không dám giả vờ không biết, liên tục gật đầu nói: "Tiểu nhân giờ sẽ rời đi!

Tiểu nhân giờ sẽ rời đi!" "..." Nói xong, Xích Cước Đại Tiên đứng dậy, thậm chí không dám nán lại dù chỉ một hơi thở, xoay người liền bay vút đi về phía xa, bóng lưng run rẩy trông có vẻ chật vật bỏ chạy.

"Hít!" Cảnh này, Dương Giao trên mặt đất không kìm được mà hít một ngụm khí lạnh, đáy mắt đầy vẻ khó tin.

Hắn biết tồn tại như Xích Cước Đại Tiên, không giống như Dương Tiễn và Dương Thiền, là đại ca, mẫu thân Dao Cơ đã kể cho hắn không ít chuyện.

Xích Cước Đại Tiên tuyệt đối là nhất phẩm Tiên Quan của Thiên Đình, thậm chí là một trong những tâm phúc của Thiên Đế Hạo Thiên, địa vị của hắn trong thế giới Hồng Hoang cực kỳ sùng cao.

Nhưng bây giờ thì sao?

Vị tồn tại cao cao tại thượng kia vậy mà lại sợ hãi Hình Hạo đến mức này, thậm chí ngay cả năng lực nhìn thẳng đối phương cũng không có, người trước mắt này rốt cuộc cường đại đến mức nào?

Lợi hại đến mức nào!

"Tiền bối!" Vô thức, Dương Giao liền mở lời hỏi: "Ngài là Thánh Nhân sao?" Trong mắt Dương Giao, trong Hồng Hoang có thể làm được điều này, dường như cũng chỉ có cường giả cấp Thánh Nhân

cao cao tại thượng trong truyền thuyết mà thôi.

"Thánh Nhân?" Hình Hạo lắc đầu, đánh giá Dương Giao một cái, sau đó mở lời nói: "Ta không phải.

Ngươi thất vọng sao?" "..." Nghe vậy, Dương Giao nhất thời không biết phải trả lời thế nào.

Thất vọng?

Thật sự có chút!

Dù sao nếu người trước mắt là Thánh Nhân, hắn nhất định sẽ cầu xin đối phương phục sinh phụ thân và giải cứu mẫu thân của hắn.

Nhưng giờ đã biết đối phương không phải Thánh Nhân cao cao tại thượng, tự nhiên hắn cũng sẽ không có những suy nghĩ lung tung, hít sâu một hơi sau đó cúi người hành lễ nói: "Đa tạ tiền bối ân cứu mạng!" Ừm!

Hình Hạo gật đầu, đại thủ vung lên đỡ Dương Giao dậy, sau đó mở lời nói: "Vốn dĩ ta không định quản chuyện này.

Nhưng vì ngươi đã thức tỉnh Thiên Phạt Chi Nhãn, vậy có nghĩa là tiềm lực sau này của ngươi vô địch thiên hạ.

Chỉ cần không có gì bất ngờ, sau này vượt qua cữu cữu Hạo Thiên chứng đạo thành Thánh cũng không phải là không thể!" Vượt qua cữu cữu!

Đồng tử co rút, Dương Giao chấn kinh, khó tin nhìn Hình Hạo, hoàn toàn không dám tin những gì mình vừa nghe.

"Thiên Phạt Chi Nhãn!" Một lát sau, Dương Giao mới hoàn hồn, thần sắc có chút kích động sờ sờ Thiên Phạt Chi Nhãn trên trán, sau đó nhìn Hình Hạo nói: "Tiền bối, con thật sự có thể vượt qua Thiên Đế?

Con thật sự có thể chứng đạo thành Thánh?" Không trách Dương

Giao không kích động.

Tuy không biết thật giả, nhưng hắn cũng đã biết từ Dao Cơ rằng, Thánh Nhân là tồn tại chí cao vô thượng trong Hồng Hoang.

Chương 600

Nếu có thể chứng đạo thành Thánh, chẳng phải có thể báo thù cho phụ thân sao?

Thậm chí còn có thể cứu mẫu thân ra!

"Ta không có lý do gì để lừa ngươi!" Hình Hạo nhún vai, thần sắc đạm nhiên nói: "Nhưng ngươi lại bỏ qua một điểm, đó là với tình huống hiện tại, ngươi không có khả năng trưởng thành.

Thiên Phạt Chi Nhãn xác thực ban cho ngươi tiềm lực vô tận, nhưng cũng mang đến phiền phức vô cùng tận, trong tình huống như vậy, nếu không có bất kỳ thế lực nào che chở, thì chỉ có một con đường chết!" Không sai chút nào.

Nếu không ra tay, Dương Giao nhất định sẽ chết trong tay Xích Cước Đại Tiên.

"Che chở!" "Thì ra là vậy!" Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Dương Giao lập tức có điều cảm ngộ, ánh mắt tập trung vào Hình Hạo, không chút do dự quỳ xuống đất nói: "Đệ tử bái kiến Sư tôn, xin Sư tôn truyền cho con pháp chứng đạo thành Thánh!" Khoảnh khắc này, Dương Giao đã trở nên thông minh hơn.

Tuy không biết Hình Hạo không phải Thánh Nhân, nhưng hắn cũng không màng đến nhiều như vậy.

Một tồn tại có thể chỉ bằng một ánh mắt đã hù dọa Xích Cước Đại Tiên lùi bước, tuyệt đối sẽ không quá yếu, chỉ cần bái sư với người đó là có thể bảo toàn bản thân, thậm chí...

"Không cần thiết!" Thế nhưng, Hình Hạo lúc này lại vẫy vẫy tay ngăn cản Dương Giao bái sư.

Ngay sau đó, hắn liền mở lời nói: "Tư chất của ngươi tuy không tệ, nhưng ta đã sớm nói ta sẽ không thu thêm đồ đệ nào nữa, bao gồm cả ngươi cũng không ngoại lệ." Không thu ta!

Sắc mặt Dương Giao biến đổi, trên mặt lập tức lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Nếu không có sự che chở của người trước mắt này, chẳng phải hắn sẽ phải đối mặt với sự truy sát sao?

Hắn không sợ chết!

Nhưng sau khi biết tiềm lực của mình, hắn lại không cam tâm chết đi như vậy.

Quan trọng nhất là, hắn rõ ràng một chuyện, mẫu thân còn sống, muốn cứu mẫu thân ra, không thể cứ mãi chạy trốn như vậy.

"Tiền bối!" Vô thức, Dương Giao mở lời muốn cầu xin lần nữa.

"Không cần nói nữa!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo lại lần nữa ngăn cản nói: "Ta không có duyên sư đồ với ngươi!

Nhưng nếu ngươi nguyện ý, ta có thể đưa ngươi đến chỗ đệ tử của ta, ngươi có thể bái hắn làm sư phụ!" Bái đệ tử làm sư phụ!

Dương Giao trợn tròn mắt, hắn không ngờ Hình Hạo lại có thao tác như vậy.

Tuy không phải đệ tử, nhưng đó chẳng phải là đồ tôn sao.

Nếu thật sự như vậy, chẳng phải hắn sẽ được người ta che chở sao?

"Con nguyện ý!" Không chút do dự, Dương Giao lập tức mở lời đáp: "Đồ tôn Dương Giao bái kiến Sư công!" Một lễ này, Hình Hạo không tránh né, cũng không từ chối.

Đợi Dương Giao hành lễ xong, Hình Hạo vung tay đỡ hắn dậy,

sau đó mới mở lời nói: "Được rồi, đi theo ta đi!

Sư công đưa con đi tìm sư phụ!" Nói xong, Hình Hạo đại thủ vung lên cấu trúc ra một Không Gian Toại Đạo nối liền với Bồng Lai Tiên Đảo.

Sau khi làm xong tất cả, hắn quay đầu nhìn về phía Thiên Đình đạm nhiên cười, sau đó mang theo Dương Giao lách mình tiến vào Không Gian Toại Đạo biến mất không thấy tăm hơi.

"Đồ tôn sao!" "Cũng không tệ!" Trong Thiên Đình, Hạo Thiên khóe miệng nở nụ cười.

Hắn cũng biết tiềm lực của Dương Giao rất lớn, nhưng hiện tại hắn cũng không thể che chở và bảo vệ được.

Ngay cả ý chí Thiên Đạo cũng muốn hủy diệt Dương Giao, dù sao nếu kẻ sau nắm giữ Thiên Phạt Chi Nhãn, thì rõ ràng là đang muốn chiếm đoạt sức mạnh của Thiên Đạo.

Thiên Phạt!

Đó chính là thủ đoạn trừng phạt lớn nhất của Thiên Đạo đối với những kẻ nghịch thiên.

Nếu Dương Giao trưởng thành, Thiên Đạo không khác gì sẽ mất đi năng lực trấn nhiếp đối với Hồng Hoang chúng sinh, thậm chí... … Phàm gian, Trần Đường Quan!

"Lão gia!

Lão gia!

Phu nhân sinh rồi!" Kèm theo một tiếng hô vang vọng, Lý Tịnh, Tổng Binh Trần Đường Quan, lập tức nở nụ cười như trút được gánh nặng, nhìn những tiểu nhân đang tụ tập bên cạnh nói: "Người đâu, tất cả đều có thưởng!" Nói xong, Lý Tịnh cũng không nán lại nữa, bước

nhanh về phía phòng sinh của phu nhân.

"Phu nhân!" Đẩy cửa bước vào, Lý Tịnh mặt đầy tươi cười đang chuẩn bị...

Nhưng giây tiếp theo, sắc mặt Lý Tịnh liền biến đổi, có thể thấy bên cạnh giường cách đó không xa, một cục thịt đỏ hồng đang không ngừng nhúc nhích, mơ hồ có thể thấy một thân ảnh tồn tại bên trong.

"..." Đồng tử co rút, Lý Tịnh đột nhiên bước đến giá treo đao bên cạnh lấy xuống bảo kiếm.

Keng!

Bảo kiếm tuốt vỏ, Lý Tịnh cầm kiếm tiến lên quát giận: "Yêu nghiệt to gan, dám cả gan xâm nhập Lý phủ của ta, hôm nay Lý mỗ ta muốn lấy mạng ngươi!" Nói xong, trường kiếm trong tay Lý Tịnh vung lên chém xuống muốn chém giết cục thịt kia.

"Phu quân không thể!" Thấy tình hình này, Ân phu nhân yếu ớt trên giường lập tức ngồi dậy, mở miệng hô hoán: "Đó không phải yêu nghiệt, đó là hài tử của thiếp, là tam tử Na Tra của thiếp!" Con trai ta!

Đồng tử co rút, động tác vung bảo kiếm của Lý Tịnh khựng lại, hai mắt trợn tròn đầy vẻ khó tin nói: "Không thể nào!

Lý mỗ ta đường đường là một đấng nam nhi, con trai ta sao có thể là một cục thịt!

Cục thịt này vì sao nhìn quỷ dị như vậy, trong vẻ hồng nhuận lại mang theo một tia yêu ma khí tức, chẳng lẽ con trai ta là yêu nghiệt?" Trong lúc nói chuyện, Lý Tịnh không khỏi nhìn Ân phu nhân trên giường.

Nếu không phải chắc chắn nương tử của mình không thể làm chuyện phản bội, hắn thậm chí còn nghi ngờ tất cả không phải sự thật.

“Bang!

Chương 601

Bang!

Bang!" Lúc này, một trận tiếng gõ cửa vang vọng.

Ngay sau đó, giọng nói của hạ nhân truyền vào phòng: "Lão gia, bên ngoài có một vị đạo trưởng tiên phong đạo cốt, tự xưng là Thái Ất Chân Nhân, muốn đến thu tam công tử làm đồ đệ!" Thái Ất Chân Nhân!

Đồng tử co rút, sắc mặt Lý Tịnh lập tức kích động.

Hắn bái sư Nhiên Đăng, tuy chỉ là ký danh đệ tử, nhưng hắn cũng rõ ràng sư môn của mình đáng sợ đến mức nào.

Danh tiếng Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo ở phàm gian cũng rất tốt, Thái Ất Chân Nhân là một trong Thập Nhị Kim Tiên, giờ lại muốn thu con trai hắn làm đồ đệ, tự nhiên là một chuyện đại hỷ.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Lập tức, Lý Tịnh cũng không màng suy nghĩ thêm nữa, cười ha hả đi ra ngoài cửa, trong miệng nói: "Mau, mau, mau mời Tiên trưởng vào!" "Hô ~" Thấy tình hình này, Ân phu nhân mới thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, nàng khó khăn đứng dậy, bước đến trước cục thịt, thần sắc biến đổi mấy lần rồi nói: "Hài tử, ngàn vạn lần đừng đồng ý bái Thái Ất làm sư phụ!

Nương đã thông báo cho Kim Linh Thánh Mẫu, nếu không có gì bất ngờ, lão nhân gia người sẽ sớm đến, khi đó bái nhập Tiệt Giáo mới là lựa chọn tốt nhất!" Nói xong, Ân phu nhân sờ sờ cục thịt, có

thể thấy cục thịt rõ ràng sáng hơn, Ân phu nhân mới thở phào nhẹ nhõm, xoay người trở lại giường nằm nghỉ ngơi.

Bên ngoài, Lý Tịnh kinh hỉ dẫn Thái Ất Chân Nhân vào phủ đệ.

"Bái kiến Thái Ất Tiên trưởng!" Cúi người hành lễ, Lý Tịnh liền mở lời nói: "Nghe Tiên trưởng muốn thu con trai ta làm đồ đệ, không biết thật giả?" "Đương nhiên là thật!" Thái Ất Chân Nhân đạm nhiên cười, không có ý che giấu, trực tiếp mở lời nói: "Không biết Lý đại nhân có thể để lệnh công tử ra gặp một lần không?" "..." Nghe vậy, Lý Tịnh ngây người.

Gặp Na Tra!

Nếu là một thời gian ngắn thì được, nhưng bây giờ Na Tra đang ở trong cục thịt kia, vạn nhất Thái Ất Chân Nhân lại cho rằng đó là yêu quái, thì...

"Lý đại nhân có điều lo ngại sao?" Thấy tình hình này, Thái Ất Chân Nhân cau mày, vô cùng khó hiểu nói.

"Không!" Vội vàng lắc đầu, Lý Tịnh không dám đắc tội Thái Ất Chân Nhân.

Đó là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, nếu đắc tội với người đó, thì đối với hắn tuyệt đối không có bất kỳ lợi ích nào.

Lập tức, Lý Tịnh liền mở lời nói: "Tiên trưởng có điều không biết, con trai ta tuy đã đản sinh, nhưng vẫn chưa thực sự xuất thế theo đúng nghĩa!

Con sợ làm kinh động Tiên trưởng, nếu Tiên trưởng không chê, hay là ở lại phủ của con làm khách một thời gian?" Chưa xuất thế!

Lông mày Thái Ất Chân Nhân nhướn lên, hắn lập tức hiểu ra, khóe miệng nhếch lên nói: "Thì ra là vậy, Lý đại nhân không cần lo lắng, đó là cơ duyên của tam tử!

Tam tử là Linh Châu Tử của Oa Hoàng Cung chuyển thế, bản thân hắn không phải phàm nhân, xuất thế tự nhiên cũng sẽ không giống phàm nhân.

Lý đại nhân, nếu không ngại, hay là dẫn ta đi xem, tiềm lực và thiên phú của lệnh tử chắc chắn cực kỳ thích hợp để tu tiên." Na Tra là Linh Châu Tử chuyển thế!

Đồng tử co rút, Lý Tịnh kinh ngây người.

Hắn vạn vạn không ngờ con trai mà hắn cho là yêu nghiệt lại là thần tiên chuyển thế.

Oa Hoàng Cung hắn biết, đó là phủ đệ của Thánh Nhân Nữ Oa, Na Tra là người trong đó, chẳng phải...

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Không chút do dự, Lý Tịnh lập tức mở lời nói: "Nếu đã vậy, vậy phiền Tiên trưởng!" Vừa nói, Lý Tịnh vừa dẫn Thái Ất Chân Nhân đi về phía hậu viện!

"Phu nhân!" "Phu nhân!" Khi bước vào sân, Lý Tịnh lập tức hô hoán.

Hắn không thể kìm nén được niềm vui sướng trong lòng.

Linh Châu Tử chuyển thế, đó nhất định có liên quan đến Thánh Nhân Nữ Oa.

Con trai hắn có liên quan đến Thánh Nhân, chẳng phải hắn cũng có thể 'kê khuyển thăng thiên' sao?

Tuy hắn bái sư Nhiên Đăng, nhưng cũng chưa học được Trường Sinh Chi Thuật, chỉ học được một ít võ nghệ và pháp thuật cấp thấp, không thể coi là tu sĩ chân chính, thậm chí một số võ giả cường đại ở

nhân gian hắn cũng không đối phó nổi.

Giờ có cơ hội như vậy, Lý Tịnh tự nhiên không thể bình tĩnh được.

"Phu quân!" Ân phu nhân vừa mới ngủ say mở mắt ra, nhìn Lý Tịnh đang kích động mà khó hiểu nói: "Đã xảy ra chuyện gì sao?" "Phu nhân!" Cười toe toét, Lý Tịnh bước đến bên Ân phu nhân ôm nàng vào lòng nói: "Nàng đã sinh cho Lý gia ta một đứa con trai tốt!

Vừa rồi Tiên trưởng nói với ta, con trai Na Tra của chúng ta là Linh Châu Tử chuyển thế, là người của Oa Hoàng Cung!" Linh Châu Tử chuyển thế!

Đồng tử co rút, sắc mặt Ân phu nhân lập tức trở nên trắng bệch.

Không giống Lý Tịnh không biết quá nhiều chuyện.

Nàng có thể liên hệ Kim Linh Thánh Mẫu, bản thân nàng tự Tiệt Giáo, địa vị hiển nhiên không thấp, làm sao lại không biết Linh Châu Tử chuyển thế đại biểu cho điều gì.

Đồng tử của Nữ Oa Oa Hoàng Cung đều hạ phàm rồi, chẳng phải điều đó đại biểu cho một chuyện lớn sắp xảy ra sao?

Quan trọng nhất là, chuyện này bản thân nó liên quan đến sự an toàn của con trai, khiến Ân phu nhân nhất thời hoảng loạn vô cùng.

Đát đát đát!

Lúc này, tiếng bước chân vang vọng.

Thái Ất Chân Nhân bước vào trong phòng.

Đợi đến khi nhìn thấy cục thịt trên mặt đất, đáy mắt hắn lập tức tinh quang lóe lên, thầm nghĩ: "Quả nhiên là vậy, linh khí ba động đáng sợ làm sao, không hổ là Linh Châu Tử chuyển thế!

Chương 602

Sức mạnh cổ xưa, nếu có thể chiếm làm của riêng, vậy ta xông kích Chuẩn Thánh gần như không có bất kỳ vấn đề nào, thậm chí...” Trong lòng kích động, nhưng Thái Ất Chân Nhân trên bề mặt lại không hề động thần sắc, bước lên phía trước nói: “Lý đại nhân, lệnh công tử nếu không ngoài ý muốn chính là Linh Châu Tử chuyển thế.

Xem tình hình thì, bản thân hắn cần thêm ba năm nữa mới có thể hoàn toàn thoát khỏi cục thịt này, khi đó có thể thôn thổ Thiên địa linh khí, một sớm thành tiên cũng không thành vấn đề!” Một sớm thành tiên!

Nghe vậy, ánh mắt Lý Tịnh nhìn cục thịt lập tức tràn đầy ngưỡng mộ.

Thành tiên ư!

Đó là điều mà hắn nằm mơ cũng cầu mong.

Nếu có thể, hắn thậm chí hận không thể thay thế.

Nửa ngày, Lý Tịnh mới hoàn hồn, ánh mắt từ cục thịt thu về, sau đó nhìn Thái Ất Chân Nhân nói: “Vậy Chân Nhân chẳng phải phải đợi ba năm sao?” Ba năm!

Thì có sao đâu!

Thái Ất Chân Nhân đạm nhiên cười, ánh mắt nhìn Lý Tịnh nói: “Vô ngại!

Ba năm sau vào ngày Na Tra xuất thế, bần đạo tự sẽ đến!

Lý đại nhân, nếu không có chuyện gì khác, vậy bần đạo xin cáo từ trước!” Nói xong, Thái Ất Chân Nhân chuẩn bị rời đi.

Hắn không phải thật sự có việc, mà là phải mưu tính, làm sao mới có thể chuyển di toàn bộ đế uẩn của Linh Châu Tử sang thân mình.

Chuẩn Thánh!

Đó là cảnh giới mà hắn nằm mơ cũng cầu mong.

Nhìn khắp Tam Giáo, ngoài Thanh Đế, Vân Tiêu và Huyền Đô của Nhân Giáo ra, thì không còn cường giả Chuẩn Thánh nào nữa rồi.

Quan trọng nhất là, Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đây đã nói với hắn, chỉ khi đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, thì mới có khả năng triệt để thoát khỏi Đại Kiếp thân tử.

Phải biết rằng, lần lượng kiếp này do Thập Nhị Kim Tiên và Tiệt Giáo chúng tiên gây ra.

Không giống Tiệt Giáo gia đại nghiệp đại, Thập Nhị Kim Tiên lại vô cùng hoảng sợ, dù sao họ phải đối mặt với Tiệt Giáo được mệnh danh là Vạn Tiên Triều, thậm chí còn có những thế lực ẩn mình không ai biết đến.

"Tiên trưởng muốn đi!" Nghe vậy, Lý Tịnh ngẩn người.

Vạn vạn không ngờ Thái Ất Chân Nhân cũng vội vã đến, vội vã đi.

Nhưng nghĩ đến tình huống này, Lý Tịnh lại không muốn để Thái Ất Chân Nhân cứ thế rời đi.

Vô thức, Lý Tịnh liền mở lời nói: "Hay là Tiên trưởng lưu lại cư ngụ một thời gian?

Vừa hay khoảng thời gian này cũng có thể giúp Na Tra xuất thế, nếu có chỗ nào không ổn, cần Tiên trưởng giải quyết." Nghe lời này, Thái Ất Chân Nhân lập tức sáng mắt.

Quả thật!

Một cơ hội tốt!

Hiện tại Linh Châu Tử chưa hoàn toàn xuất thế, đang hấp thu đế uẩn của tiền thế, nếu cướp đoạt hắn, với tình huống vừa mới đản sinh của hắn cũng không thể nào biết được, khi đó...

"Khụ khụ!" Khi Thái Ất Chân Nhân sắp đồng ý, Ân phu nhân trên giường lại lặng lẽ ho khan, chậm rãi ngồi dậy nói: "Phu quân sao có thể như vậy!

Tiên trưởng nhật lý vạn cơ, có nhiều chuyện quan trọng phải làm, há có thể chậm trễ thời gian ở đây?

Na Tra đã đản sinh rồi, vậy hắn sẽ không có vấn đề gì, nếu làm chậm trễ thời gian của Tiên trưởng như vậy, thì sau này chẳng phải sẽ khiến tiểu gia hỏa kia càng thêm quái trướng sao!" "..." Nghe lời này, Lý Tịnh và Thái Ất Chân Nhân đều ngẩn người.

Vạn vạn không ngờ, Ân phu nhân lại có thái độ như vậy.

"Thất bại rồi sao!" Trong lòng thở dài một tiếng, Thái Ất Chân Nhân biết chuyện muốn ở lại đoạt lấy đế uẩn của Na Tra gần như không có hy vọng gì nữa.

Lời nói của nàng ấy thẳng thừng như vậy, hắn cũng không tiện tiếp tục nán lại, vạn nhất bại lộ mục đích của mình khiến nàng ấy có lòng đề phòng thì chẳng phải sẽ được không bù mất sao.

Nhưng dù vậy, ánh mắt Thái Ất Chân Nhân vẫn nhìn Lý Tịnh, trong lòng có chút chờ đợi.

Dù sao nếu không có gì bất ngờ, chỉ cần Lý Tịnh cho hắn ở lại, thì vẫn còn một tia hy vọng.

Hắn cũng có thể thấy Lý Tịnh có điều muốn cầu hắn, có thể là liên quan đến phương diện tu luyện.

"Tiên trưởng thứ tội!" Thế nhưng, Lý Tịnh lại không hiểu ý của Thái Ất Chân Nhân, cho rằng đối phương thật sự có việc, lập tức hối

hận vì lời nói của mình, vội vàng mở lời nói: “Vừa rồi Lý mỗ đã thất ngôn rồi!

Tiên trưởng nhật lý vạn cơ, đích xác không tiện nán lại nơi đây, Lý Tịnh vừa rồi ngôn từ mạo phạm xin Tiên trưởng thứ tội!” Ta không ngại!

Ta ước gì được ở lại!

Trong lòng cuồng gào, Thái Ất Chân Nhân trong lòng một trận tuyệt vọng, đồng thời cũng hiểu vì sao Lý Tịnh tu luyện không thành công rồi.

Không chỉ là vấn đề tư chất, mà chỉ riêng sự thiếu tinh tế trong đối nhân xử thế của hắn đã không có bất kỳ khả năng tu luyện nào.

Loại người này, nếu không phải là phụ thân của Na Tra, hắn hận không thể một chưởng vỗ chết.

“Không sao!

Không sao!” Thái Ất Chân Nhân vẫy vẫy tay, gượng cười nói: “Kẻ không biết không có tội!

Lý đại nhân quan tâm chuyện hài tử ta cũng có thể lý giải.

Nhưng ta đích xác có một số chuyện cần phải làm, ba năm sau nhất định sẽ đến đúng hẹn.” Nói xong, Thái Ất Chân Nhân khẽ khom người, lập tức không còn chần chừ nữa, xoay người vội vã rời đi.

Hắn sợ không kiềm chế được tính khí của mình mà giết chết Lý Tịnh, Ân phu nhân và những người khác.

Chương 603

Nếu làm vậy đích xác có thể đoạt được đế uẩn của Linh Châu Tử, nhưng cũng sẽ theo đó mà bại lộ, khi đó dù Nguyên Thủy Thiên Tôn có bảo hộ, e rằng Nữ Oa cũng sẽ không bỏ qua, tuyệt đối sẽ chết thảm.

"Cung tống Tiên trưởng!" Thấy tình hình này, Lý Tịnh lập tức thở phào nhẹ nhõm, cúi người hành lễ tiễn Thái Ất Chân Nhân rời đi.

"Hô ~" Đồng thời, Ân phu nhân trên giường cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy không biết Thái Ất Chân Nhân rốt cuộc có mục đích gì, nhưng nàng cũng cảm nhận được mục đích của hắn không hề đơn thuần, có thể sẽ làm hại hài tử của nàng.

Hiện tại Thái Ất Chân Nhân đã rời đi, nàng tự nhiên cũng yên lòng, đồng thời trong lòng thầm cầu nguyện: "Kim Linh đại nhân, nhất định phải nhanh lên đó." … Kim Miết Đảo!

Kim Linh Thánh Mẫu đang bế quan lặng lẽ mở mắt.

"..." Cúi đầu lấy ra một lá ngọc phù từ trong lòng, Kim Linh Thánh Mẫu hơi ngẩn người một chút, sau đó liền chú nhập pháp lực vào trong đó.

Giây tiếp theo, giọng nói của Ân phu nhân liền truyền ra: "Kim Linh đại nhân, thiếp không lâu trước đã đản hạ tam tử tên Na Tra, hắn ẩn chứa linh tính cực kỳ to lớn, là một nhân tài tu tiên!

Thái Ất Chân Nhân của Xiển Giáo đến muốn thu hắn làm đồ đệ, nhưng thiếp cũng không thể ngăn cản, xin đại nhân hãy nhanh chóng đến Trần Đường Quan, Na Tra là do thiếp đản sinh, tự nhiên nên

thuộc về một phần tử của Tiệt Giáo chúng ta!

Hai đứa con trước tư chất bình thường cũng đành, nhưng tư chất của Na Tra là đứa cao nhất mà thiếp từng thấy, không hề kém cạnh Tiên Thiên Thần Thai, xin đại nhân hãy nhanh chóng đến!" Ân Tố Tố sao!

Hoàn hồn, Kim Linh Thánh Mẫu hơi trầm ngâm một lát, sau đó từ chỗ ngồi đứng dậy nói: "Nếu đã là người của Tiệt Giáo ta, vậy đoạn nhiên không có đạo lý gia nhập Xiển Giáo!

Lần này, ta cũng phải đích thân ra tay xử lý!" Đã định chủ ý, Kim Linh cũng không chần chừ nữa, đứng dậy bước về phía ngoài kết giới.

Tách tách tách.

Vừa lúc Kim Linh bước ra khỏi phạm vi kết giới, định thân đi về Trần Đường Quan, một tiếng gọi chợt truyền đến từ không xa: "Kim Linh sư muội, định đi đâu vậy?" Nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Đa Bảo hối hả đến, đôi mắt đầy vẻ hưng phấn, nhưng hơn thế lại là hiếu kỳ và đố kỵ.

Ánh mắt y không chỉ quét nhìn Kim Linh, mà sau khi cảm nhận được tu vi thâm bất khả trắc của đối phương, nắm đấm vô thức siết chặt, trong lòng thầm nhủ: "Quả nhiên là vậy!

Kim Linh sư muội thật sự được Sư tôn giúp đỡ tấn cấp Chuẩn Thánh!

Vì sao!

Vì sao không phải ta!" Khoảnh khắc đó, nội tâm Đa Bảo dâng trào sóng gió ngập trời, hơn nữa còn là sự bất mãn và hận ý ngút trời.

Nhưng y cũng không biểu hiện ra ngoài, mà mỉm cười đi đến bên cạnh Kim Linh, vẻ mặt tràn đầy hiếu kỳ.

“Đại sư huynh!” Nhìn Đa Bảo, Kim Linh trước tiên ngẩn người, sau đó mới khẽ khom người hành lễ đáp: “Ta nhận được truyền tấn rằng có một đứa trẻ tư chất tốt đản sinh, đang định đi thu nó vào môn hạ!

Đại sư huynh ở đây làm gì vậy?

Nếu ta nhớ không nhầm, sư huynh hiện giờ không phải nên đang chuẩn bị cho đại điển trăm năm một lần của Tiệt Giáo sao?” Thu đồ đệ?

Đứa trẻ tư chất tốt?

Lông mày Đa Bảo nhướn lên, trong lòng có chút suy nghĩ lung tung.

Xem ra Kim Linh vẫn luôn bế quan tu luyện, có lẽ không biết chuyện bên ngoài.

Giờ đây nàng đã xuất quan, lại trực tiếp đi đến đó, điều này chứng tỏ đứa trẻ kia tuyệt đối là một nhân tài xuất chúng, có thể là do Thông Thiên Giáo Chủ đã sai nàng đi.

“Ồ!” Cố ý tỏ vẻ kinh ngạc, Đa Bảo khó hiểu nói: “Đứa trẻ tốt đến mức nào mà ngay cả sư muội cũng phải động lòng?

Vi huynh đang chuẩn bị đại điển, vừa hay đi ngang qua đây thấy Kim Linh sư muội, đương nhiên phải ghé chào hỏi một tiếng.” “Thì ra là vậy!” Gật đầu, Kim Linh Thánh Mẫu không chút nghi ngờ lời Đa Bảo nói, lập tức mở miệng: “Ta cũng không rõ lắm, nhưng tư chất đứa bé đó tuyệt đối vô cùng đáng sợ.

Bằng không, Thái Ất Chân Nhân của Xiển Giáo không thể nào lại trực tiếp chạy đến đó với ý đồ thu nó làm môn hạ!

Mà đứa bé đó dù sao cũng là do tu sĩ Tiệt Giáo của ta sinh ra, há có thể để người của Xiển Giáo chiếm tiện nghi được!” Nói rồi, Kim

Linh Thánh Mẫu chợt lộ ra vẻ lo lắng, cũng không bận tâm nói chuyện với Đa Bảo nữa, mở miệng nói: "Sư huynh, vậy ta xin đi trước!

Nếu để Thái Ất Chân Nhân giành trước, thì đối với ta đều bất lợi." Dứt lời, Kim Linh Thánh Mẫu cũng không chần chừ, tung thân nhảy vọt, hóa thành một đạo lưu quang rời khỏi Kim Ngao Đảo.

"Tốc độ thật nhanh!

Độn thuật thật huyền diệu!" Thấy tình hình này, đồng tử Đa Bảo co rút lại, hai nắm đấm lại siết chặt, trong lòng gầm nhẹ: "Vì sao!

Sư tôn vì sao lại đối xử với ta như vậy!

Kim Linh sư muội có gì tốt hơn ta?

Vì sao giúp nàng đột phá Chuẩn Thánh?

Vì sao giúp nàng tìm đệ tử?

Vì sao ban cho nàng độn thuật huyền diệu như thế!

Sư tôn, rốt cuộc là sao?

Ta mới là đại đệ tử, ta mới là danh vị của Tiệt Giáo, ta mới là, ta mới là..." Trong khoảnh khắc, sắc mặt Đa Bảo biến ảo bất định, đột nhiên xoay người đi về phía xa, đồng thời, mười mấy cây đại thụ không xa bỗng chốc nổ tung, hóa thành vô số mảnh vụn bay tán loạn.

"Ai!" Trong Thượng Thanh Điện, Thông Thiên Giáo Chủ đang nhép chặt hai mắt chợt mở ra, sau khi thở dài thật sâu, chậm rãi nói: "Quả nhiên, việc giáo dục của ta đã có vấn đề!

Hình Hạo đạo hữu, rốt cuộc huynh làm sao biết được tất cả mọi chuyện này!

Tâm tính Đa Bảo quá kém, thuận buồm xuôi gió thì không sao, nhưng khi gặp khó khăn lại không gánh vác được trọng trách, Tiệt Giáo thật không thể giao vào tay người như vậy được!

Kim Linh, hy vọng con đừng làm vi sư thất vọng.” Dứt lời, Thông Thiên Giáo Chủ lại nhắm mắt, tiếp tục nhập định tu luyện.

Chớp mắt, ba năm trôi qua.

Một ngày nọ, trước cổng lớn Lý phủ ở Trần Đường Quan, Thái Ất Chân Nhân lại một lần nữa xuất hiện.

Chương 604

Không giống như ba năm trước bị ngăn cản bên ngoài, lần này y được gia đinh nghênh vào ngay lập tức.

"Cuối cùng cũng đến rồi!

Ba năm, các ngươi có biết ba năm qua ta đã chịu đựng thế nào không!" Vừa đi trong sân Lý phủ, Thái Ất Chân Nhân vừa không ngừng gầm nhẹ trong lòng.

Trong ba năm đó, y không hề trở về, mà vẫn luôn canh giữ ở Trần Đường Quan, sợ rằng sự tồn tại của Na Tra sẽ bị người khác phát hiện và thu làm đồ đệ.

Giờ đây cuối cùng cũng đến thời hạn ba năm.

Chỉ cần hôm nay thu nhận Na Tra, thì với nội tình sâu xa của đứa bé này, Thái Ất Chân Nhân y sau này có khả năng xung kích Chuẩn Thánh, thậm chí...

"Thái Ất tiên trưởng!" Lúc này, Lý Tĩnh vội vã chạy đến nơi Thái Ất Chân Nhân đang đứng, cúi người hành lễ nói: "Tiên trưởng đến sớm đã khiến tiểu nhân an tâm rồi!

Hôm nay là ngày Na Tra xuất thế, tiểu nhân và phu nhân đều là phàm nhân, thật sự có chút không thể kiểm soát được!

Kể từ khi tiên trưởng đến, hay là tiên trưởng giúp Na Tra một tay thì sao?" "Đương nhiên có thể!" Mỉm cười thản nhiên, nội tâm Thái Ất Chân Nhân kích động đến nỗi sắc mặt hơi ửng hồng.

Tâm tình cực kỳ tốt, y trực tiếp lấy ra một cái bình nhỏ trong lòng ném cho Lý Tĩnh nói: "Lý đại nhân, bên trong là Thăng Tiên Hoàn do bản tọa luyện chế, phàm nhân ăn vào có thể lập tức thành tiên đạt đến

cảnh giới Địa Tiên!" Trực tiếp lập địa thành tiên!

Đồng tử co rút, Lý Tĩnh lập tức thở dốc, nắm chặt cái bình trong tay, nếu không phải vì Thái Ất Chân Nhân ở đó, y đã hận không thể một hơi nuốt hết đám Thăng Tiên Hoàn kia rồi.

"Phàm phu tục tử!" Thu mọi chuyện vào đáy mắt, Thái Ất Chân Nhân trong lòng khinh thường, nhưng trên mặt vẫn giữ vẻ bất động thanh sắc nói: "Lý đại nhân, thời gian cũng không còn sớm nữa, chúng ta đi xem Na Tra đi!" "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Đáp một tiếng, Lý Tĩnh đâu dám từ chối, lập tức dẫn Thái Ất Chân Nhân đi về phía hậu viện.

"Đến rồi sao?" Cùng lúc đó, trong hậu viện, Ân phu nhân dừng việc nữ công trong tay, ánh mắt nhìn ra bên ngoài, lông mày cau chặt nói: "Vội vàng như vậy, chuyện này chắc chắn có quỷ!

Chỉ là ta không còn sức mạnh, không thể ngăn cản Thái Ất Chân Nhân, chỉ hy vọng Kim Linh đại nhân có thể đến nhanh hơn, bằng không, Na Tra thật sự nguy hiểm rồi." "Phu nhân!

Thái Ất tiên trưởng đến rồi!" Lúc này, Lý Tĩnh cười ha hả dẫn Thái Ất Chân Nhân bước vào sân viện.

Sau khi nhìn thấy Ân phu nhân, Lý Tĩnh từ trong lòng lấy ra Thăng Tiên Hoàn nói: "Vật này là Thăng Tiên Hoàn do Thái Ất tiên trưởng ban cho ta, ăn vào sau có thể lập tức thành tiên, nương tử, ta sắp thành tiên nhân rồi!" Thăng Tiên Hoàn!

Đồng tử co rút, trong lòng Ân phu nhân dâng lên một luồng sát cơ phẫn nộ.

Là một tiên nhân Tiệt Giáo từng trải, làm sao nàng lại không biết sự tồn tại của Thăng Tiên Hoàn.

Vật này quả thực có khả năng khiến người ta lập tức thành tiên, nhưng thực tế lại có một tệ hại cực lớn.

Đó là ý chí của người luyện đan bị pha tạp vào trong đó.

Nếu ăn nó vào, thì cả đời sẽ bị tư duy của người luyện đan khống chế, thậm chí không thể phát hiện ra một cách lặng lẽ.

"Thái Ất, tâm địa ngươi thật hiểm độc!" Gầm nhẹ trong lòng, Ân phu nhân giờ đây chỉ cầu Kim Linh Thánh Mẫu có thể đến sớm hơn.

Nếu không, thì không chỉ hai vợ chồng nàng, mà cả Na Tra, thậm chí toàn bộ Lý phủ đều sẽ rơi vào nguy hiểm.

"Phu quân lời này là thật sao!" Trên mặt, Ân phu nhân lại không dám để lộ bất kỳ dấu vết nào, vẻ mặt kinh hỉ nói: "Tiên trưởng thật sự ban cho chúng ta vật quý giá như vậy ư!" "Đương nhiên là thật!" Lý Tĩnh cười ha hả, hoàn toàn không biết mưu kế trong đó, hết sức khoe khoang nói: "Vật này giá trị phi phàm, có hơn mười viên lận, sau này không chỉ ta, mà cả Kim Tra, Mộc Tra, và những lão chiến hữu đã theo ta nhiều năm đều có cơ hội lập tức thành tiên!

Nương tử, Na Tra bây giờ ở đâu?

Tiên trưởng nói thời gian không còn sớm nữa, con của chúng ta sắp xuất thế rồi!" Nghe vậy, Ân phu nhân trong lòng cười khổ liên tục.

Nàng chưa từng nghĩ, một Lý Tĩnh vốn anh minh như thế ngày thường, giờ đây khi đối mặt với cám dỗ thành tiên lại trở nên đáng thất vọng như vậy.

Thậm chí nàng còn nghi ngờ quyết định năm xưa của mình có phải là sai lầm không.

Người trước mắt này thật sự là cái người anh hùng cái thế năm xưa đã không tiếc từ bỏ tu luyện, thậm chí tự phế pháp lực sao?

“Nó đó!

Nó đang ở trong đó!” Tuy nhiên, Ân phu nhân cũng không dám phản bác vào lúc này.

Dù sao một khi bị Thái Ất Chân Nhân phát hiện manh mối, thì mọi chuyện thật sự khó giải quyết.

Đứng dậy, Ân phu nhân lập tức mở miệng nói: “Kể từ khi tiên trưởng đến, Na Tra nhất định có thể bình an xuất thế!

Phu quân, chúng ta đi thôi, đến chỗ Na Tra, ta nóng lòng muốn nhìn con của ta.” “Tốt!” Đáp một tiếng, trong mắt Lý Tĩnh cũng lộ ra vẻ từ ái.

Nếu không có Na Tra, y không thể nào có được tiên duyên như vậy, cũng không thể có cơ hội thành tiên.

Mọi thứ đều do Na Tra mang lại, Lý Tĩnh tự nhiên mừng rỡ vô cùng, thậm chí còn có một sự thôi thúc muốn gặp con ngay lập tức.

“Tốt!

Rất tốt!” Thái Ất Chân Nhân bên cạnh thu mọi chuyện vào đáy mắt, khóe miệng nhếch lên, trong lòng cũng tràn đầy vui mừng.

Dù cho biểu hiện của Lý Tĩnh và Ân phu nhân có bất kỳ vấn đề gì, thì đó cũng chỉ là tư tưởng của phàm phu tục tử.

Nhưng đó lại chính là thứ y cần, chỉ cần khống chế Lý Tĩnh, Ân phu nhân và những thân thích của Lý gia, thì y coi như đã hoàn toàn nắm giữ Na Tra.

Đến lúc đó, chỉ cần y thao túng trong bóng tối, thì có thể chiếm đoạt nội tình của Na Tra, mọi người cũng không dám tiết lộ chuyện này ra ngoài, tự nhiên y sẽ trở thành người thắng cuộc lớn nhất.

Tách tách tách, tiếng bước chân vang vọng, Ân phu nhân dẫn Thái

Ất Chân Nhân và Lý Tĩnh đi vào hậu hoa viên.

Phóng tầm mắt nhìn, giữa bụi hoa, một khối cầu thịt không ngừng nảy lên, hấp thụ linh khí thiên địa, khí tức phát ra trên đó dao động rõ rệt, ẩn ẩn có thế siêu phàm nhập thánh!

"Nội tình thật hùng hậu!" Thu mọi chuyện vào đáy mắt, Thái Ất Chân Nhân không nhịn được thốt lên kinh ngạc.

Chương 605

Mặc dù ba năm trước y đã biết tư chất của Linh Châu Tử chuyển thế rất đáng sợ, nhưng lại không ngờ nó lại đáng sợ đến mức này.

Luồng khí tức tràn ngập kia khiến y cũng cảm thấy rục rịch, nào có phải cầu thịt hay đệ tử gì, đây rõ ràng là một viên thập toàn đại bổ đan a.

Thậm chí y còn nghi ngờ, nếu bây giờ ăn Na Tra vào, chẳng phải có thể trực tiếp đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh sao.

"Tiên trưởng!

Tiên trưởng!" Lúc này, Lý Tĩnh mở miệng hỏi: "Tư chất của Na Tra tốt không?

Tình hình hiện tại có ổn không?" Nghe vậy, Thái Ất Chân Nhân lập tức tỉnh táo lại, hít sâu một hơi kiềm chế tham niệm trong lòng, chậm rãi nói: "Không chỉ tốt, mà là cực kỳ tốt!

Linh Châu Tử năm xưa nhiều nhất cũng chỉ có tiềm lực của một trong ba mươi sáu Tiên Thiên Thần Thai hạng ba mà thôi, nhưng tiềm lực hiện tại của nó lại trực tiếp ngang với Tiên Thiên Thần Thai hạng nhất, thậm chí còn tốt hơn cả tư chất của ta!

Nếu để nó bái ta làm sư phụ, thì không quá ba vạn năm nhất định có thể xuất sắc hơn cả ta!" Tiềm lực của Na Tra lại đáng sợ đến vậy!

Đồng tử co rút, Lý Tĩnh và Ân phu nhân đều chấn động.

Tuyệt đối không ngờ, tư chất của Na Tra lại mạnh mẽ đến thế, vượt qua cả Thái Ất Chân Nhân, vậy chẳng phải nó sẽ đạt đến Chuẩn Thánh sao?

Thậm chí xung kích cảnh giới cao hơn.

Đặc biệt là Ân phu nhân, giờ phút này vô cùng căng thẳng.

Sau khi biết tiềm lực chân chính của Na Tra, làm sao nàng lại không hiểu đối phương nguy hiểm đến mức nào, và làm sao nàng có thể để Na Tra bái Thái Ất Chân Nhân làm sư phụ gia nhập Xiển Giáo được.

Ong ong...

Lúc này, một trận ong ong vang vọng.

Nhìn theo tiếng, thấy cầu thịt rực rỡ, các văn lộ không ngừng hiện lên trên đó, đồng thời, một luồng Tiên Thiên chi khí nồng đậm theo đó tràn ra, trong một thời gian ngắn đã bao phủ toàn bộ hậu hoa viên Lý phủ.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng sấm vang dội, trên bầu trời mây đen giăng kín, thấy Cửu Tiêu Thần Lôi nhảy múa, sức mạnh đủ để hủy diệt Đại La Kim Tiên cuồn cuộn tràn ra, lập tức bao phủ lên khối cầu thịt.

"Không hay rồi!

Cửu Tiêu Thần Lôi!" Thấy tình hình này, Thái Ất Chân Nhân đại kinh thất sắc.

Tuyệt đối không ngờ Na Tra xuất thế lại có thể dẫn phát động loạn lớn đến vậy, thậm chí y còn không dám chắc có thể chống đỡ được.

Nhưng trong tình huống hiện tại, nếu y rút lui, thì hầu như không còn khả năng trở thành sư phụ của Na Tra nữa...

"Cửu Tiêu Thần Lôi!

Lại là Cửu Tiêu Thần Lôi!" Ngồi bệt xuống đất, Ân phu nhân lộ ra

vẻ tuyệt vọng.

Là một tu sĩ Tiệt Giáo năm xưa, làm sao nàng lại không biết sự đáng sợ của Cửu Tiêu Thần Lôi.

Đừng nói đến Na Tra còn chưa xuất thế, ngay cả một Đại La Kim Tiên cũng không thể toàn thây rút lui.

Giờ đây Cửu Tiêu Thần Lôi lại khóa chặt Na Tra, chẳng phải muốn lấy mạng nó sao?

"Cửu Tiêu Thần Lôi!" Ngược lại, Lý Tĩnh lúc này lại đầy vẻ kinh ngạc và mờ mịt.

Y hoàn toàn không biết vì sao Thái Ất Chân Nhân và Ân phu nhân lại kinh hãi đến thế.

"..." Lược trầm ngâm, Thái Ất Chân Nhân liền mở miệng nói: "Cái gọi là Cửu Tiêu Thần Lôi, chính là lôi đình vô thượng chỉ đứng sau Tử Tiêu Thần Lôi trong Hồng Hoang!

Lôi đình cực kỳ đáng sợ, Đại La Kim Tiên dính phải cũng sẽ bị trọng thương, thậm chí chỉ sơ suất một chút cũng sẽ vẫn lạc trong đó.

Trừ phi là cường giả Chuẩn Thánh, bằng không không có bất kỳ tu sĩ nào có thể chống lại uy lực đó!

Quan trọng nhất, luồng lôi đình cổ xưa này bản thân nó tồn tại một luồng sức mạnh hủy diệt đặc biệt, một khi Na Tra không chịu nổi, có thể sẽ vẫn lạc trước khi xuất thế." Lôi đình lại đáng sợ đến vậy!

Kinh hô một tiếng, Lý Tĩnh hoàn toàn ngây người.

Tuyệt đối không ngờ, lôi đình lại đáng sợ đến thế, quan trọng nhất, Na Tra có thể sẽ chết dưới lôi đình.

Phải biết rằng, hiện tại Na Tra chính là hy vọng lớn nhất của y.

Đối phương là hy vọng lớn nhất, chỉ cần đối phương quật khởi,

thì một người cha như y mới có thể càng thêm uy phong lẫm liệt, thậm chí nhận được nhiều đan dược để đề thăng hơn.

Nhưng nếu Na Tra chết đi, thì mọi thứ đều mất hết.

Thậm chí Thái Ất Chân Nhân có thể sẽ thu hồi những đan dược đã ban trước đó, đến lúc đó...

"Thái Ất tiên trưởng, vậy phải làm sao đây!

Thái Ất tiên trưởng, có cách nào giúp Na Tra độ lôi kiếp không!" Trong khoảnh khắc, Lý Tĩnh lập tức mở miệng cầu cứu.

Dù sao trong tình huống như vậy, nếu không thể cứu Na Tra, thì đối với bản thân y tuyệt đối không có lợi ích gì.

"Cứu?

Ta cứu được sao!" Khóe miệng giật giật, Thái Ất Chân Nhân muốn phun Lý Tĩnh một câu.

Nhưng sự việc đã đến nước này, y lại không thể, thậm chí nhìn những đám mây lôi động, trong lòng ẩn ẩn cảm thấy một tia uy hiếp và bất an.

Chương 606

"Không được, ta phải rời đi!" Cuối cùng, nỗi sợ cái chết đã chiến thắng lý trí, Thái Ất Chân Nhân nhìn Lý Tĩnh nói: "Lý đại nhân, nơi này không nên ở lâu, ta bây giờ phải rời đi!

Na Tra là Linh Châu Tử chuyển thế, có Nữ Oa nương nương che chở, nhất định sẽ không bị Cửu Tiêu Thần Lôi làm hại!" Dứt lời, Thái Ất Chân Nhân cũng không cho Lý Tĩnh cơ hội trả lời, phất tay dùng pháp lực bắt lấy Lý Tĩnh và Ân phu nhân bay vút đi về phía xa.

"Không!" Trên không trung, Ân phu nhân thất thanh đau khổ kêu lên.

Nàng nào tin lời Thái Ất Chân Nhân nói, càng rõ hơn rằng đối phương vì sợ chết mới bỏ chạy.

Mặc dù y đã cứu nàng và Lý Tĩnh, nhưng Na Tra lại đang ở trong nguy hiểm, tuyệt đối không thể nhìn thấy cảnh đó.

Nhưng, dù có kêu gào thế nào cũng không có ý nghĩa gì, Thái Ất Chân Nhân không có ý định dừng lại, Cửu Tiêu Thần Lôi trên không trung cũng đã tích tụ sức mạnh hoàn tất, không chút do dự giáng xuống, đánh thẳng vào khối cầu thịt.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, toàn bộ Lý phủ trong khoảnh khắc rung chuyển.

Cùng với thời gian trôi đi, lôi điện tràn ngập khu vực hậu hoa viên, toàn bộ khối cầu thịt vỡ vụn, ẩn ẩn ước ước có thể thấy một đứa trẻ năm sáu tuổi bên trong đang bị lôi điện bủa vây không ngừng.

“Con ta!” Thấy tình hình này, Ân phu nhân lại một lần nữa đau đớn kêu lên.

Mẹ con liên tâm, nàng có thể rõ ràng cảm nhận được nỗi đau của Na Tra, nhưng giờ đây lại bất lực trước điều đó, thậm chí...

Oanh long long...

Oanh long long...

Lúc này, lôi đình không ngừng giáng xuống, đánh vào khối cầu thịt.

Rắc!

Tiếng vỡ vụn vang vọng, khối cầu thịt trong khoảnh khắc nổ tung.

Cùng với một luồng ánh sáng chói mắt rực rỡ, thấy Na Tra tóc đen mắt đen, thân trần, xuất hiện trên mặt đất, toàn thân uốn cong như một cây cung lớn, trong miệng không ngừng gầm nhẹ: “A...

A...” Thấy tình hình này, Thái Ất Chân Nhân ngây người.

Y cảm nhận được, lôi đình đang không ngừng hủy diệt Na Tra.

Mặc dù đối phương là Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp, nhưng dù sao hiện tại cũng là nhục thể phàm thai, nếu không có gì bất ngờ, căn bản không thể chống đỡ được, có thể sẽ vẫn lạc theo đó.

“Đáng chết!

Chẳng lẽ cơ duyên của ta cứ thế mà mất đi sao!” Trong lòng mắng một câu, Thái Ất Chân Nhân hai nắm đấm siết chặt, đáy mắt tràn đầy không cam lòng.

Nhưng trong tình huống Cửu Tiêu Thần Lôi tung hoành, y lại không dám mạo hiểm xông vào cứu người, nếu làm vậy, ngay cả y cũng có thể mất mạng.

“Lão thiên tặc!” Lúc này, Na Tra đột nhiên ngẩng đầu, một đầu tóc dài nổ tung, đồng thời, ma khí ngút trời cuồn cuộn trào ra quanh thân, điên cuồng giao thoa với lôi đình, đang cố gắng chống cự cuối cùng.

“Ma khí!

Lại có ma khí!” Cảnh tượng này khiến Thái Ất Chân Nhân ở bên ngoài trợn mắt há hốc mồm!

Tuyệt đối không ngờ, Na Tra lại mang trong mình ma khí, chẳng phải là một ma đầu sao?

Rốt cuộc là chuyện gì?

Chẳng phải y muốn thu đồ đệ là Linh Châu Tử chuyển thế sao?

Sao lại có ma khí đáng sợ như vậy tồn tại trên người nó.

Khoảnh khắc đó, Thái Ất Chân Nhân dường như hiểu ra vì sao đối phương xuất thế lại dẫn đến động loạn lớn như vậy, thì ra luồng ma khí cuồn cuộn kia mới là mấu chốt.

“Ma khí!

Tiên trưởng, con của tôi sao lại có ma khí?” Lúc này, Lý Tĩnh cũng mở miệng hỏi.

Y đã nghe lời Thái Ất Chân Nhân nói, trong lòng cũng vô cùng chấn động.

Đồng thời, nội tâm y càng cực kỳ hoảng loạn, dù sao y cũng là đệ tử Xiển Giáo, biết rõ các tu sĩ Xiển Giáo vẫn luôn hô hào trảm yêu trừ ma.

Nếu Na Tra là ma đầu, thì với tư cách là phụ thân nó, chẳng phải y sẽ bị liên lụy sao?

Đến lúc đó...

“Ngô cũng không rõ!” Vô thức mở miệng trả lời, Thái Ất Chân Nhân dường như đã hiểu ra, đột nhiên quay đầu nhìn Ân phu nhân đang nằm trên mặt đất phía sau nói: “Chẳng lẽ lệnh phu nhân không phải là nhân loại!” Tố Tố không phải người!

Đồng tử co rút, Lý Tĩnh lập tức nhìn Ân phu nhân, dường như đã hiểu ra, lập tức rút trường kiếm bên hông nói: “Tiên trưởng, là thật sao?

Nàng... thật sự không phải người sao?” “...” Thấy tình hình này, Thái Ất Chân Nhân sững sờ.

Y tuyệt đối không ngờ Lý Tĩnh lại rút kiếm, cái dáng vẻ và khí thế kia, rõ ràng là muốn đại nghĩa diệt thân a, nhưng Ân phu nhân chẳng phải là vợ y sao?

Làm sao y có thể xuống tay được?

Nhưng nhanh chóng, Thái Ất Chân Nhân phản ứng lại, hiểu ra chuyện gì.

Lập tức, ánh mắt nhìn Lý Tĩnh có thêm một tia thưởng thức và đố kỵ.

Chương 607

Ngay cả thê tử cũng có thể xuống tay, Lý Tĩnh có thể nói là đã tẩu hỏa nhập ma, thậm chí hóa thành ma đầu hình người cũng không quá.

Nhưng lúc này y lại không thể nói ra, nhìn thật sâu Ân phu nhân rõ ràng không phải ma đầu trên mặt đất một cái, chậm rãi nói: "Nếu không có gì bất ngờ, thì hẳn là ma đầu!

Bằng không, không thể giải thích vì sao hai phàm nhân lại sinh ra một ma đồng như vậy!" Trong lời nói, ánh mắt y nhìn Na Tra, hận không thể lập tức ra tay tru sát nó đoạt lấy tất cả linh túy.

Chẳng phải đối phương là Linh Châu Tử chuyển thế sao, tuy không biết đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì, nhưng không thể phủ nhận, y không thể quang minh chính đại ra tay, trừ phi có người giúp đỡ!

"Đúng rồi!" Đột nhiên, mắt Thái Ất Chân Nhân sáng lên, ánh mắt nhìn Lý Tĩnh đang cầm kiếm nói: "Không chỉ Ân phu nhân, mà cả Na Tra đều đã trở thành ma đầu.

Lý đại nhân, tình hình hiện tại không ổn rồi, với tư cách là đệ tử Xiển Giáo mà lại đi cùng ma đầu, chuyện này nếu bị Sư tôn biết được, thì..." "Thái Ất tiên trưởng!" Không đợi Thái Ất Chân Nhân nói hết, Lý Tĩnh lập tức vội vàng nói: "Chuyện này không liên quan gì đến ta, ta cũng không biết nàng ta lại là ma đầu!

Chẳng trách năm đó Ân Tố Tố lại ngăn cản ta muốn Na Tra bái sư tiên trưởng, giờ xem ra là sợ thân phận của nàng ta bị phát hiện.

Ma nữ như vậy lại lừa dối ta nhiều năm, hôm nay ta Lý Tĩnh phải trảm yêu trừ ma." Trong lời nói, Lý Tĩnh bước lên, giơ trường kiếm trong tay định giết Ân Tố Tố đang hôn mê trên mặt đất.

“Lý Tĩnh, ngươi dám!” Lúc này, Na Tra đang chống đỡ với Cửu Tiêu Thần Lôi ở xa bỗng có cảm ứng, sau khi thấy Lý Tĩnh định giết Ân Tố Tố, lập tức bạo hống một tiếng.

Giây tiếp theo, ma khí ngút trời cuồn cuộn tràn ra, hóa thành lưỡi dao sắc bén tấn công Lý Tĩnh.

“Không hay rồi!” Thấy tình hình này, Lý Tĩnh đại kinh thất sắc, y không ngờ trong tình huống bị lôi đình tấn công mà Na Tra lại có sức mạnh như vậy, thậm chí còn muốn giết y.

“Xùy!” Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Thái Ất Chân Nhân bước lên một bước, vung tay một cái trực tiếp đánh tan luồng ma khí kia, sau đó ánh mắt nhìn Na Tra nói: “Na Tra, đã nhập ma đạo, quay đầu là bờ!” “Đa tạ tiên trưởng ra tay tương cứu!” Thấy tình hình này, Lý Tĩnh lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau khi cúi người hành lễ với Thái Ất Chân Nhân, ánh mắt lập tức phẫn nộ nhìn về phía Na Tra, trong miệng mắng chửi: “Nghịch tử, cái nghịch tử này lại muốn giết ta!

Cái nghịch tử này lại muốn thí phụ, đơn giản là tội đáng vạn chết!

Sớm biết như vậy, năm đó ta đáng lẽ nên bắn ngươi lên tường!” “...” Khoảnh khắc đó, hình tượng Tổng binh Lý Tĩnh hoàn toàn sụp đổ.

Cha từ con hiếu!

Tất cả đều hóa thành mảnh vụn trước mặt tử vong.

Ba năm trước y đối khối cầu thịt Na Tra tốt bao nhiêu, thì giờ khắc này lại hận bấy nhiêu.

Cái dáng vẻ nghiến răng nghiến lợi kia, dường như hận không thể xé xác nó thành vạn mảnh.

“Giết!” Đột nhiên, Lý Tĩnh mạnh mẽ xoay người giơ trường kiếm

trong tay chém về phía Ân phu nhân, hoàn toàn không còn tình phu thê, chỉ có vẻ mặt xấu xí vì muốn sinh tồn.

"Không!" "Nương, mau tránh ra!" Thấy tình hình này, Na Tra ở xa thống khổ kêu lên, thậm chí không thèm để ý đến Cửu Tiêu Thần Lôi đang tấn công, xoay người bay vút về phía Lý Tĩnh và những người khác.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Thái Ất Chân Nhân đại kinh thất sắc.

Na Tra đi đâu, Cửu Tiêu Thần Lôi cũng sẽ theo đó, đến lúc đó chắc chắn sẽ chết không nghi ngờ gì.

Trong khoảnh khắc, y cũng không thèm để ý đến điều đó, giơ phất trần trong tay tấn công, trong miệng mắng chửi: "Nghiệt súc, hôm nay ta thay Nữ Oa nương nương giáo huấn ngươi!" Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, phất trần bay vút, sức mạnh Đại La Kim Tiên đại viên mãn bùng nổ, trực tiếp bay thẳng đến chỗ yếu hại của Na Tra, rõ ràng là muốn tru sát nó.

"Thái Ất, ngươi dám!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng quát chói tai từ trên trời giáng xuống.

Giây tiếp theo, một đạo quang thúc giáng xuống, lập tức đánh bay phất trần.

Cùng lúc đó, một đạo quang thúc khác từ trên trời giáng xuống che chở cho Ân phu nhân, trực tiếp ngăn cản trường kiếm của Lý Tĩnh tấn công.

"Người nào!" Đồng tử co rút, sắc mặt Thái Ất Chân Nhân đại biến nhìn lên không trung, toàn thân lập tức giới bị.

Mặc dù chỉ là trong khoảnh khắc, nhưng y có thể rõ ràng cảm nhận được tu vi của đối phương vượt trên y, thậm chí có thể là kẻ

địch của y, làm sao y có thể bình tĩnh được.

"Phu quân, muốn giết ta!" Cùng lúc đó, Ân phu nhân cũng tỉnh lại, ngơ ngác nhìn cảnh tượng trước mắt, toàn thân như bị sét đánh, mặt không còn chút huyết sắc, đôi mắt tràn đầy vẻ khó tin.

"Yêu nghiệt, đừng hòng mê hoặc ta Lý mỗ!" Đối với điều này, Lý Tĩnh lại cắn răng, hạ quyết tâm cắt đứt quan hệ đôi bên để bảo toàn bản thân, mở miệng mắng chửi: "Ngươi lại là ma đầu, sinh ra một tiểu ma đầu như vậy, ta Lý mỗ tuyệt đối không cùng đường với ngươi, từ nay về sau ngươi không còn là thê tử của ta, mà là kẻ địch của ta!

Ta Lý mỗ là người của Xiển Giáo, trảm yêu trừ ma là bổn phận của ta, hôm nay nhất định phải chém chết ma đầu này!" Trong lời nói, Lý Tĩnh vận chuyển sức mạnh của bản thân, lại một lần nữa vung trường kiếm.

Keng!

Lửa lóe tung tóe, trường kiếm của Lý Tĩnh bị ngăn cản ở đó, không thể xuyên sâu hơn.

"To gan thật!" "Đúng là người của Xiển Giáo!" Cùng lúc đó, bóng dáng Kim Linh Thánh Mẫu chợt hiện ra trên không trung, ánh mắt khóa chặt Thái Ất Chân Nhân và Lý Tĩnh, đáy mắt sát cơ bắn ra nói: "Dám ra tay với người của Tiệt Giáo ta, hôm nay các ngươi đều phải chết ở đây!" "Kim Linh Thánh Mẫu!" Nhìn người đến, Thái Ất Chân Nhân kinh ngốc.

Phất trần trong tay rơi xuống đất, y thậm chí còn không cảm giác được gì, đôi mắt trợn tròn, cả người chưa kịp hoàn hồn khỏi kinh ngạc.

Ôi thôi!

Thật sự là một cảnh tượng quá chấn động lòng người.

Trước đó, khi đối phương còn chưa xuất hiện, Thái Ất Chân Nhân đã biết đối thủ là một cường giả cấp Chuẩn Thánh, thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng để đối phó.

Nhưng bây giờ thì sao?

Chuẩn Thánh thì đúng là Chuẩn Thánh, nhưng người đó lại chính là Kim Linh Thánh Mẫu.

Là đệ tử thân truyền của Thông Thiên Giáo Chủ Tiệt Giáo, bất kể thân phận địa vị đều không hề kém cạnh y.

Quan trọng nhất, tu vi của đối phương đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, quả thực không thể tưởng tượng nổi, dù sao y chưa từng nghe nói trong Tiệt Giáo lại xuất hiện cường giả cấp Chuẩn Thánh.

"Không thể nào!

Chắc chắn là ta hoa mắt rồi!" Lắc đầu, Thái Ất Chân Nhân không thể tin vào những gì mình thấy.

Tuy nhiên, không đợi Thái Ất Chân Nhân tiếp tục, Kim Linh Thánh Mẫu trên không trung lại sát cơ bộc lộ, ánh mắt khóa chặt trên người Lý Tĩnh nói: "Một phàm nhân nho nhỏ cũng dám giết đệ tử của ta, hôm nay ta sẽ lấy mạng ngươi!" Dứt lời, Kim Linh Thánh Mẫu vung tay một cái, một luồng sức mạnh cuồn cuộn tràn ra, lập tức đánh thẳng vào thân thể Lý Tĩnh.

Chương 608

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, thân thể Lý Tĩnh trong khoảnh khắc bị hủy diệt hoàn toàn.

Khi nguyên thần của y sắp bị hủy diệt, một đạo kim sắc quang huy đặc biệt rực rỡ, bao phủ lên nguyên thần Lý Tĩnh, dẫn dắt nó bay vút về hướng Côn Luân Sơn.

"Kia..." Thấy tình hình này, Kim Linh Thánh Mẫu cau mày, sau đó chậm rãi mở miệng: "Người của Phong Thần Bảng!

Không ngờ, loại bại hoại như vậy lại có thể nhập Phong Thần Bảng!

Đã vậy, thì lần này tạm tha mạng ngươi, đợi sau khi Phong Thần hoàn tất, ta nhất định sẽ lấy mạng ngươi!" "Kim Linh Thánh Mẫu!" Lúc này, Thái Ất Chân Nhân trên mặt đất cũng đã hoàn hồn, nhìn Lý Tĩnh đã chết, lập tức mở miệng mắng chửi: "Vì sao ngươi lại giết đệ tử Xiển Giáo của ta!

Ngươi muốn gây ra đại chiến giữa hai giáo Xiển Tiệt sao?

Kim Linh Thánh Mẫu, ngươi có biết mình đã làm gì không, không sợ chuyện này bị Sư tôn của ta biết sao?" Hừ!

Lạnh lùng hừ một tiếng, Kim Linh Thánh Mẫu cúi đầu nhìn Thái Ất Chân Nhân một cái, không hề che giấu vẻ khinh thường nói: "Thái Ất, ngươi cũng quá ngây thơ rồi!

Ngươi nghĩ Ân phu nhân phía sau ngươi là ai!

Đó là đệ tử của ta, người của Xiển Giáo các ngươi có thể tùy tiện giết tu sĩ Tiệt Giáo của ta sao?

Hơn nữa, Na Tra đã do Ân Tố Tố sinh ra, vậy nó cũng thuộc về

một thành viên của Tiệt Giáo ta, không đến lượt ngươi ở đây khoa tay múa chân." Dứt lời, Kim Linh Thánh Mẫu ánh mắt nhìn Na Tra không xa, cuối cùng dừng lại trên Cửu Tiêu Thần Lôi đang tung hoành trên không trung, vung tay một cái nói: "Tan!" Oanh long long...

Oanh long long...

Sấm sét lóe sáng, thấy rõ mây đen theo đó vỡ nát, Cửu Tiêu Thần Lôi trực tiếp bị hủy diệt hoàn toàn.

Sau khi làm xong mọi chuyện, Kim Linh Thánh Mẫu lại một lần nữa vung tay chuyển Ân Tố Tố đến khu vực trước mặt mình, thở dài một tiếng nói: "Tố Tố, con thế nào rồi?" "Sư tôn!" Nhìn Kim Linh Thánh Mẫu, nước mắt trong mắt Ân Tố Tố không kìm được nữa mà rơi xuống.

Vì Lý Tĩnh, nàng đã từ bỏ tất cả, thậm chí ngay cả tu vi cảnh giới Kim Tiên cũng vứt bỏ.

Nhưng kết quả đổi lại lại như vậy!

Cảnh tượng đối phương hận không thể giết chết nàng vẫn còn rõ mồn một trước mắt, khiến hận ý trong lòng Ân Tố Tố đối với Lý Tĩnh cũng đạt đến cực hạn.

Vô thức, Ân Tố Tố liền mở miệng nói: "Đệ tử biết sai rồi, xin Sư tôn trách phạt!" "Đồ ngốc nghếch!" Lắc đầu, Kim Linh Thánh Mẫu đỡ Ân Tố Tố dậy, sau đó mở miệng nói: "Năm đó vi sư đã nói với con, phàm nhân nho nhỏ nào có chút trung thành nào đáng nói.

Nhân tộc từ khi một nhóm người đó bị cấm cố ở khu vực kia, đã sớm không còn là Nhân tộc chân chính, sự phức tạp trong lòng người thậm chí còn đáng sợ hơn cả âm mưu quỷ kế trong giới tu tiên.

May mắn là năm đó vi sư đã giúp con giữ lại bản nguyên, bằng không, con thật sự không còn đường xoay mình nữa." Trong lời nói,

Kim Linh Thánh Mẫu lấy ra một viên đan dược nói: "Ăn vào đi!

Chỉ cần ăn vào, con có thể khôi phục tu vi trước kia!" "Đa tạ Sư tôn!" Ân Tố Tố giờ phút này đại hỉ quá đỗi, không chút chần chừ đón lấy đan dược nuốt vào bụng.

Ục ục...

Khi đan dược xuống bụng, pháp lực cuồn cuộn dâng trào quanh thân Ân Tố Tố: Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Thái Ất Chân Tiên, cảnh giới Kim Tiên!

Đã đạt đến hậu kỳ cảnh giới Kim Tiên, sự tăng trưởng của pháp lực mới theo đó kết thúc.

Ngay sau đó, ngoại hình toàn thân Ân Tố Tố cũng theo đó phát sinh biến hóa long trời lở đất, dung mạo vốn đã gần bốn mươi tuổi trong khoảnh khắc cấp tốc trở nên hồng hào trắng trẻo.

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, Ân Tố Tố đã trở nên y như một thiếu nữ mười sáu, mười bảy tuổi, trang sức phu nhân trên người cũng biến thành váy dài màu trắng, cả người đứng đó y như tiên tử giáng lâm phàm trần.

"Đa tạ Sư tôn tái tạo chi ân!" Cảm nhận sức mạnh của bản thân hiện tại, Ân Tố Tố trực tiếp quỳ xuống đất, tam bái cửu khấu với Kim Linh Thánh Mẫu.

Hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện đại biến động.

Nhưng điều khiến nàng cảm động nhất là Kim Linh Thánh Mẫu, thậm chí còn giúp nàng khôi phục tu vi năm xưa, nắm giữ sức mạnh năm xưa.

"Nương!" Lúc này, Na Tra cũng đã đến trong trường.

Một cái chớp mắt đã lao vào lòng Ân Tố Tố, vui vẻ nói: "Nương,

người trẻ lại rồi!

Nương, người thành thần tiên rồi!

Nương...” Nghe tiếng Na Tra gọi, trên mặt Ân Tố Tố cũng lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Đưa tay xoa đầu Na Tra nói: “Na Tra, vị Kim Linh Thánh Mẫu này là sư phụ của nương, mau bái kiến Sư tổ!” “Vâng!” Đáp một tiếng, Na Tra cũng không từ chối, bước đến trước mặt Kim Linh Thánh Mẫu định quỳ bái.

Dù sao đối phương trước đó đã đánh tan Cửu Tiêu Thần Lôi, cứu mạng nó, cứu Ân Tố Tố, giúp đối phương thành tiên, tự nhiên nó vô cùng tán thành.

“Không được!” Cảnh tượng này lập tức khiến Thái Ất Chân Nhân trên mặt đất mắt đỏ rực, thấy một con vịt đã chín tới sắp bay đi, y cũng không thèm để ý gì nữa, vội vàng mở miệng nói: “Na Tra, ngươi có thể bái ta làm sư phụ!

Ngươi sẽ trở thành tu sĩ Xiển Giáo của ta!” Lông mày nhướn lên, Na Tra quay đầu nhìn về phía Thái Ất Chân Nhân, đáy mắt lập tức lộ ra vẻ khinh thường nói: “Ngươi không xứng!

Hành vi trước đó của ngươi ta đều thấy rõ, xúi giục Lý Tĩnh giết nương của ta, chuyện này ta nhớ rõ mồn một!

Thái Ất Chân Nhân kia, Na Tra ta hôm nay xin để lời lại đây, có ngày ta nhất định sẽ lấy đầu ngươi!” “...” Nghe những lời này, Thái Ất Chân Nhân vừa kinh vừa giận.

Tuyệt đối không ngờ, tâm trí của Na Tra lại siêu phàm thoát tục đến vậy.

Quan trọng nhất, lời uy hiếp của đối phương y thật sự không dám xem nhẹ.

Dù sao Na Tra hiện tại là thân thể Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp, Linh Châu Tử chuyển thế, một khi khôi phục ký ức tiền thế, nhất định có thể khôi phục tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Thậm chí một khi hoàn thành Phong Thần chi chiến, tu vi của Na Tra tiến vào Chuẩn Thánh cũng là chuyện chắc như đinh đóng cột, đến lúc đó nếu đối phương muốn đối phó y, thì...

Trong khoảnh khắc, đáy mắt Thái Ất Chân Nhân sát cơ bắn ra, giơ phất trần trong tay định động thủ giết chết Na Tra.

"Phóng tứ!" Lúc này, Kim Linh Thánh Mẫu trên không trung lập tức quát lớn một tiếng.

Giây tiếp theo, Chuẩn Thánh uy áp cuồn cuộn tràn ra, trong khoảnh khắc áp bách lên người Thái Ất Chân Nhân.

Chương 609

"A..." Kêu thảm một tiếng, Thái Ất Chân Nhân lập tức ngã nhào xuống đất, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi, đồng thời, đôi mắt tràn đầy uất ức, phẫn nộ và kinh hãi.

"Kim Linh Thánh Mẫu!" Khoảng một khắc sau, Thái Ất Chân Nhân liền gầm lên giận dữ: "Ngươi dám khinh ta đến vậy!" "Khinh!

Thì sao!" Lạnh lùng cười một tiếng, Kim Linh Thánh Mẫu từ trên cao nhìn xuống nói: "Vậy thì sao!

Na Tra là đồ tôn của ta, há có thể để ngươi tùy ý sát lục!

Thái Ất Chân Nhân, trước mặt ta mà ngươi ba lần bốn lượt muốn giết tu sĩ Tiệt Giáo của ta, ngươi nghĩ ta nên đối phó với ngươi thế nào đây!" Đồng tử co rút, Thái Ất Chân Nhân lập tức cảm thấy nguy hiểm.

Lời nói của Kim Linh Thánh Mẫu tuyệt đối không đơn giản, thậm chí y ẩn ẩn cảm nhận được sát cơ của đối phương.

Trong khoảnh khắc, Thái Ất Chân Nhân hối hận vạn phần.

Sớm biết như vậy, trước đó y nên rời đi, chứ không nên ở lại.

Bây giờ thì hay rồi, bị Kim Linh Thánh Mẫu cấm cố, trong tình huống như vậy, một khi đối phương động thủ, chẳng phải y sẽ chết không nghi ngờ sao?

Nhưng sự việc đã đến nước này, y cũng không còn lựa chọn nào khác, hít sâu một hơi, lập tức mở miệng nói: "Kim Linh Thánh Mẫu, ta là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, ngươi dám động thủ với ta sao!" "Không dám!" Khinh thường lạnh lùng hừ một tiếng, Kim Linh Thánh Mẫu tay phải vung lên, rút ra một thanh trường kiếm,

từ trên cao nhìn xuống nói: "Đã vậy, thì xem ta có dám hay không!

Đi!" Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, trường kiếm dưới sự khống chế của Kim Linh Thánh Mẫu trực tiếp tấn công Thái Ất Chân Nhân trên mặt đất, không hề cho y bất kỳ cơ hội sống sót nào.

"Không!" Thấy cảnh này, Thái Ất Chân Nhân hoàn toàn hoảng loạn.

Y có thể rõ ràng cảm nhận được sự nguy hiểm của chuyện này, có thể rõ ràng cảm nhận được bản thân bất lực.

Nhìn trường kiếm không ngừng tiếp cận, Thái Ất Chân Nhân không còn bận tâm gì nữa, vội vàng kêu lớn: "Sư tôn, cứu con!" Cũng trong khoảnh khắc đó, uy áp hùng hậu từ trên bầu trời giáng xuống, trong nháy mắt đánh bay trường kiếm, đồng thời, tiếng Nguyên Thủy Thiên Tôn vang vọng: "Kim Linh, gan con lớn thật!

Hôm nay ta thay Thông Thiên sư đệ ngươi giáo huấn giáo huấn!" Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, thấy Ngọc Như Ý vượt qua trở ngại không gian xuất hiện trên không trung, uy thế nồng đậm trên đó tấn công Kim Linh Thánh Mẫu, nói là giáo huấn, nhưng thực tế lại ẩn chứa sát cơ.

"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Kim Linh Thánh Mẫu đại kinh thất sắc.

Tuyệt đối không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại ra tay, vừa ra tay đã tàn độc như vậy, không hề cho nàng bất kỳ cơ hội sống sót nào.

Trong khoảnh khắc, Kim Linh Thánh Mẫu không ngừng thao túng sức mạnh của bản thân muốn né tránh.

Đáng tiếc, Ngọc Như Ý là chí bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, một kích của Thánh nhân há có thể là Chuẩn Thánh nho nhỏ có thể chống lại được?

"Nguyên Thủy, ngươi dám!" Lúc này, tiếng Thông Thiên Giáo Chủ cũng vang vọng.

Giây tiếp theo, tiếng xé gió vang vọng, Thanh Bình Kiếm theo đó xuất hiện trên không trung, trực tiếp đánh vào Ngọc Như Ý.

Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ long trời lở đất vang vọng, hai kiện Thánh nhân pháp khí va chạm, uy lực bùng nổ đủ để hủy thiên diệt địa, toàn bộ Trần Đường Quan trong khoảnh khắc đều bị hủy diệt hoàn toàn, vô số sinh linh theo đó vẫn lạc.

Ngay sau đó, tiếng Thông Thiên Giáo Chủ từ trong Thanh Bình Kiếm truyền ra: "Nguyên Thủy, ngươi muốn giết đồ nhi của ta, coi ta không tồn tại sao?" "Thông Thiên!" Ngọc Như Ý rực rỡ, tiếng gầm giận dữ của Nguyên Thủy theo đó vang vọng.

Ngay sau đó, hai đại pháp khí giằng co trên không trung.

"Ngay bây giờ!" Cũng lúc này, Kim Linh Thánh Mẫu lại đột nhiên phát khó.

Chỉ thấy thân ảnh nàng chợt lóe, xuất hiện bên cạnh Thái Ất Chân Nhân trên mặt đất, không hề cho y bất kỳ cơ hội phản ứng nào, trường kiếm trong tay nàng xuyên thủng đầu lâu của y.

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Thái Ất Chân Nhân trong khoảnh khắc bị oanh sát.

Thân thể y nổ tung, nguyên thần bay ra dưới sự dẫn dắt của sức

mạnh Phong Thần Bảng bay vút về hướng Côn Luân Sơn.

"Kim Linh!" Tiếng gầm giận dữ vang vọng, Nguyên Thủy Thiên Tôn đại nộ.

Tuyệt đối không ngờ, Kim Linh Thánh Mẫu lại tàn độc đến vậy, trong tình huống y đã ra tay mà vẫn kiên quyết giết chết Thái Ất Chân Nhân.

Một trong Thập Nhị Kim Tiên vẫn lạc, tuyên bố Xiển Giáo đã rơi vào thế hạ phong trong cuộc Phong Thần chi chiến còn chưa bắt đầu.

Quan trọng nhất, Thái Ất Chân Nhân đã lên Phong Thần Bảng, từ nay về sau y cũng phải chịu sự kiềm chế của Hạo Thiên, thậm chí tu vi của bản thân cũng không thể có bất kỳ tiến bộ nào nữa.

Trong khoảnh khắc, Ngọc Như Ý vạn trượng quang mang, uy áp Thánh nhân đáng sợ cuồn cuộn tràn ra muốn tru sát Kim Linh Thánh Mẫu dám làm càn.

"Nguyên Thủy, ngươi dám!" Đối với điều này, Thông Thiên Giáo Chủ há có thể ngồi yên chờ chết?

Uy áp Thánh nhân từ trong Thanh Bình Kiếm cuồn cuộn tràn ra va chạm với Ngọc Như Ý.

Ngay sau đó, Tru Tiên Trận Đồ theo đó xuất hiện trong trường, bao bọc Kim Linh Thánh Mẫu, Ân Tố Tố và Na Tra theo đó biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo, hai đại Thánh nhân pháp khí bắt đầu va chạm kịch liệt, toàn bộ tu sĩ Hồng Hoang đều có cảm ứng, vô thức nhìn về khu vực Trần Đường Quan, thần sắc kinh hãi vạn phần.

"Thánh nhân khai chiến rồi sao?" "Nguyên Thủy Thánh Nhân và Thông Thiên Thánh Nhân!" "Lại đánh nhau rồi!" "..." Trong khoảnh khắc, các tu sĩ trong Hồng Hoang bàn tán xôn xao, ai nấy đều ngây

người trước cảnh tượng trước mắt.

Không đến Tử Tiêu Cung, tự nhiên họ cũng không biết chuyện Phong Thần.

Họ vốn nghĩ Tam Thanh là một thể không thể tách rời.

Nhưng bây giờ thì sao?

Nguyên Thủy và Thông Thiên lại đánh nhau, thật sự khiến chúng thần Hồng Hoang đều giật mình kinh hãi.

Chương 610

...

"Thú vị thật!

Na Tra bái sư Tiệt Giáo!

Thái Ất Chân Nhân và Lý Tĩnh lại chết rồi!" Trong Bồng Lai Tiên Đảo, Hình Hạo vừa ném Dương Giao cho Lục Nhĩ, giờ phút này lại có chút kinh ngạc.

Tuyệt đối không ngờ, chuyện của Na Tra lại xảy ra sự cố như vậy.

Phải biết rằng, Na Tra chính là Tiên Phong Quan của Phong Thần!

Giờ lại gây ra chuyện lạ lùng như vậy, thật sự khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng nhanh chóng, Hình Hạo cũng cảm thấy thoải mái.

Hồng Hoang vì y mà đã sớm rối loạn rồi, giờ Na Tra bái sư Tiệt Giáo cũng không phải là chuyện không thể chấp nhận được.

Từ lời nói trước đó của Thông Thiên mà xem, Hồng Quân dường như đứng về một phía, vậy thì, chiến dịch Phong Thần lần này, thắng lợi cuối cùng có lẽ sẽ thuộc về Tiệt Giáo, thậm chí...

"Không đúng!" Đột nhiên, sắc mặt Hình Hạo khẽ biến.

Nếu người Hồng Quân xem trọng là Thông Thiên, vậy hợp tác với y chẳng phải có ý tứ "cùng hổ mưu da" sao?

Y mượn thế lực Tiệt Giáo để tìm kiếm mấu chốt đột phá Vô Cực Đại La Kim Tiên, vậy Hồng Quân chẳng phải cũng đang mượn thế lực Tiệt Giáo để tìm kiếm sao?

Nếu là như vậy, thì đến lúc đó một khi y tìm được, chẳng phải sẽ mất đi tiên thiên ưu thế?

"Hồng Quân!

Rốt cuộc ngươi muốn làm gì!" Vô thức ngẩng đầu, ánh mắt Hình Hạo nhìn về phía trời cao, nội tâm theo đó trầm trọng thêm ba phần.

Nhưng sự việc đã đến nước này, y cũng không còn lựa chọn nào khác.

Tiệt Giáo quả thật thế lực lớn mạnh, chiếm cứ sự thay đổi vương triều phàm gian, tuyệt đối có thể nhanh chóng tìm kiếm những thứ y cần, điều đó không thể nghi ngờ.

"Phu quân!" Lúc này, Vọng Thư theo đó đến bên cạnh Hình Hạo, đưa tay khoác lấy cánh tay Hình Hạo nói: "Huynh đang nghĩ gì vậy?

Sắc mặt sao lại khó coi như vậy!" "Không có gì!" Hoàn hồn, Hình Hạo lắc đầu nói: "Chỉ là nghĩ đến một số chuyện khó kiểm soát thôi!

Nhưng cũng không phải chuyện lớn gì, chỉ cần không có gì bất ngờ, mọi thứ đều nằm trong kế hoạch của ta." Nghe vậy, Vọng Thư lập tức gật đầu.

Mặc dù nàng biết Hình Hạo đang suy nghĩ chuyện quan trọng, nhưng nàng cũng sẽ không mở miệng hỏi.

Nếu ngay cả Hình Hạo cũng không biết nên ứng phó thế nào, thì chỉ mình nàng cũng không thể giúp y làm được.

"Phu quân!" Nghĩ đến đây, Vọng Thư lập tức mở miệng nói: "Đã vậy thì đừng nghĩ nhiều nữa, thuận theo tự nhiên là được!" "À!" Mỉm cười thản nhiên, Hình Hạo ôm lấy Vọng Thư nói: "Thuận theo tự nhiên là tốt!

Ngay cả khi cuối cùng phải tranh giành, thì ta cũng có sự nắm chắc

tuyệt đối để trở thành người thắng lợi cuối cùng.” Dứt lời, Hình Hạo cũng không nói thêm lời thừa thãi, đưa tay ôm lấy Vọng Thư, sải bước đi về phía xa. ...

Mặt khác, đại chiến giữa hai Thánh nhân sau một hồi lâu mới kết thúc.

Trên Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tái mét nhìn Ngọc Như Ý trong tay, nghiến răng nghiến lợi nói: “Thông Thiên, ngươi dám khinh ta đến vậy!

Chuẩn Thánh!

Kim Linh lại thành Chuẩn Thánh, tuyệt đối là sỉ nhục của Xiển Giáo ta!” Khoảnh khắc đó, Nguyên Thủy cả người không ổn chút nào.

Chiến đấu với Thông Thiên không phân cao thấp, ai cũng không thể làm gì được ai trong thời gian ngắn.

Nhưng về phương diện giáo đạo đệ tử, Nguyên Thủy lại thua thảm hại.

Thập Nhị Kim Tiên mà y vẫn luôn tự hào lại không có một ai đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, thậm chí lần này Thái Ất Chân Nhân đã chết, tiến vào Phong Thần Bảng, cho dù là tôn giả Thánh nhân cũng không có cách nào.

“Tất cả vào Ngọc Thanh Cung!” Sau một khắc, lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn theo đó truyền khắp phủ đệ của mười một Kim Tiên trên Côn Luân Sơn.

Ngay sau đó, Ngọc Đỉnh và các Kim Tiên khác cũng không chần chừ, lần lượt rời khỏi động phủ của mình, vội vàng đi về phía Ngọc Thanh Cung.

Một canh giờ sau, mười một Kim Tiên hội tụ một chỗ, Nhiên Đăng và Thanh Đế cũng đi theo vào.

“Bái kiến Sư tôn!” “Bái kiến Giáo chủ!” “Bái kiến Nhị sư bá!” “...” Theo một hàng người hành lễ, Nguyên Thủy trên ghế chủ tọa vung tay nói: “Thanh Đế sư điệt xin mời!” Dứt lời, ánh mắt y nhìn Ngọc Đỉnh và những người khác, lại không có ý bảo họ đứng lên.

“Vâng!” Đáp một tiếng, Thanh Đế đứng dậy, ánh mắt quét qua mười một Kim Tiên trên mặt đất một cái, lập tức bước đến một bên ngồi xuống, ra vẻ xem kịch vui.

Là phân thân của Hình Hạo.

Mặc dù tu vi của y chỉ là Chuẩn Thánh đại viên mãn, nhưng lại sở hữu sức mạnh không kém gì Thánh nhân.

Chuyện xảy ra ở Trần Đường Quan tự nhiên y cũng biết, Thái Ất Chân Nhân chết dưới tay Kim Linh Thánh Mẫu, chuyện này thực sự chấn động lòng người.

“Nhiên Đăng, ngươi cũng ngồi đi!” Sau một khắc, Nguyên Thủy mới chậm rãi mở miệng.

“Vâng!” Đáp một tiếng, Nhiên Đăng đứng dậy, một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trán, sau khi hành lễ với Nguyên Thủy liền vội vàng đi về một bên.

Vừa rồi y còn nghi ngờ chuyện mình đã làm có bị Nguyên Thủy phát hiện không.

Giờ xem ra, lửa giận của đối phương dường như không nhắm vào y, điều đó khiến y yên tâm.

“Sư tôn!” Cùng với thời gian trôi đi, mười một Kim Tiên trên mặt đất cũng cảm thấy dường như đã chọc giận Nguyên Thủy, Vân Trung Tử vô thức mở miệng hỏi: “Không biết đã xảy ra chuyện gì?” Lời này vừa ra, ánh mắt Ngọc Đỉnh và những người khác cũng nhìn về phía Nguyên Thủy, đáy mắt lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Chương 611

"Thái Ất chết rồi!" Hít sâu một hơi, Nguyên Thủy sắc mặt tái mét nói: "Mặc dù nguyên thần của nó được bảo toàn, nhưng cũng đã tiến vào Phong Thần Bảng, từ nay về sau không còn khả năng đề thăng tu vi nữa, thậm chí sau khi Phong Thần hoàn thành sẽ phải tiến vào Thiên Đình nghe theo sự điều khiển của Hạo Thiên!" "Cái gì!" "Thái Ất sư đệ (sư huynh) chết rồi!" "Không thể nào, làm sao có thể!" "Ai!

Rốt cuộc là ai giết nó, ta muốn đền mạng!" "..." Khoảnh khắc đó, Quảng Thành Tử và các Kim Tiên khác hoàn toàn nổi giận.

Thái Ất Chân Nhân là một trong Thập Nhị Kim Tiên, quan hệ với họ cũng cực kỳ thân thiết.

Nhưng bây giờ lại chết rồi.

Nhập Phong Thần Bảng, có nghĩa là cả đời có thể sẽ bị người khác nô dịch, làm sao họ có thể chấp nhận được!

"Tiệt Giáo, Kim Linh!" Thu mọi chuyện vào đáy mắt, lửa giận trong lòng Nguyên Thủy tiêu tán không ít.

Mặc dù Thập Nhị Kim Tiên không có ai tiến vào Chuẩn Thánh khiến y thất vọng, nhưng ít nhất tình nghĩa huynh đệ giữa họ cũng khiến y công nhận.

"Cái gì!" "Kim Linh!" Đồng tử co rút, Quảng Thành Tử và những người khác đang phẫn nộ lại kinh ngạc vạn phần, khó tin nhìn Nguyên Thủy nói: "Sư tôn, làm sao có thể!

Kim Linh chẳng phải chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn thôi sao, làm sao lại là đối thủ của Thái Ất?

Cho dù đánh không lại, theo lý Thái Ất cũng có đủ sức mạnh tự vệ

và bỏ chạy mới phải, làm sao có thể bị nàng ta giết chết!

Kim Linh chẳng phải là đệ tử thứ tư của Tam sư thúc sao?

Chẳng phải vẫn luôn bình thường vô kỳ sao?

Sao lại giết được Thái Ất sư huynh!" "..." Hừ!

Thấy tình hình này, Nguyên Thủy không nhịn được lại lạnh lùng hừ một tiếng.

Phản ứng của mười một Kim Tiên khiến y vô cùng khó chịu, chuyện đã xảy ra rồi mà còn ra vẻ không tin, không hề có chút suy nghĩ thiếu sót nào, đơn giản là khiến y không thể chấp nhận.

"Sư tôn!" Lúc này, Khương Tử Nha trong góc lại đột nhiên ngẩng đầu nói: "Vậy Kim Linh Thánh Mẫu chẳng lẽ đã đạt đến Chuẩn Thánh?" Lời này vừa ra, toàn trường im bặt.

Sắc mặt Quảng Thành Tử và những người khác lập tức cứng đờ, dường như cũng đã hiểu ra một khả năng, từng người từng người một nắm đấm siết chặt, trong lòng ẩn ẩn hiểu ra vì sao Nguyên Thủy lại phẫn nộ đến vậy.

Kim Linh!

Chẳng phải chỉ là đệ tử thứ tư của Thông Thiên Giáo Chủ thôi sao.

Bản thân nàng trước đó không hề hiển lộ tài năng, thậm chí nếu không phải năm đó mọi người đều ở Côn Luân Sơn một thời gian, thì cũng sẽ không biết sự tồn tại của người này.

Nhưng bây giờ thì sao?

Một nhân vật nhỏ bé như vậy lại có thể đạt đến Chuẩn Thánh, vượt qua tất cả mọi người, làm sao họ có thể chấp nhận được?

Làm sao Nguyên Thủy có thể không nổi giận.

“Không tồi!” Gật đầu, Nguyên Thủy hài lòng nhìn Khương Tử Nha một cái nói: “Kim Linh quả thật đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, tu vi hẳn là ở Chuẩn Thánh trung kỳ!

Không chỉ vậy, con đường mà nàng ta đi khác biệt với con đường Trảm Tam Thi của Thông Thiên, nàng ta đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, chiến lực chân chính của nàng ta ít nhất cũng đủ để chống lại tu sĩ Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí là Chuẩn Thánh viên mãn.” Dĩ Lực Chứng Đạo!

Chống lại cường giả Chuẩn Thánh viên mãn!

Mười một Kim Tiên kinh ngốc, từng người từng người một đều bị tin tức của Nguyên Thủy chấn động.

Mặc dù họ đã đoán Kim Linh đạt Chuẩn Thánh, nhưng lại không ngờ đối phương lại lợi hại đến vậy, đáng sợ đến thế.

Dĩ Lực Chứng Đạo!

Hầu như chỉ có Hình Hạo và Đông Hoàng Thái Nhất mới thành công đi con đường này, giờ đây thời đại này lại có người dám đi con đường đó, thậm chí còn là một nữ nhân!

“Đủ rồi!” Thu mọi chuyện vào đáy mắt, vẻ thất vọng trong lòng Nguyên Thủy càng nồng đậm.

Phản ứng của mười một Kim Tiên khiến y cảm thấy mình sẽ thất bại, cùng là đệ tử, từ trước đến nay y đều xem thường đệ tử Tiệt Giáo của Thông Thiên Giáo Chủ.

Nhưng bây giờ thì sao?

Kim Linh lại hung hăng đánh vào mặt y.

Thậm chí ngay cả Đại sư huynh Đa Bảo của Tiệt Giáo cũng còn vượt trên Thập Nhị Kim Tiên, khiến y thậm chí còn nghi ngờ việc

giáo dục của mình có phải là thất bại không.

"Sư tôn bớt giận!

Sư tôn bớt giận!..." Cảm nhận được sự phẫn nộ của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử và những người khác vội vàng quỳ xuống đất.

Họ biết, những ngày sắp tới sẽ không tốt lành gì.

Dù sao Kim Linh đã đạt Chuẩn Thánh tu vi, đối với họ tuyệt đối không phải tin tức tốt lành, thậm chí nàng còn giết chết Thái Ất Chân Nhân, hai bên hiển nhiên đã kết thù rồi.

"Ai!" Thở dài một tiếng, Nguyên Thủy biết y cũng không thể yêu cầu hà khắc.

Sau khi quét mắt nhìn mười một Kim Tiên trên mặt đất, ánh mắt theo đó nhìn về phía Thanh Đế, đáy mắt không nhịn được lộ ra một tia đố kỵ.

Thanh Đế cường đại không cần nghi ngờ!

Là đệ tử đầu tiên của Lão Tử, tu vi của đối phương đã đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, thậm chí chiến lực vô hạn tiếp cận cấp độ Thánh nhân, một tồn tại như vậy, nếu năm đó bái sư y thì tốt biết bao.

"Nhị sư bá, người nhìn ta làm gì?" Cảm nhận ánh mắt của Nguyên Thủy, Thanh Đế đâu lại không biết y đang nghĩ gì, nhưng vẫn giả vờ vẻ mặt khó hiểu mở miệng hỏi, "Không có gì!" Lắc đầu, Nguyên Thủy thu lại suy nghĩ của mình, lập tức mở miệng nói: "Thanh Đế, lần này ta muốn giảng thuật đại đạo Xiển Giáo, ngươi cũng lắng nghe một chút đi!

Thủ đoạn của Nhân Giáo ngươi đã học được, nhưng thủ đoạn của Xiển Giáo ta cũng không hề kém cạnh Nhân Giáo, hãy học thêm nhiều để tranh thủ cơ hội nhìn trộm khế cơ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La

Kim Tiên!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Thanh Đế lập tức ra vẻ cung kính.

Cảnh tượng này khiến mười một Kim Tiên bên cạnh vô cùng đố kỵ.

Chương 612

Họ biết tâm tư của Nguyên Thủy.

Càng rõ ràng hơn là Thanh Đế cường đại.

Cùng bái một sư phụ, đối phương đã đạt đến trình độ như vậy, còn họ thì chỉ là Đại La Kim Tiên, quả thật không có gì để so sánh.

"Được rồi!

Tất cả hãy bình khí ngưng thần đi!" Lúc này, Nguyên Thủy trên ghế chủ tọa chậm rãi mở miệng.

Đợi sau khi tất cả mọi người ổn định thân hình, cũng thu xếp xong tâm tư của mình, y lập tức mở miệng giảng thuật đạo pháp Xiển Giáo, tranh thủ trước khi Phong Thần bắt đầu để mười một Kim Tiên có thể tiến thêm một tầng. ...

"Sư tôn!" Trong Kim Ngao Đảo, Kim Linh Thánh Mẫu quỳ xuống đất nói: "Đệ tử giết chết Thái Ất đã khiến quan hệ giữa hai giáo Xiển Tiệt căng thẳng, đệ tử cam nguyện chịu phạt!" Lời này vừa ra, Ân Tố Tố và Na Tra lập tức sốt ruột.

Chuyện này là vì họ, nếu Kim Linh Thánh Mẫu bị trách phạt, làm sao họ có thể chấp nhận?

Hầu như trong khoảnh khắc, hai người cũng theo đó quỳ xuống đất, trong miệng ai cầu: "Sư tổ, tất cả đều là vì con, nếu không Kim Linh sư tôn cũng sẽ không như vậy!

Thái Sư Tổ, chuyện này là vì Na Tra, muốn trách phạt thì trách phạt con đi, không liên quan đến Sư tổ!" "..." Thấy tình hình này, Thông Thiên Giáo Chủ trên ghế chủ tọa đã thu hồi Thanh Bình Kiếm không khỏi khóe miệng nhếch lên, cười ha hả nói: "Chậc, giết một

Thái Ất Chân Nhân thôi mà!

Đã dám tính kế tu sĩ Tiệt Giáo của ta, người của Xiển Giáo chết cũng đáng đời!

Kim Linh, lần này con làm tốt lắm, hãy nhớ kỹ trảm thảo không trừ tận gốc, gió xuân thổi lại sinh, những tồn tại như Thái Ất Chân Nhân, sau này cũng không thể tâm từ thủ nhuyễn!" Nghe lời này, Kim Linh Thánh Mẫu ngẩn ngơ.

Vạn vạn không ngờ, Thông Thiên Giáo Chủ không những không trừng phạt, ngược lại còn khen nàng làm đúng.

Trong đầu nàng bất giác hiện lên vẻ mặt khó coi của Thông Thiên Giáo Chủ trước đó, nàng theo bản năng nói: "Sư tôn, giữa ta và Xiển Giáo..." "Địch nhân!" Chưa đợi Kim Linh Thánh Mẫu nói hết, Thông Thiên Giáo Chủ đã nói trước: "Phong Thần Chi Chiến sắp kéo màn, toàn bộ thế lực Hồng Hoang đều đứng đối lập với Tiệt Giáo ta, trong đó đứng đầu là Xiển Giáo." "Không chỉ như vậy, trừ Thánh Đình Bồng Lai Tiên Đảo ra, các thế lực lớn còn lại cũng có thể sẽ bị cuốn vào, đến lúc đó đối với Tiệt Giáo ta càng thêm bất lợi." "Kim Linh, lần này ngươi giết Thái Ất Chân Nhân làm rất tốt, ít nhất để tất cả mọi người đều biết, Tiệt Giáo ta không dễ bị ức hiếp, bất kỳ kẻ nào dám đối phó với Tiệt Giáo ta, thì phải chuẩn bị tâm lý thân tử đạo tiêu!" Thì ra là vậy!

Sự tình đã nghiêm trọng đến mức này!

Nghe Thông Thiên Giáo Chủ kể xong, Kim Linh Thánh Mẫu lập tức biến sắc nghiêm nghị.

Mặc dù nàng đã đoán được sự tình sẽ nghiêm trọng, nhưng cũng không ngờ lại nghiêm trọng đến mức này.

Nếu không có gì bất ngờ, cục diện mà Tiệt Giáo sẽ phải đối mặt

sau này sẽ cực kỳ bất lợi, thậm chí chỉ cần sơ suất một chút thôi, cũng có thể sẽ thân tử đạo tiêu.

"Kim Linh, đứa trẻ này?" Đột nhiên, ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ khóa chặt vào Na Tra.

Với nhãn quang của Thánh Nhân, tự nhiên Người có thể nhìn ra tiềm lực của Na Tra, thể chất Tiên Thiên Thần Thai đỉnh cấp của hắn thậm chí còn vượt xa chín phần mười tu sĩ Tiệt Giáo.

Điều quan trọng nhất là, từ trên thân Na Tra, Người cảm nhận được khí tức quen thuộc.

Ma khí Nữ Oa!

Không sai!

Ma khí trên người Na Tra không thuộc về hắn, mà thuộc về Nữ Oa.

Từ điểm này mà xét, việc Linh Châu Tử chuyển thế trọng sinh tuyệt đối không đơn giản, thậm chí...

"Sư tôn, Na Tra này!" Hồi thần, Kim Linh Thánh Mẫu vội vàng nói: "Là nhi tử của đệ tử Ân Tố Tố, vốn là người một nhà với Lý Tĩnh, nhưng không ngờ Lý Tĩnh Xiển Giáo kia lại hậu nhan vô sỉ." "Sau khi cảm nhận được ma khí tồn tại trên người Na Tra, tên kia lại muốn giết Tố Tố và Na Tra, nếu không phải đệ tử kịp thời đến, chỉ sợ bọn họ đều đã chết rồi." Lời này vừa ra, đáy mắt Ân Tố Tố và Na Tra đều lộ ra một tia cảm thương.

Đúng vậy!

Chuyện này thật quá đỗi đau lòng.

Nếu không phải xảy ra trên chính mình, thậm chí bọn họ sẽ không tin một người làm cha, làm phu quân lại có thể tâm ngoan thủ lạt đến

thế.

"Không có gì là không thể!" Thông Thiên Giáo Chủ xua xua đầu, chậm rãi nói: "Lý Tĩnh không phải một phàm nhân, tham sống sợ chết là chuyện bình thường!" "Tuy nhiên, mục đích của Thái Ất Chân Nhân không chỉ đơn giản là thu đồ đệ Na Tra, nếu không có gì bất ngờ, hắn đã nhìn trúng nội tình của Na Tra, muốn mượn cơ hội chiếm đoạt nội tình của Na Tra làm của riêng!" Cái gì!

Lại có chuyện như vậy!

Kinh hô một tiếng, Kim Linh Thánh Mẫu và Ân Tố Tố kinh ngạc nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ, đáy mắt tràn đầy vẻ khó tin.

"Không sai!" Thông Thiên Giáo Chủ gật đầu, kiên nhẫn giải thích: "Thiên phú và nội tình của Na Tra không cần nghi ngờ, nếu không phải vì ma khí trên người, chỉ sợ Thái Ất Chân Nhân cũng sẽ không để Lý Tĩnh động thủ." "Nhưng như vậy cũng tốt, ma khí tuy khiến sự tồn tại của ngươi chịu nguy hiểm, nhưng cũng gián tiếp bảo vệ ngươi, nếu không, chỉ sợ trước khi Kim Linh đến, Thái Ất đã động thủ rồi." Nghe vậy, Kim Linh Thánh Mẫu và Ân Tố Tố im lặng.

Bọn họ cũng không ngờ sự tình lại như vậy, vốn tưởng rằng Thái Ất Chân Nhân là kẻ đứng ngoài cuộc, không ngờ lại trở thành chủ mưu, thậm chí mục đích của hắn là hủy diệt Na Tra.

"Hèn chi ta cảm nhận được ác ý mãnh liệt từ lão gia hỏa đó!" Đột nhiên, Na Tra khẽ nói: "Thì ra ngay từ đầu hắn đã muốn giết ta!" "Thái Ất Chân Nhân, tuy đã chết, nhưng đã là người của Xiển Giáo, chuyện này Na Tra ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua dễ dàng." "Thái Sư Tổ, xin truyền cho con thần thông, Na Tra muốn vì Tiệt Giáo dẹp bằng chướng ngại, giết sạch tiên nhân Xiển Giáo!" Trong khoảnh khắc này, sát cơ của Na Tra bùng nổ, đúng với danh tiếng ma đồng.

"Tốt!" "Tốt!" Tuy nhiên, Thông Thiên Giáo Chủ lại không hề để

tâm, ngược lại cực kỳ vui mừng.

Na Tra là Linh Châu Tử chuyển thế, chỉ cần hắn gia nhập Tiệt Giáo, thì Nữ Oa sẽ không dám làm càn, đến lúc đó...

"Na Tra!" Nghĩ đến đây, Thông Thiên Giáo Chủ tâm niệm khẽ động, triệu hoán ra bốn kiện Tiên Thiên Linh Bảo nói: "Bốn bảo vật này lần lượt là Hỏa Tiêm Thương, Càn Khôn Quyển, Phong Hỏa Luân và Hỗn Thiên Lăng!" "Đều là Tiên Thiên Linh Bảo mà bản tọa có được năm xưa, tuy chỉ ở cấp độ trung phẩm nhưng cũng cực kỳ cường đại, đợi khi tu vi của ngươi đạt Kim Tiên cảnh, ta sẽ ban cho ngươi!" "Trước đó, ta sẽ đặt chúng ở chỗ Kim Linh, đợi khi ngươi đạt cảnh giới đó, ngươi sẽ có được!" Sss!

Nhìn cảnh này, Kim Linh Thánh Mẫu thì thôi, nhưng Ân Tố Tố cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Là tu sĩ, làm sao nàng không biết sự quý giá và cường đại của Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí trước đây nàng là tu vi Kim Tiên còn không có Hậu Thiên Linh Bảo, nhiều nhất cũng chỉ có một kiện pháp khí mà thôi.

Nhưng bây giờ Thông Thiên Giáo Chủ lại ban cho Na Tra bốn kiện Tiên Thiên Linh Bảo, ân huệ cỡ nào, coi trọng cỡ nào.

Nhất thời, Ân Tố Tố lập tức nhìn về phía Na Tra nói: "Tra nhi, còn không mau bái tạ Sư Tổ!" "Na Tra đa tạ Thái Sư Tổ!" Không chút do dự, Na Tra quỳ xuống đất, sau khi tam bái cửu khấu với Thông Thiên Giáo Chủ, tuy không thể che giấu lệ khí của bản thân, nhưng cũng cung kính tuyệt đối, đôi mắt trong veo không có bất kỳ dấu hiệu nhập ma nào.

"Tốt!" Thu vào mắt cảnh này, Thông Thiên Giáo Chủ hài lòng gật đầu, tâm niệm khẽ động, lấy ra một ngọc giản ném cho Kim Linh Thánh Mẫu nói: "Trong đó ghi chép Cửu Chuyển Thần Công, Tam

Đầu Sáu Tay và Thập Bát Biến Hóa Chi Thuật, ngươi hãy truyền dạy hết cho Na Tra, nhất định phải để nó trưởng thành trước khi Phong Thần đến." "Vâng!" Kim Linh Thánh Mẫu đáp lời, thu lấy ngọc phù, ánh mắt nhìn Na Tra một cái, sau đó nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ nói: "Sư tôn, nếu không có chuyện gì nữa, vậy đệ tử xin cáo lui trước!" "Đi đi!" Thông Thiên Giáo Chủ xua tay, không ngăn cản.

Thấy vậy, Kim Linh Thánh Mẫu cũng không còn chần chừ, lập tức dẫn Ân Tố Tố và Na Tra rời khỏi Thượng Thanh Cung!

Thời gian trôi qua vội vã, thoáng cái, bảy năm đã trôi qua.

Chương 613

Một ngày nọ, trong Triều Ca Thành, Trụ Vương đang nghị sự trên đại điện!

"Đại Vương!" Lúc này, giữa đám người, một vị đại thần bước tới, cúi mình hành lễ nói: "Hôm nay là sinh thần của Nữ Oa Nương Nương, theo quy củ, cần phải đến tế bái một phen mới được." Sinh thần Nữ Oa Nương Nương!

Lông mày Trụ Vương nhướng lên, sắc mặt hắn lúc này đại biến, dường như đã nhớ ra, cả khuôn mặt lập tức lộ ra một tia kháng cự.

Theo bản năng, Trụ Vương lập tức nói: "Sinh thần Nữ Oa Nương Nương tuy quan trọng, nhưng bản vương hôm nay lại cảm thấy thân thể không khỏe, chuyện này cứ thế đã!" Nói xong, Trụ Vương cũng không nán lại, quay người vội vã rời đi.

"……" Nhìn cảnh này, tất cả đại thần trong điện đều ngây người.

Lần thứ mấy rồi?

Kể từ sau trận bệnh nặng của Trụ Vương năm năm trước, mỗi năm vào ngày này hắn đều lấy cớ thân thể không khỏe để từ chối đi tế Nữ Oa...

"Chư vị!" "Chúng ta về thôi!" Lúc này, trong đám người, ánh mắt Văn Trọng lóe lên tinh quang nói: "Vì Đại Vương không đi, vậy chúng ta cũng không cần nói nhiều!" "Vâng!" Các đại thần trong điện đồng thanh đáp lời, sau đó giải tán.

Nhưng đối với việc Trụ Vương không đi tế bái Nữ Oa, bọn họ đều có chút nghi hoặc.

Một lần hai lần thì thôi.

Nhưng bây giờ đã từ chối lần thứ năm, chẳng lẽ Trụ Vương có ý kiến gì với Nữ Oa?

Hay có điều gì đó mà bọn họ không biết?...

"Chuyện gì vậy!" "Vì sao Thương Trụ lại không đến Nữ Oa Cung dâng hương!" Cùng lúc đó, trong Ngọc Thanh Cung, đôi mắt vốn nhắm nghiền của Nguyên Thủy khẽ mở, cả khuôn mặt Người lúc này trở nên cực kỳ khó coi.

Năm năm trước, Người cảm nhận được dị động của Phong Thần Bảng.

Nếu không có gì bất ngờ, đó là lúc Phong Thần sắp khai mở.

Vì chuyện này, Người đã đặc biệt phái Khương Tử Nha, một trong Mười Hai Kim Tiên tân tấn, sớm hạ sơn đến Triều Ca.

Nhưng bây giờ thì sao?

Trụ Vương lại không khai mở Phong Thần Lượng Kiếp, đây không phải là tin tốt.

Dù sao, theo thời gian trôi qua, Người có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh của Phong Thần Bảng đang biến đổi, thậm chí trở nên có chút bạo táo, ngay cả Thánh Nhân tôn quý như Người cũng cảm thấy một tia uy hiếp.

"Không được!" "Chuyện này tuyệt đối không thể trì hoãn nữa!" Trong khoảnh khắc, Nguyên Thủy đứng dậy, không màng đến phong thái, Người rời khỏi Ngọc Thanh Cung, cấp tốc đi đến Thủ Dương Sơn tìm Lão Tử thương nghị. ...

"Huyền Đô, thỉnh nhị sư bá tiến vào!" Thủ Dương Sơn, trong Thái Thanh Cung, đôi mắt vốn nhắm nghiền của Lão Tử khẽ mở nói.

"Vâng!" Huyền Đô đáp lời, lập tức đứng dậy đi ra ngoài cửa.

Khi vừa ra khỏi cửa, bóng dáng Nguyên Thủy vừa vặn từ trên trời giáng xuống.

"Bái kiến nhị sư bá!" Huyền Đô cúi mình hành lễ, lập tức nói: "Sư tôn thỉnh nhị sư bá tiến vào!" "Ừm!" Nguyên Thủy gật đầu, lập tức tiến vào Thái Thanh Cung.

"Đại ca!" Khi đến trước mặt Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy ôm quyền hành lễ nói: "Nhân gian xuất vấn đề rồi!" "Kẻ khai mở lượng kiếp là Trụ Vương đột nhiên tính cách đại biến, không đi Nữ Oa Cung dâng hương, kế hoạch của chúng ta đều bị chậm trễ." "Không chỉ như vậy, theo thời gian trôi qua, ta cảm thấy Phong Thần Bảng đang táo động, ẩn ẩn thậm chí có xu thế gia cường lượng kiếp, đến lúc đó có thể ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cũng khó tự vệ." Nghe vậy, sắc mặt Lão Tử lập tức ngưng trọng.

Trước đây, Người vẫn luôn cao cao tại thượng, không tham gia vào chuyện bên ngoài, đó là vì Thanh Đế, Huyền Đô, Vân Tiêu dưới trướng Người đều đã là Chuẩn Thánh, Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu cũng đã đạt Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thậm chí nếu không có gì bất ngờ, không lâu sau cũng có thể tấn cấp Chuẩn Thánh.

Nhưng nếu sức mạnh của lượng kiếp không ngừng tích lũy và lớn mạnh, thì Chuẩn Thánh lúc đó cũng có nguy cơ tử vong, một khi Thanh Đế và những người khác xảy ra chuyện, thì đối với Nhân Giáo mà nói, tuyệt đối bất lợi.

"Có biết nguyên do không?" Lão Tử hơi trầm ngâm, lập tức nói: "Thương Trụ Vương là người của thiên mệnh, lại là tôn quý của Nhân Hoàng, không phải chúng ta có thể tùy ý thao túng." "Nếu hắn không muốn, thì chuyện này chúng ta thật sự không thể làm gì được!" Nghe vậy, sắc mặt Nguyên Thủy cũng trầm xuống.

Đúng như Lão Tử nói, chuyện này quả thật trở nên cực kỳ khó

giải quyết.

"Không rõ!" Nguyên Thủy hít sâu một hơi, lập tức nói: "Không lẽ có liên quan đến trận bệnh nặng của Trụ Vương năm năm trước!" "Ta có thể cảm nhận được, Nhân Hoàng khí vận của Thương Trụ Vương đang không ngừng gia cường, thậm chí trong Thương Triều xuất hiện không ít năng nhân dị sĩ, quốc vận của toàn bộ Thương Trụ vương triều đang không ngừng phàn thăng." "Một khi xu thế này tiếp tục, thì ngay cả chúng ta hợp lực cũng khó có thể thay đổi sự thay triều đổi đại của một vương triều, trừ phi có Thiếu Hạo xuất thủ, hoặc giả Hình Hạo đạo hữu tự mình xuất thủ." Lời này vừa ra, toàn bộ Thái Thanh Cung lập tức trở nên tĩnh mịch.

Ước chừng một khắc đồng hồ sau, Lão Tử chậm rãi ngẩng đầu nói: "Không thể đợi thêm nữa!" "Phải nhanh chóng giải quyết chuyện này!" "Chỉ có lượng kiếp khai mở, chúng ta mới có khả năng tranh với Thông Thiên." "Tiệt Giáo có liên hệ mật thiết với Thương Trụ, một khi khí vận Thương Triều tăng trưởng mạnh mẽ, đến lúc đó Tiệt Giáo tất yếu sẽ lên một tầng nữa, đối với chúng ta không có bất kỳ lợi ích nào." Nghe vậy, sắc mặt Nguyên Thủy cũng trầm xuống.

Người rõ ràng lời Lão Tử nói là sự thật, càng rõ ràng sự nghiêm trọng của chuyện này.

Nhưng bây giờ, lại không có bất kỳ biện pháp nào, dù sao nếu không có gì bất ngờ, bản thân chuyện này rất khó xoay chuyển.

"Đại ca!" Theo bản năng, Nguyên Thủy lập tức nói: "Vậy chúng ta phải làm thế nào?" "Tìm Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!" Ánh mắt Lão Tử lóe lên tinh quang, Người ngẩng đầu nói: "Tây Phương Giáo tuy là bàng môn, nhưng không thể không nói, thủ đoạn trong tả đạo của họ quả thật có chỗ đáng học hỏi." "Chỉ cần có một tu sĩ tinh thông tả đạo tiến vào triều đình, thì có thể mượn cơ hội này mê hoặc Thương Trụ

Vương, khiến hắn vào sinh thần năm sau khai mở lượng kiếp." "Nhưng nếu không có sự giúp đỡ của họ, chỉ riêng tu sĩ hai giáo ta cũng không thể làm gì được, dù sao chúng ta đều có liên quan đến khí vận Nhân tộc, chúng ta xuất thủ tất yếu sẽ gặp phải phản phệ của khí vận Nhân tộc!" "Chuẩn Đề Tiếp Dẫn!" Ánh mắt Nguyên Thủy lóe lên tinh quang, lập tức hiểu ra ý Lão Tử.

Chỉ cần có hai người đó xuất thủ, thì chuyện này thập phần nắm chắc.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bản thân không nằm trong Phong Thần Lượng Kiếp, Tây Phương Giáo cũng không có lý do gì phải tham gia, muốn mời họ xuất thủ thì lại phải trả một cái giá không nhỏ.

Theo bản năng, Nguyên Thủy nhìn về phía Lão Tử, muốn hỏi ý kiến của Người.

Nhưng đối mặt với ánh mắt của Nguyên Thủy, Lão Tử lúc này lại ngồi đó bế mục thần du, một bộ ta cũng không biết, ta cũng không quản.

"Ta biết rồi!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy biết chuyện này phải đi làm.

Tu vi của Lão Tử đã đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng, chỉ cần đợi thời cơ là tốt.

Môn hạ đệ tử của Người cũng không nhiều, ngay cả khi lượng kiếp thực sự gia cường, với sức mạnh của Người cũng đủ để bảo toàn đệ tử dưới trướng, ngược lại Nguyên Thủy thì không được, chẳng phải trước đó Thái Ất Chân Nhân đã bị giết sao.

"Đại ca, ta bây giờ đi Tây Phương!" Nói xong, Nguyên Thủy đứng dậy, sau khi hành lễ với Lão Tử, quay người vội vã rời đi.

"Ai!" Đợi Nguyên Thủy rời đi, đôi mắt nhắm nghiền của Lão Tử

khẽ mở, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Lão sư, vì sao lại phải làm như vậy!” “Tam Thanh hợp thể, Bàn Cổ đạn ta ư?” “Sớm biết như vậy, năm đó ta không nên đi Tử Tiêu Cung!” Nói xong, Lão Tử nhắm mắt lại, cả người lại chìm vào tu luyện. ...

Tây Phương Giáo, Linh Sơn!

Chương 614

Xùy!

Nguyên Thủy cấp tốc phi hành, khi đến đỉnh Linh Sơn, lập tức nói: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị đạo hữu xin diện kiến!" "Nguyên Thủy!" "Đến rồi!" Trong Linh Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mở mắt, ánh mắt hai người không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dù sao vào thời điểm then chốt này, Nguyên Thủy lẽ ra không nên đến Tây Phương.

"Sư huynh, Nguyên Thủy đến đây làm gì?" Chuẩn Đề nhíu mày chặt chẽ nói.

"Không rõ!" Tiếp Dẫn xua xua đầu, đứng dậy nói: "Nhưng dù thế nào, đối với ta mà nói cũng là một chuyện tốt." "Nguyên Thủy đến đây chắc chắn có điều cầu, đối với vị thế của Tây Phương ta đại hữu ích!" Nghe vậy, Chuẩn Đề lập tức sáng mắt.

Đúng vậy!

Nếu không có gì bất ngờ, đây tuyệt đối là một cơ hội.

Ngay lập tức, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy, ôm quyền hành lễ nói: "Nguyên Thủy đạo hữu đại giá quang lâm, không biết có chuyện gì?" Đối mặt với câu hỏi, Nguyên Thủy do dự một lúc, lập tức nói: "Hai vị đạo hữu, ta lần này đến đây có chuyện quan trọng muốn thương nghị, không biết..." Quả nhiên có chuyện!

Khóe miệng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhếch lên, hai người nhìn nhau, sau đó nhường đường nói: "Nếu vậy, đạo hữu xin mời theo ta!" "Tốt!" Nguyên Thủy đáp lời, đi theo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vào Linh

Sơn.

Khi đến dưới cây Bồ Đề, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lấy ra trà ngon chiêu đãi Nguyên Thủy.

Sau khi ba người uống một chén trà, Tiếp Dẫn mới nói: "Đạo hữu, bây giờ có thể nói rồi chứ!" "Ừm!" Nguyên Thủy gật đầu, đặt chén trà trong tay xuống nói: "Hai vị đạo hữu thực không giấu gì, lần này ta đến đây có việc cầu xin!" "Phong Thần Bảng dị biến, rất có dấu hiệu tái diễn Đại Kiếp Vu Yêu năm xưa khi lượng kiếp bị tích lũy!" "Nếu không thể nhanh chóng khai mở Phong Thần Lượng Kiếp, thì Phong Thần Bảng sẽ triệt để bùng nổ, khi đó có thể sẽ diễn biến thành Vô Lượng Lượng Kiếp, đến lúc đó không chỉ nhân Xiển Tiệt Tam Giáo, thậm chí toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều sẽ bị cuốn vào, Thánh Nhân chi hạ không có bất kỳ sinh linh nào có khả năng sống sót." Cái gì!

Phong Thần Bảng dị biến!

Lượng kiếp đang tích lũy!

Kinh hô một tiếng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngây người.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại có biến cố như vậy.

Sự đáng sợ của lượng kiếp tích lũy bọn họ biết rõ.

Đại chiến Vu Yêu vốn kết quả là hai tộc Vu Yêu tan nát, nhưng vì duyên cớ của Hình Hạo mà lượng kiếp hết lần này đến lần khác bị trì hoãn, sức mạnh của lượng kiếp hết lần này đến lần khác bị tích lũy.

Kết quả cuối cùng là, Đại La Kim Tiên thương vong vô số, Chuẩn Thánh chết ít nhất cũng chín phần mười, thậm chí lúc đó ngay cả tồn tại cấp Thánh Nhân cũng chết không ít.

Nếu Phong Thần Lượng Kiếp lại xảy ra chuyện như vậy, thì họ không sao, nhưng tu sĩ Tây Phương Giáo dưới trướng bọn họ chỉ sợ

cũng có thể bị cuốn vào, thậm chí...

"Đạo hữu, rốt cuộc là chuyện gì!" Theo bản năng, Tiếp Dẫn liền hỏi, sắc mặt nghiêm túc đến cực điểm.

Thậm chí Chuẩn Đề lúc này cũng kinh ngạc nhìn về phía Nguyên Thủy, dù sao trong ấn tượng của hắn, Nguyên Thủy không thể nào phạm sai lầm sơ cấp như vậy.

"Ai!" Nguyên Thủy thở dài một tiếng, cũng không giấu giếm, lập tức kể lại chuyện Thương Trụ Vương một lượt.

Sau khi nói xong, Nguyên Thủy đứng dậy, ôm quyền hành lễ nói: "Cho nên lần này ta đến Tây Phương Giáo là muốn thỉnh hai vị đạo hữu phái một người tinh thông tả đạo tiến vào Triều Ca, để Thương Trụ Vương nhanh chóng khai mở lượng kiếp!" "Cái gì!" "Cổ hoặc Nhân Hoàng!" Đồng tử co rút lại, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức lùi xa Nguyên Thủy tám trượng.

Nếu không ngại thân phận Thánh Nhân của Nguyên Thủy, thậm chí bọn họ đều hận không thể lập tức đuổi Nguyên Thủy ra ngoài.

Đùa à!

Tưởng Nhân Hoàng là tùy tiện có thể động vào sao?

Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc là Thiếu Hạo tu vi Ngụy Thánh đại viên mãn, lại là đệ tử của Hình Hạo, để họ ra tay đối phó với Nhân Hoàng hiện tại, đó chẳng khác nào tự tìm cái chết.

Điều quan trọng nhất là, Nhân tộc hiện tại là chủng tộc đứng đầu thiên hạ, khí vận khổng lồ đáng sợ đến mức nào, một khi xảy ra chuyện phản phệ, toàn bộ Tây Phương Giáo đều có thể bị đánh rớt xuống vực sâu.

"Nguyên Thủy đạo hữu, ta từ chối!" Không chút do dự, Chuẩn Đề nói trước.

Không muốn tham gia vào chuyện này, cho dù thực sự xảy ra Vô Lượng Lượng Kiếp, nhưng cũng không muốn lấy toàn bộ Tây Phương Giáo ra đánh cược.

"Đạo hữu đừng hoảng sợ!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy làm sao không biết tâm tư của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lập tức nói: "Chuyện này sẽ không liên lụy Tây Phương Giáo!" "Ta đến mượn người, là mượn một người bị Tây Phương Giáo trục xuất khỏi môn tường!" "Chỉ cần hai vị đạo hữu đồng ý, ta có thể thuyết phục huynh trưởng ta hứa sau Phong Thần sẽ giúp đỡ hai vị đạo hữu một lần, cho dù Tây Phương Giáo tiến vào Đông Phương, ta cũng tuyệt đối sẽ không cản trở!" Nghe xong lời Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi kinh hô thành tiếng.

Cơ hội tiến vào Đông Phương!

Mặc dù cơ hội này chỉ có một lần, nhưng đối với bọn họ mà nói lại là một sự dụ hoặc chí mạng.

Không giống với vùng đất Đông Phương rộng lớn màu mỡ, thậm chí hơn chín phần mười Nhân tộc đều cư trú ở đó, toàn bộ Tây Phương lại cực kỳ nghèo nàn, cho dù cũng có Nhân tộc tồn tại, nhưng cũng ít ỏi.

Nếu Tây Phương Giáo muốn phát triển và lớn mạnh, thì nhất định phải đi đến vùng đất Đông Phương, chiếm được một phần tín ngưỡng khổng lồ của Nhân tộc Đông Phương, khi đó toàn bộ Tây Phương Giáo sẽ triệt để hưng thịnh, đến lúc đó...

"Sư huynh!" Theo bản năng, Chuẩn Đề nhìn về phía Tiếp Dẫn.

Thật sự, hắn đã động tâm.

Đúng như Nguyên Thủy nói, chỉ cần hi sinh một con tốt thí, thì mọi chuyện không liên quan gì đến Tây Phương Giáo, đến lúc đó cho

dù thực sự xảy ra chuyện, cũng có thể đứng ngoài cuộc.

"Đạo hữu lời này là thật sao!" Tiếp Dẫn hít sâu một hơi, cũng không thể kháng cự được sự dụ hoặc.

Dù sao đây tuyệt đối là một cơ hội để Tây Phương Giáo quật khởi, cơ hội lớn như vậy, không thể bỏ qua.

"Đương nhiên!" Nguyên Thủy gật đầu, nội tâm thở phào nhẹ nhõm.

Hắn biết, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đã động tâm rồi, trong tình huống như vậy, nếu không có gì bất ngờ, mục đích của hắn cũng đã đạt được.

"Tốt!" Tiếp Dẫn đáp lời, lập tức nói: "Nếu đã như vậy, vậy cứ làm theo lời đạo hữu nói!" "Chỉ mong đạo hữu có thể tuân thủ lời hứa!" "Chuyện này đương nhiên!" Nguyên Thủy gật đầu, lúc này cũng không thể bận tâm nhiều như vậy.

Chuyện đến nước này, nếu không thể áp chế Tiệt Giáo, thì Xiển Giáo thực sự sẽ danh tồn thực vong.

Ngay cả khi cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một cơ hội, nhưng Người cũng không quá để ý, cho dù hai người đó trung hưng Tây Phương Giáo, nhưng cũng không thể nào đối thủ với Lão Tử.

Ngay lập tức, ba người sau khi đạt được sự nhất trí liền bắt đầu thương nghị.

Chương 615

Đủ ba canh giờ sau, Nguyên Thủy mới rời khỏi Linh Sơn, đồng thời mang theo một hòa thượng đầu trọc rời khỏi vùng đất Tây Phương.

Không lâu sau, Nguyên Thủy liền đến nơi Triều Ca.

Khi nhìn cảnh sắc thành trì xa xa bao quanh không khí, ánh mắt Nguyên Thủy lóe lên hàn quang, quay đầu nói: "Tiếp theo giao cho ngươi!" "Chỉ cần hoàn thành chuyện này, đến lúc đó lợi ích sẽ không thiếu." "Vâng!" Hòa thượng đáp lời, thân hình khẽ lay động hóa thành một hiệp khách.

Ngay sau đó, người này hành lễ với Nguyên Thủy, phiêu dật hạ xuống mặt đất, sau đó bước đi vào Triều Ca Thành.

"Tốt!" "Trụ Vương, lần này xem ngươi ứng phó thế nào!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy hài lòng gật đầu, lập tức cũng không nán lại, cả người thân hình khẽ lay động liền biến mất tại chỗ. ...

Cùng lúc đó, người nam tử từ Tây Phương Giáo xuất ra lúc này cũng đã tiến vào Triều Ca Thành.

Vừa đi trên đường phố, trong đầu không ngừng suy nghĩ làm thế nào mới có thể mê hoặc Trụ Vương, làm thế nào mới có thể khiến hắn hành động theo mưu kế của Nguyên Thủy.

"A!" "Bắt lấy!" Tuy nhiên, lúc này, một toán cấm vệ quân lại lặng lẽ đến hiện trường, trực tiếp bao vây nam tử, trong đó một nam tử trực tiếp dùng Khổn Tiên Thằng trói chặt nam tử kia.

Sau khi hoàn tất mọi thứ, nam tử cầm đầu lập tức nói: "Đại Vương có lệnh, giam gián điệp tự quốc vào thiên lao." "Vâng!"

“Vâng!” Tiếng đáp vang lên, những cấm vệ quân kia cũng không chần chừ, lập tức áp giải nam tử đi về phía thiên lao.

“Chuyện gì vậy!” “Chuyện gì đã xảy ra!” Chuyện đến nước này, nam tử mới như tỉnh mộng hoàn thần, cả người vẻ mặt ngơ ngác nhìn những cấm vệ quân bên cạnh, theo bản năng muốn thoát ra.

Tuy nhiên, khi phát động pháp lực mới phát hiện, sức mạnh trên người đã bị Khổn Tiên Tác phong tỏa, lúc này hắn không khác gì một phàm nhân là bao.

Không chỉ như vậy, nam tử giật mình phát hiện Nguyên Thần cũng không thể điều động được nữa, dường như có một cỗ sức mạnh đặc biệt đã giam cầm hắn.

Trong khoảnh khắc này, sắc mặt nam tử tái nhợt như tro.

Không biết rốt cuộc là chuyện gì, nhưng nếu không có gì bất ngờ, sự tồn tại của hắn dường như đã bị bại lộ, mọi chuyện dường như có liên quan đến Trụ Vương.

“Đáng chết!” “Rốt cuộc là chuyện gì!” Trong lòng chửi rủa, sắc mặt nam tử lạnh như sương, nhưng cũng không thể phản kháng.

Dưới sự áp giải của cấm vệ quân, nam tử nhanh chóng bị giam vào một nhà tù đặc biệt.

“Vào đi!” “Canh chừng chặt chẽ cho ta, Đại Vương dặn tuyệt đối không được lấy mạng hắn, cũng không được để hắn tự sát!” “Vâng!” “Vâng!” Cùng với tiếng đáp vang lên, lính gác liền rời đi, cửa phòng giam đóng lại, toàn bộ khu vực trở nên tĩnh mịch.

“Người Tây Phương Giáo!” Lúc này, một giọng nói khàn khàn vang lên trong phòng giam.

Lập tức, nam tử chấn động tinh thần, theo bản năng quay đầu nhìn về phía khu vực phía sau, lập tức đồng tử co rút nói: “Không thể nào!”

Phóng tầm mắt nhìn lại, có thể thấy trong phòng giam có không ít bóng người, từng người mặc cẩm bào, nhìn qua cực kỳ tôn quý, đặc biệt là người đứng đầu, chính là Khương Tử Nha, người vừa mới tấn thăng thành một trong Mười Hai Kim Tiên của Xiển Giáo không lâu trước đó.

"Khương Tử Nha!" "Sao lại bị giam ở đây!" "Không phải ông đang bày quán ở Triều Ca Thành sao?" Một bước tiến lên, Dược Sư sắc mặt không tốt hỏi.

Dược Sư!

Đệ tử chân truyền của Tiếp Dẫn!

Tu vi của hắn đã đạt đến bán bộ Chuẩn Thánh.

Trong các đệ tử đời thứ hai của các giáo phái lớn cũng coi như một nhân vật, vì đại nghiệp Tây Phương Giáo lần này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không thể không phái hắn ra.

Nhưng Dược Sư vạn vạn không ngờ.

Mọi chuyện lại hoàn toàn không giống với những gì hắn hiểu.

Vừa mới tiến vào Triều Ca Thành đã bị ám toán, Khổn Tiên Tác càng khiến hắn lúc này như phàm nhân, không có chút sức phản kháng nào.

Điều khiến hắn không thể tin nổi nhất là, Khương Tử Nha rõ ràng đang ở trong thành lại cũng bị giam ở đây, những người phía sau hắn dường như đều là tu sĩ Xiển Giáo.

"Ai!" Khương Tử Nha thở dài một tiếng, bước tới nói: "Chúng ta bị lừa rồi!" "Trụ Vương tuyệt đối không phải phàm nhân, sức mạnh của hắn vượt xa chúng ta, ít nhất cũng ở cấp độ Chuẩn Thánh." "Quan trọng nhất là, trong Triều Ca Thành, khí vận Nhân Hoàng của Trụ Vương có thể che giấu mọi thiên cơ, điều này cũng khiến chúng

ta vừa tiến vào Triều Ca Thành không lâu đã bị ám toán bắt giữ." Cái gì!

Trụ Vương không phải phàm nhân!

Đồng tử co rút lại, Dược Sư ngây người.

Nếu thực sự như Khương Tử Nha nói, thì chuyện này quả thật rất lớn rồi.

Sau thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế thời Thượng Cổ, Nhân Hoàng tuy có toàn bộ khí vận Nhân tộc gia trì trên thân, không có tu sĩ nào dám ra tay với hắn.

Nhưng trong thời đại Ngũ Đế, Thánh Nhân đã liên thủ phong tỏa phương pháp tu luyện khí vận của Nhân Hoàng, triệt để đoạn tuyệt khả năng Nhân Hoàng có thể tu luyện.

Nhưng bây giờ thì sao?

Trụ Vương lại có thể là tu luyện giả, lấy khí vận Nhân tộc làm căn cơ tu luyện, thì chẳng phải...

"Khương Tử Nha đạo hữu!" Theo bản năng, Dược Sư liền nói: "Nếu đã như vậy, thì chẳng phải chúng ta chắc chắn sẽ chết sao?" "Trong tình huống hiện tại, chúng ta đều bị Khổn Tiên Tác trói chặt, pháp lực trên người cũng không thể sử dụng, trong tình huống như vậy, chúng ta chẳng phải như thịt trên thớt, không thể không để người khác cắt xẻo ư?" Lời này vừa ra, sắc mặt Khương Tử Nha và những tu sĩ Xiển Giáo phía sau hắn đều trở nên khó coi.

Không vì điều gì khác, bởi vì bọn họ cũng đã hiểu ra một chút, thậm chí đã hiểu ra từ sớm.

Mặc dù bây giờ họ đều còn sống, nhưng bị giam trong một nhà tù tối tăm không thấy ánh mặt trời, lại còn sống không bằng chết, thậm chí một khi Trụ Vương thực sự muốn đối phó với họ, thì chắc chắn

sẽ chết.

"Không!" "Hiện tại hắn không dám động thủ!" Lúc này, Khương Tử Nha xua xua đầu nói: "Phong Thần Lượng Kiếp còn chưa thực sự khai mở, một khi Trụ Vương giết bất kỳ ai trong chúng ta, chỉ cần Nguyên Thần của người đó tương ứng với Phong Thần Bảng, thì chuyện này sẽ bại lộ." "Một khi đến lúc đó, chư thiên Thánh Nhân đều sẽ biết chuyện Trụ Vương, đến lúc đó nhất định sẽ ra tay can thiệp, chỉ một Nhân Hoàng lại không thể kháng cự Thánh Nhân." "Nếu không có gì bất ngờ, mục đích Trụ Vương giam giữ chúng ta là muốn giam cầm tất cả chúng ta ở đây, đợi sau khi Phong Thần Lượng Kiếp khai mở sẽ mượn tay tiên nhân Tiệt Giáo giết chúng ta!" "Khi đó, cho dù chúng ta nhập Phong Thần Bảng, nhưng cũng sẽ không bị người khác phát hiện ra thân phận thật sự của chúng ta, thậm chí sẽ đổ toàn bộ trách nhiệm của chuyện này lên đầu tiên nhân Tiệt Giáo." Lời này vừa ra, cả trường tĩnh mịch.

Nếu thực sự như Khương Tử Nha nói, thì chuyện này quả thật rất lớn rồi.

Gần như thập tử vô sinh, nếu có thể được Phong Thần Bảng triệu hoán thì tốt, nếu ngay cả cơ hội tiến vào Phong Thần Bảng cũng không có, thì...

"Đáng chết!" "Vậy chúng ta phải làm sao đây!" Theo bản năng, Dược Sư liền chửi rủa.

Là thủ đồ của Tiếp Dẫn, hắn thật sự không ngờ có một ngày mình sẽ bị lừa, thậm chí bị một Nhân Hoàng Nhân tộc lừa gạt.

"Đợi!" Khương Tử Nha hít sâu một hơi, liền nói: "Thánh Nhân đã cảm nhận được điều không đúng." "Chỉ cần đợi thêm một khoảng thời gian nữa, Thánh Nhân nhất định có thể phát hiện biến cố trong Triều Ca Thành, đến lúc đó chúng ta sẽ có cơ hội thoát ra." "Trước đó

chúng ta cũng không thể làm gì được, chỉ có thể hy vọng sư tôn có thể nhanh chóng phát hiện vấn đề ở đâu." Nghe vậy, Dược Sư im lặng.

Chương 616

Chuyện phát triển đến mức này, tuyệt đối vượt quá dự liệu của hắn.

Thậm chí trong tình huống như vậy, hắn không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể nghe Khương Tử Nha nói mà chờ đợi, nếu không thì không có chút hy vọng nào. ...

Thoáng cái, một năm đã trôi qua.

Một ngày nọ, lại đến sinh thần của Nữ Oa.

Nếu không có gì bất ngờ, các đại thần trong triều đình lại nói để Trụ Vương đi Nữ Oa Cung dâng hương.

Tuy nhiên, Trụ Vương lại một lần nữa lựa chọn từ chối, quay người rời khỏi đại điện, không hề có ý muốn tiếp tục tranh cãi với quần thần.

Đối với điều này, các đại thần trong triều cũng đã quen.

Thậm chí ngay cả người mở miệng khuyên nhủ Trụ Vương cũng không còn ôm hy vọng, một đám người lập tức rời khỏi đại điện, tự lo việc của mình. ...

"Đáng chết!" "Vì sao không thành công!" Cùng lúc đó, trong Ngọc Thanh Cung, tiếng gào thét phẫn nộ của Nguyên Thủy vang vọng bốn phương.

Hôm nay Người vẫn luôn chờ đợi Trụ Vương đến Nữ Oa Cung dâng hương, nhưng bây giờ thời gian đã trôi qua, Trụ Vương lại không đến Nữ Oa Cung, chẳng phải điều đó có nghĩa là Dược Sư đã thất bại sao?

"Đáng chết, rốt cuộc là chuyện gì!" "Ta không tin, trong đó nhất

định có kẻ giở trò!" Một lúc lâu sau, Nguyên Thủy hồi thần, sau khi hít sâu một hơi, tâm niệm khẽ động liền triệu hoán ra Bàn Cổ Phiên, mạnh mẽ phun ra một ngụm tinh huyết, miệng khẽ quát: "Phá cho ta!" Oanh long long...

Oanh long long...

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, đầu tiên bao trùm phạm vi Côn Luân Sơn, sau đó với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường lan truyền khắp Hồng Hoang.

"Chuyện gì vậy?" "Nguyên Thủy đang làm gì?" "Chuyện gì đã xảy ra?" "……" Nhất thời, chư thần Hồng Hoang đều quay đầu nhìn về phía Côn Luân Sơn, đáy mắt đều lộ vẻ khó hiểu.

Chưa đợi chư thần tiếp tục suy nghĩ, một tiếng vỡ vụn lại khẽ vang lên, ngay sau đó, chuyện Trụ Vương dùng thủ đoạn che trời giấu biển giam cầm Dược Sư, Khương Tử Nha và tiên nhân Xiển Giáo liền bị bại lộ.

Không chỉ như vậy, bản thân Trụ Vương xảy ra biến cố, nghi ngờ đã biết vận mệnh của mình và muốn nghịch thiên cải mệnh cũng liền bị các tồn tại cấp Chuẩn Thánh trở lên trong Hồng Hoang diễn ra.

"Sss!" "Thương Trụ Vương lại muốn nghịch thiên cải mệnh!" "Thật khó tin, lượng kiếp lại do Nhân Hoàng khai mở, dường như không cam tâm với vận mệnh làm con rối!" "Có ý tứ rồi, chỉ là một Nhân Hoàng mà thôi, lại dám mưu kế Thánh Nhân, mưu kế Xiển Giáo, gan lớn đến mức nào!" "……" Nhất thời, tiếng kinh hô của chư thần không ngừng vang lên, ánh mắt đổ dồn về phía Triều Ca Thành, đáy mắt tràn đầy vẻ chấn hám và kinh ngạc.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" Cùng lúc đó, tiếng gầm giận dữ của Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng vang vọng tại nơi họ đang ở.

Nguyên Thủy không ngờ lại bị một Nhân Hoàng lừa gạt, không chỉ tu sĩ Xiển Giáo, thậm chí ngay cả Khương Tử Nha, một trong Mười Hai Kim Tiên dưới trướng Người cũng bị hắn giam cầm, sinh tử đều nằm trong một niệm của hắn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại càng đại nộ không thôi.

Dù sao Dược Sư tuy bị trục xuất khỏi sư môn, nhưng trên thực tế lại là tồn tại mà họ thực sự coi trọng, bây giờ lại bị giam cầm, thậm chí sinh tử đều nằm trong một niệm của Trụ Vương, làm sao họ có thể chấp nhận được?

"Chỉ là một Nhân Hoàng nhỏ bé, sao dám làm như vậy!" Chuẩn Đề quát lớn một tiếng, đứng dậy, toàn thân sát khí tuôn trào, lập tức bước đi định rời khỏi.

Dược Sư bị nhốt trong Triều Ca Thành, thậm chí sinh tử đều nằm trong một niệm của Trụ Vương, tuyệt đối là điều hắn không thể chấp nhận, cũng không thể chấp nhận.

"Sư đệ bớt nóng nảy." Điều ngoài ý muốn là, Tiếp Dẫn lúc này lại mở miệng ngăn cản Chuẩn Đề.

"Sư huynh!" Chuẩn Đề kinh ngạc nhìn về phía Tiếp Dẫn, trừng lớn đôi mắt, đầy vẻ khó tin và nghi hoặc.

Dù sao trong mắt hắn, Dược Sư là đệ tử hệ trực của Tiếp Dẫn, lẽ ra Tiếp Dẫn càng nên lo lắng và tức giận mới đúng.

Nhưng bây giờ thì sao?

Tiếp Dẫn lại một bộ bất động như sơn, ...

"Sư đệ không cần lo lắng!" Tiếp Dẫn mỉm cười thản nhiên, chậm rãi đứng dậy nói: "Khi Dược Sư rời đi, ta đã để lại một đạo thần hồn của mình, cho nên cho dù xảy ra chuyện trong Triều Ca Thành, ta cũng có thể mượn sức mạnh của Công Đức Kim Liên để phục sinh hắn,

đến lúc đó chỉ cần bồi dưỡng một thời gian, là có thể khôi phục như ban đầu." "Chuyện này người lo lắng nhất không phải chúng ta, mà là Nguyên Thủy!" "Nếu vận dụng tốt, thậm chí có thể giúp chúng ta tranh thủ lợi ích lớn hơn!" Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Lời nói của Chuẩn Đề bên môi ngừng lại, cả người như bị sét đánh, đồng thời cũng thả lỏng không ít.

Vì Tiếp Dẫn đã chuẩn bị sẵn hậu thủ, vậy tự nhiên sẽ không còn lo lắng nữa.

"Ý của sư huynh là!" Theo bản năng, Chuẩn Đề liền nói: "Để Nguyên Thủy lại đến cầu xin chúng ta?" "Không sai!" Ánh mắt Tiếp Dẫn lóe lên tinh quang, lập tức nói: "Một lần cơ hội quá ít, trước khi chuyện này hoàn thành, chúng ta nhất định phải tối đa hóa lợi ích!" "Nếu không có gì bất ngờ, Nguyên Thủy lúc này đang tìm Lão Tử thương nghị đối sách." Dường như để chứng thực lời nói của Tiếp Dẫn.

Nguyên Thủy lúc này lại đến Thái Thanh Cung, vội vàng tiến vào điện, cúi mình hành lễ nói: "Đại ca, chuyện này nhất định phải giúp ta!" Nghe vậy, đôi mắt nhắm nghiền của Lão Tử khẽ mở.

Chuyện ở Triều Ca Thành Người biết.

Nhưng chính vì biết, trong lòng lại càng thêm chấn hám và khó giải quyết.

Một Nhân Hoàng không phải là tùy tiện có thể giải quyết, chưa kể đến sự tồn tại của Thánh Đình, sự tồn tại của Thiếu Hạo, chỉ riêng Tam Hoàng Ngũ Đế hiện tại của Nhân tộc đã không cho phép Thánh Nhân can thiệp vào sự hưng suy của Nhân tộc.

Mặc dù tu vi của Phục Hy và những người khác chỉ ở cấp độ Ngụy Thánh, nhưng nếu quần tiên liên thủ thì cũng không kém Thánh

Nhân là bao, thêm vào có khí vận Nhân tộc gia trì, Thánh Nhân cũng không thể làm gì được.

"Chuyện này ta khó quyết định!" Lão Tử hít sâu một hơi, ngẩng đầu nói: "Muốn phá giải, thì nhất định phải từ bên trong mà chia rẽ." "Biện pháp tốt nhất là để Hình Hạo đạo hữu giúp đỡ!" "Nếu không đồng ý, thì chỉ có tìm Thông Thiên." "Nhưng Tiệt Giáo của Thông Thiên và Thương Trụ đồng khí liên chi, muốn hắn từ bỏ lợi thế lớn như vậy cũng gần như không thể." Nghe vậy, Nguyên Thủy im lặng.

Lời nói của Lão Tử khiến hắn cảm thấy vô cùng khó xử.

Hắn hiểu rõ Lão Tử với tư cách là Giáo chủ Nhân Giáo có khả năng thay đổi mọi thứ.

Nhưng cái giá phải trả cũng rất lớn, Lão Tử hiển nhiên không vui, trong tình huống như vậy, hy vọng duy nhất chỉ có cầu xin Hình Hạo.

"Ta biết rồi!" Nguyên Thủy hít sâu một hơi, ôm quyền hành lễ nói: "Ta bây giờ đi Bồng Lai Tiên Đảo." Nói xong, hắn cũng không nán lại, quay người vội vã rời khỏi Thái Thanh Cung thẳng tiến Bồng Lai Tiên Đảo. ...

Bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, bóng dáng Nguyên Thủy liền hiện ra.

Chương 617

"Bồng Lai à!" Nhìn hòn đảo trước mắt, Nguyên Thủy hít sâu một hơi, sau đó mới khẽ quát: "Hình Hạo đạo hữu, xin hiện thân gặp mặt!" Lập tức, âm thanh của Nguyên Thủy liền truyền khắp phạm vi Bồng Lai Tiên Đảo.

"Tìm ta!" Trong mật thất, đôi mắt vốn nhắm nghiền của Hình Hạo lại mở ra, nhìn tình hình bên ngoài một cái, lông mày lập tức khẽ nhíu lại.

Ngay sau đó, liền diễn ra thiên cơ!

Giây tiếp theo, toàn bộ tin tức liên quan đến bên ngoài đều bị nắm giữ hoàn toàn.

"Có ý tứ!" "Trụ Vương lại muốn nghịch thiên cải mệnh!" "Dường như đã thành công một đoạn lớn, thậm chí tu vi đã đạt đến bán bộ Chuẩn Thánh!" Đứng dậy, khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, đồng thời bước đi liền biến mất trong mật thất.

Giây tiếp theo, bóng dáng Hình Hạo liền xuất hiện trong cung điện.

"Đi bảo Nguyên Thủy vào!" "Vâng!" Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, một tu sĩ liền xuất hiện bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo.

Khi nhìn Nguyên Thủy trên không trung, nam tử ôm quyền hành lễ nói: "Nguyên Thủy Thánh Nhân, Thánh Đế có lời mời!" "Tốt!" Nguyên Thủy đáp lời, không hề tức giận.

Chuyện đến nước này, hắn hiểu rõ mình đang ở thế yếu, càng hiểu rõ mình có cầu với Hình Hạo, thật sự không thể tùy tiện.

Xùy!

Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, Nguyên Thủy nhanh chóng đến trong cung điện.

"Hình Hạo đạo hữu!" Khi nhìn thấy Hình Hạo, Nguyên Thủy lập tức ôm quyền hành lễ, sau đó nói: "Xin đạo hữu giúp ta một tay!" Thật không giả dối!

Đáng tiếc, chuyện này ta lại không thể đồng ý!

Hình Hạo mỉm cười thản nhiên, giả vờ như không biết gì nói: "Ồ, Nguyên Thủy đạo hữu có chuyện muốn ta giúp đỡ sao?" "Với tu vi của đạo hữu, thêm vào sự giúp đỡ của Lão Tử đạo hữu, trong Hồng Hoang chắc không có gì không làm được chứ!" Nghe vậy, khóe miệng Nguyên Thủy không khỏi giật giật.

Làm sao hắn không nghe ra ý tứ trong lời nói của Hình Hạo.

Nhưng trong tình huống hiện tại, không cầu Hình Hạo thì phải đi cầu Thông Thiên, sau khi so sánh cân nhắc, tự nhiên hắn cũng đã đưa ra lựa chọn.

"Đạo hữu!" Không chút do dự, Nguyên Thủy cúi mình hành lễ nói: "Chuyện ở Triều Ca Thành đạo hữu chắc biết!" "Ta cũng không vòng vo nữa, ta muốn đạo hữu giúp ta một tay!" "Chỉ cần đạo hữu đồng ý, thì ta có thể vô điều kiện ủng hộ đạo hữu!" "Tuy không biết đạo hữu và Thông Thiên đã đạt được hiệp nghị gì, nhưng Xiển Giáo ta cũng không kém Tiệt Giáo là bao, Thông Thiên làm được, ta cũng làm được!" Nói xong, ánh mắt Nguyên Thủy liền nhìn về phía Hình Hạo, đáy mắt tràn đầy vẻ mong đợi.

Dù sao trong tình huống như vậy, chỉ có Hình Hạo mới có thể giúp đỡ.

Ngược lại, Hình Hạo lúc này lại khá động tâm.

Nếu là trước đây, hắn chắc chắn sẽ không chút do dự từ chối, dù sao Vạn Tiên Tiệt Giáo cộng thêm tu sĩ Thánh Đình đã đủ để hắn chiếm được tiên cơ tuyệt đối rồi.

Nhưng sau chuyện trước đó, Hình Hạo phát hiện Thông Thiên có thể là bị Hồng Quân ném ra.

Cho dù không có nhiều nắm chắc, nhưng chỉ cần có một phần ức vạn vạn bất ngờ, hắn cũng không thể chấp nhận được.

"Xác định!" Nghĩ đến đây, Hình Hạo lập tức nói: "Tiệt Giáo đã đồng ý vô điều kiện nghe theo mệnh lệnh của ta!" "Thậm chí vô điều kiện giúp ta hoàn thành một chuyện, Thông Thiên đạo hữu còn hứa có thể giúp ta đối phó với các ngươi!" Cái gì!

Thông Thiên lại trả giá lớn như vậy!

Đồng tử co rút lại, Nguyên Thủy nội tâm chấn kinh.

Vạn vạn không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ vì thắng lợi lại trả giá nhiều như vậy, thậm chí gần như đã đặt cược tất cả lên người Hình Hạo.

Điều quan trọng nhất là, Hình Hạo nói Tiệt Giáo sẽ nghe theo mệnh lệnh của hắn, điều này cũng đại biểu một điểm, đó là không cần phải trả bất cứ thứ gì.

Trong khoảnh khắc, Nguyên Thủy rối rắm.

Nếu hắn cũng đưa ra điều kiện như vậy, thì chẳng phải Xiển Giáo trong trận Phong Thần chiến tiếp theo có thể không những không được gì, thậm chí còn phải giúp Hình Hạo?

Điều quan trọng nhất là, đã muộn rồi.

Thông Thiên Giáo Chủ đã chiếm được tiên cơ, trong tình huống như vậy, trả giá nhiều như vậy cũng chỉ đổi lấy cơ hội cứu Khương

Tử Nha và những người khác mà thôi.

Thậm chí Hình Hạo cũng không thể giúp đối phó Trụ Vương, nếu như vậy...

"Đạo hữu!" Theo bản năng, Nguyên Thủy mở miệng chuẩn bị nói.

"Đạo hữu không đồng ý!" Chưa đợi hắn mở miệng, Hình Hạo đã cắt ngang nói: "Nếu đã như vậy, vậy chúng ta cũng không có gì để nói chuyện nữa!" "Đạo hữu rời đi đi!" Nói xong, Hình Hạo đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Nếu Nguyên Thủy ngay cả một chút lợi ích cũng không chịu nhường, thì tự nhiên hắn cũng không có lý do gì phải lãng phí thời gian với hắn.

"Đạo hữu xin dừng bước!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy lo lắng.

Đùa à, nếu Hình Hạo không đồng ý, thì chẳng phải phải đi tìm Thông Thiên Giáo Chủ cầu tình sao?

Chưa kể Thông Thiên có đồng ý hay không, chỉ riêng việc phải đi cầu Thông Thiên thôi, hắn đã không thể làm được.

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy mạnh mẽ cắn răng nói: "Ta đồng ý điều kiện của đạo hữu!" "Từ nay về sau, tu sĩ Xiển Giáo sẽ hoàn toàn phối hợp mệnh lệnh và chỉ lệnh của đạo hữu!" "Xin đạo hữu giúp ta giải quyết vấn đề trong Triều Ca Thành!" Thành công rồi!

Nghe lời này, Hình Hạo cười.

Nguyên Thủy đã đồng ý, vậy có nghĩa là tiếp theo sẽ có sự giúp đỡ của hai giáo Xiển Giáo, thậm chí có sự tồn tại của Thánh Đình, việc tìm kiếm khế cơ đột phá gần như không có bất kỳ bất ngờ nào.

"Tốt!" Hình Hạo đáp lời, lập tức nói: "Nhưng ta không chỉ giúp

cứu Khương Tử Nha và những người khác!" "Đến lúc đó ta sẽ đưa các ngươi ra khu vực ngoài Triều Ca Thành, còn sống sót được hay không, hoặc có xảy ra chuyện gì khác hay không thì không liên quan đến ta." Nghe vậy, trên mặt Nguyên Thủy lập tức lộ ra nụ cười chua xót.

Thật ra, hắn đã sớm đoán được Hình Hạo không thể giúp làm được nhiều chuyện.

Nhưng hắn cũng không ngờ, Hình Hạo lại chỉ làm được chút chuyện như vậy, cứu Khương Tử Nha và những người khác, thật ra hắn cũng có thể tự làm được, tuy sẽ phải trả một cái giá nào đó.

Chương 618

"Đạo hữu!" Theo bản năng, Nguyên Thủy liền nói: "Trụ Vương là then chốt của Phong Thần, ta cần hắn đi Nữ Oa Cung dâng hương!" "Xin đạo hữu giúp ta hoàn thành chuyện này, đến lúc đó Xiển Giáo trên dưới nhất định sẽ hoàn thành mọi chuyện đạo hữu giao phó!" Nữ Oa Cung dâng hương!

Đã đến bước đường cùng như vậy rồi sao?

Ánh mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, lập tức hiểu ra ý đồ và giới hạn của Nguyên Thủy.

Nhưng để Xiển Giáo có thể giúp đỡ, thậm chí để đảm bảo ưu thế của mình, sau một lúc trầm mặc ngắn ngủi, Hình Hạo lại nhanh chóng đưa ra quyết định nói: "Có thể!" Ngay sau đó, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Nguyên Thủy nói: "Đạo hữu, hãy nhớ lời hứa hôm nay của ta!" "Sau khi chuyện này hoàn thành, Xiển Giáo nhất định phải phối hợp với ta!" "Ta không quản các ngươi tranh đấu với Tiệt Giáo thế nào, chỉ cần chuyện liên quan đến ta, thì nhất định phải giải quyết ngay lập tức!" "Chuyện này đương nhiên!" Nguyên Thủy mỉm cười thản nhiên, cả người lúc này cũng thở phào nhẹ nhõm.

Có lời hứa của Hình Hạo, thì khởi đầu của Phong Thần có thể kéo màn, đến lúc đó là lúc Xiển Giáo quật khởi.

Dù sao Xiển Giáo nắm giữ Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, trong tình huống như vậy, không có lý do gì để thất bại, thậm chí có khả năng giáo huấn Thông Thiên Giáo Chủ.

"Ừm!" Hình Hạo gật đầu, cũng không nói nhiều nữa, vung tay lớn nói: "Người đâu, tiễn Nguyên Thủy Thánh Nhân rời đi!" "Vâng!" Tiếng đáp vang vọng, một thủ vệ tiến vào cung điện, cúi mình hành lễ

nói: “Nguyên Thủy Thánh Nhân, xin mời!” “Tốt!” Nguyên Thủy đáp lời, cũng không nán lại.

Hình Hạo đã đồng ý, vậy chuyện này thập phần nắm chắc rồi.

Cho nên bây giờ nhất định phải trở về chuẩn bị thật tốt, một khi Phong Thần Chi Chiến khai mở, đến lúc đó là lúc Kim Tiên Xiển Giáo hạ phàm rồi.

“Hình Hạo đạo hữu, cáo từ!” Nguyên Thủy ôm quyền hành lễ, cùng thủ vệ rời khỏi cung điện, ngự vân phi tốc về phía Côn Luân Sơn.

“Trụ Vương!” Tiễn Nguyên Thủy rời đi, khóe miệng Hình Hạo trên mặt đất khẽ nhếch lên, lập tức nói: “Ta muốn xem rốt cuộc ngươi là ai!” “Một trận đại bệnh mà xảy ra biến cố lớn như vậy, nếu không có vấn đề, ta thật sự không tin!” “Chẳng qua là vì cơ duyên?

Hay vì nguyên nhân xuyên việt?” Vừa nói, Hình Hạo cũng không nán lại, vung tay lớn, Pháp Tắc Thời Không cấu trúc một con đường nối liền Triều Ca Thành, cũng không chần chừ, bước chân liền tiến vào trong đó. ...

Trong Triều Ca Thành.

Xì xì!

Không gian vặn vẹo, bóng dáng Hình Hạo liền xuất hiện trong vương cung.

Khi bước ra khỏi không gian đường hầm, một tiếng quát khẽ liền truyền đến: “Đi chết đi!” Ong ong!

Một thanh trường kiếm xé gió bay thẳng đến chỗ Hình Hạo.

“Cổ sức mạnh!” “Cấp Thánh Nhân!” Ánh mắt Hình Hạo lóe lên tinh quang, Người giơ tay ra hai ngón tay kẹp lấy thanh trường kiếm.

Còn về sức mạnh cấp Thánh Nhân trong đó thì lại không làm Người bị thương, dù sao hai bên không cùng cấp độ, chút sức mạnh đó giống như kiến cắn, không có chút đau đớn nào.

"Không thể nào!" "Không thể nào!" Cùng lúc đó, Trụ Vương đang cầm kiếm kinh ngạc ngây người.

Khó tin nhìn cảnh này, cả người hắn đều vỡ vụn.

Hắn biết rõ một đòn này mạnh mẽ đến mức nào, đó tuyệt đối là sức mạnh cấp Thánh Nhân, thậm chí Thánh Nhân bình thường cũng sẽ bị trọng thương.

Nhưng bây giờ thì sao?

Cuộc tấn công lại bị chặn lại, thậm chí không hề gây ra cho đối phương bất kỳ chút tổn thương nào...

"Tên đó rốt cuộc là ai!" Hình Hạo mỉm cười thản nhiên, vung tay lấy thanh trường kiếm vào tay mình.

Quan sát kỹ mấy lần, trường kiếm tuy không phải Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, tương đối hoàn chỉnh, trong đó ẩn chứa một đạo pháp tắc hoàn chỉnh.

"Bảo bối tốt!" Hình Hạo khen ngợi một tiếng, lập tức nói: "Nếu để Tam Thanh và những người khác biết được sự tồn tại của vật này, chỉ sợ sẽ bất chấp tất cả mà giết vào Triều Ca Thành để cướp đoạt!" Cái gì!

Nghe lời này, Trụ Vương lập tức bị dọa ngốc.

Nếu lời Hình Hạo nói là thật, thì chuyện này quả thật rất lớn rồi.

Thậm chí nếu không có gì bất ngờ, hắn tuyệt đối sẽ thân tử đạo tiêu, Tam Thanh đều là Thánh Nhân, Thánh Nhân thực sự đó.

"Ngươi là ai!" Theo bản năng, Trụ Vương lập tức hỏi, nhìn về

phía Hình Hạo ánh mắt tràn đầy e ngại và đề phòng.

"Không nhận ra ta sao!" Hình Hạo kinh ngạc nhìn Trụ Vương một cái, sau đó quan sát hắn một lượt nói: "Nếu vậy, ngươi thật sự không phải là đại thần thông giả chuyển thế rồi!" "Ta vốn tưởng là người do Hậu Thổ chuyển thế tạo ra, bây giờ xem ra không phải.

Vậy là từ đâu đến?

Là nhóm người ngoài Hỗn Độn khiến ngươi đến đây ư?" "Cái gọi là xuyên việt giả!" Đồng tử co rút lại, Trụ Vương kinh hãi nhìn về phía Hình Hạo, vạn vạn không ngờ Hình Hạo lại buột miệng nói ra ba chữ "xuyên việt giả".

Phải biết rằng, từ ngữ này đại biểu cho thứ quá lớn rồi.

Theo bản năng, Trụ Vương lập tức nói: "Chẳng lẽ ngươi cũng là luân hồi giả?" "Không phải!" "Không phải, luân hồi giả ở thế giới này tuy có vài người, nhưng không có ngươi, tuyệt đối không thể nào!" Luân hồi giả?

Chuyện gì vậy?

Hắn không phải xuyên việt giả!

Lông mày Hình Hạo nhướng lên, lập tức cảm thấy hứng thú, một bước tiến lên đi đến khu vực trước mặt Trụ Vương, tay trái giơ lên định cách hắn tại chỗ, lập tức nói: "Vì không phải xuyên việt giả, vậy để ta xem rốt cuộc ngươi là ai!" Nói xong, Hình Hạo đặt tay lên đầu Trụ Vương, không chút do dự phát động Sưu Hồn Thuật.

"A..." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Trụ Vương lập tức mắt trắng dã, cả người liền hôn mê bất tỉnh.

Cùng lúc đó, Hình Hạo cũng đã thành công xem xong toàn bộ ký ức của hắn.

“Chủ Thần Không Gian!” “Luân hồi giả!” “Thật thú vị.” Khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, Người nhìn Trụ Vương trên mặt đất, khóe miệng nhếch lên đồng thời, vung tay lớn nói: “Hừ, đã không phải xuyên việt giả, vậy cũng không cần giúp đỡ!” “Chủ Thần Không Gian, nhất định phải tìm cơ hội đi xem thử!” “Nếu có thể kết nối với Chư Thiên Thế Giới Thụ của ta, thì nhất định có thể diễn dịch cực hạn.” Nói xong, Hình Hạo vung tay lớn xóa bỏ ký ức của Trụ Vương về Người.

Ngay sau đó, Người cũng không nán lại, thân hình khẽ lay động biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo, bóng dáng Hình Hạo liền xuất hiện trong thiên lao.

“Người!” “Người!” Ngay lập tức, Dược Sư, Khương Tử Nha và những người khác trong phòng giam liền mở miệng.

Chương 619

Tuy không biết đối phương là ai, nhưng trong lòng họ cũng khá bất an.

Vạn nhất Trụ Vương phái người đến giết người, thì chuyện này thật sự không hay rồi.

Đát đát đát!

Tiếng bước chân vang vọng, Hình Hạo đi đến khu vực trước phòng giam.

"Hình Hạo Đại Nhân!" Ngay lập tức Dược Sư nhận ra Hình Hạo, là thủ đồ của Tiếp Dẫn, hắn biết rõ tồn tại trước mắt đáng sợ và cường đại đến mức nào, thậm chí Tây Phương Nhị Thánh cũng không dám làm bất kỳ hành động nào chọc giận đối phương.

"Vâng!" "Hình Hạo Đại Nhân!" Cùng lúc đó, ngoài Khương Tử Nha ra, những tu sĩ Xiển Giáo khác cũng nhận ra Hình Hạo, trong khoảnh khắc, đều thở phào nhẹ nhõm, sau đó từng người đều hưng phấn.

Mặc dù mối quan hệ giữa Xiển Giáo và Hình Hạo không tốt.

Nhưng vì Hình Hạo xuất hiện ở đây, thì chắc chắn là để cứu bọn họ.

Nghĩ đến đây, từng người đều kích động khó tả, nếu có thể, thậm chí còn muốn ngửa mặt lên trời hú dài để bày tỏ sự vui mừng trong lòng.

"Ừm!" Hình Hạo gật đầu, ánh mắt Người quét qua Dược Sư và những người khác, sau đó dừng lại trên người Khương Tử Nha, khóe miệng nhếch lên nói: "Khương Tử Nha?" "Vâng!" Khương Tử Nha

đáp lời, một bước tiến lên, cúi mình hành lễ nói: "Bái kiến Hình Hạo tiền bối!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, vung tay lớn hóa giải Khổn Tiên Tác trên người quần tiên, sau đó nói: "Nếu đã như vậy, vậy đừng lãng phí thời gian nữa." "Bây giờ ta sẽ đưa các ngươi ra ngoài Triều Ca Thành, Nguyên Thủy sẽ đón các ngươi rời đi, nhưng có sống sót được hay không thì cũng phải xem bản sự của các ngươi." Nói xong, Hình Hạo vung tay lớn trực tiếp chuyển dời Khương Tử Nha và những người khác toàn bộ ra khu vực ngoài Triều Ca Thành.

Sau khi hoàn tất mọi việc, Hình Hạo cũng không nán lại, quay người định rời khỏi nơi này.

Vì đã biết lai lịch của Trụ Vương, vậy cũng không cần thiết phải nán lại nữa.

"Hình Hạo Đại Nhân xin dừng bước!" Đột nhiên, một tiếng gọi vang lên từ bên trong thiên lao.

Nghe vậy, bước chân Hình Hạo khẽ dừng lại, quay đầu nhìn về phía khu vực phía sau nói: "Thú vị, không phải phàm nhân!" Vừa nói, Hình Hạo bước đi đến trước một phòng giam, nhìn người nam tử hai mươi mấy tuổi trong đó, khóe miệng nhếch lên nói: "Trụ Vương đã phong ấn sức mạnh của ngươi." "Xem ra ngươi có vẻ đến từ cùng một nơi với hắn!" "Từ người ngươi, ta cảm thấy một cỗ sức mạnh không thuộc về thế giới này, ngươi làm sao tiến vào thế giới này?" Tiếng đánh đập rầm rầm cùng tiếng cười vọng khắp chốn.

Trong lao phòng, nam tử đang giãy giụa đứng dậy khỏi mặt đất, toàn thân đầm đìa máu tươi, trông vô cùng suy yếu.

Nếu không phải ngọn lửa sinh mệnh trong cơ thể vẫn còn đang cháy, người ta thậm chí sẽ nghi ngờ liệu hắn có chết ngay lập tức hay không.

"Quả nhiên, ngươi vẫn còn sống!" Khi đến rìa lao phòng, nam tử

ngẩng đầu nhìn Hình Hạo nói: “Không nằm ngoài dự đoán, chúng ta đã giao thủ, và ta đã bại.” “Thật không ngờ, trong một thế giới lại có một tồn tại như ngươi, siêu việt cả Thánh Nhân, siêu việt cả Đạo Tổ Hồng Quân, quả thực là dị loại, khiến ta không khỏi nghi ngờ thân thế của ngươi.” “Nhưng trong ghi chép của Chủ Thần Không Gian lại không hề có dấu vết của ngươi, điều đó cũng có nghĩa ngươi không phải Luân Hồi Giả, vậy ngươi là một Xuyên Việt Giả!” Hắn lại đoán trúng thân phận của ta!

Kẻ này không hề đơn giản.

Ánh tinh quang trong mắt Hình Hạo chợt lóe lên, hắn nhìn sâu vào nam tử một cái, rồi chậm rãi mở miệng hỏi: “Ngươi sao lại ra nông nỗi này?

Luân Hồi Giả, hắn cũng có phân chia đẳng cấp chứ?” “Dựa theo ký ức của Trụ Vương, Luân Hồi Giả dường như có chế độ gia tộc, thân thế của ngươi hẳn phải tốt hơn hắn chứ?

Vì sao lại trở thành kẻ thất bại?” Nghe vậy, huyết khí trên mặt nam tử chợt sôi trào.

Hắn như đã hiểu ra, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hình Hạo nói: “Quả nhiên lợi hại, ngươi lại có thể đoạt được ký ức của Trụ Vương!” “Nếu ngươi đã biết, vậy ta cũng không có gì phải giấu giếm.” “Ta đúng là xuất thân từ một gia tộc quý tộc trung cấp, còn Trụ Vương chỉ là một thường dân hạ cấp mà thôi.” “Chỉ là hắn may mắn hơn ta, lại trở thành Trụ Vương, còn ta thì chỉ trở thành một thường dân, thậm chí ta còn chưa kịp lợi dụng sức mạnh của Chủ Thần Không Gian đã bị bắt giam.” “Hình Hạo, chúng ta làm một giao dịch đi!” Trong lòng, sắc mặt nam tử có chút dữ tợn, có chút điên cuồng.

Thậm chí trong tình huống này, hắn trở nên gần như cuồng loạn, sát khí toàn thân không ngừng sôi sục, cả người lúc này giống như

một con dã thú phát điên.

"Ồ, muốn giao dịch sao!" Hình Hạo nhướng mày, lập tức hứng thú.

Hắn đại khái đã đoán ra mục đích của nam tử, nhưng khá tò mò, đối phương có thể lấy thứ gì ra để giao dịch?

Nghĩ vậy, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Vậy, ngươi muốn lấy thứ gì ra giao dịch với ta?" "Nếu chỉ là những thứ tầm thường, thì đối với ta không có bất kỳ sức hấp dẫn nào, kể cả cái gọi là Hỗn Độn Chí Bảo cũng không ngoại lệ!" Lời này vừa nói ra, nam tử trong lao phòng lập tức bĩu môi, khinh thường nói: "Hỗn Độn Chí Bảo, trong nhà của những gia tộc quý tộc đỉnh cấp chân chính đều có bảo bối cấp bậc Hồng Mông Chí Bảo!" "Thứ đó chỉ cần một đòn là có thể hủy diệt một thế giới Hỗn Độn, cái gọi là sức mạnh của ngươi trước mặt thứ đó không có bất kỳ sức chống cự nào." Hồng Mông Chí Bảo!

Một đòn hủy diệt một thế giới Hỗn Độn!

Đồng tử Hình Hạo co rút, hô hấp dồn dập.

Lời nói của nam tử khiến hắn chấn động, đồng thời cũng khiến hắn hiểu rõ sự nghiêm trọng của một sự việc.

Dường như Chủ Thần Không Gian không giống như những gì hắn dự đoán, ít nhất trong ký ức của Trụ Vương không có chuyện kinh khủng như vậy.

"Hô ~" Một lúc sau, Hình Hạo mới hoàn hồn, hít sâu một hơi rồi nói: "Được, ngươi muốn giao dịch gì?" "Ta dùng vé vào Chủ Thần Không Gian để giao dịch với ngươi!" "Chỉ cần ngươi giúp ta rời khỏi thế giới này, đồng thời giúp ta giết Trụ Vương, ngươi thấy thế nào!" Vé vào Chủ Thần Không Gian!

Thứ đó quả nhiên thật sự tồn tại.

Đồng tử Hình Hạo co rút, hô hấp dồn dập.

Trong ký ức của Trụ Vương, hắn cũng biết sự tồn tại của vật này, thậm chí còn biết rõ chỉ cần nắm giữ thứ này là có thể tiến vào Chủ Thần Không Gian trong truyền thuyết.

Nhưng Trụ Vương chỉ là một Luân Hồi Giả tầm thường, căn bản không có vé vào cửa.

Tuy nhiên, lời nói của nam tử trước mắt lại khiến hắn hiểu ra một điều, đó là nam tử này dường như nắm giữ vé vào cửa.

Nếu có thể đoạt được nó, vậy hắn thật sự có thể tiến vào Chủ Thần Không Gian, thậm chí sau khi triệt để chinh phục nó, tất cả sẽ thuộc về hắn.

"Giết Trụ Vương không thành vấn đề!" Lược chút trầm ngâm, Hình Hạo lập tức mở miệng nói: "Nhưng giúp ngươi quay về Chủ Thần Không Gian thì phải làm sao?" "..." Nghe lời này, nam tử do dự, nhưng nhanh chóng đưa ra quyết định, hít sâu một hơi nói: "Tất cả nhiệm vụ chính tuyến của Luân Hồi Giả chúng ta chỉ có một, đó là giúp Xiển Giáo nghịch thiên cải mệnh, giành chiến thắng trong Phong Thần Chi Chiến!" "Nhưng trước đó, tất cả Luân Hồi Giả có thể tự do chém giết lẫn nhau, cũng có thể tự do chiến đấu, ta cần sự che chở của ngươi!" "Trụ Vương đã đạt Chuẩn Thánh tu vi, không nằm ngoài dự đoán, trong một thời gian nữa có thể tiến vào cảnh giới Thánh Nhân, thậm chí trước khi rời khỏi Chủ Thần Không Gian còn có thể đạt đến tầng thứ của Đạo Tổ Hồng Quân." "Cho nên, ta nhất định phải tìm một kẻ che chở mạnh mẽ, ví dụ như ngươi!" Ra là thế!

Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến là có thể rời khỏi thế giới này sao!

Hình Hạo chợt hiểu ra gật đầu, lập tức mở miệng nói: "Che chở không thành vấn đề!" "Nhưng ta cần vé vào cửa!" "Ngươi hãy đưa

thứ đó cho ta trước, ta sẽ đưa ngươi rời khỏi nơi này." "Cho dù Trụ Vương có đạt đến tầng thứ của Hồng Quân cũng không làm gì được ta." "Chỉ cần ta đạt thành hiệp nghị, ta bây giờ có thể cắt đứt khả năng tiến thêm một bước của Trụ Vương." Không phải Hình Hạo khoác lác!

Là Thánh Phụ Nhân tộc!

Nắm giữ quyền sinh sát toàn bộ Nhân tộc, Không Động Ấn cũng nằm trong tay hắn, phế bỏ một Nhân Hoàng đối với hắn không có bất kỳ khó khăn nào.

Cũng không cần phế bỏ ngôi vị Nhân Hoàng của Trụ Vương, chỉ cần cắt đứt khả năng lợi dụng khí vận Nhân tộc để tu luyện của hắn là được, hoàn toàn không có bất kỳ khó khăn nào.

"..." Nghe vậy, nam tử lại do dự.

Hắn sợ Hình Hạo phản bội, càng sợ đối phương lừa gạt.

Nhưng với tình hình hiện tại, hắn cũng biết không có lựa chọn nào khác, hít sâu một hơi, lập tức mở miệng nói: "Được, ta đồng ý!" "Ngươi hãy đưa ta rời khỏi nơi này đến một nơi an toàn, ta sẽ đưa vé vào Chủ Thần Không Gian cho ngươi!" "Được!" Hình Hạo gật đầu, không từ chối.

Chương 620

Dù sao nam tử tuy là Luân Hồi Giả, nhưng sức mạnh của hắn lại quá yếu ớt, trước sức mạnh tuyệt đối, cái gọi là âm mưu không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Ngay sau đó, Hình Hạo cũng không chần chừ nữa, vung tay áo mang theo nam tử lập tức biến mất trong lao phòng. ...

"Cuối cùng cũng ra ngoài rồi!" "Thương Trụ Vương, ta nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá!" "Thương Trụ Vương, mối thù này ta đã ghi nhớ, ngày sau nhất định phải khiến ngươi phải trả gấp trăm lần!" "..." Bên ngoài Triều Ca Thành, Dược Sư, Khương Tử Nha và những người khác bay đáp xuống đất, từng người một quay đầu nhìn về hướng Triều Ca, sát khí trong mắt căn bản không thể che giấu.

Thậm chí trong nội tâm của họ, lúc này tất cả đều bùng lên một ngọn lửa vô danh, nếu không biết không phải đối thủ của Trụ Vương, thậm chí họ đã muốn xông vào chém giết Thương Trụ Vương ngay bây giờ.

Xùy!

Đúng lúc này, một tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo hướng tiếng động, có thể thấy Vân Trung Tử, một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo đang bay nhanh đến.

"Tử Nha sư đệ!" Hô một tiếng, Vân Trung Tử đã đến trước mặt mọi người, khóe miệng nhếch lên nói: "Sư tôn có lệnh, tất cả mọi người lập tức đến Tây Kỳ!" "Sư tôn đã xác định thiên cơ, Phượng hoàng xuất hiện ở Tây Kỳ, chân mệnh thiên tử ở đất Tây Kỳ, hãy nhanh chóng đi phụ trợ hắn ta!" Tây Kỳ!

Ở phía Tây sao!

Ánh tinh quang trong mắt Khương Tử Nha chợt lóe lên, hai nắm đấm của hắn nắm chặt nói: "Cơ hội cuối cùng cũng đến rồi!" "Trụ Vương, ngươi hãy đợi đấy, lần này, ta nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá đắt." Nói xong, ánh mắt hắn nhìn về phía các tu sĩ Xiển Giáo phía sau nói: "Tất cả mọi người, lập tức đến Tây Kỳ!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, các tu sĩ Xiển Giáo cũng không chần chừ nữa, cất mình bay về hướng Tây Kỳ.

Đến bây giờ, tất cả đều hiểu rõ tình hình hiện tại, cũng hiểu rõ sự thù hận trong lòng.

Không nằm ngoài dự đoán, chỉ cần cho thêm một chút thời gian, họ sẽ có thể báo thù, tai họa trong lao ngục lần này đã khắc sâu vào ký ức của họ.

"Sư đệ!" Thấy tình hình này, Vân Trung Tử lập tức mở miệng nói: "Tuyệt đối đừng để cảm xúc cá nhân khống chế bản thân, nếu không, hậu quả khôn lường." "Ta biết rồi!" Khương Tử Nha gật đầu, lộ ra vẻ nghiêm túc.

Nhưng lúc này trong lòng hắn đã sớm lộ sát cơ, thù hận đối với Trụ Vương đã đạt đến cực điểm.

Dù sao trong tình huống như vậy, hắn suýt nữa đã thân tử đạo tiêu.

Bảo hắn buông bỏ và quên đi, gần như không có khả năng nào.

"Sư huynh!" Khương Tử Nha hít sâu một hơi, lập tức mở miệng hỏi: "Vậy chuyện bên Trụ Vương thì sao?

Nếu không có người chủ đạo thì Phong Thần Lượng Kiếp gần như không thể khai mở!" Lời này vừa nói ra, Dược Sư bên cạnh cũng lộ ra vẻ tò mò.

Dù sao mục đích của họ là mê hoặc Trụ Vương, nhưng đáng tiếc,

tu vi của đối phương lại ở trên họ rất xa, thậm chí còn có khí vận Nhân tộc che chở, dẫn đến việc sự việc chưa bắt đầu đã kết thúc.

"Không cần nữa!" Vân Trung Tử xua tay, thần sắc nghiêm túc nói: "Chuyện này Sư tôn đã có sắp xếp!" "Không nằm ngoài dự đoán, khí vận Nhân Hoàng trên người Trụ Vương sẽ nhanh chóng tan rã." Gì!

Khí vận Nhân Hoàng tan rã!

Khương Tử Nha và Dược Sư kinh hô một tiếng, đều chấn kinh.

Chuyện như vậy sao có thể?

Khí vận Nhân Hoàng!

Thứ đó làm sao có thể tan rã, dù sao Thương Trụ Vương chưa mất ngôi vị Nhân Hoàng.

"Thôi được rồi!" Nhưng Vân Trung Tử lại không có ý giải thích, sau khi xua tay, ánh mắt hắn lập tức nhìn về phía Dược Sư nói: "Dược Sư đạo hữu, Sư tôn sai ngươi đến đất Thanh Khâu!" "Cơ duyên của ngươi ở đó, chỉ cần tìm thấy và hoàn thành, thì Sư tôn sẽ tiếp tục thực hiện lời hứa với hai vị Thánh Nhân phương Tây!" Đất Thanh Khâu!

Dược Sư nhướng mày, ánh tinh quang trong mắt lóe lên nói: "Hồ tộc sao!" "Nếu đã như vậy, vậy ta đi trước một bước đây!" Nói xong, Dược Sư không chần chừ nữa, tung mình bay về hướng Thanh Khâu.

"Sư đệ!" Sau khi Dược Sư rời đi, ánh mắt Vân Trung Tử một lần nữa nhìn về phía Khương Tử Nha nói: "Sư tôn sai ta đưa vật này cho ngươi!" Nói xong, Vân Trung Tử cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động lập tức triệu hoán ra Đả Thần Tiên giao cho Khương Tử Nha.

"..." Đồng tử Khương Tử Nha co rút, làm sao hắn lại không nhận ra Đả Thần Tiên treo trên Ngọc Thanh Cung của Xiển Giáo, trong lúc

thần sắc nghiêm túc, hắn lập tức nhận lấy Đả Thần Tiên, hướng về phía Côn Luân Sơn ba lạy chín khấu nói: "Đa tạ Sư tôn ân tứ!" "Đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của Sư tôn!" Ngay sau đó, Khương Tử Nha và Vân Trung Tử cũng không nói thêm lời nào, sau khi nhìn nhau một cái, hai người tự mình rời khỏi khu vực này. ...

Bồng Lai Tiên Đảo.

Rắc rắc...

Không gian vặn vẹo, Hình Hạo mang theo nam tử lập tức xuất hiện trên đảo.

Táp táp táp...

Sau khi ổn định thân hình, nam tử kinh ngạc nhìn xung quanh nói: "Đây là địa bàn của ngươi sao?" "Lại hùng vĩ tráng lệ đến vậy!" Nói xong, ánh mắt hắn nhìn về phía Hình Hạo nói: "Trong đảo ít nhất có hai vị Thánh Nhân, dưới trướng ngươi có bao nhiêu cường giả tồn tại!" Lúc này, sắc mặt hắn hồng hào rõ ràng có chút kích động.

Không vì gì khác, bởi vì hắn hiểu rõ trong hoàn cảnh đại môi trường như vậy, sự an toàn của hắn hoàn toàn không có bất kỳ vấn đề nào.

"Ngươi đã cảm nhận được sao!" "Xem ra ngươi đã đánh giá thấp ta!" Hình Hạo cười nhạt, liếc nhìn nam tử một cái nói: "Nếu ngươi đã xác định được, vậy thứ đó cũng nên đưa cho ta rồi chứ!" "..." Nghe lời này, nam tử do dự, nhưng cũng không từ chối.

Dù sao hắn đã nương nhờ người khác, nếu lúc này chống đối Hình Hạo, thì kết quả chờ đợi hắn tuyệt đối là cái chết.

"Được!" Đáp một tiếng, nam tử cũng không chần chừ nữa, tâm niệm vừa động triệu hoán ra một miếng ngọc phù, sau khi giằng co một chút liền đưa ra nói: "Vật này giao cho ngươi!" "Là vé vào Chủ

Thần Không Gian!" "Nhưng một khi đã tiến vào trong đó, thì sức mạnh của bản thân sẽ bị phong ấn, thậm chí khó có thể phát huy ra được một phần vạn ức sức mạnh hiện tại!" "Chỉ khi hoàn thành nhiệm vụ của Chủ Thần Không Gian mới có thể không ngừng nâng cao sức mạnh của bản thân, thậm chí siêu việt tầng thứ hiện tại!" Sức mạnh bản thân sẽ bị áp chế!

Đây không phải tin tức tốt lành!

Hình Hạo nhíu mày, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Nếu theo lời nam tử nói, vậy chẳng phải hắn đi vào đó sẽ yếu như gà không có sức chống cự?

Nếu vậy, tiến vào Chủ Thần Không Gian hoàn toàn là bắt đầu lại từ đầu, tuyệt đối là đem tính mạng của mình ra đùa giỡn.

"Xem ra ngươi cũng không thành thật a!" Ánh tinh quang trong mắt Hình Hạo chợt lóe lên, tay trái hắn giơ lên, một lực hút mạnh mẽ tuôn ra trực tiếp kéo thân thể hắn đến trước mặt.

Ngay sau đó, Hình Hạo đặt tay lên trán hắn, chậm rãi mở miệng nói: "Ta cho ngươi thêm một cơ hội để nói thật!" "Nếu câu trả lời của ngươi khiến ta không hài lòng, vậy ta sẽ trực tiếp dùng Tẩu Hồn Thuật để đoạt lấy ký ức của ngươi!" "Trụ Vương không ngăn được, ngươi cũng không thể ngăn được!" Gì!

Chương 621

Tẩu Hồn Thuật!

Đồng tử nam tử co rút, lập tức hoảng sợ.

Đến bây giờ, hắn không nghĩ lời nói của Hình Hạo chỉ là hù dọa.

Nếu đối phương thật sự phát động Tẩu Hồn Thuật, vậy chẳng phải hắn...

"Ta hiểu rồi!" Nam tử hít sâu một hơi, lập tức mở miệng nói: "Thật ra có một ngoại lệ!" "Chỉ cần ngươi cướp đoạt được Chủ Thần Bản Nguyên trên người Trụ Vương, thì sau khi tiến vào Chủ Thần Không Gian có thể thay thế thân phận của hắn, thậm chí còn sở hữu toàn bộ sức mạnh hiện tại của hắn." "Nhưng chuyện như vậy cực kỳ khó khăn, thậm chí để hoàn thành thì nhất định phải khiến Trụ Vương chủ động giao Chủ Thần Bản Nguyên của mình cho ngươi thì mới được." Quả nhiên có điều mờ ám!

Khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, ánh mắt hắn nhìn nam tử một cái, rồi nói tiếp: "Chủ Thần Bản Nguyên, thứ này không nên chỉ Trụ Vương mới có chứ!" "Nếu đã là Luân Hồi Giả, vậy trên người ngươi cũng nên có một phần mới đúng!" Không tốt!

Bị phát hiện rồi!

Đồng tử nam tử co rút, thần sắc đại biến.

Làm sao hắn lại không biết Hình Hạo đã chuyển mục tiêu sang người mình.

Nhưng hắn hiểu rõ Chủ Thần Bản Nguyên đại diện cho điều gì, đó gần như là tính mạng của hắn, không nằm ngoài dự đoán, hắn nhất định phải chết.

“Đại nhân!” Trong lúc cấp bách, nam tử không quản gì nữa, vội vàng mở miệng nói: “Chủ Thần Bản Nguyên của ta tuy cũng có thể được, nhưng ta yếu hơn Trụ Vương, bản nguyên của ta không có giá trị đối với ngươi!” “Ngươi là quý tộc, nội tình của ngươi ở trên đó.” “Không!

Thân phận quý tộc của ta tuy là thật, nhưng thứ bản nguyên đó cũng không có bất kỳ ý nghĩa giá trị nào.” “Ồ?

Vì sao ta cảm thấy khí tức bản nguyên trên người ngươi lại ở trên Trụ Vương?” “Đại nhân, tuyệt đối không phải thật đâu, bản nguyên trên người ta đúng là không tệ, nhưng so với Trụ Vương thì kém hơn một chút, nếu có thể tiến thêm một bước đạt đến cấp bậc Thánh Nhân, thì bản nguyên đó thậm chí sẽ xảy ra thuế biến, lúc đó sẽ càng mạnh hơn!” “Vậy sao?” “Thật!

Ta tuyệt đối không có bất kỳ giấu diếm nào!” Sau một hồi giao lưu, Hình Hạo buông nam tử xuống, vỗ vỗ tay nói: “Lục Nhĩ, đưa hắn xuống!” “Cho phép hắn tự do hành động, nhưng nếu dám làm loạn, thì xử lý hắn!” “Vâng!” Lục Nhĩ đáp một tiếng, thân ảnh lập tức xuất hiện bên cạnh Hình Hạo.

Hắn cúi đầu liếc nhìn nam tử trên mặt đất một cái, rồi khóe miệng nhếch lên nói: “Nếu đã vậy, vậy theo ta đi thôi!” “Được!” Nam tử đáp một tiếng, không dám chần chừ chút nào.

Hắn sợ Hình Hạo sẽ nhịn không được mà giết mình, cướp đoạt Chủ Thần Bản Nguyên trên người.

“Thú vị!” Tiễn nam tử rời đi, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch lên, cả người trong lòng cũng theo đó mà chờ mong.

Nếu đã xác định có cách đảm bảo sức mạnh của bản thân khi tiến vào Chủ Thần Không Gian, thì hắn tự nhiên sẽ không từ bỏ nó.

Hồng Mông Chí Bảo!

Chí bảo vô thượng trong truyền thuyết.

Trong Chủ Thần Không Gian lại có tồn tại như vậy, vậy nếu có thể đoạt được nó, chẳng phải có khả năng trùng kích Đại Đạo cấp sao?

Thậm chí siêu việt Đại Đạo cấp, đạt đến tầng thứ cao hơn!

"Trụ Vương!" "Xem ra ngươi cũng có chút tác dụng đây!" Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo nhìn về một khu vực, rồi lập tức mở miệng nói: "Thiếu Hạo, đến đây một chuyến!" Xùy!

Tiếng xé gió vang lên, Thiếu Hạo nhanh chóng xuất hiện trước mặt Hình Hạo.

"Bái kiến Sư tôn!" Quỳ một gối xuống, Thiếu Hạo thần sắc nghiêm túc nói: "Không biết Sư tôn triệu hoán đệ tử có việc gì?" "Cơ hội chứng đạo của ngươi đến rồi!" Hình Hạo cười nhạt, ánh mắt nhìn về phía Thiếu Hạo nói: "Nhân Hoàng Trụ Vương của Nhân tộc là một Luân Hồi Giả, không thuộc về thế giới Hồng Hoang, cơ duyên của ngươi nằm trên người hắn." Gì!

Chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đồng tử Thiếu Hạo co rút, hô hấp lập tức dồn dập.

Chứng đạo!

Đối với hắn tuyệt đối là một sự dụ hoặc chí mạng.

Là vị Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, nhưng lại không có bất kỳ cơ hội và khả năng nào để nâng cao bản thân.

Cộng thêm Lục Nhĩ và những người khác đã đột phá tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bản thân hắn cũng áp lực như núi, thậm chí tha thiết muốn nâng cao bản thân.

“Không tệ!” Hình Hạo cười nhạt, mở miệng nói: “Hãy thu hồi khí vận Nhân tộc về!” “Không có khí vận Nhân tộc che chở, Trụ Vương sẽ không còn cách nào dựa vào khí vận Nhân tộc để bảo vệ Triều Ca Thành, lúc đó sẽ có người giúp ta đẩy hắn vào tuyệt cảnh, lúc đó chính là cơ hội của ngươi!” Nói xong, Hình Hạo tâm niệm vừa động liền trao Không Động Ấn cho Thiếu Hạo.

“Không Động Ấn!” Đồng tử Thiếu Hạo co rút, hô hấp dồn dập nhận lấy Không Động Ấn, cả người lúc này lập tức kích động.

Với lời nói của Hình Hạo, hắn có thể xác định một trăm phần trăm cơ duyên của mình đã đến rồi.

Nếu đã như vậy, hy sinh một Nhân Hoàng không thuộc về thế giới này đối với hắn không có bất kỳ gánh nặng tâm lý nào.

“Vâng!” Thiếu Hạo đáp một tiếng, lập tức đứng dậy, hai tay niệm động pháp ấn, ngay sau đó liền bắt đầu điều động Không Động Ấn để điều động khí vận Nhân tộc.

Ngang!

Ngang!

Tiếng rồng ngâm vang vọng, toàn bộ thế giới Hồng Hoang trong khoảnh khắc đó đều theo đó mà chấn động.

Kèm theo một con kim long xông thẳng lên trời, toàn bộ khí vận Nhân tộc theo đó mà dao động, sau đó cấp tốc hướng về Bồng Lai Tiên Đảo mà tuôn chảy.

“Khí vận Nhân tộc bạo tẩu!” “Chuyện gì xảy ra, ai đã điều động khí vận Nhân tộc!” Trong chốc lát, tất cả các Đại Thần Thông Giả trong thế giới Hồng Hoang đều kinh hô, từng người một bước ra khỏi động phủ của mình, ánh mắt kinh hãi nhìn về hướng Bồng Lai Tiên Đảo, trong mắt đầy nghi ngờ và không hiểu.

Kèm theo tiếng hô vang vọng, có thể thấy rõ ràng có kim long xông thẳng lên trời khuấy động cả bầu trời thế giới Hồng Hoang.

Ngay sau đó, khí vận Nhân tộc vô biên theo đó mà hội tụ, dưới ánh mắt chú ý của chúng thần Hồng Hoang với tốc độ mắt thường có thể thấy được tuôn chảy về Bồng Lai Tiên Đảo.

Đồng thời, có thể thấy rõ ràng khí vận Nhân tộc ở hướng Triều Ca Thành đang tan rã với tốc độ mắt thường có thể thấy được, trong thời gian ngắn, kết giới khí vận Nhân tộc bảo vệ bên ngoài Triều Ca Thành theo đó mà tan vỡ.

"Trời ơi, khí vận Nhân Hoàng Triều Ca tan rã rồi!" "Hình Hạo ra tay rồi, người của Bồng Lai Tiên Đảo đã ra tay can thiệp vào đại thế gian!" "Một chớp mắt đã hủy diệt khí vận Nhân Hoàng, thậm chí ngay cả toàn bộ khí vận Nhân tộc cũng tụ tập về khu vực Bồng Lai Tiên Đảo, thủ đoạn quả thực không thể tưởng tượng nổi." "..." Tiếng kinh hô không ngừng, cùng với sự tìm hiểu của từng tu sĩ, họ đã cảm nhận rõ ràng có điều không ổn.

Đặc biệt là những Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp, lúc này từng người đều lộ ra vẻ hả hê, ánh mắt nhìn về phía Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa.

Chương 622

Thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế, Lục Thánh liên thủ khuấy động khí vận Nhân tộc, thậm chí còn chia cắt một phần lớn để tăng cường bản thân và đại giáo.

Nhưng bây giờ thì sao?

Khí vận Nhân tộc trong một chớp mắt đã bị thu hồi về, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Thậm chí có thể coi như hủy diệt toàn bộ thành quả và nỗ lực của Lục Thánh trong những năm qua.

"Thánh Nhân, cũng không còn là tồn tại cao cao tại thượng nữa!" "Khí vận Nhân tộc bị đoạt mất, nỗ lực của Thánh Nhân cũng bị hủy diệt hết!" "Tốt, rất tốt, Thánh Nhân không còn khí vận Nhân tộc gia trì, sức mạnh của họ nhất định sẽ gặp phải sự suy yếu lớn, thậm chí..." Lúc này, những tồn tại ở tầng thứ Ngụy Thánh đang rục rịch.

Chỉ cần sức mạnh của Thánh Nhân bị suy yếu, thì khi xuất thế, thậm chí ở một ý nghĩa nào đó, Thánh Nhân không còn nhiều uy hiếp nữa.

"Thiếu Hạo!" "Tên tặc tử, ngươi dám làm như vậy!" Đồng thời, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa trong khoảnh khắc đó cũng theo đó mà bạo nộ.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm về hướng Bồng Lai Tiên Đảo xa xa, dưới ánh mắt chú ý của họ, có thể thấy rõ ràng Thiếu Hạo đang thao túng Không Động Ấn điều động toàn bộ khí vận Nhân tộc, thậm chí còn gia trì lên người mình.

Lúc này, Lục Thánh đã sốt ruột rồi!

Đến bây giờ, làm sao họ lại không hiểu tình hình hiện tại đối với họ tồi tệ đến mức nào.

Không có khí vận Nhân tộc gia trì, đại giáo của họ tổn thất lớn, thậm chí ngay cả tốc độ tu vi thăng cấp của bản thân cũng sẽ giảm mạnh, quả thực là đã động đến căn cơ của họ rồi.

"Ngăn lại!" "Tuyệt đối không thể để hắn gia trì toàn bộ khí vận Nhân tộc lên người hắn!" Gần như trong nháy mắt, Lục Thánh theo đó mà đứng dậy từ phủ đệ của mình, không chần chừ chút nào bước ra, không gian vỡ nát, thân ảnh của họ cấp tốc hướng về Bồng Lai Tiên Đảo.

"Thánh Nhân ra tay rồi!" "Sức mạnh của Thánh Nhân đang sôi sục!" Đồng thời, tất cả tu sĩ trong Hồng Hoang đều cảm nhận được khí tức Thánh Nhân đang sôi sục, cái thế lao thẳng về Bồng Lai Tiên Đảo, chỉ cần không ngốc đều biết ý nghĩa của nó.

Trong chốc lát, tất cả tu sĩ đều theo đó mà chờ mong.

Bồng Lai Tiên Đảo, là nơi Hình Hạo thành lập, không nằm ngoài dự đoán, Lục Thánh sẽ nhanh chóng giao thủ, lúc đó Lục Thánh sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Dù sao sức mạnh của Hình Hạo là không thể nghi ngờ.

Ngay cả Hồng Quân cũng không phải đối thủ của hắn, ai lại có thể là đối thủ của hắn, cái gọi là Lục Thánh một khi tiến vào Bồng Lai Tiên Đảo mà gây sự, thì tuyệt đối sẽ tổn thất thảm trọng.

"Gây sự sao?" "Tìm chết!" Đồng thời, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Minh Hà cũng bước ra khỏi phủ đệ của mình, sau khi nhìn thấy cảnh tượng này, từng người đều cười lạnh liên tục, một bước đạp ra, không gian vỡ nát lao về khu vực Bồng Lai Tiên Đảo.

Tuy rằng họ biết Lục Thánh không thể là đối thủ của Hình Hạo,

nhưng họ cũng tò mò một điều, dù sao Thiếu Hạo vì sao lại đột nhiên điều động toàn bộ khí vận Nhân tộc, lẽ nào muốn chứng đạo?

Nếu Thiếu Hạo đang chứng đạo, thì Bồng Lai Tiên Đảo ngoài Hình Hạo ra còn có sáu vị Thánh Nhân, lúc đó hoàn toàn có thể chiến đấu với Lục Thánh, thậm chí...

Xùy!

Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, Lục Thánh theo đó mà đến nơi Bồng Lai Tiên Đảo.

"Thiếu Hạo, dừng tay!" Một tiếng quát khẽ, Tam Thanh là người đầu tiên đến nơi này, không chút do dự mà phóng uy áp của bản thân ra áp bức Thiếu Hạo.

Đến bây giờ, họ đã rất lo lắng.

Khí vận Nhân tộc đối với họ quan trọng đến mức nào không cần phải nói.

Đặc biệt là trong thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế vì để có được khí vận mà có thể liều mạng, rất khó khăn mới có được một chút khí vận Nhân tộc, thậm chí trong những năm này tu vi thăng cấp nhanh chóng.

Nếu vì Thiếu Hạo mà toàn bộ khí vận bị đoạt đi, thì đối với họ tuyệt đối là một tổn thất lớn.

"Tán!" Thấy vậy, Hình Hạo vung tay áo, trực tiếp hủy diệt toàn bộ uy áp.

Sau khi làm xong tất cả, ánh mắt hắn lập tức nhìn về phía khu vực Lục Thánh cách đó không xa nói: "Chư vị, đây là Bồng Lai Tiên Đảo, không phải nơi cư trú của các ngươi!" Lời này vừa nói ra, toàn trường im lặng.

Lục Thánh vừa mới đến nơi này, ánh mắt lập tức nhìn về phía Hình Hạo, trong lúc thần sắc hơi biến, họ vô thức mở miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu, chuyện này là ngươi chỉ thị sao?" "Hình Hạo đạo hữu, vì sao ngươi lại muốn Thiếu Hạo thu hồi toàn bộ khí vận Nhân tộc, chuyện này ngươi làm có hơi quá rồi!" "Hình Hạo đạo hữu, chuyện khí vận Nhân tộc không thể thương lượng sao?" "Tuy rằng trước đây khí vận Nhân tộc đều thuộc về Thánh Đình, nhưng bây giờ dù sao cũng đã phân tán rồi, nếu tùy tiện thu hồi sẽ gây ra động loạn lớn cho Hồng Hoang!" "Thiếu Hạo đạo hữu đã chuẩn bị tốt để chứng đạo sao?" Lời này vừa nói ra, ánh mắt của tất cả mọi người lập tức khóa chặt trên người Thiếu Hạo.

Tu vi của đối phương đã đạt đến cảnh giới Ngụy Thánh Đại Viên Mãn, thật sự có thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nếu chỉ vì chứng đạo, thì có thể chấp nhận được, dù sao sau khi chứng đạo, khí vận Nhân tộc sẽ lại phân tán ra.

Chứng đạo!

Trí tưởng tượng thật phong phú a!

Khóe miệng Hình Hạo nhếch lên, hắn liếc nhìn Lục Thánh một cái nói: "Chứng đạo thì đúng, nhưng không phải bây giờ!" "Chuyện Thiếu Hạo thu hồi khí vận Nhân tộc không phải là yêu cầu của ta, mà là yêu cầu của chư vị!" Gì!

Là yêu cầu của ta sao?

Sao có thể!

Đồng tử co rút, sắc mặt Lục Thánh lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Lời nói của Hình Hạo đối với họ quả thực là vô cùng khó hiểu, thậm chí nói khó nghe một chút thì lời của đối phương hoàn toàn là

nói bừa.

“Lẽ nào...” Ngược lại, Long Thủy trong đám đông lúc này lại sắc mặt biến đổi, trong lúc thần sắc của cả người biến ảo bất định, cảm xúc trong lòng lúc này bị đè nén đến cực điểm.

Trước đây hắn đã tìm Hình Hạo giúp đỡ, hắn hiểu rõ hậu quả của hành động lần này của đối phương là như thế nào, thậm chí không nằm ngoài dự đoán, chuyện này thật sự cần phải hoàn thành.

“Đạo hữu lời này là có ý gì!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hít sâu một hơi, bay lên phía trước nói: “Chuyện này là Thiếu Hạo đạo hữu làm, sao lại là yêu cầu của ta?” “Bản thân chuyện này đã có vấn đề, Lục Thánh chúng ta lại sao có thể tùy tiện đồng ý, sao có thể từ bỏ tất cả của bản thân?” Trong chốc lát, không khí trong trường trở nên im lặng.

Đến bây giờ, không còn lựa chọn nào khác, thậm chí không nằm ngoài dự đoán, hậu quả của chuyện này tuyệt đối không thể chấp nhận được.

Xùy!

Xùy!

Chương 623

Đúng lúc này, vài tiếng xé gió vang lên.

Nhìn theo hướng tiếng động, có thể thấy thân ảnh của Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Minh Hà lập tức xuất hiện trong Bồng Lai Tiên Đảo.

"Bái kiến Hình Hạo đạo hữu!" "Bái kiến Hình Hạo đạo hữu!" "Bái kiến Hình Hạo đạo hữu!" Ba người Minh Hà chắp tay hành lễ, thân ảnh của họ lập tức xuất hiện ở phía sau Hình Hạo.

Sau khi ổn định thân hình, ánh mắt của vài người trước tiên nhìn Thiếu Hạo một cái, xác định trên người đối phương không có bất kỳ xu thế đột phá nào thì mới nhíu mày.

Ngay sau đó, ánh mắt của họ lập tức nhìn về phía Lục Thánh ở xa xa, trong lòng có thêm một chút tò mò và ngạc nhiên.

"Không có gì là không thể!" Hình Hạo bước lên một bước, thần sắc thản nhiên nói: "Nếu chư vị không muốn khai mở Phong Thần Chi Chiến, thì ta có thể để Thiếu Hạo dừng tay ngay bây giờ." "Ngược lại, nếu chư vị muốn khai mở Phong Thần Chi Chiến, thì khí vận Nhân tộc lang thang bên ngoài nhất định phải được thu hồi toàn bộ, nếu không, sẽ không thể làm gì được Trụ Vương!" Gì!

Lại là vì khai mở Phong Thần Chi Chiến!

Đồng tử co rút, sắc mặt Lục Thánh trong khoảnh khắc đó đều trở nên vô cùng khó coi.

Nếu thật sự như lời Hình Hạo nói, thì chuyện này thật sự không còn lựa chọn nào khác, thậm chí nhất định phải đồng ý yêu cầu của Hình Hạo.

“Đạo hữu!” Vô thức, Lão Tử lập tức mở miệng nói: “Trụ Vương chỉ là một Nhân Hoàng bé nhỏ, lẽ nào ta không thể làm gì được hắn?” Lời này lập tức nhận được sự đồng tình của Chuẩn Đề và những người khác.

Thất bại của Dược Sư, Khương Tử Nha và những người khác trước đây tuy bất ngờ, nhưng sức mạnh mà Trụ Vương thể hiện lúc đó cũng chỉ ở tầng thứ Chuẩn Thánh mà thôi.

Chuẩn Thánh bé nhỏ, đừng nói đích thân ra tay.

Ngay cả tìm vài cường giả cấp Ngụy Thánh cũng có thể dễ dàng làm được chuyện này.

“Ồ?” Hình Hạo cười lạnh, khinh thường liếc nhìn Lục Thánh và những người khác nói: “Khí vận Nhân tộc cường đại không thể nghi ngờ, các ngươi nghĩ có thể chống lại phản phệ của khí vận Nhân tộc sao?” “Nói khó nghe một chút, sức mạnh đó đủ sức kéo bất kỳ ai xuống khỏi ngôi vị Thánh Nhân, tổn thất lớn như vậy các ngươi có thể chấp nhận được sao?” “Sức mạnh của Trụ Vương không chỉ như những gì các ngươi hiểu hiện tại, tuy chỉ là tu vi Chuẩn Thánh, nhưng sức mạnh mà hắn phát huy ra cũng đủ sức tiêu diệt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, càng đừng nói đến những Thánh Nhân Thiên Đạo này.” “Món Hỗn Độn Linh Bảo trong tay hắn còn vượt trên cả Tiên Thiên Chí Bảo, một khi bị trúng đòn, không chết cũng trọng thương, thậm chí trong thời gian ngắn không thể có sức chiến đấu nữa.” Gì!

Phản phệ khí vận!

Trụ Vương lại cường đại đến thế!

Có thể uy hiếp tính mạng của chúng ta, sao có thể!

Lúc này, sắc mặt Lục Thánh đều trở nên vô cùng khó coi.

Nếu lời nói của Hình Hạo không giả, thì chuyện này thật sự không

còn lựa chọn nào khác.

Phong Thần Chi Chiến muốn khai mở nhất định phải để Trụ Vương tiến hương thì mới được, nếu ngay cả một chút cũng không thể hoàn thành, thì tất cả đều công cốc.

Nhưng tổn thất lớn như vậy họ cũng không thể chấp nhận được.

Dù sao khí vận Nhân tộc đối với họ quá quan trọng, điều đó còn liên quan đến việc họ có thể tiến thêm một bước đạt đến khả năng Vô Cực Đại La Kim Tiên hay không.

"Đạo hữu!" Thông Thiên hít sâu một hơi, bước lên phía trước nói: "Nếu đã như vậy, thì không khai mở Phong Thần Chi Chiến không được sao?" Gì!

Không khai mở!

Đồng tử co rút, ánh mắt tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía Thông Thiên, vạn vạn không ngờ hắn lại nói ra lời như vậy.

"Không được!" "Tuyệt đối không được!" Không có gì bất ngờ, Lão Tử và các Thánh Nhân khác lúc này đều lên tiếng từ chối.

Đùa à.

Không khai mở Phong Thần, thì dưới sự tích lũy không ngừng của lượng kiếp, chẳng phải có nghĩa là Vô Lượng Lượng Kiếp sẽ theo đó mà giáng xuống sao?

Lúc đó chẳng phải họ cũng sẽ bị liên lụy vào trong sao?

Đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Khí vận Nhân tộc mà hai người họ chiếm giữ vốn đã rất ít ỏi, mất một chút thì sao.

Nếu thật sự như lời Thông Thiên Giáo Chủ nói, thì một khi Tây Phương Giáo bị liên lụy vào trong, thì thậm chí không có nửa điểm

khả năng lật ngược tình thế.

Nhưng họ biết Nguyên Thủy và Thông Thiên Giáo Chủ đều vì để tránh Phong Thần Bảng.

Nếu lúc đó Tây Phương Giáo gia nhập vào trong, thì mâu thuẫn của hai người họ lập tức sẽ tan rã, thậm chí trực tiếp ra tay đối phó Tây Phương Giáo cũng không phải không thể.

Nghĩ vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không chần chừ nữa, lập tức bước lên phía trước nói: "Chuyện này hai người chúng ta đồng ý!" "Nếu đã liên quan đến Phong Thần Chi Chiến, càng liên quan đến việc Thiếu Hạo đạo hữu chứng đạo thành Thánh, chỉ một chút khí vận mà thôi, Tây Phương Giáo chúng ta có thể chấp nhận được." Lời này vừa nói ra, lập tức dẫn đến sự phẫn nộ của Tam Thanh và Nữ Oa.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã thoát thân, nhưng khí vận Nhân tộc mà họ chiếm giữ ít nhất cũng đạt đến hơn một thành, tổn thất lớn như vậy họ không muốn.

Đặc biệt là Nữ Oa.

Là công đức chứng đạo, tình hình bản thân không tốt, nếu không có khí vận Nhân tộc gia trì, không thể đạt đến trình độ hiện tại.

Lúc đó nếu mất đi khí vận Nhân tộc, thì...

"Chư vị đạo hữu không thể như vậy, nếu đồng ý thì hậu quả tuyệt đối khôn lường!" Nữ Oa khẽ kêu trong miệng, cả người lúc này trở nên vô cùng lo lắng.

Nhưng tiếng kêu của nàng lại không có bất kỳ ai để ý, đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bên cạnh, lúc này đã hạ quyết tâm, không chút lay động nào.

Thấy vậy, sự sốt ruột trong lòng Nữ Oa càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Đến bây giờ, nàng biết không thể lay chuyển được họ, vô thức ánh mắt nhìn về phía Lão Tử và Nguyên Thủy nói: "Hai vị đạo hữu, nhanh lên!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Thông Thiên đã bày tỏ thái độ, dù sao cũng vô cùng bất lợi đối với nàng.

Cho nên, hy vọng lớn nhất của nàng bây giờ nằm trên người Lão Tử và hai người kia, nếu hai người họ từ chối, thì có khả năng thay đổi tất cả.

"..." Đối mặt với câu hỏi, Lão Tử và Nguyên Thủy lúc này cũng do dự.

Thật ra, trong tình huống như vậy không có lựa chọn nào khác, từ chối Hình Hạo, thì quả thực là tìm chết.

Chương 624

"Nữ Oa đạo hữu!" Nguyên Thủy bước lên một bước, lập tức mở miệng nói: "Chuyện này ta không thể từ chối!" "Trụ Vương tiến hương là thiên mệnh đã định, vì điều này Xiển Giáo chúng ta nguyện ý trả bất cứ giá nào!" Nói xong, Nguyên Thủy quay đầu nhìn về phía Lão Tử cách đó không xa, trong mắt lộ ra một tia cầu xin.

Trong tình huống như vậy, chỉ có Lão Tử gật đầu, chuyện này mới có thể dừng lại, nếu không, vài người họ không phải đối thủ của Hình Hạo và những người khác.

"Được!" Lão Tử trầm ngâm một lát, cuối cùng chọn đồng ý, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo cách đó không xa nói: "Đạo hữu, nếu chuyện này kết thúc, ngươi có thể trả khí vận Nhân tộc lại cho chúng ta không!" Trả lại?

Hình Hạo cười lạnh nhìn Lão Tử và những người khác nói: "Khí vận Nhân tộc lúc nào lại thuộc về các ngươi Thánh Nhân?" "Ta nhớ khí vận Nhân tộc thuộc về Thánh Đình của ta, cho dù chuyện này hoàn tất, thì cũng nên thuộc về đệ tử Thiếu Hạo của ta mới đúng!" "Chư vị nghĩ kiếm trong tay ta không sắc bén sao!" Nói xong, Hình Hạo bước ra một bước, khí thế quanh thân bùng phát trong nháy mắt bao phủ lên thân thể Lục Thánh.

"Ừm hừ!" "Phụt!" Lục Thánh khẽ hừ một tiếng, máu tươi theo khóe miệng tuôn ra, từng người thân thể lay động, suýt nữa thì ngã xuống từ giữa không trung.

Rất khó khăn mới ổn định được bản thân, ánh mắt Lục Thánh lập tức nhìn về phía Hình Hạo cách đó không xa, khí tức trên người hỗn loạn, trong miệng nói: "Hình Hạo đạo hữu xin bớt giận!" "Hình Hạo

đạo hữu xin bớt giận!" "..." "Hừ!" Hình Hạo hừ lạnh một tiếng, tán đi uy áp của bản thân, ánh mắt khóa chặt trên người Lão Tử cách đó không xa nói: "Khí vận Nhân tộc đối với Thánh Đình của ta cũng không quá lớn, nhưng có một điều các ngươi phải nhớ!" "Ta cho thì các ngươi mới được lấy, ta không cho, ai dám vươn tay ra chạm vào, thì ta sẽ chặt đứt tay của các ngươi, thậm chí chặt đầu cả người các ngươi!" Xì!

Nghe lời này, Lão Tử và những người khác không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Một lần nữa nhìn về phía Hình Hạo, ánh mắt tràn đầy e dè, sợ hãi và kinh hoàng.

Không vì gì khác.

Bởi vì trước đây họ đã cướp khí vận Nhân tộc.

Trong chốc lát, sắc mặt tất cả mọi người biến ảo bất định, đến bây giờ, thậm chí không dám nói thêm lời nào.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Lúc này trong lòng kinh hãi đến cực điểm, chỉ có một ý niệm, đó là trốn thoát khỏi nơi này, không muốn tiếp tục chần chừ, vạn nhất Hình Hạo phát điên muốn giết họ, thì hậu quả quả thực khôn lường.

"Hình Hạo đạo hữu!" Hai người nhìn nhau, Tiếp Dẫn lập tức bước lên một bước nói: "Ta...

Tây Phương chúng ta có chút việc, xin cáo từ trước!" "Lần này đến Bồng Lai Tiên Đảo có nhiều quấy rầy, nếu đạo hữu lúc đó có thời gian, ta và sư đệ sẽ ở trên Tu Di Sơn phương Tây tĩnh đợi đạo hữu đến thăm một lần." Nói xong, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không chần chừ nữa, chắp tay hành lễ, quay người không chút do dự mà rời đi.

Xùy!

Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh hai người nhanh chóng rời đi không chút dây dưa.

Nhưng cùng với sự rời đi của họ, sắc mặt Tam Thanh và Nữ Oa lại trở nên vô cùng khó coi.

Hai người Tiếp Dẫn vì tự vệ mà chọn rời đi, bởi vì khí vận Nhân tộc mà họ có được trước đây vốn đã rất hiếm hoi, nhưng họ thì không giống vậy, nếu rời đi như vậy, thì họ thật sự sẽ không còn gì cả.

"Đạo hữu!" Đột nhiên, Thông Thiên Giáo Chủ bước lên một bước nói: "Đạo hữu muốn nhắm vào Thương Trụ sao?" Nói xong, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo có thêm một chút e dè và dò xét.

Mọi người đều biết, Thương Trụ Vương Triều là dựa vào Xiển Giáo mà thành lập.

Bây giờ Hình Hạo lại chủ động thúc đẩy Phong Thần Đại Chiến, chẳng phải có nghĩa là có thể đứng ở phe đối lập với hắn sao?

"Không phải vậy!" Hình Hạo xua tay, thần sắc thản nhiên nói: "Ta nhắm vào Trụ Vương, không phải Thương Triều, càng không phải Xiển Giáo." "Hiệp nghị mà đạo hữu đã đạt thành với ta trước đây vẫn còn hiệu lực, tiền đề là đạo hữu đồng ý chuyện của ta sẽ không làm hư, nếu không, thì ta cũng chỉ có thể chọn động thủ." Nghe vậy, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ nhắm vào Trụ Vương, thì không động chạm đến căn cơ của Xiển Giáo.

Quan trọng nhất, trong tình huống như vậy, chỉ cần đảm bảo Hình Hạo không đứng ở phe đối lập với hắn, thì đó là tin tức tốt nhất đối với hắn.

“Ta hiểu rồi!” Thông Thiên Giáo Chủ chắp tay hành lễ, thần sắc nghiêm túc nói: “Nếu đã đồng ý chuyện của đạo hữu, thì ta tuyệt đối sẽ không quên!” “Đạo hữu, nếu không có việc gì khác, vậy ta xin cáo từ trước.” Nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ liếc nhìn Lão Tử và Nguyên Thủy sắc mặt đại biến, rồi quay người không chút do dự mà rời đi.

Chuyện khí vận Nhân tộc bị triệu hồi vốn đã là ván đã đóng thuyền, tiếp theo nhất định phải trở về mưu tính cẩn thận, nếu không đối mặt với nhiều Thánh Nhân vây công, thật sự không thể nắm chắc đối phó được.

“Đáng chết!” “Thông Thiên lại thật sự đi trước ta một bước!” Thấy tình hình này, Nguyên Thủy hai nắm đấm nắm chặt, sắc mặt của cả người trong khoảnh khắc đó đều trở nên vô cùng khó coi.

Không chỉ hắn, ngay cả sắc mặt Lão Tử cũng như vậy.

Dù sao trong tình huống như vậy, đứng ở phe đối lập với Thông Thiên Giáo Chủ, bây giờ đối phương đã đạt thành hiệp nghị với Hình Hạo, thì đối với họ tự nhiên là một uy hiếp lớn.

“Đạo hữu, vậy hai người chúng ta cũng xin cáo từ trước!” Lúc này, Lão Tử là người đầu tiên bước lên vỗ vỗ vai Nguyên Thủy, sau khi chắp tay hành lễ với Hình Hạo, liền kéo hắn rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

Lão Tử hiểu rõ sức mạnh của Hình Hạo, những người như họ không những không thể là đối thủ của hắn, càng đừng nói đến có Minh Hà và những người khác đang rình rập bên cạnh.

Xùy!

Xùy!

Tiếng xé gió vang vọng, thân ảnh Lão Tử và Nguyên Thủy theo đó

mà biến mất.

Trong chốc lát, toàn bộ khu vực chỉ còn lại một mình Nữ Oa đứng đó, sắc mặt vô cùng lúng túng, thần sắc của cả người biến ảo bất định, có một cảm giác thê lương khó tả.

"Nữ Oa đạo hữu muốn tiếp tục chần chừ sao?" Thấy tình hình này, Hình Hạo cười nhạt, ánh mắt lập tức nhìn về phía Nữ Oa trong mắt có thêm vẻ đùa cợt.

Vô nghĩa!

Nếu chỉ một mình Nữ Oa, thì đừng nói là hắn, ngay cả bất kỳ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào có mặt cũng đủ sức trấn áp nàng.

Cái gọi là Thánh Nhân Nữ Oa, kỳ thực không có bất kỳ ý nghĩa nào.

"Ta..." Nữ Oa há miệng, lộ ra vẻ khổ sở.

Ở lại sao?

Gần như không thể.

Vô thức, Nữ Oa ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo chuẩn bị.

Đột nhiên, thần sắc Nữ Oa biến đổi, cả người thân thể khẽ run rẩy, đồng thời sát khí quanh thân theo đó mà bùng nổ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Trụ Vương, ngươi dám làm nhục ta như vậy!" Giây tiếp theo, Nữ Oa ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Đạo hữu, ta xin cáo từ trước!" Nói xong, Nữ Oa cũng không chần chừ nữa, quay người lập tức biến mất tại chỗ.

Chương 625

Xùy!

Trong nháy mắt, thân ảnh Nữ Oa theo đó mà biến mất.

"..." "Tình huống gì vậy!" Thấy tình hình này, Minh Hà và những người khác đều ngẩn ra, sau đó trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc và khó hiểu.

Thái độ của Nữ Oa trước và sau đã thay đổi quá lớn, quả thực khiến họ không kịp phản ứng.

"Bắt đầu rồi sao!" Ngược lại, Hình Hạo lúc này lại khóe miệng nhếch lên, ánh mắt nhìn về phía khu vực phương Đông nói: "Phong Thần Chi Chiến, sắp khai mở rồi." Gì!

Phong Thần Chi Chiến sắp khai mở rồi!

Đồng tử co rút, ánh mắt của Minh Hà và những người khác lập tức kinh ngạc nhìn về phía Hình Hạo.

Ngay sau đó, dường như đã hiểu ra, ánh mắt lập tức nhìn về hướng Triều Ca Thành. ...

Trong Triều Ca.

Trong thời gian ngắn một năm, thần sắc Trụ Vương đại biến.

Mất đi khí vận Nhân tộc gia trì, không còn cách nào dựa vào khí vận Nhân tộc để nâng cao tu vi bản thân một cách đáng kể nữa.

Trong tình huống như vậy, hắn không hề biết đến sự tồn tại của Hình Hạo, càng không biết khí vận của mình bị Thiếu Hạo đoạt đi, hắn cho rằng tất cả đều là thủ bút của Thánh Nhân.

Hôm nay là sinh thần của Nữ Oa.

Trụ Vương dẫn theo đại quân tiến vào miếu Nữ Oa, miếu Tam Thanh.

"Người đâu, phá cho bản vương!" Trụ Vương vung tay áo, Ngự Lâm Quân hùng hậu phía sau lập tức xông ra, ngay lập tức phá hủy miếu Tam Thanh và miếu Nữ Oa.

Không nằm ngoài dự đoán, trong thời gian ngắn một khắc đồng hồ, miếu Tam Thanh và miếu Nữ Oa đã bị hủy diệt hoàn toàn.

Chỉ còn lại bốn pho tượng tồn tại trên mặt đất, khu vực vốn phồn thịnh trong khoảnh khắc đó giống như một phế tích.

"Đại vương, đã phá hủy hoàn tất!" Lúc này, một vị tướng lĩnh lập tức đến trước mặt Trụ Vương, quỳ một gối nói: "Bốn pho tượng này nên xử lý thế nào?" "Tượng!" Trụ Vương liếc nhìn bốn pho tượng trên mặt đất, sát khí trong mắt lóe lên nói: "Đập nát ba pho tượng Tam Thanh rồi ném ra ngoài Triều Ca Thành!" "Ném pho tượng Nữ Oa vào hố phân, ta muốn cho tất cả Thánh Nhân trên trời đều biết, đắc tội với Trụ Vương ta thì kết cục chỉ có một con đường chết!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp một tiếng, tướng lĩnh không chần chừ nữa, vung tay áo.

Lập tức một lượng lớn Ngự Lâm Quân xông ra đập nát ba pho tượng Tam Thanh, sau đó chuyển chúng ra ngoài Triều Ca Thành.

Đồng thời, nhiều Ngự Lâm Quân hơn nữa xông vào trong, tụ tập thành từng nhóm ba năm người, dưới lệnh của thủ lĩnh, trực tiếp khiêng pho tượng Nữ Oa lên.

"Một, hai, một!" "Một, hai, một!" "..." Kèm theo tiếng hô vang vọng, pho tượng Nữ Oa dưới sự di chuyển của các tướng sĩ Nhân tộc đã đến một hố phân lớn.

"Ném!" Một tiếng quát khẽ, pho tượng Nữ Oa lập tức bị ném vào hố phân.

Một tiếng "bành" vang vọng, chất bẩn tuôn ra với tốc độ mắt thường có thể thấy được, toàn bộ khu vực trong khoảnh khắc đó bốc lên mùi hôi thối nồng nặc. ...

"Xì!" Nhìn thấy cảnh tượng này, Minh Hà và những người khác không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Quá kinh khủng!

Quá kinh hoàng!

Nhân Vương Nhân tộc lại dám ném pho tượng Nữ Oa vào hố phân, tuyệt đối là một sự sỉ nhục đối với một Thánh Nhân, càng là sự báng bổ đối với Nữ Oa.

Phải biết rằng, các pho tượng trong Triều Ca Thành đều được sức mạnh Thánh Nhân gia trì, thậm chí Thánh Nhân năm xưa vì tranh đoạt khí vận Nhân tộc mà liên kết chúng với bản thân, đảm bảo bản thân có thể hiển Thánh ngay lập tức, từ đó tranh thủ đủ khí vận trong thời gian đầu tiên.

Nhưng bây giờ thì sao?

Pho tượng Tam Thanh bị đập nát, trong phạm vi có thể chấp nhận được.

Dù sao việc pho tượng bị phá vỡ không có vấn đề gì lớn, cũng không gây tổn hại đến họ.

Nhưng Nữ Oa thì khác rồi.

Cho dù không làm tổn thương được Nữ Oa, nhưng lại thật sự khiến đối phương ghê tởm.

"Ha ha!" Lúc này, Minh Hà là người đầu tiên hoàn hồn, ha ha cười nói: "Hèn gì Nữ Oa vừa rồi lại phẫn nộ đến thế, hóa ra lại xảy ra chuyện như vậy." "Không nằm ngoài dự đoán, vừa rồi Nữ Oa hẳn đã

hiển Thánh ở Triều Ca Thành, bị ném vào hố phân đó, thật khiến người ta buồn cười." Lời này lập tức khiến Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Lục Nhĩ và những người khác cười lớn.

Nữ Oa lần này bị đối xử như vậy, tuyệt đối là một chuyện hả hê, dù sao trước đây, Nữ Oữ luôn cao cao tại thượng.

Là đệ nhất mỹ nhân Hồng Hoang, thậm chí năm xưa còn được Đạo Tổ để mắt đến, lúc này lại trông thảm hại như vậy. ...

"Khốn kiếp!" Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cầm Chiêu Yêu Phiên vung vẩy, cả người lúc này nộ không thể kiềm chế.

Nữ Oa!

Một trong những Thánh Nhân cao cao tại thượng.

Bây giờ lại trở thành trò cười của toàn bộ Hồng Hoang, tất cả đều do Nhân Vương Trụ Vương gây ra, làm sao nàng có thể chấp nhận được?

Nếu không phải vì xác định Trụ Vương là Nhân Hoàng, khí vận của hắn bản thân cực kỳ nghịch thiên, Nữ Oa thậm chí đã muốn đích thân ra tay xé xác hắn thành vạn mảnh!

"Nương nương!" Một lúc sau, ba thân ảnh lập tức xuất hiện trong cung Nữ Oa.

Lần lượt là Hồ Ly Tinh, Tỳ Bà Tinh và Trĩ Kê Tinh!

Chương 626

Ba nữ đến cung Nữ Oa sau khi quỳ gối xuống, không dám nhìn Nữ Oa đang ngồi trên chủ tọa!

"Tốt!" Nữ Oa thu toàn bộ phản ứng của ba nữ vào mắt, vừa hài lòng gật đầu, lập tức mở miệng nói: "Ba nữ các ngươi là nữ yêu của Hiên Viên Phần, ai nấy đều mang truyền thừa Thanh Khâu, bây giờ bản tọa ban cho các ngươi một cơ duyên, chỉ xem các ngươi có nắm bắt được hay không!" Cơ duyên!

Đồng tử co rút, ba yêu nhìn nhau, đều từ ánh mắt của đối phương nhìn thấy vẻ kích động.

Ngay sau đó, không chút chần chừ nào, lập tức quỳ phục xuống đất nói: "Chúng ta nguyện ý nghe theo sự điều khiển của Nương nương!" "Chúng ta nhất định sẽ hoàn thành mệnh lệnh của Nương nương!" "Chúng ta nhất định không phụ kỳ vọng của Nương nương!" "..." Nghe vậy, Nữ Oa càng hài lòng thêm ba phần.

Vừa thu toàn bộ phản ứng của ba nữ vào mắt, lập tức mở miệng nói: "Nhân Vương Trụ Vương của Nhân tộc đạo đức bại hoại, khí số đã hết, ba người các ngươi lập tức đến Triều Ca Thành mê hoặc hắn, ta muốn toàn bộ mạch Thương Trụ đều thân tử đạo tiêu." Gì!

Mê hoặc Nhân Vương!

Ba yêu trên mặt đất kinh hô một tiếng, đều bị lời nói của Nữ Oa làm cho ngớ người.

Tuy tu vi của họ không cao, nhưng họ cũng hiểu rõ Nhân Vương đại diện cho điều gì, một tồn tại như vậy gần như là Đế Vương nhân gian, không có bất kỳ ai có thể chống đối.

Quan trọng nhất, mạch Thương Trụ được xây dựng trên sự ủng hộ của Xiển Giáo, thậm chí có vô số tu sĩ Xiển Giáo làm quan trong triều đình.

Nhưng bây giờ ba người họ lại phải đi mê hoặc Trụ Vương?

Chẳng phải là đi tìm chết sao!

"Nương nương!" Vô thức, Tỳ Bà Tinh muốn mở miệng.

Tuy nhiên, chưa kịp mở miệng, Nữ Oa lại là người đầu tiên mở miệng nói: "Chỉ cần hoàn thành chuyện này, ta sẽ thu nhận các ngươi làm đệ tử, thậm chí truyền thụ cho các ngươi pháp chứng đạo thành Thánh!" Gì!

Trở thành đệ tử của Nữ Oa!

Pháp chứng đạo thành Thánh!

Hồ Ly Tinh và hai yêu kinh hô một tiếng, đều bị lời nói của Nữ Oa làm cho ngớ người.

Trở thành đệ tử của Nữ Oa.

Đối với bất kỳ ai mà nói đều là một sự dụ hoặc chí mạng.

Càng đừng nói Nữ Oa sẽ truyền thụ cho họ pháp chứng đạo thành Thánh, cho dù chỉ có một phần vạn ức khả năng, cũng không thể từ bỏ.

Ba nữ nhìn nhau, lập tức hạ quyết tâm nói: "Chúng ta nhất định không phụ kỳ vọng của Nương nương!" "Chúng ta nhất định sẽ hoàn thành mệnh lệnh của Nương nương, phá hoại giang sơn Thương Trụ!" "Ừm!" Nữ Oa hài lòng gật đầu, vung tay áo, một luồng sức mạnh đặc biệt lập tức tiến vào cơ thể ba yêu.

Giây tiếp theo, tiếng ông minh vang vọng.

Trong lúc ánh sáng vàng rực rỡ, có thể thấy rõ ràng yêu khí trên

người ba yêu đã được tịnh hóa hoàn toàn.

Không chỉ vậy!

Kèm theo kim quang không ngừng rực rỡ, ba yêu đã xảy ra sự biến hóa long trời lở đất, huyết nhục quanh thân của họ trở nên trong suốt tinh khiết với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Trong thời gian ngắn, ba yêu đã hóa thành ba mỹ nữ.

Quanh thân họ tỏa ra một chút khí tức công đức, siêu phàm thoát tục như tiên nữ giáng trần, tuy rằng trước mặt Nữ Oa không có khả năng so sánh.

Nhưng tư thái yêu diễm toát ra từ ba nữ lại không phải Nữ Oa sở hữu, càng không phải Nữ Oa có thể sánh bằng.

"Đa tạ Nương nương!" "Đa tạ Nương nương!" "..." Hoàn hồn, ba nữ đều kinh hỉ cảm nhận tình hình bản thân, từng người hô hấp dồn dập, kích động vạn phần.

"Được rồi!" Nữ Oa xua tay, không nói lời vô ích nói: "Đi đi, khi nào hoàn thành nhiệm vụ thì đến bái nhập môn hạ của ta!" "Vâng!" "Vâng!" "..." Đáp một tiếng, ba nữ không chần chừ nữa, sau khi hành lễ với Nữ Oa, liền quay người vội vàng rời đi. ...

"Đáng chết!" "Trụ Vương, ngươi dám làm như vậy!" Trong Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ đang nhắm chặt hai mắt lập tức mở ra, trong đôi mắt bùng lên lửa giận, đồng thời sát cơ trong mắt theo đó mà tuôn trào.

Hắn không ngờ Trụ Vương lại dám phá hủy tượng thần của Thánh Nhân, thậm chí ngay cả hắn cũng không tránh khỏi tai ương.

Tuy rằng là Thánh Nhân sẽ không so đo với một Nhân Vương bé nhỏ, nhưng không so đo lại không có nghĩa là những người khác cũng không so đo.

Vô thức nhìn về hướng Oa Hoàng Cung, Thông Thiên Giáo Chủ ngay lập tức nhìn thấy ba yêu của Hiên Viên Phần đã hạ phàm, hắn có ý ra tay tru sát họ, nhưng lại không thể động thủ.

Ba nữ được Nữ Oa gia trì khí vận, sự tồn tại của họ đại diện cho bản thân Nữ Oa, trong tình huống này, một khi ra tay, thì coi như đã thật sự bất tử bất hưu với Nữ Oa rồi.

Quan trọng nhất, chuyện này còn liên quan đến những Thánh Nhân khác.

Nếu chỉ một mình hắn ra tay, Lão Tử và những người khác tự nhiên cũng không thể đứng ngoài cuộc.

"Khốn kiếp!" Thông Thiên Giáo Chủ hít sâu một hơi, mạnh mẽ kìm nén lửa giận trong lòng.

Cho dù Trụ Vương làm chuyện này xúc phạm đến hắn, nhưng Thương Trụ lại không thể diệt, dù sao khí vận của Xiển Giáo liên quan đến nó, trong tình huống hiện tại đã mất đi khí vận Nhân tộc, thật sự không thể nhìn Thương Triều cứ thế bị diệt.

"Sư tôn!" Không lâu sau đó, Đa Bảo và các đệ tử thân truyền khác lập tức tiến vào đại điện, vừa cung kính hành lễ, từng người trong mắt đều đầy nghi ngờ và không hiểu.

Tuy Thông Thiên Giáo Chủ không mở miệng nói, nhưng họ cũng có thể cảm nhận rõ ràng lửa giận và sát cơ trên người đối phương.

Đặc biệt là một số người có tâm tư riêng, lúc này từng người đều thấp thỏm bất an, trong lòng cực kỳ căng thẳng.

"Được rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ thu tất cả cảnh tượng vào mắt, ánh tinh quang trong mắt lóe lên, lập tức mở miệng nói: "Vi sư triệu hoán các ngươi đến đây có việc cần tuyên bố!" "Trụ Vương phá hủy tượng thần của Thánh Nhân đã xúc phạm Nữ Oa, Phong Thần

Chi Chiến đã chính thức kéo màn, trong tình huống như vậy, toàn bộ Thương Triều đang trong tình thế nguy nan." "Không nằm ngoài dự đoán, Xiển Giáo sắp phù trì một vương triều hoàn toàn mới ra đời, lúc đó sẽ diệt Thương Triều, hủy diệt Đạo Thống Xiển Giáo của ta!" Gì!

Phong Thần Chi Chiến đã khai mở rồi!

Vương triều được Xiển Giáo phù trì sẽ hủy diệt Thương Triều!

Kinh hô một tiếng, một nhóm đệ tử thân truyền trong đại điện đều bị lời nói của Thông Thiên Giáo Chủ làm cho ngớ người.

Chương 627

Nếu thật sự như vậy, thì chuyện này đối với họ cực kỳ bất lợi, thậm chí nếu sơ suất một chút thôi cũng sẽ khiến họ tổn thất thảm trọng.

"Sư tôn!" Sau một thoáng trầm mặc, Đa Bảo liền bước ra khỏi đám đông, chắp tay hành lễ rồi nói: "Trước kia Sư tôn không cho phép đệ tử bọn ta bế quan bất xuất, mặc niệm Hoàng Đình sao?

Bây giờ lại đột ngột lựa chọn xuất quan, chẳng phải sẽ gây ấn tượng xấu về việc triều lệnh tịch cải ư?"
Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu và những người khác trong đám đông đều khẽ nhíu mày.

Không vì điều gì khác, lời này của Đa Bảo nhìn như đang vì Tiệt giáo mà cân nhắc, nhưng thực chất lại có chút ngỗ nghịch ý tứ của Thông Thiên Giáo Chủ, nếu chọc giận Thông Thiên Giáo Chủ thì...
"Phóng tứ!" Quả nhiên, Thông Thiên Giáo Chủ giờ khắc này đại nộ!

Đồng thời đập bàn, sát cơ khủng bố toàn thân tuôn trào, ánh mắt khóa chặt lên Đa Bảo rồi chậm rãi mở miệng nói: "Các ngươi đã bị khi dễ đến tận đầu Tiệt giáo ta, lại còn ngu hủ đến mức này!

Triều lệnh tịch cải thì sao chứ, giáo nghĩa của Tiệt giáo ta vốn là nghịch thiên mà hành, nếu ngay cả một chút đảm phách và quyết đoán cũng không có, vậy làm sao xứng đáng làm Đại đệ tử Tiệt giáo của ta!"
Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Tất cả mọi người đều bị phản ứng của Thông Thiên Giáo Chủ làm cho ngây người.

Mặc dù biết Đa Bảo đã chọc giận Thông Thiên Giáo Chủ, nhưng

không ai ngờ ngài lại phẫn nộ đến vậy.

Ý tứ trong lời nói kia, dường như muốn Đa Bảo hạ vị, thậm chí ngay cả danh hiệu Đại sư huynh Tiệt giáo của hắn cũng có thể bị tước đoạt.
"Sư tôn bớt giận!" Đa Bảo cũng hoảng hốt.

Hắn mềm nhũn hai chân quỳ sụp xuống đất, toàn thân run rẩy, đáy mắt tràn đầy kinh hoàng và sợ hãi.

Không vì điều gì khác, thực sự việc này quá khủng khiếp, nếu mất đi thân phận Đại sư huynh Tiệt giáo, thì tu vi của Đa Bảo quả thật có thể có một chỗ đứng trong Hồng Hoang.

Nhưng chỉ là một chỗ đứng mà thôi, không thể có thành tựu cao hơn, cũng không thể có địa vị lớn hơn, điều mà hắn tuyệt đối không muốn chấp nhận.
"Sư tôn bớt giận!" "Sư tôn bớt giận!" "Sư tôn bớt giận!" Cùng lúc đó, Kim Linh Thánh Mẫu và những người phía sau cũng phản ứng, nhìn nhau một cái rồi nhao nhao quỳ xuống đất cầu tình cho Đa Bảo.

Dù sao hắn cũng là Đại sư huynh của họ, những năm qua cũng khá chăm sóc mọi người, trong tình huống như vậy, làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn Đa Bảo gặp kiếp nạn.

Đặc biệt là những người có quan hệ tốt với Đa Bảo, giờ khắc này đều lên tiếng: "Sư tôn, trước đây Đại sư huynh nhất định chỉ là nhất thời lỡ lời, tuyệt đối không có ý ngỗ nghịch Sư tôn!" "Sư tôn, Đại sư huynh chỉ là vô tâm sai sót, xin Sư tôn bớt giận!" "Sư tôn..."
Thật biết cách lập bè kết phái!

Thu hết cảnh tượng này vào đáy mắt, Thông Thiên Giáo Chủ trong mắt tinh quang lóe lên, trong lòng liền có tính toán.

Nói thật, mặc dù trong lòng phẫn nộ nhưng cũng chưa đến mức không thể kiềm chế, sở dĩ phát tiết ra, không chỉ để bản thân dễ chịu

hơn một chút, mà còn muốn xem xét cục diện hiện tại.

Không ngoài dự đoán, Đa Bảo có nhân mạch rộng trong Tiệt giáo, uy vọng của hắn rất cao.

Vốn dĩ đây là một chuyện tốt.

Dù sao tình nghĩa giữa các đệ tử sâu đậm, điều đó chứng tỏ việc Sư tôn giao phó là chính xác.

Nhưng trước đây ở Bồng Lai Tiên Đảo, ta lại từ chỗ Hình Hạo biết được rằng, Đa Bảo sẽ phản bội Tiệt giáo, vậy thì, những người này khi đó sẽ thế nào?

Cùng Đa Bảo phản bội ư?

Cắt bào đoạn nghĩa với hắn ư?

Hay là đã trở thành ám tuyến mà Đa Bảo chôn giấu trong Tiệt giáo?
"Không thể giữ lại a." Thông Thiên Giáo Chủ thì thầm trong lòng một câu, nội tâm chuyển động, nhanh chóng có tính toán và phán đoán.

Nếu Đa Bảo phản bội Tiệt giáo, vậy những người này cũng không thể giữ lại.

Nhưng dù sao họ đều là thân truyền đệ tử của ta, nếu tự mình trục xuất họ khỏi sư môn, thì ta làm Sư tôn sẽ bị coi là bất cận nhân tình, thậm chí sẽ bị cả Hồng Hoang phỉ báng.

Nhưng bây giờ là thời đại Phong Thần.

Chỉ cần trong Phong Thần Chi Chiến làm chút thủ đoạn, thì những thân truyền đệ tử này cũng sẽ tùy theo đó mà rời khỏi Tiệt giáo, khi đó...
"Bộp!" Hít sâu một hơi, Thông Thiên dường như đã bớt giận mà ngồi xuống, ánh mắt nhìn Đa Bảo đang quỳ trên đất nói: "Đa Bảo, hãy nhớ, ngươi là Đại sư huynh Tiệt giáo, sau này tuyệt đối không

được ngu muội như vậy!”
“Vâng!” Đa Bảo đáp một tiếng, liền thở phào nhẹ nhõm.

Thông Thiên Giáo Chủ không tức giận nữa, vậy thì địa vị của hắn cũng sẽ không có vấn đề, thậm chí bản thân cũng sẽ không gặp chuyện lớn.

Hợp lý, Đa Bảo từ trên đất đứng dậy, cúi người hành lễ nói: “Vậy đệ tử bây giờ sẽ đi truyền lệnh cho tu sĩ Tiệt giáo xuất sơn tương trợ Thương Trụ!”
“Khoan đã!” Thấy tình hình này, Thông Thiên Giáo Chủ lại mở miệng ngăn cản.

Nếu là trước đây, ngài khẳng định sẽ không ngăn cản.

Nhưng sau khi trải qua việc kia, ngài cũng đã hiểu rõ kế hoạch cho việc này nên như thế nào.
“Quy Linh!” Ngẩng đầu, Thông Thiên Giáo Chủ liền mở miệng nói: “Đi truyền đạt mệnh lệnh của vi sư!” “Ta ư?” Khẽ sửng sốt, Quy Linh Thánh Mẫu ngẩn người.

Không chỉ nàng, bao gồm các thân truyền đệ tử xung quanh cũng đều ngây dại.

Ai cũng không ngờ, Thông Thiên Giáo Chủ lại để Quy Linh Thánh Mẫu đi truyền lệnh, phải biết rằng, Đa Bảo mới là Đại sư huynh Tiệt giáo, mới có tư cách và thân phận đó.
“Sư tôn!” Theo bản năng, Quy Linh Thánh Mẫu muốn mở miệng.

“Không cần nói nhiều!” Thông Thiên Giáo Chủ phất tay ngăn lại trước, nói: “Hôm nay mọi người đều ở đây, vi sư có một chuyện muốn tuyên bố!”
Không hay rồi!

Chẳng lẽ...

Một tiếng hô thầm vang lên trong khoảnh khắc, thân thể Đa Bảo trong đám đông run lên.

Việc trước đây hắn có biết, rõ ràng Thông Thiên Giáo Chủ dường

như đang bồi dưỡng Quy Linh Thánh Mẫu, bây giờ lại có chuyện muốn tuyên bố, chẳng lẽ...
“Chuyện gì?” “Có chuyện quan trọng cần chúng ta đều có mặt ở đây ư?” Cùng lúc đó, Kim Linh Thánh Mẫu và những người khác trong đám đông giờ khắc này cũng nhìn nhau, hoàn toàn không biết Thông Thiên Giáo Chủ rốt cuộc muốn làm gì.

Theo bản năng, ánh mắt của họ đều nhìn về phía Quy Linh Thánh Mẫu.

Mặc dù không biết có chuyện gì, nhưng nếu không có gì bất ngờ, thì việc này có liên quan đến nàng ta.
“Khái khái!” Thông Thiên Giáo Chủ khẽ ho khan một tiếng, chuyển sự chú ý của những người có mặt sang mình, rồi mới chậm rãi mở miệng nói: “Từ nay, Quy Linh là Phó Giáo Chủ Tiệt giáo của ta!”
“Gì cơ?!

Phó Giáo Chủ!” Tiếng kinh hô vang lên, Kim Linh Thánh Mẫu và những người khác đều ngây dại.

Vị trí Phó Giáo Chủ đại diện cho điều gì thì mọi người đều rõ.

Đó chính là dưới một người, trên vạn người, ngay cả Đa Bảo ngày trước cũng không thể có được vị trí đó.

Nhưng bây giờ thì sao?

Thông Thiên Giáo Chủ lại giao vị trí Phó Giáo Chủ cho Quy Linh Thánh Mẫu, người vốn có cảm giác tồn tại không cao, rốt cuộc là vì sao?
“Sư tôn!” Theo bản năng, vài thân truyền đệ tử trong đám đông mở miệng nói: “Chức Phó Giáo Chủ hệ trọng đại, vì sao lại qua loa như vậy!” “Sư tôn, chức vị Phó Giáo Chủ quan hệ trọng đại, chẳng bằng hãy để tất cả đệ tử Tiệt giáo cùng tụ tập lại thương nghị ư?” “Sư tôn...” Nhất thời, tiếng người ồn ào.

Mặc dù không trực tiếp mở miệng cự tuyệt, nhưng cũng đã biểu đạt sự bất mãn của họ.
“Sư tôn!” Lúc này, Quy Linh Thánh Mẫu

cũng phản ứng, lập tức tiến lên một bước nói: “Quy Linh nhập Tiệt giáo chưa lâu, chức Phó Giáo Chủ lại quá trầm trọng, chẳng bằng...” “Đủ rồi!” Tuy nhiên, giờ khắc này Thông Thiên Giáo Chủ lại đột nhiên mở miệng cắt ngang nói: “Lời nói và mệnh lệnh của vi sư, kẻ nào dám không tuân sẽ bị trục xuất khỏi Tiệt giáo!”
“Quy Linh là Chuẩn Thánh, là vị Chuẩn Thánh đầu tiên của Tiệt giáo ta, chức Phó Giáo Chủ thực chí danh quy.

Không những thế, đệ tử Na Tra mà Quy Linh vừa thu nhận không lâu chính là Linh Châu Tử chuyển thế, tiềm lực của hắn cực lớn, có khả năng chứng đạo, cũng là công lao lớn cho Tiệt giáo ta.

Chương 628

Quan trọng nhất, Quy Linh đã kế thừa di trạch của phụ thân, sau này chứng đạo cũng không phải là không thể, trở thành Phó Giáo Chủ không có bất kỳ vấn đề nào!"<br>"Gì cơ?!

Quy Linh là Chuẩn Thánh!!

Đệ tử của Quy Linh có tiềm lực lớn đến vậy!!

Quy Linh lại có khả năng chứng đạo!" Tiếng kinh hô không ngừng, tất cả tu sĩ Tiệt giáo trong đại điện đều ngây người, khó tin nhìn về phía Quy Linh Thánh Mẫu đang có chút bối rối, đáy mắt tràn đầy sự khó tin và chấn động.
Đặc biệt là những người vừa mở miệng ngăn cản, giờ khắc này từng người một mặt đỏ bừng, như bị bóp nghẹt cổ họng, toàn thân thần sắc không ngừng biến đổi, đồng thời nhìn về phía Quy Linh Thánh Mẫu với ánh mắt thêm phần đố kỵ và ước ao.

Thông Thiên Giáo Chủ đã nói rồi.

Điều đó có nghĩa là nàng ta thật sự có khả năng chứng đạo.

Chứ sao?

Đừng nói đến chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ngay cả đạt đến Chuẩn Thánh cũng cực kỳ khó khăn.

Nếu so sánh, sự tồn tại của nàng ta đơn giản là đang đứng dưới đỉnh phong thế giới, dù chưa đăng đỉnh nhưng cũng là một tồn tại không thể xem thường.
"Quả nhiên là vậy sao!" Cùng lúc đó, Đa Bảo cười khổ sở, toàn thân sắc mặt không che giấu nổi sự thất vọng và trầm mặc.

Mặc dù trước đó đã sớm đoán được Quy Linh Thánh Mẫu có thể

là người kế thừa do Thông Thiên Giáo Chủ chỉ định, nhưng trước khi sự việc xảy ra, hắn vẫn còn một tia ảo tưởng.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lời nói của Thông Thiên Giáo Chủ như tiếng sấm sét hủy diệt toàn bộ ảo tưởng của hắn.

Trong tình huống như vậy, không có bất kỳ khả năng nào để chống cự, thậm chí không có bất kỳ khả năng nào để tranh phong với nàng ta.

Dù sao tiềm lực của Quy Linh Thánh Mẫu quá lớn, trong tình huống như vậy, làm sao tranh đấu với nàng?

Hắn ngay cả khả năng và nắm chắc để chứng đạo cũng không có.
"Bái kiến Phó Giáo Chủ!" Cũng vào lúc này, vài nữ tu sĩ trong đám đông dẫn đầu hồi thần, cúi sâu một lễ đối với Quy Linh Thánh Mẫu, biểu đạt thái độ của họ.

Cùng lúc đó, những người còn lại cũng tùy theo đó mà hồi thần.

Mặc dù việc này có chút ngoài dự liệu, thậm chí khiến người ta phản ứng không kịp, nhưng sự việc đã đến nước này, mọi người cũng không phải kẻ ngốc, Quy Linh Thánh Mẫu quật khởi không thể ngăn cản, thậm chí sau này còn phải dựa vào sự tồn tại của nàng ta.

Nhất thời, một chúng tu sĩ nhao nhao cúi người hành lễ nói: "Bái kiến Phó Giáo Chủ!" "Bái kiến Phó Giáo Chủ!" "..." "..."
Ngây người nhìn mọi thứ, Quy Linh Thánh Mẫu trầm mặc.

Sự việc đã đến nước này, nàng cũng biết không thể từ chối, nhưng nếu trở thành Phó Giáo Chủ như vậy, bản thân lại sẽ trở thành đầu sóng ngọn gió, thậm chí...

Theo bản năng, Quy Linh Thánh Mẫu nhìn về phía Đa Bảo cách đó không xa.

Hắn là Đại sư huynh.

Là người duy nhất trong cả đại điện chưa bái lạy.

Nhất thời, bầu không khí toàn bộ đại điện tĩnh mịch.

Kim Linh Thánh Mẫu và những người khác không đứng dậy, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ trên chủ tọa lúc này cũng nhìn về phía Đa Bảo.

Mặc dù hắn là Đại đệ tử của ngài, nhưng nếu hắn ngỗ nghịch, ngài cũng sẽ không mềm lòng.
"Bái kiến Phó Giáo Chủ!" Lúc này, Đa Bảo cũng cuối cùng hồi thần, nhìn quanh bốn phía rồi đâu còn không biết đại thế đã qua, lập tức không chần chừ nữa mà cúi người hành lễ với Quy Linh Thánh Mẫu.
"Hô ~" Thấy tình hình này, Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng thở phào một hơi.

Mặc dù có ý muốn từ bỏ Đa Bảo, nhưng dù sao hắn cũng là Đại đệ tử của ngài, hơn nữa là người đầu tiên đi theo ngài, thật sự không đành lòng tự mình ra tay.
"Bộp!" Cùng lúc đó, Quy Linh Thánh Mẫu cũng chấp nhận hiện thực.

Nàng hiểu rõ trong tình huống như vậy không có quyền lợi hay khả năng từ chối.

Ý tứ mà Thông Thiên Giáo Chủ biểu đạt và sự rõ ràng của nó cũng rất rõ ràng, hai sư đồ có khả năng chứng đạo, chẳng phải là đã được chỉ định để cùng Na Tra gánh vác vị trí Tiệt giáo sao?

Hợp lý, Quy Linh Thánh Mẫu ánh mắt quét qua toàn trường tu sĩ nói: "Từ nay về sau ta là Phó Giáo Chủ Tiệt giáo, bất cứ kẻ nào ngỗ nghịch quy củ Tiệt giáo, nhẹ thì trục xuất sư môn, nặng thì sát vô xá!"
Lời này vừa ra, toàn trường tu sĩ liền chấn động.

Nhẹ thì trục xuất sư môn!

Nặng thì sát vô xá!

Vị sư muội vốn không mấy nổi bật khi nào lại trở nên sát phạt quả quyết đến vậy?

Bá khí đến thế.

Nhưng giờ khắc này cũng không ai dám ngỗ nghịch nữa, nhao nhao cúi người hành lễ nói: "Chúng ta cẩn tuân lệnh Phó Giáo Chủ!" "Ừm!" Quy Linh Thánh Mẫu gật đầu, không còn làm ra vẻ, ánh mắt nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ cách đó không xa nói: "Giáo Chủ, ta đi tuyên bố mệnh lệnh đây!" Nói xong, Quy Linh Thánh Mẫu cũng không lưu lại nữa, xoay người bước chân đi về phía bên ngoài.
Từng tiếng bước chân vang vọng chín tầng trời, khoảnh khắc Quy Linh Thánh Mẫu bước ra khỏi Thượng Thanh Cung, một cỗ khí thế hạo hãn bùng phát trên người nàng, tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ đột phá, cấp tốc tăng lên: Chuẩn Thánh trung kỳ, Chuẩn Thánh hậu kỳ, Chuẩn Thánh viên mãn!
"Oanh!" Tiếng oanh minh chấn động vang vọng, mây trời trên Kim Miết Đảo liền tản ra, ánh sáng ngũ sắc rực rỡ chói lọi, giữa thiên địa một cỗ dị tượng hùng dũng bành trướng thăng lên.

"Hống!" Tiếng gầm khẽ vang vọng, Huyền Quy rít gào.

Phóng mắt nhìn ra, có thể thấy Tứ Cực Thiên Trụ chống đỡ cả Hồng Hoang giờ khắc này rực rỡ.

Cùng với uy áp Huyền Vũ càn quét khắp Hồng Hoang, một tiếng nói vang vọng thế giới Hồng Hoang: "Con gái ta là Quy Linh, kẻ nào dám làm hại, ta sẽ cùng kẻ đó bất tử bất hưu."
Đến đây, khí tức Huyền Quy liền tiêu tán.

Nhưng trên bầu trời, lại có thể mơ hồ nhìn thấy một thân ảnh khổng lồ lơ lửng, trong nháy mắt biến mất vào khu vực sâu thẳm trong Hỗn Độn.

"Kia..." "Huyền Quy!" "Sao có thể!"
Tiếng kinh hô vang vọng,

từng tu sĩ giờ khắc này hoảng sợ từ trong động phủ của mình bước ra, ngẩng đầu khó tin nhìn về khu vực sâu thẳm trong Hỗn Độn, đáy mắt tràn đầy chấn động và không thể tin nổi.

Huyền Quy!

Lại còn sống!

Tuyệt đối không phải người bình thường có thể chấp nhận được.

Dù sao năm đó cường đại của nó vẫn còn rõ mồn một trước mắt, ngay cả Lục Thánh tụ tập lại cũng không thể làm gì được nó, chỉ có Hồng Quân mới chặt đứt tứ chi của nó, luyện chế thành Thiên Trụ đại thế Bất Chu Sơn để chống đỡ cả Hồng Hoang.
Nhưng bây giờ thì sao?

Khí tức Huyền Quy lại xuất hiện, rõ ràng còn cường đại hơn so với ngày xưa, thậm chí ngay cả Thánh nhân cũng khó mà địch nổi, quả thực không thể tin nổi.

"Lại còn sống!" "Đạo Tổ năm đó cũng không thể giết chết nó sao?" Trên Thủ Dương Sơn, Lão Tử bước ra khỏi cung điện, đồng thời nắm chặt hai quyền, đáy mắt một cỗ chiến ý mãnh liệt tuôn trào.
Năm đó dưới tay Huyền Quy, ta không có được bất kỳ lợi ích nào, thậm chí còn thua một trận thảm hại.

Bây giờ nó lại xuất hiện, đối với ta tuyệt đối không phải tin tức tốt, từ khí tức ba động mà nó phát ra không khó để nhận ra, tu vi của nó đã đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng, thậm chí nửa bước Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Chương 629

Nếu có thể chiến thắng một cường giả như vậy, chẳng phải sẽ có khả năng trùng kích Vô Cực Đại La Kim Tiên sao?
"Lại còn sống!" "Lại là phụ thân của Quy Linh!" Trên Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy sắc mặt xanh mét bước ra khỏi cung điện, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm khu vực sâu thẳm trong Hỗn Độn, nắm chặt hai quyền nói: "Bằng!

Bằng một đệ tử như vậy mà lại bái nhập môn hạ của Thông Thiên." "Chuẩn Thánh viên mãn, chỉ còn kém một bước nữa là đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn, Quy Linh việc chứng đạo hầu như không có bất kỳ trở ngại nào." "Thêm vào sự tồn tại của phụ thân nàng, bất kỳ ai cũng không dám làm hại, dù sao một cường giả không bị Thiên Đạo khống chế từ một ý nghĩa nào đó còn uy hiếp, thậm chí còn trên cả Thánh nhân bọn ta."
Nói xong, Nguyên Thủy ánh mắt liền nhìn về hướng Kim Miết Đảo, đột nhiên nắm chặt nắm đấm nói: "Người đâu, lập tức điều tập đệ tử Xiển giáo tiến vào Tây Kỳ, đợi ngày Khương Tử Nha xuất sơn, Xiển giáo ta sẽ thuận thế mà ra tay!"<br>"Vâng!" "Vâng!" Tiếng đáp vang lên, có thể thấy rõ Vân Trung Tử và các Kim Tiên khác tùy theo đó mà rời đi.

"Đáng chết!" "Quy Linh lại là con gái của Huyền Quy!" "Làm sao bây giờ!" Trên Tu Di Sơn, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng trong khoảnh khắc trở nên vô cùng khó coi.

Ai cũng không ngờ, Quy Linh Thánh Mẫu lại là con gái của Huyền Quy, tu vi của nàng lại đạt đến mức độ như vậy.

Trong số các đệ tử đời thứ hai của Thánh nhân, tu vi của Quy Linh Thánh Mẫu đã đạt đến ngang hàng với Thanh Đế, Vân Tiêu, thậm chí

còn trên cả Huyền Đô.
Cũng vậy, trong đại chiến sau này, đệ tử đời thứ hai của Tiệt giáo hầu như không ai có thể tranh phong với nàng, ngay cả Thanh Đế và Vân Tiêu ra tay, nhưng cũng không dám làm gì nàng, dù sao phụ thân Huyền Quy của nàng cường đại đến mức ngay cả Thánh nhân cũng không thể không kiêng dè.

"Sư huynh!" Theo bản năng, Chuẩn Đề liền mở miệng nói: "Kế hoạch trước đây của chúng ta e rằng phải thay đổi rồi!" "Quy Linh Thánh Mẫu đã vượt ngoài tầm kiểm soát của ta, chúng ta đừng nên động vào nàng thì hơn!" "Bản thân Huyền Quy cực kỳ quan tâm con gái mình, một khi Thông Thiên Giáo Chủ hợp tác với nó, thì đối với ta tuyệt đối là tin tức không tốt." "Đừng quên, Thông Thiên Giáo Chủ đã đạt thành hiệp nghị với Hình Hạo, tuy không rõ mục đích là gì, nhưng có một điều không thể nghi ngờ, Phong Thần Chi Chiến đã hoàn toàn vượt quá tầm kiểm soát của ta."
Nghe vậy, Tiếp Dẫn liền sắc mặt trầm xuống.

Đích xác!

Sự việc đã đến nước này, làm sao không biết mọi chuyện đã phát triển đến mức không thể kiểm soát.

Thậm chí nếu không có gì bất ngờ, thì trong tình huống như vậy, trong Tam Giới không một ai dám làm gì Quy Linh, thậm chí...

"Cứ đi bước nào hay bước đó thôi!" Khoảng một khắc đồng hồ sau, Tiếp Dẫn hồi thần, nặng nề thở ra một ngụm trọc khí rồi chậm rãi nói: "Truyền lệnh xuống, tu sĩ Tây Phương giáo từ nay về sau không được phép ra tay với Quy Linh Thánh Mẫu!" "Một khi xảy ra chuyện như vậy, nhẹ thì trục xuất sư môn, nặng thì bọn ta sẽ tự mình động thủ thanh lý môn hộ!"<br>"Phụ thân!" Trong Kim Miết Đảo, Quy Linh Thánh Mẫu đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, đôi mắt đẹp mở to, toàn thân giờ khắc này kích động vạn phần.

Nàng vạn vạn không ngờ, phụ thân của mình lại còn sống.

Từ khí tức vừa phát ra có thể khẳng định được rằng, tu vi Huyền Quy còn cường đại hơn so với năm đó.

Nhất thời, đáy mắt Quy Linh Thánh Mẫu sắc kiên định càng thêm nồng đậm, hít sâu một hơi rồi một bước đạp ra giữa không trung Kim Miết Đảo, ánh mắt quét qua bốn phía rồi mở miệng nói: "Ta là Quy Linh Thánh Mẫu, từ nay là Phó Giáo Chủ Tiệt giáo!" "Tất cả đệ tử Tiệt giáo nghe lệnh, lập tức hạ phàm đến Thương Trụ Vương Triều, nếu phát hiện kẻ phản bội Vương Triều, sát vô xá!" "Bất cứ ai không tuân lệnh ta, tất cả đều bị xử lý như phản bội Tiệt giáo, khi đó ta sẽ tự mình ra tay tiêu diệt, không để kẻ đó làm ô danh Tiệt giáo ta!"
Lời này vừa ra, toàn bộ Kim Miết Đảo tĩnh mịch.

Tất cả tu sĩ Tiệt giáo đều ngây người, vạn vạn không ngờ Quy Linh Thánh Mẫu lại trở thành Phó Giáo Chủ Tiệt giáo, thậm chí còn sát phạt quả quyết đến vậy.

Nhưng sau một thoáng trầm mặc ngắn ngủi, đệ tử Tiệt giáo cũng phản ứng lại, từng người một nhao nhao cúi người hành lễ nói: "Vâng!" "Vâng!" "Vâng!" "..."
Ngay sau đó, toàn bộ Kim Miết Đảo tùy theo đó mà chấn động.

Từng tu sĩ lần lượt rời khỏi động phủ của mình, không chút do dự thi triển độn thuật phi nhanh về phàm gian.

"Hưu!

Hưu!" Tiếng xé gió vang vọng, vạn tiên xuất động, thanh thế hạo đại, trong khoảnh khắc chấn kinh toàn bộ Hồng Hoang.

"Vạn tiên xuất sơn!" "Tiệt giáo muốn dốc toàn lực rồi a!" "Khó tin nổi, dưới lượng kiếp như vậy, tất cả tu sĩ Tiệt giáo lại cùng lúc xuất quan!" "Vạn tiên triều Tiệt giáo, trong tình huống dốc toàn lực như

vậy, ai có thể là đối thủ của họ?" "..."
Nhất thời, trong Hồng Hoang tiếng nghị luận không ngừng vang vọng.

Tất cả mọi người đều có thể rõ ràng cảm nhận được sự việc này không hề đơn giản, thậm chí nếu không có gì bất ngờ, thì bất kỳ kẻ nào dám làm địch với Tiệt giáo đều sẽ chết thảm.

Ngay sau đó, mọi người lại không nhịn được mà tập trung ánh mắt lên Quy Linh Thánh Mẫu đang lơ lửng trên Kim Miết Đảo, theo bản năng cảm thán: "Quy Linh Thánh Mẫu!" "Phó Giáo Chủ Tiệt giáo!" "Quả thật không thể xem thường a!" "..."
"Đáng chết!" "Lại thành ra thế này!" Trên Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy gầm lên giận dữ.

Ai ngờ, vừa mới để đệ tử Xiển giáo xuất sơn đi giúp Tây Kỳ, bây giờ Tiệt giáo lại phản công một đòn vạn tiên xuất sơn.

Yêu ma đại thần thông giả một khi tiến vào thế tục, ai có thể chống đỡ nổi?

Ngay cả Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo toàn bộ ra tay, e rằng cũng không thể đỡ nổi.

Trong khoảnh khắc, Nguyên Thủy đột nhiên có chút đố kỵ với Thông Thiên Giáo Chủ.

Gia đại nghiệp đại!

Đó mới thật sự là gia đại nghiệp đại a.

Ta nắm quyền lớn, ta bắt nạt người, lại không có bất kỳ biện pháp nào đối với việc này, đơn giản là khiến người ta khó lòng chấp nhận, thậm chí khó lòng chống đỡ!
"Đã vượt ngoài tầm kiểm soát rồi sao!" Cùng lúc đó, trên Thủ Dương Sơn, Lão Tử khẽ nhíu mày.

Vạn tiên Tiệt giáo xuất sơn cũng không như ta nghĩ được, thậm chí trong lòng có chút kinh hãi.

Cường thế xuất kích như vậy, Tiệt giáo ai có thể ngăn cản?

Chỉ riêng Xiển giáo mà nói, căn bản không thể là đối thủ của họ, thậm chí...
"Hưu!" Đúng lúc này, một tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy thân ảnh Thanh Đế liền xuất hiện trên Thủ Dương Sơn, ánh mắt nhìn Lão Tử nói: "Bái kiến Sư tôn!" "Thanh Đế!" Khẽ sửng sốt, Lão Tử không hiểu nói: "Vì sao ngươi lại đến?" "Vì Sư tôn!" Thanh Đế mỉm cười nhạt, không chút ngần ngại, thần sắc đạm nhiên nói: "Xin Sư tôn cấm túc trong Thủ Dương Sơn, đừng nhúng tay vào chuyện Phong Thần!"<br>"Gì cơ?!

Cấm túc trong Thủ Dương Sơn!" Đồng tử co rút lại, Lão Tử liền đứng dậy, sắc mặt âm trầm nhìn Thanh Đế nói: "Ai sai khiến ngươi!

Con là đệ tử của ta, lại dám bất kính đến vậy!" Nói xong, sát cơ lạnh lẽo trên người tùy theo đó mà dũng động.

Sự việc đã đến nước này, ngài có thể rõ ràng cảm nhận được việc này không ổn, thậm chí nếu không có gì bất ngờ, thì Thanh Đế có lẽ không thua kém Nhân giáo, thậm chí từ đầu mục đích của Nhân giáo đã không thuần.
"Không ai có thể ra lệnh cho ta!" Thanh Đế mỉm cười nhạt, tay phải vẫy một cái, một thanh trường kiếm tản ra khí tức Hỗn Độn liền xuất hiện trong tay hắn, cùng lúc đó, kiếm ý ngút trời xông thẳng lên không, toàn thân bá khí lộ ra ngoài nói: "Ta là Thanh Đế, đương trấn áp hết thảy thế gian."
"Hay!

Hay!

Hay!" Thấy tình hình này, Lão Tử không nhịn được cười thành tiếng.

Ngài vạn vạn không ngờ, đệ tử của mình lại có một mặt như vậy, thậm chí từ trên người hắn, Lão Tử cảm nhận được một tia uy hiếp.

"Nếu đã như vậy, thì vi sư sẽ dạy con một bài học cuối cùng!" Hít

sâu một hơi, Lão Tử một bước đạp ra, uy áp Thánh nhân quanh thân càn quét ra nói: "Sở dĩ âm mưu quỷ kế trước sức mạnh tuyệt đối không có bất kỳ ý nghĩa nào!"<br>"Oanh long long!

Oanh long long!" Tiếng oanh minh chấn động vang vọng, cả Thủ Dương Sơn chính quỹ trong khoảnh khắc rung động, vô tận sơn mạch tùy theo đó mà sụp đổ, trên bầu trời sấm sét dày đặc, cả thế giới Hồng Hoang trong khoảnh khắc như tận thế giáng lâm.

"Chuyện gì vậy?" "Khí tức cổ xưa của Lão Tử Thánh nhân!" "Chuyện gì khiến ngài tức giận đến vậy, lại làm ra tư thái thiên phát sát cơ!" "..."
Nhất thời, các đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều tùy theo đó mà nghiêng mắt nhìn, khó tin nhìn về hướng Thủ Dương Sơn, đáy mắt tràn đầy chấn động, kinh hãi, không hiểu và hiếu kỳ.

Ngay sau đó, vô số thần thức tùy theo đó mà giáng lâm trên Thủ Dương Sơn.

Giây tiếp theo, tất cả đại thần thông giả Hồng Hoang đều kinh ngạc.

Thanh Đế!

Ai cũng biết.

Mặc dù hắn không có nhiều danh tiếng, thậm chí chưa từng du tẩu trong Hồng Hoang.

Chương 630

Nhưng bản thân hắn là thủ đồ của Nhân giáo, thậm chí đã truyền thừa toàn bộ truyền thừa của Thái Thanh Lão Tử, tuổi còn trẻ đã đạt đến tầng thứ Ngụy Thánh, có xu thế "thanh xuất vu lam thắng vu lam" (trò giỏi hơn thầy).
Nhưng bây giờ thì sao?

Thanh Đế lại đối đầu với Lão Tử, rốt cuộc là chuyện gì?

"Sư đồ phản mục ư?" "Vì chuyện Phong Thần sao?" Trong lòng, các đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều tùy theo đó mà tĩnh lặng, thậm chí không bận tâm đến tình huống bên Kim Miết Đảo nữa, ánh mắt đều tập trung lên Lão Tử và Thanh Đế.
"Sức mạnh!" "Đích xác cường đại!" Trong tình huống như vậy, Thanh Đế mỉm cười nhạt, ánh mắt bình tĩnh khóa chặt lên thân thể Lão Tử, khóe miệng nhếch lên nói: "Đáng tiếc, cái gọi là uy áp Thánh nhân đối với ta không có bất kỳ tác dụng nào!" Nói xong, Thanh Đế vung thanh lợi nhận trong tay.

"Ông!

Ông!" Tiếng ong ong vang vọng, tiếng kiếm ngâm xông thẳng chín tầng trời, trong khoảnh khắc xé toạc mây đen trên Thủ Dương Sơn, ánh mặt trời chiếu rọi, có thể thấy trên toàn bộ Thủ Dương Sơn thanh liên tùy theo đó mà nở rộ.
"...

Thanh liên!" "Dị tượng thiên địa, do Thanh Đế dẫn động ư?" "Không thể tin nổi, sức mạnh cổ xưa lại có thể dẫn dắt đại thế thiên địa gia trì lên thân, Thanh Đế đã làm cách nào?" "..." Hồng Hoang chấn động, tất cả tu sĩ đang theo dõi tình huống ở Thủ Dương Sơn trong khoảnh khắc đều sôi trào.

Dẫn động đại thế thiên địa gia trì lên thân, nhất cử nhất động có thể dẫn phát dị tượng gia thân, lại còn có dị tượng Tam Thập Lục

Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên bao phủ toàn bộ phạm vi Thủ Dương Sơn, cảm giác như cả khu vực đều đã biến thành vũ đài của riêng hắn, thậm chí là lãnh địa của hắn.
"Chư vị!" Đúng lúc này, động tác múa kiếm của Thanh Đế khẽ dừng lại, ánh mắt khóa chặt lên ba tôn phân thân của Lão Tử cách đó không xa, khóe miệng nhếch lên nói: "Ta có một vũ điệu kinh thiên hạ, thanh liên hoa khai Thập Cửu Châu!" "Ngày nay Thanh Liên Đế Vũ đã thành, cả Thủ Dương Sơn sẽ nằm trong phạm vi lãnh địa của ta, trong lãnh địa ta là chí tôn, Thần phải quỳ ta, Phật phải ngồi ta, Thánh nhân cũng phải vì ta mà cúi đầu."
Trong khi nói, Thanh Đế thu hồi tay phải cầm kiếm, giơ tay trái lên chỉ vào một trong các phân thân nói: "Ta nói: Ngươi sẽ mục rữa mà chết!" Lời này vừa ra, cả Thủ Dương Sơn tĩnh mịch.

Cùng với dị tượng thanh liên rực rỡ, một cỗ sức mạnh đặc thù tùy theo đó mà càn quét ra, trong thời gian ngắn bao phủ lên tôn phân thân kia.

"Rắc!

Rắc!" Tiếng vỡ nát vang vọng, tôn phân thân kia với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường bắt đầu sụp đổ, như bị tuế nguyệt ăn mòn, toàn thân dưới làn gió nhẹ thổi qua hóa thành tro bụi rồi tiêu diệt.
"Không thể nào!" "Phá cho ta!" Thấy tình hình này, tôn phân thân cầm Thanh Bình kiếm liền giãy giụa.

Sự việc đã đến nước này, hắn rõ ràng tình huống của bản thân vô cùng bất ổn, sức mạnh cấp Thánh nhân bạo động hòng xua đuổi sức mạnh của Thanh Đế ra khỏi cơ thể.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Không có bất kỳ ngoài ý muốn nào, chỉ trong một khoảnh khắc, tôn phân thân kia tùy theo đó mà sụp đổ tan rã, triệt để hóa thành khói bụi tản mát trên đỉnh Thủ Dương Sơn.
"Xì!" Cảnh tượng này,

liền khiến cả thế giới Hồng Hoang tùy theo đó mà tĩnh mịch.

Tất cả các đại thần thông giả trong khoảnh khắc đều hít một ngụm khí lạnh, nhìn về phía Thanh Đế với ánh mắt tràn đầy kinh sợ, sợ hãi, kiêng dè và khủng bố.

Vô lý!

Thực sự hắn quá cường đại.

Tôn phân thân kia có chiến lực cấp Thánh nhân, cho dù không phải Lão Tử chân chính nhưng cũng không phải ai tùy tiện có thể đánh bại, huống chi là đánh chết.

Nhưng bây giờ thì sao?

Thanh Đế chỉ một câu nói đã tru sát hắn, sức mạnh đáng sợ đến mức nào, thủ đoạn khủng bố đến mức nào?
“Thanh Liên Đế Vũ!” “Thanh Đế Lĩnh Địa!” Lúc này, hai tôn phân thân còn lại hồi thần, nhìn nhau một cái rồi ánh mắt khóa chặt lên Thanh Đế nói: “Sức mạnh cổ xưa đích xác đáng sợ, đạt đến tầng thứ có thể sánh ngang Thánh nhân, có thể điều động đại thế thiên địa vì bản thân mà sử dụng, thậm chí nếu không có gì bất ngờ, thì ngay cả Thánh nhân bình thường tiến vào lãnh địa cũng sẽ thân tử đạo tiêu.” “Chỉ riêng một chiêu này, Thanh Đế trong tầng thứ Ngụy Thánh có thể xưng vô địch thế gian, không có bất kỳ ai có thể sánh bằng, thậm chí ngay cả Vân Tiêu, Quy Linh của Tiệt giáo cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng hắn!”
Lời này đối với sự công nhận Thanh Đế cực kỳ mạnh mẽ.

Thậm chí ngay cả Thánh nhân nghiêm cẩn như Lão Tử cũng nói ra những lời như vậy, từ đó có thể thấy bản thân hắn cường đại đến mức nào.

Không phải thiên tài, mà là cường giả chân chính rồi, nếu cho Thanh Đế thêm một đoạn thời gian nữa, thì ngay cả Hỗn Nguyên Đại

La Kim Tiên e rằng cũng sẽ bị chém dưới kiếm, thậm chí...

"Đích xác là thủ đoạn không tệ!" Theo bản năng, Lão Tử tùy theo đó mà tán thưởng, ánh mắt nhìn Thanh Đế càng thêm hài lòng, đồng thời vung tay lớn nói: "Chỉ như vậy thì vẫn chưa đủ, hãy bức ra tất cả át chủ bài của ngươi đi!" "Là Sư tôn mà ta lại không hề hiểu rõ đệ tử của mình, thật thất bại a!" "Lần này vi sư muốn xem ngươi rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh, rốt cuộc mạnh đến mức nào!"<br>"Vâng!" "Vâng!" Hai tôn phân thân đáp một tiếng, hồi thần, không chút chần chừ hay do dự xông về phía Thanh Đế, trong tay biển đam và ngọc như ý rực rỡ, uy thế vô song khiến cả cái gọi là Thanh Đế Lĩnh Địa không ngừng chấn động, có xu thế tùy theo đó mà sụp đổ.
"Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Thanh Đế thần sắc đại biến.

Sự việc đã đến nước này, làm sao không biết Thanh Đế Lĩnh Địa của hắn tràn ngập những sơ hở lớn.

Trước sức mạnh tuyệt đối, một chiêu tuy đã dùng kỳ chiêu xuất kỳ chế thắng để giết chết một tôn phân thân, nhưng hai tôn phân thân còn lại cũng đã tìm ra sơ hở trong đó, thậm chí khoảnh khắc ra tay không cho hắn bất kỳ đường sống nào.
Nhìn thấy đòn tấn công đang đến gần, đáy mắt Thanh Đế thanh mang lóe lên, đột nhiên ngẩng đầu nói: "Phá cho ta!" Giây tiếp theo, hai đạo quang thúc màu xanh liền bắn ra từ trong đôi mắt hắn.

Một kích tốc độ cực nhanh, hầu như trong khoảnh khắc liền giáng lâm xuống khu vực mà hai tôn phân thân kia đang ở.

"Oanh long long!

Oanh long long!" Tiếng oanh minh chấn động vang vọng, hai tôn phân thân kia liền né tránh sang một bên, mặc dù thành công tránh được đòn tấn công, nhưng cũng bị ngăn cản hành vi tiếp cận Thanh Đế.
"Bây giờ!" Thấy tình hình này, đáy mắt Thanh Đế tinh quang

lóe lên, không chút chần chừ hay do dự, toàn thân nhảy vọt lên không, đồng thời điều khiển lợi nhận trong tay tùy theo đó mà vung chém.

"Hưu!

Hưu!" Tiếng xé gió vang vọng, kiếm khí xen lẫn Thời Không Pháp Tắc chi lực tấn công về phía hai tôn phân thân.

Đồng thời, Thanh Đế tay trái niết pháp ấn giơ lên nhắm vào một trong số các phân thân nói: "Ta nói: Trần quy trần, thổ quy thổ, linh hồn tan nát khó siêu thoát.

Phá cho ta!" Giây tiếp theo, tiếng vỡ nát liền vang vọng.

Có thể rõ ràng nhìn thấy thân thể phân thân kia liền cứng đờ, ngay sau đó, một cỗ ba động đặc thù không ngừng lan ra khắp người hắn, trong thời gian mười mấy hơi thở ngắn ngủi, toàn thân hắn liền nổ tung, hóa thành một vũng máu vương vãi trên đất.
"Xì!" "Lại chết một người!" Cảnh tượng này, liền khiến các đại thần thông giả Hồng Hoang đang quan chiến bên ngoài đều kinh hô.

Phải biết rằng, phân thân của Lão Tử có thể địch Thánh nhân.

Trước đó, hai lần bị Thanh Đế chém giết, đơn giản là chuyện không thể tin nổi.

Đồng thời, điều đó cũng tuyên bố Thanh Đế thật sự sở hữu năng lực săn giết Thánh nhân, thậm chí Thanh Đế Lĩnh Địa của hắn đáng sợ đến mức nào, đơn giản là khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.
"Khó tin nổi!" "Quả thật khó tin nổi!" Trên Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đáy mắt mỗi người đều lộ ra sự chấn động và kinh khủng mãnh liệt.

Thậm chí nếu không có gì bất ngờ, chỉ cần cho Thanh Đế thêm một đoạn thời gian nữa, thì hắn tuyệt đối sẽ trở thành người chủ chưởng Nhân giáo, quân lâm thiên hạ.

Ngay cả người truyền thừa trong Thánh Đình cũng khó đạt đến mức độ như vậy, ngay cả Lục Nhĩ chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng thực tế cũng không có nhiều khả năng có thể sánh bằng Thanh Đế.

Dù sao hắn là chiến đấu vượt cảnh giới, thậm chí chém giết hai tôn phân thân cấp Thánh nhân, đơn giản là kinh thế hãi tục.
"Năm đó ta đáng lẽ nên độ hóa tên này vào Tây Phương giáo ta!" Hít sâu một hơi, Chuẩn Đề đầy mặt hối hận nói.

Hắn sớm đã biết sự tồn tại của Thanh Đế, thậm chí khi đó Chuẩn Đề cũng có ý muốn độ hóa hắn.

Chỉ là vì các loại nguyên nhân mà cuối cùng lựa chọn từ bỏ.

Nhưng bây giờ sức mạnh mà Thanh Đế thi triển ra lại kinh thế hãi tục, nếu sớm đã thu hắn vào dưới trướng, thì nhất định có thể khiến Tây Phương giáo nhanh chóng quật khởi.

Đáng tiếc, hiện thực lại cực kỳ vô nghĩa.

Năm đó không lựa chọn độ hóa, bây giờ cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Thậm chí trong tình huống như vậy, hắn còn không có nắm chắc tuyệt đối có thể hạ gục Thanh Đế, càng không thể làm trong tình huống không kinh động người khác mà độ hóa hắn.
"Sư đệ không cần như vậy!" Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn bên cạnh thở dài một tiếng, tùy tức mở miệng nói: "Việc này tuy ngoài dự liệu, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào cả!" "Trong Hồng Hoang, các thiên phú giả đỉnh cấp hầu như đều nằm dưới môn hạ Tam Thanh, Tây Phương giáo chúng ta khó mà bồi dưỡng được tồn tại có thể chống lại họ!"
Nghe vậy, Chuẩn Đề liền thân thể chấn động.

Các thiên phú giả lớn tụ tập dưới trướng Tam Thanh, nếu độ hóa đệ tử của họ, thì chẳng phải vẫn có thể làm lớn mạnh Tây Phương

giáo sao! ...

Chương 631

“Bốp!

Bốp!

Bốp!” Trên Thủ Dương Sơn, Lão Tử vỗ vỗ tay, toàn thân đầy mặt tươi cười nói: “Ngươi lại có loại sức mạnh như vậy, thậm chí còn có lực tái chiến, đích xác là một sức mạnh không tệ!” “Nếu tìm thêm một chút thứ có thể giúp diễn hóa một Tiểu Thiên Thế Giới, thì sẽ có thể giúp ngươi hoàn thành năng lực tác chiến bền bỉ mạnh mẽ hơn.” “Khi đó, sức mạnh của ngươi tuyệt đối ngang cấp cường giả Thánh nhân, thậm chí Thánh nhân bình thường cũng không thể là đối thủ của ngươi.”
“Hô hô ~” Miệng thở hổn hển, Thanh Đế thần sắc biến đổi không ngừng, toàn thân giờ khắc này sắc mặt tái nhợt, cảm thấy sức mạnh không đủ, đừng nói đến việc đánh bại Lão Tử, ngay cả việc hạ gục tôn phân thân cuối cùng cũng là một khó khăn lớn.

“Vậy thì sao, ngày hôm nay dù đã đạt đến mức độ như vậy, nhưng ta cũng không thể từ bỏ mục đích và kiên trì của mình.” Nói xong, đáy mắt Thanh Đế tinh quang lóe lên, lập tức liên hệ Hình Hạo.

Hắn hiểu rõ chiến lực của mình không đủ, chỉ có được Hình Hạo giúp đỡ, mới có lực tái chiến, mới có khả năng ngăn cản Lão Tử.
“Ông!

Ông!” Đột nhiên, một tiếng ong ong vang vọng trong não hải Thanh Đế.

Cùng với một cỗ sức mạnh đặc thù thăng lên, ba mươi sáu viên Định Hải Châu trong thức hải hắn liền tùy theo đó mà xuất hiện.

Giây tiếp theo, Tam Thập Lục Chư Thiên mở ra, pháp lực hạo hãn tùy theo đó mà tuôn ra với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường

tiến vào trong cơ thể Thanh Đế.

"..."
Cảm giác cỗ sức mạnh bạo trướng, toàn bộ khí tức của hắn trong khoảnh khắc khôi phục như ban đầu.

Thậm chí dưới sự gia trì của Tam Thập Lục Chư Thiên, toàn bộ sức mạnh của Thanh Đế còn tăng trưởng một đoạn lớn, tu vi càng đạt đến tầng thứ vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"..." Nhìn cảnh tượng này, Lão Tử kinh ngốc rồi.

Tất cả đại thần thông giả đang chú ý đến khu vực này đều tùy theo đó mà kinh ngốc.

Thanh Đế lại khôi phục rồi.

Thậm chí tu vi còn có phần tinh tiến, tình huống gì vậy?

Trước đó, chỉ trong vài hơi thở, trên người hắn rốt cuộc đã xảy ra biến hóa gì?

Chứng đạo ư?
Nhất thời, tất cả tu sĩ trong Hồng Hoang đều tập trung ánh mắt lên người Thanh Đế, không ai có thể chấp nhận được loại xung kích thị giác này.

Thậm chí dưới cỗ sức mạnh kia, đều có thể rõ ràng cảm nhận được cái chết sắp đến, cho dù cách xa vạn dặm, cho dù là cường giả đạt đến Ngụy Thánh đại viên mãn, giờ khắc này đều cảm thấy không thể địch nổi, thậm chí...
"Không thể nào!" Phân thân duy nhất thất thanh kinh hô, đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ, Thanh Đế lại đột nhiên đạt đến mức độ như vậy, đơn giản là không thể tin nổi, thậm chí hắn còn cảm nhận được uy hiếp tử vong.

Không giống với trước đây Thanh Đế phải khai mở Thanh Đế Lĩnh Địa mới có thể cưỡng chế giết chết hắn.

Bây giờ hắn ta ngay cả không dựa vào thủ đoạn Thanh Đế Lĩnh Địa trước đó cũng đã uy hiếp đến sự an toàn của hắn, cho dù cảnh giới chưa đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng ít nhất cũng đủ sức sánh ngang với tồn tại cấp Thánh nhân sơ kỳ, thậm chí Thánh nhân trung kỳ.
"Ngươi đã ăn một kinh ngạc rồi ư!" Thanh Đế lạnh lùng cười, ánh mắt khóa chặt lên tôn phân thân kia, khóe miệng nhếch lên, đồng thời che giấu khí tức Tam Thập Lục Chư Thiên, rồi cầm kiếm từng bước tiến lên nói: "Nếu đã như vậy, thì để ngươi cảm thấy kinh ngạc hơn nữa!"
Trong khi nói, Thanh Đế một bước đạp ra.

Toàn thân hắn trong khoảnh khắc lặng lẽ biến mất tại chỗ.

"Tư tư!" Cùng lúc đó, một cỗ khí tức đặc thù tùy theo đó mà lan ra, toàn thân Thanh Đế xuất hiện tại khu vực trước mặt phân thân, trường kiếm trong tay tụ lại, một cỗ sức mạnh hạo hãn liền tuôn ra bao phủ phân thân vào trong.

"Nhanh quá!" "Lực lượng Thuấn Di!" Đồng tử co rút lại, phân thân thần sắc đại biến, theo bản năng điều động sức mạnh của mình muốn lùi lại!

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Một cỗ Thời Không sức mạnh giáng lâm, cưỡng chế cấm cố phân thân tại chỗ.

Toàn thân hắn trợn tròn hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Thanh Đế trước mặt nói: "Không thể nào, ngươi lại đạt đến mức độ như vậy!"<br>"Không có gì là không thể!" Thanh Đế mỉm cười nhạt, khinh miệt quét mắt nhìn phân thân một cái nói: "Bây giờ ngươi, không có bất kỳ khả năng nào để chiến đấu với ta." Nói xong, trường kiếm trong tay Thanh Đế vung lên, lợi nhận xẹt qua trực tiếp tùy theo đó mà oanh kích lên thân thể phân thân.

"A..." Một tiếng kêu thảm thiết, thân thể phân thân trong khoảnh

khắc nứt toác.

Sức mạnh Thời Không càn quét, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường hủy diệt hắn, trong thời gian ngắn ngủi, trực tiếp hủy diệt sạch sẽ huyết nhục của hắn, không cho hắn bất kỳ một chút cơ hội hay khả năng tồn tại nào.
"Không thể nào!" Ngây người nhìn cảnh tượng này, tất cả những người đang quan chiến lại sôi trào.

Thậm chí trong không ít danh sơn đại xuyên, một số đại thần thông giả không nhịn được mà bay thẳng lên trời, đứng trên bầu trời nhìn về hướng Thủ Dương Sơn, đáy mắt tràn đầy kiêng dè và ước ao.

Chưa chứng đạo!

Thanh Đế với tu vi bản thân chưa đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại có thể làm được một bước này, một kích hạ gục một tôn phân thân cấp Thánh nhân, tuyệt đối là chuyện kinh thiên động địa.
"Hô ~" Sau một kích, Thanh Đế thở ra một ngụm trọc khí, khóe miệng nhếch lên, đồng thời ánh mắt nhìn về phía Lão Tử cách đó không xa, giơ trường kiếm trong tay nói: "Sư tôn, bây giờ ta vẫn lựa chọn ngăn cản người rời khỏi Thủ Dương Sơn!"<br>"Gì cơ?!

Ngăn cản Lão Tử xuất sơn!

Tình huống gì đây!" Trong khoảnh khắc, các đại thần thông giả Hồng Hoang đều hiểu rốt cuộc là chuyện gì.

Ngay sau đó, nội tâm tràn ngập sự phẫn nộ mãnh liệt.

Dù sao Thanh Đế ngăn cản Lão Tử xuất sơn tuyệt đối có vấn đề, rốt cuộc là vì điều gì?

Giữa sư đồ lại rốt cuộc xuất hiện sự chia rẽ như vậy.
"Đáng chết!" "Lại thành ra thế này!" Ngược lại, sắc mặt Nguyên Thủy giờ khắc này lại trở nên cực kỳ khó coi.

Vốn dĩ không biết nguyên do sự việc nên có chút lo lắng cho

Thanh Đế, nhưng sau khi hiểu rõ đầu đuôi, bây giờ hắn hận không thể ra tay trấn áp Thanh Đế.

Lão Tử không xuất sơn, thì chẳng phải có nghĩa là ngài không thể nhúng tay vào Phong Thần Chi Chiến sao?

Nếu đã như vậy, thì chỉ một mình hắn và Xiển giáo trong tình huống đó, làm sao có thể địch nổi Thông Thiên Giáo Chủ và tu sĩ Tiệt giáo?

Trong tình huống như vậy, chẳng phải cả Xiển giáo không có bất kỳ lực kháng cự nào sao?

Thêm vào việc Thanh Đế ngăn cản Lão Tử, thì bản thân hắn tự nhiên cũng không thể tham dự vào đại kiếp, Chuẩn Thánh của Xiển giáo tuy có Nhiên Đăng tồn tại, nhưng cũng không thể là đối thủ của Quy Linh Thánh Mẫu, khi đó...
"Gian tặc dám làm càn như vậy!" Nguyên Thủy rống lên một tiếng, một bước đạp ra, toàn thân hắn trong khoảnh khắc biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo, thân ảnh Nguyên Thủy liền xuất hiện trên Thủ Dương Sơn.

"Đại ca!" Hô hoán một tiếng, Nguyên Thủy đến bên cạnh Lão Tử, ánh mắt giận dữ nhìn Thanh Đế cách đó không xa nói: "Chút đệ tử đời thứ hai, dám đối đãi Sư tôn của ngươi như vậy!" "Ngươi ngay cả cái cơ bản nhất là tôn sư trọng đạo cũng không hiểu, bây giờ ngươi còn có tư cách gì trở thành thủ đồ Nhân giáo!" "Ngày hôm nay ta thay Đại ca giáo huấn ngươi một phen!"
Nói xong, Nguyên Thủy không chần chừ, giơ tay lên, sức mạnh quanh thân bạo tẩu muốn động thủ trấn áp Thanh Đế.

"Nguyên Thủy!" Thấy tình hình này, thần sắc Thanh Đế hơi biến.

Sự việc đã đến nước này, hắn hiểu rõ nếu thực sự ra tay, thì đối

với hắn tuyệt đối không phải chuyện tốt.

"Dừng tay!" Tuy nhiên, đúng lúc này Lão Tử lại đột nhiên mở miệng.

Chương 632

Giây tiếp theo, một cỗ âm dương chi lực xông thẳng lên trời, trong khoảnh khắc hủy diệt sức mạnh của Nguyên Thủy.

“Đại ca!”
Khó tin nhìn về phía Lão Tử, toàn thân Nguyên Thủy trong khoảnh khắc đều không ổn.

Sự việc đã đến nước này, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được việc này không đúng, thậm chí nếu không có gì bất ngờ, Lão Tử dường như muốn thuận thế mà làm, khi đó...

“Nhị đệ!” Lúc này, Lão Tử quay đầu nhìn Nguyên Thủy bên cạnh, thần sắc đạm nhiên nói: “Việc này là việc gia sự của Nhân giáo ta, ngươi không cần phí tâm rồi.” “Thanh Đế đã đạt đến mức độ như vậy, vị trí này định nhiên là người nắm quyền của Nhân giáo ta, hắn có tư cách và mục đích của hắn, ta tuy là Sư tôn của hắn nhưng cũng không thể ngăn cản, thậm chí ta còn phải ủng hộ hắn!” “Vì vậy, trong tình huống như vậy, nếu ngươi muốn động thủ với hắn, thì ngươi là đang khiêu khích Nhân giáo ta, hơn nữa là khiêu khích ta!”
Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Lời nói bên mép Nguyên Thủy không khỏi nuốt trở lại, đáy mắt tràn đầy sự thê lương và bất đắc dĩ.

Thanh Đế quật khởi!

Vị trí Nhân giáo có thể trông cậy vào, thậm chí hầu như có thể coi là tồn tại duy nhất có thể chống lại Thánh Đình.

Ngược lại, dù là Xiển giáo, Tiệt giáo hay Tây Phương giáo, đều chưa có tồn tại nào thực sự có thể gánh vác đại lương, khiến người ta vô cùng cảm khái, vô cùng...

“Đại ca!” Nguyên Thủy há hốc mồm, triệt để tuyệt vọng.

Lão Tử đã biểu đạt thái độ của mình, không ngoài ý muốn, sẽ không vì chút chuyện Phong Thần mà từ bỏ Thanh Đế, từ bỏ hi vọng đột phá của cá nhân, càng không từ bỏ hi vọng của Nhân giáo.

Nhưng như vậy thì Xiển giáo sao?

Ngoài ra, ai có thể là đối thủ của tu sĩ Tiệt giáo?

Nếu thật sự xảy ra chiến đấu, Xiển giáo chẳng phải sẽ tổn thất thảm trọng?

Phải biết rằng, việc cho Thập Nhị Kim Tiên đều đến Tây Kỳ giúp đỡ tuyển chọn Thiên Mệnh chi nhân mới, là đã hoàn toàn đối đầu với Tiệt giáo rồi.

Vô thức, Nguyên Thủy theo đó mở miệng nói: “Đại ca lẽ nào thật sự nguyện ý từ bỏ tất cả?

Ngay cả hi vọng đột phá kia cũng không cần sao!”
Lời này vừa ra, toàn trường tĩnh mịch.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều theo đó nhìn về phía Lão Tử, về cơ duyên đột phá mà Nguyên Thủy nói đại đa số người không biết, nhưng thứ có thể khiến Thánh nhân cũng phải bận tâm, đó tuyệt đối là cơ duyên cực lớn.

Nhưng hiện tại xem ra, Lão Tử dường như có ý định từ bỏ, quả thực không thể tưởng tượng nổi, khiến người ta khó tin.
“Từ bỏ thì sao!” Lão Tử bật cười ha hả, thần sắc giờ phút này lại cực kỳ đạm nhiên, một bước đạp ra nói: “Tâm kết cuối cùng của ta đã được tháo gỡ, không ngoài ý muốn, ta đột phá sắp đến!

Vừa hay, mượn cơ hội này ta bế quan tu luyện đột phá tu vi, Thủ Dương Sơn ta sẽ không rời đi!

Đúng lúc chư vị đạo hữu Hồng Hoang đang chú ý nơi đây, vậy ta tuyên bố một chuyện, từ nay về sau Thanh Đế là Phó Giáo chủ Nhân giáo của ta, trong thời gian ta bế quan, mọi sự vụ Nhân giáo giao cho Thanh Đế xử lý!"
Lời này vừa ra, thiên địa chấn động.

Kèm theo vô biên sức mạnh dâng trào, có thể thấy rõ những dao động mạnh mẽ cuồn cuộn dâng lên trên mặt đất từ xa, vô biên khí vận giáng lâm, trực tiếp rơi xuống thân thể Thanh Đế.

Ong ong ong ong!

Nhất thời, tiếng ong ong không ngừng.

Trên không Thủ Dương Sơn phong vân dũng động, tử khí kéo dài vạn vạn dặm, đồng thời, một cỗ uy áp hạo hãn lập tức xông ra từ thể nội Thanh Đế.

Khoảnh khắc tiếp theo, toàn bộ Hồng Hoang theo đó rung chuyển.

Quỷ khấp thần khốc!

Thiên địa thất sắc!

Một đóa thanh liên trùng thiên, nhuộm khắp Hồng Hoang.

Kèm theo thanh liên nở rộ, uy áp đáng sợ dũng động ra, trong nháy mắt bao trùm lên thân thể của tất cả sinh linh.

Phịch!

Phịch!

Nhất thời, vô số sinh linh quỳ rạp xuống đất, tâm niệm dẫn lối vô thức hô hoán: "Bái kiến Thanh Đế đại nhân!

Bái kiến Thanh Đế đại nhân!

Bái kiến Thanh Đế đại nhân!……" Nhất thời, tiếng hô hoán vang vọng khắp các khu vực Hồng Hoang.
Cùng lúc đó, Lão Tử,

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân cùng những người khác cũng kinh hãi nhìn về phía Thanh Đế.

Ai cũng không ngờ, người sau vậy mà lại trực tiếp chứng đạo.

Khoảnh khắc tiếp theo, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà cùng những người khác liền rời khỏi nơi ở, nhanh chóng đi đến Thủ Dương Sơn.
"Làm sao có thể!" Há hốc mồm, sắc mặt Nguyên Thủy giờ phút này khó coi cực hạn.

Chứng đạo!

Thanh Đế đã đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Người sau đã đạt tới trình độ ngang hàng với Thánh nhân, thậm chí dựa vào những thủ đoạn kỳ lạ mà hắn đã thể hiện trước đó, ngay cả Nguyên Thủy cũng không có bất kỳ nắm chắc nào để trấn áp hắn.

Nhưng hắn chỉ là một đệ tử nhị đại thôi.

Đệ tử nhị đại Nhân giáo chứng đạo.

Tiệt giáo có Quy Linh Chuẩn Thánh viên mãn tu vi!

Duy chỉ có tu sĩ Xiển giáo, Thập Nhị Kim Tiên đều ở cấp độ Đại La Kim Tiên.

Ngay cả Nhiên Đăng là Phó Giáo chủ Xiển giáo nhưng vì là khách Tử Tiêu Cung tam thiên, tự nhiên không có khả năng nào có thể sánh ngang với Thanh Đế.

Một khắc, Nguyên Thủy sụp đổ.

Đối với phương châm giáo dục của mình nảy sinh nghi ngờ lớn.

Chương 633

Trong tình huống như vậy, tất cả những gì mình đã làm có đúng không?

Lựa chọn những người có căn nguyên và phúc duyên sâu dày có phải là sai lầm không?

Vì sao Nhân giáo và Tiệt giáo lại liên tiếp vượt qua Xiển giáo?

Chẳng phải ta mới là chính thống sao?
Hưu!

Hưu!

Lúc này, mấy đạo tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy bốn đạo thân ảnh bay ra từ Thủ Dương Sơn, sau khi đến khu vực Thanh Đế, bốn người cung thân hành lễ nói: "Chúc mừng Đại sư huynh!

Chúc mừng Đại sư huynh!……" Nhìn bốn người, đồng tử Nguyên Thủy lại co rút.

Bốn người đó chính là Tam Tiêu và Huyền Đô.

Nhưng không giống trước đây, giờ khắc này Vân Tiêu tu vi đã đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh viên mãn.

Huyền Đô tu vi cũng đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh trung kỳ.

Thậm chí ngay cả Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu tu vi cũng đã vượt qua Đại La Kim Tiên, đang bước vào tầng thứ Chuẩn Thánh sơ kỳ.

"Khụ khụ!" Nuốt nước bọt, Nguyên Thủy triệt để ngây ngốc.

Nhân giáo thế hệ này, so với Tiệt giáo không hề kém cạnh.

Trong số đệ tử nhị đại, Thanh Đế chứng đạo Hỗn Nguyên, Huyền

Đô cùng những người khác thì đều đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, trình độ giáo học của Lão Tử tuyệt đối chỉ kém Hình Hạo và Hồng Quân mà thôi.

Quan trọng nhất là, nếu Lão Tử phái mấy đệ tử đi rộng rãi thu đồ đệ, thì Nhân giáo nhất định sẽ cường đại trong thời gian đầu tiên, khi đó Xiển giáo, Tiệt giáo, hầu như đều không thể là đối thủ của Nhân giáo.
"Chư vị sư đệ sư muội khách khí rồi!" Thanh Đế cười nhạt một tiếng, phất tay đỡ Huyền Đô cùng những người khác, lập tức mở miệng nói: "Tu vi của các ngươi cũng đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, sau này cũng nên càng thêm nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Vâng!" Huyền Đô cùng những người khác kích động nhìn Thanh Đế.

Dù sao trong tình huống như vậy, người sau đại diện không chỉ là cá nhân, mà còn là sự quật khởi của đệ tử nhị đại Huyền Môn.

Thanh Đế chứng đạo!

Tuyên cáo sự kết thúc của thời đại Thánh nhân, đệ tử nhị đại nắm quyền là chuyện rõ như ban ngày, thậm chí từ nay về sau nếu không có gì bất ngờ, toàn bộ Thánh nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong Hồng Hoang đều sẽ rời đi, khi đó tự nhiên là thời đại của họ.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Lúc này, Lão Tử cũng hồi thần, nhìn chứng đạo Thanh Đế không nhịn được khen ba tiếng, ha ha cười lớn đồng thời, không tiến lên, một bước đạp ra biến mất tại chỗ.
Hưu!

Hưu!

Ngay khi Lão Tử rời đi, Minh Hà cùng những người khác liền xuất hiện trên Thủ Dương Sơn.

Sau khi nhìn thấy Thanh Đế cùng những người khác trong trường, thần sắc đều hơi biến đổi.

Bốn người Huyền Đô tồn tại quá chói mắt.

Tu vi Chuẩn Thánh!

Đệ tử nhị đại Huyền Môn vậy mà đã trưởng thành đến mức này.

Chỉ riêng thành tựu của đệ tử nhị đại, Nhân giáo có thể nói là vô song, hầu như không có bất kỳ thế lực nào có thể sánh bằng.

Đương nhiên, Thánh Đình do Hình Hạo thành lập thì ngoại lệ.

Dù sao Lục Nhĩ cùng những người khác đều đã chứng đạo, ít nhất cũng là tồn tại cấp bậc Ngụy Thánh.
"Thanh Đế đạo hữu!" Sau một hồi trầm mặc ngắn ngủi, Minh Hà một bước tiến lên mở miệng nói: "Từ trên thân ngươi ta cảm nhận được một cỗ khí tức đặc thù, đó hẳn là Hỗn Độn Thanh Liên phải không?" Lời này vừa ra, trong đám đông Tiếp Dẫn lập tức nhìn về phía Thanh Đế.

Hỗn Độn Thanh Liên!

Đó là tồn tại còn trên Tứ Đại Tiên Thiên Liên Hoa.

Quan trọng nhất là, bản thân vật này đại biểu cho giá trị cực kỳ kinh người, dù sao trong tay Minh Hà và Tiếp Dẫn đều nắm giữ một trong Tứ Đại Tiên Thiên Liên Hoa.

"Không sai!" Không có ý định che giấu, Thanh Đế thần sắc đạm nhiên nói: "Ta đích xác nắm giữ Hỗn Độn Thanh Liên!

Là bản thể của ta!

Cho nên, đạo hữu định giúp ta đề thăng tu vi sao?" Lời này vừa ra, Minh Hà và Tiếp Dẫn lập tức sắc biến.

Bọn họ không phải kẻ ngốc, há lại không rõ Thanh Đế muốn gì.

Nhưng để giao ra chí bảo thì làm sao có thể, làm sao có thể đáp ứng được.

Hầu như không hề chần chừ, hai người liền lắc đầu nói: "Thanh Đế đạo hữu có cơ duyên như vậy, trách không được có thể nhanh chóng chứng đạo Hỗn Nguyên!

Không ngoài ý muốn, Nhân giáo trong tay đạo hữu nhất định có thể phát triển hùng mạnh." Nói xong, Minh Hà đối với Thanh Đế hành một lễ nói: "Sự tò mò của ta đã được thỏa mãn, nếu không có chuyện gì, vậy ta xin cáo từ trước." Nói đoạn, Minh Hà không còn nán lại, xoay người vội vã rời đi.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không còn nán lại, một bước tiến lên nói: "Thanh Đế đạo hữu, chúc mừng chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành Phó Giáo chủ Nhân giáo!

Sư huynh đệ hai người chúng ta chuyến này đến là để chúc mừng đạo hữu, bây giờ đã xong, vậy ta cũng xin cáo từ trước." Nói xong, hai người phiêu thân bay về phía bên ngoài.

"Hai vị đạo hữu xin lưu bộ!" Thấy tình hình này, Nguyên Thủy trên mặt đất như bừng tỉnh khỏi mộng, hầu như trong nháy mắt liền đuổi theo, nhanh chóng đi đến chỗ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhân giáo bây giờ đã bế quan không xuất thế nữa rồi.

Thanh Đế trở thành Phó Giáo chủ Nhân giáo, thậm chí cũng không thể ra lệnh cho hắn đưa ra quyết định như vậy để giúp đỡ.

Chương 634

Xiển giáo và Tiệt giáo hoàn toàn đối lập rồi, trong tình huống như vậy đang rất cần sự giúp đỡ, Tây Phương giáo do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thành lập là mục tiêu tốt nhất.

"Thú vị!" "Muốn kéo Tây Phương giáo vào nước!" Một màn này, Thanh Đế cùng những người khác đều nhìn trong mắt, làm sao không biết tâm tư của Nguyên Thủy là gì.

Lập tức, Thông Thiên giáo chủ mặt lộ vẻ khinh thường.

Nói thật, hắn thật sự chưa từng đặt Nguyên Thủy cùng những người khác vào mắt, người duy nhất khiến hắn kiêng kỵ chỉ có một mình Lão Tử.

Nhưng bây giờ Lão Tử đã bế quan tu luyện.

Toàn bộ Nhân giáo cũng đã giao cho Thanh Đế, trong tình huống như vậy, đối với bản thân hắn dường như không có uy hiếp quá lớn.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thông Thiên giáo chủ nhìn về phía Thanh Đế, tâm niệm vừa động, lấy ra một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đưa ra nói: "Thanh Đế sư điệt, chúc mừng chứng đạo, đây là lễ vật sư thúc tặng ngươi!" "Đa tạ sư thúc!" Không hề từ chối, Thanh Đế đưa tay tiếp nhận kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đó, tùy tay thu lấy sau đó, ánh mắt nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ nói: "Tam sư thúc, ta Nhân giáo Phó Giáo chủ sẽ bế quan một đoạn thời gian, chuyện bên ngoài ta sẽ không tham dự!" Nghe lời này, Thông Thiên giáo chủ cười rồi.

Một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy sự thừa nhận của Thanh Đế và thái độ của Nhân giáo, đối với hắn mà nói tuyệt đối là một món hời lớn.

Chỉ cần đạt được cơ duyên đột phá kia, khi đó Tiệt giáo nhất định sẽ trở thành một trong những giáo phái hàng đầu trong Hồng Hoang, dù không thể đối kháng Thánh Đình, Nhân giáo, nhưng cũng là một tồn tại bá chủ.

"Nếu vậy, ta xin cáo từ trước!" Cười nhạt một tiếng, Thông Thiên giáo chủ nhìn Thanh Đế thật sâu một cái sau đó, xoay người cũng không nán lại, đạp bước cả người theo đó biến mất tại chỗ.

"Thanh Đế đạo hữu, vậy ta cũng xin cáo từ trước!" "Thanh Đế đạo hữu, ta cũng xin cáo từ trước!" …… Cùng lúc đó, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Nữ Oa cũng không còn nán lại, chào Thanh Đế một tiếng sau đó, xoay người theo đó rời khỏi Thủ Dương Sơn.

Nhất thời, toàn bộ Thủ Dương Sơn người đi nhà trống, chỉ còn lại Thanh Đế và bốn người Huyền Đô.
"Sư huynh!" Lúc này, Huyền Đô bước đến bên cạnh Thanh Đế, cung thân hành một lễ nói: "Ta Nhân giáo không định tham dự chuyện Phong Thần, nhưng không lâu trước đây ta cũng đã thu nhận một đệ tử, định cho hắn nhập thế, nhưng làm thế nào đây?" Thu đồ đệ!

Lông mày nhướng lên, Thanh Đế ngạc nhiên nhìn Huyền Đô một cái.

Phẩm tính của người sau cực kỳ giống Lão Tử, trừ khi thật sự ưng ý, nếu không không thể tùy tiện thu đồ đệ.

"Để hắn trở về Thủ Dương Sơn!" Hơi trầm ngâm sau đó, Thanh Đế lập tức mở miệng nói: "Đúng rồi, đệ tử đó tên gì?" "Chu Thiên Bồng!" Không hề chần chừ, Huyền Đô lập tức mở miệng trả lời: "Tu vi hiện tại của hắn chỉ có cấp độ Huyền Tiên, nhưng tiềm lực không tệ, bản thân có một chút linh tính." Chu Thiên Bồng?

Chẳng phải là Thiên Bồng Nguyên Soái Trư Bát Giới sao!

Tinh quang trong mắt chợt lóe, khóe miệng Thanh Đế nhếch lên đồng thời, tán thưởng nhìn Huyền Đô một cái nói: "Nếu vậy, hãy triệu hồi về dốc sức bồi dưỡng!

Đợi sau Phong Thần khi Nhân giáo ta nên ra tay thì sẽ ra tay!" "Vâng!" Huyền Đô thở phào một hơi đồng thời, lập tức xoay người vội vã rời đi.
"Sư huynh!" Đợi Huyền Đô rời đi, ba nữ Vân Tiêu bên cạnh bước lên, đang chuẩn bị mở miệng.

"Cho ta mở ra!" Đột nhiên, một tiếng quát khẽ vang khắp thế giới Hồng Hoang.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy tại Đào Sơn, Dương Tiễn tay cầm Khai Sơn Phủ bổ mạnh xuống Đào Sơn.

Oanh long long!

Oanh long long!

Nhất thời, thiên địa chấn động.

Đào Sơn theo đó nứt ra, thần hồn Dao Cơ bị phong ấn bên trong hiện ra, vô tận oan hồn gào thét vang lên: "Hống hống……"
Nhất thời, oan hồn xông cửu tiêu, vô tận oán khí dâng trào, toàn bộ Hồng Hoang trong khoảnh khắc đó sát lục chi khí mạnh mẽ cực hạn.

Không chỉ vậy, theo oan hồn ngày càng nhiều, toàn bộ phạm vi Đào Sơn với tốc độ mắt thường có thể thấy được ô vân dày đặc, ô vân dày đặc hội tụ lại một chỗ, có thể thấy từng bộ đầu lâu khô lâu ngưng tụ thành hình.

"Chuyện gì thế này!" "Xảy ra chuyện gì rồi!" "Oan hồn là sao!" …… Hồng Hoang chấn động!

Tất cả tu sĩ đều kinh ngạc trước biến hóa đột ngột.

Đặc biệt là sát khí trùng thiên kia, càng khiến tất cả mọi người đều

cảm thấy lạnh thấu xương, thậm chí tu sĩ dưới Chuẩn Thánh đều có cảm giác không dám nhìn thẳng.

"Làm sao có thể!" "Làm sao có thể!" Trên mặt đất, Dương Tiễn ngơ ngác nhìn một màn này, hắn không ngờ việc bổ Đào Sơn lại dẫn tới biến cố như vậy.

Quan trọng nhất là, có thể thấy rõ, Dao Cơ hiện tại đang ở trong Đào Sơn, nhưng vì những oán khí này, dẫn đến bản thân nàng giờ phút này cực kỳ bất ổn, nhục thân đang băng phôi, nguyên thần đang tiêu tán, mắt thấy sắp không giữ được rồi.

"Không!" Thất thanh thống hô, Dương Tiễn đứng dậy, cả người như một đạo lưu quang lao ra thẳng đến trong Đào Sơn, miệng hô hoán: "Mẫu thân!

Mẫu thân!……" Tuy nhiên, tiếng hô hoán cũng không có ý nghĩa gì.

Thậm chí khi đến gần Đào Sơn, sát khí hùng dũng dâng trào đã cản trở hắn, thậm chí lực xung kích mạnh mẽ còn đánh bay hắn ra ngoài.

"Phụt!" Một ngụm tiên huyết phun ra, Dương Tiễn cả người giờ phút này khí tức suy yếu.

Mặc dù bản thân không có nguy hiểm vẫn lạc, nhưng cũng thân bị trọng thương, trong thời gian ngắn không còn khả năng đứng dậy, càng đừng nói đến việc cứu Dao Cơ.
"Mẫu thân!" Tuy nhiên, Dương Tiễn giờ phút này lại không có chút ý định từ bỏ.

Chật vật từ mặt đất đứng dậy, trên người hắn một cỗ khí tức đặc thù theo đó lan tràn ra, mi tâm nứt ra một đường, con mắt thứ ba lấp ló muốn xuất hiện.

"Nhị Lang, đừng!" Tuy nhiên, Dao Cơ giờ phút này cũng đã chú ý đến tình hình bên ngoài, lập tức thất thanh thống hô ngăn cản Dương

Tiễn đến gần.

Không giống Dương Tiễn!

Dao Cơ có thể rõ ràng cảm nhận được bản thân hiện tại nguy hiểm đến mức nào, thậm chí sức mạnh đáng sợ kia đủ để hủy diệt mình, càng đừng nói đến Dương Tiễn tu vi Kim Tiên bé nhỏ.

"Mẫu thân!" Tuy nhiên, nghe thấy tiếng Dao Cơ, Dương Tiễn giờ phút này lại như bị đánh thuốc kích thích vậy, cả người đột nhiên ngẩng đầu đồng thời, con mắt thứ ba ở mi tâm hoàn toàn mở ra.

Ong ong!

Ong ong!

Tiếng ong ong chói tai vang vọng, ngân sắc quang huy giờ phút này quét khắp vạn vạn dặm cương thổ.

"Hống hống ~" Cùng lúc đó, oan hồn trên bầu trời đang nhanh chóng gào thét.

Dưới sự chiếu rọi của ngân sắc quang huy đó, chúng đều cảm thấy áp lực tử vong, cảm thấy bản thân bất an.

Trong thời gian ngắn ngủi, vô số đầu lâu từ trong ô vân từ trên trời giáng xuống, như sao băng tấn công về phía khu vực Dương Tiễn đang ở.

Chương 635

"Không tốt!" Thấy tình hình này, Dao Cơ đại kinh thất sắc.

Nàng có thể rõ ràng cảm nhận được, sức mạnh của những đầu lâu kia ít nhất đều ở tầng thứ Thái Ất Kim Tiên, thậm chí có cái sức mạnh đã đạt tới tầng thứ Đại La Kim Tiên.

Nếu rơi xuống người Dương Tiễn, người sau tuyệt đối chắc chắn phải chết.

Nhất thời, Dao Cơ không đoái hoài đến những thứ khác, pháp lực quanh thân cuồng loạn muốn ngăn c cản tất cả.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Sức mạnh của Dao Cơ tuy là Chuẩn Thánh, nhưng giờ phút này lại bị phong ấn trong Đào Sơn, thân ở trong đó, sức mạnh của nàng căn bản không thể chạm tới bên ngoài.

Mắt thấy những đầu lâu sắp rơi xuống đập vào chỗ Dương Tiễn đang ở, Dao Cơ lập tức mắt đỏ như máu, cả người xé tâm liệt phế kêu gào: "Nhị Lang!" "Phá!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, tiếng Dương Tiễn đột nhiên vang vọng.

Khoảnh khắc tiếp theo, ngân sắc quang thúc hội tụ như một lưỡi dao sắc bén xông lên trời, trong nháy mắt hủy diệt sạch sẽ tất cả đầu lâu ở khu vực trước mặt.

Rắc một tiếng, ô vân dày đặc trên bầu trời theo đó bị cắt một lỗ hổng, ánh nắng thuận theo lỗ thủng chiếu rọi xuống thân hắn, tựa như một Tam Nhãn Chiến Thần khiến người ta không thể không nhìn lại.

Tuy nhiên vào lúc này, sự ngoài ý muốn lại lần nữa xảy ra, ngân sắc quang thúc ở mi tâm Dương Tiễn chợt dừng lại, cả người hắn

như mất hết sức mạnh mà ngã vật xuống đất, mặc dù còn thở, nhưng cũng không còn khả năng chiến đấu nữa.

"Hống hống!" Một màn này, lập tức khiến những đầu lâu trên bầu trời lại gào thét.

Ngay sau đó, ô vân từ bốn phương tám hướng phong tỏa lỗ thủng, vô số đầu lâu thẳng đến chỗ Dương Tiễn.

"Không!" Thấy tình hình này, Dao Cơ tuyệt vọng rồi.

Có thể thấy kỳ tích trước đó không thể xảy ra nữa, bởi vì Dương Tiễn đã hoàn toàn hôn mê, trong tình huống như vậy, dường như chắc chắn phải chết.

"Ngươi dám làm tổn thương Nhị ca ta!" Vào lúc này, một tiếng quát chói tai từ trên trời giáng xuống.

Ong ong!

Tiếng ong ong vang vọng, có thể thấy một cây Bảo Liên Đăng theo đó xuất hiện trên bầu trời.

Khoảnh khắc tiếp theo, Dương Thiền đã trưởng thành theo đó xuất hiện trong trường, hai tay kết động pháp ấn rót pháp lực vào Bảo Liên Đăng, vô tận hỏa diễm quét ra, trong nháy mắt thiêu cháy sạch sẽ những đầu lâu đang đến gần Dương Tiễn.

Không chỉ vậy, theo Bảo Liên Đăng phát uy, toàn bộ bầu trời đỏ rực một mảng, có thể thấy vô số đầu lâu trong đó chạy trốn, xuyên toa, dường như cực kỳ kiêng kỵ và sợ hãi, không ngừng né tránh.

"Thiền Nhi!" Trong Đào Sơn, Dao Cơ giờ phút này nước mắt đầm đìa.

Nhìn thiếu nữ có độ tương tự gần chín phần với mình trên không trung, trong lòng kích động đồng thời, lại cũng vô tận lo lắng.

Dù sao nàng biết rõ tình huống hiện tại nguy hiểm đến mức nào.

Dương Thiền tuy có Bảo Liên Đăng hộ thể, nhưng tu vi lại chỉ ở tầng thứ Kim Tiên, căn bản không thể tác chiến lâu dài, càng không thể trấn áp lâu dài những đầu lâu do oán khí hóa thành đó.

"Mẫu thân!" Dường như có cảm ứng, Dương Thiền giờ phút này cúi đầu nhìn về phía Dao Cơ, đôi mắt đẹp phiếm hồng, nước mắt cũng theo đó rơi xuống, thao túng Bảo Liên Đăng từ trên trời giáng xuống muốn cứu Dao Cơ đang bị vây khốn.

"Thiền Nhi, đừng!" Thấy tình hình này, Dao Cơ làm sao không biết tâm tư của con gái, liền vội vàng mở miệng ngăn cản, miệng thốt lên: "Phong ấn Cữu cữu đặt xuống phi Thánh nhân không thể phá, không mở ra được đâu." "Mau đi, mang Nhị ca mau rời khỏi đây!"<br>"Mẫu thân!" Nghe lời này, thân ảnh Dương Thiền đang tiến lên chợt dừng lại, trợn to hai mắt nhìn về phía Dao Cơ, trong mắt đầy vẻ không cam lòng.

Nàng biết, Mẫu thân sẽ không lừa gạt mình.

Nhưng chính vì như vậy, nàng mới không thể chấp nhận được.

Dù sao trong tình huống như vậy, Dao Cơ nguy ở sớm tối, nếu không có Thánh nhân ra tay, chẳng phải chắc chắn phải chết sao?

Vô thức, trong đầu Dương Thiền hiện lên những lời Nữ Oa đã nói với nàng trước đây: "Dương Thiền, ta có thể đưa ngươi đến Đào Sơn cứu Nhị ca ngươi!

Nhưng Mẫu thân ngươi ta lại vô năng vô lực, nàng bị Thiên Đế giam giữ, ta cũng phải giữ thể diện cho hắn." Lẽ nào thật sự phải thất bại như vậy sao?

Nước mắt chảy ra, Dương Thiền cả người cảm xúc trong khoảnh khắc đó dao động kịch liệt, nếu có thể, thậm chí nàng muốn khóc òa

lên một trận.

Nhưng nàng cũng biết hiện tại không thể như vậy.

Tình hình bên cạnh nguy hiểm đến mức nào không cần nói cũng biết, nếu không mang Dương Tiễn trên mặt đất đi, thì không những Dương Tiễn bản thân, mà ngay cả Dương Thiền cũng sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

"Ta biết rồi, Mẫu thân!" Cuối cùng, Dương Thiền đã đưa ra lựa chọn.

Vì không thể cứu Dao Cơ, vậy nhất định phải mang Nhị ca Dương Tiễn đang trọng thương hôn mê đi.

"Con ngoan!" Thấy tình hình này, Dao Cơ lập tức thở phào một hơi.

Lựa chọn của Dương Thiền trong mắt nàng là chính xác nhất, thậm chí không ngoài ý muốn, người sau dựa vào Bảo Liên Đăng hoàn toàn có thể rời khỏi nơi đây mà không hề hấn gì.

Chỉ cần con cái không xảy ra chuyện gì, vậy cái chết của nàng thì sao chứ.

Nhìn thân thể bắt đầu tiêu tan, khóe miệng Dao Cơ hơi nhếch lên đồng thời, chậm rãi nói: "Dương Lang, ta sẽ đi cùng chàng!" Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Dương Thiền giờ phút này đại diện cho Dương Tiễn theo đó rời khỏi khu vực này.

Hống hống!

Cùng lúc đó, những đầu lâu trên không trung như trút giận không ngừng gào thét, từng cái sau khi mất đi mục tiêu, tất cả đều theo đó khóa chặt lên người Dao Cơ.

Ngay sau đó, những đầu lâu kia theo đó rơi xuống, không ngừng tấn công về phía Dao Cơ.

Ngay cả cấm chế Thiên Đế đặt xuống năm đó cũng không thể ngăn cản, kết giới đủ để ngăn cách Chuẩn Thánh đối với những thể kết hợp không có thực thể của oán khí, sát khí mà nói không có bất kỳ uy hiếp nào.

Khoảnh khắc tiếp theo, vô số đầu lâu theo đó va chạm lên thân thể Dao Cơ.

Chương 636

“A……” “A……” Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, khí tức sinh mệnh quanh thân Dao Cơ nhanh chóng tiêu tán, thậm chí cả người nàng cũng đang nhanh chóng băng phôi.

Theo thời gian trôi qua, sinh mệnh lực của nàng theo đó tiếp cận hồi cuối, mắt thấy sắp thân tử đạo tiêu.
“Mẫu thân!” “Mẫu thân!” Bên ngoài, Dương Tiễn đã tỉnh lại dưới sự dìu đỡ của Dương Thiền bay lơ lửng trên không trung, hai mắt nhìn chằm chằm tình hình bên Đào Sơn, hai huynh muội đều mắt đỏ như máu.

Nếu có thể, đều hận không thể theo đó tiến vào Đào Sơn cứu Dao Cơ.

Đáng tiếc hiện thực lại tàn khốc.

Căn bản không thể lần nữa xông vào, sức mạnh của những đầu lâu kia cường đại đến mức, đừng nói tu vi Kim Tiên bé nhỏ, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không thể xông vào được.

“Tất cả cút khỏi Mẫu thân ta!” Vào lúc này, một tiếng quát lớn đột nhiên bùng nổ!

Oanh long long!

Oanh long long!

Điện chớp sấm rền.

Quang thúc tử sắc trên bầu trời bùng nổ, trong nháy mắt hủy diệt vô số đầu lâu.

Không chỉ vậy, từng đạo thiểm điện giáng lâm, đánh xuống phạm vi Đào Sơn, những đầu lâu tấn công Dao Cơ trực tiếp theo đó bị đánh tan.

“Sức mạnh này!” Thấy tình hình này, thân thể Dương Tiễn và Dương Thiền ở xa run lên, dường như đã nhận ra điều gì, trong mắt lập tức dâng lên sự kích động và mong chờ mãnh liệt.

Mặc dù ba huynh muội sớm đã chia xa.

Nhưng vẫn nhớ rõ cảnh tượng đáng sợ năm đó Dương Giao một mình triệu hoán ra Thiên Phạt Thần Lôi.

Trong tình huống hiện tại, lôi điện tử sắc khắp trời, cực kỳ giống sức mạnh Dương Giao triệu hoán ra năm đó, làm sao không khiến họ kinh ngạc.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng sấm vang vọng, phóng mắt nhìn ra, toàn bộ bầu trời giờ phút này tử quang tràn ngập, một đạo thân ảnh theo đó ngưng tụ, Dương Giao đạp bước đi ra, toàn thân tắm trong lôi điện tử sắc, tựa như thần linh vậy.

“Con…… Giao Nhi!” Trên mặt đất, Dao Cơ có cảm ứng, đôi mắt đang nhắm chặt theo đó mở ra, sau khi nhìn thấy thân ảnh như thần linh trên không trung, trong đôi mắt nàng lập tức dâng lên nước mắt, thất thanh nói: “Giao Nhi, thật sự là Giao Nhi của nương!

Tốt, tốt quá, các con còn sống!

Tất cả đều còn sống!” Một khắc, Dao Cơ triệt để yên lòng.

Ba đứa con đều còn sống.

Dương Tiễn và Dương Thiền đều có tu vi Kim Tiên, rõ ràng đã được danh sư chỉ điểm, nếu không thì không thể trong thời gian ngắn ngủi đạt được trình độ như vậy.

Dương Giao thì càng không cần nói.

Nhìn thân ảnh uy vũ trên không trung, Dao Cơ thậm chí còn cảm thấy sức mạnh của người sau không hề kém cạnh thời kỳ toàn thịnh của mình, thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

"Chút oan hồn bé nhỏ cũng dám làm tổn thương Mẫu thân ta!" Vào lúc này, tiếng Dương Giao phẫn nộ theo đó vang vọng cửu thiên.

Chỉ thấy tay trái theo đó giơ lên, lôi điện tử sắc theo đó tụ tập đồng thời, vô số lôi điện theo đó bùng nổ, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ phạm vi ô vân.

"A……" "A……" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng, những thể kết hợp đó trực tiếp bị hủy diệt, thậm chí không có chút sức kháng cự nào.

Dưới Thiên Phạt Thần Lôi tuyệt đối, ngay cả Thánh nhân cũng phải tránh né ba phần, càng đừng nói đến những thứ do vật ô uế hóa thành này rồi.

Nhất thời, khu vực này như bị thắp sáng vậy, tử sắc quang huy chiếu rọi khắp cả thiên địa.

Tuy nhiên, Dương Giao lại không để ý đến những điều đó.

Sau một kích, một bước đạp ra theo đó xuất hiện trong Đào Sơn.

"Mẫu thân!" Đợi nhìn thấy tình hình Dao Cơ đang ở trong cấm chế, ba mắt Dương Giao đều theo đó trợn tròn, sát khí ngoại lộ nói: "Sao lại thế này!

Sao lại thế này!

Con đã đến muộn, con đã đến muộn rồi!" Nói đoạn, Dương Giao đạp bước đi đến bên cạnh Dao Cơ, không hề bận tâm đến sự tồn tại của cấm chế Hạo Thiên đặt ra.

"Giao Nhi đừng!" Ngược lại, Dao Cơ lại vội vàng, liền mở miệng

ngăn cản nói: “Cấm chế Cữu cữu đặt xuống, không phá được đâu……”
“Phá cho ta!” Tuy nhiên, Dương Giao giờ phút này lại ra tay.

Chỉ thấy trong tay một cây trường côn xé gió, trong nháy mắt theo đó đập xuống cấm chế Hạo Thiên đặt ra.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ vang vọng, toàn bộ Đào Sơn theo đó rung chuyển, như xảy ra một trận động đất cấp mười hai, vô số ngọn núi theo đó sụp đổ.

Rắc một tiếng, cấm chế kia theo đó vỡ nát.

Nhất thời, trường côn kêu rên, quang huy trên đó rực rỡ đồng thời, một cỗ uy áp đặc thù theo đó dũng mãnh tuôn ra, có thể thấy rõ trên đó khắc mấy chữ lớn: “Trừng Tâm Thiết Can!” “Hô ~” Sau một kích, Dương Giao lập tức thở phào một hơi.

Nhìn Trừng Tâm Thiết Can thu nhỏ, xoay người hướng về phía Bồng Lai Tiên Đảo hành một lễ nói: “Đa tạ Sư tôn!” Nói xong, cũng không hề chần chừ, bước đi đến khu vực bên cạnh Dao Cơ sau đó, mở miệng nói: “Mẫu thân, con đến rồi!” “Giao Nhi!” Nhìn con trai ở gần trong gang tấc, Dao Cơ lập tức nước mắt lưng tròng.

Thành công rồi!

Con trai của nàng đã phá vỡ cấm chế Đại ca đặt xuống.

Mặc dù cây côn đó rõ ràng không thuộc về Dương Giao, nhưng cũng đại biểu cho một chuyện, đó là Sư tôn của hắn nhất định là một cường giả cấp Thánh nhân.

Chương 637

Nếu không phải vậy, không thể chỉ bằng một binh khí mà phá vỡ cấm chế.

Như vậy, sự an toàn của Dương Giao tuyệt đối sẽ không có bất kỳ vấn đề gì, nàng cũng có thể triệt để yên tâm rồi.

Nghĩ đến đây, Dao Cơ lập tức mở miệng nói: "Giao Nhi, sau này nhất định phải chăm sóc tốt đệ đệ muội muội của con!

Bây giờ các con đã trưởng thành, cũng học được một thân bản lĩnh, tuyệt đối đừng xúc động, sau này nhất định phải lấy sự an toàn của bản thân làm trọng!

Mẫu thân bây giờ không có khả năng cứu chữa, nguyện vọng cuối cùng của ta là hi vọng ba huynh muội có thể bình an, sớm ngày kết hôn sinh con, giúp Thiền Nhi chọn một phu quân tốt." …… Nhất thời, Dao Cơ đột nhiên trở nên cằn nhằn.

Chuyện đến nước này, nàng biết rõ vận mệnh của mình sẽ như thế nào, chỉ là không muốn trước khi chết không thể tiếp xúc gần gũi với con cái của mình mà thôi.

"Mẫu thân!" Thấy tình hình này, đôi mắt Dương Giao phiếm hồng.

Làm sao hắn không nhìn ra tình hình của Dao Cơ giờ phút này cực kỳ bất ổn, hồn phi phách tán, không có bất kỳ khả năng cứu chữa nào, ngay cả Thánh nhân cũng không ngoại lệ.

Nhưng hắn không cam lòng.

Khó khăn lắm mới cứu được Mẫu thân, nhưng lại muốn chết ngay trước mắt mình, làm sao hắn có thể chấp nhận được?

"Mẫu thân!" "Mẫu thân!" Vào lúc này, hai tiếng kêu vang lên.

Nhìn theo tiếng động, có thể thấy Dương Tiễn và Dương Thiền cũng đã bay trở về.

Sau khi nhìn thấy Dao Cơ thoát khốn đều đại hỉ, liền vội vàng đón lên, Dương Thiền còn trực tiếp nhào vào lòng nàng, như một đứa trẻ.

"Nhị Lang!" "Thiền Nhi!" Thấy tình hình này, trên mặt Dao Cơ không khỏi lộ ra nụ cười.

Con cái của nàng đã trở về, mặc dù không còn nhiều thời gian, nhưng mọi thứ lại không có bất kỳ vấn đề gì, chỉ cần nhìn thấy ba huynh muội ở bên nhau, đó là đáng giá.

"Đại ca!" Lúc này, Dương Tiễn bước đến bên cạnh Dương Giao, thần sắc có phần kích động nói: "Ta……" "Hỗn trướng!" Tuy nhiên, không đợi hắn nói xong, Dương Giao bên cạnh lại đột nhiên bạo nộ.

Đột nhiên xoay người một quyền đập xuống người Dương Tiễn, trực tiếp đánh bay hắn xa mấy chục mét, thần sắc tái mét nói: "Vì sao!

Vì sao lại mạo hiểm phá Đào Sơn!

Ngươi có biết vì hành động mạo hiểm của ngươi mới phóng thích những hung thú oan hồn bị chôn vùi dưới Đào Sơn, mới khiến Mẫu thân sắp hồn phi phách tán không." Đúng vậy!

Nếu không phải hành động mạo hiểm của Dương Tiễn, Dao Cơ không thể nào chết được.

Mặc dù bị cấm chế Hạo Thiên phong tỏa, nhưng lại không nguy hiểm đến tính mạng, thậm chí còn được cấp cho đủ không gian hoạt động.

Nhưng bây giờ thì sao?

Vì hành vi lỗ mãng của Dương Tiễn, tất cả đều bị hủy.

Những oan hồn kia tuy bị trấn áp, nhưng Dao Cơ lại không thể

cứu về được nữa.

"Ta……" Há hốc mồm, Dương Tiễn ngây ngốc rồi.

Hắn không ngờ tất cả lại xảy ra như vậy.

Dao Cơ sắp thân tử đạo tiêu, Dương Tiễn lập tức vội vàng, không màng vết thương trên người đứng dậy, mở miệng nói: "Đại ca, lẽ nào không có cách nào cứu chữa sao?" Không chỉ vậy, bao gồm cả Dương Thiền giờ phút này cũng nhìn về phía Dương Giao.

Dù sao đều không muốn nhìn Dao Cơ chết như vậy, nhưng lại không có bất kỳ cách nào.

"Không được!" Lắc đầu, Dương Giao mặt tái mét nói: "Ngay cả Sư tôn Lục Nhĩ của ta cũng không thể cứu vãn tình hình hiện tại.

Trừ phi Sư tổ ra tay, nếu không, tình huống của Mẫu thân không ai có thể cứu chữa." Nghĩ đến đây, trong mắt Dương Giao lập tức lóe lên một tia ảm đạm.

Sư tổ Hình Hạo ở trên Bồng Lai Tiên Đảo, nhưng hắn cũng biết rõ khó mà khiến Hình Hạo ra tay cứu chữa Dao Cơ.

"Sư tổ!" "Ai vậy!" Ngược lại, Dương Tiễn và Dương Thiền lại sửng sốt, không biết Sư tổ trong miệng Dương Giao rốt cuộc là ai.

Nhưng bất kể thế nào, người đó dường như có thể cứu chữa Dao Cơ, hai người lập tức đến bên cạnh Dương Giao nói: "Đại ca, vậy có thể cầu xin Sư tổ ra tay giúp cứu chữa Mẫu thân không?" "Đại ca, Mẫu thân không thể chết, bất kể phải trả giá thế nào, nhất định phải mời Sư tổ ra tay!" "Đại ca……" Vào lúc này, một đạo uy áp hạo hãn lập tức quét khắp Đào Sơn.

Rắc một tiếng, thiên khung nứt ra, một đạo quang thúc kim sắc chiếu rọi đại địa, có thể thấy thân ảnh Hạo Thiên theo đó bước ra, mặt âm trầm tái mét, nhìn chằm chằm ba người Dương Giao trên mặt

đất, nghiến răng nghiến lợi nói: "Dương Giao!

Dương Tiễn!

Dương Thiền!

Ba người các ngươi dám vi phạm Thiên Điều, có biết đáng tội gì không!" Hạo Thiên tức điên rồi.

Hắn không ngờ việc bế quan một thời gian lại xảy ra chuyện như vậy.

Đào Sơn bị phá.

Hung thú oan hồn bạo tẩu làm Dao Cơ trọng thương.

Thậm chí người muội muội duy nhất của hắn sắp chết!

Tất cả đều do Dương Tiễn gây ra, khiến hắn vô cùng phẫn nộ, nếu có thể, thậm chí hắn hận không thể một chưởng vỗ chết hắn, thành sự không đủ bại sự có thừa!

"Đại ca!" Nhìn người đến, sắc mặt Dao Cơ trên mặt đất lập tức xám như tro tàn, dường như đã hiểu ra điều gì, lập tức mở miệng nói: "Đại ca, nhìn trên tình nghĩa huynh muội của chúng ta, xin hãy tha cho Giao Nhi ba người chúng nó đi!"<br>"Thả!

Không thể nào!" Sát cơ trong mắt bắn ra, Hạo Thiên cả người sát khí ngoại phóng nói: "Đã sớm biết ba nghịch tử này sẽ hại ngươi, năm đó ta tự tay ra tay bất chấp cái giá phải trả để tru sát chúng rồi.

Trước đây ta phong ấn ngươi trong Đào Sơn, tuy cấm cố tự do của ngươi nhưng cũng cho ngươi một hoàn cảnh tốt, chỉ cần không ngoài ý muốn, đợi trấn áp những hung thú oan hồn đó, ngươi sẽ được vô biên công đức gia thân, khi đó dù không thể chứng đạo thành Thánh, ít nhất cũng có thể đạt cấp bậc Ngụy Thánh!

Nhưng bây giờ thì sao?

Chương 638

Vì mấy nghịch tử các ngươi, không những làm ta mưu đồ đổ bể, còn hại chết muội muội ta, ngươi nghĩ ta sẽ tha thứ sao!" Một khắc, Hạo Thiên không còn giả vờ nữa.

Hắn đã nói trắng ra!

Từ đầu đến cuối đều là đang mưu đồ cho muội muội, nhưng Dương Tiễn cùng những người khác lại không biết điều, vậy mà lại làm ra chuyện như vậy, làm sao hắn không tức giận!

"A!" "Ta hại chết Mẫu thân!" Đồng thời, ba người Dương Giao cũng kinh ngạc.

Lời nói của Hạo Thiên khiến họ chấn động, đồng thời cũng hiểu ra tất cả không phải Hạo Thiên đang mưu đồ cho Dao Cơ mà thôi.

Chỉ cần tu vi của nàng đạt đến tầng thứ Ngụy Thánh, thì bản thân nàng có thể từ trong Đào Sơn bước ra, thậm chí khi đó với tu vi Ngụy Thánh của nàng, ngay cả Thiên Điều cũng không làm gì được.

Tự nhiên, Dao Cơ cũng có thể sống sót.

Hạo Thiên cũng không cần phải hạn chế bằng Thiên Điều nữa, huynh muội đoàn tụ hầu như không có bất kỳ vấn đề gì.

Nhưng bây giờ lại vì Dương Tiễn phá vỡ Đào Sơn mà dẫn đến kết quả thê thảm như vậy, thậm chí có thể nói là gián tiếp hại chết Dao Cơ, …… "Đại ca!" Lúc này, Dao Cơ trên mặt đất cũng nước mắt đầm đìa.

Làm sao nàng không biết tất cả đều là Hạo Thiên đang giúp đỡ, thậm chí nếu không phải vì Thiên Điều, nếu không phải vì Thiên Quy, thì nàng há lại bị giam giữ dưới Đào Sơn.

Nhưng chuyện đến nước này, lại cũng không có bất kỳ oán hận nào.

Dù sao người cứu nàng là Dương Tiễn, là con trai của nàng, là một lòng muốn cứu nàng.

"Mẫu thân!" Lúc này, Dương Tiễn thản nhiên trên đất, cả người khấu đầu xuống đất, toàn thân tràn đầy tử khí.

Hắn biết!

Tất cả đều là do hắn.

Nếu không phải vì lỗ mãng phá vỡ Đào Sơn, tất cả sẽ không xảy ra, thậm chí Dao Cơ cũng sẽ không chết.

Nhưng chuyện đến nước này, lại cũng không có bất kỳ cách nào, mắt trừng trừng nhìn Dao Cơ tử vong lại vô năng vô lực, là điều bi ai nhất của một người con trai.

"Nhị Lang không cần như vậy!" Thấy tình hình này, Dao Cơ lập tức căng thẳng.

Sợ Dương Tiễn sẽ làm chuyện dại dột, liền vội vàng mở miệng nói: "Khi phụ thân các con chết, ta không có tâm tư sống tiếp nữa." "Chỉ là ta một mực không yên lòng chính là ba huynh muội các con, bây giờ thấy các con đều đã trưởng thành, nguyện vọng cuối cùng của nương cũng đã thực hiện rồi." "Cho nên, Nhị Lang, không cần tự trách, cũng đừng có áp lực quá lớn, nương đi tìm phụ thân các con, hẳn là phải vui vẻ vì điều này." "Khụ khụ!" Nghĩ đến đây, Dao Cơ đột nhiên ho khan.

Có thể thấy thần hồn của nàng với tốc độ mắt thường có thể thấy được đang tiêu tan, mắt thấy sắp hoàn toàn tiêu tan.

"Tiểu muội!" "Mẫu thân!" Thấy tình hình này, Hạo Thiên, Dương Giao cùng những người khác lập tức vội vàng.

Lập tức đến bên cạnh Dao Cơ, Hạo Thiên hữu thủ vươn ra quát khẽ: "Ngưng cho ta!" Khoảnh khắc tiếp theo, uy áp Ngụy Thánh từ thể nội Hạo Thiên dũng mãnh tuôn ra, pháp lực hạo hãn tiến vào thể nội Dao Cơ, nhanh chóng bắt đầu tu phục thần hồn của nàng.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Hạo Thiên tuy có tu vi Ngụy Thánh, thậm chí luận chiến đấu lực không kém cạnh Thánh nhân là bao.

Nhưng trong việc cứu chữa Dao Cơ lại không có bất kỳ cách nào, thậm chí chỉ có thể mắt trừng trừng nhìn nàng không ngừng tiêu tan.

Rắc!

Lúc này, một tiếng vỡ nát vang vọng.

Có thể thấy thần hồn Dao Cơ triệt để nứt ra, cả người cũng triệt để hồi thiên phạp lực.
"Đại ca!" Lúc này, Dao Cơ quay đầu nhìn về phía Hạo Thiên phía sau, đôi mắt tràn đầy huyết lệ nói: "Tha cho chúng nó đi!" "Bọn trẻ!

Đều là cháu của Đại ca mà!" Nghe vậy, Hạo Thiên cũng suýt chút nữa lệ băng.

Hắn nhớ lại dáng vẻ của tiểu muội vẫn luôn đi theo phía sau mình, dáng vẻ cầu xin cho đến chết, khiến hắn cảm thấy đau lòng.

Đồng thời, cũng vô cùng cừu hận!

Nếu không phải kế sách của Tây Phương giáo, Dao Cơ không thể nào hạ phàm, cũng không thể nào xảy ra chuyện như vậy.

Nếu không phải Xiển giáo cho phép, Dương Tiễn tu vi Kim Tiên bé nhỏ không thể nào có được Khai Sơn Phủ, càng không thể nào trong tình huống không kinh động mình mà phá vỡ Đào Sơn.

"Thánh nhân!

Thánh nhân đáng chết!" Trong lòng gầm nhẹ, đôi mắt Hạo Thiên điên cuồng như gió lốc, nếu có thể, hắn hận không thể chém giết sạch sẽ tất cả cái gọi là Thánh nhân.

Nhưng sự thật lại là hắn không có năng lực đó, ngay cả biết rõ kẻ chủ mưu phía sau là ai, lại cũng không thể ra tay được.

"Ta đồng ý!" Nửa ngày, Hạo Thiên than thở một tiếng, nhìn mảnh vỡ thần hồn của Dao Cơ nói: "Một lần này ta sẽ tha thứ, nhưng nếu sau này dám xúc phạm Thiên Điều, ta nhất định sẽ không tha." "Đa tạ Đại ca!" Nghe lời này, Dao Cơ triệt để yên lòng, quay đầu nhìn về phía ba người Dương Giao, há hốc mồm để lại di ngôn cuối cùng: "Giao Nhi, Nhị Lang, Thiền Nhi, nhất định phải sống thật tốt!" Nói xong, thần hồn Dao Cơ triệt để vỡ nát, hóa thành tro bụi tiêu tán, một khối tiểu thạch đầu màu hỗn độn theo đó bay lơ lửng trên không trung.

"Hỗn Độn Nguyên Thạch!" Nhìn vật này, đồng tử Hạo Thiên co rút, dường như đã hiểu ra điều gì, lập tức thu lấy nó, ánh mắt nhìn về phía ba người Dương Giao đang trầm mình trong bi thương không xa, lạnh hừ một tiếng nói: "Dương Giao, ngươi là tu sĩ Thánh Đình, ta sẽ không làm gì ngươi, nhưng nếu sau này dám xúc phạm Thiên Điều, ta đích xác cũng sẽ không tha!

Dương Tiễn, tốt nhất hãy nhớ kỹ mẹ ngươi đã chết thế nào, lại là ai đã khiến ngươi làm vậy, nếu có chút lương tri, thì hãy vì mẹ mà báo thù!" Nghĩ đến đây, ánh mắt Hạo Thiên nhìn về phía Dương Thiền có dung mạo tương tự Dao Cơ không xa, sau một tiếng thở dài, theo đó mở miệng nói: "Sách phong Dương Thiền làm Tam Thánh Mẫu, từ nay về sau cùng ta về Thiên Đình, không được can dự chuyện nhân gian nữa!"
Nói xong, Hạo Thiên thậm chí không cho Dương Giao và Dương Tiễn cơ hội phản ứng, đại thủ một vẫy mang Dương Thiền đến bên cạnh mình.

Ngay sau đó, cũng không còn nán lại, nắm lấy thân Dương Thiền thân ảnh vừa thoáng qua theo đó biến mất tại chỗ.

"Tiểu muội!" "Tiểu muội!" Đến lúc này, Dương Tiễn và Dương Thiễn mới hồi thần, miệng hô hoán lao lên đến khu vực Hạo Thiên vừa ở trước đó, nhưng lại cũng không thể ngăn cản được nữa.

Nhất thời, thần sắc hai người biến hóa bất định.

Nếu là trước đây, nhất định sẽ không yên tâm, thậm chí sẽ đi tìm Hạo Thiên.

Nhưng sau khi trải qua chuyện trước đó, lại cũng biết rõ Hạo Thiên cũng không phải kẻ xấu thật sự, thậm chí tất cả những gì người sau làm đều là vì Dao Cơ.

Bây giờ Dương Thiền bị mang đi, tuy sẽ bị giam cầm trong Thiên Đình không thể ra ngoài, nhưng lại cũng là một trong những nơi an toàn nhất, dù sao trong Thiên Đình sẽ không có ai dám làm trái Hạo Thiên.

"Đại ca!" Vô thức, Dương Tiễn quay đầu nhìn về phía Dương Giao bên cạnh nói: "Tiểu muội bị mang đi rồi, ta phải làm sao?" Làm sao!

Chương 639

Quay đầu nhìn Dương Tiễn một cái, nếu không phải vì người sau là đệ đệ của mình, hắn hận không thể một chưởng vỗ chết hắn.

Nếu không phải vì Dương Tiễn lỗ mãng, Dao Cơ không thể nào chết, cũng không thể nào xảy ra chuyện như vậy.

Nhưng chuyện đến nước này, lại cũng không có ý định trách mắng nữa, hít sâu một hơi sau đó, quay đầu nhìn về một phương khu vực nói: "Ta muốn trở về tiếp tục tu luyện!

Kẻ đứng sau cái chết của Mẫu thân, ta sẽ khiến hắn phải trả giá!

Còn ngươi, lựa chọn thế nào thì tự ngươi xem lấy!" Nói xong, Dương Giao cũng không còn nán lại, nhảy vọt về phía Bồng Lai Tiên Đảo.

Chuyện đến nước này, hắn biết rõ tình hình hiện tại, chỉ dựa vào tu vi Chuẩn Thánh không đủ để đối phó Thánh nhân Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng thù giết mẹ không đội trời chung, hiện tại không thể đối địch lại không có nghĩa là sau này không thể, thậm chí không có nghĩa là không thể báo thù Xiển giáo.

"Đại ca!" Thấy tình hình này, Dương Tiễn vội vàng.

Làm sao hắn không biết Dương Giao muốn gì.

Nhưng với tư cách là đệ tử Xiển giáo, lại càng biết rõ sự cường đại của Xiển giáo, cũng như sự đáng sợ của Thánh nhân.

Nhưng bây giờ Dương Giao đi rồi, rõ ràng là không định bỏ qua, khiến hắn vô cùng lo lắng, nhưng trong lòng lại cũng thấp thoáng có điều kỳ vọng.

Thậm chí sau chuyện này, hận ý trong lòng Dương Tiễn đối với Xiển giáo cũng đạt tới cực hạn.

Nghe xong lời Hạo Thiên kể trước đó, làm sao không rõ đằng sau chuyện này Xiển giáo là chủ đạo, thậm chí Sư tôn Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng đóng vai trò không vẻ vang gì.

"Xiển giáo!

Xiển giáo!" Trong miệng lẩm bẩm hai tiếng, Dương Tiễn đột nhiên xoay người nhìn về phía khu vực xa xa, hai nắm đấm siết chặt đồng thời, lại nhanh chóng thu liễm sát cơ của bản thân, nhảy vọt rời khỏi phạm vi Đào Sơn.
"Kết thúc rồi sao?" "Thật là một vở kịch hay!" Cùng lúc đó, các đại thần thông giả Hồng Hoang chú ý tình hình bên đây cũng theo đó mở miệng cảm khái.

Đặc biệt là một số tu sĩ không có cảm tình với Xiển giáo, giờ phút này không ai là không lộ ra thần sắc khinh bỉ.

Quá vô sỉ rồi!

Quá hạ tiện!

Vì báo thù Hạo Thiên, hành động lần này của Xiển giáo đã hại chết không ít người, thậm chí hoàn toàn tạo ra cục diện mẫu tử tương tàn, thật sự là…… Tây Kỳ!

Cơ Xương ngơ ngác nhìn Khương Tử Nha cùng những người khác trước mắt, thần sắc kinh ngạc nói: "Chư vị Tiên trưởng, ta thật sự có khả năng trở thành Nhân Hoàng sao?" Cơ Xương cả người ngây ngốc.

Không lâu trước đây nhận được tin tức có Tiên trưởng Xiển giáo tìm mình, không biết là chuyện gì.

Nhưng sau khi nói chuyện với Khương Tử Nha cùng những người khác, Cơ Xương mới phát hiện tất cả không giống trong tưởng tượng,

người sau không những không tìm phiền phức.

Thậm chí là tìm hợp tác, hứa hẹn để hắn trở thành Nhân Hoàng, thay thế Trụ Vương trong Triều Ca thành, quả thực không thể tưởng tượng nổi, khiến người ta khó tin.

"Tây Bá Hầu không nghe lầm đâu!" Khương Tử Nha cười nhạt một tiếng, một bước tiến lên, ôm quyền hành lễ nói: "Phượng minh Tây Kỳ, Tây Bá Hầu là thiên mệnh sở quy!

Đệ tử Xiển giáo ta phụng mệnh đến giúp Tây Bá Hầu hoàn thành đại nghiệp, thay thế Thương Trụ kiến lập vương triều!

Nếu Tây Bá Hầu đồng ý, thì sau khi sự việc thành công, Tây Bá Hầu sẽ là Thiên Tử, chủ nhân Nhân tộc!" Thiên Tử!

Chủ nhân Nhân tộc!

Hô hấp dồn dập, Tây Bá Hầu suýt chút nữa không nhịn được sự xúc động trong lòng mà đồng ý.

Thật sự sự dụ hoặc như vậy quá lớn, đổi lại là bất kỳ ai cũng không thể ngăn cản, càng đừng nói một phàm phu tục tử.

"Đợi đã!" Tuy nhiên, vào lúc này Bá Ấp Khảo trên án thư bên cạnh lại đột nhiên đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Khương Tử Nha cùng những người khác nói: "Vì sao là Thiên Tử, không phải Nhân Hoàng!

Phụ thân ta nếu thay thế Trụ Vương thì phải là Nhân Hoàng mới đúng, sao lại thành cái gọi là Thiên Tử!" Không giống những người khác.

Bá Ấp Khảo là Tử Vi Đại Đế chuyển thế, vì các loại duyên cớ mà giác tỉnh một số ký ức tiền thế, biết rõ Nhân Hoàng và Thiên Tử hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Mặc dù cả hai đều là chủ nhân Nhân tộc, thống lĩnh toàn bộ Nhân

tộc.

Nhưng Nhân Hoàng lại được toàn bộ Nhân tộc công nhận, có thể được Nhân tộc khí vận che chở, nếu được cỗ khí vận đó, thì bất kỳ ai cũng có cơ hội một bước đăng thiên.

Nhưng Thiên Tử thì không giống.

Mặc dù trên thực tế quyền lợi ở nhân gian của cả hai bên không có bất kỳ thay đổi nào, nhưng lại không thể được Nhân tộc khí vận, càng không thể được Tam Hoàng Ngũ Đế tổ tiên Nhân tộc công nhận, càng đừng nói một bước đăng thiên rồi.

Cho nên, trong tình huống như vậy, nhất định phải làm rõ rốt cuộc là chuyện gì.

Không có Nhân tộc khí vận gia trì, thì cái gọi là Thiên Tử còn có ý nghĩa gì.

"Ồ?" Nhìn Bá Ấp Khảo, Khương Tử Nha cùng những người khác không khỏi nhíu mày.

Bọn họ đều là tu sĩ, tự nhiên biết rõ sự khác biệt giữa Nhân Hoàng và Thiên Tử, nhưng người sau một phàm phu tục tử vậy mà lại có kiến giải như vậy, tuyệt đối không đơn giản.

"Chư vị Tiên trưởng!" Thấy tình hình này, Cơ Xương lập tức đứng dậy mở miệng nói: "Đây là Đại nhi tử Bá Ấp Khảo của ta!

Không biết chư vị Tiên trưởng có thể trả lời vấn đề của con ta không!" Cơ Xương cũng không phải kẻ ngốc.

Hắn có thể diễn toán thiên cơ, cũng là một trí giả trong Nhân tộc.

Biết rõ trong đó khẳng định tồn tại điều mờ ám, chỉ là không biết mà thôi, cho nên nhất định phải làm rõ.
"……" Đối mặt với câu hỏi của Cơ Xương, Khương Tử Nha cùng những người khác nhất

thời chần chừ.

Người sau là Tây Bá Hầu, lại là Thiên Tử mà Xiển giáo lựa chọn, nếu không thể đạt được sự đồng thuận với hắn, người sau không thể phát binh công đánh Triều Ca, tự nhiên cũng không có khả năng đánh bại Tiệt giáo, càng đừng nói hoàn thành Phong Thần.

"Phải làm sao đây!" Trong lòng lẩm bẩm, Khương Tử Nha vô thức quay đầu nhìn về phía Vân Trung Tử cùng những người khác bên cạnh.

Chương 640

Tuy nhiên, Vân Trung Tử cùng những người khác lúc này lại sớm đã quay đầu sang một bên, dáng vẻ đó rõ ràng là 'ta sẽ không tham dự vào chuyện này, tất cả đều do ngươi làm chủ'.

"Đáng chết!" Thấy tình hình này, Khương Tử Nha trong lòng chửi thầm.

Làm sao không biết chuyện này nhất định phải làm, nhưng nếu vậy, một khi thất bại thì sẽ phải chịu trách phạt từ Nguyên Thủy.

Nhất thời, cảm xúc trong lòng Khương Tử Nha xao động, tư tưởng trong đầu xoay chuyển đồng thời, lập tức mở miệng nói: "Tây Bá Hầu có điều không biết!

Cái gọi là Nhân Hoàng là danh hiệu mà chủ nhân Nhân tộc thời đại trước mới có thể sở hữu, nhưng sau Tam Hoàng Ngũ Đế thì không có Nhân Hoàng nào có thể được Thiên Đạo công nhận nữa.

Dựa theo diễn toán của Thánh nhân Xiển giáo ta, Nhân Hoàng không thể nào như trước đây thao túng Nhân tộc khí vận để gia trì bản thân thành tiên được nữa, cho nên danh hiệu Nhân Hoàng đã danh bất phù thực rồi.

Thiên Tử thì không giống.

Một khi trở thành Thiên Tử, thì đại biểu cho Thiên chi tử, sẽ được Xiển giáo ta che chở, thậm chí con cháu Thiên Tử cũng có khả năng bái nhập môn hạ Xiển giáo ta!" Ra là vậy!

Bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, Cơ Xương lập tức hiểu ra mọi chuyện.

Đồng thời, toàn bộ con cháu Tây Bá Hầu trong đại điện cũng hô

hấp dồn dập.

Lời nói vừa rồi đều đã nghe thấy, nếu Tây Bá Hầu trở thành Thiên Tử, thì có khả năng bái nhập Xiển giáo, khi đó chẳng phải có thể tu tiên vấn đạo, trường sinh bất tử sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng mọi người một trận nóng bỏng, ánh mắt theo đó nhìn về phía Tây Bá Hầu nói: "Phụ thân, Phượng minh Tây Kỳ chính là lúc chúng ta quật khởi!" "Phụ thân, Trụ Vương hôn dung, không lâu trước đây còn phá hủy miếu vũ Thánh nhân, chuyện này tuyệt đối là sỉ nhục của Nhân tộc ta, Tây Kỳ ta mới là thiên mệnh sở quy!" "Phụ thân……" Nhất thời, con cháu Tây Bá Hầu đều lên tiếng khuyên nhủ.

Vì chứng đạo thành tiên!

Vì trường sinh bất tử, tất cả đều theo đó điên cuồng.

Đặc biệt là Nhị công tử Cơ Xương của Tây Bá Hầu!

Giờ phút này càng mặt đỏ bừng, cả người hô hấp dồn dập đồng thời, trong mắt đầy vẻ hướng về.

Dù sao hắn chỉ là Nhị công tử mà thôi.

Không phải Bá Ấp Khảo, không thể kế thừa tước vị Cơ Xương, càng không thể trở thành Tây Bá Hầu đời mới, không ngoài ý muốn, vị trí sau này cũng chỉ là một phú gia ông mà thôi.

Nhưng bây giờ cơ hội đến rồi, nếu Tây Bá Hầu trở thành Thiên Tử, thì hắn không thể bái sư Xiển giáo tu tiên vấn đạo, nhưng lại cũng có thể trở thành Đại Vương, phân đất cai trị, khi đó…… "Một lũ bạch si!" Tuy nhiên, Bá Ấp Khảo giờ phút này lại phun phì phì khinh bỉ.

Giác tỉnh một phần ký ức thì làm sao hắn không biết Khương Tử Nha đang lừa gạt Tây Bá Hầu, làm sao không biết người sau đang vẽ

vời viễn cảnh lớn, vì muốn Tây Kỳ phản Thương!

Nhưng chuyện đến nước này, lại cũng không có bất kỳ cách nào.

Dù sao chuyện này là quyết định của Thánh nhân, đừng nói bản thân hiện tại, ngay cả khi khôi phục toàn bộ sức mạnh, cũng không thể ngăn cản được.

Một khi Tây Bá Hầu đồng ý, thì cái gọi là hoàng vị kia chỉ là Thiên Tử mà thôi, dù có Xiển giáo đứng sau chống lưng, nhưng lại cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào.

"Xem ra mình phải mưu đồ trước rồi." Trong lòng lẩm bẩm, ánh mắt Bá Ấp Khảo quét qua Khương Tử Nha cùng những người khác một cái sau đó, lập tức mở miệng nói: "Phụ thân, đã như vậy, thì chúng ta cũng không có gì tốt để từ chối nữa." "Phượng minh Tây Kỳ, thiên mệnh sở quy, chúng ta xuất binh thôi!" Lời này vừa ra, như cọng rơm cuối cùng đè chết con lạc đà.

Sự giằng xé trong mắt Tây Bá Hầu lập tức biến mất không thấy, thay vào đó là sự kiên định và quyết tuyệt, ngẩng đầu nhìn về phía Khương Tử Nha cùng những người khác nói: "Nếu vậy, ta Cơ Xương nguyện ý bái Khương Tử Nha Tiên trưởng làm Quân sư, xuất binh phạt Trụ!" Ô ô!

Ô ô!

Vào lúc này, một trận tiếng khóc thút thít lặng lẽ vang vọng.

Khoảnh khắc tiếp theo, âm phong nổi lên, toàn bộ điện lạnh lẽo, Cơ Xương cùng những người khác lập tức rùng mình.

"Chuyện gì thế này!" "Tình huống gì vậy!" Thấy tình hình này, Khương Tử Nha cùng những người khác ngây ngốc rồi, không ngờ lại đột nhiên xuất hiện biến cố như vậy.

Không đợi phản ứng, một tiếng xé gió theo đó vang vọng, có thể

thấy một đạo quang thúc theo đó tiến vào đại điện, một cỗ yêu khí hùng dũng dũng mãnh theo đó phun ra.

"Yêu khí!" Thần sắc hơi biến đổi, sát cơ trong mắt Khương Tử Nha cùng những người khác lập tức bắn ra, từng người trên thân khí tức ngoại phóng đồng thời, miệng quát khẽ: "Yêu nghiệt phương nào, sao không mau hiện thân!" "Yêu nghiệt to gan, vậy mà dám xông vào Tây Kỳ, ngươi tìm chết!" "Yêu nghiệt, mau hiện thân, tha cho ngươi không chết, nếu không nhất định sẽ thân tử đạo tiêu." "……" Có yêu quái!

Cùng lúc đó, Cơ Xương cùng những người khác lập tức kinh ngạc.

Yêu quái!

Đối với phàm nhân mà nói tuyệt đối không phải là một tin tức tốt.

Hầu như trong nháy mắt, mọi người liền đến khu vực bên cạnh Khương Tử Nha cùng những người khác, đề phòng nhìn xung quanh, trong mắt đầy sợ hãi, lo lắng và khủng bố.
"Gát gát gát!" Lúc này, một trận tiếng cười theo đó vang vọng.

Có thể thấy một đoàn hắc sắc vụ khí theo đó xuất hiện ở khu vực không xa Khương Tử Nha cùng những người khác.

Kèm theo hắc diễm tan đi, có thể thấy một nữ tử Hồ tộc mặc trường quần đen xuất hiện, phía sau nàng có chín cái đuôi đen, cả người vô cùng yêu diễm và xinh đẹp.

"Hồ yêu!" "Đại La Kim Tiên!" Nhìn người đến, Khương Tử Nha cùng những người khác lập tức căng thẳng.

Đặc biệt là Khương Tử Nha, với tư cách là người duy nhất trong Thập Nhị Kim Tiên không đạt tu vi Đại La Kim Tiên, giờ phút này hắn không cho rằng mình là đối thủ của nàng.

“Ai!” Lúc này, trong đám đông Vân Trung Tử một bước tiến lên, uy áp Đại La Kim Tiên đại viên mãn tỏa ra, tay cầm một thanh Đào Mộc Kiếm, sát khí đằng đằng khóa chặt lên người nữ tử kia.

“Đạo sĩ mũi trâu!” Đối với điều này, hồ yêu mị nhãn khẽ nháy, một cỗ sức mạnh đặc thù tùy theo càn quét ra từ trong cơ thể nàng, tức khắc bao phủ lên thân thể của Vân Trung Tử và những người khác.

Trong khoảnh khắc, Vân Trung Tử và những người khác toàn thân chấn động.

Cứ như bị một cỗ sức mạnh đặc thù bao phủ, ánh mắt liền trở nên mê ly, cả người ở khoảnh khắc này vừa múa may quay cuồng, trên mặt lại hiện lên vẻ cực kỳ dâm đãng!

“Ha ha.....” “Ha ha.....” Thấy tình hình này, Cơ Xương và những người khác đều ngớ người.

Chuyện gì vậy!

Một đám tiên nhân đạo mạo nghiêm trang vừa nãy, sao bây giờ lại biến thành cái dạng này?

Chương 641

Từ phản ứng của Vân Trung Tử và những người khác không khó để nhận ra, đám người hình như vẫn luôn ở trạng thái này, nếu không ngoài ý muốn, thậm chí.....

"Phá!" Đúng lúc này, một tiếng quát khẽ vang vọng.

Theo tiếng mà nhìn, có thể thấy Vân Trung Tử là người đầu tiên tỉnh lại.

Hai tay hắn niết động pháp ấn, một cỗ sức mạnh đặc thù lập tức bao phủ lên Khương Tử Nha và những người khác.

Phốc xích, phốc xích!

Trong một khoảnh khắc, tiếng thổ huyết vang vọng.

Từng vị Kim Tiên Xiển giáo dần dần tỉnh lại, cả người hô hấp dồn dập, trong mắt tràn đầy kinh hãi, kinh khủng và khó có thể tin được.

Tiếp đó, đám người nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, như lâm đại địch nhìn về phía hồ yêu, cất tiếng nói: "Kẻ nào?" "Kẻ địch!" "....." Đối mặt với câu hỏi, hồ yêu nhún vai, không có ý định tiếp tục đối phó, ánh mắt nhìn về phía Cơ Xương nói: "Tây Bá Hầu, ta chính là Thanh Khâu Hồ tộc!" "Vâng mệnh đến giúp Tây Kỳ các ngươi!" "Đồng thời, Thánh nữ Thanh Khâu nhất mạch của ta đã đến Triều Ca thành, nếu không ngoài ý muốn, chẳng mấy chốc sẽ có thể mê hoặc Trụ Vương, đến lúc đó sẽ khiến toàn bộ Thương Trụ vương triều bắt đầu tan rã từ bên trong!" Thanh Khâu Hồ tộc!

Thật sự ngoài dự liệu.

Đồng tử co rụt, Khương Tử Nha và những người khác đều ngây

người.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại có thể có một chuyển biến lớn đến vậy.

Thậm chí nếu không ngoài ý muốn, chuyện này bản thân đối với Tây Kỳ cực kỳ có lợi.

"Thật sao!" Cơ Xương mừng rỡ, vạn vạn không ngờ lại có người địch không nổi Trụ Vương, lại còn giúp đỡ.

Nghe lời của nữ tử, Trụ Vương hình như cũng sẽ bị mê hoặc, đối với Tây Kỳ tuyệt đối là một chuyện đại hảo sự.

Gần như trong nháy mắt, Cơ Xương liền bước tới, cung thân hành lễ nói: "Đa tạ tiền bối tương trợ!" "Nếu quả thật như vậy, đợi ta Tây Kỳ thay thế Đại Thương Trụ, nhất định sẽ không quên công lao của Thanh Khâu Hồ tộc nhất mạch!" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Khương Tử Nha và những người khác lập tức khó coi đến cực điểm.

Vạn vạn không ngờ, chuyện này lại có thể xảy ra biến cố lớn đến vậy.

Một khi Tây Bá Hầu thừa nhận lời của Thanh Khâu Hồ tộc, chẳng phải Xiển giáo và yêu tộc Thanh Khâu Hồ tộc lại trở thành minh hữu sao?

Nhưng hiện giờ, cũng không thể phản đối.

Dù sao lời của nữ tử nói rất rõ ràng, là phụng mệnh, thậm chí cả chuyện bên Trụ Vương cũng đã chuẩn bị xong.

Điều đó có nghĩa là chủ đạo giả phía sau không phải yêu tộc, mà là một trong những Thánh nhân chí cao vô thượng: Nữ Oa nương nương!

"Tốt ~" Khẽ mỉm cười, nữ tử liếc nhìn Cơ Xương một cái, rồi cất

tiếng nói: “Ta tên Đồ Tô Tô, sau này có việc có thể thông tri ta!” “Chẳng qua ta tin rằng có các vị Kim Tiên Xiển giáo ở đây, bình thường ta một nữ tử yếu đuối sẽ không cần ra tay.” Lời này vừa thốt ra, khóe miệng Khương Tử Nha và những người khác lập tức co giật.

Nữ tử yếu đuối?

Hình như đang vũ nhục bọn ta!

Đặc biệt là vừa nãy bọn họ bị huyễn thuật của nàng khống chế cục diện, nếu đối phương muốn ra tay gây khó dễ, vậy chờ đợi bọn họ tuyệt đối là tử vong.

“Vậy thì tốt!” “Vậy thì tốt!” Mặc dù như vậy, nhưng Khương Tử Nha và những người khác cũng không dám để nàng ra tay.

Dù sao một khi đối phương ra tay, vậy danh tiếng của Xiển giáo thật sự không hay chút nào.

Thậm chí nếu không ngoài ý muốn, một khi sự tồn tại của nàng bị người ta biết, vậy nhất định sẽ khiến cả Hồng Hoang đều biết, Xiển giáo đi con đường tinh anh lại liên thủ với yêu tộc mà ngày xưa bọn họ khinh thường.

Vì lẽ đó, Vân Trung Tử và những người khác nhìn nhau, hạ quyết tâm sau này tuyệt đối sẽ không cho Đồ Tô Tô bất kỳ cơ hội ra tay nào.

“Tốt!” Đồ Tô Tô mỉm cười thản nhiên, liếc nhìn Vân Trung Tử và những người khác, sau đó ánh mắt dừng lại trên người Bá Ấp Khảo ở không xa, khóe miệng nhếch lên nói: “Vị Đại Công tử kia!” “Tiểu nữ tử mới đến, không biết Đại Công tử có nguyện ý dẫn ta đi xem phong cảnh Tây Kỳ không?” “A!” Đối mặt với câu hỏi, Bá Ấp Khảo ngây người.

Vạn vạn không ngờ Đồ Tô Tô lại hình như nhìn trúng mình, mời mình đi du ngoạn Tây Kỳ, thật sự.....

Trong tiềm thức, Bá Ấp Khảo liền nhìn về phía Cơ Xương, nói: "Phụ thân!" "Đi đi!" Đối với điều này, Cơ Xương cũng không ngăn cản, ha ha cười nói: "Bá Ấp Khảo nhất định phải để Tô Tô cô nương xem kỹ phong cảnh Tây Kỳ của ta!" "Vâng!" Đồng ý một tiếng, trong mắt Bá Ấp Khảo lóe lên một tia bất đắc dĩ, sau khi thi lễ với Đồ Tô Tô, liền cất tiếng nói: "Như vậy, vậy Tô Tô cô nương xin hãy theo ta!" "Tốt!" Đồng ý một tiếng, Đồ Tô Tô đi theo Bá Ấp Khảo đi ra ngoài Tây Kỳ.

Cảnh tượng này, lại khiến Cơ Phát và những người khác vô cùng hâm mộ.

Không thể phủ nhận Đồ Tô Tô rất nguy hiểm, nhưng đã là người đến giúp Tây Kỳ thì không thể có nguy hiểm.

Hơn nữa đối phương là một đại mỹ nữ, nếu có thể đi cùng nàng, thậm chí phát sinh một số chuyện gì đó, vậy tuyệt đối là giấc mơ của mỗi người đàn ông.

Đáng tiếc, nàng lại nhìn trúng Bá Ấp Khảo, không phải những người khác.

Đặc biệt là Cơ Phát!

Hắn không cho rằng mình thua kém Bá Ấp Khảo bao nhiêu, thậm chí về ngoại hình còn hơn một chút, nhưng Đồ Tô Tô lại chọn Bá Ấp Khảo làm Đại Công tử, thật sự khiến hắn cực kỳ không cam lòng.

"Phụ thân!" Hít một hơi thật sâu, Cơ Phát bước lên phía trước nói: "Hài nhi muốn ra ngoài dạo một chút, không biết có được không?" "Được!" "Đi đi!" Gật đầu, Cơ Xương cũng không quá để ý, vẫy vẫy tay xong, ánh mắt nhìn về phía Khương Tử Nha và những người khác nói: "Chư vị tiên trưởng, về chuyện nghĩa phụ kia chúng ta....." .....

Cùng với việc Cơ Xương và những người khác bắt đầu thương

nghị.

Giờ phút này Bá Ấp Khảo và Đồ Tô Tô đã đi ra khỏi thành Tây Kỳ, tản bộ trên con đường đá xanh ở ngoại ô, Bá Ấp Khảo đột nhiên cất tiếng nói: "Vì sao lại chọn ta!" Xong, Bá Ấp Khảo ánh mắt chết lặng nhìn chằm chằm Đồ Tô Tô.

Chỉ trong một thời thần ngắn ngủi, hắn đã cảm nhận được, trên người đối phương truyền ra một cỗ ba động sức mạnh đặc thù, đó rõ ràng là đang dụ dỗ hắn.

Thậm chí nếu không phải vì đã giác tỉnh một phần ký ức, Bá Ấp Khảo có thể đảm bảo bản thân sẽ rơi vào huyễn thuật của đối phương, thậm chí có thể sẽ mất đi tâm trí mà trở thành nô lệ của đối phương.

"Đã phát giác rồi!" "Xem ra ngươi thật sự không thể xem thường chút nào!" Bước chân dừng lại, Đồ Tô Tô ngạc nhiên nhìn Bá Ấp Khảo một cái, rồi cất tiếng nói: "Như vậy, ngươi đã giác tỉnh một phần ký ức rồi!

"Nếu không phải vì ký ức của Tử Vi Đại Đế, ngươi không thể ngăn cản Hồ Mị Thuật của ta được!" Quả nhiên là như vậy!

Đồng tử co rụt, Bá Ấp Khảo lùi lại vài bước, cả người cảnh giác nhìn Đồ Tô Tô nói: "Quả nhiên có vấn đề!" "Ngươi là ai?" "Mục đích đến Tây Kỳ là gì!" Đối mặt với câu hỏi, Đồ Tô Tô mỉm cười thản nhiên, đại thủ vung lên, vô số đóa hoa đào bay lượn bao phủ toàn bộ phạm vi xung quanh.

Ngay sau đó, nàng bước tới trước mặt Bá Ấp Khảo, tùy ý điểm vào một vị trí trên người đối phương, ngay lập tức nhìn Bá Ấp Khảo cả người mềm nhũn, trực tiếp ngồi bệt xuống đất.

Chương 642

Sau khi làm xong mọi việc, Đồ Tô Tô ngồi xuống bên cạnh Bá Ấp Khảo, rồi từ tốn cất tiếng nói: "Tử Vi Đại Đế, ngươi hẳn phải biết tình huống của bản thân khó khăn đến mức nào." "Phong Thần Bảng xuất, một khi đã lên Phong Thần Bảng, vậy tất cả của ngươi đều nằm trong tay Hạo Thiên hoặc Xiển giáo." "Hạo Thiên vốn dĩ cũng chỉ ngang cấp bậc với ngươi mà thôi, nếu trở thành thuộc hạ của hắn, ngươi cam tâm sao?" "Về phần Xiển giáo bên kia, ta điều tra, sở dĩ ngươi phải chuyển thế trọng tu là vì một lần tình kiếp, nữ tử ngươi yêu bị Kim Tiên Xiển giáo giết chết, nhưng ngươi lại không có năng lực báo thù, đành phải chọn chuyển thế trọng sinh để tìm nàng!" "Đáng tiếc, nữ tử kia lại không chuyển thế, mà bị đánh cho hồn phi phách tán, cho nên ngươi muốn tìm nàng là không có bất kỳ khả năng nào." Hồn phi phách tán rồi!

Không tìm được nữa!

Đồng tử co rụt, Bá Ấp Khảo ngây người, khó có thể tin nhìn Đồ Tô Tô, há miệng muốn nói.

Đáng tiếc, há miệng ra lại không thể phát ra bất kỳ âm thanh nào, cả người không ngừng vặn vẹo, nhưng cũng không thể đứng dậy, hình như tất cả sức mạnh đều bị cấm cố.

"Xem ra ngươi rất quan tâm!" Đồ Tô Tô thu hết cảnh này vào mắt, trong mắt tinh quang lóe lên, rồi ghé sát vào tai Bá Ấp Khảo nói: "Mặc dù hồn phi phách tán rồi, nhưng ta lại có cách giúp ngươi phục sinh!" "Không cần nghi ngờ thủ đoạn của ta, năm đó ta đã chặn lại một đạo thần hồn toái phiến, cho dù sau khi phục sinh nàng không có ký ức, nhưng nàng tuyệt đối là người mà ngươi muốn tìm!" "Nhưng nếu

như vậy, ngươi lại nên báo đáp ta thế nào đây?" Xong, Đồ Tô Tô vung tay giải trừ cấm cố lên Bá Ấp Khảo.

"Thật sự có thể cứu nàng!" Cảm giác sức mạnh của bản thân đã khôi phục, Bá Ấp Khảo lập tức đứng dậy từ mặt đất, ánh mắt chết lặng nhìn chằm chằm Đồ Tô Tô nói: "Nếu quả thật như vậy, ta nguyện dâng cả mạng sống của mình!" "Nhưng làm sao ta tin ngươi!" "Ngươi cho ta cảm giác không giống như Thanh Khâu, thậm chí tuyệt đối không thể là do Nữ Oa nương nương phái đến, ta từ trên người ngươi không cảm nhận được một tia kính trọng nào đối với nàng." Bị nhìn ra rồi!

Cũng khá thông minh mà!

Khóe miệng nhếch lên, Đồ Tô Tô nhìn Bá Ấp Khảo một cái, rồi từ tốn nói: "Không sai, những lời ta nói trước đó đều là để lừa Vân Trung Tử và những người khác." "Chẳng qua Thanh Khâu Hồ tộc quả thật đã nghe theo lệnh của Nữ Oa đi đến Triều Ca thành mê hoặc Trụ Vương, điều đó không thể nghi ngờ, ngươi cũng không thể phân biệt được thật giả của ta." "Về phần lai lịch của ta thì ngươi cũng không thể chạm đến, nhưng ngươi có thể biết, ta đến từ Bồng Lai Tiên Đảo, mặc dù không phải đệ tử trực hệ, nhưng sư tôn của ta cũng đích xác là người của Hình Hạo." Bồng Lai Tiên Đảo!

Đồng tử co rụt, Bá Ấp Khảo lập tức ngây người.

Nếu là người bình thường tự nhiên không thể biết Bồng Lai Tiên Đảo đại biểu cho cái gì.

Nhưng Bá Ấp Khảo thì không giống, là Tử Vi Đại Đế chuyển thế, hắn rõ ràng đại biểu cho điều gì.

Nếu đối phương không ngoài ý muốn, vậy là tu sĩ Thánh Đình, nếu như vậy, vậy.....

“Ngươi cũng xem trọng Tây Kỳ sao?” Hít một hơi thật sâu, thần sắc Bá Ấp Khảo phức tạp.

Nếu Thánh Đình lựa chọn Tây Kỳ, vậy vị trí Đại Công tử này thật sự có cần phải kiên trì nữa không.

Dù sao Thánh Đình đại biểu cho điều gì hắn rõ ràng, đối phương nắm giữ khí vận Nhân tộc, đến lúc đó nếu kế nhiệm Cơ Xương, vậy không phải Thiên Tử, mà có thể trở thành Nhân Hoàng!

“Không!

Không!

Không!” Lắc đầu, Đồ Tô Tô thần sắc thản nhiên nói: “Thánh Đình của ta lựa chọn là Xiệt giáo!” “Đương nhiên, cũng có một số hợp tác với Xiển giáo!” “Nói đúng hơn, Thánh Đình của ta không lựa chọn bất kỳ thế lực nào, nhưng lại cần có người của ta trong hai thế lực đó!” “Ta nói như vậy, Đại Công tử đã hiểu ý của ta chưa?” Thuộc về người của Thánh Đình!

Trong mắt tinh quang bắn ra, Bá Ấp Khảo cả người lập tức kích động.

Nếu quả thật như vậy, vậy đối với hắn tuyệt đối là một cơ hội lớn.

Trong thế giới Hồng Hoang, cường đại nhất không phải Huyền Môn, cũng không phải Tam Giáo, mà là Thánh Đình, là Hình Hạo!

Nếu gia nhập Thánh Đình, vậy hắn không cần phải sợ hãi nữa, thậm chí cả mối hận thù ngày trước cũng có thể giải quyết, đến lúc đó cho dù giết một Kim Tiên Xiển giáo, có Thánh Đình chống lưng, vậy cho dù Nguyên Thủy cũng không làm gì được, thậm chí.....

Trong một khoảnh khắc, Bá Ấp Khảo hô hấp dồn dập, ánh mắt chết lặng nhìn chằm chằm Đồ Tô Tô nói: “Làm sao ngươi chứng minh

ngươi là người của Thánh Đình!" "Chứng minh!" Liếc nhìn Bá Ấp Khảo một cái, Đồ Tô Tô thần sắc khinh thường nói: "Ngươi cho rằng ai dám mạo sung tu sĩ Thánh Đình?" Đúng vậy!

Trong Hồng Hoang không có ai dám làm chuyện như vậy.

Dù sao một khi bị bại lộ, vậy chờ đợi là tử vong, cho dù Thánh nhân cũng không ngoại lệ.

"Ta biết rồi!" Hít một hơi thật sâu, Bá Ấp Khảo biết mình đã lo lắng quá nhiều, thi lễ với Đồ Tô Tô nói: "Ta nguyện ý phối hợp, nguyện ý gia nhập Thánh Đình, giúp vị đại nhân kia hoàn thành bất kỳ việc gì!" "Chẳng qua tiền đề của ta chỉ có một, sau khi việc thành, Thánh Đình giúp ta giết một trong Thập Nhị Kim Tiên là Ngọc Đỉnh Chân Nhân!" Bồng Lai Tiên Đảo!

"Lại còn lôi kéo Tử Vi Đại Đế!" Hình Hạo khẽ mở đôi mắt đang nhắm chặt, ngạc nhiên nhìn khí vận hiển nhiên đã tăng trưởng, sau khi lược vi diễn hóa thì hiểu rõ nguyên nhân sự việc.

Không khỏi, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia hài lòng.

Đồ Tô Tô là đệ tử của Hình Tiêu, cũng được coi là một trong ba đại đệ tử của Bồng Lai Tiên Đảo.

Tuổi còn trẻ mà tu vi đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh, một thân hồ mị thuật phối hợp với trí tuệ đỉnh tiêm, nếu không ngoài ý muốn, sự quật khởi của nàng là tất yếu.

"Chẳng qua đã nhiều năm trôi qua, Hình Tiêu lại vẫn chưa đột phá!" Sau một hồi suy tư ngắn ngủi, Hình Hạo khẽ cau mày.

Hình Tiêu là đại đệ tử, từ rất sớm đã bái nhập môn hạ của hắn, cả tư chất và tiềm lực đều cực kỳ xuất chúng, lý ra không thể nhiều năm như vậy mà chưa đột phá.

Dù sao sau khi Vọng Thư đột phá, Hình Hạo đã chuyển khí vận

Bồng Lai Tiên Đảo lên người nàng, nhiều năm trôi qua, dựa vào khí vận Bồng Lai Tiên Đảo hoàn toàn có thể khiến hắn đột phá mới phải.

"Xem ra đã xảy ra ngoài ý muốn!" "Nhất định phải làm rõ là chuyện gì!" Miệng lẩm bẩm một câu, Hình Hạo đứng dậy khỏi chỗ ngồi, một bước đạp ra liền biến mất trong mật thất. .....

Đông Hải, một hòn đảo nhỏ vô danh.

Thân ảnh Hình Hạo tùy theo xuất hiện, có thể thấy ở nơi không xa trên mặt đất, Hình Tiêu lúc này đang ngồi câu cá.

Khác với sự bá khí lộ ra ngày trước.

Lúc này Hình Tiêu toàn thân toát ra khí tức đồi phế, cả người y phục rách nát, đội nón lá, mặc áo tơi, ngồi ở đó lại khiến người ta cảm giác thiên nhân hợp nhất.

"Ý cảnh!" "Lại còn đi được một bước!" Thu hết cảnh này vào mắt, trong mắt Hình Hạo tinh quang lóe lên.

Chỉ riêng khí chất này thôi, tu vi của Hình Tiêu chí ít đã đủ để sánh ngang với cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất bát trọng rồi.

Nhưng sau khi kiểm tra một phen lại phát hiện, tu vi của đối phương lại đang ở cảnh giới Ngụy Thánh Đại Viên Mãn, không hề có xu thế muốn đột phá.

"Chuyện gì vậy?" "Tu vi bị mắc kẹt rồi!" "Có tâm ma tồn tại!" Khẽ nhướng mày, Hình Hạo bước tới bên cạnh Hình Tiêu, đánh giá đối phương vài lần, sắc mặt cả người lập tức trở nên khó coi.

Không!

Bởi vì Hình Tiêu lúc này tuy nhìn có vẻ thiên nhân hợp nhất, nhưng trên thực tế lại cực kỳ nguy hiểm.

Hai mắt hắn vô hồn, cả người ánh mắt trống rỗng, rõ ràng là thần

hồn không còn trong cơ thể.

Chương 643

"Ai!" "Lại dám bày kế với đệ tử của ta!" Trong mắt sát cơ bắn ra, Hình Hạo cả người lúc này lửa giận ngút trời.

Chẳng trách bao nhiêu năm qua Hình Tiêu không xuất hiện nữa.

Chẳng trách bao nhiêu năm qua tu vi của Hình Tiêu chỉ dậm chân tại chỗ!

Thì ra có người đang bày kế!

Thậm chí nếu không phải vì chuyện của Đồ Tô Tô khiến hắn tâm huyết dâng trào, có lẽ hắn còn khó mà phát hiện ra.

"Thiên Đạo!" "Hồng Quân!" "Hay là những tên kia từ trong Hỗn Độn!" Tư tưởng trong đầu chuyển động, Hình Hạo lập tức niết động pháp ấn bắt đầu diễn hóa.

"Cho ta phá!" Một khắc sau, Hình Hạo quát khẽ một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra, lập tức trước mắt xuất hiện những mảnh ký ức.

Có thể thấy Hình Tiêu năm đó xuất hiện ở đây để cảm ngộ thiên nhân hợp nhất, mượn cơ hội này chứng đạo Hỗn Nguyên.

Tuy nhiên, một chuyện ngoài ý muốn lại tùy theo xảy ra.

Chỉ thấy một chiếc xúc tu màu đen bị Hình Tiêu câu lên, ngay sau đó, một đạo thần hồn từ trong đó chui vào thể nội của Hình Tiêu, cả người hắn cũng từ đó mà tiến vào trạng thái này.

"Xúc tu màu đen!" "Nguyên thần xâm nhập!" "Muốn đoạt xá ư!" Sát cơ lúc này càng thêm nồng đậm, Hình Hạo một bước đạp ra đến bên cạnh Hình Tiêu, tay phải đặt trên vai hắn, lập tức thao túng thần hồn của mình tiến vào thể nội Hình Tiêu.

“Giết!” “Giết!” “.....” Trong một khoảnh khắc, tiếng la giết chấn động muốn lung.

Cùng với vô biên hắc ám cuồn cuộn, có thể thấy Hình Tiêu đang ở trong đó, nguyên thần của hắn cực kỳ ảm đạm, tay cầm lợi nhận không ngừng vung chém nhưng cũng vô ích.

Ở phía đối diện, một tu sĩ giống hệt Hình Tiêu đang đứng sừng sững, khí tức trên người hắn siêu việt tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hiển nhiên là một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Quan trọng nhất là, người này đang không ngừng hấp thu bản nguyên của Hình Tiêu, nếu để hắn tiếp tục như vậy, không quá trăm năm thời gian, Hình Tiêu sẽ bị hắn triệt để đoạt xá.

“Tìm chết!” “Đệ tử của ta cũng dám động vào!” Trong lòng cười lạnh, Hình Hạo một bước đạp ra đến bên cạnh Hình Tiêu, cất tiếng quát: “Tỉnh!” Giây tiếp theo, động tác vung trường kiếm của Hình Tiêu lập tức dừng lại, đôi mắt đỏ ngầu dần dần khôi phục thanh tỉnh, khí tức cuồng bạo trên người hắn tan đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cực kỳ mệt mỏi nhìn Hình Hạo nói: “Sư tôn!” “Ừm!” Gật đầu, Hình Hạo đại thủ vung lên, một đoàn Tạo Hóa Chi Khí tùy theo tiến vào thần hồn của Hình Tiêu.

Ông ông!

Cùng với tiếng ông minh vang vọng, thần hồn của Hình Tiêu cấp tốc bắt đầu khôi phục, chỉ trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, cả người hắn đã khôi phục bảy tám phần.

Chẳng qua đôi mắt hắn vẫn cực kỳ mệt mỏi, di chứng của trận chiến trước đó không thể tùy theo mà tiêu trừ.

Nhưng cho dù như vậy, cả người hắn cũng đã thanh tỉnh, ánh mắt nhìn Hình Hạo nói: “Sư tôn, đệ tử làm người thất vọng rồi!” “Nói

ngốc!" Vẫy vẫy tay, Hình Hạo nhìn về phía thân ảnh kia ở không xa nói: "Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tự nhiên ngươi không thể đối phó được." "Chẳng qua vi sư tò mò, vì sao hắn lại chọn ngươi, lại vì sao lại tốn nhiều công sức như vậy để đoạt xá ngươi!" Trong mắt Hình Hạo.

Dựa vào tu vi của đối phương, hoàn toàn có thể trong nháy mắt đoạt xá Hình Tiêu, thậm chí là mạt sát hắn.

Nhưng đối phương lại không làm như vậy, ngược lại còn làm ra hành động khó hiểu như vậy, thật sự khiến người ta khó có thể tin được.

"Đệ tử cũng không biết!" Cười khổ một tiếng, sắc mặt Hình Tiêu tái nhợt nói: "Chẳng qua hình như hắn không có nhiều thần trí, cả người ngơ ngác vẫn luôn đứng sừng sững ở đó, không thực sự ra tay với ta!" Nghe vậy, Hình Hạo cau mày càng sâu.

Chuyện bất thường tất có yêu, hành tích như vậy của một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tuyệt đối có vấn đề.

"Hình Hạo!" Đúng lúc này, thân ảnh ở xa đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt khóa chặt trên người Hình Hạo, đồng thời một bước đạp ra đến trước mặt hắn.

Nhưng điều kỳ lạ là, nam tử kia lại không có ý định ra tay, đôi mắt trống rỗng đó khóa chặt trên người Hình Hạo, có một tia kỳ vọng, một tia kiêng kỵ, mà phần lớn hơn lại là sự mong chờ.

"Là ta!" Gật đầu, Hình Hạo hồi thần, vẫy tay ra hiệu Hình Tiêu lùi về phía sau, ánh mắt khóa chặt trên người nam tử nói: "Ngươi muốn làm gì?" "Đoạt xá đệ tử của ta, ngươi có biết là muốn cùng ta Hình mỗ là địch!" Nghe vậy, nam tử mỉm cười thản nhiên.

Hình như hắn không để ý đến sự phẫn nộ của Hình Hạo, cả

người lùi lại ba bước, sau đó đại thủ vung lên nói: "Nếu là ngươi, vậy có nghĩa là ta không tìm nhầm người!" "Hình Hạo, ngươi hãy nhìn thế giới vị lai đi!" Giây tiếp theo, một đoàn tinh vân tùy theo phù hiện trước mắt Hình Hạo.

Có thể thấy toàn bộ tinh vân lúc này lặng lẽ rực rỡ, vô biên hắc ảnh cấp tốc xuyên qua trong đó, từ xa có thể thấy một quang đoàn khổng lồ đang rực rỡ.

Đợi hình ảnh đến gần, có thể thấy rõ ràng quang đoàn kia chính là thế giới Hồng Hoang.

Điều khác biệt là, vô số hắc ảnh tùy theo tụ tập bên ngoài thế giới Hồng Hoang, đồng thời ngang nhiên ra tay, trực tiếp hủy diệt toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Ca sát!

Tiếng vỡ vụn vang vọng, hình ảnh tinh vân tùy theo tan đi.

Khí tức quanh thân nam tử ảm đạm đi ba phần, sau đó nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu, ánh mắt khóa chặt trên người Hình Hạo nói: "Như vậy, ngươi có nắm chắc đối phó không?" Nghe vậy, Hình Hạo trầm mặc.

Mặc dù chỉ là hình ảnh, thậm chí những thân ảnh màu đen kia hắn cũng không nhìn rõ, nhưng có một điều không thể phủ nhận, đó là những hình ảnh đó bản thân tồn tại đã đạt đến tầng thứ siêu thoát Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Hít một hơi thật sâu, Hình Hạo ngẩng đầu nhìn nam tử nói: "Sao lại có nhiều Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đến vậy!" "Ngay cả Hỗn Độn Ma Thần thời đại Hỗn Độn sơ khai cũng không thể có nhiều người như vậy mới phải!" Hình Hạo không hề nói bừa.

Hắn đã hiểu không ít chuyện về thời đại Hỗn Độn.

Ngoại trừ Bàn Cổ ra, chỉ có tám vị Hỗn Độn Ma Thần đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, ngoài ra hơn hai ngàn vị Hỗn Độn Ma Thần gần như đều ở tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên, hoặc là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Không có gì là không thể!" Cười khổ một tiếng, nam tử từ tốn nói: "Những tên kia thật sự tồn tại, là những Hỗn Độn Ma Thần đã tồn tại từ vô số kỷ nguyên." "Ngươi có biết, cứ mỗi một kỷ nguyên sẽ diễn ra một lần Hỗn Độn, trong đó những tồn tại dưới Vô Cực Đại La Kim Tiên đều sẽ bị diệt vong, hủy diệt, thậm chí là bị đồ sát sạch sẽ." "Thế giới Hồng Hoang mà ngươi đang ở đang ở giai đoạn giữa và cuối, chẳng bao lâu nữa sẽ tùy theo mà rơi vào hủy diệt, đến lúc đó kỷ nguyên Hỗn Độn sẽ mở ra một chương mới, Hỗn Độn Ma Thần mới sẽ đản sinh, Bàn Cổ nhậm chức mới sẽ một lần nữa khai thiên tích địa, tất cả đều sẽ lại tiến vào một luân hồi!" Cổ hớp!

Hình Tiêu nuốt nước bọt, bị lời của nam tử làm cho kinh ngạc.

Nếu quả thật như lời đối phương nói, chẳng phải có nghĩa là chẳng bao lâu nữa toàn bộ thế giới Hồng Hoang mọi người đều sẽ tử vong?

Chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể độ kiếp nạn, kiếp nạn kinh khủng đến mức nào?

Đáng sợ đến mức nào!

"Cái gọi là Vô Lượng Lượng Kiếp đây mà!" Đúng lúc này, Hình Hạo sau một hồi trầm ngâm liền ngẩng đầu nhìn nam tử, sắc mặt như thường nói: "Những tên kia sẽ giáng lâm vào thời điểm Vô Lượng Lượng Kiếp sao?" "Nhưng vì sao không trực tiếp ra tay ngay từ đầu, mà phải đợi khi Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm." "Sự xuất hiện của ngươi khiến ta vô cùng tò mò, ngươi lại biết mục đích của ta,

thậm chí có thể nhìn thấy vị lai, không, ngươi cho ta thấy không phải là những mảnh vị lai, mà là những chuyện đã xảy ra." "Ngươi cũng là tu sĩ của kỷ nguyên trước, lời ta nói có đúng không?" Trong một khắc, nội tâm Hình Hạo cuồn cuộn sóng biển.

Nếu lời nam tử nói không hư, vậy chuyện này thật sự khó giải quyết rồi.

Thậm chí có thể đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có tồn tại vấn đề lớn, thậm chí một khi thất bại, vậy Vô Lượng Lượng Kiếp một khi giáng lâm, chắc chắn phải chết.

Chương 644

"Không sai!" "Ta đích xác là tàn đảng của kỷ nguyên trước!" Gật đầu, nam tử không phủ nhận, thần sắc biến ảo vài lần nói: "Nghiêm khắc mà nói ta cũng tên là Hình Tiêu, thậm chí khí tức của ta và ngươi giống hệt nhau, cho nên ta mới có thể bị đánh thức, mới có thể tiến vào thức hải của ngươi." "Bao nhiêu năm qua ta không động thủ, cũng không đoạt xá, đó là vì ta đã nhìn thấy trong ký ức của ngươi, một người có thể dự kiến vị lai!" "Ban đầu ta cho rằng ngươi giống với lai lịch của ta, nhưng cùng với việc ta không ngừng xem ký ức của ngươi, ta phát hiện ta không giống, thậm chí khả năng khống chế vị lai của ngươi sau Đại Chiến Yêu Vu rõ ràng là không đủ nữa." "Cho nên ta có thể khẳng định, ngươi không phải là tàn đảng của thời đại cũ, mà là một kẻ may mắn, một người đã vượt qua trường hà vận mệnh từ thời đại cũ, đến thế giới này." "Những gì ngươi biết đều là những chuyện đã xảy ra ở thời đại trước, cho nên sau khi ngươi nghịch thiên cải mệnh, tất cả mọi thứ của thời đại này đều đang đi theo một hướng không xác định, ngay cả ta cũng không thể khống chế được." Kẻ may mắn của thời đại cũ!

Vượt qua trường hà vận mệnh!

Đồng tử co rụt, Hình Hạo chấn kinh nhìn nam tử.

Nếu quả thật như lời đối phương nói, vậy cái gọi là xuyên việt, chẳng lẽ là sự cố ngoài ý muốn khi thời đại cũ bị diệt vong?

Nếu như vậy, vậy tất cả những gì hắn biết hình như cũng hợp lý rồi, không phải là nghịch thiên cải mệnh thay đổi tất cả, hai thế giới vốn dĩ không giống nhau, không thể dựa theo những gì hắn biết mà tiếp tục đi xuống.

Giống như ở thời đại này, La Hầu không chết, thậm chí còn trấn áp Hồng Quân sớm hơn, ở một ý nghĩa nào đó là sự biến cách của thời đại, không phải là biến cố mà xuyên việt mang đến.

"Hô ~" Thở ra một ngụm trọc khí, Hình Hạo ánh mắt khóa chặt trên người nam tử nói: "Nếu đã như vậy, vậy Vô Lượng Lượng Kiếp lại là chuyện gì?" "Vì sao ngươi có thể tồn tại đến bây giờ!" "Nếu ta là kẻ may mắn, vậy vì sao ngươi cũng có thể đạt đến cảnh giới như vậy!" "Quan trọng nhất là, đã chọn xuất hiện vào thời điểm này, thậm chí không đoạt xá đệ tử của ta, vậy ngươi mưu đồ điều gì?" "Cho ta xuống!" Trên mặt đất, Trụ Vương ha ha cười lớn, đại thủ vung lên triệu hồi vật phẩm trên không trung vào tay mình.

Ngay sau đó, cũng không trì hoãn nữa, tâm niệm vừa động liền truyền một đoàn sức mạnh vào trong đó, có thể thấy vật hình cầu kia biến ảo với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cuối cùng hóa thành một viên cầu nhỏ bằng móng tay.

Ông ông!

Ông ông!

Tiếng ông minh vang vọng, viên cầu tỏa ra vạn trượng quang mang, đồng thời Trụ Vương một tay nhét nó vào miệng mình.

"Cảnh giới Hỗn Nguyên, cho ta phá!" Khẽ quát một tiếng, Trụ Vương giang rộng hai tay, có thể thấy ở giữa ấn đường hắn quang huy rực rỡ, viên châu trước đó bị nuốt vào thể nội lúc này phù hiện ra, gân xanh nổi lên, có thể thấy năng lượng màu bạc tùy theo di chuyển trên người Trụ Vương.

Giây tiếp theo, khí tức trên người Trụ Vương tùy theo cuồng bạo, tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn tùy theo cấp tốc tăng lên: Ngụy Thánh sơ kỳ -> Ngụy Thánh hậu kỳ -> Ngụy Thánh Đại Viên Mãn -> Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng -> Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên tam trọng -> Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng!

Đạt đến tận cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng, cỗ sức mạnh kia mới tùy theo tiêu tán, quang trạch của viên cầu cũng ảm đạm đi, cứ như mất đi toàn bộ sức mạnh vậy.

"Cái gì!" "Lại còn có thể làm được điều này!" Ở chỗ tối, Hình Hạo trợn mắt há mồm nhìn cảnh này, vạn vạn không ngờ viên châu kia lại có năng lực như vậy, thậm chí khiến hắn cũng có động lực muốn lấy nó ra nghiên cứu rốt cuộc.

"Làm sao có thể!" "Trụ Vương một con người lại đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Đáng chết, nhất định là bảo vật trước đó đã giúp hắn tăng lên, nếu cho ta, ta cũng có thể đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "....." Cảnh tượng này, lập tức khiến những Đại Thần Thông Giả Hồng Hoang đang cảm ứng Triều Ca thành thu hết vào mắt, trong một khoảnh khắc, trong mắt mọi người đều bắn ra cảm xúc đố kỵ, ghen ghét và hận thù mãnh liệt.

Thậm chí không ít người hối hận vì đã không đến ngay từ đầu, nếu không, sao lại để Trụ Vương có cơ hội tăng lên.

"Đến rồi!" Đúng lúc này, trên Trích Tinh Đài Trụ Vương đột nhiên mở mắt, ánh mắt khóa chặt trên người những Đại Thần Thông Giả Hồng Hoang ở khu vực không xa, khóe miệng nhếch lên nở một nụ cười tàn nhẫn nói: "Đến rất đúng lúc!" "Năng lượng của nửa khối Băng Ngọc mà ta có đã cạn kiệt rồi, vừa hay để các ngươi bổ sung." "Đợi ta bổ sung sức mạnh hoàn tất, nhất định có thể lại đột phá, đạt đến tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên." Trong lúc nói, Trụ Vương đại thủ vung lên, một cỗ pháp lực mênh mông càn quét ra, trong khoảnh khắc khóa chặt toàn bộ thời không trong phạm vi thành Triều Ca.

"Đáng chết, không thể rời đi!" "Trụ Vương, ngươi muốn làm gì!"

Lần đầu tiên cảm thấy có điều bất ổn, những Đại Thần Thông Giả có mặt đều không khỏi biến sắc, ánh mắt nhìn Trụ Vương tràn đầy một tia kinh khủng và sợ hãi.

Không!

Thật sự chuyện này quá kỳ dị.

Vừa nãy lời của Trụ Vương có thể nghe thấy rõ, nếu quả thật như vậy, chẳng phải nguy hiểm rồi sao?

"Làm gì ư!" "Đương nhiên là giết các ngươi rồi!" Tuy nhiên, Trụ Vương lúc này lại không hề che giấu, sau một tiếng cười lạnh, cả người hắn tung mình như hổ vào bầy dê tiến vào giữa đội ngũ của những Đại Thần Thông Giả tu sĩ kia.

"A....." "A....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, từng Đại Thần Thông Giả Hồng Hoang tùy theo vẫn lạc.

Sau khi chết, tinh huyết và tinh phách toàn thân của họ đều bị viên châu trên trán Trụ Vương hấp thu, quang trạch ảm đạm lại dần dần khôi phục.

"Nửa khối Băng Ngọc!" "Lại còn có vật này!" Ở khu vực tối tăm, Hình Hạo mở mắt ra, khóe miệng nhếch lên, đồng thời trong mắt cả người lập tức lộ ra một tia thích thú và mong chờ.

Băng Ngọc!

Vật này hắn biết.

Nếu là trước đây, tự nhiên sẽ không để ý, dù sao loại vật này không thể sánh ngang với linh bảo thời đại Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ nhìn lại, mọi chuyện hình như có chút ngoài ý muốn.

Chỉ riêng nửa khối Băng Ngọc đã có hiệu quả như vậy, thậm chí

hoàn toàn có thể giúp Trụ Vương đạt đến tầng thứ Vô Cực Đại La Kim Tiên, vậy nếu là Băng Ngọc hoàn chỉnh thì sao?

Chẳng lẽ vật này có thể giúp mình đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Vì lẽ đó, Hình Hạo lập tức có ý muốn ra ngoài cướp đoạt.

Tu vi của Trụ Vương đã đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bây giờ giết hắn, Hình Hạo cũng có thể tiến vào Chủ Thần Không Gian kia, thậm chí sẽ không bị áp chế tu vi của bản thân.

"Cho ta phá!" Tuy nhiên, chưa đợi Hình Hạo ra ngoài, một tiếng quát khẽ lại đột nhiên vang vọng.

Giây tiếp theo, một đạo quang thúc sức mạnh từ sâu trong Hỗn Độn bắn ra, tốc độ cực nhanh, uy thế vô song, trực chỉ khu vực của Hình Hạo.

"Cổ sức mạnh!" "Siêu việt Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng!" Đồng tử co rụt, Hình Hạo lập tức cảm thấy nguy cơ, sắc mặt biến ảo trong chớp mắt, vội vàng tránh sang một bên.

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, quang thúc kia suýt soát sượt qua khu vực bên cạnh Hình Hạo, trực tiếp đâm vào khu vực của một nhóm tu sĩ ở không xa.

Oanh long long!

Oanh long long!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng, quang thúc đại bạo tạc, sức mạnh khủng bố càn quét ra bao phủ những tu sĩ ở khu vực đó với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"A....." "A....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, từng tu sĩ cấp

bậc Vô Cực Đại La Kim Tiên vẫn lạc, trong thời gian ngắn ngủi hóa thành tro bụi, căn bản không có bất kỳ sức chống cự nào.

"Tê!" Nhìn cảnh này, Hình Hạo, Hậu Thổ và Hồng Quân đều không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Cường đại!

Cường đại vô song!

Chương 645

Chỉ riêng một đạo quang thúc đã có thể thấy được, tu vi và sức mạnh của người phát động tấn công kinh khủng đến mức nào, nếu đối đầu với hắn, không có bất kỳ nắm chắc nào có thể thắng.

"Chạy!" "Nhất định phải rời khỏi nơi đây!" Trong đầu dấy lên ý niệm như vậy, Hậu Thổ lần đầu tiên quay người bỏ chạy theo hướng ngược lại với hướng tấn công của quang thúc kia, cũng không còn bận tâm đến việc tìm Hình Hạo liên thủ nữa.

Không chỉ Hậu Thổ, bao gồm cả Hồng Quân cũng vậy.

Sau khi cảm nhận được sự cường đại của người phát ra đạo quang thúc kia, hắn thao túng Diệt Thế Đại Ma cường hành đẩy lùi Đao Cuồng, rút lui nhanh chóng toàn bộ người hắn cấp tốc chạy trốn vào trong Hỗn Độn.

"Không thể ở lại nữa!" Thu hết cảnh này vào mắt, Hình Hạo biết mình nên rời đi.

Người kia không phải Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng chí ít cũng là tầng thứ nửa bước Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, với sức mạnh hiện tại cho dù miễn cưỡng chống cự được, nhưng có Đao Cuồng và nhiều Vô Cực Đại La Kim Tiên ở bên cạnh hổ thị đam đam, một khi bị vây công, kết cục của mình nhất định sẽ không tốt đẹp.

Trong một khoảnh khắc, Hình Hạo cũng tùy theo thi triển độn thuật rời khỏi khu vực này.

Chẳng qua trước khi rời đi, hắn cũng không bị động, truyền toàn bộ pháp lực vào Chu Thiên Thần Kiếm, kế đó không chút do dự tấn công vào khu vực của Đao Cuồng và những người khác.

“Khai Thiên Cửu Thức: Khai Thiên Tích Địa!” Giây tiếp theo, vạn trượng kiếm khí Khai Thiên khổng lồ xé rách hư không, xé nát Hỗn Độn, diễn lại Địa Hỏa Thủy Phong, trực tiếp hủy diệt mảnh Hỗn Độn kia, ngăn cản Đao Cuồng và những Vô Cực Đại La Kim Tiên khác.

Thậm chí sức mạnh lan tràn không ngừng dũng hiện ra đối với Đao Cuồng và những người khác, vài Vô Cực Đại La Kim Tiên không may bị ảnh hưởng thậm chí không có sức chống cự mà bị kiếm khí Khai Thiên tru sát tại chỗ.

“Tất cả mọi người rút lui!” Thấy tình hình này, đồng tử Đao Cuồng co rụt, quát khẽ một tiếng lập tức rút lui.

Quá mạnh mẽ!

Một kích của Hình Hạo gần như đã diễn dịch sức mạnh của Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng đến cực hạn, ngay cả Đao Cuồng đồng cấp Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng cũng không có chút nắm chắc nào có thể chống cự.

Tương tự, những Vô Cực Đại La Kim Tiên khác cũng cảm thấy nguy cơ, từng người rút lui đồng thời, không dám ở lại tại chỗ.

“Trấn!” Một khắc sau, một tiếng quát khẽ vang vọng khắp khu vực này.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn đã bị phá vỡ kia lập tức dừng lại, sau khi kiếm khí Khai Thiên bị ngăn cản, vô tận Hỗn Độn chi khí dũng vào trong đó, trực tiếp tu phục Hỗn Độn đã bị nứt ra.

Ngay sau đó, một lão giả tóc bạc da trẻ con tùy theo xuất hiện trong tràng.

“Bái kiến Chí Tôn Đại Nhân!” “Bái kiến Chí Tôn Đại Nhân!” Nhìn thấy người này, những Vô Cực Đại La Kim Tiên do Đao Cuồng dẫn đầu đều cung thân hành lễ, trong mắt tràn đầy sự kính trọng và khát

vọng.

"Ba!" Vẫy vẫy tay, lão giả ánh mắt quét qua bốn phía, rồi tập trung trên người Đao Cuồng nói: "Kẻ vừa phát động tấn công là ai?" "....." Há miệng, Đao Cuồng nhất thời không biết nên trả lời thế nào.

Dù sao người giao thủ với hắn là Hồng Quân, trước đó thậm chí hắn còn chưa từng đối chiến trực diện với Hình Hạo.

"Khải bẩm Chí Tôn!" Đúng lúc này, trong đám người một Vô Cực Đại La Kim Tiên bước lên, cung thân hành lễ nói: "Người này tên là Hình Hạo, kẻ nghịch thiên kia!" "Hình Hạo!" Lão giả nhướng mày, trong mắt tinh quang lóe lên nói: "Kẻ nghịch thiên trong miệng La Hầu, lại đã trưởng thành đến mức này, nếu cho hắn cơ hội nữa, chỉ sợ thậm chí sẽ siêu việt ta!" "Chẳng qua một kích vừa nãy hình như là Khai Thiên Cửu Thức của Bàn Cổ, lai lịch của người này không có nhiều vấn đề, nhưng nếu thật sự là hậu duệ của Bàn Cổ, vậy tuyệt đối không thể để hắn tồn tại, thế giới Hỗn Độn không cho phép có Bàn Cổ tồn tại nữa." "Đao Cuồng nghe lệnh, ta ra lệnh ngươi dẫn tất cả mọi người đi truy kích kẻ nghịch thiên Hình Hạo, chỉ cần tìm thấy thì truyền tin cho ta, đến lúc đó Bổn Chí Tôn sẽ tự mình ra tay mạt sát hắn!" "Vâng!" Đồng ý một tiếng, Đao Cuồng và những Vô Cực Đại La Kim Tiên xung quanh không hề phản đối.

Ngay sau đó, đám người liền bay nhanh theo hướng Hình Hạo đã rời đi.

Hưu!

Hưu!

Tiếng xé gió vang vọng, Đao Cuồng và một đám Vô Cực Đại La Kim Tiên tùy theo biến mất trong Hỗn Độn vô tận.

Cho đến lúc này, lão giả mới thu hồi ánh mắt của mình, thần sắc

khá lạnh lùng nói: “Chẳng qua trước đó, hậu duệ của Bàn Cổ kia cũng không nên tồn tại nữa.” Xong, thân ảnh lão giả chợt lóe, cấp tốc truy đuổi theo hướng Hậu Thổ trước đó đã bỏ chạy. .....

Đối với tất cả mọi chuyện, Hình Hạo không hề hay biết.

Lúc này hắn đang cấp tốc bay nhanh trong Hỗn Độn, dựa theo ký ức tìm kiếm vị trí của Vọng Thư và những người khác trước đó.

Tuy nhiên, hiện thực lại tàn khốc.

Toàn bộ Hỗn Độn vô biên vô tận, thậm chí trong đó không thể phân biệt được bất kỳ phương vị nào, cho dù có bay nhanh đến mức nào, tìm kiếm đến mức nào, nhưng cuối cùng cũng không có bất kỳ kết quả nào.

“Đáng chết!” “Vì sao lại như vậy!” Thời gian vội vã trăm năm, Hình Hạo lúc này đang đứng trong Hỗn Độn, cả người sắc mặt xanh mét khó coi đến cực điểm.

Thất bại rồi!

Không thể tìm thấy nơi ở của Vọng Thư.

Cũng không thể tìm thấy nơi ở của Hình Tiêu và những người khác.

Thậm chí ngay cả phân thân Thanh Đế cũng không thể cảm ứng được vị trí của đối phương.

Toàn bộ Hỗn Độn to lớn vượt xa dự liệu của hắn, nếu trước đó Hồng Hoang là to lớn, vậy thế giới Hỗn Độn này đã được phóng đại vô số lần so với Hồng Hoang.

Chỉ là trong đó không có bất kỳ thiên cơ nào tồn tại, không thể giúp hắn tìm kiếm bất kỳ phương vị nào, khóa chặt bất kỳ sự tồn tại sinh mệnh nào.

“Không thể làm công vô ích nữa!” “Tiếp tục tìm kiếm như vậy, không có bất kỳ ý nghĩa nào!” “Ta nhất định phải lại đột phá, đợi tu vi đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mới có một tia hy vọng để tìm!” Miệng lẩm bẩm, trong mắt Hình Hạo lộ ra một tia kiên quyết.

Đến ngày hôm nay, hắn không có lựa chọn nào khác, thậm chí không có bất kỳ biện pháp nào.

Tâm niệm vừa động, Hình Hạo tùy theo phóng ba thân ảnh trong Thánh Giới ra.

“Giết!” “Giết!” Cũng đúng lúc này, ba Luân Hồi giả kia không chút do dự phát động tấn công, muốn tập sát Hình Hạo.

“Định!” Tuy nhiên, hành vi của họ không có bất kỳ ý nghĩa nào, Hình Hạo lần đầu tiên phát động Thời Không Pháp Tắc để định cách họ tại chỗ.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo ánh mắt quét qua ba người, cười lạnh nói: “Vốn dĩ muốn cho các ngươi một cơ hội, bây giờ xem ra cũng không cần thiết nữa.” Trong lúc nói, hắn cũng không còn để ý đến phản ứng của ba người, vươn tay tùy theo đặt lên trán của nam tử Thiên Cơ gia tộc kia, cất tiếng nói: “Sưu Hồn Thuật: Xá!” Giây tiếp theo, Sưu Hồn Thuật phát động!

Ký ức trong đầu nam tử đều bị Hình Hạo đoạt lấy sạch sẽ.

Trong một khoảnh khắc, tất cả thông tin liên quan đến nội bộ Luân Hồi Không Gian đều bị Hình Hạo nắm giữ trong khoảnh khắc này.

Chương 646

Tất cả những gì nam tử biết đều không có bất kỳ bí mật nào trước mặt hắn, thậm chí còn cả một số bí mật sâu xa của Luân Hồi Không Gian cũng bị nắm giữ.

"Hồng Mông Thế Giới!" "Cửu Đại Hỗn Độn!" "Thì ra cái gọi là thế giới song song vốn dĩ không tồn tại, bởi vì tất cả đều xoay quanh Hồng Mông Thế Giới kia mà vận chuyển!" Nắm giữ những thông tin đã ước định, nội tâm Hình Hạo càng ngày càng chấn động.

Thậm chí hắn đã hiểu, cái gọi là xuyên việt thực chất cũng là vì đã vượt qua một chiều không gian nào đó, chứ không phải như người kia đã nói trước đây là Hỗn Độn diễn lại trọng sinh, vốn dĩ không thuộc về thế giới Hỗn Độn này, mà là ngoài ý muốn đến đây.

Chỉ cần có thể tìm thấy chiều không gian chính xác, vậy hắn có thể tìm thấy thế giới nơi tiền thế của mình, cái Địa Cầu tồn tại trong hệ Ngân Hà kia.

"Thật sự là một kết quả chấn động lòng người!" Hồi thần, Hình Hạo triệt để tiếp nhận tất cả thông tin, ánh mắt tùy theo khóa chặt trên người hai Trùng Đồng giả kia, trong mắt tinh quang lóe lên nói: "Trùng Đồng Vô Thượng, chỉ cần nắm giữ được, vậy ta có thể nhanh chóng quật khởi trong Luân Hồi Không Gian, thậm chí tìm thấy những thứ ta cần!" "Băng Ngọc!" "Vật này không phải là duy nhất, là sự tồn tại được hình thành sau khi các Thiên Mệnh Chi Tử của các thế giới chết đi, chỉ cần có thể xuyên việt trong các thế giới đoạt lấy khí vận của những nhân vật chính kia, vậy có thể tu phục khối Băng Ngọc này, thậm chí không ngừng hoàn thiện, tiến hóa, thậm chí là dị biến." Trong lúc nói, Hình Hạo động thủ.

Một bước đạp ra liền móc một con Trùng Đồng của một nam tử xuống.

"A....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, nam tử sau khi mất đi Trùng Đồng, cả người đau đớn không muốn sống mà không ngừng gào thét ở đó, máu huyết toàn thân đang cấp tốc thiêu đốt, cuối cùng hóa thành một giọt máu vàng trôi nổi ở đó với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Huyết mạch sao!" Thu hết cảnh này vào mắt, khóe miệng Hình Hạo khẽ nhếch nói: "Đáng tiếc, cỗ sức mạnh này trong toàn bộ thế giới lại gặp phải sự trì hoãn suy yếu, ta vẫn có thể có được Trùng Đồng!" "Nhưng để có được huyết mạch Trùng Đồng lại không có bất kỳ biện pháp nào, trừ phi trong Chủ Thần Không Gian hoàn thành những nhiệm vụ gọi là đó, dùng điểm tích lũy để đổi lấy." Xong, ánh mắt hắn nhìn về phía Trùng Đồng giả còn lại.

"Không!" "Đừng giết ta!" Thấy tình hình này, nam tử kia lúc này hoảng loạn vạn phần.

Hắn rõ ràng sự cường đại và đáng sợ của Hình Hạo, kết cục của đồng bạn vẫn còn rành rành trước mắt, nhưng hắn không chết ở đây, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

"Yên tâm đi, ta sẽ mang đôi mắt của ngươi đi nhìn rõ vị lai!" Thu hết cảnh này vào mắt, Hình Hạo không hề có ý mềm lòng, trong mắt sát cơ lóe lên, không chút do dự lao đến khu vực trước mặt nam tử, vươn tay móc Trùng Đồng của hắn xuống.

"A....." Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, Trùng Đồng giả kia sau khi mất đi đôi mắt, lúc này cũng tùy theo hóa thành một đoàn máu huyết trôi nổi ở đó, kế đó với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường mà tan rã, phân giải, cuối cùng mất đi toàn bộ quang trạch mà tản mát trong Hỗn Độn vô biên.

“Hô ~” Thấy tình hình này, Hình Hạo thở ra một hơi.

Hắn không hề để tâm đến sự tồn tại của những thứ này, tâm niệm vừa động triệu hồi ra ngọc phù nối liền với Chủ Thần Không Gian mà năm đó hắn có được, lẩm bẩm nói: “Mặc dù không giết chết Trụ Vương để có được thứ ta muốn, nhưng hiện giờ ta cũng không thể bận tâm nhiều đến vậy nữa.” “Cho dù sẽ tạm thời mất đi sức mạnh, nhưng chỉ cần có thể nắm giữ được hai đôi Trùng Đồng, ta cũng có thể nhanh chóng quật khởi trong Luân Hồi Không Gian, thậm chí hoàn thành mục tiêu.” Đã định chủ ý, Hình Hạo không còn do dự.

Tâm niệm vừa động, liền bóp nát ngọc phù kia.

Tiếng vỡ vụn vang vọng, một luồng sức mạnh đặc thù từ trong ngọc phù theo đó tiến vào thân thể Hình Hạo. "Đinh!

Hoan nghênh Luân Hồi Giả 9527 trở về!" "Đinh!

Nhiệm vụ chính tuyến hoàn thành, Luân Hồi Giả 9527 có muốn truyền tống về Chủ Thần Không Gian không!" "Vâng!" Không chút do dự, Hình Hạo lập tức lựa chọn đồng ý.

Giây tiếp theo, sức mạnh của Chủ Thần Không Gian giáng lâm lên thân thể hắn, kèm theo một cỗ ba động thời không đặc thù hiện ra, Hình Hạo lập tức cảm nhận được luồng sức mạnh này đang kéo hắn không ngừng thăng lên các chiều không gian. "Sắp đến Hồng Mông Thế Giới rồi sao!" Cảm nhận được cảnh này, tinh quang trong mắt Hình Hạo chợt lóe, lập tức đặt một đạo ấn ký thời không vào trong mảnh Hỗn Độn kia.

Ngay sau đó, một đạo hào quang màu tím rực rỡ bùng lên, thân ảnh Hình Hạo cũng theo đó biến mất. "Đinh!

Hồi quy hoàn tất!" "Chúc mừng Luân Hồi Giả 9527 hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, thưởng mười vạn Luân Hồi Tích Phân!" Cùng

với tiếng nhắc nhở của Chủ Thần Không Gian vang vọng, Hình Hạo mở mắt ra, phát hiện mình xuất hiện tại một quảng trường đông đúc người. "Đi đi đi, huynh đệ theo ta đến thế giới Hokage cày tích phân!" "Thế giới Vua Hải Tặc thiếu ba, có bằng hữu nào muốn lập đội không?" "Thế giới Tử Thần, lão làng dẫn đội bao trọn, chỉ cần ba nghìn tích phân là được!" "Công lược thế giới Fairy Tail, một nghìn tích phân một bộ, ai cần mau!" "....." Nghe những lời nói của mọi người xung quanh, Hình Hạo nhất thời không khỏi có chút hoảng hốt.

Quá chấn động rồi!

Thật khó mà tưởng tượng.

Hồng Mông Thế Giới sao?

Lại có thể chân chính kết nối vạn giới, thậm chí còn lơ lửng trên chín đại Hỗn Độn Thế Giới.

Tất cả các thế giới tồn tại trong mắt hắn chỉ là những phó bản mà thôi.

Tại đây, hắn không có bất kỳ cảm giác nào, nhưng lại như một tạo vật chủ chú ý đến thế gian. "Chủ Thần Hệ Thống!" Sau một khắc, Hình Hạo hoàn hồn, bước vào một quán bar, tìm một góc khuất yên tĩnh và triệu hoán Chủ Thần Hệ Thống độc quyền của mình. "Đinh!

Rất vui được phục vụ, xin hỏi Luân Hồi Giả 9527 có nhu cầu gì?" "Ta muốn khôi phục sức mạnh!" Không nói lời thừa, Hình Hạo trực tiếp nêu ra yêu cầu.

Dựa theo ký ức có được từ trong đầu nam tử gia tộc Thiên Cơ, Chủ Thần Không Gian bản thân là trung tâm nhất của Hồng Mông Thế Giới, những tồn tại ở đây đều là thiên chi kiêu tử chí cao vô thượng.

Mỗi người sinh ra đều sẽ được Chủ Thần Không Gian che chở,

trước khi trưởng thành mười tám tuổi sẽ không có bất kỳ ai có thể đối phó, cũng không có bất kỳ ai có thể bức hại những tồn tại được Chủ Thần Không Gian che chở.

Ở thế giới này, chiều không gian cực kỳ đáng sợ, tồn tại cảnh giới Đại Đạo cũng chỉ ở cấp độ gia chủ, trên đó còn có một tồn tại cảnh giới Hồng Mông.

Nghe nói toàn bộ Chủ Thần Không Gian bị một Hồng Mông Chúa Tể khống chế, chí cao vô thượng, thần thánh không thể xâm phạm, hệt như Hồng Mông Chi Chủ, thao túng tất cả mọi thứ trên thế gian. "Xin mời Túc Chủ lựa chọn mức độ khôi phục!" "Khôi phục Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cần 100.000 tích phân!" "Khôi phục Vô Cực Đại La Kim Tiên cần một triệu tích phân!" "Khôi phục thuật pháp thần thông của bản thân cần một triệu tích phân!" "Khôi phục thể chất của bản thân cần một vạn tích phân!" "Khôi phục pháp tắc của bản thân cần năm vạn tích phân!" "Khôi phục..." Nhìn danh sách dày đặc hiện ra trước mặt, khóe miệng Hình Hạo không khỏi giật giật.

Sức mạnh của hắn đều thuộc về hắn, nhưng nhìn tình huống hiện tại, muốn khôi phục trạng thái đỉnh phong ít nhất phải cần ba triệu tích phân mới có thể hoàn thành.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo trong lòng một trận bất đắc dĩ.

Dù sao dựa theo ký ức của nam tử gia tộc Thiên Cơ kia, nếu muốn có ba triệu tích phân, thì ít nhất phải thông qua mười nhiệm vụ thế giới mới có thể đạt được.

Đương nhiên, nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ vượt mức, thì có thể đẩy nhanh thời gian điểm đó rất nhiều. "Hệ thống, khôi phục thể chất của Ta!" Trong sự bất đắc dĩ, Hình Hạo chỉ có thể tùy theo đó mà đưa ra lựa chọn.

So với việc một vạn tích phân có thể đổi lấy tu vi Đại La Kim

Tiên, hắn cuối cùng đã chọn thể chất của bản thân.

Dù sao thể chất đã cường đại, các phương diện khác có thể tu luyện nhanh chóng; chỉ cần có đủ tích phân, thậm chí có thể hoàn thiện bản thân, trên cơ sở khôi phục cảnh giới trước kia mà còn tiến thêm một tầng.

Chương 647

Quan trọng nhất, trong đầu hắn còn có nửa khối Băng Ngọc.

Thứ này có thể còn thiếu sót ở một vài phương diện, nhưng trong việc đề thăng tu vi lại cực kỳ nhanh chóng.

Chỉ là có điểm khác biệt, sau khi đến Chủ Thần Không Gian, Hình Hạo có thể cảm giác rõ ràng rằng, nếu muốn lợi dụng Băng Ngọc để đề thăng tu vi, thì cần phải cướp đoạt khí vận của nhân vật chính để đẩy nhanh tốc độ hoàn thành. "Đinh!

Đổi xong!" Giây tiếp theo, Chủ Thần Hệ Thống đã khôi phục thể chất của Hình Hạo như ban đầu.

Lập tức, Hình Hạo cảm thấy sức mạnh của mình dâng trào, tuy chỉ là sức mạnh thể chất nhục thân, nhưng cũng có năng lực chiến đấu với Thánh Nhân. "Hô ~" Trong lòng thở phào một hơi, Hình Hạo thầm nghĩ: "May mắn rồi." "Có cỗ sức mạnh này, Ta tự vệ hẳn không thành vấn đề!" "Tiếp theo phải nhanh chóng đoạt lấy tích phân, cướp đoạt khí vận của nhân vật chính các thế giới, đẩy nhanh tốc độ cường đại bản thân." Đã định chủ ý, Hình Hạo đứng dậy từ chỗ ngồi, bước ra khỏi quán bar, thẳng tiến về phía trung tâm quảng trường Chủ Thần.

Khi đã đến trung tâm.

Hình Hạo theo đại đội bắt đầu chậm rãi tiến về phía trước.

Không lâu sau, hắn xuất hiện trên một tế đàn khổng lồ. "Đinh!" Cùng với một tiếng máy móc vang lên, mắt Hình Hạo chợt hoa lên, vô số tùy chọn thế giới theo đó hiện ra trước mắt hắn: Hokage, Hải Tặc, Tử Thần, Conan, Cửu Thúc, Tam Quốc, Đại Đường, Đại Kinh, Đại Tần... "Xin mời lựa chọn thế giới muốn đến!" Tiếng nhắc nhở vang

vọng trong đầu, Hình Hạo như tỉnh mộng hoàn hồn, ánh mắt lướt qua các tùy chọn đó một lượt, cuối cùng lựa chọn thế giới Hokage. "Đinh!

Có xác nhận đăng nhập thế giới Hokage không!" "Vâng!" Hình Hạo đồng ý một tiếng, không hề từ chối.

Giây tiếp theo, sức mạnh của Chủ Thần Hệ Thống phát động, trực tiếp dẫn dắt thân ảnh Hình Hạo biến mất tại chỗ cũ.

Thế giới Hokage!

Cuối Nhẫn Giới Đại Chiến.

Bên ngoài Làng Mưa, trên một đỉnh núi, thân ảnh Hình Hạo theo đó xuất hiện. "Đinh!

Đã đến thế giới Hokage!" "Phát bố nhiệm vụ chính tuyến: Gia nhập Konoha, giúp Konoha giành chiến thắng trong Đại Chiến Nhẫn Giới lần thứ ba!" "Phát bố nhiệm vụ chính tuyến: Thống nhất Nhẫn Giới!" Gia nhập Konoha!

Thống nhất Nhẫn Giới!

Nghe xong hệ thống nhắc nhở, Hình Hạo không khỏi nhíu mày.

Dựa theo những gì hắn biết, Konoha nhất định sẽ giành chiến thắng trong Đại Chiến Nhẫn Giới lần thứ ba, nhưng nếu muốn thống nhất Nhẫn Giới, chỉ dựa vào Konoha là không thể.

Dù sao bên trong Konoha bản thân cực kỳ bất ổn, các gia tộc Huyết Kế Giới Hạn lớn tụ tập ở đó, các phe phái của Tam Đại Hokage Sarutobi, Danzo và những người khác không hòa hợp, cũng dẫn đến việc Konoha không ngừng đi xuống.

Nếu không phải có những nhân vật chính cụ thể tồn tại trong Konoha, Konoha e rằng đã sớm tan vỡ. "Này, là ai vậy?" "Là trẻ mồ côi sao?" Lúc này, một tiếng gọi từ phía sau truyền đến.

Lập tức, Hình Hạo thu lại suy nghĩ trong lòng, quay đầu nhìn lại, có thể thấy ba thân ảnh ở khu vực không xa đang nhìn chằm chằm hắn.

Kẻ dẫn đầu là một nam tử tóc màu cam, bên cạnh hắn là một nam tử tóc đỏ và một nữ tử tóc xanh lam. "Ồ!" Nhìn thấy ba người trong nháy mắt, Hình Hạo trong lòng không khỏi chấn động.

Nếu không có gì bất ngờ, ba người này chính là ba đệ tử của Jiraiya.

Trong đó, Nagato còn được Uchiha Madara chọn làm con rối, ẩn chứa đôi Rinnegan (Luân Hồi Nhãn) thần đồng đáng sợ. "Đáng tiếc, Rinnegan đối với Ta không có bất kỳ tác dụng nào!" "Chỉ là một thế giới cấp A nhỏ bé mà thôi, đừng nói Rinnegan bình thường, cho dù là Cửu Câu Ngọc Rinnegan cũng không bằng một phần vạn Trùng Đồng trong tay Ta." Thầm thì trong lòng, Hình Hạo quét mắt nhìn ba người một lượt rồi nói: "Thiếu niên ẩn chứa Sáng Thế Chi Đồng, hãy nỗ lực trưởng thành đi!" "Khi một ngày nào đó ngươi thấu hiểu nỗi đau của thế giới, lúc đó Ta sẽ lại tìm ngươi!" Nói xong, Hình Hạo cũng không nán lại, tâm niệm vừa động, cả người bước một bước, lập tức biến mất. "Không thấy nữa rồi!" "Tốc độ thật nhanh!" "Vừa rồi người đó là nhẫn giả sao?" Cảnh này lập tức khiến ba đứa trẻ Nagato chấn động không thôi, sau khi nhìn nhau, Yahiko lập tức mở miệng nói: "Đi thôi, nơi này không nên ở lâu, chúng ta phải rời đi." "Được!" "Được!" Đáp một tiếng, Nagato và Konan không từ chối, lập tức cùng Yahiko rời khỏi nơi này.

Chỉ là lúc này Nagato tuy cúi đầu, nhưng đôi mắt hắn lại lấp lánh sự nghi hoặc và khó hiểu.

Yahiko và Konan không biết, nhưng hắn lại hiểu rằng đôi mắt của mình không giống người thường. "Sáng Thế Chi Đồng" mà Hình Hạo

vừa nói, chẳng lẽ là ám chỉ đôi mắt của hắn?

Nếu thật là vậy, thì những lời nói vừa rồi của người kia có ý gì?

Đối với tất cả những điều đó, Hình Hạo không hề hay biết.

Lúc này, hắn đã xuất hiện tại doanh trại Konoha.

Phóng tầm mắt nhìn lại, toàn bộ doanh trại Konoha lúc này có vô số nhẫn giả qua lại, có người đi tiền tuyến gia nhập chiến trường, cũng có người hộ tống thương binh trở về, trông cực kỳ bận rộn.

Trong đó, điều khiến Hình Hạo chú ý nhất chính là một thiếu niên.

Thiếu niên khoảng mười hai, mười ba tuổi, trên mặt treo nụ cười, có vẻ không hòa nhập lắm với những người xung quanh.

Cậu một mạch chạy về phía một doanh trướng, miệng không ngừng hô to: "Đại Xà Hoàn lão sư, con thành công rồi!" "Đại Xà Hoàn lão sư, con hoàn thành rồi!" "....." "Nawaki sao!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khẽ nheo mắt, khóe miệng nhếch lên nói: "Nam đinh thuần huyết cuối cùng của tộc Senju, đáng tiếc không lâu sau sẽ chết trong âm mưu của Konoha." "Nhưng dù sao cũng là nam đinh của tộc Senju, mang trong mình huyết thống Senju Hashirama, giá trị của hắn cũng cực kỳ to lớn.

Nếu kéo hắn vào dưới trướng của Ta, thì..." Đã định chủ ý, Hình Hạo thu ánh mắt lại, xoay người chuẩn bị rời đi. "Dừng lại, các hạ là ai!" Lúc này, một tiếng quát khẽ lặng lẽ vang lên.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy một nhẫn giả tộc Hyuga xuất hiện ở khu vực phía sau Hình Hạo.

Chương 648

Nhìn giáp y trên người hắn, hắn là một Trung nhẫn. "Tộc Hyuga!" Nhìn người đó, Hình Hạo nhướng mày, lập tức mở miệng nói: "Hà tất chứ, Ta vốn không có ý đối phó ngươi, nhưng ngươi lại tự đưa mình tới!" Nói xong, Hình Hạo bước một bước.

Tuy đã mất đi sức mạnh, nhưng bằng vào nhục thân cường đại, hắn lập tức xuất hiện trước mặt nam tử tộc Hyuga kia.

Phốc xích!

Một quyền xuyên thủng lồng ngực nam tử, Hình Hạo đã tru sát hắn, thậm chí không cho hắn bất kỳ một chút cơ hội phản ứng nào. "Đinh!

Chúc mừng Túc Chủ giết chết một Trung nhẫn, thưởng Chakra Trung nhẫn!" Giây tiếp theo, Hình Hạo cảm thấy trong các tế bào cơ thể mình dâng lên một cỗ sức mạnh đặc thù. "Chakra sao?" Đánh giá vài lần, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia khinh thường nói: "Năng lượng thấp kém nhường nào.

Loại sức mạnh này, quả thực kém không chỉ một chút!" "Nhưng cũng tốt, đã đến thế giới này, thì dùng sức mạnh của thế giới này vậy!" "Tộc Hyuga, lấy quyền thuật làm chủ, không khác biệt nhiều so với tình huống hiện tại của Ta.

Xem ra Ta cần dùng thân phận này một thời gian." Nói xong, Hình Hạo cúi đầu nhìn nam tử, tâm niệm vừa động, bằng vào nhục thân cường đại, hắn cứng rắn thay đổi ngoại hình.

Một khắc sau, Hình Hạo và nam tử nằm trên mặt đất trông giống hệt nhau.

Ngay sau đó, Hình Hạo tự tay moi ra đôi Byakugan (Bạch Nhãn) của nam tử.

Sau khi đánh giá vài lần, Hình Hạo trực tiếp đưa chúng đến trước đôi mắt mình. "Đinh!

Phát hiện Byakugan, có thể dung hợp!" "Túc Chủ có dung hợp không!" "Dung hợp!" Giây tiếp theo, sức mạnh hệ thống phát động, trực tiếp dung hợp Byakugan với Hình Hạo.

Tuy người này là phân gia, Byakugan cũng bị hủy sau khi chết, nhưng cũng không ngăn được siêu năng lực của hệ thống.

Nó trực tiếp sửa chữa chúng, không những vậy, bằng vào sức mạnh nhục thân cường đại của Hình Hạo, còn trực tiếp tiến hóa chúng lên tầng thứ Chuyển Sinh Nhãn. "Chuyển Sinh Nhãn!" Một khắc sau, Hình Hạo mở mắt, cảm nhận Đồng thuật ẩn chứa trong đôi mắt mình, khóe miệng khẽ nhếch lên đồng thời chậm rãi nói: "Tiếp theo phải nhanh chóng giết người để tích lũy thực lực!" "Trong tình huống không bạo lộ thân phận, giúp Konoha giành chiến thắng trong Tam Chiến để hoàn thành nhiệm vụ, lúc đó Ta mới có thể mưu tính chuyện thống nhất Nhẫn Giới!" "Quan trọng nhất, Ta phải ở lại Konoha một thời gian, tìm cơ hội thích hợp để xử lý các nhân vật chính của thế giới này là Uzumaki Naruto và Uchiha Sasuke, lợi dụng khí vận của họ để đẩy nhanh quá trình hoàn thiện Băng Ngọc!" Đã định chủ ý, Hình Hạo tâm niệm vừa động, trực tiếp mặc y phục và hộ vệ của nam tử trên mặt đất vào người.

Sau đó, hắn vung tay lên, hủy diệt hoàn toàn thi thể kia.

Sau khi hủy thi diệt tích, Hình Hạo không nán lại, xoay người đi về phía đại bản doanh Konoha.

Khi tiến vào đại bản doanh, có thể rõ ràng cảm giác được mùi máu tanh tràn ngập trong không khí.

Tuy so với thế giới Hồng Hoang thì khác biệt một trời một vực, nhưng nó cũng tuyên cáo sự tàn khốc của thế giới này. "Hyuga Hao, không đi tuần tra lại làm gì ở đây!" Lúc này, một thân ảnh đột nhiên chắn trước mặt Hình Hạo, ánh mắt vô cùng phẫn nộ, hệt như có thù oán với hắn.

Hyuga Hao!

Tên của nam tử kia sao!

Thầm thì trong lòng, Hình Hạo quét mắt nhìn người này một lượt.

Không phải Uchiha, cũng không phải Hyuga, càng không phải Senju, lập tức mất đi hứng thú. "Đừng làm phiền Ta!" Bỏ lại một câu, Hình Hạo xoay người đi về phía doanh trướng của Orochimaru.

Tuy chỉ là Trung nhẫn, nhưng nhục thân của hắn cũng đủ để hủy diệt cường giả cấp Lục Đạo.

Orochimaru nho nhỏ kia chưa từng được hắn đặt vào mắt.

Nhưng vai trò của Orochimaru cũng không thể nghi ngờ.

Chỉ cần có thể nắm hắn trong tay, thì có thể đặt nền móng cho việc thống nhất Nhẫn Giới.

Quan trọng nhất, hắn đang nóng lòng muốn kết thúc Tam Chiến.

Chỉ cần thể hiện đủ sức mạnh trước mặt Orochimaru, hắn có thể dùng ý chí của mình để kết thúc đại chiến.

Lúc đó, tru sát tất cả kẻ địch, tự nhiên cũng sẽ giành được chiến thắng trong Tam Chiến. "Chết tiệt, ngươi nghĩ mình là ai!" Tuy nhiên, nam tử bị Hình Hạo phớt lờ lúc này lại tức giận.

Cả người hắn mặt mũi dữ tợn, vừa rút Kunai tấn công Hình Hạo, vừa la hét nói: "Ngươi dám xem thường ta Sarutobi Tetsuju sao, Hyuga Hao, ta muốn mạng ngươi!" Sarutobi!

Chẳng trách lại ngông cuồng như vậy!

Thấy tình hình này, Hình Hạo lập tức hiểu vì sao kẻ đó dám ra tay với người trong tộc mình ngay trong đại bản doanh.

Dù sao người của gia tộc Tam Đại Hokage, bọn họ dù không có Huyết Kế Giới Hạn, nhưng cũng đều là kẻ cậy quyền thế mà ngang ngược, không kiêu trương thì hầu như không thể.

Chẳng lẽ không thấy hình tượng Sarutobi Asuma của hậu thế có thể lên giường với Kurenai Yuhi, thậm chí trong tình huống không cho nàng bất kỳ danh phận nào mà vẫn khiến nàng mang thai.

Quyền lực của gia tộc Hokage thật đáng sợ. "Đi chết đi!" Lúc này, Sarutobi Tetsuju xuất hiện trước mặt Hình Hạo, Kunai trong tay đâm thẳng vào tim hắn, sát cơ mãnh liệt. "Tìm chết!" Thấy tình hình này, Hình Hạo nheo mắt lại.

Đã ra tay sát thủ, vậy thì loại gia hỏa này cũng không cần thiết phải tồn tại nữa.

Tâm niệm vừa động, Hình Hạo tránh khỏi đòn tấn công của nam tử, tiếp đó tâm niệm vừa động, trực tiếp thi triển Bát Quái Tam Thập Lục Chưởng đánh lên thân thể hắn.

Chương 649

"A....." Một tiếng thảm thiết vang lên, sức mạnh cường đại bộc phát.

Bát Quái Tam Thập Lục Chưởng thậm chí còn chưa thi triển xong, Sarutobi Tetsuju đã hóa thành huyết vụ chết ngay trước mặt Hình Hạo. "Đinh!

Tru sát một Thượng nhẫn Đặc biệt, thưởng một phần Chakra Thượng nhẫn Đặc biệt!" Giây tiếp theo, Hình Hạo cảm thấy Chakra trong cơ thể mình lại tăng trưởng một đoạn lớn.

Đối với điều này, hắn cũng không quá để ý, xoay người chuẩn bị rời đi, nhưng một đám người lại vây quanh khu vực phía trước hắn, từng người tay cầm Kunai, thần sắc kiêng kỵ nói: "Hyuga Hao, ngươi làm gì vậy?

Vì sao lại giết Sarutobi Tetsuju!" "Hyuga Hao, ngươi có biết giết chết đồng đội là đại kỵ không!" "Hyuga Hao, vì sao ngươi lại giết người, không màng sống chết của đồng đội như vậy, chẳng lẽ ngươi đầu hàng địch sao!" "....." Nhất thời, Hình Hạo bị mọi người chỉ trích.

Tất cả những người có mặt đều nhìn hắn với ánh mắt phẫn nộ, thậm chí một số nhẫn giả tộc Sarutobi hận không thể thiên đao vạn quả hắn, nhưng lại kiêng kỵ sức mạnh của hắn nên không dám tiến lên. "Ồn ào!" Thấy tình hình này, Hình Hạo khinh thường hừ lạnh một tiếng, giơ tay phải lên, lực đẩy của Chuyển Sinh Nhãn theo đó bộc phát: "Thần La Thiên Chinh!" Một tiếng "Ầm" vang lớn, lực đẩy khủng bố càn quét ra, lập tức tru sát toàn bộ mười mấy nhẫn giả đang vây quanh, máu tanh tràn ngập, tàn chi đoạn thi rơi vãi khắp đất. "Đinh!

Tru sát Trung nhẫn, thưởng một phần Chakra Trung nhẫn!" "Đinh!

Tru sát Hạ nhẫn, thưởng một phần Chakra Trung nhẫn!" "Đinh!

Tru sát Thượng nhẫn Đặc biệt, thưởng một phần Chakra Thượng nhẫn Đặc biệt!" "....." Cùng với tiếng nhắc nhở của hệ thống không ngừng vang lên, Chakra trong cơ thể Hình Hạo theo đó tăng trưởng, nhanh chóng đạt đến tầng thứ Thượng nhẫn.

Nhưng một phần Chakra Thượng nhẫn Đặc biệt cuối cùng lại không sử dụng, giữ lại đó. "Chuyện gì vậy!" "Xảy ra chuyện gì rồi?" "....." Lúc này, các nhẫn giả Konoha xung quanh nghe tin kéo đến.

Động tĩnh lớn khiến bọn họ đều kiêng kỵ, thậm chí trong mắt mỗi người đều lóe lên sự bất an mãnh liệt.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, một tiếng xé gió vang vọng.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy Orochimaru dẫn đầu đến hiện trường.

Sau khi nhìn thấy những tàn chi đoạn thi của các nhẫn giả Konoha trên mặt đất, đồng tử rắn của hắn lập tức co lại, rồi tập trung vào Hình Hạo. "Đôi mắt đó!" "Không giống Byakugan bình thường!" Lập tức nhận ra đôi mắt của Hình Hạo khác biệt, Orochimaru dường như đã hiểu ra.

Hắn kết ấn hai tay, vỗ mạnh xuống đất: "Nhẫn Pháp: Vạn Xà Chi Trận!" Giây tiếp theo, khói bụi bốc lên, vô số độc xà theo đó xuất hiện, trực tiếp xử lý sạch sẽ những thi thể tàn chi đoạn thi trên mặt đất.

Sau khi làm xong tất cả, Orochimaru đến bên cạnh Hình Hạo, ánh mắt nhìn những nhẫn giả Konoha đang đến nói: "Kẻ xâm nhập đã bị ta giết chết, các ngươi hãy về vị trí của mình đi!" "Vâng!" "Vâng!" Đáp

một tiếng, những nhẫn giả Konoha nghe tin đến lập tức xoay người rời đi.

Mặc dù trong đó không ít nhẫn giả cảm nhận đã sớm nhìn rõ chuyện gì đã xảy ra, nhưng họ cũng sẽ không ngốc nghếch vì một vài người chết mà đi đắc tội Orochimaru.

Nhưng trước khi rời đi, ánh mắt của họ lại vô thức nhìn Hình Hạo một cái.

Orochimaru xuất hiện sau, vậy động tĩnh trước đó là do người này gây ra, thậm chí... "Hạo Quân, xem ra bí mật của ngươi không hề nhỏ a." Thấy tình hình này, Orochimaru cười lạnh một tiếng, xoay người nhìn Hình Hạo nói: "Một đôi mắt màu xanh lam, chẳng lẽ là Huyết Kế của tộc Hyuga tiến hóa sao?" Nghĩ đến đây, Orochimaru thè lưỡi liếm môi, trong mắt tràn đầy dục vọng cầu tri. "Chuyển Sinh Nhãn!" Không hề che giấu, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Đúng là Huyết Kế của tộc Hyuga tiến hóa mà thành!" "Đại Xà Hoàn, Ta có thể giúp ngươi kết thúc chiến trường này!" Quả nhiên!

Đồng tử co rút, Orochimaru trong lòng chấn động vạn phần.

Byakugan của tộc Hyuga lại có thể tiến hóa, tuyệt đối là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Đồng thời, hắn cũng vô cùng hứng thú với những gì Hình Hạo nói, chậm rãi hỏi: "Làm thế nào để kết thúc chiến trường?" "Hạo Quân sẽ không một mình đánh bại tất cả nhẫn giả của Làng Cát, Làng Đá và Làng Mưa chứ!" Khu vực hiện tại đang ở trong chiến trường Thổ Chi Quốc, kẻ địch của Konoha là các nhẫn giả từ Làng Cát, Làng Đá và Làng Mưa. "Không có gì là không thể!" Nhún vai, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Với sức mạnh của Ta, hủy diệt liên minh ba đại nhẫn thôn không có bất kỳ vấn đề gì!" "Nếu chiến công như vậy lại thuộc về Orochimaru, thì sau Đại Chiến Nhẫn Giới này, vị trí Đệ Tứ Hokage

sẽ không ai khác ngoài ngươi." Xì!

Nghe lời này, Orochimaru lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Trời ạ!

Những lời Hình Hạo tiết lộ quá chấn động.

Kẻ đó lại thật sự định một mình đánh bại tất cả người của ba đại nhẫn thôn, thậm chí còn muốn nhường chiến công to lớn như vậy cho hắn.

Quả thực không thể tưởng tượng nổi. "Hạo Quân!" Mãi một lúc sau, Orochimaru mới hoàn hồn, ánh mắt theo đó nhìn Hình Hạo nói: "Vậy mục đích của ngươi là gì?" "Đánh bại liên minh ba đại nhẫn thôn, với thân phận Hyuga của ngươi, lúc đó ngươi hoàn toàn có thể tranh giành vị trí Hokage!" "Vì sao ngươi lại chọn nhường tất cả cho ta, trên người ta có thứ gì mà Hạo Quân để mắt đến?" Thông minh!

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo chậm rãi nói: "Không tồi, quả nhiên là một người thông minh!" "Ta thích giao thiệp với người thông minh.

Ta giúp ngươi tự nhiên có điều kiện." "Ta có thể ban cho ngươi chiến công này, thậm chí giúp ngươi tranh giành vị trí Hokage.

Nhưng nếu cuối cùng ngươi thất bại, thì ngươi phải gia nhập dưới trướng Ta, nghe theo sự an bài của Ta!" Cái gì!

Sự an bài của hắn!

Sắc mặt hơi đổi, Orochimaru lập tức cảm thấy có điều gì đó không ổn.

Nếu không có gì bất ngờ, kẻ đó cực kỳ không xem trọng hắn, nếu không sẽ không thể nói ra những lời như vậy.

Vậy vấn đề là gì?

Nếu hắn thật sự thất bại, thì kẻ đó lại muốn làm gì? "Hạo Quân!" Hít sâu một hơi, Orochimaru cố nén cảm xúc bồn chồn và sự tò mò trong lòng, mở miệng hỏi: "Vậy mục đích của Hạo Quân là gì?" "Để ta đi theo ngươi, Hạo Quân chẳng lẽ không nên cho ta một lý do sao?" Tốt!

Chương 650

Cắn câu rồi.

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo cũng không nói lời thừa, chậm rãi mở miệng nói: "Thống nhất Nhẫn Giới!" "Đại Xà Hoàn, ngươi có nguyện ý giúp Ta không?" Cái gì!

Thống nhất Nhẫn Giới!

Kinh hô một tiếng, Orochimaru trợn tròn mắt khó tin nhìn Hình Hạo, hệt như nhìn thấy một quái vật.

Thống nhất Nhẫn Giới!

Bốn chữ đơn giản này đại biểu cho hàm nghĩa to lớn đến nhường nào.

Trong tình huống như vậy, kẻ đó dựa vào cái gì mà muốn hoàn thành chuyện này?

Một mình trấn áp Ngũ Đại Nhẫn Thôn?

Còn có vô số nhẫn thôn lớn nhỏ, làm sao có thể làm được?

Nhanh chóng, Orochimaru đã bình tĩnh lại.

Hiện tại Hình Hạo chưa làm được, nhưng điều đó không có nghĩa là sau này hắn không làm được.

Đôi mắt siêu việt Byakugan kia, kết hợp với thực lực cường đại và dã tâm của hắn, biết đâu... "Hạo Quân thật có dã tâm lớn!" Một lúc sau, Orochimaru hoàn hồn, rồi chậm rãi mở miệng nói: "Nhưng ta tin rằng cuối cùng ta sẽ không thất bại." "Ta mong chờ Hạo Quân giúp ta ngồi lên vị trí Đệ Tứ Hokage!" Hiển nhiên, Orochimaru đã đồng ý.

Chỉ cần có thể kết thúc chiến đấu, thậm chí nếu có cơ hội tranh

giành vị trí Đệ Tứ Hokage, thì tất cả đều không thành vấn đề.

Còn về thất bại!

Orochimaru không nghĩ tới.

Hình Hạo không có ý định làm Hokage.

Hiện tại trong Làng Konoha, những kẻ có thể uy hiếp hắn cũng không có mấy.

Ngay cả Hatake Sakumo danh vọng như mặt trời ban trưa, nhưng hắn đã biết kết cục của Sarutobi nên cũng rõ ràng người kia không thể trụ được bao lâu.

Lúc đó, phần thắng của hắn sẽ còn lớn hơn.

Đát đát đát!

Lúc này, một trận tiếng bước chân gấp gáp vang lên.

Ngay sau đó, một Trung nhẫn theo đó xông vào trong doanh trướng, quỳ một gối xuống đất nói: "Đại Xà Hoàn đại nhân không hay rồi, Nawaki bị mai phục, hiện tại đang nguy kịch!" Cái gì!

Nawaki gặp chuyện rồi!

Đồng tử co rút, sắc mặt Orochimaru đại biến, lập tức nhìn người kia nói: "Hắn đâu?

Hắn ở đâu!

Dẫn ta đi!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Trung nhẫn kia lập tức đi ra ngoài doanh trướng.

Orochimaru lúc này cũng vội vàng đi theo, thần sắc khá hoảng loạn, cả người trông có vẻ bồn chồn. "Hoàn toàn lãnh huyết rồi sao!" "Xem ra Orochimaru lạnh lùng của hậu thế vẫn chưa trưởng thành!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên đồng thời

cũng không nán lại, cất bước đi theo.

Nawaki là người hắn để mắt, không thể để cậu ta chết như vậy được.

Không lâu sau, một đám người theo đó đến một khu rừng.

Có thể thấy không ít nhẫn giả tụ tập ở đây, từng người sắc mặt khó coi.

Trên mặt đất, Nawaki, người vốn hoạt bát, đang nằm trong vũng máu, toàn thân đầy vết thương, thậm chí cả ngũ tạng lục phủ cũng bị móc mất, chỉ còn lại một hơi tàn đang cố gắng duy trì. "Nawaki!" Nhìn cảnh này, trong đôi mắt Orochimaru sát cơ bùng lên.

Ở thời đại này, hắn có mối quan hệ tốt với Tsunade và Jiraiya.

Thậm chí đối với Senju Nawaki, hắn cũng cực kỳ xem trọng, có ý muốn truyền thừa y bát của mình.

Nhưng hiện tại thì sao?

Đệ tử của hắn, đệ đệ của đồng đội lại nằm trên mặt đất giữa lằn ranh sinh tử, hắn làm sao có thể nhẫn nhịn được. "Rốt cuộc là chuyện gì!" Bước một bước ra, Orochimaru ánh mắt quét qua những nhẫn giả Konoha có mặt, sát cơ trong mắt không thể che giấu.

Bọn người kia đều không chết, nhưng Nawaki lại gặp chuyện.

Hắn tuyệt đối không tin nếu không có âm mưu gì đó. "Đại Xà Hoàn đại nhân bớt giận!" Thấy tình hình này, các nhẫn giả Konoha xung quanh lập tức quỳ xuống đất, từng người thần sắc hoảng loạn nói: "Trước đó chúng tôi phụng mệnh đi tuần tra, nhưng lại bị phục kích.

Khi chúng tôi kịp phản ứng, thiếu gia Nawaki đã..." "Phế vật!" Nghe xong lời giải thích của người kia, Orochimaru lập tức quát

mắng.

Nếu có thể, hắn giờ đây hận không thể giết chết tất cả những người có mặt để đổi lấy sự bình an cho Nawaki, nhưng hiển nhiên, hắn không thể làm vậy. "Đại Xà Hoàn lão sư!" Lúc này, Nawaki trên mặt đất như bừng lên sinh cơ cuối cùng, cười thảm nói: "Con không muốn chết!" "Tất cả là vì con đã lỗ mãng.

Nếu lúc đó con nghe lời mọi người mà rời đi thì đã không như vậy!" "Đại Xà Hoàn lão sư, giúp con chuyển lời cho chị của con, con đã không làm mất mặt tộc Senju, con đã chiến tử!" Nói đến đây, Senju Nawaki, mới chỉ mười ba mười bốn tuổi, đột nhiên cười.

Chương 651

Đó là sự thản nhiên và giải thoát đối với sinh mệnh, nhưng cũng có một tia không cam lòng. "Không!" Thấy tình hình này, Orochimaru lập tức tiến lên đỡ Senju Nawaki, dùng Chưởng Tiên Thuật còn chưa thành thạo của mình hòng cứu sống cậu.

Đáng tiếc, hiện thực lại tàn khốc.

Đừng nói Orochimaru, ngay cả Senju Tsunade đích thân ra tay cũng không thể cứu sống Senju Nawaki trong tình huống hiện tại. "Ta không vui!" Đột nhiên, giọng nói lạnh lùng của Hình Hạo vang vọng khắp bốn phía.

Cái gì!

Nhướng mày, Orochimaru lập tức ngẩng đầu nhìn Hình Hạo, trong mắt lộ ra một tia khó hiểu và nghi ngờ.

Ngay sau đó, hắn dường như đã hiểu, ánh mắt lập tức hướng về khu vực mà Hình Hạo đang nhìn chằm chằm.

Mấy nhẫn giả kia khi đối mặt với ánh mắt của hắn rõ ràng có chút né tránh. "Đáng chết!" Một khắc, Orochimaru làm sao không biết chuyện gì đang xảy ra.

Hắn sử dụng Thuấn Thân Thuật xuất hiện ở khu vực phía sau mấy người kia, một cú quét ngang đánh ngã mấy nhẫn giả xuống đất.

Hắn vỗ mạnh xuống đất, vô số độc xà dũng ra bao vây bọn người kia, giọng nói lạnh lùng hỏi: "Ai phái các ngươi đến?

Cái chết của Nawaki có liên quan gì đến các ngươi!" Cảnh này diễn ra quá nhanh, các nhẫn giả xung quanh đều chưa kịp phản ứng.

Đến khi hiểu rõ đầu đuôi sự việc, đám người lập tức phẫn nộ nhìn

chằm chằm những kẻ trên mặt đất, thậm chí trong đám đông có không ít người bắt đầu lùi lại, có ý muốn rời đi. "Tất cả hãy ở lại cho Ta!" Lúc này, giọng nói của Hình Hạo lại vang vọng: "Vạn Tượng Thiên Dẫn!" Giây tiếp theo, những nhẫn giả muốn bỏ trốn lập tức bị kéo về phía trước mặt Hình Hạo.

Không tiếp tục sử dụng sức mạnh Chuyển Sinh Nhãn, Hình Hạo giơ tay khẽ rung, Chakra dưới sự khống chế của hắn trực tiếp đánh lên thân thể những người này, ghim chặt họ xuống đất.

Làm xong tất cả, Hình Hạo bước đến bên cạnh Orochimaru, rồi mở miệng nói: "Đại Xà Hoàn, không bằng ngươi banh miệng của bọn chúng ra xem thử!" "Miệng ư!" "Chẳng lẽ..." Đồng tử co rút, Orochimaru lập tức ra tay tháo cằm một nhẫn giả xuống, nhìn thấy ấn ký trên lưỡi của kẻ đó, sắc mặt hắn chợt trở nên âm trầm nói: "Thiệt Họa Căn Tuyệt Chú Ấn!" "Là Danzo!

Chuyện này là Danzo mưu tính!

Đáng chết, tất cả đều đáng chết!" Trong lúc nói, Orochimaru vung tay lên, độc xà trên mặt đất lập tức nuốt chửng mấy nhẫn giả kia. "A....." "A....." Tiếng thảm thiết vang vọng, các nhẫn giả Konoha xung quanh đều không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, vô thức lùi lại một bước, sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Danzo!

Cao tầng Konoha!

Cái chết của Nawaki lại có liên quan đến hắn, chẳng phải chuyện này là âm mưu sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng các nhẫn giả xung quanh phức tạp cực độ, vạn vạn không ngờ, kẻ giết Nawaki không phải kẻ địch, mà là âm mưu ngay trong Làng Konoha.

Quan trọng nhất, chuyện này cũng đã kéo họ vào.

Nếu không phải Orochimaru đã nhanh tay, e rằng bọn họ lúc đó... "Vậy..." Đột nhiên, một nhẫn giả dường như đã hiểu ra, ánh mắt nhìn về phía những người bị Hình Hạo ghim chặt ở không xa nói: "Trước đó hắn từng giao lưu khá sâu với tôi, trên lưỡi hắn không có chú ấn đó!" Lời này vừa nói ra, trong tràng mọi người lại lần nữa chết lặng.

Nếu bọn người này không phải thuộc hạ của Danzo, vậy chẳng phải chuyện này có sự tham gia của không chỉ một cao tầng Konoha sao?

Vậy...

Nghĩ đến đây, bọn họ không dám tiếp tục nữa, từng người toát mồ hôi lạnh ròng ròng, trong lòng hoảng sợ cực độ. "Ai phái các ngươi!" Orochimaru lúc này cũng đi đến trước mặt những người kia, đôi mắt hắn phát lạnh, sát cơ tứ tán. "Đại Xà Hoàn đại nhân!" Thấy tình hình này, những nhẫn giả trên mặt đất lập tức sắc mặt phức tạp, vô thức muốn nói, nhưng lời đến khóe miệng lại không thể thốt ra. "Anbu!" Lúc này, Hình Hạo bước lên, chậm rãi mở miệng nói: "Phụng mệnh của Đệ Tam đúng không!" "Thật đáng buồn thay, rõ ràng Konoha được tộc Senju và tộc Uchiha thành lập, thậm chí ngay cả vị trí Hokage cũng do gia tộc Senju kế thừa, nhưng cuối cùng lại chọn tru sát tộc Senju!" "Hiện tại ngay cả nam đinh thuần huyết cuối cùng của tộc Senju cũng không buông tha, Đệ Tam Hokage, a a!" Nghe lời đó, các nhẫn giả Konoha có mặt đều cúi đầu xuống.

Họ không phải ngốc, sao lại không biết những gì Hình Hạo nói là thật.

Dù sao sau Đại Chiến thứ nhất, tộc Senju đã chết gần hết.

Cùng với cái chết của Senju Nawaki, tộc Senju chỉ còn lại một công chúa là Senju Tsunade.

Nhưng Tsunade dù sao cũng là nữ tử, cho dù kế thừa thể chất của tộc Senju, nhưng cũng không thể kế thừa huyết mạch, càng không thể kế thừa Mộc Độn! "Cũng đáng chết!" Thu cảnh này vào đáy mắt, Orochimaru đã hoàn toàn nổi giận.

Không chỉ Danzo, chuyện này lại có cả sự tham gia của sư phụ Sarutobi của hắn.

Điều này khiến hắn lần đầu tiên nảy sinh bất mãn đối với Konoha, nảy sinh sát ý đối với cao tầng.

Giây tiếp theo, Orochimaru vung tay phải, rút ra thanh trường kiếm của mình, từng bước tiến lên, mỗi kiếm một người, tru sát toàn bộ các thành viên Anbu trên mặt đất.

Sau khi làm xong tất cả, cả người Orochimaru rõ ràng có chút suy yếu.

Hắn quay đầu nhìn mọi người xung quanh, rồi nhìn Hình Hạo nói: "Hạo Quân, sinh mệnh con người vì sao lại yếu ớt đến vậy!" "Nội tâm con người vì sao lại có thể đen tối đến mức độ này!" "Nawaki tuy là cháu của Hokage Đệ Nhất, nhưng huyết mạch của cậu ta cũng chưa đạt đến tầng thứ giác tỉnh Mộc Độn, vì sao ngay cả một đứa trẻ như vậy cũng không dung tha!" Một khắc, Orochimaru đã hắc hóa.

Tuy chưa hoàn toàn bùng nổ, nhưng hắn cũng đã bắt đầu chuyển biến thành Orochimaru lạnh lùng của sau này. "Không có gì là không thể!" Đạm nhiên cười một tiếng, Hình Hạo bước lên nói: "Lợi ích mới là thử thách lớn nhất của nhân tính!" "Ba phần lợi ích, người ta sẽ mạo hiểm thử một lần!" "Năm phần lợi ích, người ta sẽ không hề do dự!" "Mười phần lợi ích, người ta sẽ điên cuồng như gió!" "Nếu tộc Senju không diệt, Sarutobi lại làm sao ngồi vững vị trí Hokage?

Những cao tầng kia lại làm sao đảm bảo gia tộc của họ có đủ tài nguyên để phát triển!" "Lợi ích mà tộc Senju chiếm giữ quá lớn, lớn

đến mức bất kỳ ai cũng phải đỏ mắt.

Chương 652

Trước đây có hai huynh đệ Senju Hashirama ở đó, không ai có thể đụng chạm đến lợi ích của tộc Senju, ngay cả Uchiha cũng không được." "Nhưng giờ đây hai người họ đã chết, kẻ nắm quyền không phải Uchiha, mà là tộc trưởng của vài gia tộc nhỏ, ngươi nghĩ họ sẽ làm gì!" Lời này vừa nói ra, toàn trường chết lặng.

Tất cả mọi người đều bị lời nói của Hình Hạo làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Tuy lời nói của hắn cực kỳ sắc bén, nhưng cũng trực tiếp chỉ thẳng vào bản chất của vấn đề. "Hô ~" Nặng nề thở ra một ngụm trọc khí, Orochimaru quay đầu nhìn Hình Hạo nói: "Vậy Hạo Quân, ngươi sẽ làm thế nào?" "Nếu chuyện này đặt trước mặt ngươi, ngươi sẽ đưa ra lựa chọn như thế nào?" "Ta ư?" Nhướng mày, Hình Hạo liếc Orochimaru một cái, rồi đạm nhiên nói: "Ta sẽ xử lý hết!" "Đáng tiếc, người của tộc Senju hiển nhiên không có được khí phách đó, hoặc giả không có giác ngộ đó, nếu không thì sao lại có kết cục như ngày hôm nay." Trong lúc nói, hắn đi đến khu vực bên cạnh Nawaki, cúi người kiểm tra rồi nói: "May mắn gặp Ta, nếu không thì không có khả năng sống sót." Cái gì!

Nawaki có thể sống!

Đồng tử co rút, Orochimaru và các nhẫn giả xung quanh lập tức kinh hô, từng người nhìn Hình Hạo với ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Dù sao cái chết của Nawaki lúc này là thật, thậm chí còn xảy ra dưới sự chứng kiến của mắt họ.

Ngũ tạng lục phủ đều không còn, làm sao có thể tiếp tục sống sót? "Hạo Quân!" Vô thức, Orochimaru bước một bước lên muốn hỏi.

Tuy nhiên, Hình Hạo lại không có ý muốn nói lời thừa với hắn, quay đầu nhìn về một khu vực, khóe miệng nhếch lên đồng thời giơ tay nói: "Vạn Tượng Thiên Dẫn!" Giây tiếp theo, lực hấp dẫn theo đó bộc phát, mặt đất theo đó nứt toác, một thân ảnh màu trắng lập tức xuất hiện trước mặt Hình Hạo. "Phát hiện ra ta!" Há miệng, Bạch Zetsu khó tin nhìn Hình Hạo. "Dưới đôi mắt của Ta, không có bất kỳ khả năng trốn thoát nào!" Đạm nhiên cười một tiếng, Hình Hạo trực tiếp diệt sát Bạch Zetsu, ngay sau đó mở rộng lồng ngực của hắn, chuyển ngũ tạng lục phủ bên trong vào trong cơ thể Nawaki.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo lại dùng Biến Thân Thuật biến Bạch Zetsu thành bộ dạng của Senju Nawaki.

Ngay sau đó, vung tay phải làm biến đổi khuôn mặt của Senju Nawaki thật.

Sau khi làm xong tất cả, Hình Hạo cũng không nói lời thừa, tâm niệm vừa động, chú nhập một đoàn sinh mệnh chi khí vào trong cơ thể Senju Nawaki.

Giây tiếp theo, quang trạch màu xanh lục rực rỡ, Bạch Zetsu được tạo thành từ tế bào của Senju Hashirama.

Sau khi dung hợp với Senju Nawaki, nhanh chóng hòa làm một.

Cùng với sự kích hoạt của sinh mệnh lực, đôi mắt đang nhắm chặt của Senju Nawaki theo đó mở ra.

Cả người cậu từ trên mặt đất đứng dậy đồng thời, hai tay ấn xuống đất, có thể thấy từng cây gỗ theo đó dũng hiện, với tốc độ mắt thường có thể thấy được biến thành đại thụ. "Mộc Độn!" Kinh hô một tiếng, Orochimaru và các nhẫn giả xung quanh đều kinh ngạc đến ngây người.

Họ đã thấy.

Senju Nawaki đã chết lại sống lại, còn giác tỉnh Mộc Độn, quả thực không thể tưởng tượng nổi. "Con không chết sao?" Mở mắt ra, Senju Nawaki có chút kinh ngạc nhìn xung quanh, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin. "Đúng là đã chết!" Thấy tình hình này, Hình Hạo chậm rãi đứng dậy, thần sắc bình tĩnh nói: "Nhưng Ta đã cứu ngươi sống lại, từ nay về sau ngươi không còn là Senju Nawaki, mà là thuộc hạ của Ta!" "Cái gì!" "....." Há miệng, Senju Nawaki vô thức muốn phản bác.

Nhưng lúc này ánh mắt cậu lại nhìn thấy Senju Nawaki giống hệt mình trên mặt đất, đồng tử co rút lại nói: "Không thể nào, đó không phải con sao?" "Nawaki!" Thấy tình hình này, Orochimaru hoàn hồn, bước lên phía trước nói: "Senju Nawaki đã chết, từ nay về sau không còn nữa!" "Chuyện này là âm mưu của cao tầng Konoha, tộc Senju cũng bị tính kế.

Nếu ngươi tiếp tục tồn tại, thì sẽ tiếp tục bị nhắm vào, chuyện ngày hôm nay cũng sẽ lại xảy ra với ngươi." "Cho nên, từ nay về sau ngươi không còn là Senju Nawaki, mà là thuộc hạ của Hyuga Hao, hiểu chưa?" Nói xong, Orochimaru ánh mắt nghiêm túc nhìn Senju Nawaki.

Chuyện chết mà sống lại khiến hắn khó tin.

Nhưng Senju Nawaki đã sống lại, chuyện này không thể truyền ra ngoài, đặc biệt trong tình huống giác tỉnh Mộc Độn.

Nếu không cho cậu ta không gian trưởng thành, thì chuyện ngày hôm nay có thể sẽ lại xảy ra. "Đại Xà Hoàn lão sư!" Há miệng, Senju Nawaki lập tức hiểu rõ sự nghiêm trọng của sự việc.

Tuy chỉ mười ba, mười bốn tuổi, thậm chí có chút ngây thơ, nhưng cậu ta cũng không phải thật sự là kẻ ngốc.

Trước khi chết, những người Anbu và Root kia không hề che giấu hành động trước mặt cậu. "Con hiểu rồi!" Hít sâu một hơi, Senju

Nawaki nặng nề gật đầu, rồi đi đến khu vực trước mặt Hình Hạo, cung kính hành lễ nói: "Từ nay về sau con tên là Uzumaki Nawaki, xin Nhật Hướng Hạo đại nhân chiếu cố nhiều!" "Ừm!" Hài lòng gật đầu, Hình Hạo biết kế hoạch đã thành công.

Senju Nawaki sau khi trải qua một lần cái chết đã hiểu rõ sự đen tối của cao tầng Konoha, thậm chí trong lòng cũng đã nảy mầm hạt giống thù hận.

Một tồn tại như vậy là thứ hắn cần.

Chỉ cần cho kẻ đó một đoạn thời gian trưởng thành, kết hợp với sự tồn tại của Mộc Độn, Senju Nawaki có thể giúp hắn hoàn thành mọi việc, thậm chí trở thành trợ lực thống nhất Nhẫn Giới.

Nghĩ đến đây, Hình Hạo ánh mắt nhìn Orochimaru nói: "Đại Xà Hoàn, bí mật!" "Ta hiểu, Hạo Quân!" Gật đầu, Orochimaru làm sao không biết ý của Hình Hạo.

Hắn quay đầu nhìn các nhẫn giả xung quanh, mạnh mẽ vỗ xuống đất: "Nhẫn Pháp: Vạn Xà Chi Trận!" Giây tiếp theo, vô số độc xà xuất hiện bao phủ khu vực đó, điên cuồng tấn công các nhẫn giả Konoha có mặt. "A....." "A....." Tiếng thảm thiết vang vọng.

Dưới sự tấn công của Vạn Xà Chi Trận, những Trung nhẫn, Hạ nhẫn có mặt căn bản không có chút sức chống cự nào.

Trong vỏn vẹn mười mấy hơi thở, mười mấy nhẫn giả đều bị Orochimaru giết sạch. "....." Cảnh này lập tức khiến Senju Nawaki chấn động.

Nhưng cậu ta không phải kẻ ngốc, rõ ràng nếu đám người kia không chết, thì sự tồn tại của cậu sẽ bị bạo lộ, thậm chí một khi tin tức truyền ra ngoài thì cậu cũng sẽ chết.

Nghĩ đến đây, trong mắt Senju Nawaki chợt lóe lên một tia đau

khổ, nhưng nhanh chóng bị sự kiên định thay thế.

Cậu siết chặt nắm đấm nói: "Sarutobi, Shimura, những người của các gia tộc đó đều đáng chết, tất cả đều đáng chết!" Tốt!

Thu cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo lập tức hài lòng gật đầu.

Chương 653

Tính cách của Senju Nawaki đã thay đổi, đây tuyệt đối là tin tức tốt nhất.

Thậm chí nếu không có gì bất ngờ, kẻ đó sẽ trở thành lợi nhận trong tay hắn, lúc đó... "Nawaki!" "Nawaki!" "....." Lúc này, một tiếng la thất thanh theo đó truyền đến.

Nhìn theo tiếng nói, có thể thấy Senju Tsunade và Jiraiya đang dẫn theo một nhóm nhẫn giả nhanh chóng đến gần.

Sau khi đến hiện trường, họ lập tức nhìn thấy những nhẫn giả Konoha bị giết chết, rõ ràng là do Orochimaru giết.

Nhất thời, trong lòng tất cả mọi người đều trở nên lạnh lẽo.

Họ vô thức nhìn Orochimaru một cái, trong lòng đầy sự kiêng kỵ và sợ hãi.

Ngay cả Senju Tsunade và Jiraiya lúc này cũng chấn kinh, khó tin Orochimaru lại ra tay giết chết nhẫn giả Konoha.

Hắn đã phát hiện ra điều gì?

Đang trút giận ư? "Không!" Đột nhiên, Senju Tsunade thống thiết hô lên một tiếng, nhìn thấy thi thể nằm trên mặt đất bên cạnh Hình Hạo và Nawaki.

Đó là đệ đệ của nàng, ngay cả ngũ tạng lục phủ cũng bị người ta móc mất. "Nawaki!" Một khắc, Tsunade không thể chống đỡ được nữa, cả người chao đảo ngã xuống bên cạnh thi thể, đưa tay ôm lấy cậu vào lòng, cảm nhận sự lạnh lẽo của thi thể, chỉ cảm thấy trời đất sụp đổ. "Thật sự đã chết rồi!" Jiraiya thân mình lảo đảo, tình hình lúc này cũng không dễ chịu.

Cả người hắn chao đảo sau đó, mạnh mẽ nhìn Orochimaru nói: "Đại Xà Hoàn, chuyện gì vậy!?" "Nawaki rốt cuộc chết thế nào!?" Không chỉ vậy, kể cả các nhẫn giả xung quanh đều nhìn Orochimaru, trong mắt tràn đầy sự tò mò và truy vấn.

Dù sao với tình hình hiện tại, quả thực khiến người ta nghi ngờ mục đích Orochimaru ra tay giết nhẫn giả Konoha, thậm chí cái chết của Senju Nawaki cũng dường như có gì đó đáng suy ngẫm. "Nhìn đi!" Không nói lời thừa, Orochimaru một cước đá một thi thể nhẫn giả Root bên cạnh về phía Jiraiya, sắc mặt lạnh lùng nói: "Ta không biết, ta nhất thời sơ suất lại để người ta có cơ hội thừa cơ!" "....." Đồng tử co rút, Jiraiya không phải kẻ ngốc, lập tức cúi xuống kiểm tra thi thể kia.

Đến khi nhìn thấy chú ấn trên lưỡi của hắn, Jiraiya lập tức đồng tử co rút, thất thanh nói: "Không thể nào!" "Không thể nào!" Một khắc, Jiraiya cũng đơ người.

Root!

Kẻ giết Nawaki lại là người của Root, chẳng phải chuyện này có liên quan đến cao tầng Konoha sao?

Chẳng phải có liên quan đến Đệ Tam Hokage sao! "Chú ấn Thiệt Căn của Root!" Lúc này, ba thân ảnh không xa đi tới, nhìn thi thể sắc mặt cũng cực kỳ ngưng trọng.

Ba người đó không ai khác, chính là Ino-Shika-Cho đời trước, Nara Shikaku, Yamanaka Inoichi và Akimichi Choza. "Root!" "Danzo!" Gầm lên giận dữ, Tsunade ôm thi thể bước lên, trừng mắt nhìn chằm chằm thi thể kia, một cước đạp ra, lập tức hủy diệt toàn bộ thân thể hắn.

Sau khi làm xong tất cả, Tsunade ánh mắt nhìn Orochimaru nói: "Orochimaru, tất cả là thật sao?" "Hiển nhiên đã thấy rõ!" Nhún vai, Orochimaru không còn che giấu.

Nếu là trước đó, hắn có thể sẽ che giấu, dù sao hắn cũng rõ chuyện này liên lụy đến Đệ Tam Hokage.

Nhưng sau khi chứng kiến thủ đoạn của Hình Hạo, Orochimaru hiểu rõ người này không thể cản, muốn thống nhất Nhẫn Giới, thì Konoha không thể chỉ lo thân mình.

Trong tình huống như vậy, việc tiếp tục trung thành với Konoha không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Quan trọng nhất, hắn đã nhìn thấy hy vọng trường sinh trên người Hình Hạo.

Có thể khiến người chết sống lại, đó không phải là Uế Thổ Chuyển Sinh.

Từ đó có thể thấy kẻ đó cường đại đến nhường nào.

Thêm nữa, Senju Nawaki hiện tại đã gia nhập dưới trướng Hình Hạo, dựa vào Mộc Độn, e rằng không có bất kỳ ai có thể ngăn cản việc cậu ta trả thù Konoha. "Đáng chết, ta phải diệt bọn chúng!" Một khắc, Tsunade bùng nổ.

Đệ đệ ruột của nàng đã chết, chết trong tay người khác, đối với nàng đây tuyệt đối là sự phản bội, tuyệt đối không thể chấp nhận. "Tsunade, bình tĩnh lại!" Thấy tình hình này, Jiraiya vội vàng mở miệng khuyên nhủ: "Chuyện này có lẽ chỉ là Danzo một mình hành động, ta sẽ về hỏi lão già đó!" "Hỏi!

Hỏi vì sao lại để Danzo giết đệ đệ của ta!" Mạnh mẽ trừng Jiraiya một cái, Tsunade giọng nói lạnh lùng nói: "Trước đây khi tộc Senju ta chết hàng loạt, ta đã có chút nghi ngờ, nhưng ta vẫn luôn không chấp nhận, vì ta không muốn kết quả như vậy!" "Nhưng bây giờ thì sao?

Nawaki đã chết, nam đinh trực hệ của gia tộc Senju ta đã chết!" "Tộc Senju nghe lệnh, truyền mệnh lệnh của ta, tất cả tộc nhân rời

khỏi Konoha lập tức đến đây hội hợp với ta, bất kỳ kẻ nào cản trở, giết không tha!" "Vâng!" "Vâng!" Tiếng ứng đáp vang vọng, các nhẫn giả tộc Senju trong đám đông lúc này cũng phẫn nộ cực độ.

Senju Nawaki đã chết.

Chết trong tay người của Root.

Điều đó đại biểu cho những tộc nhân đã chết trước đó cũng có thể gặp phải số phận tương tự, đối với họ điều này tuyệt đối không thể chấp nhận. "Khoan đã!" Thấy tình hình này, Hình Hạo lại đột nhiên mở miệng: "Công chúa Tsunade, nếu lúc này để tộc Senju thoát ly Konoha, thì e rằng họ chưa kịp đến đây đã bị Anbu và Root giết sạch trên đường rồi!" Cái gì!

Đồng tử co rút, các nhẫn giả tộc Senju vừa chuẩn bị rời đi lập tức khựng lại, vô thức quay đầu nhìn về phía Hình Hạo, trong lòng đầy sự kinh ngạc. "Ngươi là ai?" Nhướng mày, Tsunade lúc này mới chú ý đến Hình Hạo và Senju Nawaki đã thay đổi dung mạo bên cạnh, trong đôi mắt đẹp của nàng hiện lên một tia bình tĩnh và chất vấn. "Hyuga Hao!" Hơi trầm ngâm, Hình Hạo không nói ra tên thật của mình, thần sắc đạm nhiên nói: "Nếu không có gì bất ngờ, tộc Senju hiện tại đang bị cao tầng Konoha giám sát." "Bọn người ngoài kia thì tốt rồi, tuy muốn tính kế, nhưng cũng phải làm thủ đoạn trong nhiệm vụ!" "Nhưng những phụ nữ, trẻ em của tộc Senju trong Làng Konoha thì sao?

Nếu có chút dị động, e rằng sẽ bị giết sạch ngay lập tức!" Lời này vừa nói ra, toàn trường chết lặng.

Tất cả mọi người đều bị lời nói của Hình Hạo trấn trụ.

Chương 654

Những người đến đây hầu hết đều là nhẫn giả của các gia tộc thế lực Konoha, không phải kẻ ngu xuẩn, sao lại không biết những gì Hình Hạo nói là thật.

Nhưng chính vì vậy, nội tâm lúc này lại càng khó chấp nhận hơn.

Ngay cả tộc Senju còn gặp phải đối xử như vậy, vậy còn họ thì sao?

Còn gia tộc của họ thì sao? "Đáng chết!" Đột nhiên, một nhẫn giả trong đám đông nghiến răng nghiến lợi nói: "Cái chết của đệ đệ ta quả nhiên có vấn đề!" "Trước đó nó đã đắc tội một nhẫn giả tộc Sarutobi, sau đó bị phái đi làm một nhiệm vụ cấp C.

Nhưng những người khác đều sống sót, chỉ có đệ đệ ta chết!" Lời nói của hắn hệt như một ngòi nổ lập tức châm ngòi toàn trường. "Ca ca ta cũng đắc tội một nhẫn giả tộc Shimura, sau đó trên chiến trường bị an bài một nhiệm vụ cấp B một cách kỳ lạ rồi chết!" "Ba người biểu ca nhà ta dường như cũng vì bị an bài nhiệm vụ vượt xa năng lực bản thân mà chết!" "Khốn kiếp, đệ đệ ta mới mười tuổi, vì sao lại đối xử như vậy, cái gọi là Ý Chí Lửa sao?" "....." Nhất thời, tiếng phẫn nộ của đám đông vang vọng khắp bốn phía.

Toàn bộ khu vực trong một khắc đều tràn ngập oán niệm đối với cao tầng Konoha.

Cùng với việc Hình Hạo vạch trần mấu chốt, tất cả mọi người đều cảm thấy sự hiểm ác của thế giới, cảm thấy cao tầng Konoha mà họ trung thành lại đen tối đến nhường nào. "Không!

Không thể nào!" "Lão già Đệ Tam tuyệt đối sẽ không làm chuyện như vậy!" Ngược lại, Jiraiya lúc này mặt đầy vẻ khó tin, cả người lớn

tiếng la hét, nhưng cũng có chút thiếu tự tin. "Không có gì là không thể!" Lạnh lùng cười một tiếng, Hình Hạo thần sắc đạm nhiên nói: "Konoha đã thối nát rồi.

Từ cái khắc mà gia tộc Senju truyền vị trí Hokage cho Sarutobi Hiruzen, Konoha đã biến chất." "Tộc Senju tử thương thảm trọng, vậy các hào môn đỉnh cấp như tộc Uchiha, tộc Hyuga tử thương lại thiếu sao?" "Chỉ là tộc Uchiha có Sharingan, chỉ cần may mắn không chết là có thể giác tỉnh Sharingan, nên số người chết rõ ràng ít hơn một chút.

Tộc Hyuga vì có Byakugan có thể quan sát địch nhân từ trước, nên trong tình huống không địch lại cũng có thể nhanh chóng rút lui." "Chỉ có tộc Senju!" Nói đến đây, lời nói của Hình Hạo ngừng lại, ánh mắt nhìn Tsunade nói: "Tiên Nhân Thể Chất của tộc Senju dẫn đến Chakra của họ gần như gấp mấy lần người bình thường, nhưng lại không có bất kỳ năng lực cảm tri nào, cũng không có bất kỳ thủ đoạn bộc phát lớn nào, tự nhiên cũng tổn thất thảm trọng." "Thêm nữa, tộc Senju kiêu ngạo không thèm liên thủ với Uchiha và Hyuga, cho nên, không chết ai thì chết!" Nghe lời đó, Tsunade và các nhẫn giả tộc Senju có mặt đều trầm mặc.

Những gì Hình Hạo nói là sự thật.

Tộc Senju hầu như đều là người trong gia tộc lập thành một tiểu đội, không có bất kỳ ý định liên thủ với các nhẫn giả gia tộc khác.

Điều này cũng dẫn đến việc họ thiếu sót những thứ cần thiết, thậm chí không có bất kỳ năng lực thăm dò tình báo nào.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến tộc Senju tổn thất thảm trọng.

Không có tình báo, không có năng lực thăm dò, một khi bị người ta nhắm vào thì chắc chắn sẽ chết. "Vậy ta phải làm sao!" Hít sâu một hơi, Tsunade sắc mặt âm trầm nhìn Hình Hạo nói: "Chẳng lẽ ngươi

muốn tộc Senju ta tiếp tục ngồi yên chờ chết sao?" "Tộc Senju ta tổn thất lên đến tám thành.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng cả gia tộc sẽ bị tuyệt diệt!" Nghĩ đến đây, Tsunade mặt đầy hận ý.

Không chỉ vậy, bao gồm cả các tộc nhân Senju ở xa cũng vậy. "Đơn giản!" Đạm nhiên cười một tiếng, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên nói: "Liên hợp các gia tộc của Konoha làm cách mạng.

Chỉ cần kéo Sarutobi Hiruzen và những người khác xuống ngựa, thì Konoha sẽ không còn như vậy nữa, tự nhiên cũng có thể bảo tồn bản thân!" "Quan trọng nhất, với sức mạnh của các gia tộc lớn Konoha, chỉ cần nội bộ không có vấn đề, thì đánh thắng các đại nhẫn thôn còn lại không thành bất kỳ vấn đề gì." Nghe lời này, Tsunade trầm mặc.

Các nhẫn giả gia tộc xung quanh đều trầm mặc.

Kéo Hokage xuống ngựa, chẳng phải là phản thôn sao? "Hyuga Hao, ngươi dám làm càn như vậy!" Gầm lên một tiếng, Jiraiya lúc này đã gấp gáp.

Nếu Tsunade và những người khác thật sự nghe lời Hyuga Hao, thì Konoha thật sự sẽ gặp nguy hiểm.

Nhất thời, Jiraiya không màng đến những thứ khác, cả người rút ra một thanh Kunai lao tới tấn công Hyuga Hao, trong mắt lửa giận phun trào nói: "Vu khống Hokage, xúi giục các gia tộc nổi loạn, Hyuga Hao, ta hôm nay sẽ bắt ngươi lại!" "Bằng!" Thấy tình hình này, Hình Hạo trong mắt lộ ra một tia khinh thường.

Đối mặt với Jiraiya đã đến trước mặt mình, hắn lạnh lùng hừ một tiếng đồng thời giơ tay: "Thần La Thiên Chinh!" Một tiếng "Ầm" vang lớn, lực đẩy khổng lồ càn quét ra, lập tức đánh thẳng vào người

Jiraiya. "A....." Một tiếng thảm thiết vang lên, Jiraiya, một Thượng nhẫn Tinh Anh, lập tức bị đánh bay ra ngoài, đâm gãy mười mấy cây đại thụ sau đó, cả người hệt như một vũng bùn nằm bất động ở đó. "Xì....." Cảnh này lập tức khiến Tsunade và các nhẫn giả gia tộc khác đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Ánh mắt nhìn Hình Hạo tràn ngập sự kinh hãi, khủng bố và khó tin.

Một đòn!

Chỉ một đòn đã trọng thương Jiraiya!

Khi nào tộc Hyuga lại xuất hiện nhân vật như vậy? "Nawaki, khống chế hắn!" Sau một đòn, Hình Hạo thu tay lại, ánh mắt nhìn sang bên cạnh nói: "Jiraiya là người kiên định của mạch Hokage.

Nếu hắn rời đi mà truyền chuyện này ra ngoài, thì tất cả những người có mặt đều không thoát được!" "Vâng!" Đáp một tiếng, Senju Nawaki lập tức hiểu ý Hình Hạo.

Nếu Jiraiya ở trạng thái toàn thịnh thì tự nhiên cậu ta không phải đối thủ, nhưng Jiraiya hiện tại đã trọng thương, có thể chế phục hắn.

Nghĩ đến đây, thân hình Senju Nawaki chợt lóe lên rồi biến mất tại chỗ cũ.

Khi xuất hiện bên cạnh Jiraiya, tay phải cậu vươn ra tóm lấy vai hắn, mở miệng nói: "Mộc Độn: Mộc Lao Chi Thuật!" Giây tiếp theo, Mộc Độn bộc phát, mấy khối gỗ lập tức trói chặt Jiraiya, hút lấy Chakra trong cơ thể hắn, không cho hắn bất kỳ cơ hội phản ứng nào. "Mộc Độn!" "Người này là ai!" Cảnh này lập tức khiến các nhẫn giả xung quanh kinh hô.

Đặc biệt là người của tộc Senju, lúc này nhìn Nawaki với ánh mắt tràn ngập sự khao khát và khó tin.

Mộc Độn!

Sao lại là Mộc Độn chứ!

Thiên Thủ Gian Trụ đã dùng Mộc Độn để trấn áp một thời đại, thậm chí ngay cả Uchiha Madara cũng không phải đối thủ.

Chương 655

Nhưng sau Thiên Thủ Gian Trụ, toàn bộ tộc Thiên Thủ không một ai giác tỉnh Mộc Độn, ngay cả Cương Thủ và Thằng Thụ mang huyết mạch trực hệ cũng không được.

Nhưng giờ thì sao?

Người trước mắt với vẻ ngoài tầm thường, thậm chí hầu như không có ấn tượng gì lại có thể thi triển Mộc Độn, sao có thể không khiến người ta chấn động?

"Thằng Thụ!

Thằng Thụ!" Tuy nhiên, Cương Thủ giờ phút này lại vui mừng khôn xiết, ánh mắt chăm chú nhìn Thiên Thủ Thằng Thụ sau khi đã thay đổi diện mạo, trong mắt tràn đầy chờ mong.

"Ta tên Uzumaki Nawaki!" Trong mắt Thằng Thụ lóe lên một tia thống khổ, nhưng hắn vẫn không lựa chọn nhận Cương Thủ.

Sau khi trải qua những chuyện đó, hắn hiểu rõ tình hình, càng biết rõ không thể quay lại, không phải không muốn, cũng không phải ai không cho phép, mà là vì Hình Hạo đang ở đây.

Một tồn tại có thể hồi sinh kẻ đã chết như vậy, lúc này nếu chọn quay về, Thiên Thủ Thằng Thụ có thể khẳng định rằng những người có mặt ở đây, trừ Đại Xà Hoàn, đều sẽ bị giết người diệt khẩu.

Nghĩ đến đây, Thiên Thủ Thằng Thụ lập tức vác Tự Dã đang suy yếu đến bên Hình Hạo, ném xuống đất rồi hành lễ với Hình Hạo, đứng vào khu vực phía sau hắn, không hề để ý đến ánh mắt của Cương Thủ và những người xung quanh.

"Tốt!

Đã đưa ra lựa chọn rồi sao!" Thu trọn cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên, trong lòng khá hài lòng với quyết định của Thiên Thủ Thằng Thụ.

Ngay cả Đại Xà Hoàn lúc này cũng nhìn Thiên Thủ Thằng Thụ thật sâu một cái, không thể không nói, sau khi trải qua cái chết, người sau không còn là tên đệ tử ngốc nghếch kia nữa rồi.

"Không!

Không thể nào!" Lúc này, Cương Thủ mới hoàn hồn, sau khi thân thể lảo đảo mấy bước, mặt đầy tuyệt vọng nói: "Tại sao, tại sao!" Nàng biết, người sau không phải Thiên Thủ Thằng Thụ.

Dù sao, thi thể trong lòng nàng không thể là giả được.

Nàng là một Y Nhẫn Giả, hiểu rõ không ai có thể làm giả trước mặt mình.

Nhưng nàng không thể chấp nhận cái chết của Thằng Thụ.

Dù sao đó là người thân duy nhất, là em trai ruột của nàng.

"Đại nhân!" Lúc này, Đại Xà Hoàn bước lên một bước nói: "Chuyện ngài nói trước đây có bao nhiêu phần chắc chắn?" Khoảnh khắc này, Đại Xà Hoàn không còn tâm tư muốn làm Hỏa Ảnh nữa.

Hắn hiểu rõ Mộc Diệp sắp đón nhận biến đổi lớn, lúc đó không chỉ là sự quật khởi của thế lực gia tộc chiến thắng Tam Đại Hỏa Ảnh, mà ngay cả dân thường, dù hiện tại có không ít uy vọng nhưng cũng khó có thể trở thành Hỏa Ảnh.

Ngược lại, thực lực cường đại mà Hình Hạo thể hiện hôm nay, cùng với dã tâm thống nhất giới Nhẫn giả của hắn, nếu có thể gia nhập dưới trướng hắn, thì Đại Xà Hoàn sẽ có cơ hội quật khởi, thậm chí...

“Bách phân chi bách!” Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo thần sắc nghiêm túc nói: “Không một ai có thể ngăn cản kế hoạch của ta!

Bất cứ kẻ nào cản đường ta, chỉ có cái chết!” “Tốt!” Nghe lời này, Đại Xà Hoàn biết nên lựa chọn thế nào.

Ngay sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của Cương Thủ, Tự Dã và các Nhẫn giả gia tộc xung quanh, hắn bước lên một bước, quỳ một gối xuống đất nói: “Đại nhân Nhật Hướng Hạo, Đại Xà Hoàn xin dâng lên ngài sự trung thành tuyệt đối!” Chuyện gì đang xảy ra!

Đại Xà Hoàn lại trung thành với Nhật Hướng Hạo!

Tại sao?

Tại sao lại phải làm vậy!

Cảnh này khiến Cương Thủ và những người khác trợn mắt há mồm.

Từng người một kinh hãi nhìn Đại Xà Hoàn, rồi lại nhìn chằm chằm vào Nhật Hướng Hạo, trong đầu chỉ có một ý nghĩ: Kế hoạch gì?

Tại sao Đại Xà Hoàn lại trung thành?

Chẳng lẽ hắn muốn trở thành Đệ Tứ Hỏa Ảnh?

Nhất thời, cảm xúc trong lòng các Nhẫn giả xung quanh sôi sục, nhìn nhau mà không biết phải làm sao.

Thậm chí một số người lúc này còn bày ra tư thế đề phòng, tự hỏi lòng mình rằng trong tình huống bí mật như vậy, người kia sẽ không bỏ qua đâu.

“Đại Xà Hoàn, ngươi đang làm gì vậy!

Chẳng lẽ ngươi muốn giúp Nhật Hướng Hạo đoạt lấy vị trí Hỏa Ảnh sao?” Lúc này, Tự Dã đã nói ra nghi vấn của tất cả mọi người có

mặt, chỉ là lúc này hắn toàn thân run rẩy, một đôi mắt tràn ngập bất an mãnh liệt.

"Hỏa Ảnh?" Khinh thường bĩu môi, Hình Hạo phất tay nói: "Đại Xà Hoàn, tiếp tục đi!" "Rõ!" Đáp lời một tiếng, Đại Xà Hoàn đứng dậy, ánh mắt lướt qua Tự Dã một cái, đối với người đồng đội này, trong lòng hắn không đành lòng giết chết.

Nhưng hắn cũng hiểu rõ sự lựa chọn của chuyện này nằm trong một ý niệm của Hình Hạo, không thể phản kháng được, cũng không thể cứu Tự Dã.

"Tự Dã!" Trong lòng, Đại Xà Hoàn mấp máy môi, rồi từ từ nói: "Ngươi không phải đang tìm kiếm đứa con của vận mệnh có thể mang lại hòa bình cho giới Nhẫn giả sao?

Đại nhân Nhật Hướng Hạo muốn chấm dứt thời đại này, thời đại Nhẫn thôn sắp trở thành quá khứ, từ nay về sau toàn bộ thế giới chỉ có tiếng nói và ý chí của một mình đại nhân." Ý gì đây!

Chấm dứt thời đại!

Ý chí của một người!

Chẳng lẽ...

Đồng tử co rút, tất cả các Nhẫn giả có mặt đều nghĩ đến một khả năng, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Nhật Hướng Hạo, trong lòng kinh hô: "Thống nhất giới Nhẫn giả!

Hắn vậy mà muốn thống nhất giới Nhẫn giả!

Dã tâm thật lớn, khí phách thật đáng sợ!" "Không, không thể nào!" Tự Dã há hốc mồm, cũng bị kinh ngạc đến ngây người, theo bản năng mở miệng phản bác: "Đứa con của vận mệnh mang đến hòa bình, không phải chiến tranh!

Ngươi không phải người ta tìm kiếm, cũng không thể là Đấng Cứu Thế!" "Đấng Cứu Thế!" Lạnh lùng hừ một tiếng, Hình Hạo khinh thường nói: "Cái gọi là Đấng Cứu Thế mà ngươi nói, là để Ngũ Đại Nhẫn Thôn hòa bình chung sống sao?

Chương 656

Ngươi nghĩ ta là Thiên Thủ Gian Trụ ư?

Khi Thiên Thủ Gian Trụ còn sống, Ngũ Đại Nhẫn Thôn đúng là chung sống hòa bình, nhưng đó không phải hòa bình thật sự, mà là vì Thiên Thủ Gian Trụ quá mạnh, một mình hắn đủ sức trấn áp toàn bộ giới Nhẫn giả!

Đáng tiếc, hắn là một kẻ thất bại, và cũng là một người quá ngây thơ!

Nếu năm đó Thiên Thủ Gian Trụ nghe theo đề nghị của Uchiha Madara, thì với sức mạnh của hai người họ, quét sạch giới Nhẫn giả sẽ không có vấn đề gì, tuy sẽ có thương vong, nhưng cuối cùng toàn bộ giới Nhẫn giả cũng chỉ có một thế lực tồn tại!

Tất cả mọi người tranh giành cũng chỉ là một vị trí đó mà thôi, sao lại như hiện tại có Ngũ Đại Nhẫn Thôn tồn tại, vô số Nhẫn thôn nhỏ rải rác, cứ vài năm, mười mấy năm lại bùng nổ một cuộc đại chiến Nhẫn giả, gây ra vô số thương vong!

Ta muốn chấm dứt loạn thế này, cả thế giới sẽ nằm dưới sự bao trùm của thế lực ta, không còn Ngũ Đại Nhẫn Thôn, không còn Ngũ Đại Quốc, chỉ có duy nhất một vương triều, đó là Thánh Đình do ta kiến lập.

Thánh Đình sẽ thống trị thế giới, Nhẫn giả và dân thường sẽ sống hòa bình, các gia tộc Nhẫn giả sẽ trở thành quý tộc có đất phong, dân thường sẽ có đất đai, có tự do, có thể đi lại du lịch khắp mọi nơi trên đại lục mà không lo bị ai hãm hại.” Nghe những lời này, các Nhẫn giả có mặt đều im lặng.

Tuy lời nói của Hình Hạo cuồng vọng, thậm chí có thể thấy trước

giai đoạn đầu sẽ là biển máu xương.

Nhưng nếu thật sự thành công, thì toàn bộ thế giới không nghi ngờ gì sẽ đón nhận hòa bình, thậm chí...

"Dã tâm thật đáng sợ!

Nếu thật sự để hắn thành công, thì toàn bộ giới Nhẫn giả e rằng sẽ xảy ra biến đổi long trời lở đất." Nhất thời, ánh mắt mọi người không khỏi đổ dồn về phía Hình Hạo, thần sắc biến đổi khôn lường, có nghi ngờ, tò mò, và một chút chờ mong.

"Nhật Hướng Hạo!

Ngụy biện!" Cương Thủ không chịu nổi nữa, cảm nhận được dã tâm to lớn của người sau, cũng hiểu rõ chuyện này sẽ phát triển theo hướng không thể kiểm soát, nhưng tất cả tuyệt đối không phải thứ nàng muốn.

Nhất thời, Tự Dã liều mạng giãy giụa, muốn thoát khỏi trói buộc, muốn rời khỏi nơi này để truyền tin tức ra ngoài.

"Tìm chết!" Thấy tình hình này, Hình Hạo sao lại không biết tâm tư của Tự Dã là gì, sát cơ trong mắt chợt lóe nói: "Vốn dĩ định giữ lại mạng ngươi, nhưng giờ xem ra cũng không cần thiết nữa rồi.

Thằng Thụ, giết hắn!" "Rõ!" Đáp lời một tiếng, Thiên Thủ Thằng Thụ không chút do dự, hai tay kết ấn, Mộc Độn thuật sắp phát động.

"Dừng tay!

Không được!" Thấy tình hình này, Cương Thủ và các Nhẫn giả khác lập tức kêu lên.

Nói đùa sao, Tự Dã dù sao cũng là một cường giả của Mộc Diệp, thậm chí là đồng đội của Cương Thủ và Đại Xà Hoàn, nếu để người khác giết hắn, thì...

Hầu như ngay lập tức, Cương Thủ đặt thi thể trong tay xuống, bước nhanh về phía trước muốn ngăn cản Thiên Thủ Thằng Thụ.

"Cương Thủ, không được đi!" Tuy nhiên, chưa đợi Hình Hạo hành động, Đại Xà Hoàn ở bên cạnh đã đi trước một bước chắn trước mặt Cương Thủ, mặt nở nụ cười nói: "Tự Dã không thể chấp nhận sự ra đời của thời đại mới, vậy thì hắn thật sự không còn ý nghĩa và giá trị tồn tại nữa rồi." Lời này vừa dứt, toàn trường im phăng phắc.

Cương Thủ vừa bước đi liền trợn tròn mắt nhìn Đại Xà Hoàn đầy khó tin, không dám tin người sau lại có thể nói ra những lời như vậy.

"Đại Xà Hoàn!" Tự Dã cũng ngây người.

Vạn vạn lần không ngờ rằng người đứng ra ngăn cản Cương Thủ cứu mình lại không phải Hình Hạo, mà là người đồng đội sớm tối bên nhau là Đại Xà Hoàn.

Nhất thời, nội tâm Tự Dã phức tạp đến cực điểm.

Khi hắn đang sắp chết, một giọng nói lạnh lẽo vang vọng bên tai hắn: "Mộc Độn Giảo Sát!" Ngay sau đó, Mộc Độn bộc phát.

Dưới sự điều khiển của Thiên Thủ Thằng Thụ, Mộc Độn xuyên thủng tim Tự Dã trong nháy mắt.

"A..." Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Tự Dã có thể cảm nhận rõ ràng sinh mệnh lực của bản thân đang nhanh chóng trôi đi.

Nhất thời, mặt Tự Dã xám như tro.

Hắn biết, mình chắc chắn phải chết.

Trong tình huống tim bị phá nát, ngay cả Cương Thủ cũng không thể cứu được.

"Không!

Tự Dã!" Cảnh này, cũng khiến Cương Thủ bên cạnh mắt đỏ hoe.

Trơ mắt nhìn đồng đội bị giết chết, nàng tuyệt đối không thể chấp nhận.

Ngay cả Đại Xà Hoàn lúc này cũng không khỏi quay đầu đi, không đành lòng nhìn Tự Dã đang cận kề cái chết.

"Ồ!" Đột nhiên, Thằng Thụ dường như cảm giác được điều gì đó, đưa tay lấy ra một cuộn trục từ trong ngực Tự Dã, đồng thời hơi nhíu mày, bước đến bên Hình Hạo: "Đại nhân!" "Ừm!" Hình Hạo gật đầu, đưa tay nhận lấy cuộn trục.

Đợi sau khi mở ra, lông mày hắn chợt nhíu lại, mở miệng nói: "Không ngờ, cái gọi là hào kiệt Tự Dã, vậy mà cũng là một tiểu nhân như vậy!" Cái gì!

Chuyện gì đã xảy ra?

Trong cuộn trục đó ghi chép điều gì?

Nghe lời nói của Hình Hạo, các Nhẫn giả xung quanh lập tức kinh ngạc, nhìn nhau đồng thời, ánh mắt nhìn về phía cuộn trục trong tay Hình Hạo có thêm một tia tò mò.

Ngay cả Đại Xà Hoàn và Cương Thủ cũng không ngoại lệ.

"Ta hiểu rồi!" Thu trọn cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên, tùy tay ném cuộn trục cho Đại Xà Hoàn nói: "Ngươi xem đi, cái tên ngu ngốc trong mắt ngươi không phải thật sự ngốc đâu!" Nghe vậy, đồng tử Đại Xà Hoàn co rút, ngay lập tức hiểu ra một khả năng nào đó.

Nhất thời, sắc mặt Đại Xà Hoàn lập tức lạnh đi, mở cuộn trục ra xem.

"Đáng chết!" Sau một khắc, Đại Xà Hoàn cuộn lại cuộn trục, toàn thân hai nắm tay siết chặt nói: "Tốt lắm Tự Dã, ta thật sự đã coi thường ngươi!

Không nhìn ra vẻ ngoài chất phác của ngươi, vậy mà lại là kẻ mưu mô thâm trầm nhất trong số chúng ta." Nói xong, Đại Xà Hoàn nhìn Cương Thủ bên cạnh, do dự nói: "Cương Thủ, ngươi sẽ không đi làm nhiệm vụ nữa sao?" "Hả!" Cương Thủ gật đầu, nhất thời không biết Đại Xà Hoàn đang ám chỉ điều gì.

"Ngươi xem đi!" Đại Xà Hoàn thở dài một tiếng, ném cuộn trục cho Cương Thủ, rồi mở miệng nói: "Ta lẽ ra phải đoán ra sớm, chiến trường biên giới tuy do đại nhân Nanh Trắng thống trị, nhưng tính cách của hắn không thể làm những chuyện mờ ám đó được.

Chương 657

Trừ hắn ra, những người có thể thực sự tiếp xúc với bí mật cốt lõi là ba chúng ta, ta cũng không thể làm những hành vi hãm hại tộc Thiên Thủ và các gia tộc lớn, vậy thì chỉ còn lại Tự Dã.

Hắn trở thành gián điệp trong đội ngũ của thầy, thậm chí âm thầm thi hành mệnh lệnh và nhiệm vụ của thầy, ngay cả cái chết của Thằng Thụ cũng nằm trong kế hoạch." Cái gì!

Không thể nào!

Tự Dã đã tàn hại tộc Thiên Thủ và các Nhẫn giả gia tộc.

Một tiếng kinh hô vang lên, các Nhẫn giả tộc Ino-Shika-Cho ở xa đều kinh hãi, từng người một há hốc miệng đầy khó tin, nội tâm càng chấn động đến cực điểm.

"Tự Dã!" Lúc này, tiếng gào thét phẫn nộ của Cương Thủ cũng vang vọng.

Trên cuộn trục đó ghi chép những chuyện quá lớn, không chỉ hãm hại tộc Thiên Thủ, thậm chí còn nhắm vào Thằng Thụ, nhắm vào người yêu hiện tại của nàng là Đoạn (Dan).

Lúc này, mấy tiếng xé gió vang lên.

Có thể thấy mấy Nhẫn giả nhanh chóng xuất hiện trong sân, thần sắc gấp gáp nói: "Đại nhân Cương Thủ không ổn rồi, đại nhân Đoạn bị người phục kích, hiện đang trọng thương cận kề cái chết, xin đại nhân mau đến cứu viện!" Đoạn thật sự đã xảy ra chuyện!

Nhất thời, không khí trong sân im phăng phắc.

Nội tâm mọi người trong khoảnh khắc đó đều cực kỳ u ám, chuyện của Đoạn xảy ra đã hoàn toàn tố cáo tội ác của Tự Dã, thậm

chí...

“Tự Dã!” Khoảnh khắc này, Cương Thủ đã sụp đổ.

Đầu tiên là em trai ruột chết ngay trước mắt, giờ lại nghe tin dữ về người yêu, đây tuyệt đối là một đòn chí mạng.

Điều quan trọng nhất là, sau khi đọc xong nội dung cuộn trục, nàng hiểu rõ mọi chuyện đều có bóng dáng của Tự Dã, thậm chí nhiệm vụ của Đoạn cũng do Tự Dã hạ đạt.

Nhất thời, oán khí ban đầu của Cương Thủ tan biến hết, thay vào đó là sự hận thấu xương đối với Tự Dã, nếu hắn không bị Thằng Thụ giết chết, thậm chí nàng còn có xung động tự tay động thủ.

“Cương Thủ!

Ngươi đi xem Đoạn đi!” Thấy tình hình này, Đại Xà Hoàn thở dài một tiếng, rồi mở miệng nói: “E rằng cũng không trụ được bao lâu nữa đâu.” Nói xong, ánh mắt hắn lướt qua Hình Hạo.

Người sau có thể khiến người chết sống lại, cứu một Đoạn sẽ không có vấn đề gì.

“Tốt!” Cương Thủ đáp lời một tiếng, cũng không chần chừ, xoay người định rời đi.

“Đợi đã!” Thấy tình hình này, Hình Hạo lại mở miệng ngăn cản: “Kẻ đó không có ý nghĩa để cứu, đặc biệt là Cương Thủ, ngươi đi cũng chỉ là tự chuốc lấy tình cảm đa đoan mà thôi.” Ý gì?

Lông mày nhướng lên, bước chân của Cương Thủ khựng lại, ánh mắt phẫn nộ nhìn Hình Hạo nói: “Nhật Hướng Hạo, ngươi có ý gì?” Không chỉ nàng, bao gồm cả các Nhẫn giả Mộc Diệp xung quanh cũng vậy, từng người một đều lộ ra vẻ tò mò, khó hiểu và kinh ngạc.

“Ý mặt chữ!” Hình Hạo nhún vai, cười nhạt nói: “Đoạn là người

của Căn Bộ, phụng mệnh Danzo tiếp cận ngươi, thậm chí muốn kết hôn với ngươi, để từ đó địa vị của tộc Thiên Thủ sẽ gia trì lên người hắn, từ đó mưu cầu vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh.

Chỉ tiếc là, hắn đã quên nhiệm vụ của mình, việc tiếp cận ngươi chỉ là nhiệm vụ mà Danzo giao cho hắn, mục đích là để ngươi mất đi khả năng cạnh tranh vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh.

Nhưng Đoạn lại quên một điều, Danzo làm vậy là vì muốn trở thành Hỏa Ảnh, làm sao có thể để ngươi thành công?

Tam Đại Hỏa Ảnh đối với quyền lợi của bản thân cũng cực kỳ coi trọng, đừng nói là Đoạn, ngay cả ba đệ tử của ông ta cũng không có ý truyền vị, làm sao có thể để ngươi sống sót?

Cho nên, Đoạn chắc chắn phải chết, từ đầu đến cuối chỉ là một quân cờ bị lợi dụng mà thôi." Lời này vừa dứt, toàn trường im phăng phắc.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được ác ý trong lời nói của Hình Hạo.

Nhưng không biết tại sao, trong lòng lại không nảy sinh bất kỳ ý nghĩ phản bác nào, không phải không dám đắc tội Hình Hạo, mà là theo bản năng chấp nhận lời nói của hắn.

Dù sao Đoạn đã thể hiện dã tâm của mình từ rất sớm, đặc biệt là sau khi chính thức ở bên Cương Thủ, cái dã tâm không hề che giấu và việc không ngừng lôi kéo các phe phái, ngay cả kẻ ngốc cũng hiểu hắn muốn làm gì.

"Không thể nào!

Tuyệt đối không thể nào!" Cương Thủ gầm nhẹ một tiếng, không muốn tin tất cả, xoay người ôm lấy thi thể nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Nhưng những cường giả có mặt cũng có thể thấy, trong lúc chạy, Cương Thủ đã rơi lệ, rõ ràng trong lòng cũng đã lay động, thậm chí...

"Đại nhân!" Đợi Cương Thủ rời đi, Đại Xà Hoàn quay đầu nhìn Hình Hạo nói: "Kế hoạch tiếp theo?

Chúng ta trực tiếp rời đi?

Hay giúp Mộc Diệp giành chiến thắng trong cuộc chiến này." Lời này vừa dứt, các cường giả Nhẫn tộc như Ino-Shika-Cho ở xa đều ngừng thở, thần sắc lập tức nghiêm trọng.

Lời nói của Đại Xà Hoàn rất rõ ràng, một khi Hình Hạo chọn rời đi, thì hắn nhất định sẽ không chút do dự mà rời khỏi.

Giờ Tự Dã đã chết, Cương Thủ chìm trong đau buồn tột độ, nếu Đại Xà Hoàn cũng rời đi, thì Mộc Diệp thật sự không thể chống đỡ nổi cuộc tấn công liên thủ của Tam Đại Nhẫn Thôn.

"Không vội!" Hình Hạo phất tay, thần sắc bình thản nói: "Đã muốn thống nhất giới Nhẫn giả, vậy thì ta tự nhiên không thể lại đi xây dựng một thế lực từ từ phát triển được!

Đại Xà Hoàn, ngươi có hứng thú với vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh không?" "Ý của đại nhân!" Đồng tử co rút, Đại Xà Hoàn lập tức hiểu ý đồ của Hình Hạo, mấp máy môi nói: "Nếu đại nhân cần, thì vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh ta có thể tranh giành!" "Đại Xà Hoàn!" Nghe lời này, các Nhẫn giả tộc Ino-Shika-Cho ở xa lập tức mắt sáng lên, đặc biệt là ba người Shikaku, Inoichi, Choza, giờ khắc này lập tức bước lên nói: "Nếu đại nhân Đại Xà Hoàn có ý đó, ba gia tộc Ino-Shika-Cho chúng ta nhất định sẽ hết lòng ủng hộ!" Nói xong, ánh mắt của Nara Shikaku liền nhìn về phía Hình Hạo, từ từ nói: "Đồng thời, chúng ta cũng mong đợi được thấy thế giới hòa bình mà đại nhân nói." Chết tiệt!

Bị giành trước rồi!

Thấy tình hình này, những người của các Nhẫn tộc Mộc Diệp xung quanh sao lại không biết ý đồ của ba gia tộc Ino-Shika-Cho, vội vàng bước lên nói: "Đại nhân Đại Xà Hoàn, chúng ta đều ủng hộ ngài!" "Đại nhân Hình Hạo, chúng ta nguyện ý trở thành lưỡi dao sắc bén trong tay ngài, để khai mở thế giới hòa bình đó." Khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều đưa ra lựa chọn của mình.

Một tồn tại có thể dễ dàng trấn áp Tự Dã.

Một tồn tại có thể khiến Đại Xà Hoàn và người sở hữu Mộc Độn trung thành, chỉ cần cho hắn một chút thời gian phát triển, thì tuyệt đối có thể làm được bước đó.

"Tốt!" Hình Hạo hài lòng gật đầu, ánh mắt lướt qua toàn trường, rồi mở miệng nói: "Vì các ngươi nguyện ý trung thành với ta, vậy thì ta tự nhiên cũng sẽ không để chư vị thất vọng.

Đại Xà Hoàn, ngươi đi tuyên chiến với Làng Cát, Làng Đá và Làng Mưa đi!

Ta muốn một lần quét sạch sức mạnh của ba Nhẫn thôn đó, lúc đó dựa vào công lao trên chiến trường ngươi sẽ có đủ tư bản để tranh giành vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh.

Chương 658

Vừa hay, cuộn trục của Tự Dã đó chính là thủ đoạn tốt nhất để gây khó dễ!" "Rõ!" Đáp lời một tiếng, Đại Xà Hoàn không còn nghi ngờ gì nữa.

Vì Hình Hạo có sự chắc chắn, tự nhiên hắn cũng sẽ không từ chối, thậm chí hắn còn mong đợi có thể thấy thêm sức mạnh của Hình Hạo, xem rốt cuộc hắn có thủ đoạn gì mà dám xem thường Tam Đại Nhẫn Thôn.

"Chư vị, theo ta đi!" Ngay lập tức, Đại Xà Hoàn nhìn các Nhẫn giả như Ino-Shika-Cho, xoay người đi về hướng tiền tuyến.

"Rõ!

Rõ!" Thấy tình hình này, một đám người cũng không chần chừ, vội vàng nhảy theo Đại Xà Hoàn.

"Đại nhân!" Đợi tất cả mọi người rời đi, Thiên Thủ Thằng Thụ đến bên Hình Hạo, cúi người hành lễ nói: "Chị ta thật sự bị lừa sao?" Trong nháy mắt, bảy ngày đã trôi qua.

Trong bảy ngày đó, Đại Xà Hoàn dẫn dắt một nhóm Nhẫn giả gia tộc đã thành công chọc giận và bị truy sát bởi Tam Đại Nhẫn Thôn.

Không thể không nói, Đại Xà Hoàn và những người khác rất mạnh, trong thời gian ngắn ngủi không những không bị đánh bại, mà ngược lại càng đánh càng dũng mãnh, trong sự vây công của Tam Đại Nhẫn Thôn vẫn có thể đánh hòa.

Ba ngày trước đó, với tư cách là chỉ huy tối cao, Nanh Trắng đã ra lệnh cho Đại Xà Hoàn tiếp quản chiến trường.

Đến đây, thời đại của Đại Xà Hoàn đã đến.

Đầu tiên, hắn phá vỡ tiền lệ các gia tộc lớn không hợp tác với nhau, lấy gia tộc Thiên Thủ, gia tộc Hyuga, gia tộc Uchiha làm chủ, nhân tài của ba gia tộc này liền xuất hiện trong các đội nhỏ.

Nhất thời, sức chiến đấu và khả năng sinh tồn của các đội Mộc Diệp tăng lên đáng kể.

Đặc biệt là dưới yêu cầu mạnh mẽ của Cương Thủ, người của tộc Thiên Thủ khi ra ngoài hầu như đều đi cùng Nhẫn giả tộc Hyuga hoặc tộc Uchiha, hai bên liên thủ đơn giản là phát huy khả năng một cộng một lớn hơn hai.

Theo chiến tranh ngày càng gay gắt, Đại Xà Hoàn cũng dần nhận được sự công nhận của các Nhẫn giả trên ba chiến trường.

Tuy lệnh của hắn có phần táo bạo, nhưng không thể phủ nhận rằng Mộc Diệp có thể thành công tồn tại dưới sự vây công của Tam Đại Nhẫn Thôn, thậm chí còn chiếm giữ một thế thượng phong nhất định khiến mọi người tin tưởng.

Tin tức này cũng được truyền về Mộc Diệp.

"Bốp!" Trong tòa nhà Hỏa Ảnh, Danzo giận dữ đẩy cửa bước vào, mở miệng nói: "Quá phóng túng rồi!

Đại Xà Hoàn dám tùy ý điều động Nhẫn giả Mộc Diệp lập đội hình, đang chơi với lửa đấy!

Hiruzen, lẽ nào ngươi không quản sao?" Nghe vậy, sắc mặt của Sarutobi Hiruzen trên ghế cũng hơi thay đổi.

Đối với việc Đại Xà Hoàn thay đổi chiến thuật ở tiền tuyến, thậm chí một mình đoạt lấy vị trí thống lĩnh, ông ta vô cùng không thoải mái.

Dù sao trước đây, mọi chuyện đều nằm trong phạm vi kiểm soát của ông ta, thậm chí thế lực gia tộc Mộc Diệp cũng không ngừng suy

yếu, không ngừng bị làm suy giảm sức chiến đấu trong cuộc chiến tranh này.

Nhưng giờ thì sao?

Các gia tộc lớn bị Đại Xà Hoàn điều phối ngày càng mạnh mẽ, thậm chí số người tử vong cũng giảm đi đáng kể, không chỉ là đánh vào mặt ông ta, mà còn tuyên bố Sarutobi Hiruzen vô năng.

"Danzo!" Sarutobi Hiruzen hít một hơi thuốc lá, rồi lập tức mở miệng nói: "Chuyện này ta biết, nhưng thế lực của ta ở tiền tuyến cũng không thể chạm tới được, mọi chuyện hãy giao cho Đại Xà Hoàn quyết định đi!" Nghe vậy, sắc mặt Danzo không khỏi càng thêm khó coi.

Đúng như Sarutobi Hiruzen đã nói, các Nhẫn giả của Căn Bộ ở tiền tuyến đã bị tàn sát hết, thậm chí không một ai sống sót quay về.

Người của Ám Bộ cũng gần như vậy.

Tuy Sarutobi Hiruzen là Đệ Tam Hỏa Ảnh, nắm quyền kiểm soát Ám Bộ, nhưng thực tế Ám Bộ cũng được chia thành mấy phần, những thành viên Ám Bộ do Sarutobi Hiruzen nắm giữ cũng đã bị Đại Xà Hoàn âm thầm loại bỏ.

Còn về các thành viên Ám Bộ do Nanh Trắng làm đội trưởng nắm giữ thì may mắn sống sót, nhưng cũng là với tiền đề tự giác giao quyền lợi cho Đại Xà Hoàn.

"Hiruzen!" Danzo hít sâu một hơi, cố nhịn cảm xúc bất an trong lòng nói: "Tiền tuyến đã thoát khỏi sự kiểm soát của chúng ta, lẽ nào ngươi thật sự không lo lắng?

Đại Xà Hoàn hiện tại đã đoạt lấy quyền lợi của Nanh Trắng, một khi hắn đánh bại Tam Đại Nhẫn Thôn quay về, vị trí Hỏa Ảnh của ngươi có thể ngồi vững được sao?" Nghe vậy, sắc mặt Sarutobi

Hiruzen không khỏi trầm xuống.

Lời nói của Danzo cũng là điều ông ta lo lắng, nhưng sự việc đến nay cũng không thể thay đổi, ông ta chỉ có thể mặt không biểu cảm nói: "Chuyện này ta có kế hoạch của mình, đừng lo lắng nữa!

Danzo, ngươi hẳn đã nhận được tình báo rồi chứ, quân đội của Làng Mây và Làng Sương Mù cũng bắt đầu rục rịch hành động, ta quyết định điều Nanh Trắng về trấn thủ biên giới Làng Mây, và ngươi hãy dẫn Căn Bộ cùng các Nhẫn giả trong Mộc Diệp đến biên giới Làng Sương Mù để đề phòng!" "Không được!" Nghe lời này, Danzo lập tức mở miệng từ chối: "Căn Bộ của ta vốn không có bao nhiêu người, sao có thể một mình ra tiền tuyến, ta..." "Danzo!" Tuy nhiên, chưa đợi ông ta nói xong, Sarutobi Hiruzen đã mở miệng trước: "Tất cả đều vì Mộc Diệp!

Lẽ nào ngươi muốn ta điều động một trong ba người Đại Xà Hoàn, Cương Thủ và Tự Dã đến biên giới sao?" Lời này vừa dứt, sắc mặt Danzo lập tức khó coi.

Nếu thật sự điều động ba người Đại Xà Hoàn, thì hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi, dù sao chiến đấu ở Làng Mưa đang dần đi vào giai đoạn gay cấn, lúc đó nếu để một trong ba người họ nắm quyền lực, thì địa vị của ông ta thật sự sẽ gặp nguy hiểm.

"Ta biết rồi!" Danzo hít sâu một hơi, lập tức mở miệng nói: "Chuyện này giao cho ta đi!

Điều động Nanh Trắng ta không có ý kiến, nhưng nhất định phải để hắn mang theo Ám Bộ dưới trướng của mình, tuyệt đối không thể để Đại Xà Hoàn và những người khác nhúng tay vào quyền lợi của Ám Bộ!" "Tốt!" Sarutobi Hiruzen đáp lời một tiếng, hai tay chống cằm, cả người chìm vào trầm tư...

"Đại nhân!" Trên chiến trường Làng Mưa, Đại Xà Hoàn bước vào

doanh trướng của Hình Hạo, cúi người hành lễ nói: "Tam Đại Nhẫn Thôn đã đạt thành hiệp nghị, ngày mai sẽ liên thủ đối kháng Mộc Diệp trên chiến trường chính diện!

Không biết tiếp theo chúng ta nên làm gì đây?" Nói xong, Đại Xà Hoàn nhìn về phía Hình Hạo, trong mắt tràn đầy sự cuồng nhiệt.

Trong thời gian ngắn ngủi vài ngày, Đại Xà Hoàn dưới sự tiếp xúc với Hình Hạo cũng có thể cảm nhận rõ ràng sự cường đại và khó lường đến kỳ dị của người sau.

Đặc biệt là cách đây không lâu, Nanh Trắng, một cường giả cấp Ảnh, đã khiêu chiến Hình Hạo, nhưng lại bị trấn áp chỉ trong ba đến năm chiêu, sự cường đại như vậy đơn giản là khiến người ta kính sợ.

"Đã hiểu rồi sao?" Tinh quang trong mắt Hình Hạo chợt lóe, hắn ngẩng đầu nói: "Đã vậy, thì cuộc chiến này cũng nên kết thúc rồi!

Ngày mai ta sẽ đích thân xuất hiện trên chiến trường giải quyết những kẻ xâm lược của Tam Đại Nhẫn Thôn, lúc đó ngươi sẽ trở thành người hưởng lợi từ chiến thắng của toàn bộ cuộc chiến, có thể mang theo khí thế lớn lao quay về Làng Lá để đoạt lấy vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh." "Tốt!" Đáp lời một tiếng, Đại Xà Hoàn lập tức vui mừng khôn xiết.

Dù sao ngày mong đợi đã lâu, một khi Mộc Diệp rơi vào tay hắn, lúc đó Hình Hạo nhất định sẽ bắt đầu chinh phạt giới Nhẫn giả, hoàn thành sự thống nhất chưa từng có đó!

Trong lòng, Đại Xà Hoàn lập tức mở miệng nói: "Đại nhân, nếu không có gì bất ngờ, Tam Đại và Danzo sẽ không để ta thành công, vạn nhất lúc đó xảy ra bất trắc thì nên làm gì đây?" Hắn không thể không lo lắng.

Tuy biết Hình Hạo cường đại, nhưng dù sao để trở thành Hỏa

Ảnh, chuyện này không phải tùy tiện là có thể thành công được.

"Vô ngại!" Hình Hạo phất tay, thần sắc bình thản nói: "Nếu bọn họ không biết điều, vậy thì cứ để họ biến mất đi.

Chương 659

Chuyện này không có quyền lựa chọn!

Nhưng Đại Xà Hoàn ngươi cũng phải chú ý hình tượng, dù sao là Hỏa Ảnh, hiện tại vẻ ngoài của ngươi thật sự có chút âm lãnh, không thể được lòng dân.

Đúng rồi, chuyện thè lưỡi ra sau này đừng làm nữa, ta còn cảm thấy phản cảm, huống chi những người khác." "Rõ!" Đáp lời một tiếng, tinh thần Đại Xà Hoàn chấn động, lập tức hiểu rằng Hình Hạo đã bắt đầu yêu cầu hắn theo tiêu chuẩn của một Hỏa Ảnh.

Điều đó đại diện cho việc người sau không có ý định lựa chọn người khác, chỉ cần hắn không tự tìm cái chết, thì vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh nếu không có gì bất ngờ sẽ là của hắn.

"Đại nhân!" Lúc này, Thiên Thủ Thằng Thụ bước vào doanh trướng, cúi người hành lễ nói: "Mộc Diệp đã truyền lệnh, yêu cầu đại diện Ám Bộ của Nanh Trắng rời đi đến biên giới Làng Mây." Lệnh điều động!

Đồng tử co rút, sắc mặt Đại Xà Hoàn lập tức khó coi, nghiến răng nói: "Chiêu rút củi đáy nồi thật thâm độc, Nanh Trắng là cường giả cấp Ảnh, Ám Bộ dưới trướng hắn cũng là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, một khi rời khỏi nơi này, thì chúng ta lấy gì để đối kháng trực diện với Tam Đại Nhẫn Thôn!

Lão sư thật là lão mưu thâm, không muốn chúng ta kết thúc chiến đấu ở biên giới, mà muốn chúng ta chết thêm nhiều người nữa sao?" Trong lời nói, Đại Xà Hoàn nhìn về phía Hình Hạo, khá lo lắng nói: "Đại nhân, sẽ không ảnh hưởng đến kế hoạch chứ?" "Sẽ không!" Hình Hạo phất tay, thần sắc bình thản nói: "Chỉ là Nhẫn giả của Tam

Đại Nhẫn Thôn mà thôi, ta chưa bao giờ để họ vào mắt.

Nhưng việc Nanh Trắng và Ám Bộ rời đi lại là một cơ hội, một cơ hội để thu phục trung tâm của các Nhẫn tộc!" "Ta hiểu rồi!" Mắt Đại Xà Hoàn sáng lên, lập tức hiểu ý Hình Hạo.

Ngay lập tức, Đại Xà Hoàn chắp tay hành lễ nói: "Đại nhân, vậy ta bây giờ đi thao tác." Nói xong, Đại Xà Hoàn xoay người rời khỏi doanh trướng, nhanh chóng triệu tập các tộc trưởng, trưởng lão, hoặc thiếu tộc trưởng cấp bậc của các gia tộc lớn trên chiến trường.

"Đại nhân!" Đợi Đại Xà Hoàn rời đi, Thiên Thủ Thằng Thụ bước lên một bước nói: "Cách đây không lâu ta cảm giác có người dường như đang âm thầm rình rập ta, nhưng ta lại không thể tìm thấy dấu vết và sự tồn tại của hắn." Rình rập!

Lông mày nhướng lên, tinh quang trong mắt Hình Hạo chợt lóe, lập tức kích hoạt Chuyển Sinh Nhãn nhìn ra ngoài doanh trướng.

"Bạch Zetsu!" Ngay sau đó, Hình Hạo nhìn thấy không ít Bạch Zetsu đang tiềm tàng trong đại bản doanh Mộc Diệp, đặc biệt là khu vực Cương Thủ đang ở, ít nhất có bảy Bạch Zetsu mai phục ở đó, không biết đang điều tra tình báo hay tìm kiếm gì.

"Bại lộ rồi sao!

Đã xem thường Hắc Zetsu và Uchiha Madara rồi." Hình Hạo thu Chuyển Sinh Nhãn lại, ánh mắt nhìn về phía Thiên Thủ Thằng Thụ nói: "Đi thôi, đến chỗ Cương Thủ, có vài chuyện cần nói chuyện rõ ràng với nàng rồi." "Rõ!" Thiên Thủ Thằng Thụ đáp lời một tiếng, thần sắc biến hóa, nhưng cũng không từ chối nữa.

Dù sao hắn cũng không muốn nhìn chị mình tiếp tục trầm luân như vậy, nếu có thể nhận nhau, thì đó tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất.

"Đại nhân Hình Hạo!" Đợi đến nơi ở của Cương Thủ, mấy Nhẫn

giả tộc Thiên Thủ lập tức cúi người hành lễ.

"Ừm!" Hình Hạo gật đầu, mở miệng nói: "Cương Thủ có ở trong đó không?" "..." Hai người nhìn nhau, một nam tử tộc Thiên Thủ trong số đó trả lời: "Có ạ, nhưng công chúa Cương Thủ dạo này tâm trạng không tốt, chúng ta..." "Vô ngại!" Hình Hạo phất tay, cũng không đợi người kia nói xong, dẫn Thiên Thủ Thằng Thụ bước vào doanh trướng.

Ngay sau đó, mùi rượu nồng nặc xông vào mũi, có thể thấy Cương Thủ cả người đang ngồi trên mặt đất, xung quanh toàn bộ là những chum rượu vứt bừa bãi, cả người nhìn qua cực kỳ tiều tụy.

"..." Thấy cảnh này, Thiên Thủ Thằng Thụ ngây người.

Vạn vạn lần không ngờ rằng, trong thời gian ngắn ngủi vài ngày, Cương Thủ lại sa sút đến mức này.

Theo bản năng, hắn nhìn về phía Hình Hạo nói: "Đại nhân, ta..." "Ai!" Hình Hạo thở dài một tiếng, phất tay một cái giải trừ thuật biến hóa của Thiên Thủ Thằng Thụ, thân hình và dung mạo của hắn khôi phục đồng thời, lập tức khiến hai người tộc Thiên Thủ kia kinh hô: "Thiếu gia Thằng Thụ!

Thật sự là thiếu gia!

Thiếu gia không chết!" Khoảnh khắc này, hai tộc nhân Thiên Thủ vui mừng khôn xiết.

Không chỉ vì Thiên Thủ Thằng Thụ không chết, mà quan trọng hơn là người sau đã giác tỉnh Mộc Độn.

Tộc Thiên Thủ lại một lần nữa sở hữu Mộc Độn, nếu cho hắn đủ thời gian phát triển, thì chẳng phải lại có thêm một Sơ Đại Hỏa Ảnh sao?

"Thằng Thụ!

Thằng Thụ ở đâu!" Tiếng động bên này cũng đã thu hút sự chú ý của Cương Thủ, cả người loạng choạng đứng dậy từ mặt đất, sau khi nhìn xung quanh nhanh chóng khóa mục tiêu vào Thiên Thủ Thằng Thụ.

Ngay sau đó, đồng tử Cương Thủ co rút, toàn bộ hơi men trong người lập tức tan biến hết, cả người bước một bước đã đến trước mặt Thiên Thủ Thằng Thụ nói: "Thằng Thụ, là thật sao?" "Ta, chị!" Trong mắt Thằng Thụ lóe lên một tia phức tạp, hắn mở miệng nói: "Trước đây là đại nhân và lão sư Đại Xà Hoàn vì muốn bảo vệ ta mới tuyên bố ta đã chết!" Nghe lời này, Cương Thủ lập tức hiểu ra mọi chuyện.

Tuy không biết tại sao Thiên Thủ Thằng Thụ không chết, nhưng việc hắn giác tỉnh Mộc Độn, chuyện này tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, Đại Xà Hoàn đã giết chết nhiều người như vậy cũng là vì giữ bí mật.

"Thằng Thụ!" Trong lòng, Cương Thủ lập tức ôm Thiên Thủ Thằng Thụ vào lòng, thần sắc kiên định nói: "Yên tâm, chị biết phải làm gì rồi, những kẻ muốn diệt truyền thừa của tộc Thiên Thủ ta đều đáng chết!

Tiểu tử ngươi không nói tiếng nào đã giác tỉnh Mộc Độn, đơn giản là quá tốt rồi, đợi chuyện này kết thúc, chị sẽ đưa cuộn trục Mộc Độn của ông nội cho ngươi, ngươi phải tu luyện thật tốt!" Sau một hồi lâu, Cương Thủ và Thằng Thụ đã tâm sự xong.

"Nhật Hướng Hạo, đa tạ!" Cúi người hành lễ, Cương Thủ lúc này đã hoàn toàn công nhận Hình Hạo.

Dù sao người sau đã cứu Thiên Thủ Thằng Thụ, giúp hắn giác tỉnh Mộc Độn, đối với tộc Thiên Thủ mà nói tuyệt đối là đại ân.

"Không cần!" Hình Hạo phất tay, thần sắc bình thản nói: "Thằng

Thụ thần phục ta, việc cứu hắn tự nhiên là lẽ đương nhiên!

Cương Thủ, ta muốn tộc Thiên Thủ trung thành với ta, ngươi có nguyện ý không?" Lời này vừa dứt, toàn bộ doanh trướng im phăng phắc.

Thiên Thủ Thằng Thụ mấy lần há miệng định nói, nhưng lời đến khóe miệng lại bị nuốt ngược trở vào.

Dù sao chuyện này phải xem lựa chọn của Cương Thủ, tuy hắn là thiếu tộc trưởng tộc Thiên Thủ, nhưng cũng không tiện tùy ý làm chủ.

"Không vấn đề!" Tuy nhiên, Cương Thủ lúc này lại không chút do dự, gật đầu nói: "Tộc Thiên Thủ của ta có thể trung thành với ngài!

Nhưng tộc Thiên Thủ sẽ lấy Thằng Thụ làm thủ lĩnh, không lấy ta làm chủ!" Cái danh tiếng đó mà!

Đặt tất cả lên vị trí của Thằng Thụ.

Khóe miệng nhếch lên, Hình Hạo sao lại không biết tâm tư của Cương Thủ là gì, lập tức gật đầu nói: "Không vấn đề!

Từ nay về sau, tộc Thiên Thủ sẽ lấy Thằng Thụ làm thủ lĩnh!

Đã đồng ý rồi, vậy thì theo ta đi!" Nói xong, Hình Hạo xoay người rời khỏi doanh trướng.

Thấy vậy, Cương Thủ cũng không chần chừ lập tức bước theo ra ngoài.

Nhanh chóng, đoàn người đã đến doanh trướng của Đại Xà Hoàn.

"Bốp!" Đột nhiên, một tiếng nổ vang lên.

Chương 660

Có thể thấy mấy tên Ám Bộ từ trong doanh trướng lao ra, trong miệng gầm lên: "Đại Xà Hoàn, ngươi vậy mà dám trái lệnh Hỏa Ảnh, muốn tạo phản sao?" Tuy nhiên, đáp lại là mấy con rắn lớn lao ra không chút do dự mà giết chết bọn chúng.

Nhất thời, mấy tên Ám Bộ cấp Thượng Nhẫn vội vàng lùi lại, trong miệng hô hoán: "Mau đến đây, Đại Xà Hoàn trái lệnh Hỏa Ảnh, là phản thôn, mau chóng bắt hắn lại!" Tuy nhiên, tiếng hô hoán không có bất kỳ tác dụng nào.

Tuy các Nhẫn giả của các gia tộc lớn đều đã đến nơi này, nhưng lại không có ý định nhúng tay vào, vừa thờ ơ đứng nhìn, thậm chí còn phong tỏa đường rút lui của mấy tên Ám Bộ kia.

"..." Thấy tình hình này, mấy tên Ám Bộ ngây người.

Không phải kẻ ngốc, sao lại không nhìn ra ý nghĩa của hành động này của các Nhẫn tộc lớn.

Nhất thời, trong lòng mấy người vừa kinh vừa giận, nhìn nhau một cái, người dẫn đầu lập tức mở miệng: "Mau chóng quay về bẩm báo chuyện này cho Tam Đại Hỏa Ảnh!" "Rõ!

Rõ!" Tiếng đáp lời vang lên, từng tên Ám Bộ lập tức tản ra tìm cách đột phá bỏ chạy.

"Hãy ở lại cho ta!" Tuy nhiên, lúc này, một tiếng quát khẽ lại âm thầm vang lên.

Ngay sau đó, có thể thấy Nara Shikaku trong đám đông đã ra tay, thi triển Ảnh Mô Phỏng Thuật, ngay lập tức khống chế mấy tên Ám Bộ kia.

Nhất thời, mấy tên Ám Bộ lập tức đứng tại chỗ không thể nhúc nhích, từng người một ánh mắt khóa chặt trên người Nara Shikaku, nghiến răng nghiến lợi nói: "Nara Shikaku, ngươi cũng muốn phản bội đại nhân Tam Đại Hỏa Ảnh sao?" Tuy nhiên, Shikaku lại không trả lời.

Lạnh lùng nhìn mấy tên Ám Bộ kia, cứ như nhìn người chết vậy.

"Chết đi!" Lúc này, Đại Xà Hoàn ra tay, quát khẽ một tiếng, độc xà từ trong ống tay áo bay ra cắn vào cổ của mấy tên Ám Bộ kia.

"A..." "A..." Tiếng kêu thảm thiết vang lên, mấy tên Ám Bộ lập tức trúng độc chết.

Duy chỉ có một tên Ám Bộ của tộc Aburame là chưa chết ngay, nhưng cũng không trụ được bao lâu, cả người nằm trên mặt đất không ngừng thở dốc, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Tiếng bước chân vang lên, Hình Hạo cùng hai người theo đó tiến vào trong sân.

"Đại nhân Cương Thủ!" Thấy cảnh này, tên Ám Bộ lập tức mắt sáng lên, ánh mắt nhìn về phía Cương Thủ nói: "Đại nhân Cương Thủ, Đại Xà Hoàn và những người khác phản bội Tam Đại Hỏa Ảnh, xin đại nhân ra tay chế phục bọn họ!" Đồ ngốc!

Nghe lời này, Cương Thủ không khỏi trợn trắng mắt.

Trong tình huống như vậy mà có thể nói ra những lời như vậy, nam tử Ám Bộ này thật sự không có não.

Nếu không biết rõ, sao nàng có thể đường hoàng bước ra như vậy.

"Đại nhân Hình Hạo!

Đại nhân Hình Hạo!" Lúc này, một nhóm Nhẫn giả do Đại Xà Hoàn dẫn đầu thì đối với Hình Hạo cúi người hành lễ, thần sắc cực

kỳ cung kính.

Cái gì!

Tộc Hyuga!

Cảnh này khiến tên Ám Bộ trợn mắt há mồm, vạn vạn lần không ngờ rằng Đại Xà Hoàn và những người khác lại trung thành với người khác, người đó lại là của tộc Hyuga.

Đồng thời, các Nhẫn giả tộc Hyuga trong đám đông lúc này cũng trợn mắt há mồm.

Nhật Hướng Hạo họ biết.

Trong tộc Hyuga tuyệt đối là tồn tại hạng bét.

Đặc biệt là hai anh em Hyuga Hiashi và Hyuga Hizashi trong đội, lúc này càng mặt đầy khó tin.

Họ biết Đại Xà Hoàn và những người khác muốn phản bội Mộc Diệp, thậm chí muốn đoạt lấy vị trí Đệ Tứ Hỏa Ảnh, nhưng sau khi chuyện Sarutobi nhắm vào các gia tộc lớn bùng phát trước đó, họ cũng đã chọn gia nhập.

Nhưng vạn vạn lần không ngờ.

Đại Xà Hoàn lại không phải chủ mưu thật sự, kẻ gây ra tất cả lại chính là của tộc Hyuga, của tộc Hyuga hạng bét...

"Bốp!" Hình Hạo phất tay, thần sắc bình thản quét mắt nhìn các Nhẫn giả có mặt, rồi ánh mắt nhìn về phía tên Ám Bộ trên mặt đất nói: "Sarutobi Hiruzen để ngươi đến đây làm gì?" "..." Đối mặt với câu hỏi, tên Ám Bộ lập tức ngậm miệng không nói.

"Đại nhân!" Không thể không mở miệng, Đại Xà Hoàn bên cạnh lại không chịu bỏ qua, bước lên một bước nói: "Sarutobi Hiruzen muốn điều động Nanh Trắng và Ám Bộ dưới trướng hắn rời đi.

Không chỉ vậy, hắn còn muốn điều đi người của tộc Hyuga và tộc Uchiha, rõ ràng là không muốn chúng ta giành chiến thắng, thậm chí muốn chôn vùi tất cả chúng ta ở đây!" Điều đi Nanh Trắng và Ám Bộ!

Muốn điều đi người của tộc Hyuga và tộc Uchiha!

Một tiếng kinh hô vang lên, các Nhẫn giả có mặt đều ngây người.

Phải biết rằng, cường giả mạnh nhất ở biên giới chiến trường là Nanh Trắng, cường giả cấp Ảnh của hắn đủ sức đánh bại các Kage của thôn khác, Ám Bộ dưới trướng hắn lại là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, đã phát huy tác dụng rất lớn trên chiến trường.

Việc điều hắn đi, là động đến gân cốt rồi, thậm chí còn muốn điều đi người của tộc Uchiha và tộc Hyuga, không phải là muốn từ bỏ sao?

"Sarutobi Hiruzen, sao dám như vậy!

Tam Đại Hỏa Ảnh, quá đáng rồi!" Nhất thời, oán hận của đám đông đối với Tam Đại Hỏa Ảnh mạnh mẽ đến cực điểm, từng người một nắm chặt hai nắm tay, nghiến răng nghiến lợi đồng thời, càng thêm kiên định lựa chọn trong lòng.

"Ồ!

Xem ra Sarutobi Hiruzen không cho phép các ngươi tiếp tục giành được uy vọng!" Hình Hạo gật đầu, cũng hiểu ra mọi chuyện, khinh thường cười nói: "Thật là tiểu gia tử khí, thật sự nghĩ điều đi Nanh Trắng và Ám Bộ thì không thể giành chiến thắng sao.

Tộc Uchiha và tộc Hyuga lúc đó sẽ đến lượt Sarutobi Hiruzen làm chủ sao." Lời này vừa dứt, các Nhẫn giả tộc Uchiha và tộc Hyuga trong đám đông đều không khỏi gật đầu.

Hiện tại chiến trường đã đến thời khắc then chốt.

Chỉ cần giành chiến thắng trong trận quyết chiến cuối cùng, thì hai

gia tộc lớn này có thể giành được uy vọng lớn, lẽ nào có thể từ bỏ ở đây?

Quan trọng nhất là, so với sự ăn ý hợp tác lẫn nhau của các gia tộc lớn ở đây, nếu chuyển đến chiến trường Làng Mây mà bị Sarutobi Hiruzen và những người khác tính kế thì càng không ổn.

Chương 661

"Chết đi!" Lúc này, tên Ám Bộ trên mặt đất đột nhiên ra tay.

Lấy tính mạng của bản thân làm cái giá, hắn triệu hồi ra một đám độc trùng lớn tấn công về phía Hình Hạo, trong miệng gầm lên: "Thằng khốn tộc Hyuga, cùng đồng quy vu tận đi!" "Cẩn thận!

Không hay rồi!" Thấy tình hình này, Cương Thủ và những người khác lập tức đại cấp.

Dù sao độc trùng của tộc Aburame rất đáng sợ, huống chi là một đòn liều chết của một Thượng Nhẫn.

Nhưng Đại Xà Hoàn và Thiên Thủ Thằng Thụ lúc này lại cực kỳ bình thản, ngay cả Hình Hạo còn không phải đối thủ, mấy con độc trùng nhỏ bé thì là gì.

"Hừ!" Thu trọn cảnh này vào đáy mắt, Hình Hạo lạnh lùng cười một tiếng, giơ tay phải lên nói: "Thần La Thiên Chinh!" "Bốp" một tiếng, sức đẩy tràn ra trong nháy mắt hủy diệt sạch đám độc trùng dày đặc, đồng thời hủy diệt cả tên Ám Bộ kia một cách triệt để, thậm chí không còn một mảnh thi thể nguyên vẹn nào.

"Hít!" "Thật mạnh!" Cảnh này, lập tức khiến các Nhẫn giả Mộc Diệp có mặt không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Ngay cả trước đây biết Hình Hạo mạnh, nhưng cũng không ngờ lại mạnh đến mức này.

"Đôi mắt đó!

Đó không phải Bạch Nhãn!

Đôi mắt màu xanh lam, lẽ nào Bạch Nhãn có thể tiến hóa!" Sau khi kinh hãi, ánh mắt mọi người đều tập trung vào đôi Chuyển Sinh Nhãn

của Hình Hạo, từng người một thần sắc biến hóa, trong lòng đều có suy đoán và hoài nghi.

"Đại Xà Hoàn!" Đối với điều này, Hình Hạo không để ý.

Hắn vui vẻ khi những chuyện như vậy xảy ra, ra tay chấn nhiếp mọi người có mặt sau đó, đã tránh được không ít rắc rối.

Trong lòng, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Đại Xà Hoàn nói: "Truyền lời cho Nanh Trắng, để hắn trấn giữ biên giới Làng Mây, sau đó hứa hẹn vị trí Kage cho nhà Hatake!" "Rõ!" Đáp lời một tiếng, Đại Xà Hoàn lập tức hiểu ý Hình Hạo, cúi người hành lễ sau đó xoay người đi về phía khu vực Nanh Trắng đóng quân.

"Cương Thủ!" Đợi Đại Xà Hoàn rời đi, Hình Hạo nhìn Cương Thủ nói: "Tập hợp nhân mã, ngày mai theo ta đến tiền tuyến đánh bại Tam Đại Nhẫn Thôn, định đoạt thắng lợi của chiến cuộc." "Rõ!" Cương Thủ lập tức đáp ứng.

Cảnh này, lại khiến các Nhẫn giả có mặt đều tinh thần chấn động.

Thái độ của Cương Thủ rõ ràng biểu thị tộc Thiên Thủ sẽ ủng hộ Hình Hạo, thậm chí đã thần phục Hình Hạo.

Trong lòng, một số Nhẫn tộc do Ino-Shika-Cho làm chủ đều theo đó suy nghĩ, lẽ nào không nên đặt cược lớn nữa, theo bước chân của tộc Thiên Thủ tuyên bố trung thành.

"Đại nhân Nhật Hướng Hạo!" Lúc này, Uchiha Fugaku trong đám đông bước lên một bước, chắp tay hành lễ nói: "Nếu gia tộc Uchiha của ta trung thành với đại nhân, không biết có thể nhận được đãi ngộ như thế nào?" Lúc này gia tộc Uchiha đang bị Mộc Diệp chèn ép đến bờ vực, nội bộ gia tộc Uchiha cũng cực kỳ thù địch với tầng lớp cao.

Hiện tại Hình Hạo vậy mà muốn lên nắm quyền, thì đối với gia tộc Uchiha mà nói tuyệt đối là một cơ hội, nếu có thể mượn cơ hội

này thay đổi hiện trạng, với tư cách là thiếu tộc trưởng Uchiha Fugaku tuyệt đối sẽ không từ bỏ.

"Uchiha!" Hình Hạo lướt qua Uchiha Fugaku một cái, tinh quang trong mắt chợt lóe nói: "Nếu Uchiha trung thành với ta, thì ta có thể cho các ngươi đãi ngộ tương đương với tộc Thiên Thủ!

Đương nhiên, ta nói là trung thành thật sự, nếu gia tộc Uchiha dao động không chắc chắn, thì sự tồn tại của các ngươi đối với ta không có bất kỳ ý nghĩa nào!" Nghe vậy, Uchiha Fugaku và các tộc nhân Uchiha đều tinh thần chấn động.

Đãi ngộ tương đương với tộc Thiên Thủ, tuyệt đối là thứ mà họ nằm mơ cũng không cầu được.

So với thứ muốn có được, việc hiến dâng lòng trung thành dường như cũng không phải là không thể chấp nhận.

Trong lòng, một đám tộc nhân Uchiha ánh mắt nhìn về phía Uchiha Fugaku, người sau là thiếu tộc trưởng, lời nói của hắn mới có thể đại diện cho gia tộc Uchiha.

"Ta biết rồi!" Uchiha Fugaku hít sâu một hơi, nghiến răng, bước lên quỳ một gối xuống đất nói: "Ta Uchiha Fugaku đại diện gia tộc Uchiha trung thành với đại nhân Nhật Hướng Hạo, đến chết không đổi!" Lời này vừa dứt, các tộc nhân Uchiha phía sau hắn lập tức đại hỉ.

Ngay sau đó, cũng không chần chừ nữa, nhao nhao bước lên cúi người hành lễ nói: "Chúng ta thề chết trung thành với đại nhân!

Chúng ta thề chết trung thành với đại nhân!" "..." Nhất thời, tiếng hô của gia tộc Uchiha trong sân không ngừng vang lên.

Cảnh này, khiến những người của các Nhẫn tộc như Ino-Shika-Cho càng thêm lay động.

Tộc Thiên Thủ và tộc Uchiha đã trở thành những người đầu tiên ăn cua, nếu không gia nhập nữa, thì lợi ích có thể nhận được lúc đó e rằng sẽ giảm đi.

Nhưng họ lại nhớ những lời Hình Hạo nói trong rừng vài ngày trước đó.

Trong đám đông, Shikaku, Inoichi và Choza nhìn nhau một cái, lập tức bước lên nói: "Tộc Nara của chúng ta nguyện ý trung thành với đại nhân!

Tộc Yamanaka của chúng ta nguyện ý trung thành với đại nhân!

Tộc Akimichi của chúng ta nguyện ý trung thành với đại nhân!" Theo lời nói của ba người dứt xuống, các tộc trưởng và thiếu tộc trưởng của các Nhẫn tộc trong đám đông cũng không chần chừ nữa, nhao nhao mở miệng nói: "Tộc Gekkō của chúng ta nguyện ý trung thành với đại nhân!

Tộc Yūhi của chúng ta nguyện ý trung thành với đại nhân!

Tộc Mitarashi của chúng ta nguyện ý trung thành với đại nhân!" "..." Đến đây, tất cả các Nhẫn tộc có mặt trừ tộc Hyuga, đều đã tuyên bố trung thành.

"Thành công rồi!" Thấy tình hình này, Hình Hạo khóe miệng nhếch lên, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Kiểm soát các gia tộc lớn của Mộc Diệp, gần như đã kiểm soát toàn bộ Mộc Diệp, lúc đó lấy Mộc Diệp làm chủ quét ngang thế giới kiến lập Thánh Đình tự nhiên sẽ việc bán công bội (dễ như trở bàn tay).

Trong lòng, Hình Hạo ánh mắt nhìn về phía Hyuga Hiashi và Hyuga Hizashi nói: "Vậy tộc Hyuga thì sao?" "..." Đối mặt với câu hỏi, Hyuga Hiashi và Hyuga Hizashi không khỏi nhìn nhau.

Tộc Hyuga!

Thật sự không dễ dàng có thể đồng ý hay không.

Dù sao tộc Hyuga có sự phân chia giữa Tông gia và Phân gia, Tông gia cũng không phải là lời nói của tộc trưởng có thể làm chủ, ngay cả Hyuga Hiashi là thiếu tộc trưởng cũng không thể thay đổi quyết định của các tộc lão.

"Đại nhân!" Hyuga Hizashi bước lên một bước, mở miệng nói: "Ngài hiểu rõ tình hình gia tộc chúng ta, chúng ta đều là người của Phân gia, các tộc lão sẽ không đồng ý đâu!" Nói xong, trong mắt Hizashi lộ ra một tia buồn bã.

Bất kể Hình Hạo mạnh đến đâu, nhưng một điểm của Phân gia lại không thể thay đổi, điều đó có nghĩa là không thể thay đổi nhóm người của Tông gia.

"Tông gia sao!

Lồng chim sao!" Hình Hạo như có điều suy nghĩ gật đầu, hắn đã hiểu rõ truyền thống của tộc Hyuga.

Chương 662

Nhưng hắn cũng không để ý, khóe miệng nhếch lên đồng thời, dưới ánh mắt của tất cả các Nhẫn giả có mặt, hắn tháo miếng bảo vệ trán trên trán xuống, mở miệng nói: "Vậy giờ thì sao?" Cái gì!

Lồng chim biến mất rồi!

Một tiếng kinh hô vang lên, huyết mạch Phân gia của tộc Hyuga có mặt lập tức sôi sục.

Lồng chim!

Cái Lung Trung Điểu đã hạn chế tất cả người của Phân gia vậy mà biến mất rồi.

Nhật Hướng Hạo đã giải trừ Lung Trung Điểu, thành công hoàn thành chuyện mà Phân gia muốn hoàn thành bao nhiêu năm nay.

"Rõ!" Thấy cảnh này, đồng tử Hyuga Hiashi co rút, thần sắc kinh hãi nói: "Thời gian trước ta cảm nhận được một nhóm ấn ký Lung Trung Điểu biến mất, nhưng sau khi ta đối chiếu số người lại phát hiện thiếu mất một người!

Trước đây ta không quá để ý, nghĩ rằng là người của Phân gia ở nơi khác đã chết trận, nhưng không ngờ hắn vậy mà lại mượn cơ hội này giải trừ Lung Trung Điểu!" Nói xong, Hyuga Hiashi không nhịn được thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Hình Hạo nói: "Là đôi mắt đó sao?

Đôi mắt màu xanh lam, có cảm giác áp chế huyết mạch, đôi mắt của ngươi đã tiến hóa!" Cái gì!

Bạch Nhãn có thể tiến hóa!

Thật sao?

Đồng tử co rút, Hizashi và những người của Phân gia lúc này cũng kích động.

Nếu tất cả đều là thật, thì giới hạn trên của tộc Hyuga chẳng phải sẽ được nâng cao vô hạn, thậm chí thật sự trở thành gia tộc đồng thuật đệ nhất giới Nhẫn giả.

Dù sao ngay cả Sharingan Tam Câu Ngọc của Uchiha trước mặt Chuyển Sinh Nhãn của Hình Hạo cũng không có bất kỳ sức kháng cự nào.

"Không sai!" Hình Hạo gật đầu, không vòng vo, thần sắc bình thản nói: "Đôi mắt của ta là Chuyển Sinh Nhãn, tồn tại vượt trên Bạch Nhãn, Sharingan và Mangekyou Sharingan.

Nó cũng có thể tiến hóa, chỉ có điều điều kiện cực kỳ khắc nghiệt, hoặc là chết, hoặc là thành công!" Lời này vừa dứt, toàn trường im phăng phắc.

Tất cả mọi người đều bị tin tức mà Hình Hạo tiết lộ kinh ngạc.

Đặc biệt là Uchiha Fugaku!

Với tư cách là thiếu tộc trưởng Uchiha, hắn hiểu rõ sức mạnh của Mangekyou Sharingan, dù sao Uchiha Madara năm đó dường như đã dựa vào Mangekyou Sharingan và liên thủ với Thiên Thủ Gian Trụ để chấm dứt loạn thế.

Nhưng giờ Hình Hạo lại nói đôi mắt của hắn vượt trên Mangekyou Sharingan, vậy thì đôi mắt của hắn chẳng phải là đệ nhất giới Nhẫn giả sao.

"Chuyển Sinh Nhãn!

Không ngờ Bạch Nhãn của tộc Hyuga lại có tầng thứ đáng sợ như vậy!

Nhưng điều kiện tiến hóa lại quá khắc nghiệt, hoặc là chết hoặc là thành công, trong tình huống như vậy lại có mấy người có đủ khí phách để xung kích cái gọi là tiến hóa." Tiếng nghị luận không ngừng vang lên, toàn bộ các Nhẫn giả Mộc Diệp đều bị Chuyển Sinh Nhãn chấn động.

"Đại nhân!" Lúc này, Hyuga Hizashi lại đột nhiên bước lên, dưới ánh mắt của tất cả mọi người, quỳ một gối xuống đất nói: "Ta đại diện Phân gia tuyên bố thần phục ngài!

Từ nay về sau, ngài là thủ lĩnh của Phân gia, mệnh lệnh của ngài là chỉ lệnh cao nhất của Phân gia chúng ta!" Lời này vừa dứt, những người của Phân gia phía sau hắn cũng nhao nhao quỳ xuống đất, trong miệng cao hô: "Chúng ta bái kiến đại nhân Hình Hạo!

Chúng ta bái kiến đại nhân Hình Hạo!" "..." Nhất thời, tất cả tộc nhân Hyuga có mặt trừ Hyuga Hiashi, tất cả đều quỳ xuống đất tuyên bố thần phục.

"Tốt!" Hình Hạo hài lòng gật đầu, phất tay ý bảo Hyuga Hizashi và những người khác, rồi nhìn về phía Hyuga Hiashi nói: "Vậy ngươi thì sao?

Tông gia không có mấy người, ta không ngại thanh lý sạch sẽ đâu!" Lời này vừa dứt, Hyuga Hiashi lập tức cười khổ liên tục.

Hắn biết, không có đường lui, toàn bộ Tông gia cũng không có đường lui.

Không còn sự tồn tại của Lung Trung Điểu, sự cường đại của Hình Hạo không thể chống lại, trừ phi thật sự tìm cái chết.

"Ta nguyện ý thần phục!" Hyuga Hiashi hít sâu một hơi, quỳ một gối xuống đất nói: "Nhưng hy vọng đại nhân Hình Hạo sau khi thống lĩnh tộc Hyuga có thể cho Tông gia chúng ta một con đường sống!"

Hắn hiểu rõ sự căm ghét của Phân gia đối với Tông gia.

Xưa kia có Lung Trung Điểu trấn áp tất cả, người của Phân gia dù căm ghét cũng không dám làm gì.

Nhưng bây giờ không giống nữa rồi.

Hình Hạo đã giải trừ Lung Trung Điểu, thậm chí còn tiến hóa ra Chuyển Sinh Nhãn, người sau mới là huyết mạch chính thống, cái gọi là Tông gia chỉ là một trò cười.

"Cái đó tự nhiên!" Hình Hạo gật đầu, hắn không phải tộc nhân Hyuga thật sự, tự nhiên sẽ không truy cứu những thứ đó.

Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ và mục đích của mình, hắn sẽ rời khỏi thế giới này, để lại đại thế của tộc Hyuga canh giữ Thánh Đình cũng không phải là không được.

Dù sao Chuyển Sinh Nhãn của tộc Hyuga tuy khó giác tỉnh, nhưng chỉ cần nắm bắt được Ōtsutsuki Toneri trên mặt trăng, thì có thể tạo ra vô số Chuyển Sinh Nhãn.

Trong lòng, Hình Hạo mở miệng nói: "Nhưng những cái gọi là tộc lão đó không có sự cần thiết tồn tại, một đám gia hỏa không biết tiến thủ không nên cản trở sự ra đời của thời đại mới.

Tộc Hyuga từ nay về sau không còn sự phân chia Tông gia và Phân gia nữa, chế độ Lung Trung Điểu cũng nên bị phế trừ!" Phế trừ Lung Trung Điểu!

Thật sao!

Nghe lời này, Hizashi và những người của Phân gia hoàn toàn sôi sục.

Nếu thật sự phế trừ Lung Trung Điểu, thì người của Phân gia thật sự sẽ quật khởi, không còn bị giới hạn bởi thực lực của bản thân,

Phân gia vượt qua cái gọi là Tông gia sẽ không có vấn đề gì.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Lúc này, một trận oanh minh vang lên.

Kèm theo lửa cháy ngút trời, có thể thấy lửa cháy rừng rực ở khu vực ngọn núi xa xa, vô số khói bụi bốc lên đồng thời, Đại Xà Hoàn quay lại nói: "Đại nhân, Tam Đại Nhẫn Thôn đã phát động tấn công sớm, dường như đã nhận được tin tức.

Đại quân của họ đã tiến về phía chúng ta, chúng ta tiếp theo nên làm gì?"